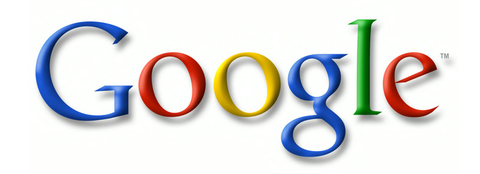
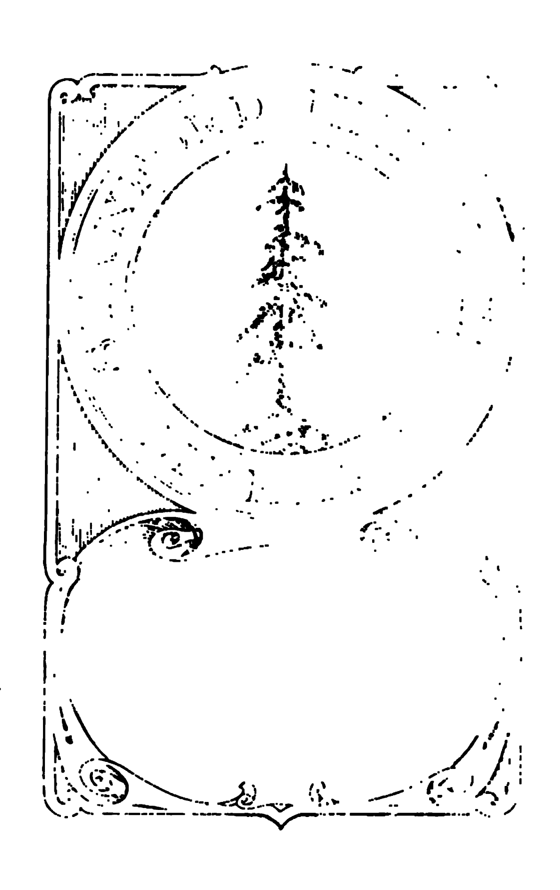

Gesch. des Verf.

R. Hildebrand.
1870.

NEDERLANDSCH-FRANSCH

WOORDENBOEK.

NEDERLANDSCH-FRANSCH

WOORDENBOEK,

DOOR

Dr. J. F. J. HEREMANS,

HOOGLEERAAR AAN DE HOOGESCHOOL TE GENT.

ANTWERPEN,

UITGAVE VAN J. P. VAN DIEREN ET COMP., COPPENOLSTRAAT.

—

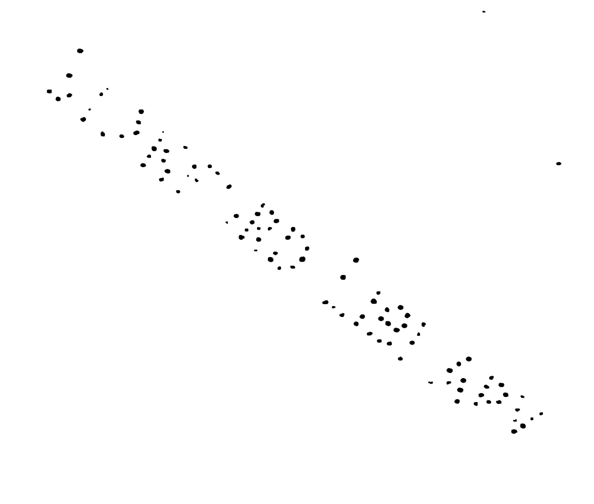
1869.

VERKORTINGEN.

Behalve de verkortingen, die achter den titel van het FRANSCH-NEDERLANDSCH WOORDENBOEK zijn opgegeven, komen in het NEDERLANDSCH-FRANSCH WOORDENBOEK nog de volgende voor:

aant. wijze.	**aantoonende wijze.**
aanw.	**aanwijzend.**
acc.	**accusatief.**
afsch.	**afscheidbaar.**
b.	**bedrijvend.**
bep.	**bepalend.**
betr.	**betrekkelijk.**
bijv. wijze.	**bijvoegende wijze.**
bn.	**bijvoeglijk naamwoord.**
bw.	**bijwoord.**
bez.	**bezittelijk.**
dat.	**datief.**
deelw.	**deelwoord.**
enkelv.	**enkelvoud.**
gen.	**genitief.**
lidw.	**lidwoord.**
hulpw.	**hulpwerkwoord.**
m.	**mannelijk.**
mv.	**meervoud.**
o.	**onzijdig.**
onafsch.	**onafscheidbaar.**
onbep.	**onbepaald.**
onpers.	**onpersoonlijk.**
onr.	**onregelmatig.**
onvolm.	**onvolmaakt.**
pers.	**persoonlijk.**
st.	**sterk.**
tegenw.	**tegenwoordig.**
telw.	**telwoord.**
tusschenw.	**tusschenwerpsel.**
v.	**vrouwelijk.**
verl.	**verleden.**
voegw.	**voegwoord.**
voorn.	**voornaamwoord.**
voorz.	**voorzetsel.**
vrag.	**vragend.**
w.	**werkwoord.**
wederk.	**wederkeerig.**
z.	**zelfstandig naamwoord.**
zond. mv.	**zonder meervoud.**
zw.	**zwak.**

A.

A, z. v. Eerste letter van het AB. *A*, m. ‖ (*fam.*) Hij kent noch A noch B, *il ne sait ni A ni B.* ‖ Eene groote A, *un grand A.* ‖ Eene kleine a, *un petit a.* ‖ (prov.) Wie *a* zegt moet ook *b* zeggen, *puisque le vin est tiré, il faut le boire.*
A, voorz. *À* ‖ Twintig a dertig frank, *vingt à trente francs.*
A, z. v. *Eau*, f.
Aaf, eig. n. v. *Abe*, f. ‖ (prov.) — is dood, *il n'y a plus rien dans le pot.*
Aaf, z. v. *Moyeu* m. *d'une roue.*
Aafsch, bn. *Qui est à l'envers, de travers.*
Aafschelijk, bw. *À l'envers.* ‖ (fig.) *Gauchement.*
Aagt, eig. n. v. *Agathe*, f. ‖ (prov.) Nieuwsgierig Aag[t]je, *femme ou fille très-curieuse*, f.
Aagt, z. v., **Aagtappel**, m. *Capendu*, m.
Aai, z. m. *Caresse*, f.
Aaien, zw. w. b. *Caresser.*
Aak, z. v. *Aque*, f., *bateau long et plat*, m.
Aaks[e], z. v. *Cognée, hache*, f.
Aakster, z. v. *Pie*, f.
Aaksteroog, z. o. *Cor* m. *aux pieds.*
Aal, z. m. Visch. *Anguille*, f. ‖ (fig.) Eenen gladden — bij den staart hebben, *tenir le loup par les oreilles, danser sur la corde.*
Aal, z. o. Bier. *Aile, ale*, f.
Aal, ale, z. v. Aalt, gier. *Purin*, m.
Aal, z. v. Els. *Alène*, f.
Aalbes, z. v. *Groseille*, f.
Aalbesseboompje, z. o. *Groseillier*, m.
Aalbessenjenever, z. v. *Genièvre* m. *aux groseilles.*
Aalbessennat, z. o. *Jus* m. *de groseilles.*
Aalbessenrist, z. v. *Grappe* f. *de groseilles.*
Aalbessensap, z. o. *Zie* **Aalbessennat.**
Aalbessensaus, z. v. *Sauce* f. *aux groseilles.*
Aalbessentros, z. m. *Zie* **Aalbessenrist.**
Aalbessenvla[de], z. v. *Tarte* f. *aux groseilles.*
Aalbessenwijn, z. m. *Vin* m. *de groseilles.*
Aalbezie, z. v. *Zie* **Aalbes.**
Aaldiepte, z. v. *Grande profondeur*, f.
Aaleinde, z. o. *Extrémité*, f.
Aalelger, z. m *Zie* **Aalgeer.**
Aalfuik, z. v. *Nasse* f. *aux anguilles.*
Aalgeer, z. m. *Foène*, f.
Aalglad, bn. *Très-glissant.*
Aalgrondel, z. m. *Espèce* f. *de goujon.*
Aaljong, bn. *Très-jeune.*
Aalkaar, z. v. *Anguillière*, f.
Aalkorf, m. *Nasse* f. *pour prendre des anguilles.*
Aalkubbe, z. v. *Zie* **Aalkorf.**
Aalkwabbe, z. v. *Blenne*, m., *blennie*, f.
Aallijk, bw. *Tout-à-fait, entièrement.*
Aalmoes, z. v. *Aumône, charité*, f. ‖ —zen doen *of* geven, *faire ou donner l'aumône.*
Aalmoes, z. o. (zond. mv.) *Marmelade* f. *aux anguilles.*
Aalmoezenier, z. m. *Aumônier*, m.
Aalmoezeniershuis, z. o. *Hospice*, m.
Aalmoezenierskamer, z. v. *Bureau* m. *de bienfaisance.*
Aaloud, Aloud, bn. *Très-ancien, antique.*
Aaloudelings, bw. *Anciennement.*
Aaloudheid, z. v. *Antiquité*, f.
Aalpoel, z. m. *Étang* m. *aux anguilles.*
Aalpuit, z. m. *Zie* **Aalkwabbe.**
Aalraamnet, z. o. *Filet* m. *pour prendre des anguilles.*
Aalreep, z. m. *Appelet*, m.
Aalrups, z. v. *Lotte, molve*, f.
Aalschaar, z. v. *Zie* **Aalgeer.**
Aalscholver, z. m. *Cormoran*, m.
Aalsgeweer, z. o. *Filet* m. *pour prendre des anguilles.*
Aalshuid, z. v. *Peau* f. *d'anguille.*
Aalskruik, z. v. *Goulot* m. *d'une nasse aux anguilles.*
Aalspeer, z. v. *Zie* **Aalgeer.**
Aalstal, z. m. *Étang* m. *où l'on garde les anguilles.*
Aalsteek, z. m. *en* v. *Pêche* f. *aux anguilles.*
Aalsteker, z. m. *Zie* **Aalgeer.**
Aalsvel, z. o. *Peau* f. *d'anguille.*
Aalszak, z. m. *Filet* m. *pour prendre des anguilles.*
Aalt, z. v. *Zie* **Aal, ale.**
Aaltje, z. o. *Petite anguille*, f.
A-altolletje, z. o. *Toton*, m.
Aalverstorven, bn. (fig.) *Antique.*
Aalvormig, bn. *Anguillé, anguilliforme.*
Aalwaardig, Aalwarig, bn. Zeer waar. *Très-vrai.* ‖ Goed. *Bon.* ‖ Ernstig. *Sérieux.* ‖ Eenvoudig. *Simple.* ‖ Dartel. *Folâtre.* ‖ Gemelijk. *De mauvaise humeur.*

AALWAARDIGHEID, AALWARIGHEID, z. v. *Légèreté*, f.
AALWETE, AALWITTE, z. v. *Folle*, f.
AALWETIG, AALWITTIG, bn. *Fou*, *insensé*.
AAM, z. o. Wijnvat. *Ame*, f.
AAM, z. m. *Zie* ADEM.
AAMBEELD, z. o. *Zie* AANBEELD.
AAMBEI, AANBEI, z. v. *Hémorrhoïdes*, f. pl.
AAMBORSTIG, bn. *Asthmatique*.
AAMBORSTIGHEID, z. v. *Asthme*, m.
AAMECHTIG, enz., bn. *Zie* AMECHTIG.
AAMT, z. v. *Gonflement* m. *du pis*.
AAN, voorz. en bw. *À*. ‖ — Pieter, *à Pierre*. ‖ — den mensch, *à l'homme*. ‖ — de dochter, *à la fille*. ‖ — de hoogeschool wonen, *demeurer près de l'Université*. ‖ Dit dorp is — de Schelde gelegen, *ce village est situé sur l'Escaut*. ‖ — alle zijden *of* kanten, *de tous côtés*. ‖ — stukken, *en pièces*, *en morceaux*. ‖ Een frank — centiemen, *un franc en centimes*. ‖ Zich — eenen steen stooten, *se heurter contre une pierre*. ‖ Er is mij veel — gelegen, *il m'importe beaucoup*. ‖ De schuit is —, *la barque est arrivée*. ‖ Zij zijn — 't spelen, *ils sont occupés à jouer*. ‖ Van nu af —, *dès à présent*. ‖ Boven —, *en haut*. ‖ Onder —, *en bas*, *au bas*. ‖ Van den beginne (af) —, *dès le commencement*. ‖ Van kindsbeen —, *dès l'enfance*.
AANAARDEN, zw. en afsch. w. b. *Butter*, *chausser*, *terrer*.
AANAARDING, z. v. *Buttage*, *terrage*, m.
AANAARDPLOEG, z. m. *Buttoir*, m.
AANADEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Souffler doucement sur*.
AANASEMEN, zw. *en* afch. w. b. *Zie* AANADEMEN.
AANBAFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aboyer à*, *après* ou *contre*.
AANBAFFER, z. m. *Aboyeur*, m.
AANBAGGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Augmenter en draguant*, *accroître par apposition*.
AANBAKKEN, (*bakte aan*, *aangebakken*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'attacher en cuisant*.
AANBAKSEL, z. o. *Gratin*, m.
AANBAREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Aanlanden. *Aborder*. ‖ (mar.) *Faire force de voiles*.
AANBASSEN, zw. *en* afsch. w. b. Zie AANBAFFEN.
AANBASSER, z m. *Aboyeur*, m.
AANBEDEELEN, zw. en afsch. w. b. *Donner en partage*.
AANBEDEELING, z. v. *Divis*, m., *action* f. *de donner en partage*. ‖ Bij — bezitten, *posséder par divis*.
*AANBEDEN, zw. w. b. *Adorer*.
*AANBEDING, z. v. *Adoration*, f.
AANBEELD, z. o. *Enclume*, f. ‖ (fig.) Ik zal nog dikwijls op dat — slaan, *je parlerai encore souvent de cette affaire*.
*AANBEELD, z. o. *Image*, f.
AANBEELDSBLOK, z. o *en* m. *Billot* m. *d'une enclume*.
AANBEENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (fam.) *Courir vite*, *doubler le pas*. ‖ b. *Parcourir*.
AANBEGIN, z. o. (zond. mv.) *Commencement*, m., *origine*, f.
AANBEHOOREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Appartenir*.
AANBEI, z. v. *Zie* AAMBEI.
AANBELANG, z. o. (zond. mv.), *Importance*, *conséquence*, f.
AANBELANGEN, zw. *en* afsch. w. o. *Regarder*, *concerner*, *toucher*, *importer*.
AANBELANGEND, bn. *Intéressant*, *important*.
AANBELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Sonner* (*à une porte*).
AANBEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (mar.) *Faire force de voiles*.
AANBERG, z. m. *Montée*, f. ‖ Voorgebergte. *Promontoire*, *cap*, m.
AANBERMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre une berme*.
AANBESTEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Adjuger*, *donner à forfait*.
AANBESTEDER, z. m. *Adjudicateur*, m.
AANBESTEDING, z. v. *Adjudication*, *soumission*, f.; *forfait*, m. ‖ — bij afslag *of* aan den minst biedende *of* minst inschrijvende, *adjudication au rabais*.
AANBESTEEDSTER, z. v. *Adjudicatrice*, f.
AANBESTELLEN, zw. *en* afsch. b. w. *Commander*.
AANBESTERVEN, (*bestierf aan*, *aanbestorven*), st *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Échoir par succession* ou *par héritage*.
AANBETEREN, zw. *en* afsch. w. o. (*met zijn*). *Se rétablir graduellement*.
AANBETREFFEN, (*betrof aan*, *aanbetroffen*), st. *en* afsch. w. b *Concerner*.
AANBETROUWEN, (*betrouwde aan*, *aanbetrouwd*), zw. *en* afsch. w. b *Confier*; *mettre en dépôt*.
AANBEVALLEN, (*beviel aan*, *aanbevallen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Échoir*, *tomber en partage*.
AANBEVEELBAAR, bn. *Recommandable*.
AANBEVELEN, (*beval aan*, *bevalen aan*, *aanbevolen*), st. *en* afsch. w. b. *Recommander*. ‖ Opdragen. *Enjoindre*, *ordonner*. ‖ Zich —. *Se recommander*.
AANBEVELER, z. m. *Celui qui recommande*, *qui enjoint*.
AANBEVELING, z. v. *Recommandation*, f.
AANBEVELINGSBRIEF, z. m. *Lettre* f. *de recommandation*,
AANBEVELINGSWAARDIG, bn. *Recommandable*.
AANBEWIJZEN, (*bewees aan*, *aanbewezen*), st. *en* afsch w b. *Adjuger*.
AANBEWROEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Accuser*.
AANBIDBAAR, bn. *Adorable*.
AANBIDDELIJK, bn. *Adorable*. ‖ (fig.) *Charmant*. ‖ bw. *D'une manière adorable*.
AANBIDDELIJKHEID, z v. *Qualité adorable*, f.
AANBIDDEN, (*bad aan*, *aanbad*, *baden aan*, *aanbaden*, *aangebeden*, *aanbeden*, st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Adorer*. ‖ (fig.) *Adorer*, *aimer éperdument*.
AANBIDDENSWAARDIG, bn. *Adorable*.
AANBIDDER, z. m. *Adorateur*, m.
AANBIDDING, z. v. *Adoration*, f.
AANBIDDINGSWAARDIG, bn. *Adorable*.
AANBIDSTER, z. v. *Adoratrice*, f.
AANBIEDEN, (*bood aan*, *aangeboden*), st. *en* afsch. w. b. *Offrir*, *présenter*.
AANBIEDENSWAARDIG, bn. *Présentable*.
AANBIEDER, z. m. *Celui qui offre*, *qui présente*.
AANBIEDING, z. v. *Offre*, *présentation*, f. ‖ Het aangebodene. *Chose offerte*, *offre*, f.
AANBIEDSTER, z. v. *Celle qui offre*, *qui présente*.
AANBIJTEN, (*beet aan*, *aangebeten*), st. *en* afsch. w. b. *Mordre à*. ‖ o. *Zie* ONTBIJTEN.
AANBIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer un arbre qui doit être vendu*.
AANBINDEN, (*bond aan*, *aangebonden*), st. *en* afsch. w. b. *Lier*, *attacher à*. ‖ (prov) De kat de bel —, *attacher le grelot*. ‖ Bevorderen. *Pousser*, *poursuivre*. ‖ (mar.) Een vaartuig —, *amarrer un navire*.
AANBLAFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AANBAFFEN.
AANBLAFFER, z. m. *Zie* AANBAFFER.
AANBLAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éclairer*.
AANBLATEN, zw. *en* afsch. w. b. *Béler à* ou *après*.
AANBLAZEN, (*blies aan*, *aangeblazen*), st. *en* afsch.

w. b. *Souffler pour allumer.* ‖ Het vuur —, *souffler le feu.* ‖ (fig.) *Souffler, exciter, attiser.*
AANBLAZER, z. m. *Souffleur*, m. ‖ (fig.) *Excitateur, instigateur*, m.
AANBLAZING, z. v. *Action* f. *de souffler, d'allumer en soufflant.* ‖ Aanhitsing. *Excitation, instigation*, f.
AANBLIJVEN, (*bleef aan, aangebleven*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*.) *Rester en charge.* ‖ Aankleven. *S'attacher à, demeurer attaché à.* ‖ De deur moet —, *la porte doit rester entr'ouverte.* ‖ Volharden. *Poursuivre.*
AANBLIK, z. m. *Coup d'œil, regard, aspect*, m. ‖ De — des doods, *l'aspect de la mort.* ‖ Bij den eersten —, *au premier abord, de prime abord.*
AANBLIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Regarder, jeter les regards sur.* ‖ o. (met *hebben*.) *Commencer à luire.*
AANBLINKEN, (*blonk aan, aangeblonken*), st. *en* afsch. w. b. *Reluire aux yeux de qq.* ‖ (fig.) *Sourire.*
AANBOD, z. o (meerv. *Aanbiedingen*). *Offre*, f.
AANBOEGEN, zw. *en* afsch. w. b *Faire voile vers.*
AANBOEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enregistrer.*
AANBOETEN, zw. *en* afsch. w b. *Attiser.*
AANBONZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*) *Heurter rudement à la porte.*
AANBOORD, z. v (jurispr) *Retrait, réméré*, m.
AANBOORDEN, zw. *en* afsch. w b. Aanklampen. *Aborder.* ‖ (jurispr.) *Retraire.*
AANBOORDING, z. v. (jurispr) *Retrait, réméré*, m.
AANBOORLING, z. m. *Parent*, m.
AANBOTSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Choquer, heurter contre.*
AANBOUW, z. m. (zond. mv.) (archit.) *Construction*, f. ‖ (agric.) *Culture*, f., *défrichement*, m.
AANBOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. (archit.) *Ajouter en bâtissant, construire, bâtir.* ‖ Steden —, *bâtir, fonder des villes.* ‖ (agric.) *Cultiver, défricher.* ‖ (fig.) *Cultiver.*
AANBOUWER, z. m. (agric.) *Cultivateur, défricheur*, m.
AANBOUWING, z. v. *Zie* AANBOUW.
AANBOUWSEL, z. o. *Construction* f. *ajoutée à une autre.*
AANBRAAK, z. v. *Pointe* f. *du jour.*
AANBRANDEN, zw. *en* afsch. w. o (met *zijn*). *Havir, s'attacher en brûlant, brûler.* ‖ Het vleesch is aangebrand, *la viande est havie* ou *brûlée.* ‖ Aangebrand smaken, *avoir le goût de brûlé.* ‖ (met *hebben*). Sterker branden *Brûler plus fort.* ‖ b. Eenen paal —, *brûler la pointe d'un pieu.*
AANBRANDSEL, z. o *Gratin*, m.
AANBRASSEN, zw. *en* afsch w. b. (mar.) *Brasser sous le vent.*
AANBREEK, z. m. *Zie* AANBRAAK.
AANBREIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter en tricotant.*
AANBREISEL, z. o. *Ce qui a été ajouté en tricotant.*
AANBREKEN, (*brak aan, braken aan, aangebroken*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Poindre, commencer à paraître.* ‖ Met het — van den dag, *à la pointe du jour.* ‖ Met het — van den nacht, *à la nuit tombante.* ‖ De nacht breekt aan, *il commence à faire nuit.* ‖ b. *Entamer.* ‖ Een brood —, *entamer un pain.*
AANBRENGEN, (*bracht aan, aangebracht*), onr. *en* afsch. w. b. *Apporter.* ‖ Toebrengen. *Porter.* ‖ Een slag —, *porter un coup.* ‖ Bezorgen. *Procurer, amener.* ‖ Voordeel —, *procurer de l'avantage.* ‖ Verklikken. *Dénoncer.* ‖ Aanklagen. *Accuser.* ‖ Aangeven. *Déclarer.* ‖ Bekend maken. *Rapporter, faire savoir.* ‖ (archit.) *Ménager, pratiquer.* ‖ Eenen trap in een gebouw —, *ménager un escalier dans un bâtiment.*
AANBRENGER, z. m. Aanklager. *Accusateur*, m. ‖ Verklikker. *Délateur, rapporteur, dénonciateur*, m.
AANBRENGING, z. v. Toevoer. *Action* f. *d'apporter, d'amener.* ‖ Beschuldiging. *Accusation*, f. ‖ Verklikking. *Dénonciation, délation*, f. ‖ Aangeving. *Déclaration*, f.
AANBRENGSEL, z. o. *Ce qui est apporté.*
AANBRENGST, z. v *Apport*, m.
AANBRENGSTER, z. v. Aanklaagster. *Accusatrice*, f. ‖ Verklikster. *Délatrice, rapporteuse, dénonciatrice*, f.
AANBRIESCHEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*), *Hennir après.* ‖ (met *zijn*), *S'approcher en hennissant.*
AANBRIEVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Informer par lettre.*
AANBROMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Gronder contre.*
AANBRUISEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en écumant, bruire.* ‖ (fig.) Tegen iemand —, *rudoyer qq, pester contre qq.*
AANBRULLEN, zw *en* afsch. w. b. *Rugir contre.*
AANBRULLING, z. v. *Rugissement*, m.
AANBUIGEN, (*boog aan, aangebogen*), st. *en* afsch. w. b. *Approcher en courbant, en pliant.*
AANBUITELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en culbutant.*
AANBULDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en mugissant, en grondant.*
AANDACHT, z. v. (zond. mv.) *Attention, application* f. *de l'esprit.* ‖ Godvruchtige overpeinzing. *Recueillement*, m., *dévotion*, f.
AANDACHTELIJK, bw. *Attentivement, avec attention.* ‖ Godvruchtig *Dévotement, avec dévotion.*
AANDACHTIG, bn. Op ettend. *Attentif, appliqué.* ‖ Godvruchtig. *Dévot.* ‖ bw. *Zie* AANDACHTELIJK.
AANDACHTIGHEID, z. v. *Zie* AANDACHT.
AANDACHTIGLIJK, bw. *Zie* AANDACHTELIJK.
AANDAK, z. o. (archit.) *Bord* m. *saillant d'une façade.*
AANDAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre une digue.*
AANDANSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en dansant.*
AANDAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arroser.*
AANDEEL, z. o *Part, portion, quote-part, cote*, f., *contingent*, m. ‖ Deelhebbing. *Participation*, f. ‖ — aan iets hebben, *avoir part à qc.* ‖ Actie. *Action, obligation*, f. ‖ (mar.) *Vade*, f.
AANDEELBEWIJS, z. o. *Action, obligation*, f.
AANDEELHEBBER, z. m. *Actionnaire, co-partageant*, m.
AANDEELHEBSTER, z. v. *Actionnaire*, f.
AANDEELHOUDER, z. m. *Celui qui possède des actions* ou *des obligations, actionnaire*, m.
AANDEELHOUDSTER, z. v. *Celle qui possède des actions* ou *des obligations, actionnaire*, f.
AANDEKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couvrir.*
AANDENKEN, z o. (zond. mv.) *Souvenir*, m., *mémoire*, f. ‖ Tot —, *en mémoire.* ‖ — van eenen heilige, *commémoration* f. *d'un saint.*
AANDICHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Inventer une fausseté.* ‖ Iemand iets —, *imputer qc. à qq.* ‖ Aangedicht gebrek, *défaut controuvé*, m.
AANDIENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Informer, donner avis, faire connaître, dire.* ‖ Iemand —, *annoncer quelqu'un.* ‖ Zich laten —, *se faire annoncer.*
AANDIEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Approfondir, rendre plus profond.* ‖ o. (met *zijn*) (mar.) *Approcher de terre en sondant.* ‖ Dieper worden. *Devenir plus profond.*

AANDIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter au moyen d'une digue.*
AANDIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre plus épais.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir plus épais.*
AANDISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Servir.*
AANDOEN, (*deed aan, aangedaan*), onr. *en* afsch. w. b. Aantrekken. *Mettre.* ‖ Zijne schoenen —, *mettre ses souliers.* ‖ Een ander kleed —, *changer d'habit.* ‖ (fig.) IJver —, *devenir zélé.* ‖ Veroorzaken. *Causer, occasionner, faire.* ‖ Verdriet —, *causer du chagrin.* ‖ Geweld —, *faire violence.* ‖ Den oorlog —, *faire la guerre.* ‖ Bewijzen. *Témoigner, rendre.* ‖ Iemand eer —, *rendre honneur à qq.* ‖ Aanspreken. *Aborder, accoster.* ‖ Treffen, indruk maken. *Toucher, faire impression, émouvoir.* ‖ Aantasten. *Attaquer.* ‖ (mar.) *Toucher, mouiller.* ‖ Eene haven —, *mouiller dans un port.* ‖ Land —, *aborder.*
AANDOENING, z. v. Indruk. *Impression, sensation, émotion,* f. ‖ (méd.) *Affection,* f.
AANDOENLIJK, bn. Geschikt om de ziel aan te doen. *Touchant, pathétique, attendrissant.* ‖ Gevoelig. *Sensible.* ‖ — zenuwgestel, *système nerveux irritable.* ‖ bw. *D'une manière touchante, pathétique* ou *attendrissante.*
AANDOENLIJKHEID, z. v. (zond. mv.), *Sensibilité, irritabilité,* f.
AANDOSSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Se revêtir de.*
AANDOUWEN, st. *en* afsch. w. b. *Zie* AANDUWEN.
AANDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner, serrer à vis.* ‖ (fig.) Iemand iets —, *vendre à qq. ce dont on veut se débarrasser.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher en tournant* ou *en tournoyant.* ‖ Aankomen. *Arriver.* ‖ Het onweder draaide op onze stad aan, *l'orage menaça notre ville.*
AANDRACHT, z. v. *Rapport,* m.
AANDRAGEN, (*droeg aan, aangedragen*), st. *en* afsch. w. b. *Apporter.* ‖ Aanklagen. *Accuser.* ‖ Verklikken. *Rapporter, dénoncer.* ‖ Zich iets —, *se soucier de qc.*
AANDRAGER, z. m. *Celui qui apporte.* ‖ Aanklager. *Accusateur,* m. ‖ Verklikker. *Rapporteur, dénonciateur,* m.
AANDRANG, z. m. (zond. mv.) *Instance, sollicitation,* f. ‖ Gedrang. *Foule, presse,* f.
AANDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Arriver au trot.* ‖ (met *hebben*). *Avancer vite, se hâter, faire diligence.*
AANDRENTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher lentement, marcher à petits pas.*
AANDRIBBELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'avancer en courant à petits pas.*
AANDRIFT, z. v. *Impulsion,* f. ‖ Aandrijving. *Excitation, incitation,* f. ‖ Dichterlijke —, *inspiration,* f. ‖ Ingeschapen gevoel. *Instinct,* m. ‖ Uit eigen —, *de son propre mouvement.*
AANDRIJFSTER, z. v. *Celle qui pousse, qui chasse en avant.* ‖ (fig.) *Instigatrice,* f.
AANDRIJVEN, (*dreef aan, aangedreven*), st. *en* afsch. w. b. Voortdrijven. *Pousser* ou *chasser en avant, avancer.* ‖ Nagels *of* spijkers —, *chasser des clous.* ‖ Planken —, *serrer des planches.* ‖ (fig.) Aanzetten. *Pousser, exciter, inciter, porter à, stimuler, aiguillonner.* ‖ Iemand tot het kwaad —, *exciter qq., au mal.* ‖ o (met *zijn*). *Flotter vers* ou *contre, être poussé* ou *jeté sur le rivage.* ‖ (prov.) Op eene stroowisch komen —, *arriver tout pauvre de l'étranger.* ‖ Aankomen. *Arriver.*
AANDRIJVEND, bn. *Impulsif.*
AANDRIJVER, m. *Celui qui pousse, qui chasse.* ‖ (fig.) *Instigateur, excitateur,* m. ‖ Drevel. *Chasse-avant,* m.

AANDRIJVING, z. v. *Action* f. *de pousser, de chasser en avant.* ‖ (fig.) *Impulsion, instance, sollicitation, instigation,* f.
AANDRINGEN, (*drong aan, aangedrongen*), st. *en* afsch. w. b. Aandrijven. *Pousser, presser en avant.* ‖ (fig.) *Exciter.* ‖ o. (met *hebben*). *Insister, appuyer.* ‖ (met *zijn*). *S'avancer impétueusement, se presser en avant.*
AANDRINGER, z. m. *Celui qui pousse, qui presse en avant.* ‖ (fig.) *Excitateur, instigateur,* m., *celui qui insiste.*
AANDRINGING, z. v. *Instance, sollicitation,* f.
AANDRINGSTER, z. v. *Celle qui presse, qui pousse en avant.* ‖ (fig.) *Instigatrice,* f., *celle qui insiste.*
AANDRINKEN, (*dronk aan, aangedronken*), st. *en* afsch. w. b. *Gagner en buvant.*
AANDRUISEN, z. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Choquer, répugner.*
AANDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer* ou *presser contre.* ‖ o. (met *hebben*). (impr.) *Se presser en imprimant.*
AANDUIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Indiquer, montrer, désigner.* ‖ Toeschrijven. *Attribuer, imputer.* ‖ Men duidt hem dit werk aan, *on lui attribue cet ouvrage.*
AANDUIDING, z. v. *Indication, marque,* f.
AANDURVEN, (*durfde* of *dorst aan, aangedurfd*), onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Oser attaquer, oser entreprendre.*
AANDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser vers* ou *contre, serrer contre.*
AANDWEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Achever d'essuyer avec un torchon.*
AANDWINGEN, (*dwong aan, aangedwongen*), st. *en* afsch. w. b. *Forcer d'accepter.*
AANEEN, bijw. Achtereen. *Successivement, consécutivement, l'un après l'autre, de suite.* ‖ Te zamen. *Ensemble.*
AANEENBEHOOREN, zw. *en* afsch. w. o. *Devoir être ensemble.*
AANEENBINDEN, (*bond aaneen, aaneengebonden*), st. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *lier ensemble, joindre, unir, nouer.*
AANEENBINDING, z. v. *Action d'attacher* ou *de lier ensemble, liaison,* f.
AANEENBLIJVEN, (*bleef aaneen, aaneengebleven*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester ensemble.*
AANEENBOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec des chaînes.*
AANEENBREIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en tricotant.*
AANEENBRENGEN, (*bracht aaneen, aaneengebracht*), onr. *en* afsch. w. b. *Joindre* ou *mettre ensemble.*
AANEENPLANSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher à la hâte.*
AANEENGEBOREN, bn. *Attachés l'un à l'autre en naissant.*
AANEENGESCHAKELD, bn. *Enchaînés l'un à l'autre.*
AANEENGESLOTEN, bn. *Serré.*
AANEENGRENZEND, bn. *Contigu.*
AANEENGRENZING, z. v. *Contiguïté, confinité,* f.
AANEENGROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'attacher l'un à l'autre en croissant.*
AANEENGROEIING, z. v. *Action* f. *de s'attacher l'un à l'autre en croissant.*
AANEENHAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec une agrafe.*
AANEENHANGEN, (*hing aaneen, aaneengehangen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être lié ensemble.*
AANEENHECHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre* ou *attacher l'un à l'autre.*
AANEENHECHTING, z. v. *Action de joindre* ou *d'attacher l'un à l'autre, jonction, liaison,* f.

Aaneenhouden, (*hield aaneen, aaneengehouden*), st. *en* afsch. w. b. *Tenir ensemble.*
Aaneenketenen, zw. *en* afsch. w. b. *Enchaîner ensemble, lier* ou *attacher avec des chaînes.*
Aaneenketening, z. v. *Enchaînement*, m.
Aaneenklampen, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre par des barres.*
Aaneenkleven, zw. *en* afsch. w. b. *Coller ensemble.* ‖ o. (met *hebben*). *Se coller ensemble.*
Aaneenkleving, z. v. *Conglutination*, f.
Aaneenklinken, (*klonk aaneen, aaneengeklonken*), st. *en* afsch. w. b. *River ensemble.*
Aaneenkluisteren, zw. *en* afsch. w. b. *Enchaîner ensemble.*
Aaneenknoopen, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher, nouer* ou *boutonner ensemble.*
Aaneenknooping, z. v. *Action* f. *d'attacher, de nouer* ou *de boutonner ensemble.*
Aaneenkoppelen, zw. *en* afsch. w. b. *Accoupler.*
Aaneenkoppeling, z. v. *Accouplement*, m.
Aaneenlasschen, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *joindre l'un à l'autre par un écart.* ‖ (fig.) *Attacher, joindre.*
Aaneenlassching, z. v. *Action* f. *d'attacher par un écart.* ‖ (fig.) *Jonction, réunion*, f.
Aaneenleggen, (*legde* of *leide aaneen, aaneengelegd*), zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Placer l'un à côté de l'autre.*
Aaneenliggen, (*lag aaneen, aaneengelegen*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se toucher.*
Aaneenlijmen, zw. *en* afsch. w. b. *Coller ensemble, coller l'un à l'autre.*
Aaneenlijmend, bn. *Agglutinatif.*
Aaneenlijming, z. v. *Conglutination*, f., *collement*, m.
Aaneennaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Coudre ensemble.*
Aaneennagelen, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer ensemble.*
Aaneenpaling, z. v. *Contiguïté*, f.
Aaneenpassen, zw. *en* afsch. w. b. *Ajuster.*
Aaneenplaatsen, zw. *en* afsch. w. b. *Placer l'un contre l'autre, joindre.*
Aaneenplakken, zw. *en* afsch. w. b. *Coller.*
Aaneenrijgen, (*reeg aaneen, aaneengeregen*), st. *en* afsch. w. b. *Faufiler.*
Aaneenschakelen, zw. *en* afsch. w. b. *Enchaîner, attacher l'un à l'autre.*
Aaneenschakeling, z. v. *Réunion* f. *des chaînons engagés les uns dans les autres.* ‖ (fig.) *Enchaînement*, m., *liaison, connexion*, f.
Aaneenschuiven, (*schoof aaneen, aaneengeschoven*), st. *en* afsch. w. b. *Approcher l'un de l'autre en poussant.* ‖ o (met *zijn*). *S'approcher l'un de l'autre en glissant.*
Aaneensluiten, (*sloot aaneen, aaneengesloten*), st. *en* afsch. w. b. *Joindre, fermer.* ‖ (mil) *Serrer les rangs.*
Aaneensmeden, zw. *en* afsch. w. b. *Souder.*
Aaneensnoeren, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer, lier avec un lacet* ou *une corde, enfiler.*
Aaneensoldeeren, zw. *en* afsch. w. b. *Souder.*
Aaneenspijkeren, zw *en* afsch. w. b. *Clouer ensemble.*
Aaneenstaan, (*stond aaneen, aaneengestaan*), onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*), *Se trouver attachés l'un à l'autre.*
Aaneenstrengelen, zw. *en* afsch. w. b. *Entrelacer.*
Aaneenstrikken, zw *en* afsch. w. b. *Attacher avec un lacet* ou *un nœud coulant.*
Aaneenvlechten, (*vlocht aaneen, aaneengevlochten*), st. *en* afsch. w. b *Enlacer.*
Aaneenvoegen, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre, attacher ensemble.*
Aaneenvoegend, bn. *Conjonctif.*
Aaneenvoeging, z. v. *Jonction, liaison*, f., *assemblage*, m.
Aaneenwellen, zw. *en* afsch. w. b. *Corroyer.*
Aaneenzetten, zw. *en* afsch. w. b. *Rapiécer, rapiéceter* ‖ Tegen elkander zetten. *Placer l'un contre l'autre.*
Aaneenzitten, (*zat aaneen, zaten aaneen, aaneengezeten*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se trouver attachés l'un à l'autre.*
Aanergeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devenir de pire en pire, aller de mal en pis.*
Aanerven, zw. *en* afsch. w. b. *Acquérir par héritage.*
Aanfluiten, (*floot aan, aangefloten*), st. *en* afsch w. b. *Siffler, huer.*
Aanfluiting, z. v. *Persiflage*, m., *huée*, f.
Aanfokken, zw. *en* afsch. w. b. *Élever, nourrir* (*du bétail*).
Aanfokker, z. m. *Éleveur* m. *de bétail.*
Aangaaf, z v. *Déclaration*, f.
Aangaan, (*ging aan, aangegaan*), st. *en* afsch. w. b. *Aborder.* ‖ Beginnen. *Commencer.* ‖ Ondernemen. *Entreprendre.* ‖ Een verbond —, *faire une alliance.* ‖ Eenen koop —, *conclure un marché.* ‖ Een huwelijk —, *conclure un mariage.* ‖ Aanvaarden. *Accepter.* ‖ Overvallen, aangrijpen. *S'emparer de.* ‖ Overkomen. Wat gaat mij aan, *que vais-je devenir.* ‖ Betreffen. *Concerner, regarder* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*), *aller vers* ‖ Bij iemand —, *aller chez qq. en passant.* ‖ (fig.) Op iemand —, *compter sur qq.* ‖ (fig.) Tegen iemand —, *se mesurer avec qq.* ‖ Aanvangen *Commencer.* ‖ In brand raken. *S'allumer, s'enflammer, prendre feu.* ‖ (agric.) *Commencer à croître.* ‖ Betamen. *Convenir.* ‖ Dat gaat niet aan, *cela ne va pas, cela ne convient pas, cela n'est pas possible.* ‖ Tieren, razen *Tempêter, fulminer.*
Aangaande, voorz. Rakende, betreffende. *Touchant, concernant, quant à, relativement à, pour ce qui regarde.* ‖ — mij, *quant à moi, pour ce qui me regarde, pour moi.*
Aangaapster, z. v. *Bayeuse*, f.
Aangang, m. *Rencontre*, f ‖ Op den — komen, ten — komen, *venir à point, survenir.* ‖ Toegang. *Entrée*, f.
Aangapen, zw. *en* afsch. w. b. *Regarder bouche béante.*
Aangaper, m *Bayeur*, m.
Aangave, z. v. *Zie* Aangaaf.
Aangebedene, z. m. *en* v. *Adoré*, m., *adorée*, f.
Aangeboren, bn. Aangeschapen. *Inné, infus, congénial, congénital, naturel.* ‖ —e denkbeelden, *idées innées*, f. pl. ‖ — wet, *loi naturelle*, f.
Aangedaan, bn. *Ému, touché, attendri.*
Aangedachtenis, z. v. *Vif souvenir*, m.
Aangeefster, z. v. Aanklaagster. *Accusatrice, dénonciatrice*, f.
Aangeërfd, bn. *Qui possède une terre située à côté de celle d'un autre, adjacent, limitrophe, voisin, contigu.*
Aangehechtheid, z. v. *Attachement*, m.
Aangehuisd, bn *Qui possède une maison située à côté de celle d'un autre, adjacent, attenant, voisin, contigu.*
Aangehuwd, bn. *Allié par mariage.*
Aangeklaagde, z. m. *en* v. *Accusé*, m., *accusée*, f.
Aangekleefdheid, z. v. *Attachement*, m.
Aangeland, bn *Zie* Aangeërfd.
Aangelegen, bn. Van belang. *Important, intéressant.* ‖ — zijn, *importer, intéresser.* ‖ Daar is mij veel, weinig —, *cela m'intéresse beau-*

coup, peu. ‖ Aangrenzend. *Attenant, voisin, contigu.*

AANGELEGENHEID, z. v. (mv -HEDEN), *Importance,* f., *intérêt,* m.

AANGEMERKT, voegw. *Vu que, attendu que.*

AANGENAAM, bn. *Agréable.* ‖ — zijn, *plaire.* ‖ Aangename smaak, *goût agréable* ou *suave.* ‖ Het is hier —, *il fait bon ici.* ‖ bijw. *Agréablement.*

AANGENAAMHEID, z. v. (mv. -HEDEN) *Agrément, plaisir,* m. ‖ Bevalligheid. *Charme,* m., *grâce,* f.

AANGENAAMLIJK, bw. *Agréablement.*

AANGENOMEN, voegw. *Supposé.*

AANGESCHAPEN, bn. *Zie* AANGEBOREN.

AANGESPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucler, attacher* ou *serrer avec une boucle.*

AANGETOGEN, verl. dw. van het oude *tiegen.* —e kleederen, *habits* m. pl. *qu'on a mis.* ‖ Aangehaald. *Cité, allégué.*

AANGETROUWD, bn. *Zie* AANGEHUWD.

AANGEVEN, (*gaf aan, gaven aan aangegeven*), st. *en* afsch. w. b. *Tendre, passer, donner.* ‖ Ter kennis brengen. *Informer.* ‖ Aanduiden. *Indiquer.* ‖ (mus.) *Entonner.* ‖ Den toon —, *donner le ton.* ‖ (admin.) *Déclarer.* ‖ (jurispr.) *Dénoncer.*

AANGEVER, z. m. (admin.) *Celui qui déclare.* ‖ Aanbrenger. *Accusateur, dénonciateur, délateur,* m.

AANGEVING, z. v. Verklaring. *Déclaration,* f. ‖ Aanklaging. *Accusation,* f. ‖ Verklikking. *Délation,* f.

AANGEZICHT, z. o. *Visage,* m., *figure, face,* f. ‖ Iemand iets in 't — zeggen, *dire qc. en face à qq.* ‖ Van — tot —, *de face à face.* ‖ Iemand van — kennen, *connaître qq. de vue.* ‖ Tegenwoordigheid. *Présence, vue,* f. ‖ (fig.) Voor het — der wereld, *en présence* ou *à la vue de tout le monde.*

AANGEZICHTSPIJN, z. v. *Prosopalgie,* f.

AANGEZIEN, voegw. *Vu que, puisque, attendu que, parce que.*

AANGIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (mar.) (met *zijn*). Met eenen draai aankomen. *S'approcher en louvoyant.*

AANGIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Huilend naderen. *S'approcher en hurlant.*

AANGIETEN, (*goot aan, aangegoten*), st. *en* afsch. w. b. *Joindre par la fonte.* ‖ (fig.) Dit kleed past u, alsof het u aangegoten was, *cet habit vous va à merveille.*

AANGIFT, z. v. *Zie* AANGAAF.

AANGLIJDEN, (*gleed aan, aangegleden*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Arriver en glissant.*

AANGLIMMEN, (*glom aan, aangeglommen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Prendre feu, s'allumer.* ‖ b. *Luire vers.*

AANGLINSTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Luire vers.*

AANGLOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. Gloeiend maken. *Mettre en feu, rendre ardent.* ‖ o. (met *zijn*). *S'enflammer, s'allumer.*

AANGLUIPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Regarder à la dérobée.*

AANGLUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Lorgner.*

AANGOLVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en ondoyant.*

AANGONZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en bourdonnant.*

AANGORDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ceindre.* ‖ Den degen —, *ceindre l'épée.*

AANGRAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Gronder, rabrouer, rudoyer.*

AANGRAUWER, z. m. *Grondeur, rabroueur,* m.

AANGRAUWSTER, z. v. *Grondeuse, rabroueuse,* f.

AANGRAVEN, (*groef aan, aangegraven*), st. *en* afsch. w. b. *Réunir à un terrain en bêchant.*

AANGREEP, z. m. *Action de saisir, attaque,* f.

AANGRENZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Confiner, aboutir, avoisiner, être contigu, limitrophe, adjacent* ou *voisin.*

AANGRENZEND, bn. *Contigu, limitrophe, adjacent, voisin.* ‖ —e landen, *pays voisins,* m. pl.

AANGRENZING, z. v. *Contiguïté,* f. ‖ Grenzen. *Confins,* m. pl.

AANGRIJNZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire la grimace à qq., regarder qq. en ricanant.*

AANGRIJNZING, z. v. *Grimace,* f., *ricanement,* m.

AANGRIJPEN, (*greep aan, aangegrepen*), st. *en* afsch. w. b. *Saisir, prendre.* ‖ Iemand bij den arm —, *empoigner qq. par le bras.* ‖ De gelegenheid —, *saisir l'occasion.* ‖ Aanvallen. *Attaquer, assaillir.* ‖ (fig.) Bevangen. *Saisir, attaquer* ‖ De schrik greep hem aan, *la frayeur le saisit.* ‖ (mus.) Eene noot goed —, *bien attaquer une note.*

AANGRIJPER, z. m. *Assaillant, agresseur,* m.

AANGRIJPING, z. v. *Attaque,* f.

AANGRIJPSTER, z. v. *Celle qui attaque.*

AANGRIMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter des regards de colère sur qq.*

AANGRINNIKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ricaner contre.*

AANGROEI, z. m. (zond. mv.) *Accroissement,* m. ‖ Vermeerdering. *Augmentation,* f. ‖ (méd.) *Excroissance,* f

AANGROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Grandir, croître.* ‖ Vermeerderen *Augmenter, accroître, se multiplier.* ‖ Ergens aan vast groeien, *s'attacher en croissant.*

AANGROEIING, z. v. *Zie* AANGROEI.

AANGROENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devenir plus vert.*

AANGROMMEN, zw. *en* afsch w. b. *Gronder, grogner contre.*

AANHAKEN, zw. *en* afsch. w. b *Accrocher, pendre à un crochet.* ‖ (mar.) *Gaffer.*

AANHAKING, z. v. *Accrochement,* m.

AANHALEN, zw. *en* afsch. w. b. Naar zich toe brengen. *Attirer, tirer* ou *faire venir à soi.* ‖ (mar.) Een touw —, *peser sur une corde.* ‖ (mar.) De schooten —, *border les écoutes* ‖ (fig.) De vriendschapsbanden nauwer —, *resserrer les liens de l'amitié.* ‖ (opt.) *Rapprocher.* ‖ Aanbrengen. *Apporter.* ‖ Er is geen — aan, *il n'y a pas moyen de faire face à tout cela.* ‖ Aanlokken. *Attirer.* ‖ Goederen —, *saisir des marchandises.* ‖ Bijbrengen. Een vers —, *citer un vers.* ‖ Uitvoeren. *Faire, exécuter.* ‖ Aanteekenen. *Noter, marquer d'un petit trait.*

AANHALER, z. m. *Celui qui attire, resserre* ou *saisit.* ‖ Bijbrenger. *Citateur, allégateur,* m.

AANHALIG, bn. Aanvallig. *Attrayant, prévenant, obligeant, engageant, aimable, gentil.* ‖ Besmettelijk. *Contagieux.* ‖ —e ziekte, *maladie contagieuse,* f.

AANHALIGHEID, z. v. (zond. mv.) *Qualité obligeante,* f., *prévenances, cajoleries,* f. pl. ‖ (méd.) *Contagion,* f.

AANHALING, z. v. *Citation,* f. ‖ — van koopwaren, *saisie* f. *de marchandises.*

AANHALINGSTEEKEN, z. o. *Guillemets,* m. pl.

AANHANG, m. *Faction, cabale, clique, secte,* f., *parti,* m., *adhérents, sectateurs, partisans,* m. pl. ‖ Van iemands — zijn, *être du parti de qq*

AANHANGELING, z. m. *en* v. *Adhérent, sectateur, partisan,* m.; *sectatrice,* f.

AANHANGEN, (*hing aan, aangehangen*), st. *en* afsch. w. b. Aan iets ophangen. *Pendre, suspendre* ou *attacher à.* ‖ Het roer —, *monter le gouvernail.* ‖ (fig.) Zijn geld aan iets hangen, *employer son argent à qc* ‖ (prov.) De kat de bel —, *attacher le grelot.* ‖ o. (met *hebben*). *Pendre, être suspendu.* ‖ (fig.) Die zaak hangt aan den spijker, *cette affaire est remise.* ‖ Iemand —, *être du parti de qq., s'attacher à qq* ‖ Die ziekte heeft hem lang —, *il a eu longtemps cette maladie.* ‖ Zijn dood zal mij nog lang —, *je me ressentirai encore longtemps de sa mort.* ‖ Bijvoegen. *Attacher, ajouter.* ‖ Afhangen. *Dépendre.*

AANHANGER, z. m. *Adhérent, sectateur, partisan,* m.

AANHANGIG, bn. *Pendant, qui n'est pas décidé, qui est en litige.* ‖ —e zaak, *affaire pendante,* f. ‖ Aanklevend. *Adhérent.*

AANHANGING, z. v. *Adhérence,* f.

AANHANGSEL, z. o. *Annexe,* f., *appendice, accessoire,* m. ‖ (gramm.) *Suffixe,* m. ‖ Toegevoegde stelling. *Corollaire,* m. ‖ (jurispr.) *Codicille,* m.

AANHANGSTER, z. v. *Sectatrice,* f.

AANHANKELIJK, bn. *Dévoué.*

AANHANKELIJKHEID, z. v. (zond. mv.) *Dévouement, dévoûment,* m.

AANHARDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre plus dur.* ‖ o. (met *zijn*). *Durcir, devenir plus dur.*

AANHARKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Râteler la terre qui a été foulée.*

AANHEBBEN, (*had aan, aangehad*), onr. *en* afsch. w. b. *Avoir.* ‖ Zij heeft hare schoonste kleederen aan, *elle a mis ses plus beaux habits.* ‖ Eenen roes —, *être ivre.* ‖ Ik had de lamp aan, *j'avais allumé la lampe.* ‖ Ergens voordeel uit trekken. *Tirer du profit de.* ‖ Verliezen. *Perdre.* ‖ Eene partij —, *perdre une partie.*

AANHECHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher, lier, annexer, joindre.*

AANHECHTING, z. v. *Action d'attacher, annexion, jonction, adhérence,* f. ‖ Aanhechtsel. *Annexe,* f.

AANHECHTINGSPUNT, z. o. *Liaison,* f., *point* m. *de jonction, de repère.*

AANHECHTSEL, z. o. *Annexe,* f.

AANHEELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Guérir tout à fait.* ‖ Voortgaan met genezen. *Continuer à guérir.*

AANHEER, m. *Aïeul,* m.

AANHEF, z. m. (zond. mv.) *Commencement, début,* m. ‖ Inleiding. *Exorde,* m. ‖ Aanstemming. *Intonation,* f.

AANHEFFEN, (*hief aan, aangeheven*), st. *en* afsch. w. b. Beginnen. *Commencer.* ‖ Beginnen te spreken. *Commencer à parler.* ‖ Beginnen te zingen. *Entonner.*

AANHEFFER, z. m. *Celui qui entonne.*

AANHEFFING, z. v. *Zie* AANHEF.

AANHEFSTER, z. v. *Celle qui entonne.*

AANHEFTEN, zw *en* afsch. w. b. *Zie* AANHECHTEN.

AANHELPEN, (*hielp aan, aangeholpen*), st. *en* afsch. w. b *Aider à mettre.*

AANHIJGEN, (*hijgde* of *heeg aan, aangehijgd* of *aangehegen*), zw. *of* st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en haletant.* ‖ b. *Haleter vers.*

AANHIJSCHEN, (*heesch aan, aangeheschen*), st. *en* afsch w. b. *Hisser, guinder.* ‖ Spoed maken met hijschen. *Se hâter de hisser.*

AANHINKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher à cloche-pied.*

AANHINNIKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Saluer en hennissant.*

AANHITSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exciter, animer, pousser.* ‖ De honden —, *agacer les chiens.*

AANHITSER, z. m. *Instigateur, boute-feu,* m.

AANHITSING, z. v. *Instigation, excitation, incitation,* f.

AANHITSSTER, z. v. *Instigatrice,* f.

AANHITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre plus chaud.*

AANHOEPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en jouant au cerceau.*

AANHOEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Devoir être mis.* ‖ Moeten aangestoken worden. *Devoir être allumé.*

AANHOLLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher le mors aux dents.*

AANHOMPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher clopin-clopant.*

AANHOOGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rehausser, exhausser, élever davantage.*

AANHOOGING, z. v. *Rehaussement, haussement,* m.

AANHOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Amonceler, entasser.*

AANHOOPING, z. v. *Amoncellement, entassement,* m.

AANHOORDER, z. m. *Auditeur,* m.

AANHOOREN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Écouter, prêter l'oreille à, entendre.* ‖ Het is hem aan te hooren, dat hij geen Vlaming is, *on entend bien quand il parle, qu'il n'est pas Flamand.* ‖ *Zie* AANBEHOOREN.

AANHOORIG, bn. *Appartenant à.*

AANHOORIGEN, m. mv. *Famille,* f., *parents,* m. pl.

AANHOORIGHEID, z. v. *Dépendance,* f. ‖ —heden, v. mv. *Appartenances, dépendances,* f. pl.

AANHOORING, z. v. *Action* f. *d'écouter.*

AANHOORSTER, z. v. *Celle qui écoute.*

AANHORTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Heurter contre.*

AANHOUD, z. m. Plaats, waar men stilhoudt. *Arrêt,* m. ‖ Wijkplaats. *Asile, refuge,* m.

AANHOUDEN, (*hield aan, aangehouden*), st. *en* afsch. w. b. *Tenir, retenir.* ‖ Tegenhouden. *Retenir, contenir.* ‖ Eenen kwaaddoener —, *arrêter un malfaiteur.* ‖ In beslag nemen. *Saisir, arrêter.* ‖ Schepen —, *saisir des navires.* ‖ Ophouden, verbergen. *Recéler.* ‖ Behouden. *Garder.* ‖ Voortzetten. *Continuer.* ‖ (jurispr.) *Remettre.* ‖ Aan het lijf houden, niet uitdoen. *Garder, ne pas ôter.* ‖ De kachel —, *tenir le poêle allumé.* ‖ o. (met *hebben*). Blijven staan. *S'arrêter.* ‖ Voortgaan, volharden. *Continuer, persévérer.* ‖ Aanzoeken. *Solliciter, insister, poursuivre, briguer.* ‖ Om een ambt —, *poursuivre une charge, solliciter un emploi.* ‖ (mil.) *Appuyer.* ‖ Aandringen. *Appuyer, insister.* ‖ Voortduren. *Durer, continuer.* ‖ (mar.) Zeewaarts —, *porter au large.*

AANHOUDEND, bn. Gedurig. *Continuel, continu, constant, persévérant.* ‖ —e vlijt, *zèle constant,* m. ‖ —e koorts, *fièvre continue,* f. ‖ Dringend. *Instant.* ‖ — verzoek, *sollicitation, instance,* f. ‖ bw. *Continuellement, sans cesse.*

AANHOUDENDHEID, z. v. (zond. mv.) *Continuité, durée non-interrompue,* f. ‖ Bij —, *continuellement, sans interruption.*

AANHOUDER, z. m. *Celui qui continue, qui persiste, qui persévère, qui insiste.* ‖ (prov.) De — wint, *celui qui persévère, finit par réussir.* ‖ Heler. *Recéleur,* m.

AANHOUDING, z. v. *Arrestation, saisie,* f. ‖ Vol-

harding. *Persévérance*, f. ‖ Aanhoudend verzoek. *Instance, sollicitation*, f.
AANHOUDSTER, z v. *Celle qui continue, qui persiste, qui persévère, qui insiste.*
AANHUILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Hurler après qq.*
AANHUPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en sautillant.*
AANHUWELIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AANHUWEN.
AANHUWELIJKING, z. v. (zond. mv.) *Zie* AANHUWING.
AANHUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Allier, joindre par mariage à.*
AANHUWING, z. v. *Alliance*, f.
AANIJLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Accourir.*
AANJAGEN, *(jaagde* of *joeg aan, aangejaagd)*, zw. *of* onr. w. b. *Pousser* ou *chasser vers.* ‖ De honden —, *haler les chiens.* ‖ Een paard —, *solliciter un cheval.* ‖ Aansporen. *Exciter.* ‖ Iemand eenen schrik —, *faire peur à qq., épouvanter qq.* ‖ o. (met *zijn* en *hebben*). *Avancer vite.*
AANJAGER, z. m. *Celui qui pousse* ou *chasse en avant.*
AANJANKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en glapissant.* ‖ b. *Glapir vers.*
AANJOELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en faisant grand bruit.*
AANJUICHEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en applaudissant.* ‖ b. *Saluer en applaudissant.*
AANKALKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Achever de crépir.* ‖ Met kalk *of* krijt schrijven. *Marquer avec de la craie.*
AANKANKEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Commencer à se gangréner, se gangréner de plus en plus.*
AANKANTEN (ZICH), zw. *en* afsch. w. wederk. *S'opposer à.*
AANKANTING, z. v. *Opposition*, f.
AANKAP, z. m. (zond. mv.) *Coupe* f. *de bois.*
AANKAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couper du bois.*
AANKARREN, zw. *en* afsch. w. b. *Apporter avec des charrettes.* ‖ o. (met *hebben*). *Se hâter d'approcher avec des charrettes.*
AANKEFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Japper contre qq.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher en jappant.*
AANKERMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Supplier en lamentant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher en lamentant.*
AANKERVEN, (*korf* of *kerfde aan, aangekorven*), st. w. b. *Tailler en petits morceaux.* ‖ Op den kerfstok —, *marquer sur la taille.* ‖ o. (met *zijn*). *Être mis sur le compte.*
AANKIJKEN, (*keek aan, aangekeken*), st. *en* afsch. w. b. *Regarder.*
AANKITTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exciter en chatouillant.*
AANKLAAGSTER, z. v. *Accusatrice*, f.
AANKLACHT, z. v. *Accusation, dénonciation, délation, plainte*, f.
AANKLAGE, z. v. *Zie* AANKLACHT.
AANKLAGEN, (*klaagde aan, aangeklaagd*), zw. *en* afsch. w. b. *Accuser, dénoncer.* ‖ Iemand van een misdrijf —, *accuser quelqu'un d'un délit.* ‖ Iemand bij den rechter —, *dénoncer quelqu'un au juge.*
AANKLAGER, z. m. *Accusateur*, m. ‖ Openbare —, *ministère public*, m. ‖ Aanbrenger. *Dénonciateur, délateur*, m.
AANKLAGERES, z. v. *Accusatrice*, f.
AANKLAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Acclamper, cramponner.* ‖ Aan boord klampen. *Accrocher, aborder.* ‖ (fig.) Iemand —, *accoster qq.*

AANKLAMPER, z. m. *Abordeur*, m.
AANKLAMPING, z. v. *Abordage*, m.
AANKLAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Engager qq. par de belles paroles à faire qc.*
AANKLAUTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en grimpant.*
AANKLAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Râteler de nouveau.*
AANKLEEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Habiller, vêtir, mettre des habits.* ‖ (fig.) Aangekleede aap, *magot*, m. ‖ Zich —. *S'habiller, se vêtir.*
AANKLEEDER, z. m. (théât.) *Habilleur*, m.
AANKLEEDING, z. v. *Action* f *d'habiller.*
AANKLEEDSTER, z. v. (théât) *Habilleuse*, f.
AANKLEEF, z. o. (zond. mv.) *Accessoire*, m., *dépendances, circonstances*, f. pl.
AANKLEMMEN, zw *en* afsch. w. b. *Presser, serrer.* ‖ Staven. *Soutenir, appuyer.* ‖ Versterken. *Fortifier.*
AANKLEVE, z. v. *Zie* AANKLEEF.
AANKLEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se coller.* ‖ (fig.) *S'attacher, être attaché.* ‖ (fig.) Der wereld —, *être attaché au monde.*
AANKLEVEND, bn. (méd.) *Adhésif.* ‖ (phys.) *Inhérent.*
AANKLEVER, z. m. *Partisan*, m.
AANKLEVING, z. v. *Adhérence, inhérence, adhésion, cohésion*, f.
AANKLIMMEN, (*klom aan, aangeklommen*), st. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *S'approcher en montant.*
AANKLINKEN, (*klonk aan, aangeklonken*), st. *en* afsch. w. b. De glazen tegen elkander aanstooten. *Trinquer.*
AANKLINKEN, (*klonk aan, aangeklonken*), st. *en* afsch. w. Met klinknagels vastmaken. *River.*
AANKLOPPEN, zw. *en* afsch. w. b *Enfoncer à force de frapper, chasser davantage.* ‖ Aan de deur kloppen. *Frapper à la porte.* ‖ (fig.) Bij iemand —, *demander qc. à qq.*
AANKLOPPING, z. v. *Action* f. *de frapper à la porte.* ‖ (fig) *Invitation*, f.
AANKLOSSEN, zw. *en* afsch. w. o. *Zie* AANKLOTSEN.
AANKLOTSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en faisant un bruit sourd avec les pieds.*
AANKNEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre* ou *réunir en pétrissant.*
AANKNIELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *S'agenouiller auprès.*
AANKNIJPEN, (*kneep aan, aangeknepen*), st. *en* afsch. w. b. *Attacher en serrant, serrer en pinçant.*
AANKNIKKEN, zw. *en* afsch. w b. *Faire un signe de tête à qq.*
AANKNOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nouer, attacher* ou *lier avec des nœuds, boutonner ensemble.* ‖ (fig.) *Joindre, ajouter.* ‖ Beginnen. *Commencer.* ‖ Een gesprek —, *entamer une conversation.*
AANKNOOPING, z. v. *Action* f. *de nouer, d'attacher* ou *de lier avec des nœuds, de boutonner.* ‖ (fig.) *Jonction, liaison*, f.
AANKNOOPINGSPUNT, z. o. *Point* m. *d'attache.*
AANKOMELING, z. m. *en* v. Die aankomt. *Celui, celle qui arrive; nouveau venu, nouveau venue; nouveau débarqué, nouveau débarquée.* ‖ Aankomend jongeling *of* meisje. *Adolescent*, m, *adolescente*, f., *jeune homme*, m., *jeune fille*, f. ‖ Leerling. *Apprenti, commençant*, m.; *apprentie, commençante*, f., *novice*, m. *et* f.
AANKOMEN, (*kwam aan, aangekomen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Arriver, venir.* ‖ Naderen. *Arriver.* ‖ De dag komt aan, *le jour*

commence à poindre, *approcher*. ‖ Aan land komen. *Aborder*, *prendre terre*. ‖ Aan iemands woning komen. *Venir chez qq.* ‖ In betrekking komen. *Entrer en fonction*. ‖ In bezit treden. *Entrer en possession*. ‖ Aanraken. *Toucher*. ‖ Afhangen. *Dépendre*. ‖ Het komt alles op hem aan, *tout dépend de lui*. ‖ Het op iemand laten —, *se reposer sur qq. de qc.* ‖ Het komt op mijne eer aan, *il s'agit de mon honneur*. ‖ Het komt er niet op aan, *n'importe*. ‖ Wat komt het er op aan? *qu'importe?* ‖ Overkomen. *Survenir*. ‖ Beginnen. *Commencer*. ‖ Bekomen, verkrijgen. *Avoir*, *parvenir à*, *obtenir*, *acquérir*. ‖ Groeien. *Grandir*, *croître*. ‖ Herstellen. *Se rétablir*. ‖ Er op —, *être question de*. ‖ Kom aan! komt aan! *Eh bien! allons! courage!*

AANKOMEND, bn. Eerstvolgend. *Prochain*. ‖ Groeiend, grooter wordend. *Qui grandit*, *qui est dans l'adolescence*. ‖ — jonkman, *jeune homme*, m.

AANKOMER, z. m. *Adolescent*, m.

AANKOMST, z. v. (zond. mv.) *Approche*, *arrivée*, *venue*, f. ‖ — tot den troon, *avénement* m. *au trône*.

AANKOMSTE, z. v. *Zie* AANKOMST.

AANKONDIGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Annoncer*, *publier*, *déclarer*, *notifier*, *signifier*. ‖ Gerechtelijk —, *intimer*. ‖ Zich —. *S'annoncer*.

AANKONDIGER, z. m. *Celui qui annonce*.

AANKONDIGING, z. v. Het aankondigen. *Déclaration*, *notification*, *signification*, f. ‖ Gedrukte *of* geschrevene kennisgeving. *Annonce*, f.

AANKONDIGINGSBLAD, z. o. *Feuille* f. *d'annonces*.

AANKONDIGSTER, z. v. *Celle qui annonce*.

AANKOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. (impr.) *Serrer avantage la forme*.

AANKOOP, z. m. *Achat*, m., *acquisition*, *emplette*, f.

AANKOOPEN, (*kocht aan*, *aangekocht*), onr. *en* afsch. w. b. *Acheter*, *acquérir*.

AANKOOPING, z. v. *Zie* AANKOOP.

AANKOPPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Accoupler*, *apparier*.

AANKOPPELING, z. v. *Accouplement*, m.

AANKOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entêter*.

AANKORSTEN, zw. *en* afsch. w. o. *Se couvrir d'une croûte*.

AANKORSTING, z. v. *Croûte*, f.

AANKRAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cramponner*, *attacher avec des crampons*.

AANKRAS, z. m. *Alluvion*, f.

AANKRIJGEN, (*kreeg aan*, *aangekregen*), st. *en* afsch. w. b. Een kleed —, *pouvoir mettre* (*un habit*). ‖ Het vuur —, *savoir allumer le feu*.

AANKRIJTEN, (*kreet aan*, *aangekreten*), st. *en* afsch. w. b. *S'adresser à qq. en pleurant* ou *en criant*.

AANKRUIEN, (*kruide* of *krooi aan*, *aangekruid* of *aangekrooien*), st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Approcher en brouettant*. ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher en brouettant*.

AANKRUIPEN, (*kroop aan*, *aangekropen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'avancer* ou *s'approcher en rampant*.

AANKUIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en se promenant*.

AANKUNNEN, (*kan aan*, *kunnen aan*, *konde* of *kon aan*, *aangekund*), onr. *en* afsch. w. b. *Oser attaquer* ou *accoster*. ‖ o. *Pouvoir être mis*.

AANKWAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter contre*. ‖ o. (met *zijn*). *Se jeter contre*.

AANKWEEK, z. m. *Culture*, f.

AANKWEEKELING, z. m. *en* v. *Plant*, m., *jeune plante*, f. ‖ (fig.) *Élève*, m. *et* f.

AANKWEEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cultiver*, *élever*. ‖ Bloemen —, *cultiver*, *élever des fleurs*. ‖ (fig.) *Cultiver*.

AANKWEEKER, z. m. *Celui qui cultive*, *qui élève*.

AANKWEEKING, z. v. *Action d'élever*, *culture*, f. ‖ (fig.) *Culture*.

AANKWEEKSTER, z. v. *Celle qui cultive*, *qui élève*.

AANKWIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'animer de nouveau*.

AANKWIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. Met kwik in aanraking brengen. *Mettre du mercure sur*.

AANKWISPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *S'approcher de qq. en remuant la queue*.

AANKWISPELSTAARTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AANKWISPELEN.

AANLACHEN, (*lachte* of *loeg aan*, *loegen aan*, *aangelachen*), st. *en* afsch. w. b. *Sourire*. ‖ (fig.) *Sourire*.

AANLANDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Vóór den wal komen. *Aborder*, *prendre terre*, *arriver*.

AANLANDIG, bn. *Dans la direction de la terre*.

AANLANDING, z. v. *Abord*, m., *arrivée*, *descente*, f., *débarquement*, m.

AANLANDINGSPLAATS, z. v. *Atterrage*, m.

AANLANGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Donner*, *passer*, *tendre qc. à qq.*

AANLANGER, z. m. *Celui qui passe* ou *qui tend qc. à qq.*

AANLAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher grossièrement* ou *coudre une pièce à qc.*

AANLASSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher*, *joindre à*. ‖ (mar.) *Joindre par un écart*.

AANLATEN, (*liet aan*, *aangelaten*), st. *en* afsch. w. b. *Laisser*, *ne pas ôter*. ‖ Het vuur —, *laisser le feu allumé*.

AANLAVEEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Louvoyer vers*. ‖ (met *zijn*). *S'approcher en louvoyant*.

AANLEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Apprendre*. ‖ o. (met *zijn*). *Faire des progrès*, *avancer*.

AANLEERING, z. v. *Action* f. *d'apprendre*.

AANLEG, z. m. (zond. mv.) *Action* f. *de s'arrêter*, *de faire halte*. ‖ Oogmerk. *But*, *dessein*, *projet*, m. ‖ Ontwerp. *Plan*, *dessin*, m. ‖ — van een huis, *plan d'une maison*. ‖ (jurispr.) *Instance*, f. ‖ Rechtbank van eersten aanleg, *tribunal* m. *de première instance*. ‖ Natuurlijke geschiktheid *of* bekwaamheid. *Aptitude*, *disposition*, f. ‖ — van eene schilderij, *ébauche* f. *d'un tableau*. ‖ (fort.) De — eens wals, *la base* f. ou *le pied d'un rempart*. ‖ (impr.) *Édition*, f., *tirage*, m.

AANLEGGEN, (*legde* of *leide aan*, *aangelegd* of *aangeleid*), zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Mettre*, *placer auprès* ou *contre*. ‖ Eenen hond aan den ketting leggen, *mettre un chien à la chaîne*. ‖ Iemand de boeien —, *mettre qq. aux fers*. ‖ Hoepels —, *mettre des cercles à un tonneau*. ‖ (mar.) *Attacher un vaisseau au rivage*. Een geweer —, *coucher en joue*. ‖ Doen. *Faire*. ‖ Hoe zal ik het —, *comment m'y prendrai-je?* ‖ Het met iemand —, *se concerter avec qq.* ‖ Beginnen. *Commencer*, *entamer*. ‖ Instellen. *Organiser*, *établir*, *fonder*. ‖ Aanwenden. *Employer*. ‖ Al zijne krachten —, *employer toutes ses forces*. ‖ De laatste hand aan ie's leggen, *mettre la dernière main à qc.* ‖ Zijn geld —, *placer son argent*. ‖ Eene schilderij —, *ébaucher un tableau*. ‖ (impr.) *Tirer*. ‖ Eenen weg —, *construire une route*. ‖ Een proces —, *intenter un procès*. ‖ Rijtuig —, *commencer à tenir équipage*. ‖ Vuur —, *faire du feu*. ‖ Dat paard wil niet —, *ce cheval ne veut pas tirer*. ‖ Aan den wal

leggen. *S'arrêter.* ‖ Zich ververschen. *Se rafraîchir.*

Aanlegger, z. m. Ontwerper van iets. *Auteur*, m. ‖ Veroorzaker. *Cause*, f., *moteur*, m. ‖ (jurispr.) *Demandeur*, m.

Aanlegging, z. v. Toeleg. *Plan*, *projet*, m. ‖ Gebruik. *Usage*, m. ‖ — van geld, *placement* m. *d'argent.* ‖ (mar.) *Chargement*, m. ‖ — van een geding, *action* f. *d'intenter un procès.*

Aanlegplaats, z. v. *Débarcadère*, m.

Aanlegster, z. v. Oorzaak. *Celle qui est cause de.* ‖ (jurispr.) *Demanderesse*, f.

Aanleidelijk, bn. *Propre à*, *en état de.*

Aanleiden, zw. *en* afsch. w. b. *Conduire* ou *mener vers.* ‖ Aanvoeren. *Diriger*, *guider*, ‖ Aanhitsen. *Exciter*, *pousser.* ‖ Binden, aanbinden. *Attacher*, *lier.*

Aanleidend, bn. *Occasionnel*, *ce qui donne lieu à.* ‖ —e oorzaak, *cause occasionnelle* ou *motrice*, f.

Aanleider, z. m. *Conducteur*, *auteur*, *chef*, m. ‖ Aanhitser. *Instigateur*, *moteur*, *meneur*, m.

Aanleiding, v. *Action de conduire*, *conduite*, f. ‖ Geschrift om iemand in eene wetenschap in te leiden. *Introduction*, f. ‖ Gelegenheid. *Lieu*, m., *occasion*, *cause*, f., *sujet*, m. ‖ Teweegbrenging. *Occasion.* ‖ — geven tot, *fournir l'occasion de*, *donner lieu à*, *être cause de*, *occasionner.* ‖ (arts.) *Motif*, m.

Aanleidster, z. v. *Conductrice*, f. ‖ Aanhitsster. *Instigatrice*, f.

Aanlenen, zw. *en* afsch. w. o. *Zie* **Aanleunen.**

Aanlengen, zw. *en* afsch. w. b. *Délayer.*

Aanleunen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'appuyer contre.*

Aanleuning, z. v. *Appui*, m.

Aanleuningspunt, z. o. *Point* m. *d'appui.*

Aanlichten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Aanbreken. *Poindre*, *commencer à paraître*, *à faire jour.*

Aanlichten, zw. *en* afsch. w. b. Oplichten. *Approcher en soulevant.*

Aanliggen, (*lag aan*, *aangelegen*), st. *en* afsch. w. o. *Être couché à* ou *auprès.* ‖ Aanpalen. *Confiner*, *avoisiner.*

Aanliggend, bn. Aanpalend. *Adjacent*, *limitrophe.* ‖ —e hoeken, *angles adjacents*, m. pl.

Aanlijden, (*leed aan*, *aangeleden*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Durer.*

Aanlijken, zw. *en* afsch. w. b. *Ralinguer.*

Aanlijmen, zw. *en* afsch. w. b. *Coller une chose à une autre.*

Aanloeren, zw. *en* afsch. w. b. *Regarder en épiant.*

Aanloeven, zw. *en* afsch. w. o. (mar.) (met *hebben* en *zijn*). *Aller au lof*, *tenir le lof*, *serrer le vent.*

Aanlokkelijk, bn. *Attrayant*, *charmant*, *engageant*, *tentant*, *séduisant.* ‖ bijw. *D'une manière attrayante.*

Aanlokkelijkheid, z. v. (mv. -heden), *Charme*, *attrait*, m.

Aanlokken, zw. *en* afsch. w. b. *Allécher*, *attirer*, *amorcer.* ‖ Aangelokte vogel, *oiseau amorcé*, m.

Aanlokker, z. m. *Celui qui attire*, *qui allèche.*

Aanlokkig, bn. *Zie* **Aanlokkelijk.**

Aanlokking, z. v. *Action* f. *d'attirer*, *d'allécher.* ‖ Bekoring. *Tentation*, f.

Aanloksel, z. o. *Amorce*, f., *appât*, m.

Aanlokster, z. v. *Celle qui attire*, *qui allèche.*

Aanlonken, zw. *en* afsch. w. b. *Lorgner*, *jeter des œillades.* ‖ Iemand —, *faire les yeux doux à qq.*

Aanlooden, zw. *en* afsch. w. b. *Gagner en sondant.*

Aanloop, z. m. *Action* f. *de courir vers.* ‖ (mil.) *Attaque vigoureuse*, f. ‖ Loop. *Course*, *escousse*, f. ‖ Eenen — nemen, *prendre son escousse.* ‖ Toeloop van volk. *Concours*, m., *affluence* f. *de monde.* ‖ Veel — hebben, *être fort fréquenté*, *avoir la vogue.* ‖ Aanzoek. *Sollicitation*, f. ‖ De — der zee, *la levée de la mer.* ‖ (archit.) *Congé*, m.

Aanloopen, (*liep aan*, *aangeloopen*), st. *en* afsch. w. b. *Importuner qq.*, *fatiguer qq. pour en obtenir qc.* ‖ o. (met *zijn*). *Courir vers.* ‖ (mil.) *Courir sus* ou *contre.* ‖ Op iemand —, *courir sus à qq.* ‖ Met het hoofd tegen den muur —, *donner de la tête contre la muraille.* ‖ Bij iemand —, *aller voir en passant.* ‖ Loopend naderen. *Approcher en courant.* ‖ Snel loopen. *Courir vite*, *doubler le pas.* ‖ (mar.) Aanvaren. *Courir l'un sur l'autre.* ‖ (méc.) *Être arrêté.* ‖ Slecht onthaald worden. *Être mal reçu.* ‖ De zee komt —, *la mer monte.* ‖ Overstroomd worden. *Être inondé.* ‖ Strijden. *Choquer*, *répugner.* ‖ onpers. Duren. *Durer.*

Aanloopkleur, z. v. *Couleur* f. *du recuit.*

Aanmaak, z. m. *Préparation*, f.

Aanmaanster, z. v. *Celle qui excite*, *qui exexhorte.*

Aanmaken, zw. *en* afsch. w. b. Bijvoegen. *Ajouter à.* ‖ Gereedmaken. *Préparer.* ‖ Sneller maken. *Faire plus vite.* ‖ Vuur —, *allumer du feu*, *faire du feu.*

Aanmanen, zw. *en* afsch. w. b. *Exciter*, *exhorter.* ‖ Zijne schuldenaars —, *sommer ses débiteurs de payer.*

Aanmaner, z. m. *Celui qui excite*, *qui exhorte.*

Aanmaning, z. v. *Exhortation*, f. ‖ Vermaning. *Admonition*, f. ‖ Opeisching. *Sommation*, f.

Aanmarcheeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Marcher vers.* ‖ Snel marcheeren. *Marcher vite.* ‖ Beginnen te marcheeren. *Commencer à marcher.*

Aanmarsch, z. m. *Approche* f. *de troupes*, *marche*, f. ‖ In — zijn, *être en marche.*

Aanmatigen (zich), zw. *en* afsch. w. weder. *S'arroger*, *s'approprier*, *s'attribuer*, *usurper.* ‖ Zich eenen titel —, *s'arroger un titre.*

Aanmatigend, bn. *Arrogant*, *présomptueux.*

Aanmatiging, v. Toeëigening. *Appropriation*, f. ‖ Aanspraak *Prétention*, f. ‖ Verwaandheid. *Arrogance*, *présomption*, f.

Aanmelden, zw. *en* afsch. w. b. *Annoncer.* ‖ Iemand —, *annoncer qq.* ‖ Zich —. *Se présenter.* ‖ Zich in zekere hoedanigheid bij iemand bekend maken. *Se faire connaître.* ‖ Zich tot iets —, *s'offrir pour qc.*

Aanmelding, z. v. *Annonce*, *notification*, f.

Aanmengen, zw. *en* afsch. w. b. *Préparer en mêlant*, *mêler un peu*, *délayer.*

Aanmenging, z. v. *Action* f. *de préparer en mêlant*, *de mêler un peu*, *délayement*, m.

Aanmennen, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser*, *conduire*, *mener* (*un cheval*).

Aanmeren, zw. *en* afsch. w. b. *Amarrer.*

Aanmerkelijk, bn. *Remarquable*, *considérable*, *notable.* ‖ bijw. *Considérablement*, *notablement*, *beaucoup*, *fort.*

Aanmerkelijkheid, z. v. *Considération*, *importance*, f.

Aanmerken, zw. *en* afsch. w. b. *Remarquer*, *noter*, *observer*, *considérer.* ‖ Berispen. *Redire*, *critiquer.*

Aanmerkenswaardig, bn. *Digne de remarque*, *remarquable*, *considérable*, *notable.*

Aanmerking, z. v. *Remarque*, *observation*, *considération*, f. ‖ In — nemen, *faire entrer en considération*, *remarquer*. ‖ In — genomen, *eu égard à*. ‖ In — komen, *entrer en ligne de compte*. ‖ Uit — van, *à cause de*, *en considération de*.

Aanmeten, (*mat aan*, *maten aan*, *aangemeten*), st. *en* afsch. w. b. *en* wederk. *Prendre à qq. la mesure d'un habit*, *d'une paire de souliers*, *etc.* ‖ Zich toekennen. *S'attribuer*, *s'approprier*, *s'arroger*.

Aanmetselen, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre* ou *ajouter en maçonnant*. ‖ o. (met *hebben*). *Maçonner à la hâte*.

Aanmetsen, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. *Zie* Aanmetselen.

Aanminlijk, **Aanminnelijk**, bn. *Aimable*, *attrayant*, *joli*, *agréable*, *gracieux*. ‖ bijw. *Agréablement*, *gracieusement*.

Aanminlijkheid, **Aanminnelijkheid**, z. v. (mv. -heden). *Amabilité*, f., *charme*, *agrément*, m.

Aanminnig, bn. *Zie* Aanminlijk.

Aanminnigheid, z. v. *Zie* Aanminlijkheid.

Aanmoedigen, zw. *en* afsch. w. b. *Encourager*, *donner du courage*, *animer*, *exciter*.

Aanmoediging, z. v. *Encouragement*, m., *excitation*, f.

Aanmoedigster, z. v. *Celle qui encourage*, *excitatrice*, f.

Aanmoeien, zw. *en* afsch. w. b. *Importuner*.

Aanmoeren, zw. *en* afsch. w. b. *Approcher en vissant*.

Aanmoeten, (*moet aan*, *aangemoeten*), onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Devoir être mis*. ‖ b. *Devoir mettre*.

Aanmogen, (*mag aan*, *mogen aan*, *mocht aan*, *zond. verl. dw.*), onr. *en* afsch. w. o. *Pouvoir être mis*. ‖ b. *Pouvoir mettre*.

Aanmonding, z. v. *Embouchure*, f.

Aanmonsteren, zw. *en* afsch. w. b. *Engager des matelots*.

Aanmorren, zw. *en* afsch. w. b. *Accuser en murmurant*. ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher en murmurant*.

Aanmunten, zw. *en* afsch. w. b. *Augmenter la monnaie courante*.

Aannaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Coudre à*, *attacher en cousant*. ‖ (fam.) Iemand ooren —, *attraper* ou *duper qq.*, *lui en faire accroire*.

Aannaderen, zw. *en* afsch. w. o. (met zijn). *Approcher*, *s'approcher*, *s'avancer*.

Aannadering, z. v. *Action de s'approcher*, *approche*, f. ‖ (math.) *Approximation*, f.

Aannagelen, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer*, *attacher avec des clous*.

Aannageling, z. v. *Action* f. *d'attacher avec des clous*.

Aanneemster, z. v. *Celle qui accepte*, *reçoit*, *agrée* ou *admet*. ‖ — van een werk, *entrepreneuse* f. *d'un ouvrage*.

Aannemelijk, bn. *Recevable*, *admissible*, *acceptable*. ‖ Geloofwaardig. *Plausible*.

Aannemelijkheid, z. v. (zond. mv.) *Admissibilité*, f. ‖ Geloofwaardigheid. *Plausibilité*, f.

Aannemen, (*nam aan*, *namen aan*, *aangenomen*), st. *en* afsch. w. b *Accepter*, *recevoir*. ‖ Eene gewoonte —, *contracter une habitude*. ‖ Eenen wisselbrief —, *accepter une lettre de change*. ‖ Iets voor goede munt —, *prendre qc. pour argent comptant*. ‖ Goedkeuren. *Approuver*. ‖ Eenen godsdienst —, *embrasser une religion*. ‖ Als waar *of* als bestaande onderstellen. *Admettre*. ‖ (math.) *Supposer*. ‖ Den rouw —, *prendre le deuil*. ‖ Eenen titel —, *prendre un titre*. ‖ Eenen toon —, *prendre un ton*. ‖ Op zich nemen iets te doen. *Prendre sur soi*. ‖ Ondernemen. *Entreprendre*. ‖ Eene zaak —, *prendre la défense de qc.* ‖ Iemand in genade —, *pardonner à qq.* ‖ Krijgsvolk —, *lever des troupes*. ‖ Als lid opnemen. *Admettre*, *associer*. ‖ Een kind —, *adopter un enfant*. ‖ Aangenomen zoon, *fils adoptif*, m. ‖ Zich eens persoons —, *avoir pitié de qq.* ‖ o. (met *hebben*). Toenemen. *Avancer*, *faire des progrès*, *augmenter*.

Aannemer, z. m. *Celui qui accepte*, *reçoit*, *admet* ou *agrée*. ‖ — van eenen wisselbrief, *accepteur* m. *d'une lettre de change*. ‖ — van een werk, *entrepreneur* m. *d'un ouvrage*. ‖ God is geen — van personen, *Dieu n'a point égard à l'apparence des personnes*.

Aanneming, z. v. *Acceptation*, *réception*, *acception*, *admission*, f. ‖ — van eenen wisselbrief, *acceptation d'une lettre de change*. ‖ Onderneming. *Entreprise*, f. ‖ — tot kind, *adoption*, f. ‖ — van krijgsvolk, *enrôlement*, m., *levée*, f. ‖ Onderstelling. *Supposition*, f. ‖ — van een woord, *acception d'un mot*. ‖ — van personen, *acception de personnes*.

Aannemingsbiljet, z. o. *Billet* m. *d'enrôlement*, *d'engagement*.

Aanneminqssom, z. v. *Montant* m. *d'une adjudication*.

Aannopen, zw. *en* afsch. w. b. *Encourager*, *exciter*.

Aanoekeren, zw. *en* afsch. w. o. *Zie* Aanwoekeren.

Aanopperen, zw. *en* afsch. w. b. *Apporter*. ‖ Snel op hoopen stellen. *Entasser vite*.

Aanpakken, zw. *en* afsch. w. b. *Empoigner*, *saisir*, *attaquer avec vigueur*.

Aanpalen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Aboutir*, *confiner*, *avoisiner*.

Aanpalend, bn. *Adjacent*, *attenant*, *contigu*, *limitrophe*, *voisin*.

Aanpassen, zw. *en* afsch. w. b. *Essayer un habit*, *etc.* ‖ (fam.) Iemand een pak —, *battre qq.*

Aanpeil, z. m. (zond. mv.) *Jaugeage* m. *supplémentaire*.

Aanpeiling, z. v. *Zie* Aanpeil.

Aanpennen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Écrire vite*.

Aanpersen, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer* ou *presser contre*. ‖ o. (met *zijn*). *S'avancer en pressant*.

Aanpiepen, zw. *en* afsch. w. b. *Piailler*, *piauler*.

Aanpijpen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Allumer sa pipe*.

Aanplakbiljet, z. o. *Affiche*, f., *placard*, m.

Aanplakken, zw. *en* afsch. w. b. *Afficher*, *placarder*. ‖ (fig.) Iemand iets —. Te duur verkoopen. *Survendre*, *vendre plus cher que la chose ne vaut*.

Aanplakker, z. m. *Afficheur*, m.

Aanplakking, z. v. *Action* f. *d'afficher*.

Aanplant, z. m. *Plant*, m.

Aanplanten, zw. *en* afsch. w. b. *Commencer une plantation*, *planter*. ‖ Boomen —, *planter des arbres*.

Aanplanter, z. m. *Planteur*, m.

Aanplanting, z. v. *Plantation*, f.

Aanpleisteren, zw. *en* afsch. w. b. *Plâtrer*, *crépir*.

Aanplekken, zw. *en* afsch. w. b. *Tacher*, *souiller*.

Aanplempen, zw. *en* afsch. w. b. *Remplir de terre*, *de décombres*.

Aanploegen, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre* ou *ajouter en labourant*. ‖ Snel ploegen. *Labourer vite*. ‖ Al ploegende ophoogen. *Hausser en labourant*.

Aanplompen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en faisant un grand bruit dans l'eau.*
Aanpooten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Accourir.* ‖ (fam.) Voortgang maken. *Avancer.*
Aanporder, z. m. *Excitateur, instigateur*, m.
Aanporren, zw. *en* afsch. w. b. *Exciter, pousser, animer, stimuler.*
Aanporring, z. v. *Incitation, instigation*, f.
Aanpoten, zw. *en* afsch. w. b. *Augmenter en plantant.*
Aanpraaien, zw. *en* afsch. w. b. *Héler.*
Aanpraten, zw. *en* afsch. w. b. *Vanter, faire valoir, priser.* ‖ Zijne waren —, *vanter sa marchandise.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à parler.*
Aanpreeken, zw. *en* afsch. w. b. (met *hebben*). *Prêcher vite.* ‖ (fig.) *Zie* Aanpraten.
Aanpressen, zw. *en* afsch. w. b. *Exciter, engager.*
Aanprijzen, (*prees aan, heb aangeprezen*), st. *en* afsch w. b. *Vanter, faire valoir, priser, recommander, louer, préconiser, prôner, exalter.*
Aanprijzer, z. m. *Celui qui vante, qui recommande, préconiseur, prôneur*, m.
Aanprijzing, z. v. *Action de vanter, de faire valoir, de priser, recommandation*, f.
Aanprikkelaar, z. m. *Instigateur*, m.
Aanprikkelen, zw. *en* afsch. w. b. *Piquer, aiguillonner, pousser, exciter, animer, encourager.* ‖ Door de eer —, *piquer d'honneur.*
Aanprikkelend, bn. *Excitant.*
Aanprikkeling, z. v. *Action* f. *d'aiguillonner.* ‖ Aanmoediging. *Encouragement*, m.
Aanprikken, zw. *en* afsch. w. b. *Piquer, aiguillonner.*
Aanpruilen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en boudant.*
Aanpunten, zw. *en* afsch. w. b. *Faire une pointe à, rendre pointu.* ‖ (fig.) Iemand —, *engager qq. dans une polémique.* ‖ (éping.) *Empointer.*
Aanpunter, z. m. *Empointeur*, m.
Aanpuntring, z. m. *Empointeur*, m.
Aanpuntschijf, z. v. *Zie* Aanpuntring.
Aanraden, (*ried* of *raadde aan, aangeraden*), st. *en* afsch. w. b. *Conseiller, recommander, engager à.* ‖ Op zijn —, *par son conseil, sur sa recommandation.*
Aanrader, z. m. *Conseiller*, m.
Aanrading, z. v. *Conseil*, m., *recommandation, suggestion*, f.
Aanraken, zw. *en* afsch. w. b. Aanroeren. *Toucher.* ‖ (fig.) Bezeeren. *Faire mal.*
Aanraking, z. v. *Attouchement, contact*, m. ‖ (fig.) *Contact*, m., *relation*, f. ‖ In — zijn met, *être en contact avec.*
Aanrakingspunt, z. o. *Point* m. *d'attouchement, de contact.*
Aanrakken, zw. *en* afsch w. b. *Fixer le racage.*
Aanrammelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher avec bruit.*
Aanranden, zw. *en* afsch. w. b. *Attaquer, assaillir.* ‖ Beleedigen. *Insulter.* ‖ Aanboorden. *Aborder.*
Aanrander, z. m. *Assaillant, agresseur*, m.
Aanranding, z. v. *Attaque, agression*, f. ‖ Beleediging. *Insulte*, f.
Aanransen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Aanranden.
Aanratelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en faisant sonner la crécelle.* ‖ Aanrammelen. *S'approcher avec bruit.*
Aanrazeeren, zw. *en* afsch. w. b. *Remplir en maçonnant.*
Aanrazen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en faisant du vacarme.* ‖ (met *hebben*). *Continuer à faire du vacarme.* ‖ b. *S'approcher de qq. en vociférant.*
Aanrecht, z. o. *Zie* Aanrechttafel.
Aanrechtbank, z. v. *Zie* Aanrechttafel.
Aanrechten, zw. *en* afsch. w. b. In orde brengen. *Arranger, mettre en ordre, dresser.* ‖ Gereedmaken. *Préparer, apprêter.* ‖ Spijzen opdragen. *Servir, mettre les mets sur la table.*
Aanrechter, z. m. *Celui qui dresse, qui prépare, qui sert les mets.* ‖ *Zie* Aanrichter.
Aanrechting, z. v. *Apprêt*, m., *préparation*, f.
Aanrechtkeuken, z. v. *Cuisine* f. *où l'on garde les mets, les ustensiles, etc.*
Aanrechttafel, z. v. *Dressoir, buffet*, m., *table* f. *de cuisine.*
Aanreiken, zw. *en* afsch. w. b. *Tendre, passer, donner, remettre.*
Aanreiking, z. v. *Action* f. *de passer, de remettre.*
Aanrekenen, zw. *en* afsch. w. b. *Porter* ou *passer en compte.* ‖ (fig.) Toeëigenen. *Imputer, attribuer.* ‖ Spoed maken in het rekenen. *Calculer vite.*
Aanrennen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Arriver à toute bride* ou *au grand galop.* ‖ Op den vijand —, *courir sur* ou *sus à l'ennemi.* ‖ Snel rennen. *Galoper.* ‖ b. *Courir sur.*
Aanrichten, zw. *en* afsch. w. b. Veroorzaken. *Causer.* ‖ Eene slachting —, *faire un grand carnage.*
Aanrichter, z. m. *Celui qui cause du mal.*
Aanrid, z. m. *Zie* Aanrit.
Aanridselen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Aanritselen.
Aanrijden, (*reed aan, aangereden*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Rijdende aan iets raken. *Donner contre.* ‖ Op iemand —, *se diriger vers qq.* ‖ Rijdend naderen. *S'approcher à cheval, en voiture.* ‖ (mil.) *Commencer la marche.* ‖ (met *hebben*). Sterk voortrijden. *Avancer, aller vite à cheval* ou *en voiture.* ‖ Onder het rijden stil houden. *S'arrêter* (*à cheval* ou *en voiture*). ‖ (fig.) Kwalijk ontvangen worden. *Être mal reçu.* ‖ b. *Donner contre.* ‖ Met een rijtuig brengen. *Conduire en voiture.* ‖ Aanvoeren. *Transporter.* ‖ (mil.) *Monter.*
Aanrijgen, (*reeg aan, aangeregen*), st. *en* afsch. w. b. *Enfiler.* ‖ Paarlen —, *enfiler des perles.* ‖ Met wijde steken vastnaaien. *Faufiler, coudre à longs points.* ‖ (mar.) Een zeil —, *lacer une voile.* ‖ (mar.) Aangeregen bonnet, *bonnette maillée*, f.
Aanrijging, z. v. *Action* f. *d'enfiler, de faufiler.* ‖ (mar.) *Action* f. *de lacer.*
Aanrijpen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devenir plus mûr, mûrir.*
Aanristen, zw. *en* afsch. w. b. *Former des glanes.*
Aanrit, z. m. *Approche* f. *de la cavalerie, choc*, m.
Aanritsel, z. o. *Excitation, incitation, instigation*, f.
Aanritselen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Aanritsen.
Aanritseling, z. v. *Zie* Aanritsing.
Aanritsen, zw. *en* afsch w. b. *Exciter, inciter, porter à.*
Aanritsgeld, z. o. *Prix d'enrôlement, engagement*, m.
Aanritsing, z. v. *Excitation, incitation, instigation*, f.
Aanroeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Roeiend naderen. *S'approcher à force de rames.* ‖ (met *hebben*) *Ramer avec force.* ‖ b. *Faire*

avancer à force de rames; emmener dans un bâtiment à rames.

AANROEPEN, (*riep aan, aangeroepen*), st. *en* afsch. w. b. *Crier à.* ‖ (fig.) Smeeken. *Invoquer, implorer, prier.* ‖ Iemand om bescherming —, *implorer la protection de qq.* ‖ God om bijstand —, *implorer l'assistance de Dieu.*

AANROEPER, z. m. *Celui qui invoque, qui implore, qui prie.*

AANROEPING, z. v. *Invocation, imploration*, f.

AANROEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Toucher.* ‖ Iets met den vinger —, *toucher qc. du doigt.* ‖ Treffen. *Toucher.* ‖ In't voorbijgaan vermelden. *Faire mention, mentionner.* ‖ Door te roeren vermengen. *Mêler en remuant.*

AANROERING, z. v. Aanraking. *Attouchement*, m. ‖ Vermelding. *Mention*, f.

AANROESTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*.) *S'attacher en rouillant.*

AANROLLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler vers.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher en roulant.*

AANROOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Commencer à fumer* (*un cigare, une pipe*).

AANRUILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir par échange.*

AANRUILING, z. v. *Action* f. *d'obtenir par échange.*

AANRUISCHEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher avec bruissement.* ‖ b. *Bruire vers.*

AANRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Approcher, avancer en poussant, en tirant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher, s'avancer.* ‖ (mil.) *Marcher en avant.*

AANRUKKING, z. v. *Action d'avancer, de marcher en avant, approche*, f.

AANSARREN, zw. *en* afsch. w. b. *Agacer, exciter.* ‖ Tarten. *Braver.*

AANSCHAFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Procurer, fournir.* ‖ Aandisschen. *Servir.* ‖ Zich —. *Se pourvoir* (*de*), *se procurer, acheter.*

AANSCHAFFING, z. v. *Acquisition, action* f. *de procurer, de fournir, de se pourvoir de.*

AANSCHAKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enchaîner, attacher l'un à l'autre.*

AANSCHAKELING, z. v. *Enchaînement*, m., *liaison*, f.

AANSCHARRELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'avancer* ou *s'approcher à pas inégaux.*

AANSCHELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Sonner* (*à une porte*).

AANSCHEMEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Commencer à luire.*

AANSCHENDEN, AANSCHENNEN, (*schond aan, schon aan, aangeschonden, aangeschonnen*), st. *en* afsch. w. b. *Attaquer.* ‖ Aanhitsen. *Exciter, agacer.*

AANSCHEPING, z. v. *Importation*, f.

AANSCHERPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aiguiser.*

AANSCHERPING, z. v. *Aiguisage*, m.

AANSCHIETEN, (*schoot aan, aangeschoten*), st. *en* afsch. w. b. Door te schieten aanraken. *Toucher en tirant.* ‖ Aantrekken. *Mettre, passer* (*un habit*). ‖ Het panser —, *endosser la cuirasse.* ‖ Aanploegen. *Joindre* ou *ajouter en labourant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'élancer, se jeter sur.* ‖ De hond schoot op hem aan, *le chien s'élança sur lui.* ‖ Het einde naderen. *Avancer.* ‖ Het werk schiet aan, *l'ouvrage avance.* ‖ De zee schiet aan, *la mer grossit.*

AANSCHIJN, z. o. (zond. mv.) Uiterlijk voorkomen. *Apparence, forme extérieure, mine*, f., *air*, m. ‖ Aangezicht. *Visage*, m., *face*, f., *front*, m. ‖ In het zweet zijns —s, *à la sueur de son front.*

AANSCHIJNEN, (*scheen aan, aangeschenen*), st. *en* afsch. w. b. *Éclairer.* ‖ o. *en* onpers. (met *hebben*). *Avoir l'air.*

AANSCHIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher étant assis, se serrer.* ‖ wederk. Zich —. *Se préparer.*

AANSCHIMMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se moisir de plus en plus.*

AANSCHITTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter de l'éclat sur.* ‖ (fig) *Tenter.*

AANSCHOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Chausser.* ‖ Zich —. *Se chausser.*

AANSCHOFFELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer à pas lents.* ‖ b. *Donner un coup de sarcloir.*

AANSCHOKKEN, zw. *en* afsch. w. o *Zie* AANSJOKKEN.

AANSCHOMMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer en brandillant.*

AANSCHONGELEN, *Zie* AANSCHOMMELEN.

AANSCHOUW, z. m. (zond. mv.) *Vue*, f., *aspect, coup d'œil*, m. ‖ Iets in — nemen, *prendre inspection de qc.*

AANSCHOUWBAAR, bn. *Zie* AANSCHOUWELIJK.

AANSCHOUWELIJK, bn. *Visible.* ‖ — onderwijs, *méthode intuitive*, f. ‖ Bespiegelend. *Contemplatif, spéculatif.* ‖ bw. *Visiblement, intuitivement.*

AANSCHOUWELIJKHEID, z. v. (phil.) *Intuition*, f.

AANSCHOUWEN, zw. *en* afsch. *en* onafsch. w. b. *Regarder, contempler, considérer.* ‖ Het — van God, *la vision intuitive de Dieu.* ‖ Op't eerste —, *au premier aspect.*

AANSCHOUWEND, bn. *Intuitif.* ‖ —e kennis, *vision intuitive, intuition*, f.

AANSCHOUWER, z. m. *Spectateur, contemplateur*, m.

AANSCHOUWING, z. v. *Vue, contemplation*, f. ‖ Innerlijke —, *intuition*, f.

AANSCHOUWINGSVERMOGEN, z. o. *Faculté intuitive*, f.

AANSCHOUWSTER, z. v. *Spectatrice, contemplatrice*, f.

AANSCHRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) *Attirer à soi.*

AANSCHRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer d'un trait, noter, mettre une marque*

AANSCHREEUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Crier à, après* ou *contre qq.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à crier.*

AANSCHREEUWING, z. v. *Action* f. *de crier après qq.*

AANSCHREIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Crier à, implorer.* ‖ Iemand om hulp —, *implorer le secours de qq.* ‖ *Zie* AANSCHREEUWEN.

AANSCHRIJDEN, (*schreed aan, aangeschreden*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en écartant les jambes, faire de grands pas en s'avançant.*

AANSCHRIJVEN, (*schreef aan, aangeschreven*), st. *en* afsch. w. b. Opteekenen. *Marquer, noter, mettre par écrit.* ‖ In zekere klasse rangschikken. *Ranger dans une certaine catégorie.* ‖ Op rekening van iemand stellen. *Mettre sur le compte de qq.* ‖ Ambtshalve en schriftelijk bevelen. *Notifier, ordonner officiellement et par écrit.* ‖ *Zie* AANPENNEN.

AANSCHRIJVER, z. m. Aanteekenaar. *Marqueur, annotateur*, m. ‖ Die ambtshalve en schriftelijk bevel geeft. *Qui ordonne officiellement et par écrit, qui notifie, mandant*, m.

AANSCHRIJVING, z. v. Opteekening *Action* f. *de marquer, de noter, de mettre par écrit.* ‖

Schriftelijk bevel. *Injonction par écrit, notification, dépêche*, f.
AANSCHROEVEN, zw. *en* afsch. w b. Met schroeven vastmaken. *Visser, attacher avec des vis.* ‖ Door verder te schroeven een deel nader tot een ander deel brengen. *Rapprocher en vissant.*
AANSCHROEVING, z. v. *Action* f. *de visser.*
AANSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Secouer, remuer.*
AANSCHUIFELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en sifflant.*
AANSCHUINEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tailler de biais.*
AANSCHUIVEN, (*schoof aan, aangeschoven*), st. *en* afsch. w. b. *Approcher* ou *avancer en poussant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'avancer* ou *s'approcher étant assis, se serrer.*
AANSIJFELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* AANSCHUIFELEN.
AANSJOKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*), *S'approcher à pas lents et lourds.*
AANSJORREN, zw. *en* afsch. w. b. *Amarrer davantage.*
AANSJOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Porter qc. de lourd vers un lieu.* ‖ o. (met *zijn*). *S'avancer en portant qc. de lourd.*
AANSLAAN, (*sloeg aan, aangeslagen*), st. *en* afsch. w. b. *Frapper sur.* ‖ Eene snaar —, *faire sonner une corde.* ‖ Hij slaat eenen trotschen toon aan, *il parle d'un ton hautain.* ‖ (man.) *S'attraper, forger, s'entretailler, se couper.* ‖ Zich meester maken. *Se rendre maître, s'emparer (de).* ‖ Ten huwelijk nemen. *Marier, épouser.* ‖ Beslag leggen. *Confisquer, saisir.* ‖ De hand aan het werk slaan, *mettre la main à l'œuvre.* ‖ Ter hand nemen. *Accepter.* ‖ Eenen boedel —, *accepter une succession.* ‖ Groeten door de hand aan het hoofddeksel te slaan. *Saluer.* ‖ Aanhechten. *Attacher.* ‖ De zeilen —, *enverguer les voiles.* ‖ De jaaglijn —, *attacher la cordelle.* ‖ Vastspijkeren. *Attacher avec un clou.* ‖ De hoepels van een vat —, *chasser les cercles d'un tonneau.* ‖ Aanplakken. *Afficher.* ‖ Te koop *of* te huur stellen. *Afficher.* ‖ Berekenen. *Évaluer.* ‖ Schatten. *Taxer, priser, estimer.* ‖ o. (met *hebben*) Beginnen te slaan, van klokken. *Commencer à sonner.* ‖ Beginnen te zingen. *Commencer à chanter, entonner.* ‖ Beginnen te blaffen. *Commencer à aboyer.* ‖ (mil.) *Ricocher.* ‖ (méc.) *Donner.* ‖ (met *zijn*). De ruiten slaan aan, *les vitres s'obscurcissent, se ternissent par les vapeurs.* ‖ (méc) *Se couvrir de crasse.* ‖ Wortel vatten. *Prendre racine.* ‖ Vallen. *Tomber, heurter, frapper, donner.* ‖ Met het hoofd tegen den muur —, *donner de la tête contre la muraille.*
AANSLAG (-EN), z. m. Eerste slag. *Premier coup*, m. ‖ Op den — komen, *venir à point.* ‖ Begin. *Commencement*, m. ‖ Onderneming. *Entreprise*, f., *dessein, projet*, m. ‖ Booze toeleg. *Attentat, complot*, m. ‖ Eenen — op iemands leven maken, *attenter à la vie de quelqu'un.* ‖ — tegen de openbare veiligheid, *attentat à la sûreté publique.* ‖ — op de eerbaarheid, *attentat à la pudeur.* ‖ Aanplakking. *Affichage*, m. ‖ Schatting. *Taxe, évaluation, cotisation*, f. ‖ (artill.) *Ricochet*, m. ‖ Plaats, waar de lijn aan eene trekschuit geslagen wordt. *Endroit* m. *où l'on attache la cordelle à une barque.* ‖ — eener deur, *heurtoir* m. *d'une porte.* ‖ (méc.) *Languette*, f. ‖ (méc.) — eens ketels, *crasse* f. *d'une chaudière.* ‖ (vét.) *Entailiure*, f.
AANSLAGBEITEL, z. m. *Ciseau* m. *sans manche.*
AANSLAGBILJET, z. o. *Affiche*, f. ‖ Belastingsbiljet: *Bulletin* m. *des impositions, des contributions.*
AANSLAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se relâcher, se détendre, s'affaiblir, devenir faible.*
AANSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Amener en traînant.*
AANSLENTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher à pas lents.*
AANSLEPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en se traînant.*
AANSLEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Amener en traînant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher en se traînant.* ‖ onpers. *Traîner, durer.*
AANSLIBBEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* AANSLIJKEN.
AANSLIBBING, z. v. *Zie* AANSLIJKING.
AANSLIBSEL, z. o. *Alluvion*, f., *atterrissement*, m., *accrue*, f., *crément, accoulin*, m.
AANSLIJKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'agrandir* ou *s'accroître par alluvion, par atterrissement.*
AANSLIJKING, z. v. *Alluvion*, f., *atterrissement*, m., *accrue*, f., *crément, accoulin*, m.
AANSLIJMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*), *Se couvrir de crasse.*
AANSLIJMING, z. v. *Action* f. *de se couvrir de crasse.* ‖ (artill.) Kruitslijm. *Crasse*, f.
AANSLIJPEN, (*sleep aan, aangeslepen*), st. *en* afsch. w. b. *Aiguiser.*
AANSLINGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Approcher qc. en agitant, en secouant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher d'un pas chancelant.*
AANSLOFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en traînant les pieds.*
AANSLUIKEN, (*slook aan, aangesloken*), st. *en* afsch. w. b. *Introduire en fraudant les droits.*
AANSLUIPEN, (*sloop aan, aangeslopen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher furtivement.*
AANSLUITEN, (*sloot aan, aangesloten*), st. *en* afsch. w. b. *Serrer.* ‖ Zich —. *Se joindre.*
AANSLUITING, z. v. *Action de serrer, jonction*, f. ‖ *Zie* AANSLUITINGSPUNT.
AANSLUITINGSPLAATS, z. v. *Place* f. *de jonction.*
AANSLUITINGSPUNT, z. o. *Point* m. *de jonction.*
AANSMACHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Désirer vivement.*
AANSMEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre en forgeant, souder ensemble.* ‖ Spoed maken met smeden. *Forger vite.*
AANSMEDING, z. v. *Action* f. *de joindre en forgeant.*
AANSMELTEN, (*smolt aan, aangesmolten*), zw. *en* afsch. w. b. *Réunir par la fonte.*
AANSMELTING, z. v. *Action* f. *de réunir par la fonte.*
AANSMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Graisser, enduire de graisse.* ‖ (maç.) *Badigeonner, crépir.* ‖ (fig.) Iemand iets —, *vendre qc. trop cher à qq.*
AANSMERING, z. v. *Action* f. *de graisser, d'enduire de graisse.* ‖ (maç) *Crépissure*, f., *crépi, badigeonnage*, m. ‖ Bedrog. *Tromperie*, f.
AANSMEULEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'allumer peu à peu.*
AANSMIJTEN, (*smeet aan, aangesmeten*), st. *en* afsch. w. b. *Jeter rudement sur* ou *vers qq.* ou *qc.* ‖ Ik zal mijnen mantel dadelijk —, *je mettrai sur le champ mon manteau.*
AANSNAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* TOESNAUWEN.
AANSNEDE, z. v. *Entailiure*, f.
AANSNELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Accourir, s'élancer vers, approcher avec vitesse.*

AANSNIJDEN, (*sneed aan*, *aangesneden*), st. *en* afsch. w. b. *Entamer en coupant.* || Spoed maken met snijden. *Couper vite.*

AANSNOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Lacer, lier en laçant.* || Vaster snoeren. *Lacer davantage.*

AANSNORREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en bourdonnant.*

AANSNUIVEN, (*snoof aan*, *aangesnoven*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en respirant fortement.*

AANSOLDEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Souder ensemble.*

AANSPANNEN, (*spande aan*, *aangespannen*) st. *en* afsch. w. b. *Atteler.* || Aankoppelen. *Accoupler.* || Spannen. *Tendre.* || (fig.) Goed aangespannen zijn, *être en bonne voie.* || o. (met *zijn* en *hebben*). Samenspannen. *Se liguer avec, conspirer, conjurer.* || Zich —. *Se mettre à l'ouvrage.*

AANSPANNER, z. m. *Celui qui attelle.* || Samenspanner. *Conspirateur, cabaleur*, m.

AANSPANNING, z. v. *Action* f. *d'atteler.* || Samenspanning. *Ligue, conspiration, conjuration, cabale*, f.

AANSPARREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AANSPERREN.

AANSPATTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Jaillir sur.*

AANSPELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec des épingles.*

AANSPERREN, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) *Menacer, la bouche béante.*

AANSPETEN, zw. *en* afsch. w. b. *Embrocher, mettre à la broche.*

AANSPIEËN, AANSPIJEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec des chevilles.*

AANSPIJKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec des clous, clouer.*

AANSPIJKERING, z. v. *Action* f. *de clouer, clouage*, m.

AANSPIJLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher à une brochette.*

AANSPINNEN, (*spon aan*, *aangesponnen*), st. *en* afsch. w. b. *Attacher en filant.* || IJverig voortspinnen. *Filer vite.*

AANSPLITSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher deux bouts de corde.*

AANSPOEDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Accourir.*

AANSPOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *pousser vers le rivage.* || Grond —, *former une alluvion.* || o. (met *zijn* en *hebben*). *Baigner, couler auprès.* || Aan land geworpen worden. *Être jeté sur le rivage par le courant.*

AANSPOELING, z. v. *Alluvion, accrue*, f., *atterrissement, crément*, m.

AANSPOELSEL, z. o. *Ce que le courant a jeté sur le rivage, laisse*, f.

AANSPOORDER, z. m. *Excitateur*, m.

AANSPOKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher comme un revenant.*

AANSPOREN, zw. *en* afsch. w. b. Met de sporen aandrijven. *Éperonner, donner de l'éperon, piquer.* || (fig.) *Aiguillonner, exciter, talonner. stimuler.* || o. (met *zijn*). Met den spoorwagen aankomen. *Arriver avec le convoi.* || (met *hebben*). *Aller vite.*

AANSPORING, z. v. (fig.) *Incitation, instigation*, f. || (fig.) Iets dat aanspoort. *Aiguillon*, m.

AANSPRAAK, z. v. *Action* f. *de parler à qq.* || Rede. *Discours*, m., *harangue, allocution*, f. || Eene — doen, *haranguer, prononcer une harangue.* || (rhét.) *Apostrophe*, f. || Bezoek. *Visite*, f. || Recht om iets te eischen. *Prétention*, f., *droit*, m. || — op iets maken, *prétendre à qc.*

AANSPRAAKLIJK, AANSPRAKELIJK, bn. *Responsable (de).*

AANSPRAAKLIJKHEID, AANSPRAKELIJKHEID, z. v. *Responsabilité*, f.

AANSPRAAKMAKER, z. m. *Aspirant, prétendant*, m.

AANSPRAKELIJK, bn. *Zie* AANSPRAAKLIJK.

AANSPREEKLIJK, bn. *Zie* AANSPRAAKLIJK.

AANSPREEKLIJKHEID, z. v. *Zie* AANSPRAAKLIJKHEID.

AANSPREKEN, (*sprak aan*, *aangesproken*), st. *en* afsch. w. b. *Adresser la parole à, parler à.* || Iemand om iets —, *demander une faveur à qq.* || Bezoeken. *Visiter, aller voir qq* || Uitnoodigen. *Inviter.* || In rechte —, *assigner, citer.* || Te baat nemen, gebruiken. *Employer, se servir de.* || Zijn kapitaal —, *entamer son capital, avoir recours à son capital.* || o. (met *hebben*). Geluid geven. *Rendre un son, résonner.*

AANSPREKER, z. m. *Celui qui harangue.* || Lijkbidder. *Celui qui invite à l'enterrement, aux funérailles de qq.*

AANSPRINGEN, (*sprong aan*, *aangesprongen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Avancer en sautant.* || Dartelen. *Folâtrer.* || b. *Sauter sur.* || Aanvallen. *Assaillir, attaquer.*

AANSPRONG, z. m. *Action d'assaillir, attaque*, f., *assaut*, m.

AANSPUGEN, (*spoog aan*, *aangespogen*), st. *en* afsch. w. b. *Cracher sur* ou *contre.* || Iemand —, *conspuer qq.*

AANSPUGING, z. v. *Zie* AANSPUWING.

AANSPUWING, z. v. (fig.) *Profond mépris*, m.

AANSPUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AANSPUGEN.

AANSTAAN, (*stond aan*, *aangestaan*), onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Wat openstaan. *Bâiller, être entr'ouvert, être un peu ouvert.* || Aandringen. *Insister.* || Nabij zijn. *Être proche, approcher.* || Behagen. *Plaire.* || Dat staat mij niet aan, *cela ne me plaît pas.*

AANSTAANDE, bn. *Prochain, futur.* || De — maand, *le mois prochain.* || — zijn, *être proche, approcher.* || z. m. *en* v. *Futur*, m., *future*, f.

AANSTAARTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher un cheval par le licou à la queue d'un autre.*

AANSTALTE, z. v. *Préparatifs*, m. pl.

AANSTAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Piler* ou *broyer avec force.* || De lading eens geweers —, *bourrer la charge d'un fusil.* || De aarde om eenen boom —, *fouler la terre autour d'un arbre* || o. (met *zijn*). *Approcher en frappant du pied.*

AANSTAMPER, z. m *Baguette* f. *à bourrer.*

AANSTAMPING, z. v. *Action* f. *de piler* ou *de broyer avec force, de bourrer, de fouler.*

AANSTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en marchant.* || (met *hebben*). Vlug stappen. *Marcher vite, doubler le pas.*

AANSTAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Regarder fixement.* || (fig.) *Contempler avec étonnement.*

AANSTEEKKAST, z. v. (mil.) *Porte-feu*, m.

AANSTEIGEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en se cabrant.*

AANSTEKELIJK, bn. *Contagieux.*

AANSTEKEN, (*stak aan*, *staken aan*, *aangestoken*), st. *en* afsch. w. b. Aan iets anders steken. *Ficher, embrocher.* || Eenen ring aan den vinger steken. *Mettre une bague au doigt.* || Aantrekken, aan schieten. *Mettre.* || Een vat —, *percer un tonneau.* || Aan het branden brengen. *Allumer, mettre en feu, mettre le feu à, faire brûler.* || Eene kaars —, *allumer une chandelle.* || Besmetten. *Infecter.* ||

o. (met *zijn*). *Se gâter, se corrompre.* || De appelen begonnen reeds aan te steken, *les pommes commencèrent déjà à se gâter.*
AANSTEKEND, bn. *Contagieux.* || —e ziekte, *maladie contagieuse*, f.
AANSTEKER, z. m. *Allumeur*, m.
AANSTEKING, z. v. *Action* f. *de ficher.* || Het doen branden. *Action d'allumer.* || Besmetting. *Contagion, infection*, f.
AANSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. (chass.) *Poster.* || In eene betrekking plaatsen. *Établir, placer, nommer.* || Bepalen. *Fixer, déterminer.* || Zich —. Zich gedragen. *Se conduire.* || Zich —. Veinzen. *Feindre.*
AANSTELLER, z. m. *Celui qui constitue, committant*, m.
AANSTELLING, z. v. *Action* f. *de constituer, d'établir.* || Plechtige —, *installation*, f. || Benoeming. *Nomination*, f.
AANSTEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entonner.* || Toestemmen. *Consentir.*
AANSTEMMING, z. v. *Intonation*, f. || Toestemming. *Consentement*, m., *permission*, f.
AANSTEMPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pourvoir d'un timbre, d'un chiffre*
AANSTERKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devenir plus fort.*
AANSTERVEN, (*stierf aan, aangestorven*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*.) *Échoir par succession.*
AANSTEVENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Cingler vers.*
AANSTICHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Causer.*
AANSTICHTER, z. m. *Auteur*, m., *cause*, f.
AANSTICHTING, z. v. *Action* f. *de causer.*
AANSTIJGEN, (*steeg aan, aangestegen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en montant.*
AANSTIJVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devenir solide.*
AANSTIJVEN, (*steef aan, aangesteven*), st. *en* afsch. w. b. *Rendre plus raide, empeser.*
AANSTIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en brodant, en brochant.*
AANSTIKKING, z. v. *Action* f. *d'attacher en brodant, en brochant.*
AANSTIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer d'un point, d'un trait.* || (fig.) Vermelden. *Noter, mentionner.* || Aanraken. *Toucher en passant.*
AANSTIPPING, z. v. *Annotation*, f.
AANSTOFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter la poussière, épousseter.*
AANSTOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attiser.* || Het vuur —, *attiser le feu.* || (fig.) *Fomenter, attiser, exciter, pousser à.* || De tweedracht —, *fomenter la discorde.* || Iemand —, *inciter qq.* (*à qc.*)
AANSTOKEND, bn. (fig.) *Excitatif.*
AANSTOKER, z. m. (fig.) *Instigateur, boute-feu*, m.
AANSTOKING, z. v. (fig.) *Incitation, instigation*, f.
AANSTOMMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en tatonnant.*
AANSTONDS, bw. *Sur-le-champ, tout de suite, aussitôt, d'abord.*
AANSTOOKSTER, z. v. (fig.) *Instigatrice*, f.
AANSTOOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher* (*en parlant d'un convoi, d'un bateau à vapeur*). || (met *hebben*). Snel stoomen. *Aller vite.*
AANSTOOT (-EN), z. m. *Choc, heurt, coup*, m. || Struikelblok. *Achoppement*, m. || Steen des —s, *pierre* f. *d'achoppement.* || Ergernis. *Scandale*, m. || — geven, *scandaliser.* || Moeilijkheid, verhindering. *Difficulté, incommodité*, f., *obstacle, inconvénient*, m. || Berisping. *Critique*, f.
AANSTOOTELIJK, bn. Hinderlijk. *Choquant, offensant.* || Ergerlijk. *Scandaleux.* || bw. *D'une manière choquante* ou *scandaleuse.*
AANSTOOTELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Scandale*, m.
AANSTOOTEN, (*stiet aan, aangestooten*), st. *en* afsch. w. b. *Choquer, heurter.* || Het hoofd tegen den muur —, *donner de la tête contre la muraille.* || (fig.) Zich aan iets stooten. *Se scandaliser de qc.* || Iets door stooten voortbewegen. *Faire avancer en poussant.* || o. (met *hebben*). Tegen iets —, *heurter contre qc.* || Aangrenzen. *Toucher, confiner.*
AANSTOOTEND, bn. Aangrenzend. *Attenant, contigu.* || (blas.) *Contrepointé.*
AANSTOOTING, z. v. *Choc, heurt, achoppement*, m. || Ergernis. *Scandale*, m.
AANSTOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucher, fermer.* || Spoed maken met stoppen. *Se hâter de boucher.*
AANSTORMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Prendre d'assaut.* || o. Stormend naderen. *Accourir impétueusement.* || (mil.) *Marcher à l'assaut, donner l'assaut.* || onpers. Het stormt meer en meer aan, *la tempête devient de plus en plus violente.*
AANSTORTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Verser sur* ou *contre.* || o. (met *zijn*). *S'approcher en tombant.*
AANSTOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. Goederen samenpakken. *Entasser.* || *Zie* AANSTUWEN.
AANSTRALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Darder ses rayons sur* ou *vers qc.*
AANSTRAMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devenir de plus en plus raide.*
AANSTRANDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Échouer, être jeté sur la côte.*
AANSTRANDING, z. v. *Échouement*, m.
AANSTREELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attirer par des caresses, des flatteries.*
AANSTREPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer d'un trait, d'une ligne.*
AANSTREVEN, (*streefde aan, aangestreefd*), zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tâcher* ou *s'efforcer d'arriver, tendre vers.*
AANSTRIJDEN, (*streed aan, aangestreden*), st. *en* afsch. w. b. *Attaquer.* || Iemand iets —, *accuser qq. de qc.*
AANSTRIJKEN, (*streek aan, aangestreken*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). In eene rechte lijn naderen. *S'approcher en ligne droite avec une certaine majesté.* || Met snelheid naderen. *Accourir.* || Recht op iets aanvliegen. *Approcher en volant.* || (vét.) *S'entretailler s'entrecouper.* || Bestrijken. *Enduire.* || Met zalf —, *frotter d'onguent.* || (maç.) *Crépir.* || Eenen muur —, *crépir une muraille.* || Eenen lucifer —, *allumer une allumette phosphorique en la frottant contre qc.* || Spoed maken met strijken. *Frotter vite.*
AANSTRIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lier, joindre avec des nœuds.*
AANSTRIKKING, z. v. *Action* f. *de lier, de joindre avec des nœuds.*
AANSTROMPELEN, zw. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *S'approcher en bronchant, en trébuchant.*
AANSTROOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Stroomend naderen. *Approcher en coulant.* || (fig.) In groote menigte aankomen. *Venir en masse, en foule.* || b. Aanspoelen. *Jeter* ou *pousser sur le rivage.* || Aangestroomd land, *alluvion*, f.
AANSTROOMING, z. v. *Action* f. *d'approcher en coulant.* || (fig.) *Action de venir en masse.*
AANSTRUIKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en bronchant, en trébuchant.*

Aanstudeeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire des progrès en étudiant.*
Aanstuiken, zw. *en* afsch. w. b. *Faire la tête d'un clou, d'une épingle, etc.*
Aanstuiven, (*stoof aan, stoven aan, aangestoven*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'entasser en forme de poussière.* ‖ (fig.) *Accourir en toute hâte* ou *précipitamment.*
Aansturen, zw. *en* afsch. w. b. *Conduire vers* ou *contre.* ‖ Zenden. *Envoyer.*
Aanstuwen, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant.* ‖ Aansporen. *Exciter.*
Aansullen, (*sulde aan, aangesuld*), zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Arriver en glissant.*
Aansukkelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Marcher péniblement, se traîner.*
***Aantaal**, z. v. Rede. *Discours, langage*, m., *conversation*, f. ‖ (jurispr.) *Prétention, action* f. *en justice.*
Aantal (zond. mv.), z. o. *Nombre indéterminé*, m., *quantité*, f.
***Aantalen**, zw. *en* afsch. w. b. *Demander en justice.*
Aantasten, zw. *en* afsch. w. b. Met de volle hand aanvatten. *Empoigner, prendre, saisir.* ‖ (prov.) Het is een heet ijzer om aan te tasten, *c'est un fagot d'épines.* ‖ Het geweer —, *prendre les armes.* ‖ Aanraken. *Toucher.* ‖ In bezit nemen. *Prendre possession* (*de*). ‖ Aanvallen. *Attaquer, assaillir.* ‖ Den vijand —, *attaquer l'ennemi.* ‖ De verdienste —, *s'attaquer au mérite.* ‖ Iemands goeden naam —, *flétrir la réputation de qq.* ‖ Zich zelven —, *se tuer, se suicider.* ‖ Te gelde maken. *Vendre, aliéner.*
Aantaster, z. m. *Assaillant, agresseur*, m.
Aantasting, z. v. Aanraking. *Attouchement*, m. ‖ Aanranding. *Attaque*, f.
Aanteekenaar, z. m. *Celui qui marque, qui annote, annotateur, commentateur*, m.
Aanteekenboek, z o. *Mémorial, mémorandum, agenda, livret, calepin*, m., *tablettes*, f. pl.
Aanteekenen, zw. *en* afsch. w. b. Opschrijven. *Noter, marquer.* ‖ Eenen brief —, *enregistrer une lettre.* ‖ In ondertrouw opnemen. *Inscrire comme fiancés.* ‖ Verzet —, *protester.* ‖ Met een teeken merken. *Noter, annoter, marquer.* ‖ Spoed maken met teekenen. *Dessiner vite.*
Aanteekengeld, z. o. *Argent* m. *qu'on paye pour faire enregistrer une lettre, un paquet.*
Aanteekening, z. v. *Action* f. *de noter, de marquer.* ‖ — van een pak, *enregistrement* m. *d'un paquet.* ‖ Het aangeteekende. *Note, remarque, observation, annotation*, f. ‖ — houden van alles, *marquer* ou *noter tout.*
Aanteekeningspartij, z. v. *Fête* f. *à l'occasion des fiançailles.*
Aanteekenkantoor (-toren), z. o. *Bureau* m. *d'enregistrement des expéditions.*
Aanteelt, z. v. *Culture, élève*, f.
Aantelen, zw. *en* afsch. w. b. Aankweeken. *Élever, nourrir.* ‖ Planten —, *élever des plantes.*
Aanteling, z. v. *Action d'élever, de cultiver, élève, culture*, f.
Aantellen, zw. *en* afsch. w. b. *Compter* ou *payer* (*qc. à qq.*). ‖ Spoed maken met tellen. *Compter vite.*
Aanteren, zw. *en* afsch. w. b. *Achever de goudronner.*
Aantergen, zw. *en* afsch. w. b. *Agacer, exciter.*
Aantichten, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Aantijgen.
***Aantiegen**, (*toog aan, togen aan, aangetogen*), st. *en* afsch. w. b. Aantrekken. *Mettre* (*des habits*). ‖ o. (met *zijn*). *Se diriger vers, arriver à.*
Aantieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer à faire du tapage.*
Aantijgen, (*teeg* of *tijgde aan, aangetegen* of *aangetijgd*), st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Imputer.* ‖ Iemand iets —, *accuser qq. de qc.*
Aantijger, z. m. *Accusateur*, m.
Aantijging, z. v. *Imputation, accusation*, f.
Aantijgster, z. v. *Accusatrice*, f.
Aantikken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Frapper doucement.* ‖ b. *Appeler qq. en frappant doucement sur des carreaux de vitre.*
Aantillen, zw. *en* afsch. w. b. *Approcher* ou *faire avancer en soulevant.*
Aantimmeren, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter en construisant, en bâtissant.* ‖ Nieuwe schepen —, *construire de nouveaux vaisseaux.* ‖ Spoed maken met timmeren. *Construire vite.*
Aantimmering, z. v. *Nouvelle construction*, f.
Aantocht, z. m. Optocht. *Marche* f. *vers quelque lieu.* ‖ Nadering. *Approche*, f.
Aantokkelen, zw. *en* afsch. w. b. Aanlokken. *Allécher, attirer.* ‖ (mus.) *Commencer à toucher les cordes d'un instrument de musique.*
Aantokkeling, z. v. Aanloksel. *Appât*, m.
***Aantokken**, bw. Aanlokken. *Allécher, attirer.*
Aantoonen, zw. *en* afsch. w. b. *Montrer, indésigner, diquer, faire voir.* ‖ Bewijzen. *Démontrer, prouver.*
Aantoonend, bn. *Indicatif.* ‖ (gramm.) —e wijze, *indicatif*, m.
Aantooning, z. v. *Indication, désignation*, f.
Aantooveren, zw. *en* afsch. w. b. *Donner par sortilége.*
Aantorschen, zw. *en* afsch. w. b. *Porter avec effort vers.*
Aantrappen, zw. *en* afsch. w. b. *Fouler.*
Aantrapping, z. v. *Action* f. *de fouler.*
Aantred, z. m. *Marche, approche*, f.
Aantrede, z. v. *Marche, approche*, f.
Aantreden, (*trad aan, traden aan, aangetreden*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher, s'approcher.* ‖ (mil.) *Se réunir.* ‖ (met *hebben*). Beginnen te treden. *Se mettre en marche.* ‖ Voorttreden. *Marcher régulièrement.*
Aantreffen, (*trof aan, aangetroffen*), st. *en* afsch. w. b. Vinden. *Trouver.* ‖ Ontmoeten. *Rencontrer.*
Aantrek, z. m. Hij heeft veel —, *il reçoit beaucoup de visites.* ‖ *Zie* Aantrekking.
Aantrekkelijk, bn. Aanlokkelijk. *Attrayant, séduisant, aimable.* ‖ Gevoelig, prikkelbaar. *Sensible, susceptible.*
Aantrekkelijkheid (-heden), z. v. Aanloksel. *Attraits, charmes*, m. pl. ‖ Gevoeligheid, prikkelbaarheid. *Sensibilité, susceptibilité*, f.
Aantrekken, (*trok aan, aangetrokken*), st. *en* afsch. w. b. Naar zich toe trekken. *Tirer à* ou *vers, attirer.* ‖ De zeilsteen trekt het ijzer aan, *l'aimant attire le fer.* ‖ Die lijm trekt goed aan, *cette colle prend bien.* ‖ Aanlokken. *Attirer.* ‖ Zich aangetrokken gevoelen, *se sentir attiré* (*vers*). ‖ Aanhalen. *Citer.* ‖ Eenen knoop —, *serrer un nœud.* ‖ De zeilen —, *serrer les voiles.* ‖ Aandoen. *Mettre* (*un habit, etc.*) ‖ Zijne schoenen —, *se chausser, mettre ses souliers.* ‖ (prov.) Wien de schoen past, trekke hem aan, *qui se sent morveux, se mouche.* ‖ Aan het branden brengen. *Faire brûler.* ‖ Zich —. Ter harte nemen. *Prendre à cœur, être sensible à.* ‖ Zich —. Zich bekommeren. *Se soucier* (*de*). ‖ Zich iets —. Zich met iets be-

moeien. *Se mêler de qc.* || Zich iemand —, *recevoir qq. dans sa maison, le traiter comme ami.* || o. (met *zijn*). *Aller* ou *marcher vers.* || Op de stad —, *marcher vers la ville.* || Aan het branden raken. *S'enflammer, brûler de plus en plus.*

AANTREKKEND, bn. Tot zich trekkend. *Attractif.* || —e kracht, *force attractive*, f.

AANTREKKER, z. m. *Celui qui attire.* || Werktuig om schoenen aan te trekken. *Chausse-pied*, m.

AANTREKKING, z. v. *Attraction*, f.

AANTREKKINGSKRACHT, z. v. *Force d'attraction, force attractive*, f.

AANTREKKRACHT, z. v. *Zie* AANTREKKINGSKRACHT.

AANTRIPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en courant à petits pas.*

AANTROUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *S'allier par mariage à.* || Aangetrouwde dochter, *belle-fille, bru*, f.

AANTROUWING, z. v. *Alliance* f. *par mariage.*

AANTUIGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Assurer, déclarer.*

AANTUIGING, z. v. *Assurance, déclaration*, f.

AANTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Regarder avec attention.*

AANVAARDEN, zw. *en* onafsch. w. b. Ondernemen, beginnen. *Entreprendre, commencer.* || Aannemen. *Accepter, recevoir.* || Een ambt —, *entrer en charge, accepter un emploi.* || Hij heeft dien last aanvaard, *il s'est chargé de ce fardeau.* || Zich met iets gelasten. *Se charger de qc., prendre qc. chose sur soi.* || Eene erfenis —, *recueillir une succession.* || In bezit nemen. *Prendre possession.* || Het kloosterleven —, *embrasser la vie monastique.* || Eenen wisselbrief —, *accepter une lettre de change.* || Zich tot iemand wenden. *S'adresser à qq.* || Opnemen. *Accueillir.*

AANVAARDER, z. m. *Celui qui accepte, qui se charge de qc.* || — van eenen wisselbrief, *accepteur* m. *d'une lettre de change.*

AANVAARDING, z. v. *Acceptation, prise* f. *de possession.*

AANVAARDSTER, z. v. *Celle qui accepte, qui se charge de qc.*

AANVAART, z. v. *Port, abord, débarcadère*, m.

AANVAL, z. m. Vijandige aantasting. *Attaque, charge*, f., *assaut*, m. || Aanvallende krijg, *offensive*, f. || Den — blazen, *sonner la charge.* || — van koorts, *accès* m. *de fièvre.* || — van beroerte, *attaque d'apoplexie.* || Aanvalligheid. *Charme*, m. || Toeloop. *Affluence*, f.

AANVALLEN, (*viel aan, aangevallen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Op iemand —, *attaquer* ou *assaillir qq.* || De eerste schoten doen. *Commencer l'attaque.* || Op eenen schotel —, *attaquer un plat.* || Vijandig aantasten. *Attaquer, charger, assaillir.* || Bestrijden. *Combattre, attaquer.* || De koorts heeft hem aangevallen, *il fut attaqué de la fièvre.* || Iemand in het recht —, *attaquer qq. en justice.*

AANVALLEND, bn. *Offensif.* || — en verwerend verbond, *alliance* f. *offensive et défensive.*

AANVALLENDERWIJZE, bw. *Offensivement.*

AANVALLER, z. m. *Assaillant, agresseur*, m.

AANVALLIG, bn. *Agréable, aimable, gentil.* || bw. *Agréablement.*

AANVALLIGHEID, z. v. *Amabilité, gentillesse*, f., *agrément, charme*, m., *attraits, appas*, m. pl.

AANVALLIG[LIJK], bw. *Agréablement.*

AANVALSFRONT, z. o. *Front* m. *d'attaque.*

AANVALSKOLONNE, z. v. *Colonne* f. *d'attaque.*

AANVALSKREET, z. m. *Cri* m. *d'attaque.*

AANVALSMIJN, z. v. *Mine* f. *d'attaque.*

AANVALSPLAN, z. o. *Plan* m. *d'attaque.*

AANVALSPUNT, z. o. *Point* m. *d'attaque.*

AANVALSSEIN, z. o. *Signal* m. *d'attaque.*

AANVALSTEEKEN, z. o. *Signe* m. *d'attaque.*

AANVALSVELDTOCHT, z. m. *Campagne offensive*, f.

AANVALSVERTOONING, z. v. *Attaque simulée*, f.

AANVALSWAPEN, z. o. *Arme offensive*, f.

AANVALSWERK, z. o. *Ouvrage* m. *d'attaque.*

AANVALSWIJZE, z. v. *Manière* f. *d'attaquer.*

AANVANG, z. m. Begin. *Commencement*, m., *origine*, f., *principe*, m. || Eenen — met iets maken, *commencer qc.* || Eenen — nemen, *commencer.* || Het in bezit nemen. *Prise* f. *de possession.*

AANVANGEN, (*ving aan, aangevangen*), st. *en* afsch. w. b. *Commencer.* || Doen. *Faire, entreprendre.* || Hij weet niet, wat hij zal —, *il ne sait que faire.* || o. (met *zijn*). *Commencer.* || (met *hebben*). Beginnen te doen. *Commencer à faire.*

AANVANGER, z. m. *Celui qui commence.* || God is de — en voleinder des geloofs, *Dieu est l'auteur et le consommateur de la foi.*

AANVANGSPUNT, z. o. *Point, initial*, m.

AANVANKELIJK, bn. *Premier, élémentaire, initial, originel, primitif.* || bw. *Au commencement, d'abord, premièrement, primitivement.*

AANVAREN, (*voer aan, aangevaren*), st. *en* afsch. w. b. *Heurter en naviguant.* || o. (met *zijn* en *hebben*). *Approcher de qc. en naviguant.*

AANVARING, z. v. *Choc* m. *de navires, de bateaux.*

AANVATTEN, zw. *en* afsch. w. b. Behoedzaam vatten. *Prendre* ou *saisir avec prudence.* || Aannemen. *Accepter.* || De gelegenheid —, *profiter de l'occasion.* || Ondernemen. *Entreprendre, commencer.*

AANVATTING, z. v. *Prise*, f. || Onderneming. *Entreprise*, f.

AANVECHTEN, (*vocht aan, aangevochten*), st. *en* afsch. w. b. Aanvallen. *Attaquer.* || Bestrijden. *Combattre.* || (fig.) *Tenter, porter au mal.*

AANVECHTER, z. m. Verzoeker. *Tentateur*, m.

AANVECHTING, z. v. Aanval. *Attaque*, f. || Verzoeking. *Tentation*, f.

AANVEERDEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Zie* AANVAARDEN.

AANVEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Balayer.* || Spoed maken met vegen. *Balayer vite.*

AANVERDIENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éteindre une dette par son travail.*

AANVERSTERVEN, (*verstierf aan, aanverstorven*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Échoir par succession.*

AANVERSTERVING, z. v. *Succession*, f.

AANVERTROUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Confier à.*

AANVERWANT, bn. *Apparenté.* || z. m. *Allié* m. *par mariage.*

AANVERWANTE, z. v. *Alliée* f. *par mariage.*

AANVETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Graisser.* || (call.) *Nourrir ses lettres.* || o. (met *zijn*.) *Devenir plus gras.*

AANVIJLEN, zw. *en* afsch w. b. *Dégrossir avec la lime.*

AANVLAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aplanir.*

AANVLAKKING, z. v. *Aplanissement*, m.

AANVLAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enflammer.* || o. (met *zijn*.) *Prendre flamme.*

AANVLECHTEN, (*vlocht aan, aangevlochten*), st. *en* afsch. w. b. *Unir en tressant, en nattant.*

AANVLECHTING, z. v. *Action* f. *d'unir en tressant, en nattant.*

AANVLETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Apporter avec des flettes.*

AANVLIEGEN, (*vloog aan, vlogen aan, aangevlogen*),

st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en volant.* ‖ (fig.) *Approcher en toute hâte, accourir.* ‖ Toevliegen. *Voler* ou *fondre sur.* ‖ Op den vijand —, *fondre sur l'ennemi.* ‖ In brand vliegen. *S'enflammer, prendre feu.* ‖ b. *Sauter sur, se jeter sur, attaquer.* ‖ Onbeschoft bejegenen. *Insulter, injurier.*

Aanvlieging, z. v. Plotselinge aanval. *Attaque subite*, f.

Aanvlieten, (*vloot aan, vloten aan, aangevloten*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler doucement vers.*

Aanvlieting, z. v. *Action* f. *de couler doucement vers qc.*

Aanvloeien, zw. *en* afsch. w o. (met *zijn*.) *Approcher en coulant.*

Aanvlotten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Arriver* ou *approcher en flottant.* ‖ Aangevlot hout, *bois flotté*, m. ‖ b. *Faire flotter.*

Aanvoeden, zw. *en* afsch. w. b. *Fortifier en nourrissant, élever, cultiver, nourrir.*

Aanvoegen, zw. *en* afsch. w. b. *Adapter.* ‖ Bijvoegen. *Ajouter, joindre.*

Aanvoegend, bn. —e wijze, *subjonctif*, m.

Aanvoeging, z. v. Bijvoeging. *Action* f. *d'adapter, d'ajouter.*

Aanvoegsel, z. o. *Pièce ajoutée*, f. ‖ Bijvoegsel. *Supplément*, m.

Aanvoelen, zw. *en* afsch. w. b. *Tâter, toucher.*

Aanvoer, (zond. mv.) z. m. *Charriage, transport*, m. ‖ Invoer. *Importation*, f.

Aanvoerbuis, z. v. *Zie* Aanvoerpijp.

Aanvoerder, z. m. *Conducteur, guide*, m. ‖ Opperhoofd. *Chef, commandant*, m.

Aanvoerdoek, z. o. (techn.) *Toile conductrice*, f.

Aanvoeren, zw. *en* afsch. w. b. Toevoeren. *Transporter, voiturer, charrier, apporter.* ‖ Levensmiddelen —, *apporter des vivres.* ‖ Personen —, *amener des personnes.* ‖ Leiden. *Conduire, mener.* ‖ De krijgsbenden tegen den vijand —, *mener les troupes contre l'ennemi.* ‖ Het bevel voeren over. *Commander.* ‖ Aanhalen. *Citer, rapporter.* ‖ Iemands woorden —, *citer* ou *rapporter les paroles de qq.*

Aanvoering, z. v. Het aanvoeren eener bende. *Conduite*, f., *commandement*, m. ‖ Aanhaling. *Citation*, f.

Aanvoerpijp, z. v. (mécan.) *Conduit*, m.

Aanvoerrol, z. v. *Cylindre conducteur*, m.

Aanvoerster, z. v. *Conductrice*, f.

Aanvonken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*.) *Étinceler de plus en plus.*

Aanvraag, Aanvrage, z. v. *Demande*, f.

Aanvragen, zw. *en* afsch. w. b. *Demander, solliciter.*

Aanvriezen, (*vries aan, vroor* of *vroos aan, vroren* of *vrozen aan, aangevroren* of *aangevrozen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'attacher à qc. en gelant.* ‖ Onpers. (met *hebben*). *Continuer à geler.*

*Aanvrouw, z. v. *Zie* Grootmoeder.

Aanvullen, zw. *en* afsch. w. b. *Remplir, emplir tout-à-fait, combler.* ‖ Een vat —, *remplir un tonneau.* ‖ Leemten —, *remplir des lacunes.* ‖ Iemands woorden —, *compléter les paroles de qq.* ‖ Zich —. *Se remplir.*

Aanvullend, bn. *Supplémentaire.*

Aanvulling, z. v. *Action* f. *de remplir, remplissage, remplage*, m. ‖ Het aangevulde. *Supplément, complément, appoint*, m.

Aanvullingsmanschap, z. v. *Hommes supplémentaires*, pl.

Aanvullingsspant, z. o. *Couple* m. *de remplissage.*

Aanvullingstroepen, z. m. mv. *Zie* Aanvullingsmanschap.

Aanvulsel, z. o. *Supplément, complément, appoint*, m.

Aanvuren, zw. *en* afsch. w. b. *Faire brûler davantage.* ‖ (fig.) *Enflammer, exciter, instiguer.* ‖ Iemands ijver —, *exciter le zèle de qq.* ‖ Aanmoedigen. *Encourager.*

Aanvuring, z. v. (fig.) *Excitation*, f., *encouragement*, m.

Aanvuurder, z. m. *Celui qui excite, qui encourage, excitateur, instigateur*, m.

Aanwaaien, (*waaide* of *woei aan, aangewaaid*), zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Apporter* ou *amener en soufflant.* ‖ De wind heeft al het zand tegen het huis aangewaaid, *le vent a chassé tout le sable contre la maison.* ‖ Aanblazen. *Souffler le feu.* ‖ o. (met *zijn* en *hebben*). *Être poussé* ou *jeté par le vent contre.* ‖ (fig.) Onverwachts en toevallig op eene plaats komen. *Tomber des nues.* ‖ Waaiend naderen. *Arriver en soufflant.* ‖ Fel waaien. *Souffler fort.* ‖ (fig.) Onverwachts en toevallig in iemands bezit geraken. *Acquérir sans peine et inopinément.*

Aanwachten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Attendre l'arrivée.*

Aanwaggelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en chancelant.*

Aanwakkeren, zw. *en* afsch. w. b. *Exciter, animer.* ‖ Aanmoedigen. *Encourager.* ‖ Opwekken. *Exhorter.* ‖ Iemand tot de deugd —, *exciter quelqu'un à la vertu.* ‖ o. (met *zijn*). *Augmenter, devenir plus fort.* ‖ (mar.) Toenemen (van den wind). *Fraîchir.* ‖ De wind wakkert aan, *le vent fraîchit.*

Aanwakkering, z. v. *Encouragement*, m., *exhortation*, f.

Aanwandelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en se promenant.* ‖ Bij iemand —, *passer par chez qq.* ‖ (met *hebben*). *Presser le pas en se promenant.* ‖ Bevangen, overkomen. *Saisir, s'emparer (de), prendre (à).*

Aanwapperen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en soufflant légèrement (en parlant du vent)*

Aanwas, z. m. *Augmentation*, f., *accroissement, agrandissement*, m., *crue*, f. ‖ De — der wateren, *la crue des eaux.* ‖ Aanwerp. *Alluvion*, f., *crément, atterrissement*, m. ‖ (chir.) *Excroissance, épiphyse, apophyse*, f.

Aanwasrecht, z. o. *Droit* m. *d'accroissement.*

Aanwassen, (*wies aan, wiesen aan, aangewassen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Aangroeien. *Croître, s'augmenter.* ‖ Het water wast aan, *l'eau monte.* ‖ Door groeien vasthechten. *S'attacher en croissant.*

Aanwassing, z. v. Aanwas. *Excroissance, épiphyse, apophyse*, f.

Aanwellen, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en brasant.*

Aanwelling, z. v. *Action* f. *d'attacher en brasant.*

Aanwendbaar, bn. *Applicable.*

Aanwenden, zw. *en* afsch. w. b. Wenden naar zeker punt. *Tourner vers.* ‖ In 't werk stellen. *Mettre en œuvre* ou *en usage, employer.* ‖ Alle middelen —, *employer toutes sortes de moyens.* ‖ Pogingen —, *faire des efforts.* ‖ Zijnen tijd wel —, *employer bien son temps.*

Aanwending, z. v. *Emploi, usage*, m.

Aanwenken, zw. *en* afsch. w. b. *Faire signe de la main* ou *de la tête.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire une conversion, se tourner.*

Aanwennen, zw. *en* afsch. w. b. *Accoutumer, habituer.* ‖ Zich iets —, *s'accoutumer* ou *s'habituer à qc., prendre* ou *contracter l'habitude de qc.*
Aanwenning, z. v. *Habitude, coutume*, f.
Aanwensel, z. o. *Mauvaise habitude*, f.
Aanwenst, z. v. *Zie* Aanwenning.
Aanwentelen, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler vers, approcher en roulant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher en roulant.*
Aanwerken, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter* ou *joindre en travaillant.* ‖ o. (met *hebben*). *Travailler pour gagner le temps perdu.*
Aanwerp, z. m. (zond. mv.) Aanwas. *Alluvion*, f., *crément, atterrissement*, m.
Aanwerpen, (*wierp aan, aangeworpen*), st. *en* afsch. w. b. *Jeter contre, sur* ou *vers.* ‖ Schielijk aandoen. *Mettre promptement* (*un habit*).
Aanwerven, (*wierf aan, aangeworven*), st. *en* afsch. w. b. *Enrôler, recruter, engager, racoler.* ‖ (fig.) *Recruter.* ‖ Leden —, *recruter des membres.*
Aanwerver, z. m. *Enrôleur, recruteur*, m.
Aanwerving, z. v. *Enrôlement, recrutement, engagement, racolage*, m.
Aanweven, (*weefde aan, aangeweven*), st. *en* afsch. w. b. *Ajouter en tissant.* ‖ IJverig doorweven. *Tisser avec zèle.*
Aanwezen, onr. *en* afsch. w. *Zie* Aanzijn.
Aanwezen, z. o. (zond. mv.) Bestaan. *Être*, m., *existence*, f. ‖ Het — geven, *donner l'existence.* ‖ Tegenwoordigheid. *Présence*, f.
Aanwezend, bn. Bestaande. *Existant.* ‖ Tegenwoordig. *Présent.* ‖ De —en, *les assistants*, m. pl.
Aanwezendheid, z. v. (zond. mv.) Bestaan. *Existence*, f. ‖ Tegenwoordigheid. *Présence*, f.
Aanwezig, bn. Tegenwoordig. *Présent.*
Aanwezigheid, z. v. *Présence*, f. ‖ Aanwezen. *Existence*, f. ‖ Het bestaande. *Ce qui existe.*
Aanwijeren, zw. *en* afsch. w. b. *Forer le tuyau* ou *la tige d'une pipe.*
Aanwijsletter, z. v. (impr.) *Signature*, f.
Aanwijswoord, z. o. (impr.) *Réclame*, f.
Aanwijsster, z. v. *Celle qui indique, qui montre.*
Aanwijzen, (*wees aan, wezen aan, aangewezen*), st. *en* afsch. w. b. Aantoonen. *Montrer, indiquer, faire voir.* ‖ Eenen werkman zijn werk —, *assigner son ouvrage à un ouvrier.*
Aanwijzend, bn. (gramm.) *Démonstratif.* ‖ — voornaamwoord, *pronom démonstratif.* ‖ (méd.) —e verschijnselen, *symptômes indicatifs*, m. pl.
Aanwijzer, z. m. *Guide, indicateur, celui qui montre, qui indique.* ‖ Bladwijzer. *Table*, f., *index*, m. ‖ Lastgever tot betaling. *Ordonnateur*, m.
Aanwijzing, z. v. *Action de montrer, d'indiquer, indication, désignation, démonstration*, f. ‖ Kenteeken. *Indice*, m., *marque*, f. ‖ (méd.) *Symptôme*, m. ‖ — tot betaling, *mandement, mandat*, m., *assignation, ordonnance*, f.
Aanwijzingsteeken, z. o. *Marque* f. *de renvoi.*
Aanwillen, (*hij wil aan, wilde* of *wou aan, aangewild*), onr. *en* afsch. w. b. *Vouloir mettre* (*en parlant d'habits*). ‖ o. (met *hebben*). Niet —, *ne pas pouvoir mettre* (*en parlant d'habits*). ‖ Niet —. Niet willen branden. *Ne pas vouloir brûler.*
Aanwinden, (*wond aan, aangewonden*), st. *en* afsch. w. b. *Approcher qc. au moyen d'un cric, d'un guindal.* ‖ Voortgang maken met winden. *Guinder vite.*
Aanwinding, v. *Action* f. *d'approcher qc. au moyen d'un cric, d'un guindal.*

Aanwinnen, (*won aan, aangewonnen*), st. *en* afsch. w. b. Winst doen. *Gagner, faire du gain, acquérir, obtenir.* ‖ Verkrijgen. *Gagner, acquérir, obtenir.* ‖ Kinderen —, *procréer, engendrer des enfants.* ‖ o. (met *hebben*). *Augmenter, croître.* ‖ De dagen winnen aan, *les jours croissent.* ‖ In gezondheid toenemen. *S'améliorer.*
Aanwinning, z. v. Winst. *Acquisition*, f., *gain, profit*, m. ‖ (jurispr.) *Acquêt, conquêt*, m.
Aanwinst, z. v. *Zie* Aanwinning.
Aanwinteren, zw. *en* afsch. w. onpers. (met *zijn*). *Devenir de plus en plus froid* (*en parlant du temps pendant l'hiver*).
Aanwippen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en sautillant.*
Aanwitten, zw. *en* afsch. w. b. *Enduire de lait de chaux.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir plus blanc.*
Aanwoeden, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Devenir de plus en plus furieux.*
Aanwoekeren, zw. *en* afsch. w. b. *Acquérir* ou *amasser par l'usure.* ‖ (bot.) o. (met *zijn*). *Croître d'une manière luxuriante.*
Aanwoekering, z. v. *Gain usuraire*, m. ‖ (bot.) *Multiplication excessive*, f.
Aanwoner, z. m. *Voisin*, m.
Aanworstelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Avancer en luttant.*
Aanwortelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enraciner, pousser des racines.*
Aanworteling, z. v. *Action* f. *de s'enraciner.*
Aanwrijven, (*wreef aan, wreven aan, aangewreven*), st. *en* afsch. w. b. *Frotter contre.* ‖ Te last leggen. *Imputer à, accuser.* ‖ Iemand eene misdaad —, *accuser qq. d'un crime.* ‖ Iemand eenen lak —, *accuser qq. faussement.* ‖ Voort- gang maken met wrijven. *Frotter vite.*
Aanwrijving, z. v. *Action* f. *de frotter contre.* ‖ Telastlegging. *Accusation, imputation*, f.
Aanwroeten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en fouillant* ou *en creusant.*
Aanwuiven, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Wuivend naderen. *Approcher en faisant signe du chapeau, du mouchoir.* ‖ b. *Faire signe du chapeau, du mouchoir.*
Aanzaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Ensemencer.*
Aanzagen, zw. *en* afsch. w. b. *Commencer à scier.* ‖ Spoed maken met zagen. *Scier vite.*
Aanzakken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'affaisser contre.* ‖ Laat het touw wat —, *lâchez un peu la corde.* ‖ (fam.) Komen —, *approcher* ou *s'avancer lentement.*
Aanzanden, zw. *en* afsch. w. b. *Sabler, couvrir de sable.* ‖ o. (met *zijn*). *Se couvrir de sable, s'ensabler.* ‖ De rivier zandt aan, *la rivière s'engorge* ou *s'ensable.*
Aanzeg, z. m. *Annonce*, f.
Aanzegelen, zw. *en* afsch. w. b. *Réunir au moyen d'un cachet* ou *d'un sceau, cacheter, sceller.*
Aanzegeling, z. v. *Action* f. *de réunir au moyen d'un sceau* ou *d'un cachet.*
Aanzeggen, (*zeide* of *zegde aan, aangezeid* of *aangezegd*), onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Annoncer, faire savoir, déclarer, signifier, notifier, avertir.* ‖ Eene vergadering —, *convoquer une assemblée.* ‖ Men zou het hem niet —, *on ne le dirait pas de lui.* ‖ Den oorlog —, *déclarer la guerre.* ‖ (jurispr.) Gerechtelijk —, *intimer.* ‖ Een vonnis doen —, *faire signifier un jugement.*
Aanzegger, z. m. *Celui qui annonce, messager*, m.
Aanzegging, z. v. *Notification, annonce*, f., *mes-*

sage, avertissement, m. ‖ — eener vergadering, *convocation* f. *d'une assemblée.* ‖ — van oorlog, *déclaration* f. *de guerre.* ‖ Gerechtelijke —, *intimation*, f. ‖ — van een vonnis, *signification* f. *d'un jugement* ou *d'un arrêt.*

AANZEILEN, zw. *en* afsch. w o. (met *zijn*). Zeilend naderen. *Arriver à la voile.* ‖ (fam.) Kwalijk te pas komen. *Venir mal à propos, être mal reçu.* ‖ (met *hebben*). Spoedig zeilen. *Faire force de voiles.* ‖ b. Onder het zeilen tegen iets stooten. *Donner* ou *heurter contre* (*en faisant voile*). ‖ Eene haven —, *faire relâche dans un port.*

AANZEILING, z. v. *Action* f. *d'arriver à la voile.* ‖ Aanstooting. *Abordage*, m.

AANZENDEN, (*zond aan, aangezonden*), st. *en* afsch. w. b. *Envoyer vers* ou *chez.*

AANZETRIEM, z. m. *Cuir* m. *de rasoir.*

AANZETSEL, z. o. *Allonge*, f.

AANZETSTER, z. v. *Instigatrice, excitatrice*, f.

AANZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. Tegen iets zetten. *Mettre* ou *placer contre qc.* ‖ Bloedzuigers —, *appliquer des sangsues.* ‖ Eene deur —, *laisser une porte entr'ouverte.* ‖ Aanvoegen. *Attacher à, coudre à,* ‖ Een stuk —, *mettre une allonge, ajouter une pièce.* ‖ Besmetten. *Infecter, communiquer.* ‖ Eene ziekte —, *communiquer une maladie.* ‖ (fig.) Iemand eene klad —, *noircir* ou *calomnier qq.* ‖ Aanschrijven. *Noter, coter, marquer, porter en compte.* ‖ Slijpen, wetten. *Aiguiser, repasser, affiler.* ‖ Een scheermes —, *repasser un rasoir.* ‖ Aanporren. *Exciter, inciter, animer, aiguillonner, pousser.* ‖ Vervalschen. *Frelater, falsifier, sophistiquer.* ‖ (mar.) *Rider, reprendre.* ‖ (artill.) Aanstampen. *Bourrer, refouler, enfoncer.* ‖ Aan wal zetten. *Débarquer.* ‖ (jeu.) *Poser.* ‖ o. (met *zijn*), Komen —, *arriver, approcher.* ‖ (met *hebben*). *S'attacher au fond de la poêle, etc.* ‖ Pogen. *S'efforcer, faire des efforts.* ‖ Toenemen. *Augmenter, accroître.*

AANZETTER, z. m. *Excitateur, instigateur*, m. ‖ (artill.) *Fouloir, refouloir*, m. ‖ Slijper. *Affileur, aiguiseur*, m.

AANZETTERKLOS, z. m. *Bouton* m. *du refouloir.*

AANZETTERSTANG, AANZETTERSTEEL, AANZETTERSTOK, z. m. *Manche* m. *du refouloir.*

AANZETTING, z. v. Aanporring. *Incitation, excitation, instigation*, f. ‖ Aanvoeging, *Apposition*, f. ‖ Aansteking. *Contagion*, f. ‖ (jeu.) *Pose*, f.

AANZEULEN, zw. *en* afsch. w. b. *Approcher une chose en la traînant.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). Zeulend naderen. *S'approcher en traînant qc.*

AANZICHT, z. o. *Zie* AANGEZICHT.

AANZICHTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Donner un bon extérieur.* ‖ Passen. *Convenir, aller bien.*

AANZIEN, (*zag aan, zagen aan, aangezien*), onr. *en* afsch. w. b. De oogen richten naar. *Regarder, considérer, contempler.* ‖ Iemand vriendelijk —, *regarder qq. de bon œil.* ‖ Iemand over den schouder —, *regarder qq. de haut en bas, d'un œil de mépris.* ‖ Met schele *of* leede oogen —, *regarder d'un œil jaloux.* ‖ Verdragen, dulden. *Voir, souffrir, supporter.* ‖ Uit het uiterlijke voorkomen een besluit opmaken. *Juger, voir.* ‖ Men kan het hem —, dat hij schuldig is, *on peut bien voir qu'il est coupable.* ‖ Het laat zich —, *il paraît.* ‖ Beschouwen. *Considérer.* ‖ Houden voor. *Prendre pour.* ‖ Voor wie ziet hij haar aan? *Pour qui la prend-il?* ‖ Met hoogachting beschouwen. *Estimer.* ‖ Aanmerken. *Considérer.* ‖ In aanmerking nemen. *Prendre en considération.*

AANZIEN (zond. mv.), z. o. De daad van —. *Action* f. *de regarder, de considérer, de contempler.* ‖ Tegenwoordigheid. *Présence*, f. ‖ Gezicht. *Vue*, f., *aspect*, m. ‖ Voorkomen. *Air, extérieur*, m., *apparence, mine*, f. ‖ Ik ken hem van —, *je le connais de vue.* ‖ Opzicht. *Égard*, m. ‖ Ten — van, *à l'égard de, eu égard à, en considération de.* ‖ Achting, gezag. *Estime, considération*, f., *égard*, m. ‖ In — zijn, *être estimé.* ‖ Man van —, *homme* m. *de distinction.* ‖ Zonder — van personen, *sans acception de personnes.*

AANZIEND, bn. (blas.) *De front, de face.* ‖ Elkander —, *affronté.*

AANZIENER, z. m. Toeschouwer. *Spectateur*, m.

AANZIENLIJK, bn. Aanmerkelijk, voornaam. *Notable, considérable.* ‖ Uitmuntend. *Distingué, éminent, illustre.* ‖ Een — ambt, *une charge considérable.* ‖ —e som, *somme considérable*, f. ‖ —e geboorte, *haute naissance*, f. ‖ Eerwaardig. *Respectable, vénérable.* ‖ De —en, z. m. mv. *Les notables*, m. pl. ‖ bw. *Considérablement, beaucoup, notablement.* ‖ — gekleed, *richement vêtu.*

AANZIENLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Considération, distinction, importance, grandeur*, f. ‖ Waardigheid. *Dignité*, f.

AANZIJN, (aant. wijze tegenw. tijd *ben, is, zijn, zijt, zijn aan;* onvolm. verl. tijd *was, waren, waart, waren aan*; bijv. wijs. onvolm. verl. tijd *ware aan*; onbep. wijze *aanwezen* of *aanzijn*; verl. deelw. *aangeweest*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être présent.* ‖ De schuit is aan, *la barque est arrivée.* ‖ De kachel is aan, *le poêle est allumé.* ‖ De deur is aan, *la porte est entr'ouverte.*

AANZIJN, z. o. Tegenwoordigheid. *Présence*, f. ‖ Bestaan. *Existence*, f.

AANZITTEN, (*zat aan, zaten aan, aangezeten*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Aan tafel zitten. *Être assis à table.* ‖ (fig.) Aan het roer van den Staat zitten, *être au timon des affaires.* ‖ (met *zijn*). Aangezeten zijn. *S'être mis à table.*

AANZITTEND, bn. (bot.) *Sessile.* ‖ —e bloem, *fleur sessile*, f.

AANZOEK, z. o. Verzoek, bede. *Demande, prière, sollicitation*, f. ‖ — om iets doen, *solliciter qc.*

AANZOEKEN, (*zocht aan, aangezocht*), onr. *en* afsch. w. b. Verzoeken. *Demander, prier, solliciter.* ‖ Iemand — om iets, *demander qc. à qq.* ‖ Snel zoeken. *Chercher vite.* ‖ Trachten te verleiden. *Tenter.*

AANZOEKER, z. m. *Solliciteur, demandeur, postulant*, m.

AANZOEKING, z. v. *Sollicitation, demande, prière*, f.

AANZOETEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre plus doux, adoucir.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir plus doux.* ‖ (met *hebben*). Verlokken. *Attirer, allécher.*

AANZUIGEN, (*zoog aan, zogen aan, aangezogen*), st. *en* afsch. w. b. *S'attacher en suçant.*

AANZUIPEN, (*zoop aan, zopen aan, aangezopen*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (fam.) *Boire comme un trou.*

AANZUIVEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Apurer, liquider.*

AANZUIVERING, z. v. *Apurement*, m., *liquidation*, f.

AANZUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre plus aigre.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir plus aigre.*

AANZWAAIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en oscillant*

AANZWAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devenir de plus en plus faible.*

AANZWEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fouetter.* ‖ (fig.) *Pousser, exciter.*

AANZWELLEN, (*zwol aan, aangezwollen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Grossir, s'enfler de plus en plus.* ‖ De vloed is aangezwollen, *le fleuve a grossi.* ‖ Beginnen te zwellen. *Commencer à s'enfler, à se gonfler.*

AANZWEMMEN, (*zwom aan, aangezwommen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher à la nage, ou en nageant.* ‖ (met *hebben*). Snel zwemmen. *Nager vite.* ‖ Aanspoelen. *S'approcher en flottant.*

AANZWEREN, (*zwoer aan, aangezworen*), onr. *en* afsch. w. b. *Faire une imprécation contre qq.*

AANZWEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en planant.*

AANZWOEGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Approcher en respirant péniblement.*

AAP, z. m. *Singe,* m. ‖ Wijfjes-aap. *Guenon,* f. ‖ Jonge —, *guenuche,* f. ‖ Groote —, *magot,* m. ‖ Gekleede —, *fagotin,* m. ‖ Hij heeft een gezicht als een —, *il a la figure d'un singe.* ‖ (prov.) Den — in de mouw houden, *cacher son jeu.* ‖ (prov.) Den — uit de mouw laten kijken, *ne pas savoir cacher son jeu.* ‖ (fig.) Iemands — zijn, *singer qq.* ‖ Werktuig. *Pantographe,* m. ‖ (fam.) Schat. *Magot, trésor,* m. ‖ (mar.) *Foc* m. *d'artimon.*

AAPACHTIG, bn. *Qui ressemble au singe; de singe.* ‖ bw. *À la manière des singes, comme un singe.* ‖ Zich — aanstellen, *faire le singe.*

AAPJE, AAPKEN, z. o. *Petit singe,* m., *guenuche,* f. ‖ (fam.) —s maken, *faire des fadaises.*

AAPJESSNUIF, z. v. *Tabac très-fort préparé avec de l'ellébore.*

AAR, z. v. Koornaar. *Épi,* m. ‖ Tot aren schieten, *monter en épis.*

AÂR, z. v. *Zie* ADER.

AÂR, bn. *Zie* ANDER.

*AAR, z. m. *Zie* AREND.

AARD, z. m. Natuur, inborst, neiging. *Nature,* f.. *caractère, instinct, naturel,* m., *humeur, complexion,* f., *tempérament,* m. ‖ Van eenen goeden — zijn, *avoir un bon caractère.* ‖ Den — van zijnen vader hebben, *tenir de son père.* ‖ — eener taal, *génie* m. *d'une langue.* ‖ Eigenschap. *Propriété, qualité,* f. ‖ Het ligt in den — van deze zaak, *c'est le propre de cette affaire.* ‖ Soort. *Sorte, espèce, race,* f. ‖ Het heeft geenen —. Het betaamt niet. *Cela ne convient pas.*

AARD, z. m. *Terre arable* ou *labourable,* f.

AARDACHTIG, bn. *Terreux.*

AARDACHTIGHEID, z. v. *Qualité terreuse,* f.

AARDAKER, z. m. *Gland de terre, macusson,* m.

AARDAMANDEL, z. v. *Souchet comestible,* m.

AARDANGEL, z. v. *Chardon,* m.

AARDAPPEL, z. m. *Pomme* f. *de terre.*

AARDAPPELVELD, z. o. *Champ* m. *de pommes de terre.*

AARDAPPELMEEL (zond. mv.), z. o. *Fécule* f. *de pommes de terre.*

AARDAPPELZIEKTE, z. v. *Maladie* f. *des pommes de terre.*

AARDARTISJOK, z. v. *Topinambour,* m.

AARDBEI, z. v. *Zie* AARDBEZIE.

AARDBES, z. v. *Zie* AARDBEZIE.

AARDBESCHRIJVER, z. m. *Géographe,* m.

AARDBESCHRIJVING, z. v. *Géographie,* f.

AARDBEVING, z. v. *Tremblement* m. *de terre.*

AARDBEVINGSMETER, z. m. *Sismomètre,* m.

AARDBEWONER, z. m. *Habitant* m. *de la terre.*

AARDBEZIE, z. v. *Fraise,* f.

AARDBEZIEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbousier commun,* m.

AARDBEZIËNBED, z. o. *Couche* f. *de fraises.*

AARDBEZIEPLANT, z. v. *Fraisier,* m.

AARDBEZIËSTRUIK, z. m. *Fraisier,* m.

AARDBIJ, z. v. *Guêpe souterraine,* f.

AARDBODEM (zond. mv.), z. m. *Surface* f. *de la terre, globe, monde,* m., *terre,* f. ‖ Aarde, grond. *Terre,* f., *sol,* m. ‖ Al de menschen. *Tous les hommes,* m. pl.

AARDBOL, z. m. *Globe terrestre, globe,* m., *terre,* f.

AARDBOOG, z. m. *Voûte souterraine,* f.

AARDBOOR (-BOREN), z. v. *Tarière* f. *pour reconnaître les différentes couches de terrain.*

AARDBROOD, z. o. *Cyclamen, pain* m. *de pourceau.*

AARDBUIL, z. m. *Truffe,* f.

AARDDUIVEL, z. m. *Fourmilier* m. *de l'île de Formosa.*

AARDE, z. v. *Terre,* f. ‖ Ter — werpen, *terrasser, jeter par terre.* ‖ Gewijde —, *terre bénite.* ‖ Ter — buigen, *se baisser jusqu'à terre.* ‖ Ter — bestellen, *enterrer.* ‖ (fam.) Hemel en — bewegen, *remuer ciel et terre.* ‖ Aardbol. *Terre,* f., *globe terrestre, globe, monde,* m. ‖ Menschdom. *Monde,* m., *tous les hommes,* m. pl., *terre,* f.

AARDEBAAN, z. v. *Terrassement,* m.

AARDEGOED, z. o. *Zie* AARDEWERK.

AARDEIKEL, z. m. *Zie* AARDAKER.

AARDELING, z. m. *Habitant* m. *de la terre.*

AARDEN, bn *De terre.* ‖ — pot, *pot* m. *de terre.* ‖ — wal, *terrasse,* f.

AARDEN, zw. w. o. (met *hebben*). Gelijken. *Ressembler à, tenir de.* ‖ Naar zijne moeder —, *ressembler à sa mère, tenir de sa mère.* ‖ Tieren. *Venir bien, croître.* ‖ Die boom aardt er wel, *cet arbre y vient bien.* ‖ Met genoegen leven. *Se plaire dans un lieu.* ‖ Hij kan in dit land niet —, *il ne saurait vivre dans ce pays.*

AARDEWEG, z. m. *Chemin* m. *de terre.*

AARDEWERK, z. o. *Poterie, vaisselle de terre,* f. ‖ Keulsch —, *gresserie, poterie,* f. ‖ (fort.) *Terrassement,* m., *levée de terre, terrasse,* f. ‖ *Zie* AARDWERK.

AARDEWERKER, z. m. *Zie* AARDWERKER.

AARDEWERKSSCHUIT, z. v. *Barque* f. *chargée de poteries.*

AARDEWERKSWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de poterie.*

AARDGEEST, z. m. *Gnome,* m.

AARDGEWAS, z. o. *Plante,* f., *végétal,* m.

AARDGEWORMTE, z. o. *Vers* m. pl. *de terre.*

AARDGLOBE, z. v. *Globe terrestre,* m.

AARDGOED, z. o. Tweede soort van tabaksblad. *Feuille* f. *de terre, seconde espèce de feuille de tabac.*

AARDGORDEL, z. m. *Zone,* f.

AARDHAAS, z. m. *Gerboise,* f.

AARDHALING, z. v. *Action* f. *de prendre de la terre.*

AARDHARS (-HARSEN), z. v. *en* o. *Ampélite,* f., *bitume solide,* m.

AARDHOOP (-HOOPEN), m. *Monceau* ou *tas de terre, petit tertre,* m., *butte,* f.

AARDHOUDEND, bn. *Terreux.*

AARDIG, bn. Lief, bevallig. *Joli, gentil, mignon.* ‖ —e tuin, *beau jardin,* m. ‖ Aangenaam.

Agreable. ‖ Zonderling, vreemd. *Singulier, drôle, bizarre, étrange.* ‖ Geestig. *Ingénieux, spirituel.* ‖ — antwoord, *repartie ingénieuse.* ‖ bw. *Joliment, gentiment.* ‖ Vreemd. *Singulièrement.*

AARDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Gentillesse, grâce,* f., *agrément,* m. ‖ Zonderlingheid. *Drôlerie,* f. ‖ Grap. *Farce,* f. ‖ Aardig gezegde. *Mot* m. *pour rire.*

AARDIGHEIDJE, z. o. *Facétie,* f., *badinage,* m.

AARDIG[LIJK], bn. *Zie* AARDIG.

AARDJE, z. o. Hij heeft een — naar zijn vaartje, *il tient de son père, il chasse de race, il n'a pas été changé en nourrice.*

AARDKENNER, z. m. *Géologue,* m.

AARDKLEUR, z. v. *Couleur* f. *de terre.*

AARDKLOMP, z. m. *Motte,* f.

AARDKLONT, z. v. *Zie* AARDKLUIT.

AARDKLOOT, z. m. (zond. mv.) *Globe terrestre, globe,* m.

AARDKLUIT, z. v. *Motte,* f.

AARDKOOL (-KOLEN), z. v. *Houille,* f., *charbon* m. *de terre.*

AARDKOOLMIJN, z. v. *Houillère,* f., *charbonnage,* m.

AARDKORST, z. v. *Écorce* f. *du globe terrestre.*

AARDKREKEL, z. m. *Grillon-taupe,* m.

AARDKUIL, z. m. *Caverne,* f., *antre,* m., *fosse,* f. ‖ Graf. *Fosse,* f., *tombeau,* m.

AARDKUNDE, z. v. *Géologie,* f.

AARDKUNDIG, bn. *Géologique.*

AARDKUNDIGE, z. m. *Géologue,* m.

AARDLAAG, s. f. *Couche* f. *de terre.*

AARDLEEUW, z. m. *Camélée,* f.

AARDLEVERING, z. v. *Action* ou *obligation* f. *de fournir de la terre.*

AARDLUIS, z. v. *Zie* AARDVLOO.

AARDMAND, z. v. *Panier* m. *qui sert à monter la terre d'une mine.*

AARDMANNEKEN, AARDMANNETJE, z. o. *Gnome.* ‖ (fam.) Dwergje. *Bout d'homme, pygmée,* m.

AARDMEETKUNDE (zond. mv.), z. v. *Géodésie,* f.

AARDMEETKUNDIG, bn. *Géodésique.*

AARDMEETKUNST, z. v. *Géodésie pratique,* f.

AARDMETING, z. v. *Opération géodésique,* f.

AARDMIER, z. v. *Fourmi terrestre,* f.

AARDMIJT, z. v. *Mite terrestre,* f.

AARDMOLM, z. m. *Sable,* m.

AARDMOS, z. o. *Mousse terrestre,* f., *brion,* m.

AARDMUIS, z. v. *Mulot,* m. ‖ Aardaker. *Gland* m. *de terre.*

AARDNOOT (-NOTEN), z. v. *Truffe,* f., *gland de terre,* m., *terre-noix, ernotte, jarnotte, gesse sauvage,* f.

AARDOLIE, z. v. *Pétrole,* m.

AARDPARKIET, z. m. *Perrique* f. *d'Australie.*

AARDPEER (-PEREN), z. v. *Topinambour,* m.

AARDPEK, z. o. *Asphalte,* m.

AARDPIMPERNOOT (-NOTEN), z. v. *Pistache* f. *de terre.*

AARDPLAKKER, z. m. *Dame,* f.

AARDRIJK (zond. mv.), z. o. *La terre,* f., *le monde,* m. ‖ (fig.) Rijk der aarde. *Domination* f. *de la terre.* ‖ Al de menschen. *Tous les hommes,* m. pl.

AARDRIJKSBESCHRIJVER, z. m. *Géographe,* m.

AARDRIJKSBESCHRIJVING, z. v. *Géographie,* f.

AARDRIJKSKUNDE (zond. mv.), z. v. *Géographie,* f.

AARDRIJKSKUNDIG, bn. *Géographique.*

AARDRIJKSKUNDIGE, z. m. *Géographe,* m.

AARDROL, z. v. (agric.) *Rouleau,* m.

AARDROLLING, z. v. (mil.) *Sape turque,* f.

AARDROOK (zond mv.), z. m. *Fumeterre,* f.

AARDROOS (-ROZEN), z. v. *Rose rampante,* f.

AARDSCH, bn. *Terrestre, de la terre.* ‖ — paradijs, *paradis terrestre,* m. ‖ De —e mensch, *l'homme sensuel* ou *charnel,* m.

AARDSCHGEZIND, bn. *Mondain, attaché au monde* ou *à la terre.*

AARDSCHGEZINDHEID, z. v. *Attachement* m. *aux choses du monde, mondanité,* f.

AARDSCHHEID, z. v. *Zie* AARDSCHGEZINDHEID.

AARDSCHOK, z. m. *Secousse* f. *de la terre.*

AARDSCHORS, z. v. *Écorce* f. *de la terre.*

AARDSCHOUW, z. v. *Inspection* f. *des digues.*

AARDSCHUDDING, z. v. *Tremblement* m. *de terre.*

AARDSCHUIT, z. v. *Barque* f. *qui transporte la terre.*

AARDSCHUW, bn. *Qui fuit le monde.*

AARDSLAK, z. v. *Limace,* f. *limas,* m. ‖ (géol.) —ken, *scories volcaniques,* f. pl.

AARDSLANG, z. v. *Chersydre, serpent terrestre,* m.

AARDSLEK, z. v. *Zie* AARDSLAK.

AARDSMAAK, z. m. *Goût terreux,* m.

AARDSPIN, z. v. *Araignée terrestre,* f.

AARDSTAMPER, z. m. *Dame,* f.

AARDSTOF, z. v. *Poussière* f. *de la terre.*

AARDSTRIK, z. m. *Piége* m. *pour attraper des lièvres* ou *des lapins.*

AARDTOR, z. v. *Scarabée,* m.

AARDTRAPPER, z. m. *Ouvrier* m. *qui foule la terre.*

AARDVARKEN, z. o. *Oryctérope,* m.

AARDVAST, bn. *Attaché au sol.*

AARDVEIL, z. o. *Lierre terrestre,* m., *terrette,* f.

AARDVERF, z. v. *Couleur minérale,* f.

AARDVERSCHUIVING, z. v. *Déplacement* m. *de terre*

AARDVERTE, z. v. (astr.) *Apogée,* f.

AARDVLAS, z. o. *Asbeste, amiante,* m.

AARDVLASACHTIG, bn. *Asbestin.*

AARDVLASSIG, bn. *Amiantacé, amiantoïde, asbestiforme.*

AARDVLOO, z. v. *Altise,* f.

AARDVORK, z. v. (hydraul.) *Fourche* f. *à deux dents.*

AARDVRUCHT, z. v. *Fruit* m. *de la terre.*

AARDWERK, z. o. *Terrassement,* m., *terrasse, levée* f. *de terre.*

AARDWERKER, z. m. *Terrassier,* m.

AARDWIJFJE, z. o. *Gnomide,* f.

AARDWIND, z. v. *Cric,* m.

AARDWINDE, z. v. (bot.) *Liseron,* m.

AARDWOLF, z. m. *Hyène rayée,* f.

AARDWORM, z. m. *Ver de terre, lombric,* m. ‖ (fig.) *Malheureux, misérable, homme* m. *de néant.*

AARDZAK, z. m. *Sac* m. *à terre.*

AARDZWART, z. o. *Noir* m. *de terre.*

AARLANDERVEENSCH, bn. *Singulier, bizarre, excentrique.* ‖ Plomp. *Grossier.*

AARLEVEENSCH, bn. *Zie* AARLANDERVEENSCH.

AARS, z. m. *Le derrière, cul,* m.

AÊRS, bn. *Zie* ANDERS.

AARSBIL, z. v. *Fesse,* f.

AARSCHEEDE, z. v. *Fourreau* m. *d'épi.*

AARSDARM, z. m. *Rectum, boyau culier,* m.

AARSGAT, z. o. *Anus, trou* m. *du cul.*

AARSPIJN, z. v. (méd.) *Proctalgie,* f.

AARSSPIEGEL, z. m. (chir.) *Dioptre,* m.

AARSVOET, z. m. *Podicipède,* m.

AARSWISCH, z. v. *Torche-cul,* m.

AARSWORM, z. m. *Ascaride,* m. ‖ (vétér.) *Moraine,* f.

AART, AARTEN, AARTIG, *Zie* AARD, AARDEN, AARDIG.

AARTS-, (voorvoegsel.) *Archi—*.
AARTSBEDRIEGER, z. m. *Archifripon, fourbe insigne*, m.
AARTSBISDOM, z. o. *Archevêché*, m.
AARTSBISSCHOP, z. m. *Archevêque, métropolitain*, m.
AARTSBISSCHOPPELIJK, bn. *Archiépiscopal, métropolitain.*
AARTSBISSCHOPSAMBT, z. o. *Archiépiscopat, archevêché*, m.
AARTSBOOSDOENER, z. m. *Zie* AARTSBOOSWICHT.
AARTSBOOSWICHT, z. m. *Scélérat achevé*, m. ‖ Lucifer. *Lucifer*, m.
AARTSBROEDERSCHAP, z. o. *Archiconfrérie*, f.
AARTSDEKEN, z. m. *Premier doyen, archidoyen*, m.
AARTSDEUGNIET, z. m. *Scélérat achevé, vaurien déclaré*, m.
AARTSDIAKEN, z. m. *Archidiacre*, m.
AARTSDIAKENSCHAP, z. o. *Archidiaconat*, m.
AARTSDICHTER, z. m. *Premier poëte*, m.
AARTSDIEF, z. m. *Insigne voleur*, m.
AARTSDIOCESE, z. v. *Archidiocèse*, m.
AARTSDOM, bn. *Excessivement stupide.*
AARTSDOMKOP, z. m. *Lourdaud achevé*, m.
AARTSDOMOOR, z. m. *Zie* AARTSDOMKOP.
AARTSDWEPER, z. m. *Archifanatique*, m.
AARTSENGEL, z. m. *Archange*, m.
AARTSGAUWDIEF, z. m. *Filou achevé*, m.
AARTSGEK, m. *Archifou*, m.
AARTSGEWELDENAAR, z. m. *Insigne tyran*, m.
AARTSGEZAG (zond. mv.), z. o. *Source* f. *du pouvoir.*
AARTSGIERIG, bn. *Excessivement avare.*
AARTSGIERIGAARD, z. m. *Avare fieffé, archivilain, fesse-mathieu*, m.
AARTSGOEDHEID (zond. mv.), z. v. *Suprême bonté*, f.
AARTSGUIT, z. m. *Archifripon*, m.
AARTSHERTOG (-TOGEN), z m. *Archiduc*, m.
AARTSHERTOGDOM, z. o. *Archiduché*, m.
AARTSHERTOGELIJK, bn. *Archiducal.*
AARTSHERTOGIN, z. v. *Archiduchesse*, f.
AARTSHUICHELAAR, z. m. *Insigne hypocrite, archihyprocrite*, m.
AARTSKAMERHEER, AARTSKAMERLING, z. m. *Archichambellan*, m.
AARTSKANSELIER, z. m. *Archichancelier*, m.
AARTSKETTER, z. m. *Hérésiarque*, m.
AARTSLEUGENAAR, z. m. *Menteur fieffé* ou *insigne, franc menteur*, m.
AARTSLIEFHEBBER, z. m. *Grand amateur*, m.
AARTSLOGENAAR, z. m. *Zie* AARTSLEUGENAAR.
AARTSLUI, bn. *Excessivement paresseux.*
AARTSLUIAARD, z. m. *Fieffé paresseux*, m.
AARTSMAARSCHALK, z. m. *Archimaréchal*, m.
AARTSMILDHEID (zond. mv.), z. v. *Suprême générosité*, f.
AARTSMOEDER, z. v. *Première mère*, f.
AARTSMONARCH, z. m. *Grand monarque*, m.
AARTSONDERDIAKEN, z. m. *Archi-sous-diacre*, m.
AARTSOUDERLIJK, bn. *Patriarcal.*
AARTSPOËET, z. m. *Premier poëte*, m.
AARTSPRIESTER, z. m. *Archiprêtre*, m.
AARTSPRIESTERDOM, z. o. *Archipresbytérat*, m.
AARTSPRIESTERLIJK, bn. *Archipresbytéral.*
AARTSPRIESTERSCHAP, z. o. *Archipresbytérat*, m.
AARTSPRINSES, z. v. *Première princesse*, f.
AARTSRECHTER, z. m. *Premier juge*, m.
AARTSSCHALK, z. m. *Insigne espiègle*, m.
AARTSSCHELM, z. m. *Archifripon, coquin fieffé*, m.
AARTSSCHENKER, z. m. *Grand échanson*, m.
AARTSSCHOBBEJAK, z. m. *Scélérat achevé*, m.
AARTSSTICHTER, z. m. *Premier fondateur*, m.
AARTSTIRAN, z. m. *Insigne tyran*, m.
AARTSVADER, z. m. *Patriarche*, m.
AARTSVADERLIJK, bn. *Patriarcal.* ‖ bw. *Patriarcalement.*
AARTSVADERSCHAP, z. o. *Patriarcat*, m.
AARTSVERBORGENHEID, z. v. *Suprême mystère*, m.
AARTSVERLEIDER, z. m. *Insigne séducteur*, m.
AARTSVEROVERAAR, z. m. *Grand conquérant*, m.
AARTSVERRADER, z. m. *Insigne traître*, m.
AARTSVERSCHEIDENHEID (zond. mv.), z. v. *La plus grande variété*, f.
AARTSVIJAND, z. m. *Ennemi mortel*, m. ‖ (théol.) *Démon*, m.
AARTSVIJANDIG, bn. *Excessivement ennemi.*
AARTSVIJANDIN, z. v. *Ennemie mortelle*, f.
AARTSVOLKOMENHEID (zond. mv.), z. v. *Perfection suprême*, f.
AARTSVREK, z. m. *Zie* AARTSGIERIGAARD.
AARTSWELDADIGHEID (zond. mv.), z. v. *Bienfaisance suprême*, f.
AARTSWOEKERAAR, z. m. *Insigne usurier*, m.
AARTSZOT, z. m. *Archifou*, m.
AARVORMIG, bn. *En forme d'épi, spiciforme.*
AARZELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Reculer.* ‖ (met *hebben*). (fig.) *Hésiter, balancer, être en suspens.* ‖ Zonder —, *sans hésiter.*
AARZELING, z. v. *Irrésolution, hésitation, indécision*, f., *doute*, m.
AARZELINGS, bn. *À reculons, de retour.*
*AARZELMAAND, z. v. October. *Octobre*, m.
AAS (zond. mv.), z. o. Spijs. *Nourriture*, f. ‖ Voedsel der dieren. *Pâture*, f. ‖ Lokaas. *Amorce*, f., *appât*, m. ‖ Dood lichaam. *Charogne*, f.
AAS, o. Gewicht. *Grain*, m. ‖ (jeu.) *As*, m.
AASACHTIG, bn. *Cadavéreux.*
AASBLAD (-BLADEREN), z. o. (archit.) *Feuille* f. *d'ache.*
AASBUS, z. v. *Boîte* f. *au pât.*
AASDOM, z. m. *en* o. *Jugement*, m. (*droit frison*).
AASGIER, z. m. *Vautour* m. *qui vit de charognes.*
AASJAGER, z. m. *Chasseur* m. *inhabile qui tire du gibier trop jeune.*
AASKEVER, z. m. *Nécrophage, ostome*, m.
AASKRUID, z. o. *Camomille puante*, f.
AASPLAATS (-PLAATSEN), z. v. (fauc.) *Charnière*, f.
AASRAAF, z. v. *Corbeau* m. *qui vit de charognes.*
AASTOR, z. v. *Nécrophore*, m.
AASVLIEG, z. v. *Mouche* f. *de cadavre.*
AASWORM, z. m. *Laiche*, f.
AASZAK, z. m. *Bissac*, m., *pannetière*, f. ‖ Goocheltasch. *Gibecière*, f. ‖ — in het spel, *fraude* f. *au jeu.*
AASZAKSPELER, z. m. *Escamoteur, prestidigitateur*, m.
AB, ABC, z. o. *Alphabet*, m. ‖ Boekje, waarin men 't — leert. *Abécédaire*, m.
AB-BANK, z. v. *Banc* m. *pour les enfants qui apprennent l'alphabet.*
ABBERDAAN, z. v. *Morue salée*, f.
AB-BOEK, z. o. *Abécédaire*, m.
AB-BORD, z. o. *Planche* f. *sur laquelle se trouve l'alphabet.*
ABC, z. o. *Zie* AB
ABDIJ, z. v. *Abbaye*, f.
ABDIS, z. v. *Abbesse*, f.
ABEEL (-EELEN), z. m. Boom. *Peuplier blanc*, m. ‖ Hout. *Bois* m. *de peuplier blanc.*
ABEELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Peuplier blanc*, m.
ABEELEN, bn. *Qui est de peuplier blanc.*
ABEELHOUT, z. o. *Bois* m. *de peuplier blanc.*
*ABEL, bn. Bekwaam. *Habile.* ‖ Bevallig. *Gentil, joli.* ‖ Abel spel. *Drame*, m. ‖ bw. *Habilement.*
*ABELHEID, z. v. Bekwaamheid. *Habileté, capacité*, f. ‖ List. *Ruse*, f. ‖ Bevalligheid. *Gentillesse, grâce*, f., *agrément*, m.

Abelmosch, z. v. *Abelmosch*, m.
Ab-kind (-kinderen, kinders), z. o. *Enfant* m. *qui apprend l'alphabet.*
Ab-plank, z. v. *Planche* f. *à lettres mobiles pour apprendre à lire aux enfants.*
Ablatief, z. m. (gramm.) *Ablatif*, m.
Abrikoos (-kozen), z. m. Boom. *Abricotier*, m. ‖ v. Vrucht. *Abricot*, m.
Abrikozeboom (-boomen), z. m. *Abricotier*, m.
Ab-school (-scholen), z. v. *École où l'on n'apprend que l'alphabet, école gardienne*, f.
Absint (zond. mv.), z. o. *Absinthe*, m.
Abt, z. m. *Abbé*, m. ‖ (prov.) Zoo de —, zoo de monniken, *tel abbé, tels moines; tel maître, tel valet.*
Abuis, z. o. *Erreur, méprise, bévue*, f. ‖ Bij —, *par erreur.* ‖ —! *erreur!*
Abusief, bn. *Abusif.*
Acacia, z. m. *Acacia*, m.
Acaciaboom (-boomen), m. *Acacia*, m.
Academie, z. v. *Académie*, f.
Academisch, bn. *Académique.*
Accent, z. o. *Accent*, m.
Accijns, z. o. *Accise, taxe*, f., *impôt* m. *sur les denrées.*
Accijnsbriefje, z. o. *Billet* m. *d'accise.*
Accijnskantoor (-oren), z. o. *Bureau* m. *d'accise.*
Accijnsmeester, z. m. *Receveur* m. *de l'accise.*
Accijnsontvanger, z. m. *Receveur* m. *de l'accise.*
Accijs, z. o. *Zie* Accijns.
Accoord, z. o. *Zie* Akkoord.
Accusatief, z. m. (gramm.) *Accusatif*, m.
Ach, tusschenw. *Ah! hélas!*
Achilleskruid, z. o. *Mille-feuilles*, f.
Achillespees (-pezen), z. v. *Tendon* m. *d'Achille.*
Achje, z. o. *Hélas*, m.
Acht, telw. *Huit.* ‖ — maanden, *huit mois.* ‖ Over — dagen, *dans huit jours.* ‖ Een dag of —, *une huitaine, huit jours.* ‖ Zij waren met hun —en, *ils étaient huit.* ‖ Ik zal het brood in —en snijden, *je couperai le pain en huit morceaux.* ‖ Vóór —en, *avant huit heures.* ‖ Na —en, *après huit heures.* ‖ adj. ord. Hoofdstuk —, *chapitre huit.* ‖ z. v. *Huit*, m.
Acht, z. v. Toezicht. *Attention*, f. ‖ — geven, slaan *of* nemen (op), *faire attention* (*à*). ‖ Zorg. *Soin*, m. ‖ In — nemen, *observer.* ‖ Zich in — nemen, *prendre garde à soi, s'observer.*
Acht, z. v. Gerechtelijke vervolging. *Poursuite judiciaire*, f.
Acht, z. v. *Emprisonnement*, m.
Achtbaar, bn. *Vénérable, estimable, respectable, honorable.*
Achtbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est vénérable* ou *estimable, vénération, estime*, f., *respect*, m., *considération*, f.
Achtbeenig, bn. *Octopode*
Achtbladig, bn. *Octophylle.*
Achtbloemig, bn. *À huit fleurs.*
Achtdaagsch, bn. *Qui dure huit jours.* ‖ (méd.) —e koorts, *fièvre octave*, f.
Achtdik, bn. *Composé de huit couches.*
Achtdobbel, **Achtdubbel**, bn. *Octuple.*
Achtehalf, bn. *Sept et demi.*
Achtel, z. o. *Zie* Achteling.
Achteling, z. m. *Huitième partie* f. *d'une mesure de capacité.*
Achteloos (-ooze), bn. *Négligent, nonchalant, indolent, inattentif, insouciant.* ‖ Onbezonnen. *Étourdi.* ‖ bw. *Négligemment, nonchalamment, inconsidérément.*
Achteloosheid (-heden), z. v. *Négligence, nonchalance, indolence, insouciance*, f.
Achten, zw. w. b. Schatten. *Estimer, faire cas de.* ‖ Hoog—, *estimer beaucoup.* ‖ Gering—. *faire peu de cas de.* ‖ Opmerkzaam zijn. *Faire attention à.* ‖ Meenen. *Croire, penser, estimer, réputer, juger.* ‖ Zich —. *S'estimer.* ‖ o. (met *hebben*). — op iets, *faire attention à qc.*
Achtendeel (-deelen), z. o. *Huitième*, m., *huitième partie*, f., *demi-quarteron*, m.
Achtendertiger, z. m. *Personne* f. *âgée de trente-huit ans.* ‖ Wijn van 1838. *Vin* m. *de trente-huit.*
Achtentwintig, telw. *Vingt-huit.*
Achtentwintiger, z. m. *Personne* f. *âgée de vingt-huit ans.* ‖ Wijn van 1828. *Vin* m. *de vingt-huit.*
Achter, voorz. *Derrière.* ‖ — het huis, *derrière la maison.* ‖ — iemand gaan, *suivre qq.* ‖ Van —, *par derrière.* ‖ — malkander, *l'un après l'autre.* ‖ — den rug van, *en l'absence de.* ‖ — de hand zitten, *être en dernier.* ‖ — het geheim komen, *découvrir le fin d'une affaire* ou *le pot aux roses.* ‖ — iets zijn, *savoir qc. à fond.* ‖ Daar steekt iets —, *il y a quelque anguille sous roche.* ‖ — straten, *par les rues.* ‖ (fig.) — het net visschen, *faire des efforts inutiles.* ‖ (prov.) De paarden — den wagen spannen, *mettre la charrue devant les bœufs.* ‖ bw. *Derrière.* ‖ Naar —, *vers le derrière.* ‖ Ten — zijn, *être en arrière, en retard.*
Achteraan, bw. *Par derrière, derrière, après.* ‖ — sleepen, *traîner par derrière.*
Achteraankomen, (*kwam achteraan, kwamen achteraan, achteraangekomen*), st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir à la suite, suivre par derrière.*
Achteraanloopen, (*liep achteraan, achteraangeloopen*), st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir à la suite.*
Achteraanstelling, z. v. *Action* f. *de mettre en arrière.* ‖ (gramm.) *Paragoge*, f. ‖ Met — van, *au mépris de.*
Achteraf, bw. *À l'écart.*
Achterbaks, bw. *Secrètement, en secret, en cachette, en tapinois, furtivement.*
Achterbalk, z. m. *Poutre* f. *de derrière.*
Achterban, z. m. *Arrière-ban*, m.
Achterbank, z. v. *Banc* m. *de derrière.*
Achterbanks, bw. *Dans un coin.*
Achterbeen (-beenen), z. o. *Jambe* f. *de derrière.*
Achterbende, z. v. *Arrière-garde*, f.
Achterblijfster, z. v. *Celle qui reste en arrière, retardataire*, f.
Achterblijven, (*bleef achter, bleven achter, achtergebleven*), st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester* ou *demeurer en arrière, traîner.* ‖ Wegblijven. *Ne pasvenir, s'absenter, être en défaut.* ‖ Overleven. *Survivre.* ‖ De achtergeblevenen, *les survivants, les héritiers*, m. pl.
Achterblijver, z. m. *Traîneur, traînard, retardataire*, m.
Achterblijving, z. v. *Action* f. *de rester en arrière, retard*, m. ‖ (jurispr.) *Défaut*, m., *contumace*, f.
Achterborg, z. m. *Arrière-garant*, m.
Achterborgtocht, z. m. *Arrière-caution*, f.
Achterbout, z. m. *Gigot* m. (*d'un mouton*).
Achterbouw, z. m. (archit.) *Arrière-corps*, m.
Achterbrein, z. o. (anat.) *Cervelet*, m.
Achterburgwal, z. m. *Arrière-fossé, arrière-rempart*, m.
Achterdeel (-deelen), z. o. *Partie postérieure*, f., *derrière*, m. ‖ — eens schips, *poupe*, f. ‖ Nadeel. *Désavantage, préjudice, dommage, tort*, m.

ACHTERDENKEN (zond. mv.), z. o. Achterdocht. *Soupçon*, *ombrage*, m. ‖ (jurispr.) *Suspicion*, f. ‖ — hebben, *soupçonner*, *avoir des soupçons*. ‖ Zorg, kommer. *Soin*, *souci*, m., *inquiétude*, f. ‖ Ik ken in het geheel geen —, *je ne songe nullement à l'avenir*.

ACHTERDEUR, z. v. *Porte* f. *de derrière*. ‖ Uitvlucht. *Subterfuge*, *faux-fuyant*, m., *échappatoire*, f.

ACHTERDOCHT, z. v. Argwaan. *Soupçon*, *ombrage*, m. ‖ — krijgen, *concevoir des soupçons*. ‖ Kommer, zorg. *Souci*, *soin*, m., *inquiétude*, f.

ACHTERDOCHTIG, bn. *Soupçonneux*, *ombrageux*, *défiant*.

ACHTERDWARSTOUW, z. o. (mar.) *Croupière*, f.

ACHTEREBBE, z. v. *Fin* f. *du reflux*, *eaux mortes*, f. pl.

ACHTEREEN, bw. *L'un après l'autre*, *successivement*, *consécutivement*, *à la file*. ‖ Zonder ophouden, onafgebroken. *Sans cesse*, *sans interruption*.

ACHTEREENVOLGENS, bw. *Consecutivement*.

ACHTEREERGISTEREN, bw. *Il y a trois jours*.

ACHTEREINDE, z. o. *Extrémite*, f., *bout* m. *de derrière*.

ACHTEREN, bw. *Par derrière*. ‖ Naar —, *en arrière*. ‖ Van —, *par derrière*. ‖ Ten —, *en arrière*. ‖ Ten — gaan, *aller mal*. ‖ Ten — zijn, ten — blijven in betaling, *être en arrière* ou *en retard*, *ne pas payer à l'époque*, *devoir des arrérages*.

ACHTEREND[E], z. o. *Zie* ACHTEREINDE.

ACHTERERVE, z. m. *en* v. *Arrière-neveu*, m., *arrière-nièce*, f.

ACHTERFRIES, z. v. *Frise* f. *de derrière*.

ACHTERGANG, z. v. *Derrière* m. *d'une allée*, *d'un corridor*. ‖ m. Buikloop. *Diarrhée*, f.

ACHTERGEBOUW, z. o. (archit.) *Arrière-corps*, m.

ACHTERGESPAN, z. o. *Attelage* m. *de derrière*.

ACHTERGEVEL, z. m. *Façade* f. *de derrière*.

ACHTERGRACHT, ACHTERGRAFT, z. v. *Arrière-fossé*, *fossé écarté*, m.

ACHTERGROND, z. m. *Fond* m. *d'un tableau*, *d'un théâtre*. ‖ (fig.) Hij staat op den —, *on ne s'occupe pas de lui*.

ACHTERHAAR, z. o. *Cheveux* m. pl. *du derrière de la tête*.

ACHTERHALEN, zw. *en* onafsch. w. b. Inhalen. *Atteindre*, *rejoindre*, *joindre*. ‖ Betrappen. *Surprendre*, *attraper*. ‖ Onderscheppen. *Intercepter*. ‖ Ontdekken. *Découvrir*. ‖ Verstrikken. *Embarrasser*.

ACHTERHALER, z. m. *Celui qui atteint*, *attrape* ou *surprend*.

ACHTERHALING, z. v. *Action d'atteindre*, *d'attraper*, *de surprendre*, *surprise*, f. ‖ Onderschepping. *Interception*, f.

ACHTERHALS, z. m. *Nuque*, f.

ACHTERHAND, z. v. (jeu.) *Arrière-main*, f.

ACHTERHOEDE, z. v. *Arrière-garde*, f.

ACHTERHOEK, z. m. *Recoin*, m.

ACHTERHOL (-HOLEN), z. o. *Fond* m. *d'un terrier*.

ACHTERHOOFD, z. o. *Derrière de la tête*, *occiput*, m. ‖ Het — betreffend, *occipital*.

ACHTERHOUDEN, (*hield achter*, *achtergehouden*), st. *en* afsch. w. b. *Tenir en arrière*, *retenir*, *recéler*, *cacher*.

ACHTERHOUDEND, bn. *Secret*, *caché*, *sournois*, *dissimulé*.

ACHTERHOUDENDHEID, z. v. *Dissimulation*, f., *déguisement*, m., *réticence*, *réserve*, f.

ACHTERHOUDER, z. m. *Détenteur*, m.

ACHTERHOUDING, z. v. *Détention*, f., *recèlement*, m. ‖ Achterhoudendheid. *Dissimulation*, f.

ACHTERHUIS, z. o. *Maison* f. *de derrière*.

ACHTERIN, bn. *Par le derrière*.

ACHTERKABEL, z. m. *Croupière*, f.

ACHTERKAMER, z. v. *Chambre* f. *de derrière*.

ACHTERKANT, z. m. *Revers*, *arrière-côté*, m.

ACHTERKASTEEL (-EELEN), z. o. *Poupe*, f. ‖ (fam.) *Derrière*, m.

ACHTERKELDER, z. m. *Cave de derrière*, *arrière-cave*, f.

ACHTERKEUKEN, z. v. *Cuisine de derrière*, *arrière-cuisine*, f.

ACHTERKLAP (zond. mv.), z. m. *Médisance*, *calomnie*, f. ‖ — spreken, *médire*.

ACHTERKLAPPEN, zw. w. o. *Médire*, *cancaner*.

ACHTERKLAPPER, z. m. *Médisant*, m.

ACHTERKLAPSTER, z. v. *Médisante*, f.

ACHTERKLAUW, z. m. *Avillon*, *ergot*, m., *serre* f. *de derrière*.

ACHTERKLEINDOCHTER, z. v. *Arrière-petite-fille*, f.

ACHTERKLEINKINDEREN, z. o. mv. *Arrière-petits-enfants*, m. mv.

ACHTERKLEINZOON (-ZONEN), z. m. *Arrière-petit-fils*, m.

ACHTERKOOR, z. o. *Arrière-chœur*, m.

ACHTERKOUSIG, bn. (fam.) *Soupçonneux*, *défiant*.

ACHTERKWARTIER, z. o. *Quartier* m. *de derrière*.

ACHTERLAND, z. o. *Terrain* m. *qui se trouve derrière une digue*.

ACHTERLANTAARN, z. v. (mar.) *Fanal* m. *d'arrière*.

ACHTERLAP, z. m. *Bout* m. *de talon d'un soulier* ou *d'une botte*.

ACHTERLAPPEN, zw. w. b. *Mettre de nouveaux bouts de talon à un soulier*, *à une botte*.

ACHTERLAST, z. m. *Charge* f. *de derrière*. ‖ Aandrang tot buikontlasting. *Envie* f. *d'aller à la selle*.

ACHTERLATEN, (*liet achter*, *achtergelaten*), st. *en* afsch. w. b. Niet medenemen. *Laisser*, *abandonner*, *quitter*. ‖ Bij den dood nalaten. *Laisser en mourant*. ‖ Een aanzienlijk vermogen —, *laisser une fortune considérable*. ‖ Verzuimen. *Passer*, *omettre*, *oublier*.

ACHTERLATING, z. v. *Action* f. *de laisser*. ‖ Verzuiming. *Omission*, f.

ACHTERLEDER, z. o. *Quartier* m. *de derrière d'un soulier*.

ACHTERLEEN (-LEENEN), z. o. Onderleen. *Arrière-fief*, m.

ACHTERLEENHOUDER, z. m. *Zie* ACHTERLEENMAN.

ACHTERLEENMAN, z. m. *Arrière-vassal*, m.

ACHTERLEER, z. o. *Zie* ACHTERLEDER.

ACHTERLEGER, z. o. Achterhoede. *Arrière-garde*, f.

ACHTERLEI, telw. *De huit espèces*, *sortes* ou *manières*.

ACHTERLEUNING, z. v. *Dossier*, m.

ACHTERLIGGEN, (*lag achter*, *lagen achter*, *achtergelegen*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être couché*, *placé* ou *situé derrière*. ‖ (fig.) Minder zijn. Bij iemand —, *être inférieur à qq*.

ACHTERLIJF, z. o. *Partie postérieure* f. *du corps*. ‖ (man.) *Train* m. *de derrière du cheval*. ‖ (h. n.) *Abdomen*, m. ‖ (taill.) *Carrure* f. *de derrière*.

ACHTERLIJK, bn. Achteraankomend. *Qui est en arrière*. ‖ Traag. *Paresseux*, *lent*, *tardif*, *qui n'avance pas*. ‖ — zijn, *être en retard*. ‖ bw. *Tardivement*.

ACHTERLIJK, z. o. (mar.) *Ralingue* f. *de chute*.

ACHTERLIJKHEID, z. v. Traagheid. *Tardiveté*, f.

ACHTERLUIK, z. o. (mar.) *Écoutille* f. *d'arrière*.

ACHTERMAGAZIJN, z. o. *Magasin* m. *de derrière*.

ACHTERMAN, z. m. (mil.) *Serre-file*, m.
ACHTERMAST, z. m. *Mât d'artimon*, *mât* m. *de l'arrière.*
ACHTERMIDDAG (-DAGEN), z. m. *Après-midi*, m. *et* f., *après-dinée*, f.
ACHTERMOND, z. m. *Arrière-bouche*, f. ‖ Slokdarmshoofd. *Pharynx*, m.
ACHTERMUUR, z. m. *Arrière-mur*, m.
ACHTERNA, bw. *Derrière.* ‖ Naderhand. *Par la suite*, *après.*
ACHTERNAAD, z. m. *Couture* f. *de derrière.*
ACHTERNAGAAN, (*ging achterna*, *achternagegaan*), st. *en* afsch. w. b. *Aller après qq.*, *suivre.*
ACHTERNAJAGEN, (*jaagde* of *joeg achterna*, *achternagejaagd*), zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Courir après qq.*, *suivre qq. à la piste.*
ACHTERNALOOPEN, (*liep achterna*, *achternageloopen*), st. *en* afsch. w. b. *Courir après qq.*, *suivre qq. à la piste.*
ACHTERNEEF, z. m. *Arrière-neveu*, m.
ACHTERNICHT, z. v. *Arrière-nièce*, f.
ACHTERNOEN, z. m. *Zie* ACHTERMIDDAG.
ACHTEROM, bw. *Par derrière.* ‖ — halen. Sluiken. *Frauder.* ‖ (mar.) — komen, *passer derrière un vaisseau.*
ACHTEROMKEERDER, z. m (anat.) *Supinateur*, m.
ACHTEROMKEERING, z. v. (anat.) *Mouvement* m. *de supination.*
ACHTERONDER, z. o. *Logement* m. *sous l'arrière du vaisseau.*
ACHTEROP, bw. *En haut par derrière.* ‖ (man.) *En croupe*, *à croupetons.* ‖ — zitten, *être assis en croupe.* ‖ — springen, *monter en croupe.* ‖ (fam.) Dat is —, *c'est prendre l'affaire à contrepoil.*
ACHTEROPLOOP, z. m. (mar.) *Marsouin* m. *d'arrière.*
ACHTEROVER, bw. *À la renverse*, *sur le dos.*
ACHTEROVERBUIGING, z. v. (anat.) *Supination*, f.
ACHTEROVERHELLING, z. v. (mar.) *Acculement*, m.
ACHTEROVERLIGGEN, (*lag achterover*, *lagen achterover*, *achterovergelegen*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être couché sur le dos.*
ACHTEROVERVALLEN, st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber à la renverse.*
ACHTERPAARD, z. o. *Timonier*, m.
ACHTERPAD (-PADEN), z. o. *Sentier de derrière*, *sentier détourné*, m.
ACHTERPAND, z. o. (taill.) *Pan* m. *de derrière* (*d'un habit*).
ACHTERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Arrière-cour*, f.
ACHTERPLEIN, z. o. *Place derrière une maison*, *arrière-cour*, f.
ACHTERPOORT, z. v. *Porte* f. *de derrière.* ‖ (fam.) Achterste. *Derrière*, m.
ACHTERPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. ou *patte* f. *de derrière.*
ACHTERRAAM, z. o. *Croisée* f. *de derrière.*
ACHTERRAD (-RADEREN), z. o. *Roue* f. *de derrière.*
ACHTERRAND, z. m. *Bord* m. *de derrière.*
ACHTERRIEM, z. m (man.) *Croupière*, f.
ACHTERRUIM, z. o (mar.) *Cale* f. *d'arrière.*
ACHTERSCHANS (-SCHANSEN), z. v. (mar.) *Gaillard* m. *d'arrière.* ‖ (fort.) *Arrière-fortin*, m.
ACHTERSCHENKEL, z. m. (zool.) *Cuisse* f. *de derrière.*
ACHTERSCHIP (-SCHEPEN), z. o. Achterste gedeelte van een schip. *Arrière*, m., *poupe*, f. ‖ Achterste schip eener vloot. *Vaisseau* m. *de derrière.*
ACHTERSLEMPHOUT, z. o. (mar.) *Contre-étambord*, m.
ACHTERSPAN, z. o. *Attelage* m. *de derrière.*
ACHTERSPANT, z. o. (mar.) *Couple* f. *de l'arrière.*
ACHTERSTAAN, (*stond achter*, *achtergestaan*), st. *en* afsch. w. o. *Se trouver derrière*, *se trouver à la queue.*
ACHTERSTAL, z. m. *Écurie* ou *étable* f. *de derrière.* ‖ Achterste gedeelte van eenen stal. *Derrière* ou *fond* m. *d'une écurie.*
ACHTERSTAL, z. m. Onbetaalde rente. *Arrérages*, m. pl., *arriéré*, m.
ACHTERSTALLIG, bn. Niet op den tijd betaald. *Arriéré.* ‖ —e renten, *arrérages*, m. pl.
ACHTERSTE, bn. *Dernier.*
ACHTERSTE, z. o. *Derrière*, m., *partie postérieure*, f. ‖ Het — voor, *sens-devant-derrière*; *à rebours.* ‖ — van het menschelijk lichaam, *derrière*, *postérieur*; (bas.) *cul*, m.
ACHTERSTEEK (-STEKEN), z. m. *Arrière-point*, m.
ACHTERSTEEKSTER, z. v. *Arrière-pointeuse*, f.
ACHTERSTEL, z. o. Achterste helft van eenen wagen. *Train* m. *de derrière.* ‖ Achterstal. *Arrérages*, m. pl., *arriéré*, m.
ACHTERSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. Achteraanstellen. *Mettre* ou *placer derrière.* ‖ Minder achten. *Estimer moins.* ‖ Zijne vrienden —, *manquer à ses amis.*
ACHTERSTELLING, z. v. *Action* f. *de placer derrière.* ‖ Verzuim. *Négligence*, f.
ACHTERSTEVEN, z. m. (mar.) *Étambord*, *étambot*, m.
ACHTERSTOOTBALK, z. m. (artill.) *Contre-heurtoir*, m.
ACHTERSTRAAT, z. v. *Rue écartée*, f.
ACHTERSTUK, z. o. *Pièce* f. *de derrière.*
ACHTERTAND, z. m. *Dent de derrière*, *arrière-dent*, f.
ACHTERTOUW, z. o. (mar.) *Croupière*, *embossure*, f.
ACHTERTRAP, z. m. *Escalier* m. *de derrière.*
ACHTERTUIN, z. m. *Arrière-partie* f. *d'un jardin.*
ACHTERUIT, z. o. *Porte* ou *issue* f. *de derrière.*
ACHTERUIT, bw. Achterwaarts. *En arrière*, *à reculons*, *en reculant.* ‖ —! *en arrière!* ‖ (mar.) —! *cule!* ‖ — drijven, *repousser*, *chasser.* ‖ — loopen, *rétrograder.* ‖ (man.) — slaan, *regimber*, *ruer.* ‖ — springen, *sauter en arrière.* ‖ Een uurwerk — zetten, *retarder une horloge.* ‖ — leeren, *désapprendre.*
ACHTERUITGAAN, (*ging achteruit*, *achteruitgegaan*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Reculer.* ‖ (fig.) *Décliner*, *empirer*, *reculer.*
ACHTERUITGLIJDEN, (*gleed achteruit*, *gleden achteruit*, *achteruitgegleden*), st. *en* afsch. w. o (met *zijn*). *Glisser en arrière.*
ACHTERUITRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller à reculons.*
ACHTERUITSLAG, z. m. *Ruade*, f.
ACHTERUITWERKEND, bn. *Rétroactif.* ‖ —e kracht, *effet rétroactif.*
ACHTERUITZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Naviguer à reculons.*
ACHTERVINKENET, z. o. (mar.) *Susin*, *susain*, m.
ACHTERVOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter*, *joindre par derrière.*
ACHTERVOEGING, z. v. *Action* f. *d'ajouter* ou *de joindre par derrière.* ‖ (gramm.) *Postposition*, f.
ACHTERVOEGSEL, z. o. (gramm.) *Suffixe*, m.
ACHTERVOET, z. m. Hiel. *Talon*, m. ‖ *Zie* ACHTERPOOT.
ACHTERVOLGEN, zw. w. b. Vervolgen. *Poursuivre.* ‖ Den vijand —, *poursuivre l'ennemi.* ‖ Opvolgen, naleven. *Suivre*, *observer*, *se conformer à.* ‖ Een bevel —, *suivre un ordre.* ‖ Voortzetten. *Continuer*, *poursuivre.*
ACHTERVOLGENS, bw. Achtereen. *Consécutivement*, *l'un après l'autre.* ‖ voorz. *Suivant*, *selon.*
ACHTERVOLGING, z. v. Vervolging. *Poursuite*, f. ‖ Opvolging. *Suite*, *succession*, *continuation*, f. ‖ Voortzetting. *Continuation*, f. ‖ Waarneming, *Observation*, f.

ACHTERWAARBORG, z. m. *Arrière-garant*, m.
ACHTERWAARSTER, z. v. *Garde f. d'accouchée.*
ACHTERWAARTS, bw. *En arrière, à reculons, en reculant.*
ACHTERWAARTSCH, bn. *Rétrograde.* ‖ —e beweging, *mouvement rétrograde*, m.
ACHTERWAL, z. m. *Arrière-rempart*, m.
ACHTERWAND, z. m. (théât.) *Décor* m. *du fond.*
*ACHTERWAREN, zw. w. b. *Garder, soigner.*
ACHTERWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin de derrière, chemin détourné* ou *écarté*, m.
ACHTERWEGE, bw. *En arrière, de côté.* ‖ — blijven, *rester* ou *demeurer en arrière.* ‖ — blijven. Niet gelukken, niet geschieden. *Échouer.* ‖ — houden, *mettre de côté, retenir, détourner, receler.* ‖ — laten, *ne pas faire, ne pas produire.* ‖ Op den weg. *En chemin, chemin faisant, en route.*
ACHTERWELFBOOG (-BOGEN), z. m. *Arrière-voussure*, f.
ACHTERWIEL, z. o. *Roue* f. *de derrière.*
ACHTERWIJK, z. v. *Quartier écarté* m. *d'une ville.*
ACHTERWINKEL, z. m. *Arrière-boutique*, f. ‖ (fig.) Achterhoek. *Coin, recoin, repli*, m.
ACHTERZAK, z. m. *Poche* f. *de derrière.*
ACHTERZEIL, z. o. *Voile de derrière, voile* f. *d'artimon.*
ACHTERZEILEN, zw. w. b. *Faire voile après.*
ACHTERZIJDE, z. v. *Revers, verso*, m.
ACHTERZOLDER, z. m. *Grenier* m. *de derrière.*
ACHTGEVING, z. v. *Attention*, f.
ACHTHALF, bn. *Zie* ACHTEHALF.
ACHTHELMIG, bn. (bot.) *Octandre, octandrique.*
ACHTHOEK, z. m. *Octogone*, m.
ACHTHOEKIG, bn. *Octogone.*
ACHTHONDERD, telw. *Huit cents.*
ACHTHONDERDSTE, bn. *Huit-centième*, m
ACHTING (zond. mv.), z. v. *Estime, considération*, f ‖ Bij iemand in — zijn *of* staan, *être en crédit auprès de qq.* ‖ Veel — voor iemand hebben *of* koesteren, *avoir beaucoup d'estime pour qq.* ‖ In — brengen, *accréditer.* ‖ In — komen, *s'accréditer.*
ACHTINGSWAARDIG, ACHTINGSWEERDIG, bn. *Digne d'estime, estimable.*
ACHTJARIG, bn. Acht jaar oud. *Qui a huit ans.* ‖ Dat acht jaar duurt. *Qui dure huit ans, de huit ans.*
ACHTKANT, z. m. *Octogone, octaèdre*, m.
ACHTKANTIG, bn. *Qui a huit côtés* ou *faces.*
ACHTPONDER, z. m. (artill.) *Pièce de huit, bâtarde*, f. ‖ Brood van acht pond. *Pain* m. *de huit livres.*
ACHTSTE, bn. *Huitième.* ‖ Ten —, *huitièmement.* ‖ Lodewijk de —, *Louis huit.* ‖ z. o. *Huitième*, m., *huitième partie*, f. ‖ (mus.) *Croche*, f.
ACHTSTIJLIG, bn. (bot.) *Octogyne.*
ACHTTAL, o. *Nombre* m. *de huit.* ‖ — dagen, *huitaine* f. *de jours.*
ACHTTIEN, telw. *Dix-huit.*
ACHTTIENDE, bn. *Dix-huitième.* ‖ Lodewijk de —, *Louis dix-huit.* ‖ z. o. *Dix-huitième partie*, f.
ACHTTIENDEHALF, bn. *Dix-sept et demi.*
ACHTTIENPONDER, z. m. (artill.) *Pièce* f. *de dix-huit.*
ACHTVLAK, z. o. *Octaèdre*, m.
ACHTVOETIG, bn. *Qui a huit pieds, de huit pieds.*
ACHTVOUDIG, bn. *Octuple.*
ACHTWIJVIG, bn. (bot.) *Octogyne.*
ACHTZAAM, bn. *Attentif, soigneux.* ‖ Vlijtig. *Diligent, appliqué.* ‖ bw. *Attentivement, soigneusement, diligemment.*
ACHTZAAMHEID, z. v. *Attention*, f., *soin*, m., *exactitude*, f.
ACHTZIJDIG, bn. *Qui a huit côtés* ou *faces.*
ACHTZUILIG, bn. *Octostyle.*
*ACOLIET, z. m. *Acolyte*, m.
*ACOLIETSCHAP, z. o. *Acolytat*, m.
ACONIET, z. o. *Aconite*, m.
ACTIE, z v. Rechtsgeding. *Action*, f. ‖ Eene — tegen iemand hebben, *avoir une action contre qq.* ‖ Twist. *Querelle, dispute*, f. ‖ Gevecht *Action*, f., *combat*, m, *rencontre*, f. ‖ Aandeel in eene onderneming. *Action*, f, *effet* m. *de commerce.* ‖ De —ën rijzen, dalen, *les actions haussent, baissent.*
ACTIEHANDEL (zond. mv.), z. m. *Agiotage*, m.
ACTIEHANDELAAR, z. m. *Agioteur*, m.
ACTIEHOUDER, z. m. *Actionnaire*, m.
ACUSTIEK, z. v. *Acoustique*, f.
ADAMIETEN, m. mv. *Adamites*, m. pl.
ADAMSAPPEL, z. m. (anat.) *Pomme* f. *d'Adam.*
ADAMSVIJG, z. v. *Banane*, f., *pisang*, m.
ADAMSVIJGEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Bananier, pisang*, m.
ADDER, z. v. *Couleuvre, vipère*, f., *aspic*, m. ‖ (prov.) Er ligt eene — in het gras, *il y a anguille sous roche.* ‖ (artill.) *Couleuvrine*, f.
ADDERACHTIG, bn. *Couleuvrin, vipérin, vipéroïde.*
ADDERBEET (-BETEN), z. m. *Morsure* f. *de vipère, d'aspic*
ADDERENGEBROEDSEL, z. o. *Race* ou *engeance* f. *de vipères.*
ADDERGIF, ADDERGIFT, z. o. *Venin* m. *de vipère.*
ADDERKEN, z. o. *Zie* ADDERTJE.
ADDERKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Scorsonère, vipérine*, f.
ADDERSTEEK (-STEKEN), z. m *Zie* ADDERBEET.
ADDERTJE, z. o. *Vipéreau couleuvreau*, m.
ADDERTONG, z. v. *Langue* f. *de vipère.* ‖ (fig) Kwaadspreker, kwaadspreekster. *Langue* f. *d'aspic* ou *de vipère.* ‖ (bot.) *Ophioglosse*, m., *langue de serpent, petite serpentaire*, f.
ADEL (zond. mv.), z. m. Edele stand. *Noblesse*, f. ‖ De edellieden. *Les nobles*, m. pl. ‖ (fig.) Edele hoedanigheid. *Noblesse.*
ADELAAR, z. m. Arend. *Aigle*, m. ‖ (armoir.) *Aigle*, f. ‖ De Romeinsche —s, *les aigles Romaines.*
ADELAARSNEST, z. o *Nid* m. ou *aire* f. *d'aigle.*
ADELAARSVEER (-VEEREN), z. v. *Plume* f. *d'aigle.*
ADELBORST, z. m. *Cadet* m. *de la marine néerlandaise.*
ADELDOM (zond. mv.), z. m. *Noblesse*, f.
ADELEN, zw. w. b. *Anoblir.* ‖ Door den koning geadeld worden, *être anobli par le roi.* ‖ (fig.) *Ennoblir.*
ADELHEERSCHAPPIJ, z. v. *Aristocratie*, f.
ADELLIJK, bn. *Noble.* ‖ Tot den adelstand behoorend. *Nobiliaire, nobilier.* ‖ —e haas, *lièvre faisandé.* ‖ bw. *Noblement.*
ADELREGEERING, z. v. *Aristocratie*, f.
ADELSGEZIND, bn. *Aristocrate.*
ADELSTAND (zond. mv.), z. m. *Noblesse*, f. ‖ Tot den — verheffen, *anoblir.*
ADELTROTS, z. m *Morgue nobiliaire*, f.
ADEM (zond. mv.), z. m. *Haleine*, f., *souffle*, m. ‖ Den — inhouden, *retenir son haleine.* ‖ — halen *of* scheppen, *prendre haleine, respirer.* ‖ Stinkende —, *haleine puante* ou *fétide*, f. ‖ Kort van —, *asthmatique.* ‖ Buiten — raken, *per-*

dre haleine, *s'essouffler*. ‖ Weder tot zijnen — komen, *reprendre haleine*. ‖ Zich buiten — loopen, *courir à perte d'haleine*. ‖ Buiten — zijn, *haleter*, *être hors d'haleine*. ‖ Buiten — helpen, *mettre hors d'haleine*. ‖ Werk van langen —, *ouvrage* m. *de longue haleine*. ‖ In éénen —, *tout d'une haleine*. ‖ (man.) Paard, dat veel — heeft, *cheval* m. *d'haleine*. ‖ Tot den laatsten —, *jusqu'au dernier soupir*. ‖ Leven. *Vie*, f. ‖ Den — uitblazen, *rendre le dernier soupir*. ‖ Al wat — heeft, *tout ce qui respire*. ‖ (fig.) Over alles zijnen — laten gaan, *se mêler de tout*. ‖ (fig.) De — der lente, *le souffle* m. *du printemps*.

ADEMADER, z. v. *Artère*, f.

ADEMBORSTIG, bn. *Zie* AAMBORSTIG.

ADEMBORSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* AAMBORSTIGHEID.

ADEMEN, zw. w. o. (met *hebben*). Adem halen. *Respirer*, *prendre haleine*, *souffler*. ‖ Gemakkelijk —, *respirer facilement*. ‖ (fig.) Leven. *Vivre*, *respirer*. ‖ b. Inademen. *Respirer*. ‖ (fig.) Alles ademt hier deugd, *tout respire ici la vertu*. ‖ Om zich verspreiden. *Répandre*, *exhaler*, *communiquer*.

ADEMHALING, z. v. *Respiration*, f.

ADEMING, z. v. *Zie* ADEMHALING.

ADEMLOOS, bn. *Qui est sans haleine*, *hors d'haleine*, *essoufflé*. ‖ Levenloos. *Sans vie*.

ADEMLOOSHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *Apnée*, f.

ADEMPIJP, z. v. *Conduit* m. *de la respiration*.

ADEMMETER, z. m. *Pnéomètre*, m.

ADEMTOCHT, z. m. *Respiration*, *haleine*, f., *souffle*, m.

ADER, z. v. *Veine*, f. ‖ Geborstene —, *varice*, f. ‖ Holle —, *veine cave*. ‖ Iemand eene — openen, *saigner qq*. ‖ (géol.) *Veine*. ‖ (bot.) *Veine*. ‖ — in hout *of* marmer, *veine*, f., *filon* m. *dans le bois* ou *le marbre*. ‖ (maç.) Weeke —, *moie*, f. ‖ (fig.) Dichterlijke —, *veine poétique*.

ADERACHTIG, bn. *Veineux*, *filardeux*.

ADERBESCHRIJVER, z. m. *Phlébographe*, m.

ADERBESCHRIJVING, z. v. *Phlébographie*, f.

ADERBREUK, z. v. *Rupture d'une veine*, *phléborrexie*, f.

ADERDRAADJES, z. o. mv. *Veines capillaires*, f. pl.

ADEREN, zw. w. b. *Veiner*.

ADERGEZWEL, z. o. *Varice*, *tumeur variqueuse*, f.

ADERIG, bn. *Veineux*, *veiné*, *plein de veines*, *filardeux*. ‖ — hout, *bois veiné*, m. ‖ — marmer, *marbre veiné*, m.

ADERKEN, z. o. *Zie* ADERTJE.

ADERKLOPPING, z. v. *Pouls*, m., *pulsation*, f.

ADERLAATKUNDE (zond. mv.), z. v. *Phlébotomie*, f., *art* m. *de saigner*.

ADERLAATKUNDIGE, z. m. *Phlébotomiste*, m.

ADERLATEN, (*liet ader*, *adergelaten*), st. *en* afsch. w. b. *Saigner*, *tirer du sang en ouvrant la veine*, *phlébotomiser*.

ADERLATER, z. m. *Phlébotomiste*, m. ‖ (iron.) *Saigneur*, m.

ADERLATING, z. v. *Saignée*, f.

ADERLEER, z. v. *Phlébologie*, f.

ADERLOOS, bn. *Sans veine*.

ADERPERS (-PERSEN), z. v. (chir.) *Tourniquet*, m.

ADERRIJK, bn. *Veineux*.

ADERSLAG (-SLAGEN), m. *Pouls*, m., *pulsation*, f.

ADERSPAT, z. v. *Varice*, *tumeur variqueuse*, f.

ADERSPATTIG, bn. *Variqueux*.

ADERTJE, z. o. *Vénule*, *petite veine*, f. ‖ —s, *veines capillaires*.

ADERVLIES, z. o. *Membrane des veines*, *choroïde*, f.

ADERVORMIG, bn. *En forme de veine*.

ADERWEEFSEL, z. o. *Réseau vasculaire*, m.

ADIK, z. v. (bot.) *Hièble*, f.

ADJECTIEF, z. o (gramm.) *Adjectif*, m.

ADJUDANT, z. m. *Adjudant*, m.

ADJUDICATARIS, z. m. *Adjudicataire*, m.

ADJUNCT, z. m. *Adjoint*, m.

ADMIRAAL, z. m. *Amiral*, m. ‖ (h. n.) *Amiral*.

ADMIRAAL-GENERAAL, z. m. *Grand-amiral*, m.

ADMIRAALSCHAP (zond. mv.), z. o. *Amirauté*, f. ‖ — maken, *aller* ou *naviguer de conserve*.

ADMIRAALSGALEI, z. v. *Amirale*, f.

ADMIRAALSSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Amiral*, *vaisseau amiral*, m.

ADMIRAALSVLAG, z. v. *Pavillon amiral*, m.

ADMIRAALSVROUW, z. v. *Amirale*, f.

ADMIRALITEIT, z. v. *Amirauté*, f.

ADMIRALITEITSHOF (-HOVEN), z. o. *Cour* f. *de l'amirauté*.

ADMIRALITEITSKAMER, z. v. *Chambre* f. *de l'amirauté*.

ADONISBLOEM, z. v. *Zie* ADONISROOSJE.

ADONISROOSJE, z. o. (bot.) *Adonis*, m.

ADRES, z. o. *Adresse*, f.

ADRESBOEK, z. o. *Livre* m. *d'adresses*.

ADRESKAART, z. v. *Carte* f. *d'adresse*.

ADRESSEEREN, zw. w. b. Bestellen. *Adresser*.

ADSPIRANT, z. m. *Aspirant*, m.

ADSPIRANT-INGENIEUR, z. m. *Aspirant-ingénieur*, m.

ADVENT, ADVENTTIJD, m. *Avent*, m.

ADVERTENTIE, z. v. *Avis*, m., *annonce*, f.

ADVERTEEREN, zw. w. b. *Informer*, *donner avis*, *annoncer*.

ADVIES, z. o. *Avis*, m.

ADVIESBOOT, z. m. *en* v. *Aviso*, m.

ADVIESBRIEF, z. m. *Lettre* f. *d'avis*.

ADVIESJACHT, z. o. *Patache*, *mouche*, f.

ADVIJS, z. o. enz. *Zie* ADVIES, enz.

ADVOCAAT, z. m. *Avocat*, m.

ADVOCAAT-GENERAAL, z. m. *Avocat-général*, m.

ADVOCAATSSTAND, z. m. *Profession* f. *d'avocat*.

ADVOCATENLIST, z. v. *Ruse d'avocat*, *chicane*, f.

ADVOCATERIJ, z. v. *Avocasserie*, f.

AËROLIET, z. m. *Aérolithe*, m.

AF, voorz. Van mijne kindsheid —, *dès mon enfance*. ‖ Van dien tijd —, *depuis ce temps*. ‖ Van voren —, *de nouveau*, *dès le commencement*. ‖ Van achter —, *par derrière*. ‖ Berg op, berg —, *en montant et en descendant*. ‖ Ik weet er niets —, *je n'en sais rien*.

AFARBEIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Achever*, *finir*.

AFBAARDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ébarber*, *écréner*.

AFBAARDER, z. m. *Écrénoir*, m.

AFBAKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jalonner*. ‖ (fig.) *Tracer*, *prescrire*. ‖ De grenzen —, *tracer les limites*. ‖ (mar.) *Baliser*.

AFBAKENING, z. v. *Action* f. *de jalonner*, *de baliser*.

AFBAKKEN, (*bakte af*, *afgebakken*), st. *en* afsch. w. b. *Cuire entièrement*. ‖ o. (met *hebben*). *Finir de cuire*.

AFBARSTEN, (*borst* of *barstte af*, *afgeborsten* of *afgebarsten*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se séparer en éclatant*, *en se crevassant*.

AFBEDELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir à force de mendier*. ‖ Bedelend doorloopen. *Parcourir en mendiant*.

AFBEDELING, z. v. *Action* f. *d'obtenir en mendiant*.

AFBEELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Représenter*, *figurer*, *peindre*, *dessiner*, *mouler*. ‖ Beschrijven. *Décrire*, *dépeindre*. ‖ Zich —. *Se peindre*, *se figurer*.

AFBEELDING, z. v. *Action* f. *de représenter, de figurer.* ‖ Afbeeldsel. *Représentation, figure, image,* f., *portrait, tableau*, m, *description*, f.
AFBEELDSEL, z. o. *Représentation, image, figure,* f., *portrait, tableau*, m.
AFBEENEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Parcourir.*
AFBEITELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter avec le ciseau.* ‖ Het beitelen van iets voltooien. *Achever de travailler avec le ciseau.*
AFBERNEN, zw. w. b. *Zie* AFBRANDEN.
AFBERSTEN, st. w. o. *Zie* AFBARSTEN.
AFBESTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Contremander.*
AFBETALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Payer entièrement.* ‖ Op eene rekening iets —, *payer un à compte.*
AFBETALING, z. v. *Payement total*, m.
AFBETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher* ou *ôter en humectant, en bassinant.*
AFBEUKEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) Afrossen. *Rosser, étriller, rouer de coups.*
AFBEULEN, zw. *en* afsch. w. b. *Harasser.* ‖ Zich —. *S'épuiser* ou *se tuer à force de travailler.*
AFBEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Descendre en soulevant.* ‖ Iemand van zijn paard —, *descendre qq. de cheval.*
AFBIDDEN, (*bad af, baden af, afgebeden*), st. *en* afsch. w. b. Door bidden trachten af te wenden. *Détourner par des prières.* ‖ Door bidden trachten te verkrijgen. *Implorer, demander qc. à force de prières.* ‖ Den zegen des hemels —, *implorer la bénédiction du ciel.* ‖ Zij bad hem deze gunst af, *elle lui demanda cette grâce, cette faveur.* ‖ Ten einde bidden. *Prier jusqu'à la fin.*
AFBIDDEND, bn. *Déprécatif.*
AFBIDDING, z. v. *Supplication*, f.
AFBIEDEN, (*bood af, boden af, afgeboden*), st. *en* afsch. w. b. Meer bieden dan een ander. *Enchérir.* ‖ Afdingen. *Rabattre du prix en marchandant, marchander.*
AFBIGGELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Découler, tomber goutte à goutte.*
AFBIJTEN, (*beet af, beten af, afgebeten*), st. *en* afsch. w. b. *Enlever qc. en mordant, arracher, détacher* ou *ôter à coups de dents.* ‖ Zijne nagels —, *mordre ses ongles.* ‖ (mil.) De patroon —, *déchirer la cartouche.* ‖ (fig.) De spits —, *enlever les premières difficultés.* ‖ (chir.) *Faire disparaître au moyen d'un corrosif.*
AFBIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Regratter, gruger, délarder.*
AFBINDEN, (*bond af, afgebonden*), st. *en* afsch. w. b. *Dénouer, délier, détacher.* ‖ Door binden afzonderen. *Faire une ligature.* ‖ Eene wrat —, *enlever une verrue au moyen d'une ligature.* ‖ (vétér.) Lubben. *Châtrer par ligature.*
AFBINDER, z. m. *Celui qui fait une ligature.*
AFBINDING, z. v. *Action* f. *de dénouer, de délier, de détacher.* ‖ (chir.) *Ligature*, f. ‖ Lubbing. *Castration* f. *par ligature.*
AFBLADEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFBLADEREN.
AFBLADEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Effeuiller, dépouiller de feuilles, enlever les feuilles des plantes.* ‖ o. (met *zijn*). *S'exfolier.*
AFBLADING, z. v. *Effeuillaison*, f. ‖ (chir.) *Exfoliation*, f.
AFBLAZEN, (*blies af, afgeblazen*), st. *en* afsch. w. b. *Ôter en soufflant.* ‖ Het stof van de tafel —, *souffler la poussière de dessus la table.* ‖ (chass.) De honden —, *forhuir les chiens.* ‖ o. (met *hebben*). *Sonner la retraite.*
AFBLIJVEN, (*bleef af, bleven af, afgebleven*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Verwijderd blijven. *Rester éloigné, ne pas venir.* ‖ Niet aanraken. *Ne pas toucher à.* ‖ Blijf van hem af, *ne l'approchez pas, ne vous approchez pas de lui.*
AFBLINKEN, (*blonk af, afgeblonken*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Reluire.*
AFBOEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Achever d'enregistrer.*
AFBOENEN, zw. *en* afsch. w. b. Door boenen afzonderen. *Ôter avec le frottoir.* ‖ Afvegen. *Nettoyer en frottant, frotter.* ‖ (fam.) Wegjagen. *Chasser, montrer la porte.*
AFBOETEN, zw. *en* afsch. w. b. *Expier, faire pénitence de.* ‖ Zijne zonden —, *expier ses péchés.*
AFBOETEND, bn. *Expiatoire.*
AFBONZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter rudement en bas.* ‖ o. (met *zijn*). *Se précipiter en bas.*
AFBORGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emprunter, prendre à crédit.*
AFBORGING, z. v. *Emprunt*, m.
AFBORSTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Brosser, enlever avec la brosse, vergeter, épousseter.*
AFBORSTELING, z. v. *Action* f. *de brosser, de vergeter.*
AFBOTSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rebondir.*
AFBOTTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer, soutirer* ou *mettre en bouteilles.*
AFBOTTELING, z. v. *Action* f. *de tirer en bouteilles.*
AFBOTTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rebondir.*
AFBRAAK, z. v. *Démolition*, f.
AFBRANDEN, zw. *en* afsch. w. b. Door branden wegnemen. *Ôter en brûlant.* ‖ Verbranden. *Brûler, incendier, réduire en cendres, consumer par le feu.* ‖ Eene stad —, *réduire une ville en cendres.* ‖ Door de vlam laten gaan. *Flamber.* ‖ Afsteken. *Tirer, décharger.* ‖ Een kanon —, *mettre le feu à un canon.* ‖ o. (met *zijn*). Door branden weggenomen worden. *Être consumé par le feu, être réduit en cendres.* ‖ Die schouwburg is geheel afgebrand, *ce théâtre a été entièrement incendié, consumé par le feu.* ‖ Losbranden. *Prendre feu, partir.*
AFBRANDER, z. m. (phys.) *Déflagrateur*, m.
AFBRANDING, z. v. *Action* f. *de brûler.* ‖ (chim.) *Déflagration*, f. ‖ (chir.) *Cautérisation*, f.
AFBRASSEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Décharger (les voiles).*
AFBREKEN, (*brak af, braken af, afgebroken*), st. *en* afsch. w. b. Door breken afzonderen. *Séparer* ou *détacher en rompant.* ‖ Plukken. *Cueillir.* ‖ Eene bloem —, *cueillir une fleur.* ‖ Van iets uitscheiden. *Finir.* ‖ Een gesprek —, *finir une conversation.* ‖ De onderhandelingen —, *rompre les négociations.* ‖ Slechten. *Démolir, abattre, raser.* ‖ Eene vesting —, *raser une forteresse.* ‖ Een huis —, *démolir une maison.* ‖ (prov.) Als het huis volbouwd is, breekt men de stellingen af, *après avoir pressé l'orange, on jette l'écorce.* ‖ Afgebroken stijl. *Style coupé*, m. ‖ o. (met *zijn*). *Se rompre, se casser, se briser.* ‖ (met *hebben*). Niet voortgaan. *Finir, cesser, discontinuer.* ‖ Midden in zijne rede —, *s'arrêter au milieu de son discours.*
AFBREKER, z. m. Slooper. *Démolisseur.* ‖ Die iemand in de rede valt. *Interrupteur*, m.
AFBREKING, z. v. Slechting. *Démolition*, f. ‖ Vernietiging. *Abolition*, f. ‖ — der onderhandelingen, *rupture* f. *des négotiations.* ‖ — van

een gesprek, *interruption* f. *d'un discours.* ‖ (rhét.) — der rede, *suspension*, f.

AFBRENGEN, (*bracht af, afgebracht*), onr. *en* afsch. w. b. Naar beneden brengen. *Transporter* ou *porter en bas, descendre.* ‖ Verwijderen. *Détourner.* ‖ Iemand van den rechten weg —, *détourner qq. du bon chemin*; (fig. *séduire.* ‖ Iemand van een voornemen —, *détourner qq. d'un projet.* ‖ Er het leven —, *sauver sa vie, échapper à la mort.* ‖ Afvoeren. *Faire descendre* (*sur l'eau*). ‖ Een vaartuig van eene zandbank —, *déchouer un navire.*

AFBRENGER, z. m. *Celui qui transporte en bas, qui détourne.*

AFBRENGING, z. v. *Descente*, f., *transport*, m.

AFBREUK, z. v. (fig.) Nadeel. *Dommage, tort, préjudice*, m., *perte*, f. ‖ Iemand — doen, *faire tort à qq.* ‖ Iemands eer — doen, *porter atteinte à l'honneur de qq.* ‖ (jurispr.) *Dérogation*, f.

AFBROKKELEN, zw. *en* afsch. w. b. Met kleine brokken afbreken. *Détacher par parcelles* ou *par petits morceaux.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber en petits morceaux, se détacher par parcelles, par petits morceaux.*

AFBROKKELING, z. v. *Action* f. *de détacher* ou *de se détacher par parcelles* ou *par petits morceaux.*

AFBUIGEN, (*boog af, bogen af, afgebogen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'écarter en pliant.* ‖ b. *Écarter en pliant.*

AFBUITELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Aftuimelen. *Culbuter, tomber de haut en bas.*

AFDAK (-DAKEN), z. o. *Hangar, appentis*, m., *toiture*, f. ‖ (blas.) *Dais*, m.

AFDALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre.*

AFDALING, z. v. *Descente*, f.

AFDAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arrêter* ou *détourner* (*l'eau*) *par une digue.*

AFDAMMING, z. v. *Action* f. *d'arrêter* (*l'eau*) *par une digue.* ‖ Dam. *Batardeau, endigage, endiguement*, m.

AFDAMPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'évaporer.*

AFDANKEN, zw. *en* afsch. w. b. Uit den dienst ontslaan. *Congédier, licencier, renvoyer.* ‖ Krijgsvolk —, *licencier des troupes.* ‖ Eenen knecht —, *congédier un valet, un domestique.* ‖ (fig.) Koets en paarden —, *vendre son équipage.* ‖ (fig.) Een schip —, *condamner un vaisseau.* ‖ o. *Remercier les personnes* (*qui ont assisté à un enterrement*).

AFDANKING, z. v. *Congé, licenciement, renvoi*, m.

AFDANSEN, zw. *en* afsch. w. b. Onder het dansen afdoen. *Ôter en dansant.* ‖ Door dansen afzonderen. *Séparer en dansant.* ‖ Door dansen verslijten. *User à force de danser.* ‖ Zich —. *S'épuiser à force de danser, danser à n'en pouvoir plus.* ‖ o. (met *hebben*). Het dansen eindigen. *Cesser de danser.* ‖ (met *zijn*). Zich dansend verwijderen. *S'éloigner en dansant.*

AFDEELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Diviser, partager.* ‖ In klassen —, *classer, distribuer par classes.*

AFDEELING, z. v. Het afdeelen. *Action* f. *de diviser, de partager de classer, division, section, distribution, classification*, f., *classement, partage*, m. ‖ Paragraaf, hoofdstuk. *Paragraphe, chapitre*, m. ‖ (mil.) *Corps* m. *d'armée, division*, f.

AFDEELINGSHOOFD, z. o. *Chef* m. *de division.*

AFDEINZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se retirer en arrière, reculer, céder.* ‖ Den vijand doen —, *faire plier l'ennemi.*

AFDEINZING, z. v. *Action de se retirer en arrière, de reculer, de céder, retraite*, f.

AFDEKKEN, zw. *en* afsch. w. b. Het dek van iets afnemen. *Découvrir.* ‖ De tafel —, *desservir* (*la table*). ‖ Afrossen. *Rosser, étriller.*

AFDEKKER, z. m. *Celui qui dessert* (*la table*).

AFDEKKING, z. v. *Action* f. *de desservir*, f. ‖ Afrossing. *Volée* f. *de coups.*

AFDIENEN, zw. *en* afsch. w. b. De tafel afdekken. *Desservir la table.*

AFDIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arrêter* ou *détourner* (*l'eau*) *par une digue.*

AFDIJKING, z. v. *Action* f. *d'arrêter* (*l'eau*) *par une digue.* ‖ Dam. *Batardeau, endigage, endiguement*, m.

AFDINGEN, (*dong af, afgedongen*), st. *en* afsch. w. b. *Rabattre du prix en marchandant, marchander.* ‖ (fig.) *Rabattre.*

AFDINGER, z. m. *Celui qui rabat en marchandant.*

AFDINGING, z. v. *Action* f. *de rabattre en marchandant.*

AFDINGSTER, z. v. *Celle qui rabat en marchandant.*

AFDISSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couper avec une erminette* ou *une doloire.*

AFDOBBELEN, zw. *en* afsch. w. b. Met dobbelen bevrijden. *Sauver* ou *délivrer par un coup de dés.* ‖ Iemand zijn geld —, *gagner aux dés l'argent de qq.*

AFDOEN, (*deed af, deden af, afgedaan*), onr. *en* afsch. w. b. Afnemen hetgene aan- of omgedaan was. *Ôter, lever.* ‖ Zijnen mantel —, *Ôter son manteau à qq.* ‖ Het masker —, *lever le masque.* ‖ Schoonmaken. *Nettoyer, décrotter.* ‖ Het stof van de schoenen —, *ôter la poussière des souliers, décrotter les souliers.* ‖ Een dood paard —, *écorcher un cheval mort.* ‖ Eindigen. *Finir, terminer, achever.* ‖ Beslechten. *Terminer, vider* (*une affaire*). ‖ Afbetalen. *Payer.* ‖ Zijne schulden —, *payer ses dettes.* ‖ Afgedane schuld, *dette éteinte*, f. ‖ (com.) Er zijn honderd kisten rozijnen afgedaan, *on a fait cent caisses de raisins secs.* ‖ o. (met *hebben*). Hij heeft afgedaan. *Il a eu* ou *il a fait son temps.*

AFDOEND, bn. *Décisif, peremptoire.*

AFDOENING, z. v. Het afdoen. *Action* f. *d'ôter.* ‖ Het eindigen. *Action d'achever, de terminer.* ‖ Eene — van het kruis, *une descente* f. *de croix.* ‖ — van een geschil, *accommodement, accord*, m. ‖ — eener schuld, *extinction* f. *d'une dette.*

AFDOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Payer.*

AFDOLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'égarer.*

AFDONDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de tonner.* ‖ b. (pop.) Afwerpen, iemand van de trappen —, *faire dégringoler l'escalier à qq., jeter qq. du haut de l'escalier.*

AFDOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFDOKKEN.

AFDORREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se dessécher et tomber, tomber en se fanant.*

AFDOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFDUWEN.

AFDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en tournant* ou *en tordant, tordre, détordre.* ‖ Eenen vogel den kop —, *tordre le cou à un oiseau.* ‖ Draaiend verlagen. *Abaisser en tournant.* ‖ De pit *of* wiek eener lamp —, *abaisser la mèche d'une lampe.* ‖ Afkeeren. *Détourner.* ‖ o. (met *zijn*). *Se détacher en tournant.* ‖ (met *hebben*) (mar.) *Virer de bord.* ‖ Voor den wind —, *arriver vent derrière.*

AFDRAGEN, (*droeg af, afgedragen*), st. *en* afsch. w. b. Naar beneden dragen. *Porter en bas, descendre.* ‖ Met dragen verslijten. *User en portant.* ‖ Een kleed —, *user un habit.* ‖ Zich —. Zich door dragen vermoeien. *Se fatiguer en portant.* ‖ (bot.) Zich —. Ophouden te dragen. *Cesser de porter des fruits.*

AFDRAVEN, zw. *en* afsch. w. b. (man.) *Fatiguer un cheval à force de le faire trotter.* ‖ Zich —. *Se fatiguer à force de trotter.* ‖ o. *S'éloigner en trottant.*

AFDRENTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner à pas lents.*

AFDRIFT, z. v. (mar.) *Dérive*, f.

AFDRIJVEN, (*dreef af, dreven af, afgedreven*), st. *en* afsch. w. b. *Chasser, repousser.* ‖ (méd.) *Évacuer, expulser.* ‖ (méd.) De vrucht —, *faire avorter.* ‖ Naar beneden drijven. *Chasser en bas, faire descendre.* ‖ Door drijven vermoeien. *Harasser, fatiguer à l'excès, lasser.* ‖ (chim.) *Coupeller.* ‖ o. (met *zijn*). *Dériver, aller à la dérive, descendre.* ‖ Wij dreven de Schelde af, *nous descendîmes l'Escaut.* ‖ Zich drijvend verwijderen. *Passer, s'éloigner, se dissiper.* ‖ Het onweder drijft af, *l'orage passe.*

AFDRIJVEND, bn. Afzettend. *Apéritif, purgatif, laxatif, évacuant.* ‖ Vruchtafdrijvend. *Abortif.*

AFDRIJVER, z. m *Celui qui chasse, qui éloigne.* ‖ (anat.) *Abducteur*, m.

AFDRIJVING, z. v. *Action* f. *de chasser, d'éloigner.* ‖ (mar.) *Dérive*, f. ‖ Buikzuivering. *Purgation, évacuation, expulsion*, f. ‖ (chim.) *Coupellation*, f.

AFDRIJVINGSHOEK, z. m. (mar.) *Angle* m. *de la dérive.*

AFDRINGEN, (*drong af, afgedrongen*), st. *en* afsch. w. b. *Pousser en bas, éloigner en poussant.* ‖ Afdwingen. *Extorquer.* ‖ Iemand geld —, *extorquer de l'argent à qq.*

AFDRINKEN, (*dronk af, afgedronken*), st. *en* afsch. w. b. Het bovenste van eenen drank drinken. *Boire le dessus d'un liquide, d'une boisson.* ‖ (fig.) Door drinken doen ophouden. *Noyer dans le vin.* ‖ Een geschil —, *vider un différend le verre à la main.* ‖ o. (met *hebben*). *Finir de boire.*

AFDROGEN, zw. *en* afsch. w. b. Vocht wegnemen. *Ôter l'humidité, sécher.* ‖ Afwisschen. *Essuyer.* ‖ (fig.) Iemands tranen —, *consoler qq., sécher les larmes de qq.*

AFDROGING, z. v. *Action* f. *de sécher, d'essuyer.*

AFDRUIPEN, (*droop af, dropen af, afgedropen*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Dégoutter, découler, tomber goutte à goutte.* ‖ De kaars druipt af, *la chandelle coule.* ‖ (fig.) Zich stil wegpakken. *S'esquiver, déserter.*

AFDRUIPING, z. v. *Action* f. *de dégoutter, dégouttement, découlement*, m.

AFDRUK, z. m. Het afdrukken. *Impression*, f. *tirage*, m. ‖ Exemplaar. *Exemplaire*, m. ‖ — eener plaat, *épreuve* f. *d'une planche.* ‖ — van iemands gelaat, *masque*, m.

AFDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. Drukkend afzonderen. *Séparer en poussant, en pressant.* ‖ Een afdruksel van iets maken. *Faire une empreinte.* ‖ Een zegel in was —, *imprimer un sceau sur de la cire.* ‖ Ten einde drukken. *Achever d'imprimer.* ‖ Door drukken nabootsen. *Empreindre, imprimer, imiter en imprimant, tirer.* ‖ Een boek —, *imprimer un livre.* ‖ Door veel drukken verslijten. *User en imprimant.* ‖ o. (met *hebben*). Die pers drukt dubbel af, *cette presse frise.*

AFDRUKKER, z. m. *Celui qui imprime.*

AFDRUKKING, z. v. *Action d'imprimer, d'achever une impression, impression*, f.

AFDRUKSEL, z. o. *Empreinte, image*, f.

AFDRUP, z. m. *Dégouttement*, m.

AFDRUPPELEN, zw. *en* afsch. w o. (met *zijn*). *Dégoutter, découler, tomber goutte à goutte.*

AFDRUPPELING, z. v. *Action* f. *de dégoutter, dégouttement, découlement*, m.

AFDRUPPEN, zw. *en* afsch. w. o. *Zie* AFDRUIPEN.

AFDRUPPEND, bn. *Dégouttant.*

AFDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éloigner en poussant, repousser.*

AFDWALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'égarer, errer, s'écarter du bon chemin, se fourvoyer.* ‖ Van den rechten weg —, *s'écarter du droit* ou *du bon chemin.* ‖ (fig.) Van het geloof —, *apostasier.* ‖ Van zijn onderwerp —, *s'écarter de son sujet, divaguer.*

AFDWALING, z. v. *Égarement, fourvoyement*, m. ‖ — van verstand en hart, *aberration*, f., *égarement*, m. ‖ (astr.) *Aberration.*

AFDWEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Essuyer, nettoyer avec un torchon.* ‖ (mar.) *Fauberter.*

AFDWINGEN, (*dwong af, afgedwongen*), st. *en* afsch. w. b. Afpersen. *Extorquer, obtenir par la force, forcer de donner.* ‖ Iemand geld —, *extorquer de l'argent à qq.*

AFEISCHBAAR, bn. *Exigible, requérable.*

AFEISCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exiger, requérir, demander,*

AFEISCHING, z. v. *Action d'exiger, de requérir, réquisition, demande*, f.

AFETEN, (*at af, aten af, afgegeten, afgeëten*), st. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever en mangeant, manger.* ‖ Afknagen. *Ronger.* ‖ Het vleesch van de beenen —, *ronger les os.* ‖ Afweiden. *Brouter.* ‖ o. (met *hebben*). *Finir de manger.*

AFETING, z. v. *Action* f. *d'enlever en mangeant, de brouter.*

AFFODIL, z. v. (bot.) *Asphodèle*, m.

AFFUIT, z. v. *Affût*, m.

AFGAAF, z. v. *Action de livrer, de donner, de remettre, remise*, f. ‖ (jurispr.) *Tradition*, f.

AFGAAN, (*ging af, afgegaan*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Naar beneden gaan. *Descendre, aller en bas.* ‖ Langs den trap —, *descendre par l'escalier.* ‖ Zich verwijderen. *S'éloigner, se retirer, partir, s'en aller.* ‖ Verlaten. *Quitter, délaisser, abandonner.* ‖ Hij is van zijne vrouw afgegaan, *il a quitté sa femme.* ‖ Van zijn voornemen —, *abandonner son projet, renoncer à son projet.* ‖ Uit een ambt treden. *Quitter une charge, un emploi.* ‖ Niet voortgaan. *Ne pas avoir lieu, ne pas continuer.* ‖ Zijne kleur verliezen. *Se déteindre, se décolorer.* ‖ Die kleur gaat af, *cette couleur s'efface, ne tient pas.* ‖ Met zekere gemakkelijkheid doen. *Faire avec grâce, avec adresse.* ‖ Koopers vinden. *Se vendre bien, être recherché, trouver des amateurs* ou *des acheteurs.* ‖ Losbranden. *Partir.* ‖ Het geschut gaat af, *le coup de canon part.* ‖ Vertrekken. *Partir.* ‖ Wanneer gaat de post af? *quand la poste part-elle?* ‖ In het — van den berg, *à la descente de la montagne.* ‖ Op iets —, *s'approcher de.* ‖ (fig.) Op iets —, *rechercher* ou *tâcher d'obtenir qc.* ‖ Op een meisje —, *avoir des vues sur une fille.* ‖ Verminderen, afnemen. *Diminuer, décroître.* ‖ De maan gaat af, is in 't —, *la lune est en décours.* ‖ De zee gaat af, *la mer refoule.* ‖ Uit het gebruik geraken. *Cesser d'être en usage, se passer.* ‖

Zijn gevoeg doen. *Aller à ses nécessités, lâcher* (*le ventre*). ‖ b. (met *hebben*). Door gaan afzonderen. *Perdre en marchant.* ‖ Het vel van zijne voeten —, *s'écorcher les pieds à force de marcher.* ‖ Onder het gaan verslijten. *User en marchant.* ‖ Ten einde gaan. *Aller jusqu'au bout* ‖ Zich —. *Se fatiguer à force de marcher.* ‖ z. o. Het —. *Descente*, f. ‖ Vertrek. *Départ*, m. ‖ Afneming. *Déclin, affaiblissement, dépérissement*, m. ‖ Helling. *Pente*, f. ‖ Afgang. *Selle, évacuation*, f.

Afgaand, bn. Verminderend. *Qui diminue, qui décroît, qui décline.* ‖ (méd.) *Intermittent.* ‖ —e koorts, *fièvre intermittente*, f. ‖ De —e maan, *la lune dans son décours.* ‖ —e onderdom, *vieillesse décrépite*, f. ‖ —e verf, *couleur* f. *qui s'efface.* ‖ — tij, *marée* f. *courant à sa fin.*

Afgang, z. m. Het afgaan. *Action de descendre, descente*, f. ‖ Vrijheid om heen te gaan. *Liberté* f. *de s'en aller, de partir.* ‖ De — van den berg, *la descente de la montagne.* ‖ Helling. *Descente, pente*, f., *penchant*, m. ‖ Vertrek. *Départ*, m. ‖ Stoelgang. *Évacuation, selle*, f. ‖ Uitwerpsel. *Excréments*, m. pl.; *déjections*, f. pl. ‖ Vermindering. *Diminution*, f., *déclin*, m. ‖ De — der maan, *le déclin, le décours* m. *de la lune.* ‖ Verval. *Dépérissement*, m., *décadence*, f. ‖ Verkoop. *Vente*, f., *débit, écoulement*, m.

Afgave, z. v. *Zie* Afgaaf.

Afgeeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être ou aller de biais, aller de côté.*

Afgeleefd, bn. *Décrépit, fort vieux, caduc, cassé de vieillesse.* ‖ — man, *homme décrépit*, m.

Afgeleefdheid (zond. mv.), z. v. *Décrépitude, caducité*, f.

Afgelegen, bn. *Éloigné, écarté, reculé, lointain.* ‖ Eenzaam. *Isolé, solitaire.*

Afgelegenheid, z. v. *Distance*, f., *éloignement*, m. ‖ Eenzaamheid. *Solitude*, f.

Afgemat, bn. *Fatigué, harassé, las.*

Afgematheid, z. v. *Fatigue, lassitude*, f., *épuisement*, m., *courbature*, f.

Afgescheiden, z. m. *en* v. *Dissident*, m., *dissidente*, f.

Afgestorven, bn. *Mort, défunt, décédé, trépassé.* ‖ z. m. *Mort*, m.

Afgetrokken, bn. Op zich zelf beschouwd. *Abstrait.* ‖ — denkbeeld, *idée abstraite*, f. ‖ bw. *Abstractivement.*

Afgetrokkenheid, z. v. Innerlijke bespiegeling. *Recueillement*, m., *abstraction*, f. ‖ Verstrooidheid. *Évagation, distraction*, f.

Afgevaardigde, z. m. Afgezant. *Envoyé, délégué, député*, m.

Afgevallen, bn. *Déchu.*

Afgevast, bn. *Affamé.*

Afgeveerdigde, z. m. *Zie* Afgevaardigde.

Afgeven, (*gaf af, gaven af, afgegeven*,) st. *en* afsch. w. b. *Remettre, donner.* ‖ Een boek aan iemand —, *remettre un livre à qq.* ‖ o. (met *hebben*). De verf los laten. *Déteindre, se déteindre.* ‖ Die handschoenen geven af, *ces gants déteignent.* ‖ (impr.) *Maculer.*

Afgever, z. m. *Celui qui donne, qui remet.*

Afgeving, z. v. *Action* f. *de remettre, de donner.*

Afgezant, z. m. *Ambassadeur*, m.

Afgezantschap, z. o. *Ambassade*, f.

Afgezonderd, bn. *Retiré, isolé, séparé, détaché.* ‖ Een — leven leiden, *mener une vie retirée.*

Afgezonderdheid, z. v. *Retraite*, f.

Afgieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). (mar.) *Dérader, prendre le large.*

Afgieten, (*goot af, goten af, afgegoten*,) st. *en* afsch. w. b. Naar beneden gieten. *Verser en bas.* ‖ Door gieten afzonderen. *Survider, verser.* ‖ (chim.) *Décanter.* ‖ Door gieten afbeelden. *Jeter en plomb, en bronze, en fer, etc., jeter en moule, mouler, clicher.*

Afgieter, z. m. *Celui qui survide, qui verse.* ‖ (fond.) *Mouleur, clicheur*, m.

Afgieting, z. v. *Action* f. *de survider, de verser.* ‖ (fond.) *Action* f. *de jeter en moule, moulage, clichage*, m.

Afgietsel, z. o. *Ce qu'on survide, ce qu'on verse.* ‖ (fond.) *Ce qu'on jette en moule, cliché*, m. ‖ — in gips, *masque* m. *de plâtre.*

Afgift, **Afgifte**, z. v. *Remise*, f.

Afglijden, (*gleed af, gleden af, afgegleden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser de haut en bas, faire une glissade.* ‖ Uitglijden. *S'éloigner en glissant, couler.*

Afglijding, z. v. *Action* f. *de glisser de haut en bas, de couler.*

Afglippen, **Afglipperen**, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser de haut en bas.*

Afglipping, z. v. *Zie* Afglijding.

Afgod (-goden), z. m. *Idole*, f., *faux dieu*, m. ‖ (fig.) Het goud is de — der gierigaards, *l'or est l'idole des avares.* ‖ (fig.) Eenen — van iemand *of* iets maken, *idolâtrer qq.* ou *qc.*

Afgodendienaar, z. m. *Idolâtre*, m.

Afgodendienares, z. v. *Idolâtre*, f.

Afgodendienst (zond. mv.), z. m. *Idolâtrie*, f.

Afgoderij, z. v. *Idolâtrie*, f. ‖ (fig.) — met zijne kinderen drijven, *idolâtrer ses enfants.*

Afgodes, **Afgodin**, z. v. *Idole*, f.

Afgodisch, bn. *Idolâtre.* ‖ bw. *Avec idolâtrie.*

Afgodsbeeld, z. o. *Idole*, f.

Afgodskruid, z. o. (bot.) *Gyroselle*, f.

Afgodspriester, z. m. *Prêtre* m. *des idoles.*

Afgodstempel, z. m. *Temple* m. *des idoles.*

Afgonst, z. v. *Zie* Afgunst.

Afgooien, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter de haut en bas.* ‖ Afbreken. *Démolir, abattre.* ‖ Door gooien afzonderen. *Séparer en jetant, abattre.*

Afgooiing, z. v. *Action* f. *de jeter de haut en bas.*

Afgorden, zw. *en* afsch. w. b. *Déceindre.*

Afgording, z. v. *Action* f. *de déceindre.*

Afgrauw, z. m. *Invective*, f.

Afgrauwen, zw. *en* afsch. w. b. *Rabrouer, rebuter avec rudesse, regouler, invectiver.*

Afgraven, (*groef af, afgegraven*,) st. *en* afsch. w. b. Door graven afzonderen. *Séparer en creusant.* ‖ Door graven lager maken. *Abaisser en creusant, déblayer.*

Afgraving, z. v. *Action* f. *de séparer* ou *d'abaisser en creusant.*

Afgrazen, zw. *en* afsch. w. b. *Brouter* ou *manger toute l'herbe d'un pré.*

Afgrazing, z. v. *Action* f. *de brouter, de manger toute l'herbe d'un pré.*

Afgrenzen, b. w. *Délimiter.*

Afgreppelen, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer par des rigoles, des tranchées.*

Afgrijpen, (*greep af, grepen af, afgegrepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Ôter, saisir, prendre.*

Afgrijselijk, bn. *Horrible, affreux, épouvantable, effroyable, hideux, abominable, exécrable, atroce.* ‖ bw. *Horriblement, affreusement, épouvantablement, effroyablement, hideusement, abominablement.*

Afgrijselijkheid (-heden), z. v. *Horreur, noirceur, abomination, atrocité*, .

Afgrijzen (zond. mv.), z. o. *Horreur, abomination, exécration*, f. ‖ Een — van iets hebben, *avoir qc. en horreur, en exécration, abhorrer qc.*

Afgrond, z. m. *Abîme, gouffre, précipice*, m. ‖ Zich in eenen — nederstorten, *se précipiter dans un abîme.* ‖ (fig.) *Abîme.*

Afgunst (zond. mv.), z. v. *Envie, jalousie*, f.

Afgunstig, bn. *Envieux, jaloux.* ‖ — zijn, *envier.* ‖ Iemand — zijn, *porter envie à qq.* ‖ bw. *Par envie, par jalousie.* ‖ Iemand — aanzien, *regarder qq. d'un œil d'envie.*

Afgunstigheid, z. v. *Envie, jalousie*, f.

Afgunstig[lijk], bw. *Zie* Afgunstig.

Afgutsen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Ruisseler.*

Afhaakijzer, z. o. *Décrochoir*, m.

Afhaalster, z. v. *Celle qui va chercher en haut.* ‖ Die met list *of* geweld onttrekt. *Celle qui extorque, qui écorche.*

Afhaken, zw. *en* afsch. w. b. Onthaken. *Décrocher, ôter d'un crochet, dégrafer.*

Afhaker, z. m. *Celui que décroche.*

Afhaking, z. v. *Décrochement*, m.

Afhakken, zw. *en* afsch. w. b. Afhouwen. *Couper, hacher, enlever, emporter avec la hache, abattre.* ‖ De takken eens booms —, *couper les branches d'un arbre.* ‖ Iemand het hoofd —, *couper la tête à qq.* ‖ o. (met *hebben*). Ten einde hakken. *Finir de hacher, de couper avec la hache.*

Afhakker, z. m. *Celui qui coupe, qui abat avec la hache.*

Afhakking, z. v. *Action de couper, d'abattre avec la hache, coupe*, f., *abattage*, m. ‖ — der toppen van boomen, *étêtement*, m.

Afhalen, zw. *en* afsch. w. b. Van boven halen. *Descendre, aller chercher en haut, apporter d'en haut.* ‖ Van eene plaats halen. *Aller* ou *venir prendre.* ‖ Hij zal u komen —, *il viendra vous prendre.* ‖ Afstroopen. *Écorcher.* ‖ Boonen —, *éplucher des fèves.* ‖ Een schip van eene zandbank —, *déséchouer un navire.* ‖ (fig.) Door halen ontnemen. *Extorquer, escroquer, dépouiller, soutirer.*

Afhaler, z. m. *Celui qui va chercher en haut.* ‖ (fig.) Die met list *of* geweld onttrekt. *Qui écorche, qui extorque, qui dépouille, escroc*, m.

Afhaling, z. v. *Action* f. *d'aller chercher en haut, de descendre.* ‖ (fig.) Geweldige *of* listige onttrekking. *Extorsion, escroquerie*, f.

Afhandelen, zw. *en* afsch. w. b. *Terminer, finir, achever, amener une affaire à sa conclusion.* ‖ Mondeling *of* schriftelijk behandelen. *Discuter, traiter.* ‖ Door eene uitspraak doen beslissen. *Décider.* ‖ De zaak is afgehandeld, *l'affaire est décidée.* ‖ Afkoopen. *Acquérir en marchandant.* ‖ o. (met *hebben*). Ten einde handelen. *Finir, achever, terminer.*

Afhandeling, z. v. *Action* f. *de terminer, de finir une affaire.*

Afhandig, bw. Iemand iets — maken. *Prendre* ou *escamoter qc. à qq., déposséder qq. de qc. d'une manière artificieuse.*

Afhang, z. m. *Appentis*, m.

Afhangeling, z. m. *en* v. *Créature*, f.

Afhangen, (*hing af, afgehangen*,) st. *en* afsch. w. b. Hetgene hangt wegnemen. *Dépendre, détacher, ôter, descendre une chose pendue.* ‖ o. (met *hebben*). Naar beneden hangen. *Pendre, s'étendre de haut en bas.* ‖ Verwijderd hangen. *Être suspendu à quelque distance de.* ‖ (fig.) Onderworpen zijn. *Dépendre, être dépendant* (*de*). ‖ Van iemand —, *dépendre de qq., être sous la dépendance de qq.* ‖ Dat hangt van God af, *cela dépend de Dieu.*

Afhangend, bn. *Qui va en pente, qui penche vers le bas, qui baisse.* ‖ — dak, *toit* m. *en saillie.* ‖ Afhankelijk. *Dépendant.*

Afhanger, z. m. *Celui qui détache, qui ôte, qui descend.*

Afhanging, z. v. *Action de détacher, d'ôter, de dépendre, descente*, f.

Afhankelijk, bn. Onderhoorig. *Dépendant, subordonné.* ‖ — zijn, *dépendre, être dépendant, relever.* ‖ bw. *D'une manière dépendante.*

Afhankelijkheid, z. v. *Dépendance, subordination, sujétion*, f.

Afhappen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en happant.*

Afharen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se dépiler, perdre le poil.* ‖ b. *Dépiler, faire tomber le poil.*

Afhaspelen, zw. *en* afsch. w. b. *Dévider.* ‖ (fig.) Gebrekkig afdoen. *Achever* ou *finir tant bien que mal.* ‖ o. (met *hebben*). *Finir de dévider.*

Afhaspeling, z. v. *Dévidage*, m.

Afhebben, (*heeft af, had af, afgehad*,) onr. *en* afsch. w. b. *Avoir fini* ou *achevé qc.*

Afhechten, zw. *en* afsch. w. b. (taill.) *Arrêter un fil.*

Afheffen, (*hief af, afgeheven*,) st. *en* afsch. w. b. *Lever une chose de dessus une autre, ôter en levant.* ‖ (jeu de cart.) *Couper.* ‖ Zij heft ongelukkig af, *elle a la coupe malheureuse.*

Afheffer, z. m. *Celui qui lève une chose de dessus une autre.* ‖ (jeu.) *Celui qui coupe.*

Afheffing, z. v. *Action* f. *de lever une chose de dessus une autre.* ‖ (jeu.) *Coupe*, f.

Afheinen, zw. *en* afsch. w. b. *Enclore, clore d'une haie, entourer d'une clôture.*

Afheining, z. v. *Action* f. *d'enclore, de clore au moyen d'une haie.* ‖ Omheining. *Enceinte, clôture*, f., *enclos*, m.

Afhellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Pencher, incliner, aller en pente* ou *en talus.*

Afhellend, bn. *Qui va en pente* ou *en talus, déclive.* ‖ (géom.) — vlak, *plan incliné*, m.

Afhelling, z. v. *Action* f. *de pencher, d'incliner.* ‖ Hellende plaats. *Penchant, versant*, m., *pente*, f., *talus*, m., *côte, déclivité*, f., *glacis*, m.

Afhelpen, (*hielp af, afgeholpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Aider à descendre.* ‖ Iemand van het rijtuig —, *aider qq. à descendre de voiture.* ‖ Verlossen. *Délivrer, tirer d'un mauvais pas, débarrasser, tirer d'embarras.* ‖ Genezen. *Guérir, délivrer.* ‖ Van de koorts —, *guérir* ou *délivrer de la fièvre.* ‖ Iemand van zijn stuk —, *déconcerter qq.* ‖ Helpen verspillen. *Aider à dissiper.*

Afhijschen, (*heesch af, heschen af, afgeheschen*,) st. *en* afsch. w. b. *Descendre au moyen d'une poulie.*

Afhoeren (zich), zw. *en* afsch. w. wederk. *S'épuiser par les débauches.*

Afhompen, zw. *en* afsch. w. b. *Diviser en gros morceaux.*

Afhoogen, zw. *en* afsch. w. b. *Abaisser.* ‖ Afbieden. *Enchérir.*

Afhooien, zw. *en* afsch. w. b. *Faucher et laisser sécher.*

Afhooren, zw. *en* afsch. w. b. Afluisteren. *Apprendre en écoutant* ‖ Getuigen —, *entendre des témoins.* ‖ Beschuldigden tegen elkander —, *confronter des accusés.* ‖ Eene rekening —, *ouïr* ou *examiner un compte.*

Afhouden, (*hield af, afgehouden*,) st. *en* afsch.

w. b. Op eenen afstand houden. *Tenir éloigné, empêcher d'approcher, empêcher, détourner.* ‖ Het water met sluizen —, *retenir l'eau avec des écluses.* ‖ (mar.) Het anker van 't boord —, *défier l'ancre du bord.* ‖ Zich van de menschen —, *s'éloigner des hommes.* ‖ Zich van eene zaak —, *s'abstenir d'une chose.* ‖ Inhouden. *Retenir.* ‖ Aftrekken. *Retenir.* ‖ Hij heeft er zijn deel afgehouden, *il en a retenu sa part.* ‖ o. (met *hebben*). (mar.) *Alarguer, prendre le large.* ‖ (mar.) Houd af! *au large!*

AFHOUDER, z. m. *Celui qui détourne, qui empêche d'approcher.* ‖ (mar.) *Cordage* m. *de retenue.*

AFHOUDING, z. v. *Action* f. *d'empêcher, de détourner.* ‖ Belet. *Empêchement,* m. ‖ Onthouding. *Abstinence,* f. ‖ Afrading. *Dissuasion,* f.

AFHOUWEN, (*hieuw af, afgehouwen,*) st. *en* afsch. w. b. *Couper, trancher, abattre.* ‖ Het hoofd —, *couper* ou *trancher la tête.* ‖ Eenen boom —, *abattre un arbre.*

AFHOUWER, z. m. *Celui qui coupe, qui tranche, qui abat.*

AFHOUWING, z. v. *Action* f. *de couper, de trancher, d'abattre,* ‖ — van hout, *coupe* f. *de bois.*

AFHUICHELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir par hypocrisie.*

AFHUILEN (ZICH), zw. *en* afsch. w. wederk. *S'épuiser à force de pleurer, de crier.*

AFHUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Prendre à louage, louer.* ‖ (mar.) *Affréter.*

AFHURING, z. v. *Action* f. *de prendre à louage.*

AFHUURDER, z. m. *Celui qui prend à louage, locataire,* m.

AFHUURSTER, z. v. *Celle qui prend à louage, locataire,* f.

AFJAGEN, (*jaagde* of *joeg af, afgejaagd,*) zw. of onr. *en* afsch. w. b. Naar beneden jagen. *Chasser en bas.* ‖ Wegjagen. *Éloigner en chassant.* ‖ (fig.) Iemand van een stuk land —, *expulser qq. d'une terre.* ‖ Afrijden. *Surmener, excéder, harasser, estrapasser.* ‖ Een paard —, *surmener un cheval.* ‖ (chass.) Het bosch —, *battre le bois.* ‖ (chass.) Zich —. *S'excéder à la chasse.* ‖ o. (met *zijn*). Door loopen afmatten. *Se fatiguer à force de courir.*

AFJAGER, z. m. *Celui qui chasse.* ‖ Die afrijdt. *Qui surmène.*

AFJAKKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Outrer, surmener (un cheval).*

AFJONST, enz. *Zie* AFGUNST, enz.

AFKAATSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Repousser, renvoyer, rechasser (une balle).* ‖ (fig.) Afkeeren. *Écarter, détourner, éloigner.* ‖ o. (met *hebben*). *Ricocher, rebondir.* ‖ (phys.) *Réfléchir, réverbérer.*

AFKAATSER, z. m. *Celui qui repousse* ou *renvoie une balle.*

AFKAATSING, z. v. *Action* f. *de repousser, de renvoyer, d'écarter.*

AFKABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Caver, miner, dégravoyer.*

AFKABBELING, z. v. *Action* f. *de caver, de miner, dégravoyement,* m.

AFKAKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Détourner, empêcher à force de babiller.* ‖ o. (met *hebben*). *Finir de caqueter, cesser de babiller.*

AFKAKELING, z. v. *Action* f. *de détourner, d'empêcher qc. à force de babiller.*

AFKALKEN, zw. *en* afsch. w. o. *Se détacher (en parlant de la chaux.)* ‖ (tann.) *Recouler.*

AFKALKING, z. v. *Action* f. *de se détacher (en parlant de la chaux.)* ‖ (tann.) *Recoulement,* m.

AFKALVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de vêler.*

AFKAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Peigner, enlever en peignant, ôter* ou *décrasser avec le peigne.*

AFKAMMER, z m. *Celui qui peigne, qui ôte* ou *décrasse avec le peigne.*

AFKAMMING, z. v. *Action* f. *de peigner, action d'ôter* ou *de décrasser avec le peigne.*

AFKANTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Écorner, délarder, ôter les coins.*

AFKANTER, z. m. *Celui qui, écorne, qui délarde, qui ôte les coins.*

AFKANTING, z. v. *Délardement,* m., *action* f. *d'écorner, de délarder, d'ôter les coins.*

AFKAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Afhouwen. *Couper, trancher, abattre.* ‖ De toppen der boomen —, *étêter les arbres.* ‖ De takken —, *ébrancher.* ‖ Eene letter —, *retrancher une lettre.*

AFKAPPER, z. m. *Abatteur, celui qui coupe, qui tranche, qui abat,* m.

AFKAPPING, z. v. *Coupe, action* f. *de couper, de trancher, d'abattre.* ‖ (gramm.) *Retranchement,* m., *aphérèse,* f.

AFKAPPINGSTEEKEN, z. o. *Apostrophe,* f.

AFKEER (zond. mv.), z. m. Tegenzin. *Aversion,* f., *éloignement,* m., *antipathie, répugnance,* f., *dégoût,* m. ‖ Eenen — van iets of iemand hebben, *avoir qc.* ou *qq. en aversion, avoir de l'aversion pour qc* ou *qq.*

AFKEERDER, z. m. *Celui qui détourne.*

AFKEERWEKKEND, bn. *Dégoûtant, rebutant.*

AFKEEREN, zw. *en* afsch. w. b. Afwenden. *Détourner, éloigner, écarter.* ‖ Een ongeluk —, *détourner un malheur.* ‖ Het gezicht van iets —, *détourner les yeux, la vue de qc.* ‖ Afweren. *Repousser.* ‖ Den vijand —, *repousser l'ennemi.* ‖ Eenen slag —, *parer un coup.* ‖ Zich van iemand —, *tourner le dos à qq.* ‖ Zij keert zich van mij af, *elle se détourne de moi.* ‖ Zich van de wereld —, *se retirer du monde, renoncer au monde.*

AFKEERIG, bn. *Antipathique, qui a qc. en aversion, qui a de l'aversion pour qc.* ‖ Iemand van iets — maken, *détourner qq. de qc., inspirer à qq. du dégoût pour qc.* ‖ bw. *Avec aversion, avec répugnance.*

AFKEERIGHEID, z. v. *Antipathie, aversion,* f. *dégoût,* m.

AFKEERIG[LIJK], bw. *Zie* AFKEERIG.

AFKEERING, z. v. *Action* f. *de détourner, de repousser.*

AFKEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFKAMMEN.

AFKERVEN, (*korf af, kerfde af* of *afgekorven,*) st. *en* afsch. w. b. *Couper, séparer en coupant, en faisant des entailles.*

AFKERVER, z. m. *Celui qui sépare en coupant.*

AFKERVING, z. v. *Action* f. *de couper, de séparer en coupant.*

AFKETSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rater.* ‖ (fig.) *Échouer.* ‖ Afslaan. *Abattre.*

AFKEURDER, z. m. *Désapprobateur, improbateur,* m.

AFKEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Désapprouver, improuver, rejeter, condamner.* ‖ Munten —, *décrier des monnaies.* ‖ Een schip —, *condamner un vaisseau.* ‖ Een gebruik —, *rejeter une coutume.* ‖ Laken. *Blâmer.*

AFKEUREND, bn. *Désapprobateur, improbateur.*

AFKEURING, z. v. *Désapprobation, improbation, condamnation,* f. ‖ Blaam. *Censure, critique,* f., *blâme, décri,* m. ‖ Teekens van —, *signes* m. pl. *d'improbation.*

AFKEURINGSTEEKEN, z. o. *Signe* m. *d'improbation.*

AFKEURSTER, z. v. *Désapprobatrice, improbatrice,* f.

AFKIJKEN, (*keek af, keken af, afgekeken,*) st. *en* afsch. w. b. Naar beneden kijken. *Regarder en bas.* || Iemand iets —, *apprendre qc. de qq. en le voyant faire.* || Afloeren. *Être au guet.* || Het einde afwachten. *Attendre la fin* ou *l'issue.*
AFKIJKER, z. m. *Celui qui apprend qc. de qq. en le voyant faire.*
AFKIJKING, z. v. *Action* f. *d'apprendre en voyant faire.*
AFKLADDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Barbouiller en écrivant* ou *en peignant, griffonner.*
AFKLAREN, zw. *en* afsch. w. b. (chim.) *Décanter.* || Geheel afdoen. *Terminer, achever.* || o. (met *zijn*). Klaarder worden. *Devenir plus clair.*
AFKLARING, z. v. (chim.) *Décantation,* f.
AFKLAUTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre en s'aidant des pieds et des mains.*
AFKLEEDEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Défourrer (un cordage).*
AFKLEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter* ou *séparer en serrant.*
AFKLEMMER, z. m. *Celui qui emporte* ou *sépare en serrant.*
AFKLEMMING, z. v. *Action* f. *d'emporter de séparer en serrant.*
AFKLEPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Proclamer* ou *publier au son des cloches.*
AFKLEPPER, z. m. *Celui qui proclame* ou *publie au son des cloches.*
AFKLEPPING, z. v. *Proclamation* ou *publication* f. *faite au son des cloches.*
AFKLETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter rudement de haut en bas.* || Weigeren. *Refuser.*
AFKLIMMEN, (*klom af, afgeklommen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre.*
AFKLIMMER, z. m. *Celui qui descend.*
AFKLIMMING, z. v. *Descente,* f.
AFKLINKEN, (*klonk af, afgeklonken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sonner d'en haut.*
AFKLOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Door kloppen afzonderen. *Ôter* ou *enlever en battant.* || Afborstelen. *Épousseter.* || Afrossen. *Rosser, étriller.*
AFKLOPPER, z. m. *Celui qui époussette.* || Afrosser. *Celui qui rosse* ou *étrille.*
AFKLOPPING, z. v. *Action* f. *d'épousseter.* || Rossing. *Action* f. *de rosser, d'étriller.*
AFKLUIVEN, (*kloof af, kloven af, afgekloven,*) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en rongeant, ronger un os.*
AFKLUIVER, z. m. *Celui qui ronge un os.*
AFKLUIVING, z. v. *Action* f. *de ronger un os.*
AFKNABBELAAR, z. m. *Celui qui ronge.*
AFKNABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ronger, séparer en rongeant.*
AFKNABBELING, z. v. *Action* f. *de ronger.*
AFKNAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ronger.* || Een been —, *ronger un os.* || (fig.) *Ronger.*
AFKNAGER, z. m. *Celui qui ronge.*
AFKNAGING, z. v. *Action* f. *de ronger.*
AFKNAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rompre, casser en faisant craquer, séparer en craquant, en cassant.* || o. (met *zijn*). *Se rompre, se casser.*
AFKNAKKER, z. m. *Celui qui rompt, qui casse en faisant craquer.*
AFKNAKKING, z. v. *Action* f. *de rompre, de casser. en faisant craquer.*
AFKNAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFKNAKKEN.
AFKNAPPING, z. v. *Action* f. *de rompre, de casser en faisant craquer.*
AFKNAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ronger.*
AFKNAUWER, z. m. *Celui qui ronge.*
AFKNAUWING, z. v. *Action* f. *de ronger.*

AFKNELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *emporter en serrant.*
AFKNELLING, z. v. *Action* f. *d'enlever* ou *d'emporter en serrant.*
AFKNEVELAAR, z. m. *Celui qui extorque, concussionnaire,* m.
AFKNEVELEN, zw. *en* afsch. w. b. Afpersen. *Extorquer, obtenir par force, par concussion.*
AFKNEVELING, z. v. *Extorsion, exaction, concussion,* f.
AFKNIBBELAAR, z. m. *Celui qui obtient en marchandant, en chicanant.*
AFKNIBBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir en marchandant, en chicanant.*
AFKNIBBELING, z. v. *Action* f. *de marchander, d'obtenir en chicanant.*
AFKNIJPEN, (*kneep af, knepen af, afgeknepen,*) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en pinçant.* || (mar.) Den wind —, *pincer* ou *serrer le vent.*
AFKNIJPER, z. m. *Celui qui enlève* ou *ôte en pinçant.*
AFKNIJPING, z. v. *Action* f. *d'enlever* ou *d'ôter en pinçant.*
AFKNIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couper avec des ciseaux.*
AFKNIPPER, z. m. *Celui qui coupe avec des ciseaux.*
AFKNIPPING, z. v. *Action* f. *de couper avec des ciseaux.*
AFKNIPSEL, z. o. *Rognure,* f.
AFKNOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Achever en bousillant.*
AFKNOTTEN, zw. *en* afsch. w. b. Het vlas van knotten bevrijden. *Dréger.* || Het vlas in knotten binden. *Lier le lin en paquets.* || Afkappen. *Tronquer, couper, émonder.* || De boomen —, *émonder les arbres.* || (mar.) Afgeknotte kegel, *cône tronqué,* m.
AFKNOTTER, z. m. *Celui qui drége, qui coupe, qui tronque.*
AFKNOTTING, z. v. *Action* f. *de dréger, de couper, de tronquer.* || — der wilgen, *étêtement* m. *des saules.*
AFKNUTSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Achever de petits ouvrages de patience.*
AFKOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rafraîchir, faire refroidir.* || (artill.) Het kanon —, *rafraîchir le canon.* || Zich —. *Se rafraîchir.* || o. (met *zijn*). *Se refroidir.*
AFKOELEND, bn. *Rafraîchissant, réfrigérant.*
AFKOELER, z. m. *Celui qui rafraîchit, qui fait refroidir.*
AFKOELING, z. v. *Rafraîchissement, refroidissement,* m.
AFKOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer en faisant bouillir.* || Een afkooksel maken. *Faire une décoction.* || (cuis.) *Donner une première cuisson, faire blanchir.* || De zijde —, *décreuser la soie.* || Spelden —, *faire blanchir des épingles.*
AFKOKING, z. v. *Cuisson, décoction,* f.
AFKOMELING, z. m. *en* v. *Descendant, rejeton,* m., *descendante,* f. || —en, *descendants, rejetons,* m. pl., *postérité,* f.
AFKOMEN, (*kwam af, kwamen af, afgekomen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Naar beneden komen. *Descendre.* || Van zijne kamer —, *descendre de sa chambre.* || Zich van eene plaats verwijderen. *S'éloigner, venir (de).* || Ik kom van mijne zuster af, *je viens de chez ma sœur.* || Met den stroom voortdrijven. *Descendre, être transporté.* || Die goederen komen den Rijn af, *ces marchandises descendent le Rhin.* || In zekere richting komen. *Se diriger.* || Hij kwam

op mij af, *il se dirigea vers moi.* ‖ Afstammen. *Tirer son origine, descendre* (*de*). ‖ (gramm.) *Dériver.* ‖ Hij kwam van zijn voornemen af, *il abandonna son projet.* ‖ Van eene zaak —, *finir une affaire.* ‖ Hij is er goed afgekomen, *il s'est bien tiré d'affaire.* ‖ Hij is er heelhuids afgekomen, *il en est revenu sain et sauf.* ‖ (prov.) Ik hoor u —, *je vous entends venir, je devine vos projets.*

Afkomst, z. v. Afstamming, oorsprong. *Origine, source,* f. ‖ — van een woord, *étymologie* f. *d'un mot.* ‖ Geslacht. *Famille, maison, origine,* f. ‖ Geboorte. *Naissance,* f. ‖ Nederlander van —, *Néerlandais d'origine.* ‖ Afstammelingen. *Descendance, postérité,* f., *descendants,* m. pl.

Afkomstig, bn. *Originaire, issu, descendant.* ‖ — zijn, *descendre.* ‖ (gramm.) — zijn, *dériver, venir de.*

Afkondigen, zw. *en* afsch. w. b. *Publier, proclamer, annoncer, promulguer.* ‖ Den vrede —, *publier la paix.*

Afkondiger, z. m. *Celui qui publie, qui proclame, qui annonce, publicateur,* m.

Afkondiging, z. v. *Publication, proclamation, annonce, promulgation,* f. ‖ — der huwelijksgeboden, *proclamation* ou *publication des bans.*

Afkonnen, onr. *en* afsch. w. o. *Zie* Afkunnen.

Afkooksel, z. o. *Décoction,* f. ‖ (pharm.) *Décoctum,* m.

Afkoop, z. m. *Rachat,* m.

Afkoopbaar, bn. *Rachetable.*

Afkoopen, (*kocht af, afgekocht,*) onr. *en* afsch. w. b. Door koopen tot zijn eigendom maken. *Acheter.* ‖ Vrijkoopen. *Racheter.*

Afkooper, z. m. *Acheteur,* m., *celui qui rachète.*

Afkooping, z. v. *Zie* Afkoop.

Afkoopster, z. v. *Acheteuse,* f. ‖ Vrijkoopster. *Celle qui rachète.*

Afkorrelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher en tombant en petits grains.*

Afkorsten, zw. *en* afsch. w. b. Ontkorsten. *Écroûter, ôter* ou *enlever la croûte.*

Afkorten, zw. *en* afsch. w. b. Korter maken. *Raccourcir, abréger.* ‖ Eenen tak —, *raccourcir une branche.* ‖ Zijne nagels —, *couper* ou *rogner ses ongles.* ‖ Eene rede —, *abréger un discours.* ‖ Het haar —, *écourter les cheveux.* ‖ Aftrekken. *Retrancher, déduire, rabattre, défalquer.* ‖ Hij heeft tien frank op mijne rekening afgekort, *il a déduit dix francs sur mon compte.* ‖ (blas.) Afgekorte keper, *chevron alézé,* m.

Afkorter, z. m. *Celui qui raccourcit.* ‖ — van een boek, *abréviateur,* m. ‖ Die aftrekt. *Qui retranche, qui déduit.*

Afkorting, z. v. Verkorting. *Raccourcissement, abrégement,* m. ‖ — van letters, *abréviation,* f. ‖ Aftrekking. *Déduction, défalcation,* f., *rabais,* m. ‖ Iets op — betalen, *payer un à compte.*

Afkrabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Afkrabben.

Afkrabben, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter, emporter, enlever en raclant* ou *en grattant.* ‖ De kalk van eenen muur —, *gratter* ou *riper un mur.* ‖ Huiden —, *écharner, râcler des peaux.*

Afkrabber, z. m. *Celui qui ôte, emporte, enlève en raclant* ou *en grattant.*

Afkrabbing, z. v. *Action* f. *d'ôter, d'emporter, d'enlever en raclant* ou *en grattant.*

Afkrassen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever en grattant.*

Afkrasser, z. m. *Celui qui ôte* ou *enlève en grattant.*

Afkrassing, z. v. *Action* f. *d'ôter* ou *d'enlever en grattant.*

Afkrijgen, (*kreeg af, kregen af, afgekregen,*) st. *en* afsch. w. b. Naar beneden krijgen. *Descendre une chose d'un lieu haut pour la mettre plus bas.* ‖ Uitdoen, verdrijven. *Faire disparaître, ôter, enlever.* ‖ Eindigen. *Achever, finir.*

Afkruien, (*krooi* of *kruide af, afgekrooien* of *afgekruid,*) st. *of* zw. *en* afsch. w. *Descendre au moyen de la brouette.*

Afkruimelen, zw. *en* afsch w. b. *Émier, émietter.* ‖ o. (met *zijn*). *S'émier, s'émietter.*

Afkruipen, (*kroop af, kropen af, afgekropen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Naar beneden kruipen. *Descendre en rampant, ramper de haut en bas.* ‖ b. Al kruipende afslijten. *User en rampant.*

Afkuieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre en se promenant.*

Afkunnen, (*kan af, kunnen af, kon* of *konde af, afgekund,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Zich van iets kunnen verwijderen. *Pouvoir s'éloigner, se défaire* ou *se débarrrasser de qc.* ‖ Kunnen afgedaan worden. *Pouvoir être ôté* ou *détaché.* ‖ Er kunnen geene vijf frank af, *on n'en peut déduire cinq francs.*

Afkussen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *faire disparaître à force de baiser.* ‖ Door eenen kus bevredigen. *Faire la paix* ou *se reconcilier par un baiser.*

Afkwijnen, zw. *en* afsch. w. b. Zijn leven —, *mener une vie languissante.*

Aflaat, z. m. *Indulgence,* f. ‖ Volle —, *indulgence plénière.* ‖ — geven, schenken *of* verleenen, *accorder des indulgences.* ‖ Aflaat verdienen, *mériter des indulgences.*

Aflaatbrief, z. m. *Bulle* f *d'indulgence.*

Aflaatkraam, z. v. *Commerce illicite* m. *d'indulgences*

Aflaatkramer, z. m. *Vendeur* m. *d'indulgences.*

Aflaatprediker, z. m. *Prédicateur* m. *qui annonce les indulgences accordées par le Pape.*

Aflachen (zich), (*loeg* of *lachte mij af, afgelachen,*) st. *en* afsch. w. wederk. *Se fatiguer à force de rire.*

Afladen, (*laadde af, afgeladen,*) st. *en* afsch. w. b. *Décharger.* ‖ Geheel laden. *Charger entièrement.*

Aflader, z. m. *Déchargeur,* m.

Aflading, z. v. *Décharge,* f., *déchargement,* m.

Aflangen, zw. *en* afsch. w. b. Afreiken. *Prendre qc. en haut pour le donner à qq.* ‖ Overreiken. *Remettre.* ‖ Wegnemen. *Donner.* ‖ (fig.) Hij houdt niet veel van —, *il est dur à la desserre, il est avare* ou *tenace.*

Aflanger, z. m. *Celui qui remet, qui donne.*

Aflanging, z. v. *Action* f. *de remettre, de donner.*

Aflappen, zw. *en* afsch. w. b. *Achever de raccommoder, de raccoûtrer.* ‖ Knoeien. *Faire vite et mal.*

Aflaten, (*liet af, afgelaten,*) st. *en* afsch. w. b. Naar beneden laten. *Descendre, faire descendre.* ‖ Weglaten. *Supprimer, omettre, laisser.* ‖ Iets van den prijs —, *rabattre qc. du prix.* ‖ Het water —, *laiser écouler l'eau.* ‖ Eenen vijver —, *saigner un étang.* ‖ Wijn —, *tirer du vin.* ‖ Zich —. *Se laisser descendre.* ‖ (mar.) Zich —. *S'affaler.* ‖ o. (met *hebben*). Ophouden. *Cesser, discontinuer.* ‖ Van iemand —, *laisser qq.*

Aflating, z. v. *Action de descendre qc., des-*

cente, f. ‖ Weglating. *Suppression*, *omission*, f. ‖ Uitscheiding. *Discontinuation*, *cessation*, *intermission*, *interruption*, f.

AFLEENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emprunter*, *recevoir en prêt*.

AFLEENER, z. m. *Emprunteur*, m.

AFLEENING, z. v. *Emprunt*, m.

AFLEENSTER, z. v. *Emprunteuse*, f.

AFLEEREN, zw. *en* afsch. w. b. Afwennen. *Désapprendre*, *désaccoutumer*, ‖ Door toezien *of* toehooren leeren. *Apprendre qc. en le voyant faire*, *en l'entendant dire à un autre*.

AFLEERING, z. v. *Action* f. *de désapprendre*, *de désaccoutumer*.

AFLEGBAAR, bn. *Remboursable*, *amortissable*.

AFLEGGEN, (*legde* of *leide af*, *afgelegd* of *afgeleid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. Van eene hoogte leggen. *Descendre*, *ôter d'en haut*. ‖ Een kanon van de affuit —, *ôter une pièce de canon de son affut*. ‖ Leg dat papier van den stoel af, *ôtez ce papier de la chaise*. ‖ Wegleggen. *Mettre de côté*, *ôter*, *quitter*. ‖ Zijnen mantel —, *quitter son manteau*. ‖ Den rouw —, *quitter le deuil*. ‖ Het leven —, *quitter la vie*, *mourir*. ‖ Zij heeft het afgelegd, *elle est morte*. ‖ Zich ontdoen. *Se défaire de*, *renoncer à*, *quitter*. ‖ (fig.) Zijne kinderschoenen —, *sortir de l'enfance*. ‖ (agric.) *Marcotter*, *provigner*. ‖ Eenen overledene —, *revêtir un mort du linceul*. ‖ In zwaarte verliezen. *Perdre de son poids*. ‖ Volbrengen. *Faire*, *accomplir*, *achever*. ‖ Eenen eed —, *prêter serment*. ‖ Een bezoek —, *faire une visite*. ‖ Eene reis —, *faire un voyage*. ‖ Eene gelofte —, *faire un vœu*. ‖ Eene getuigenis —, *rendre témoignage*, *déposer*. ‖ Voldoen, betalen. *Payer*, *acquitter*. ‖ Eene schuld —, *acquitter une dette*. ‖ Kaarten —, *écarter*. ‖ (mar.) Van land —, *porter au large*. ‖ o. Kalven. *Vêler*. ‖ Afnemen. *Dépérir*.

AFLEGGER, z. m. *Celui qui ôte*, *qui dépose*. ‖ Die eenen doode aflegt. *Celui qui revêt un mort du linceul*. ‖ (bot.) *Bouture*, *marcotte*, f., *provin*, m. ‖ Hetgeen niet meer gebruikt *of* gedragen wordt. *Ce qui ne sert plus*, *ce qu'on ne met plus*.

AFLEGGERTJE, z. o. *Ce qui ne sert plus*, *ce qu'on ne met plus*.

AFLEGGING, z. v. *Action* f. *de déposer*, *d'ôter*, *de se défaire*. ‖ — van rekening, *reddition* f. *de compte*. ‖ — van renten, *amortissement* m. *de rentes*. ‖ — van den eed, *prestation* f. *de serment*. ‖ — van geloofsbelijdenis, *profession* f. *de foi*.

AFLEGSTER, z. v. *Celle qui ôte*, *qui dépose*. ‖ Lijkster. *Celle qui revêt un mort du linceul*.

AFLEIDEN, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden leiden. *Conduire* ou *mener en bas*, *faire descendre*. ‖ Afkeeren. *Détourner*. Den bliksem —, *détourner la foudre*. ‖ Van den weg —, *détourner du chemin*. ‖ (fig.) Van de deugd —, *détourner de la vertu*. ‖ Van een voornemen —, *détourner d'un projet*. ‖ Iemands gedachten —, *distraire qq*. ‖ Iemands aandacht —, *détourner l'attention de qq*. ‖ Een gevolg uit iets trekken. *Déduire*, *inférer*. ‖ Den loop van van eene rivier —, *détourner le cours d'une rivière*. ‖ (gramm.) De afkomst van iets bepalen. *Dériver*, *faire venir de*, *déduire*. ‖ Een woord van het Sanskrit —, *dériver un mot du sanscrit*. ‖ (méd.) *Dériver*. ‖ (fig.) Den mond stoppen. *Fermer la bouche à qq*.

AFLEIDEND, bn. (méd.) *Dérivatif*. ‖ — middel, *dérivatif*, m.

AFLEIDER, z. m. *Celui qui conduit* ou *mène en bas*, *qui détourne*, *qui dérive*. ‖ (phys.) *Paratonnerre*, m. ‖ Verlaat. *Épanchoir*, m. ‖ Ontlastplaats. *Déversoir*, m.

AFLEIDING, z. v. *Action de conduire* ou *de mener en bas*, *de détourner*, *de dériver*, *dérivation*, f. ‖ (méd.) — der vochten, *dérivation des humeurs*.

AFLEIDINGSGRACHT, z. v. (hydr.) *Rigole*, f.

AFLEIDINGSKANAAL, z. o. *Zie* AFLEIDINGSVAART.

AFLEIDINGSVAART, z. v. *Canal* m. *de dérivation*.

AFLEIDKUNDE (zond. mv.), z. v. *Étymologie*, f.

AFLEKEN, zw. *en* afsch. w. o. *Zie* AFLEKKEN.

AFLEKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Afdruppen. *Dégoutter*, *tomber* ou *couler goutte à goutte*. ‖ b. *Zie* AFLIKKEN.

AFLEKKING, z. v. *Action* f. *de dégoutter*, *dégouttement*, m. ‖ *Zie* AFLIKKING.

AFLEVERAAR, z. m. *Fournisseur*, *expéditeur*, m.

AFLEVEREN, zw. *en* afsch. w. b. Afgeven. *Livrer*, *délivrer*, *donner*, *fournir*. ‖ Afzenden. *Envoyer*, *expédier*.

AFLEUZEN, zw. *en* afsch. w. b *Tacher d'obtenir qc. de qq. en le flattant*, *en le cajolant*.

AFLEVERING, z v. *Livraison*, *fourniture*, *remise*, f. ‖ Afzending. *Envoi*, m, *expédition*, f. ‖ Gedeelte van een boekwerk. *Livraison*, f.

AFLEZEN, (*las af*, *lazen af*, *afgelezen*,) st. *en* afsch. w. b. Afplukken. *Cueillir*, *récolter*. ‖ Afgelezen boom, *arbre dépouillé de ses fruits*. ‖ Eenen wijngaard —, *cueillir des raisins*. ‖ Lezende afkondigen, *publier*, *promulguer en lisant*, *lire à haute voix*. ‖ Afgelezen boek, *livre usé*, *qui a été beaucoup lu*. ‖ Zich —. *Se fatiguer à force de lire*.

AFLEZER, z m. Afplukker. *Celui qui cueille*. ‖ Afkondiger. *Celui qui publie à haute voix*, *lecteur*, *publicateur*, m.

AFLEZING, z. v. Afplukking. *Action* f. *de cueillir*, *de récolter*. ‖ Afkondiging. *Action de publier en lisant*, *publication*, *promulgation*, *lecture*, f.

AFLICHTEN, zw. *en* afsch. w. b. Door lichten afnemen. *Séparer* ou *ôter en levant*. ‖ Het masker —, *lever le masque*. ‖ (fig.) Iemand het masker —, *arracher le masque à qq*. ‖ (fig.) De schellen van de oogen —, *dessiller les yeux*.

AFLICHTER, z. m. *Celui qui lève*, *qui ôte*.

AFLICHTING, z. v. *Action* f. *d'ôter en levant*.

AFLIGGEN, (*lag af*, *lagen af*, *afgelegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être éloigné* ou *distant*. ‖ b. Door liggen afzonderen. *Ôter à force d'être couché sur qc*. ‖ Zich —. *S'affaiblir à force d'être alité*.

AFLIGGING (zond. mv.), z. v. *Éloignement*, m.

AFLIJVIG, bn. Dood. *Mort*, *défunt*, *décédé*. ‖ — worden, *mourir*, *décéder*. ‖ — maken, *tuer*.

AFLIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mort*, f., *décès*, m.

AFLIKKEN, zw *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *ôter en léchant*. ‖ Zich de vingers —, *se lécher les doigts*.

AFLIKKER, z. m. *Celui qui lèche*.

AFLOERDER, z. m. *Guetteur*, *espion*, *celui qui épie*, *qui guette*, m.

AFLOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Épier*, *guetter*, *être aux aguets*. ‖ De gelegenheid —, *épier l'occasion*.

AFLOERING, z. v. *Action* f. *d'épier*, *de guetter*, *d'être aux aguets*.

AFLOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden lokken. *Engager à descendre*. ‖ Iemands duiven —, *attirer* ou *attraire les pigeons de qq*. ‖ Iemand geld —, *escroquer de l'argent à qq*. ‖ Van den rechten weg —, *détourner de la droite voie*.

Aflokker, z. m. *Celui qui engage à descendre, qui attire.*

Aflokking, z. v. *Action* f. *d'attirer, d'attraire.* ‖ Afzetting. *Escroquerie*, f.

Aflonken, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir qc. de qq. en lui faisant les yeux doux.*

Aflooden, zw. *en* afsch. w. b. Ten einde looden. *Achever de plomber.* ‖ Met het paslood afmeten. *Aligner avec le plomb.*

Afloop (zond. mv.), z. m. Het afloopen van water. *Écoulement, découlement, déchargement* m. *d'eau.* ‖ Het water heeft geenen —, *l'eau ne peut s'écouler.* ‖ De — der zee, *le reflux*, m. ‖ Helling. *Pente, descente*, f. ‖ Steile —, *descente roide.* ‖ Eindiging. *Fin, expiration*, f., *terme*, m. ‖ Met den — dezer week, *à la fin de cette semaine.* ‖ Ontknooping. *Dénouement*, m.

Afloopen, (*liep af, afgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Naar beneden loopen. *Courir en bas, descendre*, ‖ Den berg —, *descendre la montagne.* ‖ Een schip laten —, *lancer un vaisseau.* ‖ Afvloeien. *S'écouler, découler.* ‖ Eenen vijver laten —, *laisser écouler l'eau d'un étang.* ‖ Het tij loopt af, *la marée baisse.* ‖ De kaars loopt af, *la chandelle coule.* ‖ (comm.) De rogge loopt af, *le seigle baisse.* ‖ Verlaten. *Abandonner, quitter, laisser.* ‖ Het water loopt af, *l'eau s'écoule.* ‖ Ten einde loopen, *finir, s'achever, tirer à sa fin.* ‖ Mijn horloge is afgeloopen, *ma montre est au bout.* ‖ De klossen zijn afgeloopen, *les bobines se sont vidées.* ‖ Eenen uitslag bekomen. *Se terminer, finir.* ‖ Het zal slecht met haar —, *elle finira mal.* ‖ b. w. (met *hebben*). Door loopen verslijten. *User en courant, à force de marcher.* ‖ Eene straat geheel —, *parcourir une rue d'un bout à l'autre.* ‖ Verwoesten. *Ravager, dévaster, saccager, piller.* ‖ Een land —, *ravager un pays.* ‖ Een schip —, *se rendre maître d'un vaisseau.* ‖ Iemand —, *importuner qq. par de fréquentes visites.* ‖ Iemand den prijs afwinnen. *Gagner, remporter le prix sur qq. à la course.* ‖ Door loopen afmatten. *Fatiguer à la course.* ‖ Zich —. *Se fatiguer à force de courir, courir à n'en pouvoir plus.*

Afloopend, bn. *Décurrent, décursif.* ‖ (fin.) Eene in zeven jaren —e rente, *rente* f. *remboursable en sept ans.*

Aflooper, z. m. *Celui qui court en bas.* ‖ Die loopend verslijt. *Celui qui use en courant.* ‖ Verwoester. *Ravageur*, m.

AfloopING, z. v. *Action de courir en bas, descente*, f. ‖ — van een schip, *lançage* m. *d'un vaisseau.* ‖ Afvloeiing. *Écoulement, découlement*, m. ‖ Verwoesting. *Pillage, ravage*, m., *dévastation*, f.

Afloopster, z. v. *Celle qui court en bas.* ‖ Die loopend verslijt. *Celle qui use en courant.* ‖ Die verwoest. *Celle qui ravage.*

Aflosbaar, bn. *Amortissable, remboursable.* ‖ Afkoopbaar. *Rachetable.*

Aflossen, zw. *en* afsch. w. b. Afschieten. *Tirer, décharger.* ‖ Een kanon —, *tirer un canon.* ‖ Iemands plaats nemen. *Remplacer, relever.* ‖ De wacht —, *relever la garde.* ‖ Vervangen. *Remplacer.* ‖ Elkander —, *se relayer, se remplacer.* ‖ Betalen. *Rembourser, amortir, éteindre.* ‖ Een pand —, *dégager.*

Aflosser, z. m. Afschieter. *Celui qui décharge un canon.* ‖ Vervanger. *Celui qui remplace.* ‖ Betaler. *Celui qui rembourse.*

Aflossing, z. v. Afschieting. *Décharge* f. *d'une arme à feu.* ‖ — der wacht, *action de relever la garde, descente* f. *de la garde.* ‖ Aflegging. *Amortissement, remboursement, rachat*, m.

Afluisteren, zw. *en* afsch. w. b. *Écouter, apprendre en écoutant.*

Afluizen, zw. *en* afsch. w. b. (fig. *et* bas.) *Filouter, escroquer, escamoter.* ‖ Hij luist mij al mijn geld af, *il m'escroque tout mon argent.*

Afmaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Faucher, couper avec la faux, moissonner.* ‖ Gras —, *faucher de l'herbe.* ‖ Tarwe —, *moissonner le froment.* ‖ (prov.) Het gras voor iemands voeten —, *supplanter qq., couper l'herbe sous le pied à quelqu'un.*

Afmaaier, z. m. *Faucheur, moissonneur*, m.

Afmaaiing, z. v. *Fauchage*, m., *coupe*, f.

Afmaken, zw. *en* afsch. w. b. Afdoen. *Détacher, ôter, défaire.* ‖ Voltooien. *Terminer, finir, achever.* ‖ Bijleggen. *Accommoder, arranger, terminer.* ‖ Eene twistzaak —, *terminer* ou *vider un différend.* ‖ Wij hebben nog vele zaken met elkander af te maken, *nous avons encore beaucoup de choses à régler entre nous.* ‖ Dooden. *Tuer, abattre, assommer, égorger, achever, expédier, faire périr.* ‖ Zich van iets —, *se défaire* ou *se débarrasser de qc.*

Afmaker, z. m. *Celui qui détache.* ‖ Dooder. *Celui qui achève, qui tue, tueur, égorgeur*, m.

Afmaking, z. v. Losmaking. *Action* f. *de détacher.* ‖ Voltooiing. *Achèvement*, m. ‖ Bijlegging. *Accommodement*, m. ‖ Het dooden. *Action* f. *de tuer, d'abattre, d'égorger, d'achever.*

Afmalen, zw. *en* afsch. w. b. Afschilderen. *Dépeindre.* ‖ (fig.) *Décrire, représenter.*

Afmalen, (*maalde af, afgemalen*,) st. *en* afsch. w. b Geheel malen. *Moudre entièrement.* ‖ Ten einde malen. *Finir de moudre.*

Afmaler, z. m. *Celui qui dépeint, qui décrit.*

Afmaling, z. v. Afschildering. *Peinture*, f., *tableau*, m. ‖ (fig.) *Description*, f., *tableau*, m., *peinture*, f.

Afmanen, zw. *en* afsch. w. b. *Déconseiller, dissuader, détourner.*

Afmaner, z. m. *Celui qui déconseille, qui dissuade, qui détourne.*

Afmaning, z. v. *Dissuasion*, f.

Afmarcheeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se mettre en marche.*

Afmarsch, z. m. *Départ*, m., *retraite, marche*, f.

Afmartelen, zw. *en* afsch. w. b. *Martyriser, torturer, tourmenter cruellement.* ‖ Zijnen geest —, *mettre son esprit à la torture.* ‖ Zich —. *Se tourmenter.*

Afmarteling, z. v. *Martyre, tourment*, m., *torture*, f.

Afmatten, zw. *en* afsch. w. b. Zeer vermoeien. *Fatiguer, lasser, harceler, outrer, harasser, épuiser.* ‖ Zich —. *Se fatiguer, se lasser.* ‖ Zich door arbeid —, *s'éreinter, s'épuiser à force de travail.*

Afmatter, z. m. *Celui qui fatigue.*

Afmatting, z. v. Het afmatten. *Action* f. *de fatiguer.* ‖ Groote vermoeidheid. *Fatigue, lassitude*, f.

Afmeetbaar, bn. *Commensurable.*

Afmelken, (*molk af, afgemolken*,) st. *en* afsch. w. b. *Tirer tout le lait des vaches.* ‖ Ten einde melken. *Finir de traire.* ‖ (fig.) *Obtenir par importunité.*

Afmennen, zw. *en* afsch. w. b. Afrijden. *Fatiguer, surmener, estrapasser, excéder.*

Afmenner, z. m. *Celui qui fatigue, qui surmène.*

Afmenning, z. m. *Action* f. *de fatiguer, de surmener un cheval.*

Afmergelaar, z. m. *Celui qui harasse, qui épuise totalement, qui énerve.*

Afmergelen, zw. *en* afsch. w. b. *Harasser, épuiser totalement, énerver, exténuer.*

Afmergeling, z. v. *Épuisement total*, m., *exténuation*, f.

Afmerken, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer.*

Afmerking, z. v. *Action* f. *de marquer.*

Afmeten, (*mat af, maten af, afgemeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Mesurer.* ‖ Een land —, *arpenter un champ.* ‖ Met den passer —, *compasser.* ‖ Gissen. *Conjecturer, inférer.* ‖ Beoordeelen. *Juger.* ‖ Onderscheiden. *Distinguer.* ‖ Afscheiden. *Séparer.*

Afmeter, z. m. *Mesureur, arpenteur*, m. ‖ Afpasser. *Compasseur*, m.

Afmeting, z. v. *Mesurage.* ‖ — van een land, *arpentage* m. *d'un champ.* ‖ — met de el, *aunage*, m. ‖ (géom.) *Dimension*, f.

Afmetselen, zw. *en* afsch. w. b. *Maçonner entièrement.* ‖ Ten einde metselen. *Finir de maçonner.*

Afmijnen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire manquer à qq. un achat en criant* à moi.

Afmikken, zw. *en* afsch. w. b. *Mesurer des yeux, mirer, viser, ajuster.*

Afmoeten, (*moest af, afgemoeten,*) onr. *en* afsch. w. b. *Devoir être descendu, être éloigné* ou *être achevé.*

Afmolmen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se vermouler.*

Afmolming, z. v. *Vermoulure*, f.

Afmuren, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer par un mur* ou *une muraille.*

Afnaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Achever de coudre.*

Afneemster, z. v. *Celle qui ôte, qui enlève.*

Afnemen, (*nam af, namen af, afgenomen,*) st. *en* afsch. w. b. Van de hoogte nemen. *Descendre.* ‖ Eene schilderij —, *descendre un tableau.* ‖ Wegnemen. *Enlever, ôter.* ‖ Den hoed —, *ôter le chapeau.* ‖ Den room van de melk —, *écrémer le lait.* ‖ De kaarten —, *couper les cartes.* ‖ De tafel —, *desservir.* ‖ Ontnemen. *Enlever, prendre.* ‖ Met geweld —, *enlever de force, ravir.* ‖ Laten betalen. *Faire payer.* ‖ Afzetten. *Amputer.* ‖ Iemand een lid —, *amputer un membre à qq.* ‖ Zich den baard laten —. *Se faire faire la barbe.* ‖ Afvagen. *Nettoyer.* ‖ (mar.) De kleeding —, *dégarnir les cordages.* ‖ Den eed —, *recevoir le serment.* ‖ Korter maken. *Raccourcir.* ‖ Afschaven. *Ôter en rabotant, raboter.* ‖ Afzagen. *Ôter en sciant, scier.* ‖ Opmaken. *Juger, conjecturer.* ‖ Besluiten. *Conclure.* Ten goede *of* ten kwade duiden. *Prendre en bonne* ou *en mauvaise part.* ‖ o. (met *zijn*). Verminderen. *Diminuer, décroître, dépérir, décliner, déchoir.* ‖ De dagen nemen af, *les jours diminuent.* ‖ Het gezwel neemt af, *la tumeur se désenfle.* ‖ Dit kind neemt af, *cet enfant maigrit.* ‖ Hij is zeer afgenomen, *il est bien affaibli.* ‖ Hare schoonheid neemt af, *sa beauté se passe.* ‖ De maan neemt af, *la lune est en décours.* ‖ Deze wijn neemt af, *ce vin se défait.* ‖ De koorts neemt af, *la fièvre diminue* ou *est en son décours.*

Afnemer, z. m. *Celui qui ôte, qui enlève.*

Afneming, z. v. *Action* f. *d'ôter, d'enlever, de descendre.* ‖ (jeu.) — der kaart, *coupe* f. *des cartes.* ‖ Vermindering. *Diminution*, f. ‖ — der krachten, *diminution* f. *des forces, affaiblissement*, m. ‖ Verval. *Décadence*, f., *déclin, décroissement, dépérissement*, m. ‖ — der maan, *déclin de la lune.* ‖ — eener ziekte, *déclin d'une maladie.* ‖ — der prijzen, *baisse* f. *des prix.*

Afneuzen, zw. *en* afsch. w. b. *Épier, espionner, guetter.*

Afneuzer, z. m. *Celui qui épie, qui espionne, qui guette.*

Afneuzing, z. v. *Action* f. *d'épier, d'espionner de guetter.*

Afnijpen, (*neep af, nepen af, afgenepen,*) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en pinçant, en serrant.*

Afnijper, z. m. *Celui qui enlève en pinçant, en serrant.*

Afnijping, z. v. *Action* f. *d'enlever en pinçant, en serrant.*

Afoliën, zw. *en* afsch. w. b. *Huiler entièrement.*

Afoogen, zw. *en* afsch. w. b. *Suivre de l'œil, mirer.* ‖ (arch.) *Viser.*

Afooging, z. v. *Action* f. *de suivre de l'œil, de viser.*

Afoogsten, zw. *en* afsch. w. b. *Moissonner tout.* ‖ Ten einde oogsten. *Achever de moissonner.*

Afoogsting, z. v. *Action* f. *de moissonner entièrement.*

Afpachten, zw. *en* afsch. w. b. *Affermer, prendre* ou *obtenir à ferme.*

Afpachting, z. v. *Action* f. *de prendre à ferme, d'affermer.*

Afpakken, zw. *en* afsch. w. b. Het opgepakte wegnemen. *Décharger.* ‖ Ontpakken. *Dépaqueter.* ‖ Met geweld afnemen. *Ôter, arracher, enlever de force.* ‖ Alles pakken. *Empaqueter* ou *emballer tout.* ‖ Ten einde pakken. *Finir d'empaqueter* ou *d'emballer.*

Afpalen, zw. *en* afsch. w. b. Met palen afscheiden. *Borner, séparer par des bornes, des poteaux, palissader.* ‖ Afperken. *Marquer les limites, délimiter.*

Afpaler, z. m. *Celui qui borne, qui sépare par des bornes.* ‖ Afperker. *Délimitateur*, m.

Afpaling, z. v. *Action* f. *de borner, de mettre des bornes, bornage*, m. ‖ Grenspaal. *Borne, limite*, f.

Afpanden, zw. *en* afsch. w. b. (jurispr.) *Exploiter, exécuter.*

Afpander, z. m. (jurispr.) *Huissier exploitant*, m.

Afpanding, z. v. (jurispr.) *Exploit*, m., *exécution*, f.

Afpassen, zw. *en* afsch. w. b. *Mesurer, compasser, ajuster.* ‖ Geld —, *compter exactement et mettre de côté une somme d'argent.*

Afpasser, z. m. *Mesureur, compasseur*, m.

Afpassing, z. v. *Action* f. *de mesurer, de compasser, d'ajuster, mesure*, f., *compassement, mesurage*, m.

Afpeilen, zw. *en* afsch. w. b. *Sonder.* ‖ Ten einde peilen. *Sonder entièrement.*

Afpeinzen (zich), zw. *en* afsch. w. wederk. *Se casser la tête à force de méditer, s'exténuer* ou *s'affaiblir par des méditations.*

Afpeinzing, z. v. *Méditation fatigante*, f.

Afpellen, zw. *en* afsch. w. b. *Peler, écosser, écaler.* ‖ Noten —, *écaler des noix.* ‖ Boonen —, *écosser des fèves.* ‖ Gerst —, *monder de l'orge.* ‖ Ten einde pellen. *Finir de peler, d'écosser.*

Afpeller, z. m. *Celui qui écale, qui pèle, qui écosse, écosseur*, m.

Afpelling, z. v. *Action* f. *de peler, d'écosser, d'écaler, de monder.*

Afpelsel, z. o. *Pelure*, f.

Afpelster, z. v. *Celle qui écale, qui pèle, qui écosse.*

Afpennen, zw. *en* afsch. w. b. *Achever d'écrire.*

Afperken, zw. *en* afsch. w. b. Door perken afzonderen. *Parquer*, *espacer*. ‖ Afpalen. *Palissader*. ‖ (fig.) *Borner*, *limiter*.

Afperker, z. m. *Celui qui parque*, *qui espace*, *qui limite*.

Afperking, z. v. *Action de limiter*, *limitation*, f. ‖ Afgeperkte grond. *Enclos*, m.

Afpersen, zw. *en* afsch. w. b. Door persen afzonderen. *Séparer en pressant*. ‖ Ten einde persen. *Finir de presser*, *de catir*. ‖ Afdwingen. *Extorquer*. ‖ Iemand geld —, *extorquer de l'argent à qq*.

Afperser, z. m. *Exacteur*, *concussionnaire*, m.

Afpersing, z. v. *Extorsion*, *exaction*, *concussion*, f.

Afpeuteren, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever en grattant avec les doigts*.

Afpeuzelen, zw. *en* afsch. w. b. *Manger en pluchotant*, *en pignochant*.

Afpijnen (zich), zw. *en* afsch. w. wederk. *Se tourmenter*.

Afpijning, z. v. *Action* f. *de se tourmenter*.

Afpikken, zw. *en* afsch. w. b. Afmaaien. *Moissonner le grain*. ‖ Met den bek afeten. *Enlever* ou *emporter à coups de bec*.

Afpitsen, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever en pinçant*.

Afplakken, zw. *en* afsch. w. b. *Coller entièrement*. ‖ Ten einde plakken. *Finir de coller*.

Afplatten, zw. *en* afsch. w. b. *Aplatir*.

Afplatting, z. v. *Action* f. *d'aplatir*. ‖ Het afgeplat zijn. *Aplatissement*, m.

Afpleiten, zw. *en* afsch. w. b. *Délivrer en plaidant*. ‖ (o. met *hebben*). *Finir de plaider*, *plaider jusqu'à la fin*.

Afpletten, zw. *en* afsch. w. b. *Laminer*. ‖ b. *en* o. (met *hebben*). *Laminer entièrement*.

Afploegen, zw. *en* afsch. w. b. *Couper avec la charrue*. ‖ Ten einde ploegen. *Finir* ou *achever de labourer*.

Afplooien, zw. *en* afsch. w. b. *Finir de plier*, *de plisser*.

Afpluizen, (*ploos af*, *plozen af*, *afgeplozen*,) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en épluchant*, *en grattant*.

Afpluizer, z. m. *Celui qui enlève en épluchant*, *en grattant*.

Afpluizing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enlever en épluchant*, *en grattant*.

Afplukken, zw. *en* afsch. w. b. Plukken. *Cueillir*. ‖ Bloemen —, *cueillir des fleurs*. ‖ Ontpluimen. *Plumer*. ‖ Ten einde plukken. *Finir de cueillir*.

Afplukker, z. m. *Cueilleur*, m. ‖ Ontpluimer. *Celui qui plume*.

Afplukking (zond. mv.), z. v. *Cueillage*, m. *action* f. *de cueillir*. ‖ Ontpluiming. *Action de plumer*.

Afplukster, z. v. *Cueilleuse*, f. ‖ Ontpluimster. *Celle qui plume*.

Afprachen, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir en mendiant*.

Afpracher, z. m. *Celui qui obtient en mendiant*.

Afpraching, z. v. *Action* f. *d'obtenir en mendiant*.

Afprachster, z. v. *Celle qui obtient en mendiant*.

Afpraten, zw. *en* afsch. w. b. *Dissuader en causant*, *déconseiller*. ‖ o. (met *hebben*). *Finir de causer*.

Afprating (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de dissuader en causant*.

Afpreeken, zw. *en* afsch. w. b. Door preeken verkrijgen. *Obtenir par ses discours*. ‖ Afraden. *Déconseiller*, *dissuader*. ‖ o. (met *hebben*). *Finir de prêcher*.

Afpriegelen, zw. *en* afsch. w. b. *Rosser*, *étriller*.

Afpunten, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter la pointe*, *épointer*.

Afpunter, z. m. *Celui qui épointe*.

Afpunting, z. v. *Épointage*, *épointement*, m.

Afraadster, z. v. *Celle qui déconseille*.

Afrabbelen, zw. *en* afsch. w. b. Een dichtstuk —, *baragouiner une pièce de vers*.

Afraden, (*ried* of *raadde af*, *afgeraden*,) st. *en* afsch. w. b. Ontraden. *Déconseiller*, *dissuader*.

Afrader, z. m. *Celui qui déconseille*, *qui dissuade*.

Afrading (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déconseiller*, *de dissuader*, *dissuasion*, f.

Afrafelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'effiler*.

Afrafeling, z. v. *Effilage*, m.

Afraken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Verwijderd worden. *S'écarter*, *s'éloigner* (*de*). ‖ Van den weg —, *s'écarter du chemin* ‖ Van zijn stuk —, *s'écarter de son sujet*, *se troubler*, *se déconcerter*, *perdre le fil de son discours*. ‖ Ontsnappen. *Échapper*, *se sauver* (*de*). ‖ Ik wilde van hem —, *je voulais me défaire*, *me débarrasser de lui*. ‖ Een einde nemen. *Prendre fin*, *ne plus avoir lieu*, *s'abolir*, *tomber en désuétude*. ‖ Die wet raakte spoedig af, *cette loi tomba bientôt en désuétude*. ‖ (mar.) Van den grond —, *déchouer*.

Afraking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'écarter*, *de s'éloigner*, *de s'échapper*.

Aframmelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre en faisant un bruit importun*. ‖ b. *Zie* Afrabbelen *en* Afpriegelen.

Afranden, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *diminuer le bord*, *rogner*. ‖ Goudstukken —, *rogner des pièces d'or*.

Afrander, z. m. *Celui qui ôte* ou *qui diminue le bord*, *qui rogne*.

Afranding, z. v. *Action* f. *d'ôter* ou *de diminuer le bord*, *de rogner*.

Afranselen, zw. *en* afsch. w. b. *Rosser*, *étriller*.

Afraspen, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *ôter avec la râpe*, *râper*.

Afrasper, z. m. *Celui qui enlève* ou *ôte avec la râpe*.

Afrasping, z. v. *Action* f. *d'enlever* ou *d'ôter avec la râpe*. Afraspsel. *Râpure*, f.

Afraspsel, z. o. *Râpure*, f.

Afrechten, enz. *Zie* Africhten, enz.

Afreepen, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher par bandes*.

Afregenen, zw. *en* afsch. w. o. onpers. (met *hebben*). *Cesser de pleuvoir*. ‖ (met *zijn*). Door den regen afgezonderd worden. *Se détacher par l'action de la pluie*.

Afreiken, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden reiken. *Passer d'en haut*, *descendre*. ‖ Afgeven, aanreiken. *Donner*, *remettre*, *passer*. ‖ Bereiken. *Atteindre*.

Afreis, z. v. Vertrek. *Départ*, m.

Afreizen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir*, *se mettre en voyage* ou *en route*. ‖ b. *Parcourir en voyageant*. ‖ Zich —. *Se fatiguer à force de voyager*.

Afrekenen, zw. *en* afsch. w. b. Bij het verrekenen afzonderen. *Décompter*, *déduire*, *rabattre*, *défalquer*. ‖ o. (met *hebben*). Eene rekening vereffenen. *Compter*, *régler un compte* (*avec qq.*).

Afrekening, z. v. Het afrekenen. *Action* f. *de décompter*, *de déduire*, *de rabattre*, *de défalquer*. ‖ Aftrekking. *Décompte*, m., *déduction*, f. ‖ Op —, *à compte*. ‖ Verrekening. *Liquidation*, f. ‖ — doen, houden, *régler un compte*, *compter*.

Afrennen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en galopant.* || b. *Perdre en galopant.* || Door rennen vermoeien. *Fatiguer en galopant.* || Zich —. *Se fatiguer en galopant.*

Afrepelen, zw. *en* afsch. w. b. *User ses habits sans aucun ménagement.*

Africhten, zw. *en* afsch. w. b. Eene andere richting geven. *Détourner, donner une autre direction à.* || Oefenen. *Dresser, exercer, instruire, façonner, former.* || Een paard —, *dresser un cheval.* || Eenen hond —, *dresser un chien.* || Den valk —, *affaiter* ou *oiseler le faucon.*

Africhter, z. m. *Celui qui dresse, qui exerce, qui instruit.*

Africhting, z. v. *Action* f. *de dresser, d'exercer, d'instruire.*

Africhtster, z. v. *Celle qui dresse, qui exerce, qui instruit.*

Afrijden, (*reed af, reden af, afgereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Naar beneden rijden. *Descendre à cheval* ou *en voiture.* || Zich rijdend verwijderen. *Partir à cheval* ou *en voiture.* || Zij rijden te vier ure af, *ils partent à quatre heures.* || b. Door rijden afzonderen *Détacher, emporter, séparer, perdre, faire tomber* ou *user en allant à cheval* ou *en voiture.* || Wij hebben eene mijl in tien minuten afgereden, *nous avons fait une lieue en dix minutes.* || Door rijden afmatten. *Harasser, surmener, estrapasser (un cheval).* || Zich —. *Se fatiguer en allant à cheval.*

Afrijder, z. m. *Celui qui surmène un cheval.*

Afrijgen, (*reeg af, regen af, afgeregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Défiler, défaire ce qui est enfilé, délacer.* || Parelen —, *défiler des perles.* || (mar.) Eene bonnet —, *démailler une bonnette.*

Afrijger, z. m. *Celui qui défile, qui délace.*

Afrijging, z. v. *Action* f. *de défiler, de délacer.*

Afrijselen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber par pièces, par petits fragments.*

Afrijseling, z. v. *Action* f. *de tomber par pièces, par petits fragments.*

Afrijten, (*reet af, reten af, afgereten*,) st. *en* afsch. w. b. *Arracher, déchirer.*

Afrijter, z. m. *Celui qui arrache, qui déchire.*

Afrijting, z. v. *Action* f. *d'arracher, de déchirer.*

Afrijzen, (*rees af, rezen af, afgerezen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser.*

Afrikaan, z. v. (bot.) *Oeillet* m. *d'Inde.*

Afristen, zw. *en* afsch. w. b. *Égrapper.*

Afrit (zond. mv.), z. m. *Départ* m. *à cheval.*

Afritsen, zw. *en* afsch. w. b. *Rouanner.*

Afroeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner à force de rames.* || b. *Éloigner en ramant.* || Zich —. *Se fatiguer à force de ramer.*

Afroep, z. m. *Proclamation*, f.

Afroepen, (*riep af, afgeroepen*,) st. *en* afsch. w. b. Door roepen naar beneden doen komen. *Appeler qq. pour le faire descendre.* || Door roepen verwijderen. *Détourner, distraire, interrompre.* || Hij riep mij van mijne bezigheden af, *il me détourna de mes occupations.* || Afkondigen. *Proclamer, publier, annoncer, crier.* || De namen —, *faire l'appel nominal.* || De uren —, *crier les heures.* || Zich —. *Se fatiguer à force de crier, d'appeler.*

Afroeper, z. m. *Celui qui appelle qq. pour le faire descendre.* || Afkondiger. *Celui qui publie, qui proclame.*

Afroeping, z. v. Het afroepen. *Action d'appeler qq. pour le faire descendre.* || Afkondiging. *Publication, proclamation, annonce, criée*, f.

Afroesten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber* ou *se détacher par la rouille.*

Afroffelen, zw. *en* afsch. w. b. Met den roffel afschaven. *Raboter grossièrement.* || (fig.) Haastig en ruw bewerken. *Travailler grossièrement et à la hâte, bousiller, cochonner.*

Afrollen, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden rollen. *Rouler de haut en bas.* || Door rollen verwijderen. *Éloigner en roulant.* || Ontrollen. *Dérouler.* || 'Ten einde rollen. *Finir de rouler.* || o. (met *zijn*). *Tomber* ou *s'éloigner en roulant.*

Afroller, z. m. *Celui qui roule de haut en bas.* || Ontroller. *Celui qui déroule.*

Afrolling, z. v. *Action* f. *de rouler de haut en bas.* || Ontrolling. *Déroulement*, m.

Afronden, zw. *en* afsch. w. b. *Arrondir.* || Eenen volzin —, *arrondir une phrase.* || Eene zuil —, *délarder une colonne.*

Afronder, z. m. *Celui qui arrondit, qui délarde.*

Afronding, z. v. *Action* f. *d'arrondir, arrondissement, délardement*, m.

Afroomen, zw. *en* afsch. w. b. *Écrémer.*

Afrooming (zond. mv.), z. v. *Écrémage*, m.

Afrooven, zw. *en* afsch. w. b. *Voler, piller, prendre furtivement.*

Afrossen, zw. *en* afsch. w. b. Behoorlijk roskammen. *Bien étriller.* || (fam.) Afranselen. *Rosser, étriller, battre.* || Afrijden. *Harasser, surmener, estrapasser (un cheval).* || Door kruipen *of* klimmen verslijten. *User* ou *gâter (les habits) en rampant* ou *en grimpant.*

Afrosser, z. m. *Celui qui harasse, qui rosse, qui use ses habits en rampant* ou *en grimpant.*

Afrossing, z. v. *Action* f. *de harasser, de rosser, d'user ses habits en rampant* ou *en grimpant.*

Afrotten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher par la pourriture, pourrir, tomber de pourriture.*

Afrotting (zond. mv.), z. v. *Action de se détacher en pourrissant, pourriture*, f.

Afruilen, zw. *en* afsch. w. b. *Échanger, troquer, obtenir par échange* ou *par troc.*

Afruiten, zw. *en* afsch. w. b. (peint.) *Craticuler.*

Afrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher, ôter par force.*

Afrukker, z. m. *Arracheur*, m.

Afrukking, z. v. *Arrachement*, m.

Afsabelen, zw. *en* afsch. w. b. *Couper* ou *trancher avec un sabre, séparer par un coup de sabre.*

Afsabeling, z. v. *Action* f. *de couper* ou *de trancher avec un sabre.*

Afschaafsel, z. o. — van hoorn, perkament. *Raclure*, f. || — van hout, *copeau*, m. || (tann.) *Écharnure, drayure*, f.

Afschaduwen, zw. *en* afsch. w. b. Door middel van schaduw afbeelden. *Silhouetter, dessiner à la silhouette.* || Verbeelden. *Figurer, représenter.* || Schaduwen. *Ombrer.*

Afschaduwer, z. m *Celui qui dessine à la silhouette, qui représente, qui ombre.*

Afschaduwing, z. v. Schaduwbeeld. *Silhouette*, f. || Verbeelding. *Figure, représentation, esquisse, ébauche*, f., *type*, m. || Schaduw. *Ombre*, f.

Afschafbaar, bn. *Abolissable.*

Afschaffen, zw. *en* afsch. w. b. Het aangeschafte wegdoen. *Se défaire de.* || Doen ophouden. *Faire cesser.* || Te niet doen. *Abolir, annuler, abroger, casser, supprimer.* || Eene gewoonte —, *abolir une coutume.* || Eene wet —, *abroger une loi.* || De slavernij —, *abolir l'esclavage.* || Wegzenden. *Renvoyer, congédier.*

Afschaffer, z. m. *Celui qui abolit, qui supprime, qui abroge.* ‖ — der slavernij, der jenever, *abolitioniste*, m. (*de l'esclavage, du genièvre*).
Afschaffing, z. v. *Abolition, abrogation, suppression*, f., *retranchement*, m.
Afschaffingsgenootschap, z. o. *Société* f. *qui a pour but d'abolir l'usage des boissons fortes.*
Afschafster, z. v. *Celle qui abolit, qui supprime, qui abroge.*
Afschaken, zw. *en* afsch. w. b. (mar.). *Affaler.*
Afschampen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Effleurer, toucher légèrement, raser, friser.*
Afschamper, z. m. (fam.) Dat is een —, *c'est un coup manqué.*
Afschamping, z. v. *Action* f. *d'effleurer, de raser.*
Afschansen, zw. *en* afsch. w. b. *Entourer de retranchements, retrancher, fortifier.*
Afschansing, z. v. *Action* f. *d'entourer de retranchements.* ‖ Verschansing. *Fortification*, f. *retranchement*, m., *circonvalation*, f.
Afschaven, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever en rabotant, doler, raboter.* ‖ Glad —, *parer.* ‖ Dunner —, *amenuiser.* ‖ Den kant eener plank schuins —, *délarder une planche.* ‖ Eene huid —, *ratisser un cuir, drayer une peau.* ‖ Het vel van zijnen vinger —, *s'écorcher le doigt.* ‖ o. (met *zijn*). *Se séparer par le frottement.*
Afschaving, z. v. *Action* f. *de raboter, délardement*, m. ‖ — van 't vel, *écorchure*, f. ‖ — der opperhuid, *excoriation*, f.
Afscheerder, z. v. *Tondeur*, m.
Afscheid (zond. mv.), z. o. *Congé, adieu*, m. ‖ — van iemand nemen, *prendre congé de qq* ‖ Ontslag. *Renvoi*, m., *démission*, f., *congé.* ‖ Iemand zijn — geven, *donner à qq. son congé, congédier* ou *renvoyer qq.* ‖ (fig.) De wereld — geven, *dire adieu au monde.* ‖ Vertrek. *Départ*, m.
Afscheidbaar, bn. *Séparable.*
Afscheiden, st. *en* afsch. w. b. Door scheiden afzonderen. *Séparer.* ‖ De bokken van de schapen —, *séparer les boucs d'avec les brebis.* ‖ (méd.) *Sécréter.* ‖ (bot.) *Sécréter.* ‖ Afgescheidene stoffen, *matières sécrétées*, f. pl. ‖ (chim.) *Départir.* ‖ o. (met *zijn*). — van iets. Iets laten varen. *Laisser, quitter qc.* ‖ Van iemand —, *se séparer de qq.* ‖ Eindigen. *Finir.*
Afgescheiden, z. m. *en* v. *Séparatiste*, m. *et* f.
Afscheider, z. m. *Celui qui sépare.* ‖ (chim.) *Départeur*, m.
Afscheiding, z. v. *Séparation*, f. ‖ Afzondering. *Isolation*, f. ‖ (chim.) *Départ*, m. ‖ (méd.) *Sécrétion*, f.
Afscheidingsstreep (-strepen), z. v. *Ligne* f. *de démarcation.*
Afscheidingsvaten, o. mv. *Vaisseaux sécrétoires*, m. pl.
Afscheidsbrief, z. m. *Lettre* f. *d'adieu.*
Afscheidsdronk, z. m. *Coup* ou *vin* m. *de l'étrier.*
Afscheidsel, z. o. *Séparation, cloison*, f. ‖ (méd.) *Matière sécrétée*, f.
Afscheidsgehoor (zond. mv.), z o. *Audience* f. *de congé.*
Afscheidslijn, z. v. *Ligne* f. *de séparation.*
Afscheidsmaal, z. o. *Repas* m. *d'adieu.*
Afscheidsrede, z. v. *Discours* m. *d'adieu.*
Afscheidsschot (-oten), z. o. *Coup* m. *de partance.*
Afschelferen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'écailler, se desquamer, s'exfolier.*
Afschelfering, z. v. *Action* f. *de s'écailler, écaillage*, m., *exfoliation, desquamation*, f.
Afschellen, zw. *en* afsch. w. b. Afbellen. *Sonner pour faire descendre qq.*
Afschellen, zw. *en* afsch. w. b. Afschillen. *Peler, écorcer, décortiquer, écaler.*
Afschenken, (*schonk af, afgeschonken*,) st. *en* afsch. w. b. *Séparer en versant.* ‖ (chim.) *Décanter.*
Afschepen, zw. *en* afsch. w. b. *Embarquer, transporter, expédier, envoyer par bateau*, ou *par eau.* ‖ (fam.) Iemand —, *se débarrasser de qq., envoyer qq. promener.*
Afscheper, z. m. *Celui qui expédie par eau.*
Afscheping, z. v. *Expédition* f. *par eau.*
Afscheppen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter le dessus d'un liquide avec une cuiller, une écuelle.* ‖ Schuim —, *écumer.* ‖ Het vet —, *dégraisser.* ‖ Den room van de melk —, *écrémer le lait.* ‖ Met eene schop —, *ôter avec une pelle.*
Afscheren, (*schoor af, schoren af, afgeschoren*) st. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever en rasant, raser, tondre.* ‖ Den baard —, *faire la barbe.* ‖ De schapen —, *tondre les brebis.* ‖ o. (met *hebben*). *Finir de raser, de tondre.*
Afschering, z. v. *Tonte*, f.
Afschermen, zw. *en* afsch. w. b. *Détourner, parer un coup.* ‖ Zich —. *Se fatiguer en faisant des armes.*
Afschetsen, zw. *en* afsch. w. b. *Ébaucher, esquisser, crayonner, croquer, tracer.* ‖ (fig.) Beschrijven. *Peindre, décrire.*
Afschetser, z. m *Celui qui ébauche, qui esquisse, qui crayonne.* ‖ (fig.) *Celui qui peint, qui décrit.*
Afschetsing, z. v. *Action* f. *d'ébaucher, d'esquisser.* ‖ Schets. *Ébauche, esquisse*, f. ‖ Beschrijving. *Description*, f.
Afscheurder, z. m. *Celui qui déchire, arracheur*, m.
Afscheuren, zw. *en* afsch. w. b. *Déchirer, arracher.* ‖ Afrukken. *Arracher.* ‖ Zich van de Kerk —, *se séparer de l'Église.*
Afscheuring, z. v. *Action* f. *d'arracher, de déchirer, déchirement*, m. ‖ Scheuring. *Schisme*, m.
Afschieten, (*schoot af, schoten af, afgeschoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Tirer, décharger, décocher.* ‖ Een kanon —, *tirer un canon.* ‖ Eenen pijl —, *décocher une flèche.* ‖ Door schieten afzonderen. *Abattre, emporter d'un coup de fusil* ou *de flèche, etc.* ‖ Afscheiden. *Séparer, cloisonner.* ‖ o. (met *zijn*). Uitschieten. *Glisser.* ‖ Mijn voet schoot af, *le pied me manqua, mon pied glissa.*
Afschieter, z. m. *Celui qui décharge une arme à feu, qui décoche une flèche.*
Afschieting, z. v. *Décharge* f. *d'une arme à feu, décochement d'une flèche, coup*, m. ‖ Schotwerk. *Séparation, cloison*, f. ‖ Uitglijding. *Glissade*, f.
Afschijnen, (*scheen af, schenen af, afgeschenen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Jeter ses rayons d'en haut, reluire, briller, éclater.*
Afschijning, z. v. *Réverbération*, f., *reflet*, m.
Afschijnsel, z. o. *Éclat, reflet*, m., *réverbération, splendeur*, f.
Afschilderen, zw. *en* afsch. w. b. *Peindre.* (fig.) *Dépeindre, représenter, décrire.* ‖ Ten einde schilderen. *Achever* ou *finir de peindre.*
Afschildering, z. v. *Peinture*, f, *portrait*, m. ‖ Beschrijving. *Description, représentation*, f.
Afschilferen, zw. *en* afsch. w. o *Zie* Afschelferen.
Afschilfering, z. v. *Zie* Afschelfering.

AFSCHILLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Peler, écorcer, décortiquer, écaler.* ‖ Eenen appel —, *peler une pomme.*
AFSCHILLER, z. m. *Celui qui pèle, qui écorce.*
AFSCHILLING, z. v. *Action de peler, d'écorcer, d'écaler, décortication*, f.
AFSCHOFFELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en ratissant.*
AFSCHOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Précipiter de haut en bas, faire tomber de haut en bas, chasser* ou *faire descendre à coups de pied.* ‖ Iemand van de trappen —, *faire dégringoler l'escalier à qq. en lui donnant des coups de pied.*
AFSCHOPPER, z. m. *Celui qui fait tomber de haut en bas en donnant des coups de pied.*
AFSCHOPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de faire tomber de haut en bas en donnant des coups de pied.*
AFSCHOUWELIJK, enz. *Zie* AFSCHUWELIJK, enz.
AFSCHRAAPSEL, z. o. *Zie* AFSCHRABSEL.
AFSCHRABBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *ôter en raclant, en grattant, racler.* ‖ Wortels —, *ratisser des carottes.* ‖ (mar.) Het harpuis —, *débrayer.*
AFSCHRABBER, z. m. *Celui qui enlève en raclant, en grattant.* ‖ Werktuig, waarmede men afschrabt. *Racloir*, m., *ratissoire, ratissette*, f.
AFSCHRABBING, z. v. *Action* f. *d'ôter, d'enlever en raclant.*
AFSCHRABSEL, z. o. *Raclure, ratissure*, f.
AFSCHRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFSCHRABBEN,
AFSCHRAPER, z. m. *Celui qui enlève en raclant.*
AFSCHRAPING, z. v. *Zie* AFSCHRABBING.
AFSCHRAPPEN, enz. *Zie* AFSCHRABBEN, enz.
AFSCHRIFT, z. o. *Copie, expédition*, f., *double*, m. ‖ Voor gelijkvormig *of* eensluidend —, *pour copie conforme.* ‖ (prat.) *Grosse*, f.
AFSCHRIFTMAKER, z. m. *Expéditionnaire*, m.
AFSCHRIJFGELD, z. o. *Frais* m. pl. *de copie.*
AFSCHRIJFKUNST, z. v. *Art* m. *du copiste.*
AFSCHRIJFLOON, z. o. *Frais* m. *de copie, salaire* m. *du copiste.*
AFSCHRIJFSTER, z. v. *Copiste*, f.
AFSCHRIJVEN, (*schreef af, schreven af, afgeschreven,*) st. *en* afsch. w. b. Overschrijven. *Copier, transcrire.* ‖ Afrekenen. *Déduire.* ‖ Eenen post in zijn boek —, *porter un article au crédit.* ‖ Door veel schrijven verslijten. *User à force d'écrire.* ‖ Schriftelijk afzeggen. *Refuser par écrit, contremander par écrit.*
AFSCHRIJVER, z. m. *Copiste*, m.
AFSCHRIJVING, z. v. *Action de copier, copie, transcription*, f. ‖ (comm.) *Ristorne*, f.
AFSCHRIK, z. m. *Aversion, horreur*, f.
AFSCHRIKKELIJK, bn. *Zie* AFSCHUWELIJK.
AFSCHRIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Donner de l'aversion pour, faire perdre l'envie de, détourner, rebuter, effaroucher, intimider.* ‖ Gij laat u door niets —, *rien ne vous rebute.* ‖ (mar.) De boelijn —, *choquer la bouline.*
AFSCHRIKKER, z. m. *Celui qui détourne, qui rebute, intimidateur*, m.
AFSCHRIKKING (zond. mv.), z. v. *Action de détourner, de rebuter, intimidation*, f.
AFSCHROBBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en frottant avec de l'eau et un balai, frotter, nettoyer.*
AFSCHROBBER, z. m. *Celui qui frotte, qui nettoie avec de l'eau et un balai, frotteur*, m.
AFSCHROBBING, z. v. *Action* f. *de frotter, de nettoyer avec de l'eau et un balai, frottage, frottement*, m.
AFSCHROBSTER, z. v. *Celle qui frotte, qui nettoie avec de l'eau et un balai.*
AFSCHROEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever en brûlant légèrement la surface, roussiller.* ‖ (cuis.) *Flamber.*
AFSCHROEIER, z m. *Celui qui roussille, qui flambe.*
AFSCHROEIING (zond. mv.), z. v *Action* f. *de roussiller, de flamber.*
AFSCHROEVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Desserrer une vis, ôter les vis, dévisser.*
AFSCHROEVER, z. m. *Celui qui dévisse.*
AFSCHROEVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de dévisser.*
AFSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Secouer, faire tomber en secouant.* ‖ Peren —, *faire tomber des poires.* ‖ Het stof —, *secouer la poussière.* ‖ (fig.) Iets van zijnen hals —, *se débarrasser de qc.* ‖ Het juk —, *secouer le joug.* ‖ Zich —. *Se secouer.*
AFSCHUDDER, z. m. *Celui qui secoue, secoueur*, m.
AFSCHUDDING, z. v. *Action* f. *de secouer, de faire tomber en secouant, secouement, secoûment*, m.
AFSCHUDSTER, z. v. *Celle qui secoue.*
AFSCHUIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Brosser, vergeter.*
AFSCHUIERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de brosser.*
AFSCHUIFSTER, z. v. *Celle qui éloigne en poussant.*
AFSCHUIMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Écumer, ôter l'écume.* ‖ (chim.) *Despumer.*
AFSCHUIMER, z. m. *Écumeur*, m.
AFSCHUIMING, z. v. *Action* f. *d'écumer, écumage*, m. ‖ (chim.) *Despumation*, f.
AFSCHUIVEN, (*schoof af, schoven af, afgeschoven,*) zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden schuiven. *Pousser en bas.* ‖ Door schuiven verwijderen. *Éloigner d'un endroit en poussant, déplacer, pousser.* ‖ (fig.) Iets van zich, van zijnen hals —, *se débarrasser de qc., se soustraire à qc.* ‖ (fam) Afdokken. *Jouer du pouce, donner de l'argent.*
AFSCHUIVER, z. m. *Celui qui éloigne en poussant.*
AFSCHUIVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'éloigner en poussant.*
AFSCHUPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFSCHOPPEN.
AFSCHUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Écurer, enlever* ou *ôter en écurant, nettoyer.*
AFSCHURING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enlever, d'ôter en écurant, écurage*, m.
AFSCHUTSEL, z. o. *Cloison, clôture, séparation*, f.
AFSCHUTTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer par une cloison, une clôture.* ‖ Bij middel van eene sluis tegenhouden. *Arrêter, retenir par une écluse.*
AFSCHUTTING, z. v. *Action de séparer par une cloison, séparation, cloison*, f. ‖ Het tegenhouden bij middel eener sluis. *Action* f. *d'arrêter, de retenir par une écluse.*
AFSCHUURDER, z. m. *Celui qui enlève* ou *ôte en écurant, écureur*, m.
AFSCHUURSEL, z. o. *Curures, ordures*, f. pl.
AFSCHUW (zond. mv.), z. m. *Aversion, horreur*, f. ‖ Eenen — van iemand hebben, *avoir qq. en horreur* ou *en aversion, avoir de l'aversion pour qq.*
AFSCHUWELIJK, bn. *Horrible, abominable, exécrable, détestable, affreux, hideux.* ‖ bw. *Horriblement, abominablement, détestablement, affreusement.*
AFSCHUWELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Horreur, atrocité, abomination*, f.
AFSCHUWEN (zond. mv.), z. o. *Aversion, horreur*, f.
AFSIJPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dégoutter, distiller.*
AFSJOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. Verwijderen. *Éloigner.* ‖ (fam.) Zich —. *Se tuer à force de travailler.*

Afslaan, (*sloeg af, afgeslagen*,) st. *en* afsch. w. b Naar beneden slaan. *Faire tomber à force de coups.* ‖ Door slagen afzonderen. *Abattre.* ‖ Noten —, *abattre des noix.* ‖ Afhouwen. *Trancher, couper, abattre.* ‖ Het hoofd —, *trancher la tête.* ‖ Door slaan terugdrijven. *Repousser à force de coups.* ‖ Den vijand —, *repousser l'ennemi.* ‖ Den storm —, *repousser l'assaut.* ‖ Weigeren, afwijzen. *Refuser, rejeter.* ‖ Een verzoek —, *refuser une demande.* ‖ Een voorstel —, *rejeter une proposition.* ‖ (fam.) Zijn water —, *lâcher l'eau, uriner.* ‖ Op minderen prijs stellen. *Rabattre, rabaisser, diminuer le prix.* ‖ Bij den afslag verkoopen. *Vendre au rabais.* ‖ Afranselen. *Rosser, étriller.* ‖ o. (met *zijn*). Met eenen slag afstorten. *Tomber rudement.* ‖ De boomvruchten zijn afgeslagen, *les fruits sont tombés des arbres.* ‖ In prijs verminderen. *Diminuer de prix, baisser.*

Afslag (zond. mv), z. m. Weigering. *Refus*, m. ‖ Vermindering van prijs. *Rabais*, m. ‖ Bij — verkoopen, *vendre au rabais.* ‖ Vermindering van straf. *Diminution* f. *de peine.*

Afslager, z. m. Roeper. *Vendeur public, crieur*, m.

Afslaven (zich), zw. *en* afsch. w. wed. *S'épuiser à force de travail* ou *par un travail pénible.*

Afslechten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). (mar.) Bedaren. *Mollir.* ‖ b. Een schip —, *parer un vaisseau.*

Afsleepen, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden sleepen. *Traîner de haut en bas.* ‖ Door sleepen verwijderen. *Éloigner en traînant.* ‖ Door sleepen verslijten. *User en traînant.*

Afsleeper, z. m. *Celui qui traîne de haut en bas, qui éloigne en traînant.*

Afsleeping, z. v. *Action* f. *de traîner de haut en bas, d'éloigner en traînant.*

Afslepen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Afhangen. *Traîner à terre.*

Afslibberen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser.*

Afslieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre en glissant.*

Afslijpen, (*sleep af, slepen af, afgeslepen*,) st. *en* afsch. w. b. Door slijpen wegnemen. *Ôter en aiguisant, dégrossir, émoudre.* ‖ Het ruwste van diamanten —, *égriser des diamants.* ‖ Ten einde slijpen. *Aiguiser* ou *émoudre entièrement.*

Afslijper, z. m. *Celui qui ôte en aiguisant, émouleur*, m.

Afslijping, z. v. *Action* f. *d'ôter en aiguisant.*

Afslijpsel, z. o. *Moulard*, m., *moulée*, f.

Afslijten, (*sleet af, sleten af, afgesleten*,) st. *en* afsch. w. b. Verslijten. *User, détériorer par l'usage.* ‖ Een kleed —, *user un habit.* ‖ o. (met *zijn*). *S'user.* ‖ Afgesleten gedenkpenning, *médaille fruste*, f.

Afslijter, z. m. *Celui qui use qc. à force de s'en servir.*

Afslijting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'user, de s'user.*

Afslingeren, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden slingeren. *Lancer en bas avec une fronde.* ‖ Slingerend naar beneden werpen. *Jeter en bas en branlant.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber* ou *être précipité à force de branler.*

Afslippen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser de haut en bas.*

Afslipping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de glisser de haut en bas.*

Afsloffen, zw. *en* afsch. w. b. *User en traînant des pieds.*

Afslonster, z. v. *Celle qui fripe, qui use nonchalamment ses habits.*

Afslonzen, zw. *en* afsch. w. b. *Friper, user nonchalamment ses habits.*

Afslonzer, z. m. *Celui qui fripe, qui use nonchalamment ses habits.*

Afslonzing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de friper, d'user nonchalamment ses habits.*

Afsloven (zich), zw. *en* afsch. w. b. *Se tuer* ou *se crever à force de travailler.*

Afsluipen, (*sloop af, slopen af, afgeslopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'esquiver, descendre* ou *s'éloigner furtivement.*

Afsluiten, (*sloot af, sloten af, afgesloten*,) st. *en* afsch. w. b. Sluiten. *Fermer, clore.* ‖ Eene rekening —, *solder un compte.* ‖ De boeken —, *régler les livres.* ‖ Afzonderen. *Séparer par une cloison, par une haie* ou *par un enclos.*

Afsluiting, z. v. *Action de fermer, clôture*, f. ‖ Afzondering. *Séparation.* ‖ Heining. *Clôture, cloison, séparation, barrière*, f.

Afsluitsel, z. o. *Clôture, cloison, séparation, barrière*, f.

Afsmakken, zw. *en* afsch. w. b. *Précipiter, jeter avec force de haut en bas.*

Afsmeden, zw. *en* afsch. w. b Door smeden afzonderen. *Séparer en forgeant.* ‖ Door smeden verslijten. *User en forgeant.* ‖ b. *en* o. (met *hebben*). Ten einde smeden. *Achever* ou *finir de forger.* ‖ Zich —. *Se fatiguer en forgeant.*

Afsmeeken, zw. *en* afsch. w. b. Smeeken, dat iets nederkome. *Prier qu'une chose descende d'en haut.* ‖ Door smeeken trachten te verkrijgen. *Implorer, tâcher d'obtenir à force de prières.* ‖ Zij heeft mijne hulp afgesmeekt, *elle a imploré mon secours.* ‖ (jurispr.) *Impétrer.*

Afsmeeker, z. m. *Celui qui implore, qui tâche d'obtenir à force de prières, suppliant*, m.

Afsmeeking, z. v. *Supplication, prière, imploration*, f. ‖ (jurispr.) *Impétration*, f.

Afsmeekster, z. v. *Celle qui implore, suppliante*, f.

Afsmelten, (*smolt af, afgesmolten*,) st. *en* afsch. w. b. Door smelten scheiden. *Séparer en fondant, faire tomber par la fusion.* ‖ b. *en* o. (met *hebben*). Ten einde smelten. *Finir* ou *achever de fondre.* ‖ o. (met *zijn*). *Se séparer en fondant, tomber par la fusion, fondre, se fondre.*

Afsmelting (zond. mv.), z. v. *Séparation* f. *par la fonte.*

Afsmeren, zw. *en* afsch. w. b. Het gesmeerde wegnemen. *Ôter* ou *enlever la graisse, le beurre.* ‖ Ten einde smeren. *Achever* ou *finir de graisser.* ‖ (fig.) Afrossen. *Rosser, étriller.*

Afsmetten, zw. *en* afsch. w. b. (archit.) *Tringler, cingler.*

Afsmijten, (*smeet af, smeten af, afgesmeten*), st. *en* afsch. w. b. Naar beneden smijten. *Jeter de haut en bas.* ‖ (man.) *Démonter.* ‖ Door smijten afscheiden. *Abattre, faire tomber, séparer en jetant.* ‖ Een huis —, *abattre une maison.*

Afsmijter, z. m. *Celui qui abat, qui jette de haut en bas.*

Afsnauwen, zw. *en* afsch. w. b. *Rabrouer.*

Afsnauwer, z. m. *Rabroueur*, m.

Afsnauwster, z. v. *Rabroueuse*, f.

Afsnede, z. v. Afdeeling. *Division, section*, f. ‖ Paragraaf. *Paragraphe*, m. ‖ — van een vers, *césure* f. *d'un vers.*

Afsnijden, (*sneed af, sneden af, afgesneden*,) st. *en* afsch. w. b. Door snijden naar beneden doen komen. *Faire tomber en coupant.* ‖ Door snijden afzonderen. *Couper, trancher.* ‖ Het haar —, *couper les cheveux.* ‖ Iemand het hoofd —, *trancher la tête à qq.* ‖ Iemands

levensdraad —, *trancher le fil des jours de qq.* ‖ Eenen hond den staart en de ooren —, *écourter un chien.* ‖ Zijne nagels —, *se rogner les ongles.* ‖ De korst van het brood —, *écroûter le pain.* ‖ (chir.) *Reséquer.* ‖ De handen —, *couper* ou *amputer les mains.* ‖ Een boek —, *rogner un livre.* ‖ Het gesprek —, *couper court à la conversation.* ‖ Afzonderen. *Séparer.* ‖ Breken. *Rompre.* ‖ De vriendschap —, *rompre avec qq.* ‖ Eene gewoonte —, *abolir une coutume.* ‖ Misbruiken —, *retrancher des abus.* ‖ Iemand den weg —, *couper le chemin à qq.* ‖ (chass.) Het wild den weg —, *couper la bête.* ‖ Den vijand den aftocht —, *couper la retraite à l'ennemi.* ‖ Alle hoop —, *ôter toute espérance.* ‖ De levensmiddelen —, *couper les vivres.* ‖ Zich den hals —, *se couper la gorge.*

AFSNIJDER, z. m. *Découpeur, celui qui coupe, qui tranche*, m.

AFSNIJDING, z. v. *Action de couper, de trancher, coupe, taille*, f. ‖ — van misbruiken, *retranchement* m. *d'abus.* ‖ — van 't koren, *coupe des blés.* ‖ (gramm.) *Aphérèse, apocope*, f. ‖ (chir.) *Resection*, f.

AFSNIJDSEL, z. o. *Rognure, retaille, partie coupée*, f.

AFSNIJDSTER, z. v. *Découpeuse, celle qui coupe, qui tranche*, f.

AFSNIPPELEN, ZW. *en* afsch. w. b. *Zie* AFSNIPPEREN.

AFSNIPPELING, z. v. *Zie* AFSNIPPERING.

AFSNIPPEREN, ZW. *en* afsch. w. b. *Couper en petits morceaux, ôter peu à peu en coupant.* ‖ (fig.) Afgesnipperde uren. *Heures dérobées*, f. pl.

AFSNIPPERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couper en petits morceaux, d'ôter peu à peu en coupant.*

AFSNOEIEN, ZW. *en* afsch. w. b. *Ébrancher, élaguer, tailler, émonder.* ‖ De takken eens booms —, *ébrancher, émonder* ou *élaguer un arbre.* ‖ Ten einde snoeien. *Finir* ou *achever d'ébrancher, d'élaguer, de tailler.*

AFSNOEIER, z. m. *Élagueur, émondeur*, m.

AFSNOEIING, z. v. *Élagage*, m., *taille*, f., *ébranchement*, m.

AFSNOEISEL, z. o. *Branches coupées, émondes*, f. pl., *ébarbure, tonture*, f.

AFSNUITEN, (*snoot af, snoten af, afgesnoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Ôter en mouchant.* ‖ De kaars —, *moucher la chandelle.* ‖ (constr.) *Délarder.*

AFSNUITER, z. m. *Celui qui ôte en mouchant.*

AFSNUITING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de moucher la chandelle.* ‖ (constr.) *Délardement*, m.

AFSNUITSEL, z. o. *Mouchure*, f.

AFSOLLEN, ZW. *en* afsch. w. b. *Fatiguer qq. en le bernant, en le jetant et en le roulant.*

AFSPANEN, ZW. *en* afsch. w. b. *Ôter avec une spatule.* ‖ De boter —, *flûter le beurre.*

AFSPANNEN, (*spande af, afgespannen*), st. *en* afsch. w. b. *Détendre, débander, lâcher.* ‖ Eenen boog —, *débander un arc.* ‖ Den haan van een pistool —, *débander un pistolet.* ‖ Uitspannen. *Dételer.* ‖ Met spannen meten. *Mesurer par empans.*

AFSPANNER, z. m. *Celui qui débande.* ‖ Uitspanner. *Celui qui dételle.*

AFSPANNING, z. v. Het afspannen. *Action* f. *de détendre, de débander, de dételer, dételage*, m. ‖ Herberg. *Auberge, hôtellerie*, f.

AFSPELDEN, ZW. *en* afsch. w. b. *Ôter les épingles de qc.*

AFSPELEN, ZW. *en* afsch. w. b. *Gagner en jouant.* ‖ Ten einde spelen. *Achever* ou *finir de jouer.*

AFSPETEN, ZW. *en* afsch. w. b. (cuis.). *Ôter de la broche.*

AFSPIEDEN, ZW. *en* afsch. w. b. *Épier.*

AFSPIEGELEN, ZW. *en* afsch. w. b. *Réfléchir l'image d'un objet dans un miroir, miroiter.* ‖ (fig.) Zich —. *Se peindre.*

AFSPIEGELING, z. v. *Action de réfléchir l'image d'un objet dans un miroir, réflexion, réverbération*, f., *miroitement*, m. ‖ Afgespiegeld beeld. *Image réfléchie*, f.

AFSPIJZEN, ZW. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Finir de manger.*

AFSPINNEN, (*spon af, afgesponnen*,) st. *en* afsch. w. b. *Séparer en filant.* ‖ Ten einde spinnen. *Achever* ou *finir de filer.*

AFSPITTEN, ZW. *en* afsch. w. b. Door spitten afzonderen. *Séparer en bêchant.* ‖ Ten einde spitten. *Achever* ou *finir de bêcher.* ‖ (cuis.) Van het spit doen. *Ôter de la broche.*

AFSPLIJTEN, (*spleet af, spleten af, afgespleten*), st. *en* afsch. w. b. Door splijten afzonderen. *Séparer en fendant.* ‖ o. (met *zijn*). *Se séparer en se fendant, se fendre, éclater, s'éclater, se rompre.*

AFSPLIJTING, z. v. *Action* f. *de séparer en fendant.*

AFSPLINTEREN, ZW. *en* afsch. w. b. *Ôter par petites pièces, par éclats, faire tomber en éclats.* ‖ o. (met *zijn*). *Éclater, se briser, se rompre par éclats.*

AFSPLINTERING, z. v. *Action* f. *d'ôter par petites pièces, par éclats.* ‖ Splinter. *Éclat*, m.

AFSPOELEN, ZW. *en* afsch. w. b. Door spoelen afzonderen. *Dégravoyer, enlever* ou *emporter en lavant, en rinçant.* ‖ De zee spoelde een stuk van den dijk af, *la mer emporta une partie de la digue.* ‖ Het water heeft de aarde van den voet dezes booms afgespoeld, *l'eau a déchaussé cet arbre.* ‖ De wagenraderen —, *débourber les roues d'une voiture.* ‖ Door spoelen reinigen. *Rincer, laver.* ‖ Glazen —, *rincer des verres.* ‖ (fig.) Zijn verdriet in een glas wijn —, *noyer son chagrin dans le vin.* ‖ (méd.) *Lotionner.* ‖ Afwinden. *Dévider, bobiner.* ‖ Ten einde winden. *Finir de dévider, de bobiner.* ‖ De zijde —, *décreuser la soie.* ‖ o. (met *zijn*). Er is een stuk van den dijk afgespoeld, *l'eau a emporté, enlevé* ou *entraîné une partie de la digue.*

AFSPOELING, z. v. *Dégravoiement*, m. ‖ Reiniging. *Action* f. *de laver, de rincer.* ‖ Afwinding. *Action* f. *de dévider.*

AFSPRAAK, z. v. *Convention verbale*, f.

AFSPREKEN, (*sprak af, spraken af, afgesproken*,) st. *en* afsch. w. b. Afspraak maken. *Convenir verbalement de qc., arrêter, convenir de, concerter.* ‖ Zich —. Door spreken afmatten. *S'épuiser* ou *se fatiguer à force de parler.*

AFSPRINGEN, (*sprong af, afgesprongen*,) st. en afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). Naar beneden springen. *Sauter de haut en bas, descendre en sautant, sauter.* ‖ Zich springend verwijderen. *S'éloigner en sautant.* ‖ Zich plotseling verwijderen. *S'écarter subitement de qc.* ‖ Geene plaats hebben. *Ne pas avoir lieu, manquer.* ‖ Onze reis is nogmaals afgesprongen, *notre voyage est de nouveau différé.* ‖ Weêrkaatsen. *Rebondir, rejaillir.* ‖ Springen en afvallen. *Sauter en éclats, éclater, s'éclater, se détacher par éclats* ou *par écailles, tomber.* ‖ Het vernis springt af, *le vernis tombe.* ‖ De snaren sprongen af, *les cordes se rompirent.* ‖ (méc.) *Se débander, se détendre.* ‖ Het slot sprong af, *la serrure se détendit.* ‖ b. *Faire tomber en sautant.* ‖ Zich —. *Se fatiguer à force de sauter.*

Afspringer, z. m. *Celui qui saute du haut en bas.*
Afspringing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de sauter du haut en bas, bond, rejaillissement*, m.
Afspruiten, (*sproot af, sproten af, afgesproten.*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Afstammen. *Descendre, être issu.*
Afspruitsel, z. o. *Rejeton*, m.
Afspuiten, (*spoot af, spoten af, afgespoten*), st. *en* afsch. w. b. *Nettoyer en seringuant.*
Afstaan, (*stond af, afgestaan,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Op eenen afstand staan. *Être éloigné, être à quelque distance.* ‖ Laten varen. *Renoncer à, se désister de.* ‖ Ik sta van den koop af, *je me désiste du marché.* ‖ Afstand doen. *Céder, transmettre, faire concession d'une chose.* ‖ De kroon —, *abdiquer la couronne.*
Afstaanbaar, bn. *Cessible.*
Afstaand, bn. Afgelegen. *Éloigné, distant.* ‖ (bot.) *Ouvert.* ‖ —e bladsteel, *pédoncule ouvert*, m.
Afstammeling, z. m. *en* v. *Descendant*, m., *descendante*, f., *rejeton*, m.
Afstammelinge, z. v. *Descendante*, f.
Afstammen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre, être issu, tirer son origine de.* ‖ (gramm.) *Dériver.* ‖ Dat woord stamt van het Latijn af, *ce mot dérive du latin.*
Afstamming, z. v. *Origine, descendance, extraction*, f. ‖ (gramm.) *Dérivation, étymologie*, f.
Afstampen, zw. *en* afsch. w. b. Door stampen afzonderen. *Séparer en pilant.* ‖ Door stampen verslijten. *User à force de piler.* ‖ Ten einde stampen. *Finir de piler.* ‖ Zich —. *Se fatiguer à force de piler.*
Afstamping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de séparer en pilant.*
Afstand, z. m. Afgelegenheid. *Distance*, f., *éloignement, espace*, m. ‖ (astr.) Verste — eener planeet van de aarde, *apogée*, f. ‖ Kortste — eener planeet van de aarde, *périgée*, f. ‖ Onderscheid. *Différence, distance*, f. ‖ Overlating. *Cession, renonciation, résignation*, f. ‖ — doen. Laten varen. *Abandonner, renoncer à, se désister de.* ‖ — doen van zijn recht, *céder son droit.* ‖ — doen van eene nalatenschap, *abandonner une succession.* ‖ — doen van den troon, *abdiquer le trône.*
Afstanddoener, z. m. *Celui qui abandonne, qui cède, cessionnaire*, m.
Afstanddoenster, z. v. *Cessionnaire*, f.
Afstandsmeter, z. m. *Cosmolabe*, m.
Afstandswijzer, z. m. *Table* f. *des distances entre les principales villes.*
Afstappen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Descendre, mettre pied à terre.* ‖ Wij zullen in den Arend —, *nous descendrons à l'Aigle.* ‖ (fig.) Laten varen. *Quitter, abandonner, céder qc., renoncer à, se désister de.* ‖ Van zijn voornemen —, *renoncer à son projet.* ‖ b. Met stappen afmeten. *Mesurer en faisant des pas.*
Afsteken, (*stak af, staken af, afgestoken,*) st. *en* afsch. w. b. Met steken naar beneden brengen. *Faire tomber en piquant, en perçant, en poussant.* ‖ Eenen ruiter van zijn paard —, *faire tomber un cavalier de son cheval.* ‖ Iemand de loef —, *gagner le lof à qq.*; (fig.) *damer le pion à qq.* ‖ Een dier de keel —, *égorger un animal.* ‖ Zoden —, *couper des gazons.* ‖ Eene legerplaats —, *tracer un camp.* ‖ Een vaarwater —, *marquer une passe.* ‖ Aftappen. *Tirer, soutirer.* ‖ Wijn —, *tirer du vin.* ‖ Met steken afteekenen. *Marquer, tracer.* ‖ (fig.) Afnemen. *Prendre, ôter.* ‖ Afvuren. *Tirer, décharger.* ‖ Het kanon —, *tirer le canon.* ‖ o. (met *zijn*). Van land steken. *Alarguer, s'éloigner de terre, dériver, partir.* ‖ (met *hebben*). Grootelijks verschillen. *Trancher, contraster.*
Afsteker, z. m. *Celui qui fait tomber en poussant.* ‖ — eener legerplaats, *celui qui marque ou trace un camp.*
Afsteking, z. v. Vertrek. *Départ*, m. ‖ Afteekening. *Tracement*, m. ‖ — van een vuurwapen, *déchargement* m. *d'une arme à feu.*
Afstel, z. o. (prov.) Uitstel is geen —, *ce qui est différé n'est pas perdu.*
Afstelbaar, bn. *Amovible, destituable.*
Afstelbaarheid, z. v. *Amovibilité*, f.
Afstelen, (*stal af, stalen af, afgestolen,*) st. *en* afsch. w. b. *Voler, dérober.*
Afstellen, zw. *en* afsch. w. b. Op eenen afstand stellen. *Mettre à quelque distance.* ‖ Afzetten. *Déposer, destituer.* ‖ Afschaffen. *Abolir, abroger.* ‖ Eene wet —, *abroger une loi.*
Afsteller, z. m. *Celui qui dépose, qui destitue.* ‖ Afschaffer. *Qui abolit.*
Afstelling, z. v. Afzetting. *Déposition, destitution*, f. ‖ Afschaffing. *Abolition*, f.
Afstemmen, zw. *en* afsch. w. b. Bij stemming verwerpen. *Rejeter à la pluralité des voix.* ‖ Het stemmen eindigen. *Finir de voter.*
Afstemming, z. v. *Rejet*, m.
Afsterven, (*stierf af, afgestorven*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Mourir.* ‖ Mijne ouders zijn mij afgestorven. *Mes parents sont morts.* ‖ (fig). Der wereld —, *mourir au monde.* ‖ Den vermaken —, *mourir aux plaisirs.* ‖ (fig.) Onze vriendschap sterft af, *notre amitié se refroidit, diminue.* ‖ Het —, z. o. *Mort*, f., *décès*, m.
Afsterving (zond. mv.) z. o. *Mort*, f., *décès*, m. ‖ Vóór zijne —, *avant sa mort.*
Afstevenen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Mettre à la voile, partir.*
Afstieren, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Afsturen.
Afstijgen, (*steeg af, stegen af, afgestegen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Afklimmen. *Descendre, mettre pied à terre.*
Afstijging, z. v. *Descente*, f.
Afstippen, zw. *en* afsch. w. b. *Pointiller, ponctuer.*
Afstipping, z. v. *Ponctuation*, f.
Afstoffen, zw. *en* afsch. w. b. *Épousseter, ôter* ou *enlever la poussière.*
Afstoffing, z. v. *Action* f. *d'épousseter.*
Afstoken, zw. *en* afsch. w. b. Met stoken verminderen. *Diminuer en brûlant.* ‖ Ten einde stoken. *Finir d'allumer* ou *d'attiser le feu.*
Afstoking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'attiser suffisamment le feu.*
Afstompen, zw. *en* afsch. w. b. Met stompen verwijderen. *Éloigner en donnant des coups de poings.*
Afstompen, st. *en* afsch. w. b. Stomp maken. *Émousser, épointer.* ‖ (fig.) *Hébéter.* ‖ Afkanten. *Écorner.* ‖ Wilgen —, *receper des saules.*
Afstomping, z. v. *Épointage, épointement*, m.
Afstoomen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner à la vapeur, partir par le chemin de fer, avec le bateau à vapeur.*
Afstoot, z. m. *Zie* Terugstoot.
Afstooten, (*stiet af, afgestooten,*) st. *en* afsch. w. b. Naar beneden stooten. *Pousser de haut en bas, précipiter.* ‖ Door stooten verwijderen. *Éloigner en poussant.* ‖ Door stooten afzonderen. *Détacher en poussant, abattre.* ‖ De stier heeft zijne horens afgestooten, *le taureau s'est écorné.* ‖ (tann.) De huiden —, *drayer les peaux.* ‖ (mus.) Afgestooten noot, *note détachée*, f.

AFSTOOTER, z. m. *Celui qui pousse de haut en bas.*
AFSTOOTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pousser de haut en bas.* ‖ — der noten, *staccato*, m. ‖ (phys.) *Répulsion*, f.
AFSTOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Ten einde stoppen. *Achever de reprendre, de raccommoder.*
AFSTORMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). (mil.) *S'avancer pour monter à l'assaut.*
AFSTORTEN, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden storten. *Verser, répandre de haut en bas.* ‖ Afwerpen. *Jeter* ou *pousser de haut en bas, précipiter.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber de haut en bas, se précipiter.*
AFSTORTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de verser, de jeter de haut en bas.*
AFSTOVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Achever d'étuver.*
AFSTRAFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Punir, châtier, faire subir une punition.* ‖ Zich laten —, *se soumettre à une punition méritée, recevoir patiemment une punition méritée.*
AFSTRAFFING, z. v. *Punition*, f., *châtiment*, m.
AFSTRALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Rayonner, darder des rayons, briller, resplendir.* ‖ Straalswijze afloopen. *Découler, tomber en jaillissant.*
AFSTRALING, z. v. *Rayonnement*, m., *lueur, splendeur*, f.
AFSTRIJDEN, (*streed af, streden af, afgestreden*,) st. *en* afsch. w. b. Met strijden ontnemen. *Enlever en combattant.* ‖ Betwisten. *Contester, disputer.* ‖ Loochenen. *Nier, dénier.* ‖ Zich —. *S'épuiser à force de se battre.* ‖ o. (met *hebben*). Ten einde strijden. *Finir de combattre, de disputer.*
AFSTRIJKEN, (*streek af, streken af, afgestreken*,) st. *en* afsch. w. b. Door strijken afzonderen, nederlaten. *Abaisser, baisser, mettre bas, faire descendre.* ‖ Afdoen. *Ôter, enlever*, ‖ Eene korenmaat —, *rader, racler une mesure de grain.* ‖ Door strijken reinigen. *Essuyer.* ‖ o. (met *zijn*). Weggaan. *S'esquiver, filer.*
AFSTRIJKER, z. m. *Racloir*, m.
AFSTRIJKING (zond. mv.), z. v. *Action de baisser.* ‖ — eener korenmaat, *action* f. *de racler une mesure de grain.* ‖ Reiniging. *Action* f. *d'essuyer.*
AFSTROOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre, être emporté par le courant, dériver.* ‖ (fig.) *Se disperser.* ‖ Het volk stroomde af, *le monde se dispersa.* ‖ b. Door stroomen afscheiden. *Enlever* ou *emporter en coulant.*
AFSTROOPEN, zw. *en* afsch. w. b. Afvillen. *Écorcher, dépouiller, ôter* ou *enlever la peau.* ‖ Eenen haas de huid —, *dépouiller un lièvre.* ‖ (chir.) *Excorier.* ‖ Plunderen. *Piller, ravager, saccager.*
AFSTROOPER, z. m. Vilder. *Écorcheur*, m. ‖ Plunderaar. *Pillard, pilleur, ravageur, saccageur*, m.
AFSTROOPING, z. v. Het villen. *Action* f. *d'écorcher.* ‖ Plundering. *Pillage, sac*, m.
AFSTUIT, z. m. *Contre-coup, ricochet*, m.
AFSTUITEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rebondir, rejaillir.* ‖ Iets op iemand laten —, *se décharger de qc. sur qq.*
AFSTUITING (zond. mv.), z. v. *Rebondissement, rejaillissement*, m.
AFSTUIVEN, (*stoof af, stoven af, afgestoven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être enlevé* ou *emporté par le vent.* ‖ Het zand stuift van den berg af, *le vent emporte le sable de la montagne.* ‖ (fig.) Zich schielijk verwijderen. *Descendre, s'éloigner* ou *sortir brusquement.*
AFSTUIVIN, z. v. *Action* f. *du vent qui emporte la poussière.*

AFSTUREN, zw. *en* afsch. w. b. Door sturen verwijderen. *Faire changer de direction à l'aide du gouvernail.* ‖ Afzenden. *Dépêcher, expédier, envoyer.*
AFSULLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser en bas.*
AFTAFELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Finir un repas.*
AFTAKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dégréer.* ‖ o. (met *hebben*). *Décapeler.*
AFTAKELING, z. v. *Dégréement*, m.
*AFTALEN, zw. *en* afsch. w. b. In welsprekendheid overtreffen. *Surpasser en éloquence.*
AFTAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer* (*un liquide*) *d'un tonneau.* ‖ Bier in fleschen —, *mettre de la bière en bouteilles.* ‖ Van 't eene vat in 't andere —, *soutirer.* ‖ Leeg maken. *Vider.* ‖ Laten afloopen. *Faire écouler.* ‖ Het water eener gracht —, *saigner un fossé.* ‖ (chir.) Iemand het water —, *faire la ponction à qq.* (chir.) ‖ Iemand bloed —, *tirer du sang à qq., saigner qq.* ‖ Iemand te veel bloed —, *saigner qq. au blanc.*
AFTAPPER, z. m. *Celui qui tire un liquide d'un tonneau.* ‖ (hydraul.) *Celui qui fait écouler l'eau.*
AFTAPPING, z. v. *Action* f. *de tirer un liquide d'un tonneau.* ‖ (hydraul.) *Action* f. *de faire écouler l'eau.* ‖ Oversteking. *Soutirage*, m. ‖ (chir.) *Saignée*, f. ‖ (chir.) — van 't water, *ponction*, f.
AFTARNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Découdre, séparer en décousant.* ‖ Ten einde tarnen. *Finir de découdre.*
AFTEEKENAAR, z. m. *Dessinateur, délinéateur, traceur*, m.
AFTEEKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dessiner, crayonner, tracer, marquer.* ‖ Eene legerplaats —, *marquer* ou *tracer un camp.* ‖ Ten einde teekenen. *Achever de dessiner.*
AFTEEKENING, z. v. *Dessin, tracé, tracement, plan*, m., *délinéation*, f.
AFTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. Door tellen afscheiden. *Décompter, déduire.* ‖ De juiste som tellen. *Compter au juste une somme d'argent.* ‖ Ten einde tellen. *Finir de compter.* ‖ Een werk tot misdruk —, *mettre un livre à la rame.*
AFTELLING, z. v. *Action* f. *de décompter, de compter.*
*AFTER, voorz. *Zie* ACHTER.
AFTEREN, zw. *en* afsch. w. b. Vermageren. *Décharner, amaigrir.*
AFTERREN, zw. *en* afsch. w. b. Met teer bestrijken. *Goudronner.*
AFTERNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFTARNEN.
*AFTIEGEN, (*toog af, togen af, afgetogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir, s'en aller.*
AFTILLEN, zw. *en* afsch. w. b. Aflichten. *Soulever, ôter, lever* ou *enlever qc. de lourd.*
AFTOBBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fatiguer, lasser.* ‖ Zich —. *Se fatiguer, s'épuiser, se tourmenter à l'excès, se lasser.*
AFTOBBING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se fatiguer, de se lasser.*
AFTOCHT, z. m. *Retraite*, f. ‖ Den — blazen, *sonner la retraite.* ‖ Den — slaan, *battre la retraite.* ‖ — der troepen uit eene stad, *sortie* f. *des troupes.*
AFTONNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mesurer en tonneaux.*
AFTOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étêter, écimer un arbre, couper la cime, la tête d'un arbre.*
AFTORNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* AFTARNEN.

Aftouwen, zw. *en* afsch. w. b. *Corroyer*, *apprêter des peaux.* ‖ Afranselen. *Rosser*, *étriller.*

Aftrappen, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden trappen. *Jeter de haut en bas à coups de pied.* ‖ Door trappen verwijderen. *Éloigner* ou *chasser à coups de pied.* ‖ Door trappen afzonderen. *Séparer en heurtant avec le pied.* ‖ Met trappen eindigen. *Achever de fouler.* ‖ o. (met *zijn*). *Descendre.* ‖ (met *hebben*). Van zich —, *se défendre par des coups de pied.*

Aftred (-**treden**), z. m. *Degré*, m., *marche*, f. ‖ *Zie* **Aftreding.**

Aftreden, (*trad af*, *traden af*, *afgetreden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Naar beneden treden. *Descendre*, *mettre pied à terre.* ‖ Van eene hoogte —, *descendre d'une hauteur.* ‖ Bij iemand —, *descendre chez qq.* ‖ (fig.) Afwijken. *S'éloigner*, *s'écarter.* ‖ Van het tooneel —, *quitter la scène.* ‖ Van den troon —, *quitter le trône*, *abdiquer la couronne.* ‖ Van het pad der deugd —, *s'écarter du sentier de la vertu.* ‖ Een ambt nederleggen. *Quitter une charge*, *un emploi*, *sortir de charge*, *quitter une fonction.* ‖ b. Door treden afscheiden. *Séparer* ou *détacher en marchant.* ‖ Door treden afmeten. *Mesurer par des pas.*

Aftreding (zond. mv.), z. v. *Descente*, *sortie*, f. ‖ Afwijking. *Éloignement*, *écart*, m. ‖ Ontslag. *Démission*, f.

Aftrek (zond. mv.), z. m. Het aftrekken. *Déduction*, f. ‖ Na — der schulden, *déduction faite des dettes.* ‖ Vertier. *Débit*, *débouché*, m. ‖ Die waren hebben geenen —, *ces articles n'ont point de débit.* ‖ Afkorting. *Rabais*, m.

Aftrekken, (*trok af*, *afgetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. Naar beneden trekken. *Tirer en bas* ‖ Ik trok hem van de bank af, *je le tirai à bas du banc.* ‖ Doortrekken, verwijderen. *Éloigner en tirant*, *arracher*, *enlever*, *ôter*, *tirer.* ‖ (fig.) De hand van iemand —, *abandonner qq.* ‖ Het bed —, *défaire le lit.* ‖ Het vel —, *écorcher.* ‖ (fig.) Iemand het masker —, *démasquer qq.*, *arracher le masque à qq.* ‖ Afkeeren. *Détourner*, *distraire.* ‖ Zijn hart is van mij afgetrokken, *il n'a plus d'affection pour moi.* ‖ Zich van de wereld —, *quitter le monde.* ‖ (arith.) *Soustraire.* ‖ Afkorten. *Rabattre*, *déduire*, *décompter*, *défalquer.* ‖ Aftappen. *Soutirer.* ‖ Overhalen. *Distiller.* ‖ (pharm.) *Infuser.* ‖ (constr.) Eenen balk —, *tracer une poutre.* ‖ Ten einde trekken. *Tirer jusqu'au bout.* ‖ Afdrukken. *Imprimer*, *tirer.* ‖ Zich —. *Se fatiguer en tirant.* ‖ (met *zijn*.) Vertrekken. *S'éloigner*, *partir*, *se retirer.* ‖ Het onweder trekt af, *l'orage passe.* ‖ Van de wacht aftrekken, *descendre la garde.* ‖ Afgetrokken denkbeeld, *idée abstraite*, f. ‖ Afgetrokken thee, *thé trop clair*, m. ‖ Atrekkende spier, *muscle abducteur*, m.

Aftrekker, z. m. *Détente*, f. ‖ Krasser. *Tire-bourre*, m. ‖ Aftrekspier. *Muscle abducteur* m.

Aftrekking, z. v. *Action* f. *de tirer*, *d'arracher*, *d'enlever.* ‖ (arith.) *Soustraction*, f. ‖ Korting. *Rabais*, *escompte*, m. ‖ Overhaling. *Distillation*, f. ‖ (log.) *Abstraction*, f. ‖ (pharm.) *Infusion*, f.

Aftreksel, z. o. Overhaling. *Distillation* ‖ (pharm.) *Infusion*, f.

Aftrekspier, z. v. *Muscle abducteur*, m.

Aftreuren (**zich**), zw. *en* afsch. w. wederk. *Se consumer de tristesse.*

Aftroetelen, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir par des caresses.*

Aftroeteling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'obtenir par des caresses.*

Aftroefster, z. v. *Qui coupe avec un atout.*

Aftroeven, z. w. *en* afsch. w. b. *Couper avec un atout.* ‖ Toesnauwen. *Rabrouer.*

Aftroever, z. m. *Qui coupe avec un atout.*

Aftroeving (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couper avec un atout.*

Aftroggelaar, z. m. *Escroc*, m.

Aftroggelen, z. w. *en* afsch. w. b. *Obtenir par ruse*, *par fraude* ou *par flatterie*, *escroquer.*

Aftroggeling, z. v. *Action d'obtenir par ruse*, *par fraude* ou *par flatterie*, *d'escroquer*, *escroquerie*, f.

Aftrok, z. m. *Zie* **Aftrek.**

Aftrommelen, **aftrommen**, zw. *en* afsch. w. b. Door trommelen verwijderen. *Chasser au son du tambour.* ‖ Bij trommelslag afkondigen. *Publier au son du tambour.* ‖ o. (met *hebben*.) *Achever de battre le tambour.*

Aftrompen, **Aftrompetten**, zw. *en* afsch. w. b. *Publier à son de trompe.*

Aftroonen, zw. *en* afsch. w. b. *Demander* ou *obtenir qc. en flattant*, *en cajolant.*

Aftrooning (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'obtenir en flattant.*

Aftuigen, zw. *en* afsch. w. b. *Dégréer.*

Aftuimelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*.) *Culbuter*, *tomber de haut en bas*, *dégringoler.*

Aftuimeling, z. v. *Culbute*, *dégringolade*, f.

Aftuinen, zw. *en* afsch. w. b. Afheinen. *Enclore clore*, ou *entourer de haies.*

Aftuining, z. v. *Enclos*, m , *clôture*, *enceinte de haies*, *haie*, f.

Afvaardigen, zw. *en* afsch. w. b. Vaardig maken en afzenden. *Expédier*, *envoyer*, *dépêcher.* ‖ Eenen brief —, *expédier une lettre* ‖ Eenen bode —, *dépêcher un courrier.* ‖ Een schip —, *expédier un navire.* ‖ (fig.) Iemand kort en goed —, *donner son compte à qq.*

Afvaardiger, z. m. *Expéditeur*, *expéditionnaire*, m.

Afvaardiging, z. v. *Expédition*, f., *envoi*, m. ‖ Afgevaardigde personen. *Députation*, f.

Afvaardigster, z. v. *Celle qui expédie*, *expéditionnaire*, f.

Afvaart, z. v. Het afvaren. *Départ*, m. ‖ (mar.) *Partance*, f. ‖ Plaats, waar men afvaart. *Lieu* m. *de départ.*

Afval, z. m. Het afvallen. *Chute*, f. ‖ Het verlaten van eenen persoon of eene zaak, waaraan men zich verpand had. *Défection*, *désertion*, f. ‖ — van eenen godsdienst. *Apostasie*, f. ‖ — van krijgsvolk. *Désertion*, f. ‖ Opstand. *Révolte*, f. ‖ ‖ De — der bladeren, *la chute des feuilles* ‖ Vermindering. *Déchet*, m. ‖ Overschot, *Reste*, m. ‖ — van geslachte dieren. *Abatis*, m., *fressure*, f. ‖ — van papier, *rognures*, f. pl. ‖ Spaanders. *Copeaux*, m. pl. ‖ — van koorn, *issues*, f. pl. ‖ — van boomen, *émondes*, f. pl. ‖ — van vlas, *étoupes*, f. pl.

Afvallen, (*viel af*, *afgevallen*,) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). Naar beneden vallen. *Tomber de haut en bas.* ‖ Van een dak —, *Tomber du haut d'un toit.* ‖ De bladeren vallen af, *les feuilles tombent.* ‖ In krachten afnemen. *Dépérir.* ‖ Verminderen. *Diminuer.* ‖ Vermageren. *Maigrir.* ‖ Op eenen afstand vallen. *Tomber à une certaine distance.* ‖ Iemand *of* iets met opzet verlaten. *Quitter*, *abandonner.* ‖ Ontrouw *of* opstandig worden. *Se révolter*, *se rebeller.* ‖ Afvallig worden. *Abandonner.* ‖ Van den godsdienst —, *apostasier.* ‖ Van zijn geloof —, *renier sa foi.* ‖ Verschillen. *Constraster.* ‖ (mar.) Verzeilen. *Dériver.* ‖ Door vallen scheiden. *Séparer* ou *détacher en tombant.* ‖ Hij heeft zijnen neus bijna

afgevallen, *il s'est presque cassé le nez en tombant.*

Afvallig, bn. *Rebelle, révolté.* ‖ (théol.) Bij herhaling —, *laps et relaps.*

Afvallige, z. m. *en* v. *Apostat, renégat,* m. *apostate, renégate,* f.

Afvalligheid (zond. mv.), z. v. *Défection, révolte, rebellion,* f. ‖ — van het geloof, *apostasie,* f.

Afvangen, (*ving af, afgevangen,*) st. *en* afsch. w. b. Door vangen onttrekken. *Prendre, attraper.* ‖ (fig.) Iemand eene vlieg —, *attraper qq., supplanter qq. avec adresse.*

Afvaren, (*voer af, afgevaren,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn.*) Naar beneden varen. *Aller à val, aller à vau-l'eau, descendre.* ‖ Eene rivier —, *descendre une rivière.* ‖ Zich varende verwijderen. *S'éloigner en naviguant, partir, mettre à la voile.* ‖ De schuit zal weldra —, *la barque partira bientôt.* ‖ (met *hebben.*) Door varen afzonderen. *Enlever, emporter, séparer* ou *détacher en naviguant.* ‖ Varende verwijderen. *Éloigner en naviguant* ou *en voguant, transporter par eau* ou *en bateau.*

Afvechten, (*vocht af, afgevochten,*) st. *en* afsch. w. b. *Repousser en combattant.* ‖ Zich al vechtende ontdoen. *Se défaire de qc. en combattant.* ‖ Zich —. *Se fatiguer* ou *se lasser en combattant.*

Afveerdigen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Afvaardigen.

Afveerdiger, z. m. *Zie* Afvaardiger.

Afveerdiging, z. v. *Zie* Afvaardiging.

Afveerdigster, z. v. *Zie* Afvaardigster.

Afveegsel, z. o. *Balayage,* m.

Afveegster, z. v. *Celle qui époussette, qui nettoie.*

Afvegen, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden vegen. *Balayer de haut en bas.* ‖ Afstoffen. *Épousseter, ôter la poussière.* ‖ Afborstelen. *Brosser.* ‖ Schoonmaken. *Nettoyer, essuyer.* ‖ (fig.) Iemand van de kamer —, *chasser qq. de la chambre.*

Afveger, z. m. *Celui qui époussette, qui nettoie.*

Afveging, z. v. *Action* f. *d'épousseter, de nettoyer.*

Afvellen, zw. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *Zie* Vervellen.

Afvergen, zw. *en* afsch. w. b. *Exiger, demander avec instance.*

Afverging (zond. mv.), z. v *Action* f. *d'exiger, de demander avec instance.*

Afverven, zw. *en* afsch. w. b. Geheel verven. *Teindre* ou *peindre entièrement.* ‖ Ten einde verven. *Finir de teindre* ou *de peindre, donner la dernière couleur.* ‖ De verf afgeven. *Déteindre, se déteindre.*

Afverwen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Afverven.

Afvezelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se détacher en filaments.*

Afvieren zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Afvuren.

Afvijlen, zw. *en* afsch. w. b. *Limer, enlever* ou *ôter avec la lime.* ‖ (mon.) *Écouaner.*

Afvijling, z. v. *Action* f. *de limer.*

Afvijlsel, z. o. *Limaille,* f.

Afvillen, zw. *en* afsch. w. b. *Écorcher, ôter la peau, dépouiller.*

Afvilling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'écorcher.*

Afvisschen, zw. *en* afsch. w. b. *Pêcher tout le poisson.* ‖ Ten einde visschen. *Finir* ou *achever de pêcher.*

Afvleien, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir par flatterie* ou *cajolerie.*

Afvleier, z. m. *Celui qui obtient par flatterie.*

Afvleiing, z. v. *Action* f. *d'obtenir par flatterie.*

Afvliegen, (*vloog af, vlogen af, afgevlogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voler de haut en bas, descendre* ou *s'éloigner en volant.* ‖ (fig.) Wegsnellen. *Voler, courir avec grande vitesse.* ‖ Op iemands wenken —, *obéir à un clin d'œil de qq.* ‖ b. *Faire tomber en volant.*

Afvlieten, (*vloot af, vloten af, afgevloten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Découler, écouler, couler de haut en bas.*

Afvlieting, z. v. *Découlement, écoulement,* m.

Afvlijmen, zw. *en* afsch. w. b. *Couper* ou *enlever avec le bistouri, avec la lancette.*

Afvlijming (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couper* ou *d'enlever avec le bistouri.*

Afvloeien, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Découler, couler, couler de haut en bas.*

Afvloeiing, z. v. *Découlement, écoulement,* m.

Afvoederen, zw. *en* afsch. w. b. *Donner le fourrage aux bestiaux.* ‖ (taill., cout.) *Doubler entièrement.*

Afvoedering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de donner le fourrage aux bestiaux.* ‖ (taill. cout.) *Action* f. *de finir la doublure.*

Afvoer (zond. mv.), z. m. *Transport,* m.

Afvoerder, z. m. Voerman. *Voiturier,* m. ‖ Schuitvoerder. *Batelier,* m.

Afvoeren, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden voeren. *Descendre.* ‖ Voeren. *Voiturer, transporter.* ‖ Afleiden. *Détourner, écarter, éloigner.*

Afvoering (zond. mv.), z. v. *Transport,* m.

Afvorderaar, z. m. *Celui qui demande, qui exige.*

Afvorderen, zw. *en* afsch. w. b. *Exiger, demander, requrir, prétendre.*

Afvordering, z. v. *Demande, requisition, prétention, exaction,* f.

Afvormen, zw. *en* afsch. w. b. *Modeler, mouler, jeter en moule.* ‖ Ten einde vormen. *Finir de modeler, de mouler.*

Afvragen, (*vroeg* of *vraagde af, afgevraagd*), onr. *of* zw. w. b. *Demander, questionner.* ‖ (prov.) Zoo vraagt men den boeren de kunst af, *c'est ainsi qu'on tire les vers du nez à qq.*

Afvraging (zond. mv.), z. v. *Demande,* f.

Afvreten, (*vrat af, vraten af, afgevreten,*) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en mangeant, manger.* ‖ Eene weide —, *tondre un pré.*

Afvriezen, (*vroor* of *vroos af, afgevroren* of *afgevrozen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber par l'effet de la gelée.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de geler.*

Afvuren, zw. *en* afsch. w. b. *Décharger, tirer une arme à feu.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de tirer, de faire feu.*

Afvuring (zond. mv.), z. v. *Décharge* f. *d'une arme à feu.*

Afwaaien, (*waaide* of *woei af, afgewaaid*), zw. *of* onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Door waaien afgezonderd worden. *Être emporté* ou *enlevé par le vent.* ‖ (met *hebben*). De vlag laten —, *arborer le pavillon.* ‖ b. *Abattre* ou *enlever en parlant du vent.*

Afwaartsch, bn. *En bas, vers le bas, en descendant.*

Afwachten, zw. *en* afsch. w. b. *Attendre.* ‖ Den vijand —, *attendre l'ennemi de pied ferme.*

Afwachter, z. m. *Celui qui attend.*

Afwachting (zond. mv.), z. v. *Attente, expectative,* f. ‖ In —, *en attendant.*

Afwaken (zich), zw. *en* afsch. w. wederk. *S'exténuer par des veilles.*

Afwalken, zw. *en* afsch. w. b. *Achever de fouler.*

Afwallen, zw. *en* afsch. w. b. Met wallen omringen. *Entourer* ou *environner de remparts.*

Afwalling, z. v. *Circonvallation,* f.

Afwandelen, zw. *en* afsch. w. b. *Descendre en se promenant.* ‖ Eenen berg —, *descendre une montagne en se promenant.* ‖ Door wan-

delen verslijten. *User en se promenant.* ‖ Zich —. *Se fatiguer par une promenade.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éloigner en se promenant.*

Afwapperen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Flotter.*

Afwasschen, (*wiesch af, afgewasschen*,) st. *en* afsch. w. b. Door wasschen afscheiden. *Enlever en lavant, nettoyer en lavant, laver, purifier.* ‖ (fig.) Zijne handen van eene zaak —, *se laver les mains de qc.* ‖ Uitwisschen. *Effacer.* ‖ Eene beleediging in iemands bloed —, *laver une injure dans le sang de qq.*

Afwasscher, z. m. *Laveur*, m.

Afwassching, z. v. *Action* f. *de nettoyer en lavant, lavage*, m. ‖ (chim.) *Lotion*, f. ‖ (pharm.) *Ablution*, f.

Afwater, z. o. *Zie* Opperwater.

Afwateren, zw. *en* afsch. w. b. Wateren. *Tabiser; moirer.* ‖ o. (met *hebben*). *Découler, s'écouler.*

Afwatering, z. v. *Écoulement* m. *de l'eau.*

Afweegster, z. v. *Celle qui pèse.*

Afweeken, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en humectant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'amollir et tomber, se détacher à force d'être trempé.*

Afweeking, z. v. *Action* f. *de détacher en humectant, de séparer en trempant.* ‖ Staat van iets dat afweekt. *État* m. *de ce qui s'amollit et tombe.*

Afweenen, zw. *en* afsch. w. b. *Expier par des larmes.* ‖ Zich —. Zich door weenen afmatten. *S'épuiser à force de pleurer.*

Afweerder, z. m. *Celui qui détourne.*

Afweerster, z. v. *Celle qui détourne.*

Afweg (-wegen), z. m. *Chemin écarté* ou *détourné, détour*, m.

Afwegen, (*woog af, wogen af, afgewogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Peser.* ‖ Ten einde wegen. *Achever* ou *finir de peser.*

Afweger, z. m. *Peseur*, m.

Afweging, z. v. *Action* f. *de peser.* ‖ (comm.) *Pesage*, m.

Afweiden, zw. *en* afsch. w. b. *Brouter* ou *manger toute l'herbe.* ‖ (fig.) Verwoesten. *Ravager, détruire.* ‖ o. (met *zijn*). (fig.) Van zijn onderwerp afwijken. *S'écarter de son sujet, faire des digressions.*

Afweiding, z. v. *Action* f. *de brouter.* ‖ (fig.) Uitweiding. *Digression*, f.

Afwelven, zw. *en* afsch. w. b. *Voûter, cintrer.*

Afwenden, zw. *en* afsch. w. b. *Détourner, écarter, éloigner.* ‖ Een gevaar —, *écarter un danger.* ‖ Eenen slag —, *parer un coup.* ‖ (mar.) Van het land —, *virer au large.*

Afwender, z. m. *Celui qui détourne.*

Afwending, z. v. Afkeering. *Action* f. *de détourner, diversion*, f. ‖ Eene — maken, *faire une diversion à.*

Afwendster, z. v. *Celle qui détourne.*

Afwennen, zw. *en* afsch. w. b. *Désaccoutumer, déshabituer, faire perdre une habitude.* ‖ Een kind van de borst —, *sevrer un enfant.* ‖ Iemand het spelen —, *désaccoutumer qq. du jeu.* Afgewende gewoonte, *habitude dont on s'est défait.* ‖ Zich iets —, *se désaccoutumer* ou *se déshabituer de qc.*

Afwenner, z. m. *Celui qui désaccoutume, qui déshabitue.*

Afwenning, z. v. *Action de faire perdre une habitude, déshabitude*, f.

Afwentelen, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler en bas, éloigner* ou *ôter en roulant.*

Afwenteling, z. v. *Action* f. *de rouler en bas, d'éloigner* ou *d'ôter en roulant.*

Afweren, zw. *en* afsch. w. b. Door weren verwijderen. *Parer, empêcher d'approcher, repousser, détourner, écarter, chasser.* ‖ Eenen stoot —, *parer un coup.* ‖ Den vijand —, *repousser l'ennemi.* ‖ De vliegen —, *chasser les mouches.*

Afwering, z. v. *Action* f. *de parer, de repousser, d'écarter, de chasser.*

Afwerken, zw. *en* afsch. w. b. Door werken naar beneden krijgen. *Descendre à force de travailler.* ‖ Door werken afzonderen. *Séparer* ou *enlever en travaillant.* ‖ Het vel van de handen afwerken, *s'écorcher les mains en travaillant.* ‖ Ten einde werken. *Finir* ou *achever un travail.* ‖ Zich van iets —, *parvenir à se débarrasser de qc.* ‖ Zich —. *S'exténuer à force de travailler.*

Afwerpen, (*wierp af, afgeworpen*.) st. *en* afsch. w. b. Naar beneden werpen. *Jeter en bas, abattre,* ‖ (man.) *démonter.* ‖ Het juk —, *secouer le joug;* (fig.) *s'affranchir.* ‖ Door werpen afzonderen. *Détacher en jetant, abattre.* ‖ Opbrengen. *Rapporter, produire, rendre.* ‖ o. (met *zijn*) (mar.) Afgieren. *Dérader.*

Afwerper, z. m. *Celui qui jette en bas, qui abat.*

Afwerping, z. v. *Action* f. *d'abattre, de jeter en bas.* ‖ Afwerping der horens bij herten, der huid bij slangen, *mue*, f.

Afwerpster, z. v. *Celle qui jette en bas, qui abat.*

Afweven, (*weefde af, afgeweven*), st. *en* afsch. w. b. *Achever un tissu.*

Afwezen, (*ik ben, hij is, wij zijn, gij zijt, zij zijn af; ik* en *hij was, wij waren, gij waart, zij waren af, afgeweest*), onreg. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Naar beneden zijn. *Être en bas.* ‖ Verwijderd zijn. *Être éloigné de.* ‖ Afgelegen zijn. *Être éloigné.* ‖ Afgezonderd zijn. *Être séparé* ou *détaché.* ‖ Zij is van haren man af, *elle est séparée de son mari.* ‖ Bevrijd zijn. *Être débarrassé, délivré* ou *exempt de.* ‖ Hij is driemaal af geweest, *il est allé trois fois à selle.* ‖ Ik kan niet — u te melden. *Je ne saurais me dispenser de vous faire connaître.* ‖ Zeer moede zijn. *Être exténué de fatigue.*

Afwezen (zond. mv.), z. o. *Absence*, f. ‖ In zijn —, *en son absence.*

Afwezend, bn. *Absent.* ‖ Men geeft den —en altoos de schuld, *les absents ont toujours tort.* ‖ Verstrooid van gedachten. *Distrait.*

Afwezendheid (zond. mv.), z. v. *Absence*, f.

Afwezig, bn. *Absent.*

Afwezigheid (zond. mv.), z. v. *Absence*, f.

Afwijken, (*week af, weken af, afgeweken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Reculer, dévier, se dévier, se retirer, s'éloigner, s'écarter, abandonner.* ‖ Van den weg —, *s'écarter du chemin.* ‖ De vijand week gisteren af, *l'ennemi s'est retiré hier.* ‖ Van de deugd —, *s'écarter de la vertu.* ‖ Van zijn onderwerp —, *s'écarter de son sujet.* ‖ (astr.) *Décliner.* ‖ (mar.) De magneetnaald wijkt af, *la boussole décline* ‖ (mar.) Het schip wijkt af, *le vaisseau décline* ou *abat.*

Afwijking, z. v. *Déviation*, f. *retraite, écart*, m. ‖ — der wervelkolom, *déviation* f. *de la colonne vertébrale.* ‖ Verwijdering. *Éloignement*, m. ‖ Verlating. *Abandon*, m. ‖ — van 't verstand, *aberration* f. *de l'esprit.* ‖ — van het kompas, *déclinaison* f. *de la boussole.* ‖ — der sterren, *aberration des étoiles.* ‖ Afbreuk. *Dérogation*, f. ‖ (rhét.) *Digression*, f.

Afwijkingskompas, z. o. *Compas azimutal*, m.
Afwijkingstafel, z. v. (mar.) *Table* f. *des déclinaisons.*
Afwijzen, (*wees af*, *wezen af*, *afgewezen*,) st. *en* afsch. w. b. Door wijzen verwijderen. *Faire signe de s'éloigner*, *de se retirer.* ‖ Weigeren. *Refuser*, *rejeter.* ‖ Eenen bedelaar —, *renvoyer un mendiant.* ‖ Een verzoek —, *refuser une demande.* ‖ Iemand —, *éconduire qq.* ‖ Afslaan. *Repousser* ‖ (jurispr.) Zijn eisch is afgewezen, *il a été débouté de sa demande.*
Afwijzing, z. v. Weigering. *Refus*, m. ‖ — van een voorstel, *rejet* m. *d'une proposition.*
Afwinden, (*wond af*, *afgewonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Dévider.* ‖ Ten einde winden. *Finir* ou *achever de dévider.*
Afwinder, z. m. *Dévideur*, m.
Afwinding, z. v. *Dévidage*, m.
Afwindster, z. v. *Dévideuse*, f.
Afwinnen, (*won af*, *afgewonnen*,) st. *en* afsch. w. b. Door winnen aan zich brengen. *Gagner.* ‖ Iemand al zijn geld —, *gagner à qq. tout son argent.* ‖ Het iemand —, *surpasser qq.*, *l'emporter sur qq.* ‖ Den vijand eene stad —, *gagner une ville sur l'ennemi.*
Afwippen, zw. *en* afsch. w. b. Met eene wip afgooien. *Faire tomber en balançant.* ‖ o. (met *zijn*). *Sauter de haut en bas.* ‖ Wippende afvallen. *Tomber en faisant la bascule.*
Afwisschen, zw. *en* afsch. w. b. Afvegen. *Essuyer.* ‖ De tranen —, *essuyer les larmes.* ‖ (chir.) *Déterger.*
Afwisscher, z. m. *Celui qui essuie.*
Afwissching, z. v. *Action* f. *d'essuyer.*
Afwisselen, zw. *en* afsch. w. b. Door wisselen bekomen. *Changer.* ‖ Vervangen. *Remplacer.* ‖ Beurtelings op elkander doen volgen. *Alterner*, *varier.* ‖ (agric.) *Alterner.* ‖ o. (met *hebben*). *Changer*, *alterner.*
Afwisselend, bn. *Alternatif*, *intermittent.* ‖ —e koorts, *fièvre intermittente*, f. ‖ —e pols, *pouls intermittent*, m. ‖ —e rijmen, *rimes croisées*, f. pl. ‖ (agric.) —e bebouwing, *alternat*, m.
Afwisseling, z. v. *Changement*, m., *variation*, *alternation*, f. ‖ (agric.) *Alternat*, m. ‖ — der koorts, *intermittence* f. *de la fièvre.* ‖ Bij —, *alternativement*, *à tour de rôle.*
Afwisselingsrecht, z. o. *Alternat*, *droit d'alterner*, m.
Afwitten, zw. *en* afsch. w. b. *Blanchir entièrement.* ‖ o. (met *hebben*). *Perdre la couleur blanche.*
Afwoekeren, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir par usure.*
Afwoekering, z. v. *Usure*, *extorsion* f. *par usure.*
Afwonen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Demeurer loin de*, *demeurer à l'écart.*
Afwrijven, (*wreef af*, *wreven af*, *afgewreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Ôter en frottant*, *frotter*, *essuyer*, *nettoyer.* ‖ De meubels —, *frotter les meubles.* ‖ Ten einde wrijven. *Finir d'essuyer*, *de frotter*, *essuyer* ou *frotter entièrement.*
Afwrijving, z. v. *Action* f. *d'ôter en frottant*, *de frotter*, *d'essuyer.*
Afwrikken, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer en faisant branler.*
Afwringen, (*wrong af*, *afgewrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Séparer en tordant.* ‖ (fig.) Afpersen. *Extorquer*, *arracher.* ‖ Ten einde wringen. *Tordre.*
Afwringing, z. v. *Action* f. *d'enlever en tordant.* ‖ (fig.) Afpersing. *Extorsion*, f.
Afzadelen, zw. *en* afsch. w. b *Desseller*, *débâter.* ‖ Een paard —, *desseller un cheval.* ‖ Eenen muilezel —, *débâter un mulet.*
Afzadeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de desseller*, *de débâter.*
Afzagen, zw. *en* afsch. w. b. *Couper avec la scie*, *scier.* ‖ Ten einde zagen. *Scier entièrement.* ‖ Schuins —, *chanfreiner.* ‖ (fig.) Afgezaagde vertelsels, *contes cent fois rebattus*, m. pl.
Afzager, z. m. *Scieur*, m.
Afzaging, z. v. *Sciage*, m., *action* f. *de scier.*
Afzakken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Naar beneden zakken. *S'affaisser*, *s'abaisser.* ‖ Mijne kousen zakken af, *mes bas tombent.* ‖ Dalen. *Descendre.* ‖ Afdrijven. *Être emporté par le courant.* ‖ De Maas —, *descendre la Meuse.* ‖ Afdeinzen. *Se retirer*, *reculer.* ‖ Wegsluipen. *S'esquiver*, *s'éclipser.* ‖ Voor den wind —, *se retirer vent arrière.*
Afzakken, zw. *en* afsch. w. b. Alles in zakken doen. *Mettre tout en sacs*, *ensacher.*
Afzakker, z. m. Die naar beneden zakt. *Qui descend.* ‖ Die wegsluipt. *Qui se retire.* ‖ *Zie* **Afzakkertje.**
Afzakker, z. m. Die alles in zakken doet. *Celui qui ensache tout.*
Afzakkertje, z. o. *Pousse-café*, m.
Afzakking, z. v. Het naar beneden zakken. *Affaissement*, m. ‖ Afdrijving. *Descente*, f. ‖ Afdeinzing. *Retraite*, f. ‖ Het in zakken doen. *Ensachement*, m.
Afzeepen, zw. *en* afsch. w. b. Met zeep wasschen. *Nettoyer avec du savon*, *savonner.*
Afzeggen, (*zeide* of *zegde af*, *afgezeid* of *afgezegd*), onr. *of* zw. w. b. *Contremander*, *révoquer.* ‖ Eene uitnoodiging intrekken. *Déprier.* ‖ Afgezegde gasten, *convives dépriés*, m. pl. ‖ Weigeren. *Refuser.*
Afzegger, z. m. *Celui qui contremande*, *qui déprie.*
Afzegging, z. v. *Action* f. *de contremander*, *de déprier.*
Afzegster, z. v. *Celle qui contremande*, *qui déprie.*
Afzeilen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Appareiller*, *mettre à la voile*, *démarrer*, *partir.* ‖ b. *Emporter* ou *briser en naviguant*, *rompre à force de voiles.*
Afzeiling, z. v. *Appareillage*, m. ‖ Bij de — der vloot, *au départ de la flotte.*
Afzendeling, z. m. *Envoyé*, *député*, m.
Afzenden, (*zond af*, *afgezonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer*, *dépêcher*, *expédier.* ‖ Boeken —, *expédier des livres.* ‖ Eenen bode —, *dépêcher un messager.*
Afzender, z. m. *Celui qui envoie*, *qui dépêche*, *qui expédié.* ‖ (comm.) *Expéditeur*, *expéditionnaire*, m.
Afzending, z. v. *Envoi*, m., *expédition*, f. ‖ — van personen, *députation* f. *de personnes.*
Afzendster, z. v. *Celle qui envoie*, *qui dépêche*, *qui expédie.*
Afzengen, zw. *en* afsch. w. b. *Roussiller*, *griller*, *flamber.* ‖ Zich het haar —, *brûler ses cheveux.* ‖ Eene gans —, *flamber une oie.* ‖ (chir.) *Cautériser.*
Afzenging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de roussiller*, *de flamber*, *de griller.*
Afzet, z. m. *Escroquerie*, f.
Afzetbaar, bn. *Amovible*, *destituable.*
Afzetbaarheid (zond. mv.), z. v. *Amovibilité*, f.
Afzetplankje, z. o. *Tablette* f. *d'équerrage.*
Afzetsel, z. o. (bot.) *Marcotte*, *bouture*, f.
Afzetster, z. v. Bedriegster. *Celle qui écorche*,

qui trompe, qui rançonne. ‖ (peint.) *Enlumineuse*, f.

Afzetten, zw. *en* afsch. w. b. Naar beneden zetten. *Mettre en bas, descendre, déposer.* ‖ Geld —, *décrier la monnaie.* ‖ Het brood —, *rabaisser le prix du pain.* ‖ Van iets verwijderd zetten. *Éloigner, écarter.* ‖ Afstellen. *Déposer, destituer.* ‖ Verkoopen. *Vendre, débiter.* ‖ (chir.) *Amputer.* ‖ Den arm —, *amputer le bras.* ‖ Afwijzen. *Éconduire.* ‖ Afdrijven. *Évacuer, purger.* ‖ Uitschudden, uitplunderen. *Dévaliser, détrousser, voler.* ‖ Bedriegen, te veel doen betalen. *Tromper, voler, rançonner, écorcher, flouer.* ‖ Speelkaarten —, *enluminer des cartes à jouer.* ‖ Landkaarten —, *colorier des cartes de géographie.* ‖ Eenen rok met galon —, *orner un habit de galon.* ‖ (agric., hort.) Inleggen. *Marcotter.* ‖ Afschaffen. *Abolir, abroger.* ‖ Achterlaten. *Laisser en quelque endroit.* ‖ (impr.) *Composer entièrement.*

Afzettend, bn. Afdrijvend. *Purgatif, apéritif, laxatif.* ‖ —e middelen, *purgatifs*, m. pl.

Afzetter, z. m. *Voleur*, m. ‖ Verlichter. *Enlumineur*, m. ‖ Bedrieger. *Escroc, écorcheur, rançonneur*, m.

Afzetterij, z. v. *Escroquerie, duperie, fourberie, flouerie, écorcherie*, f.

Afzetterskunst, z. v. *Enluminure* f.

Afzettertje, z. o. *Zie* Afzakkertje.

Afzetting, z. v. *Action* f. *de mettre en bas, de descendre, de déposer.* ‖ — van geld, *décri* m. *de la monnaie, démonétisation*, f. ‖ Afstelling. *Destitution, déposition*, f. ‖ (chir.) *Amputation*, f. ‖ Uitplundering. *Détroussement*, m. ‖ Opkleuring. *Enluminure*, f. ‖ Afschaffing. *Abolition, abrogation*, f.

Afzichtelijk, Afzichtig, bn. *Hideux, horrible à voir, difforme.*

Afzichtigheid, z. v. *Laideur extrême, difformité*, f.

Afzieden, (*zood af, zoden af, afgezoden*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire une décoction, faire bouillir.*

Afziedsel, z. o. *Décoction*, f., *élixir*, m.

Afzien, (*zag af, zagen af, afgezien*,) onr. *en* afsch. w. b. Tot het einde toe zien. *Embrasser des yeux.* ‖ Berekenen. *Calculer.* ‖ Afwachten. *Attendre.* ‖ Ik zal het einde —, *j'attendrai la fin.* ‖ Zich vergenoegen. *Se contenter.* ‖ Ik zal het hiermede maar —, *je m'en contenterai, je m'en tiendrai là.* ‖ Afkijken, afloeren. *Épier, guetter, observer, remarquer.* ‖ Door toezien leeren. *Apprendre qc. en le voyant faire.* ‖ o. (met *hebben*). ‖ De oogen van iets afwenden. *Détourner les yeux, les regards.* ‖ Laten varen. Van eene zaak —, *renoncer à une chose.* ‖ Van zijn recht —, *désister de son droit.* ‖ Van iemand —, *rompre avec qq.*

Afzijn, onreg. *en* afsch. w. b. (met *zijn*). *Zie* Afwezen.

Afzijn (zond. mv.), z. o. *Absence*, f.

Afzijpelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Afsijpelen.

Afzijpen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Afsijpelen.

Afzijperen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Afsijpelen.

Afzingen, (*zong af, afgezongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Finir* ou *achever de chanter.* ‖ Van de wijs —, *faire perdre la mélodie à qq.* ‖ Zich —. *S'épuiser à force de chanter.*

Afzinnig, bn. *Zie* Onzinnig.

Afzitten, (*zat af, zaten af, afgezeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Van het paard afstijgen. *Descendre de cheval.* ‖ (met *hebben*). Verwijderd zitten. *Être assis loin de qq.* ou *de qc.* ‖ Zich —. *Se fatiguer à force d'être assis.*

Afzoeken, (*zocht af, afgezocht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Chercher et ôter.* ‖ De rupsen van eene plant —, *écheniller une plante.* ‖ (chass.) Eene weide —, *aller quêter dans un pré.*

Afzoeker, z. m. *Celui qui cherche et ôte.*

Afzoeking, z. v. *Action* f. *de chercher et d'ôter.* ‖ (chass.) *Quête*, f.

Afzoenen, zw. *en* afsch. w. b. Door zoenen verwijderen. *Ôter par des baisers.* ‖ Door eenen zoen bevredigen. *Faire la paix par un baiser.*

Afzonderen, zw. *en* afsch. w. b. Afscheiden. *Séparer, mettre à part.* ‖ (phys.) *Isoler.* ‖ (anat., bot.) *Sécréter.* ‖ (math.) De onbekende grootheid —, *dégager l'inconnue.* ‖ (phil.) *Individualiser.* ‖ Zich —. *Se séparer, faire bande à part.*

Afzonderend, bn. (anat., bot.) *Sécrétoire, sécréteur.*

Afzondering, z. v. Afscheiding. *Séparation*, f. ‖ (phys.) *Isolation*, f. ‖ (méd., bot.) *Sécrétion*, f. ‖ — der begrippen, *abstraction* f. *des idées.* ‖ (phil.) *Individualisation*, f. ‖ (comm.) — der posten in eene rekening, *distinction* f. *des articles dans un compte.* ‖ Eenzaamheid. *Retraite, vie solitaire*, f.

Afzonderingsvaten, o. mv. *Vaisseaux sécrétoires* ou *sécréteurs*, m. pl.

Afzonderlijk, bn. Gescheiden. *Séparé.* ‖ Afgezonderd. *Isolé.* ‖ Bijzonder. *Particulier.* ‖ bw. *Séparément, à part, isolément, en particulier.*

Afzoomen, zw. *en* afsch. w. b. *Ourler entièrement.*

Afzuigen, (*zoog af, zogen af, afgezogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Sucer la partie supérieure de qc.* ‖ Zuigend uitputten. *Épuiser à force de sucer.*

Afzuiging, z. v. *Action* f. *d'épuiser à force de sucer.*

Afzuipen, (*zoop af, zopen af, afgezopen*,) st. *en* afsch. w. b. *Boire le dessus de qc.* ‖ Alles —, *boire tout.* ‖ Zich —. *Se fatiguer à force de boire.*

Afzweepen, zw. *en* afsch. w. b. *Fouetter.*

Afzweerder, z. m. *Celui qui abjure.*

Afzwemmen, (*zwom af, afgezwommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Wegzwemmen. *S'éloigner à la nage.* ‖ b. *Faire du chemin en nageant.* ‖ Zich —. *S'épuiser à force de nager.*

Afzweren, (*zwoer af, afgezworen*,) st. *en* afsch. w. b. Met eenen eed verwerpen. *Abjurer.*

Afzweren, (*zwoor af, zworen af, afgezworen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Door verzwering afvallen. *Tomber par suite d'un abcès.*

Afzwering, z. v. Het verwerpen door eenen eed. *Abjuration*, f.

Afzwering, z. v. Het afvallen door verzwering. *Action* f. *de tomber par suite d'un abcès.*

Afzwerven, (*zwierf af, afgezworven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en rôdant.*

Afzwoegen (zich), zw. *en* afsch. w. wederk. *S'épuiser à force de travailler.*

Agaat, z. m. Steen. *Agate*, f. ‖ o. Stof. *Agate.* ‖ Outil. *Agate.*

Agaatjaspis, z. m. *Pierre* f. *d'Égypte.*

Agaatkleurig, bn. *Agatin.*

Agaatsteen, z. m. *Zie* Agaat.

Agaatverwig, bn. *Agatin.*

Agaatvormig, bn. *Agatoïde.*

Agaten, bn. *D'agate.*

Agent, z. m. *Agent*, m.

AGENTSCHAP, z. o. *Agence*, f.
AGIO, z. o. *Agio*, *change*, m.
AGNAAT, z. m. *Agnat*, m.
AGRIMONIE, z. v. (bot.) *Aigremoine*, f.
AGURK, z. v. (bot.) *Cornichon*, m.
AGURKJE, z. o. *Zie* AGURK.
AHORN, z. m. *Érable*, m.
AHORNBOOM (-BOOMEN), z. m. *Érable*, m.
AHORNEN, bn. *D'érable*.
AHORNHOUT, z. o. *Bois* m. *d'érable*.
AHORNZUUR, z. o. *Acide acérique*, m.
AI, tusschenw. *Aïe! hélas!*
AI, z. m. (h. n.) *Aï*, *paresseux*, m.
*AIR, z. v. *Zie* AAR.
AJUIN, z. m. *Oignon*, *ognon*, m.
AJUINACHTIG, bn. *Qui tient de l'oignon*, *qui sent l'oignon*.
AJUINBED, z. o. *Oignonière*, f.
AJUINSCHIL, z. v. *Pelure* f. *d'oignon*.
AJUINSMAAK, z. m. *Goût* m. *d'oignon*.
AJUINSOEP, z. v. *Soupe* f. *aux oignons*.
AJUINTJE, z. o. *Petit oignon*, m.
AJUINVELD, z. o. *Oignonière*, f.
AJUINVORMIG, bn. *En forme d'oignon*.
AKANT, z. m. (archit.) *Acanthe*, f.
AKEFIETJE, z. o. *Tout travail* m. *qu'on fait à regret*, *corvée*, f.
AKELEI, z. v. (bot.) *Zie* AKOLEI.
AKELIG, bn. *Affreux*, *horrible*, *lugubre*. ‖ Somber. *Sombre*, *épouvantable*, *triste*. ‖ Het —e, *l'horrible*, m., *l'horreur*, f. ‖ bw. *Affreusement*, *horriblement*, *lugubrement*, *tristement*. ‖ Zij zingt —, *elle chante d'une manière affreuse*.
AKELIGHEID (-HEDEN), z. v. *Horreur*, *atrocité*, f. ‖ Somberheid. *Tristesse*, f.
AKER, z. m. Eikel. *Gland*, m.
AKER, z. m. Watervat. *Seau* m. *pour puiser de l'eau*.
AKER, z. m. Landmaat. *Acre*, f.
AKERBOOM (-BOOMEN), z. m. *Chêne*, m.
AKERVARKEN, z. o. *Cochon* m. *nourri de glands*.
AKKER, z. m. *Pièce* f. *de terre labourable*, *champ*, m. ‖ Eenen — beploegen, *labourer*, *ensemencer un champ*, *une terre*. ‖ (prov.) Gods water over Gods — laten loopen, *être très-insouciant*.
AKKERARBEID (zond. mv.), z. m. *Travaux* m. pl. *des champs*, *labourage*, m., *agriculture*, f.
AKKERBAAR, bn. *Labourable*, *cultivable*.
AKKERBOUW (zond. mv.), z. m. Landbouw. *Agriculture*, f., *labourage*, m.
AKKERBOUWEND, bn. *Agricole*.
AKKERBREM, z. v. (bot.) *Sarrette* f. *des champs*.
AKKERDISTEL, z. m. *Zie* AKKERBREM.
AKKEREN, zw. en afsch. w. b. Ploegen. *Labourer*, *cultiver la terre*.
AKKERHANEVOET, z. m. (bot.) *Bassinet*, m.
AKKERKRUID, z. o. (bot.) *Hièble*, f., *fumeterre*, m.
AKKERLAND, z. o. Bouwland. *Terre labourable*, f., *champ*, m.
AKKERMAALSBOSCH, z. o. *Taillis* m. *de chênes*.
AKKERMAALSHOUT, z. o. *Chêne* m. *de coupe*.
AKKERMAAT, z. v. *Mesure* f. *de terre*, *d'arpentage*.
AKKERMAN (-LIEDEN), z. m. *Laboureur*, *cultivateur*, *agriculteur*, m.
AKKERMANNETJE, z. o. Kwikstaart. *Bergeronnette*, f.
AKKERPAARDESTAART, z. m. (bot.) *Prêle* f. *des champs*.
AKKERPLANT, z. v. *Végétal*, m.
AKKERVELD, z. o. *Terre labourable*, f., *champ*, m.
AKKERVOOR (-OREN), z. v. *Sillon*, m.
AKKERWERK (zond. mv.), z. o. *Travaux* m. pl. *des champs*, *labourage*, m., *agriculture*, f.
AKKERWET, z. v. *Loi agraire*, f.
AKKERWINDE, z. v. (bot.) *Liseron* m. *des champs*.
AKKOORD, z. o. Overeenkomst. *Accord*, m. ‖ Een — maken, *faire un contrat*. ‖ (mus.) *Accord*.
AKOLEI, z. v. (bot.) *Ancolie*, f., *gant* m. *de Notre Dame*.
AKOMA, z. m. (bot.) *Acomas*, m.
AKS[E], z. v. *Cognée*, *grande hache*, f.
*AKT[E], z. v. *Acte*, m. ‖ — van beschuldiging, *acte d'accusation*. ‖ — van geboorte, *acte de naissance*. ‖ — van overlijden, *acte de décès*. ‖ Notarieele —, *acte notarié*.
AL, bn. *Tout*. ‖ Al de menschen, *tous les hommes*. ‖ Al de vrouwen, *toutes les femmes*. ‖ Al de kinderen, *tous les enfants*. ‖ Alle dagen, *tous les jours*. ‖ Alle hoop opgeven, *perdre toute espérance*. ‖ Zij zijn van al'e kant gekomen, *ils sont venus de tous côtés*. ‖ Buiten allen twijfel, *indubitablement*. ‖ Alle veertien dagen, *tous les quinze jours*. ‖ Ieder. *Chaque*, *tout*. ‖ In allen gevalle, *en tout cas*. ‖ (prov.) Alle hout is geen timmerhout, *tout bois n'est pas bon à faire flèche*. ‖ z. o. *Le tout*, *l'univers*, m. ‖ z. m. De ongeschapen Al, *l'Incréé*, m. ‖ Alle begin is moeilijk, *tout commencement est difficile*. ‖ Allen hebben het gezien, *tout le monde l'a vu*. ‖ Allen te zamen, *tous à la fois*, *tous ensemble*. ‖ Alle beiden, *tous les deux*, *l'un et l'autre*. ‖ Wij allen, *nous tous*. ‖ Gij allen, die hier zijt, *vous tous tant que vous êtes ici*.
AL, voegw. Alhoewel. *Quand*, *quand même*, *quoique*, *bien que*, *encore que*. ‖ Al was hij mijn vader, *quand mêmc il serait mon père*. ‖ Al is hij ook jonger dan gij, *quoiqu'il soit plus jeune que vous*. ‖ Al is zij nog zoo schoon, *toute belle qu'elle est*. ‖ Al ware hij daar, *quand même il y serait*. Al zingende, *en chantant*.
AL, bw. Reeds. *Déjà*. ‖ Hoe vaart hij al? *Comment se porte-t-il?* ‖ Het is — wel, *c'est assez*. ‖ Uwe zuster is al zoo groot als gij, *votre sœur est encore plus grande que vous*. ‖ Al te groot, *trop grand*. ‖ Nog al, *encore*. ‖ Al wetens, *sciemment*. ‖ Al willens, *à dessein*.
ALAM, z. m. *Zie* ALEM.
ALANT, z. m. (bot.) *Aunée*, f.
ALANTSOLIE, z. v. *Huile d'aunée*, *hélénine*, f.
ALANTSWORTEL, z. m. *Racine d'aunée*, *hélénie*, f.
ALARM (zond. mv.), z. m. *Alarme*, f. ‖ Loos — *fausse alerte*, f. ‖ — blazen, *sonner l'alarme*. ‖ — slaan, *battre l'alarme*.
ALARMBLAZER, z. m. *Sonneur* m. *d'alarme*. ‖ (fig.) *Alarmiste*, m.
ALARMFLUIT, z. v. *Sifflet*, m. *d'alarme*.
ALARMKLOK, z. v. *Tocsin*, m., *cloche* f. *d'alarme*.
ALARMKREET (-KRETEN), z. m. *Cri* m. *d'alarme*.
ALARMTROM, z. v. *Tambour* m. *d'alarme*.
ALATERNBOOM (-BOOMEN), z. m., (bot.) *Alaterne*, m.
ALBAST, z. o. *Albâtre*, m. ‖ Valsch —, *albastrine*, f.
ALBASTEN, bn. *D'albâtre*. ‖ Wit als albast. *Blanc comme l'albâtre*. ‖ — hals, *cou* m. *d'albâtre*, *d'une blancheur éclatante*.
ALBASTER, z. o. *Zie* ALBAST.
ALBASTEREN, bn. *Zie* ALBASTEN.
ALBASTERWIT, bn. *Blanc comme l'albâtre*.
ALBE, z. v Koorhemd. *Aube*, f.
ALBEDIL, z. m. *Censeur outré*, m.

ALBEDILLER, z. m. *Zie* ALBEDIL.
ALBEDILSTER, z. v. *Celle qui trouve à redire à tout.*
ALBEDRIJF, z. m. *Factotum, factoton*, m.
ALBEREIDS, bw. Alreeds. *Déjà.*
ALBESCHIK, z. m. *Factotum, factoton*, m.
ALBESTIER, z. o. *Zie* ALBESTUUR.
ALBESTIERDER, z. m. *Zie* ALBESTUURDER.
ALBESTUUR, z. o. *Direction générale*, f.
ALBESTUURDER, z. m. *Celui qui gouverne tout, Dieu*, m.
ALBEZIELEND, bn. *Qui anime tout.*
ALCAÏSCH, bn. *Alcaïque.*
ALCHIMIST, z. m. *Alchimiste*, m.
ALCHIMISTISCH, bn. *Alchimique.*
ALCOHOL, z. m. *Alcool, alcohol*, m.
ALDAAR, bw. *Là, y, en cet endroit.* ‖ Hij is — geweest, *il y a été.*
ALDUS, bw. *Ainsi, de cette manière, de cette façon.*
ALDUSDANIG, bn. *Zie* DUSDANIG.
ALEENS, bw. *Tout de même.*
ALEER, voegw. *Avant que.* ‖ — ik schrijf, *avant que j'écrive.*
ALEM, z. m. *Outils, instruments*, m. pl.
ALEVER, bw. *Zie* TOCH.
ALEXANDRIJN, z. m. *Alexandrin, vers alexandrin*, m.
ALEXANDRIJNSCH, bn. *Alexandrin.*
ALEXIAAN, z. m. *Alexien*, m.
ALFRANKE, z. v. (bot.) *Douce-amère*, f.
ALFT, z. m. (h. n.) *Nautile*, m. ‖ Visch. *Alose*, f.
ALGEBRA, z. v. *Algèbre*, f.
ALGEBRAÏSCH, bn. *Algébrique.*
ALGEBRAÏST, z. m. *Algébriste*, m.
ALGEHEEL, bn. *Universel, intégral.* ‖ bw. *Intégralement, universellement.*
ALGEHEELHEID (zond. mv.), z. v. *Intégrité*, f.
ALGEMEEN, bn. *Général, universel.* ‖ — geneesmiddel, *remède universel*, m., *panacée*, f., *catholicon*, m. ‖ —e Kerk, *Église catholique.* ‖ —e kerkvergadering, *concile œcuménique*, m. ‖ Het voorstel is met —e stemmen aangenomen, *la proposition a passé à l'unanimité.* ‖ — maken, *généraliser.* ‖ — worden, *se généraliser.* ‖ Onbepaald. *Vague, indéterminé.* ‖ In het —, over het —, *en général, généralement, universellement.* ‖ Het —. De menigte. *Le public*, m. ‖ Het —e en het bijzondere, *le général et le particulier.*
ALGEMEENHEID, z. v. *Généralité, universalité*, f.
ALGEMEEN[LIJK], bw. *En général, généralement, universellement.*
ALGEMEENMAKING, z. v. *Généralisation*, f.
ALGENEESMIDDEL, z. o. *Remède universel*, m., *panacée*, f., *catholicon*, m.
ALGENOEGZAAM, bn. *Qui se suffit à soi-même.*
ALGENOEGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. (théol.) *Toute-suffisance*, f.
ALGODERIJ (zond. mv.), z. v. *Panthéisme*, m.
ALGOED, bn. *Souverainement bon.* ‖ De —e God, *le bon Dieu.*
ALGOEDE, z. m. *Dieu, le bon Dieu*, m. ‖ (bot.) *Bon-henri*, m.
ALGOEDHEID (zond. mv.), z. v. *Souveraine* ou *suprême bonté*, f.
ALHANDIG, bn. *Qui est propre à tout.*
ALHIER, bw. *Ici, en cet endroit.*
ALHOEWEL, voegw. *Quoique, bien que, encore que.*
ALIAS, z. m. *Pseudonyme*, m.
ALIBI, z. o. *Alibi*, m.
ALIKRUIK, z. v. *Pétoncle*, f.
ALINEA (-A'S), z. v. *Alinéa*, m.

ALKALI, z. o. *Alcali*, m.
ALKALISCH, bn. *Alcalin.*
ALKALISEEREN, zw. w. b. *Alcaliser.*
ALKANNA, z. v. (bot.) *Alcanne*, f.
ALKANNEWORTEL, z. m. *Orcannette, racine* f. *d'alcanne.*
ALKOOF (-KOVEN), z. v. *Alcôve*, f.
ALKORAN, z. m. *Alcoran*, m.
ALLEDAAGSCH, bn. Dat alle dagen plaats heeft. *Journalier, quotidien, de tous les jours, de chaque jour.* ‖ — kleed, *habit* m. *de tous les jours.* ‖ —e koorts, *fièvre quotidienne*, f. ‖ (fig.) Gewoon. *Ordinaire, commun, banal.* ‖ Een —gezicht, *une figure ordinaire, sans expression.* ‖ Gemeen. *Trivial, vulgaire.* ‖ —e gezegden, *lieux communs*, m. pl., *expressions rebattues*, f. pl. ‖ Versleten. *Usé.* ‖ Slecht. *Mauvais.* ‖ Een —e dichter, *un poëte à la douzaine.*
ALLEDAAGSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Trivialité, vulgarité, banalité*, f.
ALLEEN, bn. *Seul.* ‖ (prov.) Wij zijn —, *nous sommes seuls.* ‖ Een man —, *un homme seul.* ‖ Afgezonderd. *Isolé.* ‖ — zetten, *isoler.* ‖ Een ongeluk komt zelden —, *un malheur vient rarement seul.* ‖ bw. *Seulement, uniquement, ne.... que.* ‖ Hij leeft voor zich —, *il ne vit que pour soi.* ‖ Niet —, maar ook. *Non-seulement, mais encore.*
ALLEENHANDEL (zond. mv.), z. m. *Monopole*, m.
ALLEENHANDELAAR, z. m. *Monopoleur*, m.
ALLEENHEERSCHEND, bn. *Autocratique, monarchique.*
ALLEENHEERSCHER, z. m. *Autocrate, monarque*, m.
ALLEENHEERSCHING, z. v. *Autocratie, monarchie*, f.
ALLEENIG, bn. *en* bw. *Zie* ALLEEN.
ALLEEN[LIJK], bw. *Seulement, uniquement, ne..... que.*
ALLEENSPEL, z. o. (mus.) *Solo*, m.
ALLEENSPRAAK, z. v. *Monologue, soliloque*, m.
ALLEENSTAANDE, bn. *Isolé.*
ALLEENZANG, z. m. (mus.) *Solo*, m.
ALLEENZETTING, z. v. *Isolation*, f.
ALLEGAAR, bw. Alles of allen te zamen. *Tout* ou *tous ensemble.* ‖ Zij kwamen —, *ils venaient tous ensemble.*
ALLEGAARTJE, z. o. *Pot-pourri*, m. ‖ (jeu.) *Commerce*, m.
ALLEGADER, bw. *Zie* ALLEGAAR.
ALLEMAAL, bw. *Zie* ALLEGAAR.
ALLEMAN, voorn. *Tout le monde, chacun.*
ALLEMANSVRIEND, z. m. *Ami* m. *de tout le monde.*
ALLENGS, ALLENGSKENS, bw. *Peu à peu, petit à petit, graduellement, insensiblement, successivement.*
ALLENTHALVE, bw. *Partout, de tous côtés, en tous lieux.*
ALLER—, gen. van ALLE, wordt ter versterking voor een bn. en bw. in den superl. geplaatst.
ALLERBEST, bn. *Le meilleur, la meilleure, très-bon.* ‖ bw. *Très-bien, optimé.*
ALLERCHRISTELIJKST, bn. *Très-chrétien.*
ALLERHANDE, bn. *De toutes sortes, divers, différents.* ‖ — menschen, *toutes sortes de gens.* ‖ — geld, *toute espèce d'argent.*
ALLERHEILIGEN, ALLERHEILIGENDAG, z. m. *La Toussaint*, f.
ALLERHEILIGST, bn. *Très-saint.*
ALLERHOOGST, bn. *Très-haut.* ‖ z. m. De —e, *le Très-Haut, Dieu*, m.
ALLERKINDERENDAG, z. m. *La fête* f. *des Innocents, les Innocents*, m. pl.

Allerlei, bn. *Zie* Allerhande. ‖ z. o. *Potpourri, mélange, salmis, salmigondis*, m.
Allerliefst, bn. *Très-cher, bien-aimé.* ‖ Zeer mooi. *Très-joli, charmant.* ‖ bw. Zeer mooi. *D'une manière charmante.* ‖ Verkieslijker. *Préférablement.*
Allermeest, bn. *Le plus de tous.* ‖ bw. Vooral. *Surtout, principalement, particulièrement.* ‖ Vaakst. *Le plus souvent.*
Allerminst, bn. *Le moindre, la moindre.* ‖ bw. *Le moins, le moins souvent.*
Allernaast, bn. *Le plus proche, la plus proche, le plus près, la plus près.* ‖ bw. *Très-près, tout contre.*
Allerwegen, bw. Overal. *Partout, en tous lieux, de tous côtés.*
Allerzielen, Allerzielendag, z. m. *Le jour des âmes, des trépassés, des morts.*
Alles, z. o. *Tout*, m., *toutes choses*, f. pl. ‖ Hij weet —, *il sait tout.* ‖ (mar.) — wel! *bon quart!*
Alleszins, bw. *Sous tous les rapports, à tous égards, de toutes manières, en tout sens.*
Allooi (zond. mv.), z. o. *Aloi*, m.
Almacht (zond. mv.), z. v. *Toute-puissance, omnipotence*, f. ‖ God. *Toute-Puissance*, f., *le Tout-Puissant*, m.
Almachtig, bn. *Tout-puissant.* ‖ Zoo waarlijk helpe mij God —! *ainsi Dieu me soit en aide!* ‖ z. m. De —e, *le Tout-Puissant, Dieu*, m. ‖ bw. *D'une manière toute-puissante.* ‖ (pop.) *Fort, très, immensément.* ‖ — rijk, *immensément riche.*
Almachtigheid (zond. mv.), z. v. *Toute-Puissance*, f.
Almachtig[lijk], bw. *D'une manière toute-puissante.*
Almanak, z. m. *Almanach, calendrier*, m. ‖ Eeuwigdurende —, *calendrier perpétuel.*
Almede, voegw. *Aussi, également, de même.*
Almogend, bn. *Zie* Almachtig.
Almogende, z. m. God. *Le Tout-puissant*, m.
Almogendheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Almachtigheid.
Aloë, z. v. (bot.) *Aloès*, m.
Aloëhout, z. o. *Bois* m. *d'aloès.*
Aloëmiddel, z. o. *Remède aloétique*, m.
Aloësap, z. o. *Aloès, suc* m. *d'aloès.*
Alom[me], bw. *Partout, en tous lieux.*
Alomtegenwoordig, bn. *Présent partout.*
Alomtegenwoordigheid (zond. mv.), z. v. *Toute-présence, omniprésence, ubiquité*, f.
Alomvattend, bn. *Qui embrasse tout.*
Aloud, bn. *Fort ancien, antique.* ‖ Van —e tijden, *de temps immémorial.*
Aloudheid (zond. mv.), z. v. *Antiquité*, f.
Alp, z. v. *Alpe*, f.
Alpenroos (-rozen), z. v. *Rhododendron*, m.
Alpha, z. v. Letter. *Alpha*, m. ‖ (fig.) Begin. *Commencement*, m.
***Alphabet** (zond. mv.), z. o. *Alphabet*, m.
Alphabetisch, bn. *Alphabétique.* ‖ —e orde, *ordre alphabétique*, m. ‖ bw. *Alphabétiquement.*
Alpisch, bn. *Alpestre.*
Alree[de], **Alreeds**, bw. *Déjà.*
Alruin (zond. mv.), z. v. (bot.) *Mandragore*, f.
Alruinwortel, z. m. *Anthropomorphon*, m.
Als, voegw. duidt eene gelijkheid aan. *Que, comme.* ‖ Gij zijt zoo goed — hij, *vous êtes aussi bon que lui.* ‖ Koud — marmer, *froid comme marbre.* ‖ Hij gedraagt zich — een gek, *il se conduit en fou.* ‖ Bijna. *Presque, comme, pour ainsi dire.* ‖ Indien. *Si, quand.* ‖ — dat waar is, *si cela est vrai.* ‖ — ware ik zijn vijand, *comme si j'étais son ennemi.* ‖ Tenzij. *À moins que.* ‖ Ik zal het niet gelooven, als hij het niet schrijft, *je ne le croirai pas, à moins qu'il ne l'écrive.*
Alschrijver, z. m. *Pasigraphe*, m.
Alschrift, z. o. *Pasigraphie*, f.
Alsdan, bw. *Alors, pour lors.*
Alsem (zond. mv.), z. m. *Absinthe*, f. ‖ (fig.) Hij heeft zijne pen in gal en — gedoopt, *il a une plume acérée, mordante* ou *satirique.*
Alsemachtig, bn. *Absinthé, mêlé d'absinthe.* ‖ Aan alsem gelijk. *Semblable à l'absinthe.*
Alsembitter, bn. *Amer comme de l'absinthe.* ‖ z. o. Likeur. *Absinthe*, f.
Alsemkruid, z. o. *Zie* Alsem.
Alsemwijn (zond. mv.), z. m. *Vermout*, m.
Alsemzuur, z. o. *Acide absinthique*, m.
Alsemzuurzout, z. o. *Absinthate*, m.
Alsmede, voegw. *Et pareillement, ainsi que.*
Alsnog, voegw. *Encore.*
Alsnu, bw. *À présent, actuellement.*
Alsof, voegw. *Comme si.*
Alsook, voegw. *Et pareillement, ainsi que.*
Alstoen, voegw. *Alors, pour lors.*
Alt, z. v. Altstem. *Haute-contre*, f., *alto*, m.
Altaar, z. o. *Autel*, m.
Altaarblad (-bladen), z. o. *Retable*, m.
Altaardienaar, z. m. *Acolyte, servant*, m.
Altaardienst, z. m. *Service* m. *de l'autel.*
Altaardoek, z. m. *Nappe* f. *d'autel.*
Altaardoekje, z. o. *Lavabo*, m.
Altaargeheimenis, z. o. *Saint mystère, mystère* m. *de l'autel.*
Altaargewaad, z. o. *Habits* ou *ornements sacerdotaux*, m. pl.
Altaargordijn, z. v. *en* o. *Custode*, f.
Altaarkaars (-kaarsen), z. v. *Cierge* m. *d'autel.*
Altaarkleed (-eeden), z. o. *Nappe* f. *d'autel.*
Altaarleen (-leenen), z. o. *Fief ecclésiastique*, m.
Altaarnis, z. v. *Sanctuaire* m. *d'une église, abside*, f.
Altaarschennis, z. v. *Profanation* f. *des autels.*
Altaarsieraad, z. o. *Parement* m. *d'autel, ornements d'autel*, m. pl.
Altaarsteen (-steenen), z. m. *Pierre* m. *d'autel.*
Altaarstuk, z. o. *Tableau* m. *d'autel.*
Altaartafel, z. v. *Coffre* m. ou *table* f. *d'autel.*
Altaartrappen, z. m. mv. *Marches* f. pl. *de l'autel.*
Altaarvoorhang, z. m. *Zie* Altaargordijn.
Altegader, bw. *Zie* Allegaar.
Altemaal, bw. Allegaar *Tout* ou *tous ensemble.* ‖ Geheel. *Entièrement, tout à fait.*
Altemet, bw. *De temps à autre, quelquefois, parfois.*
Althans, bw. Ten minste. *Du moins, au moins, pour le moins.*
Altijd, bw. *Toujours.* ‖ Ten minste. *Du moins.*
Altijddurend, bn. *Perpétuel, éternel.* ‖ Onvergankelijk. *Impérissable.*
Altist, z. m. *Haute-contre*, f.
Altoos, bw. Altijd. *Toujours.* ‖ Althans. *Au moins, du moins, pour le moins.*
Altoosdurend, bn. *Zie* Altijddurend.
Altoviool (-violen), z. v. *Alto*, m.
Altstem, z. v. (mus.) *Haute-contre*, f.
Aluin, z. v. *Alun*, m. ‖ Roomsche —, *alun calciné*, m. ‖ Gedegen —, *alun natif*, m.
Aluinaarde, z. v. *Terre alumineuse, alumine*, f.
Aluinachtig, bn. *Alumineux.*

ALUINBEREIDERIJ, z. v. *Fabrique d'alun, alunière*, f.
ALUINBEVATTEND, bn. *Zie* ALUINACHTIG.
ALUINEN, zw. w. b. *Aluner, imprégner d'une dissolution d'alun.*
ALUINERTS, z. o. *Minerai* m. *d'alun.*
ALUINGROEF, z. v. *Alunière, mine* f. *d'alun.*
ALUINKOKERIJ, ALUINMAKERIJ, z. v. *Zie* ALUINBEREIDERIJ.
ALUINPOEDER, z. o. *Fleurs* f. pl. *d'alun.*
ALUINRIJK, bn. *Abondant en alun.*
ALUINROOD, z. o. *Rouge* m. *d'alun.*
ALUINWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *d'alun, eau alunifère* ou *alumineuse.*
ALUINZOUT, z. o. *Sel aluminique*, m.
ALVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Toute-puissance*, f.
ALVERMOGEND, bn. *Tout-puissant, omnipotent.*
ALVERNIELEND, bn. *Qui détruit tout.*
ALVLEESCH, z. o. *Pancréas*, m.
ALVLEESCHSAP, z. o. *Pancréatine*, f.
ALVLEESCHKLIER, z. v. *Pancréas*, m
ALVORENS, bw. *Auparavant.* ‖ voegw. *Avant de, avant que, avant que de.*
ALWAAR, bw. *Où.*
ALWEDER, bw. *De nouveau, de rechef, encore.*
ALWETEND, bn. *Qui sait tout, qui connaît tout.* ‖ z. m. De —e. God. *Celui qui sait toutes choses, Dieu*, m.
ALWETENDHEID (zond. mv.), z. v. *Toute-science, omniscience*, f.
ALWETENS, bw. *Sciemment, avec connaissance de cause, d'une manière préméditée.*
ALWETER, z. m. Weetal. *Savantasse*, m.
ALWIE, voornw. *Quiconque.*
ALWIJS, bn. *Souverainement sage.* ‖ z. m. De —ze, *le Sage des sages, Dieu*, m.
ALWIJSHEID (zond. mv.), z. v. *Souveraine sagesse*, f.
ALWILLENS, bw. *Exprès, à dessein, de propos délibéré, de plein gré.*
ALZIEND, bn. *Qui voit tout* ‖ z. m. De —e, *celui qui voit tout, Dieu*, m.
ALZOO, bw. Dus. *Ainsi, de cette manière, de cette façon.* ‖ voegw. Dewijl. *Puisque, vu que, attendu que, comme.* ‖ Diensvolgens. *C'est pourquoi, par conséquent, conséquemment, donc.*
ALZOODANIG, bn. en bw. *Zie* ZOODANIG.
ALZULK, bn. *Tel, pareil, semblable.*
AM, z. v. *Zie* AM[ME].
AMADISMOUW, z. v. *Amadis*, m.
AMADOTPEER (-PEREN), z. v. *Amadote*, f.
AMADOTPEREBOOM (-BOOMEN), z. m. *Amadote*, m.
AMANDEL, z. m. Boom. *Amandier*, m. ‖ v. Vrucht. *Amande*, f. ‖ Groene —, *pistache*, f. ‖ (anat.) —en, *amygdales*, f. pl.
AMANDELACHTIG, bn. *Qui tient de l'amande, amygdalin.*
AMANDELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Amandier*, m.
AMANDELBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *aux amandes.*
AMANDELDEEG (zond. mv.), z. o. *Pâte* f. *d'amandes.*
AMANDELDOP, z. m. *Écale, coque* ou *coquille* f. *d'amande.*
AMANDELDRANK, z. m. *Orgeat*, m.
AMANDELKERN, z. v. *Amande*, f.
AMANDELKOEK, z. m. *Gâteau d'amandes, nougat*, m.
AMANDELMELK (zond. mv.), z. v. *Lait d'amande, amandé, orgeat* m. *d'amandes.*
AMANDELOLIE, z. v. *Huile* f. *d'amande.*
AMANDELONTSTEKING, z. v. (méd.) *Amygdalite*, f.
AMANDELPIT, z. v. *Amande*, f.
AMANDELROOM (zond. mv.), z. m. *Crème* f. *aux amandes.*
AMANDELSCHAAL, z. v. *Zie* AMANDELDOP.
AMANDELSCHEL, AMANDELSCHIL, z. v. *Zie* AMANDELDOP.
AMANDELSTEEN (-STEENEN), z. m. *Amygdaloïde, amygdalithe*, f.
AMANDELTAART, z. v. *Tarte* f. *aux amandes.*
AMANDELVORMIG, bn. *Amygdalaire, en forme d'amande.*
AMANDELZEEP (zond. mv.), z. v. *Savon amygdalin*, f.
AMARANT, z. v. (bot.) *Amarante*, f., *passe-velours*, m. ‖ Amarantkleur. *Couleur* f. *d'amarante.*
AMARANTHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois d'amarante, palissandre*, m.
AMARANTKLEUR, z. v. *Zie* AMARANT.
AMARANTKLEURIG, bn. *Amarante, qui est de couleur d'amarante.*
AMARANTROOD, z. o. *Rouge* m. *d'amarante.*
AMARANTTULP, z. v. (bot.) *Amarantine*, f.
AMARANTVERVIG, bn. *Amarante, qui est de couleur d'amarante.*
AMAREL, z. v. *Griotte*, f.
AMARIL, z. v. *Émeri*, m.
AMARILPOEDER, z. o. *Zie* AMARILSTOF.
AMARILSTOF, z. o. *Poudre* f. *d'émeri.*
AMAZONE, z. v. *Amazone*, f.
AMAZONENKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Habit* m. *d'amazone, amazone*, f.
AMBACHT, z. o. Handwerk. *Métier*, m., *profession* f. *d'un art mécanique.* ‖ Een — leeren, *apprendre un métier.* ‖ Gilde. *Confrérie, corporation*, f. ‖ Hooge heerlijkheid. *Haute-seigneurie*, f., *ambact*, m.
AMBACHTSBEWAARDER, z. m. *Administrateur* m. *d'une haute-seigneurie.*
AMBACHTSGAST, z. m. *Zie* AMBACHTSGEZEL.
AMBACHTSGEZEL, z. m. *Compagnon* ou *garçon* m. *de métier.*
AMBACHTSHEER (-HEEREN), z. m. *Haut-seigneur, seigneur foncier*, m.
AMBACHTSHEERLIJKHEID, z. v. *Haute-seigneurie*, f.
AMBACHTSHUIS, z. o. Gemeentehuis. *Maison communale*, f.
*AMBACHTSKAMER, z. v. Gemeentekamer. *Chambre communale*, f. ‖ Gildekamer. *Chambre* f. *d'un corps de métier.*
AMBACHTSLIEDEN, m. mv. *Zie* AMBACHTSMAN.
AMBACHTSMAN (-LIEDEN), z. m. *Artisan, ouvrier*, m.
AMBACHTSVROUW, z. v. Vrouw eener hooge heerlijkheid. *Dame* f. *d'une haute-seigneurie.*
AMBASSADE, z. v. *Ambassade*, f.
AMBASSADEUR, z. m. *Ambassadeur*, m.
AMBASSADEURSVROUW, z. v. *Ambassadrice*, f.
AMBER (zond. mv.), z. m. *Ambre*, m. ‖ Grijze —, *ambre gris*, m. ‖ Gele —, *ambre jaune, succin*, m.
AMBERACHTIG, bn. *Ambrin, ambré, ambresin, d'ambre.*
AMBERBLOEM, z. v. (bot.) *Ambrette*, f.
AMBEREN, b. w. *Ambrer, imprégner d'ambre.*
AMBERGEEL (zond. mv.), z. o. *Jaune* m *de succin.*
AMBERGEUR, z. m. *Odeur* f *d'ambre.* ‖ Eenen — geven, *ambrer.*
AMBERGEURIG, bn. *Ambré, qui a une odeur d'ambre.*
AMBERGRIJS (zond. mv.), z. o. *Ambre gris*, m.
AMBERHARS, z. v. en o. *Succinéine*, f.
AMBERINE, z. v. *Ambréine*, f.
AMBERKLEUR, z. v. *Couleur* f. *d'ambre, de succin.*
AMBERKRUID, z. o. (bot.) *Marum*, m.
AMBERPEER (-PEREN), z. v. *Poire* f. *d'ambrette.*
AMBERREUK, z. m. *Odeur* f. *d'ambre.*
AMBERSTEEN (-STEENEN), z. m. *Ambre*, m.
AMBERSTRUIK, z. m. (bot.) *Anthosperme*, m.
AMBERVISCH, z. m. *Cachelot, cachalot*, m.

Amberzout, z. o. *Sel* m. *d'ambre gris.*
Ambrozijn (zond. mv.), z. o. *Ambroisie*, f.
Ambt, z. o. Bediening. *Emploi*, m., *charge, fonction, place*, f., *poste, office*, m. ‖ Zijn — aanvaarden, *entrer en charge.* ‖ Zijn — nederleggen, *quitter un emploi, une charge.* ‖ Een — bekleeden, *remplir un emploi, occuper un poste.* ‖ Naar een — staan, *aspirer à une charge, solliciter un emploi.* ‖ Iemands — waarnemen, *remplir la place de qq.* ‖ Rechtsgebied. *Juridiction*, f.
Ambteloos, bn. *Qui est sans emploi, sans fonction* ou *sans charge.* ‖ — burger, *homme privé, particulier*, m. ‖ bw. *Sans emploi.* ‖ — leven, *vivre sans emploi.*
Ambtelijk, bn. *Officiel.*
Ambtenaar, z m. *Fonctionnaire, employé*, m. ‖ Hooge —, *haut dignitaire* ou *fonctionnaire*, m.
Ambtsgeld, z. o. Geld, dat bij het aanvaarden van een ambt wordt betaald. *Entrée*, f.
Ambtgenoot (-genooten), z. m. *Collègue, confrère*, m.
Ambtlieden, m. mv. *Zie* **Ambtman.**
Ambtman (-lieden), z. m. *Bailli, sénéchal, juge*, m.
Ambtsaanvaarding, z. v. *Entrée* f. *en fonction.*
Ambtsbediening, z. v. *Fonction*, f., *ministère*, m.
Ambtsbetrekking, z. v. *Relation* f. *dans laquelle on se trouve à cause de sa charge.*
Ambtsbezigheid (-heden), z. v. *Fonctions*, f. pl. ou *devoir* m. *d'une charge.*
Ambtsbroeder, z m. *Collègue, confrère*, m.
Ambtsgewaad, z. o. *Costume officiel*, m.
Ambtshalve, bw. *D'office, en vertu d'une charge.* ‖ (jurispr.) Iemand — vervolgen, *poursuivre qq. d'office.*
Ambtshelper, z. m. *Coadjuteur*, m.
Ambtsijver, z. m. (iron.) *Zèle officiel*, m.
Ambtsinkomsten, z. v. mv. *Appointements*, m. pl.
Ambtsjaar, z. o. *Année* f. *d'exercice.*
Ambtsmisbruik, z. o. *Abus* m. *de pouvoir, forfaiture, prévarication, malversation*, f.
Ambtsplicht, z. m. *Obligation* f. ou *devoir* m. *d'une charge.*
Ambtsschrijver, z. m. *Greffier*, m.
Ambtsverrichting, z. v. *Zie* **Ambtsbezigheid.**
Ambtsverwisseling, z. v. *Permutation* f. *d'emploi.*
Ambtswege (van), bw. *D'office, en vertu d'une charge.* ‖ Van — aangesteld advocaat, *avocat nommé d'office.*
Amechtig, bn. *Épuisé, fatigué, abattu, essoufflé, très-faible.*
Amechtigheid (zond. mv.), z. v *Fatigue extrême*, f., *abattement*, m.
Ameldonk (zond. mv.), z. m. *Amidon*, m.
Ameldonkmaker, z. m. *Amidonnier*, m.
Amelkoorn (zond. mv.), z. o. *Blé fort chétif*, m.
Amelmeel (zond. mv.), z. o. *Amidon*, m.
Amen, bw. *Ainsi soit-il! amen!* ‖ (fig.) Daar zal hij wel — op zeggen, *il y consentira de bon cœur.*
Amerij, z. v. *Ave Maria*, m. ‖ (fig.) Oogenblik. ‖ In eene —, *dans un moment.*
Amethist, z. m. *Améthyste*, f.
Amfioen, z. o. *Opium*, m.
Amiant, z. m. *Amiante, asbeste*, m.
***Am[me]**, z. v. *Nourrice*, f.
Ammelaken, z. o. *Nappe*, f.
Ammoniak (zond. mv.), z. m. *Sel ammoniac, ammoniac*, m.
Ammoniakachtig, bn. *Ammoniacal.*
Ammoniakgom, z. v. *Gomme ammoniaque*, f.
Ammoniakgeest (zond. mv.), z. m. *Ammoniaque*, f.
Ammoniakmelk (zond. mv.), z. v. *Émulsion* f. *de gomme.*
Ammoniakzout, z. o. *Sel ammoniac*, m.
Ammonshoren, z. m. *Ammonite, corne* f. *d'Ammon.* ‖ (anat.) *Corne d'ammon.*
Ammunitie, z. v. *Munitions* f. pl. *de guerre.*
Amomie, z. v. (bot.) *Amome*, m.
Amortisatie, z. v. *Amortissement*, m.
Amortisatiekas, z. v. *Caisse* f. *d'amortissement.*
Amper, bn. Wrang. *Aigre, acerbe.* bw. ‖ Nauwelijks. *À peine.* ‖ Bijna. *Presque.*
Amphitheater, z. o. *Amphithéâtre*, m.
Ampulle, z. v. *Burette*, f.
Ampullendrager, z. m. *Burettier*, m.
Anacreontisch, bn. *Anacréontique.*
Analemma, z. o. *Analemme*, m.
Ananas, z. v. *Ananas*, m.
Ananas-aardbezie, z. v. *Fraise ananas*, f.
Ander, bn. *Autre.* ‖ Eene —e pen, *une autre plume.* ‖ Tweede. *Second.* ‖ Een —e Artevelde, *un autre Artevelde.* ‖ Om den —en dag, *de deux jours l'un.* ‖ Des anderdaags, *le lendemain.* ‖ Volgend, naast. *Suivant, prochain.* ‖ Zij gaat de —e maand naar Brussel, *elle ira le mois prochain à Bruxelles.* ‖ Op eenen —en tijd, *une autre fois.* ‖ Op eene —e plaats, *ailleurs, autre part.* ‖ (prov.) —e tijden, —e zeden, *autres temps, autres mœurs.* ‖ Het geld van een —, *l'argent d'autrui.* ‖ Met een —s veeren pronken, *se parer des plumes d'autrui.* ‖ De —en. *Les autres.* ‖ De eene en de —e, *l'un et l'autre.* ‖ Noch de eene noch de —e, *ni l'un ni l'autre.* ‖ Onder —en, *entre autres.* ‖ Over het een en het — spreken, *parler de choses et d'autres.* ‖ Het eene is zoo goed als het —e, *l'un vaut l'autre.* ‖ Maak dat een — wijs! *à d'autres!* ‖ Ten —e, *en second lieu.*
Anderdaagsch, bn. *De deux jours l'un, qui revient tous les deux jours.* ‖ —e koorts, *fièvre tierce*, f.
Anderdeels, bw. *D'un autre côté.*
Anderdaags (des), bw. *Le lendemain.*
Anderhalf, bn. *Un et demi.* ‖ —ve meter, *un mètre et demi.*
Andermaal, bw. *Une seconde fois, encore une fois, de nouveau, de rechef.* ‖ Ik heb het hem eens en — geschreven, *je le lui ai écrit souvent* ou *à plusieurs reprises.*
Anders, bw. *Autrement, différemment, d'une autre façon* ou *manière.* ‖ Iets — *autre chose.* ‖ — gezind, *qui est d'une autre opinion.* ‖ — denkend, *qui pense autrement.* ‖ — te werk gaan, *agir d'une autre manière.* ‖ voegw. In het tegengestelde geval, *autrement, sans quoi, sinon.*
Andersom, bw. *En sens inverse.*
Anderszins, bw. *Autrement, dans un autre sens, d'une autre manière.* ‖ voegw. Behalve dat. *Sans cela, hormis cela.*
Anderwerf, bw. *Zie* **Andermaal.**
Anderzweer, z. m. *Enfant* m. *et* f. *d'un cousin germain* ou *d'une cousine germaine.*
Andijvie, z. v. *Endive*, f.
Andoren, z. m. *Marrube*, m.
Andovi, z. m. *Daube*, f. ‖ Visch in den —, *poisson à la daube.*
Andrieskruis (St.-), z. o. *Croix* f. *de Saint-André.*
Anekdote, z. v. *Anecdote*, f
Anemoon (-monen), z. v. (bot.) *Anémone*, f.
Angel, z. m. Vischhaak. *Hameçon*, m. ‖ Aan den — bijten, *mordre à l'hameçon.* (fig.) *Se laisser duper.* ‖ Aanloksel. *Amorce*, f., *appât*, m. ‖ Straal. *Aiguillon*, m. ‖ (bot.) — der ko-

renaren, *Barbe*, *arête* f. *des épis.* ‖ —s eener roos, *épines* f. pl. *d'une rose.*
ANGELEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Zie* HENGELEN.
ANGELICA, z. v. (bot.) *Angélique*, *archangélique*, f.
ANGELROEDE, z. v. *Zie* HENGELROEDE.
ANGELTJE, z. o. Haakje. *Petit hameçon*, m. ‖ Straaltje. *Petit aiguillon*, m. ‖ (fig.) *Petite animosité*, f.
ANGELVORMIG, bn. (bot.) *Aculéiforme.*
ANGLIKAAN, z. m. *Anglican*, m.
ANGLIKAANSCH, bn. *Anglican.*
ANGST, z. m. Groote vrees en bezorgdheid. *Angoisse*, *anxiété*, *détresse*, *grande inquiétude*, *transe*, f. ‖ In doodelijken — zijn, *être dans des angoisses mortelles*; (fam.) *suer sang et eau.* ‖ Groote schrik. *Grande frayeur*, f.
ANGSTE[LIJK], bw. *Zie* ANGSTIGLIJK.
ANGSTIG, bn. *Fort inquiet*, *plein d'inquiétude.* ‖ Zeer bevreesd. *Timoré*, *craintif*, *peureux.*
ANGSTIG[LIJK], bn. *Avec anxiété* ou *inquiétude.*
ANGSTKREET (-KRETEN), z. m. *Cri* m. *de détresse.* ‖ Eenen — aanheffen, *jeter les hauts cris.*
ANGSTVALLIG, bn. *Scrupuleux*, *timide*, *timoré*, *méticuleux.*
ANGSTVALLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Timidité*, f., *scrupule*, m., *méticulosité*, f.
ANGSTVALLIG[LIJK], bw. *Avec timidité.*
ANGSTZWEET (zond. mv.), z. o. *Suée*, f. ‖ (méd.) *Sueur froide*, f.
ANIJL (zond. mv.), z. m. *Anil*, m.
ANIJS (zond. mv.), z. m. *Anis*, m. ‖ Met — bestrooien, *aniser.*
ANIJSAPPEL, z. m. *Fenouillet*, m.
ANIJSBESCHUIT, z. v. *Biscuit* m. *à l'anis.*
ANIJSDRANK, z. m. *Anisette*, *liqueur anisée*, f.
ANIJSKOEKJE, z. o. *Chaude-lait*, m.
ANIJSKRUID, z. o., ANIJSPLANT, z. v. *Anis*, m.
ANIJSSUIKER, z. v. *Anis perlé*, m.
ANIJSWATER (zond. mv.), z. o. *Eau d'anis*, *anisette*, f.
ANIJSZAAD (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *d'anis*, *anis*, m.
ANIJZEN, zw. w. b. *Aniser.*
ANISETTE (zond. mv.), z. v. *Anisette*, f.
ANJELIER, z. m. (bot.) *Œillet*, m. ‖ Pinkster— *mignardise*; f.
ANJELIERBED, z. o. *Œilleterie*, f.
ANJER, z. m. (bot.) *Œillet simple*, m.
ANJERSTEEN (-STEENEN), z. m. *Caryophyllie*, f.
ANKER, z. o. Het vierde van een aam. *Ancre*, f.
ANKER, z. o. Een met weerhaken voorzien tuig, om een schip vast te houden. *Ancre*, f. ‖ Ten — komen, *mouiller.* ‖ Het — lichten, *lever l'ancre.* ‖ Het — werpen *of* laten vallen, *jeter l'ancre*, *mouiller.* ‖ Ten *of* voor — liggen, *être à l'ancre*, *être sur les fers.* ‖ Het — katten, *caponner l'ancre.* ‖ Op het — gieren, *courir sur l'ancre.* ‖ Voor zijn — rijden, *chasser sur ses ancres.* ‖ Het — kappen, *couper les câbles.* ‖ (const.) *Ancre*, f. ‖ (phys.) *Porte-poids*, m.
ANKERAGE, z. v. *Zie* ANKERGELD.
ANKERARM, z. m. *Bras* m. *d'ancre.*
ANKERBALK, z. m. *Bossoir*, *boussoir*, m., *sous-barbe*, f.
ANKERBEKLEEDING, z. v. *Zie* ANKERSCHOEN.
ANKERBLOEM, z. v. (bot.) *Rhexie*, f.
ANKERBOEI, z. v. *Bouée*, f.
ANKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Ancrer*, *jeter l'ancre*, *mouiller.* ‖ Met de barkas —, *mouiller en créance.* ‖ Met staande zeilen —, *mouiller en pagale.* ‖ (constr.) *Affermir au moyen d'ancres.*
ANKERGELD, z. o. *Droit* m. *d'ancrage.*
ANKERGROND, z. m. *Ancrage*, *mouillage*, m. ‖ Goede —, *fond* m. *de bonne tenue.*
ANKERHAAK, z. m. (mar.) *Capon*, m.
ANKERHALS, z. m. *Collet* m. *d'ancre.*
ANKERHAND, z. v. *Patte* f. *d'ancre.*
ANKERHOUT, z. o. *Boussoir*, *bossoir*, m., *sous-barbe*, f.
ANKERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ancrer*, *de mouiller.*
ANKERKLAUW, z. m. *Patte* f. *d'ancre.*
ANKERKRUIS, z. o. *Croisée* ou *encolure* f. *d'une ancre.*
ANKERLEPEL, z. m. *Zie* ANKERHAND.
ANKERLOOS, bn. *Qui a perdu ses ancres.*
ANKERNEUT, z. v. *Tenon* m. *de l'ancre.*
ANKEROOG, z. o. *Trou* m. *de l'ancre.*
ANKEROOREN, o. mv. *Oreilles* f. pl. *de l'ancre.*
ANKERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Ancrage*, *mouillage*, m.
ANKERRECHT, z. o. *Droit* m. *d'ancrage* ou *d'amarrage.*
ANKERRING, z. m. *Arganeau* m. *de l'ancre.*
ANKERSCHACHT, z. v. *Verge* f. *de l'ancre.*
ANKERSCHOEN, z. m. *Soulier* m. ou *semelle* f. *de l'ancre.*
ANKERSMEDERIJ, z. v. *Zie* ANKERSMIDS.
ANKERSMID (-SMEDEN), z. m. *Forgeron* m. *d'ancres.*
ANKERSMIDS (-SMIDSEN), z. v. *Forge* f. *où l'on fait des ancres.*
ANKERSTEEL (-STELEN), z. m. (blas.) *Stangue*, f. ‖ (mar.) *Zie* ANKERSCHACHT.
ANKERSTOK, z. m. (mar.) *Jas* ou *seuil* m. *d'ancre.*
ANKERTALIE, z. v. *Marguerite*, f.
ANKERTAND, z. m. *Patte* f. *d'ancre.*
ANKERTJE, z. o. *Petite ancre*, f.
ANKERTOL, z. m. *Droit* m. *d'ancrage* ou *d'amarrage.*
ANKERTOUW, z. o. *Câble* m. *d'ancre.* ‖ Klein —, *grelin*, m., *tournevire*, f. ‖ (blas.) *Gumène*, f.
ANKERVOERING, z. v. *Renfort* m. *d'ancre.*
ANKERVORMIG, bn. *En forme d'ancre*, *ancyroïde.* ‖ bw. *En forme d'ancre.*
ANSJOVIS, z. v. *Anchois*, m.
ANJOVISNET, z. o. *Brégin*, m.
ANSJOVISSAUS (-SAUSEN), z. v. *Sauce* f. *aux anchois.*
ANSJOVISVANGST, z. v. *Pêche* f. *de l'anchois.*
ANTICHRIST, z. m. *Antechrist*, m.
ANTIEK, z. o. *Antique*, m. ‖ Naar het — teekenen, *dessiner d'après l'antique.*
ANTILOOP, ANTILOPE, z. v. *Antilope*, f.
ANTIMONIUM (zond. mv.), z. o. *Antimoine*, m.
ANTIPHONARIUM (-ARIA), z. o. *Antiphonaire*, m.
*ANTIPHONE, ANTIPHOON (-PHONEN), z. v. *Antienne*, f.
ANTITRINITARIS, z. m. *Antitrinitaire*, m.
ANTONISVUUR (ST.-), z. o. (méd.) *Feu Saint-Antoine*, *érysipèle*, m.
ANTWOORD, z. o. *Réponse*, f. ‖ — op iets geven, *répondre à qc.* ‖ Vaardig —, *réplique*, *repartie prompte*, f. ‖ Hij is dadelijk met zijn — gereed, *il a la repartie prompte.*
ANTWOORDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Répondre*, *répliquer*, *repartir.* ‖ Vaardig en vinnig —, *riposter.* ‖ Op eene vraag —, *répondre à une question.* ‖ Op eenen brief —, *répondre à une lettre.* ‖ b. *Répondre.* ‖ Hij heeft niets geantwoord, *il n'a rien répondu.* ‖ Den priester in de mis —, *répondre la messe.*
ANTWOORDER, z. m. *Celui qui répond*, *qui réplique.*
ANTWOORDING, z. v. *Réponse*, *action* f. *de répondre.*
ANTWOORDSTER, z. v. *Celle qui répond*, *qui réplique.*

APENBAKHUIS, APENBAKKES, z. o. *Figure* ou *mine* f. *de singe.* || (archit.) *Mascaron*, m.
APENBEK, z. m. *Zie* APENBAKHUIS.
APENBROOD (-BROODEN), z. o. (bot.) *Pain de singe*, m.
APENBROODBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Baobab*, m.
APENDANS, z. m. *Danse* f. *de singes.*
APENGEZICHT, z. o. *Zie* APENBAKHUIS.
APENKONING, z. m. (h. n.) *Aquiqui*, m.
APENKOOL (zond. mv.), z. v. (fam.) *Sottises, fadaises*, f. pl.
APENKOP, z. m. *Tête* f. *de singe.*
APENKUUR (-KUREN), z. v. *Singerie*, f.
APENLIEFDE, (zond. mv.) z. v. *Amour* m. *des singes pour leurs petits.* || (fig.) *Fol amour*, m.
APENSPEL, z. o. *Jeu* m. *de singes.* || (fig.) *Singerie*, f.
APENWERK, z. o. *Zie* APERIJ.
APERIJ, z. v. *Singerie, bouffonnerie*, f.
APIAPPEL, z. m. *Api*, m., *pomme* f. *d'api.*
APIN, z. v. *Guenon*, m., *singe*, f. *femelle.*
APOCRIEF, bn. *Apocryphe.*
APOSTAAT, z. m. *Apostat*, m.
APOSTEL, z. m. Godsgezant. *Apôtre*, m. || De handelingen der —en, *les actes* m. pl. *des Apôtres.* || (pop.) Ruige —, *homme grossier*, m.
APOSTEL, z. m. (mar.) *Apôtre*, m., *fourche* f. *de beaupré.*
APOSTELAMBT, z. o. *Zie* APOSTELSCHAP.
APOSTELDOM, z. o. *Zie* APOSTELSCHAP,
APOSTELIJK, bn. *Apostolique.*
APOSTELSCHAP, z. o. *Apostolat*, m. || v. *Les Apôtres*, m. pl.
APOSTELZALF, z. v. *Onguent* m. *des apôtres.*
APOSTOLISCH, bn. *Apostolique.* || bw. *Apostoliquement, d'une manière apostolique.*
*APOSTROOF (-STROFEN), z. v. *Apostrophe*, f.
APOTHEEK (-THEKEN), z. v. *Pharmacie*, f.
APOTHEKER, z. m. *Pharmacien, apothicaire*, m.
APOTHEKERSJONGEN, z. m. *Aide-pharmacien*, m.
APOTHEKERSKNECHT, z. m. *Garçon apothicaire*, m.
APOTHEKERSKUNST (zond. mv.), z. v. *Art pharmaceutique*, m., *pharmacie*, f.
APOTHEKERSREKENING, z. v. (fig.) *Compte* ou *mémoire* m. *d'apothicaire.*
APOTHEKERSWINKEL, z. m. *Boutique d'apothicaire, apothicairerie*, f.
APPEL, z. m. *Pomme*, f. || (prov.) In eenen zuren — bijten, *faire de nécessité vertu, avaler la pillule.* || (prov.) Iets voor eenen — en een ei koopen, *avoir qq. pour des nèfles.* || (prov.) De — valt niet ver van den stam, *bon chien chasse de race.* || — van een degengevest, *pommeau* m. *d'une épée.* || — van het oog, *prunelle*, f.
APPÈL, z. o. Beroep. *Appel*, m. || Zonder — vonnissen, *juger sans appel.* || (mil.) *Appel.* || — slaan, *battre l'appel.*
APPELAAR, z. m. *Pommier*, m.
APPELBLOESEM, z. m. *Fleur* f. *de pommier.* || bn. Appelbloesemkleur. *Couleur rouge-pâle.* || bw. *De couleur rouge-pâle*
APPELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Pommier*, m.
APPELBOOMGAARD, z. m. *Pommeraie*, f.
APPELBRANDEWIJN, z. m. *Eau* f. *de vie de pommes.*
APPELBROEDERTJE, z. o. *Beignet* m. *de pommes.*
APPELDRAGEND, bn. *Pomifère.*
APPELDRANK, z. m. *Cidre, pommé*, m.
APPELFLAUWTE, z. v. *Pâmoison, défaillance*, f.
APPELGEBAK, z. o. *Pâtisserie* f. *aux pommes.*
APPELGRAUW, bn. *Gris-pommelé.*
APPELGROEN, bn. *Vert de pomme*, ou *vert pomme.*
APPELKIST, z. v. *Coffre* m. *aux pommes.*
APPELKLOKHUIS, z. o. *Trognon* m. *de pomme.*
APPELKOEK, z. m. *Gâteau* m. *aux pommes.*
APPELKOEKJE, z o. *Beignet* m. *de pommes.*
APPELKUIL, z. m. *Fosse* f. *aux pommes.*
APPELMAN, z. m. *Marchand de pommes, fruitier*, m.
APPELMAND, z. v. *Panier* m. *aux pommes.*
APPELMARKT, z. v. *Marché* m. *aux pommes.*
APPELMELK (zond. mv.), z. v. *Babeurre* m. *aux pommes.*
APPELMERKT, z. v. *Zie* APPELMARKT.
APPELMOES (zond. mv.), z. o. *Marmelade* f. *de pommes.* || — met geroosте broodsneedjes, *charlotte russe*, f.
APPELPAN, z. v. (cuis.) *Pommier*, m.
APPELPANNEKOEK, z. m. *Galette* f. *aux pommes.*
APPELPIT, z. v. *Pepin* m. *de pomme.*
APPELROND, bn. *Rond comme une pomme.*
APPELSCHEL, z. v. *Zie* APPELSCHIL.
APPELSCHIJF bn. *Rouelle* ou *tranche* f. *de pomme*, f.
APPELSCHIL, z. v. *Pelure* f. *de pomme.*
APPELSCHIP (-SCHEPEN), z. o., APPELSCHUIT, z. v. *Bateau* m. *pour le transport des pommes.*
APPELSIEN, APPELSINA, z. v. *Pomme de Chine, orange douce*, f.
APPELSIROOP (-SIROPEN), z. v. *Sirop* m. *de pommes.*
APPELSPIJS, z. v. *Zie* APPELMOES.
APPELSTEEL (-STELEN), z. m. *Queue* f. *de pomme.*
APPELTAART, z. v. *Tarte* f. *aux pommes.*
APPELTEEF (TEVEN), z. v. (bas.) *Femme querelleuse, insolente, poissarde*, f. || *Zie* APPELVROUW.
APPELTJE, z. o. *Petite pomme*, f.
APPELTUIN, z. m. *Zie* APPELBOOMGAARD
APPELVORMIG, bn. *Pomiforme, maliforme.*
APPELVROUW, z. v. *Marchande de pommes, fruitière*, f.
APPELWIJF, z. o. *Zie* APPELTEEF.
APPELWIJN, z. m. *Cidre, pommé*, m.
APPELZAK, z. m. *Sac* m. *à mettre des pommes.*
*APPELZALF, z. v. *Pommade*, f.
APPELZOLDER, z. m. *Grenier* m. *aux pommes.*
APPELZUUR, z. o. (chim.) *Acide malique*, m.
APPELZUURZOUT, z. o. (chim.) *Malate*, m.
APPELZUSTERTJE, z. o. *Beignet* m. *de pommes.*
APPETIJT, z. m. Eetlust. *Appétit*, m.
APRIL (zond. mv.), z. m. *Avril*, m.
APRILDAG, z. m. *Jour* m. ou *journée* f. *d'avril.*
APRILGEK, z. m. *Dupe* m. *du premier avril.*
APRILKOREN, z. o. *Avrillet*, m
APRILVISCH, z. m. *Poisson* m. *d'avril.*
APRILWEDER (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *d'avril.*
ARA, z. m. (h. n.) *Ara*, m.
ARABESKEN, z. v. mv. *Arabesques*, f. pl.
ARABISCH, z. o. De —e taal. *L'Arabe*, m., *la langue arabe*, f.
ARAK (zond mv.), z. v. *Arack, arak*, m.
ARBEID, z. m. Inspanning van lichaams- en zielskrachten. *Travail*, m., *occupation, besogne*, f. || Zware —, *travail pénible.* || Moeite. *Peine, fatigue* f., *travail.* || Vergeefsche —, *peine perdue.* || Barensnood. *Travail* m. *d'enfant.* || Werk. *Ouvrage*, m. || Fatsoen. *Travail*, m., *façon*, f. || (fig.) Gisting. *Fermentation*, f. || De wijn is in —, *le vin travaille, fermente.*
ARBEIDEN, zw. w. o. (met *hebben*). Zijne krachten inspannen. *Travailler.* || Vlijtig —, *travailler diligemment.* || Gisten. *Travailler, fermenter.* || Die wijn arbeidt, *ce vin travaille, fermente.*
ARBEIDER, z. m. Werkman. *Travailleur, ouvrier, homme de peine, artisan*, m. || Slecht —, *gâcheur*, m. || Pakdrager. *Porte-faix*, m.
ARBEIDSLIEDEN, m. mv. *Zie* ARBEIDSMAN.

ARBEIDSLOON (zond. mv.), z. o. *Salaire*, m., *main-d'œuvre*, f.
ARBEIDSMAN (-LIEDEN), z. m. *Travailleur*, *ouvrier*, *homme de peine*, *artisan*, m.
ARBEIDSTER, z. v. *Travailleuse*, *ouvrière*, f.
ARBEIDSVOLK (zond. mv.), z. o. *Travailleurs*, *ouvriers*, *artisans*, m. pl.
ARBEIDZAAM, bn. *Laborieux*, *actif*, *assidu*, *diligent*, *industrieux*. ‖ Een — leven leiden, *mener une vie laborieuse* ‖ bw. *Laborieusement*, *assidûment*, *diligemment*.
ARBEIDZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *du travail*, *activité*, *assiduité*, *diligence*, f.
ARBEIDZAAMLIJK, bw. *Laborieusement*, *assidûment*, *diligemment*.
ARCEERSEL, z. o. (grav., dess.) *Hachure*, f.
ARCEEREN, zw. w. b. (grav., dess.) *Hacher*, *faire des hachures*.
ARCEERING, z. v. *Hachure*, f.
ARCHIEF, z. o. Bewaarplaats van oude oorkonden. *Archives*, f. pl. ‖ Oude oorkonden. *Archives*, f. pl.
ARCHIPEL, z. m. *Archipel*, m.
ARCHITECT, z. m. *Architecte*, m.
ARCHITRAAF, z. v. *Architrave*, f.
ARCHIVARIS, ARCHIVIST, z. m. *Archiviste*, m.
ARDUIN, ARDUINSTEEN (-STEENEN), z. m. Steen. *Pierre* f. *de taille*, ‖ o. (zond. mv.) Stof. *Pierre de taille*.
AREND, z. m. *Aigle*, m.‖ Jonge —, *aiglon*, m. ‖ Afrikaansche —, *huppard*, m. ‖ (blas.) *Aigle*, f. ‖ Doffer. *Pigeon* m. *mâle*.
ARENDDRAGER, z. m. *Aquilifère*, m.
ARENDJE, z. o. *Aiglon*, m.
ARENDPAPIER, z. o. Groot —, *du papier* m. *grand aigle*.
ARENDROG, z. m. *Mourine*, f.
ARENDSBLIK, z. m. (fig.) *Regard perçant*, m.
ARENDSJONG, z. o. *Aiglon*, m. ‖ (blas.) *Alérion*, m.
ARENDSKLAUW, z. m. *Griffe* ou *serre* f. *d'un aigle*.
ARENDSNEST, z o. *Aire* f. ou *nid* m. *d'aigle*.
ARENDSNEUS, z. m. *Nez aquilin*, m.
ARENDSOOG, z. o. *Œil* m. *d'aigle*; (fig.) *regard perçant*, m.
ARENDSTEEN (-STEENEN), z. m. *Aétite*, *géode*, *pierre* f. *d'aigle*.
ARENDSVEER (-VEEREN), z. v. *Plume* f. *d'aigle*.
ARENDSVLERK, z. v. *Aile* f. *d'aigle*.
ARENDSVLEUGEL, z. m. *Aile* f. *d'aigle*.
ARENDSVLUCHT, z. v. *Vol* m. *de l'aigle*.
ARG, bn. Boos. *Méchant*, *mauvais*, *malicieux*. ‖ Listig. *Fin*, *rusé*. ‖ bw. Slecht. *Mal*. ‖ — denken, *avoir des soupçons*.
ARG (zond. mv.), z. o. Snoodheid. *Malice*, f. ‖ Listigheid. *Ruse*, *finesse*, *astuce*, f. ‖ Zonder —, *sans malice*, *de bonne foi*, *sincèrement*.
ARGELOOS, bn. *Qui est sans malice*, *sans finesse*, *sans astuce*. ‖ Eenvoudig. *Simple*, *innocent*, *ingénu*, *naïf*, *candide*.
ARGELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Simplicité*, *ingénuité*, *naïveté*, *candeur*, f.
ARGEREN, bw. *Zie* ERGEREN.
ARGLIST, z. v. *Ruse*, *malice*, f., *artifice*, m., *astuce*, f.
ARGLISTIG, bn. Listig. *Malicieux*, *rusé*, *artificieux*, *insidieux*, *malin*, *intrigant*. ‖ bw. *Malicieusement*, *artificieusement*, *insidieusement*, *malignement*.
ARGLISTIGHEID, z. v. *Ruse*, *malice*, f., *artifice*, m., *astuce*, f.
ARGLISTIG[LIJK], bw. *Malicieusement*, *artificieusement*, *insidieusement*, *malignement*.
ARGLOOS, bn. *Zie* ARGELOOS.
ARGUS, z. m. (h. n.) *Argus*, m.
ARGUSOOG (-OOGEN), z. o. (fig.) *Œil* m. *d'Argus*, *vue perçante*, f. ‖ —en hebben, *être très-vigilant*, *ne laisser rien échapper*.
ARGWAAN (zond. mv.), z. m. *Soupçon*, m., *défiance*, f., *ombrage*, m. ‖ — opvatten tegen iemand, *concevoir des soupçons contre qq.* ‖ — bij iemand verwekken, *exciter des soupçons auprès de qq.* ‖ (prat.) *Suspicion*, f.
ARGWANEN, zw. w. b. *Soupçonner*, *avoir des soupçons*, *se méfier*, *prendre de l'ombrage*.
ARGWANIG, bn. *Soupçonneux*, *défiant*, *ombrageux*. ‖ bw. *Avec défiance*, *d'une manière ombrageuse* ou *soupçonneuse*.
ARISTOCRAAT, z. m. *Aristocrate*, m.
ARISTOCRATIE, z. v. *Aristocratie*, f.
ARISTOCRATISCH, bn. *Aristocratique*. ‖ bw. *Aristocratiquement*.
ARK[E], z. v. *Arche*, f. ‖ — van Noach, *arche de Noé*. ‖ — des verbonds, *arche d'alliance*. ‖ (mar.) *Coin* m. *de gournable*.
ARLET, z. m. (bot.) *Cumin* m. *des Indes*.
ARM, z. m. *Bras*, m. ‖ Den arm betreffend. *Brachial*. ‖ Iemand in den arm vallen, *se jeter dans les bras de qq.* ‖ Met open —en, *à bras ouverts*. ‖ De —en naar iemand uitstrekken, *tendre les bras vers qq.* ‖ — in —, *bras dessus*, *bras dessous*. ‖ Iemand in de —en sluiten, *serrer qq. dans ses bras*. ‖ Macht. *Bras*, m., *puissance*, f. ‖ Gods —, *le bras de Dieu*. ‖ (fig.) Menschen in den — nemen, om ergens in te gelukken. *Mettre des gens en campagne* ‖ De wereldlijke —, *le bras séculier*. ‖ Iets dat in gedaante naar eenen arm gelijkt. *Bras*. ‖ De —en eener balans, *les bras d'une balance*. ‖ — der zee, *bras de mer*. ‖ — eener pomp, *brimbale*, f. ‖ De —en van eenen leuningstoel, *les bras d'un fauteuil*.
ARM, bn. *Pauvre*, *indigent*, *nécessiteux*. ‖ — maken, *appauvrir*. ‖ — worden, *s'appauvrir*. ‖ Ongelukkig. *Misérable*, *malheureux*. ‖ Eene —e taal, *une langue pauvre*, f. ‖ bw. *Pauvrement*. ‖ Ellendig. *Misérablement*.
ARME, z. m. en v. *Pauvre*, m., *femme pauvre*, *pauvresse*, f. ‖ De —n, *les pauvres*, m. pl. ‖ De —n. Het armbestuur. *Administration* f. *des hospices*, *de bienfaisance*, *bureau* m. *de charité*.
ARMADER, z. v. *Veine* f. *du bras*.
ARMADIL, z. m. (h. n.) *Armadille*, f.
ARMBAND, z. m. *Bracelet*, m. ‖ (chir.) *Écharpe*, f., *bandage* m. *pour soutenir le bras*.
ARMBEEN (-BEENEN), z. o. (anat.) *Humérus*, m. ‖ Groot —, *cubitus*, m.
ARMBESTIER, ARMBESTUUR, z. o. *Administration* f. *des hospices*, *de bienfaisance*, *bureau* m. *de charité*.
ARMBEZORGER, z. m. *Aumônier*, *maître* m. *des pauvres*.
ARMBLAKER, z. m. *Girandole*, f., *candelabre*, m.
ARMBROOD, z. o. *Pain* m. *donné aux pauvres*, *aumônée*, f.
ARMBUS, z. v. *Boîte* f. *pour les aumônes*, *tronc*, m.
ARMDEKSEL, z. o. *Brassard*, m.
ARMELIJK, bn. *Pauvre*. ‖ Ellendig. *Misérable*. bw. *Pauvrement*. ‖ Ellendig. *Misérablement*.
ARMELIJN, ARMELIJNBONT, z o. *Zie* HERMELIJN.
ARMELIJNSVEL, z. o. *Zie* HERMELIJNSVEL.
ARMENBESTIER, z. o. *Zie* ARMBESTIER.
ARMENGESTICHT, z. o. *Hospice*, m.
ARMENGIFT, z. v. *Zie* ARMGIFT.
ARMENGOEDEREN, z. o. mv. *Biens* m. pl. *des hospices*.
ARMENIERSTEEN (-STEENEN), z. m. *Arménienne*, f.

ARMENBELASTING, z. v. *Taxe* f. *des pauvres.*
ARMENGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. ou *deniers* m. pl. *des pauvres.*
ARMENHUIS, z. o. *Hospice*, m.
ARMENKAS, z. v. *Caisse* f. *des pauvres.*
ARMENKERK, z. v. *Église* f. *pour les pauvres.*
ARMENZAKJE, z. o. *Aumônière*, f.
ARMGAT (-GATEN), z. o. *Emmanchure*, f.
ARMGELD, z. o. *Zie* ARMENGELD.
ARMGESTICHT, z. o. *Zie* ARMENGESTICHT.
ARMHARTIG, bn. Arm van hart. *Pusillanime.* ‖ Zwak. *Faible.* ‖ Gering. *Misérable, pauvre.* ‖ bw. *Zie* ARMHARTIG[LIJK].
ARMHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. Bekrompenheid van hart. *Pusillanimité*, f. ‖ Zwakheid. *Faiblesse*, f. ‖ Ellende. *Misère*, f.
ARMHARTIG[LIJK], bw. *Pusillanimement, faiblement, misérablement, pauvrement.*
ARMHERTIG, enz. *Zie* ARMHARTIG, enz.
ARMHUIS, z. o. *Zie* ARMENHUIS.
ARMKERK, z. v. *Zie* ARMENKERK.
ARMINIAAN, z. m. Aanklever van Arminius' leer. *Arminien*, m.
ARMINIAANSCH, bn. *Arminien, d'Arminius.*
ARMKORF, z. m. *Cabas*, m.
ARMKROON (-KRONEN), z. v. *Candelabre*, m., *girandole*, f., *chandelier* m. *à branches.*
ARMKUSSEN, z. o. *Accoudoir*, m.
ARMLEDER, z. o. *Bracelet*, m. ‖ (jeu.) *Brassard*, m.
ARMLENING, z. v. — eens stoels, *bras*, m. *d'une chaise.* ‖ (arch.) *Accoudoir*, m. ‖ — eener koets, *main*, f.
ARMLEUNING, z. v. *Zie* ARMLENING.
ARMLIJK, bn. *en* bw. *Zie* ARMELIJK.
ARMLOOS, bn. *Qui est sans bras.* ‖ —ze misgeboorte, *abrachie*, f.
ARMMEESTER, z. m. *Maître* m. *des pauvres.*
ARMOEDE (zond. mv), z. v. Gebrek aan tijdelijk vermogen. *Pauvreté*, f. ‖ Groote —, *misère, indigence*, f. ‖ Tot — geraken, *s'appauvrir, devenir pauvre.* ‖ Iemand tot — brengen, *appauvrir qq.* ‖ Gelofte van —, *vœu* m. *de pauvreté.* ‖ (prov.) — is geene zonde, *pauvreté n'est pas vice.* ‖ — van geest, *manque* m. *d'esprit.* ‖ (théol.) — van geest, *pauvreté d'esprit.*
ARMOEDIG, bn. Behoeftig. *Pauvre, indigent, misérable, nécessiteux.* ‖ bw. *Zie* ARMOEDIG[LIJK].
ARMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Pauvreté, indigence, misère*, f.
ARMOEDIG[LIJK], bw. *Pauvrement, misérablement.*
ARMOEDJE (zond. mv.), z. o. *Tout ce qu'on possède, avoir*, m., *petite fortune*, f.
ARMOZIJN, z. o. *Armoisin*, m.
ARMPIJP, z. v. *Focile, rayon, os* m. *du bras.* ‖ Groote —, *cubitus*, m. ‖ Kleine —, *radius*, m.
ARMPIJPJE, z. o. (anat.) *Radius*, m.
ARMPIJPSPIER, z. v. (anat.) *Muscle radial*, m.
ARMPJE, z. o. *Petit bras*, m.
ARMPLAAT, z. v. *Brassard*, m.
ARMRING, z. m. *Bracelet*, m.
ARMSCHEEN (-SCHENEN), z. v. *Brassard*, m.
ARMSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École* f. *des pauvres.*
ARMSIERAAD, z. o. *Ornement de bras, bracelet*, m.
ARMSNOER, z. o. *Bracelet*, m.
ARMSPIER, z. v. *Bicornis, muscle brachial*, m.
ARMSTOEL, z. m. *Fauteuil*, m., *chaise* f. *à bras.*
ARMSTUK, z. o. *Brassard*, m. ‖ — eens handschoens, *rebas* m. *d'un gant.*
ARMVOL (zond. mv.), z. m. *Brassée*, f.
ARMWEZEN, z. o. *Tout ce qui regarde les hospices, les etablissements de charité, administration* f. *des hospices.*
ARMZAKJE, z. o. *Zie* ARMENZAKJE.

ARMZALIG, bn. Zeer ellendig. *Très-pauvre, misérable.* ‖ (fig.) *Misérable, pitoyable, pauvre, mesquin.* ‖ bw. *Pauvrement, misérablement.*
ARMZALIGHEID (zond. mv.), z. v. *Grande pauvreté, misère*, f. ‖ (fig.) *Misère, pauvreté, fredure*, f.
ARMZALIG[LIJK], bw. *Pauvrement, misérablement, mesquinement.*
ARMZENUW, z. v. *Nerf brachial*, m.
ARNMAAND, z. v. *Zie* OOGSTMAAND.
ARONSKELK, z. m. (bot.) *Arum, gouet*, m.
AR[RE], bn. *Chagrin, fâché.* ‖ In arren moede, *en colère.*
ARREST, z. o. Gevangenis. *Arrêt*, m. ‖ Inbeslagneming. *Saisie*, f.
ARRESTEEREN, zw. w. b. Gevangen nemen. *Arrêter.* ‖ In beslag nemen *Saisir.* ‖ Vaststellen. *Arrêter.*
ARSENAAL, z. o. *Arsenal*, m.
ARSENIK, z. m. *Arsenic*, m.
ARSENIKACHTIG, bn. *Arsenical, arsénieux.*
ARSENIKBEVATTEND, bn. *Arsénifère.*
ARSENIKOLIE, z. v. *Huile* f. *d'arsenic.*
ARSENIKZUUR, z. o. *Acide arsénique*, m.
ARSENIKZUUR-ZOUT, z. o. *Arsénite*, m.
ARTESISCH, bn. —e put, *puits artésien*, m.
ARTIKEL, z. o. Afdeeling van een geschrift. *Article*, m. ‖ (comm.) *Article.* ‖ (gramm.) *Article.* ‖ Onderwerp. *Sujet*, m., *matière*, f.
ARTIKELBRIEF, z. m. (mar.) *Ordonnance militaire*, f.
ARTILLERIE, z. v. *Artillerie*, f. ‖ Zware —, *grosse artillerie.* ‖ Lichte —, *artillerie légère* ou *volante.*
ARTILLERIEKORPS, z. o. *Corps* m. *d'artillerie.*
ARTILLERIEMAGAZIJN, z. o. *Magasin* m. *d'artillerie.*
ARTILLERIEMEESTER, z. m. *Maître* m. *d'artillerie.*
ARTILLERIEPARK, z. o. *Parc* m. *d'artillerie.*
ARTILLERIESCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École* f. *d'artillerie.*
ARTILLERIETREIN, z. m. *Train* m. *d'artillerie.*
ARTILLERIST, z. m. *Artilleur*, m.
ARTISJOK, z. v. (hort.) *Artichaut*, m.
ARTISJOKSTOEL, z. m. *Cul* m. *d'artichaut.*
ARTS (-SEN), z. m. *Médecin, docteur en médecine*, m.
ARTSENIJ, z. v. *Médecine*, f. *remède, médicament*, m.
ARTSENIJBALLETJE, z. o. *Bol, bolus*, m.
ARTSENIJBEREIDER, z. m. *Pharmacien*, m.
ARTSENIJBEREIDING, z. v. *Préparation* f. *des remèdes.*
ARTSENIJBEREIDKUNST, z. v. *Pharmaceutique, pharmacologie*, f.
ARTSENIJBOEK, z. o. *Dispensaire, codex*, m.
ARTSENIJDRANK, z. m. *Potion médicinale*, f. *breuvage médicinal*, m.
ARTSENIJGEBIT, z. o. (vétér.) *Billot*, m.
ARTSENIJHANDEL, z. m. *Commerce* m. *de drogueries.*
ARTSENIJKAST, z. v. *Droguier*, m.
ARTSENIJKUNDE (zond. mv.), z. v. *Pharmaceutique, pharmacologie*, f.
ARTSENIJLEER, z. v. *Pharmacologie, iamologie*, f.
ARTSENIJPOT, z. m. *Canon*, m.
ARTSENIJSCHEIKUNDIGE, z. m. *Chimiatre*, m.
ARTSENIJSCHEIKUNST (zond. mv.), z. v. *Chimiatrie*, f.
ARTSENIJWINKEL, z. m. *Pharmacie*, f.
As, z. v. *Axe*, m. ‖ (astr.) *Axe.* ‖ — eens rijtuigs, *essieu* m. *d'une voiture.* ‖ (méc.) — eener kraan, *arbre* m. *d'une grue.* ‖ (opt.) *Axe optique* ou *visuel.* ‖ (anat.) *Axe.*
ASBEST (zond. mv.), z. o. *Asbeste, amiante*, m.
ASBEUGEL, z. m. *Etrier* m. *d'essieu.*
ASCH, ASSCHE, z. v. *Cendre*, f., *cendres*, f. pl. ‖ Heete —, *cendre chaude.* ‖ Tot — verbranden, *réduire en cendres.* ‖ Eene stad in de

— leggen, *réduire* ou *mettre une ville en cendres.* | In de — liggen, *être réduit en cendres,* | (fig.) *échouer.* | Onder de — smeulen, *couver sous la cendre.* | (fig.) De — der dooden, *les cendres des morts.* | (fig.) In zak en — boete doen, *faire pénitence avec le sac et la cendre.* | (prov.) Tusschen twee stoelen in de — zitten, *être entre deux selles le cul à terre.*

Aschachtig, bn. *Cendré, cendreux, cinériforme.*

Aschbad (-baden), z. o. *Bain* m. *de cendres.*

Aschbak, z. m. *Cendrier,* m.

Aschbeker (-bekers), z. m. *Zie* Aschman.

Aschbezem, z. m. *Balai* m. *de foyer.*

Aschbrood (-brooden), z. o. *Fouace,* f.

Aschbus, z. v. *Urne cinéraire,* f.

Aschdag (-dagen), z. m. *Jour* ou *mercredi* m. *des cendres.*

Aschdoek, z. m. *Charrier,* m.

Aschgat (-gaten), z. o. *Cendrier,* m.

Aschgrauw, bn. *Cendré, gris-cendré.*

Aschhok, z. o. *Coin* m. *où l'on met les cendres.*

Aschhoop (-hoopen), z. m. *Tas* ou *monceau* m. *de cendres.*

Aschkar, z. v. *Tombereau* m. ou *charrette* f. *aux cendres.*

Aschketel, z. m. *Chaudron* m. *à mettre les cendres.*

Aschkleur, z. v. *Couleur* f. *de cendre.*

Aschkleurig, bn. *Couleur de cendre, cendré.*

Aschkoek, z. m. *Fouace,* f., *gâteau* m. *cuit sous les cendres.*

Aschkoekbakker, z. m. *Fouacier,* m.

Aschkoekje, z. o. *Profiterole,* f.

Aschkruid, z. o. (bot.) *Cinéraire, cendriette,* f.

Aschkruik, z. v. *Urne cinéraire,* f.

Aschkuil, z. m. *Cendrier,* m., *fosse* f. *aux cendres.*

Aschman, z. m. *Boueur, homme* m. *aux cendres*

Aschplant, z. v. *Zie* Aschkruid

Aschput, z. m. *Cendrier,* m.

Aschschop, z. v. *Pelle* f. *à feu.*

Aschschuit, z. v. *Bateau* m. *qui transporte les cendres.*

Aschsteen (-steenen), z. m. *Téphroïte,* f.

Aschton, z. v. *Zie* Aschvat.

Aschtrekker, z. m. (minér.) *Tourmaline,* f.

Aschvarken, z. o. *Zie* Aschbezem.

Aschvat (-vaten), z. o. *Cendrier, tonneau* m. *aux cendres.*

Aschverwig, bn. *Couleur de cendre, cendré.*

Aschvormig, bn. *Cinériforme.*

Aschwater, z. o. *Cendre lessivée,* f.

Aschzout, z. o. (chim.) *Soude,* f.

Asem, enz. *Zie* Adem, enz.

Asfodille, z. v. *Zie* Affodille.

Asperge, z. v. *Asperge,* f. | Bosje —s, *botte* f. *d'asperges.*

Aspergebed, z. o. *Planche* f. *d'asperges.*

Aspergekool (-koolen), z. v. *Brocoli,* m.

Aspergeplant, v. v. *Plante* f. *d'asperge.*

Aspersie, z. v. *Zie* Asperge.

Asphalt, z. o. *Asphalte,* m.

Aspisslang, z. v. *Aspic,* m.

Asplaat, z. v. (tech.) *Hirondelle,* f.

Aspunt, z. o. *Pôle,* m. | Noorder —, *pôle arctique.* | Zuider —, *pôle antarctique.* | (fig.) *Pivot,* m.

Assche, z. v. *Zie* Asch.

Asschscheen (-scheenen), z. v. *Happe,* f.

Asschepoetster, z. v., Asschepoetstertje, z. o. *Cendrillon,* f.

Asschewoensdag, z. m. *Jour* ou *mercredi* m. *des cendres.*

Asschig, bn. *Couvert de cendres.*

Assignaat, z. o. *Assignat,* m.

Assignatie, z. v. (comm.) *Assignation,* f., *billet* m. *à ordre.*

Assisen, v. mv. *Assises,* f. pl. | Hof van —, *cour* f. *d'assises.*

Assuradeur, z. m. (comm.) *Assureur,* m.

Assurantie, z. v. (comm.) *Assurance,* f.

Assurantie-bewijs, z. o. *Police* f. *d'assurance.*

Aster, z. v. (bot.) *Aster,* m.

Astragaal, z. m. (archit.) *Astragale,* m.

Astrant, bn. *Effronté.*

Astrolabium (-ia), z. o. *Astrolabe,* m.

Astroloog (-ogen), z. m. *Astrologue,* m.

Astronoom, z. m. *Astronome,* m.

Aterling, z. m. en v. *Bâtard,* m., *bâtarde,* f. | (fig.) *Scélérat,* m.

Aterlingsch, bw. Onecht. *Illégitime, bâtard.* | Snood. *Pervers, dépravé, méchant.*

Atheïst, z. m. *Athée,* m.

Atheïsterij (zond. mv.), z. v. *Athéisme,* m.

Atheïstisch, bn. *Athée, athéistique.*

Atlas, z. m. Kaartenboek. *Atlas,* m. | (anat.) *Atlas,* m.

Atlas, z. o. Indisch satijn. *Atlas,* m.

Atlasbes, z. v. (bot.) *Corme,* f.

Atmospheer, z. v. *Atmosphère,* f.

Attest, z. o. *Attestation,* f.

Attesteeren, zw. w. b. *Attester.*

Attisch, bn. — zout, *sel attique,* m., *raillerie fine et délicate,* f.

Auctie, z. v. *Vente publique,* f.

Auditeur-militair, z. m. *Auditeur militaire,* m.

Audientie, z. v. *Audience,* f.

Augusti, z. m. *Zie* Augustus.

Augustiene, z. v. *Augustine,* f.

Augustiniaan, z. m. *Augustinien,* m.

Augustijn, z. v. (impr.) *Saint-Augustin,* m.

Augustijn, Augustijnermonnik, z. m. *Augustin,* m.

Augustijnernon, z. v. *Zie* Augustiene.

Augustijnletter, z. v. *Zie* Augustijn.

Augustus, z. m. *Août,* m.

Aurikel, z. v. (bot.) *Auricule, oreille* f. *d'ours,*

Autaar, z. o. enz. *Zie* Altaar, enz.

Authentiek, bn. *Authentique.*

Autocraat, z. m. *Autocrate,* m.

Automaat, z. o. *Automate,* m.

Autoriteit, z. v. *Autorité,* f.

Auw, z. v. *Épi,* m.

Auwblauwbloem, z. v. *Bluet,* m.

Auw[e], z. v. *Prairie,* f., *pré,* m.

Avel, z. m. Blei. *Able,* m.

Ave, z. v. *Zie* Aaf.

Avegaar, z. v. *Tarière,* f.

Avenant (naar), bw. *À l'avenant.*

Avend, z. m. *Zie* Avond.

Averechts, bw. *De travers, à l'envers, à rebours, à contre-sens.* | Lomp. *Gauchement.*

Averechtsch, bn. *Qui est de travers, à l'envers* ou *à rebours.* | —e slag, *coup* m. *de revers.* | —e zijde, *revers, envers,* m. | De —e zijde eener stof, *l'envers,* m. | (fig.) Slecht. *Pervers, méchant, mauvais, sinistre.* | —e oogmerken, *desseins sinistres,* m. pl.

Averij, z. v. Zeeschade. *Avarie,* f.

Averkruid, z. o. (bot.) *Aurone,* f.

Averone, Averoon, Averuit, z. v. *Zie* Averkruid.

Avocaat, z. m. *Zie* Advocaat.

Avogadeboom (-boomen), z. m. (bot.) *Avocatier, aguacat,* m.

Avond, z. m. Het einde van den dag. *Soir,* m. | Tegen den —, op den —, *vers le soir, vers*

la brune. ‖ Morgen —, *demain au soir.* ‖ Gisteren —, *hier au soir.* ‖ Eergisteren —, *avant hier au soir* ‖ De tijd van het einde des dags, tot men naar bed gaat. *Soirée, f. soir,* m. ‖ Den — doorbrengen, *passer la soirée.* ‖ Goeden —! *bon soir!* ‖ Het wordt —, *le jour tombe, la nuit approche.* ‖ De — te voren, *la veille,* f. ‖ (fig.) Einde des levens. *Soir* m. *de la vie.*
Avondbezoek, z. o. *Visite* f. *du soir.*
Avondblad (-bladen), z. o. *Journal* m. *du soir.*
Avonddamp, z. m. *Vapeur* f. *qui s'élève le soir.*
Avonddauw (zond. mv.), z. m. *Rosée* f. *du soir, serein,* m.
Avonddienst, z. m. *Office* m. *du soir.*
Avondeten (zond. mv.), z. o. *Souper, soupé,* m.
Avondgebed (-gebeden), z. o. *Prière* f. *du soir.*
Avondgesprek, z. o. *Conversation* f. *qui se tient le soir.*
Avondgezang, z. o. *Cantique* m. *du soir.*
Avondgezelschap, z. o. *Veillée,* f.
Avondklok, z. v. *Retraite,* f.
Avondkost (zond. mv.), z. m. *Mets* m. pl. *du soir.*
Avondland, z. o. (poét.) *L'occident,* m.
Avondlied (-liederen), z. o. *Chant* m. *du soir.*
Avondlucht, z. v. *Air* m. *du soir.*
Avondmaal, z. o. *Souper, soupé,* m. ‖ Communie bij de Katholieken. *Communion,* f. ‖ — bij de Protestanten. *Cène,* f. ‖ Het laatste —, *la sainte Cène.*
Avondmaalganger, z. m. *Communiant,* m.
Avondmaaltijd, z. m. *Repas du soir, souper, soupé,* m.
Avondmalen, zw. w. o. (met *hebben*). *Souper.*
Avondmuziek (zond. mv.), z. v. *Sérénade,* f.
Avondpartij, z. v. *Soirée,* f.
Avondpreek (-preeken), z. v. *Sermon* m. *du soir.*
Avondregen, z. m. *Pluie* f. *du soir.*
Avondrood (zond. mv.), z. o. *Rouge* m. *du soir.*
Avondrust (zond. mv.), z. v. *Repos* m. *du soir.*
Avondschemering, z. v. *Crépuscule* m. *du soir.* ‖ In de —, *entre chien et loup, sur la brune, à la brune.*
Avondschool (-scholen), z. v. *École* f. *du soir,*
Avondschot (-schoten,) z. o. *Retraite,* f., *coup* m. *de canon qu'on tire tous les soirs du vaisseau amiral.*
Avondschuit, z. v. *Barque* f. *de nuit.*
Avondspel (-spelen), z. o. *Jeu* m. ou *récréation* f. *du soir.*
Avondspijs (-spijzen), z. v. *Mets du soir, souper,* m.
Avondstar, Avondster, z. v. *Étoile* f. *du soir.* ‖ (astr.) *Étoile* f. *du berger, Vesper,* m., *Vénus,* f.
Avondstond, z. m. *Soirée,* f., *soir,* m.
Avondtijd, z. m. *Soir,* m. ‖ Bij —, *au soir.*
Avonduur, z. o. *en* v. *Heure* f. *du soir.*
Avondwandeling, z. v. *Promenade* f. *du soir.*
Avondwerk, z. o. *Ouvrage* m. *du soir.*
Avondwind (-winden), z. m. *Vent* m. *du soir.*
Avondzegen, z. m. *Bénédiction* f. *du soir.*
Avonturen, zw. w. b. *Risquer, hasarder.*
Avonturier, z. m. *Aventurier,* m.
Avonturierster, z. v. *Aventurière,* f.
Avontuur, z. o. Voorval. *Aventure,* f., *événement,* m. ‖ —uren eener reis, *aventures de voyage* ‖ Op — uitgaan, *courir les aventures.* ‖ Toeval. *Hasard,* m.
Avontuurlijk, bn. Onverwacht, toevallig. *Inattendu, fortuit, aventureux.* ‖ Wonderbaar. *Étonnant, merveilleux.* ‖ Onwaarschijnlijk. *Invraisemblable.* ‖ Gevaarlijk. *Dangereux.* ‖ bw. *Fortuitement, par hasard, d'aventure.*
Avontuurzoeker, z. m. *Aventurier,* m.
Axioma, z. o. *Axiome,* m.
Azen, zw. w. b. Vogelen aas in den mond steken. *Appâter (des oiseaux).* ‖ Aas toewerpen. *Amorcer.* ‖ o. (met *hebben*). Op iets —, *se paître, se repaître* ou *se nourrir de qc.* ‖ (fig.) *Aspirer à qc.*
Azer, z. m. *Réservoir,* m.
Azerol, z. v. (bot.) *Azerole,* f.
Azerolboom (-boomen), z. m. (bot.) *Azerolier,* m.
Azijn, z. m. *Vinaigre,* m. ‖ Zwakke —, *vinasse,* f. ‖ In — leggen, *mariner, confire au vinaigre.* ‖ — maken *of* leggen, *faire du vinaigre.* ‖ Zoo zuur als —, *aigre comme du vinaigre.* ‖ In — oplossen, *oxycrater.*
Azijnachtig, bn. *Qui tient du vinaigre, acéteux, acide.*
Azijnbrouwer, z. m. *Vinaigrier,* m.
Azijnbrouwerij, z. v. *Vinaigrerie,* f.
Azijnen, zw. w. b. *Vinaigrer.*
Azijnflesch, z. v. *Vinaigrier,* m., *bouteille* f. *au vinaigre.*
Azijngeest, z. m. *Esprit pyracétique,* m.
Azijnhandel, z. m. *Commerce* m. *de vinaigre.*
Azijnhoni[n]g, z. m. *Oxymel,* m.
Azijnkan, z. v. *Vinaigrier, vase* m. *à vinaigre.*
Azijnlegger, z. m. *Zie* Azijnbrouwer.
Azijnleggerij, z. v. *Zie* Azijnbrouwerij.
Azijnmaker, z. m. *Zie* Azijnbrouwer.
Azijnmakerij, z. v. *Zie* Azijnbrouwerij.
Azijnmeter, z. m. *Acétimètre,* m.
Azijnmoer (zond. mv.), z. v. *Lie* f. ou *marc* m. *de vinaigre.*
Azijnproever, z. m. *Zie* Azijnmeter.
Azijnsaus (-sausen), z. v. *Vinaigrette, sauce* f. *au vinaigre.*
Azijnsmaak, z. m. *Goût* m. *de vinaigre.*
Azijnstel, z. o. *Vinaigrier, vase* m., *à vinaigre.*
Azijnsuiker (zond. mv.), z. v. *Oxysaccharum,* m.
Azijnton, z. v. Azijnvat (-vaten), z. o. *Tonneau* m. *à vinaigre.*
Azijnverkooper, z. m. *Vinaigrier, marchand* m. *de vinaigre.*
Azijnwater (zond. mv.), z. o. *Oxycrat,* m.
Azijnzuur, bn. *Aigre, acide.* ‖ z. o. *Acide acétique,* m.
Azijnzuurachtig, bn. *Acéteux.*
Azijnzuurzout, z. o. *Acétate,* m.
Azimuth, z. o. *Azimut,* m.
Azimuthshoogte, z. v. *Hauteur azimutale,* f.
Azimuthskompas, z. o. *Compas azimutal,* m.
Azing, z. v. *Action* f. *d'appâter, de nourrir les oiseaux.* ‖ (fig.) *Action d'aspirer à qc.*
Azuren, bn. *D'azur, azuré.*
Azuur, z. o. Stof. *Azur, bleu* m. *de ciel.* ‖ m. *Zie* Azuursteen.
Azuurgewelf, z. o. De Hemel. *La voûte azurée,* f. *le ciel, le firmament,* m.
Azuurkleurig, bn. *Azuré, de couleur d'azur.*
Azuursteen (-steenen), z. m. *Azur,* m., *azurite, pierre d'azur,* f., *lapis-lazuli, lazulite,* m.
Azuurvelden, z. o. mv. De zee. *Les plaines azurées,* f. pl., *l'océan,* m., *la mer,* f.
Azuurvervig, bn. *Zie* Azuurkleurig.

B.

B, z. v. *B*, m.
Ba, tusschenw. *Ba!*
Baadster, z. v. *Baigneuse*, f.
Baai, z. v. Stof. *Revêche*, *bayette*, *espèce de flanelle*, f. ‖ (fam.) Roode —, *du vin rouge*.
Baai, z. v. Zeearm. *Baie*, f.
Baaien, bn. *De revêche*, *de bayette*.
Baaierd (zond. mv.), z. m. *Chaos*, m., *confusion*, f.
Baaitje, z. o. *Camisole*, f. ‖ (fam.) Iemand wat op zijn — geven, *rosser qq*.
Baaivanger, z. m. *Celui qui patine avec grâce et en faisant de longs traits.* ‖ (pêch.) *Pêcheur* m. *de baleines*.
Baaiwever, z. m. *Tisserand* m. *qui fait de la revêche*, *de la bayette*.
Baak, z. v. Drijfton. *Balise*, *marque*, f. ‖ Baken zetten, *mettre des balises*, *baliser*. ‖ (fig.) De baken zijn verzet, *les choses ont changé de face*. ‖ (prov.) De baken komen uit, *on commence à découvrir le pot aux roses*. ‖ Vuurtoren. *Phare*, *fanal*, m.
Baakgeld, z. o. *Droit* m. *de balise*.
Baakzetter, z. m. *Baliseur*, m.
Baal, z. v. *Balle*, f., *ballot*, m. ‖ Eene — koffie, *une balle de café*.
Baaldoek, z. o. *Toile* f. *d'emballage*.
Baaltje, z. o. *Petit ballot*, m.
Baan, z. v. Betreden weg. *Route*, f., *chemin frayé*, m., *voie*, f. ‖ (fig.) De — der deugd, *le sentier* m. *de la vertu*. ‖ (fig.) Hij is op de goede —, *il est sur la bonne voie*. ‖ (fig.) De — klaar maken, *aplanir les difficultés*, *frayer le chemin*. ‖ Ruim — maken, *se faire un passage*, *fendre la presse*. ‖ (fig.) Iets op de lange — schuiven, *traîner qc. en longueur*, *filer du câble*. ‖ Sullebaan. *Glissoir*, f. ‖ De — warm houden, *être assidu à glisser*; (fig.) *travailler sans relâche à qc.* ‖ (fig.) Hij is het katje van de —, *c'est le coq du village*. ‖ Loopbaan. *Carrière*, *lice arène*, f. ‖ Op de — komen, *entrer en lice*, *descendre dans l'arène*. ‖ (fig.) Op de — brengen, *mettre sur le tapis*, *proposer*. ‖ Breedte van eene stof. *Lé*, m. ‖ (astr.) *Orbite*, f., *orbe*, m. ‖ (mar.) *Ferze*, *cueille*, f. ‖ Zeelbaan. *Corderie*, f.
Baander, z. m. Zeeldraaier. *Cordier*, m.
Baanderheer (-heeren), z. m. *Banneret*, m.
Baanderij, z. v. Lijnbaan. *Corderie*, f.
Baandraaier, z. m. *Cordier*, m.
Baangeld, z. o. *Droit* m. *qu'on paye pour l'usage d'un chemin*, *d'une glissoire*.
Baanspinner, z. m. *Cordier*, m.
Baanst, z. v. Tondel. *Mèche*, f.
Baanstlade, z. v. *Boîte* f. *à mèches*.
Baanstrooper, z. m. *Voleur de grands chemins*, *brigand*, *bandit*, m.
Baanstrooperij, z. v. *Brigandage*, m.
Baantje, z. o. *Petite route*, f., *petit chemin*, m. ‖ (fam.) *Emploi*, *poste*, m. ‖ Een goed —, *un emploi lucratif*.
Baanveger, z. m. *Celui qui balaye une glissoire*.
Baar, z. v. Berrie *Civière*, *litière*, f., *brancard*, m. ‖ Lijkbaar. *Bière*, f.
Baar, z. v. Waterbaar. *Flot*, m., *vague*, *lame*, *onde*, f. ‖ Holle baren, *grandes vagues*, *grosses lames*, f. pl.
Baar, z. v. Staaf. *Lingot*, m., *barre*, f. ‖ — zilver, *argent* m. *en lingot* ou *en barre*.
Baar, z. m. (mar.) Nieuweling. *Novice*, *haleboulin*e, m.
Baar, bn. Gereed. *Comptant*, *sonnant*. ‖ — geld, *argent comptant*, m. *espèces sonnantes*, f. pl. ‖ Bare leugen, *mensonge palpable*, m.
Baar, bn. Open, ruim. *Ouvert*, *large*. ‖ De bare zee, *la mer haute*, f., *le large*, m.
Baarblijkelijk, bn. *Évident*, *manifeste*, *clair*. ‖ bw. *Évidemment*, *manifestement*, *clairement*.
Baarblijkelijkheid (zond. mv.), z. v. *Évidence*, *clarté*, f.
Baard, z. m. *Barbe*, f. ‖ Zich den — afnemen, *se faire la barbe*, *se raser*. ‖ Den — laten groeien, *laisser croître la barbe*. ‖ (fig.) In den — varen *of* vliegen, *chanter la gamme à qq*. ‖ (fig.) Iemand iets in den — wrijven, *reprocher qc. à qq*. ‖ (prov.) Iemand eenen vlassen — aandoen, *duper qq*. ‖ (prov.) Om 's keizers — twisten, *se débattre de la chape à l'évêque*. ‖ — van eenen visch, *barbillon* m. *d'un poisson*. ‖ — eener oester, *frange* f. *d'une huître*. ‖ — van eenen sleutel, *panneton*, m. ‖ (fond.) *Barbure*, *inégalité*, f.
Baardbrander, z. m., **Baardbrandertje**, z. o. *Brûle-gueule*, m.
Baarddrager, z. m. *Qui porte de la barbe*.
Baardeloos, bn. *Imberbe*. ‖ —ze jongeling, *jeune homme imberbe*, m. ‖ (h. n.) *Apogone*.
Baarden, zw. w. b. (met *hebben*). *Prendre barbe*.
Baardgras (zond. mv., z. o. (bot.) *Andropogon*, m.
Baardig, bn. *Barbu*, *barbifère*.
Baardje, z. o. *Petite barbe*, *barbiche*, f.
Baardkomeet (-kometen), z. v. *Comète barbue*, f.
Baardkrabber, z. m. (fam.) *Barberot*, *mauvais barbier*, m.
Baardmaker, z. m. *Zie* **Baardscheerder**.
Baardmannetje, z. o. Vogel. *Mésange barbue*, f. ‖ Visch. *Ophidie barbue*, f.
Baardscheerder, z. m. *Barbier*, m.
Baardschrabber, **Baardschrapper**, z. m. *Barberot*, *mauvais barbier*, m.
Baardvisch, z. m. *Barbarin*, m.
Baardvogel, z. m. *Barbu*, m.
Baardvormig, bn. *En forme de barbe*.
Baarkleed (-kleeden), z. o. Lijklaken. *Poêle*, *drap mortuaire*, m.
Baarlijk, bn. *Propre*, *même*. ‖ De —e duivel, *le diable incarné*. ‖ Hij raast als de —e duivel, *il fait le diable à quatre*.
Baarloop, z. m. Groote toeloop. *Foule*, f.
Baarmoeder, z. v. *Matrice*, f. ‖ (fig.) *Cause*, *source*, f., *berceau*, m.
Baarmoederbreuk, z. v. *Hystréocèle*, f.
Baarmoederopstijging, z. v. *Hystérie*, f.
Baarmoederpijn, z. v. *Hystéralgie*, f.
Baars, z. m. Visch. *Perche*, f. ‖ (fig.) Den — vergallen, *gâter l'affaire*. ‖ Kuipersdissel. *Doloire*, f.
Baarsje, z. o. *Petite perche*, f.

BAARVLIES, z. o. *Allantoïde*, f.
BAAS, z. m. Werkmeester. *Maître, maître-ouvrier*, m. ‖ Timmermans —, *maître charpentier*. ‖ Metselaars —, *maître maçon*. ‖ Hij is mij de —, *il me surpasse de beaucoup*. ‖ Den — spelen, *trancher du maître, faire le maître*. ‖ Een vroolijke —, *un vrai gaillard*, m. ‖ Hij is een — in het schrijven, *il écrit admirablement*.
BAASSCHAP (zond. mv.), z. o. *Maîtrise*, f.
BAAT, z. v. Nut, voordeel. *Profit, bénéfice, fruit, avantage*, m., *utilité*, f., *intéret*, m. ‖ Iets te — hebben, *avoir qc. à sa disposition, pouvoir se servir de qc.* ‖ Zijnen tijd te — nemen, *bien employer son temps*. ‖ Zijne — zoeken, *chercher son profit* (*à*). ‖ Hulp. *Secours, soulagement*, m. ‖ Dit geneesmiddel heeft mij geene — gegeven, *ce remède ne m'a pas donné de soulagement*.
BAATJE, z. o. *Petit profit*, m. ‖ (prov.) Alle —s helpen, *les petits ruisseaux font les grandes rivières; tout fait nombre*.
BAATZOEKEND, bn. *Intéressé, égoïste, avide*.
BAATZOEKER, z. m. *Égoïste, homme intéressé*, m.
BAATZOEKSTER, z. v. *Égoïste, femme intéressée*, f.
BAATZUCHT (zond. mv.), z. v. *Intérêt personnel, égoïsme*, m., *avarice*, f.
BAATZUCHTIG, bn. *Intéressé, égoïste, avide, avare*. ‖ — mensch, *homme intéressé*, m. ‖ —e bedoelingen, *vues intéressées*, f. pl. ‖ bw. *Zie* BAATZUCHTIG[LIJK].
BAATZUCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* BAATZUCHT.
BAATZUCHTIG[LIJK], bw. *Avec égoïsme* ou *avarice*.
BABBEL, z. m. *Babil, caquet, bavardage*, m.
BABBELAAR, z. m. Snapper. *Babillard, causeur, jaseur, bavard*, m. ‖ Suikergebak. *Caramel*, m. ‖ Klapspaan. *Claquet*, m.
BABBELAARSTER, z. v. *Babillarde, causeuse, jaseuse, bavarde, commère*, f.
BABBELACHTIG, bn. *Babillard, bavard*.
BABBELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Bavarderie*, f.
BABBELARIJ, z. v. *Babil, caquet, bavardage*, m.
BABBELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Snappen. *Babiller, causer, jaser, bavarder, jaboter*. ‖ Kauwen zonder tanden. *Mâcher avec les gencives*.
BABBELGUIGJES, o. mv. *Balivernes, fadaises, niaiseries, puérilités*, f. pl.
BABBELKOUS (-KOUSEN), z. v. *Babillarde, bavarde, commère*, f.
BABBELMOER, z. v. *Zie* BABBELKOUS.
BABBELZUCHT (zond. mv.), z. v. *Loquacité*, f.
BABIJN, z. v. *Bobine*, f.
BABIJNEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bobiner*.
BABIJNER, z. m. *Celui qui bobine*.
BABIJNSTER, z. v. *Celle qui bobine, bobineuse*, f.
BABOK, z. m. *Lourdaud, butor, rustre*, m.
BABOKKIG, bn. *Rustre*.
BACCALAUREAAT, z. o. *Baccalauréat*, m.
BACCALAUREUS, z. m. *Bachelier*, m.
BACCHUSBROEDER, z. m. (fam.) *Ivrogne*, m.
BACCHUSDANS, z. m. *Dionysiaque*, f.
BACCHUSFEEST, z. o. *Bacchanale*, f. ‖ (fig.) *Orgie*, f.
BACCHUSLIED (-EREN), z. o. *Chanson bachique*, f.
BACCHUSNAT (zond. mv.), z. o. *Jus de Bacchus, vin*, m.
BACCHUSPRIESTER, z. m. *Prêtre* m. *de Bacchus*.
BACCHUSPRIESTERES, z. v. *Bacchante, prêtresse* f. *de Bacchus*.
*BACHTEN, bw. Achter. *Derrière*.
BAD (BADEN), z. o. *Bain*, m. ‖ Een — gebruiken, *prendre un bain*. ‖ Badkuip. *Bain*, m., *baignoire*, f. ‖ (fig.) Baden. Badplaats. *Bains*, m. pl., *eaux*, f. pl. ‖ De baden van Oostende, *les bains, les eaux d'Ostende*. ‖ Het — der wedergeboorte, *le baptême*, m., *l'eau* f. *de la régénération*.
BADARTS (-ARTSEN), z. m. *Médecin* m. *attaché à un établissement de bains*.
BADEN, zw. w. b. *Baigner*. ‖ Zich —. *Se baigner*. ‖ (fig.) Zich in het bloed —, *se baigner dans le sang*. ‖ Zich in tranen —, *fondre en larmes, s'abreuver de larmes*. ‖ Zich in weelde en wellust —, *nager dans les plaisirs*. ‖ o. (met *hebben*). *Se baigner*.
BADER, z. m. *Baigneur*, m.
BADFORNUIS, z. o. *Hypocauste*, m.
BADGAST, z. m. *Personne* f. *qui prend les eaux, baigneur*, m.
BADGELD, z. o. *Argent* m. *qu'on paye pour un bain*.
BADHEMD, z. o. *Chemise* f. *de bain*.
BADHUIS, z. o. *Bains*, m. pl., *maison* f. *des bains*.
BADING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de baigner, de se baigner*.
BADKAMER, z. v. *Cabinet de bain, bain*, m.
BADKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Baigneuse*, f.
BADKNECHT, z. m. *Baigneur*, m.
BADKUIP, z. v. *Baignoire*, f., *bain*, m., *cuve*, f.
BADKUUR, z. v. *Usage* m. *des bains pour la santé*.
BADMANTEL, z. m. *Manteau* m. *de bain, baigneuse* f., *peignoir*, m.
BADMEESTER, z. m. *Maître baigneur*, m.
BADORDE (zond. mv.), z. v. *Ordre* m. *du Bain*.
BADPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Baignoir*, m.
BADSEIZOEN, z. o. *Saison* f. *des bains*.
BADSTOOF (-OVEN), z. v. *Étuve*, f., *bain*, m.
BADSTOOFHOUDER, z. v. *Étuviste*, m.
BADWATER (zond. mv.), z. o. *Eau des bains, eau balnéable*, f. ‖ Bad. *Bain*, m. ‖ — voor eenen tempel, *piscine*, f.
BAFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Aboyer, japper*.
BAFFER, z. m. *Aboyeur*, m.
BAG, z. v. *Bague*, f.
BAGAGE, z. v. *Bagage*, m., *hardes*, f. pl.
BAGAGEKARRETJE, z. o. (mil.) *Surtout*, m.
BAGAGEVAAN, z. v. *Fanion*, m.
BAGGE, z. v. *Zie* BAG.
BAGGER, z. v. Modder. *Boue, vase, bourbe*, f.
BAGGERBEUGEL, z. m. *Drague*, f.
BAGGERBOER, z. m. *Zie* BAGGERMAN.
BAGGERBOOT (-BOOTEN), z. m. en v. *Bateau dragueur, dragueur*, m.
BAGGEREN, zw. w. b. *Draguer, curer, débourber, nettoyer une rivière* ou *un canal, tirer la vase du fond de l'eau*. ‖ Turf —, *pêcher de la tourbe*.
BAGGERMAN (-LIEDEN), z. m. *Dragueur, boueur*, m.
BAGGERMOLEN, z. m. *Cure-môle, dragueur*, m.
BAGGERNET, z. o. *Drague*, f.
BAGGERPRAAM, z. v. *Bateau de dragueur, de boueur, dragueur*, m.
BAGGERSCHUIT, z. v. *Zie* BAGGERPRAAM.
BAGGERSPADE, z. v. *Drague*, f.
BAGIJN, z. v. *Zie* BEGIJN.
BAGIJNRA, z. v. (mar.) *Vergue* f. *de fougue*.
BAJERT (zond. mv.), z. m. *Zie* BAAIERD.
BAJONET, z. v. *Baïonnette*, f.
BAJONETRING, z. m. *Virole* f. *de baïonnette*.
BAJONETSTEEK (-STEKEN), z. m. *Coup* m. *de baïonnette*.
BAK, z. m. Kom. *Auge*, f., *baquet*, m., *jatte*, f. ‖ (mar.) *Gamelle*, f. ‖ Wij behooren tot éénen —, *nous sommes compagnons de gamelle*. ‖ (fam.) Kom aan den —, *venez à table*. ‖ Waterbak. *Bassin*, m. ‖ Pont. *Bac, ponton*, m. ‖ — eens schouwburgs, *parterre*, m. ‖ Halfdek.

Gaillard, m. ‖ — eener kar, *corps de charrette*, *chartil*, m. ‖ Kaak. *Joue*, f.
Bak (zond. mv.), z. m. Het bakken. *Cuisson*, f.
Bak, z. m. Rug. *Dos*, m. ‖ (mar.) De zeilen — leggen, *mettre à coiffer*.
Bakbaard, z. m. *Zie* Bakkebaard.
Bakbeest, z. o. *Gros animal*, m., *bête lourde*, *pesante*, f. ‖ (fig.) Een — van een mensch, *un gros rustaud* ou *lourdaud*. ‖ Een — van een schip, *un gros navire*, *un vaisseau lourd et pesant*.
Bakblik, z. o. (pât.) *Plafond*, m.
Bakboord, z. o. Linkerzijde eens schips. *Bâbord*, m.
Bakboordwacht, z. v. *Quart* m. *de bâbord*.
Bakelaar, z. v. *Baie* f. *de laurier*.
Bakelman, z. m. (h. n.) *Garrot*, m.
Baken, z. o. *Zie* Baak.
Bakenen, zw. w. o. (met *hebben*). *Baliser*, *mettre des balises*, *des marques*.
Bakenstok, z. m. *Jalon*, m.
Baker, z. v. *Garde-couches*, *garde d'accouchée* ou *d'enfant*, *remueuse*, *bonne*, f.
Bakeren, zw. w. b. *Emmailloter*. ‖ Een kind —, *emmailloter* ou *remuer un enfant*. ‖ (fig.) Heet gebakerd zijn, *avoir la tête chaude*, *se fâcher aisément pour peu de chose*. ‖ Warmen. Zich in de zon —, *se chauffer à la chaleur du soleil*, *se coucher au soleil*.
Bakerkorf, z. m. *Zie* Bakermand.
Bakermand, z. v. *Panier* m. *d'osier dans lequel la garde remue l'enfant*, *chauffe-linge*, m. ‖ (fig.) Wieg. *Berceau*, m.
Bakermat, z. v. (fig.) *Lieu natal*, *berceau*, m. *Zie* Bakermand.
Bakermoer, z. v. *Garde* f. *d'accouchée*, *d'enfant*.
Bakerpenning, z. m. *Épingles*, f. pl.
Bakerspeld, z. v. *Épingle longue et forte*, f.
Bakerstoel, z. m. *Chaise* f. *de garde d'enfant*.
Bakgeld, z. o. *Fournage*, m.
Bakhuis, z. o. *Boulangerie*, f., *fournil*, *four*, m. ‖ (triv.) Aangezicht. *Figure*, f., *visage*, m., *gueule*, f., *museau*, m.
Bakje, z. o. *Baquet*, m.
Bakkebaarden, z. m. mv. *Favoris*, m. pl.
Bakkeet (-keeten), z. v. *Fournil*, m.
Bakken, (*bakte*, *gebakken*), st. w. b. (boul.) *Cuire au four*. ‖ Brood —, *cuire du pain*. ‖ (cuis.) In de pan —, *frire*. ‖ Steenen —, *cuire des briques*. ‖ Iemand eene poets —, *jouer un tour à qq.* ‖ Schikken, klaren. *Arranger*. ‖ Hij zal het u weer —, *il vous rendra la pareille*. ‖ (fig.) Het heeft dezen nacht een koekje gebakken, *il a gelé fort cette nuit*. ‖ o. (met *hebben*). (boul.) *Cuire*. ‖ (cuis.) *Frire*.
Bakker, z. m. *Boulanger*, m.
Bakkerij, z. v. *Boulangerie*, f.
Bakkerin, z. v. *Boulangère*, f.
Bakkersambacht (zond. mv.), z. o. *Boulangerie*, f.
Bakkersbraak, z. v. *Brie*, f.
Bakkersgast, z. m. *Garçon* ou *compagnon boulanger*, *mitron*, m.
Bakkersgereedschap (zond. mv.), z. o. *Ustensiles* m. pl. *de boulanger*.
Bakkersgild, z. o. *Corps* m. *des boulangers*.
Bakkerskar, z. v. *Charrette* f. *de boulanger*.
Bakkersknecht, z. m. *Zie* Bakkersgast.
Bakkerskolen, z. v. mv. *Braise*, f.
Bakkersleerling, z m. *Garçon boulanger*, m.
Bakkersnering, z. v. *Débit* m. *de boulanger*.
Bakkersoven, z. m. *Four* m. *de boulanger*. ‖ (prov.) 't Is er zoo heet als in eenen —, *il y fait chaud comme dans un four*.
Bakkersschotel, z. m. *Plat*, *plateau* m. *de boulanger*.
Bakkersstiel, z. m. *Zie* Bakkersambacht.
Bakkersvrouw, z. v. *Boulangère*, f.
Bakkerswagen, z. m. *Zie* Bakkerskar.
Bakkerswinkel, z. m. *Boulangerie*, *boutique* f. *d'un boulanger*.
Bakkes, z. o. (triv.) *Figure*, f., *visage*, m., *gueule*, f., *museau*, m.
Bakkesje, z. o. *Petit visage*, m. ‖ Lief —, *joli minois*, m.
Bakkruid, z. o. (bot.) *Primevère*, f.
Bakloge (-loges), z v. (théât.) *Baignoire*, f.
Bakloon (-loonen), z. o. *Fournage*, m.
Bakmeester, z. m. (mar.) *Chef* m. *de gamelle*.
Bakoven, z. m. *Four*, m.
Bakpan, z. v. *Poêle* f. *à frire*.
Baksel, z. o. *Cuisson*, *fournée*, f. ‖ — brood, *fournée de pain*. ‖ — steenen, *cuite* f. *de pierres*.
Baksken, z. o. *Zie* Bakje.
Bakstag (-staggen), z. v. (mar.) *Faux hauban*, m.
Bakstagkoelte (zond. mv.), z. v. *Vent* m. *de quartier*.
Baksteen (-steenen), z. m. *Brique*, f.
Baksteenlaag, z. v. *Assise* f. *de briques*.
Baksteenen, bn. *De briques*.
Baksteentje, z. o. *Petite brique*, f.
Baksteenvormig, bn. *En forme de brique*.
Baksteenwerk, z. o. *Briquetage*, m.
Bakstent, z. v. (mar.) *Marsouin*, m.
Bakster, z. v. *Boulangère*, f.
Bakstukken, z. o. mv. (man.) *Porte-mors*, m.
Baktand, z. m. Kies. *Dent mâchelière* ou *molaire*, f.
Bakte, z. v. *Cuisson*, f.
Baktrog, z. m. *Huche*, f., *pétrin*, m. ‖ (h. n.) *Mactre*, f.
Bakvisch, z. v. *Poisson* m. *à frire*.
Bakvol, z. m. *Augée*, *jattée*, f.
Bakwagen, z. m. *Chariot* m. *à grand fond*.
Bal, z. m. Rond lichaam. *Balle*, *boule*, f. ‖ Houten —, *boule de bois*. ‖ (bill.) *Bille*, f. ‖ Kleine kaatsbal. *Éteuf*, m. ‖ Den — slaan. Kolven. *Jouer à la balle* ou *à la crosse*. ‖ Met den — spelen, *jouer à la balle*. ‖ (fig.) Elkander den — toeslaan, *se renvoyer la balle*. ‖ (fig.) Den — misslaan, *se tromper*. ‖ (impr.) De ballen opslaan, *monter les balles*. ‖ (impr.) De ballen afslaan, *démonter les balles*. ‖ (anat.) — des voets, *plante* f. *du pied*.
Bal, z. o. Danspartij. *Bal*, m. ‖ Gemaskerd —, *bal masqué*. ‖ Naar het — gaan, *aller au bal*. ‖ Het — openen, *ouvrir le bal*.
Balanceeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Balancer*. ‖ b. *Tenir en équilibre*.
Balanceerstok, z. m. *Balancier*, m.
Balans (balansen), z. v. Weegschaal. *Balance*, f. ‖ Evenwicht. *Équilibre*, m. ‖ (comm.) *Bilan*, m., *balance*, f. ‖ Zijne — opmaken, *dresser son bilan*. ‖ (horl.) *Balancier*, m.
Balansenmaker, z. m. *Balancier*, m.
Baldadig, bn. Boosaardig. *Malfaisant*, *malicieux*, *méchant*. ‖ bw. *Malicieusement*, *méchamment*.
Baldadigheid (-heden), z. v. Boosaardigheid. *Malice*, *méchanceté*, f.
Baldadig[lijk], bw. Boosaardiglijk. *Malicieusement*, *méchamment*, *malignement*.
Balddadig, bn. Vermetel. *Téméraire*, *hardi*, *audacieux*, *insolent*, *effronté*. ‖ bw. *Zie* Balddadig[lijk].
Balddadigheid (-heden), z. v. Vermetelheid. *Témérité*, *hardiesse*, *audace*, *insolence*, f.
Balddadig[lijk], bw. Vermetel. *Témérairement*, *hardiment*, *insolemment*.

Balderen, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire grand bruit.* ‖ Het kanon baldert, *le canon tonne.*
Balein, z. o. Walvischbeen. *Baleine*, f. ‖ z. v. Het uit walvischbeen bewerkte. *Baleine.* ‖ Eene — van een keurslijf, *une baleine d'un corset.*
Baleinen, bn. *Fait de baleine, baleiné.*
Balg, z. m. (triv.) Buik. *Panse*, f., *ventre*, m. ‖ Vel. *Peau*, f.
Balgewaad, z. o. *Habit* m. *de bal.*
Balhandschoen, z. m. *Gant* m. *de bal.*
Balhamer, z. m. (impr.) *Pied-de-chèvre*, m.
Balie, z. v. Leuning. *Balustrade, rampe*, f., *garde-fou*, m. ‖ — eener rechtszaal, *barre*, f ‖ Voor de — komen, *comparaître à la barre.* ‖ De rechters, de advocaten. *Barreau*, m.
Balie, z. v. (mar.) Kuip. *Baille, cuvette*, f.
Baliemand, z. v. *Panier* m. *à claire-voie.*
Baljuw, z. m. *Bailli*, m.
Baljuwschap (zond. mv.), z. o. *Bailliage*, m.
Baljuwsvrouw, z. v. *Baillive*, f.
Balk, z. m. *Poutre*, f. ‖ (fig.) Iets aan den — schrijven, *regarder qc. comme perdu.* ‖ Grenen —, *poutre de sapin.* ‖ (mar.) *Bau* m. ‖ (blas.) *Fasce, barre*, f.
Balken, zw. w. o. (met *hebben*). *Braire.*
Balkgaten, o. mv. (archit.) *Opes*, m. pl.
Balkhaak, z. m. (archit.) *Renard*, m.
Balkhoofd, z. o. (archit.) *Modillon*, m.
Balkleed (-eren), z. o. *Habit* m. *de bal.*
Balkon (-ons, -onnen), z. o. *Balcon*, m.
Balkplank, z. v. *Madrier*, m.
Balksleutel, z. m. (archit.) *Modillon*, m.
Balkwegers, z. m. mv. (mar.) *Serre-bauquières*, f. pl.
Ballast, z. m. *Lest*, m. ‖ Zware —, *gros lest.* ‖ — innemen, *faire du lest.* ‖ Den — uitschieten, *délester.* ‖ (fig.) *Chose inutile*, f., *fatras*, m.
Ballasten, zw. w. b. *Lester.*
Ballasting, z. v. *Lestage*, m.
Ballastmand, z. v. *Manne*, f.
Ballastmeester, z. m. *Délesteur*, m.
Ballastscheeps, bw. *Sans marchandises à bord, sur lest.*
Ballastschip, z. o. *Zie* Ballastschuit.
Ballastschipper, z. m. *Lesteur*, m.
Ballastschuit, z. v. *Bateau lesteur, lesteur*, m.
Ballaststuwer, z. m. *Lesteur*, m.
Ballastzand (zond. mv.), z. o. *Saburre*, f., *lest* m. *de gravier.*
Balleken, z. o. *Zie* Balletje.
Ballen, zw. w. b. *Pelotonner.*
Ballet, z. o. *Ballet*, m.
Balletje, z. o. *Petite balle, petite boule*, f. ‖ (cuis.) *Boulette*, f. ‖ — van eenen goochelaar, *escamote*, f. ‖ (fig.) Een — opwerpen, *mettre qc. sur le tapis.*
Balletmeester, z. m. *Maître* m. *de ballet.*
Balling, z. m. *en* v. Gebannene. *Exilé, banni, proscrit*, m.
Ballingschap (zond. mv.), z. v. *Exil, bannissement*, m., *proscription*, f. ‖ In — zenden, *exiler, envoyer en exil.*
Ballon, z. m. Luchtbal. *Ballon, aérostat*, m. ‖ (chim.) *Ballon*, m.
Balloteeren, zw. w. b. *Ballotter.*
Balloteering, z. v. *Ballottage*, m.
Balnet, z. o. Kaatsnet. *Raquette*, f. ‖ (pêch.) *Aissaugue*, f.
Balnetmaker, z. m. *Raquetier*, m.
Baloorig, bn. *Étourdi par quelque bruit, assourdi.* ‖ Iemand — maken, *étourdir qq.* ‖ Gemelijk. *De mauvaise humeur, mécontent.*
Baloorigheid (zond. mv.), z. v. *Étourdissement* m. *occasionné par quelque bruit.* ‖ Gemelijkheid. *Mauvaise humeur*, f., *mécontentement*, m.
Balsem, z. m. *Baume*, m. ‖ (fig.) Goede geur. *Baume, parfum*, m. ‖ Troost. *Consolation*, f.
Balsemachtig, bn. *Balsamique.*
Balsemappel, z. m. (bot.) *Pomme* f. *de merveille.*
Balsemboom (-boomen), z. m. *Balsamier, baumier*, m.
Balsemden, z. m. *Pin-baumier*, m.
Balsemdoos (-doozen), z. v. *Boîte* f. *à baume.*
Balsemen, zw. w. b. *Embaumer, frotter de baume.* ‖ Een lijk —, *embaumer un corps mort.*
Balsemgeest (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *de baume.*
Balsemgeur, z. m. *Odeur balsamique*, f.
Balsemhars, z. v. *en* o. *Résine balsamique*, f.
Balsemhout (zond. mv.), z. o. (bot.) *Bois* m. *de baume.* ‖ (pharm.) *Xylobalsame*, m.
Balseming, z. v. *Embaumement*, m.
Balsemkruid, z. o. (bot.) *Balsamide*, f.
Balsemlucht, z. v. *Air balsamique*, m.
Balsemmunt, z. v. (bot.) *Baume*, m., *menthe*, f.
Balsemolie (zond. mv.), z. v. *Huile de baume, huile balsamique*, f.
Balsemreuk, z. m. *Odeur balsamique*, f.
Balsemriet, z. o. (bot.) *Myrosme*, m.
Balsemstruik, z. m. (bot.) *Amyris*, m.
Balspel (-spelen), z. o. *Jeu* m *de paume* ou *de balle.*
Balsturig, bn. *Opiniâtre, obstiné, têtu, revêche.*
Balsturigheid (zond. mv.), z. v. *Opiniâtreté, obstination*, f., *entêtement*, m.
Baltrekker, z. m. (chir.) *Alfonsin*, m.
Balvormig, bn. *En forme de balle* ou *de boule.*
Balzak, z. m. (anat.) *Scrotum*, m., (pop.) *bourse*, f.
Balzakaderbreuk, z. v. (chir.) *Varicocèle*, f.
Balzakbreuk, z. v. (chir.) *Scrotocèle, oschéocèle*, f.
Balzakslagader, z. v. *Artère* f. *du scrotum.*
Balzamien, z. v. (bot.) *Balsamine*, f.
Bamboes, z. o. *Bambou*, m.
Bamboesboter, z. v. (chim.) *Bétaule*, f.
Bamboesriet, z. o. *Zie* Bamboes.
Bamboesrotting, z. v. *Canne* f. *de bambou, bambou*, m.
Bamboessuiker (zond. mv.), z. v. (pharm.) *Tabachir, sucre* m. *de bambou.*
Bamis, z. v. *La St. Remi*, f., *le premier octobre*, m.
Ban, z. m. Uitsluiting van de kerkelijke gemeenschap. *Excommunication*, f., *anathème*, m. ‖ In den — doen *of* slaan, *excommunier, anathématiser.* ‖ Den — opheffen, *lever l'excommunication.* ‖ Rijksban. *Ban, exil*, m. ‖ Rechtsgebied. *Juridiction*, f. *ressort*, m ‖ Huwelijksroep. *Ban.* ‖ Bijeenroeping van den adel. *Ban*, m.
Ban, z. m. Krijgsoverste. *Ban*, m.
Banaan, z. v. (bot.) *Banane*, f.
Banaanboom (-boomen), z. m. (bot.) *Bananier, pisang*, m.
Banbliksem, z. m. *Excommunication*, f., *anathème*, m. ‖ Den — schieten, *lancer l'excommunication.*
Banco, z. o. *Banque*, f. ‖ —geld, *argent* m. *de banque.*
Band, z. m. Al wat dient om te binden. *Lien*, m., *attache*, f. ‖ Eenen hond aan den — leggen, *mettre un chien à l'attache.* ‖ Koperen —, *bande* f. *de cuivre.* ‖ — van het huwelijk, *lien* m. *du mariage.* ‖ Iemand in den — houden, *tenir qq. en bride.* ‖ Uit den — springen, *sécarter de son devoir, se porter à des excès.* ‖ Koord. *Cordon.* ‖ Boei. *Lien*, m., *chaîne*, f., *fers*, m. pl. ‖ Iemands —en slaken, *délivrer*

qq. de ses fers. || Iemand in de banden slaan, *mettre qq. aux fers.* || — eener broek, *ceinture* f. *d'un pantalon.* || IJzeren — om eenen balk, *embrassure* f. *d'une poutre.* || — om een wiel, *bandage*, m., *bande* f. *d'une roue.* || Reep. *Cercle*, *cerceau*, m. || — eens hechts, *virole*, f. *d'un manche.* || — eens boeks, *reliure*, *couverture* f. *d'un livre.* || Een — voor de oogen, *un bandeau* m. *devant les yeux.* || (archit.) *Astragale*, f. || (bill.) *Bande*, f. || (blas.) *Bande*, f. || Breukband. *Bandage*, m. || (anat.) *Ligament*, m. || (artill.) *Bride*, f. || Bies. *Col*, m. || — eens hemds, *col* m. *d'une chemise.* || Door den —, *ordinairement*, *l'un portant l'autre*, *pêle-mêle.* || o. Lint. *Ruban*, m. || Garen —, *ruban de fil.*

BANDACHTIG, (anat.) bn. *Ligamenteux.*

BANDBESCHRIJVER, z. m. (anat.) *Desmographe*, m.

BANDBESCHRIJVING, z. v. (anat.) *Desmographie*, f.

BANDEKEN, z. o. *Zie* BANDJE.

BANDELIER, z. m. *Bandoulière*, f.

BANDFABRIEK, z. v. *Manufacture* f. *de rubans.*

BANDHAAK, z. m. (tonn.) *Davier*, *chien*, m.

BANDHOND, z. m. *Chien d'attache*, *mâtin*, m.

BANDIET, z. m. *Bandit*, *brigand*, m.

BANDJE, z. o. *Petit lien*, m. || Koordje. *Cordonnet*, m. || Lintje. *Petit ruban*, m.

BANDNAGEL, z. m. *Clou* m. *qui sert à river.*

BANDREKEL, z. m. *Chien d'attache*, *mâtin*, m. || (fig.) *Paresseux*, *fainéant*, m.

BANDROEDE, z. v. *Zie* TEEN.

BANDSPIER, z. v. (anat.) *Attache*, f.

BANDSWIJZE, bw. *En bandelettes.*

BANDVISCH, z. m. *Cépole*, *ruban marin*, m.

BANDVORMIG, bn. *En forme de ruban*, *rubané.* || (anat.) *Ligamenteux.*

BANDWEGERS, z. m. (mv.) *Zie* BALKWEGERS.

BANDWEVER, z. m. *Rubanier*, m.

BANEN, zw. w. b. Effen maken. *Aplanir*, *niveler*, *frayer.* || Den weg —, *frayer le chemin*, (fig.) *lever les obstacles.* || Zich eenen weg —, *se frayer un chemin.* || Zich eenen weg midden door de vijanden —, *se faire jour au travers des ennemis.* || Gebaande weg, *chemin frayé* ou *battu*, m.

BANG, bn. Beangst. *Inquiet*, *craintif*, *peureux*, *timide*, *agité.* || Iemand — maken, *effrayer qq.*, *faire peur à qq.* || — zijn, *avoir peur.* || — worden, *s'effrayer.* || Smachtend. *Étouffant.* || Akelig. *Effrayant*, *lugubre.* || bw. *Avec inquiétude*, *craintivement*, *timidement.*

BANGHEID (zond. mv.), z. v. *Inquiétude*, *angoisse*, *anxiété*, *frayeur*, *crainte*, *peur*, *épouvante*, f.

BANGIGHEID, z. v. *Zie* BANGHEID.

BANIAAN, z. m. (bot.) *Banian*, m.

BANIER, z. v. *Bannière*, f. *étendard*, m. || Zich onder iemands — scharen, *se ranger sous la bannière de qq.*

BANJERHEER, z. m. *Zie* BAANDERHEER.

BANK, z. v. *Banc*, m. || — zonder leuning, *banquette*, f. || (fig.) Men behoeft het onder geene stoelen of —en te steken, *on n'a pas besoin de le cacher*, *il n'est pas besoin d'en faire un mystère.* || (fig.) Iets achter de —en werpen *of* schuiven, *rejeter* ou *retarder qc.* || (fig.) De —en stellen, *faire le diable à quatre.* || (théât.) Voor ledige —en spelen, *jouer devant les banquettes.* || Rechtbank. *Tribunal*, m. || De — spannen, *siéger*, *tenir justice.* || Wisselbank. *Banque*, f. || — van leening, *mont* m. *de piété*, || Hij heeft de — doen springen, *il a fait sauter la banque.* || Zandplaat. *Banc de sable*, *écueil*, m. || Door de —, *zie* DOOR DEN BAND.

BANKAARD, z. m. *Enfant illégitime*, *bâtard*, m.

BANKBILJET, z. o. *Zie* BANKNOOT.

BANKBREUK, z. v. Bankroet. *Banqueroute*, *faillite*, f. || Bedrieglijke —, *banqueroute frauduleuse.*

BANKBREUKIG, bn. *Qui fait banqueroute.* || — worden, *faire banqueroute*, *faire faillite*, *faillir.* || —e, z. m. *Banqueroutier*, *failli*, m., *celui* ou *celle qui a fait faillite.*

BANKBRIEFJE, BANKBRIEFKEN, z. o. *Billet* m. *de banque.*

BANKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Vertoeven. *S'arrêter*, *demeurer*, *séjourner.* || (pêch.) *Banquer.* || Aan een gastmaal zitten. *Banqueter*, *faire bonne chère.* || (jeu.) *Jouer au jeu de banque.*

BANKERD, z. m. *Zie* BANKAARD.

BANKEROET, z. o. *Zie* BANKROET.

BANKEROETIER, z. m. *Zie* BANKROETIER.

BANKET, z. o. *Banquet*, *festin*, *repas somptueux*, m. || Suikergebak. *Sucreries*, *dragées*, *confitures*., f. pl. || (fort.) *Banquette*, f.

BANKETBAKKER, z. m. *Confiseur*, m.

BANKETBAKKERIJ, z. v. *Confiserie*, f.

BANKETDEEG (zond. mv.), z. o. *Pâte* f. *propre à faire des sucreries.*

BANKETEERDER, z. m. *Celui qui aime trop la bonne chère.* || (pop.) *Débauché*, *goinfre*, m.

BANKETEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère*, *banqueter.* || (pop.) *Faire ripaille.*

BANKETEERING, z. v. *Bonne chère.* f. || Brasserij. *Débauche*, f.

BANKETHAMMETJE, z. o. *Jambonneau*, m.

BANKETVERKOOPER, z. m. *Confiturier*, m.

BANKETWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de confiseur.*

BANKHAAK, z. m. (menuis.) *Valet*, m.

BANKHELPER, z. m. (jeu de banque.) *Croupier*, m.

BANKHOUDER, z. m. Lombardhouder. *Prêteur* m. *sur gages.* || *Zie* BANKIER.

BANKHUIS, z. o. *Maison* f. *de banque.*

BANKIER, z. m. *Banquier*, m.

BANKIERSHUIS, z. o. *Maison* f. *de banquier.*

BANKJE, z. o. *Petit banc*, m., *banquette*, f. || Banknoot. *Billet* m. *de banque.* || (pêch.) *Banquereau*, m.

BANKLEUNING, z. v. *Dossier* m. *d'un banc.*

BANKNOOT (-NOTEN), z. v. *Billet* m *de banque*, *bank-note*, f.

BANKROET, z. o. *Banqueroute*, *faillite*, f. || — maken, *faire banqueroute.* || — gaan *of* spelen, *faire banqueroute.* || — zijn, *avoir fait banqueroute.*

BANKROETIER, z. m. *Banqueroutier*, m.

BANKSCHROEF, z. v. *Étau*, *étau* m. *d'établi.*

BANKSKEN, z. o. *Zie* BANKJE.

BANKWAGEN, z. m. *Char* m. *à bancs.*

BANKWERKER, z. m. *Ouvrier* m. *d'établi.*

BANMOLEN, z. m. *Moulin banal*, m.

BAN[NE], z. m. Rechtsgebied. *Juridiction*, *banlieue*, f., *ressort*, m.

BANNELING, z. m. *en* v. *Zie* BALLING.

BANNEN, (*bande*, *gebannen*,) st. w. b. *Bannir*, *exiler*, *proscrire*, *reléguer.* || Voor eeuwig —, *bannir à perpétuité.* || Naar Siberië —, *exiler* ou *reléguer en Sibérie.* || Verwijderen. *Éloigner*, *chasser*, *bannir*, *proscrire.* || De weelde —, *bannir le luxe.* || Den duivel —, *chasser*, *exorciser* ou *conjurer le diable.* || (jeu de cartes.) *Couper.*

BANNING (zond. mv.), z. v. *Bannissement*, *exil*, m., *proscription*, f. || (fig) Bezwering. *Conjuration*, f.

BANOVEN, z. m. *Four banal*, m.

BANRECHT, z. o. *Banalité*, f.

Banvloek, z. m. *Anathème*, m., *excommunication*, f. ‖ Den — over iemand uitspreken, *frapper qq. d'anathème.*
Bar, bn. Schraal. *Aride*, *stérile.* ‖ Barre rots, *roche aride*, f. ‖ Het —re noorden, *le nord glacé.* ‖ Guur, koud. *Rude*, *froid*, *âpre.* ‖ — weêr, *temps froid*, m.
Barak, z. v. *Baraque*, *hutte*, f.
Barbaar, z. m. Vreemdeling. *Étranger*, *barbare*, m. ‖ Wreedaard. *Barbare*, *homme cruel*, m.
Barbaarsch, bn. Vreemd. *Étranger.* ‖ —e muziek, *musique barbare*, f. ‖ — woord, *mot barbare*, m. ‖ Wreed. *Barbare*, *inhumain*, *cruel*, *féroce.* ‖ bw. *Barbarement*, *inhumainement*, *cruellement.*
Barbaarschheid, z. v. Onbeschaafdheid. *Barbarie*, f., *manque* m. *de civilisation.* ‖ Wreedheid. *Barbarie*, *inhumanité*, *cruauté*, *férocité*, f.
Barbacaan, z. v. *Barbacane*, f.
Barbarism, z. m. *Barbarisme*, m.
Barbarisseboom (-boomen), z. m. (bot.) *Lycion*, m.
Barbeel (-beelen), z. m. Visch. *Barbeau*, m. ‖ (blas.) *Bard*, m.
Barbeeltje, z. o. *Barbillon*, m.
Barbier, z. m. *Barbier*, m.
Barbieren, zw. w. b. *Raser*, *faire la barbe.* ‖ Zich —. *Se raser*, *se faire la barbe.*
Barbiersjongen, z. m. *Zie* Barbiersknecht.
Barbiersknecht, z. m. *Garçon barbier*, m.
Barbierskoker, z. m. *Trousse* f. *de barbier.*
Barbierswinkel, z. m. *Boutique* f. *de barbier.*
Bard, z. m. *Barde*, m. ‖ (fig.) Dichter. *Barde*, *poëte*, m.
Bardenlied (-liederen), z. o. *Zie* Bardenzang.
Bardenzang, z. m. *Bardit*, *chant* m. *des bardes.*
Bardezaan, z. m. *Pertuisane*, f.
Baren, zw. w. b. Voortbrengen. *Produire.* ‖ (prov.) De tijd baart rozen, *tout vient à point à qui sait attendre.* ‖ Ter wereld brengen. *Accoucher*, *enfanter*, *mettre au monde.* ‖ Zij heeft eene dochter gebaard, *elle est accouchée d'une fille.* ‖ Veroorzaken. *Causer*, *occasionner.* ‖ Veel verdriet —, *causer beaucoup de chagrin.*
Baren, zw. w. o. (met *zijn*). *Bareter*, *barrir.*
Barensnood (zond. mv.), z. m. *Travail* m. *d'enfant.*
Barenspel (-spelen), z. o. *Barres*, f. pl.
Barensteel (zond. mv.), z. m. (blas.) *Lambel*, m.
Barenstijd (zond. mv.), z. m. *Terme*, m.
Barenswee, z. o. *Travail* m. *d'enfant*, *douleurs* f. pl. *de l'enfantement.*
Barg, z. m. *Cochon châtré*, m.
Bargie, z. v. *Barge*, f.
Bargoensch, z. o. *Baragouin*, m.
Barheid (zond. mv.), z. v. Dorheid. *Aridité*, f ‖ Guurheid. *Âpreté*, *rigueur* f. *du froid.*
Barikot, z. v. *Baricot*, m.
Barikotteboom, z. m. (bot.) *Baricotier*, m.
Barilla, z. v. (bot.) *Barille*, f.
Baring, z. v. *Accouchement*, *enfantement*, m.
Barium (zond. mv.), z. o. (chim.) *Barium*, m.
Bark, z. v. *Barque*, f.
Barkan, z. o. *Bouracan*, m.
Barkanwever, z. m. *Bouracanier*, m.
Barkas, z. v. *Chaloupe* f. *de vaisseau.*
Barkhout, z. o. (mar.) *Ceinte*, *préceinte*, *lisse*, f.
Barm, z. m. Hoop. *Tas*, *amas*, m.
Barmhartig, bn. Medelijdend jegens ellendigen. *Compatissant*, *miséricordieux*, *clément.* ‖ (fig.) Ellendig. *Misérable*, *pitoyable*, *triste.* ‖ bw. *Miséricordieusement.*
Barmhartigheid (zond. mv.), z. v. *Miséricorde*, *charité*, *compassion*, *pitié*, f.
Barmhartig[lijk], bw. *Miséricordieusement.* ‖ (fig.) Ellendig. *Pitoyablement.*
Barmte, z. v. *Tas*, *amas*, m.
Barnabiet, z. m. *Barnabite*, m.
Barnen, zw. w. b. Branden. *Brûler.* ‖ (fig.) In 't — des gevaars, *au plus fort* ou *au milieu du danger.*
Barning (zond. mv.), z. v. (mar.) Branding. *Brisants*, m. pl., *ressac*, m.
Barnnetel, z. v. *Zie* Brandnetel.
Barnsteen (-steenen), z. m. *Ambre jaune*, *succin*, m. ‖ (pharm.) *Carabé*, m.
Barnsteenen, bn. *D'ambre jaune*, *de succin*, *ambrésin.*
Barnsteenhars, z. v. *en* o. *Résine* f. *d'ambre.*
Barnsteenkracht (zond. mv.), z. v. *Électricité*, f.
Barnsteenkrachtig, bn. *Électrique.*
Barnsteenolie, z. v. *Huile* f. *volatile de succin.*
Barnsteenzuur, z. o. *Acide* m. *succinique.*
Barnsteenzuurzout, z. o. (chim.) *Succinate*, m.
Barometer, z. m. *Baromètre*, m.
Barometerschaal, z. v. *Échelle* f. *de baromètre.*
Baron, z. m. Vrijheer. *Baron*, m.
Barones, z. v. *Baronne*, f.
Baronet, z. m. *Baronet* (*en Angleterre*), m.
Baronie, Baronij, z. v. *Baronnie*, f.
Baronschap, z. o. *Baronnage*, m.
Barreel (-eelen), z. v. *Barrière*, f.
Barreelhouder, z. m. *Barrager*, m.
Barrevoetbroeder, z. m. *Zie* Barrevoeter.
Barrevoeter, z. m. *Moine* ou *carme déchaussé* ou *déchaux*, m.
Barrevoets, bw. *Pieds-nus*, *nu-pieds.*
Barring, z. m. (mar.) *Drome*, f.
Barsch, bn. Stuursch. *Brusque*, *rude*, *sévère.* ‖ (fam.) *Rogue.* ‖ bw. *Zie* Barsch[elijk].
Barsch[elijk], bw. *Brusquement*, *rudement.* ‖ (fam.) *D'une manière rogue.*
Barschheid (zond. mv.), z. v Stuurschheid. *Brusquerie*, *rudesse*, *humeur rogue*, f.
Barst, z. m. Scheur. *Crevasse*, *fêlure*, f. ‖ —en krijgen, *se crevasser*, *fendre*, *crever.* ‖ — in eenen muur. *Lézarde*, f.
Barsten, (*borst* of *barstte*, *geborsten* of *gebarsten*), st. w. o. (met *zijn*). Scheuren. *Se crevasser*, *fendre*, *crever.* ‖ Zich te — lachen, *crever* ou *étouffer de rire.* ‖ Zich te — schreeuwen, *crier à tue-tête.* ‖ Van spijt —, *crever de dépit.* ‖ Doen —. *fendre*, *faire crever.*
Barvoets, bw. *Zie* Barrevoets.
Bas, z. m. Grondstem. *Basse-taille*, *basse*, f. ‖ Den — zingen, *chanter la basse.* ‖ Doorgaande —, *basse continue.* ‖ Basviool. *Basse*, f., *violoncelle*, m. ‖ Kanon. *Pierrier*, m.
Basalt (zond. mv.), z. o. *Basalte*, m.
Basalten, bn. *Basaltique*, *de basalte.*
Basbazuin, z. v. Speeltuig. *Serpent*, m., *saquebute*, f. ‖ (org.) *Cromorne*, m.
Basfagot, z. v. *Basson*, m.
Basilicum (zond. mv.), z. o. (bot.) *Basilic*, m. ‖ (pharm.) *Basilicon*, m.
Basilisk, z. m. (h. n.) *Basilic*, m.
Basiliskoogen, z. o. mv. *Yeux* m. pl. *de basilic.*
Basis, z. v. *Base*, f.
Bassa, z. m. *Pacha*, m.
Bassen, zw. w. o. (met *hebben*). *Aboyer.*
Basser, z. m. *Aboyeur*, m.
Bassethoren, z. m. *Cor* m. *de basset.*
Bassetspel (zond. mv.), z. o. *Bassette*, f.
Bassist, z. m. *Basse*, f. *bassiste*, m.
Bassleutel, z. m. *Clé* f. *de fa.*

BASSNAAR, z. v. *Corde de basse, basse*, f.
BASSON, z. m. *Basson*, m., *fagotte*, f.
BASSONSPELER, z. m. *Basson*, m., *celui qui joue du basson.*
BASSPELER, z. m. *Bassiste*, m.
BASSTEM, z. v. *Voix de basse, basse, basse-taille*, f. ‖ Diepe —, *basse-contre*, f.
BAST, z. m. Schors eens booms. *Écorce*, f. ‖ (bot.) *Liber*, m. ‖ — van pelvruchten. *Cosse, gousse, pelure, balle*, f. ‖ — eener noot. *Écale* f. *d'une noix.* ‖ — eener droge vrucht. *Silique*, f. ‖ — van vlas. *Filasse* f. *de lin.* ‖ Strop. *Hart, corde*, f. ‖ (bas.) Buik. *Ventre*, m., *panse, bedaine*, f. ‖ Zijnen — vullen, *remplir sa bedaine, farcir sa panse.*
BASTA, tusschenw. Genoeg. *Assez, suffit.*
BASTA, z. v. (jeu.) *Baste*, m.
BASTAARD, BASTERD, z. m. *Bâtard*, m. ‖ — maken. Onterven. *Déshériter, exhéréder.* ‖ (fig.) *Bâtard.* ‖ bn. Onecht. *Bâtard, illégitime.* ‖ (h. n) *Métis, hybride.* ‖ (bot.) *Hybride.*
BASTAARDBROEDER, z. m *Frère bâtard*, m.
BASTAARDDIER, z. o. *Animal hybride*, m.
BASTAARDDOCHTER, z. v. *Bâtarde*, f.
BASTAARDDOG, z. m. *Dogue-bâtard*, m.
BASTAARDFAZANT, z. m. *Coquard*, m.
BASTAARDGANS, z. v. *Oie hybride*, f.
BASTAARDKIND (-ERS, -EREN), z. o. *Enfant naturel*, m, *enfant naturelle*, f.
BASTAARDLETTER, z. v. *Lettre bâtarde*, f.
BASTAARDMAKING, z. v. *Exhérédation*, f.
BASTAARDNACHTEGAAL, z. m. *Pouillot*, m., *fauvette*, f.
BASTAARDPLANT, z. v. *Plante hybride*, f.
BASTAARDSCHRIFT, z. o. *Écriture bâtarde*, f.
BASTAARDSMARAGD, z. m. *Émeraude*, f. *fausse, doublet*, m.
BASTAARDSUIKER, z. v. *Sucre bâtard, bâtard*, m.
BASTAARDUITGANG, z. m. *Terminaison étrangère*, f.
BASTAARDVIJL, z. v. *Crapone*, f.
BASTAARDVRUCHT, z. v. *Fruit bâtard*, m.
BASTAARDWINDHOND, z. m. *Charnaigre, lévrier bâtard*, m.
BASTAARDWOORD, z. o. *Mot bâtard* ou *hybride*, m.
BASTAARDIJ (zond. mv.), z. v. *Bâtardise*, f.
BASTAARDZOON (-ZONEN), z. m. *Bâtard, fils naturel*, m.
BASTACHTIG, bn. *Cortical, corticiforme, qui ressemble à l'écorce.*
BASTELOOS, bn. *Dépourvu d'écorce.*
BASTERD, z. m. *Zie* BASTAARD.
BASTIG, bn. *Qui a l'écorce épaisse, cortical, cortiqueux.*
BASTIGHEID, z. v. *État* m. *de ce qui a l'écorce épaisse.*
BASTLOOS, bn. *Zie* BASTELOOS.
BASTSTOF, z. v. Stof. *Balassor*, m., *biambonée*, f. ‖ (chim.) *Corticine*, f.
BASTVORMIG, bn. *Corticiforme.*
BATALJON, z. o. *Bataillon*, m.
BATEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Profiter, faire du bien, être utile* ou *avantageux, servir à qc.* ‖ Daarmede wordt gij niet gebaat, *cela ne vous sert pas.* ‖ Wat zal ons dat —? *quel bien cela nous fera-t-il?* ‖ Wat heeft hem zijne hardnekkigheid gebaat? *que lui a valu son opiniâtreté?*
BATIG, bn. *Utile.* ‖ (prat.)—e rangschikking, *collocation utile*, f. ‖ — slot, *reste* m. *de compte.* ‖ bw. *Utilement.* ‖ — geplaatst, *colloqué utilement.*
BATIST, z. o. *Batiste*, f.
BATISTEN, bn. *De batiste.* ‖ — zakdoek, *mouchoir* m. *de batiste.*

BATSCH, bn. Trotsch. *Orgueilleux, fier, arrogant, insolent.* ‖ bw. *Orgueilleusement, insolemment.*
BATSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Orgueil*, m., *fierté, arrogance, insolence*, f.
BATTERIJ, z. v. *Batterie*, f. ‖ (phys.) *Batterie*, f.
BATTERIJGESCHUT, z. o. *Pièces* f. pl. *de batterie.*
BAUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). Eenen klank geven. *Retentir.*
BAVIAAN, z. m. *Babouin, magot*, m. ‖ (fig.) Leelijk mensch. *Vilain singe*, m.
BAVIANENGEZICHT, z. o. *Visage de singe* ou *de babouin, marmouset*, m.
BAZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Radoter.*
BAZIJN, z. o. *Basin*, m.
BAZIJNEN, bn. *De basin.*
BAZIN, z. v. *Maîtresse de la maison, maîtresse-femme*, f.
BAZUIN, z. v. *Trompette* f. *à coulisse, trombone*, m., *saquebute*, f.
BAZUINBLAZER, z. m. *Tromboniste, trompette*, m.
BAZUINEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sonner de la trombone, de la trompette, de la saquebute.* ‖ (fig.) *Crier par-dessus les toits.* ‖ b. *Zie* UITBAZUINEN.
BAZUINER, z. m. *Zie* BAZUINBLAZER.
BAZUINGELUID, z. o. *Son* m. *de la trombone, de la trompette, de la saquebute.*
BEAARDEN, zw. w. b. Met aarde bedekken. *Couvrir de terre.* ‖ Begraven. *Enterrer, inhumer.*
BEAARDING, z. v. Bedekking met aarde. *Action* f. *de couvrir de terre.* ‖ Begraving. *Enterrement*, m., *inhumation*, f.
BEADEMEN, zw. w. b. Aanademen. *Souffler sur qc., adhaler, ternir de son haleine.*
BEADEMING, z. v. *Action* f. *de souffler sur qc.*
BEAMBEREN, zw. w. b. *Ambrer.*
BEAMBTE, z. m. *Employé, fonctionnaire*, m.
BEAMBTSCHRIJVER, Notaris. z. m. *Notaire*, m. ‖ Griffier. *Greffier*, m.
BEAMEN, zw. w. b. *Consentir, approuver.*
BEAMING (zond. mv.), z. v. *Consentement, assentiment*, m. *approbation*, f.
BEANGST, bn. *Saisi de crainte* ou *de frayeur, épouvanté, alarmé, inquiet.*
BEANGSTHEID (zond. mv.), z. v. *Anxiété, inquiétude, crainte, frayeur, épouvante, peur*, f.
BEANGSTIGEN, zw. w. b. *Effrayer, épouvanter, alarmer, intimider, inquiéter.* ‖ Door bedreigingen —, *intimider par des menaces.*
BEANGSTIGING (zond. mv.), z. v. *Crainte, inquiétude, angoisse*, f.
BEANTWOORDEN, zw. w. b. *Répondre à, faire réponse à.* ‖ Ik heb zijnen brief nog niet beantwoord, *je n'ai pas encore répondu à sa lettre.* ‖ Wederleggen. *Réfuter, répondre.* ‖ o. (met *hebben*). Voldoen. *Répondre, satisfaire à.* ‖ Overeenkomst hebben. *Répondre, avoir rapport, correspondre, être conforme* (*à*).
BEANTWOORDER, z. m. *Celui qui répond à qq.* ou *à qc.*
BEANTWOORDING, z. v. *Réponse*, f. ‖ Ter — van uwen brief, *en réponse à votre lettre.* ‖ Wederlegging. *Réfutation*, f.
BEANTWOORDSTER, z. v. *Celle qui répond à qq.* ou *à qc.*
BEARBEIDEN, zw. w. b. *Travailler, façonner, élaborer, faire qc. avec soin.* ‖ Den grond —, *cultiver la terre.* ‖ Metalen —, *travailler* ou *ouvrer des métaux.* ‖ Een onderwerp —, *traiter un sujet.*
BEARBEIDER, z. m. *Celui qui travaille, qui façonne, qui élabore.*
BEARBEIDING, z. v. *Travail*, m. ‖ — der meta-

len, *manipulation* f. *des métaux.* || (agric.) *Culture*, f., *labour*, m.
BEARBEIDSTER, z. v. *Celle qui travaille, qui façonne, qui élabore.*
BEASCHT, bn. *Couvert de cendres.*
BEASEMEN, zw. w. b. *Zie* BEADEMEN.
BEBINDEN, (*bebond, bebonden*,) st. w. b. *Lier tout autour, entourer d'un lien.*
BEBLOED, bn. *Ensanglanté.*
BEBLOEDEN, zw. w. b. *Ensanglanter, couvrir* ou *tacher de sang.* || De vijanden werden met bebloede koppen afgewezen, *les ennemis furent repoussés les têtes sanglantes.*
BEBLOEMEN, zw. w. b. *Parsemer, parer* ou *embellir de fleurs.*
BEBOETEN, zw. w. b. *Condamner* ou *mettre à l'amende.*
BEBOETING (zond. mv.), z. v. *Mise* f. *à l'amende.*
BEBOLWERKEN, zw. w. b. *Retrancher, fortifier, bastionner, embastiller.* || (fam.) Tot stand brengen. *Exécuter, effectuer, faire.*
BEBOLWERKING, z. v. *Retranchement*, m., *fortification*, f., *embastillement*, m. || Uitvoering. *Exécution*, f.
BEBOUWBAAR, bn. (agric.) *Labourable, arable.*
BEBOUWEN, zw. w. b. Akkeren. *Cultiver, labourer.* || Eenen woesten grond —, *défricher une terre inculte.* || Met gebouwen bezetten. *Couvrir* ou *garnir de bâtiments* || Eenen grond —, *bâtir sur un emplacement.*
BEBOUWER, z. m. *Laboureur, cultivateur, défricheur*, m.
BEBOUWING, z. v. (agric.) *Culture, exploitation*, f. || Ontginning. *Défrichement*, m. || Het bezetten met gebouwen. *Action* f. *de couvrir* ou *de garnir de bâtiments.*
BEBROEDEN, BEBROEIEN, zw. w. b. *Couver.* || Bebroede eieren, *œufs incubés*, m. pl.
BED, z. o. *Lit*, m., *couche*, f. || Hard —, *lit dur.* || Zacht —, *lit mollet.* || Ellendig —, *grabat*, m. || Het — opmaken, *faire le lit.* || Naar — gaan, *aller au lit, se coucher, se mettre au lit.* || Te — liggen, *être au lit, être couché.* || Te — brengen, *mettre au lit, coucher.* || Het — houden, *garder le lit, être alité.* || Huwelijks —. *Mariage, lit*, m. || Kinderen van het eerste —, *enfants du premier lit.* || (fig.) Op het — van eere sterven, *mourir au lit* ou *au champ d'honneur.* || Zij zijn van tafel en — gescheiden, *ils sont séparés de corps et de biens.* || (agric.) *Planche, couche*, f. || — met tulpen, *planche* f. *de tulipes.* || — schooven, *airée*, f. || — eener rivier, *lit d'une rivière.*
BEDAAGD, bn. *Vieux, âgé, avancé en âge.*
BEDAAGDHEID (zond. mv.), z. v. *Grand âge, âge avancé*, m., *vieillesse*, f.
BEDAARD, bn. Rustig. *Calme, tranquille, posé, paisible.* || — gemoed, *esprit calme*, m. || — man, *homme posé*, m. || — worden, *se calmer, s'apaiser.* || — blijven, *rester calme*, || (fam.) *se tenir coi.* || Met —e zinnen, *de sens rassis.* || Met een — gemoed, *de sang-froid.* Bedaard! *silence!* || bw. *Zie* BEDAARD[ELIJK].
BEDAARD[ELIJK], bw. *Tranquillement, paisiblement, de sens rassis, avec calme, posément.*
BEDAARDHEID (zond. mv.), z. v. Gematigdheid. *Tranquillité*, f., *calme, sang-froid*, m.
BEDACHT, bn. Beraden. *Avisé.* || Op iets — zijn, *Penser à qc.* || Op de middelen — zijn, *aviser* ou *songer aux moyens.* || Wel —, *bien avisé.* || Kwalijk —, *mal avisé.* || Voorzichtig. *Prudent.*
BEDACHTELIJK, bw. *Prudemment, sagement, avec circonspection.*
BEDACHTZAAM, bn. *Prudent, circonspect, sage.* || bw. *Zie* BEDACHTZAAMLIJK.
BEDACHTZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Prudence, circonspection, sagesse*, f.
BEDACHTZAAMLIJK, bw. *Prudemment, sagement, avec circonspection.*
BEDAKING, z. v. *Toiture*, f.
BEDAMMEN, zw. w. b. Bedijken. *Endiguer, munir* ou *entourer d'une digue, d'une chaussée.*
BEDAMMING, z. v. *Action* f. *de munir* ou *d'entourer d'une digue, d'une chaussée, endiguement, endigage*, m.
BEDAMPEN, zw. w. b. *Ternir par la vapeur, couvrir de vapeur.* || Bedampte spiegel, *miroir* m. *terni par les vapeurs.*
BEDAMPING, z. v. *Action* f. *de ternir par la vapeur, de couvrir de vapeur.*
BEDANKEN, zw. w. b. *Remercier, rendre grâces.* || Beleefdelijk afslaan. *Remercier, refuser poliment.* || Afdanken. *Congédier.* || o. (met *hebben*). Zijn ontslag geven. *Donner sa démission.*
BEDANKENSWAARDIG, bn. *Digne de remercîment.*
BEDANKING, z. v. Dankzegging. *Remercîment*, m. || Afdanking. *Renvoi, congé*, m. || Ontslag. *Démission*, f.
BEDAREN, zw. w. b. *Apaiser, tranquilliser, calmer.* || De gemoederen —, *calmer les esprits.* || Den storm —, *calmer, apaiser* ou *conjurer la tempête.* || o. (met *zijn*). *Se calmer, s'apaiser, se modérer, se tranquilliser.* || Bedaar! *calmez-vous! soyez tranquille.*
BEDAREND, bn. (méd.) *Calmant.* || — middel, *calmant*, m.
BEDARING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de calmer, d'apaiser, de tranquilliser, calme*, m. || (mar.) — van het weder, *embellie*, f. || (méd.) *Sédation*, f.
BEDAUWEN, zw. w. b. *Mouiller* ou *couvrir de rosée.* || (fig.) *Arroser, baigner.*
BEDAUWING, z. v. *Action de mouiller, de couvrir* ou *de se couvrir de rosée, irroration*, f
BEDBEHANGSEL, z. o. *Tour* m. ou *garniture* f. *de lit.*
BED[DE], z. o. *Zie* BED.
BEDDEBAK, z. m. *Bois* m. *de lit.*
BEDDEDEKEN, z. v., BEDDEDEKSEL, z. o. *Couverture* f. *de lit.*
BEDDEFLESCH, z. v. *Chauffe-lit*, m.
BEDDEGANG, z. m. *Ruelle* f. *de lit.*
BEDDEGENOOT (-GENOOTEN), z. m. *en* v. *Compagnon de lit, époux, coucheur* m.; *compagne de lit, épouse, coucheuse*, f.
BEDDEGERIEF (zond. mv.), z. o. *Literie*, f., *coucher*, m., *garniture* f. *d'un lit, couchage*, m.
BEDDEGEZEL, z. m. *Compagnon* ou *camarade de lit, coucheur*, m.
BEDDEGEZELLIN, z. v. *Compagne de lit, coucheuse*, f.
BEDDEGOED, z. o. *Zie* BEDDEGERIEF.
BEDDEGORDIJN, z. v. *en* o. *Rideau* m. *de lit.*
BEDDEHEMEL (-MELS), z. m. *Ciel* m. *de lit.*
BEDDEJAK, z. o. *Camisole* f. *de nuit.*
BEDDEKEN, z. o. *Zie* BEDJE.
BEDDEKLEED (-KLEEDEN), z. o. *Couverture* f. *de lit.*
BEDDEKOETS (-KOETSEN), z. v. *Lit, bois* m. *de lit.*
BEDDEKUSSEN, z. o. *Oreiller*, m.
BEDDEKWAST, z. m. *Houppe* f. *de lit.*
BEDDELAKEN, z. o. *Drap* m. *de lit.*
BEDDEN, zw. w b. Het bed maken. *Faire* ou *accommoder le lit.* || Te bed leggen. *Mettre au lit, coucher.*
BEDDENKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de lits.*

Beddenmaakster, z. v. *Faiseuse* f. *de lits.*
Beddenmaker, z. m. *Faiseur* m. *de lits.*
Beddenwinkel, z. m. *Magasin* m. *de literies.*
Beddepan, z. v. *Bassinoire*, f.
Beddepisser, z. m. (fam.) *Pissenlit*, m.
Beddeplank, z. v. *Planche* f. *de lit.*
Bedderoede, z. v. *Verge* ou *tringle* f. *de lit.*
Beddesponde, z. v. *Bord* ou *devant* m. *du lit.*
Beddesprei, z. v. *Courte-pointe*, f.
Beddestijl, z. m. *Colonne* ou *quenouille* f. *du lit.*
Beddestroo (zond. mv), z. o. *Paille de lit*, *paillasse*, f.
Beddetafel, z. v. *Table* f. *de nuit.*
Beddetijk, z. v. *Coutil*, m.
Beddewarmer, z. m. *Chauffe-lit*, m., *bassinoire*, f.
Beddezak, z. m. *Paillasse*, f.
Bedding, z. v. (mil.) *Plate-forme* f. *d'une batterie*, *tabloin*, m. ‖ — eener rivier, *lit* m. *d'une rivière.* ‖ (minér.) *Couche*, f., *lit*, m. ‖ Planken —, *radiers*, m. pl.
Bede, z. v. *Prière*, *supplication*, *sollicitation*, f. ‖ Vraag. *Demande*, f. ‖ Belasting. *Impôt*, m.
Bededag (–dagen), z. m. *Jour* m. *de prières.*
Bedeegd, bn. Vol deeg. *Empâté.*
Bedeeld, bn. Ondersteund door de armenkas. *Entretenu par la caisse des pauvres.*
Bedeelen, zw. w. b. *Partager*, *donner en partage*, *distribuer*, *départir.* ‖ De bedeelde armen, *les pauvres qui sont à la charge du bureau de bienfaisance.*
Bedeeler, z. m. *Distributeur*, m.
Bedeeling, z. v. *Distribution*, f., *partage*, m. ‖ — der armen, *distribution* f. *aux pauvres.*
Bedeelster, z. v. *Distributrice*, f.
Bedeesd, bn. Verlegen. *Confus*, *consterné*, *interdit*, *troublé*, *confus*, *embarrassé*, *timide.* ‖ bw. *Avec trouble*, *avec embarras*, *timidement.*
Bedeesdheid (zond. mv.), z. v. *Trouble*, *embarras*, m., *timidité*, *perplexité*, *confusion*, f.
Bedehuis, z. o. *Maison de prière*, *église*, *chapelle*, f., *oratoire*, *temple*, m.
Bedekken, zw. w. b. Geheel overdekken. *Couvrir.* ‖ (fig.) Het slagveld met dooden en gekwetsten —, *couvrir* ou *joncher le champ de bataille de morts et de blessés.* ‖ Beschutten. *Abriter*, *mettre à l'abri.* ‖ (fort.) Bedekte weg, *chemin caché*, m. ‖ Verbergen. *Cacher*, *dérober à la vue* ou *aux regards*, *masquer*, *déguiser*, *pallier*, *couvrir*, *voiler.* ‖ Zich —. *Se couvrir.* ‖ Zich tegen de zon —, *se mettre à l'abri du soleil.*
Bedekking, z. v. *Action* f. *de couvrir*, *de cacher.* ‖ Deksel. *Couverture*, f. ‖ Laag. *Couche*, f. ‖ Bewimpeling. *Prétexte*, m., *palliation*, f. ‖ (mar., mil.) *Escorte*, f.
Bedeksel, z. o. Deksel. *Couverture*, f., *couvercle*, m.
Bedekt, bn. Geheim. *Caché*, *secret.* ‖ bw. *Secrètement*, *en cachette.* ‖ (bot.) — bloeiend, *cryptogame.*
Bedekt[elijk], bw. *Zie* Bedekt.
Bedelaar, z. m. *Mendiant*, *gueux*, m. ‖ Iemand tot eenen — maken, *réduire qq. à la mendicité* ou *à la besace.*
Bedelaarsgebed (–beden), z. o. *Prière* f. *de mendiant.* ‖ (prov.) Een — doen, *compter son argent à l'écart.*
Bedelaarshoogmoed (zond. mv.), z. m. (fig.) *Sot orgueil*, m.
Bedelaarshuis, z. o. *Dépôt* m. *de mendicité.*
Bedelaarskruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Clématite*, f.
Bedelaarster, z. v. *Mendiante*, *gueuse*, f.
Bedelachtig, bn. *En gueux.*
Bedelares, z. v. *Zie* Bedelaarster.
Bedelarij, z. v. *Mendicité*, *gueuserie*, f. ‖ (fam.) *Demande importune*, f.
Bedelarm, bn. *Très-pauvre*, *réduit à la mendicité* ou *à la besace*, *gueux.*
Bedelbrief, z. m. Schriftelijk verlof om te bedelen. *Permission* f. *par écrit de mendier.* ‖ Brief waarin men om iets bedelt. *Lettre* f. *par laquelle on demande qc.*
Bedelbroeder, z. m. *Zie* Bedelmonnik.
Bedelbrok, z. m. *en* v. *Pain mendié*, *morceau gueusé*, m.
Bedelbrood (zond. mv), z. o. *Pain mendié*, m. ‖ Aalmoes. *Aumône*, f.
Bedelen, zw. w. b. *Mendier*, *demander l'aumône* ou *la charité*, *gueuser.* ‖ Zijn brood —, *mendier son pain*, *sa vie.* ‖ (fig.) Stemmen —, *mendier des voix.* ‖ o. (met *hebben*). *Mendier.*
Bedelgeld (zond. mv.), z. o. *Argent mendié*, m.
Bedeljongen, z. m. *Petit mendiant*, *miquelot*, m.
Bedelmonnik (–monniken), z. m. *Moine mendiant*, *frère quêteur*, m. ‖ Turksche —, *fakir*, *faquir*, m.
Bedelorde, z. v. *Ordre mendiant*, m.
Bedelstaf (–staven), z. m. *Bâton* m. *de mendiant.* ‖ Bedelarij. *Mendicité*, *besace*, f. ‖ Tot den — brengen, *réduire à la mendicité* ou *à la besace.*
Bedelstand (zond. mv.), z. m. *Mendicité*, f.
Bedelven, (*bedolf*, *bedolven*,) st. w. b. Met aarde bedekken. *Enfouir*, *enterrer*, *ensevelir*, *couvrir de terre.* ‖ (fig.) In eenen diepen slaap bedolven liggen, *être enseveli dans un profond sommeil*, *dormir d'un profond sommeil.*
Bedelver, z. m. *Enfouisseur*, m.
Bedelving (zond. mv.), z. v. *Enfouissement*, m.
Bedelvolk (zond. mv.), z. o. *Gueusaille*, f., *gueux*, *mendiants*, m. pl., *canaille*, f.
Bedelzak, z. m. *Besace*, f. ‖ (fig.) Bedelarij. *Besace*, *mendicité*, f. ‖ Van den — leven, *vivre d'aumônes.* ‖ Iemand aan den — helpen, *réduire qq. à la mendicité* ou *à la besace.*
Bedenkdag (–dagen), z. m. *Jour commémoratif*, m.
Bedenkelijk, bn. Denkelijk. *Imaginable.* ‖ Alle —e middelen aanwenden, *employer tous les moyens imaginables.* ‖ Hetgene bedenking verdient. *Ce qui mérite qu'on y pense*, *important*, *sérieux.* ‖ Verdacht. *Suspect.* ‖ Gevaarlijk. *Dangereux*, *critique.* ‖ —e ziekte, *maladie grave*, f.
Bedenkelijkheid, z. v. Belangrijkheid. *Importance*, f. ‖ Weifeling. *Scrupule*, m., *hésitation*, f.
Bedenken, (*bedacht*, *bedacht*,) onr. w. b. Zijne gedachten over iets laten gaan. *Réfléchir à*, *penser à*, *considérer*, *prendre en considération*, *examiner*, *peser.* ‖ (prov.) Vóór gedaan en ná bedacht, heeft menigeen in 't leed gebracht, *le repentir vient ordinairement trop tard.* ‖ Uitvinden. *Imaginer*, *inventer.* ‖ Ten voordeele van iemand denken. *Avantager*, *penser à.* ‖ Zich —. Overwegen. *Réfléchir.* ‖ Zich —. Weifelen. *Hésiter*, *balancer.* ‖ Zich —. Van voornemen veranderen. *Changer d'avis*, *se raviser.* ‖ Zich —. Zich beraden. *Délibérer.* ‖ z. o. Iets in zijn — nemen. *Songer* ou *penser à qc.*, *prendre une chose en considération*, *en délibération.* ‖ Twijfel. *Doute*, m. ‖ Buiten —, *sans doute.* ‖ In — staan, *hésiter.* ‖ Argwaan. *Soupçon*, m. ‖ — hebben, *soupçonner*, *avoir des soupçons.*
Bedenker, z. m. Die bedenkt. *Celui qui médite*, *qui réfléchit*, *qui considère.* ‖ Die uitdenkt. *Inventeur*, m.
Bedenking, z. v. Overweging. *Réflexion*, *considération*, f. ‖ Iets in — nemen, *prendre qc. en considération.* ‖ Beweegreden. *Motif*, m.,

considération, f. ‖ Uitvinding. *Invention*, f ‖ Aanmerking. *Remarque*, *observation*, f.
BEDENKSTER, z. v. *Celle qui médite*, *qui réfléchit*, *qui considère*. ‖ Uitvindster. *Inventrice*, f.
BEDENKTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *nécessaire pour délibérer*, *pour se résoudre*, *pour opter*, *temps de réfléchir*.
BEDEPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Oratoire*, *lieu* m. *où l'on prie*.
BEDERF (zond. mv.), z. o. Verderf. *Perte*, *ruine*, *perdition*, f. ‖ Verrotting. *Corruption*, *pourriture*, *putréfaction*, f. ‖ (fig.) *Dépravation*, *corruption*, f.
BEDERFELIJK, bn. Aan het bederf onderhevig. *Corruptible*, *sujet à se gâter*. ‖ Vergankelijk. *Périssable*. ‖ Schadelijk. *Pernicieux*.
BEDERFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Corruptibilité*, f.
BEDERFENIS, z. v. *Zie* BEDERF.
BEDERFLIJK, bn. *Zie* BEDERFELIJK.
BEDERFSTER, z. v. (fig.) *Destructrice*, *corruptrice*, *séductrice*, f.
BEDERVEN, (*bedierf* of *bedorf*, *bedorven*,) st. w. b. Verderven. *Gâter*, *détériorer*, *corrompre*. ‖ Een kleed —, *abîmer* ou *gâter un habit*. ‖ Een kind —, *gâter un enfant*. ‖ Een horloge —, *détraquer une montre*. ‖ De zeden —, *corrompre*, *pervertir* ou *dépraver les mœurs*. ‖ (man.) Den bek eens paards —, *égarer la bouche d'un cheval*. ‖ o. (met *zijn*). *Se gâter*, *se détériorer*, *se corrompre*. ‖ Rotten. *Pourrir*. ‖ Het vleesch bederft lichtelijk in den zomer, *la viande se gâte* ou *se corrompt facilement en été*.
BEDERVER, z. m. *Destructeur*, *corrupteur*, m., *celui qui gâte*, *qui détériore*, *qui corrompt*. ‖ (fig.) *Corrupteur*, *séducteur*, m.
BEDERVING (zond. mv.), z. v. *Action de gâter*, *de détériorer*, *de corrompre*, *corruption*, f. ‖ Verrotting. *Corruption*, *pourriture*, f. ‖ (fig.) *Corruption*, f., *pervertissement*, m.
BEDESTOND, z. m. *Heure* f. *de la prière*. ‖ Openbare bede. *Prière publique*, f.
BEDEVAART, z. v. *Pèlerinage*, m. ‖ ter — gaan, *aller en pèlerinage*. ‖ Eene — naar Scherpenheuvel doen, *faire le pèlerinage de Montaigu*.
BEDEVAARTGANGER, z. m. *Pèlerin*, m.
BEDEVAARTGANGSTER, z. v. *Pèlerine*, f.
BEDEWEG (-WEGEN), z. m. *Pèlerinage*, m.
BEDGANG, z. m. *Zie* BEDDEGANG.
BEDGENOOT (-GENOOTEN), z. m. *en* v. *Zie* BEDDEGENOOT.
BEDGEZEL, z. m. *Zie* BEDDEGEZEL.
BEDGEZELLIN, z. v. *Zie* BEDDEGEZELLIN.
BEDGORDIJN, z. v. *en* o. *Zie* BEDDEGORDIJN.
BEDIEDEN, zw. w. b. *Zie* BEDUIDEN.
BEDIEDENIS, z. v. Beteekenis. *Signification*, f. ‖ Uitlegging. *Explication*, f.
BEDIEDSEL, z. o. *Zie* BEDIEDENIS.
BEDIENAAR, z. m. *Serviteur*, m. ‖ — des goddelijken woords, *ministre* m. *de la parole de Dieu*.
BEDIENDE, z. m. *Officier*, *employé*, *commis*, m. ‖ — van 't gerecht, *suppôt* m. *de justice*. ‖ m. *en* v. Dienstbode. *Domestique*, m. *et* f.
BEDIENDENKAMER, z. v. *Chambre* f. *des domestiques*.
BEDIENDENTAFEL, z. v. *Table* f. *des domestiques*.
BEDIENDENVOLKJE (zond. mv.), z. o. *Valetaille*, f.
BEDIENEN, zw. w. b. *Servir*. ‖ De tafel —, *servir à table*. ‖ Iemand —. Aan tafel voordienen. *Servir qq.* ‖ De Sacramenten —, *administrer les Sacrements*. ‖ Het recht —, *administrer la justice*. ‖ (artill.) Het geschut —, *servir le canon*. ‖ Eene pastorij —, *desservir une cure*. ‖ Een ambt —, *remplir une charge*, *exercer une fonction*. ‖ Zich van iets —, *se servir de qc.* ‖ Zich van de gelegenheid —, *se servir* ou *profiter de l'occasion*. ‖ Bedien u, *servez-vous*.
BEDIENING, z. v. Dienst. *Service*, m. ‖ Ambt. *Charge*, *fonction*, *place*, f., *emploi*, *ministère*, *office*, m. ‖ In — zijn, *être en charge*. ‖ — van het recht, *administration de la justice*. ‖ — van 't altaar, *service de l'autel*. ‖ (artill.) — eener batterij, *service d'une batterie*.
BEDIJEN, zw. w. o. (met *zijn*). Dik worden. *Grossir*. ‖ (fig.) *Prospérer*. ‖ (prov.) Onrechtvaardig goed bedijt niet, *bien mal acquis ne profite pas*; *l'habit volé ne va pas au voleur*.
BEDIJKEN, b. w. *Diguer*, *entourer* ou *munir d'une digue*.
BEDIJKING, z. v. *Diguement*, m. ‖ Dijk. *Digue*, f.
BEDILAL, m. *en* v. *Zie* ALBEDIL.
BEDILGEEST, z. m. *Esprit critique*, m.
BEDILLEN, zw. w. b. Berispen. *Critiquer*, *censurer*, *épiloguer*, *chicaner*. ‖ (fig.) Beschikken. *Gouverner*, *régler*, *administrer*, *diriger*.
BEDILLER, z. m. *Critique*, *censeur*, *épilogueur*, *contrôleur*, *chicaneur*, m.
BEDILLING, z. v. Berisping. *Critique*, *censure*, f. ‖ (fig.) *Action* f. *de gouverner*, *de régler*.
BEDILSTER, z. v. *Celle qui critique*, *qui censure*, *contrôleuse*, *chicaneuse*, f.
BEDILZIEK, bn. *Qui aime à critiquer*, *à censurer*.
BEDILZUCHT (zond. mv.), z. v. *Causticité*, f.
BEDING, z. o. Voorwaarde. *Condition*, *clause*, *stipulation*, *convention*, f. ‖ Onder —, *à* ou *sous condition de*, *à la charge de*. ‖ Overeenkomst. *Convention*, f.
BEDINGEN, (*bedong*, *bedongen*), st. w. b. Bij verdrag bepalen. *Arrêter* ou *stipuler*, *convenir de*. ‖ Den prijs —, *convenir du prix*.
BEDINGING, z. v. *Stipulation*, *convention*, f. ‖ Voorwaarde. *Condition*, f.
BEDISSELEN, zw. w. b. *Façonner* ou *travailler avec l'erminette* ou *la doloire*. ‖ (fig.) *Arranger*, *préparer*, *conduire*, *manigancer*.
BEDISSELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de façonner avec l'erminette* ou *la doloire*. ‖ (fig.) *Action* f. *d'arranger*, *de préparer*, *de manigancer*.
BEDJE, z. o. *Petit lit*, m.
BEDKAMER, z. v. *Chambre* f. *à coucher*.
BEDLEGERIG, bn. *Alité*, *qui garde le lit*. ‖ — zijn, *garder le lit*, *être alité*.
BEDLEGERIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui est alité*.
BEDOELEN, zw. w. b. *Viser*, *avoir en vue*, *se proposer*. ‖ Meenen. *Vouloir dire*, *entendre*.
BEDOELING, z. v. Voornemen. *But*, *dessein*, m., *intention*, *vue*, f. ‖ Bedekte —, *arrière-pensée*, f. ‖ Beteekenis, voornemen. *Signification*, f., *sens*, m.
BEDOEN, (*bedeed*, *bedaan*,) onr. w. b. (bas.) Bevuilen. *Salir*, *embrener*. ‖ Zich —. *Se salir*, *s'embrener*.
BEDOMPEN, bw. *Zie* BEDAMPEN.
BEDOMPT, bn. Met damp vervuld. *Rempli de vapeur*. ‖ Vochtig. *Humide*. ‖ Duister. *Sombre*, *obscur*. ‖ Benauwd. *Étouffant*.
BEDOMPTHEID (zond. mv.), z. v. Vochtigheid. *Humidité*, f. ‖ Duisterheid. *Obscurité*, f. ‖ Benauwde lucht. *Air étouffant*, m.
BEDONDEREN, zw. w. b. (bas.) Verbazen. *Étonner*, *interdire*, *déconcerter*. ‖ Ik stond bedonderd, *j'étais interdit* ou *penaud comme un fondeur de cloches*. ‖ Foppen. *Duper*.
BEDORVEN, bn. *Corrompu*, *gâté*. ‖ (fig.) *Dépravé*.
BEDORVENHEID, z. v. *Corruption*, f. ‖ (fig.) *Corruption*, *dépravation*, f.
BEDOTSTER, z. v. *Trompeuse*, f.

Bedotten, zw. w. b. *Duper, tromper.*
Bedotter, z. m. *Trompeur, dupeur,* m.
Bedotting, z. v. *Tromperie, duperie,* f.
Bedpan, z. v. *Zie* Beddepan.
Bedplank, z. v. *Zie* Beddeplank.
Bedraaidheid (zond. mv.), z. v. (fam.) *Embarras,* m.
Bedraaien, zw. w. b. (fam.) *Embarrasser.* ‖ Met iets bedraaid zijn *of* zitten, *être embarrassé de qc.*
Bedrag (zond. mv.), z. o. *Montant,* m. ‖ Het — zijner jaarwedde is zes duizend frank, *ses appointements se montent à six mille francs.*
Bedragen, (*bedroeg, bedragen*,) st. w. b. *Se monter* ou *s'élever à.* ‖ De schuld bedraagt twee duizend gulden, *la dette se monte à deux mille florins.*
Bedraglood (-looden), z. o. *Niveau,* m.
Bedreigen, zw. w. b. *Menacer.* ‖ Iemand met iets —, *menacer qq. de qc.*
Bedreigend, bn. *Menaçant.* ‖ (jurispr.) *Comminatoire.*
Bedreiging, z. v. *Menace,* f. ‖ (rhét.) *Commination,* f.
Bedremmeld, bn. *Interdit, embarrassé, déconcerté, décontenancé.*
Bedremmelen, zw. w. b. *Interdire, embarrasser, déconcerter, décontenancer, troubler.*
Bedremmeling (zond. mv.), z. v. *Embarras,* m., *confusion,* f.
Bedretsen, zw. w. b. (bas.) *Salir.*
Bedreven, bn. *Versé, exercé, expert, expérimenté, habile.*
Bedrevenheid (zond. mv.), z. v. *Adresse, expérience, habileté, dextérité,* f.
Bedriegbaar, bn. *Décevable.*
Bedriegen, (*bedroog, bedrogen*,) st. w. b. *Tromper, duper, surprendre, décevoir.* ‖ Iets wijs maken. *Mystifier.* ‖ Met schoone woorden —, *enjôler, tromper par de belles paroles.* ‖ Listig —, *subtiliser.* ‖ In het spel —, *tricher.* ‖ Zich —. *Se tromper, se méprendre, être dans l'erreur.* ‖ (prov.) Schijn bedriegt, *les apparences sont trompeuses.*
Bedrieger, z. m. *Trompeur, imposteur, fourbe, fripon,* m. ‖ — in 't spel, *tricheur,* m.
Bedriegerij, z. v. *Tromperie, imposture, fourberie, duperie, fraude,* f. ‖ — in 't spel, *tricherie,* f.
Bedrieglijk, bn. *Trompeur, frauduleux, captieux, insidieux.* ‖ —e hoop, *espérance trompeuse,* f. ‖ bw. *Frauduleusement, captieusement, par fraude.*
Bedrieglijkheid, z. v. *Zie* Bedriegerij.
Bedriegster, z. v. *Trompeuse, friponne,* f. ‖ — in 't spel, *tricheuse,* f.
Bedrijf, z. o. Daad, handeling. *Action,* f., *fait, acte, exploit,* m., *opération,* f. ‖ (art. dram.) *Acte,* m. ‖ Een treurspel in vijf —ven, *une tragédie en cinq actes.* ‖ Beroep. *Profession, fonction,* f.
Bedrijfal, m. *en* v. *Factoton, factotum,* m.
Bedrijfster, z. v. *Celle qui fait, qui commet.*
Bedrijten, (*bedreet, bedreten*,) st. w. b. (bas.) *Salir, embrener.* ‖ (fig.) Foppen. *Tromper, duper.*
Bedrijter, z. m. (bas.) *Celui qui se salit.*
Bedrijtster, z. v. (bas.) *Celle qui se salit.*
Bedrijven, (*bedreef, bedreven*), st. w. b. *Faire, commettre, exécuter.* ‖ Eene misdaad —, *commettre un crime.* ‖ Ongehoorde wreedheden —, *exercer des cruautés inouïes.* ‖ Groote vreugde —, *faire éclater sa joie.* ‖ Een wonder —, *opérer un miracle.*
Bedrijvend, bn. (gramm.) *Actif, transitif.* ‖ — werkwoord, *verbe actif,* m. ‖ — deelwoord, *participe présent* ou *actif,* m.
Bedrijver, z. m, *Acteur, auteur,* m.
Bedrijvig, bn. *Actif, laborieux.* ‖ — volk, *peuple industrieux,* m.
Bedrijvigheid (zond. mv.), z. v. *Activité,* f.
Bedrijving, z. v. *Action* f. *de faire, de commettre.*
Bedrilal, z. m. *en* v. *Factoton, factotum,* m.
Bedrillen, zw. w. b. Doen dreunen. *Faire trembler.* ‖ (fam.) Bedillen. *Gouverner, ranger, diriger.*
Bedriller, z. m. *Celui qui se mêle de tout, qui aime à tout diriger.*
Bedrilling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de faire trembler.* ‖ (fam.) *Direction,* f.
Bedrilster, z. v. *Celle qui se mêle de tout, qui aime à tout diriger.*
Bedrinken, (*bedronk, bedronken*,) st. w. b. *Enivrer, soûler, griser.* ‖ Zich —. *S'enivrer, se soûler, se griser.*
Bedroede, z. v. *Zie* Bedderoede.
Bedroefd, bn. Droevig. *Triste, attristé, contristé, affligé, contrit.* ‖ Bedroevend. *Affligeant, triste, fâcheux, funeste.* ‖ —e toestand, *situation fâcheuse,* f. ‖ —e tijding. *Triste nouvelle,* f. ‖ Ellendig, slecht. *Mauvais, pitoyable.* ‖ bw. *Zie* Bedroefd[elijk].
Bedroefd[elijk], bw. *Tristement.* ‖ Slecht. *Mal, pitoyablement.*
Bedroefdheid (zond. mv.), z. v. *Tristesse, affliction, douleur,* f., *chagrin,* m.
Bedroeven, zw. w. b. *Affliger, attrister, contrister, désoler, chagriner.* ‖ Zich —. *S'affliger, s'attrister, se chagriner.*
Bedroeving, z. v. *Action* f. *d'affliger, d'attrister.* ‖ Bedroefdheid. *Tristesse, affliction, douleur,* f., *chagrin,* m.
Bedrog (zond. mv.), z. o. *Tromperie, imposture, fraude, supercherie, fourberie, duperie,* f. ‖ (jurispr.) *Dol,* m. ‖ (prov.) Droomen is —, *tous songes sont mensonges.*
Bedrogene, z. m. *en* v. *Dupe,* f. ‖ (prov. Beter — dan bedriegen, *mieux* f. *vaut être dupe que fripon.*
Bedroppelen, bw. *Zie* Bedruipen.
Bedruipen, (*bedroop, bedropen*,) st. w. b. *Arroser* ou *mouiller en faisant dégoutter sur.* ‖ (cuis.) Het gebraad —, *flamber le rôti.* ‖ (fig.) Hij kan zich zelven —, *il a de quoi vivre.*
Bedruiping, z. v. *Action* f. *d'arroser* ou *de mouiller en faisant dégoutter sur.*
Bedrukken, zw. w. b. *Imprimer.* ‖ Leder —, *caver.* ‖ (fig.) Verdrukken. *Accabler, tourmenter, opprimer, vexer.* ‖ Bedroeven. *Affliger, chagriner, attrister.*
Bedrukking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'imprimer.* ‖ *Zie* Bedruktheid.
Bedrukt, bn. *Triste, chagrin, affligé, abattu, accablé, découragé.* ‖ Zij zag er zeer — uit, *elle avait l'air fort triste.* ‖ Drukkend. *Affligeant, fâcheux, pénible, triste.* ‖ —e omstandigheden, *circonstances fâcheuses,* f. pl.
Bedruktheid (zond. mv.), z. v. Bedroefdheid. *Tristesse, affliction, douleur;* f., *accablement, découragement,* m.
Bedruppelen, zw. w. b. *Zie* Bedruipen.
Bedsponde, z. v. *Zie* Beddesponde.
Bedstede, z. v. Ledekant. *Lit, bois de lit, châlit,* m.
Bedstijl, z. m. *Zie* Beddestijl.
Bedstroo (zond. mv.), z. o. *Zie* Beddestroo.
Bedtafel, z. v. *Zie* Beddetafel.
Beducht, bn. Bevreesd. *En peine, en crainte,*

alarmé, inquiet. ‖ — zijn, *craindre, avoir peur.* ‖ Hij is voor niets —, *il ne craint rien.* ‖ Ik ben voor zijn leven —, *je crains pour sa vie.*

BEDUCHTHEID (zond. mv.), z. v. *Crainte, peur, inquiétude, peine*, f.

BEDUIDEN, zw. w. b. Duidelijk maken. *Expliquer.* ‖ Aanduiden. *Marquer, dénoter, indiquer, montrer.* ‖ Beteekenen. *Signifier, marquer.* ‖ Die zaak heeft weinig te —, *cette affaire est de peu d'importance.* ‖ Voorspellen. *Présager, annoncer.*

BEDUIDENIS, z. v. Uitlegging. *Explication*, f. ‖ Beteekenis. *Signification*, f., *sens*, m. ‖ Voorspelling. *Présage*, m.

BEDUIDING, z. v. *Explication, signification*, f.

BEDUIDINGSPUNT, z. o. (astrol. judic.), *Significateur*, m.

BEDUIDSEL, z. o. *Zie* BEDUIDENIS.

BEDUIMELEN, zw. w. b. *Manier, salir en maniant, patiner.*

BEDUIMELING, z. v. *Action* f. *de manier, de salir en maniant, en patinant.*

BEDUIN, z. m. (verr.) *Boudine*, f.

BEDUIVELD, bn. *Possédé du diable.* ‖ (pop.) Bedremmeld. *Embarrassé, décontenancé, déconcerté.*

BEDUIVELEN, zw. w. b. *Zie* BEDREMMELEN.

BEDUIVELING (zond. mv.), z. v. (pop.) *Embarras*, m.

BEDUNKEN (zond. mv.), z. o. Gevoelen. *Opinion*, f., *sentiment, avis*, m. ‖ Mijns —s, *à mon avis, à mon sens, selon moi, selon mon opinion, à ce qu'il me semble.*

BEDUUR, z. m. (mus.) *Bécarre*, m.

BEDVRIEND, z. m. *Époux*, m.

BEDVRIENDIN, z. v. *Épouse*, f.

BEDWANG (zond. mv.), z. o. Dwang. *Contrainte, sujétion*, f. ‖ Onderwerping. *Soumission*, f. ‖ Zonder —, *sans contrainte.* ‖ Onder zijn — houden, *tenir en sujétion.*

BEDWARMER, z. m. *Zie* BEDDEWARMER.

BEDWELMD, bn. *Troublé, étourdi, stupéfait, effaré, décontenancé, ahuri.*

BEDWELMDHEID (zond. mv.), z. v. *Trouble, embarras*, m. ‖ Duizeligheid. *Étourdissement*, m.

BEDWELMEN, zw. w. b. Buiten zich zelven brengen. *Troubler, étourdir, faire tourner la tête.* ‖ Door den slag bedwelmd, *étourdi du coup.*

BEDWELMEND, bn. (méd.) *Narcotique.* ‖ — middel, *narcotique*, m.

BEDWELMING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de troubler, d'étourdir.* ‖ Bedwelmdheid. *Trouble, étourdissement*, m.

BEDWINGBAAR, bn. *Domptable, coercible.*

BEDWINGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Coercibilité*, f.

BEDWINGEN, (*bedwong, bedwongen*), st. w. b. Beteugelen. *Dompter, subjuguer, réduire, assujettir, réprimer, vaincre, brider.* ‖ Iemand —, *venir à bout de qq., dompter qq.* ‖ De volkeren —, *dompter, subjuguer* ou *vaincre les peuples.* ‖ Zijne hartstochten —, *dompter ses passions.* ‖ Zijne gramschap —, *contenir sa colère.* ‖ Zich —. *Se contenir, se modérer, se dompter, se vaincre.*

BEDWINGEND, bn. *Coercitif, coactif.*

BEDWINGER, z. m. *Dompteur, vainqueur*, m.

BEDWINGING (zond. mv.), z. v. *Réduction, coercition*, f., *assujettissement*, m.

BEDWINGSTER, z. v. *Celle qui dompte, qui subjugue, qui assujettit, qui réprime.*

BEDWONGENHEID (zond. mv.), z. v. *Contrainte*, f.

BEËEDIGEN, zw. w. b. Onder eed bevestigen. *Jurer; affirmer* ou *assurer par serment.* ‖ Met eenen eed verbinden. *Assermenter; lier* ou *engager par serment.* ‖ Beëedigd ambtenaar, *fonctionnaire assermenté*, m. ‖ Beëedigd vertaler, *traducteur juré*, m.

BEËEDIGING, z. v. Bevestiging onder eed. *Affirmation* f. *avec serment*, ‖ Ineedneming. *Action* f. *d'assermenter.*

BEEFAAL, z. m. *Torpille*, f.

BEEK (BEKEN), z. v. *Ruisseau*, m.

BEEKFOREL, z. v. *Truite* f. *de ruisseau.*

BEEKJE, BEEKSKEN, z. o. *Petit ruisseau*, m.

BEEKWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de ruisseau.*

BEELD, z. o. *Image, figure.* ‖ Standbeeld. *Statue*, f. ‖ Beeltenis. *Image* f., *portrait*, m. ‖ Gegoten —, *statue de fonte.* ‖ Wassen —, *image de cire.* ‖ Een — van eene vrouw, *une belle femme.* ‖ Denkbeeld. *Idée*, f. ‖ (litt.) *Image, métaphore*, f. ‖ Stoute —en, *images hardies.*

BEELDEKEN, z. o. *Petite image, petite figure, figurine, statuette*, f.

BEELDELIJK, bn. *Figuré, métaphorique.* ‖ bw. *Figurément, métaphoriquement.*

BEELDEN, zw. w. b. *Former, façonner.* ‖ De beeldende kunsten, *les arts plastiques, les beaux arts*, m. pl.

BEELDENAAR, z. m. *Type, modèle*, m.

BEELDENBESCHRIJVEND, bn. *Iconographique.*

BEELDENBESCHRIJVER, z. m. *Iconographe*, m.

BEELDENBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Iconographie*, f.

BEELDENDIENAAR, z. m. *Iconolâtre*, m.

BEELDENDIENST (zond. mv.), z. m. *Iconolâtrie*, f.

BEELDENGALERIJ, z. v. *Galerie* f. *de statues.*

BEELDENKRAMER, z. m. *Marchand* m. *de statuettes.*

BEELDENLEER, z. v. *Iconologie*, f.

BEELDENSTORM, z. m. *Destruction* f. *des images.*

BEELDERIG, bn. *Zie* BEELDIG.

BEELDGIETER, z. m. *Fondeur* m. *de statues.*

BEELDHOUWEN, zw. w. b. *Sculpter, tailler.*

BEELDHOUWER, z. m. *Sculpteur, statuaire*, m.

BEELDHOUWERIJ (zond. mv.), z. v. *Sculpture*, f.

BEELDHOUWERSBEITEL, z. m. *Ciseau* m. *de sculpteur, boucharde*, f.

BEELDHOUWERSJONGEN, BEELDHOUWERSKNECHT, z. m. *Garçon sculpteur*, m.

BEELDHOUWERSVORM, z. m. *Gâteau, moule* m. *pour les figures.*

BEELDHOUWERSWINKEL, z. m. *Atelier* m. *de sculpteur.*

BEELDHOUWKUNST (zond. mv.), z. m. *Sculpture*, f.

BEELDHOUWERK, z. o. *Sculpture*, f., *ouvrage sculpté*, m.

BEELDIG, bn. Zeer fraai. *Très-beau, fort joli, charmant, admirable.*

BEELDJE, z. o. *Petite image, petite figure, figurine, statuette*, f.

BEELDJESGIETER, z. m. *Figuriste*, m.

BEELDJESKOOP (-KOOPEN), z. m. *Marchand* m. *ambulant de statuettes.*

BEELDJESMAKER, z. m. *Zie* BEELDJESGIETER.

BEELDMARMER, z. o. *Marbre statuaire*, m.

BEELDPILAAR, z. m. *Cariatide*, f.

BEELDRIJK, bn. (litt.) *Fleuri, riche en images* ou *en métaphores.*

BEELDRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Richesse* f. *d'images, de métaphores.*

BEELDSCHOON, bn. Zeer schoon. *Très-beau.*

BEELDSCHRIFT, z. o. *Hiéroglyphes*, m. pl., *écriture hiéroglyphique*, f.

BEELDSNIJDER, z. m. *Zie* BEELDHOUWER.

BEELDSPRAAK, z. v. *Langage figuré*, m.

BEELDSPRAKIG, bn. *Hiéroglyphique.*

BEELDSTEEN (STEENEN), z. m. *Pierre figurée*, f. *typolithe*, m.
BEELDSTORMER, z. m. *Iconoclaste, briseur* m. *d'images*.
BEELDSTORMERIJ, z. v. *Destruction* f. *des images*.
BEELDWERK, z. o. *Ouvrage* m. *de sculpture*. || Verheven —, *relief*, m. || Vlak verheven —, *ouvrage relevé en bosse*. || Half verheven —, *bas-relief*, *ouvrage de demi-bosse*.
BEELDZUIL, z. v. *Atlante*, m., *cariatide*, *colonne statuaire*, f.
*BEELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Rompre un engagement*.
BEELTENIS, z. v. Beeld. *Image*, *figure*, *statue*, f. || Afbeeldsel. *Portrait*, m., *effigie*, f. || In — te recht stellen, *exécuter en effigie*.
BEËLZEBUB, z. m. (h. n.) *Ouarine*, f.
BEEMD, z. m. *Pré*, m., *prairie*, f.
BEEMDEKEN, BEEMDJE, z. o. *Petit pré*, *préau*, m., *petite prairie*, f.
BEEN (BEENEN), z. o. Gedeelte des lichaams, dat van de knie tot aan den hiel reikt. *Jambe*, f. || Hoog op de — zijn, *être haut de jambes*. || Te — zijn, *être debout*, *être levé*. || Op de — zijn, *être en mouvement*. || Op de — brengen, *mettre sur pied*. || Op de — zijn. Zich herstellen. *Se rétablir*, *se remettre*. || Het volk kwam op de —, *le peuple se révolta*. || Zich op de — houden, *se maintenir*. || Iemand een — zetten, *donner le croc-en-jambe à qq*. || Iemand —en maken, *chasser qq*. || — eens driehoeks, *côté* m. *d'un triangle*. || — eener letter, *jambage*, m. || Een blok aan 't — hebben. *N'être pas libre*. || (prov.) Nood maakt —en, *nécessité fait vieille trotter*. || Gebeente (mv. beenen, beenderen, beenders.) *Os*, m. || Tot — worden, *s'ossifier*. || De —en uitdoen, *désosser*. || (fig.) Het gaat mij door merg en —, *cela me touche au cœur*. || (fig.) De koude dringt door merg en —, *le froid pénètre jusqu'à la moelle des os*.
BEENACHTIG, bn. *Osseux*.
BEENADER, z. v. *Veine crurale*, f.
BEENASCH (zond. mv.), z. v. *Zie* BEENDERASCH.
BEENBEDERF (zond. mv.), z. o. *Carie*, f.
BEENBESCHRIJVER, z. m. *Ostéographe*, *ostéologue*, m.
BEENBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Ostéographie*, *ostéologie*, f.
BEENBOOR (-BOREN), z. v. *Trépan*, m.
BEENBREKER, z. m. *Ossifrage*, m.
BEENBREUK, z. v. *Fracture* f. *d'os*.
BEENDERASCH (zond. mv.), z. v. *Claire*, f.
BEENDERBUS, z. v. *Châsse*, f.
BEENDERGELEI, z. v. *Gélatine* f. *des os*.
BEENDERHUIS, z. o. *Charnier*, *ossuaire*, m.
BEENDERKAS, z. v. *Châsse*, f.
BEENDERMEEL (zond. mv.), z. o. *Os pulvérisés*, m. pl.
BEENDERSOEP, z. v. *Bouillon* m. *d'os*.
BEENDERZIEKTE, z. v. *Maladie* f. *des os*.
BEENDROOG, bn. *Très-sec*.
BEENEN, bn. Van been. *D'os*. || — hecht, *manche* m. *d'os*. || — kam, *peigne* m. *d'os*.
BEENETEND, bn. *Ossivore*.
BEENETER, z. m. (chir.) *Gangrène* f. *de l'os*.
BEENGEWRICHT, z. o. (anat.) *Articulation*, *jonction* f. *des os*.
BEENGEZWEL, z. o. (chir.) *Exostose*, f.
BEENHARD, bn. *Aussi dur qu'un os*.
BEENHOLTE, z. v. *Cavité d'un os*, *boîte*, *glène*, f.
BEENHOUWER, z. m. Vleeschhouwer. *Boucher*, m.
BEENHOUWSTER, z. v. *Bouchère*, f.
BEENIG, bn. *Osseux*.
BEENIJZERS, o. mv. *Brodequins*, m. pl.
BEENINETING (zond. mv.), z. v. *Carie*, f.
BEENKENNER, z. m. *Ostéologue*, m.
BEENKENNIS (zond. mv.), z. v. *Ostéologie*, f.
BEENKNOBBEL, z. m. *Exostose*, f. || Gewrichtsknokkel. *Condyle*, m.
BEENKROMTE, z. v. *Arcuation*, *courbure* f. *des os*.
BEENKUNDE (zond. mv.), z. v. *Ostéologie*, f.
BEENKUNDIG, bn. *Ostéologique*.
BEENKUNDIGE, z. m. *Ostéologue*, m.
BEENLADE, z. v. (chir.) *Solen*, m.
BEENLEER (zond. mv.), z. v. *Ostéologie*, f.
BEENLIJM (zond. mv.), z. v. *Ostéocolle*, f.
BEENLOOS, bn. Zonder beenderen. *Anostéophore*, *qui n'a point d'os*. || Zonder beenen. *Qui n'a pas de jambes*.
BEENLOOSHEID (zond. mv.), z. v. (anat.) *Ascélie*, f.
BEENMAKEND, bn. *Ossifique*.
BEENMAKING (zond. mv.), z. v. *Ossification*, f.
BEENMES, z. o. (bouch.) *Osserel*, m.
BEENONTSTEKING, z. v. *Ostéite*, f.
BEENPIJN, z. v. *Ostéodynie*, f.
BEENPIJP, z. v. *Focile*, *os de la jambe*, m.
BEENSCHRABBER, z. m. (chir.) *Rugine*, f.
BEENSCHROEF, z. v. *Brodequins*, m. pl.
BEENSPLEET (-SPLETEN), z. v. (anat.) *Fissure*, f.
BEENSPLINTER, z. m. (chir.) *Esquille*, f.
BEENSTEEN (-STEENEN), z m. *Scélithe*, m.
BEENSTOF (zond. mv.), z. v. *Substance* f. *des os*.
BEENTJE, z. o. *Osselet*, *petit os*, m. || (prov.) Iemand een — zetten, *donner le croc-en-jambe à qq.*, *supplanter qq*. || (anat.) De —s van 't oor, *les osselets de l'oreille*. || (jeu.) *Fiche*, f.
BEENUITWAS, z. m. *Exostose*, f.
BEENVERBRIJZELING, z. v. (chir.) *Cataclose*, f.
BEENVERSTEENING, z. v. *Os pétrifié*, *ostéolithe*, m.
BEENVIJL, z. v. *Rugine*, f.
BEENVISCH, z. m. *Ostracion*, m.
BEENVLIES, z. o. (anat.) *Périoste*, m.
BEENVOEG, z. v. *Articulation* f. *des os*.
BEENVORMIG, bn. *Ossiforme*.
BEENVORMING (zond. mv.), z. v. *Ossification*, f.
BEENVRETEND, bn. *Ossivore*.
BEENVRETER, z. m. *Zie* BEENETER.
BEENWORDING (zond. mv.), z. v. *Ossification*, *ostéogénie*, f.
BEENZWART, z. o. *Noir* m. *d'os*.
BEER (-BEREN), z. m. Verscheurend dier. *Ours*, m. || Jonge —, *ourson*, m. || (fig.) Ongelikte —, *ours mal léché*, *rustre*, m. || (fam.) Den — loslaten, *faire des folies*. || (fam.) Te betalen rekening. *Dette* f. *non payée*. || Schuldeischer. *Créancier*, m. || Stormtuig. *Bélier*, m. || (astron.) *Ourse*, f. || De groote —, *la grande ourse*. || De kleine —, *la petite ourse*.
BEER (-BEEREN), z. m. Varken. *Verrat*, m. || Waterkeering. *Môle*, *éperon*, *batardeau*, m.
BEER (zond. mv.), Drek. *Gadoue*, f. || — steken, *vider les fosses d'aisance*.
BEERKAR, z. v. *Tombereau* m. *de vidangeur*.
BEERKEN, z. o. *Zie* BEERTJE.
BEERLEIDER, z. m. *Meneur* m. *d'ours*.
BEERPUT, z. m. *Fosse* f. *d'aisance*.
BEERRUPS, z. v. (h. n.) *Chenille* f. *de l'oursine*.
BEERSTEKER, z. m. Nachtwerker. *Vidangeur*, *gadouard*, *maître* m. *des basses-œuvres*.
BEERTJE, z. o. *Ourson*, *jeune ours*, m.
BEERVARKEN, z. o. *Verrat*, m.
BEËRVEN, zw. w. b. *Hériter*, *obtenir par succession*. || Zij heeft hare moei beërfd, *elle a hérité de sa tante*.
BEËRVING, z. v. *Action* f. *d'hériter*. || Erfenis. *Héritage*, m., *succession*, f.
BEERVLINDER, z. m. *Oursine*, f.
BEERWORTEL, z. m. (bot.) *Méum*, m.

Bees (bezen), z. v. *Zie* Bezie.
Beest, z. o. *en* v. *Bête, brute, f., animal,* m. ‖ Wild —, *bête sauvage.* ‖ De — spelen, *faire le diable à quatre.* ‖ De —en. De runderen. *Le bétail,* m., *les bestiaux,* m. pl. ‖ (fig.) *Bête, brute,* f. ‖ (jeu de cart.) *Bête.* ‖ (bill.) *Raccroc,* m.
Beestachtig, bn. *Bestial, brutal.* ‖ —e handelwijze, *conduite brutale,* f. ‖ bw. *Bestialement, brutalement, en bête, en brute.*
Beestachtigheid (-heden), z. v. *Brutalité, bestialité, action brutale,* f.
Beestachtig[lijk], bw. *Bestialement, brutalement, en bête, en brute.*
Beestenmarkt, z. v. *Marché* m. *aux bêtes, au bétail.*
Beestenroof (-rooven), z. m. *Abigeat, vol* m. *de bétail* ou *de bestiaux.*
Beestenroover, z. m. *Voleur* m. *de bestiaux.*
Beestenspel (-spellen), z. o (pop.) *Ménagerie,* f.
Beestenstal, z. m. *Étable* f. *à vaches.*
Beestentemmer, z. m. *Dompteur* m. *d'animaux.*
Beestiaal (zond. mv.), z. o. *Bétail,* m., *bestiaux,* m. pl., *bêtes* f. pl. *à cornes et à laine.*
Beestig, bn. *Bestial, brutal.* ‖ bw. *Bestialement, brutalement, en bête, en brute.* ‖ (fam.) — zuipen, *boire comme un trou.*
Beestigheid, z. v. *Zie* Beestachtigheid.
Beestje, z. o. *Bestiole, petite bête,* f., *animalcule,* m.
Beestrijk, bn. *Riche en bétail.*
Beet (beten), z. m. Hap. *Morsure,* f., *coup* m. *de dent.* ‖ Mondvol. *Bouchée,* f., *morceau,* m. ‖ (pêch.) Ik heb —, *le poisson mord.* ‖ (fig.) Iemand — hebben, *railler* ou *attraper qq., tenir qq. sous sa patte.* ‖ Hij heeft het —, *il a reçu le coup.*
Beet (beeten), z. v. Wortel. *Betterave, bette, poirée,* f.
Beeten, bw. (tann.) Laten uitbijten. De huiden in run —, *tanner les cuirs.*
Beeten, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Gaan rusten. *S'abattre (en parlant d'oiseaux).*
Beetje, z. o. *Bouchée,* f. ‖ Stukje. *Petit morceau, brin,* m. ‖ Kleine hoeveelheid. *Un peu.* ‖ Een — geld, *un peu d'argent.* ‖ Lekkere —s, *friandises,* f. pl.
Beetwortel, z. m. Kroot. *Betterave, bette, poirée,* f.
Beêweg, z. m. *Zie* Bedeweg.
Bef, z. v. Strookje, dat sommige geestelijken onder de kin dragen. *Rabat, petit collet,* m. ‖ (provinc.) Groote, scherpe kin. *Grand menton,* m. ‖ (fam.) Snapster. *Bavarde,* f.
Befaamd, bn. *Fameux, renommé, célèbre, illustre.*
Befaamdheid (zond. mv.), z. v. *Renommée, célébrité,* f.
Befdrager, z. m. *Celui qui porte le rabat, ministre protestant,* m. ‖ (iron.) *Rabatiste,* m.
Beffen, zw. w. b. *Mettre un rabat* ou *un collet.* ‖ o (met *hebben*). *Porter un rabat* ou *un collet.*
Beffenmaker, z. m. *Colletier, faiseur* m. *de collets, de rabats.*
Befman, z. m. *Zie* Befdrager.
Befommelen, zw. w. b. *Zie* Befrommelen.
Befranjen, zw. w. b. *Garnir de franges.*
Befrommelen, zw. w. b. Krenken. *Chiffonner.*
Begaafd, bn. Die eene schenking ontvangen heeft. *À qui on a fait une donation.* ‖ (fig.) *Doué.* ‖ Een — redenaar, *un orateur éloquent,* m.
Begaafdheid (-heden), z. v. *Don, talent, mérite,* m. ‖ Bekwaamheid. *Capacité,* f.
Begaan, (*beging, begaan*), st. w. b. Betreden. *Marcher sur, battre (un chemin), fréquenter.* ‖ Veel begane weg, *chemin battu,* m. ‖ De begane grond, *le rez-de-chaussée.* ‖ Doen. *Faire, commettre, exercer, perpétrer.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire, agir.* ‖ Laat ons begaan, *laissez-nous faire.* ‖ (met *zijn*). Begaan zijn (om, over, met), *être touché* ou *ému, être en peine (de).*
Begaanbaar, bn. *Praticable.*
Begaapster, z. v. *Bayeuse.*
*Begaden, zw. w. b. *Salir, crotter.*
Begankenis, z. v. Toeloop. *Affluence,* f. ‖ Godsdienstige optocht. *Procession,* f., *pèlerinage,* m. ‖ — houden, *célébrer, fêter.*
Begapen, bw. *Regarder la bouche béante, bayer (à).*
Begaper, z. m. *Badaud, bayeur,* m.
Begaping, z. v. *Action* f. *de bayer.*
Begaven, zw. w. b. *Doter, assigner une rente* ou *un revenu.* ‖ Voorzien. *Douer, pourvoir (de).*
Begaving, z. v. (provinc.) Flauwte. *Évanouissement,* m. ‖ Zij kreeg eene —, *elle s'évanouit.* ‖ Stuipen. *Convulsions,* f. pl.
Begeefbaar, bn. *Collatif.*
Begeefster, z. v. *Celle qui a le droit de conférer une place.*
Begeerbaar, bn. (philos.) *Désirable, appétible.*
Begeerbaarheid (zond. mv.), z. v. (philos.) *Appétibilité,* f.
Begeerder, z. m. *Convoiteur,* m.
Begeerdrift (zond. mv.), z. v. *Faculté appétitive, appétibilité,* f.
Begeeren, bw. Sterk verlangen. *Désirer, souhaiter, rechercher, convoiter, appéter.* ‖ Eischen. *Demander, exiger, prétendre.* ‖ z. o. *Désir,* m., *envie,* f., *appétit,* m., *passion,* f.
Begeerig, bn. *Désireux, avide, convoiteux, cupide.*
Begeerigheid (zond. mv.), z. v. *Avidité, convoitise,* f.
Begeerig[lijk], bw. *Avidement, passionnément.*
Begeerlijk, bn. Wenschelijk. *Désirable, souhaitable.* ‖ Bekoorlijk. *Charmant, attrayant, appétissant.* ‖ Hebzuchtig. *Avide, cupide, convoiteux.*
Begeerlijkheid (-heden), z. v. *Avidité, cupidité, convoitise, concupiscence,* f.
Begeerster, z. v. *Celle qui désire, demandeuse,* f.
Begeerte, z. v. Verlangen. *Désir,* m., *envie,* f., *appétit,* m. ‖ Drift. *Passion,* f. ‖ Wensch. *Souhait,* m. ‖ Wil. *Volonté, intention,* f
Begeesteren, zw. w. b. (germ.) *Enthousiasmer, inspirer.*
Begeestering, z. v. (germ.) *Enthousiasme,* m., *inspiration,* f.
Begekken, zw. w. b. *Railler, se moquer (de), se jouer (de), persifler, tourner en ridicule.*
Begekking, z. v. *Moquerie, raillerie,* f., *persiflage,* m.
Begeleiden, zw. w. b. *Accompagner, conduire, guider.* ‖ (mil., mar.) *Convoyer, escorter.* ‖ (blas.) Begeleid stuk, *pièce accostée,* f.
Begeleider, z. m. *Guide, conducteur,* m. ‖ (mus.) *Accompagnateur,* m. ‖ (mar.) *Convoyeur,* m.
Begeleiding, z. v. *Action d'accompagner, de guider, conduite,* f. ‖ (mus.) *Accompagnement,* m. ‖ Geleide. *Conduite, escorte,* f.
Begeleidster, z. v. *Conductrice,* f. ‖ (fam.) *Chaperon,* m. ‖ (mus.) *Accompagnatrice,* f.
Begelukzaligen, zw. w. b. *Rendre bien heureux, béatifier.*
Begelukzaliging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rendre bien heureux, béatification,* f.
Begenadigen, zw. w. b. Genade bewijzen. *Faire grâce, accorder une grâce, gracier, amnistier, pardonner.* ‖ Begiftigen. *Douer, gratifier.*

Begenadiging (zond. mv.), z. v. Vergiffenis. *Grâce*, f., *pardon*, m, *rémission*, f. ‖ Begiftiging. *Gratification*, f.

Begeven, (*begaf*, *begaven*, *begeven*), st. w. b. Schenken. *Donner*, *accorder*, *conférer*. ‖ Een ambt —, *conférer une charge*. ‖ Verlaten. *Abandonner*, *quitter*, *délaisser*, *laisser*. ‖ Zijne krachten begaven hem, *ses forces l'abandonnèrent*. ‖ Dat touw zal u —, *cette corde va se casser*. ‖ Zich —. Gaan. *Aller*, *se rendre à*, *se diriger* (*vers*). ‖ Zich naar huis —, *retourner chez soi*. ‖ Zich naar het leger —, *se rendre à l'armée*. ‖ Zich ter rust —, *se mettre au lit*, *se coucher*. ‖ Zich op de vlucht —, *prendre la fuite*. ‖ Zich op reis —, *se mettre en voyage*. ‖ Zich in den echt —, *se marier*, *prendre femme*. ‖ Zich in den krijgsdienst —, *s'enrôler*, *se faire soldat*. ‖ Zich in een klooster —, *prendre l'habit* ou *le voile*. ‖ Zich op zee —, *se mettre en mer*. ‖ Zich in gevaar —, *se mettre en danger*, *s'exposer au péril*. ‖ Zich —. Losgaan. *Se délier*, *se désunir*. ‖ (mar.) Zich —. *Larguer*.

Begever, z. m. *Celui qui confère une charge*, *collateur*, m.

Begeving (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de donner*, *de conférer*. ‖ Begevingsrecht. *Collation*, f. ‖ Verlating. *Abandonnement*, *délaissement*, m.

Begevingsrecht, z. o. *Collation*, f., *droit* m. *de conférer une charge*.

Begieten, (*begoot*, *begoten*), st. w. b. *Arroser*, *mouiller*. ‖ De planten —, *arroser les plantes*. ‖ (cuis.) Het gebraad met vet —, *arroser le rôti*. ‖ (mar.) De zeilen —, *empeser les voiles*. ‖ (fam.) Een werk —, *boire au bon succès d'un ouvrage commencé*.

Begieter, z. m. *Celui qui arrose*.

Begieting, z. v. *Arrosement*, m.

Begiftigde, z. m. *en* v. *Donataire*, m. *et* f.

Begiftigen, zw. w. b. *Donner*, *faire présent de*, *doter*, *douer*, *gratifier*.

Begiftiger, z. m. *Donateur*, m.

Begiftiging, z. v. *Donation*, *dotation*, *gratification*, f., *don*, *présent*, m.

Begiftigster, z. v. *Donatrice*, f.

Begijn, z. v. *Béguine*, f.

Begijnenhof (–hoven), z. o. *Zie* Begijnhof.

Begijnenkoek, z. m. *Espèce* f. *de pain d'épice*.

Begijnhof (–hoven), z. o. *Béguinage*, m.

Begin, z. o. Aanvang. *Commencement*, m. ‖ Het — der wereld, *le commencement du monde*. ‖ Het — van een tooneelstuk, *l'ouverture* f. *d'une pièce de théâtre*. ‖ God is het — van alle dingen, *Dieu est le principe*, *la source de toutes choses*. ‖ Het — eener redevoering, *l'exorde*, *le début d'un discours*. ‖ In het —, in den beginne, *au commencement*. ‖ Een — nemen, *commencer*, *prendre naissance*. ‖ Een — maken, *commencer*, *entamer*, *faire le premier pas*.

Beginletter, z. v. *Lettre initiale*, *initiale*, f.

Beginneling, z. m. *en* v. *Commençant*, m., *commençante*, f.

Beginnen, (*begon*, *begonnen*,) st. w. b. Eenen aanvang maken. *Commencer*, *entamer*, *se mettre à*, *entreprendre*. ‖ Eene onderhandeling —, *entamer une négociation*. ‖ Een werk —, *commencer un ouvrage*. ‖ o. (met *zijn* en *hebben*). Een begin nemen. *Commencer*, *prendre commencement*. ‖ Het begint te sneeuwen, *il commence à neiger*. ‖ Zij begon te weenen, *elle se mit à pleurer*.

Beginner, z. m. *Commençant*, m.

Beginsel, z. o. *Commencement*, *début*, m. ‖ Grondbeginsel. *Principe*, m. ‖ Eerste —, *élément*, *principe*, m. ‖ De —en der spraakleer, *les éléments de la grammaire*.

Beglimpen, zw. w. b. *Donner une couleur spécieuse*, *une belle apparence à qc.*, *colorer*, *pallier*.

Beglimping, z. v. *Palliation*, *belle apparence*, f.

Begluren, zw. w. b. *Lorgner*, *épier*, *guetter*, *observer*.

Begluring, z. v. *Action* f. *de lorgner*, *d'épier*, *de guetter*, *d'observer*.

Begluurder, z. m. *Lorgneur*, *celui qui lorgne*, *qui épie*, *qui guette*, *qui observe*.

Begluurster, z. v. *Lorgneuse*, *celle qui lorgne*, *qui épie*, *qui guette*, *qui observe*.

Begoed, bn. *Riche*, *aisé*.

Begoochelaar, z. m *Enchanteur*, *ensorceleur*, m.

Begoochelaarster, z. v. *Enchanteresse*, *ensorceleuse*, f.

Begoochelen, zw. w. b. Door goochelarij misleiden. *Enchanter*, *ensorceler*, *fasciner*, *éblouir*, *aveugler*. ‖ Bedriegen. *Tromper*. ‖ Zich laten —, *se laisser éblouir* ou *fasciner*.

Begoocheling, z. v. *Enchantement*, *charme*, *éblouissement*, m., *fascination*, *illusion*, f.

Begooien, zw. w. b. Gooiende bereiken. *Atteindre en jetant*. ‖ Gooiende bedekken. *Couvrir en jetant*.

Begorden, zw. w. b. *Engrosser*, *rendre enceinte*.

Begraafdoek, z. m. *Suaire*, *linceul*, m.

Begraafplaats (–plaatsen), z. v. Kerkhof. *Sépulture*, f., *cimetière*, m. ‖ Graf. *Tombeau*, m., *tombe*, *sépulture*, f.

Begraasd, bn. Met gras bedekt. *Couvert d'herbe*. ‖ Dat naar 't gras smaakt. —e boter, *beurre* m. *de mai* ou *du printemps*.

Begrafenis, z. v. Begraving. *Enterrement*, m., *inhumation*, f. ‖ Lijkdienst. *Obsèques*, *funérailles*, f. pl.

Begrafenisbidder, z. m. *Semonneur* m. *d'enterrement*.

Begrafeniskosten, m. mv. *Frais* m. pl. *d'enterrement*.

Begrauwen, zw. w. b. *Rabrouer*, *rudoyer*, *gronder*.

Begraven, (*begroef*, *begraven*,) st. w. b. *Enterrer*, *inhumer*, *mettre en terre*, *ensevelir*. ‖ De dooden —, *enterrer* ou *ensevelir les morts*. ‖ Hier ligt —, *Ci-gît*. ‖ Bedelven. *Enfouir*. ‖ (fig.) Zich —. Zich verschansen. *Se retrancher*, *se fortifier*. ‖ (fig.) In vergetelheid —, *ensevelir dans l'oubli*. ‖ De kermis —, *ensevelir la kermesse*.

Begraver, z. m. *Celui qui enterre*, *qui ensevelit*, *qui enfouit*.

Begraving, z. v. *Inhumation*, f., *enterrement*, m. ‖ Bedelving. *Enfouissement*, m.

Begrenzen, zw. w. b. *Limiter*, *délimiter*, *borner*, *aborner*. ‖ Door de zee begrensd, *borné par la mer*.

Begrenzing, z. v. Het begrenzen. *Délimitation*, f. ‖ Grenzen. *Limites*, *bornes*, f. pl.

Begrijmen, zw. w. b. *Zie* Begrimmelen.

Begrijnzen, zw. w. b. *Regarder avec un visage refrogné*.

Begrijnzing, z. v. *Grimace*, f.

Begrijpelijk, bn. *Concevable*, *intelligible*, *compréhensible*. ‖ (phil.) *Conceptible*. ‖ Iemand iets — maken, *faire comprendre qc. à qq.*, *mettre qc. à la portée de qq.* ‖ bw. *D'une manière intelligible*.

Begrijpelijkheid (zond. mv.), z. v. *Intelligibilité*, *compréhensibilité*, f. ‖ (phil.) *Conceptibilité*, f.

Begrijpen, (*begreep, begrepen*,) st. w. b. Grijpend vatten. *Empoigner.* ‖ Inhouden. *Contenir, comprendre, renfermer.* ‖ Daarin begrepen, *inclusivement, y compris.* ‖ Dat is daarin niet begrepen, *cela n'y est pas compris.* ‖ Met het verstand bevatten. *Comprendre, concevoir, saisir, entendre.* ‖ Ik begrijp dat niet, *je ne conçois pas cela.* ‖ Hij begrijpt niet licht, *il a la conception dure.*

Begrimmelen, zw. w. b. *Noircir, barbouiller avec de la suie.*

Begrimmen, zw. w. b. Begrauwen. *Rabrouer, rudoyer, gronder.* ‖ Toornig aanzien. *Regarder d'un air furieux.*

Begrinten, zw. w. b. *Couvrir de gravier.*

Begrinting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couvrir de gravier.*

Begrip, z. o. Inhoud. *Contenu.* ‖ Kort —, *abrégé, précis, sommaire*, m. ‖ Denkbeeld. *Idée*, f. ‖ Verstand. *Entendement, jugement*, m., *perception, conception, faculté intellective, intelligence*, f. ‖ Naar mijn —, *selon moi, d'après mon idée.* ‖ Vlug van — zijn, *avoir l'intelligence vive.*

Begripsleer (zond. mv.), z. v. *Idéologie*, f.

Begrobbelen, zw. w. b. Befrommelen. *Chiffonner.*

Begroeien, zw. w. b. *Couvrir d'herbe.* ‖ Het gras begroeit de straten, *l'herbe croît dans les rues.* ‖ o. (met *zijn*). *Se couvrir d'herbe* ‖ (prov.) Een rollende steen begroeit niet, *pierre qui roule n'amasse point de mousse.*

Begroeten, zw. w. b. *Saluer.* ‖ (mil.) Den vijand met geweervuur —, *saluer l'ennemi de la mousqueterie.* ‖ Gelukwenschen. *Féliciter, complimenter.*

Begroeting, z. v. *Salut*, m., *félicitation*, f., *compliment*, m.

Begroetingsschot (–schoten), z. o. *Salve*, f.

Begrommelen, zw. w. b. Vuil maken. *Salir, barbouiller, souiller.* ‖ Bekijven. *Gronder, réprimander, tancer.*

Begrommen, zw. w. b. *Gronder, réprimander, tancer.*

Begrooten, zw. w. b. Schatten. *Taxer, estimer, priser.* ‖ Berekenen. *Évaluer.* ‖ Begroote schuld, *dette évaluée*, f.

Begrooting, z. v. Schatting. *Estimation, évaluation, taxe, prisée*, f. ‖ Budget. *Budget*, m ‖ Staat van —, *état estimatif*, m.

Begruizelen, zw. w. b. *Zie* Begruizen.

Begruizen, zw. w. b. Bemorsen. *Salir, barbouiller, souiller.*

Beguichelaar, z. m. *Zie* Begoochelaar.

Beguichelaarster, z. v. *Zie* Begoochelaarster.

Beguichelen, zw. w. b. *Zie* Begoochelen.

Beguicheling, z. v. *Zie* Begoocheling.

Begunstigde, z. m. *en* v. *Favori*, m., *favorite*, f.

Begunstigen, zw. w. b. Gunst bewijzen. *Favoriser, avantager, seconder.* ‖ Iemand met iets —, *gratifier qq. de qc.* ‖ Door de duisternis begunstigd, *à la faveur des ténèbres.*

Begunstiger, z. m. *Protecteur, patron*, m. ‖ Aanhitser. *Fauteur*, m.

Begunstiging, z. v. *Faveur, grâce, protection*, f., *patronage*, m. ‖ Onder — van den nacht, *à la faveur de la nuit.*

Begunstigster, z. v. *Protectrice, patronne*, f. ‖ Opstookster. *Fautrice*, f.

Behaaglijk, bn. Bevallig. *Charmant.* ‖ Aangenaam. *Agréable.* ‖ bw. *Agréablement.*

Behaaglijkheid (zond. mv.), z. v. Bevalligheid. *Agrément, charme*, m. ‖ Genoegen. *Plaisir*, m.

Behaagziek, bn. *Coquet.* ‖ — meisje, *fille coquette*, f.

Behaagzucht (zond. mv.), z. v. *Coquetterie*, f.

Behaard, bn. Met haar bedekt. *Velu, couvert de poil.*

Behageld, bn. *Couvert de grêle.*

Behagen, zw. w. o. (met *hebben*). Bevallen. *Plaire, agréer, être agréable.* ‖ Zij behaagt mij, *elle me plaît.* ‖ Het behaagt mij hier, *je me plais ici.* ‖ Goedvinden. *Plaire, trouver bon, vouloir.* ‖ Het behaagde God, *il plût à Dieu.*

Behagen (zond. mv.), z. o. Genoegen. *Plaisir, agrément*, m., *satisfaction*, f. ‖ — scheppen, nemen, vinden *of* hebben in iets, *prendre plaisir à qc.*

Behalen, zw. w. b. Verkrijgen. *Acquérir, obtenir, gagner, remporter.* ‖ Den prijs —, *gagner le prix.* ‖ De overwinning —, *remporter la victoire.* ‖ Schande —, *s'attirer* ou *retirer de la honte.* ‖ Inwikkelen. *Engager, envelopper, impliquer, compromettre.*

Behaling (zond. mv.), z. v. *Acquisition, obtention*, f.

Behalve, voorz. Uitgezonderd. *Excepté, hormis, à l'exception, à la réserve, sauf, outre.* ‖ — dat, *outre que.* ‖ bw. *Excepté.*

Behandelaar, z. m. (chim.) *Manipulateur*, m.

Behandelen, zw. w. b. Door de handen laten gaan. *Manier.* ‖ Geld —, *manier de l'argent.* ‖ Het penseel —, *manier le pinceau.* ‖ (chim.) *Manipuler.* ‖ (fig.) Verhandelen. *Traiter.* ‖ Een onderwerp wel —, *bien traiter un sujet.* ‖ Eene zaak behendig —, *conduire une affaire avec adresse.* ‖ Bejegenen. *Traiter; agir bien* ou *mal avec qq.* ‖ Slecht —, *malmener.* ‖ Als vriend —, *traiter en ami.* ‖ Een paard hard —, *mener rudement un cheval.* ‖ Omzichtig —, *ménager.*

Behandeling, z. v. *Maniement*, m. ‖ (chim.) *Manipulation*, f. ‖ Bejegening. *Traitement*, m. ‖ Omzichtige —, *ménagement*, m.

Behandigen, zw. w. b. *Remettre en mains propres, livrer.*

Behandiging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de livrer.*

Behangen, (*behing, behangen*,) st. w. b. Met iets hangends bedekken. *Couvrir d'un voile, de papier etc., tapisser, tendre.* ‖ Eene kamer —, *tapisser une chambre.* ‖ Met zwart —, *tendre de noir.*

Behanger, z. m. *Tapissier*, m.

Behangerij (zond. mv.), z. v. *Métier* m. *de tapissier, tapisserie*, f.

Behangersknecht, z. m. *Compagnon tapissier*, m.

Behangersrekening, z. v *Compte* m. *de tapissier.*

Behangerstafel, z. v. *Établi* m. *de tapissier.*

Behangerswinkel, z. m. *Boutique* f. *de tapissier.*

Behangsel, z. o. *Tapisserie, tenture, draperie*, f. ‖ — van een bed, *garniture* f. *d'un lit.*

Behartigen, zw. w. b. *Prendre à cœur.* ‖ Iemands belangen —, *prendre les intérêts de qq. à cœur.* ‖ Eene waarheid —, *se pénétrer d'une vérité.* ‖ Rijpelijk overwegen. *Examiner mûrement.*

Behartigenswaardig, bn. *Digne d'être mûrement examiné.*

Behartiger, z. m. *Celui qui prend à cœur.*

Behartiging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de prendre à cœur.* ‖ Verkleefde zorg. *Affection*, f. ‖ Rijpe overweging. *Mûr examen*, m.

Behartigster, z. v. *Celle qui prend à cœur.*

Behebt, bn. *Zie* Behept.

Beheer (zond. mv.), z. o. Bestuur, opzicht. *Administration, direction, gestion, intendance*, f.

‖ Rekenschap van zijn — afleggen, *rendre compte de sa gestion.*
Beheerder, z. m. *Administrateur, gérant, directeur, gouverneur, intendant,* m.
Beheeren, zw. w. b. *Administrer, gérer, diriger, régir, gouverner.* ‖ Beheerend vennoot, *associé gérant,* m.
Beheering, z. v. *Direction, gestion,* f., *gouvernement, maniement,* m.
Beheerschen, zw. w. b. *Dominer, gouverner, régner sur, régir, maîtriser.* ‖ Een volk —, *régner sur un peuple.* ‖ Zijne driften —, *gouverner* ou *maîtriser ses passions, commander à ses passions.* ‖ Zijne stem —, *être maître de sa voix.* ‖ (gramm.) *Régir, gouverner.* ‖ Zich zelven —, *avoir de l'empire sur soi-même.*
Beheerscher, z. m. *Dominateur, souverain, maître,* m.
Beheerscheres, z. v. *Souveraine, dominatrice, reine, maîtresse,* f.
Beheersching, z. v. *Domination,* f., *empire, gouvernement,* m. ‖ (gramm.) *Régime, complément,* m.
Beheerschster, z. v. *Souveraine, dominatrice, reine, maîtresse,* f.
Beheerster, z. v. Bestierster. *Directrice, administratrice,* f.
Beheinen, zw. w. b. *Environner d'une haie.*
Beheining, z. v. *Clôture,* f., *enclos,* m.
Beheksen, zw. w. b. *Charmer, ensorceler.*
Beheksing, z. v. *Maléfice, ensorcellement,* m.
*Behelp, z. o. Hulp. *Secours,* m., *assistance, aide,* f.
Behelpen (zich), (*behielp, beholpen,*) st. w. wederk. Zich bedienen. *User* ou *se servir de, avoir recours à.* ‖ Hij heeft zich met leugens beholpen, *il s'est tiré d'affaire par des mensonges.* ‖ Tevreden zijn. *S'accommoder, se contenter de.* ‖ Zich met weinig —, *se contenter de peu.* ‖ Zich kommerlijk moeten —, *subsister avec peine.*
Behelzen, zw. w. b. Inhouden. *Contenir, comprendre, renfermer.* ‖ Zijn brief behelst niets nieuws, *sa lettre ne contient rien de nouveau.*
Behemot (-mots), z. m. *Béhémoth,* m.
Behendig, bn. Handig. *Adroit, habile, subtil, leste.* ‖ Loos. *Rusé, fin.* ‖ bw. *Zie* Behendig[lijk].
Behendigheid (-heden), z. v. *Adresse, habileté, agilité, dextérité, souplesse, subtilité, finesse,* f.
Behendig[lijk], bw. *Adroitement, habilement, subtilement.*
Behept, bn. *Entaché de, sujet à, souffrant de.*
Behertigen, zw. w. b. *Zie* Behartigen.
Behertiging, z. v. *Zie* Behartiging.
Behennoot (-noten), z. v. *Noix* f. *de béhen.*
Behoeden, zw. w. b. In zijne hoede nemen. *Garder, protéger, préserver, garantir.* ‖ God behoede ons daarvoor! *Dieu nous en préserve!* ‖ (agric.) *Faire pâturer.*
Behoedend, bn. *Préservatif.*
Behoeder, z. m. *Gardien, conservateur, protecteur,* m. ‖ God zij uw —! *que Dieu vous ait en sa garde!*
Behoeding (zond. mv.), z. v. *Garde, conservation, protection,* f.
Behoedmiddel, z. o. *Préservatif,* m.
Behoedster, z. v. *Gardienne, conservatrice, protectrice,* f.
Behoedzaam, bn. *Prudent, circonspect, avisé.* ‖ bw. *Prudemment, avec circonspection.* ‖ (fam.) Zeer — te werk gaan, *marcher sur des œufs.*
Behoedzaamheid (zond. mv), z. v. *Prudence, circonspection, précaution,* f., *ménagement,* m.
Behoef (zond. mv.), z. o. *Utilité,* f., *avantage, profit,* m., *faveur, commodité,* f. ‖ Ten —ve der armen, *au profit des pauvres.* ‖ *Zie* Behoefte.
Behoefte, z. v. *Besoin,* m., *nécessité,* f. ‖ Onweerstaanbare drang. *Désir irrésistible,* m. ‖ De innerlijke — des harten, *le cri* m. *du cœur.* ‖ Alm. *Matériel,* m., *outils.* m. pl. ‖ De — eener bakkerij, *le matériel d'une boulangerie.* ‖ Behoeftigheid. *Indigence, pauvreté, nécessité,* f.
Behoeftig, bn. *Indigent, nécessiteux, pauvre.* ‖ bw. *Zie* Behoeftig[lijk].
Behoeftigheid (zond. mv.), z. v. *Indigence, pauvreté, nécessité, pauvreté,* f., *besoin,* m.
Behoeftig[lijk], bw. *Pauvrement.*
Behoeven, zw. w. b. Noodig hebben. *Avoir besoin de.* ‖ (prov.) Goede wijn behoeft geenen krans, *à bon vin il ne faut pas d'enseigne.* ‖ o. (met *hebben*). Noodig zijn. *Devoir, falloir, être nécessaire.*
Behooren, zw. w. o. (met *hebben*). Betamelijkheidshalve moeten. *Convenir, devoir, falloir.* ‖ Dat behoort zoo te zijn, *il faut que cela soit ainsi; cela doit être ainsi.* ‖ Gelijk het behoort, *comme il faut.* ‖ Noodig zijn. *Être nécessaire.* ‖ Daartoe behoort veel moed, *il faut beaucoup de courage pour cela.* ‖ Toebehooren. *Appartenir.* ‖ Die pen behoort mij, *cette plume m'appartient, cette plume est à moi.* ‖ Dat woord behoort hier niet, *ce mot est mal placé.* ‖ Hij behoort tot de onzen, *il est des nôtres.* ‖ z. o. Naar —, *comme il faut, convenablement.*
Behoorlijk, bn. Betamelijk. *Convenable.* ‖ Gevoeglijk. *Décent.* ‖ Vereischt. *Dû, pertinent.* ‖ Den —en ouderdom hebben, *avoir l'âge requis.* ‖ (méd.) *Congruent.* ‖ Ten —en tijde, *en temps utile.* ‖ bw. *Convenablement, dûment.* ‖ Zich — gedragen, *se conduire décemment, comme il faut.*
Behoorlijkheid (zond. mv.), z. v. *Convenance, bienséance, décence,* f.
Behoozen, zw. w. b. Begieten. *Arroser.*
Behoud (zond. mv), z. o. *Salut,* m, *conservation,* f. ‖ Zijn — in de vlucht zoeken, *chercher son salut dans la fuite.*
Behouden, (*behield, behouden,*) st. w. b. In 't bezit blijven. *Garder, conserver.* ‖ Het veld —, *demeurer maître du champ de bataille.* ‖ Laat hem uwe gunst —, *continuez-lui vos faveurs.* ‖ Bevrijden. *Sauver, délivrer.* ‖ Het schip kwam — aan, *le vaisseau arriva à bon port.*
Behouden, bn. Zeker. *Sûr, assuré.* ‖ Onbeschadigd. *Sain et sauf.* ‖ (fig.) In — haven zijn, *être en sûreté, être arrivé au port.*
Behoudend, bn. *Conservatoire.*
Behoudenis (zond. mv.), z. v. Behoud. *Salut,* m., *conservation,* f.
Behoudens, voorz. *Sauf, sans préjudice de.* ‖ — den eerbied, dien ik u verschuldigd ben, *sauf le respect que je vous dois.* ‖ — uw verlof, *avec votre permission.* ‖ Uitgezonderd. *Sauf excepté, hormis.* ‖ — beter inzicht, *sauf meilleur avis.*
Behouder, z. m. *Conservateur, sauveur,* m.
Behouding (zond. mv.), z. v. *Zie* Behoud.
Behoudster, z. v. *Celle qui sauve, conservatrice,* f.
Behouwen, (*behieuw, behouwen,*) st. w. b. *Tailler, hâcher, démaigrir, dégauchir, délarder.*
Behouwing (zond. mv.), z. v. *Démaigrissement, délardement,* m.
Behuisd, bn. Gehuisvest. *Logé, domicilié.* ‖ Van een huis voorzien. *Pourvu d'une maison.*
Behuismaden, zw. w. b. *Meubler, garnir de meubles.*

BEHUIZING, z. v. *Demeure, maison*, f.
BEHULP (zond. mv.), z. o. Hulp. *Secours*, m., *assistance, aide*, f. || Met — van uwen vader, *avec l'aide de votre père, votre père aidant.*
BEHULPZAAM, bn. *Secourable, serviable, obligeant, officieux.* || Iemand de behulpzame hand bieden. *Prêter la main à qq., aider, assister qq.* || — zijn, *aider, assister, secourir.*
BEHULPZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Secours*, m., *assistance, aide*, f.
BEHUWDBROEDER, z. m. *Beau-frère*, m.
BEHUWDDOCHTER, z. v. *Belle-fille, bru*, f.
BEHUWDMOEDER, z. v. *Belle-mère*, f.
BEHUWDVADER, z. m. *Beau-père*, m.
BEHUWDZOON (-ZONEN), z. m. *Beau-fils, gendre*, m.
BEHUWDZUSTER, z. v. *Belle-sœur*, f.
BEHUWELIJKEN, zw. w. b. *Acquérir par mariage.*
BEHUWEN, zw. w. b. *Zie* BEHUWELIJKEN.
BEI, z. v. Bes. *Baie*, f.
BEI, bn. *Zie* BEIDE.
BEIDE, bn. *Tous* ou *toutes les deux, tous* ou *toutes deux, l'un et l'autre, l'une et l'autre.* || Aan — zijden, *de côté et d'autre, des deux côtés.* || — handen, *les deux mains.* || Wij —n, *nous deux.* || Alle —n, *tous deux, toutes deux.* || Een van —n, *l'un des deux.* || Geen van —n, *ni l'un ni l'autre.* || Geene van —n, *ni l'une ni l'autre.* || Wie van —n? *Qui des deux?* || || bw. *À la fois.* || Hij is blind en doof —, *il est aveugle et sourd à la fois.*
BEIDEN, z. m. *Tous les deux, toutes les deux.*
BEIDEN, zw. w. b. *Attendre.* || o. (met *hebben.*) *Attendre, tarder.*
BEIDERHANDE, b. n. *Zie* BEIDERLEI.
BEIDERLEI, b. n. *Des deux sortes, des deux espèces*
BEIAARD, z. m. Klokkenspel. *Carillon*, m.
BEIAARD, z. m. Gelagkamer. *Salle commune* f. *d'un estaminet, d'une auberge, d'un café.*
BEIAARDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Carillonner.*
BEIAARDER, z. m. *Carillonneur*, m.
BEIAARDSPELER, z. m. *Carillonneur*, m.
BEIERAAR, z. m. *Carillonneur*, m.
BEIERD, z. m. *Zie* BEIAARD.
BEIEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Carillonner.*
BEIJVERAAR, z. m. *Zélateur*, m.
BEIJVERAARSTER, z. v. *Zélatrice*, f.
BEIJVEREN, zw. w. b. *Prendre qc. à cœur, travailler avec zèle, avec ardeur à qc.*
BEIJVERING (zond. mv.), z. v. *Zèle*, m., *ardeur, activité, diligence*, f.
BEIJZELEN, zw. w. b. *Couvrir de verglas.*
BEIJZELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couvrir de verglas.*
BEITEL, z. m. *Ciseau*, m. || Holle —, *gouge*, f. || Houten —, *ébuard*, m. || Met den — bewerkt, *travaillé au ciseau.* || Kloofbeitel. *Coin*, m.
BEITELEN, zw. w. b. *Ciseler, travailler au ciseau.*
BEITELING (zond. mv.), z. v. *Action de ciseler, de travailler au ciseau, ciselure*, f.
BEITELTJE, z. o. *Ciselet*, m.
BEITELVORMIG, bn. *En forme de ciseau* ou *de coin.* || (h. n.) *Cestriforme.* || bw. *En forme de ciseau* ou *de coin.*
BEJAAGSTER, z. v. *Aspirante*, f.
BEJAARD, bn. *Âgé, avancé en âge, vieux.* || Meerderjarig. *Majeur.* || — maken, *émanciper.*
BEJAARDHEID (zond. mv.), z. v. *Âge*, m., *vieillesse*, f. || Meerderjarigheid. *Majorité*, f.
BEJAARDMAKING (zond. mv.), z. v. *Émancipation*, f.
BEJAËN, zw. w. b. *Affirmer, dire oui, assurer.*
BEJAG (zond. mv.), z. o. *Poursuite, recherche*, f.
BEJAGEN, (*bejaagde* of *bejoeg, bejaagd,*) zw. *of* onr. w. b. Jagende afloopen. *Chasser, battre.* || Trachten te bekomen. *Poursuivre, rechercher avidement, briguer, pourchasser.* || Verkrijgen. *Obtenir.* || (mar.) Een schip —, *atteindre un vaisseau.* || Een pad —, *haler.*
BEJAGER, z. m. *Aspirant, poursuivant, brigueur, solliciteur*, m.
BEJAGING, z. v. Najaging. *Poursuite, recherche, brigue*, f. || — van een pad, *halage*, m.
BEJAMMEREN, zw. w. b. *Déplorer, plaindre.* || Iemands dood —, *déplorer la mort de qq.*
BEJAMMERENSWAARDIG, bn. *Déplorable, pitoyable, lamentable.* || bw. *Déplorablement.*
BEJAMMERENSWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *État déplorable* ou *pitoyable*, m., *misère*, f.
BEJAMMERENSWEERDIG, enz. *Zie* BEJAMMERENSWAARDIG, enz.
BEJEGENEN, zw. w. b. Ontmoeten. *Rencontrer.* || Behandelen. *Traiter, accueillir.* || Iemand slecht —, *faire mauvais accueil à qq.* || Iemand trots —, *traiter qq. de haut en bas.* || Antwoorden. *Répondre.* || o. (met *zijn*). *Arriver.*
BEJEGENING, z. v. Ontmoeting. *Rencontre*, f. || Behandeling. *Traitement, accueil, procédé*, m. *conduite*, f.
BEK, z. m. Snavel. *Bec*, m. || (fig.) Mond. *Bouche*, f. || (fam.) —ken trekken, *faire des grimaces.* || — eens paards, *bouche d'un cheval.* || (prov.) Men moet geen gegeven paard in den — zien, *à cheval donné, on ne regarde point à la bouche.* || Stijf in den — zijn, *être fort en bouche;* (fig.) *être opiniâtre.* || (fig.) Iemand den — snoeren, *rabattre le caquet à qq., fermer la bouche à qq.* || — eener goot, *gargouille* f. *d'une gouttière.* || — eener pen, *bec* ou *taillon* m. *d'une plume.*
BEKAAID, bn. *Gâté, altéré.* || —e visch, *poisson gâté*, m. || — schip, *vaisseau ébaroui*, m. || Beschaamd. *Confus, confondu, honteux, décontenancé.* || Er — afkomen, *sortir d'une affaire avec honte, revenir avec sa courte honte, en sortir bredouille.* || — staan, *être confus, embarrassé, décontenancé*
BEKAAMD, bn. *Moisi.*
BEKAAMDHEID (zond. mv.), z. v. *Moisissure*, f.
BEKAAND, bn. *Zie* BEKAAMD.
BEKADEN, zw. w. b. Met kaden omringen. *Entourer de quais.*
BEKADEN, zw. w. b. Bevuilen. *Souiller, salir.* || Bedriegen. *Tromper, duper.*
BEKAF, b. w. *Épuisé* ou *exténué de fatigue.* || Een paard — rijden, *outrer, surmener* ou *crever un cheval, mettre un cheval sur les dents.*
BEKAKKEN, zw. w. b. (bas.) *Embrener, salir de ses excréments.*
BEKAKKING (zond. mv.), z. v. (bas.) *Embrènement*, m.
BEKALKEN, zw. w. b. *Enduire de chaux, crépir.* || (agric.) *Chauler un champ.*
BEKALKING, z. v. *Action d'enduire de chaux.* || (agric.) *Action de chauler un champ, amender avec de la chaux.*
BEKALLEN, zw. w. b. Overreden. *Persuader à force de paroles, faire accroire, enjôler.* || Door kallen en snappen benadeelen. *Dénigrer, diffamer.*
BEKAMEN, zw. w. b. (met *zijn*). *Se couvrir de fleurs* ou *d'une moisissure blanche, moisir.*
BEKAMPEN, zw. w. b. *Combattre.* || Zijne vijanden —, *combattre ses ennemis.* || Zijne hartstochten —, *combattre ses passions.*

BEKAMPING, z. v. *Combat*, m., *lutte*, *résistance*, f.
BEKANEN, zw. w. b. *Zie* BEKAMEN.
BEKAPPEN, zw. w. b. *Chaperonner*.
BEKEERDE, z. m. *en* v. *Converti*, m.; *convertie*, f. ‖ Nieuw —, *néophyte*, *nouveau converti*, m.
BEKEERDER, z. m. *Convertisseur*, m.
BEKEEREN, zw. w. b. *Convertir*, *faire changer de croyance*. ‖ De heidenen —, *convertir les païens*. ‖ Zich —. *Se convertir*.
BEKEERING, z. v. *Conversion*, f. ‖ Tot — komen, *venir à résipiscence*.
BEKEERINGSZUCHT (zond. mv.), z. v. *Prosélytisme*, m.
BEKEERLIJK, bn. *Convertissable*, *qui peut se corriger* ou *se convertir*.
BEKEERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Penchant* m. *à se corriger* ou *à se convertir*.
BEKEERLING, m. *en* v. *Converti*, m., *convertie*, f.
BEKEERLINGE, z. v. *Convertie*, f.
BEKEERSTER, z. v. *Convertisseuse*, f.
BEKEND, bn. *Connu*. ‖ Openbaar. *Manifeste*, *notoire*. ‖ — worden, *se divulguer*, *se faire connaître*. ‖ — maken, *divulguer*, *faire savoir*, *mander*, *publier*, *annoncer*. ‖ (prov.) Naar den bekenden weg vragen, *s'informer d'une chose qu'on sait déjà*.
BEKENDE, z. m. *en* v. *Connaissance*, f., *ami*, m., *amie*, *personne* f. *qu'on connaît*.
BEKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Notoriété*, *publicité*, f.
BEKENDMAKER, z. m. *Celui qui publie*, *qui annonce*, *qui fait savoir*.
BEKENDMAKING, z. v. Afkondiging. *Notification*, *publication*, *annonce*, *proclamation*, *déclaration*, f. ‖ Bericht. *Avis*, *avertissement*, m.
BEKENDWORDING, z. v. *Notoriété*, *publicité*, f.
BEKENNEN, zw. w. b. Belijden. *Avouer*, *confesser*. ‖ De beschuldigde heeft zijne misdaad bekend, *l'accusé a avoué son crime*. ‖ Erkennen. *Reconnaître*. ‖ Christus —, *confesser Jesus Christ*. ‖ (Jeu.) Kleur —, *mettre une carte de la même couleur que celle qu'on a jouée*. ‖ Beslapen. *Connaître*. ‖ Eene vrouw —, *connaître une femme*.
BEKENNER, z. m. *Confesseur*, *celui qui confesse*, *qui avoue*, m.
BEKENNING, z. v. Bekentenis. *Confession*, f., *aveu*, m. ‖ Bijslaap. *Commerce charnel*, m.
BEKENTENIS, z. v. *Confession*, f., *aveu*, m.
BEKER, z. m. *Gobelet*, m., *coupe*, f. ‖ Gouden —, *coupe d'or*. ‖ (fam.) Van den — houden, *aimer la bouteille*, *aimer à flûter*. ‖ (fig.) Den — lichten, *hausser le coude*, *boire*. ‖ — voor dobbelsteenen, *cornet*, m. ‖ — van eenen goochelaar, *gobelet* m. *d'un escamoteur*.
BEKERDRAGEND, bn. (bot.) *Cupulifère*, *cupulé*.
BEKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Sterk drinken. *Pinter*, *chopiner*, *lamper*, *gobelotter*.
BEKERMAKER, z. m. *Gobelétier*, m.
BEKERMAKERIJ, z. v. *Gobeléterie*, f.
BEKERMEN, zw. w. b. *Pleurer*, *déplorer*.
BEKERSCHAAL, z. v. *Tasse* f. *en forme de gobelet*.
BEKERSPEL, z. o. *Jeu* m. *des gobelets*.
BEKERTJE, z. o. *Petit gobelet*, m., *petite coupe*, f. ‖ (bot.) *Cupule*, f.
BEKERVORMIG, bn. *En forme de gobelet*. ‖ (bot.) *Cupuliforme*.
BEKERZWAM (zond. mv.), z. v. (bot.) *Oreille* f. *de Judas*.
BEKEURDE, z. m. *Saisi*, *celui qui a été mis à l'amende*, *contrevenant*, m.
BEKEURDER, z. m. *Celui qui met à l'amende*, *commis saisissant*, m.
BEKEUREN, zw. w. b. *Condamner à une amende*, *mettre à l'amende*.
BEKEURING, z. v. *Condamnation* f. *à une amende*.
BEKFLUIT, z. v. *Flûte* f. *à bec*.
BEKIJFSTER, z. v. *Grondeuse*, *tanceresse*, f.
BEKIJK (zond. mv.), z. o. Bekijking. *Action* f. *de regarder*. ‖ Zij heeft veel —s gehad, *elle a attiré les regards de tout le monde*.
BEKIJKEN, (*bekeek*, *bekeken*,) st. w. b. Aandachtig beschouwen. *Regarder*, *observer*, *considérer*, *examiner*. ‖ Zich in 't water —, *se mirer dans l'eau*.
BEKIJKER, z. m. *Celui qui regarde*, *spectateur*, *examinateur*, m.
BEKIJKING (zond. mv.), z. v. *Action de regarder*, *inspection*, f., *examen*, m.
BEKIJKSTER, z. v. *Celle qui regarde*, *celle qui examine*, *spectatrice*, f.
BEKIJVEN, (*bekeef*, *bekeven*,) st. w. b. *Gronder*, *gourmander*, *réprimander*.
BEKIJVENSWAARDIG, bn. *Qui mérite d'être grondé*.
BEKIJVENSWEERDIG, bn. *Zie* BEKIJVENSWAARDIG.
BEKIJVER, z. m. *Grondeur*, *tanceur*, m.
BEKIJVING, z. v. *Gronderie*, *réprimande*, f.
BEKJE, z. o. *Petit bec*, m. ‖ (fig.) Mijn —, *mon mignon*, *mon cher*, *ma chère*, *mon enfant*. ‖ Kusje. *Petit baiser*, m.
BEKKEN, z. o. *Bassin*, m. ‖ Op het — slaan, om iets uit te roepen, *bachiner*. ‖ In het — leggen, *mettre en vente publique*. ‖ (mus.) —s, *cymbales*, f. pl. ‖ (anat.) *Bassin*.
BEKKEN, zw. w. b. Met bekken uitsnijden. *Échancrer*. ‖ (mar.) o. (met *hebben*). *Venir trop au vent*.
BEKKENBANDEN, z. m. mv. (anat.) *Ligaments* m. pl. *du bassin*.
BEKKENEEL (-EELEN), z. o. *Crâne*, m.
BEKKENEELACHTIG, bn. *Crânioïde*.
BEKKENEELBREUK, z. v. *Fracture* f. *du crâne*.
BEKKENEELKUNDE (zond. mv.), z. v. *Crânologie*, f.
BEKKENEELNAAD, z. m. *Suture du crâne*, *fontanelle*, f.
BEKKENEELVLIES, z. o. *Péricrâne*, m.
BEKKENMETING, z. v. *Pelvimétrie*, f.
BEKKENSLAGER, z. m. *Cymbalier*, m.
BEKKENTJE, z. o. *Petit bassin*, m.
BEKKENVOL, z. o. *Contenu d'un bassin*, *bassin*, m.
BEKKENVORMIG, bn. *Qui est en forme de bassin*. ‖ (h. n.) *Pelviforme*.
BEKKENZENUWEN, z. v. mv. *Nerfs hypogastriques*, m. pl.
BEKLAAGDE, z. m. *en* v. Beschuldigde. *Accusé*, *prévenu*, *inculpé*, m., *accusée*, *prévenue*, *inculpée*, f.
BEKLAAGLIJK, bn. *Déplorable*, *pitoyable*, *regrettable*, *lamentable*. ‖ —e toestand, *état pitoyable*, m. ‖ bw. *Déplorablement*, *pitoyablement*, *regrettablement*, *lamentablement*.
BEKLAAGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Misère*, f.
BEKLAAGSTER, z. v. *Celle qui plaint*, *qui déplore*. ‖ Aanklaagster. *Accusatrice*, f.
BEKLADDEN, zw. w. b. Bevlekken. *Tacher*, *souiller*, *barbouiller*, *salir*, *noircir*. ‖ (fig.) Iemands eer —, *noircir* ou *dénigrer la réputation de qq.*
BEKLADDER, z. m. *Celui qui tache*, *qui salit*, *qui noircit*. ‖ (fig.) *Calomniateur*, m.
BEKLADDING, z. v. *Action* f. *de tacher*, *de souiller*, *salir*, *de noircir*. ‖ Vlek. *Souillure*, *flétrissure*, f.
BEKLADSTER, z. v. *Celle qui salit*, *qui noircit*.
BEKLAG (zond. mv.), z. o. Betoon van medelijden. *Commisération*, *pitié*, *miséricorde*, *condoléance*,

f. ‖ Klacht. *Plainte*, f. ‖ Hij heeft zijn — over u gedaan, *il s'est plaint de vous*.

BEKLAGEN, zw. w. b. Zijn medelijden over iemand *of* iets uitdrukken. *Plaindre, déplorer*. ‖ Den rouw —, *faire des compliments de condoléance*. ‖ Aanklagen. *Accuser*. ‖ Iemand bij het gerecht —, *dénoncer qq. en justice*. ‖ Zich —. *Se plaindre*. ‖ Hij zal het zich —, *il s'en repentira*.

BEKLAGENSWAARDIG, bn. *Déplorable, lamentable, digne de pitié, regrettable*.

BEKLAGENSWEERDIG, bn. *Zie* BEKLAGENSWAARDIG.

BEKLAGER, z. m. *Celui qui plaint, qui déplore*. ‖ Aanklager. *Accusateur*, m.

BEKLAGING, z. v. Het beklagen. *Action* f. *de plaindre* ou *de se plaindre*. ‖ Klacht. *Plainte*, f. ‖ Aanklaging. *Accusation*, f.

BEKLANT, bn. *Achalandé*.

BEKLANTEN, zw. w. b. *Achalander*.

BEKLANTING (zond. mv.), z. v. *Achalandage*, m.

BEKLAPPEN, zw. w. b. Verklikken. *Dénoncer, déceler*. ‖ Zich —. *Se trahir, se déceler*.

BEKLAPPER, z. m. *Dénonciateur, délateur, rapporteur, révélateur*, m.

BEKLAPPING (zond. mv.), z. v. *Dénonciation, délation, révélation*, f., *décèlement*, m.

BEKLAPSTER, z. v. *Délatrice, dénonciatrice, rapporteuse, révélatrice*, f.

BEKLAUTEREN, zw. w. b. *Monter, gravir*.

BEKLAUTERING, z. v. *Action* f. *de monter, de gravir*.

BEKLEEDEN, zw. w. b. Met een kleed bedekken. *Revêtir, habiller, couvrir, draper*. ‖ (fig.) Met houtwerk —, *boiser, lambrisser*. ‖ Eene figuur —, *draper une figure*. ‖ (mar.) Een schip —, *revêtir un vaisseau*. ‖ (mar.) Een anker —, *brider une ancre*. ‖ Versieren. *Orner, garnir, parer*. ‖ Het altaar —, *garnir l'autel*. ‖ Eene zaak weten te —, *savoir bien raconter une chose*. ‖ Bedienen. *Remplir*. ‖ Een ambt —, *remplir une charge*. ‖ Iemands plaats —, *remplacer qq*. ‖ (blas.) Bekleede arm, *bras paré*, m.

BEKLEEDER, z. m. *Celui qui revêt, qui couvre*. ‖ — van een ambt, *celui qui remplit une charge*.

BEKLEEDING, z. v. *Action* f. *de revêtir, de couvrir*. ‖ Behanging. *Action de garnir, de tapisser*. ‖ Waarneming van een ambt, *exercice* m. *d'une charge*. ‖ (peint.) *Draperie*, f. ‖ (mar.) *Bordage*, m. ‖ — eens muurs, *revêtement* m. *d'un mur*.

BEKLEEDINGSMUUR, z. m. (fort.) *Revêtement*, m., *chemise* f. *d'un bastion*.

BEKLEEDSEL, z. o. *Couverture, enveloppe*, f., *revêtement*, m. ‖ Behangsel. *Garniture, tapisserie*, f. ‖ — eener kamer, *boiserie*, f., *lambris, lambrissage*, m. ‖ (bot.) *Tégument*, m.

BEKLEMD, bn. *Serré, comprimé* ‖ — van hart zijn. *Avoir le cœur serré*. ‖ —e breuk, *hernie étranglée*, f. ‖ (agric.) —e meier, *fermier* m. *à perpétuité*.

BEKLEMDHEID (zond. mv.), z. v. *Serrement* m. *de cœur, oppression*, f.

BEKLEMMEN, zw. w. b. *Serrer, presser*. ‖ (fig.) *Accabler, opprimer*.

BEKLEMMING, z. v. *Action de serrer, de presser, étreinte*, f. ‖ Beklemdheid. *Serrement de cœur*. m.; *oppression*, f. ‖ (agric.) Eeuwige —, *bail* m. *à perpétuité*.

BEKLIJVEN, zw. w. o. (met *hebben*.) Bestendig zijn. *Être durable, être solide, durer*. ‖ Gedijen, slagen. *Réussir, prospérer*.

BEKLIJVING (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est solide et durable, solidité, durabilite*, f. ‖ Slaging. *Réussite*, f.

BEKLIMMEN, (*beklom, beklommen*,) st. w. b. *Grimper sur, monter en grimpant, escalader*. ‖ Eenen toren —, *monter une tour*. ‖ (mil.) *Escalader*. ‖ Eene vesting —, *escalader une place*.

BEKLIMMER, z. m. *Celui qui monte, qui escalade*.

BEKLIMMING, z. v. *Action de monter, de grimper sur, escalade*, f.

BEKLIMSTER, z. v. *Celle qui monte, qui escalade*.

BEKLINKEN (*beklonk, beklonken*,) st. w. b. Door klinken vaster maken. *Abouter, attacher davantage à coups de marteau, river, joindre en about*. ‖ (fig.) *Terminer, achever, finir, arranger, arrêter, bâcler*. ‖ Beklonken oordeel, *jugement solide*, m.

BEKLONTEREN, zw. w. b. *Crotter, éclabousser, couvrir de boue*. ‖ Zich —. *Se crotter, s'éclabousser, se salir*.

BEKLONTERING, z. v. *Éclaboussement*, m., *action* f. *de crotter*. ‖ Modderspat. *Éclaboussure*, f.

BEKLOOS, bn. *Anorrhynque, privé de bec*.

BEKNABBELEN, zw. w. b. *Ronger, grignoter*.

BEKNABBELING, z. v. *Action* f. *de ronger, de grignoter, rongement*, m.

BEKNAUWELEN, zw. w. b. *Zie* BEKNAUWEN,

BEKNAUWEN, zw. w. b. *Ronger*.

BEKNELLEN, zw. w. b. *Serrer, presser, gêner*.

BEKNELLING, z. v. *Serrement*, m., *gêne, contrainte*, f.

BEKNIBBELAAR, z. m. Die nauw bedingt. *Barguigneur, regrattier*, m. ‖ Die nauw onderzoekt. *Épilogueur, chicaneur*, m.

BEKNIBBELAARSTER, z. v. Die nauw bedingt. *Barguigneuse*, f. ‖ Die nauw onderzoekt. *Chicaneuse*, f.

BEKNIBBELEN, zw. w. b. Nauw bedingen. *Marchandailler, barguigner, regratter*. ‖ Nauw onderzoeken. *Chicaner, critiquer, épiloguer*.

BEKNIBBELING, z. v. *Action de marchandailler, de barguigner, chicane*, f.

BEKNIJPEN, (*bekneep, beknepen*,) st. w. b. *Pincer, serrer*. ‖ (mar.) Twee touwen door een derde —, *genoper deux cordages*.

BEKNIJPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pincer, de serrer*.

BEKNOPT, bn. Dicht ineengedrongen. *Concis, bref, court, sommaire, succinct*. ‖ — en duidelijk, *précis*. ‖ Klein. *Petit*. ‖ bw. *Zie* BEKNOPT[ELIJK].

BEKNOPT[ELIJK], bw. *Brièvement, succinctement, sommairement, en peu de mots, d'une manière concise*.

BEKNOPTHEID (zond. mv.), z. v. *Concision, brièveté*, f. ‖ — van stijl, *laconisme*, m.

BEKNORDER, z. m. *Grondeur, tanceur*, m.

BEKNORREN, zw. w. b. *Gronder, tancer, réprimander, gourmander*.

BEKOCHT, bn. In den koop bedrogen. *Trompé dans un achat*.

BEKOELEN, zw. w. b. *Rafraîchir, faire refroidir*. ‖ o. (met *zijn*). *Se rafraîchir, se refroidir*.

BEKOELING, z. v. *Rafraîchissement, refroidissement*, m.

BEKOKEN, zw. w. b. *Préparer à dîner, apprêter à manger à qq*. ‖ (fig.) Overwegen. *Réfléchir mûrement, peser*. ‖ Niet bekookte gedachte, *pensée indigeste*, f.

BEKOKING (zond. mv.), z. v. *Préparation, coction*, f.

BEKOMELIJK, bn. Verkrijgbaar. *Ce qu'on peut avoir* ou *se procurer*.

BEKOMEN, (*bekwam, bekwamen, bekomen*) st. w. b. Verkrijgen. *Recevoir, obtenir, avoir*. ‖ Papier —, *recevoir du papier*. ‖ Een antwoord

—, *obtenir une réponse.* ‖ Een ambt —, *obtenir une place.* ‖ Dit boek is niet meer te —, *on ne peut plus se procurer ce livre.* ‖ (mar.) Den wind —, *gagner le vent.* ‖ o. (met *zijn*). *Faire un bon* ou *un mauvais effet.* ‖ Die wijn is mij niet wel —, *je me suis trouvé mal de ce vin.* ‖ Het zal hem kwalijk —, *il s'en trouvera mal.* ‖ Wel bekome het u! *bien vous fasse!* ‖ Beter worden. *Se rétablir, se remettre, revenir.* ‖ Deze rozen zijn zeer wel —, *ces roses sont très-bien revenues.* ‖ Zij was reeds van haren schrik —, *elle s'était déjà remise de sa frayeur.*

BEKOMING (zond. mv.), z. v. *Obtention, acquisition,* f. ‖ — der gezondheid, *rétablissement, recouvrement* m. *de la santé.*

BEKOMMERD, bn. Bezorgd. *Inquiet.* ‖ — maken, *inquiéter, rendre inquiet.* ‖ Treurig. *Triste, chagrin.*

BEKOMMERDHEID (zond. mv.), z. v. *Inquiétude, peine, anxiété,* f., *souci,* m.

BEKOMMEREN, zw. w. b. *Inquiéter, causer du souci, des peines.* ‖ Zich over iets —, *s'inquiéter, se mettre en peine, se soucier, se chagriner de qc.*

BEKOMMERING, z. v. Het bekommeren. *Action* f. *d'inquiéter.* ‖ Bekommerdheid. *Inquiétude, peine, anxiété,* f., *souci, soin,* m., *sollicitude,* f.

BEKOMMERLIJK, bn. Moeielijk. *Inquiétant, critique, épineux, difficile.* ‖ —e tijden, *temps critiques,* m. pl.

BEKOMMERNIS, z. v. *Zie* BEKOMMERDHEID.

BEKOMST (zond. mv), z. v. *Rassasiement, soûl,* m. ‖ Hij heeft zijne —, *il s'est rassasié, il a assez mangé, il a son soûl.* ‖ Hij heeft zijne — van die zaak, *il ne veut plus se mêler de cette affaire.*

BEKONKELEN, zw. w. b. *Tripoter, intriguer, machiner.*

BEKONKELING (zond. mv.), z. v. *Tripotage,* m., *intrigue, machination,* f.

BEKOOKT, bn. (fig.) *Mûr, mûri.* ‖ Een — plan, *un plan mûrement réfléchi.*

BEKOOPEN, (*bekocht,*) onr. w. b. Betalen. *Payer, acheter au prix de.* ‖ Boeten. *Porter la peine de.* ‖ Hij zal het duur —, *il le payera bien cher.*

BEKOORDER, z. m. *Tentateur, séducteur,* m.

BEKOORLIJK, bn. *Charmant, attrayant, séduisant, tentant, ravissant.* ‖ — gezicht, *vue charmante,* f. ‖ bw. *D'une manière attrayante.*

BEKOORLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Charme,* m., *charmes, appas,* m. pl., *attrait, agrément,* m., *beauté, grâce,* f.

BEKOORSTER, z. v. *Tentatrice, séductrice,* f.

BEKOREN, zw. w. b. Aanlokken. *Tenter, charmer, ravir, enchanter.* ‖ Verleiden. *Séduire.*

BEKORING, z. v. Aanlokking. *Ravissement, enchantement, charme,* m. ‖ Verleiding. *Séduction,* f.

BEKORSTEN, zw. w. b. *Couvrir d'une croûte, encroûter.* ‖ (chir.) *Incruster.*

BEKORSTING, z. v. *Action* f. *d'encroûter, encroûtement,* m. ‖ (chir.) *Incrustation,* f.

BEKORTEN, zw. w. b. *Abréger, raccourcir.*

BEKORTING, z. v. *Abrégé, raccourcissement,* m.

BEKOSTIGEN, zw. w. b. *Payer* ou *supporter les frais, la dépense de.*

BEKOSTIGER, z. m. *Celui qui paye les frais.*

BEKOSTIGING (zond. mv.), z. v. Het bekostigen. *Action* f. *de payer les frais.* ‖ Kosten. *Frais,* m. pl., *dépenses,* f.

BEKOSTIGSTER, z. v. *Celle qui paye les frais.*

BEKOUTEN, zw. w. b. *Zie* BEPRATEN.

BEKRABBELEN, zw. b. w. *Gratter de tous côtés.*

BEKRABBEN, zw. w. b. *Gratter, égratigner.*

BEKRACHTIGEN, zw. w. b. *Confirmer, affirmer, ratifier.* ‖ Vast maken. *Consolider.* ‖ Eene akte gerechtelijk —, *homologuer, légaliser* ou *valider un acte.* ‖ Met eed —, *confirmer par serment.*

BEKRACHTIGEND, bn. *Confirmatif.*

BEKRACHTIGER, z. m. *Celui qui confirme, qui ratifie.*

BEKRACHTIGING, z. v. Bevestiging. *Confirmation, affirmation, ratification,* f. ‖ Gerechtelijke — eener akte, *validation, homologation* f. *d'un acte.*

BEKRACHTIGSTER, z. v. *Celle qui confirme, qui ratifie.*

BEKRANSEN, zw. w. b. *Couronner, orner* ou *garnir d'une guirlande.* ‖ Met lauweren —, *couronner de lauriers.* ‖ Zich met bloemen —, *se couronner de fleurs.*

BEKRANSING, z. v. *Action* f. *de couronner, d'orner, de garnir d'une guirlande.*

BEKRASSEN, zw. w. b. *Gratter, égratigner, gâter en grattant, couvrir de raies, d'égratignures.* ‖ Eenen muur —, *gratter un mur.*

BEKRASSING, z. v. *Action* f. *de gratter, de couvrir de raies* ou *d'égratignures.*

BEKREUNEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se mettre en peine, se soucier, se mêler (de).* ‖ Zich over niets —, *ne s'inquiéter, ne se soucier de rien.*

BEKRIBBEN, zw. w. b. *Garnir la terre de claies pour l'empêcher de s'écrouler.*

BEKRIJGEN, zw. w. b. *Faire la guerre à.*

BEKRIJGING, z. v. *Action* f. *de faire la guerre à.*

BEKRIJTEN, (*bekreet, bekreten,*) st. w. b. *Pleurer, déplorer.* ‖ Bekreten wangen, *joues baignées de larmes.*

BEKRIMPEN (ZICH), (*bekromp, bekrompen,*) st. w. wederk. *Diminuer sa dépense, se resserrer.*

BEKROEZEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se soûler, s'enivrer.*

BEKROMPEN, bn. Beperkt, eng. *Borné, resserré, étroit.* ‖ Klein. *Petit.* ‖ (fig.) — verstand, *esprit borné* ou *rétréci,* m. ‖ — ziel, *âme rétrécie,* f. ‖ Zeer bekrompen mensch, *homme très-borné.* ‖ Gierig. *Avare, chiche.* ‖ Hij leeft in — omstandigheden, *il vit dans la gêne.* ‖ bw. Eng. *Étroitement, à l'étroit.* ‖ — wonen, *demeurer à l'étroit.* ‖ Armelijk. *Petitement, pauvrement.* ‖ — leven, *vivoter, vivre dans la gêne, vivre pauvrement.*

BEKROMPENHEID (zond. mv.), z. v. *Petitesse,* f. ‖ — van hart, *cœur borné, manque* m. *de cœur.* ‖ Gierigheid. *Avarice,* f.

BEKRONEN, zw. w. b. *Couronner.* ‖ (fig.) *Honorer, récompenser.* ‖ De deugd —, *honorer la vertu.* ‖ (prov.) Het einde bekroont het werk, *la fin couronne l'œuvre.* ‖ Bekroonde verhandeling, *mémoire couronné,* m.

BEKRONER, z. m. *Celui qui couronne.*

BEKRONING, z. v. *Couronnement,* m. ‖ (fig.) *Couronnement,* m. ‖ Slot. *Fin,* f.

BEKROONSTER, z. v. *Celle qui couronne.*

BEKRUIDEN, zw. w. Kruiden. *Épicer, assaisonner d'épices.*

BEKRUIEN, (*bekruide* of *bekrooi, bekruid* of *bekrooien,*) zw. *of* st. w. b. *Couvrir (de sable) en se servant de la brouette.*

BEKRUIPEN, (*bekroop, bekropen,*) st. w. b. Al kruipende bereiken. *Atteindre en rampant.* ‖

Langs *of* op iets kruipen. *Ramper le long de* ou *sur.* || (fig.) Heimelijk naderen. *S'approcher secrètement de, surprendre.* || Eenen schildwacht —, *surprendre une sentinelle.* || De vrees bekroop hem, *la crainte le saisit.*
BEKRUIPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'atteindre en rampant.* || Verrassing. *Surprise*, f.
BEKRUISEN, zw. w. b. *Marquer d'une croix.* || De kanonnen — den mond dier haven, *le feu des canons se croise à l'entrée de ce port.* || Zich —. *Faire le signe de la croix.*
*BEKRUIZEN, (*bekroos, bekrozen*,) st. w. b. *Barbouiller avec de la suie.*
BEKSTOK, z. m. *Canne* f. *à bec-de corbin.*
BEKUIPEN, zw. w. b. In eene kuip beslaan. *Enfermer dans une futaille.* || Door kuiperij trachten te verkrijgen. *Briguer.* || Een ambt —, *briguer une charge, un emploi.* || Bekuipt werk, *affaire manigancée, brigue, intrigue*, f.
BEKUIPER, z. m. *Brigueur, intriguant*, m.
BEKUIPING, z. v. (fig.) *Brigue, intrigue*, f.
BEKVOL, z. m. *Becquée, béquée*, f.
BEKVORMIG, bn. *Avirostre.*
BEKWAAM, bn. Geschikt tot eenig doel. *Propre, convenable, opportun, bon, apte.* || Ter bekwamer tijd, *à point nommé, à propos.* || — man, *homme capable.* || Hij is nergens toe —, *il n'est bon à rien.* || Hij is tot alles —, *il est propre à tout.* || — maken, *rendre capable.* || — worden, *devenir capable.* || Zich — maken, *se rendre capable.* || Gemakkelijk. *Commode.* || Behendig. *Habile.* || Gevoeglijk *Convenable.* || bw. *Capablement, convenablement, habilement.*
BEKWAAMHEID (-HEDEN,) z. v. Geschiktheid. *Capacité, aptitude*, f., *talent*, m. || Behendigheid. *Habileté, adresse, dextérité*, f. || Gevoeglijkheid. *Convenance, opportunité*, f.
BEKWAAMMAKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rendre capable, propre* ou *habile.*
BEKWAMELIJK, bw. *Capablement, convenablement.* || Gemakkelijk. *Commodément.* || Behendig. *Habilement.*
BEKWAMEN, zw. w. b. *Rendre capable* ou *habile.* || Zich —. *S'instruire, se rendre capable* ou *habile.*
BEKWAMING, z. v. *Zie* BEKWAAMMAKING.
BEKWEELEN, zw. w. b. *Chanter d'un ton plaintif.*
BEKWIJLEN, zw. w. b. *Souiller de bave* ou *de salive.*
BEL, z. v. *Sonnette, clochette*, f. || Halsbel. *Clochette, sonnaille*, f., *grelot*, m. || (prov.) De kat de — aanhangen, *attacher le grelot.* || Kinderbel. *Hochet*, m. || (blaas.) *Grillet*, m. || Waterbel. *Bulle* f. *d'eau.* || Lap. *Lambeau*, m.
BELAAGSTER, z. v. *Celle qui tend des piéges.*
BELABBEN, zw. w. b. Kwaadspreken. *Médire, détracter, calomnier.*
BELABBERD, bn. *Misérable.*
BELABBERDHEID (zond. mv.), z. v. *État misérable*, m., *misère*, f.
BELACHELIJK, bn. *Ridicule, risible, sot.* || Zich — maken, *se rendre ridicule.* || Iemand — maken, *ridiculiser qq., rendre qq. ridicule.* || — vertelsel, *conte risible*, m. || bw. *Ridiculement, d'une manière ridicule.* || — gekleed, *habillé d'une manière ridicule.*
BELACHELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Ridicule*, m., *ridiculité*, f.
BELACHEN, (*belachte, beloech, belachen*,) st. w. b. *Se moquer, se rire de, tourner en ridicule.* || Iemand —, *tourner qq. en ridicule.* || Hij belacht u wat, *il se moque de vous.*
BELACHENSWAARDIG, bn. *Ridicule, bernable, dérisoire, digne de risée, risible.*
BELACHENSWEERDIG, bn. *Zie* BELACHENSWAARDIG
BELACHER, z. m. *Rieur, moqueur*, m.
BELACHING, z. v. *Risée, moquerie, raillerie*, f.
BELACHSTER, z. v. *Moqueuse*, f.
BELADDEREN, zw. w. b. *Escalader, monter avec des échelles.*
BELADDERING (zond. mv.), z. v. *Escalade*, f.
BELADEN, (*belaadde, beladen*,) st. w. b. *Charger.* || Een schip —, *fréter, charger un navire.* || Eenen wagen —, *charger un chariot.* || (fig.) *Accabler, surcharger.* || Zich met schulden —, *s'endetter.*
BELADING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de charger.* || Lading. *Charge*, f., *chargement*, m.
BELAGEN, zw. w. b. *Tendre des piéges, dresser des embûches.*
BELAGER, z. m. *Celui qui tend des piéges, qui dresse des embûches.*
BELAGING, z. v. Het belagen. *Action* f. *de tendre des piéges.* || Strik. *Embuscade*, f., *piége*, m.
BELAKKEN, zw. w. b. Toelakken. *Cacheter.*
BELAKKEN, zw. w. b. Een lak aanwrijven, belasteren. *Calomnier*; *noircir la réputation de qq.*
BELAKKER, z. m. Toelakker. *Celui qui cachette.*
BELAKKER, z. m. Lasteraar. *Calomniateur*, m.
BELAKKING (zond. mv.), z. v. Het toelakken. *Action* f. *de cacheter.*
BELAKKING (zond. mv.), z. v. Lastering. *Calomnie*, f.
BELAKSTER, z. v. Toelakster. *Celle qui cachette.*
BELAKSTER, z. v. Lasteraarster. *Calomniatrice*, f.
BELANDEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Aborder, prendre terre, descendre, atterrir.* || Te Scheveningen —, *prendre terre à Schéveningue.* || (fig.) Men weet niet, waar hij beland is, *on ne sait pas ce qu'il est devenu.*
BELANDING (zond. mv.), z. v. *Descente*, f., *abord*, m.
BELANG, z. o. Gewicht. *Importance*, f., *poids*, m., *portée, conséquence*, f. || Zaak van zeer groot —, *affaire* f. *de très-grande importance.* || Zaak van geen —, *affaire d'aucune importance.* || Voordeel, baat. *Intérêt, avantage*, m. || — bij eene zaak hebben, *avoir intérêt à qc.* || Voor iemands — en waken, *veiller aux intérêts de qq.*
BELANGELOOS, bn. *Désintéressé.* || bw. *D'une manière désintéressée, sans vue d'intérêt.*
BELANGELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Désintéressement*, m.
BELANGEN, zw. w. onp. (met *hebben*). *Importer, intéresser, regarder.* || Wat uwen broeder belangt, *quant à votre frère.*
BELANGENDE, voorz. Betreffende. *Touchant, concernant, quant à, au sujet de.*
BELANGHEBBENDE, z. m. *en* v. *Intéressé*, m.; *intéressée*, f.
BELANGHEBBER, z. m. Deelhebber. *Associé, participant*, m. || Belanghebbende. *Intéressé*, m.
BELANGHEBSTER, z. v. Deelhebster. *Associée*, f. || Belanghebbende. *Intéressée*, f.
BELANGRIJK, bn. *Important, considérable, intéressant.*
BELANGRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Importance, conséquence, portée*, f., *poids*, m.
BELANGSTELLEND, bn. *Qui s'intéresse à.*
BELANGSTELLING (zond. mv.), z. v. *Intérêt*, m., *part*, f.
BELANGWEKKEND, bn. *Intéressant, important, attachant.*
BELANGZOEKEND, bn. *Intéressé, égoïste.*
BELANGZOEKER, z. m *Homme intéressé, égoïste*, m.
BELANGZUCHTIG, bn. *Intéressé, égoïste.*
BELAPPEN, zw. w. b. *Rapetasser, raccommoder, rapiéceter.*

Belastbaar, bn. *Imposable.* || — inkomen, *revenu imposable*, m.
Belastbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est imposable.*
Belasten, zw. w. b. Beladen. *Charger.* || Een paard —, *charger un cheval.* || Zich met schulden —, *s'endetter, se charger de dettes.* || Schattingen opleggen. *Imposer, charger de taxes* ou *d'impôts.* || Koopwaren —, *imposer des marchandises.* || Opdragen. *Charger, commander, ordonner.* || Mijn vader heeft mij belast u te vragen, *mon père m'a chargé de vous demander.* || Beschuldigen. *Accuser.*
Belasteren, zw. w. b. *Calomnier, dénigrer, diffamer.* || Belasterde deugd, *vertu calomniée*, f.
Belastering, z. v. *Calomnie*, f., *dénigrement*, m.
Belasting, z. v. Het belasten. *Action* f. *de charger, d'imposer une charge.* || Schatting. *Charge*, f., *impôt*, m., *imposition, contribution*, f. || Persoonele —, *contribution personnelle.* || — op uitgaande en inkomende goederen, *droit d'entrée et de sortie sur les marchandises.* || Vrij van alle —en, *exempt de toutes charges.* || Beschuldiging. *Accusation, charge*, f.
Belastingbiljet, z. o. *Billet* m. *de contribution.*
Belastingschuldige, z. m. *Contribuable*, m.
Belastingskantoor (-oren,) z. o. *Bureau* m. *des contributions.*
Belastingstelsel, z. o. *Système* m. *d'imposition.*
Belastingzetter, z. m. *Asséeur, asseyeur*, m.
Belatten, zw. w b. *Latter, couvrir de lattes* ou *de voliges.*
Belderom, z. m. *Zie* Gildos.
Beldrager, z. m. *Sonnailler*, m.
Beleedigde, z. m. *en* v. *Offensé*, m.; *offensée*, f.
Beleedigen, zw. w. b. *Injurier, insulter, outrager, offenser.* || (fig.) *Choquer, blesser, léser.*
Beleedigend, bn. *Injurieux, offensant, outrageant, choquant.*
Beleediger, z. m. *Celui qui injurie, offenseur*, m.
Beleediging, z. v. Het beleedigen. *Action* f. *d'injurier, d'insulter, d'offenser.* || Hoon. *Injure, offense, insulte*, f., *outrage, affront*, m.
Beleedigster, z. v. *Celle qui injurie, qui offense.*
Beleefd, bn. *Poli, honnête, civil, obligeant, gracieux, courtois.* || Een — man, *un homme poli* ou *honnête.* || bw. *Zie* Beleefd[elijk].
Beleefd[elijk], bw. *Poliment, honnêtement, civilement, obligeamment, gracieusement.*
Beleefdheid (-heden), z. v. *Politesse, civilité, honnêteté, urbanité, obligeance, courtoisie*, f. || Lastige —, *complaisance obséquieuse*, f.
Beleefdheidshalve, bw. *Par politesse, par civilité, par obligeance, par complaisance.*
Beleefdheidsvorm, z. m. *Étiquette*, f.
Beleemen, zw. w. b. *Enduire d'argile, de terre glaise* ou *de torchis.* || (chim.) *Luter.*
Beleeming (zond. mv.), z. v. (chim.) *Lutation*, f.
Beleenbaar, bn. *Qui peut servir de gage, hypothécable.*
Beleenbank, z. v. *Lombard, mont-de-piété*, m.
Beleenen, zw w. b. Geld op iets nemen. *Engager, hypothéquer, emprunter sur gage, sur hypothèque.* || Geld op iets geven. *Prêter sur gage.* || (féod.) Als een leen- op iemand vestigen. *Inféoder, donner en fief, fieffer.* || Iemand met een graafschap —, *investir qq. d'un comté.*
Beleener, z. m. *Prêteur* m. *sur gage.*
Beleening, z. v. Het geld geven op iets. *Prêt* m *sur gage.* || Het geld nemen op iets. *Emprunt* m. *sur gage.* || Hypotheek. *Hypothèque*, f. || (féod.) *Inféodation, investiture*, f.
Beleenster, z. v. *Celle qui prête sur gage, emprunteuse*, f.
Beleg (zond. mv.), z. o. Belegering. *Siége*, m. || Het — opbreken, *lever le siége.* || Het — voor eene stad slaan., *faire le siége d'une place.* || Staat van —, *état* m. *de siége.*
Beleg (zond. mv.), z. o. *Zie* Beleid.
Belegbalk, z. m. *Traversin*, m.
Belegen, bn. Dat lang gelegen heeft. *Rassis, qui n'est pas frais, qui n'est pas tendre.* || — brood, *du pain rassis.* || — wijn, *du vin mûr.*
Belegeraar, z. m. *Assiégeant*, m.
Belegerde, z. m. *Assiégé*, m.
Belegeren, zw. w. b. *Assiéger.* || Eene stad —, *assiéger une ville.* || (fig.) *Assiéger, importuner, obséder.*
Belegering, z. v. Het belegeren. *Action* f. *d'assiéger.* || Beleg. *Siége*, m.
Belegeringsbatterij, z. v. *Batterie* f. *de siége.*
Belegeringsgeschut, z o. *Artillerie* f. *de siége.*
Belegeringskroon (-kronen), z. v. *Couronne obsidionale*, f.
Belegeringskunst (zond. mv.), z. v. *Art* m. *de faire un siége.*
Belegeringspark, z. o *Parc* m. *de siége.*
Beleggen, (*belegde* of *beleide*, *belegd* of *beleid*,) zw. *of* onr. w. b. Door leggen bedekken. *Couvrir.* || Een dak met leien —, *couvrir un toit d'ardoises.* || Eene kamer met planken —, *planchéier une chambre.* || Met graszoden —, *gazonner.* || Met vloersteenen —, *carreler*, || Met zink —, *zinguer.* || Een kleed met zijde —, *garnir un habit de soie.* || Beslaan. *Garnir, armer.* || Eenen balk met ijzeren banden —, *armer une poutre* || Op renten zetten. *Placer à intérêt.* || Geld —, *placer de l'argent.* || Besturen. *Diriger, conduire.* || Eene zaak wel —, *bien conduire une affaire.* || Bijeenroepen. *Convoquer.* || Eene vergadering —, *convoquer une assemblée.* || Belegeren. *Assiéger.* || (mar.) Sjorren. *Amarrer, encapeler.*
Belegger, z m. Bedekker. *Celui qui couvre, couvreur*, m. || Bestuurder. *Directeur, conducteur*, m. || Bijeenroeper. *Celui qui convoque.* || Belegeraar. *Assiégeant*, m.
Belegging, z. v. Bedekking. *Action* f. *de couvrir.* || — met vloersteenen, *carrelage*, m. || — met graszoden, *gazonnement*, m. || — van geld, *placement* m. *d'argent.* || Bestuur. *Direction, conduite*, f. || Bijeenroeping. *Convocation*, f. || Beleg. *Siége*, m. || (mar.) *Amarrage*, m.
Beleghout, z. o. (mar.) *Chevillot*, m.
Belegsel, z. o. *Garniture*, f., *bord, galon*, m.
Belegster, z v. Bedekster. *Celle qui couvre.* || Bestuurster. *Directrice, conductrice*, f. || Bijeenroepster. *Celle qui convoque.*
Belegstuk, z. o. (taill.) *Ailette*, f.
Beleid (zond mv.), z. o. Bestuur. *Direction, conduite.* || Voorzichtigheid. *Prudence, discrétion, circonspection*, f. || Een man van goed —, *un homme prudent.* || Met — te werk gaan, *agir avec prudence.* || Beloop. *Cours*, m.
Beleiden, zw. w. b *Conduire, diriger, administrer.*
Beleider, z. m. *Conducteur, directeur, administrateur*, m.
Beleiding (zond. mv.), z. v. *Direction, conduite*, f.
Beleidster, z. v. *Conductrice, directrice*, f.
Belekken, zw. w. b. *Mouiller, arroser, humecter goutte à goutte.*

BELEMMEREN, zw. w. b. *Obstruer, embarrasser, incommoder, empêcher, gêner.* ‖ Het gezicht —, *offusquer la vue.* ‖ Belemmerde tong, *langue embarrassée,* f. ‖ Belemmerde doorgang, *passage encombré,* m. ‖ Belemmerde ademhaling, *respiration embarrassée,* f.

BELEMMEREND, bn. *Embarrassant, gênant.*

BELEMMERING, z. v. Het belemmeren. *Action* f. *d'embarrasser, d'empêcher.* ‖ Hetgene belemmert. *Obstacle, empêchement, embarras,* m., *incommodité, difficulté,* f., *entraves,* f. pl.

BELENDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Aboutir, toucher, être contigu.* ‖ Dit huis belendt aan de rivier, *cette maison aboutit à la rivière.*

BELENDEND, bn. *Contigu, attenant.*

BELENDING, z. v. *Abornement,* m., *limites, bornes,* f. pl., *contiguité,* f. ‖ De —en van een huis, *les tenants et aboutissants* m. pl. *d'une maison.*

BELET (zond. mv.), z. o. *Empêchement, obstacle,* m. ‖ Mevrouw heeft —, *Madame ne reçoit pas.* ‖ — laten vragen, *se faire annoncer.*

BELETSEL, z. o. *Empêchement, obstacle,* m. ‖ Moeilijkheid. *Difficulté,* f.

BELETTEN, zw. w. b. *Empêcher, mettre obstacle à, s'opposer à, entraver, contrecarrer.* ‖ Iemands voornemen —, *traverser qq. dans ses projets, contrecarrer les projets de qq.*

BELETTING, z. v. Het beletten. *Action* f. *d'empêcher.* ‖ Beletsel. *Empêchement, obstacle,* m.

BELEVEN, zw. w. b. Levende bereiken. *Vivre jusqu'à, parvenir à.* ‖ Gij zult dien tijd nog beleven. *Vous vivrez encore jusqu'à ce temps.* ‖ Moeilijke tijden —, *vivre dans des temps difficiles.* ‖ Zien gebeuren. *Voir arriver, être témoin de.* ‖ Ondervinden. *Éprouver.* ‖ Zijn leven naar iets inrichten. *Vivre d'après, se conformer à, suivre.* ‖ Hij beleeft zijns meesters lessen, *il vit selon les leçons de son maître.*

BELEZEN, (*belas, belazen, belezen,*) st. w. b. Een bezweringsformulier over iemand lezen. *Exorciser, conjurer.* ‖ Betooveren. *Ensorceler, enchanter.* ‖ Overreden. *Charmer, enjôler, persuader, porter à.* ‖ Hij heeft zich laten —, *il s'est laissé enjôler.*

BELEZEN, bn. Die veel gelezen heeft. *Qui a beaucoup lu.*

BELEZENHEID (zond. mv.), z. v. *Science* ou *instruction* f. *acquise par la lecture.*

BELEZER, z. m. Duivelbanner. *Exorciste,* m. ‖ Betooveraar. *Ensorceleur, enchanteur,* m.

BELEZING, z. v. Duivelbanning. *Exorcisme,* m. ‖ Betoovering. *Charme, enchantement,* m. ‖ Bezwering. *Conjuration,* f. ‖ Overreding. *Persuasion,* f.

BELGEN, zw. w. b. (oudt. st. *bolg, gebolgen.*) *Fâcher, irriter, mettre en colère.* ‖ Zich —. *Se fâcher de, s'offenser de.* ‖ onpers. Het belge u niet, *ne vous déplaise.*

BELGIETER, z. m. *Sonnettier,* m.

BELGING, z. v. *Colère,* f., *emportement,* m., *mécontentement,* m.

BELGZIEK, bn. *Emporté, colère, colérique, irascible.*

BELGZUCHT (zond. mv.), z. v. *Colère, irascibilité,* f., *ressentiment,* m.

BELGZUCHTIG, bn. *Zie* BELGZIEK.

BELHAMEL, z. m. *Sonnailler, clocheman, bélier* m. *qui porte une sonnette* ou *un grelot au cou et qui conduit le troupeau.* ‖ (fig.) Aanvoerder van een oproer, eene partij. *Boute-feu, meneur, chef d'une sédition, d'un parti, coryphée,* m.

BELICHAMEN, zw. w. b. *Corporifier, supposer* ou *donner un corps à ce qui n'en a pas.*

BELICHAMING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de corporifier.*

BELIEFTE (zond. mv.), z. v. *Zie* BELIEVEN, z. o.

BELIEGEN, (*beloog, belogen,*) st. w. b. *Tromper par des mensonges; en imposer.* ‖ Lasteren. *Calomnier, accuser faussement.*

BELIEGER, z. m. *Calomniateur, menteur,* m.

BELIEGSTER, z. v. *Calomniatrice, menteuse,* f.

BELIEVEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Plaire, faire plaisir, être agréable à.* ‖ Wat belieft u? *plaît-il? que vous plaît-il?* ‖ Als het u belieft, *s'il vous plaît.* ‖ Als het God belieft, *s'il plaît à Dieu.*

BELIEVEN (zond. mv.), z. o. Welbehagen. *Gré, bon plaisir, agrément, désir,* m., *convenance, volonté,* f. ‖ Naar uw —, *à votre gré, comme vous voulez, selon votre bon plaisir, à votre convenance, comme vous l'entendrez, comme il vous plaira.*

BELIEVER, z. m. *Complaisant,* m,

BELIEVING (zond. mv.), z. v. *Complaisance,* f.

BELIJDEN, (*beleed, beleden,*) st. w. b. Bekennen. *Confesser, avouer, reconnaître.* ‖ Christus —, *confesser Jésus-Christ.* ‖ Den christelijken godsdienst —, *professer la religion chrétienne.* ‖ Eene misdaad —, *avouer un crime.* ‖ De waarheid —, *avouer la vérité.* ‖ Zich — met iets, *s'accommoder de qc.*

BELIJDENIS, z. v. Bekentenis. *Aveu,* m., *confession,* f. ‖ Geloofsverklaring. *Profession* ou *confession* f. *de foi.* ‖ Zijne — afleggen, *faire sa profession de foi.* ‖ De Augsburgsche —, *la confession d'Augsbourg.*

BELIJDER, z. m. *Confesseur,* m.

BELIJDERES, z. v. *Celle qui confesse.*

BELIJDING (zond. mv.), z. v. *Confession,* f.

BELIJMEN, zw. w. b. *Coller, encoller, bitumer, engluer, enduire de colle, de bitume, de glu.*

BELIJMER, z. m. *Colleur,* m.

BELIJMING (zond. mv.), z. v. *Encollage,* m., *action* f. *de coller, d'encoller, de bitumer, d'engluer.*

BELIJNEN, zw. w. b. *Enligner.*

BELIJSTEN, zw. w. b. *Encadrer.*

BELIKKEN, zw. w. b. *Lécher.*

BELLEKEN, z. o. *Zie* BELLETJE.

BELLEMAN, z. m. *Crieur public,* m.

BELKLANK, z. m. *Son* m. *d'une clochette, d'une sonnette, d'un grelot.*

BELKOORD, z. o. *Corde* f. *de sonnette.*

BELLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sonner, tirer* ou *agiter la sonnette.*

BELLETJE, z. o. *Sonnette, clochette, sonnaille, clarine,* f., *grelot,* m. ‖ (blaas.) *Grillet, grelot,* m. ‖ —s blazen, *faire des bulles de savon.*

BELMAKER, z. m. *Sonnettier,* m.

BELOERDER, z. m. *Guetteur, espion,* m.

BELOEREN, zw. w. b. *Épier, guetter, lorgner, observer, espionner, guigner.*

BELOERING, z. v. *Action* f. *de guetter, de lorgner, d'épier, espionnage,* m.

BELOERSTER, z. v. *Celle qui épie, qui guette, espionne.*

BELOFTE, z. v. *Promesse,* f., *engagement,* m. ‖ Zijne — breken, *violer* ou *fausser sa promesse, sa parole.* ‖ Zijne — houden, *garder* ou *tenir sa promesse.* ‖ IJdele —n, *vaines promesses.* ‖ Schriftelijke —, *promesse par écrit.* ‖ Het land van —, *la terre promise.* ‖ (prov.) — maakt schuld, *chose promise, chose due.* ‖ Gelofte. *Vœu,* m.

BELOFTENIS, z. v. *Zie* BELOFTE.

BELOKEN, bn. *Fermé, clos.* ‖ — Paschen, *Pâques closes.* ‖ Treurig. Gij ziet er — uit, *vous avez l'air triste, abattu* ou *sombre.*

BELOKT, bn. *Couvert de boucles de cheveux.*

Belommeren, zw. w. b. *Ombrager, faire de l'ombre, couvrir de son ombre.*
Belommering (zond. mv.), z. v. Lommer. *Ombrage*, m., *ombre*, f.
Belonken, zw. w. b. *Lorgner.* ‖ Een meisje —, *faire les yeux doux à une jeune fille.*
Belonker, z. m. *Lorgneur*, m.
Belonking (zond. mv.), z. v. *Lorgnerie*, f.
Belonkster, z. v. *Lorgneuse*, f.
Beloofster, z. v. *Prometteuse*, f.
Beloonen, zw. w. b. *Récompenser, rémunérer.* ‖ Iemand om iets —, *récompenser qq. de qc.* ‖ Hij heeft u daarvoor beloond, *il vous en a récompensé.* ‖ Dat beloont de moeite niet, *cela ne vaut pas la peine.* ‖ Gelijk met gelijk —, *rendre la pareille.* ‖ Goed met kwaad —, *rendre le mal pour le bien.* ‖ (iron.) Straffen. *Punir.* ‖ Iemands ontrouw —, *récompenser qq. de sa perfidie.*
Belooner, z. m. *Rémunérateur*, m.
Belooning, z. v. *Récompense, rémunération*, f.
Beloonster, z v. *Rémunératrice*, f.
Beloop (zond. mv.), z. o. Gang. *Cours, courant, train*, m. ‖ Het — der wereld, *le cours du monde.* ‖ Iets op zijn — laten, *laisser aller qc. son train.* ‖ Wijze. *Manière*, f. ‖ Bedrag. *Montant*, m., *somme*, f., *total*, m. ‖ Vorm. *Forme*, f. ‖ — van een schip, *gabarit* m. *d'un vaisseau.*
Beloopen, (*beliep, beloopen*,) st. w. b. Loopen op. *Courir sur.* ‖ Die weg wordt veel —, *il passe beaucoup de monde par ce chemin.* ‖ Achterhalen. *Atteindre en courant, attraper.* ‖ (fig.) Ik kan hem wel met eenen natten vinger —, *je saurai le trouver facilement, il n'est pas loin d'ici.* ‖ Overvallen. *Surprendre.* ‖ Door eenen storm — worden, *être surpris par une tempête.* ‖ Vervolgen. *Poursuivre, presser.* ‖ Al loopende verrichten, *faire en courant.* ‖ Ik heb nog veel te —, *j'ai encore beaucoup de commissions à faire.* ‖ Bedragen. *Monter, se monter à, s'élever à.* ‖ De somme beloopt honderd frank, *la somme s'élève à cent francs.*
Beloven, zw. w. b. *Promettre.* ‖ Met eede —, *promettre sous serment.* ‖ (prov.) Veel — en weinig geven doet de gekken in vreugde leven, *promesse des grands n'est pas héritage.* ‖ (prov.) Gouden bergen —, *promettre monts et merveilles.* ‖ Voorspellen. *Promettre, présager, augurer, annoncer, faire espérer.* ‖ Zich weinig goeds van iets —, *augurer mal d'une chose.*
Belover, z. m. *Prometteur*, m.
Beloving (zond. mv.), z. v. *Promesse*, f.
Belroos (zond. mv.), z. v. *Érésipèle*, m.
Belt, z. v. Hoop. *Tas, monceau*, m.
Beluiden, zw. w. b. Iemand —, *sonner l'enterrement de qq.*
Beluien, zw. w. b. *Zie* Beluiden.
Beluik, z. o. *Enclos*, m.
***Beluiken**, (*belook, beloken*,) st. w. b. *Fermer, clore.*
Beluisteraar, z. m. *Écouteur*, m.
Beluisteren, zw. w. b. *Être aux écoutes, écouter secrètement.*
Beluistering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'être aux écoutes, d'écouter secrètement.*
***Belul** (zond. mv.), z. o. Besef. *Compréhension, connaissance*, f.
***Belullen**, zw. w. b. Overtuigen. *Persuader.*
Belust, bn. *Qui a envie de, désireux, avide, cupide.* ‖ — zijn op iets, *avoir envie de qc., convoiter, désirer.* ‖ Nieuwsgierig. *Curieux.*
Belustheid (zond. mv.), z. v. *Envie*, f., *désir*, m.
Belvormig, bn. *Qui a la forme d'une clochette.*
Bemachtigen, zw. w. b. *S'emparer de, se rendre maître de, prendre, envahir, conquérir.* ‖ Eene stad —, *prendre une ville, se rendre maître* ou *s'emparer d'une ville.*
Bemachtiger, z. m. *Envahisseur*, m.
Bemachtiging (zond. mv.), z. v. *Prise, conquête, saisie*, f.
Bemannen, zw. w. b. (mar.) *Emmariner, équiper.*
Bemanning (zond. mv.), z. v. *Équipement*, m.
Bemantelen, zw. w. b. *Couvrir, revêtir* ou *envelopper d'un manteau,* ‖ (mil.) *Emmanteler, entourer d'un rempart.* ‖ (fig.) Bewimpelen. *Pallier, déguiser, cacher.*
Bemanteling, z. v. *Action* f. *de couvrir d'un manteau*, f. ‖ (mil.) *Action* f. *d'emmanteler, d'entourer d'un rempart.* ‖ (fig.) Bewimpeling. *Palliation*, f., *déguisement*, m.
Bemasten, zw. w. b. *Mâter, pourvoir d'un mât.* ‖ Een schip —, *mâter un vaisseau, pourvoir un vaisseau de ses mâts.*
Bemasting (zond. mv.), z. v. Het bemasten. *Action* f. *de mâter.* ‖ Masten. *Mâture*, f.
Bematten, zw. w. b. *Natter, couvrir de nattes.*
Bemeeld, bn. *Enfariné, farineux.*
Bemeesteren, zw. w. b. *Se rendre maître, s'emparer de.*
Bemelen, zw. w. b. *Enfariner, poudrer* ou *couvrir de farine.*
Bemerkbaar, bn. *Apercevable, observable, perceptible, sensible.*
Bemerkbaarheid (zond. mv.), z. v. *Perceptibilité, aperceptibilité*, f.
Bemerken, zw. w. b. *Apercevoir, remarquer, observer, considérer, s'apercevoir de.*
Bemerkenswaardig, bn. *Digne de remarque, d'observation.*
Bemerkensweerdig, bn. *Zie* Bemerkenswaardig.
Bemerking, z. v. Het bemerken. *Action* f. *d'apercevoir, de marquer, d'observer.* ‖ Aanmerking. *Remarque, observation*, f.
Bemesten, zw. w. b. (agric.) *Fumer, engraisser. amender.* ‖ Met mergel —, *marner.*
Bemesting, z. v. (agric.) *Action* f. *de fumer, d'engraisser,* ‖ Mest. *Engrais*, m.
Bemeten, (*bemat, bematen, bemeten*,) st. w. b. *Mesurer.*
Bemiddelaar, z. m. *Médiateur, conciliateur, intermédiaire, arbitre*, m. ‖ — des vredes, *négociateur* m. *de la paix.*
Bemiddelaarster, z. v. *Médiatrice, conciliatrice, intermédiaire*, f.
Bemiddelares, z. v. *Zie* Bemiddelaarster.
Bemiddeld, bn. Gegoed. *Aisé, riche.*
Bemiddeldheid (zond. mv.), z. v. *Aisance, richesse*, f.
Bemiddelen, zw. w. b. *Accommoder, concilier, vider par voie de médiation.* ‖ Een geschil —, *accommoder un différend.*
Bemiddeling (zond. mv.), z. v. *Accommodement*, m., *médiation, entremise, intercession*, f.
Beminde, z. m. en v. *Bien-aimé, amant*, m.; *bien-aimée, amante*, f.
Beminlijk, bn. *Aimable, digne d'être aimé, charmant.* ‖ bw. *D'une manière aimable.*
Beminlijkheid (zond. mv.), z. v. *Amabilité*, f., *agrément, charme*, m.
Beminnaar, z. m. *Amateur*, m. ‖ — van schilderijen, *amateur de tableaux.*
Beminnelijk, enz. *Zie* Beminlijk, enz.
Beminnen, zw. w. b. *Aimer, chérir, affectionner.* ‖ Elkander —, *s'aimer.*

Beminnenswaardig, bn. *Aimable, digne d'être aimé.*
Beminnenswaardigheid (zond. mv.), z. v. *Amabilité*, f.
Beminnensweerdig, enz. *Zie* Beminnenswaardig, enz.
Bemodderen, zw. w. b. *Crotter, éclabousser, souiller de boue.*
Bemoddering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de crotter, d'éclabousser, de souiller de boue.*
Bemoedigen, zw. w. b. *Encourager.*
Bemoediger, z. m. *Celui qui encourage.*
Bemoediging, z. v. *Encouragement*, m.
Bemoeial, z. m. *en* v. *Factotum, factoton, ardélion*, m.
Bemoeien (zich), zw. w. wederk. *Se mêler de, s'immiscer, s'ingérer de.* || Gij ziet wel, dat gij er u zult mede moeten —, *vous voyez bien que vous devrez y mettre la main.* || Bemoeid zijn met iets, *travailler à qc.*
Bemoeienis, Bemoeiing, z. v. *Peine*, f., *effort, travail*, m., *démarche*, f.
Bemoeilijken, zw. w. b. *Rendre difficile, susciter des difficultés.*
Bemoeilijking, z. v. *Action* f. *de rendre difficile.*
Bemoeisel, z. o. *Ce dont on doit se mêler.*
Bemol, z. v. (mus.) *Bémol*, m.
Bemorsen, zw. w. b. *Salir, souiller, barbouiller, crotter.* || Zich —. *Se salir.*
Bemorser, z. m. *Barbouilleur*, m.
Bemorst, bn. *Sale, sali, souillé.*
Bemost, bn. *Couvert de mousse, moussu.*
Bemozen, zw. w. b. *Salir, souiller, crotter.*
Bemuren, zw. w. b. *Murer, entourer d'un mur* ou *de murs.* || Bemuurde stad —, *ville murée*, f.
Bemuring, z. v. *Action* f. *de murer.*
Ben, z. v. *Banne, benne, manne*, f., *panier*, m. || (fig.) Door de — vallen, *se trahir.*
Benaaien, zw. w. b. *Coudre.* || Iemand —, *se charger de l'entretien du linge de qq.*
Benaarstigen, zw. w. b. *Travailler avec ardeur, s'adonner avec zèle à, s'appliquer avec ardeur à.* || Zich —. *S'appliquer, s'efforcer, tâcher, s'évertuer.*
Benaarstiger, z. m. *Celui qui s'applique avec ardeur, qui s'évertue.*
Benaarstiging (zond. mv.), z. v. *Application, assiduité, diligence*, f., *zèle, soin, effort*, m.
Benaarstigster, z. v. *Celle qui s'applique avec ardeur, qui s'évertue.*
Benaasten, zw. w. b. (jur.) *Retraire, retirer.*
Benaasting, z. v. (jur.) *Retrait, rachat, réméré*, m
Benadeelen, zw. w. b. *Nuire, faire tort à, endommager, préjudicier à, léser.* || De gezondheid —, *faire tort à la santé.* || Benadeelde partij, *partie lésée*, f. || Iemand in zijne eer —, *blesser l'honneur de qq.* || Benadeelend. *Qui fait tort, dérogatoire.*
Benadeeler, z. m. *Celui qui nuit, qui fait tort, qui préjudicie à.*
Benadeeling, z. v. Het benadeelen. *Action* f. *de nuire.* || Nadeel. *Tort, préjudice, dommage, désavantage*, m.
Benadeelster, z. v. *Celle qui nuit, qui fait tort, qui préjudicie à.*
Benaderen, zw. w. b. *Zie* Benaasten.
Benadering, z. v. *Zie* Benaasting.
Benamen, zw. w. b. *Zie* Benoemen.
Benaming, z. v. Naam. *Dénomination, qualification*, f., *nom, titre*, m.
Benard, bn. Verlegen. *Inquiet, embarrassé, perplexe.* || —e omstandigheden, *circonstances embarrassantes* ou *fâcheuses*, f. pl.

Benardheid (zond. mv.), z. v. Verlegenheid. *Peine*, f., *embarras*, m., *perplexité*, f.
Benarren (zond. mv.), z. v. Verlegen maken. *Embarrasser, inquiéter.* || (mar.) *Garder.*
Benauwd, bn. Eng. *Étroit, serré.* || Beklemd. *Oppressé, embarrassé.* || —e borst, *portrine oppressée*, f. || —e ademhaling, *asthme*, m., *courte haleine*, f. || Beangst. *Alarmé, inquiet, saisi de crainte.* || —e tijd, *temps calamiteux*, m. || Benauwend. *Étouffant.*
Benauwdelijk, bn. *D'une manière embarrassée.*
Benauwdheid (-heden), z. v. Beklemdheid. *Oppression*, f., *accablement, étouffement*, m. || Angst. *Anxiété, angoisse, crainte, grande inquiétude*, f. || De —heden des doods, *les transes* f. pl. *de la mort.* || Benauwende warmte, *chaleur étouffante, touffeur*, f.
Benauwen, zw. w. b. Enger maken. *Resserrer, rendre plus étroit.* || Verdrukken. *Accabler, oppresser, opprimer.* || Beangstigen. *Tourmenter, alarmer, inquiéter.* || Eene stad van alle kanten —, *serrer une ville de tous côtés.* || Zich —. *Se mettre dans l'embarras.*
Benauwend, bn. Verdrukkend. *Oppressif, accablant.* || —e warmte, *chaleur étouffante*, f.
Benauwer, z. m. *Oppresseur, exacteur*, m.
Benauwing, z. v. Het benauwen. *Action* f. *de resserrer, d'oppresser, d'accabler.* || Benauwdheid. *Oppression, angoisse*, f.
Bende, z. v. *Bande, troupe*, f. || — roovers, *bande de brigands.* || — krijgslieden, *troupe de soldats.* || — ruiters, *brigade* f. *de cavalerie.*
Bendelgaren (zond. mv.), z. o. (mar.) *Ficelle*, f.
Beneden, bw. *En bas.* || Naar — komen, *venir en bas.* || Naar — brengen, *descendre.* || Naar — gaan, *descendre, aller en bas.* || — wonen, *être logé au rez-de-chaussée.* || voorz. *Au-dessous de.* || — iemand staan, *être au-dessous de qq., être inférieur à qq.* || Dat is — mij, *cela est au-dessous de moi.* || (mar.) — den wind, *sous le vent.*
Benedendeel (-deelen), z. o. *Partie inférieure*, f., *le bas*, m.
Benedeneinde, z. o. *Bas bout*, m.
Benedenhuis, z. o. *Rez-de-chaussée*, m., *partie inférieure* f *d'une maison.*
Benedenkamer, z. v. *Chambre* f. *d'en bas.*
Benedenkant, z m. *Côté inférieur, le bas*, m.
Benedenkas, z. v. (impr.) *Bas* m. *de casse.*
Benedenland, z. o. *Pays bas, pays* m. *d'aval.*
Benedenlucht (zond. mv.), z. v. *Basse région de l'air, atmosphère inférieure*, f.
Benedenluik, z. o. *Trappe inférieure*, f.
Benedenstad (-steden), z. v. *Ville basse*, f.
Benedenste, bn. Sup. de *beneden. Inférieur, le plus bas.*
Benedenvenster, z. o. *Fenêtre* f. *au rez-de chaussée.*
Benedenwereld, z. v. *Bas monde*, m. || (myth) Hel. *Enfers*, m. pl, *averne*, m.
Benedenwoning, z. v. *Rez-de-chaussée*, m.
Benedenzaal, z. v. *Salle basse, salle* f. *au rez-de chaussée.*
Benedictenkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Benoîte*, f.
*Benedictie, z. v. *Bénédiction*, f.
Benedictijn, z. m. *Bénédictin*, m.
Benedictijne, z. v. *Bénédictine*, f.
Benedijen, zw. w. b *Bénir.*
Beneemster, z. v *Celle qui ôte, qui ravit.*
Beneenen, zw. w. b. *Nier, dire non, désavouer.*
Beneening (zond. mv), z. v. *Négation*, f., *désaveu*, m

Beneffens, voorz. *Zie* Benevens.

***Beneficie**, z. o. *Bénéfice*, m.

Benemen, (*benam*, *benamen*, *benomen*,) st. w. b. *Ôter, ravir, enlever, priver de, faire perdre.* ‖ Iemand den lust —, *faire perdre l'envie à qq.* ‖ Iemand het leven —, *ôter la vie à qq.* ‖ Den moed —, *décourager.* ‖ Iemand het licht —, *offusquer la vue de qq.*

Benemer, z. m. *Celui qui ôte, qui ravit, qui fait perdre, ravisseur*, m.

Beneming (zond. mv.), z. v. *Action d'ôter, de ravir, privation*, f., *ravissement*, m.

Benepen, bn. Verlegen. *Embarrassé, qui est en peine.* ‖ (mar.) — zijn, *n'être pas à flot.*

Benepenheid (zond. mv.), z. v. *Embarras*, m., *peine*, f.

Benevelen, zw. w. b. *Couvrir d'un brouillard.* ‖ Verduisteren. *Obscurcir.* ‖ De lucht —, *obscurcir l'air.* ‖ Benevelde lucht, *air nébuleux*, m. ‖ (fig.) *Obscurcir, offusquer.* ‖ Het verstand —, *offusquer l'esprit.* ‖ De waarheid —, *cacher la vérité.* ‖ Hij is beneveld, dronken, *il est gris.*

Beneveling, z. v. Het bedekken met nevel. *Action* f. *de couvrir d'un brouillard.* ‖ Verduistering. *Obscurcissement*, m.

Benevens, voorz. *Avec, outre.* ‖ Ter zijde. *À côté, auprès.*

Bengaalsch, z. o. De Bengaalsche taal. *Le Bengali*, m.

Bengel, z. m. Boomklok, poortklok. *Cloche* f. *qu'on sonne pour avertir qu' une barque est sur le point de partir, que la porte d'une ville, qu' une barrière se ferme.* ‖ (fig.) Plompe jongen. *Lourdaud, butor, marmot*, m. ‖ Kwâjongen. *Gamin*, m. ‖ Stok. *Bâton*, m.

Bengelen, zw. w. o. (met *hebben*). Den bengel luiden. *Sonner la cloche pour avertir qu'une barque est sur le point de partir, que la porte d'une ville* ou *qu' une barrière se ferme.* ‖ Met stokken slaan. *Donner des coups de bâton.*

Bengelkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mercuriale*, f.

Benieuwd, bn. *Curieux de savoir.*

Benieuwen, zw. w onpers. *Être curieux de savoir.* ‖ Het benieuwt mij, *je suis curieux de savoir.*

Benijdbaar, bn. *Zie* Benijdenswaardig.

Benijden, zw. w. b. *Envier, porter envie à, être envieux de.* ‖ Benijd worden. *Avoir des envieux.* ‖ Beter benijd dan beklaagd, *mieux vaut envié que plaint.*

Benijdenswaardig, bn. *Digne d'envie, enviable.*

Benijdensweerdig, bn. *Zie* Benijdenswaardig.

Benijder, z. m. *Envieux, jaloux*, m.

Benijding (zond. mv.), z. v. *Envie, jalousie*, f.

Benijdster, z. v. *Envieuse, jalouse*, f.

Benijpen, (*beneep*, *benepen*,) st. w. b. *Pincer, serrer.* ‖ *Zie* Benepen.

Benjuin, z. v. *Zie* Benzoë.

Benjuinzuur, z. o. *Zie* Benzoëzuur.

Ben[ne], z. v. *Zie* Ben.

Bennetje, **Benneken**, z. o. *Banneau*, m., *bannette, petite benne* ou *manne*, f., *petit panier*, m.

Benoemen, zw. w. b. *Nommer, dénommer, qualifier, appeler.* ‖ Aanstellen. *Nommer, désigner, instituer, créer.* ‖ Tot ridder der Leopoldsorde —, *nommer chevalier de l'orde de Léopold.* ‖ Iemand tot zijnen erfgenaam —, *instituer qq. son héritier.* ‖ (arith.) Benoemd getal, *nombre concret*, m.

Benoemend, bn. *Dénominatif, qualificatif.*

Benoemer, z. m. *Nominateur*, m.

Benoeming, z. v. Het benoemen. *Action* f. *de nommer.* ‖ Aanstelling. *Nomination, promotion, désignation*, f.

Benoemingsbrief, z. m. *Brevet, diplôme*, m.

Benummeren, zw. w. b. *Numéroter.*

Benoodigd, bn. Noodig hebbend. *Qui a besoin de.* ‖ Iets — hebben, om iets — zijn, *avoir besoin de qc.* ‖ Vereischt. *Nécessaire.* ‖ —e som, *somme nécessaire*, f.

Benoodigdheid (-heden), z. v. *Nécessité*, f. *nécessaire, besoin*, m.

Benoorden, voorz. *Au nord de.* ‖ — Zweden, *au nord de la Suède.* ‖ bw. *Vers le nord, au nord.*

Bent, z. v. Bende, partij. *Clique*, f., *parti*, m.

Bentgeest, z. m. *Esprit* m. *de parti.*

Benuchteren, zw. w. o. (met *zijn*) *Zie* Ontnuchteren.

Benuchtering, z. v. *Zie* Ontnuchtering.

Benuttigen, zw. w b. *Utiliser, employer, servir de, faire usage.*

Benuttiging (zond. mv.), z. v. *Utilisation*, f.

Benzoë, z. v. *Benjoin*, m.

Bezoëbalsem, z. m. *Baume* m. *de benjoin.*

Benzoëolie, z. v. *Huile benzoïque*, f.

Benzoëzuur, z. o. *Acide benzoïque*, m.

Benzoïne, z. v. *Benzoïne*, f.

Beoefenaar, z. m. *Celui qui s'exerce à, qui cultive, qui étudie.*

Beoefenen, zw. w. b. *Étudier, cultiver, s'exercer à.*

Beoefenend, bn. *Pratique.*

Beoefenenswaardig, bn. *Digne d'être exercé* ou *étudié.*

Beoefenensweerdig, bn. *Zie* Beoefenenswaardig.

Beoefening, z. v. *Étude, pratique*, f., *exercice*, m. ‖ In — brengen, *mettre en pratique.*

Beoliën, zw. w. b. *Huiler.*

Beoogen, zw. w. b. Beschouwen. *Regarder.* ‖ Bedoelen. *Avoir en vue, avoir pour but.* ‖ Het beoogde doel bereiken, *atteindre le but qu'on s'était proposé.* ‖ Wat beoogt gij daarmede? *quel est votre but?*

Beooging (zond. mv.), z. v. Het beoogen. *Action* f. *de regarder.* ‖ Doel. *But, dessein*, m.

Beoordeelaar, z. m. *Critique, censeur, juge*, m.

Beoordeelen, zw. w. b. *Juger, porter un jugement sur, critiquer.* ‖ Een boek —, *faire la critique d'un livre.*

Beoordeeling, z. v. Uiting van een oordeel. *Jugement*, m. ‖ — van een boek, *critique* f. *d'un livre.*

Beoordeelingsvermogen, z. o. *Jugement*, m.

Beoorlogen, zw. w. b. *Faire la guerre à, combattre.*

Beoorloger, z. m. *Celui qui fait la guerre à.*

Beoorloging, z. v. *Action* f. *de faire la guerre à.*

Beoosten, voorz. *À l'est de.* ‖ — Friesland, *à l'est de la Frise.* ‖ bw. *À l'est, à l'orient, vers l'est, vers l'orient.*

Bepaalbaar, bn. *Définissable, déterminable.*

Bepaald, bn. *Déterminé.* ‖ Vastgesteld. *Arrêté, fixé, fixe, réglé, précis, défini.* ‖ — begrip, *idée déterminée*, f. ‖ —e dag, *jour fixé*, m. ‖ —e grootheid, *quantité définie*, f. ‖ Beperkt. *Borné.*

Bepaald[elijk], bw. *D'une manière déterminé.* ‖ Vast. *Pour sûr, certainement.* ‖ Hij zal — komen, *il viendra certainement.*

Bepaaldheid (zond. mv.), z. v. Vastheid. *Fixité*, f. ‖ Juistheid. *Justesse, précision*, f.

BEPAARLEN, b. w. *Zie* BEPARELEN.
BEPALEN, zw. w. b. Met palen omzetten. *Garnir de poteaux, palissader, entourer de palissades.* ‖ Sluiten. *Arrêter, retenir.* ‖ (fig.) Beperken. *Borner, mettre des bornes à, limiter, restreindre, circonscrire.* ‖ Vaststellen. *Fixer, arrêter.* ‖ Eenen tijd —, *fixer un terme.* ‖ Omschrijven. *Définir, déterminer.* ‖ De beteekenis van een woord —, *définir le sens d'un mot.* ‖ Zich —. *Se restreindre, se borner.*
BEPALEND, bn. Beperkend. *Limitatif.* ‖ Vaststellend. *Déterminant.* ‖ Kenmerkend. *Caractéristique.* ‖ (gramm.) *Déterminatif, défini.* ‖ — lidwoord, *article défini*, m. ‖ — bijvoeglijk naamwoord, *adjectif déterminatif*, f. ‖ —erwijze, *limitativement.*
BEPALER, z. m. Beperker. *Délimitateur*, m. ‖ Omschrijver. *Définisseur*, m.
BEPALING, z. v. Het voorzien met palen. *Action f. de garnir de poteaux, de palissader.* ‖ (fig.) Beperking. *Abornement, bornage*, m.; *délimitation*, f. ‖ Vaststelling. *Détermination, fixation*, f. ‖ — van tijd, *désignation de temps.* ‖ Omschrijving. *Définition, description*, f. ‖ — eens woords, *définition f. d'un mot.* ‖ Beding. *Stipulation, clause*, f.
BEPANSEREN, zw. w. b. *Encuirasser.* ‖ Zich —. *S'encuirasser, mettre sa cuirasse.*
BEPARELEN, zw. w. b. *Orner de perles, emperler.*
BEPEILEN, zw. w. b. *Sonder, jauger.*
BEPEINZEN, zw. w. b. *Méditer; réfléchir à.* ‖ Een ontwerp —, *ruminer un projet.*
BEPEINZING, z. v. *Méditation, réflexion*, f.
*BEPEIZEN, zw. w. b. *Zie* BEPEINZEN.
BEPEKKEN, zw. w. b. *Poisser, empoisser, enduire de poix, empiger.*
BEPEKKING, z. v. *Action f. de poisser, d'enduire de poix.*
BEPENNEN, zw. w. b. *Emplumer, garnir de plumes.*
BEPEPEREN, zw. w. b. *Poivrer.* ‖ (fig.) Duur doen betalen. *Faire payer cher.*
BEPERELEN, zw. w. b. *Zie* BEPARELEN.
BEPERKEN, zw. w. b. Beheinen. *Environner de haies* ou *de murs, enclore.* ‖ Bepalen. *Borner, mettre des bornes à, limiter.* ‖ Beperkt verstand, *esprit borné*, m.
BEPERKEND, bn. *Limitatif, restrictif.*
BEPERKER, z. m. *Celui qui environne de haies, de murs, qui limite.*
BEPERKING, z. v. Het beperken. *Action d'environner de haies* ou *de murs, de délimiter, limitation*, f. ‖ Paal, grens. *Borne, limite*, f. ‖ — aan een artikel eener voorwaarde, *restriction f. à un article d'un contrat.*
BEPERKT, bn. *Limité, restreint.*
BEPERKTHEID (zond. mv.), z. v. *État restreint*, m.
BEPIKKEN, zw. w. b. *Zie* BEPEKKEN.
BEPISSEN, zw. w. b. (bas.) *Pisser sur* ou *contre.* ‖ Zich —. *Se salir de son urine.*
BEPLAASTEREN, zw. w. b. *Zie* BEPLEISTEREN.
BEPLAASTERING, z. v. *Zie* BEPLEISTERING.
BEPLAKKEN, zw. w. b. *Coller.* ‖ (maç.) *Crépir.*
BEPLAKKER, z. m. *Colleur*, m. ‖ (maç.) *Celui qui crépit.*
BEPLAKKING, z. v. *Action f. de coller, collage*, m. ‖ (maç.) *Action de crépir.*
BEPLAKSEL, z. o. *Ce qu'on a collé sur qc.* ‖ (maç.) *Crépi*, m.
BEPLAKSTER, z. v. *Celle qui colle.*
BEPLANKEN, zw. w. b. *Planchéier, couvrir* ou *revêtir de planches.* ‖ Beschieten. *Boiser.*
BEPLANKING, z. v. Het beplanken. *Action f. de planchéier.* ‖ Planken. *Planches*, f. pl., *garniture de planches, boiserie*, f.
BEPLANTEN, zw. w. b. *Planter d'arbres.* ‖ (fig.) Met kanonnen —, *pourvoir* ou *garnir de canons.*
BEPLANTER, z. m. *Planteur*, m.
BEPLANTING, z. v. Het beplanten. *Action f. de planter, plantation*, f., *plantage*, m. ‖ Planten. *Plantes*, f. pl., *plant*, m.
BEPLEISTEREN, zw. w. b. (chir.) Met pleisters beleggen. *Couvrir d'emplâtres, appliquer* ou *mettre des emplâtres.* ‖ (maç.) *Crépir, plâtrer, enduire de plâtre, ravaler.* ‖ Eenen muur —, *crépir une muraille.* ‖ (fig.) Bewimpelen. *Pallier, cacher, colorer, déguiser, plâtrer.*
BEPLEISTERING, z. v. (chir.) Het bepleisteren. *Emplastration*, f. ‖ (maç.) *Crépissure*, f., *crépi*, m. ‖ (fig.) Bewimpeling. *Palliation*, f., *déguisement*, m.
BEPLEITBAAR, bn. *Plaidable.*
BEPLEITEN, zw. w. b. *Plaider.* ‖ Eene zaak —, *plaider une cause.* ‖ Behandelen, beraadslagen. *Discuter.*
BEPLEITING, z. v. Het bepleiten. *Action f. de plaider.* ‖ Pleidooi. *Plaidoyer*, m. ‖ Behandeling. *Discussion*, f.
BEPLEKKEN, zw. w. b. *Tacher.*
BEPLOEGBAAR, bn. *Arable, labourable.*
BEPLOEGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité f. de ce qui est arable* ou *labourable.*
BEPLOEGEN, zw. w. b. *Labourer avec la charrue, labourer.* ‖ Het land —, *labourer la terre.* ‖ (fig.) Het pekelveld —, *labourer la plaine liquide.*
BEPLOEGER, z. m. *Laboureur*, m.
BEPLOEGING, z. v. *Labour, labourage*, m.
BEPLUIMEN, zw. w. b. *Orner, garnir* ou *couvrir de plumes.*
BEPLUISD, bn. *Couvert d'épluchures.*
BEPLUIZEN, (*beploos, beplozen*,) st. w. b. *Éplucher.*
BEPOEDEREN, zw. w. b. *Poudrer.*
BEPOEIEREN, zw. w. b. *Zie* BEPOEDEREN.
BEPOTEN, zw. w. b. Met poten beplanten. *Planter.* ‖ Eenen vijver —, *empoissonner un étang.*
BEPOTING, z. v. *Action f. de planter, d'empoissonner.*
BEPRAATSTER, z. v. *Enjôleuse*, f.
BEPRATEN, zw. w. b. Overreden. *Persuader à, enjôler, pateliner, charlataner, amadouer.* ‖ Pratende behandelen. *Causer de, discuter.*
BEPRATER, z. m. *Enjôleur, patelineur*, m.
BEPRATING, z. v. *Action f. d'enjôler, de pateliner.* ‖ Aanrading. *Persuasion*, f. ‖ Behandeling. *Discussion*, f.
BEPROEFBAAR, bn. *Dont on peut faire l'essai.*
BEPROEFD, bn. *Éprouvé, reconnu.* ‖ —e eerlijkheid, *probité reconnue* ou *éprouvée*, f.
BEPROEFSTER, z. v. *Celle qui éprouve, qui essaie.*
BEPROEVEN, zw. w. b. *Éprouver, essayer, faire l'essai, expérimenter, tenter.* ‖ Iemand —, *éprouver qq.*
BEPROEVER, z. m. *Celui qui éprouve, qui essaie, essayeur, expérimentateur*, m.
BEPROEVING, z. v. *Épreuve*, f., *essai*, m. ‖ Zware —en doorstaan, *soutenir de rudes épreuves.* ‖ Verzoeking. *Tentation, sollicitation f. au mal.*
BEPUIST, bn. *Couvert de boutons, de pustules.*
BERAAD (zond. mv.), z. o. Overleg. *Délibération, consultation*, f. ‖ In — houden of nemen, *prendre du temps pour se résoudre.* ‖ Na rijp —, *après mûre délibération.* ‖ Besluit. *Résolution*, f. ‖ Voornemen. *Dessein, projet*, m.

Beraadslagen, zw. w. o. (met *hebben*). *Délibérer, concerter, consulter, discuter.* ‖ Over eene zaak —, *délibérer sur une affaire.* ‖ Zich —. *Délibérer.*
Beraadslagend, bn. *Délibérant, délibératif.* ‖ —e vergadering, *assemblée délibérante*, f.
Beraadslaging, z. v. *Délibération, consultation*, f.
Beraamster, z. v. *Celle qui projette.*
Beraden, bn. *Avisé, circonspect, prudent.* ‖ Beter —, *mieux avisé.* ‖ Wel — in iets zijn, *agir avec circonspection.*
Beraden (zich), (*beried, beraadde, beraden,*) st. w. *Délibérer sur.* ‖ Zich over iets —, *prendre qc. en délibération.* ‖ Zich weder —, *se raviser, changer d'avis* ou *de résolution.*
Beradenheid (zond. mv.), z. v. *Circonspection, prudence, réflexion*, f.
Beramen, zw. w. b. Ontwerpen. *Projeter, concerter.* ‖ Bepalen. *Arrêter, déterminer, fixer.* ‖ Middelen —, *prendre des mesures.* ‖ Een ontwerp —, *concerter un dessein.* ‖ Iemands ondergang —, *machiner la perte de qq.*
Beramer, z. m. *Celui qui projette, machinateur*, m.
Beraming, z. v. Het beramen. *Action* f. *de projeter, de concerter, d'arrêter.* ‖ — van iets kwaads, *machination*, f. ‖ Raming. *Supputation.* f. ‖ Het beraamde. *Plan, projet, dessein*, m.
Berapen, zw. w. b. (maç.) *Crépir, ravaler.*
Beraping, z. v. *Crépi*, m.
Berberis, z. v. (bot.) *Épine-vinette*, f.
Berberissestruik, z. m. (bot.) *Vinetier*, m.
Berberpaard, z. o. *Barbe, cheval* m. *de Barbarie.*
Berd, z. o. Plank. *Planche*, f., *ais*, m. ‖ Te —e brengen, *mettre sur le tapis, proposer, alléguer, citer, produire.*
Berdeken, z. o. *Petite planche, planchette*, f.
Berden, bn. *De planches.* ‖ — vloer, *plancher*, m.
Berecht, z. o. *Zie* **Bericht.**
Berechten, zw. w. b. Waren geven aan iemand voor zijn geld. *Servir.* ‖ De laatste kerkrechten toedienen. *Administrer.* ‖ Mijn vader is gisteren berecht, *mon père à été administré hier.* ‖ *Zie* **Berichten.**
Berechter, z. m. *Celui qui sert, qui administre* (*les sacrements à un malade.*)
Berechting, z. v. Het berechten van koopers. *Action* f. *de servir les chalands.* ‖ — van eenen zieke, *administration* f. *d'un malade.*
Berechtster, z. v. *Celle qui sert les chalands.*
Bereddelaar, z. m. *Celui qui arrange une affaire.*
Bereddelaarster, z. v. *Celle qui arrange une affaire.*
Beredderen, zw. w. b. *Arranger, conduire.* ‖ Eene zaak —, *arranger* ou *conduire une affaire.*
Beredderino, z. v. *Arrangement*, m., *conduite*, f.
Bereden, bn. — weg, *chemin battu*, m. ‖ Wel — paard, *cheval bien dressé*, m. ‖ — door de koorts, *attaqué de la fièvre.*
Beredeneeren, zw. w. b. *Raisonner, appliquer le raisonnement à, discuter.* ‖ Beredeneerde spraakleer, *grammaire raisonnée*, f. ‖ Beredeneerd verslag, *rapport motivé*, m.
Beregenen, zw. w. b. *Arroser par la pluie* ‖ Zich laten —, *se laisser mouiller de la pluie.* ‖ o. (met *zijn*). *Être mouillé de la pluie.*
Bereid, bn. Gereed. *Prêt.* ‖ Ten gebruike gereed gemaakt. *Apprêté, préparé.* ‖ — zijn tot iets, *être prêt* ou *disposé à qc.*
Bereiden, zw. w. b. Ten gebruike geschikt maken. *Préparer, apprêter.* ‖ Spijs —, *apprêter* ou *préparer des mets.* ‖ Leder —, *apprêter le cuir, corroyer.* ‖ Pennen —, *hollander des plumes.* ‖ Laken —, *apprêter des draps.* ‖ Zich tot iets —, *se préparer à qc.*
Bereider, z. m. *Celui qui prépare, qui apprête, apprêteur, dresseur*, m.
Bereiding, z. v. *Préparation*, f. ‖ — van stoffen, *apprêt* m. *d'étoffes.* ‖ — van spijzen, *assaisonnement* m. *de mets.*
Bereidingswijze, z. v. *Manière* f. *d'apprêter, apprêt*, m.
Bereids, bw. Reeds. *Déjà.*
Bereidsel, z. o. *Préparation*, f., *apprêt*, m.
Bereidster, z. v. *Celle qui prépare, qui apprête.*
Bereidvaardig, bn. *Zie* **Bereidwillig.**
Bereidvaardigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* **Bereidwilligheid.**
Bereidveerdig, enz. *Zie* **Bereidwillig**, enz.
Bereidwillig, bn. *Disposé à, prêt à, obligeant, officieux, serviable.* ‖ bw. *Zie* **Bereidwillig[lijk].**
Bereidwilligheid (zond. mv.), z. v. *Bonne volonté*, f., *empressement, zèle*, m., *complaisance*, f.
Bereidwillig[lijk], bw. *De bonne volonté, volontiers, avec empressement, de bon gré.*
Bereik (zond. mv.), z. o. *Portée, distance* f. *à laquelle on peut atteindre.* ‖ Dat is boven uw —, *cela n'est pas à votre portée.* ‖ Buiten het — van het geschut, *hors de la portée du canon.* ‖ (fig.) Dat is boven het — van mijn verstand, *c'est au-dessus de la portée de mon esprit.*
Bereiken, zw. w. b. *Atteindre, parvenir à.* ‖ De kogel heeft mij niet bereikt, *la balle ne m'a pas atteint.* ‖ Zijn oogmerk —, *atteindre son but.* ‖ De stad —, *arriver à la ville.* ‖ De haven —, *arriver au port.*
Bereiking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'atteindre.* ‖ Ter — van uw doel, *pour parvenir à votre but.*
Bereisd, bn. *Qui a beaucoup voyagé, qui a parcouru beaucoup de pays.*
Bereizen, zw. w. b. *Parcourir en voyageant, traverser.* ‖ Een land —, *parcourir un pays.* ‖ De jaarmarkten —, *fréquenter les foires.*
Berekenaar, z. m. *Calculateur*, m.
Berekenbaar, bn. *Calculable.*
Berekenen, zw. w. b. *Calculer, supputer, compter.* ‖ Waardeeren. *Évaluer, estimer.* ‖ In rekening brengen. *Porter en compte.* ‖ Voor iets berekend zijn, *être en état de faire qc.*
Berekening, z. v. Het berekenen. *Action* f. *de calculer, de supputer, d'estimer.* ‖ Rekening. *Calcul, compte, devis, état*, m., *estimation*, f.
Beren, zw. w. o. *Bareter, barrir.*
Berendans (-dansen), z. m. *Danse* f. *d'ours.*
Berenhuid, z. v. *Peau* f. *d'ours.* ‖ (prov.) Men mag de — niet verkoopen, eer de beer gevangen is, *il ne faut pas chômer les fêtes avant qu'elles soient venues.*
Berenjacht, z. v. *Chasse* f. *aux ours.*
Berenjong, z. o. *Ourson*, m.
Berenklauw, z. m. *Griffe* f. *d'ours.* ‖ (bot.) *Acanthe*, f.
Berenklauwblad (-en, -eren), z. o. (archit.) *Acanthe*, f.
Berenleder, **Berenleer** (zond. mv.), z. o. *Cuir* m. *d'ours, peau* f. *d'ours.*
Berenlederen, **Berenleeren**, bn. *De peau d'ours.*
Berenleider, z. m. *Meneur* m. *d'ours.*

Berenmuts, z. v. *Colback, bonnet* m. *à poil.*

Berennen, zw. w. b. (mar.) Insluiten. *Investir, bloquer, cerner, assiéger.* ‖ Eene stad —, *investir* ou *bloquer une ville.*

Berenner, z. m. *Celui qui investit, qui bloque, qui cerne, assiégeant*, m.

Berenning, z. v. *Investissement, blocus*, m.

Berenoor (-ooren), z. o. *Oreille* f. *d'ours.* ‖ (bot. *Auricule* f.

Berenpoot (-pooten), z. m. *Pied* m. *d'ours.*

Berenvangst, z. v. *Chasse* f. *aux ours.*

Berenvel, z. o. *Peau* f. *d'ours.*

Berenvet (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *d'ours.*

Berenvleesch (zond. mv.), z. o. *Chair* f. *d'ours.*

Berenwachter, z. m. (astron.) *Bouvier, bootès*, m.

Berenwang, z. v. *Joue* f. *d'ours.*

Berenten zw. w. b. *Grever d'une rente.*

Berg z. m. *Montagne*, f., *mont*, m. ‖ Steile —, *montagne escarpée.* ‖ Over — en dal, *par monts et par vaux.* ‖ De haren rezen hem te —e, *ses cheveux se dressèrent sur la tête.* ‖ (fig.) Van gouden —en droomen, *se mettre le bouton bien haut.* ‖ (fig.) Gouden —en beloven, *promettre monts et merveilles.* ‖ — van barmhartigheid, *mont-de piété, lombard*, m. ‖ (fig.) Zwarigheid. *Difficulté*, f., *obstacle*, m. ‖ Hij is dien — nog niet over, *il n'a pas encore surmonté cette difficulté, cet obstacle.*

Berg, z. m. Gesneden varken. *Cochon châtré*, m.

Berg, z. m. (agric.) Soort van schuur met beweegbare kap. *Toiture mobile* f. *sous laquelle on garde le foin, le blé.*

Bergaarde (zond. mv.), z. v. Oker. *Ocre*, f.

Bergachtig, bn. *Montagneux, montueux.* ‖ —land, *pays montagneux*, m. ‖ —e kust, *côte montueuse*, f.

Bergachtigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'un terrain montagneux.*

Bergader, z. v. *Veine métallique*, f.

Bergaf, bw. *En descendant.* ‖ — gaan, *descendre une montagne.*

Bergaluin (zond. mv), z. v. *Alun* m. *de roche.*

Bergamot, z. v. *Bergamote*, f.

Bergamotboom (-boomen), z. m. *Bergamotier*, m.

Bergamotolie (zond. mv.), z. v. *Essence* f. *de bergamote*

Bergamotpeer (-peren), z. v. *Zie* Bergamot.

Bergbeschrijver, z. m. *Orographe*, m.

Bergbeschrijving, z. v. *Orographie*, f.

Bergbewoner, z. m. *Montagnard*, m

Bergblauw (zond. mv.), z. o. *Bleu* m. *de montagne, ocre bleue*, f., *bleu* m. *d'outremer.*

Bergbok, z. m. *Bouc sauvage*, m.

Bergen, (*borg, geborgen*,) st. w. b. Wegleggen. *Serrer, enfermer.* ‖ Verbergen. *Cacher.* ‖ Geld —, *enfermer de l'argent.* ‖ Redden. *Sauver, conserver, mettre en sûreté.* ‖ Koopwaren —, *sauver des marchandises.* ‖ (mar.) Een zeil —, *amener une voile.*

Bergengte, z. v. *Col, défilé*, m.

Bergeppe (zond. mv.), z. v. (bot.) *Persil* m. *de montagne, épine blanche*, f.

Berger, z. m. *Celui qui serre, qui sauve, sauveur*, m.

Berggeel (zond. mv.), z. o. *Ocre*, f.

Berggeelachtig, bn. *D'ocre.*

Berggeest, z. m. *Farfadet, gnome*, m.

Berggeit, z. v. *Chamois*, m.

Berggeld (zond. mv.), z. o. (mar.) *Salvage*, m.

Bergglas (zond. mv.), z. o. *Cristal* m. *de roche.*

Berggod (-goden), z. m. *Dieu* m. *des montagnes.*

Berggodin, z. v. *Déesse des montagnes, oréade*, f.

Berggroen (zond. mv.), z. o. *Vert* m. *de montagne, chrysocolle, cendre verte*, f.

Berghaan, z. m. *Coq* m. *des montagnes* ou *de bruyère.*

Berghars (zond. mv.), z. v. *en* o. *Asphalte, bitume*, m.

Berghaven, z. v. *Port* m. *de sûreté.*

Berghoen (-ders, -deren), z. o. *Francolin, tétras*, m.

Berghol (-holen), z. o. *Antre*, m.

Berghut, z. v. *Cabane* f. *située sur une montagne.*

Berging (zond. mv.), z. v. (mar.) *Sauvetage*, m.

Bergje, z. o. *Monticule*, m., *colline*, f.

Bergkap z. v. (agric.) *Toiture mobile* f. *sous laquelle on garde le foin, le blé.*

Bergketen, z. v. *Chaîne* f. *de montagnes.*

Bergkloof (-kloven) z. v. *Ravin*, m.

Bergkraai, z. v. (h. n.) *Casse-noix*, m.

Bergkristal, z. o. *Cristal* m. *de roche.*

Bergkruin, z. v *Sommet* m. *d'une montagne.*

Berglieden, z m. mv. *Zie* Bergman.

Bergloon (zond. mv.), z o. (mar.) *Salvage*, m. (comm.) *Emmagasinage*, m.

Bergman (-lieden), z. m. *Montagnard*, m.

Bergmannetje, z. o. *Zie* Berggeest.

Bergmerel, z. v. *Grive chanteuse*, f.

Bergmuis, z. v. *Souris* f. *des montagnes.*

Bergmunt, z. v. (bot.) *Calament*, m.

Bergnimf (-nimfen), z. v. *Nymphe des montagnes, oréade*, f.

Bergop, bw. *En montant la montagne.* ‖ — gaan, *monter* ou *gravir une montagne.*

Bergpas, z. m. *Zie* Bergengte.

Bergpeper, z. v. *Caméade*, f.

Bergpeterselie, z. v. *Persil* m. *des montagnes.*

Bergplaats (-plaatsen), z. v *Lieu* m. *où l'on serre certains objets.* ‖ — voor koopwaren, *magasin*, m. ‖ (mar.) *Soute*, f.

Bergplant, z. v. *Plante* f. *des montagnes.*

Bergraaf, z. v. *Chocard*, m.

Bergrat, z. v. *Loir*, m., *marmotte*, f.

Bergrecht (zond. mv.), z. o. (mar.) *Salvage*, m.

Bergrood (zond. mv), z. o. *Cinabre*, m.

Bergroover, z. m. *Bandoulier*, m.

Bergrug, z. m. *Crête* f. *de montagne.*

Bergruit, z. v. (bot.) *Rue* f. *de montagne.*

Bergsalie, z. v. (bot.) *Mont-joli*, m.

Bergsken, z. o. *Zie* Bergje.

Bergslang, z. v. *Ophrie*, f.

Bergspits (-spitsen), z. v. *Pic, sommet* m. *d'une montagne.*

Bergspleet (-spleten), z. v. *Crevasse, fente* f. *de montagne.*

Bergster, z. v. *Celle qui serre, qui sauve qc.*

Bergstof, z. v. *Minéral, minerai*, m.

Bergstoffelijk, bn. *Métallique.*

Bergstofgroef, Bergstofgroeve, z. v. *Mine, minière*, f.

Bergstofkunde (zond. mv.), z. v. *Minéralogie*, f.

Bergstofkundig, bn. *Minéralogique.*

Bergstofkundige, z. m. *Minéralogiste*, m.

Bergstreek (-streken), z. v. *Région montagneuse*, f.

Bergstroom (-stroomen), z. m. *Torrent*, m.

Bergtop, z. m. *Sommet* m. ou *cime* f. *d'une montagne.*

Berguil, z. m. *Chouette*, f.

Bergvlas (zond. mv.), z. o. *Amiante*, m.

Bergvormig, bn. *Montueux.*

Bergwater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de roche.*

Bergwerk, z. o. *Mine, minière*, f.

Bergwerker, z. m. *Mineur*, m.
Bergwind, z. m. *Vent* m. *de montagne.*
Bergzout (zond. mv.), z. o. *Sel gemme, sel fossile* ou *minéral*, m.
Bericht, z. o. *Avis, rapport*, m., *relation, information, communication, annonce*, f. ‖ — geven, *donner avis, informer, avertir.* ‖ Schriftelijk —, *avis par écrit.* ‖ Rechterlijk —, *référé, rapport*, m ‖ (comm.) *Lettre* f. *d'avis.*
Berichten, zw. w. b. *Donner avis, informer, avertir, prévenir, instruire.* ‖ (comm.) Ik heb de eer u ontvangst te —, *j'ai l'honneur de vous accuser la réception de.*
Berichter, z. m. *Donneur d'avis, rapporteur*, m. ‖ (jurispr.) *Rapporteur, référendaire*, m.
Berichtgeefster, z. v. *Zie* Berichtster.
Berichtgever, z. m. *Zie* Berichter.
Berichtschrift, z. o. *Rapport*, m.
Berichtster, z. v. *Celle qui donne avis, qui fait rapport.*
Berieken, (*berook, beroken*,) st. w. b. *Flairer.*
Berijdbaar, bn. (man.) *Qu'on peut monter, qui est dressé.*
Berijden, (*bereed, bereden*,) st. w. b. *Monter.* ‖ Een paard —, *monter un cheval.* ‖ (prov.) Hij berijdt een slecht paard met die zaak, *il s'embarque dans une méchante affaire; il est mal à cheval.* ‖ (man.) Africhten. *Dresser.* ‖ Eenen weg —, *passer par un chemin à cheval* ou *en voiture.*
Berijder, z. m. *Écuyer, piqueur*, m
Berijdster, z. v. *Écuyère*, f.
Berijgen, (*bereeg, beregen*,) st. w. b. (mar.) *Surlier.*
Berijmen, zw. w. b. *Rimer, mettre en rimes.* ‖ Berijmde psalmen, *psaumes rimés*, m. pl.
Berijmer, z. m. *Rimeur*, m.
Berijming, z. v. Het berijmen. *Action* f. *de rimer.* ‖ Berijmd stuk. *Pièce* f. *mise en rimes.*
Berijmster, z. v. *Celle qui rime.*
Beril, z. m. Berilsteen. *Béryl*, m. ‖ o. Stof. *Béryl.*
Berilaarde (zond. mv.), z. v. *Glycine*, f.
Berilsteen (–steenen), z. m. *Zie* Beril.
Berimpelen, zw. w. b. *Rider.*
Berin, z. v. *Ourse*, f.
Beringen, zw. w. b. *Garnir d'un anneau.* ‖ (vétér.) *Infibuler, boucler.* ‖ (hydr.) *Entourer d'une digue circulaire.*
Beringing (zond. mv.), z. v. (vétér.) *Bouclement*, m , *infibulation.* ‖ (hydr) *Action* f. *d'entourer d'une digue circulaire.*
Berispelijk, bn. *Blâmable, répréhensible.* ‖ — bw. *D'une manière blâmable* ou *répréhensible.*
Berispelijkheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est blâmable* ou *répréhensible.*
Berispen, zw. w. b. *Blâmer, reprendre, censurer, réprimander, trouver à redire.* ‖ Beknorren. *Gronder, chapitrer.* ‖ (mar.) Een schip met een sein —, *flamber un vaisseau.*
Berisper, z. m. *Censeur, critique, improbateur*, m.
Berisping, z. v. Het berispen. *Action* f. *de blâmer, de reprendre, de censurer.* ‖ Woord van —, *censure, critique*, f., *blâme*, m.
Berispster, z. v. *Celle qui blâme, qui reprend, qui censure, qui critique.*
Berk, z. m. *Bouleau*, m.
Berkeboom (–boomen), z. m. *Zie* Berk.
Berkelaar, z. m. *Zie* Berk
Berkemeier, z. m. Tak van den berk. *Branche* f. *de bouleau.* ‖ Zekere beker. *Gobelet* m. *fait d'un tronçon de bouleau.*
Berken, bn. *De bouleau.*

Berkenbezem, z. m. *Balai* m. *de bouleau.*
Berkenbosch (–bosschen), z. o. *Boulaie, boulerаie*, f.
Berkenhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de bouleau.*
Berkenrijs, z. o. *Brin* m. *de bouleau.*
Berkenzwam, z. v. *Agaric* m. *de bouleau.*
Berkeroede, z. v. *Verge* f. *de bouleau.*
Berkhout, z. o. *Zie* Barkhout.
Berkoen, z. m. (mar.) *Épontille*, f. ‖ (archit.) *Étançon*, m.
Berkwortel, z. m. (bot.) *Tormentille*, f.
Berlijnsch-blauw (zond. mv.), z. o. *Bleu* m. *de Prusse.*
Berline, z. v. *Berline*, f.
Berm, z. m. *Berme*, f.
Bermhertig, enz. *Zie* Barmhartig, enz.
Bernage, z. v. (bot.) *Bourrache*, f.
Bernardijn, z. m. *Bernardin*, m.
Bernardijne, z. v. *Bernardine*, f.
Bernen, zw. w. b. *en* o. *Zie* Barnen en Branden.
Berning, z. v. *Zie* Barning.
Bernnetel, z. v. *Zie* Brandnetel.
Bernsteen, z. v. *Zie* Barnsteen.
Beroemd, bn. *Célèbre, illustre, renommé, glorieux, fameux.* ‖ — man, *homme célèbre.* ‖ Een der —ste mannen onzer eeuw, *une des illustrations de notre siècle.* ‖ — geslacht, *famille illustre*, f. ‖ —e tijdgenooten, *célébrités* f. pl. *du jour.* ‖ Zich — maken, *se rendre célèbre, s'illustrer.* ‖ bw. *Glorieusement.*
Beroemdheid (zond. mv.), z. v. *Celébrité, renommée, gloire*, f., *renom*, m.
Beroemen (zich), zw. w. wederk. *Se vanter, se glorifier.* ‖ Zich op iets —, *faire gloire* ou *se faire une gloire de qc.*
Beroemer, z. m. *Vanteur, vantard, fanfaron*, m.
Beroeming (zond. mv.), z. v. *Vanterie, jactance, vanité*, f.
Beroep, z. o. Beroeping tot een ambt. *Nomination* f. *à une charge.* ‖ Ambt. *Profession, charge*, f., *état*, m ‖ Ambacht. *Métier*, m ‖ (jur.) *Appel*, m. ‖ Hof van —, *cour d'appel.* ‖ — tegen machtmisbruik, *appel comme d'abus.* ‖ Een — op 't volk doen, *faire un appel au peuple.*
Beroepbaar, bn. *Qui peut être nommé à une charge.* ‖ (jurispr.) *Évocable.*
Beroepbaarheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui peut être appelé à une charge.*
Beroepelijk, bn. (jurispr.) *Évocable.*
Beroepen, (*beriep, beroepen*,) st. w. b. Zoo hard roepen, dat onze stem tot iemand reikt. *Crier assez haut pour se faire entendre de qq.* ‖ Doen bijeenkomen. *Convoquer.* ‖ De Kamers —, *convoquer les Chambres.* ‖ Uitdagen. *Provoquer, défier.* ‖ Tot een ambt —, *appeler à une charge, désigner pour quelque fonction.* ‖ Zich op iemand —, *s'en rapporter à qq., se réclamer de qq.* ‖ Zich op iets —, *s'en rapporter à qc., en appeler à qc.* ‖ Zich op eene hoogere rechtbank —, *appeler d'une sentence à un tribunal supérieur, interjeter appel.*
Beroeper, z. m (jurispr.) *Appelant*, m.
Beroeping, z. v. Bijeenroeping. *Convocation.* ‖ Benoeming. *Nomination*, f. ‖ — op hoogere rechtbank, *appel*, m.
Beroepsbezigheid (–heden), z. v. *Occupation* f. *d'une charge, d'une profession.*
Beroepsbrief, z. m. *Lettre de nomination, patente*, f.
Beroepshalve, bw. *À cause de sa profession, de ses fonctions, de son état.*
Beroepsplicht, z. m. *Devoir* m. *imposé par une charge.*

Beroepster, z. v. (jurispr.) *Appelante*, f.
Beroerd, bn. Door eene beroerte verlamd. *Paralysé*, *perclus*, *paralytique*. ‖ Ontsteld. *Troublé*, *ému*. ‖ Onklaar. *Trouble*. ‖ (triv.) Ellendig. *Misérable*, *pitoyable*. ‖ —e kerel, *mauvais drôle*. ‖ bw. (triv.) *Misérablement*, *pitoyablement*.
Beroerdeling, z. m. (triv.) *Misérable*, m.
Beroerder, z. m. Onruststoker. *Perturbateur*, m.
Beroerdheid, z. v. *Zie* Beroerte.
Beroeren, zw. w. b. Aanraken. *Toucher*. ‖ Verlammen. *Paralyser*, *frapper de paralysie*. ‖ Ontstellen. *Alarmer*, *inquiéter*, *troubler*. ‖ Eenen Staat —, *exciter des troubles dans un État*. ‖ Bewegen. *Mouvoir*. ‖ Onklaar maken. *Troubler*. ‖ Het water eener beek —, *troubler l'eau d'un ruisseau*. ‖ Kwellen. *Tourmenter*.
Beroering, z. v. Het aanraken. *Action* f. *de toucher*. ‖ Ontsteltenis. *Trouble*, m., *émotion*, *alarme*, f. ‖ Beweging. *Mouvement*, m. ‖ Kwelling. *Tourment*, m.
Beroerster, z. v. Onruststookster. *Perturbatrice*, f.
Beroerte, z. v. Geraaktheid. *Paralysie*, *apoplexie*, *attaque* f. *d'apoplexie*. ‖ Eene — krijgen, *être frappé d'apoplexie*. ‖ Rustverstoring. *Tumulte*, m., *troubles*, *désordres*, m. pl., *émeute*, *sédition*, f. ‖ De —n stillen, *calmer* ou *apaiser les troubles*. ‖ Raad van —, *conseil* m. *des troubles*.
Beroesten zw. w. o. (met *zijn*). *Se rouiller*, *s'enrouiller*, *se couvrir de rouille*.
Beroesting (zond. mv.), z. v. *Rouille*, *rouillure*, f.
Berokkenaar, z. m. *Machinateur*, *moteur* m. *cause*, f.
Berokkenaarster, z. v. *Celle qui machine*, *qui trame*, *cause*, f.
Berokkenen, zw. w. b. (fig.) *Tramer*, *causer qc. de mal*, *machiner*. ‖ Iemand veel moeite —, *donner du fil à retordre à qq*. ‖ Iemands ondergang —, *machiner la perte de qq*. ‖ Eenen twist —, *susciter une querelle*.
Berokkening (zond. mv.), z. v. *Machination*, f.
Beroofster, z. v. *Spoliatrice*, f.
Berooid, bn. Verarmd. *Appauvri*, *pauvre*, *indigent*, *nécessiteux*. ‖ Iemand kaal en — maken, *mettre qq. à sec*, *appauvrir qq*. ‖ Ontsteld. *Troublé*, *confus*. ‖ bw. *Pauvrement*.
Berooidheid (zond. mv.), z. v. *Indigence*, *pauvreté*, f.
Berooken, zw. w. b. *Fumer*, *enfumer*, *exposer à la fumée*. ‖ (méd.) *Fumiger*. ‖ Met welriekende dingen —, *parfumer*.
Berooker, z. m. *Fumigateur*, m.
Berooking, z. v. *Fumigation*, f., *fumage*, m.
Berooven, zw. w. b. Ontnemen. *Dépouiller*, *ôter*, *priver*, *ravir*, *dénuer*. ‖ Stelen. *Voler*. ‖ Eene kerk —, *piller une église*. ‖ Iemand op den openbaren weg —, *dévaliser qq*. ‖ Iemand van zijne goederen —, *dépouiller qq. de ses biens*. ‖ Iemand van het leven —, *ôter la vie à qq*. ‖ Van zijne zinnen beroofd zijn, *avoir perdu l'esprit*.
Beroover, z. m. *Voleur*, *spoliateur*, m. ‖ — der staatskas, *déprédateur*, m.
Berooving, z. v. *Dépouillement*, *vol*, m., *privation*, *déprédation*, f., *détroussement*, *pillage*, m. ‖ — van eer, *diffamation*, f.
Berouw (zond. mv), z. o. *Repentir*, *regret*, m. ‖ Akte van —, *acte* m. *de contrition*. ‖ Onvolmaakt —, *attrition*, f. ‖ — over iets hebben, *se repentir* ou *avoir regret de qc*.
Berouwen, zw. w. b. *Avoir regret*, *se repentir*, *avoir du repentir* (*de*). ‖ o. (met *hebben*). Die daad berouwt hem, *il se repent de cette action*. ‖ onpers. Het zal u —, *vous vous en repentirez*.
Berouwhebbend, bn. *Repentant*, *contrit*. ‖ — zondaar, *pécheur repentant*, m.
Berrie, z. v. *Brancard*, m., *civière*, f., *bard*, m. ‖ — van een stoomtuig, *châssis* m. *d'une locomotive*.
Berrieboom (–boomen), z. m. *Limon*, m.
Berriedrager, z. m. *Bardeur*, *brancardier*, m.
Berst, z. v. *Zie* Barst.
Bersten, (*borst* of *berstte*, *geborsten*). *Zie* Barsten.
Bertram, z. v., **Bertramkruid**, z o., **Bertramwortel**, z. m. (bot.) *Pyrèthre*, m.
Berucht, bn. *Fameux*, *malfamé*, *diffamé*, *décrié*. ‖ Een —e dief, *un fameux voleur*. ‖ Zich — maken, *se faire connaître par quelque mauvaise action*.
Beruchtheid (zond. mv.), z. v. *Renom*, m , *mauvaise réputation*, f.
Beruiken, (*berook*, *beroken*,) st. w. b. *Flairer*, *sentir*.
Beruiking, z. v. *Action* f. *de flairer*, *de sentir*.
Berusten, zw. w. o. (met *hebben*). In rust zijn. *Reposer*, *être en repos*. ‖ In bewaring liggen, *être déposé*, *être confié à la garde de qq*. ‖ Dit handschrift berust in de koninklijke bibliotheek, *ce manuscrit se trouve à la bibliothèque royale*. ‖ Eene zaak laten —, *laisser une affaire dans le même état*. ‖ Op iemands beloften —, *se reposer sur les promesses de qq*. ‖ Op Gods bescherming —, *se reposer sur la protection de Dieu*. ‖ Eene zaak op iemand laten —, *se reposer sur qq. de quelque affaire*. ‖ Wij zullen het daarbij laten —, *nous en resterons là*, *nous en demeurerons là*. ‖ In iets —, *acquiescer à qc.*, *se contenter de qc*. ‖ In een vonnis —, *acquiescer à un jugement*. ‖ In iemands raad —, *acquiescer au conseil de qq*.
Berusting (zond. mv.), z. v. *Dépôt*, m. ‖ Vertrouwen. *Confiance*, f. ‖ — op God, *confiance en Dieu*.
Bes, z. v. Bezie. *Baie*, *graine*, f.
Bes, z. v. Oude vrouw. *Vieille femme*, *vieille*, f. ‖ Tandelooze —, *vieille édentée*.
Besachtig, bn. *Bacciforme*, *en forme de baie*.
Beschaafbaar, bn. *Civilisable*.
Beschaafd, bn. Glad. *Uni*, *poli*. ‖ (fig.) Beleefd. *Civilisé*, *honnête*, *policé*, *poli*. ‖ Een — man, *un homme poli*, m. ‖ —e stijl, *style poli*, m. ‖ Sierlijk. *Élégant*. ‖ bw. *Zie* Beschaafd[elijk].
Beschaafd[elijk], bw. *Poliment*, *civilement*, *honnêtement*.
Beschaafdheid (zond. mv.), z. v. *Politesse*, *civilité*, *urbanité*, f. ‖ Beschaving. *Civilisation*, f.
Beschaamd, bn. Verlegen. *Honteux*, *confus*, *confondu*, *embarrassé*, *déconcerté*, *timide*. ‖ — maken, *confondre*, *rendre honteux* ou *confus*, *faire rougir*. ‖ — worden, *avoir honte*, *rougir*. ‖ bw. *Zie* Beschaamd[elijk].
Beschaamd[elijk], bw. *Avec confusion*, *timidement*, *d'une manière embarrassée*.
Beschaamdheid (zond. mv.), z. v. *Honte*, *timidité*, *confusion*, f.
Beschaarder, z. m. *Celui qui dérobe en cachette*, *escamoteur*, *voleur*, *filou*, m.
Beschaarster, z. v. *Celle qui dérobe en cachette*, *qui escamote*, *voleuse*, f.
*Beschaden, zw. w. b. *Zie* Beschadigen.
Beschadigen, zw. w. b. *Endommager*, *causer du dommage*, *détériorer*, *gâter*, *dégrader*. ‖ Beschadigde koopwaren, *marchandises avariées*, f. pl.

BESCHADIGER, z. m. *Celui qui endommage, qui gâte.*

BESCHADIGING, z. v. *Endommagement, dommage, tort, préjudice,* m., *dégradation,* f.

BESCHADIGSTER, z. v. *Celle qui endommage, qui gâte.*

BESCHADUWEN, zw. w. b. *Ombrager.* ‖ De eikenboomen — zijn huis, *les chênes ombragent sa maison.*

BESCHADUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ombrager.* ‖ Lommer. *Ombrage,* m., *ombre,* f.

BESCHAMEN, zw. w. b. *Faire honte, rendre honteux* ou *confus, faire rougir.*

BESCHAMING (zond. mv.), z. v. *Honte, confusion, humiliation,* f.

BESCHAMPEN, zw. w. b. *Zie* BESCHIMPEN.

BESCHANSEN, zw. w. b. *Enclore* ou *couvrir de retranchements.* ‖ Zich —. *Se retrancher.*

BESCHANSING, z. v. *Retranchement,* m., *fortification,* f.

BESCHAREN, zw. w. b. *Dérober* ou *voler en cachette, escamoter.*

BESCHARING, z. v. *Action* f. *d'escamoter, de voler en cachette, vol, larcin,* m.

BESCHAVEN, zw. w. b. Met eene schaaf glad maken. *Raboter, rendre uni en rabotant.* ‖ (fig.) Overzien. *Polir, corriger, perfectionner, retoucher, limer, raboter.* ‖ Beleefd maken. *Civiliser, polir.* ‖ De volken —, *civiliser les peuples.* ‖ Beschavend, *civilisateur.*

BESCHAVER, z. m. (fig.) Verbeteraar. *Celui qui polit.* ‖ (fig.) Die beschaafd maakt. *Civilisateur,* m.

BESCHAVING, z. v. Het beschaven. *Action* f. *de raboter.* ‖ (fig.) Beleefdheid. *Politesse,* f. ‖ (fig.) Beschaafdheid. *Civilisation,* f.

BESCHEED, enz. *Zie* BESCHEID, enz.

BESCHEID, z. o. Bericht. *Avis, rapport,* m., *nouvelle,* f. ‖ Antwoord. *Réponse,* f. ‖ — geven, *répondre.* ‖ Iemand kwaad — geven, *répondre malhonnêtement à qq.* ‖ — doen, *faire raison (en buvant).* ‖ (fam.) 't Heeft zijn —, *c'est comme il faut.* ‖ Bewijsstuk. *Document, titre,* m., *pièce,* f. ‖ Rechterlijk —, *décision,* f, *arrêt,* m.

BESCHEIDEN, bn. Ingetogen. *Discret, modeste, réservé.* ‖ Bepaald. *Déterminé fixé, réglé.* ‖ — deel, *portion congrue,* f. ‖ Billijk. *Raisonnable.* ‖ Beleefd, minzaam. *Honnête, aimable.* ‖ Inschikkelijk. *Accommodant.* ‖ Voorzichtig. *Prudent.* ‖ bw. *Zie* BESCHEIDEN[LIJK].

BESCHEIDEN (*bescheidde, bescheiden,*) st. w. b. Bepalen. *Déterminer, fixer.* ‖ Aanwijzen. *Assigner.* ‖ Hij heeft mij tegen dezen avond te zijnen huize —, *il m'a mandé chez lui pour ce soir.* ‖ Eenen tijd —, *fixer* ou *assigner un terme.* ‖ Besluiten. *Arrêter.* ‖ Antwoorden. *Répondre.*

BESCHEIDENHEID (zond. mv.), z. v. *Discrétion, modestie,* f. ‖ Voorzichtigheid. *Prudence,* f.

BESCHEIDEN[LIJK], bw. *Discrètement, modestement, prudemment.*

BESCHEIDING, z. v. *Détermination, assignation,* f.

BESCHELDEN, (*beschold, bescholden,*) st. w. b. *Gronder, réprimander.*

BESCHEMEREN, zw. w. b. *Éclairer d'une faible lueur.*

BESCHENKEN, (*beschonk, beschonken,*) st. w. b. Te drinken geven. *Donner à boire.* ‖ Dronken maken. *Enivrer.* ‖ Beschonken, *ivre.* ‖ Begiftigen. *Faire présent, donner, gratifier.*

BESCHEREN, (*beschoor, beschoren,*) st. w. b. Rondom afscheren. *Tondre, raser.*

BESCHEREN, (*beschoor, beschoren,*) zw. w. b. Toedeelen. *Donner en partage, réserver.* ‖ Dat ongeluk was mij beschoren, *ce malheur m'était réservé.* ‖ Beschikken *Ordonner, disposer.*

BESCHERING (zond. mv.), z. v. Het rondom afscheren. *Tonte,* f. ‖ Beschikking. *Ordonnance, disposition,* f.

BESCHERMBEELD, z. o. *Palladium,* m.

BESCHERMELING, z. m. en v. *Protégé,* m.; *protégée,* f. ‖ (antiq.) *Client,* m.; *cliente,* f.

BESCHERMEN, zw. w. b. *Protéger, abriter, mettre à l'abri, défendre, garantir.* ‖ Deze lindeboom beschermt het huis tegen de hitte, *ce tilleul garantit la maison de la chaleur.* ‖ (fig.) *Défendre, protéger, sauvegarder, garantir.*

BESCHERMEND, bn. *Protecteur, tutélaire, conservatoire, conservateur, défensif.*

BESCHERMENGEL, z. m *Ange tutélaire,* m.

BESCHERMER, z. m. *Protecteur, défenseur, patron,* m. ‖ (poét.) *Bouclier,* m., *égide,* f.

BESCHERMGEEST, z. m. *Génie tutélaire,* m.

BESCHERMGOD (-GODEN), z. m. *Dieu tutélaire,* m.

BESCHERMGODIN, z. v. *Déesse tutélaire,* f.

BESCHERMHEER (-HEEREN), z. m. *Protecteur, défenseur, patron,* m.

BESCHERMHEILIGE, z. m. en v. *Patron,* m.; *patronne,* f.

BESCHERMING (zond. mv.), z. v. *Protection, défense, sauvegarde, garantie,* f. ‖ Tot — dienen, *garantir, préserver (de).* ‖ Onder zijne — nemen, *prendre sous sa protection.*

BESCHERMOVEN, z. m. *Fourneau préservateur,* m.

BESCHERMSTER, z. v. *Protectrice, patronne,* f.

BESCHERMVROUW, z. v. *Zie* BESCHERMSTER.

BESCHERMWAL, z. m. (fortif.) *Contre-garde,* f.

BESCHERMWAPENEN, z. o. mv. *Armes défensives,* f. pl.

BESCHIETEN, (*beschoot, beschoten,*) st. w. b. Op iets schieten. *Tirer sur, canonner.* ‖ Een schip —, *canonner un vaisseau.* ‖ Met bommen —, *bombarder.* ‖ Eene stad —, *bombarder une ville.* ‖ Door schieten beproeven. *Essayer une arme à feu.* ‖ Een geweer —, *essayer un fusil.* ‖ Al schietend bereiken. *Atteindre avec un coup de feu.* ‖ (fig.) Zijn doel —, *atteindre son but, réussir.* ‖ Ter eer van iemand schieten. *Tirer en l'honneur de qq.*

BESCHIETEN, (*beschoot, beschoten,*) st. w. b. Met planken bekleeden. *Lambrisser, boiser, planchéier.* ‖ Sluiten. *Fermer.* ‖ o. (met *zijn*). Vorderen. *Avancer, faire des progrès.* ‖ Toegaan, zich sluiten. *Se fermer.* ‖ Zijne oogen — van slaap, *ses yeux se ferment de sommeil.*

BESCHIETING (zond. mv.), z. v. Het beschieten met vuurwapens. *Action* f. *de tirer.* ‖ — met kanons, *canonnade,* f. ‖ — met bommen, *bombardement,* m.

BESCHIETING, z. v. (const.) *Lambrissage, boisage,* m ‖ Beschotwerk. *Lambris,* m., *boiserie,* f.

BESCHIJNEN, (*bescheen, beschenen,*) st. w. b. *Éclairer, illuminer.*

BESCHIJNING (zond. mv.), z. v. *Action d'éclairer, d'illuminer, illumination,* f.

BESCHIJTEN, (*bescheet, bescheten,*) st. w. b. (bas.) *Embrener.* ‖ (bas.) Foppen. *Duper, tromper.*

BESCHIJTER, z. m. (bas.) *Celui qui embrène.* ‖ (bas.) Bedrieger. *Trompeur,* m.

BESCHIJTSTER, z. v. (bas.) *Celle qui embrène.* ‖ (bas.) Bedriegster. *Trompeuse,* f.

BESCHIK (zond. mv.), z. o. *Direction, disposition,* f., *arrangement,* m. ‖ Lot. *Sort,* m.

BESCHIKAL, z. m. *Factoton, factotum,* m.

BESCHIKBAAR, bn. *Disponible.*
BESCHIKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Disponibilité, f.*
BESCHIKKEN, zw. w. b. Bezorgen, toezenden. *Fournir, procurer, envoyer, adresser.* ‖ Schikken. *Disposer, ordonner, arranger.* ‖ Zijne zaken —, *arranger ses affaires.* ‖ Verrichten. *Faire.* ‖ Over iemand *of* iets —, *disposer de qq.* ou *de qc.* ‖ Beschik over mij, *disposez de moi.*
BESCHIKKER, z. m. Die iets toezendt. *Destinateur,* m. ‖ Die over iets beschikt. *Celui qui dispose.* ‖ Die iets in orde brengt. *Celui qui arrange.* ‖ Bestuurder. *Directeur, administrateur,* m. ‖ (jur.) *Disposant,* m.
BESCHIKKING, z. v. *Disposition, direction,* f. ‖ Iets tot iemands — stellen, *mettre qc. à la disposition de qq.* ‖ Ordening. *Arrangement,* m.
BESCHIKSTER, z. v. Die iets toezendt. *Destinatrice,* f. ‖ Die over iets beschikt. *Celle qui dispose.* ‖ (jur.) *Disposante,* f. ‖ Die iets in orde brengt. *Celle qui arrange.* ‖ Bestuurster. *Directrice, gouvernante,* f.
BESCHILDEREN, zw. w. b. *Peindre, couvrir* ou *orner de peintures.*
BESCHILDERING (zond. mv.), z. v. *Action de peindre, peinture,* f.
BESCHIMMELBAAR, bn. *Sujet à moisir.*
BESCHIMMELDHEID (zond. mv.), z. v. *Moisi, état* m. *d'une chose moisie.* ‖ (fam.) Verlegenheid. *Embarras,* m.
BESCHIMMELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Moisir, se moisir, chancir.* ‖ Doen —, *moisir, causer la moisissure.* ‖ Beschimmeld brood, *pain moisi,* m. ‖ (fam.) Beschimmeld. *Embarrassé, confus.*
BESCHIMMELING, z. v. *Moisissure, chancissure,* f., *moisi,* m.
BESCHIMPEN, zw. w. b. *Railler, se moquer (de), injurier, outrager, insulter, vilipender, brocarder, bafouer.*
BESCHIMPER, z. m. *Qui injurie, qui outrage, insulteur, moqueur, railleur,* m.
BESCHIMPING, z. v. *Raillerie, moquerie, risée, dérision, insulte,* f., *affront, outrage,* m. ‖ Eene — verkroppen, *avaler un affront.*
BESCHIMPSTER, z. v. *Moqueuse, railleuse,* f.
BESCHONKEN, bn. Dronken. *Ivre, pris de boisson, soûl.*
BESCHONKENHEID, z. v. *Ivresse,* f., *enivrement,* m.
BESCHOOIEN, zw. w. b. *Mendier.*
BESCHOREN, bn. *Destiné, réservé.*
BESCHOT, z. o. Afscheidsel. *Cloison, séparation,* f. ‖ (mar.) *Bardis,* m. ‖ Paneelwerk. *Boiserie,* f., *lambris,* m.
BESCHOT, z. o. (agric.) Opbrengst. *Produit,* m., *récolte, moisson,* f.
BESCHOTHOUT (zond. mv.), z. o. *Boisage,* m.
BESCHOTWERK (zond. mv.), z. o. *Cloisonnage, boisage,* m.
BESCHOUWELIJK, bn. *Contemplatif, spéculatif.*
BESCHOUWEN, zw. w. b. *Contempler, regarder, observer, considérer, voir, envisager.* ‖ (fig.) Op de keper —, *regarder de près.* ‖ (fig.) Oordeelen. *Juger.*
BESCHOUWEND, bn. *Contemplatif, spéculatif, observateur.* ‖ Theoretisch. *Théorique.*
BESCHOUWENSWAARDIG, bn. *Digne d'être contemplé, d'être regardé.*
BESCHOUWER, z. m. *Contemplateur, spectateur, observateur,* m.
BESCHOUWING, z. v. *Contemplation, inspection, observation, considération,* f. ‖ Meening. *Jugement,* m., *opinion,* f.
BESCHOUWSTER, z. v. *Contemplatrice, spectatrice, observatrice,* f.

BESCHREIELIJK, bn. *Déplorable.* ‖ bw. *Déplorablement.*
BESCHREIEN, bw. *Déplorer, pleurer.* ‖ Iemands dood —, *déplorer la mort de qq.*
BESCHREIENSWAARDIG, bn. *Déplorable.*
BESCHREIENSWEERDIG, bn. *Zie* BESCHREIENSWAARDIG.
BESCHREIING (zond. mv.), z v. *Action* f. *de déplorer, de pleurer.*
BESCHRIJDEN, (*beschreed, beschreden,*) st. w. b. *Se mettre à califourchon* ou *jambe deçà, jambe delà sur qc.* ‖ Een paard —, *monter un cheval.* ‖ Overschrijden. *Franchir, passer, enjamber.* ‖ Eene gracht —, *enjamber un fossé.*
BESCHRIJFLIJK, bn. *Exprimable, définissable.*
BESCHRIJVEN, (*beschreef, beschreven,*) st. w. b. Op iets schrijven. *Écrire sur.* ‖ Vol schrijven. *Remplir d'écritures.* ‖ In geschrift stellen. *Écrire, mettre par écrit.* ‖ Teekenen. *Décrire, tracer.* ‖ Eenen zeeslag —, *décrire un combat naval.* ‖ Eene plant —, *décrire une plante.* ‖ Eene zaak duidelijk —, *décrire clairement une chose.* ‖ Omstandig —, *détailler.* ‖ Eenen moordenaar —, *signaler un assassin.* ‖ Dagvaarden. *Convoquer, citer.* ‖ (géom.) *Décrire, tracer, marquer, former.* ‖ Eene kromme lijn —, *décrire une courbe.* ‖ Eenen driehoek in eenen cirkel —, *inscrire un triangle dans un cercle.* ‖ (hist.) Beschreven vaders, *pères conscrits,* m. pl. ‖ Bepalen. *Définir.*
BESCHRIJVEND, bn. *Descriptif.* ‖ —e poëzie, *poésie descriptive,* f. ‖ —e meetkunde, *géométrie descriptive,* f. ‖ —e ontleedkunde, *anatomie descriptive,* f.
BESCHRIJVER, z. m. *Descripteur,* m. ‖ Schrijver. *Auteur,* m. ‖ — der wereld, *cosmographe,* m.
BESCHRIJVING, z. v. *Description,* f. ‖ Bericht. *Relation,* f. ‖ — der aarde, *géographie,* f. ‖ — der wereld, *cosmographie,* f. ‖ — der zee, *hydrographie,* f. ‖ Afschildering. *Peinture,* f. ‖ — eens diefs, *signalement* m. *d'un voleur.* ‖ — eener vergadering, *convocation* f. *d'une assemblée.* ‖ — eener kerkvergadering, *indiction,* f. ‖ Bepaling. *Définition,* f.
BESCHROBBEN, zw. w. b. (fam.) *Rabrouer, réprimander rudement.*
BESCHROOMD, bn. *Timide, craintif.* ‖ bw. *Timidement, avec crainte.*
BESCHROOMD[ELIJK], bw. *Zie* BESCHROOMD.
BESCHROOMDHEID (zond. mv.), z. v. *Timidité, crainte,* f.
BESCHUIT, z. v. *Biscuit,* m.
BESCHUITBAKKER, z. m. *Boulanger* m. *qui fait du biscuit.*
BESCHUITDEEG (zond. mv.), z. o. *Pâte* f. *à biscuit.*
BESCHUITJE, z. o. *Petit biscuit,* m.
BESCHUITPAP, z. v. *Bouillie* f. *au biscuit.*
BESCHUITTROMMEL, z. v. *Boîte* f. *à biscuit.*
BESCHULDIGBAAR, bn. *Accusable, incriminable.*
BESCHULDIGDE, z. m. en v. *Accusé, prévenu, inculpé,* m., *accusée, inculpée,* f.
BESCHULDIGEN, zw. w. b. *Accuser, inculper, incriminer.* ‖ Iemand van diefstal —, *accuser qq. de vol.* ‖ Berispen. *Blâmer, critiquer.*
BESCHULDIGEND, bn. *Accusateur.* ‖ (jur.) *Accusatoire.*
BESCHULDIGER, z. m. *Accusateur,* m.
BESCHULDIGING, z. v. *Accusation, imputation, inculpation, incrimination, charge,* f.
BESCHULDIGSTER, z. v. *Accusatrice,* f.
BESCHUT, z. o. *Zie* BESCHUTSEL.
BESCHUTBAAR, bn. *Défendable.*

Beschutband, z. m. (chir.) *Défensif*, m.
Beschutpleister, z. v. (chir.) *Défensif*, m.
Beschutsel, z. o. *Abri*, m., *défense*, f.
Beschutsheer (-heeren), z. m. *Zie* Beschutter.
Beschutster, z. v. *Protectrice*, *patronne*, f.
Beschutsvrouw, z. v. *Zie* Beschutster.
Beschutten, zw. w. b. *Mettre à couvert* ou *à l'abri*, *abriter*, *défendre*.
Beschutter, z. m. *Protecteur*, *patron*, *défenseur*, m. ‖ Jachthond. *Chien* m. *de chasse qui défend le gibier tué*.
Beschutting, z. v. *Abri*, m., *protection*, *défense*, *garde*, *sauvegarde*, f. ‖ (mar.) *Bardis*, m.
Besdragend, bn. *Baccifère*.
Besef (zond. mv.), z. o. Begrip. *Conception*, *notion*, *idée*, f. ‖ Bewustheid. *Connaissance*, *conscience*, f., *sentiment interne*, m.
Beseffeloos, bn. *Privé de sentiment*, *de connaissance*.
Beseffeloosheid (zond. mv.), z. v. *Privation* f. *de sentiment*, *de connaissance*.
Beseffelijk, bn. *Concevable*, *compréhensible*.
Beseffen, zw. w. b. Begrijpen. *Comprendre*, *concevoir*, *avoir une notion de*.
Beseffing (zond. mv.), z. v. *Action de comprendre*, *de concevoir*, *conception*, f.
Besingelen, zw. w. b. *Zie* Omsingelen.
Besingeling (zond. mv.), z. v. *Zie* Omsingeling.
Besje, z. o. *Petite baie*, *petite graine*, f.
Besje, z. o. *Zie* Bestje.
Beslaan, (*besloeg*, *beslagen*,) st. w. b. *Attacher* ou *appliquer à coups de marteau*, *embattre*. ‖ Met ijzer —, *ferrer*, *couvrir* ou *garnir de fer*. ‖ Met koper —, *garnir de cuivre*. ‖ Met zilver —, *couvrir* ou *garnir d'argent*. ‖ De paarden —, *ferrer les chevaux*. ‖ Een paard scherp —, *ferrer un cheval à glace*. ‖ Een rijgsnoer —, *ferrer un lacet*. ‖ (prov.) Beslagen ten ijs komen, *être ferré à glace* ‖ (mar.) De zeilen —, *ferler les voiles*. ‖ Een rad —, *embattre une roue*. ‖ Innemen, vervullen. *Occuper*, *remplir*. ‖ Plaats —, *occuper* ou *tenir de la place*. ‖ In beslag nemen. *Saisir*. ‖ Koopwaren —, *saisir des marchandises*. ‖ In de boete —, *mettre à l'amende*. ‖ Mengen. *Gâcher*, *détremper*, *délayer*. ‖ Meel —, *détremper de la farine*. ‖ Kalk —, *gâcher de la chaux*, *du mortier*. ‖ o. (met *zijn*). Slagen. *Réussir*. ‖ Met damp of vochtigheid bedekt worden. *Se ternir* ou *s'obcurcir par la vapeur* ou *par l'humidité*. ‖ Beschimmelen. *Se moisir*.
Beslabben, zw. w. b. *Zie* Beslabberen.
Beslabberaar, z. m. *Celui qui se salit en mangeant* ou *en buvant*.
Beslabberen, zw. w. b. *Salir en mangeant* ou *en buvant*. ‖ Zich —. *Se salir en mangeant* ou *en buvant*.
Beslabbering, Beslabbing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se salir en mangeant* ou *en buvant*.
Beslag (zond. mv.), z. o. *Garniture en métal*, *armature*, f., *embatage*, m. ‖ — van goud, *garniture d'or*. ‖ IJzeren —, *garniture de fer*, *ferrure*, f. ‖ — der paarden, *ferrure des chevaux*. ‖ — eener deur, *penture*, *ferrure* f. *d'une porte*. ‖ — eens bloks, *ferrure d'une poulie*. ‖ — van eenen veter of nestel, *ferret*, m. ‖ — aan de hoeken eens boeks, *coins* m. pl. *d'un livre*. ‖ — van meel, *pâte*, *farine détrempée*, f. ‖ — van kalk en zand, *mortier*, m. ‖ Het aanhouden van goederen. *Saisie*, *mainmise*, f., *séquestre*, m., *confiscation*. ‖ In — nemen, *saisir*, *arrêter*. ‖ (mar.) In — nemen, *mettre l'embargo sur*. ‖ Omslag. *Embarras*, m. ‖ — maken, *faire de l'embarras*. ‖ Uitslag. *Issue*, *réussite*, f. ‖ Zijn — krijgen, *se terminer*, *s'exécuter*. ‖ Die zaak heeft haar — gekregen, *cette affaire est terminée*. ‖ Beswalking. *Ternissure*, f. ‖ Beschimmeling. *Moisissure*, f.
Beslagband, z. m. (mar.) *Ferlage*, *raban* m. *de ferlage*.
Beslagene, z. m. *Saisi*, m.
Beslaglegger, z. m. *Saisissant*, m.
Beslaglegging, z. v. *Saisie*, *saisie-arrêt*, f., *séquestre*, m. ‖ (mar.) *Embargo*, m.
Beslaglijn, z. v. *Corde*, f., *lien*, m. ‖ (mar.) *Garcette*, f.
Beslagopheffing, z. v. *Mainlevée*, f.
Beslagput, z. m. (maréch.) *Embattoir*, m.
Beslagring, z. m. *Virole*, f.
Beslagseizing (-zings), z. v. (mar.) *Garcette* f. *de ferlage*, *raban*, m.
Beslagtasch, z. v. *Ferrière*, f.
Beslagwerk (zond. mv.), z. o. *Garniture*, *ferrure*, f. ‖ (mil.) *Fascinage*, m.
Beslapen, (*besliep*, *beslapen*,) st. w. b. *Coucher sur*. ‖ Hij heeft dat bed nog niet —, *il n'a pas encore couché dans ce lit*. ‖ Vleeschelijke gemeenschap hebben. *Avoir commerce avec*, *rendre enceinte*, *engrosser*. ‖ (fig.) Zich op iets —, *réfléchir mûrement à qc.*, *consulter son chevet*, *remettre une affaire au lendemain*.
Beslaping, z. v. *Coït*, m.
Beslechten, zw. w. b. Vereffenen. *Accommoder*, *vider*, *terminer*. ‖ Een geschil —, *accommoder* ou *vider un différend*.
Beslechter, z. m. *Celui qui accommode*, *qui vide* ou *qui termine un différend*.
Beslechting, z. v. *Accommodement*, m.
Beslechtster, z. v. *Celle qui accommode*, *qui vide* ou *qui termine un différend*.
Beslijken, zw. w. b. *Embouer*, *couvrir de boue*, *éclabousser*, *crotter*. ‖ De straten zijn beslijkt, *il fait sale dans les rues*.
Beslijking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'embourber*, *d'embouer*.
Beslijpen, (*besleep*, *beslepen*,) st. w. b. *Aiguiser tout autour*. ‖ (fig.) Beslepen, *pénétrant*.
Beslissen, zw. w. b. *Décider*, *terminer*. ‖ Besliste zaak, *affaire décidée* ou *terminée*, f. ‖ Beslissend, *décisif*, *déterminant*, *péremptoire*. ‖ Beslissend oogenblik, *moment critique*, m. ‖ Beslissende eed, *serment décisoire*, m.
Beslisser, z. m. *Décideur*, m. ‖ Scheidsman. *Arbitre*, m.
Beslissing, z. v. *Décision*, *détermination*, *résolution*, f. ‖ — door scheidsmannen, *décision arbitrale*, f.
Beslissingspunt, z. o. *Crise*, f., *point décisif*, m.
Beslister, z. v. *Celle qui décide*.
Beslommeren, zw. w. b. *Embrouiller*, *embarrasser*. ‖ Beslommerde boedel, *succession embrouillée*, f. ‖ Zich —. *S'embrouiller*, *s'embarrasser*.
Beslommering, z. v. *Embrouillement*, *embarras*, m., *confusion*, f., *désarroi*, m.
Besloten, bn. Gesloten. *Clos*, *fermé*. ‖ Belegerd. *Assiégé*, *bloqué*. ‖ — gezelschap, *société particulière*, f. ‖ — tijd. Advent. *Avent*, m. ‖ Verboden. *Défendu*. ‖ — jacht, *chasse défendue*, f. ‖ Verzegeld. *Cacheté*. ‖ — brief, *lettre cachetée*, f. ‖ Vastgesteld. *Décidé*, *arrêté*, *déterminé*, *résolu*. ‖ Eng. *Étroit*. ‖ Bevrozen. *Gelé*.
Besluit, z. o. Het besluiten. *Action* f. *de con-*

clure, de terminer. ‖ Slot, einde. *Conclusion, fin*, f. ‖ — eener rede, *conclusion d'un discours.* ‖ Tot —, *pour conclusion.* ‖ Beslissing. *Décision, résolution*, f., *décret, arrêté*, m. ‖ Koninklijk —, *arrêté royal*, m. ‖ Ministerieel —, *arrêté ministériel.* ‖ Voornemen. *Dessein, parti*, m., *résolution*, f. ‖ Een — nemen, *prendre une résolution.* ‖ Gevolg. *Résultat*, m., *conséquence*, f. ‖ (log.) *Conclusion, conséquence, induction*, f.

BESLUITELOOS, bn. *Irrésolu, indécis, hésitant, incertain, indéterminé.* ‖ bw. *Irrésolument.*

BESLUITELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Irrésolution, indécision, indétermination*, f.

BESLUITEN, (*besloot, besloten*,) st. w. b. Omringen. *Enclore, environner, entourer, bloquer.* ‖ Inhouden. *Contenir, renfermer.* ‖ Een einde maken. *Terminer, conclure, finir.* ‖ Een besluit nemen. *Décider, résoudre, arrêter, se résoudre, se déterminer.* ‖ Vaststellen, bepalen. *Arrêter, fixer, décider, déterminer.* ‖ Afleiden. *Conclure, juger, inférer, induire.*

BESLUITING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de contenir, de renfermer, d'enclore.*

BESLUITREDE, z. v. *Conclusion*, f., *épilogue*, m.

BESMEREN, zw. w. b. Met smeer bestrijken. *Graisser, frotter* ou *oindre de graisse, oindre.* ‖ Met pek —, *poisser.* ‖ Met teer —, *goudronner, brayer.* ‖ Brood met boter —, *beurrer du pain, étendre du beurre sur du pain.* ‖ (fig.) Bezoedelen. *Salir, souiller, tacher.*

BESMERING (zond. mv.), z. v. *Action f. de graisser.* ‖ Het bezoedelen. *Action de salir, de souiller, de tacher.*

BESMET, bn. Bevlekt. *Taché, sali, souillé.* ‖ Met de pest —, *infecté de la peste, pestiféré.* ‖ —te appel, *pomme entichée*, f.

BESMETSTER, z. v. *Celle qui tache, qui salit, qui infecte.*

BESMETTELIJK, bn. *Qui se salit aisément.* ‖ Aanstekend. *Contagieux, épidémique.* ‖ —e ziekte, *maladie contagieuse* ou *épidemique, épidémie*, f.

BESMETTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Contagion, infection*, f.

BESMETTEN, zw. w. b. Bevlekken. *Tacher, salir, souiller.* ‖ Aansteken. *Infecter.* ‖ Met de pest —, *empester.* ‖ (fig.) *Corrompre, gâter.*

BESMETTEND, bn. *Contagieux, épidémique, pestilentiel, pestifère.*

BESMETTER, z. m. *Celui qui tache, qui salit, qui infecte.*

BESMETTING, z. v. Aanstekiug. *Contagion, infection*, f. ‖ Nachtelijke —, *pollution nocturne*, f. ‖ Vlek. *Souillure, tache*, f. ‖ Bederving. *Corruption*, f.

BESMEUREN, zw. w. b. *Barbouiller, salir, souiller, tacher.*

BESMOKKELEN, zw. w. b. *Zie* BESMEUREN.

BESMOKKELING, z. v. *Souillure, tache*, f.

BESMUISTEREN, zw. w. b. *Zie* BESMEUREN.

BESMULLEN, zw. w. b. *Zie* BESLABBEREN.

BESNAUWEN, zw. w. b. *Rudoyer, rabrouer.*

BESNEDEN, bn. (fig.) Wel — van aangezicht, *qui a une jolie figure, un joli mignon.*

BESNEDENE, z. m. *Circoncis*, m.

BESNEEUWEN, zw. b. w. *Couvrir de neige.* ‖ o. (met *zijn*). *Se couvrir de neige.*

BESNIJDEN, (*besneed, besneden*,) zw. w. b. Op de oppervlakte snijden. *Tailler.* ‖ Besnoeien. *Rogner, tailler, retrancher, couper.* ‖ De voorhuid wegnemen. *Circoncire.*

BESNIJDENIS (zond. mv.), z. v. *Circoncision*, f.

BESNIJDER, z. m. *Circonciseur*, m.

BESNIJDING (zond. mv.), z. v. Het besnoeien. *Taille, coupe*, f. ‖ Het wegnemen der voorhuid. *Circoncision*, f.

BESNOEIBAAR, bn. *Qui peut être coupé, taillé, émondé, élagué.*

BESNOEIEN, zw. w. b. (hort.) Afsnoeien. *Couper, tailler, émonder, élaguer, ébrancher.* ‖ Geld —, *rogner de la monnaie.* ‖ (rel.) *Rogner un livre.* ‖ (fig.) Verminderen. *Diminuer, retrancher, rogner.*

BESNOEIER, z. m. *Celui qui coupe, qui taille, qui rogne.*

BESNOEIING, z. v. *Action* f. *de couper, de tailler, de rogner, de diminuer.* ‖ (hort.) *Taille*, f., *élagage*, m.

BESNOEREN, zw. w. b. *Garnir de cordons.*

BESNOERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de garnir de cordons.*

BESNORKEN, zw. w. b. *Morguer, braver.*

BESNOT, bn. *Morveux.*

BESNOTTEN, zw. w. b. *Souiller, salir* ou *couvrir de morve.*

BESNUFFELEN, zw. w. b. *Flairer, sentir, examiner en flairant.* ‖ (fig.) *Fureter, fouiller.*

BESNUFFELING, z. v. *Action* f. *de flairer.* ‖ (fig.) *Action de fureter.*

BESOLFEREN, zw. w. b. *Zie* ZWAVELEN.

BESPAARDER, z. m. *Celui qui épargne.*

BESPAARSTER, z. v. *Celle qui épargne.*

BESPANNEN, (*bespande, bespannen*,) st. w. b. Omspannen. *Mesurer avec l'empan.* ‖ Eene viool —, *monter un violon.* ‖ Inspannen. *Atteler.* ‖ Eene koets met paarden —, *atteler des chevaux à une voiture.*

BESPANNING (zond. mv.), z. v. Het omspannen. *Action* f. *de mesurer avec l'empan.* ‖ — eener viool, *action de monter un violon.* ‖ Het inspannen. *Action d'atteler.*

BESPAREN, zw. w. b. *Épargner, ménager, garder, conserver.*

BESPARING, z. v. Het besparen. *Action* f. *d'épargner, de ménager.* ‖ Het gespaarde. *Épargne, économie*, f.

BESPATTEN, zw. w. b. *Faire jaillir de l'eau sur qq.* ou *qc.* ‖ Met slijk —, *éclabousser, crotter.* ‖ Met bloed —, *ensanglanter.*

BESPATTING (zond. mv,), z. v. *Action* f. *d'éclabousser, de crotter.*

BESPEELSTER, z. v. *Celle qui joue d'un instrument de musique.*

BESPEKKEN, zw. w. b. *Larder, entrelarder, barder, piquer.* ‖ Gevogelte —, *barder une volaille.* ‖ Eenen haas —, *larder un lièvre.*

BESPEKKER, z. m. *Piqueur*, m.

BESPEKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de larder, de barder, de piquer.*

BESPELEN, zw. w. b. *Jouer de.* ‖ Het orgel —, *jouer* ou *toucher de l'orgue.* ‖ De klokken —, *carillonner.*

BESPELER, z. m. *Celui qui joue d'un instrument de musique.*

BESPEURBAAR, bn. *Perceptible, apercevable.*

BESPEURDER, z. m. *Celui qui aperçoit, qui remarque, qui découvre.*

BESPEUREN, zw. w. b. Bemerken. *Apercevoir, remarquer, observer, voir.* ‖ Ontdekken. *Découvrir, reconnaître.*

BESPEURING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'apercevoir, de remarquer, de découvrir.*

BESPIEDEN, zw. w. b. *Épier, espionner, guetter.*

BESPIEDER, z. m. *Espion, guetteur, mouchard*, m.

BESPIEDING, z. v. *Espionnage*, m.

BESPIEDSTER, z. v. *Espionne*, f.

Bespiegelen, zw. w. b. *Contempler, considérer avec attention.* ‖ Bespiegelende wijsbegeerte, *philosophie spéculative* ou *contemplative*, f. ‖ Bespiegelend. *Contemplatif, spéculatif.* ‖ Zich —. *Se mirer, se regarder dans un miroir.*
Bespiegeling, z. v. *Contemplation, spéculation*, f. ‖ Theorie. *Théorie*, f. ‖ Aandacht. *Recueillement*, m.
Bespijkeren, zw. w. b. *Garnir de clous.*
Bespikkelen, zw. w. b. *Moucheter, marqueter, tacheter, jasper, taveler.*
Bespikkeling, z. v. *Moucheture, jaspure, tavelure*, f.
Bespoedigen, zw. w. b. *Hâter, accélérer, presser, activer.* ‖ Zijn vertrek —, *hâter son départ.* ‖ Eene zaak —, *hâter une affaire.* ‖ Bespoedigde beweging, *mouvement accéléré*, m.
Bespoediging (zond. mv.), z. v. *Accélération, hâte*, f.
Bespoelen, zw. w. b. *Arroser, baigner, laver.* ‖ De Maas bespoelt de stad Luik, *la Meuse arrose* ou *baigne la ville de Liége.*
Bespoeling, z. v. *Action* f. *d'arroser, de baigner.*
Bespotster, z. v. *Moqueuse, railleuse*, f.
Bespottelijk, bn. *Ridicule, risible.* ‖ — maken, *rendre ridicule, ridiculiser.* ‖ bw. *D'une manière ridicule* ou *risible.*
Bespottelijkheid, z. v. *Action* ou *chose ridicule, ridiculité*, f.
Bespotten, zw. w. b. *Railler, se moquer de.* ‖ Iemand —, *se moquer de qq., railler qq.*
Bespottenswaardig, bn. *Ridicule, digne de raillerie* ou *de risée.*
Bespottensweerdig, bn. *Zie* Bespottenswaardig.
Bespotter, z. m. *Moqueur, railleur, persifleur*, m.
Bespotting, z. v. *Moquerie, raillerie, risée*, f., *persiflage*, m.
Bespouwen, zw. w. b. *Zie* Bespuwen.
Bespraakt, bn. *Doué de la parole.* ‖ Wel —, *disert, éloquent.* ‖ bw. *Éloquemment.*
Bespraaktheid (zond. mv.), z. v. *Faculté de la parole, faconde, éloquence*, f.
Besprek, z. o. Mondelinge onderhandeling. *Pourparler*, m., *négociation, conférence*, f. ‖ Met iemand in — zijn, *être en pourparler, en négociation avec qq., traiter avec qq.* ‖ Beding. *Condition, clause, stipulation, convention*, f. ‖ Erfgift. *Legs*, m.
Bespreken, (*besprak, bespraken, besproken*,) st. w. b. Over iets spreken. *Examiner, discuter, traiter, débattre.* ‖ Bedingen. *Stipuler, convenir de.* ‖ Bestellen. *Arrêter, retenir, commander.* ‖ Toezeggen. *Promettre.* ‖ Bij uitersten wil vermaken. *Léguer.* ‖ Hij heeft u zijn huis besproken, *il vous a légué sa maison.* ‖ Bezweren. *Conjurer, exorciser.*
Bespreking, z. v. *Conférence*, f., *pourparler*, m.
Besprengen, zw. w. b. *Mouiller un peu, asperger, arroser.* ‖ Met wijwater —, *asperger d'eau bénite.* ‖ Met zout —, *saupoudrer.* ‖ Met bloed besprengd, *arrosé de sang.*
Besprenging (zond. mv.), z. v. *Aspersion* f., *arrosement*, m. ‖ — met wijwater, *aspersion d'eau bénite.*
Besprenkelen, zw. w. b. *Zie* Besprengen.
Besprenkeling (zond. mv.), z. v. *Zie* Besprenging.
Bespringen, (*besprong, besprongen*,) st. w. b. Springende bereiken. *Atteindre en sautant.* ‖ Dekken. *Saillir, couvrir, s'accoupler.* ‖ (fig.) Overvallen. *Surprendre.* ‖ Aanvallen. *Attaquer, assaillir.*
Bespringer, z. m. Aanvaller. *Assaillant, agresseur, attaquant*, m.
Bespringing, z. v. *Action* f. *d'atteindre en sautant.* ‖ Dekking. *Monte*, f., *accouplement*, m. ‖ Aanval. *Assaut*, m., *attaque*, f.
Bespringingstijd, z. m. *Monte*, f.
Besproeien, zw. w. b. *Arroser, mouiller.* ‖ Met wijwater —, *asperger d'eau bénite.*
Besproeiing, z. v. *Arrosement*, m., *aspersion*, f. ‖ — van een stuk land, *irrigation* f. *d'une parcelle de terre.*
Besproeiwater (zond. mv.), z. o. *Eau lustrale*, f.
Bespugen, (*bespoog, bespogen*,) st. w. b. *Cracher sur.*
Bespuging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de cracher sur qc.*
Bespuiten, (*bespoot, bespoten*,) st. w. b. *Mouiller en seringuant, seringuer.* ‖ Eene wonde —, *seringuer une plaie.*
Bespuwen, zw. w. b. *Cracher sur.*
Bespuwing, z. v. *Zie* Bespuging.
Besseboom (-boomen), z. m. *Groseiller*, m.
Bessem, enz. *Zie* Bezem, enz.
Bessengelei, z. v. *Gelée* f. *de groseilles.*
Bessenjenever, z. v. *Genièvre* m. *aux groseilles.*
Bessenrist, z. v. *Grappe* f. *de groseilles.*
Bessensap (zond. mv.), z. o. *Jus* m. *de groseilles.*
Bessenvla (-vlaas), z. v. *Flan* m. *aux groseilles.*
Bessenwijn, z m. *Vin* m. *de groseilles.*
Best, bn. *Le meilleur, la meilleure.* ‖ Zij is de —e vrouw der wereld, *c'est la meilleure femme du monde.* ‖ Mijn —e hoed, *mon meilleur chapeau.* ‖ z. o. *Le meilleur, le mieux.* ‖ Zijn — doen, *faire de son mieux, faire son possible.* ‖ Nut, voordeel. *Profit, avantage, bien.* ‖ Het strekt tot zijn —, *c'est pour son bien.* ‖ Iemand ten —e raden, *donner le meilleur conseil à qq.* ‖ Ten —e nemen, *prendre en bonne part.* ‖ Daar is niet veel ten —e, *il n'y a pas grand' chose.* ‖ Iets ten —e geven, *faire abandon de qc. au profit d'un autre.* ‖ Eene goede flesch ten —e geven, *régaler d'une bonne bouteille.* ‖ Voor iemand ten —e spreken, *parler en faveur de qq.* ‖ Op zijn —. Nauwelijks. *À peine, presque pas.* ‖ Hij kan op zijn — spellen, *il sait à peine épeler.* ‖ Om het —, *à qui mieux mieux.* ‖ Het gemeene —, *le bien public, la république.* ‖ z. m. De —e, *le meilleur, la meilleure.* ‖ De eerste de —e, *le premier venu.* ‖ De —en van de stad, *les principaux de la ville.* ‖ bw. *Le mieux, très-bien.*
Best, z. v. Oude vrouw. *Vieille femme, vieille*, f. ‖ Grootmoeder. *Grand' mère*, f.
Bestaan, (*bestond, bestaan*,) onr. w. o. (met *hebben*). In wezen zijn. *Exister, être, subsister.* ‖ Deze wet bestaat nog, *cette loi subsiste encore.* ‖ Zoo besta ik niet, *ce n'est pas là ma manière d'agir.* ‖ Zich onderhouden, leven. *Subsister, vivre, s'entretenir, se soutenir.* ‖ Hij kan zeer wel —, *il a de quoi vivre, il est à son aise.* ‖ Voor iemand —, *vivre* ou *exister pour qq.* ‖ Zij bestaat van haren handenarbeid, *elle vit du travail de ses mains.* ‖ Samengesteld zijn. *Consister en, être composé de.* ‖ De mensch bestaat uit ziel en lichaam, *l'homme est composé d'un corps et d'une âme.* ‖ Van iemands maagschap zijn. *Être parent* ou *allié.* ‖ Hij bestaat u van nabij, *c'est votre proche parent.* ‖ Wij — elkander in den vierden graad, *nous sommes parents au quatrième degré.* ‖ Plaats hebben. *Avoir lieu, être.* ‖ — met. Bijeenpassen. *Être com-*

patible, *s'accorder avec.* ‖ b. Ondernemen. *Entreprendre*, *risquer*, *hasarder*, *oser.*

BESTAAN (zond. mv.), z. o. Aanwezen. *Existence*, f. ‖ Het — van God, *l'existence de Dieu.* ‖ Bestendigheid. *Stabilité*, *consistance*, f. ‖ Bestaanmiddelen. *Subsistance*, f., *moyens* m. pl. *de subsistance*, *état*, m., *profession*, f. ‖ Hij heeft een goed —, *il a un bon état*, *il a de quoi vivre*, *il est à son aise.* ‖ Aard, geneigdheid. *Caractère*, *naturel*, m. ‖ Onderneming. *Entreprise*, *action*, f. ‖ Een stout —, *une entreprise hardie*, f., *un coup hardi*, m.

BESTAANBAAR, bn. Dat bestaan kan. *Possible.* ‖ Dat overeenkomt. *Compatible.*

BESTAANBAARHEID (zond. mv.), z. v. Mogelijkheid. *Possibilité*, f. ‖ Overeenkomst. *Compatibilité*, f.

BESTADIGEN, zw. w. b. (néol.) *Constater*, *confirmer*, *affirmer.*

BESTADIGING (zond. mv.), z. v. (néol.) *Constatation*, *confirmation*, f.

BESTAKEN, zw. w. b. *Échalasser*, *garnir d'échalas.*

BESTAKING, z. v. *Échalassement*, m.

BESTAND (zond. mv.), z. o. Tegen iets — zijn. *Pouvoir resister à.* ‖ Tegen het vuur — zijn, *être à l'épreuve du feu.* ‖ Tegen iemand — zijn, *tenir tête à qq.* ‖ Wapenschorsing. *Armistice*, m., *trève*, *suspension d'armes*, f. ‖ Een — aangaan, *faire une trève.* ‖ Het twaalfjarig —, *la trève de douze ans.*

BESTANDDEEL (–DEELEN), z. o. *Élément*, *principe composant*, m., *partie constituante*, f., *ingrédient*, m.

BESTAPPEN, zw. w. b. *Enjamber*, *passer par-dessus.*

BESTATIGEN, zw. w. b. (germ.) *Constater*, *confirmer*, *affirmer.*

BESTATIGING, z. v. (germ.) *Constatation*, *confirmation*, f.

BESTEDELING, z. m. *en* v. *Personne* f. *nourrie et entretenue aux frais d'une commune.*

BESTEDEN, zw. w. b. Plaatsen. *Placer*, *mettre.* ‖ Ter aarde —, *enterrer.* ‖ Op een ambacht —, *mettre en métier* ou *en apprentissage.* ‖ In den kost —, *mettre en pension.* ‖ Een werk —, *adjuger une entreprise*, *convenir d'un ouvrage à forfait.* ‖ Gebruiken *Employer.* ‖ Zijnen tijd wel —, *employer bien son temps.* ‖ Uitgeven. *Dépenser*, *payer.* ‖ Al zijn geld —, *dépenser tout son argent.* ‖ Zich in den kost —, *se mettre en pension.*

BESTEDER, z. m. *Celui qui place les domestiques*, *agent* m. *de placement.*

BESTEDING, z. v. *Action* f. *de placer des domestiques.*

BESTEEDSTER, z. v. *Celle qui place les domestiques.*

BESTEEK (–STEKEN), z. m. *Action* f. *de fêter l'anniversaire de qq.*, *anniversaire*, m., *fête* f. *à l'occasion de l'anniversaire de qq.*, *cadeaux* m. pl. *que l'on donne à cette occasion.*

BESTEEKBAND, z. m. (rel.) *Tranchefile*, f.

BESTEEKSTER, z. v. *Celle qui garnit*, *qui pique*, *qui orne.* ‖ Die eenen besteek viert. *Celle qui fête un anniversaire.*

BESTEK, z. o. (constr.) Ontwerp. *Devis*, *projet*, *plan*, m. ‖ — van een huis, *devis* ou *plan d'une maison.* ‖ Voornemen. *Dessein*, *projet*, m. ‖ Het ligt niet in mijn —, *il n'entre pas dans mon plan de*, *je ne me propose pas de.* ‖ Omvang, ruimte. *Contour*, *espace*, m., *étendue*, *capacité*, f. ‖ In een kort — brengen, *abréger.* ‖ (mar.) *Pointage*, m. ‖ (mar.) Het — opmaken, *pointer*, *pointer la carte.* ‖ (mar.) Waar —, *point réel*, m.

BESTEKEN, (*bestak*, *bestoken*,) st. w. b. *Piquer*, *faire de petits points*, *de petits trous sur.* ‖ Met spek —, *larder.* ‖ Met kruidnagels —, *garnir de clous de girofle.* ‖ (rel.) *Tranchefiler.* ‖ Versieren. *Orner*, *parer.* ‖ Met bloemen —, *orner de fleurs.* ‖ Eenen geboorte- *of* naamdag vieren. *Fêter l'anniversaere* ou *la fête de qq.*, *présenter un cadeau à qq. le jour de sa fête.* ‖ Met geschenken omkoopen. *Corrompre.* ‖ De rechters —, *corrompre les juges.* ‖ Vooraf overleggen. *Concerter*, *tramer*, *comploter.* ‖ Een bestoken werk, *une affaire* f. *concertée* ou *tramée en secret.*

BESTEKER, z. m. *Celui qui pique*, *qui orne*, *qui garnit.* ‖ Die eenen besteek viert. *Celui qui fête un anniversaire*, *qui présente un cadeau à qq. le jour de sa fête.* ‖ Omkooper. *Corrupteur*, m.

BESTEKING, z. v. *Action* f. *de piquer*, *d'orner*, *de garnir* ‖ (rel.) *Action de tranchefiler.* ‖ Omkooping. *Corruption*, f.

BESTEL (zond. mv.), z. o. Bestuur. *Direction*, f. ‖ Beschikking. *Conduite*, *disposition*, f. ‖ Beslag. *Embarras*, m.

BESTEL, z. o. Gekruide beschuit. *Biscuit épicé*, m.

BESTELBAKKER, z. m. *Boulanger* m. *de biscuits épicés.*

BESTELEN, (*bestal*, *bestalen*, *bestolen*,) st. w. b. *Voler.* ‖ Iemand —, *voler qq.*

BESTELGELD (zond. mv.), z. o. *Pourboire* m. *donné au porteur d'une lettre*, *d'un paquet.*

BESTELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de voler*, *vol*, m.

BESTELLEN, zw. w. b. Bescheiden. *Assigner*, *donner* ou *indiquer un rendez-vous*, *mander.* ‖ Plaatsen. *Placer.* ‖ Eenen doode ter aarde —, *enterrer* ou *inhumer un mort.* ‖ Bezorgen. *Porter*, *remettre*, *faire parvenir.* ‖ Eenen brief —, *porter* ou *remettre une lettre.* ‖ Op een ambacht —, *mettre en métier* ou *en apprentissage.* ‖ Bespreken. *Commander*, *commettre*, *arrêter*, *retenir*, *donner ordre de confectionner.* ‖ Postpaarden —, *arrêter des chevaux à la poste.* ‖ Een middagmaal —, *commander un dîner.* ‖ Een paar schoenen —, *commander une paire de souliers.* ‖ Waren —, *commettre des marchandises.* ‖ Beschikken, regelen. *Disposer*, *diriger*, *régler*, *arranger.* ‖ Een paard —, *panser un cheval.* ‖ Tot eene plaats benoemen. *Nommer*, *commettre à une charge.*

BESTELLER, z. m. *Celui qui assigne*, *qui commande*, *qui arrête*, *qui retient*, *qui règle.* ‖ Brenger. *Porteur*, *facteur*, m.

BESTELLING, z. v. *Action* f. *d'assigner*, *de commander*, *d'arrêter*, *de retenir*, *de régler.* ‖ Beschikking. *Direction*, *conduite*, *disposition*, f. ‖ (comm.) *Commande*, f., *ordre*, m., *commission*, f.

BESTELLINGSBOEK, z. o. *Livre* m. *des commissions.*

BESTELSTER, z. v. *Celle qui assigne*, *qui commande*, *qui arrête*, *qui retient*, *qui règle.* ‖ Brengster. *Porteuse*, f.

BESTEMBAAR, bn. *Assignable.*

BESTEMD, bn. Vastgesteld, bepaald. *Fixé*, *désigné*. *destiné.* ‖ Op den —en dag, *au jour fixé.* ‖ —e plaats, *rendez-vous*, m.

BESTEMMELING, z. m. *en* v. *Destinataire*, m. *et* f.

BESTEMMEN, zw. w. b. Over iets stemmen. *Voter.*

‖ (fig.) Vaststellen. *Fixer, arrêter, déterminer, désigner, indiquer.* ‖ Een uur —, *fixer une heure.* ‖ Bepalen, waartoe iemand *of* iets zal worden gebruikt. *Destiner.*
BESTEMMER, z. m. *Destinateur*, m.
BESTEMMING, z. v. *Action* f. *de voter.* ‖ Vaststelling. *Fixation, désignation*, f. ‖ Oogmerk, waartoe iemand *of* iets bestemd is. *Destination*, f. ‖ De plaats zijner —, *destination*, f. ‖ Lot. *Destinée*, f., *sort*, m.
BESTEMMINGSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Destination*, f., *lieu* m. *de destination.*
BESTEMOEDER, z. v. Oude vrouw. *Vieille femme, vieille*, f. ‖ Grootmoeder. *Grand'mère*, f.
BESTEMOER, z. v. *Zie* BESTEMOEDER.
BESTEMPELEN, zw. w. b. *Marquer au coin, marquer d'un timbre, timbrer.* ‖ Bestempelde brief, *lettre timbrée*, f. ‖ (fig.) Duidelijk aanwijzen. *Désigner distinctement, indiquer.* ‖ Iemand met zijnen naam —, *appeler qq. par son nom.* ‖ (fig.) Bekrachtigen. *Confirmer, approuver.*
BESTEMPELING, z. v. *Action* f. *de timbrer, de marquer d'un timbre.* ‖ (fig.) Duidelijke aanwijzing. *Désignation distincte, indication*, f. ‖ (fig.) Bekrachtiging. *Confirmation*, f.
BESTEMSTER, z. v. *Destinatrice*, f.
BESTENDIG, bn. Duurzaam. *Durable, stable, permanent, constant.* ‖ —e kleur, *couleur durable*, f. ‖ —e vrede, *paix durable*, f. ‖ —e grootheden, *quantités constantes*, f. pl. ‖ —e winden, *vents constants*, m. pl. ‖ — zijn, *persévérer.* ‖ bw. *Zie* BESTENDIG[LIJK].
BESTENDIGEN, zw. w. b. *Rendre stable.*
BESTENDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Stabilité, durée*, f. ‖ Standvastigheid. *Constance, fermeté, persévérance*, f.
BESTENDIG[LIJK], bw. Gedurig, steeds. *Constamment, continuellement, toujours, sans cesse, perpétuellement.*
BESTERVEN, (*bestierf* of *bestorf, bestorven*,) st. w. o. (met *zijn*). Uit oorzaak van iets sterven. *Mourir par suite de.* ‖ Hij zal het —, *il en mourra.* ‖ (fig.) Bleek worden. *Pâlir, blêmir.* ‖ (cuis.) Het vleesch laten —, *mortifier la viande.* ‖ (chass.) Het vleesch laten —, *faire faisander la viande.* ‖ Droog worden. *Sécher.*
BESTEVAAR, z. m. Oud man. *Vieillard*, m. ‖ Grootvader. *Grand-père*, m.
BESTEVADER, z. m. *Zie* BESTEVAAR.
BESTEVENEN, zw. w. b. *Tourner la proue vers, faire route vers.* ‖ De kust —, *tourner la proue d'un vaisseau vers la côte, se diriger vers la côte.*
BESTIER (zond. mv.), z. o. *Direction, administration, gestion*, f.
BESTIERDER, z. m. *Zie* BESTUURDER.
BESTIEREN, zw. w. b. *Zie* BESTUREN.
BESTIERSTER, z. v. *Zie* BESTUURSTER.
BESTIG. *Zie* BEST.
BESTIJGEN, (*besteeg, bestegen*,) st. w. b. *Monter sur.* ‖ Eenen berg —, *monter une montagne.* ‖ Een paard —, *monter à cheval.* ‖ Den troon —, *monter sur le trône.*
BESTIJGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de monter.* ‖ — van den troon, *avénement* m. *au trône.*
BESTIPPELEN, zw. w. b. *Couvrir de points, pointiller, pointer.*
BESTIPPELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pointiller, de pointer, pointillage*, m.
BESTIPPEN, zw. w. b. *Zie* BESTIPPELEN.
BESTIPPING (zond. mv.), z. v. *Zie* BESTIPPELING.
BÈSTJE, z. o. Oude vrouw. *Vieille femme, vieille*, f. ‖ Grootmoeder. *Grand-mère*, f.

BESTOKEN, zw. w. b. Aanvallen. *Attaquer, assaillir, surprendre.* ‖ Den vijand —, *attaquer* ou *assaillir l'ennemi.* ‖ Beschieten. *Canonner, bombarder.* ‖ Eene verschansing —, *chauffer* ou *canonner une redoute.*
BESTOKER, z. m. *Assaillant, agresseur*, m.
BESTOKING, z. v. *Attaque*, f., *assaut*, m.
BESTOLLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se coaguler, se figer.*
BESTOPPEN, zw. w. b. Overal stoppen. *Boucher, fermer de tous côtés.* ‖ Lappen. *Ravauder, rentraire.*
BESTOPPING, z. v. *Action* f. *de boucher.* ‖ Lapping. *Action* f. *de ravauder.* ‖ Stopsel. *Rentraiture*, f.
BESTORMEN, zw. w. b. Stormende aanvallen. *Assaillir, donner l'assaut, attaquer, surprendre.* ‖ Eene stad —, *attaquer une ville.* ‖ (fig.) *Tourmenter, importuner, assaillir.* ‖ (fig.) Iemand met vragen —, *importuner qq. par des demandes.*
BESTORMER, z. m. *Assaillant*, m.
BESTORMING, z. v. *Attaque*, f., *assaut*, m. ‖ (fig.) *Importunités*, f. pl.
BESTORTEN, zw. w. b. *Mouiller en répandant sur, verser sur.*
BESTORVEN, bn. Ouderloos. *Qui n'a plus ni père ni mère.* ‖ — meisje, *orpheline*, f. ‖ *Zie* BESTERVEN.
BESTOVEN, bn. Vol stof. *Couvert de poussière, poudreux.* ‖ Beschonken. *Ivre, soûl, gris.*
BESTRAFBAAR, BESTRAFFELIJK, bn. Berispelijk. *Blâmable, répréhensible.* ‖ (jurisp.) *Incriminable.* ‖ bw. *D'une manière blâmable* ou *répréhensible.*
BESTRAFFELIJKHEID (zond. mv.), *Qualité* f. *de ce qui est incriminable.*
BESTRAFFEN, zw. w. b. Berispen. *Blâmer, réprimander, reprendre, censurer, corriger.* ‖ De misdaad —, *punir le crime.* ‖ Kastijden. *Châtier.*
BESTRAFFER, z. m. *Celui qui blâme, qui réprimande, censeur, correcteur*, m., *celui qui punit.*
BESTRAFFING, z. v. *Blâme*, m., *réprimande, censure, correction*, f.
BESTRAFSTER, z. v. *Correctrice*, f.
BESTRALEN, zw. w. b. *Éclairer de ses rayons, rayonner sur.* ‖ Moge God u met zijne genade —, *que Dieu fasse descendre sa faveur sur votre tête.*
BESTRALING, z. v. *Rayonnement*, m., *illumination*, f.
BESTRATEN, zw. w. b. *Paver, empierrer.* ‖ Eenen weg —, *paver* ou *empierrer un chemin.*
BESTRATING, z. v. *Pavement*, m.
BESTRIJDBAAR, bn. *Débattable, combattable.*
BESTRIJDEN, (*bestreed, bestreden*,) st. w. b. *Combattre, attaquer, assaillir.* ‖ Den vijand —, *attaquer l'ennemi.* ‖ De driften —, *combattre les passions.* ‖ Eene leer —, *combattre une doctrine.* ‖ (fig.) Bekoren. *Tenter.* ‖ Van den duivel bestreden worden, *être tenté du démon.* ‖ Uitgaven —, *faire face à des dépenses.*
BESTRIJDER, z. m. *Combattant, adversaire, ennemi, assaillant, agresseur, antagoniste*, m. ‖ (fig.) Bekoorder. *Tentateur*, m.
BESTRIJDING, z. v. *Combat*, m., *attaque*, f. ‖ (fig.) Bekoring. *Tentation*, f. ‖ Tot — der kosten, *pour faire face aux frais.*
BESTRIJDSTER, z. v. *Celle qui combat, ennemie, antagoniste*, f. ‖ (fig.) Bekoorster. *Tentatrice*, f.

Bestrijken, (*bestreek*, *bestreken*,) st. w. b. *Frotter*, *enduire*, *étendre sur*. || Met zalf —, *frotter d'onguent*. || Met vet —, *graisser*. || Met olie —, *frotter d'huile*, *oindre*. || Met eiwit —, *glairer*. || Brood met boter —, *beurrer du pain*, *étendre du beurre sur du pain*. || Met pek —, *enduire de poix*, *poisser*. || Met teer —, *goudronner*, *engluer*. || (maç.) Eenen muur —, *crépir un mur*. || Met zeilsteen —, *aimanter*. || Strijkende raken. *Atteindre*, *flanquer*. || (mil.) *Enfiler*, *battre par enfilade*. || In bedwang houden. *Commander*, *dominer*. || Het kasteel bestrijkt de stad, *la citadelle commande la ville*. || (mar.) Een schip met het geschut —, *enfiler un bâtiment*.

Bestrijken, z. v. *Action* f. *de frotter*, *d'enduire*. || (maç.) *Action de crépir*. || (fort.) *Flanquement*, m. || (mar.) — met geschut, *enfilade*, f.

Bestrijksel, z. o. (maç.) *Crépi*, m.

Bestrikken, zw. w. b. Met strikken tooien. *Orner de nœuds*. || In strikken vangen. *Prendre dans des filets*.

Bestrikking (zond. mv.), z. v. Het tooien met strikken. *Action* f. *d'orner de nœuds*. || Het in strikken vangen. *Action de prendre dans des filets*.

Bestrooien, zw. w. b. *Jeter* ou *répandre sur*, *parsemer*. || De straten met bloemen —, *joncher les rues de fleurs*. || Met zout —, *saupoudrer*. || Met suiker —, *sucrer*. || Met peper —, *poivrer*, *saupoudrer de poivre*. || Met zand —, *sabler*. || Met meel —, *enfariner*, *poudrer de farine*. || Met lijken —, *joncher de morts*.

Bestrooiing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de parsemer*, *de joncher*, *de saupoudrer*.

Bestrooisel, z. o. *Jonchée*, f.

Bestruiven, zw. w. b. (bas.) *Embrener*. || (bas.) Foppen. *Duper*, *tromper*. || (bas.) Bezwangeren. *Engrosser*.

Bestudeeren, zw. w. b. *Étudier*.

Bestuiven, (*bestoof*, *bestoven*,) st. w. b. *Couvrir* ou *remplir de poussière*. || Met meel —, *couvrir de farine*. || o. (met *zijn*). *Se couvrir de poussière*.

Bestulpen, zw. w. b. *Couvrir d'une cloche*.

Besturen, zw. w. b. *Diriger*, *gouverner*, *gérer*, *administrer*. || (man.) Mennen. *Mener*, *conduire*. || Een schip —, *manœuvrer un vaisseau*.

Besturend, bn. *Dirigeant*, *gouvernant*.

Besturing (zond. mv.), z. v. *Action de diriger*, *de gouverner*, *direction*, f., *gouvernement*, m., *gestion*, *administration*, f.

Bestuur, z. o. *Direction*, f., *gouvernement*, m., *gestion*, *administration*, f. || Leiding. *Conduite*, f. || Het — over iets hebben, *avoir la direction d'une chose*. || Het wereldlijk —, *l'autorité civile*, f. || Het geestelijk —, *l'autorité spirituelle*.

Bestuurder, z. m. *Directeur*, *administrateur*, *gouverneur*, *régisseur*, *intendant*, *conducteur*, m. || — van een nijverheidsgesticht, *gérant* m. *d'un établissement industriel*. || — der Bank, *gouverneur de la Banque*.

Bestuurdersambt, z. o. *Directorat*, m.

Bestuurloos, bn. *Anarchique*.

Bestuurloosheid (zond. mv.), z. v. *Anarchie*, f.

Bestuurster, z. v. *Directrice*, *gouvernante*, *administratrice*, f.

Bestuwen, zw. w. b. *Entourer*, *environner*.

*__Bet__, bw. *Mieux*, *plus*.

Betaalbaar, bn. *Payable*, *acquittable*. || — op zicht, *payable à vue*.

Betaalbriefje, z. o. *Mandat*, m., *assignation*, f.

Betaaldag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de payement*.

Betaalmeester, z. m. *Payeur*, *trésorier*, *caissier*, m. || — van 't leger, *payeur de l'armée*.

Betaalster, z. v. *Payeuse*, f.

Betaaltijd, z. m. *Terme* m. *de payement*.

Betakelen, zw. w. b. (mar.) *Gréer*, *funer*. || Een touw —, *surlier un cordage*.

Betalen, zw. w. b. *Payer*, *acquitter*; *s'acquitter de*. || Zijne schulden —, *payer ses dettes*. || Te duur —, *surpayer*, *payer trop cher*. || Met gereed geld —, *payer comptant* ou *en espèces*. || (fig.) Met gelijke munt —, *rendre la pareille*. || (fig.) Den tol der natuur —, *mourir*. || Ik zal het hem betaald zetten, *il me le payera*. || (fig.) Het gelag —, *payer les pots cassés*, *être la victime*, *payer la folle enchère*. || Vergelden. *Payer*, *récompenser*. || Met ondank —, *payer d'ingratitude*.

Betaler, z. m. *Payeur*, *comptable*, m.

Betaling, z. v. *Payement*, *paiement*, m., *paye*, *paie*, f. || Ter — bemachtigen, *ordonnancer*.

Betalingsrang, z. m. (jurispr.) *Collocation*, f.

Betalingstermijn, z. m. *Terme* m. *de payement*.

Betamelijk, bn. Voegzaam. *Convenable*, *décent*, *bienséant*. || Billijk. *Équitable*, *juste*. || bw. *Convenablement*, *décemment*. || Op billijke wijze. *D'une manière équitable* ou *juste*, *comme il faut*.

Betamelijkheid (-heden), z. v. *Convenance*, *décence*, *bienséance*, f., *décorum*, m. || De — in acht nemen, *observer le décorum*. || Billijkheid. *Équité*, *justice*, f.

Betamen, zw. w. onp. *Convenir*, *être convenable*, *décent* ou *bienséant*, *seoir*. || Het betaamt niet, *il ne convient pas*, *il ne sied pas*.

Betastbaar, bn. *Maniable*, *palpable*.

Betasten, zw. w. b. Bevoelen. *Tâter*, *toucher*, *manier*, *patiner*. || Betast die pruimen niet, *ne patinez pas ces prunes*. || Zacht drukkend —, *palper*.

Betasting, z. v. *Attouchement*, *maniement*, m. || (chir.) *Exploration* f. *avec le doigt*.

Bete, z. v. *Coup* m. *de dent*, *morsure*, f. || Mondvol. *Bouchée*, f.

Beteekenen, zw. w. b. *Signifier*. || Wat beteekent dat? *que signifie cela?* || (jurispr.) *Signifier*. || Dag —, *fixer un jour*. || Een vonnis —, *signifier un jugement*.

Beteekening, z. v. (jurisp.) *Signification*, f. || Zie Beteekenis.

Beteekenis, z. v. *Signification*, *acception*, f., *sens*, m. || — eens woords, *signification*, *acception*, *sens d'un mot*. || Belang. *Importance*, *conséquence*, f.

Beteerder, z. m. *Goudronneur*, m.

Betel, z. m. (bot.) *Bétel*, m.

Betemmen, zw. w. b. *Apprivoiser*, *dompter*. || Dit paard is niet te —, *ce cheval est indomptable*.

Betemmer, z. m. *Dompteur*, m.

Betemming (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'apprivoiser*, *de dompter*.

Betemster, z. v. *Celle qui apprivoise*, *qui dompte*.

Beter, bn. *Meilleur*. || — worden, *s'améliorer*, *se rétablir*, *devenir meilleur*. || Het weder wordt —, *le temps se remet au beau*. || — maken, *rendre meilleur*, *améliorer*, *amender*. || — beter zijn. Meer gelden. *Valoir mieux*. || bw. *Mieux*. || Zij danst — dan hare nicht, *elle danse mieux que sa cousine*. || (prov.) — laat dan nooit, *mieux vaut tard que jamais*. || — weten,

savoir mieux, *savoir le contraire*. ‖ Behoudens — weten, *sauf meilleur avis*. ‖ Op hoop van —, *en attendant mieux*. ‖ Hoe langer hoe —, *de mieux en mieux*.

BETEREN, zw. w. o. (met *zijn*). Herstellen. *Se porter mieux*, *se rétablir d'une maladie*, *guérir*. ‖ Die wijn betert, *ce vin se bonifie*, *s'abonnit*. ‖ b. *Corriger*, *rendre meilleur*. ‖ God betere het! *que Dieu vous vienne en aide!* ‖ Zich —. *Se corriger*, *s'amender*, *se convertir*.

BETEREN, zw. w. b. Met teer bestrijken. *Goudronner*, *engluer*. ‖ (mar.) *Goudronner*.

BETERHAND (zond. mv.), z. v. *Rétablissement* m. *de la santé*, *convalescence*, f. ‖ Aan de — zijn, *se porter mieux*, *se rétablir*, *être en convalescence*.

BETERHUIS, z. o. *Maison* f. *de correction*.

BETERING (zond. mv.), z. v. Het beter worden. *Correction*, *amélioration*, f., *amendement*, *rétablissement* m. *de la santé*.

BETERING (zond. mv.), z. v. Bestrijking met teer. *Goudronnage*, m.

BETERNIS (zond. mv.), z. v. *Zie* BETERING.

BETERSCHAP (zond. mv.), z. v. Herstelling van gezondheid. *Rétablissement*, m., *convalescence*, f. ‖ — in gedrag, *amélioration*, f., *amendement* m. *de conduite*, *de mœurs*. ‖ — beloven, *promettre de se corriger*, *de s'amender*.

BETEUGELBAAR, bn. *Réprimable*, *domptable*.

BETEUGELEN, zw. w. b. *Brider*, *tenir en bride*, *dompter*, *réprimer*. ‖ Een paard —, *dompter un cheval*. ‖ (fig) *Réprimer*, *contenir*, *asservir*. ‖ Zijne hartstochten —, *dompter ses passions*, *mettre un frein à ses passions*.

BETEUGELEND, bn. *Répressif*.

BETEUGELING, z. v. Het beteugelen. *Action* f. *de brider*, *de dompter*, *de réprimer*. ‖ (fig) Toom. *Répression*, f., *frein*, m.

BETEUNIEBLOEM, z. v. (bot.) *Bétoine*, f.

BETEUTERD, bn. *Déconcerté*, *troublé*, *embarrassé*, *confus*, *interdit*. ‖ bw. *Avec embarras*.

BETEUTERDHEID (zond. mv.), z. v. *Confusion*, f., *embarras*, *trouble*, m.

BETEUTERING (zond. mv.), z. v. *Zie* BETEUTERDHEID.

BETICHTBAAR, bn. *Incriminable*, *accusable*.

BETICHTEN, zw. w. b. *Imputer qc. à qq.*, *accuser qq. de qc.* ‖ Men heeft hem met eenen moord beticht, *on l'a accusé d'un meurtre*.

BETICHTER, z. m. *Accusateur*, m.

BETICHTING, z. v. *Accusation*, *imputation*, *inculpation*, *incrimination*, f.

BETICHTSTER, z. v. *Accusatrice*, f.

BETIJEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Continuer*. ‖ Wij zullen hem laten —, *nous le laisserons faire*.

BETIJGEN, (*beteeg* of *betijgde*, *betegen* of *betijgd*,) st. *of* zw. w. b. *Zie* BETICHTEN.

BETIMMEREN, zw. w. b. Bebouwen. *Remplir de bâtiments*, *bâtir*. ‖ Iemands licht —, *ôter le jour à qq. par un bâtiment*. ‖ (prov.) Iemands licht —, *damer le pion à qq.*, *lui passer la plume dans le bec*, *l'emporter sur lui*.

BETIMMERING, z. v. *Action* f. *de remplir de bâtiments*, ‖ Het getimmerde. *Charpente*, f.

BETING (-TINGS), z. v. (mar.) *Bitte*, f.

BETINGHOUT, z. o. (mar.) *Paille* f. *de bitte*.

BETITELEN, zw. w. b. *Intituler*. ‖ Zich —. *Se titrer*, *s'intituler*, *prendre le titre de*.

BETITELING, z. v. *Intitulation*, f.

BETONEN, zw. w. b. Den toon plaatsen. *Mettre le ton*.

BETONNEN, zw. w. b. (mar.) *Baliser*.

BETONNING, z. v. (mar.) *Balisage*, m.

BETOOG (-TOOGEN), z. o. *Démonstration*, f. ‖ (rhét.) *Confirmation*, f. ‖ Blijk. *Témoignage*, m., *démonstration*, *marque*, f.

BETOOGBAAR, bn. *Démontrable*.

BETOOGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Démonstrabilité*, f.

BETOOGEN, zw. w. b. *Prouver clairement*, *démontrer*, *rendre évident*.

BETOOGER, z. m. *Démonstrateur*, m.

BETOOGGROND, z. m. *Argument*, m.

BETOOGING, z. v. *Démonstration*, f.

BETOOGKRACHT, z. v. *Force démonstrative*, f.

BETOOGSCHRIFT, z. o. *Mémoire démonstratif*, m.

BETOOMEN, zw. w. b. *Dompter*, *brider*, *réprimer*.

BETOOMER, z. m. *Dompteur*, m.

BETOOMING, z. v. *Action* f. *de dompter*, *de brider*, *de réprimer*.

BETOOMSTER, z. v. *Celle qui dompte*, *qui bride*.

BETOON (zond. mv.), z. o. *Zie* BETOONING.

BETOONEN, zw. w. b. Doen blijken. *Témoigner*, *montrer*, *marquer*.

BETOONING, z. v. *Témoignage*, m., *marque*, *démonstration*, f.

BETOOVERAAR, z. m. *Enchanteur*, *sorcier*, m.

BETOOVERAARSTER, z. v. *Enchanteresse*, *sorcière*, f.

BETOOVEREN, zw. w. b. *Enchanter*, *ensorceler*. ‖ (fig.) Bekoren. *Charmer*, *enchanter*, *ravir*. ‖ Betooverende schoonheid, *beauté ravissante*, f. ‖ Betooverende stem, *voix charmante*, *enchanteresse*, f.

BETOOVERING, z. v. Tooverij. *Enchantement*, *sortilége*, *charme*, m. ‖ (fig.) *Prestige*, m.

BETOUWEN, zw. w. b. *Zie* BETAKELEN.

BETOVERGROOTMOEDER, z. v. *Trisaïeule*, *mère* f. *du bisaïeul* ou *de la bisaïeule*.

BETOVERGROOTVADER, z. m. *Trisaïeul*, *père* m. *du bisaïeul* ou *de la bisaïeule*.

BETRAAND, bn. *Éploré*, *tout en pleurs*.

BETRACHTEN, zw. w. b. Behartigen. *Pratiquer*, *observer*. ‖ De deugd —, *pratiquer la vertu*. ‖ Doen. *Faire*, *exercer*. ‖ Zijnen plicht —, *faire son devoir*. ‖ Overdenken. *Méditer*.

BETRACHTER, z. m. *Celui qui pratique*, *qui fait*. ‖ Overdenker. *Celui qui médite*.

BETRACHTING, z. v. Oefening. *Pratique*, *observation*, f., *exercice*, m. ‖ Overdenking. *Méditation*, f.

BETRACHTSTER, z. v. *Celle qui pratique*, *qui fait*. ‖ Die overdenkt. *Celle qui médite*.

BETRALIËN, zw. w. b. *Griller*, *garnir de grilles*, *fermer avec des grilles*, *des treillis*.

BETRAPPELEN, zw. w. b. *Frapper du pied en trépignant*.

BETRAPPEN, zw. w. b. Op iets trappen. *Fouler aux pieds*. ‖ Achterhalen. *Attraper*, *atteindre*, *surprendre*. ‖ Op heeter daad —, *surprendre en flagrant délit* ou *sur le fait*.

BETRAPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fouler aux pieds*. ‖ Achterhaling. *Surprise*, f. ‖ — op heeter daad, *cas* m. *de flagrant délit*.

BETREDEN, (*betrad*, *betraden*, *betreden*,) st. w. b. *Marcher dans* ou *sur*, *mettre le pied sur*, *fouler*. ‖ Eenen weg —, *entrer dans un chemin*, *marcher sur un chemin*. ‖ — weg, *chemin battu* ou *fréquenté*, m. ‖ Het pad der deugd —, *suivre le chemin de la vertu*. ‖ Hij zal nooit mijn huis —, *il ne mettra jamais le pied dans ma maison*. ‖ Een ambt —, *remplir une charge*.

BETREFFEN, (*betrof*, *betroffen*,) st. w. b. Raken. *Toucher*. ‖ Aangaan. *Concerner*, *regarder*, *toucher*. ‖ Wat u betreft, *quant à vous*. ‖ Wat

die zaak betreft, *quant à cette affaire-là, pour ce qui est de cette affaire.* || Het betreft hier mijn leven, *il est ici question, il s'agit ici* ou *il y va de ma vie.*

BETREFFENDE, voorz. *Touchant, concernant, quant à.*

BETREKKELIJK, bn. *Relatif.* || — tot elkander, *corrélatif.* || — tot de nijverheid, *relatif à l'industrie.* || —e begrippen, *notions relatives,* f. pl. || — voornaamwoord, *pronom relatif.* || bw. *Relativement, concernant, touchant.* || — tot, *relativement à.*

BETREKKEN, (*betrok, betrokken,*) st. w. b. Intrekken. *Entrer, se mettre en.* || Een huis —, *aller loger* ou *s'installer dans une maison.* || De winterkwartieren —, *prendre les quartiers d'hiver.* || De wacht —, *monter la garde.* || Koopwaren —, *prendre livraison de marchandises.* || Wikkelen. *Impliquer, engager, compromettre.* || Iemand in eene slechte zaak —, *impliquer qq. dans une mauvaise affaire.* || Iemand in rechten —, *intenter une action contre qq., citer* ou *attraire qq. en justice.* || Bedriegen. *Duper, tromper.* || o. (met *zijn*). *S'obscurcir, se couvrir de nuages.* || De lucht betrekt, *le ciel s'obscurcit.* || (fig.) Zijn gelaat betrekt, *son visage devient sombre.* || Zij ziet er zeer betrokken uit, *elle a l'air fort triste.*

BETREKKER, z. m. Die een huis betrekt. *Celui qui va loger dans une maison.* || (jurispr.) *Celui qui cite en justice.* || Die in eene zaak wikkelt. *Celui qui implique.* || Bedrieger. *Trompeur,* m.

BETREKKING, z. v. Het intrekken. *Action d'entrer, entrée, installation,* f. || (jurispr.) *Citation, assignation,* f. || Overeenkomst. *Relation,* f., *rapport,* m. || — op iets hebben, *avoir rapport* ou *être relatif à qc.* || (math.) *Rapport,* m. || (gramm.) *Rapport.* || Gemeenschap. *Relation, liaison,* f. || Bedrog. *Tromperie,* f. || — der lucht, *obscurcissement* m. *du ciel.*

BETREKSTER, z. v. Die een huis betrekt. *Celle qui va loger dans une maison.* || (jurispr.) *Celle qui cite en justice.* || Die in eene zaak wikkelt. *Celle qui implique.* || Bedriegster. *Trompeuse,* f.

BETREURDER, z. m. *Celui qui pleure, qui déplore, qui regrette.*

BETREUREN, zw. w. b. *Pleurer, déplorer, regretter.* || Iemands verlies —, *déplorer* ou *pleurer la perte de qq.*

BETREURENSWAARDIG, bn. *Déplorable, regrettable, lamentable.* || bw. *Déplorablement, regrettablement, lamentablement.*

BETREURENSWEERDIG, bn. *Zie* BETREURENSWAARDIG.

BETREURING (zond. mv.), z. v. *Pleurs, regrets,* m. pl., *plaintes, lamentations,* f. pl.

BETREURSTER, z. v. *Celle qui pleure, qui déplore, qui regrette.*

BETROEVEN, zw. w. b. *Couper* ou *prendre avec un atout.* || (fig.) *Relancer.*

BETROKKEN, bn. —e lucht, *temps couvert* ou *obscur,* m. || (fig.) Treurig. *Triste, sombre.* || Gij ziet er — uit, *vous avez l'air triste.*

BETROKKENE, z. m. (comm.) *Accepteur* m. *d'une lettre de change.*

BETROKKENHEID (zond mv.), z. v. — der lucht, *obscurcissement* m. *du ciel.* || Treurigheid. *Tristesse,* f., *air sombre,* m.

BETROUWEN (zond. mv.), z. o. *Confiance,* f. || Hoop. *Espérance,* f., *espoir,* m.

BETROUWEN, zw. w. b. Vertrouwen. *Avoir de la confiance, confier, se confier.* || Op God —, *se confier en Dieu.* || Iemand zijne geheimen —, *confier ses secrets à qq.* || Behuwelijken. *Acquérir par le mariage.*

BETTEN, zw. w. b. *Humecter, bassiner, étuver.* || Gebette wonde, *plaie bassinée* ou *étuvée,* f.

BETTING (zond. mv.), z. v. *Étuvement,* m., *action* f. *d'humecter, de bassiner, d'étuver.*

BETUIGEN, zw. w. b. Getuigen. *Témoigner, déposer.* || Verklaren. *Déclarer, protester.* || Verzekeren. *Assurer, attester, témoigner.* || Betoonen, bewijzen. *Témoigner, marquer.* || Vriendschap —, *témoigner de l'amitié.* || Dank —, *remercier.*

BETUIGENIS, z. v. *Témoignage,* m., *marque,* f.

BETUIGING, z. v. Verklaring. *Déclaration, protestation,* f. || Verzekering. *Assurance,* f., *témoignage,* m. || Bewijs. *Témoignage,* m., *marque,* f.

BETUINEN, zw. w. b. *Enclore, entourer* ou *environner d'une haie.*

BETUINING, z. v. *Clôture, haie,* f.

BETWETER, z. m. *Pédant,* m.

BETWETERIJ, z. v. *Pédanterie,* f., *pédantisme,* m.

BETWIJFELBAAR, bn. *Douteux, incertain.*

BETWIJFELEN, zw. w. b. *Douter de, révoquer en doute.* || Eene waarheid —, *révoquer en doute une vérité.*

BETWIJFELING (zond. mv.), z. v. *Doute,* m.

BETWISTBAAR, bn. *Contestable, disputable, controversable, contentieux, litigieux.* || —re stelling, *thèse disputable,* f. || bw. *Contestablement, avec contestation.*

BETWISTBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est contestable.*

BETWISTEN, zw. w. b. *Disputer, contester, débattre.* || Iemand een recht —, *contester un droit à qq.* || Eene rekening —, *débattre un compte.* || Betwiste stelling, *thèse controversée,* f. || Betwist recht, *droit contesté,* m. || Tegenspreken. *Contredire.*

BETWISTER, z. m. *Contestant, disputant,* m.

BETWISTING, z. v. *Contestation,* f., *débat,* m.

BETWISTSTER, z. v. *Celle qui dispute, qui conteste.*

BEU, bw. Genoeg, zat. *Assez.* || Iets — zijn, *avoir assez de qc., être rassasié, dégoûté* ou *soûl de qc.*

*BEUDEL, z. m. Beul. *Bourreau,* m.

BEUGEL, z. m. *Anneau de fer, cerceau,* m. || — eener gesp, *chape* f. *d'une boucle.* || — van een schietgeweer, *sougarde,* f. || — van een degengevest, *branche* f. *de la garde d'une épée.* || — eener beurs, *ressort* m. *d'une bourse.* || Beugeltasch. *Bourse* f. *à ressort, porte-monnaie.* || — eener beugelbaan, *passe,* f. || (prov.) Dat kan niet door den —, *cela ne passera pas, cela est trop fort, cela passe la raillerie.* || Stijgbeugel. *Étrier,* m. || Vast in de —s zitten, *être ferme sur les étriers.* || (mar.) —s over de luiken, *barres* f. pl. *d'écoutilles.*

BEUGELBAAN, z. v. *Jeu* m. *de courte-boule.*

BEUGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer à la passe.*

BEUGELLEDER (zond. mv.), z. o. *Enchapure,* f.

BEUGELNET, z. o. (chass.) *Bourgin,* m.

BEUGELRIEM, z. m. *Étrière, étrivière,* f.

BEUGELTASCH, z. v. *Bourse* f. *à ressort.*

BEUGELTJE, z. o. *Petit anneau de fer, petit cerceau,* m. || Beursje. *Petite bourse,* f.

BEUK, z. m. Beukeboom. *Hêtre, fouteau,* m.

BEUK, z. m. Harde slag. *Coup violent,* m. || Nuk. *Boutade,* f., *caprice,* m.

BEUK, z. m. — eener kerk, *nef* f. *d'une église.*

Beukeboom (-boomen), z. m. *Hêtre, fouteau*, m.
Beukelaar, z. m. Schild. *Bouclier*, m., *rondelle*, f. ‖ (blas.) *Écusson*, m. ‖ (fig.) Bescherming. *Bouclier*, m., *défense, protection*, f., *appui, soutien*, m.
Beukelaar, z. m. (bot.) *Zie* Beukeboom.
Beuken, bn. *De hêtre.*
Beuken, zw. w. b. *Battre, frapper fort.* ‖ Hennep —, *broyer du chanvre.* ‖ Stokvisch —, *battre de la morue sèche.*
Beukenasch (zond. mv.), z. v. *Cendre* f. *de bois de hêtre.*
Beukenbosch, z. o. *Forêt* f. ou *bois* m. *de hêtres, foutelaie*, f.
Beukenhaag, **Beukenheg**, z. v. *Haie* f. *de hêtres.*
Beukenhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de hêtre.*
Beukenhouten, bn. *De hêtre, de bois de hêtre.*
Beukenloof (zond. mv.), z. o. *Feuillage* m. *du hêtre.*
Beukenoot (-noten), z. v. *Faine*, f.
Beuker, z. m. *Batteur*, m.
Beukerij (zond. mv.), z. v. *Batterie*, f.
Beukhamer, z. m. *Battoir, maillet*, m., *batte, mailloche*, f.
Beuking, z. v. *Action* f. *de battre avec force.*
Beukje, z. o. *Petit hêtre*, m.
Beukster, z. v. *Celle qui bat avec force.*
Beul, z. m. *Bourreau, maître* ou *exécuteur* m. *des hautes œuvres*, ‖ (fig.) *Homme cruel, bourreau, tyran*, m.
Beulachtig, bn. *De bourreau.* ‖ (fig.) *Inhumain, cruel, barbare, impitoyable.* ‖ bw. *En bourreau, cruellement, impitoyablement.*
Beulen, zw. w. o. (met *hebben*). Hard werken. *Se tuer à force de travailler.*
Beulin, z. v. *Femme de bourreau, *bourrelle*, f. ‖ (fig.) *Femme cruelle*, f.
Beuling, z. m. Worst. *Boudin*, m. ‖ (mar.) Kruitworst. *Saucisson*, m. ‖ Valhoed. *Bourrelet*, m. ‖ (man.) — des staartriems, *culeron*, m. ‖ (fig.) Onkundige. *Ignorant, lourdaud*, m. ‖ Knoeier. *Mazette*, f., *mauvais ouvrier*, m.
Beulinghorentje, z. o. *Boudinière*, f.
Beulingmaker, z. m. *Boudinier*, m.
Beulingvrouw, z. v. *Femme* f. *qui vend des boudins.*
Beulschap (zond. mv.), z. o. *Charge* f. ou *office de bourreau.*
Beulshand, z. v. *Main* f. *de bourreau.*
Beulsknecht, z. m. *Valet* m. *de bourreau.*
Beulsrecht, z. o. *Droit* m. *de bourreau.*
Beulsvrouw, z. v. *Femme de bourreau, *bourrelle*, f.
Beulswerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de bourreau.*
Beun, z. v. Vischkaar. *Banneton, réservoir*, m.
Beun, z. v. Zolder. *Grenier*, m.
Beunhaas, z. m. *Courtier marron*, m., *celui qui exerce illégalement un métier.*
Beunhazen, zw. w. o. (met *hebben*). *Exercer illégalement un métier, maronner, maquignonner.*
Beunvisch (zond. mv.), z. v. *Poisson* m. *de réservoir.*
Beurder, z. m. *Receveur, percepteur*, m.
Beuren, zw. w. b. Tillen. *Lever, soulever.* ‖ Ontvangen. *Recevoir.* ‖ Geld —, *recevoir* ou *toucher de l'argent.*
***Beuren**, zw. w. o. (met *zijn*). Gebeuren. *Arriver, avoir lieu.*
Beurs, z. v. *Bourse*, f. ‖ In de — tasten, *mettre la main à la bourse.* ‖ Op eens andermans — teren, *vivre aux dépens d'autrui.* ‖ Elkander met gesloten beurzen betalen, *se payer sans bourse délier.* ‖ Gemeene — maken, *faire bourse commune.* ‖ Rekenmunt. *Bourse*, f.
Beurs, z. v. Verzamelplaats der kooplieden. *Bourse*, f.
Beursachtig, bn. (anat.) *Capsulaire.*
Beursch, bn. Buikziek, verrot. *Pâteux, mou, pourri, gâté, blet.* ‖ —e peer, *poire blette*, f. ‖ — worden, *blessir, blettir.*
Beurschheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est pâteux, mou, pourri, gâté* ou *blet, blettissure*, f.
Beursdag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de place.*
Beursgerucht, z. o. *Bruit* m. *de bourse.*
Beursje, z. o. *Petite bourse*, f., *gousset, boursicaut, bourselet*, m.
Beursklok, z. v. *Cloche* f. *de la bourse.*
Beurskoers (zond. mv.), z. m. *Cours* m. *de la bourse.*
Beursleerling, z. m. *Boursier*, m.
Beursnet, z. o. *Boursal*, m.
Beursspel (-spelen), z. o. *Jeu* m. *de bourse.*
Beursstudent, z. m. *Boursier*, m.
Beurstijd (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de la bourse, bourse*, f.
Beurtstijding z. v. *Nouvelle* f. *de bourse.*
Beurston, z. v. (mil.) *Baril* m. *à bourse.*
Beursuur (zond. mv.), z. o. *Heure* f. *de la bourse.*
Beursvormig, bv. *Bursaire.*
Beurszaken, z. v. mv. *Opérations* f. pl. *de bourse.*
Beurt, z. v. Keer. *Tour, rang successif* ou *alternatif*, m. ‖ Te — vallen, *tomber en partage.* ‖ Bij —, *tour à tour, alternativement, à tour de rôle.* ‖ (jeu.) Ik lig aan de —, *je dois jouer le premier.* ‖ Ik zal op mijne — spelen, *je jouerai à mon tour.* ‖ (fig.) Wederwraak. *Revanche*, f.
Beurtelings, bw. *Tour à tour, à tour de rôle, alternativement.*
Beurtelingsch, bn. *Alternatif.* ‖ —e afwisseling, *alternation*, f.
Beurtgezang, z. o. *Chant alternatif*, m.
Beurtman (-lieden), z. m. *Batelier* m. *qui part à un temps réglé.*
Beurtrecht, z. o. *Alternat, droit* m. *d'alterner.*
Beurtschip (-schepen), z. o. *Vaisseau* m. ou *barque* f. *qui part à un temps réglé.*
Beurtschipper, z. m. *Maître d'un bâtiment qui part à un temps réglé, batelier*, m.
Beurtverwisseling, z. v. *Alternation*, f., *changement* m. *de tour* ou *de rang.*
Beurtwisselen, zw. w. o. (met *hebben*). *Alterner tour à tour.*
Beurtwisseling, z. v. *Alternation*, f., *changement* m. *de tour* ou *de rang.*
Beurzeken, z. o. *Zie* Beursje.
Beurzenmaakster, z. v. *Boursière*, f.
Beurzenmaker, z. m. *Celui qui fait des bourses, boursier*, m.
Beurzensnijder, z. m. *Coupeur de bourse, filou*, m.
Beurzensnijderij (zond. mv), z. v. *Filouterie*, f.
Beurzenverkooper, z. m. *Marchand de bourses, boursier*, m.
Beurzenverkoopster, z. v. *Marchande de bourses, boursière*, f.
Beurzig, bn. *Zie* Beursch.
Beurzigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Beurschheid.
Beuzelaar, z. m. Die beuzelingen vertelt. *Lanternier, diseur* m. *de sornettes.* ‖ Leugenaar. *Menteur*, m ‖ Futselaar. *Vétilleur, vétillard, musard, baguenaudier*, m.
Beuzelaarster, z. v. Die beuzelingen vertelt.

Lanternière, f. ‖ Leugenaarster. *Menteuse*, f. ‖ Futselaarster. *Vétilleuse*, *musarde*, f.

BEUZELACHTIG, bn. IJdel. *Frivole*, *futile*, *vain*, *vétilleux*, *minutieux*. ‖ Leugenachtig. *Menteur*.

BEUZELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* BEUZELING.

BEUZELARIJ, z. v. *Zie* BEUZELING.

BEUZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Onbeduidende dingen vertellen. *Conter des sornettes*. ‖ Liegen. *Mentir*. ‖ Futselen. *Vétiller*, *s'amuser à des vétilles*.

BEUZELING, z. v. Onbeduidend vertelsel. *Sornette*, *baliverne*, *bagatelle*, f., *lanternes*, f. pl. ‖ Zich met —en ophouden, *s'amuser à des bagatelles*, *à des colifichets*, *vétiller*, *baguenauder*, *nigauder*. ‖ Leugen. *Mensonge*, m., *fausseté*, f.

BEUZELKRAAM, z. v. *Amas* m. *de bagatelles*, *de colifichets*, *de sornettes*.

BEUZELKRAMER, z. m. *Marchand* m. *de babioles*, *de colifichets*.

BEUZELPRAAT (zond. mv.), z. m. *Sornettes*, *balivernes*, *fadaises*, *lanternes*, f. pl., *menterie*, f., *radotage*, m.

BEUZELPRAATJE, z. o. *Sornette*, *baliverne*, f.

BEUZELTAAL (zond. mv.), z. v. *Zie* BEUZELPRAAT.

BEUZELWERK (zond. mv.), z. o. *Bagatelle*, *futilité*, *nigauderie*, f.

BEVAARBAAR, bn. *Navigable*. ‖ —bare rivier, *rivière navigable*, f.

BEVAARBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Navigabilité*, f.

BEVALLEN, (*beviel*, *bevallen*,) st. w. o. (met *zijn*). In de kraam komen. *Accoucher*, *mettre au monde*. ‖ Van eene dochter —, *accoucher d'une fille*.

BEVALLEN, st. w. o. (met *hebben*). Behagen. *Plaire*. ‖ Dat bevalt ons niet, *cela nous déplaît*, *cela ne nous plaît pas*.

BEVALLIG, bn. *Charmant*, *beau*, *joli*, *agréable*, *gracieux*. ‖ — uiterlijk, *dehors agréables*, m. pl. ‖ bw. *Zie* BEVALLIG[LIJK].

BEVALLIGHEID (-HEDEN), z. v. *Agréments*, m. pl. *grâces*, f. pl., *charmes*, m. pl., *aménité*, f. ‖ Schoonheid. *Beauté*, *grâce*, f. ‖ De drie Bevalligheden, *les trois Grâces*.

BEVALLIG[LIJK], bw. *Agréablement*, *avec grâce*.

BEVALLING, z. v. Verlossing van een kind. *Accouchement*, *enfantement*, m., *délivrance*, f. ‖ Ontijdige —, *fausse couche*, f.

BEVANG, z. o. *Zie* OMVANG.

BEVANGEN, (*beving*, *bevangen*,) st. w. b. Overvallen. *Surprendre*. ‖ Vermeesteren. *S'emparer de*, *saisir*. ‖ De slaap bevangt het kind, *le sommeil s'empare de l'enfant*. ‖ Van den wijn — zijn, *être pris de vin*. ‖ Van vrees — zijn, *être saisi de crainte*. ‖ — paard, *cheval fourbu*, *morfondu*, m.

BEVANGENHEID (zond. mv.), z. v. (man.) *Fourbure*, *morfondure*, f.

BEVANGING (zond. mv.), z. v. *Saisissement*, *trouble*, *accablement*, m. ‖ — van de koorts, *accès* m. *de fièvre*.

BEVAREN, (*bevoer*, *bevaren*,) st. w. b. *Naviguer sur*. ‖ Eene rivier —, *naviguer sur une rivière*. ‖ Hij heeft de zee lang —, *il a fait de fréquents voyages sur mer*.

BEVAREN, bn. *Mariné*, *expérimenté sur mer*, *qui a navigué beaucoup*. ‖ — volk, *gens amarinés*, m. pl.

BEVARING (zond. mv.), z. v. *Navigation*, f.

BEVATTELIJK, bn. *Intelligible*, *concevable*, *compréhensible*, *clair*, *facile à comprendre*. ‖ Schrander. *Intelligent*. ‖ bw. *Intelligiblement*, *clairement*.

BEVATTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Vaardigheid in het bevatten. *Intelligence*, *pénétration*, f., *discernement*, m. ‖ Klaarheid. *Clarté*, *intelligibilité*, *compréhensibilité*, f.

BEVATTEN, zw. w. b. Inhouden. *Contenir*, *renfermer*, *embrasser*. ‖ Begrijpen, verstaan. *Comprendre*, *concevoir*.

BEVATTING (zond. mv.), z. v. Het bevatten. *Action* f. *de renfermer*, *de comprendre*. ‖ Begrip. *Intelligence*, *pénétration*, *conception*. *portée* f. *de l'esprit*. ‖ Bevattingsvermogen. *Faculté conceptive*, f.

BEVATTINGSVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Faculté conceptive*, *conception*, *intelligence*, *faculté* f. *de concevoir*.

BEVECHTEN, (*bevocht*, *bevochten*,) st. w. b. *Combattre*. ‖ De vijanden —, *combattre les ennemis*. ‖ Zijne driften —, *combattre ses passions*. ‖ Vechtende behalen. *Gagner en combattant*, *remporter*. ‖ De overwinning —, *remporter la victoire*. ‖ Veel roems —, *acquérir beaucoup de gloire*.

BEVECHTER, z. m. *Combattant*, m. ‖ — der zege, *vainqueur*, m.

BEVECHTING, z. v. *Combat*, m. ‖ Het behalen met vechten. *Action* f. *de remporter en combattant*.

BEVEDEREN, zw. w. b. *Empenner*.

BEVEILIGEN, zw. w. b. *Mettre en sûreté*, *rendre sûr*, *assurer*, *garantir*, *mettre à l'abri de*. ‖ Tegen den noordenwind —, *mettre à l'abri du vent du nord*.

BEVEILIGER, z. m. *Celui qui met en sûreté*, *qui garantit*, *protecteur*, m.

BEVEILIGING, z. v. Het beveiligen. *Action de mettre en sûreté*, *de garantir*, *garantie*, *défense*, f. ‖ Hetgeen beveiligt. *Abri*, m., *défense*, f.

BEVEILIGSTER, z. v. *Celle qui met en sûreté*, *qui garantit*, *protectrice*, f.

BEVEINZEN, zw. w. b. *Feindre*, *dissimuler*, *cacher*.

BEVEL (-VELEN), z. o. Gebod. *Ordre*, *commandement*, m. ‖ Schriftelijk —, *ordre par écrit*. ‖ Uitdrukkelijk —, *ordre exprès*. ‖ Hij verwacht uwe —en, *il attend vos ordres*. ‖ Het — hebben *of* voeren over, *avoir le commandement de*, *commander*. ‖ Onder iemands — staan, *être soumis aux ordres de qq.*, *être sous le commandement de qq.* ‖ Rechterlijk —, *mandat*, m. ‖ — tot betaling, *ordonnance* f. *de payement*. ‖ Gezag. *Autorité*, f.

BEVELBRIEF, z. m. *Ordonnance*, f., *ordre par écrit*, *mandement*, m. ‖ Vorstelijke —, *lettre* f. *de jussion*, *édit*, m.

BEVELEN, (*beval*, *bevalen*, *bevolen*,) st. w. b. *Ordonner*, *commander*. ‖ Ik beveel u te zwijgen, *je vous ordonne de vous taire*. ‖ Toevertrouwen. *Confier*. ‖ Aanbevelen. *Recommander*. ‖ Iets aan het papier —, *confier qc. au papier*, *écrire qc.* ‖ Bevelend. *Impératif*, *impérieux*. ‖ o. (met *hebben*). *Commander*.

BEVELER, z. m. *Celui qui commande*, *qui ordonne*.

BEVELHEBBER, z. m. *Commandant*, *chef*, m. ‖ — eens legers, *général*, m.

BEVELHEBBERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Commandement*, m.

BEVELHEBBERSSTAF (-STAVEN), z. m. *Bâton* m. *de commandement*.

BEVELHEBBERSVROUW, z. v. *Commandante*, *femme* f. *du commandant*.

BEVELING, z. v. *Ordre*, *commandement*, m.

Bevelschrift, z. o. *Mandement, mandat, ordre, édit*, m., *ordonnance*, f.
Bevelstaf (-staven), z. m. *Bâton* m. *de commandement.*
Bevelvoerder, z. m. *Commandant, chef*, m.
Bevelwoord, z. o. *Consigne*, f., *commandement, ordre*, m.
Beven, zw. w. o. (met *hebben*). *Trembler, frémir.* ‖ Uw hart beeft, *le cœur vous bat.* ‖ — van schrik, *trembler de peur.* ‖ — van koude, *frissonner, grelotter, trembler de froid.* ‖ (fig.) Vreezen. *Craindre, redouter.*
Bever, z. m. (h. n.) *Castor*, m. ‖ o. Stof. *Castorine*, f., *drap* m. *de castor.*
Bevergeil (zond. mv.), z. o. (pharm.) *Castoréum*, m.
Beverhaar (zond. mv.), z. o. *Poil* m. *de castor.* ‖ Fijnst —, *laine* f. *de Moscovie.*
Beverharen, bn. *Fait de poil de castor, de castor.* ‖ — hoed, *castor*, m. ‖ — handschoenen, *gants* m. pl. *de castor.*
Beverhoed, z. m. *Castor*, m.
Beverig, bn. Koortsig. *Fiévreux.*
Beverjacht, z. v. *Chasse* f. *au castor.*
Bevernel, z. v. (bot.) *Saxifrage, pimprenelle*, f.
Beversch, bn. *De drap de castor.*
Bevervel, z. o. *Peau* f. *de castor.*
Bevervet (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de castor.*
Beverwijn, z. m. *Zie* Bevergeil.
Bevestigen, zw. w. b. *Affermir, fortifier, consolider, attacher.* ‖ De vriendschapsbanden —, *resserrer les liens de l'amitié.* ‖ (fig.) Bekrachtigen. *Confirmer, affirmer, ratifier.* ‖ Verzekeren. *Assurer.* ‖ Iets onder eede —, *affirmer qc. sous serment.* ‖ Inhuldigen. *Investir, inaugurer.* ‖ Als lidmaat inzegenen. *Confirmer.*
Bevestigend, bn. *Affirmatif, confirmatif.*
Bevestiger, z. m. *Celui qui affermit, qui fortifie, qui affirme.*
Bevestiging, z. v. *Affermissement*, m., *confirmation, affirmation*, f. ‖ Inhuldiging. *Installation*, f. ‖ Inzegening als lidmaat. *Confirmation.*
Bevijlen, zw. w. b. *Limer, travailler avec la lime.*
Bevind (zond. mv.), z. o. Naar — van zaken, *selon la situation* ou *l'état des choses.*
Bevindelijk, bn. *Qui se trouve, qui est.*
Bevinden, (*bevond, bevonden*,) st. w. b. *Trouver.* ‖ Ik heb alles in goeden staat bevonden, *j'ai trouvé tout en bon état*, ‖ Ondervinden. *Trouver, voir.* ‖ Betrappen. *Surprendre.* ‖ Zich —. *Se trouver, être.* ‖ Zich wel —, *se trouver* ou *se porter bien.* ‖ Zich kwalijk —, *se trouver* ou *se porter mal.* ‖ Zich bij iets wel —, *se trouver bien d'une chose.* ‖ Zich in nood —, *se trouver dans le besoin.*
Bevinding, z. v. Ondervinding. *Expérience*, f. ‖ Omstandigheden, toestand. *Circonstances*, f. pl., *état*, m., *situation*, f. ‖ Naar — van zaken, *selon la situation* ou *l'état des choses.*
Beving, z. v. *Tremblement, frémissement*, m. ‖ (méd.) *Trépidation*, f.
Bevingeren, zw. w. b. *Toucher partout des doigts, patiner, salir en maniant.* ‖ (fig.) Bezoedelen. *Tacher, souiller, salir.*
Bevisschen, zw. w. b. *Pêcher dans.*
Bevitten, zw. w. b. *Chicaner.*
Bevlakken, zw. w. b. *Zie* Bevlekken.
Bevlekken, zw. w. b. *Tacher, souiller, salir.* ‖ Zijnen goeden naam —, *souiller sa réputation.* ‖ Zich —. *Se souiller, se salir.* ‖ Zich met een schelmstuk —, *se souiller d'un crime.*
Bevlekking, z. v. *Tache, souillure*, f.
Bevleugelen, zw. w. b. *Pourvoir d'ailes.*
Bevlijtigen (zich), zw. w. wederk. *S'appliquer avec ardeur, s'efforcer, tâcher.*
Bevlijtiging (zond. mv.), z. v. *Application, ardeur, diligence*, f., *effort, zèle*, m.
Bevloeren, zw. w. b. Van eenen steenen vloer voorzien. *Paver.* ‖ Met tichels —, *daller.* ‖ Beplanken. *Planchéier.*
Bevloering, z. v. Het bevloeren met steenen. *Pavement*, m. ‖ Beplanking. *Action* f. *de planchéier.* ‖ Vloer. *Pavé, plancher*, m.
Bevochten, zw. w. b. *Zie* Bevochtigen.
Bevochtigen, zw. w. b. *Humecter, mouiller, arroser.* ‖ (pharm.) *Madéfier.* ‖ (impr.) Het papier —, *mouiller le papier.*
Bevochtiging, z. v. *Humectation*, f., *arrosement*, m. ‖ (pharm.) *Madéfaction*, f. ‖ (impr.) *Mouillure*, f.
Bevoegd, bn. Geschikt. *Apte, compétent, capable, propre.* ‖ (jurispr.) *Compétent, apte, habile.* ‖ —e rechter, *juge compétent*, m. ‖ — zijn, *être en droit* (*de*). ‖ — maken, *autoriser, habiliter.* ‖ — om te getuigen, *apte à tester.* ‖ bw. *Zie* Bevoegd[elijk].
Bevoegd[elijk], bw. *Compétemment.*
Bevoegdheid (zond. mv.), z. v. Geschiktheid. *Capacité, aptitude*, f. ‖ (jurispr.) *Compétence*, f., *droit*, m. ‖ — eens rechters, *compétence d'un juge.* ‖ Wettelijk erkende —, *habilité, aptitude*, f.
Bevoelen, zw. w. b. *Tâter, palper, toucher, manier.* ‖ (méd.) *Palper.* ‖ Zich —. *Se trouver.* ‖ Zich kwalijk —, *se trouver indisposé.*
Bevoeling, z. v. *Attouchement*, m.
Bevolken, zw. w. b. *Peupler.* ‖ Een eiland —, *peupler une île.*
Bevolking, z. v. Het bevolken. *Action* f. *de peupler.* ‖ Bewoners. *Population*, f.
Bevolkingslijst, z. v. *Liste* f. *de la population.*
Bevolkingsregister, z. o. *Registre* m. *de la population.*
Bevolkt, bn. *Peuplé, populeux.*
Bevoogden, zw. w. b. *Mettre en tutelle.*
Bevoogding (zond mv.), z. v. *Tutelle*, f.
Bevoordeelen, zw. w. b. *Avantager, favoriser.*
Bevoordeeligen, enz. *Zie* Bevoordeelen, enz.
Bevoordeeling (zond. mv.), z. v. *Avantage*, m., *faveur*, f.
Bevoorderen, zw. w. b. enz. *Zie* Bevorderen, enz.
Bevooroordeeld, bn. *Qui a des préjugés, prévenu.* ‖ —e geest, *esprit préoccupé*, m.
Bevooroordeeldheid (zond. mv.), z. v. *Prévention, préoccupation* f. *d'esprit.*
Bevoorrechte, z. m. *en* v. *Privilégié*, m.; *privilégiée*, f.
Bevoorrechten, zw. w. b. *Privilégier, accorder des priviléges.* ‖ De bevoorrechte standen, *les classes privilégiées*, f. pl.
Bevoorrechting, z. v. *Privilége*, m., *prérogative*, f.
Bevoorwaarden, zw. w. b. *Stipuler, convenir, faire des conventions.*
Bevoorwaarding (zond. mv.), z. v. *Stipulation, convention*, f.
Bevorderaar, z. m. *Protecteur, promoteur*, m.
Bevorderaarster, z. v. *Protectrice*, f.
Bevorderen, zw. w. b. Bespoedigen. *Hâter, accélérer, avancer.* ‖ Begunstigen. *Favoriser, aider, contribuer à, être favorable à, avantager.* ‖ Verheffen. *Avancer, faire avancer, promouvoir.* ‖ Tot de bisschoppelijke waardigheid —, *promouvoir à l'épiscopat.*

BEVORDERING, z. v. *Action* f. *de hâter, d'accélérer, d'avancer.* || Aanmoediging. *Encouragement,* m. || Verheffing. *Promotion,* f., *avancement,* m.
BEVORDERLIJK, bn. *Favorable, avantageux, propre à faire réussir.* || bw. *Favorablement, avantageusement.*
BEVORENS, bw. *Auparavant, préalablement.* || voegw. *Avant que, avant que de.*
BEVORKT, bn. *Fourchu.*
BEVRACHTEN, zw. w. b. *Charger.* || Eenen wagen —, *charger un chariot.* || (mar.) Een schip —, *affréter un vaisseau.*
BEVRACHTER, z. m. *Chargeur,* m. || (mar.) *Affréteur,* m.
BEVRACHTING, z. v. *Charge,* f., *chargement,* m. || (mar.) *Affrétement, chargement,* m.
BEVRAGEN, (*bevroeg* of *bevraagde, bevraagd,*) onr. *of* zw. w. b. *S'informer, prendre des informations, s'enquérir, demander, s'adresser à.* || Buitengoed te koop, te — bij den notaris, *campagne à vendre, s'adresser au notaire.*
BEVRAGING (zond. mv.), z. v. *Demande, information, enquête,* f.
BEVREDIGBAAR, bn. *Conciliable.*
BEVREDIGEN, zw. w. b. *Apaiser, contenter, satisfaire, accommoder.* || Eenen toornige —, *apaiser* ou *calmer un homme en colère.* || Eenen Staat —, *pacifier un État.* || Zijn geweten —, *décharger sa conscience.* || Zijne nieuwsgierigheid —, *satisfaire sa curiosité.* || Zijne schuldeischers —, *contenter* ou *satisfaire ses créanciers.* || Bevredigend, *conciliateur, conciliant, pacificateur.* || Zich met iemand —, *se réconcilier avec qq.*
BEVREDIGER, z. m. Verzoener. *Pacificateur, réconciliateur,* m. || Scheidsman. *Arbitre, médiateur,* m.
BEVREDIGING, z. v. *Pacification,* f. || — der onlusten. *Pacification des troubles.* || Verzoening. *Conciliation, réconciliation,* f. || — der driften, *assouvissement* m. *des passions.*
BEVREDIGSTER, z. v. Verzoenster. *Réconciliatrice,* f. || Middelares. *Médiatrice,* f.
BEVREEMDEN, zw. w. b. *Paraître étrange* ou *singulier, surprendre, étonner.* || Bevreemdend nieuws, *nouvelle étrange, étonnante, surprenante* ou *singulière,* f.
BEVREEMDING (zond. mv.), z. v. *Surprise,* f., *étonnement,* m.
BEVREESD, bn. *Craintif, peureux, inquiet, timide.* || — zijn, *avoir peur, craindre, être en peine.* || zijn — voor het onweder, *craindre l'orage, avoir peur de l'orage.* || Iemand — maken, *faire peur à qq.* || Voor het leven van iemand — zijn, *craindre pour la vie de qq.* || bw. *Zie* BEVREESD[ELIJK].
BEVREESD[ELIJK], bw. *Avec crainte, avec timidité, timidement.*
BEVREESDHEID (zond. mv.), z. v. *Peur, crainte, timidité,* f.
BEVRIEND, bn. *Lié d'amitié.* || Verwant. *Parent.*
BEVRIESBAAR, bn. *Congelable.*
BEVRIEZEN, (*bevroos* of *bevroor, bevrozen* of *bevroren,*) st. w. b. Toevriezen. *Se geler, geler, se glacer, de couvrir de glace, prendre.* || De Lei is bevrozen, *la Lys est prise.* || Doen bevriezen. *Geler, congeler, faire geler, glacer.*
BEVRIEZING (zond. mv.), z. v. *Action de geler, congélation, gelée,* f.
BEVRIJD, b. n. *Exempt, affranchi, à l'abri, à couvert* (*de*). || Niemand is van den dood —, *nul n'est exempt de la mort.* || Van *of* voor den regen —, *à l'abri* ou *à couvert de la pluie.*
BEVRIJDEN, zw. w. b. *Affranchir, délivrer.* || Eenen slaaf —, *affranchir un esclave.* || Uit de gevangenis —, *délivrer de prison.* || Van den hongersnood —, *préserver de la famine.* || Van den krijgsdienst —, *exempter, dispenser* ou *libérer du service militaire.* || Zich —. *Se délivrer, se débarrasser, se défaire de.*
BEVRIJDER, z. m. *Libérateur,* m.
BEVRIJDING (zond. mv.), z. v. *Affranchissement,* m., *délivrance,* f.
BEVRIJDINGSOORLOG (-LOGEN), z. m. *Guerre* f. *de l'indépendance.*
BEVRIJDSTER, z. v. *Libératrice,* f.
BEVROEDEN, zw. w. b. *Concevoir, comprendre.*
BEVROEDING (zond. mv.), z. v. *Action de concevoir, de comprendre, conception, compréhension,* f.
BEVRUCHTEN, zw. w. b. Bezwangeren. *Rendre enceinte, engrosser.* || Vruchtbaar maken, *féconder, fertiliser.* || Eene kiem —, *féconder un germe.* || Vijgeboomen met galwespen —, *caprifier.*
BEVRUCHTING (zond. mv.), z. v. *Fécondation,* f. || Ontvangenis. *Conception,* f.
BEVUILEN, zw. w. b. Vuil maken. *Salir, souiller, éclabousser, embouer.* || (bas.) Met zijnen afgang bezoedelen. *Embrener.* || Zich —. *Se salir.*
BEVUILING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de salir, de se salir.*
BEWAAIEN (*bewaaide* of *bewoei, bewaaid,*) zw. *of* onr. w. b. *Éventer, agiter l'air avec un éventail.* || Zich laten —, *se faire éventer.*
BEWAAKSTER, z. v. *Gardienne, surveillante,* f.
BEWAARDER, z. m. *Garde, gardien, conservateur,* m. || — der hypotheken, *conservateur des hypothèques.* || Engel —, *ange gardien,* m.
BEWAARDERHAND, bw. In — geven, *consigner.* || In — stellen, *séquestrer.*
BEWAARHEDEN, BEWAARHEIDEN, zw. w. b. Waar maken. *Avérer, vérifier.* || Bewijzen. *Prouver, démontrer.* || Bevestigen. *Confirmer, ratifier.*
BEWAARHEIDING, z. v. *Vérification,* f. || Bewijs. *Preuve, démonstration,* f. || Bevestiging. *Confirmation,* f.
BEWAARHEIDEN, zw. w. b *Zie* BEWAARHEDEN.
BEWAARMIDDEL, z. o. *Préservatif,* m.
BEWAARPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *de dépôt* ou *de réserve, dépôt,* m.
BEWAARSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École gardienne,* f.
BEWAARSTER, z. v. *Gardienne, conservatrice,* f.
BEWAKEN, zw. w. b. *Garder, veiller, surveiller.* || Eenen post —, *garder un poste.* || Het heil des lands —, *veiller au salut de la patrie.* || Eenen zieke —, *garder, veiller un malade, veiller auprès d'un malade.* || Iemands gedrag —, *surveiller la conduite de qq.* || Nauw —, *garder de près* ou *à vue.* || Nauw bewaakte gevangene, *prisonnier* m. *gardé de près.*
BEWAKER, z. m. *Garde, gardien, surveillant,* m.
BEWAKING (zond. mv.), z. v. *Action de garder, de surveiller, garde, surveillance,* f.
BEWALLEN, zw. w. b. *Environner* ou *entourer de remparts.*
BEWALLING, z. v. *Action* f. *d'environner de remparts.* || Wallen. *Remparts,* m. pl.
BEWANDELAAR, z. m. *Celui qui se promène sur.*
BEWANDELAARSTER, z. v. *Celle qui se promène sur.*
BEWANDELEN, zw. w. b. Betreden. *Marcher dans, parcourir, se promener sur.* || Eenen weg —, *marcher dans un chemin.* || (fig.) Het pad der deugd —, *marcher dans le sentier* ou *suivre le sentier de la vertu.*

Bewandeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se promener sur.*
Bewangen, zw. w. b. (mar.) *Jumeler, acclamper.*
Bewapenen, zw. w. b. *Armer, munir d'armes.* ‖ Paardevolk —, *monter, équiper des cavaliers.* ‖ Zich —. *S'armer.*
Bewapening (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'armer, équipement, armement*, m. ‖ — des zeilsteens, *armature* f. *de l'aimant.*
Bewaren, zw. w. b. Wegleggen. *Garder, conserver, réserver, serrer.* ‖ Een geheim —, *garder un secret.* ‖ Behoeden. *Préserver.* ‖ Voor schade —, *garantir qq. de dommage.* ‖ Daar beware mij God voor! *Dieu m'en préserve!* ‖ Bewarend, *conservatoire, conservateur, préservatif.* ‖ Zich voor iets —, *se préserver, se garantir de qc.*
Bewaring (zond. mv.), z. v. *Garde, conservation*, f. ‖ — der gezondheid, *conservation de la santé.* ‖ In — geven, *mettre en dépôt, déposer, donner à garder.* ‖ In — stellen *of* geven, *séquestrer, mettre en séquestre.* ‖ Bescherming. *Protection*, f.
Bewasemen, zw. w. b. *Couvrir de vapeur, ternir.* ‖ Eene stof —, *bruir une étoffe.*
Bewaseming (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couvrir de vapeur, de ternir, de bruir.*
Bewasschen, (*bewiesch, bewasschen*,) st. w. b. Schoonmaken. *Blanchir* ou *laver le linge de qq.*
Bewassching (zond. mv.), z. v. *Blanchissage, lavage*, m.
Bewassen, (*bewies, bewassen*,) st. w. o. (met *zijn*). Begroeien. *Se couvrir de plantes, d'herbes.*
Bewassen, zw. w. b. Met was bestrijken. *Cirer.*
Bewateren, zw. w. b. *Arroser, mouiller, humecter, baigner.* ‖ De stroomen, die België —, zijn de Schelde en de Maas, *les fleuves qui arrosent la Belgique, sont l'Escaut et la Meuse.* ‖ (mar.) De pomp —, *engrener la pompe.*
Bewatering, z. v. Bevochtiging. *Irrigation*, f., *arrosement*, m.
Beweegbaar, bn. *Mobile.* ‖ — bare lichamen, *corps mobiles*, m. pl.
Beweegbaarheid (zond. mv.), z. v. *Mobilité*, f.
Beweeggrond, z. m. *Raison, cause*, f., *mobile, motif, principe*, m.
Beweeghemel, z. m. (astron.) *Premier mobile*, m.
Beweegkracht, z. v. *Force motrice*, f., *mobile*, m.
Beweeglijk, bn. *Mobile.* ‖ (anat.) — gewricht, *articulation mobile*, f. ‖ —e geest, *esprit mobile*, m. ‖ Treffend, roerend. *Touchant, pathétique.* ‖ bw. *D'une manière touchante, pathétiquement.*
Beweeglijkheid (zond. mv.), z. v. *Mobilité*, f. ‖ — der tong, *volubilité* f. *de la langue.* ‖ Zielroerendheid. *Pathétique*, m.
Beweegmiddel, z. o. *Mobile*, m., *raison, cause*, f.
Beweegoorzaak, z. v. *Premier mobile* ou *principe*, m., *cause motrice*, f., *moteur*, m.
Beweegpunt, z. o. *Point* m. *d'où part le mouvement.*
Beweegrad (-raderen), z. o. *Roue motrice*, f.
Beweegreden, z. v. *Motif, principe, mobile*, m., *raison, cause*, f.
Beweegster, z. v. *Motrice*, f.
Beweenen, zw. w. b. *Déplorer, pleurer.* ‖ Iemands dood —, *pleurer la mort de qq.*
Beweener, z. m. *Celui qui déplore.*
Beweening, z. v. *Action de déplorer, de pleurer, déploration*, f. ‖ Klachten. *Pleurs, gémissements*, m. pl., *plaintes*, f. pl.

Beweenster, z. v. *Celle qui déplore.*
Beweerder, z. m. *Celui qui soutient, qui affirme.*
Beweerschrift, z. o. *Apologie*, f., *manifeste*, m.
Beweerster, z. v. *Celle qui soutient, qui affirme.*
Bewegen, (*bewoog, bewogen*,) st. w. b. Van plaats doen veranderen. *Mouvoir, changer de place, remuer, agiter.* ‖ (fig.) Hemel en aarde —, *remuer ciel et terre.* ‖ Nopen. *Engager, porter à, exciter, entraîner à.* ‖ Bewegende oorzaak, *cause déterminante*, f. ‖ (fig.) Treffen, raken. *Toucher, émouvoir, attendrir.* ‖ Tot medelijden —, *exciter à la compassion.* ‖ Zich laten —, *se laisser fléchir, se laisser persuader.* ‖ Zich —. *Se mouvoir, se remuer.* ‖ Beweeg u niet, *ne bougez pas.* ‖ Zich —. Wandelen. *Se promener.*
Beweger, z. m. *Moteur*, m.
Bewegeren, zw. w. b. (mar.) *Vaigrer.*
Beweging, z. v. *Mouvement*, m., *agitation*, f. ‖ De — der zee, *l'agitation de la mer.* ‖ Golfsgewijze —, *ondulation*, f. ‖ Eenwigdurende —, *mouvement perpétuel.* ‖ In — brengen, *mouvoir, mettre en mouvement.* ‖ Eene pomp in — brengen, *faire jouer une pompe.* ‖ In — zijn, *être en mouvement.* ‖ —en der krijgsbenden, *évolutions, manœuvres* f. pl. *des troupes.* ‖ De legers geraakten in —, *les armées s'ébranlèrent.* ‖ Wandeling. *Promenade*, f. ‖ Oefening. *Exercice*, m. ‖ Aandoening. *Émotion*, f., *attendrissement*, m. ‖ Hartstocht. *Passion*, f., *mouvement*, m. ‖ Eerste — van toorn, *premier mouvement de colère.* ‖ Aandrift. *Inclination*, f., *mouvement*, m. ‖ Uit eigene —, *de son propre mouvement, spontanément.* ‖ Oproer. *Mouvement, désordre, tumulte*, m., *agitation, révolte*, f.
Beweginggever, z. m. *Trémoussoir*, m.
Bewegingloos, bn. *Immobile, sans mouvement.*
Bewegingmaker, z. m. (fam.) *Faiseur* m. *d'embarras.*
Bewegingskunde, **Bewegingsleer** (zond. mv.), z. v. *Dynamique*, f.
Beweiden, zw. w. b. *Mener paître dans.*
Beweldigen, zw. w. b. *S'emparer de, envahir, se rendre maître de.*
Bewelkomen, zw. w. b. *Zie* Verwelkomen.
Beweren, zw. w. b. Staande houden. *Soutenir, avancer, assurer, affirmer.* ‖ (jurispr.) —, dat een stuk valsch is, *arguer de faux, s'incrire en faux.*
Bewering, z. v. *Assertion*, f.
Bewerkelijk, bn. *Propre à être mis en œuvre, à être effectué.*
Bewerkelijkheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui peut être mis en œuvre, de ce qui peut s'effectuer.*
Bewerken, zw. w. b. Bearbeiden. *Travailler, façonner.* ‖ Het koper —, *travailler le cuivre.* ‖ Bewerkt hout, *bois ouvré*, m. ‖ Uitwerken. *Effectuer, opérer.* ‖ Veroorzaken. *Causer, occasionner.*
Bewerker, z. m. Bearbeider. *Celui qui travaille, qui façonne.* ‖ Uitwerker. *Acteur, auteur*, m. ‖ Oorzaak. *Cause*, f.
Bewerking, z. v. *Action* f. *de travailler, de façonner.* ‖ Behandeling. *Manipulation*, f. ‖ (chir.) *Opération*, f. ‖ Uitwerking. *Élaboration*, f. ‖ Rekenkunstige —, *opération* f. *d'arithmétique.* ‖ Tusschenkomst. *Intervention*, f.
Bewerkstelligen, zw. w. b. *Effectuer, exécuter, réaliser.*

BEWERKSTELLIGING (zond. mv.), z. v. *Exécution*, *réalisation*, *effectuation*, f.

BEWERKSTER, z. v. Bearbeidster. *Celle qui travaille*, *qui façonne.* ‖ Oorzaak. *Cause*, f.

BEWERKTUIGEN, zw. w. b. *Organiser.* ‖ Bewerktuigd lichaam, *corps organique*, m.

BEWERKTUIGING (zond. mv.), z. v. *Organisation*, f., *organisme*, m.

BEWERP, z. o. *Zie* ONTWERP.

BEWERPEN, (*bewierp*, *beworpen*,) st. w. b. Werpende bereiken. *Atteindre en jetant.* ‖ Schetsen, ontwerpen. *Esquisser*, *ébaucher*, *faire le plan de.* ‖ (maç.) *Crépir.*

BEWESTEN, bw. *À l'ouest*, *à l'occident.* ‖ voorz. *À l'ouest* ou *à l'occident de.*

BEWETTIGEN, zw. w. b. *Légitimer*, *légaliser.*

BEWETTIGING (zond. mv.), z. v. *Légitimation*, *légalisation*, f.

BEWIEROOKEN, zw. w. b. *Encenser.* ‖ (fig.) *Encenser*, *louer avec excès.*

BEWIEROOKER, z. m. *Encenseur*, *thuriféraire*, m. ‖ (fig.) *Encenseur*, *flatteur*, *louangeur*, m.

BEWIEROOKING, z. v. *Encensement*, m.

BEWIEROOKSTER, z. v. *Celle qui encense.* ‖ (fig.) *Celle qui loue*, *qui flatte excessivement.*

BEWIJS, z. o. *Preuve*, *démonstration*, f. ‖ Half —, *semi-preuve*, f. ‖ Overtuigend —, *preuve convaincante.* ‖ Bewijsrede. *Argument*, m. ‖ — in rechten, *preuve juridique.* ‖ Teeken. *Marque*, f., *signe*, *témoignage*, m. ‖ — van vriendschap, *marque d'amitié.* ‖ Schijn. *Apparence*, f., *semblant*, m. ‖ — van iets geven, *faire semblant de*, *donner l'apparence de.*

BEWIJSBAAR, bn. *Démontrable*, *prouvable.*

BEWIJSBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Démonstrabilité*, f.

BEWIJSGROND, z. m. *Argument*, m., *raison démonstrative* ou *probante*, f. ‖ (jurispr.) *Moyen*, *argument*, m.

BEWIJSKRACHT, z. v. *Force démonstrative*, f.

BEWIJSLIJNEN, v. mv. (géom.) *Diagramme*, m.

BEWIJSMIDDEL, z. o. *Adminicule*, m.

BEWIJSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Passage* m. *d'un auteur*, *cité comme preuve de ce qu'on avance.*

BEWIJSREDEN, z. v. *Raison démonstrative*, f., *moyen*, *argument*, m.

BEWIJSSCHRIFT, z. o. *Attestation*, f., *certificat*, m. ‖ (jurispr.) *Exposé* m. *des raisons.*

BEWIJSSTUK, z. o. *Document*, *titre*, m., *pièce justificative* ou *probante*, f.

BEWIJZEN, (*bewees*, *bewezen*,) st. w. b. *Prouver*, *démontrer.* ‖ Iets met getuigen —, *prouver qc. par témoins.* ‖ Eene stelling —, *démontrer une proposition.* ‖ Bewijzend, *probatoire.* ‖ Laten blijken. *Témoigner.* ‖ Vriendschap —, *témoigner de l'amitié.* ‖ Genade —, *faire grâce.* ‖ Iemand eer —, *rendre des honneurs à qq.* ‖ Veel beleefdheid —, *faire beaucoup de politesses.*

BEWIJZER, z. m. *Démonstrateur*, m.

BEWILLIGEN, zw. w. b. Toestaan, verleenen. *Accorder*, *concéder*, *octroyer.* ‖ Toestemmen. *Consentir.* ‖ — in eene zaak, *consentir* ou *acquiescer à une chose.*

BEWILLIGER, z. m. *Celui qui accorde*, *qui concède.*

BEWILLIGING, z. v. *Consentement*, m., *concession*, f. ‖ Goedkeuring. *Approbation*, f. ‖ Met — van uwe moeder, *du consentement* ou *de l'aveu de votre mère.*

BEWILLIGSTER, z. v. *Celle qui accorde*, *qui concède*, *qui consent.*

BEWIMPELAAR, z. m. *Celui qui voile*, *qui déguise*, *qui pallie*, *qui cache.*

BEWIMPELEN, zw. w. b. (fig.) *Voiler*, *déguiser*, *pallier*, *colorer*, *cacher.*

BEWIMPELING, z. v. *Déguisement*, m., *palliation*, f.

BEWIND (zond. mv.), z. o. Bestuur. *Direction*, *administration*, *gestion*, f., *gouvernement*, m.

BEWINDEN, (*bewond*, *bewonden*,) st. w. b. *Envelopper*, *entortiller.* ‖ (mar) *Rouster.*

BEWINDHEBBER, z. m. *Directeur*, *administrateur*, *gouverneur*, m.

BEWINDING, z. v. *Entortillement*, *enveloppement*, m. ‖ (mar.) *Rousture*, f.

BEWINDSEL, z. o. Omslag. *Enveloppe*, f. ‖ Zwachtel. *Bandage*, m.

BEWINDSMAN (-LIEDEN), z. m. *Magistrat*, *homme* m. *d'état.*

BEWINDVOERDER, z. m. *Directeur*, *administrateur*, *gouverneur*, m.

BEWITTEN, zw. w. b. *Blanchir.*

BEWITTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de blanchir.*

BEWOELEN, zw. w. b. Bewinden. *Envelopper*, *entortiller.* ‖ (mar.) Eenen mast —, *rouster un mât.* ‖ Een touw —, *fourrer un cordage.*

BEWOELING, z. v. *Entortillement*, *enveloppement*, m. ‖ (mar.) *Rousture*, f.

BEWOLKEN, zw. w. b. *Couvrir de nuages.* ‖ Bewolkt, *nuageux.* ‖ Bewolkte lucht, *ciel couvert*, m. ‖ Zich —. *Se couvrir de nuages.*

BEWOLKING (zond. mv.), z. v. *Obscurcissement* m. *causé par les nuages.*

BEWONDERAAR, z. m. *Admirateur*, m.

BEWONDERAARSTER, z. v. *Admiratrice*, f.

BEWONDEREN, zw. w. b. *Admirer.*

BEWONDERENSWAARDIG, bn. *Admirable*, *digne d'admiration.*

BEWONDERENSWEERDIG, bn. *Zie* BEWONDERENSWAARDIG.

BEWONDERING (zond. mv.), z. v. *Admiration*, f.

BEWONEN, zw. w. b. *Habiter*, *être domicilié à*, *avoir sa demeure à.* ‖ Een huis —, *habiter une maison.* ‖ Bewoond eiland, *île habitée*, f.

BEWONER, z. m. *Habitant*, m.

BEWONING (zond. mv.), z. v. *Séjour*, m.

BEWOONBAAR, bn. *Habitable.*

BEWOONBAARHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est habitable.*

BEWOONSTER, z. v. *Habitante*, f.

BEWOORDEN, zw. w. b. *Exprimer par des paroles.*

BEWOORDING, z. v. Het bewoorden. *Action* f. *d'exprimer par des paroles.* ‖ Uitdrukking. *Expression*, f., *terme*, m. ‖ Uitgelezene —en, *expression schoisies.*

*BEWORP, z. o. *Plan*, *projet*, m

*BEWOUD (zond. mv), z. o. *Conduite*, *direction*, *manière* f. *de conduire*, *de se conduire.*

BEWUST, bn Wetend. *Qui a connaissance de*, *instruit.* ‖ Van iets — zijn, *avoir connaissance de qc.* ‖ Mij is die zaak niet —, *j'ignore cette affaire.* ‖ (phil.) — zijn van, *avoir conscience de.* ‖ Bekend *Connu*, *notoire*, *manifeste.* ‖ Gemeld. *Susdit.* ‖ De —e schilder, *le peintre en question.*

BEWUSTELOOS, bn. *Sans connaissance*, *qui a perdu connaissance.*

BEWUSTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui est sans connaissance*, *privation* f. *de sentiment.*

BEWUSTHEID (zond. mv.), z. v. *Conscience*, *connaissance*, f., *sentiment intérieur* ou *interne*, m. ‖ Met —, *sciemment.*

BEWUSTZIJN (zond. mv.), z. o. *Conscience*, *connaissance*, f.

BEZAAIEN, zw. w. b. Met zaad bestrooien. *Ensemencer*, *semer.* ‖ Een land —, *ensemencer une terre.* ‖ (fig.) Doorzaaien. *Parsemer*, *joncher.* ‖ (fig.) Versieren. *Orner.* ‖ Met parelen bezaaid, *parsemé* ou *orné de perles.* ‖ Met starren bezaaid, *parsemé d'étoiles.* ‖ (blas.) Met blokjes bezaaid,

billeté. ‖ Met hermelijn bezaaid, *tavelé, moucheté.*
BEZAAIING, z. v. *Ensemencement*, m. ‖ — met koren, *emblavure*, f. ‖ Gezaai. *Semailles*, f. pl.
BEZAAN, BEZAANLEDER, BEZAANLEER, z. o. Schaapsleder. *Basane*, f.
BEZAAN, z. v. (mar.) *Artimon*, m., *voile* f. *d'artimon.*
BEZAANSBRAS, z. m. (mar.) *Hource* f. *d'artimon.*
BEZAANSMARS (-MARSEN), z. v. (mar.) *Hune* f. *du mât d'artimon.*
BEZAANSMAST, z. m. (mar.) *Mât* m. *d'artimon, de poupe, de fougue.*
BEZAANSRA (-RAAS), z. v *Vergue* f. *d'artimon.*
BEZAANSRUST, z. v. (mar) *Porte-haubans* m. *d'artimon.*
BEZAANSSPRIET, z. m. (mar.) *Vergue* f. *de fougue.*
BEZAANSSTENG, z. v. (mar.) *Mât* m. *du perroquet.*
BEZAANSVLAG, z. v. (mar.) *Pavillon* m. *d'artimon.*
BEZAANSWANT, z. o. (mar.) *Haubans* m. pl. *d'artimon.*
BEZAANSZEIL, z. o. (mar.) *Zie* BEZAAN.
BEZABBEREN, zw. w. b. *Souiller, couvrir* ou *remplir de bave.*
BEZABBERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de souiller, de couvrir* ou *de remplir de bave.*
BEZADIGD, bn. Bedaard. *Calme, posé, modéré, rassis, tranquille, modeste, discret.* ‖ bw. *Posément, modérément, modestement, de sens rassis.*
BEZADIGDHEID (zond. mv.), z. v. *Modération, modestie, discrétion, retenue*, f., *calme*, m.
BEZAKKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Devenir clair en reposant.*
BEZALVEN, zw. w. b. *Oindre.*
BEZANDEN, zw. w. b. *Sabler, couvrir de sable.*
BEZANDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de sabler, de couvrir de sable.*
BEZEEREN, zw. w. b. *Faire mal, blesser.* ‖ Zich —. *Se faire mal, se blesser.*
BEZEERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de faire mal, de blesser.*
BEZEEVEREN, zw. w. b *Zie* BEZABBEREN.
BEZEEVERING (zond. mv.), z. v. *Zie* BEZABBERING.
BEZEGELEN, zw. w. b. *Sceller, cacheter.* ‖ Eenen brief —, *cacheter une lettre.* ‖ Bezegelde brief, *lettre cachetée*, f. ‖ (fig) Bekrachtigen. *Affirmer, confirmer, sceller.* ‖ Iets met eenen eed —, *affirmer qc. sous serment, par serment* ou *avec serment.*
BEZEGELING, z. v. *Apposition* f. *du scellé* ou *des scellés, scellé*, m. ‖ (fig.) Bekrachtiging. *Confirmation, corroboration*, f.
BEZEILD, bn. Tot zeilen geschikt. ‖ — schip, *vaisseau bon voilier*, m.
BEZEILEN, zw. w. b. Van zeilen voorzien. *Garnir de voiles.* ‖ Zeilende bereiken. *Atteindre en faisant voile.* ‖ De Kaap —, *doubler le Cap.* ‖ Eene onbekende zee —, *voguer sur une mer inconnue.*
BEZEM, z. m. *Balai*, m. ‖ (prov.) Nieuwe —s vegen schoon, *il n'est rien tel que balai neuf.*
BEZEMBINDEN, z. o. *Métier* m. *du faiseur de balais.*
BEZEMBINDER, z. m. *Faiseur* m. *de balais*
BEZEMHEIDE, z. v. *Bruyère* f. *à balai.*
BEZEMKEN, z. o. *Zie* BEZEMPJE.
BEZEMMAKER, z. m. *Faiseur* m. *de balais.*
BEZEMPJE, z. o. *Petit balai*, m.
BEZEMRIJS (zond. mv.), z. o. *Rameaux* m. pl. *à balai.*
BEZEMSCHOON, bn. *Balayé, nettoyé avec le balai.*
BEZEMSTEEL (-STELEN), BEZEMSTOK, z. m. *Manche* m. *à balai.*
*BEZEMSTUIVER, z. m. *La plus petite monnaie d'argent des Pays Bas.*
BEZENDING, z. v. Gezantschap. *Députation, ambassade*, f. ‖ (comm.) *Envoi*, m.
BEZET, bn. Omringd. *Environné, entouré.* ‖ Omzet. *Garni, orné,* ‖ Met robijnen —, *garni de rubis.* ‖ Met bezigheden overladen. *Très-occupé.* ‖ Ingenomen. *Occupé, pris.* ‖ Is die stoel —? *cette chaise est-elle prise?*
BEZET, z. o. Erfmaking. *Legs*, m. ‖ Hypotheek. *Hypothèque*, f.
BEZETELING, z. m. *en* v. *Zie* BEZETENE.
BEZETEN, bn. Van den duivel —, *possédé du démon, démoniaque.*
BEZETENE, z. m. *en* v. *Possédé*, m., *possédée*, f., *énergumène, démoniaque*, m. *et* f. ‖ Als een — schreeuwen, *crier à tue-tête.*
BEZETENHEID (zond. mv.), z. v. *Obsession, possession*, f., *état* m. *d'un possédé.* ‖ Gewaande —, *démonomanie*, f.
BEZETHEID (zond. mv.), z. v. *Surcroît* m. *de besogne.*
BEZETSEL, z. o. Bestrijksel. *Couche, crépissure*, f., *crépi, enduit*, m., ‖ (taill.) *Garniture, bordure*, f., *galon*, m.
BEZETTELING, z. m. *Soldat* m. *en garnison.*
BEZETTEN, zw. w. b. Door zetten met iets bedekken. *Couvrir en plaçant* ou *en mettant, placer, mettre, garnir.* ‖ Eene tafel met spijzen —, *charger une table de mets.* ‖ Eene stad met krijgsvolk —, *occuper une ville, mettre une garnison dans une ville.* ‖ De hoogten —, *occuper les hauteurs.* ‖ Omringen. *Environner, cerner, investir.* ‖ Met goud —, *garnir d'or.* ‖ Voorzien. *Munir, pourvoir.* ‖ Eenen vijver met vischjes —, *aleviner un étang.* ‖ Beplanten. *Planter.* ‖ (maç.) Bestrijken. *Crépir.* ‖ Iemand iets —, *faire un legs à qq.* ‖ Bezette rent, *rente hypothéquée*, f. ‖ (jeu.) Eene kaart —, *couvrir une carte.*
BEZETTING, z. v. *Action* f. *d'occuper.* ‖ (mil.) Garnizoen. *Garnison*, f. ‖ (méd.) *Oppression* f. *de poitrine.*
BEZICHTIGEN, zw. w. b. *Régarder de près, examiner, visiter, inspecter, faire l'inspection de.*
BEZICHTIGER, z. m. *Inspecteur, visiteur*, m.
BEZICHTIGING (zond. mv.), z. v. *Inspection, visite*, f., *examen*, m.
BEZICHTIGSTER, z. v. *Inspectrice*, f.
BEZIE (-ZIËN), z. v. *Baie*, f., *grain*, m.
BEZIEDRAGEND, bn. *Baccifère.*
BEZIELD, bn. *Animé, vif.*
BEZIELEN, zw. w. b. *Animer, vivifier, donner la vie.* ‖ (fig.) *Animer, enflammer, exciter, inspirer, encourager.*
BEZIELING (zond. mv.), z. v. *Animation*, f. ‖ (fig.) Aanmoediging. *Encouragement*, m.
BEZIEN, (*bezag, bezagen, bezien*,) onr. w. b. *Regarder, voir, envisager.* ‖ Van nabij —, *Examiner* ou *regarder de près.* ‖ Dat zal te — staan, *cela n'est par sûr.*
BEZIENSWAARDIG, bn. *Digne d'être vu, qui mérite d'être vu.*
BEZIENSWEERDIG, bn. *Zie* BEZIENSWAARDIG.
BEZIEVORMIG, bn. *Bacciforme.*
BEZIG, bn. *Occupé.* ‖ — houden, *occuper, amuser.* ‖ Met *of* aan iets — zijn, *s'occuper de* ou *à qc.* ‖ Zich met schrijven — houden, *s'occuper à écrire.*
BEZIGEN, zw. w. b. *Employer, se servir de.*

Bewerkstelliging (zond. mv.), z. v. ***Exécution**, réalisation, effectuation*, f.
Bewerkster, z. v. Bearbeidster. *Celle qui travaille, qui façonne.* || Oorzaak. *Cause*, f.
Bewerktuigen, zw. w. b. *Organiser.* || Bewerktuigd lichaam, *corps organique*, m.
Bewerktuiging (zond. mv.), z. v. *Organisation*, f., *organisme*, m.
Bewerp, z. o. *Zie* Ontwerp.
Bewerpen, (*bewierp, beworpen*,) st. w. b. pende bereiken. *Atteindre en jetant.* sen, ontwerpen. *Esquisser, ébaucher plan de.* || (maç.) *Crépir.*
Bewesten, bw. *À l'ouest, à l'occid* *A l'ouest* ou *à l'occident de.*
Bewettigen, zw. w. b. *Légitime*
Bewettiging (zond. mv.), z. v *galisation*, f.
Bewierooken, zw. w. b. *censer, louer avec excès* ... *ante,* ... *iante,*
Bewierooker, z. m. *E* ... *ncenseur,* || (fig.) *Encenseur*,
Bewierooking, z. v ... (met zijn).
Bewierookster, z ... *se rasseoir* ... *Celle qui loue* ... *laisser reposer*
Bewijs, z. o. ... m. *de sédi-* —, *semi-p* ... *convaincar* ... *Action* f. *de se clari-* in recht ... *que*, f. ... *sédiment, précipité,* schap ... f., *se* ...) st. w. b. *Imaginer,* *semi* ... Middelen —, *imaginer des*
Bewi ... Besint, eer gij begint, *réfléchissez avant de commencer.* || Zich —. Zich
Bew ... Zich —. Zich herinneren.
Be ... *se rappeler.*
... b. *Zie* Bewerktuigen.
Bezit, z. o. *Possession, jouissance*, ... (zond. mv.) ... hebben, in het — van iets zijn, ... Iets in — ... *en possession de qc.* || Iets in — nemen, *prendre possession de qc.* — van iets stellen, *investir, mettre en possession.* In het — ... Zich in het — stellen, *se mettre en possession, s'emparer de.* || Iemand uit het — van iets zetten, *déposséder* ou *exproprier qq.*
Bezitneming (zond. mv.), z. v. *Prise* f. *de possession.* || (jurispr.) *Saisie*, f.
Bezitrecht, z. o. (jurispr.) *Possessoire*, m.
Bezitster, z. v. *Propriétaire*, f. || — van eens anders goed, *détentrice*, f.
Bezittelijk, bn. *Possessif.* || — voornaamwoord, *pronom possessif.*
Bezitten, (*bezat, bezaten, bezeten*,) st. w. b. Op iets zitten. *Être assis* ou *s'asseoir sur qc.* || (fig.) In bezit hebben. *Posséder. avoir en possession, jouir de, avoir, tenir.*
Bezitter, z. m. *Possesseur, propriétaire*, m. || — van eens anders goed, *détenteur*, m.
Bezitting, z. v. Het bezitten. *Action de posséder, possession*, f. || Eigendom. *Propriété, possession*, f.
Bezoar, Bezoarsteen (-steenen), z. m. *Bézoard, agropile*, m.
Bezoarstof (zond. mv.), z. v. *Bézoardine*, f.
Bezoden, zw. w. b. *Gazonner.*
Bezoding, z. v. *Gazonnement*, m.
Bezoedelen, zw. w. b. *Salir, tacher, souiller.* || Zijne handschoenen —, *salir* ou *souiller ses gants.* || (fig.) Zijne handen met onschuldig bloed —, *souiller ses mains du sang innocent, tremper ses mains dans le sang des innocents.* || Zich — *Se salir, se souiller.* || Zich met een schelmstuk —, *se souiller d'un crime.*

Bewimpeling, z. v. *D...* ...*e, tache*, f.
Bewind (zond. mv.) ... *administratio*... || Een — bij iemand ... *te à qq.* || Iemand een — ... *voir une visite à qq.* || —en
Bewinden ... lopper ... *voir des visites.*
Bew... (*...cht, bezocht*,) onr. w. b. *Visiter, ...e, aller voir.* || De zieken —, *visiter* ... || Iemand gaan —, *aller voir qq.* ... markten —, *fréquenter les foires.* ... plaatsen —, *hanter les mauvais lieux.* ... proeven. *Éprouver, essayer.* || (théol.) *Éprouver par des afflictions, châtier, affliger.*
Bezoeker, z. m. *Celui qui visite, visiteur*, m. || (mar.) *Visiteur.*
Bezoeking, z. v. *Visite*, f. || De — van Maria, *la visitation de la Vierge.* || (théol.) *Affliction*, f., *châtiment*, m.
Bezoekkaart, z. v. *Carte* f. *de visite.*
Bezoekkerk, z. v. *Église stationnale*, f.
Bezoekster, z. v. *Celle qui visite, visiteuse*, f.
Bezoetelen, zw. w. b. *Zie* Bezoedelen.
Bezoldeling, z. m. *en* v. *Stipendiaire*, m. *et* f.
Bezolderen, zw. w. b. Beplanken. *Planchéier.* || Bepleisteren. *Plafonner.*
Bezoldering (zond. mv.), z. v. Het bezolderen. *Action* f. *de planchéier.* (maç.) Bepleistering. *Action de plafonner.* || Zoldering. *Plancher, plafond*, m.
Bezoldigen, zw. w. b. *Salarier, payer, stipendier, soudoyer.* || Krijgsvolk —, *soudoyer des troupes.*
Bezoldigde, z. m. *en* v. *Personne salariée*, f.
Bezoldiging, Bezolding, z. v. *Gages, appointements*, m. pl. || (mil.) *Solde, paye*, f. *traitement*, m.
Bezondigen (zich), zw. w. wed. *Pécher.* | Zich plichtig maken. *Se rendre coupable.* || Zich aan God en de menschen —, *pécher contre Dieu et les hommes.*
Bezondiging (zond. mv.), z. v. Het bezondigen. *Action* f. *de pécher.* | Zonde. *Péché*, m., *transgression*, f.
Bezonnen, bn. Beraden. *Sensé, avisé.* | Voorzichtig. *Prudent, prévoyant, circonspect.* || bw. *Sensément, prudemment, avec précaution.*
Bezonnenheid (zond. mv.), z v. *Circonspection, prudence, précaution*, f.
Bezoomen, zw. w. b. *Ourler.*
Bezooming (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ourler.*
Bezopen, bn. *Soûl.*
Bezopenheid (zond. mv.), z. v. *Ivresse*, f.
Bezorgd, bn. Bekommerd. *Inquiet, plein d'inquiétude, soucieux, plein de soucis.* | Zorgvuldig. *Soigneux.* | — zijn voor zijne eer, *être soigneux de son honneur.*
Bezorgdheid, z. v. Bekommering. *Inquiétude, crainte, peine*, f., *souci*, m. || Zorgvuldigheid. *Sollicitude*, f.
Bezorgen, zw. w. b. Zorgen voor iets. *Avoir* ou *prendre soin de, soigner.* || Oppassen. *Soigner, garder.* || Een paard —, *panser un cheval.* | Het huishouden —, *soigner le ménage.* || Bestellen. *Remettre.* | Iemand eenen brief —, *remettre une lettre, à qq.* | Verschaffen. *Procurer, pourvoir.*
Bezorger, z. m. Die voor iets zorgt. *Celui qui soigne.* || Die iets verschaft. *Celui qui procure.* | — van levensmiddelen, *avitailleur*, m.
Bezorging, z. v. Het bezorgen. *Action* f. *de soigner, de procurer.* || Zorg. *Soin*, m.
Bezorgster, z. v. Die voor iets zorgt. *Celle qui soigne.* | Die iets verschaft. *Celle qui procure.*

Bezuchten, zw. w. b. *Gémir de.*

Bezuiden, bw. *Au sud, au midi.* ‖ voorz. *Au sud de, au midi de.* ‖ — den stroom, *au sud du fleuve.*

Bezuinigen, zw. w. b. *Économiser, épargner, ménager.*

Bezuiniger, z. m. *Économe, ménager*, m.

Bezuiniging, z. v. *Économie, épargne*, f.

Bezuinigster, z. v. *Économe, bonne ménagère*, f.

Bezuipen, (*bezoop, bezopen*,) st. w. b. (bas.) *Zie* **Bedrinken**.

Bezuren, zw. w. b. *Porter la peine de, être puni de.* ‖ Gij zult het —, *vous en porterez la peine, vous en pâtirez, vous payerez les pots cassés.*

Bezwaar, z. o. Moeilijkheid. *Difficulté, peine*, f., *désagrément*, m. ‖ Last. *Fardeau*, m., *fatigue*, f. ‖ Klacht. *Plainte*, f., *grief*, m., *charge*, f. ‖ Nadeel. *Préjudice, tort*, m.

Bezwaard, bn. Bekommerd. *Inquiet, plein de soucis* ou *d'inquiétude.* ‖ Zich — over iets maken, *s'inquiéter de qc.*

Bezwaarder, z. m. *Celui qui charge.*

Bezwaardheid (-**heden**), z. v. *Peine, difficulté, inquiétude*, f., *souci.*

Bezwaarlijk, bn. Moeilijk, lastig. *Difficile, pénible, onéreux, gênant, importun, embarrassant.* ‖ bw. *Difficilement, avec peine.* ‖ Nauwelijks. *À peine.*

Bezwaarnis, z. v. *Peine, importunité*, f.

Bezwaarschrift, z. o. (prat.) *Grief*, m.

Bezwaarster, z. v. *Celle qui charge.*

Bezwachtelen, zw. w. b. *Emmaillotter.* ‖ Een kind —, *emmaillotter un enfant.* ‖ (chir.) *Panser une plaie, une blessure.* ‖ (fig.) Bewimpelen. *Pallier, déguiser, cacher, voiler.*

Bezwachteling, z. v. *Action* f. *d'emmaillotter*, f. ‖ Zwachtel. *Maillot*, m. ‖ (chir.) *Pansement*, m ‖ (fig.) Bewimpeling. *Palliation*, f., *déguisement, prétexte*, m.

Bezwadderen, zw. w. b. *Souiller d'écume* ou *de bave.* ‖ (fig.) *Souiller.*

Bezwalken, zw. w. b. *Ternir, rendre terne, ôter* ou *diminuer l'éclat de qc., obscurcir.* ‖ (fig.) *Ternir, flétrir.* ‖ Zijne faam —, *ternir sa gloire.*

Bezwalker, z. m. *Celui qui ternit.* ‖ (fig.) *Détracteur, calomniateur*, m.

Bezwalking, z. v. *Ternissure*, f. ‖ (fig.) *Détraction, flétrissure, calomnie*, f.

Bezwalkster, z. v. *Celle qui ternit.* ‖ (fig.) *Celle qui flétrit, calomniatrice*, f.

Bezwangeren, zw. w. b. Zwanger maken. *Rendre enceinte, engrosser.* ‖. (fig.) *Féconder.* ‖ (chim.) *Saturer, imprégner.*

Bezwangering (zond. mv.), z. v. Het zwanger maken. *Action* f. *d'engrosser.* ‖ Zwangerheid. *Grossesse*, f. ‖ (fig.) Vruchtbaar maken. *Fécondation.* ‖ (chim.) *Saturation, imprégnation*, f.

Bezwaren, zw. w. b. Drukken op. *Peser sur, charger.* ‖ Belasten. *Charger.* ‖ Eenen balk —, *charger une poutre* ‖ De maag —, *charger l'estomac.* ‖ (fig.) Het volk met geldheffingen —, *charger le peuple d'impôts.* ‖ Zijne goederen —, *charger ses biens.* ‖ Met schulden bezwaard huis, *maison obérée*, f. ‖ Zijn geweten met iets —, *charger sa conscience de qc.* ‖ Beschuldigen. *Charger, accuser.* ‖ Zich bij iemand over iets —, *se plaindre de qc. à qq.*

Bezwarend, bn. (jurispr.) *Aggravant, accablant.*

Bezwaring, z. v. Last. *Charge*, f., *fardeau*, m. ‖ Verzwaring. *Appesantissement*, m. ‖ Verdrukking. *Oppression*, f. ‖ Moeilijkheid. *Difficulté*, f.

Bezwavelen, zw. w. b. *Soufrer, ensoufrer.*

Bezweerder, z. m. *Exorciste, conjurateur*, m.

Bezweerster, z. v. *Celle qui exorcise, qui conjure les démons.*

Bezweet, bn. *Dégouttant de sueur, tout en sueur.* ‖ Heel — zijn, *être en nage* ou *tout en nage, être trempé de sueur.*

Bezwelten, (*bezwolt, bezwollen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Mourir.* ‖ Van koude —, *mourir de froid.* ‖ Bezwijmen. *S'évanouir.*

Bezwemmen, (*bezwom, bezwommen*,) st. w. b. *Atteindre en nageant.* ‖ Zwemmen in. *Nager dans.*

Bezweren, (*bezwoer, bezworen*,) st. w. b. Met eede bevestigen. *Jurer, affirmer par serment.* ‖ Een verdrag —, *s'engager par serment à observer un traité.* ‖ Belezen. *Exorciser, conjurer.* ‖ De booze geesten —, *conjurer les démons.* ‖ Het gevaar —, *conjurer le péril.* ‖ Met aandrang smeeken. *Conjurer, supplier, adjurer, prier avec instance.* ‖ Hij bezweert u bij God, *il vous conjure au nom de Dieu.*

Bezwering, z. v. Het bezweren. *Affirmation* f. *par serment.* ‖ Eed. *Serment*, m. ‖ Belezing. *Exorcisme*, m., *conjuration*, f. ‖ Smeeking. *Supplication, adjuration, instance*, f.

Bezwijken, (*bezweek, bezweken*,) st. w. o. (met *zijn*). *Succomber.* ‖ Onder den last —, *succomber sous le faix, sous le poids.* ‖ Van droefheid —, *succomber à la douleur.* ‖ Onder de verzoeking —, *succomber à la tentation.* ‖ Sterven. *Mourir.* ‖ De zieke is bezweken, *le malade a succombé.* ‖ Van honger —, *mourir de faim.* ‖ In onmacht vallen. *S'évanouir, tomber en défaillance, se pâmer.* ‖ Ik bezwijk, *je me meurs, je me sens faiblir.* ‖ (fig.) Overwonnen worden. *Succomber, être vaincu.* ‖ Inzakken. *S'affaisser, s'écrouler.*

Bezwijking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de succomber.* ‖ Bezwijming. *Défaillance, pâmoison, syncope*, f., *évanouissement*, m. ‖ Inzakking. *Affaissement*, m.

Bezwijmen, zw. w. o. (met *zijn*). *S'évanouir, tomber en syncope* ou *en défaillance, se pâmer, perdre connaissance.*

Bezwijming, z. v. *Défaillance*, f., *évanouissement*, m., *pâmoison, syncope*, f.

Bibberen, zw. w. o. (met *hebben*.) *Trembloter, trembler, frissonner.* ‖ Van koude —, *grelotter, trembloter de froid, frissonner.*

Bibbering, z. v. *Action* f. *de trembloter, tremblement, frisson, frissonnement*, m.

Bibliothecaris, z. m. *Bibliothécaire*, m.

Bibliotheek (-**theken**), z. v. *Bibliothèque*, f.

Bidbank, z. v. *Prie-dieu*, m.

Biddag (-**dagen**), z. m. *Jour* m. *de prières.*

Bidden, (*bad, baden, gebeden*,) st. w. b. *Prier.* ‖ God —, *prier Dieu.* ‖ (prov.) Nood leert —, *la faim chasse le loup hors du bois.* ‖ Smeeken. *Supplier, demander avec instance, solliciter.* ‖ Ik bid er u om, *je vous en prie.* ‖ Uitnoodigen. *Inviter.* ‖ Ter begrafenis —, *inviter à un enterrement.*

Bidder, z. m. *Celui qui prie.* ‖ Verzoeker. *Suppliant*, m. ‖ Begrafenisbidder. *Semonneur* m. *d'enterrement.*

Bidplaats (-**plaatsen**), z. v. *Oratoire, lieu* m. *où l'on prie.*

Bidster, z. v. *Celle qui prie.* ‖ Verzoekster. *Suppliante*, f.

Biduur, z. o. *Heure* f. *de la prière.*

Bidvertrek, z. o. *Zie* **Bidplaats**.

Bie, enz. *Zie* **Bij**.

Biecht, z. v. *Confession, confesse*, f. ‖ Iemand

de — afhooren *of* afnemen, *confesser qq.* ‖ Te — gaan, *aller à confesse, se confesser.* ‖ (prov.) Bij den duivel te — gaan, *se confesser au renard.*
BIECHTBEWIJS, z. o. *Billet* m. *de confession.*
BIECHTBRIEFJE, z. o. *Zie* BIECHTBEWIJS.
BIECHTDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de confession.*
BIECHTELING, z. m. *en* v. *Pénitent*, m.; *pénitente*, f.
BIECHTEN, zw. w. b. *Confesser.* ‖ Zijne zonden —, *confesser ses péchés, se confesser.* ‖ Biecht hooren. *Confesser, entendre une confession.* ‖ o. (met *hebben*). *Se confesser.* ‖ (fig.) Bekennen. *Avouer.*
BIECHTER, z. m. *Zie* BIECHTELING.
BIECHTGELD, z. o. *Denier* m. *de confession.*
BIECHTKIND (-EREN, -ERS), z. o. *Pénitent*, m.; *pénitente*, f.
BIECHTPENNING, z. m. *Zie* BIECHTGELD.
BIECHTSTER, z. v. *Zie* BIECHTELING.
BIECHTSTOEL, z. m. *Confessionnal*, m.
BIECHTVADER, z. m. *Confesseur*, m.
BIEDEN, (*bood, boden, geboden*,) st. w. b. *Offrir, présenter.* ‖ Iemand de hand —, *offrir, présenter, donner* ou *tendre la main à qq.* ‖ (fig.) Iemand het hoofd —, *s'opposer* ou *tenir tête à qq.* ‖ (comm.) Loven. *Faire une offre, offrir.* ‖ Hooger —, *enchérir.* ‖ Aan den meest —de verkoopen, *mettre à l'enchère, vendre au plus offrant.*
BIEDER, z. m. *Offrant.* ‖ Die looft. *Enchérisseur*, m.
BIEDSTER, z. v. *Celle qui offre.* ‖ Die looft. *Celle qui enchérit.*
BIER, z. o. *Bière*, f. ‖ Wit —, *bière blanche.* ‖ Bruin —, *bière brune.* ‖ Beiersch —, *bière de Bavière.* ‖ Leuvensch —, *bière de Louvain.* ‖ Versch —, *bière nouvelle.* ‖ Dun *of* klein —, *petite bière.* ‖ Sterk —, *bière forte.* ‖ Een glas —, *un verre de bière.* ‖ Maartsch —, *bière de mars.* ‖ — brouwen, *brasser* ou *faire de la bière.*
BIERACCIJNS, BIERACCIJS, z. m. *Cambage*, m., *accise* f. ou *impôt* m. *sur la bière.*
BIERACHTIG, bn. *Qui ressemble à de la bière, qui a un goût de bière.*
BIERAZIJN (zond. mv.), z. m. *Vinaigre* m. *de bière.*
BIERBANK, z. v. *Banc* m. *d'estaminet, de taverne* ou *de cabaret.*
BIERBOOM (-BOOMEN), z. m. *Joug* m. *à porter des tonneaux de bière.*
BIERBROUWER, z. m. *Brasseur*, m.
BIERBROUWERIJ, z. v. *Brasserie*, f.
BIERBROUWSTER, z. v. *Brasseuse*, f.
BIERBUIK, z. m. *en* v. *Sac* m. *à bière, grand buveur* m. ou *grande buveuse* f. *de bière.*
BIERDRAGER, z. m. *Encaveur, porteur* m. *de bière.*
BIERDRINKER, z. m. *Buveur* m. *de bière.*
BIERDRINKSTER, z. v. *Buveuse* f. *de bière.*
BIERENBROOD (zond. mv.), z. o. *Birambrot*, m., *soupe* f. *à la bière.*
BIERFLESCH, z. v. *Bouteille* f. *à bière.*
BIERFUST, z. o. *Futaille* f. *à bière.* ‖ (mar.) *Gonne*, f.
BIERGIST (zond. mv.), z. v. *Levure*, f.
BIERGLAS (-GLAZEN), z. o. *Verre* m. *à bière.*
BIERHUIS, z. o. *Estaminet, cabaret*, m., *taverne*, f.
BIERKAN, z. v. *Pot* ou *broc* m. *à bière, canette*, f.
BIERKAR, z. v. *Zie* BIERWAGEN.
BIERKELDER, z. m. *Cave* f. *à bière.*
BIERKRAAN, z. v. *Robinet*, m.
BIERKRUIK, z. v. *Cruche* f. *à bière.*
BIERLUCHT (zond. mv.), z. v. *Odeur* f. *de bière.*
BIERPAP, z. v. *Birambrot*, m., *soupe* f. *à la bière.*
BIERPOT, z. m. *Zie* BIERKAN.
BIERSCHUIM (zond. mv.), z. o. *Mousse* f. *de bière.*
BIERSMAAK, z. m. *Goût* m. *de bière.*
BIERSOEP, z. v. *Zie* BIERPAP.
BIERSTEKER, z. m. *Marchand* m. *de bières étrangères en gros.*
BIERSTEKERIJ, z. v. *Vente* f. *en gros de bières étrangères.*
BIERSTELLING, z. v. *Chantier* m. *sur lequel on met les tonneaux de bière.*
BIERTAPPER, z. m. *Cabaretier, vendeur* m. *de bière en détail.*
BIERTAPSTER, z. v. *Cabaretière*, f.
BIERTON, z. v. *Tonne* f. *à bière.*
BIERVAT (-VATEN), z. o. *Zie* BIERTON.
BIERVLIEG, z. v. *Mouche* f. *qui se nourrit de bière.* ‖ (fig.) Bierbuik. *Grand buveur* m. *de bière.*
BIERWAGEN, z. m. *Haquet*, m.
BIES, z. v. *Jonc*, m. ‖ (fig.) ‖ Zijne —zen pakken, *plier bagage, s'en aller, déloger, décamper, prendre la poudre d'escampette.* ‖ (taill.) *Passepoil*, m.
BIESACHTIG, bn. *Joncacé, joncé, jonciforme.*
BIESBOSCH, z. o. *Jonchaie*, f.
BIESGRAS (zond. mv.), z. o. *Scirpe*, m.
BIESJE, z. o. *Petit jonc*, m. ‖ (taill.) *Passepoil*, m.
BIESLAND, z. o. *Jonchaie*, f.
BIESLINT, z. o. *Nonpareille*, f.
BIESLOOK (zond. mv.), z. o. *Ciboule, bulbine, cive, civette*, f. ‖ Fijn —, *ciboulette*, f.
BIEST (zond. mv.), z. v. *Amouille*, f., *colostre, premier lait* m. *de la vache qui a vêlé.*
BIESTBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *fait du premier lait de la vache qui a vêlé.*
BIESTOUW, z. o. (mar.) *Bastin*, m.
BIESVORMIG, bn. *Jonciforme.*
BIETEBAUW, z. m. Bullebak. *Loup-garou, épouvantail, croquemitaine, spectre*, m.
BIEVORMIG, bn. *Zie* BIJVORMIG.
BIEWOLF, z. m. *Zie* BIJENWOLF.
BIEZEN, bn. *De jonc, fait de jonc.* ‖ — mat, *natte* f. *de joncs.*
BIEZENGESLACHT, z. o. *Joncoïdes, joncacées*, f. pl.
BIG[GE], z. v. *Cochon* m. *de lait.*
BIGGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Couler, découler.*
*BIGOT, bn. *Bigot, superstitieux.*
BIJ, z. v. Honigbij. *Abeille, mouche* f. *à miel.* ‖ Een zwerm bijen, *un essaim d'abeilles.*
BIJ, voorz. duidt geringen afstand aan. *Près, auprès de.* ‖ — de school, *près de l'école.* ‖ Naar. — eenen vriend gaan, *aller chez un ami.* ‖ Door. — geluk, *par bonheur.* ‖ — geval, *par hasard.* ‖ — gevolg, *par conséquent, donc.* ‖ — gebrek aan water, *faute d'eau.* ‖ — voorbeeld, *par exemple.* ‖ Met. — de kaars, *à la chandelle.* ‖ — het licht, *à la lumière.* ‖ — brood en water leven, *vivre de pain et d'eau.* ‖ — de hand vatten, *prendre par la main.* ‖ — dozijnen tellen, *compter par douzaines.* ‖ In. Hij is nog — leven, *il est encore en vie.* ‖ Op. — zich hebben, *avoir sur soi.* ‖ — beurten, *tour à tour, alternativement.* ‖ — dag, *de jour.* ‖ — nacht, *de nuit.* ‖ — tijden, — wijlen, *de temps en temps, parfois, quelquefois.* ‖ — gelegenheid, *à l'occasion.* ‖ — menschen geheugen, *de mémoire d'homme.* ‖ —

elkander, *ensemble.* || — de hand zijn, *être habile, être actif.* | — kas zijn, *avoir de l'argent.*

Bijaldien, voegw. *Si, en cas que.*

Bijartikel, z. o. *Article additionnel*, m.

Bijbedoeling, z. v. *But secondaire*, m. || Geheime bedoeling. *But secret*, m.

Bijbegrip, z. o. *Idée accessoire* ou *secondaire*, f.

Bijbel, z. m. *Bible*, f.

Bijbelblad (-bladen), z. o. *Page* f. *de la bible.* || Bijbel. *Bible*, f.

Bijbelboek, z. o. *Bible*, f.

Bijbeldrukkerij, z. v. *Imprimerie* f. *de bibles.*

Bijbelgenootschap, z. o. *Société biblique*, f.

Bijbellezer, z. m. *Lecteur* m. *de la Bible*, m.

Bijbelplaats (-plaatsen), z. v. *Passage* m. *de la Bible.*

Bijbelsch, bn. *Biblique, compris dans la Bible, tiré de la Bible.*

Bijbelspreuk, z. v. *Sentence* ou *phrase* f. *de la Bible.*

Bijbelstijl (zond. mv.), z. m. *Style biblique*, m.

Bijbelstof, z. v. *Matière* f. *tirée de la Bible.*

Bijbeltaal, (zond. mv.), z. v. *Langage de la Bible, style biblique*, m.

Bijbeltekst, z. m. *Texte* m. *de la Bible.*

Bijbeltje, z. o. *Petite Bible*, f.

Bijbelvast, bn. *Versé dans la Bible.*

Bijbelverklaarder, z. m. *Exégète, commentateur* m. *de la Bible.*

Bijbelverklaring, z. v. *Exégèse, explication* f. *de la Bible, commentaire* m. *sur la Bible*,

Bijbelvertaling, z. v. *Traduction* f. *de la Bible.*

Bijbetalen, zw. *en* afsch. w. b. *Payer en même temps.* || Geheel betalen *Payer tout-à-fait, achever de payer.*

Bijbetaling, z. v. *Payement accessoire*, m.

Bijbeteekenis, z. v. *Signification accessoire*, f.

Bijbinden, (*bond bij, bijgebonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Lier ensemble, attacher à, joindre.*

Bijbinding, z. v. *Action* f. *de lier ensemble.*

Bijblad (-bladen), z. o. (bot.) *Bractée*, f. || — van een dagblad, *supplément* m. *d'un journal.*

Bijblijven, (*bleef bij, bleven bij, bijgebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Demeurer* ou *rester auprès.* | De herinnering van dien dag zal mij —, *le souvenir de ce jour me restera.*

Bijblijvend, bn. *Continuel, permanent, continu.* | (méd.) —e koorts, *fièvre continue*, f. || (théol.) De —e genade, *la grâce concomitante.* || (phil.) *Immanent.*

Bijboeken, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre les livres au jour.*

Bijboeking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mettre les livres au jour.*

Bijbrassen, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Approcher en brassant.*

Bijbrengen, (*bracht bij, bijgebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. Aanhalen. *Citer, alléguer.* || Getuigen —, *produire des témoins* || Baten, helpen. *Aider, contribuer.* || Schikken. *Arranger.*

Bijbrenger, z. m. *Citateur, allégateur*, m.

Bijbrenging, z. v. *Citation, allégation*, f. || — van bewijzen, *production* f. *de preuves.*

Bijbrengster, z. v. *Celle qui cite, qui allègue.*

Bijdenkbeeld, z. o. *Idée accessoire*, f.

Bijderhandsch, bn. *Sous la main.*

Bijdicht, z. o. *Zie* Bijdichtsel.

Bijdichtsel, z. o. *Épisode*, m.

Bijdoen, (*deed bij, deden bij, bijgedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Ajouter, joindre, suppléer.*

Bijdraagster, z. v. *Celle qui contribue.*

Bijdraaien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). (mar.) *Mettre en panne, panner, capéer.* || (fig.) Toegeven. *Céder.*

Bijdraaier, z. m. *Celui qui met en panne.* || (fig.) Toegever. *Celui qui cède.*

Bijdraaiing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mettre en panne.*

Bijdrage, z. v. *Contribution*, f., *contingent*, m. || —n tot de geschiedenis der letteren, *mémoires* m. pl. *pour servir à l'histoire littéraire*

Bijdragen, (*droeg bij, bijgedragen*,) st. *en* afsch. w. b. Toebrengen. *Contribuer.* || Medewerken. *Coopérer.* || — tot iemands geluk, *contribuer au bonheur de qq.*

Bijdrager, z. m. *Celui qui contribue.*

Bijdraging, z. v. *Contribution*, f.

Bijdrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Imprimer avec, ajouter en imprimant, imprimer à la suite de.*

Bijdrukker, z. m. *Celui qui ajoute en imprimant.*

Bijdrukking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ajouter en imprimant.*

Bijeen, bw. *Ensemble.*

Bijeenblijven, (*bleef bijeen, bleven bijeen, bijeengebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester ensemble, rester réunis.*

Bijeenbrengen, (*bracht bijeen, bijeengebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Amasser, rassembler, recueillir, joindre, unir.*

Bijeenbrenging (zond. mv.), z. v. *Action d'amasser, de rassembler*, f., *assemblage, recueil*, m.

Bijeendoen, (*deed bijeen, deden bijeen, bijeengedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Mettre ensemble, joindre, unir, entremêler.*

Bijeendragen, (*droeg bijeen, bijeengedragen*,) st. *en* afsch. w. b. *Rassembler, porter ensemble, réunir.*

Bijeendrijven, (*dreef bijeen, dreven bijeen, bijeengedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Rassembler.* || (vén.) *Rabattre.*

Bijeengooien, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter ensemble.*

Bijeenhaken, zw. *en* afsch. w. b. *Accrocher ensemble.*

Bijeenhalen, zw. *en* afsch. w. b. *Amasser, rassembler.*

Bijeenhangen, (*hing bijeen, bijeengehangen*,) st. *en* afsch. w. b. *Pendre ensemble.*

Bijeenhouden, (*hield bijeen, bijeengehouden*,) st. *en* afsch. w. b *Tenir ensemble.*

Bijeenjagen, (*jaagde* of *joeg bijeen, bijeengejaagd*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Chasser ensemble.*

Bijeenkomen, (*kwam bijeen, bijeengekomen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'assembler, se réunir, se rencontrer, se retrouver.*

Bijeenkomst, z. v. *Assemblée, réunion*, f. || Eene afgesproken —, *un rendez-vous*, m.

Bijeenkomstplaats (-plaatsen), z. v. *Rendez-vous*, m.

Bijeenleggen, (*legde* of *leide bijeen, bijeengelegd* of *bijeengeleid*,) zw. *of* onr. w. b. *Mettre* ou *placer ensemble.*

Bijeenliggen, (*lag bijeen, lagen bijeen, bijeengelegen*.) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être situés* ou *couchés ensemble.*

Bijeenlokken, zw. *en* afsch. w. b. *Allécher ensemble.*

Bijeenplaatsen, zw. *en* afsch. w. b. *Placer ensemble.*

Bijeenplaatsing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de placer ensemble.*

Bijeenplanten, zw. *en* afsch. w. b. *Planter ensemble.*

Bijeenraapsel, z. o. *Rapsodie*, f., *ramassis*, m.

BIJEENRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ramasser.*
BIJEENRAPER, z. m. *Celui qui ramasse.*
BIJEENRAPING, z. v. *Action f. de ramasser.*
BIJEENREKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Compter ensemble.*
BIJEENRIJGEN, (*reeg bijeen, regen bijeen, bijeengeregen,*) st. *en* afsch. w. b. *Enfiler ensemble.*
BIJEENROEPBAAR, bn. *Convocable.*
BIJEENROEPEN, (*riep bijeen, bijeengeroepen,*) st. *en* afsch. w. b. *Convoquer, assembler, rassembler.*
BIJEENROEPING, z. v. *Convocation*, f.
BIJEENRUKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). (mil.) *Se rassembler.*
BIJEENSCHRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Amasser en grattant.* ‖ (fig.) *Accumuler.*
BIJEENSCHRAPING, z. v. *Action f. d'amasser en grattant.* ‖ (fig.) *Action d'accumuler, accumulation*, f.
BIJEENSMIJTEN, (*smeet bijeen, smeten bijeen, bijeengesmeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter ensemble.*
BIJEENSPELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher ensemble avec des épingles.*
BIJEENSTAAN, (*stond bijeen, bijeengestaan,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être ensemble, se trouver ensemble.*
BIJEENSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre ensemble, mettre l'un auprès de l'autre.*
BIJEENTREKKEN, (*trok bijeen, bijeengetrokken,*) st. *en* afsch. w. b. *Rassembler en tirant, resserrer.* ‖ Vereenigen. *Rassembler, réunir.* ‖ Krijgsvolk —, *concentrer des troupes.* ‖ o. (met *zijn*). *Se concentrer, se rallier, se réunir, se joindre.*
BIJEENTREKKING, z. v. *Serrement*, m., *contraction*, f. ‖ Vereeniging. *Réunion*, f., *rassemblement*, m.
BIJEENVOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre, mettre ensemble, unir, réunir.* ‖ Verbinden. *Combiner.* ‖ Samentellen. *Additionner.*
BIJEENVOEGING, z. v. *Jonction, union*, f. ‖ Verbinding. *Combinaison* f. ‖ Bijvoeging. *Addition*, f. ‖ Voeg. *Joint*, m., *jointure*, f., *assemblage*, m. ‖ Samentelling. *Addition.*
BIJEENWASSEN, (*wies bijeen, wiesen bijeen, bijeengewassen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Croître ensemble.*
BIJEENWERPEN, (*wierp bijeen, bijeengeworpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter ensemble.*
BIJEENZAMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rassembler, amasser.*
BIJEENZAMELING, z. v. *Assemblage*, m., *réunion, collection*, f.
BIJEENZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre ensemble, réunir, joindre.*
BIJEENZETTING, z. v. *Action f. de mettre ensemble, de réunir, de joindre.*
BIJEENZIJN, (*was bijeen, waren bijeen, bijeengeweest,*) onr. *en* afsch. w. b. *Être ensemble, se trouver ensemble.*
BIJEENZITTEN, (*zat bijeen, zaten bijeen, bijeengezeten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être assis ensemble.*
BIJEENZOEKEN, (*zocht bijeen, bijeengezocht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Recueillir, ramasser.*
BIJENANGEL, z. m. *Aiguillon, dard* m. *d'abeille.*
BIJENBLAD (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mélisse*, f.
BIJENCELLEKEN, BIJENCELLETJE, z. o. *Alvéole, cellule* f. *d'abeille.*
BIJENETEND, bn. *Apiaire, apivore.*
BIJENETER, z. m. (h. n.) *Guêpier*, m.
BIJENHOF (-HOVEN), z. m. *Rucher*, m.
BIJENHOUDER, z. m. *Éleveur* m. *d'abeilles.*
BIJENKEVER, z. m. (h. n.) *Clairon*, m.
BIJENKONINGIN, z. v. *Reine-abeille*, f.
BIJENKORF, z. m. *Ruche*, f.
BIJENKORFVOL, z. m *Ruchée*, f.
BIJENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mélisse*, f.
BIJENMOEDER, z. v. *Mère-abeille, reine-abeille*, f.
BIJENRECHT (zond. mv.), z. o. *Abeillage*, m.
BIJENTEELT (zond. mv.), z. v. *Élève des abeilles, éducation*, f.
BIJENWAS (zond. mv.), z. o. *Cire* f. *d'abeilles.*
BIJENWOLF, z. m. (h. n.) *Guêpier*, m.
BIJENZWERM, z. m. *Essaim, essaim* m. *d'abeilles.*
BIJGAAN, (*ging bij, bijgegaan,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller ensemble, aller vers, chez* ou *auprès.*
BIJGAAND, bn. *Qui accompagne.* ‖ De —e brief, *la lettre ci-jointe, ci-incluse.*
BIJGELEGEN, bn. *Adjacent, contigu, proche.*
BIJGELOOF (zond. mv.), z. o. *Superstition*, f.
BIJGELOOVIG, bn. *Superstitieux.* ‖ bw. *Zie* BIJGELOOVIG[LIJK].
BIJGELOOVIGHEID (-HEDEN), z. v. *Superstition*, f.
BIJGELOOVIG[LIJK], bw. *Superstitieusement.*
BIJGENAAMD, bn. *Surnommé, dit.*
BIJGERECHT, z. o. *Hors-d'œuvre, entremets*, m.
BIJGEVAL, bw. *Par hasard.*
BIJGEVEN, (*gaf bij, gaven bij, bijgegeven,*) st. *en* afsch. w. b. *Donner par-dessus, en surplus, ajouter.*
BIJGEVOLG, bw. *Par conséquent, donc.*
BIJGEWAS, z. o. *Excroissance*, f.
BIJGROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Croître auprès.*
BIJHALEN, zw. *en* afsch. w. b. Aanhalen. *Alléguer, citer.* ‖ Doen komen. *Faire venir.* ‖ (mar.) *Serrer* ou *border les voiles.*
BIJHALING, z. v. Aanhaling. *Alléyation, citation*, f. ‖ (mar.) *Action* f. *de serrer, de border les voiles.*
BIJHANGEN, (*hing bij, bijgehangen,*) st. *en* afsch. w. b. *Suspendre auprès, ajouter en suspendant, pendre avec les autres.* ‖ Bijvoegen. *Ajouter.*
BIJHANGER, z. m. *Chose ajoutée, addition*, f.
BIJHANGSEL, z. o. *Appendice, supplément*, m.
BIJHARKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Donner un coup de râteau.*
BIJHERSENEN, z. v. mv. *Cervelet*, m.
BIJHOOREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Appartenir à, dépendre de.*
BIJHOORIG, bn. *Appartenant, dépendant, accessoire.* ‖ bw. *Zie* BIJHOORIG[LIJK].
BIJHOORIGHEID (-HEDEN), z. v. *Accessoire*, m., *dépendance*, f.
BIJHOORIG[LIJK], bw. *Accessoirement.*
BIJHOUDEN, (*hield bij, bijgehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Tenir près, approcher.* ‖ Iemand —, *tenir pied à qq.* ‖ o. (met *hebben*). Met een zeil —, *aller à la cape, capéer, mettre en panne.*
BIJKAART, z. v. (jeu.) *Garde*, f.
BIJKANS, bw. *Presque, à peu près.*
BIJKERK, z. v. *Succursale*, f.
BIJKOK, z. m. *Aide-cuisinier*, m.
BIJKOMEN, (*kwam bij, kwamen bij, bijgekomen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher de, venir* ou *atteindre à.* ‖ (fam.) Ik zal u —, *vous en attraperez.* ‖ Weder opkomen. *Se remettre, se rétablir.* ‖ Weder tot bewustheid komen. *Se remettre, revenir à soi.* ‖ Voorvallen. *Arriver, avoir lieu.*
BIJKOMEND, bn. *Accessoire.*
BIJKOMST (zond. mv.), z. v. *Abord, accès*, m. ‖ Herstelling. *Action* f. *de se remettre.*
BIJKRING, z. m. (astr.) *Épicycle*, m.

BIJKRUIPEN, (*kroop bij, kropen bij, bijgekropen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher en rampant, se glisser.*
BIJL, z. v. *Hache, cognée,* f. ‖ (prov.) Op eenen ruwen kwast past eene scherpe —, *aux grands maux les grands remèdes.*
BIJLAAG, z. v. *Zie* BIJLAGE.
BIJLAAN, z. v. *Contre-allée,* f.
BIJLAGE, z. v. *Annexe, pièce annexée,* f. *supplément,* m. ‖ (jurispr.) *Pièce* f. *à l'appui.*
BIJLANDER, z. m. (mar.) *Bélandre,* f.
BIJLANDIG, bn. *Adjacent, limitrophe, contigu.*
BIJLBONDEL, BIJLBUNDEL, z. m. *Faisceaux,* m. pl.
BIJLDRAGER, z. m. *Licteur,* m.
BIJLEGBAAR, bn. *Accommodable.*
BIJLEGGEN, (*legde* of *leide bij, bijgelegd* of *bijgeleid,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Mettre auprès, ajouter.* ‖ (fig.) Van het zijne bijdoen. *Perdre, mettre du sien.* ‖ Bijvoegen. *Joindre, annexer.* ‖ Eindigen. *Terminer, accommoder, composer.* ‖ Een geschil —, *terminer* ou *accommoder un différend.* ‖ o. (mar.) *Capéer, mettre à la cape, mettre en panne.*
BIJLEGGER, z. m. Bevrediger. *Pacificateur, médiateur, réconciliateur,* m. ‖ Tegenwind. *Vent contraire,* m.
BIJLEGGING, z. v. *Accommodement,* m.
BIJLEMAN, (-MANNEN, -MANS), z. m. *Sapeur,* m.
BIJLHAMER, z. m. *Essette, tille,* f.
BIJLICHT (zond. mv.), *Accident* m. *de lumière.*
BIJLIGGEN, (*lag bij, lagen bij, bijgelegen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avoisiner, être voisin, limitrophe* ou *proche.* ‖ Bij iemand liggen. *Coucher auprès de qq.* ‖ (mar.) *Être à la cape.*
BIJLIGGING, z. v. *Coït,* m.
BIJLKEN, z. o. *Zie* BIJLTJE.
BIJLMAN, z. m. *Zie* BIJLEMAN.
BIJLOOP (zond. mv.), z. o. Hulp. *Secours,* m.
BIJLOOPEN, (*liep bij, bijgeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Accourir.*
BIJLOOPER, z. m. *Aide, surnuméraire, adjoint,* m.
BIJLOOPSTER, z. v. *Aide,* f.
BIJLSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de hache.*
BIJLSTEEL (-STELEN), z. m. *Manche* m. *de hache.*
BIJLTJE, z. o. *Hachette,* f., *hachereau,* m., *petite hache,* f.
BIJLVORMIG, bn. *En forme de hache, pélécoïde, sécuriforme.*
BIJLWAARZEGGERIJ, BIJLWICHELARIJ, z. v. *Axinomancie,* f.
BIJMAAN, z. v. *Parasélène,* f.
BIJMENGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler, mélanger, entremêler.*
BIJMENGING (zond. mv), z. v. *Mélange, alliage,* m.
BIJNA, bw. *Presque, à peu près.*
BIJNAAM, z. m. Toenaam. *Surnom,* m., *épithète,* f. ‖ Spotnaam. *Sobriquet,* m.
BIJNEMEN, (*nam bij, namen bij, bijgenomen,*) st. *en* afsch. w. b. *Prendre avec.*
BIJOOGMERK, z. o. *But secondaire,* m. ‖ Geheim oogmerk. *But secret.*
BIJOORZAAK, z. v. *Cause secondaire* ou *accessoire,* f.
BIJPAARD, z. o. *Badinant,* m.
BIJPAD (-PADEN), z. o. *Sentier* m. *à côté de la chaussée.*
BIJPRIJS, z. m. *Accessit,* m.
BIJRECHTER, z. m. *Juge suppléant,* m.
BIJREKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter en comptant, compter avec.*
BIJROEPEN, (*riep bij, bijgeroepen,*) st. *en* afsch. w b. *Appeler, faire venir, envoyer chercher.*
BIJSCHAVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Donner un coup de rabot à.*
BIJSCHENKEN, (*schonk bij, bijgeschonken,*) st. *en* afsch. w. b. *Ajouter en versant.*
BIJSCHIETEN, (*schoot bij, schoten bij, bijgeschoten,*) st. *en* afsch. w. b. *Tirer auprès, jeter auprès, ajouter.* ‖ o. (met *zijn*). Invallen. *Revenir, venir à l'esprit.*
BIJSCHIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ranger auprès.* ‖ o. (met *hebben.*) *Approcher sa chaise.*
BIJSCHILDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Donner un coup de pinceau à.*
BIJSCHOFFELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rassembler en sarclant, donner un coup de sarcloir à.*
BIJSCHOTEL, z. m. *Entremets, hors-d'œuvre,* m.
BIJSCHRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Amasser en raclant.*
BIJSCHRIFT, z. o. *Inscription, apostille,* f.
BIJSCHRIJVEN, (*schreef bij, schreven bij, bijgeschreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Écrire auprès, apostiller.* ‖ (comm.) De boeken —, *mettre les livres à jour* ou *au courant.*
BIJSCHRIJVING, z. v. *Annotation, apostille,* f. ‖ (comm.) *Action* f. *de mettre les livres à jour.*
BIJSCHUIVEN, (*schoof bij, schoven bij, bijgeschoven,*) st. *en* afsch. w. b. *Approcher une chose d'une autre.* ‖ o. (met *zijn*). *S'approcher.*
BIJSCHUIVING, z. v. *Action* f. *d'approcher.*
BIJSLAAP, z. m. Het bijslapen. *Commerce charnel, coït,* m. ‖ m. *en* v. Persoon. *Compagnon de lit, coucheur,* m.; *compagne de lit, coucheuse,* f.
BIJSLAAPSTER, z. v. *Compagne de lit, coucheuse,* f.
BIJSLAPEN (zond. mv.), z. o. *Zie* BIJSLAAP.
BIJSLAPER, z. m. *Compagnon de lit, coucheur,* m.
BIJSLAPING, z. v. *Zie* BIJSLAAP.
BIJSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner une chose vers une autre.* ‖ (fig.) Iets met de haren er —, *tirer qc. par les cheveux.*
BIJSMAAK, z. m. *Goût hétérogène,* m.
BIJSMEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter en forgeant.*
BIJSMEDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ajouter en forgeant.*
BIJSMELTEN, (*smolt bij, bijgesmolten,*) st. *en* afsch. w. b. *Ajouter en fondant.*
BIJSMELTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ajouter en fondant.*
BIJSMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter en graissant.*
BIJSMERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ajouter en graissant.*
BIJSMIJTEN, (*smeet bij, smeten bij, bijgesmeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter auprès, ajouter en jetant.*
BIJSMIJTING, z. v. *Action* f. *de jeter auprès.*
BIJSOM, z. v. *Appoint,* m., *passe,* f.
BIJSPREUK, z. v. *Sentence* f. *ajoutée à qc.* ‖ Leenspreuk. *Allégorie,* f.
BIJSPRINGEN, (*sprong bij, bijgesprongen,*) st. *en* afsch. w. b. Springende bereiken. *Atteindre en sautant, sauter auprès.* ‖ (fig.) Helpen. *Secourir, aider, assister.*
BIJSPRINGER, z. m. *Aide, assistant,* m.
BIJSPRINGING (zond. mv.), z. v. *Secours,* m., *assistance, aide,* f.
BIJSTAAN, (*stond bij, bijgestaan,*) onr. *en* afsch. w. b. *Aider, assister, secourir.* ‖ (mar.) o. (met *hebben*). Alle zeilen laten —, *laisser toutes les voiles dehors.*
BIJSTAND (zond. mv.), z. m. *Secours,* m., *assistance, aide,* f.

BIJSTANDER, z. m. *Aide, assistant*, m. ‖ — in een tweegevecht, *Second*, m.
BIJSTEKEN, (*stak bij, staken bij, bijgestoken*,) st. *en* afsch. w. b. *Ficher, planter* ou *mettre avec.*
BIJSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre* ou *ajouter à, placer auprès de.*
BIJSTELLING, z. v. *Jonction, addition*, f. ‖ (math.) *Incidente*, f.
BIJSTER, bn. Verdoold, verward. *Égaré, déconcerté, troublé.* ‖ — van zinnen zijn, zijne zinnen — zijn, *avoir l'esprit troublé.* ‖ Het spoor — zijn, *être égaré de son chemin;* (fig.) *être tout dérouté.* ‖ Leelijk. *Hideux, affreux, vilain.* ‖ bw. *Très, fort, extrêmement, excessivement.*
BIJSTERNIS (zond. mv.), z. v. *Zie* VERBIJSTERING.
BIJSTERZINNIG, bn. *Égaré, troublé d'esprit.*
BIJSTERZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Égarement* m. *d'esprit.*
BIJSTOOTEN, (*stiet* of *stootte bij, bijgestooten*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser auprès* ou *contre, approcher en poussant.*
BIJSTRIJKEN, (*streek bij, streken bij, bijgestreken*,) st. *en* afsch. w. b. *Ajouter en frottant.*
BIJT, z. v. *Ouverture* f. *dans la glace.*
BIJTACHTIG, bn. *Hargneux, mordant, qui aime à mordre.*
BIJTACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Envie* f. *de mordre.*
BIJTELLEN, zw. w. b. *Ajouter en comptant, additionner, compter parmi.*
BIJTEN, (*beet, beten, gebeten*,) st. w. b. Tusschen de tanden klemmen. *Mordre.* ‖ De hond heeft het kind gebeten, *le chien a mordu l'enfant.* ‖ Op de tanden —, *grincer les dents.* ‖ Aan den angel —, *mordre à l'hameçon.* ‖ (fig.) In eenen zuren appel —, *faire de nécessité vertu.* ‖ (fig.) Niets te — noch te breken hebben, *manquer de tout.* ‖ (fig.) Iemand iets in het oor —, *dire qc. à l'oreille de qq.* ‖ (prov.) Doode honden — niet, *morte la bête, mort le vénin.* ‖ (fig.) Eten. *Manger.* ‖ Zich —. *Se mordre.* ‖ (fig.) Zich op de lippen —, *se mordre les lèvres.*
BIJTEN, zw. w. b. Bijten hakken. *Faire des ouvertures dans la glace.*
BIJTEND, bn. *Mordant, piquant.* ‖ —e middelen, *corrosifs*, m. pl.
BIJTER, z. m. *Celui qui mord.* ‖ (fam.) Tand. *Dent*, f.
BIJTERTJE, z. o. *Quenotte, petite dent*, f.
BIJTIJDS, bw. *À temps, de bonne heure.*
BIJTING, z. v. *Morsure*, f. ‖ Inbijting. *Corrosion*, f.
BIJTMIDDEL, z. o. *Caustique, corrosif*, m.
BIJTREKKEN, (*trok bij, bijgetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. *Attirer.*
BIJTSTER, z. v. *Celle qui mord.*
BIJVAL, z. m. Toevallige winst. *Avantage casuel*, m. ‖ Goedkeuring. *Approbation*, f.
BIJVALLEN, (*viel bij, bijgevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Toevallig bijkomen. *Survenir fortuitement.* ‖ Iemand —, *embrasser* ou *prendre le parti de qq.* ‖ In het geheugen komen. *Venir dans la mémoire.* ‖ Het zal mij wel —, *je m'en souviendrai bien.*
BIJVAREN, (*voer bij, bijgevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voguer auprès de.*
BIJVIEREN, zw. w. b. (mar.) *Larguer, filer.*
BIJVOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter, joindre. adjoindre, annexer.*
BIJVOEGEND, bn. —e wijze, *subjonctif, conjonctif*, m.
BIJVOEGER, z. m. *Celui qui ajoute.*
BIJVOEGING, z. v. *Action d'ajouter, addition, adjonction, adjection*, f. ‖ *Zie* BIJVOEGSEL.
BIJVOEGLIJK, bn. *Additionnel.* ‖ — naamwoord, *adjectif*, m. ‖ bw. *Adjectivement.*
BIJVOEGSEL, z. o. *Addition, annexe*, f., *appendice, supplément*, m. ‖ — van een testament, *codicille* m. *d'un testament.*
BIJVOET (zond. mv.), z. m. (bot.) *Artémise, armoise, herbe* f. *de saint Jean*
BIJVORM, z. m. *Forme accessoire*, f.
BIJWAGEN, z. m. *Voiture extraordinaire*, f.
BIJWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin à côté d'un autre, sentier, chemin de traverse, chemin latéral*, m. ‖ Omweg. *Détour, chemin détourné*, m.
BIJWEGE, bw. *En forme de, par manière de.*
BIJWERK, z. o. *Ouvrage accessoire, hors-d'œuvre*, m. ‖ Bijgevoegde sieraden. *Ornements ajoutés.* m. pl.
BIJWERPEN, (*wierp bij, bijgeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter auprès, ajouter à.*
BIJWEZEN, z. o. *Présence*, f. ‖ In het — van zijnen vader, *en présence de son père.*
BIJWIJF, z. o. *Concubine, maîtresse*, f.
BIJWIJFSCHAP (zond. mv.), z. o. *Concubinage*, m.
BIJWIJLEN, bw. *Quelquefois.*
BIJWINST, z. v. *Casuel*, m.
BIJWITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Achever de blanchir.*
BIJWONEN, zw. *en* afsch. w. b. *Assister à, être présent à.* ‖ Bijslapen. *Avoir un commerce charnel avec une femme, cohabiter.*
BIJWONER, m. Buurman. *Voisin*, m. ‖ Die tegenwoordig is. *Assistant*, m.
BIJWONING (zond. mv.), z. v. *Assistance*, f. ‖ Bijslaap. *Cohabitation*, f., *coït*, m.
BIJWOONSTER, z. v. Buurvrouw. *Voisine*, f. ‖ Die tegenwoordig is. *Celle qui assiste.*
BIJWOORD, z. o. *Adverbe*, m.
BIJWOORDELIJK, bn. *Adverbial.* ‖ bw. *Adverbialement.*
BIJWOORDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Adverbialité*, f.
BIJZAAK, z. v. *Chose accessoire*, f. ‖ (jurispr.) *Incident*, m.
BIJZEIL, z. o. (mar.) *Bourde, bonnette*, f.
BIJZEN, (*bees, bezen, gebezen*), st. w. o. (met *hebben*). *Courir impétueusement ça et là.*
BIJZENDEN, (*zond bij, bijgezonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer auprès de.*
BIJZET, z. m. *Mise*, f., *enjeu*, m.
BIJZETGELD, z. o. *Zie* BIJZET.
BIJZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre* ou *placer auprès de.* ‖ Zet uw bord bij, *avancez votre assiette.* ‖ (jeu.) Geld —, *mettre son enjeu, mettre au jeu.* ‖ Een lijk —, *enterrer un corps sans cérémonie.* ‖ (mar.) Een zeil —, *mettre une voile dehors.* ‖ Alle zeilen —, *faire force de voiles, mettre toutes voiles dehors;* (fig.) *faire tous ses efforts, aller à voiles et à rames dans une affaire.*
BIJZETTER, z. m. *Celui qui met auprès, qui ajoute.*
BIJZETTING, z. v. *Action* f. *de mettre auprès.* ‖ — eens dooden, *enterrement* m. *sans cérémonie.*
BIJZETSTER, z. v. *Celle qui met auprès.*
BIJZIEND, bn. *Myope, qui a la vue basse* ou *courte.*
BIJZIENDHEID (zond. mv.), z. v. *Myopie*, f.
BIJZIJN, z. o. *Zie* BIJWEZEN.
BIJZIT, z. v. *Concubine*, f.
BIJZITHOUDER, z. m. *Concubinaire*, m.

Bijzitten, (*zat bij, zaten bij, bijgezeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*.) *S'asseoir* ou *être assis auprès de*. ‖ Bijwonen. *Assister à*.
Bijzitter, z. m. *Assesseur*, m.
Bijzitterschap (zond. mv.), z. o. *Poste*, m., *fonction* ou *charge* f. *d'assesseur*.
Bijzitting (zond. mv.), z. v. *Séance supplémentaire*, f.
Bijzon, z. v. *Parhélie*, *parélie*, f.
Bijzonder, bn. *Particulier*, *singulier*, *spécial*. ‖ —e belangen, *intérêts particuliers*, m. pl. ‖ —e omstandigheden, *particularités*, f. pl. ‖ Buitengewoon. *Extraordinaire*. ‖ Iets —s, *qc. de singulier* ou *de particulier*. ‖ bw. Alleen. *Séparément*. ‖ In het —, *en particulier*, *spécialement*, *à part*. ‖ Iemand in het — spreken, *parler à qq. en particulier* ou *tête à tête*. ‖ Voornamelijk. *Particulièrement*, *surtout*. ‖ Zeer. *Fort*, *très*, *extrêmement*.
Bijzonderheid (-heden,) z. v. *Particularité*, *singularité*, *spécialité*, f. ‖ Bijzondere omstandigheid. *Particularité*, f., *détail*, m.
Bijzonder[lijk], bw. *Zie* Bijzonder.
Bikhamer, z. m. *Marteline*, *smille*, f., *décintroir*, *casse-pierre*, m., *hachette*, f.
Bikkel, z. m. *Osselet*, m. ‖ Met —s spelen, *jouer aux osselets*.
Bikkelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer aux osselets*.
Bikkelspel (zond. mv.), z. o. *Jeu* m. *d'osselets*.
Bikkeltje, z. o. *Petit osselet*, m.
Bikkelwaarzegger, z. m. *Cléromancien*, m.
Bikkelwaarzeggerij, z. v. *Cléromancie*, f.
Bikkelwaarzegster, z. v. *Cléromancienne*, f.
Bikken, zw. w. b. Met den snavel slaan. *Becqueter*. ‖ (fam.) Eten. *Manger*. ‖ Uithakken. *Smiller*, *piquer*. ‖ Eenen molensteen —, *piquer* ou *rafraîchir une meule*. ‖ (maç.) Eenen muur —, *regratter un mur*.
Bikking, z. v. *Action* f. *de becqueter*, *de manger*, ‖ — van eenen molensteen, *action de piquer une meule*. ‖ (maç.) *Action de regratter*.
Biksteen (-steenen), z. m. *Grès*, m.
Biksteengroef, z. v. *Gresserie*, f.
Bil, z. v. *Fesse*, f. ‖ (fig.) Zijn goed door de billen lappen, *dissiper*, *prodiguer* ou *gaspiller son bien*.
Bilijzer, z. o. *Pic*, m.
Biljart, z. o. *Billard*, m. ‖ — spelen, *jouer au billard*.
Biljartbal, z. m. *Bille*, f.
Biljarten, zw. w. o. (met *hebben*) *Jouer au billard*.
Biljartspel (zond. mv.), z. o. *Billard*, m.
Biljartspeler, z m. *Joueur* m. *de billard*.
Biljartstok, z. m. *Queue* f *de billard*.
Biljarttafel, z. v. *Billard*, m.
Biljartzaal, z. v. *Salle* f. *de billard*.
Biljet, z. o. *Billet*, m.
Biljetje, z. o. *Petit billet*, m.
Biljoen (zond. mv.), z. o. Metaal. *Billon*, m. ‖ Onzuivere munt. *Billon*.
Biljoenhandel (zond. mv.), z. m. *Billonnage*, m.
Billen, zw. w. b. Bikken. *Piquer*. ‖ Eenen molensteen —, *piquer* ou *rafraîchir une meule*.
Billijk, bn. *Juste*, *équitable*, *légitime*. ‖ Matig. *Modique*, *raisonnable*. ‖ bw. *Justement*, *équitablement*. ‖ — te werk gaan, *agir justement*. ‖ Matiglijk. *D'une manière modique* ou *raisonnable*.
Billijken, zw. w. b. *Approver*. ‖ Iemands gedrag —, *approuver la conduite de qq*.
Billijkerwijs, **Billijkerwijze**, bw. *Zie* Billijk, bw.
Billijkheid (zond. mv.), z. v. *Justice*, *équité*, f. ‖ Matigheid. *Modicité*, f.
Billijkheidshalve, bw. *Pour l'amour de la justice*.
Billijking (zond. mv.), z. v. *Approbation*, *agrément*, f.
Billioen, z. o. Getal. *Billion*, m.
Bilnaad, z. m. (anat.) *Périnée*, m.
Bilnaadbreuk, z. v. *Périnéocèle*, f.
Bilnaadsteek (zond. mv.), z. m. (chir.) *Incision* f. *au périnée*.
Bilslag (-slagen), z. m. *Coup* m. *sur les fesses* ‖ —en, *fessée*, f.
Bilspieren, z. v. mv. (anat) *Muscles ilio-trochantériens*, m. pl.
Bilstuk, z. o. (bouch.) *Cimier*, m.
Bilzenkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Jusquiame*, f.
Bindbalk, z. m. (charp.) *Entrait*, m.
Binden, (*bond*, *gebonden*,) st. w. b. *Lier*. ‖ Aan eenen paal —, *lier à un poteau*. ‖ Bezems —, *faire des balais*. ‖ Boeken —, *relier des livres*. ‖ Iemand de handen —, *lier les mains à qq*. ‖ Een vat —, *relier un tonneau*. ‖ Vasthechten. *Attacher*, *lier*. ‖ Met ketenen —, *enchaîner*. ‖ Tot schooven —, *gerber*, *engerber*, *mettre en gerbes*. ‖ (fig.) Iemand iets op het hart —, *recommander fortement qc. à qq*. ‖ Zich door eenen eed —, *se lier par un serment*. ‖ Goed gebonden saus, *sauce bien liée*, f. ‖ (phys.) Gebonden warmte, *chaleur latente*, f.
Binder, z. m. *Celui qui lie*, m. ‖ Schoovenbinder. *Lieur*, m. ‖ Boekbinder. *Relieur*, m. ‖ Roover. *Brigand*, *voleur*, m.
Bindgaren, z. o. *Ficelle*, f.
Bindgarenwinde, z. v. *Ficellier*, m.
Bindhout, z. o. (charp.) *Entretoise*, f. ‖ (mar.) *Jambette*, f.
Binding (zond. mv.), z. v. *Action de lier*, *liaison*, f.
Bindlaag, z. v. *Morses*, m. pl.
Bindmiddel, z. o. *Liaison*, f. ‖ (méd.) *Remède glutinatif*, m.
Bindriem, z. m. (vét.) *Entravon*, m.
Bindrijs (zond. mv.), z. o. *Osier*, m., *brins* m. pl. *d'osier*.
Bindsel, z. o. *Lien*, *bandage*, m. ‖ (anat.) Bindspier. *Ligament*, m. ‖ (mar.) *Aiguillette*, f.
Bindselbeschrijver, z. m. (anat.) *Desmographe*, m.
Bindselbeschrijving, z. v. (anat.) *Desmographie*, f.
Bindselleer (zond. mv.), z. v. *Desmologie*, f
Bindselontsteking, z. v. (méd) *Desmophlogie*, f.
Bindseltje, z. o. *Petit lien*, m.
Bindspier, z. v. (anat.) *Ligament*, m.
Bindsteenen, m. mv. *Pierres d'attente*, *arases*, f. pl., *morses*, m. pl.
Bindster, z v. *Celle qui lie*.
Bindstuk, z. o. *Aisselier*, m.
Bindteeken, z. o. *Tiret*, *trait* m. *d'union*. ‖ (impr.) *Division*, f.
Bindtouw, z. o. *Lien*, m., *ficelle*, f.
Bindvlies, z. o. (anat.) *Conjonctive*, f.
Bindwerk, z. o. (archit.) *Entablement*, m.
Bindwisch, z. v. *Lien* m. *d'osier*.
Bingelkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mercuriale*, *foirole*, f.
Bink, z. m. Dommerik. *Lourdaud*, m. ‖ Knoeier. *Bousilleur*, *mauvais ouvrier*, m. ‖ Knol. *Haridelle*, *rosse*, f.
Binnen, bw. *Dedans*, *en dedans*, *intérieurement*. ‖ Naar —, *à l'intérieur*. ‖ (fig.) Ik ben —,

j'ai mon pain cuit. ‖ Van — werkend middel, *remède interne*, m. ‖ Het komt mij thans niet te —, *je ne m'en souviens pas maintenant.* ‖ Het schip is —, *le vaisseau est entré dans le port, est arrivé.* ‖ Een schip naar — brengen, *piloter un vaisseau dans le port.* ‖ — gaan, *entrer.* ‖ — brengen, *introduire.* ‖ — komen, *entrer.* ‖ — treden, *entrer.* ‖ — loopen, *entrer en courant.* ‖ Te — schieten, *venir dans l'esprit.* ‖ Naar — slaan *of* spelen, *avaler, manger.* ‖ Naar — stormen, *entrer brusquement.* ‖ — willen, *vouloir entrer.* ‖ voorz. *En, dans, au dedans de.* ‖ — drie jaar, *dans trois ans.* ‖ — dien tijd *pendant ce temps.*

BINNENBEUL, z. m. *Bourreau privé*, m.

BINNENBEURS, z. v. *Gousset*, m.

BINNENBEURSJE z. o. *Gousset, bourson*, m.

BINNENDEUR, z. v. *Porte intérieure*, f.

BINNENDIJK, z. m. *Digue intérieure, digue* f. *de réserve, batardeau*, m.

BINNENDIJKS, bw. *En deçà de la digue.*

BINNENGAATS, bw. (mar.) *Dans une passe.*

BINNENGANG, z. m. *Corridor, passage intérieur*, m.

BINNENGRACHT, z. v. *Canal intérieur*, m.

BINNENHAVEN z. v. *Darse, partie interieure* f. *d'un port bassin*, m.

BINNENHOEK, z. m. *Angle interne*, m.

BINNENHOF (-HOVEN), z. o. *Cour intérieure*, f.

BINNENKAMER, z. v. *Chambre intérieure*, f., *cabinet, appartement intérieur*, m.

BINNENKANT z. m. *Côté intérieur* ou *de dedans, dedans* m. ‖ (fort.) *Escarpe*, f.

BINNENKEUKEN, z. v. *Cuisine intérieure*, f.

BINNENKIEL, z. v. (mar.) *Contre-quille*, f.

BINNENKLUIVER, z. m. (marc.) *Contre-foc*, m.

BINNENKOMST, z. v. *Entrée*, f.

BINNENKOORTS (-KOORTSEN), z. v. *Fièvre interne*, f.

BINNENLAND, z. o. *Intérieur d'un pays, intérieur*, m.

BINNENLANDSCH, bn. *Indigène, de l'intérieur* ‖ —e oorlog *guerre civile* ou *intestine*, f. ‖ —e handel, *commerce intérieur.* ‖ Minister van —e zaken, *ministre de l'intérieur.*

BINNENLANDSCHVAARDER, z. m. *Marin* m. *d'eau douce.* Rivierschip. *Bateau* m. *de rivière.*

BINNENLOODS (-LOODSEN), z. m. *Pilote côtier, pilote* m. *de rivière.*

BINNENLUIK, z. o. *Volet*, m.

BINNENMEER (-MEREN), z. o. *Lac intérieur*, m.

BINNENMOEDER, z. v. *Mère* ou *directrice* f. *d'une maison d'orphelins.*

BINNENMUUR, z. m. *Muraille intérieure, paroi*, f. Scheidsmuur. *Mur* m. *de refend* ou *de séparation.*

BINNENNAAD, z. m. (cout.) *Couture intérieure*, f. ‖ (Cordonn.) *Tranchefile*, f.

BINNENPAD (-PADEN), z. o. *Chemin de traverse, sentier* m. *qui abrége, qui accourcit, traverse*, f.

BINNENPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Cour intérieure*, f.

BINNENPLANKEN, z. v. mv. (mar.) *Vaigres*, f. pl.

BINNENSCHANS (-SCHANSEN), z. v. *Bastion intérieur*, m.

BINNENSCHUIT, z. v. *Bateau* m. *de rivière, de canal.*

BINNENSHUIS, bw. *Dans la maison.*

BINNENSKAMERS, bw. *Dans la chambre.*

BINNENSLANDS bw. *Dans l'intérieur du pays.*

BINNENSMONDS bw. *Entre les dents.*

BINNENSRANDS bw. *Entre les bords.*

BINNENSTIJDS, bw. *Dans le temps.*

BINNENST, bn. *Intérieur.* ‖ s. m. Het —e, *l'intérieur, le dedans*, m. ‖ Het — buiten keeren, *mettre l'envers à l'endroit.*

BINNENSTAD (zond. mv.), z. v. *Intérieur* m. *de la ville.*

BINNENSTEVEN, z. m. (mar.) *Fausse étrave*, f.

BINNENSTRIJD, z. m. *Combat intérieur*, m.

BINNENSTUIP z. v. *Convulsion intérieure*, f.

BINNENVAARDER z. m. *Marin* m. *d'eau douce.*

BINNENVAART z. v *Navigation, intérieure*, f. ‖ Kanaal. *Canal* m.

BINNENVADER, z. m. *Père* ou *directeur* m. *d'une maison d'orphelins.*

BINNENVEL, z. o. *Peau interne*, f., *intégument, entère*, m.

BINNENVERTREK, z. o. *Zie* BINNENKAMER.

BINNENVLIES z. o. *Ésoderme*, m.

BINNENVOORSTEVEN, z. m. *Contre-étrave*, f.

BINNENWAARTS bw. *Vers le dedans, en dedans.* ‖ Met — gebogen knieën, *cagneux.* ‖ (bot.) — gebogen, *incourbe.*

BINNENWAARTSCH, bn. *Qui est vers le dedans, en dedans.*

BINNENWAGEN, z. m. *Intérieur* m. *d'une diligence.*

BINNENWATER, z. o. *Eau intérieure, rivière*, f., *canal*, m.

BINNENWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin* m. *de traverse, sentier qui coupe, qui abrége, traverse*, f.

BINNENWERK, z. o. *Ouvrage intérieur*, m. ‖ — van kant, *entretoile*, f.

BINNENWERKS, bw. (archit.) *Intérieurement, dans l'œuvre.*

BINNENZAKJE, z. o. *Gousset, bourson*, m.

BINNENZIJDE, z. v. *Côté intérieur*, m.

BINT, z. v. *Poutre* f. *de traverse.*

BIOGRAAF (-GRAFEN), z. m. *Biographe.*

BIOGRAPHIE z. v. *Biographie*, f.

BIOGRAPHISCH bn. *Biographique.*

BIOLOOG (-OGEN), z. m. *Biologue*, m.

BIOLOGIE, (zond. mv.) z. v. *Biologie*, f.

BIRKWORTEL, z. m. (bot.) *Férule*, f.

BISDOM, z. o. *Évêché, diocèse*, m.

BISDOMMELIJK, bn. *Diocésain.*

BISMUTH, z. o. *Bismuth*, m.

BISSCHOP, z. m. *Évêque*, m. ‖ (cuis.) *Bisschof*, m. ‖ (h. n.) *Évêque.*

BISSCHOPPELIJK, bn. *Épiscopal.* ‖ —e waardigheid *épiscopat*, m.

BISSCHOPSAMBT, z. o. *Épiscopat*, m., *dignité* f. *d'évêque.*

BISSCHOPSCHAP, z. o. *Épiscopat*, m., *dignité* f. *d'évêque.* ‖ v. *Corps des évêques, épiscopat*, m.

BISSCHOPSGEZINDEN, z. m. mv. *Épiscopaux*, m. pl.

BISSCHOPSHOED, z. m. *Mitre*, f.

BISSCHOPSHOF (-HOVEN), z. o. *Évêché*, m.

BISSCHOPSKAP, z. v. *Pluvial*, m.

BISSCHOPSKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Sison*, m.

BISSCHOPSKRUIS (-KRUISEN), z. o. *Croix* f. *d'évêque.*

BISSCHOPSMIJTER, z. m. *Mitre*, f.

BISSCHOPSMUTS (-MUTSEN), z. v. *Zie* BISSCHOPSMIJTER.

BISSCHOPSRING, z. m. *Anneau épiscopal*, m.

BISSCHOPSSTAF (-STAVEN), z. m. *Crosse*, f.

BISSCHOPSSTOEL, z. m. *Siége épiscopal*, m.

BISSCHOPSWIJNGAARD, z. m. (bot.) *Clématite bleue*, f.

BISSCHOPSZETEL, z. m. *Zie* BISSCHOPSSTOEL.

BIT, z. o. *Mors*, m.

BITDRAGERS, z. m. mv. (vétér.) *Barres*, f. pl.

BITS, bn. *Aigre, mordant, piquant, blessant, acerbe, caustique.* ‖ —e woorden, *paroles bles-*

santes, f. pl. ‖ — antwoord, *réponse piquante*, f. ‖ bw. *Zie* BITS[ELIJK].
BITS[ELIJK], bw. *Aigrement, avec aigreur, d'une manière mordante.*
BITSHEID (-HEDEN), z. v. *Aigreur, acrimonie, mordacité, causticité*, f.
BITSIG, bn. *Zie* BITS.
BITSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* BITSHEID.
BITTER, bn. *Amer.* ‖ — als alsem, *amer comme absinthe.* ‖ —e amandelen, *amandes amères*, f. pl. ‖ (prov.) — in den mond maakt het hart gezond, *ce qui est amer à la bouche, est doux au cœur.* ‖ (fig.) *Amer, triste, pénible, douloureux, affligeant.* ‖ —e spotternij, *raillerie amère* ou *sanglante*, f. ‖ Hard. *Dur, piquant, âpre.* ‖ —e koude, *froid perçant*, m. ‖ bw. *Amèrement.* ‖ — klagen, *se plaindre amèrement.* ‖ o. *Amer*, m. ‖ Het —e van den dood, *l'amertume* f. *de la mort.* ‖ Drank. *Amer, absinthe*, m. ‖ Roet. *Suie*, f.
BITTERAARDE, z. v. *Magnésie*, f.
BITTERACHTIG, bn. *Un peu amer, amarescent.*
BITTERAPPEL, z. m. *Coloquinte*, f.
BITTEREINDEN, z. o. mv. (mar.) *Bouts* m. pl. *de vieux câbles.*
BITTERHEID (-HEDEN), z. v. *Amertume*, f. ‖ (fig.) *Âpreté, amertume, aigreur*, f., *fiel*, m. ‖ De — der koude, *la rigueur du froid.*
BITTERKERS (zond. mv.), z. v. (bot.) *Cresson alénois*, m.
BITTERKOEKJE, z. o. *Macaron*, m.
BITTER[LIJK], bw. *Zie* BITTER.
BITTERLOOF (zond. mv.), z. o. *Chicorée*, f.
BITTERNIS, z. v. *Zie* BITTERHEID.
BITTERPEEN (-PENEN), z. v. *Racine* f. *de chicorée sauvage.*
BITTERSAP, z. o. *Chicotin*, m.
BITTERZOET, z. o. (bot.) *Douce-amère, dulcamara*, f.
BITTERZOUT, z. o. *Sel cathartique amer*, m.
BITTERZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide amer*, m.
BIZON, z. m. (h. n.) *Bison*, m.
BLAADJE, z. o. *Petite feuille, feuillette*, f. ‖ — papier, *feuillet*, m. ‖ (fig.) Bij iemand op een kwaad — staan, *être mal avec qq.* ‖ (bot.) *Foliole*, f. ‖ (fig.) Het — is omgekeerd, *l'affaire a pris une autre tournure.* ‖ Schenkblaadje. *Petit plateau*, m.
BLAAM (zond. mv.), z. v. *Blâme*, m., *désapprobation*, f.
BLAAR, z. v. Blein. *Ampoule, cloche, vessie*, f.
BLAAR, z. v. Kol. *Tache* f. *sur le front de certains animaux.* ‖ Zwarte koe met eene blaar voor den kop. *Vache noire qui a une tache blanche sur le front.*
BLAARMAKEND, bn. *Vésicatoire.*
BLAAROOG, z. o. (méd.) *Ectropion*, m.
BLAARTJE, z. o. Bleintje. *Petite ampoule, vessie* ou *cloche*, f.
BLAARTREKKEND, bn. *Vésicatoire.*
BLAAS, z. v. (anat.) *Vessie*, f. ‖ Blaar. *Ampoule, cloche, vessie*, f. ‖ Waterbel. *Bouteille*, f.
BLAASADER, z. v. *Veine vésicale*, f.
BLAASBALG, z. m. *Soufflet*, m
BLAASBALGKLEP, z. v. *Soupape* f. *de soufflet.*
BLAASBALGTRAPPER, z. m. *Souffleur* m. *d'orgues.*
BLAASBALGTREKKER, z. m. *Souffleur, chauffeur*, m.
BLAASBAND, z. m. (anat.) *Ouraque*, m.
BLAASBAS, z. m. *Basson*, m.
BLAASBLOEDING, z. v. (méd.) *Cystorrhagie*, f.
BLAASBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Baguenaudier*, m.
BLAASBREUK, z. v. (méd.) *Cystocèle*, f.
BLAASHOREN, z. m. *Cor, cornet*, m.
BLAASJE, z. o. *Vésicule*, f. ‖ Waterbel. *Bouteille*. f. *sur l'eau.*
BLAASKAAK, z. m. *Fanfaron, hâbleur, craqueur, gascon*, m.
BLAASKAKERIJ (zond. mv.), z. v. *Fanfaronnade, hâblerie, craquerie, gasconnade*, f.
BLAASKEN, z. o. *Zie* BLAASJE.
BLAASKORAAL (zond. mv.), z. o. *Sertulaire*, f.
BLAASKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Vésicaire utriculaire*, f.
BLAASONTSTEKING, z. v. *Inflammation vésicale* ou *de la vessie, cystite*, f.
BLAASOPENING, z. v. (chir.) *Cystotomie*, f.
BLAASPEILER, z. m. (chir.) *Cathéter*, m.
BLAASPIJN, z. v. (méd.) *Cystalgie*, f.
BLAASPIJP, z. v. (anat.) *Col* m. *de la vessie.* ‖ Glasblazerspijp. *Felle*, f. ‖ Erwtenblazer. *Sarbacane*, f.
BLAASSNIJDER, z. m. *Cystotome*, m.
BLAASSPEELTUIG, z. o. *Instrument* m. *à vent.*
BLAASSPIER, z. v. *Muscle* m. *de la vessie.*
BLAASSTEEN (-STEENEN), z. m. *Calcul vésical*, m., *cystéolithe*, f.
BLAASSTRENG, z. v. *Zie* BLAASBAND.
BLAASVISCH, z. m *Souffleur*, m.
BLAASVORMIG, bn. *En forme de vessie.*
BLAASWORM, z. m. (h. n.) *Hydatide*, f.
BLAD (-BLADEN, -EREN, -ERS), z. o. *Feuille*, f. ‖ — eens booms, *feuille d'arbre.* ‖ Enkelvoudig —, *feuille simple.* ‖ Samengesteld —, *feuille composée.* ‖ — eener bloemkroon, *pétale*, f. ‖ Vol —eren, *feuillu.* ‖ —eren krijgen, *feuiller, se garnir de feuilles.* ‖ (mv. BLADEN) — papier, *feuille de papier.* ‖ Bedrukt —, *feuille imprimée.* ‖ Van 't — zingen, *chanter à livre ouvert* ‖ Los —, *feuille volante.* ‖ Dagblad. *Feuille*, f., *journal*, m. ‖ — van metaal, *lame*, f. ‖ — goud, zilver, *feuille d'or, d'argent.* ‖ — van eene deur *of* een venster, *vantail*, m. ‖ — eener zaag, *feuille d'une scie.* ‖ — eener tafel, *dessus* m. *d'une table.* ‖ — eens riems, *pale*, f. ‖ (h. n.) *Mante*, f.
BLADAARDIG, BLADACHTIG, bn. *Foliacé.*
BLADDRAGEND, bn. *Folifère.*
*BLADEN, z. o. mv. Vruchtgebruik. *Usufruit*, m.
BLADEN, BLADEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Bladeren krijgen. *Feuiller, pousser des feuilles.* ‖ In een boek —, *feuilleter un livre.*
*BLADEREN, z. o. mv. *Zie* BLADEN.
BLADERGEBAK, z. o. *Zie* BLADERKOEK.
BLADERIG, bn. *Foliacé, feuillu, touffu.* ‖ (minér.) *Laminaire, lamelleux.*
BLADERING (zond. mv., z. v. *Foliation*, f.
BLADERKOEK, z. m. *Pâtisserie feuilletée*, f., *feuilletage*, m.
BLADERLOOS, bn. *Sans feuilles.* ‖ (bot.) *Aphylle.*
BLADERRIJK, bn. *Touffu, feuillu.*
BLADERTJE, z. o. *Zie* BLAADJE.
BLADGOUD (zond. mv.), z. o. *Or en feuilles, or battu* ou *laminé*, m.
BLADING (zond. mv.), z. v. *Foliation*, f.
BLADIJZER (zond. mv.), z. o. *Tôle*, f.
BLADJE, z. o. *Zie* BLAADJE.
BLADKOPER (zond. mv.), z. o. *Cuivre* m. *en feuilles.*
BLADLUIS, z. v. (h. n.) *Puceron*, m.
BLADMOS, z. o. *Hypne*, m.
BLADRIB, z. v. *Côte* f. *d'une feuille.*
BLADSTEEL (-STELEN), z. m. (bot.) *Pétiole*, m.
BLADTIN (zond. mv.), z. o. *Étain* m. *en feuilles.*
BLADVORMIG, bn. *Foliiforme.*
BLADWESP, z. v. (h. n.) *Dolère*, f.

Bladwijzer, z. m. *Index*, m., *table* f. *d'un livre.*
Bladzetting, z. v. (impr.) *Mise* f. *en pages.*
Bladzijde, z. v. *Page*, f. || Eerste —. Rechterzijde. *Recto*, m.
Bladzilver, z. o. *Argent* m. *en feuilles.*
Blafaard, z. m. Blank. *Blafart*, *blanc*, m.
Blaffen, zw. w. o. (met *hebben*). *Aboyer.* || (prov.) Tegen de maan —, *aboyer à la lune.* || De vos blaft, *le renard glapit.* || (fig.) Snoeven. *Hâbler.*
Blaffer, z. m. *Aboyeur*, m. || (vén) *Clabaud*, m. || (fig.) Snoever. *Hâbleur*, *fanfaron*, m. || Ontvangersregister. *Registre* m. *de receveur.*
Blafferd, z. m. *Registre* m. *de receveur.* || Muntstuk. *Blafard*, *blanc*, m.
Blaffing (zond. mv.), z. v. *Aboiement*, m.
Blafkaken, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* **Blaaskaken.**
Blafkaker, z. m. *Zie* **Blaaskaak.**
Blafkakerij, z. v. *Zie* **Blaaskakerij.**
Blaken, zw. w. o. (met *hebben*). Gloeien. *Brûler.* || (fig.) Van liefde —, *brûler d'amour.* || Van eerzucht —, *brûler d'ambition.* || Verlicht worden. *Être éclairé* || b. Zengen. *Flamber*, *passer par le feu.* || Een varken —, *griller un cochon.* || Een schip —, *donner le feu à un bâtiment.*
Blaker, z. m. Platte kandelaar. *Martinet*, m.
Blakeren, zw. w. b. Zengen. *Flamber*, *passer par le feu.*
Blakvisch, z. m. *Calmar*, m.
Blameeren, zw. w. b. *Zie* **Blamen.**
Blamen, zw. w. b. *Blâmer*, *calomnier*, *détracter*, *ternir la réputation de qq.*
Blanco, bw. *Blanco.*
Blank, bn. Blinkend. *Blanc*, *luisant*, *brillant.* || Wit. *Blanc.* || —e visch, *poisson blanc*, m. || —e degen, *épée nue*, f. || — geweer, *arme blanche*, f. || (fig.) Onbesmet. *Pur*, *qui est sans tache.* || Naakt. *Nu.* || —e beenen, *jambes nues*, f. pl. || Overstroomd. *Inondé* || (cuis.) —e saus, *sauce blanche*, f.
Blank, z. m. Muntstuk. *Blanc.* || *Zie* **Blanketsel.**
Blanket, z. v. Zekere peer. *Blanquette*, f.
Blanket, z. o. Blanketsel. *Fard*, *rouge*, m.
Blanketdoos (-doozen), z. v. *Boîte* f. *à fard.*
Blanketsel (zond. mv.), z. o. *Fard*, *rouge*, m. || (fig.) Voorwendsel. *Prétexte*, m.
Blanketten, zw. w. b. *Farder*, *mettre du fard* ou *du rouge.* (fig.) *Donner une belle apparence à*, *farder*, *colorer.* || Zich —. *Se farder*, *mettre du fard* ou *du rouge.*
Blanketting (zond. mv.), z. v. *Fardement*, m.
Blanketzalf, z. v. *Cosmétique*, m.
Blankheid (zond. mv.), z. v. *Blancheur*, f. || Zuiverheid. *Pureté*, f.
Blaren, zw. w. o. (met *hebben*). Loeien. *Beugler*, *mugir.* || Blaten. *Bêler.*
Blaren, zw. w. o. (met *hebben*). Bladeren krijgen. *Zie* **Bladen**, **Bladeren.**
Blaten, zw. w. o. (met *hebben*). *Bêler*, *chevroter.* || Het schaap blaat, *la brebis bêle.* || De geit blaat, *la chèvre chevrotte.*
Blauw, bn. *Bleu.* || —e oogen, *des yeux bleus.* || — geslagen oogen, *des yeux pochés.* || Iemand blond en — slaan, *rosser qq. comme plâtre.* || (chir.) —e plek, *meurtrissure*, *contusion*, f. || — verven, *teindre en bleu*, *bleuir.* || Onder den —en hemel, *en plein air*, *à la belle étoile.* || —e boodschap, *vain prétexte*, m. || —e uitvlucht, *mauvaise excuse*, f. || (fig.) Eene —e scheen loopen, *recevoir de l'avoine*, *essuyer un refus.* || —e bloempjes, *contes bleus*, m. pl. || Iets — — laten, *s'abstenir de dire son opinion*, *fermer les yeux sur qc.* || —en maandag maken, *faire la journée blanche.*
Blauw (zond. mv.), z. v. Blauwe kleur. *Bleu*, m., *couleur bleue*, f. || Donker —, *bleu foncé.* || — des hemels, *azur*, *bleu céleste*, m. || Berlijnsch —, *bleu de Prusse.* || (blas.) *Azur* m., *couleur turquine*, f.
Blauwachtig, bn. *Bleuâtre.*
Blauwboekje, **Blauwboeksken**, z. o. *Pamphlet*, *libelle*, m.
Blauwen, zw. w. b. *Teindre en bleu*, *mettre au bleu*, *bleuir.* || De wasch —, *bleuir le linge.* || (papet.) Het papier —, *azurer le papier.* || o. (met *zijn*). *Devenir bleu.*
Blauwheid (zond. mv.), z. v. *Bleu*, m., *couleur bleue*, f.
Blauwkous (-kousen), z. v. *Bas-bleu*, m.
Blauwkuip, z. v. *Cuve* f. *pour teindre en bleu.*
Blauwoog (-oogen), z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les yeux bleus.*
Blauwoogig, bn. *Qui a les yeux bleus.*
Blauwschuit (zond. mv.), z. v. *Scorbut*, m.
Blauwsel (zond. mv.), z. o. *Amidon bleu*, *bleu* m. *d'empois.*
Blauwspecht, z. m. (oiseau) *Casse-noix*, m.
Blauwsteen (-steenen), z. m. *Lazulite*, *pierre* f. *d'azur.*
Blauwstof (zond. mv.), z. v. *Cyanogène*, m.
Blauwtje, z. o. (prov.) Een — loopen, *essuyer un refus*, *recevoir de l'avoine.*
Blauwtjes, bw. Koeltjes. *Froidement.* || Iemand — behandelen, *traiter qq. avec froideur*, *battre froid à qq.*
Blauwverven, zw. w. b. *Teindre en bleu.*
Blauwverver, z. m. *Teinturier* m. *en bleu.*
Blauwververij, z. v. *Teinturerie* f. *en bleu.*
Blauwvoet, z. m. (h. n.) *Lanceret*, m.
Blauwziekte (zond. mv.), z. v. *Cyanopathie*, f.
Blauwzuur (zond. mv.), z. o. *Acide prussique*, m.
Blazen, (*blies*, *geblazen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Souffler.* || In het vuur —, *souffler le feu.* || De wind blaast, *le vent souffle.* || Op den hoorn —, *sonner du cor.* || Iemand iets in het oor —, *souffler qc aux oreilles de qq.* || (fig.) Pochen. *Hâbler*, *gasconner.* || (prov.) In de bus —, *cracher au bassin.* || b. *Souffler.* || Het stof van de tafel —, *ôter la poussière de la table en soufflant.* || Den aanval —, *sonner la charge.* || Den aftocht —, *sonner la retraite.* || De fluit —, *jouer de la flûte.* || Iemand de ooren vol —, *exciter qq.*, *souffler aux oreilles de qq.* || Glas —, *souffler le verre.* || (jeu.) Eene schijf —, *souffler un pion*, *une dame.* || Heet en koud uit éénen mond —, *souffler le chaud et le froid.*
Blazer, z. m. *Souffleur*, m. || Pocher. *Hâbleur*, *fanfaron*, m.
Blazing, z. v. *Action* f. *de souffler*, *souffle*, m.
Blazoen, z. o. Veldteeken. *Banière*, f. || Adellijk wapen. *Blason*, *écu*, *écusson*, m., *armoiries*, f. pl. || Wapenschildkunde. *Blason*, m. || Blaashoorn. *Trompette*, f., *cor*, m. || Trompetter. *Trompette*, m.
Bled, z. o. Blad eener tafel. *Le dessus* m *d'une table.* || — eener schop, *pellastre*, m.
Bleek, bn. *Pâle.* || Ziekelijk wit. *Pâle*, *blême*, *livide*, *hâve.* || — aangezicht, *visage blême*, m. || —e lippen, *lèvres pâles*, f. pl. || — worden, *pâlir*, *blêmir*, *se décolorer.* || — doen worden, *pâlir*, *rendre pâle.* || — als de dood, *pâle comme la mort.*

BLEEK, (BLEEKEN), z. v. *Blanchisserie, blancherie*, f. ‖ Het bleeken. *Blanchissage, blanchiment*, m.
BLEEKACHTIG, bn. *Un peu pâle.*
BLEEKBLAUW, bn. *Bleu pâle, bleu mourant.* ‖ z. o. *Bleu pâle*, m.
BLEEKEN, zw. w. b. *Blanchir.* ‖ Was —, *blanchir de la cire.* ‖ Linnen —, *blanchir de la toile.* ‖ o. (met *hebben*). Wit worden. *Blanchir, devenir blanc.* ‖ Voor iemand —, *blanchir qq.* ‖ Bleek worden. *Pâlir, blêmir.*
BLEEKER, z. m. *Blanchisseur*, m.
BLEEKERD (zond. mv.), z. m. *Clairet, vin paillet*, m.
BLEEKERIJ, z. v. *Zie* BLEEK, z. v.
BLEEKERIN, z. v. *Blanchisseuse*, f.
BLEEKERSHOND, z. m. *Chien* m. *de blanchisseur.*
BLEEKERSWAGEN, z. m. *Chariot* m. *de blanchisseur.*
BLEEKGEEL, bn. *Jaune pâle.* ‖ z. o. *Jaune pâle*, m.
BLEEKGELD (zond. mv.), z. o. *Prix* m. *du blanchissage.*
BLEEKGOUD (zond. mv.), z. o. *Or blanc, platine*, m.
BLEEKGROEN, bn. *Vert pâle.* ‖ z. o. *Vert pâle*, m.
BLEEKHEID (zond. mv.), z. v. *Pâleur, couleur pâle*, f.
BLEEKHOF (-HOVEN), z. m. *Blanchisserie, blancherie*, f.
BLEEKING, z. v. *Blanchissage, blanchiment*, m.
BLEEKLOON (zond. mv.), z. o. *Zie* BLEEKGELD.
BLEEKROOD, bn. *Rouge pâle, incarnadin.* ‖ — paard, *cheval baillet*, m. ‖ z. o. *Rouge pâle*, m.
BLEEKSTER, z. v. *Blanchisseuse*, f.
BLEEKVELD, z. o. *Blanchisserie, blancherie*, f.
BLEEKVERVIG, bn. *Zie* BLEEK, bn.
BLEEKVOS, z. m. *Cheval alezan lavé*, m.
BLEEKZUCHT (zond. mv.), z. v. (méd.) *Chlorose*, f., *pâles couleurs*, f. pl.
BLEEKZUCHTIG, bn. *Chlorotique.*
BLEI, z. v. Visch. *Able*, m.
*BLEIK, z. v. enz. *Zie* BLEEK, z. v.
*BLEIKEN, zw. w. b. *Zie* BLEEKEN.
BLEIN, z. v. *Ampoule, cloche, vessie*, f.
BLEINET, z. o. *Ablier*, m.
BLEINTJE, z. o. *Petite ampoule, cloche* ou *vessie*, f.
BLEINTREKKEND, bn. *Vésicatoire.*
BLEK, z. o. enz. *Zie* BLIK, enz.
BLES, z. v. Haarlok. *Touffe*, f., *toupet*, m. ‖ — aan het voorhoofd eens paards, *étoile, pelote*, f., *épi, chanfrein*, m., *tache blanche* f. *au front.* ‖ Blespaard. *Cheval* m. *qui a une tache blanche au front.* ‖ Kale plek. *Endroit chauve*, m.
BLESPAARD, z. o. *Cheval* m. *qui a une tache blanche au front.*
BLETEN, zw. w. o. (met *hebben*), *zie* BLATEN.
BLEU, bn. *Zie* BLOO.
BLEUHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* BLOOHEID.
BLIEK, z. v. *Able*, m.
BLIJ[DE], bn. *Joyeux, gai, aise, bien aise, jovial.* ‖ — gelaat, *visage riant*, m. ‖ — de boodschap, *joyeuse nouvelle, nouvelle agréable*, f. ‖ (hist.) —de inkomst, *joyeuse entrée*, f. ‖ Zeer — zijn, *être bien aise, se réjouir.* ‖ Levendig. *Vif.* ‖ bw. *Zie* BLIJ[DELIJK].
BLIJDE, z. v. *Baliste, catapulte*, f.
BLIJ[DELIJK], bw. *Joyeusement, gaiement, gaîment, avec joie, avec gaieté* ou *gaîté, avec plaisir.*
BLIJDEMEESTER, z. m. *Balistaire*, m.
BLIJDSCHAP (zond. mv.), z. v. *Joie, gaieté, gaîté, allégresse*, f., *enjouement.*

BLIJEINDIG, bn. *Tragi-comique.* ‖ — treurspel *tragi-comédie*, f.
BLIJGEESTIG, bn. *Enjoué, gai, joyeux, gaillard, jovial.* ‖ bw. *Zie* BLIGEESTIG[LIJK].
BLIJGEESTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Gaieté, gaîté, jovialité, hilarité*, f., *enjouement*, m., *belle humeur*, f.
BLIJGEESTIG[LIJK], bw. *Joyeusement, gaiement, avec joie, avec gaieté* ou *gaîté.*
BLIJHEID (zond. mv.), z. v. *Gaîté, gaieté, joie*, f.
BLIJK, z. o. Kenteeken. *Marque, preuve*, f., *signe*, m. ‖ Een — van vriendschap, *une marque d'amitié.* ‖ —en van dapperheid, *preuves de valeur, de courage.*
BLIJKBAAR, bn. *Clair, évident, manifeste, patent, notoire.* ‖ —are waarheid, *vérité évidente*, f. ‖ —are leugen, *mensonge évident*, m. ‖ bw. *Clairement, évidemment, manifestement, notoirement.*
BLIJKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Clarté, évidence, notoriété*, f.
BLIJKEN, (*bleek, bleken, gebleken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Paraître, apparoir, conster.* ‖ Het *of* er blijkt uit, *il appert* ou *il conste de.* ‖ Doen —. Bewijzen. *Montrer, démontrer, prouver, faire voir, faire paraître.* ‖ Laten —. Te kennen geven. *Donner à connaître, laisser voir.* ‖ Hij liet niets —, *il ne fit semblant de rien.*
BLIJKENS, voorz. *Comme il paraît par.*
BLIJMAAR, z. v. *Bonne nouvelle*, f.
BLIJMOEDIG, bn. *Enjoué, gai, joyeux.*
BLIJMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Gaieté, gaîté*, f., *enjouement*, m.
BLIJSCHAP (zond. mv.), z. v. *Zie* BLIJDSCHAP.
BLIJSCHUTTER, z. m. *Catapultaire*, m.
BLIJSPEL (-SPELEN), z. o. *Comédie*, f.
BLIJSPELDICHTER, z. m. *Auteur* m. *de comédies.*
BLIJSPELER, z. m. *Acteur qui joue la comédie, comédien, comique*, m.
BLIJSPELKUNST (zond. mv.), z. v. *La comédie*, f., *le genre comique*, m.
BLIJSPELSCHRIJVER, z. m. *Auteur* m. *de comédies.*
BLIJVEN, (*bleef, bleven, gebleven*,) st. w. o. (met *zijn*). *Continuer d'être, rester, demeurer.* ‖ Borg —, *demeurer garant.* ‖ Duren. *Durer.* ‖ Volharden. *Persévérer, persister.* ‖ Bij iets —, *se tenir à qc.* ‖ Bij zijn gevoelen —, *persister dans son opinion.* ‖ — zitten, *rester assis.* ‖ — staan, *demeurer debout.* ‖ — liggen, *rester couché.* ‖ Ergens aan — hangen, *s'accrocher à qc.* ‖ In de modder — steken, *s'embourber.* ‖ In zijne rede — steken, *rester court.* ‖ Het zal daarbij niet —, *cette affaire n'en demeurera pas là.* ‖ Dat moet onder ons —, *pas un mot de tout cela.* ‖ Het bij iets laten —, *en demeurer là.* ‖ Schuldig —, *devoir.* ‖ Omkomen. *Périr, rester sur la place, être tué.* ‖ Op de plaats —, *rester sur la place.* ‖ Onbeweeglijk —, *rester immobile.* ‖ Alles blijft bij het oude, *tout reste sur l'ancien pied.*
BLIJVEND, bn. Voortdurend. *Permanent.*
BLIJVER, z. m. *Celui qui reste.*
BLIK (zond. mv.), z. o. Erts. *Fer-blanc*, m. ‖ Keukengereedschap. *Pelle*, f. ‖ Schors. *Liber*, m.
BLIK, z. m. Opslag der oogen. *Regard, clin d'œil, coup* m. *d'œil.* ‖ Dreigende —, *regard menaçant.* ‖ In eenen —, *en un clin d'œil.*
BLIK, z. m. (bot.) *Argentine*, f.
BLIKAARS, z. m. *Derrière écorché*, m., *écorchure*, f. ‖ (chir.) *Intertrigo*, m.
BLIKGAT, z. o. *Zie* BLIKAARS.
BLIKHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois pelard*, m.

BLIKKEN, bn. *De fer-blanc.* ‖ — lamp, *lampe* f. *de fer-blanc.*

• BLIKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Het oogwit laten zien, de oogen bewegen. *Clignoter, ciller.* ‖ Kijken. *Regarder.* ‖ Blinken. *Briller, reluire.* ‖ Bleek worden. *Pâlir.* ‖ Van — noch blozen weten, *avoir un front d'airain.* ‖ (mar.) Blikvuren. *Faire des signaux en haussant et en baissant une lanterne.* ‖ (chim.) *Faire l'éclair.*

BLIKKEN, zw. w. b. De schors van de boomen scheuren. *Écorcer* (*un arbre.*) ‖ (fig.) Villen. *Écorcher, ôter la peau.*

BLIKKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Reluire, étinceler, briller.*

BLIKKERING, z. v. *Éclat, étincellement,* m.

BLIKOOGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Clignoter, ciller.*

BLIKSCHAAR, z. v. *Coupoir,* m., *forces,* f. pl.

BLIKSEM, z. m. *Éclair,* m., *foudre,* f. ‖ Snel als de —, *prompt comme la foudre.* ‖ Met den — treffen, *foudroyer.* ‖ De — van het Vatikaan, *les foudres* m. pl. *du Vatican, l'excommunication,* f.

BLIKSEMAFLEIDER, z. m. *Paratonnerre,* m.

BLIKSEMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire des éclairs, éclairer.* ‖ Het bliksemt, *il fait des éclairs.* ‖ Een snel en doordringend licht verspreiden. *Reluire, flamboyer, briller.* ‖ Tieren, zweren. *Fulminer, pester, jurer.* ‖ b. Door den bliksem vernielen. *Foudroyer.* ‖ Bliksemende oogen, *des yeux étincelants,* m. pl.

BLIKSEMFLITS (-FLITSEN), z. m. *Éclair,* m.

BLIKSEMING (zond. mv.), z. m. (métal.) *Éclair,* m.

BLIKSEMLICHT, z.o. *Éclair,* m., *lumière* f. *de la foudre.*

BLIKSEMSCHICHT, z. m. *Éclair,* m. ‖ (fig.) De —en, *les carreaux* m. pl. *de la foudre.*

BLIKSEMSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de foudre.*

BLIKSEMSTRAAL, z. m. *Éclair, coup* m. *de foudre.*

BLIKSEMTUIG, z. o. *Céraunoscopion, brontéon,* m.

BLIKSEMVUUR (zond. mv.), z. o. *Foudre,* f., *éclair, feu* m. *du ciel.*

BLIKSEMWICHELAAR, z. m. *Céraunoscope,* m.

BLIKSEMWICHELARIJ, z. v. *Céraunoscopie,* f.

BLIKSLAGER, z. m. *Ferblantier,* m.

BLIKSLAGERIJ, z. v. *Métier* m. *de ferblantier, ferblanterie,* f.

BLIKSLAGERSKNECHT (-KNECHTS), z. m. *Garçon ferblantier,* m.

BLIKSLAGERSWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de ferblantier.*

BLIKTANDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Montrer les dents.*

BLIKVUREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire faux-feu, faire des signaux en haussant et en baissant une lanterne.*

BLIKWERK (zond. mv.), z. o. *Objets* m. pl. *en fer-blanc, ferblanterie,* f.

BLIND, bn. *Aveugle.* ‖ — geboren, *aveugle-né.* ‖ — maken, *aveugler.* ‖ — vertrouwen, *confiance aveugle,* f. ‖ —e gehoorzaamheid, *obéissance aveugle,* f. ‖ — venster, *fausse fenêtre.* ‖ —e deur, *fausse porte,* f. ‖ —e muur, *mur orbe,* m. ‖ —e klippen, *brisants,* m. pl. ‖ — anker, *ancre borgne,* f. ‖ —e straat, *cul-de-sac,* m. ‖ —e slag, *coup fourré,* m. ‖ Onwetend. *Ignorant, aveugle.* ‖ Voor zijne eigene gebreken — zijn, *ne pas voir ses propres défauts.* ‖ (anat.) —e darm, *le cæcum,* m. ‖ (dess.) —e lijn, *ligne occulte,* f. ‖ bw. *Aveuglément.*

BLIND, z. o. Vensterluik. *Volet,* m. ‖ (mar.) *Voile de beaupré, civadière,* f. ‖ (fort.) —en, *blindes,* f. pl.

BLINDACHTIG, bn. *Qui est un peu aveugle.*

BLINDACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Faiblesse* f. *de la vue.*

BLINDDARM, z. m. (anat.) *Cæcum,* m.

BLINDDOEK, z. m. *Bandeau,* m.

BLINDDOEKEN, zw. w. b. *Bander les yeux à qq.* ‖ (fig.) *Duper, tromper.*

BLINDE, z. m. *en* v. *Aveugle,* m. *et* f. ‖ (prov.) In 't land der —n is éénoog koning, *au royaume des aveugles les borgnes sont rois.* ‖ (prov.) Hij slaat er naar als een — naar 't ei, *il juge à l'aventure, à l'aveuglette.*

BLINDEEREN, zw. w. b. (fort.) *Blinder.* ‖ (mar.) *Blinder.*

BLINDELINGS, bw. Als een blinde. *En aveugle, à l'aveuglette, sans y voir, à tâtons.* ‖ Onbezonnen. *Aveuglément, à l'aveugle, à l'étourdie, sans intelligence.*

BLIND[ELIJK], bw. *Zie* BLINDELINGS.

BLINDEMAN (-MANNEN, -MANS), z. m. *Aveugle,* m.

BLINDEMANNEKEN, z. o. *Zie* BLINDEMANNETJE.

BLINDEMANNETJE, z. o. Spel. *Colin-maillard.* ‖ — spelen, *jouer à colin-maillard.*

BLINDEN, zw. w. b. Blind maken. *Aveugler, rendre aveugle, priver de la vue.* ‖ Blinddoeken. *Bander les yeux.* ‖ Foppen. *Duper, tromper.*

BLINDENINSTITUUT, z. o. *Institut* m. *des aveugles.*

BLINDENSCHRIFT (zond. mv.), z. o. *Cécographie,* f.

BLINDGEBORENE, z. m. *en* v. *Aveugle-né,* m., *aveugle-née,* f.

BLINDHEID (zond. mv.), z. v. *Cécité, privation* f. *de la vue, aveuglement,* m.

BLINDHOKKEN, zw. w. b. Blinddoeken. *Bander les yeux à qq.* ‖ Foppen. *Duper, tromper.*

BLINDHOKKER, z. m. *Trompeur, fourbe, imposteur,* m.

BLINDHOKKING (zond. mv.), z. v. *Tromperie, fourberie, imposture,* f.

BLINDLAPPEN, z. m. mv. (man.) *Lunettes,* f. pl.

BLINDWERK (zond. mv.), z. o. (fort.) *Blindes,* f. pl, *mantelet,* m.

*BLINK, z. m. Schoensmeer. *Cirage,* m.

BLINK, z. o. (mar.) *Éclaircie,* f.

BLINKEN, (*blonk, geblonken,*) st. w. o. (met *hebben*). Glinsteren. *Briller, luire, reluire, resplendir.* ‖ Blinkend zwaard, *épée flamboyante,* f. ‖ De sterren —, *les étoiles brillent.* ‖ (prov.) Het is al geen goud dat er blinkt, *tout ce qui reluit n'est pas or.* ‖ b. (provin.) Poetsen. *Cirer.* ‖ De schoenen —, *cirer les souliers.*

BLINKWORM, z. m. *Ver luisant,* m.

BLOED (zond. mv.), z. o. *Sang,* m. ‖ Waterig —, *sang aqueux.* ‖ Dik —, *sang épais.* ‖ — laten, *saigner, tirer du sang.* ‖ — vergieten, *répandre du sang.* ‖ Met — bezoedelen *of* bevlekken, *ensanglanter.* ‖ Goed en — opofferen, *sacrifier son bien et son sang.* ‖ In het — baden, *se baigner dans le sang.* ‖ Naar — dorsten, *être altéré de sang.* ‖ De omloop des —s, *la circulation* f. *du sang.* ‖ Met koelen —e, *de sang-froid.* ‖ Kwaad — zetten, *causer du mauvais sang.* ‖ Hij ziet er uit als melk en —, *il a bonne mine.* ‖ Etter en — zweeten, *suer sang et eau.* ‖ Het — stijgt hem in het aangezicht, *le sang lui monte à la tête.* ‖ Uitstorting van — in de hersenen, *coup* m. *de sang.* ‖ Geboorte, afkomst. *Sang,* m., *race, famille,* f. ‖ De prinsen van den —e, *les princes du sang.* ‖ Maagschap. *Sang,* m., *parenté,* f. ‖ Dat ligt in 't —, *cela est dans le sang.* ‖ (prov.) Het — kruipt, waar het niet gaan kan, *bon sang ne peut mentir.* ‖ De stem des —s, *la voix du sang.* ‖ Paard van Arabisch —, *cheval* m. *de*

sang arabe. ‖ (fig.) Het — der druiven, *le jus des raisins* ou *de la treille.*

BLOED, z. m. Sukkel. *Idiot, imbécile, benêt, niais, oison, sot,* m.

BLOEDAANDRANG, z. m. (méd.) *Congestion,* f.

BLOEDACHTIG, bn. *De couleur de sang, sanguin, de la nature du sang.*

BLOEDADER, z. v. *Veine,* f. ‖ (anat.) De ongepaarde —, *l'azygos,* m.

BLOEDADERBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Phlébographie,* f.

BLOEDADERONTSTEKING, z. v. *Phlébite,* f.

BLOEDAFDRIJVEND, bn. *Hémagogue, qui évacue le sang.*

BLOEDAFGANG (zond. mv.), z. m. *Flux* m. *de sang.*

BLOEDAGAAT, z. m. *en* o. *Agate* f. *à veines rouges.*

BLOEDBAD (-BADEN), z. o. (fig.) *Carnage, massacre,* m., *tuerie, boucherie,* f. ‖ Een ijselijk — aanrichten, *faire un massacre* ou *un carnage horrible.*

BLOEDBEREIDING, z. v. (physiol.) *Sanguification,* f.

BLOEDBESCHRIJVER, z. m. *Hématographe,* m.

BLOEDBESCHRIJVING, z. v. *Hématographie,* f.

BLOEDBEULING, z. m. *Boudin,* m.

BLOEDBLOEM, z. v. *Hémanthe,* f.

BLOEDBRAKING, z. v. *Hématémèse,* f., *vomissement* m. *de sang.*

BLOEDBREUK, z. v. *Hématocèle,* f.

BLOEDBUIL, z. v. *Zie* BLOEDVIN.

BLOEDDOOP (zond. mv.), z. m. *Baptême* m. *de sang.*

BLOEDDORST (zond. mv.), z. m. *Soif* f. *de sang.* ‖ Wreedheid. *Cruauté,* f.

BLOEDDORSTIG, bn. *Sanguinaire, altéré de sang.* ‖ Wreed. *Cruel.*

BLOEDDORSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Soif de sang, disposition* ou *humeur sanguinaire,* f. ‖ Wreedheid. *Cruauté,* f.

BLOEDDRONKEN, bn. *Ivre de sang* ou *de carnage.*

BLOEDELOOS, bn. *Qui n'a point de sang, exsanguin, anème.* ‖ — diertje, *insecte,* m.

BLOEDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Anémasie, anémie,* f., *défaut de sang,* m.

BLOEDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Saigner.* ‖ Bloedend vleesch, *viande saignante,* f. ‖ Uit den neus —, *saigner du nez.* ‖ Zijn vinger bloedt, *le doigt lui saigne.* ‖ (fig.) Het hart bloedt, *le cœur saigne.* ‖ Boeten. *Expier.* ‖ Straf lijden. *Être puni.* ‖ Betalen. *Cracher au bassin, payer.* ‖ (met *zijn*). Dood —, *perdre tout son sang, mourir d'une hémorragie.*

BLOEDGANG (zond. mv.), z. m. *Flux* m. *de sang, dyssenterie,* f.

BLOEDGELD, z. o. *Prix* m. *du sang.*

BLOEDGERECHT, z. o. *Justice criminelle,* f. ‖ Inquisitie. *Inquisition,* f.

BLOEDGETUIGE, z. m. *en* v. *Martyr,* m.; *martyre,* f.

BLOEDGEZWEL, z. o. *Zie* BLOEDVIN.

BLOEDGIERIG, bn. *Zie* BLOEDDORSTIG.

BLOEDGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* BLOEDDORSTIGHEID.

BLOEDHOND, z. m. *Dogue, braque,* m. ‖ Bloeddorstig mensch. *Homme sanguinaire, bourreau, tigre,* m.

BLOEDHOUT, z. o. *Bois de campêche, campêche,* m.

BLOEDIG, bn. *Sanglant, ensanglanté, taché de sang.* ‖ — gevecht, *combat sanglant,* m. ‖ — offer, *sacrifice sanglant,* m. ‖ —e beleediging, *affront sanglant,* m. ‖ — maken, *ensanglanter.*

BLOEDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de saigner, saignement,* m.

BLOEDJE, z. o. *Petit benêt, imbécile* ou *niais,* m. ‖ Ongelukkig kind. *Pauvre enfant,* m.

BLOEDKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur de sang, couleur sanguine,* f.

BLOEDKLEURIG, bn. *Qui est de couleur de sang, hématoïde, sanguin.*

BLOEDKLONT, z. v. *Caillot* ou *grumeau* m. *de sang.*

BLOEDKORAAL, z. o. *en* v. *Corail rouge,* m.

BLOEDKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) Knoopgras. *Centinode, renouée,* f. ‖ Sorbenkruid. *Sanguisorbe,* f.

BLOEDLATING, z. v. *Saignée,* f.

BLOEDLAUW, bn. *Tiède comme le sang des veines.*

BLOEDLEER (zond. mv.), z. v. *Hématologie,* f.

BLOEDLELIE, z. v. (bot.) *Martagon,* m.

BLOEDLOOP (zond. mv), z. m. *Zie* BLOEDGANG.

BLOEDMAKEND, bn. *Sanguificatif.*

BLOEDMAKING (zond. mv.), z. v. (méd) *Sanguification,* f.

BLOEDNAVELBREUK, z. v. *Hématomphalocèle, hématomphale,* f.

BLOEDOMLOOP (zond. mv.), z. m. *Circulation* f. *du sang.*

BLOEDOOG (zond. mv.), z. o. (méd.) *Hémophthalmie,* f.

BLOEDPEER (-PEREN), z. v. *Sanguinole,* f.

BLOEDPISSING, z. v. *Hématurie, hémurésie,* f.

BLOEDPLAKKAAT, z. o. *Édit sanguinaire,* m.

BLOEDPLAS, z. m. *Mare* f. *de sang.*

BLOEDPRIJS, z. m. *Prix* m. *du sang.*

BLOEDRAAD, z. m. *Conseil* ou *tribunal* m. *de sang.*

BLOEDREGEN, z. m. *Pluie* f. *de sang.*

BLOEDRECHT (zond. mv.), z. o. *Haute justice, justice criminelle,* f. ‖ Inquisitie. *Inquisition,* f.

BLOEDRECHTER, z. m. *Juge criminel,* m. ‖ Inquisitierechter. *Inquisiteur,* m.

BLOEDRIJK, bn. *Sanguin.*

BLOEDROOD, bn. *Sanguin, de couleur de sang.*

BLOEDSCHANDE (zond. mv.), z. v. *Inceste,* m.

BLOEDSCHANDIG, bn. *Incestueux, coupable d'inceste.*

BLOEDSCHANDIG[LIJK], bw. *Incestueusement.*

BLOEDSCHENDER, z. m. *Incestueux,* m.

BLOEDSCHENDING, z. v. *Inceste,* m.

BLOEDSCHENDSTER, z. v. *Incestueuse,* f.

BLOEDSCHRIJVER, z. m. *Greffier* m. *de la justice criminelle.*

BLOEDSCHULD, z. v. Doodslag, moord. *Crime capital, homicide, meurtre, assassinat,* m.

BLOEDSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de sang.*

BLOEDSPAT, z. v. (vét.) *Éparvin sanglant,* m.

BLOEDSPUWER, z. m. (méd.) *Hémoptyique,* m.

BLOEDSPUWING, z. v. (méd.) *Crachement* m. *de sang, hémoptysie,* f

BLOEDSPUWSTER, z. v. (méd.) *Hémoptyique,* f.

BLOEDSTEEN (-STEENEN), z. m. *Sanguine, hématite,* f.

BLOEDSTELPEND, bn. *Hémostatique, qui arrête le sang.*

BLOEDSTELPING, z. v. *Hémostase, hémostasie,* f.

BLOEDSTILSTAND (zond. mv.), z. m. (méd) *Hémostase, hémostasie, stagnation* f. *du sang.*

BLOEDSTOF (zond. mv.), z. v. *Hématine,* f.

BLOEDSTORTING, z. v. *Hémorragie, effusion* f. ou *épanchement* m. *de sang.* ‖ Bloedbad. *Carnage,* m., *boucherie, tuerie,* f.

BLOEDVAT (-VATEN), z. o. *Veine,* f., *vaisseau sanguin,* m, *artère,* f.

BLOEDVERGIETER, z. m. *Celui qui répand du sang.*

BLOEDVERGIETING, z. v. *Zie* BLOEDSTORTING.

BLOEDVERGIETSTER, z. v. *Celle qui répand du sang.*

BLOEDVERLIES (zond. mv.), z. o. *Perte* f. *de sang.*
BLOEDVERVIG, bn. *Sanguin*, *qui est de couleur de sang hématoïde.*
BLOEDVERWANT z. m. en v. *Parent*, *proche parent* m.; *parente*, *proche parente*, f.
BLOEDVERWANTSCHAP (zond. mv.), z. v. *Parenté*, *consanguinité*, f.
BLOEDVIN, z. v. *Furoncle*, *clou*, *flegmon*, *charbon*, m.
BLOEDVINK, z. m. (h. n.) *Bouvreuil*, *pivoine*, m.
BLOEDVLAG, z. v. *Pavillon* ou *drapeau rouge*, m.
BLOEDVLEK, z. v. *Tache* f. *de sang.*
BLOEDVLOED, z. m. *Zie* BLOEDGANG.
BLOEDVLOEIING, z. v. *Flux* m. *de sang*, *hémorragie*, f.
BLOEDVONNIS, z. o. *Arrêt* m. *de mort.*
BLOEDVRIEND, z. m. *Zie* BLOEDVERWANT.
BLOEDVRIENDIN, z. v. *Zie* BLOEDVERWANT.
BLOEDVRIENDSCHAP, z. v. *Zie* BLOEDVERWANTSCHAP.
BLOEDWARM, bn. *Qui a la chaleur naturelle du sang.*
BLOEDWATER, z. o. *Lymphe*, *sérosité*, f., *sérum*, *ichor*, m.
BLOEDWATERING (zond. mv.), z. v. *Hémurésie*, *hématurie* f.
BLOEDWORDING (zond. mv.), z. v. *Sanguification*, *hématose*, f.
BLOEDWORST, z. v. *Boudin*, m.
BLOEDZAAK, z. v. *Affaire capitale*, f.
BLOEDZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* BLOEDDORST.
BLOEDZUCHTIG bn. *Zie* BLOEDDORSTIG.
BLOEDZUIGER, z. m. Echel. *Sangsue*, f. ‖ Vledermuis. *Vampire*, m. ‖ (fig.) Knevelaar. *Exacteur*, m, *sangsue*, f., *vampire*, m.
BLOEDZUIVERING, z. v. *Dépuration* f. *du sang.*
BLOEDZWEER (-ZWEREN), z. v. *Zie* BLOEDVIN.
BLOEDZWEERACHTIG, bn. *Flegmoneux.*
BLOEDZWEET (zond. mv.), z. o. *Sueur* f. *de sang.*
BLOEI (zond. mv.), z. m. *État* m. *d'une plante* ou *d'un arbre qui est en fleur*, *fleuraison*, *fleur*, f. ‖ In — staan, *fleurir.* ‖ (fig.) *Fleur*, *force*, *vigueur*, f. ‖ — der jaren, *à la fleur de l'âge*, *au printemps de ses jours.*
BLOEIBLAD (-BLADEN, -BLADEREN), z. o. (bot.) *Bractée*, f.
BLOEIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fleurir*, *être en fleur.* ‖ Bloeiende boom, *arbre fleuri*, m. ‖ (fig.) *Fleurir*, *prospérer*, *être en état de prospérité.* ‖ Bloeiende stad, *ville florissante*, f. ‖ De nijverheid bloeit, *l'industrie est florissante.* ‖ Bloeiende gezondheid, *brillante santé*, f.
BLOEIMAAND (zond. mv.), z. v. *Mai*, m.
BLOEISCHEEDE, z. v. (bot.) *Spathe*, f.
BLOEISEL (zond. mv.), z. o. *Fleur*, f.
BLOEISTAND z. m. *Inflorescence*, f. BLOEISTAAT, z. m. *Fleuraison*, f.
BLOEITIJD z. m. *Fleuraison*, f. ‖ (fig.) *Fleur*, f. ‖ Lente. *Printemps*, m.
BLOEIWIJZE, z. v. *Inflorescence*, f.
BLOEM, z. v. *Fleur*, f. ‖ Enkele bloem, *fleur simple.* ‖ Dubbele —, *fleur double.* ‖ — plukken, *cueillir des fleurs.* ‖ Gemaakte —en, *fleurs artificielles.* ‖ Sieraad. *Fleur*, f., *ornement*, m. ‖ De —en der welsprekendheid, *les fleurs de la rhétorique.* ‖ Puik. *Fleur*, *élite*, f., *choix* m. *crême*, f. ‖ — van meel, *fleur de farine.*
BLOEMACHTIG, bn. *Qui ressemble à une fleur.*
BLOEMBED, z. o. *Parterre*, m.
BLOEMBESCHRIJVER, z. m. *Floriste*, m.
BLOEMBLAADJE, z. o. (bot.) *Bractée*, f.
BLOEMBLAD (-BLADEN, -BLADEREN), z. o. (bot.) *Pétale*, m.
BLOEMBLADERLOOS, bn. *Apétale.*
BLOEMBLADERLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Apétalie*, f.
BLOEMBLADVORMIG, bn. (bot.) *Corollacé.*
BLOEMBODEM, z. m. *Réceptacle*, m.
BLOEMBOEK, z. o. *Flore*, f.
BLOEMBOL, z. m. *Oignon* m. *de fleur*, *bulbe*, f.
BLOEMBUNDEL z. m. *Bouquet*, m.
BLOEMDEKSEL, z. o. (bot.) *Périanthe*, m.
BLOEMDRAGEND, bn. *Florifère.*
BLOEMEKEN z. o. *Zie* BLOEMPJE.
BLOEMENHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de fleurs.*
BLOEMENHANDELAAR, z. m. *Marchand fleuriste*, m.
BLOEMKORFJE z. o. (bot.) *Corbeille* f. *à fleurs.*
BLOEMENKWEEK (zond. mv.), z. v. *Culture* f. *des fleurs.*
BLOEMENKWEEKER, z. m. *Jardinier fleuriste*, m.
BLOEMENMAAKSTER, z. v. *Fleuriste*, f
BLOEMENMAKER, z. m. *Fleuriste*, m.
BLOEMENMAND, z. v. *Corbeille à fleurs*, *jardinière*, f.
BLOEMENSCHILDER, z. m. *Peintre de fleurs*, *fleuriste* m.
BLOEMENTEELT (zond. mv.), z. v. *Culture* f. *des fleurs.*
BLOEMENVERKOOPER, z. m. *Marchand fleuriste*, m.
BLOEMENVERKOOPSTER, z. v. *Marchande fleuriste*, f.
BLOEMGODIN, z. v. *Flore*, *déesse* f. *des fleurs.*
BLOEMHOF (-HOVEN), z. m. *Parterre*, *jardin* m. *à fleurs.*
BLOEMIG, bn. *Fleuri.*
BLOEMIST, z. m. *Fleuriste*, m.
BLOEMISTERIJ, z. v. *Culture* f. *des fleurs.*
BLOEMKELK, z. m. (bot.) *Calice*, m.
BLOEMKEN, z. o. *Zie* BLOEMPJE.
BLOEMKEVER z. m. *Anthrène* m., *mordelle*, f.
BLOEMKLOKJE, BLOEMKLOKSKEN, z. o. (bot.) *Clochette*, *campane* *campanelle*, f.
BLOEMKNOP, z. m. *Bouton* m. *de fleur.*
BLOEMKOLF, z. v. (bot.) *Spadice*, m.
BLOEMKOOL (-KOOLEN), z. v. *Chou-fleur*, m.
BLOEMKRANS, z. m. *Guirlande*, *couronne* f. *de fleurs*, *feston*, m. ‖ (bot.) Bloemkroon. *Corolle*, f.
BLOEMKRANSMAAKSTER, z. v. *Bouquetière*, f.
BLOEMKROON (-KRONEN), z. v. (bot.) *Corolle*, f.
BLOEMKROONTJE, z. o. (bot.) *Corollule*, f.
BLOEMLEZER z. m. *Anthologue*, m.
BLOEMLEZING, z. v. *Anthologie*, *chrestomathie*, f.
BLOEMLOOS, bn. *Qui ne porte pas de fleurs*, *ananthe.*
BLOEMMAND, z. v. *Zie* BLOEMENMAND.
BLOEMMARKT z. v. *Marché* m *aux fleurs.*
BLOEMMEEL (zond. mv), z. o. *Fleur* f. *de farine.*
BLOEMMERKT, z. v. *Zie* BLOEMMARKT.
BLOEMOMVATTEND, bn. (bot.) *Amplexiflore.*
BLOEMPAP, z. v. *Bouillie* f. *de fleur de farine.*
BLOEMPERK, z. o. *Zie* BLOEMBED.
BLOEMPJE, z. o. *Petite fleur*, *fleurette*, f.
BLOEMPJESTHEE (zond. mv.), z. v. *Thé impérial*, m.
BLOEMPOT, z. m. *Pot* ou *vase* m. *à fleurs.*
BLOEMRIJK bn. *Plein de fleurs*, *fleuri.*
BLOEMRUIKER z. m. *Bouquet*, m.
BLOEMSCHEEDE, z. v. *Gaîne*, *spathe* f. *d'une fleur.*
BLOEMSCHERM z. o. *Ambell*, f.
BLOEMSCHILDER, z. m. *Zie* BLOEMENSCHILDER.
BLOEMSIERAAD z. o. *Fleuron*, m.
BLOEMSTEEL (-STELEN), z. m. *Tige* f *d'une fleur.* (bot.) *Hampe*, f.
BLOEMSTEELTJE, z. o. (bot.) *Pédicelle*, m.

Bloemstengel, z. m. *Zie* Bloemsteel.
Bloemstijl, z. m. (bot.) *Style*, m.
Bloemstof (zond. mv.), z. o. (bot.) *Pollen*, m.
Bloemstofdraad, z. m. (bot.) *Étamine*, f.
Bloemstuk, z. o. *Tableau* m. *de fleurs*.
Bloemtijd, z. m. *Fleuraison*, f.
Bloemtje, z. o. *Zie* Bloempje.
Bloemtros, z. m. (bot) *Corymbe*, m.
Bloemtrosje, z. o. (bot.) *Petit corymbe*, m.
Bloemtuin, z. m. *Zie* Bloemhof.
Bloemtuil, z. m. *Bouquet de fleurs, bouquet*, m.
Bloemtuiltje, z. o. *Petit bouquet*, m.
Bloemvaas, z. v. *Bouquetier, vase* m. *à fleurs*.
Bloemversiersel, z. o. *Zie* Bloemsieraad.
Bloemwerk, z. o. *Ouvrage* m. *à fleurs, fleurons, festons*, m. pl.
Bloemwesp, z. v. (h. n.) *Philanthe*, m.
Bloemwording (zond. mv), z. v. *Fleuraison*, f.
Bloesem, z. m. *Fleur*, f. ‖ Bloemknop. *Bouton* m. *de fleur*.
Blok, z. o. *en* m. *Bloc*, m., *masse*, f. ‖ — hout, *tronçon*, m. ‖ — brandhout, *bûche, souche*, f. ‖ Marmeren —, *bloc de marbre*. ‖ — lood, *saumon* m. *de plomb*. ‖ — tin, *saumon d'étain*. ‖ (fig.) Stijf mensch. *Souche, bûche*, f. ‖ Hinderpaal. *Entrave*, f., *obstacle*, m. ‖ (fig.) Met een — aan het been zitten, *être entravé*. ‖ Een — huizen, *un pâté de maisons*. ‖ Een — land, *plusieurs terres* f. pl. *ensemble*. ‖ Hak—. *Hachoir*, m., *table* f. *pour hacher les viandes*. ‖ Het hoofd op het — leggen, *mettre la tête sur le billot*. ‖ Holblok. *Sabot*. m. ‖ (mar.) *Poulie*, f. ‖ (mécan.) *Poulie*, f. ‖ (orfévr.) *Tranchet*, m.
Blokbeeld, z. o *Statue*, f.
Blokbeitel, z. m. *Tranchet*, m.
Blokhuis, z. o. *Fortin, fortin en bois, blockhaus*, m. ‖ Gevangenhuis. *Prison*, f.
Blokkade (-kades), z. v. (mar.) *Blocus*, m.
Blokkeeren, bw. *Bloquer*.
Blokkeering, z. v. *Blocus*, m.
Blokken, zw. w o. (met *hebben*). *Travailler assidûment*. ‖ Hij heeft er een jaar aan geblokt, *il y a travaillé un an*.
Blokkenmaker, z. m. *Poulier*, m. ‖ Holblokmaker. *Sabotier*, m.
Blokker, z. m. *Homme fort assidu*, m.
Blokking (zond. mv.), z. v. *Grande application, grande assiduité* f. *au travail*.
Blokmaker, z. m. *Zie* Blokkenmaker.
Bloknaad, z. m. (taill., cout.) *Couture plate*, f.
Blokrad (-raders, -raderen), z. o. *Roue* f. *faite d'un billot*.
Blokschijf, z. v. *Rouet* m. *de poulie*.
Ieloksteen (-steenen), z. m. *Moellon*, m.
Loksteengroef, z. v. *Meulière*, f.
Blokster, z. v. *Femme fort assidue*, f.
Bloktin (zond. mv.), z. o. *Étain* m. *en saumon*.
Blokval, z. v. *Billot, assommoir* m. *pour attraper les rats*.
Blokwagen, z. m. *Binard, fardier*, m., *gabrielle*, f.
Blokzilver (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *en barre*.
Blom, z. v. *Fleur* f. *de farine*. ‖ *Zie* Bloem.
Blond, bn. *Blond*. ‖ —e baard, *barbe blonde*, f. ‖ — haar, *des cheveux blonds*, m. pl. ‖ —e kleur, *blond*, m. ‖ (fam.) Iemand — en blauw slaan, *battre qq. comme plâtre*.
Blonde, z. m. *en* v. *Blond, blondin*, m.; *blonde, blondine*, f.
Blonde, z. v. Kant. *Blonde*, f.
Blondharig, bn. *Blond*.
Blondheid (zond. mv.), z. v. *Couleur blonde*, f., *blond, teint blond*, m.
Bloo, bn. *Zie* Blood.
Blood, bn. Ontijdig beschaamd. *Timide, peureux*. ‖ Laf. *Lâche, poltron*.
Bloodaard, z. m. *Poltron, lâche, couard*, m.
Bloohartig, bn. *Timide, peureux*. ‖ Laf. *Lâche, poltron, peureux*. ‖ bw. *Lâchement*.
Bloohartig[lijk], bw. *Timidement*. ‖ Laf. *Lâchement*.
Blooheid (zond. mv.), z. v. *Timidité*, f.
Bloos, z. m. *Zie* Blos.
Bloot, bn. Naakt. *Nu*. ‖ Met het —e hoofd, *la tête nue, nu-tête*. ‖ Onbedekt. *Nu, découvert*. ‖ —e degen, *épée nue*, f. ‖ Met het —e oog, *à l'œil nu*. ‖ Op den —en grond slapen, *coucher sur la dure*. ‖ Onder den —en hemel slapen, *coucher à la belle étoile*. ‖ De —e waarheid, *la vérité toute nue*. ‖ bw. *Zie* Bloot[elijk].
Bloot[elijk], bw. *À nu, à découvert*. ‖ Eenvoudiglijk. *Simplement*. ‖ Slechts. *Uniquement, seulement, ne... que*.
Blooten, zw. w. b. *Mettre à nu, dépouiller, découvrir*. ‖ Vellen —, *peler des peaux*.
Blooter, z. m. *Peaussier, mégissier*, m.
Bloothеid (zond. mv.), z. v. *Nudité*, f.
Blootleggen, (*legde* of *leide bloot, blootgelegd* of *blootgeleid*.) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Découvrir*. ‖ Zijn spel —, *découvrir* ou *abattre son jeu*.
Blootsbeens, bw. *Nu-jambes, les jambes nues*.
Blootshoofds, bw. *Nu-tête, la tête nue*.
Blootstaan, (*stond bloot, blootgestaan*,) st. w. o. (met *hebben*). *Être exposé*.
Blootstellen, zw. *en* afsch. w. b. *Exposer*. ‖ Blootgesteld zijn, *être exposé, être en butte* ou *en proie*. ‖ Zich aan 't gevaar —, *s'exposer au danger*.
Blootsvoets, bw. *Nu-pieds, les pieds nus*.
Blos (zond. mv.), z. m. *Rougeur*, f. ‖ De — der schaamte, *le rouge de la pudeur*. ‖ Eenen — krijgen, *rougir*. ‖ Iemand eenen — aanjagen, *faire rougir qq*.
Blouwel, z. m. *Broie, macque, espade*, f., *brisoir, écang*, m.
Blouwen, zw. w. b. *Macquer, broyer* (*le chanvre*).
Blozen, zw. w. o (met *hebben*). Eenen blos krijgen. *Rougir*. ‖ b. *Faire rougir*.
Blozend, bn. *Rouge, vermeil*. ‖ —e wangen, *des joues vermeilles*, f. pl.
Blozig. *Zie* Blozend.
Blozing (zond. mv), z. v. *Rougeur*, f.
Bluf, z. m. *Craque, gasconnade, blague*, f.
Bluffen, zw. w. o. (met *hebben*). *Craquer, gasconner, blaguer, hâbler*, f.
Bluffer, z. m. *Craqueur, blagueur, hâbleur*, m.
Blufster, z. v. *Craqueuse*, f.
Bluschbaar, bn. *Qu'on peut éteindre*.
Bluschgereedschap (zond. mv.), z. o. *Instruments* m. pl. *propres à éteindre le feu*.
Bluschmiddel, z. o. *Moyen* m. *propre à éteindre le feu*.
Bluschpot, z. m. *Étouffoir*, m.
Bluschster, z. v. *Celle qui éteint*.
Blusschen, zw. w. b. *Éteindre*. ‖ Eenen brand —, *éteindre un incendie*. ‖ Kalk —, *éteindre de la chaux*. ‖ Zijnen dorst —, *étancher sa soif, se désaltérer*. ‖ (fig.) Zijnen brand —, *assouvir sa passion*.
Blusscher, z. m. *Celui qui éteint*. ‖ Lesscher. *Celui qui étanche*. ‖ (fig.) *Celui qui assouvit*.
Blussching, z. v. *Extinction*, f. ‖ Lessching.

Étanchement, m || — van zijnen drift, *assouvissement* m. *de sa passion.*

BLUTS (BLUTSEN), z. v. Kneuzing. *Contusion*, *froissure*, *meurtrissure*, f. || Deuk. *Bosse* f. *dans la vaisselle.*

BLUTS, bn. — zijn, *n'avoir plus rien*, *être à sec.* || Ik ben —, *je n'ai plus rien*, *je suis à sec*, *j'ai tout perdu.*

BLUTSEN, zw. w. b. Kneuzen. *Contusionner*, *Meurtrir*, *froisser.* || Deuken. *Bossuer* (*la vaisselle*).

BLUTSING, z. v. *Contusion*, *meurtrissure*, *froissure*, f. || Het deuken. *Action* f. *de bossuer.*

BOA, z. m. Slang. *Boa*, m. || Pels. *Boa*, m.

BOBAK, z. m. (h. n.) *Bobaque*, m.

BOBBEL, z. m. Waterblaas. *Bulle* f. *d'eau*, *bouillon*, m. || Gezwel. *Ampoule*, *enflure*, *bosse*, f. || Bies. *Jonc* m. *de marais.*

BOBBELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bouillonner.* || Zich met gezwellen overdekken. *Se couvrir d'ampoules*, *d'enflures* ou *de bosses.* || (fig.) *Boire*, *pomper.*

BOBBELIG, bn. *Qui a des ampoules*, *des enflures.*

BOBBELING (zond. mv.), z. v. *Bouillonnement*, m.

BOBBELTJE, z. o. *Petite bouteille* (*sur l'eau*), f. || Klein gezwel. *Petite ampoule*, f.

BOBBEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* BOBBELEN.

BOBBERING (zond. mv.), z. v. *Zie* BOBBELING.

BOBIJN, z. v. enz. *Zie* BABIJN, enz.

BOCHEL, z. m. Bult. *Bosse*, *gibbosité*, f. || (pop.) Rug. *Dos*, m. || Zich eenen — lachen, *rire comme un bossu.* || z. m. *en* v. Gebochelde. *Bossu*, m.; *bossue*, f.

BOCHELAAR, z. m. *Bossu*, m.

BOCHELAARSTER, z. v. *Bossue*, f.

BOCHELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Travailler jour et nuit*, *travailler sans relâche.*

BOCHELMANNETJE, z. o. *Petit bossu*, m.

BOCHELTJE, z. o. *Petite bosse*, f.

BOCHT, z. v. Buiging. *Courbure*, *cambure*, *sinuosité*, f. || — van een gewelf, *voussure*, f. || — van eenen boog, *courbure d'un arc.* || — van een touw, *pli* m. *d'un câble.* || In de — springen, *sauter à la corde.* || Voor iemand in de — springen, *prendre le parti de qq.* || Weg met vele —en, *chemin tortueux*, m. || Inham. *Baie*, *anse*, f., *golfe*, m.

BOCHT, z. m. Slechte waar. *Rebut*, m., *drogue*, *racaille*, *vétille*, f. || — van volk, *canaille*, *racaille*, f.

BOCHTACHTIG, bn. *Sinuolé.*

BOCHTIG, bn. *Tortueux*, *sinueux*, *courbé*, *courbe*, *sinué.*

BOCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Tortuosité*, *courbure*, *sinuosité*, f.

BOCHTJE, z. o. Kleine buiging. *Petite courbure*, f. || Golfje. *Petite baie* ou *anse*, f., *petit golfe*, m.

BOD (zond. mv.), z. o. *Offre*, *mise*, f. || Laatste —, *dernière mise.* || Een — doen, *faire une offre.* || Een hooger — doen, *faire une enchère.*

BODE, z. m. *Messager*, m || Rijdende —, *courrier*, m. || m. *en* v. Dienstbode. *Domestique*, m. *et* f.

BODEM, z. m. *Fond*, m. || — eener ton, *fond d'un tonneau.* || Vat zonder —, *tonneau défoncé*, m. || Den — van een vat inslaan, *défoncer un tonneau.* || Zijn glas tot den — uitdrinken, *vider son verre jusqu'au fond.* || Het vaatje op den — zetten, *vider le tonneau.* || — van een schip, *carène*, *quille*, f., *fond*, m. || (fig.) Schip. *Vaisseau*, *navire*, *bâtiment*, m. || De — der zee, *le fond de la mer.* || De — der aarde, *le sol de la terre*, *le terroir.* || Land. *Sol*, *pays*, m., *terre*, f., *territoire*, m. || Op vijandelijken — zijn, *être en pays ennemi.* || (fig.) Op effen — zijn, *n'avoir pas de dettes*, *avoir soldé tous ses comptes.* || — was, *pain* m. *de cire.*

BODEMDUIG, z. v. (tonn.) *Traversin*, m.

BODEMEN, zw. w. b. *Foncer*, *mettre un fond*, *enjabler.* || Een vat —, *foncer un tonneau*, *mettre un fond à un tonneau.*

BODEMERIJ, z. v. *Bodinerie*, f., *prêt à la grosse aventure*, *contrat* m. *à la grosse.*

BODEMERIJBRIEF, z. m. *Titre* ou *contrat* m. *de bodinerie.*

BODEMFRIES, z. v. (artill.) *Plate-bande de culasse*, *moulure* f. *sur la culasse d'une pièce de canon.*

BODEMGROEF, z. v. — van een vat, *jable*, m.

BODEMHAMER, z. v. (tonn.) *Utinet*, m.

BODEMLOOS, bn. *Sans fond.*

BODEMPLANK, z. v. *Planche* f. *du fond.*

BODEMSTUK, z. o. (artill.) *Premier renfort* m. *d'un canon.* || (tonn.) *pièce du fond*, *aisselière*, f.

BODEMTREKKER, z. m. (tonn.) *Tire-fond*, m.

BODENAMBT, z. o. *Charge* f. *de messager.*

BODENBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *des domestiques.* || Bodenloon. *Présent* m. *qu'on fait au premier porteur d'une bonne nouvelle.*

BODENHUIS, z. o. *Messagerie*, f., *bureau* m. *du messager.*

BODENKAMER, z. v. *Chambre* f. *des domestiques.*

BODENLOON (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *qu'on donne à un messager.* || Dienstbodenloon. *Gages* m. pl. *d'un domestique.*

BODIN, z. v. *Messagère*, f.

BOE, tusschenw. Hij zeide noch — noch ba, *il ne dit mot.*

BOEDEL, z. m. Al hetgene iemand bezit. *Bien*, m., *biens*, m. pl., *possession*, f, *patrimoine*, m. || Nalatenschap. *Succession*, f., *héritage*, m., *masse*, f. || Den — niet aanvaarden, *renoncer à une succession.* || Eenen — scheiden, *faire le partage d'une succession.*

BOEDELAFSTAND, z. m. *Cession* f. *de biens.*

BOEDELBEREDDERING (zond. mv.), z. v. *Opérations* f. pl. *de partage.*

BOEDELBESCHRIJVING, z. v. *Inventaire*, m.

BOEDELCEDEL, BOEDELCEEL, z. v. *Inventaire*, m.

BOEDELHOUDER, z. m. *Survivant* m. *qui demeure en possession des biens.*

BOEDELHOUDSTER, z. v. *Survivante* f. *qui demeure en possession des biens.*

BOEDELHUIS, z. o. *Maison* f. *où l'on fait des ventes de meubles.*

BOEDELLIJST, z. v. *Inventaire*, m.

BOEDELREDDER, z. m. *Curateur d'une succession*, *exécuteur testamentaire*, m.

BOEDELSCHEIDER, z. m. *Celui qui fait le partage d'une succession.*

BOEDELSCHEIDING, z. v. *Partage* m. *d'une succession.*

BOEDELSCHRIJVER, z. m. *Celui qui inventorie*, *qui dresse* ou *fait l'inventaire d'une masse* ou *d'une succession.*

BOEDELSCHRIJVING, z. v. *Inventaire*, m., *action* f. *d'inventorier.*

BOEF, z. m. Deugniet. *Coquin*, *fripon*, *vaurien*, m || Galeiboef. *Forçat*, m.

BOEFACHTIG, bn. *Méchant*, *malicieux*, *fourbe.* || bw. *Zie* BOEFACHTIG[LIJK].

BOEFACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Méchanceté*, *friponnerie*, *fourberie*, f.

Boefachtig[**lijk**], bw. *Méchamment, malicieusement, en fourbe.*
Boefje, **Boefken**, z. o. Kleine dengniet. *Petit coquin*, m. ‖ Schalkje. *Petit espiègle*, m.
Boefsch, bn. *Zie* **Boefachtig**.
Boeg, z. m. (mar.) *Proue, joue* ou *épaule* f. *de vaisseau.* ‖ Het over eenen anderen — wenden, *virer de bord, changer d'amures;* (fig.) *changer de batterie, prendre d'autres mesures.* ‖ (fig.) Iemand dwars voor den — komen, *contrecarrer qq.* ‖ Op éénen — zeilen, *courir même bordée* ou *mêmes amures;* (fig.) *suivre le train ordinaire, faire* ou *agir comme de coutume.* ‖ (fig.) Het over alle —en wenden, *s'y prendre de toutes les façons.* ‖ (fig.) Het moet over dien — gaan, *il faut s'y prendre de cette manière-là.* ‖ Op éénen —, *à la fois.* ‖ (vétér.) *Paleron*, m.
Boegader, z. v. (vétér.) *Veine* f. *du paleron d'un cheval.*
Boeganker, z. o. *Seconde ancre, ancre* f. *de bossoir.*
Boegband, z. m. (mar.) *Guirlande, courbe* f. *d'écubier.*
Boegen, zw. w. o. (met *hebben*). *Gouverner un vaisseau.*
Boegkruisen, zw. w. o. (met *hebben*). *Louvoyer, bouliner.*
Boeglam, bn. (vétér.) *Épaulé.*
Boeglijn, z. v. (mar.) *Bouline*, f.
Boegseeranker, z. o. (mar.) *Ancre* f. *de touée.*
Boegseerder, z. m. (mar.) *Toueur, remorqueur*, m.
Boegseeren, zw. w. w. *Remorquer, traîner à la remorque.* ‖ Zich uit de haven doen —, *se faire touer pour sortir du port.*
Boegseering (zond. mv.), z. v. (mar.) *Remorque, toue*, f., *touage*, m.
Boegseerlijn, z. v. *Câble* m. *de remorque, aussière, remorque*, f.
Boegslag (-**slagen**), z. m. *Virement* m. *de bord.*
Boegspriet, z. m. *Mât de beaupré, beaupré*, m.
Boegsprietsteng, z. v. *Zie* **Boegsteng**.
Boegsprietzeil, z. o. (mar.) *Civadière, voile* f. *de beaupré.*
Boegsteng, z. v. (mar.) *Perroquet* m. *de beaupre.*
Boegstuk, z. o. (mar.) *Chasse* f. *de proue.*
Boegtouw, z. o (mar.) *Candelette*, f.
Boeha. *Zie* **Boha**.
Boei, z. v. (mar.) Ton. *Bouée*, f
Boei, z. v. Kluister *Chaîne*, f., *lien*, m. ‖ —en, *fers*, m. pl., *chaînes*, f. pl. ‖ Zijne — breken, *rompre ses chaînes.* ‖ In de —en zitten, *être en prison.* ‖ Des menschen geest aan —en leggen, *arrêter les progrès de l'esprit humain.* ‖ Handboeien. *Menottes*, f. pl.
Boeien, zw. w. b. Kluisteren. *Enchaîner, mettre aux fers, charger de fers* ou *de chaînes.* ‖ (fig.) De aandacht —, *captiver l'attention.* ‖ (fig.) Aller harten —, *captiver* ou *enchaîner tous les cœurs.*
Boeien, zw. w. b. (mar.) Opboeien. *Border, rehausser le bordage.*
Boeier, z. m. (mar.) *Boyer*, m.
Boeiplank, z v. *Bardis*, m., *planche* f. *de bordage, accotar, portelot*, m. ‖ —en zetten, *ventiller.*
Boeireep (-**reepen**), z. m. *Cordage* m. *d'une bouée.* ‖ — eens ankers, *orin*, m.
Boeisel, z. o. (mar.) *Bordage*, m.
Boeitang, z. v. *Tenailles* f. pl. *pour serrer les cordages.*
Boek, z. o. *Livre*, m. ‖ (fig.) Het groote — der natuur, *le grand livre de la nature.* ‖ (prov.) Dat spreekt als een —, *cela va sans dire, cela saute aux yeux.* ‖ (fig.) Zijn — openleen, *découvrir* ou *révéler ses secrets.* ‖ Te — staan voor, *avoir la réputation de* ‖ (comm) *Livre.* ‖ — houden, *tenir les livres.* ‖ Afdeeling eens boeks. *Livre.* ‖ De vijf —en van Mozes, *le pentateuque.* ‖ Een — papier, *une main de papier.*
Boek, z. m. *Zie* **Beuk**.
Boekaankondiging, z. v. *Annonce* f. *de livres.*
Boekband, z. m. *Reliure* f. *d'un livre.*
Boekbeoordeelaar, z. m. *Critique*, m.
Boekbeoordeeling, z. v. *Critique littéraire*, f.
Boekbeschouwing, z. v. *Zie* **Boekbeoordeeling**.
Boekbeschrijver, z. m. *Bibliographe*, m.
Boekbeschrijving, z v. *Bibliographie*, f.
Boekbeslag (zond. mv.), z. o. *Garniture* f. *d'un livre.*
Boekbewaarder, z. m. *Bibliothécaire*, m.
Boekbinden (zond. mv.), z. o. *Métier* ou *art* m. *du relieur.*
Boekbinder, z m. *Relieur*, m.
Boekbinderij, z. v. *Métier* ou *art* m. *du relieur.* ‖ Werkplaats. *Atelier* m. *de relieur.*
Boekbindersknecht (-**knechts**), z. m. *Compagnon relieur*, m.
Boekbinderslijm, z. m. *Colle* f. *de relieur.*
Boekbinderspers (-**persen**), z. v. *Presse* f. *de relieur.*
Boekbinderswerk, z. o. *Ouvrage* m, *de relieur.*
Boekbinderswinkel, z. m. *Boutique* f. *de relieur.*
Boekbinderszaagje, z. o. *Grecque*, f.
Boekdeel (-**deelen**), z. o. *Tome, volume*, m. ‖ Zeer dik —, *billot*, m.
Boekdrukken (zond. mv.), z. o. *Art* m. *d'imprimer, typographie, imprimerie*, f.
Boekdrukker, z. m. *Imprimeur, typographe*, m.
Boekdrukkerij, z. v. Boekdrukkunst. *Imprimerie, typographie*, f., *art* m. *d'imprimer.* ‖ Werkplaats. *Atelier* m. *d'imprimeur, imprimerie*, f.
Boekdrukkersknecht (-**knechts**), z. m. *Compagnon imprimeur*, m.
Boekdrukkerspers (-**persen**), z. v. *Presse* f. *d'imprimerie.*
Boekdrukkerswinkel, z. m. *Imprimerie*, f.
Boekdrukkunst (zond. mv.), z. v. *Imprimerie, typographie*, f., *art.* m. *d'imprimer.*
Boekeboom (-**boomen**), z. m. *Zie* **Beukeboom**.
Boekel, z. m. Haarkrul. *Boucle* f. *de cheveux.*
Boeken, zw. w. b. Te boek zetten. *Marquer dans un livre, coucher sur un livre, annoter, enregistrer.*
Boekengek, z. m. *Bibliomane*, m.
Boekenkamer, z. v. *Bibliothèque*, f., *cabinet* m *d'étude.*
Boekenkast, z. v. *Bibliothèque, armoire* f. *à livres.*
Boekenkennis, z. v. *Bibliographie*, f.
Boekenkeurder, z. m. *Censeur*, m.
Boekenkeuring, z. v. *Censure*, f.
Boekenkist, z v. *Coffre* m. *à livres.*
Boekenkraam, z. v. *Bouquinerie, échoppe* f. *de libraire* ou *de bouquiniste.*
Boekenkramer, z. m. *Bouquiniste*, m.
Boekenlijst, z. v. *Catalogue*. m.
Boekenminnaar, z. m. *Bibliophile*, m.
Boekenrek, z. o. *Rayon* m. *de bibliothèque.*
Boekenstalletje, z. o. *Échoppe* f. *de bouquiniste.*

Boekenverkooping, z. v. *Vente publique* f. *de livres.*
Boekenverzameling, z. v. *Collection de livres, bibliothèque*, f.
Boekenvriend, z. m. *Bibliophile*, m.
Boekenzot, z. m. *Bibliomane*, m.
Boeker, z. m. *Celui qui met par écrit.*
Boekerij, z. v. *Bibliothèque*, f.
Boekerijtje, z. o. *Petite bibliothèque*, f.
Boekgeschenk, z. o. *Cadeau* m. *en livres.*
Boekhandel (zond. mv.), z. m. *Librairie*, f., *commerce* m. *de livres.*
Boekhandelaar, z. m. *Libraire*, m.
Boekhandelaarster, Boekhandelares, z. v. *Marchande libraire*, f.
Boekhouden (zond. mv.), z. o. *Tenue* f. *des livres.* ‖ Italjaansch *of* dubbel —, *tenue des livres en partie double.*
Boekhouder, z. m. *Teneur* m. *de livres.*
Boekhouderschap (zond. mv.), z. o. *Emploi* m. *d'un teneur de livres.*
Boeking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de porter sur un livre.*
Boekinnaaier, z. m. *Brocheur*, m.
Boekinnaaister, z. v. *Brocheuse*, f.
Boekjaar, z. o. *Année sociale*, f.
Boekje, z. o. *Petit livre, livret*, m.
Boeknieuws (zond. mv.), z. o. *Nouveautés* ou *nouvelles littéraires*, f. pl.
Boeksken, z. o. *Zie* Boekje.
Boekstaaf, z. v. *Caractère*, m., *lettre*, f.
Boekstaven, zw. w. b. Spellen. *Épeler.* ‖ Drukken. *Imprimer.*
Boekverkoopen (zond. mv.), z. o. *Zie* Boekhandel.
Boekverkooper, z. m. *Libraire*, m.
Boekverkoopersgild[e], z. o. *Corporation* f. ou *corps* m. *des libraires.*
Boekverkooperskneсht (-knechts), z. m. *Garçon* m. *de libraire.*
Boekverkooperswinkel, z. m. *Librairie, boutique* f. *de libraire.*
Boekverkoopertje, z. o. *Petit libraire*, m.
Boekverkooping, z. v. *Zie* Boekenverkooping.
Boekverkoopster, z. v. *Marchande libraire*, f.
Boekverzameling, z. v. *Zie* Boekenverzameling.
Boekweit (zond. mv.), z. v. *Sarrasin, blé sarrasin*, m.
Boekweitachtig, bn. *Qui ressemble au sarrasin.*
Boekweitebrood (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de sarrasin.*
Boekweiten, bn. *Qui est de blé sarrasin.* ‖ — meel, *farine* f. *de blé sarrasin.*
Boekweitenbrij, z. v. *Bouillie* f. *de sarrasin.*
Boekweitkoek, z. m. *Galette* f. ou *gâteau* m. *de sarrasin.*
Boekweitmeel (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *de blé sarrasin.*
Boekwerk, z. o. *Ouvrage, livre*, m.
Boekwinkel, z. m. *Librairie, boutique* f. *de libraire.*
Boekworm, z. m. (h. n.) *Teigne, gerce*, f. ‖ (iron.) Boekverkooper. *Libraire, bouquiniste*, m. ‖ Boekenzot. *Bibliomane*, m.
Boekzaal, z. v. *Bibliothèque*, f.
Boekzak, z. m. *Sac* m. *à livres.*
Boekzifter, z. m. *Épilogueur, censeur*, m.
Boekzot, z. m. *Zie* Boekenzot.
Boekzucht (zond. mv.), z. v. *Bibliomanie*, f.
Boël, z. m. enz. *Zie* Boedel, enz.
Boel, z. m. Menigte. *Grand nombre*, m., *masse*, f.
Boel, z. m. *en* v. Bijzit. *Concubinaire*, m.; *concubine*, f. ‖ Minnaar, minnares. *Amant*, m.; *amante*, f.
Boelage (zond. mv.), z. v. Het boeleeren. *Concubinage*, m. ‖ Minnarij. *Amours*, f. pl.
Boeleerder, z. m. *Concubinaire*, m.
Boeleeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Paillarder, vivre en concubinage, avoir un commerce illicite* ou *des relations coupables avec une personne.*
Boeleering (zond. mv.), z. v. *Concubinage*, m.
Boeleerster, z. v. *Concubine*, f.
Boelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Boeleeren.
Boelhuis, z. o. *Maison* f. *où l'on fait des ventes de meubles.*
Boelijn, z. v. (mar.) *Bouline*, f.
Boelin, z. v. *Concubine*, f.
Boelkenskruid (zond. mv.), z. o. *Eupatoire, aigremoine*, f.
Boelschap, z. o. *Concubinage*, m. ‖ m. *en* v. Boel. *Concubinaire*, m.; *concubine*, f.
Boeman, z. m. *Croquemitaine*, m., *baboue*, f.
Boenborstel, z. m. *Frottoir* m. *de bruyère, brosse* f. *pour frotter.*
Boender, z. m. Boenborstel. *Frottoir* m. *de bruyère, brosse* f. *pour frotter.*
Boenen, zw. w. b. *Frotter.* ‖ Met was —, *cirer, polir avec de la cire.* ‖ (fig.) Wegjagen. *Faire déguerpir, chasser.*
Boener, z. m. *Frotteur*, m.
Boenster, z. v. *Celle qui frotte, frotteuse*, f.
Boer, z. m. *Paysan, laboureur, cultivateur*, m. ‖ Dorpeling. *Campagnard, villageois*, m. ‖ (fig.) Lomperd. *Rustre, rustaud, manant*, m. ‖ (jeu. de cart.) *Valet*, m. ‖ (fam.) Oprisping der maag. *Rot*, m. ‖ Eenen — laten, *roter, faire un rot.*
Boerachtig, bn. Boersch. *Rustique.* ‖ Lomp. *Grossier.* ‖ bw. *Zie* Boerachtig[lijk].
Boerachtigheid (zond. mv.), z. v. Boerschheid. *Rusticité.* ‖ Lompheid. *Grossièreté, incivilité*, f.
Boerachtig[lijk], bw. Op zijn boersch. *Rustiquement.* ‖ Lomp. *Grossièrement.*
Boerderij, z. v. Hofstede. *Métairie, ferme*, f. ‖ Landbouw. *Agriculture*, f., *labourage*, m., *économie rurale*, f.
Boeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Labourer, cultiver la terre, exercer l'agriculture.* ‖ Oprispen. *Roter, faire un rot.*
Boerenbedrijf (zond. mv.), z. o. *Profession* f. *d'agriculteur.*
Boerenboon (-boonen), z. v. *Grosse fève, fève* f. *de marais.*
Boerenbrood (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de paysan.*
Boerenbruiloft, z. v. *Noce* f. *de village.*
Boerendans (-dansen), z. m. *Danse rustique*, f.
Boerendeern, z. v. Jonge boerin. *Jeune paysanne*, f. ‖ Lomp meisje. *Fille grossière*, f.
Boerendochter, z. v. *Fille de paysan, jeune paysanne*, f.
Boerendorp, z. o. *Village*, m.
Boerendracht (zond. mv.), z. v. *Costume* m. *de paysan.*
Boerenfeest, z. o. *Fête* f. *de village.*
Boerenfluit, z. v. *Chalumeau*, m.
Boerenherberg, z. v. *Auberge* f. *de paysan.*
Boerenhof (-hoven), z. m. *Jardin* m. *de paysan.*
Boerenhofje, z. o. *Closeau, jardinet* m. *de paysan.*
Boerenhofstede, z. v. *Métairie, ferme*, f.
Boerenhuis, z. o. *Maison* f. *de paysan.*
Boerenhut, z. v. *Chaumière, cabane*, f.
Boerenhutje, Boerenhutteken, z. o. *Chaumine*, f.

BOERENJONGEN, z. m. Jonge boer. *Jeune paysan*, m. ‖ Lompe jongen. *Garçon grossier*, m.
BOERENKALK, z. m. *Bauge*, f.
BOERENKAR[RE], z. v. *Charrette*, f. *de paysan*.
BOERENKERMIS, z. v. *Foire*, *fête* ou *kermesse* f. *de village*.
BOERENKERS, z. v. (bot.) *Thlaspi*, m.
BOERENKIEL, z. v. *Sarrau*, m., *souquenille*, f.
BOERENKINKEL, z. m. *Rustre*, *gros rustaud*, *manant*, *butor*, m.
BOERENKNOL, z. m. *Haridelle*, *bourrique*, *mazette*, f.
BOERENKOOL (-KOOLEN), z. v. *Choux verts*, m. pl.
BOERENKORS, z. v. *Zie* BOERENKERS.
BOERENKOST (zond. mv.), z. m. *Mets rustique*, m.
BOERENKRIJT (zond. mv.), z. o. *Craie ordinaire*, f.
BOERENKROEG, z. v. *Cabaret* m. *de paysan*.
BOERENLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie rustique* ou *champêtre*, f.
BOERENLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chanson rustique* ou *champêtre*, f., *air rustique* ou *champêtre*, m., *villanelle*, f.
BOERENMEID, z. v. Boerendienstmeid. *Servante* f. *de paysan*. ‖ Jonge boerin. *Jeune paysanne* ou *villageoise*, f. ‖ Lomp meisje. *Fille grossière*, f.
BOERENMETSELAAR, z. m. *Bousilleur*, m.
BOERENMUTS (-MUTSEN), z. v. *Bonnet* m. *de paysan*.
BOERENSPRAAK, z. v. *Patois*, m.
BOERENSTAND (zond. mv.), z. m. *État* m. *de paysan*. ‖ Al de boeren. *Tous les paysans*, m. pl.
BOERENSTULP, z. v. *Chaumière*, *cabane*, f.
BOERENTAAL, z. v. *Zie* BOERENSPRAAK.
BOERENVOLK (zond. mv.), z. o. *Gens de village*, *paysans*, m. pl.
BOERENWAGEN, z. m. *Chariot* m. *de paysan*.
BOERENWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage de paysan* ou *de cultivateur*, *labour*, m.
BOERENWONING, z. v. *Habitation* ou *maison* f. *de paysan*.
BOERENZADEL, z. m. *Mauvaise selle*, *bardelle*, f.
BOERIN, z. v. *Paysanne*, *villageoise*, f. ‖ Lompe vrouw, lomp meisje. *Femme* ou *fille grossière*, f.
BOERINNEKEN, z. o. *Zie* BOERINNETJE.
BOERINNENHUIF, z. v. *Zie* BOERINNENMUTS.
BOERINNENJAK, z. o. *Jaquette*, f., *casaquin*, m.
BOERINNENKAPSEL, z. o. *Zie* BOERINNENMUTS.
BOERINNENMUTS (-MUTSEN), z. v. *Coiffure villageoise*, f.
BOERINNENROKJE, z. o. *Juste*, m.
BOERINNETJE, z. o. *Petite* ou *jeune paysanne*, *jeune villageoise*, f.
BOERSCH, bn. Boerachtig. *Rustique*, *rural*, *champêtre*. ‖ Lomp. *Grossier*, *impoli*, *rustaud*. ‖ bw. Landelijk. *Rustiquement*, *en paysan*. ‖ Lomp. *Grossièrement*, *en rustre*.
BOERSCHHEID (-HEDEN), z. v. (fig.) Lompheid. *Grossièreté*, *incivilité*, f.
BOERT (zond. mv.), z. v. *Raillerie*, *plaisanterie*, *facétie*, *badinerie*, f. ‖ Het boertige. *Le burlesque*, *le comique*. ‖ (fig.) De — is te grof, *la moutarde prend au nez*.
BOERTACHTIG, bn. *Zie* BOERTIG.
BOERTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Railler*, *plaisanter*, *badiner*.
BOERTEND, bn. *Plaisant*, *railleur*.
BOERTENDERWIJZE, bw. *En plaisantant*, *par plaisanterie*, *en raillant*.
BOERTER, z. m. *Railleur*, *plaisant*, m.
BOERTERIJ, z. v. *Raillerie*, *plaisanterie*, *facétie*, *badinerie*, f., *badinage*, m.
BOERTIG, bn. *Plaisant*, *comique*, *burlesque*, *facétieux*. ‖ bw. *Zie* BOERTIG[LIJK].
BOERTIGHEID (zond. mv), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est plaisant*, *comique burlesque* ou *facétieux*.
BOERTIG[LIJK], bw. *Plaisamment*, *burlesquement*, *d'une manière plaisante*, *comique* ou *burlesque*.
BOERTJE, z. o. *Petit paysan*, m.
BOERTWOORD, z. o. *Plaisanterie*, *gaudriole*, f., *mot* m. *pour rire*.
BOET[E], z. v. Herstelling. *Réparation*, f. ‖ Berouw over begane zonden. *Repentir*, m., *pénitence*, f. ‖ — doen, *faire pénitence*. ‖ Geldstraf. *Amende*, f. ‖ Openbare —, *amende honorable*. ‖ In de — slaan, *mettre* ou *condamner à l'amende*. ‖ In eene — vervallen, *encourir une amende*. ‖ De — betalen, *payer l'amende*.
BOETEBOEK, z. o. *Correctoire*, *pénitentiel*, m.
BOETEDOENING (zond. mv.), z. v. *Pénitence*, *expiation*, f.
BOETELING, z. m. *en* v. *Pénitent*, m.; *pénitente*, f.
BOETEN, zw. w. b. Herstellen. *Réparer*, *raccommoder*. ‖ Netten —, *réparer des filets* ‖ Eenen ketel —, *rapetasser* ou *raccommoder un chaudron*. ‖ Het vuur —, *attiser le feu*. ‖ De schade —, *réparer le dommage*. ‖ Voldoen. *Assouvir*, *satisfaire*. ‖ Zijne lusten —, *satisfaire* ou *assouvir ses passions*. ‖ De straf van iets lijden. *Porter la peine de*, *expier*. ‖ Eene misdaad —, *expier un crime* ‖ Met den hals —, *payer de sa tête*. ‖ o. (met *hebben*). Boete doen. *Faire pénitence*. ‖ Voor iets —, *porter la peine de qc*.
BOETER, z. m. *Celui qui répare*, *qui expie*.
BOETGEWAAD (zond. mv.), z. o. *Habit* m. *de pénitent* ou *de pénitente*.
BOETGEZANG, z. o. *Cantique* m. *de pénitence*.
BOETHEMD, z. o. *Cilice*, *sac*, m.
BOETING (zond. mv.), z. v. Het voldoen. *Action* f. *de satisfaire*, *d'assouvir*. ‖ — zijner lusten, *assouvissement* m. *de ses passions*. ‖ — eener misdaad, *expiation* f. *d'un crime*.
BOETKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Cilice*, *sac*, m.
BOETPLEGEND, bn. *Repentant*. ‖ —e nonnen, *repenties*, f. pl.
BOETPREDICATIE, z. v. *Sermon* m. *sur la pénitence*, *exhortation* f. *à la pénitence*.
BOETPREDIKER, z. m. *Celui qui prêche la pénitence*.
BOETPREEK (-PREEKEN), z. v. *Zie* BOETPREDICATIE.
BOETPSALM, z. m. *Psaume* m. *de pénitence*. ‖ De zeven —en, *les sept psaumes de la pénitence*.
BOETSEERDER, z. m. *Modeleur*, m.
BOETSEEREN, zw. w. b. *Modeler*, *faire en argile*, *en terre grasse* ou *en cire la représentation d'un objet*.
BOETSEERING, z. v. *Action* f. *de modeler*, *modelage*, *ouvrage* m. *en bosse* ou *en relief*.
BOETSEERKUNST (zond. mv.), z. v. *Plastique*, *céroplastique*, f.
BOETSEERSTOK, z. m. *Ébauchoir*, m.
BOETSTER, z. v. *Celle qui répare*, *qui expie*.
BOETSTRAF, z. v. *Peine correctionnelle*, f.
BOETSTRAFFELIJK, bn. *Correctionnel*. ‖ — maken, *correctionnaliser*. ‖ bw. *Correctionnellement*.
BOETSTRAFFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Correctionnalité*, f.
BOETVAARDIG, bn. *Pénitent*, *contrit*, *repentant*. ‖ — gemoed, *âme pénitente*, f., *cœur pénitent*, m.

|| —e zondaar, *pécheur pénitent*, m. || bw. *Zie* BOETVAARDIG[LIJK].

BOETVAARDIGE, z. m. *en* v. *Pénitent*, m.; *pénitente*, f.

BOETVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Pénitence*, *contrition*, f., *repentir*, m.

BOETVAARDIG[LIJK], bw. *Avec contrition.*

BOETVEERDIG, enz. *Zie* BOETVAARDIG, enz.

BOETVERBEURING, z. v. *Amende*, f.

BOETVERTREK, z. o. *Chambre noire*, f.

BOETZUSTERS, z. v. mv. *Filles repenties*, *repenties*, f. pl.

BOEVENJACHT, z. v. *Poursuite* f. *des voleurs.* || Op de — gaan, *aller à la poursuite des voleurs.*

BOEVENNET, z. o. (mar.) *Garde-corps*, m.

BOEVENPRAAT (zond. mv.), z. m. *Zie* BOEVENTAAL.

BOEVENSTREEK (-STREKEN), z. m. *Trait* ou *tour* m. *de filou* ou *de coquin*, *filouterie*, *friponnerie*, *fourberie*, f.

BOEVENSTUK, z. o. *Trait* ou *tour* m. *de filou* ou *de coquin*, *filouterie*, *friponnerie*, *fourberie*, f.

BOEVENTAAL, z. m. *Argot*, m.

BOEVERIJ, z. v. *Zie* BOEVENSTUK.

BOEZEL, z. m. Boezelaar. *Tablier*, m. || o. Stof. *Étoffe* f. *dont on fait des tabliers.*

BOEZELAAR, z. m. *Tablier*, m.

BOEZEM, z. m. *Sein*, m. || — eener vrouw, *sein* m. *d'une femme*, *gorge*, f. || Het kind slaapt aan haren —, *l'enfant dort sur son sein.* || (fig.) Eene slang in den — dragen, *nourrir un serpent dans son sein.* || Hart. *Sein*, *cœur*, m. || (fig.) Zijnen — openen, *ouvrir son cœur.* || (fig.) De hand in zijnen — steken, *rentrer en soi-même.* || Zeeboezem. *Golfe*, m.

BOEZEMPJE, z. o. *Petit sein.* || Kleine zeeboezem. *Petit golfe*, m.

BOEZEMRIB, z. v. (charp.) *Chevêtre*, m.

BOEZEMSTROOK (-STROOKEN), z. m. (méd.) *Jabot*, m., *gorge*, f.

BOEZEMVRIEND, z. m. *Ami intime*, *ami* m. *de cœur.*

BOEZEMVRIENDIN, z. v. *Amie intime*, *amie* f. *de cœur.*

BOEZEMVRIENDSCHAP (zond. mv.), z. v. *Amitié intime*, f.

BOEZEMWEES (-WEEZEN), z. m. *en* v. *Enfant posthume*, m. *et* f.

BOEZEROEN, z. m. (mar.) *Vareuse*, f.

BOF, z. m. Stoot. *Coup*, m., *bourrade*, *gourmade*, f. || Op eenen —, *tout à coup.* || Op den wilden —, *à l'aveuglette*, *à l'aventure.*

BOFFEN, zw. w. b. *Bourrer*, *gourmer*, *dauber.* || Van boven naar beneden gooien. *Jeter de haut en bas.*

BOGEN, zw. w. b. (met *hebben*). Pochen. *Se vanter*, *se glorifier*, *se faire gloire de.* || Op iets —, *se vanter* ou *se glorifier de qc.*

BOGENMAKER, z. m. *Faiseur* m. *d'arcs.*

BOHA! tusschenw. *Hola! hé!* || — schreeuwen, *faire un grand tapage*, *sonner l'alarme.* || z. m. *Grand bruit*, *brouhaha*, m. || Veel — maken, *faire un grand bruit*, *faire bien du vacarme.*

BOHAMAAKSTER, z. v. *Crieuse*, *criarde*, *tapageuse*, f.

BOHAMAKER, z. v. *Crieur*, *criard*, *tapageur*, *braillard*, m.

BOISEEREN, zw. w. b. *Boiser.*

BOISEERING, z. v. *Boiserie*, f.

BOJAAR, z. m. *Boïar*, m.

BOK, z. m. Geitebok. *Bouc*, m. || Oude —, *vieux bouc*, *bouquin*; (fig.) *vieillard lascif*, m. || (pop.) Hij stinkt als een —, *il sent l'épaule du mouton.* || Reebok. *Chevreuil*, m. || (fig.) Lomperd. *Lourdaud*, *rustre*, *homme grossier*, m. || Misslag. *Bévue*, *méprise*, *boulette*, *erreur*, *faute*, f. || Eenen — schieten, *faire une bévue*, *une boulette*, *une brioche*, *une faute* ou *un pas de clerc.* || Schraag. *Chevalet*, *baudet*, m. || Zaagbok. *Chèvre*, f. || Geiblok. *Chèvre*, *cabre*, f. || — van een rijtuig, *siége* m. *du cocher.* || — sta vast. Kinderspel. *Coupetête*, *cheval fondu*, m. || (impr.) *Rang*, m. || (mar.) Mastblok. *Cabre*, f. || — eens leidekkers, *troquet*, m.

BOKAAL, z. v. *Bocal*, m.

BOKAALTJE, z. o. *Petit bocal*, m.

BOKACHTIG, bn. *Qui ressemble au bouc*, *qui sent le bouc.* || Geil. *Lubrique*, *lascif.* || Lomp. *Brutal*, *grossier.* || bw. *Zie* BOKACHTIG[LIJK].

BOKACHTIGHEID (HEDEN), z. v. Geilheid. *Lubricité*, *lascivité*, f. || Lompheid. *Brutalité*, f.

BOKACHTIG[LIJK], bw. Lomp. *Brutalement*, *grossièrement.*

BOKANIER, z. m. *Boucanier*, m.

BOKBEENIG, bn. (man.) *À jambes de chèvre* ou *de veau.*

BOKJE, z. o. *Cabri*, *chevreau*, m. || Stoeltje zonder leuning. *Tabouret*, m.

BOKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* BUKKEN.

BOKKENAARD (zond. mv), z. m. *Zie* BOKACHTIGHEID.

BOKKENBAARD, z. m. *Barbe* f. *de bouc.* || (bot.) *Zie* BOKSBAARD.

BOKKENHAAR (zond. mv.), z. o. *Poil* m. *de bouc.*

BOKKENHUID, z. v. *Peau* f. *de bouc.*

BOKKENLEDER, z. o. *Peau* f. *de bouc corroyée.*

BOKKENLEER, z. o. *Zie* BOKKENLEDER.

BOKKENLEEREN, bn. *De peau de bouc.*

BOKKENVEL, z. o. *Zie* BOKKENLEDER.

BOKKESPRONG, z. m. *Cabriole*, f.

BOKKIG, bn. (fig.) Norsch. *Brusque*, *rébarbatif*, *impoli.*

BOKKIGHEID (-HEDEN), z. v. Norschheid. *Brusquerie*, *humeur farouche* ou *rébarbative*, f.

BOKKING, z. m. *Hareng saur* ou *fumé*, m. || Versche —, *craquelot*, m. || (fam.) Schimpschoot. *Brocard*, m. || Scherpe berisping. *Réprimande sévère*, f. || (fam.) Iemand eenen — geven, *donner un savon à qq.*, *savonner qq.*

BOKKINGHANG, z. m. *Lieu* m. *où l'on fume les harengs*, *saurisserie*, f.

BOKKINGMAN, z. m. *Marchand* m. *de harengs.*

BOKKINGVROUW, z. v., BOKKINGWIJF, z. o. *Harengère*, f.

BOKKINKJE, z. o. *Petit hareng saur* ou *sauret*, m.

BOKSBAARD, z. m. (bot.) *Barbe-de-bouc*, *ulmaire*, f., *salsifis sauvage*, m. || *Zie* BOKKENBAARD.

BOKSBOON (-BOONEN), z. v. (bot.) *Méniantke*, *lupin*, m.

BOKSDOREN, z. m. *Barbe-de-renard*, *tragacanthe*, f.

BOKSE, z. v. *Culotte*, f.

BOKSEN, zw. w. b. In den zak steken. *Empocher*, *prendre*, *voler.*

BOKSEN, zw. w. o. (met *hebben*). Met vuisten vechten. *Boxer.*

BOKSER, z. m. *Boxeur*, m.

BOKSHARING, z. m. *Zie* BOKKING.

BOKSHOORN, z. m. *Corne* f. *de bouc.* || (bot.) *Sénégré*, *fenugrec*, m. || (mar.) *Croc* m. *de sabord.*

BOKSKEN, z. o. *Zie* BOKJE.

BOKSLEER (zond. mv.), z. o. *Zie* BOKKENLEDER.

BOKSLEEREN, bn. *Zie* BOKKENLEEREN.

BOKSOOR, z. o. *Oreille* f. *de bouc.* || (mar.) *Croc* m. *de sabord.*

BOKSPOOT (-POOTEN), z. m. *Zie* BOKSVOET.

BOKSPOOTIG, bn. *Zie* BOKSVOETIG.

Boksvel, z. o. *Zie* Bokkenvel.
Boksvoet, z. m. *Pied* m. *de bouc.* ‖ (myth.) *Faune*, m.
Boksvoetig, bn. *Qui a des pieds de bouc.*
Bol, z. m. *Boule*, f. ‖ Sfeer. *Globe*, m., *sphère*, f. ‖ — eens hoeds, *forme* f. *d'un chapeau.* ‖ (boul.) *Petit pain rond*, m. ‖ (mar.) Dekglas. *Verre illuminateur*, m. ‖ Lucht—. *Ballon*, *aérostat*, m. ‖ Bloem—. *Bulbe*, f. *et* m., *oignon*, m. ‖ (fig.) Hoofd. *Tête*, f., *cerveau*, m. ‖ Het schort hem in den —, *il a le timbre fêlé*, *il a la tête troublée.* ‖ Schrander man. *Homme* m. *de beaucoup de sens* ou *de jugement.*
Bol, bn. *Enflé*, *boursouflé*, *bouffi*, ‖ —le wangen, *joues bouffies*, f. pl. ‖ Bolrond. *Rond*, *convexe.* ‖ bw. — staan, *bouffer.*
Bolachtig, bn. Een weinig opgeblazen. *Un peu enflé.* ‖ Sfeerachtig. *Sphérique.* ‖ Als een bloembol. *Bulbeux.*
Bolachtigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Bolheid.
Bolbaan, z. v. *Jeu* m. *de boule.*
Bolbloem, z. v. *Caïeu*, m.
Bolder, z. m. *Grain noir*, m.
Bolderen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Bulderen.
Bolderik, z. v. (bot.) *Nielle bâtarde*, f., *œillet* m. *de Dieu.*
Bolderstalten, z. v. (mar.) *Apotureaux*, m. pl.
Bolderwagen, z. m. *Diligence*, *patache*, f., *coche*, m.
Boldragend, bn. (bot.) *Bulbifère.*
Bolgewas, z. o. *Plante bulbeuse*, f.
Bolheid (zond. mv.), z. v. *Enflure*, f. ‖ Bolrondheid. *Convexité*, f.
Bolk, z. v. (h. n.) *Merlan*, m.
Bolkruid (zond. mv.), z. o. *Morelle*, f.
Bolleken, z. o. *Zie* Bolletje.
Bolkruis (-kruisen), z. o. (blas.) *Croix bourdonnée*, f.
Bollen, zw. w. b. Voor den kop slaan om te dooden. *Assommer.* ‖ Bol maken. *Rendre convexe*, *bomber.* ‖ (mar.) *Plier*, *serrer.* ‖ (mar.) De bezaan —, *serrer la voile d'artimon*, ‖ o. (met *hebben*). *Être agréable*, *plaire.* ‖ Dat bolt u, *cela vous est agréable.* ‖ Met den bol spelen. *Jouer à la boule.* ‖ (met *zijn*). *Être convexe.*
Bollenbakker, z. m. *Boulanger* m. *qui fait les petits pains ronds.*
Bollenmaker, z. m. Luchtbolmaker. *Ballonnier*, m.
Bollepees, z. v. *Zie* Bullepees.
Bolletje, z. o. *Petite boule*, f., *globule*, m. ‖ (bot.) *Petite bulbe*, *bulbule*, f. ‖ —s van 't bloed, *globules du sang.*
Bollig, bn. *Zie* Bol, bn.
Bolligheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Bolheid.
Bolling, z. v. *Zie* Bolk.
Bolplant, z. v. *Plante bulbeuse*, f.
Bolrond, bn. *Sphérique*, *rond*, *convexe*, *orbiculaire.* ‖ —e spiegel, *miroir convexe*, m. ‖ (bot.) *Globeux*, *bulbiforme*, *bulbeux.*
Bolrondheid (zond. mv.), z. v. *Sphéricité*, *convexité*, f.
Bolster, z. m. *Brou*, m. ‖ (fig.) Den — van eenen jongeling afhalen, *former un jeune homme*, *lui faire jeter sa gourme.* ‖ Kaf. *Balle*, f.
Bolsterbank, z. v. *Banc rembourré*, m., *banquette*, *forme*, f.
Bolsteren, zw. w. b. *Écaler.* ‖ Noten —, *écaler des noix.*
Bolus, z. m. (méd.) *Bol*, *bolus*, m. ‖ (peint.) *Bolus*, m.
Bolvormig, bn. *Sphérique*, *globuleux.* ‖ Rond. *Orbiculaire.* ‖ (bot.) *Globeux*, *bulbiforme*, *bulbeux.*
Bolvormigheid (zond. mv.), z. v. *Sphéricité*, *convexité*, f.
Bolwerk, z. o. *Bastion*, *boulevard*, *rempart*, m. ‖ (fig.) *Boulevard*, *rempart*, m.
Bolwerken, zw. w. b. *Garnir* ou *entourer de bastions* ou *de remparts*, *bastionner.* ‖ (fig.) *Arranger.*
Bolwerkmaker, z. m. *Ingénieur* m. *qui fait des bastions*, *des remparts.*
Bolwerksweer (-weren), z. v. *Contre-garde*, f.
Bolworm, z. m. (h. n.) *Ver-coquin*, m. ‖ (fig.) Den — hebben, *être de mauvaise humeur.*
Bolwortel, z. m. (bot.) *Bulbe*, f. *et* m.
Bolwurm, z. m. *Zie* Bolworm.
Bom, z. v. *Bondon*, m., *bonde*, f. ‖ Trommel. *Tambour*, m. ‖ Suikerdoos. *Boîte à sucre*, *bonbonnière*, f., *sucrier*, m. ‖ (artill.) *Bombe*, f. ‖ Bommen werpen, *jeter* ou *lancer des bombes.* ‖ (impr.) *Braie*, f. ‖ (mar.) Bomschip. *Bombarde*, f.
Bombammen, zw. w. o. (met *hebben*). *Sonner les cloches.*
Bombardeerder, z. m. *Bombardier*, m.
Bombardeeren, zw. w. b. *Bombarder*, *lancer des bombes.*
Bombardeergaljoot (-joten), z. o. *Bombarde*, *galiote* f. *à bombes.*
Bombardeering, z. v. *Bombardement*, m.
Bombardeerschip (-schepen), z. o. *Bombarde*, f.
Bombardement, z. o. *Bombardement*, m.
Bombardier (-diers), z. m. *Bombardier*, m.
Bombarie, z. v. (pop.) *Tumulte*, *vacarme*, *brouhaha*, m.
Bombast (zond. mv.) z. m. (litt.) *Phébus*, *boursouflage*, m.
Bombazijn, z. o. *Bombasin*, *basin*, m., *futaine* f. *à deux envers.*
Bombazijnen, bn. *Fait de bombasin.*
Bombazijnwever, z. m. *Futainier*, m.
Bombeen (-beenen), z. o. *Grosse jambe*, *jambe enflée*, f.
Bomboor (-boren), z. v. *Bondonnière*, f.
Bomgat (-gaten), z. o. *Bondon*, m., *bonde*, f. ‖ (prov.) Een woord in 't —, *chose dite en secret*, *à la dérobée.*
Bomketel, z. m. (artill.) *Mortier*, m.
Bommeken, z. o. *Zie* Bommetje.
Bommel, z. m. (tonn.) Bom. *Bondon*, m., *bonde*, f. ‖ (fig.) De — is uitgebroken, *la mine est éventée.* ‖ Beltrommel. *Tambour* m. *de basque.*
Bommen, zw. w. o. (met *hebben*). *Rendre un son comme un tonneau vide*, *résonner.* ‖ Trommelen. *Tambouriner.*
Bommenwerper, z. m. *Bombardier*, m.
Bommetje, z. o. *Petite bombe*, f.
Bomschip (-schepen), z. o. *Bombarde*, f.
Bomvrij, bn. *À l'épreuve*, *à l'abri de la bombe.*
Bomwerpkunst (zond. mv.), z. v. *Balistique*, f.
Bomworp, z. m. *Jet* m. *de bombe.*
Bon (bons), z. m. *Bon*, m.
Bonbon, z. o. *Bonbon*, m.
Bonbondoosje, z. o. *Bonbonnière*, f.
Bond, z. o. *Alliance*, m. ‖ De Duitsche —, *la confédération germanique*, f.
Bondbreekster, z. v. *Celle qui enfreint une alliance* ou *qui rompt un traité*, *parjure*, f.
Bondbreker, z. m. *Violateur d'une alliance* ou *d'un traité*, *parjure*, m.
Bondbreuk, z. v. *Violation d'une alliance* ou *d'un traité*, *infraction*, *rupture*, f.
Bondbreukig, bn. *Qui viole* ou *rompt une alliance.*
Bondel, z. m. *Zie* Bundel.
Bondelken, **Bondeltje**, z. o. *Zie* Bundeltje.

BONDELVORMIG, bn. (bot.) *Fasciculé.*
BONDER, z. o. *Zie* BUNDER.
BONDGENOOT (-GENOOTEN), z. m. *Allié, confédéré,* m.
BONDGENOOTSCHAP, z. o. *Alliance, confédération, fédération, ligue, coalition,* f. ‖ Een — sluiten, *faire une alliance, se liguer, se coaliser.*
BONDGENOOTSCHAPPELIJK, bn. *Confédératif, fédératif, fédéral.* ‖ — verdrag, *traité confédératif,* m.
BONDIG, bn. In rechten verbindend. *Obligatoire.* ‖ Gegrond. *Solide, fondé.* ‖ —e redenen, *des raisons solides,* f. pl. ‖ — bewijs, *preuve concluante,* f. ‖ In weinige woorden vervat. *Bref, concis, laconique.* ‖ —e stijl, *style concis,* m. ‖ bw. *Zie* BONDIG[LIJK].
BONDIGHEID (zond. mv.), z. v. Gegrondheid. *Solidité,* f. ‖ Bewijskracht. *Force concluante,* f. ‖ Kortheid. *Brièveté, concision,* f., *laconisme,* m.
BONDIG[LIJK], bw. Hecht. *Solidement.* ‖ In weinige woorden. *Brièvement, succinctement, en peu de mots.* ‖ Kort en — spreken, *parler d'une manière concise* ou *laconique.*
BONDKIST, z. v. *Arche d'alliance, arche sainte,* f.
BONDSCHENDER, z. m. *Zie* BONDBREKER.
BONDSCHENDING, z. v. *Zie* BONDBREUK.
BONDSCHRIFT, z. o. *Traité* m. *d'alliance.*
BONDSTAD (-STEDEN), z. v. *Ville fédérale,* f.
BONDSTROEPEN, z. m. *Troupes fédérales,* f. pl.
BONDSVESTING, z. v. *Forteresse fédérale,* f.
BONDTEEKEN, z. o. *Sacrement,* m.
BONK, z. v. Schonk. *Os,* m. ‖ m. *Personne grosse et lourde,* f.
BONKEN, zw. w. b. Slaan. *Battre, rosser.*
BONNET, z. v. Muts. *Bonnet,* m. ‖ (mar.) *Bonnette,* f.
BONS, z. v. Slag, stoot. *Coup, choc,* m. ‖ (fig.) Weigering, afwijzing. *Refus,* m. ‖ De — krijgen, *essuyer un refus.*
BONSEM, BONSING, z. m. *Zie* BUNSING.
BONT, z. o. Pels. *Fourrure,* f.
BONT, bn. Veelkleurig. *Bigarré, bariolé, diapré, madré.* ‖ (bot.) *Panaché, multicolore.* ‖ — tapijt, *tapis de plusieurs couleurs.* ‖ — paard, *cheval pie.* ‖ —e stijl, *style bariolé.* ‖ (prov.) Hij is bekend als de —e hond, *il est connu comme le loup gris.* ‖ bw. *Mal, méchamment.* ‖ Het te — maken, *passer les bornes, ne plus garder de mesure.*
BONTEKERS (-KERSEN), z. v. *Bigarreau,* m.
BONTEKERSEBOOM (-BOOMEN), BONTEKERSELAAR, z. m. *Bigarreautier,* m.
BONTEKRAAI, z. v. *Corneille emmantelée,* f.
BONTEN, bn. *Fourré.* ‖ — muts, *bonnet fourré,* m.
BONTEPRUIM, z. v. *Diaprée,* f.
BONTHEID (zond. mv.), z. v. *Bigarrure, couleur bigarrée,* f.
BONTWERK, z. o. *Pelleterie,* f., *fourrures,* f. pl.
BONTWERKEN (zond. mv.), z. o. *Pelleterie,* f.
BONTWERKER, z. m. *Pelletier,* m.
BONTWERKERIJ (zond. mv.), z. v. *Pelleterie,* f.
BONTWERKERSWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de pelleterie.*
BONTWERKSTER, z. v. *Pelletière,* f.
BONZEN, zw. w. b. Hard kloppen. *Heurter, frapper rudement.* ‖ Hard gooien. *Jeter avec force.* ‖ De deur open —, *enfoncer une porte.* ‖ o. (met *hebben*). *Frapper rudement, heurter.*
BOODSCHAP, z. v. Last. *Message,* m., *commission, charge,* f. ‖ Tijding. *Nouvelle,* f. ‖ Maria —. *Annonciation,* f.
BOODSCHAPBRENGER, BOODSCHAPLOOPER, z. m. *Zie* BOODSCHAPPER.
BOODSCHAPPEN, zw. w. b. *Annoncer, mander, avertir, donner avis, informer.*
BOODSCHAPPER, z. m. *Messager, commissionnaire,* m.
BOODSCHAPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'annoncer, de mander* ou *d'avertir, avis,* m., *nouvelle,* f.
BOODSCHAPSTER, z. v. *Messagère,* f.
BOOG (BOGEN), z. m. Kromte. *Courbure, inflexion,* f. ‖ (archit.) *Arc, cintre,* m., *voûte, arcade, arche,* f. ‖ Gemetselde —, *decharge* f. *de maçonnerie.* ‖ — om te schieten. *Arc,* m. ‖ Met den — schieten, *tirer de l'arc.* ‖ Eenen — spannen, *bander* ou *tendre un arc.* ‖ (prov.) Veel snaren op zijnen — hebben, *avoir plusieurs cordes à son arc.* ‖ (prov.) De — kan niet altijd gespannen zijn, *l'arc ne peut toujours être tendu.* ‖ Kruisboog. *Arbalète,* f. ‖ Strijkstok. *Archet,* m. ‖ (géom.) *Arc,* m. ‖ Zadelboog. *Arçon,* m. ‖ (chapel.) *Arçon,* m.
BOOGACHTIG, bn. *Courbe, arqué* ‖ bw. *En arc.*
BOOGAARD, z. m. *Verger,* m. ‖ *Zie* BOOMGAARD.
BOOGBRUG, z. v. *Pont* m. *à arches.*
*BOOGEN, zw. w. b. Doen buigen. *Courber.*
BOOGGESTEL, z. o. *Cintre,* m.
BOOGGEWELF, z. o. *Voûte* f. *en plein cintre, berceau,* m.
BOOGHOEPEL, z. m. *Cherche, cerce,* f.
BOOGHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois propre à faire des arcs, bois* m. *de charme.*
BOOGHOUTEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Charme,* m.
BOOGJE, z. o. *Archet,* m.
BOOGMAKER, z. m. *Arctier, faiseur* m. *d'arcs.*
BOOGRIB, z. v. *Nervure* f. *d'une voûte.*
BOOGRONDING, z. v. *Voussure, arcade,* f., *cintre,* m.
BOOGSCHEUT, z. m. *Trait d'arc* ou *d'arbalète, coup* m. *de flèche.* ‖ Afstand. *Portée* f. *d'un arc* ou *d'une arbalète.*
BOOGSCHIETER, z. m. *Zie* BOOGSCHUTTER.
BOOGSCHUTTER, z. m. *Archer,* m. ‖ Kruisboogschutter. *Arbalétrier,* m.
BOOGSCHUTTERTJE, z. o. *Archerot, petit archer,* m.
BOOGSGEWIJS, bn. *En arc, en cintre, en arcade.*
BOOGSKEN, z. o. *Zie* BOOGJE.
BOOGSPANNER, z. m. *Cranequin,* m.
BOOGSPRONG, z. m. (man.) *Courbette,* f.
BOOGSTELLING, z. v. *Arcade,* f., *cintre,* m.
BOOGSTUK, z. o. (archit.) *Tierceron,* m.
BOOGSWIJS, BOOGSWIJZE, bw. *En arc, en cintre, en arcade.* ‖ — maken, *arquer, cintrer.*
BOOGVORMIG, bn. *En forme d'arc.* ‖ (archit.) *En arc, en cintre, arqué.*
BOÔM, z. m. *Zie* BODEM.
BOOM (BOOMEN), z. m. *Arbre,* m. ‖ Hoogstammige —en, *arbres de haute futaie.* ‖ —kweeken, *cultiver des arbres.* ‖ —en planten, *planter des arbres.* ‖ De — des levens, *l'arbre de la vie.* ‖ (prov.) De kat uit den — kijken, *regarder de quel côté vient le vent.* ‖ (prov.) Hooge —en vangen veel wind, *les grands sont le plus exposés aux coups du sort.* ‖ Draaiboom. *Barrière,* f. ‖ (tiss.) *Ourdissoir,* m. ‖ (impr.) *Barreau,* m. ‖ Schippersboom. *Perche, gaffe,* f. ‖ Giek. *Arc-boutant,* m. ‖ (anc. chim.) *Arbre.*
BOOMACHTIG, bn. *Qui tient de l'arbre, qui ressemble à un arbre, arborescent.*
BOOMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Arborescence,* f.
BOOMAGAAT, z. m. *Dendragate, agate arborisée,* f.

Boomaloë, z. v. *Aloès* m. *en arbre.*
Boombast, z. m. *Écorce* f. *d'arbre.* ‖ Baststof. *Balassor*, m.
Boombeschrijver, z. m. *Dendrographe*, m.
Boomblad (-en, -ers, -eren), z. o. *Feuille* f. *d'arbre.*
Boombloem, z. v. *Fleur* f. *d'arbre.*
Boomeek (zond. mv.), z. v. *Tan*, m.
Boomen, zw. w. b. *Faire avancer un bateau au moyen d'une gaffe, d'une perche* ou *d'un croc.* ‖ (tiss.) *Mettre la chaîne sur l'ensouple.*
Booment[e], z. v. enz. *Zie* Ent[e], enz.
Boomer, z. m. *Celui qui fait avancer un bateau au moyen d'une gaffe, d'une perche* ou *d'un croc.*
Boomeuvel (zond. mv.), z. o. *Maladie* f. *des arbres.*
Boomgaard, z. m. *Verger, jardin fruitier*, m.
Boomgaardenier, z. m. *Celui qui cultive un verger, jardinier planteur*, m.
Boomgaardooft (zond. mv.), z. o. *Fruits*, m. pl.
Boomgans, z. v. (h. n.) *Cravan*, m., *barnache*, f.
Boomgeld, z. o. *Péage*, m.
Boomgewas, z. o. *Fruits* m. pl. *d'arbre.* ‖ Boomachtig gewas. *Végétal* m. *qui tient de l'arbre.*
Boomgodin, z. v. *Hamadryade*, f. ‖ Pomona. *Pomone*, f.
Boomgrendel, z. m. *Verrou* m. *de barre.*
Boomhakker, z. m. *Bûcheron*, m. ‖ (h. n.) *Grimpereau* m.
Boomhakking, z. v. *Abatis* m. ou *coupe* f. *d'arbres.*
Boomhevel, z. m. *Levier*, m.
Boomhouw, z. m. *Zie* Boomhakking.
Boomig, bw Boomachtig. *Arborescent.* ‖ Aan den boom behoorend. *Qui appartient à l'arbre.* ‖ Eggig (van de tanden sprekend). *Agacé.*
Boomigheid (zond. mv.), z. v. — der tanden, *agacement* m. *des dents.*
Boomkaan, z. v. *Canot*, m.
Boomken, z. o. *Zie* Boompje.
Boomkever, z. m. *Hanneton*, m.
Boomklok, z. v. *Cloche* f. *qu'on sonne pour annoncer la fermeture des barrières.*
Boomknoest z. m. *Nœud* m. *d'arbre.*
Boomknop z. m. *Bourgeon, bouton*, m.
Boomkrekel z. m. *Grillon* m. *d'arbre.*
Boomkruiper, z. m. (h. n.) *Grimpereau*, m.
Boomkweeker, z. m. *Pépiniériste, arboriste*, m.
Boomkweekerij, z. v. Het kweeken der boomen. *Arboriculture, culture* f. *des arbres.* ‖ Plaats, waar boomen worden gekweekt. *Pépinière*, f.
Boomkweeking, z. v. *Arboriculture, culture* f. *des arbres.*
Boomladder z. v. *Échelle double* ou *brisée*, f.
Boomloof (zond. mv.), z. o. *Feuillage*, m., *feuilles*, f. pl.
Boomluis, z. v. *Puceron*, m.
Boomman, z. m. *Zie* Boomsluiter.
Boommeter, z. m. *Dendromètre*, m.
Boommos (zond. mv.), z. o. *Brion*, m., *mousse* f. *d'arbre.*
Boommusch, z. v. *Passereau, friquet, moineau franc*, m.
Boomnimf, z. v. *Hamadryade*, f.
Boomnoot (-noten), z. v. *Noix qui croît sur les arbres, noix*, f.
Boomolie (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *d'olives.*
Boomooft (zond. mv.), z. o. *Fruits* m. pl. *d'arbre.*
Boompaal, z. m. (hort.) *Tuteur, échalas*, m.
Boompje, z. o. *Arbrisseau, arbuste, petit arbre*, m.
Boomplaaster, z. v. *Zie* Boompleister.
Boomplanter, z. m. *Pépiniériste*, m.
Boomplanterij, **Boomplanting**, z. v. *Plantation* f. *de bois, d'arbes, boisement*, m.
Boompleister, z. v. (agric.) *Engluement*, m.
Boompoter, z. m. *Zie* Boomplanter.
Boomrijk, bn. *Plein d'arbres, abondant en arbres, boisé.*
Boomsap, z. o. *Sève* f. *d'arbre.*
Boomschaar, z. v. (hort.) *Croissant*, m., *ciseaux* m. pl. *de jardinier.*
Boomschaduw, z. v. *Ombrage* m. *d'arbre* ou *d'arbres.*
Boomschender, z. m. *Celui qui endommage les arbres.*
Boomschenderij, z. v. *Dommage* m. *fait aux arbres.*
Boomschimmel, z. v. *Moisissure* f. *d'arbre.*
Boomschip (-schepen), z. o. *Zie* Boomkaan.
Boomschuit, z. v. *Zie* Boomkaan.
Boomslak, **Boomslek**, z. v. *Limaçon* m. ou *limace* f. *qui vit sur les arbres.*
Boomsluiper, z. m. (h. n.) *Grimpereau*, m.
Boomsluiter, z. m. *Garde-barrière*, m.
Boomsnep, **Boomsnip**, z. v. *Bécasse commune*, f.
Boomsnoeier, z. m. *Élagueur, émondeur, tailleur* m. *d'arbres.*
Boomsnoeiing, z. v. *Élagage*, m., *taille* f. *des arbres.*
Boomstam, z. m. *Tronc* m. *d'arbre.*
Boomsteen (-steenen), z. m. *Dendrite, pierre arborisée*, f.
Boomsterk, bn. *Vigoureux, robuste, très-fort.*
Boomstronk, **Boomstruik**, z. m. *Tronc* m. *d'arbre, souche*, f. ‖ (blas.) Knoestige —, *tronc écôté*, m.
Boomswijs, **Boomswijze**, bw. *En forme d'arbre.*
Boomtak, z. m. *Branche* f. *d'arbre.*
Boomtje, z. o. *Zie* Boompje.
Boomtop, z. m. *Cime* f. *d'arbre.*
Boomtwijg, z. v *Rameau* m. *d'arbre.*
Boomuil, z. m. *Hulotte huette* f.
Boomvalk, z. m. *Hobereau*, m.
Boomvaren (zond. mv.), z. v. (bot.) *Fougère*, f., *polypode*, m.
Boomveil (zond. mv.), z. o. *Lierre* m. *qui rampe autour des arbres.*
Boomvelling, z. v. *Zie* Boomhakking.
Boomversteening, z. v. *Dendrolithe* m.
Boomvormig, bn. *Arborescent, en forme d'arbre.*
Boomvrucht, z. v. *Fruit* m. *d'arbre.*
Boomwachter, z. m. *Zie* Boomsluiter.
Boomwagen z. m. *Haquet, camion*, m.
Boomwas (zond. mv.), z. o. *Cire* f. ou *mastic* m. *pour greffer, pour enter*
Boomwol (zond. mv.), z. v. *Coton*, m.
Boomwollen, bn. *De coton.*
Boomworm, z. m. *Scolyte, ver* m. *qui ronge les arbres.*
Boomwortel, z. m. *Racine* f. *d'arbre.*
Boomzaag, z. v. *Scie* f. *de jardinier.*
Boomzijde (zond. mv.), z. v. *Bombasin*, m.
Boomzijden, bn. *De bombasin.*
Boomzuivering, z. v. *Échenillage*, m.
Boomzwam (zond. mv.), z. v. (bot.) *Agaric, bolet*, m.
Boon (boonen), z. v. *Fève*, f. ‖ —en doppen, *écosser des fèves.* ‖ (prov.) Honger maakt rauwe —en zoet, *il n'est chère que d'appétit.* ‖ (fig.) In de —en zijn Dwalen. *Se tromper.* ‖ (fig.) In de —en zijn. Verlegen zijn. *Être embarrassé, ne savoir comment faire.*
Boonakker, z. m. *Champ* m. *planté* ou *semé de fèves.*

BOONBRIJ, z. v. *Bouillie* f. *de fèves.*
BOONEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Févier*, m.
BOONENBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de fèves.*
BOONENKRUID (zond. mv.) z. o. *Sarriette*, f.
BOONENSOEP (zond. mv.), z. v. *Purée* f. *de fèves.*
BOONENSTAAK, z. m. *Échalas*, m., *rame*, f.
BOONENSTOK, z. m. *Zie* BOONENSTAAK.
BOONENVELD, z. o. *Champ* m. *planté* ou *semé de fèves.*
BOONHALM, z. m. *Zie* BOONSTOPPEL.
BOONKONING, z. m. *Le roi* m. *de la fève.*
BOONMEEL (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *de fèves.*
BOONSCHEL, z. v. *Gousse* ou *cosse* f. *de fèves.*
BOONSTOPPEL, z. m. *Éteule* f. *de fèves.*
BOONSTROO, z. o. *Zie* BOONSTOPPELEN.
BOONTJE, z. o. *Féverole*, f.
BOONTJESHOLWORTEL, z. m. (bot.) *Aristoloche*, f.
BOONWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de fèves.*
BOOR (BOREN), z. v. *Vilebrequin*, *brequin*, *perçoir*; *foret*, m. ‖ (horl.) *Alésoir*, m. ‖ (tonn.) *Gibelet*, m. ‖ Groote —, *tarière*, f.
BOORBEITEL, z. m. (hort.) *Pointeau*, m.
BOORD, z. m. Rand. *Bord*, m. ‖ — van een glas, *bord d'un verre.* ‖ Boordsel. *Bordure.* ‖ Zoom. *Ourlet*, *bord*, m. ‖ Oever. *Bord*, m., *rive*, f., *rivage*, m. ‖ o. (mar.) *Bord*, m. ‖ Over — springen, *sauter à la mer.* ‖ Aan — hebben, *avoir à bord.* ‖ Over — werpen, *jeter à la mer*, *jeter dans l'eau.* ‖ Aan — klampen, *aborder*, *aller à l'abordage*; (fig.) *attaquer.* ‖ (fig.) Iemand aan — komen, *attaquer qq.* ‖ (fig.) Aan hooger — zijn, *être à son aise.* ‖ (fig.) Zich aan hooger — houden, *choisir le parti le plus sûr.*
BOORDEN, zw. w. b. *Border*, *galonner*, *garnir.* ‖ Schoenen —, *border des souliers*
BOORDER, z. m. Die boordt. *Celui qui borde*, *qui galonne.*
BOORDER, z. m. Die boort. *Celui qui fore*, *qui perce des trous.*
BOORDEVOL, bn. *Rempli jusqu'au bord.* ‖ — glas wijn, *rouge bord*, m.
BOORDEVOLLETJE, z. o. *Rouge bord*, m., *rasade*, f. ‖ Een — drinken, *boire une rasade.*
BOORDLINT, z. o. *Galon*, *ruban* m. *à border.*
BOORDPLANK, z. v. (mar.) *Vibord*, m., *bordaille*, f. ‖ —en, *bordage*, m. ‖ (brass.) *Gante*, f.
BOORDSEL, z. o. *Bordure*, f., *galon*, m.
BOORDSTER, z. v. *Celle qui borde*, *qui galonne.*
BOORSCHAAF, z. v. *Guillaume*, m.
BOORSCHELP, z. v. *Pholade*, f.
BOORSMEDERIJ, z. v. *Vrillerie*, f.
BOORSMID (-SMEDEN), z. m. *Vrillier*, m.
BOORVLIJM, z. v. (chir.) *Lancette*, f.
BOORWESP, z. v. (h. n.) *Betthyle*, m.
BOORWORM, z. m. (h. n.) *Perce-roche*, f, *taret*, m.
BOOS, bn. *Méchant*, *pervers*, *mauvais*, *malin*, *malicieux.* ‖ Booze geest, *esprit malin*, m. ‖ —ze tong, *méchante langue*, f. ‖ Toornig. *Fâché*, *irrité.* ‖ — worden, *se fâcher*, *se mettre en colère*, *s'emporter.* ‖ — maken, *fâcher*, *mettre en colère.* ‖ Leelijk. *Vilain.* ‖ — weer, *vilain temps*, m. ‖ bw. *Méchamment*, *malignement*, *malicieusement.*
BOOSAARDIG, bn. *Méchant*, *pervers*, *mauvais*, *malin*, *malicieux.* ‖ —e koorts, *fièvre maligne*, f. ‖ —e tong, *méchante langue*, f. ‖ bw. *Zie* BOOSAARDIG[LIJK].
BOOSAARDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Méchanceté*, *perversité*, *malignité*, *malice*, f.
BOOSAARDIG[LIJK], bw. *Méchamment*, *malignement*, *malicieusement.*
BOOSDOENER, z. m. *Malfaiteur*, *criminel*, m.
BOOSDOENSTER, z. v. *Méchante femme*, *criminelle*, f.
BOOSHARTIG, bn. *Zie* BOOSAARDIG.
BOOSHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* BOOSAARDIGHEID.
BOOSHARTIG[LIJK], bw. *Zie* BOOSAARDIG[LIJK].
BOOSHEID (-HEDEN), z. v. *Méchanceté*, *perversité*, *malice*, f. ‖ Gramschap. *Colère*, f. ‖ Wrevel. *Dépit*, m.
BOOSWICHT, z. m. *Scélérat*, *coquin*, *vaurien*, m.
BOOT (BOOTEN), z. m. *en* v. *Bateau*, *canot*, *esquif*, m., *barque*, *chaloupe*, *nacelle*, f. ‖ Sloep. *Chaloupe.* ‖ Stoomboot. *Bateau à vapeur.*
BOOT (BOOTEN), z. m. *en* v. Halssieraad. *Rose* f. ou *nœud* m. *de diamants.*
BOOTJE, z. o. *Barquette*, *petite chaloupe*, *nacelle*, f., *bachot*, m.
BOOTJE, z. o. Klein halssieraad. *Petite rose* f. *de diamants.*
BOOTSEN, zw. w. b. Boetseeren. *Modeler*, *former*, ‖ Nabootsen. *Imiter.*
BOOTSGEZEL, z. m. *Matelot*, m.
BOOTSHAAK, z. m. *Gaffe*, f., *croc* ou *harpin* m. *de batelier.*
BOOTSHAAKJE, z. o. *Gaffeau*, *petit croc*, m.
BOOTSHOUT, z. o. *Arcillière*, f.
BOOTSMAN (-LIEDEN), z. m. *Bosseman*, *contremaître*, *second maître*, m.
BOOTSMANSMAAT, z. m. *Sous-bosseman*, *aide* m. *de contre-maître.*
BOOTSTOUW, z. o. *Câbleau*, m., *corde* f. *de chaloupe* ou *de bateau.*
BOOTSVOLK (zond. mv.) z. o. *Équipage*, m., *matelots*, m. pl.
BOOTVOERDER, z. m. *Canotier*, m.
BOOZE, z. m. *Homme pervers*, *méchant*, m. ‖ De —n, *les méchants.* ‖ De —. De Duivel. *Le diable*, *le démon*, m. ‖ z. o. Het —. *Le mal*, m.
BORAGE, z. v. (bot.) *Bourrache*, f.
BORAT, z. o. Stof. *Burat*, m.
BORAX, z. m. (chim.) *Borax*, m.
BORAXDOOS (-DOOZEN), z. v. *Borasseau*, m.
BORAXZUUR, z. o. *Acide borique*, m.
BORD, z. o. Plank. *Ais*, m., *planche*, f. ‖ (fig.) Een — voor 't hoofd hebben, *avoir un front d'airain.* ‖ (fig.) Iets te —e brengen, *mettre qc. sur le tapis.* ‖ Te — komen, *paraître.* ‖ Teljoor *Assiette*, f.
BORDEEL (-DEELEN), z. o. *Lieu de débauche*, *bordel*, *lupanar*, m.
BORDEELBROK, z. m. *Coureur* m. *de bordels.*
BORDEELHOUDER, z. m. *Maquereau*, m.
BORDELPRAAT, z. m., BORDEELTAAL, z. v. *Propos obscènes*, m. pl.
BORDEREEL (-REELEN), z. o. *Bordereau*, m.
BORDES, z. v. Rustplaats van eenen trap. *Palier* m. *d'un escalier.* ‖ Hooge stoep. *Perron*, m.
BORDESTRAP, z. m. *Marche-palier*, f.
BORDIG, bn. Stijf, hard. *Raide*, *dur.*
BORDIGHEID (zond. mv.) z. v. *Raideur*, *dureté*, f.
BORDJE, z. o. Plankje. *Petite planche*, f. ‖ Teljoortje. *Petite assiette*, f.
BORDPAPIER, z. o *Carton*, m.
BORDPAPIEREN, bn. *De carton.*
BORDPAPIERMAKER, z. m. *Cartonnier*, m.
BORDPAPIERMAKERIJ, z. v. *Cartonnerie*, f.
BORDPAPIERVERKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de carton.*
BORDUREN, zw. w. b. *Broder.* ‖ Een kleed —, *broder un habit.* ‖ (fig.) Een verhaal —, *broder un conte.*

Borduurder, z. m. *Brodeur*, m.
Borduurgaren (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *à broder*.
Borduurlosje, z. o. *Brodoir*, m.
Borduurkatoen (zond. mv.), z. o. *Coton* m. *à broder*.
Borduurnaald, z. v. *Aiguille* f. *à broder*.
Borduurpatroon (-tronen), z. o. *Patron* m. *à broder*.
Borduurraam, z. o. *Métier à broder*, *tambour*, m.
Borduursel, z. o. *Broderie*, f.
Borduursteek (-steken), z. v. *Point* m. *de broderie*.
Borduurster, z. v. *Brodeuse*, f.
Borduurwerk, z. o. *Broderie*, f., *ouvrage brodé*, m.
Borduurwerker, z. m. *Brodeur*, m.
Borduurwerkster, z. v. *Brodeuse*, f.
Bordvol, z. o. *Assiettée*, f., *plein une assiette*.
Boren, zw. w. b. *Percer*, *forer*, *trouer*. | Een kanon —, *forer un canon*. | Een gat in eene plank boren, *percer* ou *trouer une planche*. | Eenen sleutel —, *forer une clé*. | (chir.) De hersenpan —, *trépaner*. | (fig.) Een schip in den grond —, *couler un vaisseau à fond*. | (fig.) Zich in den grond —, *se ruiner*, *se perdre*. | Iemand iets door den neus —, *prendre subtilement qc. à qq.*, *supplanter qq.* | o. (met *zijn*.) *Percer*, *se faire jour*.
Borg, z. m. *Caution*, f., *garant*, *répondant*, m. | Voor iemand — blijven, *être*, *se porter* ou *se rendre caution pour qq.*, *répondre pour qq.* | — stellen, *donner* ou *fournir caution*. | (mar.) *Suspente*, f. | (fig.) — blijven voor iets, *garantir qc.* | Krediet. *Crédit*, m. | Iets te — koopen, *acheter qc. à crédit*. | Op — of te — nemen, *prendre à crédit*.
Borg, z. m. *Zie* Burg.
Borgblijver, z. m. *Caution*, f., *garant*, *répondant*, m.
Borgblijving, z. v. *Cautionnement*, m., *garantie*, f.
Borgemeester, z. m. *Zie* Burgemeester.
Borgen, zw. w. b. Op borg geven. *Donner à crédit*, *faire crédit*. | Op borg nemen. *Prendre* ou *acheter à crédit* | (prov.) — is geen kwijtschelden, *ce qui est différé n'est pas perdu*. | (prov.) — baart zorgen, *qui répond*, *paye*.
Borger, z. m. *Celui qui donne* ou *reçoit à crédit*.
Borger, z. m., enz. *Zie* Burger, enz.
Borging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de donner* ou *de prendre à crédit*.
Borgketting, z. m. (mar.) *Suspente*, f.
Borgschap, z. o. *Cautionnement*, m.
Borgstelling, z. v. *Caution*, f., *cautionnement*, m., *garantie*, f.
Borgster, z. v. *Celle qui donne* ou *reçoit à crédit*.
Borgtocht, z. m. *Caution*, f., *cautionnement*, m., *garantie*, f.
Borgtochtelijk, bn. *À la caution de qq.*
Boring, z. v. *Action* f. *de forer*, *de percer* ou *de trouer*, *percement*, *forage*, m.
Born, z. v. Bron. *Fontaine*, *source*, f.
Bornput, z. m. Bronput. *Puits*, m., *source* f. *d'eau vive*.
Bornwater (zond. mv.), z. o. Bronwater. *Eau* f. *de source*.
Borrel, z. m. Waterbel. *Bouteille*, *bulle* f. *d'eau*, *bouillon*, m. | Teug sterken drank. *Goutte*, f., *petit verre* m. *de liqueur*.
Borrelen, zw. w. o. (met *hebben*). Opborrelen. *Bouillonner*, *sourdre*. | Eenen borrel gebruiken. *Boire le petit verre*, *la goutte*.
Borrelflesch, z. v. *Bouteille* f. *à liqueur*, *à genièvre*.
Borreling, z. v. *Bouillonnement*, m.
Borrelpraat (zond. mv.), z. m. *Propos* m. pl. *d'ivrogne*.
Borreltje, z. o. *Goutte*, f., *petit verre* m. *de liqueur*.
Bors, z. v. enz. *Zie* Beurs, z. v. enz.
Borst, z. v. Lichaamsdeel. *Poitrine*, m. | Het op de — hebben, *avoir la poitrine affectée*. | Zich met de — op iets toeleggen, *s'appliquer avec ardeur à qc.* | (fig.) De — hoog zetten, *se pavaner*, *se carrer*, *se prélasser*. | —en, *mamelles*, f. pl., *sein*, m. | Kind aan de —, *enfant à la mamelle*. | Boezem. *Sein*, m., *gorge*, f. | — eens paards, *poitrail*, m. | — eens wilden zwijns, *bourbelier*, m. | (mar.) *Épaule*, f. | Rust. *Embase*, f.
Borst, z. m. Knaap. *Jeune homme*, m. | Kloeke —, *jeune homme hardi* ou *courageux*.
Borstader, z. v. *Veine mammaire*, f.
Borstartsenij, z. v. (méd.) *Looch*, *éclegme*, m.
Borstbalsem, z. m. *Baume pectoral*, m.
Borstbeeld, z. o. *Buste*, m.
Borstbeen (-beenen), z. o. *Sternum*, *os* m. *de la poitrine*. | Benedendeel van 't —, *bréchet*, m. | — van gevogelte, *lunette*, f.
Borstbeenpijn, z. v. *Sternalgie*, f.
Borstbeklemming, z. v. *Oppression* f. *de poitrine*.
Borstbezie, z. v. *Jujube*, f. | Zwarte —, *sébeste*, m.
Borstbezieboom (-boomen), z. m. *Jujubier*, m. | Zwarte —, *sébestier*, m.
Borstdrank, z. m. *Boisson pectorale*, f.
Borstel, z. m. Stijf en rechtopstaand haar eens zwijns. *Soie*, f., *poil* m. *de porc* ou *de sanglier*. | Schuier. *Brosse*, f., *vergettes*, f. pl.
Borstelaar, z. m. *Brosseur*, m.
Borstelachtig, bn. *Sétacé*, *sétiforme*. | (bot.) *Hérissé*.
Borsteldraad, z. m. *Ligneul*, *fil de cordonnier*, *chégros*, m.
Borstelen, zw. w. b. *Brosser*, *vergeter*. | (fam.) Bekijven. *Réprimander*.
Borstelig, bn. *Sétacé*, *séteux*, *sétifère*. | (bot.) *Hérissé*. | — blad, *feuille hérissée*, f.
Borsteling, z. v. *Action* f. *de brosser* ou *de vergeter*. | Bekijving. *Réprimande*, f.
Borstelmaker, z. m. *Brossier*, *vergetier*, m.
Borstelmakerij, z. v. *Brosserie*, f.
Borsteltje, z. o. *Petite brosse*, f.
Borstelverkooper, z. m. *Brossier*, *vergetier*, m.
Borstelwinkel, z. m. *Boutique de brosses*, *de vergettes*, *brosserie*, f.
Borstgezwel, z. o. *Empyème*, m.
Borstharnas, z. o. *Corselet*, *plastron*, m., *cuirasse*, f.
Borstholte, z. v. (anat.) *Thorax*, m.
Borsthoortuig, z. o. *Stéthoscope*, m.
Borsthout, z. o. *Poitrinière*, f.
Borstje, z. o. Kleine borst. *Petite poitrine*, f.
Borstje, z. o. Kleine jongen. *Petit garçon*, m.
Borstjuweel (-weelen), z. o. *Rose* f. *de diamants qu'on porte sur la poitrine*.
Borstkas, z. v. (anat.) *Thorax*, m.
Borstklier, z. v. *Glande pectorale*, *fagoue*, f., *thymus*, m.
Borstklierader, z. v. (anat.) *Veine thymique*, f.
Borstknoop (-knoopen), z. m. (anat.) *Ganglion thorachique*, m.

BORSTKOEKJE, z. o. *Pastille* ou *tablette béchique*, f.
BORSTKRUIS (-KRUISEN), z. o. *Croix pectorale*, f.
BORSTKWAAL, z. v. *Mal* m. *de poitrine*, *maladie pulmonaire*, f.
BORSTLAP, z. m. *Pectoral*, m. ‖ (escr.) *Plastron*, m. ‖ — des hoogepriesters, *rational*, *pectoral*, m.
BORSTLEER, z. o. *Plastron*, m.
BORSTMIDDEL, z. o. (méd.) *Remède pectoral* ou *béchique éclegme*, *looch*, m.
BORSTMIDDEN z. o. (anat.) *Mésothorax*, m.
BORSTMUUR z. m. *Parapet*, m.
BORSTONTSTEKING, z. v. *Inflammation* f. *de poitrine*.
BORSTPIJN, z v. *Mal* m. *de poitrine*.
BORSTPIL, z. v. *Pilule pectorale*, f.
BORSTPLAAT, z v. *Plastron*, m.
BORSTPOEDER, z. o. *Poudre pectorale*, f.
BORSTPRUIM, z. v. (bot.) *Sébeste*, m.
BORSTPRUIMEBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Sébestier*, m.
BORSTRIEM, z. m. (sell.) *Poitrail*, m., *bricole*, f.
BORSTROK, z. m. *Gilet*, m. ‖ — met mouwen, *camisole*, f.
BORSTSCHILD, z. o. (h. n.) *Corselet*, *thorax*, m., *poitrine* f. *des insectes*.
BORSTSIROOP (-SIROPEN), z. v. *Sirop pectoral*, m.
BORSTSPELD, z. v. *Broche*, f., *épingle* f. *de poitrine*.
BORSTSPIER, z. v. *Muscle pectoral*, m.
BORSTSTEM, z. v. *Voix* f. *de poitrine*.
BORSTSTUK (-STUKKEN), z. o. (anat.) *Thorax*, m. ‖ (bouch.) *Poitrine*, f.
BORSTSUIKER, z. v. *Sucre pectoral*, m.
BORSTTEPEL, z. m. *Mamelon*, m., *mamelle pectorale*, f.
BORSTVIN, z. v. *Nageoire pectorale*, f.
BORSTVLIES, z. o. (anat.) *Plèvre*, f.
BORSTVORMIG, bn. *Mammiforme*.
BORSTWAPEN, z. o. *Corselet*, m., *cuirasse*, f.
BORSTWATER, z. o., BORSTWATERZUCHT, z. v. *Hydropisie* f. *de poitrine*, *hydrothorax*, m.
BORSTWEER (-WEREN), z. v. *Zie* BORSTWERING.
BORSTWERING, z. v. (mil.) *Parapet*, m. ‖ — van schanskorven, *épaulement*, m. ‖ — van aardtonnen *tonnelade*, f. ‖ — om een leger, *retranchement*, m.
BORSTZIEK bn. *Poitrinaire*.
BORSTZUIVEREND bn. *Pectoral*, *anacathartique*, *béchique*, *expectorant*.
BORSTZUIVERING, z. v. *Expectoration*, *anacatharse*, f.
BORSTZWEER (-ZWEREN), z. v. (méd.) *Empyème*, m.
BORT, z. o. (méd.) *Épanchement* m. *de bile*.
BORZE, z. v., enz. *Zie* BEURS, z. v., enz.
BOS, z. m. Bundel. *Faisceau*, *paquet*, *trousseau*, m., *botte*, f. ‖ — hout, *fagot*, m. ‖ — uien, *glane* f. *d'ognons*. ‖ — haar, *touffe* f. *de cheveux*. ‖ — stroo, *botte de paille*. ‖ — pluimen, *panache*, f. ‖ — selderij, *botte de céléri*. ‖ — sleutels, *trousseau de clefs*.
BOS, z. v. *Zie* BUS.
BOSBANK, z. v. (mar.) *Plat-bord*, m.
BOSBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Buis*, m.
BOSCH, z. o. *Bois*, m., *forêt*, f. ‖ — van hoogstammige boomen, *bois de haute futaie*. ‖ De bosschen betreffend, *forestier*. ‖ (fig.) — van masten, *forêt de mâts*.
BOSCHACHTIG, bn. Naar een bosch gelijkend. *Qui ressemble à un bois*. ‖ Van veel bosschen voorzien. *Couvert* ou *rempli de bois*, *de forêts*.
BOSCHBEHEER (zond. mv.), z. o. *Administration forestière*, f.
BOSCHBES, z. v. *Zie* BOSCHBEZIE.
BOSCHBEWIND (zond. mv.), z. o. *Administration forestière*, f.
BOSCHBEWAARDER, z. m. *Conservateur* m. *des forêts*.
BOSCHBEWONER, z. m. *Habitant* m. *des bois*, *des forêts*.
BOSCHBEWOONSTER, z. v. *Habitante* f. *des bois*, *des forêts*.
BOSCHBEZIE, z. v. *Airelle*, *myrtille*, *baie sauvage*, f.
BOSCHBRAND, z. m. *Incendie* m. *d'un bois*, *d'une forêt*.
BOSCHDRUIF, z. v. *Raisin sauvage*, m.
BOSCHDUIF, z. v. *Pigeon ramier*, *pigeon sauvage*, m.
BOSCHDUIVEL z. m. (h. n.) *Pithèque*, m.
BOSCHGEIT z. v. *Gazelle*, f.
BOSCHGOD (-GODEN), z. m. *Dieu des bois*, *faune*, *satire*, *sylvain*, m.
BOSCHGODIN, z. v. *Nymphe des bois*, *dryade*, *hamadryade*, f.
BOSCHHAAN. z. m. *Coq* m. *des bois*.
BOSCHHAKKER z. m. *Bûcheron*, m.
BOSCHHEN z v. *Gelinotte* f. *des bois*.
BOSCHHONI[N]G, z. m. *Miel sauvage*, m.
BOSCHJE, BOSCHKEN, z. o. *Petit bois*, *bocage*, *bosquet*, m.
BOSCHKLOPPING, z. v. (chass.) *Battue*, f.
BOSCHKONIJN z. o. *Lapin buissonnier*, m.
BOSCHKOOL (-KOLEN) z. v. *Charbon*, m.
BOSCHKOOLGRUIS (zond. mv.), z. o. *Poussier*, m.
BOSCHLEEUWERIK, z. m. *Turlut*, m., *farlouse*, *alouette* f. *des bois*.
BOSCHLOOF (zond. mv.), z. o. *Feuillage*, m., *feuilles* f. pl. *des bois*.
BOSCHMEESTER, z. m. *Gruyer*, *forestier*, *garde-bois*, m.
BOSCHMENSCH, z. m. (h. n.) *Homme des bois*, *orang-outang*, m. ‖ Afrikaansche —, *chimpanzé*, m.
BOSCHNIMF, z. v. *Zie* BOSCHGODIN.
BOSCHOPZICHTER, z m. *Forestier*, *garde-bois*, m.
BOSCHPLANT, z. v. *Plante sylvatique*, f.
BOSCHRAT, z. v. *Rat* m. *des bois*.
BOSCHRECHT, z. o. *Droit forestier*, m., *gruerie*, f. *ségreyage*, m.
BOSCHRIJK, bn. *Riche en bois*, *boisé*.
BOSCHROOVER, z. m. *Zie* STRUIKROOVER.
BOSCHSCHOUWING, z. v. *Récolement*, m.
BOSCHSLANG z. v. *Couleuvre* f. *de buisson*, *serpent* m *des bois*
BOSCHVELLER, z. m. *Abatteur de bois*, *bûcheron*, m.
BOSCHWACHTER, z. m. *Forestier*, *garde-bois*, m.
BOSCHWET, z. v. *Loi forestière* f.
BOSSCHAGE (-AGES), z. v. *Bocage*, *bosquet*, m.
BOSSEN, zw. w. b. Tot bossen binden. *Botteler*, *lier en bottes*.
BOSSER, z. m. *Botteleur*, m.
BOSSING, z. v. *Bottelage*, m.
BOSTEL, z. m. (brass.) *Résidu* m. *du malt*.
BOT, z. v. Visch. *Plie*, *limande*, f. ‖ De — vergallen, *rendre la plie amère en crevant le fiel*; (fig.) *gâter une affaire*.
BOT, z. v. en m. Knop eens booms. *Bouton*, *bourgeon*, m.
BOT, z. o. Been. *Os*, m.
BOT, z. o. (mar.) Einde. *Bout*, m. ‖ Een touw — vieren, *larguer une manœvre*. ‖ (fig.) Iemand — vieren, *lâcher la bride à qq*.
BOT, z. m. Slag. *Coup*, m. ‖ (fig.) — vangen, *attraper des coups*, *sortir bredouille*. ‖ Op eenen —, *tout à coup*.

Bot, bn. Stomp. *Émoussé.* ‖ Dom. *Lourd, stupide.* ‖ — mensch, *homme stupide*, m. ‖ bw. Lomp. *Lourdement, stupidement, bêtement.* ‖ Plotseling. *Tout à coup, subitement, soudainement.* ‖ — blijven staan, *s'arrêter tout à coup.*
Botaard, z. m. *Zie* Botterik.
Botanie (zond. mv.), z. v. *Botanique*, f.
Botanisch, bn. *Botanique.*
Botaniseeren, zw. w. b. *Herboriser.*
Botanist, z. m. *Botaniste*, m.
Botboer, z. m. *Marchand* m. *de plies.*
Botdraagster, z. v. *Hotteuse*, f.
Botdrager, z. m. *Hotteur*, m.
Boter (zond. mv.), z. v. *Beurre*, m. ‖ Gezouten —, *du beurre salé.* ‖ Versche —, *du beurre frais.* ‖ — karnen, *baratter, battre du beurre.* ‖ (prov.) — bij den visch, *argent comptant*, m. ‖ (prov.) Het is — aan de galg gesmeerd, *c'est peine inutile* ou *perdue, c'est tirer sa poudre aux moineaux.* ‖ (anc. chim.) *Beurre.*
Boterachtig, bn. *Butyreux, butyracé, semblable au beurre.*
Boterachtigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité butyreuse*, f.
Boterbeestje, z. o. *Dragée* f. *au beurre.*
Boterbloem, z. v. (bot.) *Bassinet*, m.
Boterboer, z. m. *Beurrier*, m.
Boterboerin, z. v. *Beurrière*, f.
Boterboom (-boomen), z. m. *Arbre* m. *au beurre.*
Boterbrood (-brooden), z. o. *Petit gâteau* m. *au beurre.*
Boterdeeg (zond. mv.), z. o. *Pâte* f. *au beurre.*
Boterdoos (-doozen), z. v. *Boîte* f. *au beurre.*
Boteren, zw. w. o. (met *hebben*) Boter karnen. *Baratter, faire* ou *battre du beurre.* ‖ Tot boter worden. *Tourner en beurre, se changer en beurre.* ‖ (fig.) Dat wil niet —, *cela ne va pas.* ‖ Met boter bestrijken. *Beurrer.* ‖ Brood —, *beurrer du pain.*
Botergebak, z. o. *Pâtisserie* f. *au beurre.*
Boterham, z. v. *Tartine, beurrée*, f.
Boterhandel (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de beurre.*
Boterhandelaar, z. m. *Marchand de beurre, beurrier*, m.
Boterhuis, z. o. *Beurrerie*, f.
Boterkarn, **Boterkern**, z. v. *Baratte*, f.
Boterkoek, z. m. *Gâteau* m. *au beurre, feuillantine, brioche*, f.
Boterkooper, z. m. *Beurrier*, m.
Boterkoopster, z. v. *Beurrière*, f.
Boterkraamster, z. v. *Zie* Boterkoopster.
Boterkramer, z. m. *Zie* Boterkooper.
Botermand, z. v. *Panier* m. *au beurre.*
Botermarkt, z v. *Marché* m. *au beurre.*
Botermelk, z. v. *Lait battu, lait de beurre, babeurre*, m.
Botermerkt, z. v. *Zie* Botermarkt.
Boterpeer (-peren), z. v. *Beurré*, m., *poire* f. *de beurre.*
Boterpot, z. m. *Pot* m. *à beurre.*
Boterreuk (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de beurre.*
Boterschaal, z. v. *Écuelle* f. *à beurre.*
Boterschotel, z. m. *Beurrier, plat* m. *au beurre.*
Boterspaan, z. o. *Flûte, cuiller* ou *spatule* f. *à prendre du beurre.*
Boterstamper, z. m. *Batte* f. *à beurre.*
Boterstof (zond. mv.), z. v. *Butyrine*, f.
Boterstok, z. m. *Batte* f. *à beurre, ribot*, m.
Botertand, z. m. *Dent incisive*, f.
Boterton, z. v., **Botervat** (-vaten), z. o. *Tonneau* m. *à beurre.*
Boterverkooper, z. m. *Zie* Boterkooper.
Boterverkoopster, z v. *Zie* Boterkoopster.
Botervlootje, z. o. *Tinette* f. *à beurre.*
Botervrouw, z. v. *Beurrière*, f.
Boterwaag, z. v. *Lieu public où l'on pèse le beurre.*
Boterweg[ge], z. v. *Coin* m. ou *pièce* f. *de beurre.*
Boterwijf, z. o. *Zie* Botervrouw.
Boterwinkel, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend du beurre.*
Boterzuur (zond. mv.) z. o. *Acide butyrique*, m.
Botheid (zond. mv.), z. v. Stompheid. *État* m. *de ce qui est émoussé.* ‖ Eggigheid. — der tanden, *agacement* m. *des dents.* ‖ Domheid, lompheid. *Stupidité, ignorance, bêtise, lourderie, balourdise, grossièreté*, f.
Bothiel, z. m. *Pied bot*, m.
Botje, z. o. Vischje. *Petite limande, petite plie*, f.
Botje, z. o. Vier duiten. *Quatre dutes*, f. pl., *huit deniers*, m. pl. ‖ — bij — betalen, *payer chacun son écot.*
Botmuil, m. *en* v. *Zie* Botterik.
Botoor, m. *en* v. *Zie* Botterik.
Botpikker, z. m. (h. n.) *Ébourgeonneur*, m.
Bots (botsen), z. v. *Choc, coup*, m.
Botsen, zw. w. b. *Heurter, choquer, frapper rudement.*
Botsing, z. v. Het botsen. *Heurt, choc, coup*, m. ‖ (fig.) Oneenigheid. *Dissentiment*, m., *dissidence*, f. ‖ Verhindering. *Empêchement, obstacle*, m.
Botte, z. v. *Hotte*, f.
Bottekop, z. m. *Zie* Botterik.
Bottel, z. v. *Bouteille*, f.
Bottelarij, z. v. *Sommellerie*, f. ‖ (mar.) *Dépense, cambuse*, f.
Bottelbier, z. o. *Bière* f. *en bouteilles.*
Bottelen, zw. w. b. *Mettre en bouteilles.* ‖ o. (met *hebben*). *Mousser, écumer.*
Bottelhuis, z. o. *Maison* f. *où l'on vend de la bière en bouteilles.*
Bottelier, z. m. *Sommelier*, m. ‖ — eens kloosters, *cellérier, dépensier*, m. ‖ (mar.) *Cambusier*, m.
Bottelierschap (zond. mv.), z. o. *Sommellerie, fonction* f. *de sommelier.* ‖ — in een klooster, *cellérerie*, f.
Botteliersmaat (-maats), z. m. *Aide-sommelier*, m. ‖ (mar) *Cambusier*, m.
Botteliersteer, z. v. *Sommelière*, f. ‖ — eens kloosters, *sœur dépensière*, f.
Botteloef, z. v. (mar.) *Boute-lof*, m.
Botten, zw. w. o. (met *zijn*). Knoppen krijgen. *Bourgeonner, boutonner.*
Botten, zw. w. o. (met *zijn*). Weerkaatsen. *Rebondir.*
Botterd, z. m. *Zie* Botterik.
Botterik, z. m. *Lourdaud, ignorant, nigaud*, m.
Bottigheid, z. v. *Zie* Botheid.
Botuit, bw. *Rondement, sans détour, sans ménagement*
Botvoet, z. m. *Piet bot*, m.
Botweg, bn. *Zie* Botuit.
Boud, bn. *Téméraire, audacieux, hardi.* ‖ bw. *Témérairement, audacieusement, hardiment.*
Bouffante (-fantes), z. v. *Bouffante*, f.
Bougie (-gies), z. v. *Bougie*, f.
Bouillon (zond. mv.), z. m. *Bouillon*, m.
Bourgonjerwijn, z. m. *Vin* m. *de Bourgogne.*
Bout, z. m. IJzeren staaf. *Boulon*, m., *cheville* f. *de fer.* ‖ Grendel. *Verrou*, m. ‖ Klos van

een kantkussen. *Fuseau*, m. ‖ — vol garen, *fusée*, f. ‖ (bouch.) *Quartier*, m. ‖ — eens kalfs, *cuisse* f. *de veau*. ‖ Schapebout. *Gigot* m. *de mouton*. ‖ — van gevogelte, *cuisse* f. *de volaille*. ‖ Arm. *Bras*, m. ‖ Iemand in de —en vangen, *embrasser qq*. ‖ Slagpen. *Grosse plume de l'aile*, *penne*, f.

Bout, z. m. Eendvogel. *Canard*, m.

Boutje, z. o. *Petit boulon*, m, *petite cheville* f. *de fer*. ‖ Klosje. *Petit fuseau*, m. ‖ Schapeboutje. *Petit gigot*, m. ‖ — van gevogelte, *petite cuisse* f. *de volaille*. ‖ Pennetje. *Petite plume* f. *à écrire*. ‖ Liefje. Mijn —, *mon petit mignon*, *mon petit poulet*, m., *ma mie*, f., *mon cœur*, m.

Boutkogels, z m. mv. *Boulets ramés*, m. pl.

Bouw (zond. mv.), z. m. Gebouw. *Bâtiment*, *édifice*, m. ‖ Het bouwen. *Bâtisse*, *construction*, f. ‖ (agric.) *Labourage*, m., *culture*, *exploitation*, f. ‖ Oogst. *Moisson*, *récolte*, f.

Bouwbeschrijving (zond. mv.), z. v. *Architectonographie*, f.

Bouwen, zw. w. b. *Bâtir*, *construire*. ‖ Een huis —, *bâtir une maison*. ‖ Schepen —, *construire des vaisseaux*. ‖ Een nest —, *construire* ou *faire un nid*. ‖ (fig.) Op eenen zandgrond —, *bâtir sur le sable*. ‖ (fig.) Kasteelen in de lucht —, *bâtir des châteaux en Espagne*. ‖ (agric.) Bebouwen. *Labourer*, *cultiver*. ‖ (fig.) De zee —, *naviguer*. ‖ (fig.) Op iemand —, *compter* ou *faire fond sur qq*. ‖ Zich arm —, *se ruiner en bâtissant*.

Bouwen, z. m. *Robe traînante*, f.

Bouwer, z. m. Die gebouwen maakt. *Constructeur*, *bâtisseur*, m. ‖ Stichter. *Fondateur*, m. ‖ (agric.) *Laboureur*, *cultivateur*, m.

Bouwerij, z. v. Landbouw. *Agriculture*, *culture* f. *des terres*, *labourage*, m. ‖ Hofstede. *Ferme*, *métairie*, f.

Bouwgereedschap, z. o. *Instruments aratoires*, m. pl.

Bouwgrond, z. m. *Terrain* m. *à bâtir*.

Bouwheer (-heeren), z. m. *Fondateur*, m.

Bouwhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de charpente* ou *de construction*.

Bouwing (zond. mv.), z. v. Het bouwen. *Construction*, *bâtisse*, f. ‖ (agric.) *Labourage*, m.

Bouwknecht, z. m. (agric.) *Valet de charrue*, *laboureur*, m.

Bouwkosten, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de bâtisse*.

Bouwkundig, bn. Bedreven in de bouwkunde. *Qui entend l'architecture*. ‖ Van de bouwkunde. *D'architecture*, *architectonique*.

Bouwkundige, z. m. *Architecte*, m.

Bouwkunst (zond. mv.), z. v. *Architecture*, f.

Bouwland, z. o. *Terre labourable* ou *arable*, f.

Bouwman (-lieden), z. m. *Laboureur*, *paysan*, *cultivateur*, m.

Bouwmeester, z. m. *Architecte*, m.

Bouworde, z. v. *Ordre d'architecture*, *ordre*, m.

Bouwplaats (-plaatsen), z. v. *Emplacement*, m.

Bouwschool (-scholen), z. v. *École* f. *d'architecture*.

Bouwsieraad, z. o. *Ornement* m. *d'architecture*.

Bouwsteen (-steenen), z. m. *Pierre* f. *à bâtir*.

Bouwstoffen, z. v. mv. *Matériaux*, m. pl. ‖ (fig.) *Matériaux*.

Bouwtijd (zond. mv.), z. m. *Temps* m. ou *saison* f. *où l'on laboure*, *où l'on sème*.

Bouwtrant, z. m. *Ordonnance*, *structure*, f.

Bouwval, z. m. *Ruines*, f. pl., *ruine*, f.

Bouwvallig, bn. *Qui menace ruine*, *caduc*, *croulant*. ‖ — huis, *maison caduque*, f ‖ — zijn, worden, *être en ruine*, *tomber en ruine*. ‖ (fig.) *Infirme*, *faible*, *débile*, *caduc*.

Bouwvalligheid (zond. mv.), *Caducité*, f. ‖ (fig.) *Infirmité*, *faiblesse*, *caducité*, f.

Bouwveld, z. o. *Champ labourable* ou *arable*, m.

Bouwziek, Bouwzot, bn. *Qui a la manie de bâtir*.

Bouwzucht, z. v. *Manie de bâtir*, *constructivité*, f.

Boven, bw. *En haut*, *dessus*, *sur la surface de*. ‖ Ik woon —, *je demeure en haut*. ‖ Ik ben —, *je suis en haut*. ‖ Dit lag —, *cela se trouvait sur la surface*. ‖ De olie drijft —, *l'huile surnage*. ‖ Van — naar beneden, *du haut en bas*. ‖ Te — gaan, *surpasser*, *surmonter*. ‖ Te — komen, *surmonter*. ‖ Naar — gaan, *monter*. ‖ voorz. *Sur*, *au-dessus de*, *au haut de*. ‖ Dat is — mijne krachten, *cela est au-dessus de mes forces*. ‖ — ons hoofd, *au-dessus de notre tête*. ‖ — het water, *au-dessus de l'eau*. ‖ (fig.) — iemand zijn, *être supérieur à qq.*, *surpasser qq*. ‖ — allen lof verheven, *au-dessus des louanges*.

Bovenaan, bw. *Au haut bout*. ‖ — gaan, *avoir le pas*. ‖ Op de lijst — staan, *se trouver le premier sur la liste*.

Bovenaardsch, bn. Hemelsch. *Céleste*.

Bovenal, bw. *Surtout*, *principalement*.

Bovenarm, z. m. *Partie supérieure* f. *du bras*.

Bovenbalk, z. m. *Poutre* f. *de dessus*.

Bovenband, z. m. (chir.) *Surbande*, f. ‖ (artill.) *Embouchoir* m. *d'un canon*.

Bovenbed, z. o. *Lit* m. *de dessus*.

Bovenbroek, z. v. *Haut-de-chausses*, m.

Bovendeel (-deelen), z. o. *Partie supérieure*, f., *dessus*, m.

Bovendek, z. o. (mar.) *Pont* m. *de dessus*.

Bovendeur, z. v. *Porte* f. *de dessus*.

Bovendien, bw. *Outre cela*, *de plus*, *en outre*, *indépendamment de cela*.

Bovendijk, z. m. *Partie supérieure* f. *d'une digue*, *dessus* m. *d'une digue*.

Bovendorpel, z. m. (constr.) Kalf. *Linteau*, m. ‖ Kroonlijst. *Épistyle*, *architrave*, f.

Bovendrijven, (*dreef boven*, *dreven boven*, *bovengedreven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Surnager*. ‖ (fig.) *Avoir le dessus*, *triompher*, *vaincre*.

Boveneinde, z. o. *Extrémité supérieure*, f., *bout supérieur*, m.

Bovengemeld, bn. *Susdit*, *précité*, *nommé* ou *mentionné ci-dessus*

Bovengenoemd, bn. *Zie* Bovengemeld.

Bovengevel, z. m. *Pignon*, *haut* m. *d'une façade*.

Bovengezegd, bn. *Zie* Bovengemeld.

Bovengoed, z. o. *Habillement* m. *de dessus*.

Bovengrond, z. m (min.) *Surface* f. *d'une mine*.

Bovenhand, z. v. *Dos* m. *de la main*. ‖ (fig.) Voorrang. *Préséance*, f., *pas*, m. ‖ (fig.) De — hebben, *avoir le dessus* ‖ (fig.) De — behouden, *rester maître du champ de bataille*.

Bovenhemd, z. o. *Chemise* f. *de dessus*.

Bovenhemel, z. m *Empyrée*, f.

Bovenhuis, z. o. *Dessus* ou *haut* m. *d'une maison*.

Bovenin, bw. *Dedans par le haut*.

Bovenkaak, z. v. *Mâchoire supérieure*, f.

Bovenkamer, z. v. *Chambre* f. *d'en haut*. ‖ (fig.) Hersenen. *Cerveau*, m., *tête*, f.

Bovenkant, z. m. *Dessus*, *côté supérieur*, m., *partie supérieure*, f.

Bovenkas, z. v. (impr.) *Haut* m. *de casse*.

Bovenkies, z. v. *Grosse dent* f. *de la mâchoire supérieure*.

Bovenkleed (-kederen), z. o. *Habit de dessus, surtout*, m.
Bovenkorst, z. v. *Croûte supérieure* ou *de dessus, entame*, f.
Bovenkous (-kousen), z. v. *Bas* m. *de dessus.*
Bovenlaken, z. o. *Drap* m. *de lit de dessus.*
Bovenlander, z. m. *Habitant* m. *du haut pays.* ‖ Vaartuig. *Bâtiment* m. *de transport.*
Bovenleder, Bovenleer, z. o. *Empeigne* f. *d'un soulier.*
Bovenlijf, z. o. *Le haut du corps, buste*, m.
Bovenlijk, z. o. (mar.) *Ralingue* f. *d'envergure.*
Bovenlinnen, z. o. *Linge* m. *de dessus.*
Bovenlip, z. v. *Lèvre supérieure*, f. ‖ (h. n.) *Labre* m. *des insectes.*
Bovenlucht, z. v. *Région supérieure de l'atmosphère, haute région* f. *de l'air.*
Bovenluik, z. o. *Volet* m. *supérieur* ou *de dessus.*
Bovenmate, bw. *Excessivement, extrêmement, démesurément.*
Bovenmatig, bn. *Excessif, extrême, démesuré, exorbitant.* ‖ bw. *Zie* Bovenmatig[lijk].
Bovenmatig[lijk], bw. *Excessivement, extrêmement, démesurément.*
Bovenmeester, z. m. *Premier maître, chef, directeur*, m.
Bovenmeid, z. v. *Femme* f. *de chambre.*
Bovenmenschelijk, bn. *Surhumain.* ‖ bw. *Au-dessus des facultés humaines.*
Bovenmouw, z. v. *Poignet*, m.
Bovennatuurkunde (zond. mv.), z. v. *Métaphysique*, f.
Bovennatuurkundig, bn. *Métaphysique.* ‖ bw. *Zie* Bovennatuurkundig[lijk].
Bovennatuurkundige, z. m. *Métaphysicien*, m.
Bovennatuurkundig[lijk], bw. *Métaphysiquement.*
Bovennatuurlijk, bn. *Surnaturel.* ‖ bw. *Surnaturellement.*
Bovenop, bw. *Au-dessus, dessus.* ‖ Er weer — komen, *reprendre le dessus.*
Bovenover, bw. *Par-dessus.*
Bovenrand, z. m. *Bord supérieur*, m.
Bovenriem, z. m. *Surfaix*, m.
Bovenrok, z. m. *Jupe* f. *de dessus.* ‖ Manskleed. *Surtout*, m.
Bovenschip (-schepen), z. o. *Œuvres mortes*, f. pl., *partie* f. *de la carène hors de l'eau.*
Bovensnede, z. v. *Tranche* f. *de dessus.*
Bovenstad (-steden), z. v. *Ville haute*, f.
Bovenstaande, bn. *Susdit.*
Bovenstage (-ages), z. v. *Étage supérieur*, m.
Bovenste, bn. *Le plus haut, le plus élevé, supérieur.* ‖ z. o. Het —. *Le dessus, le sommet*, m.
Bovenstem, z. v. (mus.) *Dessus*, m.
Bovenstuk, z. o. *Pièce* f. *de dessus.*
Boventallig, bn. *Surnuméraire.*
Boventand, z. m. *Dent* f. *de dessus.*
Boventoon (-tonen), z. m. *Ton supérieur*, m., *dominante*, f. ‖ (fig.) Den — zingen, *prendre le dessus.*
Bovenuit, bw. *Par le dessus, par le haut, au-dessus de.*
Bovenverdieping, z. v. *Étage supérieur*, m.
Bovenvermeld, bn. *Susdit, sus-nommé, sus-mentionné, sus-énoncé.*
Bovenvlak, z. o. *Dessus*. m., *surface supérieure*, f.
Bovenvleugel, z. m. *Aile supérieure*, f., *élytre*, m.
Bovenwaarts, bw. *En haut.*
Bovenwereld, z. v. (poét.) *Monde*, m., *terre* f. *des vivants.*
Bovenwind, z. m. (mar.) *Le dessus du vent*, m.
Bovenwol, z. v. *Mère-laine*, f.
Bovenzaal, z. v. *Salle* f. *d'en haut.*
Bovenzang, z. m (mus.) *Dessus*, m.
Bovenzanger, z. m. (mus.) *Dessus*, m.
Bovenzijde, z. v. *Zie* Bovenkant.
Braadaal, z. m. *Anguille* f. *pour rôtir.*
Braadappel, z. m. *Pomme* f. *pour rôtir.*
Braadboter (zond. mv.), z. v. *Friture*, f.
Braadharing, z. m. *Hareng* m. *pour griller.*
Braadijzer, z. o. *Hâtier*, m.
Braadoven, z. m. *Four* m. *à rôtir.*
Braadpan, z. v. *Poêle à frire, rôtissoire, casserole, lèchefrite*, f.
Braadrooster, z. m. *Gril* m. *à rôtir.*
Braadschotel, z. m. *Plat* m. *à rôtir.*
Braadspil, z. v. (mar.) *Cabestan*, m.
Braadspit (-speten), z. o. *Broche*, f. ‖ (fam.) Zwaard. *Rapière, brette, épée*, f.
Braadspitdraaier, z. m. *Tournebroche*, m.
Braadster, z. v. *Rôtisseuse*, f.
Braadstuk, z. o. *Viande* f. *propre à être rôtie, rôti, rôt*, m.
Braadtuig, z. o. *Cuisinière*, f.
Braadvarken, z. o. *Cochon* m. *de lait.*
Braadvet (zond. mv.), z. o. *Friture, graisse* f. *de rôti.*
Braadworst, z. v. *Andouille, saucisse*, f.
Braaf, bn. Moedig, dapper. *Brave, courageux, vaillant, intrépide.* ‖ — krijgsman, *brave soldat*, m. ‖ Eerlijk. *Honnête, probe, intègre, loyal.* ‖ bw. Dapper. *Courageusement, vaillamment, intrépidement.* ‖ Eerlijk. *Honnêtement, avec probité.* ‖ Zeer, veel. *Bien, beaucoup.* ‖ — leeren, *étudier avec zèle.* ‖ — drinken, *boire copieusement.*
Braafheid (zond. mv.), z. v. Dapperheid. *Valeur* f., *courage*, m., *intrépidité, bravoure*, f. ‖ Eerlijkheid, rechtschapenheid. *Honnêteté, probité*, f.
Braai, z. v. Kuit. *Mollet, gras* m. *de la jambe.*
Braak, z. v. Breking. *Fracture, rupture, brèche, effraction*, f. ‖ Diefstal met — vergezeld, *vol* m. *avec effraction.* ‖ Breektuig. *Broie, macque*, f., *brisoir*, m.
Braak, bw. *En jachère, en friche.* ‖ — liggen, *être en jachère* ou *en friche.*
Braakdrank, z. m. *Émétique, vomitif*, m.
Braakjaar, z. o. *Année* f. *de jachère.*
Braakland, z. o. *Jachère, friche, terre* f. *en jachère* ou *en friche, guéret*, m.
Braakloop (zond. mv.), z. m. Aziatische —, *choléra*, m.
Braaklust, z. m. *Envie de vomir, nausée*, f..
Braakmaand, z. v. *Juin*, m.
Braakmiddel, z. o. *Émétique, vomitif*, m.
Braaknoot (-noten), z. v. *Noix vomique*, f.
Braaknoteboom (-boomen), z. m. *Vomiquier*, m.
Braakpoeder, z. o. *Poudre émétique*, f.
Braaksel (zond. mv.), z. o. (bas.) *Dégobilis*, m.
Braakster, z. v. — van 't vlas, *celle qui macque* ou *broie.* ‖ Die overgeeft. *Celle qui vomit.*
Braakwater (zond. mv.), z. o. *Doucin*, m., *eau saumache*, f.
Braakwijn, z. m. *Vin émétique*, m.
Braakwijnsteen (zond. mv.), z. m. *Tartre émétique*, m.
Braakwortel, z. m. *Ipécacuanha*, m.
Braam, z. v. *Ronce*, f. ‖ — van een mes, *morfil*, m.
Braambezie, z. v. *Mûre sauvage*, f.
Braamboom (-boomen), z. m. *Ronce*, f.
Braambosch, z. o. *Ronceraie*, f., *hallier, buisson* m. *de mûres sauvages.*

BRAAMBOSCHJE, z. o. *Buissonnet*, m.
BRAAMSTRUIK, z. m. *Ronce*, f., *buisson épineux*, m.
BRABBELAAR, z. m. *Brouillon*, *baragouineur*, *bredouilleur*, *jargonneur*, m.
BRABBELAARSTER, z. v. *Brouillonne*, *baragouineuse*, *bredouilleuse*, *jargonneuse*, f.
BRABBELEN, zw. w. b. *Brouiller*, *jargonner*, *bredouiller*, *baragouiner*. ‖ o. (met *hebben*). *Se brouiller*, *jargonner*, *bredouiller*, *baragouiner*.
BRABBELING, z. v. Warboel. *Brouillamini*, m., *confusion*, f. ‖ Stottering. *Bredouillement*, m.
BRABBELTAAL, z. v. *Baragouin*, *jargon*, *galimatias*, m.
BRADEN, (*braadde* of *bried*, *gebraden*,) st. w. b. *Rôtir*. ‖ Aan het spit —, *cuire à la broche*. ‖ In de pan —, *frire*. ‖ Op den rooster —, *griller*. ‖ Appelen —, *cuire des pommes*. ‖ Op gloeiende kolen —, *brasiller*. ‖ In den oven —, *rôtir au four*. ‖ Bruin —, *rissoler*. ‖ o. (met *hebben*). *Rôtir*, *se rôtir*, *frire*, *griller*, *cuire*.
BRADER, z. m. *Rôtisseur*, m.
BRADERIJ, z. v. Het braden. *Rôtissage*, m. ‖ Plaats, waar men braadt. *Rôtisserie*, f.
BRAK, bn. Zoutachtig. *Salé*, *saumâtre*.
BRAK, z. m. Jachthond *Braque*, m.
BRAK, z. v. Barak. *Baraque*, f.
BRAKEN, zw. w. b. Vlas *of* hennep van de houtdeelen bevrijden. *Macquer*, *broyer*, *rompre*, *briser*. ‖ o. Overgeven. *Vomir*, *rendre*. ‖ (fig.) *Vomir*.
BRAKER, z. m. *Celui qui rompt*; *celui qui vomit*.
BRAKHEID (zond. mv.), z. v. *Salure*, *qualité* f. *de ce qui est salé*.
BRAKING, z. v. — van vlas *of* hennep, *action* f. *de macquer*, *de rompre*, *de broyer*. ‖ Het overgeven. *Vomissement*, m.
BRAKWATER (zond. mv.), z. o. *Eau saumâtre*, f.
BRALLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Hâbler*, *se vanter*, *se glorifier*.
BRAM, z. m. *Zie* BRAMZEIL.
BRAMBOEGLIJN, z. v. *Bouline* f. *du perroquet*.
BRAMIN, z. m. *Brame*, *brahmane*, m.
BRAMSTENG, z. v. (mar.) *Mât de perroquet*, *perroquet*, m.
BRAMTOP, z. m. *Tête* f. *du mât de perroquet*.
BRAMVAL, z. m. *Drisse* f. *de perroquet*.
BRAMZEIL, z. o. *Voile* f. *de perroquet*.
BRAND, z. m. *Embrasement*, *incendie*, *feu*, m. ‖ — stichten, *causer un incendie* ‖ In — staan, *être en feu*, *brûler*. ‖ Den — blusschen, *éteindre le feu*. ‖ In — raken, *prendre feu*, *s'embraser*. ‖ Het huis geraakte in —, *le feu prit à la maison*. ‖ In — steken, *incendier*, *embraser*. ‖ Een huis in — steken, *mettre le feu à une maison*. ‖ Brandstof. *Chauffage*, m. ‖ Brandstok. *Tison*, m. ‖ (fig.) *Chaleur*, f., *feu*, m. ‖ Ontsteking. *Inflammation*, *éruption* f. *de la peau*. ‖ Koorn—. *Ergot*, m., *nielle*, f. ‖ Zwaard. *Glaive*, m, *épée*, f. ‖ Zoo helder als een —, *très-luisant*, *sans souillure*, *très-propre*.
BRANDBAAR, bn. *Combustible*, *inflammable*.
BRANDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Combustibilité*, *inflammabilité*, f.
BRANDBLAAR, z. v. *Brûlure*, f., *encaume*, m.
BRANDBRIEF, z. m. *Lettre* f. *par laquelle on menace d'incendier*. ‖ (fig.) *Lettre* f. *pour demander*, *pour exhorter d'une manière pressante*.
BRANDBROK, z. m. *en* v. *Morceau fort épicé*, *brûlot*, m.
BRANDCIRKELS, z. m. mv. (artill.) *Cercles* m. pl. *à feu*.
BRANDEEMER, z. m. *Zie* BRANDEMMER.
BRANDEL, z. m. *Chenet*, m.
BRANDEMMER, z. m. *Seau* m. *à incendie*.
BRANDEN, zw. w. b. *Brûler*, *mettre en feu*. ‖ Zijne handen —, *se brûler les mains*; (fig.) *faire un marché désavantageux*. ‖ Kalk —, *cuire de la chaux*. ‖ Distilleeren. *Distiller*. ‖ (chir.) *Cautériser*. ‖ Vaatwerk —, *marquer les futailles d'un fer rouge*. ‖ Koffie —, *rôtir du café*. ‖ o. (met *hebben*). *Brûler*, *être en feu*, *prendre feu*. ‖ Van verlangen — om, *mourir d'envie*, *brûler du désir de*. ‖ (fig.) Van toorn —, *être transporté de colère*. ‖ De peper brandt op de tong, *le poivre pique la langue*. ‖ De oogen — mij, *les yeux me cuisent*. ‖ Brandende koorts, *fièvre brûlante*, f. ‖ Brandende dorst, *soif brûlante* ou *ardente*, f. ‖ Brandend zand, *sable brûlant*, m. ‖ De zee brandt, *la mer falaise*.
BRANDER, z. m. *Celui qui brûle*. ‖ (distill.) *Distillateur*. m. ‖ Brandschip. *Brûlot*, m. ‖ Rookende kool. *Fumeron*, m.
BRANDERIJ, z. v. *Distillerie*, f.
BRANDERKAPITEIN, z. m. *Brûlottier*, m.
BRANDEWIJN, z. m. *Eau-de-vie*, f., *brandevin*, m.
BRANDEWIJNBRANDER, z. m. *Distillateur* m. *d'eau-de-vie*.
BRANDEWIJNDRAF, z. m. *Marc* m. *d'eau-de-vie*.
BRANDEWIJNDRINKER, z. m. *Buveur* m. *d'eau-de-vie*.
BRANDEWIJNFLESCH, z. v. *Bouteille* f. *à eau-de-vie*.
BRANDEWIJNGEEST, z. m. *Alcohol*, *alcool*, m.
BRANDEWIJNGLAASJE, z. o. *Petit verre* m. *à eau-de-vie*.
BRANDEWIJNGLAS (-GLAZEN), z. o. *Verre* m. *à eau-de-vie*.
BRANDEWIJNHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *d'eau-de-vie*.
BRANDEWIJNKOOPER, z. m. *Marchand* m. *d'eau-de-vie*.
BRANDEWIJNKROEG, z. v. *Cabaret* m. *où l'on vend de l'eau-de-vie*.
BRANDEWIJNSPOELING (zond. mv.), z. v. *Résidu* m. *provenant de la distillation de l'eau-de-vie*.
BRANDEWIJNSTOKER, z. m. *Distillateur* m. *d'eau-de-vie*.
BRANDEWIJNSTOKERIJ, z. v. *Distillerie*, *branderie*, f.
BRANDEWIJNSTOOKSTER, z. v. *Brandevinière*, f.
BRANDEWIJNVAT (-VATEN), z. o. *Tonneau* ou *baril* m. *à eau-de-vie*.
BRANDEWIJNVERKOOPER, z. m. *Marchand d'eau-de-vie*, *brandevinier*, m.
BRANDEWIJNVERKOOPSTER, z. v. *Marchande d'eau-de-vie*, *brandevinière*, f.
BRANDEWIJNZUIPER, z. m. *Grand buveur* m. *d'eau-de-vie*.
BRANDGANGETJE, z. o. (archit.) *Tour* m. *de chat*.
BRANDGIER, z m. (h. n.) *Busard* m. *de marais*.
BRANDGLAS (-GLAZEN), z. o. *Verre ardent*, m.
BRANDHAAK, z. m. *Croc* m. *à feu*.
BRANDHELDER, bn. *Très-luisant*, *très-propre*.
BRANDHOUT, z. o. *Bois à brûler*, m. ‖ Brandstok. *Bûche*, f., *tison*, m.
BRANDHOUTJE, z. o. *Bûchette* f.
BRANDHOUTRECHT, z. o. *Droit de chauffage*, *affouage*, m.
BRANDIG, bn. *Brûlant*, *ardent*, *échauffé*. ‖ — rieken, *sentir l'échauffé*, *le brûlé* ou *le roussi*. ‖ — hout, *bois échauffé*, m. ‖ —e oliën, *huiles empyreumatiques*, f. pl. ‖ — koren, *seigle niellé*, ou *rouillé*. ‖ (méd.) *Sujet à une éruption de la peau* ou *à l'inflammation*.

Brandigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est brûlant* ou *échauffé*, *de ce qui sent le brûlé*. ‖ Ontsteking. *Inflammation*, f.

Brandijzer, z. o. Haardijzer. *Chenet*, m. ‖ — voor 't spit, *hâtier*, m. ‖ (chir.) *Bouton* m. *de feu*.

Brandijzertje, z. o. Haardijzertje. *Petit chenet*, m.

Branding, z. v. Het branden. *Action de brûler*, *combustion*, f. ‖ (mar.) *Brisants*, m. pl., *ressac*, m.

Brandkas, z. v. *Caisse* f. *d'assurance contre les incendies*.

Brandkegel, z. m. (chir.) *Moxa*, m.

Brandklok, z. v. *Tocsin*, m., *cloche* f. *d'alarme*. ‖ De — luiden, *sonner le tocsin*.

Brandkogel z. m. *Boulet rouge*, m.

Brandkoorts (-koortsen), z. v. (méd.) *Fièvre ardente* f.

Brandkoraal, z. v. *Grain* m. *d'ambre*.

Brandkoren (zond. mv.), z. o. *Blé niellé*, *carrié* ou *rouillé*, m.

Brandkraal z. v. *Zie* Brandkoraal.

Brandkracht (zond. mv.), z. v. *Causticité*, f.

Brandkruid (zond. mv.) z. o. (bot.) *Grenouillette*, f.

Brandladder, z. v. *Échelle* f. *à incendie* ou *à feu*.

Brandleer (-leeren), z. v. *Zie* Brandladder.

Brandlijn, z. v. (math.) *Caustique*, f. ‖ (opt.) *Catacaustique*, f.

Brandlucht z. v. *Odeur* f. *de roussi*, *de brûlé*.

Brandmeester z. m. *Chef* m. *des pompiers*.

Brandmerk z. o. *Marque*, *flétrissure*, f.

Brandmerken zw. w. b. *Fleurdeliser*, *stigmatiser*, *marquer d'un fer chaud*. ‖ (fig.) *Flétrir*.

Brandmiddel, z. o. Bijtmiddel. *Caustique*, m. ‖ Middel tegen brandwonden. *Remède* m. *contre la brûlure*.

Brandnetel, z. v. *Ortie*, f. ‖ Bonte —, *ortie-grièche*, f.

Brandnieuw, bn. *Tout-à-fait neuf*.

Brandoffer, z. o. *Holocauste*, m.

Brandofferaltaar, z. o. *Autel* m. *des holocaustes*.

Brandofferande, z. v. *Zie* Brandoffer.

Brandoog (-oogen), z. o. *Anthracôse*, f.

Brandoven, z. m. *Fournaise*, f., *fourneau*, *four*, m.

Brandpaal, z. m. *Poteau* m. *auquel on attachait un condamné pour le brûler vif*.

Brandpijl, z. m. *Falarique*, *flèche* f. *à feu*, *dard enflammé*, m.

Brandpijp, z. v. (artill.) *Fusée* f. *de bombe* ou *de grenade*.

Brandpleister, z. v. *Emplâtre* m. *pour la brûlure*.

Brandplekken, z. v. mv. *Taches* f. pl. *aux jambes maquereaux*, m. pl.

Brandpunt z. o. (opt.) *Foyer*, m. ‖ (géom.) *Foyer*. ‖ (fig.) *Foyer*.

Brandreuk (zond. mv.), z. m. *Roussi*, *brûlé*, m., *odeur* f. *de roussi de brûlé*.

Brandroof (-roven), z. v. (chir.) *Escare*, f.

Brandschade (zond. mv.), z. v. *Dommage* m. *causé par un incendie*.

Brandschatten, zw. w. b. *Mettre à contribution sous peine de feu et de pillage*.

Brandschatting, z. v. *Contribution* f. *imposée par l'ennemi sous peine de feu et de pillage*.

Brandschilder, z. m. *Émailleur*, m.

Brandschilderen, zw. w. b. *Émailler*.

Brandschildering, z. v. *Émaillure*, *peinture* f. *en émail*, *émail*, m.

Brandschilderskunst (zond. mv.), z. v. *Art* m. *de l'émailleur*, *émaillure*, f.

Brandschilderslamp, z. v. *Lampe* f. *d'émailleur*.

Brandschilderspijp, z. v. *Chalumeau* m. *d'émailleur*.

Brandschilderstang, z. v. *Relève-moustache*, m., *pince* f. *d'émailleur*.

Brandschilderwerk, z. o. *Ouvrage émaillé*, m., *émaillure*, f., *émail* m.

Brandschip (-schepen), z. o. *Brûlot*, m.

Brandschoon, bn. *Luisant*, *très-propre*.

Brandslang, z. v. Brandspuit. *Pompe* f. *à boyaux*, *à incendie*. ‖ (artill.) *Serpenteau*, m.

Brandsmaak (zond. mv.), z. m. *Brûlé*, *goût* m. *de brûlé*.

Brandsnede, z. v. (géom.) *Parabole*, f.

Brandsnedig, bn. (géom.) *Parabolique*.

Brandspiegel, z. m. *Miroir ardent*, m. ‖ — met twee lenzen, *miroir lentisque*, m.

Brandspuit, z. v. *Pompe* f. *à feu*, *à incendie*.

Brandspuitgast, z. m. *Pompier*, m.

Brandspuitslang, z. v. *Zie* Brandslang.

Brandstapel, z. m. *Bûcher*, m. ‖ Tot den — veroordeelen, *condamner au bûcher* ou *au supplice du feu*.

Brandsteen (-steenen), z. m. *Pierre infernale* ou *caustique* f.

Brandster z. v. *Celle qui brûle*.

Brandstichten, z. o. *Action* f. *d'incendier*.

Brandstichter, z. m. *Incendiaire*, m. ‖ (fig.) *Boute-feu*, m.

Brandstichting, z. v. *Action* f. *d'incendier*, *incendie*, m.

Brandstichtster, z. v. *Incendiaire*, f.

Brandstof, z. v. *Matière combustible* ou *inflammable*, f., *combustible*, m.

Brandstok, z. m. *Tison*, *brandon*, m. ‖ (mar.) *Dard* m. *à feu*.

Brandteeken z. o. (chir.) Brandlitteeken. *Encaume* m., *marque* ou *cicatrice* f. *d'une brûlure*. ‖ Teeken eens brands. *Indice* m. *d'incendie*.

Brandverf, z. v. *Émail*, m.

Brandverven, zw. w. b. *Zie* Brandschilderen.

Brandverver, z. m. *Zie* Brandschilder.

Brandvlek z. v. *Tache de brûlure brûlure* f. —ken aan de beenen *maquereaux* m. pl.

Brandvogel z. m. *Hirondelle* f. *de mer* ‖ (fig.) Vreugdestoorder. *Trouble-fête*, m.

Brandwaarborg z. m., Brandwaarborging, z. v *Assurance* f. *contre l'incendie*.

Brandwaarborgmaatschappij, z. v. *Société* f. *d'assurance contre les incendies*.

Brandwacht z. v. *Garde* f. *de nuit*. ‖ (mil.) *Garde du feu*.

Brandwerptuig, z. o. *Pyrobole*, m.

Brandwond[e], z. v. *Brûlure*, *plaie* f. *causée pa le feu*.

Brandzalf, z. v. *Onguent* m. *pour la brûlure*.

Brandzool (-zolen), z. v. *Trépointe*, f.

Brandzwabber, z. m. (mar.) *Faubert* m. *d'incendie*.

***Branke**, z. v. *Branche*, f.

Bras, z. m. (mar.) *Bras*, m., *hource*, f. ‖ Groote —sen, *grands bras*. ‖ Looze —, *faux bras*. ‖ (fig.) *Amas d'objets de rebut*, *fatras*, m. ‖ (fam.) Heel de —, *toute la boutique*. ‖ Ik heb *of* geef er den — van, *je ne m'en soucie pas*, *je m'en moque*.

Bras, z. m. Slempmaal. *Ripaille*, *bombance*, f.

Brasblok, z. m. *en* o. (mar.) *Poulie* f. *de bras*.

Brasdag, z. m. *Jour gras*, *jour* m. *destiné à la réjouissance*, *à la bonne chère*. ‖ Vastenavond. *Carnaval*, m.

Braseeren, zw. w. b. *Braser*.

Brasem, z. m. (h. n.) *Brême*, f., *spare*, m.

Braskettel, z. m. *Chaudière* f. *dans laquelle on prépare la nourriture des vaches.*
Brasmaal, z. o. *Orgie*, *bombance*, *ripaille*, *bonne chère*, f.
Braspartij, z. v. *Zie* **Brasserij**.
Braspenning, z. m. *Pièce* f. *de cinq liards.*
Brasschenkel, z. m. (mar.) *Pendeur* m. *de bras.*
Brassen, zw. w. o. (met *hebben*). Slempen. *Faire bonne chère*, *faire ripaille* ou *bombance*, *banqueter.* ‖ Brouwen. *Brasser.*
Brassen, zw. w. b. Bij middel der brassen richten. *Brasser*, *brasseyer.* ‖ Vol —, *brasser à porter.* ‖ Bakzeil —, *brasser à coiffer.*
Brasser, z. m. *Celui qui fait bonne chère*, *goinfre*, m.
Brasserij, z. v. Het brassen. *Action* f. *de faire bonne chère.* ‖ Braspartij. *Bonne chère*, *bombance*, *ripaille*, *orgie*, f.
Brastijd, z. m. *Carnaval*, m.
Brats, bn. *Qui a trop d'ardeur.*
Brauw[e], z. v. *Cil*, m.
Braveeren, zw. bw. *Braver*, *défier.*
Bravo! tusschenw. *Bravo!*
Braziliehout (zond. mv.), z. o. *Bois de Brésil*, *brésil*, m. ‖ Met — verven, *brésiller.*
Breed, bn. *Large.* ‖ —e weg, *large chemin*, m. ‖ —e schouders, *des épaules larges*, f. pl. ‖ — laken, *du drap large.* ‖ Eene el —, *qui a une aune de large.* ‖ —e bijl, *hache* f. *à large tranchant.* ‖ (fig.) Ergens met de —e bijl doorhakken, *ne pas économiser.* ‖ (prov.) Dat is zoo — als het lang is, *cela revient au même.* ‖ Iets — opgeven, *exagérer qc.* ‖ (prov.) Die het — heeft, laat het — hangen, *celui qui a beaucoup*, *peut dépenser beaucoup.* ‖ Omstandig. *Circonstancié.* ‖ Wijd. *Ample.* ‖ Lang. *Long*, *étendu.* ‖ Groot. *Grand.* ‖ De —e raad, *le grand conseil.* ‖ —er worden, *s'élargir*, *devenir plus large.* ‖ —er maken, *élargir.* ‖ In het —e, *largement*, *amplement*, *tout au long.* ‖ bw. *Largement*, *amplement.* ‖ Wijd en —, *partout*, *en tous lieux.* ‖ Hij heeft het niet —, *il n'est pas trop à son aise.* ‖ Veel. *Beaucoup.*
Breedachtig, bn. *Un peu large.*
Breedbaard, z. m. *Fanfaron*, *gascon*, m.
Breedbijl, z. v. *Cognée*, *épaule* f. *de mouton.*
Breedbladerig, **Breedbladig**, bn. *Qui a des feuilles larges*, *platyphylle*, *latifolié.*
Breedboeg, z. m. *Vaisseau* m. *à large proue* ou *fort large au devant.*
Breedborstig, bn. *Qui a la poitrine large.* ‖ (man.) *Qui a beaucoup de poitrail.*
Breed[elijk], bw. *Largement*, *amplement.* ‖ Veel. *Beaucoup.*
Breedheid (zond. mv.), z. v. *Largeur*, f.
Breedsnavelig, bn. (h. n.) *Latirostre.*
Breedspraak, z. v. *Exagération*, *hyperbole*, f.
Breedsprakig, bn. *Prolixe*, *diffus.* ‖ bw. *Prolixement*, *au long*, *de point en point.*
Breedsprakigheid (zond. mv.), z. v. *Prolixité*, *diffusion*, *verbosité*, f. ‖ Overdrijving, *Exagération*, f.
Breedstaartig, bn. (h. n.) *Laticaude.*
Breedte, z. v. *Largeur*, f. ‖ — eens strooms, *largeur d'un fleuve.* ‖ Dit lijnwaad heeft maar eenen meter —, *cette toile n'a qu' un mètre de large.* ‖ — der schouders, *carrure*, f. ‖ Baan. *Lé*, m., *laize*, f. ‖ (prov.) Het moet uit de lengte of uit de — komen, *il faut que cela s'arrange d'une manière ou d'autre.* ‖ (géogr.) *Latitude*, f. ‖ Ruimte. *Espace*, m. ‖ (mar.) *Cueille*, *ferze*, f.
Breedvoerig, bn. *Circonstancié*, *ample*, *étendu.* ‖ — verhaal, *récit circonstancié*, m. ‖ Te —, *prolixe*, *diffus.* ‖ bw. *Au long*, *longuement*, *amplement*, *en détail.* ‖ Te —, *avec prolixité*, *avec diffusion.*
Breedvoerigheid (zond. mv.), z. v. *Ampleur*, *étendue*, f. ‖ Te groote —, *prolixité*, *diffusion*, f.
Breedvoerig[lijk], bw. *Au long*, *longuement*, *amplement*, *en détail.*
Breedvoetig, bn. *Qui a les pieds larges*, *latipède.*
Breefok, z. v. (mar.) *Voile* f. *de fortune.*
Breegang, z. m. (mar.) *Bordage* m. *de sabord.*
Breekal, z. m. *en* v. *Brise-tout*, m.
Breekbaar, bn. *Fragile*, *cassant*, *brisable.* ‖ (phys.) —are stralen, *rayons réfrangibles*, m. pl.
Breekbaarheid (zond. mv.), z. v. *Fragilité*, f. ‖ (phys.) *Réfrangibilité* f. *des rayons.*
Breekbeen, z. m. *Zie* **Brekebeen**.
Breekbeitel, z. m. *Ciseau qui sert à briser* ou *à rompre*, *pied* m. *de chèvre.*
Breekhamer, z. m. *Têtu*, *grelet*, *marteau* m. *pour démolir.*
Breekijzer, z. o. *Fer qui sert à rompre* ou *à briser*, *levier*, m.
Breeknoot (-noten), z. v. (mus.) *Syncope*, f.
Breekspel (-spellen), z. m. *Rabat-joie*, *trouble-fête*, m.
Breekster, z. v. *Casseuse*, f.
Breektuig (zond. mv.), z. o. *Outils* m. pl. *qui servent à briser*, *à rompre* ou *à casser.*
Breeuwen, zw. w. b. *Calfater*, *radouber.* ‖ (fam.) Hij zal het wel —, *il saura bien y remédier*, *il l'arrangera bien.*
Breeuwer, z. m. *Calfat*, *calfateur*, m.
Breeuwersbakje, z. o. (mar.) *Escarbit*, m., *escarbitte*, f., *vase* m. *de calfateur.*
Breeuwersjongen, **Breeuwersknecht** (-knechts), z. m. *Calfatin*, m.
Breeuwhaak, z. m. *Bec-de-corbin*, m.
Breeuwhamer, z. m. *Calfat*, *maillet* m. *de calfateur* ou *de calfat.*
Breeuwijzer, z. o. *Étanchoir*, m.
Breeuwing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de calfater*, *calfat*, *radoub*, m.
Breeuwstoel, z. m. *Selle* f. *de calfat.*
Brei, z. m. (provin.) Breiwerk. *Tricot*, m.
Brei, z. v. Stoep. *Trottoir*, m.
Breidel, z. m. Gebit. *Mors*, *frein*, m. ‖ (fig.) *Frein*, *obstacle*, m., *bride*, f.
Breidelen, zw. w. b. *Mettre le frein* ou *le mors*, *brider.* ‖ (fig.) Beteugelen. *Réprimer*, *dompter*, *tenir en bride.* ‖ Zijne hartstochten —, *dompter ses passions.* ‖ Zijn ongeduld —, *maîtriser son impatience.*
Breideling, z. v. *Action* f. *de brider.* ‖ (fig.) *Action de réprimer*, *répression*, f.
Breidelloos, bn. *Effréné*, *sans frein.*
Breidelloosheid (zond. mv.), z. m. *Licence effrénée*, f., *débordement*, *dévergondage*, m.
Breidelmaker, z. m. *Bridier*, m.
Breiden, zw. w. b. *Zie* **Breien**.
Breien, zw. w. b. *Tricoter.* ‖ Kousen —, *tricoter des bas.*
Breier, z. m. *Tricoteur*, m.
Breigaren (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *à tricoter.*
Breigeld (zond. mv.), z. o. *Tricotage*, *argent* m. *payé pour des ouvrages tricotés.*
Breigoed (zond. mv.), z. o. *Tricot*, m.
Breihout, **Breihoutje**, z. o. *Affiquet*, *porte-aiguille*, m.
Breiing, z. v. *Tricotage*, *tricot*, m.

Breikatoen (zond. mv.), z. o. *Coton* m. *à tricoter.*
Breikind (-kinders, -kinderen), z. o. *Enfant* m. *et* f. *qui apprend à tricoter*, m.
Breiklos, z. m. *Bobine* f. *sur laquelle on met le fil à tricoter.*
Breikoker, z. m. *Étui* m. *pour mettre les aiguilles à tricoter.*
Breikous (-kousen), z. v. *Bas* m. *qu'on tricote.*
Breiles, z. v. *Leçon* f. *de tricot.*
Breiloon, z. o. *Zie* Breigeld.
Breimandje, z. o. *Corbeille* f. *à tricoter.*
Breimeisje, z. o. *Tricoteuse*, f.
Brein (zond. mv.), z. o. *Cerveau*, m., *cervelle*, f. ‖ (fig.) Verstand. *Esprit*, m. ‖ Kennis. *Savoir*, m.
Breinaad, z. m. *Couture tricotée*, f.
Breinaald, z. v. *Aiguille* f. *à tricoter.*
Breinloos, bn. *Sans cerveau, sans cervelle.* ‖ Onbezonnen. *Étourdi, écervelé.* ‖ Dom. *Sans esprit, stupide.*
Breinvlies, z. o. (anat.) *Méninge, dure-mère*, f,
Breinontsteking, z. v. *Inflammation* f. *du cerveau.*
Breinvliesdrukker, z. m. *Décussoire*, m.
Breipatroon (-patronen), z. o. *Modèle* m. *de tricot.*
Breipriem, z. m. *Zie* Breinaald.
Breischool (-scholen), z. v. *École* f. *où l'on enseigne à tricoter.*
Breister, z. v. *Tricoteuse*, f.
Breiwerk, z. o. Het breien. *Tricotage, tricot*, m. ‖ Breigoed. *Tricot*, m.
Breiwol (zond. mv.), z. v. *Laine* f. *à tricoter.*
Breizak, z. m. *Sac* m. ou *bourse* f. *à tricoter.*
Brekebeen (-beenen), z. m. *Bousilleur, gâte-pâte*, m.
Breken, (*brak, braken, gebroken*), st. w. b. *Rompre, casser, briser, mettre en pièces.* ‖ Zijn been —, *se casser la jambe.* ‖ Een glas —, *casser un verre.* ‖ Den hals —, *se casser le cou.* ‖ (fig.) Veel woorden den hals —, *dire beaucoup de paroles inutiles.* ‖ Het ijs —, *rompre la glace;* (fig.) *entamer une affaire difficile.* ‖ (fig.) Zijn hoofd met iets —, *se rompre la tête à qc.* ‖ (fig.) Iemand met iets het hoofd —, *rompre la tête* ou *les oreilles à qq. de qc.* ‖ (fig.) Iemands hoofd —, *vaincre l'obstination de qq.* ‖ (fig.) Dat breekt mij het hart, *cela me perce le cœur.* ‖ De vriendschap —, *rompre l'amitié.* ‖ Zijn woord —, *manquer à sa parole, fausser sa parole.* ‖ Losmaken. *Défaire.* ‖ (De vriendschap) met iemand —, *rompre avec qq.* ‖ Te niet doen. *Rompre, casser, annuler.* ‖ (prov.) Nood breekt wet, *la nécessité n'a point de loi.* ‖ (phys.) *Rompre, réfracter.* ‖ De lichtstralen —, *réfracter les rayons de lumière.* ‖ o. (met *zijn*). *Se rompre, casser, se briser, tomber en pièces.* ‖ Zich den hals —, *se casser le cou.* ‖ Het ijs breekt, *la glace se rompt.* ‖ Het glas zal —, *le verre se cassera.* ‖ Het hart breekt mij, *le cœur me fend.* ‖ In een huis —, *entrer de force dans une maison.* ‖ Uit de gevangenis —, *s'échapper de la prison.* ‖ Doordringen. *Percer.* ‖ De zon breekt door de wolken, *le soleil perce les nuages.* ‖ (arith.) Gebroken getal, *fraction*, f., *nombre fractionnaire*, m. ‖ Gebroken stem, *voix cassée*, f. ‖ Gebroken Neerlandsch spreken, *écorcher le néerlandais.*
Breker, z. m. *Briseur, casseur*, m.
Brekespel (-spellen), z. m. *en* v. *Zie* Breekspel.
Breking (zond. mv.), z. v. Het breken. *Action* f. *de rompre, de briser* ou *de casser.* ‖ — der baren, *brisement, bris* m. *des flots.* ‖ — van een been, *fracture* f. *d'une jambe.* ‖ (phys.) — der lichtstralen, *réfraction* f. *des rayons de lumière.*
Brem (zond. mv.), z. m. (bot.) *Genêt*, m. ‖ Ververs —. *Genestrolle*, f. ‖ Spaansche —, *sparte*, m., *auffe*, f.
Brem, z. v. Ziltig vocht. *Saumure*, f.
Brembosch, z. o. *Genetière*. f.
Bremraap, z. v. (bot.) *Orobanche*, f.
Brems, z. v. (h. n.) *Taon*, m.
Bremtouw, z. o. *Sparton*, m.
Brene, z. v. *Saumure*, f,
Brengen, (*bracht, gebracht*,) onr. w. b. Herwaarts dragen. *Porter, apporter.* ‖ Breng mij eene pen, *apportez-moi une plume.* ‖ Breng dezen brief naar de post, *portez cette lettre à la poste.* ‖ Ter wereld —, *mettre au monde.* ‖ Ten huwelijk —, *apporter en mariage.* ‖ Aan den dag —, *divulguer, découvrir.* ‖ Tot stand —, *exécuter, effectuer.* ‖ In aanzien —, *accréditer.* ‖ Tot stof —, *réduire en poudre.* ‖ Iemand om iets —, *faire perdre qc. à qq.* ‖ Om het leven —, *tuer.* ‖ Zijne waren aan den man —, *vendre sa marchandise.* ‖ Iemand iets uit het hoofd —, *dissuader qq. de qc.* ‖ Hij zal het verre —, *il ira loin.* ‖ Op het papier —, *coucher sur le papier* ou *par écrit.* ‖ Iets te voorschijn —, *montrer* ou *faire voir qc* ‖ Te weeg —, *causer, effectuer.* ‖ Ten einde —, *finir, terminer.* ‖ Zijne klacht voor den rechter —, *porter ses plaintes en justice.* ‖ In rekening —, *porter en compte.* ‖ In zekerheid —, *mettre en sûreté.* ‖ Op de baan —, *proposer, mettre sur le tapis.* ‖ Herwaarts leiden. *Mener, amener, conduire.* ‖ Breng mij mijn paard, *amenez-moi mon cheval.* ‖ Eenen dief in de gevangenis —, *conduire un voleur en prison.* ‖ Iemand ten val —, *conduire qq. à sa perte.* ‖ Onder het juk —, *réduire qq. sous le joug.* ‖ Iemand tot armoede —, *réduire qq. à la pauvreté.* ‖ Op den troon —, *élever sur le trône.*
Brenger, z. m. *Porteur*, m.
Brenging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'apporter* ou *d'amener.*
Brengster, z. v. *Porteuse*, f.
Bres, z. v. *Brèche*, f. ‖ — schieten, *battre en brèche.* ‖ (fig.) Voor iemand in de — springen, *prendre la défense* ou *le parti de qq., embrasser la cause de qq.*
Bretel (-tellen, -tels), z. v. *Bretelle*, f.
Breuk, z. v. *Rupture, fracture*, f. ‖ De — van een been, *la fracture d'un os.* ‖ Darmbreuk. *Hernie*, f. ‖ Vredebreuk. *Rupture de la paix.* ‖ Boet. *Amende*, f. ‖ (arith.) *Fraction*, f. ‖ (blas.) *Brisure*, f.
Breukband, z. m. *Bandage herniaire*, m.
Breukbandmaker, z. m. *Bandagiste*, m.
Breukheeler, z. m. *Zie* Breukmeester.
Breukhoutje, z. o. *Éclisse, clisse*, f.
Breukkruid (zond. mv.), z. o. *Herniole*, f.
Breukmeester, z. m. *Chirurgien herniaire*, m.
Breuksnijder, z. m. *Zie* Breukmeester.
Breuksnijding, z. v. *Célotomie*, f.
Breukspalk, z. v. *Éclisse, clisse*, f.
Breukzak, z. m. *Sac herniaire*, m.
Breve, z. v. *Bref*, m., *lettre pastorale* f. *du Pape.*
Brevet, z. o. *Brevet*, m.
Brevier, z. m. *Bréviaire*, m. ‖ (impr.) *Petit texte*, m.
Bridsen, zw. w. b. *Zie* Britsen.

BRIEF, z. m. *Lettre, missive, épître*, f. ‖ Eenen — schrijven, *écrire une lettre.* ‖ Opene —ven, *lettres patentes.* ‖ Met iemand —ven wisselen, *entretenir une correspondance avec qq.* ‖ Rondgaande —, *circulaire*, f. ‖ — in verzen, *épître* f. *en vers.* ‖ (admin.) *Dépêche*, f. ‖ — spelden, *papier* m. *d'épingles.*

BRIEFJE, BRIEFKEN, z. o. *Billet*, m.

BRIEFWISSELAAR, z. m. *Correspondant*, m.

BRIEFWISSELING, z. v. *Correspondance*, f.

BRIES, z. v. (mar.) *Frais*, m.

BRIESCHEN, zw. w. b. *Hennir, rugir.* ‖ Het paard briescht, *le cheval hennit.* ‖ De leeuw briescht, *le lion rugit.*

BRIESCHING (zond. mv.), z. v. — van een paard, *hennissement*, m. ‖ — van eenen leeuw, *rugissement*, m.

BRIEVENBESTELLER, z. m. *Zie* BRIEVENDRAGER.

BRIEVENBESTELSTER, z. v. *Zie* BRIEVENDRAAGSTER.

BRIEVENBODE, z. m. *Porteur de lettres, facteur*, m.

BRIEVENBOEK, z. o. *Recueil* m. *de lettres.*

BRIEVENBUS, z. v. *Boîte* f. *aux lettres.*

BRIEVENDRAAGSTER, z. v. *Porteuse* f. *de lettres.*

BRIEVENDRAGER, z. m. *Porteur de lettres, facteur*, m.

BRIEVENGELD (zond. mv.), *zie* BRIEVENLOON.

BRIEVENKAST, z. v. *Boîte* f. *aux lettres.*

BRIEVENLOON, z. o. *Port* m. *de lettres.*

BRIEVENMAAL, z. v. *Malle* f. *aux lettres.*

BRIEVENOUWEL, z. m., BRIEVENOUWELTJE, z. o. *Pain* m. *à cacheter.*

BRIEVENPAPIER, z. o. *Papier* m. *à lettres.*

BRIEVENPERS (-PERSEN), z. v. *Presse* f. *à copier.*

BRIEVENPOST, z. m. Bode. *Porteur de lettres, facteur*, m.

BRIEVENPOST, z. v. Posterij. *Poste*, f.

BRIEVENSCHRIJVER, z. m. *Auteur de lettres, épistolaire*, m.

BRIEVENSTIJL, z. m. *Style épistolaire*, m.

BRIEVENTASCH, z. v. *Portefeuille*, m.

BRIEVENTASCHJE, z. o. *Petit portefeuille, carnet*, m.

BRIEVENZAK, z. m. *Portefeuille*, m.

BRIEZEL, z. v. *Miette*, f.

BRIEZELEN, zw. w. b. *Zie* BRIJZELEN.

BRIGADE (-ES, -EN), z. v. (mil.) *Brigade*, f. ‖ (mar.) *Brigade.*

BRIGADIER, z. m. (mil.) *Brigadier*, m. ‖ (mar.) *Brigadier.*

BRIGANTIJN, z. v. (mar.) *Brigantin*, m., *brigantine*, f.

BRIGANTIJNZEIL, z. o. (mar.) *Brigantine*, f.

BRIGITTIJN, z. m. Kloosterling. *Brigittin*, m.

BRIGITTIJNE, z. v. Non. *Brigittine*, f.

BRIGITTIJNER, z. m. *Zie* BRIGITTIJN.

BRIGNOOL (-GNOLEN), z. v. (bot.) *Brignole*, f.

BRIJ, z. v. *Bouillie*, f. ‖ (pharm.) *Pulpe*, f.

BRIJACHTIG, bn. *Qui ressemble à de la bouillie.* ‖ (pharm.) *Pultacé.*

BRIJAPPEL, z. m. (bot.) *Sapote, sapotille*, f.

BRIJAPPELBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Sapotier, sapotillier*, m.

BRIJBEK, z. m. *en* v. Die brijt. *Bredouilleur*, m.; *bredouilleuse*, f.

BRIJEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Parler gras, grasseyer, bredouiller.*

BRIJER, z. m. Die brijt. *Bredouilleur, grasseyeur*, m.

BRIJGEZWEL, z. o. (chir.) *Athérome*, m.

BRIJLEPEL, z. m. *Cuiller* f. *à bouillie.*

BRIJPOT, z. m. *Pot* m. *à bouillie.*

BRIJPUIST, z. v. (chir.) *Athérome*, m.

BRIJSCHOTEL, z. m. *Plat* m. *à bouillie.*

BRIJSTER, z. v. *Bredouilleuse, grasseyeuse*, f.

BRIJZEL (zond. mv.), z. v. *Miette*, f.

BRIJZELEN, zw. w. b. *Briser.*

BRIJZELING, z. v. *Action* f. *de briser.* ‖ Brijzel. *Miette*, f.

BRIK, z. v. (mar.) *Brick*, m.

BRIKSTEEN (-STEENEN), z. m. *Brique*, f.

BRIL, z. m. *Lunettes*, f. pl. ‖ Eenen — dragen, *porter des lunettes.* ‖ — met oorbladen, *lunettes à branches, bésicles*, f. pl. ‖ (prov.) Twee joden weten wat een — kost, *nous savons ce qu' en vaut l'aune.* ‖ — eens gemaks, *lunette, ouverture ronde* f. *des latrines.* ‖ (bot.) *Zeste* m. *d'une noix.*

BRILLEDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *à lunettes.*

BRILLEGLAS (-GLAZEN), z. o. *Verre* m. *de lunettes.*

BRILLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se servir de lunettes, porter des lunettes.* ‖ (fig.) Kwellen. *Tourmenter, taquiner.* ‖ Dwarsboomen. *Contrecarrer, tromper l'attente de qq.*

BRILLENHUISJE, z. o. *Étui* m. *à lunettes.*

BRILLENKAS, z. v. *Zie* BRILLENHUISJE.

BRILLENKOKER, z. m. *Zie* BRILLENHUISJE.

BRILLENKOOPER, z. m. *Zie* BRILLENKRAMER.

BRILLENKRAMER, z. m. *Lunettier, marchand* m. *de lunettes.*

BRILLENMAKER, z. m. *Lunettier, opticien, fabricant* m. *de lunettes.*

BRILLENMAN, z. m. *Zie* BRILLENKRAMER.

BRILLENSLIJPER, z. m. *Zie* BRILLENMAKER.

BRILLENVERKOOPER, z. m. *Zie* BRILLENKRAMER.

BRILNEUS, z. m. *Nez* m. *à lunettes.*

BRINK, z. m. Rand. *Bord*, m. ‖ Marktveld. *Marché*, m., *place*, f. ‖ Erf. *Enclos*, m.

BRIONIE, z. v. *Bryone*, f.

BRITS, z. v. (mil.) *Lit* m. *de camp.*

BRITSEN, zw. w. b. *Battre sur le derrière.*

BROCHEEREN, zw. w. b. *Brocher.*

BROCHURE, BROCHUUR, z. v. *Brochure*, f.

BRODDELAAR, z. m. *Bousilleur, gâte-pâte, gâcheur, massacreur, mauvais ouvrier*, m.

BRODDELAARSTER, z. v. *Bousilleuse, mauvaise ouvrière, gâcheuse*, f.

BRODDELARIJ, z. v. *Bousillage, ouvrage mal fait*, m.

BRODDELEN, zw. w. b. *Bousiller, massacrer, travailler mal.*

BRODDELWERK, z. o. *Zie* BRODDELARIJ.

BRODDEN, zw. w. b. *Zie* BRODDELEN.

BRODDER, z. m. *Zie* BRODDELAAR.

BRODSTER, z. v. *Zie* BRODDELAARSTER.

BROED (zond. mv.), z. o. — van vogelen, *couvée*, f. ‖ — van visschen, *fretin*, m. ‖ — van bijen, *couvain*, m. ‖ (fig.) *Engeance, race*, f.

BROEDEI (-EIEREN), z. o. *Œuf couvi*, m.

BROEDEN, zw. w. b. *Zie* BROEIEN.

BROEDER, z. m. *Frère*, m. ‖ Volle —, *frère germain.* ‖ Halve —, *demi-frère.* ‖ — van vaderszijde, *frère consanguin.* ‖ — van moederszijde, *frère utérin.* ‖ Dit huis is onder —s twintig duizend frank waard, *cette maison vaut vingt mille francs entre frères.* ‖ Kloosterbroeder. *Frère*, m. ‖ (fig.) Lastige —, *mauvais coucheur*, m. ‖ (pât.) *Grand gâteau*, m.

BROEDERBLOED (zond. mv.), z. o. *Sang* m. *de frère.*

BROEDERGEMEENTE, z. v. *Communauté* f. *des frères moraves.*

BROEDERHAAT (zond. mv.), z. m. *Haine* f. *entre frères.*

Broederhuis, z. o. *Couvent*, m.
Broederken, z. o. *Zie* Broedertje.
Broederliefde (zond. mv.), z. v. *Amour fraternel*, m.
Broederlijk, bn. *Fraternel*. ‖ —e liefde, *amour fraternel*, m. ‖ bw. *Fraternellement*, *en frères*. ‖ — leven, *vivre en frères*.
Broederlijkheid (zond. mv.), z. v. *Fraternité*, f.
Broederloos, bn. *Qui n'a pas de frère*.
Broedermin, z. v. *Amour fraternel*, m.
Broedermoord, z. m. *Fratricide*, m.
Broedermoorder, z. m. *Fratricide*, m.
Broederplicht, z. m. *Devoir* m. *qu'impose la fraternité*.
Broederschap, z. v. Broederlijke vereeniging. *Confrérie*, *communauté*, *congrégation*, f. ‖ o. Broederlijkheid. *Fraternité*, f.
Broedersdochter, z. v. *Nièce*, f.
Broederskind (–kinders, –kinderen), z. o. *Neveu*, m.; *nièce*, f.
Broedersvrouw, z. v. *Belle-sœur*, f.
Broederszoon (–zonen), z. m. *Neveu*, m.
Broedertje, z. o. Broertje. *Petit frère*, m. ‖ (pât.) *Beignet*, m.
Broedertjeskraam, z. v. *Boutique* f. *où l'on cuit et vend des beignets*.
Broedertjespan, z. v. *Poêle* f. *à cuire des beignets*.
Broedertjesvrouw, z. v. *Femme* f. *qui cuit des beignets*.
Broedertwist, z. m. *Querelle* f. *entre frères*.
Broedsch, bn. *Qui a envie de couver*.
Broedschheid (zond. mv.), z. v. *Envie* f. *de couver*.
Broeibak, z. m. *Couche* ou *caisse chaude*, f.
Broeibed, z. o. *Couche chaude*, f.
Broeieend, z. v. *Cane couveuse*, f.
Broeiei (–eieren), z. o. *Œuf couvi*, m.
Broeien, zw. w. b. *Couver*, *faire éclore en couvant*. ‖ (fig.) Iets kwaads berokkenen. *Machiner*, *tramer*, *fomenter*. ‖ (fig.) In heet water zetten. *Échauder*, *tremper dans de l'eau chaude*. ‖ Een varken —, *échauder un cochon*. ‖ De wasch —, *couler la lessive*. ‖ Te roten leggen. *Rouir*. ‖ o. (met *hebben*). *Couver*. ‖ Heet worden. *S'échauffer*, *devenir chaud*.
Broeierij, z. v. *Place* f. *où couvent les oiseaux*, *nichoir*, m., *cabane*, f
Broeigans, z. v. *Oie* f. *qui couve*.
Broeigestel, z. o. *Couvoir*, m.
Broeihen, **Broeihin**, z. v. *Poule couveuse*, *couveuse*, f.
Broeiing (zond. mv.), z. v. *Action de couver*, *incubation*, f. ‖ (fig.) *Action* f. *de machiner*, *de tramer*. ‖ Het zetten in heet water. *Action d'échauder*.
Broeikast, z. v. *Serre chaude*, f.
Broeiketel, z. m. *Échaudoir*, m.
Broeikooi, z. v. *Zie* Broeierij.
Broeikuip, z. v. Voor 't linnen. *Cuvier à tremper le linge*, *échaudoir*, m. ‖ (brass.) *Cuve-matière*, f.
Broeinest, z. o. *Nid* m. *où un oiseau couve*, m. ‖ (fig.) *Foyer*, m.
Broeioven, z. m. *Couvoir*, *four* m. *d'incubation*.
Broeisch, bn. *Zie* Broedsch.
Broeischheid, z. v. *Zie* Broedschheid.
Broeisel (zond. mv.), z. o. *Couvée*, f. ‖ (fig.) *Engeance*, *race*, f.
Broeitijd (zond. mv.), z. m. *Couvaison*, f.
Broeivat (–vaten), z. o. *Échaudoir*, m.
Broek, z. v. Kleedingstuk. *Culotte*, f., *pantalon*, m. ‖ Korte —, *culotte*. ‖ Lange —, *pantalon*. ‖ (pop.) Die vrouw draagt de —, *cette femme porte la culotte*. ‖ (bouch.) *Partie inférieure*, f., *ventre* m. *d'une bête à cornes*. ‖ — eens kanons, *culasse*, f. ‖ — eens paardetuigs, *reculement*, m., *plate-longe*, f. ‖ (mar.) *Selle* f. *de calfat*.
Broek, z. o. Moerassig land. *Marais*, *marécage*, m.
Broekachtig, bn. *Marécageux*.
Broekband, z. m. *Zie* Broeksband.
Broeken, zw. w. b. In zijne broek steken. *Empocher*. ‖ o. (met *hebben*). *Porter culotte*.
Broekengoed (zond. mv.), z. v. *Étoffe* f. *pour pantalon*.
Broekenstof, z. v. *Zie* Broekstof.
Broeking, z. v. *Action* f. *d'empocher*. ‖ (artill.) *Drague*, *brague*, f. ‖ (mar.) *Brague*, f., *cordage* m. *pour arrêter le recul du canon*. ‖ — om de masten, *braie* f. *de mâts*.
Broekland, z. o. *Terre marécageuse*, f., *marécage*, m.
Broekmaakster, z. v. *Culottière*, f.
Broekmaker, z. m. *Culottier*, m.
Broekman, z. m. *Culottin*, m.
Broeksband, z. m. *Ceinture* f. *de culotte*. ‖ Bretel. *Bretelles*, f. pl.
Broeksgalg, z. v. *Bretelles*, f. pl.
Broeksgesp, z. v. *Boucle* f. *de culotte*.
Broekspijp, z. v. *Canon* m. *de culotte*.
Broeksslip, z. v. *Brayette*, f.
Broekszak, z. m. *Gousset*, m., *poche* f. *d'une culotte*, *d'un pantalon*.
Broer, z. m. *Zie* Broeder.
Broertje, z. o. *Petit* ou *jeune frère*, m.
Brok, z. m. *en* v. *Morceau*, *fragment*, m. ‖ — eener rots, *fragment de rocher*. ‖ — brood, *morceau de pain*. ‖ Deel. *Partie*, f. ‖ De overgeschoten —ken van eenen maaltijd, *les restes* m. pl. *d'un repas*. ‖ Bij stukken en —ken, *petit à petit*, *peu à peu*. ‖ Uit stukken en —ken samengesteld, *composé de pièces et de morceaux*.
Brokje, z. o. *Petit morceau*, m.
Brokkelen, zw. w. b. *Mettre en petits morceaux*, *casser par petits morceaux*, *rompre*. ‖ o. (met *hebben*). *Tomber en petits morceaux*, *s'émier*. ‖ Het brood brokkelt, *le pain s'émie*.
Brokkelig, bn. *Cassant*, *friable*, *fragile*.
Brokkeligheid (zond. mv.), z. v. *Friabilité*, *fragilité*, f.
Brokkeling, z. v. *Action* f. *d'émier*. ‖ Het gebrokkelde. *Miette*, f.
Brokken, zw. w. b. *Zie* Brokkelen.
Broksgewijze, bw. *Par fragments*.
Broksken, z. o. *Zie* Brokje.
Braksteen (–steenen), z. m. *Bréchite*, m.
Brokswijze, bw. *Zie* Broksgewijze.
Bromium, (zond. mv.), z. o. (chim.) *Brome*, m.
Bromkever, z. m. (h. n.) *Porte-croix*, m.
Bromklok, z v. *Bourdon*, m., *grosse cloche*, f.
Brommelbezie, z. v. *Mûre sauvage*, f.
Brommen, zw. w. o. (met *hebben*) *Bourdonner*, *résonner*, *retentir*. ‖ Morren. *Gronder*. *grommeler*. ‖ De hond bromt, *le chien gronde*. ‖ Pochen. *Se vanter*, *hâbler*, *se glorifier*.
Brommer, z. m. Die mort. *Grognon*, *grondeur*, m. ‖ Brompijp. *Bourdon* m. *d'orgue*.
Brommig, bn. *Grondeur*, *grognon*, *bourru*.
Brommigheid (zond. mv.), z. v. *Humeur grondeuse*, f.
Bromming (zond. mv.), z. v. *Bourdonnement*, m. ‖ Gemor. *Murmure*, *grondement*, m.
Brompijp, z. v. *Bourdon* m. *d'orgue*.
Brompot, z. m. *en* v. *Grognon*, *grondeur*, m.; *grondeuse*, f.

BROMVLIEG, z. v. (h. n.) *Bourdon*, m.
BROMWERK, z. o. Orgelspel. *Bombarde*, f.
BRON, z. v. *Source, fontaine*, f. || (fig.) Oorsprong. *Origine, source*, f., *principe*, m. || Hulpbron. *Ressource*, f.
BRONADER, z. v. *Veine* f. *d'eau*. || (fig.) *Origine, source*, f., *principe*, m.
BRONGOD (-GODEN), z. m. *Divinité* f. *qui présidait à une fontaine.*
BRONGODIN, z. v. *Zie* BRONNIMF.
BRONGRAVER, z. m. *Celui qui creuse des puits, puisatier, fontainier*, m.
BRONHUIS, z. o. *Établissement* m. *où se trouve une source d'eau minérale.*
BRONMEESTER, z. m. *Fontainier*, m.
BRONNIMF, z. v. *Naïade*, f.
BRONONTDEKKER, z. m. *Sourcier*, m.
BRONS (BRONZEN), z. o. *Bronze*, m.
BRONSKLEUR, z. v. *Couleur bronzée*, f.
BRONSKLEURIG, bn. *Bronzé*.
BRONSNAGEL, z. m. *Clou bronzé*, m.
BRONSSTUK, z. o. *Bronze, morceau* m. *de sculpture en bronze.*
BRONST (zond. mv.), z. v. *Rut*, m., *chaleur*, f., *amour*, m.
BRONSTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être en rut, en chaleur.*
BRONSTIG, bn. *Qui est en rut, en chaleur.*
BRONSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Rut*, m., *chaleur*, f.
BRONSTTIJD (zond. mv.), z. m. *Rut, temps* m. *du rut.*
BRONSVERVIG, bn. *Bronzé*.
BRONWATER, z. o. *Eau de source, eau vive* ou *minérale*, f.
BRONZEEREN, zw. w. b. *Bronzer, peindre en couleur de bronze, donner la couleur de bronze.*
BRONZEN, zw. w. b. *Zie* BRONZEEREN.
BRONZEN, bn. *De bronze.*
BROOD (BROODEN), z. o. *Pain*, m. || — bakken, *cuire du pain.* || Versch *of* nieuwbakken —, *du pain frais.* || Oudbakken —, *du pain rassis.* || Wit —, *pain blanc.* || Bruin —, *pain bis.* || Huisbakken —, *pain de ménage.* || (prov.) Men sluit geen — voor vrienden, *tout est commun entre amis.* || Iemand op water en — zetten, *mettre qq. au pain et à l'eau.* || (fig.) Iemand iets op zijn — geven, *reprocher qc. à qq.* || Voedsel. *Nourriture*, f., *pain*, m. || Dagelijksch —, *pain quotidien.* || Zijn — bedelen, *mendier son pain.*
BROODACHTIG, bn. *Qui ressemble à du pain.*
BROODBAK, z. m. (mar.) *Corbillon*, m.
BROODBAKKER, z. m. *Boulanger*, m.
BROODBAKKERIJ, z. v. *Boulangerie*, f.
BROODBEN, z. v. *Manne, benne* f. ou *panier* m. *à mettre du pain.*
BROODBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre à pain, jaquier*, m.
BROODBORD, z. o. *Assiette* f. *à pain.*
BROODDEEG (zond. mv.), z. o. *Pâte à pain, pâte* f.
BROODDIEF, z. m. *Voleur* m. *de pain.* || Knoeier. *Gâte-pâte, bousilleur*, m.
BROODDRONKEN, bn. *Pétulant, insolent, sans frein, sans retenue.* || bw. *Pétulamment, insolemment.*
BROODDRONKENHEID (zond. mv.), z. v. *Pétulance, insolence*, f.
BROODELOOS, bn. *Sans pain.* || (fig.) —ze kunst, *art ingrat* ou *peu lucratif*, m.
BROODETER, z. m. *Mangeur* m. *de pain.*
BROODJE, z. o. *Petit pain*, m. || (prov.) Zoete —s bakken, *filer doux.*

BROODKAMER, z. v. *Paneterie*, f. || (mar.) *Pail lo*, m.
BROODKAST, z. v. *Caisse* f. *au pain, garde-manger*, m, *huche*, f.
BROODKIST, z. v. *Zie* BROODKAST.
BROODKORF, z. m. *Corbeille* f. ou *panier* m. *à mettre du pain.* || (fam.) Iemand den — hooger hangen, *rogner l'écuelle à qq.*
BROODKORFJE, BROODKORFKEN, z. o. *Banneton*, m.
BROODKORST, z. v. *Croûte* f. *de pain.*
BROODKORSTJE, z. o. *Croustille*, f., *croûton*, m.
BROODKRUIM, z. v. *Mie* f. *de pain.*
BROODKRUIMEL, z. v. *Miette* f. *de pain.* || Met —s bestrooien, *paner.*
BROODMAKER, z. m. *Zie* BROODBAKKER.
BROODMAND, z. v. *Zie* BROODKORF.
BROODMEESTER, z. m. *Panetier*, m.
BROODMES, z. o. *Couteau* m. *à couper du pain.*
BROODNIJD (zond. mv.), z. m. *Jalousie* f. *de métier.*
BROODNOODIG, bn. *Absolument nécessaire.*
BROODPAP, z. v. *Panade*, f.
BROODPLEISTER, z. v. *Cataplasme* m. *de pain.*
BROODPRIJS, z. m. *Prix* m. *du pain.*
BROODSCHRIJVER, z. m. *Écrivailleur, écrivassier, écrivain famélique, fesse-cahier, folliculaire*, m.
BROODSGEBREK (zond. mv.), z. o. *Manque* m. *de pain.* || (fig.) *Misère, disette*, f.
BROODSMAAK (zond. mv.), z. m. *Goût* m. *de pain.*
BROODSOEP, z. o. *Soupe au pain, panade*, f.
BROODSPINDE, z. v. *Zie* BROODKAST.
BROODSTEEN (-STEENEN), z. m. *Artolithe*, m.
BROODSUIKER, z. v. *Sucre* m. *en pain.*
BROODUITDEELER, z. m. *Distributeur* m. *de pain.*
BROODUITDEELING, z. v. *Distribution* f. *de pain.*
BROODVERKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de pain.*
BROODVERKOOPSTER, z. v. *Marchande* f. *de pain.*
BROODVERSTEENING, z. v. *Artolithe*, m.
BROODVRUCHT, z. v. *Igname*, m.
BROODWAGEN, z. m. *Charrette* f. *de boulanger.* || (mil.) *Caisson* m. *de vivres.*
BROODWATER (zond. mv.), z. o. *Eau panée*, f.
BROODWINKEL, z. m. *Boutique de boulanger, boutique* f. *où l'on vend du pain.*
BROODWINNER, z. m. *Celui qui entretient une famille par son travail.* || (mar.) *Bonnette*, f.
BROODWINNING, z. v. *Gagne-pain, métier*, m., *profession*, f.
BROODWORDING (zond. mv.), z. v. *Panification*, f.
BROODWORTEL, z. m. (bot.) *Manioc*, m.
BROODZAK, z. m. *Panetière*, f., *bissac*, m. || (pop.) Lichaam. *Corps*, m.
BROODZETTING, z. v. *Taxe* f. *du pain.*
BROOS (BROZEN), z. v. *Cothurne*, m.
BROOS (BROZE), bn. Breekbaar. *Cassant, fragile, frêle.* || Wrijfbaar. *Friable.* || (fig.) Vergankelijk. *Périssable, fragile, inconstant, caduc.*
BROOSHEID (zond. mv.), z. v. Breekbaarheid. *Fragilité*, f. || Wrijfbaarheid. *Friabilité*, f. || (fig.) Vergankelijkheid. *Fragilité, inconstance, caducité*, f.
BROS, bn. *Zie* BROOS, bn.
BROSHEID, z. v. *Zie* BROOSHEID.
BROUWEN, (*brouwde, gebrouwen*,) st. w. b. Mengelen. *Mélanger.* || Bier —, *brasser, faire de la bière.* || (fig.) Berokkenen. *Tramer, machiner, ourdir, comploter.*
BROUWEN, zw. w. b. Met de stem —, *grasseyer, parler gras.*
BROUWER, z. m. *Brasseur*, m. || (fig.) Die kwaad brouwt. *Machinateur*, m.
BROUWER, z. m. Lisper. *Celui qui grasseye.*

Brouwerij, z. v. *Brasserie*, f.
Brouwersbedrijf (zond. mv.), z. o. *Métier* m. *de brasseur*.
Brouwersgild, z. o. *Corps* m. *des brasseurs*.
Brouwerskuip, z. v. *Bac*, *grand baquet* m. *de brasseur*, *cuve* f. *de brasseur*.
Brouwerspaard, z. o. *Cheval* m. *de brasseur*.
Brouwersschop, z. v. *Fourquet*, m., *pelle* f. *de brasseur*.
Brouwerswagen, z. m. *Haquet*, m.
Brouwhuis, z. o. *Brasserie*, f.
Brouwing, z. v. Mengeling. *Mélange*, m. ‖ Het bierbrouwen. *Action* f. *de brasser*. ‖ (fig.) Heimelijke aanslag. *Machination*, f. ‖ Lisping. *Grasseyement*, m.
Brouwketel, z. m., **Brouwkuip**, z. v. *Brassin*, m., *chaudière de brasseur*, *cuve* f. *de brasseur*.
Brouwkunst (zond. mv.), z. v. *Art* m. *du brasseur*.
Brouwsel, z. o. *Brassin*, m.
Brouwster, z. v. *Brasseuse*, f.
Brouwte, z. v. *Zie* Brouwsel.
Brug, z. v. *Pont*, m. ‖ Vliegende —, *pont volant*. ‖ Over eene — gaan, *passer un pont*. ‖ Galg eener drukpers. *Tablette*, f. ‖ — eener viool, *chevalet*, m. ‖ (trictrac.) *Enfilade*, f.
Brugboog (–bogen), z. m. *Arche* f. *d'un pont*.
Bruggegeld, z. o. *Pontonage*, *péage*, m.
Bruggejuk, z. o. *Palée*, f.
Bruggeleuning, z. v. *Balustrade* f. *d'un pont*.
Bruggeman, z. m. *Pontonnier*, m.
Bruggenhoofd, z. o. *Tête* f. *d'un pont*.
Bruggeschans (–schansen), z. v. *Barbacane*, f.
Bruggetje, z. o. *Petit pont*, m.
Bruggewelf, z. o. *Arche*, f.
Brugje, z. o. *Zie* Bruggetje.
Brugpaal, **Brugpijler**, z. m. *Pilotis*, m. *de pont*.
Brugschraag, z. v. *Chevalet* m. *de pont volant*.
Brugsken, z. o. *Zie* Bruggetje.
Brui, z. m. (fam.) Slag. *Coup*. ‖ Stoot. *Coup* m. *de poing*. ‖ Ik geef er den — van, *je m'en moque*, *je ne m'en mêle plus*, *je m'en bats l'œil*.
Bruid, z. v. *Fiancée*, *future*, *prétendue*, *nouvelle mariée*, f. ‖ (prov.) De — is in de schuit, *la bécasse est liée*. ‖ Kaartspel. *Mariage*, m.
Bruidegom, z. m. *Fiancé*, *futur*, *prétendu*, *nouveau marié*, m.
Bruidegomsgoed, z. o. *Bien* m. *apporté en mariage par le fiancé*.
Bruidegomskleed (–kleederen), z. o. *Habit* m. *de noce du fiancé*.
Bruidje, z. o. *Petite fiancée*, f.
Bruidleider, z. m. *Celui qui conduit la fiancée à l'hôtel de ville*, *à l'église*.
Bruidleidster, z. v. *Celle qui conduit la fiancée à l'hôtel de ville*, *à l'église*.
Bruidsbed, z. o. *Lit nuptial*, m., *couche nuptiale*, f.
Bruidschat, z. m. *Dot*, f., *douaire*, m.
Bruidsdagen, m. mv. *Jours* m. pl. *entre les fiançailles et le mariage*.
Bruidsgaaf, z. v. *Dot*, f., *douaire*, m.
Bruidsgift, z. v. *Zie* Bruidsgaaf.
Bruidsgeschenk, z. o. *Cadeau* ou *présent* m. *de noce*, *corbeille* f. *de mariage*.
Bruidsgoed (zond. mv), z. o. *Trousseau*, m.
Bruidsjuffer, z. v. *Fille* f. *d'honneur*.
Bruidskamer, z. v. *Chambre nuptiale*, f.
Bruidskleed (–kleederen), z. o. *Robe nuptiale*, f.
Bruidskoets (–koetsen), z. v. *Carrosse nuptial*, m.
Bruidsnacht (zond. mv.), z. m. *Première nuit* f. *des noces*.
Bruidspaar, z. o. *Jeune couple*, m.
Bruidspenningen, m. mv. *Deniers dotaux*, m. pl., *dot*, f., *épingles*, f. pl.
Bruidssuiker, z. v. *Sucreries* f. pl. *dont la fiancée fait présent à ces parents et à ccs amies*. ‖ —s, *pralines*, f.
Bruidstranen, m. mv. *Larmes* f. pl. *de la fiancée*.
Bruidstuk, z. o. *Présent* m. *de noce*.
Bruien, zw. b. w. (bas) *Frapper*, *battre*. ‖ Gooien. *Jeter*. ‖ Plagen. *Tourmenter*. ‖ Wat bruit het hem? *Que lui importe?* ‖ o. (met *zijn*). Vallen. *Tomber*. ‖ Hij bruide in de Schelde, *il tomba à l'Escaut*. ‖ Heengaan. *S'en aller*. ‖ Brui heen, *haut le pied! va-t-en!*
Bruier, z. m. Die slaat. *Celui qui frappe*. ‖ Plager. *Celui qui tourmente*. ‖ Werper. *Celui qui jette*.
Bruierij, z. v. (fig.) *Brouillerie*, *difficulté*, f.
Bruikbaar, bn. *Qui peut servir*, *praticable*, *exploitable*, *utile*. ‖ —bare weg, *chemin praticable*.
Bruikbaarheid (zond. mv.), z. v. *Aptitude*, *utilité*, f.
Bruiken, zw. w. b. *Zie* Gebruiken.
Bruiker, z. m. Pachter. *Fermier*, *métayer*, m. ‖ Pachthoeve. *Ferme*, *métairie*, f.
Bruikleen (–leenen), z. o. *Commodat*, m.
Bruikleener, z. m. *Commodataire*, m.
Bruikleening, z. v. *Commodat*, m.
Bruikleenster, z. v. *Commodataire*, f.
Bruiloft, z. v. *Noce*, f., *noces*, f. pl. ‖ Wij zijn op de — geweest, *nous avons été à la noce*. ‖ — houden, *faire la noce*.
Bruiloften, zw. w. o. (met *hebben*) Bruiloft houden. *Faire la noce*, *célébrer les noces*.
Bruiloftsbed, z. o. *Zie* Bruidsbed.
Bruiloftsdag (–dagen), z. m. *Jour* m. *de noces*.
Bruiloftsdeun, z. m. *Chanson* f. *de noces*.
Bruiloftsdicht, z. o. *Épithalame*, m.
Bruiloftsdisch (zond. mv.), z. m. *Table* f. *de noces*.
Bruiloftsfakkel, z. v. (poët.) *Flambeau* m. *de l'hymen*.
Bruiloftsfeest, z. o. *Noces*, f. pl., *festin* m. *de noces*.
Bruiloftsgast, z. m. *Convié* m. *aux noces*.
Bruiloftskleed (–kleederen), z. o. *Habit* m. *de noces*. ‖ — eener vrouw, *robe nuptiale*, f.
Bruiloftslied (–liederen), z. o. *Chant nuptial*, m.
Bruiloftsmaal (zond. mv.), z o. *Repas* ou *festin* m. *de noces*.
Bruiloftsvolk (zond. mv.), z. o. *Conviés* m. pl. *aux noces*, *noce*, f.
Bruiloftszaal, z. v. *Salle* f. *des noces*.
Bruiloftszang, z. m. *Zie* Bruiloftslied.
Bruin, bn. *Brun*, *de couleur brune*. ‖ — kleed, *habit brun*, m. ‖ — worden, *brunir*, *devenir brun*. ‖ — verven, *brunir*. ‖ — gezicht, *visage basané*, m. ‖ — meisje, *brunette*, f. ‖ —e oogen, *yeux bruns* ou *noirs*, m. pl. ‖ — brood, *pain bis*, m. ‖ — bier, *de la bière brune*. ‖ — paard, *cheval bai*, m. ‖ bw. *En brun*. ‖ Vleesch — braden, *rissoler de la viande*.
Bruin (zond. mv.), z. o. *Brun*, m., *couleur brune*, f.
Bruinachtig, bn. *Brunâtre*, *brunet*.
Bruinachtigheid (zond. mv.), z. v. *Couleur brunâtre*, f.
Bruinbaardig, bn. *Brunibarbe*.
Bruine, m. *en* v. *Brun*, m.; *brune*, *brunette*, f.

Bruineerbeen (-**beenen**), z. o. *Brunissoir*, *polissoir*, m.
Bruineerder, z. m. *Brunisseur*, *polisseur*, m.
Bruineeren, zw. w. b. *Brunir*, *polir*, *fourbir*. || Staal —, *brunir de l'acier*. || Naalden —, *lisser des aiguilles*.
Bruineering, z. v. *Brunissage*, *fourbissage*, m.
Bruineerijzer, z. o. *Brunissoir*, *polissoir*, m.
Bruineerkunst (zond. mv.), z. v. *Brunissure*, f.
Bruineersel (zond. mv.), z. o. *Brunissure*, f. *brunissage*, *bruni*, m.
Bruineerstaal, z. o. *Zie* **Bruineerijzer**.
Bruineersteen (-**steenen**), z. m. *Pierre* f. *à brunir*, *polissoir*, *brunissoir*, m.
Bruineerster, z. v. *Brunisseuse*, *polisseuse*, f.
Bruineertand, z. m. *Polissoir*, *brunissoir*, m., *agate*, *dent* f. *de loup*.
Bruineerwerk (zond. mv.), z. o. *Brunissage*, *polissage*, m.
Bruinen, zw. w. b. *Brunir*, *rendre brun*, *embrunir*, *rembrunir*. || Het vel —, *hâler la peau*. || Vleesch —, *rissoler de la viande*. || o. (met *hebben*). *Brunir*, *se brunir*, *devenir brun*.
Bruinet[**te**], z. v. *Brunette*, *brune*, f.
Bruingeel, bn. *Saure*, *feuille-morte*.
Bruingrauw, bn. *Gris brun*.
Bruinhalzig, bn. (h. n.) *Fuscicolle*.
Bruinharig, bn. *Brun*, *brunet*, *qui a les cheveux bruns*.
Bruinharige, z. m. *en* v. *Brun*, *brunet*, m.; *brune*, *brunette*, f.
Bruinheid (zond. mv.), z. v. *Brun*, m., *couleur brune*, f.
Bruinig, bn. *Zie* **Bruinachtig**.
Bruinkool, z. v. (min.) *Lignite*, m., *houille terreuse*, f.
Bruinigheid, z. v. *Zie* **Bruinheid**.
Bruinoog, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les yeux bruns* ou *noirs*.
Bruinoogig, bn. *Qui a les yeux bruns* ou *noirs*.
Bruinrood, bn. *Rouge brun*. || —e zijde, *de la soie mordorée*. || — paard, *cheval bai-brun*.
Bruinsteen (zond. mv.), z m. Metaal. *Manganèse*, m. || Zwarte steen. *Périgueux*, m.
Bruintje, z. o. *Cheval bai*, m.
Bruinvervig, bn. *Brun*, *de couleur brune*.
Bruinvisch, z. m. (h. n.) *Marsouin*, m.
Bruinwerk (zond. mv.), z. o. (mar.) *Étoupe goudronnée*, f.
Bruinzwart, bn. *Bai-foncé*.
Bruis (zond. mv.), z. v. *Écume*, f.
Bruisen, zw. w. o. (met *hebben*). Schuimen. *Écumer*. || Hij bruist van gramschap, *il écume de colère*. || Een verward geluid maken. *Bruire*, *mugir*. || Men hoort de golven —, *on entend bruire*, *mugir* ou *gronder les vagues* ou *les flots*. || De zee begon te —, *la mer commença à moutonner*. || (fig.) Tieren. *Tempêter*. || (fig.) (met *zijn*). Zeilen. *Faire voile*, *voguer*, *fendre les flots*.
Bruising (zond. mv.), z. v. *Bruissement*, *mugissement* m. *des vagues*.
Bruister, z. v. *Celle qui frappe*, *qui jette*, *qui tourmente*.
Brullen, zw. w. o. (met *hebben*). *Rugir*. || De leeuw brult, *le lion rugit*. || (fig.) *Rugir*, *mugir*.
Brulling (zond. mv.), z. v. *Rugissement*. || (fig.) *Rugissement*, *mugissement*, m.
Brunet[**te**], z. v. *Brunette*, *brune*, f.
Brusk, bn. *Brusque*, *prompt et rude*. || bw. *Brusquement*.
Brusk[**elijk**], bw. *Zie* **Brusk**.
Bruskheid (zond. mv.), z. v. *Brusquerie*, f.

Bruto, bw. *Brut*.
Budget, z. o. *Budget*, m.
Buffel, z. m. *Buffle*, m. || Jonge —, *buffletin*, m. || Buffelleer. *Buffle*, *cuir* m. *de buffle*. || (fig.) Onbeschofte kerel. *Brutal*, *grossier*, *buffle*, m.
Buffelachtig, bn. *Qui ressemble au buffle*. || Onbeschoft. *Brutal*, *grossier*. || bw. *Zie* **Buffelachtig**[**lijk**].
Buffelachtigheid (zond. mv.), z. v. *Brutalité*, *grossièreté*, f.
Buffelachtig[**lijk**], bw. *Brutalement*, *grossièrement*.
Buffeljacht, z. v. *Chasse* f. *au buffle* ou *aux buffles*.
Buffeljager, z. m. *Boucanier*, m.
Buffelkalf (-**kalveren**), z. o. *Buffletin*, m.
Buffelkoe, z. v. *Femelle du buffle*, *bufflonne*, f.
Buffelos, z. m. *Buffle*, m.
Buffelshuid, z. v. *Peau* f. *de buffle*, *buffle*, m.
Buffelsleder, **Buffelsleer** (zond. mv.), z. o. *Buffle*, *cuir* m. *de buffle*.
Buffelsvel, z. o. *Peau* f. *de buffle*, *buffle*, m.
Buffonskruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Buffone*, *buffonie*, f.
Bui, z. v. *Bourrasque*, *bouffée*, f. || Windbui. *Tourbillon*, m. || Plasregen. *Averse*, *ondée*, *lavasse*, f. || (mar.) *Grain* m. *de vent*. || Maartsche —en, *giboulées* f. pl. *de mars*. || (fig.) Gril, luim. *Humeur bizarre*, *fantaisie*, *boutade*, f., *caprice*, m., *bourrasque*, *quinte*, f. || Goede —, *bonne humeur*. || Kwade —, *mauvaise humeur*. || Bij —en. Nu en dan. *De temps à autre*, *quelquefois*.
Buiachtig, bn. *Orageux*, *tempêtueux*, *qui menace une ondée*, *une averse*.
Buiachtigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de l'air qui menace une ondée*, *une averse*.
Buidel, z. m. *Bourse*, *poche*, f., *petit sac*, m. || Meelbuil. *Bluteau*, *blutoir*, m. || (h. n.) *Poche*, f.
Buideldier, z. o. *Sarigue*, f., *didelphe*, m. || —en, *marsupiaux*, m. pl.
Buideldierken, **Buideldiertje**, z. o. (h. n.) *Bursaire*, m.
Buideldrager, z. m. *Celui qui a la bourse*.
Buidelen, zw. w. b. *Zie* **Builen**.
Buidelkever, z. m. (h. n.) *Sperche*, m.
Buidelrat, z. v. (h. n.) *Philandre*, m.
Buideltje, z. o. *Boursicaut*, m., *petite bourse*, f.
Buien, zw. w. onp. *Faire un temps orageux*, *tempêter*, *venter*, *pleuvoir*.
Buigbaar, bn. *Ployable*, *pliable*, *souple*, *flexible*. || Verbuigbaar. *Déclinable*.
Buigbaarheid (zond. mv.) z. v. *Flexibilité*, *souplesse*, f. || Verbuigbaarheid. *Déclinabilité*, f.
Buigen, (*boog*, *bogen*, *gebogen*,) st. w. b. *Courber*, *plier*, *ployer*, *fléchir*. || De knieën —, *fléchir les genoux*. || Den arm —, *plier le bras*. || Eenen boog —, *courber un arc*. || Den hals onder het juk —, *fléchir* ou *plier sous le joug*, *se soumettre au joug*. || (gramm.) *Décliner*. || Een zelfstandig naamwoord —, *décliner un substantif*. || Zich — *S'incliner*, *faire la révérence*. || o. (met *zijn*). *Se plier*, *se courber*. || (met *hebben*). *S'incliner*, *faire la révérence*.
Buiger, z. m. *Celui qui courbe*, *qui plie*. || (anat.) *Fléchisseur*, m.
Buigijzer, z. o. *Refendoir*, *fer* m. *à courber*, *à plier*.
Buiging, z. v. *Action* f. *de fléchir* ou *de courber*, *flexion*, *courbure*, f., *fléchissement*, m. || — der stem, *inflexion* f. *de la voix*. || — der

knie, *génuflexion*, f. ‖ Beleefdheid. *Révérence*, f. ‖ (gramm.) Verbuiging. *Déclinaison*, f.
BUIGSPIER, z. v. (anat.) *Fléchisseur*, *muscle fléchisseur*, m.
BUIGSTER, z. v. *Celle qui plie*, *qui courbe*, *qui fait la révérence*.
BUIGSTOEL, z. m. *Siége pliant*, *pliant*, m.
BUIGTANG, z. v. *Tenailles* f. pl. *à plier*. ‖ (épingl.) *Béquettes*, f. pl.
BUIGZAAM, bn. *Flexible*, *souple*, *pliant*, *fléchissable*. ‖ (fig.) *Soumis*, *obéissant*, *flexible*, *docile*, *souple*. ‖ —me stem, *voix souple*, f. ‖ — karakter, *caractère souple flexible* ou *docile*, m. ‖ bw. *Zie* BUIGZAAM[LIJK].
BUIGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Flexibilité*, *souplesse*, f. ‖ (fig.) *Soumission*, *obéissance*, *docilité*, *souplesse*, *flexibilité*, f.
BUIGZAAM[LIJK], bw. (fig.) *Avec soumission*, *avec docilité*, *avec souplesse*, *avec flexibilité*.
BUIIG, bn. *Orageux*, *tempêtueux*.
BUIK, z. m. *Ventre*, m. ‖ Zijnen — ontlasten, *se décharger le ventre*. ‖ Pijn in den — hebben, *avoir mal au ventre*. ‖ Op den — gaan liggen, *se coucher sur le ventre*. ‖ Den — openscheuren, *éventrer*. ‖ (pop.) Zijnen — dik eten, *remplir sa panse*, *farcir sa bedaine*. ‖ (prov.) Eene som op zijnen — schrijven, *prendre une somme sur le dos d'un lièvre*. ‖ (prov.) Zijne oogen zijn grooter dan zijn —, *il a les yeux plus grands que la panse*. ‖ (prov.) Zijnen — dienen, *se faire un dieu de son ventre*. ‖ — eens schips, *bouchin*, m. ‖ — eens pilaars, *renflement*, m. ‖ — eens muurs, *bombement*, m. ‖ — eener spier, *ventre d'un muscle*. ‖ — eener viool, *coffre* m. *d'un violon*.
BUIKACHTIG, bn. *Ventru*. ‖ (fig.) *Convexe*, *bombé*.
BUIKBAND, z. m. *Ventrière*, f.
BUIKBREUK, z. v. *Hernie ventrale*, f.
BUIKDIENAAR, z. m. *Gourmand*, *gastrolâtre*, *gastromane*, m.
BUIKGORDEL, z. m. *Ventrière*, *ceinture*, f.
BUIKGORDINGEN, z. v. mv. (man.) *Cargues-fond*, f. pl.
BUIKHECHTING, z. v. (chir.) *Gastroraphie*, f.
BUIKHOLTE, z. v. *Cavité* f. *du bas-ventre*.
BUIKIG, bn. *Ventru*. ‖ (fig.) *Convexe*, *bombé*.
BUIKJE, z. o. *Petit ventre*, m.
BUIKLOOP (zond. mv.), z. m. *Diarrhée*, f., *dévoiement*, *cours* ou *flux* m. *de ventre*.
BUIKLOOPIG, bn. *Qui a la diarrhée*, *sujet au flux de ventre*.
BUIKLOSSING, z. v. (méd.) *Selle*, f.
BUIKNAAD, z. m. *Suture du bas-ventre*, *gastroraphie*, f.
BUIKONTLASTING, z. v. *Déjection*, *évacuation*, *selle*, f.
BUIKOPENING, z. v. (méd.) *Ponction*, *paracentèse*, f.
BUIKPIJN, z. v. *Mal* m. *de ventre*, *colique*, f.
BUIKRIEM, z. m. (man.) *Sangle*, *ventrière*, *sous-ventrière*, f.
BUIKROMMELING, z. v. *Bruit* m. *dans le ventre*. ‖ (méd.) *Borborisme*, m.
BUIKSLAGADER, z. v. *Artère céliaque*, f.
BUIKSNEDE, z. v. *Zie* BUIKSNIJDING.
BUIKSNIJDING, z. v. (chir.) *Gastrotomie*, f.
BUIKSPIER, z. v. *Muscle* m. *du bas-ventre*.
BUIKSPRAAK, z. v. *Ventriloquie*, f.
BUIKSPREEKSTER, z. v. *Ventriloque*, f.
BUIKSPREKEN (zond. mv.), z. o. *Ventriloquie*, f.
BUIKSPREKER, z. m. *Ventriloque*, m.
BUIKSTEEK (zond. mv.), z. m. *Ponction*, *paracentèse*, f.
BUIKSTUK, z. o. (bouch.) *Pièce* f. *du ventre*. ‖ (mar.) *Varangue*, f.
BUIKUITZETTING, z. v. *Gonflement* m. *du ventre*.
BUIKVIN, z. v. *Nageoire ventrale* ou *abdominale*, f.
BUIKVINNIGEN, z. m. mv. (h. n.) *Gastéroptérygiens*, m. pl.
BUIKVLIES, z. o. *Péritoine*, m.
BUIKVLIESONTSTEKING, z. v. (méd.) *Péritonite*, f.
BUIKVLOED, z. m. *Zie* BUIKLOOP.
BUIKWATER (zond. mv.), z. o. *Sérosités* f. pl. *dans le péritoine*.
BUIKWATERZUCHT, z. v. *Ascite*, *hydropisie abdominale*, f.
BUIKWATERZUCHTIG, bn. *Ascitique*.
BUIKWEE, z. o. *Colique*, f.
BUIKWICHELAAR, z. m. *Gastromancien*, m.
BUIKWICHELARIJ (zond. mv.), z. v. *Gastromancie*, f.
BUIKWORM, z. m. *Ascaride*, *bulime*, m.
BUIKZENUW, z. v. *Nerf abdominal*, m.
BUIKZIEK, bn. *Mou*, *blet*. ‖ —e peer, *poire blette*, f.
BUIKZUIVEREND, bn. *Purgatif*, *laxatif*, *évacuant*.
BUIKZUIVERING, z. v. *Purgation*, *évacuation*, f.
BUIL, z. v. Gezwel. *Bosse*, *enflure*, *tumeur*, f.
BUIL, z. m. Meelbuil. *Bluteau*, *blutoir*, m.
BUILEN, zw. w. b. *Bluter*.
BUILKIST, z. v. *Hûche à bluter*, *bluterie*, f.
BUILPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Bluterie*, f.
BUILTJE, z. o. Klein gezwel. *Petite bosse* ou *enflure*, f.
BUILTJE, z. o. Kleine meelbuil. *Petit bluteau* ou *blutoir*, m.
BUILZOLDER, z. m. *Bluterie*, f.
BUIS, z. v. Pijp. *Conduit*, *canal*, *tuyau*, *tube*, m. ‖ Blaaspijp. *Sarbacane*, f.
BUIS, z. v. Haringbuis. *Dogre*, m., *buse*, f.
BUIS, z. o. Kleedingstuk. *Pourpoint*, m., *camisole*, f., *gilet*, m.
BUISCHEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Frapper*.
BUISHARING, z. m. *Hareng salé*, m.
BUISJE, z. o. Pijpje. *Petit conduit*, *canal* ou *tube*, m.
BUISJE, z. o. Haringbuisje. *Petit dogre*, m.
BUISJE, z. o. Kleedingstuk. *Petit pourpoint*, m., *petite camisole*, f., *petit gilet*, m.
BUISJESDAG (zond. mv.), z. m. *Le jour du départ des vaisseaux qui vont à la pêche du hareng*.
BUISKEN, z. o. *Zie* BUISJE.
BUISMAN, z. m. *Pêcheur* m. *de hareng*.
BUISVORMIG, bn. *En forme de conduit*, *de tuyau* ou *de tube*, *tubiforme*, *tubulaire*.
BUIT (zond. mv.) z. m. *Butin*, m., *capture*, *prise*, *dépouille*, *proie*, f. ‖ Op — uitgaan, *aller butiner*. ‖ (mar.) Schepen — maken, *faire des prises*, *des captures*.
BUITELAAR, z. m. *Celui qui culbute*.
BUITELAARSTER, z. v. *Celle qui culbute*.
BUITELEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Culbuter*, *faire la culbute*.
BUITELING, z. v. *Culbute*, f.
BUITEN, zw. w. b. *Butiner*, *faire du butin*, *prendre sur l'ennemi*, *capturer*.
BUITEN, z. o. Lustplaats. *Campagne*, f.
BUITEN, bw. *Dehors*, *au dehors*, *par dehors*, *extérieurement*, *à l'extérieur*. ‖ Ik ben —, *je suis dehors*. ‖ — blijven, *rester dehors*. ‖ — staan, *se trouver dehors*. ‖ Van — komen, *venir de dehors*. ‖ Naar — gaan, *sortir*. ‖ Naar — zeilen, *mettre en mer*. ‖ Te — gaan, *aller au-delà de*; (fig.) *dépasser*, *franchir*. ‖ Van — schijnen, *paraître à l'extérieur*. ‖ — laten, *faire sortir*. ‖ Daar —, *dehors*, *là-dehors*. ‖ (fig.) Zich te — gaan, *s'oublier*, *s'émanciper*. ‖ Zijnen plicht te — gaan, *trahir son devoir*.

Bruineerbeen (-beenen), z. o. *Brunissoir, polissoir*, m.
Bruineerder, z. m. *Brunisseur, polisseur*, m.
Bruineeren, zw. w. b. *Brunir, polir, fourbir.* ‖ Staal —, *brunir de l'acier.* ‖ Naalden —, *lisser des aiguilles.*
Bruineering, z. v. *Brunissage, fourbissage*, m.
Bruineerijzer, z. o. *Brunissoir, polissoir*, m.
Bruineerkunst (zond. mv.), z. v. *Brunissure*, f.
Bruineersel (zond. mv.), z. o. *Brunissure*, f. *brunissage, bruni*, m.
Bruineerstaal, z. o. *Zie* Bruineerijzer
Bruineersteen (-steenen), z. m. *Pierre* f. *à brunir, polissoir, brunissoir*, m.
Bruineerster, z. v. *Brunisseuse, polisseuse*, f.
Bruineertand, z. m. *Polissoir, brunissoir*, m., *agate, dent* f. *de loup.*
Bruineerwerk (zond. mv.), z. o. *Brunissage, polissage*, m.
Bruinen, zw. w. b. *Brunir, rendre brun, embrunir, rembrunir.* ‖ Het vel —, *hâler la peau.* ‖ Vleesch —, *rissoler de la viande.* ‖ o. (met *hebben*). *Brunir, se brunir, devenir brun.*
Bruinet[te], z. v. *Brunette, brune*, f.
Bruingeel, bn. *Saure, feuille-morte.*
Bruingrauw, bn. *Gris brun.*
Bruinhalzig, bn. (h. n.) *Fuscicolle.*
Bruinharig, bn. *Brun, brunet, qui a les cheveux bruns.*
Bruinharige, z. m. *en* v. *Brun, brunet*, m.; *brune, brunette*, f.
Bruinheid (zond. mv.), z. v. *Brun*, m., *couleur brune*, f.
Bruinig, bn. *Zie* Bruinachtig.
Bruinkool, z. v. (min.) *Lignite*, m., *houille terreuse*, f.
Bruinigheid, z. v. *Zie* Bruinheid.
Bruinoog, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les yeux bruns* ou *noirs.*
Bruinoogig, bn. *Qui a les yeux bruns* ou *noirs.*
Bruinrood, bn. *Rouge brun.* ‖ —e zijde, *de la soie mordorée.* ‖ — paard, *cheval bai-brun.*
Bruinsteen (zond. mv.), z. m. Metaal. *Manganèse*, m. ‖ Zwarte steen. *Périgueux*, m.
Bruintje, z. o. *Cheval bai*, m
Bruinvervig, bn. *Brun, de couleur brune.*
Bruinvisch, z. m. (h. n.) *Marsouin*, m.
Bruinwerk (zond. mv.), z. o. (mar.) *Étoupe goudronnée*, f.
Bruinzwart, bn. *Bai-foncé.*
Bruis (zond. mv.), z. v. *Écume*, f.
Bruisen, zw. w. o. (met *hebben*). Schuimen. *Écumer.* ‖ Hij bruist van gramschap, *il écume de colère.* ‖ Een verward geluid maken. *Bruire, mugir.* ‖ Men hoort de golven —, *on entend bruire, mugir* ou *gronder les vagues* ou *les flots.* ‖ De zee begon te —, *la mer commença à moutonner.* ‖ (fig.) Tieren. *Tempêter.* ‖ (fig.) (met *zijn*). Zeilen. *Faire voile, voguer, fendre les flots.*
Bruising (zond. mv.), z. v. *Bruissement, mugissement* m. *des vagues.*
Bruister, z. v. *Celle qui frappe, qui jette, qui tourmente.*
Brullen, zw. w. o. (met *hebben*). *Rugir.* ‖ De leeuw brult, *le lion rugit.* ‖ (fig.) *Rugir, mugir.*
Brulling (zond. mv.), z. v. *Rugissement.* ‖ (fig.) *Rugissement, mugissement*, m.
Brunet[te], z. v. *Brunette, brune*, f.
Brusk, bn. *Brusque, prompt et rude.* ‖ bw. *Brusquement.*
Brusk[elijk], bw. *Zie* Brusk.
Bruskheid (zond. mv.), z. v. *Brusquerie*, f.

Bruto, bw. *Brut.*
Budget, z. o. *Budget*, n
Buffel, z. m. *Buffle*, m. m. ‖ Buffelleer. *Buff* (fig.) Onbeschofte kerel *fle*, m.
Buffelachtig, bn. *Qui r* beschoft. *Brutal, gros* achtig[lijk].
Buffelachtigheid (zond. *grossièreté*, f.
Buffelachtig[lijk], bw. *ment.*
Buffeljacht, z. v. *Ch* *buffles.*
Buffeljager, z. m. *Bou*
Buffelkalf (-kalveren)
Buffelkoe, z. v. *Femelle*
Buffelos, z. m. *Buffle*,
Buffelshuid, z. v. *Peau*
Buffelsleder, Buffels *Buffle, cuir* m. *de buf*
Buffelsvel, z o. *Peau*
Buffonskruid (zond. mv *buffonie*, f.
Bui, z. v. *Bourrasque*, *Tourbillon*, m. ‖ Pla *lavasse*, f. ‖ (mar.) *Gr* sche —en, *giboulées* Gril, luim. *Humeur bi* f., *caprice*, m., *bourre* —, *bonne humeur.* ‖ *meur.* ‖ Bij —en. N *autre, quelquefois.*
Buiachtig, bn. *Orageux* *une ondée, une averse.*
Buiachtigheid (zond. m *qui menace une ondée*,
Buidel, z. m. *Bourse*, ‖ Meelbuil. *Bluteau*, *Poche*, f.
Buideldier, z. o. *Sarigu* *marsupiaux*, m. pl.
Buideldierken, Buidel *saire*, m.
Buideldrager, z. m. *Cr*
Buidelen, zw. w. b. *Zie*
Buidelkever, z. m. (h.
Buidelrat, z. v. (h. n.)
Buideltje, z. o. *Boursi*
Buien, zw. w. onp. *Fai* *péter, venter, pleuvoir.*
Buigbaar, bn. *Ployable*. ‖ Verbuigbaar. *Déclina*
Buigbaarheid (zond. mv *plesse*, f. ‖ Verbuigbaa
Buigen, (*boog, bogen*, *ber, plier, ployer*, *fléchir les genoux.* ‖ D ‖ Eenen boog —, *cou* onder het juk —, *fléc.* *se soumettre au joug.* Een zelfstandig naam *substantif.* ‖ Zich — *rence.* ‖ o. (met *zijn*). (met *hebben*). *S'incline.*
Buiger, z. m. *Celui qui* *Fléchisseur*, m.
Buigijzer, z. o. *à plier.*
Buiging, z. v. *flexion*, *des*

·n. *Bossu*, m.
·ssu, *gibbeux*. ǁ (fig.) Hobbelig.
·ux. ǁ (bot.) *Tubéreux*.
·d. mv.), z. v. *Gibbosité*, f.
'etite bosse, f. ǁ Kleine bultenaar.
ı.
Bison, *bœuf sauvage*, m. ǁ Oost-
·ébu, m.
Paillasse, f., *strapontin*, m.
·rvoir, m., *boutique*, f.
Botte, f. ǁ — hooi, *botte de foin*.
, *paquet* m. *de lettres*. ǁ — pijlen,
le flèches. ǁ — gedichten, *recueil*
ou *de poésies*.
ond. mv.), z. o. (bot.) *Agrostide*, f.
o. *Zie* BUNDELTJE.
o. *Petite botte*, f., *petit faisceau*,
petit recueil, m.
Bonnier, m. ǁ Hectare. *Hectare*, m.
Zie BUSSEL.
w. b. *Zie* BUSSELEN.
ss), z. m. *Putois*, m.
v. *Broyon*, m., *chausse-trape*, f.
'urat, m.
bn. *Buraté*.
., BURAIZIJDE, z. v. *Buratine*, f.
Zie BURG.
Zie BUREEL.
N), z. o. *Bureau*, m.
·EN, z. v. mv. *Fournitures* f. pl.

z. o. *Chef* m. *de bureau*.
·n. *Buraliste*, m. ǁ (iron.) *Bureau-*

z. m. mv. *Frais* m. pl. *de*

TER, z. v. *Buraliste*, f.
R, z. m. *Buraliste*, m.
·. (met *hebben*). *Voisiner*, *être bons*

(zond. mv.), z. o. *Bruit* m. ou
court les rues.
âteau, *bourg*, m., *forteresse*, f.
z. m. *Bourgmestre*, m.
JK, bn. *De bourgmestre*, *con-*
En bourgmestre, *consulairement*.
·MBT (zond. mv.), z o. *Dignité*,
urge f. *de bourgmestre*.
·UIK (zond. mv.), z. m. (fam.)
bourgmestre.
HAP, z. o. *Dignité*, *fonction* ou
·urgmestre.
·MER, z. v. *Cabinet* m. *du bourg-*
e f. *du collége échevinal*.
AATS (-PLAATSEN), z. v. *Place*
re.
·urgeois, m. ǁ Staatsburger. *Ci-*
·e de stad bewoont. *Citadin*, m.
·delman, hij is een —, *il n'est*
, *il est roturier*.
·n. *Bourgeois*, *roturier*. ǁ Ge-
Commun. ǁ bw. *En bourgeois*,

v. *Vertu civique*, f., *civisme*, m.
. v. *Costume bourgeois*, m.
Bourgeoise, f. Staatsburgeres.
·Die niet edel is. *Roturière*, f
·. o. *Hôpital civil*, m
Maison bourgeoise, f
·*urgeoisie*, f.
ı. ... m.
... v. *Cuisine bour-*

‖ Van — leeren, *apprendre par cœur.* ‖ Op het land. *A la campagne, aux champs.* ‖ voorz. *Hors de, en dehors de.* ‖ — de stad, *hors de la ville.* ‖ — staat zijn iets te doen, *être hors d'état de faire qc.* ‖ — de deur zetten, *mettre à la porte.* ‖ — zich zelven zijn, *être hors de soi.* ‖ — westen zijn, *être désorienté.* ‖ (fig.) — 't spoor zijn, *faire des extravagances.* ‖ Zich — adem loopen, *courir à perte d'haleine.* ‖ — adem raken, *s'essouffler.* ‖ Zonder. — twijfel, *sans doute.* ‖ — zorgen zijn, *être sans soucis.* ‖ Ik kan er wel —, *je puis bien m'en passer.* ‖ — den waard rekenen, *compter sans son hôte.* ‖ — weten, *sans le savoir.* ‖ — weten van, *à l'insu de.* ‖ Boven. *Outre.* ‖ — dat, *outre cela, indépendamment de cela.* ‖ Tegen. *Contre.* ‖ — gewoonte, *contre la coutume.* ‖ — verwachting, *à l'improviste, contre l'attente.* ‖ Dat is — hem, *cela ne le regarde pas.*

BUITENBEENTJE, z. o. Onecht kind. *Enfant naturel, bâtard*, m.

BUITENBEPLANKING, z. v. (mar.) *Carreau*, m.

BUITENBOOG (-BOGEN), z. m. (archit.) *Extrados*, m.

BUITENBREEDTE, z. v. *Largeur extérieure*, f.

BUITENDEEL (-DEELEN), z. o. *Partie extérieure*, f.

BUITENDEUR, z. v. *Porte extérieure*, f.

BUITENDIEN, bw. *De plus, en outre.*

BUITENDIJK, z. m. *Digue extérieure*, f.

BUITENDIJKS, bw. *Au delà de la digue.*

BUITENEEUWIG, bn. *Extra-séculaire.*

BUITENGAATS, bn. (mar.) *En rade, dans le port.*

BUITENGALERIJ, z. v. *Galerie extérieure, accourse*, f.

BUITENGEMEEN, bn. *Extraordinaire.* ‖ Buitensporig. *Excessif.* ‖ Verwonderlijk. *Étonnant.* ‖ bw. *Zie* BUITENGEMEEN[LIJK].

BUITENGEMEEN[LIJK], bw. *Extraordinairement.* ‖ Buitensporig. *Excessivement.*

BUITENGERECHTELIJK, bn. *Extrajudiciaire.* ‖ bw. *Extrajudiciairement.*

BUITENGEWOON, bn. *Extraordinaire.* ‖ — hoogleeraar, *professeur extraordinaire*, m. ‖ bw. *Extraordinairement.*

BUITENGEZETEN, bn. *Forain.*

BUITENGOED, z. o. *Maison* f. *de campagne.*

BUITENGRACHT, z. v. *Avant-fossé, fossé extérieur*, m.

BUITENHAVEN, z. v. *Avant-port*, m.

BUITENHERBERG, z. v. *Guinguette*, f.

BUITENHOEK, z. m. (géom.) *Angle externe*, m.

BUITENHOF (-HOVEN), z. o. *Avant-cour*, f.

BUITENHUID, z. v. (anat.) *Épiderme*, m. ‖ (bot.) *Surfeuille*, f. ‖ (mar.) *Franc-bord*, m.

BUITENHUIS, z. o. *Zie* BUITENPLAATS.

BUITENKANS (-KANSEN), z. v. *Aubaine*, f., *profit casuel*, m.

BUITENKANT, z. m. *Côté extérieur, dehors, extérieur*, m., *partie extérieure*, f. ‖ (fort.) *Contrescarpe*, f.

BUITENKLUIVER, z. m. (mar.) *Grand-foc*, m.

BUITENLAND, z. m. *Pays étranger, extérieur*, m.

BUITENLANDER, z. m. *Étranger*, m.

BUITENLANDSCH, bn. *Étranger.* ‖ Minister van —e zaken, *ministre* m. *des affaires étrangères.* ‖ (bot.) *Exotique.*

BUITENLANDSCHE, z. v. *Étrangère*, f.

BUITENLEERLING, z. m. *Externe*, m.

BUITENLIEDEN, z. m. mv. *Zie* BUITENMAN.

BUITENLOODS (-LOODSEN), z. m. *Pilote hauturier, hauturier*, m.

BUITENLUCHT, z. v. *Air* m. *de la campagne.*

BUITENMAN (-LIEDEN, -LUI), z. m. *Campagnard*, m. ‖ De —lieden, *les gens de la campagne.*

BUITENMATE, bw. *Excessivement.* ‖ Buitengemeen. *Extraordinairement.*

BUITENMATIG, enz. *Zie* BOVENMATIG, enz.

BUITENMEISJE, z. o. *Jeune fille* f. *de la campagne.*

BUITENMUUR, z. m. *Mur extérieur*, m., *muraille* f. *de dehors.*

BUITENPAD (-PADEN), z. o. *Sentier extérieur*, m.

BUITENPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Maison* f. *de campagne, de plaisance.*

BUITENPLANKEN, z. v. mv. *Bordage, doublage* m. (*d'un vaisseau*).

BUITENPLEIN, z. o. *Cour extérieure*, f.

BUITENPOST, z. m. (mil.) *Avant-poste*, m.

BUITENRAND, z. m. *Bord extérieur*, m.

BUITENROND, z. o. (géom.) *Périphérie*, f.

BUITENSCHANS (-SCHANSEN), z. v. *Bastion extérieur*, m.

BUITENSHUIS, bw. *Hors de la maison.*

BUITENSINGEL, z. m. *Boulevard extérieur*, m.

BUITENSLANDS, bw. *Hors du pays, à l'étranger.*

BUITENSLUIT, z. m. *La S^t. Thomas*, f.

BUITENSLUITEN, (*sloot buiten, sloten buiten, buitengesloten*,) st. w. b. *Exclure.*

BUITENSLUITING, z. v. *Exclusion*, f.

BUITENSPORIG, bn. *Extravagant, excessif, outré.* ‖ Onbeschoft. *Impertinent.* ‖ Losbandig. *Désordonné, dissolu.* ‖ bw. *Zie* BUITENSPORIG[LIJK].

BUITENSPORIGHEID (-HEDEN), z. v. *Extravagance*, f. ‖ Onbeschoftheid. *Impertinence*, f. ‖ Losbandigheid. *Débordement, excès*, m.

BUITENSPORIG[LIJK], bw. *Extravagamment.* ‖ Onbeschoftelijk. *Impertinemment.* ‖ Losbandig. *Excessivement, avec excès.*

BUITENSPRONG, z. m. (fig.) *Boulette*, f, *faux-pas*, m.

BUITENSTAD (-STEDEN), z. v. *Faubourg*, m.

BUITENSTE, bn. *Extérieur.* ‖ z. o. *Le dehors, l'extérieur*, m., *la partie extérieure*, f.

BUITENSTREEKS, bw. *Hors de la voie ordinaire, hors du cours.*

BUITENSTIJDS, BUITENTIJDS, bw. *Hors de saison, à une heure indue, mal à propos, à contre-temps.*

BUITENTJE, z. o. *Petite maison* f. *de campagne.*

BUITENTUIN, z. m. *Jardin* m. *hors de la ville.*

BUITENVAART (zond. mv.), z. v. *Navigation extérieure*, f.

BUITENVENSTER, z. o. *Contre-fenêtre*, f.

BUITENVERBLIJF, z. o. *Demeure* f. *hors de la ville, à la campagne.*

BUITENVLIES, z. o. (anat.) *Chorion*, m.

BUITENWAARTS, bw. *Par dehors, au dehors, en dehors.* ‖ Zet de voeten —, *mettez les pieds en dehors.*

BUITENWACHT, z. v. *Garde avancée*, f., *avant-poste*, m.

BUITENWAL, z. m. *Fortification avancée*, f., *avant-mur*, m.

BUITENWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin extérieur*, m.

BUITENWELVING, z. v. (arch.) *Extrados*, m.

BUITENWERELDSCH, bn. *Ultramondain.*

BUITENWERK, z. o. *Ouvrage extérieur*, m. ‖ (fort.) *Ouvrage détaché* ou *avancé*, m. ‖ De —en verdedigen, *défendre les dehors* m. pl. *d'une place.*

BUITENWERKS, bw. (arch.) *Hors d'œuvre.*

BUITENWINST, z. v. *Zie* BUITENKANS.

BUITENWONING, z. v. *Zie* BUITENPLAATS.

BUITENZIJDE, z. v. *Côté extérieur.*

BUITER, z. m. *Pirate*, m.

Buitzoeker, z. m. *Maraudeur*, m.
Buizen, zw. w. o. (met *hebben*). Zuipen. *Boire*, *lamper*.
Bukken, zw. w. o. (met *hebben*). *Se baisser*, *se courber*, *s'incliner*. ‖ Gebukt gaan, *marcher courbé*. ‖ (fig.) *Se soumettre*. ‖ Voor 't geweld —, *céder à la violence*. ‖ (fig.) Laag voor iemand —, *ramper devant qq.*
Bukking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se baisser*, *de se courber*. ‖ Beleefde buiging. *Révérence*, f. ‖ (fig.) *Sujétion*, f., *abaissement*, *assujettissement*, m.
Bukking, z. m. *Zie* Bokking.
Buks, z. m. *Zie* Buksboom.
Buks, z. v. (mil.) *Carabine*, f.
Buksboom (-boomen), z. m. *Buis*, m.
Bukshout (zond. mv.), z. o. *Bois de buis*, *buis*, m.
Bukshouten, onv. bn. *De bois de buis*, *de buis*.
Buksschieter, z. m. *Carabinier*, m.
Bul, z. m. Stier. *Taureau*, m. ‖ (fig.) Stuursch mensch. *Butor*, m.
Bul, z. v. Oorkonde. *Bulle*, f. ‖ — van den Paus, *bulle*, *lettre* f. *du Pape*.
Bul, z. v. Prul. *Vétille*, *bagatelle*, f. *chiffon*, *brimborion*, m.
Bulachtig, bn. Buffelachtig. *Brutal*, *rude*. ‖ bw. *Brutalement*, *rudement*.
Bulbak, z. m. *Zie* Bullebak.
Bulderaar, z. m. *Tapageur*, *criard*, m.
Bulderaarster, z. v. *Tapageuse*, *criarde*, f.
Bulderbast, z. m. *Zie* Bulderaar.
Bulderen, zw. w. o. (met *hebben*). Bruisen. *Bruire*, *mugir*. ‖ —de golven, *flots bruyants*, m. pl. ‖ De wind buldert, *le vent mugit*. ‖ Razen, tieren. *Mugir*, *gronder*, *tempêter*, *tonner*, *faire du tapage*, *faire rage*. ‖ Bulderende stem, *voix* f. *de tonnerre*. ‖ (poét.) Het bulderend geschut, *l'airain tonnant*, m., *l'artillerie tonnante*, f.
Bulderig, bn. *Orageux*, *tempêtueux*. ‖ Geweldig. *Violent*, *furieux*, *véhément*.
Bulderigheid (zond. mv.), z. v. *Violence*, *véhémence*, *impétuosité*, *fureur*, f.
Buldog, z. m. *Zie* Bulhond.
Bulhond, z. m. *Mâtin*, *bouledogue*, m.
Bulken, zw. w. o. (met *hebben*). *Mugir*, *meugler*, *beugler*. ‖ (fig.) *Crier*, *beugler*, *mugir*.
Bulking (zond. mv.) z. v. *Mugissement*, *beuglement*, m. ‖ (fig.) *Beuglement*, *mugissement*, m.
Bul[le], z. v. *Zie* Bul.
Bullebak, z. m. (bas.) *Malebête*, f., *loup-garou*, m.
Bullegeld, z. o. *Argent* m. *qu'on paye pour faire couvrir une vache*.
Bulleman (zond. mv.), z. m. *Celui qui conduit le taureau qui va saillir une vache*.
Bullenafschrijver, z. m. *Bullaire*, m.
Bullenopsteller, z. m. *Rédacteur des bulles*, *bréviateur*, m.
Bullenschrijver, z. m. *Zie* Bullenopsteller.
Bullepees (-pezen), z. v. *Nerf* m. *de bœuf*.
Bulletouw, z. o. (mar.) *Breda*, m.
Bulos, z. m. *Taureau* m. *châtré après avoir sailli*.
Bulster, z. v. Hetgeen bij een bed behoort. *Garniture complète* f. *d'un lit*, *lit*, m.
Bult, z. m. Bultster. *Zie* Bulster.
Bult, z. m. Bochel. *Bosse*, f. ‖ Eenen — hebben, *être bossu*. ‖ Bultenaar. *Bossu*, m. ‖ Buil. *Tumeur*, *bosse*, f.
Bultachtig, bn. *Bossu*, *gibbeux*. ‖ (fig.) *Inégal*, *raboteux*. ‖ (bot.) Knobbelig. *Tubéreux*.
Bultachtigheid (zond. mv.), z. v. *Gibbosité*, f.
Bultboom (-boomen), z. m. (bot.) *Bulteau*, m.
Bultenaar, z. m. *Bossu*, m.
Bultig, bn. *Bossu*, *gibbeux*. ‖ (fig.) Hobbelig. *Inégal*, *raboteux*. ‖ (bot.) *Tubéreux*.
Bultigheid (zond. mv.), z. v. *Gibbosité*, f.
Bultje, z. o. *Petite bosse*, f. ‖ Kleine bultenaar. *Petit bossu*, m.
Bultos, z. m. *Bison*, *bœuf sauvage*, m. ‖ Oostindische —, *zébu*, m.
Bultzak, z. m. *Paillasse*, f., *strapontin*, m.
Bun, z. v. *Réservoir*, m., *boutique*, f.
Bundel, z. m. *Botte*, f. ‖ — hooi, *botte de foin*. ‖ — brieven, *paquet* m. *de lettres*. ‖ — pijlen, *faisceau* m. *de flèches*. ‖ — gedichten, *recueil* m. *de poëmes* ou *de poésies*.
Bundelgras (zond. mv.), z. o. (bot.) *Agrostide*, f.
Bundelken, z. o. *Zie* Bundeltje.
Bundeltje, z. o. *Petite botte*, f., *petit faisceau*, *petit paquet*, *petit recueil*, m.
Bunder, z. o. *Bonnier*, m. ‖ Hectare. *Hectare*, m.
Bunsel, z. m. *Zie* Bussel.
Bunselen, zw. w. b. *Zie* Busselen.
Bunzing (-zings), z. m. *Putois*, m.
Bunzingval, z. v. *Broyon*, m., *chausse-trape*, f.
Burat, z. o. *Burat*, m.
Buratachtig, bn. *Buraté*.
Buratijn, z. o., **Buratzijde**, z. v. *Buratine*, f.
Burcht, z. v. *Zie* Burg.
Bureau, z. o. *Zie* Bureel.
Bureel (-eelen), z. o. *Bureau*, m.
Bureelbehoeften, z. v. mv. *Fournitures* f. pl. *de bureau*.
Bureelhoofd, z. o. *Chef* m. *de bureau*.
Bureelist, z. m. *Buraliste*, m. ‖ (iron.) *Bureaucrate*, m.
Bureelkosten, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de bureau*.
Bureelschrijfster, z. v. *Buraliste*, f.
Bureelschrijver, z. m. *Buraliste*, m.
Buren, zw. w. o. (met *hebben*). *Voisiner*, *être bons voisins*.
Burengerucht (zond. mv.), z. o. *Bruit* m. ou *nouvelle* f. *qui court les rues*.
Burg, z. m. *Château*, *bourg*, m., *forteresse*, f.
Burgemeester, z. m. *Bourgmestre*, m.
Burgemeesterlijk, bn. *De bourgmestre*, *consulaire*. ‖ bw. *En bourgmestre*, *consulairement*.
Burgemeestersambt (zond. mv.), z. o. *Dignité*, *fonction* ou *charge* f. *de bourgmestre*.
Burgemeestersbuik (zond. mv.), z. m. (fam.) *Ventre* m. *de bourgmestre*.
Burgemeesterschap, z. o. *Dignité*, *fonction* ou *charge* f. *de bourgmestre*.
Burgemeesterskamer, z. v. *Cabinet* m. *du bourgmestre*, *chambre* f. *du collége échevinal*.
Burgemeestersplaats (-plaatsen), z. v. *Place* f. *de bourgmestre*.
Burger, z. m. *Bourgeois*, m. ‖ Staatsburger. *Citoyen*, m. ‖ Die de stad bewoont. *Citadin*, m. ‖ Hij is geen edelman, hij is een —, *il n'est pas gentilhomme*, *il est roturier*.
Burgerachtig, bn. *Bourgeois*, *roturier*. ‖ Gewoon, gemeen. *Commun*. ‖ bw. *En bourgeois*, *en roturier*.
Burgerdeugd, z. v. *Vertu civique*, f., *civisme*, m.
Burgerdracht, z. v. *Costume bourgeois*, m.
Burgeres, z. v. *Bourgeoise*, f. ‖ Staatsburgeres. *Citoyenne*, f. ‖ Die niet edel is. *Roturière*, f.
Burgergasthuis, z. o. *Hôpital civil*, m.
Burgerhuis, z. o. *Maison bourgeoise*, f.
Burgerij, z. v. *Bourgeoisie*, f.
Burgerijver, z. m. *Civisme*, m.
Burgerkeuken (zond. mv.), z. v. *Cuisine bourgeoise*, f.

Burgerklas, z. v. *Classe bourgeoise, bourgeoisie*, f.
Burgerkleeding, z. v. *Zie* Burgerdracht.
Burgerkoets (-koetsen), z. v. Rijtuig. *Demi-fortune*, f.
Burgerkost, z. m. *Ordinaire bourgeois*, m., *cuisine bourgeoise*, f.
Burgerkrans (-kransen), z. v. *Zie* Burgerkroon.
Burgerkrijg, z. m. *Guerre civile*, f.
Burgerkring, z. m. *Société civile* ou *bourgeoise*, f., *cercle bourgeois*, m.
Burgerkroon (-kronen), z. v. *Couronne civique*, f.
Burgerleven (zond. mv.), z. o. *Vie privée*, f.
Burgerlieden, z. m. mv. *Zie* Burgerman.
Burgerlijk, bn. *Bourgeois, civique, civil.* ‖ — wetboek, *code civil*, m. ‖ —e stand, *état civil*, m. ‖ De —e maatschappij, *la société civile.* ‖ Maatschappelijk. *Social.* ‖ Niet edel. *Bourgeois, roturier.* ‖ bw. *Bourgeoisement, en bourgeois, en citoyen, en roturier.*
Burgerlijkheid (zond. mv.), z. v. *Manières bourgeoises*, f. pl
Burgermaatschappij, z. v. *Société civile*, f.
Burgermacht (zond. mv.), z. v. *Bourgeoisie armée, garde nationale* ou *civique*, f.
Burgerman (-lieden), z. m. *Bourgeois.* ‖ Die geen edelman is. *Bourgeois, roturier*, m.
Burgeroorlog (-oorlogen), z. m. *Guerre civile*, f.
Burgerplicht, z. m. *Devoir* m. *de citoyen.*
Burgerpot, z. m. *Zie* Burgerkost.
Burgerrecht, z. o. *Droit* m. *de bourgeoisie* ou *de cité.*
Burgerregeering, z. v. *Démocratie*, f.
Burgerschap, z. v. De burgers. *Bourgeoisie*, f., *corps* m. *des bourgeois* ‖ z. o. Hoedanigheid van burger. *Qualité de bourgeois, bourgeoisie*, f., *droit* m. *de bourgeoisie.*
Burgerschapsrecht, z. o. *Droit* m. *de la bourgeoisie.*
Burgerstaat, z. m. *Bourgeoisie, roture*, f., *tiers-état*, m. ‖ Staat. *État*, f., *société*, m.
Burgerstand, z. m. *Bourgeoisie, roture*, f., *tiers-état*, m.
Burgertafel, z. v. *Ordinaire bourgeois*, m.
Burgertrant (zond. mv.), z. m. *Manières bourgeoises*, f. pl.
Burgertrouw (zond. mv.), z. v. *Fidélité civique*, f.
Burgertwist, z. m. *Dissension civile*, f.
Burgervader, z. m. *Père* m. *des bourgeois* ou *des citoyens.* ‖ Burgemeester. *Bourgmestre*, m.
Burgervrouw, z. v. *Bourgeoise*, f. ‖ Die niet edel is. *Roturière*, f.
Burgerwacht, z. v. *Garde civique* ou *nationale*, f. ‖ m. *Garde civique* ou *national*, m.
Burgerzin, z. m. *Civisme*, m.
Burggraaf, z. m. *Burgrave*, m.
Burggraafschap, z. o. *Burgraviat*, m.
Burggrafelijk, bn. *Qui appartient à un burgrave.* ‖ bw. *En burgrave.*
Burggravin, z. v. *Femme* f. *d'un burgrave.*
Burghaak, z. m. (charp.) *Adent*, m.
Burgheer (-heeren), z. m. *Châtelain*, m.
Burgvoogd, z. m. *Châtelain*, m.
Burgvoogdes, z. v. *Châtelaine*, f.
Burgvoogdij (zond. mv.), z. v. *Châtellenie*, f.
Burgvoogdijschap (zond. mv.), z. o. *Châtellenie*, f.
Burgvrouw, z. v. *Zie* Burgvoogdes.
Burgwal, z. m. *Muraille* f. *d'un château.* ‖ Gracht. *Fossé, canal*, m.

Burrie, z. v. *Zie* Berrie.
Bus, z. v. Bos. *Boîte*, f. ‖ Post. *Boîte* f. *aux lettres.* ‖ Armenbus. *Boîte* f. *des pauvres.* ‖ Met de — omgaan, *quêter.* ‖ (prov.) In de — blazen, *cracher au bassin.* ‖ Loop van een schietgeweer. *Canon* m. *de fusil.* ‖ Buks. *Arquebuse*, f. ‖ IJzeren ring *of* band. *Boîte, bande* f. ou *anneau* m. *de fer.* ‖ (prov.) Dat sluit als eene —, *cela ferme parfaitement.* ‖ (méd.) Kop. *Ventouse*, f.
Busbewaarder, z. m. *Trésorier* m. *d'une confrérie.*
Busgieter, z. m. *Fondeur* m. *de canons de fusils.*
Busje, Busken, z. o. *Petite boîte*, f.
Buskogel (-kogels), z. m. *Balle*, f.
Buskruit (zond mv.), z. o. *Poudre à canon, poudre*, f. ‖ (prov.) Hij heeft het — niet uitgevonden, *il n'a pas inventé la poudre.* ‖ (prov.) Als — opvliegen, *prendre feu comme de l'amadou.* ‖ (bot.) *Castillée*, f.
Buskruitbak, z. m. *Sébile*, m.
Buskruithoorn, z. m. *Poire* f. *à poudre.*
Buskruitmaker, z. m. *Poudrier*, m.
Buskruitmolen, z. m. *Poudrière*, f.
Buskruittonnetje, z. o. *Caque* f. *à poudre.*
Buskruitvaatje, z. o. *Caque* f. *à poudre.*
Buskruitzeef (-zeven), **Buskruitzift**, z. v. *Grenoir, égalisoir*, m.
Busmaker, z m. *Arquebusier*, m.
Busmakerskunst, z. v. *Arquebuserie*, f.
Busmeester, z. m. *Trésorier* m. *d'une confrérie.* ‖ Konstabel. *Canonnier*, m.
Buspoeder (zond. mv.), z. o. *Zie* Buskruit.
Busscheut, z. m. *Zie* Busschot.
Busschieter, z. m *Arquebusier*, m.
Busschieting, z. v. *Jeu* m. *de l'arquebuse.*
Busschot (-schoten), z. o. *Coup* m. *d'arquebuse.*
Busschutter, z. m. *Arquebusier*, m.
Bussel, z. m. Bundel. *Botte*, f., *faisceau*, m. ‖ — hout, *fagot*, m. ‖ In —en binden, *botteler, lier en bottes.* ‖ Zwachtel. *Langes*, f. pl., *maillot*, m.
Busselbinder, z. m. *Botteleur*, m.
Busselen, zw. w. b. *Botteler, lier en bottes.* ‖ Inbakeren. *Emmailloter.*
Busselmaker, z. m. *Javeleur*, m.
Busseltje, z. o. *Petite botte*, f., *petit paquet*, m.
But, z. v. (mar) *Bidon*, m.
Butskop, z. m. (h. n.) *Orque*, f.
Buur, z. m. *Voisin*, m.
Buurdochter, z. v. *Fille* f. *du voisinage.*
Buurjongen, z. m. *Garçon* m. *du voisinage.*
Buurkind (-kinderen, -kinders), z. o. *Enfant* m. *et* f. *du voisinage.*
Buurman, z. m. *Voisin*, m.
Buurmeisje, z. o. *Fille* f. *du voisinage.*
Buurpraatje, z. o. *Propos* m. *de voisins, causerie* f. *entre voisins.*
Buurschap, z. o. *Commerce* m. ou *familiarité* f. *entre voisins, voisinage*, m. ‖ — houden, *voisiner.* ‖ v. Buurt. *Voisinage*, m. ‖ De buren. *Les voisins*, m. pl. ‖ Gehucht. *Hameau*, m.
Buurshuis, z. o. *Maison voisine*, f. ‖ Te —ze, *chez le voisin.*
Buurt, z v. *Voisinage*, m. ‖ Nabijheid. *Voisinage.* ‖ De buren. *Les voisins*, m. pl. ‖ Gehucht. *Hameau*, m.
Buurten, zw. w. o. (met *hebben*). *Voisiner.*
Buurtweg (-wegen), z. m. *Chemin vicinal*, m.
Buurvrijer, z. m. *Jeune homme* m. *du voisinage.*
Buurvrijster, z. v. *Jeune fille* f. *du voisinage.*
Buurvrouw z. v. *Voisine*, f.

C.

C, z. v. Derde letter van 't alphabet. *C*, m.
CABAAL, z. o. *Cabale*, *faction*, f.
CABAALMAKER, z. m. *Cabaleur*, m.
CABALEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Cabaler*.
CABRETLEDER, z. o. *Peau f. de cabi*, *cabron*, m.
CABRETLEEREN, bn. *De peau de cabri*, *de cabron*.
CABRIOOL (–OLEN), z. v. *Cabriole*, f. ‖ *Zie* BOKKESPRONG.
CABRIOOLMAKER, z. m. *Cabrioleur*, m.
CABRIOLET, z. v. Rijtuig. *Cabriolet*, m.
CACAO, z. m. *Cacao*, m.
CACAOBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Cacaotier*, m.
CACAOBOSCH, z. o. *Cacaoyère*, f.
CACHOT, z. o. *Cachot*, m. ‖ *Zie* GEVANGENHOK.
CACTUS, z. m. *Cactier*, m.
CACTUSBOOM (–BOOMEN), z. m. *Cactier*, m.
CADANS, z. v. *Cadence*, f.
CADEAU (–DEAU'S), z. o. *Zie* GESCHENK.
CADET, z. m. *Cadet*, m.
CALISSIEDROP, z. o. *Jus* m. *de réglisse*.
CALISSIEHOUT (zond. mv.), z. o. *Réglisse*, f.
CALVARIEBERG (zond. mv.), z. m. *Calvaire*, m. ‖ *Zie* KRUISBERG.
CALVINISMUS (zond. mv.), z. o. *Calvinisme*, m.
CALVINIST, z. m. *Calviniste*, m.
CAMEE, z. m. *Camée*, m.
CAMPECHEHOUT (zond. mv. z. o. *Bois*, m. *de campêche*.
CANAILLE (zond. mv.), z. o. *Canaille*, f. ‖ *Zie* GRAUW.
CANAPÉ, (CANAPÉ'S,) z. v. *Canapé*, m. ‖ *Zie* RUSTBANK.
CANDELABER, z. v. *Candélabre*, m. ‖ *Zie* KROONKANDELAAR.
CANDIDAAT, z. m. *Candidat*, m.
CANDIDATUUR, z. v. *Candidature*, f.
CANON, z. m. Regel. *Canon*, m.
CANONICAAT, z. o. *Canonicat*, m.
CANONIEK, bn. *Canonique*.
CANONISATIE, z. v. *Canonisation*, f. ‖ *Zie* HEILIGVERKLARING.
CANONISEEREN, zw. w. b. *Canoniser*. ‖ *Zie* HEILIGVERKLAREN.
CANONISEERING, z. v. *Canonisation*, f. ‖ *Zie* HEILIGVERKLARING.
CANONIST, z. m. *Canoniste*, m.
CANTALKAAS, z. v. *Cantal*, m.
CANTIEN, z. v. Tapperij. *Cantine*, f.
CANTIENHOUDER, z. m. *Cantinier*, m.
CANTIENHOUDSTER, z. v. *Cantinière*, f.
CAPITOLIUM (zond. mv.), z. o. *Capitole*, m.
CAPITULATIE, z. v. Verdrag van overgave. *Capitulation*, f.
CAPITULEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Een verdrag van overgave maken. *Capituler*.
CAPRICE (CAPRICES), z. v. *Zie* GRIL, LUIM, INVAL.
CAPTATIE, z. v. Listige bemachtiging eener erfenis. *Captation*, f.
CAPTIE, z. v. *Chicane*, f.
CARAMEL, z. m. Gerstesuiker. *Caramel*, m.
CARDAMOM, z. v. (bot.) *Cardamome*, m.
CARESSEEREN, zw. w. b. *Caresser*. ‖ *Zie* LIEFKOOZEN, VLEIEN.
CARGA (–GA'S), z. v. *Connaissement*, m.
CARGADOOR (–DOREN), z. m. *Cargador*, m.
CARICATUUR, z. v. *Caricature*, f. ‖ *Zie* SPOTPRENT.
CARNAVAL, z. o. *Carnaval*, m. ‖ *Zie* VASTENAVOND.
CARTABEL, z. v. *Bref*, *ordre*, *directoire*, m.
CASSATIE (zond. mv.), z. v. *Cassation*, f. ‖ *Zie* VERBREKING.
CASSEEREN, bw. *Casser*. ‖ *Zie* VERBREKEN, BREKEN, AFZETTEN.
CASSEERING, z. v. *Congé*, m. ‖ *Zie* AFZETTING.
CASTRAAT, z. m. *Castrat*, m. ‖ *Zie* ONTMANDE.
CASTRATIE (zond. mv.), z. v. *Castration*, f. ‖ *Zie* ONTMANNING.
CASTREEREN, bw. *Châtrer*. ‖ *Zie* ONTMANNÉN.
CASUËEL (zond. mv.), z. o. *Casuel*, m.
CASUÏST, z. m. *Casuiste*, m.
CATALOGUS, z. m. *Catalogue*, m.
CATALOOG (-LOGEN), z. m. *Catalogue*, m. ‖ *Zie* BOEKENLIJST.
CATECHISATIE, z. v. *Catéchisme*, m.
CATECHISEERDER, z. m. *Catéchiste*, m.
CATECHISEEREN, zw. w. b. De godsdienstleer onderwijzen. *Catéchiser*.
CATECHISMUS, z. m. *Catéchisme*, m.
CATEGORISCH, bn. *Catégorique*. ‖ bw. *Catégoriquement*. ‖ *Zie* DUIDELIJK, STELLIG.
CATHEDRAAL, z. v. *Cathédrale*, f. ‖ *Zie* HOOFDKERK.
CATHOLIEK, bn. *Catholique*. ‖ bw. *Catholiquement*.
CATHOLIEK, z. m. *Catholique*, m.
CATHOLIEKHEID (zond. mv.), z. v. *Catholicité*, f.
CAUTIE, z. v. *Caution*, f. ‖ *Zie* BORG, BORGTOCHT.
CAVALCADE, z. v. *Cavalcade*, f.
CAVALERIE (zond. mv.), z. v. *Zie* RUITERIJ.
CAVALERIST, z. m. *Cavalier*, m. ‖ *Zie* RUITER.
CAYENNE-PEPER (zond. mv.), z. v. *Poivre* m. *de Cayenne*.
CEDEL, z. v. *Liste*, *cédule*, f.
CEDELTJE, z. o. *Petite liste*, f.
CEDER, z. m. (bot.) *Cèdre*, m.
CEDERBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Cèdre*, m.
CEDEREN, bn. *De bois de cèdre*.
CEDERHARS (zond. mv.), z. v. *en* o. *Cédrie*, f.
CEDERHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de cèdre*.
CEDERHOUTEN, bn. *De bois de cèdre*, *de cèdre*.
CEDEROLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de cèdre*.
CEDERSAP (zond. mv), z. o. *Zie* CEDERWIJN.
CEDERWIJN (zond. mv.), z. m. *Cédrite*, m.
CEDILLE, z. v. *Cédille*, f. ‖ *Zie* HAAKJE.
CEEL (CEELEN), z. v. *Zie* CEDEL.
CEELTJE, z. o. *Zie* CEDELTJE.
CEL, z. v. *Cellule*, f.
CELACHTIG, bn. *Cellulaire*.
CELEBRANT, z. m. Dienstdoende priester. *Célébrant*, m.
CELEBREEREN, zw. w. b. Plechtig bedienen. *Célébrer*.
CELEBREERING (zond. mv.), z. v. Plechtige bediening. *Célébration*, f.
CELESTIJN, z. m. *Célestin*, m.

CELESTIJNER, z. m. *Zie* CELESTIJN.
CELGEVANGENIS, z. v. *Prison cellulaire*, f.
CEL[LE], z. v. *Zie* CEL.
CELLEBROEDER, z. m. *Cellite*, *frère cellité*, m.
CELLEKEN, CELLETJE, z. o. *Petite cellule*, f.
CELLULAIR, bn. —e gevangenis, *zie* CELGEVANGENIS.
CELTISCH, z. o. De —e taal, *le celtique*, m., *la langue celtique*, f. ‖ *Zie* KELTISCH.
CELVLIES, z. o. *Membrane cellulaire*, f.
CELVORMIG, bn. *Celluliforme*.
CELWAGEN, z. m *Voiture cellulaire*, f.
CELWEEFSEL (zond. mv.), z. o. *Tissu cellulaire*, m.
CEMENT, z. o. *Ciment*, m.
CEMENTMAKER, z. m. *Cimentier*, m.
CENSOR (-ORS, OREN), z. m. *Censeur*, m.
CENSUUR (zond. mv.), z. v. *Censure*, f.
CENT, telw. Honderd. *Cent*. ‖ Vier per —, *quatre pour cent*.
CENT, z. m. Munt. *Cent*, m.
CENTENAAR, z. m. Honderd pond. *Quintal*, m.
CENTERBOOR (-BOREN), z. v. *Perçoir* m. *de bondon*.
CENTIEM, z. m. *Centime*, m.
CENTIGRAMME, z. v. *Centigramme*, m.
CENTILITER, z. m. Vingerhoed. *Centilitre*, m.
CENTIMETER, z. m. Duim. *Centimètre*, m.
CENTISTERE, z. v. Honderdste van eene wisse. *Centistère*, m.
CENTRAAL, bn. *Central*.
CENTRALISATIE, z. v. *Centralisation*, f.
CENTRALISEEREN, bw. *Centraliser*.
CENTREEREN, zw. w. b. *Centrer*.
CENTRUM, z. o. *Centre*, m. ‖ *Zie* MIDDELPUNT.
CENTUMVIRAAT (zond. mv.), z. o. *Centumvirat*, m.
CENTURIO, z. m. *Centurion*, m.
CEREMONIE (-IËN, IES), z. v. *Cérémonie*, f. ‖ *Zie* PLECHTIGHEID.
CEREMONIEBOEK, z. o. *Cérémonial*, m.
CEREMONIËEL (zond. mv.), z. o. *Cérémonial*, m.
CEREMONIEMEESTER, z. m. *Maître* m. *des cérémonies*.
CEROON (zond. mv.), z. v. Waszalf. *Cérat*, m.
CERTIFICAAT, z. o. *Certificat*, m. ‖ *Zie* GETUIGSCHRIFT.
CERTIFICATIE, z. v. Schriftelijke verzekering. *Certification*, f.
CERUIS (zond. mv.), z. o. Loodwit. *Céruse*, f.
CESSIE (CESSIES), z. v. *Cession*, f. ‖ *Zie* AFSTAND.
CESSIONARIS, z. m. *Cessionnaire*, m.
CHAIS (-EN), z. v. Rijtuig. *Chaise*, f.
CHALDEEUWSCH, z. o. De —e taal. *Le chaldéen*, *la langue chaldaïque*, f.
CHAMPAGNEWIJN, z. m. *Vin* m. *de Champagne*.
CHAMPIGNON (-GNONS), z. m. *Champignon*, m. ‖ *Zie* PADDESTOEL.
CHAOS (zond. mv.), z. m. *Chaos*, m. ‖ *Zie* BAAIERD.
CHARADE (-ADES), z. v. Woordraadsel. *Charade*, f.
CHARTER, z. v. *Charte*, f., *diplôme*, m. ‖ Grondwet. *Constitution*, f.
CHEMIE (zond. mv.), z. v. *Chimie*, f. ‖ *Zie* SCHEIKUNDE.
CHEMISCH, bn. *Chimique*. ‖ *Zie* SCHEIKUNDIG.
CHEMIST, z. m. *Chemist*, m. ‖ *Zie* SCHEIKUNDIGE.
CHERTEPARTIJ, z. v. Scheepsvrachtbrief. *Charte-partie*, f.
CHERUB (-RUBS), z. m. *Chérubin*, m.
CHERUBIEN, CHERUBIJN, z. m. *Chérubin*, m.
CHERUBIJNSCH, bn. *De chérubin*.
CHICANE (-CANES), z. v. *Chicane*, f. ‖ *Zie* KIBBELING.

CHICANEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chicaner*. ‖ *Zie* KIBBELEN, VITTEN.
CHICANEUR, z. v. *Chicaneur*, m. ‖ *Zie* KIBBELAAR, VITTER.
CHIJL (zond. mv.), z. m. *Chyle*, m.
CHIJLACHTIG, bn. *Chyleux*.
CHIJLACHTIGHEID (zond mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est chyleux*.
CHINEES (-EEZEN), z. m. *Chinois*, m.
CHINEESCH, bn. *Chinois*, *de Chine*.
CHINEEZERIJ, z. v. *Chinoiserie*, f.
CHIRURGIE (zond. mv.), z. v. *Chirurgie*, f. ‖ *Zie* HEELKUNDE.
CHIRURGIJN, z. m. *Chirurgien*, m. ‖ *Zie* HEELMEESTER.
CHLOOR, z. m. (chim.) *Chlore*, m.
CHLORUUR, z. v. (chim.) *Chlorure*, m.
CHOCOLADE, z. v. *Chocolat*, m.
CHOCOLADEFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de chocolat*.
CHOCOLADEKAN, z. v. *Chocolatière*, f.
CHOCOLADEMAAKSTER, z. v. *Chocolatière*, f.
CHOCOLADEMAKER, z. m. *Chocolatier*, m.
CHOCOLADEMAKERIJ, z. v. *Fabrique* f. *de chocolat*.
CHOCOLADEPOT, z. m. *Chocolatière*, f.
CHOCOLADEWINKEL, z. m. *Magasin* m. *où l'on vend du chocolat*.
CHORIAMBISCH, bn. *Choriambique*.
CHORIAMBUS, z. m. Versvoet. *Choriambe*, m.
CHRESTOMATHIE (-IES), z. v. *Chrestomathie*, f. ‖ *Zie* BLOEMLEZING.
CHRISMA, z. o. *Chrême*, m.
CHRISTELIJK, bn. *Chrétien*. ‖ bw. *Chrétiennement*.
CHRISTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Vertu chrétienne*, f.
CHRISTEN z. m. *Chrétien*, m. ‖ —e, z. v. *Chrétienne*, f.
CHRISTENDOM (zond. mv.), z. o. *Religion chrétienne*, f., *christianisme*, m. ‖ De christenen. *Les chrétiens*, m. pl., *la chrétienté*, f.
CHRISTENE, z. v. *Chrétienne*, f.
CHRISTENGELOOF (zond. mv.), z. o. *Foi chrétienne*, *croyance* f. *des chrétiens*.
CHRISTENHEID (zond. mv.), z. v. *Chrétienté*, f.
CHRISTENLEER (zond. mv.), z. v. *Doctrine chrétienne*, f.
CHRISTENLEERAAR, z. m. *Ministre* m. *de l'Évangile*.
CHRISTENRIJK (zond. mv.), z. o. *Chrétienté*, f., *monde chrétien*, m., *tous les pays chrétiens*, m. pl.
CHRISTIN, z. v. *Chrétienne*, f.
CHRISTUS, z. m. *Christ*, m.
CHRISTUSBEELD, z. o. *Crucifix*, *christ*, m.
CHRISTUSOOGEN, z. o. mv. (bot.) *Œil* m. *de Christ*, *coquelourde*, f.
CHROMIUM, z. o. (chim.) *Chrome*, m.
CHRONOMETER, z. m. *Chronomètre*, m. ‖ *Zie* TIJDMETER.
CHRYSOLIET, z. m. Goudsteen. *Chrysolithe*, f.
CHYMUS, z. m. Spijspap. *Chyme*, m.
CIBORIE (-IËN, IES), z. o. *Ciboire*, m.
CICERO, z. m., CICEROLETTER, z. v. (impr.) *Cicéro*, m.
CICHOREI (zond. mv.), z. v. *Chicorée*, f.
CIDER (zond. mv.), z. m. *Cidre*, m. ‖ *Zie* APPELDRANK.
CIJFER, z. o. *Chiffre*, m.
CIJFERAAR, z. m. *Chiffreur*, *calculateur*, m.
CIJFERBOEK, z. o. *Livre* m. *d'arithmétique*, *arithmétique*.

CIJFEREN, zw. w. b. *Chiffrer, calculer.*
CIJFERGETAL, z. o. *Chiffre*, m.
CIJFERING, z. v. *Action* f. *de chiffrer* ou *de calculer, calcul*, m.
CIJFERKUNST (zond. mv.), z. v. *Arithmétique*, f., *calcul*, m.
CIJFERLETTER, z. v. *Chiffre*, m.
CIJFERMEESTER, z. m. *Maître* ou *professeur* m. *d'arithmétique.*
CIJFERSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École* f. *d'arithmétique.*
CIJFERSCHRIFT, z. o. *Stéganographie, écriture* f. *en chiffres, chiffre*, m
CIJFERSLEUTEL, z. m. *Clé* m. *du chiffre.*
CIJFERSTRIK, z. m. *Entrelacs*, m. pl.
CIJNS, z. m. *Cens, tribut*, m.
CIJNSBAAR, bn. *Sujet au cens, censite, censitaire, tributaire.* ‖ (fig.) Onderworpen. *Assujetti.*
CIJNSBAARHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'être tributaire.* ‖ (fig.) *Sujétion*, f., *assujettissement*, m.
CIJNSBOEK, z. o. *Livre censier, censier*, m.
CIJNSGOED (-GOEDEREN), z. o. *Accens*, m., *accense, terre* f. *tenue à cens.*
CIJNSHEER (-HEEREN), z. m. *Seigneur censier, censier*, m.
CIJNSHEFFER, z. m. *Percepteur, receveur* m. *du cens.*
CIJNSPACHT, z. v. *Accensement*, m.
CIJNSPLICHTIG, bn. *Zie* CIJNSBAAR.
CIJNSPLICHTIGE, z. m. *Censitaire*, m.
CIJNSRECHT, z. o. *Droit* m. *de cens.*
CILINDER, z. m. *Cylindre*, m.
CILINDERTJE, z. o. *Petit cylindre*, m.
CILINDERVORMIG, bn. *Cylindrique, cylindriforme.*
CIMBAAL, z. v. *Cymbale*, f.
CIMBAALKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Cymbalaire*, f.
CIMBAALSPELER, z. m. *Cymbalier*, m.
CINABER, z. m. *Cinabre*, m.
CINKSEN, z. o. Pinksteren. *Pentecôte*, f.
CIPERGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Souchet*, m.
CIPIER (CIPIERS), z. m. *Geôlier*, m.
CIPRES, z. m. *Cyprès*, m.
CIPRESKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Camphrée*, f.
CIPRESBOOM (-BOOMEN), z. m. *Cyprès*, m.
CIPRESSEN, bn. *De cyprès.*
CIPRESSENBOSCH, z. o. *Cyprière*, f., *bois* m. *de cyprès.*
CIPRESSENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de cyprès.*
CIPRESSENOOT (-NOTEN), z. v. *Noix de cyprès, galbule*, f.
CIRCA, bw. Ongeveer. *Environ.*
CIRCONFERENCIE (-CIES), z. v. *Circonférence*, f. ‖ *Zie* CIRKELOMTREK.
CIRCULAIRE (-LAIRES), z. v. Rondgaande brief. *Circulaire*, f.
CIRCULATIE (zond. mv.), z. v. *Circulation*, f.
CIRCULEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Omgaan, omloopen. *Circuler.*
CIRKEL, z. m. *Cercle*, m. ‖ Cirkelomtrek. *Circonférence*, f.
CIRKELBOOG (-BOGEN), z. m. *Arc* m. *de cercle.*
CIRKELBOOR (-BOREN), z. v. *Coupe-cercle*, m.
CIRKELLIJN, z. v. *Ligne circulaire*, f.
CIRKELMES, z. o. *Zie* CIRKELBOOR.
CIRKELOMTREK, z. m. *Circonférence*, f.
CIRKELROND, bn. *Circulaire, rond.*
CIRKELSNOER, z. o. (charp.) *Simbleau*, m.
CIRKELSTUK, z. o. *Segment* m. *de cercle.*
CIRKELVORMIG, bn. *Circulaire, orbiculaire.* ‖ bw. *En cercle.*
CIRKELWATERPAS (zond. mv.), z. o. *Niveau-cercle*, m.
CISALPIJNSCH, bn. *Cisalpin, en deça des Alpes.*
CITADEL, z. v. Kasteel. *Citadelle*, f.
CITATIE (-TIES), z. v. *Citation*, f. ‖ *Zie* AANHALING, DAGVAARDING.
CITER, z. v. *Cistre, sistre*, m., *cithare*, f.
CITEEREN, zw. w. b. Aanhalen. *Citer, rapporter.* ‖ Dagvaarden. *Citer.*
CITEERING, z. v. Aanhaling. *Citation*, f.
CITERSNAAR, z. v. *Corde* f. *de cithare.*
CITROEN, z. m. *Citron*, m.
CITROENACHTIG, bn. *Citronné.*
CITROENAPPEL, z. m. *Citron*, m.
CITROENBOOM (-BOOMEN), z. m. *Citronnier*, m.
CITROENGEEL, bn. *Citrin, jaune de citron.*
CITROENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de citronnier.*
CITROENKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de citron, jaune de citron, citrin*, m.
CITROENKLEURIG, bn. *De couleur de citron, citrin.*
CITROENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Citragon*, m., *citronnelle*, f.
CITROENOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de citron.*
CITROENPEER (-PEREN), z. v. *Citron*, m.
CITROENSAP (zond. mv.), z. o. *Jus* m. *de citron.*
CITROENSAUS (-SAUSEN), z. v. *Sauce* f. *aux citrons.*
CITROENSCHEL, CITROENSCHIL, z. v. *Écorce* f. *de citron.* ‖ Ingelegde —llen, *citronnat*, m.
CITROENSMAAK (zond. mv.), z. m. *Goût* m. *de citron.*
CITROENTJE, z. o. *Petit citron*, m.
CITROENVERF (zond. mv.), z. v. *Zie* CITROENKLEUR.
CITROENVERVIG, bn. *Zie* CITROENKLEURIG.
CITROENVOGELTJE, z. o. *Guignard*, m.
CITROENZUUR (zond. mv.), z. o. (chim.) *Acide citrique*, m.
CITROENZUURZOUT (zond. mv.), z. o. (chim.) *Citrate*, m.
CIVET (zond. mv.), z. v. Muskus. *Civette*, f.
CIVET, CIVETKAT, z. v. (h. n.) *Civette*, f.
CIVIEL, bn. *Civil.* ‖ —e lijst, *liste civile*, f. ‖ —e prijs, *prix modique*, m. ‖ bw. *Civilement.*
CLASSICAAL, bn. *En classes.*
CLASSIEK, bn. *Classique.*
CLASSIS (CLASSES), z. v. *Classe*, f.
CLASSISCH, bn. *Classique.*
CLAUSULE, z. v. *Clause*, f.
CLERICAAL, bn. *Clérical.* ‖ bw. *Cléricalement.*
CLIËNT, z. m. *Client*, m.
CLIËNTE, z. v. *Cliente*, f.
CLINIEK (zond. mv.), z. v. *Clinique*, f.
CLINISCH, bn. *Clinique.*
COADJUTOR, z. m. Medehelper. *Coadjuteur*, m.
COADJUTORSCHAP, z. o. Waardigheid van medehelper. *Coadjutorerie*, f.
COCHENILLE (zond. mv.), z. v. *Cochenille*. f.
CODE (-ES), z. m. *Code*, m. ‖ *Zie* WETBOEK.
CODICIL, z. o. Aanhangsel aan een testament. *Codicille*, m.
COËFFICIENT, z. m. (alg.) *Coefficient*, m.
COGNAAT, z. m. Bloedverwant. *Cognat*, m.
COIFFEERDER, z. m. *Coiffeur*, m. ‖ *Zie* KAPPER.
COIFFEERSEL (zond. mv.), z. o. *Coiffure*, f. ‖ *Zie* KAPSEL.
COIFFEERSTER, z. v. *Coiffeuse*, f. ‖ *Zie* KAPSTER.
COIFFEEREN, zw. w. b. *Coiffer.* ‖ *Zie* KAPPEN.
COKE (zond. mv.), z. v. *Coak, coke*, m.
COLISEUM (zond. mv.), z. o. *Colisée*, m.
COLLATIE, z. v. *Collation*, f.
COLLATIONEEREN, zw. w. b. *Collationner.*
COLLECTIE (-TIËN, -TIES), z. v. *Collection*, f. ‖ *Zie* VERZAMELING.

COLLEGA (–GA's), z. m. *Collègue*, m. ‖ *Zie* AMBTGENOOT.
COLLEGE (–GES), z. o. *Collége*, m.
COLLEGIAAL, bn. *Collégial.* ‖ —ale kerk, *église collégiale*, f.
COLLODION (zond. mv.), z. o. *Collodium*, *collodion*, m.
COMBINATIE, z. v. *Combinaison*, f. ‖ *Zie* SAMENSTELLING, VERBINDING.
COMBINEEREN, zw. w. b. *Combiner.* ‖ *Zie* SAMENSTELLEN, VERBINDEN.
COMEDIE (–IES), z. v. Blijspel. *Comédie*, f.
COMITÉ (–É's), z. o. *Comité*, m.
COMITEIT, z. o. *Zie* COMITÉ.
COMMERCIE, z. v. *Commerce*, m. ‖ *Zie* KOOPHANDEL.
COMMERCIËEL, bn. *Commercial.*
COMMINEEREN, bw. *Comminer.* ‖ *Zie* DREIGEN.
COMMIES, z. m. Kantoorbediende. *Commis*, m.
COMMISSARIS, z. m. *Commissaire*, m.
COMMISSARISSCHAP (zond. mv.) z. o. *Commissariat*, m.
COMMISSIE (–SIËN), z. v. *Commission*, f. ‖ *Zie* BOODSCHAP, LAST.
COMMISSIEVAARDER, z. m. *Armateur*, m.
COMMISSIONARIS, z. m. *Commissionnaire*, m.
COMMITTEEREN, zw. w. b. *Commettre.* ‖ *Zie* OPDRAGEN, LASTGEVEN.
COMMITTENT, z. m. *Commettant*, m. ‖ *Zie* LASTGEVER.
COMMODAAT, z. o. *Commodat*, m. ‖ *Zie* BRUIKLEENING.
COMMUNICANT, z. m. *Communiant*, m.
COMMUNICEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Communier.*
COMMUNIE, z. v. *Communion*, f. ‖ Eerste —, *première communion.* ‖ Te — gaan, *communier.*
COMMUNIEKLEED (–KLEEDEN), z. o. *Nappe* f. *de communion.*
COMMUNIEKOP, z. m. *Ciboire*, m.
COMMUNISMUS, z. o. *Communisme*, m.
COMMUNIST, z. m. *Communiste*, m.
COMMUNISTISCH, bn. *Communiste.*
COMPARANT, bn. Verschijnend. *Comparant.*
COMPARANT, z. m. *Comparant*, m. ‖ —e, v, *comparante*, f.
COMPARATIEF, z. m. Vergelijkende trap. *Comparatif*, m.
COMPAREEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Verschijnen. *Comparoir*, *comparaître.* ‖ b. Vergelijken. *Comparer.*
COMPARITIE, z. v. Verschijning. *Comparution*, f.
COMPETENT, bn. *Compétent.* ‖ *Zie* BEVOEGD.
COMPETENTIE, z. v. *Compétence*, f. ‖ *Zie* BEVOEGDHEID.
COMPETEEREN, zw. w. b. *Compéter.* ‖ *Zie* TOEKOMEN.
COMPILATIE, z. v. Bijeenzameling. *Compilation*, f.
COMPILEEREN, zw. w. b. Bijeenzamelen. *Compiler.*
COMPLEET, bn. *Complet.*
COMPLETEN, z. v. mv. *Complies*, f. pl.
COMPLIMENT, z. o. *Compliment*, m.
COMPLIMENTENMAAKSTER, z. v. *Complimenteuse*, f.
COMPLIMENTENMAKER, z. m. *Complimenteur*, m.
COMPRES, z. v. Vouwdoekje. *Compresse*, f.
COMPTABEL, bn. *Comptable.* ‖ *Zie* REKENPLICHTIG.
COMPTABILITEIT, z. v. *Comptabilité*, f. ‖ *Zie* REKENPLICHTIGHEID.
COMPROMITTEEREN, zw. w. b. *Compromettre.*
COMPTANT, bn. *Comptant.* ‖ *Zie* BAAR, GEREED.
CONCEDEEREN, zw. w. b. *Concéder.* ‖ *Zie* TOESTAAN, VERGUNNEN.
CONCENTRISCH, bn. *Concentrique.*
CONCEPT, z. o. *Projet*, *plan*, m.
CONCEPTVONNIS, z. o. *Projet* m. *de jugement.*
CONCEPTWET, z. v. *Projet* m. *de loi.*
CONCERT, z. o. *Concert*, m.
CONCERTZAAL, z. v. *Salle* f. *de concert.*
CONCESSIE (–SIES), z. v. *Concession*, f. ‖ *Zie* VERGUNNING, AFSTAND.
CONCIERGE (–GES), z. m. *Concierge*, m. ‖ *Zie* POORTIER.
CONCILIE (–IËN), z. o. *Concile*, m. ‖ *Zie* KERKVERGADERING.
CONCLAVE, z. o. *Conclave*, m.
CONCLUSIE (–SIES), z. v. *Conclusion*, f. ‖ *Zie* BESLUIT, GEVOLGTREKKING.
CONCORDAAT, z. o. Verdrag met den Paus. *Concordat*, m.
CONCREET, bn. *Concret.*
CONCURRENTIE, z. v. *Concurrence*, f. ‖ *Zie* MEDEDINGING.
CONCUSSIE, z. v. *Concussion*, f. ‖ *Zie* KNEVELARIJ.
CONDITIE (–TIES), z. v. *Condition*, *clause*, f. ‖ *Zie* VOORWAARDE.
CONDITIONEEL, bn. *Conditionnel.* ‖ *Zie* VOORWAARDELIJK.
CONDOLEANTIE (–TIES), z. v. *Condoléance*, f. ‖ *Zie* ROUWBEKLAG.
CONFERENTIE, z. v. *Conférence*, f. ‖ *Zie* VOORDRACHT.
CONGREGANIST, z. m. *en* v. *Congréganiste*, m. *et* f.
CONGREGATIE, z. v. *Congrégation*, f.
CONGRES, z. o. *Congrès*, m.
CONJUGATIE (–TIES), z. v. *Conjugaison*, f. ‖ *Zie* VERVOEGING.
CONJUGEEREN, zw. w. b. *Conjuguer.* ‖ *Zie* VERVOEGEN.
CONJUNCTIE, z. v. *Conjonction*, f. ‖ *Zie* VOEGWOORD.
CONJUNCTIEF, z. m. Bijvoegende wijze. *Subjonctif*, m.
CONQUEST (zond. mv.), z. o. (jurispr.) Aangewonnen goed. *Conquêts*, m. pl.
CONQUESTEEREN, zw. w. b. *Conquérir.*
CONSACREEREN, zw. w. b. *Consacrer.* ‖ *Zie* HEILIGEN, BESTEDEN.
CONSCIENTIE (–IËN, –IES), z. v. *Conscience*, f. ‖ *Zie* GEWETEN, BEWUSTHEID.
CONSCRIPTIE, z. v. Opschrijving voor den krijgsdienst. *Conscription*, f.
CONSECRATIE, z. v. *Consécration*, f. ‖ *Zie* HEILIGING, INWIJDING.
CONSENT, z. o. *Permission*, f., *consentement*, m. ‖ *Zie* TOESTEMMING.
CONSEQUENTIE, z. v. *Conséquence*, f. ‖ *Zie* GEVOLG, GEVOLGTREKKING, BELANG.
CONSERVATIEF, bn. *Conservateur*, *conservatoire.*
CONSERVATIEF, z. m. *Conservateur*, m.
CONSIDERATIE (–IES, IËN), z. v. *Considération*, f. ‖ *Zie* BESCHOUWING, REDEN, AANZIEN.
CONSIGNATARIS, z. m. *Consignataire*, m.
CONSIGNATIE (zond. mv.), z. v. *Consignation*, f.
CONSISTORIAAL, bn. *Consistorial.*
CONSISTORIE (–RIËN), z. o. *Consistoire*, m. ‖ *Zie* KERKERAAD.
CONSONANT, z. v. *Consonne*, f. ‖ *Zie* MEDEKLINKER.
CONSOORTEN, z. m. mv. *Consorts*, m. pl.
CONSTITUTIE, z. v. Grondwet. *Constitution*, f.
CONSTITUTIONEEL, bn. Grondwettelijk. *Constitutionnel.* ‖ bw. *Constitutionnellement.*
CONTINENTAAL, bn. Tot het vaste land behoorend. *Continental.*
CONTINGENT, z. o. *Contingent*, m. ‖ *Zie* AANDEEL, BIJDRAGE.
CONTRABOEK, z. o. *Contrôle*, m., *contre-partie*, f. ‖ *Zie* TEGENBOEK.

CONTRABOEKHOUDER, z. m. *Contrôleur*, m. ‖ *Zie* TEGENBOEKHOUDER.
CONTRACT, z. o. *Contrat*, m. ‖ *Zie* VERDRAG, OVEREENKOMST.
CONTRACTANTEN, z. m. mv. *Contractants*, m. pl.
CONTRACTEEREN, zw. w. b. Een verdrag maken, overeenkomen. *Contracter.*
CONTRAPUNT, z. o. (mus.) *Contre-point*, m.
CONTRAVENTIE, (-IES), z. v. *Contravention*, f. ‖ *Zie* OVERTREDING.
CONTREDANS (-DANSEN), z. m. *Contredanse*, f.
CONVENT, z. o. *Couvent*, *monastère*, m. ‖ *Zie* KLOOSTER.
CONVENTIE (-TIES), z. v. *Convention*, f. ‖ *Zie* OVEREENKOMST, STAATSVERGADERING.
CONVENTIELID (-LEDEN), z. o. *Conventionnel*, m.
CONVENTIONEEL, bn. Overeenkomstelijk. *Conventionnel.*
CONVOCATIE (-TIES), z. v. *Convocation*, f. ‖ *Zie* BIJEENROEPING.
COÖRDINATEN, z. v. mv. (géom.) *Coordonnées*, f. pl.
COPAHU, COPAHUBALSEM (zond. mv.), z. m. *Copahu*, *baume* m. *de copahu.*
COPAHUBOOM (-BOOMEN), z. m. *Copayer*, m.
CORDUAAN (zond. mv.), z. o. *Cordouan*, m.
CORRECTIE (-TIES), z. v. *Correction*, f. ‖ Onder —, *sauf meilleur avis.* ‖ *Zie* VERBETERING, TUCHTIGING.
CORRECTIONEEL, bn. *Correctionnel.*
CORRECTOR (-ORS, -OREN), z. m. (impr.) *Correcteur*, *prote*, m.
CORRESPONDENT, z. m. *Correspondant*, m.
CORRESPONDENTIE, z. v. *Correspondance*, f. ‖ *Zie* BRIEFWISSELING.
CORRESPONDEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). In briefwisseling zijn; overeenkomstig zijn. *Correspondre.*
COSTUUM, z. o. *Costume*, m. ‖ *Zie* GEWOONTE, KLEEDERDRACHT.
COURANT, z. v. *Journal*, m. ‖ *Zie* DAGBLAD, NIEUWSBLAD.
COURANT. bn. *Courant.* ‖ *Zie* GANGBAAR.
COURANTIER, z. m. *Journaliste*, *rédacteur* m. *de journal.*
CREATUUR, z. v. *Créature*, f.
CREDENTIALEN, z. v. mv. *Lettres* f. pl. *de créance.*
CREDIT, z. o. (ten. de livr.) *Crédit*, m.
CREDITEEREN, zw. w. b. *Créditer.*
CREDITEUR (-TEURS), z. m. *Créditeur*, *créancier*, m. ‖ *Zie* SCHULDEISCHER.
CREDO, z. o. *Crédo*, m. ‖ *Zie* GELOOFSBELIJDENIS.
CRIMINALIST, z. m. *Criminaliste*, m.
CRIMINEEL, bn. *Criminel.* ‖ *Zie* LIJFSTRAFFELIJK.
CRINOLINE, z. v. *Crinoline*, f.
CRISIS (zond. mv.), z. v. *Crise*, f.
CRITIEK (zond. mv.), z. v. *Critique*, f. ‖ *Zie* OORDEELKUNDE.
CRITISCH, bn. *Critique.* ‖ *Zie* OORDEELKUNDIG.
CRITISEEREN, zw. w. b. *Critiquer.* ‖ *Zie* BEOORDEELEN.
CURSIEF, bn. (impr.) *Cursif*, *italique.*
CYCLOOP, z. m. *Cyclope*, m.
CYNIEK, CYNISCH, bn. *Cynique.*
CYNISME, CYNISMUS (zond. mv.), z. o. *Cynisme*, m.
CZAAR, z. m. *Czar*, m.
CZARIN, z. v. *Czarine*, f.
CZAROWITZ, z. m. *Czarowitz*, m.

D.

D, z. v. Vierde letter van 't alphabet. *D*, m. ‖ (mus.) *Ré*, m.
DAAD, z. v. Handeling, bedrijf. *Action*, f., *fait*, *acte*, m. ‖ Edelmoedige —, *action généreuse.* ‖ Schandelijke —, *action honteuse.* ‖ — van geweld, *acte de violence.* ‖ Iemand op heeter — *of* op de — betrappen, *prendre qq. sur le fait* ou *en flagrant délit.*
DAADZAAK, z. v. (germ.) *Fait*, m.
DAAGBRIEF, z. m. *Mandat* m. *d'amener.*
DAAGS, bw. *Le jour*, *pendant le jour.* ‖ — te voren, *le jour d'avant*, *la veille.* ‖ — daarna, *le jour suivant*, *le lendemain.* ‖ — vóór Paschen, *la veille de Pâques.*
DAAGSANKER, z. o. (mar.) *Grande ancre*, *maîtresse ancre*, f.
DAAGSCH, bn. *De tous les jours*, *journalier.*
DAAGSTER, z. v. (jurispr) *Demanderesse*, f.
DAAGSTOUW, z. o. (mar.) *Maître câble*, m.
DAAL, z. v. Houten buis. *Tuyau* m. *de bois.*
DAALDER, z. m. Muntstuk. *Daler*, *écu*, m.
DAALDERSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. (fam.) *Excellente place*, f.
DAAM, z. v. Speen. *Hémorrhoïdes*, f. pl.
DAAR, bw. *Là*, *en cet endroit-là*, *y.* ‖ Wat zegt gij —? *que dites-vous là?* ‖ Wie komt —? *qui va là?* ‖ — zijn zij, *les voilà.* ‖ — zijn, *il y a* ‖ — zijn menschen, *il y a des hommes.* ‖ — is een mensch, *il y a un homme.* ‖ — ginds, *là-bas.* ‖ Van —, *de là.* ‖ Hij is — juist uitgegaan, *il vient de sortir.* ‖ — hebt gij uwe pen, *voilà votre plume.* ‖ — komt hij, *le voilà qui vient.* ‖ voegw. Dewijl. *Comme*, *puisque.* ‖ Terwijl. *Tandis que.*
DAARAAN, bw. *À cela*, *y.* ‖ Ik denk —, *j'y pense*, *je pense à cela.*
DAARACHTER, bw. *Derrière cela*, *là-derrière.*
DAARAF, bw. *De cela*, *en.* ‖ Hij weet niets —, *il n'en sait rien.*
DAARBENEDEN, bw. *Là-bas.* ‖ Daaronder. *Là-dessous.*
DAARBENEVEN, DAARBENEVENS, bw. *De plus*, *en outre*, *outre cela.*
DAARBIJ, bw. *De plus*, *en sus*, *outre cela.*
DAARBINNEN, bw. *Là-dedans.*
DAARBOVEN, bw. *Là-haut.* ‖ Er gaat niets —, *il n'y a rien au-dessus de cela.*
DAARBUITEN, bw. *Là-dehors*, *au-dehors.*
DAARDOOR, bw. *Par-là*, *par ce moyen-là*, *de cette manière.*
DAARENBOVEN, bw. *Outre cela*, *en outre*, *indépendamment de cela.* ‖ Verder. *D'ailleurs.*
DAARENTEGEN, bw. *Au contraire*, *en revanche.*
DAARENTUSSCHEN, bw. In tusschentijd. *Cependant.*
DAARHEEN, bw. *De ce côté-là*, *vers cet endroit-là*, *y*, *là.* ‖ Ik ga —, *j'y vais.* ‖ — snellen, *s'envoler*, *s'écouler.*
DAARIN, bw. *Là-dedans*, *y*, *en cela.*
DAARLANGS, bw. *Le long de.*

DAARMEDE, bw. *Avec cela, de cela, au moyen de cela, par ce moyen, par-là, en.* ‖ — heeft hij gezegepraald, *par ce moyen il a obtenu la victoire.* ‖ Hij is — tevreden, *il en est content.* ‖ — is het uit, *c'en est fait.*
DAARNA, bw. *Après cela, puis, ensuite.* ‖ Twee jaar —, *deux ans après.* ‖ Kort —, *peu après, peu de temps après.* ‖ Uwe beurt zal — komen, *votre tour viendra ensuite.* ‖ — viel hij ziek, *puis il tomba malade.*
DAAROM, bw. Om die reden. *Pour cela, pour cette raison.* ‖ Om dat heen. *Autour de cela.*
DAAROMTRENT, bw. *Aux environs de.* ‖ Ten naaste bij. *Environ.* ‖ Te dien opzichte. *À cet égard.*
DAARONDER, bw. *Là-dessous, au-dessous.* ‖ Daartusschen. *Parmi cela, entre cela.*
DAAROP, bw. *Là-dessus, sur cela.* ‖ Daaraan. *À cela, y.* ‖ Daarna. *Après, après cela, ensuite, puis.*
DAAROVER, bw. *Là-dessus, sur cela.* ‖ Hij beklaagt zich —, *il s'en plaint.* ‖ Aangaande dat. *Touchant* ou *concernant cela.* ‖ Ik heb hem — gesproken, *je lui en ai parlé.*
DAARTEGEN, bw. *Contre cela.* ‖ Wat brengt hij — in? *que dit-il contre cela?* ‖ — houden. Vergelijken. *Comparer.*
DAARTOE, bw. *Jusque là.* ‖ — is het reeds gekomen, *c'est déjà venu si loin.* ‖ Daarom. *Pour cette raison.* ‖ Te dien einde. *À cette fin, pour cela.*
DAARTUSSCHEN, bw. *Cependant, entre cela, sur ces entrefaites, pendant ce temps-là.* ‖ — komen, *intervenir.*
DAARUIT, bw. *De là, de cela, en.* ‖ — volgt, dat, *il suit de là que.* ‖ Ik zie —, dat, *je vois par-là que.*
DAARVAN, bw. *De cela, en, de là.* ‖ Wat denkt hij —? *qu'en pense-t-il?* ‖ Ik weet niets —, *je n'en sais rien.*
DAARVOOR, bw. *Devant cela, pour cela, en, y.* ‖ Hij waarschuwde mij —, *il m'en avertit.* ‖ God beware u —, *Dieu vous en préserve.* ‖ Ik sta — in, *j'en réponds.* ‖ — is geen kruid gewassen, *il n'y a pas de remède à cela.* ‖ In de plaats. *À la place.*
DACTYLUS (-LI, -LEN), z. m. *Dactyle*, m.
DACTYLISCH, bn. *Dactylique.*
DADEL, z. m. Dadelboom. *Dattier*, m. ‖ z. v. Vrucht. *Datte*, f.
DADELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Dattier*, m.
DADELBOSCH, z. o. *Forêt* m. *de dattiers.*
DADELIJK, bn. Wezenlijk. *Réel, effectif, actuel, actif.* ‖ —e zonde, *péché actuel*, m. ‖ — bewijs, *preuve* f. *fournie par le fait.* ‖ Onmiddellijk. *Immédiat.* ‖ —e oorzaak, *cause immédiate*, f. ‖ bw. Wezenlijk. *Réellement, actuellement, effectivement.* ‖ Aanstonds. *Incontinent, aussitôt, sur-le-champ, à l'instant, immédiatement.*
DADELIJKHEID (-HEDEN), z. v. Wezenlijkheid. *Réalité*, f. ‖ Vijandelijkheid. *Violence*, f., *voies* f. pl. *de fait.*
DADELKERN, z. v. *Noyau* m. *de datte.*
DADELOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de dattes.*
DADER, z. m. *Auteur*, m. ‖ Plichtige. *Coupable*, m.
DADERES, z. v. *Celle qui a fait qc.* ‖ Plichtige. *Coupable*, f.
DADING, z. v. *Transaction*, f.
DAG, z. v. (mar.) Endje —, *dague* f. *de prévôt.*
DAG (DAGEN), z. m. Tijd van vier en twintig uren. *Jour*, m., *journée*, f. ‖ Burgerlijke —, *jour civil.* ‖ Veertien —en, *quinze jours.* ‖ De — te voren, *la veille.* ‖ De — daarna, *le lendemain, le jour suivant.* ‖ De jongste —, *le jour du dernier jugement.* ‖ Op dezen —, *en ce jour.* ‖ Goede —en hebben, *mener une vie agréable.* ‖ Ouderdom. *Vieillesse*, f., *âge avancé*, m. ‖ Op zijne —en komen, *avancer en âge.* ‖ Van — tot —, *de jour en jour, de jour à autre.* ‖ Daglicht. *Jour*, m., *lumière* f. *du jour.* ‖ Het wordt —, *il commence à faire jour.* ‖ De — breekt aan, *le jour commence à poindre.* ‖ Aan den — komen, *paraître.* ‖ Aan den — brengen, *découvrir.* ‖ (fam.) Een gat in den — slapen, *dormir la grasse matinée.* ‖ Voor — en dauw, *de grand matin.* ‖ Zij hadden elkander in geen jaar en — gezien, *il y avait bien longtemps qu'ils ne s'étaient plus vus.*
DAG, z. v. Pook. Zie DAG[GE].
DAGBLAD (-BLADEN), z. o. *Journal*, m., *feuille*, f.
DAGBLADSCHRIJVER, z. m. *Journaliste, rédacteur* m. *de journal.*
DAGBLIND, bn. *Nyctalope.*
DAGBLINDHEID (zond. mv.), z. v. *Nyctalopie*, f.
DAGBLOEM, z. v. Bloem, die in den dag opengaat. *Fleur diurne*, f. ‖ Bloem, die slechts éénen dag bloeit. *Hémérocalle, fleur éphémère, belle-d'un-jour*, f.
DAGBOEK, z. o. *Journal*, m. ‖ —en, *éphémérides*, f. pl. ‖ (comm.) *Journal.*
DAGBOOG (-BOGEN), z m. (astr.) *Arc diurne*, m.
DAGCIRKEL, z. m. (astr.) *Cercle diurne*, m.
DAGDIEF, z. m. *Fainéant, musard, cagnard*, m.
DAGDIERKEN, z. o. Zie DAGDIERTJE.
DAGDIERTJE, z. o. *Éphémère*, m.
DAGDIEVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fainéanter, muser.*
DAGDIEVERIJ, z. v. *Fainéantise*, f.
DAGELIJKS, bw. *Journellement, tous les jours.*
DAGELIJKSCH, bn. *Journalier, quotidien, diurne.* ‖ — brood, *pain quotidien*, m. ‖ —e koorts, *fièvre quotidienne*, f. ‖ —e ondervinding, *expérience* f. *de tous les jours.* ‖ —e zonde, *péché véniel*, m. ‖ —e omwenteling der aarde, *révolution* f. *diurne de la terre.* ‖ Gewoon. *Commun, ordinaire.*
DAGEN, zw. w. o. (met *hebben*). Dag worden. *Faire jour, poindre.* ‖ Het begint te —, *il commence à faire jour, le jour commence à poindre.* ‖ Dagvaarden. *Citer, ajourner, assigner en justice.*
DAGER, z. m. *Celui qui cite, demandeur*, m.
DAGERAAD (zond. mv.), z. m. *Aurore, aube* f. *du jour, point* m. *du jour.*
DAG[GE], z. v. *Dague*, f., *poignard*, m.
DAGGELD, z. o. *Journée*, f., *salaire* m. *d'un jour.*
DAGGELDER, z. m. *Journalier*, m.
DAGHUUR, z. v. Daggeld. *Journée*, f., *salaire* m. *d'un jour.* ‖ In — werken of gaan, *travailler à la journée.*
DAGHUURDER, z. m. *Journalier*, m.
DAGING, z. v. (jurispr.) *Citation, assignation*, f., *ajournement*, m.
DAGKAPEL, z. v. *Papillon* m. *de jour.*
DAGKRING, z. m. (astr.) *Arc diurne*, m.
DAGLELIE, z. v. *Hémérocalle*, f.
DAGLICHT (zond. mv.), z. o. *Lumière* ou *clarté* f. *du jour, jour*, m. ‖ In een schoon — stellen, *mettre dans un beau jour.* ‖ Aan het — komen, *être découvert, paraître.*
DAGLIJST, z. v. *Journal*, m.
DAGLOON (-LOONEN), z. o. Daggeld. *Journée*, f., *salaire* m. *d'un jour.*
DAGLOONER, z. m. *Journalier*, m.
DAGMARSCH, z. m. (mil.) *Journée, journée* f. *de marche.*
DAGORDE, z. v. *Ordre* m. *du jour.*

DAGREGISTER, z. o. *Journal*, m.
DAGREIS, z. v. *Journée*, f., *chemin* m. *que l'on fait pendant une journée.*
DAGSCHOLIER, z. m. *Externe*, m.
DAGSCHOLIERSTER, z. v. *Externe*, f.
DAGSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École* f. *de jour.*
DAGSCHOONE, z. v. (bot.) *Belle-de-jour*, f.
DAGSCHRIJVER, z. m. *Diurnaire*, m.
DAGSCHUIT, z. v. *Barque* f. *de jour.*
DAGSCHUW, bn. *Zie* LICHTSCHUW.
DAGSEIN, z. o. (mar.) *Signal* m. *de jour.*
DAGSTAR, z. v. *Zie* DAGSTER.
DAGSTELLING, z. v. *Date*, f.
DAGSTER, z. v. *Étoile* f. *du matin.*
DAGTAFELS, z. v. mv. *Éphémérides*, f. pl.
DAGTEEKENEN, zw. w. b. *Dater.* || Eenen brief —, *dater une lettre.* || Te vroeg —, *antidater.* || Later —, *postdater.* || o. (met *hebben*). *Dater.* || Dat dagteekent van 1848, *cela date de* 1848.
DAGTEEKENING (zond. mv.), z. v. Het dagteekenen. *Action* f. *de dater.* || Datum. *Date*, f. || Vervroegde —, *antidate*, f. || Latere —, *postdate*, f.
DAGTOORTS (zond. mv.), z. v. (poët.) *Flambeau du jour, soleil*, m.
DAGUERROTYPE, z. v. *Daguerréotype*, m.
DAGUERROTYPEEREN, zw. w. b. *Daguerréotyper.*
DAGUUR, z. o. *Heure* f. *du jour.*
DAGVAARDEN, zw. w. b. *Citer, assigner, ajourner.* || Dagvaardend, *citatoire, exploitant.*
DAGVAARDING, z. v. *Citation*, *assignation*, f., *ajournement*, m.
DAGVAART, z. v. Dagreis. *Journée*, f. || (mar.) *Journée*, *navigation* f. *de jour.* || Staatsvergadering. *Diète*, *assemblée* f. *des États.*
DAGVERHAAL, z. o. *Journal*, m.
DAGVLIEG, z. v. (h. n.) *Éphémère*, m.
DAGVLINDER, z. m. *Papillon* m. *de jour.*
DAGVORSTIN (zond. mv.), z. v. (poët.) *Reine* f. *du jour, soleil*, m.
DAGWAAK, z. v. (mar.) *Diane*, f.
DAGWACHT, z. v. *Garde* f. *de jour.* || (mar.) *Quart* m. *de la diane.*
DAGWAND, z. v. Landmaat. *Journal*, m.
DAGWERK, z. o. Werk, dat gedurende den dag gedaan wordt. *Ouvrage* m. *de jour.* || Wat een man in éénen dag doen kan. *Journée*, *ouvrée*, *hommée*, f.
DAGWERKER, z. m. *Journalier*, m.
DAGWIJZER, z. m. *Calendrier, almanach*, m.
DAGZICHTIG, bn *Héméralope.*
DAGZICHTIGHEID (zond mv.), z. v. *Héméralopie*, f.
DAK (DAKEN), z. o. *Toit*, m., *couverture* f. *d'un bâtiment.* || Een huis onder — brengen, *couvrir une maison.* || Onder het — wonen, *être logé près des tuiles.* || Onder één — wonen, *demeurer sous le même toit, dans la même maison.* || (fig.) Iemand iets op zijn — zenden, *envoyer qc. à qq. contre son gré.* || (fig.) Iets van de —en preeken, *publier une chose sur les toits.* || (fig.) Onder — komen, *trouver à se loger.* || (fig.) Iemand wat op zijn — geven, *donner sur les oreilles à qq.*, *battre qq.* || (fig.) Huis. *Maison*, f., *toit*, m. || Een gastvrij —, *un toit hospitalier.*
DAKBALK, z. m. (charp.) *Arbalétrier*, m.
DAKBORD, z. o. *Esseau*, m., *échandole*, f., *bardeau*, m.
DAKDEKKER, z. m. *Couvreur*, m.
DAKDICHT, bn. Een huis — houden, *entretenir convenablement le toit d'une maison.*
DAKGOOT (–GOTEN), z. v. *Gouttière*, f., *égout*, m. || Goot tusschen twee daken. *Cornière*, f.
DAKJE, z. o. *Petit toit*, m.
DAKKAMERTJE, z. o. *Mansarde*, f.
DAKLAT, z. v. *Latte*, f.
DAKLEI, z. v. *Ardoise* f. *pour les toitures.*
DAKPAN, z. v. *Tuile*, f.
DAKRIB, z. v. *Chevron, arêtier*, m.
DAKRIET (zond. mv.), z. o. *Roseaux* m. pl. *dont on couvre les toits.*
DAKSPAAN, z. o. *Esseau*, m. *échandole*, f., *bardeau*, m.
DAKSPAR, DAKSPER, z. v. *Zie* DAKRIB.
DAKSTROO (zond. mv.), z. o. *Chaume, glui*, m
DAKVENSTER, z. o. *Lucarne*, f. || Rond —, *œil* m. *de bœuf.*
DAKVORST, z. v. *Faîte*, *comble* m. *du toit.*
DAKWERK, z. o. *Toiture*, f. || Dakvorst. *Faîte*, *comble*, m.
DAL (DALEN), z. o. Laagte. *Vallée*, f., *val*, *vallon*, m. || Over berg en — trekken, *aller par monts et par vaux.*
DALBEWONER, z. m. *Habitant* m. *d'une vallée.*
DALEN, zw. w. o. (met *zijn*). Afgaan. *Descendre.* || Van den berg —, *descendre de la montagne.* || Laten —, *descendre.* || Verminderen. *Diminuer.* || Afslaan. *Baisser, diminuer de prix.* || De fondsen —, *les fonds publics baissent.*
DALER, z. m. *Celui qui descend.*
DALING, z. v. *Descente*, f. || — in prijs, *baisse*, *diminution*, f., *rabais*, m. || — der fondsen, *baisse des fonds publics.* || (astr.) *Descension*, f., *abaissement*, m. || Schijnbare — der pool, *abaissement du pôle.*
DALLELIE, z. v. *Muguet*, m.
DALMATICA (–CA'S), z. v. *Dalmatique*, f.
DAM, z. m. Hoogte van aarde. *Digue*, *jetée*, *levée*, f., *batardeau*, *barrage*, m. || — van steenen, *môle*, m.
DAM, z. v. Dubbele schijf. *Dame damée*, *dame*, f. || — halen, *être à dame.*
DAMASCEEREN, zw. w. b. *Damasquiner.*
DAMASCEERING (zond. mv.), z. v. *Damasquinerie*, f.
DAMAST, z. o. Stof. *Damas*, m.
DAMASTBLOEM, z. v. *Giroflée blanche*, f.
DAMASTEN, bn. *De damas*, *damassé.*
DAMASTKLING, z. v. Sabel. *Damas*, m.
DAMASTLIJNWAAD, DAMASTLINNEN (zond. mv.), z. o. *Damassé*, *linge damassé*, m.
DAMASTPRUIM, z. v. *Prune* f. *de Damas*, *damas*, m.
DAMASTSTAAL (zond. mv.), z. o. *Acier* m. *de Damas.*
DAMASTSTOF, z. v. *Damassade*, f.
DAMASTWERK (zond. mv.), z. o. *Damassure*, f.
DAMASTWEVER, z. m. *Damasseur*, *ouvrier* m. *en damas.*
DAMBERD, DAMBORD, z. o. *Damier*, m.
DAME (DAMES), z. v. *Dame*, f.
DAMHERT, z. m. *en* o. *Daim*, m.
DAMHERTIN, z. v. *Daine*, *femelle* f. *du daim.*
DAMHOUT, z. o. (fond.) *Batte*, f.
DAMLOOPER, z. m. (mar.) Bijlander. *Bélandre*, f.
DAMMEN, zw. w. b. Eenen dam maken. *Élever une digue.*
DAMMEN, zw. w. o. (met *hebben*). Op het dambord spelen. *Jouer aux dames.*
DAMMER, z. m. Damspeler. *Celui qui joue aux dames.*
DAMMETJE, z. o. Dijkje. *Petite digue*, f.
DAMP, z. m. Wasem. *Vapeur*, *exhalaison*, f. || Nevel. *Brouillard*, m. || Vuile —, *moufette*, f. || De —en des wijns, *les fumées*, *les vapeurs* f. pl *du vin.* || Rook. *Fumée*, f.

DAMPBAD (–BADEN), z. o. *Bain* m. *de vapeur.*
DAMPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Damp opwerpen. *Jeter des vapeurs* ou *de la fumée*, *fumer.* ‖ De paarden —, *les chevaux fument.* ‖ Uitwasemen. *Exhaler.* ‖ (fam.) Tabak rooken. *Fumer du tabac.*
DAMPER, z. m. Groot rooker. *Grand fumeur*, m.
DAMPIG, bn. Nevelig, vochtig. *Nébuleux*, *vaporeux.* ‖ —e hemel, *ciel vaporeux*, m. ‖ Vochtig. *Humide.* ‖ Betrokken. *Sombre*, *obscur*, *couvert.* ‖ — weder, *temps sombre*, m. ‖ — paard, *cheval poussif*, m.
DAMPIGHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) Aamborstigheid. *Asthme*, m., *courte haleine*, f. ‖ — der paarden, *pousse*, f.
DAMPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fumer*, *d'exhaler.*
DAMPKETEL, z. m. *Chaudière* f. *à vapeur.*
DAMPKOGEL, z. m. (phys.) *Éolipyle*, m.
DAMPKRING, z. m. *Atmosphère*, f.
DAMPKRINGACHTIG, bn *Atmosphérique.*
DAMPKRINGSLUCHT (zond. mv.), z. v. *Air atmosphérique*, m.
DAMPLANK, z. v. *Pale*, f.
DAMPMETER, z. m. *Élatéromètre*, m.
*DAMPSCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Bateau* m. *à vapeur.*
DAMSCHIJF, z. v. *Pion*, m. *dame*, f.
DAMSPEL (zond. mv.), z. o. *Jeu* m. *de dames.*
DAMSPELER, z. m. *Celui qui joue aux dames.*
DAMSTER, z. v. *Celle qui joue aux dames.*
DAMWEG (–WEGEN), z. m. *Berme*, f.
DAN, bw. Alsdan. *Alors*, *en ce temps-là*, *lors*, *pour lors.* ‖ — zal ik komen, *alors je viendrai.* ‖ Nu dit, — dat, *tantôt ceci*, *tantôt cela.* ‖ Nu en —, *quelquefois*, *de temps en temps*, *de temps à autre.* ‖ — eens goed, — dan eens slecht, *tantôt bon*, *tantôt mauvais.* ‖ voegw. Maar. *Mais.* ‖ —, zwijgen wij, *mais taisons-nous.* ‖ Derhalve. *Donc*, *par conséquent.* ‖ Wat was dat —? *qu'était-ce donc que cela?* ‖ Komt —, *venez donc.* ‖ Of. *Ou.* ‖ Ik weet niet, of hij al — niet zal komen, *je ne sais s'il viendra ou non.* ‖ Er was niemand — uw broeder, *il n'y avait que votre frère.* ‖ Hij is grooter — zij, *il est plus grand qu'elle.*
DANIG, bn. Zeer. *Extrêmement*, *excessivement*, *fort.*
DANK (zond. mv.), z. m. Dankbetuiging. *Remercîment*, m., *action* f. *de grâces.* ‖ Iemand — zeggen, *remercier qq.* ‖ Dankbaarheid. *Reconnaissance*, *gratitude*, f., *gré*, m. ‖ God —! *Dieu merci! grâce à Dieu!* ‖ — weten, *savoir gré.* ‖ In — aannemen, *agréer*, *prendre en gré.* ‖ Wil. *Volonté*, f., *gré*, m. ‖ Tegen zijnen —, *malgré lui.* ‖ Tegen wil en —, *bon gré*, *mal gré.*
DANKADRES, z. o. *Adresse*, f.
DANKALTAAR, z. o. *Autel* m. *des sacrifices.*
DANKBAAR, bn. *Reconnaissant.* ‖ bw. *Zie* DANKBAAR[LIJK].
DANKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Reconnaissance*, *gratitude*, f.
DANKBAAR[LIJK], bw. *Avec reconnaissance*, *avec gratitude.*
DANKBETUIGING, z. v. *Remercîment*, m., *actions* f. p. *de grâces.*
DANKDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *d'actions de grâces.*
DANKEN, zw. w. b. *Remercier*, *rendre grâces.* ‖ God zij gedankt! *Dieu merci! grâce à Dieu!* ‖ Iemand iets te — hebben, *devoir qc. à qq.* ‖ Iemand voor iets —, *remercier qq. de qc.* ‖ Ik dank u, *je vous remercie.*

DANKENSWAARDIG, bn. *Qui mérite de la reconnaissance.*
DANKFEEST, z. o. *Jour* m. *solennel d'actions de grâces.*
DANKGEBED (–BEDEN), z. o. *Prière* f. *en action de grâces.*
DANKGEVOEL (zond. mv.), z. o. *Sentiment* m. *de reconnaissance.*
DANKLIED (–LIEDEREN), z. o. *Cantique* m. *en action de grâces.*
DANKOFFER, z. o. *Sacrifice* m. *en action de grâces.*
DANKOFFERANDE, z. v. *Zie* DANKOFFER.
DANKPREEK (–PREEKEN), z. v. *Sermon* m. *en action de grâces.*
DANKZEGGING, z. v. *Zie* DANKBETUIGING.
*DANOF, bw. *Pour cela*, *à cause de cela.*
DANS (DANSEN), z. m. *Danse*, f. ‖ Den — leiden, *mener la danse.* ‖ Iemand ten — leiden, *mener qq. à la danse.* ‖ Ronde —, *branle*, m., *danse* f. *en rond.* ‖ (fig.) Met iemand aan den — komen *of* geraken, *en venir aux mains avec qq.* ‖ (fig.) Den — ontspringen, *l'échapper belle.* ‖ (fig.) Hij zal den — niet ontspringen, *il a la hart au cou.*
DANSEN, zw. w. b. *Danser.* ‖ o. (met *hebben*) op de koord —, *danser sur la corde.* ‖ (fig.) Hij zal hem wel anders leeren —, *il lui apprendra à changer de note.* ‖ (fig.) Naar iemands pijpen —, *se soumettre à la volonté de qq* ‖ (fig.) Iemand van de trappen doen —, *faire dégringoler l'escalier à qq.* ‖ o. (met *zijn*). *Quitter en dansant.* ‖ Uit de kamer —, *quitter la chambre en dansant.*
DANSER, z. m. *Danseur*, m.
DANSERES, z. v. *Danseuse*, f.
DANSFEEST, z. o. *Bal*, m., *partie* f. *de danse.*
DANSFIGUUR, z. v. *Figure* f. *de danse.*
DANSHUIS, z. o. *Salle* f. *de danse.*
DANSJE, z. o. *Petite danse*, f.
DANSKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *de la danse*, *orchestique*, f.
DANSLES, z. v. *Leçon* f. *de danse.*
DANSLIED (–LIEDEREN), z. o. *Air* m. *à danser.*
DANSMAAT (zond. mv.), z. v. *Cadence*, f.
DANSMEESTER, z. m. *Maître* m. *de danse.*
DANSMUZIEK, z. v. *Musique* f. *à danser.*
DANSOEFENING, z. v. *Exercice* m. *de danse.*
DANSPARTIJ, z. v. *Bal*, m., *partie* f. *de danse.*
DANSPAS, z. m. *Pas* m. *de danse.*
DANSREI, z. m *Chœur* m. *de danseurs*, *de danseuses.*
DANSSCHOEN, z. m. *Escarpin*, m
DANSSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École* ou *académie* f. *de danse.*
DANSTEEKENAAR, z. m. *Chorégraphe*, m.
DANSTEEKENING, z. v. *Chorégraphie*, f.
DANSVLIEG, z. v. (h. n.) *Empis*, m.
DANSZAAL, z. v. *Salle* f. *de danse.*
DANT[E], z. v. *Fille éventée*, f.
DAPPER, bn. *Vaillant*, *courageux*, *valeureux*, *brave.* ‖ bw. *Zie* DAPPER[LIJK].
DAPPERHEID (zond. mv.), z. v. *Vaillance*, *valeur*, *bravoure*, f, *courage*, m.
DAPPER[LIJK], bw. *Vaillamment*, *courageusement*, *bravement.*
DARM, z. m. *Boyau*, *intestin*, m. ‖ Dunne —, *intestin grêle.* ‖ Rechte —, *rectum*, m. ‖ Kromme —, *iléon*, m. ‖ Twaalfvingerige —, *duodénum*, m. ‖ Blinde —, *cæcum*, m.
DARMACHTIG, bn. *Intestinal.*
DARMADER, z. v. *Veine iliaque*, f.
DARMBEEN (–BEENEN), z. o. *Os iliaque*, m.

DARMBEENSPIER, z. v. *Muscle iliaque*, m.
DARMBESCHRIJVER, z. m. *Entérographe*, *iliographe*, m.
DARMBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Entérographie*, *iliographie*, f.
DARMBREUK, z. v. *Entérocèle*, f.
DARMFISTEL, z. v. *Fistule intestinale*, f.
DARMJICHT (zond. mv.), z. v. *Passion* ou *colique iliaque*, f.
DARMKINK, z. v. *Zie* DARMKRONKEL.
DARMKLIER, z. v. *Entéradène*, f.
DARMKRONKEL, z. m. *Miséréré*, *volvulus*, m.
DARMLEER (zond. mv.), z. v. *Iléologie*, f.
DARMNET, z. o. (anat.) *Épiploon*, m. ‖ (bouch.) *Crépine*, f.
DARMNETBREUK, z. v. *Épiplocèle*, f.
DARMONTLEDING (zond. mv.), z. v. *Entérotomie*, f.
DARMONTSTEKING, z. v. (méd.) *Entérite*, f.
DARMPIJN, z. v. *Entéralgie*, *colique*, f., *tranchées*, f. pl.
DARMPJE, z. o. *Petit intestin* ou *boyau*, m.
DARMSAP (zond. mv.), z. o. *Suc intestinal*, m.
DARMSCHEEL, z. o. *Zie* DARMSCHEIL.
DARMSCHEIDSEL, z. o. *Zie* DARMSCHEIL.
DARMSCHEIL, z. o. *Mésentère*, m.
DARMSCHEILADER, z. v. *Veine mésentérique*, f.
DARMSCHEILONTSTEKING, z. v. (méd.) *Mésentérite*, f.
DARMSNAAR, z. v. *Corde* f. *de boyau*.
DARMSNEDE, z. v. *Entérotomie*, f.
DARMSNIJDER, z. m. *Entérotome*, m.
DARMSNIJDING, z. v. (méd.) *Entéralgie*, *colique*, f., *tranchées*, f. pl.
DARMSNIJMES, z. o. *Entérotome*, m.
DARMSPOELING, z. v. *Clystère*, *lavement*, m.
DARMSTEEN (-STEENEN), z. m. *Entérolithe*, m.
DARMVERHARDING, z. v. *Squirre intestinal*, m.
DARMVET (zond. mv.), z. o. *Graisse des boyaux*, *ratis*, f.
DARMVLIES, z. o. (anat.) *Épiploon*, m. ‖ (bouch.) *Crépine*, f.
DARMWATERBREUK, z. v. *Hydrentérocèle*, f.
DARMWEE, z. o. *Zie* DARMPIJN.
DARMWORM, z. m. *Fissule*, f.
DARMWORST, z. v. *Andouille*, f.
DARMZENUWEN, z. v. mv. *Nerfs intestinaux*, m. pl.
DARMZIEKTE (zond. mv.) z. v. *Maladie* f. *des intestins*.
DARTEL, bn. *Folâtre*, *volage*, *enjoué*, *pétulant*, *frétillant*. ‖ — kind, *enfant frétillant*, m. ‖ Geil, wulpsch. *Lascif*, *luxurieux*. ‖ (fig.) —e stijl, *stijle badin*, m. ‖ bw. *Zie* DARTEL[LIJK].
DARTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Folâtrer*, *badiner*, *frétiller*, *batifoler*.
DARTELHEID (-HEDEN), z. v. *Folâtrerie*, *pétulance*, *légèreté*, f., *frétillement*, m. ‖ Wulpschheid. *Lasciveté*, f.
DARTEL[LIJK], bw. *Pétulamment*, *folâtrement*. ‖ Wulpsch. *Lascivement*.
DAS, z. m. Dier. *Blaireau*, *taisson*, m. ‖ Dashond. *Basset*, m.
DAS, z. v. Halsdoek. *Cravate*, f.
DASHOND, z. m. *Basset*, m.
DASJE, z. o. Diertje. *Petit blaireau*, m.
DASJE, z. o. Kleine halsdoek. *Petite cravate*, f.
DASLOOK (zond. mv.), z. o. (bot.) *Ail sauvage*, m.
DASSENHAAR (zond. mv.), z. o. *Poil* m. *de blaireau*.
DASSENHOL (zond. mv.), z. o. *Taissonnière*, f., *terrier* m. *de blaireau*.
DASSENHUID, z. v. *Peau* f. *de blaireau*.
DASSENJACHT, z. v. *Chasse* f. *du blaireau*.
DASSENNET, z. o. (chass.) *Bourses*, f. pl.
DASSENVAL, z. v. *Brayon*, *broyon*, m.
DASSENVEL, z. o. *Zie* DASSENHUID.
DASSENVET (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de blaireau*.
DAT, aanw. bn. *Ce*, *cet*, *cette*. ‖ — paard, *ce cheval*. ‖ — kind, *cet enfant*. ‖ — huis, *cette maison*. ‖ aanw. voorn. — verdient uwe aandacht niet, *cela ne mérite pas votre attention*. ‖ — is de pen, die ik zoek, *voilà la plume que je cherche*. ‖ — is de zaak, *voilà l'affaire*. ‖ betrek. voorn. Het kind, — ik bemin, *l'enfant que j'aime*. ‖ voegw. *Que*. ‖ Hij denkt — hij zal spreken, *il croit qu'il parlera*. ‖ — God het gave! *plût à Dieu!*
DATEEREN, zw. w. b. *Dater*.
DATEERING (zond. mv.), z. v. *Action de dater*, *date*, f.
DATGENE, aanw. voorn. *Ce*, *ce qui*, *ce que*.
DATIEF, z. m. *Datif*, m.
DATUM (DATUMS, DATA), z. m. *Date*, f.
DAUW (zond. mv.), z. m. *Rosée*, f. ‖ Vóór dag en —, *de grand matin*. ‖ Zoo malsch als —, *tendre comme rosée*.
DAUWACHTIG, bn. *Qui est comme de la rosée*.
DAUWDISTEL, z m. (bot.) *Laiteron épineux*, m.
DAUWEL, z. v. (fam.) *Lambine*, *salope*, f.
DAUWELAAR, z. m. *Musard*, *lambin*, m.
DAUWELACHTIG, bn. *Lambin*.
DAUWELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui lambine*.
DAUWELARIJ, z. v. *Lambinerie*, f, *barguignage*, m.
DAUWELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner*, *barguigner*.
DAUWEN, zw. w. onpers. *Faire* ou *tomber de la rosée*. ‖ Het dauwt sterk, *il tombe beaucoup de rosée*. ‖ (fig.) *Verser*, *répandre*.
DAUWMETER, z. m. (phys.) *Drosomètre*, m.
DAUWMETING (zond. mv.), z. v. (phys.) *Drosométrie*, f.
DAUWPIER, z. v. (h. n.) Dauwworm. *Lombril*, m.
DAUWWORM (zond. mv.), z. m. (h. n.) *Lombril*, m. ‖ (méd.) *Dartre*, f. ‖ Haarworm, *Crinon*, m.
DAUWWORMACHTIG, bn. (méd.) *Dartreux*.
DAUWWORMIGE, z. m. *en* v. (méd.) *Dartreux*, m., *dartreuse*, f.
DAVEREN, zw. w. o. (met *hebben*.) *Éprouver une forte secousse*, *être fortement secoué* ou *agité*, *trembler*, *s'ébranler*.
DAVERING, z. v. *Secousse*, f., *tremblement*, *ébranlement*, m.
DE, lidw. *Le*, *la*, *les*. ‖ — hond, *le chien*. ‖ — vrouw, *la femme*.*‖ — kinderen, *les enfants*. ‖ — mensch, *l'homme*.
DEBAT, z. o. *Débat*, m.
DEBET (zond. mv.), z. o. *Débit*, m. ‖ — en credit, *doit et avoir*.
DEBIET (zond. mv.), z. o. *Débit*, m.
DEBITEEREN, zw. w. b. Vertieren. *Débiter*, *vendre*. ‖ (ten. de livr.) *Débiter*, *porter* ou *passer au débit d'un compte*.
DEBITEUR, z. m. *Zie* SCHULDENAAR.
DECADE (-CADES), z. v. *Décade*, f.
DECADEDAG (-DAGEN), z. m. *Décadi*, m.
DECADENTIE, z. v. Verval. *Décadence*, f.
DECADI, z. m. *Décadi*, m.
DECAGRAM[ME], z. v. *Décagramme*, m.
DECALITER, z. m. *Décalitre*, m.
DECAMETER, z. m. *Décamètre*, m.
DECASTERE, z. v. *Décastère*, m.
DECEMBER (zond. mv.), z. m. *Décembre*, m.
DECEMBERDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de décembre*.
DECEMVIRAAL, bn. *Décemviral*.

DECEMVIRAAT, z. o. *Décemvirat*, m.
DECIDEEREN, zw. w. b. *Zie* UITWIJZEN, BESLISSEN.
DECIARE, z. v. *Déciare*, m.
DECIEM, z. m. *Décime*, m.
DECIGRAM[ME], z. v. *Décigramme*, m.
DECILITER, z. m. *Décilitre*, m.
DECIMAAL, bn. *Décimal.*
DECIMETER, z. m. *Décimètre*, m.
DECISIE (-SIES), z. v. *Zie* UITWIJZING, BESLISSING.
DECISIEF, bn. *Décisif.*
DECISTERE, z. v. *Décistère*, m.
DECLAMATIE (-TIES), z. v. *Déclamation*, f.
DECLAMEEREN, zw. w. b. *Déclamer.*
DECLARATIE (-TIES), z. v. *Zie* VERKLARING.
DECLAREEREN, zw. w. b. *Zie* VERKLAREN.
DECLINATIE (-TIES), z. v. *Zie* VERBUIGING.
DECLINEEREN, zw. w. b. *Zie* VERBUIGEN.
DECORATIE (-TIES), z. v. *Décoration*, f.
DECOREEREN, zw. w. b. *Décorer.*
DECREET (-CRETEN), z. o. *Décret*, m. ‖ *Zie* BESLUIT.
DECRETEEREN, zw. w. b. *Décréter.* ‖ *Zie* BESLUITEN.
DEEG (DEEGEN), z. o. *Pâte*, f. ‖ In — wentelen, *empâter.* ‖ — kneden, *pétrir de la pâte.*
DEEG, z. v. Goed. *Bien*, *avantage*, m. ‖ Dat zal u — doen, *cela vous fera du bien.* ‖ — hebben, *avoir du plaisir, s'amuser.* ‖ Ter dege, *comme il faut.* ‖ Hij had ter dege gedronken, *il avait bu beaucoup.*
DEEGACHTIG, bn. *Pâteux.*
DEEGACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Empâtement*, m.
DEEGBAL, z. m *Pâton*, m.
DEEGBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain pâteux*, m.
DEEGKLOPPER, z. m. *Brie*, f.
DEEGKLUIT, z. v. *Zie* DEEGBAL.
DEEGKNEDER, z. m. *Geindre*, m.
DEEGMANDJE, z. o. *Panneton*, m.
DEEGMES, z. o. *Videlle*, f., *coupe-pâte*, m.
DEEGSEM, z. m. *Zie* DEESEM.
DEEGSEMEN, zw. w. b. *Zie* DEESEMEN.
DEEL (DEELEN), z. o. Gedeelte. *Partie*, f. ‖ De —en van een geheel, *les parties d'un tout.* ‖ Bij —en, *par parties*, *séparément.* ‖ Ten —e, *en partie.* ‖ Aandeel. *Part*, *portion*, f. ‖ Gelijke —en, *portions égales.* ‖ Het derde —, *le tiers.* ‖ Het vierde —, *le quart.* ‖ Voor mijn —, *pour ma part*, *quant à moi.* ‖ — hebben in iets, *prendre part à qc.*, *participer à qc.* ‖ Ik heb geen — daaraan, *je n'y suis pour rien.* ‖ Dat is u ten — gevallen, *cela vous est tombé en partage*, *cela vous est échu.* ‖ In iemands droefheid deel nemen, *prendre part* ou *participer à la douleur de qq.* ‖ Boekdeel. *Tome*, *volume*, m. ‖ Menigte. *Quantité*, *multitude*, *foule*, f.
DEEL (DELEN), z. v. Plank. *Ais*, m., *planche*, f.
DEEL (DELEN), z. v. Dorschvloer. *Aire* f. *d'une grange.*
DEELACHTIG, bn. *Participant.* ‖ — zijn aan iets, *participer* ou *avoir part à qc.* ‖ — maken aan iets, *faire participer* ou *rendre participant à qc.*
DEELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Participation*, f. ‖ Medeplichtigheid. *Complicité*, f.
DEELBAAR, bn. *Divisible.* ‖ (bot.) *Partible.* ‖ (math.) *Divisible.*
DEELBAARHEID (zond. mv), z. v. *Divisibilité*, f. ‖ (bot.) *Partibilité*, f. ‖ (math.) *Divisibilité*, f.
DEELEN, zw. w. b. *Diviser*, *partager*, *répartir.* ‖ Eene erfenis —, *partager une succession* ‖ Een getal —, *diviser un nombre.* ‖ In vier —, *partager en quatre.* ‖ Winst en verlies met iemand —, *être de moitié avec qq.* ‖ In iets —, *prendre part à qc.* ‖ (gram.) Deelend, *partitif.*
DEELER, z. m. *Celui qui divise, qui partage.* ‖ (math.) *Diviseur*, m.
DEELGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Celui* ou *celle qui participe à une chose*, *associé*, *compagnon*, *coïntéressé*, *copartageant*, m.; *associée*, *coïntéressée*, *copartageante*, f.
DEELGENOOTSCHAP (zond. mv.), z. o. *Participation*, *association*, f.
DEELHEBBER, z. m. *Actionnaire*, *copartageant*, *associé*, *sociétaire*, *coïntéressé*, m.
DEELHEBSTER, z. v. *Actionnaire*, *copartageante*, *associée*, *sociétaire*, *coïntéressée*, f.
DEELING, z. v. *Division*, f., *partage*, m. ‖ (math.) *Division.*
DEELKEN, z. o. *Zie* DEELTJE.
DEELNEEMSTER, z. v. *Actionnaire*, *associée*, *sociétaire*, *celle qui prend part* ou *intérêt à qc.*
DEELNEMEN (zond. mv.), z. o. *Participation*, f.
DEELNEMEND, bn. *Participant*, *qui prend part* ou *intérêt à qc.*
DEELNEMER, z. m. *Actionnaire*, *associé*, *sociétaire*, *qui participe à une chose.*
DEELNEMING (zond. mv.), z. v. *Participation*, *part*, f. ‖ Belang. *Intérêt*, m. ‖ — in eene misdaad, *complicité* f. *d'un crime.*
DEELS, bw. *En partie.*
DEELSCHIJF, z. v. (horl.) *Plate-forme*, f.
DEELSTER, z. v. *Celle qui divise*, *qui partage.*
DEELTAL, z. o. (math.) *Dividende*, m.
DEELTEEKEN, z. o. Trema. *Tréma*, m.
DEELTJE, z. o. Klein gedeelte. *Petite partie*, *parcelle*, f. ‖ (phys.) *Molécule*, f. ‖ Boekdeeltje. *Petit volume*, *petit tome*, m.
DEELTJE, z. o. Plankje. *Petite planche*, f., *petit ais*, m.
DEELTJE, z. o. Kleine dorschvloer. *Petite aire*, f.
DEEMOED (zond. mv.), z. m. *Humilité*, f. ‖ Onderdanigheid. *Soumission*, f.
DEEMOEDIG, bn. *Humble.* ‖ Onderdanig. *Soumis.* ‖ bw. *Zie* DEEMOEDIG[LIJK].
DEEMOEDIGEN, zw. w. b. *Humilier.* ‖ Zich —, *S'humilier.* ‖ Zich vóór God —, *s'abaisser devant Dieu.*
DEEMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humilité*, f. ‖ Onderdanigheid. *Soumission*, f.
DEEMOEDIGING (zond. mv.), z. v. *Humiliation*, f.
DEEMOEDIG[LIJK], bw. *Humblement.*
DEENSCH, z. o. De Deensche taal. *Le danois*, m., *la langue danoise*, f.
DEERLIJK, bn. Jammerlijk. *Misérable*, *triste*, *déplorable*, *pitoyable.* ‖ bw. *Misérablement*, *déplorablement*, *pitoyablement.* ‖ — gekwetst, *grièvement blessé.*
DEERN[E], z. v. Jonge dochter. *Jeune fille*, f. ‖ Dienstmeid. *Servante*, f.
DEERNIS (zond. mv.), z. v. Medelijden. *Pitié*, *compassion*, *commisération*, f. ‖ Ik heb — met u, *j'ai pitié de vous.*
DEERNISWAARDIG, DEERNISWEERDIG, bn. *Digne de pitié* ou *de compassion.*
DEESEM (zond. mv.), z. m. *Levain*, *ferment*, m. ‖ Brood zonder —, *pain sans levain*, *pain azyme*, m.
DEESEMEN, zw. w. b. *Mettre du levain*, *du ferment dans la pâte.* ‖ Gedeesemd brood, *pain fermenté* ou *fait avec du levain.*
DEFECT, z. o. *Défet*, m.
DEFENSIE (zond. mv.), z. v. *Défense*, f.
DEFENSIEF, bn. *Défensif.*
DEFICIT (zond. mv.), z. o. *Déficit*, m.
DEFINITIE (-TIES), z. v. *Définition*, f.

Deftig, bn. Voortreffelijk. *Excellent.* || Statig. *Grave, majestueux, noble, distingué.* || — aanzien, *air noble, majestueux* ou *grave.* || —e stijl, *style élevé*, m. || bw. *Zie* Deftig[lijk].
Deftigheid (zond. mv.), z. v. Voortreffelijkheid. *Excellence, dignité, noblesse*, f. || Statigheid. *Gravité, majesté, prestance, noblesse, magnificence*, f.
Deftig[lijk], bw. *Dignement, noblement, gravement, magnifiquement, majestueusement.*
Degel, z. m. (impr.) *Platine*, f. || Pot. *Pot*, m.
Degelijk, bn. *Solide, honnête, probe, bon, loyal.* || bw. *Bien, comme il faut.* || Ik zal het hem wel — zeggen, *je le lui dirai certainement, tout net.*
Degelijkheid (zond. mv.), z. v. *Solidité, honnêteté, probité, bonté, loyauté*, f.
Degen, z. m. *Épée*, f. || Den — trekken, *dégaîner, tirer l'épée.* || Den — opsteken, *rengaîner l'épée.* || Met den — in de vuist, *l'épée à la main.*
Degendrager, z. m. *Homme* m. *d'épée.* || Zwetser. *Spadassin, bretteur*, m.
Degene, aanw. voornw. *Celui, ceux, celle, celles.*
Degengevest, z. o. *Garde* f. *d'épée.*
Degengordel, z. m. *Ceinturon*, m.
Degengreep (-grepen), z. v. *Poignée* f. *d'épée.*
Degenkling, z. v. *Lame* f. *d'épée.*
Degenknop, z. m. *Pommeau* m. *d'épée.*
Degenkoppel, z. m. *Porte-épée*, m.
Degenkwast, z. m. *Dragonne*, f.
Degenpunt, z. v. *Pointe* f. *d'épée.*
Degenriem, z. m. *Ceinturon, porte-épée*, m.
Degenriemmaker, z. m. *Ceinturier*, m.
Degenscheede, z. v. *Fourreau* m. *d'épée.*
Degensteek (-steken), z. m. *Coup* m. *d'épée.*
Degenstok, z. m. *Dolon*, m.
Degenstoot (-stooten), z. m. *Zie* Degensteek.
Degenstrik, z. m. *Nœud* m. *d'épée.*
Degentje, z. o. *Petite épée*, f.
Degentrekker, z. m. (fig.) Zwetser. *Spadassin, bretteur*, m.
Degenvisch, z. m. (h. n.) *Épée* f. *de mer.*
Degenvormig, bn. *Qui a la forme d'une épée.* || (bot.) *Ensiforme.*
Degradatie (zond. mv.), z. v. *Dégradation*, f.
Degradeeren, zw. w. b. *Dégrader.*
Dein, z. m. *Daim*, m.
Deine, z. v. *Daine*, f.
Deinen, zw. w. o. (met *zijn.*) *Onduler.*
Deining, z. v. *Houle, lame sourde, ondulation*, f., *mouvement*, m., *agitation* f. *des vagues.* || Branding. *Brisants*, m. pl., *manture*, f.
Deinzen, zw. w. o. (met *zijn*). Terugwijken. *Reculer, se retirer, céder.* || (mar.) *Culer.* || o. (met *hebben*). *Briser, rompre.* || De golven — op die rots, *les lames se brisent sur ce rocher.*
Deinzing, z. v. *Retraite, fuite*, f.
Deïsme, **Deïsmus** (zond. mv.), z. o. *Déisme*, m.
Deïst, z. m. *Déiste*, m.
Deïstisch, bn. *Déiste.*
Dejeuneeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Déjeuner.* || *Zie* Ontbijten.
Dek, z. o. *Couverture*, f. || — eens paards, *housse*, f., *caparaçon*, m., *chabraque*, f. || — eens schips, *pont, tillac* m. *d'un navire.* || Loos —, *pont volant*, m.
Dekbalk, z. m *Chevron*, m, *solive*, f.
Dekbed, z. o. *Lit* m. *de dessus.*
Dekberd, **Dekbord**, z. o. *Échandole*, f., *bardeau*, m.
Dekblad (-bladen), z. o. (bot.) *Bractée*, f.
Deken, z. m. Overste. *Doyen*, m.
Deken, z. v. Dekking. *Couverture*, f. || Sprei. *Couverture de lit.* || Gestikte —, *courte-pointe*, f. || (fig.) Met iemand onder éene — liggen, *être d'intelligence avec qq.*
Dekenin, z. v. *Doyenne*, f.
Dekenkooper, z. m. *Marchand de couvertures, couverturier*, m.
Dekenmaker, z. m. *Celui qui fait des couvertures, couverturier*, m.
Dekenschap (zond. mv.), z. o. *Doyenné, décanat*, m.
Dekenschappelijk, bn. *Décanal.*
Dekentje, z. o. Spreitje. *Petite couverture*, f.
Dekenwever, z. m. *Tisserand* m. *de couvertures.*
Dekgoed (zond. mv.), z. o. *Couverture*, f.
Dekhengst, z. m. *Étalon*, m.
Dekje, z. o. (mar.) *Tille*, f., *petit tillac*, m.
Dekken, zw. w. b. *Couvrir.* || De tafel —, *mettre la nappe, couvrir la table.* || Een huis met stroo —, *couvrir une maison de chaume.* || Beschutten. *Garantir, préserver, défendre.* || De onkosten —, *couvrir les frais.* || (raff.) *Terrer le sucre.* || Bespringen. *Couvrir, saillir, aligner.* || (mus.) Gedekte toon, *son mat*, m. || Zich —. *Se couvrir.*
Dekker, z. m. *Couvreur*, m.
Dekking, z. v. *Action* f. *de couvrir.* || Bespringing *Accouplement*, m. || (raff.) *Terrage*, m.
Dekkleed (-kleeden), z. o. *Couverture*, f. || — eens paards, *housse*, f., *caparaçon*, m., *chabraque*, f. || — eens wagens, *bâche*, f.
Deklijst, z. v. *Brague, lisse* f. *de plat-bord.*
Deklood (zond. mv.), z. o. *Plomb en lames pour couvrir qc., faîtage*, m.
Dekmantel, z. m. (fig.) Voorwendsel, schijn. *Manteau, masque, voile, prétexte*, m., *apparence, couleur*, f. || Onder den — van vriendschap, *sous le voile de l'amitié.*
Dekpan, z. v. *Tuile*, f.
Dekplank, z. v. **Dekplankje**, z. o. *Échandole*, f., *bardeau*, m.
Dekriet (zond. mv.), z. o. *Roseaux* s. m. pl. *pour couvrir les toits.*
Dekschild, z. o. (h. n.) *Élytre*, m.
Deksel, z. o. *Couverture*, f. || Voedsel en —, *nourriture* f. *et habillement* m. || — van eenen pot, *couvercle* m. *d'un pot.* || (prov.) Er is geen potje waar geen — op past, *il n'y a si méchant pot qui ne trouve son couvercle.* || (bot. *et* h. n.) *Opercule*, m.
Dekselkruid (zond. mv.), z. o. *Operculaire*, f.
Dekseltje, z. o. *Petite couverture*, f., *petit couvercle*, m.
Dekselvormig, bn. *En forme de couvercle.*
Deksteen (-steenen), z. m. *Tablette, margelle, pierre* f. *à couvrir.*
Dekstroo (zond. mv.), z. o. *Chaume*, m.
Dekstuk, z. o. (archit.) *Abaque, tailloir*, m. || Waterbord. *Chanlatte*, f.
Dekstut, z. m. *Épontille*, f.
Dekverf, z. v. *Couche supérieure* f. *de couleur.*
Dekwerk (zond. mv.), z. o. *Blindage*, m., *blindes*, f. pl.
Dekzeil, z. o. *Bâche*, f.
Del, z. v. *Vallée, profondeur*, f., *fond*, m.
Delfster, z. v. *Celle qui creuse, qui déterre.*
Delfstof, z. v. *Minéral*, m.
Delfstofbeschrijver, z. m. *Oryctographe*, m.
Delfstofbeschrijving (zond. mv.), z. v. *Oryctographie*, f.
Delfstoffelijk, bn. *Minéral.*
Delfstofkunde (zond. mv.), z. v. *Minéralogie*, f.
Delfstofkundige, z. m. *Minéralogiste*, m.

DELFSTOFLEER (zond. mv.), z. v. *Oryctologie*, f.
DELGEN, zw. w. b. *Zie* UITDELGEN.
DELIBERATIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Délibération*, f. ‖ *Zie* BERAADSLAGING.
DELIBEREEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Délibérer*. ‖ *Zie* BERAADSLAGEN.
DELLING, z. v. *Zie* DEL.
DELTAVORMIG, bn. *Deltoïde*.
DELUW, bn. *Pâle, livide, blême*.
DELVEN, (*dolf, gedolven*,) st. w. b. *Creuser, fouir, fouiller, bêcher*. ‖ Zijne schatten in de aarde —, *enfouir ses trésors*. ‖ Uitgraven. *Déterrer, exhumer*. ‖ Aardappelen —, *déterrer des pommes de terre*.
DELVER, z. m Graver. *Celui qui creuse*. ‖ Uitgraver. *Celui qui déterre*, m.
DELVING, z. v. *Action* f. *de creuser, de fouir* ou *de bêcher, fouissement, creusement*, m. ‖ Uitgraving. *Action* f. *de déterrer*.
DEMAGOGISCH, bn. *Démagogique*.
DEMAGOOG (-GOGEN), z. m. *Démagogue*, m.
DEMISSIE (-SIES), z. v. *Démission*, f. ‖ *Zie* ONTSLAG.
DEMOCRAAT, z. m. *Démocrate*, m.
DEMOCRATIE (zond. mv.), z. v. *Démocratie*, f.
DEMOCRATISCH, bn. *Démocratique*. ‖ bw. *Démocratiquement*.
DEMPEN, zw. w. b. Uitdooven. *Éteindre*. ‖ Het vuur —, *éteindre le feu*. ‖ (fig.) Een oproer —, *étouffer* ou *apaiser une sédition*. ‖ Vullen. *Combler, remplir*. ‖ Eene gracht —, *combler un fossé*. ‖ (mus.) *Mettre la sourdine à un instrument*. ‖ Gedempte stem, *voix voilée*, f.
DEMPER, z. m. *Celui qui éteint, qui étouffe, qui apaise, qui comble*.
DEMPIG, bn. *Zie* DAMPIG.
DEMPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* DAMPIGHEID.
DEMPING, z. v. *Action d'éteindre, extinction, action* f. *d'étouffer*. ‖ Bedaring. *Apaisement*, m. ‖ Vulling. *Comblement*, m.
DEN, z. m. Denneboom, *Sapin*, m.
DENKBAAR, bn. *Imaginable, concevable*.
DENKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *d'une chose imaginable*.
DENKBEELD, z. o. *Idée, notion, conception, perception*, f. ‖ Eerste —, *première notion*. ‖ Zich een — van iets vormen, *se former une idée de qc*.
DENKBEELDENLEER (zond. mv.), z. v. *Idéologie*, f.
DENKBEELDIG, bn. *Idéal*.
DENKBEELDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est idéal*.
DENKELIJK, bn. Denkbaar. *Imaginable, concevable*. ‖ Waarschijnlijk. *Vraisemblable, probable*. ‖ bw. Waarschijnlijk. *Vraisemblablement, probablement*.
DENKEN, (*dacht, gedacht*,) onr. w. b. *Penser, songer*. ‖ Denkend wezen, *être pensant*, m. ‖ o. (met *hebben*). Aan God —, *penser à Dieu*. ‖ Overwegen. *Réfléchir, méditer*. ‖ Denk er wel aan, *réfléchissez y bien*. ‖ Gelooven. *Croire, être d'avis*. ‖ Vermoeden. *Conjecturer*. ‖ Oordeelen. *Juger*. ‖ Aan iemand —, *se souvenir de qq*. ‖ Voornemens zijn. *Se proposer de, avoir l'intention de, songer à*.
DENKER, z. m. *Penseur, esprit philosophique*, m.
DENKKRACHT (zond. mv.), z. v. *Faculté de penser, force* f. *de la pensée*.
DENKSTER, z. v. *Celle qui pense, qui réfléchit*.
DENKVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Faculté de penser, raison*, f.
DENKWIJS, DENKWIJZE, z. v. *Manière* f. *de penser*. ‖ Gevoelen. *Opinion*, f., *sentiment, avis*, m.
DENNE, z. v. (mar.) *Tillac*, m. ‖ Zoutzolder. *Grenier* m. *à sel*.
DENNEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Sapin*, m.
DENNEN, bn. *De sapin*. ‖ — planken, *ais* m. pl. *de sapin*. ‖ — balk, *sapine*, f.
DENNENAPPEL, z. m. *Pomme* f. *de pin, strobile*, m.
DENNENBAST (zond. mv.), z. m. *Écorce* f. *de sapin*.
DENNENBOSCH, z. o. *Sapinière*, f., *bois* m. *de sapins*.
DENNENHARS (zond. mv.), z. o. *en* v. *Résine* f. *de sapin*.
DENNENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de sapin*.
DENNENHOUTEN, bn. *De sapin, de bois de sapin*.
DENNENWOUD, z. o. *Forêt* f. *de sapins*.
DENNENZWAM (zond. mv.), z. v. *Agaric* m. *de sapin*.
DEPARTEMENT, z. o *Département*, m.
DEPOT (DEPOTS), z. o. *Dépot*, m.
DEPUTATIE (-TIES), z. v. *Députation*, f.
DERDE, telw. *Troisième*. ‖ — deel, *troisième partie*, f., *tiers*, m. ‖ — stand, *tiers-état*, m. ‖ Tot eenen —n persoon spreken, *parler à une tierce personne*. ‖ (impr.) — proefblad, *tierce*, f. ‖ — klas, *troisième classe*, f. ‖ Willem de —, *Guillaume trois*. ‖ Ten —, *troisièmement, en troisième lieu*. ‖ z. o. — deel. *Troisième partie*, f., *tiers*, m. ‖ z. v. (jeu.) *Tierce*, f
DERDEHALF, bn. *Deux et demi*.
DERDENDAAGSCH, bn. *Qui a lieu tous les trois jours*. ‖ —e koorts, *fièvre quarte*, f.
DEREN, zw. w. b. Benadeelen. *Nuire à, faire tort à, préjudicier à*. ‖ Tot medelijden bewegen. *Faire pitié*. ‖ Mij deert zijn toestand, *son état me fait pitié*. ‖ Schorten. Wat deert hem? *qu'a-t-il?*
DERGELIJK, bn. *Pareil, semblable, tel*.
DERHALVE, voegw. *C'est pourquoi, par conséquent, conséquemment, partant, ainsi, donc*.
DERMATE, bw. *Tellement, si fort, tant*.
DERRIE (zond. mv.), z. v. *Première couche* f. *de terre qu'on trouve sous la vase, derri*, m.
DERRIEACHTIG, bn. *De la nature du derri*.
DERTEL, enz. *Zie* DARTEL.
DERTIEN, telw. *Treize*.
DERTIENDAAGSCH, bn. *Qui dure treize jours*.
DERTIENDAGIG, bn. *De treize jours*.
DERTIENDAG (zond. mv.), z. m. Driekoningendag. *Jour* m. *des Rois, Épiphanie*, f.
DERTIENDE, telw. *Treizième*. ‖ Ten —, *treizièmement, en treizième lieu*. ‖ Lodewijk de —, *Louis treize*. ‖ z. m. *Treizième*, m. ‖ De — der maand, *le treizième du mois*. ‖ z. o. *La treizième partie*, f.
DERTIENDEHALF, telw. *Douze et demi*.
DERTIENHONDERD, telw. *Treize cents*.
DERTIENJARIG, bn. *De treize ans, âgé de treize ans, qui dure treize ans*.
DERTIENMAAL, bw. *Treize fois*.
DERTIENTAL, z. o. *Treizaine*, f.
DERTIENTJE, z. o. (monn.) *Pièce* f. *de treize sous*.
DERTIG, telw *Trente*. ‖ Wij waren met ons —en, *nous étions trente*.
DERTIGDAAGSCH, bn. *Qui dure trente jours*.
DERTIGDAGIG, bn. *De trente jours*.
DERTIGER, z. m. Lid eener vergadering uit dertig personen samengesteld. *Membre* m. *d'une réunion de trente personnes*. ‖ Persoon, die dertig jaar oud is. *Homme* m. *de trente ans*. ‖ Wijn, die dertig jaar oud is. *Vin* m. *de trente ans*.
DERTIGJARIG, bn. *De trente ans, âgé de trente ans*.

Dertigmaal, bw. *Trente fois.*
Dertigste, bn. *Trentième.* ‖ z. o. *Trentième partie,* f.
Dertigtal, z. o. *Trentaine,* f.
Dertigvoud (zond. mv.), z. o. *Multiple* m. *de trente.*
Dertigvoudig, bn. *Trente fois autant.*
Derven, zw. w. b. Missen. *Être privé de, se passer de, manquer de.* ‖ *Zie* Durven.
Derving (zond. mv.), z. v. *Privation,* f.
Derwaarts, bw. *Vers cet endroit, vers ce côté, vers ce lieu, là, y.* ‖ Herwaarts en —, *deçà et delà, de côté et d'autre.*
Derwijze, bw. *Tellement, de telle manière, de telle façon, de telle sorte, de manière, de façon.*
Derwis, z. m. *Derviche, dervis,* m.
Des, bw. *Tant, autant, d'autant.* ‖ — te grooter, *d'autant plus grand.* ‖ — te meer, *d'autant plus.* ‖ — te beter, *tant mieux.* ‖ voegw. Derhalve, daarom. *Donc, ainsi, partant, par conséquent, conséquemment.* ‖ — zal ik niet komen, *donc, je ne viendrai pas.*
Desalniettemin, bw. *Néanmois, nonobstant.*
Desbevoegd, bn. *Compétent.*
Desbewust, bw. *Sciemment.*
Deserteeren, zw. w. o (met *zijn*). *Déserter.*
Deserteur (-teurs), z. m. *Déserteur,* m.
Desertie (zond. mv.), z. v. *Désertion,* f.
Desgelijks, bw. *Pareillement, également, de même, de la même manière.*
Deskundig, bn. *Expert, connaisseur, qui se connaît à qc.*
Deskundige, z. m. *Expert,* m. ‖ Kenner. *Connaisseur,* m.
Desniettegenstaande, Desniettemin, bw. *Néanmoins, nonobstant, malgré cela, cependant.*
Desnoods, bw. *Au besoin, en cas de nécessité.* ‖ Dat kan er — door, *cela peut passer faute de mieux.*
Desolaat, bn. (jurispr.) *Insolvable.* ‖ Desolate boedel, *succession onéreuse et vacante,* f.
Desperaat, bn. *Désespéré.*
Despoot (-poten), z. m. *Despote,* m.
Despotisch, bn. *Despotique.*
Despotisme, Despotismus (zond. mv.), z. o. *Despotisme,* m.
Dessendiaan, z. v. (impr.) *Philosophie,* f.
Dessert, z. o. *Dessert,* m.
Destijds, bw. *Dans ce temps-là.*
Desvolgens, voegw. *Zie* Derhalve.
Deswege, bw. *Pour cela, à cause de cela, pour cette raison.*
Detachement, z. o. *Détachement,* m.
Deugd, z. v. Goede hoedanigheid. *Bonne qualité,* f. ‖ Betrachting van het goede. *Vertu, probité,* f. ‖ De liefde tot de —, *l'amour* m. *de la vertu.* ‖ De — betrachten, *pratiquer la vertu.* ‖ (prov.) Van den nood eene — maken, *faire de nécessité vertu.* ‖ Kuischheid. *Chasteté,* f. ‖ Kracht. *Force, vertu,* f. ‖ Eigenschap. *Propriété,* f. ‖ (fig.) Nut, voordeel. *Bien, avantage, profit,* m. ‖ Vermaak. *Plaisir,* m. ‖ Dat doet mij —, *cela me cause du plaisir.*
Deugdelijk, bn. Deugdzaam. *Vertueux.* ‖ Echt. *Véritable, vrai, valable.* ‖ — bewijs, *preuve valide,* f. ‖ — kleed, *habit* m. *d'une bonne étoffe.* ‖ bw. *Vertueusement, honnêtement.*
Deugdelijkheid (zond. mv.), z. v. *Vertu, probité,* f.. ‖ — eener akte, *validité* f. *d'un acte.*
Deugdzaam, bn. *Vertueux, probe.* ‖ bw. *Vertueusement, honnêtement.*
Deugdzaamheid (zond. mv.), z. v. *Vertu, probité, bonté,* f.
Deugen, zw. w. o. (met *hebben*). *Valoir, avoir les qualités requises pour, être bon. apte* ou *propre à.* ‖ Zij deugt nergens toe, *elle n'est bonne à rien.*
Deugniet, z. m. *en* v. *Vaurien, mauvais sujet, coquin, fripon, garnement,* m.; *méchante femme* ou *fille,* f.
Deugnieterij, z. v. *Coquinerie, friponnerie,* f.
Deuk, z. v. *Bosse, enfonçure,* f., *creux,* m.
Deuken, zw. w. b. Blutsen. *Bossuer.*
Deun, z. m. Lied. *Chanson,* f., *air,* m. ‖ Hij zingt altoos denzelfden —, *il chante toujours la même chanson, c'est toujours le même refrain, la même rengaine* ou *la même guitare.* ‖ Om den —, *par plaisanterie.*
Deun, bn. Gierig, zuinig. *Avare, chiche, sordide, mesquin.* ‖ bw. *Chichement, mesquinement.*
Deunen, zw. w. o. (met *hebben*) Zingen. *Chanter, fredonner.* ‖ Boerten. *Badiner, plaisanter.*
Deunheid (zond. mv.), z. v. Gierigheid. *Avarice, mesquinerie, lésinerie,* f.
Deuntje, z. o. Liedje. *Chansonnette,* f., *petit air,* m. ‖ Een — neuriën, *fredonner un air.* ‖ (fam.) Dat is een ander —, *c'est une autre paire de manches.*
Deuntjes, bw. Gierig. *Un peu chichement* ou *mesquinement.*
Deur, z. v. *Porte,* f. ‖ Dubbele —, *porte à deux battants.* ‖ Blinde —, *fausse porte, porte feinte.* ‖ De — openen, *ouvrir la porte.* ‖ (fig.) De — voor iets openen *of* openzetten, *ouvrir la porte à qc., donner lieu à qc.* ‖ Aan de — kloppen, *frapper à la porte.* ‖ Met geslotene —, *à huis clos.* ‖ Eene — openbreken, *forcer une porte.* ‖ Iemand de — uitzetten, *mettre qq. à la porte.* ‖ De — gesloten vinden, *trouver la porte fermée, trouver visage de bois.* ‖ Iemand het gat van de — wijzen, *montrer la porte à qq.* ‖ Door de rechte —, *par des voies honnêtes.* ‖ De winter staat voor de —, *l'hiver est proche.* ‖ (fig.) Met de — in huis vallen, *dire qc. brusquement* ou *sans préambule.* ‖ Huis. *Maison, porte,* f ‖ Van — tot —, *de porte en porte.* ‖ (fig.) Dat doet de — toe, *cela enlève la paille.*
Deurbel, z. v. *Sonnette,* f.
Deurbeslag (-slagen), z. o. *Ferrure* f. *d'une porte.*
Deurblad (-aden, -aderen), z. o. (bot.) *Zie* Doorblad.
Deurboord, z. m. *Chambranle,* m.
Deurduim, z. m. *Gond* m. *de porte.*
Deurgat (-gaten), z. o. *Embrasure* f. *d'une porte.*
Deurgestel (zond. mv.), z. o. *Huisserie,* f.
Deurgordijn, z. v. *en* o. *Portière,* f., *rideau* m. *de porte.*
Deurhamer, z. m. *Zie* Deurklopper.
Deurhengsel, z. o. *Penture* f. *de porte.*
Deurkazijn, z. v. *Cadre* m. *de porte.*
Deurken, z. o. *Zie* Deurtje.
Deurklink, z. v. *Loquet,* m.
Deurklopper, z. m. *Marteau de porte, heurtoir,* m.
Deurkruk, z. v. *Poignée* f. *de porte.*
Deurlijst, z. v. *Chambranle,* m.
Deurpost, z. m. *Poteau* ou *jambage* m. *de porte.*
Deurraam, z. o. *Chambranle,* m.
Deurring, z. m. *Boucle* f. *de porte.*
Deursleutel, z. m. *Clef* f. *d'une porte.*
Deurslot (-sloten), z. o. *Serrure* f. *de porte.*
Deurstijl, z. m. *Zie* Deurpost.
Deurtje, z. o. *Petite porte,* f., *guichet,* m.
Deurvleugel, z. m *Battant* m. *d'une porte.*
Deurwaarder, z. m. *Huissier,* m.
Deurwaarderschap (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *d'huissier.*
Deurwachter, z. m. *Concierge, portier,* m. ‖ — van een paleis, *suisse,* m. ‖ — eener gevangenis, *garde-porte,* m.

DEURWACHTSTER, z. v. *Concierge*, *portière*, f.
DEURWERK (zond. mv.), z. o. *Huisserie*, f.
DEUVEKATER, z. m. *Sorte* f. *de gâteau.* ‖ tusschenw. *Diantre!*
DEUVIK (-VIKEN), z. m. *Tampon*, *bondon*, m., *bonde*, f.
DEUVIKEN, zw. w. b. *Tirer par le tampon*, *par la bonde.*
DEUVIKJE, z. o. *Petit tampon*, m., *petite bonde*, f.
DEWELKE, betrek. vn., *zie* WELKE.
DEWIJL, voegw. *Puisque*, *comme.*
DEZE, aanw. bn. *Ce*, *cet*, *cette*, *ces.* ‖ voorn. *Celui-ci*, *ceux-ci*, *celle-ci*, *celles-ci.*
DEZELFDE, aanw. bn. *en* voorn. *Le même*, *la même*, *les mêmes.*
DEZELVE, HETZELVE, pers. voorn. *Il*, *elle*, *ils*, *elles.*
DEZULKE, aanw. voornw. *Tel.*
DIACONIE (-IËN), z. v. *Diaconie*, f.
DIADEEM (-DEMEN), z. m. *Diadème*, m.
DIAGONAAL, bn. *Diagonal.*
DIAGONAAL, z. v. *Diagonale*, f.
DIAKEN, z. m. *Diacre*, m.
DIAKENSCHAP (zond. mv.), z. o *Diaconat*, m.
DIAKONES, z. v. *Diaconesse*, f.
DIALECT, z. o. *Dialecte*, m.
DIALECTICA (zond. mv.), z. v. *Dialectique*, f.
DIALECTICUS (-TICI), z. m. *Dialecticien*, m.
DIALECTISCH, bn. *Dialectique.*
DIALOOG (-LOGEN), z. m. *Dialogue*, m.
DIAMANT, z. m. Edelsteen. *Diamant*, m. ‖ o. Stof. *Diamant*, m. ‖ Ruwe —, *diamant brut.* ‖ Geslepen —, *diamant taillé.* ‖ Valsch —, *stras*, m. ‖ — klooven, *cliver* ou *fendre le diamant.* ‖ — slijpen, *polir le diamant.* ‖ — eens glazenmakers, *diamant* m. *de vitrier.*
DIAMANTACHTIG, bn. *Diamantaire*, *adamantin.*
DIAMANTEN, bn. *De diamant* ‖ — kruis, *croix* f. *de diamant.* ‖ — ring, *bague* f. *de diamant.*
DIAMANTGRUIS (zond. mv.), z. o. *Égrisée*, *poudre* f. *de diamant.*
DIAMANTGRUISDOOS (-DOOZEN), z. v. *Égrisoir*, m.
DIAMANTHAAK, z. m. *Agrafe* ou *attache* f. *de diamants.*
DIAMANTHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de diamants.*
DIAMANTHANDELAAR, z. m. *Diamantaire*, *marchand* m. *de diamants.*
DIAMANTJE, z. o. *Petit diamant*, m.
DIAMANTKLOOVER, z. m. *Fendeur* m. *de diamants.*
DIAMANTKOOPMAN, z. m. *Diamantaire*, m.
DIAMANTLETTER, z. v. (impr.) *Diamant*, m.
DIAMANTLIJM (zond. mv.), z. v. *Lithocolle*, f.
DIAMANTMIJN, z. v. *Mine* f. *de diamants.*
DIAMANTPOEDER, DIAMANTPOEIER (zond. mv.), z. o. *Égrisée*, *poudre* f. *de diamant.*
DIAMANTSLIJPEN (zond. mv.), z. o. *Art* m. *du diamantaire*, *du lapidaire.*
DIAMANTSLIJPER, z. m. *Diamantaire*, *lapidaire*, m.
DIAMANTSNIJDER, z. m. *Tailleur* m. *de diamants.*
DIAMANTSPAATH, z. o. *Spath adamantin*, *corindon*, m.
DIAMANTSTEEN (-STEENEN), z. m. *Diamant*, m.
DIAMANTTUILTJE, z. o. *Aigrette*, f., *bouquet* m. *de diamants.*
DIAMETER, z. m. *Diamètre*, m.
DIAMETRAAL, bn. *Diamétral.*
DIATONISCH, bn. *Diatonique.* ‖ bw. *Diatoniquement.*
DICHT, bn. Vast. *Dense*, *compacte*, *serré.* ‖ — lichaam, *corps dense*, m. ‖ — linnen, *toile bien serrée*, f. ‖ —e drom van vijanden, *troupe compacte* f. *d'ennemis*, ‖ — bosch, *bois épais* ou *touffu*, m. ‖ — schrift, *écriture serrée*, f. ‖ Gesloten. *Bien fermé.* ‖ — schip, *navire estanc* ou *bien clos*, m. ‖ Hecht. *Solide.* ‖ bw. *Bien serré*, *dru.* ‖ Het regent —, *il pleut à verse.* ‖ — zaaien, *semer dru.* ‖ Iemand — afkloppen, *rosser qq.* ‖ Zich — houden, — zijn, *être secret.* ‖ Eene zaak — houden, *tenir une affaire secrète.* ‖ Nabij. *Près*, *proche.* ‖ (mar.) — bij den wind, *au plus près du vent.*
DICHT, z. o. Gedicht. *Poëme*, m., *pièce* f. *de vers* ou *de poésie*, *vers*, m. pl.
DICHTADER, z. v. *Veine* ou *verve poétique*, f., *génie* ou *talent poétique*, m, *muse*, f.
DICHTBIJ, bw. *Près*, *tout près*, *proche.* ‖ Van —, *de près.*
DICHTEN, zw. w. b. Dicht maken. *Rendre compacte* ou *dense.* ‖ Vullen. *Remplir.* ‖ Sluiten. *Fermer.* ‖ Stoppen. *Boucher.*
DICHTEN, zw. w. b. Verzinnen. *Inventer*, *imaginer*, *forger*, *broder.* ‖ Leugens —, *forger des mensonges.* ‖ Verzen maken. *Faire des vers.*
DICHTER, z. m. *Poëte*, m.
DICHTERES, z. v. *Femme poëte*, f. ‖ (fam.) *Poëtesse*, f. ‖ Zij is — geboren, *elle est née poëte.*
DICHTERLIJK, bn. *Poétique.* ‖ —e stijl, *style poétique*, m. ‖ —e vrijheid, *licence poétique*, f. ‖ bw. *Poétiquement.*
DICHTGEEST, z. m. *Génie poétique*, m.
DICHTGENOOTSCHAP, z. o. *Société* f. *de poésie.*
DICHTHEID (zond. mv.), z. v. Vastheid. *Compacité*, *densité*, f. ‖ Hechtheid. *Solidité*, f. ‖ — van een bosch, *épaisseur* f. *d'un bois.* ‖ Nabijheid. *Proximité*, f., *voisinage*, m.
DICHTHEIDSMETER, z. m. *Manomètre*, *dasymètre*, *indicateur*, m.
DICHTJE, z. o. *Petit poëme*, m.
DICHTKUNDE (zond. mv.), z. v. *Poétique*, f., *art poétique*, m.
DICHTKUNDIG, bn. *De la poétique.*
DICHTKUNST (zond. mv.), z. v. Poëzij. *Poésie*, f. ‖ Dichtkunde. *Poétique*, f., *art poétique*, m.
DICHTLUIM, z. v. *Caprice poétique*, m.
DICHTLUST (zond. mv.), z. m. *Envie* f. *de faire des vers.*
DICHTMAAT, z. v. *Mètre*, *pied* m. *de vers*, *mesure*, f. ‖ In — schrijven, *écrire en vers.*
DICHTREGEL, z. m. Vers. *Vers*, m. ‖ Regel der dichtkunde. *Règle* f. *de la poétique.*
DICHTSTIJL, z. m. *Style poétique*, m.
DICHTSTUK, z. o. *Poëme*, m., *pièce* f. *de vers* ou *de poésie*, *morceau* m. *de poésie.*
DICHTSTUKJE, z. o. *Petite pièce* f. *de vers.*
DICHTTAFEREEL (-REELEN), z. o. *Tableau poétique*, m.
DICHTVUUR (zond. mv.), z. o. *Feu poétique* m., *verve* ou *fougue poétique*, f.
DICHTWERK, z. o. *Poëme*, *ouvrage* m. *de poésie.*
DICHTZUILIG, bn. (archit.) *Pycnostyle.*
DICTAAT, z. o. *Dictée*, f.
DICTATOR (-TOREN, -TORS), z. m. *Dictateur*, m.
DICTATORSCHAP (zond. mv.), z. o. *Dictature*, f.
DICTATUUR (zond. mv.), z. v. *Dictature*, f.
DICTEEREN, zw. w. b. *Dicter.*
DIDACTIEK (zond. mv.), z. v. *Art* m. *d'enseigner*, *didactique*, f.
DIDACTISCH, bn. *Didactique.* ‖ bw. *Didactiquement.*
DIDYNAMIA (zond. mv.), z. v. (bot.) *Didynamie*, f.
DIDYNAMISCH, bn. (bot.) *Didyname*, *didynamique.*
DIE, aanw. bn. *Ce*, *cet*, *cette*, *ces.* ‖ — jongen, *ce garçon*, m. ‖ — man, *cet homme*, m. ‖ — vrouw, *cette femme*, f. ‖ — kinderen, *ces enfants*, m. pl. ‖ aanw. voornw. *Celui-là*,

celle-là, *ceux-là*, *celles-là*. ‖ betr. voornw. *Qui*, *lequel*, *laquelle*, *lesquels*, *lesquelles*, *que*. ‖ De man, — u zoekt, *l'homme qui vous cherche*. ‖ De vrouw, — gij zoekt, *la femme que vous cherchez*.

Diëet (zond. mv.), z. o. *Diète*, f.

Dief, z. m. *Voleur*, *larron*, m. ‖ (fig.) Het is — en diefjesmaat, *de larron à larron il n'y a que la main*. ‖ (prov.) De gelegenheid maakt den —, *l'occasion fait le larron*. ‖ (fig.) — aan de kaars, *mouchon*, *champignon*, *bouton*, m.

Diefachtig, bn. *Enclin* ou *adonné au vol*, *au larcin*. ‖ Naar den aard der dieven. *Furtif*, *qui se fait à la dérobée*. ‖ bw. *Zie* Diefachtig[lijk].

Diefachtigheid (zond. mv.), z. v. *Inclination au vol*, *manie* f. *de voler*.

Diefachtig[lijk], bw. *Furtivement*, *à la dérobée*, *en voleur*, *en larron*.

Diefijzer, z. o. *Crochet* m. *de voleur*.

Diefje, z. o. *Petit voleur*, *volereau*, *larronneau*, m. ‖ — spelen, *jouer aux barres*.

Diefjesspel, z. o. *Barres*, f. pl.

Diefken, z. o. *Zie* Diefje.

Diefleider, z. m. *Archer*, *sergent*, *recors*, *gendarme*, *agent* m. *de police*.

Dieflijk, bw. *Furtivement*, *à la dérobée*, *en voleur*, *en larron*.

Diefsch, bn. *Zie* Diefachtig.

Diefstal, z. m. *Vol*, *larcin*, m. ‖ — met braak, *vol avec effraction*. ‖ — van 's lands penningen, *vol des deniers publics*, *péculat*, m.

Diefte, z. v. *Zie* Diefstal.

Diegene, aanw. voornw. *Celui*, *celle*, *celui-là*, *celle-là*, *ceux*, *celles*, *ceux-là*, *celles-là*.

Diemit (-miten), z. o. *Futaine*, f., *dimite*, m.

Diemiten, bn. *De futaine*, *de dimite*.

Diemitwever, z. m. *Futainier*, *tisserand* m. *en dimites*.

Dienaangaande, bw. *Quant à cela*, *par rapport à cela*, *à cet égard*, *relativement à cela*.

Dienaar, z. m. Iemand, die dient. *Serviteur*, m. ‖ Dienstbode. *Domestique*, *valet*, m. ‖ Iemand, die een ambt bekleedt. *Employé*, *officier*, m. ‖ — des goddelijken Woords, *ministre* m. *de la parole de Dieu*. ‖ — der zonde, *pécheur*, *esclave* m. *du péché*. ‖ Uw zeer nederige —, *votre très-humble serviteur*.

Dienares, z. v. *Servante*, f. ‖ Ik ben uwe —, *je suis votre servante*.

Diender, z. m. *Agent de police*, *archer*, *sergent*, *officier* m. *de justice*.

Dienen, zw. w. b. *Servir*. ‖ Zijn vaderland —, *servir sa patrie*. ‖ Niemand kan twee heeren —, *nul ne peut servir deux maîtres à la fois*. ‖ De zonde —, *être esclave du péché*. ‖ De mis —, *servir la messe*. ‖ Dienst bewijzen. *Rendre service*. ‖ Nuttig zijn. *Être propre*, *utile*, *bon* (*à*). ‖ Kan ik u daarmede —? *cela peut-il vous servir?* ‖ Dat dient tot niets, *cela ne sert à rien*, *cela n'est bon à rien*. ‖ Aan de tafel —, *servir à table*. ‖ Daarmede ben ik niet gediend, *cela ne m'arrange pas*. ‖ Antwoorden. *Répondre*. ‖ Ik zal u daarop —, *je vous répondrai là-dessus*. ‖ o. (met *hebben*). *Servir*. ‖ Te pas komen. *Convenir*. ‖ De plaats bekleeden. *Tenir lieu de*. ‖ Moeten, behooren. *Falloir*, *devoir*.

Dienrok, z. m. Dalmatica. *Dalmatique*, f.

Dienst, z. m. *Service*, *bon office*, m. ‖ Iemand — doen, *rendre service à qq*. ‖ Iemand ten — staan, *être prêt à rendre service à qq*. ‖ Wat is er van uwen —? *que désirez vous?* ‖ — nemen, *prendre service*. ‖ In — treden, *entrer en service*. ‖ Den — hebben, *être de service*. ‖ Zij is buiten —, *elle est hors de condition* ou *sans emploi*. ‖ Den — doen van, *faire fonction de*. ‖ (mil.) *Service*. ‖ (admin.) *Exercice*, m. ‖ Eeredienst. *Culte*, m. ‖ Goddelijke —, *service divin*.

Dienstaanbieding, z. v. *Offre* f. *de service*.

Dienstbaar, bn. Die dient. *Qui sert*. ‖ — zijn, *servir*. ‖ Alles aan zijne belangen — maken, *faire servir tout à ses intérêts*. ‖ Ondergeschikt. *Sujet*, *tributaire*. ‖ Slaafsch. *Esclave*, *servile*. ‖ Gedienstig. *Serviable*, *obligeant*.

Dienstbaarheid (zond. mv.), z. v. Staat van bediende. *Domesticité*, f. ‖ Slavernij. *Servitude*, f., *esclavage*, *asservissement*, m. ‖ Gedienstigheid. *Obligeance*, f.

Dienstbare, z. m. *en* v. *Domestique*, m *et* f.

Dienstbetoon (zond. mv.), z. o. *Service rendu*, *office*, m.

Dienstbewijs, z. o. *Service*, m.

Dienstbewijzing, z. v. *Zie* Dienstbewijs.

Dienstbode, z. m. *en* v. *Serviteur*, *valet*, m., *domestique*, m. *et* f., *servante*, f.

Dienstbodenvolk (zond. mv.), z. o. *Valetaille*, f.

Dienstdoende, bn. *Qui est en activité de service*, *qui fait fonction de*.

Diensthuis, z. o. *Maison* f. *de service*.

Dienstig, bn. Nuttig, heilzaam. *Utile*, *bon*, *propre* (*à*), *convenable*, *salutaire*. ‖ Gedienstig. *Obligeant*. ‖ Voordeelig. *Favorable*. ‖ —e wind, *vent favorable*, m. ‖ bw. *Zie* Dienstig[lijk].

Dienstigheid (zond. mv.), z. v. *Utilité*, f.

Dienstig[lijk], bw. *Utilement*, *convenablement*.

Dienstjaar, z. o. *Exercice*, m., *année* f. *d'exercice*. ‖ (mil.) *Année* f. *de service*.

Dienstje, z. o. *Petit service*, m.

Dienstkleed (-kleederen), z. o. *Costume officiel*, m. ‖ (mil.) *Uniforme*, m. ‖ Livrei. *Livrée*, f.

Dienstknecht, z. m. *Domestique*, *serviteur*, *valet*, m.

Dienstloon (zond. mv.), z. o. *Gages*, m. pl, *salaire*, m.

Dienstmaagd, Dienstmeid, z. v. *Servante*, *domestique*, f.

Dienstmeisje, z. o. *Servante*, *domestique*, f.

Dienstplichtig, bn. (mil.) *Qui doit servir*, *sujet à la conscription*. ‖ (féod.) *Corvéable*. ‖ —e, z. m. *Conscrit*, m.

Dienstplichtigheid (zond. mv.), z v. *État* m. *de celui qui doit servir*.

Dienstrust, z. v. *Éméritat*, m. ‖ (mil.) *Vétérance*, f.

Dienstschap (zond. mv.), z. o. *Domesticité*, f.

Diensttak, z. m. *Branche* f. *de service*.

Diensttijd, z. m. *Années* f. pl. ou *temps* m. *de service*.

Dienstvaardig, bn. Gedienstig. *Serviable*, *obligeant*, *officieux*, *prêt à rendre service*, *secourable*. ‖ bw. *Zie* Dienstvaardig[lijk].

Dienstvaardigheid (zond. mv.), z. v. Gedienstigheid. *Obligeance*, *complaisance*, f., *empressement* m. *à rendre service*.

Dienstvaardig[lijk], bw. *Officieusement*, *obligeamment*, *d'une manière officieuse* ou *obligeante*.

Dienstveerdig, enz. *Zie* Dienstvaardig, enz.

Dienstverdrag (-dragen), z. o *Accord*, m., *convention*, f.

Dienstvoorschrift, z. o. *Consigne*, f.

Dienstvrij, bn. *Exempt de service* ou *de corvée*. ‖ (mil.) *Exempt du service*.

Dienstweek (-weken), z. v. *Semaine* f. *de service*.

DIENSTWERK, z. o. *Service*, m.
DIENSTWILLIG, bn. *Zie* DIENSTVAARDIG.
DIENSTWILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* DIENSTVAARDIGHEID.
DIENVOLGENS, bw. *Par conséquent, conséquemment, donc, partant, c'est pourquoi.*
DIEP, bn. *Profond.* ‖ Tien voet —, *profond de dix pieds.* ‖ —e gracht, *fossé profond*, m. ‖ (prov.) Stille waters hebben —e gronden, *il n'est pire eau que l'eau qui dort.* ‖ (fig.) —e slaap, *sommeil profond*, m. ‖ —e wortels, *racines profondes*, f. pl. ‖ —e geleerdheid, *érudition profonde*, f. ‖ —e wond, *blessure profonde*, f. ‖ — stilzwijgen, *profond silence*, m. ‖ —e eerbied, *profond respect*, m. ‖ (mus.) —e stem, *voix basse*, f. ‖ —e toon, *ton bas*, m. ‖ — geheim, *mystère profond*, m. ‖ —e rouw, *profonde affliction*, f. ‖ bw. *Profondément.* ‖ — ademhalen, *respirer profondément.* ‖ — in schulden steken, *être accablé de dettes.* ‖ — in een bosch gaan, *s'enfoncer dans un bois.* ‖ — ingeworteld, *profondément enraciné.* ‖ Ik ben — in de zestig, *j'ai plus de soixante ans.* ‖ — in den nacht, *bien avant dans la nuit.* ‖ (mar.) — in zee, *en pleine mer, au large.* ‖ (mar.) — gaan, *tirer beaucoup d'eau.* ‖ (mar.) —er gaan, *caler davantage.*
DIEP (zond. mv.), z. o. *Profondeur*, f. ‖ Volle zee. *Haute mer, pleine mer*, f.
DIEPACHTIG, bn. *Un peu profond.*
DIEPDENKEND, bn. *Profond, qui pense profondément, d'une grande pénétration d'esprit.*
DIEPDENKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Grande pénétration* f. *d'esprit.*
DIEPEN, zw. w. b. Dieper maken. *Creuser, rendre plus profond, approfondir.* ‖ (peint.) Schaduwen. *Ombrer.* ‖ (grav.) *Rentrer.*
DIEPER, z. m. *Celui qui creuse.*
DIEPERIK, z. m. De zee. *Mer*, f., *océan*. m.
DIEPGAANDE, bn. (mar.) *Profontié, qui prend* ou *tire beaucoup d'eau.* ‖ — schip, *vaisseau profontié*, m.
DIEPGANG, z. m. (mar.) *Tirant* m. *d'eau, calaison*, f.
DIEPGRONDIG, bn. *Très-profond.*
DIEPING, z. v. *Action* f. *de creuser.* ‖ (peint.) *Action d'ombrer.* ‖ (grav.) *Action de rentrer.*
DIEPLOOD (–LOODEN), z. o. Peillood. *Sonde*, f., *plomb de sonde, plomb*, m.
DIEPSEL, z. o. (peint.) *Ombre*, f.
DIEPTE, z. v. *Profondeur*, f. ‖ De — van een dal, *l'enfoncement* m. *d'une vallée.* ‖ De — van 't water peilen, *sonder.* ‖ Grond. *Fond*, m. ‖ Afgrond. *Abîme*, m.
DIEPTEMETER, z. m. *Bathomètre*, m.
DIEPZINNIG, bn. *Profond, pénétrant.* ‖ Afgetrokken. *Abstrait.* ‖ Geheimzinnig. *Mystérieux.* ‖ Peinzend. *Pensif, rêveur.* ‖ bw. *Zie* DIEPZINNIG[LIJK].
DIEPZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Profondeur, pénétration* f. *d'esprit.*
DIEPZINNIG[LIJK], bw. *Profondément, d'une manière abstraite, mystérieuse* ou *pensive.*
DIER, z. o. *Animal*, m., *bête*, f. ‖ Wild —, *animal féroce.* ‖ Tam —, *animal apprivoisé* ou *domestique.* ‖ Gewervelde —en, *animaux vertébrés.* ‖ Tweevoetig, viervoetig —, *bipède, quadrupède*, m. ‖ Tweeslachtig —, *amphibie*, m. ‖ Kruipende —en, *reptiles*, m. pl. ‖ Vliegende —en, *volatiles*, m. pl. ‖ Herkauwende —en, *animaux ruminants.* ‖ Vleeschetend —, *animal carnassier.* ‖ Gekorven —, *insecte*, m. ‖ Oudtijds, meisje. Geestig —, *jeune fille spirituelle*, f.
DIER, bn. *Zie* DUUR.
DIERAANBIDDER, z. m. *Zoolâtre*, m.
DIERAANBIDDING (zond. mv.), z. v. *Zoolâtrie*, f.
DIERAANBIDSTER, z. v. *Zoolâtre*, f.
DIERACHTIG, bn. *Animal, qui tient de l'animal, qui ressemble à un animal, bestial, brutal.*
DIERAGE (–AGES), z. o. Gemeen vrouwspersoon. *Femme méchante* ou *acariâtre*, f.
DIERBAAR, bn. Van groote waarde, geliefd. *Cher, précieux, chéri.* ‖ —aren, z. m. mv. *Chers amis, chers enfants*, m. pl.
DIERBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Grande valeur, excellence*, f.
DIERENBESCHRIJVER, z. m. *Zoographe*, m.
DIERENBESCHRIJVING, z. v. *Zoographie*, f.
DIERENBEVECHTER, z. m. *Bestiaire*, m.
DIERENGEVECHT, z. o. *Combat* m. *d'animaux.*
DIERENHUID, z. v. *Peau de bête, dépouille*, f.
DIERENKRING (zond. mv.), z. m. *Zie* DIERENRIEM.
DIERENKUNDE, z. v. *Zoologie*, f.
DIERENKWELLER, z. m. *Celui qui tourmente les animaux.*
DIERENRIEM (zond. mv.), z. m. *Zodiaque*, m.
DIERENRIJK (zond. mv.), z. o. *Règne animal*, m.
DIERENSCHILDER, z. m. *Peintre* m. *d'animaux.*
DIERENTEMMER, z. m. *Dompteur* m. *d'animaux.*
DIERENTUIN, z. m. *Jardin zoologique*, m.
DIERETEND, bn. *Zoophage.*
DIERETERS, z. m. mv. *Zoophages*, m. pl.
DIERGAARDE, z. v. *Ménagerie*, f., *parc, breuil*, m.
DIERGELIJK, bn. *Semblable, pareil.*
DIERHOND, z. m. *Lévrier, chien* m. *de chasse.*
DIERKEN, z. o. *Zie* DIERTJE.
DIERKOOL (–KOLEN), z. v. *Charbon animal*, m.
DIERKOOP, bn. *en* bw. *Zie* DUUR bn. *en* bw.
DIERLIJK, bn. *Animal.* ‖ Het — leven, *la vie animale.* ‖ —e olie, *huile animale*, f. ‖ Grof, zinnelijk. *Bestial, brutal.* ‖ —e drift, *passion brutale*, f. ‖ bw. *Bestialement, brutalement, à la manière des bêtes.*
DIERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Animalité*, f., *animalisme*, m. ‖ Grove zinnelijkheid. *Bestialité, brutalité*, f.
DIERMENSCH, z. m. *Homme* m. *à l'état d'animal.*
DIERPLANT, z. v. *Zoophyte*, m.
DIERRIJK, bn. *Riche* ou *abondant en animaux.*
DIERSCH, bn. *Animal.*
DIERSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Animalité*, f., *animalisme*, m.
DIERSTEEN (–STEENEN), z. m. *Zoolithe*, m.
DIERSTOF, z. v. *Matière animale*, f.
DIERTE (zond. mv.), z. v. Duurte. *Cherté*, f.
DIERTJE, z. o. *Animalcule, petit animal*, m. ‖ Gekorven —, *insecte*, m.
DIERVERSTEENING, z. v. *Zoolithe*, m.
DIERWORDING, z. v. *Animalisation*, f.
DIERZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide zoonique*, m.
DIES, bw. *C'est pourquoi, pour cette raison, par conséquent, conséquemment, donc.*
DIESHALVE, bw. *Zie* DIES.
DIËTISCH, bn. *Diététique.*
DIETS, bw. Iemand iets — maken, *en faire accroire à qq.*
DIETSCH, bn. *Thiois, Néerlandais.* ‖ De —e taal, *le Néerlandais*, m. ‖ z. o. *Le Néerlandais.*
DIEVEGGE, z. v. *Voleuse, larronnesse*, f.
DIEVEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Dérober, voler, gripper, escamoter.*
DIEVENBENDE, z. v. *Troupe* ou *bande* f. *de voleurs.*
DIEVENGESPUIS (zond. mv.), z. o. *Race* f. *de voleurs.*
DIEVENJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *aux voleurs.*

DIEVENLANTAARN, z. v. *Lanterne sourde*, f.
DIEVENPEER (-PEREN), z. v. *Poire* f. *d'angoisse*, *bâillon*, m.
DIEVENROT, z. o. *Bande* ou *troupe* f. *de voleurs*.
DIEVENSLEUTEL, z. m. *Fausse clef*, f., *crochet*, m.
DIEVENTAAL, z. v. *Argot*, m.
DIEVERIJ, z. v. *Vol*, *larcin*, m., *volerie*, f. ‖ — begaan, *commettre un vol*.
DIFFERENTIAAL, bn. (math.) *Différentiel*. ‖ z. v. *Quantité différentielle*, *différentielle*, f.
DIFFERENTIAALREKENING, z. v. *Calcul différentiel*, m.
DIGESTEN, z. o. mv. *Digeste*, m.
DIGESTIE (zond. mv.), z. v. *Digestion*, f. ‖ *Zie* SPIJSVERTERING.
DIGGEL, z. v. *Tesson*, *têt*, m.
DIJ, z. v. *Cuisse*, f.
DIJADER, z. v. *Veine crurale*, f.
DIJBEEN (-BEENEN), z. o. *Fémur*, *os crural*, m. ‖ Van het —, *fémoral*.
DIJBEENIG, bn. *Crural*.
DIJBREUK, z. v. *Mérocèle*, f.
DIJ[E], z. v. *Zie* DIJ.
DIJEN, zw. w. o. (met *zijn*). Uitzetten, zwellen. *Enfler*, *s'enfler*, *gonfler*, *se gonfler*.
DIJHARNAS, z. o. *Cuissard*, m.
DIJING (zond. mv.), z v. *Enflement*, *gonflement*, m.
DIJK, z. m. *Digue*, f. ‖ — langsheen eene rivier, *levée*, f. ‖ Eenen — opwerpen, *faire une digue*. ‖ (fig.) Dat brengt geene zoden aan den —, *cela n'aide à rien*, *cela ne sert à rien*. ‖ (fig.) Iemand aan den — jagen, *mettre qq. sur le pavé*.
DIJKAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre* f. *propre à faire une digue*.
DIJKAGE (-AGES), z. v. *Diguement*, m., *digue*, f.
DIJKBESTIER, DIJKBESTUUR, z. o. *Administration* f. *des digues*.
DIJKBREUK, z. v. *Rupture* f. *d'une digue*.
DIJKEN, zw. w. b. *Endiguer*. ‖ o. (met *hebben*). *Élever* ou *faire une digue*.
DIJKER, z. m. *Terrassier*, *ouvrier* m. *qui travaille aux digues*, ‖ (fam.) Eten als een —, *manger comme un ogre*, *comme un loup* ou *comme quatre*.
DIJKGELD, z o. *Chausséage*, m.
DIJKGESCHOTTEN, z. o. mv. *Taxes* ou *contributions* f. pl. *pour l'entretien des digues*.
DIJKGRAAF, z. m. *Intendant* m. *des digues*.
DIJKGRAAFSCHAP, z. o. *Intendance* f. *des digues*.
DIJKING, z v. *Action* f. *d'élever* ou *de faire une digue*, *diguement*, m.
DIJKJE, z. o. *Petite digue*, f.
DIJKMEESTER, z. m. *Zie* DIJKGRAAF.
DIJKPAAL, z. m. *Pilotis* m. *d'une digue*.
DIJKRECHT, z. o. *Zie* DIJKGELD.
DIJKWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin* m. *le long*, *au haut* ou *à côté d'une digue*.
DIJKWERK, z. o. *Diguement*, m.
DIJKWERKER, z. m. *Zie* DIJKER.
DIJKWEZEN (zond. mv.), z. o. *Tout ce qui regarde les digues*, *administration* f. *des digues*.
*DIJN, bez. bn. *Ton*.
DIJPIJN, z. v. (méd.) *Scélalgie*, f.
DIJSPIER, z. v. (anat.) *Vaste*, m.
DIJSTUK, z. o. *Gigot* m. *de mouton*, *éclanche* f. *de veau*. ‖ Dijharnas. *Cuissard*, m.
DIJZAK, z. m. *Gousset*, m., *poche* f. *de culotte*, *de pantalon*.
DIJZIG, bn. Mistig. *Sombre*, *nébuleux*, *brumeux*. ‖ Vochtig. *Humide*.
DIJZIGHEID (zond. mv.), z. v. Mist. *Brume*, f., *brouillard*, m. ‖ Vochtigheid. *Humidité*, f.

DIK, bn. *Gros*, *épais*. ‖ — boek, *gros livre*, m. ‖ Twee voet —, *épais de deux pieds*. ‖ —ke jongen, *gros garçon*, m. ‖ —ke vrouw, *femme replète*, f. ‖ — worden, *grossir*, *devenir gros*, *s'épaissir*. ‖ — en vet, *dodu*. ‖ — maken, *grossir*, *rendre gros*, *épaissir*. ‖ —ke muur, *gros mur*, m., *muraille épaisse*, f. ‖ —ke lucht, *air épais*, m. ‖ —ke melk, *lait caillé*, m. ‖ —ke baard, *barbe touffue*, f. ‖ Gezwollen. *Gonflé*, *enflé*. ‖ bw. *D'une manière épaisse*. ‖ — zaaien, *semer dru*. ‖ (fig.) Er — en vet inzitten, *être fort à son aise*. ‖ — gekleed zijn, *avoir beaucoup d'habits sur le corps*, *être vêtu pesamment*. ‖ Dikwijls. *Souvent*.
DIK (zond. mv.), z. o. Hetgene — is. *Ce qui est gros* ou *épais*. ‖ — van 't been, *gras de la jambe*, *mollet*, m. ‖ Grondsop. *Résidu*, *marc*, *sédiment*, m.
DIKACHTIG, bn. *Un peu gros* ou *épais*.
DIKBAARD, z. m. *Homme* m. *à barbe touffue*.
DIKBAST, z. m. (fam.) *Zie* DIKBUIK.
DIKBASTIG, bn. (bot.) *Cossu*.
DIKBEENIG, bn. *Qui a les jambes grosses*.
DIKBEK, z. m. *Gros joufflu*, m. ‖ Vogel. *Gros-bec*, m.
DIKBEKKIG, bn. *Joufflu*.
DIKBLADIG, bn. *Feuillu*, *touffu*.
DIKBLOEDIG, bn. *Qui a le sang épais*.
DIKBLOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Épaisseur* f. *du sang*.
DIKBUIK, z. m. *Ventru*, *pansu*, *gros bedon*, *pataud*, m.
DIKBUIKIG, bn. *Ventru*, *pansu*, *corpulent*.
DIKHEID (zond. mv.), z. v. *Grosseur*, *épaisseur*, *corpulence*, f. ‖ (fam.) Hoe vaart zijne —? *comment se porte votre corpulence?*
DIKKAAK, z. m. *en* v. *Joufflu*, m., *joufflue*, f.
DIKKEN, zw. w. b. Dik maken. *Rendre épais*, *épaissir*. ‖ o. (met *zijn*.) Dik worden. *Devenir épais*, *s'épaissir*.
DIKKERD, z. m. *Gros garçon*, *gros joufflu*, m.
DIKKONIG, bn. *Joufflu*, *qui a les joues grosses* ou *enflées*.
DIKKOP, z. m. *en* v. *Grosse tête*, f. ‖ Kikvorschje. *Têtard*, m.
DIKLIJVIG, bn. *Corpulent*, *replet*, *puissant*, *obèse*.
DIJKLIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Corpulence*, *réplétion*, f., *embonpoint*, m.
DIKLIP, z. m. *en* v. *Lippu*, m., *lippue*, f.
DIKLIPPIG, bn. *Lippu*.
DIKMAALS, bw. *Souvent*, *fréquemment*.
DIKMUIL, z. m. *en* v. *Qui a la bouche grosse*.
DIKPENS, z. m. *en* v. *Zie* DIKBUIK.
DIKTE, z. v. *Épaisseur*, *grosseur*, f. ‖ Gezwel. *Tumeur*, f. ‖ Diklijvigheid. *Embonpoint*, m., *corpulence*, *obésité*, f. ‖ Dichtheid. *Densité*, f. ‖ — van een vocht, *consistance* f. *d'un liquide*.
DIKTEVERMINDERING, z. v. (mar.) *Coulée*, f.
DIKVOETIG, bn. *Qui a de gros pieds*.
DIKWERF, bw. *Zie* DIKWIJLS.
DIKWIJLS, bw. *Souvent*, *fréquemment*, *plusieurs fois*.
DIKZAK, z. m. *en* v. *Zie* DIKBUIK.
DILEMMA (-MA'S), z. o. *Dilemme*, m.
DILETTANT, z. m. *Dilettante*, *amateur*, m.
DILETTANTE, z. v. *Dilettante*, f.
DILIGENCE (-GENCES), z. v. Postwagen. *Diligence*, f.
DILLE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Aneth*, *anet*, m. ‖ — eener spa, *douille* f. *d'une bêche*.
DING, z. o. *Chose*, f. ‖ Wat is dat voor een —? *qu'est-ce que c'est que cela?* ‖ Zaak, bezigheid. *Affaire*, *occupation*, f. ‖ (fam.) Dit meisje is

een aardig —, *cette fille est bien gentille.* || Geding. *Cause*, f., *procès*, m.
DINGBANK, z. v. *Tribunal, siége* m. *de justice.*
DINGDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *d'audience.*
DINGEN (*dong, gedongen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Marchander.* || Ik ding nooit, *je ne marchande jamais.* || Naar iets staan. *Aspirer* ou *prétendre à qc.*
DINGER, z. m. *Celui qui marchande.* || Die naar iets staat. *Prétendant, aspirant*, m.
DINGETJE, z. o. *Petite chose, petite affaire, bagatelle*, f.
DINGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de marchander.* || Het staan naar iets. *Action d'aspirer* ou *de prétendre, prétention*, f.
DINGSKEN, z. o. *Zie* DINGETJE.
DINGSTER, z. o. *Celle qui marchande.* || Die naar iets staat. *Aspirante, prétendante*, f.
DINGTAAL (zond. mv.), z. v. *Plaidoyer*, m. || (fig.) *Raisonnement solide, discours persuasif*, m.
DINSDAG (-DAGEN), z. m. *Mardi*, m.
DINSDAGSCH, bn. *Du mardi.*
DIOPTER (-TERS), z. m. (chir.) *Dioptre*, m.
DIPLOMA (-MA'S), z. o. *Diplôme*, m.
DIPLOMAAT, z. m. *Diplomate*, m.
DIPLOMATIE (zond. mv.), z. v. *Diplomatie*, f.
DIPLOMATISCH, bn. *Diplomatique.* || bw. *Diplomatiquement.*
DIRECT, bn. *Direct.* || *Zie* ONMIDDELLIJK.
DIRECTEUR, z. m. *Directeur*, m. || *Zie* BESTUURDER.
DIRECTIE (-TIËN), z. v. *Direction*, f. || *Zie* BESTUUR.
DIRECTORAAT, z. o. *Directorat*, m.
DIRK, z. v. (mar.) *Balancine* f. *de gui.*
DISCALS (-CALSEN), z. m. *Carme déchaux* ou *déchaussé*, m.
DISCH, z. m. Tafel. *Table*, f. || Zij zitten aan den —, *ils sont à table.*
DISCHDOEK, z. m. *Nappe*, f.
DISCHGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Convive*, m. *et* f., *commensal*, m.
DISCHGERECHT, z. o. *Service*, m.
DISCHGESPREK, z. o. *Propos* m. *de table.*
DISCIPEL, z. m. *Disciple*, m.
DISCIPLINE (zond. mv.), z. v. *Discipline*, f.
DISCIPLINEEREN, zw. w. b. *Discipliner.*
DISCONTEEREN, zw. w. b. *Escompter.*
DISCONTO (zond. mv.), z. o. *Escompte*, m.
DISCREET, bn. *Discret.* || *Zie* BESCHEIDEN.
DISCRETIE (zond. mv.), z. v. *Discrétion*, f. || *Zie* BESCHEIDENHEID.
DISCUSSIE (-IES, -IËN), z. v. *Discussion*, f.
DISPONEEREN, zw. w. b. *Disposer.* || *Zie* BESCHIKKEN.
DISSEL, z. m. Bijl. *Erminette, doloire*, f, *asseau*, m.
DISSEL, z. m. Disselboom. *Timon*, m.
DISSELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Timon*, m.
DISSELNAGEL, z. m. *Atteloire*, f., *court-bouton*, m.
DISSELPAARD, z. o. *Timonier, cheval* m. *au timon.*
DISSELPIN, z. v. *Zie* DISSELNAGEL.
DISSELTANG, z. v. *Armon*, m.
DISSELTJE, z. o. Bijltje. *Petite erminette, assette*, f.
DISSELTJE, z. o. Kleine disselboom. *Petit timon*, m.
DISTEL, z. v. *Chardon*, m. || (fig.) Moeielijkheid, onaangenaamheid. *Difficulté*, f., *désagrément*, m.
DISTELACHTIG, bn. *Qui tient du chardon, acanthacé.*
DISTELBLOEM, z. v. *Fleur de chardon, carduacée*, f.
DISTELEN, zw. w. b. (fam.) *Contrarier.*
DISTELIG, bn. *Plein de chardons.* || (fig.) Zeer moeielijk. *Plein de difficultés, épineux.*
DISTELKRUID (zond. mv.), z. o. *Chardon*, m., *herbe* f. *qui a des piquants comme le chardon.*
DISTELVELD, z. o. *Chardonnière*, f.
DISTELVINK, z. m. *Chardonneret, tréflier*, m.
DISTELVLINDER, z. m. *Belle-dame*, f.
DISTELVORMIG, bn. *Acanthacé.*
DISTILLATIE (zond. mv.), z. v. *Distillation*, f.
DISTILLEERBAAR, bn. *Distillable.*
DISTILLEERDER, z. m. *Distillateur*, m.
DISTILLEEREN, zw. w. b. *Distiller.*
DISTILLEERFLESCH, z. v. (chim.) *Ballon, gros matras*, m.
DISTILLEERGLAS (-GLAZEN), z. o. *Cornue, retorte, cucurbite*, f.
DISTILLEERING, z. v. *Distillation*, f.
DISTILLEERKETEL, z. m. *Alambic*, m.
DISTILLEERKOLF, z. v. *Cucurbite*, f.
DISTILLEERKRUIK, z. v. *Cuine*, f.
DISTILLEERTOESTEL, z. m. *Appareil distillatoire*, m.
DISTILLEERVAT (-VATEN), z. o. *Alambic*, m., *cucurbite*, f.
DISTRICT, z. o. *District, arrondissement*, m.
DISTRICTCOMMISSARIS, z. m. *Commissaire* m. *de district* ou *d'arrondissement.*
DIT, aanw. bn. *Ce, cet, cette.* || — schaap, *ce mouton*, m. || — kind, *cet enfant*, m || — huis, *cette maison*, f. || aanw. voornw. *Celui-ci, celle-ci, ceci.* || Wilt gij —? *voulez-vous ceci?*
DITHYRAMBISCH, bn. *Dithyrambique.*
DITHYRAMBE, z. m. *Dithyrambe*, m.
DITMAAL, bw. *Cette fois, cette fois-ci.*
DIVIDEND, z. o. *Dividende*, m.
DIVISIE (-IES, -IËN), z. v. *Division*, f. || *Zie* VERDEELING, AFDEELING.
DOBBEL, enz. *Zie* DUBBEL, enz.
DOBBEL, z. m. *Jeu* m. *de dés.* || Lot. *Sort*, m.
DOBBELAAR, z. m. *Celui qui joue aux dés.* || Die van het dobbelen zijn bedrijf maakt. *Joueur de profession, brelandier*, m.
DOBBELAARSTER, z. v. *Celle qui joue aux dés, joueuse de profession, brelandière*, f.
DOBBELARIJ, z. v. *Jeu* m. *de dés.*
DOBBELBEKER, z. m. *Cornet*, m. || Goochelaarsbeker. *Gobelet* m. *d'escamoteur.*
DOBBELEN, zw. w. o (met *hebben*). *Jouer aux dés, jeter les dés.* || Grof spelen. *Jouer gros jeu.*
DOBBELHOREN, z. m. Dobbelbeker. *Cornet*, m.
DOBBELHUIS, z. o. *Maison* f. *de jeu, tripot, brelan*, m.
DOBBELKROES, z. m. *Zie* DOBBELBEKER.
DOBBELSPEL, z. o. *Jeu* m. *de dés.* || Grof spel. *Jeu de hasard, gros jeu.*
DOBBELSTEEN, (-STEENEN), z. m. *Dé*, m. || Met —en spelen, *jouer aux dés.* || Valsche —, *dé pipé.* || — die maar aan ééne zijde oogen heeft, *farinet*, m. || (fig.) Brood aan —en snijden, *couper du pain en petits carrés.*
DOBBELTAFEL, z. v. *Table* f. *à jouer aux dés.*
DOBBELZIEK, bn. *Adonné au jeu de dés* ou *au jeu de hasard, qui a la manie du jeu.*
DOBBER, z. m. (pêch.) *Bouchon*, m., *plume* f. *à la ligne des pêcheurs.* || Boei. *Bouée*, f. || Bootje. *Nacelle fort légère*, f.
DOBBEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Op en neêr drijven. *Flotter au gré du vent et des vagues.* || (fig.) *Flotter, être incertain.*
DOBBERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de flotter au gré du vent et des vagues.* || (fig.) *Incertitude, fluctuation*, f.
DOBBERTJE, z. o. (pêch.) *Petit bouchon*, m., *petite plume*, f. || Kleine boei. *Petite bouée*, f. || Bootje. *Petite nacelle*, f.
DOCEEREN, zw. w. b. *Enseigner.*

Docent, z. m. *Professeur*, m.
Docentenvereeniging, z. v. *Réunion* f. *de professeurs.*
Doch, voegw. *Mais, cependant, or.*
Docht, z. v. *Zie* Doft.
Dochter, z. v. *Fille*, f.
Dochterken, z. o. *Zie* Dochtertje.
Dochterskind (-kinderen), z. o. *Petit-fils*, m., *petite-fille*, f., *enfant* m. *et* f. *de la fille.*
Dochtersman (zond. mv.), z. m. *Beau-fils, gendre*, m.
Dochtertje, z. o. *Petite fille, fillette*, f.
Doctor (-toren), z. m. Titel. *Docteur*, m.
Doctoraat, z. o. *Doctorat*, m.
Doctorsmuts (-mutsen), z. v. *Bonnet doctoral*, m.
Document, z. o. *Document*, m.
Dod[de], z. v. (bot.) *Massette, masse* f. *d'eau.*
Dodderig, bn. Slaperig. *Somnolent, assoupi, qui a envie de dormir.* || (fig.) *Indolent, apathique.*
Dodderigheid (zond. mv.), z. v. *Assoupissement*, m., *somnolence, envie* f. *de dormir.* || (fig.) *Indolence, apathie*, f.
Dodijnen, zw. w. b. *Secouer un petit enfant pour l'apaiser.*
Dodoor (-ooren), z. m. *en* v. *Grand dormeur*, m., *grande dormeuse, personne indolente*, f.
Doedel, z. m. *Zie* Doedelzak.
Doedelzak, z. m. *Cornemuse, musette*, f. || Op den — spelen, *jouer de la cornemuse.*
Doedelzakspeler, z. m. *Cornemuseur*, m.
Doek, z. o. Stof. *Toile*, f. || Op — schilderen, *peindre sur toile.* || m. Een stuk van die stof. *Morceau de toile, linge*, m. || — van eene non, *voile*, m. || —en. Luiers. *Langes*, m. pl. || Een kind in de —en winden, *emmailloter un enfant.*
Doeken, zw. w. b. (fig. *et* fam.) Bedriegen. *Tromper, duper, en imposer à.*
Doeker, z. m. (fig. *et* fam.) *Trompeur*, m.
Doeking (zond. mv.), z. v. (fam.) *Tromperie*, f.
Doekje, z. o. *Petit morceau* m. *de toile, de linge.* || (fam.) — voor 't bloeden, *excuse vaine* ou *frivole*, f., *faux-fuyant*, m.
Doekmaker, z. m. *Fabricant* m. *de toile.*
Doeksken, z. o. *Zie* Doekje.
Doekster, z. v. (fam.) *Trompeuse*, f.
Doel (zond. mv.), z. o. *But, blanc*, m. || Naar het — schieten, *tirer au but, au blanc.* || Het — missen, *manquer le but.* || Het — treffen, *atteindre le but, au but.* || (fig.) *But, dessein*, m, *fin, intention*, f. || Zijn — missen, *manquer son but.*
Doelbus, z. v. *Arquebuse, buttière*, f.
Doeleind[e], z. o. *But, dessein*, m., *fin*, f.
Doelen, zw. w. o (met *hebben*). Mikken. *Viser, mirer.* || (fig.) *Tendre à, avoir en vue, viser.*
Doelen, z. m. *Lieu* m. *où l'on s'exerce à tirer au but.*
Doelloos, bn. *Qui n'a pas de but, de dessein.* || bw. *Sans but, à l'aventure.*
Doelmatig, bn. *Propre* ou *conforme au but qu'on veut atteindre, convenable, utile.* || bw. *Zie* Doelmatig[lijk].
Doelmatigheid (zond. mv.), z. v. *Conformité au but, convenance, qualité* f. *de ce qui est propre au but qu'on veut atteindre, à-propos*, m., *opportunité*, f.
Doelmatig[lijk], bw. *D'une manière propre à atteindre un but, convenablement.*
Doelpunt, z. o. *But, point* m. *où l'on vise.*
Doeltreffend, bn. *Qui atteint le but, efficace.*
Doelwit (zond. mv.), z. o. *Zie* Doel.
Doemen, zw. w. b. Veroordeelen. *Condamner.* || Verwerpen. *Rejeter, réprouver.*
Doemenswaardig, **Doemensweerdig**, bn. *Zie* Doemwaardig.
Doemer, z. m. *Celui qui condamne.*
Doeming, z. v. *Condamnation*, f.
Doemnis, z. v. Veroordeeling. *Condamnation*, f. || Verdoemnis. *Damnation*, f.
Doemster, z v. *Celle qui condamne.*
Doemwaardig, bn. *Damnable, condamnable.*
Doemwaardigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est condamnable.*
Doemwaardig[lijk], bw. *D'une manière condamnable.*
Doemweerdig, bn. *Zie* Doemwaardig.
Doen, (*deed, gedaan*,) onr. w. b. Werken, verrichten. *Faire.* || Eene goede daad —, *faire une bonne action.* || Een gebed —, *faire une prière.* || Veel te — hebben, *avoir beaucoup à faire.* || Iemand veel te — geven, *donner de la tablature à qq.* || Met iemand te — hebben, *avoir affaire à* ou *avec qq.* || Eenen winkel —, *tenir boutique.* || — weten, *mander.* || — gelden, *faire valoir.* || Gelden. Wat — de tienguldenstukken? *quel est le cours des pièces de dix florins?* || Veroorzaken. *Faire, occasionner.* || Zeer —, *faire mal.* || Boter op het brood —, *mettre du beurre sur le pain.* || Zich te goed —, *faire bonne chère.* || Recht —, *faire droit.* || Hij doet wat aan de scheikunde, *il s'occupe un peu de chimie.* || Iemand dienst —, *rendre service à qq.* || Hulde —, *rendre hommage.* || Rekening —, *rendre compte.* || Te niet —, *annuler, anéantir.* || o. (met *hebben*) In iets —, *faire le commerce de.* || Met iemand samen —, *être de moitié avec qq.* || z. o. Het —, *la manière* f. *de faire, d'agir.* || Zaak. *Affaire*, f. || Bezigheid. *Occupation*, f. || Werk. *Travail*, m. || Het — en laten, *la conduite*, f. || In zijn — zijn, *être en train.* || Er is geen — aan, *il n'y a pas de remède.* || Iets van — hebben, *avoir besoin de qc.*
Doenbaar, bn. *Zie* Doenlijk.
Doener, z. m. *Celui qui fait, agent, faiseur, auteur*, m.
Doeniet, z. m. *en* v. *Fainéant, paresseux*, m.; *paresseuse*, f,
Doening, z. v. *Action*, f.
Doenlijk, bn. *Faisable, praticable.* || Mogelijk. *Possible.*
Doenlijkheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est faisable.* || Mogelijkheid. *Possibilité*, f.
Doenwijs, **Doenwijze**, z. v. *Manière* f. *d'agir.*
Doezel, **Doezelaar**, z. m. (dess.) *Estompe*, f.
Doezelen, zw. w. b. (dess.) *Estomper.*
Doezeling, z. v. *Action* f. *d'estomper.*
Dof, bn. Zonder glans. *Terne, sans éclat, mat.* || —fe steen, *pierre terne*, f. || —fe kleur, *couleur mate* ou *terne*, f. || Niet helder van toon. *Sourd.* || —fe stem, *voix sourde*, f. || — van geest zijn, *avoir l'esprit pesant, être engourdi.*
Dof, z. m. Riemslag bij 't roeien. *Coup* m. *d'aviron* ou *de rame.* || Stoot. *Coup de poing, coup*, m. || Iemand eenen — geven, *donner un coup à qq.*
Doffen, zw. w. b. Stooten. *Donner des coups, pousser.*
Doffer, z. m. Die doft. *Celui qui donne des coups de poing, qui pousse.*
Doffer, z. m. Mannetje eener duif. *Pigeon mâle*, m.
Doffigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Dofheid.
Doffing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de donner des coups de poing, de pousser.*

DOFHEID (zond. mv.), z. v. Matheid. *Manque* m. *d'éclat.* || Gebrek aan levendigheid van geest. *Pesanteur* f. *d'esprit.*
DOFSTER, z. v. *Celle qui donne des coups de poing, qui pousse.*
DOFT, z. v. Roeibank. *Banc* m. *de rameurs.*
DOG, z. m. *Dogue*, m.
DOGAAT (zond. mv.), z. o. *Dogat*, m.
DOGARES, z. v. *Dogaresse, dogesse*, f.
DOGE, z. m. *Doge*, m.
DOGESCHAP (zond. mv.), z. o. *Dogat*, m.
DOGGER, z. m. *Zie* DOGGERBOOT.
DOGGERBOOT (-BOOTEN), z. m. *en* v. *Dogre*, m.
DOGGETJE, DOGJE, z. o. *Petit dogue, doguin*, m.
DOGMA (-MA'S), z. o. *Dogme*, m
DOGMATIEK, z. v. *Dogmatique*, f.
DOGMATISCH, bn. *Dogmatique.* || bw. *Dogmatiquement.*
DOGMATIST, z. m. *Dogmatiste*, m.
DOGSKEN, z. o. *Zie* DOGGETJE.
DOJER, z. m. *Zie* DOOIER.
DOK, z. o. *Bassin, dock*, m. || Droog —, *forme*, f.
DOKGELD, z. o. *Droit* m. *de bassin.*
DOKKEBLADEREN, z. o. mv. (bot.) *Pétasite, glateron*, m.
DOKKEN, zw. w. b. *Faire entrer les vaisseaux dans le bassin, dans le dock.* || (fam) Geld —, *financer, donner de l'argent.*
DOKTER (DOKTERS, DOCTOREN), z. m. Geneesheer. *Médecin, docteur* m. *en médecine.*
DOKTEREN, zw. w. o. (met *hebben*.) *Exercer la profession de médecin.* || Geneesmiddelen gebruiken. *Prendre médecine.*
DOKTERSGANG (zond. mv.), z. m. *Visite* f. *de médecin.*
DOKTERSREKENING, z. v. *Mémoire* m. *de médecin.*
DOL, z. m. (mar.) *Tolet*, m., *échome*, f.
DOL, bn. Razend. *Enragé.* || —le hond, *chien enragé*, m. || Woedend. *Furieux, forcené, frénétique.* || — worden, *enrager, devenir furieux.* || Iemand — maken, *faire enrager qq.* || Krankzinnig. *Fou, maniaque.* || bw. *Furieusement.* || — verliefd, *excessivement amoureux.*
DOLAPPEL, z. m. (bot.) *Aubergine*, f.
DOLBOORD, z. o. (mar.) *Plat-bord*, m.
DOLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Errer, s'égarer, se fourvoyer.* || Doen —, *égarer, fourvoyer.* || Dolend. *Errant, vagabond.* || Dolende ridder, *chevalier errant*, m. || Dolend. Valsch. *Erroné.*
DOLFIJN, z. m. (h. n.) *Dauphin*, m.
DOLFIJN, z. m. Oudste zoon der koningen van Frankrijk. *Dauphin*, m.
DOLGAT (-GATEN), z. o. (mar.) *Trou* m. *du tolet.*
DOLHEID (zond. mv.). z. v. Razernij. *Rage*, f. || Hondsdolheid. *Rage, hydrophobie*, f. || Woede. *Frénésie, fureur*, f. || Krankzinnigheid. *Folie, manie*, f., *délire*, m.
DOLHOOFDIG, bn. *Insensé, fou, emporté, étourdi.*
DOLHUIS, z. o. *Hôpital* m. *des aliénés, des fous, petites-maisons*, f. pl.
DOLIK (zond. mv.), z. m. *Brome*, m., *ivraie, droue*, f.
DOLING, z. v. *Égarement*, m., *erreur*, f.
DOLK, z m. *Poignard*, m. || Kleine driehoekige —, *stylet*, m.
DOLKJE, z. o. *Petit poignard*, m.
DOLKOP, z. m. *Enragé, forcené, évaporé, fou, cerveau brûlé*, m.
DOLKOPPIG, bn. *Zie* DOLHOOFDIG.
DOLKSTEEK (-STEKEN), z. m. *Coup* m. *de poignard.*
DOLLAR (-LARS), z. m. *Dollar*, m.

DOLLE-HONDSBEET (-BETEN), z. m. *Morsure* f. *d'un chien enragé.*
DOLLEKERVEL (zond. mv.), z. v. *Ciguë*, v.
DOLLEMAN (-MANNEN, -MANS), z. m. *Zie* DOLKOP.
DOLLEMANSPRAAT (zond. mv.), z. m. *Propos* m. pl. *de fous.*
DOLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Délirer, extravaguer.*
DOLLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* DOLHEID.
DOLMAN, z. m. *Dolman*, m., *veste* f. *de hussard.*
DOLZINNIG, bn. *Zie* DOLHOOFDIG.
DOLZINNIGHEID, z. v. *Folie, démence*, f., *délire, égarement*, m., *extravagance*, f.
DOM, z. v. Naaf. *Moyeu* m. *d'une roue.*
DOM, z. m. Koepel, *Dôme*, m. || Domkerk. *Cathédrale*, f.
DOM, bn. Bot. *Stupide, nigaud, hébété, imbécile, sot, niais, bête.* || bw. *Stupidement, sottement, bêtement.*
DOMDEKEN, z. m. *Doyen* m. *d'un chapitre.*
DOMEIN, z. o. *Domaine*, m. || Openbaar —, *domaine public.*
DOMEINGOEDEREN, z. o. mv. *Les domaines, biens domaniaux*, m. pl., *le domaine* m. *de l'État.*
DOMHEER (-HEEREN), z. m. *Chanoine*, m.
DOMHEERLIJK, bn. *Canonial.*
DOMHEERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Canonicat*, m.
DOMHEID (-HEDEN), z. v. *Stupidité, sottise, bêtise, folie*, f.
DOMINE (-NE'S), z. m. Predikant. *Ministre protestant*, m.
DOMINIKAAN, z. m. *Dominicain*, m.
DOMINO (-NO'S), z. m. Vermomming. *Domino*, m.
DOMINO (-NO'S), z. m. Spel. *Jeu de domino, domino*, m.
DOMINOSPEL, z. o. *Zie* DOMINO.
DOMJUFFER, z. v. *Chanoinesse*, f.
DOMKAPITTEL, z. o. *Chapitre*, m.
DOMKERK, z. v. *Église cathédrale, cathédrale*, f.
DOMKLOK, z. v. *Cloche* f. *de cathédrale.*
DOMKOP, z. m. *en* v. *Lourdaud, butor, imbécile, benêt, niais, nigaud, sot, rustre, ignorant*, m.; *imbécile, niaise, nigaude*, f.
DOMKOSTER, z. m. *Sacristain* m. *d'une cathédrale.*
DOMMEKRACHT, z. v. *Cric, engin*, m. || (fig.) Dommerik. *Lourdaud, butor, imbécile, benêt, niais, nigaud, sot, rustre, ignorant*, m.
DOMMEL (zond. mv.), z. m. Gegons. *Bourdonnement*, m. || Halve slaap. *Léger sommeil*, m.
DOMMELAAR, z. m. *Celui qui bourdonne, qui sommeille.*
DOMMELEN, zw. w. b. Mengen. *Mêler, mélanger.* || o. (met *hebben*). Gonzen. *Bourdonner.* || Mompelen. *Chuchoter, parler bas, marmotter.* || Dutten. *Sommeiller, roupiller.*
DOM[MELIJK], bw. *Zie* DOM.
DOMMELING (zond. mv.), z. v. Gegons. *Bourdonnement*, m. || Mompeling. *Marmottage, chuchotement*, m. || Halve slaap. *Léger sommeil*, m.
DOMMERIK, (-RIKEN), z. m. *Zie* DOMKOP.
DOMMIGHEID, z. v. *Zie* DOMHEID.
DOMOOR (-OOREN), z. m. *Zie* DOMKOP.
DOMP, enz. *Zie* DAMP, enz.
DOMPELAAR, z. m. Duiker. *Plongeur*, m. || Vogel. *Plongeon*, m. || Sukkelaar. *Lambin*, m.
DOMPELDOOP (zond. mv.), z. m. *Baptême* m. *par immersion.*
DOMPELEN, zw. w. b. *Plonger, enfoncer dans l'eau.* || Zich in 't water —, *se plonger dans l'eau.* || (met *hebben*). Sukkelen. *Lambiner.*
DOMPELING, z. v. *Action de plonger, immersion*, f.

Dompen, zw. w. b. Uitdooven. *Éteindre, étouffer.* | *Zie* Dompelen.
Domper, z. m. *Éteignoir*, m. | (fam.) Groote neus. *Grand nez*, m.
Dompertje, z. o. *Petit éteignoir*, m.
Domphoren, z. m. *Zie* Domper.
Dompig, bn. *Sombre, obscur.* | Vochtig. *Humide.*
Dompigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est sombre, obscur ou humide.*
Dompneus, z. m. (fam.) *Grand-nez*, m.
Domproost, z. m. *Prévôt* m. *d'un chapitre.*
Donder, z. m. *Tonnerre*, m. | Donderslag. *Coup* m. *de tonnerre.* | Bliksem. *Foudre*, f. | (fig.) De — zijner stem, *le tonnerre de sa voix.*
Donderaar, z. m. *Zie* Dondergod.
Donderbaard (zond. mv.), z. m. (bot.) *Joubarbe, barbe-de-Jupiter*, f.
Donderbeitel, z. m. *Zie* Dondersteen.
Donderbui, z. v. *Ouragan* m. *accompagné de tonnerre.*
Donderbus, z. v. *Bombarde*, f.
Donderdag (-dagen), z. m. *Jeudi*, m. | Witte —, *jeudi saint.*
Donderdagsch, bn. *De jeudi.*
Donderen, zw. w. onpers. (met *hebben*). *Tonner.* | Het dondert, *il tonne.* | zw. w. o. (met *hebben*). Het kanon dondert, *le canon tonne* | (fig.) *Fulminer, tonner, tempêter.* | Tegen de ondeugden —, *tonner contre les vices.* | b. Van de trappen —, *faire dégringoler l'escalier.*
Donderend, bn. *Tonnant.* | —e stem, *voix tonnante, voix* f. *de tonnerre.*
Dondergod (zond. mv.), z. m. *Jupiter, Jupiter tonnant, le maître* m. *du tonnerre.*
Dondergoud (zond. mv.), z. o. *Or fulminant*, m. | (alch.) *Céraunochryson*, m.
Donderkloot (-klooten), z. m. *Carreau* m. *de foudre.* | *Zie* Dondersteen.
Donderkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Conyze*, f.
Donderlucht (zond. mv.), z. v. *Air* m. *qui présage l'orage.*
Donderpoeder (zond. mv.), z. o. *Poudre fulminante*, f.
Donders, interj. *Parbleu.*
Dondersch, bn. (fam.) *Damné, maudit.*
Donderscherm, z. o. *Paratonnerre*, m.
Donderslag (-slagen), z. m. *Coup* ou *éclat de tonnerre, coup* m. *de foudre.*
Donderspil, z. v. *Zie* Donderscherm.
Dondersteen (-steenen), z m. *Bélemnite, pierre de foudre, fulgurite, pierre fulminaire*, f., *aérolithe, bolide, céraunias*, m., *céraunite*, f.
Donderton, z. v. *Machine infernale*, f.
Dondertuig, z. o. *Brontéon*, m.
Dondervlaag, z. v. *Zie* Donderbui.
Donderwichelaar, z. m. *Céraunoscope*, m.
Donderwind, z. m. (mar.) *Travade*, f.
Donderwolk, z. v. *Nuage électrique, nuage* m. *qui annonce l'orage.*
Donderzilver (zond. mv.), z. o. *Argent fulminant*, m.
Donker, bn. *Obscur, ténébreux, sombre.* | Het is —, *il fait obscur.* | —e nacht, *nuit obscure*, f. | — weêr, *temps obscur*, m. | —e lucht, *ciel couvert*, m. | — bosch, *forêt obscure* ou *noire*, f. | (phys.) —e kamer, *chambre obscure*, f. | —e kleur, *couleur foncée*, f. | —e steen, *pierre opaque*, f. | — gezicht, *visage sombre, morne* ou *austère*, m. | z. o. *Obscurité*, f. | Bij den —, in den —, *dans l'obscurité.* | Tusschen licht en —, *entre chien et loup, sur la brune, sur le soir.* | In het — rondtasten, *tâtonner dans l'obscurité.* | bw. *Obscurément.* | Zich iets — herinneren, *avoir un vague souvenir de qc.*
Donkerachtig, bn. *Un peu sombre ou obscur.*
Donkerblauw, bn. *Bleu foncé, bleu turquin, gros bleu.*
Donkerbruin, bn. *Brun foncé* ou *obscur.*
Donkergeel, bn. *Jaune foncé* ou *obscur, feuille-morte, saure.*
Donkergrauw, bn. *Gris noirâtre, gris sale, gris brun.*
Donkergrijs, bn. *Gris de more.*
Donkergroen, bn. *Vert foncé, gros vert.*
Donkerheid (zond. mv.), z. v. *Obscurité*, f., *ténèbres*, f. pl. | — eens steens, *opacité* f. *d'une pierre.*
Donker[lijk], bw. *Zie* Donker, bw.
Donkerrood, bn. *Rouge foncé.*
Dons (zond. mv.), z. o. *Duvet, édredon* m. | (fig.) Bed. *Lit*, m. | Fijnste meel. *Fleur* f. *de farine.*
Donzen, bn. *De duvet, d'édredon.* | — bed, *lit de duvet, duvet*, m.
Donzig, bn. *Duveté, peluché, cotonneux, velu, villeux, mollet.*
Dood, z. m. en v. *Mort*, f. | Zijnen natuurlijken — sterven, *mourir de mort naturelle.* | Op straf des —s, *sous peine de mort.* | Den — onder de oogen zien, *affronter la mort.* | In zijnen — loopen, *courir à sa mort.* | Den — op de lippen hebben, *être sur le point de mourir.* | Ter — brengen, *exécuter, mettre à mort.* | Ter — veroordeelen, *condamner à mort.* | Tot der —, *à la mort, jusqu'à la mort, à mort.* | (prov.) Hij ziet er uit als de — van Ieperen, *il a un visage d'excommunié* ou *de déterré.* | (fig.) Duizend —en sterven, *mourir mille morts.*
Dood, bn. Levenloos. *Mort, décédé, trépassé, inanimé.* | Men vatte hem levend of —, *qu'on le prenne vif ou mort.* | — doen, *tuer.* | — hongeren, *tuer par la faim.* | — vallen, *se tuer en tombant; tomber mort.* | — bijten, *tuer à coups de dent.* | — steken, *tuer d'un coup d'épée, de couteau.* | — slaan, *assommer.* | — bloeden, *mourir à force de saigner.* | Zich — werken, *se tuer à force de travailler.* | (fam.) — gaan, *mourir.* | Zich — loopen, *se tuer à force de courir.* | (fig.) — loopen, *n'avoir point d'issue.* | Die straat loopt —, *c'est un cul-de-sac.* | (fig.) Die zaak is al lang —, *cette affaire est tombée dans l'oubli.* | — water, *eau dormante* ou *croupissante*, f. | (mar.) Het tij — zeilen, *refouler la marée.* | —e tijd, *morte saison*, f. | —e taal, *langue morte*, f. | — hout, *bois mort*, m. | —e hand, *main-morte*, f.
Doodaas, z. o. *Charogne*, f.
Doodarm, bn. *Fort pauvre.*
Doodbaar, z. v. *Bière, civière*, f.
Doodbed, z o. *Lit* m. *de mort.*
Doodboek, z. o. *Registre mortuaire, registre* m. *des décès.* | (fig.) In het — geraken, *être mis à l'oubli, tomber dans l'oubli.*
Doodbraken, zw. w. o. (met *hebben*). *Agoniser, être à l'agonie.*
Doodbrief, z. m. *Lettre* f. *par laquelle on annonce la mort de qq.* | Akte van overlijden. *Extrait mortuaire, acte* m. *de décès*
Doodbus, z. v. *Urne sépulcrale*, f.
Doodcedel, z. v. *Zie* Doodceel.
Doodceel (-ceelen), z. v. *Liste* f. *des personnes invitées à un enterrement.* | Akte van overlijden. *Extrait mortuaire, acte* m. *de décès.*
Doode, z. m. en v. *Mort, défunt*, m., *morte,*

défunte, f. ‖ Het rijk der —n, *le royaume des morts.*
DOODEETSTER, z. v. *Bouche inutile*, f.
DOODELIJK, bn. Dat den dood kan veroorzaken. *Mortel.* ‖ —e wonde, *une blessure mortelle.* ‖ —e ziekte, *maladie mortelle*, f. ‖ —e planten, *plantes délétères*, f. pl. ‖ Zeer hevig. *Violent, mortel.* ‖ —e vijandschap, *inimitié mortelle*, f. ‖ bw. *Mortellement, à mort.* ‖ — zondigen, *pécher mortellement.* ‖ — gekwetst, *blessé mortellement.* ‖ Zich — vervelen, *s'ennuyer à la mort.*
DOODELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est mortel.*
DOODEN, zw. w. b. *Tuer, faire mourir.* ‖ (fig.) Bedwingen. *Dompter, réprimer, mortifier.* ‖ Zijne lusten —, *dompter ses passions.* ‖ Zijn vleesch —, *mortifier sa chair.* ‖ Den tijd —, *tuer le temps.* ‖ Zich zelven —, *attenter à ses jours.*
DOODENDANS (-DANSEN), z. m. *Danse macabre, danse* f. *des morts.*
DOODENHUIS, z. o. *Morgue*, f.
DOODENKOP (zond. mv.), z. m. *Caput mortuum, colcotar*, m.
DOODENLIJST, z. v. *Nécrologe*, m., *liste* f. *des morts, des décès.*
DOODER, z. m. *Tueur, celui qui tue, qui fait mourir, assommeur*, m.
DOODETER, z. m. *Bouche inutile, morte-paye*, f.
DOODGEBOREN, bn. *Mort-né.*
DOODGRAVER, z. m. *Fossoyeur*, m.
DOODING, z. v. *Action* f. *de tuer.* ‖ Slachting. *Tuerie*, f. ‖ (fig.) — des vleesches, *mortification* f. *de la chair.*
DOODKIST, z. v. *Cercueil*, m., *bière*, f.
DOODKLEED (-KLEEDEN), z. o. *Drap mortuaire, poêle*, m.
DOODKLOK, z. v. *Glas*, m., *cloche funèbre*, f.
DOODKOUD, bn. *Froid comme un mort.*
DOODKRAMP (zond. mv.), z. v. (méd.) *Tétanos*, m.
DOODKRANK, bn. *Malade à la mort, mortellement malade.*
DOODLAKEN, z. o. *Linceul, suaire*, m.
DOODLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chant funèbre*, m.
DOODLOOPEN (*liep dood, doodgeloopen*,) st. w. o. (met *zijn* en *hebben*). Voorbijzeilen. *Devancer, dépasser.*
DOODMAAL, z. o. *Repas funéraire, repas* m. *à l'occasion d'un enterrement.*
DOODMOEDE, bn. *Extrêmement las, fatigué à mourir, excédé* ou *accablé de fatigue.*
DOODREGISTER, z. o. *Nécrologe, registre mortuaire*, m., *liste* f. *des morts, des décès.*
DOODSANGST (zond. mv.), z. m. *Les affres, les frayeurs, les transes de la mort*, f. pl., *agonie*, f. ‖ (fig.) Doodelijke angst. *Frayeur mortelle*, f.
DOODSBEEN (-BEENDEREN,) z. o. *Os* m. *d'un mort.* ‖ —deren, *ossements* ou *os* m. pl. *de morts.*
DOODSBEENDERHUISJE, z. o. *Ossuaire, charnier*, m.
DOODSBENAUWD, bn. *Saisi des frayeurs de la mort.* ‖ (fig.) *Qui a une frayeur mortelle.*
DOODSBENAUWDHEID (zond. mv.), z. v. Doodelijke angst. *Frayeur mortelle*, f.
DOODSCH, bn. Aan den dood gelijk. *Semblable à la mort.* ‖ Zeer bleek. *Pâle, blême, livide.* ‖ —e kleur, *couleur pâle*, f., *teint blême* ou *livide*, m. ‖ Eenzaam. *Solitaire, désert.* ‖ —e plaats, *lieu désert* ou *solitaire*, m. ‖ Naar, akelig. *Sombre, lugubre, morne, affreux.*
DOODSCHHEID (zond. mv.), z. v. Bleekheid als van eenen doode. *Pâleur* f. *de la mort.* ‖ Eenzaamheid. *Solitude*, f. ‖ Akeligheid. *Horreur*, f. ‖ Somberheid. *Tristesse*, f.
DOODSCHIETEN (*schoot dood, schoten dood, doodgeschoten*,) st. w. b. *Tuer d'un coup de feu, fusiller.*
DOODSCHRIK (zond. mv.), z. m. *Frayeur mortelle*, f.
DOODSCHULDEN, z. v. mv. *Frais funéraires*, m. pl.
DOODSGEVAAR, z. o. *Danger de mort* ou *de mourir, péril* m. *de la vie.*
DOODSHOOFD, z. o. *Tête* f. *de mort.* ‖ (h. n.) *Atrope*, m.
DOODSHOOFDBLOK, z. m. *en* o. (mar.) *Moque*, f.
DOODSKLEUR (zond. mv.), z. v. *Teint cadavéreux, teint livide*, m., *pâleur mortelle*, f.
DOODSLAAN (*sloeg dood, doodgeslagen*,) st. w. b. *Assommer, tuer, assassiner.*
DOODSLAAP (zond. mv.), z. m. *Sommeil de la mort, de la tombe, assoupissement profond*, m. ‖ (méd.) *Sommeil léthargique, carus*, m.
DOODSLAG (-SLAGEN), z. m. *Meurtre, coup mortel, coup* m. *de grâce.* ‖ (fig.) *Coup* m. *de foudre, de massue.*
DOODSLAGER, z. m. *Meurtrier, assommeur*, m.
DOODSNIK, z. m. *Dernier soupir*, m.
DOODSNOOD (zond. mv.), z. m. *Danger imminent* m. *de mort, agonie*, f., *abois*, m. pl.
DOODSSTOND, z. m. *Heure de la mort, heure fatale* ou *suprême*, f.
DOODSTEEK (-STEKEN), z. m. *Coup mortel* m. *donné au moyen d'un instrument tranchant.*
DOODSTEKEN (*stak dood, staken dood, dood gestoken*), st. w. b. *Tuer au moyen d'un instrument tranchant.*
DOODSTEKER, z. m. *Celui qui tue au moyen d'un instrument tranchant.*
DOODSTIL, bn. *Fort tranquille* ou *calme.*
DOODSTRAF, z. v. *Peine de mort, peine capitale*, f., *dernier supplice*, m.
DOODSTRIJD (zond. mv.), z. m. *Combat* m. ou *lutte* f. *de la nature contre la mort, agonie*, f.
DOODSTROOM (zond. mv.), z. m. (mar.) *Morte-eau*, f.
DOODSTUIP, z. v. *Convulsion qui précède la mort, convulsion mortelle*, f. ‖ (fig.) *Dernier effort*, m.
DOODSUUR, z. v. *en* o. *Zie* DOODSSTOND.
DOODSVREES (zond. mv.), z. v. *Crainte* f. *de la mort.*
DOODSZWEET (zond. mv.), z. o. *Sueur* f. *de la mort.*
DOODVERF, z. v. *Pâleur de la mort, pâleur mortelle*, f. ‖ (peint.) *Première couche, première couleur* f. *qu'on donne à un tableau.*
DOODVERVEN, zw. w. b. *Donner la première couche* ou *la première couleur à un tableau.* ‖ Iemand met een ambt —, *désigner qq. pour quelque emploi.* ‖ Gedoodverfd, *pâle comme la mort.*
DOODVERVIG, bn. *Pâle comme la mort, blême, livide.*
DOODVIJAND, z. m. *Ennemi mortel*, m.
DOODVIJANDIN, z. v *Ennemie mortelle*, f.
DOODVIJANDSCHAP (zond. mv.), z. v. *Inimitié mortelle*, f.
DOODVONNIS, z. o. *Sentence* f. ou *arrêt* m. *de mort, condamnation* f. *à mort.*
DOODWATER (zond. mv.), z. o. (mar.) *Remous*, m.
DOODWERK (zond. mv.), z. o. (mar.) *Œuvres-mortes, parties* f. pl. *d'un vaisseau hors de l'eau.*
DOODWOND[E], z. v. *Plaie* ou *blessure mortelle*, f.
DOODZEILEN, zw. w. b. *Zie* DOODLOOPEN.
DOODZIEK, bn. *Mortellement malade, malade à la mort.*
DOODZIEKTE, z. v. *Maladie mortelle*, f.
DOODZONDE, z. v. *Péché mortel*, m.
DOOF, bn. Van het gehoor beroofd. *Sourd.* ‖ — worden, *s'assourdir, devenir sourd.* ‖ Oostindisch — zijn, *faire la sourde oreille.* ‖ (fam.) Doove kwartel, *sourdaud*, m. ‖ Zoo — als

een kwartel, *sourd comme un pot.* ‖ Uitgedoofd. *Éteint.* ‖ Doove kolen, *charbons éteints*, m. pl. ‖ Dof. *Engourdi.* ‖ Stomp. *Émoussé* ‖ bw. *Sourdement.*

DOOFACHTIG, bn. *Surdâtre, un peu sourd.*

DOOFACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Surdité légère*, f.

DOOFHEID (zond. mv.), z. v. *Surdité*, f.

DOOFPOT, z. m. *Étouffoir*, m.

DOOFSTOM, bn. *Sourd-muet.*

DOOFSTOMME, z. m. *en* v. *Sourd-muet*, m, *sourde-muette*, f.

DOOFSTOMMEN-GESTICHT, DOOFSTOMMEN-INSTITUUT, z. o. *Institut, établissement* m. *des sourds-muets.*

DOOI (zond. mv.), z. m. *Dégel*, m.

DOOIEN, zw. w. onpers. (met *hebben*). *Dégeler.* ‖ Het dooit, *il dégèle.* ‖ (met *zijn.*) Het ijs is gedooid, *la glace s'est changée en eau par le dégel.*

DOOIER, z. m. *Jaune* m. *d'œuf.*

DOOIWEDER, DOOIWEÊR (zond. mv.), z. o. *Temps de dégel, dégel*, m.

DOOLHOF (-HOVEN), z. m. *Labyrinthe, dédale*, m. ‖ (anat.) *Labyrinthe.*

DOOLPAD (-PADEN), z. o. *Zie* DOOLWEG.

DOOLWEG (-WEGEN), z. m. *Faux chemin, mauvais chemin*, m. ‖ (fig.) Weg des verderfs. *Voie* f. *de perdition.*

DOOP (zond. mv.), z. m. *Baptême*, m. ‖ Ten — houden *of* heffen, *tenir sur les fonts baptismaux.* ‖ Saus. *Sauce, daube*, f.

DOOPAKTE, z. v. *Zie* DOOPBRIEF.

DOOPBEKKEN, z. o. *Bassin* m. *des fonts baptismaux.*

DOOPBESTRIJDER, z. m. *Catabaptiste*, m.

DOOPBOEK, z. o. *Registre baptistaire, baptistaire*, m.

DOOPBRIEF, z. m. *Extrait* ou *acte de baptême, extrait baptistaire, baptistaire*, m.

DOOPCEDEL, DOOPCEEL, z. v. *Zie* DOOPBRIEF.

DOOPDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de baptême.*

DOOPDEKEN, z. v. *Zie* DOOPKLEED.

DOOPELING, z. m. *en* v. *Enfant* m. *et* f. *que l'on va baptiser, qu'on vient de baptiser.*

DOOPEN, zw. w. b. Dompelen. *Plonger, enfoncer dans l'eau, immerger.* ‖ Brood in melk —, *tremper du pain dans du lait.* ‖ Op eene godsdienstige wijze in het water dompelen *of* met water besprenkelen. *Baptiser.* ‖ Eene klok —, *baptiser une cloche.* ‖ (fig.) Eenen naam geven. *Nommer, donner un nom, baptiser.* ‖ (fig.) Den wijn —, *baptiser le vin, y mettre de l'eau.*

DOOPER, z. m. *Celui qui baptise.* ‖ Sint Jan de —, *saint Jean Baptiste.*

DOOPGETUIGE, z. m. *en* v. *Parrain*, m., *marraine*, f.

DOOPHEFFER, z. m. *Parrain*, m.

DOOPHEFSTER, z. v. *Marraine*, f.

DOOPHUIS, z. o. *Baptistère*, m.

DOOPING, z. v. *Action* f. *de plonger, de tremper.* ‖ Doop. *Baptême*, m.

DOOPKAPEL, z. v. *Baptistère*, m.

DOOPKIND (-KINDEREN), z. o. *Filleul*, m, *filleule*, f.

DOOPKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Robe baptismale, tavaïolle*, f.

DOOPMAAL, z. o. *Repas* ou *festin* m. *de baptême.*

DOOPMUTSJE, DOOPMUTSKEN, z. o. *Chrémeau*, m.

DOOPNAAM, z. m. *Nom* m. *de baptême.*

DOOPPLECHTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Cérémonie* f. *du baptême.*

DOOPSEL, z. o. *Baptême*, m.

DOOPSGEZIND, bn. *Mennonite.*

DOOPSGEZINDE, m. *en* v. *Mennonite*, m. *et* f.

DOOPSNEEDJE, z. o. *Mouillette, apprête*, f.

DOOPVADER, z. m. *Parrain*, m.

DOOPVONT, z. v. *Fonts baptismaux, fonts de baptême, fonts*, m. pl.

DOOPWATER (zond. mv.), z. o. *Eau de baptême, eau baptismale*, f.

DOOR (DOOREN), z. m. Dooier van een ei. *Zie* DOOIER.

*DOOR (DOREN), z. m. Dwaas. *Fou*, m.

DOOR, voorz. *Par, moyennant, au moyen de.* ‖ — mij geschreven, *écrit par moi.* ‖ Zij werd — hem gedood, *elle fut tuée par lui.* ‖ — uwe voorspraak, *au moyen de votre intercession.* ‖ — veel geld, *moyennant beaucoup d'argent.* ‖ — dat middel, *par ce moyen-là, par là.* ‖ — dwang, *par force.* ‖ — haat, *par haine.* ‖ — het sterk loopen, *à force de courir.* ‖ — het bosch gaan, *aller à travers le bois.* ‖ — en —, *de part en part, d'outre en outre* ‖ — alle eeuwen heen, *dans tous les siècles.* ‖ — het lichaam, *au travers du corps* ou *à travers le corps.* ‖ — den band, — de bank, *sans distinction, indistinctement, ordinairement, communément.* ‖ — elkander, *l'un portant l'autre.* ‖ Het gansche jaar —, *pendant toute l'année.* ‖ bw. *Au travers.*

DOORADEMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de respirer.*

DOORADEMING (zond. mv.), z. v. *Continuation* f. *de la respiration*

DOORANTWOORDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de répondre.*

DOORARBEIDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de travailler.*

DOORBABBELEN, zw. en afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de babiller.*

DOORBAFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'aboyer.*

DOORBAGGEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de draguer.*

DOORBAKEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'emmailloter.*

DOORBAKKEN, (*doorbakte*, *doorbakken*,) st. *en* onafsch. w. b Goed bakken. *Cuire parfaitement.* ‖ afsch. o. (met *hebben*). *Continuer de cuire.*

DOORBAKKEN, bn. *Bien cuit.* ‖ — brood, *pain bien cuit*, m.

DOORBALKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de braire.*

DOORBARSTEN, (*borst door* of *barstte door, doorgebarsten* of *doorgeborsten*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Crever entièrement, continuer de crever.*

DOORBAUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de crier.*

DOORBEENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (fam.) *Continuer de marcher.*

DOORBEIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de carillonner.*

DOORBEITELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de ciseler.*

DOORBELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de sonner.*

DOORBEUKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de battre.*

DOORBIDDEN, (*bad door, baden door, doorgebeden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer ses prières.*

DOORBIJTEN, (*beet door, beten door, doorgebeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Percer avec les dents.* ‖ (fig.) *Pousser jusqu'au bout.*

DOORBIKKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jouer aux osselets.*
DOORBILJARTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jouer au billard.*
DOORBLAD (-BLADEN, -BLADEREN), z. o. *Perce-feuille*, f.
DOORBLADEREN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Feuilleter, parcourir un livre, etc.*
DOORBLADERING, z. v. *Action* f. *de feuilleter, de parcourir un livre.*
DOORBLAFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'aboyer.*
DOORBLAZEN, (*blies door*, *doorgeblazen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de souffler.* ‖ b. *Souffler à travers.*
DOORBLIKSEMEN, zw. *en* afsch. onpers. (met *hebben*). *Continuer de faire des éclairs.*
DOORBLOEDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de saigner.*
DOORBLOKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'étudier assidûment.*
DOORBOENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*.) *Continuer de frotter.*
DOORBOREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de percer.* ‖ afsch. *en* onafsch. b. *Percer de part en part, perforer, transpercer.* ‖ (fig.) Een schip —, *couler bas un vaisseau.*
DOORBORING, z. v. *Action de percer entièrement, de transpercer, perforation*, f.
DOORBOUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de bâtir.*
DOORBRAAK, z. v. *Rupture*, *brèche*, f. ‖ — eens dijks, *rupture d'une digue.*
DOORBRADEN, (*doorbraadde, doorbraden*,) st. *en* onafsch. w. b. *Bien rôtir*, *rôtir suffisamment.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de rôtir.*
DOORBRADEN, bn. *Qui est bien rôti.*
DOORBRANDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Brûler de part en part, brûler entièrement.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de brûler.*
DOORBREIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de tricoter.*
DOORBREKEN, (*brak door* of *doorbrak*, *braken door* of *doorbraken*, *doorgebroken* of *doorbroken*,) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Casser, briser, rompre.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de casser.* ‖ afsch. *en* o. (met *zijn*.) *Percer, se faire jour, paraître.* ‖ De zon brak door, *le soleil parut.* ‖ De dijk is doorgebroken, *la digue s'est rompue.* ‖ De zweer is doorgebroken, *l'abcès a crevé.* ‖ Dat gevoelen begint door te breken, *cette opinion commence à prévaloir*, *à se faire jour.*
DOORBREKING, z. v. *Action de casser, de rompre, de percer*, *rupture*, *brèche*, f.
DOORBRENGEN, (*bracht door*, *doorgebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. Door eene plaats heen brengen. *Faire passer par* ou *à travers.* ‖ Slijten. *Passer.* ‖ Zijnen tijd met niets te doen —, *passer son temps à ne rien faire.* ‖ Verkwisten, verspillen. *Dépenser, dissiper, prodiguer.* ‖ Zijn goed —, *dissiper son bien.* ‖ o. (met *hebben*). Voortgaan met brengen. *Continuer de porter.*
DOORBRENGER, z. m. Verkwister. *Dissipateur*, *prodigue*, *dépensier*, m.
DOORBRENGING (zond. mv.), z. v. Verkwisting. *Dissipation*, *prodigalité*, f.
DOORBRENGSTER, z. v. *Dissipatrice*, *dépensière*, f.
DOORBUIGEN, (*boog door*, *bogen door*, *doorgebogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de courber.* ‖ (met *zijn*). *Se courber.* ‖ b. *Casser en courbant.*
DOORDACHT, bn. *Approfondi.*
DOORDAMPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'exhaler de fumer.*
DOORDANSEN, zw. *en* afsch. w. b. *User en dansant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de danser.*
DOORDEELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de partager, de diviser.*
DOORDENKEN, (*dacht door* of *doordacht*, *doorgedacht* of *doordacht*), onr. *en* onafsch. w. b. *Examiner, peser, approfondir.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de penser, de méditer.*
DOORDIEN, voegw. *Puisque*, *vu que*, *comme.*
DOORDOBBELEN, zw. *en* afsch. w o. (met *hebben*). *Continuer à jouer aux dés.*
DOORDOEN, (*deed door, deden door, doorgedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Faire passer à travers.* ‖ Uitschrabben.. *Effacer, biffer, rayer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de faire.*
DOORDOOIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de dégeler.*
DOORDOPPEN, zw. *en* afsch. w. onpers. (met *hebben*). *Continuer d'écosser* (*des fèves*, *etc.*)
DOORDRAAFSTER, z. v. *Qui va toujours son train.*
DOORDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner* ou *faire tourner par.* ‖ Al draaiend breken. *Casser en tournant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de tourner.*
DOORDRAGEN, (*droeg door*, *doorgedragen*,) zw. *en* afsch. w. b. *Porter au travers de.* ‖ Verslijten. *User à force de porter.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de porter.*
DOORDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Hard draven. *Trotter fort.* ‖ Voortgaan met draven. *Continuer de trotter.* ‖ (fig.) *Aller vite.*
DOORDRAVER, z. m. *Qui va toujours son train.*
DOORDREGGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Déraper* (*en parlant d'une ancre*).
DOORDREUNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de s'ébranler, de retentir.* ‖ b. *Faire retentir.*
DOORDRIJFSTER, z. v. *Celle qui pousse, qui fait avancer, qui tâche d'atteindre son but.*
DOORDRIJVEN, (*dreef door, dreven door, doorgedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser* ou *faire passer par un endroit.* ‖ (fig.) Doorzetten. *Tâcher d'atteindre son but*, *pousser à bout.* ‖ Iets met geweld —, *emporter qc. de force.* ‖ o. (met *zijn*). *Passer quelque part en flottant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pousser, de flotter.*
DOORDRIJVER, z. m. *Celui qui pousse, qui fait avancer; qui tâche d'atteindre son but.*
DOORDRIJVING, z. v. *Action* f. *de pousser, de faire passer* ou *de flotter par; effort* m. *pour atteindre son but.*
DOORDRINGBAAR, bn. *Pénétrable*, *perméable*, *imprégnable.*
DOORDRINGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Pénétrabilité*, *perméabilité*, f.
DOORDRINGELIJK, bn. *Zie* DOORDRINGBAAR.
DOORDRINGEN, (*drong door*, *doorgedrongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Percer, pénétrer quelque part*, *traverser.* ‖ In de toekomst —, *percer l'avenir.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de presser*, *de pousser.* ‖ (fig.) onafsch. *en* b. Doordrijven, doorzetten. *Tâcher d'atteindre son but*, *pousser jusqu'au bout.* ‖ Door alle deelen heen dringen. *Pénétrer, imprégner.* ‖ De geheimen der natuur —, *pénétrer les secrets de la nature.* ‖ Van vreugde doordrongen, *pénétré de joie.* ‖ Zich —. *Se pénétrer* (*de*).
DOORDRINGEND, bn. *Pénétrant*, *perçant.* ‖ —e koude, *froid perçant*, m. ‖ — verstand, *esprit subtil* ou *pénétrant*, m. ‖ —e stem, *voix perçante*, f.

Doordringendheid (zond. mv.), z. v. *Pénétration*, f. ‖ — des verstands, *perspicacité, subtilité, pénétration* f. *de l'esprit.*

Doordringer, z. m. *Zie* Doordrijver.

Doordrinken, (*dronk door, doorgedronken*,) st. *en* afsch. w. o. *Continuer de boire.*

Doordroog, bn. *Bien sec, très-sec, tout-à-fait sec.*

Doordroomen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de rêver.*

Doordruipen, (*droop door, dropen door, doorgedropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler* ou *dégoutter à travers.* ‖ (fig.) Stil heenengaan. *S'en aller, se retirer doucement, s'esquiver, s'éclipser.* ‖ (fig.) Hij druipt door zijne kleederen, *il est fort maigre.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de tomber goutte à goutte.*

Doordruiping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couler, de dégoutter à travers, découlement* m. *par gouttes.*

Doordrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Pressurer pour faire passer à travers, faire passer en pressant.* ‖ Erwten —, *pousser des pois.* ‖ Door drukking wonden. *Blesser en pressant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de presser, d'imprimer.* ‖ o. (met *zijn*). *Percer, se faire voir à travers.*

Doordurven, (*dorst* of *durfde door, doorgedurfd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Oser passer.*

Doordutten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de sommeiller.*

Doorduwen, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser au travers.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pousser.*

Dooreen, bw. *Pêle-mêle, l'un portant l'autre, confusément.*

Dooreengooien, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter pêle-mêle.*

Dooreenhaspelen, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler confusément.*

Dooreenklutsen, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler confusément.*

Dooreenkneden, zw. *en* afsch. w. b. *Pétrir ensemble.*

Dooreenloopen, (*liep dooreen, dooreengeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se confondre.*

Dooreenmengen, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler ensemble.*

Dooreenwarren, zw. *en* afsch. w. b. *Confondre.*

Dooreenwerpen (*wierp dooreen, dooreengeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter pêle-mêle.*

Dooreenwoelen, zw. *en* afsch. w. b. *Confondre.*

Dooreerlijk, bn. *Fort honnête.*

Dooreng, bn. *Fort étroit.*

Dooreten, (*at door, aten door, doorgeëten* of *doorgegeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Ronger de part en part, percer en rongeant* ou *en mangeant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de manger.*

Doorgaan, (*ging door, doorgegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Ergens doorheen gaan. *Passer par un endroit.* ‖ Door en door gaan. *Traverser de part en part.* ‖ (fig.) Goedgekeurd worden. *Passer, être admis.* ‖ Weggaan. *Disparaître, s'esquiver, s'éclipser.* ‖ Hij gaat voor wijs door, *il passe pour sage.* ‖ Dit gezwel zal weldra —, *cet abcès crèvera bientôt.* ‖ (met *hebben*). Hard gaan. *Aller* ou *marcher vite.* ‖ Aanhouden met gaan. *Continuer d'aller, de marcher.* ‖ (man.) *Prendre le mors aux dents, s'emporter.* ‖ (mar.) *Voguer.* ‖ b. Door gaan verwonden. *Blesser en marchant.* ‖ Door gaan verslijten. *User en marchant.* ‖ Vluchtig doorzien. *Examiner, parcourir.* ‖ Eene rekening —, *examiner un compte.*

Doorgaand, bn. Aanhoudend. *Continuel, continu.* ‖ —e vlijt, *zèle assidu*, m. ‖ (mus.) —e bas, *basse continue*, f. ‖ —e koorts, *fièvre continue*, f. ‖ Gewoonlijk. *Ordinaire, commun.* ‖ Algemeen. *Général, commun.* ‖ (arch.) —e zuilen, *colonnes passantes*, f. pl.

Doorgaans, bw. *Ordinairement, communément, généralement, d'ordinaire.*

Doorgalmen, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de retentir, de résonner.* ‖ b. *Faire retentir, faire résonner.*

Doorgang, z. m. Het doorgaan. *Passage*, m. ‖ Iemand den — betwisten, *disputer le passage à qq.* ‖ Plaats, waar men door kan gaan. *Couloir*, m., *issue*, f.

Doorgeleerd, bn. *Très-savant.*

Doorgeven, (*gaf door, gaven door, doorgegeven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de donner.*

Doorgieten, (*goot door, goten door, doorgegoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Verser* ou *faire passer à travers.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de verser, de répandre.*

Doorgieting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de verser* ou *de faire passer à travers.*

Doorgisten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de fermenter.*

Doorglijden (*gleed door, gleden door, doorgegleden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Avancer en glissant.* ‖ (met *hebben*). Aanhouden met glijden. *Continuer de glisser.* ‖ b. *User en glissant.*

Doorglippen, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser à travers, passer furtivement.*

Doorgoed, bn. Zeer goed. *Très-bon, extrêmement bon, excellent.*

Doorgooien, zw. *en* afsch. w. b. Ergens doorheen gooien. *Jeter à travers* ou *par une ouverture.* ‖ Gooiende breken. *Casser* ou *briser en jetant contre* ou *à travers.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de jeter.*

Doorgraven, (*groef door*, of *doorgroef, doorgegraven* of *doorgraven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*) *Continuer de creuser, de bêcher.* ‖ onafsch. *of* afsch. b. *Percer, creuser, bêcher entièrement* ou *de part en part.* ‖ Men graaft de landengte van Suez door, *on perce l'isthme de Suez.*

Doorgraving, z. v. *Action* f. *de creuser, de percer.* ‖ — der landengte van Suez, *percement* m. *de l'isthme de Suez.*

Doorgrieven, zw. *en* onafsch. w. b. *Navrer, percer le cœur, causer une grande affliction.*

Doorgroeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Croître bien, venir bien, grandir.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de croître.*

Doorgronden, zw. w. b. *Sonder, approfondir, pénétrer, scruter, creuser.* ‖ Dit geheim is niet te —, *on ne peut pas approfondir ce secret.* ‖ Doorgrondend, *scrutateur.*

Doorgronder, z. m. *Scrutateur*, m. ‖ — der harten, *scrutateur des cœurs.*

Doorgronding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de sonder, d'approfondir, de scruter.*

Doorhagelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de grêler.* ‖ (met *zijn*). *Percer à force de grêler.*

Doorhakken, zw. *en* afsch. w. b. *Couper, couper* ou *tailler en deux, fendre.* ‖ (fig.) Den knoop —, *trancher le nœud.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de fendre, de couper.*

Doorhakking, z. v. *Action* f. *de fendre, de couper en deux.*

Doorhalen, zw. *en* afsch. w. b. Doortrekken. *Faire passer par* ou *à travers.* ‖ De wasch —, *passer le linge par l'empois.* ‖ Uitschrabben.

Effacer, biffer, rayer, raturer. || Berispen, bekijven. *Tancer, réprimander, reprendre, haranguer, reprocher.* || (impr.) Papier —, *mouiller du papier.* || o. (met *hebben*). Aanhouden met halen. *Continuer de chercher, de tirer.*

DOORHALING, z. v. *Action* f. *de faire passer par* ou *à travers qc.* || Uitschrabbing. *Action* f. *d'effacer, de biffer.* || Doorgehaalde plaats. *Rature, radiation,* f. || Bekijving. *Réprimande,* f., *reproche*, m.

DOORHEEN, bw. Door en door. *A travers, au travers de, de part en part, d'outre en outre, d'un bout à l'autre.*

DOORHEET, bn. *Très-chaud.*

DOORHELPEN, (*hielp door, doorgeholpen*,) zw. *en* afsch. w. b. *Aider à passer par.* || Uit den nood helpen. *Secourir, tirer d'embarras.* || Verspillen. *Dissiper, dilapider, gaspiller, dépenser.*

DOORHENGELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de pêcher à la ligne.*

DOORHOESTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de tousser.* || b. *Ouvrir en toussant, faire passer à force de tousser.*

DOORHOUWEN, (*hieuw door, doorgehouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Couper en deux, pourfendre.* || o. (met *hebben*). *Continuer de couper, de fendre.*

DOORHUPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*.) *Continuer de sautiller.*

DOORHUTSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Secouer* ou *remuer dans tous les sens.*

DOORIJLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Passer à la hâte.*

DOORJAGEN, (*jaagde* of *joeg door, doorgejaagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Chasser à travers.* || Verspillen. *Dissiper, gaspiller, dépenser.* || o. (met *hebben*). *Continuer de chasser.*

DOORKAAIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). (mar.) *Trébucher.*

DOORKAATSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jouer à la paume.*

DOORKAKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jaser.*

DOORKALLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jaser.*

DOORKAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Peigner entièrement.* || o. (met *hebben*). *Continuer de peigner.*

DOORKARNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de battre le beurre.*

DOORKEFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de japper.*

DOORKEGELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jouer aux quilles.*

DOORKERMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de se lamenter.*

DOORKERVEN, (*korf* of *kerfde door, doorgekorven*,) st. *en* afsch. w. b. *Hacher, couper en morceaux.* || o. (met *hebben*). *Continuer de couper, de hacher.*

DOORKEUVELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de causer.*

DOORKIJKEN, (*keek door* of *doorkeek, keken door* of *doorkeken, doorgekeken* of *doorkeken*,) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Regarder à travers, regarder de tous côtés, examiner soigneusement.* || afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de regarder.*

DOORKIJVEN, (*keef door, keven door, doorgekeven*,) st. *en* afsch. w. o. *Continuer de gronder.*

DOORKLENZEN, enz. *Zie* DOORZIJGEN, enz.

DOORKLIEVEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Fendre en deux, pourfendre.* || o. (met *hebben*) afsch. *Continuer de fendre.*

DOORKLINKEN, (*klonk door* of *doorklonk, doorgeklonken* of *doorklonken*,) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Faire retentir* ou *résonner.* || Het gezang doorklonk heel het huis, *les chants firent retentir toute la maison.* || afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de retentir.*

DOORKLOOVEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Fendre de part en part.*

DOORKLOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Frapper* ou *battre à travers.* || (fam.) *Étriller, rosser.* || o. (met *hebben*). *Continuer de frapper.*

DOORKLUTSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler en fouettant.* || o. (met *hebben*). *Continuer de mêler.*

DOORKNABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. Doorknagen. *Ronger de part en part.* || o. (met *hebben*). *Continuer de ronger.*

DOORKNAGEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Ronger de part en part* || afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de ronger.*

DOORKNAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mâcher de part en part.* || o. (met *hebben*.) *Continuer de mâcher.*

DOORKNEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler en pétrissant, bien pétrir.* || o. (met *hebben*.) *Continuer de pétrir.*

DOORKNEED, bn. *Versé, savant, instruit, entendu.* || Ergens in — zijn, *entendre parfaitement qc.* || Doorwrocht. *Bien travaillé.* || — werk, *ouvrage bien travaillé.*

DOORKNEEDHEID (zond. mv.), z. v. *Profonde connaissance*, f.

DOORKNIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couper avec des ciseaux.* || o. (met *hebben*). *Continuer de couper avec des ciseaux.*

DOORKOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire cuire* ou *bouillir plusieurs choses ensemble.* || o. (met *zijn*.) *Cuire* ou *bouillir comme il faut.* || (met *hebben*). *Continuer de bouillir, de cuire* ou *de faire cuire.*

DOORKOLVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jouer à la crosse.*

DOORKOMEN (*kwam door, kwamen door, doorgekomen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Ergens doorheen komen. *Aller* ou *passer par* ou *à travers.* || (fig.) Er is geen — aan, *on n'en peut pas venir à bout.* || (fig.) Hersteld worden. *Se rétablir, guérir.*

DOORKOMST (zond. mv.), z. v. *Passage*, m., *issue*, f. || (fig.) Er was geene — aan, *il n'y avait pas moyen d'en venir à bout.*

DOORKOOPEN, (*kocht door, doorgekocht*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'acheter.*

DOORKOUD, bn. *Très-froid, extrêmement froid.*

DOORKOUTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de causer.*

DOORKRAAIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de crier* ou *de chanter* (*comme le coq*).

DOORKRABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. *Zie* DOORKRABBEN.

DOORKRABBEN, st. *en* afsch. w. b. *Percer* ou *blesser en grattant.* || o. (met *hebben*). *Continuer de gratter.*

DOORKRAKEELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de se quereller.*

DOORKRAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Casser.* || o. (met *hebben*). *Continuer de casser.*

DOORKRIJGEN, (*kreeg door, kregen door, doorgekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire passer par.*

DOORKRUID, bn. *Bien épicé.*

DOORKRUIPEN, (*kroop door* of *doorkroop, doorgekropen* of *doorkropen*,) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Ramper* ou *se glisser par une ouverture.* || afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de ramper.*

Doorkruisen, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Parcourir, croiser dans tous les sens.*

Doorkunnen, (*kan door, kunnen door, kon* of *konde door, konden door, doorgekund,*) onr. *en* afsch. w. o. *Pouvoir passer par.* ‖ (fig.) Dat kan er niet door, *cela n'est pas permis.*

Doorkwellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de tourmenter.*

Doorlachen, (*lachte* of *loeg door, doorgelachen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de rire.*

Doorlangen, zw. *en* afsch. w. b. *Passer, tendre à travers de* ou *par.*

Doorlappen, zw. *en* afsch. w. b. *Continuer de raccommoder.* ‖ (fam.) *Manger goulûment, boire avec excès.*

Doorlaten, (*liet door, doorgelaten,*) st. *en* afsch. w. b. *Laisser passer par* ou *à travers.*

Doorlating (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de laisser passer par* ou *à travers.*

Doorlaveeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Louvoyer à travers.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de louvoyer.*

Doorleeren, zw. *en* afsch. w. b. *Apprendre d'un bout à l'autre.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'apprendre.*

Doorleggen, (*legde* of *leide door, doorgelegd* of *doorgeleid,*) zw. *of* onr. w. o. (met *hebben*). *Continuer de placer, de mettre.*

Doorleiden, zw. *en* afsch. w. b. *Mener* ou *conduire par* ou *à travers.*

Doorleiding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mener* ou *de conduire par* ou *à travers.*

Doorlekken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suinter* ou *dégoutter à travers.*

Doorleppen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de buvoter.*

Doorleven, zw. *en* afsch. w. b. *Vivre pendant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de vivre.*

Doorleveren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de fournir.*

Doorlezen, (*las door* of *doorlas, lazen door* of *doorlazen, doorgelezen* of *doorlezen,*) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Lire d'un bout à l'autre.* ‖ — man, *un homme qui a beaucoup lu.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben.*) *Continuer de lire.*

Doorlezing (zond. mv.), z. v. *Lecture,* f.

Doorlichten, zw. *en* afsch. w. b. *Éclairer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'éclairer.*

Doorliggen, (*lag door, lagen door, doorgelegen,*) st. *en* afsch. w. b. *Blesser à force de rester couché.* ‖ Hij heeft zijnen rug doorgelegen, *il s'est écorché le dos à force d'être couché.*

Doorloodsen, zw. *en* afsch. w. b. *Piloter en traversant un détroit, un passage, etc.*

Doorloop (–loopen), z. m. *Passage,* m.

Doorloopen, (*liep door* of *doorliep, doorloopen* of *doorgeloopen,*) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. (met *hebben* of *zijn*). *Passer en courant par, courir à travers.* ‖ Hij is de stad doorgeloopen, *il a passé par la ville.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de courir.* ‖ b. Al loopend verslijten. *User à force de courir.* ‖ Doorgeloopen schoenen, *souliers usés.* ‖ Van 't eene einde tot het andere loopen. *Parcourir, aller d'un bout à l'autre.* ‖ Hij heeft de gansche stad doorgeloopen, *il a parcouru toute la ville.* ‖ onafsch. Doorlezen. *Parcourir.* ‖ Overzien. *Voir* ou *examiner rapidement.* ‖ Een boek —, *parcourir un livre.* ‖ — vleesch, *viande entrelardée.*

Doorloopend, bn. *Non interrompu.* ‖ —e grootheid, *quantité continue,* f. ‖ —e zuilen, *colonnes passantes,* f. pl.

Doorlossen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de décharger.*

Doorloten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de tirer au sort.*

Doorlouteren, zw. *en* onafsch. w. b. *Épurer, purifier* ou *clarifier entièrement.*

Doorlucht, bn. *Zie* Doorluchtig.

Doorluchtig, bn. Waardoor de lucht gaat. *Percé, troué, fait à jour.* ‖ (blas.) *Ajouré.* ‖ Doorschijnend. *Transparent, diaphane.* ‖ Voornaam. *Illustre, éminent, excellent.* ‖ —e afkomst, *race illustre,* f. ‖ — verstand, *génie sublime,* m ‖ Uwe —e hoogheid, *votre altesse sérénissime,* f.

Doorluchtigheid, z. v. Doorschijnendheid. *Transparence,* f. ‖ Eeretitel. *Altesse,* f.

Doormager, bn. *Fort maigre.*

Doormaken, zw. *en* afsch. w. b. Verkwisten. *Dissiper, gaspiller, dilapider, dépenser.*

Doormalen, (*maalde door, doorgemalen,*) st. *en* afsch. w. b. *Moudre entièrement.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de moudre.*

Doormarcheeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* of *zijn*). *Continuer de marcher.*

Doormarsch, z. m. *Passage* m. *d'une troupe en marche, marche,* f.

Doormelken, (*molk door, doorgemolken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de traire.*

Doormengen, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Mêler bien, mêler ensemble, entremêler.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de mêler.*

Doormenging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mêler, d'entremêler, d'amalgamer, mélange,* m.

Doormesten, zw. *en* onafsch. w. b. *Bien fumer* ou *engraisser.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de fumer, d'engraisser.*

Doormeten, (*mat door, maten door, doorgemeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Diviser en mesurant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de mesurer.*

Doormijmeren, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de rêver, de méditer.*

Doormisten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire du brouillard.*

Doormoeten, (*moest door, doorgemoeten,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*) *Devoir passer.*

Doormogen (*mag door, mogen door, mochten door,*) onr. *en* afsch. w. o. *Pouvoir passer.*

Doormorsen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire des saloperies.*

Doormunten, zw. *en* afsch. w. b. *Percer en monnayant.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de monnayer.*

Doorn, z. m. *Épine,* f., *piquant,* m. ‖ Hagedoorn. *Aubépine,* f. ‖ Glooiing. *Talus,* m.

Doornaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Coudre solidement* ou *de part en part.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de coudre.*

Doornachtig, bn. *Épineux.* ‖ (bot.) *Spiniforme.*

Doornagelen, zw. en onafsch. w. b. *Percer avec des clous.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de clouer.*

Doornageling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de percer avec des clous.*

Doornappel, z. m. *Pomme épineuse,* f.

Doornappelboom (–boomen), z. m. (bot.) *Datura, stramonium,* m., *herbe* f. *du diable.*

Doornat, bn. *Trempé, mouillé entièrement, tout-à-fait mouillé.*

Doornatten, zw. *en* afsch. w. b. *Tremper, imbiber, mouiller* ou *humecter entièrement.*

Doornemen, (*nam door, namen door, doorgenomen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Aanhouden met nemen. *Continuer de prendre.* ‖ b. Berispen, doorhalen. *Réprimander, tancer, savonner, reprendre.*

DOORNEN, bn. Van doornen. *Qui est d'épines.*
DOORNENKROON (-KRONEN), z. v. *Couronne* f. *d'épines.*
DOORNEUZEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Fureter.*
DOORNHAAG, z. v. *Haie* f. *d'épines, de ronces.*
DOORNHEG[GE], z. v. *Zie* DOORNHAAG.
DOORNIEZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'éternuer.*
DOORNIG, bn. *Épineux, plein d'épines.*
DOORNIJPEN, (*neep door, nepen door, doorgenepen,*) st. *en* afsch. w. b. *Rompre en pinçant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pincer.*
DOORNOMMEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de numéroter.*
DOORNSTRUIK, z. m. *Épine,* f., *arbuste épineux,* m.
DOORNTAK, z. m. *Branche* f. *d'épine.*
DOORNTJE, z. o. *Petite épine,* f., *petit piquant,* m.
DOORNVORMIG, bn. *Spinescent, spiniforme.*
DOOROLIËN, zw. *en* afsch. w. b. *Huiler entièrement.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'huiler.*
DOORPAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'empaqueter.*
DOORPAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir au moyen de cataplasmes.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'appliquer des cataplasmes.*
DOORPEILEN, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) *Sonder, pénétrer.*
DOORPEINZEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Méditer, passer en méditant.*
DOORPELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de peler, de monder.*
DOORPENNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'écrire.*
DOORPEPEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Poivrer suffisamment.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de poivrer.*
DOORPERSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer en pressant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de presser.*
DOORPERSING, z. v. *Action* f. *de faire passer en pressant, de presser continuellement.*
DOORPEUREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Percer, pénétrer.*
DOORPEUTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en fouillant avec les doigts* ou *des doigts.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de fouiller avec les doigts.*
DOORPEUZELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de plucheter.*
DOORPIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de becqueter.*
DOORPLOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fendre avec la charrue, labourer.* ‖ (fig.) *Labourer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de fendre avec la charrue.*
DOORPLOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Blesser en pliant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de plier.*
DOORPLUKKEN, zw. en afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de cueillir.*
DOORPOETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Blesser en nettoyant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de nettoyer.*
DOORPOMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Blesser à force de pomper.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pomper.*
DOORPRATEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de parler, de causer.*
DOORPREEKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de prêcher.*
DOORPRIEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Percer de part en part avec un poinçon, avec un stylet.*
DOORPRIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Piquer entièrement* ou *de part en part.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de piquer.*
DOORPRUIMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de chiquer.*
DOORRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn.*) *Passer* ou *venir à travers.* ‖(fig.) *Venir à bout.*
DOORRAMMEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben.*) *Continuer de battre avec le bélier.*
DOORRAMMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire un bruit importun.*
DOORRAZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire du vacarme.*
DOORREDENEEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de raisonner.*
DOORREGEN, bn. — vleesch, *viande entrelardée,* f.
DOORREGENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être percé par la pluie.* ‖ (met *hebben*). *Percer, pénétrer* (*en parlant de la pluie*); *continuer de pleuvoir.*
DOORREIKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tendre* ou *présenter par une ouverture.*
DOORREIS, z. v. *Passage,* m.
DOORREIZEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Parcourir d'un bout à l'autre en voyageant, traverser.* ‖ afsch. *en* o. (met *zijn*). *Passer par un endroit.* ‖ (met *hebben.*) *Continuer de voyager.*
DOORREKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Calculer d'un bout à l'autre.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de calculer.*
DOORRENNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Parcourir d'un bout à l'autre en galopant, traverser.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de galoper.*
DOORREUTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de râler.*
DOORRIJDEN, (*reed door* of *doorreed, reden door* of *doorreden, doorgereden* of *doorreden,*) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Parcourir* ou *traverser à cheval* ou *en voiture.* ‖ Zijne broek —, *trouer son pantalon en allant à cheval.* ‖ Zich —. *S'écorcher en allant à cheval.* ‖ Door rijden kwetsen. *Se blesser en allant à cheval.* ‖ afsch. *en* o. (met *zijn*). *Passer à cheval* ou *en voiture par un endroit.*
DOORRIJGEN, (*reeg door* of *doorreeg, regen door* of *doorregen, doorgeregen* of *doorregen,*) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Enfiler, passer un fil à travers, percer de part en part.* ‖ Iemand —, *enferrer qq.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer d'enfiler.*
DOORRIJMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de rimer.*
DOORRIJP, bn. *Bien mûr.*
DOORROEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traverser un endroit en ramant.* ‖ o. (met *zijn*). *Passer en ramant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de ramer, ramer bien.*
DOORROEPEN, (*riep door, doorgeroepen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'appeler, de crier.*
DOORROEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Entremêler, remuer bien pour mêler.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de remuer.*
DOORROESTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être rongé par la rouille.*
DOORROFFELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de battre le roulement.* ‖ (charp.) *Continuer de raboter grossièrement.*
DOORROLLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer à travers en roulant.* ‖ o. (met *zijn*). *Rouler à travers.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de rouler.*
DOORRONKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de ronfler.*
DOORROOKEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b.

Enfumer, fumiger, remplir de fumée, fumer. ‖ Eenen pijpekop —, *culotter une pipe.* ‖ afsch *en* o. (met *hebben*). *Continuer de fumer.*
DOORROOKER, z. m. (fam.) *Culotteur* m. *de pipes.*
DOORROOKING, z. v. *Fumage*, m., *fumigation*, f.
DOORROSSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'étriller, de rosser.*
DOORROTTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en pièces par la pourriture.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de pourrir.*
DOORRUISCHEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Faire retentir.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de murmurer.*
DOORRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer à travers en tirant.* ‖ Door rukken kwetsen. *Blesser en tirant.* ‖ o. (met *zijn*). *Ne faire que passer.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de tirer par secousses.*
DOORSCHAVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Percer en rabotant.* ‖ Door schaven kwetsen. *Blesser en rabotant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de raboter.*
DOORSCHELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Casser en sonnant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de sonner.*
DOORSCHEMEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de luire.*
DOORSCHEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer par eau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'embarquer.*
DOORSCHEPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben.*) *Continuer de puiser.*
DOORSCHEREN, (*schoor door, schoren door, doorgeschoren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de raser, de tondre.*
DOORSCHERMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire des armes.*
DOORSCHERTSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de railler.*
DOORSCHEUREN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Déchirer entièrement, lacérer.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de déchirer, de lacérer.*
DOORSCHIETEN, (*schoot door* of *doorschoot, schoten door* of *doorschoten, doorgeschoten* of *doorschoten*,) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Traverser* ou *tuer d'un coup de feu.* ‖ Met eenen pijl —, *percer d'une flèche.* ‖ De kaart —, *battre* ou *mêler les cartes.* ‖ Een boek met wit papier —, *interfolier un livre.* ‖ afsch. *en* o. (met *zijn*). *Passer* ou *s'échapper à travers.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de tirer.*
DOORSCHIJNEN, (*scheen door* of *doorscheen, schenen door* of *doorschenen, doorgeschenen* of *doorschenen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Percer, luire à travers.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de luire.* ‖ onafsch. *en* b. *Pénétrer de lumière.*
DOORSCHIJNEND, bn. *Transparent, diaphane.*
DOORSCHIJNENDHEID (zond. mv.), z. v. *Transparence, diaphanéité*, f.
DOORSCHILDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de peindre.*
DOORSCHOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer par une ouverture en donnant des coups de pied.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de donner des coups de pied.*
DOORSCHOUWEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Voir à travers, pénétrer.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer d'examiner.*
DOORSCHRABBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rayer, biffer, barrer, effacer, raturer, canceller.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de rayer, de biffer, de barrer.*
DOORSCHRABBING, z. v. *Rature, radiation, cancellation*, f.
DOORSCHRANSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de goinfrer.*
DOORSCHRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* DOORSCHRABBEN.
DOORSCHRAPPING, z. v. *Zie* DOORSCHRABBING.
DOORSCHRAPSEL, z. o. *Ce qui a été rayé* ou *biffé.*
DOORSCHREEUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de crier.*
DOORSCHREIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de pleurer.*
DOORSCHRIJVEN, (*schreef door, schreven door, doorgeschreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Écrire d'un bout à l'autre.* ‖ Door schrijven breken, wonden. *Casser, blesser en écrivant.* ‖ o. (met *hebben.*) *Continuer d'écrire.*
DOORSCHROBBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Casser, user* ou *blesser en frottant.* ‖ o. (met *hebben*) *Continuer de frotter.*
DOORSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Remuer, mêler.* ‖ De kaart —, *battre* ou *mêler les cartes.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de secouer.*
DOORSCHUIVEN, (*schoof door, schoven door, doorgeschoven*,) zw. *en* afsch. w b. *Pousser par une ouverture* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pousser.*
DOORSCHUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Percer, user* ou *blesser à force d'écurer* ou *de frotter.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'écurer* ou *de frotter.*
DOORSEINEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire des signaux.*
DOORSIJPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Dégoutter, suinter.*
OORSIJPELING (zond . mv.), z. v. *Action* f. *de dégoutter, de suinter, dégouttement, suintement*, m.
DOORSISSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de siffler.*
DOORSJOUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer un travail pénible.*
DOORSLAAN, (*sloeg door, doorgeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Briser, casser* ou *faire une ouverture en frappant.* ‖ Eenen muur —, *percer un mur.* ‖ Den bodem eens vats —, *défoncer un tonneau.* ‖ Eieren —, *brouiller des œufs.* ‖ (fig.) Verkwisten. *Dépenser, dissiper, gaspiller, prodiguer.* ‖ Schielijk afdoen. *Expédier, terminer promptement, faire à la hâte.* ‖ o. (met *zijn*). Doordringen. *Percer, pénétrer.* ‖ Het papier slaat door, *le papier boit.* ‖ Overwichtig zijn. *Trébucher.* ‖ De schaal slaat door, *la balance trébuche.* ‖ (man) *Se mettre au galop, prendre le mors aux dents.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de battre* ou *de frapper.*
DOORSLAAND, bn. Blijkbaar. *Évident, palpable, convaincant.* ‖ Overwichtig. *Trébuchant.*
DOORSLAG (–SLAGEN), z. m. Overwicht. *Trait, surplus, trébuchant, excédant* m. *de poids.* ‖ Vergiettest. *Passoire, passette*, f., *égouttoir*, m., *couloire*, f. ‖ Drijfijzer. *Chasse-pointe*, f., *chasse-clou, repoussoir*, m. ‖ (cordonn.) *Emporte-pièce*, m.
DOORSLAPEN, (*sliep door, doorgeslapen*,) st. *en* afsch. w. b. *Dormir sans s'éveiller, passer en dormant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de dormir.*
DOORSLECHT, bn. *Très-mauvais, détestable.*
DOORSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner par* ou *à travers.* ‖ (fig.) *Tirer d'embarras.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de traîner.*
DOORSLEMPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire bombance.*
DOORSLENTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de lambiner, de lanterner.* ‖ (met *zijn*). *Passer en lambinant, en traînant les pieds.*
DOORSLEPEN, bn. Slim. *Fin, rusé, adroit, matois.*

DOORSLEPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de traîner.*

DOORSLEPENHEID (zond. mv.), z. v. *Finesse, ruse, astuce*, f.

DOORSLIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de traîner.*

DOORSLIJPEN, (*sleep door, slepen door, doorgeslepen*,) st. *en* afsch. w. b. *User, trouer* ou *percer en aiguisant, en polissant.* || o. (met *hebben*). *Continuer d'aiguiser, de polir.*

DOORSLIJTEN, (*sleet door, sleten door, doorgesleten*,) st. *en* afsch. w. b. *User, trouer en usant.* || o. (met *zijn*). *S'user, se trouer.*

DOORSLIJTING (zond. mv.), z. v. *Action d'user, de s'user, de trouer par l'usage, usure*, f.

DOORSLIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Avaler, ingurgiter.*

DOORSLINGEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'osciller, de branler.*

DOORSLIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'échapper, glisser à travers, passer par.*

DOORSLOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Avaler, ingurgiter.*

DOORSLORPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Avaler en humant.*

DOORSLOVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Passer dans un travail pénible.*

DOORSLUIKEN, (*slook door, sloken door, doorgesloken*,) st. *en* afsch. w. b. *Frauder.* || o. (met *hebben*). *Continuer de frauder.*

DOORSLUIMEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de sommeiller, de roupiller.*

DOORSLUIPEN, (*sloop door, slopen door, doorgeslopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se glisser à travers, passer sans bruit.*

DOORSLUIPING (zond. mv.), z. v. *Évasion*, f., *passage* m. *à la dérobée.*

DOORSMAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter par* ou *à travers.*

DOORSMALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de censurer, de dénigrer.*

DOORSMEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer en forgeant.* || o. (met *hebben*). *Continuer de forger.*

DOORSMELTEN, (*smolt door, doorgesmolten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Samensmelten. *Faire fondre ensemble.* || b. Door smelten scheiden. *Séparer en fondant.* || o. (met *hebben*). *Continuer de fondre* ou *de se fondre.*

DOORSMEULEN, zw. *en* afsch. w. o. *Continuer de couver sous la cendre.*

DOORSMIJTEN, (*smeet door, smeten door, doorgesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter par* ou *à travers avec force.*

DOORSMOKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de fumer.*

DOORSMOKKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire la contrebande.*

DOORSMULLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire bonne chère.*

DOORSNAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jaser.* || (met *zijn*). *Passer a la dérobée.*

DOORSNEDE, z. v. *Section* f. || (arch.) *Coupe*, f., *profil*, m. || (géom.) *Diamètre*, m.

DOORSNEEUWEN, zw. *en* afsch. w. onpers. (met *hebben*). Doorheen sneeuwen. *Neiger par* ou *à travers.* || Voortgaan met sneeuwen. *Continuer de neiger.*

DOORSNELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir vite par.*

DOORSNIJDBAAR, bn. *Sécable.*

DOORSNIJDEN, (*sneed door, sneden door, doorgesneden*). st. *en* afsch. w. b. *Couper, trancher* ou *tailler en deux, séparer* ou *partager en coupant.* || onafsch. Overal snijden. *Couper, entrecouper, séparer.* || Met grachten doorsneden, *entrecoupé de fossés.* || afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de couper, de trancher, détailler.*

DOORSNIJDING, z. v. *Coupe, taille*, f. || Scheiding. *Division, séparation*, f. || (géom.) *Section*, f.

DOORSNIJDINGSPUNT, z. o. (géom.) *Point* m. *d'intersection.*

DOORSNIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de sangloter.*

DOORSNOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de tailler.*

DOORSNOEPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de friander.*

DOORSNOOD, bn. *Très-méchant, très-pervers.*

DOORSNORKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de ronfler.*

DOORSNORREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de bourdonner, de siffler.*

DOORSNUFFELAAR, z. m. *Fureteur, furet*, m.

DOORSNUFFELAARSTER, z. v. *Fureteuse*, f.

DOORSNUFFELEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Fureter, flairer partout.* || Nauwkeurig doorzoeken. *Fureter, fouiller.* || afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de fureter.*

DOORSNUFFELING, z. v. *Action* f. *de flairer partout, de fureter, de fouiller.*

DOORSNUIVEN, (*snoof door, snoven door, doorgesnoven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de prendre du tabac.*

DOORSOLLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de berner.*

DOORSPARTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de se débattre.*

DOORSPEKKEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Larder, entrelarder.* || (fig) Eene redevoering met Latijnsche aanhalingen —, *entrelarder un discours de citations latines.*

DOORSPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jouer sans discontinuer, jouer jusqu'à la fin, passer en jouant.* (met *hebben*). *Continuer de jouer.*

DOORSPIETSEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Transpercer avec une pique.*

DOORSPIJKEREN, zw. *en* onafsch. w. b. *Clouer à travers*

DOORSPINNEN, (*spon door, doorgesponnen*,) st. *en* afsch. w. b. *Écorcher* ou *blesser en filant.*

DOORSPITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Bêcher entièrement.* || Door spitten wonden. *Blesser en bêchant.* || o. (met *hebben*). *Continuer de bêcher.*

DOORSPLIJTEN, (*spleet door* of *doorspleet, spleten door* of *doorspleten, doorgespleten* of *doorspleten*,) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Fendre.* || afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de fendre.* || (met *zijn*). *Se fendre.*

DOORSPLIJTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fendre, de se fendre.*

DOORSPOEDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de se dépêcher.*

DOORSPOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer en arrosant, en jetant de l'eau, laver.* || Een glas —, *rincer un verre.* || (fig.) Zijne keel —, *arroser sa gorge.* || o. (met *zijn*) Doorvloeien. *Couler par un endroit.* || o. (met *hebben*). *Continuer de rincer.*

DOORSPOELING, z. v. *Action* f. *de nettoyer en arrosant, de laver, de rincer.* || Doorloop. *Écoulement, égout*, m.

DOORSPOUWEN, (*spouwde door, doorgespouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Fendre en deux.*

DOORSPRAAK, z. v. (org.) *Faux son*, m.

DOORSPREKEN, (*sprak door, spraken door, doorgesproken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*).

Continuer de parler, parler avec force. ‖ (org.) *Rendre un faux son.*

DOORSPRINGEN, (*sprong door, doorgesprongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Sauter par une ouverture.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de sauter.*

DOORSPROKKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de ramasser du bois sec.*

DOORSPUITEN, (*spoot door, spoten door, doorgespoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire passer en seringuant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de seringuer.*

DOORSTAAN, (*stond door* of *doorstond, doorgestaan* of *doorstaan*,) onr. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. Uitstaan, lijden. *Souffrir, supporter, endurer.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer d'être debout.*

DOORSTAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Casser en pilant.* ‖ Dooreenstampen. *Mêler en pilant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de piler.*

DOORSTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Marcher à travers* ou *par une ouverture.* Snel stappen. *Marcher vite.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de marcher.*

DOORSTEEK (–STEKEN), z. m. *Ouverture* f. *dans une digue, percement*, m.

DOORSTEKEN, (*stak door* of *doorstak, staken door* of *doorstaken, doorgestoken* of *doorstoken*,) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. Door en door steken. *Percer, transpercer.* ‖ Iemand —, *passer l'épée à travers le corps à qq.* ‖ Met nagels —, *percer de clous.* ‖ afsch. Door een gat steken. *Passer, enfiler.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de percer, de piquer, de porter des coups.*

DOORSTEKING, z. v. *Action* f. *de percer, percement*, m.

DOORSTEMPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de timbrer.*

DOORSTEVENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer à la voile.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de faire voile.*

DOORSTIJGEN, (*steeg door, stegen door, doorgestegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer en montant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de monter.*

DOORSTIKKEN, zw. *en* onafsch w. b. *Broder partout, brocher.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de broder, de brocher.*

DOORSTIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de pointiller.*

DOORSTOFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'épousseter, de balayer.*

DOORSTOKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire du feu.* ‖ b. *User en faisant du feu.*

DOORSTOOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jeter de la vapeur, continuer d'aller avec le bateau à vapeur, avec le convoi.*

DOORSTOOTEN, (*stiet door* of *doorstiet, doorgestooten* of *doorstooten*,) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. Door eene opening stooten. *Faire passer par une ouverture en poussant.* ‖ Stootende eene opening maken. *Faire une ouverture en poussant.* ‖ onafsch. Doorsteken. *Percer de part en part, transpercer, enferrer.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de pousser.*

DOORSTOOTING, z. v. *Action* f. *de faire passer par une ouverture en poussant, de faire une ouverture en poussant*,

DOORSTORMEN, zw. *en* afsch. w. onpers. *Continuer de faire de l'orage.* ‖ o. *en* pers. (met *hebben*). *Continuer de monter à l'assaut.*

DOORSTORTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Verser* ou *précipiter par une ouverture.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de verser, de précipiter.*

DOORSTRALEN, zw. w. b. *Éclairer, percer, pénétrer en parlant des rayons de lumière.* ‖ (fig.) Het bloed, dat mijne aderen doorstraalt, *le sang qui circule dans mes veines.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). Doorheen stralen. *Rayonner à travers, percer.* ‖ Voortgaan met stralen. *Continuer de rayonner, d'éclairer.*

DOORSTRALING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rayonner, d'éclairer.*

DOORSTRENGELEN, zw. *en* afsch. w. o. *Continuer de natter, de tresser, d'entrelacer.* ‖ b. *Tresser, entrelacer.*

DOORSTREPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rayer.*

DOORSTRIJDEN, (*streed door* of *doorstreed, streden door* of *doorstreden, doorgestreden* of *doorstreden*,) st. *en* afsch *of* onafsch. w. b. *Terminer un combat, une lutte.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de combattre.*

DOORSTRIJKEN, (*streek door, streken door, doorgestreken*,) st. *en* afsch w. b. Doorschrabben. *Rayer, biffer, effacer.* ‖ (fig.) Berispen. *Reprendre, réprimander.* ‖ Bedriegen. *Tromper, duper.* ‖ o (met *zijn*). Zich wegpakken. *Se sauver, s'esquiver.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de repasser.*

DOORSTRIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nouer ensemble, renouer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de nouer.*

DOORSTROMPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer en trébuchant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de trébucher.*

DOORSTROOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Répandre par une ouverture.* ‖ onafsch. (fig.) *Parsemer.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de répandre.*

DOORSTROOMEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. o. (met *hebben*). *Couler par un endroit.* ‖ afsch. (met *hebben*). *Continuer de couler.*

DOORSTUDEEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'étudier.*

DOORSTUIVEN, (*stoof door, stoven door, doorgestoven*,) st. *en* afsch. w. o. Doorheen stuiven. *Tomber par une ouverture* (*en parlant de la poussière*). ‖ Voortgaan met stuiven. *Continuer de faire de la poussière.*

DOORSTUIVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de passer en poussière.*

DOORSTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Diriger par un endroit.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de diriger.*

DOORSTUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Diriger par.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pousser.*

DOORSUKKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traverser avec peine.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de languir.*

DOORSULLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser par une ouverture.* ‖ (met *hebben*). • *Continuer de glisser.*

DOORTAFELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'être à table.*

DOORTASTEN, zw. *en* afsch. w. o. *Tâter à travers.* ‖ (fig.) Met kracht doorzetten. *Poursuivre, continuer d'agir avec vigueur* ou *énergie.* ‖ onafsch. *en* b. *Tâter de tous côtés, fouiller.* ‖ (fig.) *Tenter, éprouver, sonder, rechercher, examiner attentivement.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de tâter.*

DOORTEEKENEN, zw. *en* afsch. w. b. Nateekenen. *Copier.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de dessiner.*

DOORTELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de compter.*

DOORTEUTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de traîner ses paroles.*

DOORTIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de frapper légèrement.* ‖ b. Tikkende breken. *Casser en frappant légèrement.*

DOORTILLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer par*

une ouverture en soulevant. ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de soulever.*

DOORTIMMERD, bn. (charp.) *Bien bâti.*

DOORTIMMEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (charp.) *Continuer de bâtir.*

DOORTINTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire éprouver un certain picotement.* ‖ (fig.) Aandoen. *Affecter, émouvoir, toucher vivement.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de scintiller.*

DOORTOCHT, z. m. *Passage,* m.

DOORTOETEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de sonner du cor.*

DOORTOLLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jouer à la toupie.*

DOORTORNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de découdre.*

DOORTRAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. *Faire passer en marchant dessus.* ‖ Door trappen breken. *Casser qc. en marchant dessus.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de fouler.*

DOORTRAPT, bn. Slim, loos. *Rusé, fin, astucieux, subtil, adroit, matois.*

DOORTRAPTHEID (zond. mv.), z. v. *Ruse, finesse, astuce, adresse,* f.

DOORTREDEN, (*trad door, traden door, doorgetreden,*) st. *en* afsch. w. b. *Enfoncer* ou *faire un trou en marchant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de marcher.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer par.*

DOORTREKKEN, (*trok door, doorgetrokken,*) st. *en* afsch. w. b. *Tirer par une ouverture.* ‖ Doorteekenen. *Calquer.* ‖ onafsch. Doordringen. *Imprégner, imbiber, pénétrer.* ‖ o. (met *zijn*). *Passer* ou *marcher par, traverser.* ‖ Eene stad —, *passer par une ville.* ‖ Doordringen. *Boire, percer à travers.* ‖ Met wijn laten —, *aviner, imbiber de vin.* ‖ afsch. (met *hebben*). *Continuer de tirer, de marcher.*

DOORTREKKING (zond. mv.), z. v. Doortocht. *Passage,* m. ‖ Doorteekening. *Calque,* m.

DOORTREUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Passer en tristesse.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de s'affliger.*

DOORTRILLEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Faire vibrer.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de vibrer.*

DOORTROEVEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Étriller.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de jouer des atouts.*

DOORTROKKEN, bn. *Imprégné.*

DOORTROMMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de battre le tambour.*

DOORTUIMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Culbuter par* ou *à travers.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de culbuter.*

DOORTWISTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de disputer.*

DOORVAART, z. v. *Passage* m. *des vaisseaux, passe,* f.

DOORVALLEN, (*viel door, doorgevallen,*) zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber par une ouverture.* ‖ b. *Casser* ou *blesser en tombant.*

DOORVAREN, (*voer door, doorgevaren,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Passer à travers en naviguant.* ‖ b. *Briser en naviguant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de naviguer.*

DOORVASTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Passer en jeûnant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de jeûner.*

DOORVECHTEN, (*vocht door, doorgevochten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de combattre, de se battre.*

DOORVEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Balayer* ou *nettoyer par une ouverture.* ‖ (fig.) Doorhalen. *Reprendre, réprimander, blâmer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de balayer, de nettoyer.*

DOORVIJLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Percer de part en part en limant, limer.* ‖ Zijne hand —, *s'écorcher la main en limant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de limer.*

DOORVIJLING, z. v. *Action* f. *de percer, de séparer avec la lime.*

DOORVISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pêcher partout.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pêcher.*

DOORVLAMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Brûler de part en part, brûler entièrement.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de jeter des flammes.*

DOORVLECHTEN, (*vlocht door* of *doorvlocht, doorgevlochten* of *doorvlochten,*) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Entrelacer, enlacer l'un dans l'autre.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de tresser.*

DOORVLECHTING, z. v. *Entrelacement,* m.

DOORVLIEGEN, (*vloog door, vlogen door, doorgevlogen* of *doorvlogen,*) st. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *S'envoler par une ouverture.* ‖ onafsch. Overvliegen. *Voler d'un bout à l'autre.* ‖ afsch. Door vliegen breken. *Casser en volant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de voler.*

DOORVLIETEN, (*vloot door, vloten door, doorgevloten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler par un endroit, passer en coulant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de couler.*

DOORVLIJMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Percer* ou *faire une incision avec une lancette.* ‖ (fig.) onafsch. *Pénétrer de douleur.*

DOORVLIJMING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de percer avec une lancette.*

DOORVLOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler par un endroit, passer en coulant.* ‖ (fig.) Uit het geheugen geraken. *Échapper de la mémoire.* ‖ Dit papier vloeit door, *ce papier boit.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de couler.*

DOORVLUCHTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfuir à travers.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de fuir.*

DOORVOCHTIGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tremper, imbiber, mouiller* ou *humecter entièrement.*

DOORVOED, bn. *Bien nourri.*

DOORVOEDEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Bien nourrir.* ‖ afsch. *en* o (met *hebben*). *Continuer de nourrir.*

DOORVOEDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Bien nourrir* (*en parlant d'animaux*). ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de nourrir.*

DOORVOER, z. m. *Passage, transit,* m.

DOORVOERBRIEF, z. m. *Passavant, passe-debout,* m.

DOORVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Voiturer par un endroit, transporter.*

DOORVOERING (zond. mv.), z. v. *Transport* m. *par voiture.*

DOORVOUWEN, (*vouwde door, doorgevouwen,*) st. *en* afsch. w. b. *Déchirer en pliant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de plier.*

DOORVRAGEN, (*vraagde door* of *vroeg door, doorgevraagd,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben.*) *Continuer de questionner.*

DOORVRETEN, (*vrat door, vraten door, doorgevreten,*) st. *en* afsch. w. b. *Percer en rongeant, ronger entièrement.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de manger, de ronger.*

DOORVRIEZEN, (*vroor door* of *vroos door, vroren door* of *vrozen door, doorgevroren* of *doorgevrozen,*) st. *en* afsch. w. onpers. (met *hebben*). *Continuer de geler.* ‖ pers. *en* o. (met *zijn*). *Se casser par la gelée.*

DOORVUREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer le feu, de faire feu, de tirer.*

DOORWAADBAAR, bn. *Guéable.*

DOORWAAIEN, (*waaide door* of *woei door, doorgewaaid,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Souffler par* ou *à travers.* ‖ Sterk waaien. *Venter fort.* ‖ Het waait sterk door, *il fait un grand vent.* ‖ Voortgaan met waaien. *Con-*

tinuer de souffler, de venter. ‖ (met *zijn*). (fig.) Dat is mij doorgewaaid, *cela m'est échappé de la mémoire.*

DOORWADEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Passer à gué.* ‖ onafsch. *en* b. *Passer* ou *traverser une rivière à gué.* ‖ Wij hebben den Rijn, op verscheidene plaatsen, doorwaad, *nous avons passé le Rhin à gué en divers endroits.*

DOORWADING, z. v. *Action* f. *de passer à gué.*

DOORWAGGELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer en chancelant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de chanceler.*

DOORWAKEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Passer la nuit à veiller.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de veiller.*

DOORWALSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de valser.*

DOORWANDELEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Parcourir, traverser à pied.* ‖ afsch. Door wandelen verslijten. *User en se promenant.* ‖ onafsch. *Traverser en tous sens.* ‖ afsch. *en* o. (met *zijn*). *Passer en se promenant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de se promener.*

DOORWARM, bn. *Très-chaud, tout-à-fait chaud.* ‖ bw. *Très-chaudement.*

DOORWAS (zond. mv.), z. o. *Zie* DOORBLAD.

DOORWASEMEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Remplir de vapeur.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer d'exhaler.*

DOORWASSCHEN, (*wiesch door, doorgewasschen,*) st. *en* afsch. w. b. *User* ou *déchirer en lavant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de laver.*

DOORWASSEN, (*wies door, doorgewassen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Croître à travers, pousser par une ouverture.* ‖ Wel wassen. *Croître bien.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de croître.*

DOORWASSEN, bn. *Entrelardé.* ‖ — vleesch, *viande entrelardée*, f.

DOORWATEREN, zw. *en* onafsch. w. o. (met *zijn*). *Se pénétrer d'eau.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer d'uriner.*

DOORWAUWELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de bavarder.*

DOORWEEKEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Tremper, détremper, imprégner, imbiber, mouiller.* ‖ onafsch. *en* o. (met *zijn*). *S'imbiber, s'imprégner.* ‖ afsch. (met *hebben*). *Continuer de tremper, de détremper.*

DOORWEEKING (zond. mv.), z. v. *Action de tremper, d'imbiber, imprégnation*, f.

DOORWEENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Passer à pleurer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de verser des larmes, de pleurer.*

DOORWENTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer en roulant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de rouler.*

DOORWERKEN, zw. *en* onafsch w. b. Dooreenwerken. *Mêler, entremêler.* ‖ Kneden. *Pétrir.* ‖ afsch. Sterk werken. *Travailler fort.* ‖ onafsch. *Finir* ou *polir un ouvrage.* ‖ Dooreenweven. *Brocher.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de travailler.*

DOORWERPEN, (*wierp door, doorgeworpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter par une ouverture.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de jeter.*

DOORWEVEN, (*weefde door, doorgeweven,*) st. *en* afsch. w. b. *Entrelacer en tissant, brocher.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de tisser.*

DOORWIEGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de bercer.*

DOORWILLEN (*aantoon. wijze, tegenw. tijd: hij wil door; wilde door, doorgewild,*) onr. *en* afsch. w. o. *Vouloir passer.*

DOORWINDEN, (*wond door, doorgewonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Faire passer par une ouverture en dévidant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de dévider.*

DOORWIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire la bascule.* ‖ (met zijn). *Passer par une ouverture en faisant la bascule.*

DOORWISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Effacer, essuyer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'effacer.*

DOORWOEDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'être en fureur.*

DOORWOEKEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire l'usure.*

DOORWOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer en se remuant.* ‖ afsch. Overal woelen. *Fouiller partout.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de se remuer.*

DOORWONDEN, zw. w. b. *Blesser grièvement.* ‖ (fig.) Aandoen. *Toucher, émouvoir.*

DOORWORSTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Surmonter en luttant, vaincre.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de lutter.*

DOORWORSTELING, z. v. *Action* f. *de surmonter en luttant, de vaincre, lutte triomphante*, f.

DOORWRIJVEN, (*wreef door, wreven door, doorgewreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Blesser* ou *user en frottant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de frotter.*

DOORWRIJVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de blesser* ou *d'user en frottant.*

DOORWROCHT, bn. *Bien travaillé, achevé, fini, parfait.*

DOORWROCHTHEID (zond. mv.), z. v. *Fini*, m., *perfection*, f.

DOORWROETEN, zw. *en* afsch. *of* onafsch. w. b. *Fouiller, remuer, creuser partout.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de fouiller.*

DOORWROETING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fouiller, de remuer, de creuser partout.*

DOORZAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Semer l'un parmi l'autre.* ‖ onafsch. *Semer partout, parsemer.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de semer.*

DOORZAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Scier de part en part, scier en deux.* ‖ Door zagen wonden. *Blesser en sciant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de scier.*

DOORZAGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de scier de part en part, de scier en deux.*

DOORZAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'écrouler par une ouverture, s'affaisser, s'enfoncer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de s'affaisser.*

DOORZAKKING, z. v. *Affaissement, écroulement*, m.

DOORZEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Bien savonner.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de savonner.*

DOORZEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Briser* ou *rompre en faisant voile, en voguant* ou *en naviguant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de faire voile.* ‖ (met *zijn*). *Passer à la voile.*

DOORZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser vivement une affaire.* ‖ o. (met *hebben*). Doorstappen. *Doubler le pas, avancer fort.* ‖ Met zetten voortgaan. *Continuer de placer, de mettre.*

DOORZICHT (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de voir par* ou *à travers, vue*, f. ‖ Bezichtiging. *Inspection*, f., *examen*, m. ‖ Bevatting. *Compréhension, pénétration d'esprit, perspicacité, intelligence*, f. ‖ Geen — in iets hebben, *n'entendre rien à une affaire.*

DOORZICHTBAAR, bn. *Transparent, diaphane.* ‖ (blas.) *Fenestré.*

DOORZICHTBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Transparence, diaphanéité*, f.

DOORZICHTIG, bn. *Transparent, diaphane.*

DOORZICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Transparence, diaphanéité*, f.
DOORZICHTKUNDE (zond. mv.), z. v. *Dioptrique, perspective*, f.
DOORZICHTKUNDIG, bn. *Dioptrique, scénographique.* ‖ bw. *Scénographiquement.*
DOORZICHTKUNDIGE, z. m. *Scénographe*, m.
DOORZICHTSCHILDERING, z. v. *Scénographie*, f.
DOORZIEN, (*zag door, zagen door, doorgezien*,) onr. en afsch. w. b. *Percer* ou *pénétrer en regardant.* ‖ Onderzoeken. *Examiner en détail.* ‖ De harten —, *pénétrer les cœurs.* ‖ onafsch. Bevatten. *Concevoir, comprendre.*
DOORZIFTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tamiser, cribler, sasser.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de tamiser, de cribler, de sasser.*
DOORZIFTING, z. v. *Action* f. *de tamiser, de cribler, de sasser, tamisage*, m., *criblation*, f.
DOORZIJGDOEK, z. m. *Filtre, blanchet*, m.
DOORZIJGEN, (*zeeg door, zegen door, doorgezegen*,) st. *en* afsch. w. b. *Filtrer, passer à travers un filtre.* ‖ o. (met *zijn*). *Se filtrer.*
DOORZIJGING (zond. mv.), z. v. *Filtration, infiltration*, f.
DOORZIJGSEL, z. o. (pharm.) *Colature*, f., *coulis*, m.
DOORZINGEN, (*zong door, doorgezongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Chanter d'un bout à l'autre.* ‖ o. (met *hebben*.) *Continuer de chanter.*
DOORZINKEN, (*zonk door, doorgezonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller au fond, s'enfoncer.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de s'enfoncer.*
DOORZITTEN, (*zat door, zaten door, doorgezeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Déchirer* ou *user qc. à force de s'asseoir dessus.* ‖ o. (met *hebben*). *Rester assis.*
DOORZOEKEN, (*zocht door, doorgezocht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Visiter toutes les parties.* ‖ onafsch. *Fureter, fouiller partout.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de chercher.*
DOORZOEKER, z. m. *Celui qui fouille, qui visite tout.*
DOORZOEKING, z. v. *Recherche, perquisition, visite*, f., *examen*, m., *fouille*, f.
DOORZOUTEN, (*doorzoutte, doorzouten*,) st. *en* onafsch. w. b. *Bien saler.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de saler.*
DOORZULTEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Mariner, tremper dans le vinaigre, dans la saumure.* ‖ (fig.) *Entremêler, entrelarder.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de mariner.*
DOORZWAVELEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Bien soufrer* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de soufrer.*
DOORZWEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Blesser à force de fouetter.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de fouetter.*
DOORZWEETEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pénétrer de sueur.* ‖ Uitzweeten. *Transsuder.* ‖ o (met *hebben*). *Continuer de suer.*
DOORZWELGEN, (*zwolg door, doorgezwolgen*,) st. *en* afsch. w. b. *Avaler, engloutir.* ‖ Verkwisten. *Gaspiller, dissiper en bonne chère.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'avaler, d'engloutir, de goinfrer.*
DOORZWELGER, z. m. *Celui qui avale, qui engloutit, avaleur*, m. ‖ Verkwister. *Dissipateur*, m.
DOORZWELGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'avaler, d'engloutir, de goinfrer.* ‖ (méd.) *Déglutition*, f.
DOORZWELGSTER, z. v. *Celle qui avale, qui engloutit.* ‖ Verkwistster. *Dissipatrice*, f.
DOORZWEMMEN, (*zwom door, doorgezwommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser à la nage* ou *en nageant* ‖ (met *hebben*). *Continuer de nager.*
DOORZWEREN, (*zwoor door, zworen door, doorgezworen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'ulcérer.*
DOORZWERVEN, (*zwierf door, doorgezworven*,) st. *en* onafsch. w. b. *Parcourir en errant.* ‖ afsch. *en* o. (met *zijn*). *Errer d'un bout à l'autre.* ‖ (met *hebben*). *Continuer d'errer çà et là.*
DOORZWEVEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Traverser d'un vol léger.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer de planer.*
DOORZWOEGEN, zw. *en* onafsch. w. b. *Passer en travaillant péniblement.* ‖ afsch. *en* o. (met *hebben*). *Continuer un travail pénible.*
DOOS (DOOZEN), z. v. *Boîte*, f. ‖ Bordpapieren —, *carton*, m. ‖ (prov.) Hoe kleiner —, hoe beter zalf, *dans les petites boîtes sont les bons onguents.* ‖ (fig.) Hij heeft wat in zijne —, *il a beaucoup d'esprit.* ‖ (fig.) Hij zit in de —, *il est en prison.*
DOOSJE, z. o *Petite boîte*, f.
DOOVE, z. m. *en* v. *Sourd*, m., *sourde*, f. ‖ (fig.) Voor —n preeken, *prêcher dans le désert.*
DOOVEN, zw. w. b. Uitdooven. *Éteindre.* ‖ (fig.) Doen verbleeken. *Faire pâlir.* ‖ o. (met *zijn*). *Être éteint*
DOOVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Surdité*, f.
DOOZENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de boîtes.*
DOOZENKRAAM, z. v. *Échoppe* ou *boutique* f. *où l'on vend des boîtes.*
DOOZENMAAKSTER, z. v. *Faiseuse* f. *de boîtes.*
DOOZENMAKER, z. m. *Faiseur* m. *de boîtes.*
DOP, z. m. Schil. *Coque, coquille, écale, enveloppe, cosse, gousse*, f. ‖ (prov.) Een half ei is beter dan een leege —, *le moineau en main vaut mieux que grue qui vole.* ‖ Eieren uit den —, *œufs à la coque.* ‖ (fam.) Hij komt pas uit den —, *il ne fait que sortir de la coquille.* ‖ Knop. *Bouton*, m. ‖ Uiterlijk bekleedsel. *Extérieur*, m.
DOPBOONEN, z. v. mv. *Fèves* f. pl. *en cosse.*
DOPERWTEN, z. v. mv. *Pois* m. pl. *en cosse.*
DOPJESSPEL, z. o. *Jeu* m. *de passe-passe.*
DOPPEN, zw. w. b. Pellen, schillen. *Écosser, écaler.* ‖ Erwten —, *écosser des pois.* ‖ Boonen —, *écosser des fèves.* ‖ Noten —, *écaler des noix.* ‖ (mar.) Meten. *Jauger un navire.* ‖ Indoopen. *Tremper.*
DOPSNEETJE, z. o. *Mouillette*, f.
DOR, bn. *Sec, aride.* ‖ —re heide, *bruyère stérile*, f. ‖ — hout, *bois sec*, m. ‖ (fig.) Schraal. *Maigre.* ‖ Koel, onaangenaam. *Froid, désagréable.* ‖ — onderwerp, *sujet aride*, m. ‖ bw. *Sèchement.*
DORACHTIG, bn. *Un peu sec* ou *aride.*
DOREN, z. m. enz. Zie DOORN.
DORHEID (zond. mv.), z. v. Schraalheid. *Sécheresse, aridité*, f. ‖ Onvruchtbaarheid. *Stérilité*, f. ‖ (fig.) Magerheid. *Maigreur*, f.
DORISCH, bn. *Dorique, dorien.*
DORP, z. o. *Village*, m.
DORPACHTIG, bn. *Villageois, qui tient du village, qui sent le village, rustique.*
DORPBEWONER, z. m. *Villageois*, m.
DORPEL, z. m. *Seuil* m. *d'une porte.* ‖ — boven eene deur *of* venster, *linteau*, m.
DORPELING, z. m. *en* v. *Villageois*, m.; *villageoise*, f.
DORPER, z. m. Boer. *Villageois, paysan*, m. ‖ Boerenkinkel. *Rustre, manant*, m.
DORPERHEID (zond. mv.), z. v. *Impolitesse, incivilité, grossièreté, stupidité, rusticité*, f.
DORPHUIS, z. o. *Maison* f. *de village.* ‖ Landhuis. *Maison de campagne.* ‖ Gemeentehuis. *Maison communale.*

DORPJE, DORPKEN, z. o. *Petit village, hameau*, m.
DORPSBESTUUR (zond. mv.), z. o. *Administration* f. *du village*.
DORPSCH, bn. *Villageois, campagnard*.
DORPSHERBERG, z. v. *Cabaret* m. *de village*.
DORPSKERMIS, z. v. *Kermesse* ou *foire* f. *de village*,
DORPSLEERAAR, z. m. *Ministre* m. *de village*.
DORPSLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie champêtre*, f.
DORPSNOTARIS, z. m. *Notaire* m. *de village*.
DORPSPASTOOR (–OORS, –OREN), z. m. *Curé* m. *de village*.
DORPSPREDIKER, z. m. *Ministre* m. *de village*.
DORPSSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École* f. *de village*.
DORPSSCHOOLMEESTER, z. m. *Instituteur* ou *maître* m. *d'école de village*. ‖ (fam.) *Magister*, m.
DORPSSCHOUT, z. m. *Bailli* ou *maire* m. *de village*
DORPSWIJZE, bw. *À la villageoise, à la paysanne, rustiquement*. ‖ Bij dorpen. *Par villages*.
DORPSWACHTER, z. m. *Garde-champêtre*, m.
DORREN, zw. w. o. (met *zijn*). Dor worden. *Sécher, se sécher, devenir aride* ou *sec, se faner, se flétrir*.
DORREN, onr. w. o. *Zie* DURVEN
DORRING (zond. mv.), z. v. *Desséchement*, m.
DORSCH (zond mv.), z. m. *Battage*, m.
DORSCHEN, zw. w. b. *Battre en grange, battre le grain* ou *le blé*. ‖ (prov.) Hooi —, *faire de la bouillie pour les morts*.
DORSCHER, z. m. *Batteur* m. *en grange*.
DORSCHING, z. v. Het dorschen. *Battage*, m.
DORSCHSCHUUR, z. v. *Grange*, f.
DORSCHSTER, z. v. *Batteuse* f. *en grange*.
DORSCHTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. ou *saison* f. *du battage*.
DORSCHVLEGEL, z. m. *Fléau*, m.
DORSCHVLOER, z. m. *Aire* f. *d'une grange*.
DORST (zond. mv.), z. m. *Soif*, f. ‖ — hebben, *avoir soif, être fort altéré*. ‖ Den — lesschen *of* verslaan, *étancher la soif, se désaltérer*. ‖ (fig.) Sterk verlangen. *Désir ardent*, m., *soif*, f. ‖ De — naar roem, *la soif de la gloire*. ‖ (prov.) Een appeltje voor den — bewaren, *garder une poire pour la soif*.
DORSTEN, zw. w. o. (met *hebben*). Dorst hebben. *Avoir soif*. ‖ (fig.) Naar bloed —, *avoir soif* ou *être altéré de sang*. ‖ onp. (met *hebben*). *Avoir soif*. ‖ Mij dorst, *j'ai soif*.
DORSTIG, bn. *Qui a soif, altéré*. ‖ (fig.) — zijn naar eer, *être altéré d'honneurs*. ‖ Droog, dor. *Sec, aride*.
DORSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* DORST.
DOS (zond. mv.), z. m. Kleeding. *Vêtements, habits*, m. pl. ‖ Opschik. *Parure*, f. ‖ Wel in den — zijn, *être bien habillé* ou *vêtu*.
DOSIS, z. v. *Dose*, f.
DOSSEM, bn. *Terne, blême*.
DOSSEN, zw. w. b. *Habiller, vêtir*. ‖ Zich —. *S'habiller, se vêtir*.
DOT, z. v. Verwarde bos garen, zijde, enz. *Fil entortillé*, m., *trousse* f. *de soie*, *etc*.
DOTJE, z. o. *Petit fil entortillé*, m. ‖ (fig.) *Chose mignonne*, f. ‖ Mijn —, *mon cœur*, m.
DOTSKOP, z. m. (pop.) Domkop. *Lourdaud*, m.
DOUANENLINIE, z. v. *Ligne* f. *de douanes*.
DOUW, z. m. *Coup, choc, heurt*, m.
DOUWEN, zw. w. b. Duwen. *Heurter, pousser*. ‖ Iemand iets in de hand —, *fourrer qc. à qq.* ‖ (fig.) Ik zal mij dat niet in de hand laten —, *je ne me contenterai pas de cela*.
DOXAAL, z. o. *Jubé*, m.
DOZIJN, z. o. *Douzaine*, f. ‖ Bij het —, *à la douzaine, par douzaines*.
DOZIJNDICHTER, z. m. Slecht dichter. *Poëte à la douzaine, mauvais poëte, poétastre*, m.
DOZIJNSCHILDER, z. m. Slecht schilder. *Peintre à la douzaine, mauvais peintre, barbouilleur*, m.
DOZIJNWERKER, z. m. *Mauvais ouvrier*, m.
DRA, bw. Ras, schielijk *Vite, d'abord, aussitôt, bientôt*. ‖ Zoo— als, voegw. *Aussitôt que, dès que*.
DRAAD, z. m. *Fil*, m. ‖ Eenen — door 't oog eener naald steken, *enfiler une aiguille*. ‖ Zijden —, *fil de soie*. ‖ — trekken, *tréfiler*. ‖ Dunne —, *filet*, m. ‖ De — van 't laken, *la corde du drap*. ‖ Tegen den —, *à contre-poil*. ‖ (fig.) De — des levens, *le fil de la vie*. ‖ (fig.) Van naald tot —, *de fil en aiguille*. ‖ (fig.) Aan eenen zijden — hangen, *être dans une situation critique*. ‖ (fig.) Voor den — komen, *se montrer, s'expliquer, dire son sentiment*. ‖ (fig.) De — eener rede, *le fil d'un discours*. ‖ Electrische —, *fil électrique*. ‖ — eener vijs *of* schroef, *pas* m. *d'une vis*. ‖ — van een mes, *morfil* m. *d'un couteau*. ‖ Meetlijn. *Cordeau*, m. ‖ Op eenen — getrokken, *tiré au cordeau*. ‖ Vezeltje. *Fibre*, f., *filament*, m.
DRAADACHTIG, bn. *Filamenteux, filandreux*.
DRAADBUS, z. v. *Filière*, f.
DRAADIJZER, z. o. *Filière*, f.
DRAADJE, z. o. *Petit fil, filet*, m. ‖ Vezeltje. *Petite fibre*, f.
DRAADKOGELS, z. m. mv. *Boulets ramés*, m. pl.
DRAADNAGEL, z. m. *Clou* m. *d'épingle*.
DRAADPOP, z. v. *Marionnette*, f., *pantin*, m.
DRAADSCHEER (–SCHEREN), z. v. *Cisailles*, f. pl.
DRAADTREKKEN (zond. mv.), z. o. *Tréfilage, affinage*, m.
DRAADTREKKER, z. m. *Tréfileur, affineur*, m.
DRAADTREKKERIJ, z. v. *Tréfilerie, affinerie*, f.
DRAADVORMIG, bn. *Filiforme, liniaire*.
DRAADWERK, z. o. *Filigrane*, m.
DRAADWERKER, z. m. *Ouvrier* m. *en filigrane*.
DRAADWORM, z. m. *Crinon, dragonneau*, m., *cyclade*, f.
DRAAFSTER, z. v. *Trotteuse*, f.
DRAAGBAAR, bn. Dat gedragen kan worden. *Portable, portatif*. ‖ Dat kleed is niet meer —, *cet habit n'est plus mettable*. ‖ (bot.) —are boom, *arbre fruitier*, m.
DRAAGBAAR, z. v. Berrie. *Brancard, bard*, m., *chaise à porteurs, civière, litière*, f.
DRAAGBAK, z. m. *Baquet* m. *où l'on porte qc.* ‖ (artill.) *Tine*, f. ‖ (maç.) *Auge*, f., *oiseau*, m.
DRAAGBALK, z. m. *Travon, chevêtrier*, m.
DRAAGBAND, z. m. Degenkoppel. *Baudrier, ceinturon*, m. ‖ Kruiszeel. *Bretelle, sangle*, f. ‖ Bandelier. *Bandoulière*, f. ‖ (chir.) *Suspensoir*, m.
DRAAGBED, z. o. *Brancard*, m., *civière, litière*, f.
DRAAGBERRIE, z. v. *Zie* DRAAGBAAR.
DRAAGBOOM (–BOOMEN), z. m. *Bâton de litière, brancard, arbre*, m. ‖ (brass.) *Tinet*, m.
DRAAGGELD, z. o *Zie* DRAAGLOON.
DRAAGHEMEL, z. m. *Dais, baldaquin, ciel*, m.
DRAAGKOETS (–KOETSEN), z. v. *Chaise* f. *à porteurs*.
DRAAGKORF, z. m. *Hotte, benne*, f., *panier portatif, corbillon*, m.
DRAAGLIJK, bn. Lijdelijk. *Supportable, tolérable*. ‖ bw. *Supportablement, passablement, tolérablement*.
DRAAGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est supportable*.
DRAAGLOON (–LOONEN), z. o. *Port* ou *salaire* m. *que l'on paie au porteur*.

DRAAGRIEM, z. m. (man.) *Dossière* f. *du harnais*, *bretelle*, f.
DRAAGSTER, z. v. *Porteuse*, f.
DRAAGSTOEL, z. m. *Chaise à porteurs*, *litière*, f. || Indische —, *palanquin*, m. || Pauselijke —, *chaise gestatoire*, f.
DRAAGSTOELTJE, z. o. *Petite litière*, f.
DRAAGSTOK, z. m. *Barre* f. *à porter*.
DRAAGZADEL, z. m. *Bât*, m.
DRAAGZEEL (-ZEELEN), z o. *Bretelle*, *sangle*, f.
DRAAGZETEL, z. m. *Zie* DRAAGSTOEL.
DRAAI, z. m. *Tour*, *tournant*, m. || — eens wiels, *tour d'une roue*. || — eener straat, *tournant d'une rue*. || (fig.) *Tournure*, f. || De zaak heeft eenen anderen — genomen, *l'affaire a pris une autre tournure*. || In den — houden, *traîner en longueur*. || (fig.) Streek. *Finesse*, *ruse*, f., *détour*, m., *subtilité*, f, *subterfuge*, m. || (fam.) Slag. *Coup*, *soufflet*, m., *tape*, f.
DRAAIBANK, z. v. *Tour*, *banc* m. *de tourneur*.
DRAAIBAS, z. m. *Pierrier*, *barcel*, m.
DRAAIBEITEL, z. m. *Ciseau*, m. || Holle —, *gouge* f. *de tourneur*.
DRAAIBLOK, z. m. *en* o. (mar.) *Poulie tournante*, f.
DRAAIBOOM (-BOOMEN), z. m. *Barrière*, f. || Kruisrad op voetpaden. *Tourniquet*, m. || (méc.) *Manivelle*, f.
DRAAIBOOR (-BOREN), z. v. *Vilebrequin*, m.
DRAAIBORD, z. o. *Roue* f. *de fortune*.
DRAAIBRUG, z. v. *Pont tournant*, m.
DRAAIEN, zw. w. b. *Tourner*. || Op de draaibank bewerken. *Façonner au tour*. || Hout —, *tourner du bois*. || Wringen. *Tordre*. || Zich —. *Se tourner*. || o. (met *zijn* en *hebben*). *Tourner*. || Mijn hoofd draait, *ma tête tourne*. || (fig.) Talmen. *Lambiner*. || Uitvluchten zoeken. *Chercher des faux-fuyants*.
DRAAIER, z. m. *Tourneur*, m. || (méc.) Kruk. *Manivelle*, f. || Talmer. *Lambin*, m. || Misleider. *Trompeur*, m.
DRAAIERIJ, z. v. (fig.) *Faux-fuyant*, m., *tromperie*, f. || Met —en omgaan, *user de bricoles*.
DRAAIHAAK, z. m. *Birloir* m. *de fenêtre*.
DRAAIIJZER, z. o. *Biseau*, m.
DRAAIING, z. v. *Action* f. *de tourner*. || — van 't water, *tournoiement* m. *de l'eau*. || — in het hoofd, *vertige*, *tournoiement* m. *de tête*.
DRAAIKAP, z. v. *Tournevent*, m., *girouette*, f. || — eens windmolens, *cage tournante* f. *d'un moulin*.
DRAAIKOLK, z. v. *Tournant*, *gouffre*, m.
DRAAIKOOI, z. v. *Cage tournante*, *tournette*, f. || Drilhuisje, *Pilori*, m.
DRAAIKRUK, z. v. (méc.) *Manivelle*, f.
DRAAIKUIL, z. m. *Zie* DRAAIKOLK.
DRAAIKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *du tourneur*.
DRAAIORGEL, z. o. *Orgue* m. *de Barbarie*.
DRAAIREEP (-REEPEN), z. m. (mar.) *Itague*, *itaque*, f.
DRAAISCHIJFJE, z. o. (horl.) *Cuivrot*, m.
DRAAISLOT (-SLOTEN), z. o. *Espagnolette*, f.
DRAAISPIER, z. v. *Muscle rotateur*, *rotateur*, m.
DRAAISPIL, z. v. *Cabestan*, m.
DRAAISPIT (-ITTEN), z. o. *Tournebroche*, m.
DRAAISTER, z. v. *Celle qui tourne*. || Talmster. *Lambine*, f. || Bedriegster. *Trompeuse*, f.
DRAAISTOK, z. m. *Tordoir*, m., *manuelle*, f., *gaton*, m. || (pot.) *Tournoir*, m.
DRAAISTROOM (-STROOMEN), z. m. *Zie* DRAAIKOLK.
DRAAITEERLING, z. m. *Toton*, *dé avec un pivot*, *cochonnet*, m.
DRAAITOL, z. m. *Toupie*, f., *sabot*, m. || (fam.) *Bougillon*, m.
DRAAIWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *fait au tour*.
DRAAIWIND, z. m. *Tourbillon*, m.
DRAAIZAAG, z. v. *Scie tournante*, f., *feuillet*, m.
DRAAIZIEK, bn. *Avertineux*.
DRAAIZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Tournis*, *avertin*, m.
DRAAK, z. m. *Dragon*, m. || (fig.) Den — met iemand steken, *se moquer de qq.* || (astron.) *Dragon*. || Vliegerd. *Cerf-volant*, m. || (fam.) *Femme acariâtre*, f.
DRAALSTER, z. v. *Lambine*, v.
DRAB[BE] (zond. mv.), z. v. *Marc*, *sédiment*, m., *lie*, f. || — van wijn, *lie de vin*. || — van koffie, *marc de café*.
DRABBIG, bn. *Plein de lie*, *trouble*, *qui n'est pas clair*. || —e wijn, *vin trouble*, m. || — maken, *troubler*. || — worden, *se troubler*. || (méd.) *Féculent*. || —e pis, *urine féculente*, f.
DRABBIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est trouble*. || (méd.) — der pis, *féculence* f. *de l'urine*.
DRACHMA (-MA'S), z. v. *Drachme*, m.
DRACHT, z. v. *Charge*, f. || — hout, *charge de bois*. || (fam.) — slagen, *raclée*, *volée* f. *de coups*. || Kleederdracht. *Costume*, m, *manière de s'habiller*, *mode*, f. || Het dragen. *Port*, *portage*, m. || Zwangerheid. *Grossesse*, f. || Tijd der zwangerheid. *Gestation*, f. || Worp. *Portée*, f. || (hort.) Vruchtdraging. *Action* f. *de porter des fruits*. || (archit.) *Portée*, f. || Ettering. *Suppuration*, f., *pus*, m. || Leepoogigheid. *Chassie*, f. || (artill.) Schootsverheid. *Portée*, f.
DRACHTIG, bn. *Pleine*, *qui porte des petits* (*en parlant d'animaux*). || Etterend. *Suppurant*. || —e oogen, *yeux chassieux*, m. pl.
DRACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'une femelle pleine*.
DRACHTLIJN, z. v. (mar.) *Ligne* f. *de flottaison*.
DRACHTVLOED, z. m. (méd.) *Lippitude*, f.
DRADIG, bn. *Fibreux*, *filamenteux*, *filandreux*. || —e radijzen, *raves cordées*, f. pl.
DRADIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est fibreux*, *filamenteux* ou *cordé*.
DRAF (zond. mv.), z. m. Het draven. *Trot*, m. || Op den — loopen, *trotter*, *aller le trot* ou *au trot*. || (fig.) Op eenen — loopen, *trotter*.
DRAF, z. m. Grondsap. *Sédiment*, m., *drèche*, *drague*, f. || Spoeling. *Marc*, m., *lavure*, f.
DRAFLOOPER, z. m. *Trotteur*, m.
DRAGANT (zond. mv.), z. m. *Gomme* f. *d'adragant*.
DRAGANTPOEIER (zond. mv.), z. o. (pharm.) *Diatragacanthe*, m.
DRAGEN, (*droeg*, *gedragen*,) st. w. b *Porter*. || Iets op het hoofd —, *porter qc. sur la tête*. || Kleederen —, *porter des habits*. || Zorg —, *avoir soin* (*de*). || (fig.) Op zijn hart —. Behartigen. *Prendre à cœur*. || De onkosten —, *payer les frais*. || (fig.) Haat —, *nourrir de la haine*. || Verdragen. *Souffrir*, *endurer*, *supporter*. || Voortbrengen. *Produire*. || Een kind —, *porter un enfant*. || Getuigenis —, *porter témoignage*. || Zich —. *Se comporter*, *se conduire*. || o. Vruchtbaar zijn. *Être fertile*, *produire*, *rapporter*. || Zwanger zijn. *Être enceinte*. || Etteren. *Suppurer*. || Reiken. *Porter*, *atteindre*. || Verre —, *porter loin*. || Mijn gezicht draagt niet ver, *ma vue ne porte pas loin*.
DRAGER, z. m. *Porteur*, m. || Lastdrager. *Portefaix*, m. || Lijkdrager. *Porteur* m. *d'un mort*.

Dragon (zond. mv.), z. v. (bot.) *Estragon*, m.
Dragonder, z. m. *Dragon*, m.
Draineerbuis, z. v. *Drain*, m.
Draineeren, zw. w. b. *Drainer*.
Draineering, z. v. *Drainage*, m.
Drakenbloed (zond. mv.), z. o. *Sang* m. *de dragon*. ‖ (chim. *ou* pharm.) *Sang-dragon*, m.
Drakenboom (–boomen), z. m. *Dragonnier*, m.
Drakenkop, z. m. *Tête* f. *de dragon*.
Drakenkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Sang-de-dragon*, *sang-dragon*, m , *aigremoine*, f.
Drakenplant, z. v. *Zie* Drakenkruid.
Drakenslang, z. v. *Céraste*, m.
Drakenstaart, z. m. *Queue* f. *de dragon*.
Dralen, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner*, *tarder*, *balancer*, *hésiter*, *temporiser*, *traîner*.
Draler, z. m. *Temporiseur*, m. ‖ (fam.) *Lambin*, *musard*, m.
Draling (zond. mv.), z. v. *Temporisation*, *irrésolution*, *lenteur*, f. ‖ (fam.) *Lambinerie*, f.
Drama (drama's), z. o. *Drame*, m.
Dramatisch, bn. *Dramatique*. ‖ bw. *Dramatiquement*.
Drang (zond. mv.), z. m. Het dringen. *Action* f. *de presser*. ‖ Gedrang. *Presse*, *foule*, f. ‖ — der omstandigheden, *urgence*, f. ‖ Lust. *Envie*, f., *désir*, m.
Drangreden, z. v. *Motif pressant*, m.
Drank, z. m. *Boisson*, f. ‖ (méd.) *Breuvage*, m., *potion*, f.
Drankhuis, z. o. *Cabaret*, m.
Drankje, z. o. (méd.) *Breuvage*, m., *potion*, f.
Drankkelder, z. m. *Cave* f. *où l'on vend à boire*.
Drankmeester, z. m. *Sommelier*, m.
Drankoffer, z. o. *Libation*, f.
Drankverkooper, z. m. *Marchand de liqueurs*, *cabaretier*, m.
Drankwinkel, z. m. *Cabaret*, m.
Drapeeren, zw. w. b. *Draper*.
Drapeering, z. v. *Draperie*, f.
Draperie (–riën), z. v. *Zie* Drapeering.
Dras (zond. mv.), z. v. *Limon*, *terrain limoneux* ou *marécageux*, m.
Dras, bn. *Zie* Drassig.
Drasland, z. o. Drassig land. *Terrain limoneux* ou *marécageux*, m.
Drassig, bn. *Humide*, *marécageux*, *limoneux*, *bourbeux*.
Drassigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est humide*, *bourbeux* ou *marécageux*.
Drastisch, bn. *Drastique*.
Draven, zw. w. o. (met *hebben*). *Trotter*, *aller le trot* ou *au trot*. ‖ (fam.) *Trotter*, *trottiner*.
Draver, z. m. *Trotteur*, m.
Dravik (zond. mv.), z. v. (bot.) *Coquiole*, f.
Dreef (dreven), z. v. *Allée*, *avenue* f. *d'arbres*. ‖ Drift, kudde. *Troupeau* m. *de bestiaux*. ‖ Kinnebakslag. *Soufflet*, *coup* m. *de poing*. ‖ Vore. *Sillon*, m. ‖ (fig.) Op zijne — komen, *se mettre en train*.
Dreet (dreten), z. v. (bas.) *Selle*, ‖ *évacuation*, f., *déchargement* m. *de ventre*.
Dreg[ge], z. v. (mar.) *Grappin*, *hérisson*, m.
Dreggen, zw. w. b. (mar.) *Grappiner*, *accrocher*.
Dregnet, z. o. *Dreige*, *drague*, f.
Dreigement, z. o. *Zie* Bedreiging.
Dreigen, zw. w. b. *Menacer*. ‖ Met den dood —, *menacer de la mort*. ‖ — in te storten, *menacer ruine*. ‖ o. (met *hebben*). Weifelen. *Balancer*, *hésiter*, *être incertain* ou *en suspens*. ‖ Dreigende stem, *voix menaçante*, f. ‖ Dreigend gevaar, *péril imminent*, m.
Dreiger, z. m. *Celui qui menace*.
Dreiging (zond. mv.), z. v. *Menace*, f.
Dreigster, z. v. *Celle qui menace*.
Drek (zond. mv.), z. m. *Matière fécale*, f., *excréments*, m. pl., *sécrétions*, f. pl. ‖ Beer. *Gadoue*, f. ‖ Vuilnis. *Boue*, *fange*, *ordure*, *bourbe*, *crotte*, f.
Drekachtig, bn. *Excrémenteux*, *excrémentiel*.
Drekgoot (–goten), z. v. *Cloaque*, *égout*, m.
Drekhoop (–hoopen), z. m. *Tas* m. *d'ordures*.
Drekkar, z. v. *Tombereau*, m.
Drekkever, z. m. (h. n.) *Fouille-merde*, m.
Drekkig, bn. Van drek. *Stercoraire*. ‖ Vuil. *Sale*, *plein d'ordures* ou *de boue*.
Drekput, z. m. *Fosse* f. *d'aisances*.
Drekwagen, z. m. *Tombereau*, m.
Drempel, z. m. *Seuil* m. *d'une porte*.
Drempeltje, z. o. *Petit seuil*, m.
Drenkbak, z. m. *Auge* f. *dans laquelle on fait boire les bestiaux*, *baquet*, *abreuvoir*, m.
Drenkeling, z. m. *en* v. *Qui a failli se noyer*, *noyé*, m., *noyée*, *personne noyée*, f.
Drenken, zw. w. b. *Faire boire*, *donner à boire*. ‖ De paarden —, *abreuver les cheveaux*, *mener les chevaux à l'abreuvoir*.
Drenkplaats (–plaatsen), z. v. *Abreuvoir*, m.
Drenktrog, z. m. *Zie* Drenkbak.
Drenkwed, z. o. *Abreuvoir*, m.
Drentelaar, z. m. *Lambin*, *traînard*, *traîneur*, m. ‖ (fam.) *Lendore*, m.
Drentelaarster, z. v. *Lambine*, f. ‖ (fam.) *Lendore*, f.
Drentelachtig, bn. *Lent*, *lambin*, *tardif*. ‖ bw *Lentement*.
Drentelen, zw. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Lambiner*, *traîner*, *marcher lentement* ou *à pas comptés*, *lanterner*.
Drenteling, z. v. *Action de lambiner*, *lambinerie*, *lenteur*, f.
Dreum, Dreumel, z. m. *Bout* m. *de chaîne*, *de fil*, *de corde*.
Dreumes (–esen), z. m. *Bout d'homme*, *nain*, *nabot*, *mirmidon*, m.
Dreun, z. m. *Ébranlement*, *tremblement*, m., *secousse*, f., *choc*, m., *commotion*, f.
Dreunen, zw. w. o. (met *hebben*). *Branler*, *s'ébranler*, *trembler*.
Dreuning, z. v. *Ébranlement*, *tremblement*, m., *secousse*, f., *choc*, m., *commotion*, f.
Dreutel, z. m. Hoopje drek. *Crotte*, f., *étron*, m. ‖ (pop.) Dreumes. *Bout d'homme*, *nain*, *nabot*, *mirmidon*, m.
Dreutelaar, z. m. *Zie* Leuteraar.
Dreutelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Leuteren.
Drevel, z. m. *Chasse-clou*, *repoussoir*, m.
Drevelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Flâner*.
Driakel (zond. mv.), z. v. (pharm.) *Thériaque*, f.
Dribbelaar, z. m. *Qui est toujours en mouvement*, *sautilleur*, m.
Dribbelen, zw. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Sautiller*, *être toujours en mouvement*, *sauter à pieds joints*.
Dribbelgat, z. m. *en* v. *Qui remue le derrière en marchant*.
Dribbeling, z. v. Het dribbelen. *Sautillement*, *mouvement continuel*, *saut* m. *à pieds joints*.
Drie, telw. *Trois*. ‖ Gij waart met u —ën, *vous étiez trois*. ‖ Alle —, *tous les trois*.
Drie, z. v. *Un trois*, m.
Driebeenig, bn. *Qui a trois pieds*, *qui a trois jambes*.
Driebladig, bn. *Tripétale*, *triphylle*, *trifolié*.
Driedaagsch, bn. *De trois jours*.
Driedeelen, zw. w. b. *Tiercer*.
Driedeelig, bn. *Qui a trois parties*, *divisé* ou

partagé en trois, triparti. ‖ (math.) —e-grootheid, *trinôme*, m.
DRIEDEELING (zond. mv.), z. v. *Action f. de tiercer.*
DRIEDEKKER, z. m. *Vaisseau* m. *à trois ponts.* ‖ (pop.) *Virago*, f.
DRIEDIK, bn. *Triple.*
DRIEDOBBEL, bn. *en* bw. *Zie* DRIEDUBBEL.
DRIEDRAAD, z. m. *Fil triple, fil* m. *à trois brins.*
DRIEDRAADSCH, bn. *À trois fils, à trois brins, à trois cordons.* ‖ —touw, *merlin*, m.
DRIEDUBBEL, bn. *Triple.* ‖ —e pauselijke kroon, *tiare*, f. ‖ — maken, *tripler.* ‖ bw. *Triplement.* ‖ z. n. Het —e, *le triple*, m.
DRIEËENHEID (zond. mv.), z. v. *Trinité*, f.
DRIEËENIG, bn. *Un seul en trois.*
DRIEËRHANDE, DRIEËRLEI, bn. *De trois sortes, de trois espèces, de trois manières.*
DRIEGDRAAD, z. m. *Fil qui sert à faufiler, faufil, bâti*, m.
DRIEGEN, zw. w. b. *Faufiler, coudre à grands points, bâtir.*
DRIEGGAREN, z. o. *Zie* DRIEGDRAAD.
DRIEGNAAD, z. m. *Faufilure, couture* f. *à grands points bâti* m.
DRIEGODENDOM, z. o. *Trithéisme*, m.
DRIEHELMIG, bn. (bot.) *Triandre.*
DRIEHOEK, z. m. *Triangle*, m. ‖ Rechtlijnige —, *triangle rectiligne.* ‖ Scherphoekige —, *triangle acutangle.* ‖ Stomphoekige —, *triangle obtusangle.* ‖ Gelijkbeenige —, *triangle isocèle.*
DRIEHOEKIG, bn. *Triangulaire, triangulé.* ‖ —e armspier, *deltoïde*, m. ‖ — zeil, *voile latine*, f. ‖ bw. *Triangulairement.*
DRIEHOEKJE, z. o. *Petit triangle*, m.
DRIEHOEKSMEETKUNDE (zond. mv.), z. v. *Zie* DRIEHOEKSMETING.
DRIEHOEKSMETING (zond. mv.), z v. *Trigonométrie*, f.
DRIEHOEVIG, bn. *Trisulce.*
DRIEHONDERD, telw. *Trois cents.*
DRIEHOOFDIG bn. *À trois têtes, tricéphale.*
DRIEHOORNIG, bn. *Tricorne.*
DRIEJARIG, bn. *Qui a trois ans.* ‖ —e regeering, *gouvernement triennal.* ‖ (bot.) *Trisannuel.*
DRIEJARIGHEID (zond. mv.), z. v. *Triennalité*, f.
DRIEKANTIG, bn. *Trilatéral, qui a trois côtés.*
DRIEKLANK, z. m. (gramm.) *Triphthongue*, f. ‖ (mus.) *Triade*, f. ‖ (mus.) Valsche —, *triton*, m.
DRIEKLAUWIG bn. *Tridactyle.*
DRIEKLEURIG bn. *Tricolore.* ‖ —e vlag, *drapeau tricolore*, m.
DRIEKONINGEN, z. m. mv., DRIEKONINGENDAG, z. m. *Épiphanie, fête* f. ou *jour* m. *des rois*
DRIEKOPPIG, bn. *À trois têtes, tricéphale.*
DRIELEDIG, bn. *De trois membres.* ‖ (math.) —e grootheid, *trinôme*, m.
DRIELETTERGREPIG, bn. *Trissyllabe, trissyllabique.*
DRIELING, z. m. *en* v. *Un des trois enfants jumeaux, trigémeau*, m.
DRIELINGSBALK, z. m., DRIELINGSDEEL (—DELEN,) z. v. *Tiers-poteau poteau* m. *de cloison.*
DRIELOBBIG, bn. (bot.) *Trilobé.*
DRIEMAAL, bw. *Trois fois.* ‖ — heilig, *trois fois saint.*
DRIEMAANDELIJKSCH, bn. *Trimestriel, qui est de trois mois, qui se fait* ou *qui arrive tous les trois mois.*
DRIEMAN, z. m. *Triumvir*, m.
DRIEMANNERIJ, z. v. (bot.) *Triandrie*, f.
DRIEMANNIG, bn. (bot.) *Triandre.*
DRIEMANSCHAP, z. o. *Triumvirat*, m.
DRIEMAST, z. m. *Vaisseau à trois mâts, trois-mâts*, m.
DRIEMASTER, z. m. *Zie* DRIEMAST.
DRIEMASTSCHIP (—SCHEPEN), z. o. *Zie* DRIEMAST.
DRIEOOGIG, bn. *Triocle.*
DRIEPARIG, bn. (bot.) *Trijugué.*
DRIEPIKKEL, z. m. Drievoet. *Trépied, siége* m. *à trois pieds.* ‖ Windas. *Guindas*, m.
DRIEPONDER, z. m. Kogel van drie pond. *Boulet* m. *de trois livres.* ‖ Geschut. *Canon* m. *portant trois livres de balle.*
DRIEPUNTIG, bn. *Qui a trois pointes.* ‖ (anat.) *Tricuspidal.* ‖ (bot.) *Tricuspidé.*
DRIEREGELIG, bn. *Qui a trois lignes.*
DRIESPLEET (—SPLETEN), z. v. (archit.) *Triglyphe*, m.
DRIESPLETIG, bn. *Trifide.*
DRIESPRONG, z. m. *Carrefour triviaire, chemin fourchu*, m.
DRIESTAL, z. m. *Trépied, siége* m. *à trois pieds.*
DRIESCH, z. m. *Prairie*, f., *pré*, m.
DRIEST, bn. *Hardi, audacieux, téméraire.* ‖ Onbeschaamd *Effronté.* ‖ *Zie* DRIEST[ELIJK].
DRIEST[ELIJK], bw. *Hardiment, audacieusement, témérairement.*
DRIESTHEID (zond. mv.), z. v. *Hardiesse, audace, témérité*, f. ‖ Onbeschaamdheid. *Effronterie*, f.
DRIESTRALIG, bn. (bot.) *Triradié.*
DRIESYLBIG, bn. *Trissyllabe, trissyllabique.*
DRIETAL, z. o. *Le nombre trois*, m. ‖ Trits. *Trio*, m.
DRIETALLIG, bn. (bot.) *Terné.*
DRIETAND, z. m. *Trident*, m.
DRIETANDIG, bn. *Tridenté, qui a trois dents* ou *trois pointes.* ‖ — blad, *feuille tridentée*, f.
DRIEVAKKIG, bn. (bot.) *Triloculaire.*
DRIEVERVIG, bn. *Tricolore.*
DRIEVINGERIG, bn. *Tridactyle.*
DRIEVLAKKIG, bn. (géom.) *Trièdre.*
DRIEVLEUGELIG, bn. *Triptère, à trois ailes.*
DRIEVOET, z. m. *Trépied*, m.
DRIEVOETIG, bn. *Qui a trois pieds.*
DRIEVOUD, z. o. *Triple*, m.
DRIEVOUDIG, bn. *Triple.* ‖ bw. *Zie* DRIEVOUDIG[LIJK].
DRIEVOUDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Triplicité*, f.
DRIEVOUDIG[LIJK], bw. *Triplement, trois fois, au triple.*
DRIEVULDIG, bn. Drievoudig. *Triple.* ‖ DRIEEENIG. *Trois en un.*
DRIEVULDIGHEID (zond. mv.), z. v. Drievoudigheid. *Triplicité* f. Drieëenheid. *Trinité*, f.
DRIEWEG (—WEGEN), z. m. *Carrefour triviaire, chemin fourchu*, m.
DRIEWERF bw *Trois fois.*
DRIEWIJVERIJ (zond. mv.), z. v. (bot.) *Trigynie*, f.
DRIEWIJVIG, bn. (bot.) *Trigyne.*
DRIEZANG, z. m. *Trio*, m.
DRIEZIJDIG, bn. (géom.) *Trilatéral.* ‖ (bot.) —e stengel, *tige trigone*, f.
DRIFT, z. v. Kudde. *Troupeau*, m. ‖ — ossen, *troupeau de bœufs.* ‖ — ganzen, *troupe* f. *d'oies.* Driftrecht. *Droit* m. *de pacage.*
DRIFT, z. v. Stroom van 't water. *Cours, courant.* m., *dérive*, f. ‖ Gang eens schips. *Marche* f. *d'un vaisseau.* ‖ Drijvend zwerk. *Mouvement* m. *des nuages.* ‖ Drijfzand. *Sable mouvant, gravier*, m. ‖ Haast. *Précipitation, hâte*, f., *empressement*, m. ‖ Hartstocht. *Passion*, f. ‖ Opvliegendheid. *Passion*, f., *emportement mouvement*, m. ‖ Hevigheid. *Ardeur, vivacité, chaleur*, f. ‖ Met groote — spreken, *parler avec beaucoup de chaleur.* ‖ Toorn. *Colère, passion*, f., *emportement*, m.
DRIFTIG, bn. Drijvend. *Flottant.* ‖ (mar.) — zijn' *chasser sur ses ancres.* ‖ Schielijk, haastig. *Brusque, précipité, empressé.* ‖ Oploopend. *Em*

porté, passionné. ‖ Toornig. *Irascible, colère.* ‖ bw. *Zie* DRIFTIG[LIJK].

DRIFTIGHEID (zond. mv.), z. v. Haastigheid. *Grand empressement*, m., *hâte, précipitation*, f. ‖ Opvliegendheid. *Emportement*, m., *impétuosité, brusquerie*, f. ‖ Toorn. *Irascibilité, colère*, f.

DRIFTIG[LIJK], bw. Haastig. *Précipitamment.* ‖ Met opvliegendheid. *Brusquement.* ‖ Hartstochtelijk. *Passionnément, ardemment.*

DRIFTRECHT, z. o. *Droit* m. *de pacage.*

DRIFTZAND (zond. mv.), z. o. *Zie* DRIJFZAND.

DRIJFANKER, z. o. (mar.) *Ancre flottante*, f.

DRIJFBEITEL, z. m. *Ciseau*, m.

DRIJFDEUREN, z. v. mv. *Portes flottantes* f pl. *d'une écluse.*

DRIJFHAMER, z. m. *Maillet*, m.

DRIJFHOND, z. m. *Braque, limier, chien allant*, m.

DRIJFHOUT, z. o. (tonn.) *Chassoir*, m. ‖ (impr.) *Cognoir*, m.

DRIJFIJS (zond. mv.), z. o. *Glaçons mouvants*, m. pl., *glace mouvante*, f.

DRIJFIJZER, z. o. *Repoussoir, ciselet*, m.

DRIJFIJZERTJE, z. o. *Ciselet*, m.

DRIJFJACHT, z. v. *Battue*, f.

DRIJFKRACHT, z. v. *Force accélératrice*, f.

DRIJFKUNST (zond. mv.), z. v. *Ciselure*, f.

DRIJFLAND, z. o. *Pays flottant*, m., *terre flottante* ou *mouvante*, f.

DRIJFRAD (-RADEREN), z. o. *Roue motrice*, f.

DRIJFROEDE, z v. *Bielle*, f.

DRIJFSPIER, z. v. *Muscle accélérateur*, m.

DRIJFSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre ponce, ponce*, f.

DRIJFSTER, z. v. *Celle qui chasse, qui pousse.*

DRIJFTOL, z. m. *Toupie*, f., *sabot*, m.

DRIJFTON, z. v. *Balise, bouée*, f.

DRIJFTOP, z. m. *Zie* DRIJFTOL.

DRIJFVEER (-VEEREN), z. v. *Ressort*, m. ‖ (fig.) *Motif, mobile, ressort*, m.

DRIJFWERK, z. o. *Ciselure*, f., *bosselage*, m.

DRIJFZAND (zond. mv.), z. o. *Sable mouvant*, m.

DRIJFZUIGER, z. m. *Piston moteur*, m.

DRIJTEN, (*dreet, dreten, gedreten*,) st. w. b. (bas.) *Décharger son ventre, chier.*

DRIJTER, z. m. (bas.) *Celui qui décharge son ventre, chieur*, m.

DRIJTSTER, z. v. (bas.) *Celle qui décharge son ventre, chieuse*, m.

DRIJVEN, (*dreef, dreven, gedreven*,) st. w. b. Doen voortgaan. *Chasser devant soi, faire aller, faire avancer, mener, conduire.* ‖ Paarden, schapen —, *conduire des chevaux, des moutons.* ‖ Verdrijven. *Chasser, repousser.* ‖ Op de vlucht —, *mettre en fuite, poursuivre.* ‖ (fig.) Iets te verre —, *pousser qc. trop loin.* ‖ Doorzetten. *Pousser.* ‖ Staande houden. *Prétendre, soutenir.* ‖ Doen. *Faire.* ‖ Handel —, *faire le commerce, trafiquer.* ‖ Zeehandel —, *trafiquer par mer.* ‖ Een handwerk —, *exercer un métier* ‖ Den spot met iemand —, *se moquer de qq.* ‖ Iemand tot het uiterste —, *pousser qq. à bout.* ‖ Drijfwerk op goud, zilver of koper maken. *Ciseler, bosseler.* ‖ Schieten, werpen. *Jeter, lancer.* ‖ o. (met *zijn* en *hebben*). *Flotter, nager.* ‖ Op het water —, *flotter sur l'eau.* ‖ De Schelde drijft vol ijs, *l'Escaut est couvert de glaçons.* ‖ (mar.) Met den stroom voortgaan. *Aller à la* of *en dérive.* ‖ Voor anker —, *chasser sur ses ancres.* ‖ Onder water staan. *Être inondé* ou *submergé.* ‖ Door de lucht —, *planer en l'air, flotter dans les airs.* ‖ (fig.) Tusschen hope en vreeze —, *flotter entre la crainte et l'espérance.* ‖ Boven —, *surnager.* ‖ (fig.) Op zijne eigene wieken —, *voler de ses propres ailes.* ‖ (fig.) Eene zaak laten —, *négliger une affaire, n'en prendre aucun soin.* ‖ Gisten. *Fermenter, travailler.*

DRIJVER, z. m. *Celui qui chasse, qui pousse.* ‖ — van 't vee, *pâtre*, m. ‖ — der koeien, *vacher*, m. ‖ — der ossen, *bouvier*, m. ‖ — op metaal, *ciseleur*, m. ‖ (chass) *Batteur*, m. ‖ — eens stoomketels, *flotteur* m. *d'une chaudière.*

DRIJVING, z. v. *Action* f. *de chasser, de pousser, de flotter, de surnager.*

DRIL, z. m. Wending, draai. *Tour, mouvement circulaire*, m. ‖ Boor. *Foret, vilebrequin*, m., *drille*, f. ‖ Geboord gat. *Trou foré*, m. ‖ Wandeling, loop. *Promenade, course*, f. ‖ Op den — zijn, *courir la prétantaine, courir çà et là sans nécessité.*

DRIL, z. v. Gestold kalfsnat. *Gelée* f. *de veau.*

DRILBOOG (-BOGEN), z. m. *Archet*, m.

DRILBOOGJE, z. o. *Archelet*, m.

DRILBOOR (-BOREN), z. v. *Foret, vilebrequin*, m., *drille*, f.

DRILGAT, z. o. Loopster. *Coureuse*, f.

DRILKUNST (zond. mv.), z. v. (mil.) *Maniement des armes, exercice militaire*, m., *manœuvres* ou *évolutions militaires*, f. pl.

DRILLE, z. v. *Coquine, courtisane*, f.

DRILLEN, zw. w. b. Ronddraaien. *Tourner.* ‖ Boren. *Forer, percer avec une drille* ou *avec un foret.* ‖ (mil.) *Exercer, dresser les soldats au maniement des armes.* ‖ o. (met *hebben*). Beven, trillen. *Trembler, branler.* ‖ (mil.) *Faire l'exercice, s'exercer au maniement des armes.* ‖ Op en neêr loopen. *Courir la prétantaine, courir çà et là sans nécessité.*

DRILLER, z. m. *Zie* DRILMEESTER.

DRILLING, z. v. Trilling. *Tremblement, branlement*, m.

DRILMEESTER, z. m. *Instructeur, maître* m. *d'exercice.*

DRILPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *d'exercice, place* f. *d'armes.*

DRINGEN, (*drong, gedrongen*,) st. w. b. Drukken. *Presser, pousser, serrer.* ‖ Tegen den muur —, *presser* ou *pousser contre le mur.* ‖ Noodzaken. *Obliger, forcer, presser.* ‖ Zich in een ambt —, *usurper une charge.* ‖ o. (met *zijn* of *hebben*). *Presser, se presser, se serrer, se pousser.* ‖ In de stad —, *pénétrer dans la ville.* ‖ Het water dringt door den muur, *l'eau perce le mur.* ‖ De zon dringt door de wolken, *le soleil perce les nues.* ‖ In de toekomst —, *lire dans l'avenir.* ‖ Op iets —, *insister sur qc.*

DRINGEND, bn. *Pressant, urgent* ‖ — verzoek, *prière instante*, f. ‖ —e nood, *nécessité urgente*, f. ‖ bw. *Instamment, avec instance.*

DRINGER, z. m. *Celui qui presse, qui pousse.* ‖ (fig.) *Solliciteur*, m.

DRINGSTER, z. v. *Celle qui presse, qui pousse.* ‖ (fig.) *Solliciteuse*, f.

DRINKBAAR, bn. *Potable.* ‖ (pop.) *Buvable.* ‖ Die wijn is niet —, *ce vin n'est pas potable.* ‖ — goud, *or potable*, m.

DRINKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est potable.* ‖ — van nieuwen wijn, *boite*, f.

DRINKBAK, z. m. *Auge*, f.

DRINKBAKJE, z. o. *Auget*, m., *petite auge*, f.

DRINKBEKER, z. m. *Coupe*, f, *gobelet*, m. ‖ Miskelk. *Calice*, m.

DRINKEBROER, z. m. *Grand buveur, biberon, ivrogne*, m.

DRINKEN, (*dronk, gedronken*,) st. w. b. *Boire.* ‖

Water —, *boire de l'eau.* ‖ Op iemands gezondheid —, *boire à la santé de qq.* ‖ Op den vrede —, *toster la paix.* ‖ Met volle glazen —, *boire des rasades.* ‖ Zich dood —, *se tuer à force de boire.* ‖ Zich dronken —, *s'enivrer, se soûler.* ‖ Klinken en —, *trinquer.* ‖ Het vee te — geven, *abreuver le bétail, les bestiaux.* ‖ Koffie —, *prendre du café.* ‖ (fig.) Inzuigen. *Boire.*

DRINKER, z. m. *Buveur*, m. ‖ Zuiper. *Biberon*, m.

DRINKERIJ, z. v. *Action* f. *de boire.*

DRINKFEEST, z. o. *Fête bachique*, f.

DRINKGELAG (-LAGEN), z. o. *Écot* m. *dans un cabaret.*

DRINKGELD, z. o. *Pourboire*, m.

DRINKGENOOT (-NOOTEN), z. m. *Zie* DRINKGEZEL.

DRINKGEZEL, z. m. *Compagnon* m. *de cabaret.*

DRINKGEZELSCHAP, z. o. *Compagnie* f. *de buveurs.*

DRINKGLAS (-GLAZEN), z. o. *Verre* m. *à boire.*

DRINKHOORN, z. m. *Corne* f. *à boire.*

DRINKHUIS, z. o. *Estaminet*, *cabaret*, m., *buvette*, *taverne*, f.

DRINKKAN, z. v. *Pot* m. *à boire.*

DRINKKOP, z. m. *Coupe*, f.

DRINKLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chanson bachique*, *chanson* f. *à boire.*

DRINKLIEDEKEN, DRINKLIEDJE, z. o. *Petite chanson* f. *à boire.*

DRINKLUST (zond. mv.), z. m. *Envie de boire*, *soif*, f.

DRINKNAP, z. m. *Écuelle*, *coupe*, *tasse*, *jatte* f. *à boire*, *hanap*, m.

DRINKPARTIJ, z. v. *Bacchanale*, *orgie*, f.

DRINKPENNING, z. m. *Pourboire*, m.

DRINKPLAATS (-PLAATSEN), z. v. Wed. *Abreuvoir*, m.

DRINKSCHAAL, z. v. *Coupe* ou *tasse* f. *à boire.*

DRINKSTER, z. v. *Buveuse*, f. ‖ Zuipster. *Biberonne*, f.

DRINKTAFEREEL (-REELEN), z. o. *Scène bachique*, f.

DRINKTROG, z. m. *Zie* DRINKBAK.

DRINKVAT (-VATEN), z. o. *Vase* m. *à boire.*

DRINKWATER (zond. mv.), z. o. *Eau potable*, f.

DROEF, bn. — te moede zijn, *être triste.* ‖ *Zie* DROEVIG.

DROEFENIS (zond. mv.), z. v. *Zie* DROEFHEID.

DROEFGEESTIG, bn. *Triste*, *mélancolique*, *chagrin*, *morne*, *sombre*, *morose.* ‖ bw. *Zie* DROEFGEESTIG[LIJK].

DROEFGEESTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Tristesse*, *mélancolie*, *humeur triste* ou *mélancolique*, f., *chagrin*, m.

DROEFGEESTIG[LIJK], bw. *Tristement*, *mélancoliquement*, *sombrement.*

DROEFHEID (zond. mv.), z. v. *Tristesse*, *affliction*, *douleur*, f., *chagrin*, m., *peine*, *désolation*, f. ‖ — over zijne zonden, *contrition*, *douleur* f. *de ses péchés*, *repentir*, *regret*, m.

DROELEN, zw. w. b. *Tromper*, *duper.*

DROELING, z. v. *Tromperie*, f.

DROES (zond. mv.), z. m. Paardenziekte. *Gourme*, f.

DROES (zond. mv.), z. m. Droesem. *Lie*, f., *marc*, *sédiment*, *dépôt*, m., *fèces*, f. pl.

DROES, z. m. (pop.) Duivel. *Diable*, *diantre*, m. ‖ Reus. *Géant*, m.

DROESEM (zond. mv.), z. m. Grondsap, hef. *Lie*, f., *marc*, *sédiment*, *dépôt*, m., *fèces*, f. pl. ‖ — van wijn, *lie de vin.* ‖ — van olijven, *marc d'olives.*

DROESEMACHTIG, DROESEMIG, bn. *Trouble*, *plein de lie*, *de marc.*

DROEVIG, bn. *Triste*, *affligé*, *chagrin*, *désolé*, *sombre.* ‖ — zijn, *être triste* ou *affligé*, *s'affliger.* ‖ — weder, *temps sombre* ou *triste*, m. ‖ Rampzalig. *Malheureux*, *funeste*, *pitoyable.* ‖ Slecht. *Mauvais.* ‖ bw. *Zie* DROEVIG[LIJK].

DROEVIG[LIJK], bw. *Tristement*, *misérablement*, *pitoyablement.*

DROEZIG, bn. *Qui a la gourme*, *morveux.* ‖ — paard, *cheval morveux* ou *qui a la gourme.*

DROEZIGHEID (zond. mv.), z. v. *Gourme*, f.

DROGE, z. v. *Drogue*, f.

DROGEN, zw. w. b. Droog maken. *Sécher*, *faire sécher*, *dessécher.* ‖ Linnen —, *sécher du linge.* ‖ Afwisschen. *Essuyer.* ‖ Zijne handen —, *essuyer ses mains.* ‖ Haring —, *saurer des harengs.* ‖ (o. met *zijn*). Droog worden. *Devenir sec*, *sécher*, *se sécher.*

DROGENKAMER, z. v. *Droguier*, m.

DROGENKAS, z. v. *Boîte* f. *pour les drogues*, f.

DROGENVERVALSCHER, z. m. *Goureur*, m.

DROGERIJ, Droge. z. v. *Drogue*, f. ‖ Droogplaats. *Séchoir*, m.

DROGERIJHANDEL, z. m. *Commerce* m. *des drogues*, *droguerie*, f.

DROGET, z. o. (manuf.) *Droguet*, m.

DROGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de sécher*, *desséchement*, m.

DROGIST, z. m. *Droguiste*, m.

DROGLICHT, z. o. *Zie* DWAALLICHT.

DROGMAN, z. m. *Drogman*, *interprète*, m.

DROGREDE, z. v. *Sophisme*, m.

DROGREDENAAR, z. m. *Sophiste*, m.

DROK, bn. *Zie* DRUK.

DROKTE, z. v. *Zie* DRUKTE.

DROL, z. m. *Ce qui est tortillé.* ‖ Zeer grof lijnwaad. *Toile très-grossière*, f. ‖ (bas.) Keutel. *Crotte*, f., *étron*, m. ‖ (fam.) Dikke —, *courtaud*, m. ‖ Potsenmaker. *Bouffon*, *farceur*, m.

DROLLIG, bn. Grappig. *Drôle*, *comique*, *plaisant*, *bouffon*, *facétieux*, *grotesque*, *burlesque.* ‖ bw. *Zie* DROLLIG[LIJK].

DROLLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Drôlerie*, *plaisanterie*, *bouffonnerie*, *facétie*, f.

DROLLIG[LIJK], bw. *Drôlement*, *comiquement*, *plaisamment*, *burlesquement.*

DROM, z. m. Samengedrongene menigte. *Foule*, *presse*, *multitude*, f. ‖ — krijgsvolk, *troupe* f. *de soldats.* ‖ (tiss.) Inslag. *Trame*, f.

DROMEDARIS, z. m. Dier. *Dromadaire*, m. ‖ Lomperd. *Butor*, *lourdaud*, m.

DROMGAREN, z. o. *Fil* m. *de trame.*

DROMMEL, z. m. Drom. *Foule*, *presse*, *multitude*, *troupe*, f. ‖ (pop.) Duivel. *Diable*, *diantre*, m. ‖ Iemand naar den — wenschen, *souhaiter qq. au diable.*

DROMMELS, bw. (pop.) *Diablement.* ‖ — leelijk, *diablement laid.*

DROMMELSCH, bn. (pop.) *Diabolique*, *du diable.*

DROMMEN, zw. w. b. Dringen. *Presser*, *pousser.* ‖ o. (met *hebben*). *Presser*, *pousser.*

DRONK, z. m. Teug. *Coup*, *trait*, m. ‖ Eenen — doen, *boire un coup.* ‖ Met éénen — uitdrinken, *boire tout d'un trait.* ‖ Beschonkenheid. *Ivresse*, f., *enivrement*, m. ‖ Iets in zijnen — doen, *commettre qc. dans l'ivresse.*

DRONKAARD, z. m. *Ivrogne*, *grand buveur*, *biberon*, m.

DRONKEN, bn. *Ivre*, *soûl.* ‖ Half —, *gris.* ‖ — maken, *enivrer*, *soûler.* ‖ — worden, zich — drinken, *s'enivrer*, *se soûler.* ‖ Zich half — drinken, *se griser*, *se donner une pointe.*

DRONKENSCHAP (zond. mv.), z. v. *Ivresse*, f., *enivrement*, m. ‖ Zuiperij. *Ivrognerie*, *habitude* f. *de l'ivresse.*

DROOG, bn. *Sec.* ‖ — maken, *sécher*, *mettre à*

sec. ‖ — worden, *sécher, se sécher, tarir.* ‖ (mar.) — liggen, *assécher.* ‖ Droge verven, *couleurs sèches,* f. pl., *pastel,* m. ‖ — bad, *bain sec,* m. ‖ Droge weide, *sécheron,* m. ‖ Dor. *Aride.* ‖ Koud, onverschillig. *Froid, indifférent.* ‖ z. o. Het droge. *Le sec, endroit sec,* m. ‖ (prov.) Hij heeft zijne schaapjes reeds op het droge, *il est à son aise, il a son pain cuit.*

Droogdoek, z. m. *Linge sec pour essuyer, torchon,* m. ‖ Handdoek. *Essuie-main,* m.

Drooghaard, z. m. *Séchoir,* m.

Droogheid (zond. mv.), z. v. *Sécheresse, siccité,* f. ‖ Dorheid. *Aridité,* f. ‖ (fig.) *Aridité, sécheresse,* f.

Droogje, z. o. (fig.) Op een — zitten, *n'avoir rien à boire.*

Droogjes, bw. *Sèchement.* ‖ (fig.) *Froidement, d'un air indifférent.*

Droogkas, z. v. *Séchoir,* m. ‖ (chandell.) *Étuve,* f.

Droogkoorden, z. v. *en* o. mv. *Étendage,* m.

Drooglat, z. v. *Tendoir,* m.

Drooglegging (zond. mv.), z. v. (agric.) *Drainage,* m.

Droogmiddel, z. o. *Dessiccatif,* m.

Droogoven, z. m. *Étuve,* f., *fourneau* m. *à sécher.*

Droogpan, z. v. *Lèchefrite,* f.

Droogpijp, z. v. (agric.) *Drain,* m.

Droogplaats (-plaatsen), z. v. *Séchoir,* m., *sécherie, étenderie,* f., *essui, ressui, étendoir,* m.

Droogpleister, z. v. (pharm.) *Diapalme,* m.

Droograam, z. o. *Cadre* m. *à sécher.*

Droogrek, z. o. *Séchoir,* m.

Droogscheerder, z. m. *Tondeur* m. *de draps.*

Droogscheerderskam, z. m. *Rebrousse,* f., *rebroussoir,* m.

Droogscheren (zond. mv.), z. o. *Tonte* f. *du drap.*

Droogschuur, z. v. *Grange* f. *à sécher les grains.*

Droogsmonds, bw. Nuchter. *À jeûn.*

Droogstok, z. m. *Tendoir, étendoir,* m.

Droogsvoets, bw. *À pied sec.*

Droogte, z. v. Droogheid. *Sécheresse, siccité,* f. ‖ Droog weêr. *Temps sec,* m. ‖ Ondiepe plaats. *Banc de sable, banc,* m. ‖ Dorheid. *Aridité,* f.

Droogtijd, z. m. *Séchée,* f.

Droogtouw, z. o. *Tendoir, étendoir,* m.

Droogvoets, bw. *Zie* Droogsvoets.

Droogzolder, z. m. *Essui,* m. ‖ (brass.) *Touraille,* f.

Droom (droomen), z. m. *Songe, rêve,* m. ‖ Een schoone —, *un beau rêve.* ‖ (prov.) —en zijn bedrog, *songes sont mensonges.* ‖ (fig.) Iemand uit den — helpen, *tirer qq. d'incertitude, détromper qq.*

Droomachtig, bn. *Rêveur.* ‖ Peinzend. *Pensif, rêveur.* ‖ (fig.) *Lent, lourd.*

Droombeeld, z. o. *Vision,* f. ‖ Hersenschim. *Fantôme,* m., *chimère,* f. ‖ Begoocheling. *Illusion,* f. ‖ Ideaal. *Idéal,* m.

Droomboek, z. o. *Livre* m. *qui traite de l'interprétation des songes.*

Droomen, zw. w. b. *Rêver, songer.* ‖ o. (met *hebben*). *Rêver, songer.* ‖ Zij droomt van niets dan van feesten, *elle ne rêve que fêtes.* ‖ (fig.) Mijmeren. *Penser, rêver.* ‖ Dwalen. *Se tromper, rêver.*

Droomer, z. m. *Rêveur, songeur,* m. ‖ (fig.) *Visionnaire, songe-creux,* m. ‖ Luiaard. *Paresseux,* m.

Droomerig, bn. *Zie* Droomachtig.

Droomerigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui est rêveur.*

Droomerij, z. v. *Rêverie, rêvasserie,* f. ‖ Droombeeld. *Vision,* f. ‖ Begoocheling. *Illusion,* f. ‖ Hersenschim. *Fantôme,* m., *chimère,* f.

Droomgezicht, z. o. *Rêverie, vision* f. *en songe.*

Droomig, bn. *Zie* Droomachtig.

Droomster, z. v. *Rêveuse, songeuse,* f. ‖ (fig.) *Visionnaire,* f.

Droomuitlegger, z. m. *Interprète des songes, onirocritique,* m.

Droomuitlegging, z. v. *Interprétation* ou *explication des songes, onirocritie, oniroscopie,* f.

Droomuitlegkunde, z. v. *Onirocritique,* f.

Droomwaarzegger, z. m. *Oniromancien, brizomancien,* m.

Droomwaarzeggerij, z. v. *Oniromancie, brizomancie,* f.

Droomwaarzegster, z. v. *Oniromancienne, brizomancienne,* f.

Droopen, zw. w. b. Bedruipen. *Arroser en faisant dégoutter sur.*

Drooping, z. v. *Action* f. *d'arroser.*

Drooppan, z. v. *Lèchefrite,* f.

Droopsel, z. o. *Graisse* f. *du rôti.*

Droopvet, z. o. *Zie* Droopsel.

Drop, z. m. Het afdruppen. *Égout, dégouttement, écoulement* m. *des eaux d'un toit.* ‖ (prov.) Van den regen in den — komen, *tomber de fièvre en chaud mal.* ‖ Droppel. *Goutte,* f. ‖ (fig.) Veel van den — houden, *être adonné à la boisson.*

Drop (zond. mv.), z. o. Geneesmiddel. *Jus* m. *de réglisse.*

Dropbad (-baden), z. o. *Douche,* f.

Dropbak, z. m. *Égouttoir,* m.

Droppel, z. m. *Goutte,* f. ‖ — biers, *goutte de bière.* ‖ — bloeds, *goutte de sang.* ‖ Bij —en, *goutte à goutte.* ‖ — aan den neus, *roupie,* f. ‖ (fig.) — jenever, *goutte de genièvre, goutte,* f. ‖ (archit.) —s, *gouttes, larmes,* f. pl.

Droppelen, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Dégoutter, tomber goutte à goutte.* ‖ onpers. Het droppelt, *il tombe des gouttes de pluie.*

Droppeling, z. v. *Dégouttement,* m.

Droppelings, bw. *Goutte à goutte, par gouttes.*

Droppelswijs, **Droppelswijze**, bw. *Goutte à goutte, par gouttes.*

Droppeltje, z. o. *Petite goutte,* f.

Droppen, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* Druipen.

Dropsteen (-steenen), z. m. *Stalactite, stalagmite,* f.

Dropwijn (zond. mv.), z. m. *Baquetures,* f. pl.

Drossaard, z. m. *Drossart, bailli,* m. ‖ Seneschalk. *Sénéchal,* m.

Drossaardschap, z. o. *Dignité* f. *de drossart, de bailli, bailliage,* m. ‖ Seneschalkschap. *Sénéchaussée,* f.

Drossen, zw. w. b. (mar.) *Drosser.* ‖ o. (met *zijn*). Wegloopen. *Déserter.*

Drost, z. m. *Zie* Drossaard.

Drostelijk, bw. *Comme un drossart* ou *un bailli.*

Drostendienst, z. m. *Corvées,* f. pl.

Drostin, z. v. *Femme d'un drossart, baillive,* f. ‖ Vrouw van eenen seneschalk. *Sénéchale,* f.

Drostschap, z. o. *Zie* Drossaardschap.

Druïde, z. m. *Druide,* m.

Druïdendienst, z. m. *Culte druidique,* m.

Druïdendom (zond. mv.), z. o. *Druidisme,* m.

Druïdin, z. v. *Druidesse,* f.

Druïdisch, bn. *Druidique.*

Druif, z. v. *Raisin,* m. ‖ Tros —ven, *grappe de raisins.* ‖ Rijpe —ven, *raisins mûrs.* ‖ Zure —ven, *verjus,* m. ‖ —ven lezen, *cueillir des raisins, vendanger.* ‖ Knop eens haaks. *Pomme* f. ou *bouton* m. *d'un croc.*

DRUIFGEZWEL, z. o. *Staphylôme*, m.
DRUIFJE, z. o. *Petit raisin*, m. ‖ Knopje. *Petit bouton*, m.
DRUIFKORREL, z. v. *Pepin* m. *de raisin.*
DRUIFKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Botrys*, *piment*, m.
DRUIFMES, z. o. *Serpette* f. *pour couper le raisin.*
DRUIFVLIES, z. o. (anat.) *Uvée*, f.
DRUIL, z. m. *en* v. Talmer. *Lambin*, m., *lambine*, f., *lendore*, m. *et* f.
DRUIL, z. m. Zeil. *Bonette*, f.
DRUIL, z. m. Sluimering. *Sommeil*, m.
DRUILEN, zw. w. o (met *hebben*). Talmen. *Lambiner, agir lentement, barguigner.* ‖ Sluimeren. *Sommeiller*, *roupiller.*
DRUILER, z. m. *Zie* DRUIL, z. m. *en* v.
DRUILING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lambiner.*
DRUILOOR (-OOREN), z. m. *en* v. *Lambin*, m., *lambine*, f., *lendore*, m. *et* f.
DRUILOOREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* DRUILEN.
DRUILOORIG, bn. *Lent*, *lambin*, *indolent*, *paresseux.*
DRUILOORIGHEID (zond. mv.), z. v. *Lenteur*, *lambinerie*, *indolence*, *paresse*, f., *barguignage*, m.
DRUILSRA (-RAAS), z. v. (mar.) *Vergue* f. *de bonnette.*
DRUILSTER, z. v. *Lambine*, f.
DRUIP (zond. mv.), z. m. *Découlement*, m.
DRUIPBAD (-BADEN), z. o. *Douche*, f.
DRUIPEN, (*droop*, *dropen*, *gedropen*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Dégoutter*, *tomber goutte à goutte*, *découler*, *distiller.* ‖ Zijn neus druipt, *il a la roupie au nez.* ‖ (fig.) Door zijne kleederen —, *devenir très-maigre.* ‖ Vallen. *Tomber.* ‖ (fig.) Door de mand —, *ne pas pouvoir prouver ce qu'on a avancé.* ‖ (fam.) Hij is gedropen. *il a essuyé un échec dans son examen.* ‖ Gaan —, *s'en aller doucement*, *s'esquiver.*
DRUIPER, z m. *Zie* DRUIPERD.
DRUIPERD, z. m. (méd.) *Blennorrhagie*, f.
DRUIPING, z v. *Dégouttement*, *découlement*, *écoulement*, m. ‖ — van den neus, *roupie*, f.
DRUIPNAT, bn. *Tout-à-fait mouillé, tout dégouttant.*
DRUIPNEUS, z. m. *Nez roupieux*, m.
DRUIPNEUZIG, bn. *Roupieux.*
DRUIPOOG (-OOGEN), z. o. *Œil chassieux*, m. ‖ z. m. *en* v. *Chassieux*, m., *chassieuse*, f.
DRUIPOOGIG, bn. *Chassieux.*
DRUIPOOGIGHEID (zond. mv.), z. v. *Chassie*, f.
DRUIPPAN, z. v. *Lèchefrite*, f.
DRUIPSTAART (-STAARTEN), z. m. *Chien* m. *qui laisse pendre la queue entre les jambes.* ‖ (fig.) *Personne penaude*, f.
DRUIPSTAARTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Laisser pendre la queue entre les jambes.* ‖ (fig.) *S'en aller tout penaud.*
DRUIPSTEEN (-STEENEN), z. m. *Zie* DROPSTEEN.
DRUIPSTEERT, DRUIPSTEERTEN, *zie* DRUIPSTAART, DRUIPSTAARTEN.
DRUIPWIJN (zond. mv.), z. m. *Baquetures*, f. pl.
DRUISEN, zw. w. o. (met *hebben*). *S'opposer fortement à qc.*, *se raidir contre qc.*
DRUISING (zond. mv.), z. v. *Opposition* ou *résistance obstinée*, f.
DRUIVEBLAD (-BLADEREN, -BLADERS, -BLADEN), z. o. *Feuille* f. *de vigne.*
DRUIVEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Raisinier*, m.
DRUIVEKERN, z. v. *Pepin* m. *de raisin.*
DRUIVELAAR, z. m. *Vigne*, f.
DRUIVENBLOED (zond. mv.), z. o. *Zie* DRUIVENSAP.
DRUIVENKONFIJT, z. o. *Confiture* f. *de raisins*, *raisiné*, m.
DRUIVENKORF, z. m. *Vendangeoire*, *hotte* f. *de vendangeur.*
DRUIVENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Botrys*, *piment*, m.
DRUIVENKUIP, z. v. *Cuve* f. *de vendange.*
DRUIVENLEESSTER, z. v. *Vendangeuse*, f.
DRUIVENLEZEN (zond. mv.), z. o. *Vendange*, f.
DRUIVENLEZER, z. m. *Vendangeur*, m.
DRUIVENLEZING, z. v. *Vendange*, f.
DRUIVENMAND, z. v. *Vendangeoire*, f., *panier* m. *de vendangeur.*
DRUIVENNAT (zond. mv.), z. o. *Zie* DRUIVENSAP.
DRUIVENOOGST (zond. mv.), z. m. *Vendange*, f.
DRUIVENPERS (-PERSEN), z. v. *Pressoir*, m.
DRUIVENPERSER, z. m. *Pressureur*, m.
DRUIVENPERSING, z. v. *Pressurage*, m.
DRUIVENPLUKKER, z. m. *Vendangeur*, m.
DRUIVENPLUKSTER, z. v. *Vendangeuse*, f.
DRUIVENRANK, z. v. *Pampre*, *sarment*, m.
DRUIVENSAP (zond. mv.), z. o. *Jus* m. *de raisins* ou *de la treille.* ‖ Wijn. *Vin*, m. ‖ Onrijp —, *verjus*, m.
DRUIVENSTEEN (-STEENEN), z. m. *Botryte*, *botryoïde*, f.
DRUIVENSTEKER, z. m. Insecte. *Bêche*, f.
DRUIVENTREDEN (zond. mv.), z o. *Foulage*, m.
DRUIVENTREDER, z. m. *Fouleur*, m.
DRUIVENTROS, z. m. *Grappe* f. *de raisin.*
DRUIVENTROSJE, z. o. *Grappillon*, m.
DRUIVENTROSVORMIG, bn. *Uvaire*, *botryoïde*, *en grappe*, *racémiforme.*
DRUIVENVLIES, z. o. (anat.) *Uvée*, *tunique* f. *de l'œil.*
DRUIVENVOCHT (zond. mv), z. o. *Zie* DRUIVENSAP.
DRUIVEPIT, z. v. *Pepin* m. *de raisin.*
DRUIVESCHEL, DRUIVESCHIL, z. v. *Peau* f. *de raisin.*
DRUIVESTEEL (-STELEN), z. m. *Queue* f. *d'un raisin.*
DRUK, bn. Met veel bezigheden bezet. *Affairé*, *très-occupé.* ‖ Het zeer — hebben, *être fort occupé.* ‖ —ke straat, *rue fort fréquentée*, f.
DRUK, z. m. Het drukken. *Action* f. *de presser*, *de serrer.* ‖ — met de hand, *serrement de main.* ‖ (fig.) Ellende. *Misère*, *détresse*, *gêne*, *peine*, f. ‖ (fig.) Onder den — zuchten, *gémir sous le joug.* ‖ Uit den — helpen, *tirer de peine*, *d'embarras.* ‖ (impr.) Het boekdrukken. *Action* f. *d'imprimer*, *impression*, f. ‖ Nauwkeurige —, *impression correcte.* ‖ In — geven, *publier*, *mettre sous presse*, *faire imprimer.* ‖ Een vel —s, *une feuille d'impression.* ‖ Uitgave. *Édition*, f.
DRUKBAL, z. m. (impr.) *Balle*, f.
DRUKDOEK, z. m. *Compresse*, f.
DRUKFEIL, z. v. *Faute* f. *d'impression.* ‖ Lijst der —en, *errata*, m.
DRUKFOUT, z. v. *Zie* DRUKFEIL.
DRUKINKT (zond. mv.), z. m. *Encre* f. *d'imprimerie.*
DRUKKELIJK, bn. *Triste.*
DRUKKEN, zw. w. b. *Presser*, *serrer*, *comprimer.* ‖ Iemand tegen den muur —, *presser qq. contre la muraille.* ‖ Hij drukte mij aan zijn hart, *il me pressa sur son cœur.* ‖ Iemand de hand —, *serrer la main à qq.* ‖ Ik heb er het zegel op gedrukt, *j'y ai imprimé le sceau.* ‖ Een zegel in was —, *imprimer un sceau sur de la cire.* ‖ Die schoenen — mij, *ces souliers me gênent.* ‖ Kwetsen. *Blesser.* ‖ Bedroeven. *Affliger*, *chagriner.* ‖ Bezwaren. *Opprimer*, *accabler.* ‖ (impr.) *Imprimer.* ‖ Een boek —, *imprimer un livre.* ‖ Katoen —, *imprimer du coton*, *des indiennes.* ‖ (prov.) Hij kan liegen, alsof het

gedrukt ware, *il ment comme un arracheur de dents.* ‖ o. (met *hebben*). *Peser, appuyer.*
DRUKKEND, bn. *Pressant, lourd, accablant.* ‖ —e last, *charge accablante*, f. ‖ (méd.) — verband, *bandage compressif*, m. ‖ —e lucht, *air accablant.* ‖ —e hitte, *chaleur étouffante*, f.
DRUKKER, z. m. *Celui qui presse, qui serre, qui comprime.* ‖ (impr.) Boekdrukker. *Imprimeur, typographe*, m. ‖ Perswerker. *Pressier*, m. ‖ (serr.) *Clinche*, f. ‖ — eens geweers, *détente f. d'un fusil.*
DRUKKERIJ, z. v. *Imprimerie, typographie*, f.
DRUKKERSGAST, z. m. *Compagnon* ou *garçon imprimeur, compagnon typographe*, m.
DRUKKERSKAS, z. v. (impr.) *Casse*, f.
DRUKKERSRAAM, z. o. (impr.) *Tympan*, m.
DRUKKERSROL, z. v. (impr.) *Rouleau*, m.
DRUKKERSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *d'imprimeur.*
DRUKKING, z. v. *Action de presser, de serrer, de comprimer, pression*, f., *serrement*, m., *compression*, f.
DRUKKONST, z. v. *Zie* DRUKKUNST.
DRUKKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *d'impression.*
DRUKKUNST (zond. mv.), z. v. *Typographie, imprimerie*, f.
DRUKLAPJE, z. o. *Compresse*, f.
DRUKLETTER, z. v. *Caractère typographique, caractère* m. *d'imprimerie.*
DRUKLOON (–LOONEN), z. o. *Salaire* m. *d'imprimeur.* ‖ Drukprijs. *Prix* m. *de l'impression.*
DRUKPAPIER, z. o *Papier* m. *à imprimer.*
DRUKPERS (–PERSEN), z. v. *Presse à imprimer, presse*, f.
DRUKPROEF, z. v. (impr.) *Épreuve*, f.
DRUKSEL, z. o. Afdruksel. *Exemplaire, imprimé*, m.
DRUKTE, z. v. Veel bezigheden. *Multitude* f. *d'occupations.* ‖ Menigte. *Presse, foule, multitude*, f.
DRUKVORM, z. m. (impr.) *Forme* f. *d'imprimeur.*
DRUP, z. m. *Zie* DROP.
DRUPBAD (–BADEN), z. o. *Zie* DROPBAD.
DRUPBAK, z. m. *Zie* DROPBAK.
DRUPNEUS, z. m. *Zie* DRUIPNEUS.
DRUPNEUZIG, bn. *Zie* DRUIPNEUZIG.
DRUPPEL, z. m. *Zie* DROPPEL.
DRUPPELEN, zw. b. o. (met *hebben*). *Zie* DROPPELEN.
DRUPPELINGS, bw. *Zie* DROPPELINGS.
DRUPPELTJE, z. o. *Zie* DROPPELTJE.
DRUPPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* DRUIPEN.
DUALIS, z. m. (gramm.) Tweevoud. *Duel*, m.
DUBBEL, bn. *Double.* ‖ —e deur, *double porte, porte* f. *à deux battants.* ‖ —e ster, *étoile double*, f. ‖ —e arend, *aigle à deux têtes* ‖ —e tand, *surdent*, f. ‖ (prov.) Met — krijt schrijven, *faire un mémoire d'apothicaire.* ‖ bw. *Doublement, au double.* ‖ — vergelden, *rendre au double.*
DUBBEL, z. o. *Double*, m. ‖ Duplicaat. *Double, duplicata*, m., *copie f. d'un document.*
DUBBELEN, zw. w. b. Verdubbelen. *Doubler, redoubler.* ‖ Een schip —, *doubler un vaisseau.* ‖ o. (met *zijn*). (impr.) *Friser, papilloter, marquer double.*
DUBBELHARTIG, bn. Valsch, geveinsd. *Double, faux, dissimulé.* ‖ bw. *Zie* DUBBELHARTIG[LIJK].
DUBBELHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Duplicité f. de cœur, dissimulation, mauvaise foi, fausseté.*
DUBBELHARTIG[LIJK], bw. *Avec duplicité, avec dissimulation, de mauvaise foi.*
DUBBELHEID (zond. mv.), z. v. *Duplicité*, f.
DUBBELHERTIG, enz. *Zie* DUBBELHARTIG, enz.
DUBBELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de doubler.* ‖ (impr.) *Papillotage*, m. ‖ (mar.) *Doublage*, m.
DUBBELSTOOT (–STOOTEN), z. m. (bill.) *Doublé, doublet*, m.
DUBBELTJE, z. o. *Pièce f. de deux sous.*
DUBBELTONGIG, bn. *Muni d'une double langue.* ‖ (h. n.) *Bilingue.* ‖ (fig.) Valsch. *Double, dissimulé, faux.*
DUBBELTONGIGHEID (zond. mv.), z. v. Valschheid. *Duplicité de langage, dissimulation, mauvaise foi, fausseté*, f.
DUBBELVAT (–VATEN), z. o. (chim.) *Diplôme, vase* m. *à parois doubles.*
DUBBELVLEUGELIG, bn. *Diploptère.*
DUBBELVLIEZIG, bn. (bot.) *Bivalve.*
DUBBELZICHTIGHEID (zond. mv.), z v. (méd.) *Diplopie*, f.
DUBBELZINNIG, bn. *Équivoque, ambigu, à double sens, à double entente, amphibologique.* ‖ Raadselachtig. *Problématique.* ‖ Twijfelachtig. *Douteux.* ‖ bw. *Zie* DUBBELZINNIG[LIJK].
DUBBELZINNIGHEID (–HEDEN), z. v. *Équivoque, ambiguïté, amphibologie*, f., *double sens, mot* m. *à double entente.*
DUBBELZINNIG[LIJK], bw. *Ambigument, amphibologiquement, d'une manière équivoque, avec ambiguïté.*
DUBBEN, zw. w. o. (met *hebben*). Twijfelen. *Douter.* ‖ Weifelen. *Être incertain, balancer, hésiter.*
DUBBER, z. m. *Celui qui doute, qui hésite.*
DUBBING, z. v. Twijfeling. *Doute*, m. ‖ Weifeling. *Indécision, irrésolution, hésitation*, f.
DUBLOEN, z. m. *Doublon*, m.
DUCHTEN, zw. w. b. Vreezen. *Craindre, redouter, appréhender.*
DUCHTIG, bn. Geducht. *Redoutable, qui est à craindre.* ‖ bw. Zeer, sterk. *Très-fort, beaucoup, extrêmement, comme il faut.*
DUCHTING (zond. mv.), z. v. *Crainte, peur, appréhension*, f.
DUEL, z. o. *Duel*, m. ‖ *Zie* TWEEGEVECHT.
DUELLEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir un duel, se battre en duel.*
DUELLIST, z. m. *Duelliste*, m.
DUF, bn. *Qui sent le moisi, qui a un goût de moisi, moisi.* ‖ bw. — rieken, *sentir l'enfermé, le moisi.* ‖ — smaken, *avoir un goût de moisi.*
DUFFEL, z. o. Stof. *Peluche*, f. ‖ z. m. Jas. *Redingote f. de peluche.*
DUFFELSCH, bn. *De peluche.*
DUFFIG, bn. *Zie* DUF.
DUFFIGHEID (zond. mv.), z. v. *Moisissure, qualité f. de ce qui sent le renfermé, le relent* ou *le moisi.*
DUFSTEEN (–STEENEN), z. m. *Tuf*, m.
DUIDELIJK, bn. Licht te zien, te verstaan. *Clair, évident, intelligible, distinct.* ‖ — bewijs, *preuve évidente*, f. ‖ —e stem, *voix claire, nette* ou *distincte*, f. ‖ bw. Klaarlijk. *Clairement, distinctement, évidemment, intelligiblement.* ‖ — bewijzen, *prouver d'une manière évidente.* ‖ — spreken, *parler distinctement, s'exprimer clairement* ou *nettement.*
DUIDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Clarté, précision, netteté, évidence*, f. ‖ — des stijls, *clarté* ou *lucidité f. du style.*
DUIDEN, zw. w. b. Wijzen. *Montrer, indiquer.* ‖ Uitleggen. *Expliquer, interpréter.* ‖ Ten goede —, *prendre en bonne part.* ‖ Ten kwade —, *tourner* ou *interpréter en mal, prendre en mauvaise part.*

DUIDING (zond. mv.), z. v. *Explication, interprétation*, f.
DUIF, z. v. *Pigeon*, m. || (poët.) *Colombe*, f. || Tamme —, *pigeon domestique*. || Wilde —, *pigeon ramier*. || Jonge —, *pigeonneau, petit pigeon*, m. || —ven houden *of* melken, *nourrir* ou *élever des pigeons*.
DUIFACHTIG, bn. *Qui tient de la colombe*.
DUIFHUIS (–ZEN), z. o. *Pigeonnier, colombier*, m.
DUIFJE, DUIFKEN, z. o. *Pigeonneau, petit pigeon*, m. || (fig.) Onnoozel meisje. *Agnès, innocente*, f.
DUIG, z. v. (tonn.) *Douve*, f. || In —en vallen, *tomber en javelles*; (fig.) *échouer, manquer, ne pas réussir*. || (fig.) Een ontwerp in —en gooien, *faire échouer un projet*.
DUIGHOUT (zond. mv.), z. o. *Douvain*, m.
DUIGJE, z. o. *Douvelle, douelle, petite douve*, f.
DUIKEEND, z. v. (h. n.) *Plongeon, grèbe*, m.
DUIKELAAR, z. m. *Plongeur*, m. || Vogel. *Plongeon, plongeur*, m. || Speeltuig. *Bilboquet*, m.
DUIKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Tuimelen. *Culbuter, faire la culbute*. || Onder het water —, *plonger*.
DUIKEN, (*dook, doken, gedoken*,) st. w. o. (met *hebben*). Voorover bukken. *Se courber, se baisser*. || Gedoken gaan, *se courber en marchant*. || (fig.) Onderdoen. *Céder*. || Onder het water —, *plonger*. || (jeu. de cart.) *Esquicher*.
DUIKER, z. m. *Plongeur*, m. || Vogel. *Plongeon, plongeur, grèbe*, m. || Valdeur, sluisdeur. *Vanne, pale, porte* f. *d'écluse*. || (hydraul.) Buis. *Aqueduc, tuyau, conduit*, m. || Spijkertje. *Broquette*, f. || (fam.) Duivel. *Diable, diantre*, m.
DUIKERSKLOK, z. v. *Cloche* f. *de plongeur*.
DUIKING, z. v. *Action* f. *de se courber, de se baisser, de plonger*.
DUIM, z. m. *Pouce*, m. || Twee — breed, *la largeur de deux pouces*. || (fig.) Onder den —. In stilte. *En secret, à la dérobée, en cachette*. || Iemand onder den — houden, *tenir qq. de court* ou *en bride*. || Iets uit zijnen — zuigen, *prendre qc. sous son bonnet, inventer qc*. || Herre. *Gond*, m. || Eene deur uit hare —en lichten, *soulever une porte hors de ses gonds*.
DUIMELEN, zw. w. b. *Zie* BEDUIMELEN.
DUIMELING, z. m. *Poucier, doigtier*, m.
DUIMIJZER, z. o. Herre. *Gond*, m. || —s, *menottes*, f. pl.
DUIMKEN, z. o. *Zie* DUIMPJE.
DUIMKLEPPERS, z. m. mv. *Castagnettes*, f. pl.
DUIMKRUIT (zond. mv), z. o. (pop.) Geld. *Argent*, m., *pécune*, f.
DUIMPJE, z. o. *Petit pouce, poucet*, m. || Klein —, *petit poucet*. || (fig.) Iets op zijn — weten, *savoir qc. sur le bout du doigt*.
DUIMSCHROEVEN, z. v. mv. *Grillons*, m. pl., *menottes*, f. pl.
DUIMSPIER, z. v. (anat.) *Antithénar*, m.
DUIMSPIJKER, z. m. *Gros clou*, m.
DUIMSTOK, z. m. Maatstok. *Mesure sur laquelle les pouces sont marqués, verge*, f.
DUIMSTUK, z. o. *Zie* DUIMELING.
DUIN, z. o. *Dune*, f.
DUINACHTIG, bn. *Qui ressemble à une dune*.
DUINBEZIEBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Nerprun*, m.
DUINGEZICHT, z. o. *Vue* f. *des dunes*.
DUINGRAS (zond. mv.), z. o. *Herbe* f. *qui croît sur les dunes*.
DUINHELM, z. m. (bot.) *Genêt* m. *des dunes*.
DUINKANT, z. m. *Côté* m. *des dunes*. || Omstreken der duinen. *Environs* m. pl. *des dunes*.
DUINKONIJN, z. o. *Lapin* m. *des dunes*.
DUINROOS (–ROZEN), z. v. *Rose* f. *des dunes*.
DUINZAND (zond. mv.), z. o. *Sable* m. *des dunes*.
DUIST, z. o. Stuifmeel. *Poussière de farine, folle farine*, f. || Boekweitbast. *Peau* ou *cosse* f. *du blé sarrasin*.
DUISTER, bn. *Obscur, ténébreux, sombre*. || — worden, *devenir* ou *faire obscur*. || —e nacht, *nuit obscure*, f. || — weêr, *temps obscur*, m. || (fig.) Moeielijk te verstaan. *Obscur, difficile à comprendre*. || Verward. *Confus*. || bw. *Zie* DUISTER[LIJK].
DUISTER (zond. mv.), z. o. *Obscurité*, f. || In het —, *dans l'obscurité*.
DUISTERACHTIG, bn. *Un peu obscur*.
DUISTERHEID (zond. mv.), z. v. *Obscurité*, f., *ténèbres*, f. pl. || (fig.) Geheim. *Mystère*, m. || Dubbelzinnigheid. *Ambiguïté*, f.
DUISTER[LIJK], bw. *Obscurément*. || Verward. *Confusément*.
DUISTERLING, z. m. (fig.) *Obscurantin*, m.
DUISTERNIS, z. v. *Obscurité*, f., *ténèbres*, f. pl.
DUIT, z. m. *Dute*, f. || Geenen rooden — hebben, *n'avoir pas le sou, n'avoir ni sou ni maille*.
DUITENDIEF, z. m. (fam.) *Ladre, pince-maille, avare*, m.
DUITSCH, z. o. De —e taal. *L'allemand*, m., *la langue allemande*, f. || Op zijn —, *à l'allemande*.
DUIVE, z. v. *Zie* DUIF.
DUIVEL, z. m. *Diable, démon, satan, esprit malin*, m.
DUIVELACHTIG, bn. *Diabolique*.
DUIVELARIJ, z. v. *Diablerie*, f.
DUIVELBANNER, z. m. *Exorciste*, m.
DUIVELBANNERIJ, DUIVELBANNING, z. v. *Exorcisme*, m.
DUIVELBEZWEERDER, z. m. *Exorciste*, m.
DUIVELBEZWERING, z. v. *Exorcisme*, m.
DUIVELIN, z. v. Helleveeg. *Diablesse, femme méchante*, f.
DUIVELJAAGSTER, z. v. Tooveres. *Sorcière, magicienne*, f.
DUIVELJAGEN, zw. w. o. Den duivel bezweren. *Exorciser*. || (fam.) Een groot geraas maken. *Faire le diable à quatre*. || Een verdrag met den duivel maken. *Faire un pacte avec le diable*.
DUIVELJAGER, z. m. Duivelbanner, *Exorciste*, m. || Tooveraaar. *Sorcier, magicien*, m.
DUIVELKEN, z. o. *Zie* DUIVELTJE.
DUIVELSBEET (zond. mv.), z. v. (bot.) *Mors-du-diable*, m., *scabieuse* f. *des bois*.
DUIVELSBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Mabier*, m.
DUIVELSBROOD (zond. mv.), z. o. *Champignon*, m.
DUIVELSCH, bn. *Diabolique, satanique*. || Afschuwelijk. *Abominable, horrible*. || bw. *Diaboliquement, diablement*. || (fig.) *Horriblement*.
DUIVELSDREK (zond. mv.), z. m. (pharm.) *Assafœtida*, m.
DUIVELSKIND (–KINDEREN), z. o. *Enfant* m. *du diable*. || (fig.) *Diablotin, méchant enfant*, m.
DUIVELSKOP, z. m. *Tête* f. *de diable*.
DUIVELSKUNSTENAAR, z. m. *Sorcier, magicien, nécromancien*, m. || (fig.) *Grand artiste*, m.
DUIVELSKUNSTENARES, z. v. *Sorcière, magicienne, nécromancienne*, f.
DUIVELSKUNSTENARIJ, z. v. *Magie noire, sorcellerie, nécromancie*, f.
DUIVELSMELK (zond. mv.), z. v. (bot.) *Ésule*, f.
DUIVELSSTEEN (–STEENEN), z. m. *Pierre infernale*, f.
DUIVELSTOEJAGER, z. m. *Galopin, bardot*, m.
DUIVELSWERK, z. o. *Travail* m. *du diable*.

DUIVENBOON (–BOONEN), z. v. (bot.) *Vesce, fève* ou *féverolle*, f., *dont on nourrit les pigeons.*
DUIVENDREK (zond. mv.), z. m. *Zie* DUIVENMEST.
DUIVENEI (–EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de pigeon.*
DUIVENHOK, z. o. *Pigeonnier, colombier*, m.
DUIVENHUIS, z. o. *Zie* DUIVENHOK.
DUIVENKERVEL (zond. mv.), z. v. (bot.) *Fumeterre*, f.
DUIVENKOT, z. o. *Zie* DUIVENHOK.
DUIVENKOTJE, z. o. *Fuie*, f.
DUIVENKIJKER, z. m. *Entrée* f. *de colombier.*
DUIVENMARKT, z. v. *Marché* m. *aux pigeons.*
DUIVENMELKER, z. m. *Celui qui nourrit* ou *élève beaucoup de pigeons.*
DUIVENMEST (zond. mv.), z. m. *Colombine, fiente* f. ou *fumier* m. *de pigeon.*
DUIVENMIST, z. m. *Zie* DUIVENMEST.
DUIVENNEST, z. o. *Nid de pigeon, boulin*, m.
DUIVENPOOT (zond. mv.), z. m. (bot.) *Pied-de-pigeon*, m.
DUIVENSLAG (–SLAGEN), z. o. *Volet*, m.
DUIVENTIL, z. v. *Trébuchet* m. *de colombier.* ‖ *Zie* DUIVENHOK.
DUIVENVLUCHT, z. v. *Volée* f. *de pigeons* ‖ Duivenslag *Volet*, m.
DUIVER, z. m. *Pigeon mâle*, m.
DUIVIN, z. v. *Colombe, femelle* f. *du pigeon.*
DUIZELACHTIG, bn. *Zie* DUIZELIG.
DUIZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir des vertiges, des tournoiements de tête, être étourdi.*
DUIZELIG, bn. *Qui a des vertiges, des tournoiements de tête, vertigineux, étourdi.* ‖ — maken, *étourdir.*
DUIZELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Vertige, tournoiement de tête, étourdissement*, m.
DUIZELING, z. v. *Vertige, tournoiement de tête, étourdissement*, m. ‖ Kolder. *Vertigo*, m.
DUIZEND, telw. *Mille.* ‖ — frank, *mille francs.* ‖ Vijf — man, *cinq mille homme.* ‖ In 't jaar achttienhonderd zeven en zestig, *en l'an mil huit cent soixante-sept.* ‖ z. o. *Millier*, m. ‖ Bij *of* met —en, *par milliers.* ‖ Het jaar —, *l'an mil.*
DUIZENDBEEN (–BEENEN), z. o. (h. n.) *Cloporte, mille-pieds, myriapode*, m.
DUIZENDBLAD (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mille-feuille*, f.
DUIZENDERHANDE, DUIZENDERLEI, bw. *De mille sortes, de mille espèces, de mille manières.*
DUIZENDGREIN (zond. mv.), z. o. *Zie* DUIZENDKOORN.
DUIZENDGULDENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Centaurée*, f.
DUIZENDHOEK, z. m. (géom.) *Chiliogone*, m.
DUIZENDHOEKIG, bn. *Qui a mille angles, chiliogone.*
DUIZENDJARIG, bn. *De mille ans, millénaire.* ‖ —rijk, *règne millénaire*, m. ‖ Die aan het — rijk gelooft, *millénaire, chiliaste*, m.
DUIZENDKNOOP (zond. mv.), z. m. (bot.) *Renouée, centinode*, f.
DUIZENDKOORN (zond. mv.), z. o. (bot.) *Herniole, herniaire, turquette, herbe du turc, mille-graine*, f.
DUIZENDKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Centaurée*, f.
DUIZENDMAAL, bw. *Mille fois.*
DUIZENDPOOT, z. m. *Zie* DUIZENDBEEN.
DUIZENDSCHOON (–SCHOONEN), z. v. (bot.) *Amarante*, f., *passe-velours*, m.
DUIZENDSTE, bn. *Millième.* ‖ z. o. *Millième partie*, f., *millième*, m.
DUIZENDTAL, z. o. *Millier*, m.
DUIZENDVOUD (zond. mv.), z. o. *Ce qui est pris mille fois.*
DUIZENDVOUDIG, bn. en bw. *De mille manières, mille fois plus grand* ou *autant.*
DUIZENDWERF, bw. *Mille fois.*
DUKAAT, z. m. *Ducat*, m.
DUKATENGOUD (zond. mv.), z. o. *Or ducat*, m.
DUKATON, z. m. *Ducaton*, m.
DUKDALF, z. m. *Estacade*, f., *pilotis* m. *d'amarrage.*
DUL, enz. *Zie* DOL, enz.
DULDELIJK, bn. *Supportable, tolérable.* ‖ bw. *Supportablement, tolérablement.*
DULDELOOS, bn. *Insupportable, intolérable.* ‖ bw. *Insupportablement, intolérablement.*
DULDEN, zw. w. b. *Supporter, souffrir, endurer.* ‖ Toelaten. *Permettre, tolérer, souffrir.*
DULDER, z. m. *Celui qui supporte, qui tolère, qui permet.*
DULDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de supporter, de tolérer.*
DUN, bn. *Mince, menu.* ‖ — worden, *devenir mince.* ‖ — maken, *atténuer, amincir.* ‖ De lucht — maken, *raréfier l'air.* ‖ — papier, *papier mince*, m. ‖ Dunne stof, *étoffe mince*, f. ‖ Lang en —, *délié.* ‖ — van lichaam zijn, *avoir la taille déliée* ou *effilée.* ‖ —ne hals, *cou grêle*, m. ‖ —ne lucht, *air subtil*, m. ‖ — bier, *petite bière*, f. ‖ — bloed, *sang subtil*, m. ‖ —ne darmen, *intestins grêles*, m. pl. ‖ — lijnwaad, *toile claire*, f. ‖ bw. *Légèrement.* ‖ — gezaaid, *clairsemé, rare.* ‖ — gekleed, *habillé légèrement.* ‖ z. o. *Cequi est mince.* ‖ Het — van een ei, *le blanc d'un œuf.* ‖ Door dik en — loopen, *courir par des chemins fangeux.*
DUNACHTIG, bn. *Un peu mince, un peu délié.* ‖ bw. *Légèrement.*
DUNBEENIG, bn. *Qui a les jambes grêles* ou *menues.*
DUNBEKKEN, z. m. mv. *Ténuirostres*, m. pl.
DUNBEKKIG, bn. *Ténuirostre.*
DUNBLADERIG, bn. (bot.) *Menufeuillé, ténuifolié.*
DUNBUIK, z. m. en v. *Qui a peu de ventre, qui a le ventre effilé.*
DUNBUIKIG, bn. *Qui a peu de ventre, effilé, efflanqué.*
DUNHARIG, bn. *Qui a peu de cheveux* ou *de poil.*
DUNHEID (zond. mv.), z. v. *Ténuité, qualité* f. *d'une chose mince.* ‖ Fijnheid. *Finesse, délicatesse, subtilité*, f. ‖ De — van 't laken, *la finesse du drap.*
DUNK (zond. mv.), z. m. *Opinion*, f., *sentiment, avis*, m. ‖ Eenen grooten — van zich zelven hebben, *avoir beaucoup de suffisance.*
DUNKEN, (*docht, gedocht*,) onr. en onp. w. wederk. (met *hebben*). *Sembler, paraître.* ‖ Mij dunkt, *il me semble, il me paraît.* ‖ Wat dunkt hem daarvan? *qu'en pense-t-il?* ‖ Zich iets laten —, *présumer trop de soi-même, s'attribuer des qualités qu'on n'a pas.*
DUNKEN (zond. mv.), z. o. *Opinion*, f., *sentiment, avis*, m. ‖ Mijns —s, *à mon avis, selon moi.*
DUNLIJVIG, bn. Mager, opgeschoten. *Efflanqué, grêle, élancé.* ‖ Loslijvig. *Qui a la diarrhée.*
DUNLIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. Magerheid. *Maigreur*, f. ‖ Afgang. *Diarrhée*, f.
DUNNEN, zw. w. b. *Rendre mince* ou *menu, amincir.* ‖ o. (met *zijn*). Dun worden. *Maigrir.* ‖ Verminderen. *Diminuer.*
DUNNETJES, bn. *Légèrement, un peu mince, un peu menu.*
DUNNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* DUNHEID.
DUNNING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'amincir.*
DUNTE, z. v. *Zie* DUNHEID.
DUNSEL, z. o. (bot.) *Jeune laitue*, f.

DUO, z. m. (mus.) *Duo*, m.

DUPLICAAT, z. o. *Duplicata*, *double* m. *d'un acte.*

DUPLIEK, z. o. (prat.) *Duplique*, f.

DUREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Durer.* ‖ Blijven. *Rester à une place*, *subsister.* ‖ Goed blijven. *Se conserver.* ‖ Het duurde niet lang, of gij kwaamt, *vous ne tardâtes pas à venir.*

DURFAL, z. m. *en* v. *Homme hardi* ou *entreprenant*, m., *femme téméraire*, f.

DURFNIET, z. m. *en* v. *Poltron*, *carabin*, m., *poule mouillée*, f.

DURING (zond. mv.) z. v. *Durée*, f. ‖ Werkwoorden van —, *verbes* m. pl. *de durée.*

DURK, z. m. (mar.) *Sentine*, f.

DURVEN, (*durfde* of *dorst*, *gedurfd* of *gedorst*,) zw. *of* onr. w. o. *Oser*, *avoir la hardiesse*, *le courage de faire qc.* ‖ Den vijand in de oogen — zien, *oser braver l'ennemi.*

DUS, bw. Op die wijze. *Ainsi*, *de cette façon*, *de cette manière*, *de la sorte.* ‖ Tot —verre, *jusqu' ici.* ‖ Derhalve. *Donc*, *par conséquent*, *c'est pourquoi.*

DUSDANIG, bn. *Tel.* ‖ — is de staat zijner gezondheid, *tel est l'état de sa santé.* ‖ bw. *Tellement*, *ainsi*, *de telle façon*, *de telle sorte*, *de cette manière.*

DUSDANIG[LIJK], bw. *Zie* DUSDANIG, bw.

DUSVERRE, bw. *Jusqu' ici.*

DUT, z. m. Lichte slaap. *Sommeil léger*, *petit sommeil*, *léger somme*, m. ‖ In den — zitten, *sommeiller.* ‖ Onzekerheid, twijfel. *Incertitude*, f., *doute*, m. ‖ Iemand uit den — helpen, *détromper*, *désabuser qq.* ‖ Iemand in den — laten, *laisser qq. dans l'incertitude*, *en suspens* ou *dans l'erreur.*

DUTJE, z. o. *Sommeil léger*, *petit sommeil*, *léger somme*, m. ‖ Een — doen, *faire un petit somme.* ‖ Een — na het eten doen, *faire sa sieste*, *faire la méridienne.*

DUTSTER, z. v. *Celle qui dort d'un léger somme.* ‖ (fam.) *Roupilleuse*, f.

DUTSTOEL, z. m. *Chaise* f. *sur laquelle on fait sa sieste.*

DUTTEN, zw. w. o. (met *hebben*). Sluimeren. *Dormir d'un léger somme*, *sommeiller.* ‖ (fam.) *Roupiller.* ‖ Mijmeren, suffen. *Radoter*, *rêver.*

DUTTER, z. m. *Celui qui dort d'un léger somme.* ‖ (fam.) *Roupilleur*, m.

DUUR, bn. Hoog van prijs. *Cher*, *coûteux*, *qui coûte beaucoup.* ‖ Dure tijd. *Disette*, *cherté* f. *de vivres.* ‖ (fig.) Plechtig. *Solennel.* ‖ Dure eed, *serment solennel*, m. ‖ bw. *Cher*, *chèrement.* ‖ — koopen, *acheter cher.* ‖ — verkoopen, *vendre cher.* ‖ (fig.) Zijn leven — verkoopen, *vendre chèrement sa vie.* ‖ Ten —ste, *au plus haut prix.* ‖ Dat zal hem — komen te staan, *cela lui coûtera cher.*

DUUR (zond. mv.), z. m. Het duren. *Durée*, f. ‖ Duurzaamheid. *Stabilité*, f. ‖ Van langen —, *de longue durée.* ‖ Van korten —, *de peu de durée.* ‖ Op den —, *à la longue*, *avec le temps.* ‖ Rust noch — hebben, *ne savoir rester en place.*

DUURBAAR, bn. *Zie* DIERBAAR.

DUURKOOP, bn. Duur. *Cher*, *d'un prix élevé.* ‖ bw. *Cher*, *chèrement.*

DUURTE (zond. mv.), z. v. *Cherté*, f.

DUURZAAM, bn. *Durable*, *stable*, *solide*, *permanent.* ‖ —ame vrede, *paix stable*, f. ‖ —ame kleur, *couleur solide*, f. ‖ bw. *D'une manière durable*, *solidement.*

DUURZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Durée*, *stabilité*, *solidité*, *permanence*, f.

DUW, z. m. Douw. *Coup*, *choc*, *heurt*, m.

DUWEN, zw. w. b. Douwen. *Heurter*, *pousser*, *presser.* ‖ Iemand iets in de hand —, *fourrer qc. à qq.* ‖ (fig.) Ik zal mij dat niet in de hand laten —, *je ne me contenterai pas de cela.*

DWAAL, z. v. Tafellaken. *Nappe*, f. ‖ Handdoek. *Essuie-main*, m. ‖ Lijkkleed. *Linceul*, *drap mortuaire*, m.

DWAALGEEST, z. m. *Esprit* m. *d'erreur.*

DWAALLEER (—LEEREN), z. v. *Fausse doctrine*, *doctrine erronée*, f. ‖ Dwaling. *Erreur*, f.

DWAALLICHT, z. o. *Feu follet*, m.

DWAALPAD (—PADEN), z. o. *Faux chemin*, o.

DWAALREDE, z. v. *Sophisme*, m.

DWAALSPOOR (—SPOREN), z. o. *Zie* DWAALWEG.

DWAALSTER, z. v. (astr.) *Planète*, f.

DWAALSTER, z. v. Die dwaalt. *Celle qui erre*, *qui s'est égarée*, *qui est dans l'erreur.*

DWAALTUIN, z. m. Doolhof. *Labyrinthe*, m.

DWAALWEG (—WEGEN), z. m. *Faux chemin*, *chemin détourné*, *détour*, m. ‖ Op den — geraken, *s'égarer*, *se fourvoyer.* ‖ (fig.) Iemand op den — brengen, *séduire qq.*, *faire tomber qq. dans l'erreur.* ‖ Den — verlaten, *revenir de ses égarements.*

DWAALZINNIG, bn. *Qui est dans l'erreur*, *erroné*, *faux.*

DWAAS, bn. *Fou*, *sot*, *extravagant.* ‖ Dwaze liefde, *fol amour*, m. ‖ Dwaze inval, *folle idée*, f. ‖ Dwaze onderneming, *sotte entreprise*, f. ‖ bw. *Follement*, *sottement*, *extravagamment.*

DWAAS, z. m. *Fou*, *sot*, m.

DWAASHEID (—HEDEN), z. v. *Folie*, *sottise*, *extravagance*, f.

DWAASHOOFD, z. m. *en* v. *Fou*, *sot*, *insensé*, m., *folle*, *sotte*, *insensée*, f.

DWALEN, zw. w. o. (met *hebben*). Dolen. *Errer*, *s'égarer*, *s'écarter du chemin.* ‖ (fig.) *Se tromper*, *être dans l'erreur.* ‖ (met *zijn*). (mar.) De naald dwaalt, *l'aiguille s'affole.*

DWALER, z. m. *Celui qui erre*, *qui s'est égaré*, *qui est dans l'erreur.*

DWALING, z. v. *Égarement*, m. ‖ (fig.) *Erreur*, f., *égarement*, m., *méprise*, f. ‖ Eene — begaan, *commettre une erreur.*

DWANG (zond. mv.), z. m. *Contrainte*, *force*, *violence*, f. ‖ (jur.) *Coercition*, *coaction*, f. ‖ Noodzakelijkheid. *Nécessité*, f.

DWANGARBEID (zond. mv), z. m. (jur.) *Travaux forcés*, m. pl.

DWANGBEVEL (—BEVELEN), z. o. *Contrainte*, f.

DWANGBEVELDRAGER, z. m. *Porteur* m. *de contraintes.*

DWANGBRIEF, z. m. *Compulsoire*, *exécutoire*, m.

DWANGDIENST, z. m. *Corvée*, f.

DWANGMIDDEL, z. o. *Moyen violent*, m., *mesure coercitive*, *contrainte*, f. ‖ Dwang. *Violence*, *force*, *contrainte*, f.

DWANGMOLEN, z. m. *Moulin banal*, m.

DWANGNAGEL, z. m. Nijdnagel. *Envie*, f.

DWANGOVEN, z. m. *Four banal*, m.

DWANGPERS (—PERSEN), z. v. *Pressoir banal*, m.

DWANGRECHT, z. o. *Droit* m. *de coercition.* ‖ (féod.) *Banalité*, f.

DWANGROK, z. m. *Camisole* f. *de force.*

DWANGSCHRIFT, z. o. *Zie* DWANGBEVEL.

DWANGSTIER (—STIEREN), z. m. *Taureau banal*, m.

DWAPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* DWEPEN.

DWARREL (zond. mv.), z. m. *Tournoiement*, *tourbillonnement*, m.

DWARRELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Draaien. *Tournoyer*, *tourbillonner.*

DWARRELING, z. v. *Tournoiement*, *tourbillonnement*, m.

Dwarrelstroom (-stroomen), z. m. *Zie* Maalstroom.
Dwarrelwind, z. m. *Tourbillon*, m.
Dwarrelwolk, z. v. *Zie* Dwarrelwind.
Dwars, bn. *Oblique, qui est de biais* ou *de travers, transversal.* ‖ —e spier, *muscle transverse*, m. ‖ (fig.) Tegenstrevend. *Revêche.* ‖ Eigenzinnig. *Indocile, bourru.* ‖ bw. *Obliquement, de travers, de biais, transversalement.* ‖ Iemand — aanzien, *regarder qq. de travers.* ‖ Iemand den voet — zetten, *contrecarrer qq.*
Dwarsbalk, z. m. *Traverse*, f. ‖ (mar.) *Traversin*, m. ‖ (blas.) *Fasce*, f.
Dwarsboom (-boomen), z. m. *Traverse, barrière*, f.
Dwarsboomen, zw. w. b. *Retenir par une barrière.* ‖ (fig.) Tegenwerken. *Contrecarrer, contrarier, traverser, mettre des obstacles à, s'opposer à.* ‖ (fam.) *Taquiner.*
Dwarsdraads, bw. *À travers fil.*
Dwarsdrijfster, z. v. *Femme contrariante, chicaneuse*, f.
Dwarsdrijven, zw. w. b. (met *hebben*), *Contrarier, contrecarrer, chicaner, s'opposer à.*
Dwarsdrijver, z. m. *Homme contrariant, chicaneur, taquin, raisonneur*, m.
Dwarsdrijverij, z. v. *Chicane, chicanerie, opposition, taquinerie, ergoterie, contradiction*, f.
Dwarsfluit, z. v. *Flûte traversière*, f.
Dwarsheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est de travers.*
Dwarshout, z. o. *Traverse*, f. ‖ — van een kruisraam, *croisillon*, m. ‖ (bouch.) *Traversin*, m.
Dwarskop, z. m. *en* v. *Homme fantasque, quinteux* ou *entêté*, m. ‖ (pop.) *Mauvais coucheur*, m.
Dwarslaag, z. v. (maç.) *Assise* f. *de parpaing.*
Dwarslijn, z. v. (mar.) *Enfissure, traverse* f. *de corde.*
Dwarslijst, z. v. *Traverse*, f. ‖ Draaglijst. *Tasseau*, m.
Dwarslinie, z. v. *Ligne oblique, diagonale*, f.
Dwarsloop (-loopen), z. m. (mar.) *Route oblique*, f. ‖ (vén.) *Change*, m.
Dwarsloopend, bn. *Oblique, transversal.* ‖ bw. *Obliquement, transversalement.*
Dwarsmast, z. m. Ra. *Vergue, antenne*, f.
Dwarsnaad, z. m. (contur.) *Arrêt*, m. ‖ (anat.) *Transversal*, m.
Dwarsnet, z. o. *Ravoir*, m.
Dwarspad (-paden), z. o. *Sentier* m. *de traverse, traverse*, f.
Dwarsslag (-slagen), z. m. *Coup de revers, coup d'arrière-main, revers*, m.
Dwarsspaan, z. o. (mus.) *Barrure* f. *d'un luth.*
Dwarsspar, z. v. (charp.) *Blochet, chevron* m. *de traverse.*
Dwarsspier, z. v. (anat.) *Muscle transverse*, m.
Dwarsstijl, z. m. *Traverse*, f.
Dwarsstok, z. m. *Traverse*, f.
Dwarsstraat, z. v. *Rue de traverse, rue traversière*, f.
Dwarsstreep (-strepen), z. v. *Ligne transversale*, f. ‖ (blas.) *Bande*, f.
Dwarsstuk, z o. *Traverse*, f. ‖ (blas.) *Chargeure*, f. ‖ Spanlijst. *Trésaille*, f.
Dwarsweg (-wegen), z. m. *Chemin de traverse*, m., *traverse*, f.
Dwarswind, z. m. (mar.) *Vent traversier*, m.
Dwaselijk, bw. *Follement, sottement, extravagamment.*
Dweepachtig, bn. *Fanatique.*
Dweepachtigheid (zond. mv.), z. v. *Manière de faire du fanatique, fanatisme*, m.
Dweepster, z. v. *Femme fanatique, visionnaire, enthousiaste*, f.
Dweepziek, bn. *Fanatique.*
Dweepzucht (zond. mv.), z. v. *Fanatisme*, m.
Dweepzuchtig, bn. *Fanatique.*
Dweil, z. v. Opneemdoek. *Torchon*, m. ‖ (mar.) Zwabber. *Vadrouille, écoupe*, f., *faubert*, m.
Dweilen, zw. w. b. *Nettoyer avec un torchon.* ‖ (mar.) *Fauberter.*
Dweilstok, z. m. *Manche* m. *de vadrouille, de faubert.*
Dwepen, zw. w. o. (met *hebben*). *Être fanatique, être emporté par un zèle outré.*
Dweper, z. m. *Fanatique, visionnaire, enthousiaste*, m.
Dweperij, z. v. *Fanatisme*, m., *exaltation*, f.
Dwerg, z. m. *Nain, pygmée*, m., *naine*, f.
Dwergachtig, bn. *Nain, fort petit dans son genre.*
Dwergboom (-boomen), z. m. *Arbre nain*, m.
Dwergdier, z. o. *Avorton*, m.
Dwergje, z. o. *Petit nain*, m., *petite naine*, f.
Dwergklein, bn. *Nain, extraordinairement petit.*
Dwergpaard, z. o. *Bidet, très-petit cheval*, m.
Dwergplant, z. v. *Avorton*, m,
Dwijnen, (*dween, dwenen, gedwenen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Zie* Verdwijnen.
Dwingeland, z. m. *Tyran, despote, oppresseur*, m. ‖ (fig.) *Tyran, despote*, m.
Dwingelandij (zond. mv.), z. v. *Tyrannie*, f., *despotisme*, m. ‖ — uitoefenen, *tyranniser, user de violence.* ‖ (fig.) *Oppression, violence*, f.
Dwingen, (*dwong, gedwongen*,) st. w. b. Door dwang noodzaken. *Forcer, contraindre, astreindre, obliger.* ‖ Met geweld —, *violenter.* ‖ Iemand tot iets —, *forcer qq. à faire qc.* ‖ —de macht, *pouvoir coactif*, m. ‖ o. (met *hebben*). Dat kind gaat altijd voort met —, *cet enfant continue de piailler.*
Dwinger, z. m. *Celui qui force, qui contraint, qui oblige.* ‖ Dwingend kind. *Enfant* m. *qui aime à piailler.*
Dwingerig, bn. Die gewoonlijk schreit om eenig oogmerk te bereiken. *Qui aime à piailler.*
Dwingster, z. v. *Celle qui force, qui contraint, qui oblige.* ‖ Dwingend meisje. *Enfant* f. *qui aime à piailler.*
Dynameter, z. m. *Dynamètre*, m.
Dynamica (zond. mv.), z. v. *Dynamique*, f.
Dynamisch, bn. *Dynamique.*
Dynast, z. m. *Dynaste*, m.

E.

E, z. v. Vijfde letter van 't alphabet. *E*, m.

Eb[be] (zond. mv.), z. v. *Reflux*, *jusant*, m., *mer descendante*, *basse marée*, f. ‖ — en vloed, *flux et reflux*, m., *marée*, f.

Ebbeboom (–boomen), z. m. *Ébénier*, m.

Ebben, zw. w. o. (met *hebben*). *Refluer*, *baisser*, *descendre*, *refouler*. ‖ Het ebt, *il y a reflux* ou *jusant*, *la marée descend.*

Ebbenhout (zond. mv.), z. o. *Ébène*, f, *bois* m. *de l'ébénier.*

Ebbenhoutboom (–boomen), z. m. *Ébénier*, m.

Ebbenhouten, bn. *D'ébène*, *de bois d'ébène.*

Ebbenhoutwerker, z. m. *Ébéniste*, m.

Ebbenist, z. m. *Ébéniste*, m.

Ebbenisterij, z. v. *Ébénisterie*, f.

Echel, z. m. Bloedzuiger. *Sangsue*, f.

Echo (Eho's), z. v. *Écho*, m.

Echometer, z. m. *Échomètre*, m.

Echt (zond. mv.), z. m. Huwelijk. *Mariage*, m. ‖ (poët.) *Hymen*, *hyménée*, m. ‖ In den — treden, *se marier.*

Echt, bn. Wettig. *Légitime.* ‖ — kind, *enfant légitime.* ‖ — maken, *légitimer.* ‖ —e bescheiden, *titres authentiques*, m. pl. ‖ Oprecht. *Vrai*, *véritable*, *loyal.* ‖ Zuiver. *Pur*, *vrai*, *véritable.* ‖ bw. *Légitimement*, *vraiment*, *véritablement.*

Echtbreekster, z. v. *Adultère*, f.

Echtbreker, z. m. *Adultère*, m.

Echtbreuk, z. v. *Adultère*, *violement* m. ou *violation* f. *de la foi conjugale.*

Echtebed (zond. mv.), z. o. *Couche nuptiale*, *couche conjugale*, f., *lit conjugal*, m.

Echtelieden, z. m. mv. *Gens mariés*, *époux*, m. pl. ‖ (prat.) *Conjoints*, m. pl.

Echtelijk, bn. Van den echt. *Conjugal*, *matrimonial.* ‖ Wettig. *Légitime.* ‖ bw. *Conjugalement.* ‖ Wettiglijk. *Légitimement.*

Echtelingen, z. m. *Zie* Echtelieden.

Echteloos, bn. Ongetrouwd. *Célibataire.*

Echteloosheid (zond. mv.), z. v. Ongehuwde staat. *Célibat*, m.

Echten, zw. w. b. *Légitimer.* ‖ Een kind —, *légitimer un enfant.*

Echter, voegw. *Néanmoins*, *pourtant*, *cependant*, *toutefois*, *nonobstant.*

Echtetrouw (zond. mv.), z. v. *Foi conjugale*, f.

Echtevrouw, z. v. *Femme légitime*, *épouse*, f.

Echtgenoot (–genooten), z. m. *en* v. *Mari*, *époux*, m., *femme*, *épouse*, f,

Echtheid (zond. mv.), z. v. *Authenticité*, *légitimité*, f.

Echting (zond. mv.), z. v. *Légitimation*, f.

Echtkoets (–koetsen), z. v. *Couche nuptiale*, f.

Echtscheiding, z. v. *Divorce*, m.

Echtschendend, bn. *Adultère.*

Echtschender, z. m. *Zie* Echtbreker.

Echtschending, z. v. *Zie* Echtbreuk.

Echtschendster, z. v. *Adultère*, f.

Echtschennis, z. v. *Zie* Echtbreuk.

Echtstaat (zond. mv.), z. m. *Zie* Echtstand.

Echtstand (zond. mv.), z. m. *État de mariage*, *mariage*, m.

Echtverbintenis, z. v. *Mariage*, m., *union conjugale*, f.

Echtvereeniging, z. v. *Zie* Echtverbintenis.

Echtverklaring (zond. mv.), z. v. *Légitimation*, *légalisation*, f.

Eclips (–clipsen), z. v. *Éclipse*, f.

Eclipseeren, zw. w. b. *Éclipser.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éclipser.*

Economisch, bn. *Économique.*

Econoom (–nomen), z. m. *Économe*, m.

Edel, bn. *Noble.* ‖ — geslacht, *famille noble*, f. ‖ Doorluchtig. *Illustre.* ‖ Uitmuntend. *Excellent*, *magnifique.* ‖ (fig.) —e gevoelens, *sentiments nobles*, m. pl. ‖ De —e deelen des lichaams, *les parties nobles* f. pl. *du corps.* ‖ bw. *Noblement.*

Edelaardig, bn. *Noble*, *magnanime*, *généreux*, *élevé.*

Edelaardigheid (zond. mv.), z. v. *Sentiments nobles*, m. pl., *magnanimité*, *grandeur d'âme*, f.

Edelachtbaar, bn. *Très-respectable*, *très-honorable.*

Edelachtbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est très-respectable*, *très-honorable.*

Edeldom, z. m. *Zie* Adeldom.

Edelen, z. m. mv. *Zie* Edellieden.

Edelgeboren, bn. *Noble*, *de famille noble.*

Edelgesteente, z. o. *Pierre précieuse*, f.

Edelhartig, bn. *Zie* Edelmoedig.

Edelheid (zond. mv.), z. v. *Noblesse*, *générosité*, *délicatesse*, f. ‖ Uwe —, *votre seigneurie*, f.

Edelknaap, z. m. *Page*, *écuyer*, m

Edelman (–lieden), z. m. *Noble*, *gentilhomme*, m.

Edelmoedig, bn. *Généreux*, *magnanime*, *grand*, *noble.* ‖ bw. *Zie* Edelmoedig[lijk].

Edelmoedigheid (zond. mv.), z. v. *Générosité*, *magnanimité*, *grandeur d'âme*, *noblesse*, f.

Edelmoedig[lijk], bw. *Généreusement*, *magnanimement*, *noblement.*

Edelmogend, bn. *Noble et puissant.* ‖ —e Heeren, *nobles et puissants Seigneurs*, m. pl.

Edelvrouw, z. v. *Dame noble*, f.

Edict, z. o. Gebod. *Édit*, m., *ordonnance*, f.

Edik (zond. mv.), z. m. Azijn. *Vinaigre*, m.

Edoch, voegw. Doch. *Mais*, *cependant*, *néanmoins*, *pourtant.*

Eechenis, z. v. Lies. *Aine*, f.

Eed (eeden), z. m. *Serment*, m. ‖ Het afleggen des eeds, *la prestation* f. *du serment.* ‖ Valsche —, *faux serment*, m. ‖ Zijnen — schenden *of* breken, *violer son serment.* ‖ Eenen — doen, *prêter serment.* ‖ — van getrouwheid, *serment de fidélité.* ‖ Den — afeischen, *faire prêter serment.* ‖ In den — nemen, *assermenter.* ‖ Vloek. *Jurement*, m.

Eedaflegging, z. v. *Prestation* f. *de serment.*

Eedbreekster, z. v. *Parjure*, f.

Eedbreken (zond. mv.), z. o. *Parjure*, m., *violation* f. *du serment.*

Eedbreker, z. m. *Parjure*, m.

Eedbreking, Eedbreuk, z. v. *Parjure*, m.

Eedgenoot (–genooten), z. m. *Confédéré*, m. ‖ — onder Hendrik III, *ligueur*, m.

Eedgenoote, z. v. *Ligueuse*, f.

Eedgenootschap, z. o. *Confédération*, *alliance*, f. ‖ Samenzwering. *Conjuration*, f.

Eedgenootschappelijk, bn. *Confédératif.*

Eedgespan (zond. mv.), z. o. *Conjurés*, *conspirateurs*, m. pl., *conjuration*, *conspiration*, f.

Eedverbond, z. o. *Confédération*, f. ‖ Samenzwering. *Conjuration*, f.

Eega[de] (–gaas, –gaden), z. m. *en* v. *Époux*, m., *épouse*, f.

Eek, z. m. *Zie* Eik.

Eekel, enz. *Zie* Eikel, enz.

Eekelaar, z. m. *Chêne*, m.

Eekhoorn (–hoornen, –horens), z. m. *Écureuil*, m. ‖ Noordsche —, *petit gris*, m.

Eekhoornken, Eekhoorntje, z. o. *Petit écureuil*, m.

Eekhoren, enz. *Zie* Eekhoorn, enz.

Eelt (zond. mv), z. o. *Cal*, *durillon*, m.

Eeltachtig, bn. *Calleux*.

Eeltachtigheid (zond. mv.), z. v. *Callosité*, f.

Eeltig, bn. *Calleux*, *couvert de durillons*.

Eeltigheid (zond. mv.), z. v. *Callosité*, f.

Eeltzweer (–zweren), z. v. *Ulcère calleux*, m.

Eeman, z. m. *Époux*, m.

Eemer, z. m. *Zie* Emmer.

Een, lidw. *en* telw. *Un*, *une*. ‖ — man, *un homme*, m. ‖ —e vrouw, *une femme*, f. ‖ — lam, *un agneau*, m. ‖ Met — woord, *en un mot*. ‖ Hij heeft —en grooten mond, *il a la bouche grande*. ‖ — voor —, *un à un*, *l'un après l'autre*. ‖ De —e en de andere, *l'un et l'autre*. ‖ De —e of de andere, *l'un ou l'autre*. ‖ Noch de —e noch de andere, *ni l'un ni l'autre*. ‖ Het — door het ander, *l'un portant l'autre*, *l'un dans l'autre*. ‖ Het is — uur, *il est une heure*. ‖ Zijn —e broeder is ziek, *l'un de ses frères est malade*. ‖ De —e is zoo goed als de andere, *l'un vaut l'autre*. ‖ z. v. Ik zal drie —en werpen, *j'amènerai trois as*.

Eenarmig, bn. *Manchot*, *privé d'un bras*, *qui n'a qu'un bras*.

Eenbladerig, Eenbladig, bn. (bot.) *Monopétale*, *unifolié*, *monophylle*.

Eenbloemig, bn. (bot.) *Uniflore*, *monanthe*.

Eend, z. v. *Canard*, m. ‖ Wijfjes —, *cane*, f. Wilde —, *malart*, *canard sauvage*, m. ‖ Tamme —, *canard privé*, *barboteur*, *canard domestique*, m. ‖ Jonge —, *canette*, *petite cane*, f.

Eendaagsch, bn. *Éphémère*, *qui ne dure qu'un jour*.

Eendagig, bn. *Zie* Eendaagsch.

Eendeken, z. o. *Zie* Eendje.

Eendebout, z. m. *Aile* ou *cuisse* f. *de canard*.

Eendenei (–eieren), z. o. *Œuf* m. *de cane*.

Eendenfokkerij, z. v. *Canarderie*, f.

Eendengroen (zond. mv.), z. o. (bot.) *Lentille* f. *d'eau* ou *de marais*.

Eendenjacht, z. v. *Chasse* f. *aux canards*.

Eendenjager, z. m. *Canardier*, m.

Eendenkooi, z. v. *Canardière*, f.

Eendenkroos (zond. mv.), z. o. *Lentille* f. *d'eau* ou *de marais*.

Eendennest, z. o. *Nid* m. *de canard*.

Eendenroer, z. o. Lang geweer. *Canardière*, f.

Eendensaus, z. v. *Dodine*, f.

'Eender, bn. *Pareil*, *semblable*, *égal*.

'Eendig, bn. *Solitaire*, *triste*, *qui inspire la terreur*, *lugubre*.

Eendje, z. o. *Petit canard*, *caneton*, m., *canette*, f.

Eendmossel, z. v. *Coquille anatifère*, f.

Eendracht (zond. mv.), z. v. *Concorde*, *union*, *bonne intelligence*, *harmonie*, f., *accord*, m. ‖ — maakt macht, *l'union fait la force*.

Eendrachtelijk, bw. *Zie* Eendrachtig[lijk].

Eendrachtig, bn. *Unanime*, *qui se fait* ou *qui vit d'un commun accord*. ‖ bw. *Zie* Eendrachtig[lijk].

Eendrachtigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Eendracht.

Eendrachtig[lijk], bw. *Unanimement*, *de commun accord*, *de bon accord*.

Eendvogel, z. m. *Zie* Eend.

Eenerhande, bn. *De la même sorte* ou *espèce*, *de même nature*, *semblable*, *pareil*, *égal*.

Eenerlei, bn. *Zie* Eenerhande.

Eenhandig, bn. *Manchot*, *privé d'une main*, *qui n'a qu'une main*.

Eenheid (–heden), z. v. *Unité*, f. ‖ (arith.) *Unité*, f.

Eenhelmig, bn. (bot.) *Zie* Eenmannig.

Eenhoevig, bn. *Solipède*.

Eenhoofdig, bn. (bot.) *Monocéphale*. ‖ (pol.) *Monarchique*. ‖ —e regeering, *gouvernement monarchique*, m., *monarchie*, f.

Eenhoorn (–hoorns, –horens), z. m. *Licorne*, f. ‖ (h. n.) *Monocère*, m. ‖ (artill.) *Licorne*, f.

Eenhoornig, bn. *Unicorne*, *qui n'a qu'une corne*. ‖ (h. n.) *Monocère*.

Eenhoren, z. m. *Zie* Eenhoorn.

Eenhuizig, bn. (bot.) *Uniloculaire*, *monœcique*.

Eenig, bn. *Unique*, *seul*. ‖ —e dochter, *fille unique*. ‖ Een —e God, *un seul Dieu*. ‖ Een —e plaats, *un endroit solitaire*. ‖ —e dichters, *quelques poëtes*, m. pl. ‖ — geld, *quelque argent*. ‖ —e keeren, *quelquefois*. ‖ — mensch, *quelqu'un*, *quelque personne*. ‖ Te —en dage, *quelque jour*. ‖ —en, z. m. mv. *Quelques-uns*. ‖ bw. *Zie* Eenig[lijk].

Eenigerhande, bn. *De l'une ou de l'autre façon*.

Eenigerlei, bn. *Zie* Eenigerhande.

Eenigermate, bw. *En quelque partie*, *sorte* ou *manière*, *en quelque façon*.

Eenigerwijze. bw. *En quelque manière* ou *façon*.

Eenigheid (zond. mv.), z. v. Eendracht. *Concorde*, *union*, f., *accord*, m. ‖ Eenzaamheid. *Solitude*, f.

Eenig[lijk], bw. Alleenlijk. *Uniquement*, *seulement*.

Eenigszins, bw. *En quelque sorte* ou *manière*, *en quelque façon*.

Eenjarig, bn. *D'un an*. ‖ (prat.) *Annal*. ‖ (bot.) *Annuel*.

Eenkennig, bn. *Qui n'est attaché qu' à certaines personnes*, *insociable*, *bizarre*, *d'une humeur sauvage*.

Eenkennigheid (zond. mv.), z. v. *Attachement exclusif*, m.

Eenkleurig, bn. *Qui est d'une seule couleur*, *monochrome*, *monochromatique*.

Eenlettergrepig, bn. *Monosyllabique*, *monosyllabe*. ‖ — woord, *monosyllabe*, m.

Eenlobbig, bn. *Monocotylédone*, *unilobé*.

Eenloopend, Eenloopig, bn. Ongetrouwd. *Célibataire*, *qui n'est pas marié*, *qui vit dans le célibat*. ‖ — gezel, *célibataire*, m.

Eenlooper, z. m. *Célibataire*, *garçon*, m.

Eenmaal, bw. *Une fois*.

Eenmannig, bn. (bot.) *Monandrique*.

Eenoog (–oogen), z. m. *en* v. *Borgne*, m. *et* f. ‖ (prov.) In 't land der blinden is — koning, *au royaume des aveugles les borgnes sont rois*. ‖ (myth.) *Cyclope*, m.

Eenoogig, bn. *Borgne*. ‖ —e reus, *cyclope*, m. ‖ (h. n.) *Monoculaire*. ‖ (chir.) — verband, *monocule*, m.

Eenoogigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui* ou *de celle qui n'a qu'un œil*, *monopsie*, f.

Eenoorig, bn. *Monaut*, *qui n'a qu'une oreille*.

EENPARIG, bn. Eenstemmig. *Unanime.* ‖ Met —e stemmen, *de* ou *d'un commun accord.* ‖ Gelijkvormig. *Uniforme, égal* ‖ bw. *Zie* EENPARIG[LIJK].
EENPARIGHEID (zond. mv.), z. v. Eenstemmigheid. *Unanimité, union,* f., *accord,* m. ‖ Gelijkvormigheid *Uniformité,* f.
EENPARIG[LIJK], bw. *Unanimement, d'un commun accord, de concert, uniformément.*
EENPONDER, z. m. Klein kanon. *Épingare,* m.
EENRIJMIG, bn. *À une rime.* ‖ — gedicht, *monorime,* m.
EENS, bw. Eenmaal. *Une fois.* ‖ Hij is er maar — geweest, *il n'y a été qu'une fois.* ‖ Op eenen tijd. *Un jour.* ‖ — voor al, *une fois pour toutes.* ‖ — is geens, *une fois n'est pas coutume.* ‖ Zeg —, *dites donc.* ‖ Hoor —, *écoutez un peu.* ‖ Hij heeft mij niet — geschreven, *il ne m'a pas même écrit.* ‖ Van hetzelfde gevoelen. *Du même sentiment, d'accord, d'intelligence.* ‖ Het — zijn, *être d'accord, s'entendre.*
EENSCHALIG, bn. *Univalve, unitestacé.*
EENSCHELPIG, bn. *Zie* EENSCHALIG.
EENSDEELS, bw. *D'une part.* ‖ Eerst. *D'abord, en premier lieu, premièrement.*
EENSGEZIND, bn. *D'accord, de bonne intelligence, de concert, unanime, du même sentiment.*
EENSGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Concorde, bonne intelligence, unanimité, union, conformité* f. *de sentiments, accord,* m., *harmonie,* f.
EENSKLAPS, bw. *Tout à coup, soudainement, soudain, subitement, à l'improviste.*
EENSLACHTIG, bn. *Unisexé, unisexuel, de même espèce.*
EENSLUIDEND, bn. *Consonnant, accordant, conforme.* ‖ —e woorden; *homonymes,* m. pl. ‖ Voor — afschrift, *pour copie conforme.*
EENSNARIG, bn. *À une corde.* ‖ — speeltuig, *monocorde,* m.
EENSTAMMIG, bn. *À une tige.* ‖ —e boom, *arbre* m. *de brin.*
EENSTEMMIG, bn. Eendrachtig. *Unanime.* ‖ (mus.) *Consonnant, à l'unisson.* ‖ bw. *Zie* EENSTEMMIG[LIJK].
EENSTEMMIGHEID (zond. mv.), z. v. Eenparigheid. *Unanimité,* f. ‖ (mus.) *Consonnance,* f., *accord d'harmonie, unisson,* m.
EENSTEMMIG[LIJK], bw. *Unanimement, d'un commun accord, de concert.* ‖ (mus.) *À l'unisson.*
EENTEENIG, bn. *Monodactyle,* m.
EENTONIG, bn. (mus.) *Consonnant.* ‖ Vervelend. *Monotone, ennuyeux, ennuyant.*
EENTONIGHEID, z. v. (mus.) *Consonnance,* f. ‖ Vervelende eenvormigheid. *Monotonie* ou *uniformité ennuyeuse,* f.
EENVAKKIG, bn. *Uniloculaire.*
EENVERVIG, bn. *D'une seule couleur, de la même couleur.* ‖ —e stof, *étoffe unie,* f.
EENVINGERIG, bn. *Monodactyle.*
EENVOETIG, bn. *Qui n'a qu'un pied, monopède, monopode.* ‖ (versif.) *Monomètre, monométrique.*
EENVORMIG, bn. Gelijkvormig. *Uniforme, égal, semblable.* ‖ Eentonig. *Monotone.*
EENVORMIGHEID (zond. mv.), z. v. Gelijkvormigheid. *Uniformité, égalité,* f. ‖ Eentonigheid. *Monotonie,* f.
EENVOUD (zond. mv.), z. o. (gramm.) *Singulier, nombre singulier,* m. ‖ m. *Simplicité,* f.
EENVOUDIG, bn. Enkel. *Simple, qui n'est pas composé.* ‖ (gramm.) *Singulier.* ‖ (fig.) Oprecht. *Sincère, naïf, ingénu, candide.* ‖ Nederig. *Simple, modeste.* ‖ Onnoozel. *Simple, innocent.* ‖ Lichtgeloovig. *Crédule.* ‖ bw. *Zie* EENVOUDIG[LIJK].

EENVOUDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Simplicité,* f. ‖ Oprechtheid. *Sincérité, ingénuité, candeur, naïveté,* f. ‖ Nederigheid. *Simplicité, innocence,* f. ‖ Lichtgeloovigheid. *Crédulité,* f.
EENVOUDIG[LIJK], bw. *Simplement.* ‖ Oprecht. *Sincèrement, ingénument, naïvement.* ‖ Slechts. *Seulement.*
EENWERF, bw. *Zie* EENMAAL.
EENWIJVIG, bn. (bot.) *Monogyne.*
EENZAAM, bn. *Seul, solitaire.* ‖ Eenzame plaats, *lieu solitaire* ou *retiré.* ‖ Een — leven leiden, *mener une vie solitaire, isolée* ou *retirée.* ‖ Stil. *Tranquille.* ‖ Akelig. *Lugubre.* ‖ Ongehuwd. *Qui n'est pas marié.* ‖ bw. *Zie* EENZAAM[LIJK].
EENZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Solitude, retraite,* f. ‖ Hij leeft in de —, *il vit dans l'isolement.*
EENZAAM[LIJK], bw. *Solitairement.*
EENZADIG, bn. (bot.) *Monosperme, monospermatique.*
EENZELVIG, bn. *Identique.* ‖ Vervelend. *Ennuyeux, monotone.*
EENZELVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Identité,* f. ‖ Verveling. *Ennui,* m., *monotonie,* f.
EENZIJDIG, bn. *Unilatéral, qui n'a qu'un côté.* ‖ (fig.) Partijdig. *Partial.* ‖ bw. *Zie* EENZIJDIG[LIJK].
EENZIJDIGHEID (zond. mv.), z. v. Partijdigheid. *Partialité,* f.
EENZIJDIG[LIJK], bw. Partijdig. *Partialement.*
EER, bw. Vroeger. *Plus tôt.* ‖ Hij was er — dan ik, *il y était plus tôt que moi.* ‖ Liever. *Plutôt.* ‖ Hoe —, hoe liever, *le plus tôt sera le mieux.* ‖ Voegw. *Avant que, avant de, avant que de.* ‖ — gij spreekt, *avant que vous parliez, avant de parler, avant que de parler.*
EER (zond. mv.), z. v. *Honneur,* m., *gloire,* f. ‖ Man van —, *homme* m. *d'honneur.* ‖ Punt van —, *point* m. *d'honneur.* ‖ Veld van —, *champ* m. *d'honneur.* ‖ Ter —e van, *en l'honneur de, à la gloire de.* ‖ Goddelijke —, *culte divin, culte* m. *de latrie.* ‖ — bewijzen *of* aandoen, *honorer, rendre honneur.* ‖ Iemand in — houden, *respecter qq.* ‖ Iemand de laatste — bewijzen, *rendre les derniers devoirs à qq.* ‖ Behoudens uwe —, *sauf votre honneur, sauf le respect que je vous dois.* ‖ Op *of* bij mijne —, *sur mon honneur.* ‖ Eenen maaltijd — aandoen, *faire honneur à un repas.* ‖ Eenen wissel — aandoen, *faire honneur à une lettre de change.* ‖ Kuischheid. *Pudeur, pudicité, chasteté,* f., *honneur,* m.
EERAMBT, z. o. *Dignité, charge,* f., *emploi* ou *poste* m. *d'honneur.*
EERBAAR, bn. Betamelijk. *Honnête, décent.* ‖ Kuisch. *Chaste, pudique.* ‖ Zedig. *Retenu, modeste, sage.* ‖ bw. *Zie* EERBAAR[LIJK].
EERBAARHEID (zond. mv.), z. v. Betamelijkheid. *Honnêteté, décence,* f. ‖ Kuischheid. *Pudeur, pudicité, chasteté,* f. ‖ Zedigheid. *Retenue, modestie, sagesse,* f.
EERBAARLIJK, bw. Betamelijk. *Honnêtement, décemment.* ‖ Kuisch. *Chastement, pudiquement.* ‖ Zedig. *Modestement.*
EERBETUIGING, z. v. *Zie* EERBEWIJS.
EERBEWIJS, z. o. *Hommage, honneur, respect,* m., *vénération,* f.
EERBEWIJZING, z. v. *Zie* EERBEWIJS.
EERBIED (zond. mv.), z. m. *Respect, hommage,* m., *vénération, déférence, révérence,* f. ‖ — inboezemen, *imposer du respect.*
EERBIEDENIS (zond. mv.), z. v. *Zie* EERBIED.
EERBIEDIG, bn. *Respectueux.* ‖ bw. *Zie* EERBIEDIG[LIJK].

Eerbiedigen, zw. w. b. *Respecter, révérer, vénérer, honorer.*
Eerbiedigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Eerbied.
Eerbiediging (zond. mv.), z. v. *Zie* Eerbied.
Eerbiediglijk, bw. *Respectueusement, avec respect, avec égard.*
Eerbiedshalve, bw. *Par respect.*
Eerbiedwaardig, bn. *Respectable, vénérable.*
Eerbiedweerdig, bn. *Zie* Eerbiedwaardig.
Eerbiedwekkend, bn. *Qui excite au respect, à la vénération, imposant.*
Eerboog (-bogen), z. m. *Zie* Ereboog.
Eerder, bw. Vroeger. *Plus tôt, avant, auparavant.* ‖ Liever. *Plutôt.*
Eerdief, z. m. *Diffamateur, calomniateur*, m.
Eerdieverij (zond. mv.), z. v. *Diffamation, calomnie*, f.
Eer[e] (zond. mv.), z. v. *Zie* Eer.
Eerebewijs, z. o. *Zie* Eerbewijs.
Eereblijk, z. o. *Marque* f. ou *témoignage* m *d'honneur, hommage*, m.
Ereboog (-bogen), z. m. *Arc de triomphe, arc triomphal*, m.
Eeredief, z. m. *Zie* Eerdief.
Eeredienst, z. m. *Culte*, m.
Eeregraf, (-graven), z. o. *Mausolée, monument funèbre*, m.
Eerekanonik (-niken), z. m. *Chanoine honoraire*, m.
Eerekrans (-kransen), z. m. *Couronne honorifique*, f.
Eerekruis (-kruisen), z. o. *Croix* f. *d'honneur.*
Eerelegioen (zond. mv.), z. o. *Légion* f. *d'honneur.*
Eerelid (-leden), z. o. *Membre honoraire*, m.
Eereloon (zond. mv.), z. o. *Honoraires*, m. pl.
Eeren, zw. w. b. *Honorer, vénérer, révérer, respecter.*
Eerepenning, z. m. *Médaille* f. *d'honneur.*
Eereplaats (-plaatsen), z. v. *Place* f. *d'honneur.*
Eerepoort, z. v. *Arc* m. *de triomphe.*
Eerepost, z. m. *Poste* m. *d'honneur.*
Eereprijs, z. m. Belooning. *Prix* m. *d'honneur.* ‖ Plant. *Véronique, élatine*, f.
Eereraadsheer (-heeren), z. m. *Conseiller honoraire*, m.
Eereschot (-schoten), z. o. *Salve*, f., *salut*, m.
Eereteeken, z. o. *Marque d'honneur, décoration*, f.
Eeretitel, z. m. *Titre* m. *d'honneur.*
Eereveld, z. o. *Champ* m. *d'honneur.*
Eerewacht, z. v. *Garde* f. *d'honneur.*
Eerewijn, z. m. *Vin* m. *d'honneur.*
Eerezuil, z. v. *Obélisque*, m., *colonne* f. *érigée en l'honneur de qq.*
Eergeleide, z. o. *Escorte* f. *d'honneur.*
Eergestoelte, z. o. *Siége* m. *d'honneur.*
Eergevoel (zond. mv.), z. o. *Sentiment* m. *d'honneur.* ‖ Eerzucht. *Ambition*, f.
Eergierig, bn. *Avide de gloire, d'honneurs, ambitieux.* ‖ bw. *Zie* Eergierig[lijk].
Eergierigheid (zond. mv.), z. v. *Ambition*, f.
Eergierig[lijk], bw. *Ambitieusement.*
Eergisteren, bw. *Avant-hier.*
Eergraf (-graven), z. o. *Zie* Eeregraf.
Eerkrans (-kransen), z. m. *Zie* Eerekrans.
Eerkroon (-kronen), z. v. *Zie* Eerekrans.
Eerlang, bw. *Dans peu, bientôt*
Eerlaurier, z. m. *Couronne* f. *de laurier.*
Eerlijk, bn. *Honnête, conforme à l'honneur.* ‖ —e ouders, *parents honnêtes*, m. pl, ‖ — man, *honnête homme.* ‖ Rechtschapen. *Vertueux, probe, loyal.* ‖ bw. *Honnêtement, avec honneur, loyalement.*
Eerlijkheid (zond. mv.), z. v. *Honnêteté, probité, loyauté, intégrité, vertu*, f.
Eerloon (zond. mv.), z. o. *Zie* Eereloon.
Eerloos, bn. Zonder eer. *Infâme, sans honneur.* ‖ Laag, vuig. *Bas, lâche, honteux.* ‖ bw. *D'une manière infâme, basse* ou *lâche.*
Eerloosheid (zond. mv.), z. v. *Infamie*, f., *déshonneur*, m., *turpitude, ignominie*, f. ‖ Laagheid. *Bassesse, indignité, lâcheté*, f.
Eerloos[lijk], bw. *Zie* Eerloos.
Eermetaal, z. o. *Zie* Eerepenning.
Eernaam, z. m. *Titre* m. *d'honneur.*
Eerpenning, z. m. *Zie* Eerepenning.
Eerpoort, z. v. *Zie* Eerepoort.
Eerpost, z. m. *Zie* Eerepost.
Eerprijs, z. m. *Zie* Eereprijs.
Eerroof (zond. mv.), z. m. *Zie* Eerrooving.
Eerroofster, z. v. *Calomniatrice*, f.
Eerrooven (zond. mv.), z. o. *Calomnie, diffamation, médisance*, f.
Eerroovend, bn. *Diffamatoire, diffamant, calomnieux.*
Eerroover, z. m. *Diffamateur, calomniateur*, m.
Eerrooving (zond. mv.), z. v. *Calomnie, diffamation*, f.
Eerschender, enz. *Zie* Eerroover, enz.
Eerscheut, Eerschot, z. o. *Zie* Eereschot.
Eershalve, bw. *Par honneur.*
Eerst, bn. *Premier.* ‖ —e Kerk, *Église primitive*, f. ‖ Voornaam. *Principal.* ‖ bw. Vooral. *Avant tout, auparavant.* ‖ Ten eerste. *D'abord, premièrement, en premier lieu.* ‖ Om het —, *à l'envi.* ‖ Dan —, *alors.* ‖ Niet eerder. *Pas plus tôt.* ‖ Ik heb daar — geschreven, *je viens d'écrire.*
Eerstbeginnende, z. m. *en* v. *Commençant*, m., *commençante*, f.
Eerstdaags, bw. *Au premier jour, très-prochainement, à la première occasion.*
Eersteling, z. m. *Première production*, f., *premier fruit, premier enfant*, m. ‖ —en, *prémices*, f. pl.
Eerst[elijk], bw. *Premièrement.*
Eerstgeboorte, z. v. *Primogéniture, aînesse*, f.
Eerstgeboorterecht (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *d'aînesse.*
Eerstgeboren, bn. *Premier-né.* ‖ —e, m. *en* v. *Premier-né, aîné*, m. *aînée*, f.
Eerstkomend, bn. *Prochain, premier venu.*
Eerteeken, z. o. *Zie* Eereteeken.
Eertijds, bw. *Autrefois, jadis.* ‖ Oudtijds. *Anciennement.*
Eertitel, z. m. *Zie* Eeretitel.
Eervergeten, bn. *Infâme.*
Eervol, bn. *Honorable.* ‖ — ontslag, *démission honorable*, f. ‖ bw. *Honorablement.*
Eerwaard, bn. *Révérend.* ‖ z. m. Uw —e, *votre révérence*, f.
Eerwaardig, bn. *Vénérable, honorable, respectable, honoré.* ‖ bw. *Zie* Eerwaardig[lijk].
Eerwaardigheid (zond. mv.), z. v. *Dignité*, f. ‖ Uwe —, *votre révérence*, f.
Eerwaardig[lijk], bw. *Respectablement, honorablement.*
Eerweerd, Eerweerdig, enz. *Zie* Eerwaard, Eerwaardig, enz.
Eerzaam, bn. *Honnête, honorable.* ‖ bw. *Honnêtement, honorablement.*
Eerzaamheid (zond. mv.), z. v. *Honnêteté, honorabilité*, f.
Eerzucht (zond. mv.), z. v. *Ambition*, f.

Eerzuchtig, bn. *Ambitieux.* || bw. *Zie* Eerzuchtig[lijk].
Eerzuchtigheid (zond. mv.), z. v. *Ambition*, f.
Eerzuchtig[lijk], bw. *Ambitieusement.*
Eerzuil, z. v. *Zie* Eerezuil.
Eest, z. m. *Four* m. *à sécher, touraille*, f., *lieu* m. *où l'on sèche le grain.*
Eesten, zw. w. b. *Sécher au four, à la touraille.*
Eesting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de sécher au four, à la touraille.*
Eetbaar, bn. *Mangeable, comestible, bon à manger, esculent.*
Eetbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est bon à manger.*
Eetbak, z. m. *Mangeoire, auge, crèche*, f.
Eethuis, z. o. *Restaurant*, m.
Eetkamer, z. v. *Salle* ou *chambre* f. *à manger.*
Eetlepel, z. m. *Cuiller* f. *à soupe.*
Eetlust (zond. mv.), z. m. *Appétit, désir* m. ou *envie* f. *de manger.* || Gebrek aan —, *manque* m. *d'appétit,*
Eetmaat (zond. mv.), z. v. *Zie* Eetregel.
Eetpartij, z. v. (fam.) *Repas abondant*, m., *bâfre*, f.
Eetplaats (-plaatsen), z. v. *Place* f. *à manger.*
Eetregel, z. m. *Diète*, f., *régime*, m.
Eetster, z. v. *Mangeuse*, f.
Eettafel, z. v. *Table* f. *à manger.*
Eetwaar, z. v. *Denrée*, f. || —aren, *Denrées*, f. pl., *comestibles, vivres*, m. pl., *provisions* f. pl. *de bouche.*
Eetzaal, z. v. *Salle* f. *à manger*, f. || — eens kloosters, *réfectoire*, m.
Eetziek, bn. *Boulimique.*
Eetziekte (zond. mv.), z. v. *Faim canine, boulimie, cynorexie*, f.
Eeuw, z. v. *Siècle*, m. || De negentiende —, *le dix-neuvième siècle*, m. || Tijdvak. *Âge*, m., *époque*, f., *temps*, m. || De gouden —, *l'âge d'or.* || De — van Hooft en Vondel, *le siècle de Hooft et de Vondel.*
Eeuwfeest, z. o. *Jubilé*, m., *fête séculaire*, f.
Eeuwgetijde, z. o. *Zie* Eeuwfeest.
Eeuwig, bn. *Éternel.* || Het —e leven, *la vie éternelle*, f. || De —e God, *l'Éternel, Dieu*, m. || Ten —en dage, *à perpétuité.* || Zich eenen —en naam maken, *s'immortaliser.* || —e babbelaar, *rabâcheur éternel*, m. || Voor —, *éternellement, à jamais, pour jamais, pour toujours.* || bw. *Zie* Eeuwig[lijk].
Eeuwigdurend, bn. *Perpétuel, d'éternelle durée.* || Bestendig. *Permanent, stable.*
Eeuwigheid, z. v. *Éternité, durée infinie*, f. || Toekomend leven. *Vie* f. *à venir.*
Eeuwig[lijk], bw. *Éternellement, perpétuellement, à jamais, pour jamais, pour toujours, sans fin.*
Eeuwspel (-spelen), z. o. *Jeu séculaire*, m.
Eeuwzang, z. m. *Chant séculaire, poëme séculaire*, m.
*Eewijf, z. o. *Épouse*, f.
Effect, z. o. *Effet*, m. || (comm.) *Effet*, m.
Effectief, bn. *Effectif.*
Effen, bn. Glad, gelijk. *Égal, uni, aplani, ras.* || — stof, *étoffe unie*, f. || — veld, *plaine, rase campagne*, f. || — weg, *chemin uni* ou *bien battu*, m. || — maken, *aplanir, unir.* || (fig.) —e rekening, *compte réglé*, m. || Even. *Pair.* || — getal, *nombre pair*, m. || Deftig. *Grave, sérieux.* || Stil en — leven, *vie tranquille et réglée*, f. || bw. *Uniment.* || — of dubbel spelen, *jouer quitte ou double.* || Weinig. *Légèrement, un peu.*
Effenen, zw. w. b. *Aplanir, unir, niveler.* || (fig.) Eene rekening —, *régler* ou *solder un compte.*

Effenheid (zond. mv.), z. v. *Égalité*, f.
Effening, z. v. *Aplanissement, nivellement*, m. || — des gronds, *régalement, nivellement* m. *du sol.* || (fig.) — eener rekening, *liquidation* f. *d'un compte.*
Effentjes, bw. *Un peu, légèrement.*
*Efter. *Zie* Echter.
Eg, z. v. *Zie* Egge.
Egdis, z. v. Haagdis. *Lézard*, m.
Egel, z. m. Stekelvarken. *Hérisson*, m.
Egelachtig, bn. *Qui ressemble au hérisson, échinéen.*
Egelantier, z. m. (bot.) *Églantier, rosier sauvage*, m.
Egelantierbezie, z. v. *Cynorrhodon*, m.
Egelantierbloem, z. v. *Églantine*, f.
Egelantierboom (-boomen), z. m. *Églantier*, m.
Egelantierroos (-rozen), z. v. *Cynorrhodon*, m., *églantine, rose sauvage*, f.
Egelskop (zond. mv.), z. m. (bot.) *Rubau* m. *d'eau.*
Egeltje, z. o. *Petit hérisson*, m.
Eg[ge], z. v. (agric.) *Herse*, f. || Scherpe kant. *Tranchant*, m. || Zelfkant. *Lisière*, f., *bord* m. *d'étoffe.*
Eggen, zw. w. b. *Herser.*
Egger, z. m. *Herseur*, m. || Avegaar. *Tarière*, f.
Eggerig, bn. *Âcre, aigre, sur.* || bw. *D'une manière âcre* ou *aigre.*
Eggerigheid (zond. mv.) z. v. *Âcreté, aigreur*, f.
Eggig, bn. Stomp. *Agacé.* || De tanden — maken, *agacer les dents.*
Eggigheid (zond. mv.), z. v. Stompheid der tanden. *Agacement* m. *des dents.*
Egging (zond. mv.), z. v. *Hersage*, m.
Egoïsme, Egoïsmus (zond. mv.), z. o. *Égoïsme*, m.
Egoïst, z. m. *Égoïste*, m.
Egoïstisch, bn. *Égoïste.*
Egsmid (-smeden), z. m. *Taillandier*, m.
Egtand, z. m. *Dent agacée*, f.
Ei! tusschenw. *Hé!*
Ei (-eieren, -eiers), z. o. *Œuf*, m. || —eren leggen, *pondre des œufs.* || Versche —eren, *œufs frais.* || Gekookt —, *œuf cuit.* || Hard —, *œuf dur.* || Zacht —, *œuf mollet.* || — uit den dop, *œuf à la coque.* || Geroerde —eren, *œufs brouillés.* || Zij gelijken malkander, als het eene — het andere, *ils se ressemblent comme deux gouttes d'eau.* || (prov.) Het — wil wijzer zijn dan de hen, *c'est Gros-Jean qui remontre à son curé.* || (fig.) Hij gaat als op —eren, *il marche sur des œufs.* || (prov.) —eren voor zijn geld kiezen, *mettre de l'eau dans son vin.*
Eiderdons (zond. mv.), z. o. *Édredon*, m.
Eidergans, z. v. (h. n.) *Oie* f. *à duvet.*
Eierbarend, bn. *Ovipare.*
Eierbrood (-brooden), z. o. *Pain* m. *aux œufs.*
Eierdooier, z. m. *Jaune* m. *d'œuf.*
Eierdop, z. m. *Coque, coquille* f. *d'œuf.*
Eierkanaal, z. o. (h. n.) *Oviduc, canal* m. *des œufs.*
Eierkoek, z. m. *Omelette*, f.
Eierkoekje, z. o. *Poupelin*, m.
Eierkooper, z. m. *Marchand d'œufs, coquetier*, m.
Eierkorf, z. m. *Corbeille* f. *aux œufs.*
Eierkrans (-kransen), z. m. *Ovaire*, m.
Eierlegster, z. v. *Pondeuse*, f.
Eierlepeltje, z. o. *Cuiller* f. *aux œufs.*
Eiernetje, z. o. *Réseau* m. *pour faire cuire des œufs.*
Eierplant, z. v. (bot.) *Mélongène, aubergine*, f.
Eierpruim, z. v. *Prune* f. *de damas jaune.*
Eiersaus (-sausen), z. v. *Sauce* f. *aux œufs.*

Eierschaal, z. v. *Zie* Eierdop.
Eierstok, (anat.) z. m. *Ovaire*, m.
Eierstruif, z. v. *Omelette*, f.
Eierverkooper, z. m. *Zie* Eierkooper.
Eiervrouw, z. v. *Marchande d'œufs*, *femme* f. *aux œufs*.
Eierwagentje, z. o. *Poulailler*, m., *voiture* f. *de coquetier*.
Eigeel (zond. mv.), z. o. *Jaune* m. *d'œuf*.
Eigen, bn. *Propre*. ‖ — aard, *caractère propre*, m. ‖ (fig.) Een — huis hebben, *avoir un chez soi*. ‖ (prov.) — haard is goud waard, *il n'y à rien de tel que d'avoir un chez soi*. ‖ Zich iets — maken, *s'approprier qc*. ‖ Op zijn — gezag, *de son autorité privée*. ‖ Zijn — heer en meester zijn, *être indépendant*. ‖ — neef, *cousin germain*. ‖ Ik heb het met mijne —e oogen gezien, *je l'ai vu de mes propres yeux*. ‖ In —e handen, *en mains propres*. ‖ Natuurlijk. *Naturel*. ‖ Zijnen —en dood sterven, *mourir d'une mort naturelle*; (fam.) *mourir de sa belle mort*. ‖ Zelfde. *Même*, *propre*. ‖ Zelf. Ik dacht in mijn eigen, *je pensais en moi-même*.
Eigenaar, z. m. *Propriétaire*, m.
Eigenaardig, bn. *Caractéristique*, *particulier*. ‖ bw. *Zie* Eigenaardig[lijk].
Eigenaardigheid (zond. mv.), z. v. *Caractère distinctif*, m.
Eigenaardig[lijk], bw. *D'une manière caractéristique* ou *particulière*.
Eigenares, z. v. *Propriétaire*, f.
Eigenbaat (zond. mv.), z. v. *Intérêt personnel*, *propre* ou *particulier*, *égoïsme*, m.
Eigenbatig, bn. *Intéressé*, *égoïste*. ‖ bw. *D'une manière intéressée* ou *égoïste*.
Eigenbehaaglijk, bn. *Qui plaît à soi-même*, *fat*.
Eigenbelang (zond. mv.), z. o. *Zie* Eigenbaat.
Eigenbelangzoeker, z. m. *Égoïste*, m.
Eigenbelangzoekster, z. v. *Égoïste*, f.
Eigendom, z. m. Recht. *Droit* m. *de propriété*, *propriété*, f. ‖ o. Bezitting. *Propriété*, f., *bien propre*, m.
Eigendomsrecht (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de propriété*.
Eigendunk (zond. mv.), z. m. *Présomption*, *vanité*, *suffisance*, f.
Eigendunkelijk, bn. *Présomptueux*. ‖ Willekeurig. *Arbitraire*. ‖ bw. *Présomptueusement*. ‖ Willekeuriglijk. *Arbitrairement*.
Eigendunkelijkheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est arbitraire*.
Eigenen, zw. w. b. *Approprier*, *attribuer*. ‖ Toewijden. *Dédier*, *consacrer*.
Eigengebakken, bn. *Zie* Huisbakken.
Eigengemaakt, bn. *Fait chez soi*.
Eigenhandig, bn. *Autographe*. ‖ — testament, *testament autographe*, m. ‖ bw. *De sa propre main*, *en mains propres*, *manuellement*. ‖ Iets — overgeven, *remettre qc. en mains propres*, *en personne*.
Eigenheid, z. v. Hoedanigheid. *Propriété*, *qualité*, f.
Eigening (zond. mv.), z. v. *Appropriation*, f.
Eigenliefde (zond. mv.), z. v. *Amour-propre*, m. ‖ Zelfzucht. *Égoïsme*, m.
Eigenlijdig, bn. (méd.) *Idiopathique*.
Eigenlijdigheid (zond. mv.), z. v. (méd.) *Idiopathie*, f.
Eigenlijk, bn. *Propre*. ‖ De —e zin eens woords, *le sens propre d'un mot*. ‖ bw. *Proprement*.
Eigenlof (zond. mv.), z. m. *Louange*, f., *éloge* m. *qu'on se donne à soi-même*.
Eigenmachtig, bn. *Arbitraire*, *despotique*.
Eigenmachtigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est arbitraire*, *arbitraire*, m.
Eigennaam, z. m. *Nom propre*, m.
Eigenschap, z. v. *Propriété*, f., *propre*, *caractère*, *attribut*, m., *qualité particulière*, *nature*, f.
Eigenste, bn. *Même*. ‖ De — vrouw, *la même femme*.
Eigenwaan (zond. mv.), z. m. *Présomption*, *arrogance*, *suffisance*, f.
Eigenwijs, bn. *Suffisant*, *présomptueux*, *vain*, *pédant*.
Eigenwijsheid (zond. mv.), z. v. *Suffisance*, *présomption*, *vanité*, *pédanterie*, f.
Eigenwillig, bn. *Volontaire*. ‖ Eigenzinnig. *Entêté*, *opiniâtre*. ‖ bw. *Volontairement*.
Eigenwilligheid (zond. mv.), z. v. *Propre volonté*, f. ‖ Eigenzinnigheid. *Entêtement*, m., *opiniâtreté*, f.
Eigenzinnig, bn. *Opiniâtre*, *entêté*, *capricieux*, *bizarre*. ‖ bw. *Zie* Eigenzinnig[lijk].
Eigenzinnigheid (zond. mv.), z. v. *Entêtement*, m., *opiniâtreté*, *obstination*, f., *caprice*, m., *bizarrerie*, f.
Eigenzinnig[lijk], bw. *Opiniâtrément*, *obstinément*, *capricieusement*.
Eik, z. m. *Chêne*, m. ‖ Honderdjarige —, *chêne séculaire*. ‖ Witte —, *chêne blanc*. ‖ Zoete —, *chêne grec*.
Eikeblad (-bladen, -bladeren, -bladers), z. o. *Feuille* f. *de chêne*.
Eikeboom (-boomen), z. m. *Chêne*, m.
Eikeboomken, **Eikeboompje**, z. o. *Jeune chêne*, *chêneau*, m.
Eikekrans (-sen), z. m. *Couronne* f. *de feuilles de chêne*. ‖ Burgerkroon. *Couronne civique*.
Eikekroon (-kronen), z. v. *Couronne* f. *de feuilles de chêne*. ‖ Orde der —, *ordre* m. *de la couronne de chêne*.
Eikel, z. m. *Gland*, m. ‖ (anat.) *Gland*, m.
Eikelaar, z. m. *Chêne*, m.
Eikelbast, z. m. (comm.) *Avelanède*, *cosse* f. *du gland*.
Eikeloof (zond. mv.), z. o. *Feuillage* m. *de chêne*.
Eikeloogst, z. m. *Glandée*, f.
Eikelschaalken, **Eikelschaaltje**, z. o. *Avelanède*, *cosse* f. *du gland*.
Eikelschel, z. v. *Zie* Eikelbast.
Eikeltje, z. o. *Petit gland*, m.
Eikelvarken, z. o. *Cochon* m. *nourri de glands*.
Eikelvormig, bn. *Balanoïde*, *glandiforme*, *qui a l'apparence d'un gland*.
Eiken, bn. *De chêne*. ‖ — plank, *planche* f. ou *ais* m. *de chêne*. ‖ Zware — plank, *madrier*, m.
Eiken, z. o. *Zie* Eitje.
Eikenbast, z. m. *Écorce* f. *de chêne*. ‖ Gemalen —, *tan*, m.
Eikenbosch, z. o. *Chênaie*, *forêt* f. *de chênes*.
Eikenhout (zond mv.), z. o. *Bois de chêne*, *chêne*, m.
Eikenhouten, bn. *De bois de chêne*.
Eikenloof (zond. mv.), z. o. *Zie* Eikeloof.
Eikenmos (zond. mv.), z. o. *Mousse* f. *de chêne*.
Eikenschors (zond. mv.), z. v. *Zie* Eikenbast.
Eikenvaren (zond. mv.), z. v. *Fougère* f. *de roche*, *polypode*, m.
Eikenzwam, z. v. *Agaric* m. *de chêne*.
Eikestam, z m. *Tige* f. *de chêne*.
Eiketak, z. m. *Branche* f. *de chêne*.
Eiketelg, z. v. *Chêneau*, m.
Eiker, z. m. Vrachtschip. *Vaisseau* m. *de rivière*.
Eikje, **Eiksken**, z. o. *Chêneau*, *jeune chêne*, m.
Eilaas! tusschenw. *Hélas!*

EILAND, z. o. *Île*, f.
EILANDER, z. m. *Insulaire*, m.
EILANDERIN, z. v. *Insulaire*, f.
EILANDJE, z. o. *Petite île*, f., *îlot*, m.
EILIEVE! tusschenw. *De grâce! je vous prie!*
EILOOF (zond. mv.), z. o. (bot.) *Lierre*, m.
EILOOFKRANS (-SEN), z. m. *Couronne* f. *de lierre.*
EINDBESLUIT, z. o. *Résolution définitive*, *dernière décision*, f.
EINDDOEL, z. o. *But final*, m.
EIND[E], z. o. *Fin*, *extrémité*, f., *terme*, *bout*, m. ‖ Op het — van zijn leven, *sur la fin de sa vie.* ‖ Aan het — van de stad, *à l'extrémité de la ville.* ‖ Een — maken, *mettre un terme*, *finir.* ‖ Ten — loopen *of* gaan, een — nemen, *prendre fin*, *expirer.* ‖ Ten — raad zijn, *être à bout;* (fam.) *ne savoir à quel saint se vouer.* ‖ Eene zaak ten — brengen, *venir à bout d'une affaire.* ‖ Van het begin tot het —, *d'un bout à l'autre.* ‖ (prov.) Het — kroont het werk, *la fin couronne l'œuvre.* ‖ In het —, *à la fin*, *enfin.* ‖ Doel. *But*, *dessein*, m. ‖ Tot wat — doet gij dat? *quel est votre dessein?* ‖ Te dien —, *à cet effet*, *à ces fins.* ‖ Ten —, *afin de*, *afin que*, *pour.*
EINDEKEN, z. o. *Zie* EINDJE.
EINDELIJK, bn. *Final*, *définitif.* ‖ —e afloop, *issue finale*, f. ‖ bw. *Finalement*, *enfin*, *à la fin*, *définitivement*, *en dernier lieu.*
EINDELOOS, bn. *Infini*, *interminable*, *sans fin.* ‖ —ze oorlog, *guerre éternelle*, f. ‖ (fig.) Het is een — werk, *c'est la mer à boire.* ‖ bw. *Infiniment*, *sans fin.*
EINDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Infinité*, f.
EINDEN, zw. w. b. *en* o. *Zie* EINDIGEN.
EINDENBRANDER, z. m. *Brûle-tout*, *binet*, m.
EINDIG, bn. *Fini.* ‖ Bepaald. *Borné*, *limité.*
EINDIGEN, zw. w. b. *Finir*, *terminer*, *achever.* ‖ Eene zaak —, *terminer une affaire.* ‖ Zijn leven —, *finir sa vie.* ‖ o. (met *zijn*). *Finir*, *prendre fin*, *se terminer*, *expirer.* ‖ Zijne pacht eindigt met den eersten Mei, *son bail expire au premier mai.* ‖ Uitloopen. *Aboutir.*
EINDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est fini*, *borné* ou *limité.*
EINDIGING, z. v. *Fin*, f., *achèvement*, m. ‖ Besluit. *Conclusion*, f.
EINDJE, z. o. *Petit bout*, *dernier reste*, m.
EINDKLINKER, z. m. *Voyelle finale*, f.
EINDLETTER, z. v. *Lettre finale*, f.
EINDLETTERGREEP (-GREPEN), z. v. *Syllabe finale*, *dernière syllabe*, *finale*, f.
EINDOOGMERK, z. o. *But final*, m.
EINDOORDEEL (-DEELEN), z. o. *Zie* EINDVONNIS.
EINDOORZAAK, z. v. *Cause finale*, f.
EINDPAAL, z. m. *Limite*, *borne*, f. ‖ —alen, *confins*, m. pl., *extrémités*, f. pl.
EINDRIJM, z. o. *Rime finale*, f. ‖ Opgegevene —en, *bouts-rimés*, m. pl.
EINDRIJMER, z. m. *Bouts-rimeur*, m.
EINDSNELHEID (zond. mv.), z. v. *Vitesse finale*, f.
EINDSPREUK, z. v. *Épiphonème*, m.
EINDVONNIS, z. o. *Sentence définitive*, f., *jugement* ou *arrêt définitif* ou *final*, m.
*EINSE, z. v. *Anse*, f.
EIROND, bn. *Ovale.* ‖ (anat.) *Ovalaire.* ‖ (géom.) *Elliptique.* ‖ (bot.) *Ové.* ‖ z. o. *Ovale*, m. ‖ (géom.) *Ellipse*, f.
EIRONDHEID (zond. mv.), z. v. *Ellipticité*, f.
EISCH, z. m. *Demande*, *prétention*, *exigence*, f. ‖ Zijn — is hem ontzegd, *il a été débouté de sa demande.* ‖ Naar — van zaken, *selon l'exigence du cas.* ‖ Behoefte. *Besoin*, m.

EISCHBAAR, bn. *Exigible.*
EISCHBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Exigibilité*, f.
EISCHEN, zw. w. b. *Exiger*, *prétendre*, *demander*, *requérir.* ‖ (prat.) Gehoor —, *demander audience.* ‖ Rekening van iemand —, *demander compte à qq.* ‖ Uitdagen. *Défier*, *provoquer.* ‖ Iemand voor den degen —, *appeler qq. en duel.* ‖ (comm.) *Demander*, *fixer le prix.*
EISCHER, z. m. (jurispr.) *Demandeur*, m.
EISCHERES, z. v. (jurispr.) *Demanderesse*, f.
EISCHING, z. v. *Action* f. *d'exiger*, *de requérir.*
EISCHSTER, z. v. *Zie* EISCHERES.
EITJE, z. o. *Petit œuf*, m. ‖ (anat.) *Ovicule*, m. ‖ (bot.) *Ovule*, m.
EIVOL, bn. *Plein comme un œuf.*
EIVORMIG, bn. *Ovale*, *oviforme*, *ovoïde.* ‖ — sieraad, *ove*, m. ‖ (anat.) *Ovalaire.*
EIWIT (zond. mv.), z. o. *Blanc* m. *d'œuf*, *albumine*, f. ‖ Ongekookt —, *glaire*, f.
EIWITACHTIG, bn. *Qui ressemble au blanc d'œuf*, *albumineux.*
EIWITSTOF (zond. mv.), z. v. *Albumine*, f.
EIWITTEN, zw. w. b. (rel.) *Glairer.*
EKEL (zond. mv.), z. m. Afkeer. *Dégoût*, m. *aversion*, *antipathie*, *répugnance*, f. ‖ Eenen — aan iets hebben, *avoir de l'aversion pour qc.*, *prendre qc. en aversion.*
EKSTER, z. m. *Pie*, f.
EKSTEROOG (-OOGEN), z. o. *Cor* m. *aux pieds.*
EKSTEROOGMES, z. o. *Coupe-cors*, m.
EKSTEROOGSNIJDER, z. m. *Pédicure*, m.
*EL, bn. Ander. *Autre.* ‖ bw. Anders. *Ailleurs.*
EL, z. v. *Aune*, f. ‖ Nederlandsche — *of* meter, *mètre*, m. ‖ Tien —, *dix mètres.*
ELAND, z. m. *Élan*, m.
ELASTICITEIT (zond. mv), z. v. *Élasticité*, f.
ELASTIEK, ELASTISCH, bn. *Élastique.*
ELDER, z. m. Uier. *Pis*, m.
ELDERS, bw. *Ailleurs*, *autre part.*
ELECTRICITEIT (zond. mv.), z. v. *Électricité*, f.
ELECTRICITEITSDRAGER, z. m. (phys.) *Électrophore*, m.
ELECTRICITEITSMETER, z. m. (phys.) *Électromètre*, m.
ELECTRIEK, ELECTRISCH, bn. *Électrique.*
ELECTRISEERBAAR, bn. *Électrisable.*
ELECTRISEEREN, zw. w. b. *Électriser.*
ELECTRISEERING, z. v. *Électrisation*, f.
ELECTRISEERMACHINE, z. v. *Machine électrique*, f.
ELECTRO-MAGNETISMUS (zond. mv.), z. o. *Électromagnétisme*, m.
ELEFANT, z. m. *Éléphant*, m.
ELEFANTJE, z. o. *Petit éléphant*, m.
ELEFANTSLEIDER, z. m. *Cornac*, m.
ELEGIE (-IEËN), z. v. *Élégie*, f.
ELEGISCH, bn. *Élégiaque.*
ELEMENT, z. o. *Élément*, m.
ELF, telw. *Onze.* ‖ Wij waren met ons elven, *nous étions onze.* ‖ Wij zullen na elven komen, *nous viendrons après onze heures.* ‖ z. v. *Onze*, m.
ELFBLADERIG, ELFBLADIG, bn. (bot.) *Endécaphylle.*
ELFDAAGSCH, bn. *De onze jours.*
ELFDE, bn. *Onzième.* ‖ Lodewijk de —, *Louis onze.* ‖ De — Mei, *le onze du mois de mai.* ‖ Ten —, *onzièmement*, *en onzième lieu.*
ELFDEHALF, telw. *Dix et demi.*
ELFDERHANDE, ELFDERLEI, bn. *De onze sortes*, *espèces*, *façons* ou *manières.*
ELFHOEK, z. m. *Endécagone*, m.
ELFHOEKIG, bn. *Endécagone.*
ELFHONDERD, telw. *Onze cents.*

Elfjarig, bn. *De onze ans, qui a duré ou qui durera onze ans.*
Elflettergrepig, bn. *Endécasyllabe.* ‖ — vers, *vers endécasyllabe*, m.
Elfmaal, bw. *Onze fois.*
Elfmannerij (zond. mv.), z. v. (bot.) *Endécandrie, classe f. des plantes endécandriques.*
Elfmannig, bn. (bot.) *Endécandre, endécandrique.*
Elfste, bn. *Zie* Elfde.
Elfstijlig, bn. (bot.) *Endécagyne.*
Elft, z. m. Visch. *Alose*, f. ‖ Masker eens meikevers. *Larve f. de hanneton.*
Elftal, z. o. *Onze, nombre m. de onze.*
Elftnet, z. o. (pêch.) *Alosier*, m.
Elfvoud (zond. mv.), z. o. *Quantité f. prise onze fois.*
Elfvoudig, bn. *en* bw. *Onze fois autant.*
Elfwijvig, bn. (bot.) Elfstijlig. *Endécagyne.*
Elger, z. m. *Foène*, f.
Elixir, z. o. *Élixir*, m.
Elk, bn. *Chaque, tout.* ‖ —e dag, *chaque jour*, m. ‖ —e week, *chaque semaine*, f. ‖ — land, *chaque pays*, m. ‖ voornw. *Chacun, chaque homme, tout le monde.*
Elkaar, **Elkander**, voornw. *L'un l'autre, l'une l'autre, les uns les autres, les unes les autres, mutuellement, réciproquement.* ‖ — helpen, *s'entr'aider.* ‖ Zij zijn voor — geboren, *ils sont nés l'un pour l'autre.* ‖ Bij — komen, *se réunir.* ‖ — bezoeken, *se voir.* ‖ Onder —, *pêle-mêle, confusément.*
Elkeen, voornw. *Chacun, tout le monde.*
El[le], z. v. *Zie* El.
Elleboog (-bogen), z. m. *Coude*, m. ‖ Met den — stooten, *coudoyer.* ‖ Op den — leunen, *s'accouder.* ‖ (fig.) *Coude.*
Elleboogsbeen (-beenderen), z. o. (anat.) *Cubitus*, m.
Elleboogsjicht (zond. mv.), z. v. (méd.) *Péchyagre*, f.
Elleboogsknokkel, z. m. (anat.) *Olécrâne*, m.
Elleboogskussen, z. o. *Cubital*, m.
Elleboogslengte, **Elleboogsmaat**, z. v. *Coudée*, f.
Elleboogsmouw, z. v. *Manche f. qui va jusqu'au coude.*
Elleboogsspier, z. v. *Muscle cubital, muscle anconé*, m.
Elleboogsteun, z. m. *Accoudoir*, m.
Elleboogszenuw, z. v. *Nerf cubital*, m.
Elleboogvormig, bn. *Coudé.* ‖ bw. *En forme de coude.*
Ellegoed, z. o. *Zie* Ellewaar.
Ellegoedwinkel, z. m. *Zie* Ellewinkel.
Ellemaat, z. v. *Aunage, métrage*, m.
Ellemaker, z. m. *Celui qui fait des aunes.*
Ellende, z. v. *Misère, infortune, détresse*, f., *malheur*, m. ‖ Tot — vervallen, *tomber dans la misère.* ‖ Tot overmaat van —, *pour comble de malheur.* ‖ (prov.) Geene — vóór den tijd, *tant dure le vin, tant dure la fête.*
Ellendeling, z. m. *en* v. *Misérable*, m. *et* f.
Ellendig, bn. *Misérable, malheureux.* ‖ (fig.) Slecht. *Pitoyable, mauvais.* ‖ —e stijl, *style pitoyable*, m. ‖ bw. *Zie* Ellendig[lijk].
Ellendige, z. m. *en* v. *Misérable*, m. *et* f.
Ellendigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Ellende.
Ellendig[lijk], bw. *Misérablement, malheureusement.* ‖ Er — uitzien, *avoir chétive mine.*
Ellenijker, z. m. *Auneur*, m.
Ellewaar, z. v. *Marchandise f. qui se vend au mètre.*
Ellewinkel, z. m. *Boutique f. où l'on vend au mètre.*
Elpenbeen (zond. mv.), z. o. *Ivoire*, m.
Elpenbeenen, bn. *D'ivoire.*
Els, z. v. Priem. *Alène*, f.
Els, z. m. Boom. *Aune, aulne*, m.
Elyzeesch, bn. De —e Velden, *les Champs Élysées*, m. pl.
Elze, z. v. *Zie* Els.
Elzeblad (-bladen, -bladeren, -bladers)), z. o. *Feuille* f. *d'aune.*
Elzeboom (-boomen), z. m. *Aune, aulne*, m.
Elzen, bn. *D'aune, de bois d'aune.*
Elzenbosch, z. o. *Aunaie*, f.
Elzenhaag, z. v. *Zie* Elzenheg.
Elzenheg, z. v. *Haie* f. *d'aune.*
Elzenhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *d'aune.*
Elzenmaker, z. m. *Alénier*, m.
Elzestaak, z. m. *Perche* f. *d'aune.*
Elzestam, z. m. *Tronc* m. *d'aune.*
Elzestruik, z. m. *Buisson* m. *d'aune.*
Elzetak, z. m. *Branche* f. *d'aune.*
Elzenverkooper, z. m. *Alénier*, m.
Email (zond. m.), z. o. *Émail*, m.
Emailleerder, z. m. *Émailleur*, m.
Emailleeren, bw. *Émailler.*
Emailleersel (zond. mv.), z. o. *Émail*, m.
Emailleertangetje, z. o. *Pince d'émailleur, bercelle*, f.
Emballage (zond. mv.), z. v. *Emballage*, m.
Embargo (zond. mv.), z. o. *Embargo*, m.
Eminentie (-ties), z. v. *Éminence*, f.
Emmer, z. m. *Seau*, m. ‖ — water, *seau d'eau.* ‖ — eener pomp, *piston*, m.
Emmertje, z. o. *Petit seau*, m.
Emmervol, z. m. *Seau, contenu* m. *d'un seau.*
Empirisch, bn. *Empirique.*
En, voegw. *Et.* ‖ Ga — draag hem dit geld, *allez lui porter cet argent.*
Encyclopedisch, bn. *Encyclopédique.*
End, z. o. *Zie* Eind[e].
*__Ende__, voegw. *Et.*
Endeldarm, z. m. *Rectum*, m.
Endosseeren, zw. w. b. (comm.) *Endosser (un billet).*
Endosseering, z. v. (comm.) *Endossement*, m.
Eng, bn. Nauw. *Étroit, serré.* ‖ (mil.) —e pas, *défilé*, m. ‖ Enger maken, *rétrécir.* ‖ bw. *Étroitement.*
Engborstig, bn. *Asthmatique, poussif, poitrinaire.*
Engborstigheid (zond. mv.), z. v. *Asthme*, m. ‖ (vét.) *Pousse*, f.
Engel, z. m. *Ange*, m. ‖ Gevallen —, *ange déchu.*
Engelachtig, bn. *Angélique.* ‖ Uitmuntend. *Excellent.* ‖ bw. *Angéliquement.* ‖ Uitmuntend. *À ravir, d'une manière charmante.*
Engelbewaarder, z. m. *Ange gardien, ange tutélaire*, m.
Engelenbak, z. m. (théât.) *Paradis*, m.
Engelendom (zond. mv.), z. o. *Dignité* f. *des anges.*
Engelenkoor (-koren), z. o. *Chœur* m. *des anges.*
Engelenschaar, z. v. *Armée* ou *troupe céleste*, f.
Engelenzang (zond. mv.), z. m. (lithur.) *Hymne angélique*, f.
Engelin, z. v. *Ange*, m.
Engels (zond. mv.) z. o. *Esterlin*, m.
Engelsch, bn. —e Kerk, *église anglicane*, f. ‖ —e ziekte, *rachitis, rachitisme*, m. ‖ z. o. De —e taal. *L'anglais*, m., *la langue anglaise*, f.
Engelsch, bn. Engelachtig. *Angélique.* ‖ De —e groetenis, *la salutation angélique*, f.

ENGELSCHGEZIND, bn. *Anglomane.*
ENGELSCHGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Anglomanie*, f.
ENGELTJE, z. o. *Petit ange*, m.
ENGELWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Angélique*, f.
ENGELZOET (zond. mv.), z. o. (bot.) *Polypode vulgaire*, m.
ENGEN, zw. w. b. Nauwer maken. *Rétrécir, étrécir, rendre plus étroit.*
ENGHEID (zond. mv.), z. v. *Étroitesse*, f.
ENGTE, z. v. *Qualité d'une chose étroite, étroitesse*, f. ‖ (anat.) *Rétrécissement*, m. ‖ — der pisbuis, *rétrécissement de l'urèthre.* ‖ Zeeëngte. *Détroit*, m. ‖ De — van Gibraltar, *le détroit de Gibraltar.* ‖ Bergengte. *Gorge*, f. ‖ (fig.) Verlegenheid. *Embarras*, m. ‖ (fig.) Iemand in de — drijven, *pousser qq. à bout, mettre qq. au pied du mur.*
ENKEL, z. m. *Malléole, cheville* f. *du pied.*
ENKEL, bn. *Simple, qui n'est pas composé.* ‖ —e bloemen, *fleurs simples*, f. pl. ‖ Eenig. *Seul.* ‖ —e malen, *de temps en temps, de fois à autre.* ‖ bw. *Simplement, seulement, uniquement, ne... que.* ‖ Ik heb — zilveren munt, *je n'ai que de la monnaie d'argent.*
*ENKELHEID (zond. mv.), z. v. *Individualité*, f.
*ENKELING, z. v. *Individu*, m.
ENKELLIJK, bw. *Simplement, seulement, uniquement, ne... que.*
ENKELVOUD, z. o. (gramm.) *Singulier*, m.
ENKELVOUDIG, bn. (gramm.) *Singulier.* ‖ (chim., arith., bot.) *Simple.*
ENKHUIZER, z. m. Almanak. *Almanach* m. *d'Enkhuizen.* ‖ (mar.) *Choc* m. *du câble.*
ENKLAUW, z. m. *Zie* ENKEL, m.
ENT[E], z. v. *Ente, greffe*, f.
ENTEN, zw. w. b. *Enter, greffer.* ‖ Tam op wild —, *enter franc sur sauvage.* ‖ Tam op tam —, *greffer* ou *enter franc sur franc.* ‖ In den bast —, *enter en écusson.*
ENTER, z. m. (arboric.) *Greffeur*, m.
ENTERAAR, z. m. (mar.) *Abordeur*, m.
ENTERBIJL, z. v. (mar.) *Hache* f. *d'abordage.*
ENTERDREG[GE], z. v. (mar.) *Grappin d'abordage, corbeau, harpeau*, m.
ENTEREN, zw. w. b. (mar.) *Grappiner, aramber, accrocher, crocher, aborder.*
ENTERHAAK, z. m. (mar.) *Croc* m. *d'abordage.*
ENTERHOF (–HOVEN), z. m. (arboric.) *Pépinière*, f.
ENTERIJ, z. v. (arboric.) *Pépinière*, f.
ENTERING, z. v. (mar.) *Abordage*, m.
ENTERLUIK, z. o. (mar.) *Sabord* m. *d'abordage.*
ENTING, z. v. *Entement*, m., *oculation*, f.
ENTMES, z. o. *Entoir, greffoir, écussonnoir*, m.
ENTREPOT (–POTS), z. o. *Entrepôt*, m.
ENTSCHILDJE, z. o. (arboric.) *Écusson*, m.
ENTSPLEET (–SPLETEN), z. v. *Enture*, f.
ENTWAS (zond. mv.), z. n. *Emplâtre* f. *d'ente.*
EPACTA, z. v. *Épacte*, f.
EPAULET, z. v. *Épaulette*, f.
EPHETEN, z. m. mv. Atheensche wethouders. *Éphètes*, m. pl.
EPHOREN, z. m. mv. Lacedaemoonsche wethouders. *Éphores*, m. pl.
EPICURISCH, bn. *Épicurien.*
EPICURIST, z. m. *Épicurien*, m.
EPICURISME, EPICURISMUS, z. o. *Épicurisme*, m.
EPIDEMISCH, bn. *Épidémique.*
EPIGRAM, z. o. *Épigramme*, f.
EPISCH, bn. *Épique.*
EPISCOPAAL, bn. *Épiscopal.*
EPISCOPAAT (zond. mv.), z. o. *Épiscopat*, m.
EPISODE (–ES, –EN), z. v. *Épisode*, m.
EPISODISCH, bn. *Épisodique.*
EPISTEL, z. m. *Épître*, f.
EPOS, z. o. *Épopée*, f., *poëme épique*, m.
EPPE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Ache*, f. ‖ Groote —, *maceron*, m.
EPPEKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* EPPE.
EQUINOX, z. m. *Équinoxe*, m.
EQUINOXIAAL, bn. *Équinoxial.*
EQUIPAGE (–PAGES), z. v. *Équipage*, m.
EQUIPAGEMEESTER, z. m. *Maître* m. *d'équipage.*
EQUIPEEREN, zw. w. b. *Équiper.*
ER, voornw. *En.* ‖ Gij hebt goede pennen, zult gij — mij van geven? *vous avez de bonnes plumes, m'en donnerez-vous?* ‖ Daar zijn —, daar is —, *il y en a qui.* ‖ Het is — mede gedaan, *c'en est fait.* ‖ bw. Daar. *Y.* ‖ Ik zal — komen, *j'y viendrai.*
ERACHTEN (zond. mv.), z. o. Mijns —s, *à mon avis, selon moi, suivant mon opinion.*
ERBARMELIJK, bn. Medelijdenswaardig. *Digne de pitié, pitoyable, misérable.* ‖ Slecht. *Mauvais, misérable, chétif, pitoyable.* ‖ bw. *Pitoyablement, misérablement.* ‖ Hij schrijft —, *il écrit pitoyablement.*
ERBARMELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *État pitoyable*, m, *misère*, f.
ERBARMEN (ZICH), zw. w. wed. *Avoir pitié* ou *compassion.* ‖ Zich — over iemand, *avoir pitié de qq.* ‖ Erbarm u onzer, *ayez pitié de nous.*
ERBARMING (zond. mv.), z. v. *Pitié, compassion, miséricorde, commisération*, f.
ERF, z. o. Eigen grond. *Héritage, patrimoine*, m., *propriété*, f. ‖ Grond. *Fonds, terrain, emplacement*, m.
ERFAFSCHEIDING (zond. mv.), z. v. *Bornage*, m.
ERFBEVOEGDHEID (zond. mv.), z. v. *Successibilité*, f.
ERFBEZIT (zond. mv.), z. o. *Possession héréditaire*, f., *héritage*, m.
ERFBEZITSTER, z. v. *Celle qui possède un héritage, héritière, bien-tenante*, f.
ERFBEZITTER, z. m. *Possesseur héréditaire, héritier, bien-tenant*, m.
ERFBEZITTING, z. v. *Zie* ERFBEZIT.
ERFCIJNS, z. m. *Redevance emphytéotique*, f.
ERFDEEL (–DEELEN), z. o. *Portion* ou *part d'une succession, hoirie*, f. ‖ Erfenis. *Héritage*, m.
ERFDOCHTER, z. v. *Riche héritière*, f.
ERFELIJK, bn. *Héréditaire.* ‖ bw. *Héréditairement.*
ERFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ERFENIS.
ERFENIS, z. v. *Héritage*, m., *succession, hoirie*, f. ‖ Eene — van de hand wijzen, *renoncer à une succession.* ‖ Eene — aanvaarden, *accepter une succession.*
ERFENISAANVAARDING (zond. mv.), z. v. *Adition d'hérédité, acceptation* f. *d'une succession.*
ERFGAVE, z. v. *Legs*, m.
ERFGENAAM, z. m. *en* v. *Héritier*, m., *héritière*, f. ‖ Zijdelingsche —amen, *héritiers collatéraux.* ‖ Vermoedelijke *of* naaste —, *héritier présomptif.* ‖ Wettige —, *héritier légitime.*
ERFGENAME, z. v. *Héritière*, f.
ERFGIFT, z. v. *Legs*, m.
ERFGOED (zond. mv.), z. o. *Bien héréditaire* ou *patrimonial, héritage, patrimoine*, m.
ERFGROND, z. m. *Fonds héréditaire*, m.
ERFGRONDRECHT, z. o. *Droit foncier* m. *de succession.*
ERFHUIS, z. o. *Maison* f. *où se vend le mobilier d'une succession.* ‖ Openbare verkooping van meubelen. *Vente publique* f. *de meubles.*

ERFKONINGSCHAP (zond. mv.), z. o. *Royauté héréditaire*, f.
ERFKONINKRIJK, z. o. *Royaume héréditaire*, m.
ERFLAATSTER, z. v. *Testatrice*, f.
ERFLAND, z. o. *Pays* ou *domaine héréditaire*, m.
ERFLATER, z. m. *Testateur*, m.
ERFLEEN (-LEENEN), z. o. *Alleu*, m. ‖ Vrij —, *franc-alleu*, m.
ERFPACHT, z. v. (jurispr.) *Emphytéose*, f., *bail emphytéotique*, m
ERFPACHTELIJK, bn. *Emphytéotique*.
ERFPACHTER, z. m. *Emphytéote*, m.
ERFPACHTIG, bn. *Emphytéotique*.
ERFPACHTRECHT, z. o. *Droit* m. *d'emphytéose*.
ERFPACHTSTER, z. v. *Emphytéote*, f.
ERFPORTIE (-TIES), z. v. *Part* f. *d'une succession*.
ERFPRINS (-SEN), z. m. *Prince héréditaire*, m.
ERFPRINSES, z. v. *Princesse héréditaire*, f.
ERFRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de succession*.
ERFRENTE, z. v. *Rente héréditaire* ou *perpétuelle*, f.
ERFSCHULD (zond. mv.), z. v. *Dette héréditaire*, f.
ERFSTAAT, z. m. *État héréditaire*, m.
ERFSTADHOUDER, z. m. *Gouverneur* ou *stadhouder héréditaire*, m.
ERFSTADHOUDERSCHAP, z. o. *Gouvernement* ou *stadhoudérat héréditaire*, m.
ERFSTELLING, z. v. *Testament*, m.
ERFSTUK, z. o. *Pièce héritée*, f.
ERFTOCHT, z. m. *Usufruit*, *douaire*, m.
ERFVIJAND, z. m. *Ennemi juré* ou *mortel*, m.
ERFVIJANDIN, z. v. *Ennemie jurée* ou *mortelle*, f.
ERFVIJANDSCHAP, z. v. *Inimitié héréditaire* ou *mortelle*, f.
ERFVOLK (zond. mv.), z. o. *Peuple héréditaire*, m.
ERFVORST, z. m. *Prince héréditaire*, m.
ERFVORSTIN, z. v. *Princesse héréditaire*, f.
ERFZIEKTE, z. v. *Maladie héréditaire*, f.
ERFZONDE (zond. mv.), z. v. *Péché originel*, m.
ERG, bn. Kwaad. *Mauvais*, *méchant*. ‖ Erger. *Pire*, *plus mauvais*, *plus méchant*. ‖ bw. *Mal*. ‖ Erger. *Pis*, *plus mal*,
ERG, z. o. Boos opzet. *Méchanceté*, *malice*, f. ‖ Zonder —, *sans malice*, *sans mauvaise intention*.
ERGDENKEND, bn. *Soupçonneux*, *défiant*, *ombrageux*.
ERGDENKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Soupçon*, m., *défiance*, *méfiance*, f.
ERGENS, bw. *Quelque part*, *en quelque endroit*, *en quelque lieu*. ‖ — anders, *ailleurs*. ‖ — naar zoeken, *chercher qc.* ‖ — naar vragen, *demander qc.*
ERGEREN, zw. w. b. Ergernis geven. *Scandaliser*, *donner du scandale*. ‖ Zich — aan *of* over iets, *se scandaliser*, *s'indigner*, *se chagriner de qc.*
ERGERLIJK, bn. *Scandaleux*, *qui cause du scandale*. ‖ Een — leven leiden, *mener une vie scandaleuse*. ‖ bw. *Scandaleusement*. ‖ — leven, *vivre scandaleusement*.
ERGERNIS, z. v. *Scandale*, m. ‖ — geven, *donner du scandale*.
ERGJE (zond. mv.), z. o. *Dessein subtil*, m., *ruse*, f.
ERINNEREN, enz. *Zie* HERINNEREN.
ERKENNEN, zw. w. b. *Discerner*, *distinguer*, *reconnaître*. ‖ Zijne handteekening —, *reconnaître sa signature* ‖ Eene schuld —, *reconnaître une dette*. ‖ Dankbaar zijn. *Être reconnaissant*, *reconnaître*, *avoir de la gratitude*. ‖ Eene weldaad —, *reconnaître un bienfait*.
ERKENNING (zond. mv.), z. v. *Action de reconnaître*, *reconnaissance*, f. ‖ Bekentenis. *Aveu*, m.
ERKENTELIJK, bn. Dankbaar. *Reconnaissant*. ‖ bw. *Avec reconnaissance*, *avec gratitude*.
ERKENTELIJKHEID, ERKENTENIS (zond. mv.), z. v. Dankbaarheid. *Reconnaissance*, *gratitude*, f.
ERLANGBAAR, bn. *Qui peut s'acquérir*. ‖ (prat.) *Impétrable*.
ERLANGEN, zw. w. b. *Obtenir*, *acquérir*, *recevoir*. ‖ (prat.) *Impétrer*.
ERLANGING (zond mv.), z. v. *Obtention*, *acquisition*, f. ‖ (prat.) *Impétration*, f.
ERNST (zond. mv.), z. m. *Sérieux*, m., *gravité*, f. ‖ Is u dat —? *parlez-vous sérieusement?* ‖ Met —, in —, *sérieusement*. ‖ In — opnemen, *prendre au sérieux*. ‖ Gestrengheid. *Sévérité*, *rigueur*, f. ‖ IJver. *Zèle*, *empressement*, m., *ferveur*, f.
ERNSTHAFTIG, bn. *Sérieux*, *grave*. ‖ bw. *Zie* ERNSTHAFTIG[LIJK].
ERNSTHAFTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sérieux*, m., *gravité*, f.
ERNSTHAFTIG[LIJK], bw. *Sérieusement*, *gravement*,
ERNSTIG, bn. *Sérieux*, *grave*. ‖ Vast, oprecht. *Ferme*, *sincère*. ‖ —e wil, *volonté sincère* ou *ferme*, f. ‖ —e stijl, *style grave*, m. ‖ —e ziekte, *maladie grave*, f. ‖ bw. *Zie* ERNSTIG[LIJK].
ERNSTIGHEID (zond. mv), z. v. *Zie* ERNST.
ERNSTIG[LIJK], bw. *Sérieusement*, *gravement*. ‖ Vlijtig. *Avec zèle*.
EROTISCH, bn. *Érotique*.
ERRATUM (-ATA), z. o. *Erratum*, m.
ERRE, bn. *Zie* GRAM.
ERTS (ERTSEN), z. o. *Minerai*, m., *mine*, f.
ERTSASCH, z. v. *Oxyde* m. *de zinc*, *spode*, *tutie*, f.
ERTSGROEVE, z. v. *Minière*, *mine*, f.
ERTSRIJK, bn. *Abondant* ou *riche en minerai*, *en mine*.
ERVAREN, bn. *Expert*, *expérimenté*, *versé*, *éprouvé*, *entendu*, *habile*. ‖ — in het Nederlandsch, *versé dans la langue Néerlandaise*. ‖ bw. *Habilement*.
ERVAREN, (*ervoer*, *ervaren*.) st. w. b. *Expérimenter*, *éprouver*, *faire l'expérience de*.
ERVARENHEID (zond. mv.), z. v. *Expérience*, *pratique*, f.
ERVARING, z. v. *Expérience*, f. ‖ Op — gegrond, *empirique*.
ERVARINGSLEER (zond. mv.), z. v. *Empirisme*, m.
ERVE, z. v. *Zie* ERF, z. o.
ERVEN, z. m. mv. *Héritiers*, m. pl.
ERVEN, zw. w. b. *Hériter*, *acquérir par succession*. ‖ (fig.) Eene ziekte van zijne ouders —, *hériter une maladie de ses parents*. ‖ o. (met *hebben*). Erfgenaam zijn. *Hériter*. ‖ (met *zijn*). Door erfenis toevallen. *Échoir par succession*. ‖ (fig.) *Se transmettre de père en fils*.
ERVING (zond. mv.), z. v. *Héritage*, m., *acquisition* f. *par héritage*.
ERWET, z. v. *Zie* ERWT.
ERWT, z. v. *Pois*, m. ‖ Jonge —en, *pois verts*, *petits pois*. ‖ Grauwe —en, *pois gris*, *pois chiches*. ‖ Vroege —en, *pois hâtifs*. ‖ —en doppen *of* pellen, *écosser des pois*.
ERWTBEENTJE, z. o. (anat.) *Os lenticulaire*, m.
ERWTENPELSTER, z v. *Écosseuse* f. *de pois*.
ERWTENSOEP, z. v. *Purée*, *soupe* f. *aux pois*.
ERWTENWORM, z. m. *Charançon*, *cosson*, m.
ERWTRIJS (zond. mv.), z. o. *Rames*, f. pl.
ESCH, z. m. *Frêne*, m. ‖ Wilde —, *ornier*, *orne*, m.
ESCHDOORN, z. m. *Érable* m. *à feuilles de platane*.

Eskader, z. o. *Escadre*, f.
Eskadron, z. o. *Escadron*, m.
Esopisch, bn. *d'Ésope*, *ésopique*.
Esp, z. m. (bot.) *Tremble*, m.
Espeblad (-bladeren, -bladers, -bladen), z. o. *Feuille* f. *de tremble*.
Espeboom (-boomen), z. m. (bot.) *Tremble*, m.
Espen, bn. *De bois de tremble*, *de tremble*.
Espenbosch, z. o. *Tremblaie*, f., *bois* m. *de trembles*.
Espenhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de tremble*.
Espenhouten, bn. *De bois de tremble*, *de tremble*.
Espenloof (zond. mv.), z. o. *Feuillage* m. ou *feuilles* f. pl. *de tremble*.
Esscheboom (-boomen), z. m. *Frêne*, m. ‖ Wilde —, *ornier*, *orne*, m.
Esschekruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Fraxinelle*, f.
Esschen, bn. *De bois de frêne*.
Esschenhout, z. o. *Bois* m. *de frêne*.
Esschenhouten, bn. *De bois de frêne*, *de frêne*.
Estafette, z. m. *Estafette*, f.
Estamijn (zond. mv.), z. v. *Estamine*, f.
Estrik (-iken), z. m. *Carreau*, *pavé plat*, m.
Eetster, z. v. *Mangeuse*, f.
Eten, (*at*, *aten*, *gegeten* of *geëten*,) st. w. b. *Manger*. ‖ 's Morgens —, *déjeûner*. ‖ 's Middags —, *dîner*. ‖ 's Avonds —, *souper*. ‖ (fig.) Zijn woord —, *se rétracter*. ‖ (fig.) Iemands brood —, *être au service de qq*.
Eten (zond. mv.), z. o. *Manger*. ‖ Vóór het —, *avant le repas*. ‖ Ten — vragen, *inviter à dîner*. ‖ Spijzen. *Mets*, m. pl.
Etensbak, z. m. *Mangeoire*, *auge*, f.
Etensbakje, Etensbaksken, z. o. *Auget*, m.
Etenstijd (zond. mv.), z. m. *Temps* m. ou *heure* f. *du repas*.
Etensuur, z. o. *Heure* f. *du repas*.
Eter, z. m. *Mangeur*, m. ‖ (h. n.) Koornbijter. *Calandre*, f., *charançon*, m.
Etersbaas, z. m. *Grand mangeur*, m.
Etgroen (zond. mv.), z. o. *Regain*, *refoin*, m.
Ether, z. m. *Éther*, m. ‖ In — veranderen, *éthérifier*.
Etherisch, bn. *Éthéré*.
Ethnographisch, bn. *Ethnographique*.
Etmaal, z. o. *Jour naturel*, *jour*, *espace* m. *de vingt-quatre heures*.
Etsen, zw. w. b. *Graver à l'eau forte*.
Etser, z. m. *Graveur à l'eau forte*, *aquafortiste*, m.
Etsijzer, z. o. *Pointe de graveur à l'eau forte*, *échoppe*, f.
Etsing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de graver à l'eau forte*.
Etskunst (zond. mv.), z. v. *Gravure* f. *à l'eau forte*.
Etsnaald, z. v. *Pointe de graveur à l'eau forte*, *échoppe*, f.
Etswerk (zond. mv.), z. o. *Gravure* f. *à l'eau forte*.
Ettelijke, bn. mv. *Quelques*. ‖ —n, z. m. mv. *Quelques-uns*, *plusieurs*.
Etter (zond. mv.), z. m. *Pus*, m., *matière*, f. ‖ Goedaardige —, *pus louable*. ‖ Besmettelijke —, *virus*, m. ‖ (fig.) *Mal*, m., *corruption*, f., *virus*, m.
Etterachtig, bn. *Purulent*, *sanieux*, *puriforme*.
Etterachtigheid (zond. mv.), z. v. *Purulence*, f.
Etterborst (zond. mv.), z. v. (méd.) *Empyème*, *pyothorax*, m.
Etterbreuk, z. v. (chir.) *Empyocèle*, f.
Etterbuil, z. v. *Ulcère*, *apostème*, *apostume*, *abcès*, m.
Etteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Suppurer*, *sécréter du pus*. ‖ Eene wonde doen —, *animer une plaie*.
Ettergat (-gaten), z. o. *Fistule*, f.
Ettergezwel, z. o. *Zie* Etterbuil.
Ettergoot (-goten), z. v. *Zie* Ettergat.
Etterig, bn. *Zie* Etterachtig.
Ettering (zond. mv), z. v. *Suppuration*, f.
Etteroog (zond. mv.), z. o. *Pyophthalmie*, f.
Etterpis (zond. mv.), z. v. *Pyurie*, f.
Etterpomp, z. v. *Tire-pus*, m.
Etterzak, z. m. *Poche* f. *d'un abcès*, *sinus* m. *dans une plaie*.
Etymologisch, bn. *Étymologique*.
Etymologiseeren, zw. w. o. *Étymologiser*.
Etymologist, Étymoloog (-logen), z. m. *Étymologiste*, m.
Eudiometer, z. m. (chim.) *Eudiomètre*, m.
Eunjer, z. m. *Spectre*, m.
Euphonisch, bn. *Euphonique*.
Euvel, bn. Kwaad, slecht. *Mauvais*, *méchant*. ‖ In —en moede, *avec malice*. ‖ bw. *Mal*. ‖ Iets — opnemen *of* nemen, *prendre qc. en mauvaise part*. ‖ z. o. *Mal*, m. ‖ Pijn. *Douleur*, f. ‖ (fig.) Aan hetzelfde — mank gaan, *être sujet à faire la même faute*. ‖ Nadeel. *Dommage*, m.
Euveldaad, z. v. *Forfait*, *crime*, m.
Euvelmoed (zond. mv.), z. m. *Insolence*, f.
Euvelmoedig, bn. *Insolent*.
Evangelie (-iën), z. o. *Évangile*, m.
Evangelieboek, z. o. *Livre* m. *des évangiles*.
Evangeliedienaar, z. m. *Ministre* m. *de l'évangile*.
Evangelieleer (zond. mv.), z. v. *Doctrine* f. *de l'évangile*.
Evangeliepredikeb, z. m. *Prédicateur* m. *de l'évangile*.
Evangelieprediking (zond. mv.), z. v. *Prédication* f. *de l'évangile*.
Evangeliewoord, z. o. *Parole* ou *doctrine* f. *de l'évangile*.
Evangelisch, bn. *Évangélique*. ‖ bw. *Évangéliquement*. ‖ — leven, *vivre d'une manière évangélique*.
Evangelist, z. m. *Évangéliste*, m.
Evel, z. o. *Zie* Euvel.
Evel, bw. Evenwel. *Pourtant*, *cependant*, *néanmoins*.
Even, bn. Paar. *Pair*. ‖ — getal, *nombre pair*. ‖ — of oneven, *pair ou non*. ‖ bw. Gelijk. *Aussi*, *autant*, *également*. ‖ Een weinig. *Un peu*. ‖ — daarna, *un peu après*. ‖ Ik heb het u — gezegd, *je viens de vous le dire*. ‖ Ik ging — uit, *je venais de sortir*. ‖ Lichtjes. *Légèrement*. ‖ — aanraken, *toucher légèrement*, *friser*, *raser*. ‖ Zoo—, *tout à l'heure*, *à l'instant*. ‖ —zoo, *si*, *aussi*. ‖ Dat is hem — eens, *cela lui est indifférent*.
Evenaar, z. m. Naald eener schaal. *Languette*, *aiguille* f. *d'une balance*. ‖ (astron.) Evennachtslijn. *Équateur*, m., *ligne équinoxiale*, f.
Evenaardig, bn. *De même nature*, *homogène*, *analogue*.
Evenaardigheid (zond. m.), z. v. *Analogie*, *homogénéité*, f.
Evenals, voegw. *Comme*.
Evenaren, zw. w. b. *Égaler*, *atteindre*.
Evenaring (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'égaler*, *d'atteindre*.
Evenbeeld, z. o. *Image*, *ressemblance*, f. ‖ God heeft den mensch naar zijn — geschapen, *Dieu a créé l'homme à son image*. ‖ Zij is het — harer moeder, *elle est le portrait de sa mère*.
Eveneens, bw. *De même*, *tout de même*, *tout un*.

Evenеeuwig, bn. *Coéternel.*
Eveneeuwigheid (zond. mv.), z. v. *Coéternité*, f.
Evenen, zw. w. b. *Zie* Effenen.
Evengelijk, bn. (théol.) *Coégal.* ‖ Gelijkvormig, gelijk. *Analogue, égal, pair, semblable.*
Evengelijkheid (zond. mv.), z. v. (théol.) *Coégalité*, f. ‖ Gelijkvormigheid. *Analogie, parité*, f.
Evengoed, bw. *Aussi bien.*
Evenhoekig, bn. *Équiangle.*
Evening, z. v. Dag- en nacht—, *équinoxe*, m.
Evenmatig, bn. *Symétrique, proportionné, de même mesure.* ‖ bw. *Zie* Evenmatigl[ijk].
Evenmatigheid (zond. mv.), z. v. *Analogie, proportion, symétrie*, f.
Evenmatig[lijk], bw. *Proportionnément.*
Evenmensch, z. m. *Prochain, semblable*, m.
Evennaaste, z. m. *Prochain, semblable*, m.
Evennachtelijk, bn. *Équinoxial.*
Evennachtslijn (zond. mv.), z. v. *Équateur*, m., *ligne équinoxiale*, f.
Evenredig, bn. *Proportionné, proportionnel.* ‖ —e grootheden, *quantités proportionnelles*, f. pl. ‖ Evenmatig. *Symétrique.* ‖ Gelijkvormig. *Analogue, analogique.* ‖ bw. *Zie* Evenredig[lijk].
Evenredigen, zw. w. b. *Proportionner.*
Evenredigheid (-heden), z. v. *Proportion*, f. ‖ Evenmatigheid. *Analogie, symétrie*, f. ‖ (math.) *Proportion*, f. ‖ (théol.) *Condignité*, f.
Evenredig[lijk], bw, *Proportionnément, proportionnellement.* ‖ Evenmatig. *Symétriquement, analogiquement.* ‖ (théol.) *Condigne.*
Eventijdig, bn. *Synchrone, synchronique.*
Eventijdigheid (zond. mv.), z. v. *Synchronisme*, m.
Eventjes, bw. *Légèrement, un peu.* ‖ *Zie* Even.
Evenveel, bw. *Autant, tout autant, également.*
Evenveeltje, z. o. *Petit gâteau*, m.
Evenwaardig, bn. *Équivalent, de même valeur.*
Evenwaardigheid (zond. mv.), z. v. *Équivalence*, f., *équivalent*, m.
Evenwaardig[lijk], bw. *Équivalemment.*
Evenweerdig, enz. *Zie* Evenwaardig, enz.
Evenwel, bw. *Cependant, pourtant, néanmoins, toutefois.*
Evenwicht (zond. mv.), z. o. *Équilibre*, m. ‖ Zich in — houden, *se tenir en équilibre.* ‖ Het — verliezen, *perdre l'équilibre.* ‖ Het — van Europa, *l'équilibre de l'Europe.* ‖ (peint.) *Harmonie*, f.
Evenwichtig, bn. *De même poids, équipondérant, qui est en équilibre.*
Evenwichtigheid (zond. mv.), z. v. *Équilibre*, m., *équipondérance, égalité* f. *de poids.*
Evenwichtsleer (zond. mv.), z. v. *Statique*, f.
Evenwichtspunt (zond. mv.), z. o. *Point* ou *centre* m. *d'équilibre.*
Evenwijdig, bn. *Parallèle, équidistant.* ‖ (géom.) *Parallèle.* ‖ —e lijnen, *lignes parallèles*, f. pl. ‖ bw. *Zie* Evenwijdig[lijk).
Evenwijdigheid (zond. mv.), z. v. (géom.) *Parallélisme*, m.
Evenwijdig[lijk], bw. *Parallèlement, d'une manière parallèle.*
Evenzeer, bw. *Autant, aussi bien.*
Ever, z. m. Everzwijn. *Sanglier*, m.
Everboom (-boomen), z. m. (bot.) *Hernandier*, m.
Everwortel (zond. mv.), z. m. (bot.) *Carline*, f.
Everzwijn, z. o. *Sanglier*, m.
Examen (-ens, -ina), z. o. *Examen*, m.
Examineeren, zw. w. b. *Examiner.*
Exarch, z. m. *Exarque*, m.
Exarchaat, z. o. *Exarchat*, m.
Excellentie (-ies), z. v. *Excellence*, f.
Excentriciteit (zond. mv.), z. v. *Excentricité*, f.
Excentrisch, bn. *Excentrique.*
Exceptioneel, bn. *Exceptionnel.*
Excerpeeren, zw. w. b. *Extraire.*
Excerpt, z. o. *Extrait*, m.
Exclusief, bn. *Exclusif.*
Excommunicatie (-ies), z. v. *Excommunication*, f.
Excommuniceeren, zw. w. b. *Excommunier.*
Excuseeren, zw. w. b. *Excuser.*
Excusie (-ies), z. v. Excuus, z. o. *Excuse*, f.
Executie (-tiën, -ties), z. v. *Exécution*, f.
Exempel, z. o. *Exemple*, m.
Exemplaar, z. o. *Exemplaire*, m.
Exerceeren, zw. w. b. *Exercer.*
Exercitie (-tiën, -ties), z. v. *Exercice*, m.
Exercitieveld, z. o. *Champ* m. *de manœuvres.*
Expediëeren, zw. w. b. *Expédier.*
Expeditie (-tiën, -ties), z. v. *Expédition*, f.
Experiëntie (-tiën, -ties), z. v. *Expérience*, f.
Experimenteeren, bw. *Expérimenter.*
Explicatie (-tiën, -ties), z v. *Explication*, f.
Expliceeren, bw. *Expliquer.*
Exploot (-oten), z. o. *Exploit*, m.
Exponeeren, zw. w. b. *Exposer.*
Exponent, z. m. *Exposant*, m.
Expositie (-tiën, -ties), z. v. *Exposition*, f.
Expres, bn. *Exprès.* ‖ bw. *Exprès.*
Expres, z. m. *Exprès, courrier*, m.
Extract, z. o. *Extrait*, m.
Extrajudicieël, bn. *Extrajudiciaire.*
Extratje, z. o. *Petit extra*, m.
Extremiteit, z. v. *Extrémité*, f.
Ezel, z. m *Âne*, m. ‖ (fam.) *Baudet*, m., *bourrique*, f. ‖ Kleine —, *ânon, petit âne*, m. ‖ (prov.) Van den os op den — springen, *faire des coq-à-l'âne.* ‖ (prov.) Een — stoot zich geen tweemaal aan éénen steen, *chat échaudé craint l'eau froide.* ‖ (peint.) *Chevalet*, m. ‖ Dommerik. *Lourdaud, ignorant, imbécile, âne*, m., *bête*, f.
Ezelachtig, bn. *D'âne.* ‖ (fig.) *Stupide, imbécile, bête, sot, nigaud.*
Ezelachtigheid (zond. mv.), z. v. *Ânerie, bêtise*, f.
Ezelarij, z. v. *Ânerie, bêtise, nigauderie*, f.
Ezeldrijfster, z. v. *Ânière*, f.
Ezeldrijver, z. m. *Ânier*, m.
Ezelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire un travail pénible, travailler comme un mulet.*
Ezelhoeder, z. m. *Zie* Ezeldrijver.
Ezelhoedster, z. v. *Zie* Ezeldrijfster.
Ezelin, z. v. *Ânesse*, f.
Ezelinnemelk (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *d'ânesse.*
Ezelken, z. o. *Zie* Ezeltje.
Ezelsbrug, z. v. *Pont* m. *aux ânes.*
Ezelsdracht, z. v. *Zie* Ezelsvracht.
Ezelshoofd (zond. mv.), z. o. (mar.) *Chouquet*, m. ‖ *Zie* Ezelskop.
Ezelshuid, z. v. *Peau* f. *d'âne.*
Ezelskop, z. m. *Tête* f. *d'âne* ‖ Dommerik. *Âne, baudet, imbécile, lourdaud, nigaud*, m.
Ezelskruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Arrête-bœuf*, m., *bugrane, ononide*, f.
Ezelslippen, v. mv. (bot.) *Orcanette*, f.
Ezelsoor (-ooren), z. o. *Oreille* f. *d'âne.* ‖ Plooi in een boek. *Corne*, f. ‖ (rel.) *Larron*, m. ‖ (bot.) *Oreille* f. *d'âne.*
Ezelspoot (-pooten), z m. (bot.) *Zie* Hoefblad.
Ezelsrug, z. m. *Dos* m. *d'âne.* ‖ (archit.) *Dos d'âne.*
Ezelsvel, z. o. *Peau* f. *d'âne.*
Ezelsveulen, z. o. *Ânon*, m.
Ezelsvracht, z. v. *Ânée, charge* f. *d'âne.*
Ezelswerk, z. o. (fig.) *Travail pénible*, m.
Ezeltje, z. o. *Ânon, bourriquet*, m.
Ezelzadel, z. m. *Bât* m. *d'âne.*

F.

F, z. v. Zesde letter van 't alphabet. *F.*, m.
Fa, z. v. (mus.) *Fa*, m.
Faam (zond. mv.), z. v. *Renommée*, f. ‖ Goede naam. *Réputation*, f. ‖ Te goeder — staande vrouw, *femme bien famée*, f. ‖ Gerucht. *Bruit*, m, *renommée*, f.
Faamloos, bn. *Sans renommée*, *obscur*.
Faamroover, z. m. *Diffamateur*, m.
Faamrooving (zond. mv.), z. v. *Diffamation*, *calomnie*, f.
Faamschender, z. m. *Diffamateur*, m.
Faas, z. v. *Vase*, m.
Fabel, z. v. *Fable*, f., *apologue*, m. ‖ Fabelleer. *Fable*, *mythologie*, f. ‖ Vertelsel. *Conte*, m.
Fabelachtig, bn. *Fabuleux*. ‖ bw. *Fabuleusement*.
Fabelachtigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est fabuleux*.
Fabelboek, z. o. *Fablier*, *recueil* m. *de fables*.
Fabeldichter, z. m. *Fabuliste*, m.
Fabeleeuw, z. v. *Siècle fabuleux*, m.
Fabelkunde (zond. mv.), z. v. *Fable*, *mythologie*, f.
Fabelleer (zond. mv.), z. v. *Fable*, *mythologie*, f.
Fabelschrijver, z. m. *Fabuliste*, m.
Fabeltje, z. o. *Petite fable*, f. ‖ Vertelseltje. *Petit conte*, m.
Fabelwerk, z. o. *Fablier*, *recueil* m. *de fables*.
Fabriceeren, zw. w. b. *Fabriquer*.
Fabriek, z. v. *Fabrique*, f.
Fabriekgast, z. m. *Ouvrier* m. *de fabrique*.
Fabriekprijs, z. m. *Prix* m. *de fabrique*.
Fabriekstad (-steden), z. v. *Ville* f. *où l'on fabrique*, *ville industrielle* of *manufacturière*, f.
Fabrikaat, z. o. *Objet fabriqué*, *produit*, m.
Fabrikant, z. m. *Fabricant*, m.
Fabrikeeren, zw. w. b. *Fabriquer*.
Fabrikeur, z. m. *Fabricant*, m.
Fabuleeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Fabler*, *conter*.
Fabuleus, bn. *Fabuleux*.
Facsimile (-le's), z. o. *Facsimile*, m.
Facteur, z. m. *Facteur*, m.
Facteurschap, z. o. *Zie* Factorij.
Factie (-tiën, -ties), z. v. *Faction*, f.
Factoorschap, z. o. *Factorerie*, f.
Factor (-oren), z. m. (math.) *Facteur*, m.
Factorie, z. v. *Factorerie*, f.
Factotum (zond. mv.), z. m. *Factotum*, *factoton*, *fait-tout*, m.
Factuur, z. v. *Facture*, f.
Facultatief, bn. *Facultatif*.
Faculteit, z v. *Faculté*, f.
Fagot, z. v. *Basson*, *fagot*, m.
Fagottist, z. m. *Basson*, *joueur* m. *de basson*.
Failleeren, zw. w. o. *Faire faillite*.
Failliet, z. o. *Faillite*, f.
Failliet, bn. *Failli*.
Faillissement, z. o. *Faillite*, f.
Fakkel, z. v. *Flambeau*, m., *torche*, f. ‖ (fig.) De — der zon, *le flambeau du soleil*.
Fakkeldans (-dansen), z. m. *Danse* f. *aux flambeaux*.
Fakkeldrager, z. m. *Porte-flambeau*, m.
Fakkeljacht (zond. mv.), z. v. *Fouée*, f.
Fakkeltje, z. o. *Petit flambeau*, m., *petite torche*, f.
Fakkeltocht, z. m. *Promenade*, *marche* f. *aux flambeaux*.
Fakkelvoet, z. m. *Torchère*, f.
Fakkelwedloop (-loopen), z. m. *Course* f. *aux flambeaux*.
Falbala (-la's), z. v. *Falbala*, m.
Falen, zw. w. o. (met *hebben*). *Manquer*, *se tromper*.
Falie (-iën, -ies), z. v. *Faille*, *mante*, f.
Faliekant, Faliekantig, bn. *Faux*, *erroné*. *infidèle*. ‖ Dat kwam — uit, *c'était là un mécompte*.
Falievouwen, zw. w. o. (met *hebben*). Vleien. *Flatter*. ‖ Huichelen. *Dissimuler*, *feindre*, *faire l'hypocrite*.
Falievouwer, z. m. Valschaard. *Homme faux*, *trompeur*, m. ‖ Vleier. *Flatteur*, m.
Falievouwerij, z. v. *Tromperie*, *cajolerie*, f.
Faling, z. v. *Erreur*, f.
Falkonet, z. o. (artill.) *Fauconneau*, m.
Falsaris, z. m. *Faussaire*, m.
Familie (-iën, -ies), z. v. *Famille*, f.
Familieband, z. m. *Lien* m. *de famille*.
Familiegek, bn. *Qui fait beaucoup de cas de tous les membres de sa famille*.
Familienaam, z. m. *Nom* m. *de famille*.
Familieraad, z. m. *Conseil* m. *de famille*.
Familiestuk, z. o. *Tableau* m. *qui représente toute une famille*.
Familietrots (zond. mv.), z. m. *Orgueil* m. *de famille*.
Familiewapen, z. o. *Armes* f. pl. *de famille*.
Familiezaken, z v. mv. *Affaires* f. pl. *de famille*.
Familje (-jes), z. v. *Zie* Familie.
Fanatiek, Fanatisch, bn. *Fanatique*.
Fanatiseeren, zw. w. b. *Fanatiser*.
Fanatisme, Fanatismus (zond. mv.), z. o. *Fanatisme*, m.
Fantaseeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Rêver*, *chimériser*, *divaguer*, *fantastiquer*.
Fantasie (-ieën), z. v. *Fantaisie*, f.
Farizeër, z. m. *Pharisien*, m. ‖ Schijnheilige. *Hypocrite*, m.
Farizeesch, bn. *Pharisaïque*. ‖ Schijnheilig. *Hypocrite*.
*Fas, z. v. Bakkebaard. *Favori*, m.
Fat, z. m. *Fat*, m.
Fataal, bn. *Fatal*.
Fatalisme, Fatalismus (zond. mv.), z. o. *Fatalisme*, m.
Fatalist, z. m. *Fataliste*, m.
Fatsen, z. v. mv. (mar.) *Bonnettes*, f. pl.
*Fatsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire l'école buissonnière*.
Fatsoen, z. o. *Façon*, *forme*, f. ‖ (fig.) Man van —, *homme distingué*, *de bonne famille*, *de naissance*, *du monde*, *du bon ton*.
Fatsoeneerder, z. m. *Celui qui façonne*.
Fatsoeneeren, zw. w. b. *Façonner*, *former*.
Fatsoeneerijzer, z. o. *Féret*, m.
Fatsoeneering (zond. mv.), z. v. *Action de façonner*, *formation*, f.

FATSOENLIJK, bn. *Honnête, de bonne famille, de naissance.* ‖ — man, *honnête homme*, m. ‖ — gedrag, *conduite honnête*, f. ‖ Beleefd. *Poli, honnête.* ‖ bw. *Honnêtement.*

FATSOENLIJKHEID (zond. mv,), z. v. *Honnêteté*, f. Beleefdheid. *Politesse*, f.

FATSOENSHALVE bw. *Pour observer le décorum.*

FAUSSETSTEM, z. v. (mus.) *Fausset*, m.

FAVORIET, z. m. *Favori*, m.

FAVORIETE, z. v. *Favorite*, f.

FAZANT, z. m. *Faisan*, m. ‖ Jonge —, *faisandeau*, m.

FAZANTENEI (-EIEREN, -EIERS), z. o. *Œuf* m. *de faisan.*

FAZANTENHAAN, z. m. *Faisan*, m.

FAZANTENHEN, z. v. *Poule faisane*, f.

FAZANTENHOK, z. o. *Faisanderie*, f.

FAZANTENJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *aux faisans.*

FAZANTENNEST z o. *Nid* m. *de faisans.*

FAZANTJE, z. o. *Faisandeau*, m.

FAZANTVOGEL, z. m. *Faisan*, m.

FAZELEN zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* FEZIKEN.

FAZEN, zw. w. b. *Farcir.*

FEBRUARI, z. m. *Février*, m.

FEEKS (FEEKSEN), z. v. *Coquine, matoise, femme déniaisée* ou *artificieuse, friponne, fine mouche*, f.

FEEKSIG, bn. *Rusé, fripon.*

FEEKSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Astucité* f. *de femme.*

FEEST, z. o. *Fête*, f. ‖ Een — vieren, *célébrer une fête.* ‖ Plechtig —, *fête solennelle*, f.

FEESTDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de fête, fête*, f.

FEESTDOS, z. m. *Habit* m. *de fête.*

FEESTDRONK, z. m. *Toast*, m.

FEESTELIJK, bn. *Solennel, pompeux, splendide.* ‖ bw. *Solennellement, pompeusement, splendidement.*

FEESTELING, z. m. *en* v. *Convive*, m. *et* f.

FEESTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Célébrer une fête.*

FEESTGEWAAD, z. o. *Habit* m. *de fête.*

FEESTGIFT z. v. *Souvenir* ou *cadeau*, m. *donné à une fête.*

FEESTLIED (-LIEDEREN), z. v. *Chant* m. *de fête.*

FEESTMAAL, z. o. *Festin, banquet*, m.

FEESTOFFER, z. o. *Sacrifice* m. *fait à l'occasion d'une fête.*

FEESTTIJD, z. m. *Temps* m. *de fête.*

FEESTVIERING, z. v. *Célébration d'une fête, fête*, f.

FEESTZANG, z. m. *Chant* m. *de fête.*

FEIL, z. v. Misslag, fout. *Faute, erreur*, f. ‖ Gebrek. *Défaut*, m.

FEILBAAR, bn. *Faillible.*

FEILBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Faillibilité*, f.

FEILEN zw. w. o. (met *hebben*). *Faillir, manquer, se tromper, tomber en faute.*

FEILLOOS bn. *Correct sans fautes, sans défauts.*

FEIT, z. o. *Action*, f., *fait*, m. ‖ Doorluchtige —en, *hauts faits*, m. pl. ‖ Wanbedrijf. *Délit*, m. ‖ Op het — betrappen, *surprendre en flagrant délit.*

FEITEL, z. v. Doek. *Linge, lange, maillot*, m.

FEITELIJK, bn. *De fait.* ‖ Vijandig. *Ennemi, hostile.* ‖ bw. *Hostilement, en ennemi, par voie de fait.*

FEITELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Voie* f. *de fait, acte* m. *de violence.*

FEL, bn. Wreed. *Cruel, féroce.* ‖ Boos. *Méchant.* ‖ Verwoed. *Furieux.* ‖ Hard. *Rude, violent, impétueux.* ‖ —le winter, *hiver rude*, m. ‖ —le wind, *vent violent*, m. ‖ —le brand, *violent incendie*, m. ‖ Ruw. *Rude.* ‖ Onbeschoft. *Grossier.* ‖ bw. *Zie* FELLIJK.

FELHEID (zond. mv.), z. v. Wreedheid. *Cruauté, férocité*, f. ‖ Hevigheid. *Violence, impétuosité*, f.

FELICITATIE (-TIËN, -TIES), z. v. *Félicitation*, f.

FELICITEEREN, zw. w. b. *Féliciter.*

FELLIJK, bw. Wreed. *Cruellement.* ‖ Hevig. *Violemment.* ‖ Ruw. *Rudement.*

FELOEK, z. v. (mar.) *Felouque*, f.

FEMELAAR, z. m. enz. *Zie* FIJMELAAR.

FEMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* FIJMELEN.

FENEGRIEK (zond. mv.), z. o. (bot.) *Fenugrec*, m.

FENIKS (-SEN), z. m. *Phénix*, m. ‖ (fig.) *Phénix.* ‖ (astr.) *Phénix.*

FEP (zond. mv.), z. v. (fam.) *Ivrognerie*, f.

FEPPEN, zw. w. b (fam.) *Pinter, lamper, trinquer, siffler la linotte.*

FEPPER, z. m. *Buveur biberon, ivrogne*, m.

FEPSTER, z. v. *Buveuse, biberonne*, f.

FERM, bn. *Ferme, vigoureux, hardi.*

FERMETEIT (zond. mv.), z. v. *Fermeté, vigueur*, f.

FERMOOR -MOREN) z. o. *Fermoir*, m.

FERNAMBUKHOUT (zond. mv.), z. o. *Fernambouc*, m.

FESTIJN, z. o. *Festin*, m.

FESTIVITEIT, z. v. *Fête*, f.

FESTOEN, z. o. *Feston*, m., *guirlande*, f.

FESTONNEEREN, zw. w. b. *Festonner.*

FEUILLETON (-TONS), z. o. *Feuilleton*, m.

FEZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* FEZIKEN.

FEZIKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Parler doucement.*

FEZIKER, z. m. *Celui qui parle doucement.*

FEZIKSTER, z v. *Celle qui parle doucement.*

FIACRE (-CRES) z. v. *Fiacre*, m.

FIAT (zond. mv.) z. o. *Fiat*, m.

FICTIE (-TIËN -TIES) z. v. *Fiction*, f.

FIDEEL, bn. *Fidèle.* (pop.) *Jovial, affable.*

FIELT, z. m. *Coquin, fripon, vaurien, mauvais sujet, filou, fourbe*, m.

FIELTACHTIG bn. *Zie* FIELTIG.

FIELTACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Friponnerie, fourberie, scélératesse*, f.

FIELTENSTUK, z. o. *Friponnerie, coquinerie, fourberie*, f.

FIELTERIJ, z. v. *Zie* FIELTENSTUK.

FIELTIG, bn. *Fripon, fourbe inique.*

FIER, bn. *Fier.* ‖ Trotsch. *Arrogant.* ‖ bw. *Fièrement.* ‖ Trots. *Arrogamment.*

FIERHEID (zond. mv.), z. v. *Fierté*, f. ‖ Hoogmoed. *Arrogance*, f.

FIERTE (zond. mv.), z. v. *Zie* FIERHEID.

FIERTER z. v. Reliquieënkast. *Châsse*, f.

FIGURANT, z. m. *Figurant*, m.

FIGURANTE, z. v. *Figurante*, f.

FIGUREEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Figurer.*

FIGUUR, z. v. *en* o. *Figure*, f. ‖ (fig.) — maken, *attirer l'attention par ses dépenses, par son luxe.* ‖ (rhét.) *Figure.* ‖ (math., danse.) *Figure.*

FIGUURKEN, z. o. *Zie* FIGUURTJE.

FIGUURLIJK, bn. *Figuré.* ‖ bw. *Figurément, au figuré.*

FIGUURLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Sens figuré*, m.

FIGUURRIJK, bn. *Riche en figures.*

FIGUURTJE, z. o. *Petite figure, figurine*, f.

FIJ tusscheuw *Fi!*

FIJMELAAR, z. m. Beuzelaar. *Vétilleur*, m. ‖ Schijnheilige. *Hypocrite*, m.

FIJMELAARSTER, z. v. Beuzelaarster. *Vétilleuse*, f. ‖ Schijnheilige. *Hypocrite*, f.

FIJMELACHTIG, bn. Schijnheilig. *Hypocrite.*

FIJMELARIJ, z. v. Schijnheiligheid. *Hypocrisie*, f.

FIJMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Beuzelen. *Vétiller.* ‖ Den schijnheilige spelen. *Faire l'hypocrite.*

FIJN, bn. *Fin, délicat, élégant.* ‖ — laken, *drap fin*, m. ‖ —e regen, *pluie fine*, f. ‖ — goud, *or fin*, m. ‖ Doorslepen. *Fin, rusé, habile.* ‖ Fijnvroom. *Bigot, dévot.* ‖ Schijnheilig. *Hypocrite.* ‖ bw. *Finement, avec finesse.*
FIJNAARD, z. m. *Finasseur, finaud, rusé compère*, m.
FIJNBAARD, z. m. *Zie* FIJNAARD.
FIJNBEK, z. m. Vogel. *Bec-fin*, m.
FIJNHEID (-HEDEN), z. v. *Finesse, subtilité, délicatesse*, f. ‖ Doorslepenheid. *Finesse, ruse, adresse*, f. ‖ Schijnheiligheid. *Hypocrisie*, f.
FIJNIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* FIJNHEID.
FIJNSCHILDER, z. m. *Peintre, peintre artiste*, m.
FIJNTE, z. v. *Finesse, menuité, tenuité*, f.
FIJNTJES, bw. *Finement.*
FIJNVROOM, bn. *Bigot, dévot.*
FIJT (zond. mv.), z. v. *Panaris*, m.
FIKFAKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner, vétiller, niaiser.*
FIKFAKKER, z. m. *Lambin, vétilleur*, m.
FIKFAKKERIJ, z. v. *Niaiserie, vétille, bagatelle*, f.
FIKFAKSTER, z. v. *Lambine, vétilleuse*, f.
FIKS, bw. *Comme il faut, bien, adroitement, habilement.*
FIKSCH, bn. *Habile, adroit.*
FIKSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Habileté, adresse*, f.
FILOMEEL (-MEELEN), z. v. *Philomèle*, f., *rossignol*, m.
FILOZEL (zond. mv.), z. v. *Filoselle*, f.
FILOZELLEN, bn. *De filoselle.*
FILTREERDOEK, z. m. *Étamine*, f.
FILTREEREN, zw. w. b. *Filtrer.*
FILTREERKAN, z. v. *Cafetière* f. *à filtre.*
FILTREERMACHINE (-NES), z. v. *Machine* f. *à filtrer.*
FILTREERPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier fluant*, m.
FILTREERTOESTEL, z. o. *Appareil* m. *pour filtrer.*
FINAAL, bn. *Final.*
FINALE (zond. mv.), z. v. *Finale*, f.
FINANCIËN, z. v. mv. *Finances*, f. pl.
FINANCIER, z. m. *Financier*, m.
FINANCIEWEZEN (zond. mv.), z. o. *Les finances*, f. pl.
FIOOL (-OLEN), z. v. *Fiole, petite bouteille*, f.
FIRMA (-MA'S), z. v. (comm.) *Raison*, f.
FIRMAMENT (zond. mv.), z. o. *Firmament*, m.
FIS, z. o. Bunsing. *Putois*, m.
FISKAAL, z. m. *Fiscal, procureur* ou *avocat fiscal*, m.
FISKAAL, bn. *Fiscal.*
FISTEL, z. v. *Fistule*, f.
FISTELACHTIG, bn. *Fistuleux.*
FISTELMES, z. o. (chir.) *Syringotome*, m.
FISTELSNEDE, z. v. (chir.) *Syringotomie*, f.
FLAB[BE], z. v. *Zie* FLEB.
FLABBEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire un léger bruit, souffler doucement.*
FLADDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Voleter, ondoyer, voltiger.*
FLADDERMUTS (-MUTSEN), z. v. *Battant-l'œil*, m.
FLAGEOLET, z. v. *Flageolet*, m.
FLAKKEREN, zw. w. o. (met *hebben*) *Zie* FLIKKEREN.
FLAMBEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Flamber.*
FLAMBEEUW, FLAMBOUW, z. v. *Flambeau*, m., *torche*, f.
FLAMINGO (-GO'S), z. m. Vogel. *Flamant*, m.
FLANEL (zond. mv.), z. o. *Flanelle*, f.
FLANELLEN, bn. *De flanelle.*
FLANK, z. v. (mil.) *Flanc, côté*, m. ‖ Den vijand in de — vallen, *prendre* ou *attaquer l'ennemi en flanc.*
FLANKEEREN, zw. w. b. (mil.) *Flanquer.*
FLANKEERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de flanquer, flanquement*, m.
FLANKEUR, z. m. (n.il.) *Flanqueur*, m.
FLANS (FLANSEN), z. v. *Chose jetée à terre.*
FLANSEN, zw. w. b. Op den grond werpen. *Jeter à terre.* ‖ Knoeien. *Faire à la hâte et malproprement* ou *négligemment, bousiller.*
FLAP, z. m. Deksel. *Couvercle* m. *d'un pot à bière.* ‖ Pot. *Frison*, m. ‖ Slag, klap. *Coup, soufflet*, m. ‖ Vliegenklap. *Chasse-mouche*, m.
FLAPBAND, z. m. *Plate-bande*, f.
FLAPKAN, z v. *Frison*, m.
FLAPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Klappen. *Claquer.* ‖ Slaan. *Frapper.* ‖ b. *Babiller.*
FLAPPER, z. m. *Zie* FLAPKAN.
FLAPUIT, z. m. *en* v. *Babillard*, m., *babillarde*, f.
FLARDEN, z. v. mv. *Lambeaux, morceaux*, m. pl., *loques, guenilles, pièces*, f. pl.
FLATER, z. m. *Bévue, étourderie, faute, erreur*, f.
FLAUW, bn. Machteloos. *Faible, débile.* ‖ — vallen, *se pâmer, s'évanouir, tomber en défaillance.* ‖ Smakeloos. *Insipide, fade.* ‖ —e spijs, *mets fade*, m. ‖ Onverschillig. *Indifférent, froid.* ‖ Bleek. *Pâle, blême.* ‖ bw. *Zie* FLAUW[ELIJK].
FLAUW[ELIJK], bw. *Faiblement, froidement.* ‖ Lichtjes. *Légèrement.*
FLAUWHARTIG, bn. *Timide, lâche, faible de cœur, pusillanime.* ‖ bw. *Timidement, lâchement, d'une manière pusillanime.*
FLAUWHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Timidité, lâcheté, pusillanimité, faiblesse* f. *de cœur.*
FLAUWHEID (-HEDEN), z. v. *Faiblesse*, f. ‖ Smakeloosheid. *Insipidité, fadeur*, f. ‖ Bleekheid. *Pâleur*, f.
FLAUWHERTIG, enz. *Zie* FLAUWHARTIG, enz.
FLAUWIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* FLAUWHEID.
FLAUWITEIT, z. v. *Chose insipide*, f.
FLAUWTE (zond. mv.), z. v. Onmacht. *Défaillance, pâmoison, faiblesse, syncope*, f. ‖ Eene — krijgen, *se pâmer, tomber en défaillance, s'évanouir.*
FLAUWTJES, bw. *Faiblement, froidement.* ‖ Lichtjes. *Légèrement.*
FLEB, z. v. *Têtière*, f.
FLEDDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* FLADDEREN.
FLEDDERMUTS (-MUTSEN), z. v. *Zie* FLADDERMUTS.
FLEEMEN, zw. w. b. *Flatter, caresser, cajoler, câliner, amadouer.*
FLEEMER, z. m. *Flatteur, cajoleur, câlin*, m.
FLEEMERIJ, z. v. *Flatterie, cajolerie*, f.
FLEEMSTER, z. v. *Flatteuse, cajoleuse, câline*, f.
FLEEMTONG, z. m. *en* v. *Flatteur, câlin*, m., *flatteuse, câline*, f.
FLEER (FLEEREN), z. v. *Fille* f. *de mauvaise vie.*
FLEERLINGS, bw. *Tout-à-coup, subitement, à l'improviste.*
FLEERS, z. m. *Coup, soufflet*, m.
FLEGMA (zond. mv.), z. o. *Flegme*, m.
FLEGMATISCH, bn. *Flegmatique.*
FLENEL, z. o. *Zie* FLANEL.
FLENS, z. v. *Collier* m. *de fer.*
FLENSJE, z o. *Petite galette*, f.
FLENTERS, z. m. mv. *Zie* FLARDEN.
FLEP, z. v. *Zie* FLEB.
FLEPPEN, zw. w b. *Zie* FEPPEN.
FLERECIJN (zond. mv.), z. o. *Goutte*, f. ‖ — in de heupen, *goutte sciatique.*
FLERECIJNACHTIG, bn. *Goutteux.*
FLERECIJNIST, z. m. *Goutteux*, m.
FLESCH, z. v. *Bouteille*, f., *flacon*, m. ‖ —sschen spoelen, *rincer des bouteilles.* ‖ (phys.) Leidsche —, *bouteille* f. *de Leide.*

FLESCHJE, FLESCHKEN, z. o. *Petite bouteille*, f., *petit flacon*, m.
FLESCHVORMIG, bn. *Lagéniforme*, *ampullacé*, *en forme de bouteille*.
FLESSCHEBAKJE, z. o. *Cabaret* m. *où l'on met une fiole*.
FLESSCHENBLAZER, z. m. *Bosselier*, m.
FLESSCHENGLAS (zond. mv.), z. o. *Verre* m. *de bouteilles*.
FLESSCHENKELDER, z. m. *Cantine*, *cave*, f.
FLESSCHENKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de bouteilles*.
FLESSCHENMAKER, z. m. *Zie* FLESSCHENBLAZER.
FLESSCHENMAND, z. v. *Panier* m. *à bouteilles*.
FLESSCHENREK, z. o. *Râtelier* m. *à bouteilles*.
FLETS (FLETSEN), z. v. *Omelette*, f.
FLETS, bn. Flauw. *Fade*, *insipide*. ‖ Bleek. *Pâle*, *décoloré*, *blême*, *terne*.
FLEUR (zond. mv.), z. m. Bloei. *Fleur*, f. ‖ (fig.) Kracht, welstand. *Force*, *prospérité*, f. ‖ In — zijn, *être florissant*. ‖ In den — zijner jaren zijn, *être à la fleur de son âge*. ‖ Vroolijkheid. *Gaieté*, f.
FLEUR, z. v. Vischlijn. *Ligne* f. *pour la pêche du brochet*.
FLEUREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pêcher le brochet à la ligne*.
FLEURET, z. o. *Zie* FLORET.
FLEURIG, bn. *Fleuri*, *florissant*, *prospère*.
FLEURIGHEID (zond. mv.), z. v. *État florissant* ou *prospère*, m.
FLIKFLOOIEN, zw. w. b. *Flatter*, *cajoler*, *flagorner*.
FLIKFLOOIER, z. m. *Flatteur*, *cajoleur*, *patelin*, m.
FLIKFLOOIERIJ, z. v. *Flatterie*, *cajolerie*, *adulation*, f., *patelinage*, m.
FLIKFLOOISTER, z. v. *Flatteuse*, *cajoleuse*, *pateline*, f.
FLIKKEN, zw. w. b. *Raccommoder*, *rapiécer*, *rapetasser*, *ravauder*.
FLIKKER, z. m. *Raccommodeur*, *ravaudeur*, m.
FLIKKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Briller*, *étinceler*, *scintiller*, *reluire*.
FLIKKERIJ (zond. mv.), z. v. *Raccommodage*, *ravaudage*, m.
FLIKKERING, z. v. *Étincellement*, m., *scintillation*, f. ‖ (phys.) *Coruscation*, f.
FLIKKERVLAM, z. v. *Flamme étincelante*, f.
FLIKKERVUUR, z. o. *Feu étincelant*, m.
FLIKSTER, z. v. *Raccommodeuse*, *ravaudeuse*, f.
FLINK, bn. Knap, vlug. *Éveillé*, *leste*, *adroit*, *prompt*. ‖ bw. *Lestement*, *adroitement*, *promptement*. ‖ Zeer wel. *Très-bien*.
FLINK, z. m. *Coup*, m.
FLINKEN, zw. w. b. Slaan. *Frapper*. ‖ Werpen. *Jeter*, *flanquer*.
FLITS (FLITSEN), z. m. *Flèche*, f., *trait*, *dard*, m.
FLITSBOOG (-BOGEN), z. m. *Arc*, m., *arbalète*, f.
FLITSKOKER, z. m. Pijlkoker. *Carquois*, m.
FLODDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Wapperen. *Flotter*, *s'agiter*, *ondoyer au gré du vent*, *voltiger en ondoyant*. ‖ (fig.) Weifelen. *Être incertain*. ‖ In het water —, *patrouiller*, *patauger dans l'eau*.
FLODDERKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Habit trop large*, m.
FLODDERKOUS (-KOUSEN), z. v. *Bas* m. *rabattu sur la jambe*. ‖ (fam.) *Salope*, f.
FLODDERMIJN, z. v. (mil.) *Fougade*, *fougasse*, f.
FLODDERMOER (-MOEREN, -MOERS), z. v. *Salope*, f.
FLODDERMUTS (-MUTSEN), z. v. *Battant-l'œil*, m.
FLOERS (FLOERSEN), z. o. *Crêpe*, m.
FLOERSEN, bn. *De crêpe*.
FLOK, bn. *Flasque*.
FLOKHOUT (zond. mv.), z. o. *Liége*, m.
FLONKERBAG, z. v. *Brillant*, m.
FLONKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Briller*, *étinceler*, *resplendir*, *reluire*.
FLONKERING, z. v. *Étincellement*, *éclat*, m.
FLONKERLICHT (zond. mv.), z. o. *Lumière éclatante*, f.
FLONKERSTAR, FLONKERSTER, z. v. *Étoile brillante*, f. ‖ (fig.) *Homme* m. ou *femme* f. *d'un très-grand mérite*, *lumière*, f.
FLORAFEESTEN, z. o. mv. *Jeux floraux*, m. pl.
FLORET, z v. Schermdegen. *Fleuret*, m., *filoselle*, f.
FLORET (zond. mv.), z. o. Zijde. *Fleuret*, m.
FLORETGAREN (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *de fleuret*.
FLORETTEN, bn. *De fleuret*.
FLORETZIJDE (zond. mv.), z. v. *Filoselle*, f., *fleuret*, m.
FLOUS, z. v. Uitvlucht. *Faux-fuyant*, m.
FLOUW, z. v. *Passée*, *pantière*, f., *filet à prendre des bécasses*, *des perdrix*, *allier*, m.
FLUIM, z. v. Taai speeksel. *Flegme*, m., *pituite*, f., *crachat*, m.
FLUIMACHTIG, bn. *Flegmatique*, *pituiteux*.
FLUIMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Rendre des flegmes* ou *de la pituite*. *cracher*.
FLUISTERAAR, z. m. *Chuchoteur*, m.
FLUISTERAARSTER, z. v. *Chuchoteuse*, f.
FLUISTEREN, zw. w. b. *Chuchoter*. ‖ o. (met *hebben*). *Chuchoter*.
FLUISTERING, z. v. *Chuchotement*, m.
FLUIT, z. v. *Flûte*, f. ‖ Op de — spelen, de — blazen, *jouer de la flûte*. ‖ (fam.) Op de — spelen, *croquer le marmot*, *ne pas être écouté*, *être mis à l'écart*.
FLUIT, z. v. Loot. *Rejeton*, m., *pousse*, f., *jet*, m.
FLUITEN (*floot*, *floten*, *gefloten*,) st. w. b. Op de fluit spelen. *Jouer de la flûte*. ‖ Met den mond —. *Siffler*. ‖ (fig.) Iemand laten —, *ne pas écouter qq.*, *ne pas se soucier de qq.* ‖ De vogels —, *les oiseaux chantent*.
FLUITENMAKER, z. m. *Fabricant* m. *de flûtes*.
FLUITER, z. m. Fluitspeler. *Joueur de flûte*, *flûtiste*, *flageoleur*, m. ‖ — met den mond. *Siffleur*, m.
FLUITING (zond. mv.), z. v. *Sifflement*, m.
FLUITJE, z. o. *Flageolet*, m. ‖ Kinderfluitje. *Sifflet*, m.
FLUITREGISTER, z. o. (org.) *Larigot*, *jeu* m. *de flûtes*.
FLUITSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Flûte*, f.
FLUITSPELER, z. m. *Joueur de flûte*, *flûtiste*, m.
FLUITSTER, z. v. *Joueuse* f. *de flûte*.
FLUITWERK (zond. mv.), z. o. *Zie* FLUITREGISTER.
FLUKS, bw. *D'abord*, *aussitôt*, *bientôt*, *sur-le-champ*. ‖ Gezwind. *Vite*.
FLUKSCH, bn. *Alerte*, *léger*, *agile*, *dispos*.
FLUS, bw. Aanstonds. *Tantôt*. ‖ Zooëven. *Tout à l'heure*, *il n'y a qu'un instant*.
FLUWEEL (-WEELEN), z. o. *Velours*, m.
FLUWEELACHTIG, bn. *Velouté*.
FLUWEELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Velouté*, m.
FLUWEELBLOEM, z. v. *Passe-velours*, m., *amarante*, f.
FLUWEELBOORDSEL, z. o. *Chenille*, f., *tissu* m. *de soie veloutée*.
FLUWEELEN, bn. *De velours*, *velouté*. ‖ (fig.) *Doux*, *mielleux*, *emmiellé*. ‖ — woordjes, *paroles mielleuses* ou *emmiellées*, f. pl.
FLUWEELMALUW, z. v. (bot.) *Mauve* f. *des Indes*.
FLUWEELWERKER, z. m. *Tisserand* m. *en velours*.
FLUWIJN, z. o. Huismarter. *Fouine*, f.
FLUWIJN, z. v. Sloop. *Taie* f. *d'oreiller*.
FNIEZEN, zw. w. o. (met *hebben*). Niezen. *Éternuer*.
FNUIKEN, zw. w. b. Kortwieken. *Rogner les ailes*

d'un oiseau. ‖ (fig.) *Diminuer l'autorité de qq.* ‖ (fig.) Iemands macht —, *rogner les ailes, les ongles à qq.*
FNUIKING, z. v. *Action* f. *de rogner les ailes.* ‖ (fig.) *Action* f. *de diminuer l'autorité de qq.*
FOEDRAAL, z. o. *Fourreau*, m.
FOEI! tusschenw. *Fi! fi donc!*
FOELIE, z. v. (comm.) *Macis*, m. ‖ — eens spiegels, *tain*, m. ‖ (joaill.) *Feuille*, f., *paillon*, m.
FOELIËN, zw. w. b. *Zie* VERFOELIËN.
FOEZEL (zond. mv.), z. v. Slechte jenever. *Mauvais genièvre*, m.
FOK, z. v. Fokzeil. *Voile de misaine, misaine*, f., *foc*, m. ‖ (fam.) Bril. *Lunettes*, f. pl.
FOKHENGST, z. m. *Étalon*, m.
FOKKEMAST, z. m. *Mât* m. *de misaine.*
FOKKEN, zw. w. b. Opkweeken. *Élever, nourrir* (*du bétail.*) ‖ o. (met *hebben*). Brillen. *Se servir de lunettes.* ‖ (met *zijn*). Wegzeilen. *Partir à la voile.* ‖ Weggaan. *S'en aller.*
FOKKER, z. m. *Éleveur, nourrisseur* m. *de bétail.* ‖ Rijke —, *richard, Crésus*, m.
FOKKERIJ, z. v. *Lieu* m. *où l'on élève, nourrit des bestiaux.*
FOKKERUST (zond. mv.), z. v. *Porte-haubans* m. *de misaine.*
FOKKEZEIL, z. o. *Voile de misaine, misaine*, f., *foc*, m.
FOKKING, z. v. *Action* f. *d'élever, de nourrir du bétail.*
FOKSTER, z. v. *Qui élève du bétail.*
FOKVEE (zond. mv.), z. o. *Bétail*, m., *bestiaux, animaux* m. pl. *qu'on élève dans le but d'en propager la race.*
FOLEN, zw. w. b. Kwellen. *Tourmenter.* ‖ (fam.) *Patiner, manier.*
FOLIANT, z. m. *Volume in-folio, in-folio*, m.
FOLTERAAR, z. m. *Qui torture.*
FOLTERBANK, z. v. *Torture, gêne, question*, f., *chevalet*, m.
FOLTEREN, zw. w. b. *Mettre* ou *appliquer à la torture, donner la question.* ‖ (fig.) *Tourmenter, torturer.*
FOLTERING, z. v. *Torture*, f. ‖ (fig.) *Torture*, f., *embarras pénible, tourment*, m.
FOLTERKAMER, z. v. *Chambre* f. *de torture.*
FOLTERKOORD, z. o. *en* v. *Corde* f. *qui sert à appliquer qq. à la torture.*
FOLTERTUIG, z. o. *Instruments* m. pl. *de torture.*
FOMMELEN, zw. w. b. *Chiffonner, friper, farfouiller.*
FOMMELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de chiffonner, de friper.*
FONDEMENT, z. o. *Fondement*, m.
FONDS (FONDSEN), z. o. *Fonds*, m. ‖ (fin.) Openbare —en, *fonds publics*, m. pl. ‖ (libr.) *Fonds*, m.
FONKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). (fig) *Briller.*
FONKELING, z. v. *Éclat*, m.
FONKELNIEUW, bn. *Tout neuf, tout battant neuf.* ‖ bw. *Nouvellement fait.*
FONTEIN, z. v. *Fontaine, source*, f. ‖ (fig.) *Source*, f.
FONTEINADER, z. v. *Source* f. *d'une fontaine.*
FONTEINBAK, z. m. *Bassin* ou *réservoir* m. *de fontaine.*
FONTEINBUIS, z. v. *Tuyau* ou *conduit* m. *d'une fontaine.*
FONTEINKOM, z. v. *Zie* FONTEINBAK.
FONTEINKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Épi* m. *d'eau.*
FONTEINMAKER, z. m. *Fontenier, fontainier*, m.
FONTEINTJE, z. o. *Petite fontaine*, f.
FONTEINWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de fontaine* ou *de source.*
FONTEINWERKER, z. m. *Fontenier, fontainier*, m.
FONTENEL, z. v. (chir.) *Fontanelle*, f.
FOOI, z. v. Afscheidsmaal. *Régal* m. *d'adieu.* ‖ (fig.) Iemand de — geven, *donner à qq. son congé.* ‖ Drinkgeld. *Pourboire*, m.
FOOITJE, z. o. *Petit pourboire*, m.
FOOR (FOREN), z. v. Jaarmarkt. *Foire*, f.
FOP, z. m. *Zie* FOPPAGE, FOPPERIJ.
FOPPAGE (zond. mv.), z. v. *Duperie, tromperie, mystification, raillerie, gausserie*, f.
FOPPEN, zw. w. b. *Duper, tromper, mystifier, se moquer de, se railler de.*
FOPPER, z. m. *Dupeur, mystificateur, moqueur, railleur*, m.
FOPPERIJ, z. v. *Duperie, tromperie, mystification, raillerie, gausserie*, f.
FOPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de duper, de mystifier.*
FOPSTER, z. v. *Moqueuse, railleuse*, f.
*FOREEST, z. o. *Forêt*, f., *bois*, m.
FOREL[LE], z. v. *Truite*, f.
FORELLENNET, z. o. *Filet* m. *pour prendre les truites.*
FORELLENVANGST (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *des truites.*
FORMAAT, z. o. *Format*, m,
FORMAATJE, z. o. *Petit format*, m.
FORMALITEIT, z. v. *Formalité*, f.
FORMEEL, bn. *Formel, exprès.* ‖ bw. *Formellement, expressément.*
FORMEERDER, z. m. Vormer. *Celui qui forme.* ‖ Schepper. *Créateur.*
FORMEEREN, zw. w. b. Vormen. *Former, façonner.* ‖ Scheppen. *Créer, faire.*
FORMEERING (zond. mv.), z. v. *Formation*, f.
FORMULE (-LES), z. v. *Formule*, f.
FORMULIER, z. o. *Formulaire*, m.
FORMULIERBOEK, z. o. *Zie* FORMULIER.
FORNUIS, z. o. *Fourneau*, m.
FORNUISGATEN, z. o. mv. *Aspiraux*, m. pl.
FORNUISJE, z. o. *Petit fourneau*, m.
FORSCH, bn. Sterk. *Fort, robuste, vigoureux.* ‖ Hard, norsch. *Violent, brusque.* ‖ bw. Sterk. *Fortement, violemment.* ‖ Norsch. *Brusquement.*
FORSCHHEID (zond. mv.), z. v. Sterkte. *Force, vigueur*, f. ‖ Norschheid. *Violence, brusquerie*, f.
FORT, z. o. *Fort*, m.
FORTE-PIANO (-PIANO'S), z. v. *Piano*, m.
FORTUIN, z. o. Vermogen. *Fortune*, f. ‖ v. Geluksgodin. *Fortune*, f.
FORTUINZOEKER, z. m *Aventurier, chevalier* m. *d'industrie*, m.
FOTSE, z. v. (bas) Boos vrouwmensch. *Méchante femme, femme acariâtre, mégère*, f. *diable à quatre*, m.
FOURAGEEREN, zw. w. b. (met *hebben*). *Fourrager.*
FOURIER, z. m. *Fourrier*, m.
FOUT, z. v. *Faute, erreur*, f. ‖ Zonder —, *sans faute, certainement.*
FOUTIEF, bn. *Fautif.*
FOUTJE, z. o. *Petite faute*, f.
FRAAI, bn. Sierlijk. *Joli, beau, gentil, mignon.* ‖ bw. *Zie* FRAAI[ELIJK].
FRAAI[ELIJK], bn. *Joliment, gentiment.*
FRAAIHEID (zond. mv.), z. v. *Beauté*, f.
FRAAIIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* FRAAIHEID.
FRAAITJES, bw. *Joliment, gentiment.* ‖ (fam.) Rechtuit. *Tout net.*
FRAK, z. v. *Frac*, m.
FRAMBOOS (-BOZEN), z. v. *Framboise*, f.
FRAMBOOSJE, z. o. *Petite framboise*, f.
FRAMBOZEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Framboisier*, m.

FRAMBOZENAZIJN (zond. mv.), z. m. *Vinaigre* m. *de framboises.*
FRAMBOZENGELEI (zond. mv.), z. v. *Gelée* f. *de framboises.*
FRAMBOZENKOEKJE, z. o. *Tablette* f. *aux framboises.*
FRAMBOZENNAT, z. o. *Jus* m. *de framboises.*
FRAMBOZENSTROOP (zond. mv.), z. v. *Sirop* m. *de framboises.*
FRANCISKAAN, FRANCISKANER, z. m. *Franciscain, cordelier,* m.
FRANCISKANERKLOOSTER, z. o. *Couvent* m. *de cordeliers.*
FRANCISKANERMONNIK (-IKEN), z. m. *Franciscain, cordelier,* m.
FRANCISKANERNON, z. v. *Cordelière,* f.
FRANCO, bw. *Franc de port, franco.*
FRANJE (-JES, -EN), z. v. *Frange,* f. ‖ Kleine —, *frangeon,* m. ‖ Met —en bezetten, *garnir de franges, franger.*
FRANJENMAAKSTER, z. v. *Frangière,* f.
FRANJENMAKER, z. m. *Frangier, franger,* m.
FRANJEVORMIG, bn. *Frangé.*
FRANK, z. m. Geldstuk. *Franc,* m.
FRANKEEREN, zw. w. b. *Affranchir.*
FRANKEERING, z. v. *Affranchissement,* m.
FRANKISCH, z. o. De —e taal. *La langue franque.*
FRANSCH, z. o. De —e taal, *Le français, la langue française.*
FRANSCHGEZIND, bn. *Gallomane.*
FRANSCHGEZINDE, z. m. *en* v. *Gallomane,* m. *en* f.
FRANSCHGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Gallomanie,* f.
FRANSIJN (zond. mv.), z. o. *Parchemin,* m.
FRATSEN, z. v. mv. *Sottises, balivernes, sornettes, farces,* f. pl.
FRATSENMAAKSTER, z. v. *Celle qui fait des sottises, qui raconte des sornettes.*
FRATSENMAKER, z. m. *Celui qui fait des sottises, qui raconte des sornettes.*
FREGAT, z. o. *Frégate,* f.
FREGATVOGEL, z. m. (h. n.) *Frégate,* f.
FRESCO, bn. Fresco-schilderij, *fresque,* f.
FRET, z. o. (h. n.) *Furet,* m. ‖ Boor. *Foret,* m., *vrille,* f.
FRETJACHT, z. v. *Chasse* f. *au furet.*
FRETTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chasser au furet.* ‖ Onderzoeken. *Fouiller.*
FREULE (-LES), z. v. *Demoiselle noble,* f.
FRIES, z. v. (archit.) *Frise,* f.
FRIES (zond. mv.), z. o. Stof. *Frise,* f.
FRIJT, z. v. (archit.) *Contre-boutant,* m.
FRIJTBOOG (-BOGEN), z. m. *Arc-boutant,* m.
FRIJTEN zw. w. b., enz. *Zie* FRUITEN, enz.
FRIKKADEL, z. v. *Boulette,* f.
FRIKKADELKOEK, z. m. *Godiveau,* m.
FRISCH, bn. Koel. *Frais, rafraîchissant.* ‖ —sche wind, *vent frais,* m. ‖ —sche drank, *boisson rafraîchissante,* f. ‖ Gezond. *Sain, qui se porte bien.* ‖ Hij is niet —, *il est indisposé.* ‖ Vlug. *Alerte, dispos, éveillé, vif.* ‖ bw. *Fraîchement.* ‖ — op! — weg! *allons! courage! ça!*
FRISCHHEID (zond. mv.), z. v. *Fraîcheur,* f.
FRISEEREN, zw. w. b. *Friser.*
FRISKET, z. o. (impr.) *Frisquette,* f.
FROMMEL, z. m. *Zie* KREUK.
FROMMELEN, zw. w. b. *Chiffonner, friper, farfouiller.*
FRONS (FRONSEN), z. v. *Ride,* f., *pli,* m.
FRONSEL, z. v. *Zie* FRONS.
FRONSEN, zw. w. b. *Froncer, rider.* ‖ *Zie* FROMMELEN.
FRONSING, z. v. *Froncement,* m.
FRONT, z. o. (archit.) *Façade,* f. ‖ (mil.) *Front,* m.
FRONTIEREN, z. v. mv. *Frontières,* f. pl. ‖ *Zie* GRENZEN.
FRUIT, z. o. Ooft. *Fruit,* m., *fruits,* m. pl.
FRUITBEN, z. v. *Zie* FRUITMAND.
FRUITBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre fruitier,* m.
FRUITEN, zw. w. b. *Frire, fricasser.*
FRUITER, z. m. *Friturier,* m.
FRUITHANDEL (zond. mv.), z. m. *Fruiterie,* f.
FRUITHOF (-HOVEN), z. m. *Jardin fruitier,* m.
FRUITHOORN, z. m. *Corne* f. *d'abondance.*
FRUITING (zond. mv.), z. v. *Friture,* f.
FRUITKELDER, z. m. *Fruiterie,* f.
FRUITKOOPER, z. m. *Fruitier,* m.
FRUITKOOPSTER, z. v. *Fruitière,* f.
FRUITKORF, z. m. *Panier* m. ou *corbeille* f. *à fruits.* ‖ Vlakke —, *éventaire,* m.
FRUITMAND, z. v. *Zie* FRUITKORF.
FRUITMARKT, FRUITMERKT, z. v. *Marché* m. *aux fruits.*
FRUITPAN, z. v. *Poêle* f. *à frire.*
FRUITSCHAAL, z. v. *Coupe* f. *à fruits.*
FRUITSCHILDER, z. m. *Peintre* m. *de fruits.*
FRUITSCHOTEL, z. m. *Plat* m. *à servir les fruits.*
FRUITSTUK, z. o. *Tableau* m. *où sont représentés des fruits.*
FRUITTROS, z. m. (bot.) *Corymbe,* m.
FRUITVERKOOPER, z. m. *Zie* FRUITKOOPER.
FRUITVERKOOPSTER, z. v. *Zie* FRUITKOOPSTER.
FRUITWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend des fruits.*
FUIK, z. v. (pêch.) *Nasse,* f. ‖ (fig.) In de — zijn, *être dans la nasse, être attrapé.*
FUIKJE, z. o. *Petite nasse,* f.
FULP (zond. mv.), z. o. *Velours,* m.
FULPEN, bn. *De velours.*
FUN, z. m. Fielt. *Coquin, fripon, vaurien,* m.
FUNCTIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Fonction,* f. ‖ (math.) *Fonction.*
FUNDAMENT, z. o. *Fondement,* f.
FUNGEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire fonction.*
FURIE (-RIES, -RIËN), z. v. *Furie,* f.
FUST, z. o. Vaatwerk. *Futaille,* f. ‖ Ton. *Tonneau,* m.
FUSTAGE (zond. mv.), z. v. *Zie* FUST.
FUT (zond. mv.), z. v. Dat is maar —, *ce n'est rien, c'est du fatras que tout cela.*
FUTEIN (zond. mv.), z. m. *Futaine,* f.
FUTSELAAR, z. m. *Lambin, musard, vétilleur,* m.
FUTSELAARSTER, z. v. *Lambine, vétilleuse,* f.
FUTSELARIJ, z. v. *Lambinerie, bagatelle, vétille,* f.
FUTSELBOEK, z. o. (prov.) Het — zoeken, *tourner autour du pot, user de détours.*
FUTSELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner, vétiller, lanterner, muser.*
FUTSELING, z. v. *Action* f. *de lambiner, de vétiller.*
FUTSELWERK (zond. mv.), z. o. *Bagatelles, vétilles, futilités,* f., *ouvrage vétilleux,* m.
*FUUM (zond. mv.), z. m. IJdelheid. *Vanité,* f.
*FUZIEK, z. o. *Fusil,* m.

G.

G, z. v. Zevende letter van 't alphabet. *G*, m. ‖ (mu*.) *Sol*, m.

Ga, z. m. *en* v. *Zie* Gade.

Gaaf, z. v. *Don*, *présent*, m. ‖ De gaven Gods, *les dons de Dieu*. ‖ Begaafdheid. *Talent*, m., *qualité*, f.

Gaaf, bn. *Entier*, *sain*, *intact*. ‖ — en gezond, *sain et net*. ‖ Van alles gave rekening doen, *rendre de tout un compte exact*. ‖ bw. *Entièrement*.

Gaafheid (zond. mv.), z. v. *Intégrité*, f., *bon état*, m.

Gaai, z. m. *Figure* f. *d'un oiseau attachée au haut d'une perche*. ‖ Den — afschieten, *tirer l'oiseau*. ‖ *Zie* Gade.

Gaaien, zw. w. o. (met *hebben*). Paren. *S'accoupler*, *s'apparier*. ‖ b. *Apparier*.

Gaaiing, z. v. Paring. *Accouplement*, m.

Gaaiken, z. o. *Compagnon*, *mâle*, m., *compagne*, *femelle*, f.

Gaaischieting, z. v. *Tir* m. *à la perche*.

Gaal, z. v. *Raie*, f.

Gaan, (*ging*, *gegaan*,) onr. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Aller*, *marcher*. ‖ Snel —, *aller* ou *marcher vite*. ‖ Langzaam —, *aller* ou *marcher lentement*. ‖ Naar Amsterdam —, *aller à Amsterdam*. ‖ Naar Spanje —, *aller en Espagne*. ‖ Achterwaarts —, *aller en arrière*. ‖ Voorwaarts —, *aller en avant*. ‖ Te boven —, *surpasser*. ‖ Te niet —, *s'anéantir*. ‖ Naar de kerk —, *aller à l'église*. ‖ Te voet —, *aller à pied*. ‖ Te land —, *aller par terre*. ‖ Te water —, *aller par eau*. ‖ Te scheep —, *s'embarquer*. ‖ Onder zeil —, *mettre à la voile*. ‖ Voor anker —, *jeter l'ancre*. ‖ In zee —, *se mettre en mer*. ‖ Ga! ga heen! *allez-vous en!* ‖ Te gronde —, *aller* ou *couler à fond*, *périr*. ‖ Ter harte —, *toucher*, *émouvoir*, *affecter*. ‖ Zich te buiten —, *faire des excès*. ‖ De palen te buiten —, *sortir des bornes*. ‖ Aan 't werk —, *se mettre à l'ouvrage*. ‖ Dat geld gaat hier niet, *cet argent n'a point de cours ici*. ‖ Zoo gaat het in de wereld, *ainsi va le monde*. ‖ Het gaat met den zieke op 't einde, *le malade tire à sa fin*. ‖ Dat gaat te verre, *c'en est trop*. ‖ Verloren —, *se perdre*. ‖ (fig.) Van groote ontwerpen zwanger —, *rouler de grands desseins dans sa tête*. ‖ Ten achteren *of* achteruit —, *aller en arrière*; (fig.) *aller mal*, *perdre*. ‖ In zijn twintigste jaar —, *entrer dans sa vingtième année*. ‖ Te werk —, *agir*, *procéder*. ‖ Mijn horloge gaat niet, *ma montre ne va pas*. ‖ Op jacht —, *aller à la chasse*. ‖ Op school —, *fréquenter l'école*. ‖ Die weg gaat naar Antwerpen, *ce chemin conduit* ou *mène à Anvers*. ‖ Alle wegen — naar Rome, *tout chemin mène à Rome*. ‖ Hij gaat zitten, *il va s'asseoir*. ‖ Hij gaat zingen, *il va chanter*. ‖ — halen, *aller chercher* ou *prendre*. ‖ Alles gaat wel, *tout va bien*. ‖ In zwang —, *commencer à être en vogue*. ‖ Alles gaat in 't honderd, *tout va sens dessus dessous*. ‖ Hoe gaat het? *comment vous portez-vous?* ‖ Hoe gaat het met uwe zuster? *comment se porte votre sœur?* ‖ Onder water —, *s'enfoncer entièrement dans l'eau*. ‖ Over land —, *faire le voyage par terre*. ‖ Gaande maken, *exciter*. ‖ Gaande worden. Met gramschap spreken. *Parler avec colère*. ‖ Wat is er gaande? *qu'y a-t-il à faire?* ‖ Gaande houden, *tenir en haleine*, *faire aller*, *tenir occupé*. ‖ De gaande en komende man, *les allants et les venants*. ‖ Het is drie mijlen gaans, *il y a trois lieues*. ‖ b. Zijnen gang —, *aller son train*, *suivre son cours*. ‖ Den rechten weg —, *aller le droit chemin*.

Gaanderij, z. v. *Galerie*, f.

Gaandeweg, bw. *De plus en plus*.

Gaanstok, z. m. *Canne*, f., *bâton*, m.

Gaapster, z. v. *Bayeuse*, *badaude*, f.

Gaar, bn. *Assez cuit* ou *rôti*, *préparé au moyen du feu*, *prêt*. ‖ — maken, *préparer*, *apprêter*. ‖ — koken *of* braden, *bouillir* ou *cuire suffisamment*. ‖ Gare huiden, *peaux tannées* ou *corroyées*, f. pl.

Gaarboorden, z. o. mv. (mar.) *Gabords*, m. pl.

Gaard[e], z. m. *Jardin*, m. ‖ Beluik. *Enclos*, *espace clos*, m. ‖ Houten —en, *treillis*, m. ‖ (mar.) *Oste*, f.

Gaardenier, z. m. Hovenier. *Jardinier*, m.

Gaarder, z. m. *Receveur*, *percepteur*, m.

Gaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est assez cuit* ou *rôti*.

Gaarkeuken, z. v. *Restaurant*, m. ‖ Geringe —, *gargote*, f.

Gaarkok (-koks), z. m. *Traiteur*, *restaurateur*, m. ‖ Geringe —, *gargotier*, m.

Gaarn[e], bw. *Volontiers*, *de bon cœur*.

Gaarte (zond. mv.), z. v. *Zie* Gaarheid.

Gaas, z. o. Stof. *Gaze*, f.

Gaaswever, z. m. *Gazier*, m.

Gaathout, z. o. (menuis.) *Équilboquet*, m.

Gaatje, z. o. *Petit trou*, m., *petite ouverture*, f.

Gabaar, z. v. Vaartuig. *Gabare*, f.

Gade, z. m. *en* v. Echtgenoot. *Époux*, m., *épouse*, *compagne*, f. ‖ Gaaiken. *Mâle*, m., *femelle*, f.

Gadeloos, bn. Zonder wedergade. *Sans pareil*, *incomparable*. ‖ Ongehuwd. *Qui n'est pas marié*, *sans époux* ou *épouse*.

Gader, bw. *Ensemble*. ‖ Al te —, *tous ensemble*, *le tout ensemble*.

Gaderen, zw. w. b. *Assembler*, *amasser*, *recueillir*, *réunir*.

Gadergeld (zond. mv.), z. o. *Produit* m. *d'une quête*.

Gadering, z. v. *Action* f. *d'assembler*, *d'amasser*, *de recueillir*.

Gadermeester, z. m. *Zie* Gaarder.

Gadeslaan, (*sloeg gade*, *gadegeslagen*,) st. w. b. *Prendre garde à*, *surveiller*, *observer*, *avoir l'œil sur*.

Gading (zond. mv.), z. v. *Envie* f. ou *désir* m. *d'acheter*, *de louer*, *etc.* ‖ Hij heeft geene — in dat huis, *il n'a nulle envie d'acheter cette maison*. ‖ Dat is mijne — niet, *cela ne m'accommode pas*. ‖ (prov.) Zijne — vinden, *trouver chaussure à son pied*.

Gaffel, z. v. *Fourche*, f. ‖ (hortic.) *Fourchon*,

m. ‖ (pêch.) *Fourquette*, f. ‖ (mar.) *Corne* f. *de vergue.* ‖ (blas.) *Pairle*, m.
GAFFELKRUIS (–KRUISEN), z. o. (blas.) *Pairle*, m.
GAFFELTJE, z. o. *Petite fourche*, f.
GAFFELVORMIG, bn. *Fourchu.* ‖ (bot.) *Bifurqué.* ‖ bw. *En forme de fourche.* ‖ — splijten, zich — verdeelen, *se bifurquer*, *se fourcher.*
GAGE (–GES), z. v. *Gages*, m. pl.
GAGEL, z. o. Gehemelte. *Palais*, m. ‖ Tandvleesch. *Gencive*, f.
GAGEL, z. m. (bot.) Heester. *Galé*, m.
GAGELBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Galé*, m.
GAGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* GAGGELEN.
GAGGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Cacarder*, *gratiter*, *crier comme une oie.*
GAL (zond. mv.), z. v. Bitter vocht. *Bile*, f., *fiel*, m. ‖ — van dieren, *fiel.* ‖ — van visch, *amer*, m. ‖ Zoo bitter als —, *amer comme du fiel.* ‖ Overloop van —, *dégorgement* ou *débordement* m. *de bile.* ‖ Zwarte —, *atrabile*, *bile noire*, f. ‖ (fig.) Boosheid. *Bile*, f., *fiel*, m., *colère*, f. ‖ Zijne — uitbraken, *décharger sa bile.* ‖ (fig.) Zijne pen in — doopen, *tremper sa plume dans du fiel.*
GAL, z. v. (vétér.) Gezwel. *Javart*, *ergot*, m.
GALA (zond. mv.), z. o. *Gala*, m.
GALACHTIG, bn. *Bilieux.* ‖ (fig.) Driftig. *Emporté*, *colère*, *atrabilaire.*
GALAFSCHEIDING (zond. mv.), z. v. *Sécrétion* f. *de bile.*
GALAPPEL, z. m. *Zie* GALNOOT.
GALBESCHRIJVER, z. m. *Cholédographe*, m.
GALBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Cholédographie*, f.
GALBLAAS, z. v. *Poche* ou *vésicule* f. *du fiel.*
GALBUIS, z. v. *Conduit* ou *canal biliaire*, *canal cholédoque*, m.
GALEAS, z. v. (mar.) *Galéasse*, f.
GALEI, z. v. *Galère*, f. ‖ Iemand tot de —en veroordeelen, *condamner qq. aux galères.* ‖ (impr.) *Galée*, f.
GALEIBANK, z. v. *Banc* m. *de galère.*
GALEIBOEF, z. m. *Galérien*, *forçat*, m. ‖ Al de —ven eener galei, *la chiourme*, f.
GALEIKETEN, z. v. *Cadène*, f.
GALEIROEIER, z. m. *Galérien*, m.
GALEISLAAF, z. m. *Zie* GALEIBOEF.
GALEISTRAF (zond. mv.), z. v. *Peine* f. *des galères*, *galères*, f. pl.
GALEIWACHTER, z. m. *Argousin*, *garde-chiourme*, m.
GALEIZEIL, z. o. *Mezzabout*, m., *voile* f. *de galère.*
GALERIJ, z. v. *Galerie*, f. ‖ (mil., théât., mar.) *Galerie*, f.
GALG, z. v. *Gibet*, m., *potence*, f. ‖ Tot de — veroordeelen, *condamner à la potence.* ‖ Aan de — hangen, *mettre* ou *attacher à la potence.* ‖ De — verdienen, *mériter la potence.* ‖ Misdaad, die de — verdient, *cas pendable*, m. ‖ (pop.) Loop naar de —, *va te faire pendre.* ‖ (prov.) Dat is boter aan de — gesmeerd, *c'est peine inutile; à laver la tête d'un more, on y perd sa lessive.* ‖ Broekgalg. *Bretelles*, f. pl
GALGANG, z. m. *Zie* GALBUIS.
GALGEBROK, z. m. *en* v. *Pendard*, *gibier de potence*, *scélérat*, m., *scélérate*, f.
GALGELAPPER, z. m. *Zie* GALGEBROK.
GALGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Friser la corde.* ‖ (pop.) Het galgt beter dan het burgemeestert, *il y a plus de honte que d'honneur.*
GALGENAAS, z. o. *Zie* GALGEBROK.
GALGETRONIE, z. v. *Mine patibulaire*, f., *air* m. *de réprouvé.*
GALGEVELD, z. o. *Lieu* m. *où il y a une potence, et où l'on expose les corps de ceux qui ont été pendus.*
GALGESTUK, z. o. *Cas pendable*, *tour* m. *de roué.*
GALGLADDER, z. v. *Échelle* f. *de gibet*, *de potence.*
GALGPAAL, z. m. *Poteau* m. *de gibet* ou *de potence*, *fourche patibulaire*, f.
GALGVOGEL, z. m. *Zie* GALGEBROK.
GALIJK, bn. *En bon état.*
GALIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Bien-être*, *bon état*, m.
GALJETKOLEN, z. v. mv. *Gaillette*, f.
GALJOEN (–OENS, –OENEN), z. o. Snuit eens eeschips. *Éperon*, m., *poulaine*, f. ‖ Schip. *Galion*, m.
GALJOOT (–JOTEN), z. v. Schip. *Galiote*, f.
GALKOORTS (–SEN), z. v. *Fièvre bilieuse*, f.
GALLEER (zond. mv.), z. v. (méd.) *Cholédologie*, f.
GALLEIDER, z. m. *Zie* GALBUIS.
GALLEN, zw. w. b. De gal uit eenen visch halen. *Ôter le fiel* ou *l'amer d'un poisson.*
GALLICISME, GALLICISMUS (–MEN), z. o. *Gallicisme*, m.
GALLIG, bn. *Bilieux*, *biliaire.*
GALLIJAMBUS (–BI), z. m. Vers. *Galliambe*, m.
GALLISCH, z. o. De —e taal. *Le gaulois*, m.
GALLOMAAN, z. m. *Gallomane*, m.
GALM, z. m. *Son*, *résonnement*, *retentissement*, m.
GALMDAK (–DAKEN), z. o. *Abat-voix*, m.
GALMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Résonner*, *retentir.* ‖ b. (fig.) *Chanter*, *célébrer.* ‖ Gods lof —, *chanter les louanges de Dieu.*
GALMGAT (–GATEN), z. o. *Abat-vent*, m. ‖ (luth.) —en, *ouïes*, f. pl.
GALMING, z. v. *Son*, *retentissement*, *résonnement*, m.
GALNOOT (–NOTEN), z. v. *Noix* f. *de galle.*
GALNOTENZUUR, z. o. *Acide gallique*, m.
GALON, z. o. *Galon*, *passement*, m.
GALONMAKER, z. m. *Zie* GALONWEVER.
GALONNEEREN, zw. w. b. *Galonner.*
GALONWEVER, z. m. *Galonnier*, m.
GALOP (zond. mv.), z. m. *Galop*, m. ‖ Korte —, *petit galop.* ‖ Gestrekte —, *grand galop.* ‖ Met vollen —, *au grand galop.*
GALOPPADE (–ADES), z. v. *Galopade*, f.
GALOPPEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Galoper*, *aller au galop.* ‖ Dicht bij den grond —, *galoper près du tapis.*
GALPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Glapir comme le renard.*
GALPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de glapir comme le renard.*
GALSTEEN (–STEENEN), z. m. *Cholélithe*, *calcul biliaire*, m., *pierre bilieuse*, f.
GALSTERIG, bn. *Rance.*
GALUITSTORTING (zond. mv.), z. v. (méd.) *Cholerrhagie*, f.
GALVANISCH, bn. *Galvanique.*
GALVANISEEREN, zw. w. b. *Galvaniser.*
GALVANISME, GALVANISMUS (zond. mv.), z. o. *Galvanisme*, m.
GALVANOPLASTIEK (zond. mv.), z. v. *Galvanoplastie*, f.
GALVERDRIJVEND, bn. *Cholagogue.*
GALVLIEG, z. v. (h. n.) *Cynips*, m.
GALWESP, z. v. *Zie* GALVLIEG.
GALZIEK, bn. *Bilieux*, *atrabilaire.*
GALZIEKE, z. m. *Bilieux*, *atrabilaire*, m.
GALZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Dégorgement* m. *de bile*, *maladie bilieuse*, f.
GALZUCHT (zond. mv.), z. v. Geelzucht. *Jaunisse*, ‖ *Zie* GALZIEKTE.
GALZUCHTIG, bn. *Zie* GALZIEK.

Gamander, z. m. (bot.) *Germandrée*, f.
Gang, z. m. Het gaan. *Action d'aller, marche, allure, démarche*, f. ‖ Trotsche —, *démarche fière*. ‖ Zijnen — verhaasten, *presser* ou *hâter le pas*. ‖ Aan den — zijn, *être en train*. ‖ Zijnen — gaan, *aller son train*. ‖ Aan den — helpen *of* brengen, *mettre en train* ou *en mouvement*. ‖ Den — eener zaak vertragen, *retarder le cours d'une affaire*. ‖ Aan den — komen, *commencer*. ‖ Weg. *Chemin*, m. ‖ Reis. *Voyage*, m., *course*, f. ‖ Doorgang in een huis. *Allée*, f., *passage, corridor, couloir*, m. ‖ Enge straat. *Ruelle, rue étroite*, f., *passage*, m. ‖ (mar.) *Cours*, m., *route, aire*, f. ‖ Den — van een schip vertragen, *amortir l'aire d'un vaisseau*. ‖ Streek eens schips in 't laveeren. *Bordée* f. ‖ (mar.) —en doen, *faire de courtes bordées*. ‖ Plank aan boord eens schips. *Planche*, f. ‖ Mijngang. *Mine*, f., *passage souterrain, filon, rameau*, m. ‖ (fort.) *Galerie*, f. ‖ Bedrijf. *Action*, f., *acte, fait*, m. ‖ (anat.) *Conduit, canal*, m.
Gangbaar, bn. In omloop zijnde. *Courant, qui a cours, valable*. ‖ — geld, *monnaie courante*, f. ‖ —are waar, die wel aan den man wil, *marchandise de bon débit, qui s'écoule aisément*. ‖ — zijn, *être de mise*. ‖ Begaanbaar. *Praticable*.
Gangbaarheid (zond. mv.), z. v. *Cours* m. *des monnaies*. ‖ — der koopwâren, *débit* m. *des marchandises*.
Gangboord, z. o. (mar.) *Coursive*, f., *passage* m. *de la proue à la poupe*.
*Ganger, z. m. *Marcheur, piéton*, m.
Gangetje, z. o. *Petite course*, f. ‖ Doorgangetje. *Petite allée*, f. ‖ Straatje. *Ruelle*, f. ‖ Wegje. *Petit chemin*, m. ‖ (fig.) Een — met iemand gaan, *traiter qq. sévèrement*.
Gangpad (-paden), z. o. *Sentier*, f.
Gangspil, z. v. (mar.) *Cabestan*, m.
Gangsteen (-steenen), z. m. (minér.) *Gangue*, f.
*Gangster, z. v. *Marcheuse, piétonne*, f.
Gannef (-efen, -even), z. m. *Filou, fripon*, m.
Gans, z. v. *Oie*, f. ‖ Wilde —, *oie sauvage*. ‖ Tamme —, *oie domestique*. ‖ Jonge —, *oison, pirot*, m. ‖ (prov.) Maak dat den —zen wijs! *à d'autres! chansons!* ‖ Sprookjes van Moeder de Gans, *contes* m. pl. *de ma mère l'oie*. ‖ (jeu.) De —zen trekken, *gagner la poule*.
Gansch, bn. *Entier, tout*. ‖ Het —e land, *tout le pays*, m. ‖ bw. *Entièrement, complètement, tout-à-fait, totalement*.
Ganschelijk, bw. Zie Gansch, bw.
Gansje, Gansken, z. o. *Oison, pirot*, m. ‖ (fig.) *Personne fort niaise*, f.
Ganzebek, z. m. *Bec* m. *d'oie*.
Ganzebout, z. m. *Cuisse* f. *d'oie*. ‖ —en, *bouts* m. pl. *d'ailes*.
Ganzekieken, Ganzekuiken, z. o. *Oison, petit* m. *d'une oie*.
Ganzenbloem, z. v. (bot.) *Pâquerette*, f.
Ganzenbord, z. o. *Jeu de l'oie*, m. ‖ Op het — spelen, *jouer à l'oie*.
Ganze[n]drek (zond. mv.), z. m. *Merde* f. *d'oie*.
Ganzenei (-eiers, -eieren), z. o. *Œuf* m. *d'oie*.
Ganzenhagel (zond. mv.), z. m. *Dragée* f. *pour tirer aux oies*.
Ganzenhok, z. o. *Lieu* m. ou *cage* f. *où l'on enferme les oies*.
Ganzenkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mouron*, m.
Ganzenmarkt, z. v. *Marché* m.. *aux oies*.
Ganzenoogen), z. o. (impr.) *Guillemets*, m. pl.
Ganzenspel, z. o. *Jeu* m. *de l'oie*.
Ganzepen, z. v. *Plume* f. *d'oie*.
Ganzepoot (-pooten), z. m. *Patte* f. ou *pied* m. *d'oie*.
Ganzerik (-riken), z. m. *Jars, mâle* m. *de l'oie*. ‖ (bot.) *Argentine*, f.
Ganzeve[d]er, z. v. *Plume* f. *d'oie*. ‖ Geverfde —en, *buhots*, m. pl.
Ganzevleugel, z. m. *Aile* f. *d'oie*.
Ganzevoet, z. m. *Patte* f. ou *pied* m. *d'oie*. ‖ (bot.) *Chénopode*, f.
Gapen, zw. w. o. (met *hebben*). *Bâiller*. ‖ (fig.) *Bayer, badauder*. ‖ Staan —, *bayer aux corneilles*. ‖ (fig.) Tegen eenen oven staan te —, *aboyer à la lune*. ‖ Een weinig open staan. *Être entr'ouvert, bâiller, joindre* ou *fermer mal*. ‖ Het venster gaapt, *la fenêtre bâille*. ‖ De deur gaapt, *la porte est entr'ouverte*. ‖ Gapende muil, *gueule béante*, f. ‖ Gapende wonde, *grande plaie saignante*, f. ‖ Gapende afgrond, *abîme menaçant*, m.
Gaper, z. m. *Bâilleur*, m. ‖ (fig.) *Bayeur, badaud*, m. ‖ (pop.) De Goudsche —s, *les badauds de Gouda*.
Gaperij, z. v. (fig.) *Badauderie, niaiserie*, f.
Gaping, z. v. Het gapen. *Bâillement*, m. ‖ Wangeluid. *Hiatus*, m. ‖ Uitlating. *Lacune*, f., *défaut, manque*, m.
Gaps (gapsen), z. v. *Poignée, jointée*, f.
Garancine (zond. mv.), z. v. *Garancine*, f.
Garandeeren, zw. w. b. *Garantir*.
Garantie (zond. mv.), z. v. *Garantie*, f.
Gard[e], z. v. Roede. *Verge, baguette, houssine*, f. ‖ Spitsroede. *Baguette*, f. ‖ Door de —n laten loopen, *passer par les baguettes*.
Garde, z. v. Wacht. *Garde*, f.
Gardiaan, z. m. *Gardien, supérieur* m. *d'un couvent de religieux*.
Gardiaanschap (zond. mv.), z. o. *Gardiennat*, m.
Gardje, z. o. *Petite verge, baguette* ou *houssine*, f.
Gareel (-reelen), z o. Trekzelen. *Traits*, m. pl. ‖ Haam. *Collier*, m. ‖ (fig.) *Attelage*, m. ‖ (fig.) In hetzelfde — loopen, *être toujours ensemble*. ‖ Broekbanden. *Bretelles*, f. pl.
Gareelboom (-boomen), z. m. *Attelle*, f.
Gareelmaker, z. m. *Bourrelier, sellier*, m.
Gareelmakersstok, z. m. *Bat-à-bourre*, m.
Garen, z. o. *Fil*, m. ‖ — spinnen, *filer du fil*. ‖ — winden, *dévider du fil*. ‖ — twijnen, *retordre le fil*. ‖ Schotsch —, *fil d'Écosse*. ‖ Net. *Filet, rets*, m.
Garenbleek (-bleeken), z. v. *Blanchisserie* f. *de fil*.
Garenhaspel, z. m. *Dévidoir*, m.
Garenklopper, z. m. *Maillet* m. *à battre le fil*.
Garenklos, z. m. *Bobine*, f., *fuseau*, m.
Garenkooper, z. m. *Marchand de fil, filotier*, m.
Garenkoopster, z. v. *Marchande de fil, filotière*, f.
Garenkorfje, z. o. *Calebotin*, m.
Garenspoelster, z. v. *Bobineuse*, f.
Garentwijnder, z. m. *Tordeur, retordeur*, m. *de fil*.
Garentwijnen, z. o. *Action* f. *de retordre le fil, retordement*, m.
Garentwijner, z. m. Zie Garentwijnder.
Garentwijnster, z. v. *Tordeuse*, f.
Garenverkooper, z. m. Zie Garenkooper, m.
Garenwiel, z. o. *Rouet* m. *à filer*.
Garenwinde, z. v. *Dévidoir*, m.
Garenwinder, z. m. *Dévideur* m. *de fil*.
Garenwindster, z. v. *Dévideuse* f. *de fil*.
Garenwinkel, z. m. *Boutique* f. *de fil*.
Garf, z. v. Schoof. *Gerbe*, f. ‖ —ven binden

lier ou *faire des gerbes.* ‖ Tot —ven binden, *gerber, engerber, mettre* ou *lier en gerbes.*
GARNAAL, z. v. *Crevette, chevrette*, f.
GARNAALMARKT, z. v. *Marché* m. *aux crevettes.*
GARNAALSAUS, z. v. *Sauce* f. *aux crevettes.*
GARNAALVANGST, z. v. *Pêche* f. *des crevettes.*
GARNAALVROUW, z. v. *Zie* GARNAALWIJF.
GARNAALWIJF, z. o. *Marchande* ou *vendeuse de crevettes, femme* f. *aux crevettes.*
GARNAAT, z. v. *Zie* GARNAAL.
GARNEEREN, zw. w. b. *Zie* GARNIEREN.
GARNEERSEL, z. o. *Zie* GARNIERSEL.
GARNIEREN, zw. w. b. *Garnir.*
GARNIERSEL, z. o. *Garniture*, f.
GARNIERING, z. v. (mar.) *Bardis*, m.
GARNITUUR, z. o. *Garniture*, f.
GARNIZOEN, z. o. *Garnison*, f. ‖ In — liggen, *être en garnison.*
GARNIZOENSDIENST, z. m. *Service* m. *de garnison.*
GARNIZOENSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *de garnison.*
GARNIZOENSVERANDERING, z. v. *Changement* m. *de garnison.*
GARST, enz. *Zie* GERST, enz.
GARSTIG, bn. *Rance.* ‖ —e boter, *beurre ranci*, m. ‖ — spek, *lard rance*, m. ‖ — worden, *rancir.*
GARSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Rancissure*, f.
GARVE, z. v. *Zie* GARF.
GARVEN, zw. w. o. (met *hebben*). De garven binnen brengen. *Lever* ou *engranger les gerbes.* ‖ In garven binden. *Gerber, engerber.*
GARVER, z. m. *Celui qui engrange les gerbes, celui qui engerbe.*
GAS, z. o. *Gas*, m. ‖ Bestendige —sen, *gaz permanents.* ‖ Draagbaar —, *gas portatif.* ‖ Met — verlichten, *éclairer au gaz.* ‖ In — veranderen, *gazéifier.*
GASAARDIG, bn. *Gazéiforme, gazeux.*
GASACHTIG, bn. *Gaseux.*
GASBEK, z. m. *Bec* m. *de gas.*
GASBUIS, z. v. *Tuyau* m. *pour conduire le gaz.*
GASDICHT, bn. *Imperméable au gaz.*
GASFABRIEK, z. v. *Usine* f. *à gas.*
GASKRAAN, z. v. *Robinet* m. *de gaz.*
GASLICHT, z. o. *Lumière* f. *du gas, gas*, m.
GASMETER, z. m. *Gazomètre, compteur*, m.
GASPELDOORN, z. m. (bot.) *Genêt épineux, ajonc*, m.
GASPIJP, z. v. *Zie* GASBUIS.
GASSIG, bn. *Gaseux.*
GASSTOKER, z. m. *Chauffeur* m. *d'une usine à gas.*
GAST, z. m. *Convié, convive, hôte*, m. ‖ Te — gaan, *dîner* ou *souper en ville.* ‖ Ongevraagd te — komen, *s'inviter soi-même* ‖ Vreemdeling. *Étranger*, m. ‖ Kerel. *Individu*, m. ‖ Een rare —, *un drôle de corps* ‖ Een lustige —, *un gai compagnon.* ‖ Werkknecht. *Ouvrier, compagnon*, m.
GASTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère.*
GAST[E]EEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère.*
GASTERIJ, z. v. *Festin, régal, banquet, repas*, m., *chère*, f.
GASTHEER (-HEEREN), z. m. *Hôte, amphitryon*, m.
GASTHOF (-HOVEN), z. o. *Hôtel*, m.
GASTHUIS, z. o. Krankenhuis. *Hôpital*, m. ‖ (fig.) Dat is de weg naar het —, *c'est le chemin de l'hôpital.* ‖ Godshuis. *Hospice*, m.
GASTHUISKERK, z. v. *Église* f. *d'hôpital.*
GASTHUISKNECHT, z. m. *Infirmier*, m.
GASTHUISMEESTER, z. m. *Directeur* m. *d'hôpital.*
GASTHUISMEID, z. v. *Infirmière*, f.
GASTHUISMOEDER, z. v. *Directrice* f. *d'hôpital*
GASTHUISNON, z. v. *Sœur* f. *de charité.*
GASTHUISVADER, z. m. *Directeur* m. *d'hôpital.*
GASTMAAL, z. o. *Banquet, festin, régal*, m.
GASTRECHT, z. o. *Droit* m. *d'hospitalité.*
GASTRONOOM (-NOMEN), z. m. *Gastronome*, m.
GASTVRIJ, bn. *Hospitalier.*
GASTVRIJHEID (zond. mv.), z. v. *Hospitalité*, f.
GASTVROUW, z. v. *Hôtesse*, f.
GASVERLICHTING (zond. mv.), z. v. *Éclairage* m. *au gas.*
GASVORMIG, bn. *Gazéiforme.*
GAT (GATEN), z. o. Kuil. *Trou*, m., *fosse*, f. ‖ Een — graven, *creuser un trou, une fosse.* ‖ Opening. *Ouverture*, f., *trou*, m. ‖ Een — stoppen, *boucher un trou.* ‖ (fig.) Het eene — maken om het andere te stoppen, *faire un trou pour en boucher un autre.* ‖ (fig.) Een — in den dag slapen, *dormir la grasse matinée.* ‖ De —en eener fluit, *les trous* m. pl. ou *les perces* f. pl. *d'une flûte.* ‖ Er zijn —en in uw kleed, *votre habit est troué.* ‖ Opene wonde *Blessure*, f. ‖ Mond eener haven. *Entrée* f. *d'un port.* ‖ Kerker. *Prison*, f., *cachot*, m. ‖ Kot, hok. *Trou*, m. ‖ Hol van eenig dier. *Terrier*, m., *tanière*, f., *trou*, m. ‖ (triv.) Achterste. *Derrière, postérieur*, m., *fessier*, m., *fesses*, f. pl., *cul*, m.
GATDOEK, z. m. (fam.) *Braie*, f.
GATEN, zw. w. b. *Trouer, percer.*
GATENPLATEEL (-TEELEN), z. o. *Égouttoir*, m., *passoire, couloire*, f.
GATIG, bn. *Troué, plein de trous, percé.*
GATJE, GAATJE, z. o. *Petit trou*, m.
GATLIKKEN, zw. w. b (triv.) *Flatter lâchement, flagorner, amadouer, aduler.*
GATLIKKER, z. m. (triv.) *Lâche* ou *servile adulateur, flatteur*, m.
GATLIKKERIJ, z. v. (triv.) *Adulation, flatterie basse* ou *servile, flagornerie*, f.
GATNAALD, z. v. (mar.) *Aiguille* f. *à œillet.*
GATSTOPPER, z. m. *Bouche-trou*, m.
GAUW, bn. Vlug. *Alerte, preste, prompt, vite.* ‖ Behendig. *Habile, adroit, capable, fin.* ‖ bw. *Vite, vitement, promptement.*
GAUWDIEF, z. m. *Filou, escroc, voleur, fripon, coquin, larron*, m.
GAUWDIEVENTAAL, z. v. *Argot*, m.
GAUWDIEVERIJ, z. v. *Filouterie, friponnerie*, f.
GAUWERD, z. m. *Homme habile* ou *adroit*, m.
GAUWHEID (zond. mv.), z. v. Vlugheid. *Diligence, promptitude, vitesse*, f. ‖ Behendigheid. *Adresse, habileté, finesse*, f.
GAUWIGHEID (zond. mv.), z. v. *Tour* m. *d'adresse, de passe-passe.* ‖ *Zie* GAUWHEID.
GAVE, z. v. *Zie* GAAF.
GAZEL[LE], z. v. *Gazelle*, f.
GAZEN, bn. *De gaze.*
GAZET, z. v. *Gazette*, f.
GAZETTIER, z. m. *Gazetier*, m.
GE, pers. voorn. Gij. *Vous.* ‖ — spreekt, *vous parlez.* ‖ Du. *Tu.*
GEAARD, bn. Van aren voorzien. *Muni d'épis.*
GEAARD, bn. Van aard. Wel —, *doué d'un bon naturel.* ‖ Kwalijk —, *qui a un mauvais naturel.*
GEAARDHEID (zond. mv.), z. v. *Naturel, caractère*, m.
GEABONNEERD, bn. *Abonné.*
GEABONNEERDE, z. m. *en* v. *Abonné*, m., *abonnée*, f.
GEADERD, bn. *Veineux, veiné.* ‖ (bot.) *Nervé.*
GEAPPELD, bn. (blas.) *Pommeté.*
GEARMD, bn. Arm in arm gaande. *Bras dessus, bras dessous.*

GEASSUREERD, bn. *Assuré.*
GEBAAR, z. o. *Geste, mouvement* m. *du corps, action*, f. || Gebaren maken, *gesticuler.* || Getier, misbaar. *Bruit, tintamarre, vacarme*, m. || Groot — maken, *faire grand bruit.*
GEBAARD, bn. *Barbu.* || (bot.) *Aristé.*
GEBAARDE, z. o. *Zie* GEBAAR.
GEBAARMAKER, z. m. *Gesticulateur*, m.
GEBAARMAKING (zond. mv.), z. v. *Gesticulation*, f.
GEBABBEL (zond. mv.), z. o. *Babil, caquet, bavardage*, m.
GEBAF (zond. mv.), z. o. *Aboiement*, m.
GEBAK, z. o. *Action de cuire, cuisson*, f. || Suikergebak. *Pâtisserie*, f.
GEBALDER (zond. mv.), z. o. *Grand bruit, bruit retentissant*, m. || Het — van het geschut, *le bruit du canon.*
GEBALK (zond. mv.), z. o. *Braiement, braîment*, m. || Gehuil. *Hurlement*, m.
GEBANNENE, z. m. *Exilé, proscrit*, m.
GEBAREN, zw. w. b. *Faire semblant, faire mine.*
GEBARENKUNST, z. v. *Mimique*, f.
GEBARENSPEL (zond. mv.), z. o. *Pantomime*, f.
GEBARENSPELER, z. m. *Mime, pantomime*, m.
GEBARENTAAL, z. v. *Mimique, pantomime*, f.
GEBAS (zond. mv), z. o. *Aboiement*, m.
GEBAUW (zond. mv.), z. o. *Aboiement*, m.
GEBED (-BEDEN), z. o. *Prière, oraison*, f. || Het — des Heeren, *l'oraison dominicale.* || Stil — *oraison mentale.*
GEBEDEL (zond. mv.), z. o. *Mendicité, gueuserie*, f
GEBEDENBOEK, z. o. *Livre* m. *de prières.*
GEBEDENBOEKJE, GEBEDENBOEKSKEN, z. o. *Petit livre* m. *de prières.*
GEBEEF (zond. mv.), z. o. *Tremblement continu*, m.
GEBEEND, bn. *Pourvu d'os, de jambes.* || Grof —, *ossu.* || Hoog —, *haut enjambé.*
GEBEENTE, z. o. *Os, ossements*, m. pl., *système osseux*, m. || — eens lijks, *ossements*, m. pl., *dépouille mortelle*, f.
GEBEFT, bn. *Qui porte un rabat, un petit collet.*
GEBEIER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de carillonner.*
GEBEKT, bn. *Qui a un bec.* || (fig.) Stijf—, *opiniâtre, difficile à persuader.*
GEBEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de sonner.*
GEBENEDIJDEN, zw. w. b. *Bénir.*
GEBENEDIJDING (zond. mv.), z. v. *Bénédiction*, f.
GEBENGEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de sonner la cloche.*
GEBERGTE, z. o. *Chaîne* f, *de montagnes, monts*, m. pl., *montagnes*, f.
GEBETEN, bn. (fig.) Vergramd. *Fâché, irrité, en colère.* || Op iemand — zijn, *être irrité contre qq.*
GEBEUK (zond. mv.), z. o. *Battement continu*, m.
GEBEUL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de se tuer à force de travailler.*
GEBEUREN, zw. w. onp. (met *zijn*). *Arriver, avoir lieu.* || Het gebeurde, dat, *il arriva que.* || Als niet gebeurd beschouwen, *regarder comme non avenu.*
GEBEURLIJK, bn. *Possible, qui peut arriver, éventuel.* || (phil.) *Contingent.* || bw. *Éventuellement.*
GEBEURLIJKHEID, z. v. *Possibilité, éventualité*, f. || (phil.) *Contingence*, f.
GEBEURTENIS, z. v. *Événement*, m., *aventure*, f., *cas*, m. || Ontzettende —, *catastrophe*, f.
GEBIED (zond. mv.), z. o. Heerschappij. *Empire*, m., *domination*, f., *pouvoir*, m. || Rechtsgebied. *Juridiction*, f., *ressort*, m. || Uitgestrektheid lands. *Territoire, domaine*, m. || Onzijdig —, *territoire neutre.* || (fig.) Dat behoort tot het — der poëzie, *cela est du ressort de la poésie.*

GEBIEDEN, (*gebood, geboden*,) st. w. b. *Commander, ordonner.* || Iemand het stilzwijgen —, *imposer silence à qq.* || Ik heb u geboden te schrijven, *je vous ai ordonné d'écrire.* || o. (met *hebben*). Het bevel voeren. *Commander, avoir le commandement.* || Over eene vloot —, *commander une flotte.* || Heerschen. *Dominer, régner.*
GEBIEDEND, bn. *Impérieux, impératif, imposant.* || —e houding, *attitude imposante*, f. || —e toon, *ton impératif*, m. || (gramm.) *Impératif.* || —e wijze, *impératif*, m.
GEBIEDENIS, z. v. *Compliments, respects*, m. pl., *civilités*, f. pl., *salut*, m.
GEBIEDER, z. m. *Commandant, chef, maître, souverain, dominateur*, m.
GEBIEDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de commander, commandement*, m.
GEBIEDSTER, z. v. *Celle qui commande, maîtresse, souveraine, dominatrice*, f.
GEBIEDVOERDER, z. m. *Zie* GEBIEDER.
GEBIJT (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de mordiller.*
GEBIK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de regratter.*
GEBINT, z. o. *Entablement*, m., *poutre* f *de traverse.*
GEBIT, z. o. Tanden. *Dents*, f. pl., *denture*, f., *râtelier*, m. || (man.) *Embouchure*, f., *mors, frein*, m.
GEBITKETTINKJE, z. o. (man.) *Jouet*, m.
GEBITLEDER, z. o. *Porte-mors*, m.
GEBLAAR (zond. mv.), z. o. *Beuglement*, m.
GEBLAARD, bn. *Qui a une tache blanche sur le front, étoilé.*
GEBLAAS (zond. mv.), z. o. *Souffle*, m. || Gefluit. *Sifflement*, m.
GEBLAAT (zond. mv.), z. o. *Bêlement*, m.
GEBLADERTE (zond. mv.), z. o. *Feuillage*, m.
GEBLAF (zond. mv.), z. o. *Aboiement*, m.
GEBLEET (zond. mv.), z. o. *Zie* GEBLAAT.
GEBLIK (zond. mv.), z. o. *Cillement, clignotement*, m
GEBLIKKER (zond. mv.), z. o. *Zie* GEBLIK.
GEBLINK (zond. mv), z. o. *Action* f. *de briller, de reluire, éclat*, m.
GEBLOEMD, bn. *À fleurs, figuré, damassé, façonné, ouvré.* || —e stoffen, *étoffes façonnées*, f. pl. || (blas.) *Fleuri.*
GEBLOEMTE (zond. mv.), z. o. *Fleurs*, f. pl.
GEBOCHELD, bn. *Bossu.*
GEBOD (-BODEN), z. o. Bevel. *Commandement, ordre*, m., *injonction, ordonnance*, f. || De tien —en Gods, *les dix commandements de Dieu, le décalogue.* || Aanbieding. *Offre*, f. || Huwelijksafkondiging. *Ban*, m., *publication* f. *de mariage.*
GEBOEFTE (zond. mv.), z. o. *Canaille, racaille, lie du peuple, gueusaille*, f.
GEBOEGD, bn. *Qui a une proue.* || Zwaar — schip, *vaisseau* m. *qui a de l'épaulement.*
GEBOERT (zond. mv.), z. o. Scherts. *Raillerie, plaisanterie*, f.
GEBOERTE (zond. mv.), z. o. Boeren. *Paysans*, m. pl.
GEBOF (zond. mv.) z. o. *Action* f. *de donner des coups, de faire du bruit en tombant.*
GEBOM (zond. mv.), z. o. *Bruit sourd*, m.
GEBOMBAM (zond. mv.), z. o. *Sonnerie*, f., *son continuel* m. *de cloches.*
GEBONS (zond. mv.), z. o. *Bruit continu qu'on fait en heurtant, heurt, coup, choc*, m.
GEBOOMTE (zond. mv.), z. o. *Arbres*, m. pl., *groupe* m. *d'arbres.*
GEBOOR (zond. mv.), z. o. *Forage*, f.

Geboord, bn. *Bordé.* ‖ —e schoenen, *souliers bordés*, m. pl.

Geboorte, z. v. *Naissance*, f. ‖ Tijdige —, *naissance à terme.* ‖ — des Zaligmakers, *nativité* f. *de J.-C.* ‖ Geslacht. *Génération*, f. ‖ Afkomst. *Race*, *extraction*, *origine*, f. ‖ Van hooge —, *de haute naissance.* ‖ Van lage —, *de basse extraction* ‖ Begin. *Commencement*, m., *naissance*, *origine*, f.

Geboorteakte, z. v. *Extrait* ou *acte* m. *de naissance.*

Geboortebrief, z. m. *Zie* Geboorteakte.

Geboortedag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de naissance.*

Geboortedicht, z. o. *Poëme généthliaque*, m.

Geboortefeest, z. o. *Fête* f. *pour la naissance.*

Geboortehelper, z. m. *Accoucheur*, m.

Geboortehelpster, z. v. *Accoucheuse*, *sage-femme*, f.

Geboorteland, z. o. *Pays natal*, m., *patrie*, f.

Geboorteplaats (-plaatsen), z. v. *Lieu de naissance*, *lieu natal*, m.

Geboorterecht, z. o. *Indigénat*, m.

Geboorteregister, z. o. *Registre* m. *des naissances.*

Geboortestad (-steden), z. v. *Ville natale*, f.

Geboortestar, **Geboortester**, z. v. *Étoile* f. *sous laquelle une personne est née*, *horoscope*, m.

Geboortestond, z. m. *Zie* Geboorteuur.

Geboortetijd, z. m. *Temps* m. *de la naissance.*

Geboorteuur, z. v. *en* o. *Heure* f. *de la naissance.*

Geboortevlies, z. o. *Amnios*, m.

Geboortig, bn. *Né*, *natif.* ‖ — van Mechelen, *natif de Malines.*

Geboren, bn. *Né.* ‖ — worden, *naître.* ‖ Hij is een — dichter, *il est né poëte.* ‖ Hij is in Duitschland —, *il est né en Allemagne.*

Geborg (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de vendre* ou *d'acheter continuellement à crédit*

Geborrel (zond. mv.), z. o. *Bouillonnement*, m. ‖ Het borrels drinken. *Action* f. *de prendre continuellement le petit verre.*

Geborst, bn. *Mamelu*, *qui a de grosses mamelles.*

Geborsteld, bn. (h. n.) *Qui a des soies.*

Gebouw, z. o. *Édifice*, *bâtiment*, m., *bâtisse*, *construction*, f. ‖ (fig.) Het — van 's menschen lichaam, *la structure* f. *du corps humain.* ‖ Het — der wereld, *le système* m. *du monde.*

Gebraad, z. o. *Rôti*, *rôt*, m., *viande rôtie*, f.

Gebrabbel (zond. mv.), z. o. *Embrouillement*, m., *confusion*, f., *mélange*, *brouillamini*, m.

Gebral (zond. mv.), z. o. *Vanterie*, *jactance continuelle*, f.

Gebrand, bn. *Brûlé.*

Gebrandheid (zond. mv.), z. v. *Brûlure*, f.

Gebras (zond. mv.), z. o. *Bonne chère*, *bombance*, *débauche*, f.

Gebrei (zond. mv.), z. o. *Tricotage continuel*, m.

Gebrek (-breken), z. o. *Défaut*, *manque*, *besoin*, m., *privation*, f. ‖ — hebben aan, *manquer de*, *avoir besoin de.* ‖ Wij hebben — aan papier, *nous avons besoin de papier.* ‖ — aan geld, *besoin d'argent.* ‖ — aan koorn *of* graan, *défaut de blé.* ‖ Bij —e van, *à défaut de.* ‖ Bij —e van wijn, zullen wij water drinken, *à défaut de vin*, *nous boirons de l'eau.* ‖ — aan ondervinding, *manque d'expérience.* ‖ In —e blijven, *manquer*, *omettre.* ‖ Behoefte *Nécessité*, f., *besoin*, m. ‖ Ellende. *Misère*, *indigence*, *pauvreté*, f. ‖ Onvolmaaktheid. *Défaut*, *vice*, m.

Gebreken, (*gebrak*, *gebraken*, *gebroken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Manquer.*

Gebrekkelijk, bn. Onvolmaakt. *Imparfait*, *défectueux*, *vicieux.* ‖ Verminkt. *Infirme*, *boiteux*, *estropié.* ‖ bw. *Imparfaitement*, *défectueusement.*

Gebrekkelijkheid (-heden), z. v. Onvolmaaktheid. *Imperfection*, *défectuosité*, f. ‖ Lichaamsgebrek. *Défaut*, *vice*, m. ‖ Behoeftigheid. *Indigence*, *nécessité*, *pauvreté*, f.

Gebrekkig, bn. *Imparfait*, *défectueux*, *vicieux.* ‖ bw. *Zie* Gebrekkig[lijk].

Gebrekkigheid, z. v. *Zie* Gebrekkelijkheid.

Gebrekkig[lijk], bw. *Imparfaitement*, *défectueusement.*

Gebriesch (zond. mv.), z. o. *Hennissement*, *rugissement*, m.

Gebrod (zond. mv.), z. o. *Zie* Gebroddel.

Gebroddel (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, *ravaudage*, m.

Gebroed (zond. mv.), z. o. *Couvée*, f. ‖ (fig.) *Engeance*, f.

Gebroeders, **Gebroederen**, z. m. mv. *Frères*, m. pl.

Gebroederschap (zond. mv.), z. v. *Zie* Broederschap.

Gebroedsel (zond. mv.), z. o. *Zie* Gebroed.

Gebroekt, bn. *Qui porte des culottes*, *culotté.*

Gebrom (zond. mv.), z. o. *Bourdonnement*, *grondement*, *bruit sourd*, m.

Gebrui (zond. mv.), z. o. *Bruit*, *tapage*, *vacarme*, *tintamarre*, m.

Gebruik, z. o. *Usage*, *emploi*, m. ‖ Slecht —, *mauvais usage.* ‖ — van iets maken, *faire usage de qc.* ‖ Gewoonte. *Coutume*, *habitude*, f., *usage*, m. ‖ Zeden en —en, *mœurs et coutumes.* ‖ Naar 's lands —, *selon les usages du pays* ‖ Buiten —, *hors d'usage.* ‖ Het — der spraak, *la faculté de la parole.*

Gebruikbaar, bn. *Qui peut être employé*, *praticable*, *exploitable*, *utile.*

Gebruikelijk, bn. *Usité*, *usuel*, *qui est en usage.*

Gebruikelijkheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est usité.*

Gebruiken, zw. w. b. *Employer*, *user de*, *faire usage de*, *se servir de.* ‖ Boeken —, *se servir de livres.* ‖ Eenen bril —, *se servir de lunettes.* ‖ Geweld —, *user de violence.* ‖ Geduld —, *user de patience.* ‖ Geneesmiddelen —, *prendre des remèdes.* ‖ Voedsel —, *prendre de la nourriture.* ‖ Een bad —, *prendre un bain.*

Gebruiker, z. m. *Celui qui emploie.* ‖ Bruiker. *Fermier*, *exploiteur*, m.

Gebruikster, z. v. *Celle qui emploie.* ‖ Bruikster. *Fermière*, f.

Gebruis (zond. mv.), z. o. *Bruissement*, *mugissement* m. *des vagues.*

Gebrul (zond. mv.), z. o. *Rugissement*, *hurlement*, m.

Gebuig (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de plier souvent.*

Gebuikt, bn. *Ventru*, *pansu.*

Gebuil (zond. mv.), z. o. *Blutage*, m.

Gebulder (zond. mv.), z. o. *Bruit sourd*, *tapage*, *vacarme*, *grondement*, m ‖ Het — des donders, *le bruit sourd du tonnerre.*

Gebulk (zond. mv.), z. o. *Beuglement*, m.

Gebult, bn. *Bossu.*

Gebulte, z. m. *en* v. *Bossu*, m., *bossue*, f.

Gebuur, z. m. *Voisin*, m.

Gebuurman, z. m. *Voisin*, m.

Gebuurschap (zond. mv.), z. v. *Voisinage*, m.

Gebuurte, z. v. *Voisinage*, m.

Gebuurvrouw, z. v. *Voisine*, f.

Gechristend, bn. *Baptisé*, *chrétien.*

Geconditionneerd, bn. *Conditionné.*

GECORRIGEERD, bn. *Corrigé.*
GECOSTUMEERD, bn. *Costumé.*
GEDAAGDE, z. m. *en* v. *Assigné*, m., *assignée*, f.
GEDAAN, bn. Geëindigd. *Fait, fini.* ‖ — krijgen, *finir, achever, venir à bout.* ‖ 't is —, *c'en est fait.* ‖ Het is met mij —, *c'en est fait de moi.* ‖ Zij ziet er vrij wel — uit, *elle n'est pas laide. elle est assez jolie.*
GEDAANTE, z. v. *Forme, figure*, f. ‖ Aanzien. *Face*, f., *aspect*, m. ‖ De — der maag, *l'aspect de l'estomac.* ‖ Onder de — van, *sous la figure de.* ‖ (théol.) *Espèces*, f. pl. ‖ Onder de — van brood en wijn, *sous les espèces du pain et du vin.* ‖ Staat, toestand. *État*, m., *situation*, f.
GEDAANTEVERANDERING, z. v. *Métamorphose, transformation*, f. ‖ (théol.) *Transfiguration*, f.
GEDAANTEVERWISSELING, z. v. *Zie* GEDAANTEVERANDERING.
GEDACHT, z. o. *Zie* GEDACHTE.
GEDACHTE, z. v. *Pensée, idée*, f. ‖ Iemand zijne — zeggen, *dire sa pensée à qq.* ‖ Gevoelen. *Opinion*, f., *avis, sentiment*, m. ‖ Ik ben van die — niet, *je ne suis pas de cet avis.* ‖ Ik heb dat in —n gedaan, *j'ai fait cela sans y penser.* ‖ Ontwerp. *Dessein, plan*, m. ‖ Opzet. *Intention*, f.
GEDACHTELOOS, bn. *Sans pensée, inattentif, étourdi.*
GEDACHTENBEELD, z. o. *Idée*, f.
GEDACHTENIS, z. v. *Mémoire*, f., *souvenir*, m., *commémoration*, f. ‖ Ter — van, *en mémoire de.* ‖ Zaliger —, *d'heureuse mémoire.*
GEDACHTIG, bn. *Qui se souvient de.* ‖ Ik ben mijner belofte —, *je me souviens de ma promesse.*
GEDAMP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'exhaler continuellement.*
GEDANS (zond. mv.), z. o. *Danse continuelle*, f.
GEDARMTE (zond. mv.), z. o. *Boyaux, intestins*, m. pl. ‖ Ingewand. *Entrailles*, f. pl.
GEDARTEL (zond. mv.), z. o. *Folâtrerie*, f.
GEDAUWEL (zond. mv.), z. o. *Lambinerie*, f.
GEDAVER (zond. mv.), z. o. *Tremblement, ébranlement continu*, m.
GEDEELTE, z. o. *Part, partie, portion, fraction*, f. ‖ Een — zijns levens, *une partie de sa vie.*
GEDEELTELIJK, bn. *Partiel.* ‖ bw. *Partiellement, en partie.*
GEDEGEN, bn. (minér.) *Natif, vierge.* ‖ — goud, *or natif* ou *vierge*, m.
GEDENKBLAD (-BLADEN), z. o. *Agenda, mémoire*, m., *tablettes*, f. pl.
GEDENKBOEK, z. o. *Mémorial*, m.
GEDENKDAG (-DAGEN), z. m. *Anniversaire*, m.
GEDENKEN, (*gedacht*,) onr. w. b. *Penser* ou *songer à, se souvenir de.* ‖ Zijne belofte —, *se souvenir de sa promesse.* ‖ Gedenk mijns *of* mijner, *souvenez-vous de moi.* ‖ Melding maken. *Faire mention de.* ‖ Verwachten, hopen. *Attendre, espérer, penser.* ‖ Een voornemen hebben. *Avoir en vue, former quelque dessein, avoir l'intention.* ‖ onp. w. Mij gedenkt, *il me souvient.*
GEDENKENIS, z. v. *Souvenir*, m.
GEDENKGRAF (-GRAVEN), z. o. *Cénotaphe*, m.
GEDENKNAALD, z. v. *Obélisque*, m.
GEDENKPENNING, z. m. *Médaille*, f.
GEDENKPENNINGKUNDE (zond. mv.), z. v. *Numismatique*, f.
GEDENKPENNINGKUNDIGE, z. m. *Numismate*, m.
GEDENKROL, z. v. *Zie* GEDENKBLAD.
GEDENKSCHRIFT, z. o *Mémoire, document historique*, m.
GEDENKSPREUK, z. v. *Devise, maxime, sentence*, f., *apophthegme*, m.
GEDENKSTUK, z. o. *Monument*, m.
GEDENKTEEKEN, z. o. *Monument*, m. ‖ Teeken. *Marque*, f.
GEDENKWAARDIG, bn. *Mémorable, remarquable.*
GEDENKWAARDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Chose remarquable*, f.
GEDENKWEERDIG, bn. *Zie* GEDENKWAARDIG.
GEDENKZUIL, z. v. *Colonne monumentale*, f., *monument* m. *en forme de colonne.*
GEDEPUTEERDE, z. m. *Député*, m.
GEDEUN (zond. mv.). z. o. *Fredonnement*, m.
GEDICHT, z. o. *Poëme*, m. ‖ —en, *poésies, œuvres poétiques*, f. pl.
GEDICHTSEL (zond. mv), z. o. Gedachte. *Pensée*, f. ‖ Overleg. *Imagination*, f. ‖ Verdichtsel. *Fiction*, f.
GEDIENSTIG, bn. *Obligeant, complaisant, serviable, officieux.* ‖ bw. *Zie* GEDIENSTIG[LIJK].
GEDIENSTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Obligeance, complaisance, prévenance*, f.
GEDIENSTIG[LIJK], bw. *Obligeamment, officieusement, avec complaisance, avec prévenance.*
GEDIERTE, z. o. *Les animaux*, m. pl., *les bêtes*, f. pl.
GEDIJEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Augmenter.* ‖ Groeien. *Croître.* ‖ Gelukken. *Prospérer, réussir.* ‖ Verstrekken. *Tendre à, tourner à.* ‖ Tot eer —, *faire honneur.*
GEDING, z. o. *Procès*, m., *cause, affaire*, f.
GEDINGOPENING, z. v. *Introduction* f. *d'instance.*
GEDINGSCHRIJVER, z. m. *Greffier*, m.
GEDINGSTUK, z. o. *Pièce* m. *d'un procès.*
GEDINGZAAL, z. v. *Salle d'audience, salle* f. *où l'on plaide.*
GEDOBBEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jouer toujours aux dés.*
GEDOBBER, z. o. *Action* f. *de flotter.*
GEDOEN (zond. mv.), z. o. Handelwijze. *Manière* f. *de faire.* ‖ Getier. *Bruit, tumulte, vacarme, tapage*, m. ‖ Bezitting. *Possession, propriété*, f. ‖ Hoeve. *Ferme*, f.
GEDOENTE, z. o. *Zie* GEDOEN.
GEDOMMEL (zond. mv.), z. o. *Bourdonnement, murmure*, m. ‖ — der bijen, *bourdonnement des abeilles.* ‖ Sluimering. *Action* f. *de sommeiller.*
GEDONDER (zond. mv.), z. o. *Roulement* m. *du tonnerre.*
GEDOOGEN, zw. w. b. *Permettre, souffrir, tolérer, supporter, comporter.*
GEDOOGZAAM, bn. *Tolérant, indulgent, patient.*
GEDOOGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Tolérance, indulgence, patience*, f.
GEDRAAF (zond. mv), z. o *Trot*, m.
GEDRAAL (zond. mv.), z. o. *Lambinerie, indécision continuelle*, f.
GEDRAG (zond. mv.), z. o. Levenswijze. *Conduite*, f. ‖ Handelwijze. *Procédé*, m. ‖ Slecht —, *inconduite*, f.
GEDRAGEN (ZICH), (*gedroeg, gedragen*,) st. w. wed. *Se conduire, se comporter.* ‖ Handelen. *Agir.* ‖ Zich aan iemand *of* aan iets —, *s'en rapporter à qq.* ou *à qc.*
GEDRAGING, z. v. *Conduite*, f.
GEDRAGSLIJN, z. v *Ligne* f. *de conduite.*
GEDRANG (zond. mv.), z. o. *Presse, foule, cohue, grande affluence* f. *de monde.*
GEDREIG (zond. mv.), z. o. *Menaces répétées*, f. pl.
GEDRENTEL (zond. mv.), z. o. *Lambinerie*, f.
GEDREUN (zond. mv.), z. o. *Ébranlement, tremblement*, m., *secousse, commotion* f.

GEDRIBBEL (zond. mv.), z. o. *Sautillement*, m.
GEDRINK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de boire souvent*.
GEDROCHT, z. o. *Monstre*, m. ‖ (fig.) *Monstre*, m.
GEDROCHTELIJK, bn. *Monstrueux*. ‖ Afschuwelijk. *Horrible*, *affreux*. ‖ bw. *Monstrueusement*.
GEDROCHTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Horreur*, *monstruosité*, f.
GEDROOM (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de rêver*, *de songer*.
GEDROPPEL (zond. mv.), z. o. *Dégouttement*, m.
GEDRUIS (zond. mv.), z. o. *Grand bruit*, *tapage*, *fracas*, *vacarme*, *tintamarre*, m.
GEDRUPPEL (zond. mv.), z. o. *Zie* GEDROPPEL.
GEDUCHT, bn. *Craint*, *formidable*, *redouté*, *redoutable*. ‖ bw. *Affreusement*, *effroyablement*.
GEDULD (zond. mv.), z. o. *Patience*, f. ‖ — heb ben, *avoir patience*, *patienter*. ‖ Zijn — verliezen, *s'impatienter*. ‖ Toegeeflijkheid. *Indulgence*, f.
GEDULDIG, bn. *Patient*. ‖ Toegeeflijk. *Indulgent*. ‖ bw. *Zie* GEDULDIG[LIJK].
GEDULDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Patience*, f. ‖ Toegeeflijkheid. *Indulgence*, f.
GEDULDIG[LIJK], bw. *Patiemment*.
GEDUREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* DUREN.
GEDURENDE, voorz. *Pendant*, *durant*. ‖ — drie jaren, *pendant trois années*. ‖ — heel den winter, *durant tout l'hiver*.
GEDURIG, bn. *Continuel*, *continu*, *perpétuel*. ‖ —e regen, *pluie continuelle*, f. ‖ —e koorts, *fièvre continue*, f. ‖ (math.) —e evenredigheid, *proportion continue*, f. ‖ bw. *Zie* GEDURIG[LIJK].
GEDURIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* GEDUURZAAMHEID.
GEDURIG[LIJK], bw. *Continuellement*, *perpétuellement*, *toujours*, *sans cesse*, *sans interruption*.
GEDUURZAAM, bn. *Durable*, *continuel*. ‖ bw. *Durablement*, *continuellement*.
GEDUURZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Durée*, *durabilité*, *continuité*, *perpétuité*, f.
GEDUW (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de pousser continuellement*.
GEDWAAL (zond. mv.), z. o. *Égarement continuel*, m., *erreurs fréquentes*, f. pl.
GEDWARREL (zond. mv.), z. o. *Tourbillonnement*, *tournoiement*, m.
GEDWARSBALKT, GEDWARSSTREEPT, bn. (blas.) *Fascé*.
GEDWEE, bn. Lenig. *Souple*, *flexible*, *ductile*. ‖ (fig.) Inschikkelijk. *Docile*, *soumis*, *accommodant*.
GEDWEEHEID (zond. mv.), z. v. Lenigheid. *Souplesse*, *flexibilité*, *ductilité*, f. ‖ (fig.) Inschikkelijkheid. *Docilité*, *soumission*, *humeur accommodante*, f.
GEDWEEP (zond. mv.), z. o. *Fanatisme*, m.
GEDWEIL (zond. mv.), z. o. *Nettoyage*, m.
GEDWING (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de contraindre souvent*.
GEDWONGEN, bn. *Contraint*, *forcé*, *gêné*. ‖ Gekunsteld. *Affecté*, *afféte*, *étudié*, *gêné*. ‖ bw. *Forcément*, *avec affectation*.
GEDWONGENHEID (zond. mv.), z. v. *Contrainte*, *force*, *gêne*, f. ‖ Gekunsteldheid. *Afféterie*, *affectation*, *gêne*, f.
GEEF (TE) bw. Om niet. *Pour rien à très-bas prix*, *à vil prix*.
GEEFSTER, z. v. *Donneuse*, f.
GEEL, bn. *Jaune*. ‖ — worden, *jaunir*. ‖ — maken, *jaunir*. ‖ z. o. *Jaune*, m., *couleur jaune*, f. ‖ — van een ei, *jaune* m. *d'œuf*.
GEELACHTIG, bn. *Jaunâtre*
GEELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Couleur jaunâtre*, f.
GEELBEK, z. m. (h. n.) *Béjaune*, m.
GEELBLOND, bn. *Blond doré*.
GEELBRUIN, bn. *Saure*, *jaune-brun*.
GEELGIETER, z. m. *Fondeur* m. *en cuivre*.
GEELGROEN, z. o. *Couleur* f. *merde d'oie*.
GEELHEID (zond. mv.), z. v. *Jaune*, m., *couleur jaune*, f.
GEELKLEURIG, bn. *Jaune*.
GEELKOPER, z. o. *Cuivre jaune*, *potin*, m.
GEELVERVIG, bn. *Jaune*.
GEELVINK, z. m. (h. n.) *Bruant*, *bréant*, m.
GEELZUCHT (zond. mv.), z. v. (méd.) *Jaunisse*, f., *ictère*, m.
GEELZUCHTIG, bn. (méd.) *Qui a la jaunisse*, *ictérique*.
GEELZUCHTWORTEL, z. m. (bot.) *Curcuma*, m.
GEEN, GEENE, ontkennend bn. *Nul*, *aucun*, *pas un*, *point de*, *pas de*. ‖ Geen man, *aucun homme*, m. ‖ Geene vrouw, *aucune femme*, f. ‖ — mensch, *nul*, *personne*. ‖ — mensch weet het, *personne ne le sait*. ‖ — van beiden, *aucun des deux*, *ni l'un ni l'autre*. ‖ Ik heb —en inkt, *je n'ai point d'encre*. ‖ Ik heb —e pennen, *je n'ai pas de plumes*.
GEEN, GENE, aanwijzend bn. *Celui*, *celle*, *celui-là*, *celle-là*. ‖ Aan gene zijde, *de l'autre côté*, *au delà*.
GEENERHANDE, GEENERLEI, bn. *Nul*, *aucun*, *d'aucune espèce*, *d'aucune façon*, *d'aucune manière*.
GEENSLACHTIG, bn. *Neutre*.
GEENSZINS, bw. *Nullement*, *aucunement*, *point du tout*, *en aucune manière*, *en aucune façon*.
GEEP (GEPEN), z. v. Visch. *Épinoche*, f.
GEER (GEEREN), z. v. (coutur.) *Pointe*, f. ‖ — van een hemd, *gousset*, m. ‖ (blas.) *Giron*, m. ‖ (mar.) *Largue*, f.
GEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être de biais*. ‖ (mar.) *S'embarder*.
GEERN[E], bw. *Zie* GAARN[E].
GEERST (zond. mv.), z. v. *Zie* GIERST.
GEESEL, z. m. *Verge*, *discipline*, f., *fouet*, m. ‖ (fig.) Groote ramp. *Fléau*, m., *grande calamité*, f.
GEESELAAR, z. m. *Fouetteur*, m. ‖ Geeselbroeder. *Flagellant*, m.
GEESELAARSTER, z. v. *Fouetteuse*, f.
GEESELBROEDER, z. m. *Flagellant*, m.
GEESELEN, zw. w. b. *Fouetter*, *donner le fouet*, *battre de verges*, *flageller*, *fustiger*. ‖ De leeuw geeselt zich de zijden met den staart, *le lion se bat les flancs au moyen de la queue*.
GEESELING, z. v. *Flagellation*, *fustigation*, f. ‖ Geeselstraf. *Fouet*, *supplice* m. *du fouet*.
GEESELKOORD, z. o. en v. *Zie* GEESEL.
GEESELMONNIK (-NIKEN), z. m. *Flagellant*, m.
GEESELPAAL, z. m. *Pieu* m. *auquel on attache les criminels condamnés à être flagellés*, *pilori*, m.
GEESELROEDE, z. v. *Verge*, *escourgée*, f. ‖ (fig.) *Fléau*, m.
GEESELSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de verge* ou *de fouet*.
GEESELSTRAF (zond. mv.), z. v. *Fouet*, *supplice* m. *du fouet*.
GEEST, z. m. *Esprit*, m. ‖ De Heilige —, *le saint-Esprit*. ‖ De hemelsche —en, *les esprits célestes*. ‖ De — Gods, *l'esprit de Dieu* ‖ De booze —, *le malin esprit*, *le diable*. ‖ Ziel. *Âme*, f ‖ Leven. *Vie*, f. ‖ Den — geven, *rendre l'âme*, *rendre le dernier soupir*, *mourir*. ‖ Schim. *Fantôme*, *revenant*, *esprit*, *spectre*, m., *ombre*, f. ‖ Verheven —, *génie supérieur*, f. ‖ Een fraaie

—, *un bel esprit.* ‖ Onrustige —, *esprit remuant* ou *turbulent.* ‖ Groote —, *grand esprit.* ‖ Verlichte —, *esprit éclairé.* ‖ Zijnen — beschaven, *cultiver son esprit.* ‖ Tegenwoordigheid van —, *présence d'esprit.* ‖ Hij is vlug van —, *il a l'esprit vif.* ‖ Hij is vroolijk van —, *il a l'esprit enjoué.* ‖ — der liefde, *esprit de charité.* ‖ — des vredes, *esprit de paix.* ‖ De — eener taal, *le génie d'une langue.* ‖ (chim.) *Esprit*, m. ‖ — van wijn, *esprit de vin.*

GEEST, z. v. Heidegrond. *Lande, bruyère*, f.

GEESTACHTIG, bn. *Spiritueux.*

GEESTACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Spirituosité, qualité* f. *de ce qui est spiritueux.*

GEESTBESCHAVING (zond. mv.), z. v. *Culture de l'esprit civilisation*, f.

GEESTDRIFT, z. v. *Enthousiasme, transport*, m., *exaltation*, f.

GEESTDRIJFSTER, z. v. *Visionnaire, enthousiaste, fanatique* f.

GEESTDRIJVEND, bn. *Visionnaire, enthousiaste, fanatique.*

GEESTDRIJVER, z. m. *Visionnaire, enthousiaste, fanatique énergumène*, m.

GEESTDRIJVERIJ z. v. *Fanatisme*, m.

GEESTELIJK, bn. *Spirituel intellectuel, incorporel, immatériel.* ‖ —e gaven, *dons spirituels*, m. pl. ‖ Kerkelijk. *Ecclésiastique.* ‖ —e dochter, *religieuse*, f. ‖ De —e personen, *les ecclésiastiques, le clergé.* ‖ —e goederen, *biens ecclésiastiques*, m. pl. ‖ Vroom. *Religieux, pieux* ‖ —e liederen, *chants religieux, cantiques édifiants*, m. pl. ‖ — ambt, *bénéfice*, m. ‖ — gerechtshof, *officialité*, f. ‖ bw. *Spirituellement, ecclésiastiquement.*

GEESTELIJKE, z. m. *Ecclésiastique, prêtre, religieux*, m. ‖ Protestantsch —, *ministre*, m.

GEESTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Onlichamelijkheid. *Spiritualité*, f. ‖ De geestelijken. *Les ecclésiastiques*, m. pl., *le clergé*, m.

GEESTENBEZWEERDER, z. m. *Exorciste, psychomancien, psychagogue*, m.

GEESTENBEZWEERSTER, z. v. *Psychomancienne*, f.

GEESTENBEZWERING z. v. *Psychomancie, psychagogie* f., *exorcisme*, m.

GEESTENDOM (zond. mv.), z. o. *Monde* m. *des esprits.*

GEESTENLEER (zond. mv.), z. v. *Pneumatologie*, f.

GEESTENRIJK (zond. mv.), z. o. *Royaume* m *des esprits.*

GEESTENWERELD (zond. mv.), z. v. *Zie* GEESTENDOM.

GEESTENZIENER, z. m. *Visionnaire*, m.

GEESTIG, bn. *Spirituel, ingénieux, qui a beaucoup d'esprit, qui est plein d'esprit.* ‖ —e inval, *pointe, saillie*, f., *trait* m. *d'esprit.* ‖ bw. *Spirituellement, avec esprit ingénieusement.*

GEESTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Esprit*, m., *vivacité d'esprit*, f. ‖ Geestige inval. *Saillie, pointe*, f., *trait* m. *d'esprit.*

GEESTIGJES bw. *Avec un peu d'esprit.*

GEESTIG[LIJK], bw. *Zie* GEESTIG.

GEESTKRACHT, z. v. *Force* f. *d'esprit.*

GEESTRIJK, bn. Geestig. *Spirituel, plein d'esprit.* Van dranken gesproken. *Spiritueux.* ‖ —e wijn *vin capiteux*, m. ‖ bw. *Spirituellement.*

GEESTRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *d'une personne spirituelle.* ‖ (chim.) *Spirituosité*, f.

GEESTVERMOGEN, z. o. *Faculté* f. *de l'âme, de l'esprit.*

GEESTVERRUKKING (zond. mv.), z. v. *Enthousiasme* m.

GEESTVERSCHIJNING, z. v. *Vision*, f.

GEESTVERVOERING (zond. mv.), z. v. *Enthousiasme* m.

GEESTVERWANT bn. *Sympathique, qui a les mêmes sentiments* ou *les mêmes idées.*

GEESTVERZWAKKING (zond. mv.), z. v. *Affaissement* m. *de l'esprit.*

GEESTWORDING, z. v. *Spiritualisation*, f.

GEEUW, z. m. *Bâillement*, m.

GEEUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bâiller.*

GEEUWER, GEEUWERD, z. m. *Bâilleur*, m.

GEEUWHONGER (zond. mv.), z. m. *Boulimie, cynorexie, malefaim, faim canine*, f.

GEEUWING, z. v. *Bâillement* m.

GEEUWSTER, z. v. *Bâilleuse*, f.

GEEUWZUCHT (zond. mv.), z v. *Bâillement fréquent*, m.

GEFEMEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de lambiner.*

GEFEP (zond mv.), z. o. *Action* f. *de lamper.*

GEFIJMEL (zond. mv.), z. o. *Cafarderie*, f.

GEFLADDER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de voltiger.* ‖ (fig.) *Inconstance*, f.

GEFLAP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de claquer, claquement*, m.

GEFLEEM (zond. mv.), z. o. *Cajolerie*, f.

GEFLIKFLOOI (zond. mv.), z. o. *Flagornerie*, f.

GEFLIKKER (zond. mv.), z. o. *Étincellement, éclat*, m.

GEFLODDER (zond. mv), z. o. *Zie* GEFLADDER.

GEFLONKER (zond. mv.), z. o. *Scintillation*, f.

GEFLUISTER (zond. mv.), z. o. *Chuchoterie*, f.

GEFLUIT (zond. mv.), z. o. *Sifflement continuel*, m. ‖ — der vogels, *gazouillement, ramage*, m.

GEFNIES (zond. mv.), z. o. *Éternûment*, m.

GEFONKEL (zond. mv.), z. o. *Scintillation*, f.

GEFOP (zond. mv.), z. o. *Duperie, mystification continuelle*, f.

GEFUTSEL (zond. mv.), z. o. *Lambinerie*, f.

GEGAAP (zond. mv.), z. o. *Bâillement*, m.

GEGABBER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de rire, de se moquer, de persifler.*

GEGADIGDE, z. m. *en* v. *Celui* ou *celle qui a envie d'acheter* ou *d'entreprendre qc., amateur*, m.

GEGAGGEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de cacarder, de gratiter.*

GEGALM (zond. mv.), z. o. *Résonnement*, m.

GEGEEUW (zond. mv.), z. o. *Bâillement*, m.

GEGIER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'aller en zigzag.*

GEGIJBEL (zond. mv), z. o. *Ricanerie*, f.

GEGIL (zond. mv.), z. o. *Cris aigus et perçants*, m. pl.

GEGINNEGAB, GEGINNEGAP (zond. mv.), z. o. *Ricanement*, m., *action* f. *de rire sous cape.*

GEGINNIK (zond. mv.), z. o. *Hennissement répété*, m.

GEGLUUR (zond. mv.), z. o. *Lorgnerie*, f.

GEGOED, bn. *Riche, aisé, solvable.*

GEGOEDHEID (zond. mv.), z. v. *Richesses*, f. pl., *aisance solvabilité*, f.

GEGOLF (zond. mv.), z. o. *Ondulation*, f.

GEGONS (zond. mv.), z. o. *Bourdonnement*, m. ‖ — der bijen, *bourdonnement des abeilles.*

GEGOOCHEL (zond. mv.), z. o. *Jonglerie*, f.

GEGOOI (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jeter toujours.*

GEGORGEL (zond. mv.), z o. *Gargarisation fréquente*, f.

GEGRAAF (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de creuser toujours.*

GEGRABBEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de ramasser ce qu'on a jeté à la gribouillette.*

GEGRADUEERD, bn. *Gradué.*

GEGRADUEERDE, z. m. *Gradué*, m.

GEGRAUW (zond. mv.), z. o. *Rudoiement*, m.

Gegrijn (zond. mv.), z. o. *Bouderie*, f.
Gegrijns (zond. mv.), z. o. *Grimaces*, f. pl.
Gegrim (zond. mv.), z. o. *Rechignement*, m.
Gegrinnik (zond. mv.), z. o. *Hennissement*, m.
Gegrom (zond. mv.), z. o. *Grondement*, m.
Gegrond, bn. *Solide*, *fondé*. ‖ —e redenen, *raisons solides*, f. pl.
Gegrondheid (zond. mv.), z. v. *Fondement*, m., *solidité*, f.
Gehaast (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de se hâter*.
Gehak (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de hacher toujours*.
Gehakkel (zond. mv.), z. o. *Bégayement*, *bredouillement*, *balbutiement*, m.
Gehakt (zond. mv.), z. o. *Hachis*, m., *viande hachée*, f.
Gehalte (zond. mv.), z. o. *Valeur intrinsèque* f. *des métaux précieux*, *aloi*, m. ‖ — der muntspeciën, *titre* m. *des monnaies*, m. ‖ (fig.) *Valeur*, f., *mérite*, m.
Gehamer (zond. mv.), z o. *Action* f. *de marteler*.
Gehangene, z. m. *en* v. *Pendu*, m., *prendue*, f.
Gehard, bn. *Endurci*. ‖ Sterk. *Robuste*.
Gehardheid (zond. mv.), z. v. *Vigueur*, *force*, f.
Gehark (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de râteler toujours*.
Geharnast, bn. *Cuirassé*, *armé de pied en cap*.
Geharrewar (zond. mv.), z. o. *Brouillerie*, *querelle*, f.
Gehassebas (zond. mv.), z. o. *Criaillerie*, f.
Gehecht, bn. *Attaché*.
Gehechtheid (zond. mv.), z. v *Attachement*, m.
Geheel, bn. *Entier*, *complet*, *tout entier*, *total*. ‖ — getal, *nombre entier*, m. ‖ (mus.) —e noot, *ronde*, f. ‖ —e toon, *ton entier*, m. ‖ bw. *Entièrement*, *tout-à-fait*, *totalement*. ‖ z. o. *Entier*, *ensemble*, *tout*, *total*, m.. *totalité*, *intégralité*, f. ‖ In het — niet, *nullement*, *point du tout*, *aucunement*. ‖ Over het — genomen, *au total*, *en général*.
Gehei (zond. mv.), z. o. *Enfoncement* m. *de pilotis*.
Geheim, bn. *Secret*, *caché*. ‖ — houden, *cacher*, *tenir secret*. ‖ —e raad, *conseil privé*, m. ‖ —e raadsheer, *conseiller privé*, m. ‖ —e trap, *escalier dérobé*, m. ‖ —e geschiedenis, *anecdote*, f. ‖ Geheimzinnig. *Mystérieux*. ‖ —e wetenschappen, *sciences occultes*, f. pl. ‖ Met iets — zijn, *faire un mystère de qc*. ‖ — vertrek. Gemak. *Cabinet*, m., *lieux* m. pl. *d'aisances*. ‖ bw. *Secrètement*. ‖ Geheimzinniglijk. *Mystérieusement*.
Geheim, z. o. *Secret*, *mystère*, m. ‖ Iemand een — vertrouwen, *confier un secret à qq*. ‖ Een — van iets maken, *faire un mystère de qc*. ‖ Achter een — komen, *découvrir un secret*. ‖ (fam.) Hij weet van 't —, *il est dans la bouteille*. ‖ In het — zijn, *être dans le secret*. ‖ De —en van den godsdienst, *les mystères de la religion*. ‖ In het —, *en secret*, *secrètement*, *clandestinement*, *en cachette*, *sans témoins*.
Geheimbewaarder, z. m. *Confident*, m.
Geheimbewaarster, z. v. *Confidente*, f.
Geheimenis, z. v. *Mystère*, m.
Geheimenisvol, bn. *Mystérieux*.
Geheimhouding, z. v. *Secret*, m.
Geheimkamer, z. v. *Cabinet*, m. ‖ Secretarie. *Secrétairerie*, f.
Geheimschrift, z. o. *Hiéroglyphe*, *chiffre*, m.
Geheimschrijver, z. m. *Secrétaire*, m.
Geheimschrijverschap (zond. mv.), z. o. *Secrétariat*, m.
Geheimvol, bn. *Mystérieux*.
Geheimzinnig, bn. *Mystérieux*. ‖ — voorkomen, *air mystérieux*, m. ‖ bw. *Zie* Geheimzinnig[lijk].
Geheimzinnigheid (zond. mv.), z. v. *Mystère*, *sens mystique* ou *caché*, m.
Geheimzinnig[lijk], bw. *Mystérieusement*.
Geheimzoeker, z. m. *Mystique*, m.
Gehekel (zond. mv.), z. o. *Sérançage*, m. ‖ (fig.) *Censure continuelle*, f.
Gehelmd, bn. *Casqué*, *qui porte un casque*, *couvert d'un casque*.
Gehemelte, z. o. (anat.) *Palais* m. *de la bouche*. ‖ — eens beds, *ciel* m. *d'un lit*.
Gehemelteletter (-letters), z. v. *Lettre palatale*, f.
Gehengel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de pêcher toujours à la ligne*.
Gehengen, zw. w. b. Toelaten. *Permettre*, *tolérer*, *souffrir*.
Geheugen (zond. mv.), z. o. Herinnering. *Mémoire*, f., *souvenir*, m. ‖ — hebben van iets, *se souvenir de qc*. ‖ Bij menschen —, *de mémoire d'homme*. ‖ Herinneringsvermogen. *Mémoire*, f.
Geheugen, zw. w. onp. (met *hebben*). *Se souvenir*. ‖ Het geheugt mij, *il me souvient*, *je me souviens* (*de*).
Geheugenis (zond. mv.), z. v. Geheugen. *Mémoire*, f., *souvenir*, m.
Gehijg (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de haleter toujours*.
Gehik (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de hoqueter toujours*.
Gehink (zond. mv.), z. o *Action* f. *d'aller clopin-clopant*.
Gehinnik (zond. mv.), z. o. *Hennissement*, m
Gehits (zond. mv.), z. o. *Action d'exciter*, *excitation*, *incitation*, f.
Gehobbel (zond. mv.), z. o. *Cahotage*, m.
Gehoefd, bn. *Ongulé*.
Gehoekt, bn. *Angulaire*, *angulé*, *anguleux*, *cornu*. ‖ (pêch.) Met eenen hoek voorzien. *Pourvu d'un hameçon*.
Gehoepel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jouer au cerceau*.
Gehoest (zond. mv.), z. o. *Tousserie*, *toux continuelle*, f.
Gehoetel (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, m. ‖ Getalm. *Lanternerie*, *lambinerie*, f.
Gehol (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de prendre le mors aux dents*.
Gehommel (zond. mv.), z. o. *Bourdonnement*, m.
Gehoor (zond. mv.), z. o. *Ouïe*, f. ‖ Het — verliezen, *perdre l'ouïe*. ‖ Scherp van — zijn, *avoir l'ouïe bonne* ou *fine*. ‖ Hard van — zijn, *avoir l'oreille dure*. ‖ Openbaar —, *audience publique*, f. ‖ Bijzonder —, *audience particulière*. ‖ — geven *of* verleenen, *prêter l'oreille*, *donner audience*. ‖ Aan iemands bede — geven, *écouter* ou *exaucer la prière de qq*. ‖ Aan zijne driften — geven, *n'écouter que ses passions*. ‖ — vragen, *demander audience*. ‖ Aanhoorders. *Auditoire*, m., *auditeurs*, m. pl.
Gehoorbeentje, z. o. *Os* m. *de l'ouïe*.
Gehoorbuis, z. v. *Conduit auditif* ou *acoustique*, *méat auditif*, m.
Gehoorgang, z. m. *Zie* Gehoorbuis.
Gehoorhoorn, z. m. *Cornet acoustique*, m.
Gehoorig, bn. *Où l'on entend facilement*.
Gehoorkamer, z. v. *Zie* Gehoorplaats.
Gehoorkunde (zond. mv.), z. v. *Acoustique*, f.
Gehoormeter, z. m. *Acoumètre*, m.
Gehoormiddel, z. o. *Remède acoustique*, m.
Gehoornd, Gehorend, bn. *Cornu*.

GEHOORPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Auditoire*, m.
GEHOORTROMMEL, z. v. (anat.) *Zie* GEHOORVLIES.
GEHOORVLIES, z. o. (anat.) *Tympan*, m.
GEHOORZAAL, z. v. *Salle d'audience*, *audience*, f.
GEHOORZAAM, bn. *Obéissant*, *docile*, *soumis*. || —kind, *enfant docile*, m. || —ame onderdanen, *sujets obéissants*, m. pl. || Uw —ame dienaar, *votre très-obéissant serviteur*. || — zijn, *obéir*, *être obéissant*. || bw. *Docilement*, *avec obéissance*.
GEHOORZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Obéissance*, *docilité*, *soumission*, f. || Gebied. *Domination*, f.
GEHOORZAAM[LIJK], bw. *Zie* GEHOORZAAM, bw.
GEHOORZAMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Obéir*, *être obéissant*. || Het kind moet zijnen ouderen —, *l'enfant doit obéir à ses parents*. || (jurispr.) *Obtempérer*.
GEHOORZAMING (zond mv.), z. v. *Obéissance*, f.
GEHOORZENUW, z. v. *Nerf auditif*, *acoustique* ou *auriculaire*, m.
GEHOORZIN (zond. mv), z. m. *Sens* m. *de l'ouïe*.
GEHOREND, bn. *Zie* GEHOORND.
GEHORT (zond mv.), z. o. *Chocs continuels*, m. pl.
GEHOS (zond. mv.), z o. *Zie* GEHOTS.
GEHOTS (zond. mv.), z. o. *Cahotage*.
GEHOUW (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de tailler toujours*.
GEHUCHT, z. o. *Hameau*, m.
GEHUICHEL (zond mv.), z. o. *Tartuferie*, f.
GEHUIFD, bn. *Couvert d'une banne*.
GEHUIL (zond. mv.), z. o. *Hurlement*, m. || Geween. *Pleurnicherie*, f.
GEHUISD, bn. *Logé*, *pourvu d'une maison*. || Ruim — zijn, *être logé au large*, *être logé spacieusement*. || Nauw — zijn, *être logé à l'étroit*.
GEHUNKER (zond. mv.), z. o. *Désir ardent*, m., *démangeaison*, f.
GEHUPPEL (zond. mv.), z. o. *Bondissement*, *sautillement*, m.
GEHURK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'être toujours accroupi*
GEHUTSEL (zond. mv.), z. o. *Secouement*, *remuement*, m.
GEI, z. v. (mar.) Een zeil op de —, *une voile retroussée sur ses cargues*.
GEIBLOK, z m. *en* o. (mar.) *Moufle de vergue*, *de palan*, *bigue*, f.
GEIEN, zw. w. b. (mar.) *Carguer* ou *trousser les voiles*.
GEIL, bn. Te vet. *Trop gras*. || —e grond, *terre trop grasse*, f. || —e groei der planten, *végétation exubérante*, f. || Wulpsch. *Lascif*, *lubrique*, *impudique*, *luxurieux*. || bw. *Lascivement*, *lubriquement*, *impudiquement*.
GEILHEID (zond. mv.), z. v. *Graisse surabondante*, f || (agric) *Exubérance*, f. || Wulpschheid. *Lasciveté*, *lubricité*, *impudicité*, *luxure*, f.
GEINSTER, z. m. *Étincelle*, f.
GEIT, z. v. *Chèvre*, f. || —en werpen, *chevroter*. || Jonge —, *chevreau*, *cabri*, *biquet*, m. || Wilde —, *chamois*, m.
GEITEBAARD, z. m. *Barbe* f. *de chèvre*. || (bot.) *Barbe-de-chèvre*, *reine-des-prés*, f.
GEITELEER, z. o. *Zie* GEITE[N]LEER.
GEITELEEREN, bn. *Zie* GEITE[N]LEEREN.
GEITEMELK (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *de chèvre*.
GEITENBLAD (zond. mv.), z. o. (bot.) *Chèvrefeuille*, m.
GEITE[N]DREK, z. m. *Fiente* f. *de chèvre*.
GEITENGELD (zond. mv.), z. o. *Chevrotage*, m.
GEITENHAAR (zond. mv.), z. o. *Poil* m. *de chèvre*.
GEITENHAREN, bn. *De poil de chèvre*
GEITENHERDER, z. m. *Zie* GEITENHOEDER.
GEITENHERDERIN, z. v. *Zie* GEITENHOEDSTER.
GEITENHOEDER, z. m. *Chevrier*, m.
GEITENHOEDSTER, z. v. *Chevrière*, f.
GEITENHUID, z. v. *Zie* GEITEVEL.
GEITENKAAS, z. m. *en* v. *Fromage* m. *de lait de chèvre*.
GEITENKLAVER (zond. mv.), z. v. *Cytise*, m.
GEITE[N]LEDER, GEITE[N]LEER, z. o. *Chevrotin*, m.
GEITE[N]LEEREN, bn. *De chevrotin*.
GEITENMELKER, z. m. Vogel. *Tette-chèvre*, m.
GEITENOOG (zond. mv.), z. o. (méd.) *Égilops*, m.
GEITENRECHT (zond. mv.), z. o. *Chevrotage*, m.
GEITENRUIT, z. v. (bot.) *Galéga*, m.
GEITE[N]STAL, z. m. *Étable* f. *à chèvre* ou *chèvres*.
GEITE[N]VLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande* f. *de chèvre* ou *chèvres*.
GEITEPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. *de chèvre*.
GEITEPOOTIG, bn. *Capripède*, *qui a des pieds de chèvre*.
GEITEVEL, z. o. *Peau* f. *de chèvre*.
GEITEVOET, z. m. *Pied* m. *de chèvre*. || (bot.) *Égopodion*, m.
GEITEVOETIG, bn. *Zie* GEITEPOOTIG.
GEITJE, z. o. *Chevreau*, *cabri*, *biquet*, m.
GEITOUW, z. o. (mar.) *Cargue*, f.
GEJAAG (zond. mv.), z. o. *Action de chasser*, *poursuite*, f.
GEJACHT (zond. mv.), z. o. *Hâte*, *diligence*, *précipitation*, f.
GEJAKKER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'aller à toute bride*.
GEJAMMER (zond. mv.), z. o. *Lamentations*, f. pl., *gémissements*, m. pl.
GEJANK (zond. mv.), z. o. *Clabaudage*, m.
GEJEUK (zond. mv.), z. o. *Démangeaison continuelle*, f.
GEJOEL (zond. mv.), z. o. *Cris continuels*, m. pl.
GEJOK (zond mv.), z. o. *Raillerie*, *plaisanterie continuelle*, f.
GEJOUW (zond. mv.), z. o. *Huées continuelles*, f. pl.
GEJUICH (zond. mv.), z. o. *Acclamations*, f. pl., *cris* m pl. *de joie*.
GEK, z. m. Krankzinnige. *Fou*, *aliéné* m. *d'esprit*. || Uitzinnige. *Fou*, *sot*, *insensé*, m. || (fam.) Iemand voor — verklaren, *donner à qq. la calote*. || Iemand voor den — houden, met iemand den — scheren, *se moquer de qq*. || Windwijzer. *Girouette*. f., *tournevent*, m.
GEK, bn. *Fou*, *sot*, *insensé*. || Verzot. *Pris d'une passion excessive*. || Onnoozel. *Sot*, *imbécile*. || bw. *Follement*, *sottement*.
GEKAATS (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jouer continuellement à la paume*.
GEKABBEL (zond. mv.), z. o. *Clapotage*, m.
GEKAKEL (zond. mv.), z o. — der hennen, *gloussement* m. *des poules*. || Gesnap. *Babil*, *caquet*, m., *jaserie*, f.
GEKAL (zond. mv.), z. o. *Babil*, *caquet*, m., *jaserie*, f.
GEKAM (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de peigner continuellement*.
GEKAMD, bn. (blas.) *Crêté*.
GEKAMERD, bn. *Entretenu*.
GEKANTEELD, bn. (blas.) *Crénelé*.
GEKARN (zond. mv.), z. o. *Barattage*, m.
GEKASTEELD, bn. (blas.) *Châtelé*.
GEKAUW (zond. mv.), z. o. *Action de mâcher*, *mastication*, f.
GEKEF (zond. mv.), z. o. *Glapissement*, *jappement*, m. || Geklap. *Babil*, *caquet*, m., *jaserie*, f.
GEKEGEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jouer continuellement aux quilles*.
GEKELKT, bn. (bot.) *Calicé*.
GEKEPERD, bn. *Croisé*, *chevronné*. || —e stof, *étoffe croisée*, f.

Gekerf (zond. mv.), z. o. *Action f. d'entailler continuellement.*
Gekerm (zond. mv.), z. o. *Plaintes, lamentations*, f. pl., *gémissements*, m. pl.
Geketel (zond. mv.), z. o. *Zie* Gekittel.
Gekeuvel (zond. mv.), z. o. *Causerie*, f.
Gekeuzel (zond. mv.), z. o. *Causerie*, f.
Gekheid (-heden), z. v. Krankzinnigheid. *Folie, démence, aliénation* ou *insanité* f. *d'esprit.* ‖ Dwaasheid. *Sottise*, f. ‖ Scherts. *Badinage*, m.
Gekibbel (zond. mv.), z. o. *Vétillerie*, f.
Gekieskauw (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de pignocher continuellement.*
Gekijf (zond. mv.), z o. *Dispute, querelle, noise*, f.
Gekijk (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de regarder continuellement.*
Gekir (zond. mv.), z. o. *Roucoulement*, m.
Gekittel (zond. mv.), z. o. *Chatouillement*, m., *titillation*, f.
Gekje, z. o. *Petit fou, petit sot*, m.
Gekkelijk, bn. *Fou, sot, insensé.* ‖ bw. *Zie* Gek, bw.
Gekkelijkheid (-heden), z. v. *Folie, sottise*, f. ‖ Gekke streek. *Bouffonnerie, drôlerie*, f.
Gekken, zw. w. o. (met *hebben*). *Railler, badiner, plaisanter.* ‖ Met iemand —, *se moquer de qq.* ‖ Zonder —, *sans raillerie, sérieusement.*
Gekkenhuis, z. o. *Petites-maisons*, f. pl., *hôpital* m. *des fous, maison* f. *des aliénés.*
Gekkenpraat (zond. mv.), z. m. *Propos* m. *de fou.*
Gekkentaal (zond. mv.), z. v. *Langage* m. *de fou.*
Gekker, z. m. *Railleur*, m.
Gekkernij, z. v. *Raillerie, moquerie, plaisanterie*, f.
Gekkin, z. v. *Folle, sotte, insensée, écervelée*, f.
Geklaag (zond. mv.), z. o. *Lamentation, plainte*, f.
Geklad (zond. mv.), z. o. *Griffonnage, barbouillage*, m.
Geklag (zond. mv.), z. o. *Lamentation, plainte*, f.
Geklank (zond. mv.), z. o. *Son, bruit*, m.
Geklap (zond. mv.), z. o. *Babil, caquet, verbiage*, m. ‖ Het slaan. *Battement, claquement*, m.
Geklapper (zond. mv.), z. o. *Claquement, battement*, m. ‖ — des ooievaars, *craquètement* m. *de la cigogne.*
Geklater (zond mv.), z. o. *Bruit, son éclatant, fracas*, m. ‖ Het — des donders, *le bruit du tonnerre.*
Geklauter (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de grimper continuellement.*
Geklauw (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de gratter continuellement.*
Gekleed, bn. *Vêtu, habillé.*
Geklep (zond. mv.), z. o. *Tintement* m. *d'une petite cloche.* ‖ Het — des ooievaars, *le craquètement de la cigogne.*
Geklepper (zond. mv.), z. o. *Zie* Geklapper.
Gekles (zond. mv.), z. o. *Zie* Geklets.
Geklets (zond. mv.), z. o. *Claquement* m. *d'un fouet.* ‖ (fig.) *Caquet*, m.
Gekletter (zond. mv.), z. o. *Zie* Geklater.
Geklik (zond. mv.), z. o. *Rapports, caquets*, m. pl.
Geklikklak (zond. mv.), z. o. *Cliquetis* m. *des armes.*
Geklim (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de monter toujours.*
Gekling (zond. mv.), z. o. *Tintin, drelin*, m.
Geklink (zond. mv.), z. o. — der glazen, *choc* m. *des verres.* ‖ — van klokjes, *drelin, tintement* m. *de petites cloches.*
Geklok (zond. mv.), z. o. *Gloussement* m. *des poules.*
Geklop (zond. mv), z. o. *Action* f. *de battre, bruit* m. *qu'on fait en frappant.*
Geklos (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de bobiner toujours.*
Geklots (zond. mv.), z. o. *Choc* ou *bruit* m. *des vagues.*
Gekluif (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de ronger continuellement.*
Gekluts (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de mêler en battant.*
Geknaag (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de ronger, de mordiller*, ‖ (fig.) *Remords*, m. pl.
Geknabbel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de ronger continuellement.*
Geknal (zond mv.), z. o. *Fracas, craquement*, m.
Geknap (zond. mv.), z. o. *Pétillement, craquement*, m., *crépitation*, f.
Geknars (zond. mv.), z. o. *Grincement*, m.
Geknauw (zond. mv.), z. o. *Action de mâcher, mastication*, f.
Gekners, z. o. *Zie* Geknars.
Geknetter (zond. mv.), z. o. *Pétillement, craquement*, m., *crépitation*, f.
Gekniel (zond. mv.), z. o. *Génuflexions continuelles*, f. pl.
Geknies (zond. mv.), z. o. *Bouderie*, f.
Geknijp (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de pincer continuellement.*
Geknik (zond. mv.), z. o. *Signes affirmatifs* m. pl. *de la tête.*
Geknikkebol (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de secouer continuellement la tête.*
Geknikker (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jouer toujours aux chiques.*
Geknip (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de couper continuellement.*
Geknoei (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, m.
Geknoop (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de nouer continuellement.*
Geknor (zond. mv.), z. o. *Gronderie*, f., *grognement*, m.
Geknuffel (zond. mv.), z. o. *Maniement rude*, m.
Geknutsel (zond. mv.), z. o. *Fabrication* f. *de toutes sortes de petits ouvrages.*
Gekoer (zond. mv.), z. o. *Zie* Gekir.
Gekoester (zond. mv.), z. o. *Soins délicats*, m. pl.
Gekoeter (zond. mv.), z. o. *Baragouinage*, m.
Gekolf (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jouer à la crosse.*
Gekonkel (zond. mv.), z. o. *Menées sourdes*, f. pl.
Gekook (zond. mv.), z. o. *Coction, décoction*, f.
Gekoppel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'accoupler.*
Gekots (zond. mv.), z. o. *Vomissement*, m.
Gekout (zond. mv.), z. o. *Causerie, jaserie*, f.
Gekraai (zond. mv.), z. o. *Chant* m. *du coq.*
Gekraak (zond. mv.), z. o. *Craquement, fracas*, m.
Gekrab (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de gratter fréquemment.*
Gekrabbel (zond. mv.), z. o. *Zie* Gekrab.
Gekras (zond. mv.), z. o. *Croassement*, m.
Gekrauw (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de gratter fréquemment.*
Gekriebel (zond. mv.), z. o. *Chatouillement*, m., *démangeaison*, f.
Gekriel (zond. mv.), z. o. *Fourmillement*, m. ‖ Menigte. *Foule, multitude*, f.
Gekrieuwel (zond. mv.), z. o. *Chatouillement*, m., *démangeaison*, f.
Gekrijsch (zond. mv.), z. o. *Hurlements, cris aigus*, m. pl., *clameurs*, f. pl.
Gekrijt (zond. mv.), z. o. *Pleurs, cris*, m. pl., *criaillerie*, f.
Gekrikkrak (zond. mv.), z. o. *Craquement continuel*, m.
Gekrioel (zond. mv.), z. o. *Zie* Gekriel.

GEKROESD, bn. *Crépu.*
GEKROL (zond. mv.), z. o. *Miaulement* m. *des chats en chaleur.*
GEKRONKEL (zond. mv.), z. o. *Détours, replis*, m. pl.
GEKROOKT, bn. *Chiffonné.*
GEKRUI (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de brouetter continuellement.*
GEKRUIMEL (zond. mv.), z. o. *Émiettement*, m.
GEKSCHEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Railler, plaisanter.*
GEKSCHERING (zond. mv.), z. v. *Raillerie, moquerie*, f., *badinage*, m.
GEKSKAP, z. v. *Bonnet* m. *de fou* ou *de bouffon.*
GEKSTER, z. v. *Railleuse*, f.
GEKSTOK, z. m. *Marotte*, f. ‖ — eener pomp, *levier* m. *de pompe.*
GEKUCH (zond. mv.), z. o. *Toux continuelle, tousserie*, f.
GEKUIER (zond. mv.), z. o. *Promenades fréquentes*, f. pl.
GEKUIFD, bn. *Crêté, huppé, coiffé.*
GEKUIP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de relier les tonneaux.* ‖ (fig.) *Intrigues, menées sourdes*, f. pl.
GEKUISCHT, bn. *Propre.*
GEKUISCHTHEID (zond. mv.), z. v. *Propreté*, f.
GEKUNSTELD, bn. *Affecté, affété, maniéré, factice, qui n'est pas naturel, trop recherché.*
GEKUNSTELDHEID (zond. mv.), z. v. *Affectation, afféterie*, f.
GEKUS (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de baisotter, baisers répétés*, m. pl.
GEKWAAK (zond. mv.), z. o. *Coassement* m. *des grenouilles.* ‖ (fig.) Gebabbel. *Babil, caquet*, m.
GEKWAK (zond. mv.), z. o. *Coup*, m. *Zie* GEKWAAK.
GEKWEEK (zond. mv.), z. o. *Zie* GEKWAAK.
GEKWEEL (zond. mv.), z. o. *Gazouillement, ramage*, m.
GEKWEEST (zond. mv.), z. o. (provinc.) *Action* f. *de faire l'amour* ou *la cour.*
GEKWEL (zond. mv.), z. o. *Tourments continuels*, m.
GEKWETTER (zond. mv.), z. o. *Ramage, gazouillement*, m.
GEKWETSTE, z. m. *en* v. *Blessé*, m., *blessée*, f.
GEKWEZEL (zond. mv.), z. o. *Dévotion affectée*, f.
GEKWIJL (zond. mv.), z. o. *Salivation, bave*, f.
GEKWIJN (zond. mv.), z. o. *Langueur*, f.
GEKWISPEL (zond. mv.), z. o. *Aspersion*, f. ‖ — met den staart, *frétillement* m. *de la queue.*
GELAARSD, bn. *Botté.* ‖ — en gespoord, *botté et éperonné.*
GELAAT (zond. mv.), z. o. *Figure, mine, face*, f., *visage*, m., *physionomie*, f. ‖ Aanzien. *Aspect*, m.
GELAATKENNER, z. m. *Physionomiste*, m.
GELAATKUNDE (zond. mv.), z. v. *Physiognomonie, physionomie*, f.
GELAATSKLEUR (zond. mv.), z. v. *Teint*, m.
GELAATSKUNDIGE, z. m. *Physionomiste*, m.
GELAATSPIJN, z. v. *Douleur faciale*, f.
GELAATSTREK, z. m. *Trait* m. *du visage.*
GELAATWICHELAAR, z. m. *Métoposcope*, m.
GELACH (zond. mv.), z. o. *Risée*, f., *ris, rire*, m. ‖ Spottend —, *ricanement*, m.
GELAG (-LAGEN), z. o. *Compagnie* f. *de buveurs dans un cabaret, écot*, m. ‖ (prov.) Het — betalen, *payer les pots cassés, la folle enchère.*
GELAK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de cacheter sans cesse.*
GELANDER, z. m. *Balustrade*, f.
GELANDERZUIL, z. v. *Balustre*, m.
GELANG, z. o. Naar —, *suivant, selon, à proportion de, en raison de.* ‖ Naar — der omstandigheden, *selon les circonstances.* ‖ Naar — zijner krachten, *en raison de ses forces.*

GELAP (zond. mv.), z. o. *Raccommodage, rapiécetage*, m.
GELASTEN, zw. w. b. *Ordonner, enjoindre.*
GELASTIGDE, z. m. *Chargé d'affaires, fondé de pouvoirs, mandataire, délégué, agent, commissaire*, m.
GELATEN (ZICH), (*geliet, gelaten*,) st. w. wed. Zich houden. *Faire semblant, faire mine de, feindre, simuler.*
GELATEN, bn. *Résigné, calme, paisible, tranquille, modéré.* ‖ bw. *Avec calme, avec résignation, tranquillement, paisiblement, modérément.*
GELATENHEID (zond. mv.), z. v. *Résignation*, f., *calme*, m., *tranquillité, modération*, f., *sang-froid*, m.
GELATINE (zond. mv.), z. v. *Gélatine*, f.
GELD, z. o. *Argent*, m., *monnaie*, f., *espèces*, f. pl. ‖ Klein —, *petite monnaie.* ‖ Gereed —, *argent comptant, numéraire*, m. ‖ Gangbaar —, *monnaie courante, argent courant.* ‖ Valsch —, *fausse monnaie.* ‖ Afgezet —, *argent décrié.* ‖ — slaan, *battre monnaie.* ‖ — op hand geven, *arrher, donner des arrhes.* ‖ Zijn — uitzetten *of* beleggen, *placer son argent.* ‖ Te —e maken, *convertir en argent.* ‖ — schieten, *bailler des fonds.* ‖ Van zijn — leven, *vivre de ses rentes.* ‖ — en goed hebben, *avoir de la fortune.*
GELDAFPERSER, z. m. *Exacteur*, m.
GELDAFPERSING, z. v. *Exaction, concussion*, f.
GELDAFZETTER, z. m. *Zie* GELDAFPERSER.
GELDAFZETTING, z. v. *Zie* GELDAFPERSING.
GELDBEURS, z. v. *Bourse*, f.
GELDBOETE, z. v. *Amende*, f.
GELDBUIDEL, z. m. *Bourse*, f.
GELDELIJK, bn. *Pécuniaire.* ‖ —e hulp, *secours pécuniaire*, m.
GELDELOOS, bn. *Sans argent.*
GELDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. ou *pénurie* f. *d'argent.*
GELDEN, (*gold, gegolden*,) st. w. o. Waard zijn. *Coûter, valoir, être d'un certain prix.* ‖ Wat — de aardappelen? *quel est le prix des pommes de terre?* ‖ Kracht *of* gezag hebben. *Valoir, avoir de la valeur, de la force, du pouvoir, de l'influence.* ‖ De meeste stemmen —, *la pluralité des voix l'emporte.* ‖ Betreffen. *Concerner, regarder.* ‖ Gehouden worden. *Passer pour.*
GELDGEBREK (zond. mv.), z. o. *Besoin, manque* m. ou *pénurie* f. *d'argent.*
GELDGIERIG, bn. *Avide d'argent, avare, cupide.*
GELDGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Soif de l'or, avarice, avidité pour l'argent, cupidité*, f.
GELDGOD (zond. mv.), z. m. *Mammon*, m.
GELDHANDEL (zond. mv.), z. m. *Banque*, f. ‖ — drijven, *faire la banque.*
GELDHANDELAAR, z. m. *Banquier*, m.
GELDHARK, z. m. *Râteau*, m.
GELDHEFFING, z. v. *Levée* f. *des impôts, impôt*, m.
GELDIG, bn. Duur. *Cher, coûteux.* ‖ Wettig. *Valable, valide.* ‖ bw. *Valablement.*
GELDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Validité*, f.
GELDKAS[T], z. v. *Coffre-fort*, m., *caisse* f. *d'argent.*
GELDKIST, z. v. *Zie* GELDKAS[T].
GELDKOFFER, z. m. *Coffre-fort*, m.
GELDLEENING, z. v. *Emprunt*, m.
GELDMIDDELEN, z. o. mv. *Finances*, f. pl.
GELDPLAKKAAT, z. o. *Édit bursal*, m.
GELDRIEM, z. m. *Gibecière*, f.
GELDRIJK, bn. *Riche en argent.*
GELDSCHAALTJE, z. o. *Ajustoir*, m.
GELDSCHIETER, z. m. *Bailleur* m. *de fonds.*
GELDSCHOPJE, z. o. *Main*, f. (*des changeurs*).

GELDSNOEIER, z. m. *Rogneur* m. *de monnaie.*
GELDSOM, z. v. *Somme* f. *d'argent.*
GELDSPECIE, z. v. *Espèces*, f. pl., *numéraire*, m. ‖ In goede — betalen, *payer en bonnes espèces.*
GELDSTORTING, z. v. *Versement*, m.
GELDSWAARDE (zond. mv.), z v. *Valeur numéraire, valeur* f. *en espèces*, *valeurs*, f. pl.
GELDWISSEL (zond. mv.), z. m. *Change*, m.
GELDWISSELAAR, z. m. *Changeur*, m.
GELDWOEKER (zond. mv.), z. m. *Agiotage*, *profit usuraire*, m., *usure*, f.
GELDZAAK, z. v. *Affaire pécuniaire* ou *d'argent*, f.
GELDZAK, z. m *Sac à argent*, *group*, m. ‖ (fig.) Rijk en gierig man. *Homme riche et avare*, m.
GELDZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* GELDGIERIGHEID.
GELDZUCHTIG, bn. *Zie* GELDGIERIG.
GELEDEN, bn. *Écoulé*, *passé.* ‖ Het is twee jaar —, *il y a deux ans.* ‖ Het is zeer lang —, *il y a fort longtemps.*
GELEDERENVUUR, z. o. *Feu* m. *de file.*
GELEDING, z. v. (anat.) *Articulation*, f.
GELEED, bn. (anat.) *Articulé.*
GELEEN (zond. mv.), z. o. *Emprunts fréquents*, m. pl.
GELEERD, bn. *Savant*, *érudit*, *docte.* ‖ De —e wereld, *le monde savant.* ‖ —e hond, *chien savant*, m. ‖ bw. *Savamment*, *doctement.*
GELEERDE, z. m. *en* v. *Savant*, *érudit*, *docte*, *homme lettré*, m., *femme savante*, f.
GELEERD[ELIJK], bw. *Zie* GELEERD, bw.
GELEERDHEID (zond. mv.), z. v. *Savoir*, m., *instruction*, *science*, *érudition*, f. ‖ Hij heeft geene —, *il n'a pas d'instruction.*
GELEERSD, bn. *Zie* GELAARSD.
GELEES (zond. mv.), z. o. *Lectures continuelles*, f. pl.
GELEGEN, bn. *Situé*, *sis.* ‖ — zijn, *être situé.* ‖ Op eenen berg —, *situé sur une montagne.* ‖ Zijn huis is wel —, *sa maison est bien située.* ‖ — uur, *heure opportune*, *favorable*, f. ‖ Komt het hem nu —? *lui convient-il à présent.* ‖ Gij komt juist ter —er tijd, *vous venez à point.* ‖ Daar is mij veel aan —, *il m'importe beaucoup, il m'intéresse beaucoup.* ‖ Daar is niets aan —, *cela n'est d'aucune importance.* ‖ Uw leven was er aan —, *il y allait de votre vie.* ‖ Zich aan iets — laten, *s'embarrasser de qc.* ‖ Hoe is het met die zaak —? *en quel état est cette affaire?*
GELEGENHEID (-HEDEN), z. v. Ligging. *Situation*, *position*, f. ‖ Bekwame tijd. *Occasion*, f., *temps opportun*, m. ‖ De — waarnemen, *saisir l'occasion.* ‖ (prov.) Men moet de — bij het haar grijpen, *il faut prendre la balle au bond.* ‖ (prov.) De — maakt den dief, *l'occasion fait le larron.* ‖ Bij —, *par occasion*, *d'occasion.* ‖ Omstandigheid. *Circonstance*, *occurrence*, *conjoncture*, f. ‖ Staat. *État*, m., *disposition*, f. ‖ Volgens de — der zaak, *d'après l'état de l'affaire.*
GELEGENHEIDSGEDICHT, z. o. *Poëme* m. *de circonstance.*
GELEGENHEIDSLIEDJE, z. o. *Couplet* m. *de circonstance.*
GELEGENHEIDSPREEK (-PREEKEN), z. v. *Sermon* m. *de circonstance.*
GELEGENHEIDSSTUK, z. o. *Pièce* f. *de circonstance.*
GELEGENHEIDSVERS, z. o. *Zie* GELEGENHEIDSGEDICHT.
GELEI, z. v. *Gelée*, f. ‖ — van vleesch, *gélatine*, f. ‖ (pharm.) *Pulpe*, f.
GELEIACHTIG, bn. *Gélatineux.*

GELEIBEVEL (-BEVELEN), z. o. *Ordre* ou *mandat* m. *d'amener.*
GELEIBRIEF, z. m. *Sauf-conduit*, m.; *lettre* f. *de convoi* ou *de voiture.*
GELEID, z. o. Watergang. *Cours* m. *d'eau.*
GELEIDE (zond. mv.), z. o. *Conduite*, *escorte*, f. ‖ (mar.) *Convoi*, m. ‖ Onder het — van, *sous la conduite* ou *sous l'escorte de.* ‖ Vrijgeleide. *Sauf-conduit*, m.
GELEIDELIJK, bn. *Méthodique*, *réglé*, *régulier*, *rangé*, *convenable.* ‖ bw. *Méthodiquement*, *régulièrement.*
GELEIDEN, zw. w. b. *Conduire*, *accompagner*, *guider*, *mener.* ‖ Met een geleide vergezellen. *Escorter.*
GELEIDER, z. m. *Conducteur*, *guide*, m. ‖ (phys.) *Conducteur*, m.
GELEIDING, z. v. *Conduite*, f.
GELEIDSTER, GELEIDSTAR (-REEN), z. v. *Étoile conductrice*, f.
GELEIDSTER (-STERS), z. v. *Conductrice*, f.
GELEIGEEST, z. m. *Génie tutélaire*, m.
GELEIGELDEN, z. o. mv. *Droits* m. pl. *de convoi*, *d'escorte.*
GELEISCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Vaisseau d'escorte*, *bâtiment convoyeur*, *convoyeur*, m.
GELEK (zond. mv.), z. o. *Coulage*, m.
GELEL (zond. mv.), z. o. Gebabbel. *Babil*, *caquet*, *verbiage*, m. ‖ Geraas. *Vacarme*, m.
GELEN, zw. w. b. *Jaunir*, *rendre jaune.* ‖ o. (met zijn). *Jaunir*, *devenir jaune.*
GELEP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de buvotter.*
GELETTERD, bn. *Lettré*, *savant*, *érudit.*
GELETTERDE, z. m. *Lettré*, *homme de lettres*, *homme lettré*, *littérateur*, m.
GELETTERDHEID (zond. mv.), z. v. *Érudition*, f.
GELEUTER (zond. mv.), z. o. *Branlement*, m. ‖ Getalm. *Lambinerie*, f.
GELICHAAMD, bn. *Corporel*, *qui a un corps.*
GELID (-LEDEREN), z. o. (anat.) *Articulation*, *jointure*, f. ‖ Uit het —, *déboîté*, *disloqué.* ‖ (mil.) *Rang*, m., *ligne*, *file*, f. ‖ Uit het — treden, *sortir des rangs.* ‖ De gelederen doen opsluiten, *serrer les rangs.* ‖ Geslacht. *Génération*, f., *degré* m. *de parenté.*
GELIDBEENTJE, z. o. (anat.) *Phalange*, f.
GELIDKNOOP (-KNOOPEN), z. m *Condyle*, m. ‖ (bot.) *Nœud*, m.
GELIDSLUITER, z. m. (mil.) *Serre-file*, m.
GELIDWERVEL, z. m. *Vertèbre*, f.
GELIEFD, bn. *Aimé*, *bien-aimé*, *cher*, *chéri.*
GELIEFDE, z. m. *en* v. *Bien-aimé*, *amant*, m., *bien-aimée*, *amante*, *bonne amie*, f.
GELIEFTE (zond. mv.), z. o. *Bon plaisir*, m.
GELIEVEN, z. m. mv. *Amants*, m. pl., *couple amoureux*, m.
GELIEVEN, zw. w. o. (met *hebben*). Behagen. *Plaire*, *complaire*, *faire plaisir.* ‖ Gelief mij nog wat brood te geven, *veuillez me donner encore un peu de pain.* ‖ onpers. *Plaire*, *faire plaisir.* ‖ Als het u gelieft, *s'il vous plaît.*
*GELIG (zond. mv.), z. o. *Situation*, f.
GELIJK, bn. *Égal*, *semblable*, *pareil*, *même.* ‖ Te —er tijd iets doen, *faire qc. en même temps.* ‖ Van —e waarde, *équivalent*, *de même valeur.* ‖ Op —en voet, *d'égal à égal.* ‖ Met —e munt betalen, *rendre la pareille.* ‖ Hij blijft zich altijd —, *il ne se dément jamais*, *il est toujours le même.* ‖ Effen. *Uni*, *égal.* ‖ —e weg, *chemin uni* ou *égal.* ‖ —maken, *aplanir*, *unir*, *égaliser*, *assimiler.* ‖ Eene rekening — maken, *régler un compte.* ‖ — staan, *être au niveau*, *être sur la même ligne.* ‖ Met den

grond —, *rez-terre*, *rez-pied*, *à fleur de terre*. ‖ —e z. m. *en* v. Mijns —e, *mon égal*, m., *mon égale*, f. ‖ Met zijns —en leven, *vivre avec ses égaux*. ‖ Zij zal nooit haars —e vinden, *elle ne trouvera jamais son égale*. ‖ bw. *Également*. ‖ Te —, *ensemble*, *à la fois*. ‖ — gevormd, *conforme*. ‖ (mus) — gestemd, *accordé*, *mis à l'unisson*. ‖ — op spelen, *jouer quitte à quitte*. ‖ Aanstonds. *Tout de suite*, *d'abord*, *bientôt*. ‖ voegw. *Comme*, *ainsi que*, *de même que*. ‖ — het geschiedt, *comme il arrive*.

GELIJK (zond. mv.), z. o. Recht. *Raison*, f., *droit*, m. ‖ Iemand — geven, *donner raison à qq.* ‖ Hij heeft —, *il a raison*.

GELIJKAARDIG, bn. *De même espèce*, *de même genre*, *de même nature*, *homogène*, *similaire*, *congénère*, *conforme*, *identique*.

GELIJKAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Homogénéité*, *ressemblance*, *conformité*, *similitude*, *similarité*, *identité*, f.

GELIJKBEDUIDEND, bn. *Synonyme*.

GELIJKBEENIG, bn. (géom.) *Isocèle*.

GELIJKEEUWIG, bn. *Coéternel*.

GELIJKEEUWIGHEID (zond. mv.), z. v. *Coéternité*, f.

GELIJKELIJK, bw. *Également*, *pareillement*.

GELIJKEN, (*geleek*, *geleken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Ressembler*, *être ressemblant*, *être semblable*, *être analogue* ou *conforme*, *avoir du rapport*. ‖ Elkander —, *se ressembler*. ‖ Zij — elkander als twee droppelen waters, op eenen prik *of* op een haar, *ils se ressemblent comme deux gouttes d'eau*. ‖ Naar iets —, *avoir l'air de qc.* ‖ b. *Comparer*.

GELIJKENIS, z. v. Het gelijken. *Ressemblance*, *similitude*, *conformité*, f. ‖ Beeltenis. *Image*, *figure*, f. ‖ Zinnebeeld. *Parabole*, *allégorie*, f. ‖ Vergelijking. *Comparaison*, f., *parallèle*, m. ‖ Bij —, *par comparaison*.

GELIJKERHANDE, bn. Dergelijk. *Semblable*, *pareil*.

GELIJKERWIJS, GELIJKERWIJZE, voegw. *Comme*, *ainsi que*, *de même que*.

GELIJKGRONDS, bw. *Au rez-de-chaussée*.

GELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Égalité*, *conformité*, *identité*, *similitude*, f. ‖ Overeenkomst. *Conformité*, *ressemblance*, f.

GELIJKHOEKIG, bn. *Équiangle*, *isogone*.

GELIJKJARIG, bn. *De même âge*.

GELIJKLUIDEND, bn. *Consonnant*. ‖ Van denzelfden inhoud. *De même teneur*.

GELIJKLUIDENDHEID (zond. mv.), z. v. (gramm.) *Consonnance*, f. ‖ (mus.) *Harmonie*, f., *accord*, m., *équisonnance*, f.

GELIJKMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aplanir*, *égaliser*, *unir*, *niveler*. ‖ (menuis.) *Dégauchir*.

GELIJKMAKER, z. m. *Niveleur*, *régaleur*, m.

GELIJKMAKING (zond. mv.), z. v. *Aplanissement*, *régalement*, *nivellement*, m. ‖ (menuis.) *Dégauchissage*, m. ‖ (polit.) *Nivellement*, m. ‖ (prat.) *Égalisation*, f.

GELIJKMATIG, bn. *Proportionnel*, *égal*, *sortable*. ‖ bw. *Proportionnellement*.

GELIJKMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Proportion*, f., *rapport*, m., *conformité*, *égalité*, f.

GELIJKMATIG[LIJK], bw. *Zie* GELIJKMATIG.

GELIJKMOEDIG, bn. *en* bw. *D'un caractère égal*, *d'une humeur égale*.

GELIJKMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Égalité* f. *de caractère* ou *d'humeur*.

GELIJKMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* GELIJKMOEDIG, bw.

GELIJKNAMIG, bn. *Homonyme*.

GELIJKNAMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Homonymie*, f.

GELIJKRIBBIG, bn. (h. n.) *Équicosté*.

GELIJKSCHALIG, GELIJKSCHELPIG, bn. (h. n.) *Équivalve*.

GELIJKSLACHTIG, bn. Van gelijk geslacht. *De même sexe*. ‖ Gelijkaardig. *Homogène*, *congénère*, *similaire*. ‖ (math.) —e grootheden, *quantités homogènes*, f. pl.

GELIJKSLACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Homogénéité*, *similarité*, f.

GELIJKSOORTIG, bn. *De la même espèce*, *du même genre*, *de la même nature*, *homogène*, *identique*, *similaire*.

GELIJKSTALTIG, bn. *De même taille*, *de même forme*, *conforme*.

GELIJKSTANDIG, bn. *Équidistant*, *de même position*.

GELIJKTIJDIG, bn. *Contemporain*, *simultané*. ‖ De —e schrijvers, *les auteurs contemporains*, m. pl. ‖ (phys.) *Isochrone*, *synchrone*. ‖ bw. *En même temps*, *simultanément*.

GELIJKTIJDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Simultanéité*, *contemporanéité*, f. ‖ (phys.) *Isochronisme*, m.

GELIJKTIJDIG[LIJK], bw. *Zie* GELIJKTIJDIG, bw.

GELIJKTALLIG, bn. (math.) *Équimultiple*.

GELIJKVLOEIEND, bn. (gramm.) *Parisonnant*, *de la conjugaison faible*.

GELIJKVLOERS, bw. *À rez-de-chaussée*, *rez-terre*, *rez-pied*.

GELIJKVORMIG, bn. *De même forme*, *conforme*, *uniforme*, *semblable*, *pareil*, *égal*. ‖ — maken, *conformer*, *rendre conforme* ou *uniforme*. ‖ (géom.) —e driehoeken, *triangles semblables*, m. pl. ‖ bw. *Conformément*, *uniformément*.

GELIJKVORMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Conformité*, *uniformité*, *égalité*, *similitude*, *analogie*, f.

GELIJKVORMIG[LIJK], bw. *Zie* GELIJKVORMIG, bw.

GELIJKWAARDIG, bn. *Équivalent*, *équipollent*. ‖ bw. *Équivalemment*.

GELIJKWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Équivalence*, *équipollence*, *égalité* f. *de valeur*.

GELIJKWAARDIG[LIJK], bw. *Zie* GELIJKWAARDIG, bw.

GELIJKWEERDIG, enz. *Zie* GELIJKWAARDIG, enz.

GELIJKWICHTIG, bn. *Équipondérant*.

GELIJKWICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Équipondérance*, f.

GELIJKZIJDIG, bn. *Équilatéral*.

GELIJKZIJDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Égalité* f. *des côtés*.

GELIJKZINNIG, bn. *Synonyme*.

GELIJKZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Synonymie*, f.

GELIK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de lécher continuellement*.

GELINIËERD, bn. *Ligné*.

GELINT, z. o. *Zie* GLINT.

GELISP (zond. mv.), z. o. *Grasseiement*, m.

GELISPEL (zond. mv.), z. o. *Chuchotement*, m.

GELLETJE, z. o. *Raillerie*, *risée*, f. ‖ Voor een — loopen, *être l'objet de la risée*.

GELLIG, bn. (véter.) Gallig. *Bilieux*.

GELLINGHENNEP (zond. mv.), z. m. *Chanvre femelle*, m.

GELOEI (zond. mv.), z. o. *Mugissement*, *beuglement* m. *du bétail*. ‖ (fig.) *Mugissement*, m.

GELOER (zond. mv.), z. o. *Lorgnerie*, f.

GELOFTE, z. v. *Promesse solennelle*, f. ‖ Belofte aan God. *Vœu*, m. ‖ — van kuischheid, *vœu de chasteté*.

GELOFTEGIFT, z. v. *Ex-voto*, m.

GELOFTENIS, z. v. *Promesse*, f.

GELOKEN, bn. *Fermé*, *clos*.

GELOL (zond. mv.), z. o. *Miaulement* m. *du chat*. ‖ (fig.) *Charivari*, m., *musique enragée*, f., *chant désagréable*, m.

GELONK (zond. mv.), z. o. *Lorgnerie*, f.

GELOOF (zond. mv.), z. o. *Foi*, *croyance*, f. ‖ De twaalf artikelen des —s, *le symbole des Apôtres*,

le Crédo. | Het — aan God, *la croyance en Dieu.* | — verdienen, *être digne de foi.* | — aan iets slaan, *ajouter foi à qc.* | Trouw. *Loyauté, foi*, f. | Achting. *Estime*, f. | (comm.) *Crédit*, m.

Geloofbaar, bn. *Croyable, digne de foi, qui peut ou doit être cru.* | — man, *personne* f. *digne de foi.* | bw. *D'une manière croyable* ou *digne de foi.*

Geloofbaarheid (zond. mv.), z. v. *Crédibilité*, f.

Geloofelijk, bn. *Zie* Geloofbaar.

Geloofelijkheid (zond. mv.), z. v. *Crédibilité*, f.

Geloofsartikel, z. o. *Article* m. *de foi.*

Geloofsbelijdenis, z. v. *Profession* f. *de foi.* | Credo. *Crédo*, m.

Geloofsbezwaar, z. o. *Scrupule* m. *en matière de foi.*

Geloofsbrief, z. m. (diplom.) *Lettre* f. *de créance.* | (comm.) *Lettre de crédit.*

Geloofsdwaling, z. v. *Erreur* f. *dans la foi.*

Geloofsdwang (zond. mv.), z. m. *Contrainte* f. *en matière de foi.*

Geloofsgenoot (–nooten), z. m. *en* v. *Coreligionnaire*, m. *et* f.

Geloofsgeschil, z. o. *Controverse, dissension religieuse*, f., *point* m. *de controverse.*

Geloofsgronden, z. m. mv. *Principes de foi, motifs* m. pl. *de crédibilité.*

Geloofshaat (zond. mv.), z. m. *Haine* f. *de religion.*

Geloofsheld, z. m. *Héros* m. *de la foi.*

Geloofsleer (zond. mv.), z. v. *Doctrine* f. *de la foi, dogme*, m.

Geloofsleven (zond. mv.), z. o. *Vie* f. *selon les principes de la foi.*

Geloofsonderwijzer, z. m. *Catéchiste*, m.

Geloofsonderwijzing (zond. mv.), z. v. *Catéchisme*, m., *catéchèse*, f.

Geloofsonderzoek (zond. mv.), z. o. *Inquisition*, f.

Geloofsonderzoeker, z. m. *Inquisiteur*, m.

Geloofspunt, z. o. *Article* m. *de foi.*

Geloofsstuk, z. o. *Zie* Geloofspunt.

Geloofstwist, z. m. *Controverse, dissidence*, f.

Geloofsverzaker, z. m. *Apostat, renégat*, m.

Geloofsverzaking (zond. mv.), z. v. *Apostasie*, f.

Geloofsverwant, z. m. *en* v. *Coreligionnaire*, m. *et* f.

Geloofszaak (zond. mv.), z. v. *Matière* f. *de religion* ou *de foi.*

Geloofwaardig, bn. *Croyable, digne de foi* ou *de croyance, authentique.* || bw. *Authentiquement.*

Geloofwaardigheid (zond. mv.), z. v. *Crédibilité, authenticité, véracité*, f.

Geloofwaardig[lijk], bw. *Zie* Geloofwaardig, bw.

Geloofweerdig, enz. *Zie* Geloofwaardig, enz.

Geloop (zond. mv.), z. o. *Courses continuelles*, f. pl. | Menigte. *Presse, foule*, f.

Gelooven, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Croire, ajouter foi à.* | Iets vastelijk —, *croire qc. fermement.* | In God —, *croire en Dieu.* || In den H. Geest —, *croire au Saint Esprit.* | Het Evangelie —, *croire l'Évangile.* | Iemand —, *en croire qq.* | Iets *of* aan iets —, *en croire qc.* | (fam.) Hij zal er aan moeten —, *il faudra qu'il en passe par là.* | Meenen. *Croire, penser, estimer.*

Geloovig, bn. *Croyant, fidèle.*

Geloovige, z. m. *en* v. *Croyant*, m., *croyante*, f., *fidèle*, m. *et* f.

Gelt, bn. Onvruchtbaar. *Stérile.* | (bot.) —e zaden, *semences stériles*, f. pl.

Gelt, z. v. *Laite, laitance*, f.

Geltharing, z. m. *Hareng laité*, m.

Geltsnoek, z. m. *Brochet laité*, m.

Geltvarken, z. o. *Verrat*, m.

Gelubde, z. m. *Eunuque*, m.

Gelui (zond. mv.), z. o. *Son* m. *des cloches, sonnerie*, f.

Geluid, z. o. *Son, bruit*, m. | — geven, *rendre un son.* | — der stem, *son de la voix.* | — des winds, *bruit du vent.*

Geluiddemper, z. m. *Sourdine*, f.

Geluidleer (zond. mv.), z. v. *Acoustique*, f.

Geluidloos, bn. *Muet.*

Geluidsgolf, z. v. *Onde sonore*, f.

Geluidteeken, z. o. (gramm.) *Accent*, m.

Geluier (zond. mv.), z. o. *Fainéantise*, f.

Geluister (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'écouter.*

Geluk (zond mv.), z. o. Voorspoed. *Bonheur*, m., *félicité, prospérité*, f. || Iemand veel — wenschen, *souhaiter beaucoup de bonheur à qq.* | — op reis! *bon voyage!* || Fortuin. *Fortune*, f. || De tempel van 't —, *le temple de la fortune.* | Speelbal van 't —, *jouet de la fortune.* || Goede uitslag. *Succès*, m., *réussite*, f. || Bij —, *par bonheur, heureusement.*

Gelukken, zw. w. o. (met *zijn*). *Réussir, avoir bon succès.*

Gelukkig, bn. *Heureux, prospère.* | — in 't spel zijn, *être heureux au jeu.* || —e uitdrukking, *expression heureuse*, f. | —e tijding, *heureuse nouvelle*, f. || — maken, *rendre heureux.* || bw. *Heureusement.*

Gelukkig[lijk], bw. *Zie* Gelukkig, bw.

Gelukkigerwijs, **Gelukkigerwijze**, bw. *Heureusement.*

Geluksbode, z. m. *Messager* m. *de bonne fortune.*

Geluksgodin, z. v. *Fortune, déesse* f. *de la fortune.*

Gelukskind (–eren), z. o. *Parvenu*, m.

Geluksrad (–raderen), z. o. *Roue* f. *de fortune.*

Geluksridder, z. m. *Aventurier, chevalier* m. *d'industrie.*

Geluksstoot (–stooten), z. m. (jeu.) *Coup de raccroc, raccroc*, m.

Gelukstaat (zond. mv.), z. m. *État* m. *de bonheur.*

Gelukstar, **Geluksster**, z. v. *Étoile, destinée*, f. || Zijne — daalt, *son astre baisse* ou *pâlit.*

Geluksvogel, z. m. (fig.) *Zie* Gelukskind.

Gelukwensch, z. m. *Félicitation*, f.

Gelukwenschen, zw. w. b. *Féliciter.*

Gelukwensching (zond. mv.), z. v. *Félicitation*, f.

Gelukzalig, bn. *Bienheureux.*

Gelukzaligheid (zond. mv.), z. v. *Béatitude*, f.

Gelukzoeker, z. m. *Aventurier, chevalier* m. *d'industrie.*

Gelurk (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de téter sans cesse.*

Gelusten, zw. w. b. *Plaire.*

***Geluw**, bn. *Zie* Geel.

Gemaai (zond. mv.), z. o. *Fauchage*, m.

Gemaakt, bn. Gedaan, geëindigd. *Fait, achevé, fini.* | Gedwongen, onnatuurlijk. *Forcé, géné.* | —e houding, *contenance forcée*, f. || — voorkomen, *air apprêté*, m. || Gekunsteld. *Artificiel, affecté, maniéré.* | —e stijl, *style maniéré*, m. || Geveinsd. *Feint, dissimulé.* || —e droefheid, *tristesse feinte*, f. || bw. *Avec afféterie, avec affectation, d'une manière affectée.*

Gemaaktheid (zond. mv.), z. v. *Affectation, afféterie, gêne*, f.

Gemaal (–maals, -malen), z. m. *Époux*, m.

Gemaal (zond. mv.), z. o. *Mouture*, f. || Belasting op het —, *droit sur les moutures.* || Lastig

gedruis. *Bruit importun*, m. ‖ Schilderij. *Tableau*, m., *peinture*, f.
GEMAAN (zond. mv.), z. o. *Réclamations réitérées*, f. pl.
GEMACHT, z. o. *Membre viril*, m.
GEMACHTBEEN, z. o. (anat.) *Os pubis*, m.
GEMACHTIGDE, z. m. *Fondé* ou *chargé de pouvoirs*, *plénipotentiaire*, *délégué*, *commissaire*, m.
GEMAK, z. o. *Aise*, *aisance*, *commodité*, f. ‖ Zijn — nemen, *prendre ses aises*. ‖ Neem uw —. Ga zitten. *Asseyez-vous*. ‖ Houd uw —, *restez assis*. ‖ Zijn — zoeken, *chercher ses aises*. ‖ Op zijn — werken, *travailler à son aise*. ‖ Al met —! *doucement!* ‖ Woonkamer. *Appartement*, m., *chambre*, f. ‖ Bestekamer, huisje. *Latrines*, f. pl., *cabinet* m. *d'aisances*.
GEMAKKELIJK, bn. Dat gemak verschaft. *Commode*, *confortable*. ‖ Die zijn gemak bemint. *Qui aime ses aises*. ‖ Niet moeilijk. *Aisé*, *facile*. ‖ bw. Op zijn gemak. *Commodément*, *à son aise*. ‖ — wonen, *être logé commodément*. ‖ Lichtelijk. *Facilement*, *aisément*, *sans peine*.
GEMAKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Facilité*, *aise*, *aisance*, *commodité*, f.
GEMAKSHALVE, bw. *Pour l'aisance*, *pour la commodité*.
GEMAL (zond. mv.), z. o. *Badinage*, *batifolage*, m.
GEMALIN, z. v. *Épouse*, f.
GEMANGEL (zond. mv.), z. o. *Passage* m. *à la calandre*. ‖ Ruiling. *Échange*, m.
GEMANIERD, bn. *Poli*, *civil*, *bien élevé*. ‖ Wel — zijn, *être poli*, *avoir de belles manières*.
GEMANIERDHEID (zond. mv.), z. v. *Civilité*, *politesse*, *urbanité*, f.
GEMANTELD, bn. (blas.) *Mantelé*.
GEMAR (zond. mv.), z. o. *Lambinerie*, f.
GEMARTEL (zond. mv.), z. o. *Tourments continuels*, m. pl.
GEMASKERD, bn. *Masqué*.
GEMATIGD, bn. *Modéré*, *retenu*, *posé*, *sage*. ‖ — man, *homme modéré*, m. ‖ —e luchtstreek, *zone tempérée*, f. ‖ bw. *Modérément*, *posément*.
GEMATIGDHEID (zond. mv.), z. v. *Modération*, *retenue*, *mesure*, *sagesse*, f.
GEMAUW (zond. mv.), z. o. *Miaulement*, m.
GEMBER (zond. mv.), z. v. *Gingembre*, m.
GEMBERACHTIG, bn. *Qui ressemble au gingembre*.
GEMBERPOT, z. m. *Pot* m. *au gingembre*.
GEMEEN, bn. Openbaar. *Commun*, *public*. ‖ Het —e gevoelen, *l'opinion générale* ou *publique*, f. ‖ Het —e belang, *l'intérêt public*. ‖ Eigen aan velen. *Commun*. ‖ Al hunne goederen zijn —, *tous leurs biens sont communs*. ‖ Het —e leven, *la vie commune*, f. ‖ De —e vijand, *l'ennemi commun*, m. ‖ Gewoon. *Commun*, *ordinaire*. ‖ Gemeenzaam. *Familier*. ‖ Gering. *Commun*, *vulgaire*, *trivial*, *médiocre*, *ordinaire*. ‖ Slecht. *Vil*, *bas*, *ignoble*. ‖ — volk, *gens du commun*. ‖ In het —, *en commun*, *en général*, *généralement*. ‖ z. o. *Le public*, *le vulgaire*, *le commun*, m., *la multitude*, f. ‖ bw. *Zie* GEMEENLIJK.
GEMEENEBEST, z. o. *République*, f., *bien public*, m.
GEMEENEBESTGEZINDE, z. m. *en* v. *Républicain*, m., *républicaine*, f.
GEMEENGOED (zond. mv.), z. o. *Ce qui appartient à tout le monde*.
GEMEENLIJK, bw. *Communément*, *ordinairement*, *généralement*.
GEMEENPLAATS (-SEN), z. v. *Lieu commun*, m.
GEMEENSCHAP, z. v. *Communauté*, *société*, *communion*, f. ‖ — van goederen, *communauté de biens*. ‖ Met elkander in — leven, *vivre en société*, *en communauté* ou *en commun*. ‖ De — Gods, *la communion avec Dieu*. ‖ De — der Heiligen, *la communion des Saints*. ‖ Verbinding. *Communication*, f., *rapport*, m. ‖ Overeenkomst. *Rapport*, m., *convenance*, f. ‖ Verkeering. *Commerce*, m., *liaison*, *relation*, f. ‖ Betrekking. *Rapport*, m.
GEMEENSCHAPPELIJK, bn. *Commun*. ‖ bw. *En commun*.
GEMEENSLACHTIG, bn. (gramm.) *Épicène*. ‖ — woord, *mot épicène*, m.
GEMEENSMAN, z. m. *Tribun* m. *du peuple*.
GEMEENTE, z. v. Gebied eens burgemeesters. *Commune*, f. ‖ Bewoners eener gemeente. *Commune*, f. ‖ Het huis der —n, *la chambre* f. *des communes*. ‖ Gezindheid. *Communion*, f. ‖ Parochie. *Paroisse*, f. ‖ Klooster. *Communauté*, *maison religieuse*, f. ‖ Gemeenteweiden. *Communaux*, *pâturages* m. pl. *des communes*.
GEMEENTEBESTIER, GEMEENTEBESTUUR, z. o. *Conseil communal* ou *municipal*, m., *régence*, *municipalité*, f.
GEMEENTEBOSSCHEN, z. o. mv. *Bois communaux*, m. pl.
GEMEENTEGOED (-GOEDEREN), z. o. *Bien communal*, m.
GEMEENTEGROND, z. m. *Territoire communal*, m.
GEMEENTEHUIS, z. o. *Maison communale* ou *commune*, f. ‖ In Frankrijk. *Municipalité*, *mairie*, f.
GEMEENTELASTEN, z. m. mv. *Impôts communaux*, m. pl.
GEMEENTELIJK, bn. *Communal*, *municipal*.
GEMEENTERAAD, z. m. *Conseil communal*, m. ‖ In Frankrijk. *Municipalité*, f. ‖ Gemeenteraadsheer. *Conseiller communal*, m.
GEMEENTERAADSHEER (-HEEREN), z. m. *Conseiller communal*, m.
GEMEENTEWEIDEN, z. v. mv. *Communaux*, *pâturages* m. pl. *des communes*.
GEMEENTEWET, z. v. *Loi communale*, f.
GEMEENZAAM, bn. Vertrouwelijk. *Familier*, *confidentiel*. ‖ Gespraakzaam. *Affable*, *communicatif*. ‖ bw. *Familièrement*, *affablement*.
GEMEENZAAMHEID (-HEDEN), z. v. *Familiarité*, *affabilité*, *popularité*, f.
GEMEENZAAM[LIJK], bw. *Zie* GEMEENZAAM, bw.
GEMEET (zond. mv.), z. o. *Mesurage continuel*, m.
GEMELIJK, bn. *Morose*, *chagrin*, *maussade*, *de mauvaise humeur*, *mécontent*, *rechigné*. ‖ — worden, *se chagriner*, *se fâcher*, ‖ — maken, *fâcher*, *rendre morose*.
GEMELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Mauvaise humeur*, f., *chagrin*, *dépit*, m.
GEMELK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de traire*.
GEMENGEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de mêler*.
GEMERGD, bn. *Moelleux*.
GEMERKT, voegw. *Vu que*, *attendu que*, *puisque*, *parce que*.
GEMET (-METEN), z. o. *Arpent*, m., *mesure*, f.
GEMETSEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de maçonner*. ‖ Metselwerk. *Maçonnage*, m., *maçonnerie*, f.
GEMIAUW (zond. mv.), z. o. *Zie* GEMAUW.
GEMIDDELD, bn. *Moyen*. ‖ bw. *Moyennement*.
GEMIJMER (zond. mv.), z. o. *Rêverie*, f.
GEMIJTERD, bn. *Mitré*.
GEMIS (zond. mv.), z. o. Gebrek. *Manque*, *défaut*, m., *privation*, f. ‖ Afwezigheid. *Absence*, f. ‖ Behoefte. *Besoin*, m.
GEMISSEN, zw. w. b. *Manquer* ou *être privé* (*de*), *avoir perdu*.
GEMOED (-MOEDEREN), z. o. *Cœur*, m., *âme*, *conscience*, f. ‖ Gevoelen. *Opinion*, f., *sentiment*, m.

‖ Verstand, geest. *Esprit*, m. ‖ Overtuiging. *Conviction*, f. ‖ Tegen zijn — spreken, *parler contre sa conviction*. ‖ In —e, *en conscience*.
GEMOEDELIJK, bn. *Consciencieux*. ‖ Treffend. *Touchant*. ‖ (fig.) Fijngevoelig. *Délicat*. ‖ bw. *Consciencieusement*.
GEMOEDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Délicatesse de conscience*, *probité*, f.
GEMOEDER, z. v. *Commère*, f. ‖ Peet. *Marraine*, f.
GEMOEDSAANDOENING, z. v. *Émotion*, *affection*, *impression*, *sensation*, f.
GEMOEDSAARD (zond. mv.), z. m. *Humeur*, *disposition* f. *de l'esprit*.
GEMOEDSBEWEGING, z. v. *Émotion*, *affection*, *impression*, *sensation*, f.
GEMOEDSGESTELDHEID, GEMOEDSGESTELTENIS, (zond. mv.), z. v. *Humeur*, *disposition* f. *de l'esprit*.
GEMOEDSRUST (zond. mv.), z. v. *Euthymie*, *tranquillité* f. ou *calme* m. *d'esprit*.
GEMOEDSSTEMMING (zond. mv.), z. v. *Disposition de l'esprit*, *humeur*, f.
GEMOET (TE), bw. *Au-devant de*, *à la rencontre de*. ‖ Iemand te — gaan, *aller au-devant de qq.*, *aller à la rencontre de qq.* ‖ Te — voeren. Antwoorden, tegenwerpen. *Répondre*, *répliquer*. ‖ Te — zien, *attendre*. ‖ Den dood met kalmte te — zien, *attendre la mort avec calme*. ‖ Te — komen. Helpen. *Aider*.
GEMOFFEL (zond. mv.), z. o. *Tricherie*, f., *escamotage*, m.
GEMOK (zond. mv.), z. o. *Plaintes sourdes*, f. pl., *marmottage*, m.
GEMOKKEL (zond. mv.), z. o. *Baisement*, m.
GEMOLLIG, bn. *Zie* MOLLIG.
GEMOMPEL (zond. mv.), z. o. *Marmottage*, *bourdonnement*, *bruit sourd*, *murmure*, m.
GEMOPPER (zond. mv.), z. o. *Bouderie*, f.
GEMOR (zond. mv.), z. o. *Murmure continuel*, m.
GEMORS (zond. mv.), z. o. *Saloperie*, *saleté*, f., *patrouillage*, *patrouillis*, *barbouillage*, m.
GEMS, z. v. *Chamois*, m.
GEMUIT (zond. mv.), z. o. *Mutinerie*, f.
GEMUL (zond. mv.), z. o. Brokken. *Petits morceaux*, m. pl. ‖ Uitschot. *Rebut*, m.
GEMURMEL (zond. mv.), z. o. *Murmure*, m. ‖ Gefluister. *Chuchoterie*, f.
GEMUSKEERD, bn. *Musqué*.
GEMUTST, bn. *Qui porte un bonnet*. ‖ (fig.) Wel — zijn, *être de bonne humeur*. ‖ Kwalijk — zijn, *être de mauvaise humeur*.
GEMZE[N]LEER (zond. mv.), z. o. *Cuir de chamois*, *chamois*, m.
GEMZE[N]LEEREN, bn. *De chamois*.
GEMZENHAAR (zond. mv.), z. o. *Poil* m. *de chamois*.
GEMZENJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *du chamois*.
GEMZENJAGER, z. m. *Chasseur* m. *de chamois*.
GENAAI (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de coudre continuellement*.
GENAAKBAAR, bn. *Accessible*, *abordable*. ‖ — man, *homme accessible* ou *abordable*, m.
GENAAKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Accessibilité*, f.
GENAAMD, bn. *Nommé*.
GENADE (zond. mv.), z. v. *Grâce*, f. ‖ Door Gods —, *par la grâce de Dieu*. ‖ Gunst. *Faveur*, f. ‖ Vergiffenis. *Grâce*, f., *pardon*, m. ‖ Om — bidden, *demander grâce* ou *pardon*. ‖ Zich op — overgeven, *se rendre à discrétion*. ‖ Om — roepen, *crier merci*. ‖ Een schip op Gods — laten drijven, *abandonner un vaisseau à la merci des flots*. ‖ (théol.) *Grâce*.
GENADEBRIEF, z. m. *Lettre* f. *de grâce*.
GENADEBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain précaire*, *pain* m. *de charité*.
GENADELEEN (zond. mv.), z. o. *Domaine congéable*, *fief gratuit*, m.
GENADELEER (zond. mv.), z. v. *Doctrine* f. *de la grâce*.
GENADELIJK, bw. *Zie* GENADIG[LIJK].
GENADERIJK, bn. *Plein de grâce*, *miséricordieux*.
GENADESLAG (zond. mv.), z. m. *Coup* m. *de grâce*.
GENADIG, bn. *Clément*, *propice*, *miséricordieux*. ‖ — vorst, *prince clément*, m. ‖ God zij ons —! *que Dieu nous soit propice!* ‖ bw. *Zie* GENADIG[LIJK].
GENADIG[LIJK], bw. *Miséricordieusement*, *favorablement*, *d'une manière favorable* ou *propice*.
GENAGELD, bn. (h. n.) *Onguiculé*, *ongulé*, *onglé*.
GENAKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Approcher*, *s'approcher*.
GENANT, z. m. *en* v. *Qui porte le même nom*, *homonyme*, m. *et* f.
GENDARME (-DARMES, -DARMEN), z. m. *Gendarme*, m.
GENE, aanw. bn. *Zie* GEEN.
GENEALOGISCH, bn. *Généalogique*.
GENEALOGIST, GENEALOOG (-LOGEN), z. m. *Généalogiste*, m.
GENEBD, bn. *Qui a le bec long et pointu*.
GENEEREN, zw. w. b. Storen. *Gêner*. ‖ Gij moet u niet —, *il ne faut pas vous gêner*.
GENEESBAAR, bn. *Zie* GENEESLIJK.
GENEESBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* GENEESLIJKHEID.
GENEESDRANK, z. m. *Breuvage*, m., *potion médicinale*, *potion*, f.
GENEESHEER (-HEEREN), z. m. *Médecin*, m.
GENEESKRACHT (zond. mv.), z. v. *Vertu médicatrice* ou *curative*, f.
GENEESKRACHTIG, bn. *Médicinal*.
GENEESKRUID, z. o. *Herbe* ou *plante médicinale*, f. ‖ —en, *simples*, m. pl.
GENEESKUNDE (zond. mv.), z. v. *Art* m. *de guérir*, *thérapeutique*, *médecine*, f.
GENEESKUNDIG, bn. *Médical*, *iatrique*.
GENEESKUNDIGE, z. m. *Médecin*, m.
GENEESKUNST (zond. mv.), z. v. *Zie* GENEESKUNDE.
GENEESLIJK, bn. *Guérissable*, *curable*.
GENEESLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Curabilité*, f.
GENEESMEESTER, z. m. *Médecin*, m.
GENEESMIDDEL, z. o. *Médicament*, *remède*, *moyen thérapeutique*, m., *médecine*, f. ‖ — voor alle kwalen, *panacée*, f., *catholicon*, m. ‖ —en innemen, *prendre médecine*.
GENEESPOEDER, GENEESPOEIER, z. o. *Poudre médicinale*, f.
GENEESWIJS, GENEESWIJZE, z. v. *Traitement*, m., *méthode curative*, f.
GENEGEN, bn. *Porté à*, *enclin à*. ‖ Gunstig. *Favorable*. ‖ Iemand — zijn, *être porté pour qq.*, *être bien disposé pour qq.*
GENEGENHEID (-HEDEN), z. v. Overhelling. *Penchant*, m. ‖ Gunstige gezindheid. *Disposition favorable*, *amitié*, *affection*, *bienveillance*, f.
GENEIGD, bn. *Enclin*, *porté*, *adonné*. ‖ Tot het kwaad — zijn, *être enclin au mal*.
GENEIGDHEID (zond. mv.), z. v. *Inclination*, f., *penchant*, m., *disposition*, f.
GENERAAL (-RAALS), z. m. Veldheer. *Général*, m.
GENERAAL, bn. *Général*. ‖ De Staten —, *les États-généraux*. ‖ (mil.) —ale staf, *état major*, m. ‖ (mus.) —ale bas, *basse continue*, f.
GENERAALSCHAP (zond. mv.), z. o. *Généralat*, m.

Generaalsvrouw, z. v. *Femme d'un général, générale*, f.
Generaliteit (zond. mv.), z. v. *Généralité*, f.
Generaliteitslanden, z. o. mv. *Pays* m. pl. *de la généralité.*
Generen (zich), zw. w. wed. Den kost winnen. *Se nourrir, gagner sa vie* ou *son pain, vivre de.* ‖ Zich behelpen. *S'accommoder, se contenter (de qc.)*
Geneselijk, bn. *Zie* Geneeslijk.
Genesis (zond. mv.), z. v. *Genèse*, f.
Genet, z. o. (man.) *Genet* m. *d'Espagne.*
Genetkat, z. v. *Genette, espèce* f. *de civette.*
Geneuglijk, bn. *Zie* Genoeglijk.
Geneuglijkheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Genoeglijkheid.
Geneugte, z. v. *Joie*, f., *plaisir*, m.
Geneusd, bn. *Qui a un nez.* ‖ Wel —, *qui a un grand nez.*
Geneven, z. m. mv. *Neveux, cousins*, m. pl.
Genever, z. v. enz. *Zie* Jenever, enz.
Genezen, (*genas, genazen, genezen*,) st. w. b. *Guérir, rendre la santé.* ‖ o. (met *zijn*). *Guérir, se rétablir, recouvrer la santé, se remettre.*
Genezing, z. v. *Guérison, cure*, f. ‖ Herstelling. *Rétablissement*, m., *guérison*, f. ‖ Men twijfelt aan zijne —, *on doute de son rétablissement.* ‖ Geneeswijze. *Traitement*, m.
Geniaal, bn. *Génial.*
Genichten, z. v. mv. *Nièces, cousines*, f. pl.
Genie, z. o. *Génie*, m. ‖ v. (mil.) *Génie.*
Geniekorps (-sen), z. o. *Génie, corps* m. *du génie.*
Geniep (in 't), bw. uitdr. *En cachette, à la dérobée, sournoisement.*
Geniepig, bn. *Sournois, dissimulé.*
Geniepigheid (zond. mv.), z. v. *Dissimulation*, f.
Genies (zond. mv.), z. o. *Éternûment continuel*, m.
Genieschool (-scholen), z. v. *École* f. *du génie.*
Genieten, (*genoot, genoten*,) st. w. b. *Jouir de.* ‖ Een voorrecht —, *jouir d'un privilége.* ‖ Eene volmaakte gezondheid —, *jouir d'une santé parfaite.* ‖ Bezitten. *Posséder.* ‖ Gebruiken. *Prendre.* ‖ Spijs en drank —, *prendre de la nourriture.* ‖ Ontvangen, krijgen. *Recevoir.*
Genieter, z. m. *Celui qui jouit.* ‖ Bezitter. *Possesseur*, m.
Genieting, z. v. *Jouissance*, f.
Genijg (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de faire la révérence.*
Genijp (zond. mv.), z. o. *Pincement continuel*, m.
Genik (zond. mv.), z. o. *Signes affirmatifs* m. pl. *de la tête.*
Genitief, z. m. *Génitif*, m.
Genius (geniën), z. m. *Génie*, m.
Genoeg, bw. *Assez, suffisamment.* ‖ Wijns —, *assez de vin.* ‖ — zijn, *suffire.* ‖ (théol.) — doen, *satisfaire.*
Genoegdoening (zond. mv.), z. v. *Satisfaction*, f.
Genoegen, z. o. *Contentement*, m., *satisfaction*, f. ‖ Genot. *Jouissance*, f. ‖ Vermaak. *Plaisir*, m. ‖ Ik heb het — gehad u te spreken, *j'ai eu le plaisir de vous parler.* ‖ — verschaffen, *faire plaisir.* ‖ De —s der tafel, *les plaisirs de la table.* ‖ Zijn — hebben, *avoir assez mangé* ou *bu.*
Genoegen (zich), zw. w. wed. *Se contenter de, être content de.*
Genoeglijk, bn. *Agréable, plaisant, joyeux.* ‖ bw. *Agréablement, gaiement.*
Genoeglijkheid (zond. mv.), z. v. *Agrément, plaisir*, m., *joie, gaieté*, f.
Genoegte, z. v. *Zie* Geneugte.
Genoegzaam, bn. *Suffisant.* ‖ bw. *Suffisamment, assez, autant qu'il faut.* ‖ Bijna. *Presque, à peu près, peu s'en faut.*
Genoegzaamheid (zond. mv.), z. v. *Suffisance*, f. ‖ Tevredenheid. *Contentement*, m.
Genoegzaam[lijk], bw. *Zie* Genoegzaam, bw.
Genomen dat, voegw. *Supposé que.*
Genood (zond. mv.), z. o. *Zie* Genoodig.
Genoodig (zond. mv.), z. o. *Invitations réitérées*, f. pl.
Genoodigde, z. m. *en* v. *Convié*, m., *conviée*, f., *convive*, m. *et* f.
Genoot (-nooten), z. m. *en* v. *Compagnon*, m., *compagne*, f., *camarade*, m. *et* f.
Genootschap, z. o. *Société, association, corporation, compagnie*, f. ‖ Letterkundig —, *société littéraire*, f.
Genootschappelijk, bn. *De société, social.*
Genot (zond. mv.), z. o. Het genieten. *Jouissance*, f. ‖ Bezit. *Possession*, f. ‖ Gebruik. *Usage*, m. ‖ Vruchtgebruik. *Jouissance*, f., *usufruit*, m. ‖ Voordeel. *Avantage, profit*, m.
Genster, z. v. *Zie* Glinster.
Gent, z. m. *Jars, mâle* m. *de l'oie.*
Gentiaan (zond. mv.), z. v. (bot.) *Gentiane*, f.
*Genuchte, z. v. mv. *Zie* Geneugte.
Geograaf (-grafen), z. m. *Géographe*, m.
Geographie (zond. mv.), z. v. *Géographie*, f.
Geographisch, bn. *Géographique.*
Geologie (zond. mv.), z. v. *Géologie*, f.
Geologisch, bn. *Géologique.*
Geoloog (-logen), z. m. *Géologue*, m.
Geoogd, bn. *Qui a des yeux.* ‖ (bot.) *Œillé.*
Geoord, bn. *Oreillé.* ‖ (bot.) *Auriculé.*
Geoorloofd, bn. *Permis, licite.*
Geoorloofdheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est permis* ou *licite.*
Georgel (zond. mv.), z. o. *Jeu continuel* m. *d'orgue.*
Gepaai (zond. mv.), z. o. *Belles promesses* f. pl. *pour apaiser.*
Gepaar (zond. mv.), z. o. *Accouplement, appariement*, m.
Gepaard, bn. *Accouplé, apparié.*
Gepaarld, bn. *Zie* Gepareld.
Gepak (zond. mv.), z. o. *Empaquetage*, m.
Gepap (zond. mv.), z. o. (méd.) *Action* f. *d'appliquer continuellement des cataplasmes.*
Gepareld, bn. *Perlé, orné de perles.* ‖ —e gerst, *orge perlé*, m.
Geparfumeerd, bn. *Parfumé.*
Gepas (zond. mv.), z. o. *Ajustement continuel*, m. ‖ (jeu.) *Action* f. *de passer souvent.*
Gepast, bn. *Convenable, opportun, propre.* ‖ —e uitdrukking, *expression juste*, f.
Gepastheid (zond. mv.), z. v. *Convenance, opportunité*, f. ‖ Juistheid. *Précision*, f.
Gepatenteerd, bn *Patenté.*
Gepauk (zond. mv.), z. o. *Jeu continuel* m. *des timbales.*
Gepeesd, bn. *Nerveux.*
Gepeil (zond. mv.), z. o. *Sondage réitéré*, m.
Gepeins, z. o. *Méditation, rêverie, réflexion*, f. ‖ Gedachte. *Pensée*, f.
Gepen (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'écrire toujours.*
Gepereld, bn. *Zie* Gepareld.
Gepers (zond. mv.), z. o. *Pression continuelle*, f.
Gepeupel (zond. mv.), z. o. *Populace, canaille*, f., *bas peuple*, m.
Gêpeur (zond. mv.), z. o. *Pêche continuelle* f. *à la ligne.*
Gepeuter (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de fouiller continuellement.*
Gepeuzel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de manger à son aise.* ‖ Getalm. *Lambinerie*, f.
Gepiep (zond. mv.), z. o. *Piaillerie*, f.
Gepijnd, bn. *Pressé.* ‖ —e honig, *miel pressé*, m.
Gepijp (zond. mv.), z. o. *Sifflement continuel*, m.

GEPIK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de becqueter continuellement.*
GEPIMPEL (zond. mv.), z. o. *Libations continuelles*, f. pl.
GEPLAAG (zond. mv.), z. o *Tracasserie*, f.
GEPLAK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de coller continuellement*, *de rester toujours à la même place.*
GEPLAS (zond. mv.), z. o. *Patrouillage*, m.
GEPLEISTER (zond. mv.), z. o. *Haltes réitérées*, f. pl.
GEPLEIT (zond. mv.), z. o. *Plaidoirie continuelle*, f.
GEPLEKT, bn. *Taché*, *souillé*, *barbouillé*. ‖ Gespikkeld. *Tacheté*, *marbré.*
GEPLET (zond. mv.), z. o. *Aplatissement*, *laminage*, m.
GEPLOMP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de plonger dans l'eau.*
GEPLOOI (zond. mv.), z. o. *Froncis*, m., *fronçure* f. *plissement; continuel*, m.
GEPLUIMD, bn. Met pluimen voorzien. *Emplumé*, *qui a des plumes.*
GEPLUIS (zond. mv.), z. o. *Épluchage*, m.
GEPLUK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de cueillir*, *de plumer.*
GEPLUNDER (zond. mv.), z. o. *Pillage continuel*, m.
GEPOCH (zond. mv.), z. o. *Fanfaronnade*, *hâblerie*, *vanterie*, f.
GEPOF (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de frapper*, *souvent.* ‖ Geborg. *Action de prendre à crédit.*
GEPOMP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de pomper continuellement.*
GEPOOI (zond. mv.), z. o. *Zie* GEPIMPEL.
GEPOOK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'attiser continuellement le feu.*
GEPOOT (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de planter continuellement.*
GEPOPEL (zond. mv.), z. o. *Battement* m. *de cœur.* ‖ Vrees. *Crainte*, *peur*, f.
GEPOR (zond. mv.), z. o. *Excitations réitérées*, f. pl.
GEPRAAL (zond. mv.), z. o. *Parade*, f.
GEPRAAT (zond. mv.), z. o. *Babil*, *caquet*, *bavardage*, m.
GEPRACH (zond. mv.), z. o. *Cajolerie*, f.
GEPREEK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de pêcher.* ‖ (fig.) *Remontrances ennuyeuses*, f. pl.
GEPREUTEL (zond. mv.), z. o. *Murmures continuels*, m. pl., *gronderie*, f.
GEPREVEL (zond. mv.), z. o. *Marmottage*, m.
GEPRIK (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de piquer continuellement*, *picotement*, m.
GEPRIKKEL (zond. mv.), z. o. *Picotement*, m.
GEPROEF (zond. mv.), z. o. *Dégustation continuelle*, f.
GEPROEST (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de s'ébrouer sans cesse.*
GEPROFEST, bn. *Profès.*
GEPROMOVEERD, bn. *Promu.*
GEPROMOVEERDE, z. m. *Celui qui a été promu à un grade.*
GEPRONK (zond. mv.), z. o. *Parade*, f.
GEPROP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de s'empiffrer.*
GEPRUIL (zond. mv.), z. o. *Bouderie*, f.
GEPRUTTEL, z. o. *Zie* GEPREUTEL.
GEPUF (zond. mv.), z. o. *Bravades continuelles*, f. pl.
GEPURPERD, bn. *Vêtu de pourpre.* ‖ (méd.) *Pourpré.*
*GERAADSEL, z. o. *Énigme*, f.
GERAADZAAM, bn. *Convenable*, *utile*, *à propos.* ‖ bw. *Convenablement*, *utilement.*
GERAAKT, bn. Gestoord. *Offensé*, *choqué.* ‖ Aangedaan. *Ému*, *touché.* ‖ Beroerd. *Apoplectique.* ‖ Lam. *Paralytique.*
GERAAKTHEID (zond. mv.), z. v. Beroerte. *Apoplexie*, f. ‖ Lamheid. *Paralysie*, f.
GERAAMTE, z. o. — van eenen mensch, *squelette* m. *d'un homme.* ‖ — eens diers, *carcasse* f. *d'un animal.* ‖ — eens schips, *carcasse* ou *charpente* f. *d'un vaisseau.*
GERAAS (zond. mv.), z o. *Bruit*, *tapage*, *vacarme*, *tintamarre*, *fracas*, m. ‖ — maken, *faire du tapage.*
GERABBEL (zond. mv.), z. o. *Bredouillement*, *caquet inintelligible*, m.
*GERADEN, (*geried* of *geraadde*, *geraden*,) st. w. b. *Deviner.*
GERADEN, bn. *Utile*, *convenable*, *propre*, *à propos.*
GERAK (zond. mv.), z. o. Dienst. *Service*, m. ‖ Hulp. *Aide*, f. ‖ Iemand — doen, *assister qq.*
GERAKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Venir*, *parvenir* ou *arriver à*, *obtenir.* ‖ Aan eenen man —, *trouver un mari.* ‖ Op eene zandplaat —, *donner sur un banc de sable.* ‖ Tot staat —, *parvenir.* ‖ Tot fortuin —, *arriver à la fortune.* ‖ In ongunst —, *tomber en disgrâce.* ‖ In verlegenheid —, *tomber dans l'embarras.* ‖ Tot zijn oogwit —, *atteindre son but.* ‖ Van den weg —, *s'égarer.* ‖ Uit de gedachte —, *s'oublier*, *être oublié.* ‖ Aan den drank —, *s'adonner à la boisson.* ‖ Tot den bedelstaf —, *se voir réduit à la besace.*
GERAL (zond. mv.), z. o. *Zie* GEREL.
GERAMMEI (zond. mv.), z. o. *Coups répétés* m. pl. *avec le bélier.*
GERAMMEL (zond. mv.), z. o. *Bruit*, *tintamarre*, *vacarme*, *fracas*, m. ‖ — der wapenen, *cliquetis* m. *des armes.* ‖ Gebabbel. *Babil*, *caquet*, *bavardage*, m.
GERAND, bn. (bot.) *Marginé.*
GERANIUM, z. m. (bot.) *Géranium*, *bec-de-grue*, m.
GERANSEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de rosser souvent.*
GERASP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de râper continuellement.*
GERATEL (zond. mv.), z. o. *Bruit continuel* m. *de la crecelle.* ‖ — eens wagens, *roulement* m. *d'un chariot.*
GERECHT, z. o. Rechtbank. *Tribunal*, m. ‖ Rechters. *Juges*, m. pl. ‖ Iemand voor 't — roepen, *appeler qq. en justice.* ‖ Rechtsgebied. *Juridiction*, f., *ressort*, m. ‖ Gerechtsplaats. *Lieu* m. *du supplice.* ‖ Oordeel. *Jugement*, m. ‖ Het jongste —, *le dernier jugement.*
GERECHT, z. o. Tafelgerecht. *Service*, m. ‖ Het eerste —, *le premier service*, m., *l'entrée*, f. ‖ Spijs, eten. *Plat*, *mets*, m.
GERECHT, bn. *Juste.* ‖ —e helft, *juste moitié*, f.
GERECHTELIJK, bn. *Juridique*, *judiciaire.* ‖ bw. *Juridiquement*, *judiciairement.* ‖ — vervolgen, *poursuivre en justice.*
GERECHTIG, bn. Rechtvaardig. *Juste*, *équitable.* ‖ bw. *Justement.*
GERECHTIGD, bn. *Autorisé à*, *ayant droit*, *compétent.* ‖ — zijn iets te doen, *être autorisé à faire qc.*
GERECHTIGDE, z. m. *Ayant droit*, m.
GERECHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Justice*, *équité*, f., *droit*, m. ‖ Iemand — laten wedervaren, *rendre justice* ou *faire droit à qq.* ‖ De — handhaven, *maintenir* ou *rendre la justice.* ‖ In de — volharden, *persévérer dans la justice.*
GERECHTIG[LIJK], bw. *Zie* GERECHTIG, bw.
GERECHTSBANK, z. v. *Zie* RECHTBANK.
GERECHTSBODE, z. m. *Huissier* m. *du tribunal.*
GERECHTSDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *d'audience.*
GERECHTSDIENAAR, z. m. *Recors*, *sergent* m. *de justice.*

GERECHTSHEER (-HEEREN), z. m. *Seigneur justicier*, m.
GERECHTSHOF (-HOVEN), z. o. *Cour de justice, cour*, f., *tribunal, palais*, m. ‖ Geestelijk —, *for ecclésiastique*, m.
GERECHTSKOSTEN, z. m. mv. *Frais de justice, dépens*, m. pl.
GERECHTSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *du supplice.*
GERECHTSSCHRIJVER, z. m. *Greffier*, m.
GERECHTSSTIJL, z. m. *Style* m. *du palais.*
GERECHTSZAAL, z. v. *Auditoire*, m., *salle* f. *où l'on rend la justice.*
GEREDDER (zond. mv.), z. o. *Arrangement continuel*, m.
GEREED, bn. *Prêt, préparé, apprêté.* ‖ Ik ben —, *je suis prêt.* ‖ — om te vertrekken, *prêt à partir.* ‖ — maken, *préparer.* ‖ Zich — maken, *se préparer.* ‖ Spijzen — maken, *préparer des mets.* ‖ — geld, —e penningen, *argent comptant.* ‖ Bereidvaardig. *Prêt, prompt, disposé à.* ‖ bw. *Zie* GEREED[ELIJK].
GEREED[ELIJK], bw. *Immédiatement, sur-le-champ, incontinent.*
GEREEDHEID (zond. mv.), z. v. Het gereed zijn. *Qualité* f. *de ce qui est prêt.* ‖ Geld in — hebben, *avoir de l'argent disponible.* ‖ In — brengen, *préparer, apprêter.* ‖ Bereidwilligheid, ijver. *Empressement, zèle, bon vouloir*, m.
GEREEDSCHAP (zond. mv.), z. o. Toebereidsel. *Préparatif, apprêt*, m., *préparation*, f. ‖ Toestel. *Appareil*, m., *machine*, f. ‖ Werktuig. *Outil, instrument, ustensile*, m. ‖ Huisraad. *Meubles*, m. pl. ‖ Sieraden. *Ornements*, m. pl.
GEREFORMEERD, bn. *Réformé.* ‖ De —e Kerk, *l'Église réformée*, f.
GEREFORMEERDE, z. m. *en* v. *Réformé*, m., *réformée*, f.
GEREGELD, bn. *Réglé, régulier.* ‖ bw. *Régulièrement.*
GEREGELDHEID (zond. mv.), z. v. *Régularité*, f., *ordre*, m.
GEREI[DE] (zond. mv.), z. o. *Instruments, outils, ustensiles*, m. pl.
GEREIS (zond. mv.), z. o. *Voyages continuels*, m. pl.
GEREK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'étirer continuellement.*
GEREKEN (zond. mv.), z. o. *Calculs répétés*, m. pl.
GEREL (zond. mv.), z. o. *Caquet, babil, bavardage, caquetage*, m.
GEREN (zond. mv.), z. o. *Courses rapides et répétées*, f. pl.
GEREN, bw. *Zie* GAARN[E].
GEREUTEL (zond. mv.), z. o. *Râle, râlement*, m. ‖ Gemompel. *Murmure*, m. ‖ Geknor. *Gronderie*, f.
GEREVEL (zond. mv.), z. o. *Radotage*, m.
GERFKAMER, z. v. *Sacristie*, f.
GERFSCHAAF, z. v. *Rabot court*, m.
GERGEL, z. m. (tonn.) *Jable*, m.
GERGELIJZER, GERGELMES, z. o. (tonn.) *Jabloire*, f.
GERIBD, bn. *À côtes, côtelé.* ‖ (bot.) *Nervé.* ‖ (rel.) *Nervé.*
GERICHT, enz. *Zie* GERECHT, enz.
GERIEF (zond. mv.), z. o. Gemak. *Commodité, aise*, f. ‖ Dienst. *Service, usage*, m. ‖ Voordeel. *Profit, avantage*, m.
GERIEFELIJK, bn. *Commode.* ‖ — huis, *maison commode*, f. ‖ Gedienstig. *Serviable, complaisant, officieux, obligeant.* ‖ bw. Gemak gevend. *Commodément.* ‖ Gedienstig. *Officieusement.*
GERIEFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Gemak. *Commodité*, f. ‖ Gedienstigheid. *Complaisance*, f.
GERIEVEN, zw. w. b. *Servir, aider, rendre service.*
GERIJ (zond. mv.), z. o. *Courses continuelles en voitures* ou *à cheval.* ‖ Rijtuig. *Voiture*, f.
GERIJF, enz. *Zie* GERIEF, enz.
GERIJG (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de lacer.*
GERIJM (zond. mv.), z. o. *Action de rimer, rimaille*, f.
GERIKKEKIK (zond. mv.) z. o. — der kikvorschen, *coassement*, m.
GERIKKIK (zond. mv.), z. o. *Zie* GERIKKEKIK.
GERIL (zond. mv.), z. o. *Frissonnement, tremblement*, m.
GERING, bn. Klein. *Chétif, petit.* ‖ Onbeduidend. *Insignifiant, futile.* ‖ Laag. *Bas, vil.* ‖ —e slaaf, *vil esclave*, m. ‖ —e prijs, *prix modique*, m. ‖ Arm. *Pauvre.* ‖ Slecht. *Mauvais.* ‖ bw. *Chétivement, pauvrement.* ‖ Weinig. *Peu.* ‖ — schatten, *faire peu de cas de.*
GERINGD, bn. *Orné de bagues.* ‖ Met eenen ring gesloten. *Fermé avec un anneau, bouclé.*
GERINGHEID (zond. mv.), z. v. *Petitesse, exiguïté*, f. ‖ Laagheid. *Bassesse*, f. ‖ — van prijs, *modicité* f. *de prix.*
GERINGSCHATTING (zond. mv.), z. v. *Dédain, mépris*, m., *déconsidération*, f., *abaissement*, m ‖ Vernedering. *Humiliation*, f.
GERINKEL (zond. mv.), z. o. *Tirelintin, cliquetis*, m.
GERINKINK (zond. mv.), z. o. *Tintement* m. *des verres.*
GERIST, bn. *Mis en glanes* (*en parlant d'oignons*).
GERIT (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de courir de tous côtés.*
GERITSEL (zond. mv.), z. o. *Doux murmure, bruit sourd* m. *des feuilles que le vent agite.*
GERMANISME, GERMANISMUS (-ISMEN), z. o. *Germanisme*, m.
GERNAAT, z. v. *Zie* GARNAAL.
GEROCHEL (zond. mv.), z. o. *Crachement continuel*, m.
GEROEI (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de ramer.*
GEROEM (zond. mv.), z. o. *Hâblerie, vanterie*, f.
GEROEP (zond. mv.), z. o. *Cris, continuels*, m. pl., *criaillerie, clameurs*, f. pl.
GEROER (zond. mv.), z. o. *Remuement*, m.
GEROEZEMOES (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jeter tout sens dessus dessous.*
GEROFFEL (zond. mv.), z. o. Geknoei. *Bousillage*, m. ‖ — der trom, *roulement* m. *du tambour.*
GEROL (zond. mv.), z. o. *Roulement continuel*, m.
GEROMMEL (zond. mv.), z. o. *Bruit sourd, murmure, grondement*, m. ‖ — van het ingewand, *grouillement* m. *des intestins.*
GERONK (zond. mv.), z. o. *Ronflement*, m.
GERONNEN, bn. Gestremd. *Caillé, figé, coagulé.* ‖ — bloed, *sang coagulé* ou *caillé*, m. ‖ — melk, *lait caillé*, m. ‖ (prov.) Zoo gewonnen, zoo —, *ce qui vient de la flûte, s'en retourne au tambour; ce qui vient de flot, s'en retourne de marée.*
GEROOK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de fumer toujours.*
GEROOST, bn. *Grillé.* ‖ — vleesch, *grillade, viande grillée*, f.
GEROS (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de battre, d'étriller.* ‖ Gerij. *Action de faire des courses continuelles à cheval.*
GERST (zond. mv.), z. v. *Orge*, f. ‖ Gepelde —, *orge mondée.* ‖ Geparelde —, *orge perlée.*
GERSTEBIER (zond. mv.), z. o. *Bière* f. *d'orge.*
GERSTEBRIJ, z. v. *Bouillie* f. *d'orge.*
GERSTEBROOD (-BROODEN), z. o. *Pain* m. *d'orge.*
GERSTEDRANK, z. m. *Orgeat*, m., *eau d'orge, tisane*, f.

Gerstekorrel, z. v. *Grain d'orge, orgelet*, m.
Gerstemeel (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *d'orge.*
Gersten, z. o. Gerstebier. *Bière* f. *d'orge.*
Gerstenat (zond. mv.), z. o. *Orgeat*, m., *eau d'orge, tisane*, f. ‖ (fig.) Gerstebier. *Bière* f. *d'orge.*
Gerstepap (zond. mv.), z. v. *Bouillie* f. *d'orge.*
Gerstesuiker, z. v. *Sucre* m. *d'orge.*
Gerstewater (zond. mv.), z. o. *Eau d'orge, tisane*, f.
Gerstig, bn. *Zie* Garstig.
Gerstigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Garstigheid.
Geruchel (zond. mv.), z. o. *Bralment*, m.
Gerucht, z. o. *Bruit*, m. ‖ Veel —s maken, *faire beaucoup de bruit.* ‖ Nieuws. *Bruit*, m., *rumeur, nouvelle*, f. ‖ Het — loopt, dat, *le bruit court que.* ‖ (zond. mv.) Faam. *Réputation*, f. ‖ In een goed *of* kwaad — zijn, *être en bonne* ou *en mauvaise réputation, avoir une bonne* ou *une mauvaise réputation.*
Geruik (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de flairer, de sentir.*
Geruil (zond. mv.), z. o. *Trocs continuels*, m. pl.
Geruim, bn. *De longue durée.* ‖ —e tijd, *temps considérable*, m.
Geruisch (zond. mv.), z. o. *Bruit, murmure*, m. ‖ — eener beek, *murmure d'un ruisseau.* ‖ — des winds, *sifflement* m. *du vent.* ‖ — der ooren, *tintouin*, m. ‖ — der bladeren, *bruissement* m. *des feuilles.*
Geruit, bn. *Losangé, échiqueté, en losanges, en carreaux.*
Geruk (zond. mv.), z. o. *Secousses fréquentes*, f. pl.
Gerust, bn. *Tranquille, paisible, calme.* ‖ — gemoed, *conscience tranquille*, f. ‖ —e slaap, *sommeil tranquille*, m. ‖ — leven, *vie paisible*, f. ‖ Iemand — stellen, *tranquilliser qq.* ‖ Laat mij —, *laissez-moi tranquille.* ‖ bw. *Tranquillement, paisiblement.*
Gerust[elijk], bw. *Zie* Gerust, bw.
Gerustheid (zond. mv.), z. v. *Tranquillité*, f., *calme*, m. ‖ Zekerheid. *Sécurité*, f.
Geruststellend, bn. *Tranquillisant, rassurant.* ‖ —e tijdingen, *nouvelles rassurantes*, f. pl.
Geruststelling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tranquilliser, de rassurer.*
Gerw (zond. mv.), z. v. (bot.) *Mille-feuilles*, f.
Gesabel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de sabrer.*
Gesammel (zond. mv.), z. o. *Lenteur, lambinerie, lanternerie*, f.
Gesar (zond. mv.), z. o. *Provocations continuelles*, f. pl.
Gesaus (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de saucer.* ‖ (fig.) Berisping. *Action de réprimander.*
Geschaaf (zond. mv.), z. o. *Rabotage*, m.
Geschaak (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jouer aux échecs.*
Geschaard, bn. *Ébréché.* ‖ — mes, *couteau ébréché*, m.
Geschacher (zond. mv.), z. o. *Grivèlerie, usure*, f.
Geschaduwd, bn. *Ombré.*
Geschakeerd, bn. *Nuancé.*
Geschal (zond. mv.), z. o. *Bruit éclatant*, m., *sons éclatants*, m. pl.
Geschapen, bn. Gesteld. *Situé.* ‖ Het staat er slecht —, *les affaires y sont en mauvais état.* ‖ Zoo staat het met de zaak —, *tel est l'état de l'affaire.*
Geschapenheid (zond. mv.), z. v. *État*, m., *situation*, f.
Gescharrel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de gambiller.*
Geschater (zond. mv.), z. o. *Éclats* m. pl. *de rire, risée générale, explosion* f. *d'hilarité.*
Gescheept, bn. *Embarqué.*
Gescheid[e], z. o. *Séparation, barrière*, f.
Geschel (zond. mv.), z. o. *Sonnerie*, f.
Gescheld (zond. mv.), z. o. *Invectives réitérées*, f. pl.
Geschelpt, bn. *Ostracé, écaillé.*
Geschemer (zond. mv.), z. o. *Lueur*, f.
Geschenk, z. o. *Présent, cadeau, don*, m., *gratification*, f. ‖ Iemand iets ten —e geven, *faire cadeau de qc. à qq.*
Geschenkje, z. o. *Petit présent, petit cadeau*, m.
Geschep (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de puiser continuellement.*
Gescherm (zond. mv.), z. o. *Escrime*, f.
Geschermutsel (zond. mv.), z. o. *Escarmouche*, f.
Gescherts (zond. mv.), z. o. *Raillerie*, f., *badinage*, m.
Geschetter (zond. mv.), z. o. *Zie* Geschater.
Gescheur (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de déchirer.*
Gescheurd, bn. *Déchiré.* ‖ (méd.) — zijn, *avoir une descente, une hernie.*
Geschicht[e], z. v. *Zie* Geschiedenis.
Geschichtboek, z. o. *Zie* Geschiedboek.
Geschiedboek, z. o. *Livre* m. *d'histoire.* ‖ Geschiedenis. *Histoire*, f. ‖ —en, *annales*, f. pl.
Geschieden, zw. w. o. (met *zijn*). *Arriver, avoir lieu, se faire, se passer.* ‖ Wedervaren. *Arriver.* ‖ Er is hem onrecht geschied, *on lui a fait tort.*
Geschiedenis, z. v. *Histoire*, f. ‖ Voorval. *Aventure*, f., *événement, fait*, m.
Geschiedenisschrijver, z. m. *Zie* Geschiedschrijver.
Geschiedkunde (zond. mv.), z. v. *Histoire, science* f. *de l'histoire.*
Geschiedkundig, bn. *Historique.* ‖ —e stijl, *style historique*, m. ‖ bw. *Historiquement.*
Geschiedkundige, z. m. *Celui qui est versé dans l'histoire, historien*, m.
Geschiedrol, z. v. (poét.) *Histoire*, f.
Geschiedschrijver, z. m. *Historiographe, historien, annaliste*, m.
Geschiet (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de tirer des coups de fusil, de canon.*
Geschik (zond. mv.), z. o. Het gedurig schikken. *Arrangement continuel*, m. ‖ Noodlot. *Destin*, m.
Geschikt, bn. Passend, dienstig. *Propre, convenable.* ‖ Gemakkelijk. *Commode.* ‖ Gunstig. *Opportun.* ‖ Bestemd. *Destiné à, affecté à.* ‖ Geordend. *Réglé, ordonné, arrangé.* ‖ Zedig. *Modeste, rangé.* ‖ Bescheiden. *Discret.* ‖ bw. *Zie* Geschikt[elijk].
Geschikt[elijk], bw. Zedig. *Modestement.* ‖ Bescheiden. *Discrètement.*
Geschiktheid (zond. mv.), z. v. Bruikbaarheid. *Capacité*, f. ‖ Natuurlijke aanleg. *Disposition naturelle*, f. ‖ Zedigheid. *Modestie, discrétion*, f. ‖ Dienstigheid. *Convenance*, f.
Geschil, z. o. *Différend*, m., *dispute, querelle*, f., *démêlé*, m. ‖ Geding. *Procès, litige*, m.
Geschilletje, z. o. *Petite querelle, bisbille*, f.
Geschilpunt, z. o. *Point* m. *de dispute* ou *de controverse.*
Geschimmeld, bn. *Moisi.* ‖ Schimmelkleurig. *Gris pommelé.*
Geschimp (zond. mv.), z. o. *Raillerie, dérision*, f.
Geschitter (zond. mv.), z. o. *Resplendissement*, m.
Geschobd, bn. *Écaillé, couvert d'écailles.*
Geschoffel (zond. mv.), z. o. *Sarclage*, m.
Geschoft, bn. (man.) *Qui a les garrots larges.*
Geschok (zond. mv.), z. o. *Secousses continuelles*, f. pl., *cahotage*, m.

GESCHOMMEL (zond. mv.), z. o. *Agitation continuelle*, f., *ballottement*, m.
GESCHONGEL (zond. mv.), z. o. *Balancement* m. *sur une escarpolette.*
GESCHOOFD, bn. *En gerbes*, *en bottes*, *en fagots.*
GESCHOOI (zond. mv.), z. o. *Gueuserie*, f.
GESCHOOR (zond. mv.), z. o. *Étaiement*, m. ‖ Gespuis. *Canaille*, f.
GESCHOP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de donner des coups de pied.* ‖ Geschongel. *Balancement* m. *sur une escarpolette.*
GESCHORST, bn. *Couvert d'écorce.*
GESCHOT (zond. mv.), z. o. *Tour* m. *de reins.*
GESCHOTTEN, z. o. mv. *Zie* DIJKGESCHOTTEN.
GESCHRAAP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de ratisser.* ‖ (fig.) *Grappillage*, m.
GESCHRANS (zond. mv.), z. o. *Goinfrerie*, f.
GESCHRAP (zond. mv.), z. o. *Zie* GESCHRAAP.
GESCHREEUW (zond. mv.), z. o. *Criaillerie*, f., *cris continuels*, m. pl., *clameurs*, *vociférations*, f. pl. ‖ (prov.) Veel —, maar weinig wol, *beaucoup de bruit*, *mais peu de besogne.*
GESCHREI (zond. mv.), z. o. *Pleurs*, *cris*, m. pl., *plaintes*, *lamentations*, f. pl.
GESCHRIFT, z. o. Geschreven stuk. *Écrit*, m., *écriture*, f., *papier*, m. ‖ In — stellen, *mettre par écrit.*
GESCHRIJF (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'écrire beaucoup.*
GESCHROB (zond. mv.), z. o. *Frottage*, m.
GESCHROK (zond. mv.), z. o. *Gloutonnerie*, *gourmandise*, f.
GESCHROL (zond. mv.), z. o. *Gronderie continuelle*, f.
GESCHUBD, bn. *Zie* GESCHOBD.
GESCHUD (zond. mv.), z. o. *Secouement continuel*, m.
GESCHUIER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de brosser continuellement.*
GESCHUIF (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de pousser continuellement.*
GESCHUIFEL (zond. mv.), z. o. *Sifflement*, m.
GESCHUIM (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'écumer.*
GESCHURK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de se gratter continuellement.*
GESCHUT (zond. mv.), z. o. *Canons*, m. pl., *artillerie*, f. ‖ Het grof —, *la grosse artillerie.* ‖ Stuk —, *pièce de canon*, *d'artillerie.* ‖ Het — vernagelen, *enclouer les canons.*
GESCHUTBOOR (—BOREN), z. v. *Alésoir*, m.
GESCHUTGIETER, z. m. *Fondeur* m. *de canons.*
GESCHUTGIETERIJ, z. v. *Fonderie* f. *de canons.*
GESCHUTMEESTER, z. m. *Maître* m. *d'artillerie.*
GESCHUTPARK, z. o. *Parc* m. *d'artillerie.*
GESCHUTPOORT, z. v. (mar.) *Sabord*, m.
GESCHUTTALIE, z. v. (mar.) *Palan*, m., *drosse*, *corde* f. *qui fixe le canon.*
GESCHUTTREIN, z. m. *Train* m. *d'artillerie.*
GESCHUTWAGEN, z. m. *Affût* m. *de canon.*
GESCHUUR (zond. mv.), z. o. *Écurage*, *frottement*, *continuel*, m.
GESIDDER (zond. mv.), z. o. *Frissonnement*, *tremblement*, m.
GESIS (zond. mv.), z. o. *Pétillement*, m.
GESJOR (zond. mv.), z. o. *Amarrage*, m.
GESJOUW (zond. mv.), z. o. *Travail pénible et continuel*, m.
GESLABBER (zond. mv.), z. o. *Zie* GESLOBBER.
GESLACHT, z. o. Familie. *Famille*, *race*, f. ‖ Oud —, *race ancienne.* ‖ Adellijk —, *race noble.* ‖ Stam. *Tribu*, m. ‖ Nakomelingschap. *Génération*, f. ‖ Het tegenwoordige —, *la génération présente.* ‖ Menschelijk —, *genre humain*, m ‖ Kunne. *Sexe*, m. ‖ (gramm.) *Genre.* ‖ Het mannelijke —, *le genre masculin.*
GESLACHT, z. o. Geslacht vee. *Bêtes tuées*, f. pl.
GESLACHTBESCHRIJVER, z. m. *Généalogiste*, m.
GESLACHTBOOM (—BOOMEN), z. m. *Arbre généalogique*, m.
GESLACHTDEEL (—DEELEN), z. o. *Organe sexuel*, m.
GESLACHTKUNDIGE, z. m. *Généalogiste*, m.
GESLACHTLIJST, z. v. *Table généalogique*, f. ‖ (gramm.) *Liste* f. *de substantifs avec l'indication de leur genre.*
GESLACHTNAAM, z. m. *Nom de famille*, *nom patronymique*, m.
GESLACHTREGISTER, z. o. *Registre généalogique*, m., *généalogie*, f.
GESLACHTSBOOM (—BOOMEN), z. m. *Zie* GESLACHTBOOM.
GESLACHTSLIJST, z. v. *Zie* GESLACHTLIJST.
GESLACHTSNAAM, z. m. *Zie* GESLACHTNAAM.
GESLACHTSVERSCHIL (zond. mv.), z. o. *Différence* f. *de genre* ou *de sexe.*
GESLACHTSWAPEN, z. o. *Zie* GESLACHTWAPEN.
GESLACHTTAFEL, z. v. *Table généalogique*, f.
GESLACHTWAPEN, z. o. *Armoiries*, f. pl., *blason*, m.
GESLEEP (zond. mv.), z. o. *Suite*, f., *cortége*, *train*, m.
GESLEMP (zond. mv.), z. o. *Goinfrerie*, *débauche*, f.
GESLEPEN, bn. *Fin*, *rusé*, *matois*, *astucieux*, *roué.*
GESLEPENHEID (zond. mv.), z. v. *Finesse*, *ruse*, *astuce*, *rouerie*, f.
GESLEUR (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de traîner.*
GESLIER (zond. mv.), z. o. *Zie* GESLEUR.
GESLIJP (zond. mv.), z. o. *Aiguisage répété*, m.
GESLINGER (zond. mv.), z. o. *Balancement*, m., *vibration continuelle*, f.
GESLOBBER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de laper.*
GESLOF (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de traîner les pieds en marchant.* ‖ Vertraging. *Retardement*, m.
GESLORP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de humer.*
GESLOTEN, bn. *Fermé*, *clos.* ‖ Met —e deuren, *à huis clos.* ‖ —e rekening, *compte soldé*, m.
GESLUIK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de frauder continuellement.*
GESLUIMER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de sommeiller souvent.*
GESLURP (zond. mv.), z. o. *Zie* GESLORP.
GESMAAL (zond. mv.), z. o. *Raillerie*, f., *dénigrement*, m.
GESMAK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de jeter rudement.*
GESMEEK (zond. mv.), z. o. *Supplications* ou *prières continuelles*, f. pl.
GESMEER (zond. mv.), z. o. *Frottement continuel*, m.
GESMIJDE (zond. mv.), z. o. *Ornement*, *bijou*, m.
GESMIJDIG, bn. *Malléable*, *ductile.* ‖ (fig.) Toegevend. *Indulgent*, *complaisant*,
GESMOKKEL (zond. mv.), z. o. *Zie* GESLUIK.
GESMOOK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de fumer continuellement.*
GESMUL (zond. mv.), z. o. *Bonne chère*, *ripaille*, *bombance*, *bâfre*, *gogaille*, f.
GESNAARD, bn. *Pourvu de cordes.*
GESNAP (zond. mv.), z. o. *Caquet*, *babil*, *verbiage*, *bavardage*, m., *jaserie*, f.
GESNATER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de barboter.*
GESNAUW (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de rabrouer continuellement.*
GESNEDEN, bn. *Taillé*, *coupé.* ‖ Gelubd. *Châtré.*
GESNEDENE, z. m. *Eunuque*, *castrat*, m. ‖ (pop.) *Chapon*, m.

GESNIJ (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de couper sans cesse.*
GESNIK (zond. mv.), z. o. *Sanglots continuels*, m. pl.
GESNIPPER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de tailler, de couper en petits morceaux.*
GESNOEF (zond. mv.), z. o. *Gasconnade, hâblerie, vanterie, rodomontade*, f.
GESNOEI (zond. mv.), z. o. *Élagage, ébranchement*, m., *tonture*, f.
GESNOEP (zond. mv.), z. o. *Friandise*, f.
GESNOR (zond. mv.), z. o. Geruisch. *Bourdonnement, ronflement*, m. ‖ Gezwets. *Hâblerie, vanterie, gasconnade, rodomontade*, f. ‖ Gespuis. *Canaille, populace*, f.
GESNORK (zond. mv.), z. o. *Ronflement*, m. ‖ Gezwets. *Hâblerie, vanterie, gasconnade*, f.
GESNOTTER (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de se moucher à chaque instant.* ‖ (pop.) Geween. *Pleurnicherie*, f.
GESNUF (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de renifler.*
GESNUFFEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de flairer, de fouiller partout.*
GESNUIF (zond. mv.), z. o. *Respiration bruyante*, f.
GESNUIT (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de se moucher à chaque instant.*
GESOEBAT (zond. mv.), z. o. *Supplications humbles*, f. pl.
GESOL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de berner, de bercer.*
GESOP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de tremper.*
GESORTEERD, bn. *Trié, assorti.*
GESP, z. m. *Boucle*, f. ‖ Tong van eenen —, *ardillon* m. *d'une boucle.*
GESPALK (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'éclisser.*
GESPAN (zond. mv.), z. o. *Attelage*, m. ‖ Samenspanning. *Complot*, m. ‖ Dakwerk. *Comble, faîte* m. *d'un édifice.*
GESPARTEL (zond. mv.), z. o. *Frétillement*, m.
GESPAT (zond. mv.), z. o. *Rejaillissement continuel*, m.
GESPBEUGEL, z. m. *Chape* f. *d'une boucle.*
GESPEEL (zond. mv.), z. o. *Jeu continuel*, m.
GESPELEN, z. m. mv. *Camarades, compagnons*, m. pl.
GESPEN, zw. w. b. *Boucler.*
GESPENMAKER, z. m. *Fabricant* m. *de boucles.*
*GESPENS (-SPENSEN), z. o. *Fantôme, spectre, revenant, esprit*, m.
GESPIERD, bn. *Musclé, musculeux, nerveux.* ‖ (fig.) *Fort, énergique, nerveux.* ‖ —e stijl, *style nerveux* ou *énergique*, m.
GESPIERDHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est musculeux.* ‖ (fig.) *Nerf*, m., *force*, f.
GESPIN (zond. mv.), z. o. *Filage*, m.
GESPING, z. v. *Action* f. *de boucler.*
GESPIT (zond. mv.), z. o. *Bêchement réitéré*, m.
GESPOEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de rincer, de bobiner continuellement.*
GESPOOK (zond. mv.), z. o. *Apparition* f. *de fantômes, de spectres* ou *de revenants.* ‖ Groot geraas. *Grand bruit* ou *vacarme*, m.
GESPOORD, bn. *Éperonné, muni d'éperons.* ‖ —e haan, *coq ergoté*, m.
GESPOT (zond. mv.), z. o. *Moquerie, raillerie*, f., *persiflage*, m.
GESPOUW (zond. mv.), z. o. *Vomissement, crachement continuel*, m.
GESPOUWEN, bn. *Fendu.*
GESPRAAKZAAM, bn. *Affable.* ‖ bw. *Affablement.*
GESPRAAKZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Affabilité*, f.
GESPRAAKZAAM[LIJK], bw. *Zie* GESPRAAKZAAM, bw.
GESPREEUW (zond. mv.), z. o. *Moquerie, raillerie*, f., *persiflage*, m.
GESPREK, z. o. *Conversation*, f., *propos, discours, entretien*, m. ‖ Zich met iemand in een — inlaten, *entrer en conversation avec qq.* ‖ In — komen *of* treden, *s'aboucher.* ‖ Het — afbreken, *rompre la conversation.* ‖ Samenspraak. *Dialogue*, m.
GESPRENKEL (zond. mv.), z. o. *Jaspure*, f.
GESPRENKELD, bn. *Jaspé.* ‖ (prov.) Het is een —e vogel, *il se fait détester de tout le monde.*
GESPRING (zond. mv.), z. o. *Sautillement continuel*, m.
GESPROKKEL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de ramasser du bois mort.*
GESPUIS (zond. mv.), z. o. *Canaille, racaille, populace, lie* f. *du peuple.* ‖ (provinc.) Geraas. *Bruit, vacarme, tintamarre*, m.
GESPUW (zond. mv.), z. o. *Vomissement, crachement continuel*, m.
GEST (zond. mv.), z. v. *Zie* GIST.
GESTAALD, bn. *Acéré.*
GESTAART, bn. *Caudé, pourvu d'une queue.*
GESTADIG, bn. *Constant, continuel, durable, stable.* ‖ — weêr, *temps constant*, m. ‖ —e vlijt, *application assidue*, f. ‖ bw. *Constamment, continuellement, assidûment.* ‖ — werken, *travailler sans relâche.*
GESTADIGHEID (zond. mv.), z. v. *Constance, continuation, durée, persévérance, assiduité*, f.
GESTADIG[LIJK], bw. *Zie* GESTADIG, bw.
GESTALTE, z. v. Gedaante. *Forme, figure, conformation, stature, taille*, f. ‖ Slanke —, *taille svelte*, f. ‖ Aanzien. *Face*, f. ‖ Eene andere — krijgen, *changer de face, se transformer.*
GESTALTENIS (zond. mv), z. v. *État*, m., *situation, forme*, f.
GESTALTEWISSELING, z v. *Transformation, transfiguration, métamorphose*, f.
GESTAMEL, GESTAMER (zond. mv.), z. o. *Bégaiement, bredouillement*, m.
GESTAMP (zond. mv.), z. o. *Trépignement*, m.
GESTAND, bw. — doen, *exécuter, effectuer.* ‖ Zijn woord — doen, *tenir sa parole.* ‖ Zijne belofte — blijven, *tenir sa promesse.*
GESTARND, bn. *Zie* GESTERND.
GESTARNTE, z. o. *Zie* GESTERNTE.
GESTEEK (zond. mv.), z. o. *Picotement continuel*, m.
GESTEELD, bn. (bot.) *Stipité.*
GESTEEN (zond. mv.), z. o. *Plaintes* ou *lamentations continuelles*, f. pl., *soupirs continuels*, m. pl.
GESTEENTE, z. o. *Pierrerie, pierre précieuse*, f. ‖ Graftombe. *Tombe*, f, *monument funèbre*, m.
GESTEIGER (zond. mv.), z. o. (man.) *Action* f. *de se cabrer souvent.*
GESTEL, z. o. *Construction, structure*, f. ‖ — des lichaams, *constitution, complexion* f. *du corps.*
GESTELD, voegw. *Supposé que.* ‖ adj. — zijn op iets, *avoir du penchant pour qc., être habitué à qc.*
GESTELDHEID (-HEDEN), z. v. Staat. *État*, m., *situation*, f. ‖ — des lichaams, *constitution, complexion* f. *du corps.* ‖ — des gemoeds, *humeur*, f.
GESTELTENIS (zond. mv.), z. v. *État*, m., *situation*, f.
GESTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* GISTEN.
GESTERND, bn. *Étoilé, parsemé d'étoiles.* ‖ De —e hemel, *le ciel étoilé*, m.
GESTERNTE, z. o. Sterrenbeeld. *Constellation*, f. ‖ De sterren. *Les étoiles*, f. pl., *les astres*, m. pl.
GESTEUN, z. o. *Plaintes* ou *lamentations continuelles*, f. pl., *soupirs continuels*, m. pl.
GESTICHT, z. o. Gebouw. *Édifice, établissement*,

m. ‖ Liefdadig —, *maison f. de charité, hospice*, m.
Gestichtig, bn. *Édifiant.*
Gestichtigheid, z. v. *Édification*, f.
Gestijf (zond. mv.), z. o. *Empesage répété*, m.
Gesting, z. v. *Zie* Gisting.
Gestip (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de tremper légèrement dans un liquide.*
Gestippel (zond. mv.), z. o. *Pointillage*, m.
Gestoei (zond. mv.), z. o. *Badinage, batifolage*, m., *folâtrerie*, f.
Gestoelte, z. o. *Stalles*, f. pl., *tribune*, f. ‖ Eeregestoelte *Siége d'honneur, banc élevé*, m.
Gestof (zond. mv.), z. o Gesnoef. *Fanfaronnade, gasconnade, vanterie, hâblerie*, f. ‖ Het wegdoen van stof. *Action* f. *d'épousseter, d'ôter la poussière.*
Gestoffeerd, bn. *Meublé.*
Gestommel (zond. mv.), z. o. *Bruit sourd*, m.
Gestoof (zond. mv.), z. o. *Étuvement répété*, m.
Gestoot (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de pousser, de heurter, cahotage*, m , *chocs* ou *coups répétés*, m. pl.
Gestop (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de boucher.*
Gestorm (zond. mv.), z. o. *Orage continuel*, m.
Gestotter (zond. mv.), z. o. *Bégaiement*, m.
Gestraald, bn. (bot.) *Radié.* ‖ (blas.) *Comété.*
Gestreel (zond. mv.), z. o. *Flatteries, cajoleries, caresses, gentillesses*, f. pl.
Gestreept, bn. *Rayé, qui a des raies.*
Gestreng, bn. *Sévère, austère, rigoureux, rigide, rude.* ‖ —e zeden, *mœurs austères*, f. pl. ‖ — rechter, *juge sévère*, m. ‖ Hard. *Rude, rigoureux.* ‖ —e winter, *hiver rigoureux*, m. ‖ bw. *Zie* Gestreng[elijk].
Gestreng[elijk], bw. *Sévèrement, rigoureusement, rigidement.* ‖ Hard. *Durement.*
Gestrengheid (-heden), z. v. *Sévérité, rigueur, rigidité*, f. ‖ Hardheid. *Dureté*, f.
Gestribbel (zond. mv.), z. o. *Résistance continuelle*, f.
Gestrijk (zond. mv.), z. o. *Frottement continuel*, m.
Gestrik (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de nouer, de prendre au lacet.*
Gestrikt, bn. *Orné de rubans.* ‖ —e letter, *lettre majuscule*, f.
Gestrompel (zond. mv.), z. o. *Zie* Gestruikel.
Gestrooi (zond. mv.), z. o. *Éparpillement*, m.
Gestrook (zond. mv), z. o. *Zie* Gestreel.
Gestruikel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de broncher.*
Gestruiveld, bn. *Ondulé.*
Gestudeerd, bn. *Étudié.*
Gestuif (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de faire de la poussière.*
Gestuur (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de diriger.*
Gesuf (zond. mv.), z. o. *Radotage*, m.
Gesuis (zond. mv.), z. o. *Bruit sourd, bourdonnement*, m. ‖ — der ooren, *tintouin, tintement* m. *d'oreilles.*
Gesukkel (zond. mv.), z. o. *Retardement*, m., *lanternerie*, f. ‖ Gedurige onpasselijkheid. *Indisposition continuelle*, f.
Gesul (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de glisser.*
Gesus (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'apaiser, d'endormir.*
Get, z. v. *Zie* Slobkous.
Getabberd, bn. *Qui a mis sa robe.* ‖ De —e heeren, *les gens de robe.* ‖ bw. *En robe.*
Getakt, bn. *Branchu, rameux.*
Getal, z. o. *Nombre*, m. ‖ Even —, *nombre pair.* ‖ Oneven —, *nombre impair.* ‖ Rond —, *nombre rond.* ‖ —len optellen, *additionner des nombres.* ‖ Ten —e van, *au nombre de.* ‖ (gramm.) *Nombre.*
Getalm (zond. mv.), z. o. *Lambinerie, lanternerie*, f.
Getalmerk, z. o. *Chiffre*, m.
Getand, bn. *Qui a des dents.* ‖ (blas.) *Denté, dentelé, endenté.* ‖ (bot.) *Crénelé.* ‖ (méc.) *Denté.* ‖ — rad, *roue dentée*, f.
Geteeken (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de marquer, de signer* ou *de dessiner.*
Geteekend, bn. *Marqué, signé.*
Geteem (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de traîner ses paroles, de parler d'une manière ennuyante.* ‖ Getalm. *Lambinerie, lanternerie*, f.
Getemperd, bn. *Tempéré, modéré.*
Geteut (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de traîner ses paroles.* ‖ Getalm. *Lambinerie, lanternerie*, f.
Geteuter (zond. mv.), z. o. *Zie* Geteut.
Getier (zond. mv.), z. o. *Grand bruit* ou *tapage, vacarme, tintamarre*, m.
Getigerd, bn. *Zie* Getijgerd.
Getij (zond. mv.), z. o. *Marée*, f., *flux et reflux* m. *de la mer.* ‖ Opkomend —, *flux*, m., *marée montante*, f. ‖ Afgaand —, *reflux*, m., *marée descendante*, f. ‖ Het — waarnemen, *prendre la marée;* (fig.) *saisir l'occasion.* ‖ (prov.) Elk vischt op zijn —, *chacun profite de l'occasion.*
Getijde, z. o. *Saison*, f. ‖ De vier —n des jaars, *les quatre saisons de l'année.* ‖ (liturg.) —n, *heures canoniales*, f. pl., *office*, m. ‖ Zijne —n lezen, *dire son bréviaire* ou *son office.*
Getijdenboek, z. o. *Bréviaire*, m.
Getijgerd, bn. *Tigré, tigre, moucheté comme un tigre.*
Getijmeter, z. m. *Thalassomètre*, m.
Getik (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de frapper légèrement.* ‖ — eens horloges, *tictac* m. *d'une montre.*
Getimmer (zond. mv.), z. o. *Charpente, charpenterie*, f. ‖ Gebouw. *Édifice, bâtiment*, m.
Getimmerte (zond. mv.), z. o. *Zie* Getimmer.
Getintel (zond. mv), z. o. Vonkeling. *Étincellement*, m. ‖ — der vingeren, *onglée*, f.
Getjilp (zond. mv.), z. o. *Guilleri, chant* m. *du moineau.*
Getob (zond. mv.), z. o. *Travail assidu et pénible*, m.
Getoet (zond. mv.), z. o. *Son* m. *du cor.*
Getogen, bn. Opgevoed. *Élevé.*
Getokkel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de toucher continuellement avec les doigts.* ‖ — der harp, *action* f. *de pincer la harpe.*
Getol (zond. mv.), z. o. *Jeu continuel* m. *à la toupie.*
Getongd, bn. *Qui a une langue.* ‖ (bot.) *Lampassé.*
Getoover (zond. mv.), z. o. *Enchantement, prestige*, m.
Getorn (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de découdre sans cesse.*
Getouw, z. o. Weefgetouw. *Métier* m. *de tisserand.*
Getouwtreden, z. v. mv. *Bricoteaux*, m. pl.
Getraan (zond. mv.), z. o. *Pleurs*, m. pl. ‖ Geklag. *Plaintes* ou *lamentations continuelles*, f. pl.
Getralied, bn. *Grillé.*
Getrantel (zond. mv.), z. o. Getalm. *Lambinerie, lanternerie*, f.
Getrap (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de frapper du pied.*

Getrappel (zond. mv.), z. o. *Trépignement, piétinement*, m.
Getreden, z. v. mv. (méc.) *Bricoteaux*, m. pl.
Getrek (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de tirer sans cesse.* | (pop) Lomp —, *femme stupide* ou *idiote*, f. | Vuil —, *salope*, f. | *Zie* Gespan.
Getreur (zond. mv.), z. o. *Affliction continuelle*, f.
Getreuzel (zond. mv.), z. o. *Lambinerie*, f.
Getrippel, z. o. *Zie* Getrappel.
Getriptrap (zond. mv.), z. o. *Zie* Getrappel.
Getroef (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de couper souvent avec un atout.*
Getroetel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de choyer, de dorloter.*
Getrom (zond. mv.), z. o. *Zie* Getrommel.
Getrommel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de tambouriner, bruit continuel* m. *du tambour.*
Getroost, z. o. *Consolations réitérées*, f. pl.
Getroosten (zich), zw. w. wed. *S'accommoder (de), consentir (à).*
Getrouw, bn. *Fidèle, loyal.* | — onderdaan, *sujet fidèle*, m. | Nauwkeurig. *Exact, fidèle.* | bw. *Fidèlement, loyalement.* || Nauwkeurig. *Exactement, fidèlement.*
Getrouwde, z. m. *en* v. *Marié*, m., *mariée*, f. | Nieuw —n, *nouveau mariés.*
Getrouw[elijk], bw. *Zie* Getrouw, bw.
Getrouwheid (zond. mv.), z. v. *Fidélité*, f. | — eens verhaals, *fidélité d'un récit.*
Getrouwigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Getrouwheid.
Getuig, z. o. *Harnais, équipage* m. *de carrosse.* | Gereedschap. *Outil, instrument, appareil*, m.
Getuigd, bn. *Pourvu d'un harnais.*
Getuige, z. m. *en* v. *Témoin*, m. || —n voorbrengen, *produire des témoins.* | —n afwijzen, *récuser des temoins.* | Tot — nemen *of* roepen, *prendre à témoin, attester.* | — eens tweegevechts, *second*, m. | Martelaar. *Martyr*, m. || adv. *Témoin.* || — zijn moed, *témoin son courage.*
Getuigen, zw. w. b. *Témoigner, rendre témoignage, attester, déposer.* | Tegen iemand —, *déposer contre qq.*
Getuigenis, z. v. *en* o. *Témoignage*, m., *attestation, déposition, déclaration*, f. | — geven, *rendre témoignage, déposer.* | Valsche —, *faux témoignage.* | o. Getuigschrift. *Certificat*, m.
Getuigenisbrieven, z. m. mv. *Lettres testimoniales*, f. pl.
Getuigenverhoor (-hooren), z. o. *Audition* f. *de témoins, interrogatoire*, m.
Getuigschrift, z. o. *Certificat*, m., *attestation*, f.
Getuimel (zond. mv.), z. o. *Culbutes continuelles*, f.
Getuit (zond. mv.), z. o. — der ooren, *tintement* ou *tintouin* m. *des oreilles.*
Getulband, bn. *Qui porte un turban.*
Getuur (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de regarder fixement pendant longtemps.*
Getwijfel (zond. mv.), z. o. *Doutes continuels*, m. pl.
Getwist (zond. mv.), z. o. *Querelles continuelles*, f. pl.
Geuf, z. v. Visch. *Goujon*, m.
Geul, z. v. *Canal étroit, chenal*, m.
Geur, z. m. *Odeur*, f. | Goede reuk. *Bonne odeur, odeur suave*, f., *parfum*, m.
Geurig, bn. *Odoriférant, odorant, aromatique, parfumé, suave.*
Geurigheid (zond. mv.), z. v. *Bonne odeur, senteur*, f.

Geus, z. m. *Gueux*, m. | Wilde —, *gueux de bois.*
Geus, z. m. Vlag. *Enseigne* f. ou *pavillon* m. *de beaupré.*
Geus, z. m. (fond.) *Gueuse*, f.
Geut, z. v. (fond.) *Fonte*, f. || — waters, *jet* m. *d'eau.*
Geuzestok (zond. mv.), z. m. (mar.) *Bâton* m. *d'enseigne de beaupré.*
Gevaar, z. o. Hachelijke kans. *Danger, péril, risque*, m. | Dreigend —, *péril imminent*, m. || — loopen, *courir risque.* || Zich in — stellen, *s'exposer.* | Zijn leven in — stellen, *exposer sa vie.* || Kans. *Hasard*, m.
Gevaar (zond. mv.), z. o. Het aanhoudend varen. *Mouvement continuel* m. *de bateaux.* || (provinc.) Rijtuig. *Voiture*, f.
Gevaarlijk, bn. *Dangereux, périlleux.* || bw. *Dangereusement, périlleusement.*
Gevaarlijkheid (zond. mv), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est dangereux.* | Gevaar. *Danger, péril*, m. || — eener ziekte, *gravité* f. *d'une maladie.*
Gevaarte, z. o. *Masse énorme*, f. || Zeer groot gebouw. *Bâtiment d'une grandeur énorme, colosse*, m.
Gevaarvol, bn. *Plein de dangers.*
Gevaccineerd, bn. *Vacciné.*
Gevader, z. m. Peter. *Parrain, compère*, m.
Gevaderschap (zond. mv.), z. o. *Compérage*, m.
Geval, z. o. Toevalligheid. *Fortune*, f., *hasard*, m. | Bij —, *par hasard.* | Noodlot, toeval. *Fatalité*, f. || Gebeurtenis. *Événement, accident*, m., *aventure*, f., *cas*, m. | De —len bij de wet voorzien. *les cas prévus par la loi.* | In — dat, *en cas que, au cas que.* | In allen —le, *en tout cas.*
Gevallen, (*geviel, gevallen*,) st. w. o. (met *zijn*). Gebeuren. *Arriver.* | Bevallen. *Plaire.* | Ik zal het mij laten —, *je m'en accommoderai, j'y consens.*
Gevallig, bn. *Accidentel, fortuit.* || Bevallig. *Agréable.* | bw. *Zie* Gevallig[lijk].
Gevallig[lijk], bw. *Par hasard, fortuitement, accidentellement.*
Gevang (zond. mv.), z. o. (provinc.) *Zie* Gevangenis.
Gevangen, bn. *Pris, captif, détenu, emprisonné.* | — zetten, *emprisonner, mettre en prison.* || — zitten, *être en prison.* | Zich — geven, *se rendre.*
Gevangenbewaarder, z. m. *Geôlier*, m.
Gevangenbewaarster, z. v. *Geôlière*, f.
Gevangene, z. m. *en* v. *Prisonnier, détenu*, m.; *prisonnière, détenue*, f.
Gevangenhouding, z. v. *Détention*, f.
Gevangenhuis, z. o. *Prison*, f.
Gevangenis, z. v. Gevangenhuis. *Prison*, f. | Gevangenschap. *Emprisonnement*, m., *détention*, f.
Gevangennemen, (*nam gevangen, namen gevangen, gevangengenomen*,) st. w. b. *Emprisonner.* | (mil.) *Faire prisonnier.*
Gevangenneming (zond. mv.), z. v. *Emprisonnement*, m., *arrestation*, f. | Onwettige en willekeurige —, *arrestation illégale et arbitraire*, f.
Gevangenrol, z. v. *Écrou*, m.
Gevangenschap (zond. mv.), z. v. *Détention*, f., *emprisonnement*, m, *captivité*, f.
Gevangenzetting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'emprisonner, emprisonnement*, m.
Gevangenzitting (zond. mv.), z. v. *Emprisonnement*, m.
Gevankelijk, bn. *Captif.* || bw. *En prisonnier.* | Iemand — wegvoeren, *emmener qq. en prison.*
Gevat, bn. *Intelligent, fin, adroit.* | Op alles — zijn, *être préparé* ou *s'attendre à tout.*

GEVATHEID (zond. mv.), z. v. *Intelligence, finesse, adresse*, f. ‖ Tegenwoordigheid van geest. *Présence* f. *d'esprit*.
GEVECHT, z. o. *Combats réitérés*, m. pl. ‖ Strijd, slag. *Combat*, m., *bataille*, f. ‖ Buiten — stellen, *mettre hors de combat*.
GEVEDERD, bn. *Pourvu* ou *couvert de plumes, emplumé, empenné*. ‖ (poét.) Het —e koor, *les oiseaux*, m. pl. ‖ (bot.) *Ailé*. ‖ (blas.) *Plumeté*.
GEVEEG (zond. mv.), z. o. *Balayage, nettoyage*, m.
GEVEINS (zond. mv.), z. o. *Dissimulation continuelle*, f.
GEVEINSD, bn. *Feint, dissimulé, faux*. ‖ bw. *Zie* GEVEINSD[ELIJK].
GEVEINSD[ELIJK], bw. *Avec feinte, avec dissimulation, faussement*.
GEVEINSDHEID (zond. mv.), z. v. *Feinte, dissimulation*, f.
GEVEL, z. m. (archit.) *Pignon*, m, *façade*, f. ‖ — met trappen, *pignon* m. *à redents*. ‖ (fam.) Neus. *Nez*, m.
GEVELDAK (-DAKEN), z. o. (archit.) *Toit* m. *en croupe*.
GEVELMUUR, z. m. *Mur* m. *de façade, de pignon*.
GEVELTOP, z. m. *Sommet d'une façade, pignon*, m.
GEVELVORMIG, bn. *En forme de pignon*. ‖ (blas.) *Pignonné*.
GEVEN, (*gaf, gaven, gegeven*,) st. w. b. *Donner*. ‖ Ik geef u dit boek, *je vous donne ce livre*. ‖ Geef mij te eten, *donnez-moi à manger*. ‖ In handen —, *donner en main*. ‖ (fig.) Nergens om —, *ne se soucier de rien*. ‖ Den geest —, *rendre l'âme, mourir*. ‖ Uitstel —, *accorder un terme* ou *un délai*. ‖ Geloof —, *croire, ajouter foi*. ‖ Getuigenis van iets —, *rendre témoignage de qc*. ‖ Gehoor —, *écouter, donner audience*. ‖ Rekenschap —, *rendre compte*. ‖ Raad —, *conseiller*. ‖ Een bal —, *donner un bal*. ‖ Op krediet —, *donner à crédit* ‖ Moeite —, *causer de l'embarras*. ‖ Het leven —, *donner le jour* ou *la vie*. ‖ Eenen goeden reuk van zich —, *exhaler une bonne odeur*. ‖ De sporen —, *donner de l'éperon*. ‖ Eenen zucht —, *pousser un soupir*. ‖ Iemand eenen stoel —, *donner* ou *présenter une chaise à qq*. ‖ Een boek in het licht —, *publier un livre*. ‖ Te verstaan —, *faire entendre*. ‖ Te kennen —, *faire savoir, mander*. ‖ God geve! *Dieu veuille!* ‖ Gave God! *plût à Dieu!* ‖ Iemand gelijk —, *approuver qq., donner raison à qq*. ‖ Vruchten —, *donner des fruits*. ‖ (jeu de cartes.) *Donner, faire*. ‖ (théât.) *Jouer*. ‖ Zich —. Onderdoen. *Céder*.
GEVER, z. m. *Donneur*, m. ‖ (gramm.) *Datif*, m.
GEVEST, z. o. *Garde* f. *d'une épée*.
GEVIJL (zond. mv.), z. o. *Limure continuelle*, f.
*GEVINDEN (*gevond, gevonden*,) st. w. b. *Trouver*.
GEVINGERD, bn. *Digité, dactylé*.
GEVIT (zond. mv.), z. o. *Ergoterie, chicane, vétillerie*, f.
EVLAG (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'arborer partout les pavillons*.
GEVLAKT, bn. *Zie* GEVLEKT.
GEVLAMD, bn. *Ondé*.
GEVLECHT (zond. mv.), z. o. *Entrelacement*, m.
GEVLEESD, bn. *Charnu*. ‖ (fam.) —e duivel, *diable incarné*, m.
GEVLEI (zond. mv.), z. o. *Flatteries, cajoleries, caresses*, f. pl.
GEVLEKT, bn. *Moucheté, tacheté, marqueté, tigré*. ‖ —e slang, *serpent tavelé*, m.
GEVLERKT, bn. *Ailé*.
GEVLEUGELD, bn. *Zie* GEVLERKT.
GEVLIEG (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de voler continuellement çà et là, vol continuel*, m.
GEVLOEK (zond. mv.), z. o. *Imprécations continuelles*, f. pl., *jurements continuels*, m. pl.
GEVOEDSTERD, bn. *Nourri, allaité*.
GEVOEG (zond. mv.), z. o. *Selle, évacuation*, f. ‖ Zijn — doen, *aller à la selle*.
GEVOEGLIJK, bn. *Convenable, décent, bienséant, propre*. ‖ Inschikkelijk. *Accommodant, complaisant*. ‖ bw. *Convenablement, décemment*.
GEVOEGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Convenance, décence, bienséance*, f. ‖ Inschikkelijkheid. *Complaisance*, f.
GEVOEGZAAM, bn. *Complaisant*.
GEVOEGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Complaisance*, f.
GEVOEL (zond. mv.), z. o. Gevoelzin. *Tact, toucher*, m. ‖ Betasting. *Attouchement*, m. ‖ Gewaarwording. *Sensation, impression* f. *que l'âme reçoit par les sens, sentiment*, m. ‖ — voor 't schoone en goede, *sentiment* m. *du beau et du bon*. ‖ Gevoeligheid. *Sensibilité*, f.
GEVOELEN, z. o. Meening. *Sentiment, avis*, m., *opinion*, f. ‖ Volgens mijn —, *à mon avis, à mon sens, selon moi*. ‖ Onze —s verschillen op dit punt, *nos opinions* ou *nos idées diffèrent sur ce point*.
GEVOELEN, zw. w. b. *Sentir, ressentir, éprouver*. ‖ Zich ziek —, *se sentir malade*. ‖ Begrijpen. *Concevoir, comprendre*.
GEVOELIG, bn. *Sensible*. ‖ Hij is zeer — over uw verlies, *il est fort sensible à votre perte*. ‖ —e vrouw, *femme sensible*, f. ‖ —e harten, *cœurs sensibles*, m. pl. ‖ —e barometer, *baromètre sensible*, m. ‖ —e slag, *rude soufflet*, m. ‖ Gramstorig. *Fâché, susceptible*. ‖ bw. *Zie* GEVOELIG[LIJK].
GEVOELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sensibilité*, f. ‖ — der zenuwen, *sensibilité des nerfs*. ‖ Gramstorigheid. *Ressentiment*, m., *colère, susceptibilité*, f.
GEVOELIG[LIJK], bw. *Sensiblement, vivement*. ‖ — getroffen, *vivement touché*. ‖ Hard. *Rudement*.
GEVOELLOOS, bn. *Insensible, apathique, indolent*. ‖ bw. *D'une manière apathique* ou *indolente*.
GEVOELLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Insensibilité, apathie, indolence, indifférence*, f.
GEVOELVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Faculté sensitive*, f.
GEVOELVOL, bn. *Sensible, plein de sentiment*.
GEVOELZETEL (zond. mv.), z. m. *Sensorium*, m.
GEVOELZIN (zond. mv.), z. o. *Organe* m. *du tact, du toucher*.
GEVOGELTE (zond. mv.), z. o. *Volaille*, f., *oiseaux*, m. pl.
GEVOLG (zond. mv.), z. o. Stoet. *Suite*, f., *cortége*, m. ‖ Talrijk —, *cortége nombreux*. ‖ Wat uit iets volgt. *Suite, conséquence*, f. ‖ Onaangename —en des oorlogs, *suites fâcheuses de la guerre*. ‖ (log.) *Conséquence, conclusion*. ‖ (math.) *Corollaire*, m. ‖ Bij —, *par conséquent, conséquemment, partant, donc*. ‖ In of ten —e van, *en vertu de, en conséquence de, par suite de*.
GEVOLG[E]LIJK, voegw. *Par conséquent, conséquemment, partant, donc*.
GEVOLGTREKKING, z. v. *Conséquence, conclusion*, f. ‖ (log.) *Induction, conséquence*, f.
GEVOLMACHTIGD, bn. *Plénipotentiaire*.
GEVOLMACHTIGDE, z. m. *Plénipotentiaire, mandataire, délégué*, m.
GEVONKEL (zond. mv.), z. o. *Étincellement*, m.
GEVORKT, bn. *Fourchu, bifurqué*.

Gevouw (zond. mv.), z. o. *Pliage*, *plissage*, m.
Gevraag (zond. mv.), z. o. *Demandes* ou *questions continuelles*, f. pl.
Gevrij (zond. mv.), z. o. *Amours*, *amourettes*, f. pl.
Gevuur (zond. mv.), z. o. *Décharges continuelles* f. pl. *d'armes à feu*.
Gewaad, z. o. *Habit*, *habillement*, *vêtement*, m.
Gewaagd, bn. *Risqué*.
Gewaagdheid (zond. mv.), z. v. *Péril*, *danger*, m.
Gewaai (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'être toujours agité par le vent*.
Gewaak (zond. mv.), z. o. *Veilles*, f. pl.
Gewaand, bn. *Prétendu*, *supposé*, *putatif*. ‖ —e vader, *père putatif*, m. ‖ De —e wijsgeeren, *les soi-disant philosophes*, m. pl.
Gewaardigen, zw. w. o. (met *hebben*). *Daigner*.
Gewaarworden, (*werd* of *wierd gewaar*, *gewaar geworden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Apercevoir*, *s'apercevoir* (*de*), *découvrir*, *remarquer*.
Gewaarwording, z. v. *Sensation*, *perception*, f. ‖ Onaangename —, *sentiment désagréable*, m.
Gewad (zond. mv.), z. o. *Gué*, m.
Gewag (zond. mv.), z. o. *Mention*, f. ‖ — van iets maken, *faire mention de qc.* ‖ — eens honds, *aboiement* m. *d'un chien pendant la nuit*.
Gewagen, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire mention*, *parler*.
Gewaggel (zond. mv.), z. o. *Chancellement*, *branlement*, *dandinement*, m., *vacillation*, f.
Gewalm (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'exhaler continuellement des vapeurs*.
Gewals (zond. mv.), z. o. *Valses continuelles*, f. pl.
Gewandel (zond. mv.), z. o. *Promenades continuelles*, f. pl.
Gewangd, bn. *Qui a les joues grosses*.
Gewapend, bn. *Armé*.
Gewapenderhand, bw. *Les armes à la main*, *à main armée*.
Gewapper (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de flotter au gré des vents*.
Gewarig, bn. *Fidèle*.
Gewarrel (zond. mv.), z. o. *Tournoiement*, m.
Gewas, z. o. *Récolte*, f., *fruits* m. pl. *de la terre*. ‖ — der druiven, *crû*, m. ‖ Plant. *Plante*, f. ‖ (chir.) Uitwas. *Excroissance*, f.
Gewasch (zond. mv.), z. o. *Lavage continuel*, m.
Gewaterd, bn. *Ondé*, *moiré*.
Gewauwel (zond. mv.), z. o. *Bavardage*, *babil*, *caquet*, *verbiage*, m., *jaserie*, f.
Geweef (zond. mv.), z. o. *Action de tisser*, *tissure*, f.
Geweefsel, z. o. *Tissu*, m.
Geween (zond. mv.), z. o. *Pleurs continuels*, m. pl. ‖ Geklag. *Lamentations*, f. pl. ‖ (fam.) *Pleurnicherie*, f.
Geweer (–weren), z. o. *Arme*, f. ‖ In het — zijn, *être sous les armes*. ‖ Schietgeweer. *Fusil*, m. ‖ Velt het —, *croisez la baïonnette*. ‖ In 't —! *aux armes!* ‖ Op schouder 't —! *portez vos armes!* ‖ Legt neer 't —! *vos armes à terre!* ‖ Neemt op 't —! *relevez vos armes!* ‖ In den arm 't —! *l'arme au bras!* ‖ Presenteert 't —! *présentez vos armes!* ‖ Zet af 't —! *bas les armes*.
Geweerdigen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Gewaardigen.
Geweerdolk, z. m. *Baïonnette*, f.
Geweerfabriek, z. v. *Fabrique* f. *d'armes*.
Geweerhuis, z. o. *Arsenal*, m.
Geweerkogel, z. m. *Balle* f. *de fusil*.
Geweerkolf, z. m. *Crosse* f. *de fusil*.
Geweerkooper, z. m. *Armurier*, m.
Geweerlade, z. v. *Fût* m. *de fusil*.
Geweerloop (–loopen), z. m. *Canon* m. *de fusil*.
Geweermagazijn, z. o. *Arsenal*, m.
Geweermaker, z. m. *Armurier*, *arquebusier*, m.
Geweermakerij, z. v. *Fabrique d'armes*, *arquebuserie*, f.
Geweerrak, Geweerrek, z. o. *Râtelier* m. *pour poser les fusils*.
Geweerring, z. m. *Capucine*, f.
Geweerschot (–schoten), z. o. *Coup* m. *de fusil*.
Geweerstok, z. m. *Zie* Geweerrek.
Geweerstoot (–stooten), z. m. *Coup* m. *de crosse de fusil*.
Geweerverkooper, z. m. *Zie* Geweerkooper.
Geweervuur (zond. mv.), z. o. *Fusillade*, f.
Gewei[de], z. o. *Entrailles* f. pl. *d'animaux sauvages*. ‖ Jachtbuit. *Curée*, f. ‖ — eens herts, *bois* m. *de cerf*, *ramure*, f.
Geweide, z. o. Weiplaats. *Pâturage*, m.
Geweld (zond. mv.), z. o. *Violence*, *force*, f. ‖ Met —, *de force*, *par force*. ‖ — met — te keer gaan, *repousser la force par la force*. ‖ (prov.) List gaat boven —, *mieux vaut engin que force*. ‖ Gewelddadigheid. *Violence*, f. ‖ Iemand — aandoen, *faire violence à qq.* ‖ Dwang. *Contrainte*, *coaction*, f. ‖ Geraas, getier. *Grand bruit*, *tapage*, *vacarme*, *tintamarre*, m.
Gewelddadig, bn. *Violent*. ‖ bw. *Zie* Gewelddadig[lijk].
Gewelddadigheid (–heden), z. v. *Violence*, f. ‖ —heden, *voies* f. pl. *de fait*.
Gewelddadig[lijk], bw. *Violemment*, *avec violence*.
Geweldelijk, bw. *Zie* Gewelddadig[lijk].
Geweldenaar, z. m. *Tyran*, *despote*, m. ‖ Overweldiger. *Usurpateur*, m.
Geweldenarij, z. v. *Tyrannie*, *exaction*, *violence*, f. ‖ Overweldiging. *Usurpation*, f.
Geweldig, bn. Machtig. *Puissant*, *fort*. ‖ Hevig, gewelddadig. *Violent*, *rude*. ‖ —e dood, *mort violente*, f. ‖ Wreedaardig. *Tyrannique*. ‖ Veel. *Considérable*, *prodigieux*, *très-grand*. ‖ —e som gelds, *quantité prodigieuse d'argent*. ‖ bw. *Zie* Geweldig[lijk].
Geweldiger, z. m. Kapitein- —, *prévôt*, m.
Geweldigerhand, bw. *De force*, *de vive force*, *à force ouverte*, *avec violence*.
Geweldigheid (zond. mv.), z. v. *Violence*, f.
Geweldig[lijk], bw. *Avec force*, *par force*, *violemment*. ‖ Zeer. *Extrêmement*, *beaucoup*, *fort*. ‖ — rijk, *extrêmement riche*.
Geweldmaker, z. m. *Tapageur*, m.
Geweldpleging, z. v. *Violence*, f.
Gewelf, z. o. *Voûte*, f. ‖ Puntbogig —, *voûte ogivale*. ‖ Kegelvormig —, *voûte conique*. ‖ (fig.) Het blauw —, *la voûte azurée*. ‖ Het — des hemels, *la voûte céleste*.
Gewelfboog (–bogen), z. m. *Arceau*, *arc*, *cintre* m. *d'une voûte*, *voussure*, f.
Gewelfrug, z. m. *Extrados*, m.
Gewelfsel, z. o. *Zie* Gewelf.
Gewelfsteen (–steenen), z. m. *Voussoir*, *vousseau*, m.
Gewelfswijze, bw. *En voûte*.
*Gewelle, z. v. *Curée*, f.
Gewemel (zond. mv.), z. o. *Fourmillement*, *mouvement continuel et confus*, m.
Gewend, bn. Gewoon. *Habitué*.

Gewenk (zond. mv.), z. o. *Signes réitérés* m. pl. *de la main, de la tête, des yeux.*
Gewennen, zw. w. b. *Accoutumer, habituer.* ‖ Een dier —, *apprivoiser un animal.* ‖ o. (met *hebben*). *S'habituer, s'accoutumer, se faire* (*à*). ‖ Zich —. *S'habituer, s'accoutumer, se faire* (*à*). ‖ Zich aan den arbeid —, *s'accoutumer au travail.*
Gewensch (zond. mv.), z. o. *Souhaits continuels,* m. pl., *félicitations réitérées,* f. pl.
Gewente, z. v. Gewoonte. *Habitude,* f.
Gewest, z. o. *Contrée, région,* f., *parage, pays,* m. ‖ Provincie. *Province,* f.
Gewestelijk, bn. *Provincial.* ‖ — woord, *provincialisme,* m.
Geweten, z. o. *Conscience,* f. ‖ Schroomvallig —, *conscience timorée,* f. ‖ Tegen zijn — spreken, *parler contre sa conscience.* ‖ Iets op zijn — hebben, *avoir qc. sur la conscience.* ‖ De vierschaar van 't —, *le for intérieur.* ‖ Vrijheid van —, *liberté* f. *de conscience.*
Gewetenloos, bn. *en* bw. *Sans conscience.*
Gewetenloosheid (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de conscience* ou *de probité.*
Gewetensangst, z. m. *Remords* m. pl. *de conscience.*
Gewetensdwang (zond. mv.), z. m. Onverdraagzaamheid. *Intolérance,* f.
Gewetenstwijfel (zond. mv.), z. m. *Scrupule,* m.
Gewetensvraag, z. v. *Cas* m. *de conscience.*
Gewetensvrijheid (zond. mv.), z. v. *Liberté* f. *de conscience.*
Gewetenswroeging, z. v. *Remords* m. pl. *de conscience.*
Gewetenszaak, z. v. *Cas* m. *de conscience.*
Gewettigd, bn. *Légal, autorisé par la loi.*
Geweven, bn. *Tissu.*
Gewezen, bn. *Ancien, ci-devant.* ‖ — minister, *ex-ministre, ancien ministre,* m.
Gewicht, z. o. *Poids,* m., *pesanteur,* f. ‖ Soortelijk —, *pesanteur spécifique,* f. ‖ Koperen —, *poids de cuivre.* ‖ De schaal en de —en, *la balance et les poids.* ‖ Goed — geven, *faire bon poids.* ‖ Iets bij het — verkoopen, *vendre qc. au poids.* ‖ Aan — verliezen, *discaler.* ‖ — om eene deur te doen dicht vallen, *valet,* m. ‖ Aangelegenheid, belang. *Importance,* f., *poids,* m. ‖ Zaak van —, *affaire d'importance* ou *de poids.*
Gewicht, z. o. (vénér.) — eens herts, *bois* m. *d'un cerf, ramure,* f.
Gewichtbeschrijver, z. m. *Achthéographe,* m.
Gewichtig, bn. Dat zijn gewicht heeft. *Qui est de poids.* ‖ (fig.) Belangrijk. *Important, qui a beaucoup d'importance.*
Gewichtigheid (zond. mv.), z. v. (fig.) Belangrijkheid. *Importance,* f., *poids,* m.
Gewieg (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de bercer continuellement.* ‖ (fig.) Het — der baren, *le clapotage* ou *le clapotement des vagues.*
Gewiekt, bn. *Ailé, qui a des ailes.* ‖ (fig.) Snel. *Rapide.*
Gewijs (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de montrer sans cesse au doigt.*
Gewijsde, z. o. (jurispr.) *Arrêt, jugement,* m., *sentence, décision,* f.
Gewild, bn. *Recherché, demandé, goûté, voulu, de cours.*
Gewillig, bn. Buigzaam. *Docile, soumis, doux.* ‖ Bereidwillig. *Complaisant, officieux, serviable.* ‖ bw. *Volontairement, volontiers.* ‖ Omtrent. *Environ.*
Gewilligheid (zond. mv.), z. v. Buigzaamheid. *Docilité, soumission,* f. ‖ Bereidwilligheid. *Complaisance, obligeance,* f.
Gewillig[lijk], bw. *Zie* Gewillig, bw.
Gewin (zond. mv.), z. o. *Gain, profit, lucre,* m.
Gewinnen, (*gewon, gewonnen*), st. w. b. Winst doen. *Gagner.* ‖ Telen. *Engendrer.*
Gewinner, z. m. *Gagnant,* m.
Gewinning, z. v. *Action* f. *de gagner.* ‖ (chim.) *Obtention,* f. ‖ (minér.) *Extraction,* f. ‖ *Zie* Gewin.
Gewinziek, bn. *Avide de gain, âpre au gain, intéressé.*
Gewinzoeker, z. m. *Homme intéressé,* m.
Gewinzucht (zond. mv.), z. v. *Amour excessif* m. *du gain, cupidité, avidité,* f., *intérêt,* m.
Gewinzuchtig, bn. *Zie* Gewinziek.
Gewis, bn. *Certain, sûr, assuré, indubitable.* ‖ bw. *Zie* Gewis[selijk].
Gewisheid (zond. mv.), z. v. *Certitude, sûreté, assurance,* f.
Gewis[se] (zond. mv.), z. o. Geweten. *Conscience,* f.
Gewis[selijk], bw. *Certainement, assurément, sûrement, certes, sans faute, vraiment.*
Gewit (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de blanchir continuellement.*
Gewoeker (zond. mv.), z. o. *Prêts usuraires,* m. pl.
Gewoel (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de fouiller, de remuer* ou *de s'agiter.* ‖ Verwarring. *Embarras, tracas, trouble,* m. ‖ Gedrang. *Presse, foule, cohue,* f.
Gewold, bn. *Laineux, lanifère* ‖ Het —e vee, *les brebis,* f. pl., *les moutons,* m. pl., *les bêtes laineuses* ou *à laine,* f. pl.
Gewolkt, bn. *Nuageux.* ‖ —e stof, *étoffe ondée,* f.
Gewonde, z. m. *en* v. *Blessé,* m., *blessée,* f.
Gewoon, bn. Gewend. *Accoutumé, habitué.* ‖ Iets — worden, *s'habituer à qc.* ‖ Gemeen. *Commun, ordinaire, usuel.* ‖ — mensch, *homme ordinaire,* m. ‖ bw. *Zie* Gewoonlijk.
Gewoonheid (zond. mv.), z. v. *Habitude, coutume,* f.
Gewoonlijk, bw. *Ordinairement. habituellement, communément, usuellement, d'ordinaire.* ‖ Zooals —, *à l'ordinaire.*
Gewoonte, z. v. *Coutume, habitude,* f. ‖ Tot eene — worden, *passer en coutume.* ‖ Gebruik. *Usage,* m., *mode,* f. ‖ Slenter. *Routine,* f. ‖ Volgens *of* naar —, *à l'ordinaire.* ‖ Naar ouder —, *selon l'ancienne coutume.* ‖ Kerkelijke —, *rite,* m.
Gewoonterecht (zond. mv.), z. o. *Droit coutumier,* m.
Geworden, (*gewerd* of *gewierd, geworden,*) st. w. o. (met *zijn*). *Avoir, recevoir.* ‖ Die brief zal u —, *vous recevrez cette lettre.* ‖ Laat hem —, *laissez-le faire.*
Gewormte (zond. mv.), z. o. *Vers, vermisseaux,* m. pl. ‖ (fig.) Gespuis. *Canaille, racaille,* f.
Geworstel (zond. mv.), z. o. *Lutte continuelle,* f.
Gewortеld, bn. *Pourvu de racines.*
*Gewoud (zond. mv.), z. o. *Zie* Geweld.
Gewricht, z. o. *Jointure, articulation,* f. ‖ Onbeweeglijk —, *synarthrose,* f. ‖ Beweeglijk —, *syndesmose,* f. ‖ — der hand, *poignet,* m. ‖ (fig.) Gewone stand. *État ordinaire,* m. ‖ In dit — van zaken, *dans cette conjoncture.*
Gewrichtsknokkel, z. m. (anat.) *Condyle,* m.
Gewrichtsleer (zond. mv.), z. v. *Synostéologie,* f.
Gewrichtsverstijving (zond. mv.), z. v. (méd.) *Ankylose,* f.
Gewrichtsziekte (zond. mv.), z. v. *Maladie arthritique,* f.
Gewrocht, z. o. Uitwerksel. *Effet, résultat,* m. ‖ Werk. *Ouvrage,* m., *œuvre, production,* f.

GEWROET (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de fouiller continuellement.*
GEWUIF (zond. mv.), z. o. *Signes continuels* m. pl. *avec le mouchoir, le chapeau, etc.*
GEWULF, z. o. *Zie* GEWELF.
GEWURM (zond. mv.), z. o. *Travail assidu et pénible*, m.
GEZAAG (zond. mv.), z. o. *Sciage continuel*, m. ‖ Gezanik. *Rebâchage*, m.
GEZAAI (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de semer.*
GEZAAIDE (zond. mv.), z. o. *Semences, semailles*, f. pl.
GEZABBER (zond. mv.), z. o. *Bave*, f.
GEZAG (zond. mv.), z. o. *Autorité*, f. ‖ Vaderlijk —, *autorité paternelle.* ‖ Het opperste —, *l'autorité suprême.* ‖ Op rechterlijk —, *par autorité de justice.* ‖ Iets op zijn eigen — doen, *faire qc. de son autorité privée.* ‖ Macht. *Puissance*, f., *pouvoir*, m. ‖ Invloed. *Influence*, f., *crédit*, m.
GEZAGHEBBER, z. m. *Directeur, administrateur, chef*, m.
GEZAGHEBSTER, z. v. *Directrice, administratrice*, f.
GEZAGVOERDER, z. m. *Zie* GEZAGHEBBER.
GEZAMENDERHAND, bw. *Conjointement, ensemble, de compagnie.*
GEZAMEN[T]LIJK, bn. *Tout, en corps.* ‖ De —e geestelijkheid, *tout le clergé, le clergé en corps.* ‖ bw. *Conjointement, ensemble, en corps.*
GEZANG, z. o. *Chant*, m. ‖ Het zoete — der vogelen, *le doux chant des oiseaux.* ‖ Zangstuk. *Chant.* ‖ Lied. *Chanson*, f. ‖ Godsdienstig —, *cantique*, m.
GEZANGBOEK, z. o. Godsdienstig —, *recueil* m. *de cantiques.* ‖ Liederboek. *Chansonnier*, m.
GEZANIK (zond. mv.), z. o. *Rebâchage*, m.
GEZANT, z. m. *Envoyé, ambassadeur*, m. ‖ Pauselijk —, *nonce*, m.
GEZANTSCHAP, z. o. *Ambassade*, f. ‖ Pauselijk —, *nonciature*, f.
GEZANTSCHAPPELIJK, bn. *Diplomatique.* ‖ bw. *Diplomatiquement.*
GEZANTSCHAPSRAAD, z. m. *Conseiller* m. *d'ambassade.*
GEZANTSCHAPSSECRETARIS, z. m. *Secrétaire* m. *d'ambassade.*
GEZEEGD, bn. *Ensellé.* ‖ — schip, *vaisseau ensellé*, m.
GEZEELD, bn. *Garni d'une corde, lié avec une corde.*
GEZEEP (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de savonner.*
*GEZEET, z. o. Gewaad. *Vêtement, habillement*, m. ‖ Zitplaats. *Siége*, m. ‖ Het achterste. *Le derrière*, m.
GEZEEVER (zond. mv.), z. o. *Bave*, f. ‖ (fig.) *Rebâchage*, m.
GEZEG (zond. mv.), z. o. *Causeries*, f. pl., *discours*, m. pl.
GEZEGDE, z. o. *Dire*, m., *paroles*, f. pl., *discours*, m. ‖ Uitdrukking. *Expression*, f. ‖ (gramm.) *Attribut*, m.
GEZEGELD, bn. *Timbré.* ‖ — papier, *papier timbré.*
GEZEGGEN, zw. w. o. Zich laten —, *se laisser persuader* ou *conseiller.*
GEZEGLIJK, bn. *Docile, obéissant, soumis, traitable.* ‖ bw. *Docilement, d'une manière soumise.*
GEZEGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Docilité, obéissance, soumission*, f.
GEZEIL (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de faire voile.*
GEZEL, z. m. *Compagnon, camarade*, m. ‖ Jong —, *jeune homme*, m.
GEZELLIG, bn. *Sociable.* ‖ — dier, *animal sociable*, m. ‖ Gezelschappelijk. *Social.* ‖ — leven, *vie sociale*, f. ‖ bw. *Zie* GEZELLIG[LIJK].
GEZELLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sociabilité*, f.
GEZELLIG[LIJK], bw. *Sociablement.*
GEZELLIN, z. v. *Compagne*, f.
GEZELSCHAP, z. o. *Société, compagnie*, f. ‖ Iemand — houden, *tenir compagnie à qq.* ‖ Veel van — houden, *aimer la compagnie.* ‖ Het — was talrijk, *l'assemblée était nombreuse.*
GEZELSCHAPPELIJK, bn. *Social.*
GEZELSCHAPSJUFFER, z. v. *Demoiselle* f. *de compagnie.*
GEZELSCHAPSLIED (–LIEDEREN), z. o. *Couplets joyeux*, m. pl.
GEZELSCHAPSREKENING, z. v. (arith.) *Règle* f. *de compagnie* ou *de société.*
GEZELSCHAPSSPEL (–SPELLEN, –SPELEN), z. o. *Jeu* m. *de société.*
GEZET, bn. Lijvig. *Corpulent, gros, qui a de l'embonpoint, replet.* ‖ Gesteld. *Porté à, enclin à.* ‖ Op iets — zijn, *aimer beaucoup, avoir du penchant pour, être adonné à.* ‖ Bepaald. *Déterminé, fixe, fixé, arrêté.* ‖ —tte prijs, *prix fixe.* ‖ Op den —ten tijd, *au temps fixé.* ‖ Bezadigd. *Calme, posé, grave.*
GEZETEN, bn. *Établi, domicilié.*
GEZETHEID (zond. mv.), z. v. Dikheid. *Corpulence*, f., *embonpoint*, m.
GEZEUR (zond. mv.), z. o. *Bruit, bourdonnement*, m. ‖ Gezanik. *Rebâchage*, m.
GEZICHT, z. o. Gezichtszin. *Vue*, f. ‖ Een goed, een zwak — hebben, *avoir la vue bonne, la vue faible.* ‖ Kort van — zijn, *être myope, avoir la vue courte* ou *basse.* ‖ Oogen. *Yeux*, m. pl., *vue*, f. ‖ Uitzicht, aanzien. *Vue*, f., *aspect*, m. ‖ Het — hebt gij voor niet, *la vue ne vous en coûte rien.* ‖ Een zeer beperkt —, *une vue très-bornée.* ‖ —en van Brussel, *vues de Bruxelles.* ‖ In het — hebben, *apercevoir.* ‖ Aangezicht. *Visage*, m., *face*, f. ‖ Droevig —, *triste mine*, f.
GEZICHTEINDER, z. m. *Horizon*, m.
GEZICHTJE, z. o. *Petit visage, joli visage, minois*, m.
GEZICHTKUNDE (zond. mv.), z. v. *Optique*, f.
GEZICHTKUNDIG, bn. *Optique.*
GEZICHTKUNDIGE, z. m. *Opticien*, m.
GEZICHTKUNST, z. v. *Zie* GEZICHTKUNDE.
GEZICHTSHOEK, z. m. (anat.) *Angle facial*, m.
GEZICHTSLIJN, z. v. *Horoptère*, m., *ligne visuelle*, f.
GEZICHTSKRING, z. m. *Horizon*, m.
GEZICHTSPUNT, z. o. *Point de vue, point visuel*, m. ‖ (opt.) *Point visuel*, m.
GEZICHTSTRAAL, z. m. *Rayon visuel*, m.
GEZICHTSVERZWAKKING, z. v. *Affaiblissement* m. *de la vue.*
GEZICHTSZENUW, z. v. *Nerf optique* ou *visuel*, m.
GEZICHTSZIN, z. m. *Vue*, f., *sens* m. *de la vue.*
GEZIEN, bn. Geacht. *Estimé, considéré.*
GEZIN, z. o. Gevolg. *Suite*, f. ‖ Huisgezin. *Famille, maison*, f. ‖ Dienstboden. *Domestiques*, m. pl.
GEZIND, bn. *Intentionné, disposé.* ‖ Iemand wel *of* kwalijk — zijn, *être bien* ou *mal disposé pour qq.* ‖ Anders — zijn, *être d'un autre sentiment.* ‖ Voornemens. Ik ben — naar Parijs te gaan, *j'ai l'intention d'aller à Paris.*
GEZINDHEID (–HEDEN), z. v. Geneigdheid. *Inclination*, f., *penchant*, m., *disposition*, f. ‖ Meening. *Opinion*, f. ‖ Gezindte. *Secte, religion, croyance*, f.
GEZINDTE, z. v. *Secte, religion, croyance*, f.
GEZOCHT, bn. Gemaakt. *Affecté, afféte, maniéré recherché.*

GEZOCHTHEID (zond. mv.), z. v. *Affectation*, *afféterie*, *recherche*, f.
GEZOEK (zond. mv.), z. o. *Recherches continuelles*, f. pl.
GEZOEN (zond. mv.), z. o. *Baisers répétés*, m. pl.
GEZOND, bn. *Sain*, *bien portant*. ‖ — lichaam, *corps sain*, m. ‖ — verstand, *jugement sain*, *bon sens*, *sens commun*, m. ‖ —e vrucht, *fruit sain*, m. ‖ — hout, *bois sain*, m. ‖ Ik ben niet —, *je ne me porte pas bien*. ‖ Iemand — maken, *guérir qq.* ‖ — worden, *recouvrer la santé*, *guérir*. ‖ Er — uitzien, *avoir l'air bien portant*. ‖ (méd.) — bloed, *sang louable*, m. ‖ De gezondheid bevorderend. *Sain*, *sanitaire*, *salubre*. ‖ Eene gevangenis — maken, *assainir une prison*. ‖ — in de leer, *orthodoxe*. ‖ bw. *Sainement*.
GEZONDHEID, z. v. *Santé*, f. ‖ Eene goede — genieten, *jouir d'une bonne santé*, *être en bonne santé*. ‖ — der lucht, *salubrité* f. *de l'air*. ‖ Op iemands — drinken, *boire à la santé de qq.* ‖ Op uwe —! *à votre santé!* ‖ — (heden), *santé*, f., *toast*, *toste*, m. ‖ Gezondheidsgordel. *Ceinture* f. *de santé*.
GEZONDHEIDSBAD (-BADEN), z. o. *Bain* m. *de santé*.
GEZONDHEIDSBITTER (zond. mv.), z. o. *Élixir* m. *de santé*.
GEZONDHEIDSBRON, z. v. *Source médicinale*, f.
GEZONDHEIDSGORDEL, z. m. *Ceinture* f. *de santé*.
GEZONDHEIDSLEER (zond. mv.), z. v. *Hygiène*, f.
GEZONDHEIDSMAATREGEL, z. m. *Mesure sanitaire*, f.
GEZONDHEIDSOFFICIER, z. m. *Officier* m. *de santé*.
GEZONDHEIDSREGEL, z. m. *Règle hygienique*, f.
GEZONDMAKING (zond. mv.), z. v. *Assainissement*, m.
GEZUCHT (zond. mv.), z. o. *Gémissements*, *soupirs*, m.
GEZUIG (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de sucer continuellement*.
GEZUIP (zond. mv.), z. o. *Ivrognerie*, *débauche* f. *en vin*, *en bière* ou *en liqueurs*.
GEZULT (zond. mv.), z. o. *Marinade*, f.
GEZULT, bn. *Mariné*.
GEZUSTEREN, GEZUSTERS, z. v. mv. *Sœurs*, f. pl.
GEZWAAI (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de branler*, *d'agiter*.
GEZWADDER (zond. mv.), z. o. *Zie* ZWADDER.
GEZWAGERS, z. m. mv. *Beaux-frères*, m. pl.
GEZWAVEL (zond. mv.), z. o. *Soufrage*, m.
GEZWEEF (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de planer continuellement*.
GEZWEER (zond. mv.), z. o. (méd.) *Abcès*, *ulcère*, m.
GEZWEER (zond. mv.), z. o. Gevloek. *Imprécations continuelles*, f. pl., *jurements continuels*, m. pl.
GEZWEET (zond. mv.), z. o. *Transpiration continuelle*, f.
GEZWEL, z. o. *Enflure*, *tumeur*, f., *gonflement*, m.
GEZWEM (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de nager continuellement*.
GEZWENK (zond. mv.), z. o. *Tournoiement continuel*, m.
GEZWERF (zond. mv.), z. o. *Vagabondage*, m.
GEZWERM (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de roder*. ‖ — der bijen, *essaimage*, m.
GEZWETS (zond. mv.), z. o. *Gasconnade*, *fanfaronnade*, *rodomontade*, *bravade*, *crânerie*, *hâblerie*, *vanterie*, f.
GEZWIER (zond. mv.), z. o. *Tournoiement*, m. ‖ Slemperij. *Débauches continuelles*, f. pl.
GEZWIND, bn. *Agile*, *prompt*, *rapide*, *alerte*, *véloce*, *vite*, *expéditif*. ‖ bw. *Vite*, *agilement*, *promptement*, *rapidement*, *soudain*.
GEZWIND[ELIJK], bw. *Zie* GEZWIND, bw.
GEZWINDHEID (zond. mv.), z. v. *Vitesse*, *promptitude*, *rapidité*, *vélocité*, *célérité*, *prestesse*, f. ‖ — der tong, *volubilité*, f.
GEZWOEG (zond. mv.), z. o. *Travail pénible et continuel*, m.
GEZWOLLEN, bn. *Enflé*, *boursouflé*.
GEZWOLLENHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *Enflure*, f., *gonflement*, m. ‖ — des stijls, *boursouflure*, f.
GEZWORENE, z. m. *Juré*, m.
GICHELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Rire sous cape*.
GICHT, enz. *Zie* JICHT, enz.
GIDS (GIDSEN), z. m. *en* v. *Guide*, *conducteur*, m., *conductrice*, f.
GIEGAGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Braire*.
GIEK, z. v. (mar.) *Gui*, m.
GIER, z. m. (h. n.) *Vautour*, *busard*, m.
GIER, z. m. Zwaai. *Mouvement* m. *rapide et de biais*.
GIER, z. v. Draf. *Marc*, m., *lavure* f. *pour les cochons*.
GIERAREND, z. m. *Aigle-vautour*, m.
GIERBRUG, z. v. *Pont volant*, m., *traille*, f.
GIEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être porté de côté et d'autre*. ‖ Op zijn anker —, *embarder*, *lancer sur son ancre*. ‖ Slingerende gaan. *Chanceler*. ‖ Een scherp geluid maken. *Crier fort*, *jeter des cris aigus* ou *perçants*. ‖ b. Bijeenschrapen. *Amasser à force d'épargnes sordides*.
GIERIG, bn. *Avare*, *avaricieux*, *avide*, *ladre*. ‖ bw. *Zie* GIERIG[LIJK].
GIERIGAARD, z. m. *Avare*, *ladre*, *harpagon*, m.
GIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Avarice*, *cupidité*, f.
GIERIG[LIJK], bw. *Avarement*, *chichement*, *avidement*, *sordidement*, *avec avarice*.
GIERING, z. v. (mar.) *Embardée*, f.
GIERPONT, z. v. *Bac*, m.
GIERST (zond. mv.), z. v. Gierstplant. *Mil*, *millet*, m.
GIERSTACHTIG, bn. *Miliaire*.
GIERSTEDRANK (zond. mv.), z. m. *Zie* GIERSTEWATER.
GIERSTEKORREL, z. v. *Grain* m. *de mil* ou *de millet*.
GIERSTEMELK, z. v., GIERSTEWATER, z. o. (zond. mv.) *Bosan*, *breuvage* m. *de millet*.
GIERSTKLIEREN, z. v. mv. *Glandes miliaires*, f. pl.
GIERSTKOORTS (zond. mv.), z. v. *Fièvre miliaire*, f.
GIERSTVORMIG, bn. *Miliaire*, *miliacé*.
GIERVALK, z. m. (h. n.) *Gerfaut*, m.
GIERWOLF, z. m. *Loup-garou*, m.
GIERZWALUW, z. v. (h. n.) *Grand martinet*, m.
GIETBAD (-BADEN), z. o. *Douche*, f.
GIETBAK, z. m. *Moule*, m.
GIETELING, z. m. (h. n.) *Merle*, m. ‖ (fond.) *Gueuse*, f.
GIETEMMER, z. m. *Arrosoir*, m.
GIETEN, (*goot*, *goten*, *gegoten*,) st. w. b. *Verser*, *répandre*. ‖ Water in eenen emmer —, *verser de l'eau dans un seau*. ‖ Begieten. *Arroser*. ‖ De bloemen —, *arroser les fleurs*. ‖ (mar.) Het zeil —, *empeser la voile*. ‖ Smelten. *Fondre*, *couler*, *jeter en moule*. ‖ Een beeld —, *couler une statue*. ‖ Een spiegelglas —, *couler une glace*. ‖ Kaarsen —, *mouler des bougies*. ‖ o. (met *hebben*). *Verser*. ‖ Het regent, dat het giet, *il pleut à verse*.
GIETER, z. m. *Celui qui verse*, *qui arrose*. ‖ Smelter. *Fondeur*, *mouleur*, m. ‖ Gietemmer. *Arrosoir*, m. ‖ — van eenen bleeker, *écope*, *escope*, f.
GIETERIJ, z. v. Giethuis. *Fonderie*, f. ‖ Gietkunst. *Art* m. *du fondeur*, *fonderie*, f.
GIETERSBAK, z. m. *Catin*, m.

Gieters (zond. mv.), z. m. *Bronze*, m.
Giethuis, z. o. *Fonderie*, f.
Gieting, z. v. Begieting. *Arrosement*, m. ‖ — der metalen, *fonte* f. *des métaux*.
Gietkunst (zond. mv.), z. v. *Art* m. *du fondeur, fonderie*, f.
Gietlepel, z. m. (fond.) *Poche*, f. ‖ (cuis.) *Cuillère* f. *à arroser*.
Gietlogen, z. m. *en* v. *Grand menteur, fieffé menteur*, m., *grande menteuse*, f.
Gietregen, z. m. *Averse, ondée*, f.
Gietsel, z. o. *Coulé*, m., *fonte*, f., *jet*, m.
Gietster, z. v. *Celle qui verse, qui arrose*.
Giettrechter, z. m. (fond.) *Godet*, m.
Gietvat (-vaten), z. o. Gietemmer. *Arrosoir*, m. ‖ — eens bleekers, *écope, escope*, f.
Gietvorm, z. m. *Moule*, m., *matrice*, f.
Gif, Gift (zond. mv.), z. o. Vergif. *Poison, venin*, m. ‖ Met — ombrengen, *empoisonner*. ‖ (fig.) — en gal braken, *écumer de rage*.
Gift, z. v. Geschenk. *Don, présent, cadeau*, m., *gratification*, f. ‖ (jeu de cartes.) *Donne*, f. ‖ (méd.) *Dose*, f.
Giftbeetje, z. o. *Gobbe*, f., *mets empoisonné*, m.
Giftboom (-boomen), z. m. *Toxicodendron*, m.
Giftdrank, z. m. *Breuvage empoisonné*, m., *potion empoisonnée*, f.
Giftig, bn. *Venimeux, vénéneux*. ‖ —e tong, *langue empoisonnée*; (fig.) *personne médisante*, f.
Giftje, z. o. *Petit présent, cadeau*, m. ‖ (méd.) *Petite dose*, f.
Giftleer (zond. mv.), z. v. *Toxicologie*, f.
Giftmenger, z. m. *Empoisonneur*, m.
Giftmengster, z. v. *Empoisonneuse*, f.
Gig, z. v. (mar.) *Guigue*, f., *canot très-léger*, m.
Gij, voornw. *Vous*. ‖ — hebt het gezegd, *vous l'avez dit*. ‖ Du. *Tu, toi*. ‖ — zijt mijn vriend, *tu es mon ami*. ‖ — zijt het, *c'est toi*.
Gijbelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Ricaner, rire à demi, rire sous cape*.
Gijk, z. v. (mar.) *Zie* Giek.
Gijl, z. o. Bier, dat nog niet uitgegist is. *Bière guillante*, f. ‖ Maagsap. *Chyle*, m.
Gijlachtig, bn. *Chyleux*.
Gijlbier (zond. mv.), z. o. *Bière guillante*, f.
Gijlen, zw. w. o. (met *hebben*). *Guiller*. *fermenter*. ‖ (fig.) Naar iets —, *convoiter, désirer qc. avec avidité*.
Gijling (zond. mv.), z. v. *Guillage*, m. ‖ (fig.) Vurig verlangen. *Désir ardent*, m.
Gijlkuip, z. v. *Guilloire*, f.
Gijn, z. o. (mar.) *Palan* m. *à caliorne, caliorne*, f.
Gijnbalk, z. m. (mar.) *Bigue*, f.
Gijntouw, z. o. *en* v. (mar.) *Franc-funin*, m.
Gijpen, zw. w. o. (met *hebben*). Naar den adem snakken. *Respirer avec une grande difficulté*. ‖ Op het — liggen. *être à l'agonie*. ‖ (mar.) *Se tourner subitement* (*en parlant d'une voile qui va s'enfler*).
Gijzelaar, z. m. *Otage*, m.
Gijzelbrief, z. m. *Acte* m. *qui contient les conditions que les otages promettent de tenir*.
Gijzelen, zw. w. b. *Mettre en prison pour dettes*. ‖ Iemand —, *tenir qq. prisonnier pour dettes*. ‖ Verbergen. *Cacher*.
Gijzeling, z. v. *Saisie, contrainte* f. *par corps pour dettes*. ‖ In — zitten, *être détenu pour dettes*.
Gijzeling, z. m. *Otage*, m.
Gijzelkamer, z. v. *Prison* f. *pour dettes*.
Gijzelplaats (-plaatsen), z. v. *Prison* f. *pour dettes*.
Gijzelrecht (zond. mv), z. o. *Droit* m. *de saisie pour dettes*.
Gil, z. m. *Cri perçant et aigu*, m. ‖ Eenen — geven, *jeter un cri*.
Gild[e], z. o. *Corporation*, f., *corps* m. *de métier, confrérie*, f. ‖ Bent. *Association*, f., *parti*, m.
Gildebode, z. m. *Zie* Gildeknaap.
Gildeboek, z. o. *Livre* m. *d'une confrérie, d'un corps de métier*.
Gildebrief, z. m. *Lettre* f. *de maîtrise, acte* m. *d'admission dans un corps de métier*.
Gildebroeder, z. m. *Confrère, membre* m. *d'une confrérie* ou *d'une corporation*.
Gildehuis, z. o. *Maison* f. *d'une confrérie, d'un corps de métier* ou *d'une corporation*.
Gildekamer, z. v. *Chambre* f. *d'une confrérie, d'un corps de métier* ou *d'une corporation*.
Gildeknaap, z. m. *Commissionnaire* ou *messager* m. *d'un corps de métier, d'une confrérie* ou *d'une corporation*.
Gildemeester, z. m. *Doyen, chef, prévôt* ou *maître* m. *d'un corps de métier, d'une confrérie, d'une corporation*.
Gildepenning, z. m. *Méreau*, m.
Gilderecht (zond. mv.), z. o. *Priviléges*, m. pl., *statuts* m. pl. *d'un corps de métier, d'une corporation*.
Gildestaf (-staven), z. m. *Bâton* m. *de confrérie*.
Gildevaan, z. v. *Bannière* f. *d'une confrérie, d'une corporation* ou *d'un corps de métier*.
Gildezuster, z. v. *Consœur*, f.
Gildos, z. m. *Bœuf gras*, m.
Gillen, zw. w. o. (met *hebben*). Eenen gil geven. *Pousser des cris perçants et aigus*.
Gillen, zw. w. b. Schuins afzagen. *Scier* ou *couper de biais*.
Giller, z. m. *Qui jette des cris perçants et aigus*.
Gilling, z. v. (mar.) Stootlap. *Langue* f. *de voile*.
Gillinghout, z. o. *Bois* m. *scié* ou *coupé de biais*.
Gilster, z. v. *Qui jette des cris perçants et aigus*.
Ginder, Ginds, bw. *Là-bas, là, de ce côté-là*.
Gindsch, bn. *Qui est là-bas, qui est de ce côté-là*. ‖ Het —e gebouw, *le bâtiment qui est là-bas*.
Gingang (zond. mv.), z. o. *Guingan*, m.
Ginnegabben, zw. w. o. (met *hebben*). *Rire à demi, ricaner*.
Ginnegabber, z. m. *Ricaneur*, m.
Ginnegabster, z. v. *Ricaneuse*, f.
Ginnegappen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Ginnegabben.
Ginniken, zw. w. o. (met *hebben*). *Hennir* (*en parlant des chevaux*). ‖ Spottend lachen. *Ricaner*.
Ginst, Genst, z. v. (bot.) *Genêt*, m.
Giool (-olen), z. v. Vogelkooi. *Cage* f. *d'oiseau*.
Gips (gipsen), z. o. *Gypse, plâtre, stuc*, m. ‖ Dunne —, *coulis*, m.
Gipsachtig, bn. *Gypseux, plâtreux*.
Gipsbeeld, z. o. *Figure* f. *de plâtre*.
Gipsen, bn. *De plâtre*. ‖ — figuur, *figure* f. *de plâtre*.
Gipsen, zw. w. b. *Enduire de gypse* ou *de plâtre, plâtrer*.
Gipskruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Œillet* m. *d'amour*.
Gipswerker, z. m. *Stucateur, plâtrier*, m.
Girgel, z. m. *Zie* Gergel.
Giroffel, z. m. *Œillet*, m. ‖ Giroffelplant. *Giroflée*, f.
Giroffelplant, z. v. *Giroflée*, f.
Gis (zond. mv.), z. v. *Conjecture*, f. ‖ Bij de —,

par conjecture, *à la boulevue*. ‖ Bij de — rekenen, *calculer en gros* ou *en bloc*.
GISP, z. v. Zweeproede. *Verge*, *courroie avec laquelle on fouette*, *baguette*, *houssine*, f.
GISPEN, zw. w. b. *Fouetter*, *fustiger*, *frapper avec une baguette* ou *une houssine*. ‖ (fig.) Doorhalen. *Critiquer*, *blâmer*, *reprendre*, *censurer*.
GISPER, z. m. *Celui qui fouette*. ‖ (fig.) *Critique*, m.
GISPING, z. v. *Fustigation*, f. ‖ (fig.) *Critique*, *censure*, f.
GISSEN, zw. w. b. *Conjecturer*, *augurer*, *soupçonner*. ‖ Gegiste breedte, *latitude estimée*, f. ‖ Raden. *Deviner*.
GISSER, z. m. *Conjectureur*, m.
GISSING, z. v. *Conjecture*, f. ‖ Eene — maken, *conjecturer*. ‖ Vermoeden. *Soupçon*, m., *présomption*, f. ‖ Bij —, *conjecturalement*.
GIST (zond. mv.) z. v. *Levûre*, f., *levain*, *ferment*, m.
GISTBOER, z. m. *Marchand* m. *de levûre*.
GISTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fermenter*. ‖ (brass.) *Guiller*. ‖ (fig.) *S'agiter*, *fermenter*. ‖ De gemoederen geraken aan 't —, *les esprits commencent à fermenter*.
GISTEREN, bw. *Hier*. ‖ — morgen, *hier au matin*, *hier matin*. ‖ — avond, *hier au soir*. ‖ Van —, *d'hier*.
GISTIG, bn. *Trouble*.
GISTING (zond. mv.), z. v. *Fermentation*, f. ‖ — des bloeds, *orgasme*, m. ‖ (fig.) *Émotion*, *agitation*, f.
GISTINGMETER, z. m. (phys.) *Zymosimètre*, m.
GIT, z. o. Stof. *Jais*, *jayet*, m. ‖ Stuk. *Jais*, *jayet*.
GITAAR, z. v. *Guitare*, f.
GITTEGOM (zond. mv.), z. v. *Zie* GUTTEGOM.
GITTEN, bn. *De jais*.
GITZWART, bn. *Noir comme jais*. ‖ — paard, *moreau*, m.
GLAASJE, GLAASKEN, z. o. *Petit verre*, m. ‖ (fam.) Het — lichten, *hausser le coude*.
GLAD, bn. *Égal*, *uni*, *poli*, *lisse*. ‖ — maken, *polir*, *lisser*. ‖ — slaan, *planer*. ‖ — slijpen, *polir*. ‖ — scheren, *tondre de près*. ‖ —de verzen, *vers coulants*, m. pl. ‖ Glibberig. *Glissant*. ‖ (bot.) *Glabre*. ‖ —de stengel, *tige glabre*, f. ‖ bw. (fig.) *Tout-à-fait*, *tout net*, *complétement*, *entièrement*. ‖ — bedorven, *entièrement gâté*. ‖ Iets — vergeten, *oublier complétement qc*.
GLADACHTIG, bn. *Glabriuscule*, *un peu lisse*.
GLADBEK, z. m. (joaill.) *Happelourde*, f., *diamant faux*, m. ‖ (fam.) Melkbaard. *Blanc-bec*, m.
GLADDEN, zw. w. b. *Polir*, *lisser*. ‖ Kuischen. *Astiquer*.
GLADDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* GLADHEID.
GLADDING, z. v. *Zie* GLADMAKING.
GLADHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'une chose unie*, *polie* ou *glissante*. ‖ (bot.) *Glabréité*, f. ‖ — van 't marmer, *poli* ou *uni* m. *du marbre*.
GLADIATOR (-TOREN), z. m. *Gladiateur*, m.
GLADMAAKSTER, z. v. *Polisseuse*, f.
GLADMAKER, z. m. *Polisseur*, m.
GLADMAKING, z. v. *Polissure*, *lissure*, *brunissure*, f., *poliment*, m.
GLADSLAGER, z. m. *Planeur*, m.
GLADSLIJPER, z. m. *Polisseur*, m.
GLADSLIJPING, z. v. *Polissure*, f., *poliment*, m. ‖ — der metalen, *adoucissage* m. *des métaux*.
GLADSLIJPSTER, z. v. *Polisseuse*, f.
GLADSTOF (zond. mv.), z. v. *Adouci*, m., *substance* f. *pour polir*.
GLADTE (zond. mv.), z. v. *Zie* GLADHEID.
GLADVIJL, z. v. *Carrelette*, *lime douce*, f.
GLANS (GLANSEN), z. m. *Éclat*, m., *vive clarté*, *splendeur*, f. ‖ De — der zon, *l'éclat du soleil*. ‖ De — der oogen, *l'éclat* ou *le lustre des yeux*. ‖ — aan eenen hoed geven, *lustrer un chapeau*. ‖ Den — benemen, *ternir*. ‖ Gladheid. *Poli*, m.
GLANSEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Zie* GLANZEN.
GLANSLOOS, bn. *Terne*, *dépoli*, *sans éclat*.
GLANSRIJK, bn. *Éclatant*, *brillant*, *resplendissant*, *radieux*. ‖ —e daden, *actions glorieuses*, f. pl. ‖ bw. *Brillamment*. ‖ (fig.) *Avec éclat*, *splendidement*. ‖ — leven, *vivre splendidement*.
GLANSRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Splendeur*, f., *éclat*, *lustre*, m.
GLANSSTEEN (-STEENEN), z. m. *Lissoir*, m.
GLANSSTER, z. v. *Lisseuse*, f.
GLANZEN, zw. w. b. Glanzig maken. *Lustrer*, *polir*, *brunir*, *lisser*, *catir*. ‖ o. (met *hebben*). *Briller*, *luire*, *reluire*, *éclater*, *rayonner*, *resplendir*.
GLANZER, z. m. *Lustreur*, *polisseur*, *brunisseur*, *lisseur*, *catisseur*, m.
GLANZIG, bn. *Luisant*, *poli*.
GLANZIGHEID (zond. mv.), z. v. *Lustre*, *éclat*, *poli*, m.
GLANZING, z. v. *Lissure*, f., *polissage*, *brunissage*, *catissage*, m.
GLAS, z. o. Stof. *Verre*, m. ‖ Helder —, *verre clair*. ‖ Duister —, *verre opaque*. ‖ — blazen *of* maken, *faire* ou *souffler du verre*. ‖ Glas (glazen). *Verre* m. *à boire*. ‖ Een — bier, *un verre de bière*. ‖ Uit een — drinken, *boire dans un verre*. ‖ Vensterruit. *Vitre*, f., *carreau* m. *de vitre*. ‖ Glazen inzetten, *vitrer*. ‖ — eens horloges, *verre d'une montre*. ‖ (mar.) Uurglas. *Horloge*, f. ‖ — eens spiegels, *glace*, f. ‖ — eener koets, *glace d'une voiture*.
GLASACHTIG, bn. *Vitreux*. ‖ (anat.) *Hyaloïde*.
GLASBLAZEN (zond. mv.), z. o. *Verrerie*, f., *art* m. *de souffler le verre*.
GLASBLAZER, z. m. *Verrier*, m.
GLASBLAZERIJ, z. v. *Verrerie*, f.
GLASBLAZERSPIJP, z. v. *Canne de verrier*, *fêle*, f.
GLASCILINDER, z. m. *Manchon*, *cylindre* m. *de verre*, *bosse*, f.
GLASGAL (zond. mv.), z. v. *Axonge de verre*, *tandrole*, f., *sel* m. *de verre*.
GLASGRUIS (zond. mv.), z. o. *Grésil*, m.
GLASHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de verrerie*, *vitrerie*, f.
GLASHANDELAAR, z. m. *Verrier*, *marchand* m. *de verrerie*.
GLASJE, z. o. *Zie* GLAASJE.
GLASKEN, z. o. *Zie* GLAASKEN.
GLASKLOMP, z. m. *Boule de verre soufflé*, *bosse*, f.
GLASKNOOP (-KNOOPEN), z. m. (verr.) *Boudine*, f.
GLASKORAALTJES, z. o. mv. *Rassade*, f.
GLASKORF, z. m. *Verrier*, m.
GLASKRAMER, z. m. *Marchand*, *verrier*, m.
GLASKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Pariétaire*, f.
GLASMAKER, z. m. *Verrier*, m.
GLASMAKERIJ, z. v. *Verrerie*, f.
GLASMAND, z. v. *Zie* GLASKORF.
GLASOOG (-OOGEN), z. o. *Œil* m. *de verre*. ‖ (vét.) *Œil vairon*.
GLASOOGIG, bn. (vét.) *Vairon*.
GLASOVEN, z. m. *Four* m. *à verre*.
GLASRAAM, z. o. *Châssis vitré*, m., *croisée*, f.
GLASRAND, z. m. *Drageoire*, f.
GLASROEDE, z. v. *Verge de vitre*, *tringle*, f.
GLASRUIT, z. v. *Carreau* m. *de vitre*, *vitre*, f.

GLASSCHIJF, z. v. *Cylindre* m. *de verre.*
GLASSCHILDER, z. m. *Peintre* m. *sur verre.*
GLASSCHILDERING (zond. mv.), z. v. *Peinture* f. *sur verre.*
GLASSCHILDERKUNST (zond. mv.), z. v. *Peinture* f. *sur verre.*
GLASSCHUIM (zond. mv.), z. o. *Écume* f. *de verre.*
GLASSLIJPER, z. m. *Polisseur de glace*, *adoucisseur*, m.
GLASSNUISTERIJ, z. v. *Verroterie*, f.
GLASSTEEN (-STEENEN), z. m. *Zéolithe*, m.
GLASSTOF (zond. mv.), z. v. *Fritte*, *matière* f. *du verre.*
GLASVERKOOPER, z. m. *Vitrier*, m.
GLASVERKOOPSTER, z. v. *Vitrière*, f.
GLASVOCHT (zond. mv.), z. o. *Humeur vitrée*, f.
GLASVOL (zond. mv.), z. o. *Verrée*, f., *verre*, m.
GLASWAREN, z. v. mv. *Verrerie*, *verroterie*, f.
GLASWERK (zond. mv), z. o. *Vitrage*, m., *verrerie*, f.
GLASWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de verrerie.*
GLASZOUT (zond. mv.), z. o. *Sel* m. *de verre.*
GLAZEN, bn. *De verre*, *vitré.* || — deur, *porte vitrée*, f. || — kast, *armoire vitrée*, f. || — oog, *œil* m. *de verre* ou *de cristal.*
GLAZENKAST, z. v. *Vitrine*, f.
GLAZENMAKER, z. m. *Vitrier*, m.
GLAZENMAKERIJ, z. v. *Vitrerie*, f.
GLAZENSPUIT, z. v. *Seringue* f. *pour laver les vitres.*
GLAZENWASSCHER, z. m. *Personne* f. *qui lave les vitres.*
GLAZIG, bn. *Vitré*, *vitreux.*
GLAZUUR (zond. mv.), z. o. *Vernis*, *émail*, m.
GLEISEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Luire.* || b. Verglazen. *Vernisser.*
GLEISWERK (zond. mv.), z. o. *Faïence*, *poterie vernissée* ou *plombée*, f.
GLEISWERKMAKER, z. m. *Faïencier*, m.
GLEISWERKMAKERIJ, z. v. *Faïencerie*, f.
GLEISWERKVERKOOPER, z. m. *Faïencier*, m.
GLEISWERKVERKOOPSTER, z. v. *Faïencière*, f.
GLEUF, z. v. *Rigole*, f. || — eener zuil, *cannelure* f. *d'une colonne.* || (anat.) *Rainure*, f. || (hort.) *Rayon*, m.
GLIBBERACHTIG, bn. *Zie* GLIBBERIG.
GLIBBERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* GLIBBERIGHEID.
GLIBBEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Glisser*, *faire une glissade.*
GLIBBERIG, bn. *Glissant.* || Smerig. *Pâteux.*
GLIBBERIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est glissant* ou *pâteux.*
GLID (zond. mv.), z. o. *Litharge*, f.
GLIDKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mille-feuilles*, *crapaudine*, f.
GLIJBAAN, z. v. Sullebaan. *Glissoire*, f.
GLIJDEN, (*gleed*, *gleden*, *gegleden*,) st. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Glisser.* || Op het ijs —, *glisser sur la glace.*
GLIJDER, z. m. *Glisseur*, m.
GLIMHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois lumineux*, m.
GLIMLACH (zond. mv.), z. m. *Sourire*, *souris*, m.
GLIMLACHEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sourire.*
GLIMMEN, (*glom*, *geglommen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Luire faiblement.* || Zonder vlam branden. *Brûler sans flamme.* || Onder de asch —, *couver sous la cendre.*
GLIMMEND, bn. *Luisant*, *reluisant.* || (fig.) —e laarzen, *des bottes cirées*, f. pl.
GLIMP (zond. mv.), z. m. *Apparence trompeuse*, *couleur*, f., *dehors*, *semblant*, m.
GLIMPEND, bn. *Spécieux.*
GLIMPIG, bn. *Spécieux.*
GLIMPLACH (zond. mv.), z. m. *Sourire feint*, m.
GLIMWORM, z. m. *Ver luisant*, m.
GLINSTER, z. m. *Étincelle*, f.
GLINSTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Étinceler*, *luire*, *reluire*, *briller.* || De sterren —, *les étoiles scintillent.*
GLINSTEREND, GLINSTERIG, bn. *Étincelant*, *reluisant*, *brillant*, *radieux.* || bw. *Brillamment.*
GLINSTERING, z. v. *Étincellement*, m., *lueur*, *splendeur*, f., *lustre*, *éclat*, m.
GLINSTERWORM, z. m. *Ver luisant*, m.
GLINT, z. o. *Lattis*, *treillage*, *espalier*, m.
GLINTE, z. v. *Zie* GLINT.
GLINTING, z. v. *Zie* GLINT.
GLIP, z. m. *Fente* f. *dans une plume.*
GLIPPEN, zw. w. b. Eenen glip maken. *Fendre* (*une plume*).
GLIPPEN, zw. w. o. (met *zijn*). Ontglippen. *Glisser*, *échapper*, *s'échapper.* || Wegsluipen. *S'esquiver*, *s'éclipser.*
GLIPPER, z. m. (mil.) *Déserteur*, *transfuge*, m.
GLIPPERIG, bn. *Glissant.*
GLIPPING, z. v. *Évasion*, *désertion*, f.
GLOBAAL, bn. *Global.*
GLOBE (-BES), z. v. *Globe*, m.
GLOED (zond. mv.), z. m. *Brasier*, *feu ardent*, m., *chaleur extrême*, f. || (fig.) *Ardeur*, f. || In den — van onzen ijver, *dans l'ardeur de notre zèle.* || — eener parel, *éclat* m. *d'une perle.*
GLOEI (zond. mv.), z. m. *Chaude*, f.
GLOEIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être ardent*, *être rouge*, *brûler.* || Glinsteren. *Étinceler*, *briller.* || (fig.) Hij gloeit voor 't vaderland, *il brûle d'ardeur pour la patrie.* || b. *Rougir*, *rendre rouge*, *faire rougir dans le feu.* || Erts —, *calciner du minerai.*
GLOEIEND, bn. *Ardent*, *rouge*, *brûlant*, *chaud*, *embrasé.* || — maken, *rougir*, *rendre rouge.* || — worden, *devenir rouge*, *s'embraser.* || —e kolen, *charbons ardents*, m. pl. || —e kogels, *boulets rouges*, m. pl. || —e handen, *mains brûlantes*, f. pl.
GLOEIHITTE (zond. mv.), z. v. *Chaude*, f. || (chim.) *Ignition*, f.
GLOEIIG, bn. *Zie* GLOEIEND.
GLOEIING (zond. mv.), z v. *Ignition*, f.
GLOEIOVEN, z. m. *Fourneau* m. *à faire rougir les métaux*, *les boulets*, etc.
GLOEIPAN, z. v. (munt.) *Poêlon* m. *à faire rougir l'argent.*
GLOEIWIND, z. m. *Vent brûlant*, *sirocco*, m.
GLOOIING, z. v. *Talus*, m., *pente*, f.
GLOOIINGSHOEK, z. m. *Angle* m. *de talus.*
GLOOR (zond. mv.), z. m. Glans. *Lustre*, *éclat*, m. || (fig.) Luister, roem. *Gloire*, f., *lustre*, *éclat*, m., *splendeur*, f.
GLOP, z. o. Gang. *Ruelle*, f., *passage*, m. || Opening. *Ouverture*, f.
GLOPJE, z. o. Gangetje. *Petite ruelle*, f., *petit passage*, m. || Openinkje. *Petite ouverture*, f.
GLOREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Briller.*
GLORIE (zond. mv.), z. v. Glans. *Splendeur*, f., *éclat*, *lustre*, m. || Heerlijkheid. *Gloire*, f. || Trotschheid. *Orgueil*, m. || Straalkrans. *Auréole*, f.
GLORIEDORST, z. m. *Zie* GLORIEZUCHT.
GLORIEKROON (-KRONEN), z. v. *Couronne* f. *de gloire.* || Stralenkrans. *Auréole*, f.
GLORIERIJK, bn. *Glorieux.* || bw. *Glorieusement*, *avec gloire.*
GLORIEZUCHT (zond. mv.), z. v. *Passion de la gloire*, *ambition*, f.

Glos[se], z. v. *Glose, note marginale*, f., *commentaire*, m.
Glossenmaker, z. m. (fig.) *Glosseur*, m.
Gluip, z. v. Vogelknip. *Trébuchet*, m. ‖ Kier, reet. *Petite ouverture*, f. ‖ De deur staat op de —, *la porte est entr'ouverte*.
Gluipen, zw. w. o. (met *hebben*). Lagen leggen. *Dresser des embûches*. ‖ Loeren. *Épier, guetter, guigner, lorgner*.
Gluiper, z. m. *Sournois*, m.
Gluiperd, z m. *Zie* Gluiper.
Gluipertje, z. o. *Petit sournois*, m.
Gluips, bw. *À la dérobée, d'une manière sournoise*.
Gluipsch, bn. *Sournois, malicieux*. ‖ bw. *Zie* Gluips.
Gluren, zw. w. o. (met *hebben*). *Épier, guetter, guigner, lorgner*.
Gluring, z. v. *Action* f. *d'épier, de guetter, de guigner* ou *de lorgner*.
Gluurder, z. m. *Guetteur*, m.
Gluurster, z. v. *Guetteuse*, f.
Gniffelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Rire sous cape*.
Gnorren, zw. w. o. (met *hebben*). *Grogner, gronder*.
*Gobbelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Vomir*.
God (goden), z. m. *Dieu*, m. ‖ De hand —s, *la main de Dieu*. ‖ Dat verhoede —! *à Dieu ne plaise!* ‖ — geve het! *Dieu le veuille!* ‖ — gave, dat, *plût à Dieu que*. ‖ — dank! *Dieu merci! grâces à Dieu*. ‖ Om —s wil, *pour l'amour de Dieu*. ‖ Zoo waar helpe mij — almachtig! *ainsi Dieu me soit en aide!* ‖ Afgod. *Dieu*, m., *divinité* f. *des païens*. ‖ De — des oorlogs, *le dieu de la guerre*. ‖ Iemand onder het getal der —en plaatsen, *diviniser qq., mettre qq. au rang des dieux*. ‖ (fig.) Het geld is zijn —, *l'argent est son dieu*.
Goddelijk, bn. *Divin, de Dieu*. ‖ De —e voorzienigheid, *la providence divine*, f. ‖ —e eer, *honneurs divins*, m. pl. ‖ (théol.) De —e deugden, *les vertus théologales*, f. pl. ‖ bw. *Divinement*.
Goddelijkheid (zond. mv.), z. v. *Divinité, nature* ou *essence divine*, f.
Goddeloos, bn. *Impie*. ‖ Zeer snood. *Pervers, méchant*. ‖ bw. *D'une manière impie*. ‖ Zeer snood. *Méchamment*.
Goddeloosheid (—heden), z. v. *Impiété*, f. ‖ Groote boosheid. *Perversité, dépravation, grande méchanceté*, f.
Goddelooze, z. m. *Impie, méchant*, m.
Godebehaaglijk, bn. *Agréable à Dieu*.
Godendom (zond. mv.), z. o. *Dieux* m. pl. *de la fable, divinités païennes*, f. pl.
Godendrank, z m. *Nectar, breuvage* m. *des dieux*.
Godenleer (zond. mv.), z. v. *Mythologie, théogonie*, f.
Godenmaal, z. o. *Festin* m. ou *table* f. *des dieux*.
Godenspijs (zond. mv.), z. v. *Ambroisie*, f.
Godentaal (zond. mv.), z. v. *Langage des dieux*, m. ‖ Poëzie. *Poésie*, f.
Godes, z. v. *Déesse*, f.
Godgeleerd, bn. *Théologique*.
Godgeleerde, z. m. *Théologien*, m.
Godgeleerdheid (zond. mv.), z. v. *Théologie*, f.
Godgewijd, bn. *Consacré à Dieu*.
Godgezant, z. m. *Zie* Godsgezant.
Godheid (—heden), z. v. God. *Divinité*, f., *Dieu*, m. ‖ Goddelijkheid. *Divinité*, f. ‖ De — van Jezus Christus, *la divinité de J. C.*
Godin, z. v. *Déesse*, f.
Godinnendom (zond. mv.), z. o. *Déesses* f. pl. *du paganisme*.
Godist, z. m. *Déiste*, m.
Godisterij (zond. mv.), z. v. *Déisme*, m.
Godlievend, bn. *Qui aime Dieu, pieux, religieux, dévot*.
Godloochenaar, z. m. *Athée*, m.
Godloochenarij (zond. mv.), z. v. *Athéisme*, m.
Godloochening (zond. mv.), z. v. *Athéisme*, m.
Godmensch (zond. mv.), z. m. *Homme-dieu, Jésus-Christ*, m.
Godminnend, bn. *Zie* Godlievend.
Godsakker, z. m. *Cimetière*, m.
Godsbestier (zond. mv.), z. o. *Théocratie*, f.
Godsbode, z. m. *Envoyé* ou *messager* m. *de Dieu*.
*Godsdeel (—deelen), z. o. Aalmoes. *Aumône*, f.
Godsdienst, z. m. *Culte divin*, m. ‖ Godsdienstoefening. *Service divin*, m. ‖ Godsdienstigheid. *Religion*, f. ‖ Religie. *Religion*. ‖ Roomsch katholieke —, *religion catholique et romaine*.
Godsdiensthaat (zond. mv.), z. m. *Haine* f. *de la religion*.
Godsdienstig, bn. *Religieux, pieux, dévot*. ‖ bw. *Zie* Godsdienstig[lijk]
Godsdienstigheid (zond. mv.), z. v. *Piété, dévotion, religion*, f.
Godsdienstig[lijk], bw. *Religieusement, pieusement, dévotement*.
Godsdienstoefening, z. v. *Service divin*, m.
Godsdienstplechtigheid (—heden), z. v. *Cérémonie religieuse*, f.
Godsdienstoorlog (—logen), z. m. *Guerre* f. *de religion*.
Godsdienstvrijheid (zond. mv.), z. v. *Liberté* f. *des cultes*.
Godsgave, z. v. *Don* m. *de Dieu*.
Godsgeheimenis, z. v. *Mystère divin*, m.
Godsgenade (zond. mv.), z. v. (bot.) *Gratiole*, f.
Godsgerecht, z. o. *Ordalie*, f., *jugement* m. *de Dieu*.
Godsgericht, z. o. *Zie* Godsgerecht.
Godsgeschenk, z. o. *Don* m. *de Dieu*.
Godsgezant, z. m. *Envoyé de Dieu prophète*, m.
Godshuis, z. o. *Hospice, hôtel-Dieu, hôpital*, m.
Godslasteraar, z. m. *Blasphémateur*, m.
Godslasteraarster, z. v. *Blasphématrice*, f.
Godslastering, z. v. *Blasphème*, m.
Godslasterlijk, bn. *Blasphématoire*. ‖ bw. *En blasphémant, avec blasphème*.
Godsoordeel (—deelen), z. o. *Ordalie*, f., *jugement* m. *de Dieu*.
Godspenning, z. m. *Denier* m. *à Dieu, arrhes*, f. pl.
Godspraak, z. v. *Oracle*, m.
Godsregeering (zond. mv.), z. v. *Théocratie*, f.
Godsverloochenaar, z. m. *Athée*, m.
Godsvrucht (zond. mv.), z. v. *Piété, dévotion, crainte* f. *de Dieu*.
Godvergeten, bn. *Impie, sacrilége*.
Godvreezend, bn. *Pieux, religieux, dévot*.
Godvreezendheid (zond. mv.), z. v. *Piété, dévotion*, f.
Godvruchtig, bn. *Pieux, religieux, dévot*. ‖ —e werken, *œuvres pies*, f. pl. ‖ bw. *Pieusement, religieusement, dévotement*.
Godvruchtigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Godsvrucht.
Godvruchtig[lijk], bw. *Zie* Godvruchtig, bw.
Godzalig, bn. *Béat, pieux, dévot*.
Godzaligheid (zond. mv), z. v. *Piété, dévotion*, f.
Goed, (vergel. trap *beter*, overtr. trap *best*), bn.

Bon. | Het — brood, *le bon pain*, m. || —en dag! *bonjour!* || —e week, *semaine sainte*, f. || —e vrijdag, *vendredi saint*, m. || Ter —er trouw, *de bonne foi.* || Ter —er ure, *à propos.* || Aangenaam. *Agréable*, *bon.* || Nuttig. *Utile.* || Vruchtbaar. *Fertile.* || Een — jaar, *une année fertile.* || Geschikt *Propre à.* || Van —en huize, *de bonne maison*, *de bonne famille.* || (mar.) — zeiler, *bon voilier.* || bw. *Bien.* || Voor iemand — spreken, *répondre pour qq. de qc.* || Voor —, *décidément*, *tout de bon.* || Eens voor —, *une bonne fois.* || Zich — houden, *se conserver.* || Er — uitzien, *avoir bonne mine.* || z. o. Het goede. *Le bien*, m. || Ten goede houden *of* iemen, *prendre en bonne part.* || (comm.) Te — houden, *faire crédit.* || Hij heeft duizend gulden te —, *il lui revient mille florins.*

Goed (goederen), z. o. Bezitting. *Bien*, m., *propriété*, f. || Roerende en onroerende —eren, *biens meubles et immeubles.* || (prov.) — geeft moed, *richesse donne hardiesse.* || Koopwaren. *Marchandises*, f. pl. || Kleederen. *Habits*, m. pl. || Het opperste —, *le souverain bien.*

Goedaardig, bn. *D'un bon naturel*, *doux*, *humain*, *clément*, *bénin*, *traitable.* || (méd.) —e kinderpokken, *petite vérole bénigne*, f. || bw. *Avec bonté*, *avec douceur*, *bénignement.*

Goedaardigheid (zond. mv.), z. v. *Bon naturel*, m., *douceur*, *bonté*, *clémence*, *bénignité*, f.

Goedaardig[lijk], bw. *Zie* Goedaardig, bw.

Goedbezitster, z. v. *Propriétaire*, f.

Goedbezitter, z. m. *Propriétaire*, m.

Goedbloed, z. m. (fam.) *Boniface*, m., *bonne bête*, f.

Goeddoen, (*deed goed*, *deden goed*, *goedgedaan*,) onr. w. b. Vergoeden. *Indemniser*, *dédommager.* || (admin.) Goedkeuren. *Approuver.*

Goeddunken (zond. mv), z. o. Meening. *Sentiment*, *avis*, m., *opinion*, f. || Eigen wil. *Volonté*, *fantaisie*, f., *bon plaisir*, m.

Goeddunken, (*dacht goed*, *goedgedocht*,) onr. w. onp. *Sembler bon.* || Het heeft mij goed gedocht, *j'ai trouvé bon de.*

Goedeman, z. m. *Arbitre*, *prud'homme*, m.

Goeden, zw. w. b. In bezit stellen. *Mettre en possession*, *investir.*

Goedendag (–dags), z. m. Wapen. *Goedendag*, m.

Goedendagzeggen, (*zegde* of *zeide goedendag*, *goedendaggezegd* of *goedendaggezeid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Souhaiter le bonjour.*

Goedenis, z. v. Inbezitstelling. *Investiture*, f.

Goedenmorgenzeggen, (*zegde* of *zeide goedenmorgen*, *goedenmorgengezegd* of *goedenmorgengezeid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Souhaiter le bonjour.*

Goedennachtzeggen, (*zegde* of *zeide goedennacht*, *goedennachtgezegd* of *goedennachtgezeid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*.) *Souhaiter la bonne nuit.*

Goederen, z. o. mv. *Zie* Goed.

Goederenkantoor (–toren), z. o. *Bureau* m. *des marchandises.*

Goederenwagen, z. m. *Waggon* m. *de marchandises.*

Goederhand (van), bw. *De bonne part*, *de bonne main.*

Goedertieren, bn. *Clément*, *miséricordieux*, *débonnaire.* || bw. *Zie* Goedertieren[lijk].

Goedertierenheid (zond. mv.), z. v. *Clémence*, *miséricorde*, f.

Goedertieren[lijk], bw. *Miséricordieusement*, *avec clémence.*

Goedgeefsch, bn. *Libéral*, *large.*

Goedgunstig, bn. *Favorable*, *affectionné.* || bw. *Favorablement*, *affectueusement*, *avec affection.*

Goedgunstigheid, z. v. *Faveur*, *affection*, *bienveillance*, f.

Goedgunstig[lijk], bw. *Zie* Goedgunstig, bw.

Goedhartig, bn. *Cordial*, *doux*, *bon*, *affectionné.* || bw. *Avec bonté.*

Goedhartigheid (zond. mv.), z. v. *Cordialité*, *bonté de cœur*, *bonté naturelle*, *douceur*, f.

Goedhartig[lijk], bw. *Zie* Goedhartig, bw.

Goedheid (–heden), z. v. *Bonté*, f || Wilt gij de — hebben? *voulez-vous avoir la bonté?* || Goede dienst. *Bon service*, m.

Goedhertig, enz. *Zie* Goedhartig, enz.

Goedig, bn. *Doux*, *indulgent.*

Goedigheid (zond. mv.), z. v. *Douceur*, *indulgence*, *clémence*, f.

Goedjonstig, enz. *Zie* Goedgunstig, enz.

Goedkeurder, z. m. *Approbateur*, m.

Goedkeuren, zw. *en* afsch. w. b. *Approuver*, *trouver bon*, *agréer.* || Gezien en goedgekeurd, *vu et approuvé.*

Goedkeuring, z. v. *Approbation*, f. || Toestemming. *Consentement*, m. || Gij moogt het niet doen zonder de — uws vaders, *vous ne pouvez pas le faire sans l'approbation*, *sans l'aveu* ou *sans le consentement de votre père.*

Goedkeurster, z. v. *Approbatrice*, f.

Goedkoop, bn. *Qui n'est pas cher.* || bw. *A bon marché*, *à bon compte*, *à bas prix.* || Het is hier — leven, *il fait bon vivre ici.*

Goedmaken, zw. *en* afsch. w. b. Schadeloos stellen. *Dédommager*, *indemniser.* || Herstellen. *Réparer.* || Bewijzen. *Prouver.*

Goedmaking, z. v. Vergoeding. *Dédommagement*, m., *indemnité*, f. || Herstelling. *Réparation*, f. || Bewijs. *Preuve*, f.

Goedrondheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Openhartigheid.

Goedschiks, bw. *De bon gré.*

Goedsmoeds, bw. *De sang-froid*, *de propos délibéré.*

Goedstijds, **Goedtijds**, bw. *De bonne heure*, *à temps.*

Goedvinden, (*vond goed*, *goedgevonden*,) st. w. b. *Approuver*, *trouver bon.*

Goedvinden (zond. mv.), z. o. *Approbation*, f. || Eigen wil. *Volonté*, *fantaisie*, f., *bon plaisir*, m. || Verlof. *Permission*, f. || Met uw —, *avec votre permission.*

Goedvindend, bn. *Approbateur*, *approbatif.*

Goedwillig, bn. *Bienveillant*, *complaisant.* || bw. *Volontairement*, *de bonne volonté*, *avec complaisance.*

Goedwilligheid (zond. mv.), z. v. *Bonne volonté*, *bienveillance*, *complaisance*, *bonté*, f.

Goedwillig[lijk], bw. *Zie* Goedwillig.

Goelet, z. v. (mar.) *Goëlette*, f.

Goelijk, bn. Schoon, lief. *Beau*, *joli*, *gentil.* || Aanvallig. *Agréable*, *aimable*, *gracieux.* || bw. *Agréablement*, *gracieusement.*

Goelijkheid (zond. mv.), z. v. *Beauté*, *gentillesse*, *grâce*, *amabilité*, f.

Goeman, z. m. *Zie* Goedeman.

Golf, z. v. Baar. *Vague*, *onde*, f., *flot*, m., *lame*, f. || Zeeboezem. *Golfe*, m., *baie*, f.

Golfachtig, bn. *Ondé*, *ondulé*, *houleux.*

Golfbreker, z. m. *Brise-lames*, m.

Golfbreking (zond. mv.), z. v. *Brisement* m. *des flots.*

Golfje, z. o. Kleine baar. *Petite vague*, f. || Kleine zeeboezem. *Petit golfe*, m.

Golp, enz. *Zie* Gulp, enz.

GOLVEN, zw. w. o. (met *hebben*) *Ondoyer*, *onduler*. ‖ (fig. De vaandels —, *les drapeaux flottent*. ‖ Golvende beweging, *mouvement ondulatoire*, m. ‖ Golvende haren, *cheveux ondoyants*, m. pl. ‖ (impr.) Die regels —, *ces lignes chevauchent*.
GOLVING, z. v. *Ondulation*, f. ‖ De — der zee, *l'agitation* f. *de la mer*. ‖ (méd.) — der vochten, *fluctuation* f. *des humeurs*.
GOM, z. v. *Gomme*, f. ‖ Arabische —, *gomme arabique*. ‖ Veerkrachtige —, *gomme élastique*, f., *caoutchouc*, m.
GOMACHTIG, bn. *Gommeux*.
GOMBOOM (–BOOMEN), z. m. *Gommier*, *arbre gommifère*, m.
GOMHARS (zond. mv.), z. v. *en* o. *Gomme-résine*, f.
GOMLAK (zond. mv.), z o. *Laque*, *gomme-laque*, f.
GOMMEN, zw. w. b. *Gommer*, *enduire de gomme*.
GOMMER, z. m. *Celui qui gomme*.
GOMMIG, bn. *Gommeux*, *gommifère*.
GOMMING (zond. mv.), z. v. *Gommement*, m.
GOMRIJK, bn. *Plein de gomme*, *gommeux*.
GOMSTER, z. v. *Celle qui gomme*.
GOMWATER (zond. mv.), z. o. *Eau gommée*, f., *apprêt*, m.
GONDEL, z. v. *Gondole*, f.
GONDELIER, z. m. *Gondolier*, m.
GONDELLIED (–LIEDEREN), z. o. *Barcarolle*, f.
GONDELVOERDER, z. m. *Gondolier*, m.
GONDOOL (–DOLEN), z. v. *Zie* GONDEL.
GONIOMETRIE (zond. mv.), z. v. *Goniométrie*, f.
GONIOMETRISCH, bn. *Goniométrique*.
GONNEN, zw. w. b. *Zie* GUNNEN.
GONS (zond. mv.), z. m. *Bourdonnement*, *bruissement*, m.
GONST, z. v. *Zie* GUNST.
GONSTOL, z. m. *Zie* BROMTOL.
GONZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bourdonner*, *bruire*.
GONZING, z. v. *Bourdonnement*, *bruissement*, m.
GOOCHELAAR, z. m. *Jongleur*, *escamoteur*, *prestidigitateur*, *bateleur*, *joueur* m. *de gobelets*.
GOOCHELAARSTER, GOOCHELARES, z. v. *Bateleuse*, *joueuse* f. *de gobelets*.
GOOCHELARIJ, z. v. *Tours* m. pl. *de passe-passe*, *jonglerie*, f., *jeu* m. *de gobelets*. ‖ Bedrog. *Tromperie*, *duperie*, *fascination*, f.
GOOCHELBAL, z. m. *Escamote*, f.
GOOCHELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jongler*, *jouer des gobelets*, *escamoter*, *faire des tours de passe-passe*. ‖ Uit de tasch —, *jouer des gobelets*. ‖ b. *Escamoter*.
GOOCHELING, z. v. *Zie* GOOCHELARIJ.
GOOCHELKUNST (zond. mv.), z. v. *Prestidigitation*, f.
GOOCHELROEDE, z. v. *Baguette* f. *d'escamoteur*.
GOOCHELSPEL (zond. mv.), z. o. *Théâtre* m. *de prestidigitateur*. ‖ *Zie* GOOCHELARIJ.
GOOCHELSTOKSKEN, z. o. *Zie* GOOCHELROEDE.
GOOCHELSTUK, z. o. *Tour* m. *de passe-passe*.
GOOCHELTASCH, z. v. *Gibecière*, f., *sac* m. *d'escamoteur*. ‖ Uit de — spelen, *faire des tours de gibecière*.
GOOI, z. v. *Jet*, *coup*, m. ‖ Eenen — doen, *faire un coup*.
GOOIEN, zw. w. b. *Jeter*. ‖ Iemand met steenen —, *jeter des pierres à qq*. ‖ Met steenen dood —, *tuer à coups de pierre*.
GOOIER, z. m. *Celui qui jette*.
GOOISTER, z. v. *Celle qui jette*.
GOOR, bn. *Aigre*, *tourné*, *rance*. ‖ Gore melk, *lait tourné*, m. ‖ — spek, *lard rance*, m. ‖ Slijkig. *Boueux*. ‖ Vuil. *Sale*.
GOOR (zond. mv), z. o. *Boue*, f.
GOORACHTIG, bn. *Un peu aigre*, *un peu tourné*, *un peu rance*.
GOORHEID (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de ce qui est aigre*, *tourné* ou *rance*.
GOOT (GOTEN), z. v. *Tuyau*, *conduit*, m. ‖ Riool. *Égout*, *ruisseau*, m. ‖ Dakgoot. *Gouttière*, f.
GOOTGAT (–GATEN), z. o. *Trou* m. *d'un conduit d'eau*.
GOOTSTEEN (–STEENEN), z. m. *Évier*, m.
GOOTWATER (zond. mv.), z. o. *Eau sale*, *eau* f. *d'un égout*, *d'un ruisseau* ou *d'une gouttière*.
GORD, z. v. *Zie* GORDEL.
GORDEL, z. m. *Ceinture*, f.
GORDELBEURS, z. v. *Gibecière*, f.
GORDELDIER, z. o. *Tatou*, m.
GORDELHAAK, z. m. *Busquière*, f.
GORDELMAKER, z. m. *Ceinturier*, m.
GORDELRIEM, z. m. *Zie* GORDEL.
GORDEN, zw. w. b. *Ceindre*, *sangler*. ‖ Het zwaard aan de heup —, *ceindre l'épée*; (fig.) *se préparer au combat*. ‖ Een paard —, *sangler un cheval*. ‖ Zich —. *Se ceindre*. ‖ Zich de lendenen —, *se ceindre les reins*.
GORDIAANSCH, bn. *Gordien*. ‖ (fig.) Den —en knoop doorhakken, *trancher le nœud gordien*.
GORDIJN, z. v. *en* o. *Rideau*, m. ‖ (théât.) *Rideau*, m., *toile*, f. ‖ (fort.) *Courtine*, f.
GORDIJNRING, z. m. *Anneau* m. *de rideau*.
GORDIJNROEDE, z. v. *Tringle*, *verge* f. *de rideau*.
GORDING, z. v. *Action* f. *de ceindre*, *de sangler*. ‖ (charp.) *Panne*, f. ‖ (mar.) Gordings, gordingen. *Cargues*, f. pl. ‖ Berkhout. *Préceinte*, f.
GORDRIEM, z. m. *Ceinture*, *sangle*, f. *de cuir*.
GOREN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'aigrir*, *tourner*, *rancir*.
GORGEL, z. m. *Gorge*, f., *gosier*, *larynx*, m. ‖ (fig.) Den — reppen, *chanter à haute voix*.
GORGELDRANK, z. m. *Gargarisme*, m.
GORGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se gargariser*.
GORGELGEZWEL, z. o. *Bronchocèle*, m.
GORGELING, z. v. *Gargarisme*, m.
GORGELKLEP, z. v. *Épiglotte*, *luette*, f.
GORGELKNOOP (–KNOOPEN), z. m. *Pomme* f. *d'Adam*.
GORGELPIJP, z v. *Trachée-artère*, f.
GORGELSPLEET (–SPLETEN), z. v. *Glotte*, f.
GORGELWATER (zond. mv.), z. o. *Gargarisme*, m.
GORIGHEID, z. v. *Zie* GOORHEID.
GORS, z. v. *Alluvion*, f., *atterrissement*, m.
GORT, z. v. *Grain mondé*, *gruau*, m.
GORTEBRIJ (zond. mv.), z. v. *Bouillie* f. *de gruau*.
GORTENTELLER, z. m. Vrek. *Avare*, *harpagon*, *pince-maille*, m.
GORTEPAP (zond. mv.), z. v. *Bouillie* f. *de gruau*.
GORTEZEMELEN, z. v. mv. *Remoulage*, *son* m. *de gruau*.
GORTIG, bn. (vétér.) *Ladre*.
GORTIGHEID (zond. mv.), z. v. (vétér.) *Ladrerie*, f.
GORTMEULEN, GORTMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à gruau*.
GOTELING, z. m. Geschut. *Pierrier*, m. ‖ (fond.) *Gueuse*, f.
GOTHIEK, GOTHISCH. bn. *Gothique*.
GOUD (zond. mv.), z. o. *Or*, m. ‖ Geslagen —, *or battu*. ‖ Getrokken —, *or trait*. ‖ Fijn *of* zuiver —, *or pur*. ‖ — in staven, *or en barres* ou *en lingots*. ‖ (prov.) Het is al geen — dat er blinkt, *tout ce qui reluit n'est pas or*. ‖ Eene ton —s, *cent mille florins des Pays-Bas*.
GOUDADER, z. v. *Veine* f. *d'or*, *filon* m. *d'or*.
GOUDAPPEL, z. m. *Pomme* f. *d'amour*.
GOUDAREND, z. m. *Aigle royal* ou *doré*, m.

Goudberg, z. m. *Mont* m. *d'or.* ‖ (fig.) *Mine* f. *d'or.*
Goudbeurs, z. v. *Bourse* f. *d'or.*
Goudblaadje, z. o. *Petite feuille* f. *d'or.*
Goudblad (-**bladen**, -**bladeren**), z. o. *Bractéole*, f.
Goudbladig, bn. *Chrysophylle.*
Goudbloem, z v. (bot.) *Souci*, *chrysanthème*, m., *calendule*, f.
Goudbloemig, bn. *Chrysanthème*, *qui a des fleurs jaunes*, *calendulacé.*
Goudbrasem, z. m Visch. *Dorade*, f.
Gouddistel (zond. mv.), z. v. *Épine jaune*, f.
Gouddorst (zond mv.), z. m. *Soif* f. *de l'or.*
Gouddraad, z. m. *Fil d'or*, *or trait*, m. ‖ — trekken, *tirer l'or.*
Gouddraadtrekker, z. m. *Tireur* m. *d'or*
Gouddraadtrekkerij, z. v. *Argue*, f., *atelier* m *de tireur d'or.*
Gouddragend, bn. *Aurifère.*
Gouden, bn. *D'or.* ‖ — snuifdoos, *tabatière* f. *d'or.* ‖ (fig.) — eeuw, *siècle* ou *âge* m. *d'or.* ‖ — lokken, *boucles* f. pl. *d'or.*
Goudenregen, z. m. *Cytise* f. *des Alpes.*
Goudgeel, bn. *Doré*, *jaune doré.* ‖ — haar, *cheveux blond doré.* ‖ z. o. *Couleur* f. *d'or.*
Goudgeld (zond. mv.), z. o. *Monnaie* f. *d'or*, *or*, m.
Goudgewicht, z. o. *Poids* m. *pour peser l'or.* ‖ Goudschaaltje. *Trébuchet*, m.
Goudglit (zond. mv.), z. o. *Litharge* f. *d'or.*
Goudgroef, z. v. *Mine* f. *d'or.*
Goudgulden, z. m. *Florin* m. *d'or.*
Goudhaar (zond. mv.), z. o. (bot.) *Chrysocome*, m.
Goudhoudend, bn. *Aurifère*, *qui contient de l'or.*
Goudkever, z. m. *Chrysomèle*, f., *scarabée doré*, m.
Goudklank (zond. mv.), z. m. *Son* m. *de l'or.*
Goudkleur (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *d'or.*
Goudklomp, z. m. *Masse* f. *d'or.*
Goudkorrel, z. v. *Grain* m. *d'or.*
Goudlaken (zond. mv.), z. o. *Drap* m. *d'or.*
Goudlakensch, bn. *De drap d'or.* ‖ —e fazant, *faisan doré*, m.
Goudleder, **Goudleêr** (zond. mv.), z. o. *Cuir doré*, m.
Goudlijm (zond. mv.), z. v. *Chrysocolle*, *colle* f. *d'or.*
Goudmaker, z. m. *Alchimiste*, m.
Goudmakerij (zond. mv.), z. v. *Alchimie*, f.
Goudmijn, z. v. *Mine* f. *d'or.*
Goudmunt (zond. mv.), z. v. *Monnaie* f. *d'or*, *or*, m.
Goudpoeder, **Goudpoeier** (zond. mv.), z. o. *Poudre* f. *d'or.*
Goudrivier, z. v. *Rivière* f. *qui charrie de l'or.*
Goudrijk, bn. *Riche en or.*
Goudsbloem, z. v. *Souci*, *chrysanthème*, m., *calendule*, f.
Goudschaaltje, z. o. *Trébuchet*, m.
Goudscheiwater (zond. mv.), z. o. *Eau chrysulce*, *eau régale*, f.
Goudschuim (zond. mv.), z. o. *Litharge* f. *d'or.*
Goudslager, z. m. *Batteur d'or*, *écacheur*, m.
Goudslagersvorm, z. m. *Moule de batteur d'or*, *chauderet*, m.
Goudslagersvlies, z. o. *Baudruche*, f.
Goudsmederij, z. v. *Orfévrerie*, f.
Goudsmid (-**smeden**), z. m. *Orfèvre*, m.
Goudsmidshamer, z. m. *Marteau* m. *d'orfèvre.*
Goudsmidsscheer (-**scheren**), z. v. *Cisoir*, m.
Goudstaaf, z. v. *Lingot* m. *barre* f. *d'or.*
Goudsteen (-**steenen**), z. m. *Chrysolithe*, m., *aventurine*, f.
Goudsteenstof (zond. mv.), z. o. *Aventurine*, f.
Goudstof (zond. mv.), z. o. *Poudre* ou *poussière* f. *d'or.*
Goudstuk, z. o. *Pièce* f. *d'or.*
Goudtrekker, z. m. *Tireur* m. *d'or.*
Goudtrekkerij, z. v. *Argue*, f., *atelier* m. *de tireur d'or.*
Goudverbinding, z. v. (chim.) *Aurure*, f.
Goudverf, z. v. *Couleur* f. *d'or*, *jaune doré*, m.
Goudvernis (zond. mv.), z. o. *Vernis* m. *d'or.*
Goudvijlsel (zond. mv.), z. o. *Limaille* f. *d'or.*
Goudvinger, z. m. *Doigt annulaire*, m.
Goudvink, z. m. (h. n.) *Pivoine*, *bouvreuil*, m.
Goudvisch, z. m. *Dorade*, f., *cyprin doré*, m.
Goudvlieg, z. v. *Chrysomèle*, f.
Goudvlies, z. o. *Baudruche*, f.
Goudwerk (zond. mv.), z o. *Orfévrerie*, f.
Goudwesp, z. v. *Chrysis*, m., *guêpe dorée*, f.
Goudworm, z. m. *Ver luisant*, *richard*, m.
Goudwortel, z. m. (bot.) *Chélidoine*, f., *asphodèle*, m.
Goudzand (zond. mv.), z. o. *Sable* m. *d'or*, *ammochryse*, f., *sable aurifère*, m.
Goudzandwasscher, z. m. *Orpailleur*, m.
Goudzoeker, z. m. Goudmaker. *Alchimiste.* ‖ Goudvisscher. *Orpailleur*, m.
Goudzoekerij (zond. mv.), z. v. *Zie* **Goudmakerij**.
Goudzucht (zond. mv.), z. v. *Zie* **Gouddorst**.
Goudzuiger, z. m. (fig.) *Sangsue*, f., *exacteur*, m. ‖ Vrek. *Avare*, *pince-maille*, m.
Goudzuur (zond. mv.), z. o. *Acide* m. *d'or.*
Gouvernante, z. v. *Gouvernante*, f.
Gouverneeren, zw. w. b. *Gouverner.*
Gouvernement, z o. *Gouvernement*, m.
Gouverneur (-**neurs**, -**neuren**), z. m. *Gouverneur*, m.
Gouverneur-generaal (**gouverneurs-** of **gouverneuren-generaal**), z. m. *Gouverneur général*, m.
Gouw (zond. mv.), z. v. (bot.) *Chélidoine*, f. ‖ Stinkende —, *éclaire*, *grande chélidoine*, f.
Gouw, z. v. *Pays*, m., *contrée*, f.
Govie, z. v. (h. n.) *Gobie*, f.
Graad, z. m. *Degré*, m. ‖ — breedte, *degré de latitude.* ‖ — lengte, *degré de longitude.* ‖ (phys.) *Degré.* ‖ (généal.) *Degré.* ‖ Academische —, *grade conféré dans une université.*
Graadboek, z. o. (mar.) *Routier*, *livre de route*, *portulan*, m.
Graadboog (-**bogen**), z. m. *Astrolabe*, *bâton de Jacob*, *radiomètre*, m., *arbalète*, *arbalestrille*, f.
Graadmeter, z. m. *Zie* **Graadboog**.
Graaf, z. m. Adeltitel. *Comte*, m.
Graaf, z. v. Schop, spade. *Bêche*, f.
Graaflijk, bn. *Zie* **Grafelijk**.
Graaflijkheid (zond. mv.), z. v. *Zie* **Grafelijkheid**.
Graafschap, z. o. *Comté*, m. ‖ v. — van Zutfen, *comté* m. *de Zutfen.*
Graafwesp, z. v. *Pompyle*, *fossoyeur*, m.
Graag, bn. *Qui a bon appétit.* ‖ (comm.) Gewild. *Recherché.* ‖ bw. *Avec appétit.* ‖ — eten, *manger avec appétit.* ‖ Gaarne. *Volontiers.*
Graagheid, **Graagte** (zond. mv.), z. v. Eetlust. *Appétit*, m. ‖ Verlangen, begeerte. *Désir*, m., *envie*, *avidité*, f.
Graan, z. o. *Grains*, m. pl., *blé*, m.
Graangewassen, z. o. mv. *Grains*, m. pl., *céréales*, *plantes céréales*, f. pl.
Graanhandel (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *des céréales*, *des grains* ou *des blés.*
Graanhandelaar, z. m. *Marchand* m. *de grains* ou *de blé.*

GRAANKAR, z. v. *Gerbière*, f.
GRAANKEVER, z. m. (h. n.) *Bruché*, m.
GRAANKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de grains* ou *de blé*.
GRAANKOOPHANDEL (zond. mv.), z. m. *Zie* GRAANHANDEL.
GRAANKORREL, z. m. *Grain* m. *de blé*.
GRAANLEZING (zond. mv.), z. v. *Récolte* f. *des grains*. ‖ Nalezing. *Glanage*, m.
GRAANMARKT, GRAANMERKT, z. v. *Marché* m. *aux grains* ou *au blé*.
GRAANOPKOOPER, z. m. *Accapareur* m. *de grains*.
GRAANRIJK, bn. *Plein de grains*, *riche en grains*, *grenu*.
GRAANSCHUUR, z. v. *Grange* f. *à blé*.
GRAANSTAPEL, z. m. *Meule* f. *de grains*.
GRAANTJE, z. o. *Petit grain*, m.
GRAANVERKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de grains* ou *de blé*.
GRAANVERKOOPSTER, z. v. *Marchande* f. *de grains* ou *de blé*.
GRAANWORM, z. m. *Charançon*, *cosson*, m.
GRAANZOLDER, z. m. *Grenier* m. *à blé*.
GRAAT, z. v. *Arête* f. *de poisson*. ‖ De graten uit eenen visch doen, *ôter les arêtes d'un poisson*. ‖ (fam.) Hij valt van de —, *il maigrit extrêmement*.
GRABBEL (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ramasser ce qui est jeté à la gribouillette*. ‖ Te — gooien, *jeter à la gribouillette*.
GRABBELAAR, z. m. *Celui qui se jette avidement sur qc*.
GRABBELAARSTER, z. v. *Celle qui se jette avidement sur qc*.
GRABBELEN, zw. w. b. *Se jeter avidement sur qc.*, *faire des efforts pour attraper qc*.
GRABBELING (zond. mv.), z. v. *Gribouillette*, f.
GRACHT, z. v. *Fossé*, *canal*, m. ‖ Eene — dempen, *remplir un fossé*. ‖ Kaai. *Quai*, m.
GRACHTJE, z. o. *Petit fossé*, *petit canal*, m.
GRACHTVAREN (zond. mv.), z. v. (bot.) *Lonchite*, f.
GRADEEREN, zw. w. b. *Faire la graduation*.
GRADUËEL (-EELEN), z. m. *Graduel*, m.
GRADUËEREN, zw. w. b. Met eenen graad bekleeden. *Graduer*.
GRAF (GRAVEN), z. o. Kuil. *Fosse*, f. ‖ Grafkuil. *Tombeau*, m., *tombe*, f., *sépulcre*, m., *fosse*, *sépulture*, f. ‖ Het heilig —, *le saint sépulcre*. ‖ Aan gene zijde van het —, *au delà du tombeau*. ‖ (fig.) Met den eenen voet in het — gaan, *avoir un pied dans la tombe*, *être sur le bord de la fosse*. ‖ Dood. *Mort*, f.
GRAFDELVER, z. m. *Fossoyeur*, m.
GRAFDICHT, z. o. *Poëme funèbre*, m. ‖ Grafschrift. *Épitaphe* f. *en vers*.
GRAFELIJK, GRAAFLIJK, bn. *Comtal*, *de comte*. ‖ —e kroon, *couronne comtale*, m. ‖ bw. *En comte*, *comme un comte*.
GRAFELIJKHEID, GRAAFLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Dignité* f. *de comte*.
GRAFGESTEENTE, z. o. *Pierre sépulcrale* ou *tumulaire*, *tombe*, f., *tombeau*, m.
GRAFGEWELF, z. o. *Crypte*, f., *caveau*, m.
GRAFHEUVEL, z. m. *Tumulus*, *tertre*, m.
GRAFKELDER, z. m. *Caveau*, m., *sépulture*, *crypte*, f.
GRAFKUIL, z. m. *Fosse*, f.
GRAFMAKER, z. m. *Fossoyeur*, m.
GRAFNAALD, z. v. *Pyramide funéraire*, f., *obélisque funéraire*, *monument funèbre*, m.
GRAFSCHRIFT, z. o. *Épitaphe*, *inscription tumulaire* ou *sépulcrale*, f.
GRAFSTEDE, z. v. *Zie* GRAF.
GRAFSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre sépulcrale* ou *tumulaire*, *tombe*, f.
GRAFT, z. v. *Zie* GRACHT.
GRAFTEEKEN, z. o. *Monument sépulcral* ou *funèbre*, m.
GRAFTOMBE, z. v. *Tombe*, f. ‖ Prachtige —, *superbe mausolée*, m.
GRAFWAARTS, bw. *Vers le tombeau*, *au tombeau*.
GRAFZERK, z. v. *Zie* GRAFSTEEN.
GRAFZUIL, z. v. *Colonne sépulcrale*, f., *monument funèbre*, m.
GRAM, bn. *Irrité*, *courroucé*, *en colère*, *fâché*. ‖ Op iemand — zijn, *être irrité* ou *fâché contre qq*. ‖ — maken, *fâcher*, *irriter*, *mettre en colère*. ‖ — worden, *se fâcher*, *s'emporter*. ‖ In —men moede, *en colère*. ‖ bw. *En colère*.
GRAMMATICA (-CA'S), z. v. *Grammaire*, f.
GRAMMATICAAL, bn. *Grammatical*.
GRAM[ME], z. v. *Gramme*, m.
GRAM[MELIJK], bw. *Zie* GRAM, bw.
GRAMMOEDIG, bn. *Emporté*, *colère*, *colérique*, *irrité*, *courroucé*, *irascible*. ‖ bw. *En colère*, *en courroux*, *avec emportement*.
GRAMMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Colère*, f., *courroux*, *emportement*, m, *irascibilité*, f.
GRAMMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* GRAMMOEDIG, bw.
GRAMSCHAP (zond. mv.), z. v. *Colère*, f., *courroux*, *emportement*, m.
GRAMSTORIG, bn. *Chagrin*, *fâché*.
GRAMSTORIGHEID (zond. mv.), z. v. *Chagrin*, *dépit*, m., *mauvaise humeur*, *colère*, f.
GRANAAT, z. m. Boom. *Grenadier*, m. ‖ v. Vrucht. *Grenade*, f.
GRANAAT, z. v. Bom. *Grenade*, f.
GRANAAT, z. m. Edelgesteente. *Grenat*, m. ‖ Echte —aten, *grenats orientaux*. ‖ Boheemsche —aten, *grenats occidentaux*. ‖ o. Stof. *Grenat*.
GRANAATAPPEL, z. m. *Grenade*, f.
GRANAATBLOEM, z. v. *Fleur* f. *du grenadier*.
GRANAATBLOESEM, z. m. *Zie* GRANAATBLOEM.
GRANAATBOOM (-BOOMEN), z. m. *Grenadier*, m.
GRANAATKERN, z. v. *Noyau* ou *grain* m. *de grenade*.
GRANAATSCHIL, z. v. *Écorce* f. *de grenade*.
GRANAATSTEEN (-STEENEN), z. m. *Grenat*, m.
GRANAATTASCH, z. v. *Grenadière*, f.
GRANAATVINK, z. m. *Grenadin*, m.
GRANDE (-ES), z. m. *Grand* m. *d'Espagne*.
GRANDESCHAP (zond. mv.), z. o. *Dignité d'un grand d'Espagne*, *grandesse*, f.
GRANIET (zond. mv.), z. o. *Granit*, m.
GRANIETACHTIG, bn. *Granitelle*, *granitique*, *granitoïde*.
GRANIETBLOK, z. m. *en* o. *Bloc* m. *de granit*.
GRAP, z. v. *Farce*, *plaisanterie*, *bouffonnerie*, *facétie*, f., *badinage*, m. ‖ —pen vertellen, *conter des goguettes*. ‖ Uit de —, *par plaisanterie*, *par raillerie*.
GRAPPENMAAKSTER, z. v. *Celle qui fait des farces*, *bouffonne*, f.
GRAPPENMAKER, z. m. *Farceur*, *plaisant*, *bouffon*, *drôle*, m.
GRAPPIG, bn. *Plaisant*, *facétieux*, *comique*, *bouffon*. ‖ —e vent, *bouffon*, m.
GRAPPIGHEID (zond. mv), z. v. *Plaisanterie*, *facétie*, *bouffonnerie*, f.
GRAS (GRAZEN), z. v. *Herbe*, f., *gazon*, m. ‖ Op het — liggen, *être couché sur l'herbe*, *sur le gazon*. ‖ Het — maaien, *faucher l'herbe*. ‖ (bot.) *Gramen*, m., *graminée*, f. ‖ (fig.) Hij hoort het — groeien, *il est excessivement subtil* ou *fin*. ‖ Bij hooi en bij —, *de temps en temps*, *de fois à autre*, *rarement*. ‖ Iemand het — voor de voeten wegmaaien, *couper l'herbe sous le pied*

à qq. ‖ (fig.) Gij moogt er geen — laten overgroeien, *il faut vous en occuper immédiatement.*

GRASAARKEN, GRAASAARTJE, z. o. (bot.) *Épillet*, m.

GRASACHTIG, bn. *Herbacé, graminé.*

GRASANJELIER, z. m. Pluimpje. *Œillet frangé*, m.

GRASBLOEM, z. v. *Œillet*, m., *pâquerette*, f.

GRASBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *de printemps* ou *de Mai.*

GRASDUINEN, z. o. mv. *Dunes couvertes d'herbes*, f. pl. ‖ (fig.) In — gaan, *faire bonne chère, se livrer à la joie.*

GRASETEND, bn. *Herbivore.*

GRASGEWASSEN, z. o. mv. *Graminées, herbes*, f. pl.

GRASGROEN, bn. *Vert d'herbe.*

GRASHALM, z. m., GRASHALMPJE, z. o. *Brin* m. *d'herbe, herbette*, f.

GRASHARING, z. m. *Hareng* m. *pêché près de la côte.*

GRASHUPPER, z. m. Krekel. *Cigale*, f.

GRASJE, z. o. *Brin* m. *d'herbe, herbette*, f.

GRASKAMP, z. m. *Pré*, m.

GRASLAND, z. o. *Herbage, fonds* m. *de pré.*

GRASLEDER (zond. mv.), z. o. (bot.) *Conferve*, f.

GRASLOOK (zond. mv.), z. o. Bieslook. *Ciboule*, f.

GRASMAAIER, z. m. *Faucheur*, m.

GRASMAAND, z. v. *Avril*, m.

GRASMOSCH, GRASMUSCH, z. v. *Moineau des champs, verdon*, m.

GRASOPPER, z. m. *Veillote*, f.

GRASPERK, z. o. *Pelouse*, f., *gazon, boulingrin*, m.

GRASPLANT, z. v. *Graminée*, f.

GRASPLEIN, z. o. *Zie* GRASPERK.

GRASRAND, z. m. *Bordure* f. *de gazon.*

GRASRIJK, bn. *Herbu, herbeux.*

GRASSCHEUTJE, z. o. *Zie* GRASHALM.

GRASVELLIG, bn. *Qui doit être vendu pour dettes.*

GRASWORM, z. m. *Chenille* f. *qui ronge l'herbe.*

GRASWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Chiendent*, m.

GRASZAAD (zond. mv.), z. o. *Semence* f. *de foin.*

GRATIE (GRATIËN), z. v. *Grâce*, f.

GRATIEDAGEN, z. m. mv. *Jours* m. pl. *de grâce.*

GRATIFICATIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Gratification*, f.

GRATIFICEEREN, bw. *Gratifier.*

GRATIG, bn. *Plein d'arêtes.*

GRATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est plein d'arêtes.*

GRATIS, bw. *Gratis, pour rien, sans frais.*

GRAUW, bn. *Gris.* ‖ —e lucht, *temps couvert, ciel gris*, m. ‖ —e haren, *cheveux gris*, m. pl. ‖ —e erwten, *pois gris*, m. pl. ‖ (prov.) Bij nacht zijn alle katten —, *la nuit tous les chats sont gris.* ‖ bw. — schilderen, *grisailler.*

GRAUW (zond. mv), z. o. Gemeen volk. *Canaille, racaille, populace*, f.

GRAUW, z. m. Snauw. *Parole rude*, f., *coup* m. *de dent, de langue* ou *de bec.*

GRAUWACHTIG, bn. *Grisâtre.*

GRAUWACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est grisâtre.*

GRAUWBAARD, z. m. Grijsaard. *Barbe grise*, f., *grison, vieillard*, m.

GRAUWBROEDER, z. m. *Minime*, m.

GRAUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Parler rudement, rudoyer, rabrouer, brusquer.*

FRAUWER, z. m. *Rabroueur, brutal*, m.

GRAUWHARIG, bn. *Qui a les cheveux gris.*

GRAUWHEID (zond. mv.), z. v. *Gris*, m., *couleur grise*, f.

GRAUWIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* GRAUWHEID.

GRAUWSTER, z. v. *Rabroueuse, femme brutale*, f.

GRAUWTJE, z. o. Ezel. *Âne, baudet*, m. ‖ (peint.) *Grisaille*, f.

GRAVEEL (zond. mv.), z. o. (méd.) *Gravelle*, f.

GRAVEELACHTIG, GRAVEELIG, bn. (méd.) *Graveleux, calculeux.*

GRAVEELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Gravelle*, f.

GRAVEELSTEEN (–STEENEN), z. m. *Jade, néphrite*, f.

GRAVEELZAND (zond. mv.), z. o. *Sable* ou *gravier* m. *dans les reins.*

GRAVEERDER, z. m. *Graveur*, m.

GRAVEEREN, zw. w. b. *Graver.*

GRAVEERIJZER, z. o. *Burin, poinçon, ciselet*, m. ‖ (orfévr) *Onglet*, m.

GRAVEERING (zond. mv.), z. v. *Gravure*, f.

GRAVEERKUNST (zond. mv.), z. v. *Gravure, chalcographie*, f.

GRAVEERNAALD, z. v. *Zie* GRAVEERIJZER.

GRAVEERPRIEM, z. m. *Traçoir, tracelet*, m.

GRAVEERSEL, z. o. *Gravure*, f.

GRAVEERSTAAL, z. o. *Zie* GRAVEERIJZER.

GRAVEERSTIFT, z. v. *Zie* GRAVEERIJZER.

GRAVEERWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage gravé*, m., *gravure*, f.

GRAVEERWIJZE, z. v. *Manière* f. *de graver, burin*, m.

GRAVEN, (*groef, gegraven*,) st. w. b. *Creuser, bêcher, fouir.* ‖ Eenen put —, *creuser un puits.* ‖ (fig.) Eenen kuil voor iemand —, *tendre des piéges à qq.*

GRAVENKROON (–KRONEN), z. v. *Couronne comtale*, f.

GRAVER, z. m. *Celui qui creuse, bêcheur, pionnier*, m.

GRAVEUR, z. m. *Graveur*, m.

GRAVIN, z. v. *Comtesse*, f.

GRAVING, z. v. *Action de creuser, de bêcher, fouille*, f., *creusement*, m.

GRAVINNEKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Corne-de-cerf*, f.

GRAVUUR, z. v. *Gravure*, f.

GRAZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* GRAZEN.

GRAZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Paître, pâturer, brouter l'herbe.* ‖ Het vee laten —, *laisser paître le bétail.* ‖ De herten — des nachts, *les cerfs vont viander la nuit.*

GRAZIG, bn. *Herbu, herbeux, herbacé.* ‖ —e boter, *beurre* m. *qui sent l'herbe.*

GREB, z. v. *Zie* GREPPEL.

GREEL, z. o. *Zie* GAREEL.

GREEN (GRENEN), z. m. *Sapin rouge*, m.

GREEP (GREPEN), z. m. Het grijpen. *Action de prendre* ou *de saisir, prise*, f. ‖ Handvol. *Poignée*, f., *plein la main.* ‖ Handigheid. *Dextérité, adresse, subtilité*, f. ‖ Hij heeft er den — van, *il en a l'habitude.* ‖ Steel. *Poignée*, f. ‖ De — eener zweep, *porte-charge*, m. ‖ *Zie* GRIEP.

GREESTEEN (–STEENEN), z. m. *Grès*, m.

GREFFIE, z. v. *Zie* GRIFFIE.

GREFFIER, z. m. *Zie* GRIFFIER.

GREGORIAANSCH, bn. *Grégorien.*

GREIN, z. o. Stof. *Camelot*, m. ‖ Gewicht. *Grain*, ‖ (fig.) Hij heeft geen — verstand, *il n'a pas un grain de bon sens* ou *l'ombre du bon sens.*

GREINEBOOM, enz. *Zie* GRENEBOOM, enz.

GREINEN, bn. *De camelot.*

GREINTJE, z. o. *Petit grain*, m. ‖ Weinigje. *Un peu*, m.

GRELING, z. m. (mar.) *Grelin*, m.

GRENADIER (–DIERS), z. m. *Grenadier*, m.

Grendel, z. m. *Verrou*, m. ‖ Den — voor de deur schuiven, *pousser le verrou*, *fermer la porte au verrou*.
Grendelboom (-boomen), z. m. *Barre* f. *pour fermer la porte en dedans*.
Grendelen, zw. w. b. *Verrouiller*, *fermer au verrou*, *pousser le verrou*.
Grendelknop, z. m. *Bouton* m. *d'un verrou*.
Grendelring, z. m. *Anneau* m. *de verrou*, *vertevelle*, f.
Grendelslot (-sloten), z. o. *Serrure* f. *à verrou* ou *à pène*.
Grendelslotje, z. o. *Targette*, f.
Grendelsteen (-steenen), z. m. *Pierre* f. *d'assemblage*.
Grendeltje, z. o. *Petit verrou*, m.
Greneboom (-boomen), z. m. *Sapin rouge*, m.
Grenen, bn. *De sapin rouge*.
Grenenhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de sapin rouge*.
Grens, z. v. *Limite*, *frontière*, *borne*, *séparation*, f. ‖ De —zen eens lands, *les frontières* ou *les limites d'un pays*. ‖ (fig.) De —zen zijner macht te buiten gaan, *passer les bornes de son pouvoir*.
Grensbeeld, z. o. *Terme*, m.
Grensbepaling, z. v. *Bornage*, m., *démarcation*, *délimitation*, f.
Grensbewaarder, z. m. (antiq.) *Liminarque*, m.
Grensgod (zond. mv), z. m. *Dieu Terme*, m.
Grenslijn, z. v. *Zie* Grenslinie.
Grenslinie, z. v. *Ligne de démarcation*, *borne*, *limite*, f.
Grensmerk, z. o. *Zie* Grenspaal.
Grenspaal, z. m. *Poteau* m. *servant de borne*, *borne*, *limite*, *barrière*, f. ‖ (fig.) *Limite*, *borne*, f.
Grensplaats (-plaatsen), z. v. *Place frontière*, f.
Grensscheider, z. m. *Délimitateur*, *cerquemaneur*, m.
Grensscheiding, z. v. *Délimitation*, *démarcation*, f., *cerquemanement*, m. ‖ Grenzen. *Limites*, f. pl.
Grensstad (-steden), z. v. *Ville frontière*, f.
Grenssteeken, z. o. *Zie* Grenspaal.
Grensvesting, z. v. *Place frontière*, f.
Grensweer (-weren), z. v. *Barrière*, f.
Grenszuil, z. v. *Terme*, m., *borne*, f.
Grenzeloos, bw. *Sans bornes*, *illimité*, *immense*, *infini*. ‖ bn. *Immensément*, *infiniment*.
Grenzeloosheid (zond. mv.), z. v. *Immensité*, *infinité*, f.
Grenzen, zw. w. o. *Confiner*, *aboutir*, *toucher*, *avoisiner*, *être contigu*.
Grep, z. v. *Zie* Greppel.
Greppel, z. v. *Rigole*, f. ‖ —s maken, *rigoler*.
Gretig, bn. *Avide*, *désireux*, *ardent*. ‖ — naar geld zijn, *être avide d'argent*, *être âpre à l'argent*. ‖ bw. *Avidement*, *ardemment*.
Gretigheid (zond. mv.), z. v. *Avidité*, *ardeur*, f., *désir*, m.
Gretig[lijk], bw. *Zie* Gretig, bw.
Grief, grieve, z. v. Hartzeer. *Peine*, *douleur*, *affliction*, f. ‖ Bezwaar. *Grief*, m.
Grieksch, z. o. De —e taal. *Le grec*, m., *la langue grecque*, f. ‖ bn. — vuur, *feu grégeois*, m.
Griel, z. v. Grabbel. In de — werpen, *jeter à la gribouillette*.
Grielen, zw. w. b. *Zie* Grabbelen.
Grieling, z. v. *Zie* Grabbeling.
Griend, z. v. *Oseraie*, *saussaie*, f., *lieu* m. *planté d'osiers* ou *de saules*.
Griendland, z. o. *Oseraie*, *saussaie*, f, *terrain marécageux* m. *où croissent des saules*, *des osiers*.
Griep, z. v. Vork. *Fourche*, f.
Griep, z. v. (méd.) *Grippe*, f.
Griesmeel (zond. mv.), z. o. *Grésillon*, m.
Griet, z. v. (h. n.) *Barbue*, f., *carrelet*, m. ‖ (mar.) *Perruche*, f.
Griet (zond. mv.), z. o. *Zie* Gruis.
Grietenij, z. v. *Commune*, f., *bailliage*, *district*, m. (*en Frise*).
Grietman, z. m. *Grietman*, *bailli*, m. (*en Frise*).
Grieve, z. v. *Zie* Grief.
Grieven, zw. w. b. *Percer*, *blesser*, *léser*. ‖ (fig.) *Navrer*, *offenser*.
Grievend, bn. (fig) *Cuisant*, *navrant*, *offensant*.
Griezel, z. v. *Miette*, f.
Griezelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Frissonner*, *trembloter*.
Griezeling, z. v. *Frisson*, *frissonnement*, m.
Griezeltje, z. o. *Un peu*, *un tant soit peu*, m., *miette*, f.
Grif, bw. *Sans hésiter*, *couramment*, *vite*, *rapidement*. ‖ — lezen, *lire couramment*.
Griffel, z. v. Griffie. *Touche*, f. ‖ (hort.) *Ente*, *greffe*, f.
Griffelen, zw. w. b. Graveeren. *Graver*. ‖ (hort.) *Enter*, *greffer*.
Griffen, zw. w. b. *Zie* Griffelen.
Griffie (-ies, -iën), z. v. Griffel. *Touche*, f. ‖ (hort.) *Ente*, *greffe*, f. ‖ Greffie. *Greffe*, m.
Griffier, z. m. *Greffier*, m.
Griffierechten, z. o. mv. *Émoluments du greffier*, *droits* m. pl. *de greffe*.
Griffierschap (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de greffier*.
Griffiersplaats (-plaatsen), z. v. *Place* f. *de greffier*.
Griffioen, Griffoen, z. m. *Griffon*, m.
Grifheid (zond. mv.), z. v. *Promptitude*, f.
Grifmesje, z. o. (hort.) *Greffoir*, *entoir*, m.
Grift, z. v. Gracht. *Canal*, *fossé*, m. ‖ Griffel. *Touche*, f. ‖ (hort.) *Ente*, *greffe*, f.
Grijn, z. m. *Pleureur*, *grognard*, m.
Grijnen, (*grijndé* of *green*, *grijnden* of *grenen*, *gegrijnd* of *gegrenen*,) zw. *of* st. w. o. (met *hebben*). *Pleurer*, *pleurnicher*, *grogner*.
Grijnig, bn. *Pleureux*, *grognard*, *chagrin*.
Grijns, z. v. *Grimace*, f. ‖ Masker. *Masque*, m.
Grijnsaard, z. m. *Grimacier*, *boudeur*, *grognard*, m.
Grijnzen, zw w. o. (met *hebben*). *Froncer les sourcils*. ‖ (fig.) *Grimacer*, *faire des grimaces*, *faire la moue*, *être de mauvaise humeur*, *bouder*, *grogner*, *gronder*.
Grijnzing, z v. *Grimace*, *moue*, f.
Grijp, z. m. *Zie* Grijpvogel.
Grijpachtig, bn. *Qui aime à prendre*, *avide*, *cupide*.
Grijpen, (*greep*, *grepen*, *gegrepen*,) st. w. b. *Empoigner*, *saisir*, *prendre*. ‖ Iemand bij den kraag —, *prendre qq par le collet*. ‖ Plaats —, *avoir lieu*, *arriver*. ‖ o. (met *hebben*). *Saisir*, *prendre*. ‖ Ik greep naar mijnen stok, *j'étendis la main pour prendre ma canne*. ‖ Grijpende wolven, *des loups ravissants*.
Grijpstaart, z. m. *Queue prenante*, f. ‖ Aap met eenen —, *singe* m. *à queue prenante*.
Grijpvogel, z. m. *Griffon*, *condor*, m. ‖ (blas.) *Griffon*. ‖ (fig.) *Escogriffe*, *avare*, *ladre*, *arabe*, m.
Grijs, bn. *Gris*, *grison*. ‖ — worden, *grisonner*, *devenir gris*. ‖ (fig.) In een beroep — worden, *blanchir sous le harnais* ‖ —ze haren, *cheveux gris*, m. pl. ‖ —ze baard, *barbe grise*, f. ‖ (fig.)

De —ze oudheid, *l'antiquité la plus reculée.* ‖ z. o. *Gris*, m., *couleur grise*, f.
GRIJSAARD, z. m. *Vieillard*, m.
GRIJSACHTIG, bn. *Grisâtre.*
GRIJSBAARD, z. m. *Grison*, m.
GRIJSGEEL, bn. *Gris jaunâtre.*
GRIJSHARIG, bn. *Qui a des cheveux gris, grison, gris.*
GRIJSHEID (zond. mv.), z. v. *Canitie, blancheur* f. *des cheveux.* ‖ Ouderdom. *Vieillesse*, f.
GRIJSKOP, z. m. *Tête grise*, f. ‖ Grijsaard. *Vieillard*, m.
GRIJSKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Pouliot*, m.
GRIJZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* GRIEZELEN
GRIJZEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Grisonner, devenir gris, blanchir, commencer à vieillir.*
GRIJZEN, (*grees, gegrezen*), st. w. o. (provinc.) *Pleurer, pleurnicher.*
GRIJZIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* GRIJSHEID.
GRIL, z. v. Huivering, rilling. *Frisson, frissonnement*, m. ‖ Nuk. *Caprice*, m., *lubie, fantaisie, boutade, quinte*, f. ‖ Hersenschim. *Chimère*, f. ‖ Poets. *Bouffonnerie, farce*, f. ‖ Beuzeling. *Bagatelle*, f.
GRILLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Frissonner, trembloter.*
GRILLENMAKER, z. m. *Bouffon, farceur*, m.
GRILLIG, bn. Huiverig *Frileux.* ‖ Huiverig makend. *Qui fait frissonner.* ‖ Nukkig. *Capricieux, fantasque, bizarre, excentrique, extravagant.* ‖ Hersenschimmig. *Chimérique.* ‖ Kluchtig. *Bouffon, plaisant, drôle.* ‖ bw. *Zie* GRILLIG[LIJK].
GRILLIGHEID, z. v. Huiverigheid. *Frissonnement*, m. ‖ Nuk. *Caprice*, m., *fantaisie, lubie, boutade, quinte*, f. ‖ Hersenschim. *Chimère*, f.
GRILLIG[LIJK], bw. *Capricieusement.*
GRILLING, z. v. *Frisson, frissonnement*, m.
GRILZIEK, bn. *Fantasque, excentrique, extravagant.*
GRIM, z v. *Zie* GRIMMIGHEID.
GRIMAS (zond. mv.), z. v. *Grimace, contorsion* f. *du visage.*
GRIMASSENMAKER, z. m. *Grimacier*, m.
GRIMBEKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Montrer les dents.*
GRIMLACH (zond. mv.), z. m. *Sourire malin, ricanement*, m.
GRIMLACHEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sourire avec dédain* ou *avec malignité, ricaner.*
GRIMLACHER, z. m. *Ricaneur*, m.
GRIMLACHSTER, z. v. *Ricaneuse*, f.
GRIMMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fourmiller, grouiller.*
GRIMMEN, zw. w. o. (met *hebben*). Brullen. *Rugir.* ‖ Knorren. *Gronder.* ‖ Woeden. *Être furieux.* ‖ Op de tanden knarsen. *Grincer des dents.* ‖ Krijten. *Pleurnicher, piailler.*
GRIMMER, z. m. *Grognard, grogneur, piailleur*, m.
GRIMMIG, bn. Knorrig. *Grogneur, grognard.* ‖ Woedend. *Fâché, courroucé, en colère.* ‖ — worden, *se fâcher, entrer en fureur.* ‖ bw. *Avec fureur.*
GRIMMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Colère, fureur, furie*, f., *courroux, acharnement*, m.
GRIMSTER, z. v. *Grognarde, grogneuse, piailleuse*, f.
GRINNIKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Hennir.* ‖ Grimlachen. *Sourire avec malignité, ricaner.*
GRINT (zond mv.), z. v. Grof zand. *Gravier*, m. ‖ — van boekweit, *seconde farine* f. *du sarrasin.*
GRINTWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin* m. *de gravier.*
GROEF, z. v. Kuil. *Creux*, m., *fosse, cavité*, f. ‖ (fig.) Begrafenis. *Enterrement*, m. ‖ Te groeve noodigen, *inviter à un enterrement.* ‖ Mijn. *Mine, carrière*, f. ‖ (archit.) *Cannelure*, f. ‖ Kerf. *Rainure*, f. ‖ Geul. *Tranchée*, f.
GROEFBIDDER, z. m. *Sermonneur* m. *d'enterrement.*
GROEFIJZER, z o. *Burin, gravoir*, m.
GROEFWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage cannelé*, m., *cannelures*, f. pl.
GROEI (zond. mv.), z. m. Wasdom. *Croissance*, f., *accroissement, crû*, m., *crue*, f. ‖ — der planten, *végétation* f. *des plantes.* ‖ Kweekvisch. *Nourrain, alevin*, m.
GROEIBAAR, bn. *Végétable, végétal.*
GROEIEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Croître, s'accroître, grandir, pousser, végéter.* ‖ Die boom groeit wel, *cet arbre croît bien.* ‖ Grooter worden. *Grandir.* ‖ Vermeerderen. *Augmenter, s'augmenter, grandir.*
GROEIING (zond. mv.), z. v. *Croissance, végétation*, f.
GROEIKRACHT (zond. mv.), z. v. *Force végétative*, f., *principe végétatif*, m., *végétation*, f.
GROEISEL (zond. mv.), z. o. *Croissance, crue*, f., *crû*, m.
GROEIZAAM, bn. *Fertile, favorable à la végétation, fécond.*
GROEIZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Fertilité, fécondité, qualité* f. *de ce qui est favorable à la végétation.*
GROEN, bn. *Vert.* ‖ — worden, *verdir, devenir vert.* ‖ Weder — worden, *reverdir.* ‖ — schilderen, *verdir, peindre en vert.* ‖ — verven, *teindre* ou *peindre en vert.* ‖ (blas.) *Sinople.* ‖ Versch. *Frais.* ‖ Onrijp. *Vert, qui n'est pas mûr.* ‖ — ooft, *fruits verts*, m. pl. ‖ (fig.) Rijp en —, *sans distinction.* ‖ Jeugdig. *Vert, jeune.* ‖ Onbeschaafd. *Grossier.* ‖ (méd.) —e staar, *glaucome*, m. ‖ z. m. — aan de Hoogeschool, *nouveau venu à l'université.* ‖ z. o. Het —, *le vert*, m., *la couleur verte*, f. ‖ —e kruiden. *Verdure*, f., *herbage*, m. ‖ Spaansch —, *vert-de-gris*, m.
GROENACHTIG, bn. *Verdâtre.*
GROENBLAUW, bn. *Pers.*
GROENBOER, z. m. *Maraîcher*, m.
GROENEIK, z. m. *Chêne vert*, m., *yeuse*, f.
GROENEN, zw. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Verdir, verdoyer, devenir vert.*
GROENGEEL, bn. *Vert pâle.*
GROENHEID (zond. mv.), z. v. *Verdure, verdeur, qualité* f. *de ce qui est vert.*
GROENIG, bn. *Verdâtre.*
GROENIGHEID (zond. mv.), z. v. *Verdure*, f. ‖ Drift. *Passion*, f.
GROENLANDSVAARDER, z. m *Baleinier*, m.
GROENLING, z. m. Groenvink. *Verdier, tarin*, m.
GROENMAND, z. v. *Panier* m. *aux herbes.*
GROENMARKT, z. v. *Marché* m. *aux herbes.*
GROENMEISJE, z. o. *Herbière*, f.
GROENMOES (zond. mv.), z. o. *Herbes potagères*, f. pl.
GROENSEL, z. o. *Zie* GROENTE
GROENSPECHT, z. m. Vogel. *Pivert*, m.
GROENTE, z. v *Verdure, verdeur*, f. ‖ Loof. *Feuillage*, m. ‖ Kruid. *Herbage*, m. ‖ Moeskruid. *Légumes*, m. pl., *herbes potagères*, f. pl.
GROENTESNIJDER, z. m. *Coupe-légumes*, m.
GROENTESOEP, z. v. *Soupe* f. *aux herbes.*
GROENTEVROUW, z. v. *Zie* GROENVROUW.
GROENVERKOOPER, z. m. *Marchand* m. *d'herbes potagères.*
GROENVERKOOPSTER, z. v. *Herbière*, f.
GROENVERVIG, bn. *Smaragdin.*
GROENVINK, z. m. *Verdier, tarin*, m.

GROENVLIEG, z. v. (h. n.) *Cantharide*, f.
GROENVROUW, z. v. *Herbière*, *maraîchère*, f.
GROENWIJF, z. o. *Zie* GROENVROUW.
GROEP, z. v. Gracht. *Fossé*, m., *rigole*, *tranchée*, f.
GROEP, z. v. Hoop. *Groupe*, m.
GROEPEEREN, zw. w. b. *Grouper*, *mettre en groupe*, *réunir*, *rassembler*.
GROEPEERING, z. v. *Action* f. *de grouper*, *groupement*, m.
GROEPSGEWIJZE, bw. *En groupe*.
GROES, z. m. Zode. *Gazon*, m. ‖ Jeugdig groen. *Première verdure*, f.
GROESACHTIG, bn. *Gazonneux*.
GROET, z. m. *Salutation*, f., *salut*, *compliment*, m. ‖ Ik deed hem vele —en van u, *je lui fis beaucoup de compliments de votre part*. ‖ (mar.) *Salve*, f.
GROETEN, zw. w. b. *Saluer*. ‖ Groet hem van mij, *faites-lui mes compliments*.
GROETENIS, z. v. *Salutation*, f., *compliments*, m. pl. ‖ De engelsche —, *la salutation angélique*.
GROETER, z. m. *Celui qui salue*.
GROEVE, z. v. *Zie* GROEF.
GROEVEN, zw. w. b. *Canneler*. ‖ Eene zuil —, *canneler une colonne*. ‖ Gegroefde vaas, *vase cannelé*, m.
GROEZE, z. v. *Zie* GROES.
GROF, bn. Dik, sterk. *Gros*, *grossier*, *épais*, *lourd*, *massif*, *fort*. ‖ — geschut, *grosse artillerie*, f. ‖ — zand, *gros sable*, m. ‖ — zout, *gros sel*, m. ‖ Grove leden, *gros membres*, m. pl.. ‖ Grove handen, *mains grossières*, f. pl. ‖ — laken, *gros drap*, m. ‖ — geld, *grosses espèces*, f. pl. ‖ Grove fout, *faute grossière*, f. ‖ Grove stem, *grosse voix*, f. ‖ bw. *Grossièrement*, *lourdement*, *massivement*. ‖ — spelen, *jouer gros jeu*. ‖ Hij maakt het te —, *il va trop loin*.
GROFACHTIG, bn. *Un peu gros* ou *grossier*.
GROFBEENIG, bn. *Ossu*.
GROFHEID (-HEDEN), z. v. *Grosseur*, *épaisseur*, *grossièreté*, f. ‖ Ruwheid. *Rudesse*, f. ‖ Onbeleefdheid. *Impolitesse*, *grossièreté*, *malhonnêteté*, f.
GROFLEDIG, bn. *Membru*.
GROFLIJVIG, bn. *Corpulent*, *gros*, *replet*.
GROFLIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Corpulence*, *réplétion*, f.
GROFMETSELAAR, z. m. *Limosin*, *terrassier*, m.
GROFSCHILDER, z. m. *Peintre au gros pinceau* ou *à la grosse brosse*, *barbouilleur*, m.
GROFSMID (-SMEDEN), z. m. *Forgeron*, m.
GROFTE (zond. mv.), z. v. (call.) *Plein*, m.
GROG, z. m. *Grog*, m.
GROL, z. v. Beuzeling. *Bagatelle*, *niaiserie*, f. ‖ Sprookje. *Sornette*, *billevesée*, f. ‖ Poets. *Farce*, *bouffonnerie*, f.
GROLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Grogner*, *gronder*. ‖ Mauwen. *Miauler*.
GROLLENMAKER, z. m. *Bouffon*, *farceur*, m.
GROLLIG, bn. *Bouffon*, *plaisant*, *facétieux*.
GROM (zond, mv.), z. o. *Entrailles*, f. pl., *boyaux*, *intestins*, m. pl. ‖ Vuilgheid. *Saleté*, f.
GROMMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se vautrer*, *se rouler*. ‖ In het slijk —, *se vautrer dans la boue*.
GROMMELIG, bn. *Sale*, *malpropre*.
GROMMELING, z. v. *Action* f. *de se vautrer*. ‖ Vuiligheid. *Saleté*, *ordure*, f.
GROMMEN, zw. w. o. (met *hebben*). Knorren. *Gronder*, *grogner*. ‖ De beer gromt, *l'ours gronde*. ‖ (fig.) *Réprimander*, *gronder*.
GROMMEN, zw. w. b. Het ingewand uithalen. *Vider* ou *éventrer* (*un poisson*).
GROMMIG, bn. *Grogneux*, *morose*, *chagrin*.
GROMMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mauvaise humeur*, f.
GROMPOT, z. m. *en* v. *Grognard*, m.; *femme morose* ou *chagrine*, f.
GROND, z. m. *Terre*, f., *sol*, *terrain*, m. ‖ Op den — werpen, *jeter à terre*. ‖ Op den — slapen, *coucher sur la dure*. ‖ (mar.) *Fond*, m. ‖ — van het water, *fond de l'eau*. ‖ Te —e gaan, *aller* ou *couler à fond*; (fig.) *périr*. ‖ In den — boren, *couler à fond*. ‖ (fig.) Iemand in den — boren *of* helpen, *ruiner qq. de fond en comble*. ‖ Zandbank. *Banc* m. *de sable*, *basse*, f. ‖ (peint.) *Fond*, m. ‖ (blas.) *Champ*, m. ‖ (archit.) Platte —, *plan*, m. ‖ Grondslag. *Fondement*, m. ‖ Den — leggen, *jeter les fondements*. ‖ Uit den — van mijn hart, *du fond de mon cœur*, *de tout mon cœur*. ‖ Gronde gendom. *Fonds*, m. pl. ‖ Reden. *Cause*, *raison*, f., *motif*, *sujet*, m. ‖ Gevoelen. *Opinion*, f., *sentiment*, m. ‖ —en. Beginselen. *Principes*, m. pl. ‖ In den —, *entièrement*, *totalement*, *radicalement*, *tout à fait*. ‖ In den — bedorven, *entièrement corrompu*.
GRONDAARDE (zond. mv,), z. v. *Terre primitive*, f.
GRONDANGEL, z. m. (pêch.) *Parfond*, m.
GRONDBALK, z. m. *Palplanche*, f., *madrier*, *racinal*, m. ‖ — eener kraan, *empatement* m. *d'une grue*
GRONDBAS, z. m. *Basse fondamentale*, f.
GRONDBEGINSEL, z. o. *Principe*, *fondement*, m., *base*, f. ‖ De —en eener kunst, *les principes*, *les éléments* m. pl. *d'un art*.
GRONDBEWIJS, z. o. *Preuve fondamentale*, f.
GRONDBRIEF, z. m. *Hypothèque*, f.
GRONDCIJNS, z. m. *Rente foncière*, f., *cens*, m. ‖ (féod.) *Censive*, f.
GRONDEIGENAAR, z. m. *Propriétaire foncier*, m.
GRONDEIGENDOM, z. m. *Propriété foncière*, f., *biens-fonds*, *immeubles*, m. pl.
GRONDEL, z. m. Visch. *Gobie*, f., *goujon*, m.
GRONDELIJK, bw. *Zie* GRONDIG[LIJK].
GRONDELING, z. m. Visch. *Gobie*, f., *goujon*, m.
GRONDELINGS, bw. *À fond*.
GRONDELOOS, bn. *Sans fond*, *très-profond*. ‖ —looze diepte, *abîme*, m. ‖ (fig.) *Immense*, *infini*.
GRONDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Profondeur immense*, f. ‖ Afgrond. *Abîme*, *gouffre*, m.
GRONDEN, zw. w. b. Grondvesten. *Fonder*, *baser*; *établir* ou *poser les fondements*. ‖ (fig.) *Instituer*, *créer*, *fonder*. ‖ Zijn gevoelen op iets —, *appuyer* ou *fonder son opinion sur qc.* ‖ Peilen. *Sonder*. ‖ (peint.) Grondverven. *Abreuver*. ‖ o. (met *hebben*). *Trouver fond*, *toucher au fond*.
GRONDERF, z. o. *Héritage*, *bien-fonds*, m.
GRONDGEBIED (zond. mv.), z. o. *Territoire*, *ressort*, m.
GRONDGEBOUW, z. o. *Fondement*, m.
GRONDGETAL, z. o. *Nombre cardinal*, m.
GRONDGOEDEREN, z. o. mv. *Biens-fonds*, m. pl.
GRONDHARTIG, bn. *Cordial*. ‖ bw. *Cordialement*.
GRONDHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Cordialité*, f.
GRONDHARTIG[LIJK], bw. *Zie* GRONDHARTIG.
GRONDHEER (-HEEREN), z. m. *Seigneur foncier*, m.
GRONDIG, bn. *Qui sent la bourbe* ou *la vase*. ‖ Op vaste gronden steunend. *Fondamental*, *solide*, *profond*. ‖ —e kennis, *connaissance profonde*, f. ‖ — oordeel, *jugement solide*, m. ‖ bw. *Zie* GRONDIG[LIJK].

Grondigheid (zond. mv.), z. v. (fig.) *Solidité*, *profondeur*, f.
Grondig[lijk], bw. *Solidement*, *d'une manière approfondie*, *parfaitement*, *à fond*, *foncièrement*. ‖ — kennen, *connaître à fond*.
Grondijs (zond. mv.), z. o. *Glace* f. *qui se trouve au fond de l'eau*.
Gronding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fonder*, *de baser* ou *de sonder*. ‖ (peint.) *Première couche*, f.
Grondkleur, z. v. *Couleur fondamentale*, f.
Grondlaag, z. v. *Première couche*, f.
Grondlasten, z. m. mv. *Contribution foncière*, f.
Grondleen (–leenen), z. o. *Fief dominant*, *féage*, m., *terre féodale*, f.
Grondleer, **Grondleering** (zond. mv.), z. v. *Doctrine fondamentale*, f.
Grondlegger, z. m. *Fondateur*, m.
Grondlegging, z. v. *Fondation*, f., *fondement*, *établissement*, m.
Grondlegster, z. v. *Fondatrice*, f.
Grondles, z. v. *Maxime fondaméntale*, f., *principe*, m.
Grondlijn, z. v. (géom.) *Base*, f.
Grondlood (–looden), z. o. *Sonde*, f.
Grondmuur, z. m. (archit.) *Soubassement*, *embâsement*, m.
Grondnoot (-noten), z. v. *Note tonique*, *tonique*, f.
Grondoorzaak, z. v. *Cause première* ou *principale*, f.
Grondpaal, z. m. *Pilotis*, m.
Grondpand, z. o. *Hypothèque*, f.
Grondpijler, **Grondpilaar**, z. m. *Colonne fondamentale*, f. ‖ (fig.) *Fondement*, *pivot*, m., *base*, *pierre angulaire*, f.
Grondrecht, z. o. *Droit foncier*, *droit seigneurial*, m.
Grondregel, z. m. *Règle fondamentale*, f., *fondement*, *principe*, *axiome*, m.
Grondrente, z. v. *Rente foncière*, f.
Grondsap (zond. mv.), z. o. *Zie* Grondsop.
Grondschatting, z. v. *Impôt foncier*, m.
Grondscheiding, z. v. *Séparation* ou *démarcation* f. *des terres*.
Grondschrift, z. o. *Minute*, f., *original*, m.
Grondslag (–slagen), z. m. *Fondement*, m., *base*, f. ‖ — eens muurs, *empatement*, m. ‖ (fig.) *Fondement*, *principe*, m., *base*, f.
Grondsnaren, z. v. mv. *Basses*, *grosses cordes* f. pl. *de certains instruments de musique*.
Grondsop (zond. mv.), z. o. *Lie*, f., *marc*, *dépôt*, *sédiment*, m., *effondrilles*, f. pl.
Grondspreuk, z. v. *Maxime*, f., *aphorisme*, m.
Grondstandig, bn. (bot.) *Basilaire*.
Grondsteen (–steenen), z. m. *Pierre fondamentale*, f. ‖ — eener zuil, *socle* m. *d'une colonne*. ‖ — eens molens, *gîte* m. *d'un moulin*.
Grondstellig, bn. *Fondamental*.
Grondstelling, z. v. *Maxime*, f., *principe*, m. ‖ — der wijsbegeerte, der wiskunde, *axiome* m *de philosophie*, *de mathématiques*.
Grondstem, z. v. (mus.) *Basse*, f.
Grondstof, z. v. *Élément*, m., *matière première*, f. ‖ (méd., phys) *Base*, f.
Grondstoffelijk, bn. *Élémentaire*.
Grondtaal, z. v. *Langue mère* ou *primitive*, f.
Grondtal, z. o. (arith.) *Base*, f.
Grondteekening, z. v. *Ichnographie*, f., *plan*, m., *délinéation*, f. ‖ Schets. *Esquisse*, *ébauche*, f.
Grondtekst, z. m. *Texte original*, *original*, m.
Grondtelwoorden, z. o. mv. *Noms* m. pl. *de nombres cardinaux*.
Grondtoon (–tonen), z. m. *Tonique*, *note tonique*, f.
Grondtrek, z. m. *Trait fondamental*, *principal* ou *caractéristique*, m.
Grondvast, bn. *Ferme*, *solide*.
Grondverdeeling, z. v. *Division territoriale*, f.
Grondverf, z. v. (peint.) *Première couche*, *imprimure*, f.
Grondverpanding, z. v. *Engagement* m. *d'immeubles*.
Grondverven, zw. w. b. (peint.) *Abreuver*, *imprimer*.
Grondvest, z. v. *Fondement*, m., *base*, f.
Grondvesten, zw. w. b. *Fonder*, *baser; établir* ou *poser les fondements*.
Grondvesting, z. v. *Fondation*, f., *établissement*, m. ‖ Instelling. *Institution*, f.
Grondvlakte, z. v. *Aire*, *base*, f., *sol*, m.
Grondvorm, z. m. *Forme primitive*, f.
Grondwaarheid (–heden), z. v. *Vérité fondamentale*, f.
Grondwater, z. o. *Eau souterraine*, f.
Grondwet, z. v. *Constitution*, *loi fondamentale*, *charte*, *chartre*, f. ‖ De Belgische —, *la constitution belge*.
Grondwettelijk, bn. *Constitutionnel*. ‖ bw. *Constitutionnellement*.
Grondwettelijkheid (zond. mv.), z. v. *Constitutionnalité*, f.
Grondwettig, bn. *Constitutionnel*. ‖ bw. *Constitutionnellement*.
Grondwettigheid (zond. mv.), z. v. *Constitutionnalité*, f.
Grondwettig[lijk], bw. *Zie* Grondwettig.
Grondwoord, z. o. *Mot radical*, *radical*, m., *racine*, f.
Grondwortel, z. m. (gramm.) *Racine*, f.
Grondzuil, z. v. *Colonne fondamentale*, f. ‖ (fig.) *Base*, f., *principe*, *fondement*, *pivot*, m., *pierre angulaire*, f.
Groom, z. o. *Zie* Grom.
Groot, bn. *Grand*, *vaste*, *ample*. ‖ —e boom, *grand arbre*, m. ‖ — woud, *vaste forêt*, f. ‖ —e stad, *grande ville*, f. ‖ De —e mast, *le grand mât*. ‖ —e wond, *large blessure*, f. ‖ Een — man, *un grand homme*. ‖ —e letter, *lettre majuscule*, f. ‖ De —e teen, *l'orteil*, *le gros doigt du pied*. ‖ De —e hoop, *la foule*, *la multitude*. ‖ —e som, *forte somme*, f. ‖ De —e Heer, *le grand Seigneur*, *le grand Turc*. ‖ De —e Vondel, *le grand Vondel*. ‖ — maken, *élever*. ‖ Eene zaak —er maken, dan zij is, *exagérer une chose*. ‖ — worden, *grandir*, *croître*. ‖ — gaan. Zwanger zijn. *Être enceinte*. ‖ adv. *Grandement*. ‖ —e, z. m. *Grand*, m. ‖ De —en, *les grands*, *les puissants*, m. pl. ‖ z. o. Het —e, *le grand*, m. ‖ (monn.) *Demi-sou*, *gros*, m. ‖ Drie pond —, *trois livres de gros*.
Grootachtbaar, bn. *Très-vénérable*.
Grootachtbaarheid (zond. mv.), z. v. *Grandeur très-vénérable*, f.
Grootbek, z. m. *en* v. (fig.) *Hâbleur*, m.; *hâbleuse*, f.
Grootbekkig, bn. (h. n.) *Macrostome*.
Grootbladig, bn. (bot.) *Macrophylle*.
Grootboek, z. o. *Grand-livre*, m.
Grootdadig, bn. Heldhaftig. *Héroïque*. ‖ Groothartig. *Magnanime*.
Grootdadigheid, z. v. Heldhaftigheid. *Héroïsme*, m. ‖ Groothartigheid. *Magnanimité*, f.
Grootedelachtbaar, bn. *Noble et très-vénérable*.
Grootelijks, bw. *Grandement*, *extrêmement*, *beaucoup*, *fort*, *fortement*.

GROOTENDEELS, bw. *En grande partie.*
GROOTHARTIG, bn. *Magnanime, généreux.*
GROOTHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Magnanimité, générosité*, f.
GROOTHEID (-HEDEN), z. v. *Grandeur, étendue*, f. ‖ (math.) *Quantité*, f. ‖ Macht. *Puissance, autorité*, f.
GROOTHERTIG, bn. *Zie* GROOTHARTIG.
GROOTHERTOG (-TOGEN), z. m. *Grand-duc*, m.
GROOTHERTOGDOM, z. o. *Grand-duché*, m.
GROOTHERTOGIN, z. v. *Grande-duchesse*, f.
GROOTHOOFDIG, bn. *Macrocéphale, qui a une grosse tête.*
GROOTJE, z. o. Grootmoeder. *Grand' mère*, f. ‖ (fig.) Best. *Vieille femme, vieille*, f
GROOTKAMERHEER (-HEEREN), z. m. *Zie* GROOTKAMERLING.
GROOTKAMERLING, z. m. *Grand chambellan, archichambellan*, m.
GROOTKANSELIER, z. m. *Grand chancelier, archichancelier*, m.
GROOTKOPPIG, bn. *Macrocéphale.*
GROOTKRUIS, z. o. *Grand' croix*, m.
GROOTMAARSCHALK, z. m. *Grand maréchal*, m.
GROOTMACHTIG, bn. *Très-puissant.*
GROOTMAKING, z. v. *Élévation, exaltation, glorification*, f.
GROOTMEESTER, z. m. *Grand maître*, m.
GROOTMEESTERSCHAP, z. o. *Grande maîtrise*, f. ‖ — der Malteezer orde, *magistère* m. *de l'ordre de Malte.*
GROOTMOEDER, z. v. *Grand' mère, aïeule*, f. ‖ (fig.) Best. *Vieille*, f.
GROOTMOEDERLIJK, bn. *Qui est* ou *qui vient de la grand' mère.* ‖ bw. *En grand' mère.*
GROOTMOEDIG, bn. *Magnanime, généreux, qui a l'âme noble* ou *grande.* ‖ bw. *Zie* GROOTMOEDIG[LIJK].
GROOTMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Magnanimité, générosité, grandeur* f. *d'âme.*
GROOTMOEDIG[LIJK], bw. *Magnanimement, généreusement.*
GROOTMOEI, z. v. *Grand' tante*, f.
GROOTMOGEND, bn. *Grand et puissant.*
GROOTMOND, z. m. *en* v. *Qui a la bouche grande.*
GROOTMONDIG, bn. *Macrostome.*
GROOTNEUS, z. m. *en* v. *Qui a le nez gros* ou *long.*
GROOTNEUZIG, bn. *Qui a le nez gros* ou *long.*
GROOTOOGIG, bn. *Macrophthalme, qui a de grands yeux.*
GROOTOOM (-OOMS, -OOMEN), z. m. *Grand-oncle*, m.
GROOTOOR (-OOREN), z. m. *en* v. *Qui a de grandes oreilles.* ‖ (h. n.) Vledermuis. *Oreillard*, m.
GROOTOORIG, bn. *Qui a de grandes oreilles.*
GROOTSCH, bn. *Fier, orgueilleux, arrogant, superbe.* ‖ Heerlijk. *Magnifique, sublime, élevé, grandiose, majestueux* ‖ bw. *Grandement, magnifiquement, majestueusement.*
GROOTSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Fierté, arrogance*, f., *orgueil*, m. ‖ Heerlijkheid. *Magnificence, grandeur, majesté*, f.
GROOTSCHOBBIG, GROOTSCHUBBIG, bn. *Macrolépidote.*
GROOTSCHRIFT (zond. mv.), z. o. *Lettres majuscules*, f. pl.
GROOTSPANT, z. o. (mar.) *Maîtresse levée*, f.
GROOTSPRAAK, z. v. *Fanfaronnade, vanterie, hâblerie, gasconnade, rodomontade*, f. ‖ Overdrijving. *Exagération*, f. ‖ (rhét.) *Hyperbole*, f.
GROOTSPREKEN (zond. mv.), z. o. *Fanfaronnade, vanterie, hâblerie, gasconnade, bravade*, f.
GROOTSPREKEND, bn. *Fanfaron, vantard, glorieux.*
GROOTSPREKER, z. m. *Fanfaron, rodomont, vantard, gascon, hâbleur*, m.
GROOTSPREKING, z. v. *Fanfaronnade, vanterie, rodomontade, hâblerie, gasconnade*, f.
GROOTSTALMEESTER, z. m. *Grand écuyer*, m.
GROOTTE, z. v. *Grandeur, étendue*, f. ‖ — eener stad, *étendue d'une ville.* ‖ Gestalte. *Taille*, f. ‖ Dikte. *Grosseur*, f.
GROOTVADER, z. m. *Grand-père, aïeul*, m.
GROOTVADERLIJK, bn. *Qui est* ou *qui vient du grand-père.* ‖ bw. *En grand-père.*
GROOTVICARIS, z. m. *Grand vicaire*, m.
GROOTVIZIER, z. m. *Grand vizir*, m.
GROOTVORST, z. m. *Grand-duc*, m.
GROOTVORSTIN, z. v. *Grand'duchesse*, f.
GROOTZEGELBEWAARDER, z. m. *Garde* m. *des sceaux.*
GROP, z. v. *Fosse, rigole*, f.
GROS, z. o. *Grosse* f. *douze douzaines*, f. pl. ‖ Een — pijpen, *une grosse de pipes.* ‖ Het grootste gedeelte. *Gros*, m., *la plus grande partie*, f. ‖ Het — des legers, *le gros de l'armée.* ‖ Het — der menschen, *le gros du monde.* ‖ In het —, *en gros.* ‖ Koopman in 't —, *marchand* m. *en gros.*
GROSSE, z. v. (prat.) *Grosse, copie* f. *d'un acte.*
GROSSEEREN, zw. w. b. Overdrijven. *Exagérer, grossir, outrer.* ‖ (prat.) *Grossoyer.*
GROSSIER, z. m. *Marchand* m. *en gros.*
GROSSIERSVAK (zond. mv.), z. o. *Commerce* m. *en gros.*
GROT, z. v. *Grotte, caverne*, f., *antre*, m.
GROTACHTIG, bn. *Caverneux.*
GROTESK, bn. *Grotesque.* ‖ bw. *Grotesquement.*
GROTWERK (zond. mv.), z. o. *Rocaille*, f.
GROTWERKER, z. m. *Zie* GROTWERKMAKER.
GROTWERKMAKER, z. m. *Rocailleur*, m.
GROUWEL, z. m. enz. *Zie* GRUWEL, enz.
GROUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* GRUWEN.
GROUWZAAM, enz. *Zie* GRUWELIJK, enz.
GROVELIJK, bw. *Grossièrement, grièvement.* ‖ — zondigen, *pécher grièvement.*
GRUIS (zond. mv.), z. o. *Petits morceaux*, m. pl. ‖ Keizand. *Gravier*, m. ‖ Puingruis. *Décombres*, m. pl., *gravois*, m. ‖ Steenkoolgruis. *Menu*, m. ‖ (méd.) *Gravier.*
GRUISACHTIG, bn. *Graveleux.* ‖ (méd.) *Calculeux.*
GRUISHOOP (-HOOPEN), z. m *Abatis* m. *de maisons.*
GRUISIJZER, z. o. (verr.) *Grésoir*, m.
GRUISKAR, z. v. *Tombereau*, m.
GRUISKARVOERDER, z. m. *Tombelier*, m.
GRUISVOERDER, z. m. *Gravatier*, m.
GRUISZAND (zond. mv.), z. o. *Gravier, gros sable*, m.
GRUIT (zond. mv.), z. v. *Lie*, f., *marc, sédiment*, m.
GRUIZIG, bn. *Graveleux.*
GRUIZIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est graveleux.*
*GRUNSEL, z. v. Vogel. *Tarin, verdier*, m.
GRUT, z. v. Gort. *Gruau*, m. ‖ Uitschot. *Rebut*, m.
GRUTMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à gruau.*
GRUTTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Monder du gruau.*
GRUTTENBRIJ (zond. mv.), z. v. *Bouillie* f. *de gruau.*
GRUTTENMEEL (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *de gruau.*
GRUTTER, z. m. *Qui fait du gruau, marchand de gruau, grenetier*, m.
GRUTTERIJ, z. v. *Lieu* m. *où l'on fait du gruau, boutique* f. *de grenetier.*

Grutterswaren, z. v. mv. *Céréales* f. pl. *en graines.*

Grutterswinkel, z. m. *Boutique* f. *de grenetier.*

Gruwel, z. m. *Abomination, horreur, exécration*, f. ‖ Eenen — van iets hebben, *avoir qc. en horreur* ou *en abomination.* ‖ Gruweldaad. *Crime atroce* ou *énorme*, m., *horreur*, f.

Gruweldaad, z. v. *Crime atroce* ou *énorme, forfait*, m., *horreur, atrocité, abomination*, f.

Gruwelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Gruwen.

Gruwelijk, bn. *Abominable, horrible, détestable, exécrable, atroce, affreux, effroyable, énorme.* ‖ bw. *Abominablement, horriblement.*

Gruwelijkheid (–heden), z. v. *Horreur, abomination, atrocité, énormité*, f.

Gruwelstuk, z. o. *Zie* Gruweldaad.

Gruwen, zw. w. o. (met *hebben*). *Détester, abhorrer, avoir en abomination* ou *en horreur.* ‖ Van iets —, *avoir qc. en horreur.*

Gruwzaam, bn. *Zie* Gruwelijk.

Gruwzaamheid (–heden), z. v. *Zie* Gruwelijkheid.

Guano (zond. mv.), z. v. *Guano*, m.

Guf, bn. *Généreux, libéral, prodigue.*

Gufheid (zond. mv.), z. v. *Générosité, libéralité, prodigalité*, f.

Guichelaar, z. m. *Zie* Goochelaar.

Guichelarij, z. v. *Zie* Goochelarij.

Guichelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Goochelen.

Guichelheil (zond. mv.), z. o. (bot.) *Zie* Guichelkruid.

Guichelkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mouron, anagallis*, m.

Guicheltasch, z. v. *Zie* Goocheltasch.

Guig (zond. mv.), z. v. *Nique, moue, moquerie*, f. ‖ Iemand de — nasteken, *faire la moue à qq.*

Guigen, zw. w. b. *Se moquer de.*

Guil, bn. *Lâche, poltron.* ‖ bw. *Lâchement.*

Guil, z. m. *Jument* f. *qui n'a pas encore pouliné.* ‖ Lafaard. *Lâche, poltron*, m. ‖ Dommerik. *Ignorant, lourdaud, imbécile*, m.

Guillotine, z. v. *Guillotine*, f.

Guillotineeren, zw. w. b. *Guillotiner.*

Guit, z. m. Schelm. *Coquin, fripon, fourbe*, m. ‖ Spotboef. *Espiègle*, m.

Guitachtig, bn. Schelmachtig. *Fourbe, fripon.* ‖ Schalkachtig. *Espiègle.*

Guitachtigheid (-heden), z. v. *Fourberie*, f. ‖ Schalkheid. *Espièglerie*, f.

Guitenstreek (–streken), z. m. *Zie* Guitenstuk.

Guitenstuk, z. o. Deugnieterij. *Friponnerie, coquinerie*, f. ‖ Schalksche trek. *Espièglerie*, f.

Guiterij, z. v. *Zie* Guitenstuk.

Guitje, z. o. *Petit fripon, petit espiègle*, m.

Gul, z. v. Visch. *Petit cabillaud*, m.

Gul, bn. Zacht en droog. *Mou et sec.* ‖ — zand, *du sable sec et mou.* ‖ Oprecht. *Franc, sincère, cordial, ingénu.* ‖ Mild. *Généreux, libéral, large.* ‖ bw. *Sans détour, libéralement.*

Gulaardig, bn. *Zie* Gulhartig.

Guldeling, z. m. Appel. *Pepin doré*, m.

Gulden, bn. *D'or.* ‖ De — eeuw, *l'âge d'or*, m. ‖ Het — Vlies, *la Toison d'or.* ‖ — getal, *nombre* m. *d'or.* ‖ (fig.) Dierbaar. *Précieux, de grande valeur.*

Gulden, z. m. *Florin*, m. ‖ Honderd —, *cent florins.*

Guldenmond (zond. mv.), z. m. *Homme très-éloquent*, m.

Guldenstuk, z. o. *Pièce* f. *d'un florin, florin*, m.

Guldenwater (zond. mv.), z. o. (dist.) *Eau* f. *d'or.*

Gulhartig, bn. *Franc, sincère, ingénu, ouvert, cordial, généreux.* ‖ bw. *Zie* Gulhartig[lijk].

Gulhartigheid (zond. mv.), z. v. *Franchise, sincérité, cordialité, générosité*, f.

Gulhartig[lijk], bw. *Franchement, sincèrement, ingénument, cordialement, généreusement.*

Gulheid (–heden), z. v. *Zie* Gulhartigheid.

Gulhertig, enz. *Zie* Gulhartig, enz.

Gulp, z. v. Groote waterbaar. *Grande vague*, f. ‖ Groote teug. *Grand trait*, m. ‖ Sleuf in eene broek. *Brayette*, f.

Gulpen, zw. w. o. (met *hebben*). Met groote teugen drinken. *Boire à grands traits.* ‖ Eene opening hebben. *Être ouvert, bâiller.*

Gulpje, z. o. Sleufje. *Brayette*, f.

Gulzig, bn. *Gourmand, goulu, glouton, avide.* ‖ bw. *Goulûment, gloutonnement, avec gourmandise.* ‖ — eten, *manger gloutonnement, goulûment.*

Gulzigaard, z. m. *Gourmand, glouton, goulu*, m. ‖ (pop.) *Goinfre*, m.

Gulzigheid (zond. mv.), z. v. *Gourmandise, gloutonnerie*, f. ‖ (pop.) *Goinfrerie*, f.

Gulzig[lijk], bw. *Zie* Gulzig, bw.

Gunnen, zw. w. b. *Ne pas envier, souhaiter du bien.* ‖ Ik gun u dat geluk, *je vous souhaite ce bonheur.* ‖ Toestaan. *Accorder, concéder, octroyer.* ‖ Gun mij uwe aandacht, *accordez-moi votre attention.* ‖ (comm.) Toeslaan, afstaan. *Céder.*

Gunner, z. m. *Celui qui n'envie pas, qui accorde, qui permet.*

Gunning (zond. mv.), z. v. *Concession, permission*, f.

Gunst, z. v. *Faveur, grâce, bienveillance, amitié, bonté*, f. ‖ — bewijzen, *favoriser.* ‖ Eene — verzoeken, *demander une grâce* ou *une faveur.* ‖ Bij iemand in de — zijn, *être en faveur auprès de qq.*

Gunstbetooning, z. v. *Marque de faveur, faveur, grâce, bonté, amitié*, f, *témoignage* m. *d'amitié*

Gunstbewijs, z. o. *Zie* Gunstbetooning.

Gunstbewijsster, z. v. *Bienfaitrice, fautrice*, f.

Gunstbewijzer, z. m. *Bienfaiteur, fauteur*, m.

Gunstbewijzing, z. v. *Zie* Gunstbewijs.

Gunstbrief, z. m. *Concession, privilége, brevet, octroi*, m.

Gunsteling, z. m. *en* v. *Favori, protégé*, m., *favorite, protégée*, f. ‖ De —en des ministers, *les créatures* f. pl. *du ministre.*

Gunsteloos, bn. *Qui n'est pas favorisé, sans faveur, hors de faveur.*

Gunstgenoot (–nooten), z. m. *en* v. *Zie* Gunsteling.

Gunstgift, z. v. *Gratification*, f.

Gunstig, bn. *Favorable, propice.* ‖ Het geluk is mij —, *la fortune me sourit.* ‖ — weêr, *temps propice*, m. ‖ bw. *Favorablement, d'une manière propice.*

Gunstig[lijk], bw. *Zie* Gunstig, bw.

Gunstrijk, bn. Gunstig. *Favorable, propice.*

Gunstvaardig, bn. *Zie* Gunstig.

Gunstveerdig, bn. *Zie* Gunstig.

Gunstwoord, z. o. *Parole favorable, recommandation*, f.

Gust, bn. (vétér.) Niet drachtig. *Qui ne porte pas, qui n'est pas pleine.* ‖ (fig.) Schraal. *Maigre.* ‖ —e maaltijd, *repas maigre*, m.

Guts (gutsen), z. v. Holle beitel. *Gouge*, f.

Gutsen, zw. w. b. Met de guts bewerken. *Gouger, travailler avec la gouge.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Couler à gros bouillons, ruisseler.*

GUTTEBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Guttier*, m.
GUTTEGOM (zond. mv.), z. v. *Gomme-gutte*, f.
GUUR, bn. *Rude*, *âpre*, *rigoureux*, *froid*. ‖ — weêr, *temps rude*, m. ‖ Gure wind, *vent âpre*, m. ‖ Streng. *Sévère*. ‖ Norsch. *Bourru*, *rébarbatif*.
GUURHEID (zond. mv.), z. v. *Rigueur*, *âpreté*, f. ‖ Strengheid. *Sévérité*, f. ‖ Norschheid. *Humeur rébarbative*, f.
GYMNASIUM (-IËN, -IA), z. o. *Gymnase*, *collége*, *athénée*, m.
GYMNAST, z. m. *Gymnaste*, *gymnasiarque*, m.
GYMNASTIEK (zond. mv.), z. v. *Gymnastique*, f.
GYMNASTISCH, bn. *Gymnastique*.

H.

H, z. v. Achtste letter van 't alphabet. *H*, m.
HA! tusschenw. *Ha! ah!* ‖ Ha! daar is hij! *Ha! le voilà!* ‖ Ha! schelm! *ah! coquin!*
HAAF, z. v. *Zie* HAVE.
HAAG, z. v. *Haie*, f. ‖ Levende —, *haie vive*. ‖ (prov.) De kap over de — smijten, *jeter le froc aux orties*.
HAAGAPPEL, z. m. *Arbouse*, f.
HAAGAPPELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbousier*, m.
HAAGBES, z. v. *Zie* HAAGBEZIE.
HAAGBEUK, z. m. *Charme*, *frêne sauvage*, m. ‖ Jonge —, *charmille*, f.
HAAGBEUKEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Zie* HAAGBEUK.
HAAGBEUKENBOSCH, z. o. *Charmoie*, f.
HAAGBEUKENLAAN, z. v. *Charmille*, f.
HAAGBEZIE, z. v. *Baie de buisson*, *mûre sauvage*, f.
HAAGBOSCH, z. o. *Buisson*, *hallier*, m., *broussailles*, f. pl., *épinaie*, f.
HAAGBOSCHJE, HAAGBOSCHKEN, z. o. *Buissonnet*, m.
HAAGDIS, z. v. *Zie* HAGEDIS.
HAAGDOORN, HAAGDOREN (-DOORNEN, -DORENS), z. m. *Aubépine*, *épine blanche*, *noble épine*, f.
HAAGEIK, z. m. *Rouvre*, *chênevert*, m., *yeuse*, f.
HAAGJE, z. o. *Petite haie*, f.
HAAGKWIJT, z. v. *Fauvette traîne-buisson*, f.
HAAGMES, z. o. *Serpe*, f.
HAAGMUSCH, z. v. *Moineau* m. *de haie*, *bunette*, f.
HAAGVORSCH, z. m. *Grenouille verte*, f., *graisset*, m.
HAAI, z. m. (h. n.) *Requin*, *squale*, m. ‖ Getijgerde —, *houssette*, f.
HAAIROG, z. m. *Rhinobate*, m.
HAAITAND, z. m. *Dent* f. *de requin* ou *de squale*.
HAAIVISCH, z. m. *Zie* HAAI.
HAAK, z. m. *Croc*, *crochet*, *grappin*, *crampon*, m. ‖ Kleine —, *agrafe*, f., *petit croc*, m. ‖ (fig.) Een proces aan den — hangen, *pendre un procès au croc*. ‖ Bootshaak. *Gaffe*, *perche*, f., *croc* m. *de batelier*. ‖ Vischhaak. *Hameçon*, m. ‖ (prov.) Den — in de keel krijgen, *mordre à l'hameçon*. ‖ — eens boeks, *fermoir*, m. ‖ Scheur. *Accroc*, m. ‖ Winkelhaak. *Équerre*, f. ‖ In den — schaven *of* houwen, *équarrir*. ‖ (fig.) Het is niet in den —, *cela n'est pas comme il faut*. ‖ (coutur.) Haken en oogen, *agrafes et portes d'agrafes*. ‖ (fig.) Het zijn haken en oogen, *c'est une affaire embrouillée*, *c'est un fagot d'épines*. ‖ (chir.) *Crochet*, m., *érine*, f. ‖ Looper. *Rossignol*, *passe-partout*, m. ‖ (impr.) Zethaak. *Composteur*, m. ‖ (arqueb.) *Arquebuse* f. *à croc*.
HAAKACHTIG, bn. Dat licht haakt. *Qui s'accroche facilement*. ‖ Haakvormig. *Crochu*, *en forme de crochet*.
HAAKBEENTJE, z. o. (anat.) *Petit os crochu*, m.
HAAKBOEKJE, z. o. *Traité* m. *de la broderie au crochet*.
HAAKBUS, z. v. *Arquebuse* f. *à croc*.
HAAKIJZER, z. o. *Cornette*, f.
HAAKJE, z. o. *Crochet*, *crocheton*, m., *agrafe*, f. ‖ (gramm.) —s, *parenthèse*, f.
HAAKKNEVELS, z. m. mv. *Crocs*, m. pl.
HAAKMAKER, z. m. *Crochetier*, m.
HAAKNAGEL, z. m. *Zie* HAAKSPIJKER.
HAAKNOOT (-NOTEN), z. v. (mus.) *Croche*, f.
HAAKPEN, z. v. *Crochet* m. *à broder*.
HAAKS, bw. *D'équerre*.
HAAKSCH, bn. *D'équerre*.
HAAKSKEN, z. o. *Zie* HAAKJE.
HAAKSPIJKER, z. m. *Bec-de-cane*, *clou à crochet*, *clou* m. *à tête piquée*.
HAAKSTOK, z. m. *Zie* BEKSTOK.
HAAKSWIJS (-WIJZE), bw. *En forme de croc* ou *de crochet*, *en croc*.
HAAKTALIE, z. v. (mar.) *Palan* m. *à croc*.
HAAKTAND (-TANDEN), z. m. (man.) *Crochet*, f.
HAAKVORMIG, bn. *Crochu*, *en forme de croc*, *de crochet*. ‖ (bot.) *Unciforme*, *hameçonné*.
HAAKWERK (zond. mv.), z. o. *Broderie* f. *au crochet*.
HAAKZEEL (-ZELEN), z. o. *Brécin*, m.
HAAL, z. v. Heugel. *Crémaillère*, f.
HAAL, z. m. Trek. *Trait*, *coup*, m. ‖ Het halen. *Traction*, *action* f. *de tirer*.
HAALBAAR, bn. *Qu'on peut emporter*.
HAALBIER (zond. mv.), z. o. *Bière* f. *qu'on vend en détail*.
HAALBOOM (-BOOMEN), z. m. *Barre* f. *à laquelle on suspend la crémaillère*.
HAALBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *qu'on vend en détail*.
HAALKAN (zond. mv.), z. v. *Pot* m. *dans lequel on va chercher de la bière*, *du vin*, *etc*.
HAALSTER, z. v. *Qui va chercher*.
HAALTJE, z. o. *Crémaillon*, m.
HAALTOUW, z. o. *Cordelle*, f.
HAALWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin* m. *qu'on vend en détail*.
HAAM, z. o. (man.) Gareel. *Collier*, *bourrelet*, m.
HAAMBOUT, z. o. *Palonnier*, m., *volée*, f.
HAAMKUSSEN, z. o. *Coussinet*, m.
HAAN, z. m. *Coq*, m. ‖ Jonge —, *cochet*, m. ‖ Oude —, *cocard*, m. ‖ De — kraait, *le coq chante*. ‖ (fig.) De roode —, *la mèche allumée*. ‖ (fig.) Den rooden — laten kraaien, *mettre le feu à qc*. ‖ (prov.) Er zal geen — naar kraaien, *personne n'en saura rien*. ‖ Windhaan. *Girouette*, f. ‖ — eens torens, *coq* m. ou *girouette* f. *d'une tour*. ‖ — eens geweers, *chien* m. *d'un fusil*. ‖ Den — van een geweer span-

nen, *armer* ou *bander un fusil.* ‖ Spant den —! *apprêtez vos armes!*
HAANDER, z. m. *Cueilloir*, m.
HAANTJE, z. o. *Petit coq*, *cochet*, m.
HAAR, z. o. *Cheveu*, m., *cheveux*, m. pl., *chevelure*, f., *poil*, m. ‖ Hoofdhaar. *Chevelure.* ‖ Grijs —, *cheveux blancs.* ‖ Ros —, *cheveux roux.* ‖ Sluik —, *cheveux plats.* ‖ Valsch —, *faux cheveux.* ‖ — eens diers, *poil* m. *d'un animal.* ‖ Het lange — aan den staart eens paards, *le crin de la queue d'un cheval.* ‖ Het — snijden, *couper les cheveux.* ‖ (fig.) — op de tanden hebben, *avoir bec et ongles.* ‖ (fig.) Pijn in 't — hebben, *être de mauvaise humeur; être dans les vignes.* ‖ Zij gelijken elkander op een —, *ils se ressemblent comme deux gouttes d'eau.* ‖ (fig.) Zij heeft geen — van hare moeder, *elle ne ressemble en rien à sa mère.* ‖ (fam.) Elkander in het — vliegen, *se prendre aux cheveux.* ‖ (fig.) De haren rezen mij te berge, *mes cheveux se dressèrent sur la tête.* ‖ (fig.) Met huid en —, *entièrement.*
HAAR, bezitt. bn. *Son*, *sa*, *ses*, *leur.* ‖ — hoed, *son chapeau.* ‖ Hare pen, *sa plume.* ‖ Hare boeken, *ses livres.* ‖ Zij hebben hare handschoenen verloren, *elles ont perdu leurs gants.* ‖ De hare, het hare. Bezitt. voorn. *le sien*, *la sienne.* ‖ De haren, *les leurs.* ‖ pers. voorn. dat. en acc. v. enkelv. en meerv. *la*, *lui*, *à elle*, *les*, *leurs*, *à elles.* ‖ Ik zie haar, *je la vois*, *je les vois.* ‖ Ik geef het —, *je le lui donne*, *je le leur donne.*
HAARACHTIG, bn. *Capillaire*, *crinoïde.*
HAARACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Capillarité*, f.
HAARBAL, z. m. (h. d.) *Égagropile*, f.
HAARBAND, z. m. *Bandeau*, m., *bande*, *bandelette*, f., *ruban à entrelacer les cheveux*, *cordonnet*, *catogan*, m.
HAARBEREIDER, z. m. *Crinier*, m.
HAARBLES, z. v. *Touffe* f. *de cheveux*, *toupet*, m.
HAARBOS, z. m. *Zie* HAARBLES.
HAARBOSJE, z. o. *Toupillon* m. *de cheveux.*
HAARBUISJE, HAARBUISKEN, z. o. *Tube capillaire*, m.
HAARBUISKRACHT (zond. mv), z. v. *Capillarité*, f.
HAARD, z. m. *Foyer*, *âtre*, m. ‖ (prov.) Eigen — is goud waard, *il n'y a rien de tel que d'avoir un chez-soi.* ‖ Kachel. *Foyer*, m.
HAARDGELD (zond. mv.), z. o. *Zie* HAARDSTEDEGELD.
HAARDIJZER, z. o. *Chenet*, m.
HAARDJE, z. o. *Petit foyer*, m.
HAARDOEK, z. o. Stof. *Étamine*, f.
HAARDPLAAT, z. v. *Plaque* f. *de feu* ou *de cheminée.* ‖ Staande —, *contre-feu*, m.
HAARDSTEDE, z. v. *Foyer*, m.
HAARDSTEDEGELD, z. o. *Fouage*, *impôt* m. *sur les foyers.*
HAARFIJN, bn. *Très-délié*, *très-fin*, *extrêmement subtile.* ‖ bw. *De fil en aiguille.*
HAARKAM, z. m. *Peigne* m. *pour les cheveux.*
HAARKEN, z o. *Zie* HAARTJE.
HAARKLEIN, bw. *De fil en aiguille.* ‖ Iets — vertellen, *raconter qc. de fil en aiguille.*
HAARKLIS, z. v. *Zie* HAARLOK.
HAARKLOOFSTER, z. v. *Vétilleuse*, *chicaneuse*, *ergoteuse*, *femme pointilleuse*, f.
HAARKLOOVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vétiller*, *cicaner*, *ergoter*, *subtiliser*, *épiloguer*, *pointiller.*
HAARKLOOVER, z. m. *Vétilleur*, *chicaneur*, *ergoteur*, *épilogueur*, *homme pointilleux*, m.
HAARKLOOVERIJ, z. v. *Vétillerie*, *chicane*, *ergoterie*, *argutie*, *pointillerie*, f.
HAARKLOOVING, z. v. *Zie* HAARKLOOVERIJ.
HAARKNIPPEN (zond. mv.), z. o. *Coupe* f. *des cheveux.*
HAARKNIPPER, z. m. *Celui qui coupe les cheveux.*
HAARKROL, z. v. *Zie* HAARKRUL.
HAARKRUL, z. v. *Anneau*, m., *boucle* f. *de cheveux.*
HAARKRULLER, z. m. *Friseur*, m.
HAARKUIF, z. v. *Toupet*, m., *touffe* f. *de cheveux.*
HAARLOK, z. v. *Boucle* f. *de cheveux.*
HAARLOOS, bn. *Chauve*, *pelé*, *dépilé.* ‖ — hoofd, *tête chauve*, f. ‖ (bot.) *Glabre.*
HAARLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Calvitie*, f. ‖ (bot.) *Glabréité*, f.
HAARMOS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Anthérie*, f.
HAARNAALD, z. v. *Aiguille* f. *de tête.*
HAARNET, z. o. *Résille*, f.
HAARPOEDER, HAARPOEIER, z. o. *Poudre* f. *pour les cheveux.*
HAARSCHAAR, z. v. *Ciseaux* m. pl. *de coiffeur.*
HAARSMEER (zond. mv.), z. o. *Pommade*, f.
HAARSNIJDEN (zond. mv.), z. o. *Coupe* f. *des cheveux.*
HAARSNIJDER, z. m. *Celui qui coupe les cheveux.*
HAARSNOER, z. o. *Zie* HAARBAND.
HAARSPELD[E], z. v. *Zie* HAARNAALD.
HAARSTEEN (-STEENEN), z. m. *Corsoïde*, f.
HAARTJE, z. o. *Petit cheveu*, *petit poil*, m. ‖ De —s der oogleden, *les cils*, m. pl. ‖ (bot.) —s, *chevelu*, m., *filaments* m. pl. *des racines.*
HAARTOER, z. v. *Tour* m. *de cheveux.*
HAARTRENS (-TRENZEN), z. v. *Tresse* f. *de cheveux.*
HAARTUIT, z. v. *Zie* HAARVLECHT.
HAARUITTREKKER, z. m. *Épileur*, m.
HAARUITTREKSTER, z. v. *Épileuse*, f.
HAARVATEN, z. o. mv. (anat.) *Vaisseaux capillaires*, m. pl.
HAARVLECHT, z. v. *Tresse* f. *de cheveux.* ‖ (méd.) *Dartre*, f. ‖ Poolsche —, *plique polonaise*, *plique*, f.
HAARVLECHTER, z. m. *Tresseur* m. *de cheveux.*
HAARVORMIG, bn. *Capillaire.*
HAARWORM, z. m. Worm. *Crinon*, m. ‖ Hoofdzeer. *Dartre*, *teigne*, f. ‖ Droge —, *dartre farineuse.*
HAARWORMACHTIG, bn. *Dartreux.*
HAARWORMIGE, z. m. en v. *Dartreux*, m.; *dartreuse*, f.
HAARWORTEL, z. m. *Racine des cheveux*, *racine capillaire*, f. ‖ (bot.) *Racine capillaire.*
HAARZAKJE, HAARZAKSKEN, z. o. *Bourse* f. *à cheveux.*
HAARZALF (zond. mv.), z. v. *Pommade*, f.
HAARZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Maladie* f. *des cheveux.*
HAARZOUT (zond. mv.), z. o. (chim.) *Halotric*, m.
HAAS, z. m. *Lièvre*, m. ‖ Een — in zijn leger, *un lièvre au gîte.* ‖ Den — nazetten, *courir le lièvre.* ‖ (prov.) Vele honden zijn des hazen dood, *il faut céder au nombre.* ‖ (fig.) Bloodaard. *Homme peureux*, *poltron*, m.
HAASJE, z. o. *Levraut*, m.
HAASJEOVER (zond. mv.), z. o. Spel. *Cheval fondu*, *coupe-tête*, m.
HAASKEN, z. o. *Zie* HAASJE.
HAAST (zond. mv.), z. v. *Hâte*, *promptitude*, *diligence*, *précipitation*, *vitesse*, *célérité*, f., *empressement*, m. ‖ — hebben, *être pressé.* ‖ — maken, *se dépêcher*, *se hâter.* ‖ Met —, in der —, *à la hâte.*
HAAST, bw. Welhaast. *Bientôt*, *dans peu.* ‖ Bijna. *Presque.* ‖ Hij is — gevallen, *il a manqué de tomber*, *il a failli tomber.*

HAASTELIJK, bw. *Zie* HAASTIG[LIJK].
HAASTEN, zw. w. b. *Presser.* ‖ Zich —. *Se hâter, se dépêcher, faire diligence, s'empresser, se presser.* ‖ Haast u langzaam, *hâte-toi lentement.*
HAASTIG, bn. *Pressé, empressé.* ‖ Schielijk. *Prompt, subit, soudain.* ‖ —e dood, *mort subite*, f. ‖ Oploopend. *Emporté, brusque, fougueux, colère.* ‖ bw. *Zie* HAASTIG[LIJK].
HAASTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Hâte, promptitude, précipitation*, f., *empressement*, m. ‖ Oploopendheid. *Emportement, transport*, m., *fougue, colère*, f., *vivacités*, f. pl.
HAASTIG[LIJK], bw. *Promptement, à la hâte, vite, brusquement.*
HAAT (zond. mv.), z. m. *Haine, rancune, animosité, aversion*, f., *ressentiment*, m. ‖ Doodelijke —, *haine mortelle.* ‖ Iemand eenen doodelijken — toedragen, *porter une haine mortelle à qq.* ‖ Eenen — tegen iemand opvatten, *prendre qq. en haine.*
HAATDRAAGSTER, z. v. *Rancunière*, f.
HAATDRAGEND, bn. *Haineux, rancunier, vindicatif.*
HAATDRAGENDHEID (zond. mv.), z. v. *Désir* m. *de vengeance, rancune*, f., *caractère haineux*, m.
HAATDRAGER, z. m. *Rancunier*, m.
HAATSTER, z. v. *Rancunière*, f.
HABIJT, z. o. *Habit religieux*, m.
*HACH (zond. mv.), z. v. Gevaar. *Danger, risque, péril*, m.
HACHELIJK, bn. *Dangereux, hasardeux, périlleux, critique.* ‖ bw. *Dangereusement, hasardeusement, périlleusement, avec risque, avec péril.*
HACHELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Danger, risque, péril, hasard*, m.
HACHT, z. m. *Gros morceau, lopin, chanteau*, m. ‖ — brood, *gros morceau de pain.*
HADIK (-DIKEN), z. v. (bot.) *Hièble*, f.
HAFT, z. o. *Éphémère, insecte éphémère*, m. ‖ (fig.) Het is er zoo dik als —, *il y en a en quantité* ou *à foison.*
HAGEDIS, z. v. *Lézard*, m.
HAGEDOORN, HAGEDOREN (-DOORNEN, -DORENS), z. m. *Aubépine, épine blanche, noble épine*, f.
HAGEL (zond. mv.), z. m. *Grêle*, f. ‖ Zeer fijne —, *grésil*, m. ‖ Er valt —, *il grêle, il tombe de la grêle.* ‖ Door den — bederven, *grêler, gâter par la grêle.* ‖ Schiethagel. *Cendrée, dragée*, f., *menu* ou *petit plomb*, m.
HAGELACHTIG, bn. Met hagel gemengd. *Mêlé* ou *accompagné de grêle.* ‖ Aan hagel gelijkend. *Qui ressemble aux grains de grêle.*
HAGELBUI, z. v. *Orage* m. *accompagné de grêle, giboulée* f. *de grêle.* ‖ (fig.) Eene — van pijlen, *une grêle de traits.*
HAGELEN, zw. w. onp. *Grêler.* ‖ Het hagelt. *Il grêle, il tombe de la grêle.* ‖ (fig.) *Tomber comme la grêle.*
HAGELGANS (-GANZEN), z. v. *Oie sauvage* ou *hyperborée*, f.
HAGELKORREL, z. v. *Grain* m. *de grêle.*
HAGELLOOD (zond. mv.), z. o. *Cendrée, dragée*, f.
HAGELSLAG (zond. mv.), z. m. *Grêle*, f., *dommage* m. *causé par la grêle.* ‖ Verzekering tegen —, *assurance* f. *contre la grêle.*
HAGELSTEEN (-STEENEN), z. m. *Grêlon*, m.
HAGELTASCH, z. v. *Sac* m. *à dragée.*
HAGELWIT, bn. *Blanc comme neige, extrêmement blanc.*
HAK, z. v. Hiel. *Talon*, m. ‖ (fig.) Iemand op de hakken zitten, *être sur les talons de qq., le suivre de près.*
HAK, z. v. Houweel. *Houe*, f., *hoyau*, m.
HAK, z. m. Houw. *Coup* m. *porté avec un instrument tranchant.* ‖ Tijd, wanneer het hout gehakt wordt. *Coupe*, f. ‖ (fig.) Haat. *Haine, rancune*, f. ‖ Eenen — op iemand hebben, *en vouloir à qq., avoir une dent de lait contre qq.*
HAKBAAR, bn. *Exploitable.* ‖ — hout, *bois exploitable*, m.
HAKBANK, z. v. *Hachoir*, m.
HAKBERD, z. o. *Zie* HAKBORD.
HAKBIJL, z. v. *Hache, cognée*, f.
HAKBLOK, z. m. *en* o. *Hachoir, billot*, m.
HAKBORD, z. o. *Hachoir, tranchoir, tailloir*, m. ‖ (mus.) *Tympanon*, m.
HAKBOSCH, z. o. *Taillis, bois taillis*, m.
HAKEN, zw. w. b. Met eenen haak tot zich trekken. *Prendre* ou *tirer à soi avec un crochet, gaffer, accrocher.* ‖ o. (met *hebben*). *S'accrocher.* ‖ (fig.) In verwarring zijn. *Être dans l'embarras, s'embrouiller, être embrouillé.* ‖ Naar iets —, *désirer ardemment qc., aspirer à qc.*
HAKGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *qu'on paie pour la coupe du bois.*
HAKHOUT (zond. mv.), z. o. *Mort-bois, bois taillis*, m., *coupe*, f.
HAKING, z. v. *Accrochement*, m. ‖ Sterk verlangen. *Désir ardent, vif désir*, m.
HAKJE, z. o. *Petit coup* m. *de hache.*
HAKKEBORD, z. o. *Zie* HAKBORD.
HAKKELAAR, z. m. *Bègue, bredouilleur*, m.
HAKKELAARSTER, z. v. *Bègue, bredouilleuse*, f.
HAKKELARIJ, z. v. *Bégayement, bredouillement*, m.
HAKKELEN, zw. w. b. *Hacher en petits morceaux.* ‖ Scheuren. *Déchirer.* ‖ Gehakkelde kleederen, *des habits déchirés.* ‖ o. (met *hebben*). Stotteren. *Bégayer, bredouiller.*
HAKKELING (zond. mv.), z. v. Stottering. *Bégayement, bredouillement*, m.
HAKKELKEES (-KEEZEN), z. m. *en* v. *Bègue*, m. *et* f., *bredouilleur*, m., *bredouilleuse*, f.
HAKKELTONG, z. m. *en* v. *Zie* HAKKELKEES.
HAKKEN, zw. w. b. *Hacher, couper, tailler, trancher.* ‖ Hout —, *abattre du bois.* ‖ (fig.) Een leger in de pan —, *tailler une armée en pièces.* ‖ o. (met *hebben*). *Donner un coup de hache, de sabre, etc.* ‖ (fig.) Op iemand —, *critiquer qq.*
HAKKENEI, z. v. *Haquenée, petite jument* f. *qui va ordinairement l'amble.*
HAKKER, z. m. *Celui qui hache, qui coupe.*
HAKKETEEREN, zw. w. b. *Zie* HAARKLOOVEN.
HAKKETEERING, z. v. *Vétillerie, ergoterie, chicane, pointillerie*, f.
HAKKING (zond. mv.), z. v. *Action de couper, de hacher, coupe*, f.
HAKKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de la coupe des arbres, abatage*, m.
HAKMES, z. o. *Couperet, hachoir*, m. ‖ Groentesnijder. *Coupe-légumes*, m.
HAKMOES (zond. mv.), z. o. *Herbes potagères hachées*, f. pl.
HAKSEL (zond. mv.), z. o. Gehakt vleesch. *Hachis*, m., *viande hachée*, f. ‖ Gehakt stroo. *Paille hachée*, f.
HAKSKEN, z. o. *Zie* HAKJE.
HAKSTER, z. v. *Celle qui hache, qui coupe.*
HAKSTUK, z. o. Hielstuk. *Talon* m. *de soulier.*
HAKWONDE, z. v. *Encopé*, m.
HAL, z. v. Woning. *Manoir*, m. ‖ (poët.) Zaal. *Salle*, f. ‖ Overdekte markt. *Halle*, f.
HAL (zond. mv.), z. o. Hardigheid der aarde. *Dureté de la terre, terre* f. *durcie par la gelée.*

Halbewaarder, z. m. Garde d'une halle, hallier, m.

Halen, zw. w. b. Chercher, quérir, aller prendre ou chercher, prendre, amener. ‖ Wijn —, chercher du vin. ‖ Den dokter —, chercher le médecin. ‖ Ik zal u —, j'irai vous prendre. ‖ (mar.) Water —, faire aiguade. ‖ Ik haal alles in dien winkel, j'achète tout dans cette boutique. ‖ Trekken. Tirer. ‖ Naar zich —, tirer à soi. ‖ Adem —, prendre haleine, respirer. ‖ Eenen slag —, emporter, lever une main. ‖ Eenen sluier over iets —, tirer un voile sur qc.; (fig.) passer qc. sous silence. ‖ Opwegen. Peser. ‖ Dat zal geene vier kilogrammen —, cela ne pèsera pas quatre kilogrammes. ‖ (fig.) Zijn ongeluk kan bij het mijne niet —, son malheur n'approche pas du mien. ‖ (fig.) Oude koeien uit de gracht —, réveiller le chat qui dort. ‖ Iemand de oogen uit het hoofd —, arracher les yeux à qq. ‖ (mar.) Haler. ‖ Bereiken. Atteindre à, parvenir à. ‖ Zich eene ziekte op den hals —, s'attirer une maladie. ‖ Zich iemands ongenade op den hals —, encourir la disgrâce de qq.

Half, bn. Demi. ‖ Een — uur, une demi-heure, f. ‖ — één ('s middags), midi et demi. ‖ — één ('s nachts), minuit et demi. ‖ — twee, une heure et demie. ‖ — zes, cinq heures et demie. ‖ Een — uur gaans, une demi-lieue. ‖ Half december, la mi-décembre. ‖ bw. À moitié, à demi. ‖ Ten halve. À demi, imparfaitement. ‖ — open, à demi ouvert. ‖ — vleesch, — visch, moitié chair, moitié poisson. ‖ — en —, moitié l'un, moitié l'autre; à demi, à moitié, imparfaitement, en partie, incomplétement, presque.

Halfbad (-baden), z. o. Demi-bain, m., insession, f.

Halfbakken, bn. Demi-cuit.

Halfbanning, z. v. Zie Halfwinning.

Halfbroeder, z. m. Frère consanguin ou utérin, m.

Halfdeel (-deelen), z. o. Moitié, f.

Halfdek, z. o. (mar.) Coursive, f., demi-pont, gaillard m. d'arrière.

Halfdonker, z. o. Demi-jour, m.

Halfdood, bn. Demi-mort.

Halfdronken, bn. À moitié ivre, entre deux vins.

Halfdubbel, bn. Semi-double.

Halfeiland, z. o. Presqu'île, péninsule, f.

Halfgeleerd, bn. À demi savant.

Halfgeleerde, z. m. Demi-savant, m.

Halfgeleerdheid, z. v. Demi-science, f.

Halfgod (-goden), z. m. Demi-dieu, m.

Halfhemd, z. o. Chemisette, demi-chemise, f.

Halfhemdje, z. o. Zie Halfhemd.

Halfhonderd, z. o. Demi-centaine, f.

Halfhout (zond. mv.), z. o. (constr.) Fourrure, f. ‖ Wagenschot. Merrain, m. ‖ Lomperd. Lourdaud, imbécile, m.

Halfjaar, z. o. Semestre, m.

Halfjarig, bn. Semestre, semestriel.

Halfje, z. o. Petit verre, m.

Halfklinker, z. m. Demi-voyelle, f.

Halfkoets (-koetsen), z. v. Chaise, voiture légère, f.

Halflaarsje, z. o. Brodequin, m., bottine, f.

Halflijf, z. o. Buste, m.

Halfman, z. m. Demi-homme, m. ‖ — halfpaard, centaure, m. ‖ — halfwijf, hermaphrodite, m.

Halfmetaal, z. o. Demi-métal, m.

Halfpint, z. v. Demi-pinte, f.

Halfpond, z. o. Demi-livre, f.

Halfrond (zond. mv.), z. o. Hémisphère, m.

Halfrond, bn. À demi rond, demi-circulaire.

Halfschildig, bn. Hémiptère. ‖ —e insecten, hémiptères, insectes hémiptères, m. pl.

Halfslachtig, bn. Amphibie. ‖ — dier, amphibie, m.

Halfsleten, bn. À demi usé.

Halfter, z. m. Zie Halster.

Halfvasten, z. m. en v. Mi-carême, f.

Halfverheven, bn. — beeldwerk, demi-bosse, f., bas-relief, m.

Halfweg, bw. À moitié chemin, à mi-chemin.

Halfweter, z. m. Demi-savant, m.

Halfwijf, z. o. Zie Halfman.

Halfwind, z. m. (mar.) Vent m. de bouline ou de travers.

Halfwinner, z. m. Colon partiaire, moisonier, bordier, m.

Halfwinning, z. v. Bail m. à ferme à moitié des fruits, moison, f.

Halfwit, bn. Bis-blanc. ‖ — brood, pain bis-blanc, m.

Halfzichtigheid (zond. mv.), z. v. Hémiopie, f.

Halfzuil, z. v. (archit.) Cippe, m., demi-colonne, f.

Halfzuster, z. v. Sœur consanguine ou utérine, f.

Hal[le], z. v. Zie Hal.

Halleluja (-ja's), z. o. Alléluia, m.

Halm, z. m. Tige, f., brin, tuyau, chaume, m. ‖ Het graan op den — verkoopen, vendre le blé en herbe.

Halmdragend, bn. (bot.) Culmifère.

Halmeester, z. m. Garde d'une halle, hallier, m.

Halmken, z. o. Halmpje, z. o. Petite tige, f., petit tuyau, brin, m.

Halmsteel (-stelen), z. m. Tige, f., brin, tuyau de blé, chaume, m.

Halmstroo (zond. mv.), z. o. Chaume, m.

Hals, z. m. Cou, col, m. ‖ Stijve —, torticolis, m. ‖ Iemand om den — vallen, se jeter au cou de qq. ‖ Om — raken, perdre la vie, périr. ‖ Om — brengen, assassiner, égorger, tuer. ‖ Op den — verbieden, défendre sous peine de mort. ‖ Het zal den — niet kosten, il n'y va pas de la vie. ‖ Op den — gevangenzitten, être en prison pour un crime capital. ‖ De — eens paards, l'encolure f. d'un cheval. ‖ (fig.) — over kop, à corps perdu, en toute hâte, précipitamment. ‖ Den — breken, se casser le cou. ‖ Zich iets op den — halen, s'attirer qc. ‖ Voorste gedeelte van den —, gorge, f. ‖ De — eener flesch, le col d'une bouteille. ‖ — eener viool, manche m. d'un violon. ‖ — eener zuil, hypotrachélion, m. ‖ — eener fuik, goulet m. d'un verveux. ‖ (mar.) Smijt. Amure, f., couet, m. ‖ (mar.) Den grooten — opsteken, lever le lof. ‖ Onnoozele bloed. Imbécile, niais, benet, m.

Halsader, z. v. Veine jugulaire, jugulaire, f.

Halsband, z. m. Collier, m. ‖ IJzeren —, carcan, m. ‖ — eens kanons, collet m. d'un canon

Halsboord, z. m. Halsboordje, z. o. Col, collet, m.

Halsbrekend, bn. Zeer gevaarlijk. Très-dangereux. ‖ —e plaats, casse-cou, m.

Halsdoek, z. m. Vrouwenhalsdoek. Fichu, mouchoir m. de cou, collerette, gorgerette, f. ‖ — eener non, guimpe f. d'une religieuse. ‖ Das. Cravate, f.

Halsgaten, z. o. mv. (mar.) Amures, f. pl.

Halsgeding, z. o. Procès criminel, m.

HALSGERECHT, z. o. *Justice criminelle, haute justice*, f.
HALSGERECHTSHOF (-HOVEN), z. o. *Cour* f. *de justice criminelle.*
HALSHEER (-HEEREN), z. m. (anc. jurispr.) *Haut justicier*, m.
HALSHEERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Haute et basse justice*, f.
HALSJE, z. o. *Petit cou*, m., *petite gorge*, f.
HALSKARKANT, z. m. *Chaîne* f. ou *collier* m. *de pierreries.*
HALSKETEN, z. v. HALSKETTING, z. m. *Chaînette* ou *chaîne* f. *de cou*, *collier*, m.
HALSKLAMP, z. m. (mar.) *Dogue* f. *d'amures.*
HALSKLIEREN, z. v. mv. *Glandes jugulaires* ou *cervicales*, f. pl.
HALSKRAAG, z. m. *Hausse-col*, *collet*, *rabat*, m. ‖ — der vrouwen, *collerette*, f., *col*, m. ‖ Geplooide —, *fraise*, f.
HALSKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Campanule*, *cervicaire*, f.
HALSKWAB[BE], z. v. *Fanon*, m.
HALSRECHT, z. o. *Haute justice*, *exécution* f. *d'une sentence criminelle.*
HALSRECHTER, z. m. *Juge criminel*, *haut justicier*, m.
HALSRECHTERLIJK, bn. *Criminel.* ‖ bw. *Criminellement.*
HALSRING, z. m. *Collier*, m.
HALSSIERAAD, z. o. *Collier*, *ornement* m. *autour du cou.*
HALSSNOER, z. o. *Collier*, *cordon* m. *autour du cou.*
HALSSPIER, z. v. *Muscle cervical*, m.
HALSSTARRIG, bn. *Opiniâtre*, *obstiné*, *entêté*, *têtu*, *aheurté.* ‖ bw. *Zie* HALSSTARRIG[LIJK].
HALSSTARRIGHEID (zond. mv.), z. v. *Opiniâtreté*, *obstination*, f., *entêtement*, *aheurtement*, m.
HALSSTARRIG[LIJK], bw. *Opiniâtrément*, *obstinément*, *avec obstination.*
HALSSTRAF, z. v. *Peine de mort*, *peine capitale*, f.
HALSSTRAFFELIJK, bn. *Criminel*, *capital.* ‖ bw. *Criminellement.*
HALSSTRENG, z. v. *Corde*, *hart*, f. ‖ (méd.) *Esquinancie*, f., *croup*, m.
HALSSTUK, z. o. (mil.) *Gorgerin*, m. ‖ (bouch.) — van een schaap, *bout saigneux*, *collet* m. *de mouton.*
HALSTER, z. m. *Licou*, *licol*, m. ‖ Een paard bij den — leiden, *mener un cheval par le licou.*
HALSTEREN, zw. w. b. *Mettre un licou*, *enchevêtrer.*
HALSTERRINGEN, z. m. mv. *Porte-barres*, m. pl.
HALSVRIEND, z. m. *Ami intime*, m.
HALSWERVELBEEN (-BEENDEREN), z. o. *Vertèbre cervicale*, f.
HALSZAAK, z. v. *Affaire criminelle*, f., *crime capital*, m.
HALSZAKELIJK, bn. *Criminel*, *capital.* ‖ bw. *Criminellement.*
HALSZENUW, z. v. *Nerf cervical*, m.
HALT[E], z. v. (mil.) *Halte*, f. ‖ — houden, *faire halte.* ‖ (chem. de fer.) *Halte*, f. ‖ tusschenw. Halt! *Halte! halte-là!*
HALVE, voorz. *Pour*, *à cause de*, *eu égard à*, *en considération de*, *pour l'amour de.* ‖ Uwent—, *pour l'amour de vous.* ‖ Duidelijkheids—, *pour être plus intelligible*, *pour la clarté.*
HALVEEREN, zw. w. b. *Partager en deux*, *prendre la moitié.*
HALVELINGS, bw. *À demi.*
HALVEMAAN, z. v. *Demi-lune*, f.
HALVEMAANSCH, HALVEMAANVORMIG, bn. *Semi-lunaire.*
HALVERWEGEN, bw. *Mi-chemin.*
HALVEZOLEN, zw. w. b. *Mettre des demi-semelles*, *ressemeler.*
HALZEN, zw w. o. (met *hebben*). *Faire tous ses efforts*, *s'efforcer*, *se donner beaucoup de peine.* ‖ (mar.) *Virer vent arrière.*
HAM, z. v. *Jambon*, m.
HAMEI, z. v. *Barrière*, f. ‖ Traliehek. *Grille*, f.
HAMEL, z. m. *Mouton*, m.
HAMELBOUT, z. m. *Gigot* m. *de mouton*, *éclanche*, f.
HAMELSVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Du mouton*, m., *chair* ou *viande* f. *de mouton.*
HAMER, z. m. *Marteau*, m. ‖ Houten —, *maillet*, m. ‖ (horl.) *Marteau.* ‖ (anat.) *Marteau.*
HAMERAAR, z. m. *Marteleur*, m.
HAMERBIJL, z. v. *Hachette*, *essette*, f.
HAMEREN, zw. w. b *Marteler.*
HAMERKEN, z. o. *Zie* HAMERTJE.
HAMERSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de marteau.* ‖ — houden, *battre le fer en cadence*; (fig.) *parler chacun à son tour.* ‖ IJzerslag. *Battitures*, *paillettes* f. pl. *de fer.*
HAMERSTEEL (-STELEN), z. m. *Manche* m. *de marteau.*
HAMERTJE, z. o. *Martelet*, *petit marteau*, m.
HAMMEBEEN (-BEENEN), z. o. *Os* m. *du jambon.*
HAMMEKEN, HAMMETJE, z. o. *Jambonneau*, *petit jambon*, m.
HAMMEVET (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de jambon.*
HAND, z. v. *Main*, f. ‖ De — uitstrekken, *tendre la main.* ‖ Iemand bij de — vatten, *prendre qq. par la main.* ‖ Ter — stellen, *mettre en mains.* ‖ (fig.) —en aan 't lijf hebben, *être propre à un travail pénible.* ‖ Rechter —, *main droite.* ‖ Linker —, *main gauche.* ‖ Van de — wijzen, *refuser*, *rejeter.* ‖ De — aftrekken van iemand, *abandonner qq.* ‖ Uit der — verkoopen, *vendre de la main à la main*, *de gré à gré.* ‖ Van — tot —, *de main en main.* ‖ Onder de —, *sous main.* ‖ Bij de — hebben, *avoir sous la main*, *avoir à sa disposition.* ‖ Met eene zaak de — lichten, *fermer les yeux sur qc.* ‖ Aan de — geven, *procurer.* ‖ (fig.) De —en uit de mouw steken, *mettre la main à la pâte* ou *à l'œuvre.* ‖ In de —en klappen, *battre des mains.* ‖ Van goeder —, *de bonne part.* ‖ Van langer —, *peu à peu*, *petit à petit.* ‖ — over —, *de plus en plus.* ‖ (fig.) De — bieden, *tendre la main*, *secourir.* ‖ (fig.) Aan de betere — zijn, *se rétablir*, *être convalescent.* ‖ (fig) Ergens de — op leggen, *arrêter*, *saisir*; *s'emparer de.* ‖ (fig.) Houd uwe —en t' huis, *ne me touchez pas.* ‖ (fig.) Iemand geld op de — geven, *avancer de l'argent à qq.* ‖ (fig.) Het zijn twee —en op éénen buik, *ce sont deux têtes dans un bonnet.* ‖ (fig.) Iemand de — boven het hoofd houden, *protéger qq.* ‖ Met volle —en, *à pleines mains.* ‖ Macht. *Pouvoir*, m., *autorité*, f. ‖ Van hooger —, *de la part du gouvernement* ou *des autorités.* ‖ De sterke — leenen, *prêter main-forte.* ‖ Doode —, *main-morte*, f. ‖ Schrift. *Main*, *écriture*, f. ‖ Handteekening. *Signature*, f.
HANDAANBEELD, z. o. *Enclumeau*, m.
HANDBAD (-BADEN), z. o. *Manuluve*, m.
HANDBEKKEN, z. o. *Lave-mains*, *bassin*, m., *cuvette*, f.
HANDBERRIE, z. v. *Civière* f. *à bras.*
HANDBIEDING, z. v. *Secours*, m., *main-forte*, f.
HANDBIJBEL, z. m. *Bible portative*, f.

HANDBIJL, z. v. *Hachette*, *hache* f. *à poing*.
HANDBLAKER, z. m. *Martinet*, *bougeoir*, m.
HANDBOEI, z. v. *Menottes*, *manicles*, f. pl. ‖ —en aandoen, *emmenotter*.
HANDBOEK, z. o. *Manuel*, *abrégé*, *compendium*, m.
HANDBOEKJE, HANDBOEKSKEN, z. o. *Petit manuel*, *vade-mecum*, m.
HANDBOOG (-BOGEN), z. m. *Arc*, m., *arbalète* f. *à main*.
HANDBOOGSCHUTTER, z. m. *Arbalétrier*, *archer*, m.
HANDBOOM (-BOOMEN), z. m. *Levier*, m. ‖ (mar.) *Anspect*, m.
HANDBOOR (-BOREN), z. v. *Vrille*, f.
HANDBOORD, z. m. *Poignet*, *bord* m. *de la manche d'une chemise*.
HANDBREED, bn. *Large comme la main*.
HANDBREEDTE, z. v. *Largeur* f. *de la main*.
HANDBRIEFJE, HANDBRIEFKEN, z. o. *Cédule*, f., *billet*, m.
HANDBUIGER, z. m. (anat.) *Fléchisseur*, m.
HANDBUS, z. v. *Arquebuse*, f.
HANDBUSSCHIETER, z. m. *Arquebusier*, m.
HANDDADIG, bn. *Complice*, *coupable*.
HANDDADIGE, z. m. *en* v. *Complice*, m. *et* f.
HANDDADIGHEID (zond. mv.), z. v. *Complicité*, f.
HANDDIENST, z. m. (mil.) *Corvée*, f.
HANDDOEK, z. m. *Essuie-main*, m.
HANDDREG, z. v. (mar.) *Grappin* m. *de main*.
HANDDRUK, z. m. *Zie* HANDDRUKKING.
HANDDRUKKING, z. v. *Serrement* m. *de main*.
HANDEKEN, z. o. *Zie* HANDJE.
HANDEL (zond. mv.), z. m. Ambacht. *Métier*, m. ‖ Koophandel. *Commerce*, *négoce*, *trafic*, m. ‖ — in 't groot, *commerce en gros*. ‖ — in 't klein, *commerce de détail*. ‖ — drijven, *faire le commerce*. ‖ Handeling. *Action*, f., *acte*, m. ‖ Gedrag. *Conduite*, f., *procédé*, m. ‖ Onbesproken in — en wandel, *de mœurs irréprochables*. ‖ Onderhandeling. *Négociation*, f. ‖ Behandeling. *Maniement*, m.
HANDELAAR, z. m. *Commerçant*, *négociant*, *marchand*, m.
HANDELAARSTER, z. v. *Marchande*, f.
HANDELBAAR, bn. Gezellig. *Traitable*, *sociable*, *accommodant*, *doux*. ‖ Buigzaam. *Maniable*, *souple*.
HANDELDRIJVEND, bn. *Commerçant*, *trafiquant*.
HANDELDRIJVER, z. m. *Zie* HANDELAAR.
HANDELEN, zw. w. b. Betasten. *Manier*. ‖ Verruilen. *Troquer*, *échanger*, *négocier*. ‖ Behandelen. *Traiter*. ‖ o. (met *hebben*). *Faire le commerce* ou *le négoce*, *négocier*, *trafiquer*, *commercer*. ‖ Te werk gaan. *Agir*. ‖ Zich gedragen. *Se conduire*. ‖ Met iemand slecht —, *maltraiter qq*. ‖ Onderhandelen. *Traiter*, *marchander*. ‖ Voor onderwerp hebben. *Traiter*. ‖ Over den akkerbouw —, *traiter de l'agriculture*.
*HANDELIJK, bn. *Adroit*, *habile*. ‖ bw. *Adroitement*, *habilement*.
HANDELING, z. v. Het handelen. *Action*, f., *acte*, m. ‖ De —en der Apostelen, *les actes des Apôtres*. ‖ Handelwijze. *Procédé*, m. ‖ Behandeling. *Maniement*, *traitement*, m. ‖ (théât.) *Action*.
HANDELMAATSCHAPPIJ, z. v. *Société* f. *de commerce*.
HANDELPAPIER, z. o. *Effet* m. *de commerce*.
HANDELPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Place* ou *ville de commerce*, *ville marchande* ou *commerçante*, f.
HANDELRIJK, bn. *Où il se fait un grand commerce*, *commerçant*.
HANDELSBETREKKINGEN, z. v. mv. *Relations commerciales*, f. pl.
HANDELSGEEST, z. m. *Esprit mercantile*, m.
HANDELSHUIS, z. o. *Maison* f. *de commerce*.
HANDELSKANTOOR (-TOREN), z. o. *Bureau* m. *de commerce*.
HANDELSONDERNEMING, z. v. *Entreprise commerciale*, f.
HANDELSRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit commercial*, m.
HANDELSSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École* f. *de commerce*, *institut* m. *de commerce*.
HANDELSSTAD (-STEDEN), z. v. *Place* ou *ville de commerce*, *ville marchande* ou *commerçante*, f.
HANDELSSTELSEL, z. o. *Système commercial*, m.
HANDELSTAK, z. m. *Branche* f. *de commerce*.
HANDELSTRAKTAAT, z. o. *Traité* m. *de commerce*.
HANDELSVERBOD, z. o. *Abatellement*, m.
HANDELSVERDRAG (-DRAGEN), z. o. *Traité* m. *de commerce*.
HANDELSVERKEER (zond. mv.), z. o. *Rapports* m. pl. *de commerce*, *relations commerciales*, f. pl.
HANDELSVRIJHEID, z. v. *Liberté* f. *de commerce*.
HANDELWIJS, HANDELWIJZE, z. v. *Manière* ou *façon d'agir*, *conduite*, f., *procédé*, m.
HANDENARBEID (zond. mv.), z. m. *Travail* m. *des mains* ou *manuel*, *main* f. *d'œuvre*.
HANDENLOOS, bn. *Privé de mains*.
HANDENLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Privation* f. *des mains*.
HANDEUVEL (zond. mv.), z. o. *Chiragre*, *goutte* f. *aux mains*.
HANDGAUW, bn. Handig. *Adroit*, *habile*. ‖ (fig.) *Qui a les mains crochues*, *qui aime à voler*, *adroit à prendre tout*.
HANDGEBAAR (zond. mv.), z. o. *Gestes*, m. pl., *gesticulation*, f.
HANDGEKLAP (zond. mv.), z. o. *Battement* ou *claquement* m. *de mains*, *applaudissements*, m. pl.
HANDGELD (zond. mv.), z. o. Godspenning. *Arrhes*, f. pl., *denier* m. *à Dieu*. ‖ (mar., mil.) *Prime*, f., *engagement*, m. ‖ Handgift. *Étrenne*, f.
HANDGEMEEN, bn. *en* bw. *Aux mains*, *aux prises*. ‖ — zijn, *être* ou *en être aux mains*, *aux prises*. ‖ — worden, *en venir aux mains*, *se jeter l'un sur l'autre*.
HANDGIFT, z. v. *Étrenne*, f.
HANDGIFTEN, zw. w. b. *Étrenner*.
HANDGRANAAT, z. v. (artill.) *Grenade* f. *de main*.
HANDGREEP (-GREPEN), z. v. Handvol. *Poignée*, f. ‖ m. Behendigheid. *Tour* m. *de main* ou *d'adresse*, *adresse*, *subtilité*, f.
HANDHAAF, HANDHAVE, z. v. Handvatsel. *Anse*, f. ‖ Steel. *Manche*, m., *queue*, f.
HANDHAAFSTER, z. v. *Protectrice*, *conservatrice*, *patronne*, *fautrice*, f.
HANDHAVE, z. v. *Zie* HANDHAAF.
HANDHAVEN, zw. w. b. *Maintenir*, *défendre*, *protéger*. ‖ Zijne rechten —, *défendre ses droits*.
HANDHAVER, z. m. *Défenseur*, *protecteur*, *patron*, *fauteur*, *conservateur*, m.
HANDHAVING (zond. mv.), z. v. *Maintien*, m., *défense*, *protection*, *conservation*, f. ‖ (jurispr.) *Manutention*, *maintenue*, f.
HANDHEFBOOM (-BOOMEN), z. m. *Levier* m. *à main*.
HANDHEI, z. v. *Demoiselle*, *dame*, *hie*, f.
HANDIG, bn. Behendig. *Adroit*, *habile*, *prompt*. ‖ bw. *Zie* HANDIG[LIJK].
HANDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Adresse*, *habileté*, *dextérité*, *promptitude*, f.
HANDIG[LIJK], bw. *Adroitement*, *habilement*, *promptement*.
HANDJE, z. o. *Petite main*, *menotte*, f.
HANDJEGAUW (-GAUWS), z. m. *en* v. *Paltoquet*, m., *celui* ou *celle qui prend tout ce qui se trouve sous sa main*.
HANDJEKLAP, HANDJEPLAK (zond. mv.), z. o. *Main-chaude*, f., *frappe-main*, m.

HANDJICHT (zond. mv), z. v. *Zie* HANDEUVEL.
HANDJICHTIG, bn. *Chiragre, chiragrique.*
HANDKAART, z. v. (jeu.) *Port*, m.
HANDKIJKER, z. m Wichelaar. *Chiromancien*, m.
HANDKIJKERIJ, z. v. *Chiromancie*, f.
HANDKIJKKUNST (zond. mv.), z. v. *Zie* HANDKIJKERIJ.
HANDKIJKSTER, z. v. *Chiromancienne*, f.
HANDKLAPPER, z. m. *Applaudisseur*, m. ‖ Betaalde —, *claqueur*, m.
HANDKLEPPERS, z. m. mv. *Castagnettes*, f. pl.
HANDKUS, z. m. *Baisemain*, m.
HANDLANGER, z. m *Aide*, m. ‖ (maç.) Opperman. *Manœuvre, aide-maçon*, m. ‖ De —s der politie, *les limiers de la police.* ‖ (mar.) *Amian*, m.
HANDLANGSTER, z. v. *Aide*, f.
HANDLEDER, z. o. *Gantelet*, m., *manicle*, f.
HANDLEIDING, z. v. *Conduite, direction, instruction*, f. ‖ Handboek. *Livre qui contient les éléments d'une science* ou *d'un art, manuel*, m., *méthode*, f.
HANDLICHTING, z. v. *Mainlevée*, f.
HANDLOB, HANDLUB, z. v. *Manchette*, f.
HANDMERK, z. o. *Signature*, f.
HANDMEULEN, HANDMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à bras.*
HANDOPLEGGING, z. v. *Imposition* f. *des mains.* ‖ (jurispr.) *Mainmise, saisie*, f., *arrêt*, m.
HANDPAARD, z. o. *Cheval de main, destrier, sousverge*, m.
HANDPAARDJE, z. o. *Bidet, petit cheval* m. *de main.*
HANDPALM, z. v. (anat.) *Paume* f. *de la main.*
HANDPENNING (zond. mv.), z m. *Zie* HANDGELD.
HANDPERS (-PERSEN), z. v. *Presse* f. *à main.*
HANDPIJL, z. m. *Javelot, dard, trait*, m
HANDREIKEN, zw. w. b. Helpen. *Tendre la main, assister, secourir, aider.*
HANDREIKER, z. m. *Assistant, aide, celui qui tend la main*, m.
HANDREIKING, z. v. *Aide, assistance*, f., *secours*, m.
HANDSCHAAF, z. v. *Varlope*, f.
HANDSCHERM, z. o. *Écran*, m.
HANDSCHOEN, z. m. *Gant*, m. ‖ Geglaceerde —en, *gants glacés.* ‖ Een paar —en, *une paire de gants.* ‖ Zijne —en uittrekken, *se déganter.* ‖ Zijne —en aantrekken, *se ganter.* ‖ IJzeren —, *gantelet*, m.
HANDSCHOENFABRIEK (zond. mv.), z. v. *Ganterie*, f.
HANDSCHOENLEDER (zond. mv.), z. o. *Peau* f. *dont on fait des gants.*
HANDSCHOENMAAKSTER, z. v. *Gantière*, f.
HANDSCHOENMAKEN (zond. mv.), z. o. *Ganterie*, f.
HANDSCHOENMAKER, z. m. *Gantier*, m.
HANDSCHOENMAKERIJ (zond. mv.), z. v. *Ganterie*, f.
HANDSCHOENMARKT, z. v. *Marché* m. *aux gants.*
HANDSCHOENVERBAND, z. o. (chir.) *Gantelet*, m.
HANDSCHOENVERKOOPER, z. m. *Gantier*, m.
HANDSCHOENVERKOOPSTER, z. v. *Gantière*, f.
HANDSCHOENWINKEL, z. m. *Ganterie*, f., *magasin* m. *de gants.*
HANDSCHRIFT, z. o. Schrift. *Écriture, main*, f. ‖ Dat is mijn — niet, *ce n'est pas mon écriture.* ‖ Wat met de hand geschreven is. *Manuscrit, écrit*, m. ‖ Latijnsch —, *manuscrit latin.* ‖ (impr.) *Copie*, f., *manuscrit*, m. ‖ Handteekening. *Signature*, f. ‖ Handbriefje. *Cédule*, f., *billet, reçu, récépissé*, m.
HANDSCHRIFTELIJK, bn. *Chirographaire.*
HANDSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de la main.* ‖ (fig.) Den — geven, *donner sa parole à qq. en lui présentant la main.*
HANDSLEDE, z. v. *Petit traîneau, traîneau* m. *à bras.*
HANDSPAAK, z. v. *Levier*, m. ‖ (mar.) *Anspect*, m., *demi-barre*, f.
HANDSPIER, z. v. (anat.) *Muscle palmaire*, m.
HANDSPIES (-SPIESEN), z. v. Halve piek. *Demi-pique*, f. ‖ (chass.) *Épieu*, m.
HANDSPRAAK (zond. mv.), z. v. *Chirologie*, f.
HANDSTEUN, z. m. (peint.) *Appui-main*, m.
HANDTASTELIJK, bn. Klaarblijkelijk. *Palpable, évident, manifeste, visible.* ‖ bw. *Évidemment, manifestement, visiblement.*
HANDTASTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de toucher dans la main, promesse* f. *qu'on fait à qq. en lui présentant la main.* ‖ — doen, *donner la main.*
HANDTEEKEN, z. o. *Signature*, f., *seing*, m.
HANDTEEKENING, z. v. *Zie* HANDTEEKEN.
HANDVAT, z. m. Hecht. *Manche*, m., *queue*, f. ‖ Greep. *Poignée*, f. ‖ Hengsel, oor. *Anse*, f. ‖ — eener bom, *anse* f. *d'une bombe.* ‖ Kruk. *Manivelle*, f.
HANDVATJE, z. o. Hechtje. *Petit manche*, m. ‖ Oortje. *Anse*, f.
HANDVATSEL, z. o. *Zie* HANDVAT.
HANDVEST, z. v. Oorkonde. *Chartre, charte*, f. ‖ Voorrecht. *Prérogative*, f., *privilége*, m. ‖ —en. Archieven. *Archives*, f. pl.
HANDVESTBEWAARDER, z. m. *Chartrier*, m.
HANDVIJL, z. v. *Lime* f. *à main.*
HANDVLAK, z. o. (anat.) *Paume* f. *de la main.*
HANDVOGEL, z. m. (fauc.) *Oiseau* m. *de bonne affaire* ou *de poing*
HANDVOL, z. v. *Poignée*, f.
HANDVORMIG, bn. *En forme de main.* ‖ (bot.) *Palmé, en éventail.*
HANDWAGEN, z. m. *Brouette, charrette à bras, vinaigrette*, f.
HANDWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *pour laver les mains.* ‖ (fig.) Dat haalt daar geen — bij, *cela ne peut pas soutenir la comparaison.*
HANDWERK, z. o. Ambacht. *Métier*, m., *profession*, f. ‖ Werk. *Ouvrage, travail*, m. ‖ Vrouwelijke —en, *ouvrages* m. pl. *de mains.*
HANDWERKER, z. m. *Zie* HANDWERKSMAN.
HANDWERKSMAN (-LIEDEN), z. m. *Artisan, ouvrier, homme de métier, manouvrier*, m. ‖ Handwerkslieden, *gens de métier.*
HANDWERKSTER, z. v. *Ouvrière*, f.
HANDWINDEL, z. m. (chir.) *Gantelet*, m.
HANDWINDSEL, z. o. *Zie* HANDWINDEL.
HANDWOORDENBOEK, z. o. *Manuel lexique, dictionnaire portatif*, m.
HANDWORTELBEEN (-BEENEN), z. o. (anat.) *Scapha, os* m. *du carpe.*
HANDZAAG, z. v. *Scie* f. *à main.* ‖ Stootzaag. *Égohine*, f. ‖ (rel.) *Grecque*, f. ‖ (marbr.) *Sciotte*, f.
HANDZAAGJE, HANDZAAGSKEN, z. o. *Petite scie* f. *à main.*
HANDZAAM, bn. Handelbaar. *Maniable, commode à manier, doux, facile.* ‖ Handig. *Adroit, habile.* ‖ bw. *Zie* HANDZAAM[LIJK].
HANDZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est maniable.* ‖ Zachtaardigheid. *Humeur traitable, douceur*, f. ‖ Handigheid. *Adresse, habileté, dextérité*, f.
HANDZAAM[LIJK], bw. Zacht. *Doucement, avec douceur.* ‖ Handig. *Adroitement.*
HANDZEEF (-ZEVEN), z. v. *Crible* m. *à main.*
HANEBALK, z. m. (archit.) Bindbalk. *Tirant*, m.
HANEBEZIE, z. v. Groote aardbezie. *Capron, caperon*, m.
HANEKAM, z. m. *Crête* f. *de coq.* ‖ (bot.) *Crête-de-coq.*

HANEKLAUW, z. m. *Zie* HANEPOOT.
HANEMAT, z. m. *Enceinte* f. *où combattent des corps.*
HANENEI (—EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de coq.*
HANENGEKRAAI, z. o. *Chant des coqs, coquerico,* m.
HANENGEVECHT, z. o. *Combat* m. ou *joûte* f. *de coqs.*
HANEPOOT (-POOTEN), z. m. *Patte* f. *de coq.* || (bot.) *Douve, renoncule,* f. || —en. Krabbelschrift. *Griffonnage,* m., *pieds* m. pl. *de mouches* || (mar.) Boeijnspruit. *Patte* f. *de bouline.*
HANESPOOR (-SPOREN), z. v. *Ergot de coq, éperon,* m.
HANESTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre de coq, alectorienne,* f.
HANETRED (-TREDEN), z. m. *Germe d'œuf,* m., *cicatricule,* f.
HANEVEER (-VEEREN), z. v. *Plume* f. *de coq.* || (fig.) Feeks *Friponne, matoise, pie-grièche, harpie,* f.
HANEVLUCHT (zond. mv.), z. v. *Vol* m. *du coq.*
HANEVOET, z. m. (bot.) *Douve, renoncule,* f. || *Zie* HANEPOOT.
HANG, z. m. *Corde* ou *pièce de bois à laquelle on suspend qc., attache,* f.
HANGBAST, z. m. *Zie* HANGEBAST.
HANGBED, z. o. *Hamac, branle,* m.
HANGBERD, z. o. *Zie* HANGBORD.
HANGBLAKER, z. m. *Chandelier à crochet, lustre,* m.
HANGBORD, z. o. *Enseigne,* f.
HANGBRUG, z. v. *Pont suspendu,* m.
HANGBUIK, z. m. *Bedaine,* f.
HANGBUIS, z. v. *Chenal, chéneau,* m.
HANGDIEF, z. m. Beul. *Bourreau,* m.
HANGEBAST, z. m. Galgebrok. *Pendard,* m.
HANGEBAST, z. v. Karnemelk. *Lait* m. *de beurre épaissi.*
HANGEN, (*hing, gehangen,*) st. w. b. *Pendre, suspendre.* || Zijnen mantel aan den haak —, *pendre son manteau au croc.* || Iets te drogen —, *pendre qc. pour le faire sécher.* || (fig.) Zijn geld aan iets —, *dépenser son argent à qc.* || Zijn hart aan iets —, *s'attacher fortement à qc.* || (prov.) De huik naar den wind —, *hurler avec les loups; voir de quel côté vient le vent.* || (prov.) De kap op den tuin —, *jeter le froc aux orties.* || (fig.) De wapenen aan den wand —, *pendre son épée au croc.* || o. (met *hebben*). *Pendre, être suspendu, être accroché* ou *attaché.* || De aarde hangt in de ruimte, *la terre est suspendue dans l'espace.* || (fig.) Met hangende pootjes komen, *faire le pied de veau.* || (fig.) Met hangende wieken te huis komen, *revenir tout penaud.* || Overhellen. *Pencher, incliner.* || Aan elkander —, *être attaché* ou *lié.* || Hij hing weenend aan mijnen hals, *il me tenait embrassé en pleurant.* || Mijne boomen — vol vruchten, *mes arbres sont couverts de fruits.* || Afhangen. *Dépendre.* || (juri-pr.) Zijne zaak hangt vóór het hof, *son procès est pendant à la cour.* || Daaraan hangt veel, *cela est très-important.* || (mar.) Aan den wind —, *chicaner le vent.* || Hangende wagen, *voiture suspendue.* || Hangend uurwerk, *pendule,* f. || Hangende staart, *queue traînante,* f. || Hangend touw, *agui,* m.
HANGGAT (-GATTEN), z. m. *en* v. (pop.) *Lambin,* m., *lambine,* f.
HANGGOOT (-GOTEN), z. v. *Tuyau* m. *de descente.*
HANGHORLOGE (-GES), z. o. *Pendule,* f.
HANGIJZER, z. o. (cuis.) *Trépied pendant, trépied* m. *à anses.*
HANGKAAK, z. v. *Joue pendante, bajoue,* f.
HANGKAMER, z. v. *Soupente,* f., *entresol,* m.
HANGKLOK, z. v. *Pendule,* f.
HANGKORF, z. m. *Hotte,* f.
HANGLIP, z. v. *Lippe,* f. || (h. n.) *Babine,* f. || m. *en* v. (fam.) *Lippu,* m., *lippue,* f.
HANGMAN, z. m. Beul. *Bourreau,* m.
HANGMAT, z. v. *Hamac, branle,* m. || De —ten afnemen *faire branle-bas.* || De —ten ophangen, *tendre les branles.*
HANGMOUW, z. v. *Manche pendante,* f.
HANGOOR (-OOREN), z. m. Hond met hangende ooren. *Clabaud,* m. || Slordige vent. *Saligaud,* m. || v. Slordige vrouw. *Salope,* f. || Tafel met hangende bladen. *Table brisée* ou *pliante,* f.
HANGOP (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *de beurre épaissi.*
HANGRIEM, z. m. *Soupente,* f.
HANGSLOT (-SLOTEN), z. o. *Cadenas,* m.
HANGSTUK, z. o. *Pendant,* m.
HANGUURWERK, z. o. *Pendule,* f.
HANGWANG, z. v. Hangkaak. *Joue pendante, bajou,* f.
HANGWRAT, z. v. *Acrochordon,* m.
HANIG, bn. (fam.) Geil. *Lascif, luxurieux, paillard.*
HANNEKEMAAIER, z. m. (pop.) *Faucheur* m. *venu de Westphalie.*
HANS (HANZEN), z. m. (pop.) *Grand seigneur,* m.
HANSSOP, z. m. HanswORST. *Arlequin, bouffon, polichinelle,* m. || Pop. *Poupée,* f.
HANSWORST, z. m. *Arlequin, bouffon, polichinelle,* m.
HANWORSTENDANS, z. m. *Arlequine,* f.
HANSWORSTENKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Habit* m. *d'arlequin.*
HANSWORSTENSPEL, z. o. *Arlequinade,* f.
HANSWORSTERIJ, z. v. *Arlequinade,* f., *batelage,* m., *bouffonnerie, pantalonnade,* f.
HANTEEREN, zw. w. b. *Manier.* || Oefenen. *Exercer, professer, pratiquer.*
HANTEERING, z. v. *Maniement,* m. || Ambacht, beroep. *Métier, état,* m., *profession,* f.
HANZE, z. v. *Hanse, confédération, alliance,* f. || De Duitsche —, *la hanse teutonique.*
HANZEBEKER, z. m. *Grand bocal* ou *gobelet, vase* m. *à boire, grande coupe,* f.
HAP, z. m. *Action de happer, morsure,* f., *coup* m. *de dent.* || Mondvol. *Bouchée,* f.
HAPEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Stuiten. *Discontinuer, manquer.* || Vastzitten. *S'arrêter.* || Het rad hapert, *la roue est arrêtée.* || Waar hapert het aan? *à quoi tient-il? que manque-t-il?* || Het hapert mij aan geld, *il me manque de l'argent.* || Stamelen. *Hésiter, bégayer, ânonner.*
HAPERING, z. v. *Empêchement, obstacle,* m. || Stameling. *Begayement,* m., *hésitation,* f., *ânonnement,* m.
HAPPA, bw. (pop.) Het is —, *c'est parti.*
HAPPEN, zw. w. b. *Happer, mordre, engouler, saisir avec la bouche* ou *avec la gueule.* || o. (met *hebben*). *Happer, mordre.*
HAPPIG, bn. *Avide, goulu, âpre.* || — naar geld, *avide d'argent.* || bw. *Avidement, goulument.*
HAPPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Avidité,* f.
HAPPIG[LIJK], bw. *Avidement, goulument.*
HAPSCHAAR, HAPSCHEER (-SCHEREN), z. m. *Happe-chair, recors, archer, huissier,* m. || (pop.) *Pousse-cul,* m.
HAR, z. v. Duim. *Gond,* m.
HARD, bn. *Dur.* || — hout, *bois dur,* m. || — brood, *pain dur,* m. || —e eieren, *œufs durs,* m. pl. || — maken, *rendre dur, durcir, endurcir.* || — worden, *devenir dur, durcir, s'endurcir.* || Sterk. *Fort, vigoureux, dur.* || —e kop, *tête*

dure, f.; (fig.) *homme opiniâtre* ou *entêté*, m. ‖ Onaangenaam. *Dur, rude, désagréable.* ‖ —e uitspraak, *prononciation dure*, f. ‖ Streng. *Rude, sévère, rigoureux.* ‖ —e winter, *hiver rude* ou *rigoureux*, m. ‖ Droevig. *Triste, affligeant.* ‖ Pijnlijk. *Fâcheux, pénible.* ‖ —e wijn, *vin âpre*, m. ‖ bw. *Durement, rudement.* ‖ Iemand — behandelen, *traiter qq. durement.* ‖ — liggen, *être couché durement.* ‖ Zeer. *Fort, très.* ‖ Het vriest —, *il gèle fort.* ‖ — ziek, *très-malade.* ‖ — slaan, *frapper fort.* ‖ Overluid. *À haute voix, haut, tout haut.* ‖ — schreeuwen, *crier haut* ou *à haute voix.* ‖ — lachen, *rire à gorge déployée* ou *à ventre déboutonné.* ‖ Gauw. *Vite.* ‖ — loopen, *courir vite, courir à toutes jambes.*

HARDACHTIG, bn. *Duret, un peu dur.*

HARDBEKKIG, bn. (man.) *Qui a la bouche forte* ou *dure, fort en bouche.* ‖ (fig.) *Indocile.*

HARDDRAVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Aller au grand trot, courir à toute bride.*

HARDDRAVER, z. m. *Cheval qui va le grand trot, cheval de course, coursier, coureur*, m.

HARDDRAVERIJ, z. v. *Course de chevaux, course* f. *au grand trot.*

HARDDRAVING, z. v. *Grand trot*, m.

HARDEBOL, z. m. *Entêté, homme opiniâtre* ou *têtu*, m.

HARDEBOLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se heurter la tête l'un contre l'autre, s'entre-choquer.* ‖ (fig.) *S'opiniâtrer, contester* ou *disputer avec opiniâtreté, se raidir.*

HARD[ELIJK], bw. *Zie* HARD, bw.

HARDEN, zw. w. b. Hard maken. *Durcir, endurcir, rendre dur.* ‖ Het staal —, *durcir* ou *tremper l'acier, donner la trempe à l'acier.* ‖ Uithouden, verdragen. *Endurer, supporter, souffrir.*

HARDHEID, z. v. *Dureté*, f. ‖ (méd.) *Point induré*, m., *induration*, f. ‖ (fig.) *Dureté*, f. ‖ — des harten, *dureté de cœur.* ‖ Strengheid. *Sévérité, rigueur, dureté*, f. ‖ Met — behandelen, *traiter avec dureté.*

HARDHOOFDIG, bn. *Entêté, têtu, opiniâtre, obstiné.* ‖ bw. *Opiniâtrément, obstinément.*

HARDHOOFDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Entêtement*, m., *opiniâtreté, obstination*, f.

HARDHOORIG, bn. *Qui n'entend pas bien, qui a l'oreille* ou *l'ouïe dure, un peu sourd.*

HARDHOORIGHEID (zond. mv.), z. v. *Dureté d'oreille, surdité incomplète*, f.

HARDHOUT, z. o. *Bois* m. *de chêne.*

HARDHOUTEN, bn. *En bois de chêne.*

HARDHUIDIG, bn. *Qui a la peau dure* ou *épaisse.*

HARDHUIDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Dureté* ou *épaisseur* f. *de la peau.*

HARDIGHEID (-HEDEN), z v. *Dureté*, f. ‖ (méd.) Weer. *Durillon, cal*, m. ‖ Strengheid. *Sévérité, dureté, rigueur*, f.

HARDING, z. v. *Trempe* f. *de l'acier, du fer.*

HARDLEEREND, bn. *Qui apprend difficilement, lent à comprendre, stupide.*

HARDLEERENDHEID (zond. mv.), z. v. *Difficulté d'apprendre, stupidité*, f.

HARDLIJVIG, bn. *Constipé.*

HARDLIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Constipation*, f.

HARDLOOPER, z. m. *Homme* ou *cheval léger à la course, coureur, vélocipède*, m.

HARDNEKKIG, bn. *Opiniâtre, têtu, entêté, obstiné, intraitable, tenace.* ‖ — maken, *opiniâtrer.* ‖ — worden *of* zijn, *s'opiniâtrer, s'obstiner.* ‖ — gevecht, *combat opiniâtre*, m. ‖ bw. *Zie* HARDNEKKIG[LIJK].

HARDNEKKIGHEID (zond. mv.), z. v. *Opiniâtreté, obstination*, f., *entêtement*, m., *ténacité*, f.

HARDNEKKIG[LIJK], bw. *Opiniâtrément, obstinément.* ‖ Op iets — blijven staan, *insister opiniâtrement sur qc.* ‖ Iemand — vervolgen, *s'attacher à la poursuite de qq.*

HARDRIJDEN (zond. mv.), z. o. *Course* f. *de chevaux.*

HARDSCHELLIG, bn. (bot.) *Cortiqueux.*

HARDSTEEN (zond. mv.), z. m. *Pierre* f. *de taille.*

HARDSTEENEN, bn. *De pierre de taille.*

HARDVOCHTIG, bn. (fig.) *Dur, impitoyable, cruel, insensible.*

HARDVOCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Dureté, rigueur impitoyable, cruauté, insensibilité*, f.

HARDZEILER, z. m. *Fin voilier*, m.

HARDZEILERIJ, z. v. *Régates*, f. pl., *course* f. *de bateaux à voile.*

HAREN, bn. *De cheveux, de crin* ou *de poil.* ‖ — gordel, *cilice*, m. ‖ — kleed, *haire*, f.

HAREN, zw. w. b. *Affiler la faux sur le chaploir.*

HARENTHALVE, vn. met voorz. *À cause d'elle* ou *d'elles.*

HARIG, bn. *Chevelu, velu, poilu, couvert de poil, capillaire.* ‖ —e handen, *mains velues*, f. pl. ‖ (bot.) *Velu.*

HARIGHEID (zond. mv.), z. v. *Villosité*, f.

HARING, z. m. *Hareng*, m. ‖ Nieuwe —, *hareng frais.* ‖ Droge —, *hareng saur.* ‖ Ten — varen, *aller à la pêche du hareng.* ‖ (fam.) Hij is daar leelijk ten — gevaren, *il y a été bien sanglé.* ‖ — drogen *of* rooken, *saurer le hareng.* — kaken, *caquer* ou *encaquer le hareng.* ‖ (fig.) Zijn — braadt daar niet, *il n'y est pas bien reçu, il n'y est guère estimé.* ‖ (fig.) Ik zal er — of kuit van hebben, *j'en tirerai pied ou aile.* ‖ (prov.) De ton riekt altijd naar den —, *la caque sent toujours le hareng.* ‖ Zij zaten er als opeengepakte —en, *ils y étaient pressés comme des harengs.*

HARINGBUIS, z. v. *Buche, buse*, f., *dogre*, m.

HARINGDROGER, z. m. *Saurisseur*, m.

HARINGDROGERIJ, z. v. *Saurisserie*, f.

HARINGKAAKSTER, z. v. *Caqueuse, encaqueuse*, f.

HARINGKAKEN (zond. mv.), z. o. *Caquage*, m.

HARINGKAKER, z. m. *Caqueur, encaqueur*, m.

HARINGKONING, z. m. (h. n.) *Roi* m. *des harengs.*

HARINGMARKT, z. v. *Harengerie*, f., *marché* m. *aux harengs.*

HARINGNET, z. o. *Aplet*, m., *marsaigue*, f., *filet* m. *pour prendre le hareng.*

HARINGPAKKER, z. m. *Caqueur, encaqueur*, m.

HARINGPAKKERIJ, z. v. *Lieu* m. *où l'on encaque le hareng, harengerie*, f.

HARINGPAKSTER, z. v. *Caqueuse, encaqueuse*, f.

HARINGPEKEL (zond. mv.), z. v. *Saumure* f. *de hareng.*

HARINGROOKER, z. m. *Zie* HARINGDROGER.

HARINGROOKERIJ, z. v. *Zie* HARINGDROGERIJ.

HARINGSALADE, z. v. *Harengs* m. pl. *en salade.*

HARINGSNOEK, z. m. *Brocheton*, m.

HARINGSPEETJE, z. o. *Zie* HARINGSTOKJE.

HARINGSTOKJE, HARINGSTOKSKEN, z. o. *Ainet*, m., *aine, baguette* f. *pour enfiler le hareng.*

HARINGTIJD, z. m. *Harengaison*, f.

HARINGTON, z. v. *Caque*, f., *baril* m. *à harengs.*

HARINGVAATJE, z. o. *Caque*, f., *baril* m. *à harengs.*

HARINGVANGER, z. m. *Pêcheur* m. *de harengs.*

HARINGVANGST, z. v. *Harengaison, pêche* f. *du hareng.*

HARINGVERKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de harengs.*

HARINGVERKOOPSTER, z. v. *Harengère, femme* f. *aux harengs.*

Haringvisscher, z. m. *Zie* Haringvanger.
Haringvisscherij, z. v. *Zie* Haringvangst.
Haringwijf, z. o. *Harengère*, *femme* f. *aux harengs.*
Haringzout (zond. mv.), z. o. *Saumure* f. *de hareng.*
Hark, z. v. *Râteau*, m.
Harken, zw. w. b. *Râteler.*
Harker, z. m. *Râteleur*, m.
Harksel (zond. mv.), z. o. *Ce qu'on ramasse avec le râteau.*
Harkster, z. v. *Râteleuse*, f.
Harkvol, z. v. *Râtelée*, f.
Harlekijn (-kijns), z. m, *Arlequin*, m.
Harmonica (-ca's), z. v. *Harmonica*, m.
Harmonie, **Harmonij**, z. v. *Harmonie*, f.
Harmonisch, bn. *Harmonieux*, *harmonique.* ‖ bw. *Harmonieusement*, *harmoniquement*, *d'une manière harmonieuse.*
Harmonist, z. m. *Harmoniste*, m.
Harmonometer, z. m. *Harmonomètre*, m.
Harnas, z. o. *Cuirasse*, f., *harnais*, m. ‖ Het — aantrekken, aandoen *of* aangespen, *mettre la cuirasse*, *endosser le harnais.* ‖ (fig.) Voor iemand het — aangespen, *prendre le parti de qq.* ‖ (fig.) Onder het — grijs worden, *blanchir sous le harnais.* ‖ (fig.) Iemand in het — jagen, *irriter qq.*
Harnasmaker, z. m. *Armurier*, m.
Harnassen, zw. w. b. *Cuirasser*, *revêtir d'une cuirasse.*
Harp, z. v. *Harpe*, f. ‖ Op de — spelen, de — slaan *of* tokkelen, *jouer de la harpe*, *pincer la harpe.* ‖ Koornzift. *Crible* m. *à blé.*
Harpen, zw. w. b. (agric.) *Cribler le blé.* ‖ o. (met *hebben*). Op de harp spelen. *Jouer de la harpe.*
Harpenaar, z. m. *Harpiste*, m.
Harper, z. m. (agric.) *Cribleur*, m.
Harpij, z. v. *Harpie*, f. ‖ (fig.) *Harpie*, *femme méchante* ou *criarde*, f.
Harpluis (zond. mv.), z. o. (mar.) *Étoupe* f. *goudronnée pour calfater les vaisseaux.*
Harpoen, z. m. *Harpon*, m. ‖ Den — werpen, *jeter* ou *lancer le harpon*, *darder avec le harpon.*
Harpoenen, zw. w. b. *Harponner*, *darder avec le harpon.*
Harpoener, **Harpoenier**, z. m. *Harponneur*, m.
Harpoenstok, z. m. *Bois* m. ou *hampe* f. *d'un harpon.*
Harpoensweerhaak, z. m. *Harpoire*, f.
Harpoenwonde, z. v. *Blessure* f. *faite avec le harpon.*
Harpslaagster, z. v. *Zie* Harpspeelster.
Harpslag (-slagen), z. m. *Arpége*, m.
Harpslager, z. m. *Zie* Harpspeler.
Harpsnaar, z. v. *Corde* f. *de harpe.*
Harpspeelster, z. v. *Harpiste*, *joueuse* f. *de harpe.*
Harpspeler, z. m. *Harpiste*, *joueur* m. *de harpe.*
Harpuis (zond. mv.), z. o. *Poix-résine*, *courée*, f., *courai*, *brai*, *ploc*, m.
Harpuizen, zw. w. b. (mar.) *Donner la courée*, *enduire de courée* ou *de résine*, *résiner*, *ploquer*, *brayer.*
Har[re], z. v. *Zie* Har.
Harrewarder, z. m. *Chicaneur*, *querelleur*, m.
Harrewarren, zw. w. o. (met *hebben*). *Chicaner*, *quereller*, *disputer*, *contester.*
Harrewarrerij, z. v. *Chicane*, *querelle*, *altercation*, *contestation*, f.
Harrewarster, z. v. *Chicaneuse*, *querelleuse*, f.
Hars (harsen), z. v. *en* o. *Résine*, *poix-résine*, f. ‖ Dierlijke —en, *résines animales.* ‖ Vaste —en, *résines solides.*

Harsachtig, bn. *Résineux.*
Harsboom (-boomen), z. m. *Arbre résineux*, m.
Harsens, z. v. mv. enz. *Zie* Hersens, z. v. mv. enz.
Harst, z. m. *Aloyau*, *filet* m. *de bœuf.*
***Harsten**, bw. *Rôtir*, *griller.*
Harstoel, z. m. (hydraul.) *Chardonnet*, m.
Harsvormig, bn. *Résiniforme.*
Harswinde (zond mv.), z. v. (bot.) *Scammonée*, f.
Harswoud, z. o. *Forêt d'arbres résineux*, *savane*, f.
Hart, z. o. *Cœur*, m. ‖ De kloppingen van het —, *les battements*, m. pl., *les pulsations* ou *les palpitations* f. pl. *du cœur.* ‖ De ziekten van 't —, *les maladies* f. pl. *du cœur.* ‖ Het — slaat, *le cœur bat.* ‖ Mijn — klopt, *le cœur me palpite.* ‖ Het — doen bloeden, *faire saigner le cœur.* ‖ (fig.) Het — op de tong hebben, *avoir le cœur sur les lèvres* ou *sur la main.* ‖ God doorgrondt de —en, *Dieu sonde les cœurs.* ‖ Dat ligt mij op het —, *cela me pèse sur le cœur.* ‖ Dat gaat mij ter —e, *cela me touche au cœur.* ‖ (fig.) Iemand een — onder den riem steken, *encourager qq.*, *donner du courage à qq.* ‖ Zijn — voor iemand openen, *ouvrir son cœur à qq.* ‖ Dat roert het —, *cela va au cœur.* ‖ Hij won aller —en, *il gagna tous les cœurs.* ‖ Iemand van —e lief hebben, *aimer qq. de tout son cœur.* ‖ (prov.) Uit der oogen, uit der —en, *loin des yeux*, *loin du cœur.* ‖ Iets ter —e nemen, *prendre une chose à cœur.* ‖ Van —e gaarn, van ganscher —e, *de bon cœur*, *de grand cœur.* ‖ Moed. *Courage*, *cœur*, m. ‖ Geen — hebben, *manquer de cœur* ou *de courage.* ‖ Daar hebt gij het — niet toe, *je vous défie de le faire*, *vous n'avez pas le courage de le faire.* ‖ Midden. *Cœur*, *centre*, *milieu*, m. ‖ Het — eens eikebooms, *le cœur d'un chêne.* ‖ In het — des winters, *au cœur de l'hiver.* ‖ In het — der zee, *au milieu de la mer.* ‖ In het — van Frankrijk, *au cœur de la France.* ‖ Klokhuis. *Trognon*, *cœur* m. *d'un fruit.* ‖ (mar.) Het — eens schips, *le gros d'un vaisseau.*
Hartader, z. v. *Veine cardiaque*, *aorte*, f. ‖ (fig.) *Chose principale*, f., *cœur*, m.
Hartaderlijk, bn. *Artériel*, *artérieux.*
Hartbeklemming, z. v. *Serrement* m. *de cœur.*
Hartbeschrijver, z. m. *Cardiagraphe*, m.
Hartbeschrijving (zond. mv.), z. v. *Cardiagraphie*, f.
Hartbladig, bn. (bot.) *Cardiopétale*, *cordifolié.*
Hartbrekend, bn. Grievend. *Déchirant*, *navrant.*
Hartbreuk, z. v. (méd.) *Cardiocèle*, *cardiorrhexie*, f.
Hartebloed (zond. mv.), z. o. *Sang* m. *du cœur.* ‖ (fig.) *Chose* f. *la plus précieuse.*
Hartediefje, z. o. (fig.) Mijn —, *mon cœur*, *mon ange*, m.
Harteleed (zond. mv.), z. o. *Affliction*, *douleur*, *peine*, f., *crève-cœur*, *chagrin*, m.
Hartelijk, bn. *Cordial*, *affectueux*, *tendre.* ‖ Oprecht. *Sincère.* ‖ —e vriendschap, *amitié sincère*, f. ‖ bw. *Cordialement*, *affectueusement*, *de bon cœur.* ‖ Oprecht. *Sincèrement.*
Hartelijkheid (zond. mv.), z. v. *Cordialité*, *affection*, *tendresse*, f.
Harteloos, bn. *Sans cœur*, *sans courage*, *lâche*, *poltron*, *couard.* ‖ Ongevoelig. *Insensible*, *froid.* ‖ bw. *Lâchement.*
Harteloosheid (zond. mv.), z. v. *Lâcheté*, *poltronnerie*, *couardise*, f. ‖ Ongevoeligheid. *Insensibilité*, *froideur*, *indifférence*, f.

HARTELUST (zond. mv.), z. m. *Plaisir extrême*, m., *joie extrême*, f. || Naar —, *à souhait*, *à discrétion*, *à cœur joie*.
HARTEN, z. v. mv., (jeu de cartes.) *Cœur*, m.
HARTENAAS, z. o. *As* m. *de cœur*.
HARTENBOER, z. m. *Valet* m. *de cœur*.
HARTENET, z. o. *Péricarde*, m.
HARTENHEER, z. m. *Roi* m. *de cœur*.
HARTENVROUW, z. v. *Dame* f. *de cœur*.
HARTEVLIES, z. o. (anat.) *Péricarde*, m.
HARTEVRIEND, z. m. *Ami intime*, *ami* m. *de cœur*.
HARTEWEE (zond. mv.), z. o. *Mal* m. *de cœur*. || *Zie* HARTELEED.
HARTEWENSCH, z. m. *Souhait du cœur*, *désir ardent*, *vœu*, m. || Naar —, *à souhait*.
HARTGRONDIG, bn. *Zie* HARTELIJK.
HARTIG, bn. Hartelijk. *Cordial*, *affectueux*. || Sterk. *Fort*, *robuste*. || Voedend. *Nourrissant*. || Moedig. *Courageux*, *hardi*. || (fam.) Wel gezouten. *Bien salé*. || bw. *De cœur*, *de grand cœur*.
HARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* HARTELIJKHEID.
HARTJE, z. o. *Petit cœur*, m. || Midden. *Centre*, *milieu*, *cœur*, m. || In het — van den nacht, *au milieu de la nuit*. || Mijn —, *mon cœur*, *mon ange*, *mon amour*, *mon cher*, m., *ma chère*, f.
HARTJESDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de l'ouverture de la chasse aux lapins dans les dunes*.
HARTKLEMMING, z. v. *Serrement* m. *de cœur*.
HARTKLIER, z. v. *Glande cardiaque*, f.
HARTKLOPPING, z. v. *Battement de cœur*, m., *palpitation*, f.
HARTKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Cardiaque*, *agripaume*, f.
HARTLAP, z. m. *en* v. (fam.) *Favori*, m, *favorite*, f., *bien-aimé*, *bien-aimée*, f.
HARTLEED (zond. mv.), z. o. *Zie* HARTELEED.
HARTONTLEDING, z. v. *Cardiatomie*, f.
HARTONTSTEKING, z. v. *Cardite*, f.
HARTPIJN, z. v. *Mal* m. *de cœur*, *cardialgie*, f.
HARTPUTJE, HARTPUTTEKEN, z. o. *Fossette* f. *du cœur*, *creux de l'estomac*, *avant-cœur*, *anticarde*, *scrobicule*, m.
HARTROEREND, bn. *Touchant*, *pathétique*, *qui émeut le cœur*, *attendrissant*. || bw. *Pathétiquement*.
HARTSCHEUREND, bn. *Déchirant*, *navrant*.
HARTSTERKEND, bn. *Cordial*, *cardiaque*, *confortant*, *fortifiant*. || —e drank, *potion cordiale*, f.
HARTSTERKING, z. v. (méd.) *Cordial*, *cardiaque*, *confortant*, m., *potion cordiale*, f.
HARTSTOCHT, z. m. *Passion*, f. || Zijne —en bedwingen, *dompter* ou *réprimer ses passions*. || Zijnen —en den teugel vieren, *lâcher la bride à ses passions*.
HARTSTOCHTELIJK, bn. *Passionné*. || bw. *Passionnément*, *à la passion*.
HARTSTOCHTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Passion*, f.
HARTSVANGER, z. m. *Couteau* m. *de chasse*.
HARTSVRIENDIN, z. v. *Amie intime*, *amie* f. *de cœur*.
HARTVANG, z. m *Syncope*, *défaillance*, *faiblesse*, f.
HARTVERSCHEUREND, bn. *Déchirant*, *navrant*.
HARTVORMIG, bn. *Cordiforme*, *en forme de cœur*.
HARTWORM, z. m. *Ver cardiaire*, m.
HARTWORTEL, z. m. (bot.) *Pivot*, m., *racine pivotante*, f.
HARTZAKJE, z. o. (anat.) *Péricarde*, m.
HARTZALVEND, bn. *Onctueux*.
HARTZALVING, z. v. *Onction*, f.
HARTZEER (zond. mv.), z. o. *Zie* HARTELEED.
HARTZENUWEN, z. v. mv. *Nerfs cardiaques*, m. pl.
HASPEL, z. m. *Dévidoir*, *déméloir*, *guindre*, m. || (prov.) Op den — passen, *avoir l'œil* ou *l'oreille au guet*, *prendre garde*. || Draaiboom. *Bourriquet*, *moulinet*, *tourniquet*, m. || (mil.) *Hérisson*, m. || — eener viool, *Âme* f. *d'un violon*.
HASPELAAR, z. m. *Dévideur*, m. || (fig.) *Brouillon*, m.
HASPELAARSTER, z. v. *Dévideuse*, f. || (fig) *Brouillonne*, f.
HASPELEN, zw. w. b. *Dévider*, *tracaner*. || (fig.) Verwarren. *Brouiller*, *confondre*, || Alles dooreen —, *brouiller tout*. || Kibbelen. Over iets —, *disputer sur qc*.
HASPELING, z. v. *Dévidage*, m. || (fig.) Verwarring. *Confusion*, f., *désordre*, *embrouillement*, m. || Geharrewar. *Disputes*, f. pl.
HASPELRAAM, z. o. *Châssis* m. *pour dévider*.
HASPELTJE, z. o. *Petit dévidoir*, m.
HASPELWERK, z. o. (fig.) *Bousillage*, *ouvrage mal fait*, m.
HASSEBASSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Crier*, *criailler*, *tempêter*, *se quereller*. || Zich veel moeite geven. *Se rompre la tête*, *se fatiguer*.
HASSEBASSERIJ, z. v. *Bruit*, *tapage*, m. || Hoofdbrekerij. *Rompement* m. *de tête*.
HATELIJK, bn. *Haïssable*, *odieux*, *détestable*. || Afschuwelijk, leelijk. *Vilain*, *laid*. || Schandelijk. *Honteux*. || bw. *Odieusement*.
HATELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Odieux*, m. || Afschuwelijkheid. *Laideur*, *horreur*, f.
HATEN, zw. w. b. *Haïr*, *avoir en horreur*, *détester*. || De ondeugd —, *haïr le vice*.
HATER, z. m. *Celui qui hait*, *ennemi*, m.
HAVE (zond. mv.), z. v. Goederen. *Bien*, m., *biens*, m. pl, *avoir* m, *tout ce qu'on possède*. || — en goed verpanden, *engager ses biens meubles et immeubles*. || Tijdelijke —, *biens temporels*. || Roerende —, *meubles*, *biens meubles*, m. pl., *mobilier*, m. || Levende —, *bétail*, m, *bestiaux*, *animaux domestiques* m. pl. *que l'on possède*.
HAVELOOS, bn. *Indigent*, *pauvre*, *sans biens*. || Slordig. *Sale*, *malpropre*, *déguenillé*, *dégingandé*, *dépenaillé*.
HAVELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Indigence*, *pauvreté*, f. || Slordigheid. *Saleté*, *malpropreté*, f., *dépenaillement*, m.
HAVEN, z. v. *Port*, *havre*, m. || Eene — aandoen, *toucher à un port*, *relâcher*. || De — uitvaren, *sortir du port*. || De — invaren *of* binnenloopen, *entrer dans le port*. || In behouden — zijn, *être en sureté*, *être arrivé à bon port*, *être hors de danger*. || Kanaal. *Canal*, *port*, m.
HAVENCIJNS, z. m. *Zie* HAVENRECHT.
HAVENEN, zw. w. b. Reinigen. *Nettoyer*. || Verzorgen. *Arranger*, *soigner*. || (fig.) Afrossen. *Rosser*, *battre*, *étriller*. || Kreuken. *Chiffonner*, *bouchonner*. || Toetakelen. *Délabrer*. || o. (met *zijn*). *Entrer dans un port*.
HAVENGELD, z o. *Zie* HAVENRECHT.
HAVENHOOFD, z. o. *Jetée*, f.
HAVENING, z. v. Reiniging. *Nettoiement*, m. || Frommeling. *Chiffonnage*, m. || Mishandeling. *Mauvais traitement*, m.
HAVENKAPITEIN, z. m. *Inspecteur*, *commissaire*, *commandant* ou *capitaine* m. *d'un port*.
HAVENKETTING, z. m. *Chaîne* f. *du port*.
HAVENMEESTER, z. m. *Inspecteur*, *commissaire*, *commandant* ou *capitaine* m. *d'un port*.
HAVENRECHT, z. o. *Droit de port*, *d'ancrage* ou *de mouillage*, m, *avarie*, f.

HAVENVUUR, z. o. *Phare, fanal*, m., *lanterne*, f.
HAVER (zond. mv.), z. v. *Avoine*, f. ‖ (prov.) Iets van — tot gort weten, *connaître tous les tenants et les aboutissants d'une affaire.*
HAVERAKKER, z. m. *Avoinerie*, f., *champ* m. *semé d'avoine.*
HAVERBEZIE, z. v. *Prunelle hâtive*, f.
HAVERBIER (zond. mv.), z. o. *Bière* f. *d'avoine.*
HAVERBLOEM, z. v. *Grumel*, m., *fleur* f. *d'avoine.*
HAVERBRIJ, z. v. *Bouillie* f. *d'avoine.*
HAVERCIJNS, z. m. *Avenage*, m., *redevance* f. *en avoine.*
HAVERESCH, z. m. *Frêne sauvage, sorbier, cormier*, m.
HAVERGORT (zond. mv.), z. v. *Gruau* m. *d'avoine.*
HAVERGRAS (zond. mv.), z. o. *Fromental, faux froment, ray-grass*, m
HAVERKAF (zond. mv.), z. o. *Balle* f. *d'avoine*
HAVERKIST, z. v. *Bétuse*, f., *coffre* m. *à avoine.*
HAVERKNEU, z. v. (h. n.) *Bruant*, m.
HAVERKOOPER, z. m. *Marchand* m. *d'avoine.*
HAVERLAND, z. o. *Terre* f. *qui produit beaucoup d'avoine.*
HAVERMEEL (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *d'avoine.*
HAVERPAP, z. v. *Zie* HAVERBRIJ.
HAVERSTROO (zond. mv.), z. o. *Paille* f. *d'avoine.* ‖ (fig.) Over een — krakeelen, *disputer sur la pointe d'une aiguille.*
HAVERSTROOZAK, z. m. *Balasse*, f.
HAVERVELD, z. o. *Zie* HAVERAKKER.
HAVERZAK, z. m. *Sac* m. *à avoine.*
HAVEZAAT, HAVEZATE, z. v. *Fonds rural*, m., *métairie seigneuriale*, f.
HAVIK (-IKEN), z. m. (h. n.) *Autour, brutier*, m., *buse*, f.
HAVIKSBEK, z. m. *Bec* m. *d'autour.*
HAVIKSKRUID, z. o. *Épervière, herbe* f. *à l'épervier, hiéracium*, m.
HAVIKSNEUS, z. m. *Nez aquilin*, m.
HAVIKSSTEEN (-STEENEN), z. m. *Hiéracite*, f.
HAZARDSPEL (-SPELEN), z. o. *Jeu* m. *de hasard.*
HAZE, z. v. Knieboog. *Jarret*, m.
HAZELAAR, z. m. *Coudrier, noisetier*, m. ‖ Lammertsnotelaar. *Abélanier, avelinier*, m.
HAZELAARSBOSCH, z. o. *Coudraie*, f.
HAZELAARSHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de coudrier.*
HAZELHOEN, z. o. *Gelinotte* f. *des bois.*
HAZELKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* HAZELWORTEL.
HAZELMUIS, z. v. *Muscardin, croque-noisette*, m.
HAZELNOOT (-NOTEN), z. v. *Noisette*, f. ‖ Lammertsnoot. *Aveline*, f.
HAZELNOTEBOOM, z. m. *Coudrier, noisetier*, m.
HAZELNOTENKRAKER, z. m. *Casse-noisette*, m. ‖ (h. n.) *Casse-noisette, casse-noix*, m.
HAZELWORTEL, z. m. (bot.) *Asaret, cabaret, oreillon*, m.
HAZENLIP, z. v. *Bec-de-lièvre*, m.
HAZENMOND, z. m. *Bec-de-lièvre*, m.
HAZENOOG, z. o. *Œil* m. *de lièvre.* ‖ (méd.) *Lagophthalmie*, f.
HAZENOOR, z. o. *Oreille* f. *de lièvre.* ‖ (bot.) *Buplèvre*, m.
HAZENPAD (zond. mv.), z. o. (fig.) Het — kiezen, *prendre la clé des champs, prendre de la poudre d'escampette, s'enfuir.*
HAZENSLAAP, z. m. (fig.) *Sommeil léger*, m.
HAZENVLEESCH, z. o. *Chair de lièvre, chair noire*, f.
HAZENWIND, z. m. *Lévrier, chien courant*, m.
HAZEPASTEI, z. v. *Pâté* m. *de lièvre.*
HAZEPEPER (zond. mv.), z. v. *Gibelotte* f. *de lièvre.*
HAZEPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. ou *patte* f. *de lièvre.*

HAZESPRONG, z. m. *Saut* m. *de lièvre.*
HAZESTOOFSEL, z. o. *Zie* HAZEPEPER.
HE! tusschenw. *Hé! eh!* ‖ Wat doet hij daar, he? *Hein! que fait-il là?*
HEBBELIJK, bn. *Habituel.* ‖ Welvoeglijk. *Décent, bienséant, convenable.* ‖ Eigen. *Propre à.* ‖ Behendig. *Habile, capable.*
HEBBELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Habitude, coutume*, f. ‖ Welvoeglijkheid. *Décence, bienséance*, f. ‖ Behendigheid, geschiktheid. *Habileté, capacité*, f.
HEBBEN, (tegenw. tijd, aant. wijze, derde pers. *heeft*, onvolm. verl. tijd, *had*, verled. deelw. *gehad*,) onr. w. b. *Avoir, tenir, posséder.* ‖ Eene pen —, *avoir une plume.* ‖ Fortuin —, *avoir de la fortune.* ‖ Hoofdpijn —, *avoir mal à la tête.* ‖ Verstand —, *avoir de l'esprit.* ‖ Honger —, *avoir faim.* ‖ Dorst —, *avoir soif.* ‖ Gelijk —, *avoir raison.* ‖ Ongelijk —, *avoir tort.* ‖ Noodig —, van noode —, *avoir besoin.* ‖ Hier hebt ge geld, *voilà de l'argent.* ‖ Den vijand vóór zich —, *être en présence de l'ennemi.* ‖ Te eten —, *avoir à manger.* ‖ Gij hebt goed praten, *vous avez beau parler.* ‖ Zoo wil ik het —, *je le veux ainsi, je désire que cela soit ainsi.* ‖ Verkrijgen. *Avoir, recevoir.* ‖ Moeten. *Devoir.* ‖ Hij heeft zich daarnaar te gedragen, *il doit s'y conformer.* ‖ Hulpw. *Avoir.*
HEBLUST (zond. mv.), z. m. *Zie* HEBZUCHT.
HEBRAÏSME, HEBRAÏSMUS (-ISMEN), z. o. *Hebraïsme*, m.
HEBREËR, HEBREEUW, z. m. *Hébreu, juif*, m.
HEBREEUWSCH, bn. *Hébraïque, hébreu.* ‖ z o. De —e taal *L'hébreu*, m., *la langue hébraïque*, f.
HEBZUCHT (zond. mv.), z. v. *Avidité, cupidité, avarice*, f.
HEBZUCHTIG, bn. *Avide, cupide, avare.*
HECHT, bn. *Solide, fort, bien bâti, bien joint.* ‖ (fig.) *Durable.* ‖ —e vrede, *paix durable*, f.
HECHT, z. o. *Manche*, m. ‖ Van het — losgaan, *se démancher.* ‖ Een — aan een mes maken, *emmancher un couteau.*
HECHTDRAAD, z. m., HECHTDRAADJE, z. o. (bot.) Hechtrankje. *Cirrhe, cirre*, m., *vrille, main*, f.
HECHTEN, zw. w. b. *Attacher, lier, joindre.* ‖ Rijgen. *Faufiler.* ‖ o. (met *hebben*). *S'attacher.* ‖ (fig.) Ik hecht daar niet aan, *je n'y tiens pas.*
HECHTENIS (zond. mv.), z. v. *Détention*, f. ‖ Gevangenis. *Prison*, f. ‖ In — nemen, *mettre en prison, emprisonner, mettre aux arrêts.*
HECHTHEID (zond. mv.), z. v. *Solidité, fermeté, stabilité*, f. ‖ Kracht. *Force*, f.
HECHTING, z. v. *Action* f. *d'attacher, de joindre à, de faufiler.* ‖ (chir.) *Suture*, f.
HECHTMAKER, z. m. *Emmancheur*, m.
HECHTPLEISTER, z. v. *Emplâtre agglutinatif*, m.
HECHTRANKJE, z. o. (bot.) *Cirrhe, cirre*, m., *vrille, main*, f.
HECHTSEL, z. o. *Attache*, f., *lien*, m.
HECTOGRAMME, z. v. *Hectogramme*, m.
HECTOLITER, z. m. *Hectolitre*, m.
HECTOMETER, z. m. *Hectomètre*, m.
HECTOSTERE, z. v. *Hectostère*, m.
HEDE (zond. mv.), z. v. Werk. *Étoupe* f. *de lin.*
HEDEN, bw. *Aujourd'hui.* ‖ — morgen, *ce matin.* ‖ Van — af gerekend, *dès aujourd'hui, à dater de ce jour.* ‖ — over acht dagen, *aujourd'hui en huit.* ‖ (prov.) — rood, morgen dood, *aujourd'hui en chère, demain en bière.* ‖ (fam.) —! mijn tijd! *mon Dieu! o ciel!*
HEDENDAAGS, bw. *Aujourd'hui, à présent, présentement.*

HEDENDAAGSCH, bw. *Qui est d'aujourd'hui, du temps où nous sommes, présent, actuel.* ‖ Nieuwer. *Nouveau, moderne.* ‖ —e geschiedenis, *histoire contemporaine*, f.
HEEFDEEG (zond. mv.), z. o. *Levain*, m.
HEEL, bn. Geheel. *Entier, tout, qui a toutes ses parties.* ‖ — de stad, *toute la ville.* ‖ Niet gebroken. *Entier.* ‖ Genezen. *Guéri.* ‖ Achterhoudend. *Secret, peu communicatif, réservé, caché, froid.* ‖ bw. *Totalement, complétement.* ‖ Zeer. *Très, fort.* ‖ — vroeg, *de grand matin.* ‖ — en al, *entièrement, tout-à-fait.*
HEELAL (zond. mv.), z. o. *Univers, monde entier, le ciel* m. *et la terre* f.
HEELBAAR, bn. *Guérissable, curable.*
HEELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Curabilité*, f.
HEELEN, zw. w. b. Genezen. *Guérir, opérer la guérison.* ‖ (met *zijn*). *Guérir, se guérir.* ‖ De wonde begint te —, *la blessure commence à guérir* ou *à se cicatriser.* ‖ Heelend geneesmiddel, *consolidant, remède cicatrisant*, m.
HEELHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est entier, intégrité*, f. ‖ Achterhoudendheid, stroefheid. *Réticence, réserve, retenue, froideur*, f.
HEELING (zond. mv.), z. v. *Guérison, cure*, f. ‖ — eener wonde, *cicatrisation, consolidation* f. *d'une plaie.*
HEELKRACHT (zond. mv.), z. v. *Force curative*, f.
HEELKRUID (zond. mv.), z. o. *Herbe vulnéraire*, f.
HEELKUNDE (zond. mv.), z v. *Chirurgie*, f.
HEELKUNDIG, bn. *Chirurgical, chirurgique.*
HEELKUNST (zond. mv.), z. v. *Chirurgie*, f.
HEELMEESTER, z. m. *Chirurgien*, m.
HEELMEESTERSGAST, z. m. *Frater*, m.
HEELMIDDEL, z. o. *Remède cicatrisant, curatif* ou *vulnéraire*, m.
HEELPLAASTER, HEELPLEISTER, z. v. *Emplâtre curatif*, m.
HEEL[S]HOOFDS, bw. *Sain et sauf, sans perte.*
HEEL[S]HUIDS, bw. *Sain et sauf, sans perte.* ‖ Zij zijn er — afgekomen, *ils l'ont échappé belle.*
HEELSTER, z. v. *Recéleuse*, f.
HEELVLEESCH (zond. mv.), z. o. (chir.) Goed —, *chair* f. *qui se guérit facilement.*
HEELWORTEL, z. m. (bot.) *Consoude*, f.
*HEEM (HEEMEN), z. o. *Zie* HEIM.
HEEMRAAD, z. m. *Inspecteur* ou *intendant* m. *des digues.*
HEEMRAADSCHAP (zond. mv.), z. o. *Inspection* f. *des digues.*
HEEMST, z. v. *Zie* HEEMSTWORTEL.
HEEMSTEDE, z. v. *Domicile, logis*, m. ‖ Hofstede. *Ferme*, f.
HEEMSTWORTEL, z. m. (bot.) *Guimauve*, f., *althée*, m.
HEEN, HENEN, bw. dat verwijdering aanduidt. *De là.* ‖ Hij is —, *il est parti.* ‖ — en weêr gaan, *aller et venir.* ‖ Het — en weêr gaan, *les allées et venues*, f. pl.
HEENBRENGEN, (*bracht heen, heengebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Emmener, conduire chez.*
HEENDRIJVEN, (*dreef heen, dreven heen, heengedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser* ou *chasser vers; flotter vers.*
HEENGAAN, (*ging heen, heengegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'en aller, partir.*
HEENKOMEN, (*kwam heen, kwamen heen, heengekomen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Parvenir, arriver à.*
HEENKOMEN (zond. mv.), z. o. *Retraite*, f.
HEENLOOPEN, (*liep heen, heengeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfuir.* ‖ (fam.) Loop heen, *allez-vous promener.*
HEENREIZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voyager à, partir pour.*
HEENRIJDEN, (*reed heen, reden heen, heengereden*,) st. *en* afsch. w o. (met *zijn*). *Se rendre vers un lieu en voiture* ou *à cheval.* ‖ b. *Voiturer.*
HEENSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner.*
HEENSNELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se hâter de partir.*
HEENSTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Diriger ses pas vers.*
HEENTREKKEN, (*trok heen, heengetrokken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller* ou *marcher vers.*
HEENVAREN, (*voer heen, heengevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se transporter par eau vers.*
HEENVLIEDEN, (*vlood heen, vloden heen, heengevloden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfuir.*
HEENVLIEGEN, (*vloog heen, vlogen heen, heengevlogen*,) st. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *S'envoler, voler vers.*
HEENVLUCHTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfuir.*
HEENZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Faire voile vers.*
HEENZWERVEN, (*zwierf heen, heengezworven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se diriger en errant vers.*
HEEP (HEPEN), z. v. *Serpe*, f., *faucillon*, m.
HEER (HEEREN), z. m. Meester, eigenaar. *Propriétaire, maître*, m. ‖ Meerdere. *Supérieur, maître*, m. ‖ De — eens dorps, *le seigneur d'un village.* ‖ Mijnheer. *Monsieur*, m. ‖ De —en. De overheden. *Les magistrats*, m. pl., *les autorités*, f. pl. ‖ (jeu de cartes.) *Roi*, m. ‖ Opperwezen. *Le Seigneur, l'Éternel, Dieu*, m. ‖ Onze —, *notre Seigneur.*
HEER, z. o. Leger. *Zie* HEIR.
HEERACHTIG, bn. *Comme un monsieur, un seigneur* ou *un homme de bon ton.*
HEERACHTIGHEID (zond. mv.), z v. *Qualité* f. *de celui qui a l'air d'un monsieur, etc.*
HEERD, z. m., enz. *Zie* HAARD, enz.
HEERENDIENST, z. m. *Corvée*, f.
HEERENDIENSTPLICHTIG, bn. *Corvéable.*
HEERENHUIS, z. o. *Maison seigneuriale*, f.
HEERENKNECHT, z. m. *Laquais*, m.
HEERENMEULEN, HEERENMOLEN, z. m. *Moulin banal*, m.
HEERENRECHT, z. o. *Droit seigneurial*, m.
HEERENWONING, z. v. *Zie* HEERENHUIS.
HEERGEWADEN, z. o. mv. *Présents* m. pl. *que faisaient les vassaux à leur seigneur.*
HEERGOEDEREN, z. o. mv. *Domaine*, m.
HEERKEN, z. o. Heertje. *Petit seigneur, petit monsieur*, m.
HEERLIJK, bn. *Seigneurial.* ‖ —e rechten, *droits seigneuriaux*, m. pl. ‖ Prachtig, uitmuntend. *Magnifique, splendide, pompeux, superbe, glorieux, excellent.* ‖ —e inval, *idée lumineuse*, f. ‖ bw. *Magnifiquement, splendidement, pompeusement, glorieusement.*
HEERLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Seigneurie, terre seigneuriale*, f. ‖ Voortreffelijkheid. *Magnificence, excellence*, f. ‖ Luister. *Splendeur, gloire*, f., *lustre, éclat*, m.
HEEROOM (-OOMS), z. m. Titel. *Révérence*, f.
HEERSCHACHTIG, bn. *Impérieux, ambitieux.* ‖ bw. *Impérieusement, ambitieusement.*
HEERSCHACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Air* ou *ton* m. *de supériorité.*
HEERSCHAP, z. o. Heer, meester. *Seigneur, maître, patron*, m.

HEERSCHAPPIJ, z. v. *Domination, autorité, puissance*, f., *pouvoir, empire*, m. | De — der zee, *l'empire de la mer.* | — hebben, *dominer.* | — over zich zelven hebben, *avoir de l'empire sur soi-même.* | Regeerend huis. *Dynastie*, f.
HEERSCHAPPIJVOERDER, z. m. *Dominateur*, m.
HEERSCHEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Dominer, régner, commander en maître.* | God heerscht over alles, *Dieu règne sur tout.* | Over de harten —, *régner sur les cœurs.* | (fig.) *Être en crédit, en vogue* ou *à la mode, prédominer.*
HEERSCHEND, bn. *Dominant, prédominant, régnant.* | —e ziekte, *épidémie régnante*, f.
HEERSCHER, z. m. *Dominateur, souverain, prince, maître*, m.
HEERSCHING (zond. mv.), z. v. *Domination*, f.
HEERSCHSTER, z. v. *Dominatrice*, f.
HEERSCHZUCHT (zond. mv.), z. v. *Ambition*, f, *désir immodéré* m. *de régner.*
HEERSCHZUCHTIG, bn. *Ambitieux, impérieux.* | Tyranniek. *Tyrannique, despotique.* | bw. *Ambitieusement, impérieusement.*
HEERSCHZUCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* HEERSCHZUCHT.
HEERSCHZUCHTIG[LIJK], bw. *Zie* HEERSCHZUCHTIG, bw.
HEESCH, bn. *Enroué, rauque.* | —e stem, *voix rauque*, f. | Ik ben —, *je suis enroué.* | Zich — schreeuwen, *s'égosiller.* | — maken, *enrouer.* | — worden, *s'enrouer.*
HEESCHACHTIG, bn. *Un peu enroué* ou *rauque.*
HEESCHHEID (zond. mv.), z. v. *Enrouement*, m., *raucité*, f.
HEESCHKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Érysime, vélard*, m.
HEESTER, z. m. *Arbrisseau, arbuste*, m. | Eiken —, *chêneau*, m.
HEESTERACHTIG, bw. *En arbuste.*
HEESTERGEWAS, z. o. *Zie* HEESTER.
HEESTERKLAVER (zond. mv.), z. v. *Cytise*, m.
HEET, bn. *Chaud.* | — water, *eau chaude* ou *bouillante*, f. | — ijzer, *fer chaud*, m. | —e koorts, *fièvre chaude* ou *ardente*, f. | — worden, *s'échauffer.* | — maken, *chauffer.* | (fig.) Op —e kolen staan, *être sur les épines, être sur des charbons ardents, brûler d'impatience.* | (prov.) Men moet het ijzer smeden, terwijl het — is, *il faut battre le fer pendant qu'il est chaud.* | Versch. Op —er daad, *en flagrant délit, sur le fait.* | Driftig. *Ardent.* | — op het spel, *ardent* ou *âpre au jeu.* | De twist werd —, *la dispute devint vive.* | Geil. *Lascif, chaud, en chaleur, en amour.* | bw. *Chaud, chaudement.*
HEETEN, zw. w. b. Heet maken. *Chauffer, échauffer, rendre chaud.*
HEETEN, (*heette, geheeten*,) st. w. b. Noemen. *Nommer, appeler.* | Iemand zijnen vriend —, *appeler qq. son ami.* | Iemand welkom —, *souhaiter à qq. la bienvenue.* | Iemand — liegen, *donner un démenti à qq.* | Gebieden. *Ordonner, commander.* | o. (met *hebben*). Genoemd worden. *S'appeler, se nommer.* | Hij heet Pieter, *il s'appelle Pierre.* | Hoe heet hij, *comment s'appelle-t-il?* | Beduiden. *Signifier.*
HEETGEBAKERD, bn. *Zie* HEETHOOFDIG.
HEETHEID (zond. mv.), z. v. *Chaleur*, f.
HEETHOOFD, z. m. *en* v. *Tête chaude* ou *exaltée*, f., *cerveau brûlé*, m.
HEETHOOFDIG, bn. *Emporté, exalté, violent, irascible, chaud, prompt.*
HEETHOOFDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Emportement, exaltation, irascibilité, promptitude*, f.
HEF (zond. mv.), z. v. *Zie* HEF[FE].
HEFBAAR, bn. (fin.) *Perceptible, recouvrable, qui peut être perçu.*
HEFBAARHEID (zond. mv.), z. v. (fin.) *Perceptibilité* f. *d'un impôt.*
HEFBOOM (-BOOMEN), z. m. *Levier, pied-de-chèvre*, m. | (mar.) Handspaak. *Anspect*, m.
HEFBOOMKEN, HEFBOOMPJE, z. o. *Petit levier*, m.
HEFDEEG (zond. mv.), z. o. *Levain*, m.
HEF[FE] (zond. mv.), z. v. *Lie*, f. | (fig.) De — des volks, *la lie du peuple, la canaille*, f.
HEFFEN, (*hief, geheven*,) st. w. b. *Lever, élever, soulever, hausser.* | Zware lasten —, *lever de grands fardeaux.* | Een kind ten doop —, *tenir un enfant sur les fonts baptismaux.* | De oogen ten hemel —, *lever les yeux au ciel.* | De stem tot God —, *élever la voix vers Dieu.* | Belastingen —, *lever des contributions.* | (impr.) *Lever les feuilles après qu' elles ont été pressées.*
HEFFER, z. m. (papet.) *Leveur*, m.
HEFFING, z. v. *Action de lever, d'élever* ou *de hausser, levée*, f. | — der belastingen, *levée* f. *des contributions.* | Schatting. *Taxe*, f.
HEFOFFER, z. o. *Oblation, offrande*, f.
HEFSPIER, z. v. (anat.) *Crémaster, crémastère, élévateur*, m.
HEFSTER, z. v. *Leveuse*, f.
HEFT, z. o. *Zie* HECHT, z. o.
HEFTIG, bn. *en* bw. *Zie* HEVIG.
HEFTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* HEVIGHEID.
HEFTUIG, z. o. *Levier*, m.
HEG[GE], z. v. Haag. *Haie*, f.
HEI! tusschenw. *Eh! hé! heu! là!*
HEI (HEIDEN), z. v. *Zie* HEI[DE].
HEI, z. v. Werktuig. *Hie, demoiselle*, f., *mouton*, m.
HEIAARDE, z. v. *Terre* f. *de bruyère.*
HEIBAAS, z. m. *Chef* m. *des sonneurs.*
HEIBESSEM, z. m. *Zie* HEIBEZEM.
HEIBEZEM, z. m. *Balai* m. *de bruyère.*
HEIBLOEM, z. v. *Fleur* f. *de bruyère, serpolet*, m.
HEIBLOK, z. m. *en* o. Werktuig. *Mouton*, m., *hie, demoiselle*, f.
HEIBOENDER, z. m. *Frottoir* m. *de bruyère.*
HEIBRAND (zond. mv.), z. m. *Incendie* m. *de bruyère.*
HEIBREM, z. v. *Genêt épineux, ajonc*, m.
HEIDAMP (zond. mv.), z. m. *Brouillard* m. *qui provient des mottes de terre de bruyère qu'on a mises en feu.*
HEI[DE], z. v. Heidegrond. *Bruyère, lande*, f. | Heideplant. *Bruyère*, f.
HEIDEBLOEM, z. v. *Zie* HEIBLOEM.
HEIDEL (zond. mv.), z. v. *Zie* BOEKWEIT.
HEIDELAND, z. o. *Zie* HEILAND.
HEIDEN, bn. Van de heide. *De la bruyère.*
HEIDEN (-ENEN), z. m. Afgodendienaar. *Païen, idolâtre, gentil, adorateur* m. *des faux dieux.* | De roeping der —en, *la vocation des gentils.*
HEIDEN (-ENS), z. m. Landlooper. *Bohémien*, m.
HEIDENDOM (zond. mv), z. o. *Paganisme*, m. | Afgodendienst. *Idolâtrie*, f.
HEIDENHYSOP (zond. mv.), z. v. Plant. *Hélianthème*, m.
HEIDENSCH, bn. *Païen, idolâtre.* | (fig.) Goddeloos, zedeloos. *Impie, immoral.* | (pop.) — leven. Groot gerucht. *Vacarme, tintamarre*, m.
HEIDENTJE, z. o. *Bohémillon*, m.
HEIDESTRUIK, z. m. *Bruyère*, f.
HEIDEVELD, z. o. *Bruyère*, f.
HEIDIN, z. v. Afgodendienares. *Païenne*, f.
HEIDIN, z. v. Landloopster. *Bohémienne*, f.
HEIDINNETJE, z. o. *Petite* ou *jeune bohémienne*, f.

HEIDUK, z. m. *Heiduque*, m.
HEIEN, zw. w. b. *Hier, enfoncer avec la hie, piloter, battre à la sonnette.* ‖ Palen in den grond —, *enfoncer des pilotis.* ‖ o. (met *hebben*). (mar.) Te veel water trekken. *Tirer trop d'eau.* ‖ (mar.) Stampen, hielen. *Tanguer, acculer.*
HEIER, z. m. *Dresseur, sonneur*, m. ‖ (mar.) *Tangueur*, m.
HEIING, z. v. *Hiement*, m. ‖ (mar.) *Tangage, acculement*, m.
HEIKREKEL, z. m. *Cigale*, f., *grillon*, m.
HEIKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Bruyère*, f.
HEIL (zond. mv.), z. o. Geluk. *Salut, bonheur, bien*, m , *prospérité*, f. ‖ Behoud. *Conservation*, f.
HEIL! tusschenw. *Salut!*
HEILAND (zond. mv.), z. m. Verlosser. *Sauveur, rédempteur, libérateur*, m.
HEILAND, z. o. Heideland. *Bruyère*, f.
HEILBOT, z. v. Visch. *Barbue*, f., *flétan*, m.
HEILBRON, z. v. (fig.) *Source* ou *fontaine* f. *de salut, principe* m. *de salut.*
HEILDRONK, z. m. *Toste, toast*, m., *santé*, f.
HEILIG, bn. *Saint, sacré.* ‖ De —e Schrift, *l'Écriture sainte*, f. ‖ De —e familie, *la sainte famille*, f. ‖ De —e Geest, *le Saint-Esprit.* ‖ De —e Stoel, *le saint Siége*, m. ‖ — verklaren, *canoniser.* ‖ Gewijd. *Sacré.* ‖ —e zaken, *choses sacrées*, f. pl. ‖ —e plicht, *devoir sacré*, m. ‖ — recht, *droit sacré*, m. ‖ bw. *Saintement.*
HEILIGAVOND (zond. mv.), z. m. *Vigile, veille* f. *d'une fête.* ‖ (fig) — houden, *chômer.*
HEILIGBEEN, z. o. (anat.) *Os sacrum*, m.
HEILIGBITTER (zond. mv.), z. o. *Hiérapicra*, f., *saint amer, électuaire très-amer*, m.
HEILIGDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de fête.*
HEILIGDOM, z. o. *Relique*, f. ‖ Heilige plaats. *Sanctuaire, lieu saint* ou *sacré, temple*, m., *église*, f.
HEILIGDOMBEWAARDER, z. m. *Hiérophylax, gardien* m. *des choses saintes.*
HEILIGDOMHUISJE, z. o. *Tabernacle*, m. ‖ Sacristij. *Sacristie*, f.
HEILIGDOMKAS[T], z. v. *Reliquaire*, m., *châsse*, f.
HEILIGE, z. m. *en* v. *Saint*, m., *sainte*, f.
HEILIGEN, zw. w. b. *Sanctifier.* ‖ Geheiligd zij uw naam! *que votre nom soit sanctifié!* ‖ Heilig verklaren. *Canoniser.* ‖ Wijden. *Sacrer, consacrer, bénir.* ‖ De geheiligde persoon des Konings, *la personne sacrée* f. *du Roi.* ‖ Heiligende genade, *grâce sanctifiante*, f.
HEILIGENDIENST (zond. mv.), z. m. *Culte* m. *de dulie.*
HEILIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sainteté*, f. ‖ Zijne —. Titel van den Paus. *Sa Sainteté.* ‖ (fig) — des eeds, *inviolabilité* f. *du serment.*
HEILIGING (zond. mv.), z. v. Het vieren. *Célébration, sanctification*, f. ‖ Heiligverklaring. *Canonisation*, f. ‖ Wijding. *Sacre*, m., *consécration*, f.
HEILIGLENDENSPIER, z. v. (anat) *Sacro-lombaire*, m.
HEILIG[LIJK], bw. *Saintement.*
HEILIGMAKEND, bn. *Sanctifiant.* ‖ —e genade, *grâce sanctifiante*, f.
HEILIGMAKER, z. m. *Sanctificateur*, m.
HEILIGMAKING (zond. mv.), z. v. *Sanctification*, f.
HEILIGSCHENDEND, bn. *Sacrilége.*
HEILIGSCHENDER, z. m. *Sacrilége, profanateur*, m.
HEILIGSCHENDERIJ, z. v. *Sacrilége*, m., *profanation*, f.
HEILIGSCHENDSTER, z. v. *Sacrilége*, f.
HEILIGSCHENNIS, z. v. *Zie* HEILIGSCHENDERIJ.
HEILIGSCHRIJVER, z. m. *Hagiographe, légendaire*, m.
HEILIGVERKLARING (zond. mv.), z. v. *Canonisation*, f.
HEILLOOS, bn. Verderfelijk. *Funeste, fatal, désastreux, pernicieux.* ‖ — voorbeeld, *exemple pernicieux*, m. ‖ Snood. *Scélérat, méchant, impie, pervers.* ‖ bw. *Malheureusement, fatalement.* ‖ Snoodelijk. *D'une manière impie* ou *scélérate.*
HEILLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Scélératesse, perversité, méchanceté, impiété*, f.
HEILRIJK, bn. *Salutaire.* ‖ bw. *Salutairement.*
HEILVOL, bn. *Zie* HEILRIJK.
HEILWENSCH, z. m. *Vœu* m. *pour la prospérité de qq., bénédiction*, f.
HEILZAAM, bn. *Salutaire, bon, utile.* ‖ Gezond. *Salubre.* ‖ bw. *Salutairement, utilement, avec avantage.*
HEILZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Utilité*, f. ‖ Gezondheid. *Salubrité*, f.
HEILZAAM[LIJK], bw. *Zie* HEILZAAM, bw.
HEIM, z. o. *Domicile, logis, foyer*, m., *maison*, f. ‖ Hofstede. *Ferme*, f.
HEIMAST, z. m. *Zie* HEIPAAL.
HEIMELIJK, bn. *Secret, caché, mystérieux, clandestin.* ‖ — verdriet, *chagrin secret*, m. ‖ —e aanslag, *complot secret*, m. ‖ —e streken, *menées sourdes*, f. pl. ‖ — gemak, *lieux* m. pl. *d'aisances, privé*, m., *commodités, latrines*, f. pl. ‖ bw. *Secrètement, en secret, furtivement, en cachette, à la dérobée, mystérieusement, clandestinement.* ‖ — trouwen, *se marier clandestinement.* ‖ — lachen, *rire sous cape.*
HEIMELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Secret, mystère*, m., *chose cachée*, f.
HEIMKEN, HEIMPJE, z. o. (h. n.) *Grillon, cri-cri*, m.
HEIMRAAD, z. m. *Zie* HEEMRAAD.
HEIMWEE (zond. mv.), z. o. *Mal* m. ou *maladie* f. *du pays, nostalgie*, f.
HEINDE, bw. Nabij. *Près, proche.* ‖ — en ver, *de près et de loin, partout, en tous lieux.*
HEINEN, zw. w. b. *Enclore, entourer.*
HEINING, z. v. *Clôture, enceinte, haie*, f., *enclos*, m. ‖ — van staken, *perchis*, m.
HEIPAAL, z. m. *Pilotis, pieu*, m.
HEIR, z. o. Krijgsheir. *Armée*, f. ‖ Menigte. *Quantité, multitude*, f. ‖ — van sprinkhanen, *nuée* f. *de sauterelles.*
HEIRBAAN, z. v. *Grand chemin*, m, *grande route* ou *grand' route, route royale, voie publique*, f.
HEIRBAN, z. m. *Arrière-ban*, m.
HEIRBIJL, z. v. *Hache* f. *d'armes.*
HEIRKRACHT, z. v. *Forces* f. pl. *d'une armée, armée*, f. ‖ (provinc.) *Force majeure*, f.
HEIRLEGER, z. o. *Armée*, f.
HEIROOK, z. m. *Zie* HEIDAMP.
HEIRSCHAAR, z. v. *Corps* m. *d'armée, armée*, f. ‖ De God der —scharen, *le Dieu des armées.*
HEIRSPITS (-SPITSEN), z. v. *Tête* f. *d'une armée.*
HEIRTOCHT (-TOCHTEN), z m. *Expédition militaire, marche* f. *d'une armée.*
HEIRTROS, z. m. *Train* m. ou *bagages* m. pl. *d'une armée.*
HEIRVAART, z. v. *Zie* HEIRTOCHT.
*HEIRVORST, z. m. *Commandant* ou *général* m. *d'armée.*
HEIRWEG (-WEGEN), z. m. *Zie* HEIRBAAN.
HEISA! tusschenw. *Courage! or çà! allons!*
HEISTELLING, z. v. (méc.) *Sonnette, batterie*, f.
HEIWERK (zond. mv.), z. o. *Pilotage, ouvrage* m. *de pilotis.*
HEK, z. o. *Barrière, clôture*, f. ‖ Balie. *Balustrade*, f. ‖ (mar.) Spiegel. *Arcasse*, f. ‖ (prov.) Het — is van den dam, *il n'y a plus de sur-*

veillance. | (fig.) Het — sluiten, *fermer la marche.* | (fig.) De —ken zijn verhangen, *les affaires ont changé de face.*
Hekbalk, z. m. (mar.) *Lisse de hourdi, barre f. d'arcasse*
Hekel, z. m. *Séran*, m. | Fijne —, *affinoir*, m. | (fig.) Iemand over den — halen, *tancer qq., réprimander qq. vivement, habiller qq. de toutes pièces.*
Hekelaar, z. m. *Celui qui sérance.* | (fig.) *Critique, satirique*, m.
Hekelaarster, z. v. *Celle qui sérance.* | (fig.) *Celle qui critique.*
Hekelachtig, bn. (fig.) *Qui sent la critique, qui aime à critiquer, critique, satirique.*
Hekelachtigheid (zond. mv.), z. v. (fig.) *Qualité f. de ce qui est satirique.*
Hekeldicht, z. o. *Satire*, f., *poëme satirique*, m.
Hekeldichter, z. m. *Satirique, poëte satirique*, m.
Hekelen, zw. w. b. *Habiller.* | Vlas —, *sérancer du lin.* | Het vlas fijn —, *affiner le lin.* | (fig.) Doorhalen. *Réprimander, reprendre, critiquer, habiller, tancer.*
Hekelig, bn. (fig.) *Qui sent la critique, qui aime à critiquer, satirique, critique.*
Hekeling, z. v. *Action f. de sérancer, sérançage*, m. | (fig.) *Critique, réprimande, censure*, f.
Hekelmaker, z. m. *Sérancier*, m.
Hekelschrift, z. o. *Satire*, f., *écrit satirique*, m. | Spotschrift. *Libelle*, m.
Hekelsel, z. o. *Filasse*, f.
Hekeltaal (zond. mv.), z. v. *Langage satirique*, m.
Hekelvers, z. o. *Vers satirique*, m. | Hekeldicht *Satire*, f., *poëme satirique*, m.
Hekelzucht (zond. mv.), z. v. *Critique*, f.
Hekgeld, z. o. *Droit m. de barrière.*
Hekkenspringer, z. m. (fig.) *Étourdi*, m.
Hekkevuur, z o. (mil.) *Feu m. de billebaude.*
Heks (-sen), z. v. *Sorcière, fée, enchanteresse*, f. | (pop.) *Femme matoise, vieille sorcière*, f.
Heksen, zw. w. o. (met *hebben*). Met hekserij omgaan. *Exercer la magie* ou *la sorcellerie, faire le métier de sorcier, user de sortiléges.* | Hij kan —, *il est sorcier.*
Heksendans (-sen), z. m. *Danse f. des sorcières.*
Heksenkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Circée*, f.
Heksenmeester, z. m. *Sorcier, enchanteur*, m. | (fig.) Hij is geen —, *il n'a pas inventé la poudre.*
Heksenproces, z. o. *Procès m. contre les sorcières.*
Heksenwerk (zond. mv.), z. o. *Zie* Hekserij.
Hekserij, z. v. *Sorcellerie, magie*, f., *ensorcellement, sortilége, enchantement, maléfice*, m. | Daar loopt — onder, *il y a de la sorcellerie là dessous.*
Heksje, Hekskem, z. o. *Petite sorcière*, f. | (fig.) *Jeune fille matoise*, f.
Heksluiter, z. m. (fig.) *Serre-file*, m. | Laatste kind. *Dernier enfant*, m. | (mar.) *Vaisseau m. de queue.*
Hekstuk, z. o (mar.) *Tréport*, m.
Hekstutten, z. m. mv. (mar.) *Cornières*, f. pl., *étains, estains*, m. pl.
Hekwerk, z. o. *Grillage*, m. | (mar.) *Arcasse*, f.
Hel (zond. mv.), z. v. *Enfer*, m., *enfers*, m. pl. | In het diepst der —, *au fond des enfers.* | (mar.) *Fosse f. aux lions.* | (impr.) *Cassetin m. du diable.*
Hel, bn. Schel. *Clair, sonore.* | —le stem, *voix claire ou sonore*, f. | Klaar, licht. *Clair, lumineux, éclatant.* | Op den —len middag, *en plein midi.* | bw. *Clairement, d'une manière claire.*
Helaas! tusschenw *Hélas!*
Held, z. m. *Héros*, m. | (litt.) *Héros, principal personnage*, m.
Helddadig, bn. *Zie* Heldhaftig.
Helddadig[lijk], bw. *Zie* Heldhaftig[lijk].
Heldenarm, z. m. *Bras de héros, bras héroïque*, m.
Heldenbloed (zond. mv.), z. o. *Sang héroïque*, m.
Heldenbrief, z. m. *Héroïde*, f.
Heldendaad, z. v. *Action héroïque*, f., *exploit, haut fait*, m.
Heldendeugd, z. v. *Vertu héroïque*, f, *héroïsme*, m.
Heldendicht, z. o. *Poëme épique* ou *héroïque*, m., *épopée*, f. | Luimig —, *poëme héroï-comique.*
Heldendichter, z. m. *Poëte épique*, m.
Heldendood (zond. mv.), z. m. *Mort héroïque, mort f. de héros.*
Heldeneeuw, z. v. *Siècle* ou *âge héroïque*, m.
Heldenhart (zond. mv.), z. o. *Cœur m. de héros.* | Heldenmoed. *Héroïsme, courage m. de héros.*
Heldenheir, z. o. *Zie* Heldenleger.
Heldenleger (zond. mv.), z. o. *Armée f. de héros, de braves.*
Heldenmoed (zond. mv.), z. m. *Courage héroïque, héroïsme*, m., *valeur*, f.
Heldenschaar, z. v. *Troupe f. de héros, de braves.*
Heldenstuk, z. o. *Zie* Heldendaad.
Heldentijd, z. m. *Temps héroïques*, m. pl., *âge héroïque*, m.
Heldenvers, z. o. *Vers alexandrin* ou *héroïque*, m.
Heldenvuur (zond. mv.), z. o. (fig.) *Zie* Heldenmoed.
Heldenzang, z. m. *Chant m. de héros.* | *Zie* Heldendicht.
Heldenzanger, z. m. *Poëte épique*, m.
Helder, bn. Klaar, licht. *Clair, lumineux, éclatant.* | —e dag, *jour serein*, m. | Doorschijnend. *Clair, transparent, limpide.* || Helklinkend. *Sonore.* | —e stem, *voix claire*, f. | — hoofd, *esprit perspicace*, m. | —e stijl, *style clair*, m. || —e oogenblikken eens krankzinnigen, *moments lucides* m. pl. *d'un aliéné.* || Zindelijk. *Propre, net.* || bw. *Clairement, proprement.*
Helderen, zw. w. b. *Éclairer, éclaircir.* || o. (met *zijn*). *S'éclaircir, devenir serein.*
Helderheid (zond. mv.), z. v. — van licht, *clarté, lumière*, f. | — des hemels, *sérénité*, f. | Zindelijkheid, netheid. *Propreté, netteté, pureté*, f. | — van een bewijs, *évidence f. d'une preuve.*
Heldertjes, bw. *Proprement, nettement.*
Helderziend, bn. *Clairvoyant, sagace, pénétrant.*
Heldhaftig, bn. *Héroïque, brave, valeureux, intrépide, courageux.* || bw. *Héroïquement.*
Heldhaftigheid (zond. mv.), z. v. *Bravoure, valeur*, f., *héroïsme*, m.
Heldhaftig[lijk], bw. *Zie* Heldhaftig.
Heldin, z. v. *Héroïne*, f.
Heldinnenbrief, z. m. *Héroïde*, f.
Helen, zw. w. b. Verbergen. *Celer, recéler, cacher.* | Verzwijgen. *Taire.*
Heler, z. m. *Recéleur*, m. | (prov.) De — is zoo goed als de steler, *autant vaut celui qui tient que celui qui écorche.*
Helft, z. v. *Moitié*, f. || Voor de — van den prijs, *à moitié prix.*
Helgedrocht, z. o. *Monstre infernal*, m.
Helgod (zond. mv.), z. m. *Pluton, dieu m. des enfers.*
Helgodin, z. v. Razernij. *Euménide, furie*, f.

HELHOND, z. m. *Cerbère*, m. || (fig.) *Misérable*, *enfant* m. *du diable*.
HELING, z. v. *Recèlement*, m.
HELIOTROOP (-TROPEN), z. m. *Héliotrope*, m.
HEL[LE], z. v. *Zie* HEL, z. v.
HELLEBAARD, z. v. *Hallebarde*, f.
HELLEBAARDIER, z. m. *Hallebardier*, m.
HELLEBRAND, z. m. *en* v. (fig.) *Tison* m. *d'enfer*.
HELLEBROK, z. m. *en* v (fig.) *Tison* m. *d'enfer*.
HELLEHOND, z. m. *Zie* HELHOND.
HELLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pencher*, *incliner*, || (mar.) Een schip doen —, *abattre un vaisseau*. || (mar.) Over zijde —, *carguer*.
HELLEND, bn. *Penchant*, *inclinant*, *incliné*, *déclive*, *en pente*, *en talus*. || — vlak, *plan incliné*, m.
HELLENISME, HELLENISMUS (-MEN), z. o. *Hellénisme*, m.
HELLENIST, z. m. *Helléniste*, m
HELLEPIJN, z. v. *Douleur* m. *d'enfer*.
HELLER, z. m. Muntstuk. *Heller*, m. || (fig) Geenen — meer hebben, *n'avoir ni sou ni maille*.
HELLESCHIPPER, z. m. *Nautonnier des enfers*, *Charon*, m.
HELLESPOOK (-SPOKEN), z. o. *Fantôme* ou *spectre infernal*, m.
HELLEVEEG (-VEGEN), z. v. *Diablesse*, *furie*, *mégère*, f.
HELLEVLOED, z. m. (myth.) *Fleuve des enfers*, *Cocyte*, *Styx*, *Achéron*, m.
HELLEVORST (zond. mv.), z. m. *Prince* m. *des enfers*.
HELLEWAARTS, bw. *À l'enfer*, *aux enfers*. || — gaan, *descendre aux enfers*.
HELLEWACHT (zond. mv.), z. m. Helhond. *Cerbère*, m.
HELLEWICHT, z. o. (fig.) *Damné*, *tison d'enfer*, *fils de Satan*, *enfant* m. *du diable*.
HELLIG, bn. (fam.) Boos. *Méchant fâché*, *en colère*. || Vermoeid. *Las*, *fatigué*.
HELLING, z. v. *Penchant*, *talus*, m., *pente*, *déclivité*, *inclinaison*, f. || (fort.) *Talus*, *glacis*, m. || Neiging. *Inclination*, *tendance*, f., *penchant*, m. || — tot het kwade, *penchant au mal*. || Scheepswerf. *Chantier* m. *de construction*. || Gelling. *Chanvre femelle*, m.
HELM, z. m. *Casque*, *heaume*, m. || Open —, *casque ouvert*. || Gesloten —, *casque fermé*. || Hoofdvlies. *Amnios*, m., *coiffe*, f. || Met eenen — geboren zijn, *être né coiffé*; (fig.) *être le fils de la poule blanche*. || (chim.) *Couvercle*, *chapiteau*, m.
HELM, z. v. Grassoort. *Genêt sauvage*, m.
HELMBOS, z. m. *Panache* m. *de casque*.
HELMDAK (-DAKEN), z. o. *Coupole*, f., *dôme*, m. || — eener locomotief, *dôme d'une locomotive*.
HELMDEKKEN, z. o. mv. (blas.) *Achements*, *lambrequins*, m. pl.
HELMET, z. o. Helm. *Casque*, m,
HELMGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m. *de la visière d'un casque*.
HELMKAM, z. m. *Crête* f. *de casque*. || (blas.) *Cimier*, m.
HELMKEN, z. o. *Zie* HELMPJE.
HELMKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Chélidoine*, *toque*, f.
HELMMAKER, z. m. *Heaumier*, m.
HELMPJE, z. o. *Petit casque*, m.
HELMPLANT (zond. mv.), z. v. (bot.) *Genêt sauvage*, *genêt* m. *des dunes*.
HELMSIERAAD, z. o. *Ornement au haut du casque*, *cimier*, m.
HELMSPITS (-SEN), z. v. *Pointe* f. *du casque*.
HELMSTIJL, z. m. *Zie* HELMSTIJLTJE.
HELMSTIJLTJE, z. o. (bot.) *Androphore*, m., *étamine*, f.
HELMSTOK, z. m. (mar.) *Timon*, m., *barre* f. *du gouvernail*, *heaume*, m.
HELMSTRUIK, z. m. *Zie* HELMPLANT.
HELMSTUK, z. o. *Zie* HELMSIERAAD.
HELMTEEKEN, z. o. *Zie* HELMSIERAAD.
HELMTOP, z. m. *Sommet* m. *du casque*.
HELMVIZIER, z. o. *Visière* f. *d'un casque*. || (blas.) *Mézail*, m.
HELMVORMIG, bn. *En forme de casque*.
HELMWRONG, z. v. (blas.) *Bourlet*, m.
HELPEN, (*hielp*, *geholpen*,) st. w. b. *Aider*, *assister*, *secourir*, *seconder*, *prêter assistance*, *prêter du secours*. || Elkander —, *s'entr'aider*. || God helpe u! *Dieu vous soit en aide!* || Het geheugen —, *aider la mémoire*. || Help u zelven, zoo helpt u God, *aide-toi*, *le ciel t'aiderai*. || Zoo waarlijk helpe mij God! *ainsi Dieu me soit en aide!* || Iemand uit den nood —, *tirer qq. d'affaire*. || Iemand aan zijn brood —, *aider qq. à gagner sa vie*. || Iemand aan een ambt —, *procurer un emploi* ou *une charge à qq.* || Iemand in den grond —, *ruiner qq.* || Iemand van kant —, *se défaire de qq.* || Baten. *Servir*, *être utile*, *bon* ou *avantageux*. || Dat zal hem niet —, *cela ne lui servira de rien*. || Er is geen — aan, *tous les efforts sont inutiles*. || Genezen. *Guérir*.
HELPER, z. m. *Aide*, *assistant*, m.
HELPSTER, z. v. *Aide*, *assistante*, f.
HELPZEEL (-ZELEN), z. o. *Bretelle*, *sangle*, f.
HELSCH, bn. *Infernal*, *d'enfer*, *qui appartient à l'enfer*. || — vuur, *feu* m. *de l'enfer*. || Boos. *Diabolique*, *impie*, *méchant*, *pervers*. || —e pijn, *douleur affreuse*, f. || —e daad, *action horrible*, f. || bw. *Infernalement*, *diaboliquement*,
HELSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est infernal* ou *diabolique*.
HELSTER, z. m. *Zie* HALSTER.
HEM, tusschenw. *Hem!*
HEM, pers. voornw. acc. *Le*, *lui*. || Ik zie —, *je le vois*. || — zie ik, *je le vois*, *lui*. || dat. *Lui*, *à lui* || Antwoord —, *répondez-lui*. || Ik antwoord enkel —, *je ne réponds qu'à lui*.
HEMD, z. o. *Chemise*, f. || Een ander — aantrekken, *changer de chemise*. || (prov.) Het — is nader dan de rok, *charité bien ordonnée commence par soi-même*. || (fig.) Iemand tot op het — uitschudden, *dépouiller qq. jusqu'à la chemise*, *mettre qq. en chemise*. || (fond.) *Chemise*.
HEMDEKEN, z. o. *Zie* HEMDJE.
HEMDENLINNEN (zond. mv.), z. o. *Toile* f. *propre à faire des chemises*.
HEMDENNAAISTER, z. v. *Chemisière*, *lingère* ou *couturière* f. *qui fait des chemises*.
HEMDJE, z. o. *Petite chemise*, *chemisette*, f.
HEMDLOB, HEMDLUB, z. v. *Jabot*, m.
HEMDROK, z. m. *Camisole*, f.
HEMDSBOORD, z. m. Handboord. *Poignet* m. *de chemise*. || Halsboord. *Col* m. *de chemise*.
HEMDSKNOOP (-KNOOPEN), z. m. *Bouton* m. *de chemise*.
HEMDSKNOP, z. m. *Zie* HEMDSKNOOP.
HEMDSMOUW, z. v. *Manche* f. *de chemise*.
HEMDSSLIP, z. v. *Pan* m. *de chemise*.
HEMDSSNOER, z. o. *Chaconne*, f.
HEMDWARMER, z. m. *Chauffe-chemise*, m.
HEMEL (-EN), z. m. *Ciel*, *firmament*, m. || Onder den blauwen —, *à l'air*, *en plein air*, *à la belle étoile*. || De vogelen des —s, *les oiseaux du ciel*. || Tot den — toe verheffen, *élever jusqu'aux nues*. || Den — verdienen, *gagner le ciel*. || De — weet, *Dieu sait*. || Lieve —!

bon Dieu! ‖ Dampkring. *Atmosphère*, f., *air*, m. ‖ Landstreek. *Contrée*, f., *pays*, m. ‖ (mv. HEMELS). Draaghemel. *Dais*, *baldaquin*, m. ‖ — eener koets, *impériale*, f. ‖ — eens beds, *ciel de lit.* ‖ — eens preekstoels, *abat-voix*, m. ‖ — eener steengroeve, *ciel d'une carrière.*
HEMELBED, z. o. *Lit* m. *à baldaquin.*
HEMELBESCHOUWER, z. m. Visch. *Uranoscope*, m.
HEMELBESCHRIJVING, z. v. *Uranographie*, f.
HEMELBESTORMERS, z. m. mv. *Titans*, m. pl.
HEMELBEWONER, z. m. *Habitant*, m. *du ciel.*
HEMELBODE, z. m. *Ange*, *messager céleste*, m.
HEMELBOL, z. m. *Globe céleste*, m.
HEMELBOOG (-BOGEN), z. m. *Sphère céleste*, f.
HEMELDAUW, z. m. *Rosée* f. *du ciel.*
HEMELEN, zw. w. o. (met *zijn*). Ten hemel varen. *Monter au ciel.* ‖ Sterven. *Mourir.*
HEMELGEEST, z. m. *Esprit céleste*, m.
HEMELGEWELF (zond. mv.), z. o. *Voûte céleste*, f. *firmament*, m.
HEMELHEER (zond. mv.), z. m. *Dieu*, *le maître* m. *des cieux.*
HEMELHEIR, z. o. *Armée céleste*, f.
HEMELHOF (zond. mv.), z. o. *Cour céleste*, f., *paradis*, m.
HEMELHOOG, bn. *Très-haut*, *fort haut*, *qui va jusqu'aux cieux* ou *jusqu'aux nues.* ‖ bw. *Fort haut.*
HEMELING, z. m. en v. *Habitant* m. ou *habitante* f. *du ciel.* ‖ De —en, *les bienheureux*, *les saints*, m. pl.
HEMELKAART, z. v. *Carte céleste*, *carte astronomique*, f.
HEMELKLOOT (-KLOOTEN), z. m. *Zie* HEMELBOL.
HEMELKRING, z. m. *Zie* HEMELBOOG.
HEMELKUNDE (zond. mv.), z. v. *Uranologie*, f.
HEMELLEER (zond. mv.), z. v. *Uranologie*, f.
HEMELLICHT, z. o. *Lumière céleste*, f. ‖ Sterrelicht. *Lumière sidérale.* ‖ Ster. *Corps céleste*, m., *étoile*, f., *astre*, m.
HEMELLICHAAM, z. o. *Corps céleste*, m.
HEMELLOOP (zond. mv.), z. m. *Cours* m. *des astres*
HEMELMEETKUNDE, z. v. *Uranométrie*, f.
HEMELPRAAL (zond. mv.), z. v. (peint.) *Gloire*, f.
HEMELRAAD, z. m. *Conseil céleste*, m.
HEMELREIS, z. v. *Voyage céleste*, m.
HEMELRIJK (zond. mv.), z o. *Royaume des cieux*, *royaume céleste*, *séjour des bienheureux*, *paradis*, m.
HEMELRUIM (zond. mv.), z. o. *Espace* m. *des cieux.*
HEMELSBLAUW, bn. *Bleu céleste*, *azuré*, *de couleur d'azur.* ‖ z. o. *Bleu de ciel*, *azur*, m.
HEMELSBROOD (zond. mv.), z. o. *Manne*, f., *pain* m. *du ciel.*
HEMELSCH, bn. *Céleste.* ‖ — geluk, *félicité céleste*, f. ‖ (fig.) *Divin.* ‖ bw. (fig.) *Divinement.* ‖ — schoon, *d'une beauté sans égale.*
HEMELSCHGEZIND, bn. Godvruchtig. *Pieux*, *dévot*, *religieux.*
HEMELSLEUTEL, z. m. (bot.) *Primevère*, f.
HEMELSTREEK (-STREKEN), z. v. *Climat*, *ciel*, m. ‖ (géogr.) Hemelgordel, aardgordel. *Zone*, f.
HEMELTEEKEN, z. o. *Signe céleste*, m., *constellation*, f.
HEMELVAART (zond. mv.), z. v. O.-L.-H. —, *ascension* f. *de J.-C.* ‖ O.-L.-V. —, *assomption* f. *de la Vierge.*
HEMELVAARTSDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de l'ascension* ou *de l'assomption.*
HEMELVAL (zond. mv.), z. m. *Ce qui vient du ciel.* ‖ Goddelijke wet. *Doctrine* ou *loi divine*, f. ‖ Hemelzang. *Chant* ou *cantique céleste*, m.
HEMELVREUGD, z. v. *Joie céleste*, f.
HEMELWAARTS, bw. *Vers le ciel*, *vers les cieux*, *au ciel*, *aux cieux.*
HEMELZANG, z. m. *Chant* ou *cantique céleste*, m.
HEMMEN, zw. w. b. *Appeler qq. en criant hem!*
HEN, pers. voorn. acc. *Eux*, *les.* ‖ Ik zie —, *je les vois.* ‖ — zie ik alleen, *je ne vois qu'eux.*
HEN, z. v. *Poule*, f. ‖ (prov.) Eene blinde — vindt soms eene korrel, *un sot peut bien avoir une bonne idée.* ‖ Jonge —, *poulette*, f.
HENEN, bw. Heen, weg. *De là.* ‖ *Zie* HEEN.
HENG, z. v. *Zie* HENGSEL.
HENGEL, z. m. Hengelroede. *Baguette de ligne à pêcher*, *ligne*, f. ‖ Met den — visschen, *pêcher à la ligne.*
HENGELAAR, z. m. *Pêcheur* m. *à la ligne.*
HENGELAARSTER, z. v. *Pêcheuse* f. *à la ligne.*
HENGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pêcher à la ligne.* ‖ (fig.) Naar iets —, *aspirer à qc.* ‖ Op zijde hangende zich heen en weêr bewegen. *Se mouvoir de côté et d'autre en s'inclinant.* ‖ Kustvaart drijven. *Caboter.*
HENGELING, z. v. *Action* f. *de pêcher à la ligne.*
HENGELROEDE, z. v. *Zie* HENGEL.
HENGELSTOK, z. m. *Perche*, f.
HENGSEL, z. o. *Anse* f. ‖ — eener deur, eens vensters. *Penture* f. *d'une porte*, *d'une fenêtre.*
HENGSELKORF, z. m. *Panier* m. *à anse.*
HENGSELMAND, z. v. *Zie* HENGSELKORF.
HENGSELPOT, z. m. *Pot* m. *à anse.*
HENGSELSTOOF (-STOVEN), z. v. *Chaufferette* f. *à anse.*
HENGSELTJE, z. o. *Petite anse*, *ansette*; *petite penture*, f.
HENGST, z. m. Paard. *Étalon*, *cheval entier*, m.
HENGST, z. v. Vaartuig. *Grande et forte barque non pontée*, f.
HENGSTEBRON (zond. mv.), z. v. *Hippocrène*, f. ‖ (fig.) Uit de — drinken, *être poëte*, *avoir le don de la poésie.*
HENGSTIG, bn. *Chaud*, *qui est en chaleur.* ‖ —e merrie, *jument* m. *en chaleur.*
HENKER, z. m. *Bourreau*, m. ‖ (fam.) ‖ Ten —! *diantre!*
HENNEBEZIE, z. v. Framboos. *Framboise*, f.
HENNEGAT (-GATEN), z. o. (mar.) *Jaumière*, f., *hulot*, m.
HENNEKEN, z. o. *Zie* HENNETJE.
HENNENEI (-EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de poule.*
HENNENHOOFD, z. o. (méd.) *Caroncule*, f.
HENNEP (zond. mv.), z. m. *Chanvre*, m. ‖ — braken, *broyer* ou *briser du chanvre.* ‖ — roten, *rouir le chanvre.* ‖ — hekelen, *sérancer le chanvre.*
HENNEPAKKER, z. m. *Chènevière*, f.
HENNEPBRAAK, z. v. *Macque*, *broie*, f.
HENNEPBRAKER, z. m. *Broyeur* m. *de chanvre.*
HENNEPBROEIING, z. v. *Rouissage* m. *du chanvre.*
HENNEPDRAAD, z. m. *Fil* ou *brin* m. *de chanvre.*
HENNEPEN, bn. *De chanvre.* ‖ (fig.) Door een — venster kijken, *danser en l'air*, *être pendu.*
HENNEPHEKEL, z. m. *Séran*, m. ‖ Grove —, *regayoir*, m.
HENNEPLINNEN (zond. mv.), z. o. *Toile* f. *de chanvre.*
HENNEPSTOK, z. m. *Chènevotte*, f.
HENNEPTEELT (zond. mv.), z. v. *Culture* f. *du chanvre.*
HENNEPWERK (zond. mv.), z. o. *Étoupe* f. *de chanvre.*

HENNEPZAAD, z. o. *Chènevis*, m., *graine* f. *du chanvre*.
HENNEPZEEL (–ZELEN), z. o. *Corde* ou *sangle de chanvre*, *bretelle* f. *de portefaix*.
HENNETASTER, z. m. *Tâte-poule*, m.
HENNETJE, z. o. *Poulette*, f.
HENSBEKER, HENZEBEKER, z. m. *Zie* HANZEBEKER.
HER, bw. Van eeuwen —, *depuis des siècles*.
HER, z. v. Har. *Gond*, m.
HERADEMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Respirer de nouveau*, *reprendre haleine*.
HERALDIEK (zond. mv.) z. v. *Art héraldique*, m.
HERALDIEK, bn. *Héraldique*.
HERAUT, z. m. *Héraut* m.
HERBAKKEN, (*herbakte herbakken*,) st. w. b. *Recuire*, *cuire une seconde fois*.
HERBEGINNEN, (*herbegon*, *herbegonnen*,) st. w. b. *Recommencer*. ‖ o. (met *zijn*). *Recommencer*.
HERBEGINNING z. v. *Recommencement*, m.
HERBERG z. v *Auberge*, *hôtellerie*, f. ‖ Aanzienlijke *hôtel*, m. ‖ Drinkhuis. *Cabaret estaminet*, m. ‖ Kroeg. *Taverne*, f. ‖ Geringe —, *gargote*, f.
HERBERGEN, zw. w. b. *Loger*, *héberger*, *recevoir dans sa maison*. ‖ o. (met *hebben*). *Loger*, *être logé*, *séjourner*.
HERBERGIER, z. m. *Aubergiste*, *cabaretier*, *hôte*, m.
HERBERGIERSTER, z. v. *Aubergiste*, *cabaretière*, *hôtesse*, f.
HERBERGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de loger* ou *d'héberger*, *logement*, m.
HERBERGJE, z. o. *Petite auberge*, f., *petit cabaret* ou *estaminet*, m.
HERBERGZAAM, bn *Hospitalier*. ‖ bw. *D'une manière hospitalière*.
HERBERGZAAMHEID (zond. mv), z. v. *Hospitalité*, f.
HERBINDEN, (*herbond herbonden*,) st. w. b. *Relier*, *lier de nouveau*. ‖ (rel *Relier de nouveau*.
HERBLINKEN, (*herblonk herblonken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Reluire*; *luire* ou *briller de nouveau*.
HERBLOEIEN zw w. o. (met *zijn*). *Refleurir*, *fleurir de nouveau*. ‖ (fig.) Doen —, *faire revivre*, *faire renaître*.
HERBOORTE (zond. mv.), z. v. *Régénération*, *renaissance*, f.
HERBOREN, bn. *Régénéré*. ‖ — worden, *renaître*, *revivre*.
HERBOUW (zond. mv.), z. m. *Zie* HERBOUWING.
HERBOUWEN, zw. w. b. *Rebâtir*, *réédifier*, *reconstruire*, *relever*.
HERBOUWER, z. m. *Celui qui rebâtit*, *qui reconstruit*.
HERBOUWING, z. v. *Reconstruction*, *réédification*, *restauration*, f.
HERBRENGEN, (*herbracht*,) onr. w. b. *Reporter*, *rapporter*.
HERCULISCH, bn. *Herculéen*.
HERDAGEN, zw. w. b. Andermaal dagvaarden. *Citer* ou *ajourner de nouveau*, *réajourner*, *réassigner*.
HERDAGEN, zw. w. o. (met *zijn*). Wederom dag worden. *Recommencer à faire jour*.
HERDEELEN, zw. w. b. *Diviser* ou *partager de nouveau*.
HERDEELING, z. v. *Nouveau partage*, m.
HERDENKEN, (*herdacht*,) onr. w. b. *Se ressouvenir*, *se rappeler*. ‖ Eene zaak —, *réfléchir à une affaire*.
HERDENKEN (zond. mv.), z. o. *Zie* HERDENKING.
HERDENKING, z. v. *Souvenir*, *ressouvenir*, m., *réminiscence*, *souvenance*, f.

HERDER, z. m. *Berger*, *pâtre*, *pasteur*, m. ‖ Schaapherder. *Berger*. ‖ (fig.) De — onzer zielen, *le pasteur de nos âmes*. ‖ De goede —, *le bon pasteur*. ‖ Zeevisch. *Muge*, *mugil*, *mulet*, m.
HERDERDOM (zond. mv.), z. o. *Vie pastorale*, f.
HERDERIN, z. v. *Bergère*, f.
HERDERINNEKEN HERDERINNETJE, z. o. *Bergerette*, *jeune bergère*, *pastourelle*, f.
HERDERKEN, z. m. *Zie* HERDERTJE.
HERDERLIJK, bn. *Pastoral*, *bucolique*. ‖ —e tooneelen, *scènes pastorales*, f. pl. ‖ Bisschoppelijk. *Pastoral*. ‖ —e brief, *lettre pastorale*. ‖ bw. *Pastoralement*, *à la manière des bergers*.
HERDERLOOS, bn *Qui est sans berger*. ‖ Zonder geestelijken herder. *Sans pasteur spirituel*.
HERDERSDANS (–DANSEN), z. m. *Danse pastorale*, f.
HERDERSDICHT, z. o. *Pastorale*, f., *poëme bucolique* ou *pastoral*, m., *églogue*, *idylle*, f.
HERDERSDICHTER, z. m. *Poëte bucolique*, *auteur* m. *d'églogues*, *d'idylles* ou *de pastorales*.
HERDERSFLUIT, z. v. Schalmei. *Chalumeau*, m., *flûte* f. *de berger*, *pipeau*, m
HERDERSHOND, z. m. *Chien* m. *de berger*.
HERDERSHUT, z. v. *Cabane de berger* ou *de pâtre*, *hutte*, f.
HERDERSKNAAP, z. m. *Jeune berger*, *garçon vacher*, m.
HERDERSKOUT (zond. mv.), z. m. *Églogue*, *idylle*, f.
HERDERSLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie pastorale*, f.
HERDERSLIED (–LIEDEREN), z. o. *Chanson pastorale*, *pastorale*, *pastorelle*, *villanelle*, f.
HERDERSPIJP, z. v. *Zie* HERDERSFLUIT.
HERDERSSPEL (–SPELEN) z. o. *Jeu* m. *de pâtre*. (poës.) *Comédie pastorale*, *pastorale*, f.
HERDERSSTAF (–STAVEN), z. m. *Houlette*, f., *bâton pastoral*, m. ‖ — van eenen bisschop *of* abt, *crosse* f. *d'évêque* ou *d'abbé*.
HERDERSSTOK, z. m. *Bâton pastoral*, m.
HERDERSTASCH, z. v. *Panetière*, f. ‖ (bot.) *Thlaspe*, m., *moufette*, *bourse* f. *à pasteur*.
HERDERSUURTJE, z. o. *Heure* f. *du berger*.
HERDERSVOLK (zond. mv.), z. o. De herders. *Les bergers*, m. pl.
HERDERSZANG, z. m. *Chant pastoral*, m. ‖ *Zie* HERDERSLIED.
HERDERTJE, z. o. *Pastoureau*, *bergerot*, m.
HERDOEN, (*herdeed*, *herdeden*, *herdaan*,) onr. w. b. *Refaire*. ‖ Herhalen. *Répéter*.
HERDOENING (zond. mv.), z v. *Action de refaire*, *répétition*, f.
HERDOOP (zond. mv.), z. m. *Rebaptisation*, f., *nouveau* ou *second baptême*, m.
HERDOOPEN, zw. w. b. *Rebaptiser*.
HERDOOPER, z. m. *Anabaptiste*, m.
HERDOOPING, z. v. *Rebaptisation*, *répétition* f. *du baptême*.
HERDRUK, z. m. *Réimpression*, *nouvelle édition* ou *impression*, f.
HERDRUKKEN, zw. w. b. *Réimprimer*, *imprimer* ou *éditer de nouveau*.
HERDRUKKING (zond. mv.), z. v. *Réimpression*, f.
HEREENEN, zw. w. b. *Réunir*, *rejoindre* ‖ (mil) *Rallier*. ‖ Verzoenen. *Réconcilier*. ‖ Zich —. *Se réunir*, *se rejoindre*. ‖ (mil) Zich —. *Se rallier*. ‖ Zich —. Zich verzoenen. *Se réconcilier*.
HEREENIGEN, zw. w. b. *Zie* HEREENEN.
HEREENIGING, z. v. *Réunion*, f. ‖ (mil) *Ralliement*, m. ‖ Verzoening. *Réconciliation*, f.
HEREISCHEN, zw. w. b. *Redemander*, *exiger de nouveau*, *répéter sa demande*.
HEREISCHER, z. m. *Celui qui redemande*.

Hereisching, z. v. *Action de redemander, demande réitérée*, f.
Heremiet, **Heremijt**, z. m. *Ermite*, m.
Herenten, zw. w. b. *Regreffer, enter de nouveau.*
Herenting, z. v. *Entement réitéré*, m.
Herfst (zond. mv.), z. m. *Automne*, m.; (poét.) f. | Najaar. *Arrière-saison*, f. | De — des levens, *l'automne* ou *le soir de la vie.*
Herfstachtig, bn. *Automnal.*
Herfstavond, z. m. *Soir* m. ou *soirée* f. *d'automne.*
Herfstbloem, z. v. *Fleur automnale*, f.
Herfstboter (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *d'automne.*
Herfstdag (–dagen), z. m. *Jour* m. ou *journée* f. *d'automne.*
Herfstdraden, z. m. mv. *Filandres*, f. pl., *fils* m. pl. *de la Vierge.*
Herfstgerst (zond. mv.), z. v. *Escourgeon*, m.
Herfsthooi (zond. mv.), z. o. *Regain*, *foin* m. *de l'arrière-saison.*
Herfstig, bn. *Automnal.*
Herfstkaas, z. m. *en* v. *Fromage* m. *d'automne.*
Herfstkoorts (–sen), z. v. *Fièvre automnale*, f.
Herfstlucht (zond. mv.), z. v. *Air* m. *d'automne.*
Herfstmaand, z. v. *Mois de septembre*, *septembre*, m.
Herfstnacht, z. m. *Nuit* f. *d'automne.*
Herfstpeer (–peren), z. v. *Poire* f. *d'automne.*
Herfstplant, z. v. *Plante automnale*, f.
Herfsttijd, z. m. Herfst. *Automne*, m. *arrière-saison*, f.
Herfstvrucht, z. v. *Fruit* m. *d'automne.*
Herfstweder (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *d'automne.*
Hergeven, (*hergaf*, *hergaven*, *hergeven*,) st. w. b. *Redonner.* | Teruggeven. *Rendre.* | De kaarten —, *refaire les cartes.*
Hergieten, (*hergoot*, *hergoten*,) st. w. b. *Refondre, recouler.*
Hergieting, z. v. *Refonte*, f.
Hergloeien, zw. w. o. (met *hebben*). *Reluire, luire de nouveau.* | b. *Faire rougir de nouveau.* | (métal.) Het ijzer —, *recuire le fer.*
Hergloeiing, z. v. (métal.) *Recuite*, f., *recuit*, m.
Hergooien, zw. w. b. *Rejeter, jeter une seconde fois*, *jeter de nouveau.*
Hergommen, zw. w. b. *Gommer de nouveau.*
Hergrijpen, (*hergreep*, *hergrepen*,) st. w. b. *Reprendre*, *ressaisir.* | (fig.) Opnieuw beginnen. *Recommencer.*
Hergroeien, zw. w. o. (met *zijn*). *Recroître*, *repousser.*
Hergroenen, zw. w. o. (met *zijn*). *Reverdir, devenir vert de nouveau.*
Hergroeten, zw. w. b. *Resaluer.*
Herhaal (zond. mv.), z. o. *Zie* **Herhaling**.
Herhaaldelijk, bw. *Itérativement*, *à plusieurs reprises.*
Herhaalster, z. v. *Celle qui répète.* | Die altijd hetzelfde herhaalt. *Rabâcheuse*, *rediseuse*, f.
Herhakken, zw. w. b. *Rehacher, recouper, hacher* ou *couper de nouveau.*
Herhalen, zw. w. b. Andermaal zeggen. *Répéter, redire.* | (fam.) *Rabâcher.* | Hij verhaalt altijd hetzelfde, *il rabâche toujours la même chose.* | Kort —, *résumer.* | Hernemen. *Réitérer.* | Herdoen. *Refaire.* | Dezelfde misdaad —, *récidiver.*
Herhaler, z. m. *Celui qui répète.* | Die altijd hetzelfde herhaalt. *Rabâcheur, rediseur*, m.
Herhaling, z. v. *Répétition*, *redite*, *reprise*, f. | Korte —, *résumé*, m., *récapitulation*, f. | Vervelende —, *rabâchage*, m. | — eener misdaad, *récidive*, f. | Bij —, *itérativement.*
Herhalingsschool (–scholen), z. v. *École* f. *de répétition.*
Herhalingswoord, z. o. *Fréquentatif*, m.
Herheffen, (*herhief*, *herheven*,) st. w. b. *Élever de nouveau.* | De stem —, *élever de nouveau la voix.*
Herheffing, z. v. *Action* f. *d'élever de nouveau.* | — van belastingen, *levée réitérée* f. *de contributions.*
Herhouden, (*herhield*, *herhouden*,) st. w. b. Afhouden. *Retenir, détourner, empêcher, arrêter.*
Herhuwen, zw. w. b. *Remarier.* | Zich —. *Convoler en secondes noces*, *se remarier.*
Herijk (zond. mv.), z. m. *Étalonnage* ou *jaugeage réitéré*, m.
Herijken, zw. w. b. *Réitérer l'étalonnage* ou *le jaugeage.*
Herijking, z. v. *Action* f. *d'étalonner* ou *de jauger une seconde fois.*
Herinneren, zw. w. b. *Faire souvenir, rappeler.* | Gij moet het mij —, *il faut me le rappeler.* | Zich iets —, *se souvenir de qc.*, *se rappeler qc.*
Herinnering, z. v. *Souvenir*, *ressouvenir*, m., *mémoire*, f. | Treurige —en, *tristes souvenirs.* | Gerechtelijke —, *admonition*, f.
Herinneringskunst (zond. mv.), z. v. *Mnémotechnie*, *mnémonique*, f.
Herinneringsteeken, z. o. *Marque* f. *pour se souvenir*, *mémento*, m.
Herinneringsvermogen (zond. mv.), z. o. *Faculté mémorative*, *mémoire*, f.
Herkaarden, zw. w. b. *Recarder, carder de nouveau.*
Herkauwen, zw. w. b. *Remâcher*, *mâcher de nouveau, ruminer.* | Herkauwende dieren, *ruminants*, m. pl. | (fig.) Herdenken. *Méditer, ruminer.*
Herkauwer, z. m. *Celui qui remâche*, *qui rumine.* | Herkauwend dier. *Ruminant*, m.
Herkauwing, z. v. *Rumination*, f. | (fam.) *Rabâchage*, m., *méditation*, f.
Herkenbaar, bn. *Reconnaissable.*
Herken[ne]lijk, bn. *Zie* **Herkenbaar**.
Herkennen, zw. w. b. *Reconnaître.* | Hij herkende mij niet, *il ne me reconnaissait pas.*
Herkenning, z. v. *Reconnaissance*, f.
Herkenningsteeken, z. o. *Signe* m. *de ralliement.*
Herkeuren, zw. w. b. *Faire subir un nouvel examen*, *éprouver de nouveau.*
Herkeuring, z. v. *Épreuve réitérée*, f., *examen nouveau*, m.
Herkiesbaar, bn. *Rééligible.*
Herkiesbaarheid (zond. mv.), z. v. *Rééligibilité*, f.
Herkiezen, (*herkoos*, *herkozen*,) st. w. b. *Réélire.*
Herkiezing, z. v. *Réélection*, f.
Herkleuren, zw. w. b. *Colorer* ou *colorier de nouveau.*
Herklooven, zw. w. b. *Refendre.*
Herknauwen, zw. w. b. *Zie* **Herkauwen**.
Herkneden, zw. w. b. *Repétrir*, *pétrir de nouveau.*
Herknoopen, zw. w. b. *Renouer.* ‖ Herknoppen. *Reboutonner.*
Herknooping, z. v. *Renouement*, m. | Herknopping. *Action* f. *de reboutonner.*

Herknoppen, zw. w. b. *Reboutonner.*
Herknopping, z. v. *Action* f. *de reboutonner.*
Herkoken, zw. w. b. *Recuire, rebouillir.* ‖ (fig.) *Peser* ou *réfléchir une seconde fois.*
Herkoking, z. v. *Action de recuire, de rebouillir, recuite, seconde coction*, f. ‖ (fig.) *Méditation, réflexion, délibération réitérée*, f.
Herkomen, (*herkwam, herkwamen, herkomen,*) st. w. o. (met *zijn*). Afkomen. *Provenir, descendre, tirer son origine de.* ‖ Van eene ziekte —, *revenir d'une maladie.*
Herkomen (zond. mv.), z. o. Gebruik. *Coutume*, f., *usage*, m.
Herkomst (zond. mv.), z. v. Oorsprong. *Origine*, f. ‖ Afkomst, geboorte. *Origine, naissance, issue, descendance, extraction, famille*, f.
Herkomstig, bn. *Originaire, issu, descendu.* ‖ Afgeleid. *Dérivé.*
Herkoop (zond. mv.), z. m. *Rachat*, m. ‖ (prat.) *Réméré*, m.
Herkoopen, (*herkocht,*) onr. w. b. *Racheter.* ‖ (prat.) *Retraire.*
Herkooper, z. m. *Celui qui rachète.* ‖ (prat.) *Retrayant*, m.
Herkooping, z. v. *Action* f. *de racheter.* ‖ Herkoop. *Rachat*, m.
Herkoperen, zw. w. b. *Cuivrer de nouveau.*
Herkoppelen, zw. w. b. *Raccoupler.*
Herkrammen, zw. w. b. *Cramponner de nouveau.*
Herkrijgen, (*herkreeg, herkregen,*) st. w. b. *Ravoir, recouvrer, obtenir de nouveau, reprendre.* ‖ Zijne gezondheid —, *recouvrer sa santé.*
Herkrijging (zond. mv.), z. v. *Recouvrement*, m.
Herkrollen, zw. w. b. *Zie* Herkrullen.
Herkronen, zw. w. b. *Couronner de nouveau.*
Herkruisen, zw. w. b. Opnieuw kruisigen. *Crucifier de nouveau.* ‖ (mar.) *Faire de nouvelles croisières, croiser de nouveau.*
Herkruising (zond. mv.), z. v. Het opnieuw kruisigen. *Action* f. *de crucifier de nouveau.* ‖ (mar.) *Nouvelle croisière*, f.
Herkrullen, zw. w. b. *Refriser.*
Herkussen, zw. w. b. *Rebaiser, baiser de nouveau.*
Herladen, (*herlaadde, herladen,*) st. w. b. *Recharger, charger de nouveau.*
Herlading, z. v. *Action de recharger, recharge*, f. ‖ (mar.) Nieuwe lading. *Rechargement*, m., *nouvelle charge* ou *cargaison*, f.
Herlakken, zw. w. b. *Cacheter de nouveau.*
Herlatten, zw. w. b. *Relatter.*
Herleeren, zw. w. b. *Rapprendre, apprendre de nouveau.* ‖ Opnieuw onderwijzen. *Renseigner, enseigner de nouveau.*
Herleidbaar, bn. *Réductible.* ‖ —bare breuken, *fractions réductibles*, f. pl.
Herleiden, zw. w. b. Opnieuw leiden. *Conduire de nouveau.* ‖ (math.) *Réduire.* ‖ Herleide breuk, *fraction réduite à sa plus simple expression.* ‖ Vervormen. *Transformer.*
Herleiding, z. v. (math.) *Réduction*, f. ‖ Vervorming. *Transformation*, f.
Herleven, zw. w. o. (met *zijn*). *Revivre, revenir* ou *retourner à la vie, renaître.* ‖ Doen —, *ranimer, ressusciter, faire revivre.* ‖ Den moed doen —, *ranimer le courage.*
Herleveren, zw. w. b. *Livrer de nouveau.*
Herleving (zond. mv.), z v. *Retour* m. *à la vie.* ‖ Verrijzenis. *Résurrection*, f. ‖ (fig.) De — der letteren, der kunsten, *la renaissance* f. *des lettres, des beaux arts.*

Herlezen, (*herlas, herlasen, herlezen,*) st. w. b. *Relire.*
Herlezing, z. v. *Action de relire, nouvelle* ou *seconde lecture*, f.
Herlijmen, zw. w. b. *Recoller, coller de nouveau.*
Hermaken, zw. w. b. *Refaire.* ‖ Herstellen. *Réparer, raccommoder.*
Hermaking (zond mv.), z. v. *Action de refaire, nouvelle façon*, f. ‖ Herstelling. *Réparation*, f., *raccommodage*, m.
Hermalen, (*hermaalde, hermalen,*) st. w. b. *Remoudre, rebroyer.*
Hermaling, z. v. *Action* f. *de remoudre* ou *de rebroyer.*
Hermanen, zw. w. b. *Demander une seconde fois ce qui est dû, presser de nouveau de payer.* ‖ Opnieuw vermanen. *Exhorter de nouveau.*
Hermaning, z. v. *Nouvelle demande* f. *de payement.* ‖ Nieuwe vermaning. *Exhortation réitérée*, f.
Hermatten, zw. w. b. *Rempailler.*
Hermaphrodiet, z. m. *en* v. *Hermaphrodite*, m. *et* f.
Hermelijn, z. m. Dier. *Hermine*, f. ‖ — in zijn winterhaar, *roselet*, m. ‖ o. Bont. *Hermine*, f. ‖ (blas.) *Hermine.*
Hermelijnen, bn. *D'hermine.* ‖ — mantel, *manteau* m. *d'hermine.*
Hermelijnsvel, z. o. *Hermine*, f.
Hermengen, zw. w. b. *Reméler, mélanger de nouveau.*
Hermeszuil, z. v. (archit.) *Colonne hermétique*, f.
Hermeten, (*hermat, hermaten, hermeten,*) st. w. b. *Remesurer.*
Hermeting, z. v. *Second* ou *nouveau mesurage*, m.
Hermetisch, bn. *Hermétique.* ‖ bw. *Hermétiquement.* ‖ — gesloten, *fermé hermétiquement.*
Hermetselen, zw. w. b. *Remaçonner, maçonner de nouveau.*
Hermeubelen, zw. w. b. *Meubler de nouveau.*
Hermeubeling, z. v. *Action* f. *de meubler de nouveau.*
Hermitage (-ages), z. v. *Ermitage*, m.
Hermunten, zw. w. b. *Refrapper des monnaies, monnayer de nouveau.*
Hermunting, z. v. *Action* f. *de refrapper des monnaies.*
Hernaaien, zw. w. b. *Recoudre.*
Hernagelen, zw. w. b. *Reclouer.*
Hernemen, (*hernam, hernamen, hernomen,*) st. w. b. *Reprendre, ressaisir, prendre* ou *saisir de nouveau.* ‖ Opnieuw veroveren. *Reprendre, reconquérir.* ‖ Antwoorden. *Repartir, répliquer, répondre.*
Herneming, z. v. *Reprise*, f. ‖ (mil.) *Reprise.* ‖ (mar.) *Recousse*, f.
Hernhutter, z. m. *Hernute, frère morave*, m.
Hernhutterin, z. v. *Hernute, sœur morave*, f.
Hernieuwen, zw. w. b. *Renouveler, réitérer.* ‖ De vriendschap —, *renouer l'amitié.* ‖ Herstellen. *Restaurer, renouveler, rétablir.*
Hernieuwing, z. v. *Renouvellement*, m., *réitération*, f. ‖ Herstelling. *Restauration*, f., *renouvellement, rétablissement*, m.
Hernoemen, zw. w. b. *Renommer, nommer de nouveau.*
Hernoeming, z. v. *Action* f. *de renommer, de nommer de nouveau.*
Hernommeren, zw. w. b. *Numéroter de nouveau.*
Hernommering, z. v. *Nouveau numérotage*, m.
Heroïek, bn. *Héroïque.*
Herolièn, zw. w. b. *Huiler de nouveau.*

HEROPENEN, zw. w. b. *Rouvrir, ouvrir de nouveau.* ‖ Herbeginnen. *Recommencer.*
HEROPENING, z. v. *Réouverture, rentrée*, f.
HEROPKOMEN, (*kwam herop, kwamen herop, heropgekomen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Monter* ou *s'élever de nouveau.*
HEROPTOOIEN, zw. w. b. *Parer* ou *orner de nouveau.*
HEROS (–ROËN), z. m. *Héros*, m.
HEROVERAAR, z. m. *Celui qui a reconquis.*
HEROVEREN, zw. w. b. *Reconquérir, reprendre.*
HEROVERING, z. v. *Action de reconquérir, reprise*, f.
HERPACHTEN, zw. w. b. *Reprendre à ferme, renouveler le bail de.*
HERPACHTING, z. v. *Renouvellement* m. *de ferme, de bail.*
HERPAKKEN, zw. w. b. *Rempaqueter, remballer, emballer de nouveau.* ‖ Den harlng —, *rempaquer le hareng.*
HERPAKKER, z. m. *Celui qui remballe.*
HERPAKKING, z. v. *Action* f. *de remballer, remballage*, m.
HERPAPPEN, zw. w. b. *Donner un nouvel apprêt à une étoffe.*
HERPAREN, zw. w. b. *Raccoupler, rappareiller, rapparier.* ‖ o. (met *zijn*). *S'apparier* ou *s'accoupler de nouveau.* ‖ Opnieuw huwen. *Se remarier.*
HERPARING, z. v. *Raccouplement, rappariement*, m. ‖ Tweede huwelijk. *Secondes noces*, f. pl.
HERPEILEN, zw. w. b. *Sonder de nouveau.*
HERPEILING, z. v. *Sondage réitéré*, m.
HERPEKKEN, zw. w. b. *Poisser* ou *empiger de nouveau.*
HERPERSEN, zw. w. b. *Remettre sous la presse.*
HERPERSING, z. v. *Nouveau pressage*, m.
HERPLAATSEN, zw. w. b. *Replacer, remettre en place, placer de nouveau.*
HERPLAATSER, z. m. *Celui qui replace.*
HERPLAATSING, z. v. *Action* f. *de replacer, replacement*, m.
HERPLAKKEN, zw. w. b. Herlijmen. *Coller de nouveau.* ‖ (fig.) Weder gevangenzetten. *Empri sonner de nouveau.*
HERPLANTEN, zw. w. b. *Replanter, planter de nouveau.*
HERPLANTER, z. m. *Celui qui replante.*
HERPLANTING, z. v. *Action de replanter, replantation*, f.
HERPLEISTEREN, zw. w. b. *Replâtrer.*
HERPLEISTERING, z. v. *Replâtrage*, m.
HERPLOEGEN, zw. w. b. *Labourer de nouveau, donner le second labour à une terre.*
HERPLOOIEN, zw. w. b. *Replier, replisser*,
HERPOTEN, zw w. b. *Mettre de nouveau des plançons en terre.*
HERPOTTEN, zw. w. b. *Rempoter.*
HERPOTTING, z. v. *Rempotage*, m.
HERPROEVEN, zw. w. b. *Essayer de nouveau.* ‖ Opnieuw smaken. *Goûter de nouveau.*
HERPROEVING, z. v. *Action* f. *d'essayer de nouveau.* ‖ Het herhaalde smaken. *Action* f. *de goûter de nouveau.*
HERPUNTEN, zw. w. b. *Rendre pointu de nouveau.*
HERPUNTING (zond. mv.), z. v. *Aiguisement réitéré*, m.
HER[RE], z. v. *Gond*, m.
HERREKENEN, zw. w. b. *Recompter, calculer de nouveau.*
HERRIJZEN, (*herrees, herrezen*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'élever de nouveau.* ‖ Tot het leven terugkeeren. *Revenir à la vie, ressusciter.*
HERRIJZING (zond. mv.), z. v. *Résurrection*, f.
HERROEPBAAR, bn. *Révocable.*
HERROEPBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Révocabilité*, f.
HERROEPELIJK, bn. *Révocable.*
HERROEPELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Révocabilité*, f.
HERROEPEN, (*herriep, herroepen*,) st. w. b. *Révoquer, rétracter.* ‖ Eene dwaling —, *rétracter une erreur.* ‖ Een bevel —, *révoquer un ordre.* ‖ Zijn woord —, *se rétracter, se dédire;* (fam.) *chanter la palinodie.* ‖ Eenen uitersten wil —, *révoquer un testament.*
HERROEPEND, bn. *Révocatoire, révocatif.*
HERROEPING, z. v. *Révocation, rétraction*, f. ‖ (jurispr.) *Cassation, ademption*, f. ‖ — eener wet, *abrogation* f. *d'une loi.* ‖ — van 't edict van Nantes, *révocation* f. *de l'édit de Nantes.* ‖ — van zijn woord, *rétractation*, f.
HERROLLEN, zw. w. b. *Rouler de nouveau.*
HERROLLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rouler de nouveau.*
HERSCHAPEN, bn. *Transformé, métamorphosé, régénéré.*
HERSCHATTEN, zw. w. b. *Repriser, évaluer de nouveau.*
HERSCHATTER, z. m. *Second taxateur* ou *priseur*, m.
HERSCHATTING, z. v. *Seconde prisée, évaluation* ou *estimation*, f.
HERSCHEPEN, zw. w. b. *Rembarquer, embarquer de nouveau.*
HERSCHEPING (zond. mv.), z. v. *Rembarquement*, m.
HERSCHEPPEN, (*herschiep, herschapen*,) st. w. b. Doen herleven, vernieuwen. *Recréer, régénérer, créer de nouveau, faire renaître, renouveler.* ‖ Van gedaante doen veranderen. *Transformer, métamorphoser, changer la forme.*
HERSCHEPPEN, zw. w. b. Weder putten. *Puiser de nouveau.*
HERSCHEPPER, z. m. *Régénérateur, celui qui transforme, qui métamorphose.*
HERSCHEPPING, z. v. *Régénération*, f. ‖ — der zeden, *régénération* f. *des mœurs.* ‖ Gedaanteverwisseling. *Métamorphose, transformation*, f. ‖ De —en van Ovidius, *les métamorphoses d'Ovide.*
HERSCHIJNEN, (*herscheen, herschenen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Luire de nouveau.* ‖ Opnieuw verschijnen. *Reparaître.*
HERSCHIJNING (zond. mv.), z. v. *Nouvelle lueur*, f. ‖ Nieuwe verschijning. *Nouvelle apparition*, f.
HERSCHIKKEN, zw. w. b. *Arranger* ou *disposer de nouveau, donner un nouveau tour.*
HERSCHIKKING, z. v. *Nouvel arrangement*, m.
HERSCHILDEREN, zw. w. b. *Repeindre, peindre de nouveau.*
HERSCHOUWEN, zw. w. b. *Visiter* ou *examiner de nouveau, revoir.*
HERSCHOUWING (zond. mv.), z. v. *Nouvelle inspection*, f.
HERSCHRIJVEN, (*herschreef, herschreven*,) st. w. b. *Récrire, écrire de nouveau, copier, recopier.*
HERSCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de récrire.* ‖ Kopie. *Copie, seconde copie*, f.
HERSCHROBBEN, zw. w. b. Zie HERWRIJVEN.
HERSE, z. v *Mil, millet*, m.
HERSENBEELD, z. o. *Idée*, f.
HERSENBEKKEN, z. o. (anat.) *Crâne*, m.
HERSENBESCHERMER, z. m. (chir.) *Méningophylax*, m.
HERSENBREUK, z. v. (chir.) *Encéphalocèle*, f.
HERSENEN, HERSENS, z. v. mv. *Cerveau*, m., *cervelle*, f. ‖ De groote —, *le cerveau.* ‖ De kleine —, *le cervelet.* ‖ Iemand de — inslaan, *faire*

sauter la cervelle à qq., casser la tête à qq. ‖ Verstand. *Esprit, jugement, entendement*, m. ‖ Het scheelt hem in de —, *il a le cerveau timbré, fêlé* ou *démonté.*
HERSENHOLTE, z. v. *Cavité* f. *du cerveau.*
HERSENKLIER, z. v. *Glande pinéale*, f.
HERSENKOORTS (zond. mv.), z. v. *Fièvre cérébrale*, f.
HERSENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Ellébore*, m.
HERSENKUNDE (zond. mv.), z. v. *Phrénologie*, f.
HERSENKUNDIG, bn. *Phrénologique.*
HERSENKUNDIGE, z. m. *Phrénologiste, phrénologue*, m.
HERSENLEER (zond. mv.), z v. *Phrénologie, crânologie*, f.
HERSENLOOS, bn. (anat.) *Anencéphale.* ‖ Dom. *Écervelé, étourdi.*
HERSENONTSTEKING, z. v. *Inflammation du cerveau, céphalite, encéphalite*, f.
HERSENPAN, z. v. *Crâne*, m. ‖ De — doorboren, *trépaner.*
HERSENPANBREUK, z. v. *Fracture* f. *du crâne, apéchême*, m.
HERSENS, z. v. mv. *Zie* HERSENEN.
HERSENSCHIM, z. v. *Chimère, idée chimérique, idée creuse*, f., *fantôme*, m., *vision*, f.
HERSENSCHIMMIG, bn. *Chimérique, imaginaire, visionnaire.* ‖ bw. *Chimériquement.*
HERSENSCHIMMIG[LIJK], bw. *Zie* HERSENSCHIMMIG, bw.
HERSENSLAGADER, z. v. *Artère cérébrale*, f.
HERSENVAT (–VATEN), z. o. *Vaisseau* m. *du cerveau.*
HERSENVERKOUDHEID (–HEDEN), z. v. *Rhume du cerveau, coryza*, m.
HERSENVLIES (–VLIEZEN), z. o. *Méninge, duremère, membrane* f. *du cerveau.* ‖ Dun —, *piemère*, f.
HERSENVLIESDRUKKER, z. m. *Décussoire*, m.
HERSENVLOED (zond. mv.), z. m. *Rhume de cerveau, coryza*, m.
HERSENWOEDE, z. v. *Frénésie*, f., *délire*, m.
HERSENZIEK, bn. *Frénétique.*
HERSENZIEKTE, z. v. *Affection cérébrale*, f. ‖ (fig.) *Frénésie*, f.
HERSLAAN, (*hersloeg, herslagen*,) st. w. b. *Refrapper.*
HERSLIJPEN, (*hersleep, herslepen*,) st. w. b. *Rémoudre, repasser; aiguiser* ou *affiler de nouveau.*
HERSLIJPING (zond. mv.), z. v. *Repassage, aiguisement réitéré*, m. ‖ — van messen, *action* f. *de rémoudre des couteaux.*
HERSLUITEN, (*hersloot, hersloten*,) st. w. b. *Fermer de nouveau.*
HERSLUITING (zond. mv.), z. v. *Seconde fermeture*, f.
HERSMEDEN, zw. w. b. *Reforger, forger de nouveau, transformer en forgeant de nouveau.*
HERSMEDER, z. m. *Celui qui transforme en forgeant de nouveau.*
HERSMEDING (zond. mv), z. v. *Action* f. *de reforger, de transformer en forgeant de nouveau.*
HERSMELTEN, (*hersmolt, hersmolten*,) st. w. b. *Refondre, fondre de nouveau.*
HERSMELTER, z. m. *Recuiteur*, m.
HERSMELTING (zond. mv.), z. v. *Action de refondre, refonte, recuite*, f.
HERSMEREN, zw. w. b. *Graisser de nouveau.*
HERSMERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de graisser de nouveau.*
HERSNIJDEN, (*hersneed, hersneden*,) st. w. b. *Recouper, retailler.*
HERSNIJDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de recouper* ou *de retailler.*
HERSPANNEN, (*herspande, herspannen*,) st. w. b. *Rebander, retendre.*
HERSPELDEN, zw. w. b. *Rattacher avec des épingles.*
HERSPELEN, zw. w. b. *Rejouer, recommencer le jeu, jouer de nouveau.*
HERSPELLEN, zw. w. b. *Épeler une seconde fois, orthographier de nouveau.*
HERSPELLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'épeler une seconde fois, d'orthographier de nouveau.*
HERSPETEN, zw. w. b. *Rembrocher, remettre à la broche, embrocher de nouveau.*
HERSPIJKEREN, zw. w. b. *Reclouer.*
HERSPITTEN, zw. w. b. *Bêcher de nouveau.*
HERSPITTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de bêcher de nouveau, second labour* m. *avec la bêche.*
HERSTAMPEN, zw. w. b. *Rebroyer, repiler.*
HERSTEKEN, (*herstak, herstaken, herstoken*,) st. w. b. *Repiquer, piquer de nouveau.* ‖ Opnieuw plaatsen. *Mettre de nouveau.*
HERSTEKING (zond. mv.), z. v. *Action de repiquer; action* f. *de mettre de nouveau.*
HERSTEL (zond. mv.), z. o. *Zie* HERSTELLING.
HERSTELBAAR, bn. *Réparable.* ‖ (prat.) *Restituable.* ‖ (chir.) *Réductible.* ‖ (méd.) *Guérissable.*
HERSTELLEN, zw. w. b. *Replacer, remettre.* ‖ Hermaken. *Refaire, rétablir, restaurer.* ‖ In het bezit —, *réintégrer.* ‖ Lappen. *Raccommoder, rhabiller, réparer.* ‖ Een kleed —, *raccommoder un habit.* ‖ o. (met *zijn*). Genezen. *Guérir, se rétablir, recouvrer sa santé, se remettre.* ‖ Zich —. *Se remettre.* ‖ (mil.) Herstelt u! *remettez-vous.*
HERSTELLER, z. m. *Restaurateur, réparateur, régénérateur*, m.
HERSTELLING, z. v. *Action* f. *de replacer* ou *de remettre, rétablissement*, m. ‖ Vernieuwing. *Renouvellement*, m., *restauration*, f. ‖ — van een huis, *restauration* ou *réparation* f. *d'une maison.* ‖ Lapping. *Raccommodage*, m., *réparation*, f. ‖ — van een schip, *radoub* m. *d'un vaisseau.* ‖ Wedergeving. *Restitution*, f. ‖ — in vorig bezit, *réintégration*, f. ‖ Genezing. *Guérison*, f.
HERSTELSTER, z. v. *Restauratrice*, f.
HERSTELTEEKEN, z. o. (mus.) *Bécarre*, m.
HERSTEMMEN, zw. w. o. *Réopiner, voter de nouveau, ballotter.*
HERSTEMMING, z. v. *Vote renouvelé, ballottage*, m.
HERSTEMPELEN, zw. w. b. (monn.) *Refrapper, rengréner.* ‖ Herzegelen. *Timbrer de nouveau.*
HERSTEMPELING, z. v. (monn.) *Rengrénement*, m.
HERSTICHTEN, zw. w. b. *Rebâtir, reconstruire, réédifier rétablir.* ‖ (fig.) *Restaurer, rétablir.*
HERSTICHTER, z. m. *Restaurateur*, m.
HERSTICHTING (zond mv.) z. v. *Reconstruction, réédification*, f. ‖ (fig.) *Restauration*, f., *rétablissement*, m.
HERSTIKKEN, zw. w. b. *Rebroder, repiquer.*
HERSTOPPEN, zw. w. b. *Reboucher.* ‖ Kousen —, *raccommoder de nouveau des bas.*
HERSTOPPING (zond. mv), z. v. *Rebouchement*, m.
HERSTRIKKEN, zw. w. b. *Renouer.* ‖ Andermaal in den strik vangen. *Reprendre au lacet.*
HERT, HERTADER, enz. *Zie* HART, HARTADER, enz.
HERT, z. m. en o. (h. n.) *Cerf*, m. ‖ Op de —en jagen, *courre le cerf.* ‖ (blas.) *Cerf.*
HERTASSEN, zw. w. b. *Rentasser.*
HERTEBEEST, z. o. *Cerf*, m.
HERTEBORST, z. v. *Hampe, poitrine* f. *de cerf.*
HERTEBOUT, z. m. *Cuissot* m. *de cerf.*

Hertekenen, zw. w. b. *Marquer, signer* ou *dessiner de nouveau, redessiner.*
Herteekening (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de signer de nouveau, de redessiner.*
Hertegeit, z. v. *Antilope, gazelle, cervicapre, cervichèvre*, f.
Hertekop, z. m. *Tête* f. *de cerf.*
Herteleger, z. o. *Chambre, reposée* f. ou *lit* m. *d'un cerf.*
Hertelen, zw. w. b. *Reproduire, produire de nouveau, faire renaître.*
Herteling (zond. mv.), z. v. *Reproduction*, f.
Hertellen, zw. w. b., *Recompter, compter de nouveau.*
Hertelling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de recompter.*
Hertemperen, zw. w. b. *Retremper.*
Herte[n]drek (zond. mv.), z. m. *Bousard*, m., *fumées* f. pl. *du cerf.*
Hertenhond, z. m. *Baud, chien* m. *qui chasse le cerf.*
Hertenjacht, z. v. *Chasse* f. *au cerf.* ‖ Op de — gaan, *courre le cerf.*
Hertenjachttijd (zond. mv.), z. m. *Zie* Hertentijd.
Hertenkamp, z. m. *Parc* m. *aux cerfs.*
Hertenpad (-paden), z. o. (chass.) *Coulée*, f.
Hertentijd, z. m. *Cervaison*, f.
Herte[n]pastei, z. v. *Pâté* m. *de cerf.*
Herte[n]vleesch, z. o. *Chair* f. *de cerf.*
Hertespoor (zond. mv.), z. o. *Foulures, abattures* ou *traces* f. pl. *d'un cerf.*
Hertevoet, z. m. *Pied* m. *de cerf.*
Hertimmeren, zw. w. b. *Rebâtir, reconstruire.*
Hertimmering, z. v. *Reconstruction*, f.
Hertje, z. o. *Faon, petit* m. *d'une biche.*
Hertocht (zond. mv.), z. m. *Retraite, contremarche*, f.
Hertog (-togen), z. m. *Duc*, m.
Hertogdom, z. o. *Duché*, m.
Hertogelijk, bn. *Ducal.* ‖ —e kroon, *couronne ducale*, f.
Hertogin, z. v. *Duchesse*, f.
Hertogskroon (-kronen), z. v. *Couronne ducale*, f.
Hertonnen, zw. w. b. *Rentonner, enfutailler de nouveau.*
Hertooien, zw. w. b. *Orner de nouveau.*
Hertooiing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'orner de nouveau.*
Hertoomen, zw. w. b. *Rebrider, brider de nouveau.*
Hertred (zond. mv.), z. m. *Retraite*, f.
Hertrouw (zond. mv.), z. m. *Secondes noces*, f. pl., *second mariage*, m.
Hertrouwen, zw. w. b. *Remarier, épouser en secondes noces.* ‖ o. (met *zijn*). *Se remarier.*
Hertrouwing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se remarier, second mariage*, m.
Hertsgewei, z. o. *Bois* m. *de cerf.*
Hertshoorn, **Hertshoren**, z. m. *Corne* f. *de cerf.* ‖ —en, *bois* m. *de cerf, ramure*, f.
Hertstong, z. v. *Langue de cerf*, f. ‖ (bot.) *Phyllitis*, m., *scolopendre, bistorte*, f.
Hertsvanger, z. m. *Zie* Hartsvanger.
Hertwijnen, zw. w. b. *Retordre, tordre de nouveau.*
Heruit, bw. *Hors, en dehors, au dehors.*
Heruitdrijven, (*dreef heruit, dreven heruit, heruitgedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Chasser* ou *pousser dehors.*
Heruitdrijving (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de chasser* ou *de pousser dehors.*
Heruitjagen, (*jaagde* of *joeg heruit, heruitgejaagd*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Chasser dehors.*
Heruitkomen, (*kwam heruit, kwamen heruit, heruitgekomen*,) st. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *Venir dehors, sortir.*
Hervademen, zw. w. b. *Retoiser, toiser de nouveau.*
Hervallen, (*herviel, hervallen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Retomber.* ‖ In denzelfden misslag vallen. *Récidiver.* ‖ Weder afvallen. *Abjurer de nouveau.*
Hervalling (zond. mv.), z. v. *Rechute, récidive*, f.
Hervatten, zw. w. b. *Reprendre, ressaisir.* ‖ Opnieuw aanvangen. *Réitérer, recommencer.* ‖ Zich —. *Se reprendre.*
Hervatting (zond. mv.), z. v. *Reprise, réitération*, f., *recommencement*, m.
Herveiling (zond. mv.), z. v. *Revente, revente* f. *sur folle enchère.*
Herverven, zw. w. b. *Reteindre, teindre de nouveau, biser.* ‖ Laken —, *biser du drap.*
Herverving, z. v. *Action* f. *de reteindre, bisage*, m.
Hervijlen, zw. w. b. *Relimer, limer de nouveau.*
Hervinden, (*hervond, hervonden*,) st. w. b. *Retrouver.*
Hervlechten, (*hervlocht, hervlochten*,) st. w. b. *Retresser.*
Hervoegen, zw. w. b. *Rejoindre, joindre de nouveau.*
Hervoeging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rejoindre.*
Hervoeren, zw. w. b. *Ramener.*
Hervoering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ramener.*
Hervollen, zw. w. b. *Refouler, fouler de nouveau.*
Hervoortbrengen, (*bracht hervoort, hervoortgebracht*,) onr. *en* afsch. w. b *Reproduire.*
Hervoortbrenging (zond. mv.), z. v. *Reproduction*, f.
Hervormbaar, bn. *Réformable.*
Hervormd, bn. *Réformé.* ‖ De —e godsdienst, *la religion réformée*, f. ‖ De —e Kerk, *l'Église réformée*, f.
Hervormde, z. m. *en* v. *Réformé*, m., *réformée*, f., *calviniste*, m. *et* f.
Hervormen, zw. w. b. Eenen anderen vorm geven. *Réformer.* ‖ (fig.) *Réformer.* ‖ Herscheppen. *Transformer, métamorphoser.* ‖ Een metaal —, *transmuer un métal.*
Hervormer, z. m. *Réformateur*, m. ‖ (pol.) *Réformiste*, m.
Hervorming, z. v. *Réformation, réforme*, f. ‖ — der misbruiken, *réforme des abus.* ‖ Herschepping. *Transformation, métamorphose*, f. ‖ De — der insecten, *la métamorphose des insectes.* ‖ — der metalen, *transmutation* f. *des métaux.*
Hervormingsfeest, z. o. *Anniversaire* m. *de la Réforme.*
Hervormingswet, z. v. *Loi* f. *de réforme.*
Hervormster, z. v. *Réformatrice*, f.
Hervouwen, (*hervouwde, hervouwen*,) st. w. b. *Replier, replisser, plier* ou *plisser de nouveau.*
Hervouwing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de replier.*
Hervragen, (*hervraagde* of *hervroeg, hervraagd*,) onr. *of* zw. w. b. *Redemander.*
Hervraging (zond. mv.), z. v. *Nouvelle demande*, f.
Hervullen, zw. w. b. *Remplir, emplir de nouveau.*
Herwaarts, bw. *De ce côté-ci, par ici, en deçà.* ‖ Hij komt —, *il vient de ce côté-ci.* ‖ — en derwaarts, *çà et là.*

HERWANNEN, zw. w. b. *Vanner de nouveau.*
HERWAPENEN, zw. w. b. *Réarmer, armer de nouveau.*
HERWAPENING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'armer de nouveau.*
HERWARMEN, zw. w. b. *Réchauffer, chauffer de nouveau.*
HERWARMING (zond. mv.), z. v. *Réchauffement*, m.
HERWASSCHEN, (*herwiesch, herwasschen*,) st. w. b. *Relaver, laver de nouveau, reblanchir.*
HERWEGEN, (*herwoog, herwogen*,) st. w. b. *Repeser, peser de nouveau.*
HERWENTELEN, zw. w. b. *Retourner, tourner* ou *rouler de nouveau.*
HERWERVEN, (*herwierf, herworven*,) st. w. b. *Recouvrer, acquérir de nouveau.* || (mil.) *Recruter de nouveau.*
HERWIJDEN, zw. w. b. *Consacrer de nouveau, rebénir, resacrer, ressacrer.* || Eenen priester —, *réordonner un prêtre.* || Eene ontheiligde kerk —, *réconcilier une église profanée.*
HERWIJDER, z. m. *Réordonnant*, m.
HERWIJDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de consacrer de nouveau.* || — eens priesters, *réordination* f. *d'un prêtre.* || — eener ontheiligde kerk, *réconciliation* f. *d'une église profanée.*
HERWINDEN, (*herwond, herwonden*,) st. w. b. *Redévider, reguinder.*
HERWINNEN, (*herwon, herwonnen*,) st. w. b. *Regagner.* || Zijn geld —, *regagner son argent.* || Eene stad —, *reprendre une ville.* || Een land —, *reconquérir un pays.*
HERWINNING, z. v. *Action de regagner, de reprendre* ou *de reconquérir, reprise*, f.
HERWISSEL (zond. mv.), z. m. *Rechange*, m. || Wissel en —, *change et rechange.*
HERWISSELEN, zw. w. b. *Rechanger.*
HERWISSELRECHT (zond. mv.), z. o. *Rechange*, m.
HERWITTEN, zw. w. b. *Reblanchir, blanchir de nouveau.*
HERWRIJVEN, (*herwreef, herwreven*,) st. w. b. *Refrotter, rebroyer.* || Hermalen. *Rebroyer.*
HERZAAIEN, zw. w. b. *Ressemer, rensemencer, semer* ou *ensemencer de nouveau.*
HERZAAIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ressemer* ou *de rensemencer, rensemencement*, m.
HERZAMELEN, zw. w. b. *Réassembler, réunir de nouveau, rallier.* || De verstrooide benden —, *rallier les troupes dispersées.*
HERZAMELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de réassembler* ou *de réunir, ralliement*, m.
HERZAMELINGSWOORD, z. o. *Mot* m. *de ralliement.*
HERZAMELPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Point* m. *de ralliement.*
HERZEGELEN, zw. w. b. *Recacheter, sceller de nouveau.*
HERZEGELING, z. v. *Action* f. *de recacheter* ou *de sceller de nouveau.*
HERZEGENEN, zw. w. b. *Rebénir, bénir de nouveau.*
HERZEGGEN, (*herzeide* of *herzegde, herzegd* of *herzeid*,) onr. *of* zw. w. b. *Redire, répéter, réitérer ce qu'on a dit.*
HERZEGGING (zond. mv.), z. v. *Redite, répétition*, f.
HERZETTEN, zw. w. b. *Replacer, remettre.* || (impr.) *Recomposer.*
HERZIEN, (*herzag, herzagen, herzien*,) onr. w. b. *Revoir, examiner de nouveau, repasser, retoucher.*
HERZIENING, z. v. *Révision*, f.
HERZIFTEN, zw. w. b. *Recribler, ressasser.*
HERZOEKEN, (*herzocht*,) onr. w. b. *Rechercher, chercher de nouveau.*
HERZOEKING (zond. mv.), z. v. *Nouvelle recherche* ou *perquisition*, f.
HERZUIVEREN, zw. w. b. *Nettoyer de nouveau, remonder.* || Het bloed —, *épurer le sang une seconde fois.*
HERZWELLEN, (*herzwol, herzwollen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Renfler, enfler de nouveau.*
HESP, z. v. *Jambon*, m. || *Zie* HAM.
HESSELTER, z. m. (bot.) *Charme*, m.
HET, lidw. *Le, la.* || — paard, *le cheval.* || — kruis, *la croix.* || — kind, *l'enfant.* || pers. voorn. *Il, ce.* || — is koud, *il fait froid.* || — is een kind, *c'est un enfant.* || Hij is —, *c'est lui.* || Wij zijn —, *c'est nous.* || Zij zijn —, *ce sont eux, ce sont elles.* || — zijn vrouwen, *ce sont des femmes.* || — is waar, *il est vrai.* || — dondert, *il tonne.* || — is veel, *c'est beaucoup.*
HETERODOX, bn. *Hétérodoxe.* || *Zie* ONRECHTZINNIG.
HETERODOXIE (zond. mv.), z. v. *Hétérodoxie*, f. || *Zie* ONRECHTZINNIGHEID.
HETGEEN, HETGENE, voorn. *Ce qui, ce que.*
HETTE (zond. mv.), z. v. *Zie* HITTE.
HETWELK, voorn. *Zie* WELKE.
HETZELFDE, voorn. *Zie* DEZELFDE.
HETZELVE, voorn. *Zie* DEZELVE.
HETZIJ, voegw. *Soit, soit que.* || — warm, — koud, *soit chaud, soit froid.* || — hij slape, — hij wake, *soit qu'il dorme, soit qu'il veille.*
HEU[DE], z. v. Klein vaartuig. *Heu*, m.
HEUG (zond. mv.), z. v. Tegen — en meug, *à contre-cœur, à regret, avec répugnance.*
HEUGEL, z. m. *Crémaillère*, f.
HEUGELTJE, z. o. *Crémaillon*, m.
HEUGEN, zw. w. onpers. *Se souvenir, se ressouvenir, se rappeler, garder la mémoire de.* || Het heugt mij, *je me souviens.*
HEUGENIS (zond. mv.), z. v. *Souvenir*, m., *mémoire*, f.
HEUGLIJK, bn. Genoeglijk. *Agréable, gai.* || Gedenkwaardig. *Mémorable, digne de mémoire.* || —e dag, *jour* ou *journée mémorable.*
HEUGLIJKHEID, z. v. *Agrément, plaisir*, m., *joie, réjouissance, satisfaction*, f.
HEUKER, z. m. *Épicier qui vend en détail, détaillant*, m.
HEUL (zond mv.), z. m. Slaapbol. *Pavot*, m.
HEUL (zond. mv.), z. o. Hulp. *Secours*, m., *assistance, aide*, f. || Troost. *Consolation*, f.
HEUL, z. v. Houten bruggetje. *Petit pont* m. *de bois, traverse*, f.
HEULBLOEM, z. v. *Fleur* f. *de pavot.*
HEULBOL, z. m. *Tête* f. *de pavot.*
HEULEN, zw. w. o. (met *hebben*). *S'entendre, être d'intelligence, d'accord* ou *de connivence, conspirer.* || Kavelen om te weten, wie eerst spelen zal. *Abuter, quiller.*
HEULSAP (zond. mv.), z. o. *Jus* ou *suc de pavot, opium*, m.
HEULSIROOP, HEULSTROOP (zond. mv.), z. v. *Diacode*, m.
HEULZAAD (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *de pavot.*
HEUP, z. v. *Hanche*, f.
HEUPADER, z. v. *Veine sciatique* ou *iliaque*, f.
HEUPBEEN (-BEENEN), z. o. (anat) *Ischion, os coxal, os iliaque*, m.
HEUPBREUK, z. v. *Ischiocèle*, f.
HEUPGORDEL, z. m. *Ceinturon*, m.
HEUPJICHT (zond. mv.), z. v. *Goutte sciatique, sciatique*, f.

HEUPPIJN, z. v. *Coxalgie*, f.
HEUPWEE (zond. mv.), z. o. *Zie* HEUPPIJN.
HEUR, bez. bn. *en* voorn. *Zie* HAAR, bez. bn. *en* voorn.
HEURST, z. m. *Trique-bale*, f., *éfourceau*, *diable*, m.
HEUSCH, bn. Beleefd, vriendelijk. *Honnête*, *poli*, *civil*, *obligeant*. ‖ bw. *Zie* HEUSCH[ELIJK].
HEUSCH[ELIJK], bw. *Honnêtement*, *poliment*, *civilement*, *obligeamment*.
HEUSCHHEID (-HEDEN), z. v. *Honnêteté*, *civilité*, *politesse*, *urbanité*, *complaisance*, f.
HEUVEL, z. m. *Colline*, *éminence*, f., *coteau*, m.
HEUVELACHTIG, bn. Dat op eenen heuvel trekt. *Qui ressemble à une colline*. ‖ Heuvelig. *Couvert de collines*, *montueux*, *inégal*, *raboteux*.
HEUVELKEN, HEUVELTJE, z. o. *Petite colline*, f., *tertre*, m., *butte*, *petite éminence* ou *élévation*, f.
HEUVELTOP, z. m. *Sommet* m. *d'une colline*.
HEVE, z. v. *Zie* HEF[FE].
HEVEL, z. m. *Siphon*, m. ‖ Dubbele —, *siphon double*. ‖ Den — met vocht vullen, *amorcer le siphon*. ‖ Handboom. *Levier*, m. ‖ Deesem. *Levain*, m.
HEVELTJE, z. o. *Petit siphon*, m. ‖ Hefboompje. *Petit levier*, m.
HEVIG, bn. *Violent*, *impétueux*, *véhément*, *vif*, *rude*. ‖ —e storm, *violente tempête*, f. ‖ —e wind, *vent impétueux*, m. ‖ —e dood, *mort violente*, f. ‖ —e koorts, *fièvre intense*, f. ‖ — gevecht, *combat vif* ou *rude*, m. ‖ bw. *Zie* HEVIG[LIJK].
HEVIGHEID (-HEDEN), z. v. *Violence*, *impétuosité*, *véhémence*, *vivacité*, f. ‖ De — der hitte, *l'intensité* f. *de la chaleur*.
HEVIG[LIJK], bw. *Violemment*, *impétueusement*, *vivement*, *avec force*, *avec chaleur*.
HEXAMETER, z. m. *Hexamètre*, m.
HIDALGO (-GO's), z. m. *Hidalgo*, m.
HIEL, z. m. *Talon*, m. ‖ — eens paards, *talon d'un cheval*, *pâturon*, m. ‖ (fig.) Den vijand op de —en zitten, *suivre l'ennemi de près*, *talonner l'ennemi*. ‖ (fig.) Zijne —en toonen, laten zien *of* lichten, *montrer les talons*, *fuir*.
HIELBEEN (-BEENEN), z. o. (anat.) *Calcanéum*, *astragale*, m.
HIELEN, zw. w. o. (met *hebben*). (mar.) *Talonner*.
HIELHOUT, z. o. *Talon* m. *de bois*.
HIELING, z. v. (mar.) Hiel. *Talon*, m. ‖ Het hielen. *Talonnement*, m.
HIELINGSSTEEK (-STEKEN), z. m (mar.) *Nœud* m. *à plein poing*.
HIELLAP, z. m. *Talonnière*, f.
HIELLEER, z. o. *Zie* HIELLAP.
HIELMUIL, z. v. *Babouche*, f.
HIELRING, z. m. *Entravon*, m.
HIELSTUK, z. o. *Talon* m. *de soulier*.
HIELTJE, z. o. *Petit talon*, m. ‖ — eener ham, *talon* m. *d'un jambon*. ‖ (prov.) Het — der ham kluiven, *dissiper jusqu'à son dernier sou*.
HIELVLERKEN, z. v. mv. *Talonnières*, f. pl.
HIELVLEUGELS, z. m. mv. *Zie* HIELVLERKEN.
HIER, bw. *Ici*, *en cet endroit-ci*. ‖ Kom —, *venez ici*. ‖ — ligt, — rust, *ci-gît*. ‖ — tegenwoordig, *ci-présent*. ‖ — is een man, *voici un homme*. ‖ — en daar, *çà et là*; *par-ci*, *par-là*. ‖ Van —, *d'ici*.
HIERAAN, bw. *Ci-joint*, *à ceci*, *à cela*, *y*.
HIERACHTER, bw. *Ici-derrière*.
HIERAF, bw. *De ceci*, *de cela*.
HIËRARCHIE (zond. mv.), z. v. *Hiérarchie*, f.
HIERBENEDEN, bw. *Ci-dessous*.
HIERBIJ, bw. *Ci-joint*, *à ceci*, *à cela*, *y*, *près d'ici*.
HIERBINNEN, bw. *Ici-dedans*, *en cet endroit*, *céans*.
HIERBOVEN, bw. *Ci-dessus*.
HIERBUITEN, bw. *Ici-dehors*.
HIERDOOR, bw. *Par ici*, *par ce moyen*.
HIERHEEN, bw. *Ici*, *de ce côté-ci*.
HIERIN, bw. *En ceci*, *en cela*, *y*.
HIERMEDE, bw. *Avec ceci*, *avec cela*, *par ceci*, *par-là*.
HIERNA, bw. *Ci-après*, *après cela*, *ensuite*.
HIERNAAST, bw. *À côté d'ici*, *tout près d'ici*.
HIERNEVENS, bw. *Ci-joint*, *tout près d'ici*.
HIËROGLYPHE, HIËROGLIEF (-GLYPHEN, -GLIEFEN), z. v. *Hiéroglyphe*, m.
HIEROM, bw. *Pour ceci*, *pour cela*, *c'est pourquoi*.
HIEROMTRENT, bw. *Près d'ici*, *à cet égard*.
HIERONDER, bw. *Ci-dessous*, *là-dessous*.
HIEROP, bw. *Là-dessus*, *sur ceci*, *sur cela*, *après cela*, *à cela*, *y*.
HIEROVER, bw. *Ci-contre*, *vis-à-vis*, *là-dessus*.
HIERTEGEN, bw. *Ci-contre*, *contre ceci*, *contre cela*, *à cela*, *en revanche*.
HIERTOE, bw. *Jusqu'ici*.
HIERTUSSCHEN, bw. *Entre ceci*, *entre cela*, *entre ces deux choses*.
HIERUIT, bw. *De ceci*, *de cela*, *de là*, *en*.
HIERVAN, bw. *De ceci*, *de cela*, *en*.
HIERVOREN, bw. *Ci-devant*, *ci-dessus*.
HIJ, pers. voorn. *Il*, *lui*. ‖ Hij schrijft, *il écrit*. ‖ Hij is het, *c'est lui*. ‖ Zij was deugdzaam, maar hij was een schelm, *elle était vertueuse*, *mais lui était un coquin*. ‖ Hij, die durft beweren, dat, *celui qui ose prétendre que*.
HIJGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Haleter*, *souffler de fatigue*. ‖ (fig.) Naar iets —, *désirer ardemment qc.* ‖ Hij hijgt naar rust, *il soupire après le repos*.
HIJGER, z. m. *Celui qui halète*, *qui est hors d'haleine*.
HIJGING, z. v. *Respiration gênée et fréquente*, f.
HIJLIK (-LIKEN), z. o. *Mariage*, m.
HIJLIKEN, zw. w. b. *Marier*, *épouser*.
HIJLIKMAAKSTER, z. v. *Entremetteuse*, f.
HIJLIKMAKER, z. m. *Entremetteur*, m. ‖ (pât.) *Espèce* f. *de pâtisserie*.
HIJS, HIJZE, z. v. *Morceau* m. *de bœuf fumé*.
HIJSCHBLOK, z. m. *en* o. *Poulie*, f.
HIJSCHEN, (*heesch*, *heschen*, *geheschen*,) st. w. b. *Hisser*, *guinder*. ‖ De vlag —, *hisser le pavillon*.
HIJSCHING, z. v. *Action* f. *de hisser*, *guindage*, m.
HIJSCHTOUW, z. o. *Bressin*, *brécin*, *chable*, m. ‖ Kardeel. *Corde de poulie*, *guinderesse*, f.
HIJSCHTUIG, z. o. *Guindage*, m.
HIJZE, z. v. *Zie* HIJS.
HIK, z. m. *Hoquet*, m. ‖ Den — hebben, *avoir le hoquet*.
HIKKEN, zw. w. o. (met *hebben*), *Avoir le hoquet*.
HILLETJE, z. o. *Clapet* m. *de pompe*.
HILTIK, z. m. *Osselet*, m.
HIN, z. v. *Zie* HEN.
HINDE, z. v. *Biche*, f.
HINDEKALF (-VEREN), z. o. *Faon* m. *de biche*.
HINDER (zond. mv.), z. m. *Obstacle*, *empêchement*, *embarras*, *inconvénient*, m. ‖ Zonder —, *sans empêchement*, *sans obstacle*. ‖ Nadeel. *Tort*, *dommage*, m.
HINDEREN, zw. w. b. Belemmeren. *Empêcher*, *gêner*, *incommoder*, *contrarier*. ‖ Schade doen. *Nuire*, *faire tort*. ‖ Dat kan hem niet —, *cela ne saurait lui nuire*, *cela ne peut lui faire du tort*.

HINDERING, z. v. *Action* f. *d'empêcher.* || Hinderpaal. *Obstacle, empêchement, embarras,* m.
HINDERLAAG, z. v. *Embûche, embuscade,* f., *guetapens,* m. || (mil.) *Embuscade.* || In de — vallen, *tomber dans l'embuscade.*
HINDERLIJK, bn. Belemmerend. *Embarrassant, incommodant, gênant, contrariant.* || Schadelijk. *Nuisible, préjudiciable, désavantageux, contraire.*
HINDERNIS, z. v. *Zie* HINDERPAAL.
HINDERPAAL, z. m. *Obstacle, empêchement, embarras,* m., *contrariété, difficulté, opposition,* f. || De —alen te boven komen, *surmonter les obstacles.* || —alen in den weg leggen, *entraver, contrarier; susciter des difficultés* ou *des embarras, mettre des entraves.*
HINKEBAAN, z. v. *Mérelle,* f.
HINKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sauter sur une jambe.*
HINKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Boiter, clocher, être boiteux.* || (man.) *Boiter.* || (fig.) Dat hinkt, *cela cloche.* || Al hinkende, *clopin-clopant, en clopinant, à cloche-pied.*
HINKEPINK, z. m. *en* v. *Boiteux,* m., *boiteuse,* f.
HINKEPINKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Boiter, clocher, clopiner.*
HINKING, z. v. *Boitement, clochement,* m. || (méd.) *Claudication,* f.
HINKPERK, z. o. Kinderspel. *Mérelle,* f.
HINKSPEL (–SPELEN), z. o. *Zie* HINKPERK.
HINNIKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Grinniken. *Hennir.*
HIPPELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sautiller.*
HIPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* HIPPELEN.
HIPPOCRAS (zond. mv.), z. m. *Hypocras,* m.
HISTORIAAL, bn. *Historique.*
HISTORIE (–IËN, –IES), z. v. Geschiedenis. *Histoire,* f.
HISTORIESCHILDER, z. m. *Peintre* m. *d'histoire.*
HISTORIESCHRIJVER, z. m. Geschiedschrijver. *Historien, historiographe,* m.
HISTORISCH, bn. *Historique.* || —e roman, *roman historique,* m. || —e tijden, *temps historiques,* m. pl. || bw. *Historiquement.*
HIT, z. v. *Bidet, petit cheval,* m.
HITSEN, zw. w. b. *Zie* AANHITSEN.
HITSIG, bn. *Chaud, ardent, brûlant.* || — bloed, *sang échauffé,* m. || Gramstorig. *Irascible, colérique.* || Begeerig. *Avide* (*de*), *âpre* (*à*), *désireux* (*de*). || Ritsig. *Chaud, qui est en chaleur, en rut.* || bw. *Ardemment, chaudement.*
HITSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Chaleur, ardeur,* f. || Begeerlijkheid. *Avidité, âpreté,* f. || Ritsigheid. *Chaleur,* f., *rut,* m.
HITTE (zond. mv.), z. v. *Chaleur, ardeur,* f. || — der koorts, *chaleur de la fièvre.* (fig.) *Fougue,* f.
HITTEMETER, z. m. *Calorimètre, pyromètre,* m.
HITTIG, enz. *Zie* HITSIG, enz.
HITTIGHEID (zond. mv), z. o. *Zie* HITSIGHEID.
Ho! tusschenw. *Ho!*
HOBBEL, z. m. *Inégalité, bosse,* f. || Alles is in den —, *tout est sens dessus dessous, tout est brouillé.*
HOBBELBEK, z. m. *en* v. *Bredouilleur,* m., *bredouilleuse,* f., *bègue,* m. *et* f.
HOBBELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être agité* ou *remué en divers sens, éprouver des secousses, branler, être ballotté.* || Op een houten paard —, *se balancer sur un cheval de bois.* || Stamelen. *Bredouiller, bégayer, balbutier, ânonner.* || Traag voortgaan, weifelen. *Avancer lentement, hésiter, balancer.*
HOBBELIG, bn. *Inégal, raboteux.* || —e weg, *chemin raboteux,* m.

HOBBELIGHEID (–HEDEN), z. v. *Inégalité, aspérité,* f.
HOBBELING, z. v. *Agitation,* f. || Stameling. *Begaiement,* m. || Aarzeling. *Hésitation,* f.
HOBBELPAARD, HOBBELPEERD, z. o. *Cheval* m. *de bois* (*sur lequel les enfants se balancent*). || (fig.) *Dada,* m.
HOBBELTJE, z. o. *Petite inégalité* ou *aspérité,* f.
HOBBEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être agité* ou *remué en divers sens, être ballotté.* || (fig.) Iemand laten — en tobben, *laisser faire qq. comme il veut, à sa fantaisie* ou *à son gré, ne plus se soucier de lui.* || Met veel — en tobben, *avec bien de la peine, en tirant le diable par la queue.*
HOBO (–BO'S), z. v. Speeltuig. *Hautbois,* m.
HOBOÏST, z. m. *Hautbois, joueur* m. *de hautbois.*
HOBOSPELER, z. m. *Hautbois, joueur* m. *de hautbois.*
HOE, bw. *Comment, de quelle manière, de quelle sorte.* || — zoo? *comment cela?* || — zal hij het doen? *de quelle manière le fera-t-il?* || — dikwijls? *combien de fois?* || Hoe verre is Parijs van Amsterdam? *quelle est la distance d'Amsterdam à Paris?* || — groot is Antwerpen? *quelle est l'étendue d'Anvers?* || — oud is zij? *quel âge a-t-elle?* || — laat is het? *quelle heure est-il?* || — het ook zij, *quoi qu'il en soit.* || — langer — erger, *de pis en pis.* || — eer — beter, *le plus tôt possible.* || — langer — meer, *de plus en plus.* || Hoe! *quoi!* || — goed is dat! *comme c'est bon!* || — rijk hij ook wezen moge, *quelque riche qu'il soit.* || — groot zijne macht ook zij, *quelque grande que soit sa puissanse.*
HOED, z. m. *Chapeau,* m. || Kastoren —, *chapeau de castor.* || Vilten —, *chapeau de feutre.* || Strooien —, *chapeau de paille.* || Zijden —, *chapeau de soie.* || Zijnen — in de oogen drukken, *enfoncer son chapeau dans la tête.* || Zijnen — afnemen, *ôter son chapeau, se découvrir.* || Zijnen — opzetten, *se couvrir, mettre son chapeau.* || —en af! *chapeaux bas!* || (prov.) Waar —en zijn, gelden geene mutsen, *où il y a des hommes, les femmes ne paient pas.* || Maat. *Mesure de capacité pour le charbon, la chaux, etc.*
HOEDANIG, vrag. *en* bepal. bn. *Quel? quelle espèce de? quelle sorte de?* || — een man? *quel homme.* || — hij ook zij, *quel qu'il soit.* || Zoodanig als. *Tel que, comme.* || bw. *Comment? de quelle manière?*
HOEDANIGHEID (–HEDEN), z. v. *Qualité, propriété, manière* f. *d'être.* || Natuur, aard. *Nature,* f. || Karakter. *Caractère,* m.
HOEDE (zond. mv.), z. v. *Protection, garde,* f. || Voorzorg. *Précaution,* f., *gardes,* f. pl. || Op zijne — zijn, *être sur ses gardes.*
HOEDEBAND, z. m. *Cordon de chapeau, bourdalou,* m., *laisse,* f.
HOEDEBOL, z. m. *Forme* f. *de chapeau.*
HOEDEDOOS (–DOOZEN), z. v. *Étui* m. *de chapeau.*
HOEDEN, zw. w. b. *Garder, surveiller, préserver.* || Het vee —, *faire paître le bétail, garder le bétail.* || Zich —. *Se garder, se tenir sur ses gardes.*
HOEDENFABRIEK, z. v. *Chapellerie, fabrique* f. *de chapeaux.*
HOEDENFABRIKANT, z. m. *Chapelier, fabricant* m. *de chapeaux.*
HOEDENMAAKSTER, z. v. *Chapelière,* f.
HOEDENMAKER, z. m. *Chapelier, fabricant* m. *de chapeaux.*

Hoedenmakerij, z. v. *Chapellerie, fabrique* f. *de chapeaux.*
Hoedenmakerskaarde, z. v. *Carrelet*, m.
Hoedenstoffeerder, z. m *Garnisseur* m. *de chapeaux.*
Hoedenverkooper, z. m. *Chapelier, marchand* m. *de chapeaux.*
Hoedenverkoopster, z. v. *Chapelière, marchande* f. *de chapeaux.*
Hoedenwinkel, z. m. *Boutique* f. *de chapelier.*
Hoeder, z. m. *Garde, gardien, protecteur*, m. ‖ Veehoeder. *Vacher*, m. ‖ Herder. *Berger*, m.
Hoedje, z. o. *Petit chapeau*, m.
Hoedster, z. v. *Gardienne, gardeuse, protectrice*, f. ‖ Veehoedster. *Vachère*, f. ‖ Herderin. *Bergère*, f.
Hoef, z. m. Paardenhoef. *Corne*, f., *sabot*, m. ‖ Gespleten —, *pied de bœuf.*
Hoef, **Hoeve**, z. v. Hofstede. *Ferme* f. *métairie*, f.
Hoefblad (zond. mv.), z. o. (bot.) *Pas-d'âne, tussilage*, m.
Hoefdrukking, z. v. *Encastelure*, f.
Hoefhamer, z. m. *Brochoir, ferretier*, m.
Hoefijzer, z. o. *Fer* m. *à cheval.* ‖ De —s aandoen, *ferrer.* ‖ De armen eens —s, *les branches* f. pl. *d'un fer à cheval.* ‖ Tafel in den vorm van een —, *table* f. *en fer à cheval.*
Hoefijzerneus, z. m. (h. n.) *Rhinolophe*, m.
Hoefijzervormig, bn. *en* bw. *En forme de fer à cheval, en fer à cheval.*
Hoefje, z. o. Paardenhoefje. *Petit sabot*, m.
Hoefje, z. o. Hofsteedje. *Petite ferme*, f.
Hoefkruid (zond. mv.), z. o. *Zie* **Hoefblad.**
Hoefmes, z. o. *Boutoir*, m., *bute*, f., *cure-pied*, m.
Hoefnagel, z. m. *Clou* m. *de fer à cheval.*
Hoefslag (-**slagen**), z. m. *Coup* m. *de pied d'un cheval, etc., ruade*, f. ‖ (agric.) *Partie* f. *d'une digue* ou *d'un chemin que chaque métairie doit entretenir.* ‖ Wijk eener stad. *Quartier*, m., *section* f. *d'une ville.* ‖ Woonst. *Demeure, habitation*, f. ‖ Berek, kring. *Sphère*, f, *domaine*, m. ‖ (fig.) Dat is zeker buiten uwen —, *cela est sans doute hors de votre sphère.*
Hoefslagbron, z. v. *Hippocrène*, f.
Hoefsmederij (zond. mv.), z. v. *Maréchalerie*, f.
Hoefsmid (-**smeden**), z. m. *Maréchal ferrant*, m.
Hoefsmidstasch, z. v. *Ferrière*, f.
Hoefsmidszak, z. m. *Zie* **Hoefsmidstasch.**
Hoefstal, z. m. Noodstal. *Travail*, m.
Hoefstempel, z. m. *Mandrin*, m.
Hoegenaamd, bn. *Quelconque, qui que ce soit, quel que soit son nom.*
Hoegrootheid (zond. mv.), z. v. *Grandeur, quantité déterminée*, f., *nombre fixe*, m., *somme*, f.
Hoek, z. m. *Coin, angle*, m. ‖ Op den — der straat, *au coin de la rue.* ‖ (math.) Rechte —, *angle droit, rectangle.* ‖ Stompe —, *angle obtus.* ‖ Scherpe —, *angle aigu.* ‖ Tegenoverstaande —en, *angles opposés.* ‖ (anat.) De hoeken van 't oog, *les angles de l'œil.* ‖ Bocht, elleboog. *Coin, coude*, m., *corne*, f. ‖ Deze muur maakt eenen —, *ce mur fait le coude.* ‖ Winkel. *Encoignure*, f. ‖ —en en winkels, *coins et recoins*, m. pl. ‖ De —en van een gewelf, *les reins* m. pl. *d'une voûte.* ‖ Toonbank. *Comptoir* m. *de boutique.* ‖ Kaap. *Cap, promontoire*, m., *pointe* f. *de terre.* ‖ (fig.) Hij is den — al te boven, *il l'a échappé belle, il est hors de danger.* ‖ Afgelegene plaats. *Coin, lieu retiré* ou *écarté*, m. ‖ Gewest. *Contrée, région*, f, *côté*, m. ‖ (pop.) Hij is den — om, *il est mort.* ‖ (fig.) Uit den — komen, *paraître, se montrer, se déclarer, parler franchement,* ‖ (blas.) De vier —en eens schilds, *les quatre cantons*, m. pl. ‖ Vischangel. *Hameçon*, m. ‖ Den — in de keel krijgen, *mordre à l'hameçon;* (fig.) *donner dans le panneau.*
Hoekachtig, bn. *Angulaire, anguleux, à angles, cornu.*
Hoekbalk, z. m. *Maître-poteau, arêtier*, m.
Hoekbank, z. v. Toonbank. *Comptoir* m. *de boutique.*
Hoekboomen, z. m. mv. *Pieds-corniers*, m. pl.
Hoeker, z. m. Vaartuig. *Hourque, houcre*, f.
Hoekgoot (-**goten**), z. v. *Gèze*, m.
Hoekhuis, z. o. *Maison* f. *du coin.*
Hoekig, bn. *Zie* **Hoekachtig.**
Hoekigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est angulaire, angulé* ou *cornu.*
Hoekijzer, z. o. *Ferrement* m. *qui défend un coin de mur, cornette*, f.
Hoekje, z. o. *Petit coin, petit angle*, m. ‖ Afgelegene plaats. *Réduit, coin*, m.
Hoekkas[t], z. v. *Encoignure*, f., *écoinson*, m. ‖ (fort.) *Demi-merlon*, m.
Hoekkeper, z. v. *Arêtier*, m.
Hoeklijn, z. v. *Diagonale*, f.
Hoekman, z. m. (mar.) *Figure* f. *d'homme à la poupe d'un vaisseau.* ‖ (mil.) *Serre-file*, m.
Hoekmeetkunde, z v. *Goniométrie*, f.
Hoekmeter, z. m. *Goniomètre, pantomètre, graphomètre, angloir, rapporteur*, m.
Hoekmeting, z. v. *Zie* **Hoekmeetkunde.**
Hoekmuur, z. m. *Massif* m. *de pierres aux extrémités d'un pont*, m., *butée, culée*, f.
Hoekpaal, z. m. *Borne, bouteroue*, f.
Hoekpijler, **Hoekpilaar**, z. m. *Colonne angulaire*, f., *poteau cornier*, m.
Hoekpilaster, z. m. *Pilastre cornier*, m.
Hoekpleisteringen, z. v. mv. *Arêtières*, f. pl.
Hoekpost, z m. *Poteau cornier*, m.
Hoeksch, bn. *En forme d'angle.* ‖ (hist.) *Qui était du parti des Hameçons.*
Hoeksche, z. m. *en* v. (hist.) *Hameçon, Hameçonnier*, m., *Hameçonnière*, f.
Hoeksgewijze, bw. *Zie* **Hoekswijs.**
Hoeksken, z. o. *Zie* **Hoekje.**
Hoekspar, z. v. *Arêtier*, m., *chanlatte*, f.
Hoeksteen (-**steenen**), z. m. *Pierre angulaire*, f. ‖ — eens vensters, eens deurmuurs, *écoinson*, m., *pierre* f. *d'encoignure.* ‖ Paal. *Borne*, f. ‖ (fig.) *Pierre angulaire*, f.
Hoekstijl, z. m. *Poteau cornier*, m. ‖ —en, *corniers*, m. pl.
Hoekswijs, **Hoekswijze**, bw. *En forme d'angle* ou *de coin, angulairement.*
Hoektand, z. m. *Dent canine*, f.
Hoekvormig, bn. *Qui a la forme d'un angle* ou *d'un coin, en angle.* ‖ bw. *En forme d'angle* ou *de coin, angulairement.*
Hoekvormig[lijk], bw. *Zie* **Hoekvormig**, bw.
Hoekvorst, z. v. *Faîte cornier*, m.
Hoekwant, z. o. (pêch.) *Filets* m. pl. *garnis d'hameçons.*
Hoekzuil, z. v. *Ante*, f., *pilastre* m. *au coin d'un mur, colonne angulaire*, f.
Hoen (**hoenders**, **hoenderen**), z. o. *Poule*, f. ‖ Met de —ders naar 't rek gaan, *se coucher avec les poules, se coucher de bonne heure.*
Hoenderbeet (zond. mv.), z. m. (bot.) *Mouron*, m.
Hoenderbout, z. m. *Cuisse* f. *de poulet.*
Hoenderdief, z. m. *Voleur* m. *de poule.* ‖ Wouw. *Milan, busard*, m.
Hoenderdrek (zond. mv.), z. m. *Fiente* f. *de poule.*
Hoenderei (-**eieren**, -**eiers**), z. o *Œuf* m. *de poule.*

HOENDERHAKSEL, z. o. *Gibelotte*, f.
HOENDERHOK, z. o. *Poulailler*, m.
HOENDERHOND, z. m. *Chien couchant*, *chien* m. *d'arrêt*.
HOENDERKOT, z. o. *Zie* HOENDERHOK.
HOENDERKOOPER, z. m. *Poulailler*, *marchand de volailles*, *coquetier*, m.
HOENDERMAAG (zond. mv.), z. v. *Gésier* m. *de poule*.
HOENDERMARKT, z. v. *Marché* m. *aux poulets*.
HOENDERMELKER, z. m. *Celui qui fait métier d'élever des poules*.
HOENDERMEST, HOENDERMIST (zond. mv.), z. m. *Fiente* f. *de poule*.
HOENDERNEST, z. o. *Nid* m. *de poule*.
HOENDEROOG (-OOGEN), z. o. Eksteroog. *Cor* m. *au pied*.
HOENDERPASTEI, z. v. *Pâté* m. *de poulet*.
HOENDERPOOT (-POOTEN), z. m. *Patte* f. *de poule*.
HOENDERREK, z. o. *Juchoir*, *juc*, *perchoir*, m.
HOENDERROEST, z. m. *Zie* HOENDERREK.
HOENDERSOEP, z. v. *Bouillon* m. *de poulet*.
HOENDERTJES, z. o. mv. *Poulets*, m. pl., *poulettes*, f. pl.
HOENDERVERKOOPER, z. m. *Zie* HOENDERKOOPER.
HOENDERVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Chair de volaille*, *chair* ou *viande blanche*, f.
HOEP, z. m. (joaill.) *Jonc*, m., *bague unie*, f. ‖ *Zie* HOEPEL.
HOEPEL, z. m. *Cercle*, *cerceau*, m. ‖ (mar.) Ronde merkel. *Cerceau*.
HOEPELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer au cerceau*.
HOEPELHAAK, z m. (outil.) *Traitoire*, f.
HOEPELMAKER, z. m. *Cerclier*, m.
HOEPELROK, z. m. *Vertugadin*, m., *crinoline*, f.
HOEPELSPEL, z. o. *Jeu* m. *du cerceau*.
HOEPELSTOK, z. m. *Zie* HOEPSTOK.
HOEPELTJE, z. o. *Petit cercle* ou *cerceau*, m.
HOEPHOUT (zond. mv.), z. o. *Feuillard*, *bois* m. *de cerclage*.
HOEPJE, z. o. (joaill.) *Petit jonc*, m. ‖ Hoepeltje. *Petit cercle* ou *cerceau*, m.
HOEPMES, z. o. (tonn.) *Plane*, f.
HOEPRING, z m. *Jonc*, m., *bague unie*, f.
HOEPSTOK, z. m. *Bâton* m. *avec lequel on joue au cerceau*.
HOER, z. v. *Fille* ou *femme publique*, *prostituée*, *courtisane*, *fille de joie*, *putain*, *catin*, *paillarde*, f.
HOERACHTIG, bn. *Impudique*, *lascif*, *paillard*.
HOEREERDER, z. m. *Paillard*, m.
HOEREEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Paillarder*, *courir les lieux de prostitution*, *se prostituer*.
HOEREKIND (-KINDEREN), z. o. *Enfant*, *fils* m. ou *fille* f. *de putain*.
HOERENDOP, z. m. *Coureur* m. *de lieux de débauche*.
HOERENGEWAAD, z. o. *Costume* m. *de prostituée*.
HOERENHUIS, z. o. *Lieu de débauche*, *de prostitution* ou *de tolérance*, *lupanar*, m. ‖ (bas.) *Bordel*, m.
HOERENJAGER, z. m. *Coureur* m. *de lieux de débauche*.
HOERENKOT, z. o. *Lieu* m. *de débauche*.
HOERENLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chanson obscène*, f.
HOERENLOON (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *de prostituée*.
HOERENLOOPER, z. m. *Coureur* m. *de lieux de débauche*.
HOERENTAAL (zond. mv.), z. v. *Obscénités*, f. pl., *langage obscène*, m.
HOERENTRANEN, z. m. mv. (fig.) *Larmes de crocodile*, *larmes trompeuses*, f. pl.
HOERENWAARD, z. m. *Souteneur*, *maquereau*, m.
HOERENWAARDIN, z. v. *Celle qui tient un lieu de débauche*, *maquerelle*, *matrone*, f.
HOERERIJ, z. v. *Paillardise*, f.
HOERHUIS, z. o. *Zie* HOERENHUIS.
HOERSCH, bn. *Zie* HOERACHTIG.
HOEST (zond. mv.), z. m. *Toux*, f. ‖ (fig.) Hij heeft er den — van, *il ne s'en soucie guère*, *il s'en moque*.
HOESTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tousser*. ‖ ‖ b. (fam.) Ik hoest hem wat, *je me soucie de lui comme de l'an quarante*.
HOESTER, z. m. *Tousseur*, m.
HOESTMIDDEL, z. o. *Béchique*, *pectoral*, m.
HOESTSTER, z. v. *Tousseuse*, f.
HOESTSTILLEND, bn. *Béchique*, *pectoral*.
HOETELAAR, z. m. Broddelaar. *Bousilleur*, m.
HOETELARIJ, z. v. *Bousillage*, m.
HOETELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Broddelen. *Bousiller*.
HOETELWERK (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, m.
HOEVE, z. v. *Ferme*, *métairie*, f.
HOEVEEL, bw. *Combien*.
HOEVEELHEID (-HEDEN), z. v. *Quantité*, f., *nombre*, m. ‖ Groote —, *grande quantité*, *multitude*, f.
HOEVEELSTE, bn. *Quantième*. ‖ Den —n [dag] van de maand hebben wij? *le quantième* ou *quel quantième du mois avons-nous?*
HOEVEN, zw. w. b. *Avoir besoin de*. ‖ o. (met *hebben*). *Être nécessaire*.
HOEVENAAR, z. m. *Fermier*, *métayer*, m.
HOEVENAARSTER, z. v. *Fermière*, *métayère*, f.
HOEVER[RE], bw. Tot —, *jusqu'où*, *jusqu'à quel point*. ‖ In —, *en quoi*, *de quelle façon*, *de quelle manière*.
HOEWEL, voegw. *Quoique*, *bien que*, *encore que*. ‖ — ik arm ben, *quoique je sois pauvre*.
HOEZAAR (-AREN), z. m. *Hussard*, *housard*, m.
HOEZEE, tusschenw. *Vivat! hourra!*
HOEZEER, bw. *Combien*. ‖ voegw. *Quoique*.
HOF (HOVEN), z. m. Tuin. *Jardin*, m. ‖ o. *Cour*, f. ‖ Ten hove, *à la cour*. ‖ Open — houden, *tenir table ouverte*. ‖ Zijn — bij iemand maken, *faire sa cour à qq.* ‖ Gerechtshof. *Cour*, f., *tribunal*, m. ‖ De rechters. *Les juges*, m. pl.
HOFARTS (-ARTSEN), z. m. *Médecin* m. *de la cour*.
HOFBAKKER, z. m. *Boulanger* m. *de la cour*.
HOFBED, z. o. Tuinbed. *Carré* m. *de jardin*, *couche*, *planche*, f.
HOFBEDIENDE, z. m. *Officier* ou *employé* m. *de la cour*.
HOFBEDIENING (zond. mv.), z. v. *Zie* HOFDIENST.
HOFBLOEM, z. v. Tuinbloem. *Fleur* f. *de jardin*.
HOFDAME (-DAMES), z. v. *Dame de la cour* ou *du palais*, *dame* f *d'honneur*.
HOFDIENST, z. m. *Service* m. *de la cour*. ‖ Den — hebben, *être de service*.
HOFDRUKKER, z. m. *Imprimeur* m. *de la cour*.
HOFEPPE (zond. mv), z. v. (bot.) *Persil*, m.
HOFFELIJK, bn. Wellevend. *Honnête*, *civil*, *poli*, *courtois*, *obligeant*, *galant*. ‖ bw. *Honnêtement*, *civilement*, *poliment*, *galamment*.
HOFFELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Honnêteté*, *civilité*, *politesse*, *courtoisie*, *urbanité*, *galanterie*, f.
HOFGEBRUIKEN, z. o. mv. *Cérémonial*, m, *usages* m. pl. ou *étiquette* f. *de la cour*.
HOFGERECHT, z. o. *Cour aulique*, f., *conseil* m. ou *chambre* f. *de la cour*. ‖ Keizerlijk —, *chambre aulique*, f., *conseil aulique*, m.

-SCHAPPEN, z. o. mv. *Ustensiles* m. pl. *-age.*
z. o. Tuingewas. *Herbe* ou *plante po-*
.
z. m. *Chien de basse-cour, chien d'at-tâche*, m.
G, z. v. *Cour*, f. ‖ Beambten van het *-iers* m. pl. *de la cour.* ‖ Verblijfplaats hof. *Résidence* f. *de la cour.*
-LTJE, z. o. (hortic.) *Binochon*, m.
HOFHUISKEN, z. o. Tuinhuisje. *Ca-rdin, pavillon, kiosque*, m., *gloriette*, f.
o. Tuintje. *Jardinet, petit jardin*,
dshuis. *Établissement de bienfaisance*,
m.
, z. m. *Gentilhomme* m. *de la cour.* ‖
-ge, m.
, z. v. *Dame de la cour* ou *du palais*,
l'honneur.
z. v. *Chapelle* f. *de la cour.*
o. *Zie* HOFJE.
ond. mv.), z. v. *Nasitort, cresson alé-*

-N, z. o. mv. Moeskruiden. *Herbes* ou *-otagères*, f. pl.
z. v. *Allée* f. *de jardin.*
z. m. *Laquais* m. *de la cour.*
(zond. mv.), z. o. *Vie que l'on mène -r, vie* f. *des gens de la cour.*
-HALK, z. m. *Maréchal* m. *de la cour.*
-R, z. m. *Maître d'hôtel, majordome*, m.
Maître valet m. *du capitaine.* ‖ —
stoomboot, *chef* m. *de cuisine et*

-RSCHAP (zond mv.), z. o. *Charge* f. *de hôtel* ou *de majordome.* ‖ (mar.) *Charge valet du capitaine.*
z. m. *Maire* m. *du palais.*
m. *Bouffon* m. *de cour.*
z. v. *Parti* m. *de la cour, cama-*

(-PLAATSEN), z. v. *Résidence de la -idence*, f.
z. v. *Porte* f. *de cour* ou *de palais.* ‖
. *Porte d'un jardin.*
v. *Coquette*, f. ‖ Saletjonker. *Petit-*
-a.
-ANT, z m. *Zie* HOFPREDIKER.
-R, z. m. *Prédicateur* m. *de la cour.*
z. m. *Conseil de la cour, conseil au-*
, *chambre aulique*, f. ‖ Hofraadsheer.
de la cour, conseiller aulique, m.
-EER (-HEEREN), z. m. *Conseiller de la -eiller aulique*, m.
(zond. mv.), z. o. *Justice* f. *de la*

-R, z. m. *Juge* m. *de la cour.*
-R, z. m. *Peintre* m. *de la cour.*
. v. *Zie* HOFSLEK.
zond. mv.), z. m. *Zie* HOFSTOET.
v. *Escargot, limaçon*, m.
-STEDEN), z. v. *Résidence, ville* f. *où -fait sa résidence, séjour ordinaire* m.
-ce et de sa cour.
-ESTER, z. m. *Écuyer cavalcadour*, m.
z. v. Lusthof. *Maison* f. *de cam-de plaisance.* ‖ Hoeve. *Ferme, mé-*

-N, HOFSTEEDJE, z. o. Lusthofje. *Pe-m de campagne, cassine*, f., *cottage*,
-fje. *Petite ferme* ou *métairie*, f.
zond. mv.), z. m. *Cortége, train* m.
-, *suite* f. *de la cour.*

HOFWACHT, z. v. *Garde* f. *de la cour* ou *du palais.*
HOFWACHTER, z. m. Tuinwachter. *Garde* m. *d'un jardin.*
HOGGEN, zw. w. b. (mar.) *Goreter.*
HOK, z o. Stal. *Étable, loge* f. *pour le bétail.* ‖ Kot. *Réduit, recoin*, m., *cloison*, f. ‖ Gevangenis. *Prison*, f., *cachot*, m.
HOKJE, z. o. Stalletje. *Petite étable*, f. ‖ Kotje. *Petit cachot*, m.
HOKKELING, z. m. *en* v. *Veau* m. *d'un an.* ‖ (fig.) *Blanc-bec*, m.
HOKKEN, zw. w. o. (met *hebben*) Hurken. *S'accroupir.*
HOKKONIJN, z. o. *Clapier, lapin de clapier, lapin domestique*, m.
HOKSPEL (zond. mv.), z. o. *Hoc*, m.
HOL, bn. *Creux, vide, concave.* ‖ — vat, *tonneau vide*, m. ‖ —le boom, *arbre creux*, m. ‖ —le maag, *estomac vide*, m. ‖ —le spiegel, *miroir concave*, m. ‖ —le oogen, *des yeux enfoncés*, m. pl. ‖ —le stem, *voix caverneuse*, f. ‖ —le toon, *ton creux*, m. ‖ —le weg, *ravin, chemin creux*, m. ‖ Onstuimig. *Agité, orageux.* ‖ —le zee, *mer agitée, houleuse, grosse* ou *orageuse*, f. ‖ — linnen, *toile claire*, f. ‖ — over bol, *en désordre, en confusion, hurluberlu.* ‖ — over bol wegloopen, *se sauver ventre à terre.*
HOL (HOLEN), z. o. *Creux*, m., *cavité, excavation*, f. ‖ Spelonk. *Antre*, m., *caverne, grotte*, f. ‖ — van dieren, *terrier*, m., *tanière*, f., *trou*, m. ‖ Het — der hand, *le creux de la main.* ‖ (man.) Op — raken, *prendre le mors aux dents, s'emporter;* (fig.) *s'emporter, devenir effréné.* ‖ Zijne zinnen zijn *of* zijn hoofd is op —, *ses sens sont troublés, il a l'esprit égaré.*
HOLACHTIG, bn. *Un peu creux, caverneux.* ‖ Celachtig. *Cellulaire, celluleux.*
HOLADER, z. v. (anat.) *Veine cave*, f.
HOLBEITEL, z. m. *Gouge*, f., *goujon*, m.
HOLBLOK, z. m. *en* o. Klomp. *Sabot*, m.
HOLBLOKDRAGER, z. m. *Sabotier, homme* m. *en sabots.*
HOLBLOKMAKER, z. m. *Sabotier*, m., *celui qui fait des sabots.*
HOLBOOR (-BOREN), z. v. *Évidoir*, m.
HOLBUIK, z. m. *en* v. Vraat. *Goulu, glouton, goinfre*, m., *goulue, gloutonne*, f.
HOLDERDEBOLDER, bw. *Sens dessus dessous, en désordre, en confusion, hurluberlu.*
HOLHEID (zond. mv.), z. v. *Cavité*, f., *creux*, m.
HOLIJZER, z. o. Guts. *Gouge*, f., *goujon*, m.
HOLLA! tusschenw. *Hola! hé!*
HOLLANDER, z. m. (papet.) Roerbak. *Moussoir*, m.
HOLLANDSCH, z. o. *Le hollandais, le dialecte hollandais de la langue néerlandaise.* ‖ Nederlandsch. *Le néerlandais*, m.
HOLLEBLOK, z. m. *en* o. *Zie* HOLBLOK.
HOLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Prendre le mors aux dents, s'emporter.*
HOLLIGHEID (-HEDEN), z. v. *Creux*, m., *cavité, concavité, caverneosité*, f. ‖ — van 't oor, *conque* f. *de l'oreille.* ‖ — boven 't oog, *salière*, f.
HOLOOGIG, bn. *Qui a les yeux enfoncés* ou *creux.*
HOLPENNING, z. m. *Médaille incuse, incuse*, f.
HOLROND, bn. *Concave.*
HOLRONDHEID (zond. mv.), z. v. *Concavité*, f.
HOLSBLOK, z. m. *en* o. *Zie* HOLBLOK.
HOLSTER, z. m. Pistoolkoker. *Fourreau* m. *de pistolet, fonte*, f. ‖ Knapzak. *Havre-sac*, m.
HOLSTERKAP, z. v. *Custode*, f., *chaperon* m. *d'un fourreau* ou *d'une fonte de pistolet.*
HOLSTERMAKER, z. m. *Gaînier*, m.
HOLTE, z. v. Holligheid. *Creux*, m., *cavité, con-*

cavité, f. ‖ (méd.) *Excavation*, f. ‖ — in de long, *caverne pulmonaire*, f. ‖ (bot.) *Cellule*, f.
HOLWANGIG, bn. *Qui a les joues creuses.*
HOLWORTEL, z. m. (bot.) *Aristoloche*, f.
HOM, z. v. *Laite, laitance* f. *de poisson.*
HOMBAARS, z. m. *Perche laitée*, f.
HOMBERSPEL (zond. mv.), z. o. *Zie* OMBERSPEL.
HOMHARING, z. m. *Hareng laité*, m.
HOMKARPER, z. m. *Carpe laitée*, f.
HOMMEL, z. v. *Bourdon*, *frelon*, m. ‖ (fig.) Luiaard. *Paresseux*, m.
HOMMELBIJ, z. v. *Zie* HOMMEL.
HOMMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bourdonner.* ‖ Mompelen. *Murmurer, bourdonner, marmotter.*
HOMMELING (zond. mv.), z. v. *Bourdonnement*, m. ‖ Mompeling. *Murmure*, *marmottement*, m.
HOMMER, z. m. Visch. *Poisson mâle, poisson laité*, m.
HOMMER, z. m. (mar.) *Noix* f. *de mât.*
HOMMERGAT (–GATEN), z. o. (mar.) *Encornail*, m.
HOMOEOPAAT, z. m. *Homéopathe*, m.
HOMOEOPATHIE (zond. mv.), z. v. *Homéopathie*, f.
HOMOEOPATHISCH, bn. *Homéopathique.*
HOMOGEEN, bn. Gelijksoortig. *Homogène.*
HOMOGENITEIT (zond. mv.), z. v. Gelijksoortigheid. *Homogénéité*, f.
HOMOLOGATIE (–TIËN, –TIES), z. v. *Homologation*, f.
HOMOLOGEEREN, zw. w. b. Rechtskracht geven. *Homologuer.*
HOMP, z. v. *Gros morceau*, *lopin*, m.
HOMPELAAR, z. m. *Celui qui bronche, qui trébuche, qui cloche, qui boite, boiteux*, m.
HOMPELEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Broncher, trébucher, clocher, boiter.*
HOMPELIG, bn. *Clochant*, *boitant.* ‖ Hobbelig. *Inégal*, *raboteux.*
HOMPELING, z. v. *Bronchement*, *trébuchement*, *clochement*, m.
HOMPELVOET, z. m. *en* v. *Boiteux*, m.; *boiteuse*, f.
HOMVISCH, z. m. *Zie* HOMMER.
HOND, z. m. *Chien*, m. ‖ Dolle —, *chien enragé.* ‖ (prov.) Een doode — bijt niet, *morte la bête, mort le venin.* ‖ (prov.) Blaffende —en bijten niet, *chien qui aboie ne mord pas.* ‖ Den — in den hutspot vinden, *venir trop tard pour dîner, dîner par cœur.* ‖ Bekend zijn als de bonte —, *être connu comme le loup gris* ou *comme le loup blanc.* ‖ (prov.) Slapende —en wakker maken, *éveiller le chat qui dort.*
HONDEFOK, z. v. (mar.) *Bredindin*, m.
HONDEKEN, z. o. *Zie* HONDJE.
HONDEKETTING, z. m. *Chaîne* f. *de chien.*
HONDEKEUTEL, z. v. *Fiente* f. *de chien.*
HONDEKOT, z. o. *Chenil*, m.
HONDENBROOD (–BROODEN), z. o. *Pain* m. *pour les chiens.*
HONDENDOOD (zond. mv.), z. v. (bot.) *Apocyn*, m.
HONDENEND, z. o. (mar.) *Mauvais bouts*, *vieux bouts* m. pl. *de câbles.*
HONDENEST, z. o. *Chenil*, m., *loge* f. *de chien.*
HONDENESTJE, z. o. *Logette*, f., *petit chenil*, m.
HONDENGEK, z. m. *Amateur* m. *de chiens.*
HONDENHOK, z. o. *Chenil*, m.
HONDENSLAGER, z. m. *Chasse-chien*, *suisse*, m.
HONDENWACHT (zond. mv.), z. v. (mar.) Tweede wacht. *Second quart*, m.
HONDE[N]WAGEN, z. m. *Charrette* f. *à laquelle on attelle un chien* ou *des chiens.*
HONDENWERK (zond. mv.), z. o. *Travail pénible*, *travail* m. *de chien*, *chienne* f. *de besogne.*
HONDENZIEKTE (zond. mv), z. v. *Maladie* f. *des chiens.*
HONDENZWEEP (–ZWEEPEN), z. v. *Fouet* m. *pour les chiens.*
HONDEPINT (zond. mv.), z. v. (mar.) *Bosse*, f.
HONDERD, telw. *Cent.* ‖ — frank, *cent francs.* ‖ — jaar, *cent ans*, *siècle*, m. ‖ z. o. *Cent*, m., *centaine*, f. ‖ Bij —en, *par centaines.* ‖ In 't —, *au hasard*, *confusément*, *sans ordre.* ‖ Hij slaat in het —, *il bat la campagne*, *il parle à tort et à travers.* ‖ Den boel in 't — gooien, *mettre tout sens dessus dessous.* ‖ Vier ten —, *quatre pour cent.* ‖ v. *Le chiffre cent* (100).
HONDERDARMIG, bn. *Centimane*, *qui a cent bras.*
HONDERDBLADIG, bn. *Qui a cent feuilles* ou *pétales.*
HONDERDDEELIG, bn. *Centésimal.*
HONDERDDUBBEL, bn. *Zie* HONDERDVOUDIG.
HONDERDERLEI, bn. *De cent espèces* ou *sortes.*
HONDERDGRADIG, bn. *Centigrade.*
HONDERDHANDIG, bn. *Centimane*, *qui a cent mains.*
HONDERDHOOFDIG, bn. *Qui a cent têtes*, *à cent têtes.*
HONDERDJARIG, bn. *Centenaire*, *qui a cent ans*, *séculaire.* ‖ —e grijsaard, *vieillard centenaire*, m. ‖ —e eik, *chêne séculaire*, m.
HONDERDMAAL, bw. *Cent fois*
HONDERDMAN, z. m. *Centumvir*, m.
HONDERDMANNIG, bn. *Centumviral.*
HONDERDMANSCHAP, z. o. *Centumvirat*, m.
HONDERDMONDIG, bn. *Qui a cent bouches.*
HONDERDOOGIG, bn. *Qui a cent yeux.*
HONDERDPONDER, z. m. *Pièce* f. *de cent livres de balle.*
HONDERDPOOTIG, bn. *Centipède.*
HONDERDSTE, bn. *Centième.* ‖ — penning, *centième denier*, m. ‖ z. m. *en* v. *Le centième*, m., *la centième*, f. ‖ o. Honderdste deel *Centième*, m., *centième partie*, f.
HONDERDTAL, z. o. *Cent*, m., *centaine*, f. ‖ (archit.) *Centaine*, f.
HONDERDVOETIG, bn. *Centipède*, *qui a cent pieds*, *à cent pieds.*
HONDERDVOUD (zond. mv.), z. o. *Centuple*, m.
HONDERDVOUDIG, bn. *Centuple.* ‖ bw. *Au centuple.*
HONDERDWERF, bw. *Cent fois.*
HONDEVEL, z. o. *Peau* f. *de chien.*
HONDJE, z. o. *Petit chien*, m.
HONDSBLAAR, z. v. (méd.) *Terminthe*, m.
HONDSBLEIN, z. v. *Zie* HONDSBLAAR.
HONDSCH, bn. *De chien*, *canin.* ‖ Onbeschoft. *Grossier*, *brutal.* ‖ Onbeschaamd *Cynique*, *effronté*, *éhonté*, *impudent.* ‖ Vuil. *Vilain*, *sale*, *cynique.* ‖ Ontuchtig. *Obscène.* ‖ bw. *Grossièrement*, *brutalement*, *effrontément*, *cyniquement.*
HONDSCHHEID (zond. mv.), z. v. Onbeschaamdheid. *Effronterie*, *impudence*, f., *cynisme*, m. ‖ Onbeschoftheid. *Grossièreté*, *brutalité*, f. ‖ Vuilheid. *Vilenie*, *saleté*, f, *cynisme*, m.
HONDSDAGEN, z. m. mv. *Jours caniculaires*, m. pl., *canicule*, f.
HONDSDISTEL, z. v. *Camomille puante*, f., *anthémis*, m.
HONDSDOLHEID (zond. mv.), z. v. *Rage*, *hydrophobie*, f.
HONDSDRAF (zond. mv.), z. m. (bot.) *Lierre terrestre*, m.
HONDSDREK, z. m. *Fiente* f. *de chien.*
HONDSGESTERNTE, HONDSGESTARNTE (zond. mv.), z. o. *Constellation* f. *du grand chien.*
HONDSGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Chiendent*, m.
HONDSHONGER (zond. mv.), z. m. *Faim canine*, *cynorexie*, f.

HONDSKERS (zond. mv.), z. v. *Xylostéon*, *xylostéum*, m., *herbe* f. *aux chiens*.
HONDSKOOL (zond. mv.), z. v. (bot.) *Cynocrambe*, m.
HONDSKOP, z. m. *Tête* f. *de chien*.
HONDSKOPPIG, bn. *Cynocéphale*.
HONDSKRUID (zond. mv.), z. o. Hondsgras. *Chiendent*, m.
HONDSLUIS, z. v. *Tique*, f.
HONDSROOS (–ROZEN), z. v. *Cynorrhodon*, m., *rose de chien*, *églantine*, f.
HONDSROZELAAR, z. m. *Cynorrhodon*, *églantier*, *rosier sauvage*, m.
HONDSSTAART, z. m. *Queue* f. *de chien*.
HONDSSTAR, HONDSSTER, z. v. *Sirius*, m.
HONDSTAND, z. m. *Dent* f. *de chien*. ‖ Oogtand. *Dent canine*. ‖ (bot.) *Dent de chien*.
HONDSTONG, z. v. *Langue* f. *de chien*. ‖ (bot.) *Cynoglosse*, *cérinthée*, f., *mélinet*, m.
HONDSVLIEG, z. v. *Cynips*, m.
HONDSVOT, z. m. (bas. *et* fig) *Faquin*, m., *canaille*, f., *bélître*, *coquin*, *vaurien*, m. ‖ (mar.) *Ringot*, m.
HONDSWOEDE (zond. mv.), z. v. *Rage*, *hydrophobie*, f.
HONDSWORM, z. m. *Ver* m. *sous la langue d'un chien*.
HONDSWORTEL (zond. mv.), z. m. *Zie* HONDSGRAS.
HONGAARSCH, z. o. De —e taal. *Le hongrois*, m., *la langue hongroise*, f.
HONGER (zond. mv.), z. m. *Faim*, f., *appétit*, m. ‖ Groote —, *grand' faim*. ‖ — hebben, *avoir faim*. ‖ Van — sterven, *mourir de faim*. ‖ Den — verdrijven *of* boeten, *apaiser la faim*. ‖ (prov.) — is een scherp zwaard, *la faim chasse le loup hors du bois*. ‖ (prov.) — is de beste saus, *il n'est chère que d'appétit*. ‖ Hongersnood. *Famine*, f. ‖ (fig.) Sterke begeerte. *Désir ardent*, m., *ardeur*, *avidité*, *faim*, *soif*, f. ‖ De — naar geld, *la soif de l'or*.
HONGERDOOD (zond. mv.), z. m. *Mort* f. *causée par la faim*. ‖ Den — sterven, *mourir de faim* ou *d'inanition*.
HONGEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir faim*. ‖ Zich dood —, *se laisser mourir d'inanition*, *de faim*. ‖ onpers. Mij hongert, *j'ai faim*, m,
HONGERIG, bn. *Affamé*, *famélique*, *qui a faim*. ‖ — zijn, *avoir faim*. ‖ Zeer — zijn, *être affamé*. ‖ (fam.) Ik ben — als een wolf, *j'enrage de faim*, *j'ai une faim de loup*. ‖ —e, z. m. *en* v. *Affamé*, m, *affamée*, f.
HONGERIGHEID (zond mv.), z. v. Honger. *Faim*, f. ‖ (fig) *Avidité*, f.
HONGERLIJDEND, bn. *Affamé*.
HONGERLIJDER, z. m. *Misérable qui meurt de faim*, *affamé*, m. ‖ (fig) *Gueux*, *gredin*, m.
HONGERLOOS, bn. *Qui n'a pas faim*.
HONGERLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Anorexie*, *asitie*, f., *défaut* m. *d'appétit*.
HONGERSNOOD (zond. mv.), z. m. *Famine*, f.
HONIG (zond. mv.), z. m. *Miel*, m ‖ Zoo zoet als —, *doux comme miel*. ‖ (fig.) Iemand — om den mond smeren, *flatter*, *cajoler* ou *amadouer qq*.
HONIGACHTIG, bn. *Mielleux*.
HONIGAZIJN (zond. mv.), z. m. *Oxymel*, m.
HONIGBIJ, z. v. *Mouche à miel*, *abeille*, f.
HONIGBLOEM, z. v. (bot.) *Mélianthe*, m.
HONIGDAUW (zond. mv.), z. m. — op de bloemen, *miellat*, m., *miellée*, *mielture*, f. ‖ Koornbrand. *Nielle*, f.
HONIGDRANK (zond. mv.), z. m. Mede. *Hydromel*, m.
HONIGGEZWEL, z. o. (méd.) *Mélicéris*, m.
HONIGGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Houlque*, f.
HONIGHUISJE, z. o. *Alvéole*, m., *cellule* f. *des abeilles*.
HONIGKELK, z. m. (bot.) *Nectaire*, m.
HONIGKLAVER (zond. mv.), z. v. *Mélilot*, m.
HONIGKOEK, z. m. *Gâteau* m. *au miel*. ‖ *Zie* HONIGRAAT.
HONIGKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* HONIGBLOEM.
HONIGPAP, z. v. *Zie* HONIGPLEISTER.
HONIGPLAASTER, HONIGPLEISTER, z. v. *Emmiellure*, f.
HONIGPUIST, z. v. *Mélicéris*, m.
HONIGRAAT, z. v. *Rayon*, *gâteau* m. ou *gaufre* f. *de miel*.
HONIGREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de miel*.
HONIGSAP (zond. mv.), z. o. (fig.) *Suc doux comme miel*, *nectar*, m. ‖ Honigazijn. *Oxymel*, f.
HONIGSTEEN (–STEENEN), z. m. *Mellithe*, f.
HONIGSUIKER (zond. mv.), z. v. *Sucre* m. *de miel*.
HONIGVAT (–VATEN), z. o. *Pipot*, m.
HONIGVERF (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de miel*.
HONIGVERVIG, bn. *De couleur de miel*.
HONIGWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de miel*. ‖ Mede. *Hydromel*, m.
HONIGWESP, z. v. *Melline*, f.
HONIGWIJN (zond. mv.), z. m. *Œnomel*, m., *bergerette*, f., *vin emmiellé*, m.
HONIGZALF (zond. mv.), z. v. *Emmiellure*, f.
HONIGZEEM (zond. mv.), z. o. *Miel vierge*, m.
HONIGZOET, bn. *Doux comme miel*, *mielleux*, *emmiellé*. ‖ (fig.) —e woorden, *paroles emmiellées*, *mellifiues*, *douces* ou *flatteuses*, f. pl.
HONING, z. m., enz. *Zie* HONIG, enz.
HONK (zond. mv.), z. o. Rustplaats. *Lieu* m. *de repos*. ‖ Bij — blijven, *ne pas sortir*, *garder la maison*. ‖ Van — gaan, *sortir*, *s'éloigner*, *dire adieu*. ‖ (jeu.) *Coin*, *poste*, *lieu* m. *où l'on doit s'arrêter* ou *d'où l'on doit partir*.
HONKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* HUNKEREN.
HOOFD, z. o. *Tête*, f. ‖ Een groot —, *une grande tête*. ‖ Kaal —, *tête chauve*. ‖ Het — laten hangen, *laisser pendre la tête*; (fig.) *perdre courage*. ‖ Iemand het — afslaan, *décapiter qq.*, *trancher la tête à qq.* ‖ Van het — tot de voeten, *depuis la tête jusqu'aux pieds*. ‖ Van het — tot de voeten gewapend, *armé de pied en cap*. ‖ Zooveel —en, zooveel zinnen, *autant de têtes*, *autant d'opinions*. ‖ Iets uit het — opzeggen, *réciter qc. par cœur*. ‖ Het was hem uit het — gegaan, *il l'avait oublié*. ‖ Het — bieden, *tenir tête*, *résister*. ‖ Het — opheffen, *lever la tête*; (fig.) *être hardi*. ‖ (fig.) Zijn — stooten, *échouer dans une entreprise*. ‖ — eens wilden varkens, *hure* f. *de sanglier*. ‖ — eens zalms, *hure de saumon*. ‖ Pijn in het —, *mal* m. *de tête*. ‖ (fig.) Begin. *Tête*, f., *commencement*, m. ‖ Aan het — des legers, *à la tête de l'armée*. ‖ Opperhoofd. *Chef*, m. ‖ — des huisgezins, *chef de la maison*. ‖ Kaap. *Cap*, *promontoire*, m. ‖ Voorsteven. *Proue*, f., *éperon*, *cap*, m. ‖ Weerdam. *Môle*, m., *jetée*, f. ‖ (impr.) — eener pers, *sommier*, m. ‖ Oorzaak, reden. *Cause*, *raison*, f., *motif*, m. ‖ Uit dien —e, *pour cette raison*, *c'est pourquoi*, *pour cela*. ‖ Uit —e van, *à cause de*, *en vertu de*, *en considération de*.
HOOFDAANLEGGER, z. m. Belhamel. *Moteur*, *principal auteur*, m.
HOOFDADER, z. v. *Veine céphalique*, *artère basilaire*, f. ‖ Voornaamste ader. *Veine principale*, f.
HOOFDAFDEELING, z. v. *Division principale*; f.
HOOFDALTAAR, z. o. *Maître-autel*, *grand autel*, m.
HOOFDAMBTENAAR, z. m. *Fonctionnaire supérieur*, m.

HOOFDARTIKEL, z. o. *Article principal*, m.
HOOFDBAD (-BADEN), z. o. *Bain* m. *de tête.*
HOOFDBALK, z. m. (constr.) *Architrave*, f., *entrait*, m. (blas.) *Divise*, f.
HOOFDBAND z. m. (chir.) *Bandeau, couvre-chef*, m. Voornaamste band. *Lien principal*, m. ‖ Koninklijke —, *diadème, bandeau royal*, m.
HOOFDBEDOELING, z. v. *But principal*, m.
HOOFDBEDRIJF z. o. *Action principale*, f. ‖ (poës.) *Action principale* f. *d'un poëme épique* ou *dramatique.*
HOOFDBEGRIP z. o. Hoofdinhoud. *Précis, sommaire* m. (fig) *Idée principale*, f.
HOOFDBELANG z. o. *Intérêt principal*, m.
HOOFDBESCHULDIGING, z. v. *Accusation capitale* f.
HOOFDBESTANDDEEL (-DEELEN), z. o. *Base*, f., *principe dominant*, *ingrédient principal*, *élément principal* m.
HOOFDBESTUUR (zond. mv.), z. o. *Direction* ou *administration générale* ou *principale*, f.
HOOFDBESTUURDER, z. m. *Directeur* ou *administrateur* m. *en chef.*
HOOFDBEVELHEBBER, z. m. *Commandant en chef*, *généralissime*, m.
HOOFDBEWEGING, z. v. *Mouvement* m. *de la tête.* ‖ Voornaamste beweging. *Mouvement principal.*
HOOFDBEZIGHEID (-HEDEN), z. v. *Occupation principale* f.
HOOFDBORSTEL, z. m. *Brosse* f. *à nettoyer la tête.*
HOOFDBREKEN (zond. mv.), z. o. *Zie* HOOFDBREKING.
HOOFDBREKEND bn. *Ce qui demande une grande contention d'esprit*, *difficile*, *pénible.*
HOOFDBREKERIJ (zond. mv.), z. v. *Zie* HOOFDBREKING.
HOOFDBREKING, z. v. *Rompement de tête*, *casse-tête* m., *grands efforts* m. pl. *d'esprit.*
HOOFDBRON, z. v. *Source principale*, f.
HOOFDDAAD, z. v. *Action principale*, f.
HOOFDDEEL (-DEELEN), z. o. *Partie principale*, f. Hoofdstuk. *Chapitre*, m.
HOOFDDEKEN z. m. *Grand-doyen*, m.
HOOFDDEKSEL z. o. *Chapeau, bonnet*, m., *coiffe, coiffure* f. ‖ (fam.) *Couvre-chef*, m.
HOOFDDEUGD z. v. *Vertu cardinale*, f.
HOOFDDOEK z. m. *Couvre-chef*, m. ‖ Slaapmuts. *Coiffe* f. ou *bonnet* m. *de nuit.*
HOOFDDOEL (zond. mv.), z. o. *But principal*, m.
HOOFDDRAAIING, z. v. *Zie* HOOFDDUIZELING.
HOOFDDUIZELING, z. v. *Tournoiement de tête, vertige étourdissement* m.
HOOFDDWALING z. v. *Erreur capitale*, f.
HOOFDEIGENSCHAP z. v. *Qualité* ou *propriété principale* ou *essentielle*, f.
HOOFDEINDE, z. o. — eens beds, *chevet*, m., *tête* f. *d'un lit.*
HOOFDELIJK, bn. *Par tête.* ‖ —e omslag, *répartition individuelle*, *capitation*, f. ‖ —e stemming, *vote* m. *par tête.*
HOOFDELOOS, bn. *Acéphale*, *qui est sans tête.*
HOOFDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Acéphalie*, f.
HOOFDENEINDE z. o. *Zie* HOOFDEINDE.
HOOFDGALEI, z. v. *Capitane*, *réale*, *galère réale*, *galère principale*, f.
HOOFDGEBOORTE (zond. mv.), z. v. (chir.) *Accouchement normal*, m.
HOOFDGEBOUW, z. o. *Édifice principal*, *corps de logis*, *corps* m. *de bâtiment.*
HOOFDGEBREK (-GEBREKEN), z. o. *Défaut principal* ou *capital*, m.
HOOFDGELD (zond. mv.), z. o. *Capitation*, f.
HOOFDGERECHT, z. o. (jur.) *Cour supérieure*, f., *tribunal suprême*, m. ‖ Hoofdschotel. *Plat* ou *mets principal*, m.,*pièce* f. *de résistance.*
HOOFDGESCHIL, z. o. *Point principal* m. *de dispute*, *de contestation* ou *de controverse.*
HOOFDGETAL, z. o. *Nombre cardinal*, m.
HOOFDGEZAG (zond. mv.), z. o. *Autorité supérieure*, f.
HOOFDGEZWEL, z. o. *Enflure* f. *à la tête.*
HOOFDGROND, z. m. *Motif principal*, m., *raison principale*, f.
HOOFDHAAR, z. o. *Chevelure*, f., *cheveux*, m. pl. ‖ (anat) *Coma*, m.
HOOFDIG, bn. Koppig, eigenzinnig. *Têtu*, *entêté*, *obstiné*, *opiniâtre*, *capricieux.* ‖ Naar het hoofd gaande, bedwelmend. *Capiteux*, *fumeux.* ‖ —e wijn, *du vin capiteux* ‖ bw. *Obstinément*, *opiniâtrement*, *capricieusement.*
HOOFDIGHEID (zond. mv.), z. v. Koppigheid. *Entêtement*, m. *obstination*, *opiniâtreté*, f. ‖ — des wijns *fumosité* f. *du vin.*
HOOFDINGANG, z. m. *Entrée principale*, f.
HOOFDINGELAND, z. m. *Principal terrien* m. *d'une contrée d'un polder*
HOOFDINHOUD (zond. mv.), z. m. *Sommaire*, *précis*, m.
HOOFDJE, z. o. *Petite tête*, f. ‖ (bot.) *Capitule*, m.
HOOFDJICHT (zond. mv.) z. v. *Céphalagre*, f.
HOOFDKANTOOR (zond. mv.), z. o. *Bureau principal*, m.
HOOFDKAP, z. v. *Capuchon*, m.
HOOFDKERK, z v. *Cathédrale*, *église cathédrale*, f.
HOOFDKUSSEN, z. o. *Oreiller*, *traversin*, *chevet*, m.
HOOFDKWARTIER, z. o. *Quartier général*, m.
HOOFDLEEN (-LEENEN), z. o. *Fief dominant*, m.
HOOFDLEER (zond. mv.), z. v. *Doctrine principale* ou *fondamentale*, f., *dogme essentiel* m.
HOOFDLETTER, z. v. *Lettre capitale* ou *majuscule*, *capitale*, *majuscule*, f.
HOOFDLIJN, z. v. *Ligne magistrale*, f.
HOOFDLIJST, z. v. *Matrice*, f.
HOOFDMACHT (zond. mv.), z. v. *Force principale*, f. ‖ (mil.) — des legers, *noyau* m. *de l'armée.*
HOOFDMAN, z. m. (mil.) *Capitaine*, m. ‖ Opperste. *Chef*, m. ‖ Deken. *Doyen*, m.
HOOFDMANSCHAP (zond. mv.), z. o. *Grade* m. ou *charge* f. *de capitaine*, *de chef* ou *de doyen.*
HOOFDMETER, z. m. (méd.) *Céphalomètre*, m.
HOOFDMETING (zond. mv.), z. v. (med.) *Céphalométrie*, f.
HOOFDMIDDEL, z. o. *Remède céphalique*, m. ‖ Voornaamste middel. *Moyen principal*, m.
HOOFDMIS z. v. *Grand' messe*, f.
HOOFDMISDAAD, z. v. *Crime capital* ou *principal*, m.
HOOFDMUTS (-MUTSEN), z. v. *Bonnet*, *couvre-chef*, m.
HOOFDMUUR, z. m. *Mur principal*, m.
HOOFDNAALD, z. v. *Aiguille* f. *de tête.*
HOOFDOFFICIER z. m. *Officier supérieur*, m. ‖ (jur.) *Haut-justicier*, m.
HOOFDOMSTANDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Circonstance principale* ou *essentielle*, f.
HOOFDOMTREK z. m. *Ligne magistrale*, f.
HOOFDONDERWERP, z. o. *Sujet* ou *objet principal*, m.
HOOFDONDERWIJZER, z. m. *Instituteur* m. *en chef.*
HOOFDONTLEDING, z. v. *Céphalatomie* f.
HOOFDOORZAAK, z. v. *Cause principale* ou *essentielle* f.
HOOFDPERSONAGE (-NAGES), z. o., HOOFDPERSOON (-SONEN), z. m. *Personnage principal*, m., *personne principale*, f. ‖ Opperste. *Chef*, m.

HOOFDPE[U]LUW, z. v. *Traversin*, *chevet* m. *de lit.*
HOOFDPIJN (zond. mv.), z. v. *Mal* m. *de tête.* ‖ — hebben, *avoir mal à la tête.*
HOOFDPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Chef-lieu*, *lieu principal*, m.
HOOFDPRANGER, z. m. *Frontal*, m.
HOOFDPUNT, z. o. *Point principal* ou *capital*, m ‖ Toppunt. *Zénith*, m. ‖ (blas.) *Point du chef de l'écu.* ‖ (jur.) Het — eener aanklacht, *le chef* m. *d'une accusation.*
HOOFDRECHTER, z. m. *Grand* ou *premier juge*, *grand justicier*, m.
HOOFDREGEL, z. m. *Règle principale*, *règle générale*, f. ‖ Axioma. *Axiome*, m.
HOOFDREGISTER, z. o. *Sommier*, *index général*, m.
HOOFDROL, z. v. *Rôle principal*, *premier rôle*, m.
HOOFDSCHANS (zond. mv.), z. v. *Redoute principale*, f.
HOOFDSCHATTING, z. v. *Capitation*, f.
HOOFDSCHEDEL, z. m. *Crâne*, *sommet* m. *de la tête.*
HOOFDSCHOTEL, z. m. *Plat* ou *mets principal*, m.
HOOFDSCHOUT, z. m. *Grand bailli*, m.
HOOFDSCHUDDEN (zond mv.), z. o. *Secouement* ou *hochement* m. *de tête.*
HOOFDSCHULD, z. v. *Dette principale*, f. ‖ Voornaamste misdaad. *Crime principal*, m.
HOOFDSCHULDIGE, z. m. *Auteur principal* m. *d'un crime.*
HOOFDSIERAAD, z. o. *Ornement* m. *de tête*, *coiffure*, f. ‖ Voornaamste sieraad. *Ornement principal*, m.
HOOFDSIERSEL, z. o. *Zie* HOOFDSIERAAD.
HOOFDSLUIER, z. m. *Voile*, *taled*, m.
HOOFDSOM[ME], z. v. *Capital*, *principal*, m.
HOOFDSPIER, z. v. *Muscle* m. *de la tête.*
HOOFDSTAD (-STEDEN), z. v. *Capitale*, f.
HOOFDSTEL, z. o. (man.) *Têtière* f. *d'une bride.*
HOOFDSTELLING (zond. mv.), z. v. *Thèse principale*, f.
HOOFDSTOF, z. v. *Élément*, *principe*, m.
HOOFDSTOFFELIJK, bn. *Élémentaire.*
HOOFDSTREEK (-STREKEN), z. v. *Point cardinal*, m.
HOOFDSTUDIE (-IËN, -IES), z. v. *Étude principale*, f.
HOOFDSTUK, z. o. *Chapitre*, m., *division*, f. ‖ De —ken van het geloof, *les points principaux* ou *fondamentaux* m. pl. *de la foi.*
HOOFDSWIJS, HOOFDSWIJZE, bw. *Par tête.*
HOOFDTAK, z. m. *Branche principale*, f. ‖ (fig.) *Branche principale.*
HOOFDTOOI (zond. mv.), z. m. *Zie* HOOFDTOOISEL.
HOOFDTOOISEL, z. o. *Ornement* m. *de tête*, *coiffure*, f.
HOOFDTOUWEN, z. o. mv. (mar.) *Haubans*, *gros cordages*, m. pl.
HOOFDTREFFEN (zond. mv.), z. o. *Combat* ou *engagement général*, m., *bataille* ou *action décisive*, f.
HOOFDTREK, z. m. *Trait principal* ou *caractéristique*, m. ‖ (call.) — eener letter, *corps* m. *d'une lettre.*
HOOFDTREKKER, z. m. (chir.) *Tire-tête*, m.
HOOFDVAK, z. m. *Cadre principal*, m. ‖ (fig.) *Spécialité*, f.
HOOFDVERBAND, z. o. (chir.) *Bandage de Galien*, *serre-tête*, m.
HOOFDVERBINTENIS, z. v. *Obligation principale*, f.
HOOFDVERDEELING, z. v. *Division principale*, f.
HOOFDVERVEN, z. v. mv. *Couleurs primitives* ou *principales*, *couleurs matrices*, f. pl.
HOOFDVIJAND, z. m. *Ennemi mortel*, m.
HOOFDVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Cervelas*, m.
HOOFDVLIES, z. o. (anat.) *Coiffe*, f.
HOOFDVLOED, z. m. *Rhume de cerveau*, *enchiffrènement*, *coryza*, *catarrhe*, m. ‖ Voornaamste vloed. *Fleuve* ou *torrent principal*, m.
HOOFDVONNIS, z. o. *Sentence définitive*, f.
HOOFDVORMIG, bn. *Céphaloïde*, *en forme de tête.*
HOOFDWAARHEID (-HEDEN), z. v. *Vérité fondamentale*, f.
HOOFDWACHT, z. v. (mil.) *Grand' garde*, f ‖ (mar.) *Premier quart*, m.
HOOFDWAL, z. m. (fort.) *Corps* m. *de place.*
HOOFDWAPEN, z. o. *Armure* f. *de tête.*
HOOFDWATER (zond. mv.), z. o. *Eau céphalique*, f.
HOOFDWATERZUCHT (zond. mv.), z. v. *Hydrocéphale*, *hydropisie* f. *de la tête.*
HOOFDWEE (zond. mv.), z. o. *Céphalalgie*, f.
HOOFDWERK, z. o. *Ouvrage principal*, m., *affaire principale*, f. ‖ Meesterstuk. *Chef-d'œuvre*, m. ‖ Studie. *Étude*, f., *travail* m. *de tête.*
HOOFDWET, z. v. *Loi suprême* ou *fondamentale*, f.
HOOFDWIND, z. m. *Vent cardinal*, m.
HOOFDWINDSEL, z. o. *Zie* HOOFDBAND.
HOOFDWOND[E], z. v. *Blessure* f. *à la tête.* ‖ Voornaamste wond *Blessure principale*, f.
HOOFDWORM, z. m. *Ver céphalique*, *ver encéphale*, *encéphale*, m.
HOOFDWORTEL, z. m. *Pivot*, m., *racine pivotante*, f.
HOOFDWRONG, z. m. *Bourrelet*, m. ‖ Tulband. *Turban*, *diadème*, m.
HOOFDZAAK, z. v. *Affaire principale* ou *capitale*, f., *point principal*, m. ‖ Om tot de — weêr te komen, *pour revenir à nos moutons.* ‖ (jur.) — van een geding, *fond* m. *d'un procès.*
HOOFDZAKELIJK, bn. Voornaamst *Principal*, *essentiel*, *capital.* ‖ bw. *Principalement*, *essentiellement*, *surtout*, *avant toutes choses.*
HOOFDZAKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Affaire principale*, f. ‖ Belangrijkheid. *Importance*, f.
HOOFDZAKELIJKSTE, z. o. *Le principal*, *l'essentiel*, m.
HOOFDZEE, z. v. (mar.) *Soulèvement soudain* m. *des vagues.*
HOOFDZEER (zond. mv.), z. o (méd.) *Teigne*, f.
HOOFDZEIL, z. o. *Voile principale*, *grande voile*, f.
HOOFDZENUW, z. v. *Nerf* m. *de la tête.* ‖ Voornaamste zenuw. *Nerf principal.*
HOOFDZETEL, z. m. *Siége principal*, m., *résidence*, f.
HOOFDZONDE, z. v. *Péché capital*, m.
HOOFDZUIL, z. v. *Colonne principale* ou *capitale*, f.
HOOFDZWEER (-ZWEREN), z. v. *Abcès* m. *à la tête.* ‖ Losse —, *migraine*, f.
HOOFDZWIJM (zond. mv.), z. v. *Zie* HOOFDZWINDEL.
HOOFDZWINDEL (zond. mv.), z. m. *Vertige*, *tournoiement* m. *de tête.*
HOOFSCH, bn. *De cour*, *qui est de la cour*, *comme à la cour.* ‖ —e zwier, *ton* ou *air* m. *de cour.* ‖ —e zeden, *mœurs* f. pl. *de la cour.*
HOOFSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Ton*, *air* m. ou *manières* f. pl. *de cour.*
HOOG, bn. *Haut*, *élevé.* ‖ —e toren, *haute tour*, f. ‖ —e boom, *arbre élevé*, m. ‖ Vijf voet —, *cinq pieds de haut.* ‖ — water, *haute marée*, f., *flux*, m. ‖ —e zee, *grosse mer*, f. ‖ —er worden, *hausser.* ‖ — voorhoofd, *front élevé*, m. ‖ Het —e einde der tafel, *le haut bout de la table.* ‖ —e prijs, *prix élevé*, m. ‖ Aanzienlijk. *Considérable*, *grand*, *sublime*, *auguste*, *noble.* ‖ —e afkomst, *haute naissance*, f. ‖ — in jaren, *avancé en âge.* ‖ Het is — tijd, *il est plus que temps.* ‖ Het —ste goed, *le souverain bien.* ‖ De —e God, *le Très-haut.*

| — blauw, *bleu foncé, bleu turquin.* ‖ bw. *Haut.* ‖ — stijgen, *monter haut.* ‖ —er maken, *hausser, rehausser.* ‖ (mil.) Geweer —! *haut les armes!* ‖ Zeer — vliegen, *voler fort haut.* ‖ Het te — aanleggen, *entreprendre des choses au-dessus de ses forces.* ‖ Iets — opnemen, *être offensé de qc.* ‖ Zeer. *Fort, très.* ‖ z. m. De —e, *le Très-haut*, m. ‖ o. Het —e, *le ciel*, m.

HOOGACHTBAAR, bn. *Très-vénérable, très-honorable, très-respectable.*

HOOGACHTBAARHEID (zond. mv.), z. v. Titel. *Seigneurie, grandeur*, f.

HOOGACHTEN, zw. w b. *Estimer beaucoup, vénérer, honorer, respecter, avoir de l'estime pour.*

HOOGACHTER, z. m. *Celui qui estime beaucoup.*

HOOGACHTING (zond. mv.), z. v. *Estime, haute considération*, f., *vénération, respect*, m., *égards*, m. pl.

HOOGADELLIJK, bn. *Très-noble.*

HOOGALTAAR, bn. *Maître-autel, grand-autel*, m.

HOOGAMBT, z. o. *Haut emploi*, m.

HOOGBEENIG, bn. *Haut enjambé, qui a les jambes hautes.* ‖ (man.) *Haut monté.*

HOOGBEJAARD, bn. *Fort avancé en âge, décrépit.*

HOOGBEJAARDHEID (zond. mv), z. v. *Âge fort avancé*, m., *décrépitude*, f.

HOOGBEROEMD, bn. *Illustre, fort célèbre, fameux.*

HOOGBOORD, z. o. *Haut bord*, m. ‖ Linieschip. *Vaisseau* m. *de haut bord.*

HOOGBOORDIG, bn. *De haut bord.* ‖ — schip, *vaisseau* m. *de haut bord.*

HOOGBOOTSMAN, z. m. (mar.) *Bosseman, contre-maître, maître* m. *d'équipage.*

HOOGBOOTSMANSMAAT (-MAATS), z. m. *Sous-bosseman*, m.

HOOGBORSTIG, bn. *Qui a la poitrine haute* ou *proéminente.* ‖ Trotsch. *Fier, orgueilleux, altier.*

HOOGDAG (-DAGEN), z. m. *Grande fête*, f.

HOOGDRAVEND, bn. (fig.) *Pompeux, emphatique.*

HOOGDRAVENDHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Pompe, emphase*, f.

HOOGDRINGEND, bn. *Très-pressant, très-urgent.*

HOOGDRINGENDHEID (zond. mv.), z. v. *Urgence*, f.

HOOGDUITSCH, z. o. De —e taal. *L'allemand*, m., *la langue allemande*, f.

HOOGEDEL, bn. *Très-noble.*

HOOGEDELGEBOREN, bn. *Zie* HOOGEDEL.

HOOGEDELHEID (-HEDEN), z. v. Titel. *Grandeur, seigneurie*, f.

HOOGEERWAARD, bn. *Très-révérend.*

HOOG[E]LIJK, bw. Zeer. *Très, fort, beaucoup, extrêmement, excessivement, grandement.*

HOOGEN, zw. w. b. *Hausser, élever.* ‖ Meer bieden. *Enchérir.* ‖ (peint.) *Rehausser.*

HOOGEPRIESTER, z. m. *Grand prêtre, souverain pontife*, m.

HOOGEPRIESTERLIJK, bn. *Qui est du grand prêtre, pontifical.* ‖ bw. *En pontife, pontificalement.*

HOOGEPRIESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Pontificat*, m.

HOOGERAAD, z. m. *Grand conseil, conseil suprême*, m.

HOOGEREIND, z. o. *Haut bout*, m., *place d'honneur*, f.

HOOGERHAND (zond. mv.), z. v. (fig.) *Premier rang*, m., *préséance*, f. ‖ Iemand de — geven, *donner la droite à qq., céder le pas à qq.* ‖ Van —, *de la part du gouvernement* ou *du souverain, par ordre supérieur.*

HOOGERHUIS (zond. mv.), z. o. *Chambre haute, chambre* f. *des lords en Angleterre.*

HOOGESCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *Université, académie*, f.

HOOGGAAND, bn. Bovenmatig. *Excessif, énorme, à l'excès.* ‖ —e twist, *querelle violente*, f.

HOOGGEACHT, bn. *Très-estimé, très-vénéré, fort respecté, honorable.*

HOOGGEBOREN, bn. *Qui est d'une haute* ou *d'une illustre naissance, très-noble, illustre.*

HOOGGEDUCHT, bn. *Très-redouté.*

HOOGGEËERD, bn. *Très-respectable, très-honoré, très-honorable.*

HOOGGELEERD, bn. *Très-savant, très-érudit.*

HOOGGESCHAT, bn. *Très-estimé.*

HOOGGEZETEN, bn. *Haut-placé.*

HOOGHARTIG, bn. Trotsch. *Fier, orgueilleux, altier.* ‖ Grootmoedig *Magnanime, généreux.*

HOOGHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Fierté*, f., *orgueil*, m., *hauteur*, f. ‖ Grootmoedigheid. *Magnanimité, générosité, grandeur* f. *d'âme.*

HOOGHEID (-HEDEN), z. v. *Grandeur, élévation*, f. ‖ Waardigheid, uitmuntendheid. *Dignité, éminence, excellence*, f. ‖ Titel. *Altesse*, f. ‖ Zijne koninklijke —, *son altesse royale.*

HOOGHERTIG, enz. *Zie* HOOGHARTIG, enz.

HOOGING, z. v. *Élévation*, f., *haussement, exhaussement*, m. ‖ Opbod. *Enchère*, f., *enchérissement*, m. ‖ — in prijs, *augmentation* f. *de prix.*

HOOGLAND, z. o. *Pays élevé*, m. ‖ —en, *hautes terres, contrées montagneuses*, f. pl.

HOOGLANDER, z. m. *Montagnard*, m.

HOOGLANDSCH, bn. *Qui vient des montagnes* ou *des pays élevés, montagneux.*

HOOGLEERAAR, z. m. *Professeur* m. *d'université.*

HOOGLEERAARSAMBT (zond. mv.), z. o. *Professorat*, m., *chaire* f.. *de professeur d'université.*

HOOGLIED (zond. mv.), z. o. *Cantique* m. *des cantiques.*

HOOGLOFFELIJK, bn. *Très-louable, glorieux, illustre.* ‖ —er gedachtenis, *de glorieuse mémoire.*

HOOGMIS, z. v. *Grand' messe*, f.

HOOGMOED (zond. mv.), z. m. *Orgueil*, m., *arrogance, présomption, fierté, hauteur, vanité*, f. ‖ Opgeblazen van —, *enflé* ou *bouffi d'orgueil.*

HOOGMOEDIG, bn. *Orgueilleux, arrogant, fier, présomptueux, hautain, altier, vain.* ‖ — worden, *s'enorgueillir.* ‖ bw. *Zie* HOOGMOEDIG[LIJK].

HOOGMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* HOOGMOED.

HOOGMOEDIG[LIJK], bw. *Orgueilleusement, arrogamment, fièrement, hautainement.* ‖ Zich — aanstellen, *se carrer, se pavaner.*

HOOGMOGENDE, bn. *Haut et puissant.* ‖ —e Heeren, *hauts et puissants Seigneurs*, m. pl.

HOOGNOODIG, bn. *Très-nécessaire, très-urgent, indispensable.*

HOOGOVEN, z. m. *Haut fourneau*, m.

HOOGRUGGIG, bn. *Bossu.*

HOOGSCHATTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Estimer beaucoup, faire grand cas de.*

HOOGSELS, z. o. mv. (peint.) *Lumière*, f., *rehauts*, m. pl. ‖ (sculp.) *Relief*, m.

HOOGST, bw. *Fort, très, excessivement.* ‖ — ongelukkig, *excessivement malheureux.*

HOOGSTACHTBAAR, bn. *Éminentissime.*

HOOGSTAMMIG, bn. *De haute futaie.*

HOOGSTATELIJK, bn. *Pompeux, magnifique, auguste, superbe, très-solennel, imposant.* ‖ bw. *Pompeusement, magnifiquement, superbement, avec grande cérémonie.*

HOOGSTBIEDENDE, z. m. *Dernier enchérisseur, le plus offrant*, m.

HOOGSTE, bn. *Le plus haut, le plus élevé, supérieur, suprême.* ‖ z. o. Het —, *le plus haut point*, m. ‖ Het — eens bergs, *la cime*, f., *le sommet* m. *d'une montagne.* ‖ Het — eens gebouws, *le comble, le faîte* m *d'un bâtiment.* ‖ Op zijn —. *tout au plus.* ‖ Ten —, *au suprême degré, excessivement.*

HOOGTE, z. v. *Hauteur, élévation*, f. ‖ — der masten, *hauteur des mâts.* ‖ — van een huis, *hauteur* f. *d'une maison.* ‖ — eens bergs, *hauteur d'une montagne.* ‖ — eens gewelfs, *voussure*, f. ‖ — van een schip, *relèvement*, m., *hauteur* f. *d'un navire.* ‖ (astron.) ‖ — eener ster, *hauteur d'un astre.* ‖ (astron.) — nemen, *prendre la hauteur.* ‖ (mar.) — van het boord, *relief*, m. ‖ Zij waren op de — der Kaap, *ils étaient à la hauteur du Cap.* ‖ — boven den zeespiegel, *altitude*, f. ‖ In de — stijgen, *s'élever, monter.* ‖ Iemand op de — van eene zaak brengen, *mettre qq. au courant* ou *au fait d'une chose.* ‖ Een vogel, die in de — zweeft, *un oiseau qui plane dans les airs.* ‖ Op iemand uit de — nederzien, *regarder qq. du haut de sa grandeur.* ‖ (pop.) De — hebben. Beschonken zijn. *Être dans les vignes.* ‖ Heuvel. *Hauteur, colline, éminence*, f.

HOOGTEMEETKUNDE (zond. mv.), z. o. (géom.) *Altimétrie*, f.

HOOGTEMETER, z. m. (géom.) *Altimètre*, m. ‖ (mar.) *Sextant*, m.

HOOGTEMETING (zond. mv.), z. v. (géom.) *Altimétrie*, f.

HOOGTIJD, z. m. *Grande fête, fête solennelle*, f. ‖ Bruiloft. *Noce*, f., *noces*, f. pl.

HOOGVERHEVEN, bn. *Éminent.*

HOOGVERLICHT, bn. *Très-éclairé.*

HOOGVLIEGEND, bn. *Qui prend l'essor, qui vole très-haut.* ‖ (fig.) Geestdriftig. *Enthousiaste.* ‖ Verheven. *Sublime, élevé.* ‖ Opgeblazen. *Ampoulé.*

HOOGVLIEGER, z. m. (fig.) *Aigle, homme* m. *d'un génie supérieur.* ‖ (fig) Hij is geen —, *il n'a pas inventé la poudre.*

HOOGWAARDE, z. v. Titel. *Grandeur, éminence*, f.

HOOGWAARDIG, bn. *Très-vénérable, auguste, très-révérend, éminent.* ‖ Het — Sacrament, *le St. Sacrement.* ‖ bw. Zie HOOGWAARDIG[LIJK].

HOOGWAARDIGE (zond. mv.), z. o. *Le St. Sacrement*, m.

HOOGWAARDIGHEID, z. v. *Grandeur, révérence, éminence*, f. ‖ Zijne — de bisschop, *sa grandeur l'évêque.*

HOOGWAARDIG[LIJK], bw. *D'une manière auguste.*

HOOGWEERDIG, bn. Zie HOOGWAARDIG, bn.

HOOGWELGEBOREN, bn. *Très-noble, illustre.*

HOOGWICHTIG, bn. *Très-important.*

HOOGWICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Grande importance*, f.

HOOI (zond. mv.), z. o. *Foin*, m. ‖ — van de tweede snede, *regain*, m. ‖ Een voer —, *une charge de foin.* ‖ (fig.) Te — en te gras, *de temps en temps.* ‖ (fig.) Te veel — op zijne vork nemen, *entreprendre une chose au-dessus de sa portée, prendre son vol trop haut.*

HOOIACHTIG, bn. *De foin, qui ressemble à du foin.*

HOOIAKKER, z. m. *Prairie*, f., *pré* m. *que l'on fauche.*

HOOIBERG, z. m. *Tas* ou *monceau* m. *de foin, meule, barge* f. *de foin.*

HOOIBINDER, z. m. *Botteleur*, m.

HOOIBOOM (–BOOMEN), z. m. *Aideau*, m.

HOOIBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *d'hiver.*

HOOIBOUW (zond. mv.), z. m. *Fanage*, m., *fenaison*, f.

HOOIDORSCHER, z. m. (fig) *Cogne-fétu*, m.

HOOIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faner, faire le foin, recueillir le foin.*

HOOIER, z. m. *Faneur*, m.

HOOIGAFFEL, z. v. *Fourche* f. *à foin* ou *à faner.*

HOOIGAT (–GATEN), z. o. *Abat-foin*, m.

HOOIHARK, z. v. *Fauchet*, m.

HOOIHOOP (–HOOPEN), z. m. *Tas* ou *monceau* m. *de foin, meule, barge* f. *de foin.*

HOOIKAAS, z. m. *en* v. *Fromage* m. *d'hiver.*

HOOIKAR, z. v. *Charrette* f. *à foin.*

HOOIKOOPER, z. m. *Foinier, marchand* m. *de foin.*

HOOILAND, z. o. Zie HOOIAKKER.

HOOILOON (zond. mv.), z. o. *Fanage*, m.

HOOIMAAIEN, z o. *Fauchage*, m. *fenaison*, f.

HOOIMAAIER, z. m. *Faucheur*, m.

HOOIMAAIING, z. v. *Fauchage*, m., *fenaison*, f.

HOOIMAAND, z. v. *Juillet, mois* m. *de juillet.*

HOOIMARKT, z. v. *Marché* m. *au foin.*

HOOIMIJT, z. v. *Tas* ou *monceau* m. *de foin, meule, barge* f. *de foin.*

HOOIOPPER, z. m. Zie HOOIMIJT.

HOOIROOK (–ROOKEN), z. v. Zie HOOIMIJT.

HOOISCHELF, z. v. Zie HOOIMIJT.

HOOISCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Bateau* m. *chargé de foin.*

HOOISCHUUR, z. v. *Grange* f. *au foin, fenil*, m. ‖ (fam.) *Virago*, f.

HOOISMAAK (zond. mv.), z. m. *Goût* m. *de foin.*

HOOISTAPEL, z. m. Zie HOOIMIJT.

HOOISTER, z. v. *Faneuse*, f.

HOOITAS, z. m. Zie HOOIMIJT.

HOOITIJD (zond. mv.), z. m. *Fenaison, fauchaison*, f.

HOOIVELD, z. o. Zie HOOIAKKER.

HOOIVORK, z. v. *Fourche* f. *à foin* ou *à faner.*

HOOIWAGEN, z. m. *Chariot* m. *à foin.* ‖ (h. n.) Herdersspin. *Faucheur, faucheux*, m.

HOOIWEGER, z. m. *Peseur* m. *de foin.*

HOOIWISCH, z. v. *Bouchon* m. *de foin.*

HOOIZOLDER, z. m. *Grenier à foin, fenil*, m.

HOON (zond. mv.), z. m. *Outrage, affront*, m., *insulte*, f. ‖ Schandvlek. *Opprobre*, m., *honte, infamie*, f.

HOONEN, zw. w. b. *Outrager, insulter, honnir, traiter avec mépris, blesser, bafouer.*

HOONER, z. m. *Celui qui outrage, qui insulte.*

HOONGELACH (zond. mv.), z. o. *Rire moqueur et injurieux, ricanement*, m.

HOONSPRAAK, z. v. *Calomnie, médisance*, f., *paroles injurieuses*, f. pl.

HOONSTER, z. v. *Celle qui outrage, qui insulte.*

HOOP (zond. mv.), z. v. Verwachting. *Espérance*, f., *espoir*, m. ‖ IJdele —, *vain espoir.* ‖ Op — leven, *vivre* ou *se nourrir d'espérance.* ‖ Zich met ijdele — voeden, *se repaître d'un vain espoir* ‖ De — opgeven, *abandonner tout espoir, perdre l'espoir.* ‖ Zijne — op God stellen, *mettre son espérance en Dieu.*

HOOP, z. m. Tas. *Monceau, tas, amas*, m ‖ — steenen, *monceau de pierres.* ‖ Stapel. *Pile*, f. ‖ — houts, *pile de bois.* ‖ In —en zetten, *mettre en tas* ou *en piles.* ‖ Over — smijten, *renverser.* ‖ Iets op den — toegeven, *donner qc. par-dessus le marché.* ‖ Met den — verkoopen, *vendre en bloc.* ‖ Menigte. *Multitude, foule*, f., *nombre*, m. ‖ — volks, *foule de peuple.* ‖ De gemeene —, *le commun, le vulgaire.* ‖ Bende. *Troupe, bande*, f. ‖ Zij kwamen bij —en, *ils vinrent en troupes* ou *par troupes.* ‖ Te — loopen, *s'attrouper.*

HOOPEN, zw. w. b. *Zie* OPEENHOOPEN.
HOOPING, z. v. *Zie* OPEENHOOPING.
HOOPJE, z. o. Tasje, Stapeltje. *Petit monceau, petit tas*, m. ‖ Geld bij —s plaatsen, *mettre de l'argent en piles.* ‖ Troepje. *Petite troupe* ou *bande*, f.
HOOPSGEWIJZE, HOOPSWIJZE, bw. *En tas, en bloc, en masse, en foule, par bandes, par troupes.*
HOORBAAR, bn. *Qu'on peut entendre.*
HOORBUIS, z. v. *Cornet acoustique*, m.
HOORDER, z. m. Toehoorder. *Auditeur*, m.
HOOREN, zw. w. b. *Entendre, ouïr.* ‖ Ik hoor u niet, *je ne vous entends pas.* ‖ Ik weet het van — zeggen, *je le sais par ouï dire.* ‖ Verhooren. *Exaucer.* ‖ God zal mijn gebed —, *Dieu exaucera ma prière.* ‖ Vernemen. *Apprendre.* ‖ o. (met *hebben*). *Écouter, prêter l'oreille.* ‖ Zich laten —, *se faire entendre.* ‖ Van iets — spreken, *enten dre parler de qc.* ‖ Naar iemands goeden raad —, *suivre les bons conseils de qq.* ‖ Al hoorende doof zijn, *faire la sourde oreille.* ‖ Toebehooren. *Appartenir* ‖ Betamen. *Être convenable, convenir.*
HOORENSWAARDIG, HOORENSWEERDIG, bn. *Digne d'être entendu* ou *écouté.*
HOORN, HOREN (HOORNS, HORENS), z. m. *Corne*, f. ‖ —en eens boks, *cornes d'un bouc.* ‖ —en eens herts, *bois* f. ou *ramure* m. *d'un cerf.* ‖ De —s afwerpen, *poser* ou *perdre les cornes.* ‖ (fig.) Iets op zijne —s nemen, *prendre qc. sur soi.* ‖ (fig.) Zijne —s opsteken, *montrer les cornes, agir avec audace.* ‖ (fig.) Men brandt daar —s, *il faut éviter cet endroit.* ‖ — des overvloeds, *corne d'abondance.* ‖ Paardenhoef. *Corne*, f. ‖ Jachthoorn. *Cor de chasse, cornet*, m. ‖ Op den — blazen, *sonner du cor.* ‖ Hoorbuis. *Cornet*, m. ‖ (anat.) *Corne.* ‖ (archit.) Hoek. *Corne.* ‖ (man.) —s van een kruishout, *oreilles* f. pl. *d'âne.* ‖ o. Stof. *Corne, substance cornée*, f. ‖ Mes in — gevat, *couteau* m. *à manche de corne.* ‖ Perkament. *Vélin, parchemin*, m. ‖ Boek in — gebonden, *livre relié en vélin, en parchemin.*
HOORNACHTIG, HORENACHTIG, bn. *De corne, corné.*
HOORNBEEST, z. o. *Bête* f. *à cornes.*
HOORNBEREIDER, z. m. *Cornetier*, m.
HOORNBLAZER, z. m. *Corneur*, m., *celui qui sonne du cor.*
HOORNDIER, z. o. *Zie* HOORNBEEST.
HOORNDRAGEND, bn. *Cornigère, cératophore, cornu.*
HOORNDRAGER, z. m. (fam) *Cocu*, m. ‖ (bas.) *Cornard*, m.
HOORNDUL, bn. *Furieux.*
HOORNEN, bn. *De corne.* ‖ — kam, *peigne* m. *de corne.*
HOORNENBAND, z. m. (rel.) *Reliure* f. *en vélin.*
HOORNGELD (zond. mv.), z. o. Belasting. *Cornage*, m.
HOORNIG, bn. *Zie* HOORNACHTIG.
HOORNLOOS, bn. *Qui est sans cornes, acère.*
HOORNPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier vélin*, m.
HOORNPERKAMENT (zond. mv.), z. o. *Vélin, parchemin*, m.
HOORNSCHELP, z. v. (h. n.), *Buccin*, m.
HOORNSLAK, z. v. (h. n.) *Escargot, limaçon*, m.
HOORNSLANG, z. v. (h. n.) *Céraste*, m.
HOORNSLEK, z. v. (h. n.), *Zie* HOORNSLAK.
HOORNSTEEN (-STEENEN), z. m. *Cornée*, f., *cératolithe*, f.
HOORNTJE, z. o. *Petite corne*, f., *cornichon*, m. ‖ Blaashoorntje. *Cornet, petit cor*, m.
HOORNTONGSPIER, z. v. (anat.) *Cératoglosse*, m.
HOORNTOUWEN, z. o. mv. (mar.) *Haubans* m. pl. *de bique.*
HOORNUIL, z. m. (h. n.) *Chouan, hibou cornu*, m.
HOORNVARKEN, z. o. *Babiroussa*, m.
HOORNVEE (zond. mv.), z. o. *Bêtes* f. pl. *à cornes, bétail*, m.
HOORNVISCH, z. m. (h. n.) *Aiguillette, orphie*, f.
HOORNVLIES, z. o (anat.) *Cornée*, f.
HOORNVLIESVERSLAPPING, z. v. (méd.) *Chalasie*, f.
HOORNVLIESZWEER (-ZWEREN), z. v. *Ulcère de la cornée, bothrion*, m.
HOORNVOGEL, z. m. (h. n.) *Calao, bec-de-corne, bucéros*, m.
HOORNVORMIG, bn. *Corniforme, en forme de corne.*
HOORNWAND (zond. mv.), z. m. (maréch.) *Corne* f. *de cheval.*
HOORNWERK, z. o. *Ouvrage* m. *fait de corne.* ‖ (fort.) *Ouvrage* m. *à cornes.*
HOORNZWIJN, z. o. *Zie* HOORNVARKEN.
HOOS (HOOZEN), z. v. Waterhoos. *Trombe*, f., *siphon*, m. ‖ — eener pomp, *barillet*, m.
HOOS (HOZEN), z. v. Kous. *Bas*, m. ‖ Broek. *Culotte*, f.
HOOSGAT (-GATEN), z. o. Pompzode. *Sentine*, f.
HOOSVAT (-VATEN), z. o. *Écope, escope, sasse*, f.
HOOVAARDIG, bn. *Orgueilleux, arrogant, superbe, hautain, fier, vain, glorieux, altier.* ‖ — worden, *s'enorgueillir.* ‖ bw. *Zie* HOOVAARDIG[LIJK].
HOOVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Orgueil*, m., *arrogance, fierté, hauteur, vanité, présomption*, f.
HOOVAARDIG[LIJK], bw. *Orgueilleusement, arrogamment, superbement, fièrement, hautainement.*
HOOVAARDIJ (zond. mv.), z. v. *Zie* HOOVAARDIGHEID.
HOOZEN, zw. w. b. *Puiser, vider* ou *ôter l'eau avec une écope.*
HOOZER, z. m. *Celui qui puise* ou *vide l'eau avec une écope.* ‖ Hoosvat. *Écope, escope, sasse*, f.
HOOZING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de puiser, de vider* ou *d'ôter l'eau avec une écope.*
HOP (zond. mv.), z. v. (bot.) *Houblon* m.
HOP, z m. Kemphaan. *Huppe*, f.
HOPACHTIG, bn. *Qui ressemble à du houblon, houblonné.*
HOPAKKER, z. m. *Houblonnière*, f.
HOPBOL, z. m. (bot.) *Tête* f. *de houblon.*
HOPBOUW (zond. mv,), z. m. *Culture* f. *du houblon.*
HOPE, z. v. *Zie* HOOP.
HOPELOOS, bn. *Désespéré, sans espoir, au désespoir.* ‖ bw. *En désespéré.* ‖ Hij is — ziek, *il est condamné.*
HOPELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *État désespéré, désespoir*, m.
HOPEN, zw. w. b. *Espérer.* ‖ Men moet het beste —, *il faut espérer que tout ira bien.* ‖ o. (met *hebben*). *Espérer.* ‖ Op God —, *espérer en Dieu, mettre sa confiance en Dieu.*
HOPKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de houblon.*
HOPLAND, z. o. *Houblonnière*, f.
HOPMAN (-MANS, -LIEDEN), z. m. *Capitaine*, m.
HOP[PE], z. v. *Zie* HOP.
HOPPEKEESTEN, z. m. mv. *Jets* m. pl. *de houblon.*
HOPPEKORREL, z. v. *Graine* f. *de houblon.*
HOPPEN, zw. w. b. *Houblonner, mettre du houblon.*
HOPPEED (zond. mv.), z. m. *Bière houblonnée*, f, *avant qu'on en ait soutiré le houblon.*
HOPPESTAAK, z. m. *Perche* f. *à houblon.*
HOPPEZAK, z. m. *Sac* m. *à houblon.*

HOPPLANT, z. v. *Plante* f. ou *plant* m. *de houblon.*
HOPVERKOOPER, z. m. *Zie* HOPKOOPER.
HOPZAAD (zond. mv.), z. o. *Graine* ou *semence* f. *de houblon.*
HOR, z. v. *Rouet* m. *que les enfants font ronfler en tournant.*
HORDE, z. v. Vlechtwerk. *Claie*, f.
HORDE, z. v. Bende. *Horde*, *bande*, *troupe*, f.
HORDENMAKER, z. m. *Faiseur* m. *de claies.*
HORDENVLECHTER, z. m. *Zie* HORDENMAKER.
HORDENWAND, z. m. *Séparation* f. *faite avec des claies.*
HORDENWERK (zond. mv), z. o. *Clayonnage*, m.
HOREN, z. m. *Zie* HOORN.
HORENACHTIG, bn. *Zie* HOORNACHTIG.
HORIZON[T], z. m. *Horizon*, m.
HORIZONTAAL, bn. *Horizontal.* ‖ bw. *Horizontalement.*
*HORKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Luisteren. *Écouter.*
HORLOGE (—GES), z. o. *Horloge*, f. ‖ Zakuurwerk. *Montre*, f. ‖ Staand *of* hangend uurwerk. *Pendule*, f. ‖ Een — opwinden, *monter* ou *remonter une horloge*, *une pendule.*
HORLOGEKAS[T], z. v. *Boîte* f. *de montre.*
HORLOGEKETTING, z. m. *Chaîne* f. *de montre.*
HORLOGEKUSSENTJE, z. o. *Porte-montre*, m.
HORLOGEMAKEN (zond. mv.), z. o. *Horlogerie*, f.
HORLOGEMAKER, z. m. *Horloger*, m.
HORLOGEMAKERIJ, z. v. *Horlogerie*, f.
HORLOGEPLAAT, z. v. *Cadran* m. *de montre.*
HORLOGESLEUTEL, z. m. *Clef* f. *de montre.*
HORLOGEZAK, z. m. *Gousset*, *bourson*, m.
HORN, z. m. Spits. *Pointe saillante*, f.
HOROSCOOP (—SCOPEN), z. o. *Horoscope*, m.
HOROSCOOPTREKKER, z. m. *Celui qui tire l'horoscope.* ‖ Waarzegger. *Diseur* m. *de bonne aventure.*
HORREL, z. m. Stoot. *Choc*, *heurt*, *coup*, m. ‖ (fam.) Kleine twist. *Petite dissension*, f.
HORRELVOET, z. m. *Pied bot*, m. ‖ m. *en* v. *Homme* m. ou *femme* f. *qui a le pied bot.*
HORRETJE, z. o. *Zie* HOR.
HORT, z. m. *Choc*, *heurt*, *coup*, m. ‖ (fig.) Met —en en stooten, *par boutades*, *à bâtons rompus*, *à diverses reprises.* ‖ Poos. *Moment*, m.
HORTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Heurter*, *pousser en marchant.* ‖ (fig.) Mislukken. *Échouer*, *ne pas réussir*, *manquer.* ‖ Haperen. *Discontinuer*, *s'arrêter.*
HORZEL, z. v. *Frelon*, *taon*, m.
HORZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Gonzen. *Bourdonner comme un frelon.* ‖ (fig.) Kijven. *Quereller*, *gronder.*
HORZELING (zond. mv.), z. v. Gegons. *Bourdonnement*, m.
HORZELNEST, z. m. *Nid* m. *de frelons*, *de taons.*
HOSPES, z. m. *Hôte*, m.
HOSPITAAL, z. o. *Hôpital*, m.
HOSPITAALSKOST (zond. mv.), z. m. *Nourriture* f. *d'hôpital.*
HOSSEBOSSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Cahoter*, *secouer.*
HOSSEBOSSING, z. v. *Cahotage*, *cahot*, m., *secousse*, f.
HOSTIE (—TIËN, —TIES), z. v. *Hostie*, f.
HOSTIEKAS[T], z. v. *Tabernacle*, m.
HOSTIEKELK, z. m. *Ciboire*, m.
HOT (zond. mv.), z. v. Dik van geschifte melk. *Caillebotte*, *masse* f. *de lait caillé.*
HOT, z. v. Draagkorf. *Hotte*, f.
HOT, bw. *Hurhaut*, *hue.*
HOTDRAAGSTER, z. v. *Hotteuse*, f.
HOTDRAGER, z. m. *Hotteur*, m.
HÔTEL (—TELS), z. o. *Hôtel*, m.
HOTSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Cahoter*, *secouer.*
HOTSING, z. v. *Cahotage*, *cahot*, m., *secousse*, f.
HOT[TE], z. v. *Zie* HOT.
HOTTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se caillebotter*, *se cailler*, *se figer*, *se coaguler.* ‖ (fam.) Gelukken. *Prospérer*, *réussir*, *aller bien.* ‖ Dat zal niet —, *cela n'ira pas*, *cela ne réussira pas.*
HOTVOL, z. v. *Hottée*, f.
HOU! tusschenw. *Arrête! halte! attendez!*
HOU, bn. *Fidèle.* ‖ — en trouw, *fidèle et loyal.*
HOUDBAAR, bn. *Tenable*, *soutenable.* ‖ Die vesting zal niet — zijn, *cette place ne sera pas tenable.*
HOUDEN, (*hield*, *gehouden*,) st. w. b. *Tenir*, *avoir à la main.* ‖ Iets boven het vuur —, *tenir qc. au-dessus du feu.* ‖ Zijn woord —, *tenir sa promesse.* ‖ Zijn woord niet —, *fausser sa parole*, *manquer à sa parole.* ‖ Iemand kort —, *tenir la bride haute à qq.* ‖ Iemand in bedwang *of* in toom —, *tenir qq. en bride.* ‖ Iemand in het oog —, *avoir l'œil sur qq.*, *surveiller qq.* ‖ Bruiloft —, *célébrer des noces.* ‖ Rustdag —, *se reposer.* ‖ Herberg —, *tenir cabaret.* ‖ Wacht —, *veiller*, *faire sentinelle*, *être sur ses gardes.* ‖ Eene redevoering —, *faire un discours.* ‖ Goede vriendschap — met iemand, *entretenir bonne amitié avec qq.* ‖ Het met iemand —, *tenir le parti de qq.* ‖ Aanteekening van iets —, *tenir note de qc.* ‖ Staande —. Beweren. *Prétendre*, *soutenir.* ‖ Houd den dief! *au voleur!* ‖ Houd den mond! *taisez-vous!* ‖ Behouden. *Conserver*, *garder.* ‖ De deuren gesloten —, *tenir les portes fermées.* ‖ Iemand vrij —, *payer la dépense de qq.* ‖ Achten. *Estimer.* ‖ Iemand voor een eerlijk man —, *regarder qq. comme un honnête homme.* ‖ Zich —. *Se tenir.* ‖ Zich recht —, *se tenir droit.* ‖ Zich —. Zich gelaten. *Affecter*, *feindre*, *faire mine*, *faire semblant.* ‖ Zich doof —, *faire le sourd*, *faire la sourde oreille.* ‖ Houd u zoo dom niet, *ne faites pas l'ignorant.* ‖ o. (met *hebben*). *Tenir.* ‖ Stil —, *s'arrêter.* ‖ Weerstand bieden. *Résister.* ‖ Het zal hard —, *on aura bien de la peine*, *il sera difficile.* ‖ Van iets —, *aimer qc.* ‖ (mar.) Dicht bij den wind —, *bouliner.*
HOUDER, z. m. *Celui qui tient.* ‖ — van eenen wisselbrief, *porteur* m. *d'une lettre de change.* ‖ Bewaarder. *Dépositaire*, m. ‖ Achterhouder. *Détenteur*, m. ‖ (mar.) Keertouw. *Corde* f. *de retenue.* ‖ Bak. *Bac*, *réservoir*, m.
HOUDING (zond. mv.), z. v. *Port*, *maintien*, m., *tenue*, *attitude*, *contenance*, f. ‖ Deftige —, *contenance grave.* ‖ (mil.) *Tenue*, f. ‖ (peint.) *Pose*, *attitude*, f.
HOUDSTER, z. v. *Celle qui tient.* ‖ Achterhoudster. *Détentrice*, f.
HOUKIND (—DEREN, —DERS), z. o. *Nourrisson*, m.
HOUT, z. o. *Bois*, m. ‖ Hard —, *bois dur.* ‖ Zacht —, *bois tendre.* ‖ Droog —, *bois sec.* ‖ Onbeslagen —, *bois en grume.* ‖ — hakken, *couper du bois.* ‖ In — werken, *travailler en bois.* ‖ Wild —, *faux-bois.* ‖ (prov.) Alle — is geen timmerhout, *tout bois n'est pas bon à faire flèche.* ‖ Woud. *Bois*, m., *forêt*, f.
HOUTACHTIG, bn. *Boiseux*, *ligneux*, *xyloïde.*
HOUTADER, z. v. *Veine* f. *dans le bois.*
HOUTAKKER, z. m. *Champ* ou *terrain boisé*, m. ‖ Boomkweekerij. *Pépinière*, f.
HOUTBEDERVER, z. m. *Gâte-bois*, m.
HOUTBEITEL, z. m. *Coin* m. *à fendre le bois.*
HOUTBOK, z. m. Zaagbok. *Chevalet*, *tréteau* m. *de scieur.*

Houtbouw (zond. mv.), z. m. *Culture* f. *des forêts* ou *des bois.*
Houtdraaier, z. m. *Tourneur* m. *en bois.*
Houtdrager, z. m. *Débardeur*, m.
Houtduif, z. v. *Pigeon sauvage* ou *ramier, ramier*, m.
Houten, bn. *De bois, fait de bois.* ‖ — pin, *cheville* f. *de bois.* ‖ — hamer, *maillet*, m. ‖ (fig.) Lomp. *Lourd, gauche, raide, stupide.*
Houterig, bn. *Zie* Houtachtig.
Houtgewas, z. o. *Bois taillis, taillis*, m.
Houthakken (zond. mv.), z. o. *Coupe* f. *du bois.*
Houthakker, z. m. *Bûcheron*, m. ‖ (mar.) *Boisillier*, m.
Houthandel (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de bois.*
Houthandelaar, z. m. *Marchand* m. *de bois.*
Houthoop (-hoopen), z. m. *Pile* f. ou *tas* m. *de bois.* ‖ Houtstapel. *Bûcher*, m.
Houthuis, z. o. *Bûcher, lieu* m. *où l'on met le bois.*
Houtig, bn. *Ligneux.* ‖ —e wortel, *racine ligneuse*, f.
Houting, z. m. Visch. *Bogue*, m.
Houtje, z. o. *Petit morceau* m. *de bois.* ‖ (prov.) Iets op zijn eigen — doen, *faire qc. de son autorité privée.*
Houtkever, z. m. *Prione, xylophage*, m.
Houtkliever, z. m. *Zie* Houtkloover.
Houtkloover, z. m. *Fendeur* m. *de bois.*
Houtkooper, z. m. *Marchand* m. *de bois.*
Houtkraai, z. v. *Corneille bleue*, f.
Houtlader, z. m. *Chargeur* m. *de bois.*
Houtloods (-loodsen), z. v. *Hangar* m. *au bois.*
Houtlosser, z. m. *Débardeur*, m.
Houtlossing, z. v. *Débardage*, m.
Houtmaat, z. v. *Mesure de bois, membrure, corde* f. *de bois.*
Houtmade, z. v. *Zie* Houtworm.
Houtmagazijn, z. o. *Magasin* m. *à bois.*
Houtmarkt, z. v. *Marché* m. *au bois.*
Houtmeter, z. m. *Mesureur* ou *mouleur* m. *de bois.*
Houtmeting, z. v. *Mesure*, f., *moulage* ou *cordage* m. *du bois.*
Houtmijt, z. v. *Pile* f. *de bois, bûcher*, m.
Houtplaats (-plaatsen), z. v. Timmerwerf. *Chantier*, m.
Houtrijk, bn. *Abondant* ou *riche en bois, boisé.*
Houtrups (-rupsen), z. v. *Cossus ronge-bois*, m.
Houtschroef, z. v. *Vis* f. *de bois.*
Houtschuur, z. v. *Magasin de bois, bûcher*, m.
Houtskool (-kolen), z. v. *Charbon* m. *de bois.*
Houtskoolputten, z. m. mv. *Fauldes*, f. pl.
Houtsleeper, z. m *Traîneur* m. *de bois.*
Houtsnede, z. v. *Gravure* f. *en* ou *sur bois.*
Houtsnep, z. v. *Bécasse*, f.
Houtsnijder, z. m. *Graveur* m. *en* ou *sur bois.*
Houtsnip, z. v. *Zie* Houtsnep.
Houtsoort, z. v. *en* o. *Espèce* ou *sorte* f. *de bois.*
Houtstapel, z. m. *Zie* Houtmijt.
Houtteelt (zond. mv.), z. v. *Zie* Houtbouw.
Houttuin, z. m. *Chantier, dépôt* m. *de bois.*
Houtverkooper, z. m. *Zie* Houtkooper.
Houtversteening, z. v. *Xylolithe, bois pétrifié*, m.
Houtvester, z. m. *Garde-bois, garde-forestier, verdier*, m.
Houtvesterij (zond. mv.), z. v. *Verderie*, f.
Houtvijl, z. v. *Râpe* f. *à bois.*
Houtvlot, z. o. *Radeau, train* m. *de bois flotté.*
Houtvormig, bn. *Ligniforme, xyloïde.*
Houtwachter, z. m. *Zie* Houtvester.
Houtwagen, z. m. *Chariot* m. *à bois.*
Houtwaren, z. v. mv. *Meubles* ou *ustensiles* m. pl. *de bois.* ‖ Hout. *Bois*, m.
Houtwerk, z. o. *Boiserie, menuiserie*, f. ‖ — eener kamer, *boiserie*, f, *lambrissage* m. *d'une chambre.* ‖ Timmerwerk. *Ouvrage* m. *de charpente, charpente*, f. ‖ Geweerhout. *Fût, bois* m. *de fusil.* ‖ Romp eens schips. *Carcasse*, f.
Houtwerker, z. m. *Ouvrier en bois, menuisier, charpentier*, m.
Houtwesp, z. v. *Zie* Houtkever.
Houtwinkel, z. m. *Magasin* m. ou *boutique* f. *où l'on vend des meubles* ou *des ustensiles de bois.*
Houtworm, z. m. *Artison, artuson, perce-bois, xylophage*, m.
Houtzager, z. m. *Scieur* m. *de bois* ou *de long*
Houtzagersschraag, z. v. *Coulotte*, f.
Houtzolder, z. m. *Bûcher, grenier* m. *à bois.*
Houvast, z. o. *Crampon, tenon*, m., *patte, fiche*, f. ‖ (mar.) *Clan*, m. ‖ bn. *Avare, chiche, parcimonieux.*
Houw, z. m. *Coup* m. *de hache, de sabre, de coutelas, etc., entaille*, f. ‖ — in 't gezicht, *balafre*, f. ‖ (vénér.) *Dentée*, f. ‖ Hakking van een bosch. *Coupe*, f.
Houw, z. v. Kalkkloet. *Houe*, f., *mouve-chaux*, m.
Houwbaar, bn. *Zie* Huwbaar.
Houwbijl, z. v. *Hache, cognée*, f. ‖ (mar.) *Hache d'armes.*
Houwblok, z. m. *en* o. *Billot, tranchet, hachoir*, m.
Houwbosch, z. o. *Bois taillis, taillis*, m.
Houwdegen, z. m. *Espadon, coutelas*, m. ‖ (fig.) *Bretteur, fier-à-bras*, m.
Houweel (-weelen), z. o. *Houe*, f., *hoyau*, m. ‖ Eenpuntig —, *pioche*, f. ‖ Met het — omhalen, *piocher.* ‖ (min.) *Tire-terre*, m.
Houweeltje, z. o. *Serfouette, binette*, f.
Houwelijk, z. o. enz. *Zie* Huwelijk, enz.
Houwen, (*hieuw, gehouwen*,) st. w. b. *Hacher, couper, tailler, trancher.* ‖ Steenen —, *tailler des pierres.* ‖ Een leger in stukken —, *tailler une armée en pièces.* ‖ — en steken, *frapper d'estoc et de taille.* ‖ Elkander —, *se frapper, se donner des coups les uns aux autres.* ‖ o. (met *hebben*). *Frapper.* ‖ *Zie* Huwen.
Houwer, z. m. *Celui qui hache, qui coupe, coupeur, tailleur*, m. ‖ Sabel, degen. *Sabre*, m., *épée*, f., *coutelas*, m. ‖ (fig.) Houwdegen. *Bretteur, fier-à-bras*, m.
Houwhamer, z. m. (min.) *Hachette*, f.
Houwing (zond. mv.), z. v. *Action de couper* ou *de tailler, coupe, taille*, f.
Houwmes, z. o. *Couperet*, m.
Hoveling, z. m. *Courtisan, homme* m. *de cour.* ‖ Vleier. *Flatteur, courtisan*, m.
Hovelingskunst (zond. mv.), z. v. *Science du courtisan, courtisanerie*, f.
Hoven, zw. w. b. *Recevoir à la cour.* ‖ Iemand huizen en —, *bien régaler qq., accueillir d'une manière splendide.* ‖ o. (met *hebben*). *Se régaler.*
Hovenier, z. m. *Jardinier, horticulteur*, m.
Hovenierderij, z. v. *Jardinage*, m., *horticulture*, f.
Hovenieren, zw. w. o. (met *hebben*). *Jardiner, travailler au jardin.*
Hoveniersalmanak, z. m. *Almanach* m. *à l'usage des jardiniers.*
Hovenierskunst (zond. mv.), z. v. *Jardinage*, m., *horticulture*, f.
Hoveniersmes, z. o. *Serpe, serpette*, f.
Hovenierster, z. v. *Jardinière*, f.
Hovenierszaag, z. v. *Scie* f. *de jardinier.*

Hoedband, z. m. *Zie* Hoosband.
Hugenoot (-noten), z. m. en v. *Huguenot*, m., *huguenote*, f.
Hui (zond. mv.), z. v. Wei. *Petit-lait*, m.
Hui, z. v. Hulk. *Heu*, m.
Hui, tusschenw. *Çà! allons!*
Huiachtig, bn. *Qui ressemble au petit-lait.*
Huiben, z. m. Nachtuil. *Hibou*, m. ‖ (fig.) *Imbécile*, m.
Huichelaar, z. m. *Hypocrite, cafard, cagot, bigot, tartufe*, m.
Huichelaarster, z. v. *Hypocrite, cafarde, cagote, bigote, fausse dévote*, f.
Huichelachtig, bn. *Hypocrite, cafard, cagot.* ‖ bw. *D'une manière hypocrite.*
Huichelares, z. v. *Zie* Huichelaarster.
Huichelarij, z. v. *Hypocrisie, cagoterie, bigoterie, tartuferie*, f.
Huichelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire l'hypocrite* ou *le faux dévot.* ‖ b. Veinzen. *Feindre, dissimuler.* ‖ Vriendschap —, *feindre de l'amitié.*
Huicheling (zond. mv.), z. v. *Zie* Huichelarij.
Huid, z. v. *Peau*, f. ‖ (fig.) De — jeukt hem, *la peau lui démange, il veut être battu.* ‖ De — van een paard afstroopen, *écorcher un cheval.* ‖ Eenen haas de — afstroopen, *dépouiller un lièvre.* ‖ (anat.) *Derme*, m. ‖ (fig.) Met — en haar, *tout entier, entièrement.* ‖ Leder. *Cuir*, m. ‖ (mar.) Boeisel. *Bordage*, m.
Huidachtig, bn. *Dermoïde.*
Huidader, z. v. *Veine cutanée*, f.
Huidbereider, z. m. *Peaussier*, m.
*Huiden, bw. Heden. *Aujourd'hui.*
Huidenkooper, z. m. *Marchand de peaux, peaussier*, m.
Huidenvetten, zw. w. o. (met *hebben*). Looien. *Tanner, corroyer.*
Huidenvetter, z. m. Looier. *Tanneur, corroyeur*, m.
Huidenvetterij, z. v. Looierij. *Tannerie*, f.
Huidig, bn. *Qui est d'aujourd'hui.* ‖ De —e dag, *ce jour-ci.* ‖ Tot den —en dag toe, *jusqu'à ce jour.* ‖ Nieuwerwetsch. *Moderne.*
Huidje, z. o. *Petite peau, pellicule*, f.
Huidklier, z. v. *Glande cutanée*, f.
Huidontsteking (zond. mv.), z. v. *Inflammation de la peau, dermatite*, f.
Huidsmeer (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de la peau.*
Huidspier, z. v. *Muscle peaussier*, m.
Huiduitslag (zond. mv.), z. m. *Éruption* f. *de la peau.*
Huidvaten, z. o. mv. *Vaisseaux cutanés*, m. pl.
Huidvetten, enz. *Zie* Huidenvetten, enz.
Huidvlek, z. v. *Tache* f. *sur la peau.*
Huidworm, z. m. *Chique*, f., *ver cutambule, dragonneau, crinon*, m.
Huidzenuw, z. v. *Nerf cutané, nerf* m. *de la peau.*
Huidziekte, z. v. *Maladie de la peau, maladie cutanée*, f.
Huif, z. v. Vrouwenmuts. *Chaperon, bonnet* m. *de femme, coiffe*, f. ‖ Wagenkleed. *Bâche, banne, couverture*, f. ‖ (anat.) *Coiffe.* ‖ (zool.) *Bonnet, second estomac* m. *des ruminants.*
Huifje, z. o. *Petite coiffe*, f., *petit bonnet*, m.
Huifkar, z. v. *Charrette* f. *couverte d'une bâche* ou *d'une banne.*
Huig, z. v. (anat.) *Luette, épiglotte, uvule*, f. ‖ Iemand de — lichten, *remettre la luette à qq.*; (fig.) *escamoter de l'argent à qq., duper qq.*
Huigontsteking (zond. mv.), z. v. *Uvulite*, f.
Huigspier, z. v. (anat.) *Péristaphylin*, m.
Huik, z. v. Vrouwenkap. *Cape*, f., *capuchon* m. *de femme.* ‖ (prov.) De — naar alle winden hangen, *tourner comme une girouette, tourner à tout vent, s'accommoder aux temps, hurler avec les loups.*
Huik, z. v. Hurk. *Accroupissement*, m. ‖ Op de — zitten, *s'accroupir.*
Huiken, zw. w. o (met *hebben*). *S'accroupir, se baisser.* ‖ (mar.) *Serrer les voiles.*
Huiker, z. m. *Celui qui s'accroupit.* ‖ (fig.) *Benêt, nigaud, niais*, m.
Huiking, z. v. *Accroupissement*, m.
Huikje, z. o. Kapje. *Petite cape*, f.
Huikmaker, z. m. *Faiseur* m. *de capes.*
Huilebalk, z. v. Hoed. *Claque-oreille*, m.
Huilebalk, z. m. en v. Persoon. *Pleurnicheur*, m., *pleurnicheuse*, f.
Huilen, zw. w. o. (met *hebben*). *Hurler.* ‖ De hond *of* de wolf huilt, *le chien* ou *le loup hurle.* ‖ (prov.) Men moet — met de wolven, waarmede men in 't bosch is, *il faut hurler avec les loups.* ‖ Weenen, schreeuwen. *Pleurer, crier, brailler.* ‖ De wind huilt, *le vent siffle.*
Huiler, z. m. *Pleureur, criard, braillard*, m.
Huiling (zond. mv.), z. v. *Hurlement*, m., *cris lugubres*, m. pl.
Huilster (zond. mv.), z. v. *Pleureuse, braillarde*, f.
Huis, z. o. *Maison, demeure*, f., *logis*, m. ‖ Een — bouwen, *bâtir une maison.* ‖ Hij gaat van — tot —, *il va de maison en maison.* ‖ — te huur, *maison à louer.* ‖ — te koop, *maison à vendre.* ‖ Te —, *à la maison.* ‖ Te — blijven, *rester à la maison, garder la maison.* ‖ Te — komen, *rentrer chez soi.* ‖ (prov.) Van alle markten te — zijn, *s'entendre à tout, avoir vu le loup.* ‖ (prov.) Met de deur in het — vallen, *agir en étourdi; parler sans préambule.* ‖ (prov.) Er is geen — zonder kruis, *chacun a ses croix dans ce monde.* ‖ (fig.) Waar zal men dat te — brengen? *comment expliquer cela?* ‖ (fig.) Hij krijgt zijne trekken te —, *cela retombe sur lui.* ‖ (prov.) Hij heeft noch — noch kruis, *il n'a ni feu ni lieu.* ‖ Geslacht. *Famille*, f. ‖ Afkomst. *Race, extraction*, f. ‖ Van adellijken huize, *issu d'une famille noble.* ‖ Vaderland. *Patrie, ville natale*, f. ‖ Waar hoort hij te —? *d'où est-il?* ‖ (astr.) De twaalf huizen der zon, *les douze maisons du soleil.* ‖ — des Heeren, *maison du Seigneur, église* f., *temple*, m. ‖ (h. n.) — eener slak, *coquille* f. *d'un limaçon.* ‖ (comm.) *Maison.*
Huisaltaar, z. o. *Autel domestique*, m.
Huisapotheek (-theken), z. v. *Pharmacie domestique, privée* ou *portative*, f.
Huisarmen, z. m. mv. *Pauvres honteux*, m. pl.
Huisbaas, z. m. *Propriétaire* m. *d'une maison.*
Huisbakken, bn. — brood, *pain* m. *de ménage.*
Huisbediende, z. m. en v. *Domestique*, m. *et* f.
Huisbeleid (zond. mv.), z. o. *Zie* Huisbestier.
Huisbestier, Huisbestuur (zond. mv.), z. o. *Direction d'une maison, économie*, f.
Huisbewaarder, z. m. *Gardien d'une maison, concierge*, m.
Huisbewaarster, z. v. *Concierge*, f.
Huisbewind (zond. mv.), z. o. *Zie* Huisbestier.
Huisbezoek, z. o. *Visite domiciliaire*, f.
Huisbezorger, z. m. *Économe*, m.
Huisbezorging (zond. mv.), z. v. *Économie*, f.
Huisbijbel, z. m. *Bible* f. *de famille.*
Huisblad (zond. mv.), z. o. *Colle* f. *de poisson.*
Huisboek, z. o. *Livre* m. *de ménage.*

HUISBRAAK, z. v. *Effraction*, f.
HUISBRIEF, z. m. *Écriteau* m. *devant une maison que l'on veut vendre* ou *louer*.
HUISBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de ménage*.
HUISDEUR, z. v. *Porte* f. *de maison*.
HUISDIEF, z. m. *Voleur domestique*, m.
HUISDIER, z. o. *Animal domestique*, m.
HUISDIEVERIJ, z. v. *Vol domestique*, m.
HUISDUIF, z. v. *Pigeon domestique*, *pigeon* m. *de volière*.
HUISEEND, z. v. *Canard domestique*, *barboteur*, m.
HUIS[E]LIJK, bn. *Domestique*. ‖ — leven, *vie domestique*, f. ‖ —e vrouw, *femme économe*, f. ‖ bw. *Domestiquement*, *d'une manière économe*.
HUIS[E]LIJKHEID (zond. mv.), z. v. Zin voor 't huiselijk leven. *Goût* m. *pour la vie domestique*. ‖ Huishouding. *Esprit économique*, m., *économie*, f.
HUISGELD (zond. mv.), z. o. *Impôt* m. *sur les maisons*.
HUISGENOOT (–NOOTEN), z. m. *en* v. *Celui*, *celle qui habite la même maison*. ‖ —en, *domestiques*, m. *et* f. pl.
HUISGERIEF (zond. mv.), z. o. *Ustensile*, m.
HUISGEWAAD z. o. *Négligé*, *déshabillé*, m.
HUISGEZIN, z. o. *Famille*, f, *ménage*, m. ‖ Dienstboden. *Domestiques*, m. pl.
HUISGODEN, z. m. mv. *Lares*, *pénates*, m. pl.
HUISHEER (–HEEREN), z. m. *Maître de la maison*, *chef* m. *de la famille* ‖ Huisbaas. *Propriétaire* m. *d'une maison*.
HUISHOND, z. m. *Chien domestique*, *chien de garde*, *du logis* ou *de basse-cour*, *mâtin*, m.
HUISHOUDBOEK z. o. *Livre* m. *de ménage*.
HUISHOUDELIJK, bn. *Domestique*, *économique*, *qui a rapport au ménage*. ‖ —e zaken, *affaires domestiques*, f. pl. ‖ Zuinig. *Ménager*, *économique*, *économe*. ‖ bw. *Économiquement*.
HUISHOUDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Économie*, f.
HUISHOUDEN, (*hield huis*, *huisgehouden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Tenir ménage*, *conduire* ou *gouverner une maison*. ‖ Met iemand —, *vivre avec qq*. ‖ Zich gedragen. *Agir*, *se conduire*.
HUISHOUDEN, z. o. *Ménage*, m. ‖ Huisgezin. *Famille*, f., *ménage*, m.
HUISHOUDER, z. m. *Économe*, m.
HUISHOUDGELD (zond mv.), z. o. *Argent* m. *pour le ménage*.
HUISHOUDING, z. v. *Ménage*, m. ‖ Huishoudkunst. *Économie*, f. ‖ Huisgezin. *Ménage*, m, *famille*, f. ‖ Huisraad. *Meubles*, m. pl.
HUISHOUDKAMER, z. v. *Chambre* f. *qu'on habite*.
HUISHOUDKUNDE (zond. mv.), z. v. *Économie domestique*, *science économique*, f.
HUISHOUDKUNDIGE, z. m. *Économiste*, m.
HUISHOUDSTER, z. v. *Ménagère*, *femme* f. *de ménage*.
HUISHUUR (zond. mv.), z. v. *Loyer* m. *d'une maison*.
HUISJE, z. o. *Petite maison*, *maisonnette*, f. ‖ Gemak. *Latrines*, f. pl., *lieux*, m. pl.
HUISJESSLAK, z. v. *Escargot*, *limaçon*, m.
HUISKAPEL, z. v. *Chapelle particulière*, f., *oratoire*, m.
HUISKAPELAAN, z. m. *Chapelain* m. *de la maison*.
HUISKAT, z. v. *Chat domestique*, m.
HUISKEN, z. o. *Zie* HUISJE.
HUISKLEED (–KLEEDEREN), z. o. Huisgewaad. *Déshabillé*, *négligé*, m.
HUISKLEEDING, z. v. *Zie* HUISKLEED.
HUISKLOK, z. v. *Horloge* f. *de la maison*.
HUISKNECHT (–KNECHTS, –KNECHTEN), z. m. *Domestique*, *valet* m. *de la maison*.
HUISKONIJN, z. o. *Lapin* m. *de clapier*.
HUISKRAKEEL (–KEELEN), z. o. *Querelle domestique*, f.
HUISKREKEL, z. m. *Cri-cri*, *grillon domestique*, m.
HUISKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Cédon*, m.
HUISKRUIS (zond. mv.), z. o. *Croix*, f., *chagrins* ou *soucis domestiques*, m. pl. ‖ (iron.) *Femme*, f.
HUISLIEDEN, z. m. mv. *Zie* HUISMAN.
HUISLOOK (zond. mv.), z. o. (bot.) *Joubarbe* f. *des toits*.
HUISLIJK, bn. enz. *Zie* HUISELIJK, enz.
HUISMAKEN bn. lijnwaad, *toile* f. *de ménage*.
HUISMAN (–LIEDEN), z. m. *Paysan*, *villageois*, *campagnard*, *laboureur*, *cultivateur*, m.
HUISMEESTER, z. m. *Maître* m. *de la maison*. ‖ Eigenaar van een huis. *Propriétaire* m. *d'une maison*.
HUISMEID, z. v. *Servante* f. *de la maison*.
HUISMIDDEL, z. o. *Remède domestique*, m.
HUISMOEDER, z. v. *Mère* f. *de famille*. ‖ — van een godshuis, *directrice* f. *d'un hospice*.
HUISMOORD, z. m. *Meurtre* m. *commis dans une maison*.
HUISMOSCH, z. v. *Zie* HUISMUSCH.
HUISMUIS, z. v. *Souris domestique*, f.
HUISMUSCH, z. v. *Moineau privé* ou *domestique*, m.
HUISORGEL, z. o. *Buffet* m. *d'orgue*.
HUISRAAD (zond. mv.), z. o. *Meubles*, m. pl., *mobilier*, m., *ustensiles* m. pl. *d'une maison*. ‖ Inboedel. *Mobilier*, *ameublement* m.
HUISRAT, z. v. *Rat domestique* m.
HUISROK, z. m. *Casaquin*, m.
HUISSIERAAD, z. o. *Meuble*, *ameublement*, m.
HUISSLAK, HUISSLEK, z. v. *Limace*, f.
HUISSLEUTEL, z. m. *Clef* f. *de la maison*.
HUISSPIN, z. v. *Araignée domestique*, f.
HUISTWIST, z. m. *Querelle*, *dispute* ou *dissension domestique*, f.
HUISVADER, z. m. *Père* ou *chef* m. *de famille*.
HUISVERDRIET (zond. mv.), z. o *Zie* HUISKRUIS.
HUISVESTEN, zw. w. b. *Loger*, *héberger*. ‖ o (met *hebben*). *Loger*, *habiter*, *demeurer*.
HUISVESTING (zond. mv.), z. v. *Logement*, *hébergement quartier*, m., *demeure*, f.
HUISVOGEL, z. m. *Oiseau domestique*, m.
HUISVROUW, z. v. *Maîtresse* f. *de la maison*. ‖ Echtgenoot. *Femme épouse* f.
HUISWAARD, z. m. *Hôte maître* m. *de la maison*. ‖ Eigenaar van een huis. *Propriétaire* m. *d'une maison*.
HUISWAARDIN, z. v. *Hôtesse*, *maîtresse* f. *de la maison*. ‖ Eigenares van een huis. *Propriétaire* f. *d'une maison*.
HUISWAARTS bw. *Vers la maison*, *à la maison*
HUISWERK, z. o. *Ouvrage* ou *travail domestique*, m., *affaire* f. *de ménage*.
HUISWIJF, z. o. *Zie* HUISVROUW.
HUISZAKEN, z. v. mv. *Affaires domestiques*, f. pl.
HUISZITTEND, bn. *Sédentaire*, *casanier*. ‖ — leven, *vie sédentaire*, f.
HUISZITTER, z. m. *Casanier*, m.
HUISZOEKING, z. v. *Visite domiciliaire*, *recherche* ou *perquisition domiciliaire*, f. ‖ Gerechtelijke —, *descente*, f.
HUISZORG, z. v. *Soin du ménage*, *soin domestique*, m.
HUISZWALUW, z. v. *Hirondelle domestique*, f.
HUIVE, z. v. *Zie* HUIF.
HUIVEN, zw. w. b. *Couvrir la tête d'une coiffe*, *coiffer*.

HUIVEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Frissonner, avoir le frisson, trembloter.*
HUIVERIG, bn. *Frileux, qui a le frisson* ‖ Koud. *Froid.* ‖ (fig.) Ik ben — om het te doen, *j'ose à peine le faire.*
HUIVERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Frisson, frissonnement, frémissement,* m.
HUIVERING, z. v. *Zie* HUIVERIGHEID.
HUIZEN, zw. w. b. *Loger, héberger.* ‖ o. (met *hebben*). Wonen. *Demeurer, loger, habiter.*
HUIZING, z. v. *Action* f. *de loger.* ‖ Huis. *Maison, demeure, habitation,* f., *domicile, logis,* m. ‖ (mar.) Hut, kajuit. *Dunette, chambre,* f.
HUKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* HURKEN.
HUL, z. v. *Béguin,* m., *coiffe,* f., *bonnet* m. *d'enfant* ou *de femme.*
HULDE (zond. mv.), z. v. (féod.) *Hommage,* m. ‖ (fig.) *Hommage, respect,* m. ‖ Der waarheid — doen, *rendre hommage à la vérité.* ‖ Huldeblijk. *Hommage.* ‖ Gift. *Don respectueux,* m.
HULDEBLIJK, z. o. *Hommage, don respectueux,* m.
HULDEGIFT (zond. mv.), z. v. *Hommage, présent* m. *dont les vassaux faisaient hommage à leur seigneur.*
HULDEN, zw. w. b. *Zie* HULDIGEN.
HULDIGEN, zw. w. b. *Reconnaître pour son seigneur* ou *son souverain.* ‖ (fig.) *Témoigner du respect à.* ‖ Instellen, inwijden. *Installer, inaugurer.*
HULDIGING (zond. mv.), z. v. (féod.) *Investiture,* f. ‖ Hulde. *Hommage,* m. ‖ Instelling, inwijding. *Installation, inauguration, intronisation,* f.
HULK, z. v. *Heu,* m.
HULLEN, zw. w. b. *Coiffer, embéguiner.* ‖ Versieren. *Orner, parer.* ‖ Bedekken. *Couvrir, voiler, envelopper.*
HULLER, z. m. *Coiffeur,* m.
HULLETJE, z. o. *Béguin,* m., *petite coiffe,* f.
HULLING, z. v. *Action* f. *de coiffer.*
HULP (zond. mv.), z. v. *Secours,* m., *aide, assistance,* f., *bons offices,* m. pl., *renfort, appui,* m. ‖ — verleenen, *prêter son appui, prêter secours, assister.* ‖ Iemand te — komen, *aider, assister* ou *secourir qq.* ‖ Met Gods —, *avec l'assistance de Dieu.* ‖ Om — roepen, *crier au secours.* ‖ — bij iemand zoeken, *implorer le secours de qq.*
HULPBEHOEVEND, bn. *Qui a besoin de secours.*
HULPBENDE, z. v. *Troupe auxiliaire,* f., *secours, renfort,* m.
HULPBETOON (zond. mv.), z. o. *Zie* HULP.
HULPELOOS, bn. *Sans secours, délaissé, abandonné, dans la détresse.* ‖ bw. *Sans secours, dans la détresse.*
HULPELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Abandon, abandonnement, délaissement,* m., *détresse, désolation,* f.
HULPGELD, z. o. *Subside,* m.
HULPGENOOT (-NOOTEN), z. m. *Aide, second,* m.
HULPHAVEN, z. v. *Port secondaire,* m.
HULPINRICHTING, z. v. *Succursale,* f.
HULPKERK, z. v. *Église succursale, succursale,* f.
HULPKERKBEDIENAAR (-NAARS), z. m. *Succursaliste,* m.
HULPLEGER, z. o. *Armée auxiliaire,* f.
HULPMIDDEL, z. o. *Remède, moyen,* m., *ressource,* f, *expédient,* m.
HULPSTELLING, z. v. (math) *Lemme,* m.
HULPONDERWIJZER, z. m. *Sous-maître,* m.
HULPONDERWIJZERES, z. v. *Sous-maîtresse,* f.
HULPTROEPEN, z. m. mv. *Troupes auxiliaires,* f. pl.
HULPVAARDIG, bn. *Secourable, serviable, complaisant, obligeant, bienveillant.*
HULPVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Complaisance, obligeance, bienveillance,* f.
HULPWERKWOORD, z. o. *Verbe auxiliaire, auxiliaire,* m.
HULPZEEL (-ZELEN), z. o. *Bretelle,* f.
HULSEL, z. o. *Coiffure,* f. ‖ (anat.) *Sac,* m., *poche, bourse,* f. ‖ (bot.) *Enveloppe,* f.
HULST, z. m. (bot.) *Houx,* m.
HULSTBEZIE, z. v. *Cénelle,* f., *fruit* m. *du houx.*
HULSTBLAD (-BLADEN, -BLADEREN, -BLADERS), z. o. *Feuille* f. *de houx.*
HULSTBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Houx,* m.
HULSTBOSCH, z. o. *Houssaie,* f.
HULSTER, z. v. *Coiffeuse,* f.
HULZE, z. v. *Gousse, cosse, écale,* f. ‖ (artif.) *Cartouche,* f.
HUM, tusschenw. *Hein!*
HUMEUR, z. o. *Humeur,* f.
HUMOR (zond. mv.), z. m. *Humor, humour,* m.
HUMORIST, z. m. *Humoriste, humouriste,* m.
HUMORISTISCH, bn. *Humoristique.*
HUN, bezitt. bn. *Leur.* ‖ — boek, *leur livre.* ‖ —ne boeken, *leurs livres.* ‖ pers. voorn. 3de pers. mv., datief. *Leur, à eux, à elles.* ‖ Ik heb het — gegeven, *je le leur ai donné.*
HUNEBED, z. o. *Zie* HUNNEBED.
HUNKEREN, zw. w. o. (met *hebben*), *Désirer ardemment, souhaiter, aspirer à, soupirer après.*
HUNKERING, z. v. *Désir ardent,* m., *grande envie,* f.
HUNNEBED, z. o. *Grande masse* f. *de pierres qui ont servi de tombeau.*
HUNNENTHALVE, pers. voorn. met een voorz. *À cause d'eux, à cause d'elles.*
HUPPELAAR, z. m. *Celui qui sautille, sauteur,* m.
HUPPELEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*) *Sautiller, frétiller, bondir.*
HUPPELEND, bn. *Sautillant.*
HUPPELING, z. v. *Sautillement, frétillement, bondissement,* m., *gambade,* f.
HUPSCH, bn. Wellevend. *Bien élevé, honnête.* ‖ Bevallig. *Gentil, aimable, charmant, gracieux.* ‖ bw. *Honnêtement, gentiment, bien.*
HUPSCHHEID (zond. mv.), z. v. Wellevendheid. *Honnêteté, politesse,* f. ‖ Bevalligheid. *Gentillesse, grâce, amabilité,* f.
HUREN, zw. w. b. *Louer, prendre à louage.* ‖ Een huis —, *louer une maison.* ‖ Een rijtuig —, *arrêter une voiture.* ‖ Een schip —, *affréter un vaisseau.*
HURING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de louer* ou *de prendre à louage.* ‖ — eens schips, *affrétement* m. *d'un vaisseau.*
HURK, z. v. *Talon,* m. ‖ Op de —en zitten, *s'accroupir, être accroupi, être assis à croupetons.*
HURKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *S'accroupir, être accroupi, être assis à croupetons.*
HURKING (zond. mv.), z. v. *Accroupissement,* m.
HUT, z. v. *Hutte, cabane, loge,* f. ‖ Met stroo bedekte —, *chaumière.* ‖ —ten opslaan, *baraquer, se baraquer.* ‖ (mar.) Kajuit. *Chambre, dunette,* f.
HUTJE, z. o. *Petite hutte, petite baraque, cabane, logette,* f. ‖ Met stroo bedekt —, *chaumine,* f.
HUTSELEN, zw. w. b. *Secouer, remuer en divers sens, agiter de côté et d'autre, ballotter.*
HUTSELING, z. v. *Action* f. *d'agiter, ballottement, secouement, remuement,* m.
HUTSEN, zw. w. b. *Zie* HUTSELEN.
HUTS[E]POT (zond. mv.), z. m. *Hochepot,* m. ‖ (fig.) Den geheelen — ontdekken, *découvrir le pot aux roses.*

HUT[TE], z. v. *Zie* HUT.
HUTTEKEN, z. o. *Zie* HUTJE.
HUUR, z. v. Huurloon. *Salaire*, m., *gages*, m. pl. ‖ Dienst. *Service*, m., *condition*, *place*, f. ‖ Pachthuur van een huis. *Louage*, m. ‖ — eener landhoeve, *fermage*, m. ‖ In — geven, *donner à louage*, *louer*. ‖ Huis te —, *maison à louer*. ‖ Huurprijs. *Loyer*, *prix* m. *de location*, *de louage*.
HUURBRIEF, z. m. *Écriteau* m. *de maison*, *de chambre* ou *d'appartement à louer*.
HUURCEDEL, z. v. *Bail*, *contrat* m. *de louage*. ‖ Eene — maken, *passer un bail*.
HUURCEEL (-CEELEN), z. v. *Zie* HUURCEDEL.
HUURDER, z. m. *Locataire*, *preneur*, m. ‖ De — en de verhuurder, *le preneur et le bailleur*. ‖ — van een schip, *affréteur*, m.
HUURGELD (zond. mv.), z. o. *Loyer*, *prix* m. *du loyer* ou *de louage*. ‖ Huurloon. *Salaire*, m., *gages*, m. pl.
HUURHUIS, z. o. *Maison* f. *de louage*.
HUURJAAR, z. o. *Année* f. *de bail*.
HUURKAMER, z. v. *Chambre* f. *de louage*.
HUURKAR, z. v. *Charrette* f. *de louage*.
HUURKNECHT, z. m. *Domestique* m. *de louage* ou *à la journée*.
HUURKOETS (-KOETSEN), z. v. *Voiture* f. *de place* ou *de louage*, *carrosse de louage*, *fiacre*, m.
HUURKOETSIER, z. m. *Fiacre*, *cocher* m. *de louage*.
HUURLAKEI, z. m. *Laquais* m. *de louage*.
HUURLING, z. m. *Mercenaire*, m.
HUURLOON (zond. mv), z. o. *Salaire*, m., *gages*, m. pl.
HUURPAARD, z. o. *Cheval* m. *de louage*.
HUURPENNING, z. m. Godspenning. *Arrhes*, f. pl., *denier* m. *à Dieu*.
HUURPRIJS, z. m. *Fermage*, *loyer*, m.
HUURRIJTUIG, z. o. *Voiture* f. *de louage* ou *de place*.
HUURSTER, z. v. *Locataire*, f.
HUURTIJD, z. m. *Temps* m. *du bail*.
HUURTROEPEN, z. m. mv. *Troupes mercenaires*, *mercenaires*, f. pl.
HUURWAARDE (zond. mv.), z. v. *Valeur locative*, f.
HUURWAGEN, z. m. *Chariot* m. *de louage*.
HUURWEERDE (zond. mv.), z. v. *Zie* HUURWAARDE.
HUWBAAR, bn. *Nubile*, *pubère*, *mariable*. ‖ — meisje, *fille nubile* ou *pubère*, f. ‖ —are jaren, *âge de puberté*, *âge nubile*, m.
HUWBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Puberté*, *nubilité*, f., *âge de puberté*, *âge nubile*, m.
HUWELIJK, z. o. *Mariage*, m. ‖ Geheim —, *mariage clandestin*. ‖ Wettig —, *mariage légitime*. ‖ Ongelijk —, *mésalliance*, f. ‖ Ten — vragen, *demander en mariage*. ‖ Een — sluiten *of* aangaan, *conclure* ou *contracter un mariage*. ‖ Ten — nemen, *prendre en mariage*. ‖ Een — breken, *casser*, *dissoudre* ou *rompre un mariage*. ‖ Ten — beloven, *promettre en mariage*. ‖ Tweede —, *second mariage*, *convol*, m. ‖ (poét.) *Hymen*, *hyménée*, m.
HUWELIJKSAFKONDIGING, z. v. *Zie* HUWELIJKSGEBOD.
HUWELIJKSBAND, z. m. *Lien* ou *nœud conjugal*, m. ‖ (poét.) *Nœud de l'hymen*.
HUWELIJKSBED, z. o. *Lit conjugal*, m., *couche nuptiale*, f.
HUWELIJKSBELOFTE, z. v. *Promesse* f. *de mariage*.
HUWELIJKSBERICHT, z. o. *Annonce* f. *de mariage*.
HUWELIJKSBESPREK, z. o. *Accordailles*, f. pl.
HUWELIJKSCH, bn. *Conjugal*, *matrimonial*, *nuptial*. ‖ —e voorwaarden, *contrat* m. *de mariage*, *conventions matrimoniales*, f. pl.
HUWELIJKSCONTRACT, z. o. *Contrat* m. *de mariage*.
HUWELIJKSDICHT, z. o. *Épithalame*, m.
HUWELIJKSFEEST, z. o. *Célébration* f. *d'un mariage*. ‖ Bruiloft. *Noce*, f., *banquet nuptial*, m.
HUWELIJKSFUIK, z. v. (fig.) *Mariage*, m.
HUWELIJKSGAVE, z. v. *Zie* HUWELIJKSGIFT.
HUWELIJKSGEBOD (-BODEN), z. o. *Ban* m. *de mariage*.
HUWELIJKSGELDEN, z. o. mv. *Deniers dotaux*, m. pl.
HUWELIJKSGELUK (zond. mv.), z. o. *Bonheur conjugal*, m., *félicité conjugale*, f.
HUWELIJKSGEMEENSCHAP (zond. mv.), z. v. *Communauté conjugale*, f.
HUWELIJKSGIFT, z. v. Uitzet *Dot*, f., *trousseau*, m.
HUWELIJKSGOD (zond. mv.), z. m. (poét.) *Hymen*, *hyménée*, m.
HUWELIJKSGOED (zond. mv.), z. o. *Dot*, f., *bien* ou *fonds dotal*, m.
HUWELIJKSHATER, z. m. *Misogame*, m.
HUWELIJKSKNOOP (zond. mv.), z. m. (fig.) *Lien* ou *nœud* m. *du mariage*.
HUWELIJKSLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie conjugale*, f.
HUWELIJKSLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour conjugal*, m.
HUWELIJKSONTBINDING, z. v. *Dissolution* f. *du mariage*.
HUWELIJKSOVEREENKOMSTEN, z. v. mv. *Conventions matrimoniales*, f. pl., *contrat* m. *de mariage*, *accordailles*, f. pl.
HUWELIJKSPLECHTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Cérémonie* f. *du mariage*, *épousailles*, f. pl.
HUWELIJKSPLICHT, z. m. *Devoir conjugal*, m.
HUWELIJKSTROUW (zond. mv.), z. v. *Fidélité* ou *foi conjugale*, f.
HUWELIJKSVOORWAARDEN, z. v. mv. *Conventions matrimoniales*, f. pl., *contrat* m. *de mariage*, *accordailles*, f. pl.
HUWELIJKSZEGEN (zond. mv.), z. m. *Bénédiction nuptiale*, f.
HUWEN, zw. w. b. Ten huwelijk geven. *Marier*, *donner en mariage*. ‖ Ten huwelijk nemen. *Épouser*. ‖ Een rijk meisje —, *épouser une fille riche*. ‖ (fig.) Vereenigen. *Unir*, *allier*, *marier*. ‖ o. (met *hebben*). *Se marier*, *contracter un mariage*. ‖ Beneden zijnen stand —, *se mésallier*.
HUZAAR, z. m. *Hussard*, m.
HUZARENMANTEL, z. m. *Manteau* m. *de hussard*.
HUZARENVEST, z. o. *Dolman*, m.
HYACINT, z. m. Edelgesteente. *Hyacinthe*, f. ‖ o. Stof. *Hyacinthe*.
HYACINT, z. v. Bloem. *Jacinthe*, *hyacinthe*, f.
HYACINTSTEEN (-STEENEN), z. m. *Hyacinthe*, f.
HYBRIDISCH, bn. *Hybride*.
HYDRAULISCH, bn. *Hydraulique*.
HYENA (-NA'S), z. v. *Hyène*, f.
HYPERBOLISCH, bn. *Hyperbolique*.
HYPERBOOL (-BOLEN), z. v. *Hyperbole*, f.
HYPOTENUSA (-SA'S), z. v. *Hypoténuse*, f.
HYPOTHEEK (-THEKEN), z. v. Kusting, pandbrief. *Hypothèque*, f.
HYPOTHEEKBEWAARDER, z. m. *Conservateur* m. *des hypothèques*.
HYPOTHEKEEREN, zw. w. b. *Hypothéquer*.
HYSOP (zond. mv.), z. v. (bot.) *Hysope*, f.

I.

I, z. v. Negende letter van 't alphabet. *I*, m.
IBIS, z. m. Nijlreiger. *Ibis*, m.
IDEAAL, bn. *Idéal.*
IDEALISEEREN, zw. w. b. *Idéaliser.*
IDEALISME, IDEALISMUS (zond. mv.), z. o. *Idéalisme*, m.
IDIOOT (-OTEN), z. m. *Idiot*, m.
IDIOTISME (-ISMEN), z. o. *Idiotisme*, m.
IDYLLE, z. v. *Idylle*, f.
IEDER, onbep. bn. *Chaque.* ‖ —e dag, *chaque jour*, m. ‖ voorn. *Chacun.* ‖ — onzer, *chacun de nous.*
IEDEREEN, voorn. *Chacun, tout le monde.*
IEGELIJK (EEN), voorn. *Chacun.*
IEMAND, voorn. *Quelqu'un, personne, quelque personne.* ‖ — anders, *quelque autre.* ‖ Noch gij, noch —, *ni vous, ni personne.* ‖ Gij schrijft beter dan —, *vous écrivez mieux que personne.* ‖ — vreemds, *une personne étrangère.*
IEP, z. m. *Zie* IJP.
IERSCH, z. o. De —e taal. *L'irlandais*, m., *la langue irlandaise*, f.
IET, onbep. voorn. *Zie* IETS.
IETS, onbep. voorn. *Quelque chose.* ‖ — nieuws, *quelque chose de nouveau.* ‖ Ik weet — anders, *je sais autre chose.* ‖ — vreemds, *quelque chose d'étranger.* ‖ Is er — schooners, *y a-t-il rien de plus beau.*
IETWAT, onbep. voorn. *Quelque chose.*
IEVER (zond. mv.), z. m. enz. *Zie* IJVER.
IEVEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* IJVEREN.
IJDEL, bn. Ledig. *Vide.* ‖ —e flesch, *bouteille vide*, f. ‖ Onnut, beuzelachtig. *Vain, frivole, futile.* ‖ — hoop, *vain espoir*, m. ‖ —e vrees, *vaine terreur, panique*, f. ‖ —e pogingen, *vains efforts*, m. pl. ‖ Hoogmoedig. *Vain, orgueilleux.* ‖ bw. *Zie* IJDEL[LIJK].
IJDELDARM, z. m. *Jéjunum*, m. ‖ z. m. *en* v. *Glouton*, m., *gloutonne*, f.
IJDELHAVER (zond. mv.), z. v. *Brome*, m., *avoine sauvage*, f.
IJDELHEID (-HEDEN), z. v. *Vanité, frivolité, futilité*, f. ‖ Hoogmoed. *Orgueil*, m., *vanité, présomption*, f.
IJDEL[LIJK], bw. *Vainement, en vain, inutilement, en l'air.*
IJDELTUIT, z. m. *en* v. *Étourdi, écervelé*, m., *étourdie, écervelée*, f.
IJDELTUITEN, zw. w. o. (met *hebben*). Lichtzinnig zijn. *Extravaguer, s'évaporer.*
IJDELTUITIG, bn. *Étourdi, écervelé, évaporé.*
IJDELTUITIGHEID (zond. mv.), z. v. *Étourderie*, f.
IJF, z. m. (bot.) *Taxis, if*, m.
IJK, z. m. *Étalon*, m. ‖ Teeken des —s, *marque* f. *de l'étalonnage.*
IJKEN, zw. w. b. *Étalonner.* ‖ Een schip —, *jauger un vaisseau.*
IJKER, z. m. *Étalonneur, jaugeur*, m.
IJKGEREEDSCHAP (zond. mv.), z. o. *Outils* m. pl. *de l'étalonneur* ou *du jaugeur.*
IJKHAMER, z. m. *Marteau* m. *à étalonner.*
IJKHUISJE, z. o. *Bureau* m. *de l'étalonnage.*
IJKIJZER, z. o. *Fer* m. *avec lequel on étalonne.*
IJKING, z. v. *Étalonnage, étalonnement*, m.
IJKMAAT, z. v. *Zie* IJK.
IJKMEESTER, z. m. *Étalonneur*, m.
IJKPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Bureau* m. *de l'étalonnage.*
IJL (zond. mv.), z. v. Spoed. *Hâte*, f. ‖ In der —, *à la hâte.* ‖ In aller —, *en toute hâte.*
IJL, bn. Ledig. *Vide.* ‖ Ondicht. *Peu serré, lâche, clair.* ‖ (phys.) *Rare.*
IJLBODE, z. m. *Exprès*, m.
IJLEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Spoeden. *Se hâter, se dépêcher, courir vite, se presser, faire diligence.*
IJLEN, zw. w. o. (met *hebben*). Raaskallen. *Extravaguer, délirer, déraisonner.*
IJLHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* IJLHOOFDIGHEID.
IJLHOOFD, z. m. *en* v. *Étourdi*, m., *étourdie, tête légère*, f.
IJLHOOFDIG, bn. *Étourdi, délirant, qui est en délire.*
IJLHOOFDIGHEID (zond. mv.). z. v. Dwaasheid. *Étourderie, extravagance*, f. ‖ (méd.) *Délire, transport* m. *au cerveau.*
IJLINGS, bw. *Promptement, vite, soudain, précipitamment, à la hâte, en toute diligence.*
IJLLICHT, z. o. *Exhalaison*, f., *feu follet*, m.
IJLTUIT, z. m. *en* v. *Zie* IJDELTUIT.
IJP, z. m. *Ipréau, orme*, m.
IJPEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Zie* IJP.
IJPELAAR, z. m. *Zie* IJP.
IJPELOOF, z. o. *Zie* IJPE[N]LOOF.
IJPEN, bn. *De bois d'orme, d'ipréau.*
IJPENBOSCH, z. o. *Ormoie, ormaie*, f., *bois* m. *d'ipréaux.*
IJPENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *d'orme* ou *d'ipréau.*
IJPENLAAN, z. v. *Allée* f. *d'ormes* ou *d'ipréaux.*
IJPE[N]LOOF, z. o. *Feuillage* m. *d'orme* ou *d'ipréau.*
IJS (zond. mv.), z. o. *Glace*, f. ‖ Dik —, *glace épaisse.* ‖ De rivier gaat met —, *la rivière charrie de la glace.* ‖ Ten ijze beslagen, *ferré à glace.* ‖ (fig.) Het — breken, *rompre la glace.* ‖ (fig.) Op glad — staan, *se trouver dans une position critique.* ‖ (confis.) *Glace.* ‖ Vanille-—, *glace à la vanille.*
IJSBAAN, z. v. *Glissoire*, f.
IJSBANK, z. v. *Banc* m. *de glace, banquise*, f.
IJSBEER (-BEREN), z. m. *Ours blanc*, m.
IJSBERG, z. m. *Montagne* f. *de glace, glacier*, m. ‖ De Zwitsersche —en, *les glaciers suisses.*
IJSBREKER, z. m. *Brise-glace, éperon*, m.
IJSBREUK, z. v. *Débâcle*, f.
IJSDAM, z. m. *Amas* m. *de glaçons.*
IJSELIJK, bn. *Affreux, horrible, effroyable, terrible, épouvantable.* ‖ bw. *Affreusement, horriblement, épouvantablement.*
IJSELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Horreur, énormité*, f.
IJSGANG (zond. mv.), z. m. *Débâcle*, f.
IJSGEBERGTE, z. o. *Glaciers*, m. pl.
IJSKAAS, z. m. *en* v. (pât.) *Glace*, f.
IJSKEGEL, z. m. *Chandelle* f. ou *cône* m. *de glace.*
IJSKELDER, z. m. *Glacière*, f.
IJSKOM, z. v. *Sarbotière*, f.

IJSKORST, z. v. *Croûte* f. *de glace.*
IJSKOUD, bn. *Froid comme glace, glacé, glacial.* ‖ (fig.) — onthaal, *accueil glacial*, m.
IJSKRUID (zond. mv.), z. o. IJsplant. *Glacée, glaciale, cristalline*, f.
IJSLANDSCH, z. o. De —e taal. *L'islandais*, m., *la langue islandaise*, f.
IJSMAKER, z. m. *Glacier*, m.
IJSMEEUW, z. v. *Fulmar*, m.
IJSPLANT, z. v. (bot.) *Zie* IJSKRUID.
IJSREGEN, z. m. *Verglas*, m.
IJSSCHOL, z. v. *Glaçon*, m. ‖ Met —len bedekt, *couvert de glaçons.*
IJSSCHOTELTJE, z. o. *Sarbotière*, f.
IJSSCHOTS (–SCHOTSEN), z. v. *Glaçon*, m.
IJSSLEDE, z. v. *Traîneau*, m.
IJSSPOOR (–SPOREN), z. o. *Crampon* m. *à glace.*
IJSVERKOOPER, z. m. *Glacier*, m.
IJSVOETEN, z. m. mv. Schaatsen. *Patins*, m. pl.
IJSVOGEL, z. m. *Alcyon*, m. ‖ Gemeene —, *martin-pêcheur*, m.
IJSVOGELSDAGEN, z. m. mv. *Jours alcyoniens*, m. pl.
IJVER (zond. mv.), z. m. *Zèle, empressement*, m., *ardeur, ferveur*, f. ‖ Eene zaak met — doorzetten, *poursuivre une affaire avec ardeur.* ‖ Blinde —, *zèle aveugle.* ‖ God met — dienen, *servir Dieu avec ferveur.*
IJVERAAR, z. m. *Zélateur, zélé partisan*, m.
IJVERAARSTER, z. v. *Zélatrice*, f.
IJVEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir* ou *témoigner du zèle, de l'ardeur, travailler avec zèle, être zélé.* ‖ Om strijd —. Wedijveren. *Rivaliser.* ‖ Jaloersch zijn. *Être jaloux.* ‖ Toornig zijn. *Être en colère.*
IJVERGLOED (zond. mv.), z. m. *Ardeur, chaleur, ferveur*, f., *zèle ardent*, m.
IJVERIG, bn. *Zélé, ardent, passionné, fervent.* ‖ —e christen, *chrétien fervent*, m. ‖ Werkzaam. *Actif, diligent, laborieux.* ‖ Jaloersch. *Jaloux.* ‖ bw. *Ardemment, avec zèle, avec ardeur, avec ferveur.*
IJVERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* IJVER.
IJVERLOOS, bn. *Qui n'a point de zèle, tiède, paresseux, inactif, indolent, nonchalant.* ‖ bw. *Nonchalamment, sans zèle, sans ardeur.*
IJVERLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *de zèle* ou *d'ardeur, froideur, tiédeur, paresse, indolence, nonchalance*, f.
IJVERVUUR (zond. mv.), z. o. *Zie* IJVERGLOED.
IJVERZUCHT (zond. mv.), z. v. *Rivalité*, f. ‖ Jaloerschheid. *Jalousie*, f.
IJVERZUCHTIG, bn. *Jaloux.*
IJZEGRIM, z. m. *Bourru, grondeur, grogneur, loup*, m.
IJZEGRIMMIG, bn. *Bourru, grondeur, hargneux.*
IJZEL (zond. mv.), z. m. *Verglas*, m.
IJZELEN, zw. w. onp. *Faire du verglas.* ‖ Het ijzelt, *il fait* ou *il tombe du verglas.*
IJZELING (zond. mv.), z. v. *Verglas*, m.
IJZEN, zw. w. o. (met *hebben*). Verschrikken. *Frémir d'horreur* ou *d'effroi, être saisi de frayeur* ou *d'horreur, être glacé d'effroi, frissonner.*
IJZER, z. o. *Fer*, m. ‖ Ruw —, *fer cru* ou *brut.* ‖ Zacht —, *fer doux.* ‖ Gedegen —, *fer natif.* ‖ Gloeiend —, *fer rouge.* ‖ Oud —, *ferraille*, f. ‖ Het — smeden, *forger* ou *battre le fer.* ‖ (fig.) Het — smeden, terwijl het heet is, *battre le fer, pendant qu'il est chaud.* ‖ (prov.) Nood breekt —, *nécessité n'a point de loi.* ‖ (fig.) Hij heeft een hart van —, *il a un cœur de bronze.* ‖ — eener schaaf, *fer d'un rabot.* ‖ — eener boor, *mèche*, f. ‖ —s. Boeien. *Fers*, m. pl.
IJZERAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre ferrugineuse*, f.
IJZERACHTIG, bn. *Ferrugineux.*
IJZERBESLAG (zond. mv.), z. o. *Ferrure, garniture de fer, armature*, f.
IJZERBLAD (–BLADEN), z. o. *Tôle*, f.
IJZERBLENDE, z. v. *Blende* f. *de poix.*
IJZERDRAAD, z. m. *Fil* m. *de fer* ou *d'archal.*
IJZERDRAADTREKKER, z. m. *Agreyeur, tréfileur*, m.
IJZEREN, bn. *De fer.* ‖ — ketting, *chaîne* f. *de fer.* ‖ — eeuw, *siècle* m. *de fer.* ‖ (fig.) — hart, *cœur* m. *de bronze* ou *d'airain.*
IJZEREN-SPOORWEG (–WEGEN), z. m. *Zie* IJZERENWEG.
IJZERENWEG (–WEGEN), z. m. *Chemin* m. *de fer.*
IJZERERTS (zond. mv.), z. o. *Mine* f. ou *minerai* m. *de fer.*
IJZERGRAUW, bn. *Gris de fer.*
IJZERGROEF, z. v. *Zie* IJZERMIJN.
IJZERHARD, bn. *Dur comme du fer.*
IJZERHUT, z. v. *Usine, grosse forge*, f.
IJZERKOOPER, z. m. *Ferronnier, taillandier*, m.
IJZERKOOPSTER, z. v. *Ferronnière*, f.
IJZERKRAAM, z. v. *Zie* IJZERWINKEL.
IJZERKRAMER, z. m. *Ferronnier, ferrailleur, quincaillier*, m.
IJZERKRAMERIJ, z. v. *Ferronnerie, taillanderie, quincaillerie*, f.
IJZERKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Verveine*, f.
IJZERMAAL, z. o. *Tache* f. *de fer* ou *de rouille.*
IJZERMARMER, z. o. *Basalte*, m.
IJZERMIJN, z. v. *Mine* ou *minière* f. *de fer.*
IJZERMOLEN, z. m. *Tréfilerie*, f.
IJZERPLEK, z. v. *Tache* f. *de fer* ou *de rouille.*
IJZERPLETTER, z. m. *Lamineur* m. *de fer.*
IJZERPLETTERIJ, z. v. *Laminerie* f. *de fer.*
IJZERROEST (zond. mv.), z. m. *Rouille de fer, rouillure*, f, *ferrugo*, m.
IJZERSCHUIM (zond. mv.), z. o. *Sorne*, f., *laitier, mâchefer*, m., *scorie* f. *du fer.*
IJZERSLAG (zond. mv.), z. m. *Battitures*, f. pl.
IJZERSLAK, z. v. *Zie* IJZERSCHUIM.
IJZERSMEDERIJ, z. v. *Forge à fer, fabrique* f. *de gros ouvrages de fer.*
IJZERSMELTERIJ, z. v. *Fonderie* f. *de fer.*
IJZERSMET, z. v. *Tache* f. *de fer* ou *de rouille.*
IJZERSMID (–SMEDEN), z. m. *Forgeron*, m. ‖ Egsmid. *Taillandier*, m. ‖ Hoefsmid. *Maréchal ferrant*, m.
IJZERVAST, adj. *Très-ferme, très-fort.*
IJZERVERKOOPER, z. m. *Zie* IJZERKOOPER.
IJZERVERKOOPSTER, z. v. *Zie* IJZERKOOPSTER.
IJZERVIJLSEL (zond. mv.), z. o. *Limaille* f. *de fer.*
IJZERVLEK, z. v. *Zie* IJZERSMET.
IJZERVONK, z. v. *Bluette* f. *de fer.*
IJZERVRETER, z. m. Pocher. *Fanfaron, avaleur de charrettes ferrées, fier-à-bras*, m.
IJZERWAREN, z. v. mv. *Marchandises* f. pl. *de fer, taillanderie*, f. ‖ Kleine —, *ferronnerie, quincaillerie*, f.
IJZERWATER (zond. mv.), z. o. *Eau ferrugineuse*, f.
IJZERWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrages en fer, ferronnerie, ferrure, quincaille*, f. ‖ Oud —, *ferraille*, f.
IJZERWERKKOOPER, z. m. *Ferronnier*, m.
IJZERWINKEL, z. m. *Ferronnerie, boutique* f. *de ferronnerie, de taillanderie* ou *de quincaillerie.*
IJZIG, bn. Met ijs bedekt. *Couvert de glace.* ‖ IJselijk. *Effroyable, épouvantable, horrible.*
IJZING (zond. mv.), z. v. *Saisissement, effroi*, m., *frayeur*, f., *frémissement* m. *d'horreur.*

Ik, pers. voorn. *Je*, *moi*. ‖ Ik schrijf, *j'écris*. ‖ Wie is daar? ik ben het, *qui est là? c'est moi*. ‖ Ik zelf, *moi-même*.
Ikheid (zond. mv.), z. v. *Individualité*, f.
Ikker, z. m. *Zie* Nikker.
*****Ikkerig**, bn. *Fier*, *orgueilleux*.
*****Ikkerij** (zond. mv.), z. v. *Fierté*, f., *orgueil*, m.
Illuminatie (-ties, -tiën), z. v. Verlichting. *Illumination*, f.
Illumineeren, zw. w. b Verlichten. *Illuminer*.
Illustratie (-ties, -tiën), z. v. *Illustration*, f.
Illustreeren, zw. w. b. *Illustrer*.
Iloot (-loten), z. m. *Ilote*, m.
Immaterialisme, **Immaterialismus** (zond. mv.), z. o. *Immatérialisme*, m.
Immaterialist, z. m. *Immatérialiste*, m.
Immer, bw. *Jamais*, *à jamais*. ‖ Zoo hij u — krijgt, *si jamais il vous attrape*. ‖ Voor —, *pour toujours*. ‖ Steeds. *Toujours*. ‖ Telkens. *Toujours*.
Immergroen (zond. mv.), z. o. (bot.) *Semper virens*, m., *amarante*, f.
Immermeer, bw. *Zie* Immer.
Immers, bw. *Certainement*, *certes*, *assurément*, *pourtant*. ‖ Wat er ook van zij. *Quoiqu'il en soit*.
Immoreel, bn. Onzedelijk. *Immoral*.
Imperatief, **Imperativus** (-tieven), z. m. (gramm.) *Impératif*, m.
Imperiaal, z. v. *Impériale*, f.
Impost, z. m. Belasting. *Impôt*, *droit*, m., *imposition*, *taxe*, f. ‖ (arch.) *Imposte*, f.
Improvisatie (-ties, -tiën), z. v. *Improvisation*, f.
Improvisator (-tors, -toren), z. m. *Improvisateur*, m.
Improviseeren, zw. w. b. *Improviser*.
In, voorz. *En*, *dans*. ‖ — het huis, *dans la maison*. ‖ — België, *en Belgique*. ‖ De dienst heeft plaats — St.-Pieterskerk, *le service a lieu en l'église de St. Pierre*. ‖ Ik was — de kerk, *j'étais à l'église*. ‖ — het heimelijk, *en secret*, *en cachette*. ‖ — het openbaar, *en public*. ‖ — geval dat, *en cas que*, *au cas que*, *si*. ‖ — het wit gekleed, *habillé de blanc*. ‖ — de lente, *au printemps*. ‖ — het loopen, *en courant*.
Inachtneming (zond. mv.), z. v. *Observation*, f. ‖ Oefening. *Pratique*, f., *exercice*, m.
Inadembaar, bn. *Respirable*.
Inademen, zw. *en* afsch. w. b. *Aspirer*, *respirer*, *inspirer*.
Inademing (zond. mv.), z. v. *Aspiration*, *respiration*, *inspiration*, f.
Inauguratie (-ties), z. v. *Inauguration*, f. ‖ *Zie* Inwijding, Bevestiging.
Inaugureel, bn. *Inaugural*.
Inaugureeren, zw. w. b. *Inaugurer*. ‖ *Zie* Inwijden, Bevestigen.
Inbaar, bn. *Exigible*.
Inbakeren, zw. *en* afsch. w. b. *Emmaillotter*, *envelopper de langes*. ‖ (fig.) Zich —. *S'emmitoufler*.
Inbakken, (*bakte in*, *ingebakken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se rétrécir en cuisant*.
Inbalsemen, zw. *en* afsch. w. b. *Embaumer*. ‖ Een lijk —, *embaumer un corps mort*.
Inbalseming, z. v. *Embaumement*, m.
Inbannen, (*bande in*, *ingebannen*,) zw. w. o. (met *hebben*). *Couper* (*au jeu de cartes*).
Inbeelden, zw. *en* afsch. w. b. *Imaginer*. ‖ Zich —. *S'imaginer*, *se figurer*, *se mettre dans l'idée*. ‖ Zich veel —, *avoir grande opinion de soi-même*, *s'en faire accroire*.
Inbeelding, z. v. *Imagination*, *chimère*, *fiction*, *fantaisie*, f. ‖ Verwaandheid. *Vanité*, *infatuation*, *présomption*, f.
Inbeitelen, zw. *en* afsch. w. b. *Creuser* ou *graver avec le ciseau*, *ciseler*.
Inbeiteling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de creuser* ou *de graver avec le ciseau*.
Inbellen, zw. *en* afsch. w. b. *Appeler* ou *faire entrer en sonnant*, *sonner pour faire entrer*.
Inbergen, (*borg in*, *ingeborgen*,) st. *en* afsch. w. b. *Sauver*, *mettre en sûreté*, *enfermer*. ‖ In het pakhuis doen. *Emmagasiner*.
Inbeslagneming, z. v. *Saisie*, f., *arrêt*, m.
Inbeuren, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en levant* ou *en soulevant*. ‖ Geld —, *toucher l'argent d'objets vendus*, *encaisser*.
Inbeuring (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de faire entrer en levant* ou *en soulevant*. ‖ — van geld, *encaissement*, m.
Inbezitneming (zond. mv.), z. v. *Prise* f. *de possession*.
Inbezitstelling (zond. mv.), z. v. *Mise en possession*, *investiture*, f.
Inbezittreding (zond. mv.), z. v. *Entrée* f. *en possession*.
Inbijten, (*beet in*, *beten in*, *ingebeten*,) st. *en* afsch. w. b. Invreten. *Pénétrer en mordant*, *ronger*, *corroder*. ‖ Sterk water bijt de metalen in, *l'eau-forte corrode les métaux*.
Inbijten, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) Een schip —, *faire entrer un vaisseau au moyen de trous faits dans la glace*.
Inbijting, z. v. Invreting. *Corrosion*, f.
Inbikken, zw. *en* afsch. w. b. *Tailler* ou *faire des entaillures dans la pierre*.
Inbinden, (*bond in*, *ingebonden*,) st. *en* afsch. w. b. Nauwer binden. *Lier plus étroitement*, *serrer davantage*. ‖ (mar.) De zeilen —, *ferler les voiles*. ‖ (fig.) Beteugelen. Zijne driften —, *réprimer ses passions*, ‖ (rel.) Een boek —, *relier un livre*. ‖ Inwikkelen. *Envelopper dans*. ‖ (fig.) Zich —. *Se modérer*, *se contenir*.
Inbinding, z v. (rel.) *Reliure*, f. ‖ (fig.) Bedaardheid. *Retenue*, *modération*, f.
Inbitter, bn. *Fort amer*. ‖ (fig.) *Très-irrité*.
Inblaasster, z. v. *Souffleuse*, f. ‖ (fig.) *Instigatrice*, f.
Inblazen, (*blies in*, *ingeblazen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en soufflant*, *souffler*. ‖ (fig.) Influisteren. *Souffler*, *suggérer*. ‖ Ingeven. *Inspirer*. ‖ Iemand moed —, *inspirer du courage à qq*.
Inblazer, z. m. *Souffleur*, m. ‖ (fig.) *Instigateur*, m.
Inblazing, z. v. *Action* f. *de souffler*. ‖ (méd.) *Insufflation*, f. ‖ (fig.) Influistering. *Instigation*, f. ‖ (fig.) Ingeving. *Inspiration*, *suggestion*, f.
Inblijde, bn. *Très-charmé*, *bien aise*, *très-content*, *ravi*.
Inblijven, (*bleef in*, *bleven in*, *ingebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ne pas sortir*, *demeurer* ou *rester dans*. ‖ De inblijvende nummers, *les numéros qui ne sont pas sortis*.
Inboedel (-dels), z. m. *Tous les meubles* m. pl. *qui se trouvent dans une maison*, *mobilier*, m.
Inboegen, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) Eene haven —, *entrer dans un port*.
Inboel (-boelen), z. m. *Zie* Inboedel.
Inboezemen, zw. *en* afsch. w. b. *Inspirer*, *inculquer*. ‖ Vrees —, *inspirer de la crainte*. ‖ Slechte gevoelens —, *inculquer de mauvais sentiments*.
Inboezeming, z. v. *Inspiration*, f.
Inbonzen, zw. *en* afsch. w. b. *Enfoncer en pous-*

sant ou *en frappant.* ‖ Den bodem eens vats —, *effondrer un tonneau.* ‖ De deur —, *enfoncer la porte.*

INBOOMEN, zw. *en* afsch. w. b. Eene schuit —, *faire entrer un bateau au moyen de perches* ou *de gaffes.*

INBOORLING, z. m. *en* v. *Indigène*, *régnicole*, m. ‖ De —en van Afrika, *les naturels* m. pl. *de l'Afrique.* ‖ Als — opnemen, *naturaliser.*

INBOORLINGSCHAP (zond. mv.), z. o. *Indigénat*, m., *naturalisation*, f.

INBOORLINGSRECHT (zond. mv.), z. o. *Zie* INBOORLINGSCHAP.

INBOOS, bn. *Très-méchant.*

INBOREN, zw. *en* afsch. w. b. *Forer, percer, trouer en perçant.* ‖ (fig.) Indringen. *Pénétrer.*

INBORING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de forer* ou *de percer*, *percement*, m.

INBORST (zond. mv.), z. v. *Naturel*, *caractère*, m., *humeur*, f., *penchant*, *tempérament*, m.

INBRAAK (zond. mv.), z. v. *Effraction*, *rupture*, f. ‖ Diefstal met —, *vol* m. *avec effraction.*

INBRADEN, (*braadde in*, *ingebraden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rétrécir en rôtissant*, *diminuer de poids en rôtissant.*

INBRANDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer avec un fer chaud.* ‖ (chir.) *Cautériser.* ‖ Invlammen. *Damasquiner.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Brûler*, *corroder*, *ronger.* ‖ (met *zijn*). *Diminuer de poids en brûlant.*

INBRANDEND, bn. *Caustique.*

INBRANDER, z. m. Invlammer. *Damasquineur*, m.

INBRANDING, z. v. *Action* f. *de marquer avec un fer chaud.* ‖ (chir.) *Cautérisation*, f.

INBRASSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer dans.*

INBREIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajouter* ou *attacher en tricotant.* ‖ o. (met *zijn*). *Diminuer en tricotant.*

INBREKEN, (*brak in*, *braken in*, *ingebroken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Enfoncer*, *forcer.* ‖ Door breken binnenkomen. *Entrer par force*, *avec violence* ou *avec effraction.* ‖ Doorbreken. *Se rompre*, *se crever.* ‖ De dijk zal —, *la digue se rompra.* ‖ b. (mar.) Een zeil —, *traverser une voile.*

INBREKER, z. m. *Celui qui enfonce*, *qui entre par force* ou *avec effraction.*

INBREKING, z. v. *Effraction*, *rupture*, f.

INBRENG (zond. mv), z. m. *Apport*, *rapport*, m.

INBRENGEN, (*bracht in*, *ingebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Porter dans*, *importer*, *rentrer*, *faire entrer.* ‖ Het graan —, *engranger les blés.* ‖ Eene breuk —, *réduire une hernie.* ‖ Bijbrengen. *Alléguer.* ‖ Winnen en te huis brengen. *Gagner*, *rapporter.* ‖ Geld bijschieten. *Contribuer.* ‖ Inleiden. *Introduire.*

INBRENGER, z. m. *Importateur*, *introducteur*, m.

INBRENGING, z. v. *Importation*, *introduction*, f.

INBREUK, z. v. *Rupture*, *fracture*, f. ‖ Scheuding. *Infraction*, *violation*, f., *attentat*, m., *atteinte*, f. ‖ — maken op, *porter atteinte à.*

INBROKKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rompre en petits morceaux pour mettre dans qc.*, *émier*, *émietter.* ‖ Verliezen. *Perdre graduellement.*

INBROKKEN, zw. *en* afsch. w b. *Zie* INBROKKELEN.

INBROKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rompre en petits morceaux*, *émiettement*, m. ‖ (fig.) *Perte graduelle*, f.

INBRUIN, bn. *Fort brun.*

INBRUISEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer avec bruit* ou *avec fracas.*

INBUIGEN, (*boog in*, *bogen in*, *ingebogen*,) zw. *en* afsch. w. b. *Courber* ou *plier en dedans.* ‖ Ingebogen beenen, *jambes cagneuses*, f. pl. ‖ o (met *zijn*). *Se courber* ou *se plier en dedans.*

INBUIGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de plier*, *de courber* ou *de se courber en dedans.* ‖ — een gewelfs, *surbaissement* m. *d'une voûte.*

INCASSEEREN, zw. w. b. *Encaisser.*

INCIDENT, z. o. *Incident*, m.

INCISIE (–SIES), z. v. *Incision*, f.

INCISIEMES (–MESSEN), z. o. *Bistouri*, m.

INCLINATIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Inclination*, f.

INCLINEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Incliner.*

INCOGNITO, bw. *Incognito.*

INCONSEQUENT, bw. *Inconséquent.*

INCONSEQUENTIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Inconséquence*, f.

INDACHTIG, bn. *Qui se souvient.* ‖ Iets — zijn of worden, *se souvenir* ou *se ressouvenir de qc.*, *se rappeler qc.* ‖ Iemand iets — maken, *rappeler qc. à qq.*

INDAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Assigner*, *donner assignation à*, *citer*, *sommer*, *ajourner.*

INDAGING, z. v. *Assignation*, *citation*, *sommation* f, *ajournement*, m.

INDAGINGSBRIEVEN, z. m. mv. *Lettres évocatoires* f. pl.

INDAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Munir* ou *entourer d'une digue*, *endiguer.*

INDAMMING, z. v. *Action* f. *de munir* ou *d'entourer d'une digue*, *endiguement*, m.

INDECLINABEL, bn. Onverbuigbaar. *Indéclinable*

INDEELEN, zw. w. b. *Classer*, *distribuer.*

INDEELING, z v. *Classification*, *division*, f.

INDELICAAT, bn. Onkiesch. *Indélicat.*

INDELVEN, (*dolf in*, *ingedolven*,) st. *en* afsch. w. b *Faire entrer en creusant*, *enfouir*, *enterrer.*

INDELVING (zond. mv.), z. v. *Enfouissement*, *enterrement*, m.

INDENKEN, (*dacht in*, *ingedacht*,) zw. *en* afsch w. b. *Méditer* ou *réfléchir sur*, *ruminer.*

INDERDAAD, bw. *En effet*, *effectivement*, *réellement.*

INDEX (zond. mv.), z. m. *Index*, m.

INDICATIEF, INDICATIVUS (–TIEVEN), z. m. (gramm. *Indicatif*, m.

INDIEN, voegw. *Si*, *en cas que*, *au cas que.* ‖ — gij mij schrijft, zal ik komen, *si vous m'écrivez*, *je viendrai.*

INDIENEN, zw. *en* afsch. w. b. Aanbieden. *Présenter.* ‖ Inzenden. *Adresser*, *envoyer.* ‖ (jurispr. De stukken —, *produire les pièces.*

INDIENING (zond mv.), z. v. *Présentation*, f. ‖ Inzending. *Envoi*, m. ‖ (jurispr.) *Production*, f ‖ — van beroep, *interposition* f. *d'appel.*

INDIGESTIE (–TIES), z. v. *Indigestion*, f.

INDIGO (zond. mv.), z. v. *Indigo*, m.

INDIGOBEREIDER, z. m. *Fabricant* m. *d'indigo.*

INDIGOBEREIDERIJ, z. v. *Indigoterie*, f.

INDIGOBOOM (–BOOMEN), z. m. *Indigotier*, m.

INDIGOFABRIEK, z. v. *Indigoterie*, f.

INDIGOPLANT, z. v. (bot.) *Indigotier*, *indigo*, m

INDIGOSTENGEL, z. m. *Tige* f. *d'indigo.*

INDIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Munir* ou *entourer d'une digue*, *endiguer.*

INDIJKING, z. v. *Action* f. *de munir* ou *d'entourer d'une digue*, *endiguement*, m.

INDIVIDU (–DU'S), z. m. *Individu*, m.

INDIVIDUALITEIT (zond. mv.), z v. *Individualité*, f

INDIVIDUEEL, bn. *Individuel.*

INDOEN, (*deed in*, *deden in*, *ingedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Mettre une chose dans une autre*

INDOMPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Plonger dans un liquide*, *immerger.* ‖ Zich —. *Se plonger* (*dans l'eau*).

INDOMPELING, z. v. *Immersion*, f.
INDOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tremper, imbiber.* ‖ (cuis.) *Saucer.*
INDOOPING, z. v. *Action de tremper, d'imbiber* ou *de saucer, immersion, trempe*, f.
INDOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INDOOPEN.
INDOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INDUWEN.
INDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en tournant* ou *en tordant.* ‖ (fig.) Zich —. Zich indringen. *S'insinuer, s'ingérer.* ‖ o. (met *zijn*). *Tourner dans.*
INDRAAIING, z. v. *Action* f. *de faire entrer en tournant* ou *en tordant.*
INDRAGEN, (*droeg in, ingedragen*,) st. *en* afsch. w. b. *Porter dans, rentrer, apporter.*
INDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en trottant* ou *en courant.*
INDRIJVEN, (*dreef in, dreven in, ingedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire entrer.* ‖ De koeien —, *faire entrer les vaches dans l'étable.* ‖ Met geweld inslaan. *Chasser, enfoncer.* ‖ Eenen spijker —, *enfoncer un clou.* ‖ Eenen paal —, *enfoncer un pieu.* ‖ Drijven, graveeren. *Ciseler, bosseler, graver.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer en flottant.*
INDRIJVING, z. v. *Action* f. *de faire entrer* ou *d'enfoncer, enfoncement*, m.
INDRILLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Forer, perforer, percer avec la drille.*
INDRINGEN, (*drong in, ingedrongen*,) zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer par force.* ‖ Iemand in een ambt —, *établir qq. par force dans un emploi.* ‖ Zich —. *Entrer par force.* ‖ (fig.) Zich —. *S'insinuer, s'ingérer, se faufiler.* ‖ Zich in iemands gunst —, *s'insinuer dans la faveur* ou *les bonnes grâces de qq.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer par force, pénétrer, percer.* ‖ Tegen den vijand —, *se précipiter sur l'ennemi.*
INDRINGEND, bn. *Pénétrant, scrutateur.* ‖ —e blikken, *regards pénétrants* ou *scrutateurs*, m. pl. ‖ (fig.) *Insinuant, intrigant.*
INDRINGENDHEID (zond. mv.), z. v. *Pénétration*, f.
INDRINGER, z. m. *Celui qui s'insinue, qui s'introduit*, m. ‖ Sluwe —, *intrigant*, m. ‖ — in eene bediening, *intrus*, m.
INDRINGING, z. v. *Insinuation, intrigue*, f. ‖ — in eene bediening, *intrusion*, f.
INDRINGSTER, z. v. *Celle qui s'insinue, qui s'introduit.* ‖ Sluwe —, *intrigante*, f. ‖ — in eene bediening, *intruse*, f.
INDRINKEN, (*dronk in, ingedronken*,) st. *en* afsch. w. b. *Avaler, boire.* ‖ (fig.) *S'imbiber* ou *s'abreuver de.* ‖ De aarde drinkt den regen in, *la terre s'imbibe de la pluie.*
INDROEVIG, bn. *Fort triste, fort affligé, très-déplorable.* ‖ bw. *Fort tristement.*
INDROGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sécher, se dessécher, tarir.* ‖ Door drogen inkrimpen. *Se rétrécir* ou *diminuer de volume en séchant.*
INDROGING, z. v. *Dessèchement*, m.
INDROOG, bn. *Très-sec.*
INDRUIPEN, (*droop in, dropen in, ingedropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Dégoutter dans qc.*
INDRUIPING, z. v. *Action* f. *de dégoutter dans qc.*
INDRUISEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber, s'écrouler* ou *entrer avec bruit, avec fracas.* ‖ (fig.) Tegen de waarheid —, *être contraire à la vérité.*
INDRUK, z. m. *Empreinte, impression*, f. ‖ (fig.) *Impression, sensation*, f. ‖ — maken op iemand, *faire impression sur qq.*
INDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Empreindre, imprimer.* ‖ Een zegel —, *imprimer un sceau.* ‖ Doordrukken. *Rompre* ou *casser en pressant, enfoncer.* ‖ (fig.) Inboezemen. *Inspirer, inculquer.*
INDRUKKING, z. v. *Empreinte, impression*, f. ‖ Breking door het drukken. *Action* f. *de rompre en pressant, enfonçage*, m.
INDRUKSEL, z. o. *Empreinte, impression*, f.
INDRUPPELEN, zw. w. o. (met *zijn*) *Zie* INDRUPPEN.
INDRUPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Dégoutter dans qc.* ‖ Laten —, *instiller.*
INDRUPPING, z. v. *Instillation*, f.
INDUIKEN, (*dook in, doken in, ingedoken*,) st. *en* afsch. w. b. *Plonger dans l'eau, tenir sous l'eau, immerger.* ‖ o. (met *hebben*). (mar.) *Plonger trop de l'avant.* ‖ (met *zijn*). Zich verbergen. *Se cacher.*
INDUSTRIE (—TRIES), z. v. *Industrie*, f.
INDUSTRIEEL, bn. *Industriel.*
INDUSTRIEEL (—EELEN), z. m. *Industriel*, m.
INDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en poussant, fourrer.* ‖ Door duwen breken. *Rompre en poussant, enfoncer.*
INDUWING, z. v. *Action* f. *de faire entrer en poussant, de rompre en poussant.*
INEEN, bw. *L'un dans l'autre.*
INEENBUIGEN, (*boog ineen, bogen ineen, ineengebogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Plier une chose dans une autre.*
INEENBUIGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de plier une chose dans une autre.*
INEENDOEN, (*deed ineen, deden ineen, ineengedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Mettre l'un dans l'autre.*
INEENDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tortiller, tordre.*
INEENDRAAIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tortiller* ou *de tordre.*
INEENDRIJVEN, (*dreef ineen, dreven ineen, ineengedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Chasser l'un dans l'autre.* ‖ o. (met *zijn*). *Flotter ensemble.*
INEENDRINGEN, (*drong ineen, ineengedrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Comprimer, condenser, resserrer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se comprimer, se resserrer, se condenser.*
INEENDRINGING (zond. mv.), z. v. *Compression, condensation*, f.
INEENDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Comprimer, resserrer, presser l'un dans l'autre.*
INEENDRUKKING (zond. mv.), z. v. *Compression*, f.
INEENGEDRONGEN, bn. *Compacte, dense, condensé.* ‖ — vrouw, *femme trapue* ou *ramassée*, f.
INEENGEDRONGENHEID (zond. mv.), z. v. *Compacité, densité*, f.
INEENGROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se joindre en croissant.*
INEENKLEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer fortement une chose dans une autre.*
INEENKRIMPEN, (*kromp ineen, ineengekrompen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se rétrécir, se crisper, se contracter, se racornir.*
INEENKRIMPING (zond. mv.), z. v. *Rétrécissement, racornissement*, m., *crispation*, f.
INEENKRONKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se ramasser, se replier, s'entortiller, se crisper.*
INEENKRONKELING (zond. mv.), z. v. *Crispation*, f., *entortillement, resserrement*, m.
INEENKRUIPEN, (*kroop ineen, kropen ineen, ineengekropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se blottir.*
INEENLOOPEN, (*liep ineen, ineengeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Opérer sa jonction, se joindre, se mêler, être en rapport, se communiquer.*

INEENPERSBAAR, bn. *Compressible.*
INEENPERSBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Compressibilité*, f.
INEENPERSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Comprimer.*
INEENPERSING (zond. mv.), z. v. *Compression*, f.
INEENROLLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler l'un dans l'autre, enrouler.* ‖ o. (met *zijn*). *Se ramasser.*
INEENROLLING (zond. mv.), z. v. *Enroulement*, m.
INEENSCHIETEN, (*schoot ineen, schoten ineen, ineengeschoten*,) st. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *S'emboîter, s'enchâsser l'un dans l'autre, engrener, se communiquer.*
INEENSCHRIJVEN, (*schreef ineen, schreven ineen, ineengeschreven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Écrire serré, serrer ses lettres.*
INEENSCHROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se racornir.*
INEENSCHUIVEN, (*schoof ineen, schoven ineen, ineengeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Emboîter en poussant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'emboîter.*
INEENSLAAN, (*sloeg ineen, ineengeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Joindre en frappant.* ‖ (fig.) De handen —, *agir de concert, se concerter.*
INEENSLUITEN, (*sloot ineen, sloten ineen, ineengesloten*,) st. *en* afsch. w. b. *Emboîter.* ‖ o. (met *zijn*). *S'emboîter, engrener.*
INEENSLUITING, z. v. *Emboîtement*, m., *emboîture*, f.
INEENSMELTEN, (*smolt ineen, ineengesmolten*,) st. *en* afsch. w. b. *Mêler par la fusion, fondre ensemble.* ‖ o. (met *zijn*). *Se fondre.*
INEENSMELTING, z. v. *Fusion*, f. ‖ (gramm.) *Contraction, crase*, f. ‖ Vermindering. *Diminution*, f. ‖ — der kleuren, *gradation* f. *des couleurs.*
INEENSTAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Presser fortement en frappant du pied, mêler en pilant, piler ensemble.*
INEENTRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Casser en frappant du pied.*
INEENVLECHTEN, (*vlocht ineen, ineengevlochten*,) st. *en* afsch. w. b. *Entrelacer, réunir en tressant.*
INEENVLECHTING (zond. mv.), z. v. *Entrelacement*, m.
INEENVLOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se réunir en coulant.*
INEENVLOEIING (zond. mv.), z. v. *Jonction*, f., *confluent*, m.
INEENVOEGEN, zw. *en* afsch w. b. *Emboîter, enchâsser, joindre, assembler.*
INEENVOEGING, z. v. *Emboîtement*, m., *jonction*, f.
INEENWRINGEN, (*wrong ineen, ineengewrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Joindre en tordant, tordre ensemble.*
INEENZAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'écrouler, s'affaisser, tomber.*
INEENZAKKING (zond. mv.), z. v. *Écroulement, affaissement*, m.
INEENZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre, emboîter, aboutir.* ‖ Eeu uurwerk —, *monter une horloge.* ‖ (chir.) *Réduire.*
INEENZETTING (zond. mv.), z. v. *Emboîtement*, m. *jonction*, f. ‖ (chir.) *Réduction*, f.
INEENZINKEN, (*zonk ineen, ineengezonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'affaisser et tomber, s'écrouler.*
INENTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enter, greffer.* ‖ (méd.) *Inoculer.* ‖ Met koepokstof —, *vacciner.*
INENTER, z. m. *Inoculateur, greffeur*, m. ‖ (méd.) *Vaccinateur, inoculateur*, m.
INENTING, z. v. *Entement*, m. ‖ (méd.) *Inoculation*, f. ‖ — der koepokstof, *vaccination*, f.
INETEN, (*at in, aten in, ingegeten* of *ingeëten*,) st. *en* afsch. w. b. *Ronger, corroder, carier.* ‖ o. (met *hebben*). *Se gangrener, se carier.*
INETEND, bn. *Rongeant, corrosif, corrodant.*
INETING (zond. mv.), z. v. *Corrosion, carie*, f.
INETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Graver à l'eau-forte.*
INETSING, z. v. *Gravure* f. *à l'eau-forte.*
INETTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être rongé par le pus, suppurer en dedans.* ‖ (fig.) *S'invétérer.*
INFANT, z. m. *Infant*, m.
INFANTE, z. v. *Infante*, f.
INFANTERIE (zond. mv.), z. v. *Infanterie*, f.
INFINITIEF, INFINITIVUS (-TIEVEN), z. m. (gramm.) *Infinitif*, m.
INFIRMERIE (-IEËN), z. v. *Infirmerie*, f.
INFLANSEN, zw. *en* afsch w. b. *Faire entrer négligemment.* ‖ (fig.) *Alléguer mal à propos.*
INFLIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre une pièce* ou *un morceau dans* ou *à* ‖ (fig) Zich bij iemand —, *s'insinuer dans les bonnes grâces de qq.*
INFLUISTERAAR, z. m. *Souffleur*, m.
INFLUISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Souffler, suggérer, instiguer.*
INFLUISTERING (zond. mv.), z v. *Suggestion, instigation*, f.
INFRAAI, bn. *Très-beau, très-joli.*
INFUSIEDIERKEN, INFUSIEDIERTJE, z. o. *Infusoire, animalcule infusoire*, m.
INGAAN, (*ging in, ingegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Entrer.* ‖ Beginnen. *Commencer.* ‖ Wanneer gaat het schooljaar in? *quand l'année scolaire commence-t-elle?* ‖ Bevatten. *Faire, contenir.* ‖ Honderd centen gaan in eenen gulden, *un florin fait cent cents.* ‖ b. (met *hebben*). Inhalen. *Atteindre, rejoindre.* ‖ Sluiten, aangaan. *Conclure, contracter.* ‖ Een verdrag —, *conclure un traité.*
INGAARDER, z. m. *Collecteur, percepteur*, m.
INGADEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Amasser, recueillir.* ‖ (agric.) *Récolter.* ‖ Belastingen —, *recouvrer des impôts.*
INGADERING, z. v. *Collecte*, f. ‖ (agric.) *Récolte*, f. Ontvangst. *Recette*, f. ‖ — der belastingen, *recouvrement* m. *des impôts.*
INGANG, z. m. *Entrée*, f. ‖ — eener zaal, *entrée d'une salle.* ‖ Voorplaats. *Vestibule*, m. ‖ Begin. *Commencement, début*, m. ‖ — der misse, *introït*, m. ‖ Gezag. *Crédit*, m., *autorité*, f. ‖ Indruk. *Impression*, f. ‖ — vinden, *être admis, être accueilli, être approuvé.*
INGANGKAART, z. v. *Carte* f. ou *billet* m. *d'entrée.*
INGEBEELD, bn. *Imaginaire, chimérique, fictif.* ‖ Hoogmoedig, verwaand. *Présomptueux, orgueilleux, vain.*
INGEBOREN, bn. *Inné.* ‖ Geboortig. *Natif.*
INGEBORENE, z. m. *Indigène*, m.
INGEDRONGEN, bn. *Intrus.*
INGEDRONGENE, z. m. *en* v. *Intrus*, m., *intruse*, f.
INGEËRFDE, z. m. *en* v. *Propriétaire*, m. *et* f. *de biens-fonds.*
INGEESTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Inspirer.*
INGEESTING (zond. mv.), z. v. *Inspiration*, f.
INGEKAST, bn. Ingezet. *Enchâssé, serti.*
INGELAND, z. m. *Propriétaire* ou *possesseur* m. *de terres dans un polder.*
INGENIEUR (-EURS), z. m. *Ingénieur*, m.
INGENOMEN, bn. *Prévenu, entiché.*
INGENOMENHEID (zond. mv.), z. v. *Prévention*, f.
INGESCHAPEN, bn. *Inné, infus, naturel.* ‖ — denkbeelden, *idées innées*, f. pl. ‖ — kennis, *science infuse*, f.
INGESLOTEN, bn. *Inclus.* ‖ De hier —e brief, *la lettre ci-incluse.* ‖ bw. *Inclusivement.*

INGETOGEN, bn. *Modeste, retenu, posé, modéré.* ‖ Een — leven leiden, *mener une vie retirée.* ‖ bw. *Modestement, modérément, posément.*

INGETOGENHEID (zond. mv.), z. v. *Modestie, retenue, modération*, f.

INGEVAL, voegw. *En cas que.*

INGEVEN, (*gaf in, gaven in, ingegeven*,) st. *en* afsch. w. b. *Donner, faire prendre, administrer.* ‖ Een geneesmiddel —, *administrer* ou *faire prendre une médecine.* ‖ Indienen. *Présenter, remettre.* ‖ Een verzoekschrift —, *présenter une pétition.* ‖ Inboezemen. *Inspirer, suggérer.* ‖ Opstoken. *Instiguer.*

INGEVER, z. m. (fig.) *Celui qui inspire, qui suggère.* ‖ Opstoker. *Instigateur*, m.

INGEVING, z. v. (fig.) *Inspiration, suggestion*, f. ‖ — van den Heiligen Geest, *inspiration* f. *du Saint Esprit.* ‖ — des harten, *impulsion* f. *du cœur.*

INGEVOLGE, voorz. *Selon, suivant, d'après, en conséquence de, conformément à.*

INGEWAND, z. o. *Entrailles*, f. pl., *intestins, viscères*, m. pl. ‖ (fig.) Baarmoeder. *Ventre, utérus*, m. ‖ (fig.) — der aarde, *entrailles de la terre.*

INGEWANDSBESCHRIJVER, z. m *Entérographe*, m.

INGEWANDSBESCHRIJVING, z. v. *Entérographie*, f.

INGEWANDSWORM, z. m. *Helminthe, ver intestinal*, m.

INGEWANDSZWELLING, z. v. *Mégalosplanchnie*, f.

INGEWANDWAARZEGGER, z. m. *Aruspice, extispice*, m.

INGEWANDWAARZEGGERIJ, z. v. *Aruspicine, extispicine*, f.

INGEWANDWIKKER, z. m. *Zie* INGEWANDWAARZEGGER.

INGEWEIDE (zond. mv.), z. o. *Entrailles* f. pl. *d'animaux.*

INGEWIJDE, z. m. *en* v. *Initié*, m., *initiée*, f., *adepte*, m. *et* f.

INGEWIKKELD, bn. *Compliqué, embrouillé, embarrassé, obscur.* ‖ — geding, *procès embrouillé*, m.

INGEWIKKELDHEID (zond. mv.), z. v. *Complication*, f.

INGEWORTELD, bn. *Enraciné.*

INGEZETENE, z. m *en* v. *Habitant*, m., *habitante*, f.

INGIERIG, bn. *Très-avare.*

INGIETEN, (*goot in, goten in, ingegoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Verser dans.* ‖ (pharm.) *Infuser.*

INGIETING, z. v. *Action* f. *de verser dans.* ‖ (pharm.) *Infusion*, f.

INGIJPEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Ferler.* ‖ De zeilen —, *ferler les voiles.*

INGLIJDEN, (*gleed in, gleden in, ingegleden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en glissant, glisser dans.* ‖ Indringen. *S'insinuer.*

INGLIJDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'entrer en glissant.*

INGLIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se glisser dans, se couler doucement dans.*

INGLIPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se glisser dans.*

INGLOED (zond. mv.), z. m. *Feu ardent*, m.

INGOED, bn. *Très-bon, excellent.*

INGOLPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INGULPEN.

INGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. Door gooien breken. *Casser en jetant.* ‖ Naar binnen gooien. *Jeter dans.*

INGOOR, bn. *Fort rance.*

INGORDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer avec une ceinture.* ‖ (mar.) *Ferler.*

INGRAVEN, (*groef in, ingegraven*,) st. *en* afsch. w. b. *Percer en creusant.* ‖ Begraven. *Enterrer, enfouir.* ‖ (mar.) De vaten in den ballast —, *engraver les futailles dans le lest.* ‖ (mil.) Zich —. *Se terrer, se retrancher.*

INGRAVING, z. v. Bedelving. *Enfouissement*, m. ‖ (mil.) *Action* f. *de se terrer.*

INGREEP (—GREPEN), z. v. (fig.) *Usurpation*, f., *empiétement*, m.

INGRIFFELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Empreindre sur, graver dans.* ‖ Inenten. *Enter, greffer.*

INGRIFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INGRIFFELEN.

INGRIJPEN, (*greep in, grepen in, ingegrepen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Mettre* ou *porter la main dans.* ‖ In iemands rechten —, *empiéter sur qq.* ‖ (méc.) *Engrener, s'engrener.*

INGRIJPING, z. v. (méc.) *Engrenage*, m., *engrenure*, f.

INGROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Croître dans.* ‖ Zijne nagels zijn in 't vleesch gegroeid, *les ongles lui sont entrés dans la chair.*

INGROEIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de croître dans.*

INGROEN (zond. mv.), z. o. (bot) *Bugle*, f.

INGROEN, bn. Zeer groen. *Fort vert.*

INGROEVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entailler.* ‖ (archit.) *Canneler.*

INGULPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Avaler, boire à grands traits.*

INHAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Accrocher, agrafer, faire entrer au moyen d'un crochet*, ou *d'une agrafe.*

INHAKING, z. v. *Accrochement, agrafement*, m.

INHAKKEN, zw. *en* afsch w b. *Donner des coups de hache, ouvrir* ou *enfoncer à coups de hache.* ‖ Iemand het hoofd —, *fendre la tête à qq.* ‖ Op den vijand —, *fondre sur l'ennemi le sabre à la main.*

INHAKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ouvrir* ou *d'enfoncer à coups de hache.*

INHALEN, zw. *en* afsch. w. b. Naar binnen halen. *Amener, faire entrer, rentrer.* ‖ Naar zich trekken. *Attirer, tirer à soi.* ‖ De zeilen —, *ferler les voiles.* ‖ Achterhalen. *Atteindre, joindre.* ‖ Den schouder —, *effacer l'épaule* ‖ Zijn woord —, *se dédire, se rétracter.* ‖ Herstellen, vergoeden. *Réparer, regagner ce qu'on a perdu.* ‖ De schade —, *réparer la perte.* ‖ Den verloren tijd —, *réparer le temps perdu.* ‖ Vergaderen. *Amasser.* ‖ Gierig zijn. *Être avare.* ‖ Verwelkomen. *Aller à la rencontre de qq., recevoir avec pompe, inaugurer.*

INHALIG, bn. *Avide, avare, intéressé, cupide, ladre, chiche.*

INHALIGHEID (zond. mv.), z. v. *Avidité, avarice, ladrerie*, f.

INHALING, z. v. *Action* f. *d'amener, de faire entrer.* ‖ — van zijn woord, *dédit*, m., *rétractation*, f. ‖ Inhuldiging. *Réception* ou *entrée solennelle, inauguration*, f.

INHAM, z. m. *Anse, baie, crique*, f.

INHANGEN, (*hing in, ingehangen*,) st. *en* afsch. w. b. *Pendre dans, accrocher, suspendre.* ‖ Eene deur —, *pendre une porte dans ses gonds.*

INHEBBEN, (tegenw. tijd aantoon. wijze, 3 pers. *heeft in*, onvolm. verl. tijd *had in*, verl. deelw. *ingehad*,) onr. w. b Bezitten. *Être maître de, occuper, posséder, tenir.* ‖ De stad —, *être maître de la ville.* ‖ Bevatten. *Contenir, renfermer, comprendre.* ‖ Het schip heeft wijn in, *le vaisseau est chargé de vin.* ‖ Beteekenen. *Signifier.* ‖ Dat heeft niet veel in, *cela n'est pas de grande importance.*

INHECHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *joindre qc. dans.*

Inhechting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de joindre qc. à* ou *dans.*
Inheemsch, bn. *Indigène, du pays, intérieur.* ‖ —e planten, *plantes indigènes*, f. pl.
Inheet, bn. *Fort chaud.*
Inheien, zw. *en* afsch. w. b. *Hier.* ‖ Palen —, *piloter, enfoncer des pilotis.*
Inheiing, z. v. *Hiement, pilotage*, m.
Inhijschen, (*heesch in, heschen in, ingeheschen,*) st. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en hissant ou en guindant.*
Inhollen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en courant* ou *à toute bride.* ‖ (fig.) *Entrer comme un forcené.*
Inhoud, z. m. *Contenu*, m., *teneur*, f. ‖ — eens vats, *contenu* m. ou *capacité* f. *d'un tonneau.* ‖ Een schip van driehonderd ton —, *un vaisseau de trois cents tonneaux de capacité.* ‖ — eens driehoeks, *aire* f. *d'un triangle.* ‖ — van eenen brief, *contenu d'une lettre.* ‖ Korte —, *abrégé, sommaire, précis, résumé*, m.
Inhouden, (*hield in, ingehouden,*) st. *en* afsch. w. b. Bevatten. *Contenir, comprendre, renfermer.* ‖ Binnen houden. *Retenir, garder.* ‖ Zijnen adem —, *retenir son haleine.* ‖ Een geheim —, *garder un secret.* ‖ Iemands loon —, *retenir le salaire de qq.* ‖ Matigen. *Comprimer, réprimer, modérer, retenir.* ‖ Zich —. *Se contenir, se retenir.* ‖ Zich —. Zich matigen. *Se modérer, se retenir, se contenir.*
Inhouding (zond. mv.), z. v. *Rétention*, f. ‖ Matiging. *Modération, retenue*, f.
Inhoudsmaat, z. v. *Mesure* f. *de capacité.*
Inhoudstafel, z. v. *Table* f. *des matières.*
Inhout, z. o. *Membre* m. ou *côte d'un navire, membrure*, f.
Inhouwen, (*hieuw in, ingehouwen,*) st. *en* afsch. w. b. *Couper, tailler* ou *hacher dans qc.* ‖ *Zie* Inhakken.
Inhuldigen, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre hommage.* ‖ Instellen. *Inaugurer, installer, investir.* ‖ Inwijden. *Sacrer.*
Inhuldiging, z. v. *Hommage*, m., *inauguration, installation, investiture*, f. ‖ Inwijding. *Sacre*, m.
Inhuldigingsfeest, z. o. *Fête* f. *à l'occasion d'une inauguration* ou *d'une installation.*
Inhuren, zw. *en* afsch. w. b. *Louer de nouveau, renouveler un bail.*
Inhuring, z. v. *Action* f. *de louer de nouveau* ou *de renouveler un bail.*
Initialen, z. v. mv. *Initiales*, f. pl.
Injagen, (*joeg in* of *jaagde in, ingejaagd,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Chasser dans, faire entrer en poursuivant.* ‖ (méd.) *Répercuter.* ‖ Inhalen. *Atteindre* ou *rejoindre à cheval* ou *en voiture.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer à bride abattue.*
Ink, z. m. *Ouverture* f. *d'une nasse.*
Inkabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Dégravoyer, miner caver,* (*en parlant de l'eau*).
Inkalken, zw. *en* afsch. w. b. (agric.) *Chauler.*
Inkalking, z. v. *Chaulage*, m.
Inkankeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se gangrener.* ‖ (fig.) *S'invétérer.* ‖ Ingekankerd kwaad, *mal invétéré*, m.
Inkankering (zond. mv.), z. v. *Gangrène*, f. ‖ (fig.) Bederf. *Corruption*, f.
Inkarnaat (zond. mv.), z. o. *Incarnat*, m., *couleur incarnate*, f.
Inkarnaten, bn. *Incarnat*
Inkeep (–kepen), z. v. *Entaille, incision, coche*, f.
Inkeer (zond. mv.), z. m. Huisvesting. *Logement*, m. ‖ Berouw. *Retour sur soi-même, repentir, regret*, m. ‖ Tot — komen, eenen — krijgen, *se repentir, revenir de son égarement.*
Inkeeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Zijnen inkeer nemen. *Se loger chez qq., entrer chez qq.* ‖ Bij iemand aanstappen. *Aller voir qq. en passant.* ‖ (fig.) Berouw hebben. *Rentrer en soi-même, faire un retour sur soi-même, se repentir.*
Inkelderaar, z. m. *Encaveur*, m.
Inkelderen, zw. *en* afsch. w. b. *Encaver, mettre en cave.*
Inkeldering (zond. mv.), z. v. *Encavement*, m.
Inkepen, zw. *en* afsch. w. b. *Entailler, encocher, faire une entaille, une incision, une coche dans qc.*
Inkeping, z. v. *Entaille, incision, coche*, f. ‖ (charp.) *Embrèvement*, m.
Inkerven, (*korf in, ingekorven,*) st. *en* afsch. w. b. *Entailler, encocher.* ‖ (chir.) *Scarifier.* ‖ (bot.) Ingekorven bladeren, *feuilles échancrées*, f. pl.
Inkerving, z. v. *Entaille, incision, coche*, f.
Inkijken, (*keek in, keken in, ingekeken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder dans, jeter les yeux sur.*
Inkippen, zw. *en* afsch. w b. *Zie* Inkepen.
Inklampen, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *joindre par des crampons, jumeler.*
Inklaren, zw. *en* afsch. w. b. (comm.) *Acquitter, déclarer des marchandises à la douane et payer les droits.*
Inklauteren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en grimpant, escalader.*
Inkleeden, zw. *en* afsch. w. b. Schoone kleederen aandoen. *Mettre de beaux habits.* ‖ (fig.) *Représenter, habiller, parer, orner.*
Inkleeding, z. v. *Action* f. *d'habiller.* ‖ (fig.) *Action* f. *de représenter, de parer* ou *d'orner.*
Inklemmen, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer.*
Inkleppen, zw. *en* afsch. w. b. *Citer, assigner* ou *appeler au son de la cloche.*
Inklimmen, (*klom in, ingeklommen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en montant, en grimpant, escalader.*
Inklimming, z. v. *Escalade*, f.
Inklinken, (*klonk in, ingeklonken,*) st. *en* afsch. w. b. *River, faire entrer à coups de marteau.*
Inkloppen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en frappant* ou *en battant, enfoncer, chasser.*
Inknagen, zw. *en* afsch. w. b. *Ronger, manger en rongeant.* ‖ (fig.) *Pénétrer plus avant dans.*
Inknaging, z. v. *Action de ronger, corrosion*, f.
Inknarsen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Entrer* ou *pénétrer en craquant.*
Inknersen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Zie* Inknarsen.
Inknoopen, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en nouant* ou *en boutonnant.* ‖ (fig.) *Resserrer.* ‖ Bedwingen. *Réprimer.* ‖ De driften —, *réprimer les passions.* ‖ (fam.) Iemand iets —, *recommander fortement qc. à qq.*
Inknooping, z. v. (fam.) *Recommandation formelle*, f.
Inkoken, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en bouillant.* ‖ Door koken verminderen. *Réduire par l'ébullition, laisser ébouillir.* ‖ o. (met *zijn*). *Se réduire par l'ébullition, ébouillir.*
Inkomeling, z. m. *en* v. *Étranger, nouveau venu*, m., *étrangère, nouvelle venue*, f.
Inkomen, (*kwam in, kwamen in, ingekomen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Binnenkomen. *Entrer, rentrer.* ‖ Ingebracht worden. *Être importé.* ‖ Inkomende rechten, *droits* m. pl. *d'entrée.*

‖ Die som is ingekomen, *cette somme est rentrée.*

INKOMEN (zond. mv.), z. o. *Entrée*, f. ‖ — eens schips in de haven, *arrivage* m. *d'un vaisseau au port.* ‖ Invoer. *Importation, introduction*, f. ‖ — van gelden, *rentrée* f. *de fonds.* ‖ Inkomsten, bestaanmiddelen. *Revenu*, m., *rentes*, f. pl. ‖ Kerkelijk —, *bénéfice*, m.

INKOMST, z. v. *Entrée, arrivée*, f. ‖ — eens schips, *arrivage* m. *d'un vaisseau.* ‖ Inkomen. *Revenu*, m. ‖ Jaarlijksche —en, *revenu annuel*, m., *rentes*, f. pl.

INKOOP (–KOOPEN), z. m. *Achat*, m., *emplette*, *acquisition*, f.

INKOOPBOEK, z. o. *Livre* m. *d'achat.*

INKOOPEN, (*kocht in, ingekocht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Acheter, faire des emplettes.* ‖ (jeu.) Harten —, *rentrer en cœur.*

INKOOPER, z. m. *Acheteur*, m.

INKOOPPRIJS, z. m. *Prix coûtant, prix* m. *de revient.*

INKOOPSTER, z. v. *Acheteuse*, f.

INKORTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Raccourcir, écourter.* ‖ Verminderen. *Diminuer, abréger.* ‖ (fig.) ‖ Intoomen. *Réprimer, dompter.* ‖ o. (met *zijn*). *Raccourcir, se raccourcir.*

INKORTING, z. v. *Raccourcissement*, m. ‖ Vermindering. *Diminution*, f.

INKORVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre dans un panier* ou *dans une corbeille.* ‖ (fig.) Verslinden. *Avaler, dévorer, farcir sa bedaine.*

INKORVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mettre dans un panier.*

INKOSTELIJK, bn. *Fort précieux.* ‖ Zeer prachtig. *Superbe, très-splendide.*

INKOUD, bn. *Très-froid.* ‖ bw. *Très-froidement.*

INKRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Appeler* ou *annoncer en chantant comme le coq.*

INKRIJGEN, (*kreeg in, kregen in, ingekregen*,) st. *en* afsch. w. b. Binnenkrijgen. *Faire entrer.* ‖ Ontvangen. *Recevoir.*

INKRIMPBAAR, bn. *Contractile.*

INKRIMPBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Contractilité*, f.

INKRIMPEN, (*kromp in, ingekrompen*,) st. *en* afsch. w. b. *Rétrécir, resserrer.* ‖ Iemands macht —, *diminuer le pouvoir de qq.* ‖ Zich —. *Se retrancher, diminuer sa dépense.* ‖ o. (met *zijn*). *Se rétrécir, se resserrer, s'accourcir, se raccourcir, se contracter.* ‖ De zenuwen krimpen in, *les nerfs se contractent.* ‖ De wind krimpt in, *le vent mollit.*

INKRIMPING, z. v. *Rétrécissement, resserrement, raccourcissement*, m. ‖ — der zenuwen, *contraction* f. *des nerfs.* ‖ — der uitgaven, *réduction* f. *des dépenses.*

INKROPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Avaler, dévorer.* ‖ (fig.) *Cacher, dissimuler.* ‖ (fig.) Eene beleediging —, *dévorer un affront.*

INKROPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'avaler* ou *de dévorer.* ‖ (fig.) *Dissimulation*, f.

INKRUIEN, (*krooi in* of *kruide in, ingekrooien* of *ingekruid*,) st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Introduire* ou *faire entrer sur une brouette.* ‖ (fig.) Met gezag invoeren. *Introduire par autorité* ou *par force.*

INKRUIPEN, (*kroop in, kropen in, ingekropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en rampant, se glisser dans.* ‖ (fig.) *S'introduire insensiblement.*

INKRUIPING, z. v. *Action* f. *d'entrer en rampant.*

INKRUIPSEL, z. o. *Abus* m. *qui s'est introduit insensiblement.*

INKT (zond. mv.), z. m. *Encre*, f. ‖ Blauwe, *of* roode —, *encre bleue*, ou *rouge.* ‖ (impr.) Roode —, *rubrique*, f.

INKTACHTIG, bn. *Atramentaire.*

INKTBAK, z. m. *Écritoire*, f.

INKTFLESCH, z. v. *Bouteille* f. *à encre.*

INKTHOORN, z. m. *Cornet*, m.

INKTKLAD, z. v. *Zie* INKTVLAK.

INKTKOKER, z. m. *Encrier*, m., *écritoire*, f.

INKTPOT, z. m. *Pot à encre, encrier*, m.

INKTSCHOPJE, z. o. (impr.) *Palette*, f.

INKTSPAAN, z. o. *Zie* INKTSCHOPJE.

INKTSTEEN (–STEENEN), z. m. *Atramentaire*, f.

INKTTAFEL, z. v. (impr.) *Encrier*, f.

INKTVISCH, z. m. *Sèche, sépia*, f.

INKTVLAK, INKTVLEK, z. v. *Tache* f. *d'encre*, *pâté*, m.

INKTWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Roïoc*, m.

INKUILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre en terre, enfouir pour garantir du froid.*

INKUIPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Encuver, mettre en cuve, embariller, serrer dans un baril.*

INKUIPING (zond. mv.), z. v. *Encuvement, embarillage*, m.

INKWAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter avec force dans, lancer dans.*

INKWARTIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre des troupes en quartiers, cantonner, loger, billeter.*

INKWARTIERING, z. v. *Action* f. *de mettre des troupes en quartiers, cantonnement, billettement, logement* m. *de guerre.*

INKWARTIERINGSBILJET, z. o. *Billet* m. *de logement.*

INLAAG, z. v. *Action* f. *de mettre dans qc.* ‖ Ingesloten brief. *Incluse, lettre incluse*, f. ‖ Ingelegd geld. *Mise*, f.

INLADEN, (*laadde in, ingeladen*,) st. *en* afsch. w. b. *Charger* ou *mettre dans un navire, embarquer.*

INLADER, z. m. *Chargeur, celui qui embarque*, m.

INLADING, z. v. *Charge*, f., *embarquement*, m., *cargaison*, f.

INLANDER, z. m. *Indigène, natif* m. *du pays.*

INLANDSCH, bn. *Indigène, du pays.* ‖ —e munt, *monnaie nationale*, f. ‖ —e oorlog, *guerre civile* ou *intestine*, f.

INLAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Insérer* ou *ajouter sans choix, sans discernement.* ‖ Inzwelgen. *Avaler goulument, engloutir.*

INLASSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rapiécer, rapetasser, mettre des pièces à.* ‖ Tusschenvoegen. *Insérer, intercaler, interpoler, ajouter.* ‖ (charp.) *Emboîter, emmortaiser.*

INLASSCHING, z. v. *Insertion, intercalation, interpolation, addition*, f. ‖ (charp.) *Emboîtement*, m., *emboîture*, f. ‖ — eener letter, *épenthèse*, f.

INLATEN, (*liet in, ingelaten*,) st. *en* afsch. w. b. *Laisser entrer, faire entrer, introduire.* ‖ (charp.) *Entailler, encastrer.* ‖ Invoegen. *Emboîter, emmortaiser.* ‖ Zich met iets —, *prendre part à, se mêler de, s'engager dans.* ‖ Zich met iemand —, *entrer en pourparler avec qq.* ‖ Zich in eene zaak —, *s'ingérer dans une affaire, se mêler d'une affaire.* ‖ Zich in een proces —, *s'embarquer dans un procès.*

INLATING (zond. mv.), z. v. *Admission, entrée, introduction*, f. ‖ (charp.) *Encastrement*, m., *entaille*, f., *adent*, m.

INLAVEEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en louvoyant.*

INLEELIJK, bn. *Très-laid, extrêmement laid.*

INLEG (zond. mv.), z. m. *Mise*, f., *enjeu*, m. ‖ (coutur.) — eens kleeds, *pli, repli, rempli* m. *d'une robe.*

INLEGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Cantonner.* ‖ o. (met *hebben*). *Loger, être cantonné.*
INLEGERING, z. v. *Cantonnement, logement* m. *des troupes.*
INLEGGELD, z. o. *Mise,* f., *enjeu,* m.
INLEGGEN, (*legde in* of *leide in, ingelegd* of *ingeleid,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Mettre dans.* ‖ Voorraad opdoen. *Faire provision de.* ‖ Inkelderen. *Encaver.* ‖ Wijn —, *encaver du vin.* ‖ Inmaken *Confire, mariner.* ‖ Vleesch —, *mariner de la viande.* ‖ Vruchten —, *confire des fruits.* ‖ Ingelegd werk maken, *faire des ouvrages de marqueterie, incruster, parqueter.* ‖ Ingelegde vloer, *parquet,* m. ‖ (impr.) *Marger.* ‖ Enger maken. *Rétrécir.* ‖ (coutur., taill.) *Étrécir, rétrécir, rendoubler, remplier.* ‖ Eenen mantel —, *remplier un manteau.* ‖ (hort.) Afleggen, afzetten. *Marcotter.* ‖ Eenen wijngaard —, *provigner.* ‖ (fig.) Schande *of* eer met iets —, *retirer de la honte* ou *de l'honneur de qc.*
INLEGGER, z. m. Maker van inlegwerk. *Marqueteur, parqueteur, tabletier,* m. ‖ (impr.) *Margeur,* m.
INLEGGERSKUNST (zond. mv.), z. v. *Tabletterie,* f.
INLEGGING, z. v. *Action* f. *de mettre dans.* ‖ Het enger maken. *Rétrécissement, raccourcissement,* m. ‖ — van wijn *of* bier, *encavement* m. *de vin* ou *de bière.* ‖ Het maken van inlegwerk. *Marqueterie, incrustation, tabletterie,* f. ‖ (hort.) *Provignement, marcottage,* m.
INLEGHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *pour la marqueterie.*
INLEGSEL, z. o. Inlegwerk. *Ouvrage de marqueterie, placage, parquetage,* m. ‖ (hort.) *Marcotte, bouture,* f., *provin,* m.
INLEGSTUKKEN, z. o. mv. *Pièces* f. pl. *de rapport.*
INLEGWERK (zond. mv.), z. o. *Marqueterie, tabletterie,* f.
INLEIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Introduire, conduire* ou *mener dans, faire entrer.* ‖ Een proces —, *entamer un procès.* ‖ Bedotten. *Duper, tromper.*
INLEIDEND, bn. (jurispr.) *Introductif.* ‖ (math.) — voorstel, *proposition préparatoire,* f.
INLEIDER, z. m. *Introducteur,* m.
INLEIDING, z. v. *Introduction,* f. ‖ Inleidende rede. *Introduction,* f., *discours préliminaire, prologue, exorde,* m. ‖ (mus.) *Prélude,* m.
INLEIDSTER, z. v. *Introductrice,* f.
INLEKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en dégouttant, couler goutte à goutte dans.*
INLEVERAAR, z. m. *Celui qui présente, qui produit* ou *qui délivre.*
INLEVEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Présenter, remettre, produire, délivrer.* ‖ Een verzoekschrift —, *présenter une requête.*
INLEVERING, z. v. *Présentation, remise, production,* f.
INLICHTEN, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) *Éclairer qq. sur qc.* ‖ o. (met *hebben*). *Éclairer l'intérieur.*
INLICHTER, z. m. (fig.) *Celui qui éclaire qq. sur qc., qui donne des éclaircissements.*
INLICHTING, z. v. (fig.) *Éclaircissement,* m., *explication,* f., *renseignement,* m.
INLIGGEN, (*lag in, lagen in, ingelegen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être mis* ou *couché dans.* ‖ (mil.) *Être en garnison.* ‖ Bij iemand —, *loger chez qq.*
INLIGGEND, bn. *Inclus.* ‖ De —e brief, *l'incluse, la lettre ci-jointe,* f.
INLIJMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coller qc. dans, attacher avec de la colle.* ‖ Met stukjes —, *parqueter.*
INLIJMER, z. m. *Parqueteur,* m.
INLIJMING, z. v. *Action* f. *de coller dans.*
INLIJSTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Encadrer, placer dans un cadre, enchâsser.* ‖ Op eene lijst schrijven. *Mettre sur une liste.*
INLIJSTING, z. v. *Encadrement,* m., *enchâssure,* f.
INLIJVEN, zw *en* afsch. w. b. *Incorporer, unir à.* ‖ Een volk bij een ander —, *incorporer un peuple à un autre.* ‖ Inschrijven op eene rol. *Immatriculer.*
INLIJVING, z. v. *Incorporation,* f. ‖ — op eene rol, *immatriculation,* f.
INLOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attirer dans, allécher.*
INLOKKING, z. v. *Action d'attirer* ou *d'allécher, amorce,* f., *attrait, appât,* m.
INLOODSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Piloter, conduire un navire dans le port.*
INLOODSING, z. v. *Pilotage,* m., *action* f. *de conduire un navire dans le port.*
INLOOGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lessiver, mettre* ou *tremper dans la lessive.*
INLOOGING, z. v. *Action de lessiver, lessive,* f., *lessivage,* m.
INLOOP (zond. mv.), z. m. *Action d'entrer en courant, entrée,* f.
INLOOPEN, (*liep in, ingeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*) *Entrer en courant* ou *en voguant.* ‖ Tegen iemand —, *heurter qq. au passage.* ‖ Tegen elkander —, *se heurter au passage;* (fig.) *se contredire, se contrarier.* ‖ Smaller worden. *S'étrécir.* ‖ (impr.) Minder plaats beslaan. *Occuper moins d'espace.* ‖ Doorbreken. *Se rompre.* ‖ b. Door loopen inhalen. *Atteindre en courant, rejoindre à force de courir.* ‖ Eene straat —, *enfiler une rue.* ‖ Eene haven —, *entrer dans un port.* ‖ Door loopen breken *Enfoncer.* ‖ De deur —, *enfoncer la porte.*
INLOSSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dégager, retirer, racheter.* ‖ Zijn horloge —, *dégager sa montre.*
INLOSSING, z. v. *Dégagement, rachat,* m.
INLUI, bn. *Très-paresseux.*
INLUI[D]EN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir au son de la cloche, annoncer le commencement d'une chose au son de la cloche.* ‖ Door gelui dagen. *Appeler* ou *citer au son de la cloche.* ‖ Bedriegen. *Tromper, duper.*
INLUIDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ouvrir au son de la cloche.* ‖ Het dagen bij middel van gelui. *Citation* f. *au son de la cloche.*
INLUISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Dire à l'oreille, chuchoter.*
INLUISTERING, z. v. *Chuchotement,* m.
INMAAKSEL, z. o. *Confiture,* f., *fruits confits,* m. pl.
INMAAKSTER, z. v. *Celle qui fait des confitures.*
INMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Confire.* ‖ Ingemaakte abrikozen, *abricots confits,* m. pl. ‖ Met zout en azijn —, *mariner, saler.*
INMAKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de confire* ou *de mariner.*
INMANEN, zw. *en* afsch. w. b. *Demander son dû, réclamer le payement de dettes, sommer de payer.*
INMANER, z. m. *Celui qui demande son dû, qui réclame le payement de dettes.* ‖ (admin.) *Collecteur,* m.
INMANING, z. v. *Action de demander son dû, sommation* f. *de payement.*
INMENGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler dans, entremêler, mélanger.* ‖ (fig.) Zich in eene zaak —, *s'immiscer dans une affaire.*
INMENGING, z. v. *Action* f. *de mêler dans.* ‖ (fig.)

Intervention, f. ‖ Inmengsel. *Mélange*, m., *mixtion*, f.

INMENGSEL, z. o. *Mélange*, m., *mixtion*, f.

INMENNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer, introduire, conduire un cheval* ou *une voiture dans un lieu.*

INMETEN, (*mat in, maten in, ingemeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Mesurer dans.* ‖ Bij het meten verliezen. *Perdre au mesurage.* ‖ (fig.) *Payer, rendre.* ‖ o. (met *zijn*). *Fournir moins au mesurage.*

INMETSELEN, zw. *en* afsch. w. b. Door metselen bijvoegen. *Ajouter en maçonnant.* ‖ In eenen muur metselen. *Placer dans un mur.*

INMETSELING, z. v. *Action* f. *d'ajouter en maçonnant.*

INMETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INMETSELEN.

INMIDDELS, bw. *Cependant, pendant ce temps-là, en attendant, sur ces entrefaites, dans l'intervalle.*

INMIJNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Racheter en vente publique.*

INMOFFELEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Emmitoufler, vêtir chaudement.*

INMONDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'abouter, s'emboîter.*

INNAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre en cousant, coudre dans.* ‖ (rel.) Een boek —, *brocher un livre.* ‖ Door naaien enger maken. *Étrécir* ou *rétrécir en cousant, remplier.*

INNAAIER, z. m. (rel.) *Brocheur*, m.

INNAAIERSLOON, z. o. (rel.) *Brochure*, f.

INNAAIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de coudre.* ‖ (rel.) *Brochure*, f., *brochage*, m.

INNAAISTER, z. v. *Couseuse*, f. ‖ (rel.) *Brocheuse*, f.

INNAGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer dans, attacher avec des clous.*

INNEEMSTER, z. v. *Celle qui prend, qui occupe* ou *qui s'empare de.*

INNEMELIJK, bn. *Prenable.*

INNEMEN, (*nam in, namen in, ingenomen*,) st. *en* afsch. w. b. *Rentrer, faire entrer ce qui est dehors.* ‖ Gebruiken, drinken. *Prendre, boire.* ‖ Geneesmiddelen —, *prendre médecine.* ‖ In huis nemen. *Recevoir.* ‖ Krijgsvolk —, *loger des militaires.* ‖ (mar.) *Prendre à bord, embarquer.* ‖ Veroveren. *Conquérir, prendre, s'emparer de.* ‖ Eene plaats stormenderhand —, *emporter une place d'assaut.* ‖ Bezetten, beslaan. *Occuper, remplir.* ‖ Genegenheid winnen. *Gagner l'affection* (*de*). ‖ Iemands hart —, *gagner le cœur* ou *les bonnes grâces de qq.* ‖ Voor iemand ingenomen zijn, *être prévenu en faveur de qq.* ‖ Tegen iemand ingenomen zijn, *être prévenu contre qq.* ‖ Ontvangen. *Recevoir.* ‖ Innaaien *Étrécir, rétrécir, remplier, rendoubler.* ‖ (mar.) De zeilen —, *serrer les voiles.*

INNEMEND, bn. Bevallig, aangenaam. *Engageant, attirant, attrayant, prévenant, agréable, gracieux, aimable.*

INNEMENDHEID (zond. mv.), z. v. *Prévenance, amabilité, grâce*, f.

INNEMER, z. m. *Envahisseur, conquérant, celui qui prend, qui occupe* ou *qui s'empare de.* ‖ — van steden, *preneur* m. *de villes.*

INNEMING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de prendre* ou *de recevoir.* ‖ — eener stad, *prise* f. *d'une ville.* ‖ Verovering. *Conquête*, f.

INNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Percevoir, faire rentrer des fonds, encaisser, recouvrer.* ‖ De belastingen —, *percevoir les impôts.*

INNERLIJK, bn. Inwendig. *Intérieur.* ‖ —e ziekte, *maladie interne*, f. ‖ —e waarde, *valeur intrinsèque*, f. ‖ Innig. *Intime.* ‖ bw. *Intérieurement, intrinsèquement, intimement.* ‖ z. o. Het —e, *l'intérieur*, m.

INNIG, bn. Hartelijk. *Intime.* ‖ — gevoel, *sentiment intime*, m. ‖ Innerlijk. *Intérieur.* ‖ — gebed, *oraison mentale*, f. ‖ —e blijdschap, *joie sincère*, f. ‖ —e liefde, *amour ardent*, m. ‖ bw. *Zie* INNIG[LIJK].

INNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sentiment intime*, m. ‖ Vurigheid, ijver. *Dévotion, ferveur*, f.

INNIG[LIJK], bw. Hartelijk. *Intimement.* ‖ Inwendig. *Intérieurement.* ‖ Vurig. *Avec ferveur.* ‖ God — dienen, *servir Dieu avec ferveur.* ‖ — bidden, *prier dévotement.*

INNING, z. v. *Perception, recette*, f., *encaissement, recouvrement*, m.

INOCULEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INENTEN.

INOOGSTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire la récolte, récolter, moissonner, recueillir.* ‖ (fig.) *Recueillir, obtenir.*

INOOGSTING, z. v. *Récolte, moisson*, f.

INPAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emballer, empaqueter, envelopper.*

INPAKKER, z. m. *Emballeur, envelopeur*, m. ‖ — van haringen, *encaqueur* m. *de harengs.*

INPAKKING, z. v. *Emballage, empaquetage*, m.

INPAKKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *d'emballage.*

INPALMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer peu à peu à soi* ‖ (fig.) *Empiéter sur, s'approprier successivement, usurper.*

INPALMING, z. v. *Action* f. *de tirer peu à peu à soi.* ‖ (fig.) *Empiétement*, m., *appropriation successive, usurpation*, f.

INPASSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajuster.* ‖ o. (met *hebben*). *S'emboîter.* ‖ (fig.) *Aller bien, convenir.*

INPENNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emmortaiser.*

INPEPEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Poivrer, mettre dans le poivre, saupoudrer de poivre.* ‖ (fam.) Inwrijven, betaald zetten. *Faire payer cher, prendre sa revanche, rendre la pareille.*

INPEPERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de poivrer* ou *de mettre dans le poivre.* ‖ (fig.) *Revanche*, f.

INPERSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Presser dans, comprimer, serrer, faire entrer avec force.*

INPERSING (zond. mv.), z. v. *Compression*, f.

INPIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Croquer, accrocher.*

INPLANTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Planter, implanter, mettre en terre.* ‖ (fig.) Inprenten. *Inculquer, imprimer.*

INPLANTING, z. v. *Action de planter, implantation*, f. ‖ (fig.) *Inculcation*, f.

INPLOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer dans la terre en labourant.* ‖ (charp.) *Rainer, canneler.*

INPLOFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber avec un bruit sourd.* ‖ b. *Faire tomber avec un bruit sourd.*

INPLUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Amener en tirant.*

INPOMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en pompant.*

INPOTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Planter, mettre en terre.*

INPRANGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en serrant.*

INPRATEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INPREEKEN.

INPREEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Recommander fortement, inculquer, persuader.*

INPRENTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Inculquer, imprimer, empreindre, graver.* ‖ (fig.) Zich iets —, *s'imprégner de qc.*

INPRENTING, z. v. *Action d'inculquer, d'imprimer, impression, empreinte*, f.

Inpressen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer avec force.*
Inprikken, zw. *en* afsch. w. b. *Piquer dans.*
Inproppen, zw. *en* afsch. w. b. *Bourrer, remplir outre mesure, presser* ou *fourrer dans*
Inputten, zw. *en* afsch. w. b. *Puiser dans, verser dans.*
Inquisiteur, z. m. *Inquisiteur*, m.
Inquisitie (zond. mv.), z. v. *Inquisition*, f.
Inrakelen, zw. *en* afsch. w. b. *Couvrir le feu* ou *les charbons de cendres.*
Inregenen, zw. *en* afsch. w. onpers. (met *hebben*). *Entrer*, (*en parlant de la pluie*).
Inrekenen, zw. *en* afsch. w. b. *Couvrir le feu* ou *les charbons de cendres.*
Inrekening (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couvrir le feu* ou *les charbons de cendres.*
Inrennen, zw. *en* afsch. w. b. *Atteindre en galopant.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Entrer au galop.* ‖ Op elkander —, *fondre l'un sur l'autre.*
Inrichten, zw. *en* afsch. w. b. In orde brengen. *Arranger, mettre en ordre.* ‖ (fig.) Instellen. *Organiser, disposer, régler.*
Inrichting, z. v. *Arrangement*, m. ‖ (fig.) *Organisation, disposition*, f. ‖ — eens tooneelspels, *économie* f. *d'une pièce de théâtre.* ‖ Instelling. *Établissement*, m., *institution*, f.
Inrijden, (*reed in, reden in, ingereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Entrer à cheval* ou *en voiture.* ‖ b. Door rijden breken. *Briser, casser* ou *enfoncer en allant à cheval* ou *en voiture.* ‖ Rijdend inhalen. *Atteindre* ou *rejoindre à cheval* ou *en voiture.*
Inrijgen, (*reeg in, regen in, ingeregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Enfiler, lacer, serrer en laçant.* ‖ Zij rijgt zich te sterk in, *elle se serre trop la taille.* ‖ Driegen. *Faufiler.*
Inrijging, z. v. *Action* f. *d'enfiler, de lacer, de serrer en laçant.* ‖ Het driegen. *Faufilure*, f.
Inrijten, (*reet in, reten in, ingereten*,) st. *en* afsch. w. b. *Déchirer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se déchirer.*
Inrit (zond. mv.), z. m. *Entrée* f. *à cheval* ou *en voiture.*
Inroeien, zw. *en* afsch. w. b. Roeiend inhalen. *Atteindre en ramant.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). Roeiend inkomen. *Entrer en ramant.*
Inroeiing (zond. mv.), z. v. Inhaling al roeiende. *Action* f. *d'atteindre en ramant.* ‖ Binnenkomst al roeiende. *Entrée* f. *en ramant.*
Inroepen, (*riep in, ingeroepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Appeler pour faire entrer, inviter à entrer, appeler à soi.* ‖ Ballingen —, *rappeler des exilés.* ‖ Indagen. *Ajourner, citer.* ‖ Iemands hulp —, *implorer le secours de qq.* ‖ Door roepen den aanvang te kennen geven. *Annoncer en criant le commencement de qc.*
Inroeper, z. m. *Celui qui invite à entrer, qui rappelle, qui ajourne* ou *qui cite.*
Inroeping, z. v. *Appel*, m. ‖ Indaging. *Ajournement*, m., *citation*, f.
Inroeren, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler, brouiller, délayer.*
Inroesten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se rouiller, s'enrouiller, être rongé de la rouille.*
Inroesting (zond. mv.), z. v. *Enrouillement*, m., *rouille, rouillure*, f.
Inrollen, zw. *en* afsch. w. b. *Enrouler, rouler dans une enveloppe, envelopper.* ‖ Door rollen dunner maken. *Rendre plus mince à force de rouler, amincir en roulant.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer en roulant, rouler dans.*
Inrond, z. o. *Ouverture ronde en dedans, ouverture intérieure et circulaire*, f.
Inrossen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer au grand galop.*
Inruilen, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir en troquant, échanger, troquer.*
Inruiling, z. v. *Troc, échange*, m.
Inruimen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire place, céder, évacuer.* ‖ Toelaten. *Permettre.* ‖ Dulden. *Souffrir, tolérer.*
Inruiming, z. v. *Évacuation, cession*, f. ‖ Toelating. *Permission*, f.
Inrukken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Entrer de force, faire une invasion.* ‖ b. *Faire entrer en tirant.*
Inrukking (zond. mv.), z. v. *Entrée hostile, invasion*, f.
Inschellen, zw. *en* afsch. w. b. *Sonner pour faire venir qq.*
Inschenken, (*schonk in, ingeschonken*,) st. *en* afsch. w. b. *Verser dans.* ‖ Een glas bier —, *verser de la bière dans un verre.* ‖ Iemand —, *verser à boire à qq.* ‖ Ingeschonken glas, *verre rempli*, m.
Inschenker, z. m. *Échanson*, m.
Inschepen, zw. *en* afsch. w. b. *Embarquer, prendre à bord d'un vaisseau.* ‖ Zich —. *S'embarquer.*
Inscheping (zond. mv.), z. v. *Embarquement*, m.
Inschepingskosten, z. m. mv. *Frais* m. pl. *d'embarquement.*
Inscheppen, zw. *en* afsch. w. b. Inputten. *Puiser et verser dans.*
Inscheppen, (*schiep in, ingeschapen*,) st. *en* afsch. w. b. (fig.) Door de natuur ingeven. *Inspirer, douer.*
Inscherpen, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) *Inculquer, imprimer, recommander fortement.* ‖ Hij zal het hem —, *il le lui enjoindra, il le lui recommandera fortement.*
Inscherping (zond. mv.), z. v. *Inculcation, recommandation, injonction*, f.
Inscheuren, zw. *en* afsch. w. b. *Déchirer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se déchirer, se fendre.*
Inscheuring (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déchirer.*
Inschieten, (*schoot in, schoten in, ingeschoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Lancer dans, jeter dans, faire entrer.* ‖ Het brood —, *enfourner le pain.* ‖ Met geschut verbrijzelen. *Casser* ou *mettre en pièces à coups de fusil, de canon.* ‖ Inlasschen. *Insérer.* ‖ De inslagdraden —, *tramer.* ‖ Verliezen. *Perdre.* ‖ (fig.) Het leven —, *perdre la vie.* ‖ Zijn goed ergens bij —, *y mettre du sien, y perdre.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer.* ‖ In het geheugen vallen. *Se souvenir, se rappeler.* ‖ Het schoot mij niet in, *je ne me le rappelai pas.* ‖ (peint.) *S'emboire.*
Inschieting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lancer* ou *de jeter dans.* ‖ — met het geschut, *action de casser* ou *de mettre en pièces à coups de feu.* ‖ Inlassching. *Insertion*, f.
Inschikkelijk, bn. *Accommodant, indulgent, condescendant, complaisant, conciliant, facile, doux.* ‖ bw. *Avec indulgence* ou *condescendance, complaisamment.*
Inschikkelijkheid (zond. mv.), z. v. *Indulgence, condescendance, complaisance, conciliation*, f., *accommodement, caractère accommodant*, m.
Inschikken, zw. *en* afsch. w. b. *Accommoder, ajuster.* ‖ Toegeven. *Acquiescer à, condescendre, user de condescendance* ou *de considération, avoir de l'indulgence.* ‖ Zij zal niets —, *elle est sans indulgence.* ‖ o. (met *zijn*). *Se retirer pour faire place.*

INSCHIKKEND, bn. *Accommodant, conciliant, indulgent, condescendant, complaisant.*
INSCHIKKING (zond. mv.), z. v. *Indulgence, condescendance, complaisance, conciliation, considération*, f., *accommodement*, m.
INSCHOON, bn. *Très-beau, extrêmement beau.* ‖ bw. *Très-bien.*
INSCHOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer à coups de pied.* ‖ (fig.) Hij is in dat ambt ingeschopt, *il s'est intrus dans cette charge, il a obtenu cet emploi par un passe-droit.*
INSCHRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Amasser avec avidité, extorquer.*
INSCHRAPER, z. m. *Usurier, ladre*, m.
INSCHRAPING, z. v. *Usure, ladrerie*, f.
INSCHRIJDEN, (*schreed in, schreden in, ingeschreden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer à grands pas.*
INSCHRIJFSTER, z. v. — op een dagblad, *abonnée* f. *à un journal.* ‖ — op een boek, *celle qui a souscrit pour un livre.* ‖ — naar eene onderneming *soumissionnaire*, f.
INSCHRIJVEN, (*schreef in, schreven in, ingeschreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Inscrire, enregistrer, immatriculer.* ‖ Zich laten —, *se faire inscrire.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). Ik heb voor honderd frank ingeschreven, *j'ai souscrit pour cent francs.* ‖ Zich abonneeren. *S'abonner.* ‖ Op een boek —, *souscrire pour un livre.* ‖ Naar eene onderneming —, *soumissionner pour une entreprise.*
INSCHRIJVER, z. m. *Celui qui inscrit, enregistreur*, m. ‖ — op een boek, *souscripteur*, m. ‖ — op een dagblad, *abonné* m. *à un journal.* ‖ — naar eene onderneming, *soumissionnaire*, m.
INSCHRIJVING, z. v. *Inscription, immatriculation*, f., *enregistrement*, m. ‖ Abonnement. *Abonnement*, m. ‖ — op een boek, *souscription* f. *pour un livre.*
INSCHRIJVINGSKANTOOR (–TOREN), z. o. *Bureau* m. *d'enregistrement.*
INSCHRIJVINGSPRIJS, z. m. *Abonnement, prix* m. *d'abonnement.*
INSCHROBBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en frottant.*
INSCHROEVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en vissant, serrer à vis.*
INSCHROEVING, z. v. *Action* f. *de serrer à vis.*
INSCHROKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Avaler goulument, engloutir, dévorer.*
INSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire tomber dans qc. en secouant.*
INSCHUIVEN, (*schoof in, schoven in, ingeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser dans, faire entrer en poussant, glisser dans.* ‖ (fig.) *Ajouter furtivement, insérer, glisser, interpoler, intercaler.*
INSCHUIVING, z. v. *Action* f. *de faire entrer en poussant.* ‖ (fig.) *Insertion, interpolation, intercalation*, f.
INSCHULD, z. v. *Dette active*, f.
INSCHULDENAAR, z. m. *Créancier*, m.
INSECT, z. o. *Insecte*, m.
INSECTENBESCHRIJVER, z. m. *Entomographe*, m.
INSECTENBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Entomographie*, f.
INSECTENDRAGEND, bn. *Entomophore.*
INSECTENETEND, bn. *Insectivore, entomophage.*
INSECTENETERS, z. m. mv. *Entomophages*, m. pl.
INSECTENKENNER, z. m. *Entomologiste*, m.
INSECTENKUNDE (zond. mv.), z. v. *Insectologie, entomologie*, f.
INSECTENKUNDIG, bn. *Entomologique.*
INSECTENVERZAMELAAR, z. m. *Entomophile, collectionneur* m. *d'insectes.*
INSECTENVERZAMELING, z. v. *Collection* f. *d'insectes.*
INSGELIJKS, bw. *Pareillement, de même, également, aussi.*
INSIJPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler goutte à goutte dans, s'infiltrer, suinter, ruisseler.*
INSIJPELING, z. v. *Infiltration*, f.
INSJOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer qc. en traînant* ou *en portant avec effort.*
INSLAAN, (*sloeg in, ingeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. Door slaan indrijven. *Enfoncer* ou *faire entrer en frappant, enfoncer.* ‖ Eenen paal —, *enfoncer un pieu.* ‖ Door slaan verbrijzelen. *Casser, briser.* ‖ De glazen —, *casser les vitres.* ‖ De deur —, *enfoncer la porte.* ‖ Een vat den bodem —, *défoncer* ou *effondrer un tonneau.* ‖ Inzwelgen. *Avaler goulument.* ‖ Voorraad opdoen. *Faire provision de.* ‖ Wijn *of* bier —, *encaver du vin* ou *de la bière.* ‖ In het pakhuis doen. *Emmagasiner.* ‖ Den ketting —, *tramer, croiser.* ‖ Inspannen. *Atteler.* ‖ Omvouwen. *Plier, remplier, rendoubler.* ‖ Eenen weg —, *prendre un chemin.* ‖ o. (met *zijn*). Indringen. *Pénétrer.* ‖ In dezen toren is de bliksem ingeslagen, *cette tour a été frappée de la foudre.* ‖ De mazelen zijn ingeslagen, *la rougeole est rentrée.*
INSLAG (–SLAGEN), z. m. Voorraad. *Approvisionnement*, m., *provision*, f. ‖ Inkoop. *Achat*, m., *emplette*, f ‖ Inkeldering. *Encavement*, m. ‖ Inweefsel. *Trame*, f. ‖ Omslag. *Pli, repli, rempli*, m. ‖ Zoom. *Ourlet*, m.
INSLAGER, z. m. *Trameur*, m.
INSLAGSPOEL, z. v. Schietspoel. *Navette*, f.
INSLAPEN, (*sliep in, ingeslapen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'endormir.* ‖ (fig.) Overlijden. *Mourir.*
INSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner dans, faire entrer en traînant.*
INSLEEPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de faire entrer en traînant.*
INSLENTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer nonchalamment et à pas lents.*
INSLIJPEN, (*sleep in, slepen in, ingeslepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Marquer en émoulant* ou *en aiguisant, tailler.*
INSLIKKEN, zw. *en* afsch w. b. *Avaler, engloutir.* ‖ Pillen —, *avaler des pilules.*
INSLIKKING (zond. mv.), z. v. *Action d'avaler* ou *d'engloutir, déglutition*, f.
INSLINGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Lancer* ou *jeter dans.* ‖ (fig.) Inzwelgen. *Avaler, engloutir.*
INSLIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se glisser doucement, s'introduire furtivement*
INSLOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INSLIKKEN.
INSLOKKING, z. v. *Action d'avaler* ou *d'engloutir, déglutition*, f. ‖ (fig.) *Usurpation*, f.
INSLORPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Avaler, humer, gober.*
INSLORPING (zond. mv.), z. v. *Action d'avaler, de humer* ou *de gober, déglutition*, f.
INSLUIMEREN, zw *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'assoupir, s'endormir.* ‖ (fig.) Overlijden. *Mourir.*
INSLUIMERING (zond. mv.), z. v. *Assoupissement*, m.
INSLUIPEN, (*sloop in, slopen in, ingeslopen*,) st. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *Se glisser, se couler, entrer furtivement.*
INSLUIPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se glisser* ou *de se couler.*
INSLUITEN, (*sloot in, sloten in, ingesloten*), st. *en* afsch. w. b. *Enfermer* ou *serrer dans.* ‖ Iemand in zijn huis —, *enfermer qq. dans sa maison.* ‖ Omringen. *Environner.* ‖ (mil.) *Blo-*

quer, cerner, investir. ‖ Eene vesting —, *bloquer une place.* ‖ Bevatten. *Renfermer, comprendre, contenir.* ‖ Invoegen. *Insérer, enchâsser, enclaver, emboîter.*

INSLUITING, z. v. Het insluiten. *Action* f. *d'enfermer* ou *de serrer.* ‖ (mil.) *Investissement, blocus,* m. ‖ Invoeging. *Insertion, enchâssure,* f., *enclavement, emboîtement,* m.

INSLUITINGSTEEKEN, z. o. *Parenthèse,* f.

INSLUITSEL, z. o. *Enclave,* f.

INSLURPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INSLORPEN.

INSMAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter rudement* ou *lancer dans.*

INSMELTEN, (*smolt in, ingesmolten,*) st. *en* afsch. w. b. *Mélanger en fondant, fondre.* ‖ Door smelten verliezen. *Perdre en fondant, fondre.* ‖ o. (met *zijn*). *Fondre, se fondre, diminuer par la fusion.* ‖ (fig.) Verminderen. *Diminuer.*

INSMELTING (zond. mv.), z. v. *Fonte, fusion,* f.

INSMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Graisser, enduire* ou *frotter de graisse* ou *d'huile.* ‖ Met zeep —, *savonner.* ‖ Zich —. *Se graisser.*

INSMERING, z. v. *Graissage,* m.

INSMIJTEN, (*smeet in, smeten in, ingesmeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter rudement* ou *lancer dans.* ‖ Door smijten breken. *Briser, casser.* ‖ Inslaan. *Enfoncer.* ‖ Omwerpen. *Renverser.*

INSNAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se glisser, entrer à la dérobée* ou *furtivement.*

INSNEDE, z. v. *Zie* INSNIJDING.

INSNIJDEN, (*sneed in, sneden in, ingesneden,*) st. *en* afsch. w. b. *Inciser, entailler, faire une incision* ou *une entaille, entamer, couper.* ‖ Graveeren. *Graver.* ‖ (rel.) Een boek —, *grecquer un livre.* ‖ (chir.) *Scarifier.*

INSNIJDING, z. v. *Incision, entaille, coupure,* f. ‖ (archit.) *Glyphe,* m. ‖ (chir.) *Incision, scarification,* f.

INSNIJMES, z. o. *Bistouri,* m.

INSNORREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en bourdonnant* ou *en sifflant.*

INSNUIVEN, (*snoof in, snoven in, ingesnoven,*) st. *en* afsch. w. b. *Attirer dans le nez, renifler.*

INSNUIVING, z. v. *Action* f. *d'attirer dans le nez.*

INSOLVENT, bn. *Insolvable.*

INSOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tremper dans, saucer, confire avec de la sauce.*

INSOPPING, z. v. *Action* f. *de saucer.*

INSPANNEN, (*spande in, ingespannen,*) st. *en* afsch. w. b. *Atteler.* ‖ Ossen, paarden —, *atteler des bœufs, des chevaux.* ‖ (fig.) Al zijne krachten —, *faire tous ses efforts, s'efforcer.* ‖ Met iemand —, *se liguer avec qq.* ‖ Een proces —, *intenter une action, faire un procès.*

INSPANNING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'atteler, attelage,* m. ‖ (fig.) — der krachten, *efforts,* m. pl. ‖ — des geestes, *tension* f. *de l'esprit,*

INSPAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Épargner, économiser.*

INSPATTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer avec impétuosité.* ‖ Inpuilen. *S'enfoncer.*

INSPECTEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Inspecter.*

INSPECTEUR, z. m. *Inspecteur,* m.

INSPECTIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Inspection,* f.

INSPIJKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer dans, attacher avec des clous dans qc.*

INSPIT, z. o. (mar.) *Barre* f. *du gouvernail, timon,* m.

INSPITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enfouir en bêchant, mêler en bêchant.*

INSPOELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en flottant, flotter dans.* ‖ b. *Faire entrer en lavant.*

INSPRAAK (zond. mv.), z. v. *Inspiration, voix intérieure,* f., *sentiment intérieur,* m. ‖ Goddelijke —, *inspiration divine,* f. ‖ Tegenspraak. *Objection, contradiction, opposition, protestation,* f. ‖ — op iets maken, *faire une objection à qc.*

INSPREKEN, (*sprak in, spraken in, ingesproken,*) st. *en* afsch. w. b. *Inspirer par des paroles.* ‖ Iemand moed —, *inspirer du courage à qq., remonter* ou *encourager qq.*

INSPRINGEN, (*sprong in, ingesprongen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sauter dans.* ‖ Wijken. *Reculer, rentrer.* ‖ b. *Enfoncer, en sautant.*

INSPRINGEND, bn. —e hoek, *angle rentrant,* m.

INSPRINGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de sauter dans, de reculer* ou *de rentrer.*

INSPUITEN, (*spoot in, spoten in, ingespoten,*) st. *en* afsch. w. b. *Seringuer dans.* ‖ (méd.) *Injecter.*

INSPUITING, z. v. (méd.) *Injection,* f.

INSPUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cracher dans.*

INSTAAN, (*stond in, ingestaan,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Répondre pour, être garant* ou *caution de.* ‖ b. Kosten. *Coûter.*

INSTAL, z. m. *Écurie* f. *dans une maison.*

INSTALLIG, bn. *Décrié, décrédité, diffamé.*

INSTAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enfoncer, hier.* ‖ Door stampen breken. *Rompre à force de piler.* ‖ (fig.) Ik heb hem alles moeten —, *j'ai eu beaucoup de peine à lui inculquer tout.*

INSTAMPING, z. v. *Hiement,* m. ‖ (fig.) *Inculcation,* f.

INSTANDHOUDING (zond. mv.), z. v. *Maintien,* m., *conservation,* f.

*INSTANTELIJK, bw. *Instamment, avec instance.*

INSTANTIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Instance,* f.

INSTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en marchant.*

INSTEEKKAMER, z. v. *Entresol,* m., *soupente,* f.

INSTEEKSEL, z. o. *Ce qu'on fait passer dans une chose.*

INSTEIGEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en se cabrant.*

INSTEKEN, (*stak in, staken in, ingestoken,*) st. *en* afsch. w. b. *Faire entrer, faire passer dans une ouverture, insérer, introduire.* ‖ Vastmaken. *Ficher.* ‖ (rel.) Een boek —, *brocher un livre.* ‖ (fig.) Inblazen. *Suggérer, insinuer, souffler.* ‖ (mar.) De kabels —, *entalinguer les câbles.* ‖ Zich in iets —, *s'immiscer dans qc., se mêler de qc.*

INSTEKER, z. m. *Celui qui fait entrer, qui introduit.*

INSTEKING, z. v. *Action de faire entrer* ou *d'introduire, introduction,* f. ‖ (fig.) Inblazing. *Suggestion, insinuation,* f.

INSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre dans.* ‖ Tot stand brengen. *Établir, instituer, créer.* ‖ Een bisdom —, *ériger un évêché.* ‖ Een geding —, *entamer un procès.* ‖ Eene wet —, *établir une loi.* ‖ De gezondheid —, *porter un toast à qq., porter la santé de qq.* ‖ Het eerste bod doen. *Faire la première offre, mettre à prix.* ‖ Zich —. *Commencer, débuter.*

INSTELLER, z. m. *Celui qui établit* ou *qui crée, instituteur, fondateur,* m.

INSTELLING, z. v. *Institution,* f., *établissement,* m. ‖ Edict. *Statut, édit,* m. ‖ — in een ambt, *installation,* f. ‖ (jurispr.) *Commencement, début,* m.

INSTELLINGSREDE, z. v. *Discours* m. *d'inauguration.*

INSTELSTER, z. v. *Celle qui établit* ou *qui crée, institutrice, fondatrice,* f.

INSTEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Être du même avis, du même sentiment, consentir à.* ‖ Eene

zaak —, *consentir à une chose.* ‖ o. (met *hebben*). Met iemand —, *être du même avis que qq.* ‖ Ik stem met u in, *je suis de votre avis.*
INSTEMMING (zond. mv.), z. v. *Consentement, accord,* m.
INSTEVENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Cingler dans.*
INSTIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* INSTUREN.
INSTIJGEN, (*steeg in, stegen in, ingestegen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Monter dans, entrer* ou *pénétrer en montant.*
INSTIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Broder dans.*
INSTINCT (zond. mv.), z. o. *Instinct,* m.
INSTINCTMATIG, bn. *Instinctif.* ‖ bw. *Par instinct, instinctivement.*
INSTIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tremper dans, plonger un peu dans.*
INSTITUUT, z. o. *Institut,* m.
INSTOMMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer avec bruit* ou *fracas.*
INSTOOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer à la vapeur, avec le convoi* ou *le bateau à vapeur.*
INSTOOTEN, (*stiet in* of *stootte in, ingestooten,*) st. *en* afsch. w. b. *Pousser dans, faire entrer de force.* ‖ Door stooten breken. *Rompre* ou *briser en poussant.* ‖ Een vat den bodem —, *défoncer* ou *effondrer un tonneau.* ‖ o. (met *hebben*). *Attaquer, assaillir, fondre sur.* ‖ Met geweld inrijden. *Entrer avec impétuosité, avec fracas.*
INSTOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fourrer, bourrer, enfoncer, boucher, pousser dans.*
INSTORMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer avec violence, se précipiter dans, forcer l'entrée.* ‖ b. *Renverser.*
INSTORTEN, zw. *en* afsch. w. b. Stortend indoen. *Verser dans.* ‖ Doen vallen. *Renverser, faire tomber* ou *crouler.* ‖ (fig.) Inboezemen. *Inspirer, insinuer, suggérer.* ‖ Moed —, *inspirer du courage.* ‖ o. (met *zijn*). Met geweld instroomen *of* inkomen *Entrer brusquement, faire irruption.* ‖ Inzakken. *Crouler, s'écrouler, s'affaisser, tomber en ruine, s'ébouler.* ‖ Dit huis dreigt in te storten, *cette maison menace ruine.* ‖ (méd.) *Retomber, être attaqué de nouveau d'une maladie, avoir une rechute.*
INSTORTEND, bn. *Croulant.*
INSTORTING (zond. mv.), z. v. Ingieting. *Infusion,* f. ‖ Inzakking. *Éboulement, croulement, écroulement, affaissement,* m. ‖ (méd.) *Rechute,* f.
INSTOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fourrer, fouler* ou *presser fortement dans.* ‖ (mar.) *Arrimer.*
INSTREVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'efforcer d'entrer, faire des efforts pour entrer.*
INSTRIJKEN, (*streek in, streken in, ingestreken,*) st. *en* afsch. w. b. *Passer dans.* ‖ Alles —, *faire rafle.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer avec vitesse.*
INSTROOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Répandre dans, semer dans.*
INSTROOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en coulant, couler rapidement dans.*
INSTRUCTIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Instruction, information,* f. ‖ Rechter van *of* ter —, *juge* m. *d'instruction.*
INSTRUCTIE-BATAILLON (–LONS), z. o. *Bataillon* m. *d'instruction.*
INSTRUEEREN, zw. w. b. *Instruire.* ‖ o. (met *hebben*). *Instrumenter.*
INSTRUMENT, z. o. Gereedschap. *Instrument,* m. ‖ (mus.) *Instrument,* m. ‖ (jurispr.) *Instrument,* m.
INSTRUMENTAAL, bn. *Instrumental.* ‖ —ale muziek, *musique instrumentale,* f.
INSTRUMENTDOOS (–DOOZEN), z. v. (math.) *Boîte* f. *à instruments.*
INSTRUMENTMAKER, z. m. *Facteur* m. *d'instruments.*
INSTUIVEN, (*stoof in, stoven in, ingestoven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer comme du sable, de la poussière, de la neige, etc.* ‖ Met geweld inkomen. *Entrer avec violence, avec impétuosité, brusquement.*
INSTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer, conduire dans.* ‖ Inzenden. *Envoyer dans.*
INSTUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fourrer* ou *presser fortement dans.*
INSTUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fourrer* ou *de presser fortement dans.*
INSULLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser dans, entrer en glissant.*
INTANDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Engrener, s'engrener.* ‖ b. Een rad —, *endenter une roue.*
INTANDING (zond. mv.), z. v. *Engrenage,* m., *engrenure,* f., *endentement,* m.
INTAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer quelque liqueur dans un vase.*
INTEEKENAAR, z. m. *Souscripteur,* m. ‖ Geabonneerde. *Abonné,* m.
INTEEKENAARSTER, z. v. *Celle qui a souscrit.* ‖ Geabonneerde. *Abonnée,* f.
INTEEKENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Souscrire, inscrire, s'abonner.*
INTEEKENING, z. v. *Souscription,* f. ‖ Abonnement. *Abonnement,* m.
INTEEKENINGSPRIJS, z. m. *Abonnement, prix* m. *d'abonnement.*
INTEEKENLIJST, z. v. *Liste* f. ou *bulletin* m. *de souscription.*
INTEGENDEEL, bw. *Au contraire.*
INTEGRAAL, z. v. *Intégrale,* f.
INTEGRAALGROOTHEID, z. v. *Intégrale* f. *d'une différentielle.*
INTEGRAALREKENING (zond. mv.), z. v. *Calcul intégral,* m.
INTENDANT, z. m. *Intendant,* m.
INTENTIE (–TIES), z. v. *Intention,* f.
INTERDICT (zond. mv.), z. o. *Interdit,* m., *suspense,* f.
INTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Diminuer en consumant, dépenser.* ‖ o. (met *zijn*). *Se consumer dépérir.* ‖ Verergeren. *Empirer.*
INTEREST, z. m. *Intérêt,* m. ‖ Tegen vier ten honderd —, *intérêt à quatre pour cent.*
INTERESTREKENING, z. v. *Compte* m. *d'intérêt.* ‖ (arith.) *Règle* f. *d'intérêt.*
INTERESTWOEKER, z. m. *Anatocisme,* m.
INTERIM (zond. mv.), z. o. *Intérim,* m.
INTERLINIE (–IES, –IËN), z. v. *Interligne,* f.
INTERNATIONAAL, bn. *International.*
INTERNUNCIUS, z. m. *Internonce,* m.
INTERPELLATIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Interpellation,* f.
INTERPELLEEREN, zw. w. b. *Interpeller.*
INTERVAL, z. o. *Intervalle,* m.
INTESTATO (AB), bw. *Ab intestat, sans testament.*
INTEUGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Brider.* ‖ (fig.) *Réprimer, dompter.*
INTEUGELING (zond. mv.), z. v. (fig.) *Répression,* f.
INTIJDS, bw. *À temps.*
INTILLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en soulevant.*
INTOCHT, z. m. *Entrée,* f. ‖ Plechtige —, *entrée solennelle,* f. ‖ Inval. *Invasion, irruption,* f.
INTONNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* TONNEN.

Intoomen, zw. *en* afsch. w. b. *Brider.* ‖ (fig.) *Réprimer, dompter.*

Intooming, z. v. (fig.) *Répression*, f.

Intooveren, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer par enchantement.* ‖ (fig.) *Faire entrer habilement.*

Intrappen, zw. *en* afsch. w. b. Door trappen inbrengen. *Faire entrer à coups de pied.* ‖ Door trappen breken. *Enfoncer* ou *briser à coups de pied* ‖ Vasttreden. *Rendre plus compacte en foulant.*

Intrede, z. v. *Entrée*, f. ‖ Vrije —, *entrée libre, entrée de faveur.*

Intredegeld, z. o. *Entrée*, f., *droit* m. *d'entrée.*

Intreden, (*trad in*, *traden in*, *ingetreden*,) st. *en* afsch. w. b. Door treden inkrijgen. *Faire entrer en foulant.* ‖ Met de voeten verbrijzelen. *Écraser avec les pieds.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer, rentrer.*

Intreê, z. v. enz. *Zie* **Intrede**, enz.

Intreêbiljet, z. o. *Billet* m. *d'entrée.*

Intreêkaart, z. v. *Carte* f. *d'entrée.*

Intrek (zond. mv.), z. m. *Entrée*, f. ‖ Verblijf. *Séjour*, m.

Intrekken, (*trok in*, *ingetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. Naar binnen trekken. *Faire entrer en tirant.* ‖ Naar zich halen. *Tirer à soi* ‖ Zijn uithangbord —, *retirer* ou *ôter son enseigne.* ‖ Zijne beenen —, *retirer ses jambes.* ‖ Nauwer maken. *Étrécir, rétrécir.* ‖ Afschaffen. *Abolir, abroger, révoquer, casser, annuler.* ‖ Eene wet —, *abroger une loi.* ‖ Een vonnis —, *casser une sentence.* ‖ Een bevel —, *révoquer un édit.* ‖ Zijn woord —, *retirer sa parole.* ‖ Ingetrokken laster, *calomnie rétractée*, f. ‖ De spons trekt het water in, *l'éponge absorbe* ou *boit l'eau, s'imbibe d'eau.* ‖ o. (met *zijn*). *Entrer, faire son entrée dans.* ‖ Inkrimpen. *Se rétrécir.*

Intrekking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tirer dans.* ‖ Intocht. *Entrée*, f. ‖ Afschaffing. *Abolition, abrogation, révocation, annulation, suppression*, f. ‖ Herroeping. *Rétractation*, f. ‖ Inkrimping. *Rétrécissement*, m. ‖ Doorweeking. *Imbibition, imprégnation, infiltration*, f.

Intrest, z. o. *Zie* **Interest**.

Intuimelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en culbutant* ou *en faisant des culbutes.*

Intusschen, bw. *Cependant, en attendant.*

Invaart (zond. mv.), z. v. *Entrée* f. *par eau* ou *en bateau.* ‖ Monding. *Embouchure*, f.

Inval, z. m. Het invallen. *Chute*, f., *écroulement, éboulement*, m. ‖ Intocht. *Invasion, irruption, incursion*, f. ‖ Invallende gedachte. *Pensée, saillie, boutade, idée*, f. ‖ Gekke —len, *lubies*, f. pl.

Invalide, z. m. *Invalide*, m.

Invalidenhuis, z. o. *Hôtel* m. *des invalides.*

Invallen, (*viel in*, *ingevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Vallend inkomen. *Tomber dans.* ‖ In puinen vallen, instorten *Tomber en ruine, s'écrouler.* ‖ Inzinken. *S'enfoncer, s'affaisser.* ‖ Eenen inval doen. *Faire une invasion, une irruption* ou *une incursion.* ‖ Op den vijand —, *fondre sur l'ennemi.* ‖ In de gedachten komen *Venir à l'esprit.* ‖ Iemands rede onderbreken. *Interrompre qq.* ‖ (mus.) *Entrer.* ‖ Met het koor —, *faire chorus.* ‖ De nacht viel in, *la nuit survint.* ‖ Mager worden. *Maigrir, amaigrir.* ‖ In de haven binnenloopen. *Entrer dans le port.* ‖ b. Door vallen breken. *Rompre* ou *casser en tombant.*

Invalling (zond. mv.), z. v. Inzakking. *Écroulement, affaissement, éboulement*, m.

Invalshoek, z. m. (phys.) *Angle* m. *d'incidence.*

Invaren, (*voer in*, *ingevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Varend inkomen. *Entrer en naviguant.* ‖ Gaan wonen. *Entrer, aller occuper une demeure.* ‖ Tegenspreken. *Contredire.* ‖ b. *Faire entrer par eau.* ‖ Varend inhalen. *Atteindre en naviguant, rejoindre en allant par eau.*

Invaten, zw. *en* afsch. w. b. *Entonner, encaquer.*

Invatten, zw. *en* afsch. w. b. *Renfermer, enchâsser.* ‖ Eenen diamant —, *enchâsser* ou *sertir un diamant.* ‖ Bevatten. *Contenir, comprendre, renfermer.*

Invegen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en balayant.*

Inventaris, z. m. *Inventaire*, m. ‖ Op den — stellen, *inventorier.*

Inventarisatie (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'inventorier* ou *de dresser un inventaire.*

Inventariseeren, zw. w. b. *Inventorier, faire l'inventaire de.*

Investen, zw. *en* afsch. w. b. *Placer, mettre* ou *établir solidement* ou *fermement.*

Invijlen, zw. *en* afsch. w. b. *Limer dans, faire entrer en limant.*

Invlammen, zw. *en* afsch. w. b. *Damasquiner.*

Invlammer, z. m. *Damasquineur*, m.

Invlamsel, z. o. *Damasquinure*, f.

Invlechten, (*vlocht in*, *ingevlochten*,) st. *en* afsch. w. b. *Entrelacer, tresser, natter.* ‖ (fig.) *Entremêler, entrelacer, ajouter.* ‖ Ingevlochten verhaal, *épisode*, m.

Invlechting, z. v. *Entrelacement, enlacement*, m.

Invlieden, (*vlood in*, *vloden in*, *ingevloden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Vliedend ingaan. *Entrer en fuyant se sauver dans.*

Invliegen, (*vloog in*, *vlogen in*, *ingevlogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Vliegend inkomen. *Entrer en volant.* ‖ (fig.) *Entrer* ou *approcher précipitamment.* ‖ Tegen iemand —, *fondre sur qq ;* (fig.) *s'opposer à qq.* ‖ b. Door vliegen breken. *Casser* ou *briser en volant contre.*

Invlieten, (*vloot in*, *vloten in*, *ingevloten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en coulant, couler* ou *flotter dans.*

Invlijen, zw. *en* afsch. w. b. *Ajuster, accommoder* ou *arranger dans.* ‖ Inlasschen. *Insérer, intercaler, ajouter.*

Invloed (zond. mv.), z. m. *Influence*, f., *ascendant, empire*, m. ‖ — hebben op, *influer sur, avoir de l'influence sur.* ‖ — hebben aan het hof, *avoir beaucoup de crédit à la cour.* ‖ Gij staat onder zijnen —, *vous vous laissez influencer par lui.*

Invloeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Vloeiend inkomen. *Entrer en coulant, couler dans.* ‖ (fig.) Laten —, *ajouter.* ‖ Invloed hebben. *Exercer de l'influence sur, influer sur.*

Invloeiing (zond. mv.), z. v. *Action de couler dans, embouchure*, f.

Invluchten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en fuyant, se sauver dans.*

Invoege dat, voegw. *De sorte que, en sorte que, de manière que, si bien que, tellement que.*

Invoegen, zw. *en* afsch. w. b. Met eene voeg verbinden. *Encastrer, enchâsser, emboîter.* ‖ (fig.) *Ajouter, insérer, joindre, interpoler, intercaler.* ‖ Ingevoegde dag, *jour intercalé*, m.

Invoeging, z. v. *Encastrement, emboîtement*, m. ‖ (fig.) *Addition, insertion, jonction, interpolation, intercalation*, f.

Invoegsel, z. o. *Chose ajoutée, intercalée, enchâssée* ou *emboîtée*, f.

INVOER (zond. mv.), z. m. *Importation, introduction, entrée*, f. ‖ Belasting op den —, *droits* m. pl. *d'entrée.* ‖ Ingevoerde waren, *marchandises importées*, f. pl.
INVOERDER, z. m. *Introducteur*, m. ‖ (comm.) *Importateur*, m.
INVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Importer, faire entrer.* ‖ Eene sonde —, *introduire une sonde.* ‖ Inleiden. *Introduire.* ‖ Wetten —, *établir des lois.* ‖ Stichten. *Fonder.*
INVOEREND, bn. *Introductif.*
INVOERING (zond. mv.), z. v. *Importation, introduction, entrée*, f. ‖ Inleiding. *Introduction*, f. ‖ Stichting. *Établissement*, m., *fondation*, f.
INVOERRECHT, z. o. *Droit* m. *d'entrée, entrée*, f.
INVOLGEN, zw. *en* afsch. w. b. Door volgen inhalen. *Atteindre, joindre, suivre.* ‖ (fig.) *Acquiescer, consentir* ou *se conformer à.*
INVOLGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'atteindre, de joindre* ou *de suivre.* ‖ (fig.) *Acquiescement, consentement*, m.
INVORDERAAR, z. m. *Celui qui exige un payement, collecteur, percepteur* m. *d'impôts, de taxes, etc.*
INVORDERBAAR, bn. *Exigible.*
INVORDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Réclamer* ou *exiger un payement.* ‖ Belastingen —, *lever des contributions.*
INVORDERING, z. v. *Demande, réclamation, sommation*, f.
INVOUWEN, (*vouwde in, ingevouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Plier en dedans.*
INVOUWING, z. v. *Action* f. *de plier en dedans.*
INVRETEN, (*vrat in, vraten in, ingevreten*,) st. *en* afsch. w. b. *Ronger, corroder.* ‖ (méd.) *Corroder.* ‖ o. (met *zijn*). *Être rongé.* ‖ (méd.) *Se gangrener.*
INVRETEND, bn. *Corrosif, caustique, mordant.*
INVRETING (zond. mv.), z. v. *Corrosion, ulcération*, f.
INVULLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Remplir.*
INVULLING, z. v. *Remplissage*, m.
INWAAIEN, (*waaide of woei in, ingewaaid*,) zw. *of* onr. w. o. (met *zijn*). Door waaien inbrengen. *Chasser dans.* ‖ Door den wind breken. *Être cassé par le vent.* ‖ b. *Renverser* ou *casser en soufflant.*
INWAARTS, bw. *En dedans.*
INWAARTSCH, bn. *Intérieur.*
INWACHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attendre.* ‖ Uw antwoord wordt ingewacht, *on attend votre réponse.*
INWACHTING (zond. mv.), z. v. *Attente*, f.
INWARM, bn. *Très-chaud.*
INWASSEN, (*wies in, wiesen in, ingewassen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Croître dans.*
INWATEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'imbiber* ou *s'infiltrer d'eau.* ‖ b. *Abreuver, imbiber.*
INWATERING (zond. mv.), z. v. *Infiltration*, f.
INWEEFSEL, z o. Inslag. *Trame*, f. ‖ (fig.) Ingelascht verhaal. *Épisode*, m.
INWEEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Détremper, tremper, mouiller.* ‖ o. (met *zijn*). *Être trempé.*
INWELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'affaisser par l'action de l'eau qui mine par-dessous.*
INWENDIG, bn. *Intérieur, interne.* ‖ z. o. Het —, *l'intérieur*, m. ‖ bw. *Zie* INWENDIG[LIJK].
INWENDIG[LIJK], bw. *Intérieurement.*
INWENTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler dans.*
INWENTELING, z. v. *Action* f. *de rouler dans.*
INWERKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrer à force de travailler.* ‖ Invloed hebben. *Exercer de l'influence, influer.*

INWERPEN, (*wierp in, ingeworpen*,) st. *en* afsch w. b. Naar binnen werpen. *Jeter dans.* ‖ Door werpen breken. *Casser* ou *briser en jetant.* ‖ De glazen —, *casser les vitres.* ‖ Krijgsvolk —, *jeter des troupes dans une place.* ‖ (fig.) Inblazen, onverwachts doen ontstaan. *Inspirer, suggérer.* ‖ Kwade gedachten —, *suggérer de mauvaises pensées.*
INWERPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de jeter dans* ou *de casser en jetant.* ‖ Inblazing. *Inspiration, suggestion*, f.
INWEVEN, (*weefde in, ingeweven*,) st. *en* afsch. w. b. *Tramer, tisser.* ‖ (fig.) Inlasschen, invoegen. *Insérer, entrelacer, ajouter.*
INWEVING, z. v. *Action* f. *de tisser.* ‖ (fig.) Inlassching. *Insertion*, f.
INWIJDELING, z. m. *Ordinand*, m.
INWIJDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sacrer, consacrer, ordonner, dédier, bénir.* ‖ Eenen priester —, *ordonner un prêtre.* ‖ Eene kerk —, *bénir une église.* ‖ Inhuldigen. *Inaugurer.* ‖ In eene wetenschap —, *initier à une science.*
INWIJDER, z. m. *Consacrant*, m.
INWIJDING, z. v. *Consécration, bénédiction, dédicace*, f., *sacre*, m. ‖ Inhuldiging. *Inauguration*, f. ‖ — in zekere geheimen, *initiation*, f.
INWIJDINGSREDE (-REDENEN), z. v. *Discours inaugural*, m.
INWIJK, z. v. Inham. *Golfe*, m., *anse, baie*, f. ‖ Kreek. *Crique*, f.
INWIJKEN, (*week in, weken in, ingeweken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se retirer dans.* ‖ Inbuigen. *Se courber* ou *se plier en dedans, s'affaisser.*
INWIJKING, z. v. *Retraite*, f. ‖ Inbuiging. *Affaissement*, m.
INWIJKJE, z. o. *Ansette, petite anse*, f.
INWIKKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Envelopper, mettre dans une enveloppe, entortiller.* ‖ In stroo —, *empailler.* ‖ (fig.) In eene zaak —, *impliquer* ou *engager dans une affaire.* ‖ Ingewikkelde zaken, *affaires compliquées*, f. pl.
INWIKKELING, z. v. *Enveloppement*, m. ‖ (fig.) *Implication*, f.
INWILLIGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Acquiescer, consentir* ou *adhérer à; accorder.* ‖ Een verzoek —, *accorder une demande.* ‖ Een huwelijk —, *consentir à un mariage.*
INWILLIGING, z. v. *Consentement, acquiescement, agrément, assentiment*, m.
INWINDEN, (*wond in, ingewonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Envelopper, entortiller.* ‖ (mar.) Het anker —, *virer l'ancre.*
INWINDING, z. v. *Enveloppement*, m.
INWINDSEL, z. o. *Enveloppe*, f. ‖ (bot.) *Involucre*, m.
INWINNEN, (*won in, ingewonnen*,) st. *en* afsch. w. b *Regagner, recouvrer, recupérer ce qu'on a perdu.* ‖ Den verloren tijd —, *regagner le temps perdu.* ‖ Zoeken te verwerven. *Tâcher d'obtenir* ou *de gagner.* ‖ Zoeken op te sporen. *Tâcher de trouver.* ‖ Inlichtingen —, *prendre des informations.*
INWINNING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de regagner.* ‖ — van inlichtingen, *action de prendre des informations.*
INWIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Jeter dans qc. au moyen de la bascule.*
INWOEKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Acquérir par usure.* ‖ o. (met *zijn*). (fig.) Zich verspreiden. *Se répandre, se propager, devenir commun.*
INWOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Envelopper de ficelles, de cordes, etc.*

INWOELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'envelopper de ficelles, de cordes, etc.*
INWONEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Demeurer* ou *être logé dans un lieu* ou *chez qq.*
INWONER, z. m. *Habitant*, m.
INWONING (zond. mv.), z. v. *Demeure, habitation*, f. ‖ Verblijf. *Séjour*, m.
INWOONSTER, z. v. *Habitante*, f.
INWORTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enraciner, prendre racine, jeter des racines.* ‖ (fig.) *S'invétérer, s'enraciner.* ‖ Ingewortelde haat, *haine invétérée*, f.
INWORTELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'enraciner, enracinement*, m., *radication*, f. ‖ (fig.) *Enracinement*, m.
INWRIJVEN, (*wreef in, wreven in, ingewreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en frottant.* ‖ (fig.) Inpeperen, betaald zetten. *Faire payer cher, prendre sa revanche, rendre la pareille.*
INWRIJVING, z. v. *Action* f. *de faire entrer en frottant.* ‖ (chir.) Behandeling door —, *embrocation*, f. ‖ (fig.) Inpepering. *Revanche*, f.
INWRINGEN, (*wrong in, ingewrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire entrer en tordant* ou *en tortillant.*
INZAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ensemencer, semer dans.* ‖ Met koren —, *emblaver.* ‖ Voor de tweede maal zaaien, *semer une seconde fois.*
INZAAIING (zond. mv.), z. v. *Ensemencement*, m.
INZAAT, z. v. Inzet. *Mise*, f., *enjeu*, m.
INZAGE (zond. mv.), z. v. *Examen*, m., *inspection*, f. ‖ Hij heeft er geene — in, *il n'y entend rien.*
INZAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Scier dans.* ‖ Beginnen te zagen. *Commencer à scier.* ‖ (rel.) Den rug eens boeks —, *grecquer un livre.*
INZAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'affaisser, s'enfoncer, s'écrouler.* ‖ Zijne zeet nemen. *S'aréner, aréner.*
INZAKKING, z. v. *Affaissement, écroulement, fondis*, m.
INZAMELAAR, z m. *Celui qui recueille* ou *qui récolte.* — van giften, *collecteur, quêteur*, m.
INZAMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Recueillir, récolter, ramasser* ‖ Vruchten —, *recueillir des fruits.* ‖ Ontvangen. *Percevoir, recouvrer.* ‖ Aalmoezen —, *quêter.* ‖ De stemmen —, *recueillir les voix.*
INZAMELING, z. v. *Récolte, moisson*, f. ‖ — van belastingen, *perception* f. *d'impôts.* ‖ — van aalmoezen, *collecte, quête* f. *d'aumônes.*
INZEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Savonner.* ‖ Zich —. *Se savonner.*
INZEGENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Consacrer, bénir.*
INZEGENING, z. v. *Consécration, bénédiction*, f.
INZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer à pleines voiles.* ‖ b. *Atteindre* ou *rejoindre en faisant voile.*
INZENDEN, (*zond in, ingezonden*,) zw. *en* afsch. w. b. *Envoyer, faire parvenir, faire remettre.*
INZENDER, z m. *Celui qui envoie* ou *qui fait parvenir.*
INZENDING, z. v. *Envoi*, m.
INZET, z. m. *Enjeu*, m., *mise*, f.
INZETSEL, z. o. *Pièce* f. *qu'on ajoute, qu'on met à qc.* ou *qu'on insère dans qc.*
INZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. In eene plaats zetten. *Mettre* ou *placer dans.* ‖ Valsche tanden —, *mettre de fausses dents.* ‖ Glazen —, *vitrer.* ‖ Eenen diamant —, *sertir* ou *enchâsser un diamant.* ‖ Geld in het spel —, *mettre de l'argent au jeu.* ‖ Masten —, *mâter, arborer les mâts.* ‖ Het eerste bod doen. *Faire la première offre* ou *mise, mettre à prix.* ‖ Het huis werd twintig duizend frank ingezet, *la première offre pour la maison fut de vingt mille francs.* ‖ Instellen. *Établir.* ‖ Eene wet —, *établir une loi.* ‖ Iemands gezondheid —, *porter la santé de qq., porter un toast à qq.*
INZETTER, z. m. *Celui qui établit, qui insère.* ‖ Eerste bieder. *Premier offrant*, m.
INZETTING, z. v. *Action* f. *de mettre* ou *de placer dans.* ‖ (joaill.) *Enchâssure, serte*, f. ‖ Eerste bod. *Mise à prix, première offre*, f. ‖ Instelling *Établissement*, m., *institution*, f.
INZICHT, z. o. Bedoeling. *Intention*, f., *but, dessein*, m., *vue*, f. ‖ Wat is zijn —, *quel est son dessein?* ‖ Naar mijn —, *à mon avis, selon moi, d'après mon opinion.* ‖ Uit — van, *en considération de.*
INZIEDEN, (*zood in, zoden in, ingezoden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ébouillir, évaporer.*
INZIEDSEL, z. o. *Décoction*, f.
INZIEN, (*zag in, zagen in, ingezien*,) onr. *en* afsch. w. b. In iets zien. *Voir* ou *regarder dans.* ‖ Met het verstand beschouwen. *Considérer.* ‖ Overwegen. *Peser, réfléchir à* ou *sur.* ‖ Zijne fouten —, *reconnaître ses fautes.* ‖ Verschoonen. *Excuser, pardonner.* ‖ Ik zal het nog wat —, *j'attendrai encore quelque temps.* ‖ o. Inkijken. *Voir* ou *regarder dans.*
INZIEN (zond. mv.), z. o. Oordeel, gevoelen. *Jugement, avis, sentiment*, m., *opinion*, f. ‖ Naar mijn —, mijns —s, *à mon avis, selon moi, d'après mon opinion.*
INZINKEN, (*zonk in, ingezonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfoncer, s'affaisser, s'écrouler.* ‖ b. Souvereinen. *Gourbiller.*
INZINKING, z. v. *Affaissement, écroulement*, m. ‖ Het souvereinen. *Gourbillage*, m.
INZITTEN, (*zat in, zaten in, ingezeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être assis dans.* ‖ (fig.) *Être pris* ou *embarrassé.*
INZOET, bn. *Fort doux, très-doux.*
INZONDERHEID, bw. *Particulièrement, spécialement, principalement, surtout.*
INZOUT, bn. *Fort salé, très-salé.*
INZOUTEN, (*zoutte in, ingezouten*,) st. *en* afsch. w. b. *Saler, mettre au sel, mariner.* ‖ Ingezouten vleesch, *viande salée*, f.
INZOUTER, z. m. *Saleur*, m.
INZOUTING, z. v. *Action de saler, salaison*, f, *salage, saumurage*, m.
INZUIGEN, (*zoog in, zogen in, ingezogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Sucer, attirer en suçant, absorber.* ‖ Hij heeft die vooroordeelen met de melk ingezogen, *il a sucé ces préjugés avec le lait.*
INZUIGING, z. v. *Sucement*, m., *absorption*, f.
INZUIPEN, (*zoop in, zopen in, ingezopen*,) st. *en* afsch. w. b. *Boire avec avidité, avaler.*
INZULTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mariner, confire au sel* ou *au vinaigre.*
INZULTING, z. v. *Action* f. *de mariner.*
INZWACHTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emmailloter.* ‖ (fig.) *Envelopper.*
INZWACHTELING, z. v. *Emmaillottement*, m. ‖ (fig.) *Enveloppement*, m.
INZWART, bn. *Fort noir, très-noir.*
INZWELGEN, (*zwolg in, ingezwolgen*,) st. *en* afsch. w. b. *Avaler, engloutir.* ‖ (fam.) *Goinfrer.* ‖ Opslorpen. *Absorber.* ‖ Verkwisten. *Dissiper.*
INZWELGER, z. m. *Avaleur, engloutisseur*, m. ‖ Verkwister. *Dissipateur*, m.
INZWELGING, z. v. *Action* f. *d'avaler* ou *d'engloutir, engloutissement*, m. ‖ Opslorping. *Absorption*, f.
INZWELGSTER, z. v. *Celle qui avale.* ‖ Verkwistster. *Dissipatrice*, f.
INZWEMMEN, (*zwom in, ingezwommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en nageant* ou *à la nage.*

Inzweren, (*zwoor in*, *ingezworen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'ulcérer.*

Inzweven, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en planant* ou *en volant.*

Inzwieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Entrer en chancelant*, *comme une personne ivre.*

Irias, z. v. (bot.) Lischbloem. *Iris*, m.

Iriasgroen (zond. mv.), z. o. *Iris*, *vert* m. *d'iris.*

Iriaswortel, z. m. *Racine* f. *d'iris.*

Italiaansch, z. o. De —e taal. *L'italien*, m., *la langue italienne*, f.

Italianisme, Italianismus (-ismen), z. o. *Italianisme*, m.

Item (-tems), z. o. *Item*, m.

Itten, zw. *en* afsch. w. b. (provinc.) *Engager à se marier.*

Ivoor (zond. mv.), z. o. Elpenbeen. *Ivoire*, m.

Ivoorachtig, bn. *Éburné.*

Ivoordraaier, z. m. *Ivoirier*, *tourneur* m. *en ivoire.*

Ivoorhandelaar, z. m. *Ivoirier*, m.

Ivoorplaatje, z. o. *Plaque* f. *d'ivoire.*

Ivoorverkooper, z. m. *Ivoirier*, m.

Ivoorwerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *en ivoire.*

Ivoorwerker, z. m. *Ivoirier*, m.

Ivoorzwart (zond. mv.), z. o. *Noir d'ivoire*, *noir* m. *de velours.*

Ivoren, bn. *D'ivoire.*

Izabel, Izabelkleur (zond. mv.), z. v. *Isabelle*, m.

Izabelkleurig, bn. *Isabelle.*

J.

J, z. v. Tiende letter van het alphabet. *J*, m.

Ja, bw. *Oui*, *si.* ‖ Ik geloof [van] —, *je crois qu'oui.* ‖ — knikken, *faire signe de la tête pour affirmer qc.* ‖ — zeker, *oui certes.* ‖ Wel —, *si*, *si fait*, *oui.* ‖ — zelfs, *et même.* ‖ — wat meer is, *qui plus est.* ‖ Zij is — geen kind meer, *elle n'est plus une enfant.*

Jaagbaar, bn. (chass.) *Courable.*

Jaaggeld, z. o. *Tirage*, *halage*, m., *frais* m. pl. *de halage.*

Jaaghout, z. o. (mar.) *Bâton* m. *de foc* ou *de clinfoc.*

Jaagland, z. o. *Pays* m. *de chasse*, *varenne*, f.

Jaagloon (zond. mv.), z. o. *Zie* Jaaggeld.

Jaagpaard, z. o. *Cheval* m. *de tirage* ou *de halage.*

Jaagpad (-paden), z. o. *Chemin* m. *de halage.*

Jaagpoort, z. v. (mar.) *Sabord* m. *de chasse.*

Jaagschuit, z. v. *Coche* m. *d'eau*, *barque*, f.

Jaagster, z. v. *Chasseuse*, *chasseresse*, f.

Jaap, z. m. (pop.) *Balafre*, f.

Jaar, z. o. *An*, m., *année*, f. ‖ Het aanstaande —, *l'année prochaine.* ‖ Het burgerlijk —, *l'année civile.* ‖ Het astronomisch —, *l'année astronomique.* ‖ Van — tot —, *d'année en année.* ‖ Alle jaren, *tous les ans*, *annuellement.* ‖ 's —s, *par an* ‖ Het eene — door het andere, *année commune; bon an, mal an.* ‖ Van één —, *annal.* ‖ (jurispr.) — en dag, *an et jour.* ‖ Jaren. Ouderdom. *Âge*, m., *année*, f. ‖ In den bloei der —, *à la fleur de l'âge.*

Jaarblafferds, z. m. mv. *Annales*, f. pl.

Jaarboek, z. o. *Annuaire*, m. ‖ —en, *annales*, f. pl., *chronique*, f.

Jaarboekje, z. o. *Annuaire*, m.

Jaarboekschrijver, z. m. *Annaliste*, *chroniqueur*, m.

Jaarcirkel, z. m. (astron.) *Cycle*, m.

Jaardag (-dagen), z. m. Verjaardag. *Jour anniversaire*, *anniversaire*, m.

Jaardicht, z. o. *Chronogramme*, m.

Jaarfeest, z. o. *Fête anniversaire*, f., *anniversaire*, m.

Jaargang, z. m. *Année*, f.

Jaargeld, z. o. *Pension annuelle*, f., *appointements*, m. pl., *traitement*, m. ‖ — eens dienstboden, *gages*, m. pl. ‖ — eens werkmans, *salaire annuel*, m.

Jaargetal, z. o. *Millésime*, m.

Jaargetij[de], z. o. *Saison*, f. ‖ De vier —n, *les quatre saisons de l'année.* ‖ Jaarlijksche zielmis. *Obit*, *anniversaire*, *annuel*, m.

Jaargewas, z. o. *Plante annuelle*, f.

Jaarhuur, z. v. *Loyer* m. *d'une année.*

Jaarkring, z. m. *Espace* m. *d'un an.* ‖ (astron.) *Cycle*, m.

Jaarlast, z. m. Belasting. *Annuel*, m.

Jaarlijks, bw. *Annuellement*, *tous les ans*, *par an.*

Jaarlijksch, bn. *Annuel.*

Jaarloon (zond. mv.), z. o. *Salaire annuel*, m.

Jaarmarkt, z. v. *Foire*, f.

Jaarmis, z. v. *Annuel*, m., *messe* f. *qu'on dit durant un an pour un défunt.*

Jaarplant, z. v. *Plante annuelle*, f.

Jaarrekening, z. v. *Compte annuel*, m.

Jaarrente, z. v. *Rente annuelle*, f.

Jaarschaar, z. v. *Récolte annuelle*, f.

Jaarschrift, z. o. *Chronogramme*, m.

Jaarseizoen, z. o. *Saison* f. *de l'année.*

Jaarsleutel, z. m. (chron) *Épacte*, f.

Jaartal, z. o. *Millésime*, m. ‖ Boek zonder —, *livre* m. *sans date.*

Jaartalschrift, z. o. *Chronogramme*, m.

Jaartalvers, z. o. *Chronogramme* m. *en vers.*

Jaartand, z. m. (man.) *Dent* f. *de marque.*

Jaartelling, z. v. *Ère*, f.

Jaartij, z. o, *Zie* Jaargetijde.

Jaarwedde, z. v. *Zie* Jaargeld.

Jaarweek (-weken), z. v. *Semaine* f. *d'années*, *sept ans*, m. pl.

Jaarwinden, z. m. mv. *Vents étésiens*, m. pl.

Jabroer (-broers), z. m. *Celui qui opine du bonnet.* ‖ Een — zijn, *opiner du bonnet.*

Jacht (zond. mv.), z. v. Het jagen. *Chasse*, *poursuite* f. ‖ Op iemand — maken, *poursuivre qq.* ‖ (chass.) *Chasse*, f. ‖ Op de — gaan, *aller à la chasse.* ‖ — met het geweer, *chasse au tir.* ‖ De kunst des jagers. *Vénerie*, f. ‖ Jagers. *Chasse*, f. *chasseurs*, m. pl. ‖ Jachtrecht. *Droit* m. *de chasse*, *chasse*, f. ‖ Haast. *Hâte*, *diligence*, f., *empressement*, m. ‖ Groote — hebben, *être bien pressé.* ‖ Daar is geene — in 't vuur, *le feu ne va pas.*

Jacht, z. o. Vaartuig. *Yacht*, m.

Jachtbosch, z. o. *Bois* m. *où l'on chasse.*

JACHTBRIEF, z. m. *Port* m. *d'armes.*
JACHTBUIS, z. o. *Veste* f. *de chasse.*
JACHTDUIVEL, z. m. (fig.) *Chasseur passionné,* m.
JACHTEN, zw. w. o. (met *hebben*). Zich haasten. *Se hâter, se presser, se dépêcher, faire diligence.* ‖ Verlangen. *Aspirer à, désirer vivement, poursuivre.* ‖ b. *Presser, exciter à faire diligence.*
JACHTFLUITJE, z. o. *Sifflet* m. *pour appeler les chiens.*
JACHTGAREN (zond. mv.), z. o. *Filets, rets* m. pl. *de chasse, toiles,* f. pl.
JACHTGEREEDSCHAP, z. o. *Attirail* m. *de chasse.*
JACHTGERECHT, z. o. *Conseil* m. *de chasse.*
JACHTGEVOLG, z. o. *Équipage* m. *de chasse.*
JACHTGEWEER (-WEREN), z. o. *Fusil* m. *de chasse.*
JACHTGEZEL, z. m. *Compagnon* m. *de chasse.*
JACHTGEZELSCHAP, z. o. *Chasse,* f., *chasseurs,* m. pl, *équipage* m. *de chasse.*
JACHTGODIN (zond. mv.), z. v. *Déesse de la chasse, Diane,* f.
JACHTHOED, z. m. *Chapeau* m. *de chasse.*
JACHTHOND, z. m. *Chien* m. *de chasse.* ‖ Windhond. *Chien courant,* m.
JACHTHOORN, -HOREN (-HOORNEN, -HORENS), z. m. *Cor* m. *de chasse.*
JACHTHOORNBAND, JACHTHOORNRIEM, z. m. *Anguichure,* f.
JACHTHOREN, z. m. *Zie* JACHTHOORN.
JACHTHOUWER, z. m. *Couteau* m. *de chasse.*
JACHTHUIS, z. o. *Muette, maison de chasse, vénerie,* f.
JACHTIG, bn. Haastig. *Pressé, précipité.* ‖ Ontsteld, gejaagd. *Agité.* ‖ bw. *Précipitamment.*
JACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Empressement,* m., *précipitation, agitation,* f.
JACHTKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Habit* m. *de chasse.*
JACHTKLUB (-KLUBS), z. v. *Yacht-club,* m.
JACHTLAND, z. o. *Pays* m. *de chasse, varenne,* f.
JACHTLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chasse,* f., *air* m. *de chasse.*
JACHTNET, z. o. *Zie* JACHTGAREN.
JACHTPAARD, z. o. *Cheval* m. *de chasse.*
JACHTPARTIJ, z. v. *Partie* f. *de chasse.*
JACHTPOMP (-POMPEN), z. v. *Pompe aspirante et foulante,* f.
JACHTRECHT, z. o. *Droit* m. *de chasse, chasse,* f.
JACHTRIEM, z. m. *Anguichure,* f.
JACHTRIJTUIG, z. o. *Birouche,* f.
JACHTRIJTUIGJE, z. o. *Birouchette,* f.
JACHTROER, z o. *Fusil* m. *de chasse.*
JACHTROK, z. m. *Habit* m. *de chasse.*
JACHTSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Yacht,* m.
JACHTSNEEUW (zond. mv.), z. m. *en* v. *Neige très-menue,* f.
JACHTSPIES, JACHTSPIETS (-SPIESEN, -SPIETSEN), z. v. *Épieu,* m., *vouge,* f.
JACHTSPRIET, z. m. *Zie* JACHTSPIES.
JACHTSTOET, z. m. *Équipage* m. *de chasse.*
JACHTSTRIK, z. m. *Lacet,* m., *lacs* m. pl. *de chasse.*
JACHTSTROOPER, z. m. *Braconnier,* m.
JACHTSTROOPERIJ, z. v. *Braconnage,* m.
JACHTSTUK, z. o. (mus.) *Chasse,* f., *air* m. *de chasse.* ‖ (peint.) *Chasse,* f.
JACHTTERM, z. m. *Terme* m. *de chasse.*
JACHTTUIG (zond. mv.), z. o *Attirail* m. *de chasse.*
JACHTTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de la chasse.*
JACHTVANG (zond mv.), z. m. *Chasse,* f., *gibier* m. *qu'on a pris à la chasse.*
JACHTVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *de chasse* ou *de poing.*
JACHTWACHTER, z. m. *Garde-chasse,* m.

JACHTWAPENEN, z. o. mv. *Armes* f. pl. (
JACHTWEÊR (zond. mv.), z. o. *Temps fav à la chasse.*
JACHTWET, z. v. *Loi* f. *sur la chasse.*
JACHTWEZEN (zond. mv.), z. o. *Chasse, v*
JACHTWILD (zond. mv.), z. o. *Gibier,* m.
JACHTZAK, z. m. *Carnassière, gibecière,*
JACOBIJN, z. m. *Jacobin,* m.
JADDER, z. o. Uier. *Pis* m. *d'une vache.*
JADEN, zw. w. b. (provinc.) *Soigner les l'étable.*
JAGEN, (*jaagde* of *joeg, gejaagd,*) zw w. b. *Chasser.* ‖ De musschen van he *chasser les moineaux du toit.* ‖ Den ' de vlucht —, *mettre l'ennemi en fuite.* dienstbode uit zijnen dienst —, *cong domestique.* ‖ Aandrijven. *Pousser à, talonner.* ‖ Iemand den degen door he *passer à qq. l'épée au travers du cor* mand schrik op 't lijf —, *donner l' qq.* ‖ Eene trekschuit —, *conduire qui traîne une barque.* ‖ Eenen *of* een *chasser* ou *courre un lièvre.* ‖ Zijn goe keel —, *dissiper son bien.* ‖ Zich een door het hoofd —, *se brûler la cerv* (met *hebben*). Op de herten —, *courr* ‖ Op patrijzen —, *chasser aux pe* Kloppen. *Battre, palpiter.* ‖ Zijn p hevig, *son pouls bat fort, il a le p cipité.* ‖ (met *zijn* en *hebben*). Ster *Galoper, aller au galop, aller à tou à bride abattue.*
JAGER, z. m. *Chasseur, veneur,* m. ‖ (fam.) m. ‖ (mil.) *Chasseur,* m. ‖ Lijnlooper m. ‖ Geschut. *Canon* m. *de chasse.* Buitenkluiver. *Clinfoc,* m.
JAGERES, z. v. *Chasseuse, chasseresse,* f
JAGERMEESTER, z. m. *Capitaine des grand veneur,* m.
JAGERMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *nerie, charge* f. *de capitaine des chas*
JAGERSBUIS, z. o. *Zie* JACHTBUIS.
JAGERSFLUIT, z. v. *Sifflet* m. *de chasseu*
JAGERSGEZELSCHAP, z. o. *Chasse,* f., *c* m. pl.
JAGERSHOED, z. m. *Chapeau* m. *de chas*
JAGERSKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Zi* KLEED.
JAGERSKLEEDING (zond. mv.), z. v. *Zi* KLEED.
JAGERSKOST (zond. mv.), z. m. *Mets* m. *de*
JAGERSLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie* f. *de*
JAGERSMES, z. o. *Couteau* m. *de chasse.*
JAGERSMUTS (-MUTSEN), z. v. *Bonnet* m *seur.*
JAGERSPET, z. v. *Bonnet* m. *de chasseur*
JAGERSROK, z. m. *Habit* m. *de chasse.*
JAGERSSTUK, z. o. *Le morceau* m. *du ch* *Zie* JACHTSTUK.
JAGERSTASCH, JAGERSTESCH, z. v. *Gibec nassière,* f.
JAGERSWOORD, z. o. *Terme* m. *de chass*
JAK, z. o. *Jaquette,* f., *casaquin,* m.
JAKHALS, z. m. (h. n.) *Chacal,* m. ‖ Kn paard. *Mazette, haridelle, rosse,* f.
JAKHALZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *porter par une haridelle.*
JAKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fo cheval.* ‖ Hij doet niets dan — en *est toujours en selle.*
JAKKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie*
JAKOBSKRUID (SINT) (zond. mv.), z. o. *herbe* f. *de Saint-Jacques.*

Jakobsladder, z. v. *Échelle* f. *de Jacob.* ‖ (mar.) *Limon*, m.
Jakobsstaf (zond. mv.), z. m. *Bâton* m. *de Jacob.* ‖ (mar.) *Arbalestrille*, f.
Jalap (zond. mv.), z. v. (bot.) *Jalap*, m.
Jaloersch, bn. *Jaloux.*
Jaloerschheid (zond. mv.), z. v. *Jalousie*, f.
Jaloezie (zond. mv.), z. v. IJverzucht. *Jalousie*, f.
Jaloezie, z. v. Zonneblind. *Persienne, jalousie*, f.
Jambe, **Jambus** (-ben), z. v. *Iambe*, m.
Jambisch, bn. *Iambique.* ‖ —e verzen, *vers ïambiques*, m. pl.
Jammer, z. o. Weeklacht. *Plainte, lamentation*, f. ‖ Ellende. *Misère, détresse, souffrance*, f. ‖ Het is —, *c'est dommage.*
Jammerdal (zond. mv.), z. o. (fig.) Wereld. *Vallée* f. *de misère* ou *de larmes.*
Jammeren, zw. w. o. (met *hebben*). Weeklagen. *Se lamenter, se plaindre.* ‖ b. Medelijden inboezemen. *Exciter de la compassion.* ‖ onpers. *Avoir pitié* ou *compassion de.* ‖ Het jammert mij van dien man, *j'ai pitié de cet homme.*
Jammergeschrei (zond. mv.), z. o. *Zie* Jammerklacht.
Jammerhartig, bn. *Misérable, pitoyable.* ‖ bw. *Misérablement, pitoyablement.*
Jammerhartigheid (zond. mv.), z. v. *Misère*, f., *état pitoyable*, m.
Jammerklacht, z. v. *Plainte, lamentation*, f, *gémissement*, m. ‖ (fam.) *Jérémiade*, f.
Jammerklachtig, bn. *Plaintif, lamentable, triste.*
Jammerkreet (-kreten), z. m. *Cri lamentable*, m.
Jammerlijk, bn. *Lamentable, misérable, pitoyable, triste.* ‖ — geschrei, *cris lamentables* ou *déchirants*, m. pl. ‖ bw. *Lamentablement, misérablement, à faire pitié, pitoyablement.*
Jammernis (zond. mv.), z. v. *Lamentation*, f.
Jammerpoel (zond. mv.), z. m. *Abîme* m. *de malheurs* ou *de misères.*
Jammertoon (-tonen), z. m. *Ton lamentable*, m.
Jan, eigen z. m. *Jean*, m ‖ (fig.) Boven — zijn, *être à son aise.* ‖ — en alleman, *chacun, tout le monde.* ‖ (pop.) Het is een —, *c'est un gaillard déterminé.* ‖ Een — rechtuit, *un franc gaulois.* ‖ — rap en zijn maat, *la canaille.* ‖ (trictrac.) *Jan*, m. ‖ — van een koffiehuis, *garçon* m. *de café.*
Jangat, z. m. *Jocrisse, niquedouille*, m.
Janhagel (zond. mv.), z. o. Gespuis. *Canaille, racaille, populace, lie* f. *du peuple.*
Janhagel (zond. mv.), z. v. Koek. *Pain d'épice croquant*, m.
Janhen, z. m. Jangat. *Jocrisse, niquedouille*, m.
Janitsaar, z. m. *Janissaire*, m.
Janken, zw. w. o. (met *hebben*). *Criailler, pleurnicher, piailler, glapir.* ‖ De honden en vossen —, *les chiens et les renards glapissent.*
Janker, z. m. *Criailleur, piailleur*, m.
Janking, z. v. *Criaillerie, piaillerie*, f., *glapissement*, m.
Jankster, z. v. *Criailleuse, piailleuse*, f.
Janmaat (zond. mv.), z. m. *Matelot*, m.
Janoom, z. m. (fam.) Lombaard. *Lombard*, m.
Jansenisme, **Jansenismus** (zond. mv.), z. o. *Jansénisme*, m.
Jansenist, z. m. *Janséniste*, m.
Jansenistendom (zond. mv.), z. o. *Jansénisme*, m.
Jansenistenkerk, z. v. *Église* f. *des Jansénistes.*
Jansenistisch, bn. *Janséniste.*
Januari (zond. mv.), z. m. *Janvier*, m.
Jan-van-Gent, z. m. (h. n.) *Jean-de-Gand*, m., *boubie*, f., *fou*, m.
Japanneeren, zw. w. b. *Japoner* (*la porcelaine*).
Japanneesch, **Japansch**, z. o. De —e taal, *le japonais*, m., *la langue japonaise*, f.
Japon, z. v. *Robe* f. *de chambre.* ‖ Vrouwenkleed. *Robe*, f.
Jarig, bn. Een jaar geleden. *Passé un an.* ‖ Een jaar oud. *Âgé d'un an.* ‖ Ik ben vandaag —, *c'est aujourd'hui mon anniversaire.*
Jas, z. v. Kleed. *Surtout*, m., *redingote, casaque*, f.
Jas, z. m. Boer van troef. *Valet* m. *d'atout.*
Jaskaart, z. v. *Jeu* m. *de trente-deux cartes.*
Jasmijn, z. v. *Jasmin*, m. ‖ Wilde —, *seringat*, m.
Jaspis, z. m. Steen. *Jaspe*, m. ‖ o. Stof. *Jaspe.*
Jaspissteen (-steenen), z. m. *Jaspe*, m.
Jassen, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer à certain jeu de cartes appelé* Jasspel.
Jasspel (-spellen), z. o. *Jeu* m. *de cartes.*
Java-koffie (zond. mv.), z. v. *Café* m. *de Java.*
Javelijn, z. v. *Javeline*, f.
Jawoord (zond. mv.), z. o. *Le oui, consentement*, m. ‖ Het — geven, *promettre, dire oui.*
Je, pers. voornw. *Tu, toi, vous.*
Je, tuschenw. *Eh! hé! diantre!*
Jegens, voorz. *Envers, à l'égard de.*
***Jegenswoordig**, bn. *Zie* Tegenwoordig.
Jenever (zond. mv.), z. v. *Genièvre*, m. ‖ m. (bot.) *Genévrier*, m.
Jeneverachtig, bn. *Qui ressemble au genièvre.*
Jeneverboom (-boomen), z. m. *Genévrier*, m.
Jeneverneus, z. m. *Nez* m. *rouge à cause de l'abus de genièvre.* ‖ m. en v. *Personne* f. *qui abuse des liqueurs fortes.*
Jengelen, zw. w. o. *Pleurnicher, criailler, piailler.*
Jeremiade (-ades, -aden), z. v. *Jérémiade*, f.
Jeugd (zond. mv.), z. v. *Jeunesse*, f. ‖ (prov.) — heeft geene deugd, *jeunesse est difficile à passer.*
Jeugd (zond. mv.), z v. (cuis.) — van 't vleesch, *jus* m. *de la viande.*
Jeugdelijk, bn. *Zie* Jeugdig.
Jeugdig, bn. *Jeune, juvénil.* ‖ Groen. *Vert.* ‖ Krachtig. *Vigoureux, ardent, jeune.* ‖ — vleesch, *viande pleine de jus.* ‖ bw. *Zie* Jeugdig[lijk].
Jeugdigheid (zond. mv.), z. v. *Jeunesse, vigueur*, f.
Jeugdig[lijk], bw. *En jeune homme, vigoureusement, ardemment.*
Jeuken, zw. w. o. (met *hebben*). *Démanger.* ‖ (fam.) De rug jeukt hem, *le dos lui démange.*
Jeukerig, bn. *Qui démange.*
Jeuking (zond. mv.), z. v. *Démangeaison*, f.
Jeuksel (zond. mv.), z. o. *Zie* Jeuking.
Jeukte (zond. mv.), z. v. *Zie* Jeuking.
Jeukkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Renoncule aquatique*, f.
Jezuïet, z. m. *Jésuite*, m.
Jezuïetes, z. v. *Jésuitesse*, f.
Jezuïetisch, bn. *Jésuitique.*
Jezuïtisme, **Jezuïtismus** (zond. mv.), z. o. *Jésuitisme*, m.
Jicht (zond. mv.), z. v. *Goutte, arthrite*, f ‖ Vliegende —, *goutte volante*, f.
Jichtachtig, bn. *Goutteux, arthritique.*
Jichtig, bn. *Zie* Jichtachtig.
Jichtigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'une personne sujette à la goutte.*
Jichtmiddel, z. o. *Antiarthritique, antipodagrique, remède arthritique, remède* m. *contre la goutte.*
Jichtzinking, z. v. *Fluxion arthritique*, f.
Jij, pers. voorn. *Tu, toi, vous.*
Jobstijding, z. v. *Nouvelle fatale* ou *fâcheuse*, f.
Jockey (-keys), z. m. *Jockei*, m.
Jodenbeurs, z. v. *Bourse* f. *des Juifs.*

JODENBUURT, z. v. *Juiverie*, f., *quartier des juifs*, *ghetto*, m.
JODENDOM (zond. mv.), z. o. *Judaïsme*, m.
JODENDOORN (zond. mv.), z. m. (arbre) *Paliure*, m.
JODENGELOOF (zond. mv.), z. o. *Judaïsme*, m., *croyance* f. *des juifs*.
JODENGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Prosélyte juif*, m., *prosélyte juive*, f.
JODENHARS (zond. mv.), z. v. *en* o. *Asphalte*, *bitume*, *bitume* m. *de Judée*.
JODENHARSACHTIG, bn. *Bitumineux*.
JODENHOEK (zond. mv.), z. m. *Juiverie*, f., *quartier des juifs*, *ghetto*, m.
JODENKERK, z. v. *Synagogue*, f.
JODENKERS (zond. mv.), z. v. *Coqueret*, m.
JODENKOST (zond. mv.), z. m. *Mets* m. *de juifs*.
JODENKRIEK, z. v. *Guigne*, f.
JODENKRUID (zond. mv,), z. o. *Corneille*, f.
JODENKWARTIER, z. o. *Juiverie*, f., *quartier des juifs*, *ghetto*, m.
JODENLIJM, z. v. *Zie* JODENHARS.
JODENLIJMACHTIG, bn. *Zie* JODENHARSACHTIG.
JODENPEK (zond. mv.), z. o. *Zie* JODENHARS.
JODENSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École juive*, f.
JODENSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre judaïque*, f.
JODENTAAL (zond. mv.), z. v. *Jargon* m. *de juifs*.
JODENWIJK, z. v. *Juiverie*, f., *quartier des juifs*, *ghetto*, m.
JODENWINST (zond. mv.), z. v. *Profit* ou *gain* m. *de juif*, *usure* f. *à la juive*.
JODENWOEKER (zond. mv.), z. m. *Usure* f. *à la juive*.
JODIN, z. v. *Juive*, *femme* ou *fille juive*, f.
JOELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se divertir bruyamment*, *jeter des cris de joie*.
JOFFER, JOFVROUW, z. v. *Zie* JUFVROUW.
JOK, z. o. *Zie* JUK.
JOK, z. m. Boert. *Raillerie*, *plaisanterie*, f., *badinage*, m., *badinerie*, f. ‖ — en ernst, *le comique et le sérieux*. ‖ Uit —s spelen, *jouer pour rien*.
JOKBEEN (-BEENEN), z. o. *Zie* JUKBEEN.
JOKBOOM (-BOOMEN), z. m. Haagbeuk. *Charme*, m.
JOKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* JEUKEN.
JOKKEBROK, z. m. *en* v. *Plaisant*, *railleur*, m.
JOKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Boerten. *Badiner*, *plaisanter*, *railler*. ‖ Liegen. *Mentir*.
JOKKEN, z. m. *Mensonge*, m.
JOKKENAAR, z. m. *Railleur*, m. ‖ Logenaar. *Menteur*, m.
JOKKENAAR, z. v. *Railleuse*, f. ‖ Logenares. *Menteuse*, f.
JOKKENTJE, z. o. *Petit mensonge*, m.
JOKKER, z. m. *Zie* JOKKENAAR.
JOKKERNIJ, z. v. *Raillerie*, *plaisanterie*, f., *badinage*, m., *badinerie*, f.
JOKOS, z. m. *Zie* JUKOS.
JOKSPREUK, z. v. *Bon mot*, *mot* m. *pour rire*, *bonne plaisanterie*, f.
JOKSTER, z. v. *Railleuse*, f. ‖ Logenares. *Menteuse*, f.
JOL, z. v. Vaartuig. *Yole*, f.
JOLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Mugir*.
JOLIG, bn. *Folâtre*, *pétulant*. ‖ Luimig. *Comique*.
JOLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Folâtrerie*, *pétulance*, f. ‖ Luimigheid. *Comique*, m.
JONG, bn. *Jeune*. ‖ Weder — maken, *rajeunir*. ‖ Weder — worden, *rajeunir*, *redevenir jeune*. ‖ Nieuw. *Nouveau*. ‖ — hout, *taillis*, m. ‖ —e wijn, *du vin vert* ou *nouveau*, m. ‖ — aanzien, *air* m. *de jeunesse*.
JONG, z. o. *Petit* m. *d'un animal*. ‖ —en werpen, *faire des petits*, *mettre bas*. ‖ — eener hen, *poussin*, m.
JONGELING, z. m. *Jeune homme*, *adolescent*, *garçon*, *jouvenceau*, m.
JONGELINGSCHAP (zond. mv.), z. v. *Jeunesse*, *adolescence*, f.
JONGELINGSDROOM (-DROOMEN), z. m. *Rêve* m. *de jeunesse*.
JONGELINGSJAREN, z. o. mv. *Âge* m. *de l'adolescence*.
JONGELINGSVEREENIGING, z. v. *Réunion* ou *société* f. *de jeunes gens*.
JONGEN, z. m. *Garçon*, m.
JONGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire des petits*, *mettre bas*.
JONGENSPAK, z. o. *Habit* m. *de garçon*.
JONGENSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de garçon*.
JONGER, bn. Vergr. trap van Jong. *Plus jeune*, *puîné*.
JONGER, z. m. Discipel. *Disciple*, m.
JONGETJE, z. o. *Petit garçon*; (fam.) *bambin*, m.
JONGGEZEL, z. m. *Garçon*, *célibataire*, m.
JONGS, bn. Van — aan *of* af, *dès l'enfance*, *dès la jeunesse*, *dès le bas âge*.
JONGSKE[N], z. o. *Petit garçon*; (fam.) *bambin*, m.
JONGSTE, bn. Overtr. tr. van Jong. *Le plus jeune*, *la plus jeune*. ‖ De — zoon, *le cadet*. ‖ De — dochter, *la cadette*. ‖ Laatste. *Dernier*. ‖ De — brieven, *les dernières lettres*, f. pl. ‖ De — dag, *le jour du jugement dernier*.
JONGSTLEDEN, bn. *Dernier*, *qui vient de passer*.
JONK, z. v. Vaartuig. *Jonque*, f.
JONKER, z. m. *Fils d'un gentilhomme*, *gentilhomme*, m.
JONKERACHTIG, bn. *Qui tient du gentilhomme*. ‖ (vén.) — wild, *gibier faisandé*, m. ‖ bw. *En gentilhomme*.
JONKERTJE, z. o. *Petit gentilhomme*, m.
JONKHEER, z. m. *Zie* JONKER.
JONKHEID (zond. mv.), z. v. *Jeunesse*, *adolescence*, f.
JONKILLE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Jonquille*, f.
JONKMAN, (JONGELIEDEN, JONGELUÎ), z. m. *Jeune homme*, *garçon*, m.
JONKVROUW, z. v. *Demoiselle*, *fille* f. *de qualité*.
JONKVROUWELIJK, bn. Maagdelijk. *Virginal*.
JONNEN, zw. w. b. *Zie* GUNNEN.
JONST, z. v. *Zie* GUNST.
JOOD (JODEN), z. m. *Juif*, m. ‖ (fam.) *Usurier*, *escroc*, *juif*, m.
JOODSCHAP (zond. mv.), z. o. *Judaïsme*, m.
JOOL (JOLEN), z. m. *Benêt*, *nigaud*, *niais*, *niquedouille*, m.
JOOP (JOPEN), z. v. *Pomme* f. *d'hiver*.
JOPENBIER (zond. mv.), z. o. *Bière très-forte*, f.
JORDEN, z. m. *Benêt*, *nigaud*, *niais*, *niquedouille*, m.
JOTA (-TA'S), z. v. *Jota*, m.
JOU, pers. voorn. U. *Toi*, *vous*.
JOURNAAL, z. o. *Journal*, m.
JOURNALISME, JOURNALISMUS (zond. mv.), z. o. *Journalisme*, m.
JOURNALIST, z. o. *Journaliste*, m.
JOURNALISTIEK (zond. mv.), z. v. *Journalisme*, m.
JOUW (zond. mv.), z. m. Spotternij. *Huée*, *moquerie*, f.
JOUW, bezitt. bn. Uw. *Ton*, *votre*.
JOUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Huer*.
JUBEL (zond. mv.), z. m. *Jubilé*, m.
JUBELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jeter des cris de joie*.
JUBELFEEST, z. o. *Jubilé*, m.
JUBELJAAR, z. o. *Année jubilaire*, f.
JUBILARIS, z. m. *Celui dont on célèbre la fête*.

JUBILÉ (-E's), z. o. *Jubilé*, m.
JUCHT (zond. mv.), z. o. *Roussi*, *cuir* m. *de Russie*.
JUCHTEN, bn. *De roussi*, *de cuir de Russie*.
JUCHTLEDER, JUCHTLEÊR, z. o. *Zie* JUCHT.
JUDASBAARD, z. m. *Barbe rousse*, *barbe* f. *de Judas*.
JUDASBOOM (zond. mv.), z. m. *Gaînier*, *arbre* m. *de Judée*.
JUDASHAAR, z. o. *Cheveux de Judas*, *cheveux roux*, m. pl.
JUDASKUS, z. m. *Baiser* m. *de Judas* ou *de traître*.
JUDASLACH, z. m. *Rire faux*, *rire* m. *de Judas*.
JUDICIEEL, bn. *Judiciaire*. ‖ bw. *Judiciairement*.
JUFFER, z. v. *Demoiselle*, *mademoiselle*, f. ‖ Bedwarmer. *Bassinoire*, f., *chauffe-lit*, m. ‖ (mar.) *Cap* m. *de mouton*. ‖ (constr.) *Espaure*, f.
JUFFERACHTIG, bn. *De fille*. ‖ Schuchter. *Timide*. ‖ De schoone kunne liefhebbend. *Galant*.
JUFFERKEN, z. o. *Zie* JUFFERTJE.
JUFFERLING, z. m. *Dameret*, *damoiseau*, *céladon*, m.
JUFFERSCHAP (zond. mv.), z. v. *Le beau sexe*, m., *les dames*, f. pl.
JUFFERSHONDJE, z. o. *Bichon*, *chien* m. *de demoiselle*.
JUFFERTJE, z. o. *Petite demoiselle*, f.
JUFVROUW, z. v. *Demoiselle*, *mademoiselle*, f. ‖ Mevrouw. *Madame*, *dame*, f.
JUICHEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se réjouir*, *pousser des cris de joie*, *applaudir*.
JUICHENSSTOF (zond. mv.), z. v. *Sujet* m. *de se réjouir*.
JUICHER, z. m. *Celui qui applaudit*, *applaudisseur*, m.
JUICHING (zond. mv.), z. v. *Applaudissement*, m.
JUICHSTER, z. v. *Celle qui applaudit*.
JUILEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* JANKEN.
JUILING (zond. mv.), z. v. *Zie* JANKING.
JUIST, bn. *Juste*, *exact*, *précis*, *net*. ‖ — oordeel, *esprit juste*, m. ‖ Het —e midden, *le juste milieu*. ‖ bw. *Justement*, *exactement*, *précisément*, *nettement*.
JUISTHEID (zond. mv.), z. v. *Justesse*, *exactitude*, *précision*, *netteté*, f.
JUK, z. o. *Joug*, m. ‖ In het — spannen, *mettre au joug*. ‖ Het — dragen, *porter le joug*. ‖ Onder het — brengen, *subjuguer*. ‖ Het — afwerpen *of* afschudden, *secouer le joug*. ‖ Een —ossen, *une couple* ou *une paire de bœufs*. ‖ Een leger onder het — laten doorgaan, *faire passer une armée sous les fourches*. ‖ (archit.) *Palée*, f.
JUKBEEN (-BEENEN), z. o. (anat.) *Os jugal*, *zygoma*, m.
JUKGESPAN, z. o. *Attelage* m. *de bœufs*.
JUKOS, z. m. *Bœuf* m. *de charrue* ou *de trait*.
JUKRIEM, z. m. *Sangle*, f.
JUKZENUW, z. v. (anat.) *Nerf jugal*, m.
JULI, z. m. *Juillet*, m.
JUNI, z. m. *Juin*, m.
JURIDISCH, bn. *Juridique*.
JURISDICTIE (-TIES), z. v. *Juridiction*, f.
JURIST, z. m. *Juriste*, m.
JURK, z. v. Kleed. *Fourreau*, m.
JURY (-RY'S), z. v. *Jury*, m.
JUSTITIE (zond. mv.), z. v. *Justice*, f.
JUT, z. v. Peer. *Poire fondante*, f. ‖ (mar.) Doove —, *têtar*, m.
JUTMIS, z. v. (prov.) Te sint —, *jamais*, *aux calendes grecques*.
JUTTEPEER (-PEREN), z. v. *Poire fondante*, f.
JUWEEL (-WEELEN), z. o. *Bijou*, *joyau*, m., *pierre précieuse*, f., *pierreries*, f. pl. ‖ De —en der kroon, *les joyaux de la couronne*. ‖ (fig.) *Personne* f. *dont on fait beaucoup de cas*, *bijou*, m.
JUWEELEN, bn. *Composé de bijoux* ou *de pierreries*.
JUWEELHANDEL (zond. mv.), z. m. *Bijouterie*, *joaillerie*, f.
JUWEELHANDELAAR, z. m. *Bijoutier*, *joaillier*, m.
JUWEELHANDELAARSTER, z. v. *Bijoutière*, *joaillière*, f.
JUWEELKISTJE, JUWEELKOFFERTJE, z. o. *Écrin*, *coffret*, m., *cassette* f. *pour les bijoux*.
JUWELIER, z. m. *Bijoutier*, *joaillier*, m.
JUWELIERSTER, z. v. *Bijoutière*, *joaillière*, f.
JUWELIERSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de joaillerie* ou *de bijouterie*.

K.

K, z. v. Elfde letter van het alphabet. *K*, m.
KA, z. v. *Zie* KADE.
KAAPIJZER, z. o. (mar.) *Fermoir*, m.
KAAG, z. v. Vaartuig. *Cague*, f.
KAAGMAN, KAAGSCHIPPER, z. m. *Patron* m. *d'une cague*.
KAAI, z. v. *Quai*, m.
KAAIBOEF, z. m. *Crocheteur*, *portefaix*, *débardeur*, m.
KAAIDRAAIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vendre des rafraîchissements aux vaisseaux en rade*.
KAAIDRAAIER, z. m. *Vivandier*, *regrattier*, m.
KAAIEN, zw. w. b. (mar.) *Dresser les vergues dans la direction de la longueur du vaisseau*.
KAAIGELD (zond. mv.), z. o. *Quayage*, *droit* m. *de quai*.
KAAILOOPER, z. m. *Zie* KAAIBOEF.
KAAIMAN (-MANS, -MANNEN), z. m. (h. n.) *Caïman*, m.
KAAIMEESTER, z. m. *Maître* m. *de quai*.
KAAK, z. v. Wang. *Joue*, f. ‖ Blozende kaken, *joues vermeilles*. ‖ Kakebeen. *Mâchoire*, f. ‖ Door de kaken jagen, *manger*, *dissiper*. ‖ (fig.) Stijf in de kaken zijn, *être fort en gueule* ou *en bouche*. ‖ (man.) — eens paards, *ganache*, f.
KAAK, z. v. Schandpaal. *Pilori*, *carcan*, m. ‖ Aan de — zetten *of* stellen, *mettre au carcan*.
KAAK, z. v. Rukwind. *Grain*, *grain* m. *de vent*, *rafale*, f.
KAAKBAND, z. m. *Chevêtre*, *bandage*, m.
KAAKBEEN (-BEENEN), z. o. *Zie* KAKEBEEN.
KAAKJE, z. o. Gebakje. *Petit gâteau*, m.
KAAKKLIER, z. v. *Glande maxillaire*, f.
KAAKMES, z. o. *Couteau de caqueur*, *caqueux*, m.
KAAKSBEEN (-BEENEN), z. o. *Zie* KAKEBEEN.
KAAKSLAG (-SLAGEN), z. m. *Soufflet*, m.
KAAKSPIER, z. v. (anat.) *Buccinateur*, m.
KAAKSTER, z. v. *Caqueuse*, *encaqueuse*, f.
KAAKZENUW, z. v. *Nerf maxillaire*, m.
KAAL, bn. *Chauve*, *pelé*, *sans cheveux*, *sans poil*,

nu, *ras.* ‖ — hoofd, *tête chauve*, f. ‖ Kale kin, *menton dépilé*, m. ‖ — maken, *peler*, *dépiler.* ‖ — worden, *devenir chauve.* ‖ Kale vogel, *oiseau déplumé* ou *sans plumes.* ‖ Kale plek, *place chauve*, f. ‖ (fig.) Bladerloos. *Dépouillé de feuilles*, *sans feuilles.* ‖ Kale boomen, *arbres* m. pl. *sans feuilles.* ‖ Versleten. *Usé.* ‖ (fig.) Er — afkomen, *avoir un pied de nez*, *être désappointé.* ‖ Zonder geld. *Pauvre*, *gueux.* ‖ Zoo — als eene luis, *gueux comme un rat d'église.* ‖ Kale juffer, *demoiselle pauvre*, f. ‖ Kale keuken, *maigre* ou *pauvre cuisine*, f. ‖ Kale uitvlucht, *excuse frivole*, f. ‖ (mar.) — schip, *vaisseau démâté*, m.

KAALACHTIG, bn. *Un peu chauve.*

KAALHEID (zond. mv.), z. v. *Calvitie*, *chauveté*, f. ‖ Blootheid. *Nudité*, f. ‖ Armoede. *Pauvreté*, f. ‖ (fig.) Flauwheid. *Frivolité*, *fadeur*, *insipidité*, f.

KAALHOOFD, z. o. *Tête chauve*, f. ‖ z. m. *en* v. (fig.) *Pelé*, m., *pelée*, *personne* f. *dont la tête est chauve.*

KAALHOOFDIG, bn. *Chauve.*

KAALHOOFDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Calvitie*, *chauveté*, f.

KAALKIN, z. m. *Blanc-bec*, m.

KAALKOP, z. m. *Tête chauve*, f. ‖ m. *en* v. (fig.) *Pelé*, m., *pelée*, *personne* f. *dont la tête est chauve.*

KAALOOR (-OOREN), z. m. *en* v. (fig.) *Pelé*, m., *pelée*, f.

KAALPOOT (-POOTEN), z. v. *Pigeon* m. *dont les pattes sont sans plumes.* ‖ m. *en* v. (fig.) *Pauvre diable*, m., *personne* f. *sans fortune.*

KAAM (zond. mv.), z. v. *Moisissure*, f., *fleurs*, f. pl.

KAAMACHTIG, bn. *Qui commence à moisir*, *à avoir des fleurs.*

KAAMSEL, z. o. *Zie* KAAM.

KAAN, z. v. *Canot*, *bateau*, *esquif*, m., *nacelle*, f. ‖ *Zie* KADE.

KAANTJE, z. o. *Petit bateau*, m., *petite nacelle*, f.

KAAP, z. v. Voorgebergte. *Cap*, *promontoire*, m., *pointe*, f. ‖ De — de Goede Hoop. *le Cap de Bonne-Espérance.* ‖ Tusschen twee kapen in zijn, *être encapé.* ‖ Eene — omzeilen, *doubler un cap.*

KAAP (zond. mv.), z. v. Roof. *Course*, f. ‖ Ter — varen, *aller en course*, *faire la course*, *écumer les mers.*

KAAPSCH, bn. *Qui vient du Cap de Bonne-Espérance.* ‖ —e ezel, *zèbre*, m.

KAAPSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Bâtiment armé en course*, *corsaire*, m.

KAAPSTANDER, z. m. (mécan.) *Cabestan*, m. ‖ (mar.) *Treuil*, m.

KAAPVAARDER, z. m. *Corsaire*, m.

KAAR, z. v. (pêch.) *Réservoir*, *banneton*, m.

*KAAR, z. m. *en* v. *Cher ami*, m., *chère amie*, f.

KAARDE, z. v. Distel. *Chardon*, m. ‖ (bot.) Rib. *Carde*, *côte*, f. ‖ (tiss.) *Carde*, f.

KAARDEN, zw. w. b. *Carder*, *emplaigner.*

KAARDENDISTEL, z. v. *Cardère*, f., *chardon* m. *à foulon.*

KAARDENKOOPER, z. m. *Cardier*, m.

KAARDENKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* KAARDENDISTEL.

KAARDENMAKER, z. m. *Cardier*, m.

KAARDENMAKERIJ, z. v. *Carderie*, f.

KAARDENVERKOOPER, z. m. *Zie* KAARDENKOOPER.

KAARDER, z. m. *Cardeur*, m.

KAARDERIJ, z. v. *Carderie*, *salle* f. *à carder.*

KAARDSEL (zond. mv.), z. o. *Cardée*, f.

KAARDSTER, z. v. *Cardeuse*, f.

KAARDETAND, z. m. *Dent* f. *d'une carde.*

KAARDWOL, z. v. *Laveton*, m. ‖ Fijnste —, *étaim* m.

KAARS (KAARSEN), z. v. *Chandelle*, f. ‖ Smeerkaars. *Chandelle* f. *de suif.* ‖ Waskaars. *Bougie*, f. ‖ Eindje —, *bout* m. *de chandelle.* ‖ Eene — ontsteken, *allumer une chandelle* ou *une bougie.* ‖ Bij de — werken, *travailler à la chandelle.* ‖ Zoo recht als eene —, *droit comme une chandelle* ou *comme un jonc.* ‖ De — loopt af, *la chandelle coule.* ‖ De — snuiten, *moucher la chandelle.*

KAARSDRAGER, z. m. *Céroféraire*, m.

KAARSEDIEF, z. m. *Bouton qui se forme au lumignon d'une bougie*, *champignon*, m.

KAARSENBAK, z. m. *Boîte* f. *à chandelles.*

KAARSENKATOEN (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *à mèche.*

KAARSENKIST, z. v. *Caisse* f. *à chandelles.*

KAARSENKOOPER, z. m. *Chandelier*, *marchand* m. *de chandelles.*

KAARSENKOOPSTER, z. v. *Chandelière*, f.

KAARSENMAKER, z. m. *Chandelier*, m.

KAARSENMAKERIJ, z. v. *Chandellerie*, *fabrique* f. *de chandelles* ou *de bougies.*

KAARSENVERKOOPER, z. m. *Zie* KAARSENKOOPER.

KAARSENVERKOOPSTER, z. v. *Zie* KAARSENKOOPSTER.

KAARSENWINKEL, z. m. *Chandellerie*, *boutique* f. *où l'on vend des chandelles* ou *des bougies.*

KAARSJE, z. o. *Petite chandelle* ou *bougie*, f.

KAARSKROON (-KRONEN), z. v. *Lustre*, m.

KAARSLEMMET, z. o. *Mèche*, f. ‖ Brandend gedeelte van 't —, *lumignon*, m.

KAARSLICHT, z. o. *Lumière* f. *d'une chandelle* ou *d'une bougie.* ‖ Kaars. *Chandelle*, *bougie*, f.

KAARSONGEL (zond. mv.), z. v. *Zie* KAARSROET.

KAARSROET (zond. mv.), z. o. *Suif*, m.

KAARSSNUITER, z. m. *Mouchettes*, f. pl. ‖ Die de kaarsen snuit. *Moucheur*, m.

KAARSSNUITSEL (zond. mv.), z. o. *Mouchures* f. pl. *de chandelles.*

KAARSVET (zond. mv.), z. o. *Zie* KAARSROET.

KAARSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *fait à la chandelle.*

KAART, z. v. *Carte*, f. ‖ — om mede te spelen, *carte à jouer.* ‖ Een spel —en, *un jeu de cartes.* ‖ Met de —en spelen, *jouer aux cartes.* ‖ Eene — spelen, *s'en aller d'une carte*, *jouer une carte.* ‖ De —en geven, *faire* ou *donner les cartes.* ‖ De —en afnemen, *couper les cartes.* ‖ De — vergeven, *mal donner les cartes.* ‖ De —en doorschieten *of* doorschudden, *battre* ou *mêler les cartes.*

KAARTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer aux cartes.*

KAARTEN, bn. *Fait de cartes.*

KAARTENBLAD (zond. mv.), z. o. *Carte*, f.

KAARTENDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte où l'on renferme les cartes*, *boute*, f.

KAARTENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de cartes.*

KAARTENGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *des cartes*, *cartes*, f. pl.

KAARTENHUIS, z. o. *Château* m. *de cartes.*

KAARTENKOOPER, z. m. *Cartier*, m.

KAARTENMAKER, z. m. *Cartier*, m.

KAARTENPAPIER (zond. mv.), z. o. *Carton*, *papier-carte*, m.

KAARTENWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de cartier.*

KAARTLEGSTER, z. v. *Cartomancienne*, f.

KAARTSPEELSTER, z. v. *Joueuse* f. *de cartes.* ‖ (dénigr.) *Brelandière*, f.

KAARTSPEL (-SPELEN), z. o. *Jeu* m. *de cartes.*

KAARTSPELER, z. m. *Joueur* m. *de cartes.* ‖ (dénigr.) *Brelandier*, m.

KAAS, z. m. *en* v. *Fromage*, m. ‖ Komijnen —, *fromage à cumin.* ‖ Groene —, *fromage vert.*

KAASACHTIG, bn. *Caséeux*, *fromageux.*

Kaasboer, z. m. *Paysan qui fait* ou *qui vend du fromage, fromager*, m.
Kaasboerin, z. v. *Paysanne qui fait* ou *qui vend du fromage, fromagère*, f.
Kaasboom (-boomen), z. m. (bot.) *Bombax*, m.
Kaasbord, z. o. *Assiette* f. *à fromage*.
Kaasdeeltjes, z. o. mv. *Parties caséeuses*, f. pl.
Kaashandel (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de fromage, fromagerie*, f.
Kaashorde, z. v. *Clisse*, f., *clayon*, m.
Kaashuis, z. o. *Fromagerie*, f.
Kaashut, z. v. *Chalet*, m.
Kaasjager, z. m. *Fromager*, m. ‖ (fig.) *Coquart, vieillard* m. *qui fait le coquet*.
Kaasje, z. o. *Petit fromage*, m.
Kaasjeskruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mauve*, f.
Kaaskamer, z. v. *Fromagerie, laiterie*, f.
Kaasken, z. o. *Zie* Kaasje.
Kaaskenskruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Zie* Kaasjeskruid.
Kaaskooper, z. m. *Fromager*, m.
Kaaskoopster, z. v. *Fromagère*, f.
Kaasleb[be] (zond. mv.), z. v. *Présure*, f.
Kaasmaakster, z. v. *Fromagère*, f.
Kaasmade, z. v. *Zie* Kaasmijt.
Kaasmaker, z. m. *Fromager*, m.
Kaasmakerij, z. v. *Fromagerie*, f., *art* m. *du fromager*.
Kaasmarkt, z. v. *Marché* m. *au fromage*.
Kaasmat, z. v. *Zie* Kaasvorm.
Kaasmijt, z. v. *Acare, acarus*, m., *mite* f. *de fromage*.
Kaaspers (-persen), z. v. *Pressoir* m. *au fromage*.
Kaasrunsel, z. o. *Zie* Kaasleb[be].
Kaassteen (-steenen), z. m. *Tyromorphite*, f.
Kaasstof (zond. mv.), z. v. *Caséine*, f.
Kaastaart, z. v. *Talmouse*, f., *ramequin*, m.
Kaasvat (-vaten), z. o. *Cuve* f. *au fromage*.
Kaasverkooper, z. m. *Zie* Kaaskooper.
Kaasverkoopster, z. v. *Zie* Kaaskoopster.
Kaasvorm, z. m. *Caserette, faisselle*, f., *moule* m. *à fromage*.
Kaasvormig, bn. *Caséiforme, tyroïde*.
Kaaswei (zond. mv.), z. v. *Petit lait*, m.
Kaaswinkel, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend du fromage, magasin* m. *de fromage*.
Kaasworm, z. m. *Zie* Kaasmijt.
Kaaswrongel, z. v. *Caillebotte*, f.
Kaats (zond. mv.), z. v. *Jeu* m. *de paume, chasse*, f. ‖ De — teekenen, *marquer la chasse*. ‖ (prov.) De — wel weten te teekenen, *savoir bien compter*.
Kaatsbaan, z. v. *Jeu* m. *de paume, paume*, f., *tripot*, m.
Kaatsbaanhouder, z. m. *Paumier*, m.
Kaatsbaanknecht (-knechts), z. m. *Naquet*, m.
Kaatsbal, z. m. *Éteuf*, m., *balle*, f.
Kaatsdak (-daken), z. o. *Toit* m. *d'un jeu de paume*.
Kaatsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer à la paume*.
Kaatser, z. m. *Joueur* m. *de paume*.
Kaatsing, z. v. *Jeu* m. *de paume, paume*, f.
Kaatsmeester, z. m. *Paumier*, m.
Kaatsnet, z. o. *Raquette*, f.
Kaatsplankje, z. o. *Palette, raquette*, f., *battoir, triquet*, m.
Kaatsspel, z. o. *Jeu* m. *de paume, paume*, f.
Kaatszeef (-zeven), z. v. *Raquette*, f.
Kabaai, z. v. *Long habit* m. *d'homme*.
Kabalist, z. m. *Cabaliste*, m.
Kabalistisch, bn. *Cabalistique*.
Kabas, z. v. Korf. *Cabas*, m.
Kabassen, zw. w. b. *Voler adroitement, escamoter, filouter, chiper*. ‖ o. (met *hebben*). (provinc.) *Aller bras dessus bras dessous*.
Kabbelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Battre contre, s'agiter doucement, murmurer, couler avec murmure, ruisseler*. ‖ (met *zijn*). Schiften. *Se cailler*.
Kabbeling, z. v. — des waters, *douce agitation* f. *de l'eau*. ‖ — der melk, *caillement* m. *du lait*.
Kabbelstroom (-stroomen), z. m. *Rivière doucement agitée*, f.
Kabberdoes, z. v. (provinc.) *Gargotte*, f.
Kabel, z. m. *Câble*, m. ‖ Den — vieren, *filer le câble*. ‖ —s maken, *câbler*. ‖ Den — kleeden, *fourrer le câble*.
Kabelaring (zond. mv.), z. v. (mar.) *Tournevire*, f.
Kabellarga (zond. mv.), z. v. *Zie* Kabelaring.
Kabelgaren, z. o. *Fil de câble, toron*, m.
Kabeljauw, z. m. *Cabillaud*, m. ‖ (prov.) Eenen spiering uitwerpen om eenen — te vangen, *donner un pois pour avoir une fève, donner un œuf pour avoir un bœuf*.
Kabeljauwsch, bn. *De cabillaud*.
Kabeljauwsche, z. m. (Hist. des Pays-Bas.) *Cabillaud*, m. ‖ De —n, *les cabillauds*, m. pl.
Kabeljauwtje, z. o. *Petit cabillaud*, m.
Kabeljauwvangst, z. v. *Pêche* f. *du cabillaud*.
Kabeljauwvisscherij, z. v. *Zie* Kabeljauwvangst.
Kabelken, z. o. *Zie* Kabeltje.
Kabelketting, z. m. *Câble* m. *de fer*.
Kabelkleed (-kleeden), z. o. *Fourrure* f. *de câble*.
Kabelknoop (-knoopen), z. m. (mar.) *Croupiat*, m.
Kabellengte (zond. mv.), z. v. (mar.) *Encâblure*, f.
Kakelring, z. m. (mar.) *Organeau, arganeau*, m.
Kabelslag (-slagen), z. m. *Cordage* m. *en grelins*.
Kabelstrik, z. m. (mar.) *Croupiat*, m.
Kabeltje, z. o. *Câbleau, câblot, petit câble*, m.
Kabeltouw, z. o. *Câble*, m. ‖ Groot —, *vavain*, m. ‖ Dun —, *grelin*, m.
Kabelvoriering, z. v. *Boudinure*, f.
Kabelvormig, bn. *Câblé*.
Kabinet, z. o. *Cabinet*, m. ‖ — van gedenkpenningen, *médaillier*, m. ‖ — van oudheden, *cabinet d'antiquités*. ‖ (fig.) Het — der Tuilerieën, *le cabinet des Tuileries*.
Kabinetsraad, z. m. *Conseiller* m. *de cabinet*.
Kabinetschrijver, z. m. *Secrétaire* m. *de cabinet*.
Kabouter, z. m. Spook. *Lutin, farfadet, gnome*, m. ‖ (fig.) Dreumes. *Petit garçon, petit drôle*, m.
Kaboutermanneken, Kaboutermannetje, z. o. *Lutin, farfadet, gnome*, m. ‖ *Zie* Kabouter.
Kabuis, z. v. (mar.) Kombuis. *Fougon*, m.
Kabuiskool (-koolen), z. v. *Chou cabus*, m.
Kachel, z. v. *Poêle*, m. ‖ De — aanmaken, *allumer le poêle*.
Kachelkamer, z. v. *Poêle*, m., *chambre* f. *où est le poêle*.
Kachelkolen, z. v. mv. *Menue houille*, f.
Kachelmaker, z. m. *Poêlier*, m.
Kachelpijp, z. v. *Tuyau* m. *de poêle*.
Kachelvuur (zond. mv.), z. o. *Feu* m. *de poêle*.
Kad, z. v. Olieflesch. *Huilier*, m.
Kadaster, z. o. *Cadastre*, m.
Kadastraal, bn. *Cadastral*.
Kadastreeren, zw. w. b. *Cadastrer*.
Kade, z. v. Kaai. *Quai*, m.
Kade, z. v. Uitgebraden stukje varkenslies. *Raton* m. *de saindoux*.
Kader, z. m. *Cadre*, m.
Kadet, z. v. Broodje. *Cadet*, m.
Kadijk, z. m. *Quai*, m, *digue, chaussée* f. *d'un quai*.

KADRAAIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KAAIDRAAIEN.
KADUL, bw. (provinc.) Zijne tong slaat —, *il déraisonne, il a les dents mêlées.*
KAF (zond. mv.), z. o. *Balle, criblure*, f., *vannures*, f. pl. ‖ Zoo licht als —, *léger comme balle.* ‖ (fig.) — dorschen, *perdre sa peine.* ‖ (fig.) Het koren van het — scheiden, *séparer l'ivraie d'avec le bon grain.*
KAFFA (zond. mv.), z. o. Stof. *Moquette*, f.
KAFTAN (-TANS), z. m. Kleed. *Caftan*, m.
KAJAPUTBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Cajeput*, m.
KAJAPUTOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de cajeput, cajeput*, m.
KAJUIT, z. v. *Chambre* f. *du capitaine*, f. ‖ Roef. *Cabine*, f.
KAJUITSJONGEN, z. m. *Mousse, garçon* m. *de bord.*
KAJUITSLIJST, z. v. (mar.) *Bacalas*, m.
KAJUITSWACHTER, z. m. *Mousse*, m.
KAK (zond. mv.), z. v. *Envie* f. *de décharger son ventre, besoin* m. *d'aller à la selle.* ‖ Drek. *Excréments*, m. pl., *matière fécale*, f. ‖ (fig.) — maken, *trancher du grand seigneur.* ‖ (fig.) Er is — aan den knikker, *cela ne réussira pas.*
KAKEBEEN (-BEENEN), z. o. *Mâchoire*, f., *os maxillaire*, m. ‖ (fig.) Zich het — uitgeeuwen, *bâiller à se démantibuler la mâchoire.* ‖ — eens paards, *ganache*, f.
KAKELAAR, z. m. *Babillard*, m.
KAKELAARSTER, z. v. *Babillarde*, f.
KAKELARIJ, z. v. *Babil, caquet, bavardage*, m.
KAKELBONT, bn. *Bigarré, bariolé.* ‖ — kleed, *habit bariolé*, m. ‖ —e stijl, *style bariolé*, m. ‖ bw. *D'une manière bariolée.*
KAKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Caqueter, crételer, glousser.* ‖ Babbelen. *Causer, jaser, babiller, bavarder.*
KAKEN, zw. w. b. *Caquer, encaquer.* ‖ Haring —, *caquer le hareng.*
KAKER, z. m. *Caqueur, encaqueur* m. *de harengs.*
KAKERD, z. m. *Culot*, m.
KAKHIEL, z. m. (vulg.) Winterhiel. *Engelures, mules* f. pl. *aux talons* ou *aux pieds.* ‖ z. m. *en* v. *Personne malpropre*, f.
KAKHUIS, z. o. (vulg.) *Latrines*, f. pl., *lieux* m. pl. *d'aisances, privé*, m.
KAKHUISBRIL, z. m (vulg.) *Lunette* f. *d'un privé.*
KAKING (zond. mv.), z. v. *Caquage*, m.
KAKKEDOOR (-DOREN), z. m. *Chaise percée*, f.
KAKKEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Décharger le ventre.* ‖ (bas.) *Chier.*
KAKKER, z. m. (bas.) *Chieur*, m.
KAKKERIJ, z. v. *Foire, diarrhée*, f.
KAKKERLAK, z. m. Insect. *Blatte*, f. ‖ Albinos. *Albinos*, m.
KAKKETOE (-TOES), z. v. (h. n.) *Kakatoës, cacatoi*, m.
KAKS (ALS), bw. *Zie* KWANSUIS.
KAKSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. (vulg.) *École de petits enfants, crèche, école gardienne*, f.
KAKSEL, z o. Drek. *Matière fécale*, f., *excréments*, m. pl.
KAKSTER, z. v. (bas) *Chieuse*, f.
KAKSTOEL, z. m. *Chaise percée*, m.
KAL (zond. mv.), z. v. Gesnap. *Babil, caquet, bavardage*, m.
KALABAS, z. v. (bot.) *Calebasse, courge*, f.
KALABASBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Calebassier*, m.
KALABASFLESCH, z. v. *Calebasse, gourde*, f.
KALAMENT (zond. mv.), z. v. (bot.) *Calament*, m.
KALAMIJNSTEEN (-STEENEN), z. m. *Calamine, cadmie*, f.
KALAMINK (zond. mv.), z. o. Stof. *Calmande*, f.
KALAMINKEN, bn. *De calmande.*
KALANDER, z. m. Worm. *Calandre*, f.
KALANDER, z. v. Glans. *Lustre* m. *sur les étoffes.* ‖ Mangel. *Calandre*, f.
KALANDERAAR, z. m. *Calandreur*, m.
KALANDEREN, zw. w. b. *Calandrer, lustrer, passer à la calandre.*
KALANDERGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *qu'on paie pour le calandrage.*
KALANDERIJ, z. v. *Lieu* m. *où l'on calandre les étoffes.*
KALANDERMOLEN, z. m. *Calandre*, f.
KALANT, z. m. *Zie* KLANT.
KALBAS, z. v., enz. *Zie* KALEBAS, enz.
KALEFATEN, zw. w. b. *Zie* KALFATEN.
KALES, z. v. *Calèche*, f.
KALF (-VERS, -VEREN, -VEN), z. o. *Veau*, m. ‖ Nuchter —, *veau qui n'a pas encore tété.* ‖ Zuigend —, *veau de lait.* ‖ Gemest *of* vet —, *veau gras.* ‖ (fig.) Het gouden — aanbidden, *adorer le veau d'or.* ‖ Bovendorpel. *Linteau*, m. ‖ Dwarsstijl. *Entretoise*, f. ‖ — eener drukpers, *sommier* m. *d'une presse.* ‖ (mar.) Klamp. *Grain* m. *d'orge.* ‖ (pop.) Een — maken, *vomir, dégobiller.*
KALFAATHAMER, z. m. *Calfat, maillet* m. *de calfat.*
KALFAATIJZER, z. o. *Coin* m. *à calfat.*
KALFAATJONGEN, z. m. *Calfatin*, m.
KALFAATKISTJE, z. o. *Escarbit*, m., *escarbite*, f.
KALFAATTANG, z. v. *Tenaille* f. *de calfat.*
KALFAATWERK (zond. mv.), z. o. *Calfatage*, m.
KALFATEN, zw. w. b. *Calfater, calfaiter, calfeutrer, radouber.*
KALFATERAAR, z. m. *Calfat, calfateur*, m.
KALFATEREN, zw. w. b. *Zie* KALFATEN.
KALFATERING, z. v. *Calfatage, calfaitage, calfeutrage, radoub*, m.
KALFATERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Carénage*, m.
KALFJE, z. o. *Petit veau*, m.
KALFKOE (-KOEIEN), z. v. *Vache pleine*, f.
KALFSBORST, z. v. *Poitrine* f. *de veau.*
KALFSBOUT, z. m. *Quartier* m. *de veau.*
KALFSGEBRAAD (zond. mv.), z. o. *Rôti* m. *de veau.*
KALFSGEHAKT (zond. mv.), z. o. *Godiveau*, m.
KALFSHOOFD, z. o. *Zie* KALFSKOP.
KALFSHUID, z. v. *Zie* KALFSVEL.
KALFSKOP, z. m. *Tête* f. *de veau.*
KALFSLAP, z. m. *Tranche* f. *de veau.*
KALFSLEDER, KALFSLEÊR (zond. mv.), z. o. *Cuir de veau, veau*, m. ‖ In — gebonden, *relié en veau.*
KALFSLEEREN, bn. *De cuir de veau.* ‖ — band eens boeks, *reliure* f. *en veau.*
KALFSLEVER, z. v. *Foie* m. *de veau.*
KALFSLONG, z. v. *Poumon de veau, mou*, m.
KALFSNAT (zond. mv.), z. o. *Bouillon* m. *de veau.*
KALFSNIER, z. v. *Rognon* m. *de veau.*
KALFSNIERSTUK, z. o. *Longe* f. *de veau.*
KALFSOMLOOP (zond. mv.), z. m. *Fressure* f. *de veau.*
KALFSOOG (-OOGEN), z. o. *Œil* m. *de veau.* ‖ (fig.) —en, *yeux hébétés.* ‖ (cuis.) —en, *épinards* m. pl. *aux œufs.*
KALFSOOR (-OOREN), z. o. *Oreille* f. *de veau.*
KALFSPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. *de veau.*
KALFSRIB, z. v. *Côte* f. *de veau.*
KALFSRIBBETJE, z. o. *Côtelette* f. *de veau.*
KALFSSCHENKEL, z. m. *Jarret* m. *de veau.*
KALFSSCHIJF, z. v. *Rouelle* f. *de veau.*
KALFSSCHINKEL, z. m. *Zie* KALFSSCHENKEL.

KALFSSNUIT (zond. mv.), z. m. *Mufle* m. *de veau.* ‖ (bot.) *Oronce*, f.
KALFSSOEP, z. v. *Bouillon* m. *de veau.*
KALFSTAND, z. m. *Dent* f. *de veau.*
KALFSVEL, z. o. *Peau* f. *de veau.*
KALFSVET (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de veau.*
KALFSVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Du veau*, m., *viande* f. *de veau.*
KALFSVOET, z. m. *Zie* KALFSPOOT.
KALFSWORST, z. v. *Andouille* f. *de veau.*
KALFSWORSTJE, z. o. *Andouillette* f. *de veau.*
KALFSZWEZERIK (-RIKEN), z. m. *Ris* m. *de veau.*
KALIBER (zond. mv.), z. o. *Calibre*, m. ‖ (fig.) *Calibre*, m., *valeur*, f. ‖ Man en vrouw van hetzelfde —, *homme et femme du même calibre.*
KALIBERBOOR (-BOREN), z. v. *Alésoir*, m.
KALIBERSTOK, z. m. (artill.) *Vigorte, vigotte*, f.
KALIF, z. m. *Calife*, m.
KALIFAAT (zond. mv.), z. o. *Califat*, m., *dignité* f. *de calife.*
KALIKO (-KO'S), z. o. *Calicot*, m.
KALIS, z. m. *Homme de néant* ou *de rien*, *pauvre diable, pauvre hère, gueux*, m.
KALISSIEDROP (zond. mv.), z. m. *Zie* KALISSIESAP.
KALISSIEHOUT (zond. mv.), z. o. *Réglisse*, f.
KALISSIESAP (zond. mv.), z. o. *Jus* m. *de réglisse.*
KALK (zond. mv.), z. v. *Chaux*, f. ‖ Vette —, *chaux grasse.* ‖ Magere —, *chaux maigre.* ‖ Gebluschte —, *chaux éteinte.* ‖ Ongebluschte —, *chaux vive.* ‖ — branden, *cuire* ou *faire de la chaux.* ‖ — beslaan, *gâcher* ou *détremper de la chaux.* ‖ Met — berapen, *crépir.* ‖ (chim.) *Oxyde*, m.
KALKAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre calcaire*, f. ‖ (chim.) *Chaux*, f.
KALKACHTIG, bn. *Calcaire.*
KALKACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Nature calcaire*, f.
KALKBAK, z. m. *Auge*, f., *oiseau* m. *de maçon.*
KALKBRANDEN (zond. mv.), z. o. *Cuite* f. *de chaux.*
KALKBRANDER, z. m. *Chaufournier*, m.
KALKBROK, z. m. *en* v. *Plâtras*, m.
KALKCHLOOR (zond. mv.), z. v. *Chlorure* m. *de calcium.*
KALKEN, zw. w. b. Met kalk mengen. *Mêler de chaux.* ‖ (agric.) *Chauler.* ‖ Met kalk berapen. *Crépir.* ‖ Met kalk bleeken. *Blanchir avec de la chaux.*
KALKGROEF, z. v. *Carrière* f. *de pierres à chaux.*
KALKGROND, z. m. *Terrain calcaire*, m.
KALKGRUIS (zond. mv.), z. o. *Plâtras*, m.
KALKHAAK, z. m. *Zie* KALKKLOET.
KALKHOUDEND, bn. *Calcaire, calcifère.*
KALKHOUW, z. v. *Zie* KALKKLOET.
KALKKLOET, z. m. *Bouloir*, m., *houe*, f.
KALKKUIL, z. m. *Fosse* f. *à chaux.*
KALKKUIP, z. v. (tann.) *Plain*, m.
KALKMELK (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *de chaux.*
KALKMENGER, z. m. *Gâcheur*, m.
KALKMERGEL (zond. mv.), z. m. *Marne calcaire*, f.
KALKOEN, z. m. *Coq d'Inde, dindon*, m., *poule d'Inde, dinde*, f.
KALKOENENEI (-EIERS, -EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de dinde.*
KALKOENENHOEDER, z. m. *Dindonnier*, m.
KALKOENENHOEDSTER, z. v. *Dindonnière*, f.
KALKOENENNEST, z. o. *Nid* m. *de dindons.*
KALKOENE[N]VET (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de dindon* ou *de dindons.*
KALKOENE[N]VLEESCH (zond. mv.), z. o. *Chair* f. *de dindon* ou *de dindons.*
KALKOENSCH, bn. *De dindon.* ‖ —e haan, *coq d'Inde, dindon*, m. ‖ —e hen, *poule d'Inde, dinde*, f. ‖ Rood als een —e haan, *rouge comme un chérubin.*
KALKOENTJE, z. o. *Dindonneau*, m.
KALKOVEN, z. m. *Four à chaux, chaufour*, m.
KALKPUT, z. m. *Fosse* f. *à chaux.*
KALKROOM (zond. mv.), z. m. *Crème* f. *de chaux.*
KALKSCHOP, z. v. *Gâche*, f.
KALKSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre à chaux, pierre calcaire*, f.
KALKSTEENGROEF, z. v. *Carrière* f. *de pierres à chaux.*
KALKSTOF (zond. mv.), z. v. *Matière calcaire*, f.
KALKSTOK, z. m. *Zie* KALKKLOET.
KALKTOB[BE], z. v. *Cuve* f. *à mortier* ou *à chaux.*
KALKTROG, z. m. *Bac* m. *à chaux.*
KALKWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de chaux.*
KALKZAK, z. m. *Sac* m. *à chaux.*
KALKZWAVELZUUR (zond. mv.), z. o. *Sulfate* m. *de chaux.*
KALLEN, zw. w. o. (met *hebben*). Snappen. *Causer, babiller, jaser.*
KALLER, z. m *Causeur, jaseur, babillard*, m.
KALM, bn. *Calme.* ‖ —e lucht, *air calme*, m. ‖ (fig.) *Calme, placide.* ‖ bw. *Avec calme.*
KALMINK, z. o. *Zie* KALAMINK.
KALMOEK, z. o. Stof. *Calmouk*, m.
KALMTE (zond. mv.), z. v. *Calme*, m. ‖ (mar.) *Calme.* ‖ Gemoedsstilte. *Calme*, m., *tranquillité* f. *d'âme.*
KALMUS, z. m. (bot.) *Calame, calamus, acore, acorus*, m. ‖ Onechte —, *iris, glaïeul* m. *des marais.*
KALOT, z. v. Kap. *Calotte*, f.
KALOTJE, z. o. Kapje. *Petite calotte*, f.
KALOTTENKOOPER, z. m. *Calottier*, m.
KALOTTENKOOPSTER, z. v. *Celle qui vend des calottes.*
KALOTTENMAAKSTER, z. v. *Celle qui fait des calottes.*
KALOTTENMAKER, z. m. *Calottier*, m.
*KALUW, bn. Kaal. *Chauve.*
*KALUWAARD, z. m. *Tête chauve*, f., *pelé*, m.
KALVEN, zw. w. o. *Vêler.*
KALVERACHTIG, bn. (fig.) *Folâtre, badin.*
KALVERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Folâtrerie*, f., *badinage*, m.
KALVEREN, zw. w. o. (met *hebben*). (fam.) Braken. *Vomir.* ‖ (pop.) *Dégobiller.*
KALVERLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amourette*, f., *premier feu* m *d'amour.*
KALVIEL, KALVIJN, z. v. Appel. *Calville*, f.
KAM, z. m. Tuig met tanden. *Peigne*, m. ‖ — eens snaartuigs, *chevalet*, m. ‖ (tiss.) *Râtelet*, m. ‖ —men eens rads, *cames, dentelures* f. pl. *d'une roue.* ‖ — van eenen haan *of* eene henne, *crête*, f. ‖ (fig.) Den — opsteken, *se lever sur ses ergots.* ‖ — van een gebergte, *crête d'une montagne.*
KAM, z. m. Brouwerij. *Brasserie*, f.
KAMDOEK, z. m. *Peignoir*, m.
KAMEEL (-MEELEN), z. m. Dier. *Chameau*, m.
KAMEEL, z. o. Werktuig om schepen te lichten. *Chameau*, m.
KAMEELDRIJVER, z. m. *Chamelier*, m.
KAMEELGEIT, z. v. *Alpaga*, m.
KAMEELIN, z. v. *Femelle* f. *du chameau.*
KAMEELPARDEL, z. m. *Girafe*, f., *caméléopard*, m.
KAMEELSHAAR (zond. mv.), z. o. *Poil* m. *de chameau.*
KAMEELSHAREN, bn. *De poil de chameau.*
KAMEELSMAAG, z. v. *Estomac* m. *de chameau.*
KAMEELSRUG, z. m. *Dos* m. ou *bosse* f. *de chameau.*
KAMELEON (-ONS), z. o. *Caméléon*, m. ‖ (fig.) *Caméléon, protée*, m.

KAMELOT (zond. mv.), z. o. Stof. *Camelot*, m. || Het — namaken, *cameloter*.
KAMELOTTEN, bn. *De camelot*.
KAMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se moisir*.
KAMENIER, z. v. *Femme de chambre*, *chambrière*, f. || (théât.) *Soubrette*, *suivante*, f.
KAMENIEREN, zw. w. b. *Aider à la toilette d'une dame*, *ajuster*, *parer*.
KAMENIERSDIENST, z. m. *Service* m. *de femme de chambre*.
KAMENIERSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de femme de chambre*.
KAMER, z. v. *Chambre*, f. || De — houden, *garder la chambre*. || De — opruimen, *faire la chambre*. || (opt.) Donkere —, *chambre obscure*. || (anat.) *Chambre*. || (polit.) *Chambre*. || — eens kanons, *culasse* f. *d'un canon*.
KAMERAAD, z. m. *en* v. *Camarade*, m. *et* f., *compagnon*, m., *compagne*, f.
KAMERAADSCHAP (zond. mv.), z o. *Camaraderie*, f.
KAMERAADSCHE, z. v. *Camarade*, *compagne*, f.
KAMERAAR, z. m. *Camérier*, m.
KAMERARREST, z. o. (mil.) *Zie* ARREST.
KAMERBEWAARDER, z. m. *Huissier*, m.
KAMERBEZEM, z. m. *Balai de chambre*, *houssoir*, m.
KAMERDEUR, z. v. *Porte* f. *de chambre*.
KAMERDIENAAR, z. m. *Valet* m. *de chambre*.
KAMERDOEK (zond. mv.), z. o. *Batiste*, f.
KAMEREN, zw. w. b. *Mettre* ou *tenir en chambre*, *entretenir*. || Een meisje —, *entretenir une fille*.
KAMERGANG (zond. mv.), z. m. Stoelgang. *Selle*, f.
KAMERGERECHT, z. o. *Chambre* f. *de justice*.
KAMERGEWAAD, z. o. *Négligé*, *déshabillé*, m.
KAMERHEER (-HEEREN), z. m. *Chambellan*, m.
KAMERHEERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Chambellanie*, f.
KAMERHUUR, z. v. *Loyer* m. *d'une chambre*.
KAMERJUFFER, z. v. *Femme* f. *de chambre*.
KAMERKATJE, z. o. (fam.) *Fille entretenue*, f.
KAMERKEN, z. o. *Zie* KAMERTJE.
KAMERLING, z. m. *Chambellan*, m.
KAMERLINGSCHAP (zond. mv.), z. o. *Chambellanie*, f.
KAMERMAAGD, z. v. *Femme* f. *de chambre*.
KAMERMEID, z. v., KAMERMEISJE, z. o. *Femme de chambre*, *chambrière*, f.
KAMERMUIL, z. v. *Pantoufle*, *babouche*, f.
KAMERMUZIEK (zond. mv.), z. v. *Musique* f. *de chapelle*.
KAMERPOT, z. m. *Pot de chambre*, *vase* m. *de nuit*.
KAMERPRESIDENT, z. m. *Président* m. *de chambre*.
KAMERROK, z. m. *Robe* f. *de chambre*.
KAMERSCHEL, z. v. *Sonnette* f. *de chambre*.
KAMERSLEUTEL, z. m. *Clé* f. *de la chambre*.
KAMERSLOT (-SLOTEN), z. o. *Serrure* f. *de la chambre*.
KAMERSPEL (-SPELEN), z. o. Spel. *Boute-hors*, m. || Tooneelspel. *Pièce* f. *de théâtre*.
KAMERSTOEL, z. m. *Chaise percée*, f.
KAMERSTRAF (zond. mv.), z. v. (mil.) *Consigne*, f.
KAMERSTUK, z. o. (artill.) *Pièce chambrée*, f., *pierrier*, m. || (peint.) *Tableau* m. *qui représente une chambre*.
KAMERTJE, z. o. *Chambrette*, *petite chambre*, f.
KAMERVENSTER, z. o. *Fenêtre* f. *de la chambre*.
KAMFER (zond. mv.), z. v. *Camphre*, m.
KAMFERACHTIG, bn. *De camphre*, *camphorique*. || Aan kamfer gelijkend. *Semblable au camphre*.
KAMFERBOOM (-BOOMEN), z. m. *Camphrier*, m.
KAMFEREN, zw. w. b. *Camphrer*, *imprégner de camphre*.
KAMFERKRUID (zond. mv.), z. o. *Camphrée*, f.
KAMFEROLIE, z. v. *Huile camphrée*, f.
KAMFERPLANT, z. v. *Zie* KAMFERKRUID.
KAMFERREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *du camphre*.
KAMFERWATER (zond. mv.), z. o. *Eau camphrée*, f.
KAMFERZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide camphorique*, m.
KAMFERZUURZOUT (zond. mv.), z. o. (chim.) *Camphorate*, m.
KAMHAAR (zond. mv.), z. o. *Peignures*, f. pl.
KAMHAGEDIS, z. v. (h. n.) *Iguane*, f.
KAMHOUT, z. o. (mar.) *Frise*, f.
KAMHUISKEN, KAMHUISJE, z. o. *Étui* m. *à peigne*.
KAMIG, bn. *Moisi*.
KAMILLE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Camomille*, f.
KAMILLEBLOEM, z. v. *Camomille*, *anthémis vulgaire*, f. || Stinkende —, *camomille fétide*, f.
KAMIZOOL (-ZOLEN), z. o. *Camisole*, f.
KAMIZOOLSMOUW, z. v. *Manche* f. *de camisole*.
KAMIZOOLSVOERING (zond. mv.), z. v. *Doublure* f. *de camisole*.
KAMIZOOLSZAK, z. m. *Poche* f. *de camisole*.
KAMKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Peignoir*, m.
KAMLAT, z. v. (mar.) *Râteau* m. *de vergue*.
KAMMELING (zond. mv.), z. v. *Bourre* f. *de laine*, *peignons*, m. pl.
KAMMEN, zw. w. b. *Peigner*. || Het haar —, *peigner les cheveux*. || De wol —, *carder la laine*.
KAMMENKOOPER, z. m. *Peignier*, m.
KAMMENMAKEN (zond. mv.), z. o. *Métier* m. *de peignier*.
KAMMENMAKER, z. m. *Peignier*, m.
KAMMER, z. m. *Peigneur*, m.
KAMMOSSEL, z. v. *Came*, *pétoncle*, f., *pecten*, m.
KAMOESLEÊR (zond. mv.), z. o. *Cuir bronzé*, m.
KAMOESLEEREN, bn. *De cuir bronzé*, m.
KAMOEZEN, zw. w. b. *Bronzer le cuir*.
KAMP, z. m. Strijd. *Combat*, m.
KAMP, z. o. Legerplaats. *Camp*, m. || Een — nederslaan, *asseoir* ou *dresser un camp*. || Het — opbreken, *lever le camp*.
KAMP, z. m. Stuk land. *Champ*, m.
KAMP, bn. *en* bw. Effen. *But à but*, *quitte à quitte*.
KAMPAAN, z. v. *Campane*, f.
KAMPANJE (-JES), z. v. (mar.) *Dunette*, f. || Veldtocht. *Campagne*, f.
KAMPEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Camper*.
KAMPEERING, z. v. *Campement*, m.
KAMPEMENT, z. o. *Campement*, m.
KAMPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Strijden. *Joûter*, *se battre en champ clos*, *combattre*, *lutter*. || Hanen met elkander laten —, *faire joûter des coqs*. || Tegen veel ongelukken —, *lutter contre biendes malheurs*. || Wedijveren. *Concourir*, *rivaliser*. || Voor eenen prijs —, *concourir pour un prix*.
KAMPER, z. m. *Celui qui se bat en champ clos*, *joûteur*, *champion*, *lutteur*, m.
KAMPERFOELIE (zond. mv.), z. v. *Chèvrefeuille*, m., *cytise*, f.
KAMPERFOELIEBLOEM, z. v. *Fleur* f. *de cytise* ou *de chèvrefeuille*.
KAMPERNOELIE (-LIES), z. v. *Champignon*, m. || Kleine —, *mousseron*, m.
KAMPERNOELIEBED, z. o. *Champignonnière*, f.
KAMPERNOELIESTEEN (-STEENEN), z. m. *Fongite*, f.
KAMPERSTEUR (zond. mv.), z. v. *Œufs* m. pl. *à la sauce piquante*, *à la moutarde*.
KAMPHAAN, z. m. *Coq* m. *de joûte*.
KAMPING, z. v. *Combat*, m., *joûte*, *lutte*, f.
KAMPIOEN, z. m. *Champion*, *joûteur*, *lutteur*, m.

ɪ (zond. mv.), z. v. *Athlétique*, *ago-*
, f.
bw. *Quitte à quitte*, *but à but.*
ɪs (—plaatsen), z. v. *Arène*, *lice*, f., *los*, m. ‖ (antiq.) *Palestre*, f. ‖ Strijd- *Champ de bataille*, *lieu* m. *du combat.*
ter, z. m. *Athlothète*, *juge* m. *du camp.*
(—spelen), z. o. *Lutte*, f.
, z. v. *Celle qui lutte.*
d, z. m. Wedstrijd. *Concours*, m.
ter, z. m. *Champion*, *lutteur*, *joûteur*, m.
-eren, —ers), z. o. *Hérisson*, m., *roue* f. ‖ — eens moleus, *rouet* m. *d'un*

ɪ, z. m. *Camier*, m.
z. m. *Pectiné*, m.
z. m. *Dent* f. *de peigne.*
z. v. *Tire-dent* m. *des cardeurs.*
n. Stompneuzig. *Camus*, *camard.*
:r, z. o. enz. *Zie* Kamoesleer, enz.
g, bn. *Pectiné.*
z. o. *Zie* Kamrad.
ond. mv.), z. v. *Étaim*, m.
. *Pot*, *litron*, m., *canette*, f. ‖ Liter.
ʟ
z. o. Vaart. *Canal*, m. ‖ Waterleiding. *queduc*, m. ‖ Buis. *Tube*, *tuyau*, m. ‖ or het — van iemand, *par le canal* ou *se de qq.*
z. v. *Canaille*, *racaille*, *lie* f. *du peuple.*
:htig, bn. *Qui sent la canaille.*
(-ies), z. m. *Canari*, *serin*, m.
e, z. o. *Petit canari*, *serin*, m.
ogel, z. m. *Zie* Kanarie.
ijn, z. m. *Vin* m. *des Canaries.* ‖ (pop.) *Eau*, f.
ad (zond. mv.), z. o. *Alpiste*, m., *graine nari.*
, z. m. *Zie* Knaster.
(zond. mv.), z. v. *Chaudeau*, m.
ot, z. m. *Pot* m. *à chaudeau.*
r, z. m. *Chandelier*, m. ‖ (fig.) Het at op den —, *la vérité reluit aux yeux*

rspijp, z. v. *Canon* m. *de chandelier*, f.
rtje, z. o. *Petit chandelier*, m.
en, zw. w. b. (arboric.) *Couper les d'un arbre.*
:eren, zw. w. o. (met *zijn*). *Se candir.*
ond. mv.), z. v. *Sucre candi*, m. ‖ —, *caramel*, m.
', z. m. *Pot* m. *à cristalliser le sucre*

oop, Kandijstroop (zond. mv.), z. v. *ene*, m.
ker (zond. mv.), z. v. *Sucre candi*, m.
ond. mv.), z. o. *Cannelle*, f. ‖ Gestoo- *cannelle en poudre.*
htig, bn. *Cannellé.*
pel, z. m. *Corossol réticulé*, m.
st (zond. mv.), z. v. *Écorce du cannel- nelle*, f.
oem, z. v. *Fleur* f. *de cannelle.*
om (—boomen), z. m. *Cannellier*, m.
sch, z. o. *Bois* m. *de cannelliers.*
eur (zond. mv.), z. v. *Couleur de can- nelle*, f.
eurig, bn. *De couleur cannelle.*
ekje, z. o. *Gaufre* f. *à la cannelle.*
ie (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de can-*

Kaneelpijp, z. v. *Bâton* m. *de cannelle.*
Kaneelreuk (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de cannelle.*
Kaneelstok, z. m. *Zie* Kaneelpijp.
Kaneelsuiker (zond. mv.), z. v. *Cannelas*, m.
Kaneelvoer (zond. mv.), z. o. (fauc.) *Cannelade*, f.
Kaneelwafel, z. v. *Gaufre* f. *à la cannelle.*
Kaneelwater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de cannelle*, *bouchet*, m.
Kaneelwijn (zond. mv.), z. m. *Hypocras*, m.
Kanefas (zond. mv.), z. o. *Canevas*, *bougran*, m.
Kanenbrood (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de cretons.*
Kanker (zond. mv.), z. m. *Cancer*, *carcinome*, m. ‖ (bot.) *Gale*, *teigne*, f.
Kankerachtig, bn. *Cancéreux*, *carcinomateux.*
Kankerbloem, z. v. Paardenbloem. *Pissenlit*, m. ‖ Bloemriet. *Balisier*, m.
Kankeren, zw. w. o. (met *zijn*). *Être rongé par un cancer.* ‖ (fig.) *S'étendre*, *gagner.*
Kankergezwel, z. o. *Ulcère cancéreux*, m.
Kankerkruid (zond. mv.), z. o. *Zie* Kankerbloem.
Kannegeluk (zond. mv.), z. o. *Reste* m. *de la boisson qu'on a laissé au pot.*
Kannegieter, z m. (fig.) Politieke —, *politiqueur*, *politicomane*, m.
Kannetje, z. o. *Canette*, f., *petit pot*, m., *burette*, f.
Kannewasscher, z. m. *Goupillon*, m. ‖ (bot.) *Prêle*, f.
Kannibaal, z. m. *Cannibale*, m.
Kanon, z. o. *Canon*, m. ‖ Een — laden, *charger un canon.* ‖ Buiten het bereik van het —, *hors de la portée du canon.*
Kanonbedding, z. v. *Batterie*, f.
Kanonboor (—boren), z. v. *Alésoir*, m.
Kanonboorderij, z. v. *Forerie*, f.
Kanonfries, z. v. (artill.) *Bourrelet*, m.
Kanonik (—niken), z. m. *Zie* Kanunnik.
Kanonneerboot, z. m. en v. *Canonnière*, f.
Kanonneeren, zw. w. b. *Canonner*, *bombarder.*
Kanonneering, z. v. *Canonnade*, f.
Kanonneersloep, z. v. *Chaloupe canonnière*, f.
Kanonnier, z. m. *Canonnier*, m.
Kanonnierskazerne, z. v. *Caserne* f. *des canonniers.*
Kanonreep (—reepen), z. m. *Combleau*, m.
Kanonsbal, z. m. *Boulet* m. *de canon.*
Kanonschot (—schoten), z. o. *Coup* m. *de canon.*
Kanonskogel, z. m. *Boulet de canon*, *boulet*, m.
Kanonskruit (zond. mv.), z. o. *Poudre* f. *à canon.*
Kanonvuur (zond. mv.), z. o. *Canonnade*, f.
Kanonwagen, z. m. *Porte-corps*, m., *triqueballe*, f.
Kans (kansen), z. v. *Chance*, *probabilité*, *fortune*, *occasion*, f., *hasard*, m. ‖ De — verkijken, *négliger l'occasion.* ‖ De — waarnemen, *saisir l'occasion.* ‖ Geene — zien, *ne point voir d'apparence.* ‖ Daar is geene — toe, *il n'y a pas moyen.* ‖ Eene — wagen, *s'aventurer.* ‖ Iemand de — afzien, *duper qq.*
Kansbiljet, z. o. (fin.) *Billet* m. *de chance.*
Kansel, z. m. *Chaire*, *tribune*, f. ‖ Predikstoel. *Chaire.* ‖ Den — beklimmen, *monter en chaire*, *monter à la tribune.*
Kanselarij, z. v. *Chancellerie*, f. ‖ Griffie. *Greffe*, m.
Kanselarijgeest, z. m. *Bureaucratie*, f.
Kanselarijstijl (zond. mv.), z. m. *Style* m. *de chancellerie.*
Kanselier, z. m. *Chancelier*, m. ‖ Griffier. *Greffier*, m.

KANSELIERSVROUW, z. v. *Chancelière*, f.
KANSELREDE, z. v. *Sermon*, *prêche*, m.
KANSELREDENAAR, z. m. *Orateur* m. *de la chaire*.
KANSELSTIJL (zond. mv.), z. m. *Style de la chaire*, *style homélitique*, m.
KANSELWELSPREKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Éloquence* f. *de la chaire*.
KANSSPEL (-SPELEN), z. o. *Jeu* m. *de hasard*.
KANT, z. m. Scherpe zijde. *Carne*, *arête*, f. ‖ Zijde. *Côté*, m. ‖ Aan dezen —, *deçà*. ‖ Aan genen —, *delà*. ‖ Van den eenen —, *d'une part*. ‖ Van den anderen —, *d'autre part*. ‖ Van beide —, *de part et d'autre*. ‖ Van alle —, *de tous côtés*. ‖ Een vat op zijnen — zetten, *mettre un tonneau sur le côté*. ‖ (fig.) Het vaatje op zijnen — zetten, *vider le baril*. ‖ Rand, boord. *Bord*, *rebord*, m., *bordure*, f. ‖ — van een bosch, *lisière*, f. ‖ — eens boeks, *marge*, f. ‖ (fig.) Het is een stuivertje op zijnen —, *cela n'arrive pas souvent*. ‖ (fig.) Het staat op zijnen —, *le succès est douteux*. ‖ Oever, wal. *Bord*, *rivage* m., *côte*, f. ‖ Aan den — der rivier, *sur le bord de la rivière*. ‖ Aan eenen — doen, *serrer*, *mettre de côté*. ‖ Dat werk moet aan eenen —, *cet ouvrage doit être terminé*. ‖ Van — raken, *périr*, *être tué*, *perdre la vie*. ‖ Van — helpen, *faire périr*, *tuer*. ‖ Zich van — maken. Zich verwijderen. *Se retirer*, *se sauver*. ‖ Zich van — maken. Zich dooden. *Se tuer*. ‖ Dat raakt — noch wal, *cela n'a ni rime ni raison*. ‖ Streek. *Endroit*, *lieu*, m. ‖ Boterham. *Tartine*, f.
KANT, z. m. *en* v. Speldenwerk. *Dentelle*. f. ‖ — werken, *faire de la dentelle*. ‖ Brusselsche —, *dentelle de Bruxelles*. ‖ Zijden —, *blonde*, f.
KANT, bn. Net van kanten of hoeken. *Équarri*. ‖ — en klaar, *fini et prêt*, *achevé*. ‖ Lief. *Joli*, *gentil*. ‖ Dat staat —, *cela est joli*, *cela va bien*. ‖ Vaatsch. *Qui sent le fût*, *le tonneau*. ‖ De wijn is —, *le vin a un goût de tonneau*. ‖ (mar.) Het zeil — zetten, *mettre la voile de biais*.
KANTBOORDSEL, z. o. *Bordure* f. *de dentelle*.
KANTDOOS (-DOOZEN), z. v. *Carton* f. *de dentelles*.
KANTEEL (-TEELEN), z. m. Schietgat. *Créneau*, m. ‖ Hoeksteen. *Pierre angulaire*, f.
KANTEELEN, zw. w. b. *Créneler*, *garnir de créneaux*.
KANTELEN, zw. w. b. *Mettre sur la carne*. ‖ *Zie* KENTEREN
KANTELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mettre sur la carne*, *renversement*, m.
KANTEN, zw. w. b. Eenen kant maken aan. *Équarrir*. ‖ Eenen steen —, *équarrir une pierre*. ‖ Zich —. *S'opposer*.
KANTEN, bn. Van kant. *De dentelle*.
KANTERSTOK, z. m. *Manivelle*, *barre* f. *de gouvernail*.
KANTHOUWEN, zw. w. b. *Équarrir*.
KANTHOUWER, z. m. *Ouvrier* m. *qui équarrit*.
KANTIG, bn. *Équarri*, *angulaire*, *à angles*. ‖ (géom.) —e figuur, *figure prismatique*, f. ‖ Korstig. *Qui a beaucoup de croûte*. ‖ —e wijn, *vin* m. *qui a un goût de tonneau* ou *de fût*.
KANTJE, z. o. *Petite carne*, f., *petit bord*, m.
KANTKOOPER, z. m. *Dentellier*, m.
KANTKOOPSTER, z. v. *Dentellière*, f.
KANTKUSSEN, z. o. *Carreau* m. *de dentellière*.
KANTON, z. o. *Canton*, m.
KANTONNEEREN, zw. w. b. *Cantonner*.
KANTONNEERING, z. v. *Cantonnement*, m.
KANTONRECHTER, z. m. Vrederechter. *Juge* m. *de canton* ou *de paix*.
KANTOOR (-TOREN), z. o. *Comptoir*, *bureau*, m. ‖ Op een — schrijven, *être commis*, *être employé dans un bureau*. ‖ — van eenen notaris, *étude* f. *de notaire*. ‖ Factorij. *Comptoir*, m., *factorie*, f.
KANTOORBEDIENDE, z. m. *Commis* m. *de bureau*.
KANTOORBEHOEFTEN, z. v. mv. *Fournitures* f. pl. *de bureau*.
KANTOORDOOS (-DOOZEN), z. v. *Carton* m. *de bureau*.
KANTOORINKT (zond. mv.), z. m. *Encre double*, f.
KANTOORKNECHT (-KNECHTS, -KNECHTEN), z. m. *Garçon* m. *de bureau*.
KANTOORLESSENAAR, z. m. *Bureau*, *pupitre* m. *de bureau*.
KANTOORSCHRIJVER, z. m. *Commis de bureau*, *buraliste*, m.
KANTSCHRIFT, z. o. *Zie* KANTTEEKENING.
KANTSHAAK, z m. *Grappin*, *renard*, m.
KANTSTEEK (-STEKEN), z. m. *Point* m. *de dentelle*.
KANTSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre d'attente*, *harpe*, f. ‖ —en. Lijs steenen. *Parements*, m. pl., *tablettes*, *pierres d'arases*, *arases*, f. pl.
KANTSTOPPEN (zond. mv.), z. o *Remplissage* m. *de dentelle*.
KANTSTOPSTER, z. v. *Remplisseuse*, f.
KANTTEEKENAAR, z. m. *Apostillateur*, m.
KANTTEEKENING, z. v. *Apostille*, *note marginale*, f., *émargement*, m. ‖ —en maken, *apostiller*, *émarger*.
KANTVERSTELSTER, z. v. *Remplisseuse*, f.
KANTWERK (zond. mv.), z. o. *Dentelle*, f., *ouvrage* m. *de dentelle*.
KANTWERKSTER, z. v. *Dentellière*, f.
KANTZUIL, z. v. *Prisme*, m. ‖ Driehoekige —, *prisme triangulaire*.
KANTZUILVORMIG, bn. *Prismatique*.
KANUNNIK (-NIKEN), z. m. *Chanoine*, m.
KANUNNIKES, z. v. *Chanoinesse*, f.
KANUNNIKDIJ, z. v. *Canonicat*, m.
KANUNNIKENBANK, z. v *Banc* m. *des chanoines*.
KAP, z. v. Hoofddeksel. *Coiffe*, f., *bonnet*, m. ‖ De — opzetten, *coiffer*. ‖ De — afdoen, *décoiffer*. ‖ Met de — promoveeren, *être reçu docteur avec grande solennité*. ‖ (fig.) Iemand de — vullen, *en faire accroire à qq.* ‖ — eens monniks, *froc*, *capuchon* m. *d'un moine*. ‖ (prov.) De — op den tuin hangen *of* over de haag smijten, *jeter le froc aux orties*. ‖ (archit.) *Comble*, *faîte*, *sommet*, *couronnement*, *pignon*, m. ‖ — van een huis, *comble d'une maison*. ‖ — eens muurs, *chaperon* m. *d'un mur*. ‖ — eens rijtuigs, *dessus* m. *d'une voiture*.
KAPBAAR, bn. *Exploitable*.
KAPBEITEL, z. m. *Ébauchoir*, *empenoir*, m. ‖ Groote —, *hachard*, m.
KAPBERD, z. o. *Zie* KAPBORD.
KAPBLOK, z. m. *en* o. *Billot*, *hachoir*, m.
KAPBORD, z. o. *Hachoir*, m.
KAPBOSCH, z. o. *Bois taillis*, *taillis*, m.
KAPDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *de toilette*.
KAPEL, z. v. Bidplaats. *Chapelle*, f. ‖ (mus.) *Chapelle*, f., *les musiciens* m. pl. *de la chapelle du Roi*.
KAPEL, z. v. Vlinder. *Papillon*, m.
KAPELAAN, z. m. *Chapelain*, *desservant*, m.
KAPELLEKEN, KAPELLETJE, z. o. Bidplaatsje. *Petite chapelle*, f.
KAPELLETJE, z. o. Vlindertje. *Petit papillon*, m.
KAPELMEESTER, z. m. *Maître* m. *de chapelle*.
KAPEN, zw. w. b. Als vrijbuiter wegnemen. *Prendre en faisant la course*, *pirater*. ‖ Behendig wegnemen *Filouter*, *escamoter*, *gripper*, *chiper*.
KAPER, z. m. Vrijbuiter. *Corsaire*, *pirate*, *écu-*

meur de mer, forban, m. | Kaperschip. *Corsaire, bâtiment* m. *armé en course*. | (fig.) *Escamoteur*, m.
Kaper, z. v. Muts. *Coiffe*, f., *bonnet*, m.
Kaperbrief, z. m. *Lettre* f. *de marque*.
Kaperschip (-schepen), z. o. *Corsaire*, m.
Kaphamer, z. m. Bikhamer. *Marteau* m. *à piquer des meules*.
Kaphout (zond. mv.), z. o. *Bois taillis, bois en coupe, taillis*, m.
Kapitaal, z. o. *Capital, principal*, m. | Dood —, *capital improductif*.
Kapitaal, z. v. (fort.) Hoofdlijn. *Capitale*, f.
Kapitaal, bn. *Capital*.
Kapitaalrekening, z. v. *Compte* m. *de capital*.
Kapitaliseeren, zw. w. b. *Capitaliser*.
Kapitalist, z. m. *Capitaliste*, m.
Kapiteel (-teelen), z. o. *Chapiteau*, m.
Kapiteelringen, z. m. mv. *Armilles*, f. pl.
Kapitein (-teins), z. m. (mil.) *Capitaine, chef* m. *d'une compagnie*. | (mar.) *Capitaine*.
Kapitein-generaal (kapiteins-generaal), z. m. *Capitaine général*, m.
Kapitein-geweldiger (kapiteins-geweldiger), z. m. *Capitaine-prévôt*, m.
Kapitein-kwartiermeester (kapiteins-kwartiermeesters, kapitein-kwartiermeesters), z. m. *Capitaine-quartier-maître*, m.
Kapitein-luitenant (kapitein-luitenants), z. m. *Capitaine-lieutenant*, m.
Kapiteinschap (zond. mv.), z. o. *Capitainerie*, f.
Kapiteinsplaats (-plaatsen), z. m. *Place* f. ou *emploi* m. *de capitaine*.
Kapiteinsrang (zond. mv.), z. m. *Grade* m. *de capitaine*.
Kapitool (zond. mv.), z. o. *Capitole*, m.
Kapittel, z. o. Hoofdstuk. *Chapitre*, m. | (fig.) Iemand het — voorlezen, *chapitrer qq., le réprimander fortement*. | — van kanunniken, *chapitre* m. *de chanoines*. | Stem in 't — hebben, *avoir voix au chapitre*.
Kapitteldag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de chapitre*.
Kapittelen, zw. w. b. Berispen. *Chapitrer, réprimander, tancer*.
Kapittelheer (-heeren), z. m. *Capitulant, chanoine*, m.
Kapittelsgewijze, bw. *Par chapitres, capitulairement*.
Kapittelstok, z. m. — in een boek, *signet*, m. | (confis.) *Sucre* m. *en forme de bâton*. | (chir.) *Rouleau* m. *de charpie*.
Kapittelswijze, bw. *Zie* Kapittelsgewijze.
Kapje, z. o. Hoofddeksel. *Petit bonnet, petit chaperon*, m. | (gramm., impr.) *Accent circonflexe*, m.
Kapkamer, z. v. *Chambre* f. *de toilette*.
Kapken, z. o. *Zie* Kapje.
Kaplaken, z. o. (mar.) *Chapeau* m. *de patron*.
Kaploon (zond. mv.), z. o. *Abatage*, m., *frais* m. pl. *de la coupe des arbres*.
Kapluifel, z. v. *Appentis*, m.
Kapmantel, z. m. *Manteau* m. *à capuchon*.
Kapmes, z. o. *Couperet, hachoir*, m.
Kapoen, z. m. Gesneden haan. *Chapon*, m. | (fam.) Deugniet. *Vaurien*, m.
Kapoenen, zw. w. b. *Chaponner, châtrer un jeune coq*. | (fam.) *Châtrer*.
Kapoenschotel, z. m. *Chaponnière*, f.
Kapoentje, z. o. *Chaponneau*, m.
Kapoets, Kapoetsmuts (-sen), z. v. *Zie* Kapuitsmuts.
Kapot, z. v. Wijd kleed. *Capote*, f.
Kapot, bn. (pop.) *Mis en pièces*. | — zijn. Ontsteld zijn. *Être capot, être confus et interdit*. | — zijn. Dood zijn. *Être tué*. | bw. (Geen de cart.) — maken, *faire capot, faire toutes les levées* ou *toutes les mains*. | — maken of slaan. Aan stukken slaan, *casser, mettre en pièces, briser*. | — maken. Dooden. *Tuer*.
Kappelen, zw. w. o. (met *zijn*). Schiften. *Se cailler*.
Kappeling (zond. mv.), z. v. *Caillement*, m.
Kappen, zw. w. b. Hakken. *Tailler, couper, hacher*. | De boomen —, *écimer, étêter les arbres*. | Snoeien. *Élaguer, ébrancher*.
Kappen, zw. w. b. Het haar optooien. *Coiffer*.
Kapper, z. m. Hakker. *Celui qui taille, qui coupe*.
Kapper, z. m. Haartooier. *Coiffeur*, m.
Kapper, z. v. Gewas. *Câpre*. f.
Kapper, z. m. Het vierde van eenen liter. *Quart* m. *d'un litre*.
Kapperboom (-boomen), z. m. *Câprier*, m.
Kapperdoos (-doozen), z. v. *Câprière*, f.
Kapperpot, z. m. *Câprière*, f.
Kappersaus (-sausen), z. v. *Sauce* f. *aux câpres*.
Kapperstruik, z. m. (bot.) *Câprier*, m.
Kappertjeskool (-koolen), z. v. *Chou cabus*, m.
Kapping, z. v. Het hakken. *Action de tailler* ou *de couper, taille, coupe*, f.
Kapraaf, z. v. (constr.) *Chevron de toit, arétier*, m.
Kaproen, Kapruin, z. v. *Chaperon*, m. | (prov.) Het zijn twee hoofden onder eene —, *ce sont deux têtes dans un bonnet*. | (man.) Neuspranger. *Caveçon, caresson*, m.
Kapsel, z. o. Hoksel. *Hachis*, m.
Kapsel, z. o. Hoofddeksel. *Coiffe*, f., *bonnet*, m.
Kapspiegel, z. m. *Miroir* m. *de toilette*.
Kapster, z. v. Haartooister. *Coiffeuse*, f.
Kapstok, z. m. *Porte-manteau*, m.
Kaptafel, z. v. *Toilette*, f.
Kapucien, z. m. (bot.) *Capucine*, f.
Kapucienenklooster, z. o. *Capucinière*, f.
Kapuciener, z. m. *Zie* Kapucien.
Kapucienermonnik (-niken), z. m. *Zie* Kapucien.
Kapucienes, z. v. *Capucine*, f.
Kapucijn, z. m. enz. *Zie* Kapucien.
Kapuin, z. m. *Zie* Kapoen.
Kapuinen, zw. w. b. *Zie* Kapoenen.
Kapuintje, z. o. *Zie* Kapoentje.
Kapuitsmuts (-mutsen), z. v. *Tapabor*, m.
Kapvormig, bn. *Capuchonné*.
Kapwagen, z. m. *Chariot couvert*, m.
Kar, z. v. *Charrette*, f. | (impr.) — eener drukpers, *coffre* ou *train* m. *d'une presse*.
Karaak, z. v. *Caraque*, f.
Karaat (-raats, -raten), z. o. *Carat*, m.
Karabijn, z. v. *Carabine*, f.
Karabijnhaak, z. m. *Porte-mousqueton*, m.
Karabijnruiter, z. m. *Carabinier*, m.
Karabinier, z. m. *Carabinier*, m.
Karaf, z. v. *Carafe*, f.
Karafje, z. o. *Carafon*, m.
Karakter, z. o. *Caractère*, m. | (impr.) *Caractère*, m.
Karakteriseeren, zw. w. b. *Caractériser*.
Karakteristiek, bn. *Caractéristique*.
Karakteristiek, z. v. *Caractéristique*, f.
Karakterloos, bn. *Sans caractère, léger, versatile*.
Karaktermatig, bn. *Conforme au caractère*. | bw. *Selon le caractère*.
Karakterschets (-schetsen), z. v. *Esquisse* f. *de caractère*. | —sen, *caractères*, m. pl.
Karaktertrek, z. m. *Trait caractéristique*, m.
Karavaan, z. v. *Caravane*, f.
Karavaanschip (-schepen), z. o. *Caravaneur*, m.

KARAVAANTHEE, z. v. *Thé* m. *de caravane.*
KARAVAANVERBLIJF, z. o. *Caravansérail*, m.
KARBATS (-BATSEN), z. v. *Zie* KARWATS.
KARBEEL (-BEELEN), z. m. (archit) *Corbeau*, *empanon*, m., *contre-fiche*, f.
KARBONADE (-ADES), z. v. *Carbonnade*, f.
KARBONKEL, z. m. Steen. *Escarboucle*, f. ‖ o. Stof. *Escarboucle.* ‖ m. (méd.) *Charbon*, *anthrax*, m.
KARBONKELSTEEN (-STEENEN), z. m. *Escarboucle*, f.
KARDEEL (-DEELS), z. o. (mar.) *Drisse*, f. ‖ (pêch.) *Tonneau* m. *à l'huile de baleine.*
KARDEELBLOK, z. m. *en* o. (mar.) *Moufle* m. ou *poulie* f. *de drisse.*
KARDEMOM (zond. mv.), z. v. *Cardamome*, m.
KARDINAAL, z. m. *Cardinal*, m.
KARDINAAL-BISSCHOP, z. m. *Cardinal évêque*, m.
KARDINAAL-DIAKEN, z. m. *Cardinal diacre*, m.
KARDINAAL-KAMERLING, z. m. *Camerlingue*, m.
KARDINAAL-PRIESTER, z. m. *Cardinal prêtre*, m.
KARDINAALSCHAP (zond. mv.), z. o. *Cardinalat*, m.
KARDINAALSHOED, z. m. *Chapeau* m. *de cardinal.*
KARDINAALSMUTS (-MUTSEN), z. v. *Barrette*, f.
KARDINAALVOGEL, z. m. (h. n.) *Cardinal*, m.
KARDOEN (zond. mv.), z. m. (bot.) *Cardon*, m.
KARDOES, z. v. (mil.) *Cartouche*, *gargousse*, f. ‖ Scherpe —, *cartouche à balle.* ‖ Losse —, *cartouche d'exercice.* ‖ (charp.) *Gousset*, m.
KARDOES, z. m. Hondenaam. *Cartouche*, *barbet*, m.
KARDOESDOOS, z. v. *Cartouchier*, m. ‖ (mar.) *Garde-feu*, m.
KARDOESDRAGER, z. m. *Gargoussier*, m.
KARDOESNAALD, z. v. *Aiguille* f. *à cartouches.*
KARDOESPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier* ou *carton* m. *à cartouches*, *gargousse*, f.
KARDOESSTOK, z. m. *Moule à cartouches*, *mandrin*, m.
KARDOESTASCH, z. v. *Giberne* f. *à cartouches.*
KARDOESZAK, z. m. *Gargoussière*, f.
KARDRIJVER, z. m. *Charretier*, *roulier*, m.
KAREEL (-REELEN), z. m. Tichelsteen. *Brique*, f., *carreau* m. *de terre cuite.*
KAREELBAKKER, z. m. *Briquetier*, m.
KAREELBAKKERIJ, z. v. *Briqueterie*, f.
KAREELKLEURIG, bn. *De couleur de brique*, *briqueté.*
KAREELMAKERIJ, z. v. *Zie* KAREELBAKKERIJ.
KAREELOVEN, z. m. *Four* m. *à briques.*
KAREELSTEEN (-STEENEN), z. m. *Zie* KAREEL.
KAREELWERK (zond. mv.), z. o. *Briquetage*, m.
KARETSCHILDPAD, z. v. *Caret*, m., *cahoane*, f.
KARIG, bn. *Avare*, *chiche*, *ladre*, *sordide*, *mesquin.* ‖ Schraal, mager. *Maigre*, *sec.* ‖ bw. *Avarement*, *chichement*, *sordidement*, *maigrement.*
KARIGHEID (zond. mv.), z. v. *Avarice*, *ladrerie*, *sordidité*, *mesquinerie*, f.
KARIG[LIJK], bw. *Zie* KARIG, bw.
KARITAAT, z. v. Armenbus. *Aumonière*, f.
KARKANT, z. m. *Collier* m. *de pierreries.*
KARKAS, z. v. Geraamte. *Carcasse*, f.
KARKIET, z. m. *Oiseau* m. *qui se tient dans les roseaux.*
KARLIJN, z. m. Muntstuk. *Carlin*, m.
KARMELIET, z. m. *Carme*, m.
KARMELIETENKLOOSTER, z. m. *Couvent* m. *de carmes.*
KARMELIETERMONNIK (-NIKEN), z. m. *Carme*, m.
KARMELIETERNON, z. v. *Carmélite*, f.
KARMIJN (zond. mv.), z. o. *Carmin*, m.
KARMIJNROOD, bn. *De carmin.* ‖ z. o. *Carmin*, m.
KARMIJNSTOF (zond. mv.), z. v. *Carmine*, f.
KARMOZIJN (zond. mv.), z. o. *Cramoisi*, m.
KARMOZIJNEN, bn. *Cramoisi.*
KARMOZIJNROOD, bn. *Cramoisi.* ‖ z. o. *Cramoisi*, m.
KARMOZIJNVERVIG, bn. *Cramoisi.*
KARN, z. v. Boterkarn. *Baratte*, f.
KARNEMELK (zond. mv.), z. v. *Lait battu*, *lait de beurre*, *babeurre*, m.
KARNEMELKSBRIJ (zond. mv), z. v. *Bouillie* f. *de babeurre.*
KARNEMELKSPAP (zond. mv.), z. v. *Bouillie* f. *de babeurre.*
KARNEN, zw. w. b. *Baratter*, *remuer la crème dans la baratte.*
KARNOFFELEN, KARNUFFELEN, zw. w. b. *Rouer*, *étriller*, *battre comme plâtre.*
KAROLIJN, z. m. *Zie* KARLIJN.
KARONJE, z. v. (bas.) *Carogne*, f.
KAROS, z. v. *Carrosse*, m.
KAROT, z. v. Beet. *Betterave*, f. ‖ Tabakskarot. *Carotte* f. *de tabac*, *tabac* m. *en carotte.*
KAROTTENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de carottes de tabac.*
KAROTTENTOUW, z. o. *Ficelle* f. *de carotte.*
KAROTTENTREKKER, z. m. *Fabricant* m. *de carottes.* ‖ (pop.) *Trompeur*, *dupeur*, m.
KAROTTENTREKKERIJ, z. v. *Fabrique* f. *de carottes de tabac.* ‖ (pop.) *Tromperie*, *duperie*, f.
KARPER, z. m. Visch. *Carpe*, f. ‖ Kleine —, *carpeau*, m., *carpette*, f., *carpillon*, m.
KARPERHOUDER, z. m. *Zie* KARPERVIJVERTJE.
KARPERKEN, KARPERTJE, z. o. *Carpeau*, m., *carpette*, f., *carpillon*, m.
KARPERSPRONG, z. m. *Saut* m. *de carpe.*
KARPERVANGST (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *des carpes.*
KARPERVIJVERTJE, z. o. *Carpière*, f., *carpier*, m.
KARPET, z. o. *Carpette*, f., *gros drap rayé* m. *pour emballage.* ‖ Tapijt. *Carpette*, f.
KARPOETS, KARPOETSMUTS (-SEN), z. v. Karpuits. *Tapabor*, m.
KAR[RE], z. v. *Zie* KAR.
KARREBAK, z. m. *Chartil*, *corps* m. *de charrette.*
KARREBOOM (-BOOMEN), z. m. *Timon* m. *de charrette.*
KARREDRIJFSTER, z. v. *Charretière*, f.
KARREDRIJVER, z. m. *Charretier*, *roulier*, m.
KARREKNECHT (-KNECHTS), z. m. *Charretier*, m.
KARRELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Schiften. *Se cailler.*
KARRELIG, bn. *Qui se caille aisément.*
KARREMAN (-LIEDEN, -LUÏ), z. m. *Zie* KARREDRIJVER.
KARREN, zw. w. b. *Charrier*, *transporter avec une charrette.*
KARREPAARD, z. o. *Cheval* m. *de charrette* ou *de collier.* ‖ Knol. *Mazette*, *haridelle*, *rosse*, f.
KARREPOORT, z. v. *Porte charretière*, f.
KARRERAD (-RADERS, -RADEREN), z. o. *Roue* f. *de charrette.*
KARRESPOOR (-SPOREN), z. o. *Ornière*, f.
KARRETJE, z. o. *Petite charrette*, *carriole*, f.
KARREVRACHT, z. v. *Charretée*, f.
KARREWEG (-WEGEN), z. m. *Voie charretière*, f.
KARREWIEL, z. o. *Zie* KARRERAD.
KARSAAI, z. o. Stof. *Carisel*, *créseau*, m., *carsaie*, f.
KARSAAIEN, bn. *De carisel*, *de carsaie.*
KARSTELING, z. m. (pâtiss.) *Échaudé*, m.
KARTEL, z. m. Ingehakte kerf. *Entaille*, *entaillure*, f.
KARTEL (-TELS), z. o. (mil.) *Cartel*, m.
KARTELDARM, z. m. (anat.) *Côlon*, m.
KARTELEN, zw. w. b. Inkerven. *Entailler.* ‖ o. (met *zijn*). Schiften. *Se cailler.* ‖ Haken. *S'accrocher.* ‖ Haperen. *S'arrêter.* ‖ Omkronkelen. *Se recoquiller*, *se recourber.*

Kartelig, bn. Ingekorven. *Entaillé.* ‖ Licht schiftend. *Qui se caille aisément.*
Kartelighheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui se caille aisément.*
Karteling, z. v. Inkerving. *Entaille*, f. ‖ Schifting. *Caillement*, m.
Kartelschip (–schepen), z. o. *Vaisseau parlementaire, parlementaire*, m.
Kartets (–tetsen), z. v. *Cartouche* f. *à mitraille.*
Kartetskogel, z. m. *Balle* f. *de mitraille.*
Kartetsvuur, z. o. *Feu* m. *de mitraille, mitraille*, f.
Karton (zond. mv.), z. o. *Carton*, m. ‖ In — gebonden boek, *livre cartonné*, m.
Kartonfabriek, z. v. *Cartonnerie*, f.
Kartonfabrikant, z. m. *Cartonnier*, m.
Kartonmaker, z m. *Cartonnier*, m.
Kartonmakerij, z. v. *Zie* **Kartonfabriek.**
Kartonneeren, zw. w. b. *Cartonner.*
Kartonneering, z. v. *Cartonnage*, m.
Kartonnen, bn. *De carton.*
Kartonwerker, z. m. *Cartonnier*, m.
Kartonwesp, z. v. *Guêpe cartonnière*, f.
Kartouw, z. v. *Canon gros et court, coursier*, m. ‖ Heele —, *pièce* f. *de quarante-huit.* ‖ Halve —, *pièce de vingt-quatre.*
Kartuizer, z. m. *Chartreux*, m.
Kartuizerin, z. v. *Chartreuse*, f.
Kartuizermonnik (–niken), z. m. *Chartreux*, m.
Kartuizernon, z. v. *Chartreuse*, f.
Kartuizersklooster, z. o. *Chartreuse*, f., *couvent* m. *de chartreux.*
Karveel (–veels, –veelen), z. o. Vaartuig. *Caravelle*, f.
Karviel, z. o. (mar.) *Poulie* f. *d'étague du grand hunier.*
Karvielhout, z. o. *Entretoise*, f.
Karvielnagels, z. m. mv. (mar.) *Cabillots, cavillots*, m. pl.
Karvol, z. v. *Charretée*, f.
Karwats (–watsen), z. v. *Cravache*, f.
Karwei, z. v. Moeielijk werk. *Ouvrage pénible*, m., *corvée*, f. ‖ Buitengewoon werk. *Ouvrage extraordinaire.* ‖ (bouch.) Omloop. *Fressure, tripaille*, f.
Karweier, z. m. *Corvéieur*, m.
Karwij (zond. mv.), z. v. (bot.) *Carvi*, m.
Karwijzaad (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *de carvi.*
Kas, z. v. *Armoire*, f., *buffet*, m. ‖ —, waarin een edelgesteente zit, *châton*, m. ‖ — eens horloges, *boîte* f. *de montre.* ‖ — eens tands, *alvéole*, f. ‖ Geldkas. *Caisse*, f., *coffre*, m. ‖ Niet bij — zijn, *être court d'argent.* ‖ Wel bij — zijn, *avoir beaucoup d'argent.* ‖ De — houden, *tenir la caisse.* ‖ (fig.) Bij iemand in de — zijn, *être dans les bonnes grâces de qq.* ‖ (impr.) *Casse*, f.
Kasboek, z. o. (comm.) *Livre* m. *de caisse.* ‖ (papet.) *Main cordée*, f.
Kasdeur, z. v. *Porte* f. *d'armoire.*
Kasgeld (zond. mv.), z. o. *Argent en caisse, encaisse*, m., *deniers* m. pl. *de la caisse.*
Kashouder, z. m. *Caissier*, m.
Kasimir (zond. mv.), z. o. Laken. *Casimir*, m.
Kasje, **Kasken**, z. o. Kleine kas. *Petite armoire, petite caisse, cassette*, f. ‖ Voetbankje. *Sellette*, f. ‖ (pop.) Gevangenis. *Prison*, f.
Kaskien, **Kaskijn**, z. m. *Casaquin*, m.
Kaslade, z. v. *Tiroir* m. *d'armoire.*
Kasoar, z. m. (h. n.) *Casoar*, m.
Kaspapier (zond. mv.), z. o. *Papier* m. *de rebut.*
Kasrekening, z. v. (comm.) *Compte* m. *de caisse.*
Kassa, z. v. (comm.) *Caisse*, f.
Kassei, z. m. Steenweg. *Chaussée*, f. ‖ Straatsteen. *Pavé, caillou*, m.
Kasseien, zw. w. b. *Paver avec des cailloux, caillouter, empierrer.*
Kasseier, z. m. *Paveur*, m.
Kasseiershamer, z. m. *Marteau de paveur, épinçoir*, m.
Kasseistamper, z. m. *Celui qui enfonce les cailloux, paveur*, m. ‖ Werktuig. *Hie, demoiselle*, f.
Kasseisteen (–steenen), z. m. *Pavé, caillou*, m.
Kasseiweg (–wegen), z. m. *Chaussée*, f., *pavé*, m.
Kasseiwerk (zond. mv.), z. o. *Pavage, cailloutage*, m.
Kassen, zw. w. b *Mettre* ou *serrer dans une armoire.* ‖ (joaill.) Inzetten. *Enchâsser, sertir.*
Kassie (zond. mv.), z. v. (bot.) *Casse*, f.
Kassieboom (–boomen), z. m. *Cassier, canéficier*, m.
Kassier, z. m. Kashouder. *Caissier*, m.
Kassieren, zw. w. o. (met *hebben*). *Être caissier.*
Kassiersboek, z. o. *Livre* m. *de caissier.*
Kassiersbriefje, z. o. *Billet* m. *sur une caisse.*
Kassiersknecht (–knechts), z. m. *Garçon* m. *de caisse.*
Kassiersrekening, z. v. *Compte* m. *de caisse* ou *de caissier.*
Kassig, bn. (papet.) *Déchiré, cordé.*
Kas[t], z. v. *Zie* **Kas.**
Kastanje (–jes), z. m. Kastanjeboom. *Châtaignier, marronnier*, m. ‖ Vrucht. *Châtaigne*, f. ‖ Groote *of* edele —, *marron*, m. ‖ (prov.) Een ander de —s uit het vuur laten halen, *se servir de la patte du chat pour tirer les marrons du feu.*
Kastanjebolster, z. m. *Bogue*, f.
Kastanjeboom (-boomen), z. m. *Châtaignier, marronnier*, m.
Kastanjebosch, z. o. *Châtaigneraie*, f.
Kastanjebruin, bn. *Châtain, bai.* ‖ — haar, *cheveux* m. pl. *châtain clair.*
Kastanjehout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de châtaignier.*
Kastanjekleur (zond. mv.), z. v. *Couleur marron, couleur* f. *de châtaigne.*
Kastanjekleurig, bn. *Châtain, bai.*
Kastanjelaar, z. m. *Châtaignier, marronnier*, m.
Kastanjepan, z. v. *Poêle* f. *à rôtir des marrons.*
Kastanjeschil, z. v. *Coque* f. *de marron* ou *de châtaigne.*
Kastanjevervig, bn. *Zie* **Kastanjekleurig.**
Kasteel (–teelen), z. o. Sterkte. *Château*, m., *citadelle*, f. ‖ Het — van Antwerpen, *la citadelle d'Anvers.* ‖ Groot lustverblijf. *Château.* ‖ (prov) —en in de lucht bouwen, *faire des châteaux en Espagne.*
Kasteelplein, z o. *Esplanade*, f.
Kasteeltje, z. o. *Petit château, châtelet*, m.
Kastelein (–leins), z. m. Slotvoogd. *Châtelain*, m. ‖ Buitenplaatsbewaarder. *Concierge*, m. ‖ Herbergier. *Hôte, hôtelier, aubergiste*, m.
Kasteleines, z. v. Slotvoogdes. *Châtelaine*, f. ‖ Herbergierster. *Hôtesse*, f.
Kasteleinschap (zond. mv.), z. o. *Châtellenie*, f.
Kasteleinsrekening, z. v. (fig.) *Compte* m. *sur lequel il y a beaucoup à rabattre.*
Kastelenij, z. v. *Châtellenie*, f.
Kastenmaker, z. m. *Menuisier, layetier*, m.
Kastijdbaar, bn. *Châtiable, punissable.*
Kastijden, zw. w. b. *Châtier, corriger, punir.* ‖ Zijn vleesch —, *macérer* ou *mortifier sa chair.* ‖ Zich —. *Se macérer, se mortifier, se flageller.*
Kastijder, z. m. *Châtieur*, m.

KASTIJDING, z. v. *Châtiment*, m., *correction*, *punition*, f. ‖ — van het vleesch, *macération*, *mortification*, f.
KASTIJDSTER, z. v. *Celle qui châtie.*
KASTOOR (-TOREN), z. o. Stof. *Castor, bièvre*, m. ‖ m. Hoed. *Castor, chapeau* m. *de castor.*
KASTOORHOED, z. m. *Castor*, *chapeau* m. *de castor.*
KASTOREN, bn. *De castor.*
KASTROL, z. v. *Casserole*, f.
KASTROLSTEEL (-STELEN), z. m. *Queue* f. *de casserole.*
KASUARIS, z. m. (h. n.) *Casoar*, m.
KASUIFEL, z. v. *Zie* KAZUIFEL.
KASVOL (zond. mv.), z. v. *Cassetée*, f.
KAT, z. v. *Chat*, m., *chatte*, f. ‖ Wilde —, *chat sauvage.* ‖ Vliegende —. Vledermuis. *Chat volant.* ‖ —ten werpen, *chatter.* ‖ De —ten mauwen, *les chats miaulent.* ‖ Zoo valsch als eene —, *traître comme un chat.* ‖ (prov.) Dat is voor de —, *cela est perdu.* ‖ (prov.) Eene — in den zak koopen, *acheter chat en poche.* ‖ (prov.) Bij nacht zijn alle —ten grauw, *la nuit tous chats sont gris.* ‖ (prov.) De — in den kelder metselen, *enfermer le loup dans la bergerie.* ‖ (pop.) Hij heeft met de — gespeeld, *il a des égratignures au visage.* ‖ Schietkat. *Cavalier*, m. ‖ (mar.) Klein anker. *Empenelle*, f. ‖ (mar.) De — uitwerpen, *mouiller l'empenelle.* ‖ Enterdreg. *Grappin*, m. ‖ Stormtuig. *Bélier*, m. ‖ Geesel. *Fouet*, m. ‖ (artill.) *Pierrier*, m. ‖ (bot.) —ten, *chatons*, m. pl., *folles fleurs* f. pl. *des noyers*, *des coudriers*, *etc.* ‖ Katschip. *Chat.* ‖ Meerpaal. *Corps mort*, m. ‖ Geldriem. *Ceinture* f. *à argent.*
KATAAL, z. v. *Fretin* m. *d'anguille.*
KATACHTIG, bn. *Félin*, *qui ressemble au chat.* ‖ (fig.) *Traître.*
KATEIL, z. o. *Meubles*, *biens*, m. pl.
KATER, z. m. *Matou*, m.
KATERN, z. v. *en* o. *Cahier*, m.
KATHAAK, z. m. (mar) *Croc* m. *de capon.*
KATHALZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se peiner* ou *travailler inutilement*, *faire corvée.*
KATHOLIEK, bn. *Catholique.*
KATHOLIEK, z. m. *en* v. *Catholique*, m. *et* f.
KATHOLIEKHEID (zond. mv.), z. v. *Catholicité*, f.
KATIJVIG, bn. *Chétif*, *misérable.*
KATIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Misère*, f., *malheur*, m.
KATJE, z. o. Kleine kat. *Chaton*, *petit chat*, *minet*, m., *minette*, f. ‖ (bot.) —s, *chatons*, m. pl., *folles fleurs* f. pl. *des noyers*, *des coudriers*, *etc.* ‖ Looden theedoos. *Boîte* f. *de plomb qui contient du thé.*
KATJESSPEL (zond. mv.), z. o. Gekibbel. *Noise*, *querelle*, f.
KATOEN, z. o. Boomwol. *Coton*, m. ‖ Stof. *Coton*, m., *toile* f. *de coton.* ‖ Gedraaid lemmet. *Mèche*, f.
KATOENACHTIG, bn. *Cotonneux*, *cotonné.*
KATOENBAAL, z. v. *Balle* f. *de coton.*
KATOENBLOEM, z. v. (bot.) *Gnaphale*, *gnaphalium*, m.
KATOENBOOM (-BOOMEN), z. m. *Cotonnier*, m.
KATOENBOUW (zond. mv.), z. m. *Culture* f. *du coton.*
KATOENDOEK, z. o. *Toile* f. *de coton.*
KATOENDRAAD, z. m. *Fil* m. *de coton.*
KATOENDRUKKER, z. m. *Imprimeur* m. *d'indiennes*, *de toiles de coton.*
KATOENDRUKKERIJ, z. v. *Imprimerie* f. *d'indiennes.*
KATOENEN, bn. *De coton.* ‖ — kousen, *bas* m. pl. *de coton.*
KATOENFABRIEK, z. v. *Manufacture* ou *fabrique* f. *de toiles de coton* ou *d'indiennes.*
KATOENFABRIKANT, z. m. *Fabricant* m. *de toiles de coton* ou *d'indiennes.*
KATOENHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce de coton*, *commerce* m. *d'indiennes.*
KATOENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Cotonnière*, *herbe* f. *à coton.*
KATOENPERS (-PERSEN), z. v. *Presse* f. *à coton.*
KATOENPLANT, z. v. (bot.) *Cotonnier*, m.
KATOENPLANTAGE (-AGES), z. v. *Plantation* f. *de cotonniers.*
KATOENSPINNER, z. m. *Fileur* m. *de coton.*
KATOENSPINNERIJ, z. v, *Filature* f. *de coton.*
KATOENWEVER, z. m. *Tisserand* m. *en coton.*
KATOENWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend du coton*, *des indiennes.*
KATOOG, z. o. (minér.) *Œil de chat*, *girasol*, m., *astroïte*, f.
KATROL, z. v. *Poulie*, f. ‖ Dubbele —, *poulie double*, *dispaste*, f.
KATROLBLOK, z. m. *en* o. *Moufle*, *caisse* f. *de poulie.*
KATROLKOORD, z. v. *Corde* f. *de poulie*, *gerseau*, m.
KATROLLEKEN, KATROLLETJE, z. o. *Pouliot*, m, *petite poulie*, f.
KATROLMAKER, z. m. *Poulieur*, m.
KATROLSPIER, z. v. (anat.) *Trochléateur*, m.
KATROLTOUW, z. o. *Corde* f. *de poulie*, *gerseau*, m.
KATSCHIP (-SCHEPEN), z. o. Vaartuig. *Chat*, m.
KATTEBAK, z. m. *Mangeoire* f. *des chats.* ‖ Vuilnisbak. *Boîte* f. *dans laquelle le chat fait ses ordures.*
KATTEGAT (-GATEN), z. o. *Chatière*, f.
KATTEKEN, z. o. *Zie* KATJE.
KATTEKOP, z. m. (mar.) *Barre* f. *de bois à passer dans les trous d'un vindas.*
KATTEKWAAD (zond. mv.), z. o. (fig.) *Malice*, *espièglerie*, f.
KATTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chatter.* ‖ b. (mar.) *Empenneler.* ‖ Het anker —, *empenneler l'ancre.*
KATTENGELUID (zond. mv.), z. o. *Miaulement*, m.
KATTENGEMAUW (zond. mv.), z. o. *Miaulement*, m.
KATTENGESLACHT (zond. mv.), z. o. *Race féline*, f.
KATTENHAAR, z. o. *Poil* m. *de chat.*
KATTENMUZIEK (zond. mv.), z. v. *Musique enragée*, f., *charivari*, m.
KATTENSPEL (zond. mv.), z. o. (fig.) *Noise*, *querelle*, f.
KATTEPOOT (zond. mv.), z. m. (bot.) *Pied-de-chat*, m.
KATTERIG, bn. *Comme un chat*, *en chat*, *en traître.*
KATTESTAART, z. m. *Queue* f. *de chat.* ‖ (bot.) Paardestaart. *Prêle*, m.
KATTEVEL, z. o. *Peau* f. *de chat.* ‖ (fig.) Feeks. *Fine matoise*, f.
KATTEZILVER (zond. mv.), z. o. *Mica blanc*, m.
KATTIG, bn. *Zie* KATTERIG.
KATUIL, z. m. (h. n.) *Chat-huant*, *duc*, m. ‖ (blas.) *Chouette*, f. ‖ Vlinder. *Phalène processionnaire*, m.
KATVISCH (zond. mv.), z. v. *Fretin*, *menu poisson*, m.
KATZWIJM (zond. mv.), z. v. Flauwte. *Défaillance*, *faiblesse*, *pâmoison*, f. ‖ (mar.) In — liggen, *être en bapaume.*
KAUW, z. v. (h. n.) *Choucas*, *freux*, m.
KAUWARTSENIJ, z. v. *Mâchicatoire*. m.
KAUWEN, zw. w. b. *Mâcher.* ‖ Zonder lust —, *mâchonner.* ‖ Tabak —, *mâcher du tabac.* ‖ Met lange tanden —, *mâcher de haut.*
KAUWER, z. m. *Mâcheur*, m.

Kauwing, z. v. *Mastication*, f.
Kauwmiddel, z. o. *Mâchicatoire*, m.
Kauwoerdappel, z. m. *Coloquinte*, f.
Kauwoerde, z. v. *Cucurbite*, *courge*, *calebasse*, *citrouille*, f., *potiron*, m.
Kauwoerdeboom (-boomen), z. m. *Calebassier*, m.
Kauwsel, z. o. *Ce qu'on a mâché.*
Kauwspier, z. v. *Masséter*, *muscle masticateur*, m.
Kauwster, z. v. *Mâcheuse*, f.
Kauwtand, z. m. *Dent mâchelière*, *mâchelière*, f.
Kavalje (-jes), z. o. Oude knol. *Vieille rosse*, *haridelle*, f. ‖ Oud ding. *Chose vieille* ou *usée*, f.
Kavel, z. m. *Action* f. *de partager par lots*, *lotissement*, m. ‖ Lot. *Lot*, m., *partie*, *parcelle*, f.
Kavelaar, z. m. *Celui qui partage par lots*, *qui tire au sort.*
Kavelbriefje, z. o. *Billet* m. *pour tirer au sort.*
Kavelen, zw. w. b. *Lotir*, *partager par lots en tirant au sort.* ‖ Door hèt lot verkrijgen. *Obtenir* ou *acquérir par le sort.* ‖ Berekenen. *Calculer*, *compter.* ‖ Tij —, *calculer la marée.* ‖ (fig.) Tijd en tij —, *se conformer aux circonstances.* ‖ o. (met *hebben*). Loten. *Tirer* ou *jeter au sort.*
Kaveling, z. v. *Lotissement*, *partage* m. *par le sort.* ‖ Lot. *Lot*, m., *partie*, *parcelle*, f.
Kaviaar, z. m. *Caviar*, m.
Kawaan, z. v. Schildpad. *Cahoane*, f.
Kazak, z. m. *Casaque*, f.
Kazemat, z. v. (fort.) *Casemate*, f.
Kazematten, zw. w. b. (fort.) *Garnir de casemates.*
Kazen, zw. w. o. (met *zijn*). Dik worden. *Se cailler*, *se prendre.* ‖ De melk is gekaasd, *le lait s'est caillé* ou *s'est changé en fromage.*
Kazern[e], z. v. *Caserne*, f.
Kazerneeren, zw. w. b. *Caserner*, *faire caserner.* ‖ o. (met *hebben*). *Caserner.*
Kazerneering (zond. mv.), z. v. *Casernement*, m.
Kazijn, z. o. *Châssis*, *assemblage* m. *des poteaux*, *du linteau*, *et du seuil.*
Kazuifel, z. v. *Chasuble*, f.
Kazuifelmaker, z. m. *Chasublier*, m.
Ked[de], z. v. *Zie* Kid.
Kedel, z. m. Kleedingstuk. *Zie* Kiel.
Keel (kelen), z. v. Lichaamsdeel. *Gorge*, f. ‖ Slokdarmshoofd. *Pharynx*, m. ‖ Iemand bij de — vatten, *prendre qq. par la gorge.* ‖ Strot. *Gosier*, m. ‖ Stem. *Voix*, f.
Keel (kelen), z. v. Strook eener plank. *Pièce longue et étroite d'une planche.*
Keel, z. m. Kleedingstuk. *Zie* Kiel.
Keel (zond. mv.), z. o. (blas.) Rood. *Gueules*, m.
Keelader, z. v. *Veine jugulaire*, f.
Keelamandel, z. v. *Amygdale*, f.
Keelband, z. m. *Bride mentonnière*, f.
Keeldroes, z. m. (vétér.) *Avives*, f. pl.
Keelgat (-gaten), z. o. Strot. *Gosier*, m. ‖ (anat.) Slokdarmshoofd. *Pharynx*, m.
Keelgatsnede (zond. mv.), z. v. *Pharyngotomie*, f.
Keelgatspier, z. v. *Muscle* m. *du pharynx.*
Keelgeluid (zond. mv.), z. o. *Son guttural*, m.
Keelgezwel, z. o. *Abcès* m. ou *tumeur* f. *à la gorge.*
Keelhoek, z. m. (fort.) *Angle* m. *de gorge.*
Keelklier, z. v. *Glande laryngée* ou *jugulaire*, *amygdale*, f.
Keelknobbel, z. m. *Pomme* f. *d'Adam*, *nœud* m. *de la gorge.*
Keelkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Troëne*, *ligustrum*, m., *phillyrée*, f.
Keelletter, z. v. *Lettre gutturale*, *gutturale*, f.
Keellijst, z. v. (arch.) *Talon*, m.
Keellinie, z. v. (fort.) *Ligne* f. *de la gorge.*
Keelontsteking, z. v. *Esquinancie*, *inflammation* f. *de la gorge.* ‖ Vliezige —, *croup*, m. ‖ (vétér.) — der paarden, *étranguillon*, m.
Keelpijn, z. v. *Mal* m. *de gorge.*
Keelriem, z. m. *Sous-gorge*, f.
Keelslagader, z. v. *Artère gutturale*, f.
Keelstem, z. v. (mus.) *Voix* f. *de la gorge.*
Keeltering (zond. mv.), z. v. (méd.) *Phthisie laryngée*, f.
Keeltje, z. o. *Petite gorge*, f., *petit gosier*, m.
Keelziekte, z. v. *Esquinancie*, f., *mal* m. *de gorge*, *angine*, f.
Keen (kenen), z. v. Kloof. *Fente*, *crevasse*, f. ‖ (vétér.) Kenen in de kniebogen, *malandres*, f. pl. ‖ (bot.) Kiem. *Germe*, m. ‖ (fig.) Oorsprong. *Principe*, m., *cause*, *origine*, f., *germe*, m.
Keep (kepen), z. v. *Entaille*, *coche*, f. ‖ — in een scheepsblok, *goujure*, f. ‖ Kepen eens kerfstoks, *hoches* f. pl. *d'une taille.*
Keer (keeren), z. m. Wending. *Tour*, m., *tournure*, f. ‖ Te — gaan, *s'opposer* ou *résister à.* ‖ Eenen — doen, *faire un tour.* ‖ Omloop. *Tour*, m., *évolution*, f. ‖ Reis, maal. *Fois*, f., *coup*, m. ‖ De tiende —, *la dixième fois.* ‖ In éénen —, *en une fois*, *d'un seul coup*, *à la fois*, *tout à la fois.*
Keerdam, z. m. *Batardeau*, m.
Keerder, z. m. Veger. *Balayeur*, m.
Keerdicht, z. o. *Rondeau*, m.
Keerdichter, z. m. *Poëte* m. *qui fait des rondeaux.*
Keeren, zw. w. b. Wenden. *Tourner*, *retourner.* ‖ Iemand den rug —, *tourner le dos à qq.* ‖ Een kleed —, *retourner un habit.* ‖ Iets ten beste —, *tourner qc. en bien.* ‖ Iets ten kwade —, *tourner qc. en mal.* ‖ Het onderste boven —, *mettre sens dessus dessous.* ‖ Zich tot iemand —, *se tourner vers qq.* ‖ (fig.) Zijne rede tot iemand —, *adresser la parole à qq.*, *s'adresser à qq.* ‖ Het schip —, *virer de bord.* ‖ Beletten. *Empêcher*, *arrêter.* ‖ Terugdrijven. *Repousser.* ‖ Sturen. *Diriger.* ‖ Duiden. *Tourner*, *expliquer*, *interpréter.* ‖ Zich —. *Se tourner*, *tourner*, *se retourner.* ‖ Zich — naar of tot, *se tourner vers.* ‖ o. (met *zijn*). *Tourner*, *retourner*, *s'en retourner.* ‖ Veranderen. *Tourner*, *changer.* ‖ De kans kan —, *la chance peut tourner.* ‖ De wind is gekeerd, *le vent a tourné.* ‖ Naar huis —, *retourner chez soi.* ‖ (mil.) Rechtsom keert! *demi-tour à droite!* ‖ In zich zelven —, *faire un retour sur soi-même.* ‖ *Zie* Keren.
Keering, z. v. *Action* f. *de tourner* ou *de retourner.* ‖ Wederkomst. *Retour*, m.
Keerkring, z. m. *Tropique*, m. ‖ De — des Kreefts, *le tropique du Cancer.* ‖ De — des Steenboks, *le tropique du Capricorne.*
Keerkringslijn, z. v. *Tropique*, m.
Keerkringsplant, z. v. *Plante tropicale*, f.
Keerkringsvogel, z. m. *Oiseau* m. *des tropiques.*
Keerkringswarmte (zond. mv.), z. v. *Chaleur* f. *des tropiques.*
Keerplaats (-plaatsen), z. v. *Tournant*, m.
Keerpunt, z. o. *Époque* f. *où une chose a changé.* ‖ (astr.) *Point culminant*, m.
Keerregel, z. m., **Keerrijm**, z. o. Refrein. *Refrain*, m.
Keerster, z. v. Veegster. *Balayeuse*, f.
Keertakel, z. m. (mar.) *Corde de retenue*, *retenue*, f.
Keertouw, z. o. *Zie* Keertakel.
Keervers, z. o. *Refrain*, m.
Keerweêr (-weêren), z. m. *Accul*, *cul-de-sac*, *chemin perdu*, m., *impasse*, *rue* f. *sans issue.*
Keerweg (-wegen), z. m. *Accul*, *cul-de sac*, *chemin perdu*, *chemin sans issue*, m., *impasse*, f.

KEERZIJDE, z. v. *Revers*, m. || — eens pennings, *revers d'une médaille.* || — eens blads, *verso* m. *d'une feuille de papier.*
KEES (KEEZEN), z. m. *Chien-loup*, m. || (hist. des Pays-Bas.) *Patriote*, m.
KEESHOND, z. m. *Chien-loup*, m.
KEEST, z. m. *Amande, chair* f. *d'une noix.* || (fig.) *Substance, quintessence, fleur*, f.
KEET (KETEN), z. v. Hut. *Cabane, hutte, loge*, f. || Zoutkeet. *Saline, saunerie*, f.
KEFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Japper, glapir, aboyer.* || (fig.) Snappen. *Babiller, jaser, caqueter, bavarder.* || Kijven. *Se quereller, clabauder.*
KEFFER, z. m. *Jappeur, aboyeur*, m. || (fig.) *Babillard, bavard, clabaudeur*, m.
KEFFERKEN, KEFFERTJE, z. o. *Petit chien, toutou*, m.
KEFFING, z. v. *Jappement, glapissement*, m. || (fig.) Gekijf. *Clabaudage*, m., *querelle*, f.
KEFSTER, z. v. (fig.) *Babillarde, bavarde*, f.
KEG, z. v. Wig. *Coin* m. *à fendre du bois.* || Stootkeg. *Langue, languette*, f. || (mil.) *Coin*, m.
KEGEL, z. m. *Quille*, f. || Met de —s spelen, *jouer aux quilles.* || De —s opzetten, *dresser les quilles.* || De —s omschieten, *abattre les quilles.* || (math.) *Cône*, m. || Afgeknotte —, *cône tronqué.* || Eenen — beschrijven, *décrire un cône.*
KEGELAAR, z. m. *Joueur* m. *de quilles*
KEGELACHTIG, bn. (math.) *Conique.*
KEGELBAAN, z. v. *Quillier*, m.
KEGELBAAS, z. m. *Grand abatteur* m. *de quilles.*
KEGELBAL, z. m. *Boule* f. *à quillier.*
KEGELBEKKEN, z. m. mv. Vogels. *Conirostres*, m. pl.
KEGELBEKKIG, bn. *Conirostre.*
KEGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer aux quilles.*
KEGELLIJN, z. v. (géom.) *Parabole, ligne conique*, f.
KEGELLIJNIG, bn. (géom.) *Parabolique.*
KEGELPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Quillier*, m.
KEGELSNAVELS, z. m. mv. (h. n.) *Zie* KEGELBEKKEN.
KEGELSNEDE, z. v. (math.) *Section conique*, f.
KEGELSNEDELIJN, z. v. (math.) *Ellipse*, f.
KEGELSPEL, z. o. *Jeu de quilles, quillier*, m.
KEGELSPELER, z. m. *Joueur* m. *de quilles.*
KEGELSTEEN (-STEENEN), z. m. *Conilithe*, m.
KEGELTJE, z. o. *Petite quille*, f. || (math.) *Petit cône*, m.
KEGELVORM, z. m. *Cône*, m.
KEGELVORMIG, bn. *Conique, coniforme, conoïdal, conoïde.* || (bot.) Met —e bloesems, *strobiliforme, coniflore.* || —e berg, *montagne conique*, f.
KEG[GE], z. v. *Zie* KEG.
KEGGEN, zw. w. b. *Coincer, enfoncer des coins.*
KEI, z. m. *Caillou*, m. || Kasseisteen. *Pavé, caillou*, m. || Met —en beleggen, *paver de cailloux, caillouter.* || (fig.) De — leutert hem, hij is met den — gekweld, hij heeft eenen — in het hoofd, *il a la tête fêlée* ou *le timbre fêlé, il a un coup de hache.*
KEIAARDE (zond. mv.), z. v. *Zie* KEIGROND.
KEIACHTIG, bn. *Pierreux, caillouteux, siliceux.*
KEIGROND (zond. mv.), z. m. *Silice, terre siliceuse*, f.
KEIGRONDACHTIG, bn. *Siliceux.*
KEIKEN, z. o. *Zie* KEITJE.
KEILEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire des ricochets sur l'eau.* || b. Werpen. *Jeter.*
KEILSTEEN (-STEENEN), z. m. (minér.) *Sphène*, m.
KEISTEEN (-STEENEN), z. m. *Caillou, silex*, m.
KEITJE, z. o. *Petit caillou, galet*, m.
KEIWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin* m. *pavé de cailloux.*
KEIWERK (zond. mv.), z. o. *Cailloutage*, m.
KEIZAND (zond. mv.), z. o. *Gravier*, m.
KEIZER, z. m. *Empereur*, m. || De keizer van Oostenrijk, *l'empereur d'Autriche.* || Geeft den — wat des —s is, *rendez à César ce qui est à César.* || (serr.) Looper. *Passe-partout, rossignol*, m.
KEIZERDOM (zond. mv.), z. o. *Empire*, m., *dignité impériale*, f.
KEIZERIN, z. v. *Impératrice*, f.
KEIZERLIJK, bn. *Impérial.* || —e kroon, *couronne impériale*, f. || De keizerlijken, z. m. mv. *Les impériaux*, m. pl. || bw. *En empereur.*
KEIZERRIJK, z. o. *Empire*, m.
KEIZERSCH, bn. *Impérial.*
KEIZERSHOF (-HOVEN), z. o. *Cour impériale*, f.
KEIZERSKROON (-KRONEN), z. v. *Couronne impériale*, f. || (bot.) *Couronne impériale.*
KEIZERSMANTEL, z. m. *Manteau impérial*, m.
KEIZERSSNEDE, z. v. (chir.) *Opération césarienne*, f.
KEIZERSTHEE (zond. mv.), z. v. *Thé impérial* ou *mandarin*, m.
KEKER, z. v. (bot.) *Pois chiche*, m.
KEKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Hakkelen. *Bégayer, balbutier.*
KEL, bn. Bevend van schrik. *Effrayé, qui tremble de frayeur.*
KELDER, z. m. *Cave*, f. || Grafkelder. *Caveau*, m. || (fig.) Hij gaat naar den —, *il court à sa perte.* || Sterkedrankwinkel. *Magasin* m. *de liqueurs spiritueuses.*
KELDERAAR, z. m. *Encaveur*, m.
KELDERDEUR, z. v. *Porte* ou *entrée* f. *de la cave.*
KELDEREN, zw. w. b. *Encaver, mettre en cave.* || Gekelderde wijn, *vin encavé*, m.
KELDERGAT (-GATEN), z. o. *Soupirail*, m.
KELDERHALS (zond. mv.), z. m. (archit.) *Échappée*, f. || (bot.) *Lauréole femelle, garouette*, f.
KELDERING, z. v. *Encavement*, m.
KELDERKAMER, z. v. *Chambre souterraine*, f.
KELDERKEN, z. o. *Zie* KELDERTJE.
KELDERKEUKEN, z. v. *Cuisine de cave, cuisine* f. *au-dessous du rez-de-chaussée.*
KELDERKNECHT, z. m. *Garçon* m. *de cave.*
KELDERLUCHT (zond. mv.), z. v. *Air* m. *de cave* ou *de souterrain.*
KELDERLUIK, z. o. *Volet* m. *de cave, trappe* f. *d'une cave.*
KELDERMEESTER, z. m. *Sommelier*, m. || — eens kloosters, *cellérier* m. *d'un couvent.*
KELDERMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Sommellerie*, f. || — in een klooster, *cellérerie* f. *dans un couvent.*
KELDERRAT, KELDERROT, z. v. *Rat* m. *de cave.*
KELDERSLEUTEL, z. m. *Clé* f. *de la cave.*
KELDERSPIN, z. v. *Araignée* f. *de cave.*
KELDERTJE, z. o. *Caveau*, m. || Flesschenkeldertje. *Cave, cantine*, f.
KELDERTRAP, z. m. *Escalier* m. *de cave.*
KELDERVENSTER, z. o. *Fenêtre* f. *d'une cave.* || Schuinsch —, *abat-jour*, m.
KELDERVLOER, z. m. *Pavé* m. *de cave.*
KELDERWIJN, z. m. *Vin* m. *dans le cellier.*
KELDERWINDE, z. v. Vijzelschroef. *Vérin*, m.
KELEN, zw. w. b. *Égorger, couper la gorge à.* || Eenen os —, *égorger un bœuf.*
KELFT, z. m. *Embrasure*, f.
KELK, z. m. *Coupe*, f. || Wijnglas. *Verre* m. *à vin.* || Miskelk. *Calice*, m. || (bot.) *Calice.*
KELKACHTIG, bn. (bot.) *Calicin.*
KELKBLOEM, z. v. *Fleur calicine*, f.
KELKDEKSEL, z. o. *Pale*, f.

KELKDOEKJE, z. o. *Purificatoire*, m.
KELKJE, z. o. *Petite coupe*, f. ‖ Wijnglas. *Petit verre* m. *à vin.* ‖ Miskelkje. *Petit calice*, m. ‖ (bot.) *Calicule*, m.
KELKLOOS, bn. (bot.) *Incalicé.*
KELKSCHOTELTJE, z. o. *Patène*, f.
KELKSKEN, z. o. *Zie* KELKJE.
KELKVORMIG, bn. *Qui a la forme d'un calice* ou *d'une coupe*, *caliciforme*, *scyphiforme.*
KELKWIJN, z. m. *Vin* m. *pour la messe.*
KEMEL, z. m. *Chameau*, m. ‖ *Zie* KAMEEL.
KEMELDRIJVER, z. m. *Chamelier*, m.
KEMELIN, z. v. *Femelle* f. *du chameau.*
KEMELSHAAR (zond. mv.), z. o. *Poil* m. *de chameau.*
KEMELSHAREN, bn. *De poil de chameau.*
KEMELSRUG, z. m. *Dos* m. ou *bosse* f. *de chameau.*
KEMELVLIEG, z. v. Insect. *Dromadaire*, m.
*KEMMEN, zw. w. b. Kammen. *Peigner.*
KEMP, z. m. *Chanvre*, m. ‖ *Zie* HENNEP.
KEMPACHTIG, bn. *Cannabin*, *cannabiné.*
KEMPAKKER, z. m. *Chènevière*, f.
KEMPBRAAK, z. v. *Brisoir*, m, *macque*, f.
KEMPBRAKER, z. m. *Broyeur* m. *de chanvre.*
KEMPDRAAD, z. m. *Fil* m. *de chanvre.*
KEMPEN, bn. *De chanvre.*
KEMPHAAN, z. m. *Oiseau* m. *de combat.* ‖ (fig.) Twistzoeker. *Querelleur*, m.
KEMPHEKEL, z. m. *Affinoir*, *regayoir*, m.
KEMPKOEK, z. m. *Tourteau* m. *de chènevis.*
KEMPSTOK, z. m. *Chènevotte*, f.
KEMPZAAD (zond. mv.), z. o. *Chènevis*, m.
KENBAAR, bn. *Connaissable*, *reconnaissable*, *notoire*, *évident.* ‖ — maken, *faire connaître*, *divulguer*, *découvrir*, *communiquer*, *signaler.*
KENBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Notoriété*, *évidence*, f. ‖ Kenteeken. *Marque distinctive*, f.
KENEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se fendre*, *crever.* ‖ (bot.) *Germer.*
KENLETTER, z. v. *Lettre caractéristique*, *caractéristique*, f.
KENMERKEN, zw. w. b. *Caractériser*, *marquer distinctement*, *signaler.*
KENMERKEND, bn. *Caractéristique*, *distinctif.*
KENNELIJK, bn. *Connaissable*, *distinct*, *notoire*, *évident*, *clair*, *manifeste.*
KENNELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* KENBAARHEID.
KENNEN, zw. w. b. *Connaître*, *reconnaître.* ‖ Iemand van naam —, *connaître qq. de nom.* ‖ Iemand niet meer —, *ne plus connaître qq.* ‖ Te — geven, *faire savoir*, *donner à connaître*, *faire connaître.* ‖ Zich doen —, *se faire connaître.* ‖ Eene wetenschap —, *connaître une science.* ‖ Van buiten —, *savoir par cœur.* ‖ (fig.) Op den duim —, op zijn duimpje —, *savoir sur le bout du doigt.* ‖ Den weg —, *connaître le chemin.* ‖ Hij kent den slaap niet meer, *il ne connaît plus le sommeil.* ‖ Achten. *Estimer*, *croire*, *considérer.* ‖ Raadplegen. *Consulter.* ‖ Gij hebt hem in die zaak niet gekend, *vous ne l'avez pas consulté dans cette affaire.* ‖ Zich —. *Se connaître.* ‖ Ken u zelven, *connais-toi toi-même.*
*KENNEP, z. m. *Zie* HENNEP.
KENNER, z. m. *Connaisseur*, m.
KENNIS, z. v. Wetenschap. *Connaissance*, *science*, f., *savoir*, m. ‖ — van iets nemen, *prendre connaissance de qc.* ‖ — maken, *faire connaissance.* ‖ — geven, *avertir*, *apprendre*, *informer.* ‖ Zelfbewustheid. *Connaissance*, f. ‖ Buiten — zijn *of* liggen, *avoir perdu connaissance.* ‖ Weder tot zijne — komen, *reprendre connaissance.* ‖ —sen. Kundigheden. *Connaissances*, f. pl., *savoir*, m. ‖ Betrekking. *Connaissance*, *relation*, *liaison*, f. ‖ Bekende. *Connaissance*, f. ‖ Vriend, vriendin. *Ami*, m., *amie*, f. ‖ Eene oude —, *une ancienne connaissance.* ‖ Onder —sen zijn, *se trouver en pays de connaissance.*
KENNISGEVING, z. v. *Communication*, *notification*, *information*, f., *avis*, *avertissement*, m.
KENNISNEMING, z. v. *Examen*, m., *information*, *enquête*, *connaissance*, f.
KENSCHETS (-SCHETSEN), z. v. *Esquisse caractéristique*, f.
KENSCHETSEN, zw. w. b. Schetsen. *Esquisser.* ‖ Kenteekenen. *Caractériser.*
KENSCHETSEND, bn. *Caractéristique.*
KENSPREUK, z. v. *Devise*, f.
KENSTER, z. v. *Connaisseuse*, f.
KENTEEKEN, z. o. *Marque*, f., *indice*, *signe*, *caractère*, m. ‖ (méd.) *Signe diagnostique*, m.
KENTEEKENEN, zw. w. b. *Caractériser*, *marquer distinctement*, *signaler.*
KENTEEKENEND, bn. *Caractéristique.*
KENTEREN, zw. w. b. Op zijde leggen. *Tourner*, *mettre sur le côté.* ‖ Eenen balk —, *retourner une poutre.* ‖ o. (met *zijn*). *Se tourner.* ‖ (mar.) *Changer de cours.* ‖ Het vaartuig kenterde, *le navire sombra.*
KENTERHAAK, z. m. (mar.) *Renard*, m.
KENTERING, z. v. *Action* f. *de tourner* ou *de sombrer.*
KENVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Faculté de connaître*, *faculté cognitive*, *cognition*, f.
KEPER, z. v. *Croisure*, *croisée*, f., *grain*, m. ‖ (fig.) Iets op de — beschouwen, *examiner qc. à fond.* ‖ Balk. *Poutre*, f., *soliveau*, *chevron*, m. ‖ (blas.) *Barre*, f., *chevron*, m.
KEPERBAND, z. m. *Embrassure*, f.
KEPEREN, zw. w. b. *Croiser.* ‖ Gekeperd laken, *drap croisé*, m.
KEREL, z. m. Man. *Homme*, m. ‖ (fam.) *Gaillard*, *drôle*, *maraud*, m. ‖ Lompe —, *rustre*, m. ‖ (prov.) Een —, die het hem nadoet, *honneur à celui qui en fait autant.*
KEREN, zw. w. b. Vegen *Balayer*, *nettoyer.*
KERF, z. v. *Entaille*, *entaillure*, *coche*, *encoche*, f. ‖ Kerven eens kerfstoks, *hoches* f. pl. *d'une taille.* ‖ (fig.) Het gaat uit de —, *cela passe les bornes*, *cela va trop loin*, *c'en est trop.*
KERFBANK, z. v. *Machine* f. *à couper le tabac.*
KERFBIJL, z. v. (mar.) *Hache* f. *à main.*
KERFDIER, KERFDIERTJE, z. o. *Insecte*, m.
KERFHOUT, z. o. *Zie* KERFSTOK.
KERFJE, KERFKEN, z. o. *Petite entaille* ou *coche*, f.
KERFMES, z. o. (chir.) *Scarificateur*, m.
KERFSTER, z. v. *Celle qui entaille*, *qui fait des coches.*
KERFSTOK, z. m. *Taille*, *souche*, f. ‖ Brood op den — halen, *prendre du pain à la taille.* ‖ (fig.) De — is vol, *la mesure est comble.*
KERK, z. v. *Église*, f. ‖ Eene — bouwen, *bâtir une église.* ‖ Goddelijke dienst. *Service divin*, m. ‖ De — is uit, *le service est fini.* ‖ Tempel. *Temple*, m. ‖ (mar.) Voorkajuit. *Antichambre*, f.
KERKACHTIG, bn. Godvruchtig. *Dévot*, *qui va souvent à l'église.*
KERKAMBT, z. o. *Bénéfice*, m.
KERKAMBTELIJK, bn. *Bénéficial.*
KERKBAN (zond. mv.), z. m. *Excommunication*, f., *anathème*, *ban* m. *de l'Église.*
KERKBANK, z. v. *Banc* m. *d'église.*
KERKBANNELING, z. m. en v. *Excommunié*, m., *excommuniée*, f.
KERKBEDIENAAR, z. m. *Desservant*, m.
KERKBEELD, z. o. *Image* f. *dans une église.*

KERKBELOFTE, z. v. *Vœu religieux*, m.
KERKBESLUIT, z. o. *Décret* m. *de l'Église.*
KERKBESTUUR, z. o. *Fabrique* ou *administration* f. *d'église.*
KERKBEWAARDER, z. m. *Sacristain*, m.
KERKBEWAARSTER, z. v. *Sacristine*, f.
KERKBIJBEL, z. m. *Bible* f. *d'église.*
KERKBOEK, z. o. *Livre d'église, livre* m. *de prières, heures*, f. pl.
KERKBOEKJE, KERKBOEKSKEN, z. o. *Petit livre* m. *d'église* ou *de prières.*
KERKBORD, z. o. *Tableau* m. *où l'on marque les chiffres des cantiques et des psaumes qu'on chantera pendant le service divin.*
KERKBOUW, z. m. *Construction* f. *d'une église.*
KERKBUIDEL, z. m. *Aumônière*, f.
KERKBUS, z. v. *Tronc*, m.
KERKDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *d'église* ou *de fête, fête*, f., *jour* m. *de dévotion.*
KERKDEUR, z. v. *Porte* f. *d'église.*
KERKDIEF, z. m. *Voleur* m. *d'église.*
KERKDIEFTE, z. v. *Zie* KERKDIEVERIJ.
KERKDIENST, z. m. *Service* ou *office divin*, m. ‖ Den — doen, *officier.*
KERKDIEVERIJ, z. v. *Vol d'église* ou *de choses sacrées, sacrilége*, m.
KERKDORP, z. o. *Paroisse*, f., *village* m. *qui a une église.*
KERKEDIENAAR, z. m. Priester. *Desservant*, m. ‖ Koster. *Sacristain, bedeau*, m.
KERKEKAMER, z. v. *Sacristie*, f.
KERKEKAS (zond. mv.), z. v. *Caisse* f. ou *trésor* m. *d'une église.*
KERKELIJK, bn. *D'église, qui appartient* ou *qui a rapport à l'Église, ecclésiastique.* ‖ Priesterlijk. *Clérical.* ‖ — recht, *droit canon*, m. ‖ —e personen, *ecclésiastiques*, m. pl. ‖ bw. *Cléricalement, ecclésiastiquement.* ‖ Een huwelijk — inzegenen, *bénir un mariage.*
KERKENORDE (zond. mv.), z. v. *Discipline* f. *de l'Église.*
KERKENORDENING, z. v. *Ordonnances* f. pl. *de l'Église.*
KERKER, z. m. *Prison*, f., *cachot*, m. ‖ In den — werpen, *jeter en prison, incarcérer.*
KERKERAAD, z. m. *Consistoire*, m., *fabrique* f. *d'église.*
KERKERBEWAARDER, z. m. *Geôlier*, m.
KERKERDEUR, z. v. *Porte* f. *de prison* ou *de cachot.*
KERKERECHT (zond. mv.), z. o. *Droit canon*, m.
KERKEREN, zw. w. b. *Emprisonner, mettre en prison, incarcérer, enfermer dans un cachot, claquemurer.*
KERKERING, z. v. *Emprisonnement*, m., *incarcération*, f.
KERKERMEESTER, z. m. *Geôlier*, m.
KERKERSLOT (–SLOTEN), z. o. *Serrure* f. *de prison.*
KERKEZAKJE, z. o. *Aumônière*, f.
KERKFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *d'église.*
KERKFEEST, z. o. *Fête* f. *de l'Église.*
KERKGALERIJ, z. v. *Galerie* f. *d'église.*
KERKGANG, z. m. *Action* f. *d'aller à l'église.* ‖ — eener kraamvrouw, *relevailles*, f. pl. ‖ Den — houden *of* doen, *faire ses relevailles.*
KERKGANGER, z. m. *Homme assidu à l'église, dévot*, m.
KERKGANGSTER, z. v. *Femme qui fréquente assidûment l'église, dévote*, f.
KERKGEBED (–GEBEDEN), z. o. *Prière* f. *de l'Église.* ‖ Openbaar —, *prière publique.*
KERKGEBOD (–GEBODEN), z. o. *Commandement* ou *précepte* m. *de l'Église.* ‖ — voor 't huwelijk, *ban*, m.

KERKGEBOUW, z. o. *Église*, f.
KERKGEBRUIK, z. o. *Rit, rite*, m., *liturgie, coutume de l'Église, cérémonie*, f.
KERKGEBRUIKELIJK, bn. *Cérémonial, liturgique.*
KERKGENOOT (–GENOOTEN), z. m. *en* v. *Coreligionnaire*, m. *et* f., *membre* m. *de la même communion religieuse.*
KERKGENOOTSCHAP, z. o. *Communion religieuse, religion*, f.
KERKGESTOELTE, z. o. *Banc* m. ou *stalle* f. *d'église.*
KERKGEWELF, z. o. *Voûte* f. *d'église.*
KERKGEZAG (zond. mv.), z. o. *Autorité ecclésiastique, autorité* f. *de l'Église.*
KERKGEZANG, z. o. *Cantique spirituel* ou *religieux*, m., *hymne*, f. ‖ Kerkzang. *Chant d'église, chant grégorien, plainchant*, m.
KERKGLAS (–GLAZEN), z. o. Kerkraam. *Vitrail*, m., *vitraux*, m. pl.
KERKGOED (–GOEDEREN), z. o. *Bien ecclésiastique, bien* m. *d'église, fabrique*, f.
KERKHEER (–HEEREN), z. m. *Prélat*, m.
KERKHERVORMER, z. m. *Réformateur*, m.
KERKHERVORMING, z. v. *Réformation*, f.
KERKHOF (–HOVEN), z. o. *Cimetière*, m.
KERKHOFSBLOEM, z. v. *Fleur* f. *de cimetière.* ‖ (fig.) —en. Grijze haren. *Cheveux blancs*, m. pl.
KERKJAAR, z. o. *Année ecclésiastique*, f.
KERKJE, z. o. *Petite église, chapelle*, f.
KERKKAARS (–KAARSEN), z. v. *Cierge*, m.
KERKKANDELAAR, z. m. *Chandelier* m. *d'église.*
KERKKLOK, z. v. *Cloche* f. *d'église.* ‖ Kerkuurwerk. *Horloge* f. *d'église.*
KERKKROON (–KRONEN), z. v. *Lustre* m. *d'église.*
KERKLAMP, z. v. *Lampe* f. *d'église.*
KERKLEER (zond. mv.), z. v. *Doctrine* f. ou *dogme* m. *de l'Église.*
KERKLEERAAR, z. m. *Ministre* m. *de l'Église.* ‖ Kerkvader. *Père* m. *de l'Église.*
KERKLESSENAAR, z. m. *Aigle, lutrin*, m.
KERKLICHT, z. o. *Lumière* f. *d'église.* ‖ Kerkkaars. *Cierge*, m.
KERKMEESTER, z. m. *Marguillier, fabricien, fabricier*, m.
KERKMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Marguillerie*, f.
KERKMIS, z. v. *Dédicace* f. *d'une église.*
KERKMUZIEK, z. v. *Musique* f. *d'église.*
KERKPATROON (–TRONEN), z. m. *Patron* m. *d'une église.*
KERKPIJLER, KERKPILAAR, z. m. *Pilier* m. *d'église* ‖ (fig.) *Pilier d'église, défenseur zélé* m. *de la foi.*
KERKPLECHTIGHEID (–HEDEN), z. v. *Cérémonie* f. *d'église.*
KERKPORTAAL, z. o. *Porche, portail* m. *d'une église.*
KERKRAAM, z. o. *Croisée* f. *d'église, vitraux*, m. pl.
KERKRAT, z. v. *Rat* m. *d'église.*
KERKRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit canon*, m.
KERKREGEL, z. m. *Canon*, m., *règle*, f., *décret, ordre* ou *statut* m. *de l'Église.*
KERKREGEERING (zond. mv.), z. v. *Hiérarchie*, f.
KERKRECHTSGELEERDE, z. m. *Canoniste*, m.
KERKROOF (zond. mv.), z. m. *Zie* KERKDIEVERIJ.
KERKROOVER, z. m. *Zie* KERKDIEF.
KERKROOVERIJ, z. v. *Zie* KERKDIEVERIJ.
KERKROT, z. v. *Zie* KERKRAT.
KERKSCH, bn. *Dévot, qui va souvent à l'église, assidu à l'église.*
KERKSCHENDER, z. m. *Sacrilége, profanateur*, m.
KERKSCHENDERIJ, z. v. *Sacrilége*, m., *profanation*, f.

KERKSCHENNIS, z. v. *Zie* KERKSCHENDERIJ.
KERKSCHGEZIND, bn. *Dévot, religieux, pieux.*
KERKSCHGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Dévotion, piété*, f., *zèle* m. *dans l'accomplissement des pratiques de la religion.*
KERKSIERAAD, z. o. *Ornement* m. *d'église.*
KERKSTIJL, z. m. *Style ecclésiastique*, m. ‖ (archit.) *Pilier* m. *d'église.*
KERKSTOEL, z. m. *Chaise* f. *d'église.*
KERKSTOOF (-STOVEN), z. v. *Chaufferette* f. *d'église.*
KERKSTRAF, z. v. *Peine* ou *censure ecclésiastique*, f.
KERKTIJD (zond. mv), z. m. *Temps* m. *du service divin.*
KERKTOREN, z. m. *Tour* f. *d'église, clocher*, m.
KERKTUCHT (zond. mv.), z. v. *Discipline ecclésiastique*, f.
KERKUIL, z. m. *Effraie, chouette, fresaie, crécerelle*, f. ‖ m. *en* v. (fig.) *Bigot*, m., *bigote*, f.
KERKVAAN, z. v. *Bannière* f. *d'église, gonfanon*, m.
KERKVADER, z. m. *Père* m. *de l'Église.*
KERKVENSTER, z. o. *Vitraux*, m. pl.
KERKVERGADERING, z. v. *Concile, synode*, m. ‖ Algemeene —, *concile œcuménique.*
KERKVOOGD, z. m. *Prélat*, m.
KERKVOOGDIJ, z. v. *Prélature*, f.
KERKWEG (zond. mv.), z. m. *Chemin* m. *qui conduit à l'Église.*
KERKWERK (zond. mv.), z. o. (fig.) Zwaar timmerwerk. *Charpente très-forte*, f.
KERKWET, z. v. *Canon*, m., *règle* f. *de l'Église.*
KERKWETTIG, bn. *Canonique.* ‖ bw. *Canoniquement.*
KERKWETTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Canonicité*, f.
KERKWETTIG[LIJK], bw. *Zie* KERKWETTIG, bw.
KERKWIJDING, z. v. *Dédicace* f. *d'une église.*
KERKZANG, z. m. *Chant grégorien, plain-chant*, m. ‖ Kerkgezang. *Hymne*, f., *cantique spirituel* ou *religieux*, m.
KERKZANGER, z. m. *Chantre*, m.
KERKZEGEL, z. o. *Sceau* m. *d'une église.*
KERKZWALUW, z. v. *Martinet*, m.
KERMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Gémir, se plaindre, se lamenter.*
KERMER, z. m. *Celui qui gémit, qui se lamente.*
KERMES (zond. mv.), z. m. *Kermès*, m.
KERMING, z. v. *Gémissement*, m., *plainte, lamentation*, f.
KERMIS, z. v. *Kermesse, foire, fête*, f. ‖ Schilderij. *Bambochade*, f.
KERMISGANGER, z. m. *Zie* KERMISGAST.
KERMISGANGSTER, z. v. *Celle qui va à la kermesse* ou *à la foire.*
KERMISGAST, z. m. *Celui qui va à la kermesse* ou *à la foire.*
KERMISKOEK, z. m. *Pain* m. *d'épice qui se vend à la foire.*
KERMISNACHT, z. m. *Nuit* f. *de foire.*
KERMISPOP, z. v. *Poupée, marionnette*, f. ‖ (fig.) *Femme* ou *fille* f. *ajustée comme une poupée.*
KERMISSPEL, z. o. *Jeu* ou *spectacle* m. *de la foire.*
KERMISSTUK, z. o. Schilderij. *Bambochade*, f.
KERMISTENT, z. v. *Tente* f. *de la foire.*
KERMISWEEK (-WEKEN), z. v. *Semaine* f. *de la kermesse* ou *de la foire.*
KERMISWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de foire, quincaillerie*, f.
KERN, z. v. Korrel. *Noyau, pepin*, m., *amande*, f. ‖ — van eene druif, *pepin de raisin.* ‖ — eens appels, *pepin d'une pomme.* ‖ Merg. *Moelle*, f. ‖ (fig.) Het krachtigste van iets. *Quintessence, substance*, f. ‖ (artill.) — eens kanons, *âme* f. *d'un canon.*
KERN, z. v. Boterkarn. *Zie* KARN.
KERNACHTIG, bn. (fig.) *Substantiel, solide, ferme, vigoureux, fort, énergique, nerveux.*
KERNACHTIGHEID (zond. mv), z. v. *Énergie, vigueur, force*, f.
KERNEMELK (zond. mv.), z. v. *Zie* KARNEMELK.
KERNEN, zw. w. b. *Zie* KARNEN.
KERNHUIS, z. o. *Trognon*, m.
KERNOOFT (zond. mv.), z. o. *Fruits* m. pl. *à pepins.*
KERNSPREUK, z. v. *Apophthegme*, m., *maxime, sentence, pensée forte*, f.
KERNSTEEN (-STEENEN), z. m. *Coccolithe*, f.
KERNTJE, z. o. *Petit noyau*, m., *petite amande*, f.
KERS (KERSEN), z. v. Vrucht. *Cerise, guigne*, f. ‖ Zure —, *aigriette*, f.
KERS, z. v. Kors. *Cresson*, m. ‖ Spaansche —, *cresson des prés.*
KERSBED, z. o. *Cressonnière*, f.
KERSEBLOESEM, z. m. *Fleur* f. *de cerisier* ou *de guignier.*
KERSEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Cerisier, guignier*, m.
KERSEBOOMGAARD, z. m. *Cerisaie*, f.
KERSEBOOMHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de cerisier* ou *de guignier.*
KERSELAAR, z. m. *Zie* KERSEBOOM.
KERSENMAND, z. v. *Panier* m. *à cerises.*
KERSENSAP (zond. mv.), z. o. *Jus* m. *de cerises* ou *de guignes.*
KERSENTAART, z. v. *Tarte* f. *aux cerises.*
KERSENTIJD (zond. mv.), z. m. *Saison* f. *des cerises* ou *des guignes.*
KERSEPIT, z. v. *Amande* f. *de cerise* ou *de guigne.*
KERSESTEEL (-STELEN), z. m. *Queue* f. *de cerise.*
KERSESTEEN (KERSENSTEENEN), z. m. *Noyau* m *de cerise* ou *de guigne.*
KERSPEL (-SPELS, -SPELEN), z. o. *Paroisse*, f.
KERSPELKERK, z. v. *Église paroissiale*, f.
KERSPENDOEK, z. m. *Crêpe*, m.
KERSTAVOND, z. m. *Veille* f. *de Noël.*
KERSTBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *de Noël.*
KERSTDAG (-DAGEN), z. m. *Jour de Noël, Noël*, m.
KERSTEN, bn. enz. *Zie* CHRISTEN, enz.
KERSTENBRIEF, z. m. *Zie* DOOPBRIEF.
KERSTENEN, zw. w. b. Doopen. *Baptiser.*
KERSTENKIND (-KINDEREN), z. o. *Enfant* m. *qu'on baptise.*
KERSTFEEST, z. o. *Fête* f. *de Noël.*
KERSTLIED (-LIEDEREN), z. o. *Noël*, m.
KERSTMIS, z. v. *Noël*, m., *messe* f. *de Noël.*
KERSTMORGEN, z. m. *Matin* m. *de Noël.*
KERSTNACHT, z. m. *Nuit* f. *de Noël.*
KERSTTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de Noël.*
KERSTWEEK (-WEKEN), z. v. *Semaine* f. *de Noël.*
KERSVERSCH, bn. *Tout frais, tout chaud.* ‖ bw. *Fraîchement.*
KERSWATER, z. o. *Kirsch, kirsch-wasser*, m.
KERVEL (zond. mv.), z. v. *Cerfeuil*, m. ‖ Dolle —, *ciguë*, f. ‖ Spaansche —, *cerfeuil musqué.*
KERVELKOEK, z. m. *Gâteau* m. *au cerfeuil.*
KERVELKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* KERVEL.
KERVELMOES (zond. mv.), z. o. *Purée* f. *au cerfeuil.*
KERVELSOEP, z. v. *Potage* m. *au cerfeuil.*
KERVELSTRUIF, z. v. *Omelette* f. *au cerfeuil.*
KERVELTAART, z. v. *Tarte* f. *au cerfeuil.*
KERVELZAAD (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *de cerfeuil.*
KERVEN, (*korf, gekorven*,) st. w. b. *Tailler, entailler, faire une entaille* ou *une coche, enco-*

cher. ‖ (chir.) *Scarifier,* ‖ Omhakken. *Couper, abattre.* ‖ Den mast —, *couper le mât.* ‖ Tabak —, *hacher du tabac.* ‖ (fig.) Verijdelen. *Éluder, faire échouer, déjouer.* ‖ o. (met *zijn*). *Crever, se fendre.* ‖ Slijten. *User.* ‖ Schiften. *S'érailler, s'effiler.* ‖ Die stof kerft, *cette étoffe s'éraille.*
KERVER, z. m. *Celui qui entaille, qui fait des coches, qui hache.* ‖ Voorvechter. *Spadassin,* m.
KERVING, z. v. *Coupure, entaille, taillade, entaillure,* f. ‖ (chir.) *Scarification,* f.
KESP, z. v. Grondbalk. *Racinal,* m. ‖ (mar.) —en, *varangues* f. pl. *de petits bâtiments.*
KETEL, z. m. *Chaudron,* m., *marmite,* f. ‖ Groote —, *chaudière,* f. ‖ (prov.) De pot verwijt den —, dat hij zwart is, *la pelle se moque du fourgon.* ‖ (géogr.) *Vallée encaissée,* f.
KETELACHTIG, bn. Kittelachtig. *Chatouilleux.*
KETELBOETER, z. m. *Drouineur, chaudronnier ambulant,* m.
KETELBOETERSZAK, z. m. *Drouine,* f.
KETELEN, zw. w. b. Kittelen. *Chatouiller.*
KETELGERAMMEL (zond. mv.), z. o. *Charivari,* m.
KETELIG, bn. Kittelig. *Chatouilleux.*
KETELING, z. v. Kitteling. *Chatouillement,* m.
KETELLAPPER, z. m. *Drouineur,* m.
KETELMAKER, z. m. *Chaudronnier,* m.
KETELMUZIEK, z. v. *Charivari,* m.
KETELOORIG, bn. *Zie* KITTELOORIG.
KETELTJE, z. o. *Petit chaudron,* m.
KETELTROM, KETELTROMMEL, z. v. *Timbale,* f., *tam-tam,* m.
KETELTROMSLAGER, z. m. *Timbalier,* m.
KETELVOL, z. m. *Chaudronnée,* f.
KETELWERK (zond. mv.), z. o. *Chaudronnerie,* f.
KETEN, z. v. *Chaîne,* f. ‖ Gouden —, *chaîne d'or.* ‖ Aan de — leggen, *enchaîner, mettre à la chaîne* ‖ Eene — van bergen, *une chaîne de montagnes.* ‖ (fig.) *Chaîne, servitude,* f.
KETEN, zw. w. b. *Raffiner le sel.*
KETENEN, zw. w. b. *Enchaîner, attacher avec une chaîne, charger de fers.*
KETENGERAMMEL (zond. mv.), z. o. *Cliquetis* m. *de chaînes.*
KETENING, z. v. *Action* f. *d'enchaîner.*
KETENRING, z. m. *Zie* KETENSCHAKEL.
KETENSCHAKEL, z. v. *Chaînon,* m.
KETENTJE, z. o. *Petite chaîne, chaînette,* f.
KETSEN, zw. w. o. (met *hebben*). Niet afgaan. *Rater, manquer.* ‖ Het geweer ketst, *le fusil rate.* ‖ (fig.) (met *zijn*). *Rater, manquer.*
KETSING, z. v. *Action* f. *de rater.*
KETSTUIG (zond. mv.), z. o. *Boîte* f. *à mèche avec briquet et pierre.*
KETTER, z. m. *Hérétique,* m. ‖ (prov.) Hij vloekt als een —, *il jure comme un charretier.*
KETTERACHTIG, bn. *Hérétique.*
KETTERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Héréticité,* f.
KETTERBEUL, z. m. *Bourreau* m. *de l'inquisition.*
KETTERDOM (zond. mv.), z. o. *Les hérétiques,* m. pl.
KETTERIJ, z. v. *Hérésie,* f.
KETTERMAKERIJ (zond. mv.), z. v. *Manie* f. *de traiter d'hérétiques ceux qui sont d'un avis contraire.*
KETTERMEESTER, z. m. Geloofsonderzoeker. *Inquisiteur,* m. ‖ Ketterhoofd. *Hérésiarque,* m.
KETTERMENTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jurer, pester, maugréer.*
KETTERSCH, bn. *Hérétique.* ‖ (fig.) Onrechtzinnig. *Hétérodoxe.*
KETTERVERBRANDING, z. v. *Auto-da-fé,* m.
KETTING, z. m. *Chaîne,* f.
KETTINGBOOM (-BOOMEN), z. m. (tiss.) *Déchargeoir,* m.
KETTINGBRUG, z. v. *Pont suspendu,* m.
KETTINGDRAAD, z. m. *Zie* KETTINGGAREN.
KETTINGGAREN, z. o. *Fil* m. *de la chaîne.*
KETTINGHOND, z. m. *Chien d'attache, dogue,* m.
KETTINGKOGEL, z. m. *Boulet ramé, boulet* m. *à chaîne.*
KETTINGMAAT, z. v. *Chaînée, mesure* f. *à la chaîne.*
KETTINGMAKER, z. m. *Chaînetier,* m.
KETTINGPOMP, z. v. (mar.) *Pompe* f. *à chapelet.*
KETTINGSPIL, z. v. (horl.) *Fusée,* f.
KETTINGSTOK, z. m. (tiss.) *Bâton* m. *de rame.*
KETTINGWERK, z. o. (horl.) *Montre* f. *à chaîne.*
KETTINKJE, z. o. *Chaînette,* f.
KEU, z. v. Biljartstok. *Queue* f. *de billard.*
KEUKEN, z. v. *Cuisine,* f. ‖ Spijzen. *Mets,* m. pl. ‖ Koude —, *viandes froides,* f. pl., *mets froids,* m. pl. ‖ Schrale —, *mauvaise chère,* f. ‖ Keukenbedienden. *Cuisine,* f.
KEUKENBEDIENDEN, z. m. *en* v. mv. *Cuisine,* f., *gens attachés à une cuisine.*
KEUKENBEZEM, z. m *Balai* m. *de cuisine.*
KEUKENBLOK, z. m. *en* o. *Billot* m. *de cuisine.*
KEUKENBOEK, z. o. *Livre* m. *de cuisine* ou *de ménage.*
KEUKENBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de cuisine.*
KEUKENDEUR, z. v. *Porte* f *de cuisine.*
KEUKENFORNUIS, z. o. *Potager, fourneau* m. *de cuisine.*
KEUKENGEREEDSCHAP, KEUKENGERIEF (zond. mv.), z. o. *Batterie* f. *de cuisine, ustensiles* m. pl. *de cuisine.*
KEUKENGOED, z. o. *Zie* KEUKENGEREEDSCHAP.
KEUKENHAARD, z. m. *Foyer* m. *de cuisine.*
KEUKENJONGEN, z. m. *Marmiton, garçon* m. *de cuisine.*
KEUKENKLOUWER, z. m. Janhen. *Tâte-poule, jocrisse,* m.
KEUKENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Coquelourde, passe-fleur, pulsatille,* f.
KEUKENLAMP, z. v. *Lampe* f. *de cuisine.*
KEUKENLATIJN (zond. mv.), z. o. *Latin* m. *de cuisine.*
KEUKENLINNEN (zond. mv.), z. o. *Linge* m. *de cuisine.*
KEUKENMEESTER, z. m *Chef de cuisine* ou *d'office, maître cuisinier,* m.
KEUKENMES, z. o. *Couteau* m. *de cuisine.*
KEUKENMEID, z. v. *Cuisinière,* f. ‖ (fam.) Bekwame —, *cordon bleu,* m.
KEUKENOVEN, z. m. *Four* m. *de cuisine.*
KEUKENPRAAT (zond. mv.), z. m. *Propos* m. pl. *de cuisine.*
KEUKENSTOEL, z. m. *Chaise* f. *de cuisine.*
KEUKENTAFEL, z. v. *Table* f. *de cuisine.*
KEUKENTJE, z. o. *Petite cuisine,* f.
KEUKENWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de cuisine.*
KEUKENZOUT (zond. mv.), z. o. *Sel de cuisine, sel commun,* m.
KEULE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Sarriette,* f.
KEUR, z. v. *Choix,* m. ‖ Dat is aan uwe — overgelaten, *cela est laissé à votre choix.* ‖ Daar is — van goed, *il y a là de quoi choisir.* ‖ Verkiezing. *Élection,* f. ‖ Wet. *Statut,* m., *constitution, ordonnance,* f. ‖ Merk op goud *of* zilver. *Titre,* m., *marque,* f.
KEURBALLETJE, z. o. *Ballotte,* f.
KEURBENDE, z. v. *Troupe* f. *d'élite.* ‖ Romeinsche —, *légion romaine,* f.
KEURDER, z. m. *Examinateur,* m. ‖ — van goud en zilver, *essayeur,* m.

KEUREN, zw. w. b. *Examiner, éprouver.* || Goud *of* zilver —, *essayer de l'or* ou *de l'argent.* || Boeken —, *censurer des livres.* || Oordeelen. *Juger.*
KEURGEWICHT, z. o. *Poids* m. *pour l'essai.*
KEURIG, bn. Kiesch. *Difficile, délicat.* || Uitgelezen. *Exquis, choisi.* || Schoon. *Beau, joli.* || bw. *Avec délicatesse.* || — geschreven, *écrit d'une manière excellente.*
KEURIGHEID (zond. mv.), z. v. *Délicatesse,* f., *goût difficile,* m. || Uitmuntendheid. *Excellence,* f.
KEURIG[LIJK], bw. *Zie* KEURIG, bw.
KEURIJZER, z. o. *Poinçon,* m.
KEURLIJK, bn. *Exquis, choisi.*
KEURLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Excellence,* f.
KEURLING, z. m. *Soldat* m. *d'un corps d'élite.*
KEURMEESTER, z. m. *Expert.* || — van goud en zilver, *essayeur* m. *d'orfévrerie.*
KEURMERK, z. o. *Marque,* f.
KEURPLAATS (-PLAATSEN), z. v. (monn.) *Essayerie,* f.
KEURPRINS (-PRINSEN), z. m. *Prince électoral,* m.
KEURPRINSES, z. v. *Princesse électorale,* f.
KEURREGIMENT, z. o. *Régiment* m. *d'élite.*
KEURS, z. v. *Zie* KEURSLIJF.
KEURSLIJF, z. o, *Corps de jupe, corps,* m.
KEURSOLDAAT, z. m. *Soldat* m. *d'élite.*
KEURSTEEN (-STEENEN), z. m. Toetssteen. *Pierre* f. *de touche.*
KEURSTEM, z. v. *Voix,* f., *suffrage* m. *dans une élection.*
KEURSTEMPEL, z. m. *Contrôle,* m.
KEURSTER, z. v. *Examinatrice,* f.
KEURTEEKEN, z. o. *Marque* f. *de l'essayeur.*
KEURTEEKENEN, zw. w. b. *Marquer.*
KEURTIN (zond. mv.), z. o. *Étain* m. *d'essai.*
KEURVERWANTSCHAP, z. v. *Attraction* ou *affinité élective,* f.
KEURVORST, z. m. *Électeur,* m.
KEURVORSTELIJK, bn. *Électoral.*
KEURVORSTENDOM, z. o. *Électorat,* m.
KEURVORSTIN, z. v. *Électrice,* f.
KEURZAAD (zond. mv.), z. o. *Semence choisie,* f.
KEUS, z. v. *Zie* KEUZE.
KEUTEL, z. v. *Crotte,* f., *crottin,* m. || (bas.) *Étron,* m.
KEUTEREN, zw. w. b. *Zie* KOTEREN.
KEUVEL, z. v. *Chaperon,* m.
KEUVELAAR, z. m. *Causeur, jaseur,* m.
KEUVELAARSTER, z. v. *Causeuse, jaseuse,* f.
KEUVELARIJ, z. v. *Causerie, jaserie,* f.
KEUVELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Kouten. *Causer, jaser.*
KEUZE, z. v. *Choix,* m. || Eene goede — doen, *faire un bon choix.* || Verkiezing. *Élection,* f.
KEUZELAAR, z. m. *Causeur, jaseur,* m.
KEUZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Kouten. *Causer, jaser.* || Met knikkers spelen. *Jouer aux billes.*
KEVEL, z. m. *en* v. *Gencive* f. *dégarnie de dents.*
KEVELKIN, z. v. *Menton* m. *de buis.*
KEVER, z. m. *Escarbot,* m. || Meikever. *Hanneton,* m.
KEVERVLIEG, z. v. *Zie* KEVER.
KEVIE, z. v. *Cage,* f. || In eene — zetten, *encager.*
KEVIEVOL, z. v. *Cagée,* f.
KEVIS, z. v. *Concubine,* f.
KIBBELAAR, z m. *Querelleur, chicaneur,* m.
KIBBELAARSTER, z. v. *Querelleuse, chicaneuse,* f.
KIBBELARIJ, z. v. *Querelle, chicane, altercation,* f.
KIBBELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Disputer, se quereller, se chamailler, pointiller, chicaner.*
KIBBELIG, bn. *Querelleur, hargneux, vétilleux.*
KIBBELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *d'être querelleur, hargneux* ou *vétilleux.*
KIBBELING, z. v. Afval van zoutevisch. *Rebut* ou *déchet* m. *de poisson salé.*
KIBBELZIEK, bn. *Querelleur, hargneux, vétilleux.*
KIBBELZUCHT (zond. mv.), z. v. *Manie* f. *de se quereller* ou *de se chamailler.*
KID[DE], z. v. Ked[de]. *Bidet, petit cheval,* m.
KIEKEBOE, tusschenw. *Coucou!*
KIEKEN, KUIKEN, z. o. *Poulet,* m., *poule,* f.
KIEKENDIEF, z. m. (h. n.) Wouw. *Milan,* m.
KIEKENDIEFJE, z. o. (h. n.) *Milaneau,* m.
KIEKENKOT, z. o. *Poulailler,* m.
KIEKENTJE, z. o. *Poussin,* m.
KIEKENVERKOOPER, z. m. *Poulailler,* m.
KIEKENVERKOOPSTER, z. v. *Marchande* f. *de volailles.*
KIEKENVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Chair* f. *de poule.* || (fig.) Ik krijg er het — van, *cela me fait venir la chair de poule.*
KIEKENVRETER, z. m. *Croqueur* m. *de poulets.*
KIEKSKEN, z. o. *Zie* KIEKENTJE.
KIEL, z. v. (mar.) *Quille, carène,* f. || De — leggen, *poser la quille.* || (poét.) *Vaisseau,* m.
KIEL, z. m Kleedingstuk. *Sarrau,* m., *blouse,* f,
KIEL, z. m. Keg, wig. *Coin* m. *à fendre du bois.*
KIELBALK, z. m. (mar.) *Étable,* f.
KIELBLOK, z. m. *en* o. (mar.) *Poulie* f. *de mâtage et de carène.*
KIELEN, zw. w. b. (mar.) Kielhalen. *Caréner, donner carène à un bâtiment.*
KIELGANG, z. m. (mar.) *Gabord,* m.
KIELHALEN, zw. w. b. (mar.) *Caréner, donner carène à un bâtiment, virer en carène.* || Iemand —, *donner la cale à qq.*
KIELHALING, z. v. Straf. *Cale,* f.
KIELING (zond. mv.), z. v. *Carène,* f., *carénage, abattage,* m.
KIELPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Carénage,* m.
KIELMOSSEL, z. v. *Cravan,* m.
KIELRECHT, z. o. (mar.) *Droit* m. *de quillage.*
KIELTREKKER, z. m. (mar.) *Calle,* f.
KIELVORMIG, bn. *Caréné, qui a la forme d'une carène.*
KIELWATER, z. o. (mar.) *Remous, sillage,* m., *houache,* f.
KIEM, z. v. (bot.) *Germe, embryon,* m. || (h. n.) — in 't ei, *blastoderme,* m. || (fig.) *Germe, principe,* m., *origine, cause,* f. || *Zie* KAAM.
KIEMBESCHRIJVER, z. m. *Embryographe, embryologue,* m.
KIEMBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Embryographie,* f.
KIEMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Germer, pousser.* || Kiemende plant, *plante germante,* f.
KIEMHULSEL, z. o. (bot.) *Périsperme,* m.
KIEMIG, bn. *Zie* KAAMACHTIG.
KIEMING (zond. mv.), z. v. *Germination,* f.
KIEMLEER (zond. mv.), z. v. *Embryologie,* f.
KIEMVERMOGEN (zond. mv.), z. o. (bot.) *Faculté germinative,* f.
KIEMVORMING (zond. mv.), z. v. (anat.) *Embryogénie,* f.
KIER, z. m. De deur staat op eenen —, *la porte est entr'ouverte.*
KIEREBOE (-BOES), z. m. *Char* m. *à bancs.*
KIES, z. v. Baktand. *Dent mâchelière, molaire,* f. || Holle —, *dent creuse.* || Iemand eene — trekken, *arracher une grosse dent à qq.*; (fig.) *saigner qq., arracher une dent à qq.* || (mar.) —zen op de spil, *flasques* f. pl. *de cabestan.*
KIES, z. o. (minér.) *Pyrite,* f.
KIESBAAR, bn. *Éligible.*
KIESBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Éligibilité,* f.
KIESBALLEKEN, KIESBALLETJE, z. o. *Ballotte, boule,* f.
KIESBEVOEGD, bn. *Qui a voix élective.*

KIESBEVOEGDHEID (zond. mv.), z. v. *Droit* m. *d'élire.*
KIESBRIEFJE, KIESBRIEFKEN, z. o. *Bulletin* ou *billet électoral*, m.
KIESBUS, z. v. *Boîte* f. *pour les scrutins.*
KIESCH, bn. *Délicat*, *difficile à contenter.* ‖ — op het eten zijn, *être difficile dans le manger.* ‖ Nauwkeurig. *Exact*, *correct.* ‖ Keurig. *Élégant.* ‖ bw. *Délicatement*, *avec délicatesse*, *exactement*
KIESCHHEID (zond. mv.), z. v. *Délicatesse*, f.
KIESCIJNS, z. m. *Cens électoral*, m.
KIESCOLLEGE (–LEGES), z. o. *Collége électoral*, m.
KIESDAGEN, z. m. mv. *Comices*, m. pl.
KIESGERECHTIGD, bn. *Qui a le droit d'élire.*
KIESKAUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Manger lentement et sans appétit*, *manger du bout des dents.*
KIESKAUWER, z. m. *Celui qui mange du bout des dents.*
KIESKAUWSTER, z. v. *Celle qui mange du bout des dents.*
KIESKEURIG, bn. *Délicat*, *difficile.*
KIESLIJK, bn. *Zie* KIESBAAR.
KIESLIJST, z. v. *Liste électorale*, f.
KIESPIJN, z. v. *Mal* m. *de dents*, *douleur des dents*, *odontalgie*, f.
KIESRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit électoral*, m.
KIESSTER, z. v. *Élisante*, f.
KIESVEREENIGING, z. v. *Association électorale*, f.
KIESVERGADERING, z. v. *Réunion* ou *assemblée électorale*, f., *collége électoral*, m.
KIESWET, z. v. *Loi électorale*, f.
KIEUW, z. v. (anat.) Kakebeen. *Mâchoire*, f. ‖ Muil. *Gueule*, f. ‖ — van eenen visch, *ouïe*, *branchie* f. *d'un poisson.*
KIEUWDIER, z. o. *Animal* m. *à branchies.*
KIEVIT (–VITEN), z. m. Vogel. *Vanneau*, m.
KIEVITSBLOEM, z. v. *Fritillaire*, m.
KIEVITSEI (–EIEREN, –EIERS), z. o. *Œuf* m. *de vanneau.* ‖ (bot.) *Fritillaire*, m.
KIEVITSNEST, z. o. *Nid* m. *de vanneau.*
KIEVITSVLUCHT (zond. mv.), z. v. *Vol* m. *de vanneau.*
KIEZEL, z. m. *Caillou*, *silex*, m.
KIEZEN, (*koos*, *kozen*, *gekozen*,) st. w. b. *Choisir*, *faire un choix.* ‖ Het beste —, *choisir ce qu'il y a de mieux.* ‖ Den vrede of den oorlog —, *opter entre la paix ou la guerre.* ‖ Partij —, *embrasser un parti.* ‖ Eenen volksvertegenwoordiger —, *élire un représentant.* ‖ Eene woonstede —, *élire domicile.* ‖ De vlucht —, *prendre la fuite*, *s'enfuir.* ‖ Zee —, *mettre à la voile*, *prendre le large.*
KIEZENTREKKER, z. m. *Arracheur* m. *de dents.* ‖ Gereedschap. *Pied–de–biche*, m.
KIEZER, z. m. *Électeur*, m.
KIEZING, z v. Verkiezing *Élection*, f.
KIF (zond. mv.), z. o. *Tannée*, f.
KIFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KEFFEN.
KIJF (zond. mv.), z. v. Geschil. *Contestation*, *querelle*, *dispute*, f. ‖ Dat is buiten —, *cela est incontestable*, *cela est hors de doute.*
KIJFACHTIG, bn. *Querelleur*, *grondeur*, *hargneux.*
KIJFACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Esprit querelleur*, m., *humeur hargneuse*, f.
KIJFLUST (zond. mv.), z. m. *Envie* f. *de se quereller* ou *de se chamailler.*
KIJFSTER, z. v. *Querelleuse*, *grondeuse*, *clabaudeuse*, f.
KIJK (zond. mv.), z. m. *Action* f. *de regarder.* ‖ Iets te — zetten, *exposer qc. aux regards du public.*
KIJKEN, (*keek*, *keken*, *gekeken*,) zw. w. o. (met *hebben*). *Regarder*, *voir.* ‖ Uit het venster —, *regarder par la fenêtre.* ‖ Kijk eens, wat zij doen, *regardez un peu ce qu'ils font.* ‖ (fig.) Op zijnen neus —, *avoir l'air gêné* ou *embarrassé*, *être penaud.* ‖ (fig.) Daar sta ik van te —, *j'en suis stupéfait.* ‖ b. Iemand de woorden uit den mond —, *fixer indiscrètement ses regards sur celui qui parle.*
KIJKER, z. m. *Celui qui regarde*, *spectateur*, *regardant*, m. ‖ Nieuwsgierige. *Curieux*, m. ‖ Begaper. *Bayeur*, *badaud*, m. ‖ Verrekijker. *Lunette* f. *d'approche.* ‖ —s. Oogen. *Yeux*, m. pl. ‖ Groote blauwe —s, *de grands yeux bleus.*
KIJKERTJE, z. o. Oogje. *Petit œil*, m.
KIJKGAT (–GATEN), z. o. *Trou* m. *par lequel* ou *ouverture* f. *par laquelle on regarde.* ‖ — in eenen vloer, *judas*, m.
KIJKGLAASJE, z. o. *Zie* KIJKGLAS.
KIJKGLAS (–GLAZEN), z. o. *Lorgnon*, m., *lorgnette*, f
KIJKKAS[T], z. v. *Optique*, f.
KIJKSTER, z. v. *Celle qui regarde.* ‖ Begaapster. *Bayeuse*, *badaude*, f.
KIJKTOREN, z. m. *Échauguette*, *guérite*, f., *donjon*, m.
KIJKUIT, z. m. *Zie* KIJKVENSTER.
KIJKVENSTER, z. o. *Fenêtre* f. *par où l'on regarde.*
KIJKVENSTERTJE, z. o. *Vasistas*, m.
KIJVAGE (zond. mv.), z. v. *Zie* KIJVERIJ.
KIJVEN (*keef*, *keven*, *gekeven*,) st. w. o. (met *hebben*). *Se quereller*, *gronder.* ‖ Schreeuwen, tieren. *Criailler*, *clabauder.*
KIJVER, z. m. *Querelleur*, *grondeur*, m. ‖ Schreeuwer, tierder. *Criailleur*, *clabaudeur*, m.
KIJVERIJ, z. v. *Querelle*, *dispute*, *noise*, *gronderie*, *castille*, *criaillerie*, f.
KIK (zond. mv.), z. m. *Léger bruit* m. *que l'on fait au moyen de la bouche.* ‖ Hij gaf geenen —, *il ne dit mot.*
KIKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire un léger bruit au moyen de la bouche*, *parler très-doucement.* ‖ Durven — noch mikken, *n'oser ouvrir la bouche*, *n'oser souffler mot*, *ne pas oser desserrer les dents.*
KIKKER, KIKKERD, z. m. *Grenouille*, f.
KIKKERRIT (zond. mv.), z. m. *Frai* m. *de grenouilles.*
KIKVORSCH, z. m. *Grenouille*, f. ‖ Groene —, *grenouille verte.* ‖ De —en kwaken, *les grenouilles coassent.*
KIKVORSCHEBIL, z. v. *Cuisse* f. *de grenouille.*
KIKVORSCHENLAND (zond. mv.), z. o. *Grenouillère*, f.
KIKVORSCHENNET, z. o. *Filet* m. *pour prendre des grenouilles.*
KIKVORSCHGEZWEL, z. o. (méd.) *Ranule*, *hydroglosse*, f., *batrachus*, m., *grenouillette*, f.
KIL, z. v. *Canal étroit*, m., *profondeur* f. *d'eau entre deux bancs de sable.* ‖ Bed eener rivier. *Lit* m. *d'une rivière.* ‖ Water. *Eau*, f.
KIL (zond. mv.), z. v. Koelheid. *Froideur*, f., *froid*, m.
KIL, bn. *Froid*, *frais.* ‖ —le schrik, *frisson* m. *de terreur.*
KILHEID (zond. mv.), z. v. *Grand froid*, m. ‖ Huiverigheid. *Frisson*, m.
KILKOUD, bn. *Froid* m. *qui glace* ou *qui fait frissonner.*
KILLEN, zw. w. o. (met *hebben*). Bibberen van koude. *Grelotter*, *trembler de froid*, *être transi de froid.* ‖ (mar.) *Être en ralingue.*
KILLEN, zw. w. b. Dooden. *Tuer.*

KILLIG, bn. *Froid, glaçant, glacé.* ‖ Bevend van de koude. *Tremblant de froid.*,

KILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Froid, frisson*, m.

KILLING, z. v. Tinteling. *Frisson, tremblement* m. *de froid.*

KILOGRAM[ME], z. v. *Kilogramme*, m.

KILOLITER, z. m. *Kilolitre*, m.

KILOMETER, z. m. *Kilomètre*, m.

KILOSTERE, z. v. *Kilostère*, m.

KIM, z. v. Scherpe rand. *Bord aigu*, m. ‖ — van een vat, van een glas, *bord d'un tonneau, d'un verre.* ‖ Gezichteinder. *Horizon*, m. ‖ — eens vaartuigs, *fleur* f. *d'un navire.*

KIMDUIKING (zond. mv.), z. v. (astr.) *Dépression*, f. *de l'horizon.*

KIMMEGANG, z. m. (mar.) *Rubord, bordage* m. *de fleur.*

KIMMELOOS, bn. *Sans bord, sans horizon.*

KIMWEGER, z. m. (mar.) *Vaigre* f. *de fleur.*

KIN, z. v. *Menton*, m. ‖ Lange vooruitstekende —, *menton* m. *de buis.* ‖ (mar.) Voorstevenknie. *Brion*, m.

KINA (zond. mv.), z. v. *Quinquina*, m.

KINABOOM (–BOOMEN), z. m. *Quinquina*, m.

KINAWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin* m. *de quinquina.*

KINBAND, z. m. *Mentonnière*, f., *bridoir*, m.

KIND (–ERS, –EREN), z. o. *Enfant*, m. *et* f. ‖ Wettig —, *enfant légitime.* ‖ Onecht —, *enfant naturel.* ‖ Bedorven —, *enfant gâté.* ‖ (fig.) Het — van de rekening zijn, *être le dindon de la farce.*

KINDEKE[N], z. o. *Petit enfant*, m.

KINDERACHTIG, bn. *Puéril, enfantin.* ‖ Wuft, lichtzinnig. *Frivole, léger.* ‖ bw. *Puérilement.* ‖ Zich — aanstellen, *faire l'enfant.*

KINDERACHTIGHEID (–HEDEN), z. v. *Puérilité*, f., *enfantillage*, m.

KINDERACHTIG[LIJK], bw. *Zie* KINDERACHTIG, bw.

KINDERBAL, z. o. *Bal* m. *d'enfants.*

KINDERBED, z. o. Kraambed. *Lit* m. *d'accouchée.* ‖ Zij is in het —, *elle est accouchée, elle est en couches.* ‖ Bed voor een kind. *Lit* m. *d'enfant.*

KINDERBEDERFSTER, z. v. *Gâte-enfant*, f.

KINDERBEDERVER, z. m. *Gâte-enfant*, m.

KINDERBEDVROUW, z. v. *Accouchée*, f.

KINDERBEELD, z. o. *Image* f. *d'un enfant.*

KINDERBEL, z. v. Klater, rammelaar. *Hochet*, m.

KINDERBEUL (–BEULEN, –BEULS), z. m. *Celui qui aime à maltraiter les enfants.*

KINDERBEWAARSTER, z. v. *Bonne* f. *d'enfants.*

KINDERBIJBEL, z. m. *Bible* f. *à l'usage des enfants.*

KINDERDIEF, z. m. (jurispr.) *Ravisseur d'enfants, plagiaire*, m.

KINDERDIEVERIJ, z. v. *Enlèvement d'enfant, plagiat*, m.

KINDERDOOP (zond. mv.), z. m. *Baptême* m. *d'un enfant.*

KINDERDRACHT, z. v. Kinderkleederen. *Costume* m. *d'enfant.* ‖ Zwangerheid. *Grossesse*, f.

KINDERDREK (zond. mv.), z. m. *Caca*, m.

KINDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Enfanter, accoucher.*

KINDERFEEST, z. o. *Fête* f. *d'enfants.*

KINDERGEK, z. m. *Ami passionné* m. *des enfants.*

KINDERGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *qu'on paie pour l'entretien des enfants.*

KINDERGEZANG (zond. mv.), z. o. *Chant* m. *d'enfant* ou *d'enfants.*

KINDERGOED (zond. mv.), z. o. Luren. *Maillots, langes*, m. pl. ‖ Kinderkleederen. *Hardes* f. pl. *d'enfants.* ‖ Kinderspeelgoed. *Jouets* m. pl. *d'enfants.*

KINDERHEMD, z. o. *Chemise* f. *d'enfant.*

KINDERHOOFD, z. o. *Tête* f. *d'enfant.*

KINDERHUIS, z. o. *Maison* f. *des orphelins, orphelinat*, m.

KINDERJAREN, z. o. mv. *Enfance*, f.

KINDERJURK, z. v. *Fourreau*, m., *robe* f. *d'enfant.*

KINDERKAMER, z. v. *Chambre* f. *des enfants.*

KINDERKENS, z. o. mv. *Petits enfants*, m. pl.

KINDERKLAP (zond. mv.), z. m. *Caquet, babil d'enfant, enfantillage*, m.

KINDERKLEED (zond. mv.), z. o. *Habit* m. *d'enfant.*

KINDERKOST (zond. mv.), z. m. *Nourriture* f. *d'enfants.*

KINDERKUUR, z. v. *Caprice* m. ou *boutade* f. *d'enfant.*

KINDERLEER (zond. mv.), z. v. *Catéchisme*, m.

KINDERLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie d'enfant, enfance*, f.

KINDERLIED (–LIEDEREN), z. o. *Chanson* ou *chansonnette* f. *d'enfant.*

KINDERLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *des enfants* ou *pour les enfants.*

KINDERLIJK, bn. *Enfantin, filial.* ‖ —e liefde, *amour filial*, m. ‖ bw. *Filialement.*

KINDERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Amour filial*, m. ‖ Eenvoudigheid. *Naïveté, simplicité, candeur*, f.

KINDERLOOS, bn. *Sans enfants, qui n'a point d'enfants.*

KINDERLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ceux qui n'ont point d'enfants.*

KINDERLUREN, z. v. mv. *Maillots, langes*, m. pl.

KINDERMAAL, z. o. *Repas* m. *de couches.*

KINDERMAND, z. v. *Chauffe-linge*, m.

KINDERMEID, z. v. *Bonne*, f.

KINDERMOORD, z. m. *Infanticide*, m.

KINDERMOORDER, z. m. *Infanticide*, m.

KINDERMOORDERES, z. v. *Infanticide*, f.

KINDERMUTS (–MUTSEN), z. v. *Béguin, bonnet* m. *d'enfant.*

KINDERMUTSJE, z. o. *Têtière, coiffe* f. *d'enfant.*

KINDERNUK, z. v. *Lubie* ou *quinte* f. *d'enfant.*

KINDEROFFER, z. o. (antiq.) *Pédothysie*, f.

KINDERPAK (zond. mv.), z. o. *Vêtement* m. *d'enfant.*

KINDERPAP, z. v. *Bouillie* f. *d'enfant.*

KINDERPARTIJ, z. v. *Partie* ou *fête* f. *d'enfants.*

KINDERPOKJES, z. o. mv., KINDERPOKKEN, z. v. mv. *Petite vérole*, f.

KINDERPOP, z. v. *Poupée*, f.

KINDERPRAAT (zond. mv.), z. m. *Zie* KINDERKLAP.

KINDERPRAATJES, z. o. mv. *Contes* m. pl. *d'enfant.*

KINDERSCHOEN, z. m. *Soulier* m. *d'enfant.* ‖ (fig.) Zijne —en uittrekken *of* afleggen, *sortir de l'enfance, cesser d'être enfant.*

KINDERSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École primaire, petite école*, f.

KINDERSMART (zond. mv.), z. v. *Douleur* f. ou *chagrin* m. *d'enfant.*

KINDERSPEELDING, z. o. *Bimbelot, jouet d'enfant*, m., *babiole*, f., *joujou*, m.

KINDERSPEELDINGMAKER, z. m. *Bimbelotier*, m.

KINDERSPEELGOED (zond. mv.), z. o. *Bimbelots, jouets* m. pl. *d'enfants, babioles*, f. pl., *joujoux*, m. pl.

KINDERSPEL, z. o. *Jeu* m. *d'enfant.*

KINDERSPROOKJE, z. o. *Conte* m. *d'enfant.*

KINDERSTREEK (–STREKEN), z. m. *Tour d'enfant, enfantillage*, m.

KINDERTANDJE, z. o. (fam.) *Quenotte*, f.

KINDERTOON (zond. mv.), z. m. *Ton* m. *d'enfant.*

KINDERTUCHT (zond. mv.) z. v. *Discipline* f. *à laquelle on soumet les enfants.*

KINDERVERTELSELS, z. o. mv. *Contes* m. pl. *de peau d'âne, balivernes*, f. pl.

Kindervoetje, z. o. *Pied* m. *d'enfant* ‖ (fam.) *Peton*, m.
Kindervork, z. v. *Fourchette* f. *d'enfant.*
Kindervraag, z. v. *Question puérile*, f.
Kindervreter, z. m. *Ogre*, m.
Kindervriend, z. m. *Ami* m. *des enfants.*
Kindervriendin, z. v. *Amie* f. *des enfants.*
Kinderwagen, z. m. *Chariot* m. *d'enfant*, *roulette* f. *d'enfant.*
Kinderwereld (zond. mv.), z. v. *Le monde* m. *des enfants*, *les enfants*, m. pl.
Kinderwerk (zond. mv.), z. o. *Enfantillage*, *amusement* m. *d'enfant.*
Kinderziekte, z. v. *Maladie* f. *d'enfant.* ‖ Kinderpokken. *Petite vérole*, f.
Kinderzweep (–zweepen), z. v. *Fouet* m. *d'enfant.*
Kindje, z. o. *Petit enfant*, m. ‖ (fam.) *Poulot*, m., *poulotte*, f., *fanfan*, *bambin*, m.
Kindoek, z. m. Kinband. *Mentonnière*, f., *bridoir*, m.
Kindsbeen. Van — af, *dès l'enfance*, *dès le berceau.*
Kindsch, bn. *Enfantin.* ‖ Kinderachtig. *Puéril.* ‖ Onnoozel. *Imbécile.* ‖ — worden, *tomber en enfance.*
Kindschheid (zond. mv.), z. v. Gebrek van den ouderdom. *Enfance*, *imbécilité*, f.
Kindsgedeelte, z. o. *Légitime*, f.
Kindsheid (zond. mv.), z. v. Eerste jeugd. *Enfance*, *jeunesse*, f., *premier âge*, m.
Kindskind (–eren), z. o. *Petit-fils*, m., *petite-fille*, f. ‖ (fig.) Onze —eren, *nos arrière-petits-neveux*, m. pl.
Kindskindsdochter, z. v. *Arrière-petite-fille*, f.
Kindskindszoon (–zonen), z. m. *Arrière-petit-fils*, m.
Kndskorf, z. m. *Layette*, f.
Knk, z. v. (mar.) *Coque*, f., *faux pli*, m. ‖ (mar.) De —en uit eenen looper slaan, *dévirer une manœuvre.* ‖ (prov.) Er is eene — in den kabel, *il y a quelque fer qui loche.* ‖ (fig.) Uit de blijven, *éviter le danger.*
Kinkel, z. m. Lomperd. *Lourdaud*, *rustre*, *rustaud*, *manant*, m.
Kinkelachtig, bn. *Grossier*, *incivil*, *rustique.*
Kinken, zw. w. o. (met *hebben*). *Toucher avec la pointe d'un objet*, *de sorte qu'il rend un son.*
Kinketen, z. v., Kinketting, z. m. *Gourmette*, f.
Kinkhoest (zond. mv.), z. m. *Coqueluche*, *quinte*, f.
Kinkhoorn, Kinkhoren (–hoorns, –horens), z. m. *Buccin*, *cornet*, m., *conque*, *coquille*, *trompe marine*, f., *lombis*, m.
Kinkklaroen, z. v. *Buccin*, *cornet*, m.
Kin[ne], z. v. *Zie* Kin.
Kinnebak, z. v. *Mâchoire*, f. ‖ Wang. *Joue*, f.
Kinnebakken, z. o. *Zie* Kinnebak.
Kinnebaksblok, z. m. *en* o. (mar.) *Galoche coupée*, f.
Kinnebaksham, z. v. *Bajoue*, f.
Kinnebakslag (–slagen), z. m. *Soufflet*, m. ‖ Iemand —en geven, *souffleter qq.*
Kinnebakspier, z. v. *Muscle de la mâchoire*, *masséter*, *buccinateur*, m.
Kinneken, Kinnetje, z. o. Kleine kin. *Petit menton*, m. ‖ Maat. *Quartaut*, *quart* m. *d'un tonneau.*
Kino (zond. mv.), z. m. (pharm.) *Kino*, m.
Kintongspier, z. v. (anat.) *Génioglosse*, m.
Kinverband, z. o. *Mentonnière*, f.
Kip, z. v. Keep. *Fente*, *coche*, *entaille*, f. ‖ Hoepel. *Cercle*, *cerceau*, *lien*, m. ‖ Knip, val. *Trébuchet*, m. ‖ Klapmuts. *Bonnet* m. *d'enfant.*
Kip, z. v. Hoen. *Poule*, f. ‖ —pen houden, *élever des poules.* ‖ (prov.) Met de —pen op stok gaan, *se coucher de très-bonne heure.* ‖ Lichtekooi. *Fille publique*, *prostituée*, f.
Kipfeborst, z. v. *Zie* Hoenderborst.
Kippekuur, z. v. (fam.) *Caprice*, m., *bizarrerie*, f.
Kippen, zw. w. b. De eierschaal openesteken. *Faire éclore.* ‖ Met eene val vangen. *Prendre au trébuchet.* ‖ Vangen. *Prendre*, *saisir*, *atteindre*, *attrapper.* ‖ Kapen. *Escamoter*, *voler*, *chiper.* ‖ Uitkiezen. *Choisir.* ‖ (mar.) Het anker —, *traverser l'ancre.*
Kippendief, z. m. *Voleur* m. *de poules.*
Kippenhok, z. o. *Poulailler*, m.
Kipperen, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir l'onglée.*
Kippetje, z. o. *Petite poule*, f.
Kippetjesgort (zond. mv.), z. v. *Gruau*, m.
Kippevel (zond. mv.), z. o. *Peau* f. *de poule.* ‖ — krijgen, *gagner la chair de poule.*
Kippig, bn. (fam.) Bijziend. *Myope.*
Kippigheid (zond. mv.), z. v. (fam.) *Myopie*, f.
Kipsel, z. o. Broed. *Couvée*, f.
Kirren, zw. w. o. (met *hebben*). *Roucouler*, *gémir.* ‖ De torteldnif kirt, *la tourterelle gémit.* ‖ (fig.) Zuchten. *Gémir.*
Kiskassen, zw. w. o. (met *hebben*). (fam.) *Faire bonne chère.*
Kissen, zw. w. o. (met *hebben*). Sissen. *Siffler*, *bouillonner*, *pétiller.* ‖ b. Ophitsen. *Agacer*, *exciter.*
Kist, z. v. *Coffre*, m., *caisse*, *malle*, f. ‖ — met koopwaren, *caisse* f. *de marchandises.* ‖ Doodkist. *Bière*, f., *cercueil*, m. ‖ (prov.) De sleutels op de — leggen, *mettre les clefs sur la fosse.*
Kistdam, z. m. *Batardeau*, m.
Kistdeksel, z. o. *Couvercle* m. *de coffre*, *de caisse* ou *de bière.*
Kisten, zw. w. b. *Encoffrer*, *encaisser*, *mettre dans un coffre* ou *dans une caisse.* ‖ In de doodkist leggen. *Mettre dans le cercueil* ou *dans la bière.*
Kistenmaker, z. m. *Coffretier*, *layetier*, *bahutier*, m. ‖ Doodkistenmaker. *Ouvrier* m. *qui fait des cercueils* ou *des bières.*
Kisting, z. v. *Encaissement*, m. ‖ Het leggen in de doodkist. *Action* f. *de mettre dans le cercueil* ou *dans la bière.*
Kistje, z. o. *Coffret*, m., *cassette*, f.
Kit, z. v. Groote kruik. *Grande cruche*, f. ‖ Kroeg. *Cabaret borgne*, m.
Kits (kitsen), z. v. (mar.) Vaartuig. *Quaiche*, f.
Kitsen, zw. w. b. *Tirer*, *jeter*, *lancer.* ‖ Vuur slaan. *Battre le briquet.* ‖ o. (met *hebben*). Keilen. *Faire des ricochets sur l'eau.*
Kittebroer, z. m. Zuiper. *Biberon*, *buveur*, m. ‖ Hoerendop. *Coureur* m. *de mauvais lieux.*
Kittelaar, z. m. *Celui qui chatouille.* ‖ (anat.) *Clitoris*, m.
Kittelachtig, bn. *Chatouilleux.*
Kittelen, zw. w. b. *Chatouiller.* ‖ (fig.) Streelen, behagen. *Flatter*, *charmer.*
Kittelig, bn. *Chatouilleux.* ‖ Kitteloorig. *Chatouilleux*, *susceptible*, *sensible.*
Kitteligheid (zond. mv.), z. v. *Susceptibilité*, f.
Kitteling, z. v. *Chatouillement*, m., *titillation*, f.
Kitteloorig, bn. (fig.) *Chatouilleux*, *susceptible*, *sensible.*
Kitteloorigheid (zond. mv.), z. v. (fig.) *Humeur peu endurante*, *susceptibilité*, f.
Kitteltongig, bn. Lekkerbekkig. *Friand.* ‖ (fig.) *Prompt à la réplique.*
Kittig, bn. Net. *Propre*, *net*, *paré*, *pimpant*, *élégant.* ‖ Wakker. *Éveillé*, *leste.* ‖ Vurig. *Ardent.*
Kittigheid (zond. mv.), z. v. Wakkerheid. *Agilité*, *promptitude*, *ardeur*, f.

Klaagachtig, bn. *Plaintif, enclin à se plaindre.* ‖ bw. *Plaintivement.*
Klaagachtigheid (zond. mv.), z. v. *Disposition f. à se plaindre.*
Klaaghuis, z. o. *Maison f. de douleur* ou *de deuil.*
Klaaglied (-liederen), z. o. *Chant lugubre*, m., *complainte*, f. ‖ De —eren van Jeremias, *les lamentations de Jérémie.* ‖ Klacht. *Lamentation*, f. ‖ (fam.) *Jérémiade*, f. ‖ (poét.) *Élégie*, f.
Klaaglijk, bn. *Plaintif, lamentable, lugubre.* ‖ bw. *Plaintivement, lamentablement, lugubrement.*
Klaagpsalm, z. m. *Psaume* m. *de la pénitence.*
Klaagrede (zond. mv.), z. v. *Complainte, plainte*, f.
Klaagschrift, z. o. *Plainte*, f.
Klaagstem, z. v. *Voix plaintive* ou *lugubre*, f.
Klaagster, z. v. *Celle qui se plaint.* ‖ (jurispr.) *Plaignante, demanderesse*, f.
Klaagtoon (-tonen), z. m. *Ton plaintif*, m.
Klaagzang, z. m. Klaaglied. *Élégie*, f.
Klaar, bn. Helder. *Clair, limpide, serein.* ‖ — water, *eau claire*, f. ‖ Klare lucht, *temps clair* ou *serein*, m. ‖ Klare stem, *voix claire*, f. ‖ — maken, *clarifier.* ‖ Ongemengd. *Pur, sans mélange.* ‖ — goud, *or pur*, m. ‖ Duidelijk. *Clair.* ‖ Klare stijl, *style clair*, m. ‖ Openbaar. *Manifeste, évident.* ‖ Licht te verstaan. *Clair, intelligible, facile à comprendre.* ‖ Gereed. *Prêt, préparé, fait.* ‖ — maken, *apprêter, préparer, achever.* ‖ (mar.) — anker, *ancre parée*, f. ‖ (mar.) De sloep — maken, *armer le canot.* ‖ (mar.) Een zwaar touw — leggen, *parer un câble.* ‖ bw. *Clairement.* ‖ Klaarblijkelijk. *Clairement, évidemment, manifestement.*
Klaarblijkelijk, bn. *Clair, évident, manifeste.* ‖ bw. *Clairement, évidemment, manifestement.*
Klaarblijkelijkheid (zond. mv.), z. v. *Clarté, évidence*, f.
Klaarheid (zond. mv.), z. v. *Clarté*, f. ‖ — van het kristal, *transparence* f. *du cristal.* ‖ — des waters, *limpidité* f. *de l'eau.* ‖ — van het weder, *sérénité* f. *du temps.* ‖ — der stem, *clarté de la voix.* ‖ Klaarblijkelijkheid. *Clarté, évidence*, f.
Klaar[lijk], bw. *Zie* **Klaar**, bw.
Klaarmaking (zond. mv.), z. v. *Clarification*, f.
Klaaroog, z. o. (bot.) *Eufraise, chélidoine*, f.
Klaarziende, bn. *Clairvoyant, pénétrant.* ‖ (fig.) *Éclairé.*
Klaas, z. m. *Nicolas*, m. ‖ Een houten *of* stijve —, *une vraie souche*, f., *un lourdaud, benêt* ou *nigaud*, m.
Klacht, z. v. *Plainte*, f. ‖ —en doen, *faire des plaintes, se plaindre.* ‖ In luide —en uitbreken, *jeter les hauts cris.* ‖ (jurispr.) *Plainte, demande, instance, action*, f.
Klachtig, bn. *Plaintif.* ‖ Over iemand — vallen, *se plaindre de qq.*
Klachtrede, z. v. *Complainte, plainte*, f.
Klad, z. v. Vlek, smet. *Tache, souillure*, f. ‖ (fig.) Laster. *Calomnie*, f. ‖ Iemand eene — aanwrijven, *calomnier* ou *noircir qq.* ‖ Eerste opstel. *Brouillard, brouillon*, m., *minute*, f. ‖ Kladboek. *Brouillard, brouillon*, m. ‖ Groote verlaging in den prijs. *Grande diminution* f. *de prix.* ‖ Hij brengt er de — in, *il gâte le métier, il vend au-dessous du prix.*
Kladboek, z. o. *Brouillard, brouillon*, m.
Kladdeboter, z. v. *Beurre falsifié*, m. ‖ (fig.) *Salope*, f.
Kladden, zw. w. b. *Tacher, barbouiller, salir, souiller, gâter.* ‖ De spijzen onder elkander —, *mêler* ou *entremêler les mets.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire des taches.* ‖ Slecht schrijven. *Écrire mal, proprement, barbouiller, griffonner.* ‖ Onder de waarde verkoopen. *Gâcher, mévendre.* ‖ (met *zijn*). *Se tacher, se salir.*
Kladder, z. m. *Barbouilleur*, m. ‖ Die onder den prijs werkt *of* verkoopt. *Gâte-métier, gâcheur*, m.
Kladderen, zw. w. b. *Zie* **Kladden**.
Kladderig, bn. *Barbouillé, sale.* ‖ (impr.) —e druk, *impression baveuse*, f. ‖ — weder, *temps sale*, m.
Kladderij, z. v. *Barbouillage, griffonnage*, m.
Kladdig, bn. *Zie* **Kladderig**.
Kladdigheid (zond. mv.), z. v. *Souillure, saleté, malpropreté*, f.
Kladding, z. v. *Mévente*, f.
Kladdruk, z. m. *Impression baveuse*, f.
Kladje, z. o. *Petite tache*, f.
Kladpapier, z. o. *Papier brouillard*, m.
Kladprint, z. v. *Estampe boueuse*, f.
Kladschilder, z. m. *Barbouilleur, croûtier, peinturier*, m.
Kladschilderen, zw. w. b. *Barbouiller, peinturer.*
Kladschilderwerk, z. o. *Gribouillage, barbouillage*, m.
Kladschrift, z. o. *Barbouillage, griffonnage, gribouillage*, m.
Kladschuld, z. v. *Dette criarde*, f.
Kladster, z. v. *Celle qui barbouille, qui salit* ou *qui gâte.*
Kladwerk, z. o. *Bousillage, barbouillage*, m. ‖ Kladschrift. *Griffonnage, barbouillage*, m.
Klage, z. v. *Plainte*, f.
Klagen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se plaindre.* ‖ Zij klaagt over hare dochter, *elle se plaint de sa fille.* ‖ (fig.) 't Is God geklaagd, *c'est une chose révoltante.* ‖ Klagende tonen, *tons plaintifs*, m. pl. ‖ b. Iemand iets —, *se plaindre à qq. de qc.* ‖ Ik heb hem mijnen nood geklaagd, *je lui ai fait part de mes chagrins.*
Klager, z. m. *Celui qui se plaint.* ‖ (jurispr.) *Plaignant, demandeur*, m.
Klak, z. v. Vlek. *Tache*, f. ‖ — inkt, *tache d'encre.*
Klak, z. v. Pet. *Casquette*, f., *bonnet*, m.
Klakkebus, z. v. *Canonnière* f. *d'enfant.* ‖ (artill., artif.) *Pétard*, m.
Klakkeloos, bn. Plotselijk. *Soudain, subit, inattendu, imprévu, inopiné.* ‖ Ongegrond. *Mal fondé, non motivé.* ‖ Lafhartig. *Poltron, lâche.* ‖ bw. Plotseling. *Subitement, à l'improviste, soudain, soudainement.* ‖ Zonder genoegzamen grond. *Sans raison suffisante, sans motif suffisant.* ‖ Lafhartig. *Lâchement.*
Klakken, zw. w. b. *Tacher, barbouiller, souiller, salir.* ‖ o. (met *hebben*). Slecht schrijven. *Barbouiller, griffonner.* ‖ Klappen. *Claquer.* ‖ (met *zijn*). *Être taché, se tacher, se souiller.*
Klakkenmaakster, z. v. *Qui fait des casquettes.*
Klakkenmaker, z. m. *Qui fait des casquettes.*
Klakkenwinkel, z. m. *Magasin* m. *où l'on vend des casquettes.*
Klam, bn. *Humide, moite.* ‖ — zweet, *sueur froide*, f. ‖ —me huid, *peau moite* ou *halitueuse*, f.
Klamaai, z. m. *Barotin*, m.
Klamaaien, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Patarasser, calfater.*
Klamaaiijzer, z. o. (mar.) *Patarasse*, f.
Klamachtigheid, bn. *Un peu humide* ou *moite.*
Klamheid (zond. mv.), z. v. *Humidité, moiteur*, f.
Klamp, z. m. *Tenon*, m., *moise, patte*, f., *crampon*, m. ‖ (mar.) *Coston*, m., *gémelle*, f., *taquet*, m.

KLAMPEN, zw. w. b. *Moiser.* ‖ Hechten. *Attacher, cramponner.* ‖ Eenen mast —, *jumeler un mât.* ‖ Aan boord —, *aborder, attaquer.* ‖ Gijzelen. *Mettre en prison pour dettes, coffrer.* ‖ Stapelen. *Amonceler, entasser.* ‖ o. (met *hebben*). Sterk kleven. *Se coller, s'attacher.*

KLAMPER, z. m. *Oiseau de proie, autour, milan*, m.

KLAMPSPIJKER, z. m. (mar.) *Clou* m. *de rose.*

KLAMPVOGEL, z. m. *Zie* KLAMPER.

KLAN, z. m. Volksstam. *Clan*, m.

KLANDIZIE (zond. mv.), z. v. *Pratique, chalandise*, f.

KLANK, z. m. *Son*, m. ‖ — geven, *sonner, résonner.* ‖ (fig.) Eenen leelijken — achter zijnen rug hebben, *avoir une mauvaise réputation, avoir mauvais renom.* ‖ (gramm.) *Son.*

KLANKBREKINGSLEER (zond. mv.), z. v. *Diacoustique*, f.

KLANKLADDER, z. v. *Gamme*, f.

KLANKLOOS, bn. *Aphone, sans son.*

KLANKMAAT, z. v. *Prosodie*, f. ‖ (mus.) *Rhythme*, m.

KLANKMATIG, bn. *Prosodique, rhythmique.*

KLANKMETER, z. m. *Phonomètre*, m.

KLANKNABOOTSEND, bn. *Qui imite le son, onomatopéique.* ‖ — woord, *onomatopée*, f.

KLANKNABOOTSING, z. v. *Harmonie imitative*, f. ‖ (gramm.) *Onomatopée*, f.

KLANKPUNT (zond. mv.), z. o. *Foyer phonétique*, m.

KLANKSPELING, z. v. *Prosonomasie*, f.

KLANKTEEKEN, z. o. *Accent*, m.

KLANKWIJZIGING, z. v. *Modification* f. *de son.*

KLANT, z. m. *Chaland*, m., *pratique*, f. ‖ (fam.) Het is een —, *c'est un original, c'est un homme rusé.*

KLAP, z. m. Slag. *Coup*, m. ‖ Oorveeg. *Soufflet*, m., *claque*, f. ‖ Verlies. *Coup*, m., *perte*, f. ‖ Gesnap. *Babil, caquet, bavardage*, m. ‖ IJdelen — uitslaan, *parler en l'air.*

KLAP, z. v. Klep. *Cliquette*, f. ‖ Met de — loopen, *mendier, demander l'aumône.*

KLAPACHTIG, bn. *Babillard, bavard, loquace.*

KLAPBEENTJE, z. o. *Cliquette*, f.

KLAPBES, z. v. Doornbes. *Groseille verte*, f.

KLAPBUS, z. v. Speeltuig. *Canonnière*, f.

KLAPDEUR, z. v. *Zie* KLAPHEK.

KLAPGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *que l'on paie au veilleur de nuit.*

KLAPHEK, z. o. *Porte* f. *en lattis qui se ferme rapidement et avec bruit, abatant*, m.

KLAPHOED, z. m. *Claque, chapeau plat*, m.

KLAPHOUT, z. o. *Douvain*, m.

KLAPHOUTJE, z. o. *Castagnette, cliquette*, f.

KLAPKOORD, z. v. *Mèche* f. *de fouet.*

KLAPLOOPEN (zond. mv.), z. o. *Action* f. *d'Écornifler* ou *de faire le parasite.*

KLAPLOOPER, z. m. *Parasite, écornifleur*, m. ‖ (mar.) —s van het stengewant, *palanquins* m. pl. *du mât de hune.*

KLAPMUTS (–MUTSEN), z. v. *Bonnet plat*, m., *casquette, barrette*, f. ‖ Lomperd. *Lourdaud*, m. ‖ (mar.) Topzeil. *Boulingue*, f. ‖ Plat wijnglas. *Verre* m. *à vin plat.* ‖ (chim.) Helm. *Chapiteau*, m.

KLAPNOOT (–NOTEN), z. v. *Coco*, m., *noix* f. *de coco.*

KLAPOOR (–OOREN), z. o. (méd.) *Bubon, poulain*, m.

KLAPPEI, z. v. *Babillarde, cancanière, commère*, f.

KLAPPEIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Babiller, bavarder, jaser.* ‖ Kwaadspreken. *Médire.*

KLAPPEIER, z. m. *Babillard, bavard*, m.

KLAPPEISTER, z. v. *Zie* KLAPPEI.

KLAPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Een klappend geluid maken. *Claquer, cliqueter, faire du bruit.* ‖ Zijne zweep laten —, *faire claquer son fouet.* ‖ In de handen —, *battre des mains.* ‖ Snappen. *Jaser, babiller, bavarder, caqueter.* ‖ Eenen papegaai leeren —, *apprendre à parler à un perroquet.* ‖ Praten. *Causer.* ‖ Belijden. *Révéler la vérité, avouer, confesser.* ‖ Overdragen. *Rapporter, divulguer.* ‖ Uit de school —, *dire les secrets* ou *les nouvelles de l'école.*

KLAPPER, z. m. Snapper. *Babillard, bavard, jaseur*, m. ‖ Klapperman. *Guet, garde, veilleur* ou *crieur* m. *de nuit.* ‖ Overdrager. *Rapporteur*, m. ‖ Onrust in eenen molen. *Claquet, cliquet*, m. ‖ (artif.) *Pétard*, m.

KLAPPERBOOM (–BOOMEN), z. m. *Tremble*, m.

KLAPPEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Claquer, cliqueter.*

KLAPPERING, z. v. *Claquement*, m.

KLAPPERKEN, z. o. *Zie* KLAPPERTJE.

KLAPPERMAN (–LIEDEN, LUI), z. m. *Guet, garde, veilleur* ou *crieur* m. *de nuit.*

KLAPPERNIJ, z. v. *Caquet, babil, bavardage*, m.

KLAPPERNOOT, z. v. *Zie* KLAPNOOT.

KLAPPEROLIE (zond. mv.), z. o. *Huile* f. *de pavots.*

KLAPPERROOS (–ROZEN), z. v. *Zie* KLAPROOS.

KLAPPERSKOORDJE, z. o. *Bataillière*, f.

KLAPPERTANDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Claquer des dents, grelotter.* ‖ — van koude, *grelotter.*

KLAPPERTJE, z. o. (artif.) *Pétard*, m. ‖ (comm.) *Contrôleur* m. *du grand livre.*

KLAPROOS (–ROZEN), z. v. (bot.) *Coquelicot*, m.

KLAPSPAAN, z. v. *Claquet*, m. ‖ m. *en* v. Die overdraagt. *Rapporteur*, m., *rapporteuse*, f.

KLAPSTER, z. v. *Bavarde, babillarde*, f. ‖ Overdraagster. *Rapporteuse*, f.

KLAPSTOEL, z. m. *Caquetoire*, f.

KLAPTOUW, z. o. *Lanière* f. *d'un fouet.*

KLAPVLIES, z. o. (anat.) *Valvule*, f. ‖ (bot.) *Valve*, f.

KLAPVLIEZIG, bn. *Valvulaire.*

KLAPWAKER, z. m. *Guet, garde, veilleur* ou *crieur* m. *de nuit.*

KLAPWIEKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Battre* ou *trémousser des ailes.*

KLAPZETEL, z. m. *Causeuse*, f.

KLAPZIEK, bn. *Babillard, bavard.*

KLARE, z. m. Jenever. *Genièvre*, m., *eau* f. *de vie.*

KLAREN, zw. w. b. Reinigen, zuiveren. *Nettoyer, clarifier, purifier, déféquer.* ‖ Wijn —, *clarifier du vin.* ‖ Geklaarde olie, *huile lampante*, f. ‖ Eene rekening —, *apurer un compte.* ‖ Doen, verrichten. *Faire, exécuter.* ‖ (mar.) Een anker —, *parer une ancre.* ‖ Koopwaren —, *déclarer des marchandises.* ‖ o. Opklaren. *S'éclaircir, se remettre au beau.* ‖ Het weder klaart, *le temps se remet au beau.*

KLARIG, bn. Klaar. *Clair.*

KLARIGHEID (zond. mv.), z. v. Klaarheid. *Clarté*, f. ‖ Gereedmaking. *Préparatif, apprêt*, m., *préparation*, f.

KLARINET, z. v. *Clarinette*, f.

KLARINETSPELER, KLARINETTIST, z. m. *Clarinettiste*, m., *clarinette*, f., *joueur* m. *de clarinette.*

KLARING (zond. mv.), z. v. *Clarification*, f. ‖ Regeling. *Arrangement, apurement*, m. ‖ — van koopwaren, *déclaration* f. *de marchandises.*

KLAROEN, z. v. *Clairon*, m. ‖ Op de — blazen, *sonner du clairon.*

KLAROENBLAZER, z. m. *Clairon*, m.

KLAS[SE], z. v. *Classe*, f., *ordre*, m. ‖ Rang. *Rang*, m. ‖ Verdeeling. *Division*, f. ‖ — eener school, *classe* f. *d'une école.*

KLASSEN, zw. w. o. (met *hebben*). Kletsen. *Cla-*

quer. ‖ Zijne zweep laten —, *faire claquer son fouet.* ‖ b. Storten. *Verser.*
Klater, z. v. *Hochet* m. *à grelots.* ‖ Ratel. *Crécelle*, f.
Klaterabeel (–abeelen), z. m. (bot.) *Tremble*, m.
Klateren, zw. w. o. (met *hebben*). *Éclater, craqueter, cliqueter.* ‖ (fig.) *Gronder.* ‖ De donder klatert, *le tonnerre gronde.*
Klatergoud (zond. mv.), z. o. *Oripeau, clinquant*, m.
Klats, tusschenw. *Flic-flac! clic!-clac!*
Klatsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Klassen.
Klauteraar, z. m. *Celui qui grimpe, grimpeur*, m.
Klauteren, zw. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Grimper, gravir.* ‖ Op eenen boom —, *grimper sur un arbre.*
Klautering, z. v. *Action* f. *de grimper* ou *de gravir.*
Klautermast, z. m. *Mât* m. *de cocagne.*
Klauterpaal, z. m. *Zie* Klautermast.
Klauw, z. m. *Patte, griffe*, f. ‖ De — van eenen leeuw, *la griffe d'un lion.* ‖ — eens roofvogels, *serre* f. *d'un oiseau de proie.* ‖ — van eenen vos *of* eenen wolf, *pied* m. *d'un renard* ou *d'un loup.* ‖ (fauc.) Hand. *Doigt*, m. ‖ (fig.) *Griffe.* ‖ (jard.) *Sarcloir*, m. ‖ (mar.) — eens ankers, *patte* f. *d'ancre.*
Klauwen, zw. w. b. *Gratter, égratigner.* ‖ Zich het hoofd —, *se gratter la tête.*
Klauwer, z. m. *Celui qui gratte, qui égratigne.*
Klauwier, z. m. *Zie* Klavier.
Klavaatshamer, z. m. *Marteau du calfateur, calfat*, m.
Klavecimbaal, **Klavecimbel**, z. v. *Clavecin*, m. ‖ Op de — spelen, *jouer du clavecin.*
Klavecimbelspeler, z. m. *Claveciniste*, m.
Klavecimbeltje, z. o. *Épinette*, f., *petit clavecin*, m.
Klaver (zond. mv.), z. v. *Trèfle*, m. ‖ Spaansche —, *luzerne*, f. ‖ Roode —, *trèfle commun.* ‖ Gele —, *minette dorée*, f.
Klaverblad (–bladen, –bladeren), z. o. *Feuille* f. *de trèfle, trèfle*, m.
Klaverbladvormig, bn. *Tréflé.*
Klaverdoek, z. o. Kanefas. *Canevas*, m.
Klaveren, z. v. mv. (jeu de cart.) *Trèfle.* ‖ — spelen, *jouer trèfle.*
Klaveren, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Klauteren.
Klaverenaas, z. o. *As* m. *de trèfle.*
Klaverenboer, z. m. *Valet* m. *de trèfle.*
Klaverenheer (–heeren), z. m. *Roi* m. *de trèfle.*
Klaverenvrouw, z. v. *Dame* f. *de trèfle.*
Klaverenzot, z. m. *Zie* Klaverenboer.
Klavergewas (zond. mv.), z. o. *Zie* Klaver.
Klaverig, bn. *Zie* Klaverrijk.
Klaverjassen, zw. w. o. (met *hebben*). (jeu de cart.) *Jouer aux cartes.* ‖ (fig.) *Se rouler sur le trèfle* ou *sur l'herbe.*
Klaverrijk, bn. *Couvert de trèfle.*
Klaverveld, z. o. *Champ* m. *semé de trèfle.*
Klaverweide, z. v. *Prairie* f. *semée de trèfle.*
Klaverzode, z. v. *Gazon* m. *semé de trèfle.*
Klaverzuring, z. v. (bot.) *Alléluia*, m., *surelle*, f.
Klavier, z. m. *Clavier*, m. ‖ Klavecimbaal. *Clavecin*, m. ‖ Piano. *Piano*, m.
Kleed (kleederen, kleêren), z. o. Kleedingstuk. *Habit*, m. ‖ Een — aandoen *of* aantrekken, *mettre un habit.* ‖ Een ander — aandoen, *changer d'habit.* ‖ Dat — past goed, *cet habit va bien.* ‖ Een — uittrekken, *ôter un habit.* ‖ In zijne —eren slapen, *coucher tout vêtu.* ‖ (prov.) Het — maakt den man, *la belle plume fait le bel oiseau.* ‖ (fig.) Iemand in de —eren steken, *duper qq.* ‖ —eren en lijnwaad, *hardes*, f. pl. ‖ (kleeden) Dekkleed. *Couverture, bâche, banne*, f. ‖ Tapijt. *Tapis*, m. ‖ (mar.) Doek, baan. *Lé*, m.
Kleeden, zw. w. b. *Habiller, vêtir.* ‖ (peint., sculp.) *Habiller, draper.* ‖ Passen. *Habiller, seoir, aller bien.* ‖ Dekken. *Couvrir, cacher.* ‖ Zich —. *S'habiller, se vêtir, mettre ses habits.*
Kleederdracht, z. v. *Manière de s'habiller, mise*, f., *costume*, m. ‖ Mode. *Mode*, f.
Kleedermaker, **Kleêrmaker**, **Kleêrenmaker**, z. m. *Tailleur*, m.
Kleederpracht (zond. mv.), z. v. *Magnificence* f. ou *luxe* m. *en habits.*
Kleederstuk, z. o. *Zie* Kleedingstuk.
Kleedij, z. v. *Habillement, vêtement, costume*, m.
Kleeding, z. v. Het kleeden. *Habillement, vêtement*, m. ‖ Kleedij. *Habillement, vêtement, costume*, m. ‖ Volledige —, *habit complet*, m. ‖ (mar.) Smarting. *Fourrure*, f.
Kleedingstuk, z. o. *Pièce* f. *d'habillement.*
Kleedje, z. o. *Petit habit*, m. ‖ Vrouwenkleed. *Robe* f. *de femme.*
Kleedkamer, z. v. *Chambre de toilette, chambre* f. *où l'on s'habille.*
Kleedsel, z. o. *Zie* Kleeding.
Kleedster, z. v. *Femme* f. *de chambre.*
Kleefachtig, bn. *Gluant, visqueux, pâteux, tenace.*
Kleefachtigheid (zond. mv.), z. v. *Viscosité, ténacité*, f.
Kleefdeeg (zond. mv.), z. o. *Lut*, m.
Kleefgaren (zond. mv.), z. o. *Zie* Schakelnet.
Kleefkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Grateron*, m.
Kleem (zond. mv.), z. o. *Argile, terre glaise*, f.
Kleemachtig, bn. *Argileux.*
Kleemen, bn. *D'argile, de terre glaise.*
Kleemsch, bn. *Gluant, visqueux, pâteux, tenace.*
Kleen, bn. *Zie* Klein.
Kleêrbak, z. m. *Baquet* m. *au linge.*
Kleêrborstel, z. m. *Époussette, brosse* f. *à nettoyer les habits, vergettes*, f. pl.
Kleêrenmaker, z. m. *Zie* Kleêrmaker.
Kleêrgeld, z. o. *Dépense* f. *de l'habillement.*
Kleêrkamer, z. v. *Garde-robe*, f., *vestiaire*, m.
Kleêrkas[t], z. v. *Armoire aux habits, garde-robe*, f.
Kleêrklopper, z. m. *Celui qui bat* ou *époussette les habits.*
Kleêrkooper, z. m. *Fripier*, m.
Kleêrkooperij, z. v. *Friperie*, f.
Kleêrkoopster, z. v. *Fripière*, f.
Kleêrlapper, z. m. *Ravaudeur*, m.
Kleêrlapster, z. v. *Ravaudeuse*, f.
Kleêrmaken (zond. mv.), z. o. *Métier* ou *art* m. *du tailleur.*
Kleêrmaker, z. m. *Tailleur*, m.
Kleêrmakersgast, z. m. *Garçon* ou *compagnon tailleur*, m.
Kleêrmakersjongen, z. m. *Garçon* ou *compagnon tailleur*, m.
Kleêrmakerstafel, z. v. *Établi* m. *de tailleur.*
Kleêrmakerswinkel, z. m. *Boutique* f. *de marchand tailleur.*
Kleêrmand, z. v. *Panier* m. *au linge.*
Kleêrsnijder, z. m. *Tailleur* m. *d'habits.* ‖ Kleêrmaker. *Tailleur*, m.
Kleêrstok, z. m. *Perche* f. *sur laquelle on met sécher le linge.*
Kleêrverkooper, z. m. *Zie* Kleêrkooper.
Kleêrverkooperij, z. v. *Zie* Kleêrkooperij.
Kleêrverkoopster, z. v. *Zie* Kleêrkoopster.
Kleêrwinkel, z. m. *Boutique* f. *où se vendent des habits tout faits.*

KLEËRWORM, z. m. *Teigne*, f.
KLEËRZOLDER, z. m. *Grenier* m. *au linge.*
KLEI (zond. mv.), z. v. Leem. *Argile*, f. ‖ Potaarde. *Terre glaise, argile*, f.
KLEIAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre glaise, argile*, f.
KLEIACHTIG, bn. *Argileux, de la nature de l'argile, glaiseux.*
KLEIAKKER, z. m. *Champ de terre glaise, terrain gras*, m.
KLEIEN, bn. *De terre glaise, d'argile.*
KLEIGROEF, z. v. *Glaisière*, f.
KLEIGROND, z. m. *Terre grasse* ou *argileuse*, f., *terrain gras* ou *argileux*, m.
KLEIKUIL, z. m. *Glaisière*, f.
KLEILAAG, z. v. *Couche* f. *de terre glaise.*
KLEILAND, z. o. *Zie* KLEIGROND.
KLEIN, bn. *Petit, menu.* ‖ —e tuin, *petit jardin*, m. ‖ — hont, *menu bois*, m. ‖ — geld, *menue monnaie*, f. ‖ — vee, *menu bétail*, m. ‖ In het —, *en petit, en détail.* ‖ Gering. *Petit, médiocre, exigu, mince.* ‖ Licht. *Léger, faible, petit.* ‖ Op eenen —en voet leven, *vivre petitement, pauvrement.* ‖ —e uitgaven, *menue dépense*, f. ‖ bw. *Petitement, modiquement.* ‖ — kappen, *hacher menu.* ‖ — stampen, *triturer.* ‖ — snijden, *couper en petits morceaux.*
KLEINACHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Estimer peu, mépriser, déprécier.*
KLEINACHTER, z. m. *Dépréciateur, contempteur*, m.
KLEINACHTING (zond. mv.), z. v. *Mépris*, m., *dépréciation, déconsidération*, f.
KLEINACHTSTER, z. v. *Dépréciatrice*, f.
KLEINBLADIG, bn. (bot.) *Microphylle.*
KLEINBLOEMIG, bn. (bot.) *Micranthe.*
KLEINDOCHTER, z. v. *Petite-fille*, f.
KLEINE, z. m. *en* v. *Petit*, m., *petite*, f., *enfant*, m. *et* f.
KLEINEERDER, z. m. *Dépréciateur, contempteur*, m.
KLEINEEREN, zw. w. b. *Déprécier, abaisser, faire perdre l'estime, ravaler le mérite de qq.*
KLEINEERSTER, z. v. *Dépréciatrice*, f.
KLEINEN, zw. w. b. Minder maken. *Diminuer, rendre plus petit.* ‖ Ontmoedigen. *Décourager, abattre.* ‖ o. (met *zijn*). Verminderen. *Diminuer, devenir plus petit.*
KLEINGEESTIG, bn. *Borné, mesquin, petit, étroit.* ‖ — zijn, *être borné.* ‖ —e staatkunde, *politique étroite*, f.
KLEINGEESTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Petitesse d'esprit, mesquinerie*, f.
KLEINGELOOVIG, bn. *Chancelant dans la foi, de peu de foi, sceptique.*
KLEINGELOOVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de foi.*
KLEINHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce en détail, détail*, m.
KLEINHANDELAAR, z. m. *Détaillant, boutiquier*, m.
KLEINHANDELAARSTER, z. v. *Détaillante, boutiquière*, f.
KLEINHARTIG, KLEINHERTIG, enz *Zie* KLEINMOEDIG, enz.
KLEINHEID (zond. mv.), z. v. *Petitesse, exiguïté*, f. ‖ Armoede. *Pauvreté*, f. ‖ Geringheid. *Exiguïté*, f., *peu* m. *d'importance.* ‖ (méd.) — van den pols, *dépression* f. *du pouls.*
KLEINIGHEID (-HEDEN), z. v. *Bagatelle, vétille, minutie*, f.
KLEINKIND (-KINDEREN), z. o. *Petit-fils*, m., *petite-fille*, f.
KLEIN-KINDERSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *Crèche, salle d'asile, école gardienne*, f.
KLEINMOEDIG, bn. *Pusillanime, craintif.* ‖ Ontmoedigd. *Abattu, découragé.* ‖ — maken, *décourager, intimider.* ‖ — worden, *perdre courage, se décourager.* ‖ bw. *Timidement.*
KLEINMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Pusillanimité, timidité*, f. ‖ Ontmoediging. *Abattement, découragement*, m.
KLEINMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* KLEINMOEDIG, bw.
KLEINMONDIG, bn. *Microstome.*
KLEINMUILIG, bn. *Zie* KLEINMONDIG.
KLEINOOD (-NOODEN, -NOODIËN), z. o. *Bijou, joyau, objet précieux*, m.
KLEINOOGIG, bn. *Microphthalme.*
KLEINS (KLEINZEN), z. v. *Passoire*, f., *filtre, couloir, tamis, sas*, m.
KLEINSCHILDER, z. m. *Peintre en miniature, miniaturiste*, m.
KLEINSCHRIFT (zond. mv.), z. o. *Menue écriture*, f.
KLEINSMID (-SMEDEN), z. m. *Lormier, quincaillier*, m.
KLEINTE (zond. mv.), z. v. *Zie* KLEINHEID.
KLEINTJE, z. o. Klein kind. *Petit, petit enfant*, m., *petite*, f. ‖ Geringe zaak. *Bagatelle*, f. ‖ Een weinig. *Peu, peu* m. *de chose.* ‖ (prov.) Vele —s maken een groot, *les petits ruisseaux font les grandes rivières, maille à maille se fait le haubergeon.*
KLEINTJES, bw. *Un peu.*
KLEINZEERIG, bn. *Douillet, sensible au moindre mal, délicat.* ‖ (fig.) Kitteloorig. *Susceptible, chatouilleux.*
KLEINZEERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Grande délicatesse* ou *sensibilité*, f. ‖ (fig.) Kitteloorigheid. *Susceptibilité*, f.
KLEINZEN, zw. w. b. *Passer, couler, filtrer, tamiser.*
KLEINZER, z. m. *Zie* KLEINS.
KLEINZING, z. v. *Filtration*, f.
KLEINZOON (-ZONEN, -ZOONS), z. m. *Petit-fils*, m.
KLEITRAPPER, z. m. *Celui qui piétine la terre à brique, marcheur*, m.
KLEITREDER, z. m. *Zie* KLEITRAPPER.
KLEIWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin argileux*, m.
KLEM, z. v. IJzeren valstrik. *Trappe*, f. ‖ Strik. *Piége*, m. ‖ (fig.) In de — zitten, *être fort embarrassé, être dans le pétrin.* ‖ (pêch.) *Valet*, m. ‖ Nijping. *Serrement*, m. ‖ (méd.) — in den mond, *brédissure*, f., *trisme*, m. ‖ Nauwe doortocht. *Passage étroit*, m. ‖ (fig.) Verlegenheid. *Embarras*, m., *peine*, f. ‖ Nadruk. *Force, énergie*, f.
KLEMHAAK, z. m. *Valet, crochet d'établi, mentonnet, étreignoir*, m., *griffe, bride*, f.
KLEMHOUT, z. o. *Fichoir*, m.
KLEMMEN, zw. w. b. *Serrer, pincer, presser, étreindre.* ‖ o. (met *hebben*). Nauw zijn. *Être serré, être trop serré.* ‖ (fig.) Klemmende reden, *raison concluante*, f.
KLEMMERBLAD, z. o. *Zie* KLIMMERBLAD.
KLEMMERKRUID, z. o. *Zie* KLIMMERKRUID.
KLEMMING, z. v. *Action* f. *de serrer, de pincer, serrement, pincement*, m.
KLEMREDE (-DENEN), z. v. *Discours énergique*, m.
KLEMSPREUK, z. v. *Apophthegme*, m., *sentence, maxime*, f., *dit notable*, m.
KLEMSTAARTIG, bn. (gramm). *Qui a l'accent sur la désinence.*
KLEMTOON (-TONEN), z. m. *Accent tonique*, m.
KLEMVOGEL, z. m. *Zie* KLAMPER.
KLEMWOORD, z. o. *Mot* ou *terme énergique*, m., *parole expressive*, f.
KLENS (KLENZEN), z. v. *Zie* KLEINS.
KLENZEN, zw. w. b. *Zie* KLEINZEN.
KLENZER, z. m. *Zie* KLEINS.
KLENZING, z. v. *Zie* KLEINZING.

Klep, z. v. *Cliquet*, *claquet*, m., *cliquette*, f. ‖ — eens kleeds, *patte f. d'une poche.* ‖ — eener broek, *pont*, m. ‖ — van een duivenslag, *trappe*, f. ‖ — eener kachelpijp, *clef*, f. ‖ — eener pomp, *soupape*, f., *clapet*, m. ‖ — eener pet, *rebord* m. *de casquette.*

Klepel, z. m. *Battant* m. *de cloche.* ‖ (prov.) Hij heeft een klokje hooren luiden; maar hij weet niet, waar de klepel hangt, *il a appris qc. de l'affaire, mais il n'en sait pas le fin mot.* ‖ Bek eens ooievaars. *Bec* m. *de cicogne.* ‖ (fam.) Tong. *Langue*, f., *bec*, m.

Klepelriem, z. m. *Brayer*, m.

Klepelring, z. m. *Bélière*, f.

Klepje, z. o. *Cliquet*, *clapet*, m., *petite soupape*, f.

Kleppel, z. m. (meun.) *Traquet de moulin*, *claquet*, m.

Kleppen, zw. w. b. *Copter*, *tinter.* ‖ o. (met *hebben*). Klepperen als de ooievaar. *Craqueter comme la cigogne.* ‖ (meun.) *Claqueter.*

Klepper, z. m. Moedig ros. *Coursier*, m. ‖ Klepperman. *Guet*, *veilleur*, *garde* ou *crieur* m. *de nuit.*

Klepperen, zw. w. o. (met *hebben*). Klepperen als de ooievaars. *Craqueter comme la cigogne.* ‖ Klappertanden. *Claquer des dents.*

Klepperman (–lieden, –lui), z. m. *Guet*, *veilleur*, *garde* ou *crieur* m. *de nuit.*

Kleppers, z. m. mv. *Castagnettes*, *cliquettes*, f. pl.

Kleppertje, z. o. Klein strijdros. *Petit coursier*, m.

Klerk, z. m. *Clerc*, *commis*, m.

Klerkengerecht, z. o. *Basoche*, *juridiction* f. *des clercs.*

Klerkschap (zond. mv.), z. o. *Cléricature*, f.

Klessen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Kletsen.

Klets (kletsen), z. v. *Claque*, f., *soufflet*, m. ‖ — eener zweep, *coup* m. *de fouet.* ‖ Schuld. *Dette*, f. ‖ Iemand eene — aanzetten, *prendre qc. à crédit chez qq. avec l'intention de ne pas payer.* ‖ Op de — halen, *prendre à crédit.* ‖ tusschenw. *Flic-flac! flac!*

Kletsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Claquer.* ‖ Borgen. *Prendre à crédit.* ‖ b. Smijten. *Jeter*, *lancer.* ‖ Alles door elkander —, *jeter tout pêle-mêle.*

Kletskop, z. m. en v. *Teigneux*, m., *teigneuse*, f.

Kletsnat, bn. *Mouillé comme un canard.*

Kletsoor (–ooren), z. o. (man.) *Chambrière*, f.

Kletteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Cliqueter.*

Kleumen, zw. w. o. (met *hebben*). *Être transi de froid.*

Kleumer, z. m. *Frileux*, m.

Kleumsch, bn. *Frileux*, *très-sensible au froid.*

Kleunen, zw. w. b. Kloppen. *Battre*, *frapper.*

Kleur, z. v. *Couleur*, f. ‖ Sombere —, *couleur sombre.* ‖ Vroolijke —, *couleur gaie.* ‖ — geven, *colorer.* ‖ — krijgen, *se colorer.* ‖ Zij kreeg eene —, *elle rougissait.* ‖ (teint.) *Teint*, m., *teinture*, f. ‖ Echte —en, *grand teint.*

Kleuren, zw. w. b. *Colorer*, *colorier.* ‖ Met kleuren afzetten. *Enluminer.* ‖ Verven. *Teindre.* ‖ o. (met *hebben*). *Se colorer.* ‖ Blozen. *Rougir.*

Kleurgevend, bn. *Colorant.*

Kleurig, bn. *Qui a de la couleur*, *coloré.*

Kleuring, z. v. *Action* f. *de colorer* ou *de colorier.*

Kleurling, z. m. en v. *Homme* m. ou *femme* f. *de couleur* ou *à teint coloré.*

Kleurloos, bn. *Décoloré*, *incolore*, *sans couleur*, *achromatique.*

Kleurloosheid (zond. mv.), z. v. *Décoloration*, f.

Kleursel (zond. mv.), z. o. *Matière colorante*, f.

Kleurstof, z. v. *Matière colorante*, f.

Kleurtje, z. o. (fig.) Een — aan iets geven, *mettre qc. dans un meilleur jour.*

Kleurverandering, z. v. *Changement* m. *de couleur.* ‖ (phys) *Colorisation*, f.

Kleurverwisseling, z. v. (bot.) *Allochroïsme*, m.

Kleuter, z. v. *Petite éveillée*, f.

Kleutergeld (zond. mv.), z. o. *Petite monnaie*, *mitraille*, f.

Kleven, zw. w. o. (met *hebben*). *Se coller*, *s'attacher*, *tenir*, *adhérer.* ‖ b. *Coller*, *attacher avec une matière gluante.* ‖ (méd.) *Agglutiner.*

Kleverig, bn. *Glutineux*, *gluant*, *agglutinatif*, *visqueux*, *collant*, *pâteux*, *tenace.*

Kleverigheid (zond. mv.), z. v. *Viscosité*, *glutinosité*, *ténacité*, f.

Klevig, bn. *Zie* Kleverig.

Kleving (zond. mv.), z. v. *Action de se coller*, *de s'attacher avec une matière gluante*, *agglutination*, *adhésion*, *adhérence*, f.

Klibber (zond. mv.), z. o. *Gomme*, *matière gluante*, f.

Klibber, bn. *Agile.*

Kliefbeitel, z. m. *Zie* Kloofbeitel.

Kliefbijl, z. v. *Zie* Kloofbijl.

Kliefhamer, z. m. *Zie* Kloofhamer.

Kliek, z. v. Overschot. *Reste* m. ‖ —en, *restes* m. pl. *d'un repas*, *bribes*, f. pl. ‖ Spog, slijm. *Flegme*, m., *pituite*, f., *crachat*, m.

Kliek, z. v. Cabaal. *Clique*, f.

Klieken, zw. w. o. (met *hebben*). Eten laten overschieten. *Laisser des bribes* ou *des restes d'un repas.* ‖ Spuwen. *Expectorer de la pituite*, *cracher.*

KliekER, z. m. *Cracheur*, m.

Kliekjesdag (–dagen), z. m. *Jour* m. *où l'on ne mange que des bribes*, *des restes de repas.*

Kliekpotje, z. o. Kwispedoor. *Crachoir*, m.

Kliekschuld, z. v. Kladschuld. *Dette criarde*, f.

Kliekster, z. v. *Cracheuse*, f.

Klier, z. v. *Glande*, f. ‖ Gezwollen —, *glande enflée*, f. ‖ Koude —en, *écrouelles*, *scrofules*, f. pl.

Klierachtig, bn. *Glanduleux.* ‖ (méd.) *Scrofuleux.* ‖ (bot.) *Glanduleux.*

Klierbeschrijver, z. m. *Adénographe*, m.

Klierbeschrijving (zond. mv.), z. v. *Adénographie*, f.

Kliergezwel, z. o. *Tumeur glanduleuse*, f., *écrouelles*, *scrofules*, f. pl. ‖ Hard —, *adénoncose*, f.

Kliergezwelachtig, bn. *Scrofuleux.*

Klierkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Scrofulaire*, f.

Klierontleding (zond. mv.), z. v. *Adénotomie*, f.

Klierontsteking, z. v. *Adénite*, f.

Klierpijn, z. v. *Adénalgie*, f.

Kliersmart, **Kliersmert**, z. v. *Zie* Klierpijn.

Kliertje, z. o. *Glandule*, f.

Kliervormig, bn. *Glanduleux*, *adénoïde.*

Klierziekte (zond. mv.), z. v. *Maladie scrofuleuse*, f.

Klieven, (*kloof* of *kliefde*, *gekloven* of *gekliefd*,) st. *of* zw. w. o. (met *zijn*). *Se fendre*, *se crevasser.* ‖ Die stoffen zullen —, *ces étoffes se couperont.* ‖ b. *Fendre.* ‖ (lapid.) *Cliver.*

Kliever, z. m. *Fendeur*, m. ‖ (lapid.) *Cliveur*, m.

Klif, z. o. *Côte escarpée*, *falaise*, f. ‖ Helling. *Descente*, *pente*, f., *penchant*, m., *déclivité*, f.

Klijf (zond. mv.), z. o. *Lierre*, m., *clématite*, f.

Klijt (zond. mv.), z. v. *Argile*, f.

Klik, z. m. *Gros bout* m. *d'une crosse à jouer.* ‖ (fig.) Houten —. Lomperd. *Lourdaud*, *rustre*, m. ‖ (fam.) — eens roers, *safran* m. *de gouvernail.*

Klikkebil, z. v. *Jeune fille vive et alerte*, f.

KLIKKEN, zw. w. b. Overdragen. *Rapporter.* ‖ o. (met *hebben*). Genoeg zijn. *Suffire.* ‖ Dat kan er niet aan —, *cela n'en approche pas.*

KLIKKER, z. m. Overdrager. *Rapporteur*, m.

KLIKKLAKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Cliqueter.*

KLIKSPAAN, z. m. *en* v. *Zie* KLAPSPAAN.

KLIKSPILLEN, zw. w. o. (met *hebben*). Lanterfanten. *Battre le pavé.*

KLIKSTER, z. v. Overdraagster. *Rapporteuse*, f.

KLIM (zond. mv.), z. o. *Lierre*, m., *clématite*, f.

KLIM, z. m. Het klimmen. *Action* f. *de monter.*

KLIMAAT, z. o. Luchtstreek. *Climat*, m.

KLIMAATKUNDE (zond. mv.), z. v. *Climatologie*, f.

KLIMACHTIG, bn. *Qui ressemble au lierre* ou *à la clématite*, *hédéracé.*

KLIMBOON (-BOONEN), z. v. *Haricot*, m.

KLIMERWT, z. v. *Pois ramé*, m.

KLIMMAST, z. m. *Mât* m. *de cocagne.*

KLIMMEN, (*klom*, *geklommen*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Monter*, *grimper*, *gravir.* ‖ Op eenen boom —, *monter sur un arbre.* ‖ Op eenen berg —, *monter* ou *gravir une montagne.* ‖ Met de stem —, *hausser la voix en chantant.* ‖ Toenemen. *Augmenter.* ‖ Zijne jaren —, *il commence à se faire vieux.* ‖ Dekken. *Couvrir.*

KLIMMEND, bn. (bot.) *Grimpant.* ‖ (blas.) *Rampant.* ‖ (blas.) —e leeuw, *lion rampant*, m. ‖ (blas.) —e stier, *taureau furieux*, m.

KLIMMER, z. m. *Celui qui grimpe*, *grimpeur*, m.

KLIMMERBLAD (zond. mv.), z. o. *Lierre*, m.

KLIMMERKRUID (zond. mv.), z. o. *Lierre*, m.

KLIMMING, z. v. *Ascension*, f. ‖ (rhét.) *Climax*, m., *gradation*, f.

KLIMOP (zond. mv.), z. o. *Lierre*, m.

KLIMOPKRANS (-KRANSEN), z. m. *Couronne* f. *de lierre.*

KLIMOPKROON (-KRONEN), z. v. *Zie* KLIMOPKRANS.

KLING, z. v. *Lame*, f., *fer* m. *d'épée.* ‖ Iemand voor de — eischen, *appeler* ou *provoquer qq. en duel.* ‖ Over de — jagen *of* laten springen, *passer au fil de l'épée.*

KLING, z. v. Dor duin. *Dune aride*, f.

KLINGELBUIL, z. m. *Sachet* m. ou *bourse* f. *d'église.*

KLINGSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de plat d'épée.*

KLINK, z. v. Deurklink. *Loquet*, m., *clenche*, *clinche*, f. ‖ (serr.) *Cadole*, f. ‖ De deur staat op de —, *la porte est fermée au loquet.* ‖ — eener kous, *coin* m. *d'un bas.* ‖ Omgeklonken spijker. *Clou rivé*, m. ‖ Scheur. *Déchirure*, f., *accroc*, m., *estafilade*, f.

KLINK, z. m. Klap, slag. *Soufflet*, *coup*, m., *claque*, f.

KLINKAARD, z. m. Steen. *Cliquart*, m.

KLINKBOUT, z. m. *Clavette*, f., *rivet*, m.

KLINKDEUR, z. v. *Porte* f. *qui se ferme au loquet.* ‖ Klinket. *Guichet*, m.

KLINKDICHT, z. o. *Sonnet*, m.

KLINKEN, (*klonk*, *geklonken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Sonner*, *résonner*, *retentir.* ‖ Hol —, *sonner creux.* ‖ Een glas laten —, *faire tinter un verre.* ‖ Met de glazen —, *choquer les verres*, *trinquer.* ‖ Klinkende munt, *argent comptant*, m. ‖ (fig.) Vreemd in de ooren —, *surprendre.* ‖ Dat nieuws heeft mij vreemd in de ooren geklonken, *cette nouvelle m'a beaucoup surpris.* ‖ b. Omklinken, omnieten. *River un clou.* ‖ Vastmaken. *Attacher.* ‖ Aan eene rots —, *attacher à un rocher.* ‖ Aan een kruis —, *attacher à une croix.* ‖ In ketenen —, *enchaîner.* ‖ Met geweld op iets slaan. *Battre*, *frapper fort.* ‖ Wegwerpen. *Jeter*, *lancer.* ‖ (fig.) Eindigen. *Bâcler*, *arranger*, *terminer.* ‖ De zaak is geklonken, *c'est une affaire faite*, *terminée* ou *bâclée.*

KLINKER, z. m. (gramm.) Klinkletter. *Voyelle*, f. ‖ Klinkaard. *Cliquart*, m.

KLINKERD, z. m. (poét.) Klinkdicht. *Sonnet*, m. ‖ *Zie* KLINKAARD.

KLINKET, z. o. *Guichet*, m.

KLINKHAAK, z. m. *Mentonnet*, m.

KLINKHAMER, z. m. *Rivoir*, m.

KLINKJE, z. o. *Loqueteau*, m.

KLINKKLAAR, bn. *Tout pur*, *tout clair*, *sans mélange.* ‖ — water, *de l'eau toute pure*, f.

KLINKKLANK (zond. mv.), z. m. Klatergoud. *Clinquant*, m.

KLINKLETTER, z. v. (gramm.) *Voyelle*, f.

KLINKNAGEL, z. m. *Rivure*, f., *rivet*, m.

KLINKRING, z. m. *Clavette*, f.

KLINKSKEN, z. o. *Zie* KLINKJE.

KLINKWERK (zond. mv.), z. o. *Assemblage* m. *en about.*

KLIP, z. v. Rots. *Écueil*, *rocher*, *roc*, m. ‖ Blinde —pen, *brisants*, *dangers*, m. pl., *récif*, m. ‖ Wakende —pen, *rochers découverts*, m. pl.

KLIP, z. v. Vogelslag. *Zie* KNIP.

KLIPACHTIG, bn. *Plein d'écueils* ou *de rochers.*

KLIPGEIT, z. v. Gems. *Chamois*, m.

KLIPJE, z. o. *Petit écueil*, *petit rocher*, m.

KLIPPERTANDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KLAPPERTANDEN.

KLIPPIG, bn. *Plein d'écueils* ou *de rochers.*

KLIS, z. v. (bot.) *Grateron*, *glouteron*, m., *bardane*, f. ‖ — haar, *nœud* m. *de cheveux.*

KLISKLAS (zond. mv.), z. o. *Dentelle* f. *qui sert de bordure* ou *d'entretoile.*

KLISKRUID, KLISSEKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* KLIS.

KLISSEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Être entortillé.* ‖ b. *Mêler*, *entortiller.* ‖ Vangen. *Prendre*, *attraper.*

KLISSENKERVEL (zond. mv.), z. v. *Circée*, f.

KLISTEER (-TEEREN), z. v. *Clystère*, *lavement*, *remède*, m. ‖ (méd.) *Lavement*, m.

KLISTEERDER, z. m. *Celui qui administre un lavement.*

KLISTEEREN, zw. w. b. *Donner un lavement.* ‖ (burl.) *Clystériser.*

KLISTEERPOMP, z. v. *Seringue à lavement*, *clysopompe*, f.

KLISTEERSPUIT, z. v. *Zie* KLISTEERPOMP.

KLISTEERSTER, z. v. *Celle qui administre un lavement.*

KLIT, z. v. *Zie* KLIS.

KLITS (KLITSEN), z. v. Teef. *Chienne*, f. ‖ Lichtekooi. *Prostituée*, *coureuse*, f.

KLOD, z. v. *Loque*, f., *lambeau*, m. ‖ — van vlas, *étoupe*, f.

KLODDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Barboter.*

KLOEF (KLOEFEN), z. m. (provinc.) *Sabot*, m.

KLOEK, bn. Schrander. *Judicieux*, *intelligent*, *ingénieux*, *spirituel.* ‖ —e kop, *bonne tête*, f. ‖ Behendig. *Habile*, *adroit.* ‖ Dapper. *Courageux*, *brave*, *vaillant.* ‖ — soldaat, *brave soldat*, m. ‖ ‖ Sterk. *Robuste*, *fort*, *grand.* ‖ — en gespierd, *fort et robuste.* ‖ bw. *Zie* KLOEK[ELIJK].

KLOEKAARD, z. m. *Homme habile*, *adroit* ou *courageux*, m.

KLOEK[ELIJK], bw. Schrander. *Ingénieusement.* ‖ Dapper. *Courageusement*, *vaillamment.*

KLOEKHARTIG, bn. *Zie* KLOEKMOEDIG.

KLOEKHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* KLOEKMOEDIGHEID.

KLOEKHEID (zond. mv.), z. v. Schranderheid. *Perspicacité*, *sagacité*, f., *esprit*, m. ‖ Behendigheid. *Adresse*, *habileté*, f. ‖ Dapperheid. *Courage*, m.,

bravoure, valeur, f. | Sterkte. *Force, vigueur*, f. | — van gestalte, *grandeur* f. *de taille*.

KLOEKMOEDIG, bn. *Courageux, brave, vaillant, valeureux*. | bw. *Courageusement, vaillamment*.

KLOEKMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Courage*, m., *bravoure, valeur*, f.

KLOEKMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* KLOEKMOEDIG, bw.

KLOEKZINNIG, bn. *Ingénieux, intelligent, pénétrant*. | bw. *Ingénieusement*.

KLOEKZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Intelligence, pénétration, perspicacité, force* f. *d'esprit*.

KLOEKZINNIG[LIJK], bw. *Zie* KLOEKZINNIG, bw.

KLOEN, z. o. *Zie* KLUWEN.

KLOET, z. m. (mar.) Schippersboom. *Gaffe, perche*, f., *croc* m. *de batelier*. | Kalkklopper. *Bouloir*, m. | (pêch.) *Bouille*, f. | (prov.) Hij slaat overal zijnen — in, *il se mêle de tout*.

KLOETEN, zw. w. b. *Pousser un bateau au moyen d'une gaffe*.

KLOETER, z. m. *Celui qui pousse un bateau au moyen de la gaffe*.

KLOK, z. v. *Cloche*, f. | De — luiden, *sonner la cloche*. | Eene — gieten, *fondre une cloche*. | (fig.) Iets aan de — hangen, *divulguer qc.* | Hangend uurwerk. *Pendule, horloge*, f. | — in een uurwerk. *Timbre*, m. | Oorhanger. *Pendant* m. *d'oreille*. | Vuurstolp. *Couvre-feu*, m. | (hort.) *Cloche*. | (chim.) *Chape*, f., *couvercle* m. *d'alambic*.

KLOK, z. v. Klokhen. *Poule qui glousse* ou *qui couve, couveuse*, f.

KLOK, z. m. Teug. *Trait, coup*, m., *gorgée*, f.

KLOKBALK, z. m. *Hune*, f.

KLOKBLOEM, z. v. (bot.) *Clochette, campanelle, campanule, gantelée*, f.

KLOKER, z. m. Pijpekoter. *Cure-pipe*, m.

KLOKHAMER, z. m. *Marteau* m. *d'horloge*.

KLOKHEN, z. v. *Poule qui glousse* ou *qui couve, couveuse*, f.

KLOKHUIS, z. o. *Clocher*, m. | (bot.) Zaadhuisje. *Capsule*, f. | — eens appels, *trognon* m. *de pomme*.

KLOKJE, z. o. *Clochette*, f. | (bot.) *Campanule*, f.

KLOKJESKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Campanule*, f.

KLOKKEGALG, z. v. *Beffroi*, m.

KLOKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Glousser, glouglouter*. | De hen klokt, *la poule glousse*.

KLOKKENGELUI (zond. mv.), z. o. *Son* m. *des cloches*.

KLOKKENGIETEN, z. o. *Art* m. *de fondre des cloches, fonderie* f. *des cloches*.

KLOKKENGIETER, z. m. *Fondeur* m. *de cloches*.

KLOKKENGIETERIJ, z. v. *Fonderie* f. *de cloches*.

KLOKKENIST, z. m. *Carillonneur*, m.

KLOKKENMAAT, z. v. *Échelle campanaire*, f.

KLOKKENMAKER, z. m. *Zie* KLOKKENGIETER.

KLOKKENSPEL, z. o. *Carillon*, m.

KLOKKENSPELER, z. m. *Carillonneur*, m.

KLOK[KEN]TOREN, z. m. *Clocher*, m. | Kleine —, *clocheton*, m.

KLOK[KE]REEP (-REEPEN), z. m. *Corde* f. *de la cloche*.

KLOKKLEPEL, z. m. *Battant* m. *de cloche*. | (blas.) *Batail*, m.

KLOKKLOK (zond. mv.), z. o. *Glouglou*, m.

KLOKLUIDER, z. m. *Sonneur* m. *de cloche*.

KLOKMETAAL (zond. mv.), z. o. *Zie* KLOKSPIJS.

KLOKREEP (-REEPEN), z. m. *Zie* KLOK[KE]REEP.

KLOKSCHUT, z. o. *Abat-vent* m. *d'un clocher*.

KLOKSKEN, z. o. *Zie* KLOKJE.

KLOKSKENSKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* KLOKJESKRUID.

KLOKSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de cloche*. | Op —, *à l'heure sonnante*. | Op — van drieën, *à trois heures sonnantes*.

KLOKSPELEN (zond. mv.), z. o. *Carillon, carillonnement*, m.

KLOKSPELER, z. m. *Carillonneur*, m.

KLOKSPIJS (zond. mv.), z. v. *Métal, bronze propre à la fonte des cloches, airain*, m. | Geliefkoosde spijs. *Mets* ou *manger favori*, m. | Dat gaat er in als —, *c'est là un manger de roi*.

KLOKTOREN, z. m. *Zie* KLOK[KEN]TOREN.

KLOKTOUW, z. o. *Zie* KLOKREEP.

KLOKVORMIG, bn. *En forme de cloche, campaniforme, campanulé*.

KLOKZEEL (-ZELEN), z. o. *Zie* KLOKREEP.

KLOKZWENGEL, z. m. *Bascule* f. *de la cloche*.

KLOMMER, z. m. Leugen. *Mensonge*, m., *bourde*, f. | Uitvlucht. *Échappatoire, défaite*, f., *fauxfuyant*, m.

KLOMP, z. m. Massa. *Masse*, f., *tas, monceau*, m. | — ijzer, *masse* f. *de fer*. | — aarde, *motte* f. *de terre*. | — bloed, *grumeau* m. *de sang*. | Holblok. *Sabot*, m.

KLOMPACHTIG, bn. *Informe*. | Als een holblok. *Qui ressemble à un sabot*.

KLOMPENDANS (-DANSEN), z. m. *Sabotière*, f.

KLOMPIG, bn. *Qui contient des grumeaux*.

KLOMPJE, z. o. *Petite masse*, f. | Holblokje. *Petit sabot*, m.

KLOMPMAKER, z. m. *Sabotier*, m.

KLOMPMAKERSBANK, z. v. *Établi* m. *du sabotier, encoche*, f.

KLOMPVRUCHT, z. v. (bot.) *Syncarpe*, m.

KLOMPZAK (zond. mv.), z. m. (fig.) *Coups*, m. pl., *volée* f. *de coups*. | Iemand lustig — geven, *étriller qq. comme il faut*.

KLONGEL, z. m. *en* v. *Zie* KLUNGEL.

KLONGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KLUNGELEN.

KLONT, z. v. *Zie* KLONTER.

KLONTER, z. m. *Grumeau, caillot*, m. | — bloeds, *grumeau de sang*.

KLONTERACHTIG, bn. *Grumeleux, qui contient des grumeaux*.

KLONTEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se grumeler, s'engrumeler, se cailler*. | Geklonterd bloed, *sang grumelé*, m.

KLONTERIG, bn. *Zie* KLONTERACHTIG.

KLONTIG, bn. *Zie* KLONTERACHTIG.

KLONTJE, z. o. *Petit grumeau*, m. | — suiker, *petit morceau* m. *de sucre*.

KLONTSUIKER (zond. mv.), z. v. *Barboute*, f.

KLOOF (KLOVEN), z. v. *Fente, crevasse, gerçure, fissure*, f. | (méd.) — in de huid, *rhagade*, f. | — van een horloge, *coq* m. *d'une montre*.

KLOOFBAAR, bn. *Scissile, sectile, fissile, clivable*.

KLOOFBEITEL, z. m. *Coin, fendoir*, m.

KLOOFBIJL, z. v. *Hache* f. *à fendre du bois, merlin, marlin*, m.

KLOOFHAMER, z. m. *Mailloche*, f., *merlin*, m.

KLOOFHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de refend*.

KLOOFIJZER, z. o. *Fendoir, coutre*, m.

KLOOFJE, z. o. *Petite fente, crevasse* ou *gerçure*, f.

KLOOFKIN, z. v. *Menton fourchu*, m.

KLOOFMES, z. o. *Hachette*, f.

KLOOFPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Fenderie*, f.

KLOOFSTER, z. v. *Fendeuse*, f.

KLOON (KLONEN), z. m. Holblok. *Sabot*, m.

KLOOSTER, z. o. *Couvent, cloître, monastère*, m. | In een — gaan, *entrer dans un couvent, se faire religieux* ou *religieuse, se faire moine, prendre le voile*.

KLOOSTERACHTIG, bn. *Claustral, monastique, conventuel*.

Kloosterbroeder, z. m. *Frère servant, moine lai, frère lai*, m. ‖ Monnik. *Moine, religieux, cénobite*, m.
Kloosterbroederschap, z. v. *Conventualité*, f.
Kloosterbroêr, z. m. *Zie* Kloosterbroeder.
Kloostercel, z. v. *Cellule* f. *de couvent.*
Kloosterdoek (zond. mv.), z. o. *Linon*, m.
Kloosteren, zw. w. b. *Cloîtrer, encloîtrer, enfermer dans un couvent.*
Kloostergelofte, z. v. *Vœu* m. *de religieux* ou *de religieuse.* ‖ De —n afleggen, *faire ses vœux, faire profession.*
Kloostergoed (-goederen), z. o. *Bien* m. *d'un couvent* ou *d'un monastère.*
Kloostering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de cloîtrer, d'encloîtrer* ou *d'enfermer dans un couvent.*
Kloosterjaar, z. o. *Noviciat*, m.
Kloosterjuffer, z. v. *Religieuse*, f.
Kloosterkamertje, z. o. *Cellule* f. *de couvent.*
Kloosterkapel, z. v. *Chapelle* f. *de couvent.*
Kloosterkerk, z. v. *Église* f. *de couvent.*
Kloosterlatijn (zond. mv.), z. o. *Mauvais latin, latin* m. *de cuisine.*
Kloosterleven (zond. mv.), z. o. *Vie monastique*, f.
Kloosterlieden, z. m. mv. *Religieux, moines*, m. pl.
Kloosterlijk, bn. *Claustral, monastique, conventuel.* ‖ bw. *Conventuellement.*
Kloosterling, z. m. *en* v. *Religieux, moine*, m.; *religieuse*, f.
Kloostermaal, z. o. *Réfection*, f.
Kloostermis[se], z. v. *Messe conventuelle*, f.
Kloostermoeder, z. v. *Supérieure, prieure, abbesse*, f.
Kloostermonnik (-niken), z. m. *Cloîtrier*, m.
Kloostermuur, z. m. *Mur* m. *de couvent* ou *de cloître.*
Kloosternon, z. v. *Cloîtrière*, f.
Kloosterorde, z. v. *Ordre monastique*, m.
Kloosterregel, z. m. *Discipline* ou *règle claustrale*, f.
Kloosterstraf, z. v. *Pénitence claustrale*, f.
Kloostertucht, z. v. *Zie* Kloosterregel.
Kloostervader, z. m. *Supérieur, prieur, abbé*, m.
Kloostervolk (zond. mv.), z. o. *Religieux*, m. pl., *religieuses*, f. pl.
Kloostervoogd, z. m. *Archimandrite*, m.
Kloostervoogdes, z. v. *Zie* Kloostermoeder.
Kloostervoogdij (zond. mv.), z. v. *Archimandritat*, m.
Kloostervrouw, z. v. *Religieuse*, f.
Kloosterwet, z. v. *Loi* ou *règle claustrale*, f.
Kloosterwezen (zond. mv.), z. o. *Tout ce qui concerne les couvents.*
Kloosterzuster, z. v. *Religieuse*, f.
Kloot (klooten), z. m. *Boule*, f., *globe*, m. ‖ Kogel. *Balle*, f., *boulet*, m. ‖ Sfeer. *Sphère*, f., *globe*, m. ‖ Hemelkloot. *Globe céleste*, m. ‖ Aardkloot. *Globe terrestre*, m. ‖ Teelbal. *Testicule*, m.
Klootachtig, bn. *Sphérique, globuleux.*
Klootbloem, z. v. (bot.) *Globulaire*, f.
Klooten, zw. w. b. (très-bas.) *Tromper, duper.*
Klootje, z. o. *Globule*, m., *petite boule*, f., *petit globe*, m.
Klootjesvolk (zond. mv.), z. o. Gepeupel. *Canaille, populace*, f.
Klootrond, bn. *Rond comme une boule, sphérique.*
Klootsch, bw. *Sphérique.* ‖ —e driehoeksmeting, *trigonométrie sphérique*, f.
Klootspel, z. o. *Jeu* m. *de boule.*
Klootvormig, bn. *Sphérique, globuleux, sphéroïde.*
Klootzak, z. m. (anat.) *Scrotum*, m.
Klooven, zw. w. b. *Fendre.* ‖ Hout —, *fendre du bois.* ‖ Eenen diamant —, *cliver un diamant.*
Kloover, z. m. *Fendeur*, m.
Klooving, z. v. *Action* f. *de fendre.*
Klop, z. m. Slag. *Coup*, m. ‖ Slaag. *Coups*, m. pl. ‖ — krijgen, *être battu.* ‖ — geven, *rosser, étriller.* ‖ De — van 't hart, *le battement* m. *du cœur.*
Klop, z. v. *Dévote, béguine*, f.
Klopgeest, z. m. *Esprit frappeur*, m.
Klopgeesterij (zond. mv.), z. v. *Spiritisme*, m.
Klophamer, z. m. *Maillet*, m.
Klophengst, z. m. *Cheval bistourné*, m.
Klophout, z. o. *Battoir*, m. ‖ (impr.) *Taquoir*, m.
Klopjacht, z. v. *Traque, battue*, f.
Klopjager, z. m. *Traqueur*, m.
Klopje, z. o. *Zie* Klop, z. v.
Kloplaag, z. v. (rel.) *Battée*, f.
Kloppen, zw. w. o. (met *hebben*). *Battre, frapper, heurter.* ‖ Klop aan de deur, *frappez à la porte.* ‖ Mijn hart klopt, *mon cœur palpite.* ‖ b. *Battre, frapper, heurter.* ‖ Hennep —, *battre le chanvre.* ‖ Een boek —, *battre un livre.* ‖ Eieren —, *battre des œufs.*
Klopper, z. m. Die klopt. *Batteur, frappeur*, m. ‖ Deurklopper. *Heurtoir, marteau* m. *de porte.* ‖ Holblok. *Sabot*, m. ‖ (vénér.) —s, *batteurs*, m. pl.
Klopping, z. v. *Battement*, m. ‖ — van 't hart, *battement* m. ou *palpitation* f. *de cœur.* ‖ Slagen. *Coups*, m. pl.
Klopscheen (-scheenen), z. v. *Poche, pochette*, f.
Klopsteen (-steenen), z. m. *Billot, mailloir*, m.
Klopster, z. v. *Frappeuse*, f.
Klopzee, z. v. *Mer houleuse, grosse mer*, f.
Klopzuster, z. v. *Zie* Klop, z. v.
Klos, z. m. Houten blok. *Bûche*, f. ‖ Bobijn. *Bobine*, f. ‖ — der kantwerksters, *fuseau* m. *de dentellière.* ‖ Klamp. *Chantignole*, f. ‖ (mar.) *Moulinet*, m. ‖ (artill.) *Sabot*, m.
Klosbaan, z. v. *Jeu* m. *de boule.*
Klosje, Klosken, z. o. *Petite bobine*, f., *petit fuseau*, m.
Kloskoker, z. m. *Thie*, f.
Kloskoord, z. v. *Cordonnet*, m.
Klossen, zw. w. b. *Bobiner.* ‖ Koord —, *faire du cordonnet.* ‖ o. (met *hebben*). *Jouer à la boule.*
Kloteren, zw. w. b. *Bousiller.*
Kloterspaan, z. o. *Hochet*, m.
Kloterwerk (zond. mv.), z. o. *Travail pénible*, m.
Klotsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Heurter, frapper fortement, clapoter, mugir comme les vagues.*
Klotsing, z. v. *Action* f. *de frapper fortement, clapotage, mugissement* m. *des vagues.*
Klouw, z. v. Hark. *Râteau*, m. ‖ *Zie* Klauw.
Klouwen, zw. w. b. (hort.) *Râteler.* ‖ Breeuwen. *Calfater, radouber.* ‖ *Zie* Klauwen.
Klouwer, z. m. *Calfat*, m.
Klovenier, z. m. *Arquebusier*, m.
Klub, z. m. *Club*, m.
Klubbist, z. m. *Clubiste*, m.
Klucht, z. v. Boert. *Farce, plaisanterie, drôlerie, facétie, bouffonnerie*, f., *badinage*, m. ‖ Stomme —, *pantomime*, f. ‖ Kloof. *Fente*, f.
Kluchtdans (-dansen), z. m. *Ballet comique*, m.
Kluchtdanser, z. m. *Danseur bouffon, grotesque*, m.
Kluchtig, bn. *Plaisant, comique, bouffon, drôle, facétieux, grotesque.* ‖ Vreemd. *Singulier, étrange.* ‖ bw. *Plaisamment, comiquement.*

Kluchtigheid (zond. mv.), z. v. *Plaisanterie, bouffonnerie, drôlerie, humeur bouffonne*, f.
Kluchtig[lijk], bw. *Zie* Kluchtig, bw.
Kluchtje, z. o. *Petite farce*, f.
Kluchtspeelster, z. v. *Bateleuse*, f.
Kluchtspel (–spelen), z. o. *Farce*, f. ‖ (antiq.) *Mime*, f.
Kluchtspeler, z. m. *Bateleur, comique, bouffe, bouffon*, m. ‖ (antiq.) *Mime*, m. ‖ (fig.) *Farceur, bouffon*, m.
Kluchtspelschrijver, z. m. *Auteur comique*, m.
Kluchtzangspel (–spelen), z. o. *Opéra bouffon* ou *bouffe*, m.
Kluft, z. v. Kloof. *Fente, crevasse*, f. ‖ Wijk. *Quartier*, m., *section* f. *d'une ville*. ‖ Klomp. *Masse*, f. ‖ Afhellende schuinte. *Talus*, m. ‖ (mar.) *Équerre brisée*, f. ‖ Driehoekige uitlating. *Lioube*, f. ‖ *Zie* Klucht.
Kluften, zw. w. b. Driehoekig uitlaten. *Liouber*.
Kluif, z. v. Klauw. *Griffe, serre*, f. ‖ (fam.) Babbelaarster. *Commère, jaseuse*, f.
Kluif (zond. mv.), z. m. Het kluiven. *Action* f. *de ronger*.
Kluifbeentje, z. o. *Petit os* m. *à ronger*.
Kluiffok, z. v. (mar.) *Foc* m. *de beaupré*.
Kluifhout (zond. mv.), z. o. *Bâton* m. *de beaupré*.
Kluifje, z. o. *Petit os* m. *à ronger*.
Kluifster, z. v. *Celle qui ronge des os*. ‖ (fig.) *Personne avare*, f.
Kluis, z. v. *Ermitage*, m. ‖ Verwelfsel van eenen kelder. *Voûte* f. *d'une cave*. ‖ (mar.) IJzeren —, *manchon*, m.
Kluisgat (–gaten), z. o. (mar.) *Écubier, écoban*, m.
Kluishout, z. o. (mar.) *Alonge* f. *d'écubiers*.
Kluisplaat, z. v. (mar.) *Zie* Kluishout.
Kluisprop, z. v. (mar.) *Tampon* m. *d'écubiers*.
Kluister, z. v. *Lien*, m., *chaîne*, f., *fers, ceps*, m. pl. ‖ — aan de handen, *menottes*, f. pl. ‖ — aan een paard, *entraves*, f. pl., *abot*, m. ‖ Beletsel. *Obstacle, empêchement*, m., *entraves*, f. pl. ‖ Verdrukking. *Oppression, servitude*, f.
Kluisteren, zw. w. b. *Enchaîner, charger de fers* ou *de chaînes*. ‖ De handen —, *emmenotter*. ‖ Een paard —, *entraver un cheval*. ‖ (fig.) *Enchaîner, captiver, entraver*.
Kluit, z. v. *Motte*, f. ‖ — aarde, *motte de terre*. ‖ (fig.) Uit de —en groeien, *grandir à merveille*. ‖ Brok turf. *Morceau* m. *de tourbe*. ‖ —en stoken, *brûler des mottes*. ‖ Klucht. *Farce*, f.
Kluitachtig, bn. *Qui ressemble à une motte*.
Kluitenbreker, z. m. *Casse-motte, brise-motte, émottoir*, m.
Kluitig, bn. *Plein de mottes*.
Kluitje, z. o. *Petite motte*, f. ‖ — kandij, *morceau* m. *de candi* ou *de sucre*. ‖ Brokje turf. *Petit morceau* m. *de tourbe*. ‖ (fig.) Iemand met een — in het riet sturen, *jeter un os à la gueule de qq*.
Kluiven, (*kloof, kloven, gekloven*,) zw. w. b. *Ronger*. ‖ Een been — *ronger un os*. ‖ (fig.) Aan iets wat te — hebben, *avoir beaucoup à faire à qc*.
Kluiver, z. m. *Celui qui ronge des os*. ‖ (fig.) Vrek, gierigaard. *Avare, ladre*, m.
Kluiving, z. v. *Rongement*, m.
Kluizen, zw. w. o. (met *hebben*). *Vivre en ermite* ou *en solitaire*. ‖ (mar.) *Rejaillir contre les écubiers*.
Kluizenaar, z. m. *Ermite, solitaire, reclus, anachorète*, m.
Kluizenaarshut, z. v. *Ermitage*, m.
Kluizenaarskleeft, z. m. (h. n.) *Ermite*, m.
Kluizenaarsleven (zond. mv.), z. o. *Vie* f. *d'ermite*.
Kluizenaarster, z. v. *Recluse*, f.
Kluizenaarswoning, z. v. *Ermitage*, m.
Klunderen, zw. w. o. (met *hebben*). *Heurter, frapper*.
Klungel, z. v. Slet. *Coureuse*, f. ‖ z. m. Lomperd. *Nigaud, imbécile*, m.
Klungelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Dissiper* ou *gaspiller son temps*.
Kluppel, z. m. *Gros bâton, tricot, gourdin*, m., *massue*, f. ‖ (pop.) *Trique*, f. ‖ Telhout. *Rondin*, m. ‖ (blas.) *Écot*, m.
Kluppelen, zw. w. b. *Battre* ou *assommer à coups de bâton* ou *de massue, rondiner*. ‖ (fig.) Bekijven. *Réprimander, gourmander, gronder*.
Kluppelkoek, z. m. *Croquet, pain* m. *d'épice en forme de rondin*.
Kluppelspel, z. o. *Jeu* m. *de bâtons*.
Kluppelvers, z. o. *Phrase* f. *qui rime avec la phrase précédente* ou *suivante*.
Kluts (zond. mv.), z. v. (prov.) Hij is de — kwijt, *il a perdu la tramontane*.
Kluts, z. m. Weinigje. *Petite quantité*, f.
Klutsei (–eieren), z. o. *Œufs brouillés*, m. pl.
Klutsen, zw. w. b. *Mêler en battant, brouiller*. ‖ Eieren —, *brouiller des œufs*. ‖ Futselen. *Vétiller*.
Kluun, z. o. *Kluun, bière* f. *de Groningue*.
Kluwen, z. o. *Peloton*, m., *pelote*, f. ‖ — katoen, *pelote de coton*. ‖ Tot een — opwinden, *pelotonner*.
Kluwenen, zw. w. b. *Pelotonner, empeloter, dévider en peloton*.
Kluwentje (–tjes), z. o. *Petit peloton*, m., *petite pelote*, f.
Knaagdier, z. o. *Animal rongeur, rongeur*, m.
Knaagster, z. v. *Celle qui ronge, rongeuse*, f.
Knaap, z. m. Jongen. *Garçon*, m. ‖ Jongeling. *Jeune homme*, m. ‖ Slaaf. *Esclave*, m. ‖ Schildknaap. *Écuyer*, m. ‖ Knecht. *Valet*, m. ‖ Snaak. *Drôle, gaillard*, m. ‖ Lustige —, *bon vivant*, m. ‖ Lichtstander. *Guéridon*, m. ‖ (artill.) *Chevrette*, f.
Knaapje, Knaapken, z. o. *Petit garçon*, m. ‖ Snaakje. *Petit drôle*, m.
Knaapjeskruid (zond. mv.), z. o. *Orchis*, m.
Knabbelaar, z. m. *Celui qui ronge, rongeur*, m.
Knabbelaarster, z. v. *Celle qui ronge, rongeuse*, f.
Knabbelen, zw. w. b. *Ronger*. ‖ Knauwen. *Mâcher*. ‖ o. (met *hebben*). *Ronger, grignoter*.
Knabbeling, z. v. *Rongement*, m.
Knagen, zw. w. b. *Ronger*. ‖ Een been —, *ronger un os*. ‖ (fig.) Wroegen. *Tourmenter, bourreler*. ‖ Hij wordt door wroeging geknaagd, *il est rongé par les remords*. ‖ Invreten. *Ronger, corroder*. ‖ o. (met *hebben*). *Ronger*.
Knager, z. m. *Celui qui ronge, rongeur*, m.
Knaging, z. v. *Rongement*, m. ‖ — des gewetens, *remords, tourment* m. *de la conscience*. ‖ Invreting. *Corrosion, érosion*, f.
Knak, z. m. *Crac*, m. ‖ (fig.) Slag. *Coup*, m., *atteinte*, f.
Knak, bn. *Fâché, piqué, de mauvaise humeur*. ‖ — zijn, *être fâché* ou *piqué*.
Knak, tusschenw. *Crac!*
Knakhamer, z. m. *Brisoir*, m.
Knakken, zw. w. b. *Rompre, casser, briser*. ‖ o. (met *zijn*). *Craquer, se rompre, se casser*. ‖ Zijne vingers laten —, *faire craquer ses doigts*.

Knakking, z. v. *Action* f. *de craquer, de rompre* ou *de briser.*
Knal, z. m. *Éclat, fracas*, m.
Knallen, zw. w. o. (met *hebben*). *Éclater, faire explosion, faire du fracas, claquer.*
Knap, z. m. *Crac, craquemeut*, m. ‖ Beet. *Morsure*, f. ‖ Spijs. *Nourriture*, f., *manger*, m.
Knap, z. v. Vlasbrake. *Macque*, f.
Knap, bn. Juist. *Juste.* ‖ Nauw. *Étroit.* ‖ Fraai, net. *Joli, net, propre.* ‖ Bekwaam. *Capable, habile.* ‖ Vlug. *Prompt, expéditif.* ‖ bw. *Joliment, gentiment.* ‖ Bekwaam. *Habilement.*
Knapballetje, Knapballeken, z. o. *Croquette*, f.
Knapbus, z. v. *Zie* Klakbus.
Knaphandig, bn. *Adroit, habile, agile, leste.* ‖ bw. *Adroitement, habilement, agilement, lestement.*
Knaphandigheid (zond. mv.), z. v. *Adresse, habileté, dextérité, agilité*, f.
Knaphandig[lijk], bw. *Zie* Knaphandig, bw.
Knapheid (zond. mv.), z. v. Netheid. *Propreté, netteté*, f. ‖ Bekwaamheid. *Adresse, habileté, dextérité*, f.
Knapjes, bw. *Gentiment, joliment.*
Knapkers (-kersen), z. v. *Bigarreau*, m.
Knapkoek, z. m. *Croquet, croquembouche, craquelin*, m.
Knappen, zw. w. b. Eten. *Croquer, manger.* ‖ Bijten. *Mordre.* ‖ Vlas braken. *Broyer du chanvre.* ‖ Knaphandig grijpen. *Saisir adroitement.* ‖ o. (met *hebben*). *Craquer, craqueter.* ‖ In het vuur —, *pétiller.* ‖ (met *zijn*). *Se rompre, se fêler.*
Knapper, z. m. *Objet* m. *qui craque* ou *qui pétille.* ‖ Knapkoek. *Croquembouche*, m.
Knapperd, z. m. Knap mensch. *Homme adroit* ou *habile*, m.
Knaptaart, z. v. *Croquante*, f.
Knaptand, z. m. (bot.) *Gueule* f. *de lion.* ‖ Bietebauw. *Croquemitaine*, m.
Knapzak, z. m. *Bissac*, m., *panetière*, f. ‖ Bedelzak. *Besace*, f. ‖ (artill.) *Canapsa*, m.
Knapzakdrager, z. m. *Canapsa, celui qui porte un canapsa*, m.
Knarsbeen (zond. mv.), z. o. Kraakbeen. *Cartilage*, m.
Knarsbeenachtig, bn. *Cartilagineux.*
Knarsbeenbeschrijving (zond. mv.), z. v. *Chondrographie*, f.
Knarsbeenig, bn. *Cartilagineux.*
Knarsbeenvlies, z. o. *Périchondre*, m.
Knarsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Craquer, craqueter.* ‖ Op de tanden —, *grincer des dents.* ‖ De deur knarst op hare duimen, *la porte crie sur ses gonds.* ‖ De werktuigen —, *les machines hient.*
Knarsetanden, zw. w. o. (met *hebben*). *Grincer des dents.*
Knarsing, z. v. *Craquement, cri*, m. ‖ — der tanden, *grincement* m. *des dents.* ‖ — van werktuigen, *hiement* m. *de machines.*
Knaster, z. m. *Canasse*, m.
Knauwelen, zw. w. b. *Mâcher.*
Knauwen, zw. w. b. *Mâcher.* ‖ Knabbelen. *Ronger.* ‖ (fig.) *Gâter, ruiner.*
Knauwer, z. m. *Mâcheur*, m.
Knauwing, z. v. *Mastication*, f.
Knauwmiddel, z. o. *Masticatoire*, m.
Knauwsel, z. o. *Chose mâchée*, f.
Knauwster, z. v. *Mâcheuse*, f.
Knauwtabak, z. m. *Chique*, f., *tabac* m. *à chiquer.*
Knauwtand, z. m. *Dent molaire* ou *mâchelière*, f.

Knecht (knechts, knechten), z. m. *Domestique, valet, serviteur, laquais*, m. ‖ Ambachtsgezel. *Garçon, compagnon*, m. ‖ Soldaat. *Soldat*, m.
Knechtelijk, bn. *Servile.* ‖ bw. *Servilement.*
Knechtje, z. o. Knaapje. *Petit garçon*, m. ‖ Kleine dienstbode. *Valeton*, m.
Knechtjeshuis, z. o. *Maison* f. *des orphelins, orphelinat* m. *de garçons.*
Knechtken, z. o. *Zie* Knechtje.
Knechtsch, bn. *Servile.* ‖ bw. *Servilement.*
Knechtschap (zond. mv.), z. o. *Esclavage*, m., *servitude*, f.
Knechtsdienst, z. m. *Service* m. *de valet.*
Knechtskamer, z. v. *Chambre* f. *de domestique.*
Knechtslivrei, z. v. *Livrée* f. *de domestique.*
Knechtsloon (zond. mv.), z. o. *Gages*, m. pl., *salaire* m. *de valet.*
Knechtswijze, bw. *Servilement, en valet.*
Kneden, zw. w. b. *Pétrir.* ‖ Brood —, *pétrir du pain.* ‖ Klei —, *corroyer l'argile.* ‖ (chir.) Het lichaam —, *masser le corps.* ‖ (fig.) Vermurwen. *Attendrir, émouvoir.*
Kneder, z. m. *Pétrisseur*, m.
Kneding, z. v. *Pétrissage*, m.
Kneedloods (-loodsen), z. v. *Marchoir*, m.
Kneedster, z. v. *Celle qui pétrit.*
Kneep (knepen), z. v. Neep. *Pincée*, f., *pinçon*, m. ‖ Plooi. *Pli*, m. ‖ Looze streek. *Tour*, m., *ruse, finesse, menée, manigance, machination*, f.
Kneetrog, z. m. *Pétrin*, m., *huche*, f.
Knekel, z. m. *Zie* Knokkel.
Knekelhuis, z. o. *Charnier*, m.
Knel, z. v. Klem. *Gêne, étreinte*, f. ‖ Val. *Piége*, m., *trappe*, f.
Knellen, zw. w. b. Klemmen. *Serrer, pincer, presser.* ‖ (fig.) *Oppresser, accabler, vexer.*
Knelling, z. v. *Serrement, pincement*, m. ‖ (fig.) *Oppression, vexation*, f.
Kneppel, z. m. *Zie* Kluppel.
Kneppelen, zw. w. b. *Zie* Kluppelen.
Knersen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Knarsen.
Knetteren, zw. w. o. (met *hebben*). Knitteren. *Craquer, pétiller.* ‖ b. Blutsen. *Meurtrir, froisser.*
Knettering (zond. mv.), z. v. *Craquètement, pétillement*, m.
Knetterslag (-slagen), z. m. *Coup* m. *qui éclate avec fracas.*
Kneu, z. v. *Linot*, m., *linotte*, f.
Kneukel, z. m. Dommerik. *Lourdaud*, m. ‖ *Zie* Knokkel.
Kneukelhuis, z. o. *Zie* Knekelhuis.
Kneukelvormig, bn. *Zie* Knokkelvormig.
Kneunest, z. o. *Nid* m. *de linotte.* ‖ (fig.) Spaarpot. *Tirelire*, f.
Kneupenning, z. m. *Épargne*, f.
Kneuter, z. v. Zie Kneu.
Kneuteraar, z. m. *Bredouilleur*, m.
Kneuteraarster, z. v. *Bredouilleuse*, f.
Kneuteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Gazouiller, chanter comme la linotte.* ‖ Stamelen. *Bégayer, bredouiller.* ‖ Mompelen. *Gronder, murmurer.*
Kneuterig, bn. *Grondeur, grogneur, morose.*
Kneutering (zond. mv.), z. v. *Gazouillement, chant* m. *de la linotte.* ‖ Stameling. *Bégayement, bredouillement*, m. ‖ Gemompel. *Murmure*, m.
Kneutertje, Kneutje, z. o. *Petit linot*, m., *petite linotte*, f.
Kneuzen, zw. w. b. Door drukking kwetsen. *Froisser, meurtrir, écacher, contondre.* ‖ Olijven —, *détriter des olives.* ‖ Gekneusde spier, *muscle contus*, m. ‖ (fig.) *Blesser, nuire à.*
Kneuzend, bn. *Contondant.*

Kneuzing, z. v. *Froissement*, m., *froissure*, *meurtrissure*, f. ‖ (chir.) *Contusion*, f, ‖ (maréch.) — aan de vleeschzool, *solbature*, f. ‖ — der olijven, *détritage* m. *des olives*.

Knevel, z. m. (mar.) Draaier. *Trésillon*, m. ‖ Mondprop. *Poire* f. *d'angoisse*. ‖ Knevelbaard. *Moustache*, f. ‖ (fig.) Een — van eenen vent, *un gros gaillard*, m.

Knevelaar, z. m. *Garrotteur*, m. ‖ Afzetter. *Concussionnaire*, *exacteur*, m. ‖ Woekeraar. *Usurier*, m.

Knevelaarster, z. v. Woekeraarster. *Usurière*, f.

Knevelarij, z. v. Afzetterij. *Extorsion*, *concussion*, *exaction*, *vexation*, f. ‖ Woekerij. *Usure*, f.

Knevelbaard, z. m. *Moustache*, f.

Knevelband, z. m. *Corde* f. *pour garrotter*. ‖ Handboei. *Menottes*, f. pl.

Knevelen, zw. w. b. *Mettre un bâton à la bouche de qq.* ‖ Vastbinden. *Garrotter*, *lier*. ‖ Afzetten. *Extorquer*, *vexer*, *pressurer*, *sucer*.

Knevelijzer, z. o. *Fer* m. *à friser*, *à retrousser les moustaches*.

Kneveling, z. v. *Garrottage*, m. ‖ Knevelarij. *Extorsion*, *concussion*, *exaction*, *vexation*, f.

Knibbelaar, z. m. Haarkloover. *Chicaneur*, *vétilleur*, m. ‖ Die altijd afdingt. *Barguigneur*, m.

Knibbelaarster, z. v. Haarkloofster. *Chicaneuse*, *vétilleuse*, f. ‖ Die altijd afdingt. *Barguigneuse*, f.

Knibbelachtig, bn. *Zie* Knibbelig.

Knibbelarij, z. v. *Chicane*, *vétillerie*, *pointillerie*, f. ‖ Gestadige afdinging. *Barguignage*, m.

Knibbelen, zw. w. o. (met *hebben*). Haarklooven. *Chicaner*, *vétiller*. ‖ Gestadig afdingen. *Barguigner*, *marchandailler*.

Knibbelig, bn. Haarkloovend. *Chicaneur*, *chicanier*, *pointilleux*, *vétilleux*.

Knibbeling, z. v. *Chicane*, *vétillerie*, *pointillerie*, f. ‖ Gestadige afdinging. *Barguignage*, m.

Knibbelziek, bn. *Zie* Knibbelig.

Knibbelzucht (zond. mv.), z. v. *Esprit* m. *de chicane*, *manie* f. *de chicaner*.

Knie (**knieën**), z. v. *Genou*, m. ‖ Op de —en liggen, *être à genoux*. ‖ Op de —en vallen, *s'agenouiller*, *tomber à genoux*. ‖ De —en buigen, *fléchir les genoux*. ‖ (fig.) Iets onder de — hebben, *être maître de qc.* ‖ (fig.) Iemand onder de — hebben, *réduire qq. à l'obéissance*. ‖ (mar.) Kromhout. *Courbeton*, m., *courbe*, f. ‖ (mar.) Schegge. *Gorgère*, f.

Knieband, z. m. *Jarretière*, *genouillère*, f. ‖ — van eenen os, *entraves* f. pl. *qu'on applique au genou d'un bœuf*.

Knieboog (**-bogen**), z. m. *Jarret*, m.

Knieboogspier, z. v. *Muscle jarretier*, m.

Kniebuiging, z. v. *Génuflexion*, f. ‖ (dans.) *Plié*, m.

Kniedicht, z. o. *Impromptu*, m.

Kniedoek, z. m. *Grémial*, m.

Kniegesp, z. m. *Boucle* f. *de jarretière*.

Kniegezwel, z. o. (méd.) *Gonocèle*, f. ‖ (vétér.) *Capelet*, m.

Kniehout, z. o. (charp.) *Livre*, *courbe*, f.

Kniejicht (zond. mv.), z. v. *Gonagre*, f.

Knielap, z. m. *Genouillère*, f.

Knielbank, z. v. *Prie-dieu*, *agenouilloir*, m.

Knieleder, **Knieleêr**, z. o. *Zie* Knielap.

Knielen, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *S'agenouiller*, *se mettre à genoux*, *se prosterner*, *plier le genou*. ‖ Geknield zijn. *Être à genoux*, *être agenouillé*.

Knielend, bn. *Agenouillé*, *prosterné*. ‖ bw. *À genoux*.

Knieling, z. v. *Action de s'agenouiller*, *génuflexion*, f.

Knielkussen, z. o. *Carreau*, *agenouilloir*, m.

Kniepijn, z. v. *Gonalgie*, f., *mal* m. *au genou*.

Knieriem, z. m. *Genouillère*, f. ‖ (cordonn.) Spanriem. *Tire-pied*, m.

Knieschijf, z. v. *Rotule*, f.

Knieschijfband, z. m. (méd.) *Kiastre*, *chiastre*, m.

Kniesoor (**-ooren**), z. m. *en* v. *Homme chagrin*, m., *femme chagrine*, f.

Kniestuk, z. o. *Genouillère*, f.

Knietje, z. o. *Petit genou*, m.

Knieval, z. m. *Prosternation*, *génuflexion*, f.

Kniezen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se chagriner*.

Kniezer, z. m. *Homme chagrin*, m.

Kniezig, bn. *Chagrin*, *triste*.

Kniezing, z. v. *Chagrin*, m., *humeur chagrine*, f.

Knijf, z. o. Knipmes. *Jambette*, f. ‖ Zwaard. *Épée*, f.

Knijfmes, **Knijfmesje**, z. o. *Zie* Knijf.

Knijn, z. o. *Zie* Konijn.

Knijp (zond. mv.), z. v. *Serrement*, m., *étreinte*, f. ‖ (fig.) Verlegenheid. *Gêne*, f., *embarras*, m. ‖ In de — zijn, *être dans l'embarras* ou *dans le pétrin*.

Knijpen, (*kneep*, *knepen*, *geknepen*,) st. w. b. Nijpen. *Pincer*, *serrer*. ‖ Iemand in den arm —, *pincer qq. au bras*. ‖ Met eene tang —, *tenailler*. ‖ (fig.) Knevelen, afzetten. *Extorquer*, *pressurer*, *vexer*. ‖ o. (met *hebben*). Bij den wind zeilen. *Serrer le vent*.

Knijper, z. m. *Celui qui pince* ou *qui serre*, *pinceur*, m. ‖ Nijptang. *Pince*, *pincette*, f. ‖ — eens kreefts, *serre* ou *pince* f. *d'écrevisse*. ‖ Vrek. *Pince-maille*, *avare*, *ladre*, m.

Knijping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pincer*, *pincement*, *serrement*, m.

Knijpster, z. v. *Celle qui pince* ou *qui serre*.

Knijptang, z. v. *Zie* Nijptang.

Knijzen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Kniezen.

Knijzer, z. m. *Zie* Kniezer.

Knik, z. m. *Brisure* ou *rupture* f. *sans entière solution de continuité*. ‖ — met het hoofd, *inclination* f. *de tête*. ‖ (fig.) Tegenspoed. *Revers*, *malheur*, m.

Knikbloem, z. v. *Prénanthe*, f.

Knikkebeenen, zw. w. o. (met *hebben*). *Chanceler*, *n'être pas ferme sur ses pieds*, *marcher d'un pas mal assuré*.

Knikkebollen, zw. w. o. (met *hebben*). *Branler la tête*. ‖ Sluimeren. *Sommeiller*.

Knikken, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Faire signe de la tête*. ‖ Groeten. *Saluer*. ‖ (met *zijn*). *Se casser sans se désunir*. ‖ (fig.) Ten val neigen, buigen. *S'affaisser*, *fléchir*. ‖ b. *Casser sans désunir*, *rompre en partie*.

Knikker, z. m. Die knikt. *Celui qui salue de la tête*. ‖ Stuiter. *Chique*, *bille*, f. ‖ (prov.) Het is niet om de —s, maar om het recht van 't spel, *c'est la justice de la cause*, *et non l'intérêt dont il s'agit*. ‖ (fam.) Hoofd. *Tête*, f.

Knikkeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer aux chiques* ou *aux billes*. ‖ b. (fig.) Iemand van de baan —, *supplanter* ou *désarçonner qq.*

Knikkerjongen, z. m. *Garçon* m. *qui joue aux chiques* ou *aux billes*.

Knikkerspel, z. o. *Jeu* m. *de billes* ou *de chiques*.

Knikkertijd (zond. mv.), z. m. *Saison* f. *du jeu de billes* ou *de chiques*.

Knikkertje, z. o. *Petite bille*, *petite chique*, f.

Knikking, z. v. *Action* f. *de faire signe de la tête*. ‖ Teeken met het hoofd. *Signe* m. *de tête*.

Knikstag (–stagen) z. v. *Étai* m. *de perroquet de beaupré.*

Knip, z. m. Het knippen. *Action* f. *de donner une chiquenaude* ou *une croquignole.* ‖ Knipslag. *Chiquenaude, croquignole*, f. ‖ — voor den neus, *nasarde*, f. ‖ (fig.) Hij is geenen — voor den neus waard, *il n'est pas bon à jeter aux chiens.* ‖ Slag. *Coup*, m. ‖ — geven, *battre.* ‖ — krijgen, *être battu, être rossé* ou *étrillé.* ‖ — met eene scheer, *coup* m. *de ciseaux.*

Knip, z. v. Vogelknip. *Trébuchet*, m. ‖ (serr.) *Targette*, f.

Knip, z. v. Kroeg. *Cabaret borgne*, m.

Kniphoutje, z. o. *Marchette, planchette* f. *d'un piége* ou *d'un trébuchet.*

Knipmes, z. o. *Jambette*, f., *couteau pliant*, m.

Knipmuts (–mutsen), z. v. *Bonnet* m. (*de femme*) *à tour plissé.*

Knipoog (–oogen), z. m. *en* v. *Personne* f. *qui clignote des yeux.*

Knipoogen, zw. w. o. (met *hebben*). *Ciller, cligner* ou *clignoter des yeux.*

Knippen, zw. w. b. Knipslagen geven. *Croquignoler, donner des croquignoles* ou *des chiquenaudes.* ‖ Voor den neus —, *nasarder.* ‖ Met eene knip vangen. *Prendre au trébuchet.* ‖ Met list vangen. *Saisir adroitement, attraper, happer.* ‖ Met de nagels —, *écraser avec les ongles.* ‖ Snijden. *Couper avec des ciseaux, rogner, tailler.* ‖ Zijne nagels —, *se rogner les ongles.* ‖ Zich het haar laten —, *se faire couper les cheveux.* ‖ Figuren —, *découper des figures.*

Knipper, z. m. *Découpeur*, m,

Knipperen, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer aux jonchets.*

Knipperspel, z. o. *Jonchets*, m. pl., *jeu* m. *des jonchets.*

Knipschaar, z. v. *Petits ciseaux pointus*, m. pl., *découpoir, coupoir*, m., *cisoires*, f. pl.

Knipsel (zond. mv.), z. o. *Rognures* f. pl. *de papier.*

Knipslag (–slagen), z. m. *Chiquenaude, croquignole*, f. ‖ — voor den neus, *nasarde*, f.

Knipslag (–slagen), z. m. Valdeurtje. *Abatant* ou *volet* m. *d'un trébuchet.*

Knipslot (–sloten), z. o. Hangslot. *Cadenas*, m.

Knipster, z. v. *Découpeuse*, f.

Knipwaag, z. v. *Peson*, m., *romaine*, f.

Knispen, zw. w. b. *Croquignoler, donner des croquignoles* ou *des chiquenaudes.*

Knitteren, zw. w. o. *en* b. *Zie* **Knetteren.**

Knobbel, z. m. *Bosse, protubérance*, f., *bouton, tubercule*, m. ‖ (méd.) *Nœud, durillon*, m. ‖ Eeltknobbel. *Callosité*, f. ‖ — in het papier, *pâton*, m.

Knobbelachtig, **Knobbelig**, bn. *Noueux, plein de boutons, tuberculeux.*

Knobbelvormig, bn. *Tuberculeux.*

Knod[de], z. v. *Nœud, bouton*, m. ‖ (bot.) Geleding. *Nœud* m. *de tige.*

Knoddestok, z. m. *Bâton noueux*, m.

Knoddig, bn. *Grotesque, comique.*

Knods, z. m. *Zie* **Knots.**

Knoedel, z. v. (pât.) *Nouille*, f.

Knoeien, zw. w. o. (met *hebben*). *Bousiller, travailler mal, massacrer, ravauder.* ‖ (fig.) Met kwade trouw te werk gaan. *Agir de mauvaise foi.* ‖ b. *Bousiller, gâter, massacrer.* ‖ (fig.) *Intriguer.*

Knoeier, z. m. *Bousilleur, gâte-métier, massacreur, ravaudeur*, m. ‖ (fig.) *Intrigant*, m.

Knoeierij, z. v. *Bousillage, ravaudage*, m. ‖ (fig.) *Machination, intrigue*, f.

Knoeister, z. v. *Bousilleuse*, f. ‖ (fig.) *Intrigante*, f.

Knoeiwerk (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, m. ‖ (fig.) *Intrigue*, f.

Knoesel, z. m. Enkel. *Cheville du pied, malléole*,

Knoeselen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se jarreter.*

Knoest, z. m. *Nœud*, m.

Knoestachtig, bn. *Noueux, squirrheux, loupeux.*

Knoesterig, bn. *Noueux.* ‖ (blas.) *Écoté.*

Knoesterigheid (zond. mv.), z. v. *Tubérosité, nodosité*, f.

Knoestgezwel, z. o. *Squirrhe*, m.

Knoestig, bn. *Zie* **Knoesterig.**

Knoestigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* **Knoesterigheid.**

Knoestje, z. o. *Petit nœud*, m.

Knoet, z. m. Lomperd. *Lourdaud, rustaud*, m.

Knoet, z. m. Zweep. *Knout*, m.

Knoetachtig, bn. *Lourd, grossier, rustique, rustaud.* ‖ bw. *Lourdement, grossièrement, rustiquement.*

Knoetig, bn. *Zie* **Knoetachtig.**

Knoffelaar, z. m. *Zie* **Knuffelaar.**

Knoffelen, zw. w. b. *Zie* **Knuffelen.**

Knoflook (zond. mv.), z. o. *Ail*, m. ‖ (fam.) — geven, *donner des coups de poing.*

Knoflookkruid (zond. mv.), z. o. *Alliaire*, f.

Knoflooksaus, z. v. *Aillade, sauce* f. *à l'ail.*

Knoflooksmaak (zond. mv.), z. m. *Goût* m. *d'ail.*

Knok, z. m. *Os*, m.

Knokje, z. o. *Petit os, osselet*, m.

Knokkel, z. m. *Nœud, condyle, article*, m., *jointure*, f. ‖ (fig.) Iemand op de —s slaan, *donner sur les doigts à qq.*

Knokkelachtig, **Knokkelig**, bn. *Noueux.*

Knokkelvormig, bn. *Condyloïde.*

Knokslag (–slagen), z. m. Knip. *Croquignole, chiquenaude*, f.

Knol, z. m. (bot.) *Tubercule*, m., *bulbe*, f., *ognon*, m. ‖ Raap. *Navet*, m. ‖ (prov.) —len voor citroenen verkoopen, *faire croire que des vessies sont des lanternes.* ‖ Slecht paard. *Mazette, haridelle, rosse*, f. ‖ Stumper. *Niais, benêt, imbécile, nigaud*, m.

Knolachtig, bn. *Qui ressemble à un navet.*

Knolakker, z. m. *Champ* m. *semé de navets.*

Knolland, z. o. *Zie* **Knolakker.**

Knollentuin, z. m. *Jardin* m. *où l'on cultive des navets.*

Knolleschil, z. v. *Pelure* f. *de navet.*

Knolradijs, z. v. *Radis*, m.

Knolradijsveld (zond. mv.), z. o. *Ravière*, f.

Knolrond, bn. *Rond comme un navet.*

Knolzaad (zond. mv.), z. o. *Navette*, f.

Knook (knoken), z. m. *Zie* **Knok.**

Knoop (knoopen), z. m. *Nœud*, m. ‖ Eenen — leggen *of* maken, *faire un nœud, nouer.* ‖ (fig.) Den Gordiaanschen — doorhakken, *trancher le nœud gordien.* ‖ (astron.) *Nœud.* ‖ (phys.) *Nœud.* ‖ (fig.) Daar ligt de —, *c'est là que gît le lièvre.* ‖ — eens kleeds. *Bouton*, m. ‖ —en aanzetten, *mettre des boutons.*

Knoopen, zw. w. b. *Nouer, faire un nœud.* ‖ Met knoopen vastmaken. *Boutonner.*

Knoopendraaier, z. m. *Tourneur* m. *de boutons.*

Knoopenfabriek, z. v. *Fabrique de boutons, boutonnerie*, f.

Knoopenmaakster, z. v. *Faiseuse* f. *de boutons.*

Knoopenmaker, z. m. *Boutonnier*, m.

Knoopenmakerij, z. v. *Boutonnerie*, f.

Knoopenschaar, z. v. Schaar om knoopen te poetsen. *Patience*, f.

Knoopenschrift, z. o. *Quipos*, m. pl.

Knoopgras (zond. mv.), z. o. (bot.) *Renouée, centinode*, f.

KNOOPIG, bn. *Noueux, plein de boutons.*
KNOOPING, z. v. *Action* f. *de boutonner* ou *de nouer.*
KNOOPJE, z. o. *Petit nœud, petit bouton*, m.
KNOOPKOORD, z. v. (blas.) *Cordelière*, f.
KNOOPLOOK (zond. mv.), z. o. *Zie* KNOFLOOK.
KNOOPNAALD, z. v. *Aiguille* f. *à filocher.*
KNOOPSCHAAR, z. v. Schaar om te knoopen. *Ciseaux* m. pl. *à filocher.*
KNOOPSGAT (-GATEN), z. o. *Boutonnière*, f.
KNOOPSTER, z. v. *Celle qui noue* ou *qui filoche.*
KNOOPWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage filoché*, m.
KNOOPZIJDE (zond. mv.), z. v. *Soie* f. *à filocher.*
KNOP, z. m. Knoop. *Bouton*, m. ‖ — eens kleeds, *bouton* m. *d'un habit.* ‖ — eens degens, *pommeau* m. *d'épée.* ‖ — eens rottings, *pomme* f. *d'une canne.* ‖ (bot.) *Bouton, bourgeon*, m.
KNOPJE, z. o. *Petit bouton*, m., *petite pomme, pommette*, f. ‖ (bot.) *Petit bouton*, m.
KNOPKEVER, z. m. *Coupe-bourgeon*, m.
KNOPLOOK (zond. mv.), z. o. *Zie* KNOFLOOK.
KNOPMAAKSTER, z. v. *Zie* KNOOPENMAAKSTER.
KNOPMAKER, z. m. *Zie* KNOOPENMAKER.
KNOPMAKERIJ, z. v. *Zie* KNOOPENMAKERIJ.
KNOPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Botten. *Bourgeonner.* ‖ Knoopen. *Boutonner.*
KNOPPIKKER, z. m. Vogel. *Ébourgeonneur*, m.
KNOPSGAT (-GATEN), z. o. *Zie* KNOOPSGAT.
KNOR, z. m. *Cartilage*, m.
KNORACHTIG, bn. *Cartilagineux.* ‖ Knorrig. *Grondeur, grogneur, grognard.*
KNORBEEN (zond. mv.), z. o. Kraakbeen. *Cartilage*, m.
KNORBEENBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Chondrographie*, f.
KNORBEENONTLEDING (zond. mv.), z. v. *Chondrotomie*, f.
KNORDER, z. m. *Grondeur, grogneur, grognard*, m.
KNORF, z. m. Bonk. *Os, corps dur*, m. ‖ Knoop. *Nœud*, m.
KNORHAAN, z. m. Visch. *Rouget, grondin*, m. ‖ Korhaan. *Coq de bruyère, francolin*, m.
KNORREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Grogner.* ‖ Het varken knort, *le cochon grogne.* ‖ Brommen, kijven. *Gronder, grogner, grommeler.*
KNORREPOT, z. m. *en* v. *Grognard, grogneur*, m.; *grognarde, grogneuse*, f.
KNORRIG, bn. *Grondeur, grogneur, grognard.*
KNORRIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mauvaise humeur, maussaderie*, f.
KNORS, z. m. *Zie* KNOR.
KNOT, z. v. (bot.) *Coque* ou *tête* f. *de lin.*
KNOTER, z. v. *Zie* KNEUTER.
KNOTS (KNOTSEN), z. v. *Massue*, f., *assommoir, casse-tête*, m. ‖ Kaarsdief. *Champignon*, m.
KNOTSACHTIG, bn. *Qui ressemble à une massue.*
KNOTSDRAGER, z. m. *Porte-massue*, m.
KNOTSHOORNIG, bn. *Clavicorne.*
KNOTSJE, z. o. *Petite massue*, f.
KNOTSSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de massue.*
KNOTSVORMIG, bn. *Fait en massue, clavé, claviculaire, claviforme.*
KNOTTEN, zw. w. b. Het vlas —, *dréger le lin.* ‖ (arbor.) Aftoppen. *Étêter, écimer, tronquer.* ‖ (fig.) Verhinderen. *Retenir, réprimer, s'opposer à.* ‖ Iemands hoogmoed —, *rabattre l'orgueil de qq.*
KNOTTER, z. m. *Celui qui drège* ou *qui étête.* ‖ (fig.) *Celui qui réprime.*
KNOTTING, z. v. — van 't vlas, *action* f. *de dréger le lin.* ‖ Aftopping. *Étêtement*, m.
KNOTWILG, z. m. *Saule* m. *à étêter.*
KNUDDEL, z. v. Knoedel. *Nouille*, f.
KNUF, z. m. *en* v. *Qui grogne toujours.*
KNUFFELAAR, z. m. *Celui qui traite qq. rudement.*
KNUFFELEN, zw. w. b. Drukken. *Presser.* ‖ Met de vuist stooten. *Donner des coups de poing, pousser avec les poings.* ‖ Ruw behandelen. *Traiter rudement, houspiller.*
KNUFFELING (zond. mv.), z. v. *Coups, coups de poing, mauvais traitements*, m. pl.
KNUFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Grogner.*
KNUIST, z. m. *Nœud*, m. ‖ (fam.) Vuist, hand. *Poing*, m., *main*, f. ‖ Kort ineengedrongen mensch. *Homme trapu*, m.
KNUL, z. m. *Benêt, niais, nigaud*, m.
KNUPPEL, z. m. *Zie* KLUPPEL, enz.
KNUPPELEN, zw. w. b. *Zie* KLUPPELEN.
KNUT, z. m *Zie* KNOT.
KNUTSELAAR, z. m. *Celui qui fait des babioles par manière de passe-temps.*
KNUTSELAARSTER, z. v. *Celle qui fait des babioles par manière de passe-temps.*
KNUTSELARIJ, z. v. *Babioles*, f. pl.
KNUTSELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire des babioles pour passer le temps.*
KNUTSELING, z. v. *Action* f. *de faire des babioles pour passer le temps.*
KNUTSELWERK (zond. mv.), z. o. *Babioles*, f. pl.
KNUTTEL, z. v. (mar.) *Garcette*, f.
KNUTTERIG, bn. *Gentil, mignon, joli.*
KOBALT (zond. mv.), z. o. *Cobalt*, m.
KODDE, z. v. Boert. *Plaisanterie, facétie*, f. ‖ Staart. *Queue*, f.
KODDEBEIER, z. m. *Garde-chasse, garde-pêche*, m.
KODDENAAR, z. m. *Zie* KNEU.
KODDIG, bn. *Bouffon, plaisant, comique, badin, drôle, grotesque.* ‖ bw. *Plaisamment, comiquement.*
KODDIGHEID, (-HEDEN), z. v. *Bouffonnerie, plaisanterie, farce*, f., *badinage*, m., *drôlerie, facétie*, f.
KODDIG[LIJK], bw. *Zie* KODDIG, bw.
KOE (KOEIEN), z. v. *Vache*, f. ‖ Jonge —, *génisse*, f. ‖ Eene — melken, *traire une vache.* ‖ (prov.) Oude —ien uit de gracht halen, *réveiller le chat qui dort.* ‖ (prov.) Veel —ien, veel moeien, *qui terre a, guerre a.*
KOEBOER, z. m. *Laboureur* m. *qui laboure avec des vaches.*
KOEBRUGSDEK (zond. mv.), z. o. (mar.) *Faux pont*, m.
KOEDIEF, z. m. *Voleur* m. *de vaches.*
KOEDILLE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Buphthalme*, m., *cotule*, f.
KOEDREK, z. m. *Bouse* f. *de vache.*
KOEDRIJFSTER, z. v. *Vachère*, f.
KOEDRIJVER, z. m. *Vacher*, m.
KOEGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Cornette*, f., *blé* m. *de vache.*
KOEHAAR (zond. mv.), z. o *Poil* m. *de vache.*
KOEHERDER, KOEHOEDER, z. m. *Zie* KOEWACHTER.
KOEHOEDSTER, z. v. *Zie* KOEWACHTSTER.
KOEHOORN, KOEHOREN (-HOORNEN, -HORENS), z. m. *Corne* f. *de vache.*
KOEHOUDER, z. m. *Zie* KOEBOER.
KOEIEKOP, z. m. *Tête* f. *de vache.*
KOEIENUIER (-UIERS,) z. m. *Pis* m. *d'une vache.*
KOEIE[N]VLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande* f. *de vache.*
KOEIER, z. m. *Vacher*, m.
KOEK, z. m. *Gâteau*, m., ‖ Zoete —, *pain* m. *d'épice.* ‖ (métall.) *Masse* f. *de métal.* ‖ —en voor de koeien, *tourteaux*, m. pl.
KOEKAAS, z. m. *en* v. *Fromage* m. *de lait de vache.*
KOEKBAKKER, z. m. *Pain-d'épicier, pâtissier*, m.
KOEKBAKKERIJ, z. v. *Atelier* m. *du pain-d'épicier.*
KOEKDEEG (zond. mv.), z. o. *Pâte* f. *dont on fait des gâteaux, du pain d'épice.*

Koekeloeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Mener une vie solitaire, rester à la maison.* ‖ Gluren. *Guigner, épier.*
Koeken, z. m. mv. *Zie* Ruiten.
Koekenbakker, z. m. *Zie* Koekbakker.
Koekenpan, z. v. *Poêle* f. *à faire des galettes.*
Koeketer, z. m. *Mangeur* m. *de gâteux* ou *de pain d'épice.*
Koekje, z. o. *Petit gâteau*, m.
Koekmat, z. m. (échecs.) *Pat*, m.
Koekoek, z. m. *Coucou*, m. ‖ Vallicht. *Abat-jour*, m. ‖ Koekoeksklok. *Pendule* f. *à coucou.* ‖ Horendrager. *Cocu*, m.
Koekoeksbloem (zond. mv.), z. v. (bot.) *Lychnis*, m., *lychnide*, f.
Koekoeksbrood (zond. mv.), z. o. (bot.) *Alléluia*, *pain* m. *de coucou.*
Koekoekslook (zond. mv.), z. o. *Zie* Koekoeksbrood.
Koekoeksplant (zond. mv.), z. v. *Zie* Koekoeksbrood.
Koekoeksveer (–veeren), z. v. *Plume* f. *de coucou.*
Koekoekszang, z. m. *Chant* m. *du coucou.*
Koekpan, z. v. *Zie* Koekenpan.
Koeksken, z. o. *Zie* Koekje.
Koekwinkel, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend du pain d'épice.*
Koel, bn. *Frais, un peu froid.* ‖ —e ochtend, *matinée fraîche*, f. ‖ — weder, *temps frais*, m. ‖ —e drank, *boisson rafraîchissante*, f. ‖ (fig.) Met —e zinnen, *de sens rassis.* ‖ (fig.) In —en bloede, *de sang-froid.* ‖ (fig.) Onverschillig. *Froid, indifférent, flegmatique.* ‖ bw. *Froidement, avec froideur.* ‖ Iemand — ontvangen, *battre froid à qq., faire froide mine à qq.*
Koelbak, z. m. *Cuve*, f. ‖ (forg.) *Auge*, f. ‖ (raffin.) *Rafraîchissoir*, m.
Koelbalie (–balies), z. v. (mar.) *Baille* f. *de combat.*
Koelbloedig, bn. *Froid, flegmatique.* ‖ bw. *De sang-froid, froidement.*
Koelbloedigheid (zond. mv.), z. v. *Sang-froid*, m.
Koelbloedig[lijk], bw. *Zie* Koelbloedig, bw.
Koeldrank, z. m. *Réfrigérant*, m., *boisson rafraîchissante*, f.
Koelemmer, z. m. *Rafraîchissoir*, m.
Koelen, zw. w. b. *Rafraîchir, refroidir.* ‖ Den wijn —, *rafraîchir le vin.* ‖ Het ijzer —, *tremper le fer.* ‖ (fig.) Bevredigen. *Apaiser, contenter, satisfaire.* ‖ Zijne driften —, *assouvir ses passions.* ‖ Zijne wraak —, *assouvir sa vengeance.* ‖ o. (met *zijn*). *Se rafraîchir, se refroidir.* ‖ (mar.) *Fraîchir.* ‖ De wind gaat —, *le vent fraîchit.* ‖ (fig.) Vertragen. *Se ralentir.*
Koelheid (zond. mv.), z. v. Koelte. *Fraîcheur*, f. ‖ (fig.) *Froideur, tiédeur, indifférence*, f.
Koeling, z. v. *Rafraîchissement, refroidissement*, m. ‖ — van 't ijzer, *trempe* f. *du fer.*
Koelkelder, z. m. *Cave* f. *à rafraîchir.*
Koelketel, z. m. *Rafraîchissoir*, m.
Koelkuip, z. v. (brass.) *Cuve-guilloire*, f.
Koelmiddel, z. o. *Rafraîchissant, réfrigérant*, m.
Koelmoedig, bn. *en* bw. *Zie* Koelbloedig.
Koelmoedigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Koelbloedigheid.
Koelnis, z. v. *Zie* Koeling.
Koeloven, z. m. (verr.) *Fourneau* m. *à recuire.*
Koelpan, z. v. *Poêle* f. *à rafraîchir.*
Koelsmoeds, bw. *De sang-froid.*
Koelte (zond. mv.), z. v. *Fraîcheur*, f. ‖ Zachte wind. *Souffle*, m., *brise*, f. ‖ (fig.) Een dichter in de —, *un poëte à la douzaine.*

Koeltje, z. o. *Vent léger*, m.
Koeltjes, bw. *Un peu froidement.*
Koelvat (–vaten), z. o. *Zie* Koelbak.
Koelzeil, z. o. (mar.) *Manche à vent, trompe*, f.
Koelzinnig, bn. *Zie* Koelbloedig.
Koelzinnigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Koelbloedigheid.
Koemelk (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *de vache.*
Koemest (zond. mv.), z. m. *Bouse* f. *de vache.*
Koen, bn. *Hardi, audacieux, intrépide, courageux.* ‖ bw. *Hardiment, audacieusement, intrépidement, courageusement.*
Koenheid (zond. mv.), z. v. *Hardiesse, audace, intrépidité*, f., *courage*, m.
Koen[lijk], bw. *Zie* Koen, bw.
Koepel, z. m. *Coupole*, f., *dôme*, m. ‖ Tuinhuisje. *Pavillon, kiosque*, m.
Koepeldak (–daken), z. o. *Dôme*, m.
Koepokinenter, z. m. *Vaccinateur*, m.
Koepokinenting, z. v. *Vaccination, vaccine*, f.
Koepokken, z. v. mv. *Vaccine*, f. ‖ De — inenten, *vacciner.*
Koepokstof (zond. mv.), z. v. *Vaccin*, m. ‖ Met de — inenten, *vacciner.*
Koer, z. m. Torenwachter. *Guet*, m.
Koeren, zw. w. o. (met *hebben*). Kirren. *Roucouler.*
Koerier, z. m. *Courrier*, m.
Koers (koersen), z. m. (mar.) *Cours*, m., *route*, f. ‖ (mar.) — houden, *mettre le cap en route.* ‖ (comm.) *Cours*, m.
Koersen, zw. w. o. (met *hebben*). Koers houden. *Mettre le cap en route.*
Koersing (zond. mv.), z. v. *Direction* f. *du vaisseau dans telle* ou *telle route.*
Koertoren, z. m. *Échauguette*, f.
Koes, bw. Zich — houden, *se tenir coi.*
Koesen (zich), zw. w. wederk. *Se coucher (en parlant d'un chien).*
Koest! tusschenw. *Couche!*
Koestaart, z. m. *Queue* f. *de vache.*
Koestal, z. m. *Vacherie, étable* f. *à vaches.*
Koesteert, z. m. *Zie* Koestaart.
Koesteraar, z. m. *Celui qui choie* ou *qui dorlote.*
Koesteren, zw. w. b. *Choyer, dorloter.* ‖ (fig.) *Cultiver, nourrir, entretenir, protéger.* ‖ Haat tegen iemand —, *avoir de la haine contre qq.* ‖ Zich —. *Se chauffer, se choyer.*
Koestering, z. v. *Action* f. *de choyer* ou *de dorloter.*
Koet, z. v. *Petit canard noir*, m. ‖ Lafaard. *Lâche, couard*, m.
Koetarwe (zond. mv.), z. v. (bot.) *Blé* m. *de vache.*
Koeteraar, z. m. *Baragouineur, jargonneur*, m.
Koeteraarster, z. v. *Baragouineuse*, f.
Koeteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Baragouiner, jargonner, écorcher une langue.*
Koetertaal, z. v. *Zie* Koeterwaalsch.
Koeterwaal, z. m. *Argotier, baragouineur, walon* ou *français* m. *qui écorche le néerlandais.*
Koeterwaalsch (zond. mv.), z. o. *Argot, baragouin, néerlandais écorché*, m.
Koeterwaalsch, bn. *D'argot, de baragouin.*
Koeterwalen, zw. w. o. (met *hebben*). *Écorcher la langue néerlandaise à la manière des walons* ou *des français.*
Koeterwalin, z. v. *Argotière, baragouineuse, walonne* ou *française* f. *qui écorche le néerlandais.*
Koetje, z. o. *Petite vache*, f. ‖ (prov.) Die —s loopen in mijne weide, *cette affaire me regarde.* ‖ (prov.) Over —s en kalfjes spreken, *causer de la pluie et du beau temps.*
Koetong, z. v. *Langue* f. *de vache.*
Koets (koetsen), z. v. Rijtuig. *Carrosse*, m.,

voiture, f. ‖ In de — rijden, *aller en carrosse.* ‖ — en paarden houden, *avoir équipage.*
KOETS (KOETSEN), z. v. Bed. *Couche*, f., *lit*, m.
KOETSEN, zw. w. b. (papet.) *Coucher.*
KOETSENMAKER, z. m. *Carrossier*, m.
KOETSGLAS (–GLAZEN), z. o. *Glace* f. *de carrosse.*
KOETSHOF (–HOVEN), z. o. *Cour*, f.
KOETSHUIS, z. o. *Remise*, f.
KOETSIER, z. m. *Cocher*, m.
KOETSKAR, z. v. *Carriole*, f.
KOETSMAKER, z. m. *Zie* KOETSENMAKER.
KOETSPAARD, z. o. *Cheval de carrosse, carrossier*, m.
KOETSPOORT, z. v. *Porte cochère*, f.
KOETSRAD (–RADERS, –RADEREN), z. o. *Roue* f. *de carrosse.*
KOETSRIEM, z. m. *Soupente* f. *de carrosse.*
KOETSVOL, z. v. *Carrossée*, f.
KOETSWAGEN, z. m. *Coche*, m.
KOEVER, bn. Overvloedig. *Abondant, nombreux.*
KOEVEREN, zw. w. b. *Acquérir.*
KOEVET (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de vache.*
KOEVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande* f. *de vache.*
KOEVLIEG, z. v. (h. n.) *Taon*, m.
KOEVOET, z. m. *Pied* m. *de vache.* ‖ Handspaak. *Pied-de-chèvre, levier* m. *de fer.* ‖ (mar.) *Anspect*, m.
KOEWEIDE, z. v. *Pâturage* m. *pour les vaches.*
KOF, z. v. Schip. *Koff*, m.
KOFFER, z. m. *Coffre*, m., *malle*, f. ‖ Zijnen — maken, *faire sa malle.*
KOFFEREN, zw. w. b. *Coffrer, encoffrer, encaisser, serrer dans un coffre.*
KOFFERKEN, z. o. *Zie* KOFFERTJE.
KOFFERLADE, z. v. *Layette* f. *de coffre.*
KOFFERMAKER, z. m. *Coffretier, malletier*, m.
KOFFERSLOT (–SLOTEN), z. o. *Housset*, m., *serrure* f. *de coffre.*
KOFFERTJE, z. o. *Coffret*, m., *mallette*, f.
KOFFIE (zond. mv.), z. m. *en* v. (bot.) Koffieboon. *Café* m. *en grains.* ‖ Drank. *Café.* ‖ — met melk *of* room, *café au lait.* ‖ — drinken, *prendre du café.* ‖ — branden, *brûler du café.* ‖ — zetten, *faire du café.* ‖ — malen, *moudre du café.* ‖ Kopje —, *tasse* f. *de café.*
KOFFIEAKKER, z. m. *Caféière*, f.
KOFFIEBAAL, z. v. *Balle* f. *de café.*
KOFFIEBAKJE, z. o. Kopje. *Tasse* f. *à café.*
KOFFIEBITTER (zond. mv.), z. o. *Caféine*, f.
KOFFIEBLAD (–BLADEN), z. o. *Cabaret*, m.
KOFFIEBOOM (–BOOMEN), z. m. *Cafier, caféier*, m.
KOFFIEBOON (–BOONEN), z. v. *Fève* ou *baie* f. *de café.*
KOFFIEDIK (zond. mv.), z. o. *Marc* m. *de café.*
KOFFIEDRINKER, z. m. *Preneur* m. *de café, celui qui aime le café.*
KOFFIEDRINKSTER, z. v. *Celle qui aime le café.*
KOFFIEGEUR (zond. mv.), z. m. *Arome* m. *du café.*
KOFFIEHUIS, z. o. *Café*, m.
KOFFIEHUISJONGEN, z. m. *Garçon* m. *de café.*
KOFFIEKAN, z. v. *Cafetière*, f.
KOFFIEKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de café.*
KOFFIEKONKEL, z. v. *Commère* f. *qui aime les parties de café.*
KOFFIEKOPJE, z. o. *Tasse* f. *à café.*
KOFFIELEPEL, z. m. *Cuiller* f. *à café.*
KOFFIEMELK (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *pour le café.*
KOFFIEMEULEN, KOFFIEMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à café.*
KOFFIEMOOR (–MOOREN), z. m. *Coquemar*, m.
KOFFIEPARTIJ, z. v. *Personnes réunies* f. pl. *pour prendre le café.*
KOFFIEPLANT, z. v. *Pied* m. *de café.*
KOFFIEPLANTAGE (–AGES), z. v. *Caféière*, f., *lieu* m. *planté de cafiers, plantation* f. *de café.*
KOFFIEPLANTER, z. m. *Planteur* m. *de cafiers.*
KOFFIEPLANTERIJ, z. v. *Caféière*, f., *lieu* m. *planté de cafiers.*
KOFFIEPOT, z. m. *Cafetière*, f., *marabout*, m.
KOFFIESCHENKER, z. m. *Cafetier*, m.
KOFFIESCHENKSTER, z. v. *Celle qui tient un café.*
KOFFIESCHOTELTJE, z. o. *Soucoupe* f. *d'une tasse à café.*
KOFFIESERVIES, z. o. *Service* m. *à café.*
KOFFIETROMMEL, z. v. *Boîte* f. *à café.*
KOFFIEVEILING, z. v. *Vente publique* f. *de café.*
KOFFIEWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *pour le café.*
KOFFIEWEGER, z. m. *Caféomètre*, m.
KOFFIEWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend du café.*
KOFFIEZAK, z. m. *Balle* f. *de café.* ‖ Papieren —, *cornet* m. *à café.*
KOFFIEZUUR (zond. mv.), z. o. (chim.) *Acide caféique*, m.
KOFSCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Koff*, m.
KOGEL, z. m. *Boule*, f., *globe*, m. ‖ Geweerkogel. *Balle*, f. ‖ Kanonkogel. *Boulet*, m. ‖ Gloeiende —s, *boulets rouges.* ‖ (fig.) Den — krijgen, *être fusillé.* ‖ (prov.) De — is door de kerk, *le dé en est jeté.*
KOGELAANDRIJVER, KOGELAANZETTER, z. m. *Pousse-balle*, m.
KOGELBAK, z. m. (mar.) *Épitié*, m.
KOGELEN, zw. w. b. *Tirer à balles* ou *à boulets.* ‖ Met steenen gooien. *Jeter des pierres.*
KOGELGIETER, z. m. *Fondeur* m. *de balles* ou *de boulets.*
KOGELGIETERIJ, z. v. *Fonderie* f. *de balles* ou *de boulets.*
KOGELKLOS, z. m. (artill.) *Sabot* m. *à boulet.*
KOGELMAAT, z. v. *Passe-balle, passe-boulet*, m.
KOGELMETER, z. m. (opt.) Bolmeter. *Sphéromètre*, m.
KOGELTANG, z. v. (artill.) *Pince-balle*, m. ‖ (chir.) *Tire-balle, alfonsin, bec-de-cane*, m.
KOGELTREKKER, z. m. *Zie* KOGELTANG.
KOGELVORM, z. m. *Moule* m. *à boulets* ou *à balles.*
KOGELVORMIG, bn. *Sphérique.*
KOHIER, z. o. *Cahier*, m.
KOK (KOKS), z. m. *Cuisinier*, m. ‖ (prov.) Honger is de beste —, *il n'est sauce que d'appétit.* ‖ (prov.) 't Zijn niet allen —s, die lange messen dragen, *l'habit ne fait pas le moine.*
KOKARDE (–ARDES), z. v. *Cocarde*, f.
KOKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bouillir, cuire.* ‖ Het water kookt, *l'eau bout.* ‖ Het vleesch kookt, *la viande cuit.* ‖ (fig.) Dat doet den pot —, *cela fait bouillir la marmite.* ‖ (fig.) Van toorn —, *bouillonner de colère.* ‖ (fig.) De zee kookt, *la mer écume.* ‖ Wie kookt voor u? *qui vous prépare à dîner?* ‖ b. *Cuire, faire cuire.* ‖ Visch —, *cuire* ou *faire cuire du poisson.* ‖ Water —, *faire bouillir de l'eau.*
KOKEND, bn. *Bouillant, bouillonnant, très-chaud.*
KOKER, z. m. Hij die kookt. *Celui qui cuit, qui fait cuire, qui fait bouillir.* ‖ Zoutkoker. *Saunier*, m.
KOKER, z. m. Lang, hol lichaam, om iets in te steken. *Étui, fourreau*, m., *gaîne, boîte, douille*, f. ‖ Pijlkoker. *Carquois*, m. ‖ (prov.) Vele pijlen op zijnen — hebben, *avoir plusieurs cordes à son arc.* ‖ Hoofd. *Tête*, f. ‖ (prov.) Dat komt uit zijnen — niet, *cela n'est pas de son cru.* ‖ (mar.) *Conduit* m. *de la drosse du gouvernail.*

KOKEREN, zw. w. b. *Mettre dans un étui, dans un fourreau, engaîner.* ‖ (fam.) Foppen. *Tromper, duper.*
KOKERIJ, z. v. *Cuisine*, f.
KOKERMAKER, z. m. *Gaînier, faiseur* m. *d'étuis.*
KOKERMUILEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Ricaner, rire à demi, sourire.*
KOKERTJE, z. o. *Petit étui*, m., *petite gaîne*, f.
KOKHALZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Souffler de fatigue.* ‖ Vurig verlangen. *Soupirer d'un désir ardent.*
KOKING, z. v. *Cuisson, coction, ébullition*, f.
KOKINJE, z. v. *Sucre tors, biscotin*, m.
KOKKELAAR, z. m. Haan. *Coq, coquelineur*, m.
KOKKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Coqueliner, crier* ou *chanter comme le coq.*
KOKOSBOOM (-BOOMEN), z. m. *Cocotier*, m.
KOKOSNOOT (-NOTEN), z. v. *Coco*, m., *noix* f. *de coco.*
KOKOSOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de coco.*
KOKSJONGEN, z. m. *Garçon de cuisine, marmiton*, m. ‖ (mar.) *Aide-coq*, m.
KOKSKRAUWEL, z. m. *Garçon de cuisine, marmiton*, m.
KOKSMAAT, z. m. *Aide* m. *de cuisine.*
KOKSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de cuisinier.*
KOL, z. v. Plek op het voorhoofd eens paards. *Étoile*, f., *chanfrein*, m., *marque blanche* f. *sur le front d'un cheval.* ‖ Paard met eene kol. *Cheval* m. *qui a une étoile sur le front.*
KOL, z. v. Heks. *Sorcière*, f.
KOL, z. m. Slag op het hoofd. *Coup* m. *de maillet sur le front.*
KOLDER, z. m. (mil.) *Buffle, colletin, collet*, m. ‖ Borstharnas. *Cuirasse*, f. ‖ Kleedingstuk. *Justaucorps*, m. ‖ Vliegertje. *Cerf-volant*, m.
KOLDER (zond. mv.), z. m. Paardenziekte. *Vertigo*, m.
KOLDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Den kolder hebben. *Avoir le vertigo.*
KOLDERGAT (-GATEN), z. o. (mar.) *Hulot*, m.
KOLDERIG, bn. *Sujet au vertigo.*
KOLDERSPRONG (zond. mv.), z. m. *Escapade*, f.
KOLDERSTOK, z. m. (mar.) Helmstok. *Barre* f. *du gouvernail.*
KOLENADER, z. v. *Veine* f. *de houille.*
KOLENBAK, z. m. *Baquet à charbon, braisier*, m.
KOLENBRANDER, z. m. *Charbonnier*, m.
KOLENBRANDERIJ, z. v. *Charbonnière*, f.
KOLENBRANDSTER, z. v. *Charbonnière*, f.
KOLENDAMP (zond. mv.), z. m. *Vapeur* f. *de charbon* ou *de houille.*
KOLENDRAGER, z. m. *Porteur* m. *de charbon.*
KOLENEMMER, z. m. *Seau* m. *à charbon* ou *à houille.*
KOLENHOK, z. o. *Charbonnier, lieu* m. *où l'on décharge, où l'on serre le charbon* ou *la houille.*
KOLENKOOPER, z. m. *Charbonnier*, m.
KOLENKOOPSTER, z. v. *Charbonnière*, f.
KOLENMAAT, z. v. *Mesure* f. *pour le charbon.*
KOLENMAGAZIJN, z. o. *Magasin* m. *à charbon* ou *à houille.*
KOLENMAND, z. v. *Manne* f. *à charbon* ou *à houille.*
KOLENMETER, z. m. *Mesureur* m. *de charbon* ou *de houille.*
KOLENMIJN, z. v. *Houillère*, f.
KOLENPAKHUIS, z. o. *Magasin* m. *à charbon* ou *à houille.*
KOLENSCHEPPER, z. m. *Pelle* f. *à houille.*
KOLENSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Charbonnier, vaisseau* m. *destiné à transporter du charbon* ou *de la houille.*

KOLENVUUR (zond. mv.), z. o. *Feu* m. *de* ou *de houille.*
KOLENWAGEN, z. m. *Voiture* f. *à charb houille.* ‖ (chem. de fer.) *Tender*, m.
KOLF, z. v. *Crosse*, f. ‖ Knots. *Masse*, f. ‖ (arqueb.) *Crosse.* ‖ Kolfbus. *Ar* f. ‖ (prov.) De — naar den bal werp *le manche après la cognée.* ‖ (chim.) *cornue*, f. ‖ (bot.) *Spadice*, m.
KOLFBAAN, z. v. *Jeu de crosse* ou *de boule*,
KOLFBAL, z. m. *Boule* f. *pour jouer à l*
KOLFBUS, z. v. *Arquebuse*, f.
KOLFFLESCH, z. v. (chim.) *Retorte, corn*
KOLFHOUT, z. o. Dikzak. *Gros bedon*, m. perd. *Niais, nigaud, imbécile, lourdaud*,
KOLFJE, z. o. *Petite crosse*, f. ‖ Knotj *massue*, f. ‖ (chim.) *Petite retorte*, f. Een — naar zijne hand vinden, *trouve sure à son pied.* ‖ (bot.) *Spadice*, m. —s der voelhorens, *pointes* f. pl. *des*
KOLFROER, z. o. *Arquebuse*, f.
KOLFSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de*
KOLFSPEL, z. o. *Jeu de crosse* ou *de boule*,
KOLFVORMIG, bn. *Clavé, fait en masse* ou *en*
KOLHAMER, z. m. *Maillet*, m.
KOLIBRIE, z. m. KOLIBRIETJE, z. o. *oiseau-mouche*, m.
KOLIEK (zond. mv.), z. o. *Colique*, f.
KOLIEKPIJN, z. v. *Colique*, f.
KOLK, z. v. Kuil. *Fosse*, f. ‖ Afgrond. *gouffre*, m. ‖ Aschkuil. *Cendrier*, m. ‖ kolk. *Tournant*, m., *remole*, f. ‖ (b *Chambre* f. *d'écluse.*
KOLKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Monter noyant.* ‖ (fam.) Rommelen. *Grouiller.*
KOLLEBLOEM, z. v. (bot.) *Coquelicot*, m.
KOLLEN, zw. w. b *Assommer d'un coup d sur le front.* ‖ Eenen os —, *assom bœuf.* ‖ o. (met *hebben*). Op eenen be rijden als eene heks. *Aller au sabbat.* ‖ ren. *Exercer la magie.*
KOLOKWINT, z. m. (bot.) *Coloquinte*, f.
KOLOKWINTSAP (zond. mv.), z. o. *Chicotin*
KOLOM, z. v. Zuil. *Colonne*, f. ‖ (impr.) ‖ — van een dagblad, *colonne d'un jo* (mil.) *Colonne.*
KOLOMBIJNTJE, z. o. *Colibri, oiseau-mou*
KOLOMHOOFD, z. o (impr.) *Lettrine*, f.
KOLOMLETTER, z. v. *Lettrine*, f.
KOLOMMEKEN, KOLOMMETJE, z. o. *Col petite colonne*, f.
KOLONEL (-NELS), z. m. *Colonel*, m. ‖ *Mignonne*, f.
KOLONELSCHAP (zond. mv.), z. o. *Dignité* f. *de*
KOLONELSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Pla colonel.*
KOLONELSVROUW, z. v. *Colonelle*, f.
KOLONIAAL, bn. *Colonial.*
KOLONIAAL, z. m. *Habitant* m. *des colon*
KOLONIE (-IËN), z. v. *Colonie*, f.
KOLONIST, z. m. *Colon*, m.
KOLONIZATIE, z. v. *Colonisation*, f.
KOLONIZEEREN, bw. *Coloniser.*
KOLORIET (zond. mv.), z. o. *Coloris*, m.
KOLORIST, z. m. *Coloriste*, m.
KOLOS, z. m. Reuzenbeeld. *Colosse*, m.
KOLOSSAAL, bn. *Colossal.*
KOLRIJDER, z. m. *Sorcier*, m.
KOLRIJDSTER, z. v. *Sorcière*, f.
KOLSEM, z. m. (mar.) Zaadhout. *Contre-carlingue*, f.
KOLVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer à l* ou *à la boule, crosser.*

Kolvenier, z. m. *Zie* Klovenier.

Kolver, z. m. *Joueur de crosse, crosseur*, m.

Kom, z. v. *Écuelle, terrine, jatte*, f. ‖ Waterkom. *Bassin*, m. ‖ — eens meers, *bassin d'un lac.* ‖ Dok. *Bassin*, m. ‖ — eens dorps, *centre* m. *d'une commune.*

Kombaars z. v. (mar.) Scheepsdeken. *Couverture f. d'un lit de matelot.*

Kombof (–boffen, –bofs), z. v. *Cuisine accessoire* f. *pour les ouvrages grossiers.*

Kombuis, z. v. (mar.) *Fougon*, m., *cuisine*, f. ‖ Groote ketel. *Chaudière*, f.

Komediant, z. m. *Acteur. comédien*, m.

Komediante, z. v. *Actrice, comédienne*, f.

Komedie (–dies), z. v. Schouwburg. *Théâtre, spectacle*, m.

Komeet (–meten), z. v. *Comète*, f.

Komeetbeschrijver, z. m. *Cométographe*, m.

Komeetbeschrijving, z. v. *Cométographie*, f.

Komeetspel, z. o. Kaartspel. *Comète*, f.

Komen, (aantoon. wijze, tegenw. tijd, *ik kom, hij komt, wij komen, gij koomt* of *komt, zij komen*; onvolm. verl. tijd, *kwam, kwamen*; verl. deelw. *gekomen*,) st. *en* onr. w. o. (met *zijn*). *Venir, arriver.* ‖ Uit het stadhuis —, *sortir de l'hôtel de ville.* ‖ Van Rome —, *venir de Rome.* ‖ Ik zal straks —, *je vais venir.* ‖ In huis —, *entrer dans la maison.* ‖ Te huis —, *arriver* ou *venir à la maison.* ‖ Daarvan komt het, dat, *de là vient que.* ‖ Tot rijpheid —, *venir à maturité.* ‖ Om daar toe te —, *pour en venir là.* ‖ Te pas —, *venir à propos.* ‖ Voor den dag —, *paraître, se montrer.* ‖ Ter wereld —, *venir au monde.* ‖ Geraken. *Parvenir.* ‖ Aan land —, *aborder.* ‖ Achter een geheim —, *découvrir un secret.* ‖ In verzoeking —, *être tenté.* ‖ Overeen —, *s'accorder.* ‖ Te binnen —, in de gedachte —, *se souvenir d'une chose.* ‖ Om hals —, om het leven —, *perdre la vie, périr.* ‖ Hij kan uit dat schrift niet —, *il ne sait déchiffrer cette écriture.* ‖ Voortkomen. *Provenir.* ‖ Dat woord komt van het Grieksch. *ce mot vient du grec.* ‖ Hoe komt het, dat...? *comment se fait-il que..?* ‖ Ik kan niet op zijnen naam —, *son nom ne me revient pas.* ‖ (fig.) Ontstaan. *S'élever.* ‖ Geschieden. *Arriver, avoir lieu, se passer, se faire.* ‖ Het kome, hoe het wille, *il en arrivera ce qu'il pourra, arrive qui plante.* ‖ Waar zal dat te recht —? *où cela aboutira-t-il?* ‖ Hoeveel komt hem van mij te goed? *combien dois-je encore lui payer?* ‖ Ik kom om u, *je viens vous chercher.* ‖ Hoe hoog komt u dat boek? *combien vous coûte ce livre?* ‖ Te staan —, *coûter.* ‖ Die dwaasheid komt hem duur te staan, *cette folie lui coûte cher.* ‖ (fig.) Iemand in den weg —, *traverser les desseins de qq.* ‖ (mar.) Boven wind —, *gagner le vent* ou *le dessus du vent.* ‖ In vergetelheid —, *tomber en oubli.* ‖ Hij zal er wel door —, *il en échappera bien.*

Komen (zond. mv.), z. o. Het gaan en —, *l'aller et le venir.*

Komend, bn. *Venant.* ‖ De gaande en —e man, *les allants et les venants*, m. pl.

Komenij, z. v. Kruidenierswinkel. *Boutique f. d'épicier.* ‖ Kramerij. *Mercerie, regratterie*, f.

Komenijswinkel, z. m. *Zie* Komenij.

Komfoor (–foren), z. o. *Réchaud*, m.

Komfoortje, z. o. *Petit réchaud*, m., *chaufferette*, f.

Komijn (zond. mv.), z. m. *Cumin*, m. ‖ Witte —, *carvi*, m.

Komijnachtig, bn. *Cuminé.*

Komijn[e]kaas, z. m. *en* v. *Fromage* m. *au cumin.*

Komijnolie, z. v. *Huile*, f. *de cumin.*

Komijnzaad (zond. mv.), z. o. *Semence* ou *graine* f. *de cumin.*

Komkommer, z. v. *Concombre*, m.

Komkommerbed, z. o. *Couche* f. *de concombres.*

Komkommerplant, z. v. *Concombre*, m.

Komkommertje, z. o. *Cornichon*, m.

Komkommerzaad (zond. mv.), z. o. *Semence* ou *graine* f. *de concombre.*

Komma (–ma's), z. v. *en* o. *Virgule* f.

Kommaliebehoeften, z. v. mv. (mar.) *Ustensiles* m. pl *de cuisine.*

Kommaliewant (zond. mv.), z. o. *Zie* Kommaliebehoeften.

Kommandant, z. m. *Commandant*, m.

Kommandeeren, zw. w. b. *Commander.* ‖ o. (met *hebben*). *Commander.*

Kommandeur (–eurs, –euren), z. m. *Commandeur*, m. ‖ — der orde van den Nederlandschen Leeuw, *commandeur* m. *de l'ordre du Lion Néerlandais.*

Kommapunt, z. o. *Point* m. *et virgule*, f.

Kommeken, z. o. *Zie* Kommetje.

Kommer (zond. mv.), z. m. Gebrek. *Manque des choses les plus nécessaires à la vie, besoin*, m. ‖ Angst. *Peine, inquiétude*, f., *souci, soin, chagrin*, m., *douleur*, f. ‖ (chass.) *Fiente* f. *de lièvre, repaire*, m.

Kommerlijk, bn. *Misérable.* ‖ Angstig. *Soucieux, inquiet, inquiétant, critique.* ‖ bw. *Avec souci, avec inquiétude, avec chagrin.*

Kommerloos, bn. *Insoucieux, sans souci, sans peine, sans inquiétude* ‖ bw. *Insoucieusement, sans souci, sans inquiétude.*

Kommernis, z. v. *Peine, inquiétude*, f., *souci*, m.

Kommerrijp, bn. (hort.) *À peine mûr, qui n'est pas mûr.*

Kommervol, bn. *Inquiétant, critique.* ‖ Treurig, ongelukkig. *Triste, malheureux.*

Kommetje, z. o. *Petite écuelle, petite jatte*, f.

Kommies, z. m. *Employé* m. *à la douane.*

Kompas, z. o. *Boussole*, f., *compas*, m. ‖ (fam.) Zijn — is verdraaid, *il a le bonnet de travers.*

Kompasdoos (–doozen), z. v. *Boîte* f. *de boussole.*

Kompashuisje, z. o. (mar.) *Habitacle*, m.

Kompaslamp, z. v. (mar.) *Lampe* f. *d'habitacle.*

Kompaslampbeugel, z. m. (mar.) *Balancier* m. *de lampe.*

Kompasmaker, z. m. *Fabricant* m. *de boussoles.*

Kompasnaald, z. v. *Aiguille de boussole, aiguille aimantée*, f.

Kompasroos (–rozen), z. v. *Rose* f. *des vents.*

Kompasstreek (–streken), z. v. *Rumb*, m., *aire* f. *de vent.*

Komplot, z. o. *Complot*, m.

Komst (zond. mv.), z. v. Aankomst. *Venue, arrivée*, f. ‖ — tot den troon, *avénement* m. *au trône.* ‖ De — van den Messias, *la venue du Messie.*

Komvol, z. v. *Écuellée, jattée, terrinée*, f.

Komvormig, bn. *En forme d'écuelle, de jatte* ou *de bassin.*

Kond, bn. — doen *of* maken, *faire savoir, notifier, publier.* ‖ Een iegelijk zij —, *que tout le monde sache, que personne n'ignore.*

Kondor (–dors), z. m. *Condor*, m.

Kondschap, z. v. Bericht. *Connaissance, information*, f., *avis*, m. ‖ Hebt gij — van die zaak? *avez-vous connaissance de cette affaire?* ‖ (mil.) Op — uitgaan, *aller à la découverte, battre la campagne* ou *l'estrade;* (fig.) *se mettre en campagne, aller prendre des informations.*

KONDSCHAPPEN, zw. w. b. *Informer, mander, faire savoir, notifier.*
KONDSCHAPPER, z. m. Berichter. *Messager, rapporteur,* m. || Verspieder. *Espion,* m. || —s, *batteurs d'estrades coureurs,* m. pl.
KONFIJT (zond. mv.), z. o. *Confiture,* f., *fruits confits,* m. pl., *racines confites,* f. pl.
KONFIJTEN, zw. w. b. *Confire.* o. (met *hebben*). *Faire des confitures* || (fig.) In iets gekonfijt zijn, *être consommé dans qc., entendre qc. à fond.* || Hij is in listen gekonfijt, *il est passé maître en malices.*
KONFIJTER, z. m. *Confiseur,* m.
KONFIJTSTER, z. v. *Confiseuse,* f.
KONFILJE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Mélisse,* f.
KONGERAAL, z. m. Visch. *Congre,* m.
KONGERPALING, z. m. *Zie* KONGERAAL.
KONIJN, z. o. *Lapin,* m. || Wild —, *lapin de garenne.* || Tam —, *lapin de clapier.* || Wijfje van een —, *lapine,* f. || Jong —, *lapereau,* m.
KONIJNACHTIG, bn. *Cuniculaire.*
KONIJNENBERG, z. m. *Garenne,* f.
KONIJNENBLAD (zond. mv.), z. o. *Laiteron,* m.
KONIJNENBOSCH, z. o. *Garenne,* f.
KONIJNENFOKKER, z. m. *Éleveur* m. *de lapins.*
KONIJNENFOKKERIJ, z. v. *Élève* f. *des lapins.*
KONIJNENHAKSEL, z. o. *Gibelotte,* f.
KONIJNENHOK, z. o. *Clapier,* m.
KONIJNENHOL (–HOLEN), z. o. *Garenne,* f. *trou* ou *terrier* m. *de lapins, rabouillère,* f.
KONIJNENJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *aux lapins.*
KONIJNENKOOI, z. v. *Clapier,* m.
KONIJNENKOT, z. o. *Clapier, trou* m. *de lapins, rabouillère* f.
KONIJNENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Laiteron* m.
KONIJNENLEGER, z. o. *Zie* KONIJNENHOL.
KONIJNENNET, z. o. *Bourse* f. ou *filet* m. *à lapins.*
KONIJNENPASTEI, z. v. *Pâté* m. *de lapin.*
KONIJNENPERK, z. o. *Garenne forcée,* f.
KONIJNENPIJP, z. v. *Zie* KONIJNENHOL.
KONIJNENVELD, z. o. *Garenne forcée,* f.
KONIJNEVEL (–VELLEN), z. o. *Peau* f. *de lapin.*
KONIJNEVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande* f. *de lapin.*
KONIJNSHAAR (zond. mv.), z. o. *Poil* m. *de lapin.*
KONIJNTJE, z. o. *Lapereau,* m.
KONING, z. m. *Roi,* m. || In naam des —s, *par* ou *de par le Roi, au nom du Roi.* || De — in het kegelspel, *la dame* f. *du jeu de quilles.* || — eener kraan, *arbre* m. *d'une grue.*
KONINGDOM, z. o. *Royauté,* f.
KONINGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Célébrer le jour des Rois.*
KONINGENDAG (zond. mv.), z. m. *Jour* m. *des Rois, fête des Rois, épiphanie,* f.
KONINGIN, z. v. *Reine,* f. || De — der bijen, *la reine-abeille,* f.
KONINGINNENKROON (–KRONEN), z. v. *Couronne de reine.*
KONINGINNENMANTEL, z. m. *Manteau* m. *de reine.*
KONINGSADER, z. v. *Veine basilique, basilique,* f.
KONINGSAREND, z. m. *Aigle royal,* m.
KONINGSCHAP (zond. mv.), z. o. *Royauté,* f.
KONINGSDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *du roi.*
KONINGSGEEL (zond. mv.), z. o. *Orpiment,* m.
KONINGSGEZIND, bn. *Royaliste.*
KONINGSGEZINDE, z. m. *en* v. *Royaliste,* m. *et* f.
KONINGSGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Royalisme,* m.
KONINGSGIER, z. m. (h. n.) *Papa,* m.
KONINGSHAGEDIS, z. v. *Basilic,* m.
KONINGSHOF (–HOVEN), z. o. *Cour de roi, cour royale,* f. || Koningspaleis. *Palais royal,* m.
KONINGSHUIS, z. o. *Maison du roi, maison royale,* f.
KONINGSKAARS, KONINGSKEERS, z. v. (bot.) Wolkruid. *Bouillon-blanc* m., *molène,* f., *cierge de Notre-Dame bonhomme* m.
KONINGSKIND (–KINDEREN), z. o. *Enfant de roi, enfant royal,* m.
KONINGSKLEUR (zond. mv.), z. v. *Pourpre,* f.
KONINGSKRAKELING, z. m. *Craquelin royal,* m.
KONINGSKROON (–KRONEN), z. v. *Couronne royale,* f., *diadème,* m. || (bot.) *Couronne royale,* f.
KONINGSKRUID (zond. mv.), z. o. *Basilic,* m.
KONINGSMANTEL, z. m. *Manteau royal,* m.
KONINGSMOORD, z. m. *Régicide, assassinat* m. *d'un roi.*
KONINGSMOORDER, z. m. *Régicide, assassin* m. *d'un roi.*
KONINGSPEER (–PEREN), z. v. *Poire royale,* f.
KONINGSPRUIM, z. v. *Prune royale,* f.
KONINGSSCHOT (zond. mv.), z. o. *Coup* m. *de roi.*
KONINGSSPEL, z. o. *Jonchets,* m. pl.
KONINGSSTAF (–STAVEN), z. m. *Sceptre, bâton royal,* m.
KONINGSSTRAAT, z. v. *Rue royale,* f.
KONINGSTIJGER, z. m. *Tigre royal,* m.
KONINGSTROON (–TRONEN), z. m. *Trône royal,* m.
KONINGSWATER (zond. mv.), z. o. *Eau régale,* f.
KONINGSZALF (zond. mv.), z. v. *Basilicon, basilicum,* m.
KONINGSZEER (zond. mv.), z. o. Kropgezwel. *Écrouelles, scrofules* f. pl.
KONINGSZETEL, z. m. *Siége de roi, trône,* m.
KONINGSZOON (–ZONEN), z. m. *Fils* f. *d'un roi.*
KONINKJE, z. o. *Petit roi, roitelet,* m. || (h. n.) *Roitelet.*
KONINKLIJK, bn. *Royal.* || bw. *Royalement.*
KONINKRIJK, z. o. *Royaume,* m.
KONKEL, z. m. Spinrokken. *Quenouille,* f. || Vod. *Haillon,* m. || Oorveeg. *Soufflet,* m. || Draaikolk. *Tournant, gouffre,* m. || Konkelboel. *Tripot,* m.
KONKEL, z. v. Persoon. *Salope,* f.
KONKELAAR, z. m. *Celui qui machine* ou *qui trame, tripotier* m.
KONKELAARSTER, z. v. *Celle qui machine, qui trame tripotière,* f.
KONKELACHTIG, bn. *Sale et paresseux.*
KONKELBOEL, z. m. *Tripot,* m.
KONKELEN, zw. w. b. *Filer au rouet.* || Kwaad smeden. *Machiner, tramer, tripoter, intriguer.* || Babbelen. *Bavarder, jaser.* || Kwaadspreken. *Médire.*
KONKELFOES (zond. mv.), z. m. *Tripot,* m.
KONKELFOEZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tripoter, intriguer.*
KONKELHUIS, z. o. *Tripot,* m.
KONKELMOER, z. v. *Tripotière,* f.
KONKELPOT, z. m. *Zie* KOFFIEPOT.
KONNEN, onr. w. o. *Zie* KUNNEN.
KONSERF, z. o. *Conserve,* f.
KONST, z. v. enz. *Zie* KUNST.
KONSTABEL, z. m. *Canonnier,* m.
KONSTABEL-MAJOOR (–JOORS, –JOREN), z. m. *Maître-canonnier,* m.
KONSTABELSKAMER, z. v. *Chambre des canonniers, sainte-barbe gardiennerie,* f.
KONSTABELSMAAT (–MAATS), z. m. *Aide-canonnier,* m.
KONSTABELSMAL, z. o. (artill.) *Vigote,* f.
KONSTABELSTENT, z. v. *Canonnière,* f.
KONSTELIJK, bn. *en* bw. *Zie* KUNSTIG *en* KUNSTIG[LIJK].
KONSTENAAR, z. m. *Zie* KUNSTENAAR.
KONSTIG, bn. *Zie* KUNSTIG.
KONT, z. v. (très-bas.) *Derrière, cul,* m.

Kontrefeiten, zw. w. b. Uitschilderen. *Peindre, faire le portrait de.* ‖ Namaken. *Contrefaire.*

Kontrefeitsel, z. o. Portret. *Portrait*, m. ‖ Namaaksel. *Contrefaçon*, f.

Konvooi, z. o. *Convoi*, m.

Konvooischip (-schepen), z. o. *Conserve*, f., *convoyeur*, m.

Konzenielje, z. v. *Cochenille*, f.

Konzenieljeboom (-boomen), z. m. (bot.) *Cochenillier, nopal*, m.

Koof (kooven), z. v. *Coiffe*, f., *serre-tête*, m. ‖ (fam.) *Soufflet*, m.

Kooi, z. v. Slaapplaats. *Lieu où l'on couche, lit, gîte*, m. ‖ Naar de — gaan, *se coucher, se mettre au lit.* ‖ Hangmat. *Hamac, branle*, m. ‖ De —en bergen, *faire branle bas.* ‖ Vogelkooi. *Cage, volière*, f. ‖ Eendenkooi. *Canardière*, f. ‖ Bijenkorf. *Ruche*, f. ‖ (impr.) *Coin*, m.

Kooien, zw. w. b. In eene kooi zetten. *Encager, mettre en cage.* ‖ (impr.) *Serrer la forme avec des coins.* ‖ o. (met *hebben*). *Vivre en concubinage.*

Kooihout, z. o. (impr.) *Cognoir*, m.

Kooitje, z. o. *Petite cage*, f.

Kooivol, z. v. *Cagée*, f.

Kook (zond. mv.), z. v. Het koken. *Action* f. *de bouillir, bouillonnement*, m. ‖ Het water is van de —, *l'eau commence à bouillir.* ‖ In de — zijn, *bouillir.* ‖ (fig.) Hij is van de —, *il est un peu indisposé.*

Kookboek, z. o. *Livre de cuisine, traité* m. *de gastronomie.*

Kookfornuis, z. o. *Huguenote*, f., *petit fourneau*, m.

Kookgereedschap, z. o. *Batterie* f. *de cuisine.*

Kookhok, z. o. *Cuisine*, f.

Kookhuis, z. o. *Cuisine*, f.

Kookkachel, z. v. *Poêle* m. *de cuisine, cuisinière*, f.

Kookketel, z. m. *Marmite*, f., *chaudron*, m., *bouilloire*, f.

Kookkunst (zond. mv.), z. v. *Cuisine*, f., *art du cuisinier, art d'apprêter les mets, art culinaire*, m.

Kookmachine (-chines), z. v. *Digesteur*, m.

Kookpan, z. v. *Casserole*, f.

Kookplaats (-plaatsen), z. v. *Place où l'on cuit, cuisine*, f.

Kookpot, z. m. *Marmite, bouilloire*, f., *pot* m. *à cuire.*

Kooksel, z. o. *Décoction*, f.

Kookster, z. v. *Cuisinière*, f.

Kookstuk, z. o. *Pièce* f. *de viande à bouillir.*

Kooktoestel, z. m. *Appareil* m. *à cuire.*

Kookvrouw, z. v. *Cuisinière*, f.

Kool (kolen), z. v. Brandstof. *Charbon*, m. ‖ — branden, *brûler du charbon.* ‖ Gloeijende —, *charbon ardent.* ‖ Brandende —, *charbon allumé.* ‖ Doove —, *charbon éteint.* ‖ In kolen leggen, *réduire en cendres.* ‖ Met — zwart maken, *charbonner.* ‖ (fig.) Op heete — zitten *of* staan, *être sur les charbons.* ‖ (méd.) *Charbon pestilentiel.*

Kool (koolen), z. v. Gewas. *Chou*, m. ‖ Witte —, *chou blanc.* ‖ Roode —, *chou rouge.* ‖ Savooische —, *chou de Savoie.* ‖ (fig.) Iemand —en verkoopen, *en faire accroire à qq.* ‖ (prov.) Het sop is de — niet waard, *le jeu ne vaut pas la chandelle.* ‖ (fig.) Hij zegt het maar om de —, *il ne le dit que pour rire.* ‖ (prov.) Iemand eene — stoven, *jouer un mauvais tour à qq.*

Koolaarde (zond. mv.), z. v. *Houille*, f.

Kooladeb, z. v. *Zie* Kolenader.

Koolasch (zond. mv.), z. v. *Cendre* f. *de charbon.*

Koolbak, z. m. *Zie* Kolenbak.

Koolbed, z. o. *Couche* f. *de choux.*

Koolblad (-bladen, -bladeren), z. o. *Feuille* f. *de chou.*

Koolbraad, z. v. *Carbonnade*, f., *bifteck*, m.

Koolbrander, z. m. *Zie* Kolenbrander, enz.

Kooldrager, z. m. *Zie* Kolendrager.

Koolgroef, z. v. *Zie* Kolenmijn.

Koolhaas, z. m. *Lièvre* m. *qui se nourrit de feuilles de choux.* ‖ (fig.) *Homme rusé*, m.

Koolhof (-hoven), z. m. *Jardin* m. *à choux.* ‖ Moeshof. *Jardin potager, marais*, m.

Koolhok, z. o. *Zie* Kolenhok.

Koolkapelletje, z. o. *Brassicaire, papillon* m. *de chou.*

Koolkot, z. m. *Zie* Kolenhok.

Koollaag, **Koollage**, z. v. *Couche* f. ou *lit* m. *de charbon.*

Koolmaat, z. v. *Zie* Kolenmaat.

Koolmand, z. o. *Zie* Kolenmand.

Koolmees (-meezen), z. v. (h. n.) *Charbonnière*, f.

Koolmijn, z. v. *Zie* Kolenmijn.

Koolmoes (zond. mv.), z. o. *Potage* m. *aux choux.*

Kooloxyde (zond. mv.), z. o. (chim.) *Oxyde carbonique*, m.

Koolpalm, z. m. *Palmiste*, m.

Koolplant, z. v. *Plante* f. *de chou.*

Koolpoeder (zond. mv.), z. o. *Charbon pulvérisé*, m.

Koolraap, z. v. *Chou-navet, chou-rave*, m.

Koolschip (-schepen), z. o. *Zie* Kolenschip.

Koolsop (zond. mv.), z. v. *en* o. *Soupe* f. *aux choux.*

Koolspruit, z. v. *Rejeton de chou, jet* m. *de chou.*

Koolstof (zond. mv.), z. v. (chim.) *Carbone*, m.

Koolstoffig, bn. *Carboneux.*

Koolstofzuur (zond. mv.), z. o. *Acide carbonique*, m.

Koolstofzuurzout (zond. mv.), z. o. *Carbonate*, m.

Koolstronk, **Koolstruik**, z. m. *Trognon* m. *de chou.*

Kooltje, z. o. Gewas. *Petit chou*, m. ‖ (fam.) Iemand een — stoven, *jouer un tour à qq.*

Kooltje, z. o. Brandstof. *Petit charbon*, m.

Kooltuin, z. m. *Zie* Koolhof.

Koolzaad (zond. mv.), z. o. Zaad van koolen. *Graine* ou *semence* f. *de choux.* ‖ Raapzaad. *Colza*, m.

Koolzaadolie (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de colza.*

Koolzak, z. m. *Sac* m. *à charbon.*

Koolzuur (zond. mv.), z. o. *Acide carbonique*, m. ‖ bn. *Carbonique.*

Koolzuurzout, z. o. (chim.) *Carbonate*, m.

Koolzwart, bn. *Noir comme du charbon.*

Koon (koonen), z. v. Wang. *Joue*, f.

Koop, z. m. Het koopen. *Achat*, m., *acquisition*, f., *marché*, m. ‖ Eenen — sluiten, *conclure un marché.* ‖ Te — zijn, te — staan, *être à vendre.* ‖ Te — stellen *of* zetten, *mettre en vente.* ‖ Op den — toe, *par-dessus le marché.* ‖ Zijne eer te — dragen, *mettre son honneur à l'enchère, prostituer son honneur.* ‖ (fig.) Ik geef —, *je renonce, je cède mes prétentions.* ‖ Het gekochte. *Achat*, m., *emplette*, f. ‖ (jeu.) *Reprise, rentrée*, f.

Koopachtig, bn. *Zie* Koopgierig.

Koopal, z. m. *en* v. *Celui* ou *celle qui a la passion d'acheter, acheteur*, m., *acheteuse*, f.

Koopbrief, z. m. *Lettre* f. *d'achat, contrat de vente, titre* m. *de possession.*

Koopcedel, **Koopceel** (-ceelen), z. v. *Zie* Koopbrief.

Koopdag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de vente.*

Koopen, (*kocht, gekocht*,) onr. w. b. *Acheter.* ‖ Ik heb veel boeken gekocht, *j'ai acheté beaucoup de livres.* ‖ Goedkoop —, *acheter à bon*

marché. ‖ Duur —, *acheter cher.* ‖ Voor gereed geld —, *acheter comptant.* ‖ (fig.) *Se procurer, acquérir.* ‖ (jeu.) Gekochte kaarten, *rentrée*, f.

KOOPER, z. m. *Acheteur*, m.

KOOPGELD, z. o. *Prix* m. *d'achat.*

KOOPGIERIG, bn. *Qui a la passion d'acheter, avide d'acheter.*

KOOPGOED (–GOEDEREN), z. o. *Marchandise* f. *pour garnir un magasin.*

KOOPGRAAG, bn. *Zie* KOOPGIERIG.

KOOPHANDEL (zond. mv.) z. m. *Commerce, négoce, trafic*, m. ‖ — in het groot, *commerce en gros.* ‖ — in het klein *commerce en détail.* ‖ — drijven, *commercer, faire le commerce.*

KOOPJE, z. o. Goede koop. *Bon marché, marché* m. *d'or.* ‖ Aan dat huis heb ik een —, *cette maison me coûte peu.* ‖ (fig.) Ik zal daar geen — aan hebben, *je me verrai dans de beaux draps blancs.*

KOOPLIEDEN z. m. mv. *Zie* KOOPMAN.

KOOPLUST (zond. mv.), z. m. *Envie d'acheter, tentation* f. *d'acheter.*

KOOPMAN (–LIEDEN), z. m. *Marchand, négociant, commerçant, trafiquant*, m. ‖ — in het groot, *marchand en gros.* ‖ — in het klein, *marchand en détail, détaillant*, m. ‖ Rondreizend —, *marchand forain.*

KOOPMANSBEDIENDE, z. m. *Commis* m. *de marchand.*

KOOPMANSBOEK, z. o. *Livre* m. *de commerce, de marchand.*

KOOPMANSBRIEF, z. m. *Lettre mercantile*, f.

KOOPMANSCHAP, z. v. Koopwaar. *Marchandise*, f. ‖ Koophandel. *Commerce, négoce, trafic*, m.

KOOPMANSGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit mercantile, esprit* m. *de commerce.*

KOOPMANSHANTEERING, z. v. *Profession mercantile*, f.

KOOPMANSHUIS, z. o. *Maison commerciale, maison* f. *de commerce.*

KOOPMANSKANTOOR (–TOREN), z. o. *Comptoir* m. *de marchand de négociant.*

AOOPMANSKLERK, z. m. *Commis* m. *de marchand.*

KOOPMANSREKENING, z. v. *Compte* m. *de marchand.*

KOOPMANSSTIJL (zond. mv.), z. m *Style* m. *de marchand.* Naar –, *mercantilement.*

KOOPPENNING z. m. Godspenning. *Denier* m. *à Dieu, arrhes*, f. pl. ‖ Koopprijs. *Prix* m. *d'achat* ou *de vente.*

KOOPPRIJS, z. m. *Prix* m. *d'achat* ou *de vente.*

KOOPSOM[ME z. v. *Prix* m. *d'achat* ou *de vente.*

KOOPSTAD –STEDEN), z. v. *Ville* ou *place marchande* ou *commerçante*, f.

KOOPSTER, z. v. *Acheteuse*, f.

KOOPVAARDER, z. m. *Capitaine* ou *patron* m. *d'un navire marchand.* ‖ Schip. *Navire* ou *vaisseau marchand*, m.

KOOPVAARDIJ (zond. mv.), z. v. *Commerce maritime*, m.

KOOPVAARDIJBRIK, z. v. *Brick* m. *de commerce.*

KOOPVAARDIJHAVEN, z. v. *Port marchand*, m.

KOOPVAARDIJSCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Vaisseau, navire* ou *bâtiment marchand*, m.

KOOPVAARDIJVLOOT (–VLOTEN), z. v. *Flotte marchande*, f.

KOOPVERDRAG (–DRAGEN), z. o. *Contrat* m. *d'achat* ou *de vente.*

KOOPVERNIETIGEND, bn. *Rédhibitoire.*

KOOPVERNIETIGING (zond. mv.), z. v. *Rédhibition*, f.

KOOPVROUW, z. v. *Marchande*, f.

KOOPWAAR, z. v. *Marchandise*, f.

KOOPZUCHT (zond. mv.), z. v. *Passion* f. *d'acheter.*

KOOPZUCHTIG, bn. *Qui a la passion d'acheter.*

KOOR (KOREN), z. o. Rei. *Chœur*, m. ‖ (théât.) *Chœur.* ‖ — van een treurspel, *chœur d'une tragédie.* ‖ — eener kerk, *chœur d'une église.*

KOORAANLEIDER, z. m *Coryphée*, m.

KOORBISSCHOP, z. m. *Chorévêque*, m

KOORBOEK, z. o. *Antiphonaire, antiphonier*, m.

KOORD, z. v. *en* o. *Corde*, f., *cordon*, m. ‖ Dikke —, *grosse corde.* ‖ Op de — dansen, *danser sur la corde.* ‖ Op de slappe — dansen, *voltiger.* ‖ Strop. *Hart*, f. ‖ Met de — gestraft worden, *être pendu.* ‖ —en. Belegsel. *Galons, passements*, m. pl.

KOORDE, z. v. (géom.) *Corde*, f.

KOORDEDANSER, z. m. *Danseur de corde, acrobate, funambule*, m. ‖ — op de slappe koord, *voltigeur*, m.

KOORDEDANSERES, z. v. *Danseuse de corde, acrobate, funambule*, f. ‖ — op de slappe koord, *voltigeuse*, f.

KOORDEDANSERSSTOK, z. m. *Balancier* m. *de danseur de corde.*

KOORDEKEN, z. o. *Zie* KOORDJE.

KOORDEKEN, z. m. Deken eens koors. *Doyen* m. *d'un chapitre.*

KOORDENDRAAIER, z. m. *Cordier*, m.

KOORDENMAKER z. m. *Cordier*, m.

KOORDENMAKERIJ, z. v. *Corderie*, f.

KOORDENWERK (zond. mv.), z. o. *Cordage*, m.

KOORDJE, z. o. *Cordelette*, f., *cordeau*, m. ‖ — eener beurs, *tirant* m. *d'une bourse.*

KOORDPLANT, z. v. *Volubilis*, m.

KOORDVORMIG, bn. *En forme de corde.*

KOORGESTOELTE, z. o. *Stalles, formes* f. pl. *d'église.*

KOORGETIJDEN, z. o. mv. *Office canonial*, m.

KOORGEZANG z. o. *Plain-chant, chant* m. *d'église.*

KOORHEER (–HEEREN), z. m. *Chanoine*, m.

KOORHEMD, z. o. *Surplis*, m., *aube*, f.

KOORJONGEN z. m. *Enfant* m. *de chœur.*

KOORKAP, z. v. *Chape*, f., *pluvial*, m.

KOORKAPKAS[T], z. v. *Chapier*, m.

KOORKIND (–KINDEREN), z. o. *Enfant* m. *de chœur.*

KOORKLEED (–KLEEDEREN), z. o. *Surplis*, m., *aube*, f.

KOORKNAAP, z. m. *Enfant* m. *de chœur.*

KOORLAMP, z. v. *Lampe* f. *du chœur.*

KOORLESSENAAAR, z. m. *Lutrin*, m.

KOORMANTEL z. m. *Zie* KOORKAP.

KOORMANTELTJE, z. o. *Camail*, m.

KOORN (zond. mv.), z. o. Koren. *Blé*, m., *grains*, m. pl.

KOORNAAR, z. v. *Épi* m *de blé.*

KOORNAKKER z. m *Champ* m. *de blé*

KOORNAUW, z. v. *Épi* m *de blé.*

KOORNBERG, z. m. *Tas* ou *monceau* m. *de blé.*

KOORNBEURS, z. v. *Bourse* f. *au blé.*

KOORNBIJTER, z. m. (h. n.) *Calandre*, f., *charançon*, m. ‖ (pop.) Opkooper. *Accapareur* m. *des grains*

KOORNBLAUW, bn. *Couleur de bluet.*

KOORNBLOEM, z. v. *Bluet*, m. ‖ Roode —, *coquelicot, ponceau*, m.

KOORNBOUT, z. m. (h. n.) *Zie* KOORNBIJTER.

KOORNBRAND (zond. mv.), z. m. *Nielle*, f.

KOORNBRANDER z. m. Jeneverstoker. *Distillateur* m. *d'eau-de-vie de grains.*

KOORNBRANDERIJ, z. v. Jeneverstokerij. *Distillerie* f. *d'eau-de-vie de grains.*

KOORNBRANDEWIJN (zond. mv.), z. m. *Eau-de-vie* f. *de grains.*

KOORNDORSCHER z. m. *Batteur* m. *en grange.*

KOORNGARF, z. v. *Gerbe* f. *de blé*

KOORNHAL, z. v. *Halle* f. *aux blés.*

KOORNHALM, z. m. *Chalumeau, tuyau* m. ou *tige* f. *de blé.* ‖ Koornstoppel. *Chaume*, m.

Koornhandel (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de blé* ou *de grains*.
Koornhandelaar, z. m. *Marchand* m. *de blé* ou *de grains*.
Koornharp, z. v. *Crible, émondeur*, m.
Koornhoop (–hoopen), z. m. *Tas, monceau* ou *amas* m. *de blé, meule* f. *de blé*.
Koornhulze, z. v. *Balle* f. *de blé*.
Koornis, z. v. *Abside* f. *d'une église*.
Koornkooper, z. m. *Marchand* m. *de blé* ou *de grains*.
Koornkoopster, z. v. *Marchande* f. *de blé* ou *de grains*.
Koornkrekel, z. m. (h. n.) *Cigale*, f.
Koornland, z. o. *Champ* m. *de blé, terre* f. *à blé*.
Koornloop (zond. mv.), z. o. *Pampe*, f.
Koornmaaier, z. m. *Moissonneur*, m.
Koornmaat, z. v. *Boisseau*, m., *mesure* f. *de blé* ou *de grains*.
Koornmagazijn, z. o. *Magasin* m. *de blé* ou *de grains*.
Koornmarkt, Koornmerkt, z. v. *Marché* m. *au blé* ou *aux grains*.
Koornmeter, z. m. *Mesureur* m. *de blé* ou *de grains*.
Koornmeulen, Koornmolen, z. m. *Moulin* m. *à grains* ou *à blé*.
Koornnon, z. v. *Religieuse de semaine au chœur, officiante*, f.
Koornroos (–rozen), z. v. *Coquelicot, ponceau*, m.
Koornsalade, z. v. (bot.) *Mâche, doucette*, f.
Koornscheidsel, z. o (mar.) *Bardis*, m.
Koornschelf, z. v. *Meule* f. *de blé*.
Koornschoof (–schooven), z. v. *Gerbe* f. *de blé*.
Koornschop, z. v. *Pelle* f. *à remuer le blé*.
Koornschuur, z. v. *Grange*, f.
Koornsikkel, z. v. *Zie* Koornzichel.
Koornstoppel, z. m. *Chaume*, m.
Koorntiend[e], z. o. *Dîme* f. *des blés*.
Koorntje, z. o. *Petit grain*, m.
Koornuitvoer (zond. mv.), z. m. *Exportation* f. *de blé*.
Koornveld, z. o. *Champ* m. *de blé, terre* f. *à blé*.
Koornverkooper, z. m. *Zie* Koornkooper.
Koornverkoopster, z. v. *Zie* Koornkoopster.
Koornverschieter, z. m. *Remueur* m. *de blé*.
Koornwan, z. v. *Van* m. *à blé*.
Koornwanner, z. m. *Vanneur* m. *de blé*.
Koornwet, z. v. *Loi* f. *sur les céréales*.
Koornworm, z. m. *Calandre*, f., *charançon*, m.
Koornzak, z. m. *Sac* m. *à blé*.
Koornzeef (–zeven), z. v. *Crible, émondeur*, m.
Koornzeisen, Koornzichel, z. v. *Faux, faucille*, f.
Koornzift, z. v. *Zie* Koornzeef.
Koornzifter, z. m. *Cribleur* m. *de blé*.
Koornzolder, z. m. *Grenier* m. *à blé*.
Koorrok, z. m. *Chape*, f., *surplis*, m.
Koorstoel, z. m. *Stalle, forme* f. *de chœur*.
Koorts (koortsen), z. v. *Fièvre*, f. ‖ Afgaande —, *fièvre intermittente*. ‖ Aanhoudeude —, *fièvre continue*. ‖ Alledaagsche —, *fièvre quotidienne*. ‖ Anderdaagsche —, *fièvre tierce*. ‖ Derdendaagsche —, *fièvre quarte*. ‖ Gele —, *fièvre jaune*. ‖ Roode —, *fièvre scarlatine*. ‖ Aanstekende —, *fièvre contagieuse*. ‖ (fig.) Iemand de — op het lijf jagen, *alarmer qq. extrêmement*.
Koortsaanval, z. m. *Accès* m. ou *atteinte* f. *de fièvre*.
Koortsachtig, bn. *Fiévreux, fébrile, pyrétique*.
Koortsachtigheid (zond. mv.), z. v. *Indisposition fiévreuse*, f.
Koortsbast (zond. mv.), z. m. Kina. *Écorce fébrifuge*, f., *quinquina*, m.
Koortsbastzuur (zond. mv.), z. o. *Acide kinique*, m.
Koortsdag (–dagen), z. m. *Jour* m. *de fièvre*.
Koortsdorst (zond. mv.), z. m. *Soif* f. *qui accompagne la fièvre*.
Koortsdrank, z. m. *Fébrifuge*, m., *potion fébrifuge*, f.
Koortseloos, bn. *Apyrétique, sans fièvre*.
Koortseloosheid (zond. mv.), z. v. *Apyrexie*, f.
Koortsig, bn. *Fiévreux, fébrile*. ‖ —e pols, *pouls fébrile*, m.
Koortsigheid (zond. mv.), z. v. *Indisposition fiévreuse, fièvre*, f.
Koortsje, z. o. *Petite fièvre, fiévrotte*, f.
Koortsmiddel, z. o. *Fébrifuge, antifébrile*, m.
Koortstijd, z. m. *Temps* m. *de la fièvre*.
Koortsuur, z. o. *Heure* f. *de la fièvre*.
Koortsverpoozing, z. v. *Repos* m. *entre deux accès de fièvre, apyrexie*, f.
Koortsvlaag, z. v. *Accès* m. *de fièvre*.
Koortsvlekken, z. v mv. (méd.) *Pétéchies*, f. pl.
Koortsvrij, bn. *Apyrétique, sans fièvre*.
Koortswortel (zond. mv.), z. m. (bot.) *Arum, pied-de-veau*, m.
Koortsziekte, z. v. *Maladie* f. *accompagnée d'une fièvre*.
Koorzang (zond. mv.), z. m. *Plain-chant, chant d'église, chant grégorien*, m.
Koorzanger, z. m. *Choriste*, m. ‖ De —s eener kerk, *le lutrin* m. *d'une église*.
Koorzangster, z. v. *Choriste*, f.
Koot (kooten), z. v. *Osselet*, m. ‖ Met de kooten spelen, *jouer aux osselets*. ‖ Gewricht. *Jointure*, f. ‖ Uit de — gaan, *se déboîter, se disloquer*. ‖ Vast op zijne kooten staan, *se tenir ferme sur ses pieds*; (fig.) *être solide, être bien sûr de son fait*.
Kooten, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer aux osselets*.
Kootje, z. o. *Petit osselet*, m.
Kootjongen, z. m. *Garçon* m. *qui joue aux osselets*.
Kootspel (zond. mv.), z. o. *Jeu* m. *des osselets*.
Koottijd (zond. mv.), z. m. *Saison* f. *où l'on joue aux osselets*.
Koozen, zw. w. o. (met *hebben*). *Cajoler, caresser*.
Koozer, z. m. *Cajoleur*, m.
Koozerij, z. v. *Cajolerie, caresse*, f.
Kop, z. m. *Tête*, f. ‖ Kale —, *tête chauve*, f. ‖ Eenen dief bij den — vatten, *arrêter un voleur*. ‖ Hals over —, *à corps perdu*. ‖ Met den — tegen den muur loopen, *donner de la tête contre le mur*. ‖ — eens wilden zwijns, *hure* f. *d'un sanglier*. ‖ — eener speld, *tête d'une épingle*. ‖ — eens nagels, *tête d'un clou*. ‖ Drinkschaal. *Tasse, coupe, écuelle, jatte*, f. ‖ — thee, *tasse de thé*. ‖ — en schoteltje, *tasse et soutasse*, f. ‖ Liter. *Litre*, m. ‖ Bus. *Ventouse*, f. ‖ Koppen zetten, *ventouser, appliquer des ventouses*. ‖ Dief aan eene kaars. *Champignon*, m.
Kop, z. v. (h. n.) *Zie* Spinnekop.
Kopal, z. m. *Copal*, m.
Kopek, z. m. *Copec*, m.
Koper (zond. mv.), z. o. *Cuivre*, m. ‖ Geel —, *cuivre jaune, laiton*, m. ‖ Rood —, *cuivre rouge*. ‖ Gedegen —, *cuivre natif* ou *vierge*. ‖ (poét.) *Airain, bronze*, m.
Koperachtig, bn. *Cuivreux, cuivré*. ‖ —e kleur, *couleur cuivreuse*, f.
Koperasch, z. v. *Cuivre calciné*, m.
Koperberg, z. m. *Mine* f. *de cuivre*.
Koperblad (–bladen), z. o. *Feuille, lame* ou *planche* f. *de cuivre*.

KOPERDOORN, z. m. (métall.) *Épine* f. *de liquation.*
KOPERDRAAD, z. m. *Fil* m. *d'archal* ou *de laiton.*
KOPEREN, bn. *De cuivre.* ‖ — ketel, *chaudron* m. *de cuivre.* ‖ — plaat, *plaque, lame* ou *planche* f. *de cuivre.* ‖ Gegraveerde — plaat, *planche gravée, estampe*, f., *cuivre*, m. ‖ — beeld, *statue* f. *de bronze.* ‖ — eeuw, *siècle* ou *âge* m. *d'airain.* ‖ — geld, *monnaie* f. *de cuivre.*
KOPEREN, zw. w. b. *Cuivrer, revêtir de feuilles de cuivre, garnir de cuivre.*
KOPERERTS (zond. mv.), z. o. *Minerai* m. *de cuivre.*
KOPERGIETEN (zond. mv.), z. o. *Fonte* f. *de cuivre.*
KOPERGIETER, z. m. *Fondeur* m. *en cuivre.*
KOPERGIETERIJ, z. v. *Fonderie* f. *de cuivre.*
KOPERGOED (zond. mv.), z. o. *Chaudronnerie, dinanderie*, f.
KOPERGOUD (zond. mv.), z. o. *Similor*, m.
KOPERGROEN (zond. mv.), z. o. Koperroest. *Vert de gris, verdet*, m.
KOPERKIES (zond. mv.), z. o. *Pyrite cuivreuse*, f.
KOPERKLEUR (zond. mv.), z. v. *Teint cuivré*, m., *couleur cuivrée*, f.
KOPERKLEURIG, bn. *Cuivreux, cuivré, bronzé, couleur de cuivre.*
KOPERMENGSEL, z. o. *Fonte*, f.
KOPERMIJN, z. v. *Mine* f. *de cuivre.*
KOPERMEULEN, KOPERMOLEN, z. m. *Laminoir pour le cuivre, moulin* m. *à laminer le cuivre.*
KOPEROXYDE (zond. mv.), z. o. *Oxyde* m. *de cuivre.*
KOPERROEST (zond. mv.), z. o. *Zie* KOPERGROEN.
KOPERROESTIG, bn. *De vert de gris.*
KOPERROOD (zond. m.), z. o. *Sulfate* m. *de cuivre, couperose*, f.
KOPERSLAGEN (zond. mv.), z. o. *Art* m. *du chaudronnier.*
KOPERSLAGER, z. m. *Chaudronnier, dinandier*, m.
KOPERSLAGERIJ, z. v. *Chaudronnerie, dinanderie*, f.
KOPERSLAGERSKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *du chaudronnier.*
KOPERSLAGERSVROUW, z. v. *Chaudronnière*, f.
KOPERSLAGERSWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de chaudronnier.*
KOPERSNEDE, z. v. *Gravure sur cuivre, taille-douce, estampe*, f.
KOPERSNIJDER, z. m. *Chalcographe, graveur* m. *en airain, en taille-douce* ou *au burin.*
KOPERSTEEK (-STEKEN), z. m. *Zie* KOPERSNEDE.
KOPERSTEKEN (zond. mv.), z. o. *Gravure sur cuivre, chalcographie*, f., *art* m *de graver sur cuivre.*
KOPERSTEKER, z. m. *Zie* KOPERSNIJDER.
KOPERVERF (zond. mv.), z. v. *Zie* KOPERKLEUR.
KOPERVERVIG, bn. *Zie* KOPERKLEURIG.
KOPERVITRIOOL (zond. mv.), z. o. *Sulfate* m. *de cuivre.*
KOPERWAAR, z. v. *Marchandise de cuivre, chaudronnerie, dinanderie*, f.
KOPERWERK (zond. mv.), z. o. *Marchandises* f. pl. *de cuivre, chaudronnerie, dinanderie*, f. ‖ Keukengerief. *Batterie de cuisine, vaisselle* f. *de cuivre.* ‖ Geel —, *dinanderie*, f.
KOPGLAS (-GLAZEN), z. o. *Ventouse*, f.
KOPIE (-PIEËN), z. v. Nabootsing. *Copie*, f.
KOPIËERDER, z. m. *Copiste*, m.
KOPIËEREN, zw. w. b. *Copier.*
KOPIËERMACHINE (-INES), z. v. *Machine* ou *presse* f. *à copier.*
KOPIËERWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *à copier, copie*, f.
KOPIÏST, z. m. *Copiste*, m.
KOPIJ, z. v. Handschrift voor de pers. *Copie*, f., *manuscrit*, m.

KOPJE, z. o. Hoofdje. *Petite tête*, f. ‖ Schaaltje. *Petite tasse*, f.
KOPLOOS, bn. *Acéphale, sans tête.*
KOPLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Acéphalie*, f.
KOPMES, z. o. (chir) *Scarificateur*, m.
KOPNAGEL, z. m. *Clou* m. *à tête.*
KOPPEKEN, z. o. *Zie* KOPJE.
KOPPEL, z. o. Paar. *Couple*, m. *et* f., *paire*, f. ‖ — pistolen, *paire de pistolets.* ‖ Een — duiven (doffer en duif), *un couple de pigeons.* ‖ Een — (twee) duiven, *une couple de pigeons.* ‖ Aantal. *Nombre*, m., *quantité, multitude, troupe*, f.
KOPPEL, z. m. Koppelband. *Couple, accouple*, f., *lien*, m, *lanière*, f.
KOPPELAAR, z. m. *Entremetteur, courtier* m. *de mariage.*
KOPPELAARSTER, z. v. *Entremetteuse, courtière de mariage, appareilleuse, duègne*, f.
KOPPELARES, z. v. *Zie* KOPPELAARSTER.
KOPPELARIJ, z. v. *Maquignonnage*, m., *entremise* f *en fait de mariage.*
KOPPELBAND, z. m. *Couple, accouple*, f., *lien*, m., *lanière, laisse, harde*, f.
KOPPELBORD, z. o. (mar.) Uurbord. *Renard* m. *de la timonerie.*
KOPPELDICHT, z. o. (poët.) *Distique*, m.
KOPPELEN, zw. w. b. *Coupler, accoupler, apparier.* ‖ Jachthonden —, *ameuter, accoupler des chiens de chasse.* ‖ (fig.) Samenvoegen. *Joindre, unir.*
KOPPELEND, bn. (gramm.) *Copulatif, conjonctif.*
KOPPELING, z. v. *Accouplement, appariement*, m. ‖ (fig.) Samenvoeging. *Jonction, liaison, union*, f., *enchaînement*, m.
KOPPELRIEM, z. m. *Laisse, harde*, f.
KOPPELSTUK, z. o. (mar.) *Armure* f. *de baux.*
KOPPELTEEKEN, z. o. (gramm.) *Trait d'union, tiret*, m.
KOPPELVERS, z. o. *Distique*, m.
KOPPELWOORD, z. o. *Copule, particule copulative*, f. ‖ Voegwoord. *Conjonction*, f.
KOPPELWOORDJE, z. o. *Particule copulative*, f.
KOPPEN, zw. w. b. *Ventouser, appliquer des ventouses.* ‖ Scherven. *Scarifier.*
KOPPENZETSTER, z. v. *Femme* f. *qui applique des ventouses.*
KOPPENZETTER, z. m. *Homme* m. *qui applique des ventouses.*
KOPPENZETTING, z. v. *Application* f. *de ventouses.* ‖ Bloedige —, *scarification*, f.
KOPPER, z. m. *Zie* KOPPENZETTER.
KOPPERMAANDAG, KOPPERTJESMAANDAG (-DAGEN), z. m. *Premier lundi qui suit le jour des Rois, lundi perdu*, m.
KOPPIG, bn. *Têtu, entêté, opiniâtre, obstiné, inflexible, revêche.* ‖ — paard, *cheval rétif*, m. ‖ Hoofdig, zwaar. *Capiteux, fumeux.* ‖ —e wijn, *vin capiteux* ou *fumeux*, m. ‖ bw. *Opiniâtrement, obstinément.*
KOPPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Entêtement*, m., *opiniâtreté, obstination, inflexibilité*, f. ‖ — des wijns, *fumosité* f. *du vin.*
KOPPIG[LIJK], bw. *Zie* KOPPIG, bw.
KOPPING, z. v. *Zie* KOPPENZETTING.
KOPSNEPPER, z. m. (chir.) *Scarificateur*, m.
KOPSTER, z. v. *Zie* KOPPENZETSTER.
KOPSTUK, z. o. (bouch.) Stuk des kops. *Morceau* m. *de la tête.* ‖ (man.) *Têtière* f. *d'une bride.* ‖ Muntstuk. *Pièce* f. *de monnaie à l'effigie de celui qui l'a fait battre.* ‖ (fig.) Koppig mensch. *Personne entêtée*, f. ‖ (fig.) Aanleider, opperhoofd. *Personnage principal, chef*, m.

Koptrekker, z. m. (chir.) *Tire-tête*, m.
Kopvormig, bn. *Qui a la forme d'une tête*, *céphaloïde*.
Koraal, z. m. Koorzanger. *Choriste*, m. ‖ Koorjongen. *Enfant* m. *de chœur*.
Koraal, z. o. Stof. *Corail*, m. ‖ v. Steen. *Grain* m. *de corail*.
Koraalachtig, bn. *Coralloïde*, *corallaire*, *coralliforme*, *corallin*.
Koraalbank, z. v. *Banc* m. *de corail*.
Koraalboom (-boomen), z. m. *Corail* m. *en arbre*. ‖ (bot.) *Acacia* m. *d'Égypte*.
Koraalgewas, z. o. *Coralline*, f.
Koraalkleurig, bn. *Corallin*, *rouge comme corail*.
Koraalkruid (zond. mv.), z. o. *Coralline*, f.
Koraalmos (zond. mv.), z. o. *Panache* m. *de mer*, *mousse coralline*, *coralline*, f.
Koraalpoeder (zond. mv.), z. o. *Poudre corallée*, f.
Koraalrif, z. o. *Banc* m. *de corail*.
Koraalrood, bn. *Corallin*, *rouge comme corail*. ‖ —e lippen, *lèvres* f. pl. *de corail*.
Koraalvisscher, z. m. *Corailleur*, m. ‖ Vaartuig. *Bateau corailleur*, *corailleur*, m.
Koraalvisscherij (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *du corail*.
Koraalvormig, bn. *Coralliforme*, *coralloïde*.
Koraalwerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *fait de corail*.
Koralen, bn. *De corail*. ‖ — armband, *bracelet* m. *de corail*. ‖ — lippen, *lèvres* f. pl. *de corail*.
Koran (zond. mv.), z. m. *Coran*, *alcoran*, m.
Korbeel (-beelen), z. m. *Zie* Karbeel.
Kordelier (-liers, -lieren), z. m. *Cordelier*, m.
Kordewagen, z. m. *Brouette*, f.
Kordewagenkruier, z. m. *Brouettier*, m.
Kordon (-dons), z. m. *Cordon*, m.
Koren, z. o. enz. *Zie* Koorn, enz.
Koren, zw. w. b. Overgeven. *Vomir*, *rendre*. ‖ o. (met *hebben*). *Avoir envie de vomir*.
Korent, z. v. *Zie* Krent.
Korf, z. m. *Corbeille*, *manne*, f., *panier*, m.
Korfdraagster, z. v. Marsdraagster. *Hotteuse*, f.
Korfdrager, z. m. Marsdrager. *Hotteur*, m.
Korfflesch, z. v. *Dame-jeanne*, f.
Korfje, **Korfken**, z. o. *Corbillon*, *petit panier* m. *d'osier*, *petite corbeille*, f.
Korfpenning, z. m. *Cistophore*, m.
Korfvol, z. m. *Corbeillée*, *panerée*, *mannée*, f.
Korfwagen, z. m. Onderwetsch rijtuig. *Cabas*, m.
Korhaan, z. m. *Coq de bruyère* ou *des bois*, *francolin*, *tétras*, m.
Korhen, z. v. *Gelinotte* f. *des bois*.
Korhoen (-hoenderen, -hoenders), z. o. *Zie* Korhen *en* Korhaan.
Koriander (zond. mv.), z. m. (bot.) *Coriandre*, f.
Korianderkruid (zond. mv.), z. o. *Zie* Koriander.
Korianderzaad (zond. mv.), z. o. *Semence* f. *de coriandre*.
Korint, z. v. *Zie* Krent.
Kork, z. v. *en* o. enz. *Zie* Kurk, enz.
Korl, z. v. enz. *Zie* Korrel, enz.
Kornel (zond. mv.), z. v. (boul.) Zemelmeel. *Recoupe*, *grosse farine* f. *de son*.
Kornel, z. m. Kolonel. *Colonel*, m.
Kornet, z. m. Vaandrig. *Guidon*, *cornette*, m.
Kornet, z. v. Kromme hoorn. *Cornet*, *cornet* m. *à bouquin*. ‖ Trekmuts. *Cornette*, f.
Kornetplaats (-plaatsen), z. v. *Cornette*, f., *emploi* m. *de cornette*.
Kornetregister, z. o. (org.) *Clairon*, m.
Kornis, z. v. Kroonlijst. *Corniche*, f.
Kornisschaaf, z. v. *Bouvement*, m.
Kornoelje (-jes), z. v. (bot.) *Cornouille*, f.
Kornoeljeboom (-boomen), z. m. (bot.) *Cornouiller*, m.
Kornoeljen, bn. *De cornouiller*, *de bois de cornouiller*.
Kornuit, z. m. Makker. *Camarade*, *compagnon*, m.
Koroester, z. v. *Grosse huître*, f.
Korporaal (-aals, -alen), z. m. (mil.) *Caporal*, m.
Korporaaldoek, z. m. *Corporal*, m.
Korporaalschap (zond. mv.), z. o. *Brigade*, *escouade*, f.
Korps (korpsen), z. o. *Corps*, m.
Korre, z. v. *Drague*, f., *filet* m. *pour prendre des huîtres*, *des moules*.
Korrel, z. v. *Grain*, m., *granule*, f. ‖ (bot.) *Grain*, *pepin*, m. ‖ Decigram. *Décigramme*, m.
Korrelachtig, bn. *Granuleux*, *granulaire*, *granuliforme*.
Korrelen, zw. w. b. *Granuler*, *grener*. ‖ Het buskruit —, *grainer la poudre à canon*. ‖ Lood —, *granuler du plomb*. ‖ Leder —, *greneter du cuir*. ‖ o. (met *zijn*). *S'égrener*.
Korrelig, bn. *Granuleux*. ‖ Vol korrelen. *Grenu*, *plein de grains*.
Korreling (zond. mv.), z. v. *Granulation*, f., *granulage*, m.
Korrelrand, z. m. *Grènetis*, m.
Korreltje, z. o. *Petit grain*, m., *granule*, f.
Korrelvormig, bn. *Granuliforme*.
Korren, zw. w. o. (met *hebben*). *Roucouler*.
Kors (zond. mv.), z. v. (bot.) Kers. *Cresson*, m.
Korset, z. o. *Corset*, m.
Korsettenmaakster, z. v. *Corsetière*, f.
Korsettenmaker, z. m. *Corsetier*, m.
Korsetveter, z. m. *Lacet* m. *de corset*.
Korst, z. v. *Croûte*, f. ‖ — van brood, *croûte de pain*. ‖ (méd.) *Croûte*.
Korstachtig, bn. *Qui ressemble à une croûte*.
Korstbreker, z. m. *Casse-croûte*, m.
Korsten, zw. w. o. (met *zijn*). *Se croûter*, *se durcir en croûte*, *se couvrir d'une croûte*.
Korstig, bn. *Qui a une croûte*, *croûteux*. ‖ Hard. *Dur*.
Korstigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est croûteux*. ‖ Hardheid. *Dureté*, f.
Korstje, z. o. *Croustille*, f., *croûton*, m.
Korstmos, z. o. (bot.) *Lichen*, m.
Kort, bn. *Court*, *bref*. ‖ — kleed, *habit court*, m. ‖ Pepijn de —e, *Pepin le bref*. ‖ Beknopt. *Succinct*, *précis*, *concis*. ‖ — begrip, *sommaire*, *abrégé*, m. ‖ — en goed, *court et bon*. ‖ —e saus, *court-bouillon*, m. ‖ Malsch. *Tendre*. ‖ — vleesch, *viande tendre* ou *bien cuite*, f. ‖ (anat.) —e ribben, *fausses côtes*, f. pl. ‖ —e klinker, *voyelle brève*, f. ‖ — recht, *briève justice*, f. ‖ bw. *Court*, *bref*, *brièvement*, *succinctement*. ‖ — omdraaien, *tourner court*. ‖ Het — maken, *couper court*. ‖ Iets — afslaan, *refuser qc. tout net*. ‖ Te —, *trop court*. ‖ Te — schieten, *avoir le dessous*, *ne pas suffire*, *manquer*. ‖ Te — komen, te — zijn, *n'avoir pas assez*. ‖ Te — doen, *faire tort à*. ‖ Zich te — doen, *négliger ses intérêts*. ‖ Zich zelven te — doen, *se tuer*. ‖ Er is een gulden te —, *il y manque un florin*. ‖ z. o. In het —. Weldra. *Dans peu*, *bientôt*. ‖ In het —. In weinig woorden. *En peu de mots*, *brièvement*, *succinctement*. ‖ Binnen —, *bientôt*, *dans peu*. ‖ Het te —, het te — schietende, *le déficit*, m.
Kortachtig, bn. *Un peu court*.
Kortademig, bn. *Asthmatique*. ‖ (vétér.) *Poussif*.
Kortademigheid (zond. mv.), z. v. *Asthme*, m. ‖ (vétér.) *Pousse*, f.

KORTAF, bw. *Bref, brièvement, tout net.*
KORTAGE (zond. mv.), z. v. *Courtage*, m.
KORTBEK, z. m. (h. n.) *Brévirostre*, m.
KORTBEKKIG, bn. (h. n.) *Brévirostre.*
KORTBONDIG, bn. *Succinct, concis, laconique.* ‖ bw. *Succinctement, laconiquement.*
KORTBONDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Concision*, f., *laconisme*, m.
KORTBONDIG[LIJK], bw. *Zie* KORTBONDIG.
KORTBORSTIG, bn. *Zie* KORTADEMIG.
KORTBORSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* KORTADEMIGHEID.
KORTEGAARD, z. v. *Corps* m. *de garde.*
KORTELAS, z. v. *Coutelas*, m.
KORTELIJK, bw. *Bref, brièvement, sommairement, succinctement, en peu de mots, en abrégé.*
KORTELING, z. m. (maç.) *Boulin*, m.
KORTELINGS, bw. Onlangs. *Depuis peu, il n'y a pas longtemps, récemment, dernièrement.*
KORTEN, zw. w. b. *Raccourcir, rendre moins long.* ‖ Een kleed —, *raccourcir un habit.* ‖ Snijden. *Couper, rogner.* ‖ Het haar —, *couper les cheveux.* ‖ De nagels —, *rogner les ongles.* ‖ De vleugels —, *rogner les ailes.* ‖ Verminderen. *Diminuer.* ‖ Aftrekken. *Rabattre, déduire, escompter.* ‖ Den tijd —, *faire passer le temps.* ‖ Een touw —, *recouvrer une manœuvre.* ‖ De bezaan —, *carguer l'artimon.* ‖ o. (met *zijn*). Korter worden. *S'accourcir, devenir plus court.* ‖ De dagen beginnen te —, *les jours commencent à décroître* ou *à diminuer.*
KORTGEVLEUGELD, bn. *Brévipenne.*
KORTHALZIG, bn. *Microtrachèle.*
KORTHARIG, bn. *Ras, à poil court, à cheveux courts.*
KORTHEID (zond. mv.), z. v. *Brièveté, courte durée*, f. ‖ — des levens, *brièveté de la vie.* ‖ Kleinheid. *Petitesse*, f. ‖ Beknoptheid. *Concision*, f.
KORTHEIDSHALVE, bw. *Pour couper court, pour abréger, bref.*
KORTHOORNIG, bn. *Brachycère.*
KORTIJD (zond. mv.), z. m. *Saison* f. *propre à la pêche des huîtres avec la drague.*
KORTING, z. v. *Accourcissement, raccourcissement*, m. ‖ (comm.) *Rabais*, m., *déduction*, f. ‖ — eens wissels, die vóór den vervaldag betaald wordt, *escompte*, m.
KORTJAN (zond. mv.), z. o. (mar.) *Couteau* m. *de poche.*
KORTNAGELEN, zw. w. b. *Couper* ou *rogner les ongles.*
KORTNAT (zond. mv), z. o. (pop.) Jenever. *Genièvre*, m.
KORTNEUZIG, bn. *Camus, camard.*
KORTOM, bw. *En un mot, bref, enfin.*
KORTOOR (–OOREN), z. m. *Courtaud*, m.
KORTOOREN, zw. w. b. *Essoriller, couper les oreilles à.* ‖ Eenen hond —, *essoriller un chien.* ‖ Een paard —, *brétauder un cheval.*
KORTPOOTIG, bn. *Brévipède.*
KORTS, bw. *Zie* KORTELINGS.
KORTSNAVELIG, bn. (h. n.) *Brévirostre.* ‖ —e vogel, *brévirostre*, m.
KORTSNEBBIG, bn. (h. n.) *Brévirostre.*
KORTSPRAAK (zond. mv.), z. v. *Brachylogie*, f.
KORTSTAART, z. m. *Courtaud*, m.
KORTSTAARTEN, zw. w. b. *Écouer, courtauder, couper la queue.* ‖ Een paard —, *anglaiser* ou *courtauder un cheval.*
KORTSTAARTIG, bn. *Brévicaude, qui a la queue courte.*
KORTSTEEL (–STELEN), z. m. Vrucht. *Court pendu*, m.
KORTSTONDIG, bn. *Court, bref, passager, éphémère.*
KORTSTONDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Brièveté, courte durée*, f.
KORTSWIJL (zond. mv.), z. v. Boert. *Plaisanterie, raillerie*, f., *badinage*, m., *badinerie*, f., *passe-temps, divertissement*, m.
KORTSWIJLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Plaisanter, badiner, railler.*
KORTSWIJLIG, bn. *Plaisant, divertissant, gai, amusant, badin.* ‖ bw. *Plaisamment, gaiement, d'une manière divertissante* ou *amusante.*
KORTSWIJLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* KORTSWIJL.
KORTVLERKEN, KORTVLEUGELEN, zw. w. b. *Zie* KORTWIEKEN.
KORTVLEUGELS, z. m. mv. Vogels. *Brévipennes*, m. pl.
KORTVLEUGELIG, bn. *Brévipenne, brachyptère.* ‖ —e vogels, *brévipennes*, m. pl.
KORTVOER (zond. mv.), z. o. (pop.) *Zie* KORTNAT.
KORTVOETER, z. m. (h. n.) *Brévipède*, m.
KORTVOETIG, bn. *Brévipède.* ‖ —e vogels, *brévipèdes*, m. pl.
KORTWIEKEN, zw. w. b. *Couper* ou *rogner les ailes à.*
KORTZICHT, z. o. (comm.) Wissel op —, *lettre* f. *de change à peu de jours de vue* ou *à courts jours.*
KORTZICHTIG, bn. *Myope, qui a la vue basse.* ‖ (fig.) *Imprévoyant, borné.*
KORTZICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Myopie*, f. ‖ (fig.) *Imprévoyance*, f., *manque* m. *d'intelligence.*
KORVEN, zw. w. b. *Mettre en corbeilles.* ‖ Bijen —, *mettre les abeilles en ruche.*
KORVET, z. v. (mar.) *Corvette*, f.
KORZEL, bn. *Colère, emporté, irascible, chatouilleux, vif.* ‖ bw. *Avec colère, avec emportement.*
KORZELHEID (zond. mv.), z. v. *Colère, irascibilité*, f., *emportement*, m., *vivacités*, f. pl.
KORZELHOOFD, z. m. en v. *Tête chaude, personne irascible*, f.
KORZELHOOFDIG, bn. *Zie* KORZEL.
KORZELHOOFDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* KORZELHEID.
KORZELIG, bn. *Zie* KORZEL.
KOSSEM, z. m. Halskwab. *Fanon*, m.
KOST, z. m. Spijs. *Aliment*, m., *nourriture*, f., *manger*, m., *provision* f. *de bouche.* ‖ Halve —, *demi-pension*, f. ‖ In den — zijn, *être en pension.* ‖ Ik heb twee duizend frank voor kost en inwoning betaald, *j'ai payé deux mille francs pour table et logement.* ‖ Onderhoud. *Entretien*, m., *subsistance*, f. ‖ Den — winnen, *gagner sa vie* ou *son pain.*
KOST, z. m. Uitgave. *Frais, dépens*, m. pl., *dépense*, f. ‖ De —en des oorlogs, *les frais de la guerre.* ‖ Iemand op —en jagen, *constituer qq. en frais.* ‖ Op iemands —en leven, *vivre aux dépens de qq.* ‖ —en maken, *se mettre en frais.* ‖ (jurispr.) In de —en verwijzen, *condamner aux frais.* ‖ Te mijnen —e, *à mes dépens.* ‖ Ten —e der waarheid, *aux dépens de la vérité.*
KOSTBAAR, bn. Dat veel kost. *Cher, d'un grand prix, coûteux, dispendieux, qui coûte beaucoup* ou *cher.* ‖ Prachtig. *Magnifique, précieux, splendide.* ‖ bw. *Cher, chèrement, d'une manière dispendieuse* ou *coûteuse, splendidement.*
KOSTBAARHEID (–HEDEN), z. v. *Cherté, grande valeur*, f., *prix*, m. ‖ Kostbaar voorwerp. *Chose précieuse*, f. ‖ *Zie* KOSTELIJKHEID.
*KOSTEL, bn. *Zie* KOSTELIJK, enz.

Kostelijk, bn. *Somptueux*, *magnifique*, *superbe*, *splendide*. | — onthaal, *accueil splendide*, m. | —e maaltijd, *festin* ou *repas splendide*, m. | Lekker. *Exquis*, *délicat*, *délicieux*. | —e wijn, *vin exquis*, m. | — weder, *temps délicieux*, m. | Duur. *Cher*, *coûteux*, *dispendieux*. | —e tijd, *temps précieux*, m. | bw. *Splendidement*, *magnifiquement*. | Lekker. *Délicieusement*, *délicatement*.

Kostelijkheid (zond. mv.), z. v. *Magnificence*, *somptuosité*, *richesse*, f. | Kostbaarheid. *Cherté*, *grande valeur*, f., *grand prix*, m.

Kosteloos, bn. *Exempt de tous frais* ou *de tous dépens*, *gratuit*, *défrayé*. | — houden, *défrayer*. | bw. *Sans frais*, *gratis*, *gratuitement*.

Kosten, zw. w. o. (met *hebben*). *Coûter*, *revenir à*. | Dit huis kost mij dertig duizend frank, *cette maison me revient à trente mille francs*. | Veel —, *coûter cher*. | Weinig —, *coûter peu*. | Hoe veel kost u dat boek? *combien vous coûte ce livre?* | Dat zal hem zijn leven —, *il lui en coûtera la vie*. | (fam.) Het koste wat het wil, *coûte qui coûte*. | Veel moeite —, *coûter bien de la peine*.

Koster, z. m. *Sacristain*, *clerc*, m. | Kerkopziehter. *Marguiller*, m.

Kosteres, z. v. *Sacristine*, f.

Kosterin, z. v. *Zie* Kosteres.

Kosterschap (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de clerc*, *de sacristain* ou *de marguiller*.

Kostganger, z. m. *Pensionnaire*, m. | Halve —, *demi-pensionnaire*. | —s houden, *avoir des pensionnaires*.

Kostgangster, z. v. *Pensionnaire*, f.

Kostgast, z. m. *Pensionnaire*, m.

Kostgasthouder, z. m. *Hôte*, m.

Kostgeld, z. o. *Pension*, *dépense* f. *de bouche*.

Kosthuis, z. o. *Pension*, f.

Kostjuffer, z. v. *Pensionnaire*, f.

Kostkind (—kinderen), z. o. *Jeune pensionnaire*, m. *et* f.

Kostkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Coq-des-jardins*, m.

Kostleerling, z. m. *en* v. *Pensionnaire*, m. *et* f.

Kostschool (—scholen), z. v. *Pension*, f., *pensionnat*, *internat*, m.

Kostschoolhouder, z. m. *Maître* ou *directeur* m. *de pension*, *de pensionnat*.

Kostschoolhoudster, z. v. *Maîtresse* ou *directrice* f. *de pension*, *de pensionnat*.

Kostuum, z. o. *Costume*, m. | —tumen. Gebruiken. *Coutumes*, f. pl., *usages*, m. pl.

Kostuumkooper, z. m. *Costumier*, m.

Kostvrij, bn. *Exempt de frais*, *sans frais*, *gratuit*. | Iemand — houden, *défrayer qq*.

Kostvrijheid (zond. mv.), z. v. *Exemption* f. *de frais*.

Kostvrouw, z. v. *Femme* f. *qui tient pension*.

Kostwinning, z. v. *Gagne-pain*, *métier*, m., *profession*, f., *état*, m.

Kot, z. o. Hok, nest. *Cachot*, *taudis*, *taudion*, *trou*, *galetas*, m. | Loods. *Loge*, f. | Hondekot. *Chenil*, m. | Kroeg. *Gargotte*, f. | In —ten loopen, *courir le guilledou*.

Koteraar, z. m. *Zie* Koterhaak.

Koteren, zw. w. b. *Curer les dents*. | Het vuur —, *attiser le feu*.

Koterhaak, z. m. Pook. *Attisoir*, m.

Kotering, z. v. *Action* f. *de curer les dents*. | — van 't vuur, *action* f. *d'attiser le feu*.

Kotsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Dégobiller*, *vomir*.

Kotter, z. m. Vaartuig. *Cutter*, m.

Kou, z. v. *Zie* Koude.

Koubeitel, z. m. *Ciseau à couper le fer*, *ciseau* m. *à froid*.

Koud, bn. *Froid*. | —e winter, *hiver froid*, m. | — weder, *temps froid*, m. | — water, *eau froide*, f. | — land, *pays froid*, m. | —e luchtstreek, *climat froid*, m. | Ik ben —, *j'ai froid*. | Mijne voeten zijn —, *j'ai froid aux pieds*. | Het is —, *il fait froid*. | — als ijs, *froid comme glace*. | —e koorts, *fièvre froide*, f. | Onverschillig. *Indifférent*, *insensible*, *apathique*, *flegmatique*, *froid*. | bw. *Froidement*, *à froid*. | Het ijzer — smeden, *battre le fer à froid*. | Onverschillig. *Froidement*, *avec froideur*, *d'une manière indifférente*, *sans émotion*.

Koudachtig, bn. *Un peu froid*.

Koudbloedig, bn. *À sang froid*.

Koudbreukig, bn. *Rouverain*, *cassant*.

Koude (zond. mv.), z. v. *Froid*, m., *froideur*, *froidure*, f. | De — der koorts, *le frisson* m. *de la fièvre*, f. | Koele wind. *Vent frais*, m.

Koudekeuken (zond. mv.), z. v. *Viandes froides*, f. pl.

Koudelijk, bn. *Frileux*. | bw. *Zie* Koud, bw.

Koudelijkheid (zond. mv.), z. v. *Grande sensibilité* f. *au froid*.

Koudemeter, z. m. *Psychromètre*, m.

Koudepis, z. v. (méd.) *Strangurie*, *rétention* f. *d'urine*.

Koudeschaal (zond. mv.), z. v. *Soupe froide* f. *de bière* ou *de vin avec du pain*.

Koudheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Koude.

Koudjes, bw. *Un peu froidement*.

Koudslachter, z. m. *Écorcheur* m. *de bêtes*.

Koudvochtig, bn. *Flegmatique*, *lymphatique*.

Koudvochtigheid (zond. mv.), z. v. *Flegme*, m.

Koudvuur (zond. mv.), z. o. *Gangrène*, f., *sphacèle*, m.

Koukleum, z. m. *en* v. *Frileux*, m., *frileuse*, f.

Kous (kousen), z. v. *Bas*, m. | —en breien, *tricoter des bas*. | —en aantrekken, *mettre des bas*. | —en uittrekken, *ôter des bas*. | (fig.) Met de — op 't hoofd t' huis komen, *revenir avec sa courte honte*. | Beursje. *Boursicaut*, m. | (mar.) *Cosse*, *braie*, f. | (bot.) Vette —, *doucette*, *mâche*, *blanchette*, f. | (pharm.) *Chausse*, f.

Kouseband, z. m. *Jarretière*, f. | Orde van den —, *ordre* m. *de la jarretière*.

Kousenbreien (zond. mv.), z. o. *Tricot*, *tricotage*, m.

Kousenbreier, z. m. *Tricoteur*, m.

Kousenbreister, z. v. *Tricoteuse*, f.

Kousenfabriek, z. v. *Fabrique* f. *de bas*.

Kousenkooper, z. m. *Marchand* m. *de bas*.

Kousenkoopster, z. v. *Marchande* f. *de bas*.

Kousenlapper, z. m. *Ravaudeur*, m.

Kousenlapster, z. v. *Ravaudeuse*, f.

Kousenmaker, z. m. *Chaussetier*, m.

Kousenstopster, z. v. *Ravaudeuse*, f.

Kousenverkooper, z. m. *Zie* Kousenkooper.

Kousenverkoopster, z. v. *Zie* Kousenkoopster.

Kousenweefgetouw, z. o. *Métier* m. *à bas*.

Kousenweven (zond. mv.), z. o. *Métier* m. *de chaussetier*, *fabrication* f. *des bas au métier*.

Kousenwever, z. m. *Chaussetier*, *fabricant* m. *de bas au métier*.

Kousenwinkel, z. m. *Boutique* f. ou *magasin* m. *de bas*.

Kousvormig, bn. *En forme de bas*.

Kout (zond. mv.), z. m. *Causerie*, f., *entretien*, m., *conversation*, f.

Kouten, zw. w. o. (met *hebben*). *Causer*, *s'entretenir*. | (fam.) *Deviser*.

Kouter, z. m. Prater. *Causeur*, m.

KOUTER, z. o. Ploegijzer. *Coutre, soc*, m.
KOUTER, z. m. Veld. *Champ*, m.
KOUTSTER, z. v. *Causeuse*, f.
KOUW, z. v. Kooi. *Cage*, f.
KOUWELIJK, bn. *Zie* KOUDELIJK.
KOUWVOL, z. v. *Cagée*, f.
KOZAKKENDANS, z. m. *Cosaque*, f.
KOZIJN, z. m. Neef. *Cousin*, m.
KOZIJN, z. o. *Zie* KAZIJN.
KRAAG, z. m. *Col, collet*, m. ‖ Spaansche —, *fraise* f. *à l'espagnole*. ‖ Iemand bij den — vatten, *prendre qq. au collet*. ‖ (pop.) Een stuk in den — hebben, *être dans les vignes*. ‖ Hals. *Cou*, m. ‖ (méd.) *Phimosis*, m.
KRAAGJE, z. o. *Petit collet*, m., *collerette*, f.
KRAAGMAN, z. m. Muntstuk. *Ducaton* m. *à tête fraisée*.
KRAAGMANTELTJE, z. o. *Pèlerine*, f.
KRAAGROK, z. m. *Carrick*, m.
KRAAGSTEEN (-STEENEN), z. m. *Mutule*, f., *corbeau, modillon*, m.
KRAAI, z. v. *Corneille*, f. ‖ Jonge —, *cornillas*, m. ‖ (prov.) Hij heeft kind noch —, *il n'a rien au monde qui lui pèse sur les bras*.
KRAAIBEK, z. m. *Bec* m. *de corneille*.
KRAAIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Croasser, crier comme la corneille*. ‖ — als de haan, *coqueriquer, coqueliner, coqueriner, chanter comme le coq*. ‖ (prov.) Geen haan zal er naar —, *personne n'en saura rien*. ‖ Schreeuwen. *Crier*. ‖ Slecht zingen. *Chanter mal*. ‖ Verklikken. *Rapporter, redire*. ‖ b. *Annoncer, dire en criant*. ‖ Oproer —, *souffler la révolte*.
KRAAIENMARSCH, z. m. (pop.) Den — blazen. Vluchten. *S'enfuir*. ‖ Den — blazen. Sterven. *Mourir*.
KRAAIE[N]NEST, z. o. *Nid* m. *de corneille* ou *de corneilles*.
KRAAIENOOG (-OOGEN), z. o. *Œil* m. *de corneille*. ‖ (bot.) *Noix vomique*, f.
KRAAIENVOET, z. m. (bot.) *Corne* f. *de cerf*.
KRAAIER, z. m. *Celui qui chante comme le coq*. ‖ Schreeuwer. *Braillard*, m. ‖ Verklikker. *Rapporteur*, m.
KRAAISTER, z. v. *Celle qui chante comme le coq*.
KRAAK, z. v. Vaartuig. *Caraque*, f.
KRAAK (zond. mv.), z. m. Krak. *Craquement*, m.
KRAAKAMANDEL, z. v. *Amande cassante*, f.
KRAAKBALLETJE, z. o. *Croquette*, f.
KRAAKBEEN (-BEENEN), z. o. *Cartilage*, m. ‖ Tot — overgaan, *se changer en cartilage*.
KRAAKBEENACHTIG, bn. *Cartilagineux*.
KRAAKBEENBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Chondrographie*, f.
KRAAKBEENIG, bn. *Cartilagineux*.
KRAAKBEENLEER (zond. mv.), z. v. *Chondrologie*, f.
KRAAKBEENTJE, z. o. *Petit cartilage*, m.
KRAAKBEENVERBINDING, z. v. *Synchondrose*, f.
KRAAKBES, z. v. *Baie d'airelle* ou *de myrtille, airelle, myrtille*, f.
KRAAKBEZIE, z. v. *Zie* KRAAKBES.
KRAAKPEER (-PEREN), z. v. *Poire croquante*, f.
KRAAKPORSELEIN (zond. mv.), z. o. *Porcelaine très-fine*, f.
KRAAKSCHIP (-SCHEPEN), z. o. Vaartuig. *Caraque*, f.
KRAAKSTEEN (-STEENEN), z. m. (bot.) *Noyau* m. *de fruit*.
KRAAKZINDELIJK, bn. *Propret, propre à l'excès*.
KRAAL, z. o. *en* v. *Zie* KORAAL.
KRAAL, z. v. Gehucht. *Crale, hameau*, m.
KRAALSCHAAF, z. v. *Mouchette, doucine*, f.
KRAAM, z. v. Tent. *Boutique, échoppe, loge*, f. ‖ De kramen opslaan, *monter les boutiques*. ‖ Koopwaren, die men in eene — verkoopt. *Petites marchandises*, f. pl., *mercerie*, f. ‖ (fig.) Zaak. *Affaire*, f.
KRAAM (zond. mv.), z. v. Kraambed. *Couche*, f. ‖ Bevalling. *Enfantement*, m. ‖ In de — zijn, *être en couche*. ‖ In de — komen, *accoucher*. ‖ Zij is in de — gestorven, *elle est morte en couches*.
KRAAMBED, z. o. *Lit* m. *d'une accouchée, couche*, f.
KRAAMBEWAARSTER, z. v. *Garde* f. *d'accouchée*.
KRAAMBEZOEK, z. o. *Visite* f. *qu'on fait à une femme en couche*.
KRAAMKAMER, z. v. *Chambre* f. *de l'accouchée*.
KRAAMKIND (-KINDEREN), z. o. *Enfant nouveau-né*, m.
KRAAMSTER, z. v. *Mercière, boutiquière, détaillante*, f.
KRAAMVROUW, z. v. *Accouchée, femme* f. *en couche*.
KRAAMZUIVERING (zond. mv.), z. v. *Lochies, vidanges*, f. pl.
KRAAN, z. v. Vogel. *Grue*, f. ‖ (méc.) *Grue*, f., *crône, engin*, m.
KRAAN, z. v. Tap met eenen sleutel. *Robinet*, m., *fontaine*, f.
KRAANBALK, z. m. (mar.) *Bossoir*, m. ‖ Schalk. *Écoperche*, f.
KRAANBEK, z. m. (chir.) *Bec-de-grue*, m. ‖ (bot.) *Géranium*, m.
KRAANHALS, z. m. *Cou* m. *de grue*.
KRAANKIND (-KINDEREN), z. o. *Manœuvre* m. *qui travaille à la grue*. ‖ Bierdrager. *Encaveur*, m.
KRAANLADDER, z. v. *Échelier, rancher*, m.
KRAANMEESTER, z. m. *Directeur* ou *maître* m. *de la grue*.
KRAANOOG (-OOGEN), z. o. Braakneot. *Noix vomique*, f.
KRAANOOGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Dormir les yeux à demi ouverts comme les grues*.
KRAANSLEUTEL, z. m. *Clef* f. *d'un robinet, d'une fontaine*.
KRAANTJE, z. o. Vogel. *Petite grue*, f.
KRAANTJE, z. o. Kleine tap. *Petit robinet*, m.
KRAANVALK, z m. (h. n.) *Faucon gruyer*, m.
KRAANVOGEL, z. m. (h. n.) *Grue*, f.
KRAANZOMER (zond. mv.), z. m. *Entrée* f. *de l'hiver*.
KRAB, z. v. (h. n.) *Crabe, cancre*, m.
KRAB, z. v. Krauw. *Égratignure, écorchure*, f.
KRABBEKAT, z. v. (fam.) *Égratigneuse*, f.
KRABBEL, z. v. *Égratignure*, f.
KRABBELAAR, z. m. *Celui qui égratigne*. ‖ (fig.) Slecht schilder. *Griffonneur, griffonnier, barbouillon*, m. ‖ Slecht schrijver. *Écrivailleur, écrivassier*, m.
KRABBELAARSTER, z. v. *Celle qui égratigne*. ‖ (fig.) Slechte schrijfster. *Griffonnière*, f.
KRABBELEN, zw. w. b. *Égratigner*. ‖ (fig.) Slecht schrijven *of* teekenen. *Griffonner, barbouiller*. ‖ Op de viool —, *racler du violon*.
KRABBELIG, bn. Slecht geschreven. *Mal écrit, griffonné*. ‖ Slecht geteekend. *Mal dessiné, griffonné, barbouillé*.
KRABBELING, z. v. Slecht schrift. *Griffonnage, griffonnement*, m., *pataraffe*, f. ‖ Slechte schildering. *Barbouillage*, m.
KRABBELSCHRIFT (zond. mv.), z. o. *Griffonnage, griffonnement*, m., *pieds* m. pl. ou *pattes* f. pl. *de mouche, pataraffe*, f.
KRABBELVUISTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se battre à coups de poing*.
KRABBEN, zw. w. b. *Gratter, égratigner*. ‖ Het hoofd —, *gratter la tête*. ‖ (fig.) Knoeien. *Bousiller*. ‖ Zich —. *Se gratter*.

Krabbeneter, z. m. (h. n.) Vogel. *Crabier*, m.

Krabber, z. m. Die krabt. *Égratigneur*, m. | Zager. *Racleur*, m. | Knoeier. *Bousilleur*, m. | Schrapper. *Racloir*, m. | Aftrekker. *Tire-bourre*, m. | Schrabijzer. *Grattoir*, m., *paroire*, f. | Ritsijzer. *Rouanne*, f. | Schoffel. *Ratissoire*, f. | (pêch.) *Barque* f. *de pêcheur de crabes.*

Krabbersviool, z. v. *Crincrin*, *mauvais violon*, m.

Krabbesteen (-steenen), z. m. *Crabe pétrifié*, *crabite*, m.

Krabbing, z. v. *Action* f. *de gratter* ou *d'égratigner.*

Krabijzer, z. o. *Paroire*, f., *grattoir*, m.

Krabschuit, z. v. *Barque* f. *de pêcheur de crabes.*

Krabsel, z. o. *Égratignure*, *raclure*, f.

Krabster, z. v. *Égratigneuse*, f.

Krabvormig, bn. *En forme de crabe*, *cancroïde.*

Kracht, z. v. *Force*, f. | Middelpuntzoekende —, *force centripède.* | Middelpuntvliedende —, *force centrifuge.* | Al zijne —en inspannen, *faire tous ses efforts.* | Geweld. *Violence*, f. | (fig.) Met — en geweld, *avec force*, *absolument.* | Verborgene —, *vertu occulte*, f. | Uit — van, *en vertu de.* | De — van een geneesmiddel, *la vertu d'un remède.* | Sterkte. *Force*, *vigueur*, f. | (prov.) God geeft — naar kruis, *à brebis tondue Dieu mesure le vent.* | Nadruk. *Force*, *énergie*, f. | Woorden vol —, *paroles pleines d'énergie.* | Menigte. *Multitude*, *quantité*, f.

Krachtdadig, bn. *Efficace*, *puissant*, *énergique.* | — middel, *remède efficace*, m. | bw. *Efficacement*, *puissamment*, *énergiquement.*

Krachtdadigheid (zond. mv.), z. v. *Efficacité*, *énergie*, *force*, *vigueur*, f.

Krachtdadig[lijk], bw. *Zie* Krachtdadig, bw.

Krachteenheid (zond. mv.), z. v. (méc.) *Dyname*, m.

Krachteloos, bn. *Sans force*, *faible*, *débile.* | Onmachtig. *Impuissant*, *inefficace.* | — maken, *affaiblir.* | (prat.) *Invalider*, *annuler.* | — worden, *s'affaiblir.* | bw. *Faiblement*, *sans force*, *sans vigueur*, *sans vertu.*

Krachteloosheid (zond. mv.), z. v. *Faiblesse*, *impuissance*, *débilité*, f. | (jurispr.) *Invalidité*, f. | (méd.) *Prostration*, *adynamie*, f.

Krachtens, voorz. *En vertu de.* | — de wet van 1842, *en vertu de la loi de* 1842.

Krachtenleer (zond. mv.), z. v. *Dynamique*, f.

Krachtig, bn. *Fort*, *vigoureux*, *robuste.* | — paard, *cheval fort* ou *vigoureux*, m. | — geneesmiddel, *remède efficace*, m. | — gebed, *prière efficace* ou *ardente*, f. | — voedsel, *nourriture substantielle*, f. | — woord, *parole énergique*, f. | — maken, *fortifier*, *corroborer.* | bw. *Fortement*, *énergiquement*, *efficacement.*

Krachtig[lijk], bw. *Zie* Krachtig, bw.

Krachtmeetkunde (zond. mv.), z. v. *Dynamétrie*, f.

Krachtmeter, z. m. *Dynamomètre*, *dynamètre*, m.

Krachtmeting (zond. mv.), z. v. *Dynamétrie*, f.

Krachttaal (zond. mv.), z. v. *Langage énergique*, m.

Krachtvermindering, z. v. *Diminution de forces*, *atténuation*, f., *affaiblissement*, m.

Krachtvol, bn. *Zie* Krachtig.

Kragenmaker, z. m. *Colletier*, m.

Krak, tusschenw. *Crac! cric-crac!* | z. m. *Crac*, *craquement*, m. | Barst. *Fente*, *fêlure*, *crevasse*, f. | Verzwakking. *Affaiblissement*, m. | Vermindering. *Diminution*, f. | Tegenslag. *échec*, m.

Krak (zond. mv.), z. v. Heidekruid. *Bruyère*, f.

Krakebes, Krakebezie, z. v. *Zie* Kraakbes.

Krakeel (-keelen), z. o. *Querelle*, *dispute*, f. *débat*, *démêlé*, m.

Krakeelachtig, bn. *Querelleur*, *hargneux.*

Krakeelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Quereller*, *se quereller*, *disputer.*

Krakeeler, z. m. *Querelleur*, *chicaneur*, *tracassier*, *homme hargneux*, m.

Krakeeling, z. v. *Action* f. *de se quereller.* | Krakeel. *Querelle*, *dispute*, f., *débat*, *démêlé*, m.

Krakeellust (zond. mv.), z. m. *Zie* Krakeelzucht.

Krakeelster, z. v. *Querelleuse*, *tracassière*, *femme hargneuse*, f.

Krakeelziek, bn. *Querelleur*, *hargneux.*

Krakeelzucht (zond. mv.), z. v. *Envie*, *manie* ou *passion de quereller*, *humeur querelleuse*, f.

Krakeelzuchtig, bn. *Querelleur*, *hargneux.*

Krakeling, z. m. *Craquelin*, m.

Kraken, zw. w. b. Met gekraak breken. *Croquer*, *casser* ou *rompre en craquant.* | Noten —, *casser des noix.* | (fig.) Dat is eene harde noot, om te —, *c'est une affaire épineuse.* | (fam.) Eten, drinken. *Vider*, *croquer*, *manger*, *boire.* | Verslinden. *Dévorer.* | Knakken. *Affaiblir.* | o. (met *hebben*). Eenen kraak laten hooren. *Craquer*, *craqueter.* | De deur kraakt, *la porte craque* ou *crie.* | Dat bed kraakt, *ce lit craque.* | Het vriest dat het kraakt, *il gèle à pierre fendre.* | (prov.) Krakende wagens duren het langst, *les pots fêlés sont ceux qui durent le plus.* | Krakende tijden, *temps calamiteux*, m. pl. | (fig.) Het is een krakende wagen, *c'est un château branlant.*

Kraker, z. m. Notenkraker. *Casse-noix*, *casse-noisette*, m.

Kraking, z. v. *Craquement*, m.

Krakken, zw. w. o. (met *hebben*). Eenen krak krijgen. *Recevoir un échec.* | Verzwakken, verminderen. *Diminuer*, *s'affaiblir.* | b. *Diminuer*, *affaiblir.*

Kralen, bn. *Zie* Koralen.

Kram, z. v. *Crampon*, m. | Dook. *Crampe*, f. | Haak. *Agrafe*, f. | Duim. *Gond*, m. | Slot aan een boek. *Fermoir* m *d'un livre.*

Kramakkelachtig, bn. (provinc.) Sukkelend, kwijnend. *Languissant.*

Kramakkelen, zw. w. o. (met *hebben*). (provinc.) Sukkelen, kwijnen. *Languir.*

Kramen, zw. w. o. (met *hebben*). *Accoucher.*

Kramer, z. m. *Mercier*, *boutiquier*, *détaillant*, m. | Marskramer. *Colporteur*, m.

Kramerij, z. v. Kramerswaar. *Petite marchandise*, *mercerie*, *quincaillerie*, f.

Kramerij (zond. mv.), z. v. Het kramen. *Accouchement*, m.

Kramersgeest, z. m. *Esprit mercantile*, m.

Kramersgilde, z. o. *Corps* m. *des merciers.*

Kramerskans (zond. mv.), z. v. (fig.) *Bonne chance*, f.

Kramerslatijn (zond. mv.), z. o. *Latin* m. *de cuisine.*

Kramersmars (-marsen), z. v. *Coffret* m. *de marchand ambulant*, *balle*, *malle*, *marmotte*, f.

Kramersvolk (zond. mv.), z. o. *Nation boutiquière*, f.

Kramerswaar, z. v. *Petite marchandise*, *mercerie*, *quincaillerie*, f.

Krammeken, z. o. *Zie* Krammetje.

Krammen, zw. w. b. *Cramponner*, *attacher avec des crampons.*

Krammer, z. m. *Homme* m. *qui fait métier de raccommoder la faïence cassée.*

KRAMMETJE, z. o. *Cramponnet*, m. ‖ (serr.) —s, *picolets*, m. pl.
KRAMMING, z. v. *Action f. de cramponner.*
KRAMP, z v. (méd.) *Crampe*, f., *spasme*, *mouvement spasmodique*, m., *convulsion*, f.
KRAMPAANVAL, z. m. *Accident spasmodique*, m.
KRAMPACHTIG, bn. *Spasmodique*, *convulsif*. ‖ bw. *Convulsivement.*
KRAMPACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mouvement spasmodique*, m.
KRAMPADER, z. v. Aderspat. *Varice*, f.
KRAMPADERBREUK, z. v. *Varicocèle*, f.
KRAMPADERIG, bn. *Variqueux.*
KRAMPHOEST, z. m. *Toux spasmodique*, f.
KRAMPIG, bn. *Zie* KRAMPACHTIG.
KRAMPLACH (zond. mv.), z. m. *Rire convulsif*, m.
KRAMPMIDDEL, z. o. *Remède antispasmodique*, *antispasmodique*, m.
KRAMPPIJN, z. v. *Douleur spasmodique*, f.
KRAMPVISCH, z. m *Torpille*, f.
KRAMSTER, z. v. *Femme* f. *qui fait métier de raccommoder la faïence cassée.*
KRANG, bn. *Retourné*, *renversé*, *mis à l'envers* ou *de rebours*. ‖ —e zijde, *envers*, m.
KRANGS, bw. *À l'envers*, *de rebours.*
KRANK, bn. Ziek. *Malade*, *indisposé*. ‖ Zwak. *Faible*, *infirme*, *débile*, *frêle*. ‖ Slecht. *Mauvais*. ‖ Klein, gering. *Petit*, *chétif*, *mince*. ‖ —e troost, *pauvre consolation*, f.
KRANKACHTIG, bn. *Maladif*, *valétudinaire*, *languissant.*
KRANKBED, z. o. *Lit* m. *d'un malade*. ‖ Op het — liggen, *être alité*. ‖ (fig.) Ziekte. *Maladie*, f.
KRANKE, z. m. *en* v. *Malade*, m. *et* f. ‖ De —n bezoeken, *visiter les malades.*
KRANKENBEWAARDER, z. m. *Garde-malade*, *infirmier*, m.
KRANKENBEWAARSTER, z. v. *Garde-malade*, *infirmière*, f.
KRANKENBEZOEK (zond. mv.), z. o. *Visite* f. *des malades.*
KRANKENBEZOEKER, z. m. *Visiteur* m. *des malades.*
KRANKENWACHTER, z. m. *Garde-malade*, *infirmier*, m.
KRANKENWACHTSTER, z. v. *Garde-malade*, *infirmière*, f.
KRANKHEID (-HEDEN), z. v. Ziekte. *Maladie*, *indisposition*, f. ‖ Zwakheid. *Faiblesse*, *infirmité*, f.
KRANKHOOFD, z. m. *en* v. *Fou*, *aliéné*, m., *folle*, *aliénée*, f.
KRANKHOOFDIG, bn. *Fou*. ‖ bw. *Follement*, *comme un fou*, *en aliéné.*
KRANKHOOFDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Aliénation mentale*, *démence*, *folie*, f.
KRANKHOOFDIG[LIJK], bw. *Zie* KRANKHOOFDIG, bw.
KRANKTE (zond. mv.), z. v. *Zie* KRANKHEID.
KRANKZINNIG, bn. *Fou*, *aliéné*. ‖ bw. *Follement*, *comme un fou*, *en aliéné.*
KRANKZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Aliénation mentale*, *démence*, *folie*, f.
KRANKZINNIG[LIJK], bw. *Zie* KRANKZINNIG, bw.
KRANS (KRANSEN), z. m. Ring, cirkel. *Anneau*, *cercle*, m. ‖ Kroon. *Couronne*, f. ‖ — van bloemen, *couronne de fleurs*, *guirlande*, f. ‖ Wijnkrans. *Bouchon* m. *de cabaret*, *enseigne*, f. ‖ (prov.) Goede wijn behoeft geenen —, *à bon vin point d'enseigne*. ‖ — van vrienden, *cercle* m. *d'amis*. ‖ — eener zuilschacht, *ceinture* f. *d'une colonne*. ‖ (bouch.) — eens kalfs, *fraise*, f. ‖ (mar.) Kraag. *Collier*, m. ‖ (fig.) Luister, grootheid. *Lustre*, m., *grandeur*, *gloire*, f.
KRANSADER, z. v. (anat.) *Veine coronaire*, f.
KRANSEN, zw. w. b. *Couronner*, *orner de couronnes* ou *de guirlandes.*
KRANSJE, KRANSKEN, z. o. *Petite guirlande*, *petite couronne*, f. ‖ — van vrienden, *compagnie*, *société*, f., *cercle* m. *d'amis.*
KRANSKRUID (zond. mv.), z. o. *Marjolaine*, f.
KRANSNAAD, z. m. *Suture coronale*, f.
KRANSSLAGADER, z. v. *Artère coronaire*, f.
KRANSVORMIG, bn. *Coronoïde.*
KRANSWERK (zond. mv.), z. o. *Guirlandes*, f. pl., *festons*, m pl.
KRANSWIJZE, bw. *En forme de guirlande* ou *de couronne*, *en festons.*
KRANT, z. v. Courant. *Journal*, m., *gazette*, f.
KRANTENBERICHT, z. o. *Annonce* ou *nouvelle* f. *de journal.*
KRANTENDRUKKER, z. m. *Éditeur* m. *d'un journal.*
KRANTENDRUKKERIJ, z. v. *Imprimerie* f. *de journal.*
KRANTENJONGEN, z. m. *Porteur* m. *de journaux.*
KRANTENNIEUWS (zond. mv.), z. o. *Nouvelle* f. *de journal.*
KRANTENVROUW, z. v. *Porteuse* f. *de journaux.*
KRANTIER, z. m. *Rédacteur d'un journal*, *gazetier*, m.
KRAP (zond. mv.), z. v. Meekrap. *Garance*, f.
KRAP, z. v. Kram aan een boek. *Fermoir* m. *d'un livre.*
KRAP, z. v. Varkensrib. *Griblette*, *côtelette* f. *de porc.*
KRAP, bw. *Étroitement*, *trop juste*, *trop court*, *trop peu*. ‖ Nauwelijks. *À peine.*
KRAPWORTEL, z m. *Racine* f. *de garance.*
KRAS, bn. *Alerte*, *agile*, *fort*, *robuste*, *vigoureux.*
KRAS, z. v. Schrap. *Égratignure*, f. ‖ Streep. *Raie*, f.
KRAS, z. m. Het krassen van raven. *Croassement*, m.
KRAS, tusscheuw. — roepen, *croasser*. ‖ (pop.) Bij kris en bij — zweren, *jurer par tous les diables.*
KRASBORSTEL, z. m. *Boësse*, *gratte-boësse*, f.
KRASDUIVELS, z. m. mv. *Pigeons* m. pl. *à la crapaudine.*
KRASHEID (zond. mv.), z. v. Sterkte. *Force*, *vigueur*, f.
KRASJE, z. o. *Petite égratignure*. ‖ Streepje. *Petite raie*, f.
KRASSELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Sukkelen, kwijnen. *Languir.*
KRASSEN, zw. w. b. *Gratter*, *égratigner*. ‖ Strepen maken. *Rayer*, *faire des raies*. ‖ o. Knarsen. *Crier*. ‖ Die pen krast, *cette plume crache*. ‖ Die viool krast, *ce violon jure*. ‖ — als de raven, *croasser*. ‖ — als de uilen, *bubuler.*
KRASSER, z. m. *Celui qui gratte* ou *qui raie*. ‖ — op eene viool, *racleur* m. *de violon*. ‖ (mil.) *Tire-bourre*, m.
KRASSING, z. v. *Action* f. *de gratter*, *de rayer*. ‖ — der raven, *croassement* m. *des corbeaux.*
KRAT, z. o. *Fond mobile* m. *d'une voiture*. ‖ — eens boerenwagens, *banc* m. *du devant d'un chariot de paysan.*
KRATER, z. m. (géol.) *Cratère*, m.
KRATSEN, zw. w. b. *Zie* KRASSEN.
KRATSWOL (zond. mv.), z. v. *Bourre lanice*, f.
KRAUW, z. v. *Coup* m. *de griffe.*
KRAUWAGE (zond. mv.), z. v. *Gale*, *teigne*, f.
KRAUWEL, z. m. *Ongle*, m., *griffe*, f. ‖ (mar.) Kromme gaffel. *Fourche recourbée*, f. ‖ Hark. *Racloir*, m.
KRAUWELEN, zw. w. b. *Zie* KRAUWEN.
KRAUWEN, zw. w. b. *Gratter*, *égratigner*. ‖ Zijn hoofd —, *se gratter la tête*; (fig.) *être fort embarrassé*. ‖ (fam.) Iemand —, *laver la tête à qq.*, *tancer qq.* ‖ (fam.) Naar zich toehalen. *Attirer à soi*, *rafler*, *enlever.*
KRAUWER, z. m. *Égratigneur*, m. ‖ Knevelaar. *Maltôtier*, m.
KRAUWERIJ, z. v. Knevelarij. *Maltôte*, *exaction*, f.

KRAUWSEL, z. o. Krauwage. *Gale, teigne*, f. ‖ (fig.) *Argent extorqué*, m.
KRAUWSTER, z. v. *Égratigneuse*, f.
KREATUUR, z. o. *Créature*, f.
KREB, z. v. *Zie* KRIB.
KREDIET, z. o. Vertrouwen. *Crédit*, m.
KREDIETBRIEF, z. m. *Lettre* f. *de crédit.*
KREDITEEREN, bw. *Créditer.*
KREEFT, z. m. *Écrevisse*, f, *homard*, m. ‖ Rivierkreeft. *Écrevisse.* ‖ Zeekreeft. *Homard.* ‖ Teeken van den dierenriem. *Cancer*, m.
KREEFTDICHT, z. o. *Vers rétrograde, palindrome*, m.
KREEFTENGANG (zond. mv.), z. m. *Marche à reculons, marche rétrograde*, f.
KREEFTENSOEP, z. v. *Bisque, soupe* f. ou *potage* m. *aux écrevisses.*
KREEFTGESTERNTE (zond. mv.), z. o. *Constellation* f. *du cancer.*
KREEFTKEERKRING, z. m. *Tropique* m. *du cancer.*
KREEFTNAT (zond. mv.), z. o, *Bouillon* m. *d'écrevisse.*
KREEFTSOOG (–OOGEN), z. o. *Œil* m. *d'écrevisse.* ‖ (méd.) —en, *yeux* m. pl. *d'écrevisse.*
KREEFTSSCHAAR, z. v. *Pince d'écrevisse, braque*, f.
KREEFTSTEEN (–STEENEN), z m. *Astacite*, m., *astacolithe*, f.
KREEFTTEEKEN (zond. mv.), z. o. *Signe* m. *du cancer.*
KREEFTVERS, z. o. *Vers rétrograde*, m.
KREEK (KREKEN), z. v. Inham. *Crique, anse*, f.
KREEKJE, z. o. *Ansette, petite anse, petite crique*, f., *accul*, m.
KREEL (KREELEN), z. v. Smal boordsel. *Cordon, petit bord, galon étroit*, m.
KREELEN, zw. w. b. Eenen hoed —, *border un chapeau, garnir un chapeau d'un bord.*
KREET (KRETEN), z. m. *Grand cri, cri perçant* ou *aigu*, m.
KREGEL, bn. *Acariâtre, irascible, hargneux, de mauvaise humeur.*
KREGELHEID (zond. mv.), z. v. *Irascibilité, humeur acariâtre* ou *hargneuse*, f.
KREGELIG, bn. *Zie* KREGEL.
KREGELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* KREGELHEID.
KREGELKOP, z. m. *en* v. *Personne irascible* ou *hargneuse*, f.
KREITS (KREITSEN), z. m. Kring. *Cercle*, m.
KREITSBRIEF, z. m. *Circulaire, lettre circulaire*, f.
KREKEL, z. m. Heikrekel. *Grillon*, m. ‖ Boomkrekel. *Cigale*, f. ‖ Huiskrekel. *Cri-cri, grillon domestique*, m.
KREKELACHTIG, bn. *Cicadaire.*
KREKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Grilloter, grésillonner, crier comme le grillon, cigaler.*
KREKELZANG, z. m. *Chant* ou *cri* m. *de la cigale* ou *du grillon.*
KREKT, bn. *Correct, précis, juste.* ‖ bw. *Correctement, précisément, justement.*
KREM, z. m. (h. n.) Vogel. *Émérillon*, m.
KREMER, z. m. *Zie* KRAMER.
KRENG, z. o. Dood aas. *Charogne*, f. ‖ (pop.) *Carogne*, f.
KRENGEN, zw. w. b. *Tourner.* ‖ (mar.) *Caréner, donner carène à un bâtiment, abattre un vaisseau en carène.* ‖ o. (met *hebben*). (mar.) *Carguer.* ‖ Scherp dingen. *Marchandailler.*
KRENGING, z. v. *Action* f. *de tourner.* ‖ (mar.) *Action de caréner.* ‖ Het scherp dingen. *Action de marchandailler.*
KRENKEN, zw. w. b. *Rendre malade.* ‖ De gezondheid —, *nuire à la santé.* ‖ (fig.) Kwetsen schaden. *Blesser, léser, nuire à, affaiblir, altérer.* ‖ Iemands goeden naam —, *noircir la réputation de qq.* ‖ De vriendschap —, *altérer l'amitié.* ‖ Beleedigen. *Offenser.*
KRENKER, z. m. *Celui qui nuit, qui offense* ou *qui blesse.*
KRENKING, z. v. *Action de léser, de blesser, de nuire à, atteinte*, f., *affaiblissement*, m., *altération*, f. ‖ — der gezondheid, *altération de la santé.* ‖ — der vriendschap, *atteinte à l'amitié.* ‖ — van stand, *dérogeance*, f.
KRENKSTER, z. v. *Celle qui nuit, qui offense* ou *qui blesse.*
KRENT, z. v. *Raisin* m. *de Corinthe.*
KRENTEBOOM (–BOOMEN), z. m. *Raisinier*, m.
KRENTENBROOD (–BROODEN), z. o. *Pain* m. *aux raisins de corinthe.*
KRENTENKAKKER, z. m. (pop.) *Homme timide, poltron*, m.
KRENTENKOEK, z. m. *Gâteau* m. *à raisins de Corinthe.*
KREOOL (–OLEN), z. m. *en* v. *Créole*, m. *et* f.
KREPIJZER, z. o. *Fer* m. *à créper.*
KREPPEN, zw. w. b. *Créper les cheveux.*
KRET, z. o. *Zie* KRAT.
KRETEN, zw. w. b. Sarren. *Agacer, taquiner, provoquer.*
KRETSEN, zw. w. b. *Zie* KRASSEN.
KREUK, z. v. *Faux pli, pli*, m. ‖ (fig.) Vlek. *Tache, souillure*, f.
KREUKEL, z. v. Schelpvisch. *Caracolle*, f.
KREUKELEN, zw. w. b. *Zie* KREUKEN.
KREUKELIG, bn. *Sujet à prendre de faux plis.*
KREUKEN, zw. w. b. *Faire de faux plis, chiffonner, froisser.* ‖ Buigen. *Plier, courber, fléchir.* ‖ Gekreukt riet, *roseau cassé*, m. ‖ (fig.) Zijne eer —, *porter atteinte à son honneur.* ‖ Schaden. *Nuire à.* ‖ o. (met *hebben*). *Se froisser, se bouchonner.*
KREUKER, z. m. *Celui qui chiffonne* ou *qui froisse.*
KREUKING, z. v. *Froissement*, m.
KREUKSTER, z. v. *Celle qui chiffonne* ou *qui froisse.*
KREUNEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Gémir, soupirer, se plaindre.* ‖ Zich aan iets —, *se soucier de qc.*
KREUPEL, bn. *Boiteux, clochant, éclopé, estropié.* ‖ — zijn, *boiter, clocher.* ‖ Aan beide zijden — gaan, *clocher des deux pieds.* ‖ Onvolmaakt, gebrekkig. *Imparfait, défectueux, vicieux.* ‖ Slecht. *Misérable, mauvais.* ‖ Traag. *Lent, tardif.* ‖ (prov.) Den —en waard slaan, *faire un trou à la lune.* ‖ bw. Slecht. *Mal.* ‖ Traag. *Lentement, tardivement.*
KREUPELACHTIG, bn. *Un peu boiteux.*
KREUPELBOSCH, z. o. *Bois taillis, taillis*, m., *halliers*, m. pl., *broussailles*, f. pl.
KREUPELE, z. m. *en* v. *Boiteux*, m., *boiteuse*, f.
KREUPELGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Renouée, traînasse*, f.
KREUPELHEID (zond. mv.), z. v. *Clochement, boitement, état* m. *de celui qui est boiteux.*
KREUS, z. v. Gergel. *Jable*, m. ‖ Ritsijzer. *Rouanne*, f.
KREVEL (zond. mv.), z. v. *Démangeaison*, f., *chatouillement, fourmillement*, m.
KREVELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Démanger, chatouiller, fourmiller.*
KREVELING, z. v. *Démangeaison*, f., *chatouillement, fourmillement*, m.
KREVELKRUID (zond. mv.), z. o. *Herbe prurigineuse*, f.
KREVELZAAD (zond. mv.), z. o. *Semence pruriteuse*, f.
KRIB[BE], z. v. Voederbak. *Crèche, mangeoire*, f.

‖ — om een kind te laten in slapen, *crèche*, *couchette*, f.
Krib[be], z. v. Boos wijf. *Femme hargneuse*, *querelleuse*, f.
Kribbebijter, z. m. *Cheval tiqueur*, m. ‖ (fam.) *Homme hargneux*, *querelleur*, m.
Kribbebijting (zond. mv.), z. v. *Tic*, *tic rongeur*, m.
Kribbebijtster, z. v. *Femme hargneuse*, *querelleuse*, f.
Kribbekat, z. v. *Zie* Kribbebijtster.
Kribbeken, z. o. *Zie* Kribbetje.
Kribbelaar, z. m. *Griffonneur*, m.
Kribbelen, zw. w. b. Slecht schrijven. *Griffonner*, *barbouiller*. ‖ o. (met *hebben*). *Se quereller* ou *se disputer continuellement*.
Kribbeling, z. v. Slecht schrift. *Griffonnage*, m., *pattes* f. pl. *de mouche*. ‖ Krakeel. *Querelle*, *dispute*, *altercation*, f.
Kribbelschrift, z. o. *Griffonnage*, m., *pattes* f. pl. *de mouche*.
Kribben, zw. w. o. (met *hebben*). *Se quereller*, *se disputer*, *chicaner*.
Kribberij, z. v. *Querelle*, *dispute*, *altercation*, f.
Kribbetje, z. o. *Petite crèche*, f.
Kribbig, bn. *Querelleur*, *hargneux*, *acariâtre*. ‖ bw. *D'une manière querelleuse* ou *hargneuse*.
Kribbigheid (zond. mv), z. v. *Humeur hargneuse*, *querelleuse* ou *acariâtre*, f.
Kriebelen, zw. w. b. *Zie* Krevelen.
Kriek, z. v. Vrucht. *Cerise*, *merise*, f.
Kriek, z. v. Plant. *Coqueret*, *alkékenge*, m.
Kriek, z. v. Krekel. *Grillon*, m.
Kriekeboom (–boomen), z. m. *Cerisier*, *merisier*, m.
Kriekelaar, z. m. *Zie* Kriekeboom.
Krieken, zw. w. o. (met *hebben*). Zacht kraken. *Grilloter*.
Krieken, zw. w. o. *Poindre*. ‖ De dag begon te —, *le jour commençait à poindre*. ‖ Het — van den dag, *le point* m. *du jour*, *l'aube*, f.
Kriekenbloeisel, z. o. *Fleurs* f. pl. *de cerisier*.
Kriekentaart, z. v. *Tarte* f. *aux cerises*.
Kriekje, z. o. Vrucht. *Petite cerise* ou *merise*, f.
Kriekje, z. o. Krekeltje. *Petit grillon*, m.
Krieksteen (–steenen), z m. *Noyau* m *de cerise* ou *de merise*.
Kriel (zond. mv.), z. o. Kleingoed. *Rebut*, m.
Kriel, z. m. *en* v. Persoon. *Nabot*, *nain*, m.; *nabote*, *naine*, f.
Kriel, z. v. Mand. *Panier*, m., *manne*, f.
Kriel, bn. *Pétulant*, *voluptueux*, *lubrique*.
Krieldiertje, z. o. *Animalcule*, m.
Krielen, zw. w. o. (met *hebben*). *Fourmiller*, *grouiller*. ‖ Die vertaling krielt van fouten, *cette traduction fourmille de fautes*.
Krielhaan, z. m. *Cochet*, m.
Krielhaantje, z. o. *Cochet*, m.
Krielheid (zond. mv.), z. v. *Pétulance*, *lubricité*, f.
Krielhen, z. v. Krielhennetje, z. o. *Petite poulette*, f.
Krieltje, z. o. *Cochet*, m., *petite poulette*, f.
Kriemelaar, z. m. *Lambin*, m.
Kriemelaarster, z. v. *Lambine*, f.
Kriemelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner*, *barguigner*, *lanterner*. ‖ Krielen. *Fourmiller*, *grouiller*.
Kriemelig, bn. Talmachtig. *Lambin*, *lent*, *irrésolu*, *indécis*. ‖ Klein ineengeschreven. *Griffonné*. ‖ Verward. *Embrouillé*, *confus*. ‖ — geschrift, *griffonnage*, m., *pattes* f. pl. *de mouche*.
Kriepe, z. v. *Petite poulette*, f.
Kriepen, zw. w. o. (met *hebben*). Stenen. *Gémir*, *se plaindre*.
Krieuwel, z. v. *Zie* Krevel.
Krieuwelen, zw. w. b. *Zie* Krevelen.
Krieuweling, z. v. *Zie* Kreveling.
Kriezel, z. v. *Brin*, m., *petite parcelle* ou *partie*, *miette*, f.
Kriezeltje, z. o. *Zie* Kriezel.
Krijg, z. m. Oorlog. *Guerre*, f. ‖ In den — gaan, *s'engager*, *prendre service*, *s'enrôler*. ‖ Den — volgen, *suivre l'armée*, *aller à la guerre*. ‖ Twist, strijd. *Dispute*, *querelle*, *contestation*, f.
Krijgel, bn. *Zie* Kregel, enz.
Krijgen, (*kreeg*, *kregen*, *gekregen*,) st. w. b. Ontvangen. *Recevoir*, *obtenir*, *acquérir*, *avoir*. ‖ Boeken —, *recevoir des livres*. ‖ Slagen —, *être battu*. ‖ Eene ziekte —, *gagner une maladie*. ‖ Tanden —, *faire des dents*. ‖ Eene vrouw —, *se marier*. ‖ Iets gedaan —, *parvenir à faire qc.* ‖ Eenen schrik —, *s'épouvanter*. ‖ Wat zal ik te eten —, *qu'est-ce que j'aurai à manger*. ‖ Waar zijn die pennen te krijgen? *où peut-on acheter ces plumes?* ‖ Wij zullen oorlog —, *nous aurons la guerre*. ‖ Hij kreeg in het hoofd te reizen, *il lui prit la fantaisie de voyager*. ‖ Vangen. *Prendre*, *attraper*, *saisir*. ‖ Hij heeft niets gekregen, *il n'a rien pris*. ‖ Iemand achterhalen. *Atteindre*, *joindre qq.* ‖ Eenen dief —, *prendre un voleur*. ‖ Ik zal hem wel —, *je l'attraperai bien*.
Krijgen, zw. w. o. (met *hebben*). Oorlogen. *Faire la guerre*, *guerroyer*.
Krijger, z. m. *Guerrier*, *homme de guerre*, *combattant*, m.
Krijgertje (zond. mv.), z. o. — spelen, *jouer aux barres*.
Krijgsambt, z. o. *Charge militaire*, f.
Krijgsartikel, z. o. *Article* m. *de guerre*.
Krijgsbanier, z. v. *Bannière*, f., *drapeau*, *étendard*, m., *enseigne*, f.
Krijgsbedrijf, z. o. *Zie* Krijgsdaad.
Krijgsbehoeften, z. v. mv. *Munitions* f. pl. *de guerre*.
Krijgsbeleid (zond. mv.), z. o. *Tactique militaire*, *tactique*, f
Krijgsbende, z. v. *Troupe*, f., *corps* m. *de troupes*.
Krijgsbevelhebber, z. m. *Commandant* m. *de l'armée*.
Krijgsbeweging, z. v. *Évolution*, f.
Krijgsbewind (zond. mv.), z. o. *Direction* f. *de la guerre*.
Krijgsbouwkunde (zond. mv.), z. v. *Architecture militaire*, f., *génie*, m.
Krijgsbouwkundige, z. m. *Ingénieur militaire*, m.
Krijgsdaad, z. v. *Exploit*, m.
Krijgsdeugd, z. v. *Vertu militaire*, f.
Krijgsdienst, z. m. *Service militaire*, m.
Krijgseed (–eeden), z. m. *Serment militaire*, m.
Krijgseer (zond. mv.), z. v. *Honneur militaire*, m.
Krijgsgebruik, z. o. *Usage militaire*, m., *règle* f. *de guerre*. ‖ Naar —, *militairement*.
Krijgsgedruis (zond. mv.), z. o. *Bruit* m. *de guerre*.
Krijgsgeluk (zond. mv.), z. o. *Sort de la guerre*, m., *fortune* f. *des armes*.
Krijgsgeroep (zond. mv.), z. o. *Cri* m. *de guerre*.
Krijgsgetier (zond. mv.), z. o. *Bruit* m. *de guerre*.
Krijgsgevaar, z. o. *Danger* m. *de guerre*.
Krijgsgevangene, z. m. *Prisonnier* m. *de guerre*.
Krijgsgewaad, z. o. (mil.) *Tenue* f. *de campagne*.
Krijgsgeweld (zond. mv.), z. o. *Force* f. *des armes*.
Krijgsgezel, z. m. *Camarade*, *compagnon* ou *frère* m. *d'armes*.
Krijgsgod (zond. mv.), z. m. *Dieu de la guerre*, *Mars*, m.

Krijgsgodin (zond. mv.), z. v. *Déesse de la guerre, Bellone*, f.
Krijgshaftig, bn. *Guerrier, martial, belliqueux.* ‖ Moedig. *Vaillant, courageux.* ‖ bw. *Vaillamment, courageusement, en guerrier.*
Krijgshaftigheid (zond. mv.), z. v. *Ardeur guerrière, bravoure, vaillance, valeur*, f., *héroïsme*, m.
Krijgshaftig[lijk], bw. *Zie* Krijgshaftig, bw.
Krijgshaven, z. v. *Port militaire*, m.
Krijgsheir, z. o. *Armée*, f.
Krijgsheld, z. m. *Héros, grand guerrier*, m.
Krijgsheldin, z. v. *Héroïne, guerrière*, f.
Krijgshoofd, z. o. *Général, chef d'armée, chef militaire, commandant*, m.
Krijgskans (–kansen), z. v. *Sort* m. ou *chance de la guerre, fortune* f. ou *sort* m. *des armes.*
Krijgskas, z. v. *Caisse militaire*, f.
Krijgsklaroen, z. v. *Clairon guerrier*, m., *trompette guerrière*, f.
Krijgsknecht, z. m. *Soldat, militaire*, m.
Krijgskosten, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de guerre.*
Krijgskunde (zond. mv.), z. v. *Art militaire*, m., *science militaire, stratégie, tactique*, f.
Krijgskundig, bn. *Stratégique.*
Krijgskundige, z. m. *Stratégiste, tacticien*, m.
Krijgskunst (zond. mv.), z. v. *Zie* Krijgskunde.
Krijgslasten, z. m. mv. *Impositions* f. pl. *de guerre.*
Krijgsleger, z. o. *Armée*, f.
Krijgsleus, z. v. *Mot* m. *d'ordre.*
Krijgslied (–liederen), z. o. *Chant guerrier*, m.
Krijgslieden, z. m. mv. *Zie* Krijgsman.
Krijgslist, z. v. *Stratagème*, m., *ruse* f. *de guerre.* ‖ (fig.) *Finesse, subtilité*, f., *stratagème*, m.
Krijgsmacht (zond. mv.), z. v. *Forces militaires*, f. pl., *armée*, f. ‖ — te land, *forces de terre.* ‖ — te water, *forces de mer.*
Krijgsmakker, z. m. *Zie* Krijgsgezel.
Krijgsman (–lieden), z. m. *Soldat, homme de guerre, guerrier*, m. ‖ Krijgslieden. *Gens de guerre, soldats, guerriers*, m. pl., *troupes*, f. pl.
Krijgsmanseer (zond. mv.), z. v. *Honneur militaire, point d'honneur militaire*, m.
Krijgsmansstand (zond. mv.), z. m. *État militaire*, m.
Krijgsmantel, z. m. *Casaque* ou *capote* f. *de soldat.* ‖ — der Romeinen, *chlamyde*, f.
Krijgsmuziek (zond. mv.), z. v. *Musique militaire*, f.
Krijgsoefening, z. v. *Exercice militaire, maniement* m. *des armes.*
Krijgsorde (zond. mv.), z. v. *Discipline militaire*, f., *ordre militaire*, m.
Krijgsordening (zond. mv.), z. v. *Règlements militaires*, m. pl.
Krijgsoverheid (–heden), z. v. *Autorité militaire*, f.
Krijgsoverste, z. m. *Général, chef d'armée, chef militaire, commandant*, m.
Krijgsplicht, z. m. *Devoir militaire*, m., *consigne*, f.
Krijgsplichtig, bn. *Sujet à la conscription militaire.*
Krijgsplichtigheid (zond. mv.), z. v. *Conscription*, f.
Krijgsraad, z. m. *Conseil* m. *de guerre.*
Krijgsrecht (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de la guerre, justice militaire*, f.
Krijgsregeering, z. v. *Stratocratie*, f.
Krijgsroem (zond. mv.), z. m. *Gloire militaire*, f.
Krijgsrok, z. m. *Habit militaire*, m.
Krijgsrumoer (zond. mv.), z. o. *Fracas, tumulte* ou *bruit* m. *de la guerre.*

Krijgsschool (–scholen), z. v. *École militaire*, f.
Krijgstocht, z. m. *Expédition militaire, campagne*, f.
Krijgstoerusting, z. v. *Armement*, m., *préparatifs militaires*, m. pl.
Krijgstoestel, z. m. *Appareil* m. *de guerre.*
Krijgstrompet, z. v. *Trompette guerrière*, f.
Krijgstucht (zond. mv.), z. v. *Discipline militaire*, f. ‖ Gebrek aan —, *insubordination*, f.
Krijgstuig, z. o. *Attirail* m. *de guerre, machines* f. pl. *de guerre.*
Krijgsvaan, z. v. *Étendard, drapeau*, m., *bannière, enseigne*, f.
Krijgsveld, z. o. *Champ de bataille, champ* m. *de Mars.*
Krijgsverrichting, z. v. *Opération militaire*, f. ‖ Heldendaad. *Exploit*, m.
Krijgsvolk (zond. mv.), z. o. *Zie* Krijgslieden.
Krijgsvoorraad (zond. mv.), z. m. *Munitions* ou *provisions* f. pl. *de guerre.* ‖ (mar.) *Apprêtée*, f.
Krijgsvuur, z. o. *Feu* m. *de la guerre.*
Krijgswagen, z. m. *Char* m. *de guerre.*
Krijgswapen, z. o. *Arme* f. *de guerre.*
Krijgswerving, z. v. *Enrôlement militaire*, m.
Krijgswet, z. v. *Loi martiale*, f.
Krijgswetboek, z. o. *Code militaire*, m.
Krijgswezen (zond. mv.), z. o. *Affaires* f. pl. *de la guerre.*
Krijgswoord, z. o. *Mot d'ordre, mot* m. *de ralliement.*
Krijgszaak, z. v. *Affaire militaire*, f.
Krijgszang, z. m. *Chant guerrier*, m.
Krijgszucht (zond. mv.), z. v. *Penchant* m. *pour la guerre.*
Krijgszuchtig, bn. *Guerrier, martial, belliqueux.*
Krijsch, z. m. *Cri*, m.
Krijschen, (*krijschte* of *kreesch, krijschten* of *kreschen, gekrijscht* of *gekreschen*,) zw. *of* st. w. o. (met *hebben*). *Crier, criailler, jeter des cris aigus.* ‖ De arend krijscht, *l'aigle glatit.*
Krijsching, z. v. *Cris perçants*, m. pl., *criaillerie*, f.
Krijt (zond. mv.), z. o. *Craie*, f. ‖ Stuk —, *morceau* m. *de craie.* ‖ (fig.) Bij iemand in het — staan, *devoir à qq.* ‖ (fig.) Met dubbel — schrijven, *doubler l'écot.* ‖ Rood —, *crayon de sanguine, crayon rouge*, m. ‖ Strijdperk. *Lice, arène*, f., *cirque*, m.
Krijtaarde, z. v. *Terre crayonneuse*, f.
Krijtachtig, bn. *Crétacé, crayonneux, crayeux.*
Krijtberg, z. m. *Montagne de craie, roche crétacée*, f.
Krijten, (*kreet, kreten, gekreten*,) st. w. o (met *hebben*). *Pleurer, crier, piailler.* ‖ Krijtende onrechtvaardigheid, *injustice criante*, f. ‖ Krijtende schulden, *dettes criardes*, f. pl. ‖ Krijtend tiende, *dîme criante*, f.
Krijter, z. m. *Pleureur, piailleur*, m. ‖ Kerkuil. *Fresaie, crécerelle, effraie*, f. ‖ Zakviool. *Poche*, f., *petit violon* m. *de poche.*
Krijtertje, z. o. Zakvedeltje. *Poche*, f., *petit violon* m. *de poche.*
Krijtgebergte, z. o. *Montagne* f. *de craie.*
Krijtgrond, z. m. *Terrain crétacé*, m.
Krijtkust, z. v. *Falaise*, f.
Krijtmijn, z. v. *Carrière* f. *de craie.*
Krijtsteen (–steenen), z. m. *Pierre crayonneuse*, f.
Krijtster, z. v. *Pleureuse, piailleuse*, f.
Krijtstrand, z. o. *Plage crétacée*, f.
Krijzekom (zond. mv.), z. v. *Zie* Duivekervel.
Krijzeltanden, zw. w. o. (met *hebben*). *Grincer des dents.*

KRIK, z. v. Boschkool. *Charbon* m. *de bois.*
KRIKKEMIK, z. v. (méc.) *Cabre, chèvre*, f., *cric*, m.
KRIKKRAK, tusschenw. *Cric-crac.*
KRIKKRAKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Craquer, craqueter.*
KRIKMAN (zond. mv.), z. m. (pop.) *Eau-de-vie*, f., *brandevin*, m.
KRIMP (zond. mv.), z. v. *Manque*, m., *disette*, f. ‖ Daar is nog geene —, *il y en a encore beaucoup.*
KRIMP, bn. Versch. *Frais.*
KRIMPELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se crisper.*
KRIMPEN, (*kromp*, *gekrompen*,) st. w. b. *Contracter, rétrécir, crisper, resserrer.* ‖ Eene stof —, *décatir une étoffe.* ‖ o. (met *zijn*). *Se rétrécir, se contracter.* ‖ Korter worden. *S'accourcir, se raccourcir.* ‖ Toegeven. *Céder, condescendre.* ‖ (mar.) De wind krimpt, *le vent rapproche.*
KRIMPIG, bn. Huiverig. *Frileux.*
KRIMPING, z. v. *Rétrécissement*, m., *contraction*, f. ‖ Kramp. *Crampe, crispation*, f. ‖ — der zenuwen, *retirement* m. *des nerfs.* ‖ — der darmen, *tranchées*, f. pl., *colique*, f. ‖ — van stoffen, *décatissage*, m.
KRIMPKABELJAUW, z. v. *Cabillaud tout frais*, m.
KRIMPVISCH, z. v. *Poisson tout frais*, m.
KRIMPVRIJ, bn. *Irrétrécissable.*
KRIMPZALM, z. v. *Saumon tout frais*, m.
KRING, z. m. *Cercle, rond*, m. ‖ Ring. *Anneau*, m. ‖ (méd.) *Cerne*, m. ‖ (astron.) *Orbite*, m., *sphère*, f. ‖ (fig) *Cercle*, m.
KRINGACHTIG, bn. *Circulaire, rond.*
KRINGBEWEGING, z. v. *Mouvement circulaire*, m.
KRINGDICHTER, z. m. *Poëte cyclique*, m.
KRINGELEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Zie* KRINKELEN.
KRINGETJE, z. o. *Petit cercle, petit rond*, m. ‖ (méd.) *Petit cerne*, m.
KRINGGEDICHT, z. o. *Poëme cyclique*, m.
KRINGLOOP (zond. mv.), z. m. *Mouvement circulaire*, m.
KRINGMEETKUNDE (zond. mv.), z. v. *Cyclométrie*, f.
KRINGSKEN, z. o. *Zie* KRINGETJE.
KRINGSWIJZE, bw. *Circulairement, orbiculairement, en cercle, en rond.*
KRINGVINNER, z. m. Visch. *Bouclier, cycloptère*, m.
KRINGVORMIG, bn. *Circulaire, orbiculaire, en forme de cercle.* ‖ bw. *Circulairement, orbiculairement, en cercle.*
KRINKEL, z. m. *Sinuosité*, f., *repli tortueux*, m. ‖ —s maken, *faire des courbes.* ‖ (bot.) *Gale, cloque*, f.
KRINKELEN, zw. w. b. Kreuken. *Faire prendre de faux plis.* ‖ Perkament —, *grésiller du parchemin.* ‖ Zich —. *S'entortiller.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Serpenter, aller en serpentant, se replier sur soi-même, se tortiller.*
KRINKELING, z. v. *Action* f. *de serpenter, de se tortiller.*
KRINKELVLOED, z. m. *Fleuve* ou *courant* m. *qui va en serpentant.*
KRIOELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fourmiller, frétiller.*
KRIP (zond. mv.), z. o. Stof. *Crêpe*, m. ‖ Grof —, *crépon*, m.
KRIPFLOERS, z. o. *Crêpe*, m.
KRIPPELTJE, z. o. *Miette*, f., *brin*, m.
KRIPPEN, bn. *De crêpe, de crépon.*
KRIS, z. v. Dolk. *Criss*, m.
KRIS, bw. *Zie* KRAS.
KRISSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pétiller, craqueter.*

KRISTAL, z. o. *Cristal*, m. ‖ Tot — schieten, *se cristalliser.*
KRISTALACHTIG, bn. *Cristalloïde.*
KRISTALBESCHRIJVER, z. m. *Cristallographe*, m.
KRISTALBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Cristallographie*, f.
KRISTALBEWERKING, z. v. *Cristallerie*, f.
KRISTALFABRIEK, z. v. *Cristallerie*, f.
KRISTALGLAS (-GLAZEN), z. o. *Verre* m. *de cristal.*
KRISTALHELDER, bn. *Transparent* ou *clair comme du cristal, cristallin.*
KRISTALKAS[T], z. v. *Cristallier*, m.
KRISTALKUNDIG, bn. *Cristallologique.*
KRISTALKUNDIGE, z. m. *Cristallographe*, m.
KRISTALLEER (zond. mv.), z. v. *Cristallologie*, f.
KRISTALLEN, bn. *De cristal.* ‖ — glazen, *verres* m. pl. *de cristal.*
KRISTALLENS (-LENZEN), z. v. (anat.) *Cristallin* m. *de l'œil.*
KRISTALLIG, bn. *Cristallin.*
KRISTALLIJN (zond. mv.), z. o. *Cristal*, m.
KRISTALLIJNEN, bn. *De cristal, cristallin.* ‖ Doorzichtig. *Transparent, diaphane.* ‖ — vocht, *cristallin*, m. ‖ — wateren, *eaux cristallines*, f. pl.
KRISTALLISATIE (-IËN), z. v. *Cristallisation*, f.
KRISTALLISEERBAAR, bn. *Cristallisable.*
KRISTALLISEERBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Cristallisabilité*, f.
KRISTALLISEEREN, zw. w. b. *Cristalliser.* ‖ Suiker —, *Candir du sucre.* ‖ o. (met *zijn*). *Cristalliser, se cristalliser.*
KRISTALMAKERIJ, z. v. *Cristallerie*, f.
KRISTALMIJN, z. v. *Mine de cristal, cristallière*, f.
KRISTALSCHIETING, z. v. *Cristallisation*, f.
KRISTALSLIJPER, z. m. *Cristallier*, m.
KRISTALSNIJDER, z. m. *Zie* KRISTALSLIJPER.
KRISTALVORM, z. m. *Forme cristalline*, f.
KRISTALVORMIG, bn. *Cristalloïde.*
KRISTALVORMING, z. v. *Cristallisation*, f.
KRISTALZWEERTJE, z. o. *Cristalline*, f.
KRITIEK, bn. Hachelijk. *Critique.*
KRITS (KRITSEN), z. m. *Cercle, rond*, m. ‖ (fig.) De weelde is in haren —, *le luxe est au comble.*
KROCHEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KRUCHEN.
KROCHT, z. v. Kroft. *Souterrain*, m., *crypte, grotte, caverne*, f. ‖ — van een wild dier, *antre* ou *repaire* m. *d'un animal sauvage.*
KRODDE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Folle avoine*, f.
KROEG, z. v. *Cabaret borgne, bouchon*, m. ‖ — buiten de stad, *guinguette*, f.
KROEGACHTIG, bn. *De cabaret.*
KROEGBAL, z. o. *Bal* m. *de bastringue.*
KROEGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fréquenter* ou *hanter les cabarets.*
KROEGER, z. m. *Celui qui fréquente* ou *qui hante les cabarets, pilier* m. *de cabaret.* ‖ Kroeghouder. *Cabaretier*, m.
KROEGHOUDER, z. m. *Cabaretier*, m.
KROEGHOUDSTER, z. v. *Cabaretière*, f.
KROEGJE, z. o. *Petit cabaret*, m.
KROEGLOOPER, z. m. *Pilier* m. *de cabaret.* ‖ Dronkaard. *Ivrogne, biberon*, m.
KROEGVLIEG, z. v. (fig.) *Ivrogne, biberon*, m.
KROEGWAARD, KROEGWEERD, z. m. *Zie* KROEGHOUDER.
KROEGWAARDIN, KROEGWEERDIN, z. v. *Zie* KROEGHOUDSTER.
KROEP (zond. mv.), z. v. (méd.) *Croup*, m.
KROES, z. m. Beker. *Gobelet*, m. ‖ Smeltkroes. *Creuset*, m. ‖ Maat. *Pot*, m. ‖ Krater. *Cratère*, m.
KROES, bn. *Crépu, crêpé, frisé.* ‖ — voorhoofd,

front ridé, m. ‖ (fig.) Onthutst. *Égaré, déconcerté.* ‖ Barsch. *Rude, rébarbatif.* ‖ Wreed. *Cruel, féroce.*

Kroesbes, z. v. *Zie* Kruisbes.

Kroeskop, z. m. *Tête frisée* ou *crépue*, f. ‖ z. m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui a les cheveux crépus.*

Kroezel, bn. *Zie* Kroes, bn.

Kroezelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se créper, se friser.* ‖ b. *Créper, friser.*

Kroezelig, bn. *Zie* Kroes, bn.

Kroezen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Kroezelen.

Kroft, z. v. *Zie* Krocht.

Krok, z. v. (bot.) *Sainfoin*, m., *vesce sauvage*, f.

Kroken, zw. w. b. *Zie* Kreuken.

Krokodil, z. m. *Crocodile*, m.

Krokodillentranen, z. m. mv. *Larmes de crocodile, larmes feintes* ou *hypocrites*, f pl.

Krokus, z. m. *Crocus*, m.

Krokusbloem, z. v. *Zie* Krokus.

Krol, z. v. Schaafkrul. *Copeau*, m. ‖ *Zie* Krul.

Krol, z. o. Kot. *Taudis, taudion*, m.

Krol, z. v. Kraagsteen. *Corbeau, diglyphe*, m.

Krollen, zw. w. o. (met *hebben*). Grollen. *Miauler*, (*comme les chats*).

Krollen, zw. w. b. *Zie* Krullen.

Krollig, bn. — huis, *maison* f. *qui n'a que de petites chambres.*

Krols, bw. *En chaleur, en amour.*

Krolsch, bn. *En chaleur, en amour.*

Krolschheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'un chat en chaleur, chaleur*, f.

Krolziek, bn. *Zie* Krolsch.

Krolsteen (-steenen), z. m. *Corbeau, diglyphe*, m.

Krolster, z. v. *Celle qui miaule.*

Krom, bn. *Courbe, courbé, crochu, curviligne.* ‖ —e lijn, *ligne courbe, courbe*, f. ‖ Bochtig. *Tortu, tortueux, sinueux.* ‖ Kromme weg, *chemin tortu* ou *tortueux*, m. ‖ —me loop eener rivier, *cours sinueux d'une rivière.* ‖ —me beenen hebben, *avoir les jambes tortues* ou *torses.* ‖ — worden, *se courber.* ‖ — trekken, *se déjeter, travailler.* ‖ — groeien, *se courber en croissant.* ‖ — maken, *courber.* ‖ — gaan, *ne pas marcher droit.* ‖ Zijne handen staan —, *il a les mains crochues.* ‖ (fig.) Hij heeft —me vingers, *il a les mains crochues.* ‖ (fig.) — liggen. Zich behelpen. *Tirer le diable par la queue* ‖ (fig.) —me wegen ingaan, *prendre des chemins détournés.* ‖ (fig.) —me sprongen maken, *user de ruse.* ‖ bw. *En serpentant.* ‖ z. o. Het —me, *ce qui est courbe* ou *tortu.*

Kromachtig, bn. *Tortueux, sinueux, un peu tortu* ou *crochu.*

Krombeen (-beenen), z. m. *en* v. Persoon. *Bancal*, m., *bancale*, f.

Krombeenig, bn. *Bancal, cagneux.* ‖ (h. n.) *Curvipède.* ‖ — paard, *cheval* m. *à jambes arquées.*

Krombek, z. m. Vogel. *Bec-courbé, bec-crochu*, m.

Krombekkig, bn. (h. n.) *Curvirostre.*

Krombladig, bn. (bot.) *Curvifolié.*

Krombochtig, bn. *Tortueux, sinueux.*

Kromdarm, z. m. (anat.) *Iléon*, m.

Kromdradig, bn. *Dont les fils sont obliques.*

Kromgebeend, bn. *Zie* Krombeenig.

Kromgevingerd, bn. *Qui a les doigts crochus.* ‖ (fig.) *Fort enclin à dérober, qui a les mains crochues.*

Kromhals, z. m. *en* v. *Torticolis*, m. ‖ v. (chim.) *Cornue, retorte*, f

Kromhalzig, bn. (h. n.) *Curvicolle.*

Kromheid (zond. mv.), z. v. *Courbure*, f.

Kromhoorn (-hoorns, -hoornen), z. m. *Cromorne, cornet* m. *à bouquin.* ‖ Fluit. *Tournebout*, m.

Kromhout, z. o. (mar.) *Courbe*, f. ‖ Knietje. *Courbaton*, m.

Kromhouwer, z. m. *Cimeterre, sabre* ou *coutelas recourbé*, m.

Kromlijnig, bn. *Curviligne.*

Kromeling, z. m. *en* v. *Bancal*, m., *bancale*, f.

Krommen, zw. w. b. Krom maken. *Courber, recourber, cambrer, tortuer.* ‖ Den rug —, *courber le dos.* ‖ Zich in alle bochten —, *se plier de cent façons.* ‖ (fig.) Het recht —, *agir injustement.* ‖ o. (met *zijn*). *Se courber, se cambrer, se tortuer, s'arquer.*

Krommer, z. m. (mar.) *Courbaton*, m.

Krommes, z. o. (cordon.) *Tranchet*, m. ‖ Snoeimes. *Serpette*, f., *courcet*, m

Kromming, z. v. *Action* f. *de courber* ou *de se courber.* ‖ — eens gewelfs, *voussure*, f. ‖ — der ruggegraat, *déviation* f. *de l'épine dorsale.* ‖ (mar.) — der dekken, *tonture* ou *courbure* f. *des ponts.*

Kromneus, z. m. *Nez tortu*, m. ‖ m. *en* v. *Personne* f. *qui a le nez tortu.*

Kromribbig, bn. (h. n.) *Curvicosté.* ‖ (bot.) *Curvinervé.*

Kromstaart, z. m. (mar.) *Cheval* m. *à queue courbe.*

Kromstaartig, bn. *À queue courbe.*

Kromstaf, z. m. *Crosse*, f.

Kromstelig, Kromstengelig, bn. (bot.) *Curvicaule.*

Kromsteven, z. m. *Vaisseau* m. *dont l'avant est bâti en croissant.*

Kromtaal (zond. mv.), z. v. *Baragouin, jargon*, m.

Kromtalen, zw. w. o. (met *hebben*). *Baragouiner, jargonner, écorcher une langue.*

Kromtandig, bn. *Curvidenté.*

Kromte, z. v. *Courbure, tortuosité, sinuosité, cambrure*, f. ‖ —n eener rivier, *méandres* m. pl. *d'une rivière.*

Kromtong, z. m. *en* v. *Baragouineur*, m., *baragouineuse*, f.

Kromtongen, zw. w. o (met *hebben*). *Baragouiner, jargonner, écorcher une langue.*

Kromtongig, bn. *Qui baragouine, qui jargonne, qui écorche une langue.*

Kromvoet, z. m. *Pied bot*, m. ‖ m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui a les pieds tortus.*

Kromwulf, z. o. *Voûte cintrée*, f. ‖ (mar.) *Revers* m. *d'arcasse.*

Kronen, zw. w. b. *Couronner.* ‖ Eenen koning —, *couronner un roi.* ‖ Gekroond hoofd, *tête couronnée*, f. ‖ Met bloemen —, *couronner de fleurs.* ‖ Beloonen. *Couronner, récompenser.* ‖ (prov.) Het einde kroont het werk, *la fin couronne l'œuvre.* ‖ (fort.) Eenen bedekten weg —, *couronner un chemin couvert.* ‖ Zich —. *Se couronner.*

Kronengoud (zond. mv.), z. o. *Or* m. *de bas titre.*

Kroniek, Kronijk, z. v. *Chronique*, f., *annales*, f. pl.

Kroniekachtig, Kronijkachtig, bn. *En forme* ou *en style de chronique.*

Kroniekboeken, Kronijkboeken, z. o. mv. Boeken des bijbels. *Paralipomènes*, m. pl.

Kroniekschrijver, Kronijkschrijver, z. m. *Chroniqueur, annaliste*, m.

Kronijk, z. v. *Zie* Kroniek.

Kroning, z. v. *Couronnement*, m.

Kroningsfeest, z. o. *Cérémonie* f. *du couronnement.*

Kroningsplechtigheid (-heden), z. v. *Solennité* f. *du couronnement.*

KRONKEL, m. *Pli*, *faux pli*, *repli*, m. ‖ —s, *replis*, m. pl., *sinuosités*, f. pl.
KRONKELACHTIG, bn. *Qui va en serpentant.* ‖ (bot.) *Tortile.*
KRONKELDARM, z. m. *Côlon*, m.
KRONKELDARMSCHEEL, z. o. (anat.) *Mésocôlon*, m.
KRONKELEN, zw. w. b. Kreuken. *Chiffonner.* ‖ Zich —. *Se froncer.* ‖ o. (met *zijn*). *S'entortiller, se crisper.*
KRONKELIG, bn. *Qui va en serpentant.* ‖ (bot.) *Tortile.*
KRONKELING, z. v. Kreuking. *Action* f. *de chiffonner.* ‖ Kronkel. *Entortillement*, m. ‖ —en, *replis*, m. pl, *sinuosités*, f. pl.
KRONKELKOORD, z. o. *Corde* f. *qui s'entortille.*
KRONKELPAD (—PADEN), z. o. *Sentier tortueux*, m.
KRONKELWEG (—WEGEN), z. m. *Chemin tortueux*, m.
KROON (KRONEN), z. v. *Couronne*, f. ‖ — van lauwerbladen, *couronne de lauriers.* ‖ De — spannen, *l'emporter sur les autres*, *avoir le dessus*, *primer*, *exceller.* ‖ (fig.) Eer, roem. *Honneur*, m., *gloire*, f. ‖ Kruin. *Tonsure*, f. ‖ Haspel. *Dévidoir*, m. ‖ Daalder. *Couronne*, f., *écu*, m. ‖ Lichtkroon. *Lustre*, m. ‖ — eens herts, *cornes*, f. pl., *bois* m. *d'un cerf.* ‖ (bot.) Tros. *Ombelle*, *corolle*, f. ‖ (fort.) — van den bedekten weg, *couronnement* m. *du chemin couvert.*
KROONADER, z. v. *Veine coronale*, f.
KROONBLOEMIG, bn. (bot.) *Corolliflore.*
KROONDOMEINEN, z. o. *Domaine* m. *de la couronne.*
KROONINKOMSTEN, z. v. mv. *Revenus* m. pl. *de la couronne.*
KROONKANDELAAR, z. m. *Candélabre*, m., *girandole*, f., *lustre*, m.
KROONLIJST, z. v. (archit.) *Corniche*, f.
KROONNAAD, z. m. (anat.) *Suture coronale*, f.
KROONPAPIER (zond. mv.), z. o. *Couronne*, f.
KROONPRINS (—PRINSEN), z. m. *Prince royal*, m.
KROONPRINSES, z. v. *Princesse royale*, f.
KROONRAD (—RADEN, —RADERS, —RADEREN), z. o. (horl.) *Roue* f. *de champ* ou *à dents.*
KROONSLAGADER, z. v. (anat.) *Artère coronaire*, f.
KROONSWIJZE, bw. (bot.) *En couronne*, *en ombelle.*
KROONTJE, z. o. *Petite couronne*, f. ‖ (anat.) — van het oog, *blanc* m. *de l'œil.*
KROONTJESKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Persil* m. *de montagne.*
KROONVORMIG, bn. *Coronoïde*, *coroniforme.* ‖ (anat.) *Coronaire*, *coronal*, *coronoïde.*
KROONWERK (zond. mv.), z. o. (archit.) *Couronnement*, *entablement*, m. ‖ (fort.) *Ouvrage couronné*, m.
KROOS (KROOZEN), z. v. Kreus. *Jable*, m.
KROOS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Lentille* f. *d'eau.*
KROOS, z. o. Wasdom. *Croissance*, f. ‖ Rente. *Intérêt*, m. ‖ *Zie* KROOST.
KROOSIJZER, z. o. *Jabloire*, f.
KROOSJE, z. o. Pruim. *Prune* f. *de damas.*
KROOST (zond. mv.), z. o. Afval van ganzen, van eenden. *Abattis*, m.
KROOST (zond. mv.), z. o. Gelaat. *Physionomie*, f.
KROOST (zond. mv.), z. o. Kinderen. *Enfants*, m. ‖ Afstammelingen. *Descendants*, m. pl., *lignée*, *race*, *progéniture*, f.
KROOT (KROTEN), z. v. (bot.) *Betterave*, *bette*, *poirée*, f.
KROOTSALADE, z. v. *Salade* f. *de betteraves.*
KROOTSE, z. v. Staf. *Crosse*, f.
KROOTSUIKER, z. v. *Sucre* m. *de betterave.*
KROOZEN, z. w. b. *Jabler.*
KROP, z. m. Voormaag. *Jabot*, m., *poche*, f. ‖ Borst. *Poitrine*, *gorge*, f., *sein*, m. ‖ (fam.) *Estomac*, m., *bedaine*, f. ‖ (pop.) Zijnen — vullen, *remplir sa panse.* ‖ (anat.) — der maag, *orifice œsophagien*, m. ‖ (anat.) — der baarmoeder, *col* m. *de la matrice.* ‖ (méd.) Kropgezwel. *Goître*, m. ‖ Prop. *Bouchon*, *tampon*, m.
KROP, z. v. (bot.) *Pomme* f. *de laitue* ou *de salade.*
KROP (zond. mv.), z. o. Meel. *Farine* f. *de blé qui n'a pas été blutée.*
KROPACHTIG, bn. (méd.) *Goîtreux.*
KROPADER, z. v. *Veine jugulaire*, f.
KROPGANS, z. v. Vette gans. *Oie engraissée*, f. ‖ Pelikaan. *Pélican goîtreux*, m.
KROPGEZWEL, z. o. (méd.) *Goître*, *strume*, m.
KROPGEZWELACHTIG, bn. *Goîtreux.*
KROPKOOL (—KOOLEN), z. v. *Chou pommé*, m.
KROPLAP, z. m. Borstlap. *Gorgerette*, f., *gorgerin*, m.
KROPMENSCH, z. m. *Crétin*, *goîtreux*, m.
KROPPEN, zw. w. b. Den krop vullen. *Remplir le jabot*, *engouer.* ‖ Ganzen —, *empâter des oies.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Pommer.*
KROPPER, z. m. *Crétin*, *goîtreux*, m. ‖ Kropsalade. *Laitue pommée*, f. ‖ Duif. *Pigeon grand gosier*, m.
KROPPERD, z. m. *Zie* KROPPER.
KROPPIG, bn. *Qui engoue.*
KROPSALADE, z. v. *Laitue pommée*, *salade* f. *de laitue pommée.*
KROPVOGEL, z. m. *Oiseau engraissé*, m.
KROPVOL, bw. *Zie* PROPVOL.
KROPWANG, z. v. (mar.) *Guirlande*, f.
KROPZIEK, bn. *Goîtreux.*
KROPZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Crétinisme*, m.
KROSTEL, z. m. (pât.) *Échaudé*, m.
KROT, z. o. *Taudis*, *taudion*, *trou*, m., *bicoque*, f. ‖ Bordeel. *Maison* f. *de prostitution* ou *de débauche.*
KROT, z. v. Vuilnis. *Crotte*, *boue*, f. ‖ Nadeel, verlies. *Tort*, m., *perte*, f. ‖ — verkoopen, *être mal dans ses affaires*, *être dans de mauvais draps.* ‖ (pop.) —en compagnie, *misère et compagnie.*
KROTENSTROOP (zond. mv.), z. v. *Sirop* m. *de betterave.*
KROTENSUIKER (zond. mv.), z. v. *Sucre* m. *de betterave.*
KROTTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Courir les maisons de débauche.* ‖ Knoeien. *Bousiller*, m.
KROTTER, z. m. *Paillard*, m. ‖ Knoeier. *Bousilleur*, m. ‖ Slechte betaler. *Mauvais payeur*, m.
KRUCHEN, zw. w. o. (met *hebben*), *Gémir*, *se plaindre*, *se lamenter.*
KRUCHERD, z. m. *Celui qui gémit* ou *se qui plaint toujours.*
KRUID, z. o. Gewas. *Herbe*, *plante*, f. ‖ Welriekende —en, *herbes aromatiques.* ‖ Vergiftigde —en, *herbes vénéneuses.* ‖ —en zoeken *of* lezen, *herboriser.* ‖ Eetbare —en, *herbes potagères*, f. pl., *légumes*, m. pl. ‖ Kruiderij. *Épicerie*, f., *épices*, f. pl. ‖ *Zie* KRUIT.
KRUIDACHTIG, bn. *Herbacé.* ‖ —e stengel, *tige herbacée*, f.
KRUIDBAD (—BADEN), z. o. *Zie* KRUIDENBAD.
KRUIDBED, z. o. *Parterre* ou *carré* m. *semé d'herbe*, *planche*, *couche*, f.
KRUIDBESCHRIJVER, z. m. *Botanographe*, m.
KRUIDBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Botanographie*, f.
KRUIDBIER (zond. mv.), z. o. *Cervoise*, f.
KRUIDBOEK, z. o. *Herbier*, *livre* m. *de botanique.*
KRUIDBUS, z. v. *Zie* KRUIDDOOS.
KRUIDDOOS (—DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *aux épices.*
KRUIDEN, zw. w. b. *Épicer*, *assaisonner avec des épices.*
KRUIDENAZIJN (zond. mv.), z. m. *Zie* KRUIDERAZIJN.

Kruidenbad (-baden), z. o. *Bain aromatique*, m.
Kruidendrank (zond. mv.), z. m. (pharm.) *Apozème, décoctum*, m.
Kruidenier, z. m. *Épicier*, m.
Kruidenierster, z. v. *Épicière*, f.
Kruidenierswaren, z. v. mv. *Épiceries*, f. pl.
Kruidenierswinkel, z. m. *Boutique* f. *d'épicier.*
Kruidenlezer, z. m. *Herboriseur, botaniseur*, m.
Kruidenlezing (zond. mv.), z. v. *Herborisation*, f.
Kruidenazijn (zond. mv.), z. m. *Vinaigre* m. *aux herbes.*
Kruiderij, z. v. *Épicerie*, f., *épices*, f. pl.
Kruiderkaas (zond. mv.), z. m. *en* v. *Fromage épicé, fromage aux herbes, fromage vert*, m.
Kruiderwijn, z. m. *Vin épicé, vin aromatique* ou *hypocratique*, m. | Gekookte —, *vin brûlé.*
Kruidetend, bn. *Herbivore.*
Kruidhof (-hoven), z. m. *Jardin botanique*, m.
Kruidig, bn. *Épicé, assaisonné d'épices, aromatique.* | (fig.) Keurig, net. *Propre, élégant, appétissant.*
Kruidigheid (zond. mv.), z. v. *Goût aromatique*, m. | (fig.) Keurigheid. *Élégance, grâce*, f.
Kruidje, z. o. *Petite plante*, f.
Kruidje-roer-mij-niet (zond. mv.), z. o. *Noli me tangere*, m., *sensitive, mimosa*, f.
Kruidkaas (zond. mv.), z. m. *en* v. *Zie* Kruiderkaas.
Kruidkenner, z. m. *Herboriste, botaniste*, m.
Kruidkoek, z. m. *Pain d'épices, gâteau épicé*, m.
Kruidkunde (zond. mv.), z. v. *Botanique*, f.
Kruidkundig, bn. *Versé dans la botanique.* | Van de kruidkunde. *Qui regarde la botanique, botanique.*
Kruidkundige, z. m. *Herboriste, botaniste*, m.
Kruidkussentje, z. o. (méd.) *Écusson*, m.
Kruidlezer, z. m. *Zie* Kruidenlezer.
Kruidlezing (zond. mv.), z. v. *Zie* Kruidenlezing.
Kruidmenger, z. m. Apotheker. *Pharmacien, apothicaire*, m.
Kruidmengkunde (zond. mv.), z. v. *Pharmacie, pharmaceutique*, f.
Kruidnagel, z. m. *Girofle, clou* m. *de girofle.* | Sering. *Lilas*, m.
Kruidnagelboom (-boomen), z. m. *Giroflier*, m. | Seringeboom. *Lilas*, m.
Kruidnagelolie (zond. mv.), z. v. *Essence* f. *de girofle.*
Kruidnoot (-noten), z. v. Muskaatnoot. *Noix* f. *de muscade.*
Kruidsap (zond. mv.), z. o. *Pressis*, m.
Kruidtuin, z. m. *Zie* Kruidhof.
Kruidvormig, bn. *Herbiforme.*
Kruien, (*krooi* of *kruide*, *gekrooien* of *gekruid*,) st. *of* zw. w. b. *Brouetter.* | (fig.) Voorthelpen. *Pousser, protéger.* | (fig.) Iemand tot een ambt —, *procurer un emploi à qq.* | o. (met *hebben*). *Brouetter, charrier.* | De rivier kruit, *la rivière charrie.*
Kruier, z. m. *Brouettier, crocheteur, portefaix*, m.
Kruiersgild, z. o. *Corps* m. *de brouettiers, de crocheteurs* ou *de portefaix.*
Kruiersloon (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *de brouettier, de crocheteur* ou *de portefaix.*
Kruierswerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de brouettier, de crocheteur* ou *de portefaix.*
Kruiing, z. v. *Action* f. *de brouetter, de charrier.*
Kruik, z. v. *Cruche*, f., *vase*, m. | (prov.) De kruik gaat zoolang te water, dat zij breekt, *tant va la cruche à l'eau, qu'à la fin elle casse* ou *se casse.* | Aschkruik. *Urne cinéraire*, f.
Kruikar, z. v. *Brouette*, f.

Kruiken, zw. w. b. *Verser dans une cruche.*
Kruikje, **Kruiksken**, z. o. *Cruchon*, m., *canette*, f.
Kruikvol, z. v. *Cruchée*, f.
Kruil (zond. mv.), z. v. Om de —, *pour badiner, pour rire, pour plaisanter.*
Kruilen, zw. w. o. (met *hebben*). Kirren. *Roucouler.*
Kruim (zond. mv.), z. v. *Mie* f. *de pain.* | Pit, merg. *Moelle, substance*, f. | Geest. *Esprit*, m.
Kruimachtig, bn. *Qui ressemble à la mie de pain.* | Kruimig. *Plein de mie.*
Kruimel, z. v. *Miette* f. *de pain.* | (mar.) *Mâchemoure*, f.
Kruimelaar, z. m. *Celui qui émiette.* | Gierigaard. *Avare*, m.
Kruimelaarster, z. v. *Celle qui émiette.* | Gierige vrouw. *Femme avare* ou *chiche*, f.
Kruimelen, zw. w. b. *Émier, émietter.* | o. (met *zijn*). *S'émier, tomber en miettes.* | (met *hebben*). Gierig zijn. *Être avare.*
Kruimelig, bn. *Qui s'émie facilement.* | Gierig. *Avare, chiche.*
Kruimeling, z. v. *Action* f. *d'émietter.* | Kruimel. *Miette*, f.
Kruimeltje, z. o. *Petite miette*, f.
Kruimig, bn. *Plein de mie.* | (fig.) *Plein d'énergie.*
Kruimpje, z. o. *Petite miette*, f.
Kruimzijde, z. v. (boul.) *Baisure*, f.
Kruin, z. v. Kroon. *Couronne*, f. | Geschoren hoofdschedel. *Tonsure*, f. | De — scheren, *tonsurer.* | (anat.) *Vertex*, m. | Hoofd. *Tête*, f. | Top. *Sommet*, m., *cime*, f. | — eens bergs, *sommet* m. *d'une montagne.*
Kruinpunt (zond. mv.), z. o. (astr.) *Zénith*, m.
Kruinstip (zond. mv.), z. v. (bot.) *Nombril*, m. | *Zie* Kruinpunt.
Kruintje, z. o. Kroontje. *Petite couronne*, f. | Hoofdje. *Petite tête*, f. | Toppuntje. *Petit sommet*, m.
Kruipelings, bw. *En rampant.* | Heimelijk. *En cachette, furtivement.*
Kruipen, (*kroop*, *kropen*, *gekropen*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Ramper.* | De wormen —, *les vers rampent.* | Te bed —, *se glisser dans son lit.* | Op handen en voeten —, *marcher à quatre pattes.* | (fig.) Weder in zijne schulp —, *rentrer dans sa coquille, filer doux.* | Traag voortgaan. *Se traîner, avancer avec peine.* | (fig.) Voor de grooten —, *ramper devant les grands.* | Kruipend dier, *reptile*, m. | Kruipend karakter, *caractère rampant* ou *abject*, m.
Kruiper, z. m. *Celui qui rampe.* | Lage vleier. *Vil flatteur*, m.
Kruiperwt, z. v. *Pois nain*, m.
Kruiphaantje, z. o. *Petit coq*, m.
Kruiphen, z. v. *Petite poulette*, f.
Kruiphennetje, z. o. *Zie* Kruiphen.
Kruiphol (-holen), z. o. *Zie* Sluiphol.
Kruipin, z. m. Klein en eng huisje. *Bicoque, petite maison étroite*, f.
Kruiping, z. v. *Rampement*, m.
Kruipster, z. v. *Celle qui rampe.* | Lage vleister. *Vile flatteuse*, f.
Kruis (kruisen), z. o. *Croix*, f. | Burgondisch —, *croix de Bourgogne* ou *de Saint André.* | Grieksch —, *croix grecque.* | Aan het — sterven, *mourir sur la croix.* | Kruisbeeld. *Crucifix*, m. | Kruisteeken. *Signe* m. *de la croix.* | Een — maken, *faire le signe de la croix.* | (munt.) *Croix.* | (fig.) — noch munt hebben, *n'avoir ni sou ni maille.* | — eener ridderorde *croix*, f. |

Gouden —, *croix d'or.* ‖ (fig.) Tegenspoed. *Croix, peine, affliction, tribulation,* f. ‖ Elkeen moet zijn — dragen in deze wereld, *il faut que chacun porte sa croix en ce monde.* ‖ (man.) *Croupe,* f. ‖ (impr.) *Ferlet, étendoir,* m. ‖ (mar.) — eens ankers, *encolure* f. *d'une ancre.* ‖ (anat.) — van den rug, *extrémité inférieure* f. *de l'échine.* ‖ — eener broek, *enfourchure* f. *d'un pantalon.*

KRUISAANBIDDER, z. m. *Staurolâtre,* m.

KRUISAANBIDDING, z. v. *Adoration de la croix, staurolatrie,* f.

KRUISAFNEMING, z. v. *Descente* f. *de croix.*

KRUISBAND, z. m. *Bande* f. *dont on entoure un livre, un journal, une epreuve, etc.* ‖ Onder — verzenden, *expédier sous bande.* ‖ (charp.) *Contrevent,* m., *contre-fiche,* f.

KRUISBEELD, z. o. *Crucifix,* m.

KRUISBEK, z. m. Vogel. *Bec-croisé,* m.

KRUISBEKKIG, bn. *Crucirostre.*

KRUISBERG (zond. mv.), z. m. *Calvaire,* m.

KRUISBES, z. v. *Gadelle, gadèle,* f.

KRUISBESSEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Gadellier,* m.

KRUISBESSESTRUIK, z. m. *Zie* KRUISBESSEBOOM.

KRUISBETING, z. v. (mar.) *Bitton,* m.

KRUISBEZIE, z. v. *Zie* KRUISBES.

KRUISBLOEM, z. v. (bot.) *Polygale,* m.

KRUISBOOG (-BOGEN), z. m. *Arbalète,* f. ‖ (archit.) Spitsboog. *Ogive,* f.

KRUISBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *de la croix, croix,* f. ‖ (bot.) *Palme* f. *de Christ, palma-Christi, ricin,* m.

KRUISBROEDER, z. m. Kruisvaarder. *Croisé,* m. ‖ (fig.) Rampgenoot. *Compagnon* m. *d'infortune.*

KRUISDAALDER, z. m. Muntstuk. *Croisat,* m.

KRUISDAGEN, z. m. mv. *Jours* m. pl. *des rogations, rogations,* f. pl.

KRUISDISTEL, z. v. (bot.) *Panicaut,* m.

KRUISDOOD (zond. mv.), z. m. *Mort* f. *sur la croix, supplice* m. *de la croix.*

KRUISDRAGER, z. m. *Porte-croix,* m.

KRUISDRAGING, z. v. *Portement* m. *de croix.*

KRUISELINGS, bw. *En croix, en forme de croix, en travers.* ‖ — met de beenen zitten, *être les jambes croisées.*

KRUISEN, zw. w. b. Kruisigen. *Crucifier, attacher à la croix.* ‖ Het vleesch —, *mortifier la chair.* ‖ Kruiswijze leggen. *Croiser, disposer en forme de croix.* ‖ Hartzeer verwekken. *Chagriner, tourmenter, mortifier.* ‖ Heen en weer gaan. *Croiser, traverser.* ‖ Zich —. *Faire le signe de la croix.* ‖ o. (met *hebben*). *Croiser.* ‖ (mar.) Op volle zee —, *croiser au large.*

KRUISER, z. m. (mar.) *Croiseur,* m.

KRUISGALG, z. v. *Croix, potence* f. *en forme de croix.*

KRUISGEBED (-GEBEDEN), z. o. *Prière* f. *qu'on fait, pendant qu'on étend les bras.*

KRUISGEWIJS, bw. *Zie* KRUISWIJZE.

KRUISHEUVEL, z. m. *Zie* KRUISBERG.

KRUISHOEK, z. m. (mar.) *Croisière,* f.

KRUISHOUT, z. o. *Bois* m. *de la croix.* ‖ Dwarshout. *Traverse, croix,* f. ‖ (impr.) *Étendoir,* m. ‖ (menuis.) Ritshout. *Trusquin,* m. ‖ (mar.) —en, *bittons,* m. pl.

KRUISIGEN, zw. w. b. *Crucifier, attacher à une croix.* ‖ *Zie* KRUISEN.

KRUISIGING, z. v. *Crucifiement, supplice* m. *de la croix.*

KRUISING, z. v. Kruisiging. *Crucifiement, supplice* m. *de la croix.* ‖ (mar.) *Course, croisière,* f. ‖ — der rassen, *mélange* ou *croisement* m. *des races.*

KRUISJE, z. o. *Petite croix,* f. ‖ — A, *abécédaire,* m., *croix* f. *de par Dieu, abc,* m.

KRUISJESBOEK, z. o. *Abécédaire,* m.

KRUISJESKRUID (zond. mv.), z. o. *Seneçon,* m.

KRUISKEN, z. o. *Zie* KRUISJE.

KRUISKERK, z. v. *Église* f. *construite en forme de croix.*

KRUISKOOL (-KOLEN), z. v. *Charbon* m. *de bois, pour marquer.*

KRUISKRING, z. m. (géogr.) *Colure,* m.

KRUISKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Crucianelle,* f., *seneçon,* m.

KRUISLAT, z. v. *Défense, traverse,* f.

KRUISNET, z. o. *Carrelet, carré, ableret, échiquier,* m.

KRUISNOOT (-NOTEN), z. v. (mus.) *Dièse,* m.

KRUISOFFER (zond. mv.), z. o. *Sacrifice* m. *de la croix.*

KRUISPAAL, z. m. *Croix,* f.

KRUISPAD (-PADEN), z. o. *Carrefour,* m.

KRUISPAS, z. m. (dans.) *Chassé croisé,* m.

KRUISPIJN, z. v. *Douleur lombaire,* f.

KRUISPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Croisière,* f.

KRUISPLANT, z. v. *Crucifère, plante crucifère,* f.

KRUISRA (-RAAS), z. v. (mar.) *Vergue* f. *de fougue.*

KRUISRAAM, z. o. *Croisée,* f.

KRUISRAD (-RADEN, -RADEREN, -RADERS), z. o. *Tourniquet,* m.

KRUISSCHIP (-SCHEPEN), z. o. Vaartuig. *Croiseur,* m.

KRUISSJORRING, z. v. (mar.) *Bridure,* f.

KRUISSNEDE, z. v. (chir.) *Incision cruciale,* f.

KRUISSPARREN, z. v. mv. *Crosés,* m. pl.

KRUISSPIN, z. v. *Araignée porte-croix,* f.

KRUISSPRONG, z. m. (dans.) *Entrechat,* m.

KRUISSTEEN (-STEENEN), z. m. *Staurotide, crucite,* f.

KRUISSTENG, z. v. (mar.) *Mât* m. *du perroquet d'artimon.*

KRUISSTRAAT, z. v. *Carrefour,* m.

KRUISSTRAF (zond. mv.), z. v. *Supplice* m. *de la croix.*

KRUISSTREEK (-STREKEN), z. v. (mar.) *Croisière,* f.

KRUISSTREPEN, z. v. mv. *Barres* f. pl. *qui se croisent.* ‖ (grav.) *Hachures, contre-hachures,* f. pl.

KRUISSTUK, z. o. (bouch.) *Longe,* f., *aloyau,* m.

KRUISTEEKEN, z. o. *Croix,* f., *signe* m. *de la croix.*

KRUISTOCHT, z. m. Kruisvaart. *Croisade, guerre sainte,* f. ‖ (mar.) *Croisière, course,* f.

KRUISVAAN, z. v. *Bannière* f. ou *étendard* m. *de la croix.*

KRUISVAARDER, z. m. *Croisé,* m.

KRUISVAART, z. v. *Croisade,* f.

KRUISVENSTER, z. o. *Croisée,* f.

KRUISVERHEFFING (zond. mv.), z. v. *Exaltation* f. *de la croix.*

KRUISVINDING (zond. mv.), z. v. *Invention* f. *de la croix.*

KRUISVORMIG, bn. *Cruciforme, en forme de croix.*

KRUISVOS, z. m. (h. n.) *Renard porte-croix, renard croisé,* m.

KRUISVUUR, z. o. *Feu croisé,* m.

KRUISWEEK (-WEKEN), z. v. *Semaine* f. *des rogations.*

KRUISWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin* m. *de la croix.* ‖ Straten, die zich kruisen. *Carrefour,* m.

KRUISWIJZE, bw. *En croix, en forme de croix.* ‖ — loopen, *se croiser.* ‖ — plaatsen, *croiser, disposer en forme de croix.* ‖ (blas.) — geplaatst, *placé en sautoir.*

KRUISWORTEL, z. m. (bot.) *Croisette,* f.

Kruiszeil, z. o. (mar.) *Voile* f. *du perroquet de fougue.*
Kruiszeilsreep (–reepen), z. m. *Itaque* f. *de la vergue du perroquet de fougue.*
Kruiszeilsval, z. m. *Drisse* f. *du perroquet de fougue.*
Kruiszuil, z. v. *Colonne crucifère*, f.
Kruit (zond. mv.), z. o. Poeder. *Poudre*, f. ‖ — en lood, *poudre et balle* ou *plomb.* ‖ — op de pan doen, *amorcer un fusil.* ‖ (fam.) Hij heeft al zijn — verschoten, *il a vidé son carquois.*
Kruitbak, z. m. *Sébile*, f.
Kruithoorn (–hoorns, –hoornen), z. m. *Poudrière*, f. ‖ (chass.) *Poire à poudre*, f., *pulvérin*, m.
Kruithuis, z. o. *Poudrière*, f.
Kruitkamer, z. v. (mar.) *Sainte-barbe, soute* f. *aux poudres.* ‖ — eens kanons, *chambre* f. *d'un canon.*
Kruitkoker, z. m. *Étui* m. *à poudre, boîte à poudre, flasque*, f.
Kruitkooper, z. m. *Marchand* m. *de poudre.*
Kruitlantaarn, z. v. *Lanterne sourde*, f.
Kruitlepel, z. m. (artill.) *Coupelle*, f.
Kruitmaat, z. v. *Mesure* f. *à poudre.* ‖ Lading. *Charge*, f.
Kruitmagazijn, z. o. *Poudrière*, f., *magasin* m. *à poudre.*
Kruitmaker, z. m. *Poudrier*, m.
Kruitmolen, z. m. *Poudrière*, f., *moulin* m. *à poudre.*
Kruitpan, z. v. *Bassinet* m. *d'un fusil.*
Kruitreuk (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de la poudre.*
Kruitsaucies, z. v. *Saucisson*, m.
Kruitschip (–schepen), z. o. *Vaisseau* m. *à poudre.*
Kruitton, z. v. *Baril* m. *à poudre.*
Kruittoren, z. m. *Tour à poudre, poudrière*, f.
Kruitvat (–vaten), z. o. *Zie* Kruitton.
Kruitverkooper, z. m. *Zie* Kruitkooper.
Kruitworst, z. v. *Saucisson*, m.
Kruitzeef (–zeven), z. v. *Crible* m. *à poudre.*
Kruiwagen, z. m. *Brouette*, f. ‖ Kruiwagenstraf. *Peine de la brouette, brouette*, f. ‖ (fig.) Hij zit op eenen goeden—, *il a de puissants protecteurs.*
Kruiwagenstraf (zond. mv.), z. v. *Peine de la brouette, brouette*, f,
Kruizeel (–zelen), z. o. *Bretelle*, f.
Kruizemunt (zond. mv.), z. v. (bot.) *Menthe crépue*, f.
Kruk, z. v. *Traverse, manivelle, main*, f. ‖ Stok met eene —. *Béquille*, f. ‖ Op —ken gaan, *béquiller, se servir de béquilles.* ‖ (blas.) *Potence*, f.
Kruk, z. m. Broddelaar. *Bousilleur, savetier, gâte-métier*, m., *mazette*, f.
Krukboor (–boren), z. v. *Vrille, tarière*, f
Krukken, zw. w. o. (met *hebben*). Met — gaan. *Béquiller, marcher avec des béquilles.* ‖ Sukkelen, kwijnen. *Traîner, languir.* ‖ Broddelen. *Bousiller.*
Krukkig, bn. *Maladif, valétudinaire, languissant, malingre.* ‖ Onbehendig. *Maladroit.*
Krukkigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui est maladif* ou *languissant.* ‖ Onbehendigheid. *Maladresse*, f.
Krukkruis (–kruisen), z. o. (blas.) *Croix potencée*, f.
Krukman, z. m. *Béquillard*, m.
Krul, z. v. Haarkrul. *Boucle, frisure*, f. ‖ — eener viool, *collet* m. *de violon.* ‖ Schaafkrul. *Copeau*, m. ‖ (calligr.) *Cadeau*, m. ‖ (archit.) *Volute*, f. ‖ Kuur, gril. *Boutade, quinte, lubie*, f.
Krulandijvie (zond. mv.), z. v. *Chicorée frisée, escarole*, f.

Krulbol, z. m. en v. *Zie* Krulkop.
Krulboog (–bogen), z. m. *Archivolte*, f., *arc contourné*, m,
Krulhaar (zond. mv.), z. o. *Cheveux frisés, crépus* ou *bouclés*, m. pl.
Krulhond, z. m. *Barbet*, m., *barbette*, f., *caniche*, m. *et* f., *bouffe*, m.
Krulhondeken, Krulhondje, z. o. *Barbichon*, m.
Krulhout, z. o. (coiff.) *Bilboquet*, m.
Krulijzer, z. o. (coiff.) *Fer* m. *à friser.*
Krulkool, z. v. *Chou frisé*, m.
Krulkop, z. m. en v. *Personne* f. *qui a les cheveux crépus.*
Krullebol, z. m. en v. *Zie* Krulkop.
Krullen, zw. w. b. *Boucler, friser, crêper.* ‖ Kappen. *Coiffer.* ‖ o. (met *hebben*). *Se friser, se crêper.* ‖ (mar.) De zee krult, *la mer moutonne.*
Krullenjongen, z. m. *Apprenti charpentier*; m.
Krullenmaakster, z. v. *Friseuse*, f.
Krullenmaker, z. m. *Friseur*, m.
Krullig, bn. *Qui a les cheveux frisés.* ‖ Verward. *Embrouillé.* ‖ Wonderlijk. *Bizarre, capricieux, fantasque.* ‖ Koddig. *Drôle.*
Krulligheid (zond. mv.), z. v. *Frisure*, f. ‖ Wonderzinnigheid. *Bizarrerie*, f.
Krullijn, z. v. (géom.) *Cissoïde*, f.
Krullijnig, bn. (géom.) *Cissoïdal.*
Krulling (zond. mv.), z. v. *Frisure*, f.
Krulpriem, z. m. *Fer* m. *à friser.*
Krulsalade (zond. mv.), z. v. *Laitue frisée*, f.
Krulspringer, z. m. *Cabrioleur*, m.
Krulsprong (–sprongen), z. m. *Cabriole*, f.
Krulsteen (–steenen), z. m. (archit.) *Corbeau*, m.
Krultabak (zond. mv.), z. m. *Tabac frisé*, m.
Krultang, z. v. *Zie* Krulijzer.
Kub[be], z. v. (pêch.) *Derrière* ou *sac* m. *d'une nasse.*
Kubeeren, zw. w. b. *Cuber.*
Kubiek, bn. *Cube, cubique.*
Kubiekgetal, z. o. *Cube*, m.
Kubiekmeting, z. v. *Cubage*, m.
Kubisch, bn. *Cube, cubique.*
Kubus, z. m. *Cube*, m.
Kuch (zond. mv.), z. v. *Toux sèche*, f. ‖ (vétér.) *Maladie pulmonaire* f. *du bétail.*
Kuchen, zw. w. o. (met *hebben*). *Tousser.*
Kucher, z. m. *Tousseur*, m.
Kuching, z. v. *Toux, tousserie*, f.
Kuchster, z. v. *Tousseuse*, f.
Kudde, z. v. *Troupeau*, m. ‖ — schapen, *troupeau de moutons* ou *de brebis.* ‖ (fig.) *Troupeau.*
Kuddeboter (zond. mv.), z. v. Varkensreuzel. *Saindoux*, m.
Kuddehoeder, z. m. Herder. *Berger, pâtre*, m.
Kuddehoedster, z. v. Herderin. *Bergère*, f.
Kuddenroof (zond. mv.), z. m. *Abigéat*, m.
Kuddevoerder, z. m. Dier, dat de bel draagt. *Sonnailler, animal* m. *qui porte la clohcette.*
Kuf (zond. mv.), z. v. *Cabaret borgne*, m.
Kuier, z. m. Wandeling. *Promenade*, f., *tour*, m.
Kuieren, zw. w. o. (met *hebben*). Wandelen. *Se promener, faire un tour de promenade.*
Kuiering, z. v. *Promenade*, f., *tour*, m.
Kuif, z. v. *Huppe, crête*, f. ‖ De — opsteken, *dresser la huppe* ou *la crête*; (fig.) *se mettre en colère.* ‖ Vogel met eene —, *oiseau huppé*, m. ‖ (coiff.) *Toupet*, m. ‖ (méd.) *Coiffe*, f.
Kuifaap, z. m. *Macaque*, m.
Kuifel, z. m. (provinc.) Deugniet. *Vaurien*, m.
Kuifkievit (–viten), z. m. *Vanneau huppé*, m.
Kuifleeuwerik, z. m. *Cochevis*, m., *alouette huppée*, f.

KUIFMUTS (-MUTSEN), z. v. *Coiffe*, f.
KUIFREIGER, z. m. *Aigrette*, f., *héron blanc*, m.
KUIKEN, z. o. *Zie* KIEKEN.
KUIL, z. m. Holte. *Fosse*, f., *trou*, m. ‖ — op eenen straatweg, *flache*, f. ‖ (anat.) *Fosse*, *fossette*, f. ‖ Meet in het bolspel. *Noyon*, m. ‖ (mar.) Overloop. *Belle*, *embelle*, f. ‖ (pêch.) — eener zegen, *sac* m. *d'une seine*.
KUILACHTIG, bn. *Qui ressemble à une fosse.*
KUILEN, zw. w. b. *Creuser*, *faire une fosse.* ‖ Aardappelen —, *enterrer des pommes de terre.*
KUILIG, bn. *Plein de fosses*, *inégal.*
KUILTJE, z. o. *Fossette*, *petite fosse*, f.
KUILVORMIG, bn. *En forme de fosse.*
*KUIM, bw. Nauwelijks. *A peine.*
KUIMEN, zw. w. o. (met *hebben*). Zuchten. *Soupirer*, *gémir.* ‖ Kuchen. *Tousser.*
*KUIN, bw. Bloot, naakt. *À nu*, *à découvert.* ‖ Zichtbaar. *Visiblement.*
KUIP, z. v. *Cuve*, f. ‖ De hoepels eener —, *les cerceaux* m. pl. *d'une cuve.* ‖ (papet.) Aan de — staan, *ouvrer.* ‖ (tann.) Op de —en werken, *apprêter le cuir.* ‖ (fig.) — eener stad, *milieu*, *centre* ou *noyau* m. *d'une ville.*
KUIPEN, zw. w. b. *Relier des tonneaux.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire le métier de tonnelier.* ‖ (fig.) *Briguer*, *cabaler*, *intriguer pour obtenir qc.* ‖ Om een ambt —, *briguer une charge.*
KUIPER, z. m. *Tonnelier*, m.
KUIPERIJ, z. v. *Tonnellerie*, f. ‖ (fig.) *Machination*, *brigue*, *intrigue*, *manigance*, f.
KUIPERSAMBACHT, z. o. *Tonnellerie*, f., *métier* m. *de tonnelier.*
KUIPERSBLOK, z. m. *en* o. *Charpi*, *billot de tonnelier*, *trochet*, m.
KUIPERSBOOR (-BOREN), z. v. *Amorçoir*, m.
KUIPERSDISSEL, z. m. *Erminette*, *herminette*, *doloire*, f., *aisseau*, m.
KUIPERSDISSELTJE, z. o. *Aissette*, *tille*, m.
KUIPERSGILD[E], z. o. *Corps* m. *des tonneliers.*
KUIPERSHAAK, z. m. *Davier*, *sergent*, *crochet*, m.
KUIPERSHAMER, z. m. *Maillet* m. *de tonnelier.*
KUIPERSHOUT (zond. mv.), z. o. *Douvain*, m.
KUIPERSKLEMHAAK, z. m. *Zie* KUIPERSHAAK.
KUIPERSSCHAAF, z. v. *Colombe*, f.
KUIPERSTANG, z. v. *Tirtoir*, m.
KUIPERSWERK (zond. mv), z. o. *Tonnelage*, m.
KUIPERSWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de tonnelier.*
KUIPHOUT (zond. mv.), z. o. *Zie* KUIPERSHOUT.
KUIPHUIS, z. o. *Tonnellerie*, f.
KUIPJE, KUIPKEN, z. o. *Cuveau*, m., *cuvette*, *tinette*, f.
KUIPLOON (zond. mv,), z. o. *Salaire* m. *du tonnelier.*
KUIPVOL, z. v. *Cuvée*, f.
KUIS, z. v. Knots. *Massue*, f., *assommoir*, m.
KUISCH, bn. Zuiver. *Net*, *propre.* ‖ Eerbaar. *Chaste*, *pudique.* ‖ —e maagd, *vierge chaste*, f. ‖ bw. Zuiver. *Proprement.* ‖ Eerbaar. *Chastement*, *pudiquement.*
KUISCHBOOM (-BOOMEN), z. m. *Agnus-castus*, m.
KUISCH[ELIJK], bw. *Zie* KUISCH, bw.
KUISCHEN, zw. w. b. *Nettoyer*, *purifier.* ‖ Eene kamer —, *nettoyer une chambre.* ‖ (fig.) *Épurer.* ‖ Zijnen stijl —, *épurer son style.*
KUISCHER, z. m. *Celui qui nettoie.*
KUISCHHEID (zond. mv.), z. v. *Chasteté*, *pudeur*, *pudicité*, f.
KUISCHKALF (-KALVEN, -KALVERS, -KALVEREN), z. o. *Jeune veau mâle*, m.
KUISCHMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à épurer.*
KUISCHSTER, z. v. *Celle qui nettoie*, *écureuse*, f.
KUIT, z. v. Lichaamsdeel. *Gras de la jambe*, *mollet*, m.
KUIT, z. v. Zaad van eenen visch. *Frai*, m., *œufs* m. pl. *de poisson.* ‖ — schieten, *frayer.* ‖ Visch, die — inheeft, *poisson œuvé*, m.
KUITADER, z. v. (anat.) *Veine surale*, f.
KUITBAARS, z. m. *Perche œuvée*, f.
KUITBEEN (-BEENEN), z. o. *Os* m. *de la jambe* ‖ Kuit. *Gras de la jambe*, *mollet*, m.
KUITBEENSSPIER, z. v. (anat.) *Muscle péronien*, m.
KUITBOT, z. v. Visch. *Plie œuvée*, f.
KUITER, z. v. *Poisson œuvé*, m.
KUITHARING, z. m. *Hareng œuvé*, m.
KUITKARPER, z. m. *Carpe œuvée*, f.
KUITKRAMP, z. v. *Crampe* f. *au mollet.*
KUITSPIER, z. v. *Muscle jambier*, *jambier*, m.
KUITVISCH, z. m. *Zie* KUITER.
KUIVIG, bn. Gekuifd. *Huppé*, *qui a une huppe.*
KUL, z. v. (bas.) Roede. *Verge*, f.
KULDER, z. m. *Zie* KOLDER.
KULKOEK, z. m. (fam.) *Mystification*, *plaisanterie*, f.
KULLEKENSKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Orchis*, m.
KULLEN, zw. w. b. (bas.) Foppen. *Duper*, *tromper.*
KULLER, z. m. (bas.) *Dupeur*, *trompeur*, m.
KUND, bn. *Zie* KOND.
KUNDE (zond. mv.), z. v. *Savoir*, m., *science*, *connaissance*, f.
KUNDIG, bn. *Qui sait*, *instruit*, *savant.* ‖ Eener zake — zijn, *être au fait de qc.*, *être instruit de qc.* ‖ Bekwaam. *Versé*, *habile.* ‖ bw. *Avec connaissance*, *savamment.*
KUNDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Savoir*, m., *science*, *connaissance*, f.
KUNDIG[LIJK], bw. *Zie* KUNDIG, bw.
KUNDSCHAP, z. v. *Zie* KONDSCHAP.
KUNNE (zond. mv.), z. v. *Sexe*, m. ‖ De schoone —, *le beau sexe*, m., *les femmes*, f. pl.
KUNNEN, (aant. wijze tegenw. tijd, *ik kan*, *hij kan*, *wij kunnen*, *gij kunt*, *zij kunnen*, onvolm. verl. tijd, *kon* of *konde*, verl. deelw. *gekund*,) onr. w. b. *Pouvoir*, *savoir*, *être à même.* ‖ Hij kan niet gaan, *il ne peut pas marcher.* ‖ Kunt gij lezen en schrijven? *savez-vous lire et écrire.* ‖ Hij kan goed dansen, *il sait bien danser.* ‖ Kennen. *Savoir*, *connaître.* ‖ Ik kan mijne les, *je sais ma leçon.* ‖ Hij kan Latijn, *il sait le latin.* ‖ Ik kan het niet langer uithouden, *je n'en puis plus.* ‖ Die schoenen kunnen niet aan, *il n'y a pas moyen de mettre ces souliers.* ‖ Iemand aan —, *pouvoir faire face à qq.*, *pouvoir lutter avec qq.* ‖ Ik kan tegen de hitte niet, *je ne supporte pas la chaleur.* ‖ Ik kan niet op, *je ne puis pas me lever.* ‖ Ergens buiten —, *pouvoir se passer de qc.*
KUNST, z. v. Vermogen. *Pouvoir*, m. ‖ Wijze om iets volgens zekere regels te doen. *Art*, m. ‖ De — van wel te spreken, *l'art de bien parler.* ‖ Gewrocht der —, *œuvre* f. *d'art.* ‖ De vrije —en, *les arts libéraux.* ‖ De schoone —en, *les beaux-arts.* ‖ Werktuiglijke —en, *arts mécaniques.* ‖ De —en en ambachten, *les arts et les métiers.* ‖ De —en en wetenschappen, *les arts et les sciences.* ‖ Ambacht. *Métier*, *art*, m. ‖ Behendigheid. *Adresse*, *habileté*, f. ‖ Dat is geene —, *cela n'est pas difficile.* ‖ Zwarte —, *nécromancie*, f. ‖ — met de kaart, *tour* m. *de cartes.*
KUNSTARM, z. m. *Bras artificiel*, m.
KUNSTBLOEM, z. v. *Fleur artificielle*, f.
KUNSTELIJK, bw. *Artificiellement*, *artistiquement.*
KUNSTELOOS, bn. *Sans art.* ‖ Eenvoudig. *Simple*, *naturel.* ‖ bw. *Sans art*, *simplement*, *naturellement.*

KUNSTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *d'art.* ‖ Eenvoudigheid. *Simplicité*, f.
KUNSTENAAR, z. m. *Artiste*, m. ‖ (mus.) *Virtuose* m.
KUNSTENAARSLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie* f. *d'artiste.*
KUNSTENARES, z. v. *Artiste*, f. ‖ (mus.) *Virtuose*, f
KUNSTENARIJ z. v. *Artifice*, m., *finesse*, *subtilité* f., *tour* m. *d'adresse.*
KUNSTGALERIJ z. v. *Galerie* f. *d'objets d'art.*
KUNSTGEBOUW, z. o. *Édifice* ou *bâtiment* m. *fait avec art.*
KUNSTGEHEIM z. o. *Secret* m. *de l'art.*
KUNSTGENOOT (–NOOTEN), z. m. *en* v. *Membre d'une académie* ou *d'une société artistique*, *confrère*, m.
KUNSTGENOOTSCHAP, z. o. *Académie*, *société artistique*, f.
KUNSTGEVOEL (zond. mv.), z. o. *Goût pour les arts*, *goût artistique*, m.
KUNSTGEWROCHT, z. o. *Production* f. ou *produit* m. *de l'art.*
KUNSTGREEP (–GREPEN), z. v. *Adresse*, f., *tour* m. *d'adresse.* ‖ Behendigheid. *Adresse*, f., *stratagème*, m., *subtilité*, *finesse*, *ruse*, f., *artifice*, m., *menée*, f. ‖ —grepen gebruiken, *user d'artifices.* ‖ Van —grepen leven, *vivre d'inventions* ou *d'expédients.*
KUNSTHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *d'objets d'art.*
KUNSTHANDELAAR, z. m. *Marchand* m. *d'objets d'art.*
KUNSTIG, bn. *Exercé*, *habile dans un art.* ‖ —man, *homme habile*, *exercé dans un art.* ‖ Van zaken gesproken. *Artificiel*, *fait avec art*, *ingénieux*, *artistique.* ‖ bw. *Artistement*, *ingénieusement*, *artificiellement*, *avec art.*
KUNSTIG[LIJK], bw. *Zie* KUNSTIG, bw.
KUNSTJE, z. o. *Tour* m. *d'adresse* ou *de subtilité.*
KUNSTKABINET, z. o. *Cabinet* m. *d'objets d'art.*
KUNSTKAMER, z. v. *Zie* KUNSTKABINET.
KUNSTKENNER, z. m. *Connaisseur* ou *amateur* m. *en fait d'art.*
KUNSTKEURIG, bn. *Extrêmement délicat* ou *exquis.*
KUNSTKEURIGHEID (zond. mv.), z. v. *Délicatesse extrême*, f., *suprême bon goût*, m.
KUNSTKOOPER, z. m. *Marchand* m. *d'objets d'art.*
KUNSTKOOPSTER z. v. *Marchande* f. *d'objets d'art.*
KUNSTLEER (zond. mv.), z. v. *Technologie*, f.
KUNSTLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *des arts* ou *de l'art.*
KUNSTLIEFHEBBER, z. m. *Amateur*, *connaisseur* m. *en fait d'art.*
KUNSTLIEVEND, bn. *Qui aime l'art* ou *les arts*, *philotechnique.*
KUNSTLIEVENDHEID (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *de l'art* ou *des arts.*
KUNSTMAGNEET (–NETEN), z. m. *Aimant artificiel* m.
KUNSTMARMER (zond. mv.), z. o. *Marbre artificiel*, m.
KUNSTMATIG, bn. *Fait suivant les règles de l'art*, *artistique*, *technique.* ‖ bw. *Artistiquement*, *techniquement.*
KUNSTMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'une chose faite suivant les règles de l'art*, *conformité* f. *aux règles de l'art.*
KUNSTMATIG[LIJK], bw. *Zie* KUNSTMATIG.
KUNSTMEESTER, z. m. *Critique*, m.
KUNSTMIDDEL z. o. *Remède* ou *moyen artificiel*, m.
KUNSTMIN (zond. mv.) z. v. *Zie* KUNSTLIEFDE.
KUNSTMINNAAR z. m. *Zie* KUNSTLIEFHEBBER.
KUNSTMINNEND, bn. *Zie* KUNSTLIEVEND.
KUNSTOEFENAAR, z. m. *Artiste*, m.
KUNSTOOG (–OOGEN), z. o. *Œil artificiel*, m.
KUNSTOOR (–OOREN), z. o. *Oreille artificielle*, f.
KUNSTRECHTER z. m. *Critique*, m.
KUNSTREGEL, z. m. *Règle* f. *de l'art.*
KUNSTRIJDER, z. m. *Écuyer*, m.
KUNSTRIJDSTER z. v. *Écuyère*, f.
KUNSTRIJK, bn. *Plein d'art.*
KUNSTSCHAT, z. m. *Trésor artistique*, m. ‖ Kunstverzameling. *Collection* f. ou *cabinet* m. *d'objets d'art.*
KUNSTSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École* ou *académie* f. *des beaux-arts.*
KUNSTSMAAK (zond. mv.), z. m. *Goût* m. *des arts.*
KUNSTSTUK, z. o. *Objet* m. *d'art.* ‖ Meesterstuk. *Chef-d'œuvre*, m.
KUNSTTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage technique*, m.
KUNSTTERM, z. m. *Mot* ou *terme technique*, m.
KUNSTTUIG, z. o. *Machine*, f.
KUNSTVERZAMELING, z. v. *Collection* f. ou *cabinet* m. *d'objets d'art.*
KUNSTVLIJT (zond. mv.), z. v. *Industrie*, f.
KUNSTVOORTBRENGSEL, z. o. *Zie* KUNSTGEWROCHT.
KUNSTVRIEND z. m. *Amateur en fait d'art connaisseur* m. ‖ Kunstgenoot. *Confrère*, m.
KUNSTVUUR, z. o. Kunstvuurwerk. *Feu* m. *d'artifice.* ‖ (fig.) Kunstliefde *Amour de l'art feu sacré*, m.
KUNSTVUURMAKER, z. m. *Artificier*, m.
KUNSTVUURWERK, z. o. *Feu* m. *d'artifice.*
KUNSTVUURWERKER, z. m. *Artificier*, *pyroboliste*, m.
KUNSTWERELD (zond. mv.), z. v. *République* f. *des arts monde artistique*, m.
KUNSTWERK z. o. *Ouvrage* ou *objet* m. *d'art.*
KUNSTWERKER, z. m. *Machiniste*, m.
KUNSTWERKTUIG, z. o. *Instrument*, m., *machine*, f.
KUNSTWOORD, z. o. *Mot* ou *terme technique*, m.
KUNSTWOORDENBOEK, z. o. *Dictionnaire technologique*, m.
KUNSTZAAL, z. v. *Musée*, *muséum*, m., *galerie*, f.
KUNSTZWEER (–ZWEREN), z. v. (chir.) *Fontanelle*, *fonticule*, f.
KURAS, z. v. *Cuirasse*, f.
KURASSIER, z. m. *Cuirassier*, m.
KURASSIERSLAARS, z. v. *Botte* f. *de cuirassier.*
KURASSIERSSTAL z. m. *Écurie* f. *des cuirassiers.*
*KUREI, z. v. *Curée*, f.
KUREN, zw. w. o. (met *hebben*). Pinken. *Cligner* ou *clignoter des yeux.*
KURENMAKER, z. m. *Bouffon*, *farceur*, m.
KURK, z. v. Stopsel. *Bouchon* m *de liége.* ‖ (pêch.) Dobber. *Flotte*, f. ‖ o. Stof. *Liége*, m. ‖ Licht als —, *léger comme le liége.*
KURKACHTIG bn. *Liégeux*, *subéreux.*
KURKBALLETJE z. o. *Escamote*, *balle* f. *de liége.*
KURKBOOM (–BOOMEN) z. m. (bot.) *Liége*, m.
KURKEN, bn. *De liége.*
KURKEN, zw. w. b. *Boucher avec du liége.*
KURKENMANDJE, z. o. *Panier* m *à bouchons.*
KURKETANG z. v. *Tire-bouchon* m.
KURKETREKKER, z. m. *Tire-bouchon* m.
KURKSNIJDER z. m. *Bouchonnier*, m.
KURKSTOF (zond. mv.), z. v. *Subérine*, f.
KURKUMA (zond. mv.), z. v. (bot.) *Curcuma*, m.
KURKZUUR (zond. mv.), z. o. (chim.) *Acide subérique*, m.
KURKZUURZOUT (zond. mv.), z. o. (chim.) *Subérate*, m.
KUS, z. m. *Baiser*, m.
KUSHANDJE, z. o. *Baisemain*, m.
KUSJE, z. o. *Petit baiser*, m.
KUSKEN, z. o. *Zie* KUSJE.
KUSSEN, zw. w. b. *Baiser*, *embrasser.* ‖ Veel *of*

dikwijls —, *baisotter.* ‖ Iemand de tranen van de wangen —, *essuyer les larmes de qq. par des baisers.* ‖ Elkander —, *s'entre-baiser.*
KUSSEN, z. o. *Coussin, bourrelet, bourlet,* m. ‖ (fig.) Op het — geraken, *entrer dans le gouvernement, entrer en place.* ‖ Oorkussen. *Oreiller,* m. ‖ (mar.) *Coussin,* m.
KUSSENBANK, z. v. *Canapé,* m.
KUSSENSLOOP (-SLOOPEN), z. v. *Taie* f. *d'oreiller.*
KUSSENSTUK, z. o. (artill.) *Support* m. *du premier renfort de canon.*
KUSSENTJE, z. o. *Coussinet,* m.
KUSSENZETEL, z. m. *Ottomane,* f.
KUSSER, z. m. *Baiseur,* m.
KUSSTER, z. v. *Baiseuse,* f.
KUST, z. v. Oever. *Côte,* f., *rivage,* m. ‖ Hooge —, *terre haute,* f. ‖ Steile —, *falaise,* f. ‖ Langs de — varen, *ranger* ou *raser la côte.* ‖ De — houden, *côtoyer, caboter.* ‖ Op de — zitten, *être à la côte, être échoué.*
KUST (zond. mv.), z. v. Verkiezing. *Choix,* m. ‖ Te — en te keur, *à souhait, en abondance, à foison.*
KUSTBATTERIJ, z. v. *Batterie* f. *de côte.*
KUSTBESCHRIJVER, z. m. *Géographe des côtes, périégète,* m.
KUSTBEWAARDER, z. m. *Garde-côte,* m.
KUSTBEWONER, z. m. *Riverain, habitant* m. *de la côte.*
KUSTING, z. v. Hypotheek. *Hypothèque,* f.
KUSTINGBRIEF, z. m. *Acte* m. *d'hypothèque.*
KUSTKENNER, z. m. *Pilote côtier, côtier,* m.
KUSTLAND, z. o. *Littoral,* m., *côte,* f.
KUSTSCHEEPVAART (zond. mv.), z. v. *Cabotage,* m., *navigation côtière,* f.
KUSTSTREEK (-STREKEN), z. v. *Côtière, suite* f. *de rivages.*
KUSTTELEGRAAF, z. m. *Sémaphore,* m.
KUSTVAARDER, z. m. *Cabotier, caboteur,* m.
KUSTVAART (zond. mv.), z. v. *Zie* KUSTSCHEEPVAART.
KUSTVAARTUIG, z. o. *Cabotier,* m.
KUSTVUUR, z. o. *Phare,* m.
KUSTWACHTER, z. m. *Garde-côte,* m.
KUTSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Acheter en détail pour revendre à un marchand.*
KUTSER, z. m. *Celui qui fait métier d'acheter en détail pour revendre à un marchand.*
KUUN (zond. mv.), z. v. (bot.) *Sarriette,* f.
KUUR, z. v. Gril. *Boutade, quinte, fredaine, lubie,* f. ‖ Poets. *Niche,* f., *tour,* m.
KUUR, z. v. Genezing. *Cure, guérison,* f., *traitement,* m.
KWAAD, bn. *Mauvais, méchant, pervers.* ‖ Kwade gewoonte, *mauvaise habitude,* f. ‖ Kwade luim, *mauvaise humeur,* f. ‖ Eenen kwaden naam hebben, *être mal famé.* ‖ Toornig. *Fâché, irrité, en colère.* ‖ — op iemand zijn, *être fâché contre qq.* ‖ — worden, *se fâcher.* ‖ — maken, *fâcher, irriter.* ‖ Kwade hond, *chien hargneux,* m. ‖ Lastig. *Difficile.* ‖ Kwade weg, *chemin difficile,* m. ‖ Het te — krijgen, *être trop faible, avoir le dessous.* ‖ Ter kwader ure, *malheureusement.* ‖ Ter kwader trouw, *de mauvaise foi.* ‖ Er is honderd frank te —, *il y a cent francs à payer.* ‖ bw. *Mal.*
KWAAD, z. o. *Mal,* m. ‖ Het goed en het —, *le bien et le mal.* ‖ — van iemand spreken, *dire du mal de qq.*
KWAADAARDIG, bn. *Méchant, malicieux, enclin au mal, malin, pervers.* ‖ —e koorts, *fièvre maligne,* f. ‖ bw. *Méchamment, malicieusement, malignement, par malice.*

KWAADAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Méchancet malice, malignité, perversité,* .
KWAADAARDIG[LIJK], bw. *Zie* KWAADAARDIG, bı
KWAADBLOEDIG, bn. (méd.) *Cacochyme.*
KWAADBLOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *C cochymie,* f.
KWAADDENKEND, bn. *Mal pensant.*
KWAADDOEND, bn. *Malfaisant, méchant, mali*
KWAADDOENER, z. m. *Malfaiteur, méchant,* m. (fam.) *Mauvais garnement,* m.
KWAADDOENSTER, z. v. *Méchante femme,* f.
KWAADGEZIND, bn. *Malintentionné, malveillant.*
KWAADGROND (zond. mv.), z. o. (méd.) *Pityriase,*
KWAADHEID (zond. mv.), z. v. *Méchanceté, m lignité,* f. ‖ Gramschap. *Colère,* f.
KWAADKRIJGS, bw. *A obtenir difficilement.*
KWAADSAPPIG, bn. *Cachectique.*
KWAADSAPPIGHEID (zond. mv.), z v. *Cachexie,*
KWAADSCHIKS, bw. *Malgré.* ‖ Goedschiks of — *Bongré malgré.*
KWAADSMEDER, z. m. *Songe-creux, songe-malice,* ı
KWAADSPREEKSTER, z. v. *Médisante, calomni trice,* f.
KWAADSPREKEN, (*sprak kwaad, spraken kwaa kwaadgesproken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebbe Médire, calomnier.*
KWAADSPREKEND, bn. *Médisant, calomnieux.*
KWAADSPREKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Médisan calomnie, détractation,* f.
KWAADSPREKER, z. m. *Médisant, calomniate détracteur,* m.
KWAADSPREKING (zond. mv.), z. v. *Médisanc calomnie, détractation,* f.
KWAADVOCHTIG, bn. *Zie* KWAADSAPPIG.
KWAADVOCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* KWAA SAPPIGHEID.
KWAADWILLIG, bn. Kwalijk gezind. *Malveillan malintentionné, envieux, hostile.* ‖ Onwilli *Réfractaire, revêche, indocile.* ‖ bw. *Malicieu ment, méchamment.*
KWAADWILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Malveillan malice,* f. ‖ Onwilligheid. *Humeur revêch mauvaise volonté,* f.
KWAADWILLIG[LIJK], bw. *Zie* KWAADWILLIG, b
KWAADZEER (zond. mv.), z. o. *Teigne, grattel blanche,* f.
KWAADZEERIG, bn. *Teigneux.*
KWAAK, z. v. (bas.) Muil. *Gueule, bouche,* f.
KWAAKSTER, z. v. *Celle qui coasse.*
KWAAL, z. v. *Mal,* m., *maladie locale,* f. Smart. *Douleur,* f. ‖ Kommer. *Peine,* f., *ch grin, souci,* m.
KWAB[BE], z. v. Kwabaal. *Baveuse,* f.
KWAB[BE], z. v. (anat.) *Lobe,* m.
KWABBETJE, z. o. *Lobule,* m.
KWABBIG, bn. *Lobulé.*
KWAJONGEN, z. m. *Polisson, gamin,* m.
KWAK, z. m. *Bruit sourd,* m. *que qc. fait tombant.* ‖ Val. *Chute subite,* f. ‖ Speeks *Crachat, graillon,* m. ‖ Overschot. *Reste,* ı ‖ Druppel, borrel. *Goutte,* f. ‖ Schooljonge *Grimaud,* m. ‖ Kwinkslag. *Bon mot, cont* m., *sornette, faribole,* f.
KWAKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Kwakken. *C asser.* ‖ Gaggelen. *Caqueter.*
KWAKER, z. m. Die kwaakt. *Celui qui coasse.*
KWAKER, z. m. Lid eener sekte. *Quaker, quacr trembleur,* m. ‖ Dweper. *Fanatique,* m.
KWAKERDOM (zond. mv.), z. o. *Quakérisme,* m.
KWAKERIJ, z. v. Dweperij. *Fanatisme,* m.
KWAKERIN, z. v. *Quakeresse,* f. ‖ Dweepster. *F natique,* f.
KWAKERSKERK, z. v. *Église* f. *des quakers.*

Kwakje, z. o. *Petit conte*, m., *sornette*, *faribole*, f.
Kwakkel, z. m. Wachtel. *Caille*, f. ‖ Jonge —, *cailleteau*, m. ‖ —s strijken, *tirasser des cailles*.
Kwakkelaar, z. m. *Babillard*, *jaseur*, m.
Kwakkelbeentje, z. o. *Appeau*, *courcaillet*, m.
Kwakkelen, z. w. o. (met *hebben*). *Carcailler*, *crier comme la caille*. ‖ Snappen. *Babiller*, *jaser*, *bavarder*. ‖ Beuzelingen vertellen. *Conter des sornettes*. ‖ Slepen. *Traîner*. ‖ Kwijnen. *Languir*. ‖ Veel geneesmiddelen gebruiken. *Prendre beaucoup de médecines*.
Kwakkelfluitje, z. o. *Zie* Kwakkelbeentje.
Kwakkelgeld (zond. mv.), z. o. *Menuaille*, *mitraille*, f.
Kwakkeling, z. v. *Action* f. *de carcailler*. ‖ Gebabbel. *Babil*, *bavardage*, m.
Kwakkeljacht, z. v. *Bourrée*, *chasse* f. *aux cailles*.
Kwakkelken, z. o. *Zie* Kwakkeltje.
Kwakkelkoning, z. m. *Râle*, m.
Kwakkelnet, z. o. *Tirasse*, *nappe*, f.
Kwakkeltje, z. o. *Cailleteau*, m.
Kwakkelwinter, z. m. *Hiver variable* ou *changeant* m. *pendant lequel il gèle et dégèle souvent*.
Kwakkelziekte (zond. mv.), z. v. *Maladie* f. *qui traîne en longueur*.
Kwakken, zw. w. o. (met *hebben*). *Coasser*. ‖ De kikvorsch kwakt, *la grenouille coasse*. ‖ Eenen kwak maken. *Faire du bruit en tombant*. ‖ Spugen. *Cracher à terre*. ‖ b. *Jeter violemment contre qc*.
Kwakvorsch, z. m. Kikvorsch. *Grenouille*, f.
Kwakzalfster, z. v. *Charlatane*, f.
Kwakzalven, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire le charlatan*, *charlataner*. ‖ Zich zelven zoeken te genezen. *Se traiter soi-même*, *se médicamenter*, *se droguer*.
Kwakzalver, z. m. *Charlatan*, *empirique*, *marchand d'orviétan*, *médicastre*, m.
Kwakzalverachtig, bn. *Charlatanesque*, *de charlatan*. ‖ bw. *En charlatan*.
Kwakzalverij, z. v. *Charlatanerie*, f., *charlatanisme*, *empirisme*, m. ‖ (fig.) Gepoch, gezwets. *Fanfaronnerie*, *hâblerie*, *vanterie*, f.
Kwakzalversgoed (zond. mv.), z. o. *Orviétan*, *remède* m. *de charlatan*.
Kwalie, z. v. *Bavarde ennuyeuse*, *rabâcheuse*, f.
Kwalieachtig, bn. *Rabâcheux*.
Kwaliemoer (-moers, -moeren), z. v. *Vieille bavarde*, *vieille rabâcheuse*, f.
Kwaliën, zw. w. o. (met *hebben*). *Jaser*, *bavarder* ou *babiller d'une manière ennuyeuse*, *rabâcher*.
Kwalijk, bn. Flauw, misselijk. *Faible*, *indisposé*, *malade*. ‖ — worden, *se trouver mal*, *s'évanouir*, *avoir mal au cœur*. ‖ bw. *Mal*. ‖ Iets — nemen, *prendre qc. en mauvaise part*. ‖ — varen, *être en mauvais état*. ‖ — te pas komen, *être mal reçu*, *ne pas venir à point*. ‖ Ik heb hem — verstaan, *je l'ai mal compris*. ‖ — bedacht zijn, *être malavisé*, *se tromper*. ‖ — gaan, *boiter*, *clocher*. ‖ Nauwelijks. *À peine*. ‖ Moeielijk. *Difficilement*, *avec peine*. ‖ Ik kan — leven, *j'ai bien de la peine à vivre*.
Kwalijkgezind, bn. *Malintentionné*. ‖ Gemelijk. *De mauvaise humeur*.
Kwalijkheid (zond. mv.), z. v. Flauwte. *Faiblesse*, *défaillance*, f.
Kwalijkluidend, bn. *Dissonant*, *discordant*.
Kwalijkluidendheid (zond. mv.), z. v. *Dissonance*, *discordance*, f.
Kwalijkvaren (zond. mv.), z. o. Tegenspoed. *Infortune*, *adversité*, f., *malheur*, m.
Kwalm (zond. mv.), z. m. Walm. *Vapeur épaisse*, f.
Kwalmen, zw. w. o. (met *hebben*). *Exhaler une vapeur épaisse*.
Kwalster, z. m. Fluim. *Crachat*, *flegme*, m. ‖ (bot.) *Zie* Kwalsterboom.
Kwalsterboom (-boomen), z. m. *Frêne sauvage*, *sorbier*, *cormier*, *orne*, m.
Kwalsteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Cracher*. *jeter des flegmes*.
Kwansel, z. m. Ruiling. *Troc*, *échange*, m. ‖ Mengeling. *Mélange*, m.
Kwanselaar, z. m. *Troqueur*, m.
Kwanselachtig, bn. *Zie* Kwanselig.
Kwanselachtigheid (zond. mv.), z. v. *Envie* f. *de troquer*.
Kwanselarij, z. v. *Zie* Kwanseling.
Kwanselen, zw. w. b. Ruilen. *Troquer*, *échanger*. ‖ Roeren. *Remuer*. ‖ Mengen. *Mélanger*.
Kwanselig, bn. *Qui aime à troquer*.
Kwanseling, z. v. Ruiling. *Troc*, *échange*, m. ‖ Mengeling. *Mélange*, m.
Kwansuis, bw. *Comme si*, *faisant semblant de*, *faisant mine de*, *sous prétexte de*.
Kwant, z. m. Snaak. *Drôle*, *éveillé*, *gaillard*, m.
Kwantje, z. o. *Petit drôle*, *éveillé* ou *gaillard*, m.
Kwapsch, bn. Onpasselijk. *Indisposé*, *maladif*.
Kwarrel, z. m. *Petit fruit rabougri*, m.
Kwarrelachtig, **Kwarrelig**, bn. *Rabougri*.
Kwart, z. o. *Quart*, m. ‖ v. (mus.) *Quarte*, f.
Kwartaal, z. o. *Trimestre*, *quartier*, m.
Kwartboek, z. o. *In-quarto*, m.
Kwarteel (-teelen), z. o. Maat. *Quartaut*, m.
Kwartel, z. m. Kwakkel. *Caille*, f.
Kwartier, z. o. *Quart*, *quartier*, m. ‖ — uurs, *quart* m. *d'heure*, *quinze minutes*, f. pl. ‖ — gaans, *quart de lieue*. ‖ — duims, *quart de pouce*. ‖ (blas.) *Quartier*. ‖ (bouch.) *Quartier*. ‖ Wijk. *Quartier*. ‖ Kamer. *Quartier*. ‖ (mil.) *Quartier*. ‖ Lijfsgenade. *Quartier*. ‖ — vragen, *demander quartier*. ‖ — geven, *donner* ou *faire quartier*.
Kwartieren, zw. w. b. *Diviser* ou *partager en quatre*.
Kwartierken, z. o. *Zie* Kwartiertje.
Kwartiermeester, z. m. *Quartier-maître*, m.
Kwartiersvergadering, z. v. *Jour* m. *d'assemblée des députés d'un quartier* ou *d'un canton*.
Kwartiertje, z. o. *Petit quartier*, m.
Kwartijn, z. m. *In-quarto*, m.
Kwarts (kwartsen), z. o. *Quartz*, *silice*, m.
Kwartsachtig, bn. *Quartzeux*.
Kwassiehout (zond. mv.), z. o. Bitterhout. *Casse*, f., *quassia*, m.
Kwast, z. m. Knoest in het hout. *Nœud* m. *dans le bois*. ‖ Borstel. *Brosse*, f. ‖ Kwispel. *Houppe*, f. ‖ Wijwaterskwast. *Goupillon*, m. ‖ (fig.) Gek. *Homme bizarre*, *fantasque* ou *quinteux*, m.
Kwasterig, bn. *Bizarre*, *fantasque*, *quinteux*.
Kwasterigheid (zond. mv.), z. v. *Bizarrerie*, *humeur fantasque*, f.
Kwastig, bn. *Noueux*. ‖ (fig.) *Zie* Kwasterig.
Kwastigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité noueuse* f. *du bois*. ‖ (fig.) *Zie* Kwasterigheid.
Kwastje, z. o. Knoestje. *Petit nœud*, m. ‖ Borsteltje. *Petite brosse*, f. ‖ Kwispeltje. *Petite houppe*, f.
Kweb, z. v. Moeras. *Marais*, m.
Kwedelen, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Zie* Kweelen.
Kwee (kweeën), z. v. *Coing*, m. ‖ Wilde —, *cognasse*, f.

KWEEAPPEL, z. m. *Zie* KWEE.
KWEEAPPELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Cognassier*, m.
KWEEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Zie* KWEEAPPELBOOM.
KWEEDOORN, z. m. *Épine-vinette*, f.
KWEEK (zond. mv.), z. v. (bot.) Puingras. *Chiendent*, m.
KWEEK, z. m. Het kweeken. *Culture*, *élève*, f.
KWEEKELING, z. m. *en* v. *Nourrisson*, m. ‖ Leerling. *Élève*, m. *et* f.
KWEEKEN, zw. w. b. *Nourrir*, *élever*. ‖ Planten —, *élever des plantes*. ‖ Bloemen —, *élever des fleurs*. ‖ Opvoeden. *Élever*. ‖ Kinderen —, *élever des enfants*. ‖ Het verstand —, *cultiver l'esprit*. ‖ De kunsten, de wetenschappen —, *cultiver les arts*, *les sciences*.
KWEEKER, z. m. *Celui qui nourrit*, *qui élève*. ‖ Beoefenaar. *Celui qui cultive*.
KWEEKERIJ, z. v. (hort.) *Pépinière*, f.
KWEEKHOF (-HOVEN), z. m. *Zie* KWEEKERIJ.
KWEEKING, z. v. Het kweeken. *Culture*, *élève*, f. ‖ Opvoeding. *Éducation*, f.
KWEEKPLAATS (-PLAATSEN), z. v. (fig.) *Pépinière*, f.
KWEEKPUT, z. m. *Zie* KWEEKVIJVER.
KWEEKSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *Pépinière*, f., *séminaire*, m. ‖ — voor onderwijzers, *école normale* f. *destinée à forme des instituteurs*. ‖ — voor geestelijken, *séminaire*.
KWEEKSEL (zond. mv.), z. o. *Culture*, f. ‖ Vrucht. *Fruit*, m.
KWEEKSTER, z. v. *Celle qui nourrit*, *qui élève*. ‖ Beoefenares. *Celle qui cultive*.
KWEEKTUIN, z. m. *Pépinière*, f.
KWEEKVIJVER, z. m. *Alevinier*, m.
KWEEKVISCH, z. v. *Nourrain*, *alevin*, m.
KWEELEN, zw. w. b. Zingen. *Chanter*, *gazouiller*. ‖ o. (met *hebben*). *Chanter*, *gazouiller*, *ramager*.
KWEELING, z. v. *Gazouillement*, *ramage*, m.
KWEELTJE, z. o. Gekweel. *Gazouillement*, m.
KWEELTJE, z. o. Smetje. *Petite tache*, f.
KWEEMOES (zond. mv.), z. o. *Marmelade*, *gelée* ou *pâte* f. *de coings*.
KWEEN (KWENEN), z. v. *Femme chagrine*, f. ‖ Onvruchtbare koe. *Bréhaigne*, *vache stérile*, f.
KWEEPEER (-PEREN), z. v. *Zie* KWEE.
KWEEPEREBOOM (-BOOMEN), z. m. *Zie* KWEEBOOM.
KWEER, bn. *Douceâtre*, *fade*.
KWEERN, z. v. Handmolen. *Moulin* m. *à bras*.
KWEERNEN, zw. w. b. *Moudre avec un moulin à bras*. ‖ Kauwen. *Mâcher*. ‖ Herkauwen. *Ruminer*.
KWEESTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire l'amour*.
KWEESTER, z. m. *Amant*, m.
KWEESTROOP (zond. mv.), z. v. *Sirop* m. ou *mive de coings*, *pulpe* f. *du coing*.
KWEKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KWAKEN.
KWEKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KWAKEN.
KWEL (zond. mv.), z. v. Geplaag. *Zie* KWELLING.
KWEL, z. v. Bron. *Source*, f.
KWELACHTIG, bn. *Qui aime à tourmenter*.
KWELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur railleuse* ou *moqueuse*, f.
KWELBAST, z. m. *Homme incommode* ou *importun*, *fâcheux*, *lutin*, m.
KWELDER, z. m. *Terre* f. *située à l'extérieur d'une digue*.
KWELDUIVEL, z. m. *Diablotin*, *lutin*, *farfadet*, m. ‖ (fig.) *Homme incommode* ou *importun*, *fâcheux*, *lutin*, m.
KWELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Kwijnen. *Languir*.
KWELGEEST, z. m. *Zie* KWELDUIVEL.
KWELING, z. v. Kwijning. *Langueur*, f.
KWELLAGE (zond. mv.), z. v. *Vexation*, f., *tourment*, *chagrin*, m.
KWELLEN, zw. w. b. Plagen, lastig vallen. *Tourmenter*, *vexer*, *importuner*, *incommoder*, *bourreler*, *taquiner*, *tracasser*, *chagriner*. ‖ De dorst kwelt hem, *la soif le tourmente*. ‖ Zich —. *Se tourmenter*, *s'affliger*, *se mettre en peine*.
KWELLER, z. m. *Celui qui aime à tourmenter*, *importun*, *tracassier*, *taquin*, *lutin*, m.
KWELLING, z. v. *Tourment*, m., *vexation*, *importunité*, *peine*, *affliction*, f., *chagrin*, m.
KWELMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* OPWELLEN.
KWELMGROND, z. m. *Terrain mouvant*, m.
KWELSTER, z. v. *Celle qui aime à tourmenter*, *tracassière*, *taquine*, f.
KWELZIEK, bn. *Taquin*, *tracassier*.
KWELZUCHT (zond. mv.), z. v. *Manie de tourmenter*, *de vexer*, *de taquiner* ou *de tracasser*.
KWENDEL (zond. mv.), z. v. (bot.) Wilde tijm. *Serpolet*, m.
KWERN, z. v. Handmolen. *Zie* KWEERN.
KWETER, z. v. Tongriem. *Filet*, m.
KWETS (KWETSEN), z. v. Pruim. *Prune* f. *de damas*.
KWETS, z. v. Kwetsing. *Blessure*, *plaie*, f.
KWETSBAAR, bn. *Vulnérable*.
KWETSBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Vulnérabilité*, f.
KWETSEN, zw. w. b. Blutsen. *Meurtrir*, *froisser*. ‖ Wonden. *Blesser*, *léser*. ‖ Aan het hoofd, aan den arm gekwetst zijn, *être blessé à la tête*, *au bras*. ‖ (fig.) Beleedigen. *Offenser*. ‖ (fig.) Schenden. *Blesser*, *flétrir*. ‖ Iemands faam —, *flétrir la réputation de qq.* ‖ Zich —. *Se blesser*.
KWETSING, z. v. Blutsing. *Meurtrissure*, *froissure*, f. ‖ Wond. *Blessure*, *plaie*, f. ‖ Beleediging. *Offense*, f.
KWETSUUR, z. v. *Blessure*, *plaie*, f.
KWETTERAAR, z. m. *Jaseur*, *babillard*, m,
KWETTERAARSTER, z. v. *Jaseuse*, *babillarde*, *commère*, f.
KWETTEREN, zw. w. b. Blutsen. *Meurtrir*, *froisser*. ‖ o. (met *hebben*). Snappen. *Jaser*, *babiller*, *bavarder*, *caqueter*, *causer*. ‖ Kweelen. *Gringotter*, *gazouiller*.
KWETTERIG, bn. Geblutst. *Meurtri*, *froissé*.
KWETTERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Meurtrissure*, *froissure*, f.
KWETTERING, z. v. *Action* f. *de froisser* ou *de meurtrir*.
KWEZEL, z. v. Klopje. *Fille dévote*, *bigote*, f. ‖ Schijnheilige. *Hypocrite*, *fausse dévote*, f.
KWEZELAAR, z. m. *Dévot*, *bigot*, m. ‖ Schijnheilige. *Hypocrite*, m. ‖ Futselaar. *Lambin*, m.
KWEZELACHTIG, bn. *Dévot*, *bigot*. ‖ Schijnheilig. *Hypocrite*.
KWEZELARIJ, z. v. *Cagoterie*, *bigoterie*, f. ‖ Schijnheiligheid. *Hypocrisie*, f. ‖ Futselarij. *Lambinerie*, *lanternerie*, f.
KWEZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire le dévot*. ‖ Futselen. *Lambiner*, *vétiller*.
KWIBUS, z. m. *Sot*, *fou*, m.
KWIDAM (-DAMS), z. m. *Sot*, *fou*, *homme bizarre*, *quidam*, m.
KWIJL (zond. mv.), z. v. Zeever. *Bave*, *salive*, f.
KWIJLACHTIG, bn. *Baveux*.
KWIJLAARD, z. m. *Celui qui bave*.
KWIJLBAARD, z. m. *Zie* KWIJLAARD.
KWIJLDOEK, z. m. *Bavette*, f.
KWIJLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Baver*, *saliver*.
KWIJLER, z. m. *Celui qui bave*.
KWIJLING, z. v. *Salivation*, f.
KWIJLKLIER, z. v. *Glande salivaire*, f.

KWIJLLAP, z. m. *Zie* KWIJLDOEK.
KWIJLSLAB, z. v. *Zie* KWIJLDOEK.
KWIJLSTER, z. v. *Celle qui bave.*
KWIJLVLOED (zond. mv.), z. m. *Salivation*, f., *flux* m. *de bouche.*
KWIJLWORTEL, z. m. (bot.) *Pyrèthre*, m.
KWIJNEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Languir, dépérir, sécher sur pied.* ‖ Kwijnende ziekte, *maladie de langueur, chartre*, f. ‖ Die boom kwijnt, *cet arbre languit.* ‖ (fig.) *Languir.*
KWIJNING, z. v. *Langueur*, f., *état languissant*, m.
KWIJT, bn. *Perdu.* ‖ — of dubbel, *quitte ou double.* ‖ bw. — zijn, *avoir perdu.* ‖ — worden, raken *of* gaan, *perdre.* ‖ De boom raakt zijne bladeren —, *l'arbre perd ses feuilles.* ‖ Zich van iemand — maken, *abandonner qq., se débarrasser de qq.* ‖ Iemand — maken van iets, *débarrasser qq. de qc.*
KWIJTBRIEF, z. m. *Acquit, reçu*, m., *quittance*, f. ‖ —ven. Genadebrieven. *Lettres* f. pl. de *grâce.*
KWIJTEN (ZICH), (*kweet, kweten, gekweten*,) st. w. wederk. *S'acquitter de, faire son devoir.* ‖ Zich van eenen heiligen plicht —, *s'acquitter d'un saint devoir.* ‖ Zich van zijne belofte —, *tenir sa promesse.* ‖ Zich gedragen. *Se comporter, se conduire.* ‖ Zich als een dappere soldaat —, *se conduire en brave soldat.*
KWIJTING, z. v. *Action* f. *de s'acquitter.* ‖ Kwijtbrief. *Acquit, reçu*, m., *quittance*, f.
KWIJTRAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Perdre.*
KWIJTSCHELDEN, (*schold kwijt, kwijtgescholden*,) st. *en* afsch. w. b. *Remettre, tenir quitte de.* ‖ (prov.) Borgen is geen —, *ce qui est différé n'est pas perdu.* ‖ Vergeven. *Absoudre, pardonner, remettre.* ‖ De zonden —, *pardonner les péchés.* ‖ Staatsmisdaden —, *amnistier.*
KWIJTSCHELDING (zond. mv.), z. v. *Acquit*, m., *rémission, décharge*, f. ‖ — van zonden, *pardon* m. *des péchés.* ‖ — van staatsmisdaden, *amnistie*, f.
KWIJTSCHRIFT, z. o. *Zie* KWIJTBRIEF.
KWIK, bn. Levendig. *Vif.* ‖ (fig.) *Vif, gai, éveillé, alerte.*
KWIK, z. o. Kwikzilver. *Mercure, vif-argent*, m.
KWIK, z. v. Beuzeling. *Plaisanterie, futilité*, f. ‖ —ken en strikken, *colifichets*, m. pl.
KWIKACHTIG, bn. *Qui ressemble à du mercure.* ‖ Lief. *Gentil, mignon, joli.*
KWIKHAAG, z. v. *Haie vive*, f.
KWIKKEBIL, z. v. *Fille vive* ou *alerte*, f. ‖ Lichtekooi. *Coureuse*, f.
KWIKKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Osciller.*
KWIKKEN, zw. w. b. *Soupeser.*
KWIKMETAAL (zond. mv.), z. o. *Amalgame*, m,
KWIKOXYDE, z. o. *Oxyde* m. *de mercure.*
KWIKSTAART, z. m. Vogel. *Hoche-queue*, m., *lavandière, bergeronnette*, f. ‖ (fig.) m. *en* v. *Personne très-vive* ou *alerte*, f.
KWIKSTAARTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Hocher* ou *remuer la queue.*
KWIKSTEERT, z. m. *Zie* KWIKSTAART.
KWIKTHERMOMETER, z. m. *Thermomètre* m. *à mercure.*
KWIKZALF, z. v. *Onguent mercuriel*, m.
KWIKZAND (zond. mv.), z. o. Drijfzand. *Sable mouvant*, m.
KWIKZILVER (zond. mv.), z. o. *Mercure, vif-argent*, m.
KWIKZILVERSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Assogue*, f.
KWINKELEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chanter comme les oiseaux, gazouiller, ramager, gringotter.*
KWINKELEERING, z. v. *Chant des oiseaux, gazouillement, ramage*, m.
KWINKERD, z. m. Schele. *Louche, bigle*, m.
KWINKSLAG (-SLAGEN), z. m. Geestige inval. *Bon mot*, m., *saillie*, f., *trait* m. *d'esprit, pointe*, f., *lazzi*, m.
KWINT, z. v. Loosheid, streek. *Finesse, ruse*, f., *tour*, m., *niche*, f. ‖ Gril. *Quinte, lubie*, f., *caprice*, m. ‖ (mus.) *Quinte*, f. ‖ (mus.) Fijnste snaar van een snaartuig. *Chanterelle*, f. ‖ (escr., man.) *Quinte.* ‖ (jeu de cart.) *Quinte.*
KWINTACHTIG, bn. *Zie* KWINTIG.
KWINTAPPEL, z. m. *Coloquinte*, f.
KWINTIG, bn. *Quinteux, capricieux, fantasque, bizarre.*
KWIPSCH, bn. Onpasselijk. *Indisposé, maladif, incommodé.*
KWIPSCHHEID (zond. mv.), z. v. Onpasselijkheid. *Indisposition*, f.
KWISPEDOOR (-DOREN), z. o. Spuwpotje. *Crachoir*, m.
KWISPEDOORTJE, z. o. *Petit crachoir*, m.
KWISPEL, z. m. Haar op het einde van den staart. *Houppe*, f. ‖ Kwast. *Houppe.* ‖ Wijkwast. *Goupillon, aspersoir*, m. ‖ Witkwast. *Brosse*, f. ‖ Poeierkwast. *Houppe à poudrer.* ‖ Geesel. *Fouet*, m. ‖ (fig.) Losbol. *Homme bizarre* ou *fantasque*, m.
KWISPELDOOR (-DOREN), z. o. *Zie* KWISPEDOOR.
KWISPELEN, zw. w. b. *Passer la houppe, la brosse* ou *le goupillon sur.* ‖ Geeselen. *Fouetter.* ‖ o. (met *hebben*). *Remuer* ou *agiter la queue.*
KWISPELSTAARTEN, KWISPELSTEERTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Remuer la queue, quoailler.* ‖ (fig.) Vleien. *Flatter, faire le chien couchant.*
KWISTEN, zw. w. b. Verkwisten. *Dissiper, gaspiller.*
KWISTGELD (zond. mv.), z. m. *en* v. *Dissipateur, dépensier*, m., *prodigue*, m. *et* f.
KWISTGOED (zond. mv.), z. m. *en* v. *Zie* KWISTGELD.
KWISTIG, bn. *Prodigue, dépensier.* ‖ bw. *Prodigalement.*
KWISTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Prodigalité, munificence*, f.
KWISTIG[LIJK], bw. *Zie* KWISTIG, bw
KWISTPENNING (zond. mv.), z. m. *en* v. *Zie* KWISTGELD.

L.

L, z. v. Twaalfde letter van het alphabet. *L*, m.
La, z. v. Muzieknoot. *La*, m.
La, z. v. *Zie* Lade.
Laadboom (-boomen), z m. (mar.) *Guindoule*, f.
Laadbus, z. v. Loop. *Canon* m. *d'un fusil.*
Laadgat (-gaten), z. o. Zundgat. *Lumière* f. *d'une arme à feu.*
Laadje, z. o. *Layette*, f., *petit tiroir*, m. ‖ (fam.) Aan 't — zitten, *avoir le maniement des finances.*
Laadkruit (zond. mv.), z. o. *Amorce*, f.
Laadlepel, z. m. (artill.) *Chargeoir*, m.
Laadpan, z. v. *Bassinet*, m.
Laadpoeder, Laadpoeier, z. o. *Zie* Laadkruit.
Laadpriem, z. m. (artill.) *Dégorgeoir*, m.
Laadstok, z. m. — eens geweers, *baguette* f. *de fusil.* ‖ — eens kanons, *refouloir* m. *de canon.*
Laadstokring, z. m. *Porte-baguette*, m.
Laafdrank, z. m. *Boisson rafraîchissante*, f.
Laag, bn. *Bas.* ‖ — land, *pays bas*, m. ‖ Lage stoel, *chaise basse*, f. ‖ Lager worden, *baisser.* ‖ — water, *basse marée*, f. ‖ Lage toon, *ton bas*, m. ‖ Op lagen toon spreken, *parler d'un ton bas.* ‖ Minder. *Bas, inférieur.* ‖ De laagste klasse, *la dernière classe.* ‖ Lage stijl, *style bas*, m. ‖ Lage uitdrukking, *expression basse*, f. ‖ Slecht, verachtelijk. *Bas, vil, abject, méprisable.* ‖ Lage ziel, *âme basse, âme vile*, f. ‖ bw. *Bas.* ‖ De fondsen staan —, *les fonds sont cotés bas.* ‖ Verachtelijk. *D'une manière basse, vile* ou *méprisable.*
Laag, z. v. Rij dingen, die naast of op elkaar liggen. *Rangée, couche*, f., *lit*, m. ‖ — zand, *couche de sable.* ‖ — steen, *lit de pierre.* ‖ — steenen eens muurs, *assise*, f. ‖ (mar.) *Bordée*, f. ‖ De volle — geven, *lâcher toute la bordée.* ‖ Schip van twee lagen, *vaisseau qui a deux batteries.* ‖ Ligging. *Situation*, f. ‖ Hinderlaag. *Embûche, embuscade*, f. ‖ Iemand lagen leggen, *dresser* ou *tendre des embûches à qq.* ‖ (jurispr.) Geleider lage, *de guet-apens.*
Laaghartig, bn. *Lâche, vil, bas, ignoble, abject, infâme.* ‖ bw. *Lâchement, vilement, bassement, d'une manière ignoble.*
Laaghartigheid (zond. mv.), z. v. *Lâcheté, bassesse, infamie*, f.
Laaghartig[lijk], bw. *Zie* Laaghartig, bw.
Laagheid (-heden), z. v. *État* m. *de ce qui est bas.* ‖ — van prijs, *modicité* f. *de prix.* ‖ — van geboorte, *bassesse* f. *de naissance.* ‖ — van ziel, *bassesse d'âme.* ‖ Laagheden. *Actions basses, viles* ou *ignobles, bassesses*, f. pl.
Laaghertig, bn. *Zie* Laaghartig.
Laagjes, bw. *Un peu bas.*
Laagloopers, z. m. mv. *Dés pipés, faux dés*, m. pl.
Laagschout, z. m. *Vice-bailli*, m.
Laagstammig, bn. *Qui n'est pas de haute futaie, qui est de basse tige, nain.* ‖ —e boom, *arbre nain*, m.
Laagswijze, bw. *Par couches.*
Laagte, z. v. Het laag zijn. *État* m. *de ce qui est bas.* ‖ Lage plaats. *Lieu bas*, m., *profondeur*, f., *bas-fond*, m. ‖ Dal. *Vallée*, f., *vallon*, m. ‖ (fig.) Armoedige staat. *Bassesse, misère, décadence*, f.
Laai, z. v. Vlam. *Flamme*, f.
Laaien, zw. w. b. Vlammen. *Flamboyer.*
Laak, z. v. Beek. *Ruisseau*, m.
Laakbaar, bn. *Blâmable, répréhensible, condamnable, méprisable.*
Laakbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est blâmable.*
Laakster, z. v. *Celle qui blâme, qui méprise.*
Laakziek, bn. *Qui aime à blâmer* ou *à critiquer, critique.*
Laakzucht (zond. mv.), z. v. *Manie* f. *de blâmer* ou *de critiquer.*
Laan, z. v. *Avenue, allée*, f. ‖ (pêch.) *Lane*, f.
Laantje, z. o. *Petite allée*, f. ‖ (pêch.) *Petite lane*, f.
Laar, z. o. *Terrain inculte* ou *vague*, m. ‖ Vrijgeweide. *Pâturage commun*, m. ‖ — in een bosch, *clairière* f. *dans un bois.*
Laars, z. v. *Botte*, f. ‖ Halve —, *bottine*, f., *brodequin*, m. ‖ —zen met kappen, *bottes à revers.* ‖ Zijne —zen aantrekken, *se botter, mettre ses bottes.* ‖ Zijne —zen uittrekken, *se débotter, ôter ses bottes.* ‖ —zen poetsen, *cirer des bottes.* ‖ Spaansche —zen. Foltertuig. *Brodequins*, m. pl.
Laarsje, z. o. *Bottine*, f., *brodequin*, m.
Laarzen, zw. w. b. *Botter, mettre des bottes à.* ‖ (mar.) Eenen matroos —, *donner la corde à un matelot.* ‖ Zich —. *Se botter.*
Laarzenknecht (-knechts), z. m. *Tire-botte*, m.
Laarzenleest, z. v. *Embouchoir*, m.
Laarzenmaker, z. m. *Bottier*, m.
Laarzentrekker, z. m. *Tire-botte*, m.
Laarzenwinkel, z. m. *Botterie*, f.
Laarzeschacht, z. v. *Tige* f. *de botte.*
Laarzestrop, z. m. *Tirant* m. *de botte.*
Laas! tusschenw. Helaas. *Hélas!*
Laat, bn. *Tardif.* ‖ Late vruchten, *fruits tardifs*, m. pl. ‖ — berouw, *repentir tardif*, m. ‖ Later. *Postérieur.* ‖ Laatst. *Dernier, extrême.* ‖ De laatste dag in het jaar, *le dernier jour de l'année.* ‖ Iemand de laatste eer bewijzen, *rendre les derniers honneurs à qq.* ‖ Laatste wil, *testament*, m. ‖ Het laatste oordeel, *le jugement dernier*, m. ‖ Laatste oliesel, *extrême onction*, f. ‖ Ten laatste, *finalement, enfin, à la fin.* ‖ bw. *Tard.* ‖ Hoe — is het? *quelle heure est-il?* ‖ Later. *Plus tard, postérieurement.* ‖ Vroeg of —, *tôt ou tard.* ‖ (prov.) Beter — dan nooit, *mieux vaut tard que jamais.*
Laatband, z. m. (chir.) *Ligature*, f.
Laatbekken, z. o. (chir.) *Palette*, f.
Laatdunkend, bn. *Arrogant, suffisant, présomptueux, vain.* ‖ Op eene —e wijze, *présomptueusement, arrogamment, avec arrogance.*
Laatdunkendheid (zond. mv.), z. v. *Arrogance, suffisance, présomption, vanité*, f.
Laatijzer, z. o. (chir.) *Lancette*, f. ‖ (fond.) Boorijzer. *Perçoir*, m.
Laatkop, z. m. (chir.) *Ventouse*, f. ‖ —pen zetten, *appliquer des ventouses.*
Laatst, bw. Onlangs. *Dernièrement, il n'y a pas longtemps, depuis peu, naguère.*
Laatstbieder, z. m *Dernier enchérisseur*, m.
Laatste, bn. *Zie* Laat.
Laatstelijk, bw. *Finalement, enfin, à la fin.*

LAATSTGEBOREN, z. m. *Le dernier né, cadet*, m.
LAATSTGEMELD, bn. *Cité en dernier lieu.*
LAATSTGENOEMD, bn. *Nommé en dernier lieu.*
LAATSTLEDEN, bn. *Dernier, passé.* ‖ — maandag, *lundi passé* ou *dernier*, m. ‖ bw. *Dernièrement.*
LAATSTMAAL, bw. *Dernièrement.*
LAATVLIJM, z. v. (chir.) *Lancette*, f. ‖ (vétér.) *Flamme*, f.
LAATWINDSEL, z. o. (chir.) *Ligature*, f.
LABAAR, z. v. *Grand mouchoir* m. *de cou.*
LABBEI, z. v. Snapster. *Babillarde, jaseuse, commère*, f.
LABBEIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Babiller, jaser, bavarder, caqueter.*
LABBEKAK, z. m. *en* v. *Babillard*, m., *babillarde*, f. ‖ Kwaadspreker, kwaadspreekster. *Médisant*, m., *médisante*, f.
LABBEKAKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Snappen. *Babiller, jaser.* ‖ Kwaadspreken. *Médire.*
LABBEKAKKER, z. m. *Babillard*, m.
LABBEKAKKERIJ, z. v. *Bavardage, caquetage, babil, commérage*, m.
LABBEKAKSTER, z. v. *Babillarde*, f.
LABBEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Babiller, jaser, bavarder.*
LABBERDAAN, z. v. *Morue salée*, f.
LABBEREN, zw. w. o. (met *hebben*). (mar.) *Barbeyer, fasier.*
LABBERKOELTE (zond. mv.), z. v. *Vent léger, doux* ou *frais*, m., *fraîcheur, petite brise*, f., *petit souffle*, m.
LABBERLOT, z. m. Lichtmis. *Libertin, coquin, vaurien, coupe-jarret, mauvais garnement*, m.
LABBERLOT, z. v. Sloep. *Chaloupe*, f.
LABBERLOTTIG, bn. *Libertin.*
LABBOON (-BOONEN), z. v. *Fève* f. *de marais.*
LABEUR, z. m. (agric.) *Labourage*, m.
LABEUREN, zw. w. b. (agric.) *Labourer.*
LABYRINT, z. o. *Labyrinthe, dédale*, m. ‖ (fig.) *Labyrinthe, dédale*, m., *grande complication* f. *d'affaires embrouillées, embarras extrême*, m.
LACH (zond. mv.), z. m. Het lachen. *Rire, ris*, m. ‖ Zoete —, *rire agréable* ou *charmant.* ‖ Gedwongen —, *rire forcé.* ‖ Spottende —, *rire moqueur.* ‖ Vol —e zijn, *ne pouvoir s'empêcher de rire.*
LACHEBEK, z. m. *en* v. *Rieur*, m., *rieuse*, f.
LACHEN, (*lachte* of *loeg*, *gelachen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Rire.* ‖ Over, om iemand *of* iets —, *rire de qq.* ou *de qc.* ‖ Hij lacht met alles, *il rit* ou *se moque de tout.* ‖ Zich niet kunnen onthouden van —, *ne pas pouvoir s'empêcher de rire.* ‖ Schateren van 't —, luidkeels —, *éclater de rire, rire aux éclats.* ‖ Zich te bersten —, *crever de rire, rire aux larmes, étouffer de rire, pouffer de rire.* ‖ (prov.) In zijne vuist —, *rire sous cape, rire dans sa barbe.* ‖ Zonder —, *plaisanterie à part.* ‖ Iets zeggen om te —, *dire qc. par plaisanterie* ou *pour rire.* ‖ Lachend gelaat, *visage riant*, m. ‖ Al lachende, *en riant.* ‖ Lachend oord, *contrée charmante* ou *ravissante*, f.
LACHER, z. m. *Rieur*, m.
LACHERIJ, z. v. *Risée*, f., *rire continuel*, m.
LACHJE, z. o. *Doux sourire, sourire léger*, m.
LACHKRAMP, z. v. *Rire spasmodique* ou *convulsif*, m.
LACHMARKT (zond. mv.), z. v. (fig.) *Raillerie*, f., *badinage*, m.
LACHPRAATJES, z. o. mv. *Goguettes*, f. pl., *propos joyeux*, m. pl.
LACHRIMPEL, z. m. *Ride* f. *causée par le rire.*
LACHSPIER, z. v. *Muscle* m. *qui cause le rire.*
LACHSTER, z. v. *Rieuse*, f.
*LACHTER, z. m. *Zie* LASTER.
*LACHTEREN, zw. w. b. *Zie* LASTEREN.
LACHTREK, z. m. *Trait* m. *du visage qui indique le rire.*
LACHVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Faculté* f. *de rire.*
LACHZIEK, bn. *Qui aime beaucoup à rire, rieur.*
LADDER, z. v. *Échelle*, f. ‖ Eene — houden, *tenir le pied de l'échelle.* ‖ Eene — schuins zetten, *donner du pied à une échelle.* ‖ Eenen muur bij middel eener — beklimmen, *escalader un mur.*
LADDERRECHT, z. o. (jurispr.) *Échelage*, m.
LADDERSPORT, z. v. *Échelon*, m.
LADDERTJE, z. o. *Petite échelle, échelette*, f.
LADDERWAGEN, z. m. *Chariot* m. *à ridelles.*
LADE, z. v. *Layette*, f., *tiroir*, m. ‖ Geweerhout. *Fût*, m. ‖ (mar.) — des roers, *boîte* f. *du gouvernail.* ‖ (tiss.) *Battant*, m., *chasse*, f.
LADEN, (*laadde*, *geladen*,) st. w. b. *Charger.* ‖ Eenen wagen —, *charger un chariot.* ‖ Een schip —, *charger un vaisseau.* ‖ Stortgoederen —, *engrener.* ‖ Vrachtgoederen —, *charger à fret.* ‖ (fig.) Meer — dan men dragen kan, *entreprendre qc. au-dessus de ses forces.* ‖ Iemands gramschap op zich —, *s'attirer la colère de qq.* ‖ Het op iemand geladen hebben, *en vouloir à qq.* ‖ (mil.) *Charger.* ‖ Een kanon —, *charger un canon.* ‖ (phys.) Eene Leidsche flesch —, *charger une bouteille de Leyde.*
LADE[N]KAS[T], z. v. *Commode*, f.
LADER, z. m. *Chargeur*, m. ‖ (mar.) *Chargeur*, m. ‖ (mil.) Laadlepel. *Chargeoir*, m.
LADING, z. v. *Action de charger, charge*, f., *chargement*, m. ‖ Schip dat in — ligt, *vaisseau* m. *en chargement.* ‖ Volle — innemen, *bonder.* ‖ De — schikken, *arrimer.* ‖ Bevrachting. *Cargaison*, f. ‖ (mil.) *Charge*, f. ‖ (mil.) Losse —, *charge d'école.*
LADINGSBRIEF, z. m. *Connaissement*, m., *lettre* f. *de voiture.*
LADINGSCHIKKER, z. m. *Arrimeur*, m.
LADINGSKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de chargement.*
LADINGSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. (mar.) *Embarcadère, débarcadère*, m.
LADY (-DY'S, -DIES), z. v. *Lady*, f.
LAF, bn. Smakeloos. *Fade, insipide.* ‖ —fe kost, *mets fades*, m. pl. ‖ — weder, *temps mou* ou *lâche*, m. ‖ Beuzelachtig. *Vain, futile.* ‖ Zonder moed. *Couard, lâche.* ‖ —fe vent, *lâche, poltron, couard*, m. ‖ bw. *D'une manière fade* ou *insipide.* ‖ Zonder moed. *Lâchement.*
LAFAARD, z. m. *Lâche, poltron, couard*, m.
LAFACHTIG, bn. Flauwachtig. *Fadasse.*
LAFBEK, z. m. *Blanc-bec, béjaune, fat*, m.
LAFENIS, z. v. Verkwikking. *Rafraîchissement*, m. ‖ (fig.) *Consolation*, f., *soulagement*, m.
LAF[FELIJK], bw. *Zie* LAF, bw.
LAFHARTIG, bn. *Lâche, poltron.* ‖ bw. *Lâchement, en poltron, en lâche.*
LAFHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Lâcheté, poltronnerie, couardise*, f.
LAFHARTIG[LIJK], bw. *Zie* LAFHARTIG, bw.
LAFHEID (-HEDEN), z. v. Smakeloosheid. *Insipidité, fadeur*, f. ‖ Lafhartigheid. *Lâcheté, poltronnerie, couardise*, f.
LAFHERTIG, bn. *Zie* LAFHARTIG.
LAGE, z. v. *Zie* LAAG.
LAGEN, zw. w. b. Laag maken. *Abaisser.* ‖ Verminderen. *Diminuer, réduire.* ‖ In — leggen. *Mettre en couches.*
LAGENLEGGER, z. m. *Insidiateur*, m.

Lagereind, z. o. *Bas bout*, m.
Lagerhand (zond. mv.), z. v. *Main gauche*, *gauche*, f.
Lagerhuis (zond. mv.), z. o. *Chambre basse*, *chambre* f. *des communes*.
Lagerwal (zond. mv.), z. m. *Côté* m. *sous le vent*. ‖ Aan — geraken, *se jeter à la côte*. ‖ (fig.) Aan — zijn, *être à la côte*, *être géné dans ses affaires*.
Lak (zond. mv.), z. o. Gomlak. *Gomme laque*, *laque*, f. ‖ Venetiaansch —, *laque de Venise*. ‖ Chineesch —, *laque* f. ou *vernis* m. *de la Chine*. ‖ Zegellak. *Cire à cacheter*, *cire* f. *d'Espagne*. ‖ Eene pijp —, *un bâton de cire à cacheter*.
Lak (zond. mv.), z. m. Valsche beschuldiging, lastering. *Fausse imputation* ou *accusation*, *calomnie*, f. ‖ Iemand eenen — aanwrijven, *accuser qq. faussement*.
Lak, z. v. Gebrek. *Défaut*, *vice*, m.
Lak, z. o. Meer. *Lac*, m.
Lak, bn. *Voluptueux*, *sensuel*.
Lakachtig, bn. *Laqueux*.
Lakei, z. m. *Laquais*, *valet* m. *de livrée*.
Lakeitje, z. o. *Laqueton*, *petit laquais*, m.
Laken, zw. w. b. Misprijzen. *Blâmer*, *critiquer*, *condamner*.
Laken, z. o. *Drap*, m. ‖ — weven, *tisser du drap*. ‖ — vollen, *fouler le drap*. ‖ — scheren, *tondre le drap*. ‖ — noppen, *noper du drap*. ‖ Bedlaken. *Drap de lit*. ‖ (fig.) Onder één — liggen, *agir de concert*. ‖ Zeil. *Voile*, f. ‖ Lijnwaad. *Toile*, f. ‖ Lijklaken. *Linceul*, m.
Laken, z. v. (provinc.) Bloedzuiger. *Sangsue*, f.
Lakenbereider, z. m. *Drapier*, m.
Lakenbereiding (zond. mv.), z. v. *Apprêt* m. *des draps*.
Lakenen, bn. *De drap*.
Lakenfabriek, z. v. *Fabrique* ou *manufacture* f. *de draps*.
Lakenfabrikant, z. m. *Fabricant de draps*, *drapier*, m.
Lakenhal, z. v. *Halle* f. *aux draps*.
Lakenhandel (zond. mv.), z. m. *Draperie*, f., *commerce* m. *de draps*.
Lakenhandelaar, z. m. *Marchand de draps*, *drapier*, m.
Lakenkooper, z. m. *Zie* Lakenhandelaar.
Lakenkoopster, z. v. *Marchande* f. *de draps*.
Lakenkrasser, z. m. *Laineur*, *éplaigneur*, m.
Lakenmaker, z. m. *Zie* Lakenfabrikant.
Lakenmakerij, z. v. *Zie* Lakenfabriek.
Lakenmerker, z. m. *Marqueur* m. *de draps*.
Lakennaald, z. v. *Drapière*, f.
Lakennopper, z. m. *Nopeur*, *ébouqueur*, *épinceteur*, m.
Lakennopster, z. v. *Nopeuse*, *ébouqueuse*, *épinceteuse*, f.
Lakenpapper, z. m. *Colleur*, m.
Lakenpers (-persen), z. v. *Presse* f. *pour catir le drap*.
Lakenperser, z. m. *Aplanisseur*, m.
Lakenraam, z. o. *Châssis* m. *de drapier*.
Lakenrekker, z. m. *Rétendeur*, m.
Lakenrouwer, z. m. *Laineur*, *éplaigneur*, m.
Lakensarge (-ges), z. v. *Zie* Lakenserge.
Lakensch, bn. *De drap*. ‖ —e broek, *pantalon* m. *de drap*.
Lakenschaar, z. v. *Forces*, f. pl., *ciseaux* m. pl. *à tondre les draps*.
Lakenscheerder, z. m. *Tondeur* m. *de draps*.
Lakenschering, z. v. *Tondage*, m.
Lakenserge (-ges), z. v. *Serge drapée*, f.
Lakensnijder, z. m. *Marchand* m. *de drap*.
Lakenstempel, z. m. *Bouille*, *estampille* f. *qu'on met aux pièces de drap*.
Lakenverkooper, z. m. *Zie* Lakenhandelaar.
Lakenverkoopster, z. v. *Zie* Lakenkoopster.
Lakenverver, z. m. *Teinturier* m. *de drap*.
Lakenververij, z. v. *Teinturerie* f. *de drap*.
Lakenvoller, z. m. *Foulon*, m.
Lakenwever, z. m. *Drapier*, *tisserand* m. *en drap*.
Lakenweverij, z. v. *Fabrique* ou *manufacture de draps*, *draperie*, f.
Lakenwinkel, z. m. *Magasin* m. *de draps*.
Laker, z. m. *Celui qui blâme*, *qui critique*, *censeur*, *critique*, *désapprobateur*, *improbateur*, m.
Laking (zond. mv.), z. v. Het laken. *Blâme*, m., *censure*, *critique*, *désapprobation*, f.
Lakken, zw. w. b. *Cacheter avec de la cire d'Espagne*.
Lakker, z. m. *Celui qui cachette avec de la cire d'Espagne*.
Lakkleurig, bn. *Laqueux*.
Lakmoes (zond. mv.), z. o. *Tournesol*, m.
Lakmoesfabriek, z. v. *Fabrique* f. *de tournesol*.
Lakmoesplant (zond. mv.), z. v. *Tournesol*, m.
Lakooi, z. v. (bot.) *Giroflée*, f., *violier*, m.
Lakooibloem, z. v. *Giroflée*, f.
Lakooienbed, z. o. *Couche* f. *de giroflées*.
Lakooienzaad (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *de giroflée*.
Lakstof (zond. mv.), z. v. *Laccine*, f.
Lakvervig, bn. *Laqueux*.
Lakwarmer, z. m. *Chauffe-cire*, m.
Lakwerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage vernissé* ou *laqué*, m.
Lakzuur (zond. mv.), z. o. *Acide laccique*, m.
*Lalijk, bn. *Zie* Leelijk.
Lallen, zw. w. b. *Zie* Lellen.
Lam, bn. *Perclus*, *paralysé*, *paralytique*. ‖ Half —, *à moitié perclus*. ‖ —me hand, *main paralysée*, f. ‖ — in al zijne leden zijn, *être perclus de tous ses membres*. ‖ —me veêr, *ressort usé*, *ressort* m. *qui ne joue plus*. ‖ (fig.) Iemand — slaan, *rouer qq. de coups*. ‖ (fig.) Gebrekkig. *Défectueux*. ‖ —me stijl, *style lâche*, m. ‖ — bewijs, *faible argument*, m. ‖ —me, m. *en* v. *Paralytique*, m. *et* f., *perclus*, m.
Lam (lammeren), z. o. *Agneau*, m. ‖ — zonder vlek, *agneau sans tache*. ‖ Lammeren werpen, *agneler*. ‖ Een — slachten, *tuer un agneau*.
Lambik, z. m. Bier. *Lambic*, m.
Lambrizeeren, zw. w. b. *Lambrisser*.
Lambrizeering, z. v. *Lambrissage*, *lambris*, m.
Lambrizeersel, z. o. *Lambris*, m.
Lameer, z. v. Klappei. *Bavarde*, *commère*, f.
Lameeren, zw. w. o. (met *hebben*). Babbelen. *Jaser*, *bavarder*, *babiller*.
Lamfer, z. m. Rouwsluier. *Crêpe*, m.
Lamferen, bn. *De crêpe*.
Lamferwerker, z. m. *Fabricant* m. *de crêpe*.
Lamheid (zond. mv.), z. v. *Paralysie*, f. ‖ (fig.) — des stijls, *style traînant*, m.
Lamijn, z. v. *Zie* Lameer.
Lamlendig, bn. *Déhanché*. ‖ (fig.) *Paresseux*, *indolent*.
Lamlendigheid (zond. mv.), z. v. (fig.) *Paresse*, *indolence*, f.
Lammeken, z. o. *Zie* Lammetje.
Lammekensoor (zond. mv.), z. o. *Orvale*, *toute-bonne*, f., *bouillon blanc*, m.
Lammen, Lammeren, zw. w. b. *Agneler*.
Lammergang (zond. mv.), z. m. (man.) *Amble*, m.
Lammergier, z. m. *Gypaëte*, *griffon*, m.
Lammermarkt, z. v. *Marché* m. *aux agneaux*.

LAMMERTJESBAAI (zond. mv.), z. v. *Baïette très-fine*, f.
LAMMERTJESPAP (zond. mv.), z. v. *Bouillie* f. *de fleur de farine.*
LAMMERZACHT, bn. *Doux comme un agneau.*
LAMMERZOET, bn. *Doux comme un agneau.*
LAMMETJE (LAMMERTJES), z. o. *Agnelet*, m.
LAMMETJESPAP (zond. mv.), z. v. *Zie* LAMMERTJESPAP.
LAMMIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* LAMHEID.
LAMOEN, z. o. Lemoen. *Limonière*, f.
LAMOENPAARD, LAMOENPEERD, z. o. *Limonier, mallier, cheval* m. *de limon* ou *de brancard.*
LAMOENSTOK, z. m. *Limon*, m.
LAMP, z. v. *Lampe*, f. ‖ Staande —, *lampe à pied.* ‖ Voet eener —, *pied* m. *d'une lampe.* ‖ Bij de — werken, *travailler à la lampe.* ‖ Olie in de — doen, *mettre de l'huile dans la lampe.* ‖ (pop.) Tegen de — loopen, *se brûler à la chandelle.*
LAMPDRAGER, z. m. *Lampadaire, lampadophore*, m.
LAMPEGLAS (-GLAZEN), z. o *Verre* m. *de lampe.*
LAMPEKLEEDJE, z. o. *Dessous* m. *de lampe.*
LAMPEKOUSJE, z. o. *Mèche* f. *de lampe.*
LAMPENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de lampes.*
LAMPENKATOEN (zond. mv.), z. o. *Mèche* f. *pour les lampes.*
LAMPENMAKER, z. m. *Lampiste*, f.
LAMPET, z. o. *Aiguière*, f., *lave-mains*, m.
LAMPETJE, z. o. *Petite aiguière*, f.
LAMPETKAN, z. v. *Aiguière*, f.
LAMPETSCHOTEL, z. m. *Bassin* m. *d'aiguière.*
LAMPETTEN, zw. w. b. (pop.) Drinken. *Boire.*
LAMPETVOL, z. o. *Aiguiérée*, f.
LAMPION (-PIONS), z. m. *Lampion*, m.
LAMPJE, z. o. *Petite lampe*, f., *lampion*, m.
LAMPKATOEN (zond. mv.), z. o. *Zie* LAMPENKATOEN.
LAMPKEN, z. o. *Zie* LAMPJE.
LAMPLICHT, z. o. *Lumière* f. *de lampe.*
LAMPOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de lampe.*
LAMPOOT (-POOTEN), z. m. *en* v. (fam.) *Lendore*, m. *et* f.
LAMPREEL (-PREELEN), z. o. Jong konijn. *Lapereau*, m.
LAMPREI (-EIEN), z. v. Visch. *Lamproie*, f. ‖ o. Lampreel. *Lapereau*, m.
LAMPREIKEN, z. o. *Zie* LAMPREITJE.
LAMPREINET, z. o. *Lampresse*, f.
LAMPREITJE, z. o. Visch. *Lamproyon, lamprillon*, m. ‖ Lampreeltje. *Petit lapereau*, m.
LAMPTUIT, z. v. *Bec* m. *d'une lampe.*
LAMPVERKOOPER, z. m. *Lampiste*, m.
LAMPZWART (zond. mv.), z. o. *Noir* m. *de fumée.*
LAMSBEELDJE, z. o. *Agnus*, m.
LAMSBOUT, z. m. *Gigot* m. *d'agneau* ou *de mouton.*
LAMSGEBRAAD (zond. mv.), z. o. *Rôti* m. *d'agneau.*
LAMSHOOFD, z. o. *Tête* f. *d'agneau.*
LAMSKOP, z. m. *Zie* LAMSHOOFD.
LAMSKWARTIER, z. o. *Quartier* m. *d'agneau.*
LAMSLONG, z. v. *Mou* m. *d'agneau.*
LAMSOOR (-OOREN), z. o. *Oreille* f. *d'agneau.*
LAMSPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. *d'agneau.*
LAMSSTUK, z. o. Muntstuk. *Agnel*, m.
LAMSTONG, z. v. *Langue* f. *d'agneau.* ‖ (bot.) *Langue d'agneau.*
LAMSVACHT, z. v. *Toison* f. *d'agneau.*
LAMSVEL, z. o. *Peau* f. *d'agneau.*
LAMSVLEESCH (zond. mv.), z. o. (cuis.) *De l'agneau*, m. ‖ Schaapsvleesch. *Du mouton*, m.
LAMSVLIES, z. o. (anat.) *Amnios*, m.
LAMSWOL (zond. mv.), z. v. *Laine agneline*, f.
LAMSWORST, z. v. (cuis.) *Boudinade*, f.

LANCET, z. o. *Lancette*, f.
LANCETJE, z. o. *Petite lancette*, f.
LANCETKOKER, z. m. *Lancetier*, m.
LANCIE, z. v. *Lance*, f.
LAND, z. o. *Terre*, f. ‖ Te water en te —, *par terre et par mer.* ‖ Vast —, *terre ferme*, f., *continent*, m. ‖ Aan — komen, *mettre pied à terre, prendre terre, aborder.* ‖ (mar.) — aandoen, *prendre terre, aborder.* ‖ (mar.) — zien, *voir la terre* ‖ (mar.) Van — steken, *mettre à la voile* ‖ (fig.) Ik weet niet, waar hij te — gekomen is, *je ne sais ce qu'il est devenu.* ‖ Aarde. *Terre*, f., *terroir*, m. ‖ Streek. *Pays*, m., *contrée, région*, f. ‖ Vreemde —en, *pays étrangers.* ‖ Veld, akkerland. *Terre*, f., *champ, sol*, m. ‖ Vruchtbaar —, *terre fertile*, f., *sol fertile*, m. ‖ Een — ontginnen, *défricher une terre.* ‖ Onbebouwd —, *terre inculte.* ‖ Zandig —, *terrain sablonneux.* ‖ Op het — wonen, *demeurer à la campagne.* ‖ —, dat eerst wordt beploegd, *novale*, f. ‖ Staat. *État, pays*, m. ‖ Het — dienen, *servir l'État.*
LANDAARD (zond. mv.), z. m. *Caractère d'un peuple, caractère national*, m. ‖ Volk. *Peuple*, m., *nation*, f.
LANDANKER, z. o. (mar.) *Ancre* f. *de terre.*
LANDBESCHRIJVER, z. m. *Chorographe*, m.
LANDBESCHRIJVING, z. v. *Chorographie*, f.
LANDBESTIER, LANDBESTUUR, z. o. *Gouvernement* m. ou *administration* f. *d'un pays.*
LANDBEWONER, z m. Landman. *Campagnard*, m.
LANDBEZIT (zond. mv.), z. o. *Possession* f. *de quelque terre.*
LANDBEZITSTER, z. v. *Propriétaire* f. *d'une terre, de terres* ou *de biens-fonds.*
LANDBEZITTER, z. m. *Propriétaire* m. *d'une terre, de terres* ou *de biens-fonds.*
LANDBOUW (zond. mv), z. m. *Agriculture, culture* f. *de la terre, labour, labourage*, m.
LANDBOUWALEM, LANDBOUWALM (zond. mv.), z. m. *Instruments aratoires*, m. pl.
LANDBOUWEND, bn. *Agricole, cultivateur.* ‖ — volk, *peuple agricole* ou *cultivateur*, m.
LANDBOUWER, z. m. *Agriculteur, cultivateur, laboureur*, m.
LANDBOUWGEREEDSCHAP (zond. mv.), z. o. *Instruments aratoires*, m. pl.
LANDBOUWKUNDE, z. v. *Agriculture, agronomie*, f.
LANDBOUWKUNDIG, bn. *Versé dans l'agronomie.* ‖ Van de landbouwkunde. *Agronomique.*
LANDBOUWKUNDIGE, z. m. *Agronome*, m.
LANDDAG (-DAGEN), z. m. *Diète, assemblée* f. *des États.* ‖ (fig.) Poolsche —, *cour du roi Pétaud, assemblée confuse* ou *tumultueuse*, f.
LANDDEKEN, z. m. *Doyen rural*, m.
LANDDEKENSCHAP, z. o. *Doyenné rural*, m.
LANDDIEF, z. m. *Concussionnaire, voleur* m. *des deniers publics.*
LANDDIEVERIJ, z. v. *Concussion*, f., *péculat*, m.
LANDDROSSAARD, LANDDROST, z. m. *Drossart, grand bailli, sénéchal, prévôt provincial*, m.
LANDDROSTAMBT, z. o. *Sénéchaussée*, f., *grand bailliage*, m.
LANDDROSTSCHAP, z. o. *Zie* LANDDROSTAMBT.
LANDEDELMAN (-LIEDEN), z. m. *Gentilhomme campagnard, hobereau*, m.
LANDEIGENAAR, z. m. *Zie* LANDBEZITTER.
LANDEIGENARES, z. v. *Zie* LANDBEZITSTER.
LANDELIJK, bn. *Champêtre, campagnard, villageois, agreste, rustique, rural.* ‖ —e zeden, *mœurs champêtres*, f. pl. ‖ bw. *D'une manière champêtre* ou *rustique.*
LANDEN, zw. w. o. (met *zijn*). Aan land komen.

Prendre terre, débarquer, aborder. || Eene landing doen. *Faire une descente.* || b. *Débarquer, mettre à terre.*
LANDENGTE, z. v. *Isthme*, m., *langue* f. *de terre.*
LANDERIG, bn. (fam.) *Consumé d'ennui.* || Vervelend. *Ennuyeux.*
LANDERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Ennui*, m.
LANDERIJ, z. v. *Terre cultivée*, f., *champ*, m. || Woeste —en, *terres vagues.*
LANDGEDICHTEN, z. o. mv, *Géorgiques*, f. pl.
LANDGEESTELIJKE, z. m. *Ecclésiastique* m. *de campagne.*
LANDGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Compatriote*, m. *et* f.
LANDGERECHT, z. o. *Présidial, tribunal de province* ou *de canton*, *siége cantonnal* ou *provincial*, m.
LANDGEZICHT, z. o. *Paysage*, m. || Schilderij. *Paysage*, m.
LANDGOED (-GOEDEREN), z. o. *Terre*, f., *bien-fonds*, m. || —eren, *biens ruraux*, m. pl., *terres*, f. pl.
LANDGRAAF, z. m. *Landgrave*, m.
LANDGRAAFSCHAP, z. o. *Landgraviat*, m.
LANDGRAVIN, z. v. *Femme* f. *du landgrave.*
LANDHAGEDIS, z. v. (h. n.) *Lézard terrestre*, m.
LANDHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *par terre.*
LANDHEER (-HEEREN), z. m. *Seigneur* ou *propriétaire* m. *d'une terre* ou *d'une ferme.*
LANDHOEF, LANDHOEVE, z. v. *Ferme, métairie, cense*, f.
LANDHOOFDEN, z. o. mv. (fort.) *Culées*, f. pl.
LANDHUIS, z. o. *Maison de campagne, campagne, maison de plaisance, villa*, f.
LANDHUISHOUDKUNDE (zond. mv.), z. v. *Économie rurale*, f.
LANDHUISJE, LANDHUISKEN, z. o. *Petite maison de campagne, petite campagne*, f.
LANDHUUR, z. v. *Ferme*, f., *fermage*, m.
LANDHUURDER, z. m. *Fermier, métayer, censier*, m.
LANDING, z. v. Het landen. *Arrivage, abord*, m., *descente*, f., *débarquement*, m. || Eene — doen, *faire une descente.* || (mil.) *Descente.*
LANDINGSBOOT (-BOOTEN), z. m. *en* v. *Chaloupe* f. *de descente.*
LANDINGSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *du débarquement.* || Losplaats. *Débarcadère*, m.
LANDINGSTROEPEN, z. m. mv. *Troupes* f. pl. *de débarquement.*
LANDJE, z. o. *Petit pays, coin* m. *de terre.* || Streekje. *Petite contrée*, f. || Akkertje. *Petit champ*, m.
LANDJONKER, z. m. *Gentilhomme campagnard, hobereau*, m.
LANDJEUGD (zond. mv.), z. v. *Jeunesse* f. *de la campagne* ou *de village.*
LANDJUFFER, z. v. *Demoiselle* f. *de la campagne.*
LANDJUWEEL, z. o. *Concours* m. *des chambres de rhétorique.*
LANDKAART, z. v. *Carte géographique*, f.
LANDKAARTMAKER, z. m. *Ingénieur-géographe*, m.
LANDKOM, z. v. *Vallée*, f.
LANDKOST (zond. mv.), z. m *Nourriture rustique*, f., *repas champêtre*, m.
LANDLEGER, z. o. *Armée* f. *de terre.*
LANDLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie champêtre* ou *rustique*, f.
LANDLIEDEN, z. m. mv. *Zie* LANDMAN.
LANDLOOPEN (zond. mv.), z. o. *Vagabondage*, m.
LANDLOOPER, z. m. *Vagabond*, m.
LANDLOOPERIJ, z. v. *Vagabondage*, m.
LANDLOOPSTER, z. v. *Vagabonde*, f.

LANDMAAT, z. v. *Mesure agraire* ou *géodésique*,
LANDMACHT (zond. mv.), z. v. *Forces* ou *troupe* f. pl. *de terre*, *armée* f. *de terre.*
LANDMAN (-LIEDEN), z. m. Landbewoner. *Campagnard, villageois, paysan*, m. || Landbouwe *Laboureur, cultivateur, agriculteur*, m.
LANDMEETKUNDE, LANDMEETKUNST (zond. mv.) z. v. *Arpentage*, m., *géodésie*, f.
LANDMEETKUNDIG, bn. *Versé dans l'arpentag* || Der landmeetkunde. *Qui concerne l'arpentag géodésique.* || bw. *Géodésiquement.*
LANDMEETKUNDIGE, z. m. *Géomètre arpenteur*, m
LANDMEETKUNST, z. v. *Zie* LANDMEETKUNDE.
LANDMETEN (zond. mv.), z. o. *Arpentage*, m.
LANDMETER, z. m. *Arpenteur, géomètre arpenteur*, m.
LANDMETERIJ, z. v. *Arpentage*, m.
LANDMETERSMAAT, z. v. *Mesure* f. *pour l'arpentage.*
LANDMETING, z. v. *Arpentage*, m., *géodésie*, f.
LANDMILITIE (zond. mv.), z. v. *Milice*, f.
LANDMUIS, z. v. *Mulot*, m.
LANDONTGINNER, z. m. *Défricheur*, m.
LANDONTGINNING, z. v. *Défrichement, défrichage*, m
LANDORIUM (zond. mv.), z. v. *Morue peu salée*,
LANDOUW, z. v. *Champ fertile*, m., *terre fertile* f. || Landschap. *Paysage*, m.
LANDPAAL, z. m. *Borne, limite*, f., *terme*, m. —alen. Grenzen. *Frontières*, f. pl., *confins*, m pl., *limites, bornes*, f. pl.
LANDPACHT, z. v. *Bail à ferme d'une terre fermage*, m., *amodiation*, f.
LANDPACHTER, z. m. *Fermier, amodiateur*, m.
LANDPLAAG, z. v. *Fléau public*, m., *calamit publique*, f.
LANDPLAGER, z. m. Dwingeland. *Tyran*, m.
LANDRAAD, z. m. *Conseil* m. *de province* ou *d canton.*
LANDRECHT, z. o. *Droit coutumier*, m., *lois* f. pl ou *droits* m. pl. *d'un pays* ou *d'un canton.*
LANDRECHTER, z. m. *Bailli*, m.
LANDREIS, z. v. *Voyage* m. *par terre.*
LANDRIJK, bn. *Riche en terres, en biens-fonds*
LANDSAMBTENAAR, z. m. *Fonctionnaire public fonctionnaire* m. *de l'État.*
LANDSARCHIEF, z. o. *Archives* f. pl. *du pays.*
LANDSBEAMBTE, z. m. *Fonctionnaire public, fonctionnaire* m. *de l'État.*
LANDSCHAP, z. o. Gewest. *Province*, f, *canton* m., *contrée*, f. || Veld. *Paysage*, m. || (peint. *Paysage.*
LANDSCHAPSCHILDER, z. m. *Paysagiste, peintre* m *de paysages.*
LANDSCHAPSSCHRIJVER, z. m. *Secrétaire* ou *greffier* m. *d'une province* ou *d'un canton.*
LANDSCHEIDING, z. v. *Séparation* ou *division* f *de territoire, bornes* ou *limites* f. pl. *d'un pays*
LANDSCHILDPAD, z. v. *Tortue terrestre, tortue* f *de terre.*
LANDSGEBRUIK, z. o. *Usages propres* m. pl. *d'un pays.*
LANDSGOED (zond. mv.), z. o. *Domaine national*, m.
LANDSHEER (-HEEREN), z. m. *Prince souverain* m. m. *d'un pays.*
LANDSHEERLIJK, bn. *Qui a rapport à un prince souverain.*
LANDSKIND (-KINDEREN), z. o. *Enfant du pays, indigène, naturel, citoyen* m. *né dans le pays.*
LANDSKNECHT (-KNECHTEN), z. m. *Soldat* ou *fantassin allemand, lansquenet*, m.
LANDSLASTEN, z. m. mv. *Charges* ou *impositions* f. pl. *d'un pays.*

Landslieden, z. m. mv. *Zie* Landsman.

Landsmaak (zond. mv.), z. m. *Goût* m. *de terroir.*

Landsman (-lieden), z. m. Landgenoot. *Compatriote*, m.

Landsmunt (zond. mv.), z. v. *Monnaie nationale*, f.

Landspraak, z. v. *Langue du pays, langue nationale*, f. ‖ Gewestspraak. *Dialecte, patois*, m.

Landsschuld (zond. mv.), z. v. *Dette publique*, f.

Landstorm (zond. mv.), z. m. (mil.) *Levée en masse*, f, *landsturm*, m.

Landstraat, z. v. *Grande route, grand' route*, f.

Landstreek (-streken), z. v. *Région, contrée*, f., *canton, district*, m.

Landstroepen, z. m. mv. *Troupes nationales*, f. pl.

Landstroom (zond. mv.), z. m. *Fleuve principal* m. *d'un pays.*

Landsvergadering, z. v. *Zie* Landdag.

Landsvrouw, z. v. *Compatriote*, f.

Landswet, z. v. *Loi* f. *du pays.*

Landswijze, z. v. *Mœurs*, f. pl., *usages*, m. pl. ou *coutumes* f. pl. *d'un pays.*

Landszaak, b. v. *Affaire* f. *du pays.*

Landtaal, z. v. *Langue nationale*, f.

Landtong, z. v. *Langue* f. *de terre.*

Landvalling, z. v. (man.) *Atterrage*, m., *reconnaissance* f. *d'une terre* ou *d'une côte.*

Landverderf (zond. mv.), z. o. *Perte* f. *d'un pays.*

Landverhuisster, z. v. *Émigrante*, f.

Landverhuizer, z. m. *Émigrant*, m.

Landverhuizing, z. v. *Émigration*, f.

Landverraad (zond. mv.), z. o. *Haute trahison*, f.

Landverrader, z. m. *Traître* m. *au pays* ou *à la patrie.*

Landvluchtig, bn. *Fugitif, émigrant.*

Landvluchtigheid (zond. mv.), z. v. *Émigration*, f.

Landvolk (zond. mv.), z. o. *Campagnards, paysans, villageois*, m. pl.

Landvoogd, z. m. *Gouverneur*, m. ‖ Perzisch —, *satrape*, m. ‖ Romeinsch —, *proconsul*, m.

Landvoogdes, z. v. *Gouvernante* f. *d'un pays* ou *d'une province.*

Landvoogdij, z. v. *Gouvernement* m. *d'un pays* ou *d'une province.* ‖ — in Perzië, *satrapie*, f. ‖ (hist. rom.) *Proconsulat*, m.

Landvorst, z. m. *Souverain* m. *d'un pays.*

Landvorstelijk, bn. *Souverain.* ‖ bw. *Souverainement.*

Landvorstin, z. v. *Souveraine* f. *d'un pays.*

Landvrede (zond. mv.), z. m. *Paix publique*, f.

Landvrouw, z. v. *Propriétaire* f. *d'une terre.* ‖ Boerin. *Campagnarde, paysanne, villageoise*, f.

Landvrucht, z. v. Vrucht van het land. *Fruit* m. *de terre.* ‖ Opbrengst eens lands. *Revenu* m. *d'une terre.*

Landwaarts, bw. *Du côté de la terre, vers la côte* ou *la terre, vers le continent.*

Landweer (zond. mv.), z. v. Dijk. *Digue, levée, chaussée*, f. ‖ Schutterij. *Landwehr*, f.

Landweg (-wegen), z. m. *Chemin* m. *à travers les champs.* ‖ Groote weg. *Grand chemin*, m., *route*, f.

Landwerk, z. o. *Labourage, labour*, m., *travaux* m. pl. *du laboureur.*

Landwind, z. m. *Vent d'amont* ou *de terre, terral*, m.

Landwinner, z. m. Landbouwer. *Agriculteur, cultivateur, laboureur*, m.

Landwinning, z. v. Aanslibbing. *Alluvion*, f. ‖ Landvrucht. *Revenu* m. *d'une terre.* ‖ Landbouw. *Agriculture*, f. ‖ (mil.) Verovering. *Conquête*, f.

Landzaat, z. m. *Habitant d'un pays, indigène, régnicole*, m.

Landzatin, z. v. *Habitante d'un pays, indigène, régnicole*, f.

Landzicht (zond. mv.), z. o. *Paysage*, m.

Landziek, **Landziekig**, bn. *Qui a la maladie du pays.*

Landziekte, z. v. *Maladie du pays, nostalgie*, f. ‖ Volksziekte. *Maladie endémique*, f.

Landzijde (zond. mv.), z. v. *Côté* m. *de la terre.*

Landzwerver, z. m. *Vagabond*, m.

Lang, bn. *Long.* ‖ —e laan, *allée longue*, f. ‖ —e beenen, *longues jambes*, f. pl. ‖ —e tafel, *table longue*, f. ‖ Drie meters —, *trois mètres de long.* —e reis, *long voyage*, m. ‖ —e klinker, *voyelle longue*, f. ‖ (fig.) —e vingers hebben, *avoir les mains crochues.* ‖ (fig.) Met —e tanden eten, *manger du bout des dents.* ‖ (fig.) Op den —en weg, *à la longue, à la fin.* ‖ (fig.) Iets op de —e baan schuiven, *traîner qc. en longueur.* ‖ (fig.) Eene —e tong hebben, *avoir la langue bien longue.* ‖ (fig.) Met een — gezicht staan, *être désappointé.* ‖ Groot. *Grand.* ‖ Werk van —en adem, *ouvrage* m. *de longue haleine.* ‖ bw. *Longuement.* ‖ Iets — en breed uitleggen, *expliquer qc. tout au long.* ‖ Langen tijd. *Longtemps.* ‖ Vier jaar —, *pendant quatre ans.* ‖ Sedert —, *depuis longtemps.* ‖ — leve de Koning! *vive le Roi!* ‖ Het is — geleden, *il y a longtemps.* ‖ — daarna, *longtemps après.* ‖ Ik zal het niet — meer maken, *je ne vivrai plus longtemps.* ‖ Het vriest niet —er, *il ne gèle plus.* ‖ Hoe —er hoe meer, *de plus en plus.*

Langachtig, bn. *Un peu long, longuet.*

Langarm, z. m. *en* v. *Personne* f. *aux bras longs.*

Langarmig, bn. *Qui a les bras longs.*

Langbaard, z. m. *Homme qui a la barbe longue, barbu*, m.

Langbaardig, bn. *Qui a la barbe longue, barbu.*

Langbeen (-beenen), z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a de longues jambes.* ‖ v. Spin. *Faucheux, faucheur*, m.

Langbeenig, bn. *Haut de jambes, haut enjambé.*

Langbekken, z. m. mv. (h. n.) *Longirostres*, m. pl.

Langbekkig, bn. *Longirostre.*

Langbladerig, **Langbladig**, bn. (bot.) *Longifolié.*

Langbloemig, bn. (bot.) *Longiflore.*

Langdradig, bn. *Filandreux, qui a de longs filets.* ‖ (fig.) Wijdloopig. *Prolixe, diffus.* ‖ Vervelend. *Ennuyeux.*

Langdradigheid (zond. mv.), z. v. (fig.) Wijdloopigheid. *Prolixité*, f. ‖ Vervelende lengte. *Longueur ennuyeuse*, f.

Langdurig, bn. *De longue durée, qui dure longtemps, long.* ‖ Duurzaam. *Durable.* ‖ (méd.) *Chronique.* ‖ —e ziekte, *maladie chronique*, f. ‖ bw. *Longuement, longtemps, durablement.*

Langdurigheid (zond. mv.), z. v. *Durée, longueur*, f. ‖ Duurzaamheid. *Durabilité, stabilité*, f. ‖ De — eener ziekte, *l'opiniâtreté* f. *d'une maladie.*

Langdurig[lijk], bw. *Zie* Langdurig, bw.

Langen, zw. w. b. *Donner, passer, tendre, présenter.*

Langet, z. v. *Dentelle commune, bisette*, f.

Langeveld (zond. mv.), z. o. (artill.) Mondstuk. *Volée*, f.

LANGGEARMD, bn. *Qui a de longs bras.*

LANGGESTAART, LANGGESTEERT, bn. *Qui a la queue longue, longicaude.*

LANGGEVREESD, bn. *Redouté depuis longtemps.*

LANGHALS, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a le cou long.* ‖ z. v. Flesch. *Bouteille* f. *à goulot.*

LANGHALZIG, bn. *Qui a le cou long.*

LANGHANDIG, bn. *Qui a les mains longues.* ‖ (h. n.) *Longimane, macrochère.*

LANGHARIG, bn. *Chevelu, qui a les cheveux longs.* ‖ (h. n.) *À long poil.*

LANGHEID (zond. mv.), z. v. *Longueur,* f.

LANGHOOFDIG, bn. *Qui a une longue tête, macrocéphale.*

LANGHOORNIG, bn. *Qui a les cornes longues, longicorne, macrocère*

LANGJARIG, bn. Veeljarig. *Qui dure* ou *a duré longtemps, long.* ‖ —e ondervinding, *longue expérience,* f.

LANGKIN, z. m. *en* v. (pop.) *Menton* m. *de buis* ou *de galoche.*

LANGLENDEN, z. m. *en* v. *Grand flandrin,* m.

LANGLEVEND, bn. *Qui vit longtemps, vivace, macrobiotique.*

LANGLEVENDHEID (zond. mv.), z. v. *Longévité,* f.

LANGLIJF, z. m. *en* v. *Zie* LANGLENDEN.

LANGLIP, z. m. *en* v. *Lippu,* m., *lippue,* f.

LANGLOBBIG, bn. *Longilobé.*

LANGNEUS, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a le nez long.*

LANGOOR (-OOREN), z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les oreilles longues.* ‖ m. Ezel. *Âne, baudet, l'animal* m. *aux longues oreilles.* ‖ Vledermuis. *Oreillard,* m.

LANGOORIG, bn. *Qui a les oreilles longues, oreillard.* ‖ — paard, *cheval oreillard,* m.

LANGPOOT (-POOTEN), z. m. Spin. *Faucheux, faucheur,* m.

LANGPOOTIG, bn. *Macropode.*

LANGRIBBIG, bn. *Longicosté.*

LANGROND, z. o. *Ellipse,* f.

LANGROND, bn. *Ovale.*

LANGS, voorz. *Le long de, en côtoyant, par.* ‖ — de huizen, *le long des maisons.* ‖ — de Schelde, *le long de l'Escaut.* ‖ Over. *Le long, par, à travers.* ‖ — de straten loopen, *courir les rues.* ‖ — welken weg zijt gij gekomen? *par quel chemin êtes-vous venu?* ‖ — de kust varen, *côtoyer, caboter.*

LANGSCHEEPSCH, bn. (mar.) *Qui s'étend le long du vaisseau.*

LANGSTAARTIG, LANGSTEERTIG, bn. *À longue queue, qui a la queue longue, longicaude.*

LANGSTELIG, LANGSTENGELIG, bn. (bot.) *Longicaule, à tige longue.*

LANGSTLEVEND, bn. *Survivant.*

LANGSTLEVENDE, z. m. *en* v. *Survivant,* m., *survivante,* f.

LANGTAND, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les dents longues.* ‖ (fig.) *Friand,* m., *friande,* f.

LANGTANDIG, bn. *Qui a les dents longues, macrodonte.*

LANGTONG, z. m. *en* v. *Babillard, indiscret,* m., *babillarde, indiscrète,* f.

LANGTONGIG, bn. *À longue langue, macroglosse.*

LANGVINGERIG, bn. *À longs doigts, macrodactyle.*

LANGVINNIG, bn. *Macroptère.*

LANGVLEUGELIG, bn. *Longipenne, à longues ailes.*

LANGVOET, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les pieds longs.*

LANGVOETIG, bn. *Longipède.*

LANGWERPIG, bn. *Oblong.* ‖ — vierkant, *carré oblong,* m.

LANGWERPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *d'une chose oblongue.*

LANGWIJLIG, bn. *Long, prolixe, diffus.* ‖ Vervelend. *Ennuyeux.* ‖ bw. *Longuement, prolixement, diffusément.*

LANGWIJLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Prolixité,* f. ‖ Vervelende langheid. *Longueur ennuyeuse,* f.

LANGWIJLIG[LIJK], bw. *Zie* LANGWIJLIG, bw.

LANGZAAM, bn. Traag. *Lent.* ‖ — vergif, *poison lent,* m. ‖ Lui. *Paresseux, indolent.* ‖ bw. *Lentement, avec lenteur.* ‖ Zijne pols slaat —, *il a le pouls rare.*

LANGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Lenteur,* f. ‖ Luiheid. *Paresse, indolence,* f.

LANGZAAM[LIJK], bw. *Zie* LANGZAAM, bw.

LANGZAMERHAND, bw. *Peu à peu, insensiblement, doucement.* ‖ Van —, *à la longue.*

LANING, z. v. (mar.) Loos dek. *Pont volant,* m.

LANK, z. v. Zijde. *Flanc,* m.

LANKMOEDIG, bn. Geduldig. *Patient, longanime, indulgent.* ‖ Goedertieren. *Clément.* ‖ bw. *Patiemment.*

LANKMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Patience, longanimité,* f. ‖ De — Gods, *la longanimité de Dieu.* ‖ Goedertierenheid. *Clémence, bonté,* f.

LANKMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* LANKMOEDIG, bw.

LANS (LANSEN), z. v. *Lance,* f. ‖ Gevelde —, *lance baissée.* ‖ (fig.) Eene — voor iemand breken, *rompre une lance pour qq.*

LANSDRAGER, z. m. *Doryphore, lancier,* m.

LANSJE, z. o. *Petite lance,* f.

LANSIER, z. m. *Lancier,* m.

LANSIERSKAZERN[E], z. v. *Caserne* f. *des lanciers.*

LANSPESSADE, z. m. *Lance-pessade,* m.

LANSRIEM, z. m. *Porte-lance,* m.

LANSSCHACHT, z. v. *Bois* ou *manche* m. *d'une lance.*

LANSVISCH, z. m. (h. n.) *Chirurgien,* m.

LANSVORMIG, bn. *Lancéolé.* ‖ (bot.) Met —e bladeren, *lancifolié.*

LANSWORP, z. m. *Jet* m. *de lance.*

LANTAARN, LANTAREN, z. v. *Lanterne,* f. ‖ Straatlantaarn. *Réverbère,* m. ‖ Blinde —, *lanterne sourde.* ‖ (mar.) *Fanal,* m.

LANTAARNAANSTEKER, z. m. *Zie* LANTAARNONTSTEKER.

LANTAARNDRAGER, z. m. *Porte-lanterne,* m. ‖ (h. n.) *Porte-lanterne.*

LANTAARNGELD, z. o. *Taxe* f. *payée pour l'entretien des réverbères, des lanternes.*

LANTAARNMAKER, z. m. *Fabricant de lanternes* ou *de réverbères, lanternier,* m.

LANTAARNONTSTEKER, LANTAARNOPSTEKER, z. m. *Allumeur de lanternes* ou *de réverbères, lanternier,* m.

LANTAARNPAAL, z. m. *Poteau* m. *de lanterne.*

LANTAARNTJE, z. o. *Petite lanterne,* f.

LANTAARNVUUR, z. o. (mar.) *Fanal,* m.

LANTAARNZETTER, z. m. *Falotier,* m.

*LANTE, z. v. Lamp. *Lampe,* f.

LANTERFANT, z. m. *Fainéant, flâneur, batteur* m. *de pavé.*

LANTERFANTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fainéanter, flâner, battre le pavé.*

LANTERFANTERIJ, z. v. *Fainéantise, flânerie,* f.

LANTERLU (zond. mv.), z. o. Kaartspel. *Lanturlu,* m.

LAP, z. m. *Morceau,* m., *pièce,* f. ‖ Eenen — op een kleed zetten, *mettre une pièce à un habit.* ‖ Overschot van een stuk stof. *Coupon,* m. ‖ Vod, lomp. *Lambeau, chiffon, haillon,* m., *guenille,* f. ‖ (anat.) Kwab. *Lobe,* m. ‖ Klap. *Soufflet,* m., *tape,* f. ‖ Slag. *Coup,* m. ‖ (prov.) Twee vliegen met éénen — slaan, *faire*

d'une pierre deux coups. ‖ Dronkaard. *Ivrogne, buveur, biberon,* m.

LAPJE, z. o. *Petit morceau, petit lambeau, petit coupon,* m. ‖ Zeil. *Voile,* f. ‖ (fig.) Iemand voor 't — houden, *se moquer de qq.* ‖ (bouch.) *Tranche,* f.

LAPNAALD, z. v. *Aiguille* f. *à ravauder* ou *à raccommoder.*

LAPPEN, zw. w. b. *Ravauder, raccommoder, rapiécer, rapetasser, rhabiller.* ‖ Een kleed —, *rapiécer un habit.* ‖ Eene oude broek —, *rapetasser un vieux pantalon.* ‖ (mar.) Kalfateren. *Radouber.* ‖ Een schip —, *radouber un vaisseau.* ‖ (fig.) Hoe zal ik dat —? *comment m'y prendrai-je?* ‖ Verschoonen. *Excuser, pallier.* ‖ (fig.) Zijn goed door de billen —, *dissiper tout son bien.*

LAPPENDEKEN, z. v. *Centon,* m., *couverture grossière,* f.

LAPPENDEKSEL, z. o. *Zie* LAPPENDEKEN.

LAPPENDIEF, z. m. *Sobriquet* m. *qu'on donne aux tailleurs.*

LAPPENKAS[T], z. v. *Chiffonnière,* f.

LAPPENMAND, z. v. *Panier* m. *à retailles.*

LAPPENMARKT, z. v. *Friperie,* f.

LAPPER, z. m. *Ravaudeur, rhabilleur,* m. ‖ Schoenlapper. *Savetier,* m. ‖ (mar.) *Radoubeur, calfateur,* m.

LAPPERIJ, z. v. *Raccommodage, ravaudage, rapiécetage, raccoutrement, rhabillage,* m.

LAPSTER, z. v. *Ravaudeuse, raccommodeuse, rhabilleuse,* f.

LAPWERK (zond. mv.), z. o. Lappendeken. *Centon,* m. ‖ Knoeiwerk. *Bousillage,* m. ‖ *Zie* LAPPERIJ.

LAPWOORD, z. o. Stopwoord. *Cheville,* f.

LAPZALF (zond. mv.), z. v. *Onguent miton-mitaine,* m. ‖ (fig.) Dat is maar —, *c'est de l'eau claire.*

LAPZALVEN, zw. w. b. *Guérir mal.* ‖ Kwakzalven. *Charlataner, faire le charlatan.* ‖ Bewimpelen. *Colorer, déguiser.* ‖ (mar.) Een schip —, *radouber un vaisseau.*

LAPZALVER, z. m. Kwakzalver. *Charlatan,* m.

LAPZALVERIJ, LAPZALVING, z. v. Kwakzalverij. *Charlatanerie,* f.

LARDEEREN, zw. w. b. *Larder, piquer, entrelarder, barder.* ‖ Eenen haas —, *larder un lièvre.*

LARDEERING (zond. mv.), z. v. *Entrelardement,* m.

LARDEERPRIEM, z. m. *Lardoire,* f.

LARDEERSEL (zond. mv.), z. o. *Lardon,* m.

LARDEERSPEETJE, z. o. *Petite broche, brochette,* f.

LARDEERSPEK (zond. mv.), z. o. *Lardon,* m.

LARDEERSTUKJE, z. o. *Lardon,* m.

LARIE (zond. mv.), z. v. *Conte bleu,* m., *fadaise, sornette, bagatelle, sottise,* f.

LARIEMOER (-MOERS, -MOERREN), z. v. *Diseuse* f. *de sornettes.*

LARIËN, zw. w. o. (met *hebben*). Beuzelen. *S'amuser à des bagatelles, conter des sornettes.*

LARIKSBOOM (-BOOMEN), z. m. *Larix, mélèze,* m.

LARIKSBOOMPJE, z. o. *Petit larix* ou *mélèze,* m.

LARIKSHARS (zond. mv.), z. o. *en* v. *Résine* f. *de larix* ou *de mélèze.*

LARIKSZWAM (zond. mv.), z. v. *Agaric* m. *de larix* ou *de mélèze.*

LARP, z. v. Zweep. *Fouet,* m., *verge,* f. ‖ Slag. *Coup, soufflet,* m.

LASCH, z. v. *Pièce* f. ou *morceau* m. *qu'on ajoute à qc.* ‖ (const.) Vergadering. *Assemblage,* m. ‖ Naad. *Couture,* f. ‖ Soldeernaad. *Brasure,* f. ‖ Herstelde bres. *Brèche réparée,* f. ‖ (tonn.) *Entaille, coche,* f. ‖ (anat.) Lies. *Aine,* f.

LASCHJE, z. o. *Petite pièce, petite couture, petite entaille,* f.

LASCHIJZER, z. o. (mar.) *Clou* m. *de double tillac.*

LASCHMES, z. o. *Cochoir, couteau* m. *de tonnelier.*

LASCHNAGEL, z. m. *Clou* m. *à joindre.*

LASCHWOORD, z. o. (gramm.) Voegwoord. *Conjonction,* f.

LASKAAR, z. m. *Lascar,* m.

LASSCHEN, zw. w. b. *Attacher.* ‖ (constr.) *Assembler.* ‖ (tonn.) *Encocher, entailler.* ‖ Aaneenrijgen. *Enfiler.*

LASSCHING, z. v. *Jonction,* f. ‖ Naad. *Couture,* f.

LAST, z. m. Vracht. *Charge,* f., *fardeau, faix, poids,* m. ‖ Eenen — opnemen, *se charger d'un fardeau.* ‖ Eenen — afzetten, *mettre bas un fardeau.* ‖ Onder den — bezwijken, *succomber sous le faix.* ‖ Lading. *Charge, cargaison,* f. ‖ — innemen, *charger.* ‖ — lossen, *décharger.* ‖ Moeilijkheid. *Embarras, fardeau,* m., *difficulté, charge,* f. ‖ Beschuldiging. *Imputation, accusation, charge,* f. ‖ Er is niets te zijnen —, *il n'y a rien à sa charge.* ‖ Iemand iets te — leggen, *accuser qq. de qc., reprocher qc. à qq.* ‖ —en. Belastingen. *Charges, impositions,* f. pl., *impôts,* m. pl. ‖ Bevel. *Ordre,* m., *injonction, commission,* f. ‖ Uitdrukkelijke —, *ordre exprès,* m. ‖ Iemand — geven, *ordonner qc. à qq.* ‖ o. Maat. *Laste,* m. ‖ Schip van honderd —, *vaisseau de cent lastes.* ‖ Tweehonderd — tarwe, *deux cents lastes de froment.*

LASTAGE (zond. mv.), z. v. *Embarcadère, débarcadère, chantier, quai,* m.

LASTBEELD, z. o. *Atlante,* m.

LASTBEEST, z. o. *Zie* LASTDIER.

LASTBEESTDRIJVER, z. m. *Conducteur de bêtes de somme, caravanier,* m.

LASTBRIEF, z. m. *Instruction,* f., *mandat,* m.

LASTDIER, z. o. *Bête* f. *de somme.*

LASTDRAGEND, bn. *Qui porte une charge, un faix* ou *un fardeau.* ‖ — dier, *bête* f. *de somme.*

LASTDRAGER, z. m. *Portefaix, crocheteur,* m. ‖ (arch.) Lastbeeld. *Atlante,* m.

LASTEN, zw. w. b. Gelasten. *Donner ordre, ordonner, charger, commander, enjoindre.* ‖ o. (met *hebben*). In iets —, *contribuer à, aider à porter les frais de qc.*

LASTER, z. m. Schelmstuk. *Crime,* m., *scélératesse,* f. ‖ Achterklap. *Calomnie, médisance,* f. ‖ Den — doen zwijgen, *faire taire la calomnie.*

LASTERAAR, z. m. *Calomniateur, diffamateur, médisant, détracteur,* m.

LASTERAARSTER, z. v. *Calomniatrice,* f.

LASTERACHTIG, bn. *Calomnieux, calomniateur, diffamatoire, diffamateur, médisant, détracteur.* ‖ — geschrift, *écrit diffamatoire,* m. ‖ bw. *Calomnieusement.* ‖ — beschuldigd, *accusé à faux.*

LASTERDAAD, z. v. Gruwel. *Méfait, crime,* m., *action atroce,* f.

LASTERDICHT, z. o. *Poëme diffamatoire,* m.

LASTEREN, zw. w. b. *Calomnier, diffamer, médire, dénigrer.* ‖ De deugd —, *détracter la vertu.* ‖ God —, *blasphémer.*

LASTERING, z. v. *Calomnie, médisance, détractation, diffamation,* f., *dénigrement,* m. ‖ — tegen God, *blasphème,* m.

LASTERLIJK, bn. *Calomnieux, calomniateur, diffamatoire, diffamateur, médisant, détracteur.* ‖ bw. *Calomnieusement.* ‖ — spreken van iemand, *calomnier qq.*

LASTERMOND, z. m. *en* v. *Mauvaise* ou *méchante langue,* f., *calomniateur,* m., *calomniatrice,* f.

Lasterpen, z. v. *Plume diffamatoire*, f.
Lasterrede, z. v. *Discours* ou *propos diffamatoire*, m. ‖ Lastering. *Calomnie*, *médisance*, *diffamation*, f.
Lasterschrift, z. o. *Écrit diffamatoire*, *libelle*, m.
Lasterstuk, z. o. Gruwel. *Méfait*, *crime*, m., *action atroce*, f. ‖ Lastering. *Calomnie*, *médisance*, *diffamation*, f.
Lastertaal (zond. mv.), z. v. *Calomnie*, *médisance*, *diffamation*, f.
Lastertong, z. m. *en* v. *Zie* Lastermond.
Lasterwoord, z. o. *Parole calomnieuse* ou *diffamatoire*, f.
Lasterziek, bn. *Enclin à la calomnie* ou *à la médisance*, *calomniateur*, *médisant*.
Lasterzucht (zond. mv.), z. v. *Envie* f. *de calomnier*, *penchant* m. *à la calomnie* ou *à la médisance*.
Lastezel, z. m. (fig.) *Bardot*, *objet* m. *de raillerie*.
Lastgeld, z. o. *Droit de tonnage*, *tonnage*, m.
Lastgevend, bn. *Constituant*.
Lastgever, z. m. (jurispr.) *Mandant*, m. ‖ (comm.) *Commettant*, m.
Lastgeving, z. v. *Mandat*, m., *procuration*, *délégation*, f.
Lasthebber, z. m. (jurispr.) *Mandataire*, *fondé de pouvoir*, *délégataire*, m. ‖ (comm.) *Commissionnaire*, m.
Lastig, bn. *Onéreux*, *pesant*, *accablant*. ‖ Moeilijk. *Difficile*, *pénible*. ‖ — werk, *ouvrage pénible*. ‖ Verdrietig. *Fâcheux*, *incommode*, *importun*, *ennuyeux*. ‖ bw. *À charge*, *ennuyeusement*, *importunément*. ‖ Moeilijk. *Incommodément*, *difficilement*. ‖ Iemand — vallen, *être à charge à qq.*, *importuner qq.*
Lastigheid (zond. mv.), z. v. *Importunité*, *incommodité*, f. ‖ Verdrietigheid. *Ennui*, m.
Lastig[lijk], bw. *Zie* Lastig, bw.
Lastpaard, Lastpeerd, z. o. *Cheval de somme* ou *de charge*, *sommier*, m.
Lastschip (-schepen), z. o. *Bâtiment* m. *de charge* ou *de transport*.
Lastvoorwaarden, z. m. mv. *Cahier* m. *des charges*.
Lastwagen, z. m. *Chariot* m. *de roulier*.
Lastzadel, z. m. *Bât*, m.
Lat, z. v. *Latte*, f. ‖ Gezaagde —, *latte de sciage*. ‖ Gekloofde —, *latte fendue*.
Lataanboom (-boomen), z. m. (bot.) *Latanier*, m.
Latafel, z. v. Ladentafel. *Commode*, f., *meuble* m. *à tiroirs*.
Latboomen, z. m. mv. *Arbres* m. pl. *en espalier*.
Laten, (*liet*, *gelaten*,) zw. w. b. *Laisser*. ‖ Het venster open —, *laisser la fenêtre ouverte*. ‖ Laat uwe boeken hier, *laissez vos livres ici*. ‖ Laat ons schrijven, *écrivons*. ‖ — weten, *faire savoir*. ‖ — halen, *envoyer chercher*, *faire venir*. ‖ — varen, — loopen, *abandonner*, *quitter*. ‖ Laat mij met vrede, *laissez-moi tranquille*. ‖ Loslaten. *Lâcher*. ‖ Eenen zucht —, *pousser un soupir*. ‖ Zijn leven —, *perdre la vie*. ‖ Zich — voorstaan, *se figurer*, *prétendre*. ‖ Toelaten. *Laisser*, *permettre*, *ne pas empêcher*. ‖ Ik heb hem — vertrekken, *je l'ai laissé partir*. ‖ Laat hem komen, *laissez-le venir*. ‖ Laat hij komen, *qu'il vienne*. ‖ Laat ik eens zien, *voyons ce que j'ai à faire*. ‖ Nalaten. Hij kan het rooken niet —, *il ne peut s'abstenir de fumer*. ‖ Ik kan alles —, *je puis m'abstenir de tout*. ‖ Zich — bidden, *se faire prier*. ‖ Aderlaten. *Saigner*. ‖ z. o. Iemands doen en —, *conduite de qq.*
Latierboom (-boomen), z. m. (man.) *Barre*, f.
Latijn (zond. mv.), z. o. De Latijnsche taal. *Le latin*, m., *la langue latine*, f.
Latijnkenner, z. m. *Latiniste*, m.
Latijnsch, bn. *Latin*. ‖ De —e taal, *la langue latine*, f., *le latin*, m. ‖ —e school, *école latine*, f.
Lating, z. v. Aderlating. *Saignée*, f.
Latinisme, Latinismus (-ismen), z. o. *Latinisme*, m.
Latinist, z. m. *Latiniste*, m.
Latnagel, z. m. *Clou* m. *de latte*, *aile* f. *de mouche*.
Latoen (zond. mv.), z. o. Geel koper. *Laiton*, m.
Lats, z. v. Voorbroek. *Brayette*, f., *pont*, m.
Latspijker, z. m. *Zie* Latnagel.
Latten, zw. w. b. *Latter*, *garnir de lattes*.
Latuw (zond. mv.), z. v. (bot.) *Laitue*, f. ‖ Roomsche —, *alfange*, f. ‖ Wilde —, *laiteron*, m.
Latuwsalade (zond. mv.), z. v. *Salade* f. *de laitue*.
Latuwzaad (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *de laitue*.
Latuwzuur (zond. mv.), z. o. *Acide lactucique*, m.
Latwerk (zond. mv.), z. o. *Lattis*, m. ‖ Glint. *Treillage*, *lattis*, *espalier*, m.
Lauden, z. v. mv. *Laudes*, f. pl.
Laureaat, z. m. *Lauréat*, m.
Laurier, z. m. *Laurier*, m. ‖ Wilde —, *laurier-thym*, *laurier sauvage*, m. ‖ *Zie* Lauwer.
Laurierbes, Laurierbezie, z. v. *Baie* f. *de laurier*.
Laurierblad (-bladen, -bladeren), z. o. *Feuille* f. *de laurier*.
Laurierboom (-boomen), z. m. *Laurier*, m.
Laurierbosch, z. o. *Bois* m. *de lauriers*.
Laurieren, zw. w. b *Couronner de lauriers*. ‖ (fig.) Loven, eeren. *Louer*, *célébrer*, *honorer*.
Laurierhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de laurier*.
Laurierkrans, z. m. *Zie* Lauwerkrans.
Laurierkroon (-kronen), z. v. *Zie* Lauwerkroon.
Laurierolie (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de baies de laurier*.
Lauriersteen (-steenen), z. m. *Daphnite*, f.
Lauriertak, z. m. *Zie* Lauwertak.
Lauw, z. v. Visch. *Tanche*, f.
Lauw, bn. *Tiède*. ‖ — water, *eau tiède*, f. ‖ — worden, *tiédir*. ‖ — maken, *attiédir*. ‖ (fig.) *Tiède*, *froid*, *indifférent*, *indolent*, *sans zèle*, *sans ardeur*. ‖ bw. *Tièdement*, *avec tiédeur*, *froidement*, *avec indifférence*, *sans zèle*, *sans ardeur*.
Lauwachtig, bn. *Un peu tiède*.
Lauwdaat, z. v. Lui wijf. *Femme paresseuse* ou *indolente*, f. ‖ Zottin *Folle*, *sotte*, f,
Lauwdaatachtig, bn. Lui. *Paresseux*, *indolent*. ‖ Zot. *Fou*, *sot*. ‖ bw. Lui. *Avec paresse*. ‖ Zot. *Follement*, *sottement*.
Lauw[elijk], bw. *Zie* Lauw, bw.
Lauwen, zw. w. b. Lauw maken. *Attiédir*, *rendre tiède*. ‖ o. (met *zijn*). Lauw worden. *Tiédir*, *s'attiédir*.
Lauwer, z. m. *Laurier*, m. ‖ (fig.) *Laurier*. ‖ Lauwerkrans. *Couronne* f. *de laurier*.
Lauwerbes, Lauwerbezie, z. v. *Zie* Laurierbes.
Lauwerblad (-bladen, -bladeren), z. o. *Feuille* f. *de laurier*.
Lauwerboom (-boomen), z. m. *Zie* Laurierboom.
Lauwerbosch, z. o. *Zie* Laurierbosch.

LAUWEREN, zw. w. b. *Couronner de lauriers.* ‖ (fig.) Loven, eeren. *Louer, célébrer, honorer.*
LAUWERKRANS (-KRANSEN), z. m., LAUWERKROON (-KRONEN), z. v. *Couronne* f. *de laurier.*
LAUWEROLIE (zond. mv.), z. v. *Zie* LAURIEROLIE.
LAUWERSTEEN (-STEENEN), z. m. *Zie* LAURIERSTEEN.
LAUWERTAK, z. m. *Branche* f. *de laurier.*
LAUWHEID (zond. mv.), z. v. *Tiédeur,* f. ‖ (fig.) *Indifférence, tiédeur, indolence,* f.
LAUWTE (zond. mv.), z. v. *Tiédeur,* f.
LAVA (zond. mv.), z. v. *Lave,* f.
LAVAS (zond. mv.). z. v. (bot.) *Livèche,* f.
LAVASDRANK (zond. mv.), z. m. *Eau* f. *de livèche.*
LAVASTROOM (-STROOMEN), z. m. *Torrent* m. *de lave.*
LAVEEREN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). (mar.) *Louvoyer, bouliner, aller à la bouline.*
LAVEI (zond. mv.), z. v. *Congé,* m., *permission, liberté,* f. ‖ Iemand — geven, *donner congé à qq.*
LAVEIEN, zw. w. o. (met *hebben*). Ledig loopen. *Fainéanter, chômer.*
LAVEN, zw. w. b. *Rafraîchir.* ‖ Zijnen dorst —, *étancher sa soif,* ‖ (fig.) *Ranimer, relever, soulager.*
LAVENDEL, z. v. (bot.) *Lavande,* f.
LAVENDELBLOEM, z. v. *Fleur* f. *de lavande.*
LAVENDELKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* LAVENDEL.
LAVENDELOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de lavande* ou *d'aspic.*
LAVENDELREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de lavande.*
LAVENDELWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de lavande.*
LAVOOR (-VOREN), z. o. *Lavoir, bassin,* m., *aiguière,* f.
LAWAAI, LAWIJD, z. o. *Tapage, vacarme, bruit,* m.
LAWINE (-INEN, -INES), z. v. *Avalanche,* f.
LAXEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Purger.*
LAXEERMIDDEL, z. o. *Purgatif,* m.
LAZARET, z. o. *Lazaret,* m.
LAZARIG, bn. *Lépreux, ladre.*
LAZARIJ (zond. mv.), z. v. *Lèpre, ladrerie,* f.
LAZARUS, z. m. *Lépreux, ladre,* m. ‖ bn. *Lépreux. ladre.*
LAZARUSHUIS, z. o. *Léproserie,* f., *hôpital* m. *pour les lépreux, maladrerie,* f.
LAZARUSKLAP, LAZARUSKLEP, z. v. *Cliquette de lépreux, tartevelle,* f.
LAZUREN, bn. *D'azur, de lapis-lazuli.*
LAZUUR, z. m. Steen. *Lapis-lazuli,* m., *lazulithe,* f., *azur,* m. ‖ o. Stof. *Lapis-lazuli,* m., *lazulithe,* f. ‖ (fig.) Kleur. *Azur, bleu* m. *de ciel.* ‖ bn. *Azuré, d'azur.*
LAZUURGEWELF (zond. mv.), z. o. *Voûte azurée,* f., *ciel, firmament,* m.
LAZUURKLEUR (zond. mv.), z. v. *Azur, bleu* m. *de ciel, couleur azurée,* f.
LAZUURSTEEN (-STEENEN), z. m. *Zie* LAZUUR.
LAZUURVERF (zond. mv.), z. v. *Zie* LAZUURKLEUR.
LAZUURVERVIG, bn. *Azur, de couleur d'azur, azuré.*
LEB[BE], z. v. *Présure,* f. ‖ Lebmaag. *Caillette,* f.
LEBAAL, z. v. *Anguille* f. *de sable.*
LEBBIG, bn. *Qui a un goût de présure, qui sent la présure.* ‖ (fig.) Spijtig. *Arrogant, insolent, dédaigneux, hargneux.* ‖ bw. Spijtig. *Arrogamment, insolemment, dédaigneusement.*
LEBBIGHEID (zond. mv.), z. v. *Goût* m. *de présure.* ‖ (fig.) *Arrogance, insolence,* f., *dédain,* m.
LEBMAAG, z. v. *Caillette,* f.

LECTOR (-TOREN), z. m. *Lecteur,* m.
LECTUUR (zond. mv.), z. v. *Lecture,* f.
LEDE, z. v. *Fiche,* f.
LEDEBRAAK (zond. mv.), z. v. Lastige arbeid. *Travail pénible* ou *très-fatigant,* m.
LEDEBRAKEN, zw. w. b. (fig.) *Tourmenter, faire travailler péniblement.*
LEDEBRAKIG, bn. *Pénible, fatigant, tuant, assommant, excédant.*
LEDEBREUK (zond. mv.), z. v. (chir.) *Fracture,* f.
LEDEKANT, z. o. Losse bedstede. *Lit de camp, bois de lit, lit,* m.
LEDEKANTHEMEL (-MELS), z. m. *Ciel* m. *de lit.*
LEDEMAAT, z. m. *en* v. Lidmaat. *Membre* m. *d'une société, d'une association, etc.* ‖ —maten, *membres du corps.*
LEDEMAN, z. m. (peint, sculpt.) *Mannequin,* m.
LEDENPIJN (zond. mv.), z. v. (méd.) *Clonisme,* m.
LEDENVANG (zond. mv.), z. m. (méd.) *Rachitis, rachitisme,* m.
LEDENVERSTIJVING (zond. mv.), z. v. *Catalepsie,* f.
LEDENZETTER, z. m. (chir.) *Renoueur, rebouteur,* m.
LEDEPOP, z. v. *Marionnette,* f. ‖ (chir.) *Fantôme,* m.
LEDER, LEÊR, z. o. *Cuir,* m., *peau tannée* ou *corroyée,* f. ‖ Russisch —, *roussi,* m. ‖ Spaansch —, *maroquin,* m. ‖ Deensch —, *cuir au sippage.* ‖ — looien, *tanner, corroyer.* ‖ Van leêr trekken, *dégaîner, tirer l'épée.* ‖ (prov.) Uit eens anders — breede riemen snijden, *faire du cuir d'autrui large courroie.* ‖ (prov.) Lap om —, *à bon chat bon rat.*
LEDERACHTIG, bn. *Coriace, coriacé.*
LEDERBEREIDEN (zond. mv.), z. o. *Corroi, tannage,* m., *corroyerie, peausserie,* f.
LEDERBEREIDER, z. m. *Tanneur, corroyeur, peausseur,* m,
LEDERBEREIDING (zond. mv.), z. v. *Corroi, tannage,* m., *corroyerie, peausserie,* f.
LEDEREN, bn. *Fait de cuir, de peau.* ‖ — handschoenen, *gants* m. pl. *de peau.*
LEDERKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de cuir.*
LEDERLOOIEN (zond. mv.), z. o. *Tannage,* m.
LEDERLOOIER, z. m. *Tanneur,* m.
LEDERLOOIERIJ, z. v. *Tannerie,* f.
LEDERMARKT, z. v. *Marché* m. *aux cuirs.*
LEDERSNIPPERS, z. m. mv. *Retailles* f. pl. *de peaux.*
LEDERTJE, z. o. *Petit cuir,* m., *petite bande* f. *de cuir.*
LEDERTOUWEN (zond. mv.), z. o. *Zie* LEDERBEREIDEN.
LEDERTOUWER, z. m. *Zie* LEDERBEREIDER.
LEDERTOUWERIJ, z. v. *Tannerie, corroyerie, peausserie,* f.
LEDERTOUWERSBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Redoul,* m.
LEDERTOUWERSKUNST, z. v. *Tannerie, corroyerie, peausserie,* f.
LEDERWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *en cuir.* ‖ (mil.) *Buffleterie,* f.
LEDEWATER (zond. mv.), z. o. (méd.) *Synovie,* f.
LEDGRAS (zond. mv.), z. o. *Chiendent,* m.
LEDIG, bn. *Vide.* ‖ —e ruimte, *espace vide,* m. ‖ — huis, *maison vide.* f. ‖ —e flesch, *bouteille vide,* f. ‖ —e beurs, *bourse vide,* f. ‖ — vat, *tonneau vide,* m. ‖ Onbezet. *Vacant.* ‖ —e plaats, *place vacante,* f. ‖ — worden, *se vider.* ‖ Onbebouwd. *Inculte.* ‖ Zonder bezigheid. *Désœuvré, paresseux, oisif, fainéant.* ‖ —e tijd, *loisir,* m. ‖ —en tijd hebben, *avoir du loisir.* ‖ —e uren, *heures* f. pl. *de loisir.* ‖ —

loopen, *fainéanter, n'avoir rien à faire, battre le pavé.* || Ongetrouwd. *Célibataire.* || z. o. *Le vide*, m. || bw. *À vide, oisivement.*

LEDIGEN, zw. w. b. *Vider, épuiser.* || Een glas —, *vider un verre.* || (blas.) Geledigd stuk, *pièce vidée*, f.

LEDIGGANG (zond. mv.), z. m. *Oisiveté, fainéantise, paresse*, f., *désœuvrement*, m.

LEDIGGANGER, z. m. *Fainéant, paresseux, batteur* m. *de pavé.*

LEDIGHEID (zond. mv.), z. v. Het ledig zijn. *Vacuité*, f. || Ledige plaats. *Vide, espace vide*, m. || Luiheid. *Fainéantise, oisiveté, paresse*, f., *désœuvrement*, m.

LEDIGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de vider.*

LEDIG[LIJK], bw. *Zie* LEDIG, bw.

LEDIGLOOPEN (zond. mv.), z. o. *Zie* LEDIGGANG.

LEDIGLOOPER, z. m. *Zie* LEDIGGANGER.

LEDIGTE (zond. mv.), z. v. *Vide*, m.

LEDIKANT, z. o. *Zie* LEDEKANT.

LEEBRAAK, z. v. *Zie* LEDEBRAAK.

LEED (zond. mv.), z. o. *Mal, tort*, m. || Hem is geen — geschied, *on ne lui a fait aucun mal.* || Smart. *Douleur, peine*, f. || Verdriet. *Chagrin*, m., *peine, affliction*, f., *souci*, m. || Iemand zijn — klagen, *faire ses plaintes à qq.* || Leedwezen. *Regret, repentir*, m. || Zijn — over zijne zonden betoonen, *se repentir de ses péchés.*

LEED, bn. —e oogen, *yeux* m. pl. *d'envie.* || Iets met —e oogen aanzien, *regarder qc. d'un œil d'envie.* || Het is mij —, *j'en suis fâché, j'en ai du regret.*

LEEDER, z. v. *Zie* LADDER.

LEEDWEZEN (zond. mv.), z. o. Berouw. *Regret, repentir*, m. || Verdriet. *Affliction, tristesse*, f.

LEEFBAAR, bn. *Viable, qui peut vivre.*

LEEFBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Viabilité*, f.

LEEFDAGEN, z. m. mv. *Zie* LEVENSDAGEN.

LEEFMIDDELEN, z. o. mv. *Zie* LEVENSMIDDELEN.

LEEFREGEL, z. m. *Régime*, m., *diète*, f. || — eener kloosterorde, *règle* f. *d'un ordre religieux.*

LEEFTIJD, z. m. *Temps* m. *de la vie, jours* m. pl. *de la vie, vie*, f.

LEEFTOCHT (zond. mv.), z. m. *Vivres*, m. pl.

LEEFWIJS, LEEFWIJZE, z. v. *Zie* LEVENSWIJS.

LEEG, bn. *Zie* LAAG.

LEÊG, bn. *Zie* LEDIG.

LEEGEN, zw. w. b. *Zie* LAGEN.

LEÊGEN, zw. w. b. *Zie* LEDIGEN.

LEEGERHUIS, z. o. *Zie* LAGERHUIS.

LEEGTE, z. v. *Zie* LAAGTE.

LEÊGTE, z. v. *Zie* LEDIGTE.

LEEK, bn. *Lai, laïque, séculier.*

LEEK (LEEKEN), z. m. *Laïque, laïc, séculier*, m. || (fig.) *Profane, novice*, m.

LEEKEBROEDER, z. m. *Frère lai, frère convers*, m.

LEEKERECHTER, z. m. *Juge séculier*, m.

LEEKEZUSTER, z. v. *Sœur laie, sœur converse*, f.

LEELIJK, bn. Verstoord. *Fâché.* || Slecht. *Mauvais, méchant, vilain.* || —e daad, *vilaine action*, f. || Afzichtelijk. *Laid, vilain.* || — maken, *enlaidir, rendre laid, difformer.* || — worden, *enlaidir, devenir laid.* || — weder, *mauvais temps*, m. || —e weg, *mauvais chemin*, m. || —e hoest, *vilaine toux*, f. || bw. *D'un air méchant.* || Iemand — aanzien, *regarder qq. de mauvais œil.* || Slecht. *Mal.* || Er — uitzien, *avoir mauvaise mine.* || Er — aan zijn, *être dans une situation fâcheuse.*

LEELIJKERD, z. m. *Homme laid*, m.

LEELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Kwaadheid. *Méchanceté*, f. || Afzichtelijkheid. *Laideur, difformité*, f.

LEEM (zond. mv.), z. o. *Glaise, argile, terre glaise* ou *argileuse*, f. || (chim.) *Lut*, m.

LEEMACHTIG, bn. *Glaiseux, argileux.*

LEEMAN (—MANS, —MANNEN), z. m. *Mannequin*, m.

LEEMEN, bn. *De terre glaise, d'argile.*

LEEMEN, zw. w. b. *Enduire de terre glaise* ou *d'argile, glaiser, luter.*

LEEMIG, bn. *Glaiseux, argileux.*

LEEMKUIL, z. m. *Glaisière*, f.

LEEMMORTEL (zond. mv.), z. v. *Placaque*, m.

LEEMPLAKKER, z. m. *Terrassier, bousilleur*, m.

LEEMTE, z. v. *Défaut, vice*, m., *omission, défectuosité*, f. || Ziekte. *Mal*, m., *maladie*, f.

LEEMWERK (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, m.

LEEN (LENEN), z. v. *Zie* LEUNING.

LEEN (zond. mv.), z. v. *Prêt, emprunt*, m. || Te *of* ter — ontvangen. Ontleenen. *Recevoir à titre de prêt, emprunter.* || Te — geven, *prêter.* || Te — verzoeken, *demander à emprunter.* || Te — hebben, *avoir emprunté.* || Ik heb het te —, *on me l'a prêté.*

LEEN (LEENEN), z. o. (féod.) *Fief, bien féodal*, m. || Vrij —, *franc-fief.* || Adellijk —, *fief noble.* || Een — verheffen, *fieffer un domaine.*

LEENBEZITSTER, z. v. *Tenancière*, f.

LEENBEZITTER, z. m. *Tenancier*, m.

LEENBOEK, z. o. *Registre* m. *des fiefs.*

LEENBRIEF, z. m. *Lettres* f. pl. *d'investiture, féage*, m.

LEENCIJNS (—CIJNZEN), z. m. *Redevance*, f.

LEENDIENST, z. m. *Vasselage*, m., *corvée, ligeance*, f.

LEENDIENSTPLICHTIG, bn. *Corvéable, sujet à la corvée.*

LEENDIENSTPLICHTIGE, z. m. *en* v. *Corvéable*, m. *et* f.

LEENEN, zw. w. b. Te leen geven. *Prêter.* || Leen mij uw boek, *prêtez-moi votre livre.* || Op pand —, *prêter sur gage.* || Het oor —, *prêter l'oreille.* || Ontleenen. *Emprunter.* || Geld van iemand —, *emprunter de l'argent à qq.*

LEENER, z. m. Die te leen geeft. *Prêteur*, m. || Die te leen ontvangt. *Emprunteur*, m.

LEENGEBIED (zond. mv.), z. o. *Censive*, f.

LEENGELD, z. o. *Redevance* f. *de vassal.*

LEENGOED (—GOEDEREN), z. o. *Fief, bien féodal*, m.

LEENHEER (—HEEREN), z. m. *Seigneur féodal*, m. || Opperste —, *seigneur suzerain*, m.

LEENHEERSCHAP, z. o. *Qualité* f. *de seigneur féodal* ou *suzerain.*

LEENHOF (—HOVEN), z. o. *Cour féodale*, f.

LEENHOUDER, z. m. *Vassal, hommager, redevancier, feudataire*, m.

LEENING, z. v. Het te leen geven. *Prêt*, m. || Bij —, *en prêt.* || Bank van —, *lombard, mont-de-piété*, m. || Vrijwillige —, *prêt gratuit*, m. || Het te leen ontvangen. *Emprunt*, m.

LEENKAMER, z. v. *Chambre des fiefs, chambre féodale*, f.

LEENMAN, z. m. *Vassal, hommager, redevancier, feudataire, homme-lige*, m.

LEENMANSCHAP (zond. mv.), z. o. *Vasselage*, m., *dépendance* f. *d'un vassal, hommage*, m.

LEENPLICHT, z. m. *Devoir réciproque* m. *des vassaux et des seigneurs.* || — van den leenman, *hommage*, m. || Vrij van —, *allodial.*

LEENPLICHTIG, bn. *Lige, hommagé, tributaire.*

LEENPLICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Ligeance*, f.

LEENRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit féodal*, m. || Zijn — bewijzen, *prouver sa mouvance.*

LEENRECHTELIJK, bw. *Féodalement.*

LEENRECHTER, z. m. *Juge féodal*, m.

LEENRECHTKUNDIGE, z. m. *Feudiste*, m.

LEENRENTE, z. v. *Rente féodale, redevance*, f., *cens*, m. ‖ Vrij van —, *allodial*.
LEENROERIG, bn. *Féodal, lige, mouvant, tenu en hommage*. ‖ — maken, *fieffer*. ‖ —stelsel, *système* ou *régime féodal*, m.
LEENROERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Féodalité, ligence, mouvance, tenure*, f., *vasselage*, m.
LEENSCHULDIG, bn. *Zie* LEENPLICHTIG.
LEENSPREUK, z. v. Figuur. *Figure, expression figurée*, f. ‖ Overdracht. *Métaphore*, f.
LEENSPREUKIG, bn. Figuurlijk. *Figuré*. ‖ Overdrachtelijk. *Métaphorique*. ‖ bw. Figuurlijk. *Figurément*. ‖ Overdrachtelijk. *Métaphoriquement*.
LEENSPREUKIG[LIJK], bw. *Zie* LEENSPREUKIG, bw.
LEENSTELLING, z. v. (math.) *Lemme*, m.
LEENSTELSEL (zond. mv.), z. o. *Système* ou *régime féodal, féodalisme*, m., *féodalité*, f. ‖ In de tijden van 't —, *aux temps féodaux*.
LEENSTER, z. v. Die te leen geeft. *Prêteuse*, f. ‖ Die te leen ontvangt. *Emprunteuse*, f.
LEENSTOEL, z. m. Leunstoel. *Fauteuil*, m., *chaise* f. *à bras* ou *à dossier*.
LEENTJEBUUR, z. m. (prov.) — spelen, *avoir recours aux emprunts chez ses amis*.
LEENVERBEURTE, z. v. *Confiscation d'un fief, commise*, f.
LEENVERHEFFING, z. v. (féod.) *Relief*, m.
LEENVRIJ, bn. *Allodial*.
LEENVRIJHEID (zond. mv.), z. v. *Allodialité*, f.
LEENVROUW, z. v. *Vassale, feudataire, redevancière, dame* f. *qui possède un fief*.
LEENWEZEN (zond. mv.), z. o. *Féodalité*, f., *régime* ou *système féodal, féodalisme*, m.
LEEP, bn. Druipoogig. *Chassieux*. ‖ Lepe oogen, *yeux chassieux*, m. pl.
LEEP, bn. Slim, doortrapt. *Fin, rusé, subtil*. ‖ Hij *of* het is een —e kerel, *c'est un fin matois*. ‖ bw. Iemand — bedriegen, *tromper qq. bien finement*. ‖ Iemand — aanzien, *regarder qq. de travers*.
LEEP (zond. mv.), z. v. (pop.) Van de — krijgen, *recevoir des coups*.
LEEPERD, z. m. *Fin matois*, m.
LEEPHEID, z. v. Leepoogigheid. *Chassie*, f.
LEEPHEID (zond. mv.), z. v. Slimheid, doortraptheid. *Finesse, subtilité, ruse*, f.
LEEPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* LEEPHEID.
LEEPOOG (-OOGEN), z. m. *en* v. *Chassieux*, m., *chassieuse*, f.
LEEPOOGIG, bn. *Chassieux*.
LEEPOOGIGHEID (zond. mv.), z. v. *Chassie*, f.
LEER (LEEREN), z. v. Ladder. *Zie* LADDER.
LEER (zond. mv.), z. o. Leder. *Zie* LEDER.
LEER (zond. mv.), z. v. Leering. *Doctrine*, f. ‖ Rechtzinnige —, *doctrine orthodoxe*. ‖ Valsche —, *doctrine fausse*. ‖ Christelijke —, *doctrine chrétienne*. ‖ Leerstelling. *Dogme*, m. ‖ Leerstelsel. *Système*, m. ‖ Het leeren. *Enseignement, apprentissage*, m. ‖ In de — zijn, *être en apprentissage*. ‖ Les. *Leçon*, f
LEERAAR, z. m. *Instituteur, maître, professeur, précepteur*, m. ‖ Kerkleeraar. *Ministre, pasteur*, m.
LEERAARSAMBT, z. o. *Fonction* f. *d'instituteur, professorat, préceptorat*, m. ‖ Kerkleeraarschap. *Fonction* f. *de ministre* ou *de pasteur, ministère*, m.
LEERAARSCHAP (zond. mv.), z. o. *Zie* LEERAARSAMBT.
LEERAARSKAP, z. v. *Bonnet* m. *de docteur*.
LEERAARSMUTS (-MUTSEN), z. v. *Zie* LEERAARSKAP.
LEERAARSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Place* f. *de professeur* ou *de précepteur*.
LEERAARSSTOEL, z. m. *Chaire* f. *de professeur*.
LEERACHTIG, bn. Lederachtig. *Coriace, coriacé*. ‖ — vleesch, *viande coriace*, f.
LEERAREN, zw. w. b. *Enseigner, instruire*.
LEERARES, z. v. *Institutrice, maîtresse*, f.
LEERBEGRIP, z. o. *Dogme, point* m. *de doctrine, doctrine*, f.
LEERBEREIDEN (zond. mv.), z. o. *Zie* LEDERBEREIDEN.
LEERBEREIDER, z. m. *Zie* LEDERBEREIDER.
LEERBOEK, z. o. *Traité, manuel*, m.
LEERDICHT, z. o. *Poëme didactique*, m.
LEERDICHTER, z. m. *Poëte didactique*, m.
LEEREN, bn. Lederen. *Zie* LEDEREN.
LEEREN, zw. w. b. Onderwijzen. *Enseigner, instruire, apprendre*. ‖ Iemand iets —, *enseigner qc. à qq.* ‖ De kinderen — lezen, *enseigner à lire aux enfants*. ‖ Zich oefenen. *Apprendre, étudier*. ‖ Van buiten —, *apprendre par cœur*. ‖ Zijne les —, *apprendre sa leçon*. ‖ — dansen, *apprendre à danser*. ‖ Eene taal —, *apprendre une langue*. ‖ (prov.) Nood leert bidden, *la faim chasse le loup hors du bois*. ‖ Ik heb hem — kennen, *j'ai appris à le connaître*. ‖ Toonen. *Montrer*. ‖ (fig.) Ik zal het hem wel —, *je lui apprendrai bien à vivre*.
LEEREN (zond. mv.), z. o. *Enseignement*, m., *instruction*, f. ‖ Studie. *Étude*, f.
LEERGANG, z. m. *Cours*, m.
LEERGAST, z. m. *Apprenti*, m.
LEERGELD (zond. mv.), z. o. *Écolage, minerval*, m.
LEERGEZEL, z. m. Medeleerling. *Condisciple*, m. ‖ Leerjongen. *Apprenti*, m.
LEERGIERIG, bn. *Désireux d'apprendre, studieux, avide d'instruction, appliqué*. ‖ bw. *Studieusement*.
LEERGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Envie* f. ou *désir* m. *d'apprendre* ou *de s'instruire, application*, f., *amour* m. *de l'étude*.
LEERGIERIG[LIJK], bw. *Zie* LEERGIERIG, bw.
LEERGRAAG, bw. *Zie* LEERGIERIG.
LEERING, z. v. Leer. *Doctrine*, f, ‖ Leerstelling. *Dogme*, m. ‖ Onderwijs. *Enseignement*, m., *instruction*, f. ‖ Christelijke —, *instruction* ou *doctrine chrétienne*, f., *catéchisme*, m. ‖ Les. *Leçon*, f.
LEERJAAR, z. o. *Année* f. *d'apprentissage*. ‖ —jaren, *apprentissage*, m. ‖ Hij is in zijne —jaren, *il fait son apprentissage*.
LEERJONGEN, z. m. *Apprenti*, m.
LEERKAMER, z. v. *Chambre où l'on enseigne, classe*, f.
LEERKIND (-KINDEREN, -KINDERS), z. o. *Écolier*, m., *écolière*, f.
LEERKNAAP, z. m. *Zie* LEERJONGEN.
LEERKOOPER, z. m. *Zie* LEDERKOOPER.
LEERKUNST (zond. mv.), z. v. *Didactique, méthodologie, pédagogie*, f., *art* m. *d'enseigner*.
LEERLING, z. m. *en* v. *Élève*, m. *et* f., *disciple, écolier*, m., *écolière*, f. ‖ — van een college, *collégien*, m. ‖ Leerjongen. *Apprenti*, m. ‖ Leermeisje. *Apprentie*, f.
LEERLINGSCHAP (zond. mv.), z. o. *Apprentissage*, m. ‖ z. v. Leerlingen. *Élèves, disciples*, m. pl.
LEERLOOIEN (zond. mv.), z. o. *Zie* LEDERLOOIEN.
LEERMARKT, z. v. *Zie* LEDERMARKT.
LEERMEESTER, z. m. *Instituteur, maître, professeur, précepteur*, m.
LEERMEESTERES, z. v. *Institutrice, maîtresse*, f.
LEERMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Emploi* m. ou *profession* f. *d'instituteur* ou *de précepteur, préceptorat*, m.
LEERMEISJE, z. o. *Apprentie*, f.
LEEROEFENING, z. v. *Étude*, f., *exercice*, m.
LEERREDE, z. v. *Sermon*, m. ‖ Preek. *Prêche*, m.

LEERREGEL, z. m. Grondregel. *Maxime*, f. ‖ Leerwijze. *Méthode*, f.
LEERSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École*, f.
LEERSPREUK, z. v. Kernspreuk. *Maxime, sentence*, f., *aphorisme*, m.
LEERSTELLIG, bn. *Dogmatique, didactique, doctrinal, systématique.* ‖ bw. *Dogmatiquement, systématiquement.*
LEERSTELLING, z. v. *Dogme*, m. ‖ Thesis. *Thèse*, f. ‖ Leerstelsel, *Système*, m.
LEERSTELSEL, z. o. *Système*, m.
LEERSTIJL (zond. mv.), z. m. *Style dogmatique* ou *didactique*, m.
LEERSTOEL, z. m. *Chaire*, f. ‖ Leeraarsplaats. *Place* f. *de professeur.*
LEERSTUK, z. o. *Dogme, point* m. *de doctrine.* ‖ Thesis. *Thèse*, f.
LEERTIJD, z. m. *Apprentissage*, m.
LEERTOUWEN (zond. mv.), z. o. *Zie* LEDERTOUWEN.
LEERTOUWERIJ, z. v. *Zie* LEDERTOUWERIJ.
LEERUUR, z. o. *Heure d'étude* ou *de leçon, leçon*, f.
LEERVERKOOPER, z. m. *Zie* LEDERKOOPER.
LEERVISCH, z. m. *Stromate*, m.
LEERWIJS, LEERWIJZE, z. v. *Méthode*, f.
LEERZAAL, z. v. *Salle* f. *d'étude.* ‖ Gehoorzaal. *Auditoire*, m.
LEERZAAM, bn. *Docile, studieux, appliqué.* ‖ — kind, *enfant docile*, m. *et* f. ‖ Leerrijk. *Instructif.* ‖ bw. *Docilement.*
LEERZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Docilité, application, envie* f. *d'apprendre* ou *de s'instruire.*
LEERZUCHT (zond. mv.), z. o. *Envie* f. ou *désir* m. *d'apprendre* ou *de s'instruire.*
LEERZUCHTIG, bn. *Zie* LEERGIERIG.
LEESBAAR, bn. *Lisible.* ‖ bw. *Lisiblement.* ‖ — schrijven, *écrire lisiblement.*
LEESBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est lisible.*
LEESBEURT, z. v. *Tour* m. *de lire.*
LEESBIBLIOTHEEK (-THEKEN), z. v. *Cabinet* m. *de lecture.*
LEESBOEK, z. o. *Livre* m. *de lecture.*
LEESBOEKJE, z. o. *Syllabaire*, m.
LEESCOMITEIT, z. o. *Comité* m. *de lecture.*
LEESGEZELSCHAP, z. o. *Société* f. *de lecture.*
LEESINRICHTING, z. v. *Société* f. *de lecture.*
LEESKABINET, z. o. *Cabinet* m. *de lecture.*
LEESKAMER, z. v. *Chambre* f. *de lecture.*
LEESKUNST (zond. mv.), z. v. *Lecture*, f., *art* m. *de lire.*
LEESLESSENAAR, z. m. *Pupitre*, m.
LEESLUST (zond. mv.), z. m. *Amour de la lecture, goût* m. *pour la lecture.*
LEESMEESTER, z. m. *Maître* m. *de lecture.*
LEESMUSEUM (-UMS), z. o. *Musée littéraire*, m.
LEESPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu où l'on lit, cabinet* m. *de lecture.*
LEESSTER, z. v. *Lectrice, liseuse*, f.
LEEST, z. v. Gedaante. *Forme*, f. ‖ Gestalte. *Taille, stature*, f. ‖ Vorm van schoenen of kousen. *Forme*, f. ‖ (cordonn.) Op de — slaan, *mettre sur la forme.* ‖ (prov.) Schoenmaker, blijf bij uwe —, *médecin, guéris-toi toi-même.*
LEESTAFEL, z. v. *Table* f. *de lecture.*
LEESTEEKEN, z. o. *Signe* m. *de lecture* ou *de ponctuation.* ‖ Klankteeken. *Accent*, m.
*LEESTEN, zw. w. b. *Faire, exécuter.*
LEESTENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *dont on fait des formes.*
LEESTENMAKER, z. m. *Formier*, m.
LEESTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps de lecture, temps* m. *que l'on passe à lire.*
LEESTOON (-TONEN), z. m. *Ton* m. *de celui qui lit.*
LEESTRANT, z. m. *Manière* f. *de lire.*
LEESUUR, z. o. *Heure* f. *de lecture.*
LEESWIJS, LEESWIJZE, z. v. *Manière* ou *méthode* f. *de lire.*
LEESZAAL, z. v. *Salle* f. *de lecture.*
LEESZUCHT (zond. mv.), z. v. *Envie* f. *de lire, amour* m. *de la lecture.*
LEEUW, z. m. *Lion*, m. ‖ De — brult, *le lion rugit.* ‖ Jonge —, *lionceau*, m. ‖ (blas.) Klimmende —, *lion rampant.* ‖ (blas.) Getongde —, *lion lampassé.* ‖ (blas.) Uitkomende —, *lion issant.*
LEEUWACHTIG, bn. *Léonin, qui tient du lion, de la nature du lion.* ‖ bw. *En lion, comme un lion.*
LEEUWENBEK, z. m. *Gueule* f. *de lion.* ‖ (bot.) *Mufle* m. *de lion.*
LEEUWENBLAD (zond. mv.), z. o. (bot.) *Léontopétalon*, m.
LEEUWENDAALDER, z. m. Muntstuk. *Lion d'or*, m.
LEEUWENHART, LEEUWENHERT (zond. mv.), z. o. *Cœur* m. *de lion.* ‖ (fig.) Leeuwenmoed. *Courage* m. *de lion.*
LEEUWENHOL (-HOLEN), z. o. *Antre*, m., *fosse* ou *caverne* f. *de lion.*
LEEUWENHUID, z. v. *Peau* f. *de lion.* ‖ (fig.) De — aantrekken, *faire le brave.*
LEEUWENJONG, z. o. *Lionceau*, m.
LEEUWENKLAUW, z. m. *Griffe* f. *de lion.*
LEEUWENKOP, z. m. *Tête* f. *de lion.*
LEEUWENKRACHT, z. v. *Force* f. *de lion.* ‖ (fig.) *Force extraordinaire*, f.
LEEUWENKUIL, z. m. *Fosse* f. *aux lions.* ‖ (fig.) *Endroit fort dangereux*, m.
LEEUWENMANEN, z. v. mv. *Crinière de lion, jube*, f.
LEEUWENMERG (zond. mv.), z. v. *Moelle* f. *de lion.*
LEEUWENMOED (zond. mv.), z. m. *Courage* m. *de lion.*
LEEUWENMUIL, z. m. *Gueule, bouche* f. ou *mufle* m. *de lion.*
LEEUWENSTAART, z. m. *Queue* f. *de lion.*
LEEUWENVOET, z. m. *Pied* m. *de lion.* ‖ (bot.) *Alchimille*, f.
LEEUWENWELP, z. o. *Lionceau*, m.
LEEUWERIK (-RIKEN), z. m. *Alouette*, f. ‖ Gekuifde —, *cochevis*, m. ‖ Aschgrauwe —, *cendrille*, f. ‖ —en vangen, *tirasser des alouettes.*
LEEUWERIKJE, z. o. *Petite alouette*, f.
LEEUWERIKSKOOI, z. v. *Cage* f. *d'alouette.*
LEEUWERIKSNEST, z. o. *Nid* m. *d'alouette.*
LEEUWERIKSNET, z. o. *Tirasse*, f.
LEEUWERIKSSTAART, z. m. *Queue* f. *d'alouette.*
LEEUWERIKSZANG (zond. mv.), z. m. *Chant* m. *de l'alouette.*
LEEUWERS, z. m. mv. (mar.) Leuvers. *Daillot, andaillot*, m., *ancette, patte* f. *de bouline.*
LEEUWERSOOGEN, z. o. mv. (mar.) *Œils* m. pl. *de pie.*
LEEUWIN, z. v. *Lionne*, f.
LEEUWKEN, z. o. *Zie* LEEUWTJE.
LEEUWRIK, z. m. *Zie* LEEUWERIK.
LEEUWTJE, z. o. *Lionceau*, m.
LEEWATER, z. o. *Zie* LEDEWATER.
LEFZE, z. v. Karspoor. *Ornière*, f.
LEP, z. v. Snapster. *Jaseuse, bavarde, babillarde, commère*, f.
LEFFEN, zw. w. o. Snappen. *Jaser, bavarder, babiller.*
*LEFTERHAND (zond. mv.), z. v. *Main gauche, gauche*, f.
LEG (zond. mv.), z. m. Het leggen der vogels. *Ponte* f. *des oiseaux.*

LEG, z. v. Eierstok eens vogels. *Ovaire*, m.
LEG, z. v. Laag schooven. *Airée*, *rangée* f. *de gerbes*.
LEGAAL, bn. *Légal*. ‖ bw. *Légalement*.
LEGAAT, z. m. *Légat*, m.
LEGAAT, z. o. Erfgift. *Legs*, m.
LEGAATJE, z. o. *Petit legs*, m.
LEGALISEEREN, zw. w. b. *Légaliser*.
LEGALITEIT (zond. mv.), z. v. *Légalité*, f.
LEGATARIS, z. m. *Légataire*, m.
LEGATARISSE, z. v. *Légataire*, f.
LEGATEEREN, zw. w. b. *Léguer*.
LEGATIE (-TIES), z. v. *Légation*, f.
LEGBORD, z. o. (papet.) *Drapant*, m.
LEGDAGEN, z. m. mv. (mar.) Ligdagen. *Jours* m. pl. *de planche*, *starie*, f.
LEGEEREN, zw. w. b. *Allier*.
LEGEERING, z. v. *Alliage*, m.
LEGENDE, z. v. *Légende*, f. ‖ (numism.) *Légende*.
LEGENDENDICHTER, z. m. *Poëte* m. *de légendes*.
LEGENDENSCHRIJVER, z. m. *Légendaire*, m.
LEGER, z. o. *Couche*, f., *lit*, m. ‖ — eens diers, *gîte*, m., *tanière*, *retraite*, f. ‖ Eenen haas in het — schieten, *tirer un lièvre au gîte*. ‖ Een — van stroo voor het vee maken, *faire la litière au bétail*. ‖ (mil.) Legerplaats. *Camp*, m. ‖ Het — opbreken, *lever le camp*. ‖ Krijgsheir. *Armée*, f. ‖ Een — op de been brengen, *mettre une armée sur pied*. ‖ — te land, *armée de terre*. ‖ Een — in slagorde scharen, *ranger une armée en bataille*.
LEGERAFDEELING, z. v. *Division* f. ou *corps* m. *d'une armée*.
LEGERBAAR, bn. *Propre au campement des troupes*, *où l'on peut camper commodément*.
LEGERBED, z. o. *Lit* m. *de camp*.
LEGERBENDEN, z. v. mv. *Corps* m. pl. *de troupes*, *troupes*, f. pl., *armée*, f.
LEGERBERICHT, z. o. *Bulletin* m. *de l'armée*.
LEGERBESCHRIJVING, z. v. *Stratographie*, f.
LEGERBIJL, z. v. *Hache* f. *d'armes*.
LEGERBOEF, z. m. *Goujat*, m.
LEGERBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de munition*.
LEGERDIEF, z. m. *Boulineur*, m.
LEGEREN, zw. w. b. *Faire coucher*. ‖ (mil.) *Faire camper*, *camper*. ‖ Zich —. *Se camper*, *asseoir un camp*. ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Camper*, *asseoir un camp*.
LEGERHOOFD, z. o. *Général* m. *en chef*.
LEGERHUT, z. v. Veldtent. *Tente*, *baraque*, f.
LEGERIG, bn. *Alité*.
LEGERING, z. v. *Campement*, m.
LEGERJONGEN, z. m. *Zie* LEGERBOEF.
LEGERKAS, z. v. *Caisse* f. *de l'armée*.
LEGERKIST, z. v. *Caisson*, m.
LEGERKOORTS (zond. mv.), z. v. *Typhus* m. *des camps*.
LEGERKOST (zond. mv.), z. m. *Vivres* m. pl. *de campagne*, *munitions* f. pl. *de bouche*.
LEGERKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de campement d'une armée sur pied*.
LEGERKROON (-KRONEN), z. v. *Couronne vallaire*, f.
LEGERKUNDE (zond. mv.), z. v. *Zie* LEGERKUNST.
LEGERKUNDIGE, z. m. *Tacticien*, m.
LEGERKUNST (zond. mv.), z. v. *Castramétation*, f., *art* m. *de camper* ou *de tracer un camp*.
LEGERKWARTIER, z. o. *Quartier d'un camp*, *campement* m. *d'un corps d'armée*.
LEGERLASTEN, z. m. mv. *Zie* LEGERKOSTEN.
LEGERMACHT, z. v. Krijgsmacht. *Armée*, f., *forces militaires*, f. pl.
LEGERMEESTER, z. m. *Quartier-maître*, m.

LEGERMETER, z. m. *Officier* m. *chargé de tracer un camp*.
LEGERMETING, z. v. *Castramétation*, *castrométrie*, f.
LEGERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Camp*, m.
LEGERSCHAAR, z. v. *Armée*, f.
LEGERSTEDE, z. v. Bed. *Lit*, m., *couche*, f., *gîte*, m. ‖ Legerplaats. *Camp*, m.
LEGERTEEKEN, z. o. *Enseigne*, *bannière*, f., *drapeau*, *étendard*, m.
LEGERTENT, z. v. *Tente*, f.
LEGERTJE, z. o. Klein bed. *Petit lit*, m., *petite couche*, f., *petit gîte*, m. ‖ Kleine legerplaats. *Petit camp*, m. ‖ Klein heir. *Petite armée*, f.
LEGERTOCHT, z. m. *Expédition*, *campagne*, *marche* f. *d'une armée*.
LEGERTREIN, z. m. *Zie* LEGERTROS.
LEGERTROS, z. m. *Bagage*, *équipage*, *train* ou *attirail d'une armée*, *train* m. *de campagne*.
LEGERTUCHT (zond. mv.), z. v. *Discipline militaire*, f.
LEGERWACHT, z. v. *Garde* f. *d'un camp*, *piquet*, m.
LEGERWAGEN, z. m. *Chariot à munitions*, *chariot de bagage*, *caisson*, *fourgon*, m.
LEGERZIEKTE, z. v. *Maladie* f. *qui règne dans un camp* ou *dans une armée*.
LEGGEN, (*legde* of *leide*, *gelegd* of *geleid*,) zw. *of* onr. w. b. *Mettre*, *placer*, *poser*, *coucher*. ‖ Eene pen op de tafel —, *mettre une plume sur la table*. ‖ Een kind te bed —, *coucher un enfant*, *le mettre au lit*. ‖ Zich te bed —, *se coucher*, *se mettre au lit*. ‖ Iets in de zon —, *mettre qc. au soleil*. ‖ Eene brug over eene rivier —, *jeter un pont sur une rivière*. ‖ Iemand lagen —, *dresser des embûches à qq*. ‖ Iemand iets te last —, *accuser qq. de qc*. ‖ De schuld op iemand —, *rejeter la faute sur qq*. ‖ Wijn in den kelder —, *encaver du vin*. ‖ Eene stad in asch —, *réduire une ville en cendres*. ‖ Den grond tot een gebouw —, *jeter les fondements d'un édifice*. ‖ Eene straat —, *paver une rue*. ‖ De hand aan iets —, *mettre la main à qc*. ‖ Zijne tevredenheid aan den dag —, *montrer son contentement*. ‖ Aan de keten —, *enchaîner*. ‖ Eene vergadering —, *convoquer une assemblée*. ‖ De kiel —, *poser la quille*. ‖ Eieren —, *pondre*. ‖ Zich —. *Se coucher*. ‖ Zich —. Ziek worden. *S'aliter*. ‖ Zich met de borst op iets —, *s'appliquer à qc. avec ardeur*. ‖ De wind legt zich, *le vent cesse* ou *tombe*. ‖ o. (met *hebben*). Aanleggen. *S'arrêter*. ‖ Hier moet de schuit —, *la barque doit s'arrêter ici*. ‖ (papet.) *Lever les feuilles de dessus les feutres*.
LEGGER, z. m. *Celui qui couche*, *qui met*, *qui place* ou *qui pose*, *poseur*, m. ‖ Wachtschip. *Vaisseau* m. *de garde*. ‖ Verlegen winkelwaar. *Garde-boutique*, m. ‖ Plank om in en uit een schip te gaan. *Planche*, f. ‖ Kiellichter. *Ponton*, m. ‖ Watervat. *Tonneau*, m. ‖ Onderste molensteen. *Meule immobile* ou *dormante*, f., *gîte*, m. ‖ (papet.) *Coucheur*, m. ‖ (impr.) *Feuille* f. *de papier que l'on met sur le tympan d'une presse*. ‖ Standaard, ijkmaat. *Étalon*, m., *matrice*, f. ‖ Grondbalk. *Racinal*, m.
LEGGING, z. v. *Pose*, f.
LEGHEN, z. v. *Pondeuse*, f.
LEGHOND, z. m. *Chien couchant*, *chien* m. *d'arrêt*.
LEGIOEN, z. o. *Légion*, f. ‖ (fig.) *Légion*, f., *grand nombre*, m. ‖ — van eer, *légion* f. *d'honneur*.
LEGIST, z. m. *Légiste*, m.

Legitiem, bn. *Légitime.* ‖ —e portie, *légitime*, f.
Legitimeeren, zw. w. b. *Légitimer.*
Legkaart, z. v. *Carte* f. *coupée pour apprendre la géographie aux enfants.*
Legpenning, z. m. *Jeton*, m.
Legplaats (–plaatsen), z. v. *Mouillage*, m.
Legsel, z. o. *Ce qui est placé*, *posé* ou *mis.*
Legstoel, z. m. (papet.) *Banc* m. *de papetier*, *de leveur.*
Legtijd, z. m. *Ponte*, f., *temps* m. *de la ponte.*
Leguaan, z. m. (h. n.) *Iguane*, f. ‖ (mar.) *Bourlet*, m.
Legwerk, z. o. *Marqueterie*, f. ‖ (jard.) *Figures* f. pl. *d'un parterre.*
Lei, z. v. *Ardoise*, f. ‖ Met —en dekken, *couvrir d'ardoises.* ‖ o. Stof. *Ardoise.*
Lei, z. v. Waterleiding. *Conduit*, *aqueduc*, *canal*, m. ‖ Doorgang. *Passage*, m. ‖ Laan. *Avenue*, f. ‖ Wandeling. *Boulevard*, m.
Leiachtig, bn. *Schisteux*, *qui tient de l'ardoise* ou *du schiste.*
Leiband, z. m. *Lisière*, *laisse*, f. ‖ Aan den — loopen, *être mené à la lisière* ou *en laisse.*
Leiberg, z. m. *Ardoisière*, f.
Leiblok, z. m. *en* o. *Réparton*, m. ‖ (mar.) *Poulie* f. *de conduite.*
Leiboom (–boomen), z. m. *Arbre* m. *en espalier.*
Leidak (–daken), z. o. *Toit* m. *d'ardoises.*
Leidbaar, bn. (phys.) *Conductible.*
Leidbaarheid (zond. mv.), z. v. (phys.) *Conductibilité*, f.
Leidband, z. m. *Zie* Leiband.
Leiddraad, z. m. *Fil conducteur*, *guide*, m.
Leidekker, z. m. *Couvreur* m. *en ardoises.*
Leidekkersbak, z. m. *Bourrique*, f.
Leidekkersezel, z. m. *Chevalet de couvreur*, *chat*, m.
Leidekkershamer, z m. *Asseau*, m., *assette*, f.
Leiden, zw. w. b. *Conduire*, *mener*, *guider.* ‖ Eenen blinde —, *conduire un aveugle.* ‖ Het water naar eene plaats —, *conduire l'eau à un endroit.* ‖ In verzoeking —, *induire en tentation.* ‖ Een deugdzaam leven —, *mener une vie vertueuse.* ‖ (fig.) Ter slachtbank —, *mener à la boucherie.* ‖ Iemand om den tuin, bij den neus —, *mener qq. par le nez.* ‖ Zich laten —, *se laisser mener.* ‖ o. (met *hebben*). *Mener.* ‖ Die weg leidt naar Oostende, *ce chemin conduit à Ostende.*
Leider, z. m. Leidsman. *Guide*, *conducteur*, m. ‖ (mar.) *Draille*, f.
Leider! tusschenw. Eilaas. *Hélas!*
Leiding, z. v. *Conduite*, *direction*, f.
Leidraad, z. m. *Zie* Leiddraad.
Leidsel, z. o. Leiband. *Lisière*, *laisse*, f. ‖ (man.) —s, *rênes*, *guides*, f. pl.
Leidsman (–lieden), z. m. *Guide*, *conducteur*, m.
Leidstar, **Leidster**, z. v. *Étoile conductrice*, f. ‖ (fig.) *Guide*, *conducteur*, m.
Leidster, z. v. Die leidt. *Zie* Leidsvrouw.
Leidsvrouw, z. v. *Conductrice*, f.
Leien, bn. *D'ardoise*, *d'ardoises.* ‖ — dak, *toit* m. *d'ardoises.* ‖ (fig.) Het was, alsof het bij hem van een — dakje liep, *il a parlé avec beaucoup de facilité.*
Leier, z. m. *Zie* Leider.
Leigroef, z. v. *Ardoisière*, f.
Leijonker, z. m. *Écuyer*, *gentilhomme servant*, *meneur*, m. ‖ — der bruid, *paranymphe*, m.
Leikleur (zond. mv.), z. v. *Bleu* m. *d'ardoise.*
Leikleurig, bn. *Ardoisé.*
Leikuil, z. m. *Ardoisière*, f.
Leinagel, z. m. *Clou* m. *à ardoise.*

Leireep (–reepen), z. m. *Rêne*, *guide*, f. ‖ — van den toom eens paards, *longe*, f.
Leiriem, z. m. *Longe*, f.
Leis (leisen), z. v. Koppelriem. *Laisse*, f.
Leisteen (–steenen), z. m. *Ardoise*, f., *schiste*, m.
Leizeel (–zelen), z. o. *Zie* Leireep, Leidsel.
Lek, bn. Niet waterdicht. *Qui coule*, *qui fait eau.* ‖ — zijn, *couler.* ‖ — schip, *vaisseau* m. *qui a une voie d'eau.*
Lek, z. o. Lekgat. *Ouverture*, *voie d'eau*, *fente*, f. ‖ Het schip heeft een —, *le vaisseau fait eau.* ‖ m. *Action* f. *de couler.* ‖ v. *Goutte*, f.
Leken, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Zie* Lekken.
Lekgat (–gaten), z. o. *Ouverture*, *voie d'eau*, *fente*, f.
Leking, z. v. *Zie* Lekking.
Lekkage (–ages), z. v. Wat gelekt is. *Coulage*, m. ‖ Lek. *Ouverture*, *voie d'eau*, *fente*, f.
Lekken, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Druipen. *Couler*, *dégoutter*, *suinter*, *fuir.* ‖ Het dak lekt, *le toit perce.*
Lekken, zw. w. b. Likken. *Zie* Likken.
Lekker, bn. *Exquis*, *friand*, *délicat*, *délicieux*, *savoureux*, *délectable*, *excellent.* ‖ —e wijn, *vin délicieux*, m. ‖ — beetje, *morceau friand*, m. ‖ Lekkerbekkig. *Friand.* ‖ (fig.) *Excellent*, *délicieux.* ‖ bw. *Délicatement*, *délicieusement.* ‖ — ruiken, *sentir bon.*
Lekker, z. m. Saletjonker. *Damoiseau*, *petit-maître*, m. ‖ Jonge —, *morveux*, m.
Lekkerbek, z. m. *en* v. *Gastronome*, m. *et* f., *friand*, *gourmet*, m., *friande*, f.
Lekkerbekken, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère.*
Lekkerbekkerij, z. v. *Friandise*, *gourmandise*, f.
Lekkerbekkig, bn. *Friand.*
Lekkerbekkigheid (zond. mv.), z. v. *Gastronomie*, *friandise*, *gourmandise*, f.
Lekkerding, z. o. *Bonbon*, m.
Lekkerheid (zond. mv.), z. v. *Délicatesse*, *friandise*, f. ‖ Aangename smaak. *Goût délicat*, m.
Lekkerkoek, z. m. Zoetekoek. *Pain* m. *d'épices.*
Lekker[lijk], bw. *Zie* Lekker, bw.
Lekkermond, z. m. *en* v. *Zie* Lekkerbek.
Lekkernij, z. v. *Friandises*, f. pl., *mets friands*, m. pl. ‖ Lekkers. *Bonbon*, m.
Lekkernijdoos (–doozen), z. v. *Bonbonnière*, f.
Lekkers (zond. mv.), z. o. *Bonbon*, m.
Lekkertand, z. m. *en* v. *Zie* Lekkerbek.
Lekkertanden, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Lekkerbekken.
Lekkertong, z. m. *en* v. *Zie* Lekkerbek.
Lekking, z. v. Het lekken. *Action* f. *de couler*, *coulement*, *écoulement*, *coulage*, m.
Leksteen (–steenen), z. m. Filtreersteen. *Pierre* f. *à filtrer*, *filtre*, m.
Lekton, z. v. *Zie* Lekvat.
Lekvat (–vaten), z. o. *Baquet* m. *où tombe ce qui dégoutte.*
Lekwater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *qui dégoutte.*
Lekwijn (zond. mv.), z. m. Wijn, die in het lekvat valt. *Baquetures*, f. pl. ‖ Voorloop. *Mère-goutte*, f., *surmoût*, m.
Lekzak, z. m. *Couloir*, m., *chausse*, f., *sas*, m.
Lel, z. v. Huig. *Luette*, *uvule*, f. ‖ Strotklep. *Épiglotte*, f. ‖ — van het oor, *lobe*, *bout* m. *de l'oreille.* ‖ — van eenen haan, *barbe* f. *d'un coq.*
Lelie (–lies, –liën), z. v. *Lis*, m., *fleur* f. *de lis.* ‖ Witte —, *lis blanc.* ‖ — der dalen, *muguet*, m. ‖ Wilde —, *martagon*, m. ‖ (blas.) *Fleur* f. *de lis.*
Lelieachtig, bn. *Liliacé.*

LELIEBLAD (-BLADEN, -BLADEREN), z. o. *Feuille f. de lis.*
LELIEBLOEM, z. v. *Fleur f. de lis, lis, m.*
LELIEBOL, z. m. *Ognon m. de lis, bulbe f. de lis.*
LELIËNBED, z. o. *Couche f. de lis.*
LELIEOLIE, z. v. *Huile f. de lis.*
LELIEPLANT, z v. *Liliacée, f.*
LELIERIJK (zond. mv.), z. o. Het oude Frankrijk. *Le royaume m. des lis, la France, f.*
LELIESTENGEL, z. m. *Tige f. de lis.*
LELIEWIT, bn. *Blanc comme un lis.*
LELKLIER, z. v. *Glande jugulaire, f.*
LELLEKEN, z. o. *Zie* LELLETJE.
LELLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Babiller, rabâcher, bavarder.* ‖ Iemand aan het oor liggen —, *rompre la tête à qq.*
LELLER, z. m. *Babillard, bavard, rabâcheur, m.*
LELLETJE, z. o. Huig. *Luette, f.*
LELLIG, bn. *Membraneux.*
LELONTSTEKING, z. v. *Inflammation f. de la luette.*
LELSTER, z. v. *Babillarde, bavarde, rabâcheuse, f.*
LEMMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Flatter, pateliner.*
LEMMER, z. o. Kling. *Lame, f.* ‖ — van een mes, *lame de couteau.* ‖ Iemand het — bieden, *appeler* ou *provoquer qq. en duel.*
LEMMERTJE, z. o. *Petite lame, f.*
LEMMET (-METEN), z. o. *Mèche f. d'une chandelle, lumignon m. d'une lampe.*
LEMMING, z. m. (h. n.) *Lemming, m.*
LEMOEN, z. o. *Zie* LAMOEN.
LENDE (-DEN, -DENEN), z. v. *Reins, lombes, m. pl.* ‖ Zijde. *Flanc, côté, m.* ‖ —nen eens paards, *esquine, f.* ‖ — van eenen haas, *râble, m.*
LENDEKUSSEN, z. o. *Coussinet m. qu'on met sous les reins.*
LENDENADER, z. v. *Veine lombaire, f.*
LENDENJICHT (zond. mv.), z. v. *Goutte sciatique, f.*
LENDENKNOOPEN, z. m. mv. *Ganglions lombaires, m. pl., plexus, m.*
LENDENKWAAL, z. v. *Mal de reins, lumbago, m.*
LENDENLAM, bn. *Éreinté, déhanché.*
LENDENPIJN, z. v. *Mal de reins, lumbago, rhumatisme lombaire, m.*
LENDENSPIER, z. v. *Psoas, m.*
LENDENSTUK, z. o. (cuis.) *Filet de bœuf, aloyau, m.*
LENEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* LEUNEN.
LENG, z. v. Visch. *Lingue, f.*
LENG, z. o. (mar.) Touw. *Élingue, f.*
LENGEN, zw. w. b. *Allonger, prolonger, étendre, agrandir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'allonger, s'étendre, croître, devenir plus long.*
LENGING, z. v. *Action f. d'allonger, allongement, accroissement, m.*
LENGSEL, z. o. *Allonge, f.*
LENGSTUK, z. o. *Zie* LENGSEL.
LENGTE, z. v. *Longueur, f.* ‖ — der dagen, *longueur des jours.* ‖ — eener tafel, *longueur d'une table.* ‖ Tafel van zeven voet —, *table de sept pieds de long.* ‖ In de — en breedte, *en long et en large.* ‖ Door — van tijd, *par la longueur du temps, à la longue, avec le temps.* ‖ (géog.) *Longitude, f.* ‖ Die stad ligt op twintig graden —, *cette ville est au vingtième degré de longitude.* ‖ Gegiste —, *longitude estimée.* ‖ (mar.) — van een zeil, *chute f. d'une voile.*
LENGTEGRAAD, z. m. *Degré m. de longitude.*
LENGTEMAAT, z. v. *Mesure f. de longueur.*
LENIG, bn. Buigzaam. *Souple, malléable, ductile, traitable.* ‖ Zacht. *Doux, souple.* ‖ Handelbaar. *Souple, traitable.*
LENIGEN, zw. w. b. Buigzaam maken. *Rendre souple.* ‖ (fig.) Verzachten, verlichten. *Adoucir, apaiser, alléger.*
LENIGER, z. m. (fig.) *Celui qui adoucit* ou *qui apaise.*
LENIGHEID (zond. mv.), z. v. *Souplesse, malléabilité, ductilité, f.* ‖ (fig.) *Douceur, souplesse, f.*
LENIGING, z. v. Verzachting. *Adoucissement, soulagement, m.*
LENIGSTER, z. v. *Celle qui adoucit* ou *qui apaise.*
LENING, z. v. *Zie* LEUNING.
LENS (LENSEN), z. v. Spiets. *Harpon, m.*
LENS (LENZEN), z. v. Linze. *Lentille, f.*
LENS, bn. Ledig, zonder vocht. *Vide.* ‖ De kan is —, *le pot est vide.* ‖ (mar.) De pomp is —, *la pompe est franche.* ‖ bw. *À vide.* ‖ (mar.) De pomp — pompen, *affranchir la pompe.* ‖ Het schip — pompen, *rendre le navire franc d'eau.*
LENSEN, zw. w. b. Met de lens slaan. *Harponner.*
LENSGAT (-GATEN), z. o. *Boîte, f.*
LENSING, z. v. *Action f de harponner.*
LENSPOMP, z. v. *Pompe f. à puits.*
LENTE, z. v. *Printemps, m.* ‖ Van de —, *printanier, vernal.* ‖ (fig) De — des levens, *le printemps de la vie.*
LENTEACHTIG, bn. *Printanier, vernal, du printemps.*
LENTEBLOEM, z. v. *Fleur printanière* ou *vernale, f.*
LENTEDAG (-DAGEN), z. m. *Jour m. de printemps.*
LENTEKLOKJE, z. o. (bot.) *Campanelle, campanette, f.*
LENTELOOF (zond. mv.), z. o. *Feuillage m. du printemps.*
LENTEMAAND, z. v. *Mois de mars, mars, m.*
LENTEMORGEN, z. m. *Matinée f. de printemps.*
LENTENACHT, z. m. *Nuit f. de printemps.*
LENTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* LUNDEREN.
LENTETIJD (zond. mv.), z. m. *Zie* LENTE.
LENTEWIND, z. m. *Vent m. de printemps.*
LENTEZON, z. v. *Soleil m. de printemps.*
LENZE, z. v. Gewas. *Lentille, f.*
LENZEN, zw. w. b. Ledig maken. *Vider, épuiser.* ‖ De kan —, *vider le pot.*
LENZEN, zw. w. o. (met *hebben*). (mar.) *Faire voile avec la petite misaine seule.* ‖ Voor top en takel —, *courir à sec.*
LENZING, z. v. Lediging. *Épuisement, m., action f. d'épuiser.*
LEP, z. m. Schop. *Coup m. de pied.*
LEP, z. v. Visch. *Tanche, f.*
LEPEL, z. m. *Cuiller, cuillère, f.* ‖ Lepelvol. *Cuillerée, f.* ‖ (artill.) *Chargeoir, m.* ‖ De —s van eenen haas, *les oreilles f. pl. d'un lièvre.*
LEPELAAR, z. m. Vogel. *Cuillier, m., spatule, f.*
LEPELBLAD (-BLADEN, -BLADEREN), z. o. *Cuilleron, m.* ‖ Lepelkruid. *Cochléaria, m.*
LEPELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bâfrer, goinfrer.*
LEPELKEN, z. o. *Zie* LEPELTJE.
LEPELKOST (zond. mv), z. m. *Tout ce qui se mange avec la cuiller, potage, m.*
LEPELKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Cochléaria, m.*
LEPELRECHT, z. o. *Stélage, m.*
LEPELSPIJS, z. v. *Zie* LEPELKOST.
LEPELSTEEN (-STEENEN), z. m. *Cochelithe, f.*
LEPELSTUK, z. o. (artill.) *Canon m. de fonte.*
LEPELTJE, z. o. *Petite cuiller* ou *cuillère, f.*
LEPELVOL, z. m. *Cuillerée, f.*
LEPELVORMIG, bn. *en* bw. *En forme de cuiller, en cuiller.*
LEPELWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) Lepelkruid. *Cochléaria, m.*

Lepelzucht (zond. mv.), z. v. Honger. *Manque* m. *de nourriture, faim*, f. ‖ Aan de — sterven, *mourir de faim.*
Leppen, zw. w. b. Eenen schop geven. *Donner un coup de pied.* ‖ Met de tippen der lippen aanraken. *Toucher du bout des lèvres.* ‖ Met kleine teugen drinken. *Boire à petits traits, buvotter, siroter.*
Lepper, z. m. *Celui qui buvotte.*
Lepperen, zw. w. b. Met kleine teugen drinken. *Boire à petits traits, buvotter, siroter.*
Leppering, z. v. *Action* f. *de buvotter.*
Leproos, bn. *Lépreux, ladre.*
Leproosdij, z. v. *Zie* Leprozenhuis.
Leproosheid (zond. mv.), z. v. *Lèpre*, f.
Leprozenhuis, z. o. *Léproserie, ladrerie*, f., *hôpital* m. *pour les lépreux.*
Lepsen, zw. w. b. Begieten. *Arroser.*
Lepster, z. v. *Celle qui buvotte.*
Lerp, z. v. *Zie* Larp.
Les, z. v. *Leçon*, f. ‖ Zijne — leeren, *apprendre sa leçon.* ‖ Zijne — opzeggen, *réciter sa leçon.* ‖ Onderricht. *Instruction*, f. ‖ Leering. *Leçon*, f., *précepte*, m. ‖ Waarschuwing. *Avis, avertissement*, m.
Lesboek, z. o. *Livre* m. *à leçons.*
Leschbak, z. m. (forg.) *Auge* f. *où l'on trempe le fer rouge.*
Leschdrank, z. m. Koeldrank. *Breuvage rafraîchissant*, m.
Leschtrog, z. m. (forg.) *Zie* Leschbak.
Leschwater (zond. mv.), z. o. (forg.) *Eau* f. *dans laquelle on trempe le fer rouge.*
Lesgeefster, z. v. *Celle qui donne des leçons particulières.* ‖ (fam.) *Celle qui court le cachet.*
Lesgever, z. m. *Celui qui donne des leçons particulières.* ‖ (fam.) *Celui qui court le cachet.*
Lesje, z. o. *Petite leçon*, f.
Lesschen, zw. w. b. Blusschen. *Éteindre, étancher.* ‖ Den brand —, *éteindre l'incendie, étouffer le feu.* ‖ Zijnen dorst —, *étancher sa soif, se désaltérer.* ‖ (fig.) *Assouvir, satisfaire.* ‖ Zijne driften —, *assouvir ses passions.*
Lessching (zond. mv.), z. v. Het blusschen. *Extinction*, f. ‖ — van den dorst, *désaltération*, f., *étanchement* m. *de la soif.*
Les[se], z. v. *Zie* Les.
Lessenaar, z. m. *Pupitre*, m. ‖ Koorlessenaar. *Lutrin*, m.
Lessenaartje, z. o. *Petit pupitre*, m. ‖ Koorlessenaartje. *Petit lutrin*, m.
Lessenboek, z. o. *Zie* Lesboek.
Lest, bw. *Zie* Laatst.
Leste, bn. *Zie* Laatste.
Lethargie (zond. mv.), z. v. *Léthargie*, f.
Letsel, z. o. Belet, verhindering. *Empêchement, obstacle*, m. ‖ Ongemak. *Incommodité*, f. ‖ Nadeel, schade. *Tort, dommage*, m. ‖ Kwaad. *Mal*, m.
Letseltje, z. o. *Petit empêchement* ou *obstacle*, m. ‖ Klein ongemak. *Petite incommodité*, f. ‖ Geringe schade. *Petit dommage*, m.
Letten, zw. w. b. Beletten. *Empêcher.* ‖ Weerhouden. *Retenir.* ‖ o. (met *hebben*). Zich ophouden. *Tarder, s'arrêter.* ‖ Hinderen. *Nuire, faire du mal.* ‖ Ongemak veroorzaken. *Incommoder.* ‖ Er let mij niets, *il ne me manque rien.* ‖ Acht geven. *Faire attention à, prendre garde à, observer, avoir égard à, considérer.*
Letter, z. v. *Lettre*, f. ‖ Naar de —, *à la lettre, littéralement.* ‖ (fam.) Hij heeft —s gegeten, *il est savant* ou *érudit.* ‖ Drukletter. *Caractère, type*, m., *lettre*, f. ‖ Nieuwe —s, *caractères neufs.* ‖ —s snijden, *graver des caractères.* ‖ —s [in den haak] zetten, *composer.* ‖ —en. Letterkunde. *Lettres, belles-lettres*, f. pl. ‖ De fraaie —en, *les belles-lettres.* ‖ —en. Brief. *Lettre*, f.
Letterarbeid (zond. mv.), z. m. *Travail littéraire*, m.
Letterblokken, zw. w. o. (met *hebben*). *Étudier assidûment, se livrer avec ardeur à l'étude.*
Letterbode, z. m. *Messager littéraire*, m.
Letterdief, z. m. *Plagiaire*, m.
Letterdiefstal, z. m. *Zie* Letterdieverij.
Letterdieverij, z. v. *Plagiat*, m.
Letterdoek, z. o. *Canevas* m. *sur lequel les filles apprennent à marquer.*
Letterdruk, z. m. *Impression*, f.
Letteren, zw. w. b. *Marquer du linge, etc., avec des lettres* ou *par lettres.*
Lettergieten (zond. mv.), z. o. *Fonte* f. *de caractères.*
Lettergieter, z. m. *Fondeur* m. *en caractères* ou *en lettres.*
Lettergieterij, z. v. *Fonderie* f. *de caractères, art* m. *de fondre des caractères.*
Lettergreep (-grepen), z. v. *Syllabe*, f. ‖ De voorlaatste —, *la pénultième*, f.
Lettergreepraadsel, z. o. *Charade*, f.
Lettergreepverkorting, z. v. (gramm.) *Systole*, f.
Lettergreepvermeerdering, z. v. (gramm.) *Crément*, m.
Lettergrepig, bn. *Syllabique.*
Lettergrootheid (-heden), z. v. (algèb.) *Grandeur littérale*, f.
Letterhaak, z. m. *Zie* Zethaak.
Letterheld, z. m. *Homme d'une grande érudition, grand savant*, m.
Letterhout, z. o. *Bois-de-lettres, bois de marqueterie, bois madré* ou *lettré*, m.
Letterhouten, bn. *De bois-de-lettres, de bois de marqueterie, de bois madré* ou *lettré.*
Letterhoutwerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *en bois-de-lettres.*
Letterhoutwerker, z. m. *Ouvrier* m. *en bois-de-lettres.*
Letterkas[t], z. v. (impr.) *Casse*, f. ‖ — voor het onderwijs der kinderen, *armoire* f. *à lettres.*
Letterkeer (-keeren), z. m. *Anagramme*, f.
Letterkeerder, z. m. *Anagrammatiste*, m.
Letterkeerdicht, z. o. *Anagramme*, f.
Letterkeerdichter, z. m. *Zie* Letterkeerder.
Letterkeermaker, z. m. *Anagrammatiste*, m.
Letterkonst, z. v. *Zie* Letterkunst.
Letterkorting, z. v. *Abréviation*, f.
Letterkrans (-kransen), z. m. *Cercle littéraire*, m.
Letterkunde (zond. mv.), z. v. *Littérature*, f., *belles-lettres*, f. pl., *philologie*, f.
Letterkundig, bn. Die de letterkunde beoefent. *Lettré, érudit, savant.* ‖ Van de letterkunde. *Littéraire, philologique.* ‖ —e nasporingen, *recherches littéraires*, f.
Letterkundige, z. m. en v. *Homme de lettres, littérateur, philologue, homme lettré*, m., *femme lettrée*, f.
Letterkunst, z. v. Spraakkunst. *Grammaire*, f.
Letterkunstenaar, z. m. *Grammairien*, m.
Letterkunstig, bn. Spraakkundig. *Grammatical.* ‖ bw. *Grammaticalement.*
Letterkunstig[lijk], bw. *Zie* Letterkunstig, bw.
Letterlievend, bn. *Qui aime les lettres.*
Letterlijk, bn. Naar de letter. *Littéral.* ‖ —e zin, *sens littéral*, m. ‖ —e vertaling, *traduction littérale*, f. ‖ bw. *Littéralement, à la lettre,*

mot à mot. | Iets — opvatten, *prendre qc. à la lettre* ou *au pied de la lettre.*
LETTERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Littéralité*, f.
LETTERMAATSCHAPPIJ, z. v. *Société littéraire*, f.
LETTERMINNAAR, z. m. *Ami* m. *des lettres.*
LETTERMINNEND, bn. *Qui aime les lettres.*
LETTERNIEUWS (zond. mv.), z. o. *Nouvelles littéraires*, f. pl. | Letterkundige nieuwigheden. *Nouveautés littéraires*, f. pl.
LETTEROEFENAAR, z. m. *Littérateur*, m.
LETTEROEFENING, z. v. *Exercice littéraire*, m., *culture* f. *des lettres* ou *des belles-lettres.* | Letterkundige werken. *Travaux littéraires*, m. pl.
LETTERPLAAT, z. v. *Planche*, f. | Vaste —, *cliché*, m.
LETTERRAADSEL, z. o. *Logogriphe*, m.
LETTERRIJM, z. o. *Allitération*, f.
LETTERSCHRIFT, z. o. *Écriture* f. *en lettres.*
LETTERSNIJDEN (zond. mv.), z. o. *Gravure* f. *en caractères.*
LETTERSNIJDER, z. m. *Graveur* m. *en caractères.*
LETTERSPIJS, z. v. *Métal* m. *destiné à la fonte des caractères.*
LETTERSTEKER, z. m. *Zie* LETTERSNIJDER.
LETTERTEEKEN, z. o. *Caractère*, m., *lettre*, f. | Klankteeken. *Accent*, m.
LETTERTJE, z. o. *Petite lettre*, f., *petit caractère*, m. | Briefje. *Billet*, m., *petite lettre*, f.
LETTERVERPLAATSING, z. v. *Anagramme*, f.
LETTERVERS, z. o. *Vers acrostiche*, m.
LETTERVERZETTING, z. v. (gramm.) *Métathèse*, f.
LETTERWIJS, bn. *Qui connaît les lettres.* || Geleerd. *Instruit*, *savant.* || Letterkundig. *Littéraire*, *philologique.*
LETTERWIJSHEID (zond. mv.), z. v. *Philologie*, *connaissance des belles-lettres*, *littérature*, f.
LETTERWIJZE, z. m. *Zie* LETTERKUNDIGE.
LETTERZETTEN (zond. mv.), z. o. (impr.) *Composition*, f.
LETTERZETTER, z. m. (impr.) *Compositeur*, m.
LETTERZETTERSHAAK, z. m. (impr.) *Composteur*, m.
LETTERZETTING, z. v. (impr.) *Composition*, f.
LETTERZIFTEN (zond. mv.), z. o. *Zie* LETTERZIFTERIJ.
LETTERZIFTER, z. m. *Critique pointilleux*, *épilogueur*, m.
LETTERZIFTERIJ, z. v. *Action d'épiloguer*, *critique minutieuse* ou *pointilleuse*, f.
LEUGEN, z. v. Logen. *Mensonge*, m. || —s uitstrooien *of* vertellen, *dire des mensonges.* | Zich met —s behelpen, *avoir recours à des mensonges.* | — om beterswil, *mensonge officieux*, m. | Iemand eene — op de mouw spelden, *en faire accroire à qq.* || Valschheid. *Fausseté*, f.
LEUGENAAR, z. m. *Menteur*, m. || Iemand tot eenen — maken, *donner un démenti à qq.*
LEUGENAARSTER, z. v. *Menteuse*, f.
LEUGENACHTIG, bn. Die gewoon is te liegen. *Menteur, qui a l'habitude de mentir.* || Valsch. *Mensonger*, *faux*, *controuvé.* || bw. *Mensongèrement.*
LEUGENACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Habitude* f. *de mentir.* | Valschheid. *Fausseté*, f. | Leugen. *Mensonge*, m.
LEUGENSMEDER, LEUGENSMID (-SMEDEN), z. m. *Forgeur de mensonges*, *fabricateur de fausses nouvelles*, *menteur*, m.
LEUGENSTRAFFEN, zw. w. b. *Démentir*, *donner un démenti.* | Iemand —, *donner un démenti à qq.*
LEUGENSTRAFFING, z. v. *Démenti*, m.
LEUGENTAAL (zond. mv.), z. v. *Faussetés*, f. pl., *mensonges*, m. pl.

LEUGENTJE, z. o. *Petit mensonge*, m.
LEUK, bn. Lauw. *Tiède.* | Onverschillig. *Indifférent.* | Zich — houden, *faire l'indifférent* ou *l'ignorant*, *se tenir coi.* | bw. *Tièdement.*
LEUKHEID (zond. mv.), z. v. Lauwheid. *Tiédeur*, f. || (fig.) *Indifférence*, f.
LEUNBANK, z. v. *Banc* m. *à dos.*
LEUNBANKJE, LEUNBANKSKEN, z. o. *Petit banc à dos*, *accotoir*, m.
LEUNEN, zw. w. o. (met *hebben*). *S'appuyer*, *s'adosser.* || Tegen eenen boom —, *s'adosser contre un arbre.* || Op eenen stok —, *s'appuyer sur un bâton.* || Op iemands arm —, *s'appuyer sur le bras de qq.* || (fig.) Zich verlaten. *Se fier à*, *se reposer sur.*
LEUNING, z. v. *Action* f. *d'appuyer.* | Iets, waarop men leunt. *Appui*, m. || — eener brug, *garde-fou*, m. || — eens traps, *rampe*, *balustrade*, f. || — eener stoep, *bras* m. *d'un perron.* || (mar.) Houten —en, *garde-corps*, m. pl.
LEUNINGBANK, z. v. *Banc* m. *à dos.*
LEUNINGSTOEL, z. m. *Zie* LEUNSTOEL.
LEUNINKJE, z. o. *Petit appui*, m., *petite rampe*, f.
LEUNIS, z. m. (pop.) *Nigaud*, *imbécile*, *niais*, m.
LEUNPLANKJE, z. o. *Accotoir*, m.
LEUNSTAG (-STAGEN), z. v. (mar.) *Accotoir*, m.
LEUNSTOEL, z. m. *Fauteuil*, m., *chaise* f. *à bras* ou *à dossier.*
LEUNSTOKJE, z. o. (peint.) *Appui-main*, m.
LEUR (zond. mv.), z. v. (fauc.) *Leurre*, m. | Lokaas. *Appât*, m., *amorce*, f. || Bedrog. *Tromperie*, f. || Te — stellen, *tromper*, *désappointer.*
LEUR, z. v. Vod. *Chiffon*, *haillon*, m., *guenille*, f. | Beuzeling. *Bagatelle*, *futilité*, f. || m. Loeris. *Niais*, *imbécile*, m. || Deugniet. *Vaurien*, m.
LEUR, z. v. Drank. *Piquette*, f.
LEURACHTIG, bn. IJdel, nietig. *Vain*, *nul.*
LEURDER, z. m. Leurkramer. *Colporteur*, *marchand ambulant*, *crieur*, m.
LEUREN, zw. w. b. *Colporter.* || Omroepen. *Crier.* || Sluikhandel drijven. *Frauder*, *faire la contrebande.*
LEURIG, bn. *Zie* LEURACHTIG.
LEURKRAMER, z. m. *Colporteur*, *marchand ambulant*, *crieur*, m.
LEURKRAMERIN, z. v. *Revendeuse*, *crieuse*, f.
LEURSTER, z. v. *Revendeuse*, *crieuse*, f.
LEURWERK (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, *mauvais ouvrage*, m.
LEURWIJN (zond. mv.), z. m. *Piquette*, *ripopée*, f., *chasse-cousin*, m.
LEUS, z. v. Wachtwoord. *Mot du guet*, *mot d'ordre*, *mot*, m. || De — geven, *donner le mot.* || Afgesproken teeken. *Signal*, *signe*, m. || (fig.) *Chose nouvelle* f. *dont chacun parle.* || Om de —, *par bienséance*, *pour sauver les apparences.* || Het geld is de —, *l'argent fait tout.*
LEUTE (zond. mv.), z. v. (pop.) Vroolijkheid. *Plaisir*, m., *gaîté*, *joie*, *liesse*, f.
LEUTER (zond. mv.), z. m. *Manque* m. *de qc.*
LEUTERAAR, z. m. Talmer. *Lambin*, m.
LEUTERAARSTER, z. v. *Lambine*, f.
LEUTERBOL, z. m. *Fat*, *sot*, m.
LEUTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Los zitten. *Branler*, *locher*, *être mal attaché.* || Haperen. *Manquer*, *avoir quelque défaut.* || (fam.) Het leutert hem in den bol, *il est à moitié fou.* || Besluiteloos zijn. *Hésiter*, *être indécis.* || Talmen. *Lambiner*, *lanterner.*
LEUTERIG, bn. *Qui branle*, *qui loche*, *mal affermi.*
LEUTERING, z. v. *Branlement*, m., *vacillation*, f.

|| Hinderpaal. *Contrariété*, f., *obstacle*, m. || Gebrek. *Défaut*, m.
LEUTERWERK, z. o. *Ouvrage vacillant*, m. || (fig.) *Ouvrage mal fait*, *bousillage*, m.
LEUTIG, bn. (pop.) *Joyeux*, *gai*.
LEUVENSCH (zond. mv.), z. o. — bier. *De la bière* f. *de Louvain*.
LEUVER, z. m. (mar.) *Zie* LEEUWER.
LEUZE, z. v. *Zie* LEUS.
LEUZIG, bn. Slap. *Mou*, *lâche*. || Lui. *Paresseux*. || bw. *Mollement*, *lâchement*.
LEVAARD, z. m. *Hareng frais*, m.
LEVANT (zond. mv.), z. v. (géogr.) *Levant*, m. || Op de — handel drijven, *trafiquer dans le Levant*. || De havens der —, *les échelles* f. pl. *du Levant*.
LEVANTIJN, z. v. Zijden stof. *Levantine*, f.
LEVANTSCH, bn. *Du Levant*, *levantin*.
LEVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vivre*, *être en vie*. || Hij leeft nog, *il est encore vivant*, *il est encore en vie*. || In vrede —, *vivre en paix*. || Van vruchten —, *vivre de fruits*. || Lang —, *vivre longtemps*. || Langer — dan een ander, *survivre à qq.* || Weten te —, *savoir vivre*. || Zoo waar ik leef, *aussi vrai que j'existe*. || Bestaan. *Subsister*, *exister*. || Zich bewegen. *Se mouvoir*, *être en mouvement*.
LEVEN, z. o. *Vie*, f. || Een deugdzaam — leiden, *mener une vie vertueuse*. || Iemand om het — brengen, *tuer qq.* || In zijn —, *de son vivant*. || De —s der heiligen, *les vies des Saints*. || Levend vleesch. *Vif*, m., *chair vive*, f. || In het — snijden, *couper dans le vif*. || Geraas. *Bruit*, *tapage*, *vacarme*, *fracas*, m. || — maken, *faire du bruit* ou *du tapage*. || Een heidensch — maken, *faire un tapage du diable*. || Levendigheid. *Vivacité*, f. || Natuur. Naar het — schilderen, *peindre d'après nature*.
LEVEND, bn. Niet dood. *Vif*, *vivant*. || Dood of —, *mort ou vif*. || — schepsel, *créature vivante*, f. || Ik heb er geene —e ziel gevonden, *je n'y ai trouvé âme vivante* ou *qui vive*. || — maken, *vivifier*. || Weder — worden, *revivre*. || In het — vleesch snijden, *couper dans le vif*. || Hij is meer dood dan —, *il est plus mort que vif*. || (fig.) — water, *eau vive*, f. || —e heg, *haie vive*, f. || —e taal, *langue vivante*, f. || z. m. —e. *Vivant*, m. || De —en en de dooden, *les vivants et les morts*, m. pl.
LEVENDBAREND, bn. *Vivipare*.
LEVENDIG, bn. Vlug. *Vif*, *animé*, *agile*, *plein de feu*. || — lied, *chanson gaie*, f. || — kind, *enfant vif*, m. || —e kleur, *teint vif*, m. || — geloof, *foi vive*, f. || —e verbeelding, *imagination ardente* ou *vive*, f. || Natuurlijk. *Naturel*, *naïf*. || bw. *Vivement*, *sensiblement*. || — getroffen, *vivement touché*. || Met levendigheid. *Avec vivacité*, *avec agilité*.
LEVENDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Vivacité*, *activité*, *agilité*, f. || Beweging. *Mouvement*, m.
LEVENDMAKEND, bn. *Vivifiant*, *vivifique*.
LEVENLOOS, bn. *Inanimé*, *sans vie*, *mort*.
LEVENLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de vie*, *inanimation*, f. || Gebrek aan levendigheid. *Manque* m. *de vivacité*.
LEVENSADER (zond. mv.), z. v. (fig.) *Source* f. *de vie*.
LEVENSBAAN, z. v. (fig.) *Carrière*, *vie*, f.
LEVENSBEGINSEL, z. o. *Principe vital*, *principe* m. *de la vie*. || (méd.) *Archée*, f.
LEVENSBEHOEFTEN, z. v. mv. *Besoins de la vie*, *vivres*, m. pl., *provisions alimentaires*, *munitions*, f. pl.
LEVENSBEHOUD (zond. mv.), z. o. *Préservation* f. *de la vie*.
LEVENSBERICHT, z. o. *Esquisse biographique*, f.
LEVENSBESCHRIJVER, z. m. *Biographe*, m.
LEVENSBESCHRIJVING, z. v. *Biographie*, f.
LEVENSBRON (zond. mv.), z. v. (fig.) *Source* f. *de la vie*.
LEVENSDAGEN, z. m. mv. *Jours* m. pl. *de la vie*.
LEVENSDOEL (zond. mv.), z. o. *But* m. *de la vie*.
LEVENSDRAAD (zond. mv.), z. m. (fig.) *Trame* f. *de la vie*.
LEVENSDURIG, bn. *Qui dure toute la vie d'un homme*. || bw. *À vie*, *à perpétuité*.
LEVENSDUUR (zond. mv.), z. m. *Durée* f. *de la vie*.
LEVENSFAKKEL (zond. mv.), z. v. (fig.) *Flambeau* m. *de la vie*.
LEVENSGEDRAG (zond. mv.), z. o. *Conduite*, f.
LEVENSGEESTEN, z. m. mv. *Esprits vitaux*, m. pl.
LEVENSGENOT (zond. mv.), z. o. *Jouissance* f. *de la vie*.
LEVENSGEVAAR (zond. mv.), z. o. *Danger* m. *de perdre la vie*.
LEVENSGEZEL, z. m. *Compagnon* m. *de la vie*.
LEVENSGEZELLIN, z. v. *Compagne* f. *de la vie*.
LEVENSGROOT, bn. *De grandeur naturelle*.
LEVENSGROOTTE (zond. mv.), z. v. *Grandeur naturelle*, f.
LEVENSKENNIS (zond. mv.), z. v. *Zie* LEVENSLEER.
LEVENSKRACHT, z. v. *Force vitale*, *faculté vitale*, f.
LEVENSLANG, bn. *Viager*, *qui dure toute la vie d'un homme*, *perpétuel*. || bw. *À vie*, *à perpétuité*.
LEVENSLEER (zond. mv.), z. v. (méd.) *Biologie*, f.
LEVENSLICHT (zond. mv.), z. o. *Lumière* f. *de la vie*. || (fig.) *Vie*, f. || Het — aanschouwen, *naître*.
LEVENSLOOP (zond. mv.), z. m. *Cours* m. *de la vie*, *carrière*, f. || Leven. *Vie*, f. || Zijnen — eindigen, *finir sa vie*.
LEVENSLUST, z. m. *Attachement à la vie*, *désir de vivre*, *plaisir* m. *de la vie*.
LEVENSMIDDELEN, z. o. mv. *Vivres*, m. pl., *provisions*, *victuailles*, f. pl., *comestibles*, m. pl. || Eene vesting van — voorzien, *ravitailler une place*.
LEVENSMORGEN (zond. mv.), z. m. (fig.) *Matin* m. *de la vie*.
LEVENSONDERHOUD (zond. mv.), z. o. *Entretien* m. *de la vie*, *vivres*, *aliments*, m. pl., *nourriture*, *subsistance*, f.
LEVENSREGEL (zond. mv.), z. m. *Zie* LEEFREGEL.
LEVENSREIS, z. v. (fig.) *Voyage* m. *de la vie*.
LEVENSSAP, z. o. *Humide radical*, m.
LEVENSSCHETS (—SCHETSEN), z. v. *Esquisse biographique*, *petite biographie*, f.
LEVENSSTRAF (zond. mv.), z. v. *Peine de mort*, *peine capitale*, f. || Op —, *sous peine de mort*.
LEVENSTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. ou *durée* f. *de la vie*.
LEVENSVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Viabilité*, *faculté vitale*, f.
LEVENSVERRICHTINGEN, z. v. mv. *Fonctions vitales*, f. pl.
LEVENSVERZEKERING, z. v. *Assurance* f. *sur la vie*.
LEVENSVOORRAAD (zond. mv.), z. m. *Vivres*, m. pl.
LEVENSVRAAG, z. v. *Question vitale*, f.
LEVENSWANDEL (zond. mv.), z. m. Leven. *Vie*, *conduite*, f.
LEVENSWARMTE (zond. mv.), z. v. *Caloricité*, *chaleur vitale*, f.
LEVENSWATER (zond. mv.), z. o. (méd.) *Lilium*, *cordial*, m.
LEVENSWIJS, LEVENSWIJZE, z. v. *Manière de vivre*, *conduite*, f.

LEVENSWIJSHEID (zond. mv.), z. v. *Expérience* f. *du monde*, *savoir-vivre*, m.

LEVENSZAT, bn. *Dégoûté de la vie.*

LEVENSZATHEID (zond. mv.), z. v. *Dégoût* m. *de la vie*

LEVENWEKKER, z. m. (poét.) Westenwind. *Zéphire*, *vent* m. *d'ouest.*

LEVER, z. v. *Foie*, m. ‖ Tot de — behoorend, *hépatique.* ‖ (fig.) De — schudden, *rire de bon cœur*, *s'épanouir la rate*, *désopiler la rate.* ‖ Hij heeft eene droge *of* heete —, *il aime à boire.* ‖ (fig.) Long en — verteren, *dépenser* ou *manger tout son bien.*

LEVERAAR, z. m. *Fournisseur*, m.

LEVERACHTIG, bn. *Hépatique*, *qui tient de la nature du foie*, *qui ressemble au foie.*

LEVERADER, z. v. *Veine hépatique*, f.

LEVERANCIER, z. m. Zie LEVERAAR.

LEVERANTIE, z. v. *Fourniture*, *livraison*, f.

LEVERBAAR, bn. *Qui peut être livré*, *vendable*, *valable*, *en bon état.*

LEVERBESCHRIJVER, z. m. *Hépatographe*, m.

LEVERBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Hépatographie*, f.

LEVERBREUK (zond. mv.), z. v. *Hépatocèle*, f.

LEVERBUIS, z. v. *Canal hépatique*, m.

LEVEREN, zw. w. b. *Livrer*, *fournir*, *délivrer.* ‖ Brood —, *fournir du pain.* ‖ Iemand in de handen zijner vijanden —, *livrer qq. à ses ennemis.* ‖ Slag —, *livrer bataille.* ‖ Storm —, *donner l'assaut.*

LEVERGEZWEL, z. o. *Tumeur* f. *du foie.*

LEVERING, z. v. *Fourniture*, f. ‖ Aflevering. *Livraison*, f.

LEVERKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de foie.*

LEVERKOLIEK (zond. mv.), z. o. (méd.) *Colique hépatique*, f.

LEVERKRUID (zond. mv.), z. o. *Hépatique*, *aigremoine*, *eupatoire*, f.

LEVERKUIL, z. m (anat.) *Fosse* f. *du foie.*

LEVERLOOP (zond. mv.), z. m. Zie LEVERVLOED.

LEVERONTSTEKING, z. v. *Hépatite*, *inflammation* f. *du foie.*

LEVERPIJN, z. v. *Hépatalgie*, *douleur* f. *du foie.*

LEVERPUIST, z. v. Sproet. *Tache* f. *de rousseur.*

LEVERSTEEN (–STEENEN), z. m. *Hépatite*, f.

LEVERTRAAN, z. v. *Huile* f. *de foie de morue.*

LEVERUITZETTING, z. v. *Ampliation* f. *du foie.*

LEVERVISCH, z. m. *Hépate*, m.

LEVERVLOED (zond. mv.), z. m. (méd.) *Flux hépatique*, m.

LEVERWORM, z. m. *Douve*, f.

LEVERWORST, z. v. *Boudin* m. *de foie.*

LEVERZIEKTE (zond. mv.), z. v. Zie LEVERZUCHT.

LEVERZUCHT (zond. mv.), z. v. *Hépatite*, f., *mésire*, m.

LEVERZUCHTIG, bn. *Hépatique*, *malade du foie.*

LEVIET, z. m. *Lévite*, m. ‖ (prov.) Iemand de —en lezen, *réprimander qq. vivement*, *tancer qq.*

LEXICOGRAAF (–GRAFEN), z. m. *Lexicographe*, m.

LEXICOGRAPHIE (zond. mv.), z. v. *Lexicographie*, f.

LEXICOGRAPHISCH, bn. *Lexicographique.*

LEZEN, (*las*, *lasen*, *gelezen*,) st. w. b. *Lire.* ‖ Een boek —, *lire un livre.* ‖ Leeren —, *apprendre à lire.* ‖ Overluid —, *lire tout haut*, *à haute voix.* ‖ De mis —, *dire la messe.* ‖ (fig.) Iemand de les, de levieten *of* den tekst —, *réprimander qq. vivement*, *tancer qq.*, *laver la tête à qq.* ‖ (pop.) Bidden. *Prier.* ‖ Bijeenzamelen. *Recueillir.* ‖ Bloemen —, *cueillir des fleurs.* ‖ Wijn —, *vendanger.* ‖ Kruiden —, *herboriser.* ‖ Aren op den akker —, *glaner.* ‖ Uitzoeken. *Trier*, *choisir.*

LEZEN (zond. mv.), z. o. *Lecture*, f. ‖ Het — van het ooft, *la cueillette*, f. ‖ Het — der aren, *le glanage*, m.

LEZER (zond. mv.), z. m. *Lecteur*, m. ‖ Die veel leest. *Liseur*, m. ‖ Die plukt. *Celui qui cueille.* ‖ Die uitzoekt. *Celui qui trie.*

LEZERES, z. v. *Lectrice*, f. ‖ Zij, die veel leest. *Liseuse*, f.

LEZING, z. v. *Action de lire*, *lecture*, f. ‖ Verschil in de teksten *Leçon*, *variante*, f. ‖ Het plukken. *Action* f. *de cueillir.*

LIAS, z. v. *Liasse*, f.

LIBEL, z. o. *Libelle*, m. ‖ v. (tech.) *Niveau* m. *à bulle d'air.*

LIBERAAL, bn. *Libéral.*

LIBERALE, z. m. *Libéral*, m. ‖ De —n, *les libéraux.*

LIBERALISME, LIBERALISMUS (zond. mv.), z. o. *Libéralisme*, m.

LIBERALITEIT (zond. mv.), z. v. *Libéralité*, f.

LICENCIAAT, z. m. *Licencié*, m.

LICENTIE, z. v. *Licence*, f.

LICENTIEBRIEF, z. m. *Diplôme*, m.

LICHAAM, z. o. *Corps*, m. ‖ — des menschen, *corps de l'homme.* ‖ Dood —, *corps mort*, *cadavre*, m. ‖ Vast —, *corps solide.* ‖ Enkel —, *corps simple.* ‖ Samengesteld —, *corps composé.* ‖ Het — der zon, *le corps du soleil.* ‖ Vereeniging. *Corps.* ‖ Staatkundig —, *corps politique.* ‖ Wetgevend —, *corps législatif.* ‖ Baarmoeder. *Matrice*, f.

LICHAAMKEN, z. o. Zie LICHAAMPJE.

LICHAAMLOOS, bn. *Sans corps*, *incorporel.*

LICHAAMLIJK, bn. Zie LICHAMELIJK.

LICHAAMPJE, z. o. *Petit corps*, m. ‖ (phys.) *Molécule*, f., *atome*, *corpuscule*, m.

LICHAAMSARBEID (zond. mv.), z. m. *Travail corporel*, *travail* m. *du corps.*

LICHAAMSBAND, z. m. (anat.) *Ligament*, m.

LICHAAMSBEHOEFTEN, z. v. mv. *Besoins* m. pl. *du corps.*

LICHAAMSBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Somatologie*, f.

LICHAAMSBEWEGING, z. v. *Mouvement* m. *du corps.* ‖ Lichaamsoefening. *Exercice* m. *du corps.*

LICHAAMSBOUW (zond. mv.), z. m. *Structure* ou *conformation* f. *du corps.*

LICHAAMSDEEL (–DEELEN), z. o. *Partie* f. *du corps.*

LICHAAMSGEBREK (–GEBREKEN), z. o. *Défaut corporel*, *défaut* ou *vice* m. *du corps.*

LICHAAMSGESTEL, z. o. *Constitution du corps*, *complexion*, f., *tempérament*, m.

LICHAAMSGESTELTENIS, z. v. Zie LICHAAMSGESTEL.

LICHAAMSKRACHT, z. v. *Force* f. *du corps.*

LICHAAMSLEED (zond. mv.), z. o. *Lésion corporelle*, f.

LICHAAMSLEER (zond. mv.), z. v. *Somatologie*, f.

LICHAAMSOEFENING, z. v. *Exercice du corps*, *exercice gymnastique*, m.

LICHAAMSPIJNIGING, z. v. *Torture corporelle*, f.

LICHAAMSSMART, LICHAAMSSMERT, z. v. *Douleur du corps*, *souffrance corporelle*, f.

LICHAAMSSTRAF, z. v. *Peine* ou *punition corporelle*, f.

LICHAMELIJK, bn. *Corporel.* ‖ — leed, *lésion corporelle*, f. ‖ Stoffelijk. *Matériel*, *physique.* ‖ (math.) —e hoek, *angle solide*, m. ‖ bw. *Corporellement.*

LICHAMELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Corporéité*, *corporalité*, f.

LICHT, bn. Helder. *Clair*, *lumineux.* ‖ Het is —, *il fait clair*, *il fait jour.* ‖ Op den —en dag, *en plein jour.* ‖ —e kleuren, *couleurs claires*, f. pl.

LICHT, z. o. Helderheid. *Lumière, clarté*, f. ‖ Veel — geven, *répandre beaucoup de clarté.* ‖ Dag. *Jour*, m. ‖ Het — komt van dien kant, *le jour vient de ce côté-là.* ‖ Valsch —, *contre-jour, faux jour.* ‖ Een boek in het — geven, *publier un livre.* ‖ Iets aan het — brengen, *découvrir qc.* ‖ Lamp. *Lampe, lumière*, f. ‖ Kaars. *Chandelle*, f. ‖ Bij het — werken, *travailler à la lumière* ou *à la chandelle.* ‖ Tusschen — en donker, *entre chien et loup.* ‖ (fig.) Levenslicht. *Jour*, m., *lumière, vie*, f. ‖ (peint.) — en bruin, *clair-obscur*, m.

LICHT, bn. Niet zwaar. *Léger.* ‖ Gemakkelijk. *Facile, aisé.* ‖ Van weinig belang. *Peu important, peu considérable.* ‖ Ongebonden. *Débauché, impudique, libertin, léger.* ‖ bw. Niet zwaar. *Légèrement.* ‖ — gekleed zijn, *être légèrement vêtu.* ‖ Gemakkelijk. *Facilement, aisément.* ‖ Misschien. *Peut-être.* ‖ Hij komt — niet, *il ne vient peut-être pas.*

LICHT, z. v. Halsband. *Collier*, m.

LICHT, z. o. (anat.) *Membrane, pellicule*, f.

LICHTACHTIG, bn. *Un peu léger.*

LICHTANKER, z. o. *Ancre* ou *barre* f. *de fer pour lever qc.*

LICHTBEELD, z. o. *Photographie*, f.

LICHTBEKKIG, bn. *Lévirostre.*

LICHTBLAUW, bn. *Bleu clair.*

LICHTBRUIN, bn. *Bai clair, clair-brun.*

LICHTDONKER, bn. *Clair-obscur.*

LICHTDRAGER, z. m. *Porte-flambeau, lampadophore*, m. ‖ (fig.) *Lucifer*, m. ‖ Ster. *Étoile* f. *du berger.*

LICHTEKOOI, z. v. *Courtisane, prostituée, femme* f. *de mauvaise vie.*

LICHTELIJK, bw. *Légèrement.* ‖ Gemakkelijk. *Aisément, facilement.* ‖ Wellicht. *Peut-être.*

LICHTEN, zw. w. b. Licht geven. *Éclairer.* ‖ o. (met *hebben*). *Éclairer.* ‖ Blinken. *Luire, briller.* ‖ Dag worden. *Faire jour.*

LICHTEN, zw. w. b. Licht *of* lichter maken. *Alléger.* ‖ Ontladen. *Alléger, décharger.* ‖ Een schip —, *alléger un vaisseau.* ‖ Ballast uit een schip —, *délester un navire.* ‖ Opheffen. *Lever, hausser.* ‖ Den hoed —, *ôter le chapeau.* ‖ De hand —, *lever la main.* ‖ (fig.) Den beker —, *hausser le coude, boire beaucoup.* ‖ Uit den zadel —, *désarçonner, démonter.* ‖ (fig.) Iemand uit den zadel —, *démonter qq., confondre qq.* ‖ Het anker —, *lever l'ancre.* ‖ Krijgsvolk —, *lever des troupes.* ‖ (fig.) De hielen —, *montrer les talons, s'enfuir.* ‖ Iemand den voet —, *supplanter qq.* ‖ Iemand van het bed —, *enlever qq. de son lit.* ‖ Gevangennemen. *Arrêter, prendre et retenir prisonnier.* ‖ Schattingen —, *lever des impôts.* ‖ Geld —, *faire un emprunt, emprunter de l'argent.* ‖ Een vonnis —, *lever un arrêt* ou *un jugement.* ‖ De staar —, *abattre la cataracte.* ‖ (mar.) Min diep gaan. *Déjauger.* ‖ (fig.) De hand met iets —, *passer légèrement sur qc.*

LICHTEND, bn. *Lumineux.*

LICHTENIS, z. v. (fig.) *Allégement, soulagement*, m.

LICHTER, z. m. *Celui qui éclaire.* ‖ Flambouw. *Flambeau*, m. ‖ Kandelaar. *Chandelier*, m.

LICHTER, z. m. Lichterschip. *Allége*, f.

LICHTER, z. m. Doodbaar. *Bière*, f.

LICHTERLAAI, bw. *D'une vive flamme.*

LICHTERMAN, z. m. *Batelier* m. *d'une allége.*

LICHTERSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Allége*, f.

LICHTFLESCH, z. v. *Zie* LICHTGLAS.

LICHTGEEL, bn. *Jaune clair.*

LICHTGELOOVIG, bn. *Crédule.* ‖ bw. *Crédulement.*

LICHTGELOOVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Crédulité*, f.

LICHTGELOOVIG[LIJK], bw. *Zie* LICHTGELOOVIG, bw.

LICHTGERAAKT, bn. Prikkelbaar. *Chatouilleux, irascible, irritable, susceptible.* ‖ — zijn, *avoir la tête près du bonnet, être chatouilleux.*

LICHTGERAAKTHEID (zond. mv.), z. v. *Irascibilité, irritabilité, susceptibilité*, f.

LICHTGEVEND, bn. *Lumineux, phosphorique.*

LICHTGEWAPEND, bn. *Léger, armé à la légère* ou *légèrement.* ‖ —e ruiterij, *chevau-légers*, m. pl.

LICHTGLAS (-GLAZEN), z. o. *Bocal*, m.

LICHTGRAUW, bn. *Gris clair.*

LICHTGRIJS, bn. *Gris clair.*

LICHTGROEN, bn. *Vert clair.*

LICHTHART, z. m. *en* v. *Sans-souci, Roger-bontemps*, m., *femme gaie, éveillée*, f.

LICHTHARTIG, bn. *Léger, volage, gai, éveillé.*

LICHTHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Gaieté, gaîté, légèreté, humeur volage, inconstance*, f.

LICHTHATER, z. m. *Celui qui hait la lumière, qui fuit le jour.*

LICHTHEID (zond. mv.), z. v. Geringe zwaarte. *Légèreté*, f. ‖ Vlugheid. *Agilité*, f. ‖ Gemakkelijkheid. *Facilité*, f. ‖ Lichthartigheid. *Légèreté, inconstance*, f. ‖ Ongebondenheid. *Libertinage*, m. ‖ (peint.) *Vaguesse*, f.

LICHTHERT, z. m. *en* v. enz. *Zie* LICHTHART, enz.

LICHTHOOFD, z. m. *en* v. *Étourdi, écervelé, évaporé, étourneau*, m., *étourdie, écervelée, évaporée*, f.

LICHTHOOFDIG, bn. *Étourdi, évaporé, écervelé, léger.* ‖ bw. *Légèrement, à la légère, étourdiment, à l'étourdie.*

LICHTHOOFDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Étourderie, légèreté*, f.

LICHTHOOFDIG[LIJK], bw. *Zie* LICHTHOOFDIG, bw.

LICHTHOUT (zond. mv.), z. o. Glimhout. *Bois reluisant* ou *phosphorescent*, m.

LICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* LICHTHEID.

LICHTING, z. v. Heldermaking. *Action* f. *d'éclairer.* ‖ Helderheid. *Clarté, lumière*, f.

LICHTING, z. v. Het min zwaar maken. *Allégement*, m. ‖ — van ballast, *délestage*, m. ‖ Heffing. *Levée*, f. ‖ — van schattingen, *levée d'impôts.* ‖ — van krijgsvolk, *levée de soldats* ou *de troupes, conscription*, f. ‖ (fig.) *Soulagement*, m.

LICHTJES, bw. *Légèrement.* ‖ — aanraken, *effleurer.*

LICHTKEVER, z. m. *Lampyre*, m.

LICHTKOGEL, z. m. *Ballon* m. *d'artifice.*

LICHTKRANS (-KRANSEN), z. m. *Auréole*, f.

LICHTKROON (-KRONEN), z. v. *Candélabre, lustre*, m.

LICHTLEER (zond. mv.), z. v. *Photologie*, f.

LICHTMETEND, bn. *Photométrique.*

LICHTMETER, z. m. *Photomètre, lucimètre*, m.

LICHTMETING, z. v. *Photométrie*, f.

LICHTMIS, z. m. Losbol. *Débauché, libertin, bambocheur*, m.

LICHTMIS (zond. mv.), z. v. Feestdag. *La chandeleur*, f.

LICHTMISSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vivre dans la débauche, bambocher, mener une vie déréglée.*

LICHTMISSERIJ, z. v. *Débauche, vie déréglée* ou *dissolue*, f., *libertinage*, m.

LICHTMOT, z. v. (h. n.) *Phalène*, f.

LICHTPAN, z. v. *Bougeoir, martinet*, m.

LICHTPUNT, z. o. *Point lumineux*, m.

LICHTROOD, bn. *Rouge clair.*

LICHTSCHERM, z. o. *Écran, garde-vue*, m.

LICHTSCHUW, bn. *Qui fuit la lumière, lucifuge.* ‖ (méd.) *Photophobe.*

LICHTSCHUWER, z. m. *Zie* LICHTHATER.

LICHTSPIEGEL, z. m. *Miroir réflecteur, réverbère*, m.

LICHTSTANDER, z. m. *Guéridon*, m.
LICHTSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre phosphorique*, f.
LICHTSTOF (zond. mv.), z. v. *Lumière*, f. ‖ (phys.) *Photogène*, m.
LICHTSTRAAL, z. m. *Rayon de lumière*, *rayon lumineux*, m.
LICHTSTREEP (-STREPEN), z. v. *Bande lumineuse*, f.
LICHTSTROOM (zond. mv.), z. v. *Flot* ou *torrent* m. *de lumière*.
LICHTTAFELTJE, z. o. *Guéridon*, m.
LICHTTEEKENAAR, z. m. *Photographe*, m.
LICHTTEEKENING, z. v. *Photographie*, f.
LICHTVAARDIG, bn. *Léger*, *volage*, *inconstant*. ‖ —e vrouw, *coquette*, f. ‖ Vermetel. *Téméraire*. ‖ bw. *Légèrement*, *inconsidérément*, *témérairement*.
LICHTVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Légèreté*, *inconstance*, f. ‖ Behaagzucht. *Coquetterie*, f. ‖ Vermetelheid *Témérité*, f.
LICHTVAARDIG[LIJK], bw. *Zie* LICHTVAARDIG, bw.
LICHTVEERDIG, bn. *Zie* LICHTVAARDIG, enz.
LICHTVINK, z. m. *en* v. *Étourdi*, m., *étourdie*, f.
LICHTVOETIG, bn. *Lévipède*, *qui a le pied léger*.
LICHTZEE (zond mv.), z. v. (poét.) *Océan* m. *de lumière*.
LICHTZINNIG, bn. *Léger*, *étourdi*, *éventé*, *écervelé*, *évaporé*. ‖ bw. *Légèrement*, *étourdiment*.
LICHTZINNIGHEID (-HEDEN), z. v. *Légèreté*, *étourderie*, f.
LICHTZINNIG[LIJK], bw. *Zie* LICHTZINNIG, bw.
LICHTZIJDE, z. v. *Côté* m. *du jour* ou *de la lumière*.
LID (LEDEN), z. o. Deksel. *Couvercle*, m. ‖ — van het oog, *paupière*, f. ‖ Knobbel. *Nœud*, m. ‖ — van een riet, *nœud d'un jonc*. ‖ Gewricht. *Jointure*, *articulation*, f. ‖ Uit het —, *déboîté*, *disloqué*. ‖ Weder in het — zetten, *remboîter*. ‖ Scharnier. *Charnière*, f. ‖ Deel van het lichaam. *Membre*, m. ‖ Verdeeling. *Article*, m., *division*, f., *point*, m. ‖ Van — tot —, *de point en point*. ‖ Geslacht. *Génération*, f., *degré* m. *de parenté*. ‖ (fig.) Deelgenoot, medelid. *Membre d'une société*, *sociétaire*, m.
LIDGRAS (zond. mv.), z o. *Chiendent*, m.
LIDMAAT (LIDMATEN), z. m. *en* v. Medelid. *Membre*, m.
LIDMAAT (LEDEMATEN), z. o. Deel des lichaams. *Membre* m *du corps*.
LIDMAATSCHAP (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de membre d'une société* ou *d'une association*.
LIDROTTING, z. m. *Bambou*, m., *canne* f. *de bambou*, *rotin articulé*, m.
LIDWATER (zond. mv.), z. o. Ledewater. *Synovie*, f.
LIDWATERKLIEREN, z. v. mv. *Glandes synoviales*, f. pl.
LIDWOORD, z. o. (gramm.) *Article*, m. ‖ Bepalend —, *article défini*. ‖ Niet bepalend —, *article indéfini*.
LIEBAARD (-BAARDS), z. m Leeuw. *Lion*, m.
LIED (LIEDEREN), z. o. *Chanson*, f., *chant*, m. ‖ Geestelijk —, *cantique spirituel*, *chant religieux*, m., *hymne*, f. ‖ (fig.) *Chant*. ‖ Het — des nachtegaals, *le chant du rossignol*. ‖ Gedicht. *Poëme*, m.
LIEDBOEK, z. o. *Zie* LIEDERBOEK.
LIEDDICHTER, z. m. *Zie* LIEDERDICHTER.
LIEDDICHTSTER, z. v. *Zie* LIEDERDICHTERES.
LIEDEBOEK, z. o. *Zie* LIEDERBOEK.
LIEDEKEN, z. o. *Zie* LIEDJE.
LIEDEN, z. m. mv. *Gens* m. *et* f. pl., *personnes*, f. pl. ‖ Alle eerlijke —, *tous les honnêtes gens*.
LIEDERBOEK, z. o. *Recueil de chansons*, *chansonnier*, m.

LIEDERDICHTER, z. m. *Chansonnier*, m.
LIEDERDICHTERES, z. v. *Chansonnière*, f.
LIEDERLIJK, bn. Slordig. *Malpropre*, *négligent*. ‖ Ellendig. *Pauvre*, *misérable* ‖ Slecht. *Mauvais*. ‖ Zedeloos. *Immoral*, *dérèglé*, *débauché*, *libertin*. ‖ — meisje, *fille* f. *de mauvaise vie*. ‖ Een — leven leiden. *mener une vie dissolue*. ‖ bw. Slordig. *Malproprement*. ‖ Ellendig. *Pauvrement*, *misérablement*. ‖ Zedeloos. *Immoralement*, *dérèglément*.
LIEDERLIJKHEID (-HEDEN), z. v. Slordigheid. *Négligence*, f. ‖ Ellende. *Pauvreté*, *misère*, f. ‖ Ongebondenheid. *Déréglement*, m., *débauche*, f.
LIEDERTAFEL, z. v. *Société* f. *de chant*.
LIEDJE, z. o. *Chansonnette*, f., *air*, m.
LIEDJESBOEK, z. o. *Zie* LIEDERBOEK.
LIEDJESDICHTER, z. m. *Chansonnier*, m.
LIEDJESDICHTERES, LIEDJESMAAKSTER, z. v. *Chansonnière*, f.
LIEDJESMAKER, z. m. *Chansonnier*, m.
LIEDJESZANGER, z. m. *Chanteur* m. *des rues*.
LIEDJESZANGSTER, z. v. *Chanteuse* f. *des rues*.
LIEF, bn. Aangenaam, aanvallig. *Aimable*, *agréable*, *charmant*, *joli*, *gentil*. ‖ — meisje, *fille aimable* ou *gentille*, f. ‖ Duurbaar. *Cher*. ‖ Het is mij —, *j'en suis charmé*. ‖ Het leven is mij —, *la vie m'est chère*. ‖ Mijne lieve moeder, *ma chère mère*. ‖ Goed. *Bon*. ‖ Voor het —ve brood werken, *travailler pour gagner son pain*. ‖ Onze lieve Vrouw, *Notre-Dame*. ‖ Onze lieve Heer, *Notre-Seigneur*, *le bon Dieu*. ‖ bw. *Agréablement*, *joliment*, *gentiment*. ‖ — of leed, *bon gré mal gré*.
LIEF, z. o. *Amant*, *bien aimé*, m., *amante*, *bien aimée*, *maîtresse*, f. ‖ Mijn —, *mon cher*, *ma chère*.
LIEFDADIG, bn. *Charitable*, *bienfaisant*. ‖ bw. *Charitablement*.
LIEFDADIGHEID, z. v. *Charité*, *bienfaisance*, f.
LIEFDADIG[LIJK], bw. *Zie* LIEFDADIG, bw.
LIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour*, m., *affection*, *tendresse*, *inclination*, f. ‖ De — Gods, *l'amour de Dieu*. ‖ Broederlijke —, *amour fraternel*. ‖ Moederlijke —, *amour maternel*. ‖ Liefdadigheid. *Charité*, f. ‖ Geloof, hoop en —, *la foi*, *l'espérance et la charité*. ‖ Werken der —, *œuvres* f. pl. *de charité*.
LIEFDEBAND, z. m. *Lien* m. *d'amour*
LIEFDEBLIJK, z. o. *Marque* f. *d'amour* ou *d'amitié*.
LIEFDEBRAND (zond. mv.), z. m. *Feu* m. *de l'amour*, *flamme amoureuse*, f.
LIEFDEDAAD, z. v. *Action* ou *œuvre charitable*, f., *acte* m. *de charité*.
LIEFDEDOL, bn. *Érotomane*.
LIEFDEDOLHEID (zond. mv.), z. v. *Érotomanie*, f.
LIEFDEDRANK, z m. *Philtre*, m.
LIEFDEGAAF, LIEFDEGIFT, z. v. *Aumône*, *charité*, f.
LIEFDEGEVOEL (zond. mv.), z. o. *Sentiment* m. *d'amour*.
LIEFDEKNOOP (-KNOOPEN), z. m. (blas.) *Lacs* m. *d'amour*.
LIEFDELOOS, bn. *Qui n'a point d'amour* ou *de charité*, *impitoyable*, *dur*. ‖ bw. *Durement*, *impitoyablement*, *cruellement*, *sans amour*, *sans charité*.
LIEFDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* ou *défaut* m. *de charité*, *insensibilité*, *dureté* f. *de cœur*.
LIEFDEMAALTIJD, z. m. *Agape*, f.
LIEFDEPIJL, z. m. *Trait* m. ou *flèche* f. *de l'amour* ou *de Cupidon*.
LIEFDERIJK, bn. *Charitable*. ‖ Zacht, bevallig. *Doux*, *gracieux*. ‖ bw. *Charitablement*. ‖ Zacht, bevallig. *Gracieusement*.

Liefderijkheid (zond. mv.), z. v. *Charité*, f.
Liefdesbetuiging, z. v. *Témoignage* m. *d'amour*.
Liefdestrik, z. m. *Lacs* m. *d'amour*.
Liefdesverklaring, z. v. *Déclaration* f. *d'amour*.
Liefdetaal (zond. mv.), z. v. *Langage* m. *de l'amour*.
Liefdevlam, z. v. *Flamme* f. *de l'amour*.
Liefdewaardig, bn. *Digne d'amour, digne d'être aimé, aimable*.
Liefdewerk, z. o. *Œuvre* f. *de charité*.
Liefelijk, bn. *Agréable, charmant, délicieux, gracieux, doux*. ‖ bw. *Agréablement, délicieusement, gracieusement, doucement*.
Liefelijkheid (zond. mv.), z. v. *Aménité, douceur*, f., *grâces, délices*, f. pl., *agréments, charmes*, m. pl. ‖ De — der deugd, *les charmes de la vertu*.
Liefhebben, (*ik heb lief, hij heeft lief, had lief, liefgehad*,) onr. en afsch. w. b. *Aimer, chérir*. ‖ (prov.) Wie zijn kind liefheeft, spaart de roede niet, *qui aime bien, châtie bien*.
Liefhebber, z. m. *Amateur*, m. ‖ Kenner. *Connaisseur*, m. ‖ — van schilderijen, *amateur de tableaux*. ‖ — van den drank, *buveur*, m.
Liefhebberen, zw. w. o. (met *hebben*). *Être amateur*.
Liefhebberij (zond. mv.), z. v. *Goût, penchant, amour* m. ou *passion* f. *pour qc*.
Liefhebberijconcert, z. o. *Concert* m. *d'amateurs*.
Liefhebberijtooneel (-tooneelen), z. o. *Théâtre* m. *d'amateurs*.
Liefhebster, z. v. *Connaisseuse*, f.
Liefje, z. o. Geliefde. *Amante, bien-aimée*, f. ‖ Geliefd kind. *Enfant chéri, petit mignon*, m.
Liefken, z. o. Zie Liefje.
Liefkoosster, z. v. *Cajoleuse, flatteuse*, f.
Liefkoozen, zw. w. b. *Cajoler, caresser, flatter*.
Liefkoozer, z. m. *Cajoleur, flatteur*, m.
Liefkoozerij, z. v. *Cajolerie*, f., *caresses, flatteries, mignardises*, f. pl.
Liefkoozing, z. v. *Caresse*, f.
Lieflokken, zw. w. b. *Gagner qq. par la flatterie*. ‖ Streelen. *Cajoler, caresser, flatter*.
Liefoogen, zw. w. b. (met *hebben*). *Jeter des œillades amoureuses, faire les yeux doux*.
Liefst, bw. *Plutôt, de préférence*. ‖ — hebben. Verkiezen. *Aimer mieux, préférer*.
Liefste, bn. *Le plus cher, le plus aimable*. ‖ z. m. en v. *Amant, bien-aimé*, m., *amante, bien-aimée, maîtresse*, f.
Lieftalig b. Lief sprekend. *Qui parle bien*.
Lieftaligheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de celui qui parle bien*.
Lieftallig, bn. Bevallig. *Aimable, agréable, charmant, doux, gracieux*.
Lieftalligheid (-heden), z. v. Bevalligheid. *Amabilité, aménité, grâce*, f., *charmes, agréments*, m. pl., *douceur*, f.
Liegen, (*loog, logen, gelogen*,) st. w. b. *Mentir*. ‖ Hij heeft het gelogen, *il en a menti*. ‖ Hij heeft het met onbeschaamde k·ken gelogen, *il en a menti par la gorge*. ‖ Zich er door —, *se tirer d'affaire par des mensonges*. ‖ Iemand iet heeten —, *donner un démenti à qq*. ‖ o. (met *hebben*). *Mentir* ‖ (fam.) Hij liegt uit gewoonte, *il n'enrage pas pour mentir*. ‖ (prov.) Goed bloed kan niet —, *bon sang ne peut mentir*. ‖ (prov.) Van verre liegt men veel, *a beau mentir qui vient de loin*. ‖ — alsof het gedrukt wa·s, *mentir effrontément*. ‖ Zonder —, *sans mentir*.
Lier, z. v. Speeltuig. *Lyre, vielle*, f. ‖ Op de — spelen, *jouer de la lyre, vieller*. ‖ Zevensnarige —, *heptacorde*, m. ‖ (fig.) *Lyre*. ‖ (fig.) De — aan de wilgen hangen, *cesser de faire des vers*. ‖ (astron.) *Lyre*.
Lierdicht, z. o. *Poëme lyrique*, m., *ode*, f.
Lierdichter, z. m. *Poëte lyrique*, m.
Lierman, z. m. *Vielleur*, m.
Lieren, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer de la lyre* ou *de la vielle, vieller*.
Lierenaar, z. m. Knipmesje. *Couteau pliant*, m.
Lierlauw. bn. *Un peu tiède*.
Lierlauwen zw. w. b. *Attiédir un peu*.
Lierrad (-raden, -raderen), z. o. *Rouet* m. *de vielle*.
Lierspeelster, z. v. *Vielleuse*, f.
Lierspeler, z. m. *Vielleur*, m.
Liervisch z. m. *Lyre*, f.
Liervogel, z. m. *Lyre*, f.
Lierzang, z. m. *Poëme lyrique*, m., *ode*, f.
Lies, z. v. *Aine*, f. ‖ Varkensvet. *Saindoux*, m., *graisse* f. *de porc*.
Liesbreuk, z. v. *Hernie inguinale*, f., *bubonocèle*, m.
Liesbuil, z. v. *Poulain*, m.
Liesgezwel, z. o. *Bubon inguinal*, m.
Liesklieren, z. v. mv. *Glandes inguinales*, f. pl.
Liesluis, z. v. Platluis. *Morpion*, m.
Liesontsteking, z. v. *Inflammation* f. *de l'aine*.
Liessmelting, z. v. *Gras-fondure*, f.
Lieveling, z. m. en v. *Favori, bien-aimé, mignon*, m., *favorite, bien-aimée, mignonne*, f.
Lievelingsbezigheid (-heden), z. v. *Occupation favorite* f.
Lievelingsdichter, z. m. *Poëte favori*, m.
Lievelingskleur, z. v. *Couleur favorite*, f.
Lievelingsplaats (-plaatsen), z. v. *Place favorite*
Lievelingsplekje, z. o. *Endroit favori*, m.
Lievelingsschrijver, z. m. *Auteur favori*, m.
Lievelingsuitdrukking, z. v. *Expression favorite*, f.
Lievelingswerk (zond. mv.), z. o. *Travail favori* m.
Lievelingswoord, z. o. *Mot favori*, m.
Lievelingszonde, z. v. *Péché mignon* ou *favori*, m.
Lieven, zw. w. b. Liefhebben. *Aimer, chérir, affectionner*.
Liever, bw. *Plutôt, de préférence, mieux*. ‖ — willen *of* wenschen, *aimer mieux*. ‖ (prov.) — buigen dan barsten, *il vaut mieux plier que de rompre*. ‖ Zooveel te —, *d'autant mieux*. ‖ Ik weet niet, wat ik — deed, *je ne sais ce que j'aimerais mieux*.
Lieverd, z. m. *Cher ami*, m.
Lieverdje, z. o. *Mignon, cher enfant*, m.
Lieverlede (van), bw. *Peu à peu, petit à petit, doucement, insensiblement*.
Lievevrouwebeestje, z. o. (h. n.) *Coccinelle*, f.
Lievevrouwebroêr, z. m. *Carme*, m.
Lievevrouwekerk, z. v. *Église* f. *de Notre-Dame*.
Liflaf, bn. *Insipide, fade*.
Liflaf, z. o. Zie Liflafferij.
Liflaffen, zw. w. o. (met *hebben*). *Cajoler d'une manière dégoûtante*.
Liflafferij, z. v. Laffe kost. *Mets insipide* ou *fade*, m. ‖ Walgelijke liefkoozing. *Caresse dégoûtante*, f. ‖ Zoutelooze praat. *Fadaises*, f. pl.
Ligdag (-dagen), z. m. (mar.) *Jour* m. *de planche*.
Liggeld (zond. mv.), z. o. *Droits* m. pl. *de planche*.
Liggen, (*lag, lagen, gelegen*,) st. w. o. (met

hebben en zijn). *Être couché* ou *étendu*. ‖ Hier ligt, *ci-gît*. ‖ (fig.) Overhoop —, *être en désordre*. ‖ (fig.) Met iemand overhoop —, *être brouillé avec qq.* ‖ Op sterven —, *être à l'agonie*. ‖ De stad Rotterdam ligt aan de Maas, *la ville de Rotterdam est située sur la Meuse*. ‖ Op de knieën —, *être à genoux*. ‖ Het woord ligt mij op de tong, *j'ai le mot sur la langue*. ‖ Op den grond —, *être couché à terre*. ‖ De pen ligt op den lessenaar, *la plume se trouve sur le pupitre*. ‖ Zich bevinden. *Se trouver*. ‖ Voor anker —, *être à l'ancre*. ‖ De vijand ligt vóór de stad, *l'ennemi campe devant la ville*. ‖ De zaak blijft —, *la chose reste indécise*. ‖ Hij ligt aan de koorts, *il est malade de la fièvre*. ‖ Dat ligt aan mijn hart, *cela me tient au cœur*. ‖ Dat huis is wel gelegen, *cette maison est bien située*. ‖ De wind gaat —, *le vent s'apaise* ou *s'abat*. ‖ Zich aan iets gelegen laten, *s'embarrasser de qc.* ‖ Hoe is het met die zaak gelegen? *en quel état est cette affaire?* ‖ Gelegen tijd, *temps opportun*, m. ‖ Gelegen komen, *venir à propos*, *convenir*. ‖ Lig mij zoo niet aan de ooren te malen, *cessez de me rompre la tête*. ‖ Dat zal aan ons niet —, *cela ne dépendra pas de nous*. ‖ Er is ons veel aan gelegen, *il nous importe beaucoup*. ‖ Uw leven is er aan gelegen, *il y va de votre vie*. ‖ (blas.) Liggend dier, *animal* m. *en repos*. ‖ Liggende renten, *revenu fixe*, m., *rentes assurées*, f. pl.

LIGGER, z. m. (mar.) Wachtschip. *Vaisseau* m. *de garde*. ‖ Verlegen winkelwaar. *Garde-boutique*, m. ‖ Plank om in en uit een schip te gaan. *Planche*, f. ‖ Onderste molen-teen. *Meule immobile* ou *dormante*, f., *gîte*, m. ‖ Watervat. *Tonneau*, m. ‖ Register. *Registre*, *regître*, m. ‖ *Zie* LEGGER.

LIGGING, z. v. *Situation*, *position*, f., *emplacement*, *site*, m. ‖ Schilderachtige —, *site pittoresque*. ‖ Huis, dat eene schoone — heeft, *maison bien exposée*, f. ‖ (géol.) *Gisement*, m.

LIGPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Endroit* m. *où qc. est couché* ou *situé*. ‖ (mar.) Reede. *Rade*, f.

LIGUSTER, z. m. (bot.) *Troëne*, m.

LIJ (zond. mv.), z. v. (mar.) *Bas côté* m. *du vaisseau*. ‖ Onder de — zijn, *être sous le vent*. ‖ Het schip ligt in —, *le navire est sous le vent*. ‖ In — vallen, *tomber sous le vent*. ‖ (fig.) *Peine*, *perplexité*, f., *embarras*, m. ‖ Iemand in de — brengen, *mettre qq. en peine*, *en danger* ou *dans l'embarras*.

LIJBOORD (zond. mv.), z. o. *Côté* m. *sous le vent*.

LIJDELIJK, bn. Lijdend. *Passif*. ‖ —e gehoorzaamheid, *obéissance passive*, f. ‖ Die lijden kan. *Passible*, *qui peut souffrir*. ‖ Verdraaglijk. *Supportable*, *tolérable*. ‖ bw. *Passivement*, *passiblement*, *supportablement*

LIJDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Passibilité*, f.

LIJDEN, (*leed*, *leden*, *geleden*,) st. w. b. Dulden, ondergaan. *Souffrir*, *endurer*, *subir*, *supporter*, *éprouver*. ‖ Groote pijnen —, *souffrir de grandes douleurs*. ‖ Honger —, *souffrir la faim*. ‖ Schipbreuk —, *faire naufrage*. ‖ Den dood —, *souffrir la mort*. ‖ Ik mag het wel —, *je le veux bien*, *j'y consens*.

LIJDEN, (*leed*, *leden*, *geleden*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Duren. *Durer*. ‖ Het is lang geleden, *il y a longtemps*.

LIJDEN (zond. mv.), z. o. *Souffrance*, f. ‖ Het — van Jezus Christus, *la passion* f. *de Jésus-Christ*.

LIJDEND, bn. *Souffrant*. ‖ Hij is altijd —, *il est toujours souffrant*. ‖ (gramm.) *Passif*. ‖ — werkwoord, *verbe passif*, m.

LIJDENSBEKER (zond. mv.), z. m. (fig.) *Calice* m. *de souffrance* ou *d'amertume*.

LIJDENSGESCHIEDENIS, z. v. *Histoire* f. *de la passion* (*de Jésus-Christ*).

LIJDENSKELK (zond. mv.), z. m. *Zie* LIJDENSBEKER.

LIJDENSPREEK (-PREEKEN), z. v. *Passion*, f.

LIJDENSTEKST, z. m. *Texte* m. *d'un sermon sur la passion* (*de Jésus-Christ*).

LIJDENSWEEK (zond. mv.), z. v. *Semaine sainte*, f.

LIJDER, z. m. *Celui qui souffre*, *souffrant*, *patient*, *malade*, m.

LIJDERES, z. v. *Celle qui souffre*, *patiente*, *malade*, f.

LIJDZAAM, bn. *Patient*, *endurant*, *résigné*. ‖ bw. *Patiemment*, *avec patience*, *avec résignation*.

LIJDZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Patience*, *résignation*, f.

LIJF, z. o. *Corps*, *corps* m. *de l'homme*. ‖ Aan den lijve gestraft worden, *être puni corporellement*. ‖ (fig.) Met — en ziel, *de toutes ses forces*. ‖ Hij hangt mij altijd aan het —, *il ne me quitte pas plus que mon ombre*. ‖ — om — vechten, *se battre corps à corps*. ‖ Iemand te lijve willen, *en vouloir à qq.* ‖ Beeld ten halven lijve, *demi-figure*, f. ‖ Zijn — bergen, *se sauver*. ‖ — en goed verliezen, *perdre corps et biens*. ‖ Iemand eenen schrik op het — jagen, *donner une grande alarme à qq.* ‖ (fig.) Die zaak heeft niets om het —, *cette affaire n'est d'aucune importance*. ‖ Leven. *Vie*, f. ‖ Bij den lijve zijn, *être vivant*, *être en vie*. ‖ (mar.) Iemand op het — zeilen, *donner contre un vaisseau*. ‖ Buik. *Ventre*, m. ‖ Keurslijf. *Corset*, *corsage*, m.

LIJFARTS (-ARTSEN), z. m. *Médecin ordinaire* m. *d'un roi*, *d'un prince*, *etc.*

LIJFBAND, z. m. Gordel. *Ceinture*, f., *bandage*, m.

LIJFDIENST (zond. mv.), z. m. *Corvée personnelle*, f.

LIJFEIGEN, bn. *Serf*, *mortaillable*.

LIJFEIGENDOM (zond. mv.), z. o. *Servage*, m., *servitude*, f.

LIJFEIGENE, z. m. *en* v. *Serf*, m., *serve*, f.

LIJFEIGENSCHAP, z. v. *Zie* LIJFEIGENDOM.

LIJFELIJK, bn. *Corporel*. ‖ Zijn —e zoon, *son propre fils*, m. ‖ bw. *Corporellement*.

LIJFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Corporéité*, f.

LIJFGEVECHT, z. o. Tweegevecht. *Duel*, *combat singulier*, m.

LIJFGEWAAD (zond. mv.), z. o. *Habillement*, m.

LIJFGEWELD (zond. mv.), z. o. *Violence corporelle*, f., *voies* f. pl. *de fait*.

LIJFHAAR, z. o. *Poil*, m.

LIJFHOUTEN, z. o. mv. (mar.) *Serre-gouttières*, f. pl.

LIJFJE, z. o. *Petit corps*, *corpuscule*, m. ‖ Keurslijfje. *Corset*, m.

LIJFJONKER, z. m. *Page*, m.

LIJFKEN, z. o. *Zie* LIJFJE.

LIJFKNECHT (-KNECHTS, -KNECHTEN), z. m. *Laquais*, m.

LIJFKOST, z. m. *Mets favori*, m.

LIJFMEDICUS (-CI), z. m. *Zie* LIJFARTS.

LIJFMOEDER, z. v. Baarmoeder. *Matrice*, f.

LIJFRENTE, z. v. *Rente viagère*, f. ‖ Geld op — zetten, *mettre de l'argent à fonds perdu*.

LIJFROK, z. m. Borstrok. *Camisole*, f., *brassières*, f. pl. ‖ Toog. *Soutane*, f.

LIJFSBEHOEFTEN, z. v. mv. *Aliments*, m. pl.

LIJFSBEHOUD (zond. mv.), z. o. *Conservation* f. *de la vie*, *salut*, m.

LIJFSBERGING (zond. mv.), z. v. *Conservation* f. *de la vie*, *salut*, m.
LIJFSCHUT, z. m. *Garde-du-corps*, m.
LIJFSDWANG (zond. mv.), z. m. *Contrainte* f. *par corps.*
LIJFSERVEN, z. m. mv. *Héritiers directs* ou *naturels*, m. pl. || Zonder — sterven, *mourir sans enfants.* || — nalaten, *laisser des enfants.*
LIJFSGEVAAR, z. o. *Péril*, *danger* ou *risque* m. *de la vie.*
LIJFSTOET (zond. mv.), z. m. *Cortége* m. ou *suite* f. *d'un roi*, *d'un prince*, *etc.*
LIJFSTRAF, z. v. *Peine* ou *punition corporelle*, f., *supplice*, m.
LIJFSTRAFFELIJK, bn. *Criminel.* || —e zaak, *affaire criminelle*, f. || bw. *Criminellement.* || Eene zaak — vervolgen, *poursuivre une affaire criminellement.*
LIJFSTUK, z. o. *Morceau de prédilection*, *cheval* m. *de bataille*, *pièce favorite*, *marotte*, f.
LIJFSVERDERF (zond. mv.), z. o. *Perte* ou *ruine* f. *du corps.*
LIJFTOCHT, z. m. Levensmiddelen. *Vivres*, m. pl., *provisions* f. pl. *de bouche.* || Vruchtgebruik. *Usufruit*, m. || — eener weduwe, *douaire*, m. || — eens vorsten, *apanage*. m.
LIJFTOCHTELIJK, bn. *Usufructuaire.*
LIJFTOCHTEN, zw. w. b. Eenen lijftocht geven. *Donner un douaire*, *douer*, *donner l'usufruit de qc.* || Eenen vorst —, *apanager un prince.*
LIJFTOCHTENAAR, z. m. *Usufruitier*, m.
LIJFTOCHTENAARSCHE, LIJFTOCHTENARES, z. v. *Douairière*, *usufruitière*, f.
LIJFTRAWANT, z. m. *Traban*, *garde-du-corps* m. *d'un roi*, *d'un prince*, *etc.*
LIJFVRIJ, bn. *Affranchi*, *exempt de servitude.*
LIJFVRIJHEID (zond. mv.), z. v. *Affranchissement* m. *de servitude.*
LIJFWACHT, z. v. *Garde* f. *du corps d'un roi*, *d'un prince*, *etc.* || z. m. *Zie* LIJFWACHTER.
LIJFWACHTER, z. m. *Garde-du corps*, m.
LIJFWAPEN, z. o. *Armure* f. *du corps.*
LIJFZAAK, z. v. Lijfstraffelijke zaak. *Affaire criminelle*, f.
LIJFZAKELIJK, bn. Lijfstraffelijk. *Criminel.* || bw. *Criminellement.*
LIJK, z. o. Dood lichaam. *Corps mort*, *cadavre*, *corps*, m. || Een — ter aarde bestellen, *enterrer un corps mort.* || Achter een — gaan, *assister à un enterrement.* || (mar.) *Carcasse* f. *de navire.*
LIJK, z. o. Touw. *Ralingue*, f. || Staande —, *ralingue de chute.* || Uit de —en slaan, *défoncer*; (fig) *embarrasser.*
LIJKACHTIG, bn. *Cadavéreux*, *qui tient du cadavre.*
LIJKALTAAR, z. o. *Acerre*, f.
LIJKASCH (zond. mv.), z. v. *Cendres* f. pl. *d'un mort.*
LIJKBAAR, z. v. *Bière*, f., *cercueil*, m.
LIJKBEGANKENIS, z. v. *Convoi funèbre*, m.
LIJKBEGRAVER, z. m. Doodgraver. *Fossoyeur*, m.
LIJKBEGRAVING, z. v. *Enterrement*, m., *obsèques*, *funérailles*, f. pl.
LIJKBIDDER, z. m. *Semonneur* m. *d'enterrement.* || (pop.) *Croque-mort*, m.
LIJKBUS, z. v. *Urne cinéraire* ou *sépulcrale*, f.
LIJKCIPRES, z. m. *Cyprès funèbre*, m.
LIJKDICHT, z. o. *Poëme funèbre*, f, *épicédion*, m.
LIJKDIENST, z. m. *Funérailles*, *obsèques*, f. pl.
LIJKDOEK, z. m. *Linceul*, *suaire*, m.
LIJKDRAGER, z. m. (pop.) *Croque-mort*, m.
LIJKEN, (*leek*, *leken*, *geleken*.) st. w. o. Gelijken. *Ressembler.* || Schijnen. *Sembler*, *paraître.* || Voegen. *Convenir.*
LIJKEN, zw. w. b. Effenen, slechten. *Aplanir*, *égaliser.* || Eenen weg —, *égaliser* ou *aplanir un chemin.*
LIJKEN, zw. w. b. In een lijklaken winden. *Mettre dans un linceul.*
LIJKEN, zw. w. b. (mar.) De zeilen op den wind brassen. *Ralinguer.*
LIJKER, z. m. *Celui qui met un mort dans le linceul.*
*LIJKEVEEL, bw. *Autant*, *tout autant*, *également.*
*LIJKEWEL, voegw. *Cependant*, *pourtant*, *toutefois*, *tout de même.*
LIJKGAREN (zond. mv.), z. o. (mar.) *Fil* m. *à ralingue.*
LIJKGRAVER, z. m. *Fossoyeur*, m.
LIJKHUIS, z. o. Sterfhuis. *Maison mortuaire*, f. || Huis, waar men de lijken ten toon stelt. *Morgue*, f.
LIJKKIST, z. v. *Cercueil*, m.
LIJKKLACHT, z. v. *Plainte funèbre*, f.
LIJKKLEED (-KLEEDEN), z. o. *Drap mortuaire*, *linceul*, *suaire*, m. || (—EREN). Rouwkleed. *Habit* m. *de deuil.*
LIJKKLEUR (zond. mv.), z. v. *Teint cadavéreux*, m.
LIJKKLEURIG, bn. *Cadavéreux.*
LIJKKOETS (-KOETSEN), z. v. *Corbillard*, *char funèbre* ou *mortuaire*, m.
LIJKKOSTEN, z. m. mv. *Frais funéraires*, *frais* m. pl. *d'enterrement.*
LIJKLAKEN, z. o. *Drap mortuaire*, *linceul*, *suaire*, m.
LIJKNAALD, z. v. (mar.) *Aiguille* f. *à ralingue.*
LIJKOFFER, z. o. *Sacrifice funèbre*, m.
LIJKOFFERANDE, z. v. *Zie* LIJKOFFER.
LIJKOPENING (zond. mv.), z. v. *Autopsie*, f.
LIJKPLECHTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Cérémonie funèbre*, f.
LIJKREDE (-REDENEN), z. v. *Oraison funèbre*, f.
LIJKREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur cadavéreuse*, f.
LIJKSCHOUWER, z. m. *Inspecteur* m. *des cadavres.* || In Engeland. *Coroner*, m.
LIJKSCHOUWING, z. v. *Inspection* f. *d'un cadavre.* || Lijkopening. *Autopsie*, f.
LIJKSOOGEN, z. o. mv. (mar.) *Cobe*, f., *œils* m. pl. *de pie.*
LIJKSTAATSIE (zond. mv.), z. v. *Pompe funèbre*, f. || Lijkstoet. *Convoi* ou *cortége funèbre*, m. || Lijkdienst. *Obsèques*, *funérailles*, f. pl.
LIJKSTAPEL, z. m. *Bûcher*, m.
LIJKSTER, z. v. *Celle qui met un mort dans le linceul.*
LIJKSTOET (zond. mv.), z. m. *Convoi* ou *cortége funèbre*, m.
LIJKTOESTEL, z. m. *Catafalque*, m.
LIJKTOORTS (-TOORTSEN), z. v. *Torche funèbre*, f.
LIJKUIL, z. m. Kerkuil. *Chouette*, *effraie*, *fresaie*, f.
LIJKVOERDER, z. m. (pop.) *Croque-mort*, m.
LIJKVOGEL, z. m. *Zie* LIJKUIL.
LIJKWAGEN, z. m. *Corbillard*, *char funèbre* ou *mortuaire*, m.
LIJKZANG, z. m. *Chant funèbre*, m.
LIJM (zond. mv.), z. v. *Colle*, f. || Vlaamsche —, *colle des Flandres.* || — koken, *faire de la colle.* || (chapell.) *Apprêt*, m.
LIJMACHTIG, bn. *Gluant*, *glutineux*, *visqueux*, *tenace comme de la colle.*
LIJMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Viscosité*, *qualité gluante*, *glutineuse* ou *visqueuse*, f.
LIJMEN, zw. w. b. *Coller*, *encoller.* || (chapell.) *Apprêter.* || Papier —, *coller du papier.* || (rel.) *Laver.* || o. (met *hebben*). *Se coller.* || (fig.)

Slepend spreken. *Traîner ses paroles, traîner la voix en parlant.*
LIJMER, z. m. *Colleur, encolleur,* m. || (fig.) Die slepend spreekt. *Celui qui traîne la voix en parlant.*
LIJMERIG, bn. *Qui contient de la colle, gluant, visqueux, glutineux.*
LIJMERIJ, z. v. *Fabrique* f. *de colle.*
LIJMIG, bn. *Qui contient de la colle, gluant, visqueux, glutineux.* || bw. (fig.) — spreken, *traîner ses paroles, traîner la voix en parlant.*
LIJMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Viscosité,* f. || (fig.) *Prononciation traînante,* f.
LIJMING, z. v. *Collage, encollage,* m. || (fig.) *Action* f. *de traîner ses paroles, de traîner la voix en parlant.*
LIJMKAMER, z. v. (papet.) *Chambre* f. *au collage.*
LIJMKETEL, z. m. *Chaudière* f. *à colle.*
LIJMKOKERIJ, z. v. *Zie* LIJMERIJ.
LIJMKWAST, z. m. *Brosse* f. *à coller.*
LIJMMAKER, z. m. *Fabricant* m. *de colle.*
LIJMMAKERIJ, z. v. *Fabrique* f. *de colle.*
LIJMPOT, z. m. *Pot* m. *à colle.*
LIJMROEDE, z. v. *Gluau,* m.
LIJMSEL (zond. mv.), z. o. *Colle,* f.
LIJMSTANG, z. v. *Perche* f. *à pipeaux, gluau, arbret, arbrot,* m.
LIJMSTER, z. v. (fig.) *Celle qui traîne la voix en parlant.*
LIJMSTOK, z. m. *Zie* LIJMROEDE.
LIJMVERF, z. v. *Teinture* f. *à colle.*
LIJMVERVEN (zond. mv.), z. o. *Encollage,* m.
LIJMWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de colle.*
LIJMZIEDERIJ, z. v. *Zie* LIJMERIJ.
LIJN, z. v. Touw. *Corde,* f. || (fig.) Eene — trekken, *être d'accord, s'entendre.* || (pêch.) *Ligne* f. *à pêcher.* || (math.) *Ligne,* f. || Rechte —, *ligne droite, droite,* f. || Kromme —, *ligne courbe, courbe,* f. || Gebrokene —, *ligne brisée,* f. || Streep. *Ligne,* f., *cordeau,* m., *raie,* f., *trait,* m. || Richtlijn. *Ligne,* f., *cordeau,* m. || Boomen naar de — planten, *planter des arbres au cordeau.* || —en trekken, *tracer des lignes.*
LIJN, z. v. Vlas. *Lin,* m.
LIJNBAAN, z. v. *Corderie,* f.
LIJNDOTTER, z. m. (bot.) *Cameline,* f.
LIJNDRAAIEN (zond. mv.), z. o. *Corderie,* f.
LIJNDRAAIER, z. m. Touwslager. *Cordier,* m.
LIJNDRAAIERSSLEDE, z. v. *Chariot* m. *de cordier.*
LIJNEN, zw. w. b. Lijnen trekken. *Tracer* ou *tirer des lignes.* || Papier —, *régler du papier.* || (constr.) *Ligner, tracer au cordeau.*
LIJNEN, bn. *Zie* LINNEN.
LIJNKOEK, z. m. Lijnzaadkoek. *Gâteau* ou *pain* m. *de lin.*
LIJNLOOPER, z. m. *Haleur,* m.
LIJNMEEL (zond. mv.), z. o. *Zie* LIJNZAADMEEL.
LIJNOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de lin.*
LIJNPEN, z. v. *Tire-ligne, tracelet,* m.
LIJNRECHT, bn. *En ligne droite.* || —e straat, *rue* f. *tirée au cordeau.* || bw. *En ligne droite.* || Rechtstreeks. *Directement.*
LIJNSLAGER, z. m. Touwslager. *Cordier,* m.
LIJNTEEKENING (zond. mv.), z. v. *Dessin linéaire,* m.
LIJNTJE, z. o. *Petite corde, cordelette,* f. || (fig.) Ik zal aan dat — niet trekken, *je ne me mêlerai pas de cette affaire.* || (prov.) Hij is aan het —, *il est attrapé.*
LIJNTREKKER, z. mv. *Zie* LIJNPEN.
LIJNVORMIG, bn. *Linéaire, en forme de ligne.*
LIJNWAAD, z. o. Linnen. *Toile de lin, toile,* f. || Een stuk —, *une pièce de toile.* || Linnengoed. *Linge,* m.
LIJNWAADFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de toile de lin, de toile.*
LIJNWAADHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *en toilerie.*
LIJNWAADMARKT, z. v. *Marché* m. *aux toiles.*
LIJNWAADPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lingerie,* f.
LIJNWADEN, bn. *De toile.*
LIJNWADIER, z. m. *Zie* LINNENKOOPER.
LIJNZAAD (zond. mv.), z. o. *Graine de lin, linette,* f.
LIJNZAADKOEK, z. m. *Zie* LIJNKOEK.
LIJNZAADMEEL (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *de lin.*
LIJNZAADOLIE (zond. mv.), z. v. *Zie* LIJNOLIE.
LIJPEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Filer, graisser* (*en parlant de liqueurs*).
LIJS, z. v. Lange —zen, *grands vases* m. pl. *de porcelaine très-fine peints de figures élancées.*
*LIJS, bn. Zacht. *Doux.* || — spreken, *parler à voix basse* ou *à mi-voix.*
LIJSPOND, z. o. *Poids* m. *de quinze livres.*
LIJST, z. v. Rand. *Bordure,* f., *bord, rebord,* m. || (archit.) *Listel,* m., *moulure,* f. || — eener schilderij, *cadre* m. *d'un tableau.* || In eene — zetten, *encadrer.* || Rol. *Liste,* f., *rôle,* m. || Register. *Registre,* m. || — van boeken, *catalogue* m. *de livres.* || — eens schips, *lisse,* f.
LIJSTBALK, z. m. (mar.) *Tablette,* f.
LIJSTEN, zw. w. b. In eene lijst zetten. *Encadrer.*
LIJSTENMAKER, z. m. *Faiseur* m. *de cadres.*
LIJSTER, z. v. Vogel. *Grive,* f. || —s vangen, *chasser* ou *tirer aux grives* || (fam.) Zingen als eene —, *chanter d'une voix agréable et claire.*
LIJSTERBES, z. v. *Sorbe,* f., *corme,* m.
LIJSTERBESSEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Sorbier, cormier, cochène,* m.
LIJSTERBEZIE, z. v. *Zie* LIJSTERBES.
LIJSTERBOOG (-BOGEN), z m. *Lacet* m. *à prendre des grives.*
LIJSTERSTRIK, z. m. *Zie* LIJSTERBOOG.
LIJSTING, z. v. *Encadrement.*
LIJSTJE, z. o. *Petite bordure,* f., *petit cadre,* m. || Kleine rol. *Petite liste,* f. || (archit.) Effen —, *bandelette,* f.
LIJSTKRANS (-KRANSEN), z. m. (archit.) *Corniche,* f.
LIJSTNAALD, z. v. (mar.) *Listeau,* m.
LIJSTPLANKEN, z. v. mv. *Emboîtures* f. pl. *d'une porte, d'un volet.*
LIJSTSCHAAF, z. v. *Bouvement,* m., *doucine,* f.
LIJSTSTEENEN, z. m. mv. *Arases,* f. pl.
LIJSTWERK (zond. mv.), z. o. *Moulure, bordure, corniche,* f. || Glad —, *moulure lisse,* f. || — aan deuren en vensters, *chambranle,* m.
LIJVELOOS, bn. Levenloos. *Mort, sans vie, inanimé.*
LIJVIG, bn. Zwaar van lijf. *Corpulent, replet, gros.* || — zijn, *avoir de l'embonpoint.* || —e wijn, *vin* m. *qui a du corps.*
LIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Corpulence, grosseur,* f., *embonpoint,* m., *réplétion,* f. || (fig.) *Consistance,* f., *corps,* m. || — des wijns, *corps* m. *du vin.*
LIJWAARTS, bw. (mar.) *Sous le vent.*
LIJZEBET, z. v. Spin. *Araignée,* f. || Trage vrouw. *Lambine,* f.
LIJZEIL, z. o. (mar.) *Bonnette,* f.
LIJZIJDE, z. v. *Côté* m. *sous le vent.*
LIKARTSENIJ, z. v. *Électuaire,* m.
LIKBEEN (-BEENEN), z. o. (cordonn.) *Astic,* m.
LIKDOORN, LIKDOREN (-DOORNS, -DORENS), z. m. *Cor* ou *durillon* m. *aux pieds.* || Eenen — uittrekken, *extirper* ou *arracher un cor.*
LIKDORENSNIJDER, z. m. *Pédicure,* m.
LIKDORENTREKKER, z. m. *Arracheur* m. *de cors.*

Likdoornvijl, z. v. *Lime* f. *à cors.*
Likeur, z. v. *Liqueur*, f.
Likeurachtig, bn. *Liquoreux.*
Likeurfabriek, z. v. *Fabrique* f. *de liqueurs.*
Likeurfabrikant, z. m. *Liquoriste*, m.
Likeurflesch, z. v. *Bouteille* f. *à liqueur.*
Likeurmaakster, z. v. *Liquoriste*, f.
Likeurmaker, z. m. *Liquoriste*, m
Likeurverkooper, z. m. *Liquoriste*, m.
Likeurverkoopster, z. v. *Liquoriste*, f.
Likeurwijn, z. m. *Vin* m. *de liqueur.*
Likeurwinkel, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend des liqueurs.*
Likhout, z. o. Gladhout. *Buis*, m., *besaiguë*, f.
Likkamer, z. v. *Lissoir*, m.
Likkebaard, z. m. *Celui qui se lèche la barbe* ou *les lèvres.* ‖ *Zie* Likkebroêr.
Likkebaarden, zw. w. o. (met *hebben*). *Se lécher la barbe* ou *les lèvres.*
Likkebroêr (-broêrs), z m. Tafelschuimer. *Écornifleur, parasite*, m. ‖ Smuller. *Gourmet, gourmand, gastronome, goinfre*, m.
Likken, zw. w. b. Lekken. *Lécher.* ‖ De beer likt zijne jongen, *l'ours lèche ses petits.* ‖ Zuipen. *Lamper, boire avec excès.* ‖ Gladmaken. *Lisser.* ‖ (fig.) Beschaven. *Polir.* ‖ (peint.) *Lécher.* ‖ Bedriegen. *Tromper, duper.*
Likkepot, z. m. *Électuaire*, m.
Likker, z. m. *Celui qui lèche.* ‖ Glanzer. *Lisseur*, m.
Likking, z. v. Het lekken. *Action* f. *de lécher.*
Likking, z. v. Glanzing. *Lissure*, f.
Liksteen (-steenen), z. m. Glanssteen. *Lissoir*, m.
Likster, z. v. Die lekt. *Celle qui lèche.* ‖ Glansster. *Lisseuse*, f.
Lil (zond. mv.), z. o. Dril. *Gelée* f. *de veau.*
Lilachtig, bn. *Gélatineux.*
Lillebeenen, zw. w. o. (met *hebben*). Met de beenen trillen. *Gambiller.*
Lillen, zw. w. o. (met *hebben*). *Palpiter.* ‖ Lillend ingewand, *entrailles palpitantes*, f. pl. ‖ Trillen. *Trembler, trembloter, frissonner.* ‖ — van koude, *grelotter. frissonner.*
Lillig, bn. *Zie* Lilachtig.
Lilling, z. v. *Palpitation*, f. ‖ Rilling. *Tremblement, frisson, frissonnement*, m.
Limoen, z. m. (bot) *Limon*, m. ‖ Kleine zoete —, *limette*, f.
Limoenboom (-boomen), z. m. *Limonier, limettier*, m.
Limoendrank (zond. mv.), z. m. *Limonade*, f.
Limoenkist, z. v. *Caisse* f. *à limons.*
Limoenkruid (zond. mv.), z. o. *Citronnelle, pirole*, f.
Limoennat, **Limoensap** (zond mv.), z. o. *Jus* m. *de limon.*
Limoenwater (zond. mv), z. o. *Limonade*, f.
Limonade (zond. mv.), z. v. *Limonade*, f.
Limonademaakster, z. v. *Limonadière*, f.
Limonademaker, z. m. *Limonadier*, m.
Linde, z. v (bot.) *Tilleul*, m.
Lindebast (zond. mv.), z. m. *Écorce* f. *de tilleul.* ‖ Binneuste —, *tille*, f.
Lindeblad (-bladen, -bladers, -bladeren), z. o. *Feuille* f. *de tilleul.*
Lindebloeisel (zond. mv.), z. o. *Fleur* f. *de tilleul.*
Lindebloesem (zond. mv.), z. m. *Fleur* f. *de tilleul.*
Lindeboom (-boomen), z. m. *Tilleul*, m.
Lindeloof (zond. mv), z. o. *Feuillage* m. *de tilleul.*
Lindemistel, z. m. *Gui* m. *de tilleul.*
Linden, bn. *De tilleul.*
Lindenhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de tilleul.*
Lindenlaan, z. v. *Allée* f. *de tilleuls.*
Linderups (-rupsen), z. v. *Lichénée*, f.
Lindeschors (zond. mv.), z. v. *Écorce* f. *de tilleul.* ‖ Binneuste —, *tille*, f.
Linguist, z. m. *Linguiste*, m.
Linguistiek (zond. mv.), z. v. *Linguistique*, f.
Liniaal, z. v. *Règle*, f. ‖ (taill.) *Marquoir*, m.
Liniaaltje, z. o. *Petite règle*, f.
Linie (liniën), z. v. Lijn, streep. *Ligne*, f. ‖ In rechte —, *en ligne droite* ou *directe.* ‖ In rechte — stellen, *aligner.* ‖ Eene — trekken, *tracer une ligne.* ‖ (mil.) Slagl̈inie. *Ligne de bataille.* ‖ Zich in — stellen, *se mettre en ligne.* ‖ (fort.) *Ligne.* ‖ Middellijn. *Équateur*, m., *ligne équinoxiale, ligne*, f. ‖ Rij. *Rangée*, f, *rang*, m. ‖ (généal.) *Ligne*, f.
Linieblad (-bladen), z. o. *Transparent, papier tracé*, m.
Liniëeren, zw. w. b. *Régler (du papier).*
Liniëerfabriek, z. v. *Fabrique* f. *de papier réglé.*
Liniëermachine (-chines), z. v. *Machine* f. *à régler le papier.*
Liniëerpen, z. v. *Tire-ligne, tracelet*, m.
Liniëersel, z. o. *Réglure*, f.
Liniëerstok, z. m. *Régloir*, m.
Linieschip (-schepen), z. o. *Vaisseau* m. *de ligne* ou *de haut bord.*
Linietrekker, z. m. *Tire-ligne, tracelet*, m.
Linietroepen, z. m. mv. *Troupes* f. pl. *de ligne.*
Link, z. v. Striem. *Marque bleue* f. *sur la peau.* ‖ Litteeken. *Cicatrice*, f. ‖ Insnijding. *Incision*, f. ‖ Scheur. *Déchirure*, f. ‖ Valsche plooi. *Faux pli*, m.
Link, bn. *Gauche.*
Linkerarm, z. m. *Bras gauche*, m.
Linkerbeen (-beenen), z. o. *Jambe gauche*, f. ‖ (prov.) Hij is met zijn — uit het bed gestapt, *il est fort chagrin ce matin.*
Linkerborst, z. v. *Mamelle gauche*, f.
Linkerd, z. m. *Gaucher*, m. ‖ (fig.) *Fin compère, rusé matois*, m.
Linkerdij, z. v. *Cuisse gauche*, f.
Linkerduim, z. m. *Pouce gauche*, m.
Linkerhand, z. v. *Main gauche*, f. ‖ Ter —, *à gauche, à main gauche.* ‖ (man.) — des ruiters, *main de la bride.* ‖ Huwelijk met de —, *mariage morganatique*, m.
Linkerkant (zond. mv.), z. m. *Côté gauche*, m.
Linkermouw, z. v. *Manche gauche*, f.
Linkernij, z. v. Fopperij. *Attrape, tromperie*, f.
Linkeroever (zond. mv.), z. m. *Rivage gauche*, m., *rive gauche*, f.
Linkeroog (-oogen), z. o. *Œil gauche*, m.
Linkervleugel, z. m. *Aile gauche*, f.
Linkervoet, z. m. *Pied gauche*, m.
Linkerzak, z. m. *Poche gauche*, f.
Linkerzijde (zond. mv), z. v. *Côté gauche*, m.
Links, bw. *À gauche, à main gauche.*
Linksaf, bw. *À gauche.*
Linksch, bn. *Gauche, gaucher.* ‖ — en rechtsch, *ambidextre.* ‖ (fig) —e streken, *tours* m. pl. *de coquin.* ‖ Onhandig. *Gauche, inhabile.*
Linkschheid (zond. mv.), z. v. *Gaucherie*, f. ‖ (fig) *Gaucherie, maladresse*, f.
Linksom, bw. *À gauche.* ‖ (mil.)—, keert! *demi-tour à gauche!*
Linksteen (-steenen), z. m. *Bélemnite*, f.
Linnen, z. o. Lijnwaad *Toile*, f. ‖ Een stuk —, *une pièce de toile.* ‖ Fijn —, *toile fine.* ‖ Grof —, *grosse toile.* ‖ Wit —, *toile blanche.* ‖ Linnengoed. *Linge*, m. ‖ Schoon —, *linge blanc.*

Linnen, bn. *De toile, de lin.* ‖ — garen, *fil* m. *de lin.*
Linnenbleek (-bleeken), z. v. *Blanchisserie*, f.
Linnenbleeker, z. m. *Blanchisseur* m. *de toile.*
Linnenfabriek, z. v. *Fabrique* f. *de toiles.*
Linnengoed (zond. mv.), z. o. *Linge*, m.
Linnenhandel (zond. mv.), z. m. *Lingerie*, f., *commerce* m. *de toile* ou *de linge*, *toilerie*, f.
Linnenhandelaar, z. m. *Linger*, m.
Linnenhandelaarster, z. v. *Lingère*, f.
Linnenkamer, z. v. *Lingerie*, f.
Linnenkas[t], z. v. *Armoire* f. *au linge.*
Linnenkist, z. v. *Coffre* m. *au linge.*
Linnenklopper, z. m. *Battoir*, m.
Linnenkooper, z. m. *Marchand de toiles, toilier, linger*, m.
Linnenkoopman (-lieden), z. m. *Zie* Linnenkooper.
Linnenkoopmanschap (zond. mv.), z. v. *Zie* Linnenhandel.
Linnenkoopster, z. v. *Marchande de toiles, toilière, lingère*, f.
Linnenkraam, z. v. *Boutique* f. *de toiles.*
Linnennaaister, z. v. *Lingère*, f.
Linnennaald, z. v. *Aiguille* f. *à coudre du linge.*
Linnenverkooper, z. m. *Zie* Linnenkooper.
Linnenverkoopster, z. v. *Zie* Linnenkoopster.
Linnenwaschster, z. v. *Lavandière, blanchisseuse*, f.
Linnenweefsel, z. o. *Tissu* m. *de lin.*
Linnenweefster, z. v. *Toilière*, f.
Linnenweven (zond. mv.), z. o. *Métier* m. *de tisserand, tisseranderie*, f.
Linnenwever, z. m. *Tisserand*, m.
Linnenweverij, z. v. *Tisseranderie*, f. ‖ Linnenfabriek. *Fabrique* f. *de toiles.*
Linnenwinkel, z. m. *Boutique de toiles, de lingère, lingerie*, f.
Lins, z. v. (opt.) *Lentille*, f. ‖ Bolvormige —, *lentille sphérique.* ‖ Brandpunt eener —, *foyer* m. *d'une lentille.* ‖ (bot.) *Lentille*, f. ‖ Lombaardsche —, *baguenaude*, f. ‖ (anat.) *Cristallin*, m., *lentille transparente*, f.
Lint, z. o. *Ruban*, m. ‖ Zijden —, *ruban de soie.* ‖ — eener ridderorde, *ruban* m. *d'un ordre de chevalerie.*
Lintfabriek, z. v. *Manufacture* f. *de rubans.*
Lintgetouw, z. o. *Métier de rubanier, brodoir*, m.
Lintgras (zond. mv.), z. o. (bot.) *Phalaris arondinaire*, m.
Linthandel (zond. mv.), z. m. *Rubanerie*, f., *commerce* m. *de rubans.*
Lintje, z. o. *Petit ruban*, m. ‖ — in een boek, *signet*, m.
Lintmeulen, **Lintmolen**, z. m. *Moulin* m. *de rubanier.*
Lintstrik, z. m. *Nœud de rubans, nouet*, m., *cocarde*, f.
Linttouw, z. o. *Zie* Lintgetouw.
Lintvaren (zond. mv.), z. o. (bot.) *Vittaries*, f. pl.
Lintverkooper, z. m. *Rubanier*, m.
Lintverkoopster, z. v. *Rubanière*, f.
Lintvormig, bn. *Rubané, rubanaire.*
Lintweefster, z. v. *Rubanière*, f.
Lintwerker, z. m. *Rubanier*, m.
Lintwerkersgetouw, z. o. *Métier de rubanier, brodoir*, m.
Lintwerkster, z. v. *Rubanière*, f.
Lintwever, z. m. *Rubanier*, m.
Lintweverij, z. v. *Fabrique* f. *de rubans.* ‖ Het lintweven. *Rubanerie*, f.
Lintwinkel, z. m. *Boutique* f. *de rubans.*
Lintworm, z. m. *Ver solitaire, ténia*, m.
Linze, z. v. *Zie* Lins.
Linzeboom (-boomen), z. m. *Baguenaudier*, m.
Linzeboon (-boonen), z. v. *Baguenaude*, f.
Linzen, bn. *De lentilles.*
Linzenakker, z. m. *Champ* m. *semé de lentilles.*
Linzenmaal, z. o. *Repas* m. *de lentilles.*
Linzenmeel (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *de lentilles.*
Linzensoep (zond. mv.), z. v. *Potage* m. *aux lentilles.*
Linzevormig, bn. *Lenticulaire, lenticulé.*
Lip, z. v. *Lèvre*, f. ‖ (fig.) Zich op de —pen bijten, *se mordre les lèvres.* ‖ (fig.) Ik had het woord op mijne —pen, *j'avais le mot sur le bord des lèvres.* ‖ (fig.) Hij laat de — hangen *of* hij trekt eene —, *il boude, il fait la moue.* ‖ De —pen van het paard, *les babines* f. pl. *du cheval.* ‖ (fig.) *Lèvre.* ‖ (bot.) *Lèvre.*
Lipbloemig, bn. (bot.) *Labié.* ‖ —e bloemen, *labiées*, f. pl.
Lipje, z. o. *Petite lèvre*, f. ‖ (bot.) *Labelle*, f.
Lipklamp, z. v. (constr.) *Dent*, f. ‖ (mar.) *Porte-collier*, m.
Lipklier, z. v. *Glande labiale*, f.
Lipkloven, z. v. mv. *Gerçures* f. pl. *aux lèvres.*
Lipkuiltje, z. o. *Fossette* f. *près de la lèvre.*
Lipletter, z. v. *Lettre labiale, labiale*, f.
Lippenpommade (-ades), z. v. *Pommade* f. *pour les lèvres.*
Lippenzalf, z. v. *Onguent* m. *pour les lèvres.*
Lipvisch, z. m. *Labre*, m.
Lipvormig, bn. (bot.) *Labié.*
Lipvormigheid (zond. mv.), z. v. (bot.) *Labiation*, f.
Lis, z. v. *Cordon, cordonnet, liséré*, m., *ganse*, f.
Lisch, z. o. *Iris, acore, glaïeul*, m. ‖ Stinkende —, *glaïeul puant*, m.
Lischachtig, bn. *Qui ressemble à l'iris, à l'acore* ou *au glaïeul.*
Lischbloem, z. v. *Fleur* f. *d'iris.*
Lischdodde, z. v. *Masse* f. *d'eau.*
Lischgras (zond. mv.), z. o. *Laîche, massette*, f.
Lischknop, z. m. *Bulbe* f. *d'iris* ou *de glaïeul.*
Lischwortel, z. m. *Racine* f. *d'iris* ou *de glaïeul.*
Lisje, z. o. *Cordonnet*, m., *petite ganse*, f.
Lispelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Siffler du bout de la langue en parlant, grasseyer, parler gras.* ‖ Ruischen. *Murmurer.*
Lispen, zw. w. o. (met *hebben*). *Siffler du bout de la langue en parlant, grasseyer, parler gras.*
Lisper, z. m. *Grasseyeur*, m.
Lisping (zond. mv.), z. v. *Grasseyement*, m.
Lispster, z. v. *Grasseyeuse*, f.
Lisptong, z. m. en v. (fam.) *Grasseyeur*, m., *grasseyeuse*, f.
Lissen, zw. w. b. *Munir de cordons* ou *de ganses, galonner, border.*
List, z. v. *Ruse, finesse, subtilité, malice, adresse*, f., *artifice*, m. ‖ Heimelijke —, *menée*, f.
Listig, bn. *Rusé, fin, subtil, malin, artificieux, adroit.* ‖ bw. *Artificieusement, subtilement.*
Listigaard, z. m. *Aigrefin, fin matois, rusé compère*, m.
Listigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* List.
Listig[lijk], bw. *Zie* Listig, bw.
Litanie (-ieën), z. v. *Litanie*, f., *litanies*, f. pl.
Liter, z. m. *Litre*, m.
Literarisch, bn. *Littéraire.*
Literator (-toren), z. m. *Littérateur*, m.
Literatuur, z. v. *Littérature*, f.
Lithauwsch, bn. De —e taal. *Le lithuanien*, m.
Lithograaf (-grafen), z. m. *Lithographe*, m.
Lithographie (-phieën), z. v. *Lithographie*, f.
Lithophanie (-phanieën), z. v. *Lithophanie*, f.

LITS, z. v. *Zie* LIS.
LITSKOORD, z. v. *Zie* LIS.
LITTEEKEN, z. o. *Cicatrice*, f.
LITTEEKENEN, zw. w. b. *Cicatriser.* ‖ Gelitteekend voorhoofd, *front cicatrisé*, m.
LITTEEKENEND, bn. *Cicatrisant*, *cicatrisatif.*
LITTEEKENTJE, z. o. *Petite cicatrice*, f.
LITTEEKENVORMEND, bn. *Cicatrisant*, *cicatrisatif.*
LITTEEKENVORMING (zond. mv.), z. v. *Cicatrisation*, f.
LITURGIE (zond. mv.), z. v. *Liturgie*, f.
LIVREI, z. v. *Livrée*, f.
LIVREIBEDIENDE, z. m. *Zie* LIVREIKNECHT.
LIVREIKNECHT (-KNECHTS, -KNECHTEN), z. m. *Laquais*, m.
LIVREIROK, z. m. *Habit* m. *de livrée.*
LIVREIVOLK, z. o. *Gens* m. *et* f. pl. *de livrée*, *livrée*, *valetaille*, f.
LOB, z. v. Halskraag. *Fraise*, *collerette*, f. ‖ Handlob. *Manchette*, f. ‖ (bot.) *Cotylédon*, *lobe*, m. ‖ In —ben verdeeld, *lobé.*
LOBBE, z. m. (pop.) *Niais*, *lourdaud*, *benêt*, m.
LOBBENLOOS, bn. (bot.) *Acotylédone.*
LOBBENLOOSHEID (zond. mv.), z. v. (bot.) *Acotylédonie*, f.
LOBBEREN, zw. w. b. *Passer à gué.* ‖ o. (met *hebben*). *Barboter dans l'eau.* ‖ Waggelen *Chanceler.*
LOBBERIG, bn. *Gélatineux.*
LOBBERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est gélatineux.*
LOBBES, z. m (pop.) *Niais*, *lourdaud*, *benêt*, m.
LOBBIG, bn. *Fraisé*, *plissé.* ‖ (bot.) *Lobé.*
LOBMOUWTJE, z. o. *Engageante*, f.
LOBOOR (-OOREN), z. m. Hond *of* zwijn met hangende ooren. *Chien* ou *cochon* m. *à oreilles pendantes.* ‖ (fig.) Lomperd. *Niais*, *lourdaud*, *benêt*, m.
LOBOORIG, bn. *Oreillard*, *qui a les oreilles pendantes* ‖ (fig) *Niais*, *imbécile.*
LOBOORIGHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Niaiserie*, *bêtise*, *nigauderie*, f.
LOCAAL, bn. Plaatselijk. *Local.*
LOCALITEIT, z. v. *Localité*, f.
LOCH, z. o. *Trou*, m., *ouverture*, f.
LOCHGAT (-GATEN), z. o. (mar.) *Dalot*, m.
LOCHT, z. v. *Zie* LUCHT.
LOCHTING, z. v. Achterplaats. *Cour*, f. ‖ Moestuin. *Potager*, m.
LOCOMOTIEF, z. v. *Locomotive*, f.
LODDER, z. m. Wellusteling. *Voluptueux*, *débauché*, m.
LODDERBOEF, z. m. *Zie* LODDER.
LODDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se mouvoir*, *s'agiter.* ‖ In het bed —, *rester au lit par mollesse.*
LODDERIG, bn. Dartel, verliefd. *Langoureux*, *amoureux.* ‖ Teeder. *Tendre.* ‖ bw. *Amoureusement*, *tendrement.*
LODDERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Langueur*, *tendresse*, f.
LODDERLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie voluptueuse*, f.
LODDERLIJK, bn. Dartel, verliefd. *Langoureux*, *amoureux.* ‖ Teeder. *Tendre.* ‖ bw. *Amoureusement*, *tendrement.*
LODDEROOG (-OOGEN), z. o. *Regard langoureux*, *agaçant* ou *lascif*, m. ‖ m. *en* v. Persoon. *Homme* m. ou *femme* f. *au regard langoureux.*
LODDEROOGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jeter des œillades langoureuses.*
LODDERZOET, bn. *Très-tendre*, *passionné*, *très-lascif*, *très-langoureux.*
LOEDER, z. m. *Bougre*, *vaurien*, m. ‖ v. *Prostituée*, f.
LOEF (zond. mv.), z. v. (mar.) *Lof*, m. ‖ De — hebben, *être au lof.* ‖ De — houden, *tenir le lof*, *aller au lof.* ‖ (fig.) Iemand de — afsteken, *damer le pion à qq.*, *l'emporter sur qq.*, *faire la barbe à qq.*
LOEFGIERIG, bn. (mar.) *Ardent à venir au vent*, *ravier.*
LOEFHOUDEN (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de tenir le lof.*
LOEFHOUDER, z. m. (mar.) *Boute-lof*, m.
LOEFHOUT, z. o. (mar.) Dol. *Tolet*, *échome*, *taquet* m. *de gorgère.*
LOEFWAARTS, bw. *Au lof*, *au vent.* ‖ — zijn, *être au lof.* ‖ Te — van ons, *au vent de nous.*
LOEGEN, zw. w. b. Stuwen. *Ranger*, *arranger*, *disposer*, *mettre en ordre*, *entasser.*
LOEGER, z. m. *Celui qui range*, *qui met en ordre* ou *qui entasse.*
LOEGSTER, z. v. *Celle qui range*, *qui met en ordre* ou *qui entasse.*
LOEIEN zw. w. o. (met *hebben*). *Mugir*, *beugler*, *meugler.* ‖ De stieren —, *les taureaux mugissent.* ‖ De wind loeit, *le vent mugit* ou *gronde.*
LOEIING, z. v. *Mugissement*, *beuglement*, m. ‖ (fig) *Mugissement*, *grondement*, m.
LOENSCH, bn. *Un peu louche*, *bigle.* ‖ bw. *De travers*, *de côté.* ‖ — zien, *loucher.*
LOER, z. m. Lomperd. *Lourdaud*, *rustre*, m.
LOER (zond. mv.), z. m. Het loeren. *Action* f. *d'épier*, *guet*, m., *aguets*, m. pl. ‖ Op den — liggen, *être aux aguets.*
LOER, z. v. Streek. *Tour*, m. ‖ Iemand eene — draaien, *jouer un tour à qq.*
LOERDER, z. m. *Lorgneur*, m.
LOEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Épier*, *guetter*, *espionner*, *être à l'affût*, *lorgner.* ‖ Op zijnen roof —, *guetter sa proie.* ‖ De kat loert op de muis, *le chat guette la souris.* ‖ b. Bedriegen. *Attraper*, *duper*, *tromper.*
LOERES (-RESEN), z. m. *Homme simple*, *niais*, m.
LOERGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m. *à travers duquel on guette.*
LOERGLAS (-GLAZEN), z. o. *Lorgnette*, f., *lorgnon*, m.
LOERHOEK, z. m. *Cachette*, f.
LOERHUISJE, z. o. *Guérite*, f.
LOERING, z. v. *Lorgnerie*, *action* f. *de guetter.*
LOERKAMER, z. v. *Chambre* f. *d'où l'on guette.*
LOERMOORDER, z. m. Sluikmoorder. *Assassin*, m.
LOEROOGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* LOEREN.
LOERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *choisi pour guetter*, *cachette*, f. ‖ (chass.) *Affût*, m.
LOERPLEIN, z. o. (chass.) *Accoures*, f. pl.
LOERSTER, z. v. *Lorgneuse*, f.
LOERVOGEL, z. m. *Oiseau de leurre*, *faucon*, m. ‖ (fig.) Bespieder. *Guetteur*, m.
LOET, z. v. Luim, nuk. *Lubie*, f, *caprice*, m.
LOET, z. v. Ovenkrabber. *Zie* OVENKRABBER.
LOETE, z. m. Dommerik *Lourdaud*, *imbécile*, m. ‖ v. *Femme stupide*, f.
LOEVEN, zw. w. o. (met *hebben* of *zijn*). *Lofer*, *venir au lof.*
LOEVER[T], bn. (mar.) Te — aanzeilen. *Déventer.*
LOF (zond. mv.), z. m. *Louange*, f., *éloge*, m. ‖ Roem, eer. *Gloire*, f., *honneur*, m ‖ Gods— zingen, *chanter les louanges de Dieu.* ‖ God —! *Dieu soit loué! grâce à Dieu! Dieu merci!* ‖ Lofspraak. *Éloge.* ‖ — spreken, *louer*, *faire l'éloge.* ‖ Iemand — toezwaaien, *donner de grands éloges à qq.* ‖ o. *Salut*, m. ‖ Naar het — gaan, *aller au salut.*
LOF, z. o. Loof. *Zie* LOOF.
LOFBAZUIN, z. v. *Trompette héroïque*, f. ‖ (fig.)

Lofspraak. *Éloge, panégyrique*, m. ‖ De — steken, *entonner les louanges de qq.* ou *de qc.*
LOFDICHT, z. o. *Panégyrique* m. *en vers.*
LOFFELIJK, bn. *Louable, digne de louange* ou *d'éloges, honorable.* ‖ —e daad, *action louable*, f. ‖ bw. *Louablement, honorablement.*
LOFFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Mérite*, m.
LOFGALM, z. m. *Éloge* m. *qui retentit.* ‖ (fig.) *Panégyrique*, m.
LOFGEZANG, z. o. Loflied. *Hymne*, m. *et* f., *cantique*, m.
LOFGIERIG, bn. *Avide* ou *affamé de louanges, ambitieux.*
LOFGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Avidité de louanges, ambition, vanité, grande envie* f. *d'être loué.*
LOFHUNKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Désirer ardemment d'être loué.*
LOFLIED (-LIEDEREN), z. o. *Zie* LOFGEZANG.
LOFPSALM, z. m. *Psaume* m. *de louanges.*
LOFREDE (-REDENEN), z. v. *Panégyrique, éloge*, m., *louange, apologie*, f. ‖ Eene — op iemand houden, *faire l'éloge* ou *le panégyrique de qq.*
LOFREDENAAR, z. m. *Panégyriste, apologiste*, m.
LOFSPRAAK, z. v. *Zie* LOFREDE.
LOFSPREKEN (zond. mv.), z. o. *Louange*, f., *éloge*, m.
LOFSPREKER, z. m. *Panégyriste, apologiste*, m.
LOFTROMPET, z. v. *Zie* LOFBAZUIN.
LOFTUIGING, z. v. *Louange*, f., *éloge*, m.
LOFTUITEN, zw. w. b. *Encenser, prôner, flagorner, flatter excessivement.*
LOFTUITER, z. m. *Encenseur, prôneur, adulateur, louangeur, panégyriste*, m.
LOFTUITERIJ, z. v. *Adulation, flagornerie, louange excessive, flatterie*, f., *éloge excessif*, m.
LOFTUITING, z. v. *Zie* LOFTUITERIJ.
LOFTUITSTER, z. v. *Louangeuse*, f.
LOFWAARDIG, bn. *Digne de louange* ou *d'éloges, louable, recommandable, honorable.* ‖ bw. *Louablement, honorablement, dignement.*
LOFWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mérite*, m.
LOFWAARDIG[LIJK], bw. *Zie* LOFWAARDIG, bw.
LOFWEERDIG, bn. *Zie* LOFWAARDIG.
LOFWERK (zond. mv.), z. o. *Zie* LOOFWERK.
LOFZANG, z. m. *Hymne*, m. *et* f., *cantique*, m.
LOFZANGDICHTER, z. m. *Hymniste, hymnographe*, m.
LOFZANGENBOEK, z. o. *Cantionnaire, livre de cantiques, hymnaire*, m.
LOFZANGER, z. m. *Poëte panégyriste, panégyriste*, m.
LOFZEGGER, z. m. *Panégyriste*, m.
LOG, z. v. (mar.) Logplankje. *Loch*, m.
LOG, bn. Zwaar. *Lourd, pesant.* ‖ Traag. *Lent, indolent.* ‖ Dom. *Hébété, stupide.* ‖ bw. *Lourdement, pesamment, lentement, stupidement.*
LOGARITHME, z. v. (math.) *Logarithme*, m.
LOGARITHMENTAFEL, z. v. (mar.) *Table* f. *de logarithmes.*
LOGARITHMISCH, bn. (math.) *Logarithmique.*
LOGE (LOGES), z. v. *Loge*, f.
LOGEEREN, zw. w. b. *Loger.* ‖ o. (met *zijn* en *hebben*). *Loger.*
LOGEMENT, z. o. *Logement*, m., *auberge, hôtellerie*, f., *hôtel*, m.
LOGEMENTHOUDER, z. m. *Hôtelier, hôte, aubergiste*, m.
LOGEMENTJE, z. o. *Petit logement*, m., *petite auberge*, f.
LOGEN, z. v. *Zie* LEUGEN.
LOGENSTRAFFEN, zw. w. b. *Démentir, donner un démenti.* ‖ Iemand —, *donner un démenti à qq.*
LOGENTAAL, z. v. *Zie* LEUGENTAAL.
LOGGEESTIG, bn. *Stupide.*
LOGGEN, zw. w. b. (mar.) *Jeter le loch.*

LOGGER, z. m. (mar.) Vaartuig. *Lougre*, m.
LOGHEID (zond. mv.), z. v. *Pesanteur, lourdeur*, f. ‖ Traagheid. *Lenteur, indolence, inertie*, f. ‖ Domheid. *Stupidité*, f.
LOGICA (zond. mv.), z. v. *Logique*, f.
LOGIES (zond. mv.), z. o. *Logis*, m.
LOGISCH, bn. *Logique.*
LOGLIJN, z. v. (mar.) *Ligne* f. *de loch.*
LOGPLANKJE, z. o. (mar.) *Zie* LOG.
LOGTAFEL, z. v. (mar.) *Table* f. *de loch.*
LOK, z. v. Haarlok. *Boucle* f. *de cheveux.* ‖ Valsche —ken, *fausses boucles*, f. pl.
LOK, z. o. Loch, openingsgat. *Trou*, m., *ouverture*, f.
LOKAAL, z. o. Vertrek. *Local*, m.
LOKAAS, z. o. *Appât*, m., *amorce*, f., *leurre*, m. ‖ (fig.) — der zonde, *appât du péché.*
LOKAZEN, zw. w. b. *Amorcer, appâter, allécher, affriander.* ‖ (fig.) *Attirer, allécher, tenter.*
LOKBROOD (zond. mv.), z. o. *Zie* LOKAAS.
LOKDUIF, z. v. *Pigeon appelant, pigeon* m. *qui sert d'appeau.*
LOKEEND, z. v. *Appelant*, m.
LOKFLUITJE, z. o. *Appeau, pipeau*, m., *réclame*, f.
LOKGELD, z. o. *Appât, argent* m. *donné à qq. pour le séduire.*
LOKGIFT, z. v. *Appât, présent* m. *fait à qq. pour le séduire.*
LOKKE, z. v. *Sucette*, f.
LOKKEN, zw. w. b. Zuigen. *Sucer.* ‖ Lokazen. *Amorcer, appâter, allécher, affriander.* ‖ (fig.) *Attirer, allécher, tenter.* ‖ Den vijand in eene hinderlaag —, *attirer l'ennemi dans une embuscade.* ‖ Wachtels —, *piper des cailles.*
LOKKER, z. m. *Zie* AANLOKKER.
LOKKIG, bn. Gelokt. *Bouclé.*
LOKKING, z. v. *Action* f. *d'amorcer, d'appâter, d'allécher* ou *d'attirer.*
LOKMEES (-MEEZEN), z. v. *Mésange appelante*, f.
LOKPIJPJE, z. o. *Appeau, pipeau*, m.
LOKSEL, z. o. *Zie* LOKAAS.
LOKSPIJS, z. v. *Zie* LOKAAS.
LOKVINK, z. m. *en* v. *Pinson appelant*, m.
LOKVOGEL, z. m. *Appelant, appeau*, m. ‖ — in eene kooi, *chanterelle*, f. ‖ (fauc.) *Leurre*, m., *moquette*, f.
LOKWOORD, z. o. *Parole séduisante* ou *attrayante, amorce*, f.
LOL[LE], z. v. Vermaak. *Plaisir*, m. ‖ Klucht. *Farce, facétie, plaisanterie*, f.
LOLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Miauler.* ‖ Slecht zingen. *Chanter mal.* ‖ Zich vermaken. *Se divertir.* ‖ Zotteklap uitslaan. *Plaisanter.*
LOLLEPOT, z. m. *Couvet*, m.
LOLLER, z. m. *Mauvais chanteur*, m.
LOLLING, z. v. *Miaulement*, m. ‖ Slechte zang. *Chant misérable*, m. ‖ Zotteklap. *Fadaises*, f. pl.
LOLSTER, z. v. *Mauvaise chanteuse*, f.
LOM, z. v. Bijt. *Trou* m. ou *ouverture* f. *dans la glace.*
LOMBARD, z. m. *Lombard, mont-de-piété*, m.
LOMBARDBRIEFJE, z. o. *Billet* m. *du lombard.*
LOMBARDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Prêter sur gages à gros intérêts, prêter à usure.*
LOMBARDHOUDER, z. m. *Celui qui tient un lombard, prêteur* m. *sur gages.*
LOMBERD, z. m. *Zie* LOMBARD.
LOMBERDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* LOMBARDEN.
LOMBERSPEL, z. o. *Zie* OMBERSPEL.
LOMMER (zond. mv.), z. v. *Ombre*, f, *ombrage*, m.
LOMMERACHTIG, bn. *Ombragé.*
LOMMERD, z. m. *Zie* LOMBARD.

LOMMEREN, zw. w. o. (met *hebben*). In de lommer zitten. *Être assis à l'ombre.*
LOMMERIG, bn. *Ombragé.*
LOMMERRIJK, bn. *Ombreux, bien ombragé, touffu.*
LOMP, bn. Plomp. *Lourd, massif.* ‖ Ongemanierd. *Grossier, malhonnête.* ‖ Onhandig. *Maladroit.* ‖ bw. *Lourdement, massivement.* ‖ Ongemanierd. *Grossièrement.* ‖ Onhandig. *Maladroitement.*
LOMP, z. v. Vod, versleten lap. *Chiffon, haillon*, m., *guenille*, f.
LOMP, z. m. Visch. *Forgeron*, m., *blenne, blennie*, f.
LOMPENBAK, z. m. (papet.) *Pile-drapeaux*, m.
LOMPENGAARDER, z. m. *Chiffonnier*, m.
LOMPENKOOPMAN (-LIEDEN), z. m. *Marchand* m. *de chiffons.*
LOMPENKRAMER, z. m. *Chiffonnier, fripier*, m.
LOMPENMAND, z. v. *Panier* m. *à chiffons.*
LOMPENSCHUUR, z. v. *Grange* f. *à chiffons.*
LOMPENZAK, z. m. *Sac* m. *à chiffons*
LOMPENZOLDER, z. m. *Grenier* m. *aux chiffons.*
LOMPERD, z. m. *Lourdaud, rustre, rustaud, nigaud, ostrogoth, butor*, m.
LOMPERIK, z. m. *Zie* LOMPERD.
LOMPHEID (-HEDEN), z. v. *Lourdeur, lourderie, balourdise, bêtise, grossièreté, rusticité, rudesse*, f.
LOMPIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* LOMPHEID.
LONG, z. v. *Poumon*, m. ‖ (bouch.) *Mou*, m. ‖ (fig.) — en lever verteren, *dépenser tout son bien.*
LONGAANDOENING, z. v. *Affection pulmonaire*, f.
LONGADER, z. v. (anat.) *Veine pulmonaire*, f.
LONGBESCHRIJVER, z. m. *Pneumographe*, m.
LONGBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Pneumographie*, f.
LONGEKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Zie* LONGKRUID.
LONGELOOS, bn. *Qui n'a pas de poumon.*
LONGELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Absence* f. *du poumon.*
LONGER, z. v. *Zie* LONG.
LONGKAMER, z. v. (anat.) *Ventricule pulmonaire*, m.
LONGKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Pulmonaire*, f.
LONGKRUIDACHTIG, bn. *Lichéné.*
LONGKWAAL, z. v. *Affection pulmonaire*, f.
LONGMIDDEL, z. o. *Remède pneumonique, pneumonique*, m.
LONGONTLEDING (zond. mv.), z. v. *Pneumotomie*, f.
LONGONTSTEKING (zond. mv.), z. v. *Pneumonie, péripneumonie, inflammation pulmonaire*, f.
LONGPIJP, z. v. (anat.) *Bronche*, f.
LONGTERING, z. v. *Phthisie pulmonaire*, f.
LONGVATEN, z. o. mv. *Vaisseaux pulmonaires*, m. pl, *bronches*, f. pl.
LONGVLECHT, z. v. (anat.) *Plexus pulmonaire*, m.
LONGVLOED, z. m. *Blennothorax, catarrhe pulmonaire*, m.
LONGVUUR (zond. mv.), z. o. (vétér.) *Pneumonie* f. *chez les chevaux.*
LONGZENUW, z. v. *Nerf pulmonaire*, m.
LONGZIEK, bn. *Pulmonique.*
LONGZIEKTE, LONGZUCHT, z. v. *Maladie pulmonaire, pulmonie, pneumonie*, f.
LONGZUCHTIG, bn. *Pulmonique.*
LONGZWEER (-ZWEREN), z. v. (méd.) *Vomique*, f., *abcès* m. *du poumon.*
LONK, z. m. Vriendelijke oogwenk. *Œillade*, f. ‖ —en toewerpen, *œillader, jeter* ou *lancer des œillades.*
LONKAARD, z. m. *Zie* LONKER.

LONKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jeter* ou *lancer des œillades, œillader, lorgner, faire les yeux doux.* ‖ Loensch zien. *Loucher, être louche, regarder de travers.*
LONKER, z. m. *Celui qui jette des œillades, lorgneur*, m. ‖ Die loensch ziet. *Louche, bigle*, m. ‖ Oog. *Œil*, m.
LONKING, z. v. *Action de jeter des œillades* ou *de lorgner, lorgnerie*, f.
LONKJE, z. o. *Œillade*, f.
LONKSPIER, z. v. *Muscle rotateur*, m.
LONKSTER, z. v. *Celle qui jette des œillades, lorgneuse*, f. ‖ Die loensch ziet. *Bigle*, f.
LONT, z. v. *Mèche*, f. ‖ (fig.) — ruiken, *éventer la mèche* ou *la mine, avoir le vent de qc.*
LONTGAT (-GATEN), z. o. (artill.) *Œil* m. *de bombe, de grenade, etc.*
LONTSTOK, z. m. *Boute-feu, porte-mèche*, m.
LONTVAT (-VATEN), z. o. *Baril* m. *à mèches.*
LOOCHENAAR, z. m. *Dénégateur*, m.
LOOCHENAARSTER, z. v. *Celle qui nie* ou *renie.*
LOOCHENBAAR, bn. *Niable, qui peut être nié, reniable.*
LOOCHENEN, zw. w. b. *Nier, désavouer, renier.* ‖ Eene schuld —, *dénier une dette.* ‖ o. (met *hebben*). Tegenspreken. *Disconvenir.*
LOOCHENING, z. v. *Négation, dénégation*, f., *déni, désaveu*, m.
LOOD (LOODEN), z. o. Metaal. *Plomb*, m. ‖ Gedegen —, *plomb natif* ou *vierge.* ‖ Een blok —, *un saumon* m. *de plomb.* ‖ (chass.) *Plomb, grain* m. *de plomb.* ‖ Kogel. *Balle*, f. ‖ Paslood. *Plomb, chat, niveau* m. *à plomb.* ‖ Te — zetten, *mettre à plomb.* ‖ Peillood. *Sonde*, f., *plomb*, m. ‖ Tegenwicht. *Contre-poids, plomb, poids*, m. ‖ (comm.) *Plomb*, m., *marque* f. *de plomb.* ‖ Gewicht. *Décagramme*, m.
LOODAARS (-AARSEN), z. m. *Cul* m. *de plomb.*
LOODACHTIG, bn. *Qui tient de la nature du plomb.* ‖ Zwaar. *Lourd. pesant.*
LOODBAND, z. m. *Brifier*, m.
LOODBLEEK, bn. *Livide, blême, plombé.*
LOODEN, bn. *De plomb.* ‖ — kogels, *balles* f. pl. *de plomb.* ‖ (pêch) — snoer, *plombée*, f. ‖ (fig.) Met — schoenen aankomen, *approcher très-lentement.*
LOODEN, zw. w. b. *Plomber, garnir de plomb.* ‖ Vischnetten —, *plomber des filets.* ‖ Eenen muur —, *plomber une muraille.* ‖ (vitr.) *Mettre au plomb.* ‖ o. (met *hebben*). Peilen. *Sonder, jeter la sonde.*
LOODER, z. m. *Plombeur*, m.
LOODERTS (zond. mv.), z. o. *Mine de plomb, plombagine*, f.
LOODGIETER, z. m. *Plombier*, m.
LOODGIETERIJ, z. v. *Plomberie*, f.
LOODGIETERSSTAMPER, z. m. *Boursault*, m., *batte* f. *de plombier.*
LOODGIETERSSTOK, z. m. *Zie* LOODGIETERSSTAMPER.
LOODGLANS (zond. mv.), z. m. *Litharge*, f.
LOODGLAZUUR (zond. mv.), z. o. *Vernis* m. *de plomb.*
LOODGLIT (zond. mv.), z. o. *Litharge*, f.
LOODING, z. v. *Plombage*, m.
LOODJE, z. o. *Petit objet* m. *de plomb.* ‖ Looden merk. *Marque* f. *de plomb.* ‖ (fig.) Het — leggen, *faire quelque perte.*
LOODKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de plomb.*
LOODKOLIEK (zond. mv.), z. o. *Colique* f. *de plomb.*
LOODLEPEL, z. m. *Cuiller* f. *à fondre du plomb.*
LOODLIJN, z. v. (constr.) *Cordeau* m. *pour tracer des lignes.* ‖ (mar.) *Ligne* f. *d'une sonde.* ‖ (math.) *Ligne perpendiculaire, perpendiculaire*, f.

Loodmijn, z. v. *Mine* f. *de plomb.*
Loodnagel, z. m. *Clou* m. *à plomb.*
Loodpan, z. v. (plomb.) *Polastre*, m.
Loodrecht, bn. *Perpendiculaire, à plomb.* ‖ bw. *Perpendiculairement, à plomb.*
Loods (loodsen), z. m. Loodsman. *Pilote côtier, pilote, lamaneur*, m.
Loods (loodsen), z. v. Houten gebouw. *Loge, baraque*, f.
Loodsboot (-booten), z. m. *en* v. *Chaloupe* ou *barque* f. *de pilote* ou *de lamaneur.*
Loodschuim (zond. mv.), z. o. *Écume de plomb, cendrée*, f.
Loodsel, z. o. *Plombage*, m.
Loodsen, zw. w. b. *Piloter, conduire un bâtiment de mer en sortant* ou *en entrant.*
Loodsgeld (zond. mv.), z. o. *Droit de pilotage, lamanage*, m.
Loodsing, z. v. *Pilotage, lamanage*, m.
Loodslakken, z. v. mv. *Scories* f. pl. *de plomb.*
Loodsman (-lieden), z. m. *Zie* Loods.
Loodsmansboot (-booten), z. m. *en* v. *Zie* Loodsboot.
Loodsmanswater, z. o. *Parage dangereux* m. *connu seulement des pilotes* ou *des lamaneurs, passe dangereuse*, f.
Loodspaath, z. m. *Mine* f. *de plomb spathique.*
Loodsteen (-steenen), z. m *Pierre plombière*, f.
Loodstok, z m. *Assommoir*, m.
Loodswezen (zond. mv.). z. o. *Pilotage*, m.
Loodtalie, z. v. (mar.) *Ligne* f. *d'une sonde.*
Loodtrekker, z m. Werkman. *Tireur* m. *de plomb.* ‖ Werktuig. *Tire-plomb*, m.
Loodverf, z. v. *Couleur de plomb, céruse*, f.
Loodverfig, bn. *Plombé, de couleur de plomb, livide, blême.*
Loodvorm, z. m. *Moule* m. *de plomb.*
Loodwit (zond. mv.), z. o. *Céruse, chaux* f. *de plomb blanc* m. *de plomb.*
Loodwitfabriek, z. v. *Fabrique* f. *de céruse.*
Loodwitfabrikant, z. m. *Fabricant* m. *de céruse.*
Loodwitmaker, z. m. *Zie* Loodwitfabrikant.
Loodwitmakerij, z. v. *Zie* Loodwitfabriek.
Loodziekte (zond. mv), z. v. *Bellon*, m., *colique* f. *de plomb.*
Loodzout, z. o. *Plombate*, f.
Loodzwaar, bn. *Pesant comme du plomb.* ‖ (fig.) *Fort lourd* ou *pesant.*
Loof, bn. Moede. *Las, fatigué.*
Loof (zond. mv.), z o. *Feuillage*, m., *feuilles*, f. pl. ‖ Raaploof. *Verdure*, f.
Loofachtig, bn. *Qui ressemble à des feuilles, en forme de feuilles.* ‖ Bladerrijk. *Feuillu, touffu.*
Loofachtigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est feuillu* ou *touffu.*
Loofdak (-daken), z. o. *Dais*, m., *couverture* f. ou *toit* m. *de feuillage, de verdure.*
Loofheid (zond. mv.), z. v. Vermoeidheid. *Fatigue, lassitude*, f.
Loofhut, z v. *Cabane* f. *couverte de feuillage.* ‖ — der Joden, *tabernacle*, m.
Loofhuttenfeest, z. o. *Fête* f. *des tabernacles.*
Loofhuttenzetting (zond mv.), z. v. *Construction* f. *des tabernacles.*
Loofrijk, bn. *Feuillu, touffu.*
Loofstil, bn. Bladstil. *Très-calme, très-tranquille.*
Loofvorsch, z. m. *Grenouille verte, raine*, f., *graisset*, m.
Loofwerk (zond. mv.), z. o. *Feuillage*, m. ‖ (dess., grav., sculp.) *Feston, fleuron*, m., *vignette*, f. ‖ (archit.) *Acanthe*, f. ‖ (anat.) — der eileiders, *frange membraneuse* f. *des trompes de Fallope.*
Loofworm, z. m. Rups. *Chenille*, f.
Loog (zond. mv.), z. v. *Lessive*, f. ‖ — van asch, *lessive de cendres.* ‖ In de — zetten, *lessiver.*
Loogachtig, bn. *Qui ressemble à de la lessive, qui sent la lessive.* ‖ — zout, *sel alcalin*, m.
Loogasch (zond. mv.), z. v. *Charrée*, f., *cendres gravelées* ou *lessivées*, f. pl.
Loogbak, z. m. *Auge* f. *à lessive.*
Loogdoek, z. m. *Charrier*, m.
Loogen, zw. w. b. *Lessiver, mettre à la lessive.* ‖ Asch —, *lessiver des cendres.*
Looger, z. m. *Celui qui lessive.*
Looging (zond. mv.), z. v. *Action de lessiver, lessive*, f.
Loogkruid (zond. mv.), z. m. *Arnique*, f.
Loogkuip, z. v. *Cuvier* m. *à lessive.*
Loogmand, z. v. *Panier* m. *à couler la lessive.*
Loogwater (zond. mv.), z. o. *Lessive, eau* f. *de lessive* ou *à lessiver.*
Loogzeef (-zeven), z. v. *Couloir*, m., *passoire*, f.
Loogzetster, z. v. *Buandière*, f.
Loogzout, z. o. *Alcali, sel lixiviel*, m. ‖ Vluchtige —en, *alcalis volatils.* ‖ Met — bezwangeren, *alcaliser.*
Loogzoutachtig, bn. *Alcalescent, lixiviel.*
Loogzoutachtigheid (zond. mv.), z. v. *Alcalinité*, f.
Loogzoutmaking, z. v. *Alcalisation*, f.
Loogzoutmeter, z. m. *Alcalimètre*, m.
Looi (zond. mv.), z. v. Run. *Tan*, m.
Looien, zw. w. b. Met run bereiden. *Tanner.*
Looier, z. m. *Tanneur, corroyeur*, m.
Looierij, z. v. *Tannerie, corroyerie*, f.
Looiersboom (-boomen), z. m. (bot.) *Redoul, manglier* m. *des tanneurs.*
Looierskalk, z. v. *Plamée*, f.
Looiersmes, z. o. *Butoir, écharnoir, demi-rond, couteau* m. *de corroyeur.*
Looiersschors (zond. mv.), z. v. *Regros*, m.
Looigaar, bn. *Passé en tan.*
Looikuil, z. m *Fosse* f. *à tan.*
Looikuip, z. v. *Confit, rodoir, coudret*, m., *cuve* f. *de tanneur.* ‖ Huiden in de — omwerken, *coudrer.*
Looisel (zond. mv.), z. o. *Tan*, m.
Look (zond. mv.), z. o. *Ail*, m., *ciboule*, f.
Lookachtig, bn. *Qui tient de l'ail, qui sent l'ail, alliacé.*
Lookbed, z. o. *Couche* f. *où l'on a semé de l'ail.*
Lookbol, z. m. *Gousse* f. *d'ail.*
Lookprei, z. v. *Scorodoprase*, m.
Lookreuk (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *d'ail.*
Looksaus (-sausen), z. v. *Sauce à l'ail, aillade*, f.
Loom, bn. Traag. *Lent.* ‖ Zwaar. *Pesant, lourd.* ‖ bw. *Lentement, pesamment, lourdement.* ‖ De zaken gaan —, *les affaires sont languissantes.*
Loom[elijk], bw. *Zie* Loom, bw.
Loomheid (zond. mv.), z. v. Traagheid. *Lenteur*, f. ‖ Zwaarheid. *Pesanteur*, f.
Loomig, bn. *en* bw. *Zie* Loom.
Loomigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Loomheid.
Loon (loonen), z. o. *Salaire*, m., *récompense*, f. ‖ (mil.) *Solde*, f. ‖ Arbeidsloon. *Gages*, m. pl., *salaire*, m. ‖ Huur. *Loyer*, m. ‖ — trekken, *avoir des gages.* ‖ (fig.) Straf. *Châtiment*, m. ‖ (prov.) Ondank is 's werelds —, *nourris un corbeau, il te crèvera l'œil.*

Loonarbeid (zond. mv.), z. m. *Travail mercenaire*, m.
Loonbederver, z. m. *Gâte-métier*, m.
Loondienaar, z. m. *Mercenaire*, m.
Loonen, zw. w. b. Vergelden. *Récompenser.* ‖ Iemand met ondank —, *payer qq. d'ingratitude.* ‖ Loon betalen. *Payer le salaire de qq., salarier.*
Looner, z. m. *Celui qui récompense, rémunérateur*, m. ‖ God is de — van het goed, *Dieu est le rémunérateur du bien.*
Loongarven, z. v. mv. *Zie* Loonkoorn.
Loonheer (-heeren), z. m. *Payeur*, m.
Looning, z. v. *Action de récompenser, récompense*, f., *salaire*, m.
Loonkoorn (zond. mv.), z. o. *Affanures*, f. pl.
Loonschooven, z. v. mv. *Zie* Loonkoorn.
Loonster, z. v. *Celle qui récompense, rémunératrice*, f.
Loontrekkend, bn. *Salarié.*
Loontrekker, z. m. *Gagiste, salarié*, m.
Loonwaardig, Loonweerdig, bn. *Digne de récompense.*
Loop (loopen), z. m. Het loopen. *Course*, f. ‖ — eens paards, *course d'un cheval.* ‖ Eenen haas in den — schieten, *tirer un lièvre à la course.* ‖ — der sterren, *cours* m. *des étoiles.* ‖ — des waters, *courant* m. *de l'eau.* ‖ (mar.) — eens schips, *cours* ou *sillage* m. *d'un vaisseau.* ‖ De snelle — des tijds, *le cours rapide du temps.* ‖ Zijne zinnen zijn op den —, *il a l'esprit égaré.* ‖ Levensloop. *Cours* m. *de la vie, carrière*, f., *temps* m. *de la vie.* ‖ Sterke stoelgang. *Flux* m. *de ventre, diarrhée*, f. ‖ Roode —, *dyssenterie*, f., *flux* m. *de sang.* ‖ — eens geweers, *canon* m. *d'un fusil.* ‖ Geweer met eenen dubbelen —, *fusil à deux coups.* ‖ (mus.) *Roulade*, f., *roulement*, m.
Loop, z. v. Maat. *Boisseau*, m., *mesure*, f.
Loopachtig, bn. *Qui aime à courir.*
Loopbaan, z. v. *Carrière, lice*, f. ‖ De — openen, *ouvrir la carrière.* ‖ (fig.) *Carrière*, f. ‖ Zijne — beginnen, *commencer sa carrière.*
Loopbode, z. m. *Coureur, courrier*, m.
Loopdagen, z. m. mv. *Délai* m. ou *jours* m. pl. *de grâce.*
Loopen, (*liep, geloopen*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Courir.* ‖ Heen en weder —, *aller et venir, courir çà et là.* ‖ Uit al zijne macht —, *courir de toutes ses forces* ou *à toutes jambes.* ‖ Gaan —, *prendre la fuite.* ‖ Te wapen —, *courir aux armes.* ‖ Iemand laten —, *laisser aller qq.* ‖ Zijn water laten —, *ne pouvoir retenir son urine.* ‖ Deze weg loopt naar de stad, *ce chemin conduit à la ville.* ‖ Achter den ploeg —, *mener la charrue.* ‖ In zijn verderf —, *courir à sa perte.* ‖ In de haven —, *entrer au port.* ‖ Er loopt een gerucht, *il court un bruit.* ‖ Dat rijtuig loopt gemakkelijk, *cette voiture roule facilement.* ‖ Stroomen. *Couler.* ‖ Deze rivier loopt langzaam, *cette rivière coule lentement.* ‖ (mar.) *Aller, marcher, voguer, faire route.* ‖ (mar.) Eenen gang —, *faire une bordée.* ‖ Loopend water, *eau courante*, f. ‖ Loopende oogen, *des yeux chassieux.* ‖ In het loopende jaar, *dans l'année courante.* ‖ Loopend schrift, *coulée, écriture courante*, f ‖ Loopend vuur, *feu courant*, m. ‖ (mar.) Loopend want, *manœuvres courantes*, f. pl. ‖ b. Storm —, *monter à l'assaut.* ‖ Gevaar —, *courir risque, courir des dangers.* ‖ Zich dood —, *se tuer à force de courir.* ‖ Zich buiten adem —, *courir à perte d'haleine.*
Looper, z. m. *Coureur*, m. ‖ Bode. *Courrier*, m. ‖ Vluchteling. *Fuyard*, m. ‖ Zwerver. *Vagabond*, m. ‖ — van eenen haas, *patte*, f., *pied* m. *d'un lièvre.* ‖ Bovenste molensteen. *Meule tournante*, f. ‖ Wrijfsteen. *Molette*, f. ‖ (mar.) Takel. *Palan*, m. ‖ Zandlooper. *Sablier*, m. ‖ Lang en smal tapijt. *Tapis long et étroit*, m. ‖ Sleutel. *Passe-partout*, m. ‖ (échecs.) *Fou*, m. ‖ Loopend want. *Manœuvres courantes*, f. pl.
Loopgat (-gaten), z. o. *Trou*, m., *ouverture*, f.
Loopgraaf, z. v. *Tranchée, ligne d'approche, approche*, f. ‖ De —aven openen, *ouvrir la tranchée.*
Loopgraafwerker, z. m. *Sapeur*, m.
Loopgracht, z. v. *Zie* Loopgraaf.
Loopijzer, z. o. Vuurhaak. *Crosse*, f.
Loopje, z. o. *Petite course*, f., *petit cours*, m. ‖ — buskruit, *traînée* f. *de poudre.* ‖ List, streek. *Ruse, finesse*, f., *tour*, m. ‖ Ik ken zijne —s, *je connais ses tours.* ‖ Kwinkslag. *Bon mot*, m., *pointe*, f., *mot* m. *pour rire.* ‖ (mus.) *Roulade*, f., *roulement*, m.
Loopjongen, z. m. *Commissionnaire*, m. ‖ (pop.) *Galopin, trottin, saute-ruisseau*, m.
Loopleus, z. v. *Mot du guet, signal*, m.
Loopmaar, Loopmare, z. v. *Bruit* m. *qui court, nouvelle* f. *qui court.*
Loopmeisje, z. o. *Petite fille* f. *qui fait les commissions.*
Loopperk, z. o. *Carrière, lice, arène*, f.
Loopplaat, z. v. (arqueb.) *Marquette*, f.
Loopplaats (-plaatsen), z. v. *Lice, arène*, f., *cirque*, m.
Loopplank, z. v. *Planche* f. *sur laquelle on passe un ruisseau.* ‖ (mar.) *Planche* f. *pour débarquer.*
Loopprijs, z. m. (comm.) *Prix-courant*, m.
Loopsch, bn. (h. n.) *Chaud, qui est en chaleur, en rut.*
Loopschheid (zond. mv.), z. v. *Chaleur*, f., *rut*, m.
Loopschuit, z. v. (pop) *Coureuse*, f.
Loopstag (-stags), z. v. (mar.) *Filière* f. *sur le beaupré.*
Loopster, z. v. Lichtekooi. *Coureuse*, f.
Loopstok, z. m. (mécan.) *Va-et-vient*, m.
Loopstrijd, z. m. Wedloop. *Course, lutte* f. *à la course.*
Looptouw, z. o. (mar.) *Sauvegarde* f. *de beaupré.*
Loopveld, z. o. *Zie* Loopplaats.
Loopwagen, z. m. *Roulette*, f.
Loor, z. v. Te — gaan, *se perdre.* ‖ Zie Leur.
Loos (loozen), z. v. (mar.) Touw. *Balant, bout* m. *de corde non tendu.*
Loos, z. v. Long *Poumon*, m
Loos, bn. Listig, sluw. *Rusé, fin, subtil, adroit.* ‖ (fig.) Looze vos, *rusé compère*, m. ‖ Looze vond, *finesse, ruse*, f. ‖ Ledig. *Vide, creux.* ‖ Valsch. *Faux, feint.* ‖ — alarm, *fausse alerte*, f. ‖ bw. *Zie* Loos[elijk].
Loosaard, z. m. *Homme rusé, renard*, m.
Loos[elijk], bw. *Finement, subtilement, adroitement.*
Loosheid (-heden), z. v. *Ruse, finesse, astuce, subtilité*, f.
Loot (loten), z. v. (bot.) Uitspruitsel. *Jet, rejeton*, m, *bouture, marcotte, pousse*, f. ‖ — eens wijnstoks, *provin*, m.
Lootje, z. o. (bot) *Petit rejeton*, m., *petite bouture*, f.
Lootje, z. o. Klein lot. *Petit lot*, m. ‖ (prov.) Hij zal het — leggen, *il payera les pots cassés.*
Loover, z. v. *Zie* Loof.

Loovebhut, z. v. *Zie* Loofhut.
Loovbrig, bn. *Zie* Loofachtig.
Loovertje, z. o. *Paillette*, f.
Loozen, zw. w. b. *Lâcher, laisser aller, évacuer, décharger.* ‖ Zuchten —, *pousser des soupirs.* ‖ Zijn water —, *uriner, lâcher l'eau.*
Loozing, z. v. *Action de lâcher, évacuation*, f., *écoulement*, m., *décharge*, f. ‖ (méd.) *Évacuation*, f.
Lor, z. v. Oude lap. *Vieux chiffon, lambeau, haillon*, m., *guenille*, f. ‖ Beuzeling. *Bagatelle, chose* f. *de peu de valeur.*
Lord (lords), z. m. *Lord*, m.
Lorder, z. m. *Fraudeur, contrebandier*, m.
Lording (lordings), z. v. (mar.) *Bitord* m. *à trois* ou *quatre fils.*
Lorejas, z. m. (pop.) *Coquin, vaurien*, m.
Lorgneeren, zw. w. b. *Lorgner.*
Lorgnet, z. o. *Lorgnon*, m., *lorgnette*, f.
Lorkeboom (-boomen), z. m. (bot.) *Larix, mélèze*, m.
Lorkezwam, z. v. (bot.) *Agaric*, m.
Lorren, zw. w. b. Bedriegen, bedotten. *Attraper, duper, tromper.* ‖ Smokkelen. *Frauder, faire la contrebande.*
Lorrendraaien, zw. w. o. (met *hebben*). *Frauder, faire la contrebande.* ‖ Bedriegen. *Tromper.*
Lorrendraaier, z. m. Smokkelaar. *Fraudeur, contrebandier*, m. ‖ Bedrieger. *Trompeur*, m. ‖ Schijnsoldaat. *Passe-volant*, m. ‖ Smokkelschip. *Vaisseau interlope*, m.
Lorrendraaierij, z. v. *Fraude, contrebande*, f., *commerce interlope*, m. ‖ Bedriegerij. *Tromperie*, f.
Lorrendraaister, z. v. Smokkelaarster. *Contrebandière*, f. ‖ Bedriegster. *Trompeuse*, f.
Lorrenkist, z. v. *Coffre* m. *aux chiffons.*
Lorrenmand, z. v. *Panier* m. *aux chiffons.*
Lorrenvrouw, z. v. *Chiffonnière*, f.
Lorretje, z. o. Papegaai. *Perroquet*, m.
Lorrewerk, z. o. *Bousillage*, m.
Lorrig, bn. *Déguenillé, dépenaillé.*
Lors (lorsen), z. v. *Femme négligente*, f.
Lorsen, zw. w. b. Verwaarloozen. *Négliger.* ‖ Borgen. *Prendre* ou *acheter à crédit.* ‖ Bedriegen. *Duper, tromper.*
Lorshandel (zond. mv.), z. m. (fig.) *Fraude, tromperie*, f.
Lorster, z. v. *Contrebandière*, f.
Los, bn. Niet vast. *Qui n'est pas ferme, peu solide, qui branle, qui loche, lâche, qui n'est pas attaché.* ‖ Niet gebonden, losgemaakt. *Détaché, délié.* ‖ Losse haren, *cheveux dénoués, épars* ou *flottants*, m. pl. ‖ — weefsel, *tissu lâche*, m. ‖ Ongestadig. *Inconstant, variable.* ‖ Onzeker. *Incertain.* ‖ Vrij. *Libre, franc, affranchi, dégagé, exempt.* ‖ Achteloos. *Étourdi, léger, volage.* ‖ Ongeregeld. *Déréglé, libertin.* ‖ Een — leven leiden, *mener une vie déréglée, dissolue* ou *licencieuse.* ‖ —se hoofdzweer, *migraine*, f. ‖ bw. — binden, *détacher, dénouer, délier, défaire.* ‖ — breken, *rompre, détacher en brisant.* ‖ — doen, *défaire, délier, détacher.* ‖ Lichtzinnig. *Légèrement, inconsidérément, librement.* ‖ Hij spreekt te —, *il parle trop librement.*
Los, z. m. (h. n.) Lynx *Lynx*, m.
Losbaar, bn. *Rachetable, qui peut être racheté* ou *délivré.* ‖ Aflegbaar. *Amortissable, remboursable.*
Losbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est rachetable, rédimibilité*, f.
Losbak, z. m. *Grande auge*, f.
Losbandig, bn. *Libertin, effréné, déréglé, dissolu, licencieux.* ‖ bw. *Licencieusement, sans retenue, en libertin.*
Losbandigheid (-heden), z. v. *Libertinage, déréglement*, m., *débauche, licence*, f., *débordement, excès*, m.
Losbandig[lijk], bw. *Zie* Losbandig, bw.
Losbarsten, (*barstte* of *borst los, losgebarsten* of *losgeborsten*,) st. w. o. (met *zijn*). *Crever, éclater.*
Losbarsting, z. v. *Explosion, éruption*, f.
Losbeitelen, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher avec un ciseau.*
Losbersten, (*berstte* of *borst los, losgebersten* of *losgeborsten*,) st. w. o. (met *zijn*). *Zie* Losbarsten.
Losbetten, zw. *en* afsch. w b. *Détacher en bassinant.*
Losbeuken, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en frappant fortement.*
Losbijten, (*beet los, beten los, losgebeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Séparer en mordant, rompre avec les dents.*
Losbikken, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en piquant.*
Losblijven, (*bleef los, bleven los, losgebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester dégagé* ou *libre.*
Losbol, z. m. Onbezonnene. *Étourdi, écervelé*, m. ‖ Lichtmis. *Débauché, libertin*, m.
Losbollerij, z. v. Onbezonnenheid. *Étourderie*, f. ‖ Lichtmisserij. *Débauche*, f., *libertinage*, m.
Losbranden, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en brûlant.* ‖ Afschieten. *Décharger, tirer.* ‖ o. (met *zijn*). Ontploffen. *Détoner.*
Losbranding, z. v. *Action* f. *de détacher en brûlant.* ‖ Ontploffing *Détonation*, f. ‖ Afschieting. *Décharge, action* f. *de tirer.*
Loscedel, z. v. (mar.) *Permis* m. *de déchargement.*
Losceel (-ceelen), z. v. (mar.) *Zie* Loscedel.
Losdag (-dagen), z. m. *Jour* m. *où l'on décharge.*
Losdelven, (*dolf los, losgedolven*,) st. *en* afsch. w. b. *Détacher en bêchant* ou *en creusant.*
Losdooien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher par le dégel.*
Losdraaien, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher* ou *séparer en tournant, détordre, détortiller.*
Losdrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher à force de pousser.*
Losduwen, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer en poussant.*
Losgaan, (*ging los, losgegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher, se défaire, se dénouer, se décoller, se déjoindre.* ‖ Het ijs gaat los, *la glace se rompt.* ‖ De rivier gaat los, *la rivière débâcle.* ‖ Het pistool ging los, *le coup partit.* ‖ (fig.) Op iemand —, *attaquer* ou *assaillir qq., courir sur qq.* ‖ Het gaat er op los, *cela commence.*
Losgeld, z. o. *Rançon*, f.
Losgespen, zw. *en* afsch. w. b. *Déboucler.*
Losgooien, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en jetant contre qc.*
Losgorden, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Ontgorden.
Losgraven, (*groef los, losgegraven*,) st. *en* afsch. w. b. *Détacher en bêchant* ou *en creusant.*
Losgrendelen, zw. *en* afsch. w. b. *Déverrouiller.*
Loshaken, zw. *en* afsch. w. b. *Décrocher, dégrafer, ôter du crochet.*
Loshaker, z. m. *Décrochoir*, m.
Loshaking, z. v. *Décrochement*, m.

Loshakken, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer à coups de hâche* ou *de pioche.*
Loshangen, (*hing los*, *losgehangen*,) st. *en* afsch. w. b. (met *hebben*). *Pendiller, flotter, branler, locher.*
Losharken, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher avec le rateau.*
Losheid (zond. mv), z. v. *Étourderie*, *légèreté*, f. ‖ Ongestadigheid. *Inconstance*, f. ‖ Zwierigheid. *Air libre* ou *dégagé*, m.
Loshelpen, (*hielp los*, *losgeholpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Aider à se dégager* ou *à se délivrer.*
Loshoofd, z. m. *en* v. *Zie* Losbol.
Loshoofdig, bn. *Étourdi*, *léger.* ‖ bw. *Étourdiment*, *inconsidérément*, *à l'étourdie.*
Loshoofdigheid, z. v. *Étourderie*, *légèreté*, f.
Loshoofdig[lijk], bw. *Zie* Loshoofdig, bw.
Loshouwen, (*hieuw los*, *losgehouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Zie* Loshakken.
Losjes, bw. *Étourdiment*, *légèrement.*
Loskaarden, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher avec la carde.*
Loskammen, zw. *en* afsch. w. b. *Débrouiller* ou *démêler en peignant.*
Loskappen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Loshakken.
Loskloppen, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer en frappant* ou *en battant.*
Losknabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en rongeant.*
Losknijpen, (*kneep los*, *knepen los*, *losgeknepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Détacher en pinçant.*
Losknippen, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher avec des ciseaux.*
Losknoopen, zw. *en* afsch. w. b. *Déboutonner, dénouer, défaire.*
Loskomen, (*kwam los*, *kwamen los*, *losgekomen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Parvenir à sortir* ou *à se dégager.* ‖ Vrijkomen. *Être élargi, sortir de prison.*
Loskoopen, (*kocht los*, *losgekocht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Racheter.* ‖ Z ch —. *Se racheter, se rédimer.*
Loskop, z. m. *Zie* Losbol.
Loskrabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en grattant.*
Loskrabben, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Loskrabbelen.
Loskrijgen, (*kreeg los*, *kregen los*, *losgekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Défaire, détacher, délier, dénouer.* ‖ Verlossen. *Délivrer.*
Loslaten, (*liet los*, *losgelaten*,) st. *en* afsch. w. b. *Lâcher, relâcher.* ‖ Vrijlaten. *Relâcher, élargir, mettre en liberté.* ‖ (fig.) *Démordre*, *lâcher prise.*
Loslating (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lâcher* ou *de relacher, élargissement*, m.
Loslijvig, bn. *Qui a le dévoiement*, *le flux de ventre* ou *la diarrhée.*
Loslijvigheid (zond. mv.), z. v. *Dévoiement, flux* m. *de ventre*, *diarrhée*, f.
Losloopen, (*liep los*, *losgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Courir en liberté*, *errer çà et là.*
Losmaken, zw. *en* afsch. w. b. *Défaire, détacher, dégager, desserrer, délier, dénouer* ‖ Een keurslijf —, *délacer un corset.* ‖ Van den ketting —, *déchaîner.* ‖ Planken —, *déclouer des planches.* ‖ (algèbr.) *Dégager.* ‖ De zeilen —, *déferler les voiles.* ‖ Een touw —, *dégager une corde.* ‖ Zich —. *Se défaire, se détacher, se dégager, se délivrer.*
Lospakken, zw. *en* afsch. w. b. *Dépaqueter, déballer.*
Lospakking, z. v. *Déballage*, m.
Lospappen, zw. *en* afsch. w. b. *Amollir au moyen d'un cataplasme.*
Lospikken, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher à coups de bec.*
Losplaats (-plaatsen), z. v. (mar.) *Débarcadère*, m.
Lospleiten, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Vrijpleiten.
Losploegen, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher avec la charrue.*
Lospluizen, (*ploos los*, *plozen los*, *losgeplozen*,) st. *en* afsch. w. b. *Effilocher, effiloquer.*
Lospoken, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher avec l'attisoir.*
Losprijs, z. m. Losgeld. *Rançon*, f.
Losrakelen, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en raclant* ou *en grattant.*
Losraken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Parvenir à se dégager, à se détacher, à se défaire* ou *à se délier.* ‖ (mar.) *Être remis à flot.*
Losrent[e], z. v. *Rente amortissable* ou *rachetable*, f.
Losrijgen, (*reeg los*, *regen los*, *losgeregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Délacer, défiler, desserrer.* ‖ Een keurslijf —, *délacer un corset.*
Losrijten, (*reet los*, *reten los*, *losgereten*,) st. *en* afsch. w. b. *Arracher, détacher avec force.*
Losroesten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher par la rouille.*
Losrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher, détacher avec force.* ‖ Zich —. *Se détacher violemment.*
Losrukking, z. v. *Arrachement*, m., *séparation violente*, f.
Losscherp (zond. mv.), z. o. Schroot. *Mitraille*, f.
Losscheuren, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher, détacher avec force.*
Losschieten, (*schoot los*, *schoten los*, *losgeschoten*,) st. *en* afsch w. b. *Détacher par un coup de fusil*, *de canon, etc.* ‖ o. *Se détacher brusquement.*
Losschroeven, zw. *en* afsch. w. b. *Dévisser.*
Losschudden, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer en secouant.*
Losschuieren, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en brossant.*
Los[selijk], bw. *Zie* Los, bw.
Lossen, zw. *en* afsch. w. b. Losmaken. *Détacher, défaire*, *délier.* ‖ Losladen. *Lâcher, relâcher.* ‖ Vrijmaken. *Délivrer, affranchir.* ‖ Vrijkoopen. *Racheter.* ‖ Juweelen —, *dégager des bijoux.* ‖ (comm.) Ontladen. *Décharger, débarquer.* ‖ Hout —, *débarder.* ‖ Het kanon —, *tirer le canon.* ‖ o. *Se détacher.*
Losser, z. m. Die lost. *Celui qui détache.* ‖ Ontlader. *Déchargeur*, m. ‖ Kaailooper. *Débardeur*, m. ‖ Bevrijder. *Libérateur*, *sauveur*, m.
Lossigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Losheid.
Lossing, z. v. Het lossen. *Action* f. *de détacher, de défaire* ou *de dégager.* ‖ Bevrijding. *Délivrance*, f. ‖ Ontlading. *Débarquement*, *déchargement*, m. ‖ — van 't geschut, *décharge*, f., *coup*, m.
Losslaan, (*sloeg los*, *losgeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Détacher en frappant*, *séparer à coups de marteau.*
Lossmijten, (*smeet los*, *smeten los*, *losgesmeten*,) st. *en* afsch w. b. *Zie* Losgooien.
Lossnijden, (*sneed los*, *sneden los*, *losgesneden*,) st. *en* afsch. w. b. *Détacher en coupant*, *couper.* ‖ (chir.) *Débrider.*
Lossnijding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de détacher en coupant.* ‖ (chir.) *Débridement*, m.
Lossnoeren, zw. *en* afsch. w. b. *Délacer.*
Lospelden, zw. *en* afsch. w. b. *Dépingler.*
Losspil, z. v. *Zie* Windas.

Losspitten, zw. en afsch. w. b. *Détacher en béchant.*

Lossplijten, (*spleet los, spleten los, losgespleten,*) st. en afsch. w. b. *Ouvrir en fendant.*

Losspoelen, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher par le mouvement de l'eau.*

Losspringen, (*sprong los, losgesprongen,*) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *S'échapper* ou *se détacher en sautant.*

Losstaan, (*stond los, losgestaan,*) onr. en afsch. w. o. (met *hebben*). *Branler, être détaché.* ‖ Openstaan. *Être ouvert, ne pas être fermé.*

Lossteken, (*stak los, staken los, losgestoken,*) st. en afsch. w. b. *Détacher avec la pointe de quelque instrument.*

Losstooten, (*stiet* of *stootte los, losgestooten,*) st. en afsch. w. b. *Détacher en poussant.*

Lostarnen, zw. en afsch. w. b. *Découdre.*

Lostikken, zw. en afsch. w. b. *Détacher par de petits coups.*

Lostimmeren, zw. en afsch. w. b. *Détacher* ou *ouvrir à coups de marteau.*

Lostoomig, bn. (fig.) *Évaporé, éventé, effréné, libertin.*

Lostoomigheid (zond. mv.), z. v. (fig.) *Libertinage*, m.

Lostooveren, zw. en afsch. w. b. *Détacher en usant de charmes* ou *de sortiléges.*

Lostornen, zw. en afsch. w. b. *Zie* Lostarnen.

Lostrappen, zw. en afsch. w. b. *Détacher à coups de pied.*

Lostrekken, (*trok los, losgetrokken,*) st. en afsch. w. b. *Détacher* ou *séparer en tirant.*

Lostrekker, z. m. Werktuig. *Desserroir*, m.

Losvlechten, (*vlocht los, losgevlochten,*) st. en afsch. w. b. *Dénatter, détresser.*

Losvliegen, (*vloog los, vlogen los, losgevlogen,*) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher rapidement.*

Losvriezen, (*vroor* of *vroos los, vroren los, losgevroren* of *losgevrozen,*) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher par la gelée.*

Loswaaien, (*woei* of *waaide los, losgewaaid,*) onr. *of* zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher par le vent.*

Losweeken, zw. en afsch. w. b. *Détacher en trempant.*

Loswerken, zw. en afsch. w b. *Dégager à force de travailler.* ‖ Zich —. *Se dégager.*

Loswerpen, (*wierp los, losgeworpen,*) st. en afsch. w. b. *Zie* Losgooien.

Loswinden, (*wond los, losgewonden,*) st. en afsch. w. b. *Détortiller.*

Loswrijven, (*wreef los, wreven los, losgewreven,*) st. en afsch. w. b. *Détacher en frottant.*

Loswringen, (*wrong los, losgewrongen,*) st. en afsch. w. b. *Détacher à force de tordre.*

Loswroeten, zw. en afsch. w. b. *Détacher en fouillant.*

Loszagen, zw. en afsch. w. b. *Détacher en sciant.*

Loszinnig, bn. *Zie* Lichtzinnig.

Loszinnigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Lichtzinnigheid.

Loszitten, (*zat los, zaten los, losgezeten,*) st. en afsch. w. o. (met *hebben*). *Être détaché, branler, locher, vaciller.*

Loszwachtelen, zw. en afsch. w. b. *Zie* Ontzwachtelen.

Lot (loten), z. o. — in de loterij, *lot, billet* m. *de loterie.* ‖ Het — trekken, *tirer au sort.* ‖ Te — vallen, *tomber en partage.* ‖ Noodlot. *Sort, destin*, m., *destinée*, f. ‖ Droevig —, *triste sort.* ‖ Met zijn — tevreden zijn, *être content de son sort.* ‖ Toeval. *Hasard, sort*, m., *fortune*, f. ‖ Schatting. *Impôt*, m., *imposition*, f. ‖ (bot.) Loot. *Rejeton*, m., *bouture*, f.

Lotballeken, Lotballetje, z. o. *Ballotte*, f.

Lotbestemming (zond. mv.), z. v. *Destin*, m., *destinée*, f., *sort*, m.

Lotbriefje, z. o. *Billet de loterie, lot*, m.

Lotbus, z. v. *Boîte* ou *urne* f. *qui contient les lots.*

Loteling, z. m. *Conscrit*, m.

Loten, zw. w. o. (met *hebben*). *Tirer au sort.* ‖ b. Bij loten verdeelen. *Lotir, partager.*

Loten, zw. w. b. (bot.) Afleggen. *Marcotter.*

Loter, z. m. *Celui qui tire au sort.*

Loteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Branler.*

Loterij, z. v. *Loterie*, f.

Loterijbriefje, z. o. *Billet de loterie, lot*, m.

Loterijkantoor (-toren), z. o. *Bureau* m. *de loterie.*

Loterijtrekking, z. v. *Tirage* m. *d'une loterie.*

Lotgemeen, bn. *Qui éprouve* ou *subit le même sort*

Lotgenoot (-nooten), z. m. en v. *Celui* ou *celle qui éprouve* ou *subit le même sort, compagnon* m. ou *compagne* f. *de fortune* ou *d'infortune.*

Lotgeval, z. o. *Aventure*, f. ‖ Lot. *Sort, destin*, m.

Lotgezel, z. m. *Compagnon* m. *de fortune* ou *d'infortune.*

Loting, z. v. Het loten. *Tirage* m. *au sort.* ‖ Bij —, *au sort, par le sort, par la voie du sort.*

Lotsbedeeling, z. v. *Partage* m. *par le sort.*

Lotsbestel (zond. mv.), z o. *Destinée*, f., *sort*, m.

Lotsverwisseling, z. v. *Vicissitude* f. *de la fortune, changement* m. *de sort.*

Lotto (-to's), z. o. *Loto*, m.

Lottospel, z. o. *Zie* Lotto.

Lottrekking, z. v. *Tirage au sort, tirage*, m.

Lotus, z. m. (bot.) *Lotus, alizier*, m.

Lotusboom (-boomen), z. m. (bot.) *Lotus, alizier* m. ‖ Olmvormige —, *micocoulier*, m. ‖ Italiaansche —, *plaqueminier*, m.

Lotusboomvrucht, z. v. *Alize*, f.

Lotzegger, z. m. *Devin, bohémien*, m.

Louis, z. m. Gouden —, *Louis* m. *d'or.*

Louter, bn. Zuiver. *Pur, sans mélange, épuré.* ‖ — goud, *or pur*, m. ‖ — water, *eau pure*, f. ‖ De —e waarheid, *la pure vérité.* ‖ bw. *Rien que, ne... que, tout.*

Louterbaar, z. m. (métall.) *Affineur*, m.

Louteren, zw. w. b. *Affiner, raffiner, purifier, épurer.* ‖ Goud —, *affiner l'or.* ‖ Suiker —, *raffiner le sucre.* ‖ (fig.) *Épurer.* ‖ Gelouterde smaak, *goût épuré*, m.

Louterheid (zond mv.), z. v. Zuiverheid. *Pureté*, f.

Loutering (zond. mv.), z. v. *Affinage, raffinage, épurement*, m., *épuration, purification*, f.

Louterpan, z. v. *Chaudière* f. *à raffiner.*

Louterstal, z. m. (vétér) *Difficulté d'uriner, rétention* f. *d'urine.*

Loutertrog, z. m. (brass.) *Bac* m. *de décharge.*

Louw, z. v. Visch. *Tanche*, f.

Louwmaand, z. v. Januari. *Janvier*, m.

Loven, zw. w. b. Op eenen prijs stellen *Faire le prix de qc., mettre à prix, taxer.* ‖ Prijzen. *Louer, exalter.* ‖ God —, *louer Dieu.* ‖ Dat werk zal zijnen meester —, *cet ouvrage fera honneur à son maître.*

Lover, z. m. Die op prijs stelt. *Celui qui met à prix.* ‖ Die prijst. *Celui qui loue, qui exalte.*

Loyaal, bn. *Loyal.*

LOYALITEIT, LOYAUTEIT (zond. mv.), z. v. *Loyauté*, f.
LUB, z. v. Halskraag. *Collet*, m. || Handlub. *Manchette*, f.
LUBBE, z. m. *Zie* LOBBE.
LUBBELING, z. m. *Eunuque*, *castrat*, m.
LUBBEN, zw. w. b. Ontmannen. *Châtrer*, *couper*. || Honden —, *châtrer des chiens*. || Eenen haan —, *chaponner un coq*. || (fig.) Verminken. *Tronquer*, *mutiler*. || Bedriegen. *Duper*, *tromper*.
LUBBER, z. m. *Châtreur*, m. || (fig.) Verminker. *Celui qui tronque un ouvrage*. || Bedrieger. *Trompeur*, m.
LUBBING, z. v. *Castration*, *châtrure*, f. || (fig.) Verminking. *Mutilation*, f. || Bedrog. *Tromperie*, f.
LUBMES, z. o. *Couteau* m. *de châtreur*.
LUCHT, z. v. *Air*, m. || — geven, *aérer*. || — scheppen, *prendre haleine*, *respirer*. || (fig.) De — klieven. Vliegen. *Fendre l'air*, *voler*. || (fig.) Zijnen boezem — geven, *décharger son cœur*. || (fig.) Dat is uit de — gegrepen, *cela ne repose sur rien*. || Hemel. *Air*, *ciel*, m. || In de opene —, *en plein air*, *à découvert*. || Betrokkene —, *temps couvert*. || (prov.) Kasteelen in de — bouwen, *bâtir des châteaux en Espagne*. || Luchtgesteltenis. *Climat*, *air*, m. || Dampkring. *Atmosphère*, f. || (fig.) Uit de — vallen, *tomber des nues*. || Reuk, geur. *Air*, m., *odeur*, f., *vent*, m. || (fig.) — van eene zaak hebben, *avoir vent d'une chose*, *éventer la mèche*. || Koelte. *Frais*, *air frais*, m. || Tocht. *Courant* m. *d'air*. || Gezwaveld doek. *Toile soufrée*, f.
LUCHT, bn. *en* bw. *Zie* LUCHTIG.
LUCHTADER, z. v. (anat.) Luchtpijp. *Trachée-artère*, f.
LUCHTBAD (-BADEN), z. o. *Bain* m. *d'air*.
LUCHTBAL, z. m. *Zie* LUCHTBOL.
LUCHTBEWONER, z. m. *Habitant* m. *de l'air*. || Luchtgeest. *Sylphe*, *esprit* m. *de l'air*. || Vogel. *Oiseau*, m.
LUCHTBLAAS, z. v. *Bulle d'air*, *bouteille*, f. || — der visschen, *vessie*, f.
LUCHTBOL, z. m. *Aérostat*, *ballon*, m. || Eenen — vullen, *gonfler un ballon*.
LUCHTBOLBESTUURDER, z. m. *Aérostier*, m.
LUCHTBOLKUNDE (zond. mv.), z. v. *Aérostation*, f.
LUCHTBOLMAKER, z. m. *Faiseur d'aérostats* ou *de ballons*, *ballonnier*, m.
LUCHTBOLREIZIGER, z. m. *Aéronaute*, m.
LUCHTBOOG (-BOGEN), z. m. *Arc-en-ciel*, m.
LUCHTBUIS, z. v. *Conduit aérifère*, *évent*, m. || (anat.) Luchtpijp. *Trachée-artère*, f.
LUCHTDAMP, z. m. *Vapeur atmosphérique*, f.
LUCHTDEELTJE, z. o. *Petite quantité* f. *d'air*.
LUCHTDICHT, bn. *Hermétique*. || bw. *Hermétiquement*.
LUCHTDRUKKING (zond. mv.), z. v. *Pression atmosphérique*, f.
LUCHTDRUKKINGSLEER (zond. mv.), z. v. (phys.) *Aérodynamique*, f.
LUCHTDUIVEL, z. m. *Démon aérien*, m.
LUCHTEN, zw. w. b. Aan de lucht blootstellen. *Aérer*, *donner de l'air*, *mettre* ou *exposer à l'air*, *ventiler*, *éventer*. || Eene kamer —, *aérer une chambre*. || Vaten —, *éventer des tonneaux*. || Wijn —, *soufrer du vin*. || (fig.) Verdragen. *Souffrir*, *supporter*. || Ik mag hem — noch zien, *je l'ai en horreur*. || o. (met *hebben*). *Répandre une odeur*. || (vénér.) *Prendre le vent*, *halener*.
LUCHTER, z. m. Lamp. *Lampe*, f. || Luster. *Lustre*, m.
LUCHTGANG, z. m. *Voie aérienne*, f., *conduit aérien*, m.
LUCHTGAT (-GATEN), z. o. *Soupirail*, *évent*, m., *ventouse*, f.
LUCHTGEEST, z. m. *Sylphe*, *esprit aérien*, m, *sylphide*, f.
LUCHTGESTELDHEID (zond. mv.), z. v. *Température*, f., *climat*, m.
LUCHTGESTELTENIS, z. v. *Zie* LUCHTGESTELDHEID.
LUCHTGEWAS, z. o. *Aérophyte*, m.
LUCHTGEZICHT, z. o. Luchtverschijnsel. *Météore*, m.
LUCHTGEZWEL, z. o. *Tumeur emphysémateuse*, f., *emphysème*, m., *pneumatose*, f.
LUCHTGEZWELACHTIG, bn. (méd.) *Emphysémateux*.
LUCHTGLAS (-GLAZEN), z. o. *Baromètre*, m.
LUCHTGOLF, z. v. *Onde* f. *d'air*.
LUCHTGOLVING, z. v. *Ondulation* f. *de l'air*.
LUCHTGORDIJN, z. v. *en* o. *Rideau*, m.
LUCHTHART, z. m. *en* v. *Personne gaie* ou *enjouée*, f.
LUCHTHARTIG, bn. *Gai*, *enjoué*, *jovial*. || bw. *Gaiement*, *gaîment*, *avec enjouement*.
LUCHTHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Gaieté*, *gaîté*, f., *enjouement*, m., *humeur joviale*, f.
LUCHTHARTIG[LIJK], bw. *Zie* LUCHTHARTIG, bw.
LUCHTHERTIG, enz. *Zie* LUCHTHARTIG, enz.
LUCHTHONI[N]G (zond. mv.), z. m. *Aéromel*, m., *manne*, f.
LUCHTIG, bn. *Aéré*, *exposé à l'air*. || — huis, *maison bien aérée*, f. || Licht. *Clair*, *éclairé*. || Dun. *Léger*. || — kleed, *habit léger*, m. || Vroolijk. *Gai*, *enjoué*, *jovial*, *joyeux*. || Licht te verteren. *Léger*, *facile à digérer*. || —e spijzen, *aliments légers*, m. pl. || Niet opeengedrongen. *Clair*, *qui n'est pas serré*. || bw. || Een huis — bouwen, *aérer bien une maison qu'on bâtit*. || Zich — kleeden, *se vêtir à la légère*. || Vroolijk. *Gaiement*.
LUCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'une chose aérée* ou *exposée à l'air*. || Luchthartigheid. *Gaieté*, *gaîté*, f., *enjouement*, m.
LUCHTIGJES, bw. *Légèrement*. || Luchthartig. *Gaiement*.
LUCHTING, z. v. *Aération*, f., *aérage*, *éventement*, m.
LUCHTJE, z. o. Windje. *Vent léger*, *air frais*, *brin de vent*, *zéphyr*, m., *brise*, f. || Om een — gaan, *faire une petite promenade*, *partir*. || Reukje. *Mauvaise odeur*, f. || (fig.) Daar is een — aan, *il y a qc. de louche dans cette affaire*.
LUCHTKASTEEL (-TEELEN), z. o. *Château* m. *en l'air* ou *en Espagne*, *chimère*, f.
LUCHTKETEL, z. m. (mécan.) *Réservoir* m. *d'air*.
LUCHTKIJKER, z. m. *Chaomancien*, m.
LUCHTKIJKERIJ (zond. mv.), z. v. *Chaomancie*, f.
LUCHTKLEP, z. v. *Soupape* f. *à air*.
LUCHTKOLOM, z. v. *Colonne* f. *d'air*.
LUCHTKRING, z. m. Dampkring. *Atmosphère*, f.
LUCHTLEDIG, bn. *Vide d'air*, *vide*.
LUCHTLEDIG (zond. mv.), z. o. *Vide*, m.
LUCHTLEIDEND, bn. *Aérifère*, *aérophore*, *pneumatophore*.
LUCHTLEIDER, z. m. *Conduit aérifère*, m.
LUCHTMAKING (zond. mv.), z. v. *Aérification*, f.
LUCHTMEETKUNDE (zond. mv.), z. v. *Aérométrie*, *dasymétrie*, f.
LUCHTMEETKUNDIG, bn. *Aérométrique*, *dasymétrique*.
LUCHTMETER, z. m. *Aéromètre*, *dasymètre*, m.
LUCHTMETING (zond. mv.), z. v. *Aérométrie*, *dasymétrie*, f.
LUCHTPIJP, z. v. *Conduit aérien*, *tuyau* m. *pour conduire l'air*. || (anat.) *Trachée-artère*, f.
LUCHTPIJPADER, z. v. (anat.) *Veine trachéale*, f.
LUCHTPIJPONTSTEKING, z. v. (méd.) *Trachéite*, f.
LUCHTPLANT, z. v. *Aérophyte*, m.

LUCHTPOMP, z. v. *Machine* ou *pompe pneumatique*, f.
LUCHTPOMPMAKER, z. m. *Fabricant* m. *de machines* ou *de pompes pneumatiques*.
LUCHTREINIGEND, bn. *Antiméphitique*, *qui purifie l'air*.
LUCHTREINIGER, z. m. *Ventilateur*, m.
LUCHTREINIGING, z. v. *Ventilation*, f., *assainissement* m *de l'air*
LUCHTREIS, z. v. *Voyage aérien*, m.
LUCHTREIZIGER, z. m. *Aéronaute*, m.
LUCHTREIZIGSTER, z. v. *Aéronaute*, f.
LUCHTRUIM (zond. mv.), z. o. *Atmosphère*, f., *espace*, m.
LUCHTSCHIP (–SCHEPEN), z. o. (fig.) *Aérostat*, *ballon*, m.
LUCHTSCHIPPER, z. m. *Aéronaute*, m.
LUCHTSCHUW, bn. *Aérophobe*.
LUCHTSCHUWHEID (zond. mv.), z. v. *Aérophobie*, f.
LUCHTSPIEGELING, z. v. *Mirage*, m.
PUCHTSPRINGER, z. m. *Cabrioleur*, *sauteur*, *voltigeur*, m.
LUCHTSPRONG, z. m. *Saut* m. *en l'air*, *cabriole*, *gambade*, f. ‖ (dans.) *Entrechat*, m.
LUCHTSTEEN (–STEENEN), z. m. *Aérolithe*, *bolide*, m.
LUCHTSTOF, z. v. *Gaz*, m.
LUCHTSTOFFIG, bn. *Aérien*.
LUCHTSTREEK (–STREKEN), z. v. *Région de l'air*, *région atmosphérique*, f. ‖ (géogr.) *Zone*, f. ‖ Luchtgesteldheid. *Climat*, m. ‖ Aan eene — gewennen, *acclimater*.
LUCHTSTROOM (–STROOMEN), z. m. *Courant* m. *d'air*.
LUCHTTREKKER, z. m. *Ventilateur*, m.
LUCHTTRILLING, z. v. *Vibration* f. *de l'air*.
LUCHTVAART, z. v. *Ascension*, f.
LUCHTVATEN, z. o. mv. (anat.) — der longen, *bronches*, f. pl. ‖ (bot.) *Trachées*, f. pl.
LUCHTVERDICHTER, z. m. *Condensateur*, m.
LUCHTVERHEVELING, z. v. *Météore*, *phénomène atmosphérique*, m.
LUCHTVERSCHIJNSEL, z. o. *Zie* LUCHTVERHEVELING.
LUCHTVOERDER, z. m. *Zie* LUCHTLEIDER.
LUCHTVOGEL, z. m. *Oiseau aérien*, m.
LUCHTVORMIG, bn. *Aériforme*.
LUCHTVORMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Fluidité aériforme*, f.
LUCHTVORMING (zond. mv.), z. v. *Aérification*, f.
LUCHTVREES (zond. mv.), z. v. *Aérophobie*, f.
LUCHTWAARZEGGER, z. m *Chaomancien*, m.
LUCHTWAARZEGGERIJ, z. v. *Chaomancie*, f.
LUCHTWAARZEGSTER, z. v. *Chaomancienne*, f.
LUCHTWEG (–WEGEN), z. m. (anat.) *Glotte*, f.
LUCHTWEGER, z. m. *Baromètre*, *baroscope*, m.
LUCHTZINNIG, bn. *Zie* LUCHTHARTIG.
LUCHTZUIVEREND, bn. *Antiméphitique*, *qui purifie l'air*.
LUCHTZUIVERING, z. v. *Ventilation*, f., *assainissement* m. *de l'air*.
LUCIFER, z. m. Strijkzwavelstokje. *Allumette phosphorique*, f.
LUCIFERSDOOSJE, z. o. *Boîte* f. *à allumettes phosphoriques*.
LUCIFERTJE, z. o. *Zie* LUCIFER.
LUFT, z. v. Lucht. *Zie* LUCHT.
LUI, bn. *Paresseux*, *oisif*, *fainéant*, *nonchalant*, *lent*. ‖ bw. *Avec paresse*, *nonchalamment*.
LUIAARD, z. m. *Paresseux*, *fainéant*, m. ‖ (h. n.) *Aï*, m.
LUIAARDIJ (zond. mv.), z. v. *Paresse*, *fainéantise*, *indolence*, f.
LUIBAK, z. m. *Zie* LUIAARD.
LUIBUIS, z. m. *Zie* LUIAARD.
LUIBUIZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire le fainéant* ou *le paresseux*, *fainéanter*.
LUID, bn. *Haut*, *clair*, *qui se fait entendre*. ‖ Met —er stemme, *à haute voix*. ‖ — gelach, *rires éclatants*, m. pl. ‖ bw. *Clairement*, *haut*, *fort*, *à haute voix*.
LUID (zond. mv.), z. o. *Contenu*, m., *teneur*, f. ‖ Naar — van, *aux termes de*, *selon la teneur de*, *conformément à*, *en conformité de*.
LUIDEN, zw. w. b. *Sonner*, *faire rendre un son*. ‖ De klok —, *sonner les cloches*. ‖ o. (met *hebben*). *Sonner*, *rendre un son*, *résonner*. ‖ Het bevel luidt, *l'édit porte*. ‖ Mijn antwoordt luidt niet gunstig, *ma réponse n'est pas favorable*. ‖ Dat luidt vreemd, *cela semble étrange*.
LUIDEN, z. m. mv. Lieden. *Zie* LIEDEN.
LUIDER, z. m. *Sonneur*, m.
LUIDING (zond. mv.), z. v. Het luiden. *Action de sonner*, *sonnerie*, f.
LUIDKEELS, bw. *À haute voix*, *tout haut*. ‖ — lachen, *rire à gorge déployée*, *rire aux éclats*.
LUIDRUCHTIG, bn. *Bruyant*. ‖ —e spelen, *jeux bruyants*, m. pl. ‖ bw. *Bruyamment*.
LUIDRUCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Grand bruit*, m.
LUID[S]KEELS, bw. *Zie* LUIDKEELS.
LUIEN, zw. w. b. *en* o. *Zie* LUIDEN.
LUIER, z. m. Luider. *Zie* LUIDER.
LUIER, z. v. Luur. *Zie* LUUR.
LUIEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fainéanter*, *faire le fainéant* ou *le paresseux*.
LUIERIK (–RIKEN), z. m. *Zie* LUIAARD.
LUIERIKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* LUIEREN.
LUIFEL, z. v. *Auvent*, m.
LUIFELSCHRIFT, z. o. *Inscription* f. ou *écriteau* m. *d'auvent*.
LUIHEID (zond. mv.), *Paresse*, *fainéantise*, *indolence*, *lenteur*, f.
LUIIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* LUIHEID.
LUIING (zond. mv.), z. v. *Zie* LUIDING.
LUIK, z. o. Valdeur. *Trappe*, f., *abattant*, m. ‖ Blind. *Volet*, m. ‖ — eens schips, *écoutille*, f. ‖ — eens molens, *abée* f. *d'un moulin*.
LUIKBALK, z. m. (mar.) *Hiloire*, f.
LUIKEN, (*look*, *loken*, *geloken*,) st. w. b. Sluiten. *Fermer*, *clore*, *serrer*. ‖ De oogen —, *fermer les yeux*.
LUIKER, z. m. *Zie* LIERENAAR.
LUIKGAT (–GATEN), z. o. (mar.) *Écoutille*, f. ‖ — eens molens, *abée* f. *d'un moulin*.
LUIKRING, z. m. (mar.) *Boucle* f. ou *anneau* m. *d'écoutille*.
LUILAK, z. m. *en* v. *Paresseux*, m., *paresseuse*, f.
LUILAKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* LUIEREN.
LUILEKKERLAND (zond. mv.), z. o. *Pays* m. *de cocagne*.
LUIM, z. v. *Humeur*, f., *caprice*, m., *fantaisie*, *lubie*, *quinte*, f. ‖ Goede —, *bonne* ou *belle humeur*. ‖ (fig.) Op zijne —en liggen, *épier*, *guetter*, *coucher dans son fourreau*, *être à l'affût*.
LUIMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Épier*, *guetter*, *coucher dans son fourreau*, *être à l'affût*.
LUIMER, z. m. *Guetteur*, m.
LUIMEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* LUIMEN.
LUIMIG, bn. *Capricieux*, *bizarre*, *fantasque*. ‖ Vroolijk, koddig. *Comique*, *gai*, *facétieux*.
LUIMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur capricieuse*, *bizarre* ou *fantasque*, f. ‖ Vroolijkheid. *Humeur gaie*, f.
LUIP, z. m. Loer. *Action* f. *d'épier*, *guet*, m., *aguets*, m. pl. ‖ Op zijne —en liggen, *épier*, *guetter*, *être à l'affût* ou *aux aguets*.
LUIPAARD, z. m. (h. n.) *Léopard*, m. ‖ Wijfje van den —, *luberne*, f.

LUIPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* GLUIPEN.
LUIPERD, z. m. Luipaard. *Léopard*, m. ‖ *Zie* GLUIPERD.
LUIPMOORDER, z. m. *Assassin*, m.
LUIS, z. v. *Pou*, m. ‖ (fig.) Magere —, *homme pauvre et âpre au gain.*
LUISACHTIG, bn. *Pouilleux.* ‖ (fig.) *Misérable.*
LUISBOSCH, z. m. *Zie* LUISKOP.
LUISHOND, z. m. *Zie* LUISKOP.
LUISKOP, z. m. *en* v. *Pouilleux*, m., *pouilleuse*, v.
LUISKRUID (zond. mv.), z. o. *Pédiculaire, herbe* f. *aux poux.*
LUISNEK, z. m. *en* v. *Zie* LUISKOP.
LUISPOOK (-POKEN), z. m. *en* v. *Zie* LUISKOP.
LUISTER, z. m. Glans. *Lustre, éclat, poli*, m., *splendeur*, f. ‖ Roem. *Gloire, splendeur*, f., *lustre*, m. ‖ (techn.) *Lustre*, m.
LUISTERAAR, z. m. *Celui qui est aux écoutes, écouteur, guetteur*, m.
LUISTERAARSTER, z. v. *Écouteuse, guetteuse*, f.
LUISTEREN, zw. w. b. Glanzig maken. *Lustrer, donner du lustre.* ‖ o. (met *hebben*). *Luire.*
LUISTEREN, zw. w. b. Fluisteren. Iets in het oor —, *dire qc. à l'oreille, chuchoter.*
LUISTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Het oor leenen. *Écouter, être aux écoutes, prêter l'oreille.* ‖ Gehoorzamen. *Obéir à, écouter.* ‖ Naar rede —, *écouter la raison.* ‖ (fig.) *Suivre les avis* ou *les conseils.* ‖ (fig.) Naar niets —, *se moquer de tout.*
LUISTERHOEK, z. m. *Zie* LUISTERPLAATS.
LUISTERING (zond. mv.), z. v. *Action d'être aux écoutes, attention*, f. ‖ Gehoorzaamheid. *Obéissance*, f. ‖ — in het oor, *chuchoterie*, f.
LUISTERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Écoute*, f.
LUISTERRIJK, bn. Glansrijk. *Éclatant, très-brillant.* ‖ Roemrijk. *Glorieux.* ‖ —e daad, *exploit signalé*, m. ‖ bw. *Glorieusement, brillamment.*
LUISTERVAST, bn. *Qui a l'oreille fine.*
LUISTERVINK, z. m. *en* v. *Écouteur*, m., *écouteuse*, f.
LUISTERVINKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être aux écoutes, écouter indiscrètement.*
LUISTERVOL, bn. *Zie* LUISTERRIJK.
LUISTERZUSTER, z. v. *Sœur-écoute*, f.
LUISZAK, z. m. *en* v. *Zie* LUISKOP.
LUISZALF (zond. mv.), z. v. *Onguent* m. *aux poux.*
LUISZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Maladie pédiculaire, phthiriase*, f. ‖ (bot.) *Phthiriase.*
LUIT, z. v. *Luth*, m. ‖ Op de — spelen, *jouer du luth, pincer le luth.*
LUITENANT (-NANTS), z. m. *Lieutenant*, m.
LUITENANT-ADMIRAAL (LUITENANT-ADMIRAALS), z. m. *Vice-amiral*, m.
LUITENANT-GENERAAL (LUITENANT-GENERAALS), z. m. *Lieutenant-général*, m.
LUITENANT-KOLONEL (LUITENANT-KOLONELS), z. m. *Lieutenant-colonel*, m.
LUITENANTSCHAP, z. o. *Lieutenance*, f.
LUITENANTSTRACTEMENT, z. o. *Traitement* m. *de lieutenant.*
LUITENANTSVROUW, z. v. *Lieutenante, femme* f. *d'un lieutenant.*
LUITMAKER, z. m. *Luthier*, m.
LUITMAKERIJ, z. v. *Lutherie*, f.
LUITSLAGER, z. m. *Joueur* m. *de luth.*
LUITSLAGERES, z. v. *Zie* LUITSPEELSTER.
LUITSNAAR, z. v. *Corde* f. *de luth.*
LUITSPEELSTER, z. v. *Joueuse* f. *de luth.*
LUITSPEL (zond. mv.), z. o. *Jeu* m. *de luth.*
LUITSPELER, z. m. *Zie* LUITSLAGER.
LUIWAGEN, z. m. Vloerschrobber. *Frottoir*, m., *brosse* f. *pour frotter le plancher.* ‖ (mar.) *Traverse* f. *du timon du gouvernail.*

LUIWAMMES (-MESEN), z. m. (pop) *Zie* LUIAARD.
LUIWIJVENGOED (zond. mv), z. o. *Composition* f. *pour écurer le cuivre.*
LUIZEN, zw. w. b. Luizen vangen. *Épouiller.* ‖ (fig.) Iemands beurs —, *escroquer de l'argent à qq., vider la bourse à qq.*
LUIZENBOSCH, z. m. (fig.) *Zie* LUISKOP.
LUIZENETEND, bn. *Phthiriophage.*
LUIZENETER, z. m. *Phthiriophage*, m.
LUIZENJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *aux poux.*
LUIZENKAM, z. m. *Peigne* m. *à poux.*
LUIZENKRAMER, z. m. (bas.) *Fripier*, m.
LUIZENMARKT, z. v. *Friperie*, f.
LUIZENZALF, z. v. *Zie* LUISZALF.
LUIZIG, bn. *Pouilleux.* ‖ (fig.) *Misérable, bas, vil, abject.*
LUK (zond. mv.), z. o. Geluk. *Bonheur*, m., *fortune*, f., *hasard*, m. ‖ — of raak, *à tout hasard, vaille que vaille, tout coup vaille, à l'aventure.*
LUKGODIN (zond. mv.), z. v. *Fortune*, f.
LUKKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Réussir.*
LUKRAAK, bw. *À tout hasard, vaille que vaille, tout coup vaille, à l'aventure.*
LUKSPEL (-SPELEN), z. o. *Jeu* m. *de hasard.*
LUKSTAR, LUKSTER, z. v. *Heureuse étoile*, f.
LUL, z. v. (mar.) Stagfok. *Trinquette*, f.
LUL, z. v. Pijp. *Biberon, tuyau, tube*, m.
LULLEMAN (-MANNEN), z. m. *Lambin, vétilleur*, m. ‖ Babbelaar. *Bavard*, m.
LULLEN, zw. w. b. Bedriegen. *Duper, tromper.* ‖ o. Uit eene lul drinken. *Boire avec un biberon.* ‖ Lunderen. *Lambiner, vétiller.* ‖ Babbelen. *Jaser, causer.*
LULLEPIJP, z. v. Doedelzak. *Cornemuse, musette*, f.
LULLEPRAAT (zond. mv.), z. m. *Bavardage, caquetage*, m.
LUMIEREN (zond. mv.), z. o. *Pointe* f. *du jour.*
LUMME, z. v. *Quartier* m. *de derrière d'un bœuf.*
LUMMEL, z. m. Domkop. *Lourdaud, imbécile, rustre, rustaud*, m.
LUMMELACHTIG, bn. *Grossier, imbécile, rustaud.*
LUMMELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Lourderie*, f.
LUMMERHARST, z. m. *Aloyau* m. *de bœuf pris du côté des reins.*
LUMMERSTUK, z. o. *Zie* LUMME.
LUMP, z. m. Visch. *Blenne*, m., *blennie*, f.
LUNDERAAR, z. m. *Lambin*, m.
LUNDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner, vétiller.*
LUNDERING, z. v. *Lambinerie*, f.
LUNS (LUNZEN), z. v. *Esse, cheville* f. *de fer.*
LUNZEN, zw. w. b. *Mettre une esse à l'essieu.*
LURF, z. v. *Bois entaillé* m. *pour prendre des pinsons.* ‖ Slip eens kleeds. *Pan* m. *d'habit.* ‖ Iemand bij de —ven krijgen, *empoigner qq., prendre qq. au collet.*
LURKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Teter, sucer continuellement.*
LUS, z. v. *Zie* LIS.
LUST, z. m. *Envie*, f., *désir*, m. ‖ De — is mij vergaan, *l'envie m'en est passée.* ‖ Smaak. *Goût, appétit*, m. ‖ Trek, genegenheid. *Penchant*, m., *inclination, passion*, f., *désir*, m. ‖ Drift. *Passion.* ‖ Zijne —en boeten, *satisfaire ses passions.* ‖ Vermaak. *Plaisir*, m. ‖ Vleeschelijke —en, *plaisirs charnels*, m. pl. ‖ (fig.) Zijnen — aan iemand boeten. Zich wreken. *Se venger de qq.*
LUSTBOSCH, z. o. *Bois de plaisance, bosquet, bocage*, m.
LUSTELOOS, bn. *Qui est sans envie, sans appétit, dégoûté.* ‖ Moedeloos. *Abattu, découragé, indolent, apathique.*

Lusteloosheid (zond. mv.), z. v. *Dégoût*, m. ‖ Moedeloosheid. *Abattement*, *découragement*, m., *indolence*, *apathie*, f.

Lusten, zw. w. onp. *Plaire*, *faire envie*. ‖ Het lust ons niet mede te gaan, *nous n'avons pas envie de vous accompagner*. ‖ b. *Aimer*, *désirer*. ‖ Hij lust geenen visch, *il n'aime pas le poisson*.

Luster, z. m. Luchter. *Lustre*, m.

Lustermaker, z. m. *Lustrier*, m.

Lusthof (-hoven), z. m. *Jardin* m. *de plaisance*.

Lusthuis, z. o. Buitengoed. *Maison* f. *de plaisance* ou *de campagne*.

Lusthuisje, **Lusthuisken**, z. o. *Petite maison de campagne*, *bastide*, f., *pavillon*, *pied-à-terre*, m.

Lustig, bn. Vroolijk. *Gai*, *enjoué*, *jovial*, *joyeux*, *gaillard*. ‖ Een —e broeder, *un roger-bontemps*. ‖ bw. *Gaiement*, *gaîment*, *joyeusement*, *avec plaisir*. ‖ Veel. *Bien*, *fort*, *beaucoup*. ‖ — drinken, *boire beaucoup*. ‖ — leven, *mener joyeuse vie*. ‖ — op! *allons!*

Lustigheid (zond. mv.), z. v. *Gaieté*, *gaîté*, *joie*, *allégresse*, f.

Lustig[lijk], bw. *Zie* Lustig, bw.

Lustprieël (-ëelen), z. o. *Pavillon*, *berceau*, m.

Lustrijk, bn. *Délicieux*, *plein de délices*.

Lustslot (-sloten), z. o. *Château* m. *de plaisance*.

Lusttuin, z. m. *Zie* Lusthof.

Lustwarande, z. v. *Parc* m. *de plaisance*.

Lustwoud, z. o. *Zie* Lustbosch.

Lut, z. v. (pop.) Dwaze —, *imbécile*, *niaise*, f. ‖ Trage —, *femme paresseuse*, *lambine* f.

Lutheraan, z. m. *Luthérien*, m.

Lutherdom (zond. mv.), z. o. *Luthéranisme*, m.

Luthersch, bn. *Luthérien*. ‖ —e vrouw, *luthérienne*, f. ‖ —e kerk, *église luthérienne*, f.

Lutje (zond. mv.), z. o. Weinig. *Peu*, m.

Luts (lutsen), z. v. *Zie* Lis.

Lutsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Locher*, *branler*.

Luttel, bn. Klein, gering. *Petit*, *chétif*, *mince*, *médiocre*. ‖ bw. Weinig. *Peu*. ‖ — tijds, *peu de temps*.

Luttel (zond. mv.), z. o. *Peu*, *un tant soit peu*, m.

Luur, z. v. Kinderdoek. *Lange*, m. ‖ Luren. *Langes*, m. pl., *maillot*, m. ‖ Een kind in de luren doen, *emmaillotter un enfant*. ‖ (fig.) Hij ligt noch in de luren, *il est encore au lit*. ‖ (fig.) Iemand in de luren leggen, *mettre qq. en de beaux draps blancs*.

Luurgoed (-goederen), z. o. *Layette*, f., *langes*, m. pl.

Luurkorf, z. m. *Layette*, f.

Luurmand, z. v. *Zie* Luurkorf.

Luw, bn. *Qui est à l'abri du vent*, *qui n'est pas exposé au vent*.

Luwen, zw. w. o. (met *hebben*). Stiller worden. *Faire moins de vent*. ‖ Het begint te —, *le vent diminue* ou *commence à tomber*. ‖ (fig. Dat luwt wat, *le danger diminue*.

Luwte, z. v. *Abri*, *lieu* ou *endroit* m. *à l'abri du vent*.

Lynx, z. m. Los. *Zie* Los, z. m.

Lyrisch, bn. *Lyrique*.

Lyrisme, **Lyrismus** (zond. mv.), z. o. *Lyrisme*, m.

M

M, z. v. Dertiende letter van het alphabet. *M*, m.

Maag, z. v. Lichaamsdeel. *Estomac*, m. ‖ Tot de — behoorend, *gastrique*, *stomachique*. ‖ Goed voor de —, *stomacal*, *stomachique*, *bon pour l'estomac*. ‖ — eens herkauwenden diers, *ventricule* ou *estomac* m. *d'un ruminant*.

Maag, z. m. *en* v. Bloedverwant. *Parent*, m., *parente*, f.

Maagaders, z. v. mv. *Veines gastriques* ou *stomachiques*, f. pl.

Maagbitter (zond. mv.), z. o. *Élixir stomachique*, f.

Maagbrij, z. m. *Chyme*, m.

Maagd, z. v. *Vierge*, *fille*, f. ‖ Eene — verkrachten, *déshonorer* ou *violer une fille*. ‖ De heilige —, *la sainte Vierge*. ‖ De — van Orleans, *la pucelle d'Orleans*. ‖ Dienstmeid. *Servante*, f.

Maagdarm, z. m. Slokdarm. *Œsophage*, m.

Maagdelijk, bn. *Virginal*, *de vierge*, ‖ —e staat, *virginité*, f.

Maagdelijkheid (zond. mv.), z. v. *Virginité*, f.

Maagdelijn, z. o. *Jeune fille*, f.

Maagdenbloem (zond. mv.), z. v. *Virginité*, *fleur* f. *de la virginité*.

Maagdenblos (zond. mv.), z. m. *Rouge* m. *de la pudeur*.

Maagdengoud (zond. mv.), z. o. *Or natif*, m.

Maagdenhart, **Maagdenhert**, z. o. *Cœur d'une vierge*, *cœur chaste*, m.

Maagdenhoni[n]g (zond. mv.), z. m. *Miel vierge*, m.

Maagdenkruid (zond. mv.), z. o. *Pervenche*, *vigne vierge*, f.

Maagdenmelk (zond. mv.), z. v. *Lait virginal*, *cosmétique*, m.

Maagdenolie (zond. mv.), z. v. *Huile vierge*, f.

Maagdenpalm, z. m. *Pervenche*, *vigne vierge*, f.

Maagdenperkament, z. o. *Parchemin vierge*, m.

Maagdenrei, z. m. *Chœur* m. *de vierges*.

Maagdenroof (zond. mv.), z. m. *Rapt*, *enlèvement*, *ravissement* m. *de vierges* ou *de jeunes filles*.

Maagdenschaar, z. v. *Troupe* f. *de vierges* ou *de jeunes filles*.

Maagdenschenner, z. m. *Celui qui viole une jeune fille*.

Maagdenschennis, z. v. *Viol*, m.

Maagdenstaat, z. m. *Virginité*, f.

Maagdenstoet (zond. mv.), z. m. *Troupe* f. *de vierges* ou *de jeunes filles*.

Maagdenvlies, z. o. (anat.) *Hymen*, m.

Maagdenwas (zond. mv.), z. o. *Cire vierge*, f.

Maagdom (zond. mv.), z. m. *Virginité*, f. ‖ (fam.) *Pucelage*, m.

Maagelixir (zond. mv.), z. o. *Élixir stomachique*, m.

Maaghoest (zond. mv.), z. m. *Toux gastrique*, f.

Maagje, z. o. *Petit estomac*, m.

Maagkoekje, **Maagkoeksken**, z. o. *Tablette stomachique*, f.

Maagkramp, z. v. *Anaspase*, f., *resserrement* ou *spasme* m. *d'estomac*.

Maagkuil, z. m. *Creux* m. *de l'estomac.*
Maagmiddel, z. o. *Remède stomachique* ou *stomacal*, m.
Maagontsteking, z. v. *Gastrite*, f.
Maagpaaier, z. m. *Abat-faim*, m.
Maagpijn, z. v. *Douleur d'estomac*, *gastralgie*, f.
Maagpleister, z. v. *Épithème*, m. ‖ Maagpaaier. *Abat-faim*, m.
Maagpoeder, Maagpoeier, z. o. *Poudre stomacale* ou *stomachique*, f.
Maagsap (zond. mv.), z. o. *Chyle*, m.
Maagsapachtig, bn. *Chyleux.*
Maagschap (zond. mv.), z. v. Magen. *Parents*, m. pl., *parentes*, f. pl. ‖ o. Vermaagschapping. *Parenté*, *consanguinité*, f.
Maagslagader, z. v. *Artère céliaque*, f.
Maagslijm (zond. mv.), z. o. *Chyle*, m.
Maagsterkend, bn. *Stomacal*, *stomachique.*
Maagstreek (zond. mv.), z. v. *Région* f. *de l'estomac.*
Maagtrekking, z. v. *Tiraillement* m. *d'estomac.*
Maagvlies, z. o. *Membrane* f. *de l'estomac.*
Maagwater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *stomacale.*
Maagwijn (zond. mv.), z. m. *Vin stomacal*, m.
Maagzenuwen, z. v. mv. *Nerfs stomachiques*, m. pl.
Maagziekte, z. v. *Maladie* f. *d'estomac.*
Maagzuur (zond. mv.), z. o. (méd.) *Aigreurs*, f. pl., *rapports*, m. pl.
Maai, z. v. *Zie* Made.
Maaien, zw. w. b. *Faucher*, *couper avec la faux* ou *la faucille.* ‖ Oogsten. *Moissonner.* ‖ o. (met *hebben*). Maaivoeten. *Faucher.*
Maaier, z. m. *Faucheur*, *moissonneur*, m.
Maaigeld (zond. mv.), z. o. *Fauchage*, m.
Maaiing, z. v. *Fauchage*, m.
Maailand, z. o. *Pré* m. *à faucher.*
Maailoon (zond. mv.), z. o. *Fauchage*, m.
Maaimeersch, z. m. *Pré* m. *à faucher.*
Maaister, z. v. *Moissonneuse*, f.
Maaitijd (zond. mv.), z. m. *Fauchaison*, *fauche*, f.
Maaivoet, z. m. (man.) *Faucheur*, m.
Maaivoeten, zw. w. o. (met *hebben*). *Faucher.*
Maaiweder, Maaiweêr (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *favorable au fauchage.*
Maak (zond. mv.), z. v. Het maken. *Action* f. *de faire.* ‖ Een kleed in de — doen, *commander un habit*, *faire faire un habit.* ‖ Uwe laarzen zijn in de —, *on travaille à vos bottes.*
Maakloon (zond. mv.), z. o. *Façon*, *main* f. *d'œuvre*, *prix* m. *de la façon.*
Maaksel (zond. mv.), z. o. Gewrocht. *Ouvrage*, m. ‖ Gods —, *créature de Dieu.* ‖ (fig.) Hij is een wonderlijk —, *c'est un drôle d'homme*, *un drôle de corps.* ‖ Fatsoen. *Façon*, *forme*, f. ‖ Vervaardiging. *Fabrication*, f.
Maakster, z. v. *Celle qui fait*, *faiseuse*, f.
Maal, z. v. *en* o. Keer, reis. *Fois*, f. ‖ Verscheidene malen, *plusieurs fois.* ‖ De eerste —, *la première fois.* ‖ De laatste —, *la dernière fois.* ‖ Dit —, *cette fois.* ‖ Twintig —, *vingt fois.*
Maal, z. o. Maaltijd. *Repas*, *festin*, m.
Maal, z. v. Kofferzak. *Malle*, *valise*, f. ‖ Kleine —, *mallette*, f. ‖ Tesch. *Poche*, f.
Maal, z. v. Maalstede. *Tribunal*, m.
Maalgeld (zond. mv.), z. o. *Mouture*, f., *moulage*, m.
Maalloon (-loonen), z. o. *Zie* Maalgeld.
Maalpost, z. m. *Malle*, *malle-poste*, f.
Maalrecht (zond. mv.), z. o. *Moulage*, m.
Maalslot (-sloten), z. o. Hangslot. *Cadenas*, m.
Maalstede, z. v. *Tribunal*, m.
Maalsteen (-steenen), z. m. Molensteen. *Meule* f. *de moulin.* ‖ Wrijfsteen. *Molette*, f., *b yon*, m.
Maalster, z. v. Zij, die mijmert. *Rêveuse*, *ra teuse*, f.
Maalsters, z. v. mv. Kiezen. *Grosses dents*, *ı chelières*, f. pl.
Maalstok, z. m. (peint.) *Appui-main*, m.
Maalstroom (-stroomen), z. m. Draaikolk. *Go fre*, *tournant*, m. ‖ (fig.) Verwarring. *Confusi* f., *trouble*, *désordre*, *tourbillon*, m.
Maaltand, z. m. *Grosse dent*, *mâchelière*, f.
Maaltijd, z. m. *Repas*, m. ‖ (prov.) Het is m terd na den —, *c'est de la moutarde après dîner.*
Maan, z. v. Hemellichaam. *Lune*, f. ‖ De schijnt, *il fait clair de lune.* ‖ Nieuwe · *nouvelle lune.* ‖ Volle —, *pleine lune.* ‖ Ha —, *demi-lune*, f., *croissant*, m. ‖ (blas.) W sende —, *croissant.* ‖ Maantijd. *Lunaison*,
Maan, z. v., Manen, z. v. mv. *Crinière* f. *cheval*, *du lion.* ‖ De leeuw schudt zijne man *le lion hérisse sa crinière.*
Maanbeschrijver, z. m. *Sélénographe*, m.
Maanbeschrijving, z. v. *Sélénographie*, f.
Maanbrief, z. m. *Lettre* f. *dans laquelle demande le payement d'une dette.*
Maancirkel, z. m. *Cycle lunaire*, m.
Maand, z. v. *Mois*, m. ‖ Alle —en, *tous mois.* ‖ Maandgeld. *Mois.*
Maandag (-dagen), z. m. *Lundi*, m.
Maandagsch, bn. *Du lundi*
Maandbloeiers, z. m. mv. (hort.) *Fraises* f. pl. *fleurissent tout l'été.*
Maandelijks, bw. *Tous les mois*, *chaque mı par mois*, *de mois en mois*, *mensuellement.*
Maandelijksch, bn. *Mensuel*, *qui se fait ı mois*, *de tout les mois*, *de chaque mois.*
Maandgeld (zond. mv.), z. o. *Solde* ou *pay d'un mois*, *salaire d'un mois*, *mois*, m.
Maandragend, bn. *Crinifère.*
Maandschrift, z. o. *Revue mensuelle*, f.
Maandstaat (zond. mv.), z. m. *État* ou *border mensuel*, m.
Maandstonden, z. m. mv. *Menstrues*, *règles*, f.
Maandstondig, bn. *Menstruel.*
Maandwijzer, z. m. *Aiguille* f. *d'un cadran indique les mois.*
Maanglas (-glazen), z. o. (opt.) *Ménisque*,
Maanjaar, z. o. *Année lunaire*, f.
Maankaart, z. v. *Carte sélénographique*, f.
Maankeering, z. v. *Lunaison*, f.
Maankop, z. v. Plant. *Pavot*, m. ‖ m. Zaadk *Pavot.* ‖ o. Zaad. *Pavot.*
Maankring, z. m. *Cycle lunaire*, m.
Maankruid (zond. mv.), z. o. *Lunaire*, *osmo lunaire*, f.
Maanlicht (zond. mv.), z. o. *Clair* m. *de lı*
Maanloop (zond. mv.), z. m. *Cours* m. *de lune*, *lunaison*, f.
Maanmaand, z. v. *Mois lunaire* ou *synodique*,
Maanroos (zond. mv.), z. v. (blas.) *Lunels*, m.
Maanschans (-schansen), z. v. (fort.) *Demi-lun*
Maanschijf, z. v. *Disque* m. *de la lune.*
Maanster, z. v. *Celle qui réclame le payem d'une dette.*
Maanstuk, z. o. (tonn.) *Chanteau*, m.
Maansverduistering, z. v. *Éclipse* f. *de lune*
Maansverwisseling, z. v. *Lunaison*, f.
Maantijd (zond. mv.), z. m. *Lunaison*, f.
Maanvisch, z. m. *Lune de mer*, *sélène*, f.
Maanwijzer, z. m. *Cadran lunaire*, m.
Maanziek, bn. *Lunatique.*
Maanzieke, z. m. *en* v. *Lunatique*, m. *et* f.

s (zond. mv.), z. v. *Épilepsie*, f., *mal*
i.
ne, bn. *Zie* Maanziek.
gw. *Mais.* || Zij is schoon, — arm,
elle, mais pauvre. || Echter. *Cependant*
leenlijk, slechts. *Seulement, ne... que.*
b er — zeven, *je n'en ai que sept.* ||
boek, *un seul livre.* || Gij hebt — te
, *vous n'avez qu'à écrire.* || o. *Mais,*
ar is een — bij, *il y a un mais.*
v. Tijding. *Nouvelle*, f., *bruit*, m. ||
opt *of* gaat, *le bruit court, on dit.*
. Nachtmerrie. *Cauchemar*, m. || (pop.)
— bereden zijn, *avoir le cauchemar.*
v. Meerle. *Zie* Meerle.
k, z. m. *Maréchal*, m.
kin, z. v. *Maréchale*, f.
kschap (zond. mv.), z. o. *Dignité* f.
lal, maréchalat, m.
ksstaf (-staven), z. m. *Bâton* m. *de*

d. mv.), z. m. *Mars, mois* m. *de mars.*
ebeurde half —, *cela est arrivé à la*

v. Dienstmeid. *Servante*, f.
bn. *De mars.* || —e buien, *giboulées*
mars. || —e kat, *chatte* f. *en chaleur.*
Maille, f.
. m. *Boule* f. *de bois sur laquelle on*
s mailles tombées.
(zond. mv.), z. o. *Érable*, m.
o. *Petite maille*, f.
(-schepen), z. o. *Bateau* m. *qui na-*
la Meuse.
er, z. m. *Batelier* m. *naviguant sur*

zond. mv.), z. o. *Réseau* m. *de mailles.*
en), z. v. *Mesure*, f. || De — van
nemen, *prendre la mesure d'un habit.*
j de kleine — verkoopen, *vendre qc.*
mesure. || Opgehoopte —, *mesure com-*
us.) *Mesure.* || De — houden, *obser-*
sure. || De — slaan, *battre la mesure.*
— houden, *ne pas faire d'excès.* ||
-, *sans mesure.* || Boven mate, *outre*
excessivement, à l'excès, extrêmement.
nate, *modérément.* || Naar mate, *à*
u fur et à mesure. || Naar mate dat,
que.
ts), z. m. Makker. *Compagnon, ca-*
m. || Werkgast. *Ouvrier*, m. || (mar.)
s matelots, m. pl.
(zond. mv.), z. o. *Cadence*, f.
, z. o. *Air, chant*, m., *pièce* f. *de*
| Gedicht. *Poëme*, m.
o. Kleine maat. *Petite mesure*, f.
o. Makkertje. *Petit camarade*, m. ||
—, *dis donc, mon cher.*
r (-peren), z. v. *Bergamote*, f.
, z. m. *Cadence harmonieuse*, f.
, z. m. (mus.) *Métromètre*, m.
, z. m. *Mesure*, f., *moyen* m. *pour*
un but. || —en nemen, *prendre des*
|| Iemands —en verijdelen, *traverser*
s de qq.
, z. v. *Association*, f. || Kameraadschap.
rie, intimité f. *entre camarades.*
pelijk, bn. *Social.* || — leven, *vie*
. || bw. *D'une manière sociale.*
pij, z. v. *Société, compagnie*, f. || Sa-
. *Société.*
(-staven), z. m. *Mesure*, f. || (géogr.)
f. || (fig.) *Échelle.*

Maatstok, z. m. *Mesure, règle, toise*, f. || — der klokgieters, *diapason*, m.
Maatvast, bn. *Qui observe la mesure.*
Maatzang, z. m. *Zie* Maatgezang.
Macaroni (zond. mv.), z. v. *Macaroni*, m.
Macchiavellisme, Macchiavellismus (zond. mv.), z. o. *Machiavélisme*, m.
Macchiavellist, z. m. *Machiavéliste*, m.
Macchiavelsch, bn. *Machiavélique.* || Op eene —e wijze, *machiavéliquement.*
Macedoine (-doines), z. v. *Macédoine*, f.
Machel, z. m. Visch. *Maquereau*, m.
Machinaal, bn. *Machinal.* || bw. *Machinalement.*
Machine (-nes), z. v. *Machine*, f.
Machinist, z. m. *Machiniste*, m.
Machochel, z. v. (pop.) *Grosse femme, femme avachie*, f.
Macht, z. v. Vermogen. *Force, puissance*, f., *pouvoir*, m. || Dat is boven mijne —, *cela surpasse mes forces.* || Zijne — te buiten gaan, *excéder ses pouvoirs.* || In zijne — hebben, *avoir en son pouvoir.* || Wettige —, *puissance légitime.* || Volstrekte —, *pouvoir absolu.* || De goddelijke —, *la puissance divine.* || — geven, *autoriser.* || De aangestelde —en, *les autorités constituées*, f. pl. || Uitvoerende —, *pouvoir exécutif.* || Rechterlijke —, *pouvoir judiciaire.* || Gewapende —, *force armée.* || Kracht. *Puissance, force.* || (math.) *Puissance.* || Een getal tot de derde — verheffen, *élever un nombre à la troisième puissance.* || Mogendheid. *Puissance.* || Groote hoeveelheid. *Quantité, force*, f. || — van volk, *quantité de monde.* || — van geld, *beaucoup d'argent.*
Machtbrief, z. m. *Procuration*, f., *plein pouvoir*, m.
Machteloos, bn. *Impuissant, sans force, sans pouvoir.* || Zwak. *Faible, débile, sans vigueur.*
Machteloosheid (zond. mv.), z. v. *Impuissance, faiblesse, débilité*, f., *manque* m. *de forces.*
Machtgevend, bn. *Constituant, délégatoire.*
Machtgever, z. m. *Commettant, constituant, délégant, mandant*, m.
Machtgeving, z. v. *Délégation de pouvoir, autorisation*, f.
Machthebbende, z. m. *en* v. *Qui a plein pouvoir, délégataire*, m. *et* f.
Machthebber, z. m. *Délégataire*, m.
Machtig, bn. *Puissant, fort.* || —e koning, *roi puissant*, m. || —e vrienden, *amis puissants*, m. pl. || Iets — zijn, *être maître de qc., être en possession de qc.* || Zich zelven — zijn, *se posséder, être maître de ses passions.* || Zijne zinnen — zijn, *être dans son bon sens.* || Een land — worden, *se rendre maître* ou *s'emparer d'un pays.* || Vele talen — zijn, *posséder plusieurs langues.* || Voedend. *Nourrissant.* || —e soep, *soupe nourrissante*, f. || Zeer groot. *Très-grand, vaste.* || bw. *Puissamment.* || Zeer. *Fort, très, extrêmement.* || — rijk, *puissamment riche.* || — groot, *fort grand.*
Machtigen, zw. w. b. *Autoriser, donner pouvoir à, déléguer.*
Machtigheid (zond. mv.), z. v. *Puissance*, f., *pouvoir*, m.
Machtiging, z. v. *Autorisation, délégation, procuration*, f.
Machtsbetoon (zond. mv.), z. o. *Déployement* m. *de force.*
Machtsmisbruik, z. o. *Abus* m. *de pouvoir.*
Machtsoefening, z. v. *Exercice* m. *de pouvoir.*
Machtspreuk, z. v. *Sentence, maxime*, f.

Machtverheffing, z. v. (math.) *Élévation* f. *à une puissance.*
Maçon (–çons), z. m. *Zie* Vrijmetselaar.
Maçonnerie (zond. mv.), z. v. *Zie* Vrijmetselarij.
Maculatuur (zond. mv.), z. v. *Zie* Misdruk.
Made, z. v. *Ver*, m., *mite*, f., *acarus*, m.
Madelief, z. v. (bot.) *Marguerite*, f.
Madeliefje, z. o. (bot.) *Petite marguerite*, f.
Madig, bn. Vol maden. *Véreux*, *rempli de vers.*
Madrigaal, z. o. *Madrigal*, m.
Maf, bn. Loom, vadsig, *Lâche*, *mou*, *las.* ‖ Vadsig makend. *Qui rend mou.*
Mafheid (zond. mv.), z. v. *Mollesse*, f.
Mafje, z. o. Voor het — loopen, *servir de risée* ou *de jouet aux autres.* ‖ Iemand voor het — houden, *se moquer* ou *se jouer de qq.*
Mafkoe, z. v. (pop.) *Femme avachie*, f.
Magazijn, z. o. *Magasin*, m. ‖ Tijdschrift. *Revue*, f., *magasin*, m.
Magazijnbewaarder, z. m. *Gardemagasin*, *magasinier*, m.
Magazijnboek, z. o. *Magasinier*, m.
Magazijnier, Magazijnmeester, z. m. *Maître* ou *chef de magasin*, *magasinier*, m.
Magazijntje, z. o. *Petit magasin*, m.
Maged, z. v. Maagd. *Zie* Maagd.
Mager, bn. *Maigre.* ‖ — mensch, *homme maigre* ou *décharné*, m. ‖ — worden, *maigrir*, *devenir maigre.* ‖ Dor, schraal. *Maigre*, *aride*, *sec.* ‖ Gering. *Pauvre*, *chétif.* ‖ (mar.) Ondiep. *Peu profond.* ‖ bw. *Maigrement.* ‖ z. o. *Le maigre.*
Mageraghtig, bn. *Maigrelet*, *maigret.*
Magerdag (–dagen), z. m. *Jour maigre*, m.
Mageren, zw. w. o. (met *zijn*). Vermageren. *Maigrir*, *devenir maigre.*
Magerheid (zond. mv.), z. v. *Maigreur*, f. ‖ (fig.) Schraalheid. *Aridité*, *sécheresse*, f. ‖ (agric.) Onvruchtbaarheid. *Stérilité*, f.
Mager[lijk], bw. *Zie* Mager, bw.
Magerman, z. m. *Homme efflanqué*, m.
Magerte (zond. mv.), z. v. *Zie* Magerheid.
Magertjes, bw. *Maigrement*, *chétivement.*
Maget, z. v. *Zie* Maagd.
Maggelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Barbouiller du papier*, *griffonner.*
Magistraat, z. m. *Magistrat*, m.
Magistraatsambt, z. o. *Magistrature*, f.
Magistraatspersoon (–sonen), z. m. *Magistrat*, m.
Magistratuur (zond. mv.), z. v. *Magistrature*, f.
Magnaat, z. m. *Magnat*, m.
Magneet (–neten), z. m. Zeilsteen. *Aimant*, m., *pierre* f. *d'aimant*, ‖ Met den — bestrijken, *aimanter.* ‖ Eenen — beslaan, *armer un aimant.*
Magneetkracht (zond. mv.), z. v. *Vertu magnétique*, f.
Magneetnaald, z. v. *Aiguille aimantée*, f.
Magneetpoeder (zond. mv.), z. o. *Purette*, f.
Magneetsteen (–steenen), z. m. *Zie* Magneet.
Magnesia (zond. mv.), z. o. *Magnésie*, f.
Magnetisch, bn. *Magnétique.* ‖ —e stroom, *courant magnétique*, m. ‖ —e vloeistof, *fluide magnétique*, m. ‖ —e slaap, *sommeil magnétique*, m.
Magnetiseerder, z. m. *Magnétiseur*, m.
Magnetiseeren, zw. w. b. *Magnétiser.*
Magnetiseerster, z. v. *Magnétiseuse*, f.
Magnetisme, Magnetismus (zond. mv.), z. o. *Magnétisme*, m. ‖ Dierlijk —, *magnétisme animal.*
Mahogon, z. m. Boom. *Acajou*, m.
Mahomedaan, z. m. *Mahométan*, *musulman*, m.

Mahomedaansch, bn. *Mahométan*, *musu*
—e vrouw, *mahométane*, *musulmane*,
Mahonieboom (–boomen), z. m. *Acajou*,
Mahoniehout (zond. mv.), z. o. *Bois cajou.*
Mahoniehouten, bn. *D'acajou*, *de bois*
Mail (mails), z. v. *Poste*, *malle-poste*,
Maïs, z. v. Turksch koorn. *Maïs*, m.
Majesteit, z. v. *Majesté*, f. ‖ Misdaad kwetste —, *crime* m. *de lèse-majesté.* *Majesté*, *grandeur*, f.
Majesteitschennis, z. v. *Crime* m. *majesté.*
Majoor (–joors), z. m. *Major*, m.
Majoorschap (zond. mv.), z. o. *Plac major.*
Majoorsepaulet, z. v. *Épaulette* f. *de*
Majoorsplaats (–plaatsen), z. v. *Pl major.*
Majoraat, z. o. *Majorat*, m.
Mak, bn. Tam. *Apprivoisé*, *privé.* ‖ — *apprivoiser.* ‖ Handelbaar. *Docile*, *tra*
Mak, z. v. Herdersschup. *Houlette*, f.
Makelaar, z. m. (comm.) *Courtier*, m. ‖ laar. *Entremetteur*, m. ‖ Visch. *Maque* ‖ (constr.) *Barreau*, m.
Makelaardij, z. v. *Zie* Makelarij.
Makelaarschap (zond. mv.), z. o. *Cour*
Makelaarsloon (zond. mv.), z. o. *Cour*
Makelaarster, Makelares, z. v. Ko *Entremetteuse*, f.
Makelarij, z. v. (comm.) *Courtage*, m. pelarij. *Entremise*, f.
Makelen, zw. w. b. *Négocier*, *faire le* ‖ Beschikken. *Arranger.* ‖ Koppelen. *métier d'entremetteur* ou *d'entremetteu*
Maken, zw. w. b. *Faire.* ‖ Eene tafel — *une table.* ‖ Verzen —, *faire des vers.* —, *faire la paix.* ‖ Iemand ongelu *rendre qq. malheureux.* ‖ Vervaardigen stellen. *Fabriquer*, *composer*, *faire.* ‖ S *Créer.* ‖ Beschaamd —, *confondre*, *confus.* ‖ Zich ziek —, *se rendre m* ‖ Zich nat —, *se mouiller.* ‖ Een be iets —, *commencer qc.* ‖ Het kort *court*, *ne pas parler longtemps.* ‖ *blanchir.* ‖ Tweemaal vijf maakt ti *fois cinq font dix.* ‖ Honderd centi eenen frank, *cent centimes font un* Gereed —, *préparer.* ‖ Veel werk va —, *faire grand cas de qq.* ‖ Iemand —, *éveiller qq.* ‖ Een verdrag —, *passe trat.* ‖ Bij uitersten wil vermaken. *I* Zijn goed aan iemand —, *léguer son l* ‖ Zich weg —, zich uit de voeten *sauver*, *s'enfuir.* ‖ Kennis met iemand *la connaissance de qq.* ‖ Iemand iet diets —, *faire accroire qc. à qq.* ‖ niets —, *cela ne fera rien.* ‖ (jeu.) Al —, *faire toutes les levées.* ‖ Zorgen. *sorte.*
Maker, z. m. *Faiseur*, *fabricateur*, m. ‖ *Créateur*, m. ‖ Schrijver. *Auteur*, m.
Makheid (zond. mv.), z. v. *Douceur*, f.
Making, z. v. *Action de faire*, *fabricat* Vermaking. *Legs*, m., *donation*, f.
Makkelijk, bn. Gemakkelijk. *Zie* Gema
Makker, z. m. Maat. *Compagnon*, *cama*
Makkerschap (zond. mv.), z. o. *Camara*
Makkertje, z. o. *Petit compagnon*, *pe rade*, m.
Makreel (–kreelen), z. m. Visch. *Maqu*
Makreelschuit, z. v. *Maquilleur*, m.

Makrol, z. v. (bas.) *Maquerelle*, f.
Mal, z. v. Vorm. *Modèle*, m. ‖ (mar.) *Gabari*, m. ‖ Kaliber. *Calibre*, m.
Mal, bn. Gek, dwaas. *Fou, sot, insensé.* ‖ —le vent, *sot*, m. ‖ —le kuren, *sottises, folies*, f. pl. ‖ Te goed. *Trop bon, trop faible.* ‖ (prov.) — moertje, — kindje, *une mère trop bonne gâte ses enfants.* ‖ bw. *Follement, sottement.* ‖ z. o. (zond. mv.), *Folie, sottise*, f.
Malachiet, z. v. *Malachite*, f.
Malder, z. o. Maat. *Muid*, m.
Male, z. v. Kofferzak. *Malle, valise*, f.
Maleisch, z. o. De —e taal. *Le malai* ou *malais*, m. ‖ bn. *Malais.* ‖ —e vrouw, *malaise*, f.
Malen, zw. w. b. Schilderen. *Peindre.* ‖ Beschrijven. *Décrire, dépeindre, peindre.*
Malen, zw. w. o. (met *hebben*). Lastig zijn. *S'agiter, se mouvoir en tous sens.* ‖ Mijmeren. *Rêver.* ‖ IJlen. *Radoter, extravaguer.* ‖ Die zaak maalt mij in het hoofd, *cette affaire m'occupe l'esprit.* ‖ Zaniken. *Radoter.* ‖ (méd.) *Délirer.*
Malen, (*maalde, gemalen*,) st. w. b. Fijnmaken. *Moudre.* ‖ Koorn —, *moudre du blé.* ‖ Koffie —, *moudre du café.* ‖ Mosterd —, *broyer de la moutarde.* ‖ (prov.) Die eerst komt, die eerst maalt, *les premiers vont devant.*
Maler, z. m. Schilder. *Peintre*, m.
Maler, z. m. Mijmeraar. *Rêveur*, m.
Maler, z. m. Molenaar. *Meunier*, m.
Malerij, z. v. Mijmering, ijling. *Rêverie*, f., *radoteries*, f. pl.
Malheid (–heden), z. v. *Folie, sottise*, f.
Malie (–iën), z. v. *Maille*, f.
Malie, z. v. Maliekolf. *Mail*, m.
Maliebaan, z. v. *Mail, lieu* m. *où l'on joue au mail.*
Maliekolf, z. v. *Mail*, m.
Maliën, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer au mail.*
Maliënhemd, z. o. *Cotte* f. *de mailles.*
Maliënkolder, z. m. *Cotte* f. *de mailles.*
Maliespel, z. o. *Mail, jeu* m. *de mail.*
Maling (zond. mv.), z. v. Schildering. *Action* f. *de peindre.*
Maling, z. m. Mijmering. *Rêverie*, f. ‖ In de — zijn, *rêver, radoter.*
Maling, z. v. Het gemalen graan. *Blé moulu*, m.
Malkaar, voornw. *Zie* Malkander.
Malkander, voornw. *L'un l'autre, les uns les autres, mutuellement, réciproquement.* ‖ — beminnen, *s'entr'aimer.* ‖ — helpen, *s'entr'aider.* ‖ — wel verstaan, *s'entendre.* ‖ Onder —, *confusément, pêle-mêle.*
Malkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Jusquiame*, f.
Mallemolen, z. m. *Carrousel* m. *pour les enfants.*
Mallen, zw. w. o. (met *hebben*). Stoeien, schertsen. *Folâtrer, badiner, batifoler, plaisanter.*
Malligheid (–heden), z. v. *Sottise, plaisanterie*, f., *badinage*, m.
Malloot (–loten), z. v. *Sotte, folle, imbécile*, f.
Mallote (zond. mv.), z. v. (bot.) *Mélilot*, m.
Malrove, Malrovie, z. v. (bot.) *Marrube*, m.
Malsch, bn. *Tendre, mou, mollet.* ‖ — vleesch, *viande tendre* ou *succulente*, f. ‖ Poezelig. *Dodu, potelé.* ‖ —e kus, *doux baiser*, m. ‖ — maken, *amollir, attendrir.* ‖ bw. *D'une manière tendre* ou *douce.*
Malsch[elijk], bw. *Zie* Malsch, bw.
Malschheid (–heden), z. v. *Tendreté, qualité* f. *de ce qui est tendre* ou *mou.* ‖ (fig.) *Douceur*, f.
Malschjes, bw. *Doucement.*
Malt (zond. mv.), z. v. *Malt*, m., *orge* f. *préparée pour la bière.*

Maluwachtig, bn. *Malvacée.*
Maluwe (zond. mv.), z. v. *Mauve*, f. ‖ Witte —, *guimauve*, f., *althée, althœa*, m.
Maluwplanten, z. v. mv. *Malvacées*, f. pl.
Maluwzalf (zond. mv.), z. v. *Dialthée*, f.
Malvezij, z. v., **Malvezijwijn**, z. m. *Malvoisie*, m.
Mam, z. v. Pram. *Mamelle*, f., *teton*, m.
Mama (–ma's), z. v. *Maman*, f.
Mamiering (–rings, –ringen), z. v. (mar.) *Mauge, maugère, manche*, f.
Mammekenskruid (zond. mv.), z. o. *Chèvrefeuille*, m.
Mammelokker, z. m. Echel. *Têtard*, m.
Mammeluk, z. m. *Mamelouk*, m.
Mammen, zw. w. o. (met *hebben*). (fam.) *Téter, sucer.*
Mammon (zond. mv.), z. m. *Mammon*, m. ‖ (poét.) *Richesses*, f. pl.
Man (mans, mannen), z. m. *Homme*, m. ‖ Groote —, *homme grand.* ‖ Groot —, *grand homme.* ‖ (fig.) Ik ken mijnen —, *je sais à qui j'ai affaire.* ‖ (prov.) Een — een —, een woord een woord, *un homme d'honneur tient sa parole.* ‖ Dit schip is met — en muis vergaan, *ce vaisseau a péri corps et biens.* ‖ Dat is mijn —, *c'est mon homme.* ‖ (fam.) Ik zal u — en paard noemen, *je vais vous nommer mon homme.* ‖ — voor —, *un à un, l'un après l'autre.* ‖ De gaande en de komende —, *les allants et les venants*, m. pl. ‖ Echtgenoot. *Mari, époux*, m. ‖ Eenen — nemen, *se marier.* ‖ (mil.) *Homme, soldat*, m. ‖ Tien duizend —, *dix mille hommes.* ‖ (b. n.) *Mâle*, m.
Manachtig, bn. *Hommasse.* ‖ Manziek. *Amoureuse.*
Manbaar, bn. *Qui a atteint l'âge de puberté, nubile, pubère.* ‖ —are jaren, *âge nubile*, m., *nubilité, puberté*, f.
Manbaarheid (zond. mv.), z. v. *Âge nubile*, m., *nubilité, puberté*, f.
Manchet, z. v. *Manchette*, f.
Mand, z. v. *Panier*, m., *corbeille, manne*, f. ‖ Langwerpige —, *benne*, f. ‖ (fig.) Door de — vallen. Mislukken. *Échouer.* ‖ (fig.) Door de — vallen. Tot bekentenis komen. *Avouer, confesser.*
Mandaat, z. o. *Mandat*, m.
Mandarijn, z. m. *Mandarin*, m.
Mandarijnschap (zond. mv.), z. o. *Mandarinat*, m.
Mandataris, z. m. *Mandataire*, m.
Mand[e], z. v. *Zie* Mand.
Mandeken, z. o. *Zie* Mandje.
Mandel, z. m. Graanhoop. *Tas* m. *de blé.*
Manden, zw. w. b. *Mettre dans un panier, dans des paniers* ou *dans des mannes.*
Mandenmaken (zond. mv.), z. o. *Métier* m. *de vannier, vannerie*, f.
Mandenmaker, z. m. *Vannier*, m.
Mandenmakerij, z. v. *Vannerie*, f.
Mandenmakerswerk (zond. mv.), z. o. *Vannerie*, f.
Mandenwinkel, z. m. *Boutique* f. *de vannier.*
Manderkruid (zond mv.), z. o. *Germandrée*, f., *chamédrys, botrys*, m.
Mandewagen, z. m. *Chariot* m. *à banne.*
Mandewerk (zond. mv.), z. o. *Vannerie*, f., *ouvrage* m. *du vannier.*
Mandewerker, z. m. *Vannier*, m.
Mandje, z. o. *Petit panier, corbillon*, m., *mannette*, f.
Mandjeskoop (–koopen), z. m. *Colporteur* m. *de petits paniers.*

Mandolijn, z. v. *Mandoline*, f.
Mandragora (zond. mv.), z. v. *Mandragore*, f.
Mandvol, z. v. *Panerée*, *mannée*, *corbeillée*, f.
Manege (-eges), z. v. *Manége*, m.
Manen, zw. w. b. *Demander le payement d'une dette à qq.*, *sommer*, *presser de payer.*
Manen, z. v. mv. Haren. *Crinière*, f.
Maner, z. m. *Celui qui demande le payement d'une dette.*
Maneschijn (zond. mv.), z. m. *Clair* m. *de lune.*
Mangat (-gaten), z. o. (mécan.) *Trou* m. ou *ouverture* f. *pour le nettoyage de la chaudière.*
Mangel, z. o. Gebrek. *Manque*, *défaut*, *vice*, m. ‖ Bij — aan geld, *faute d'argent.*
Mangel, z. m. Werktuig. *Calandre*, f.
Mangelaar, z. m. *Calandreur*, m. ‖ Ruiler. *Troqueur*, m.
Mangelaarster, z. v. *Calandreuse*, f. ‖ Ruilster. *Troqueuse*, f.
Mangelbaar, bn. *Échangeable.*
Mangelbord, z. o. *Planchette* f. *à calandrer.*
Mangelen, zw. w. o. (met *hebben*). Ontbreken. *Manquer.* ‖ Het mangelt hem aan geld, *l'argent lui manque.*
Mangelen, zw. w. b. Gladmaken. *Calandrer*, *lisser.*
Mangelen, zw. w. b. Ruilen. *Troquer*, *changer*, *échanger.*
Mangelgeld (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *qu'on paye au calandreur.*
Mangelgoed (zond. mv.), z. o. *Linge* m. *qu'on fait calandrer.*
Mangeling, z. v. Gladmaking. *Action* f. *de calandrer* ou *de lisser.*
Mangeling, z. v. Ruiling. *Troc*, *échange*, *change*, m.
Mangelkamer, z. v. *Chambre* f. *à calandrer.*
Mangelplank, z. v. *Zie* Mangelbord.
Mangelrol, z. v. *Rouleau* m. *à calandrer*, *à lisser.*
Mangelstok, z. m. *Zie* Mangelrol.
Mangoboom (-boomen), z. m. *Manguier*, m.
Manhaft, bn. *Zie* Manhaftig.
Manhaftelijk, bw. *Zie* Manhaftig, bw.
Manhaftig, bn. *Brave*, *vaillant*, *courageux*, *viril*, *intrépide.* ‖ bw. *Vaillamment*, *courageusement*, *en homme.*
Manhaftigheid (zond. mv.), z. v. *Bravoure*, *valeur*, *vaillance*, f., *courage*, m., *intrépidité*, *virilité*, f.
Manhaftig[lijk], bw. *Zie* Manhaftig, bw.
Manheid (zond. mv.), z. v. *Virilité*, f.
Manicheër, z. m. *Manichéen*, m.
Manicheïsme, Manicheïsmus (zond. mv.), z. o. *Manichéisme*, m.
Manier, z. v. *Manière*, *façon*, f. ‖ — van spreken, *manière* ou *façon de parler.* ‖ Goede —en, *bonnes manières*, f. pl. ‖ (beaux arts.) *Manière.* ‖ De — der Vlaamsche school, *la manière de l'école flamande.* ‖ Gewoonte. *Usage*, m. ‖ Gebruik. *Mode*, *coutume*, f.
Manierlijk, bn. *Poli*, *honnête*, *civil.* ‖ bw. *Poliment*, *honnêtement*, *civilement.*
Manierlijkheid (zond. mv.), z. v. *Politesse*, *honnêteté*, *civilité*, f.
Manifest, z. o. *Manifeste*, m.
Manilla (-la's), z. v. *Zie* Manilla-sigaar.
Manilla-sigaar, z. v. *Cigare de Manille*, *manille*, m.
Maning, z. v. *Demande de payement*, *sommation*, f. ‖ Vermaning. *Avertissement*, m.
Maniok, z. m. (bot.) *Manioc*, m.
Maniokrasp, z. v. *Grage*, f.
Maniokswortel, z. m. *Racine* f. *de manioc.*
Manipel, z. m. *Manipule*, m.

Mank, bn. *Boiteux*, *qui cloche.* ‖ — gaan, *boiter*, *clocher.* ‖ (fig.) Aan hetzelfde euvel — gaan, *avoir le même défaut.* ‖ — bewijs, *argument* m. *qui porte à faux.*
Mankeeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Manquer.*
Mankement, z. o. *Manque*, *défaut*, *vice*, m.
Manken, zw. w. o. (met *hebben*). Mank gaan. *Boiter*, *clocher.*
Mankepoot (-pooten), z. m. *en* v. (pop.) *Boiteux*, m., *boiteuse*, f.
Mankheid (zond. mv.), z. v. *Boitement*, *clochement*, m.
Manlijk, bn. *Zie* Man[ne]lijk.
Manlijkheid (zond. mv), z. v. *Zie* Man[ne]lijkheid.
Manmensch (-lieden, -luî), z. m. *Homme*, m., *personne* f. *du sexe masculin.*
Manmoedig, bn. *Courageux*, *vaillant*, *brave*, *intrépide*, *viril*, *vigoureux.* ‖ bw. *Courageusement*, *vaillamment*, *intrépidement.*
Manmoedigheid (zond. mv.), z. v. *Courage*, m., *bravoure*, *valeur*, *intrépidité*, f.
Manmoedig[lijk], bw. *Zie* Manmoedig, bw.
Manna (zond. mv.), z. o. *Manne*, f. ‖ (bot) *Manne.*
Man[ne]gat (-gaten), z. o. *Zie* Mangat.
Mannegeld, z. o. *Taux* m. *de la composition*, *composition*, f.
Manneke[n], z. o. *Petit homme*, *bout* m. *d'homme.* ‖ Dwergje. *Nain*, *mirmidon*, m. ‖ (h. n.) *Mâle*, m.
Man[ne]lijk, bn. *Mâle*, *viril.* ‖ —e moed, *courage mâle*, m. ‖ —e stem, *voix mâle*, f. ‖ —e leeftijd, *âge viril*, m. ‖ Kloekmoedig. *Courageux*, *vaillant*, *intrépide*, *viril.* ‖ (gramm.) *Masculin.* ‖ — geslacht, *genre masculin*, m. ‖ — naamwoord, *substantif masculin*, m. ‖ bw. *Courageusement*, *vaillamment*, *vigoureusement.*
Man[ne]lijkheid (zond. mv.), z. v. *Virilité*, f. ‖ Mannelijke leeftijd. *Âge viril*, m. ‖ Roede. *Membre viril*, m.
Mannen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se marier*, *prendre un mari.*
Mannenhuis, z. o. *Hospice* m. *de vieillards.*
Mannenklooster, z. o. *Couvent* ou *monastère* m. *d'hommes.*
Mannenkoor (-koren), z. o. *Chœur* m. *d'hommes.*
Mannenkracht (zond. mv.), z. v. *Force* f. *d'homme.*
Mannenmoed (zond. mv.), z. m. *Courage mâle* ou *viril*, m., *valeur*, *intrépidité*, f.
Mannenstand (zond. mv.), z. m. *Âge viril*, *âge mûr*, m, *virilité*, f.
Mannenstem, z. v. *Voix* f. *d'homme.*
Mannentaal (zond. mv.), z. v. *Langage mâle* ou *énergique*, m.
Mannenvertrek, z. o. (ant. gr.) *Andron*, *appartement* m. *des hommes.*
Mannetje, z. o. *Zie* Manneke[n].
Mannetjesboon (-boonen), z. v. *Petite fève de café.*
Mannetjeshennep, z. m. *Chanvre mâle*, m.
Mannetjeskemp, z. m. *Zie* Mannetjeshennep.
Mannetjesnoot (-noten), z. v. *Très-grande noix muscade*, f.
Mannetjesplant, z. v. *Plante mâle*, f.
Mannetjesvisch, z. m. *Poisson mâle*, *poisson laité*, m.
Mannin, z. v. *Virago*, *femme hommasse*, f.
Manœuvreeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Manœuvrer.*
Mans, gen. van Man. — genoeg zijn om iets doen, *être assez grand* ou *assez fort pour faire qc.*

Mansbeeld, z. o. *Figure, image* ou *statue* f. *d'homme.*

Mansbloed (zond. mv.), z. o. (bot.) *Herbe* f. *de Saint-Jean.*

Mansbroeder, z. m. *Beau-frère*, m.

Manschap, z. v. Mannen. *Hommes*, m. pl. | Soldaten. *Troupes*, f. pl., *soldats, hommes*, m. pl. | (mar.) *Équipage*, m. | (feod.) *Hommage, vasselage*, m.

Manschuw, bn. *Androphobe.*

Manschuwheid (zond. mv.), z. v. *Androphobie*, f.

Mansdolheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Manziekte.

Manshand, z. v. *Main* f. *d'homme.* | Mannelijk gezag. *Autorité maritale*, f., *pouvoir marital*, m.

Manshemd, z. o. *Chemise* f. *d'homme*

Manshoed, z. m. *Chapeau* m. *d'homme.*

Manshoofd, z. o. *Tête* f. *d'homme.* | (fam.) Echtgenoot. *Mari*, m.

Manshoogte (zond. mv.), z. v. *Hauteur* f. *d'homme.*

Mansjaren, z. o. mv. *Âge viril*, m.

Mansjas, z. v. *Redingote*, f., *surtout*, m.

Manskerel, z. m. Manspersoon. *Homme*, m.

Manskleed (-kleederen, -kleeren), z. o. *Habit* m. *d'homme.*

Manskleeding, z. v. *Vêtement* m. *d'homme.*

Manskleermaker, z. m. *Tailleur* m. *pour hommes.*

Mansklooster, z. o. *Zie* Mannenklooster.

Manskok, z. m. *Cuisinier*, m.

Manskop, z. m. *Zie* Manshoofd.

Manskous (-kousen), z. v. *Bas* m. *d'homme.*

Manslaars, z. v. *Botte* f. *d'homme.*

Manslag (-slagen), z. m. *Homicide*, m. | Eenen — begaan, *commettre un homicide.*

Mansleen (-leenen), z. o. *Fief masculin* ou *mâle*, m.

Manslengte (zond. mv.), z. v. *Hauteur d'un homme, stature, taille* f. *d'homme.*

Mansmoeder, z. v. *Belle-mère*, f.

Mansmuts (-mutsen), z. v. *Bonnet* m. *d'homme.*

Mansnaam, z. m. *Nom* m. *d'homme.*

Mansoor (-ooren), z. o. *Oreille* f. *d'homme.* | (bot.) Hazelwortel. *Cabaret, asaret*, m.

Manspersoon (-sonen), z. m. *Homme*, m., *personne* f. *du sexe masculin.*

Mansrok, z. m. *Habit* m. *d'homme.*

Mansvader, z. m. *Beau-père*, m.

Manszuster, z. v. *Belle-sœur*, f.

Mantel, z. m. Kleedingstuk. *Manteau*, m. | Zijnen — omhangen, *mettre son manteau.* | Iemand den — uitvegen, *laver la tête comme il faut à qq.* | (fig.) Den — naar den wind hangen, *s'accommoder au temps.* | (blas.) *Manteau.* | (fig.) Dekmantel. *Prétexte*, m., *apparence*, f.

Mantel, z. m. (mar.) Takel. *Itaque*, f.

Mantelen, zw. w. b. *Zie* Bemantelen.

Manteling, z. v. *Zie* Bemanteling.

Mantelkoord, z. v. *Zie* Mantellis.

Mantelkraag, z. m. *Collet* m. *de manteau.*

Mantellis, z. v. *Cordon* m. *de manteau.*

Manteltje, z. o. *Petit manteau, mantelet*, m., *mantille*, f.

Mantille (-illes), z. v. *Mantille*, f.

Manufacturen, z. v. mv. *Manufactures*, f. pl.

Manvrouw, z. v. *Hermaphrodite*, m.

Manziek, bn. *De complexion amoureuse, amoureuse, langoureuse.*

Manzieke, z. v. (pop.) *Garçonnière*, f.

Manziekte (zond. mv.), z. v. (méd.) *Andromanie, nymphomanie, hystéromanie*, f.

Marcheeren, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Marcher.*

Mare, z. v. Tijding, gerucht. *Zie* Maar.

Mare, z. v. Meer. *Lac*, m., *mare*, f.

Marechaussee (-sees), z. m. *Gendarme*, m.

Marentakken, z. m. mv. (bot.) Mistel. *Gui*, m.

Mariabeeld, z. o. *Madone, statue* f. *de la Vierge.*

Maria-boodschap (zond. mv.), z. v. *L'annonciation*, f.

Maria-hemelvaart (zond. mv.), z. v. *L'assomption*, f.

Maria-hemelvaartsdag (zond mv.), z. v. *Zie* Maria-hemelvaart.

Maria-ontvangenis (zond mv.), z. v. *La conception* f. *de la sainte Vierge.*

Marine (zond. mv.), z. v. *Marine*, f.

Marinier (-niers), z. m. *Marinier*, m.

Mariolein (zond. mv.), z. v. *Marjolaine*, f.

Marionet, z. v. *Marionnette*, f.

Marionettenspel, z. o. *Jeu* m. *de marionnettes.*

Mark, z. o. Gewicht. *Marc*, m.

Mark, z. v. Landstreek. *Marche*, f. | De — Brandenburg, *la marche de Brandebourg.*

Marketenter, z. m. *Vivandier*, m.

Marketenterij (zond. mv.), z. v. *Commerce* m. *de vivandier.*

Marketentster, z. v. *Vivandière*, f.

Markeur, z. m. *Marqueur*, m.

Markgraaf, z. m. *Margrave, marquis*, m.

Markgraafschap, z. o. *Margraviat, marquisat*, m.

Markgravin, z. v. *Margrave, marquise*, f.

Markies, z. m. *Marquis*, m.

Markiezin, z. v. *Marquise*, f.

Markoen (sinte), z. o. Koningszeer. *Ecrouelles, scrofules*, f. pl.

Markpaal, z. m. *Borne* f. *d'une marche.*

Markrechter, z. m. *Juge* m. *d'une marche.*

Markt, z. v. *Marché*, m. | (prov.) Hij is van alle —en t'huis gekomen, *c'est un rusé compère.* | Marktplein. *Marché*, m. | Overdekte —, *marché couvert*, m., *halle*, f. | Prijs der koopwaren. *Marché, prix courant, cours*, m. | Beneden de —, onder de —, *au-dessous du prix courant.* | (fig.) De — aftrekken. Sterven. *Mourir.*

Marktganger, z. m *Celui qui fréquente les marchés.*

Marktgangster, z. v. *Celle qui fréquente les marchés.*

Marktdag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de marché.*

Markten, zw. w. o. (met *hebben*). Naar de markt gaan. *Aller au marché.* | Verkoopen. *Vendre.* | b. Op de markt koopen. *Acheter au marché.*

Marktkorf, z. m. *Panier* m. *de marché.*

Marktkraam, z. v. *Boutique, loge* ou *échoppe* f. *de marché.*

Marktkramer, z. m. *Marchand* m. *qui étale ses marchandises au marché.*

Marktmand, z. v. *Panier* m. *de marché.*

Marktmeester, z. m. *Placier, inspecteur* m. *du marché.*

Marktplein, z. o. *Marché*, m., *place* f. *de marché.*

Marktplaats (-plaatsen), z. v. *Zie* Marktplein.

Marktprijs, z. m. *Marché, cours, prix courant* m. *du marché.*

Marktrecht, z. o. *Tonlieu*, m.

Marktschip (-schepen), z. o. *Barque marchande*, f., *bateau marchand, coche* m. *d'eau.*

Marktschipper, z. m. *Batelier, patron* m. *d'une barque marchande* ou *d'un coche d'eau.*

Marktschreeuwer, z. m. Kwakzalver. *Charlatan*, m.

Marktschuit, z. v. *Zie* Marktschip.

Marktvlek, z. o. *Bourg*, m. | Klein —, *bourgade*, f.

MARKTVROUW, z. v. *Femme* f. *qui vend au marché.*
MARKTWAAR, z. v. *Marchandise* f. *de foire.*
MARLEN, zw. w. b. (mar.) *Merliner.*
MARLIJN, z. v. *Merlin*, m.
MARLING, z. v. *Zie* MARLIJN.
MARLPRIEM, z. m. Splitshoorn. *Épissoire, aiguille* f. *de trévier.*
MARLREEP (-REEPEN), z. m. *Cargue*, f.
MARLTOUW, z. o. *Zie* MARLREEP.
MARMEL, z. m. *Bille, chique*, f.
MARMELADE (-ADEN, -ADES), z. v. *Marmelade*, f.
MARMELDIER, z. o. *Marmotte*, f.
MARMELEN, zw. w. o (met *hebben*). Knikkeren. *Jouer aux chiques* ou *aux billes.*
MARMER, z. o. *Marbre*, m. || Geaderd —, *marbre veiné.* || In — veranderen, *marmoriser.* || m. Knikker. *Chique, bille*, f.
MARMERAAR, z. m. *Marbreur*, m.
MARMERADER, z. v. *Veine* f. *de marbre.*
MARMERBEWERKER, z. m. *Marbrier*, m.
MARMERBEWERKING, z. v. *Marbrerie*, f.
MARMERBRASEM, z. m. Visch. *Brême marbré*, m.
MARMERBROK, z. m. en v. *Morceau de marbre, graillon*, m.
MARMEREN, bn. *De marbre.* || — zuil, *colonne* f. *de marbre.* || Gemarmerd. *Marbré.* || (fig.) *De marbre, dur, insensible.* || — hart, *cœur* m. *de marbre.*
MARMEREN, zw. w. b. *Marbrer.* || Eenen muur —, *marbrer un mur.* || Papier —, *marbrer du papier.* || (rel.) *Marbrer, jasper.*
MARMERGROEF, z. v. *Marbrière, carrière* f. *de marbre.*
MARMERING, z. v. *Marbrure*, f. || — eens boeks, *jaspure* f. *d'un livre.* || — van zeep, *madrure* f. *de savon.*
MARMERKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de marbre.*
MARMERMIJN, z. v. *Marbrière, carrière* f. *de marbre.*
MARMERPAPIER, (zond. mv.), z. o. *Papier marbré*, m., *dominoterie*, f.
MARMERSLIJPER, z. m. *Marbrier polisseur*, m.
MARMERSLIJPERIJ, z. v. *Marbrerie*, f.
MARMERSTEEN (-STEENEN), z. m. *Marbre*, m.
MARMERSTEENHOUWER, z. m. *Marbrier*, m.
MARMERSTEENMORTEL, z. v. *Stuc*, m.
MARMERWERK, z. o. *Ouvrage* m. *en marbre.*
MARMERZAGER, z. m. *Scieur* m. *de marbre.*
MARMOT, z. v. *Marmotte*, f.
MARMOTJE, z. o. *Petite marmotte*, f.
MARMOTTENHOK, z. o. *Trou* m. *aux marmottes.*
MARMOTTEVEL, z. o. *Peau* f. *de marmotte.*
MARODE, z. v. *Maraude*, f. || Op — gaan, *marauder, aller en maraude.*
MAROKIJN (zond. mv.), z. o. *Maroquin*, m.
MAROKIJNEN, bn. *De maroquin.*
MARONIET, z. m. *Maronite*, m.
MARONIETIN, z. v. *Maronite*, f.
MARONIETSCH, bn. *Maronite.*
MAROT (zond. mv.), z. v. *Marotte*, f. || (prov.) Elke zot heeft zijne —, *à chaque fou plaît sa marotte.*
MARREN, zw. w. o. (met *hebben*). Talmen. *Tarder, hésiter, lambiner, lanterner.* || b. (mar.) Vast sjorren. *Amarrer.*
MARS (MARSEN), z. v. (mar.) *Gabie, hune*, f. || Kramersmars. *Balle, malle*, f., *panier* m. *de mercier.* || (prov.) Hij heeft niet veel in zijne —, *il ne sait pas grand' chose.*
MARSCH, z. m. *Marche*, f. || Versnelde —, *marche forcée.* || Den — blazen, *sonner la marche.* || Den — slaan, *battre la marche.* || Op — zijn, *être en marche.* || (mus.) *Marche.* || —! *marche!*
MARSCHBRIEF, z. m. *Feuille* f. *de route.*
MARSCHVAARDIG, MARSCHVEERDIG, bn. *Prêt à marcher.*
MARSDRAAGSTER, z. v. *Brelandinière*, f.
MARSDRAGER, z. m. *Zie* MARSKRAMER.
MARSEBRAS, z. m. (mar.) *Bras* m. *de hunier.*
MARSEPEIN (zond. mv.), z. o. *Massepain*, m.
MARSEPEINBAKKER, z. m. *Pâtissier* m. *qui fait du massepain.*
MARSEPEINEN, bn. *De massepain.*
MARSGAST, z. m. (mar.) *Gabier*, m.
MARSKLIMMER, z. m. (mar.) *Gabier*, m.
MARSKNEVEL, z. m. (mar.) *Cabillot* m *de hune.*
MARSKNIEËN, z. v. mv. (mar.) *Courbatons* ou *taquets* m. pl. *de hune.*
MARSKRAAM, z. v. *Loge, échoppe, boutique* f. *de colporteur* ou *de brelandinier.*
MARSKRAMER, z. m. *Colporteur, petit mercier, porteballe, brelandinier*, m.
MARSKRAMERIN, z. v. *Brelandinière*, f.
MARSKRAMERIJ, z. v. *Colportage*, m.
MARSLANTAREN, z. v. (mar.) *Fanal* m. *de hune.*
MARSLICHT, z. o. (mar.) *Zie* MARSLANTAREN.
MARSMAN, z. m. *Zie* MARSKRAMER.
MARSMAST, z. m. (mar.) *Zie* MARSSTENG.
MARSSALING, z. m. (mar.) *Tesseau*, m., *barre* f. *de hune.*
MARSSTENG, z. v. *Mât* m. *de hune.*
MARSVEL, z. o. (mar.) *Braie de hune, peau* f. *dont on garnit les hunes.*
MARSVROUW, z. v. *Brelandinière*, f.
MARSWACHTER, z. m. (mar.) *Gabier*, m.
MARSZEIL, z. o. (mar.) *Hunier*, m., *voile* f. *de hune.*
MARSZEILSREEP (-REEPEN), z. m. (mar.) *Cargue* f. *du hunier.*
MARSZEILSVAL, z. v. (mar.) *Drisse* f. *du hunier.*
MARTEEL (-TEELEN), z. m. Hamer. *Marteau*, m.
MARTEKO (-KO'S), z. m. (pop.) Aap. *Singe*, m.
MARTELAAR, z. m. *Martyr*, m. || — worden, *souffrir le martyre.* || (pop.) Knoeier. *Bousilleur, gâte-pâte*, m.
MARTELAARSBOEK, z. o. *Martyrologe*, m.
MARTELAARSCHAP (zond. mv.), z. o. *Martyre*, m.
MARTELAARSHEMD, z. o. *San-bénito*, m.
MARTELAARSKROON (-KRONEN), z. v. *Couronne* f. *du martyre.*
MARTELAARSLIJST, z. v. *Martyrologe*, m.
MARTELAARSTER, MARTELARES, z. v. *Martyre*, f.
MARTELARIJ, z. v. Martelie. *Martyre*, m. || Foltering. *Tourment*, m., *torture, question*, f. || Knoeierij. *Bousillage*, m.
MARTELDOM (zond. mv.), z. o. *Martyre*, m.
MARTELDOOD (zond. mv.), z. m. *Martyre*, m.
MARTELEN, zw. w. b. *Martyriser, faire souffrir le martyre.* || Folteren. *Torturer* || Zich —, *Se torturer, se mettre l'esprit à la torture.* || o. (met *hebben*). Knoeien. *Bousiller, bâcler la besogne.*
MARTELGEREEDSCHAP, z. o. *Zie* MARTELTUIG.
MARTELHEMD, z. o. *San-bénito*, m.
MARTELIE, z. v. *Zie* MARTELING.
MARTELING, z. v. *Martyre*, m.
MARTELKROON (-KRONEN), z. v. *Couronne* f. *du martyre.*
MARTELTUIG, z. o. *Instruments* m. pl. *de martyre* ou *de torture.*
MARTER, z. m. (h. n.) *Martre, marte*, f.
MARTERVEL, z. o. *Peau de martre, martre*, f.
MARTIAAL, bn. *Martial.*
MAS, z. v. Massa. *Masse, foule, multitude, quantité*, f.

Maschoffel, z. v. (pop.) *Zie* Machochel.
Mask[e], z. v. *Masque*, m.
Maskeeren, zw. w. b. Verbergen. *Cacher, masquer.* ‖ Maskeren. *Masquer, déguiser.*
Masker, z. o. Mom. *Masque*, m. ‖ Een — voordoen, *mettre un masque.* ‖ Het — afdoen, *lever le masque;* (fig.) *agir ouvertement.* ‖ (fig.) Iemand het — afrukken, *arracher le masque à qq.* ‖ Dekmantel. *Masque, prétexte*, m., *apparence*, f. ‖ Onder het — van vriendschap, *sous le masque de l'amitié.* ‖ (h. n.) *Larve*, f.
Maskerade (-ades), z. v. *Mascarade*, f.
Maskeren, zw. w. b. Vermommen. *Masquer, déguiser.* ‖ Zich —. *Se masquer, se déguiser.*
Maskuliet, z. v. *Zie* Mazuliet.
Massa (-sa's), z. v. *Masse*, f. ‖ (jurispr.) *Masse.*
Massief, bn. *Massif.*
Massiefheid (zond. mv.), z. v. *Massiveté*, f.
Mast, z. m. *Mât*, m. ‖ Groote —, *grand mât.* ‖ —en op een schip zetten, *mâter un vaisseau.* ‖ Al de —en eens schips, *la mâture* f. *d'un vaisseau.* ‖ (prov.) Varen, waar de groote — vaart, *naviguer partout.* ‖ Mastboom. *Sapin blanc*, m.
Mastbeugel, z. m. *Cercle* m. *de mât.*
Mastbloem, z. v. (bot.) *Giroflée blanche*, f.
Mastbok, z. m. (mar.) *Machine* f. *à mâter.*
Mastboom (-boomen), z. m. *Sapin blanc*, m. ‖ (mar.) Mast. *Mât*, m.
Mastboomhout (zond. mv.), z. o. *Sapin blanc*, m.
Mastbosch, z. o. *Sapinière*, f.
Mastel, z. o. *Pain* m. *de méteil.*
Mastelein, z. o. *Zie* Masteluin.
Masteloos, bn. *Démâté, sans mât, sans mâts.*
Masteluin, z. o. *Méteil*, m. ‖ Masteluinbrood. *Pain* m. *de méteil.*
Masteluinbrood (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de méteil.*
Mastenmaker, z. m. *Mâteur*, m.
Mastenmakerij, z. v. *Mâture*, f. ‖ Werkplaats. *Atelier* m. *de mâteur.*
Masthamer, z. m. (mar.) *Billard*, m.
Masthout (zond. mv.), z. o. *Sapin blanc*, m. ‖ Hout om masten van te maken. *Bois* m. *pour les mâts.* ‖ (mar.) Masten. *Mâture*, f.
Mastik (zond. mv.), z. v. *Mastic*, m.
Mastikboom (-boomen), z. m. (bot.) *Lentisque*, m. ‖ Indische —, *calaba*, m.
Mastje, zj o. *Mâtereau, petit mât*, m.
Mastkeg, z. v. (mar.) *Coin* m. *de mât.*
Mastklamp, z. m. (mar.) *Zie* Mastkeg.
Mastkoker, z. m. (mar.) *Étui* m. *de mât.*
Mastlichter, z. m. (mar.) *Allége mâtée*, f.
Mastloos, bn. *Zie* Masteloos.
Mastvel, z. o. (mar.) *Braie*, f.
Mastvisch, z. m. Visch. *Cachalot*, m.
Mastwang, z. v. (mar.) *Jumelle* f. *de mât.*
Mastwinde, z. v. (mar.) *Mâture*, f.
Mastzeil, z. o. (mar.) *Voile aurique*, f.
Mastzuiger, z. m. (mar.) *Rocambeau*, m.
Mat, z. v. Vlechtwerk. *Natte*, f. ‖ Eene kamer met —ten beleggen, *natter une chambre.* ‖ (fig.) Zijne —ten rollen, *plier bagages.* ‖ Hangmat. *Hamac, strapontin*, m. ‖ Touwmat. *Paillet*, m. ‖ Kooi. *Cage*, f. ‖ (fig.) In de — zijn, *être dans l'embarras.*
Mat, z. m. Geldstuk. *Piastre, piastre forte*, f.
Mat, z. o. Grasland. *Pré*, m. ‖ (fig.) Op het — komen, *venir à point.*
Mat, bn. Overwonnen. *Vaincu.* ‖ (échecs.) *Mat.* ‖ Schaak en — zetten, *donner échec et mat.* ‖ Vermoeid. *Las, fatigué.* ‖ Droog. *Sec, aride.* ‖ Dof. *Mat, terne.* ‖ —te kleur, *couleur mate*, f.

Matador (-dors), z. m. *Matador*, m.
Mate, z. v. *Zie* Maat.
Matelijk, bw. *Zie* Matig, bw.
Mateloos, bn. *Démesuré, sans mesure, sans bornes, illimité.* ‖ bw. *Démesurément.*
Matenmaker, z. m. *Boisselier*, m.
Matenmakerij, z. v. *Boissellerie*, f.
Materiaal, z. o. *Matériaux*, m. pl.
Materialisme, **Materialismus** (zond. mv.), z. o. *Matérialisme*, m.
Materialist, z. m. *Matérialiste*, m.
Materie (-ries), z. v. Stof. *Matière*, f. ‖ (méd.) Etter. *Pus*, m.
Materieel, bn. *Matériel.*
Matheid (zond. mv.), z. v. Vermoeidheid *Fatigue, lassitude*, f. ‖ Matte kleur. *Couleur terne* ou *mate*, f.
Mathematicus (-ici), z. m. *Mathématicien*, m.
Mathematisch, bw. *Mathématique.*
Mathesis (zond. mv.), z. v. *Mathématiques*, f. pl.
Mathoen (-hoenders, -hoenderen), z. o. *Pluvier*, m.
Matig, bn. Maathoudend in eten en drinken. *Frugal, sobre.* ‖ Bedaard. *Modéré, retenu, tempéré.* ‖ bw. *Frugalement sobrement, modérément.* ‖ — leven, *vivre sobrement, mener une vie sobre.*
Matigen, zw. w. b. *Modérer, tempérer.* ‖ Gematigde luchtstreek, *zone tempérée*, f. ‖ Zich —. *Se modérer.*
Matigheid (zond. mv.), z. v. *Frugalité, sobriété, tempérance*, f. ‖ Bedaardheid. *Modération, retenue*, f. ‖ — van den prijs, *modicité* f. *du prix.*
Matiging (zond. mv.), z. v. *Modération, retenue*, f. ‖ Verzachting. *Adoucissement*, m.
Matig[lijk], bw. *Zie* Matig, bw.
Matras, z. v. *Matelas*, m. ‖ Met —sen voorzien, *matelasser.* ‖ Urinaal. *Urinal*, m.
Matrasje, z. o. *Petit matelas*, m. ‖ Urinaaltje. *Petit urinal*, m.
Matrassenmaakster, z. v. *Matelassière*, f.
Matrassenmaker, z. m. *Matelassier*, m.
Matres, z. v. Meesteresse. *Maîtresse*, f.
Matrijs, z. v. *Matrice*, f., *moule*, m.
Matrone (-trones), z. v. *Matrone*, f.
Matroos (-trozen), z. m. *Matelot*, m.
Matroosje, z. o. *Petit matelot*, m.
Matrozenbroek, z. v. *Chausses* f. pl. *à la matelote.*
Matrozendans (-dansen), z. m. *Matelote, danse* f. *des matelots.*
Matrozendracht (zond. mv.), z. v. *Costume* m. *de matelot.*
Matrozengeld (zond. mv.), z. o. *Matelotage, maréage*, m.
Matrozenherberg, z. v. *Cabaret* m. *fréquenté par les matelots.*
Matrozenhoed, z. m. *Chapeau* m. *de matelot.*
Matrozenhuur (zond. mv.), z. v. *Matelotage, maréage*, m.
Matrozenkist, z. v. *Coffre* m. *de matelot.*
Matrozenkleeding (zond. mv.), z. v. *Vêtement* m. *de matelot.*
Matrozenkost (zond. mv.), z. m. *Nourriture* f. *de matelot.*
Matrozenlied (-liederen), z. o. *Chanson* f. *de matelot.*
Matrozenpak (zond. mv.), z. o. *Vêtement complet* m. *de matelot.*
Matrozenplunje (zond. mv.), z. v. *Hardes* f. pl. *de matelot.*
Matrozenwacht, z. v. *Garde* f. *de matelots.*

Matrozenwerk (zond. mv.), z. o. *Travail* m. ou *manœuvre* f. *des matelots.*
Mats (matsen), z. v. Slag. *Coup*, m.
Matschudding (zond. mv.), z. v. Uitschot van koorn. *Criblure*, f. ‖ (fig.) Uitschot. *Rebut*, m.
Matsen, zw. w. b. *Assommer, tuer, massoler.*
Matshamer, z. m. *Assommoir*, m.
Matster, z. v. *Celle qui fait des nattes.* ‖ — van stoelen, *empailleuse* f. *de chaises.*
Matsvot, z. m. *Benêt, niais, idiot*, m.
Matten, zw. w. b. *Natter.* ‖ Stoelen —, *empailler des chaises.* ‖ Afmatten. *Lasser, harasser, fatiguer.* ‖ Kappelen. *Cailler.*
Mattenbies, z. v. *Sparte*, m.
Mattenkooper, z. m. *Nattier*, m.
Mattenlisch, z. o. *Jonc* m. *de marais.*
Mattenmaker, z. m. *Nattier*, m.
Mattenmakerij, z. v. *Sparterie*, f.
Mattenman, z. m. *Homme* m. *aux nattes.*
Mattenvrouw, z. v. *Femme* f. *aux nattes.*
Matter, z. m. *Nattier*, m. ‖ — van stoelen, *empailleur* m. *de chaises.*
Mattigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Matheid.
Matwerk (zond. mv.), z. o. *Sparterie*, f.
Mauwen, zw. w. o. (met *hebben*). *Miauler.*
Mauwing, z. v. *Miaulement*, m.
Maximum (-ma), z. o. *Maximum*, m.
Mazelen, z. v. mv. (méd.) *Rougeole*, f. ‖ De — hebben, *avoir la rougeole.*
Mazelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir la rougeole.*
Mazen, zw. w. b. *Faire des mailles, remailler.*
Mazuliet, z. v. Indische sloep. *Masulit*, m.
Mechanica (zond. mv.), z. v. *Mécanique*, f.
Mechaniek, bn. *Mécanique.*
Mechanisch, bw. *Mécanique.*
Medaille (-dailles), z. v. *Médaille*, f.
Medaillon (-lons), z. o. *Médaillon*, m.
Mede, z. v. Drank. *Zie* Mee.
Mede, z. v. Meekrap. *Zie* Meekrap.
Mede, bw. Ook. *Aussi.* ‖ Ik heb het — gedaan, *je l'ai fait aussi.* ‖ Ik lach er —, *je m'en moque, je m'en ris.*
Medeaanwezen (zond. mv.), z. o. *Coexistence*, f.
Medeaanwezig, bn. *Coexistant.*
Medeaanwezigheid (zond. mv.), z. v. *Coexistence*, f.
Medeambtenaar, z. m. *Collègue*, m.
Medearbeiden, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Collaborer, travailler avec qq., coopérer.*
Medearbeider, z. m. *Collaborateur*, m.
Medearbeiding, z. v. *Collaboration, coopération*, f.
Medearbeidster, z. v. *Collaboratrice*, f.
Medebegiftigde, z. m. *en* v. *Codonataire*, m. *et* f.
Medebeklaagde, z. m. *en* v. *Coaccusé*, m., *coaccusée*, f.
Medebelanghebbende, z. m. *en* v. *Coïntéressé*, m., *coïntéressée*, f. ‖ —n in een rechtsgeding, *consorts*, m. pl.
Medebeschuldigde, z. m. *en* v. *Coaccusé*, m., *coaccusée*, f.
Medebestaande, bn. *Coexistant.*
Medebestuurder, z. m. *Codirecteur*, m.
Medebetichte, z. m. *en* v. *Coaccusé*, m., *coaccusée*, f.
Medebewindhebber, z. m. *Codirecteur*, m.
Medebezitster, z. v. *Copropriétaire*, f.
Medebezitter, z. m. *Copropriétaire, copossesseur*, m.
Medebisschop, z. m. *Coévêque*, m.
Medeboeler, z. m. *Rival*, m.
Medeboëlhouder, z. m. *Codétenteur*, m.
Medeborg, z. m. *Garant solidaire*, m.
Medeborger, z. m. *Zie* Medeburger.
Medebrengen, (*bracht mede, medegebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Apporter, amener.* ‖ Breng uwe boeken mede, *apportez vos livres.* ‖ Hij bracht zijnen zoon mede, *il amena son fils.* ‖ Bevatten, behelzen. *Contenir, renfermer.* ‖ Ten gevolge hebben. *Causer, occasionner, produire.* ‖ Wat zal dat —? *qu'en résultera-t-il?* ‖ Vereischen. *Demander, exiger.* ‖ Naarmate het de zaak medebrengt, *suivant l'exigence du cas.*
Medebroeder, z. m. Ambtgenoot. *Confrère, collègue*, m. ‖ Medemensch. *Prochain*, m.
Medeburger, z. m. *Concitoyen*, m.
Medeburgeres, z. v. *Concitoyenne*, f.
Medeburgerschap (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de concitoyen* ou *de concitoyenne.* ‖ v. *Concitoyens*, m. pl.
Medechristen, z. m. *en* v. *Frère* m. ou *sœur* f. *en Jésus-Christ.*
Medecijn, z. v. Geneesmiddel. *Zie* Medicijn.
Mededansen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Prendre part à la danse.*
Mededeelbaar, bn. *Communicable.*
Mededeelbaarheid (zond. mv.), z. v. *Communicabilité*, f.
Mededeelen, zw. *en* afsch. w. b. Deel geven. *Rendre participant, donner part à, copartager.* ‖ Overdoen. *Transmettre, communiquer.* ‖ Eene ziekte —, *communiquer une maladie.* ‖ (fig.) Verhalen, zeggen. *Communiquer, raconter, dire.* ‖ Zich —. *Se communiquer, se transmettre.* ‖ o. (met *hebben*). *Participer à, avoir* ou *prendre part à.* ‖ Ik deel mede in dat verlies, *je participe à cette perte.*
Mededeelend, bn. *Communicatif.*
Mededeeler, z. m. *Celui qui communique, qui fait participer, qui prend part.*
Mededeelgenoot (-nooten), z. m. *en* v. *Copartageant*, m., *copartageante*, f.
Mededeelhebber, z. m. *Copartageant, coïntéressé, associé*, m.
Mededeelhebster, z. v. *Copartageante, coïntéressée, associée*, f.
Mededeeling, z. v. *Communication, participation*, f.
Mededeelzaam, bn. Openhartig. *Communicatif, ouvert, franc.* ‖ Liefdadig. *Charitable, libéral, bienfaisant.* ‖ bw. *D'une manière communicative.* ‖ Liefdadig. *Charitablement, libéralement.*
Mededeelzaamheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *d'une personne communicative.* ‖ Liefdadigheid. *Charité, libéralité, bienfaisance*, f.
Mededienstknecht, z. m. *Camarade* ou *compagnon* m. *de service.*
Mededienstmaagd, z. v. *Compagne* f. *de service.*
Mededingen, (*dong mede, medegedongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rivaliser, concourir, entrer* ou *être en concurrence.*
Mededingend, bn. *Contendant, concurrent, rival.*
Mededinger, z. m. *Concurrent, compétiteur, rival, émule*, m.
Mededinging, z. v. *Concurrence, rivalité*, f.
Mededingster, z. v. *Concurrente, rivale, émule*, f.
Mededoen, (*deed mede, deden mede, medegedaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Medewerken. *Faire qc. avec qq., faire comme les autres.* ‖ b. Met zich nemen. *Prendre avec soi.*
Mededoogen (zond. mv.), z. o. *Pitié, compassion, commisération*, f.
Mededoogend, bn. *Compatissant, miséricordieux, sensible aux maux d'autrui.*

Mededoogendheid (zond. mv.), z. o. *Zie* Mededoogen.
Mededoogenloos, bn. *Impitoyable, insensible, sans pitié, dur, cruel.* ‖ bw. *Impitoyablement, sans pitié.*
Mededoogzaam, bn. *Zie* Mededoogend.
Mededragen, (*droeg mede, medegedragen*,) st. *en* afsch. w. b. *Emporter.*
Mededrinken, (*dronk mede, medegedronken*,) st. *en* afsch. w. b. *Boire avec qq., boire de compagnie.*
Medeëeuwig, bn. *Coéternel.*
Medeëeuwigheid (zond. mv.), z. v. *Coéternité, f.*
Medeëigenaar, z. m. *Copropriétaire*, m.
Medeëigenares, z. v. *Copropriétaire*, f.
Medeëigendom (zond. mv.), z. m. *Copropriété, f.*
Medeërfgenaam, z. m. *Cohéritier*, m.
Medeërfgename, z. v. *Cohéritière*, f.
Medeërven, zw. *en* afsch. w. b. *Cohériter.*
Medegaan, (*ging mede, medegegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Accompagner qq., aller avec qq.*
Medegaand, bn. *Zie* Meegaand.
Medeganger, z. m. *Compagnon* m. *de voyage.*
Medegangster, z. v. *Compagne* f. *de voyage.*
Medegast, z. m. *Convive*, m.
Medegenoot (–nooten), z. m. *en* v. *Zie* Deelgenoot.
Medegenot (zond. mv.), z. o. *Cojouissance*, f.
Medegetuige, z. m. *en* v. *Témoin* m. *avec un autre.*
Medegetuigen, zw. *en* afsch. w. b. *Témoigner avec un autre.*
Medegevangene, z. m. *en* v. *Camarade* m. *et* f. *de prison, codétenu*, m., *codétenue*, f.
Medegeven, (*gaf mede, gaven mede, medegegeven*,) st. *en* afsch. w. b. *Donner aussi.* ‖ Iemand iets —, *donner qc. à qq. pour qu'il l'emporte.*
Medegevoel (zond. mv.), z. o. *Sympathie*, f.
Medegezel, z. m. *Compagnon, camarade*, m.
Medegezellin, z. v. *Compagne*, f.
Medehandelaar, z. m. *Associé*, m.
Medehandelaarster, z. v. *Associée*, f.
Medehelpen, (*hielp mede, medegeholpen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Aider à, coopérer, concourir à, seconder, prêter son assistance à.*
Medehelper, z. m. *Coopérateur, assistant, aide, adjoint*, m. ‖ Medeplichtige. *Complice*, m.
Medehelpster, z. v. *Coopératrice, assistante, aide*, f. ‖ Medeplichtige. *Complice*, f.
Medehulp (zond. mv.), z. v. *Assistance, aide*, f., *concours, secours*, m., *coopération*, f.
Medehuurder, z. m. *Copreneur, colocataire*, m.
Medeijveraar, z. m. *Émulateur*, m.
Medeijveraarster, z. v. *Émulatrice*, f.
Medeïngezetene, z. m. *en* v. *Habitant*, m., *habitante* f. *du même endroit, concitoyen*, m., *concitoyenne*, f.
Medejagen, (*jaagde* of *joeg mede, medegejaagd*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Prendre part à la chasse, chasser avec un autre.*
Medekampen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rivaliser, concourir, être en concurrence.*
Medekamper, z. m. *Concurrent, rival, émule*, m.
Medekeizer, z. m. *Coempereur, associé* m. *à l'empire.*
Medekennis, z. v. *Zie* Medeweten.
Medekiezen, (*koos mede, kozen mede, medegekozen*,) st. *en* afsch. w. b. *Prendre part à une élection, choisir* ou *élire avec les autres.*
Medekiezer, z. m. *Coélecteur*, m.
Medeklinken, (*klonk mede, medegeklonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Sonner ensemble, former une consonnance.* ‖ Met anderen zijn glas doen klinken. *Trinquer avec les autres, choquer les verres.*
Medeklinker, z. m. *Consonne*, f.
Medeknecht (–knechts, –knechten), z. m. *Camarade* ou *compagnon* m. *de service.*
Medekomen, (*kwam mede, kwamen mede, medegekomen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir avec qq., accompagner qq.*
Medekrijgen, (*kreeg mede, kregen mede, medegekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Recevoir aussi.* ‖ In het heengaan krijgen. *Recevoir en partant.*
Medekrijgsman (–lieden), z. m. *Compagnon* ou *frère d'armes, camarade*, m.
Medekuieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Se promener avec les autres.*
Medelachen, (*lachte* of *loeg mede, medegelachen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rire avec les autres.*
Medeleeraar, z. m. *Collègue*, m.
Medeleeren, zw. *en* afsch. w. b. *Apprendre aussi.*
Medeleerling, z. m. *en* v. *Condisciple*, m.
Medelegataris, z. m. *Colégataire*, m.
Medelezen, (*las mede, lazen mede, medegelezen*,) st. *en* afsch. w. b. *Lire avec les autres.*
Medelid (–leden), z. o. *Membre, confrère, collègue, sociétaire*, m.
Medelijden, (*leed mede, leden mede, medegeleden*,) st. *en* afsch. w. b. *Partager les souffrances de qq.*
Medelijden (zond. mv.), z. o. *Pitié, compassion, commisération*, f. ‖ — met iemand hebben, *avoir pitié de qq.* ‖ Tot — verwekken, — inboezemen, *exciter la pitié.*
Medelijdend, bn. *Compatissant, miséricordieux, plein de pitié.*
Medelijdendheid (zond. mv.), z. v. *Disposition* f. *à la pitié.*
Medeloopen, (*liep mede, medegeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Courir avec les autres.* ‖ (fig.) Gelukken. *Réussir.*
Medelooper, z. m. Hij, die medeloopt. *Compagnon*, m.
Medelooper, z. m. Buitenkansje. *Aubaine*, f., *avantage inespéré*, m.
Medemaat (–maats), z. m. *Camarade, compagnon*, m.
Medemakker, z. m. *Zie* Medemaat.
Medemensch, z. m. Naaste. *Prochain*, m.
Medeminnaar, z. m. *Rival*, m.
Medeminnares, z. v. *Rivale*, f.
Meden, zw. w. b. *Garancer.*
Medenemen, (*nam mede, namen mede, medegenomen*,) st. *en* afsch. w. b. *Emporter, emmener.* ‖ Ik heb mijne boeken medegenomen, *j'ai emporté mes livres.* ‖ Hij heeft zijne dochter medegenomen, *il a emmené sa fille.* ‖ Foppen. *Duper, tromper.*
Medeonderteekenen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Medeteekenen.
Medeoorzaak, z. v. *Cause secondaire*, f.
Medepaarten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Mededeelen. *Recevoir sa part.*
Medepachter, z. m. *Copreneur*, m.
Medepleegster, z. v. *Complice*, f.
Medepleiter, z. m. *Colitigeant*, m.
Medeplichtig, bn. *Complice.*
Medeplichtige, z. m. *en* v. *Complice*, m. *et* f.
Medeplichtigheid (zond. mv.), z. v. *Complicité*, f. ‖ — door oogluiking, *connivence*, f.
Medepraten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Prendre part à la conversation.*
Medeprater, z. m. *Qui prend part à la conversation.*

MEDEPROEVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Goûter avec les autres.*
MEDERAAKLIJN, z. v. (géom.) *Cotangente*, f.
MEDEREEDER, z. m. *Combourgeois*, m.
MEDEREGEEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Avoir part au gouvernement.*
MEDEREGENT, z. m. *Corégent*, m.
MEDEREIZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Accompagner en voyage.*
MEDEREKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Compter avec les autres, compter aussi, comprendre dans le même compte.*
MEDERIJDEN, (*reed mede, reden mede, medegereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Accompagner à cheval* ou *en voiture.*
MEDESCHEPSEL, z. o. *Créature semblable*, f.
MEDESCHOLIER, z. m. *Condisciple*, m.
MEDESCHREEUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Crier avec les autres.*
MEDESCHULDEISCHER, z. m. *Cocréancier*, m.
MEDESCHULDENAAR, z. m. *Codébiteur*, m.
MEDESCHULDIGE, z. m. *en* v. *Complice*, m. *et* f.
MEDESCHULDVORDERAAR, z. m. *Cocréancier*, m.
MEDESLAAN, (*sloeg mede, medegeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Battre avec les autres.*
MEDESLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter, entraîner avec soi.* ‖ De rivier sleept zand mede, *la rivière charrie du sable.*
MEDESLENTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller à pas lents avec les autres.*
MEDESNIJLIJN, z. v. (géom.) *Cosécante*, f.
MEDESPEELSTER, z. v. (mus.) *Concertante*, f. ‖ (jeu.) *Partenaire*, f.
MEDESPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (mus.) *Jouer* ou *chanter sa partie dans un concert.* ‖ (jeu.) *Prendre part au jeu.*
MEDESPELER, z. m. (mus.) *Concertant*, m. ‖ (jeu.) *Partenaire*, m.
MEDESPREKEN, (*sprak mede, spraken mede, medegesproken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Prendre part à la conversation, parler avec qq.* ‖ b. *Parler en faveur de qq., défendre.*
MEDESPRINGEN, (*sprong mede, medegesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Sauter aussi, sauter avec les autres.*
MEDESTANDER, z. m. *Partisan, fauteur, associé*, m. ‖ Medeplichtige. *Complice*, m.
MEDESTEMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Voter avec qq.* ‖ b. Toestemmen. *Consentir.*
MEDESTEMMING (zond. mv.), z. v. *Consentement*, m.
MEDESTREEFSTER, z. v. *Concurrente, émule*, f.
MEDESTREVEN, zw. *en* afsch. w. o. *Concourir.*
MEDESTREVER, z. m. *Concurrent, émule*, m.
MEDESTREVING, z. v. *Concurrence, émulation*, f.
MEDESTRIJDEN, (*streed mede, streden mede, medegestreden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Prendre part à un combat.*
MEDESTRIJDER, z. m. *Camarade, frère* m. *d'armes.* ‖ Mededinger. *Compétiteur, concurrent*, m.
MEDESTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Envoyer avec d'autres objets.*
MEDETEEKENEN, zw. *en* afsch. w. b. (comm.) *Avaler, mettre son aval au bas d'une lettre de change.*
MEDETEEKENING, z. v. (comm.) *Aval*, m.
MEDETORSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aider à porter.*
MEDETREKKEN, (*trok mede, medegetrokken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller avec d'autres.* ‖ b. *Tirer avec d'autres.*
MEDEVADERLANDER, z. m. *Compatriote*, m.
MEDEVALLEN, (*viel mede, medegevallen*,) st. w. o. (met *zijn*). Gelukken. *Être favorable.*
MEDEVAREN, (*voer mede, medegevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Accompagner qq. qui voyage par eau, naviguer avec d'autres,*
MEDEVECHTEN, (*vocht mede, medegevochten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Prendre part au combat.*
MEDEVERBONDENE, z. m. *Coobligé*, m.
MEDEVERKOOPER, z. m. *Covendeur*, m.
MEDEVIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Concélébrer, célébrer* ou *fêter avec d'autres.*
MEDEVLIEGEN, (*vloog mede, vlogen mede, medegevlogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voler avec d'autres.*
MEDEVLUCHTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Fuir avec d'autres.*
MEDEVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Conduire, mener* ou *transporter avec soi, emmener, emporter.* ‖ Medesleepen. *Entraîner.*
MEDEVOOGD, z. m. *Cotuteur*, m.
MEDEVOOGDES, z. v. *Cotutrice*, f.
MEDEVOOGDIJ (zond. mv.), z. v. *Tutelle commune*, f.
MEDEVOOGDIJSCHAP (zond. mv.), z. o. *Zie* MEDEVOOGDIJ.
MEDEVRIJER, z. m. *Rival*, m.
MEDEVRIJSTER, z. v. *Rivale*, f.
MEDEWAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Veiller avec les autres.*
MEDEWANDELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Se promener avec les autres.*
MEDEWARIG, bn. *Complaisant, condescendant.* ‖ Mededoogend. *Miséricordieux, compatissant.*
MEDEWARIGHEID (zond. mv.), z. v. *Complaisance, condescendance*, f. ‖ Mededoogen. *Pitié, commisération, miséricorde, compassion*, f.
MEDEWEENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Pleurer avec les autres.*
MEDEWEGEN, (*woog mede, wogen mede, medegewogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Peser avec d'autres objets.*
MEDEWERKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Coopérer, travailler avec les autres, collaborer, concourir.* ‖ Behulpzaam zijn. *Seconder.*
MEDEWERKER, z. m. *Coopérateur, collaborateur*, m. ‖ (litt.) *Collaborateur.*
MEDEWERKING (zond. mv.), z. v. *Coopération, collaboration*, f., *concours*, m. ‖ (litt.) *Collaboration.* ‖ (méd.) *Synergie*, f.
MEDEWERKSTER, z. v. *Coopératrice, collaboratrice*, f. ‖ (litt.) *Collaboratrice.*
MEDEWETEN (zond. mv.), z. o. Kennis. *Connaissance*, f. ‖ Buiten mijn —, *à mon insu.*
MEDEWETENSCHAP (zond. mv.), z. v. *Zie* MEDEWETEN.
MEDEWETER, z. m. *Qui sait qc. avec un autre, qui est du secret.*
MEDEWILLEN, (*hij wil mede, wilde* of *wou mede, medegewild*,) onr. *en* afsch. w. b. Gunstig zijn. *Favoriser, seconder.* ‖ o. (met *hebben*). Willen medegaan. *Vouloir aller avec qq.*
MEDEZANGER, z. m. *Concertant*, m.
MEDEZANGSTER, z. v. *Concertante*, f.
MEDEZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire voile avec d'autres.*
MEDEZELFSTANDIG, bn. *Consubstantiel.* ‖ bw. *Consubstantiellement.*
MEDEZELFSTANDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Consubstantialité*, f.
MEDEZELFSTANDIG[LIJK], bw. *Zie* MEDEZELFSTANDIG, bw.
MEDEZENDEN, (*zond mede, medegezonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer en même temps, envoyer avec qq.* ou *avec qc.*

MEDEZINGEN, (*zong mede, medegezongen*,) st. *en afsch.* w. b. *Chanter avec les autres.*
MEDEZUSTER, z. v. *Consœur*, f.
MEDEZWEMMEN, (*zwom mede, medegezwommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Nager avec les autres.*
MEDIAAN (zond. mv.), z. o. (impr.) *Médian*, m.
MEDIAANADER, z. v. *Veine médiane*, f.
MEDIAANLETTER, z. v. (impr.) *Cicéro*, m.
MEDIAANPAPIER (zond. mv.), z. o. *Médian*, m.
MEDICAMENT, z. o. Geneesmiddel. *Médicament, remède*, m.
MEDICIJN, z. v. Geneesmiddel. *Médicament, remède*, m.
MEDICIJN, z. m. Geneesheer. *Médecin*, m.
MEDICIJNMEESTER, z. m. Geneesheer. *Médecin*, m.
MEDICINEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Prendre médecine.*
MEDISCH, bn. *De la médecine.* ‖ De —e faculteit, *la faculté de médecine.*
MEE, bw. Mede. *Zie* MEDE, bw.
MEE (zond. mv.), z. v. Drank. *Hydromel*, m.
MEE (zond. mv.), z. v. Meekrap. *Garance*, f.
MEEAKKER, z. m. *Garancière*, f.
MEEDOOGEN (zond. mv.), z. o. *Zie* MEDEDOOGEN.
MEEGAAND, bn. *Zie* MEEWARIG.
MEEGAANDHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* MEEWARIGHEID.
MEEKEN, z. o. Meetje. *Zie* MEETJE.
MEEKRAP (zond. mv.), z. v. *Garance*, f. ‖ Met — verven, *garancer.*
MEEKRAPAKKER, z. m. *Garancière*, f.
MEEKRAPFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de garance.*
MEEKRAPFABRIKANT, z. m. *Fabricant* m. *de garance.*
MEEKRAPMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à garance.*
MEEKRAPVERF (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de garane.*
MEEKRAPVERVER, z. m. *Garanceur*, m.
MEEKRAPWORTEL, z. m. *Racine* f. *de garance.*
MEEL (zond. mv.), z. o. *Farine*, f. ‖ Fijn —, *fleur* f. *de farine.* ‖ Grof —, *grosse farine, farine bise, bisaille*, f. ‖ Met — bestrooien, *enfariner.*
MEELACHTIG, bn. *Farineux, farinacé.* ‖ —e peer, *poire pâteuse*, f. ‖ (méd.) —e uitslag, *dartre farineuse*, f.
MEELBAK, z. m. *Farinière*, f.
MEELBLOEM, z. v. *Fleur* f. *de farine.* ‖ Wilde wijngaard. *Viorne, clématite*, f.
MEELBOOM (–BOOMEN), z. m. *Sagoutier, manioc*, m.
MEELBUIDEL, z. m. *Zie* MEELBUIL.
MEELBUIL, z. m. *Bluteau, blutoir*, m.
MEELBUIS, z. v. *Anche* f. *de huche.*
MEELDRAAD, z. m., MEELDRAADJE, z. o. (bot.) *Étamine*, f.
MEELDRAADKOPJE, z. o. (bot.) *Anthère*, f.
MEELDRAADLOOS, bn. (bot.) *Anandre, privé d'étamines.*
MEELDRADIG, bn. (bot.) *Étaminé, à étamines.*
MEELHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de farine.*
MEELKALK (zond. mv.), z. v. *Chaux* f. *en poudre.*
MEELKIST, z. v. *Farinière*, f., *coffre* m. *à farine.* ‖ — eens molens, *huche* f. *d'un moulin.*
MEELKOOPER, z. m. *Farinier*, m.
MEELLIJM (zond. mv.), z. v. *Colle* f. *de farine.*
MEELMEES (–MEEZEN), z. v. Pimpelmees. *Mésange bleue*, f.
MEELPAP, z. v. *Bouillie*, f.
MEELPOT, z. m. *Pot* m. *à farine.*
MEELREEPEN, z. m. mv. *Macaroni*, m
MEELSPIJS, z. v. *Mets* m. *de farine.* ‖ Hij moet —zen eten, *il doit manger des farineux.*
MEELSTANDE, z. v. *Zie* MEELKIST.
MEELSUIKER (zond. mv.), z. v. *Sucre* m. *en poudre, cassonade, moscouade*, f.
MEELTON, z. v. *Farinière*, f., *tonneau* m. *à farine.*
MEELTROG, z. m. *Huche*, f., *pétrin*, m.
MEELVAT (–VATEN), z. o. *Farinière* f., *baril* m. *à farine.*
MEELVERKOOPER, z. m. *Farinier*, m.
MEELWORM, z. m. *Ver* m. *de farine.*
MEELZAK, z. m. *Sac* m. *à farine.*
MEELZEEF (–ZEVEN), z. v. *Tamis* m. *à farine.*
MEELZIFT, z. v. *Zie* MEELZEEF.
MEEMALER, z. m. *Celui qui moud la garance.*
MEENEN, zw. w. o. (met *hebben*). Denken. *Penser. croire.* ‖ Zich verbeelden. *S'imaginer.* ‖ Van voornemen zijn. *Vouloir, avoir dessein, se proposer, avoir l'intention, être d'opinion.* ‖ b. Het goed *of* wel met iemand meenen, *être porté pour qq., vouloir du bien à qq.* ‖ (fam.) Oprecht beminnen. *Aimer sincèrement.*
MEENENS, bw. *Réellement, au sérieux.*
MEENING, z. v. *Opinion, idée*, f., *sentiment, avis*, m. ‖ Volgens mijne —, *à mon avis, selon moi.* ‖ Zijne — zeggen, *dire son opinion, son avis* ou *son sentiment.* ‖ Voornemen, bedoeling. *Dessein*, m., *volonté, intention*, f., *but*, m.
MEEPRATER, z m. *Qui prend part à la conversation, qui veut dire son mot.*
MEEPSCH, bn. *Maladif, faible.*
MEEPSCHHEID (zond. mv.), z. v. *État maladif* ou *souffrant*, m., *faiblesse*, f.
MEER (MEREN), z. o. *Lac*, m. ‖ Zee. *Mer*, f.
MEER, bw. *Plus, davantage.* ‖ — dan honderd werklieden, *plus de cent ouvriers.* ‖ Noch min noch —, *ni plus ni moins.* ‖ Niets —, *plus rien.* ‖ Wat — is, *qui plus est.* ‖ Dat — is, *de plus, d'ailleurs.* ‖ Te —, *d'autant plus.* ‖ Zooveel te —, *à plus forte raison, d'autant plus.* ‖ Des te —, *d'autant plus.* ‖ Hoe langer hoe —, *de plus en plus.* ‖ — dan eens, *plus d'une fois.* ‖ Hij heeft geen geld —, *il n'a plus d'argent.* ‖ Hij spreekt niet —, *il ne dit plus rien.* ‖ Hij denkt er niet — aan, *il n'y pense plus.* ‖ Wilt gij — hebben? *en voulez-vous davantage?*
MEERAAL, z. m. (h. n.) *Congre*, m.
MEERBAARS, z. m. *Perche* f. *de lac.*
MEERBIEDENDE, z. m. *Enchérisseur*, m.
MEERBOEI, z. v. *Caisse* f. *d'amarrage.*
MEERDER, bn. *Plus grand, plus considérable, supérieur.* ‖ bw. *Plus, davantage.*
MEERDERAAR, z. m. *Augmentateur*, m.
MEERDERE, z. m. *en* v. *Supérieur*, m., *supérieure*, f.
MEERDEREN, zw. w. b. *Augmenter, multiplier.* ‖ — in het breien, *augmenter les points en tricotant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'augmenter, s'accroître, se multiplier.*
MEERDERHEID (zond. mv.), z. v. *Supériorité*, f. ‖ Hij erkent uwe —, *il reconnaît votre supériorité.* ‖ Grooter getal. *Pluralité*, f. ‖ Met — van stemmen beslissen, *décider à la pluralité des voix.*
MEERDERING, z. v. *Augmentation*, f., *accroissement*, m. ‖ — in het breien, *augmentation* f. *des points en tricotant.*
MEERDERJARIG, bn. *Majeur.*
MEERDERJARIGHEID (zond. mv.), z. v. *Majorité*, f.
MEERENDEEL (zond. mv.), z. o. *La plus grande partie*, f.
MEERENDEELS, bw. *Pour la plupart, en grande partie.* ‖ Het vaakst. *Le plus souvent.*
MEERGEMELD, bn. *Susdit.*

Meergenoemd, bn. *Zie* Meergemeld.
Meergevorderd, bn. *Plus avancé.*
Meergezegd, bn. *Zie* Meergemeld.
Meerkat, z. v. *Guenon*, f. ‖ Gestreepte —, *sagouin*, m.
Meerkatje, Meerkatteken, z. o. *Guenuche*, f.
Meerkoet, z. v. (h. n.) *Courlis*, m.
Meerkol, z. v. *Geai*, m. ‖ De — schreeuwt, *le geai cajole.*
Meerle, z. v. *Merle*, m. ‖ Jonge —, *merleau*, m.
Meerlenei (–eiers, –eieren), z. o. *Œuf* m. *de merle.*
Meermaals, bw. *Plusieurs fois, souvent, fréquemment, plus d'une fois.*
Meermalen, bw. *Zie* Meermaals.
Meerman, z. m. *Homme marin*, *triton*, m.
Meermin, z. v. *Sirène*, *néréide*, f.
Meerminnezang, z. m. *Chant* m. *de sirène.*
Meerpaal, z. m. *Pieu* m. *d'amarre.*
Meerpaard (–paarden), z. o. *Cheval marin*, m.
Meerradijs (–radijzen), z v. *Raifort sauvage*, m., *moutardelle*, f.
Meerrest, z. v. *Le reste*, m.
Meerring, z. m. Kaairing. *Organeau*, m.
Meers, z. v. Mars. *Zie* Mars.
Meersch, z. v. Moeras. *Marais*, *marécage*, m. ‖ Beemd, weide. *Prairie*, f.
Meerschuim (zond. mv.), z. o. *Écume* f. *de mer.*
Meersen, zw. w. o. (met *zijn*). *Augmenter*, *croître.*
Meersenier, z. m. *Zie* Mersenier.
Meerslachtig, bn. *Qui réunit en soi plus d'un genre.* ‖ Ongelijkslachtig. *Hétérogène.*
Meerslachtigheid (zond. mv.), z. v. Ongelijkslachtigheid. *Hétérogénéité*, f.
Meerslak, Meerslek, z. v. *Burgau*, m.
Meerspin, z. v. *Araignée* f. *de lac.*
Meert, z. m. Maart. *Zie* Maart.
Meertouw, z. o. (mar.) *Croupière*, f., *câble de bout*, *câble* m. *à l'arrière*, *amarre*, f.
Meerval, z. m. (h. n.) *Silure*, m.
Meervisch, z. m. *Poisson* m. *de lac.*
Meervoud, z. o. *Pluriel*, *nombre pluriel*, m.
Meervoudig, bn. *Multiple.* ‖ (gramm.) *Pluriel.* ‖ bw. *Au pluriel.*
Meervoudig[lijk], bw. *Zie* Meervoudig, bw.
Meerwater, z. o. *Eau* f. *de lac.*
Meerwortel, z. m. *Panicaut*, *érynge*, *chardon têtu*, m.
Meerzwijn, z. o. Visch. *Marsouin*, m.
Mees (meezen), z. v. *Mésange*, f. ‖ Gekuifde —, *mésange huppée* ou *capuchonnée*, f.
Meesmuilen, zw. w. o. (met *hebben*). *Ricaner*, *rire sous cape*, *rire dans sa barbe*, *rioter.* ‖ Met geslotenen mond eten. *Manger la bouche fermée.*
Meesmuiler, z. m. *Ricaneur*, *rioteur*, m.
Meesmuilster, z. v. *Ricaneuse*, *rioteuse*, f.
Meest, bn. *Le plus*, *la plupart.* ‖ De —e boeken, *la plupart des livres.* ‖ De —e stemmen, *la pluralité des voix.* ‖ Het —e geld, *le plus d'argent.* ‖ z. m. Van den minste tot den —e, *du plus petit jusqu'au plus grand.* ‖ De —en, *la plupart*, *le plus grand nombre.* ‖ z. o. Het —e, *le plus.* ‖ Het —e bieden, *offrir le plus.* ‖ bw. *Pour la plupart*, *le plus souvent.* ‖ Dat gebeurt het —, *cela arrive le plus souvent.*
Meestal, bw. *Le plus souvent.*
Meestbiedende, z. m. *Le plus offrant*, *le dernier enchérisseur*, m.
Meestendeels, bw. *Pour la plupart.* ‖ Meestentijds. *Le plus souvent*, *ordinairement*, *presque toujours.*
Meestens, bw. *Zie* Meestendeels.

Meestentijds, bw. *Le plus souvent*, *la plupart du temps*, *presque toujours.*
Meester, z. m. *Maître*, m. ‖ God is de — van het heelal, *Dieu est le maître de l'univers.* ‖ Zich van iets — maken, *se rendre maître* ou *s'emparer de qc.* ‖ Iemand — zijn, *surpasser qq.* ‖ Hij is zich zelven geen —, *il ne se possède point.* ‖ Zijnen — vinden, *trouver son maître.* ‖ Den — spelen, *faire le maître trancher du maître.* ‖ Eigenaar. *Propriétaire* m. ‖ — in de vrije kunsten, *maître ès–arts.* ‖ — kleermaker, *maître tailleur.* ‖ Onderwijzer *Maître*, *professeur*, *instituteur*, *précepteur*, m ‖ Wondheeler. *Chirurgien*, m.
Meesterachtig, bn. *Qui tranche du maître*, *impérieux*, *magistral.* ‖ bw. *En maître*, *impérieusement*, *magistralement.*
Meesterachtigheid (zond. mv.), z. v. *Ton impérieux*, m.
Meesterachtig[lijk], bw. *Zie* Meesterachtig, bw.
Meesteren, zw. w. b. Genezen. *Guérir*, *traiter.* ‖ Paarden —, *traiter* ou *panser des chevaux.* ‖ Bedwingen. *Dompter*, *maîtriser*, *contraindre.* ‖ (fam.) Breken. *Casser*, *rompre.* ‖ Een glas —, *casser un verre.* ‖ o. (met *hebben*). *Se faire traiter par le chirurgien.* ‖ Den meester spelen. *Faire le maître*, *trancher du maître.*
Meesteres, z. v. *Maîtresse*, f. ‖ Vrouw, die geneest. *Femme* f. *qui exerce l'art de guérir.*
Meestergast, z. m. *Contre–maître*, *chef* m. *d'atelier.*
Meestergeld (zond. mv.), z. o. *Zie* Meesterloon.
Meestering, z. v. Genezing, heeling. *Cure*, *guérison*, f.
Meesterknecht (–knechts), z. m. *Contre-maître*, *chef* m. *d'atelier.*
Meesterkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Impératoire*, f.
Meesterlijk, bn. *Qui révèle le maître*, *magistral*, *doctoral.* ‖ Kunstig. *Artistique.* ‖ Uitmuntend, volmaakt. *Excellent*, *parfait*, *achevé.* ‖ bw. *En maître*, *parfaitement*, *supérieurement*, *à merveille*, *magistralement.*
Meesterloon (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *d'un chirurgien.*
Meesterloos, bn. *Sans maître*, *hors de service.*
Meesterpoeder, z. o. (pharm.) *Magistère*, m.
Meesterrecht, z. o. *Maîtrise*, f.
Meesterschap (zond. mv.), z. o. *Maîtrise*, f. ‖ Gezag. *Empire*, m. ‖ Macht. *Empire*, m., *puissance*, f.
Meesterse, z. v. *Maîtresse*, f.
Meesterstuk, z. o. *Chef–d'œuvre*, m. ‖ Zijn proefstuk was een —, *son coup d'essai fut un coup de maître.*
Meesterwerk, z. o. *Chef–d'œuvre*, m.
Meesterwortel, z. m. (bot.) *Impératoire*, f., *laser*, *laserpitium*, m.
Meesttijds, bw. *Zie* Meestentijds.
Meet (zond. mv.), z. v. *Marque*, f. ‖ — eener bollebaan, *noyon*, m. ‖ Voet aan de — houden, *piéter.* ‖ (fig.) Van de — aan beginnen, *recommencer.*
Meetbaar, bn. *Mesurable.*
Meetbaarheid (zond. mv.), z. v. *Mensurabilité*, f.
Meetbrief, z. m. *Lettre* f. *de jauge.*
Meetgeld (zond. mv.), z. o. *Mesurage*, m.
Meetje, z. o. Grootmoeder. *Grand'mère*, f. ‖ Meter. *Marraine*, f.
Meetkan, z. v. Liter. *Litre*, m.
Meetketting, z. m. *Chaîne* f. *d'arpenteur.*
Meetkonst (zond. mv.), z. v. *Zie* Meetkunde.

Meetkunde (zond. mv.), z. v. *Géométrie*, f. ‖ Beschrijvende —, *géométrie descriptive*.

Meetkundig, bn. *Géométrique*. ‖ bw. *Géométriquement*.

Meetkundige, z. m. *Géomètre*, m.

M[illegible]tkundig[lijk], bw. *Zie* Meetkundig, bw.

M[illegible]tkunst (zond. mv.), z. v. *Géométrie*, f.

[illegible]etkunstig, bn. *Géométrique*.

M[illegible] [illegible] v. *Cordeau*, m., *corde*, *ligne*, f.

M[illegible] [illegible]-looden), z. o. *Niveau à plomb*, [illegible]

M[illegible]oede[illegible], z. v. *Perche d'arpenteur*, *toise*, [illegible] *m[illegible]sure*, f.

[illegible] z o. *Zie* Meetlijn.

[illegible]eister, z. v. *Celle qui mesure*.

Meetstok, z. m. *Perche d'arpenteur*, *toise*, *verge*, *mesure*, f.

Meettafeltje, z. o. *Planchette* f. *d'arpenteur*.

Meeuw, z. v. (h. n.) *Mouette*, f.

Meeuwenei (-eiers, -eieren), z. o. *Œuf* m. *de mouette*.

Meeuwenest, z. o. *Nid* m. *de mouette*.

Meeuweveer (-veeren), z. v. *Plume* f. *de mouette*.

Meevaller, z. m. *Profit* ou *avantage inespéré*, m., *bonne aubaine*, f.

Meeveld, z. o. *Garancière*, f.

Meeverf, z. v. *Couleur* f. *de garance*.

Meewarig, bn. *Compatissant*, *sensible*.

Meewarigheid (zond. mv.), z. v. *Pitié*, *compassion*, f.

Meezenslag (-slagen), z. o. *Mésangette*, f.

Megameter, z. m. (astr.) *Mégamètre*, m.

Mei, z. m. Bloeimaand. *Mai*, *mois* m. *de mai*. ‖ Meiboom. *Mai*, m. ‖ Den — planten, *planter le mai*. ‖ Meitak. *Mai*, m.

Meiavond, z. m. *Soirée* f. *de mai*.

Meibloem, z. v. *Muguet*, m.

Meiboom (-boomen), z. m. *Mai*, m.

Meiboter (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *de mai*.

Meid, z. v. Jonge dochter. *Jeune fille*, f. ‖ Dienstmeid. *Servante*, f.

Meidendienst, z. m. *Service* m. *de servante*.

Meidendracht (zond. mv.), z. v. *Costume* m. *de servante*.

Meidenloon (-loonen), z. o. *Gages* m. pl. *de servante*.

Meidenpraat (zond. mv.), z. m. *Caquet* m. *de servante*.

Meidenwerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de servante*.

Meidoorn, Meidoren (zond. mv.), z. m. *Aubépine*, f.

Meidrank, z. m. *Décoction que l'on boit au mois de mai*, *boisson* f. *de mai*.

Meier, z. m. *Maire*, *bailli*, *sénéchal*, m. ‖ Pachter. *Métayer*, *fermier*, m. ‖ (bot.) *Blette*, f.

Meierij, z. v. *Mairie*, f. ‖ Pachthoeve. *Métairie*, f.

Meiken, z. o. Tuiltje. *Bouquet*, m.

Meikever, z. m. *Hanneton*, m.

Meimaand, z. v. *Mai*, *mois* m. *de mai*.

Meinacht, z. m. *Nuit* f. *de mai*.

Meineed (-eeden), z. m. *Parjure*, *faux serment*, m. ‖ Eenen — doen, *se parjurer*, *faire un faux serment*. ‖ (féod.) *Félonie*, f.

Meineedig, bn. *Parjure*. ‖ — worden, *se parjurer*.

Meineedige, z. m. *en* v. *Parjure*, m. *et* f.

Meineedigheid (zond. mv.), z. v. *Parjure*, m., *félonie*, f.

Meisje, z. o. *Jeune fille*, *fillette*, f. ‖ Dienstmeid. *Servante*, f.

Meisjesdracht (zond. mv.), z. o. *Costume* m. *de jeune fille*.

Meisjesgek, z. m. *Dameret*, m.

Meisjesklee[de]ren, z. o. mv. *Habillement* m. *de fille*.

Meisjeskleeding (zond. mv.), z. v. *Habillement* m. *de fille*.

Meisjesschool (-scholen), z. v. *École* f. *de* ou *pour filles*.

Meisjesstem, z. v. *Voix* f. *de fille*.

Meisjeswerk, z. o. *Travail* ou *ouvrage* m. *de fille*.

Meisken, z. o. Meisje. *Zie* Meisje.

Meitak, z. m. *Mai*, m.

Meitijd, z. m. *Mois* m. *de mai*. ‖ Lente. *Printemps*, m.

Meiveld, z. o. *Champ* m. *de mai*.

Meivisch, z. m. *Poisson* m. *de mai*. ‖ Elft. *Alose*, f.

Meivogel, z. m. *Oiseau* m. *de mai*. ‖ (fig.) *Enfant* m. *né en mai*.

Meivuur, z. o. *Feu* m. *de mai*.

Meiweder (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *de mai*.

Mejuffer, z. v. *Zie* Mejufvrouw.

Mejufvrouw, z. v. *Mademoiselle*, f.

Melaatsch, bn. *Lépreux*, *ladre*.

Melaatsche, z. m. *Lépreux*, *ladre*, m.

Melaatschheid (zond mv.), z. v. *Lèpre*, *ladrerie*, f.

Melancholie (zond. mv.), z. v. *Mélancolie*, f.

Melancholiek, bn. *Mélancolique*.

Melaniet, z. m. *Mélanite*, f., *grenat noir*, m.

Melde (zond. mv.), z. v. (bot.) *Arroche*, *bonne dame*, f.

Melden, zw. w. b. Berichten. *Mentionner*, *faire mention*, *mander*, *apprendre*. ‖ Bevatten. *Contenir*, *porter*. ‖ De brief meldt, *la lettre porte* ou *contient*. ‖ Aankondigen. *Annoncer*, *publier*. ‖ Roemen. *Célébrer*, *louer*, *publier*.

Meldenswaardig, Meldensweerdig, bn. *Digne d'être mentionné*, *digne de mention*.

Melder, z. m. *Celui qui fait mention*, *qui mande*, *qui annonce* ou *qui publie*.

Melding, z. v. Het melden. *Mention*, f. ‖ — van iets maken, *faire mention d'une chose*. ‖ Bericht. *Avis*, m., *mention*, f.

Melen, bn. *De farine*.

Melig, bn. *Farineux*, *farinacé*. ‖ —e peer, *poire pâteuse* ou *farineuse*, f.

Meligheid (zond. mv.), z. v. *Qualite* f. *de ce qui est farineux*.

Melis, z. v. Suiker. *Mélis*, *sucre mélis*, m.

Melis[se] (zond. mv.), z. v. (bot.) *Mélisse*, *citronnelle*, f.

Melisseblad (-bladen, -bladers, -bladeren), z. o. *Feuille* f. *de mélisse*.

Melissekruid (zond. mv.), z. o. *Zie* Melis[se].

Melizoenkruid (zond. mv.), z. o. *Aunée*, f.

Melk (zond. mv.), z. v. *Lait*, m. ‖ Geronnen —, *lait caillé*. ‖ — met water, *lait coupé*. ‖ Eerste — na de bevalling, *colostre*, m. ‖ Melkspijs. *Laitage*, m.

Melkachtig, bn. *Laiteux*, *lacté*, *lactescent*. ‖ — sap, *suc laiteux*, m.

Melkachtigheid (zond. mv.), z. v. *Lactescence*, f.

Melkader, z. v. (anat.) *Veine lactée*, f.

Melkbaard, z. m. *Poil follet*, *duvet*, m. ‖ Persoon. *Blanc-bec*, *étourneau*, m.

Melkbeschrijver, z. m. *Galactographe*, m.

Melkbeschrijving (zond. mv.), z. v. *Galactographie*, f.

Melkboer, z. m. *Laitier*, m.

Melkboerin, z. v. *Laitière*, f.

Melkbuik, z. m. *en* v. (fam.) *Celui* ou *celle qui aime beaucoup le lait*, *galactophage*, m. *et* f.

Melkspinde, z. v. Laiterie, f., garde-lait, m.
Melkstande, z. v. Grande cuve f. au lait.
Melksteen (-steenen), z. m. Galactite, f.
Melkster, z. v. Celle qui trait.
Melksuikerzuur (zond. mv.), z. o. Acide saccholactique, m.
Melktand, z. m. Dent f. de lait.
Melkeetster, z. v. Galactophage, mangeuse f. de lait.
Melkemmer, z. m. Seau m. au lait.
Melken, (molk, gemolken,) st. w. b. Traire. ‖ De koeien —, traire les vaches. ‖ (fig.) Verzorgen. Soigner. ‖ Duiven —, nourrir beaucoup de pigeons. ‖ (fam.) Afhalen. Carotter. ‖ o. Talmen. Lambiner.
Melker, z. m. Celui qui trait les vaches. ‖ (h. n.) Milter. Poisson mâle, poisson laité, m. ‖ Talmer. Lambin, m.
Melkerij, z. v. Laiterie, f.
Melketend, bn. Lactiphage, galactophage.
Melketer, z. m. Lactiphage, galactophage, mangeur m. de lait.
Melkflesch, z. v. Bouteille f. au lait.
Melkgeit, z. v. Chèvre f. à traire.
Melkgevend, bn. Lactifique.
Melkhaar (zond. mv.), z. o. Duvet, poil follet, coton, m. ‖ — krijgen, se cotonner.
Melkhuis, z. o. Laiterie, crèmerie, f.
Melkig, bn. Laiteux, lacté, lactescent.
Melking, z. v. Action f. de traire.
Melkkaas, z. m. en v. Roomkaas. Fromage m. à la crème.
Melkkalf (-kalven, -kalvers, -kalveren), z. o. Veau m de lait.
Melkkan, z. v. Pot m. au lait.
Melkkarn, z. v. Baratte, f.
Melkkelder, z m. Cave f. au lait.
Melkkern, z. v. Zie Melkkarn.
Melkklier, z. v. Glande mammaire, f.
Melkkoe (-koeien), z. v. Vache à lait, vache laitière, f. ‖ (fig.) Vache à lait.
Melkkom, z. v. Écuelle ou jatte f. au lait.
Melkkoorts (zond. mv.), z. v. Fièvre f. de lait.
Melkkost (zond. mv.), z. m. Laitage, m.
Melkkruid (zond. mv.), z. o. Laiteron, glaux, polygalon, m., herbe f. au lait.
Melkkruik, z. v. Cruche f. au lait.
Melkkuur, z. v. Galactoposie, cure f. ou traitement m. par le lait.
Melkleiders, z. m. mv. Conduits galactophores ou laiteux, m. pl.
Melkmaat, z. v. Mesure f. à lait.
Melkmarkt, z. v. Marché m. au lait.
Melkmeid, z. v. Servante laitière, f.
Melkmeisje, z. o. Laitière, f.
Melkmerkt, z. v. Zie Melkmarkt.
Melkmeter, z. m. Lactomètre, galactomètre, m.
Melkmuil, z. m. (fam.) Blanc-bec, béjaune, m.
Melknap, z. m. Jatte f. à lait.
Melknetel, z. v. Zie Melkdistel.
Melkpap (zond. mv.), z. v. Bouillie f. au lait.
Melkplaats (-plaatsen), z. v. Laiterie, f.
Melkplant, z. v. Plante lactée, f.
Melkpot, z. m. Pot m. au lait.
Melkroom (zond. mv.), z. m. Crème, f.
Melkrunsel (zond. mv.), z. o. Leb. Présure, f.
Melksap, z. o. Suc laiteux, m. ‖ (méd.) Chyle, m.
Melksapbeschrijver, z. m. Galactographe, m.
Melksapbeschrijving (zond. mv.), z v. Galactographie, f.
Melksaus (-sausen), z. v. Sauce f. au lait.
Melksoep (zond. mv.), z. v. Soupe f. au lait.
Melkspijs, z. v. Laitage, m.
Melkbuizen, z. v. mv. Conduits galactophores ou laiteux, m. pl.
Melkdistel, z. v. Chardon-Marie, laiteron épineux, m.
Melkdrinker, z. m. Lactipote, buveur m. de lait.
Melkdrinkster, z. v. Lactipote, buveuse f. de lait.
Melk[e], z. v. Milt. Zie Milt.
Melkteems (-teemsen), z. v. Zie Melkzeef.
Melkuur, z. o. Heure f. où l'on trait.
Melkvat (-vaten), z. o. Baste, f. ‖ (anat.) —en, vaisseaux galactophores ou laiteux, m. pl.
Melkvee (zond. mv.), z. o. Bestiaux m. pl. que l'on trait, bêtes f. pl. à lait.
Melkverkooper, z. m. Laitier, m.
Melkverkoopster, z. v. Laitière, f.
Melkvervalsching (zond. mv.), z. v. Falsification f. du lait.
Melkverwekkend, bn. Lactifique, galactophore.
Melkvloot, z. v. Tine f. au lait.
Melkvocht (zond. mv.), z. o. Suc laiteux, m.
Melkvrouw, z. v. Laitière, f.
Melkweg (zond. mv.), z. m. (astr.) Voie lactée, f.
Melkwei (zond. mv.), z. v. Petit-lait, m.
Melkwinkel. z. m. Crèmerie, f.
Melkwit, bn. Blanc comme lait. ‖ z. o. Blanc m. de lait.
Melkwording (zond. mv.), z. v. (méd.) Galactose, f.
Melkzak, z. m. en v. (pop.) Zie Melkbuik.
Melkzeef (-zeven), z. v. Couloir, m.
Melkzout, z. o. (chim.) Galacte, sel m. tiré du lait.
Melkzuiger, z. m. Galactophore, m.
Melkzuur (zond. mv.), z o. (chim.) Acide lactique, m.
Melodie (-dieën), z. v. Mélodie, f.
Melodieus, bn. Mélodieux.
Meloen, (bot.) z. m. Melon, m.
Meloenachtig, (bot) bn. Melonné.
Meloenbed, z. o. (bot.) Melonnière, couche f. à melons.
Meloendistel, z. v. (bot.) Mélocacte, m.
Meloenglas (-glazen), z o. Cloche f. à melons.
Meloenkern, z. v. Graine f. de melon, pepin m. de melon.
Meloenklok, z. v. Zie Meloenglas.
Meloenoog (-oogen), z. o. (méd.) Melon, m.
Meloenrib, z. v. Côte f. de melon.
Meloenschel, Meloenschil, z. v. Écorce f. de melon.
Meloenveld, z. o. Melonnière, f.
Meloenverkooper, z. m. Melonnier, vendeur m. de melons.
Meloenzaad (zond. mv.), z. o. Graine ou semence f. de melons.
Meltbak, z. m. Moutbak. Germoir, m.
Melter, z. m. Moutmaker. Zie Moutmaker.
Melterij, z. v. Moutmakerij. Zie Moutmakerij.
Meluw, bn. Rijp. Mûr.
Meluw, z. v. Zie Molm, Mijt.
Mem, z. v. (pop.) Moeder. Mère, f. ‖ Voedster. Nourrice, f. ‖ Boezem. Mamelle, f.
Memel, z. m. Mite, f.
Memelig, bn. Plein de mites. ‖ —e kaas, fromage m. plein de mites.
Memmetjeskruid (zond. mv.), z. o. Chèvrefeuille, m.
Memoriaal, z. o. Mémorial, m.
Memorie, z. v. Geheugen. Mémoire, f. ‖ Schrift. Mémoire, m.
Memorieboekje, Memorieboeksken, z. o. Tablettes, f. pl., agenda, calepin, memorandum, m.
Memoriseeren, zw. w. b. Apprendre par cœur.

Men, onbep. voornw. *On.* ‖ — zegt, *on dit.* ‖ Ik geloof, dat — zingt, *je crois que l'on chante.*
Menagerie (–rieën), z. v. *Ménagerie*, f.
Mengbaar, bn. *Miscible.*
Mengbaarheid (zond. mv.), z. v. *Miscibilité*, f.
Mengel, z. o. Maat. *Mingle*, m.
Mengeldichten, z. o. mv. *Mélanges poétiques*, m. pl., *poésies mêlées*, f. pl.
Mengelen, zw. w. b. *Mêler, mélanger, faire un mélange.* ‖ (pharm.) *Mixtionner.*
Mengeling, z. v. *Action* f. *de mêler* ou *de mélanger, mélange*, m. ‖ (pharm.) *Mixture, mixtion*, f. ‖ — van metalen, *alliage* m. *de métaux.* ‖ — van kleuren, *mélange de couleurs.*
Mengelklomp (zond. mv.), z. m. *Chaos*, m.
Mengelmaal, z. o. (cuis.) *Ambigu*, m.
Mengelmoes (zond. mv.), z. o. *Mélange, potpourri, tripotage*, m. ‖ — van woorden, *galimatias, gâchis*, m.
Mengelschriften, z. o. mv. *Mélanges littéraires, miscellanées*, m. pl.
Mengelstof, z. v. *Mélange*, m., *matière mélangée*, f. ‖ (litt.) —ffen, *mélanges littéraires, miscellanées*, m. pl.
Mengelwerk (zond. mv.), z o. *Mélanges littéraires, miscellanées*, m. pl. ‖ Letterkundig bijblad. *Feuilleton*, m.
Mengen, zw. w. b. *Mêler, mélanger, faire un mélange.* ‖ Wijn met water —, *mêler l'eau avec le vin.* ‖ Metalen —, *allier des métaux.* ‖ Vergift —, *préparer du poison.* ‖ Kalk —, *gâcher du mortier.* ‖ Zich —. *Se mêler.* ‖ Zich in iets —, *se mêler d'une chose.* ‖ Gemengd gezelschap, *société mêlée*, f. ‖ (math.) Gemengd getal, *nombre mixte*, m. ‖ o. (met *hebben*). *Se mêler, se mélanger.*
Menger, z. m. *Celui qui mêle* ou *qui mélange.*
Menging, z. v. *Action* f. *de mêler, mélange*, m. ‖ (pharm.) *Mixtion*, f. ‖ — van metalen, *alliage* m. *de métaux* ‖ (arith.) Regel van —, *règle* f. *d'alliage.*
Mengkoren (zond. mv.), z. o. *Blé méteil, méteil*, m.
Mengsel, z. o. *Mélange, composé*, m., *composition, combinaison*, f. ‖ (pharm.) *Mixture*, f.
Mengster, z. v. *Celle qui mêle* ou *qui mélange.*
Menie (zond. mv.), z v. (chim.) *Minium, deutoxyde* ou *oxyde rouge* m. *de plomb.*
Meniën, zw. w. b. *Enduire de minium.*
Menig, bn. *Plusieurs, divers, maint.* ‖ — dichter, *maint poëte.* ‖ Hoe —? *combien?*
Menigeen, voorn. *Plusieurs, plusieurs personnes, beaucoup de gens, bien des gens.*
Menigerhande, Menigerlei, bn. *De plusieurs espèces, de différentes sortes.* ‖ Op vele wijzen. *En diverses manières.*
Menigmaal, bw. Dikwijls. *Plusieurs fois, maintes fois, souvent.* ‖ Zoo —, *tant de fois, si souvent.* ‖ Hoe —? *combien de fois?*
Menigte, z. v. *Grand nombre*, m., *quantité, multitude, foule*, f. ‖ (fam.) *Force*, f. ‖ Eene — menschen, *une multitude d'hommes.*
Menigvoud (zond. mv.), z. o. Veelvoud. *Multiple*, m. ‖ bw. *Diversement.*
Menigvoudig, bn. *Zie* Menigvuldig.
Menigvuldig, bn. *Divers, différents, nombreux, abondant.* ‖ bw. *Abondamment, en grand nombre, beaucoup.*
Menigvuldigheid (zond. mv.), z. v. *Abondance, multiplicité*, f., *grand nombre*, m.
Menigvullig[lijk], bw. *Zie* Menigvuldig, bw.
Menigwerf, bw. *Zie* Menigmaal.
Menist, z. m. Doopsgezinde. *Mennonite*, m.
Menistenkerk, z. v. *Église* f. *des mennonites.*
Menizoenkruid (zond. mv.), z. o. *Aunée*, f.
Mennegat (–gaten), z. o. *Passage* m. *pour les chariots.*
Mennen, zw. w. b. Voeren. *Mener, conduire.* ‖ Paarden —, *mener des chevaux.*
Menner, z. m. *Celui qui mène* ou *conduit, conducteur*, m. ‖ Koetsier. *Cocher, conducteur*, m.
Mennoniet, z. m. Doopsgezinde. *Mennonite*, m.
Mensch, z. m. *Homme, être humain*, m., *personne*, f. ‖ Alle —en, *tous les hommes.* ‖ Jong —, *jeune homme.* ‖ — worden, *s'incarner, se faire homme.* ‖ o. Vrouw. *Femme*, f. ‖ Met minachting. *Individu, drôle*, m.
Menschdom (zond. mv.), z. o. Menschelijk geslacht. *Genre humain*, m., *espèce humaine, humanité*, f.
Menschelijk, bn. *Humain.* ‖ — geslacht, *genre humain*, m., *espèce humaine, humanité*, f ‖ Onvolmaakt. *Imparfait, faible.* ‖ Gevoelig. *Sensible, compatissant.* ‖ bw. *Humainement.* ‖ Onvolmaakt. *Imparfaitement.* ‖ Zacht. *Avec humanité, avec douceur.*
Menschelijkheid (zond. mv.), z. v. *Humanité, nature humaine*, f. ‖ Zachtheid, goedheid. *Douceur, bonté, humanité*, f. ‖ Menschelijke zwakheid: *Faiblesse* ou *fragilité humaine*, f.
Menschenbeeldsteen (–steenen), z. m. *Anthropoglyphite*, f.
Menschenbloed (zond. mv.), z. o. *Sang humain*, m.
Menschendrek (zond. mv.), z. m. *Excrément* m. *de l'homme, matière fécale*, f.
Menscheneтend, bn. *Anthropophage.*
Menscheneter, z. m. *Anthropophage, cannibale*, m.
Menschengedaante (zond. mv.), z. v. *Figure* f. *d'homme.*
Menschengeheugen (zond. mv.), z. o. *Mémoire* f. *d'homme.*
Menschengeslacht, z. o. *Génération*, f. ‖ Menschelijk geslacht. *Genre humain*, m., *espèce humaine, humanité*, f.
Menschengunst (zond. mv.), z. v. *Faveur* f. *des hommes.*
Menschenhaar (zond. mv.), z. o. *Cheveux* m. pl. *de l'homme.*
Menschenhaat (zond. mv.), z. m. *Misanthropie*, f.
Menschenhart, z. o. *Cœur humain*, m.
Menschenhatend, bn. *Misanthrope, misanthropique.*
Menschenhater, z. m. *Misanthrope*, m.
Menschenheil (zond. mv.), z. o. *Salut* ou *bien* m. *des hommes.*
Menschenhert, z. o. *Zie* Menschenhart.
Menschenkennis (zond. mv.), z. v. *Connaissance* f. *des hommes.*
Menschenkracht, z. v. *Force* f. *de l'homme.*
Menschenleven, z. o. *Vie* f. *d'homme.*
Menschenliefde (zond. mv.), z. v. *Philanthropie*, f., *amour* m. *des hommes, humanité*, f.
Menschenlof (zond. mv.), z. m. *Louanges* f. pl. *de la multitude.*
Menschenmin (zond. mv.), z. v. *Zie* Menschenliefde.
Menschenmoorder, z. m. *Homicide, meurtrier, assassin*, m.
Menschenoffer, z. o. *Sacrifice* m. *de victimes humaines.*
Menschenpaar, z. o. *Couple* m. *d'hommes.* ‖ Het eerste —, *le premier couple.*
Menschenplicht, z. m. *Devoir* m. *de l'homme.*
Menschenras, z. o. *Espèce* ou *race humaine*, f.
Menschenroof (zond. mv.), z. m. *Rapt, enlèvement*, m.

Menschenschedel, z. m. *Crâne* m. *d'homme.*
Menschenschuw, bn. *Misanthrope, misanthropique, farouche, timide.*
Menschenschuwheid (zond. mv.), z. v. *Anthropophobie, misanthropie, sauvagerie, timidité,* f.
Menschenstem, z. v. *Voix humaine, voix* f. *d'homme.*
Menschenvleesch (zond. mv.), z. o. *Chair humaine,* f.
Menschenvormig, bn. *Zie* Menschvormig.
Menschenvrees (zond. mv.), z. v. *Anthropophobie, sauvagerie, crainte* f. *des hommes.*
Menschenvreetster, z. v. *Ogresse, anthropophage,* f.
Menschenvreter, z. m. *Ogre, anthropophage,* m.
Menschenvriend, z. m. *Philanthrope,* m.
Menschenwaarde (zond. mv.), z. v. *Dignité* f. *de l'homme.*
Menschenwerk, z. o. *Ouvrage* m. *d'homme.*
Menschenwijsheid (zond. mv.), z. v. *Sagesse humaine,* f.
Menschheid (zond. mv.), z. v. *Humanité, qualité d'homme, nature humaine,* f. ‖ Menschelijk geslacht. *Genre humain,* m., *espèce humaine, humanité,* f.
Menschje, z. o. *Petit homme, bout d'homme, homoncule, nabot,* m.
Menschkundig, bn. *Qui connaît les hommes.*
Menschlievend, bn. *Philanthropique, humain, doux, bienveillant.*
Menschlievendheid (zond. mv.), z. v. *Philanthropie, humanité, douceur, bienveillance,* f.
Menschpaard, z. o. *Centaure,* m.
Menschstier, z. m. *Minotaure,* m.
Menschvormig, bn. *Anthropoforme.*
Menschwording (zond. mv.), z. v. *Incarnation,* f.
Menster, z. v. *Celle qui mène* ou *qui conduit.*
Menuët, z. v. (dans.) *Menuet,* m. ‖ (mus.) *Menuet.*
Mep, z. m. *Soufflet* ou *coup imprévu,* m.
Meppen, zw. w. b. *Donner un soufflet* ou *un coup à l'improviste.*
Merel, z. v. *Zie* Meerle.
Meren, zw. w. b. (mar.) *Amarrer.*
Merg (zond. mv.), z. o. *Moelle,* f. ‖ Dat dringt door — en been, *cela pénètre jusqu'à la moelle des os.* ‖ (fig.) *Substance, quintessence, moelle,* f.
Mergachtig, bn. *Moelleux, médullaire.*
Mergbeen (-beenen), z. o. *Os moelleux,* m.
Mergel (zond. mv.), z. v. *Marne, terre marneuse,* f.
Mergelaarde (zond. mv.), z. v. *Terre marneuse,* f.
Mergelachtig, bn. *Marneux, de la nature de la marne.*
Mergelen, zw. w. b. (agric.) *Marner.*
Mergelgraver, z. m. *Marneron,* m.
Mergelgroef, z. v. *Marnière,* f.
Mergelgrond, z. m. *Sol marneux,* m.
Mergeling, z. v. *Marnage,* m.
Mergelkalk (zond. mv.), z. v. *Chaux marneuse,* f.
Mergelkuil, z. m. *Marnière,* f.
Mergelsteen (-steenen), z. m. *Pierre marneuse,* f. ‖ Zwarte —, *calp,* m.
Merglepel, z. m. *Tire-moelle,* m.
Mergpijp, z. v. Mergbeen. *Os moelleux,* m. ‖ (anat.) *Canal médullaire,* m.
Mergsap (zond. mv.), z. o. *Huile médullaire,* f.
Mergtrekker, z. m. *Zie* Merglepel.
Mergvlies, z. o. *Membrane médullaire,* f.
Mergvol, bn. *Moelleux.* ‖ (fig.) Nadrukkelijk. *Énergique.*
Meridiaan, z. m. Middaglijn. *Méridien,* m.
Merinos (zond. mv.), z. o. *Mérinos,* m.
Merinossen, bn. *De mérinos.*
Merk, z. o. *Marque,* f., *signe,* m. ‖ Indruksel. *Empreinte,* f.
Merkaton, z. v. Perzik. *Pêche,* f.
Merkbaar, bn. *Perceptible, sensible, apercevable.*
Merkbaarheid (zond. mv.), z. v. *Perceptibilité,* f.
Merkelijk, bn. Aanzienlijk. *Considérable, remarquable, notable, grand.* ‖ Kennelijk. *Manifeste, notoire, évident.* ‖ bw. *Considérablement, beaucoup.*
Merkels, z. m. mv. (mar.) *Traversins,* m. pl.
Merken, zw. w. b. *Marquer, faire une marque.* ‖ Het linnengoed —, *marquer le linge.* ‖ Gewaarworden. *Apercevoir, remarquer, sentir.* ‖ Acht geven. *Faire attention, observer.* ‖ Merk op mijne woorden, *faites attention à mes paroles, observez mes paroles.*
Merker, z. m. *Marqueur,* m.
Merkijzer, z. o. *Fer* m. *à marquer.* ‖ Ritsijzer. *Rouanne,* f., *tracelet,* m.
Merking, z. v. *Action de marquer, marque,* f.
Merkje, z. o. *Petite marque,* f.
Merkkatoen (zond. mv.), z. o. *Coton* m. *à marquer.*
Merklap, z. m. *Marquoir,* m.
Merkletter (-letters), z. v. *Lettre caractéristique, lettre* f. *qui sert de marque.* ‖ (impr.) *Signature,* f.
Merknaald, z. v. *Aiguille* f. *à marquer le linge.*
Merkpaal, z. m. *Borne* ou *limite* f. *de bois.*
Merkregel, z. m. Grondregel. *Maxime,* f., *aphorisme,* m.
Merksteen (-steenen), z. m. *Borne* f. *de pierre.*
Merkster, z. v. *Celle qui marque, marqueuse,* f.
Merkstok, z. m. *Jalon,* m.
Merkt, z. v. Markt. *Zie* Markt.
Merkteeken, z. o. *Marque,* f., *signe,* m. ‖ Litteeken *Cicatrice,* f.
Merkteekenen, zw. w. b. *Marquer.*
Merkwaardig, Merkweerdig, bn. *Remarquable, considérable, notable, grand, signalé.* ‖ bw. *Remarquablement, d'une manière signalée.*
Merkzijde (zond. mv.), z. v. *Soie* f. *à marquer.*
Merlijn, z. m. (h. n.) *Émérillon,* m.
Merloen, z. v. (fortif.) *Merlon,* m.
Merrie (-ries, -riën), z. v. *Jument, cavale,* f.
Merriepaard, z. o. *Zie* Merrie.
Merrietje, z. o. *Petite jument,* f.
Mersenier, z. m. *Mercier,* m.
Merseniersrter, z. v. *Mercière,* f.
Merskorf, z. m. *Panier* m. *de mercier.*
Mersman (-lieden), z. m. *Mercier,* m.
Mes, z. o. *Couteau,* m. ‖ Scheermes. *Rasoir,* m. ‖ (fig.) Onder het — zitten, *se faire raser.* ‖ (fig.) Iemand het — op de keel houden, *tenir le couteau sur la gorge à qq.* ‖ (prov.) Zijn — snijdt aan twee kanten, *il gagne de deux côtés.*
Mesdag (-dagen), z. m. Misdag, feestdag. *Jour* m. *de fête, fête,* f.
Meshecht, z. o. *Manche* m. *de couteau.*
Mesheft, z. o. *Zie* Meshecht.
Mesje, z. o. *Petit couteau,* m. ‖ (prov.) Op zijn — spreken, *parler d'une manière insolente.*
Mesken, z. o. *Zie* Mesje.
Messelemmer, z. o. *Lame* f. *de couteau.*
Messenhandel (zond. mv.), z. m. *Coutellerie,* f.
Messe[n]koker, z. m. *Coutelière, gaîne* f. ou *étui* m. *à couteau* ou *à couteaux.*
Messenkraam, z. v. *Boutique* f. *de coutelier.*
Messenkramer, z. m. *Coutelier,* m.
Messenlade, z. v. *Tiroir* m. *à couteaux.*
Messenmaken (zond. mv.), z. o. *Coutellerie,* f., *métier* ou *art* m. *du coutelier.*

Messenmaker, z. m. *Coutelier*, m.
Messenmakerij, z. v. *Coutellerie*, f., *métier* ou *art* m. *du coutelier*.
Messenmakerswerk (zond. mv.), z. o. *Coutellerie*, f.
Messenmakerswinkel, z. m. *Boutique de coutelier*, *coutellerie*, f.
Messenmandje, z. o. *Corbeille* f. *à couteaux*.
Messenslijper, z. m. *Émouleur*, *rémouleur* m.
Messenverkooper, z. m. *Coutelier*, m.
Messenverkoopster, z. v. *Coutelière*, f.
Messenwinkel, z. m. *Boutique de coutelier*, *coutellerie*, f.
Messescheede, z. v. (h. n.) *Solen*, m. || (chir.) *Solen*.
Messias (zond. mv.), z. m. Gezalfde. *Messie*, m.
Messing (zond. mv.), z. o. Geel koper. *Laiton*, *cuivre jaune*, *potin*, m.
Messing, z. v. Tongetje. *Languette*, f.
Mest (zond. mv.), z. m. Meststof. *Fumier*, *engrais*, m. || Drek. *Excrément*, m, *fiente*, f.
Mestaarde (zond. mv.), z. v. *Terreau*, m.
Mestbed, z. o. *Couche* f. *de fumier*.
Mestbeest, z. o. *Bête qu'on engraisse*, *bête* f. *d'engrais*.
Mestbrok, z. m. *en* v. *Engrais*, m., *pâture* f. *pour engraisser les volailles*.
Mestdier, z. o. *Zie* Mestbeest.
Mesten, zw. w. b. *Engraisser*. || Eenen os —, *engraisser un bœuf*. || (agric.) *Fumer*, *engraisser*. || Het land —, *fumer la terre*. || Den mest wegnemen. *Ôter le fumier*. || Zich —. *S'engraisser*. || Zich vet —, *s'empiffrer*. || o. (met *hebben*). *Fienter*.
Mester, z. m. *Celui qui engraisse* ou *qui fume*.
Mestgaffel, z. v. *Fourche* f. *à fumier*.
Mesthaak, z. m. *Tire-fiente*, *croc* m. *à fumier*.
Mesthoen (-hoenders, -hoenderen), z. o. *Poule* f. ou *poulet* m. *qu'on engraisse*.
Mesthoentje, z. o. *Poularde*, f.
Mesthoop (-hoopen), z. o. *Tas de fumier*, *fumier*, m.
Mesties, z. m. *en* v. *Métis*, m., *métisse*, f
Mesting, z. v. *Engraissement*, *engraissage*, m || Mesthoop vóór *of* achter het huis. *Basse-cour*, f.
Mestingbrood, z. o. *Pain* m. *de cretons*.
Mestkalf (-kalven, -kalvers, -kalveren), z. o. *Veau* m. *qu'on engraisse*.
Mestkar[re], z. v. *Charrette* f. ou *tombereau* m. *à fumier*.
Mestkarvoerder, z. m. *Tombelier*, m.
Mestkever, z. m. *Bousier*, *coléoptère stercoraire*, m.
Mestkoe (-koeien), z. v. *Vache* f. *qu'on engraisse*.
Mestkooi, z. v. *Cage pour engraisser la volaille*, *mue*, f.
Mestlaag, z. v. *Couche* f. *de fumier*.
Mestpoel, z. m. *Zie* Mestput.
Mestput, z. m. *Fosse* f. *à fumier*, *cloaque*, m.
Mestschop, z. v. *Pelle* f. *à fumier*.
Mestschot, z. o. *Zie* Meststal.
Mestschuit, z. v. *Bateau* m. *à fumier*.
Meststal, z. m *Étable* f. ou *l'on engraisse du bétail*.
Meststof, z. v. *Engrais*, *fumier*, m.
Mestvaalt, z. v. *Fumier*, *tas* m. *de fumier*.
Mestvarken, z. o. *Cochon* ou *pourceau* m. *qu'on engraisse*.
Mestvoeder (zond. mv.), z. o. *Pâture* f. *d'engrais*.
Mestvoer (zond. mv.), z. o. *Zie* Mestvoeder.
Mestvogel, z. m. *Oiseau* m. *qu'on engraisse*.
Mestvork, z. v. Mestgaffel. *Fourche* f. *à fumier*.
Mestwagen, z. m. *Chariot* m. *à fumier*.
Mestwater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de fumier*.
Mesvormig, bn. *Qui a la forme d'un couteau*. || (bot.) *Cultriforme*.
Met, voorz. *Avec*. || — iemand twisten, *disputer avec qq*. || Kom — mij, *venez avec moi*. || — der tijd, *avec le temps*. || — de naald werken, *travailler à l'aiguille*. || — iets bezig zijn, *être occupé à qc*. || — alle macht, *à toute force*. || — het krieken van den dag, *à la pointe du jour*. || Zijnen tijd — schrijven doorbrengen, *passer son temps à écrire*. || — de pen geteekend, *dessiné à la plume*. || — bloemen gekroond, *couronné de fleurs*. || — den dood straffen, *punir de mort*. || — haast, *en hâte*. || — vrede, *en paix*. || — hoopen, *par monceaux*. || — benden, *par troupes*. || Wat wilt gij — die pen doen? *que voulez-vous faire de cette plume?* || — elkander, *en compagnie*, *ensemble*. || — iemand wedden, *gager* ou *parier contre qq*.
Met (zond. mv.), z. o. Gehakt vleesch. *Hachis* m. *de porc frais*.
Met, z. v. Geit. *Chèvre*, f.
Metaal, z. o. *Métal*, m. || Brons. *Bronze*, m.
Metaalaarde (zond. mv.), z. v. *Minerai*, m.
Metaalachtig, bn. *Métallique*.
Metaalbeschrijving (zond. mv.), z. v. *Métallographie*, f.
Metaalboorsel, z. o. *Alésure*, f.
Metaaldeeg (zond. mv.), z. o. *Purpurine*, f., *bronze moulu*, m.
Metaalgieter, z. m. *Fondeur*, m.
Metaalgieterij, z. v. *Fonderie*, f.
Metaalklomp, z. m. (métall.) *Culot*, m.
Metaalkunde (zond. mv.), z. v. *Métallurgie*, f.
Metaalkundig, bn. *Métallurgique*.
Metaalkundige, z. m. *Métallurgiste*, m.
Metaallegeering, z. v. *Alliage* m. *de métaux*.
Metaallouteriing, z. v. *Épuration* ou *dépuration d'un métal*, *cémentation*, f.
Metaalschaar, z. v. *Cisailles*, f. pl., *coupoir*, m.
Metaalscheider, z. m. *Affineur*, m.
Metaalschuim (zond. mv.), z. o. *Chiasse*, *écume* ou *crasse des métaux*, *scorie*, f., *ornes*, f. pl.
Metaalslak, z. v. *Crasse* f. *des métaux*.
Metaalsmelterij, z. v. *Fonderie*, f.
Metaalsnijder, z. m. *Graveur sur métaux*, *chalcographe*, m.
Metaalsnijkunst, z. v. *Chalcographie*, f.
Metaalspiegel, z. m. *Miroir métallique*, m.
Metaalvergulder, z. m. *Doreur* m. *sur métaux*.
Metaalvervig, bn. *Bronzé*.
Metaalzuivering, z. v. *Zie* Metaallouteriing.
Metalen, bn. *De métal*, *métallique*. || Bronzen. *De bronze*, *de fonte*. || — beeld, *statue* f. *de bronze*.
Metaphoor (-phoren), z. v. *Métaphore*, f.
Metaphorisch, bn. *Métaphorique*.
Metaphysica (zond. mv.), z. v. *Métaphysique*, f.
Metaphysisch, bn. *Métaphysique*.
Meteen, **Meteenen**, bw. *En même temps*, *ensemble*. || Dadelijk. *Sur le champ*.
Meten, (*mat*, *maten*, *gemeten*,) st. w. b. *Mesurer*. || Met den meter *of* de Nederlandsche elle —, *métrer*, *mesurer au mètre*. || Met de elle —, *auner*. || Met het paslood —, *niveler*. || (fig.) Iemand den rug —, *rosser* ou *étriller qq*.
Meteoor (-oren), z. m. *Météore*, m.
Meteorologisch, bn. *Météorologique*.
Meter, z. v. Persoon, die meet. *Mesureur*, *arpenteur*, m. || Maat. *Mètre*, m.
Meter, z. v. Peet. *Marraine*, f.

Metgezel, z. m. *Compagnon*, m.
Metgezellin, z. v. *Compagne*, f.
Methode, (-des, -den), z. v. *Méthode*, f.
Methodiek, **Methodisch**, bn. *Méthodique*.
Methodist, z. m. *Méthodiste*, m.
Meting, z. v. *Action* f. *de mesurer*, *mesurage*, m. ‖ — met den meter, *métrage*, m. ‖ — met de elle, *aunage*, m. ‖ — met het waterpas, *nivellement*, m. ‖ — van een schip, *jauge*, f.
Metriek, bn *Métrique*.
Metriek, z. v. *Prosodie*, f.
Metriekstelsel, z. o. *Système métrique*, m.
Metrisch, bn. *Métrique*.
Metselaar, z. m. *Maçon*, m. ‖ Grof —, *limousin*; m. ‖ Vrijmetselaar *Franc-maçon*, m.
Metselaarsambacht (zond. mv.), z. o. *Métier* m. *de maçon*.
Metselaarsbaas, z. m. *Maître maçon*, m.
Metselaarsbak, z. m. *Auge* f. *de maçon*.
Metselaarsknecht (-knechts), z. m. *Compagnon maçon*, m.
Metselaarswerk (zond mv.), z. o. *Maçonnerie*, f., *maçonnage*, m.
Metselarij, z. v. *Maçonnerie*, f. ‖ Vrijmetselarij. *Franc-maçonnerie*, f.
Metseldeeg (zond. mv.), z. o. *Impastation*, f.
Metselen, zw. w. b. *Maçonner*. ‖ Bouwen. *Bâtir*. ‖ Met leem —, *bousiller*.
Metselhamer, z. m. *Marteau de maçon*, *grelet*, m., *hachette*, f.
Metselkalk (zond. mv.), z. v. *Mortier*, m.
Metselsteen (-steenen), z m. *Brique* f. *à bâtir*.
Metselwerk (zond. mv.), z. o. *Maçonnerie*, f., *maçonnage*, m. ‖ Grof —, *limousinage*, m.
Metsen, zw. w. b. *Zie* Metselen.
Metser, z. m Metselaar. *Maçon*, m.
Metsersbaas, z. m. *Zie* Metselaarsbaas.
Metsersbak, z. m. *Zie* Metselaarsbak.
Metsersdiender, z. m. *Aide-maçon*, *manœuvre*, *goujat*, m.
Metsershamer, z. m. *Zie* Metselaarshamer.
Metserij, z. v. *Zie* Metselarij.
Met[te], z. v. Geit. *Chèvre*, f.
Metten, z. v. mv. *Matines*, f. pl. ‖ De — zingen, *chanter matines*. ‖ (fig.) Iemand de — voorlezen, *laver la tête* ou *chanter la gamme à qq.* ‖ (prov.) Met iemand korte — maken, *se débarrasser vite de qq.*
Mettenboek, z. o. *Matutinaire*, m
Mettenen, z. v. mv. *Zie* Metten.
Mettentijd (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *des matines*.
Metterdaad, bw. *Réellement*.
Mettertijd, bw. *Avec le temps*. ‖ Allengskens. *Petit à petit*.
Metterwoon, bw. Ergens — gevestigd zijn, *demeurer quelque part*.
Metworst, z. v. *Andouille*, *mortadelle*, *saucisse* f. *de Westphalie*.
Meubel, z. o. *Meuble*, m.
Meubelen, zw. w. b. *Meubler*.
Meubelpapier, z. o. *Papier-tenture*, m.
Meubelwinkel, z. m. *Magasin* m. *de meubles*.
Meub[i]leeren, zw. w. b. *Meubler*.
Meub[i]leering (zond. mv.), z. v. *Ameublement*, m.
Meug (zond. mv.), z. v. Tegen heug en —, *à contre-cœur*, *malgré soi*.
Meuk (zond. mv.), z. v. In de — staan, *tremper*. ‖ (fig.) Die zaak staat nog in de —, *cette affaire n'est pas encore mûre*.
Meuken, zw. w. b. *Étuver doucement*. ‖ o. (met *hebben*). *Cuire à petit feu*, *mitonner*. ‖ Murw worden. *S'amollir*, *devenir mou*.

Meuken, z. o. Maat. *Petit boisseau*, m.
Meulder, z. m. *Zie* Molenaar.
Meulen, z. m. Molen. *Zie* Molen.
Meum, z. v. Moei. *Zie* Moei.
Meuzie, z. v. (h. n.) *Cousin*, m.
Meuzelaar, z. m. Morser. *Celui qui salit*. ‖ Snoeper. *Mangeur* m. *de friandises*.
Meuzelen, zw. w. o. (met *hebben*). Bemorsen. *Salir*. ‖ Snoepen. *Manger des friandises*.
Mevrouw, z. v. *Madame*, f.
Miauw, z. o. *Miaulement*, m.
Miauw, tusschenw. *Miaou*.
Miauwen, zw. w. o. (met *hebben*). *Miauler*.
Microscoop (-scopen), z. m. *Microscope*, m.
Microscopisch, bn. *Microscopique*.
Middag (-dagen), z. m. *Midi*, m. ‖ Des —s, op den —, te —, *à midi*. ‖ Vóór den —, *avant midi*. ‖ Na den —, *après midi*. ‖ Van dezen —, *ce midi*.
Middagbloem, z. v. (bot.) *Fleur méridienne*, f.
Middagcirkel, z. m. Middagkring. *Méridien*, m.
Middageten (zond. mv.), z. o. *Dîner*, *dîné*, m.
Middaghitte, z. v. *Chaleur* f. *de midi*.
Middagklaar, bn. *Clair comme le jour*. ‖ (fig.) Zeer duidelijk. *Évident*, *visible*, *clair comme le jour*. ‖ bw. (fig.) *Évidemment*, *clairement*.
Middagkring, z. m. *Méridien*, m.
Middaglijn, z. v. *Zie* Middagkring.
Middagmaal, z. o. *Dîner*, *dîné*, m.
Middagmaaltijd, z. m. *Zie* Middagmaal.
Middagmalen, zw. w. o. (met *hebben*). *Dîner*.
Middagrust, z. v. *Zie* Middagslaap.
Middagslaap, z. m., **Middagslaapje**, z. o. *Méridienne*, *sieste*, f.
Middagspijs, z. v. *Mets* m. *qu'on mange au dîner*.
Middagtafel, z. v. *Repas de midi*, *dîner*, *dîné*, m.
Middaguur (zond. mv), z. o. *Heure* f. *du midi*.
Middagzon (zond. mv.), z. v. *Soleil* m. *du midi*.
Middel (middels), z. v. *en* o. Middellijf. *Milieu* m. *du corps*, *ceinture*, f.
Middel (middelen), z. o. *Moyen*, m. ‖ Alle —en in het werk stellen, *mettre en œuvre toutes sortes de moyens*. ‖ Weg, gelegenheid. *Voie*, f., *expédient*, m., *occasion*, f. ‖ Door — van, *au moyen de*, *moyennant*. ‖ Hulpmiddel. *Ressource*, f. ‖ Geneesmiddel. *Remède*, *médicament*, m. ‖ —en, *biens*, *moyens*, m. pl., *richesses*, f. pl. ‖ Man van —en, *homme riche*, m.
Middelaar, z. m. *Médiateur*, *conciliateur*, *arbitre*, m.
Middelaarschap (zond. mv.), z. o. *Médiation*, *entremise*, f.
Middelaarster, **Middelares**, z. v. *Médiatrice*, *conciliatrice*, f.
Middelbaar, bn. *Moyen*. ‖ — onderwijs, *enseignement moyen*, m. ‖ Middelmatig. *Médiocre*. ‖ Middellijk. *Médiat*. ‖ —bare oorzaak, *cause médiate*, f. ‖ bw. *Médiocrement*. ‖ Middellijk. *Médiatement*.
Middelborst, z. v. *Milieu* m. *de la poitrine*.
Middelbuik, z. m. (anat.) *Mésogastre*, m.
Middeldarmvlies, z. o. (anat.) *Mésentère*, m.
Middeldeur, z. v. *Porte du milieu*, *porte intérieure*, f.
Middeldrempel, z. m. *Linteau*, m.
Middeleeuwen, z. v. mv. *Moyen âge*, m.
Middeleeuwsch, bn. *Du moyen âge*, m.
Middelen, zw. w. b. *Accommoder*.
Middelertijd, **Middelerwijl**, bw. *Sur ces entrefaites*, *en attendant*, *cependant*, *pendant ce temps*.
Middelgang, z. m. *Allée* f. *du milieu*. ‖ (man) *Entrepas*, m.

Middelgrachtje, z. o. (fort.) *Cunette, cuvette*, f.
Middelhand, z. v. (anat.) *Métacarpe*, m.
Middelhoogduitsch, bn. *De l'allemand moyen.* ‖ z. o. *Allemand moyen*, m.
Middeling, z. v. *Médiation, entremise*, f.
Middeljaar, z. o. *Année moyenne*, f.
Middelkamer, z. v. *Chambre* f. *du milieu.*
Middelkleur, z. v. (peint.) *Demi-teinte*, f., *mezzo-tinto*, m.
Middellaan, z. v. *Allée* f. *du milieu.*
Middellandsch, bn. *Méditerrané.* ‖ De —e zee, *la* [*mer*] *méditerranée*, f.
Middellijf, z. o. *Milieu* m. *du corps, ceinture*, f.
Middellijk, bn. *Médiat.* ‖ —e oorzaak, *cause médiate*, f. ‖ — verwijt, *reproche détourné*, m. ‖ bw. *Médiatement.*
Middellijn, z. v. *Diamètre*, m. ‖ Evennachtslijn. *Équateur*, m., *ligne équinoxiale, ligne*, f.
Middellijnig, bn. *Diamétral.* ‖ Van de evennachtslijn. *Équinoxial.* ‖ bw. *Diamétralement.*
Middellinie, z. v. *Zie* Middellijn.
Middelluchtstreek (–streken), z. v. *Moyenne région* f. *de l'air.*
Middelmaat (zond. mv.), z. v. *Moyenne mesure*, f. ‖ (fig.) *Milieu, juste milieu*, m. ‖ De — houden, *tenir le juste milieu.* ‖ Middelmatigheid. *Médiocrité*, f.
Middelmatig, bn. *Médiocre, moyen.* ‖ bw. *Médiocrement.*
Middelmatigheid (zond. mv.), z. v. *Médiocrité*, f.
Middelmatig[lijk], bw. *Zie* Middelmatig, bw.
Middelmoot (–mooten), z. v. *Darne* f. *du milieu.*
Middelmuur, z. m. *Mur mitoyen*, m.
Middelnederlandsch, bn. *Du néerlandais moyen, thiois.* ‖ z. o. *Néerlandais moyen, thiois*, m.
Middeloorzaak, z. v. *Cause secondaire* ou *médiate*, f.
Middelpad (–paden), z. o. *Sentier* m. *du milieu.*
Middelperk, z. o. *Parc* m. *du milieu.*
Middelpoort, z. v. *Porte* f. *du milieu.*
Middelpunt, z. o. *Centre, point central, milieu, point* m. *du milieu.*
Middelpuntig, bn. *Central.*
Middelpuntschuwend, bn. *Centrifuge, axifuge.* ‖ —e kracht, *force centrifuge*, f.
Middelpuntsvuur (zond. mv.), z. o. *Feu central*, m.
Middelpunttrekkend, bn. *Zie* Middelpuntzoekend.
Middelpuntzoekend, bn. *Centripète, axipète.* ‖ —e kracht, *force centripète*, f.
Middelriem, z. m. *Surfaix*, m.
Middelrif, z. o. (anat.) *Diaphragme*, m.
Middelrifsader, z. v. (anat.) *Veine diaphragmatique*, f.
Middelrifszenuw, z. v. (anat.) *Nerf phrénique*, m.
Middelschot, z. o. *Cloison, séparation*, f. ‖ (anat.) — der borstholte, *médiastin*, m.
Middelslag (zond. mv.), z. o. *Moyenne sorte*, f.
Middelslootje, z. o. *Zie* Middelgrachtje.
Middelsoort, z. v. *Moyenne sorte*, f.
Middelspits (–spitsen), z. v. *Pointe centrale*, f. ‖ (mil.) *Corps* m. *du milieu d'une armée.*
Middelstand (zond. mv.), z. m. *État moyen*, m., *condition moyenne, médiocrité*, f.
Middelste, bn. *Qui est au milieu, du milieu, central.* ‖ De — vinger, *le doigt* m. *du milieu.* ‖ z. o. *Le milieu.*
Middelstem, z. v. (mus.) *Médium*, m.
Middeltint, z. v. *Demi-teinte*, f., *mezzo-tinto*, m.
Middeltocht (zond. mv.), z. m. (mil.) *Centre, corps* m. *de bataille.*
Middeltoon (–tonen), z. m. (mus.) *Médiante*, f.
Middelvinger, z. m. *Doigt* m. *du milieu.*
Middelvlies, z. o. (anat.) *Médiastin*, m.
Middelvoor (–voren), z. v. *Sillon* m. *du milieu.*
Middelweg (–wegen), z. m. *Chemin* m. *du milieu.* ‖ (fig.) *Milieu, juste milieu*, m. ‖ Den — houden, *tenir le milieu* ou *le juste milieu.* ‖ Er is geen —, *il n'y a pas de milieu.*
Middelzak, z. m. (bill.) *Blouse* f. *du milieu.*
Middelzool (–zolen), z. v. (cordon.) *Dresse*, f.
Midden, bw. *Au milieu de.* ‖ — in de stad, *au milieu de la ville.* ‖ — in het bosch, *au milieu du bois.*
Midden (zond. mv.), z. o. *Milieu, centre*, m. ‖ In het —, te —, *au milieu.*
Middenafdeeling, z. v. *Section centrale*, f.
Middenboords, bw. *Vers le milieu du bord* ou *du vaisseau.*
Middendoor, bw. *Par le milieu, au travers de.*
Middenin, bw. *Au milieu.*
Middenpunt, z. o. *Zie* Middelpunt.
Middenscheeps, bw. *Par* ou *vers le milieu du vaisseau.*
Middenstad (–steden), z. v. *Ville centrale*, f.
Middernacht, z. m. *Minuit*, m. ‖ Des —s, te —, *à minuit.*
Middernachtelijk, bn. *De minuit.*
Middernachtsmaal, z. o. *Médianoche*, m.
Middernachtsuur, z. o. *Heure* f. *de minuit.*
Midnacht, z. m. *Minuit*, m.
Midoogst (zond. mv.), z. m. *Milieu* m. *de la moisson.* ‖ Half Augustus. *Mi-août*, f.
Midscheeps, bw. *Zie* Middenscheeps.
Midwinter, z. m. *Milieu* m. *de l'hiver.*
Mier, z. v. *Fourmi*, f. ‖ (pop.) Eene — aan iets of aan iemand hebben, *avoir de l'aversion pour qc.* ou *pour qq.*
Mierenei (–eiers, –eieren), z. o. *Œuf* m. *de fourmi.*
Mierenetend, bn. *Qui mange des fourmis.*
Miereneter, z. m. *Fourmilier, myrmécophage*, m. ‖ Insect. *Myrmicoléon, fourmi-lion*, m.
Mierenhoop (–hoopen), z. m. *Fourmilière*, f.
Mierenjager, z. m. (h. n.) *Torcou*, m.
Mierennest, z. o. *Fourmilière*, f.
Mierensteen (–steenen), z. m. *Myrmécite*, f.
Mierik (zond. mv.), z. m. *Passe-rage*, f., *raifort sauvage*, m.
Mierikwortel, z. m. *Zie* Mierik.
Mierwrat, z. v. *Myrmécie*, f.
Mierzuur (zond. mv.), z. o. *Acide formique*, m.
Miezelen, zw. w. b. *Broyer.* ‖ o. Stil regenen. *Pluviner, bruiner.*
Miezer, bn. (provinc.) *Chétif, misérable.*
Miggelen, zw. w. onpers. *Pluviner, bruiner.*
Mij, pers. voornw. dat. en accus. *À moi, me, moi.* ‖ Hij zegt mij, *il me dit.* ‖ — heeft hij gezegd, *c'est à moi qu'il a dit.* ‖ Gij kent — niet, *vous ne me connaissez pas.*
Mijdelijk, bn. *Évitable, éludable.*
Mijden, (*meed, meden, gemeden*,) st. w. b. *Éviter, fuir.* ‖ Het gevaar —, *éviter le danger.* ‖ Het spel —, *fuir le jeu.* ‖ De zonde —, *fuir le péché.* ‖ Zich — voor het kwaad, *se garder* ou *s'abstenir du mal.* ‖ Mijd u! *gare!*
***Mijge** (zond. mv.), z. v. *Urine*, f.
***Mijgen**, (*meeg, megen, gemegen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Uriner.*
Mijl, z. v. *Lieue*, f., *mille*, m. ‖ Kilometer. *Kilomètre*, m.
Mijlpaal, z. m. *Milliaire*, m., *borne* ou *colonne milliaire*, f.
Mijlschaal, z. v. (géogr.) *Échelle* f. [*de milles, de kilomètres*].
Mijlsteen (–steenen), z. m. *Pierre milliaire*, f.
Mijlwijzer, z. m. *Milliaire*, m.

Mijlzuil, z. v. *Colonne milliaire*, f.
Mijmeraar, z. m. *Rêveur*, m. ‖ Suffer. *Radoteur*, m. ‖ (fam.) *Songe-creux*, m.
Mijmeraarster, z. v. *Rêveuse*, f. ‖ Sufster. *Radoteuse*, f.
Mijmeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Rêver, rêvasser.* ‖ Suffen. *Radoter.*
Mijmerig, bn. *Rêveur, pensif.*
Mijmerij, z. v. *Zie* Mijmering.
Mijmering, z. v. *Rêverie*, f. ‖ Sufferij. *Radoterie*, f., *radotage*, m.
Mijmervlaag, z. v. *Accès* m. *de rêverie.*
Mijn, bezitt. voornw. *Mon, ma, mes.* ‖ — zoon, *mon fils*, m. ‖ —e moeder, *ma mère*, f. ‖ — boek, *mon livre*, m. ‖ —e boeken, *mes livres.* ‖ —s oordeels, *selon moi, à mon avis.* ‖ —s wetens, *que je sache.* ‖ bez. voorn. Het mijne, *le mien.* ‖ De mijnen, *les miens.*
Mijn, z. v. *Mine*, f. ‖ Eene — laten springen, *faire jouer une mine.* ‖ (fig.) De — is ontdekt, *la mine est éventée.*
Mijn, z. v. Plaats, waar de visch gemijnd wordt. *Minque*, f.
Mijnader, z. v. *Filon*, m.
Mijndelver, z. m. *Mineur*, m.
Mijnen, zw. w. b. Eene mijn maken. *Miner, faire* ou *pratiquer des mines.* ‖ Graven. *Creuser, fouiller, miner.*
Mijnen, zw. w. b. *Mij* roepen in eene openbare verkooping. *Crier* à moi, *acheter en criant* à moi *dans une vente publique.*
Mijnent, bw. Tot —, te —, *chez moi, dans ma maison.* ‖ Van —wege, *de ma part.*
Mijnenthalve, bw. *Pour moi, à cause de moi, pour l'amour de moi, pour ce qui me regarde.*
Mijnentwege (van), bw. *De ma part, de mon côté.*
Mijnentwil (om), bw. *Pour moi, à cause de moi, pour l'amour de moi, pour ce qui me regarde.*
Mijner, z. m. Mijngraver. *Mineur*, m.
Mijner, z. m. Die *mij* roept in eene openbare verkooping. *Acheteur* m. *dans une vente publique.*
Mijngraver, z. m. *Mineur*, m. ‖ (fort.) *Sapeur, mineur*, m.
Mijnheer (mijne heeren, mijnheeren), z. m. *Monsieur*, m.
Mijning, z. v. *Action* f. *d'acheter, en criant* à moi, *dans une vente publique.*
Mijnlood (zond. mv.), z. o. *Mine* f. *de plomb.*
Mijnput, z. m. *Puits* m. *d'une mine, bure*, f.
Mijnster, z. v. *Acheteuse* f. *dans une vente publique.*
Mijnstof, z. v. Bergstof. *Minéral*, m.
Mijntrechter, z. m. *Entonnoir* m. *d'une mine.*
Mijnwerk (zond. mv.), z. o. *Mine* f. *en exploitation.*
Mijnwerker, z. m. *Mineur*, m.
Mijnwerkersschop, z. v. *Escoupe*, f.
Mijt, z. v. Munt. *Maille, pite*, f.
Mijt, z. v. Worm. *Mite*, f.
Mijt, z. v. Hoop, stapel. *Tas, amas, monceau*, m. ‖ Houtstapel. *Bûcher*, m. ‖ Hooimijt. *Meule*, f., *tas* m. *de foin.* ‖ Houtmijt. *Barge*, f.
Mijten, zw. w. b. *Empiler, emmeuler, entasser.* ‖ Hout —, *empiler du bois.*
Mijter, z. m. Bisschopshoed. *Mitre*, f.
Mijterberg, z. m. Parnassus. *Parnasse*, m.
Mijterdragend, bn. *Mitré.*
Mijterdrager, z. m. Bisschop. *Évêque*, m.
Mijteren, zw. w. b. *Orner d'une mitre, donner la mitre, emmitrer.* ‖ Gemijterd hoofd, *tête mitrée*, f.

Mijterig, bn. Vol mijten. *Rempli de mites, ver moulu.* ‖ (fig.) Ellendig. *Misérable, malheureux* ‖ Vuil. *Sale, malpropre.*
Mijtervormig, bn. *En mitre.* ‖ (anat.) *Mitral.*
Mik (zond. mv.), z. m. Het mikken. *Visée*, f., *but*, m. ‖ Vizierkorrel. *Mire*, f.
Mik, z. v. Meel. *Fleur* f. *de farine.* ‖ Brood. *Miche*, f.
Mik, z. v. Paal. *Fourche*, f., *objet fourchu*, m. ‖ Galg. *Potence*, f. ‖ Herdersstaf. *Houlette*, f. ‖ (mar.) *Chandelier* m. *de pompe.* ‖ (pêch.) Klem. *Valet*, m.
Mika (zond. mv.), z. o. *Mica*, m.
Mikgat (–gaten), z. o. (artill.) *Lumière*, f.
Mikijzer, z. o. *Zie* Mikknop.
Mikken, zw. w. b. *Viser, mirer, fixer le but, prendre sa visée.* ‖ Op het wit —, *viser au but.* ‖ (fam.) Niet durven kikken of —, *ne pas oser desserrer les dents.*
Mikker, z. m. *Celui qui vise* ou *qui mire.*
Mikking, z. v. *Visée*, f.
Mikknop, z. m. *Mire, visière*, f., *bouton* m. *de mire.*
Mikmak, z. m. Mengelmoes. *Mélange*, m. ‖ Knoeierij. *Micmac*, m. ‖ Moeilijkheid. *Embarras*, m., *difficulté*, f.
Mikpunt, z. o. *Point de mire, but*, m.
Mikstok, z. m. *Fourchette*, f.
Mil, z. v. (bot.) Gierst. *Millet, mil*, m.
Mild, bn. Week, zacht. *Tendre, mou, doux.* ‖ — vleesch, *viande tendre*, f. ‖ — leder, *cuir souple*, m. ‖ —e wijn, *vin moelleux*, m. ‖ Zacht van gemoed. *Doux, généreux, bienfaisant.* ‖ Goedgeefsch. *Libéral.* ‖ —e gever, *homme libéral*, m. ‖ —e hand, *main libérale*, f. ‖ Vruchtdragend. *Fertile, abondant.* ‖ bw. *Généreusement, charitablement, libéralement.*
Milddadig, bn. *Généreux, libéral, charitable, bienfaisant.* ‖ bw. *Généreusement, libéralement, charitablement.*
Milddadigheid (zond. mv.), z. v. *Générosité, libéralité, largesse, munificence, bienfaisance, charité*, f.
Milddadig[lijk], bw. *Zie* Milddadig, bw.
Milde, z. v. (bot.) *Zie* Melde.
Mild[elijk], bw. *Zie* Mild, bw.
Mildheid (–heden), z. v. Zachtmoedigheid. *Douceur, clémence*, f. ‖ Milddadigheid. *Générosité, libéralité, largesse, munificence, charité*, f.
Militair, bn. *Militaire.*
Militie (zond. mv.), z. v. *Milice*, f.
Militiesoldaat, z. m. *Milicien*, m.
Millie (zond. mv.), z. v. (bot.) *Zie* Mil.
Milligram[me], z. v. *Milligramme*, m.
Milliliter, z. m. *Millilitre*, m.
Millimeter, z. m. *Millimètre*, m.
Millioen, z. o. *Million*, m.
Millioenbezitster, z. v. *Millionnaire*, f.
Millioenbezitter, z. m. *Millionnaire*, m.
Millioenste, bn. *Millionième.* ‖ z. o. *Millionième*, m.
Millioental, z. o. *Million*, m.
Millionair, z. m. *Millionnaire*, m.
Milt, z. v. *Rate*, f. ‖ Van de —, *de la rate, splénique.* ‖ Dat kittelt de —, *cela désopile la rate, cela fait rire.* ‖ Hom van eenen visch. *Laite, laitance*, f.
Miltader, z. v. (anat.) *Veine splénique*, f.
Miltbalsem (zond. mv.), z. m. *Baume splénique*, m.
Miltbeschrijver, z. m. *Splénographe*, m.
Miltbeschrijving (zond. mv.), z. v. *Splénographie*, f.
Milter z. m. (h. n.) *Poisson laité* ou *mâle*, m.

MILTKLIER, z. v. (anat.) *Glande* f. *de la rate.*
MILTKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Scolopendre, doradille*, f., *cétérach*, m.
MILTMIDDEL, z. o. (méd.) *Médicament splénique*, m.
MILTONTSTEKING, z v. (méd.) *Splénite*, f.
MILTPIJN, z. v. *Splénalgie*, f.
MILTSPIER, z. v. *Muscle splénique, splénius*, m.
MILTUITZETTING, z. v. *Splénoparectame*, f.
MILTVERHARDING (zond. mv.), z. v. (méd.) *Induration* f. *de la rate.*
MILTZIEK, bn. *Incommodé de la rate, splénétique, hypocondre, hypocondriaque.*
MILTZIEKE, z. m. *en* v. *Splénétique*, m. *et* f., *hypocondre*, m., *hypocondriaque*, m. *et* f.
MILTZUCHT (zond. mv.), z. v. *Mal de rate, mal hypocondriaque*, m., *splénalgie, hypocondrie*, f. ‖ — der Engelschen, *spleen*, m.
MILTZUCHTIG, bn. *Zie* MILTZIEK.
MIMIEK (zond. mv.), z. v. *Mimique*, f.
MIMISCH, bn. *Mimique.*
MIN (zond. mv.), z. v. Liefde. *Amour*, m. ‖ (myth.) *Cupidon, l'Amour*, m.
MIN, z. v. (pop.) Kat. *Chat*, m.
MIN, z. v. Voedster. *Nourrice*, f.
MIN, bw. *Moins.* ‖ — of meer, *plus ou moins.* ‖ — noch meer, *ni plus ni moins.* ‖ De zieke is —, *le malade est en mauvais état.* ‖ Weinig. *Peu.*
MINACHTEN, zw. w. b. *Mésestimer, déprécier, mépriser.*
MINACHTER, z. m. *Dépréciateur*, m.
MINACHTING (zond. mv.), z. v. *Mépris*, m., *déconsidération, dépréciation*, f., *dédain, discrédit*, m.
MINACHTSTER, z. v. *Dépréciatrice*, f.
MINDER, bn. *Moindre, plus petit, inférieur.* ‖ Niets — dan dat, *rien moins que cela* ‖ — worden, *baisser, diminuer.* ‖ bw. *Moins.*
MINDERBROEDER, z. m. *Récollet, cordelier*, m.
MINDERBROEDERSKLOOSTER, z. o. *Couvent* m. *de récollets* ou *de cordeliers.*
MINDERDEEL (zond. mv.), z. o. *La moindre part*, f.
MINDERE, z. m. *en* v. *Inférieur, subordonné*, m., *inférieure, subordonnée*, f.
MINDEREN, zw. w. b. *Diminuer, amoindrir.* ‖ Matigen. *Modérer.* ‖ De zeilen —, *diminuer de voiles.* ‖ o. (met *zijn*). *Baisser, diminuer, s'amoindrir.* ‖ — in het breien, *rétrécir, diminuer en tricotant.*
MINDERHEID (zond. mv.), z. v. *Infériorité*, f. ‖ Kleiner getal. *Petit nombre*, m., *minorité*, f.
MINDERING, z. v. *Diminution*, f., *amoindrissement, rabais*, m. ‖ In — der rekening, *en déduction du compte.* ‖ — in het breien, *rétrécissement*, m.
MINDERJARIG, bn. *Mineur.* ‖ — kind, *enfant mineur*, m.
MINDERJARIGHEID (zond. mv.), z. v. *Minorité*, f.
MINERAAL, bn. *Minéral.*
MINERAAL, z. o. *Minéral*, m. ‖ De —alen, *les minéraux*, m. pl.
MINERAALKENNER, z. m. *Minéralogiste*, m.
MINERAALKUNDE (zond. mv.), z. v. *Minéralogie*, f.
MINERAALKUNDIG, bn. *Minéralogique.*
MINERAALWATER, z. o. *Eau minérale*, f.
MINERALENRIJK (zond. mv.), z. o. *Règne minéral*, m.
MINERALOGIE (zond. mv.), z. v. *Minéralogie*, f.
MINERALOOG (-LOGEN), z. m. *Minéralogiste*, m.
MINEUR, z. m. *Mineur*, m.
MINGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Amant*, m., *amante*, f.
MINGENOT (zond. mv.), z. o. *Plaisirs* m. pl. *de l'amour.*
MINGOD (zond. mv.), z. m. *Dieu de l'amour, Cupidon, l'Amour*, m.
MINGODES (zond. mv.), z. v. *Déesse de l'amour, Vénus*, f.
MINIATUUR, z. v. *Miniature*, f.
MINIATUURSCHILDER, z. m. *Peintre en miniature, miniaturiste*, m
MINIEM, z. m. Kloosterling. *Minime*, m.
MINIMUM (zond. mv.), z. o. *Minimum*, m.
MINISTER, z. m *Ministre*, m.
MINISTERIE (-RIËN, -RIES), z. o. *Ministère*, m.
MINISTERIËEL, bn. *Ministériel.* ‖ bw. *Ministériellement.* ‖ z. m. *Ministériel, partisan* m. *du ministère.*
MINISTERIËEL[LIJK], bw. *Zie* MINISTERIEEL, bw.
MINK, z. m. *Mutilation*, f.
MINNAAR, z. m. *Amant, amoureux, galant*, m. ‖ Liefhebber. *Amateur*, m.
MINNARES, z. v. *Amante, maîtresse*, f.
MINNARIJ, z. v. *Amours, amourettes, galanteries*, f. pl.
MINNARIJTJE, z. o. *Amourette*, f.
MIN[NE], z. v. Voedster. *Nourrice*, f.
MINNEBRAND (zond. mv.), z. m. *Flamme* f. ou *feu* m. *de l'amour, passion* f. *de l'amour, amour ardent*, m.
MINNEBRIEF, z. m. *Lettre* f. *d'amour, billet doux, poulet*, m.
MINNEBRIEFJE, z. o. *Billet doux, poulet*, m.
MINNEBROEDER, MINNEBROER, z. m. *Zie* MINDERBROEDER.
MINNEDICHT, z. o. *Poëme érotique*, m.
MINNEDICHTER, z. m. *Poëte érotique*, m.
MINNEDOL, bn. *Érotomane.*
MINNEDOLHEID (zond. mv.), z. v. *Érotomanie*, f.
MINNEDRANK, z. m. *Philtre*, m.
MINNEDRIFT, z. v. *Passion* f. *de l'amour.*
MINNEGLOED (zond. mv.), z. m. *Feu* m. *de l'amour, flamme amoureuse*, f., *amour ardent*, m.
MINNEGOD (zond. mv.), z. m. *Cupidon, l'Amour*, m.
MINNEHANDEL (zond. mv.), z. m. *Galanterie, amourette, affaire* f. *de cœur.*
MINNEKIND (-KINDERS, -KINDEREN), z. o. Voedsterkind. *Nourrisson*, m.
MINNEKLACHT, z. v. *Plainte amoureuse*, f. ‖ Klagend minnedicht *Élégie amoureuse*, f.
MINNEKOORTS (-KOORTSEN), z. v. *Fièvre* f. *d'amour.*
MINNEKOOZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire l'amour.*
MINNEKOOZERIJ, z. v. *Langage amoureux*, m. ‖ Minnarij. *Amours, amourettes*, f. pl.
MINNEKOOZING, z. v. *Zie* MINNEKOOZERIJ.
MINNEKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *d'aimer.*
MINNELIED (-LIEDEREN), z. o. *Chanson érotique*, f.
MIN[NE]LIJK, bn. *Aimable, gracieux, tendre, doux, obligeant, honnête, affable.* ‖ —e schikking, *accommodement* m. *à l'amiable.* ‖ bw. *Aimablement, gracieusement.* ‖ Iemand — onthalen, *accueiller qq. avec bonté.* ‖ In der minne *À l'amiable.*
MIN[NE]LIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Amabilité, aménité, amitié*, f., *agrément*, m., *grâce, douceur, honnêteté, affabilité*, f.
MINNELIST, z. v. *Ruse* f. *d'amour.*
MINNELONK, z. m. *Regard amoureux* ou *tendre*, m.
MINNELONKJE, z. o. *Œillade amoureuse*, f.
MINNELUIM, z. v. *Caprice amoureux*, m.
MINNELUST, z. m. *Désir amoureux*, m., *passion amoureuse*, f., *plaisir* m. *de l'amour.*
MINNEMALLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire l'amour.*
MINNEMOER (-MOERS), z. v. Min. *Nourrice*, f.
MINNEN, zw. w. b. Beminnen. *Aimer, chérir.* ‖ Vrijen. *Faire la cour à.* ‖ Zoogen. *Allaiter, nourrir.*

MINNENIJD (zond. mv.), z. m. *Jalousie*, f.
MINNENIJDIG, bn. *Jaloux.*
MINNEPIJN, z. v. *Peines amoureuses*, f. pl., *tourments* m. pl. *de l'amour.*
MINNEPRAAT (zond. mv.), z. m., MINNEPRAATJES, z. o. mv. *Fleurettes*, f. pl., *propos galants*, *propos* m. pl. *d'amour.*
MINNESCHICHT, z. m. *Flèche* f. ou *trait de l'amour*, *de Cupidon.*
MINNESCHUW, bn. *Qui craint* ou *qui fuit l'amour*, *indifférent.*
MINNESPEL (zond. mv.), z. o. *Plaisirs* m. pl. *de l'amour.*
MINNESTRIJD (zond. mv.), z. m. *Combat* m. *d'amour.*
MINNESTUIP, z. v. *Transport amoureux*, m.
MINNETAAL (zond. mv.), z. v. *Langage amoureux*, *langage d'amour*, *langage* m. *des amants.*
MINNETOCHT, z. m. *Passion de l'amour*, *fougue amoureuse*, f.
MINNEVADER, z. m. *Père nourricier*, m.
MINNEVLAAG, z. v. *Transport* m. *d'amour.*
MINNEVLAM, z. v. *Flamme amoureuse*, f.
MINNEVUUR (zond. mv.), z. o. *Feu* m. *de l'amour.*
MINNEWOEDE (zond. mv.), z. v. *Érotomanie*, f.
MINNEZANG, z. m. *Chanson érotique* ou *amoureuse*, f.
MINNEZANGER, z. m. *Poëte érotique*, m ‖ (h. litt.) *Troubadour*, *trouvère*, *ménestrel*, m.
MINNEZUCHT, z. m. *Soupir amoureux*, m. ‖ z. v. *Passion amoureuse*, f., *délire érotique*, m.
MINST, bn. *Moindre.* ‖ Het —e woord, *la moindre parole*, f. ‖ Jongst. *Le* ou *la plus jeune.* ‖ bw. *Le moins.* ‖ Ten —e, *au moins*, *du moins*, *pour le moins.* ‖ z. o. *Le moins*, m.
MINSTENS, bn. *Au moins.*
MINSTREEL (–EELEN), z. m. *Ménestrel*, *troubadour*, *trouvère*, m.
MINUTE, z. v. Oorspronkelijk schrift. *Minute*, f.
MINUTEEREN, zw. w. b. *Minuter.*
MINUUT, z. v. Tijdmaat. *Minute*, f.
MINUUT, z. v. Oorspronkelijk schrift. *Zie* MINUTE.
MINUUTLIJN, z. v. (mar.) *Ficelle*, f.
MINUUTWIJZER, z. m. (horl.) *Aiguille* f. *qui indique les minutes.*
MINZAAM, bn. *Aimable*, *affable*, *gracieux*, *obligeant*, *doux*, *poli*, *civil*, *honnête.* ‖ bw. *Affablement*, *gracieusement*, *civilement.*
MINZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Amitié*, *affabilité*, *aménité*, f., *grâce*, *bonté*, *douceur*, *politesse*, *civilité*, *honnêteté*, f.
MINZAAM[LIJK], bw. *Zie* MINZAAM, bw.
MINZIEK, bn. *Amoureux*, *passionné*, *langoureux.* ‖ bw. *Amoureusement*, *passionnément*, *d'un air langoureux.*
MINZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Passion amoureuse*, f., *délire érotique*, m.
MIRABELPRUIM, z. v. *Mirabelle*, f.
MIRABELPRUIMEBOOM, MIRAKELPRUIMELAAR, z. m. *Prunier* m. *qui porte la mirabelle.*
MIRACULEUS, bn. *Miraculeux.* ‖ bw. *Miraculeusement.*
MIRACULEUZELIJK, bw. *Zie* MIRACULEUS, bw.
MIRAKEL, z. o. Wonder. *Miracle*, *prodige*, m. ‖ (fig.) *Prodige.*
MIRAKELDOENER, z. m. *Thaumaturge*, m.
MIRRE (zond. mv.), z. v. *Myrrhe*, f.
MIRREBOOM (–BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *dont on tire la myrrhe.*
MIRRESTEEN (–STEENEN), z. m. *Myrrhinite*, *aromatite*, f.
MIRREWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin myrrhé*, m.
MIRREZAAD (zond. mv.), z. o. *Myrrhospermum*, m.
MIRT, z. m. (bot.) *Myrte*, m.
MIRTACHTIG, bn. (bot.) *Myrtoïde*, *qui ressemble au myrte.*
MIRTEBLAD (–BLADEN, –BLADERS, –BLADEREN), z. o. *Feuille* f. *de myrte.*
MIRTEBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Myrte*, m.
MIRTEKRANS (–KRANSEN), z. m. *Couronne* f. *de myrte.*
MIRTEKROON (–KRONEN), z. v. *Zie* MIRTEKRANS.
MIRTELOOF (zond. mv.), z. o. *Feuilles* f. pl. *de myrte.*
MIRTENBOSCH, z. o. *Bois* m. *de myrtes.*
MIRTENWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin* m. *de myrte.*
MIRTESTEEN (–STEENEN), z. m. *Myrtilithe*, m.
MIRTESTRUIK, z. m. *Myrte*, m.
MIRTETAK, z. m. *Branche* f. *de myrte.*
MIRTETELG, z. v. *Rejeton* m. *de myrte.*
MIRTVORMIG, bn. *Myrtiforme*, *myrtoïde.*
MIS, z. v. *Messe*, f. ‖ Stille —, *messe basse.* ‖ Hooge —, *grand' messe.* ‖ De — lezen, *dire* ou *célébrer la messe.* ‖ De — dienen, *répondre* ou *servir la messe.* ‖ De — zingen, *chanter la messe.* ‖ Naar de — gaan, *aller à la messe.* ‖ De — hooren, *entendre* ou *ouïr la messe.* ‖ (mus.) *Messe.* ‖ Jaarmarkt. *Foire*, f. ‖ De Frankforter —, *la foire de Francfort.*
MIS, bw. Niet raak. *Se dit de ce qui est manqué.* ‖ Verkeerd. *De travers.* ‖ Dat is —, *cela a manqué.* ‖ Hij is —, *il se trompe*, *il n'y est pas.*
MISAARDEN, zw. w. o. (met *zijn*). Ontaarden. *Dégénérer*, *s'abâtardir.*
MISAARDING (zond. mv.), z. v. *Dégénération*, f., *abâtardissement*, m.
MISACHTEN, zw. w. b. *Zie* MINACHTEN.
MISACHTING (zond. mv.), z. v. *Zie* MINACHTING.
MISANTHROOP (–ANTHROPEN), z. m. *Misanthrope*, m.
MISANTHROPIE (zond. mv.), z. v. *Misanthropie*, f.
MISANTHROPISCH, bn. *Misanthropique.*
MISBAAR (zond. mv.), z. o. Groot gerucht. *Vacarme*, *grand bruit*, *tintamarre*, m.
MISBAAR, bn. *Dont on peut se passer.*
MISBAK, z. o. *Ce qui est mal cuit.* ‖ (fig.) *Ce qui est difforme* ou *mal formé*, *avorton*, m.
MISBAKKEN, bn. *Mal cuit.* ‖ (fig.) *Difforme*, *mal formé* ou *bâti*, *laid*, *défiguré.*
MISBAKJE, z. o. *Pain mal cuit*, m. ‖ (fig.) *Personne contrefaite*, f.
MISBAREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du vacarme* ou *du tintamarre.* ‖ Miskramen. *Faire une fausse couche.* ‖ (zool.) *Avorter.*
MISBOEK, z. o. *Missel*, m.
MISBROOD (–BROODEN), z. o. *Hostie*, f.
MISBRUIK, z. o. *Abus*, *mauvais usage*, m. ‖ — van zijne macht maken, *abuser de son pouvoir.* ‖ — van gezag, *abus d'autorité.* ‖ — van vertrouwen, *abus de confiance.* ‖ De —en te keer gaan, *combattre les abus.*
MISBRUIKELIJK, bn. *Abusif.* ‖ bw. *Abusivement.*
MISBRUIKEN, zw. w. b. *Abuser*, *faire un mauvais usage de*, *mésuser.* ‖ Iemands goedheid —, *abuser de la bonté de qq.* ‖ Verleiden. *Séduire*, *déshonorer.* ‖ Een meisje —, *abuser d'une fille*, *déshonorer une fille.*
MISBRUIKER, z. m. *Celui qui abuse*, *qui mésuse* ou *qui fait un mauvais usage de qc.* ‖ Verleider. *Séducteur*, m.
MISBRUIKING, z. v. *Abus*, *mauvais usage*, m.
MISBRUIKSTER, z. v. *Celle qui abuse de qc.*
MISDAAD, z. v. *Crime*, *forfait*, *méfait*, m. ‖ Eene — begaan, *commettre un crime.* ‖ — van gekwetste majesteit, *crime de lèse-majesté.* ‖ Zonde. *Péché*, m.

Misdadelijk, bw. *Zie* Misdadig, bw.
Misdadig, bn. *Criminel, coupable.* ‖ bw. *Criminellement.*
Misdadige, z. m. *en* v. *Criminel, malfaiteur, délinquant*, m., *criminelle, déliquante*, f., *coupable*, m. *et* f.
Misdadiger, z. m. *Criminel, malfaiteur, délinquant, coupable*, m.
Misdadig[lijk], bw. *Zie* Misdadig, bw.
Misdadigster, z. v. *Criminelle, délinquante*, f.
Misdag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de fête*
Misdeelen, zw. w. b. *Mal distribuer, mal partager.* ‖ Misdeeld zijn, *être mal partagé.* ‖ (fig.) Niet misdeeld zijn, *avoir du talent.*
Misdienaar, z. m. *Serveur, servant, répondant*, m.
Misdienst, z. m. *Messe*, f., *office* m. *de la messe.*
Misdoen, (*deed mis, deden mis, misgedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Faire mal.* ‖ (*misdeed, misdeden, misdaan*,) onr. *en* onafsch. w. o. (met *hebben*). *Manquer, forfaire, offenser, commettre une infraction.* ‖ Ik heb u misdaan, *je vous ai offensé.*
Misdoopen, zw. w. b. *Baptiser mal.* ‖ (fig.) *Donner un faux nom à.*
Misdooping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de baptiser mal.* ‖ (fig.) *Action* f. *de donner un faux nom à qq.*
Misdraaien, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner mal* ou *à rebours.* ‖ (fam.) Dat is u misgedraaid, *vous avez eu un pied de nez.*
Misdracht, z. v. Misgeboorte. *Avorton*, m.
Misdragen, bn. *Avorté.*
Misdragen, (*misdroeg, misdragen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Ne pas porter de fruits, être stérile, avorter.* ‖ wederk. Zich —. *Se conduire mal.*
Misdrijf, z. o. *Infraction*, f. ‖ Misdaad. *Crime*, m. ‖ Wanbedrijf. *Délit*, m.
Misdrijven, (*misdreef, misdreven*,) st. w. b. Misdoen. *Faire mal, commettre une infraction, forfaire, offenser.* ‖ (*dreef mis, dreven mis, misgedreven*,) afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer en flottant et sans toucher.*
Misdruk, z. o. *Maculature*, f. ‖ m. *Impression défectueuse*, f.
Misdrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Imprimer mal, ne pas bien imprimer, bavocher.*
Misduiden, zw. w. b. Kwalijk uitleggen. *Interpréter* ou *expliquer mal, donner un sens contraire à.* ‖ Iemands woorden —, *interpréter mal les paroles de qq.* ‖ Kwalijk nemen. *Prendre en mauvaise part.*
Misduiding, z. v. *Fausse* ou *mauvaise interprétation*, f.
Miserere (zond. mv.), z. m. (méd.) *Passion iliaque*, f.
Miserie (zond. mv.), z. v. *Misère*, f.
Miserieboom (-boomen). z. m. *Lauréole femelle*, f., *bois gentil*, m.
Miserieboomken, **Miserieboompje**, z. o. *Zie* Miserieboom.
Misgaan, (*ging mis, misgegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ne pas se rencontrer en marchant, passer sans rencontrer, manquer.* ‖ Niet raken. *Ne pas toucher* ou *atteindre.* ‖ Dolen. *S'égarer, se fourvoyer.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se méprendre, faillir, pécher.* ‖ Zich —. Zich te verre laten gaan. *S'emporter.* ‖ o. (met *zijn*). Tegenloopen. *Ne pas réussir, manquer.*
Misgeboorte, z. v. *Avorton, enfant* m. *né avant terme.* ‖ Wangedrocht. *Monstre*, m.
Misgelden, (*misgold, misgolden*,) st. w. b. Boeten. *Expier, réparer.*
Misgewaad, z. o. *Dalmatique*, f. ‖ Kazuifel. *Chasuble*, f.
Misgewas, z. o. *Avorton*, m., *plante* f. ou *fruit* m. *qui n'a pas réussi.* ‖ Slechte oogst. *Mauvaise récolte, année stérile*, f.
Misgissen, zw. en afsch. w. b. *Conjecturer mal.* ‖ onafsch. Zich —. *Se tromper, se méprendre.*
Misgissing, z. v. *Fausse conjecture, méprise, bévue, erreur, faute*, f., *quiproquo*, m.
Misgonst, z. v. *Zie* Misgunst.
Misgooien, zw. *en* afsch. w. b. *Manquer* ou *ne pas toucher en jetant.*
Misgreep (-grepen), z. m. Misvatting. *Méprise, bévue, erreur, faute*, f.
Misgrijpen, (*greep mis, misgegrepen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Manquer son coup en voulant saisir qc., ne pas bien empoigner* ou *prendre.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. Zich bedriegen. *Se méprendre, se tromper.* ‖ Zich —. Zich vergrijpen. *Attenter à qq.* ou *à qc.*
Misgrijping, z. v. *Action* f. *de se méprendre.*
Misgunnen, zw. w. b. *Envier, porter envie à, être jaloux* ou *envieux de.* ‖ Iemand iets —, *envier qc. à qq.*
Misgunner, z. m. *Envieux, jaloux*, m.
Misgunning (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'envier.*
Misgunst (zond. mv.), z. v. *Envie, jalousie*, f.
Misgunstig, bn. *Envieux, jaloux.*
Misgunstigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Misgunst.
Mishaaglijk, bn. *Désagréable, choquant.* ‖ bw. *Désagréablement, d'une manière choquante.*
Mishagen, (*mishaagde, mishaagd*,) st. w. o. (met *hebben*). *Déplaire, être désagréable, choquer, blesser.*
Mishagen (zond. mv.), z. o. *Déplaisir, désagrément*, m.
Mishaging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déplaire, déplaisir, désagrément*, m.
Mishakken, zw. *en* afsch. w. b. *Manquer son coup en hachant* ou *en coupant, porter un faux coup.*
Mishand (zond. mv.), z. o. *Obstacle, empêchement*, m. ‖ Afkeer. *Aversion*, f.
Mishandelen, zw. w. b. *Maltraiter, malmener, outrager.* ‖ Zijne kinderen —, *sévir contre ses enfants.* ‖ Ruw behandelen. *Traiter durement.*
Mishandeling, z. v. *Mauvais traitement, outrage*, m. ‖ — van vrouw *of* kinderen, *sévices*, m. pl.
Mishanden, zw. w. o. (met *hebben*). *Ne pas venir à propos, gêner, embarrasser.*
Mishappen, zw. *en* afsch. w. b. *Manquer en voulant happer.*
Mishebben, (*heeft mis, had mis, misgehad*,) onr. *en* afsch. w. b. *Se méprendre, se tromper, être dans l'erreur.* ‖ Hij heeft het mis, *il se trompe, il est dans l'erreur.*
Mishooren, zw. *en* afsch. w. b. *Entendre mal.*
Mishouwen, (*hieuw mis, misgehouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Manquer son coup en hachant, porter un faux coup.*
Mishuwelijken, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* Mishuwen.
Mishuwelijk, z. o. *Mésalliance*, f.
Mishuwen, zw. w. o. (met *zijn*). *Se mésallier.*
Miskans (-kansen), z. v. *Mauvaise chance*, f., *malheur, insuccès*, m.
Miskansen, zw. w. o. (met *hebben*). *Ne pas réussir, manquer, échouer.*
Miskelk, z. m. *Calice*, m.
Miskennen, zw. w. b. *Méconnaître.* ‖ De diensten van iemand —, *méconnaître les services de qq.* ‖ Verloochenen. *Méconnaître.* ‖ Miskende deugd, *vertu méconnue*, f.
Miskenning, z. v. *Action* f. *de méconnaître.*
Miskijken, (*keek mis, keken mis, misgekeken*,) st. *en* afsch. w. b. (met *hebben*). *Se tromper*

en regardant. ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se méprendre, se tromper, faire une bévue.*
MISKLANK, z. m. *Dissonance, cacophonie,* f.
MISKLEURIG, bn. *Qui est d'une couleur désagréable, mal teint.*
MISKOMEN, (*ik miskom, hij miskomt; miskwam, miskwamen, miskomen,*) st. w. o. (met *zijn*). *Manquer, ne pas réussir, échouer.*
MISKOOPEN (ZICH), (*ik miskocht mij, heb mij miskocht,*) onr. w. wederk. *Acheter trop cher, faire un mauvais marché* ou *achat.*
MISKRAAM, z. v. *Fausse couche,* f., *accouchement avant terme, avortement,* m.
MISKRAMEN, zw. w. o (met *hebben*). *Faire une fausse couche, avorter.*
MISLEGGEN, (*legde* of *leide mis, misgelegd* of *misgeleid,*) zw. *of* onr. w. b. *Placer* ou *mettre mal, déplacer.* ‖ Verloren leggen. *Égarer.*
MISLEIDEN, zw. w. b. Verkeerd leiden. *Mener* ou *conduire mal, dérouter.* ‖ Bedriegen. *Abuser, tromper, duper.* ‖ Verleiden. *Séduire.*
MISLEIDER, z. m. Bedrieger. *Trompeur,* m. ‖ Verleider. *Séducteur,* m.
MISLEIDING, z. v. Bedrog. *Tromperie, imposture, fourberie,* f. ‖ Verleiding. *Séduction,* f.
MISLEIDSTER, z. v. Bedriegster. *Trompeuse,* f. ‖ Verleidster. *Séductrice,* f.
MISLEZEN, (*las mis, lazen mis, misgelezen,*) st. *en* afsch. w. b. *Lire mal.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se tromper en lisant.*
MISLEZER, z. m. *Prêtre* m. *sans emploi fixe.*
MISLOONEN, zw. w. b. *Mal récompenser, ne pas récompenser dignement.*
MISLOONING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mal récompenser.* ‖ Ondankbaarheid. *Ingratitude,* f.
MISLOOPEN, (*liep mis, misgeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'égarer en courant.* ‖ b. *Manquer* ou *passer en courant.* ‖ Niet raken. *Ne pas toucher.* ‖ Zijn doelwit —, *ne pas atteindre son but.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se fourvoyer.*
MISLOOPER, z. m. (géom.) *Asymptote,* f.
MISLUIDEND, bn. *Dissonant, malsonnant, discordant.*
MISLUIDENDHEID (zond. mv.), z. v. *Dissonance, discordance, cacophonie,* f.
MISLUK, z. o. *Malheur, échec,* m.
MISLUKKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Ne pas réussir, mal réussir, manquer, échouer.* ‖ Mislukte onderneming, *entreprise manquée,* f. ‖ Mislukte geneesheer, *médecin manqué,* m.
MISLUKKING, z. v. *Mauvais succès, insuccès, échec,* m., *non-réussite,* f.
MISMAAKSEL, z. o. *Avorton,* m.
MISMAAKT, bn. *Malfait, contrefait, difforme, mal bâti, mal tourné, défiguré, laid.* ‖ bw. *Mal, de travers, d'une manière difforme.*
MISMAAKT[ELIJK], bw. *Zie* MISMAAKT, bw.
MISMAAKTHEID (-HEDEN), z. v. *Difformité, laideur,* f.
MISMAKEN, zw. w. b. *Défigurer, rendre difforme, difformer, enlaidir, déformer.*
MISMAKING, z. v. *Enlaidissement,* m., *déformation, défiguration,* f.
MISMAS, z. m. Mengelmoes. *Tripotage, micmac, mauvais mélange,* m.
MISMETEN, (*mat mis, maten mis, misgemeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Mesurer mal, se tromper en mesurant.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se tromper en mesurant.*
MISMETING, z. v. *Action* f. *de mesurer mal.*
MISMIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Viser mal, viser faux* ou *de travers.*
MISMIKKING, z. v. *Action* f. *de viser mal* ou *faux.*
MISMOEDIG, bn. *Découragé, abattu, chagrin.* ‖ — maken, *décourager.* ‖ bw. *Avec découragement, avec abattement.*
MISMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Découragement, abattement, chagrin,* m.
MISMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* MISMOEDIG, bw.
MISNOEGD, bn. *Mécontent, non content.*
MISNOEGDE, z. m. *Mécontent,* m.
MISNOEGDHEID (zond. mv.), z. v. *Mécontentement, déplaisir, désagrément,* m.
MISNOEGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Mécontenter, donner* ou *causer du mécontentement, déplaire.*
MISNOEGEN, z. o. *Mécontentement, désagrément, déplaisir,* m.
MISOORDEELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Juger mal, porter un faux jugement.*
MISPAS, z. m. Misstap. *Faux pas,* m. ‖ (fig.) Misslag. *Faute, bévue,* f.
MISPEL, z. m. (bot.) *Nèfle,* f. ‖ Wilde *of* oostersche —, *azerole,* f.
MISPELAAR, z. m. *Néflier,* m. ‖ *Zie* MISPELBOOM.
MISPELBLOESEM, z. m. *Fleur* f. *de néflier.*
MISPELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Néflier,* m. ‖ Wilde *of* oostersche —, *azerolier,* m.
MISPEUTEREN, zw. w. b. (pop.) *Zie* MISDOEN.
MISPIKKELEN, zw. w. b. (pop.) *Zie* MISDOEN.
MISPIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Manquer en becquetant.*
MISPLAATSEN, zw. w. b. *Placer mal, déplacer.*
MISPRIJSELIJK, bn. *Blâmable, condamnable.*
MISPRIJZEN, (*misprees, misprezen,*) st. w. b. *Blâmer, désapprouver, improuver, condamner, trouver mauvais.*
MISPRIJZER, z. m. *Celui qui blâme, qui condamne, désapprobateur, improbateur,* m.
MISPRIJZING, z. v. *Blâme,* m., *désapprobation, improbation,* f.
MISPRIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Manquer en piquant.*
MISRAAD (zond. mv.), z. m. *Mauvais conseil,* m.
MISRADEN, (*ried mis* of *raadde mis, misgeraden,*) st. *en* afsch. w. b. Slecht *of* niet raden. *Deviner mal, ne pas deviner.* ‖ onafsch. Afraden. *Dissuader, déconseiller.* ‖ o. (met *hebben*). *Donner un mauvais conseil.*
MISRAMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Ne pas bien viser.* ‖ Slecht schatten. *Estimer mal.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Ne pas bien atteindre son but, prendre mal ses mesures.*
MISREKENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Mal calculer.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se tromper dans son calcul, se mécompter.*
MISREKENING, z. v. *Mécompte,* m., *erreur* f. *de calcul.* ‖ (fig.) *Désappointement,* m. ‖ Dwaling. *Erreur, bévue, méprise,* f.
MISROLLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Manquer en roulant, ne pas toucher en roulant, rouler mal.*
MISROOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ne pas bien régler, mal aligner, mal mesurer.*
MISROOIING, z. v. *Mauvais alignement,* m.
MISSAAL, z. m. *Missel,* m.
MISSCHAPEN, bn. *Difforme, contrefait, mal bâti, mal conformé.* ‖ Wanstaltig. *Monstrueux.*
MISSCHAPENHEID, z. v. *Difformité,* f. ‖ Wanstaltigheid. *Monstruosité,* f.
MISSCHATTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ne pas bien apprécier* ou *évaluer.* ‖ Gering schatten. *Mésestimer.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se tromper en appréciant* ou *en évaluant.*
MISSCHEPPEN, (*misschiep, misschapen,*) st. w. b.

Misvormen. *Mal former, rendre difforme, défigurer, donner une forme désagréable* ou *monstrueuse.*

MISSCHEPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Verkeerd putten. *Puiser mal.*

MISSCHEPSEL, z. o. *Créature difforme*, f. ‖ Wangedrocht. *Monstre*, m.

MISSCHIEN, bw. *Peut-être.*

MISSCHIETEN, (*schoot mis, schoten mis, misgeschoten,*) st. *en* afsch. w. b. *Manquer en tirant.* ‖ o. (met *hebben*). *Manquer son coup.*

MISSCHIKKEN, zw. w. b. *Déranger, mettre en désordre.*

MISSCHOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Manquer* ou *ne pas toucher en voulant donner un coup de pied.*

MIS[SE], z. v. Mis. *Zie* MIS.

MISSEDIENER, z. m. *Serveur, servant, répondant*, m.

MISSELIJK, bn. Leelijk. *Laid, vilain.* ‖ Vreemd. *Étrange, surprenant.* ‖ Wonderlijk. *Singulier, bizarre, baroque.* ‖ Gemelijk. *De mauvaise humeur, chagrin.* ‖ Onpasselijk. *Indisposé.* ‖ — worden, *se trouver mal.* ‖ Walgend. *Qui a envie de vomir.* ‖ Gevaarlijk. *Dangereux, critique.*

MISSELIJKHEID (-HEDEN), z. v. Leelijkheid. *Laideur*, f. ‖ Wonderlijkheid. *Bizarrerie, singularité*, f. ‖ Gemelijkheid. *Mauvaise humeur*, f. ‖ Onpasselijkheid. *Indisposition, faiblesse*, f. ‖ Walging. *Soulèvement* m. *de cœur.*

MISSEN, zw. w. b. Ontberen. *Manquer de, être privé de, ne pas posséder, se passer de.* ‖ Hij kan zijnen knecht niet —, *il ne peut pas se passer de son domestique.* ‖ De afwezigheid van iets gewaarworden. *S'apercevoir de l'absence de.* ‖ Niet raken. *Manquer.* ‖ Zijn doel —, *manquer son but.* ‖ o. (met *hebben*). Falen. *Manquer.* ‖ Dat kan niet —, *cela ne peut manquer.* ‖ Dwalen. *Se tromper, être dans l'erreur.*

MISSIEREN, zw. w. b. *Déparer, mal orner, défigurer qc. en voulant l'orner.*

MISSIERING, z. v. *Action* f. *de déparer, de défigurer ce que l'on veut orner.*

MISSIONARIS, z. m. *Missionnaire*, m.

MISSIVE (-VEN, -VES), z. v. *Missive*, f.

MISSLAAN, (*sloeg mis, misgeslagen,*) st. *en* afsch. w. b. *Manquer, ne pas toucher, frapper à faux.* ‖ Den bal —, *manquer la balle.* ‖ (fig.) *Se tromper.* ‖ o. (met *hebben*). *Se tromper, se méprendre.*

MISSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup manqué, faux coup*, m. ‖ (fig.) Dwaling. *Faute, erreur, bévue, méprise*, f. ‖ Hij heeft eenen — begaan, *il a commis une faute* ou *une erreur.*

MISSMIJTEN, (*smeet mis, smeten mis, misgesmeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Manquer en jetant.*

MISSPREKEN, (*sprak mis, spraken mis, misgesproken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Parler mal, se méprendre en parlant.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se méprendre* ou *se tromper en parlant, dire involontairement un mot pour un autre.*

MISSPRINGEN, (*sprong mis, misgesprongen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Manquer le saut, ne pas atteindre le but en sautant.*

MISSTAAN, (*misstond, misstaan,*) st. w. o. (met *hebben*). *Ne pas bien aller, seoir mal.* ‖ (fig.) Onbetamelijk zijn. *Ne pas convenir, être malséant.*

MISSTAL, z. m. *Difformité, mauvaise grâce*, f.

MISSTAND (zond. mv.), z. m. *Malfaçon, mauvaise grâce, inconvenance*, f. ‖ Gebrek. *Défaut*, m.

MISSTAP, z. m. *Faux pas*, m. ‖ (fig.) Misslag. *Faute, erreur, méprise, bévue*, f., *pas* m. *de clerc.*

MISSTAPJE, z. o. *Petite faute*, f.

MISSTAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. (met *hebben*). *Faire un faux pas, trébucher.*

MISSTEKEN, (*stak mis, staken mis, misgestoken,*) st. *en* afsch. w. b. *Manquer en piquant.* ‖ o. (met *hebben*). *Porter un faux coup.*

MISSTELLEN, zw. *en* afsch w. b. *Placer mal* ou *de travers.* ‖ Slecht opstellen. *Composer mal.* ‖ onafsch. *Déranger.*

MISSTELLING, z. v. Misslag. *Erreur, faute, bévue, méprise*, f.

MISSTOOTEN, (*stiet* of *stootte mis, misgestooten,*) st. *en* afsch. w. b *Manquer en poussant.* ‖ (bill.) o. (met *hebben*). *Manquer la bille.*

MISSTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Mal gouverner, mal diriger, mal conduire.*

MISSTURING, z. v. *Mauvaise direction* ou *administration*, f.

MIST, z. m. Damp, nevel. *Brouillard*, m. ‖ Zware —, *brume, bruine, brouée*, f., *brouillard épais*, m.

MIST, z. m. Mest. *Zie* MEST.

MISTACHTIG, bn. Nevelig. *Nébuleux, brumeux.*

MISTASTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Verkeerd tasten. *Manquer ce que l'on veut saisir* ou *empoigner.* ‖ (fig.) *Se méprendre, se tromper, prendre le change.*

MISTASTING, z. v. *Action* f. *de manquer ce que l'on veut saisir.* ‖ (fig.) *Méprise, erreur, bévue, faute*, f.

MISTELBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Gui*, m.

MISTELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Compter mal.* ‖ onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se mécompter, se tromper dans son calcul.*

MISTELLING, z. v. *Mécompte*, m., *erreur* f. *de calcul* ou *de compte.*

MISTELTAK, z m. *Branche* f. *de gui.*

MISTEN, zw. w. onp. *Faire du brouillard.*

MISTEN, zw. w. b. Mesten *Zie* MESTEN.

MISTIG, bn. *Nébuleux, brumeux.*

MISTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Brouillard*, m.

MISTRAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Manquer en posant les pieds, broncher.*

MISTRED (-TREDEN), z. m. *Faux pas*, m.

MISTREDEN, (*trad mis, traden mis, misgetreden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire un faux pas, broncher, manquer le pas.* ‖ Struikelen. *Trébucher, broncher, glisser.* ‖ (fig.) *Commettre une faute, faillir.*

MISTROOSTELIJK, bn. *Zie* MISTROOSTIG.

MISTROOSTIG, bn. *Désolé, affligé, triste, consterné, abattu, découragé.* ‖ — maken, *décourager, désoler.* ‖ — worden, *se décourager, se désoler.*

MISTROOSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Désolation, tristesse*, f., *abattement, découragement*, m.

MISTROUWEN, zw. w. b. Wantrouwen. *Se méfier* ou *se défier de, suspecter.*

MISTROUWEN (ZICH), zw. w. wederk. Kwalijk trouwen. *Se mésallier.*

MISTROUWEN (zond. mv.), z. o. Wantrouwen. *Méfiance, défiance*, f., *soupçon, ombrage*, m. ‖ — voeden, *concevoir de la défiance.*

MISTROUWEND, bn. *Méfiant, défiant, soupçonneux, ombrageux.*

MISTROUWENDHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* MISTROUWIGHEID.

MISTROUWIG, bn. *Zie* MISTROUWEND.

MISTROUWIGHEID (zond. mv.), z. v. *Méfiance, défiance*, f., *soupçon, ombrage*, m.

MISVAL, z. m. Miskraam. *Fausse couche*, f., *avortement*, m. ‖ o. Ongeval. *Malheur, accident,*

désastre, m. || Zonde. *Péché*, m., *faute*, f., *mal*, m.

MISVALLEN, (*viel mis*, *misgevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Manquer en tombant.* || Niet wel gelukken. *Échouer, ne pas réussir, mal réussir, manquer.* || onafsch. Niet bevallen. *Déplaire.* || Miskramen. *Faire une fausse couche.*

MISVALLEN (zond. mv.), z. o. Misnoegen. *Déplaisir, mécontentement*, m.

MISVAREN, (*voer mis*, *misgevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Prendre une fausse direction en naviguant, manquer en faisant voile.* || Slecht gelukken. *Échouer, ne pas réussir, manquer.* || onafsch. Miskramen. *Faire une fausse couche.*

MISVAREN, z. o. Miskraam. *Fausse couche*, f.

MISVATTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ne pas bien saisir* ou *empoigner, manquer en voulant saisir* ou *empoigner.* || Kwalijk begrijpen. *Comprendre mal.*

MISVATTING, z. v. *Méprise, erreur, bévue*, f. || Misverstand. *Malentendu*, m., *méprise, erreur*, f.

MISVERSTAAN (zond. mv.), z. o. *Zie* MISVERSTAND.

MISVERSTAND, z. o. Misvatting. *Malentendu*, m., *méprise, erreur*, f. || Door —, *par un malentendu, par erreur.* || Oneenigheid. *Mésintelligence, discorde*, f., *désaccord*, m., *brouillerie*, f.

MISVERVEN, zw. w. b. *Teindre mal, donner une mauvaise couleur à.*

MISVERVIG, bn. *Mal teint, qui a une mauvaise couleur.*

MISVOEGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Ne pas convenir, être malséant.*

MISVORMEN, zw. w. b. *Déformer, défigurer, difformer, enlaidir.*

MISVORMIG, bn. Mismaakt. *Contrefait, difforme, défiguré, laid.*

MISVORMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Difformité, laideur*, f.

MISVORMING, z. v. *Déformation*, f., *enlaidissement*, m.

MISWAS, z. o. Misgewas. *Mauvaise récolte*, f. || Misvormigheid. *Difformité, laideur*, f. || Wangedrocht. *Monstre*, m.

MISWASSEN, (*miswies*, *miswassen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Croître* ou *venir mal.*

MISWASSEN, bn. *Abortif.*

MISWEGEN, (*woog mis*, *wogen mis*, *misgewogen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Mal peser.*

MISWENDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mal tourner.* || (mar.) *Mal virer de bord.*

MISWERPEN, (*wierp mis*, *misgeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Mal jeter, manquer* ou *ne pas atteindre en jetant.* || (zool.) Vóór den tijd werpen. *Avorter, mettre bas avant terme.*

MISWERPING, z. v. *Action* f. *de manquer en jetant.* || (zool.) *Avortement*, m.

MISWIJZEN, (*wees mis*, *misgewezen*,) st. *en* afsch. w. b. Kwalijk wijzen. *Montrer* ou *indiquer mal.* || o. (met *hebben*). Afwijken. *Varier, décliner.* || De kompasnaald wijst mis, *l'aiguille aimantée décline.* || (mar.) Miswijzende kompasnaald, *aiguille affolée*, f.

MISWIJZING, z. v. *Action* f. *de montrer* ou *d'indiquer mal.* || — der kompasnaald, *variation* f. *de l'aiguille aimantée.*

MISZEGGEN, (*miszeide* of *miszegde*, *miszeid* of *miszegd*,) onr. *of* zw. w. b. *Dire mal.* || o. (met *hebben*). *S'exprimer mal, parler mal.* || Kwaadspreken. *Médire, dire du mal.*

MISZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Prendre une fausse direction en naviguant, voguer* ou *naviguer mal, manquer son cours en faisant voile.*

MISZIEN, (*zag mis*, *zagen mis*, *misgezien*,) st. *en* afsch. w. b. *Voir mal, ne pas bien voir.* || onafsch. *en* wederk. Zich —. *Se tromper* ou *se méprendre en regardant.*

MITHRIDAAT, z. o. Tegengift. *Contre-poison, antidote, mithridate*, m.

MITS, voorz. Onder beding. *Moyennant, à condition de.* || — honderd frank, *moyennant cent francs.* || Door. *Par.* || Ik zend het u — dezen, *je vous l'envoie par la présente.* || voegw. *Pourvu que, à condition que.* || z. v. Voorwaarde. *Condition*, f. || Onder die — zal ik u helpen, *je vous aiderai sous cette condition.*

MITS[DAT], voegw. *Pourvu que, à condition que.*

MITSDIEN, bw. Alzoo. *Ainsi, par conséquent, c'est pourquoi.* || voegw. Dewijl. *Puisque, vu que.*

MITSGADERS, w. Alsmede. *Ainsi que.*

MIXTUUR, z. v. *Mixture*, f.

MOBIEL, bn. *Mobile.*

MODALITEIT (zond. mv.), z. v. *Modalité*, f.

MODDE, z. v. *Femme malpropre, maritorne, souillon, salope*, f.

MODDEN, zw. w. b. In de modder wroeten. *Fouiller dans la boue* ou *dans la fange.*

MODDER (zond. mv.), z. v *Boue, bourbe, fange, vase*, f., *limon*, m. || In den — blijven steken, *s'embourber.* || Uit den — trekken, *débourber, désembourber, tirer de la bourbe.*

MODDERAAR, z. m. *Cureur, dragueur*, m.

MODDERACHTIG, bn. *Boueux, bourbeux, fangeux, limoneux, gâcheux.*

MODDEREN, zw. w. b. Baggeren. *Curer, draguer, débourber.*

MODDERGOOT (-GOTEN), z. v. *Égout, cloaque*, m.

MODDERIG, bn. *Zie* MODDERACHTIG.

MODDERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est boueux* ou *fangeux, boue, bourbe, fange, vase*, f.

MODDERKUIL, z. m. *Bourbier*, m., *fondrière*, f.

MODDERLAARS, z. v. *Botte* f. *de dragueur.*

MODDERMAN, z. m. Baggerman. *Cureur, dragueur*, m.

MODDERMOLEN, z. m. Baggermolen. *Cure-môle*, m.

MODDERNET, z. o. *Drague*, f.

MODDERPLAS, z. m. *Mare, fondrière*, f., *bourbier, marécage*, m.

MODDERPOEL, z. m. *Mare, fondrière*, f., *bourbier, marécage*, m.

MODDERPRAAM, z. v. *Zie* MODDERSCHUIT.

MODDERSCHOP, z. v. *Drague*, f.

MODDERSCHUIT, z. v. *Bateau de dragueur* ou *de cureur, dragueur*, m.

MODDERSLOOT (-SLOOTEN), z. v. *Fossé bourbeux*, m.

MODDERVULKAAN, z. m. *Volcan* m. *de boue.*

MODE (MODES, MODEN), z. v. *Mode*, f. || Nieuwe —, *nouvelle mode.* || Oude —, *vieille mode.* || De — volgen, *suivre la mode.* || Kleed naar de —, *habit* m. *à la mode.*

MODEGEK, z. m. *Dandy, fashionable, élégant, petit-maître*, m.

MODEJONKER, z. m. *Zie* MODEGEK.

MODEKLEUR, z. v. *Couleur* f. *à la mode.*

MODEL (-DELLEN), z. o. *Modèle*, m.

MODELLEEREN, zw. w. b. *Modeler.*

MODEMAAKSTER, z. v. *Modiste, marchande* f. *de modes.*

MODEMAKER, z. m. *Modiste*, m.

MODEPLAAT, z. v. *Estampe* f. *qui représente les modes en vogue.*

MODEPOP, z. v. *Élégante*, f.

MODERATEURLAMP, z. v. *Lampe modérateur*, f.

MODERN, bn. *Moderne.*

MODERNISEEREN, zw. w. b. *Moderniser.*

Modestof, z. v. *Étoffe* f. *à la mode* ou *de fantaisie.*

Modewaar, z. v. *Article* m. *de mode.*

Modewinkel, z. m. *Magasin* m. *de modes.*

Modezot, z. m. *Zie* Modegek.

Modezucht (zond. mv.), z. v. *Goût* m. *pour les modes, passion* f. *de la mode.*

Modisch, bn. *en* bw. *À la mode.* ‖ Zich — kleeden, *s'habiller à la mode.*

Modiste (-isten, -istes), z. v. *Modiste*, f.

Modul, z. m. *Module*, m.

Moduleeren, zw. w. b. (mus.) *Moduler.*

Modus, (Modi), z. m. (gramm.) *Mode*, m

Moe, bn. Moede. *Zie* Moede.

Moed (zond. mv.), z. m. *Courage*, m, *valeur, intrépidité, bravour*, f. ‖ — hebben, *avoir du courage.* ‖ Den — verliezen, *perdre courage, se décourager.* ‖ Den — benemen, *décourager.* ‖ —— inboezemen *of* inspreken, *inspirer du courage.* ‖ — vatten *of* scheppen, *prendre courage.* ‖ Gemoed, gemoedsgesteldheid. *Âme*, f., *cœur*, m. ‖ Hoe was hij te —e? *dans quelle disposition était-il?* ‖ In koelen —e, *de sang-froid.* ‖ Blij te —e zijn, *être de bonne humeur.* ‖ Kwalijk te —e zijn, *être de mauvaise humeur.* ‖ Zijnen — aan iemand koelen, *se venger de qq., assouvir sa vengeance sur qq.*

Moede, bn. *Las, fatigué* ‖ — worden, *se lasser, se fatiguer.* ‖ — maken, *lasser, fatiguer.* ‖ Afkeerig. *Dégoûté.* ‖ Ik ben het leven —, *je suis dégoûté de la vie* ou *de vivre, la vie m'est à charge.*

Moedeloos, bn. *Découragé, sans courage, abattu.* ‖ — maken, *décourager.* ‖ — worden, *se décourager.*

Moedeloosheid (zond. mv.), z. v. *Découragement, manque de courage, abattement*, m.

Moeder, z. v. *Mère*, f. ‖ Van —s zijde, *du côté de la mère.* ‖ Broeder van —s zijde, *frère utérin.* ‖ De — Gods, *la Mère de Dieu, la Ste Vierge*, f. ‖ Overste. *Supérieure*, f. ‖ Lijfmoeder. *Matrice*, f. ‖ (fig.) Oorzaak. *Cause, mère, source*, f.

Moederader, z. v. (anat.) *Saphène*, f.

Moederbij, z. v. *Reine, mère abeille*, f.

Moederdeugd, z. v. *Vertu originelle*, f.

Moedergom (zond. mv.), z. v. *Galbanum*, m.

Moederhart, **Moederhert**, z. o. *Cœur maternel*, m. ‖ Moederlijke teederheid. *Tendresse maternelle*, f.

Moederken, z. o. *Petite mère*, f.

Moederkenszalf (zond. mv.), z. v. (pharm.) *Onguent* m. *de la mère.*

Moederkerk, z. v. *Église matrice, métropole*, f.

Moederkoek, z. m. Nageboorte *Arrière-faix, placenta*, m.

Moederkoorn (zond. mv.), z. o. *Seigle ergoté*, m.

Moederkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Matricaire*, f.

Moederkwaal, z. v. (méd.) *Hystérie*, f.

Moederland (zond. mv.), z. o. *Mère patrie, métropole*, f.

Moederlever, z. v. *Zie* Moederkoek.

Moederlief (zond. mv), z. v. *Chère mère*, f.

Moederliefde (zond. mv.), z. v. *Amour maternel*, m., *tendresse* f. *d'une mère.*

Moederlijk, bn. *Maternel, de mère.* ‖ —e liefde, *amour maternel*, m. ‖ —e zorgen, *soins maternels*, m. pl. ‖ —e staat, *maternité*, f. ‖ bw. *Maternellement, en mère.*

Moederlijkalleen, bw. *Tout seul.*

Moederloos, bn. *Qui a perdu sa mère, sans mère.*

Moedermaagd (zond. mv.), z. v. *La Sainte Vierge*, f.

Moedermaal, z. v. *Zie* Moedervlek.

Moedermelk (zond. mv.), z. v. *Lait de mère, lait maternel*, m. ‖ Hij heeft dien haat met de — ingezogen, *il a sucé cette haine avec le lait.*

Moedermenschalleen, bw. *Tout seul.*

Moedermin (zond. mv.), z. v. *Zie* Moederliefde.

Moedermond, z. m. (anat.) *Orifice utérin*, m.

Moedermoord, z. m. *Matricide, parricide*, m.

Moedermoorder, z. m *Matricide, parricide*, m.

Moedermoordster, z. v. *Matricide*, f.

Moedernaakt, bn. *Tout nu, nu comme la main.*

Moederpijn, z. v. (méd.) *Hystéralgie*, f.

Moederpil, z. v. (chir.) *Pessaire*, m.

Moederriool (-riolen), z. v. *Égout collecteur*, m.

Moederrol, z. v. *Registre original*, m., *matrice*, f.

Moederschap (zond. mv.), z. o. *Maternité*, f.

Moederscheede, z. v. (anat.) *Vagin*, m.

Moederskind (-kinders, -kinderen), z. o. *Enfant gâté* ou *gâtée*, m. *et* f., *benjamin*, m.

Moedersnede, z. v. (chir.) *Opération césarienne*, f.

Moederspiegel, z. m. (chir.) *Métroscope, dioptre* m. *de la matrice.*

Moederspraak, z. v. *Zie* Moedertaal.

Moedersteen (-steenen), z. m. (minér.) *Actinote*, f. ‖ (chir.) *Hystérolithe*, m

Moedertaal, z. v. *Langue maternelle*, f. ‖ Grondtaal. *Langue mère* ou *matrice*, f.

Moedertak, z. m. *Mère branche*, f.

Moedertje, z. o. *Petite mère*, f.

Moedertrechter, z. m. (chir.) *Métrenchyte*, f.

Moedervlek, z. v. *Envie, marque* f. *de naissance.*

Moedervlies, z. o. (anat.) *Hymen*, m.

Moedervorm, z. m. Matrijs. *Matrice*, f., *moule*, m.

Moedervos, z m. *Femelle du renard, renarde*, f.

Moederwater, z. o. *Eau-mère*, f., *bittern*, m.

Moederwee (zond. mv.), z. o. (méd) *Hystéralgie*, f.

Moederzegen (zond. mv.), z. m. *Bénédiction maternelle*, f.

Moederziek, bn. *Extrêmement attaché à sa mère, raffolant de sa mère, qui aime beaucoup sa mère.*

Moederziel (zond. mv.), z. v. Er was geene —, *il n'y avait âme vivante* ou *âme qui vive, il n'y avait personne.*

Moederzielalleen, bw. *Tout seul.*

Moederzijde, z. v. *Côté maternel*, m.

Moederzog (zond. mv.), z. o. *Zie* Moedermelk.

Moederzoontje, z. o. *Enfant gâté de la mère, benjamin*, m.

Moederzorg, z. v. *Soin maternel*, m., *sollicitude maternelle*, f.

Moederzot, bn. *Zie* Moederziek.

Moederzwijn, z. o. Zeug. *Truie, coche*, f.

Moedig, bn. *Courageux, brave, intrépide, vaillant.* ‖ — worden, *s'encourager, s'animer.* ‖ Stout, trotsch. *Hardi, fier, orgueilleux* ‖ —e daad, *action hardie*, f. ‖ Levendig. *Vif, éveillé.* ‖ bw. *Courageusement, bravement, fièrement, hardiment, vivement.*

Moedigen, zw. w. b. *Encourager.*

Moedigheid (zond. mv.), z. v. *Courage*, m, *intrépidité, valeur*, f. ‖ Stoutheid. *Hardiesse*, f. ‖ Trotschheid. *Fierté*, f., *orgueil*, m., *hauteur*, f.

Moedig[lijk], bw. *Zie* Moedig, bw.

Moedwil (zond. mv.), z. m. *Insolence*, f. ‖ Boosaardigheid. *Méchanceté*, f. ‖ — eens kinds, *pétulance, espièglerie* f. *d'un enfant.*

Moedwillig, bn. *Insolent.* ‖ Boosaardig. *Méchant.* ‖ — kind, *enfant pétulant, espiègle* ou *volontaire*, m. ‖ bw. *Insolemment, méchamment, de propos délibéré.*

MOEDWILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* MOEDWIL.
MOEDWILLIG[LIJK], bw. *Zie* MOEDWILLIG, bw.
MOEHEID (zond. mv.), z. v. *Fatigue, lassitude*, f.
MOEI, bn. Moede. *Zie* MOEDE.
MOEI, z. v. Tante. *Tante*, f.
MOEIAL, z. m. *en* v. Bemoeial. *Celui* ou *celle qui se mêle de tout, factotum*, m.
MOEI[E]LIJK, bn. *Difficile.* || — werk, *ouvrage difficile*, m. || Lastig. *Pénible, fatigant.* || Verdrietig. *Fâcheux, importun.* || Iemand — vallen, *importuner qq.* || Gestoord. *Fâché, morose, chagrin.* || — maken, *fâcher.* || Droevig. *Triste.* || bw. *Difficilement, péniblement, avec peine, d'une manière fatigante.*
MOEI[E]LIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Difficulté, peine*, f. || Lastigheid. *Importunité, tracasserie*, f. || Bezwaar. *Embarras*, m.
MOEIEN, zw. w. b. Moeite veroorzaken. *Importuner, fatiguer, incommoder.* || Kwellen. *Fâcher, causer du chagrin.* || Ik wil er niet mede gemoeid zijn, *je ne veux pas me mêler de cette affaire.* || Spijten. *Faire de la peine.* || Dat moeit mij, *cela me fait de la peine, cela me donne du chagrin.* || Zich met iets —, *se mêler de qc.*
MOEIENIS, z. v. *Zie* MOEITE.
MOEITE, z. v. *Peine, fatigue*, f. || Dat heeft ons veel — gekost, *cela nous a coûté bien des peines.* || — doen, *prendre* ou *se donner de la peine.* || Vergeefsche — doen, *perdre sa peine.* || Dat is de — niet waard, *cela ne vaut pas la peine.* || Twist. *Querelle, dispute*, f. || Verdriet. *Chagrin*, m. || Droefheid. *Tristesse, affliction, douleur*, f.
MOEITEMAKER, z. m. Twistzoeker. *Brouillon, querelleur*, m.
MOELIE, z. v. (boul.) *Pétrin*, m., *huche*, f.
MOELJE, z. v. (mar.) Steenen hoofd. *Môle*, m.
MOER (zond. mv.), z. v. Droesem. *Lie*, f. || — van wijn, *lie de vin.*
MOER, z. o. Moerassig land. *Marais, marécage*, m., *terre marécageuse*, f., *terrain marécageux*, m., *mare*, f.
MOÊR, z. v. Moeder. *Zie* MOEDER.
MOER, z. v. — eener schroef, *écrou* m. *d'une vis.*
MOERAAL, z. m. (h. n.) *Murène*, f.
MOERAS, z. o. *Marais, marécage*, m., *terre marécageuse*, f., *terrain marécageux*, m.
MOERASACHTIG, bn. *Zie* MOERASSIG.
MOERASKOORTS (zond. mv.), z. v. *Fièvre élode*, f.
MOERASNACHTEGAAL, z. m. *Rousserole*, f.
MOERASSIG, bn. *Marécageux, fangeux, bourbeux.*
MOERASSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Nature marécageuse, fangeuse* ou *bourbeuse*, f.
MOERASZWIJN, z. o. *Cabiai*, m.
MOERBEI, MOERBES, MOERBEZIE, z. v. *Mûre*, f.
MOERBEZIEBLAD (-BLADEN, -BLADERS, -BLADEREN), z. o. *Feuille* f. *de mûrier.*
MOERBEZIEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Mûrier*, m.
MOERBEZIËNGELEI (zond. mv.), z. v. *Gelée* f. *de mûres.*
MOERBEZIËNSAP (zond. mv.), z. o. *Suc* m. *de mûres.*
MOERBEZIE-VIJGEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Sycomore*, m.
MOEREN, zw. w. b. Troebel maken. *Troubler, rendre trouble.* || Ondereenmengen. *Mêler, brouiller.* || o. (met *hebben*). (fig.) Rinkelrooien. *Faire du tapage dans la rue.*
MOERIG, bn. *Zie* MOERASSIG.
MOERIJZER, z. o. *Filière*, f.
MOERKONIJN, z. o. *Lapine*, f.
MOERLAND, z. o. *Terrain marécageux*, m.
MOERPAD[DE], z. v. *Crapaud* m. *de marais.*
MOERSTOK, z. m. (tapiss.) *Verdillon*, m.
MOERVISCH, z. m. *Poisson de marais, poisson bourbeux*, m.
MOERZEE (zond. mv.), z. v. Onstuimige zee. *Mer orageuse* ou *agitée*, f.
MOES (zond. mv.), z. o. Moeskruid. *Herbes potagères, plantes maraîchères*, f. pl., *légumes*, m. pl. || Gekookte massa spijs. *Marmelade*, f. || (fig.) Mengeling. *Mélange*, m.
MOESHOF (-HOVEN), z. m. *Jardin potager, potager*, m.
MOESHOVENIER, z. m. *Maraîcher*, m.
MOESJANKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire l'amoureux, le galant* ou *le dameret.*
MOESJANKER, z. m. *Amoureux, galant, dameret*, m.
MOESJE, z. o. *Mouche*, f.
MOESJESDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *à mouches.*
MOESKETEL, z. m. *Chaudron* m. *qui sert à faire cuire les légumes.*
MOESKOPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Het land afloopen. *Marauder, aller en maraude, picorer, aller en parti bleu.*
MOESKOPPER, z. m. *Maraudeur, picoreur*, m.
MOESKOPPERIJ, z. v. *Maraude, picorée*, f.
MOESKRUID, z. o. Groenten. *Herbes potagères plantes maraîchères*, f. pl., *légumes*, m. pl.
MOESNAT (zond. mv.), z. o. *Bouillon* m. *aux herbes.*
MOESPOT, z. m. *Pot* m. *à faire cuire les légumes.*
MOESSNIJDER, z. m. *Coupe-légumes*, m.
MOESSON (-SONS), z. m. *Mousson*, f.
MOESTUIN, z. m. *Zie* MOESHOF.
MOET (TE), bw. Iemand te — gaan, *aller à la rencontre de qq.*
MOET, z. v. *Marque, empreinte* ou *impression* f. *sur la peau.* || Knopje. *Petit bouton*, m.
MOET (zond. mv.), z. o. Noodzakelijkheid. *Nécessité*, f. || Het is een —, *c'est une nécessité.*
MOETE (zond. mv.), z. v. *Loisir*, m.
MOETEN, zw. w. b. (mar.) Voortduwen. *Faire avancer, pousser tout doucement.*
MOETEN, (*moest, gemoeten*,) onr. w. o. (met *hebben*). *Devoir, falloir, être obligé, être dans la nécessité.* || Alle menschen — sterven, *tous les hommes doivent mourir.* || Ik moet schrijven, *je dois écrire.* || Ik moet het zeggen, *il faut que je le dise.* || Hoeven. *Devoir.* || Hij had het — weten, *il aurait dû le savoir.* || Hij moest henen, *il devait partir.*
MOEZEL, z. m. Doedelzak. *Musette, cornemuse*, f.
MOEZELEN, zw. w. b. *Zie* MORZELEN.
MOEZELWIJN, z. m. *Vin* m. *de Moselle.*
MOEZELZAK, z. m. *Musette, cornemuse*, f.
MOEZEN, zw. w. b. *Zie* MORZELEN.
MOF, z. m. Vogel. *Verdier, tarin*, m.
MOF, z. m. (pop.) Westfaalsche maaier. *Faucheur* m. *de la Westphalie.* || Duitscher. *Allemand*, m.
MOF, z. v. Bontwerk. *Manchon*, m.
MOFFEL, z. v. Bontwerk. *Manchon*, m.
MOFFEL, z. m. Oven. *Moufle*, m.
MOFFELAAR, z. m. *Escamoteur, filou, tricheur, pipeur*, m.
MOFFELAARSTER, z. v. *Escamoteuse, tricheuse*, f.
MOFFELARIJ, z. v. *Escamotage*, m., *tricherie, piperie*, f.
MOFFELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tricher, tromper au jeu, piper.* || b. *Escamoter, filouter, enlever adroitement.*
MOFFELING, z. v. *Escamotage*, m., *tricherie, piperie*, f.
MOFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). Pruilen. *Bouder.*
MOFFENLAND (zond. mv.), z. o. (pop.) Westfalen. *Westphalie*, f. || (pop.) Duitschland. *Allemagne*, f.

Moffentaal (zond. mv.), z. v. (pop.) *Patois* m. *des Westphaliens.* ‖ (pop.) Hoogduitsch. *Allemand*, m.
Moffentoer, z. m. (pop.) *Tour* m. *de Westphalien, d'allemand.*
Moffin, z. v. (pop.) *Westphalienne*, f. ‖ (pop.) Duitsche vrouw. *Allemande*, f.
Mofje, z. o. *Petit manchon, miton*, m.
Mofring, z. m. *Porte-manchon*, m.
Mogelijk, bn. *Possible, qui peut se faire.* ‖ Is 't —? *est-il possible?* ‖ — geval, *éventualité*, f. ‖ bw. *Peut-être.*
Mogelijkheid (zond. mv.), z. v. *Possibilité*, f.
Mogen, (*ik mag, hij mag, mogen; mocht*,) onr. w. o. *Pouvoir, avoir la force* ou *le pouvoir de, être en état de.* ‖ De vrijheid *of* de toelating hebben. *Avoir la liberté, la permission* ou *le droit de.* ‖ Mag men vragen, waarom? *peut-on demander pourquoi?* ‖ Durven. *Oser.* ‖ Als ik het zeggen mag? *si j'ose le dire.* ‖ Gaarne eten. *Aimer à manger.* ‖ Ik mag geene rapen, *je n'aime pas les navets.* ‖ Moge de hemel het ons verleenen! *puisse le ciel nous l'accorder!*
Mogend, bn. *Puissant.*
Mogendheid (–heden), z. v. *Puissance*, f.
Moka, **Mokakoffie**, z. v. *Moka*, m.
Moker, z. m. *Marteau* m. *de forge.*
Mokerbeitel, z. m. *Coin* m. *de fer.*
Mokeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Battre avec le marteau de forge.*
Mokkel, z. m. *en* v. *Enfant gros et gras*, m., *dondon*, f.
Mokkelen, zw. w. b. *Embrasser tendrement.*
Mokkeling, z. v. *Embrassade*, f.
Mol, z. m. Dier. *Taupe*, f.
Mol (zond. mv.), z. v. Bier. *Mol*, m., *bière blanche*, f.
Mol, z. v. (mus.) *Mode mineur*, m. ‖ B-mol, *bémol*, m.
Molen, z. m. *Moulin*, m. ‖ (fig.) Eenen slag van den — hebben, *avoir un coup de hache.* ‖ (fig.) Daar is wat in den —, *il se machine qc.* ‖ (fig.) Dat is water op mijnen —, *c'est ce que je désire.*
Molenaar, z. m. *Meunier*, m. ‖ Kever. *Hanneton*, m. ‖ (h. n.) Wijting. *Merlan*, m. ‖ (h. n.) Post. *Chabot*, m.
Molenaarsknecht (–knechts), z. m. *Garçon meunier, moulant*, m.
Molenaarspak (zond. mv.), z. o. *Habillement* m. *de meunier.*
Molenaarster, z. v. *Meunière*, f.
Molenas, z. v. *Essieu de moulin, arère*, m.
Molenbeek (–beken), z. v. *Courant d'eau qui fait aller* ou *tourner un moulin, chenal*, m.
Molenberg, z. m. *Colline* ou *élévation* f. *sur laquelle est bâti un moulin.*
Molenboom (–boomen), z. m. *Arbre* m. *de moulin.*
Molenbouw, z. m. *Construction* f. *d'un moulin.*
Molenbuil, z. m. *Bluteau*, m.
Molendraaier, z. m. *Tourneur* m. *de moulin.*
Molengeld, z. o. *Moulage*, m.
Molenheuvel, z. m. *Zie* **Molenberg.**
Molenijzer, z. o. *Fer* m. *de moulin.*
Molenkar[re], z. v. *Charrette* f. *de meunier.*
Molenklapper, z. m. *Claquet, cliquet*, m.
Molenligger, z. m. *Gîte*, m., *meule dormante*, f.
Molenmaker, z. m. *Constructeur* m. *de moulins.*
Molenpaard, z. o. *Cheval de meunier, cheval* m. *qui fait tourner un moulin.* ‖ (fam.) *Femme grande et vigoureuse*, f.
Molenplank, z. v. *Converseau*, m.
Molenpraam, z. v. *Zie* **Molenpranger.**
Molenpranger, z. m. *Frein* m. *de moulin.*
Molenrad (–raders, –raderen), z. o. *Roue* f. *de moulin.*
Molenroede, z. v. *Verge* f. *de moulin.*
Molenstaak, z. m. *Zie* **Molenstander.**
Molenstander, z. m. *Arbre* m. *de moulin.*
Molensteen (–steenen), z. m. *Meule, pierre meulière*, f.
Molensteengat (–gaten), z. o. *Œillard*, m.
Molensteengroef, z. v. *Meulière, molière*, f.
Molensteenkap, z. v. *Archures*, f. pl.
Molensteenkapper, z. m. *Meulier*, m.
Molensteenkas[t], z. v. *Archures*, f. pl., *cerce*, f.
Molenstof (zond. mv.), z. o. Stuifmeel. *Folle farine*, f.
Molentje, z. o. *Petit moulin, moulinet*, m. ‖ Speeltuig. *Moulinet.* ‖ (fig.) Met —s loopen, *se conduire comme un fou.*
Molentouw, z. o. *Filoche*, f., *câble* m. *de moulin.*
Molentrechter, z. m. *Trémie*, f.
Molentremel, z. m. *Zie* **Molentrechter.**
Molenvang, z. m. Molenpranger. *Frein* m. *de moulin.*
Molenveer (–veeren), z. v. *Zie* **Molenwiek.**
Molenverlaat, z. o. *Abée*, f.
Molenvleugel, z. m. *Zie* **Molenwiek.**
Molenwerf, z. v. *Zie* **Molenberg.**
Molenwerk, z. o. *Mécanisme* m. *d'un moulin.*
Molenwiek, z. v. *Aile* f. *de moulin à vent.*
Molenzak, z. m. *Sac* m. *de meunier.*
Molenzwaard, z. o. *Zie* **Molenwiek.**
Molenzwengel, z. m. *Zie* **Molenwiek.**
Molferd, z. m. *Rustre, rustaud, brutal*, m.
Molik (–liken), z. m. *Épouvantail*, m.
Molinist, z. m. *Moliniste*, m.
Molkrekel, z. m. *Courtillière*, f., *taupe-grillon, grillon-taupe*, m.
Mollegat (–gaten), z. o. *Trou* m. *de taupe.*
Mollen, zw. w. b. Dooden. *Tuer, assommer.*
Mollenkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Ricin, palma-Christi*, m.
Mollensalade (zond. mv.), z. v. *Pissenlit*, m.
Mollenval, z. v. *Taupière*, f.
Mollenvanger, z. m. *Taupier*, m.
Mollepoot (–pooten), z. m. *Patte* f. *de taupe.*
Mollevel, z. o. *Peau* f. *de taupe.*
Mollevellig, bn. (fig.) *Qui a la peau douce.*
Mollig, bn. *Moelleux, doux au toucher*, ‖ —e stof, *étoffe moelleuse*, f. ‖ Dik en malsch. *Dodu, potelé.* ‖ — meisje, *jeune fille dodue*, f. ‖ —e wijn, *vin moelleux*, m. ‖ bw. *Moelleusement.*
Molligheid (zond. mv.), z. v. *Moelleux*, m., *douceur*, f. ‖ (peint.) *Mollesse*, f.
Mollig[lijk], bw. *Zie* **Mollig**, bw.
Molm (zond. mv.), z. m. Vermolming. *Vermoulure*, f.
Molmachtig, bn. *Vermoulu.*
Molmen, zw. w. o. (met *zijn*). *Se vermouler.*
Molmig, bn. *Vermoulu.*
Molmworm, z. m. *Artison, artuson, perce-bois*, m.
Molos, z. m. Jachthond. *Molosse, chien* m. *de chasse.*
Molrat, z. v. *Rat-taupe, talpoïde*, m.
Molsem (zond. mv.), z. m. *Zie* **Molm.**
Molsemen, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* **Molmen.**
Molsgat (–gaten), z. o. *Zie* **Mollegat.**
Molshoop (–hoopen), z. m. *Taupinée, taupinière*, f.
Molton (zond. mv.), z. o. *Molleton*, m.
Moltonnen, bn. *De molleton.*
Mom, z. v. Masker. *Masque*, m. ‖ De — afrukken, *démasquer.* ‖ De — afleggen, *lever le masque.* ‖ (fig.) Onder de — van vriendschap, *sous le masque* ou *le voile de l'amitié.*
Mom, z. v. Bier. *Mom*, m., *bière* f. *de Brunswick.*
Momaangezicht, **Momaanzicht**, z. o. *Masque*, m.

Mombakkes (–kesen), z. o. *Masque*, m.
Momber, z. m. *Zie* Momboor.
Momberdij (zond. mv.), z. v. *Tutelle*, *curatelle*, f.
Momberschap (zond. mv.), z. o. *Zie* Momboorschap.
Mombersche, z. v. *Tutrice*, *curatrice*, f.
Momboor (–boren), z. m. Voogd. *Tuteur*, *curateur*, m. || Toeziende —, *subrogé-tuteur*, m.
Momboorkind (–kinderen), z. o. *Pupille*, *enfant* m. *et* f. *en tutelle.*
Momboorschap (zond. mv.), z. o. *Tutelle*, *curatelle*, f.
Mom[me], z. v. *Zie* Mom.
Mommedans (–dansen), z. m. *Mascarade*, f.
Mommeklee[de]ren, z. o. mv. *Habits* m. pl. *de masques.*
Mommelen, zw. w. b. *en* o. *Zie* Mompelen.
Mommen, zw. w. b. *Masquer*, *déguiser.* || (fig.) Verbergen. *Masquer*, *déguiser*, *couvrir*, *cacher.* || Zich — *Se masquer*, *se déguiser.*
Mommer, z. m. *Celui qui masque.*
Mommerij, z. v. *Mascarade*, f., *déguisement*, m., *momerie*, f. || (fig.) Geveinsdheid. *Déguisement*, m., *dissimulation*, f.
Mommespel (zond. mv.), z. o. *Zie* Mommerij.
Mompelen, zw. w. b. *Marmotter*, *murmurer*, *parler entre les dents.* || Fluisteren. *Chuchoter.*
Mompeling, z. v. *Murmure*, *bruit sourd*, m. || Fluistering. *Chuchotement*, m.
Mompen, zw. w. b. Bedriegen. *Tromper.*
Momping, z. v. Bedrog. *Tromperie*, f.
Momtuig, z. o. *Masque*, m.
Monarch, z. m. *Monarque*, m.
Monarchaal, bn. *Monarchique.*
Monarchie (–chieën), Monarchij, z. v. *Monarchie*, f.
Mond, z. m. *Bouche*, f. || Den — sluiten, *fermer la bouche.* || Den — openen, *ouvrir la bouche.* || Iemand den — snoeren, *fermer la bouche à qq.* || Den — houden, *se taire.* || Bij —e, *de bouche*, *verbalement.* || Bij — van. Door tusschenkomst van. *Par l'entremise de.* || (prov.) Waar het hart vol van is, daar spreekt de — van, *de l'abondance du cœur, la bouche parle.* || (fig.) Iemand de woorden in den — geven, *faire le bec à qq.* || (fig.) Zich op den — kloppen, *se rétracter.* || (fig.) Uit twee —en spreken, *souffler le chaud et le froid.* || (fig.) Dat gaat uwen — voorbij *of* daar zult gij uwen — niet aan vuil maken, *vous n'en croquerez que d'une dent.* || (fig.) Iemand het brood uit den — nemen, *prendre à qq. son gagne-pain.* || (fig.) Hij heeft dagelijks twintig —en te voeden, *il a tous les jours vingt bouches à nourrir.* || Monding. *Bouche*, *embouchure*, f. || De — der Maas, *l'embouchure de la Meuse.* || (fig.) Opening. *Ouverture*, *entrée*, *gueule*, f. || — eens ovens, *gueule d'un four.* || — der maag, *orifice* m. *de l'estomac.* || — der blaas, *orifice de la vessie.* || — der baarmoeder, *orifice de la matrice.*
Mondbehoeften, z. v. mv. *Provisions*, *munitions de bouche*, *victuailles*, f. pl., *vivres*, *comestibles*, m. pl.
Mondboor (–boren), z. m. *Zie* Momboor.
Mondelijk, bn. *Verbal*, *oral.* || —e overlevering, *tradition orale*, f. || bw. *Verbalement*, *oralement*, *de vive voix*, *de bouche.*
Mondeling, bn. *Zie* Mondelijk.
Mondelings, bw. *Verbalement*, *oralement*, *de vive voix*, *de bouche.* || Iemand — spreken, *s'aboucher avec qq.*
Mondelingsch, bn. *Zie* Mondelijk.
Mondeloos, bn. *Qui n'a pas de bouche*, *astome.*
Monden, zw. w. o. (met *hebben*). Smaken. *Être du goût de.*
Mondgat (–gaten), z. o. (mus.) *Embouchure*, f. || — eens helms, *ventail* m. *d'un casque.*
Mondgebed (–beden), z. o. *Oraison vocale*, f.
Mondgemeen, bn. Met iemand — zijn, *conférer avec qq.*, *s'aboucher avec qq.*
Mondgesprek, z. o. *Pourparler*, m., *conférence*, *conversation*, *entrevue*, f., *abouchement*, *entretien*, *tête-à-tête*, m. || Met iemand — houden, *conférer avec qq.*, *s'aboucher avec qq.*
Mondharp, z. v. *Trompe*, *guimbarde*, f.
Mondhout, z. o. (bot.) *Troëne*, m.
Mondig, bn. Meerderjarig. *Majeur*, *qui est hors de tutelle.* || —e dochter, *fille majeure*, f. || — verklaren, *émanciper.* || Lekker. *Délicat*, *agréable*, *de bon goût.* || Stout in den mond. *Mal embouché*, *qui a la langue affilée* ou *bien pendue.*
Mondigheid (zond. mv.), z. v. Meerderjarigheid. *Majorité*, f.
Mondigverklaring (zond. mv.), z. v. *Émancipation*, f.
Mondijzer, z. o. Gebit. *Mors*, m., *embouchure*, f.
Monding, z. v. *Embouchure*, *bouche*, f.
Mondje, z. o. *Petite bouche*, f. || — toe! *bouche close!*
Mondjesmaat (zond. mv.), z. v. Met —, *à lèche-doigts.*
Mondklem (zond. mv.), z. v. (méd.) *Brédissure*, f.
Mondklier, z. v. (anat.) *Glande buccale*, f.
Mondkok (–koks), z. m. *Cuisinier*, m.
Mondkost, z. m. *Vivres*, m. pl., *nourriture*, f.
Mondkus, z. m. *Baiser* m. *sur la bouche.*
Mondlijm (zond. mv.), z. v. *Colle* f. *à bouche.*
Mondpranger, z. m. *Mors*, m.
Mondprop, z. v. *Bâillon*, m.
Mondriet, z. o. *Anche*, f.
Mondslot (–sloten), z. o. *Bâillon*, m., *poire* f. *d'angoisse.*
Mondstopper, z. m. *Bâillon*, m.
Mondstuk, z. o. *Embouchure*, f. || Mondriet. *Anche*, f. || (man.) *Mors*, m. || — eens kanons, *volée* f. *d'un canon.* || — eener fontein, *ajutoir*, *ajutage* m. *d'une fontaine.*
Mondtromp, z. v. *Trompe*, *guimbarde*, f.
Mondvol, z. m. *Bouchée*, f. || — van drank, *gorgée*, f. || Groote —, *gueulée*, f.
Mondwater (zond. mv.), z. o. *Gargarisme*, m.
Mondwerk, z. o. (fam.) Mond. *Bouche*, f.
Mondzalf (zond. mv.), z. v. *Pommade* f. *pour les lèvres.*
Mondzenuw, z. v. (anat.) *Nerf buccal*, m.
Mondzoen, z. m. *Baiser* m. *sur la bouche.*
Monken, zw. w. o. (met *hebben*). Pruilen. *Bouder.*
Monnik (–niken), z. m. *Moine*, m. || Verloopen —, *moine défroqué.* || (prov.) De kap maakt den — niet, *l'habit ne fait pas le moine.* || Bedwarmer. *Moine*, *chauffe-lit*, m. || (mil.) Muis. *Souris*, f. || (man.) *Moine.*
Monnikachtig, bn. *Monacal.* || bw. *En moine.*
Monnikenbaai, z. m. *Molleton*, m.
Monnikengeleerdheid (zond. mv.), z. v. *Érudition* f. *de moine.*
Monnikenklooster, z. o. *Monastère* ou *couvent* m. *d'hommes.*
Monnikenlatijn (zond. mv.), z. o. *Mauvais latin*, *latin* m. *de moines.*
Monnikenleven (zond. mv.), z. o. *Vie monacale*, f.
Monnikenorde (–orden), z. v. *Ordre monacal*, m.

Monnikenschrift (zond. mv.), z. o. *Écriture gothique*, f., *caractère gothique*, m.
Monnikenstaat (zond. mv.), z. m. *Monachisme*, *état monacal*, m.
Monnikenwerk, z. o. *Ouvrage* m. *de moines*. ‖ (fig.) Nutteloos werk. *Ouvrage inutile*, m. ‖ — doen, *perdre sa peine*.
Monnikenwezen (zond. mv.), z. o. *Monachisme*, m.
Monnikerij, z. v. *Moinerie*, f.
Monnikje, z. o. *Petit moine*, *moinillon*, m.
Monnikschap, z. o. *Monachisme*, m. ‖ z. v. *Moines*, m. pl.
Monnikskap, z. v. *Capuchon*, *froc*, *capuce*, m. ‖ (bot.) *Aconit*, m.
Monnikskleed (-klee[de]ren), z. o. *Froc*, *habit de moine*, m. ‖ Het — aantrekken, *prendre l'habit*.
Monniksmouw, z. v. *Manche* f. *de moine*.
Monnikspij, z. v. *Froc*, *habit* m. *de moine*.
Monniksrabarber (zond. mv.), z. v. (bot.) *Rhapontic*, m.
Monniksrok, z. m. *Froc*, *habit* m. *de moine*.
Monographie (-phieën), z. v. *Monographie*, f.
Monopolie (zond. mv.), z. v. *Monopole*, m.
Monster, z. o. Staaltje. *Échantillon*, m., *montre*, f. ‖ Patroon. *Patron*, *modèle*, m.
Monster, z. o. Gedrocht. *Monstre*, m.
Monster, z. v. Klooster. *Couvent*, *cloître*, *monastère*, m. ‖ Kloosterkerk. *Église* f. *de couvent*.
Monsterachtig, bn. *Monstrueux*. ‖ Wreed. *Cruel*, *barbare*. ‖ bw. *Monstrueusement*, *cruellement*.
Monsterachtigheid (zond. mv.), z. v. *Monstruosité*, f.
Monsterdier, z. o. *Monstre*, m.
Monsteren, zw. w. b. *Examiner*. ‖ (mil.) *Passer en revue*, *faire la revue de*. ‖ o. (met *hebben*). Vergelijken. Met *of* tegen iemand —, *confronter avec qq.*, *comparer à qq.*
Monsterheer (-heeren), z. m. *Commissaire* ou *inspecteur* m. *aux revues*.
Monstering, z. v. (mil.) *Revue*, f.
Monsterkaart, z. v. *Carte* f. *d'échantillons*, *échantillon*, m.
Monsterplaat, z. v. (mon.) *Déméral*, m.
Monsterplaats (-plaatsen), z. v. *Lieu* m. *où se fait la revue*.
Monsterrol, z. v. *Feuille* f. *de revue* ou *d'appel*. ‖ (mar.) *Rôle* m. *d'équipage*.
Monstertemmer, z. m. *Dompteur* m. *de monstres*.
Montant (zond. mv.), z. o. *Montant*, m.
Monteeren, zw. w. b. *Monter*. ‖ (mil.) *Monter*, *équiper*.
Monteering, z. v. *Monture*, f. ‖ (mil.) *Équipement d'un soldat*, *uniforme*, *habit* m. *d'ordonnance*.
Monument, z. o. *Monument*, m.
Mooi, bn. *Joli*, *beau*, *gentil*, *mignon*. ‖ — meisje, *jolie fille*, f. ‖ — kleed, *bel habit*, m. ‖ — weer, *beau temps*, m. ‖ (fig.) — weer spelen met eens anders geld, *se divertir aux dépens d'autrui*, *vivre gaîment aux dépens d'autrui*. ‖ Zich — maken, *se parer*. ‖ (fig.) Gij hebt het daar — gemaakt, *vous avez fait là une belle équipée*. ‖ bw. *Bien*, *joliment*.
Mooiheid (zond. mv.), z. v. *Beauté*, *gentillesse*, f.
Mooiigheid (-heden), z. v. *Gentillesse*, f.
Mooitjes, bw. *Assez bien*, *joliment*, *gentiment*.
Mook, z. v. *Zie* Moot.
Mookhamer, z. m. *Zie* Moker.
Moor (mooren), z. m. Zwarte. *More*, *maure*, *nègre*, m. ‖ Ketel. *Coquemar*, m. ‖ (h. n.) Vlinder. *Nègre*.
Moor (moren), z. o. Stof. *Moire*, f.
Moor (zond. mv.), z. v. Modder. *Boue*, *fange*, f.

Moord, z. m. Doodslag begaan met inzicht om ter dood te brengen. *Meurtre*, m. ‖ Beraamde —, *assassinat*, m. ‖ Eenen — begaan, *commettre un meurtre*. ‖ — en brand roepen, *crier au meurtre*, *jeter les hauts cris*. ‖ Den — steken, *périr*. ‖ Moorderij. *Massacre*, *carnage*, m.
Moordaanslag (-slagen), z. m. *Attentat*, m.
Moordbanier, z. v. *Enseigne meurtrière*, f.
Moordbijl, z. v. *Hache meurtrière*, f.
Moorddadig, bn. *Meurtrier*, *assassin*, *homicide*, *sanguinaire*. ‖ Wreed. *Cruel*, *inhumain*, *barbare*. ‖ — staal, *fer homicide*, m. ‖ bw. *D'une manière meurtrière* ou *sanguinaire*. ‖ Wreed. *Cruellement*, *inhumainement*.
Moorddadigheid (zond. mv.), z. v. *Humeur sanguinaire*, f. ‖ Wreedheid. *Cruauté*, *barbarie*, f.
Moorddadig[lijk], bw. *Zie* Moorddadig, bw.
Moorden, zw. w. b. *Assassiner*, *tuer*, *massacrer*, *égorger*, *assommer*. ‖ o. (met *hebben*). *Commettre un meurtre*.
Moordenaar, z. m. *Meurtrier*, *assassin*, m. ‖ De goede — aan het kruis, *le bon larron*, m. ‖ Gehuurd —, *sicaire*, m.
Moordenaarster, **Moordenares**, z. v. *Meurtrière*, f.
Moorder, z. m. *Zie* Moordenaar.
Moorderij, z. v. *Massacre*, *carnage*, m., *boucherie*, f.
Moordgat, z. o. (fort.) *Machecoulis*, *machicoulis*, m.
Moordgeroep (zond. mv.), z. o. *Cris* m. pl. *au meurtre*. ‖ (fig.) *Rugissements*, m. pl.
Moordgeschrei (zond. mv.), z. o. *Zie* Moordgeroep.
Moordgespan (zond. mv.), z. o. *Complot* m. *pour commettre un meurtre*.
Moordgeweer (-weren), z. o. *Arme meurtrière*, f., *fer homicide* ou *assassin*, m.
Moordgeweld (zond. mv.), z. o. *Violence* f. *accompagnée de meurtre*.
Moordgierig, bn. *Altéré de sang* ou *de carnage*, *sanguinaire*. ‖ Wreed. *Cruel*, *inhumain*, *barbare*.
Moordgierigheid (zond. mv.), z. v. *Soif de carnage*, *humeur sanguinaire*, f. ‖ Wreedheid. *Cruauté*, *barbarie*, f.
Moordgroef (-groeven), z. v. (fortif.) *Coffre*, m. ‖ Moordkuil. *Coupe-gorge*, m.
Moordhol, z. o. *Zie* Moordkuil.
Moordjaar, z. o. *Grande climatérique*, *année climatérique*, f.
Moordklok, z. v. *Tocsin*, m.
Moordkuil, z. m. *Coupe-gorge*, *égorgeoir*, *repaire* m. *de scélérats* ou *de brigands*. ‖ (fig.) Gij moogt van uw hart geenen — maken, *vous ne devez pas cacher vos intentions*.
Moordpoging, z. v. *Tentative* f. *de meurtre*.
Moordpook (-poken), z. m. *Poignard*, *stylet*, m.
Moordpriem, z. m. *Zie* Moordpook.
Moordschavot, z. o. *Échafaud* m. *sur lequel on fait mourir qq. injustement*.
Moordspelonk, z. v. *Zie* Moordkuil.
Moordstaal, z. o. *Poignard*, m., *épée meurtrière*, f., *fer homicide* ou *assassin*, m.
Moordtooneel (-neelen), z. o. *Théâtre* m. *d'un meurtre*, *d'un massacre*, *scène* f. *de carnage*.
Moordtrompet, z. v. *Trompette* f. *qui donne le signal d'un massacre*, *d'un grand carnage*.
Moordveld (zond. mv.), z. o. *Champ* m. *où l'on a commis un meurtre*, *un grand carnage*.
Moordwapen, z. o. *Zie* Moordgeweer.
Moordziek, bn. *Zie* Moordgierig.
Moordzwaard, z. o. *Fer homicide* ou *assassin*, *glaive exterminateur*, m., *épée meurtrière*, f.

[MOO]REKOP, z. m. *Zie* MOORENHOOFD.
[MOO]RENDANS (–DANSEN), z. m. *Danse moresque*, [m]oresque, f.
[MO]ORENHOOFD, z. o. *Tête* f. *de more.*
[M]OORENLAND (zond. mv.), z. o. *Mauritanie*, f.
[M]OORIN, z. v. *Négresse*, f.
[M]OORINNEKEN, MOORINNETJE, z. o. *Négrite*, *négrillonne*, f.
[M]OORKEN, z. o. *Zie* MOORTJE.
[M]OORMAN, z. m. *Zie* MORIAAN.
[M]OOROS, z. m. *Bœuf noir*, m.
[M]OORPAARD, z. o. *Cheval moreau*, m.
MOORSCH, bn. *Moresque*, *maure*, *more.* || —e schildering, *peinture moresque*, *peinture* f. *à la moresque.* || —e stijl, *style moresque*, m.
MOORTJE, z. o. *Négrillon*, m.
MOOS, z. o. Slijk. *Boue*, *bourbe*, *fange*, f.
MOOSKAR, z. v. *Tombereau* m. *à boue*, *à ordures.*
MOOSMEIER, z. m. *Boueur*, m.
MOOT (MOOTEN), z. v. *Darne*, *dalle*, *tranche*, f., *tronçon*, m.
MOP, z. v. Steen. *Brique*, f. || Koekje. *Petit bonbon rond*, m.
MOP, z. m. Hond. *Doguin*, m.
MOPJE, z. o. *Petit doguin*, m.
MOPMUTS (–MUTSEN), z. v. *Coiffe* f. *de nuit.*
MOPNEUS, z. m. en v. *Personne* f. *qui a le nez camus.*
MOPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Pruilen. *Bouder*, *faire la mine* ou *la moue.*
MOPPER, z. m. Pruiler. *Boudeur*, m.
MOPPEREN, zw. w. *Zie* MOPPEN.
MOPPING, z. v. *Bouderie*, f.
MOPSTEEN (–STEENEN), z. m. *Brique*, f.
MOPSTER, z. v. Pruilster. *Boudeuse*, f.
MORAAL (zond. mv.), z. v. *Morale*, f.
MARALITEIT (zond. mv.), z. v. *Moralité*, f.
MORAVISCH, bn. *Morave*, *de la Moravie.* || —e broeders, *frères moraves*, m. pl.
MORDER, z. m. *Murmurateur*, *grognard*, m.
MORE, z. v. Modder. *Boue*, *fange*, f.
MOREEL, bn. *Moral.*
MOREL[LE], z. v. *Griotte*, f.
MORELLEBOOM (–BOOMEN), z. m. *Griottier*, m.
MORELLENBIER (zond. mv.), z. o. *Bière* f. *de griottes.*
MORELLE[N]BLOESEM, z. m. *Fleur* f. *de griottier.*
MORELLENBRANDEWIJN (zond. mv.), z. m. *Eau* f. *de vie de griottes.*
MORELLENSAP (zond. mv.), z. o. *Jus* m. *de griottes.*
MORELLENWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin* m. *de griottes.*
MORGANATISCH, bn. *Morganatique.* || — huwelijk, *mariage morganatique*, m.
MORGEN, bw. *Demain.* || — vroeg, *demain matin.*
MORGEN, z. m. Ochtend. *Matin*, m., *matinée*, f. || Des —s, *le matin*, || Des —s zeer vroeg, *de grand matin.* || Heden —, dezen —, *ce matin.* || Iemand goeden — wenschen, *souhaiter le bon jour à qq.* || — over acht dagen, *demain en huit.*
MORGEN, z. o. Landmaat. *Arpent*, m.
MORGENAVOND, bw. *Demain au soir.*
MORGENBAD (–BADEN), z. o. *Bain* m. *qu'on prend le matin.*
MORGENBEZOEK, z. o. *Visite* f. *du matin.*
MORGEND, z. m. *Zie* MORGEN, z. m.
MORGENDAUW (zond. mv.), z. m. *Rosée* f. *du matin.* || (chass.) *Aigail*, m.
MORGENDRANK, z. m. *Liqueur* f. *qu'on prend le matin.*
[MO]RGENGEBED (–GEBEDEN), z. o. *Prière* f. *du matin.*
MORGENGEWAAD (zond. mv.), *habillé* m. *du matin.*
MORGENGEZANG, z. o. *Chant* m. *du matin.*
MORGENGROET (zond. mv.), z. m. *Bonjour*, m.
MORGENKLOK (zond. mv.), z. v. *Cloche* f. *du matin.*
MORGENKOELTE (zond. mv.), z. v. *Fraîcheur* f. ou *frais* m. *du matin.*
MORGENLAND (zond. mv.), z. o. *Orient*, m.
MORGENLANDSCH, bn. *Oriental.*
MORGENLICHT (zond. mv.), z. o. *Lumière* f. *du matin* || Dageraad. *Aurore*, *aube*, f., *point* m. *du jour.*
MORGENLIED (–LIEDEREN), z. o. *Cantique* ou *chant* m. *du matin.*
MORGENMAAL, z. o. *Déjeûner* m. *à la fourchette.*
MORGENMIDDAG, bw. *Demain à midi.*
MORGENMUZIEK, z. v. *Aubade*, f.
MORGENOCHTEND, bw. *Demain matin.*
MORGENOFFER, z. o. *Sacrifice* m. *du matin.*
MORGENPREEK (–PREEKEN), z. v. *Sermon* ou *prêche* m. *du matin.*
MORGENROOD (zond. mv.), z. o. *Aurore*, *aube*, f.
MORGENSCHEMERING (zond. mv.), z. v. *Crépuscule* m. *du matin.*
MORGENSCHUIT, z. v. *Barque* f. *qui part* ou *qui arrive le matin.*
MORGENSTAR, MORGENSTER, z. v. *Étoile matinière*, *étoile du matin*, *étoile de Vénus*, *Venus*, f.
MORGENSTOND, z. m. *Matinée*, f., *matin*, m. || Dageraad. *Aube*, *aurore*, f., *point* m. *du jour.*
MORGENSTUDIE, z. v. *Étude* f. *du matin.*
MORGENTAAK, z. v. *Tâche* f. *du matin.*
MORGENWAAK, z. v. *Diane*, f. || De — slaan, *battre la diane.*
MORGENWACHT, z. v. (mar.) *Quart* m. *du jour.*
MORGENWANDELING, z. v. *Promenade* f. *du matin.*
MORGENWEKKER, z. m. *Réveille-matin*, *réveil*, m.
MORGENWERK, z. o. *Ouvrage* ou *travail* m. *du matin.*
MORGENZANG, z. m. *Zie* MORGENLIED.
MORGENZITTING, z. v. *Séance* f. *du matin.*
MORGENZON (zond. mv.), z. v. *Soleil du matin*, *soleil levant*, m.
MORIAAN, z. m. *More*, *maure*, *nègre*, m.
MORILLE, z. v. (bot.) *Morille*, f.
MORILSTEEN (–STEENEN), z. m. *Bolétite*, f.
MORKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* MORREN.
MORPHINE (zond. mv.), z. v. *Morphine*, f.
MORRELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Travailler dans l'obscurité* ou *à tâtons.*
MORREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Murmurer*, *gronder.*
MORRIG, bn. *Grondeur*, *chagrin*, *acariâtre*, *mécontent*, *de mauvaise humeur*, *bourru.*
MORRIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur grondeuse* ou *chagrine*, f., *mécontentement*, m. *acariâtreté*, f.
MORS (MORSEN), z. v. *Femme malpropre*, *maritorne*, *salope*, f
MORSBEER (–BEREN), z. m. *Homme malpropre*, *saligaud*, *souillon*, m.
MORSDOOD, bn. *Raide mort.*
MORSEBEL, z. v. *Zie* MORS.
MORSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Patrouiller.* | In het water —, *patrouiller* ou *barboter dans l'eau*, *gargouiller.* || Vuil maken. *Salir.* | In het heimelijk doen. *Faire en cachette.*
MORSERIJ, z. v. *Malpropreté*, *saleté*, *saloperie*, f.
MORSIG, bn. *Sale*, *malpropre*, *crasseux.* || [...]w. *Salement*, *malproprement.*
MORSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Malpropreté*, *saleté*, *saloperie*, f.
MORSIG[LIJK], bw. *Zie* MORSIG, bw.

Morspot, z. m. *en* v. *Saligaud*, m., *saligaude*, f., *souillon*, m. *et* f.
Morster, z. v. *Grognarde*, *femme chagrine*, *acariâtre* ou *bourrue*, f.
Mortadel, z. v. (cuis.) *Mortadelle*, f.
Mortel (zond. mv.), z. v. *Mortier*, m. ‖ Steengruis. *Poussière* f. ou *déchet* m. *de pierres*, *de briques*. ‖ Te — slaan, *réduire en poussière*.
Mortelbak, z. m. *Auge* f. *à mortier*, *oiseau*, *bac*, m.
Mortelen, zw. w. o. (met *zijn*). *Tomber en poussière* ou *en morceaux*, *se réduire en poussière*. ‖ b. *Réduire en poussière*.
Mortelig, bn. *Qui tombe en poussière* ou *en morceaux*, *qui se brise facilement*.
Mortier, z. m. Vijzel. *Mortier*, m. ‖ Bomketel. *Mortier*.
Mortierstamper, z. m. *Pilon*, m.
Mortierstok, z. m. *Pilon*, m.
Morw, bn. *Zie* Murw.
Morzel, z. m. *Petit morceau*, m. ‖ — van brood, *Miette* f. *de pain*.
Morzelen, zw. w. b. *Réduire en poussière*, *brésiller*, *briser en petits morceaux*. ‖ Brood —, *émier* ou *émietter du pain*.
Morzeling, z. v. *Action* f. *de réduire en poussière* ou *de briser en petits morceaux*. ‖ —en, *petits morceaux*, m. pl.
Mos, z. o. (bot.) *Mousse*, f., *bryon*, m. ‖ IJslandsch —, *lichen* m. *d'Islande*.
Mosachtig, bn. *Qui tient de la mousse*. ‖ Met mos bedekt. *Moussu*, *couvert de mousse*.
Mosbij, z. v. *Frelon*, m.
Mosch, z. v. Musch. *Zie* Musch.
Moskee (-keeën), z. v. *Mosquée*, f.
Moskeetoren, z. m. *Minaret*, m.
Moskiet, z. v. (h. n.) *Mosquite*, *moustique*, m.
Moskovisch, z. o. De —e taal. *La langue moscovite*, f.
Moskrabber, z. m. *Émoussoir*, m.
Mosroos (-rozen), z. v. *Rose moussue*, f.
Mossel, z. v. (h. n.) *Moule*, f. ‖ Rochel. *Crachat*, m.
Mosselbak, z. m. *Brouette* f. *à moules*.
Mosselbank, z. v. *Moulière*, f.
Mosselgeld (zond. mv.), z. o. Klein geld. *Mitraille*, *menuaille*, *petite monnaie*, f.
Mosselkreek (-kreken), z. v. *Moulière*, *crique* f. *où l'on prend des moules*.
Mosselkruier, z. m. *Vendeur* m. *de moules*.
Mossellijn, z. v. (géom.) *Conchoïde*, f.
Mosselman, z. m. *Vendeur de moules*, *homme* m. *aux moules*.
Mosselplaat, z. v. *Zie* Mosselbank.
Mosselput, z. m. *Bouchot*, m.
Mosselschelp, z. v. *Coquille* f. *de moule*.
Mosselschuit, z. v. *Bateau* m. *à moules*.
Mosseltje, z. o. *Petite moule*, *moulette*, f.
Mosselvanger, z. m. *Pêcheur* m. *de moules*.
Mosselvangst, z. v. *Pêche* f. *des moules*.
Mosselvrouw, z. v. *Vendeuse de moules*, *femme* f. *aux moules*.
Mosselwagen, z. m. *Brouette* f. *à moules*.
Mosselwijf, z. o. *Zie* Mosselvrouw.
Mossig, bn. *Moussu*.
Most (zond. mv.), z. m. *Moût*, *vin nouveau* ou *bourru*, m.
Mostaard (zond. mv.), z. m. *Moutarde*, f. ‖ (prov.) Dat is — na den maaltijd, *c'est de la moutarde après dîner*, *c'est trop tard*. ‖ (bot.) *Sénevé*, *sinapi*, m., *moutarde*, f.
Mostaardfabriek, z. v. *Fabrique* f. *de moutarde*.
Mostaardkorrel, z. v. *Grain* m. *de moutarde*.
Mostaardlepeltje, z. o. *Petite cuiller* f. *à moutarde*.
Mostaardman, z. m. *Moutardier*, *marchand* m. *de moutarde*.
Mostaardmolen, z. m. *Moulin* m. *à moutarde*.
Mostaardplant, z. v. (bot.) *Sénevé*, *sinapi*, m., *moutarde*, f.
Mostaardpleister, z. v. *Sinapisme*, m. ‖ —s leggen, *sinapiser*.
Mostaardpot, z m. *Moutardier*, m.
Mostaardsaus (-sausen), z. v. *Sauce* f. *à la moutarde*.
Mostaardvrouw, z. v. *Femme* f. *qui vend de la moutarde*.
Mostaardzaad (zond. mv.), z. o. *Graine de sénevé*, *moutarde*, f.
Mosterd, z. m., enz. *Zie* Mostaard, enz.
Mot, z. v. Insect. *Teigne*, *gerce*, f. ‖ De — is in mijn kleed, *mon habit est mangé par les teignes*. ‖ (fig.) De — is in dien winkel, *cette boutique perd ses pratiques*.
Mot, z. v. Zeug. *Truie*, f.
Mot, z. v. Mouw. *Manche*, f. ‖ Iets in de — hebben, *observer qc*.
Mot (zond. mv.), z. o. Turfmolm. *Poussière* f. *de tourbes*. ‖ (charp.) *Petits copeaux*, m. pl.
Mot, z. v. Fijne regen. *Bruine*, *pluie très-fine*, f. ‖ Dikke nevel. *Brouillard*, *épais*, m.
Motgat (-gaten), z. o. *Trou* m. *fait par une teigne*.
Mothoer, z. v. *Coureuse*, *prostituée*, f.
Mothuif, z. v. *Coiffe sale*, f.
Mothuis, z. o. *Lieu* m. *de débauche*.
Motie (-ien, -ies), z. v. *Motion*, f.
Motief, z. o. *Motif*, m.
Motiveeren, zw. w. b. *Motiver*.
Motkas[t], z. v. *Zie* Mothuis.
Motpruik, z. v. *Tignasse*, *teignasse*, f.
Motregen, z. m. *Bruine*, *pluie très-fine*, *brouée*, f.
Motregenen, zw. w. onpers. (met *hebben*). *Bruiner*, *brouillasser*, *faire de la bruine*. ‖ Het motregent, *il bruine*.
Mots (motsen), z. m. Paard. *Cheval courtaud* ou *brétaudé*, m. ‖ Hond. *Chien essorillé*, m.
Motse, z. v. Schippersbroek. *Pantalon large* m. *de batelier*.
Motsen, zw. w. b. Knotten. *Couper*, *raccourcir*, *courtauder*. ‖ Een paard —, *essoriller* ou *brétauder un cheval*.
Motsteek (-steken), z. m. *Trou* m. *fait par une teigne*.
Mottegat (-gaten), z. o. *Zie* Motsteek
Motten, zw. w. onpers. (met *hebben*). *Bruiner*. ‖ o. Kribben. *Se quereller*.
Mottenkruid (zond. mv.), z. o. *Herbe aux teignes*, *blattaire*, f., *lède*, m.
Mottebig, bn. *Zie* Mottig.
Mottesteek, z. m. *Zie* Motsteek.
Mottig, bn. Nevelachtig. *Couvert de brouillard*, *sombre*, *brumeux*. ‖ — weer, *temps couvert* ou *brumeux*, m. ‖ Vuil. *Sale*, *malpropre*. ‖ Leelijk. *Laid*, *vilain*. ‖ Slecht. *Mauvais*. ‖ Nalatig. *Négligent*, *nonchalant*. ‖ Waar de mot in is. *Mangé par les teignes*. ‖ Pokdalig. *Marqué de la petite vérole*. ‖ Misselijk. *Indisposé*, *qui a envie de vomir*.
Mottigheid (zond. mv.), z. v. Vuilheid. *Saleté*, *malpropreté*, f. ‖ Misselijkheid. *Indisposition*, *envie* f. *de vomir*.
Motto (-to's), z. o. *Épigraphe*, f.
Moude (zond mv.), z. v. *Terre fine*, *poussière*, f.
Mout (zond. mv.), z. o. *Malt*, m.
Moutbak, z. m. *Germoir*, m.
Mouteest, z. m. *Touraille*, f.
Mouten, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du malt*. ‖ b. *Ajouter du malt*.

MOUTER, z. m. *Zie* MOUTMAKER.
MOUTER, bn. *Zie* MURW.
MOUTERIJ, z. v. *Zie* MOUTMAKERIJ.
MOUTMAKER, z. m. *Celui qui fait du malt, malteur,* m.
MOUTMAKERIJ, z. v. *Lieu* m. *où l'on fait du malt, touraille,* f. || Het mouten. *Maltage,* m.
MOUTMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à moudre le malt.*
MOUTOVEN, z. m. *Four* m. *à malt* ou *à drèche.*
MOUTSCHOP, z. v. *Fourquet,* m.
MOUTWIJN, z. m. *Vin* m. *qui fermente.*
MOUW, z. v. *Manche,* f. || Losse —en, *fausses manches.* || (fig.) Iemand iets op de — spelden, *en donner à garder à qq., en faire accroire à qq.* || (fig.) Ik weet er geene —en aan te zetten, *je n'y saurais que faire.* || (fig.) Den aap uit de — laten springen, *ne pas savoir cacher son jeu.* || (fig,) Leugens uit de — schudden, *mentir, dire des mensonges.* || (fig.) In de — houden. Verbergen, veinzen. *Cacher, dissimuler.*
MOUW, z. v. Holronde bak. *Auge* f. *à lait.* || (impr.) *Baquet,* m.
MOUWKEN, z. o. *Zie* MOUWTJE.
MOUWSTRIJKER, z. m. Vleier. *Flatteur,* m.
MOUWTJE, z. o. *Petite manche,* f.
MOZAÏEK, bn. — werk, *mosaïque,* f., *ouvrage* m. *de rapport.*
MOZAÏEKMAKER, MOZAÏEKWERKER, z. m. *Mosaïste, artiste mosaïste,* m.
MOZAÏSCH, bn. *Mosaïque, de Moïse.* || De —e wet, *la loi mosaïque,* f.
MOZAÏST, z. m. *Mosaïste,* m.
MOZEGAT (-GATEN), z. o. *Ouverture* f. *par où s'échappe la boue, l'eau sale.*
MOZESBOOM (-BOOMEN), z. m. Vuurdoorn. *Buisson ardent,* m.
MUD[DE], z. v. *en* o. *Muid,* m. || Nederlandsche —, *hectolitre,* m.
MUDDEGELD (zond. mv.), z. o. *Bichetage,* m.
MUDSJE, z. o. *Setier,* m.
MUDSZAK, z. m. *Sac* m. *qui peut contenir un muid* ou *un hectolitre.*
MUF, bn. *Moisi, qui sent le relent, le moisi* ou *l'enfermé.*
MUFACHTIG, bn. *Qui est un peu moisi.*
MUFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sentir le relent, le moisi* ou *l'enfermé.* || Stinken. *Puer.*
MUFFIG, bn. *Zie* MUF, bn.
MUFFIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* MUFHEID.
MUFHEID (zond. mv.), z. v. *Relent, moisi,* m., *moisissure,* f.
MUG[GE], z. v. *Cousin, moucheron,* m. || (prov.) Van eene — eenen olifant maken, *faire d'un œuf un bœuf.*
MUGGEBEET (-BETEN), z. m. *Piqûre* f *de cousin* ou *de moucheron.*
MUGGEBIJTER, z. m. (h. n.) Horzel. *Taon,* m.
MUGGEKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Conyse,* f.
MUGGENGEGONS (zond. mv.), z. o. *Bourdonnement* m. *de cousins.*
MUGGENZIFTEN, zw. w. o. (met *hebben*). (fig.) *Chicaner, ergoter.*
MUGGENZIFTER, z. m. (fig.) *Chicaneur, ergoteur,* m.
MUGGENZIFTERIJ, z. v. (fig.) *Chicane, ergoterie,* f.
MUGGESCHERM, z. o. *Moustiquaire,* m.
MUGGESTEEK (-STEKEN), z. m. *Zie* MUGGEBEET.
MUIDEHOND, z. m. Visch. *Tanche,* f.
MUIEREN, zw. w. b. Verbergen. *Cacher, réceler.* || Mengen. *Mêler.* || Redderen. *Arranger, mettre en ordre.*
MUIK, bn. *Mou, tendre.* || bw. *Mollement.*
MUIKEN, zw. w. b. *Zie* MEUKEN.
MUIL, z. m. Dier. *Mulet,* m.

MUIL, z. m. Bek, snuit. *Gueule, groin,* m. || (fig.) *Gueule.* || De — *la gueule de l'abîme.*
MUIL, z. v. Schoeisel. *Pantoufle,* m
MUILBAND, z. m. *Muselière,* f.
MUILBANDEN, zw. w. b. *Museler,* (fig.) Iemand —, *fermer la bouch*
MUILDIER, z. o. *Mulet,* m.
MUILDRIJVER, z. m. *Muletier,* m.
MUILEN, zw w. o. (met *hebben*). *murer, gronder.*
MUILENMAKER, z. m. *Pantouflier,* m
MUILEZEL, z. m. *Mulet, bardeau,* m
MUILEZELDRIJVER, z. m. *Muletier,*
MUILEZELIN, z. v. *Mule,* f.
MUILIJZER, z. o. *Mors,* m.
MUILOS, z. m. *Jumart,* m.
MUILPAARD, z. o. *Jumart,* m.
MUILPEER (-PEREN), z. v. *Soufflet,*
MUILPRANG, z. v. (man.) *Zie* MUILP
MUILPRANGER, z. m. (man.) *Mora caveçon, caveçon,* m.
MUILTJE, z. o. Kleine muilezel. *Pet*
MUILTJE, z. o. Snuitje. *Petite gueul*
MUILTJE, z. o. Schoeisel. *Petite pan*
MUILZADEL, z. m. *Bât* m. *de mulet.*
MUIS, z. v. *Souris,* f. || —zen van *des souris.* || Men hoort geene — *n'entend pas trotter une souris.* schip is met man en — vergaan *péri corps et biens.* || (anat.) — der m. || (bot.) Aardaker. *Truffe,* f., *terre.* || (mar.) Kabelkleed. *Fourru*
MUISDOORN (zond. mv.), z. m. *Myrt épineux, housson, houx, fragon,*
MUISGRAUW, bn. *Gris de souris. cheval souris,* m.
MUISHOND, z. m. *Chien* m. *qui pren* || Wezel. *Belette,* f.
MUISJAAR, z. o. *Année* f. *où il y souris.*
MUISJE, z. o. *Souriceau,* m., *petit* (prov.) Ik heb er een — van h *j'en ai entendu chuchoter un mot.* een staartje hebben, *cette affaire a* || —s, *anis,* m. pl.
MUISKAT, z. v. *Chat qui prend bi bon souricier,* m.
MUISKEN, z. o. *Souriceau,* m., *petit*
MUISLE[D]ER (zond. mv.), z. o. Han *telet,* m., *manique,* f.
MUISTEREN, zw. w. b. Onderzoeke *rechercher.*
MUISVAAL, bn. *Gris de souris.*
MUIT, z. v. *Cage, mue,* f. || (fi blijven zitten, *mener une vie casa*
MUITACHTIG, bn. *Mutin, séditieu porté à la sédition, rebelle.* || b *ment, en rebelle.*
MUIT[E], z v. *Zie* MUIT.
MUITELING, z. m. *Zie* MUITER.
MUITEN, zw. w. o. (met *hebben*). verwekken. *Se mutiner, s'insurger se révolter, se rebeller.*
MUITEN, zw. w. o. (met *hebben*).
MUITER, z. m. *Mutin, séditieux, tieux, insurgé, révolté, rebelle,* m
MUITERIJ, z. v. *Mutinerie, émeute, surrection, révolte, rebellion,* f., *so*
MUITZIEK, bn. *Zie* MUITACHTIG.
MUITZUCHT, z. v. *Esprit* m. *de révolte,*
MUIZEGANGETJE, z. o. *Tour* m. *de*
MUIZEGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m.

MUIZEKOP, z. m. *Tête* f. *de souris.*

MUIZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Prendre des souris, faire la chasse aux souris.* ‖ (prov.) Het wil al —, wat van katten komt, *bon chien chasse de race.* ‖ (fig.) Met veel eetlust eten. *Manger avec grand appétit.*

MUIZEN, zw. w. o. (met *hebben*). Mijmeren. *Songer, méditer, rêver.*

MUIZENDOORN, z. m. *Zie* MUISDOORN.

MUIZENDREK, z. m. *Crottes* f. pl. *de souris.*

MUIZENGERST (zond. mv.), z. v. *Ivraie vivace*, f.

MUIZENHOL (–HOLEN), z. o. *Trou* m. *de souris.*

MUIZENIS, z. v. Kommer. *Soucis*, m. ‖ (fam.) —sen in het hoofd hebben, *avoir des rats dans la tête, avoir martel en tête.*

MUIZENKEUTELS, z. v. mv. *Crottes* f. pl. *de souris.* ‖ Muisjes. *Anis*, m. pl.

MUIZENKOORN (zond. mv.), z. o. *Ivraie vivace, orge murale*, f.

MUIZENMAALTIJD, z. m. *Repas* m. *de brebis.*

MUIZENNEST, z. o. *Trou* ou *nid* m. *de souris.*

MUIZENOOR, z. o. *Oreille* f. *de souris.* ‖ (bot.) *Oreille* f. *de souris, myosotis*, m.

MUIZENVAL, z. v. *Souricière*, f.

MUIZENVANGER, z. m. *Preneur* m. *de souris.*

MUIZESTAART, z. m. *Queue* f. *de souris.*

MUIZEVEL, z. o. *Peau* f. *de souris.*

MUIZING (–ZINGS), z. v. (mar.) *Partie épaisse* f. *de la tournevire.*

MUL, bn. *Poudreux, sablonneux, peu cohérent.* ‖ —le grond, *terre sablonneuse*, f.

MUL (zond. mv.), z. v. *Poussière*, f. ‖ Turfmolm. *Poussière* f. *de tourbes.* ‖ — van meekrap, *écorce* f. *de garance.*

MULAT, z. m. *Mulâtre*, m.

MULATTIN, z. v. *Mulâtre, mulâtresse*, f.

MULDER, z. m. *Zie* MOLENAAR.

MULET, z. v. Portugeesch vaartuig. *Mulet*, m.

MULHEID (zond. mv.), z. v. Mulligheid. *Qualité* f. *de ce qui est poudreux, sablonneux* ou *peu cohérent.*

MULLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se rompre* ou *tomber en petits morceaux, tomber en poussière.*

MULLIG, bn. *Zie* MUL, bn.

MULLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* MULHEID.

MULTIPLICATIE (–TIES), z. v. *Multiplication*, f.

MULTIPLICEEREN, zw. w. b. *Multiplier.*

MUMMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* MOMPELEN.

MUMMIE, z. v. *Momie*, f.

MUNICIPAAL, bn. *Municipal.*

MUNICIPALITEIT, z. v. *Municipalité*, f.

MUNNIK (–IKEN), z. m. *Zie* MONNIK.

MUNSTER, z. o. Klooster. *Monastère*, m. ‖ Hoofdkerk. *Cathédrale*, f.

MUNT, z. v. Geld. *Monnaie*, f., *argent monnayé*, m. ‖ — slaan, *battre monnaie.* ‖ Slechte —, *billon*, m. ‖ Nagemaakte —, *monnaie contrefaite.* ‖ Valsche —, *fausse monnaie.* ‖ Kruis of — werpen, *jouer à croix et à pile.* ‖ In klinkende — betalen, *payer en espèces sonnantes.* ‖ (fig.) Met gelijke — betalen, *rendre la pareille.* ‖ Munthuis. *Monnaie*, f.

MUNT (zond. mv.), z. v. Kruid. *Menthe*, f.

MUNTBEELDENAAR, z. m. *Effigie* f. *d'une monnaie.* ‖ Muntboek. *Tarif* m. *des monnaies.*

MUNTBLOK, z. m. en o. *Cépeau*, m.

MUNTBOEK, z. o. *Tarif* m. *des monnaies.*

MUNTBRIEFJE, z. o. *Papier-monnaie*, m.

MUNTE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Zie* MUNTEKRUID.

MUNTEKRUID (zond. mv.), z. o. *Menthe*, f.

MUNTEN, zw. w. b. Geld slaan. *Monnayer, frapper de la monnaie.*

MUNTEN, zw. w. b. Doelen, beoogen. *Viser, avoir en vue.* ‖ Het op iemand gemunt hebben, *en vouloir à qq.* ‖ Hij had het op mijne beurs gemunt, *il en voulait à ma bourse.*

MUNTER, z. m. *Monnayeur*, m. ‖ Valsche —, *faux monnayeur.*

MUNTERSVIJL, z. v. *Écouane*, f.

MUNTHAMER, z. m. *Flatoir, bouvard*, m.

MUNTHUIS, z. o. *Monnaie*, f., *hôtel* m. *de la monnaie.*

MUNTING, z. v. *Monnayage*, m.

MUNTKABINET, z. o. *Cabinet* m. *de médailles.*

MUNTKAMER, z. v. Stempelkamer. *Monnaierie*, f.

MUNTKENNER, z. m. *Numismate*, m.

MUNTKUNDE (zond. mv.), z. v. *Science numismatique, numismatique*, f.

MUNTLOON, z. o. *Brassage*, m.

MUNTMEESTER, z. m. *Intendant* ou *directeur* m. *de la monnaie.*

MUNTMEESTERSCHAP, z. o. *Intendance* f. *de la monnaie.*

MUNTOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de menthe.*

MUNTPLAAT, z. v. (monn.) *Flan*, m.

MUNTRAND, z. m. (monn.) *Débord*, m.

MUNTRECHT, z. o. *Droit sur les monnaies, seigneuriage*, m.

MUNTSCHAAL, z. v. *Ajustoir, trébuchet*, m.

MUNTSCHAAR, z. v. *Coupoir*, m., *cisoires*, f. pl.

MUNTSCHELP, z. v. *Nummulite*, f.

MUNTSCHIJF, z. v. (monn.) *Flan*, m.

MUNTSCHROEF, z. v. *Balancier, moulinet*, m.

MUNTSLAG, z. m. *Coin*, m., *frappe, empreinte* f. *des monnaies.*

MUNTSLAGER, z. m. *Monnayeur*, m.

MUNTSNOEIER, z. m. *Rogneur*, m.

MUNTSNOEISTER, z. v. *Rogneuse*, f.

MUNTSOORT, z. v. *Espèce monnayée*, f.

MUNTSPECIËN, z. v. mv. *Espèces*, f. pl., *numéraire*, m.

MUNTSTELSEL, z. o. *Système monétaire*, m.

MUNTSTEMPEL, z. m. *Poinçon* m. *destiné à la fabrication des monnaies.*

MUNTSTOF, z. v. *Métal* m. *qui sert à fabriquer des monnaies.*

MUNTSTUK, z. o. *Pièce* f. *de monnaie.*

MUNTSTUKJE, z. o. *Petite pièce* f. *de monnaie.*

MUNTTEEKEN, z. o. *Déférent* m. *d'une monnaie.*

MUNTVERVALSCHER, z. m. *Rogneur* m. *de monnaie.*

MUNTVERVALSCHING, z. v. *Falsification* f. *de la monnaie.*

MUNTVIJL, z. v. (monn.) *Écouane*, f.

MUNTVOET, z. m. (monn.) *Titre* m. *des monnaies.*

MUNTVORM, z. m. (monn.) *Coin* ou *carré* m. *destiné à la fabrication des monnaies.*

MUNTWAAG, z. v. *Ajustoir*, m.

MUNTWAARDE, MUNTWEERDE, z. v. *Valeur monétaire*, f.

MUNTWERKER, z. m. *Barrier*, m.

MUNTWETTEN, z. v. mv. *Lois monétaires*, f. pl.

MUNTWEZEN (zond. mv.), z. o. *Tout ce qui a rapport aux monnaies, monnayage*, m.

MUNTZIJDE, z. v. *Pile*, f.

MUREN, zw. w. b. *Murer, entourer de murs.*

MURF, z. v. (pop.) *Mufle*, m.

MURIK (zond. mv.), z. v. (bot.) *Mouron*, m.

MURMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Murmurer.* ‖ Murmelende beek, *ruisseau* m. *qui murmure.* ‖ b. *Marmotter.*

MURMUREERDER, z. m. *Qui a l'habitude de murmurer* ou *de gronder.*

MURMUREEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Murmurer, gronder.* ‖ Over iets —, *murmurer de qc.*

MURMUREERING, z. v. *Murmure*, m.

MURW, bn. *Mou, tendre.* ‖ — worden, *devenir*

tendre, s'amollir, se ramollir. ‖ (fig.) Iemand — slaan, *rouer qq. de coups, rosser* ou *étriller qq.*
MURWEN, zw. w. b. *Amollir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'amollir, se ramollir.*
MURWHEID (zond. mv.), z. v. *Mollesse, tendreté,* f.
MURWTJES, bw. — gekookt, *bien cuit.*
MUSCH, z. v. *Moineau, passereau,* m.
MUSCHJE, z. o. *Petit moineau,* m.
MUSEUM (-SEUMS, -SEA), z. o. *Musée, muséum,* m.
MUSICEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire de la musique.*
MUSKAAT, z. v. *Muscade,* f. ‖ m. Wijn. *Vin muscat, muscat,* m.
MUSKAATBLOEM, z. v. *Fleur* f. *de muscade.*
MUSKAATBOOM (-BOOMEN), z. m. *Muscadier,* m.
MUSKAATNOOT (-NOTEN), z. v. *Noix muscade, muscade,* f.
MUSKAATOLIE (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. ou *huile* f. *de muscade.*
MUSKAATROOS (-ROZEN), z. v. *Rose muscade,* f.
MUSKAATWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin muscat, muscat,* m.
MUSKADEL, z. v. *Muscat, raisin muscat,* m.
MUSKADELDRUIF, z. v. *Zie* MUSKADEL.
MUSKADELLENWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin muscat, muscat,* m. ‖ Geringe —, *muscadet,* m.
MUSKADELPEER (-PEREN), z. v. *Muscadelle, poire musquée,* f.
MUSKEL, z. v. Spier. *Muscle,* m.
MUSKELJAAT (zond. mv.), z. o. *Musc,* m.
MUSKELJAATKAT, z. v. Civetkat. *Civette,* f.
MUSKELJAATREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de musc.*
MUSKET, z. o. *Mousquet,* m.
MUSKETGAT (-GATEN), z. o. *Meurtrière,* f.
MUSKETGESCHUT (zond. mv.), z. o. *Mousqueterie,* f.
MUSKETHAAN, z. m. *Serpentin,* m.
MUSKETIER, z. m. *Mousquetaire,* m.
MUSKETKOGEL, z. m. *Balle* f. *de mousquet.*
MUSKETLOOP (-LOOPEN), z. m. *Canon* m. *de mousquet.*
MUSKETON (-TONS), z. m. *Mousqueton,* m.
MUSKETSCHEUT, MUSKETSCHOT (-SCHOTEN), z. m. *Coup* m. *de mousquet.*
MUSKETVUUR (zond. mv.), z. o. *Mousqueterie, mousquetade,* f.
MUSKUS (zond. mv.), z. v. *Musc,* m. ‖ Naar — rieken, *sentir le musc* ou *la civette*; (fig.) *être très-cher, coûter beaucoup.*
MUSKUSBLOEM, z. v. *Ambrette,* f, *abelmosc,* m.
MUSKUSCITROEN, z. m. *Cédrat,* m.
MUSKUSDIER, z. o. *Zie* MUSKUSKAT.
MUSKUSEEND, z. v. *Canard musqué,* m.
MUSKUSGEUR (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de musc.*
MUSKUSKAT, z. v. *Civette,* f.
MUSKUSKOEKJE, z. o. Amberkoekje. *Muscadin,* m.
MUSKUSLUCHT (zond. mv.), z. v. *Odeur* f. *de musc.*
MUSKUSPEER (-PEREN), z. v. *Poire musquée, poire* f. *d'ambrette.*
MUSKUSRAT, z. v. *Desman, rat musqué,* m.
MUSKUSREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de musc.*
MUSKUSZAAD (zond. mv.), z. o. *Abelmosc,* m., *ambrette, graine* f. *de musc.*
MUSKUSZWIJN, z. o. *Pécari, cochon musqué,* m.
MUSSCHENHAGEL (zond. mv.), z. m. *Petite dragée, menue dragée, menuisaille, cendrée,* f., *menu plomb,* m.
MUSSCHENKAN, z. v. *Zie* MUSSCHENPOT.
MUSSCHENNEST, z. o. *Nid* m. *de moineau.*
MUSSCHENPOT, z. m. *Pot* m. *dans lequel les moineaux font leur nid.*
MUSSCHEVEER (-VEEREN), z. v. *Plume* f. *de moineau.*
MUT, z. v. *Grande quantité,* f.
MUTS (MUTSEN), z. v. *Bonnet,* m. ‖ Pauselijke —, *tiare,* f. ‖ — eens kardinaals, *barrette,* f. ‖ (fig.) Hij is zoo gek niet als hem de — staat, *il n'est pas si fou qu'il en a l'air.* ‖ (fam.) Op zijne — krijgen, *être rossé.* ‖ (fig.) Het schort hem onder de —, *il a un coup de hache, il a le timbre fêlé.* ‖ (fig.) De — staat hem niet wel, *il a le bonnet de travers, il est de mauvaise humeur.* ‖ (fig.) De — hebben, *être éperdument amoureux.* ‖ (fig.) Ik heb er geene — op, *cela ne me plaît pas, je n'en ai pas envie.*
MUTSAARD, z. m. *Fagot,* m. ‖ Tot den — veroordeelen, *condamner au bûcher.* ‖ (prov.) Naar den — rieken, *sentir le fagot.*
MUTSAARDBINDER, z. m. *Fagoteur,* m.
MUTSAARDVLAM, z. v. *Flamme* f. *de fagots.*
MUTSEBOL, z. m. *Tête* f. *de bonnet.*
MUTSEN, zw. w. o. (met *hebben*). Wel *of* kwalijk gemutst zijn, *être de bonne* ou *de mauvaise humeur.*
MUTSENBAND (zond. mv.), z. o. *Ruban* m. *pour bonnets.*
MUTSENFABRIEK, z. v. *Zie* MUTSENMAKERIJ.
MUTSENLINT (zond. mv.), z. o. *Ruban* m. *pour bonnets.*
MUTSENMAAKSTER, z. v. *Celle qui fait* ou *qui vend des bonnets, bonnetière,* f.
MUTSENMAKER, z. m. *Bonnetier,* m.
MUTSENMAKERIJ, z. v. *Bonneterie,* f.
MUTSENSTRIJKSTER, z. v. *Repasseuse* f. *de bonnets.*
MUTSENVERKOOPER, z. m. *Bonnetier,* m.
MUTSENVERKOOPSTER, z. v. *Celle qui vend des bonnets, bonnetière,* f.
MUTSERD, z. m. *Zie* MUTSAARD.
MUTSJE, z. o. Maat. *Setier,* m.
MUTSJE, MUTSKEN, z. o. Kleine muts. *Petit bonnet,* m.
MUTUËEL, bn. *Mutuel.* ‖ bw. *Mutuellement.*
MUUR, z. m. *Mur,* m., *muraille,* f. ‖ Gemeene —, *mur mitoyen.* ‖ (fig.) Met het hoofd tegen den — loopen, *donner de la tête contre le mur.* ‖ (fig.) Iemand binnen vier muren zetten, *emprisonner qq.* ‖ (prov.) De muren hebben ooren, *les murailles ont des oreilles.* ‖ Blinde —, *mur orbe.*
MUUR (zond. mv.), z. v. Murik. *Mouron,* m.
MUURBED, z. o. *Côtière,* f., *ados,* m., *planche* f. *en talus.*
MUURBLOEM, z. v. (bot.) *Giroflée jaune,* f.
MUURBREKER, z. m. Stormram. *Bélier,* m. ‖ (maç.) *Brise-mur,* m.
MUURBREUK, z. v. *Brèche,* f.
MUURGEEL (zond. mv.), z. o. *Badigeon,* m.
MUURKALK (zond. mv.), z. v. *Crépi,* m.
MUURKAP, z. v. (archit.) *Chaperon,* m.
MUURKEEL (-KELEN), z. v. (archit.) *Ruellée,* f.
MUURKROON (-KRONEN), z. v. *Couronne murale,* f.
MUURKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Pariétaire, perce-muraille, alsine,* f.
MUURMANTEL, z. m. (fortif.) *Revêtement,* m.
MUURNACHTEGAAL, z. m. (h. n.) *Phœnicure,* m.
MUURPEPER (zond. mv.), z. v. (bot.) *Pain d'oiseau, poivre* m. *des murs.*
MUURPLANT, z. v. *Plante murale,* f.
MUURRUIT (zond. mv.), z. v. (bot.) *Rue* f. *des murailles.*
MUURSCHILDER, z. m. *Barbouilleur,* m.
MUURSPECHT, z. m. (h. n.) *Grimpereau* m. *des murailles.*
MUURSPLEET (-SPLETEN), z. v. *Lézarde,* f.
MUURTAFELTJE, z. o. *Console,* f.
MUURTAPIJT, z. o. *Tenture, tapisserie,* f.

Muurtje, z. o. *Petit mur*, m., *petite muraille*, f.
Muurvalk, z. m. (h. n.) *Crécerelle*, f.
Muurvarken, z. o. (h. n.) *Cloporte*, m.
Muurverf, z. v. *Badigeon*, m.
Muurwerk, z. o. *Maçonnerie*, f., *maçonnage*, m., *murs*, m. pl., *murailles*, f. pl.
Muurzout, z. o. *Sel mural*, *aphronatron*, *halinatron*, m.
Muurzwaluw, z. v. *Martinet*, *micropé*, m.
Muze, z. v. *Muse*, f.
Muzelman, z. m. *Musulman*, *mahométan*, m.
Muzelmansch, bn. *Musulman*, *mahométan*.
Muzenalmanak, z. m. *Almanach* m. *des muses*.
Muzenberg (zond. mv.), z. m. *Parnasse*, m.
Muzenzoon (-zonen), z. m. *Fils* m. *des muses*.
Muziek (zond. mv.), z. v. *Musique*, f.
Muziekboek, z. o. *Livre* m. *de musique*.
Muziekboekje, **Muziekboeksken**, z. o. *Cahier* m. *de musique*.
Muziekdrukker, z. m. *Imprimeur* m. *de musique*.
Muziekdrukkerij, z. v. *Imprimerie* f. *de musique*.
Muziekfeest, z. o. *Fête musicale*, f.
Muziekhandelaar, z. m. *Marchand* m. *de musique*.
Muziekinstrument, z. o. *Instrument* m. *de musique*.
Muziekkunst (zond. mv.), z. v. *Musique*, f.
Muziekklessenaar, z. m. *Pupitre* m. *de musique* ou *d'orchestre*.
Muziekliefhebber, z. m. *Dilettante*, m.
Muziekliefhebberij (zond. mv.), z. v. *Dilettantisme*, m.
Muziekliefhebster, z. v. *Dilettante*, f.
Muziekmaker, z. m. *Compositeur* m. *de musique*.
Muziekmeester, z. m. *Maître* ou *professeur* m. *de musique*. ‖ Orkestmeester. *Chef* m. *d'orchestre*.
Muzieknoot (-noten), z. v. *Note* f. *de musique*.
Muziekpapier, z. o. *Papier* m. *de musique*.
Muziekschool (-scholen), z. v. *Conservatoire*, m., *école* f. *de musique*.
Muziekschrijven (zond. mv.), z. o. *Mélographie*, f.
Muziekschrijver, z. m. *Mélographe*, m.
Muzieksleutel, z. m. *Clef* ou *clé* f. *de musique*.
Muziekstuk, z. o. *Morceau* m. ou *pièce* f. *de musique*.
Muziekwinkel, z. m. *Magasin* m. *de musique*.
Muziekzaal, z. v. *Salle* f. *de musique* ou *de concert*.
Muzikaal, bn. *Musical*. ‖ bw. *Musicalement*.
Muzikant, z. m. *Musicien*, m. ‖ Rondreizende —, *musicien ambulant*.
Myriagramme, z. v. *Myriagramme*, m.
Myrialiter, z. m. *Myrialitre*, m.
Myriameter, z. m. *Myriamètre*, m.
Myriare, z. v. *Myriare*, m.
Myriastere, z. v. *Myriastère*, m.
Myrrhe, z. v. *Zie* **Mirre**.
Mystiek (zond. mv.), z. v. *Mysticisme*, m.
Mystiek, bn. *Mystique*.
Mystificatie (-ties), z. v. *Mystification*, f.
Mystisch, bn. *Mystique*.

N.

N, z. v. Veertiende letter van het alphabet. *N*, m.
Na, voorz. *Après*. ‖ Hij kwam — zijnen vader, *Il vint après son père*. ‖ — de omwenteling, *après la révolution*. ‖ — een jaar, *dans un an*. ‖ — dezen, *à l'avenir*, *désormais*. ‖ bw. Dicht. *Auprès*, *près*, *tout près*. ‖ Dat gaat mij na aan 't hart, *cela me tient au cœur*. ‖ (fig.) Iemand te — komen, *offenser* ou *choquer qq.*
Naäapster, z. v. *Celle qui singe*, *qui contrefait* ou *qui imite servilement*.
Naad, z. m. *Couture*, f. ‖ Dubbele —, *double couture*. ‖ Overhandsche —, *surjet*, m. ‖ (chir.) *Suture*, f. ‖ — van het bekkeneel, *suture du crâne*. ‖ (bot.) *Suture*.
Naadje, z. o. *Petite couture*, f. ‖ (chir.) *Petite suture*, f. ‖ (fig.) Zijn — naaien, *faire ses affaires à petit bruit*.
Naaf, z. v. *Moyeu*, m.
Naafband, z. m. *Frette* f. *de moyeu*.
Naafbus, z. v. *Boîte* f. *d'essieu*.
Naaibank, z. v. (rel.) *Cousoir*, m.
Naaidoos (-doozen), z. v. *Boîte* f. *à coudre*.
Naaien, zw. w. b. *Coudre*. ‖ Hemden —, *coudre des chemises*. ‖ Linnen —, *coudre du linge*. ‖ Leeren —, *apprendre à coudre*, *apprendre la couture*. ‖ o. (met *hebben*). *Coudre*.
Naaier, z. m. *Couturier*, m.
Naaigaren (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *à coudre*.
Naaikamer, z. v. *Couturerie*, f., *atelier* m. *de couture*, *chambre* f. *de couturière*.
Naaikatoen (zond. mv.), z. o. *Coton* m. *à coudre*.
Naaikind, z. o. *Zie* **Naaimeisje**.
Naaikistje, z. o. *Boîte* f. ou *coffret* m. *à coudre* ou *à ouvrage*.
Naaikunst (zond. mv.), z. v. *Couture*, f., *art* m. *de coudre*.
Naaikussen, z. o. *Carreau* m. *à coudre*.
Naaimachine (-ines), z. v. *Machine* f. *à coudre*.
Naaimand, z. v. *Corbeille* f. *de couturière*.
Naaimeisje, z. o. *Petite fille* f. *qui apprend à coudre*.
Naainaald, z. v. *Aiguille* f. *à coudre*.
Naairing, z. m. *Dé sans fond*, *poucier*, m.
Naaischool (-scholen), z. v. *École* f. *où l'on apprend à coudre*, *couturerie*, f.
Naaisel, z. o. *Couture*, f.
Naaister, z. v. *Couturière*, f.
Naaisterswerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de couturière*.
Naaitafel, z. o. *Table* f. *à coudre*.
Naaiwerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de couture*, *couture*, f.
Naaiwinkel, z. m. *Boutique de couturière*, *couturerie*, f., *atelier* m. *de couture*.
Naaizak, z. m. *Sac* m. *à ouvrage de couture*.
Naaizijde (zond. mv.), z. v. *Soie* f. *à coudre*.
Naakt, bn. Bloot. *Nu*. ‖ — land, *pays nu*, *dépouillé* ou *découvert*, m. ‖ Armoedig. *Pauvre*, *misérable*. ‖ bw. *Nûment*, *à nu*. ‖ z. o. *Le nu*. ‖ Naar het —, *d'après le nu*. ‖ m. De —ten kleeden, *vêtir ceux qui sont nus*.
Naakt[elijk], bw. *Zie* **Naakt**, bw.
Naaktheid (zond. mv.), z. v. *Nudité*, f. ‖ (fig.) *Pauvreté* f.

NAAKTLOOPERS, z. m. mv. *Adamites*, m. pl.
NAALD, z. v. *Aiguille*, f. ‖ Met de — werken, *travailler à l'aiguille.* ‖ (fig.) Dat is met de heete — gemaakt, *cela est fait à la hâte.* ‖ (fig) *Aiguille.* ‖ — eener balans, *aiguille d'une balance.* ‖ — eens torens, *flèche* f. *d'une tour.*
NAALDACHTIG, bn. *en* bw. *Zie* NAALDVORMIG.
NAALDBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *à feuilles aciculaires.*
NAALDEKEN, z. o. *Zie* NAALDJE.
NAALDEKERVEL, z. v. (bot.) *Peigne* m. *de Vénus, scandix, aiguille* f. *de berger.*
NAALDEKOP, z. m. *Tête* f. *d'aiguille.*
NAALDENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *d'aiguilles.*
NAALDENGELD (zond. mv.), z. o. *Épingles*, f. pl.
NAALDENKOKER, z. m. *Aiguillier*, m.
NAALDENKOOP (-KOOPEN), z. m. *Homme aux aiguilles, aiguillier*, m.
NAALDENKOOPER, z. m. *Aiguillier, marchand* m. *d'aiguilles.*
NAALDENKOOPSTER, z. v. *Marchande d'aiguilles, femme* f. *aux aiguilles.*
NAALDENMAAKSTER, z. v. *Celle qui fait des aiguilles.*
NAALDENMAKER, z. m. *Aiguillier*, m.
NAALDENOOG (-OOGEN), z. o. *Chas, trou* m. *d'une aiguille.*
NAALDENVERKOOPER, z. m. *Zie* NAALDENKOOPER.
NAALDENVERKOOPSTER, z. v. *Zie* NAALDENKOOPSTER.
NAALDENWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *fait à l'aiguille.* ‖ Borduurwerk. *Broderie*, f. ‖ Kant. *Dentelle*, f.
NAALDENWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend des aiguilles.*
NAALDGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Plantain* m. *des Alpes.*
NAALDJE, z. o. *Petite aiguille*, f.
NAALDPRIKKING, z. v. (chir.) *Acupuncture*, f.
NAALDSWIJS, NAALDSWIJZE, bw. *Zie* NAALDVORMIG.
NAALDVISCH, z. m. *Aiguille* f. *de mer.*
NAALDVORMIG, bn. *Aciculaire, aiguillé.* ‖ (bot.) *Aciculaire.* ‖ (arch.) *En pyramide, en obélisque.* ‖ bw. *En forme d'aiguille, de pyramide* ou *d'obélisque.*
NAAM, z. m. *Nom*, m. ‖ Iemand bij zijnen — roepen, *appeler qq. par son nom.* ‖ (prov.) Het kind bij zijnen rechten — noemen, *appeler un chat un chat, appeler les choses par leur nom.* ‖ Verdichte —, *pseudonyme*, m. ‖ Achting. *Nom, renom*, m. ‖ Faam. *Renommée, réputation*, f. ‖ Eenen kwaden — hebben, *avoir une mauvaise réputation.* ‖ In eenen slechten — staan, *être en mauvaise odeur, avoir une mauvaise réputation.* ‖ Zijnen goeden — verliezen, *perdre sa réputation.* ‖ Iemand eenen kwaden — geven, *décrier qq.* ‖ Zich eenen — maken, *se faire un nom.* ‖ Hij heeft den — van geleerd, *il passe pour savant.* ‖ Bij name, *nominativement, nommément.* ‖ Zonder —, *anonyme.* ‖ Uit name van, *au nom de, de la part de, par ordre de, de par.* ‖ In Gods —, *au nom de Dieu.*
NAAMAFLEZING, z. v. *Appel nominal*, m.
NAAMBORD, z. o. (mar.) *Fronton, miroir*, m.
NAAMBUIGING, z. v. (gramm.) *Déclinaison*, m.
NAAMCIJFER, z. o. *Chiffre, monogramme*, m.
NAAMDAG (-DAGEN), z. m. *Fête patronale, fête* f. *du saint* ou *de la sainte dont on porte le nom.*
NAAMDICHT, z. o. *Acrostiche*, m.
NAAMDICHTER, z. m. *Poëte* m. *qui fait des acrostiches.*
NAAMGEK, z. m. *Celui qui a un faible pour certains noms.* ‖ *Zie* NAAMZIEK.
NAAMGEVER, z. m. (comm.) *Complimentaire*, m.
NAAMGEVING, z. v. *Imposition* f. *de nom.*
NAAMHAFT, NAAMHAFTIG, bn. Beroemd. *Célèbre, renommé, fameux.*
NAAMKONING, z. m. *Roi* m. *de nom.*
NAAMLEENER, z. m. *Prête-nom*, m.
NAAMLETTER, z. v. *Monogramme*, m.
NAAMLETTERKEER (-KEEREN), z. m. *Anagramme*, f.
NAAMLIJST, z. v. *Liste* f. *de noms, rôle, contrôle*, m., *matricule, nomenclature*, f. ‖ — van boeken, *catalogue* m. *de livres.* ‖ — van schilderijen, *catalogue de tableaux.*
NAAMLIJSTMAKER, z. m. *Nomenclateur*, m.
NAAMLOOS, bn. *Anonyme, sans nom.* ‖ bw. *Anonymement.*
NAAMLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Anonyme, anonymat*, m.
NAAMOPROEPING, z. v. *Appel nominal*, m.
NAAMPLAATJE, z. o. (hort.) *Écusson*, m.
NAAMREGISTERS, z. o. mv. *Diptyques*, m. pl.
NAAMROL, z. v. *Zie* NAAMLIJST.
NAAMROOF (zond. mv.), z. m. *Diffamation, calomnie*, f.
NAAMROOFSTER, z. v. *Calomniatrice*, f.
NAAMROOVEND, bn. *Diffamant, diffamatoire, calomnieux.*
NAAMROOVER, z. m. *Diffamateur, calomniateur*, m.
NAAMRUCHTIG, bn. *Fameux, célèbre, renommé.*
NAAMSTEMPEL, z. m. *Griffe*, f.
NAAMSWIJZE, bw. *Nominativement.*
NAAMTAFEL, z. v. *Zie* NAAMLIJST.
NAAMTEEKENING, z. v. *Signature*, f.
NAAMVAL, z. m. (gramm.) *Cas*, m.
NAAMVERBERGER, z. m. *Cryptonyme*, m.
NAAMVERTALING, z. v. *Métonomasie*, f.
NAAMWAARDE, z. v. (fin.) *Valeur extrinsèque*, f.
NAAMWICHELARIJ (zond. mv.), z. v. *Onomancie*, f.
NAAMWISSELING, z. v. (rhét.) *Métonymie*, f.
NAAMWOORD, z. o. (gramm.) *Nom*, m. ‖ Zelfstandig —, *substantif*, m. ‖ Bijvoeglijk —, *adjectif*, m.
NAAMZIEK, bn. *Qui a un faible pour certains noms.*
NAAN, z. m. *Nain*, m.
NAANTJE, z. o. *Petit nain*, m. ‖ Dwergboom. *Arbre nain*, m.
NAÄPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Singer, contrefaire, imiter servilement.*
NAÄPER, z. m. *Celui qui singe, qui contrefait* ou *qui imite servilement, contrefaiseur, singe*, m.
NAÄPERIJ, z. v. *Singerie, imitation servile*, f.
NAÄPING (zond. mv.), z. v. *Singerie, imitation servile*, f.
NAAR, voorz. *Vers, pour, à, selon, suivant, d'après, sur.* ‖ De oogen — den hemel slaan, *lever les yeux vers le ciel.* ‖ — Amsterdam vertrekken, *partir pour Amsterdam.* ‖ — huis gaan, *aller à la maison.* ‖ — mijn gevoelen, *à mon avis, selon, suivant* ou *d'après moi.* ‖ — zijne werken beloond worden, *être récompensé selon ses œuvres.* ‖ — de letter, *au pied de la lettre.* ‖ — het leven, *d'après nature.* ‖ Iemand — het uiterlijke beoordeelen, *juger qq. sur sa mine.* ‖ — den weg vragen, *demander le chemin.* ‖ — beneden gaan, *descendre.* ‖ — boven gaan, *monter.* ‖ voegw. *Comme, selon que, à ce que.* ‖ — hij mij zal behandelen, *selon qu'il me traitera.* ‖ — ik hoor, *comme j'entends.* ‖ — men zegt, *à ce qu'on dit.*
NAAR, bn. Akelig. *Affreux, effroyable, horrible.* ‖ Treurig. *Lugubre, triste.* ‖ Flauw, vervelend. *Fade, insipide, ennuyeux.* ‖ bw. Akelig. *Horriblement, affreusement.* ‖ Treurig. *Tristement*

Naärbeiden, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Travailler après les autres, travailler plus tard.*

Naardien, voegw. *Comme, puisque, attendu que, vu que.*

Naarheid (-heden), z. v. *État affreux*, m., *horreur*, f. | Treurigheid. *Tristesse*, f.

Naarmate, voegw. *À mesure que.*

Naars, z. m. *Zie* Aars.

Naarstig, bn. *Diligent, zélé, appliqué, assidu, actif.* | bw. *Diligemment, avec zèle.*

Naarstigheid (zond. mv.), z. v. *Diligence*, f., *zèle*, m., *application, assiduité, activité*, f.

Naarstig[lijk], bw. *Zie* Naarstig, bw.

Naast, voorz. *Près de, auprès de, tout près de, à côté de, proche de.* | — de kerk, *auprès de* ou *à côté de l'église.* | Na. *Après.* | — hem ben ik u alles verschuldigd, *après lui je vous doit tout.*

Naast, bn. *Le plus proche, la plus proche, prochain.* | De —e verwanten, *les plus proches parents*, m. pl. | De —e week, *la semaine prochaine*, f. | Kortste. De —e weg, *le plus court chemin*, f. | Uiterste. De —e prijs, *le plus juste prix*, m. | Ten —e bij, *à peu près, environ, presque.*

Naastbestaande, z. m. *en* v. *Le plus proche parent*, m., *la plus proche parente*, f.

Naaste, z. m *Prochain*, m. | Zijnen — liefhebben als zich zelven, *aimer son prochain comme soi-même.*

Naasten, zw. w. b. (jurispr.) *Retraire.*

Naastgelegen, bn. *Zie* Nabijgelegen.

Naasting, z. v. (jurispr.) *Réméré, retrait*, m.

Naastingrecht, z. o. (jurispr.) *Réméré, retrait lignager*, m.

Naastkomend, bn. *Prochain.*

Naastliggend, bn. *Zie* Nabijgelegen.

Naastvolgend, bn. *Suivant, subséquent, qui suit immédiatement.* | De —e dag, *le jour d'après.* | — huwelijk, *mariage subséquent*, m.

Nababbelaar, z. m. *Celui qui imite par raillerie les paroles de qq.*

Nababbelaarster, z. v. *Celle qui imite par raillerie les paroles de qq.*

Nababbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter par raillerie les paroles de qq.* | Overbrengen. *Rapporter.*

Nababbeling, z. v. *Action* f. *d'imiter par raillerie les paroles de qq.*

Nabaffen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Aboyer après qq., imiter en aboyant.*

Nabakken, (*bakte na, nagebakken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cuire après qq., imiter la manière de cuire de qq.*

Nabalken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Braire après qq.*

Naban (zond. mv.), z. m. *Arrière-ban*, m.

Nabanket, z. o. *Dessert* m. *à la fin d'un banquet.*

Nabassen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Zie* Nabaffen.

Nabauwen, zw. *en* afsch. w. b. *Contrefaire la voix ou les paroles de qq.* | o. (met *hebben*). *Résonner.*

Nabauwer, z. m. *Celui qui contrefait la voix* ou *les paroles de qq., écho*, m.

Nabauwing (zond. mv.), z. v. *Imitation de la voix* ou *répétition* f. *des paroles de qq.*

Nabauwster, z. v. *Celle qui contrefait la voix* ou *les paroles de qq.*

Nabazuinen, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Trompeter après qq.*

Nabedenken (zond. mv.), z. o. *Réflexion*, f.

Naberigt, z. o. *Avertissement à la fin d'un livre, épilogue*, m.

Naberouw (zond. mv.), z. o. *Regret, repentir, remords*, m.

Nabestaande, z. m. *en* v. *Proche parent*, m., *proche parente*, f.

Nabetalen, zw. *en* afsch. w. b. *Payer après* ou *ensuite.*

Nabetaling, z. v. *Payement subséquent*, m.

Nabetrachting, z. v. *Méditation, réflexion*, f. | Dat verdient —, *cela mérite réflexion.*

Nabidden, (*bad na, baden na, nagebeden*,) st. *en* afsch. w. b. *Répéter une prière.* | o. (met *hebben*). *Prier après un autre.*

Nabidding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de répéter une prière, de prier après un autre.*

Nabier (zond. mv.), z. o. Klein bier. *Petite bière*, f.

Nabij, bw. Dichtbij. *Près, tout près, proche.* | Van —, *de près.* | Ik heb het van — gezien, *je l'ai vu de près.*

Nabijgelegen, bn. *Situé dans la proximité, attenant, adjacent, voisin, proche, limitrophe, contigu.*

Nabijheid (zond. mv.), z. v. *Proximité*, f., *voisinage*, m.

Nabijliggen, (*lag nabij, lagen nabij, nabijgelegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Avoisiner, être attenant, adjacent, voisin, proche, limitrophe* ou *contigu.*

Nabinden, (*bond na, nagebonden*,) st. *en* afsch. w. b. (agric.) *Gerber derrière le moissonneur.*

Nabinder, z. m. (agric.) *Celui qui gerbe derrière le moissonneur.*

Nabindster, z. v. *Celle qui gerbe derrière le moissonneur.*

Nabladderen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Médire.*

Nablaffen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Zie* Nabaffen.

Nablaten, zw. *en* afsch. w. b. *Bêler après qq., imiter en bêlant.* | o. (met *hebben*). Blatend volgen. *Suivre en bêlant.*

Nablazen, (*blies na, nageblazen*,) st. *en* afsch. w. b. *Souffler après qq., imiter en soufflant.*

Nableeken, zw. *en* afsch. w. b. *Reblanchir, blanchir de nouveau.* | o. (met *zijn*). *Blanchir après.*

Nableeking (zond. mv.), z. v. *Second blanchissage, blanchissage suivant*, m.

Nablijven, (*bleef na, bleven na, nagebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Achterblijven. *Rester* ou *demeurer en arrière.* | Na de anderen blijven. *Rester après les autres.*

Nablijver, z. m. *Celui qui reste après les autres.* | Langstlevende. *Survivant*, m.

Nabloeden, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Saigner de nouveau, continuer de saigner.*

Nabloeding, z. v. *Saignement postérieur*, m.

Nabloeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Surfleurir, fleurir de nouveau* ou *tardivement.*

Nabloeier, z. m. *Fleur tardive*, f.

Naboenen, zw. *en* afsch. w. b. *Frotter de nouveau, refrotter.*

Naboening (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de refrotter* ou *de frotter de nouveau.*

Naboetseeren, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en modelant.*

Naboomen, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Faire avancer un bateau derrière un autre au moyen d'une gaffe.*

Nabootsen, zw. *en* afsch. w. b. *Contrefaire, imiter.* | Naäpen. *Singer.* | Kopieeren. *Copier, calquer.*

Nabootser, z. m. *Contrefaiseur, imitateur*, m. | Naäper. *Imitateur servile, singe*, m. | Kopiist. *Copiste*, m.

Nabootserij, z. v. *Imitation servile, singerie*, f.

bootsing, z. v. *Imitation*, f. ‖ Naäping. *Singerie, imitation servile*, f. ‖ Kopie. *Copie*, f., *calque*, m.

Nabootsster, z. v. *Celle qui contrefait* ou *qui imite, imitatrice*, f. ‖ Naäapster. *Celle qui imite servilement.* ‖ Die kopicert. *Copiste*, f.

Naborduren, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en brodant.*

Naboren, zw. *en* afsch. w. b. *Percer* ou *forer après, percer de nouveau, repercer.*

Naborstelen, zw. *en* afsch. w. b. *Brosser* ou *vergeter de nouveau.*

Nabouwen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en construisant* ou *en bâtissant.* ‖ (agric.) *Imiter en cultivant la terre.* ‖ o. (met *hebben*). *Bâtir plus tard.*

Nabrabbelaar, z. m. *Celui qui imite le bredouillement d'un autre, qui imite en bredouillant.*

Nabrabbelaarster, z. v. *Celle qui imite le bredouillement d'un autre, qui imite en bredouillant.*

Nabrabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter le bredouillement de qq., imiter en bredouillant.*

Nabrabbeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'imiter le bredouillement de qq.* ou *d'imiter qq. en bredouillant.*

Nabranden, zw. *en* afsch. w. b. *Brûler de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Brûler plus longtemps, continuer encore de brûler.*

Nabreien, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en tricotant.* ‖ o. (met *hebben*). *Tricoter après les autres.*

Nabrengen, (*bracht na, nagebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Porter qc. à qq. qui est parti.*

Nabrieschen, zw. *en* afsch. w. b. *Hennir après.*

Nabroddelen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en bousillant.*

Nabrommen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter le bourdonnement de qq.* ‖ o. (met *hebben*). *Gronder après.*

Nabruien, zw. *en* afsch. w. b. Nagooien. *Jeter après.* ‖ o. (met *zijn*). Naloopen. *Courir après.*

Nabruiloft, z. v. *Festin* m. *après les noces.*

Nabruisen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre avec bruit, bruire après.*

Nabrullen, zw. *en* afsch. w. b. *Crier en rugissant.* ‖ o. (met *hebben*). Brullend volgend. *Suivre en rugissant* ou *en mugissant.* ‖ Voortgaan met brullen. *Continuer de rugir* ou *de mugir.*

Nabuigen, (*boog na, bogen na, nagebogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se courber après.* ‖ b. *Courber d'après un modèle.*

Nabuitelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en faisant la culbute.* ‖ (met *hebben*). *Imiter en culbutant.*

Nabulken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en beuglant.* ‖ Voortgaan met bulken. *Continuer de beugler.*

Naburen, zw. w. o. (met *hebben*). *Voisiner.*

Naburig, bn. *Voisin, limitrophe, attenant, adjacent.*

Naburin, z. v. *Voisine*, f.

Nabuur, z. m. *Voisin*, m.

Nabuurschap, z. v. *Voisins*, m. pl., *voisinage*, m. ‖ o. *Voisinage*, m., *proximité*, f.

Nacht, z. m. *Nuit*, f. ‖ Des —s, in den —, *de nuit, nuitamment.* ‖ Van —, *cette nuit.* ‖ Het is —, *il fait nuit.* ‖ Het wordt —, *il se fait nuit.* ‖ Bij —, *de nuit, pendant la nuit, nuitamment.* ‖ Bij — reizen, *voyager de nuit.* ‖ (prov.) Bij — zijn alle katten grauw, *la nuit tous chats sont gris.* ‖ (fig.) Zoo leelijk als de —, *laid à faire peur.* ‖ (fig.) De — der tijden, *la nuit des temps.*

Nachtaap, z. m. (h. n.) *Maki*, m.

Nachtanker, z. o. (mar.) *Ancre* f. *de veille.*

Nachtbal, z. o. *Bal* m. *de nuit.*

Nachtbezoek, z. o. *Visite nocturne*, f.

Nachtblaar, z. v. (méd.) *Épinyctide*, f.

Nachtblinde, z. m. *en* v. *Héméralope*, m. *et* f.

Nachtblindheid (zond. mv.), z. v. *Héméralopie*, f.

Nachtbraken, zw. w. o. (met *hebben*). *Veiller, passer la nuit à travailler, à s'amuser, etc.*

Nachtbraken, z. o. *Veillées, veilles*, f. pl. ‖ Nachtwerk. *Élucubration*, f. ‖ Nachtpartij. *Partie* f. *de plaisir prolongée bien avant dans la nuit.*

Nachtbraker, z. m. *Qui passe la nuit à travailler, à s'amuser, etc.*

Nachtbraking, z. v. *Zie* Nachtbraken, z. o.

Nachtdas, z. v. *Cravate* f. *de nuit.*

Nachtdief, z. m. *Voleur de nuit, voleur nocturne, tire-laine*, m.

Nachtdieverij, z. v. *Vol nocturne*, m.

Nachtdoek, z. m. *Zie* Nachtdas.

Nachtduivel, z. m. *Incube, cauchemar*, m.

Nachtegaal (-gaals, -galen), z. m. *Rossignol*, m. ‖ Zingen als een —, *chanter comme un rossignol.* ‖ (poét.) *Philomèle*, f.

Nachtegaalskooi, z. v. *Cage* f. *de rossignol.*

Nachtegaalsnest, z. o. *Nid* m. *de rossignol.*

Nachtegaalsslag (zond. mv.), z. m. *Rossignolement*, m.

Nachtegaalsstem, z. v. *Voix* f. *de rossignol.*

Nachtegaalstong, z. v. *Langue* f. *de rossignol.*

Nachtegaalstoon (-tonen), z. m. *Ton* m. *du rossignol.* ‖ —tonen, *chant* m. *du rossignol.*

Nachtegaalszang (zond. mv.), z. m. *Chant* m. *du rossignol.*

Nachtelijk, bn. *Nocturne, de la nuit, qui arrive pendant la nuit.*

Nachtevening, z. v. *Équinoxe*, m.

Nachtfloers (zond. mv.), z. o. (poét.) *Crêpe* m. *de la nuit.*

Nachtgedrocht, z. o. (ant. rom.) *Lémure*, f. ‖ *Zie* Nachtgeest.

Nachtgeest, z. m. *Fantôme, spectre, revenant*, m.

Nachtgerecht, z. o. Nachtmaal. *Réveillon*, m.

Nachtgerucht, z. o. *Bruit, tapage* ou *vacarme nocturne*, m.

Nachtgewaad (zond. mv.), z. o. *Habillement* ou *vêtement de nuit, déshabillé*, m.

Nachtgezang, z. o. *Nocturne*, m.

Nachtgezicht, z. o. *Vision* ou *apparition nocturne*, f.

Nachtgezwel, z. o. (méd.) *Épinyctide*, f.

Nachtgoed (zond. mv.), z. o. *Zie* Nachtgewaad.

Nachthemd, z. o *Chemise* f. *de nuit.*

Nachthuis, z. o. *Auberge* f. *ouverte pendant la nuit.*

Nachthuisje, z. o. Kompashuisje. *Habitacle*, m.

Nachthuislamp, z. v. (mar.) *Vérine*, f.

Nachthut, z. v. *Cabane* f. *de nuit.*

Nachtkaars (-kaarsen), z. v. *Chandelle* ou *bougie* f. *de veille* ‖ (bot.) *Onagre*, f.

Nachtkapel, z. v. Nachtvlinder. *Phalène*, f., *papillon* m. *de nuit.*

Nachtkever, z. m. (h. n.) *Ténébricole*, m.

Nachtkleed (-klee[de]ren), z. o. *Zie* Nachtgewaad.

Nachtkoude (zond. mv.), z. v. *Froid* m. *de la nuit.*

Nachtkroeger, z. m. *Coureur de nuit, ivrogne* m. *qui passe la nuit au cabaret.*

Nachtlamp, z. v. *Veilleuse, lampe* f. *de nuit.*

Nachtleger, z. o. *Couchée*, f., *gîte*, m.

Nachtlicht, z. o. *Veilleuse*, f. ‖ Dwaallichtje, stalkaars. *Feu follet*, m.

Nachtlooper, z. m. *Coureur de nuit, libertin*, m.

Nachtloopster, z. v. *Coureuse de nuit, prostituée*, f.

Nachtlucht (zond. mv.), z. v. *Fraîcheur*, f. *de la nuit.*

Nachtmaal, z. o. *Souper, soupé, réveillon*, m. ‖ — bij de katholieken, *communion*, f. ‖ — bij de protestanten, *cène*, f.

Nachtmaalganger, z. m. *Communiant*, m.
Nachtmaalgangster, z. v. *Communiante*, f.
Nachtmaalsbeker, z. m. *Calice*, m.
Nachtmaalstafel, z. v. *Table* f. *de la communion.*
Nachtmantel, z. m. *Manteau* m. *de nuit.*
Nachtmerrie, z. v. *Cauchemar, incube*, m.
Nachtmuts (–mutsen), z. v. *Bonnet* m. *de nuit.*
Nachtmuziek (zond. mv.), z. v. *Sérénade*, f.
Nachtpuist, z. v. (méd.) *Épinyctide*, f.
Nachtraaf, z. v. *Hibou*, m., *chouette, chevêche, fresaie, effraie*, f. ‖ *Zie* Nachtkroeger.
Nachtraven, zw. w. o. (met *hebben*). *Travailler* ou *faire la débauche pendant la nuit.*
Nachtreis, z. v. *Voyage nocturne, voyage* m. *de nuit.*
Nachtrok, z. m. *Robe* f. *de chambre.*
Nachtronde, z. v. *Ronde de nuit, patrouille*, f., *guet*, m.
Nachtrust (zond. mv.), z. v. *Repos de nuit, sommeil*, m. ‖ (bot.) Slaapkruid. *Pavot*, m.
Nachtschabbe, z. v. *Robe* f. *de chambre très-courte.*
Nachtschade (zond. mv.), z. v. *Solanum*, m., *morelle*, f. ‖ Groote —, *bella-dona, belladone, belle-dame*, f.
Nachtschoone, z. v. *Belle-de-nuit*, f., *faux jalap*, m.
Nachtschuit, z. v. *Barque* f. ou *bateau* m. *de nuit.*
Nachtslot (–sloten), z. o. *Serrure à double tour, serrure* f. *de sûreté.*
Nachtspiegel, z. m. (fam.) Waterpot. *Pot* m. *de chambre.*
Nachtspook (–spoken), z. o. *Fantôme de nuit, spectre*, m.
Nachtstilte (zond. mv.), z. v. *Silence* m. ou *tranquillité* f. *de la nuit.*
Nachtstoel, z. m. *Chaise percée*, f.
Nachttabbaard, z. m. *Robe* f. *de chambre.*
Nachttafel, z. v. *Table* f. *de nuit.*
Nachttijd (zond. mv.), z. m. *Nuitée, nuit*, f.
Nachtuil, z. m. *Hibou, chat-huant*, m. ‖ Katuil. *Chouette*, f.
Nachtuiltje, z. o. Vlinder. *Phalène*, f.
Nachtverblijf, z. o. *Zie* Nachtleger.
Nachtvergadering, z. v. *Assemblée nocturne*, f.
Nachtvermaak, z. o. *Divertissement nocturne*, m.
Nachtverschijnsel, z. o. *Apparition nocturne*, f.
Nachtvlinder, z. m. *Phalène*, f., *papillon nocturne, papillon* m. *de nuit.*
Nachtvogel, z. m. *Oiseau nocturne, nyctorien*, m.
Nachtvorst (zond. mv.), z. v. *Gelée* f. *de nuit.*
Nachtvrouwtje, z. o. *Succube*, f.
Nachtwaak, z. v. *Veille, veillée*, f. ‖ Nachtwacht. *Garde* f. *de nuit.*
Nachtwacht, z. v. *Garde* f. *de nuit, guet*, m. *patrouille*, f. ‖ m. *Garde de nuit, veilleur*, m.
Nachtwaker, z. m. *Garde de nuit, veilleur*, m.
Nachtwandelaar, z. m. *Noctambule, somnambule*, m.
Nachtwandelaarster, z. v. *Noctambule, somnambule*, f.
Nachtwerk, z. o. *Ouvrage* m. *de nuit, élucubration*, f. ‖ Sekreetruiming. *Vidange* f. *d'une fosse d'aisances.*
Nachtwerken, zw. w. o. (met *hebben*). De sekreten ruimen. *Vider les fosses d'aisances.*
Nachtwerker, z. m. Sekreetruimer. *Vidangeur, gadouard*, m.
Nachtwijzer, z. m. (astron.) *Nocturlabe*, m.
Nachtwitje, z. o. Nachtvlinder. *Phalène*, f.
Nachtworm, z. m. *Lampyre, ver luisant*, m.
Nachtzorg, z. v. *Soin nocturne*, m.
Nachtzwaluw, z. v. (h. n.) *Tette-chèvre*, m.
Nachtzweet (zond. mv.), z. o. *Sueur* f. *de nuit.*
Nacijferen, zw. *en* afsch. w. b. *Recompter, compter* ou *calculer de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Calculer après les autres.*
Nadag (–dagen), z. m. *Jour supplémentaire*, m. ‖ (pop.) Op zijne —en zijn, *être sur le retour.*
Nadalen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en descendant.* ‖ Later dalen. *Descendre plus tard.*
Nadansen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en dansant.* ‖ o. (met *hebben*). *Danser après les autres.*
Nadat, voegw. *Après que.*
Nadeel (–deelen), z. o. Schade. *Tort, désavantage, dommage, préjudice, détriment*, m., *perte*, f. ‖ Ten —e van, *au préjudice de.* ‖ Zich tot iemands — verrijken, *s'enrichir au détriment de qq.* ‖ — aanbrengen, *nuire, faire tort.* ‖ Schande. *Honte*, f., *déshonneur*, m.
Nadeelig, bn. *Désavantageux, nuisible, préjudiciable, défavorable.* ‖ — voor de gezondheid, *préjudiciable* ou *nuisible à la santé.* ‖ bw. *Désavantageusement, défavorablement.*
Nadeelig[lijk], bw. *Zie* Nadeelig, bw.
Nademaal, voegw. *Puisque, attendu que, vu que.*
Nadenken, (*dacht na, nagedacht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Méditer, réfléchir.* ‖ Eene zaak —, *réfléchir sur une affaire.* ‖ o. (met *hebben*). Over iets —, *réfléchir sur qc., ruminer qc.* ‖ Over zich zelven —, *rentrer en soi-même.*
Nadenken (zond. mv.), z. o. *Réflexion, méditation*, f. ‖ Achterdocht. *Soupçon, ombrage*, m. ‖ Iemand stof tot — geven, *éveiller les soupçons de qq., donner à penser à qq.*
Nadenkend, bn. Bedachtzaam. *Réfléchissant, réfléchi.* ‖ Achterdochtig. *Soupçonneux, ombrageux.*
Nadenking, z. v. Overdenking. *Réflexion, méditation*, f. ‖ Achterdocht. *Soupçon, ombrage*, m.
Nader, bn. *Plus proche, plus voisin.* ‖ (prov.) Het hemd is — dan de rok, *charité bien ordonnée commence par soi-même.* ‖ Korter. *Plus court.* ‖ —e weg, *chemin plus court*, m. ‖ Verscher. *Plus récent, plus frais.* ‖ —e brieven, *lettres plus récentes*, f. pl. ‖ — bevel, *ordre plus précis, nouvel ordre*, m. ‖ bw. *De plus près.* ‖ — komen, *approcher, s'approcher.* ‖ Hij zal u daarover — spreken, *il vous en parlera plus amplement.*
Naderen, zw. w. o. (met *zijn*). *Approcher, s'approcher, avancer.* ‖ De dood nadert, *la mort approche.* ‖ Iemand —, *s'approcher de qq.* ‖ (mar.) Den wal —, *rallier la terre.*
Naderhand, bw. *Après, ensuite, plus tard, depuis.*
Nadering, z. v. *Approche*, f., *accès*, m.
Nadeunen, zw. *en* afsch. w. b. *Répéter* ou *redire en fredonnant* ou *en chantant.*
Nadien, bw. *Après, plus tard, ensuite.*
Nadir (zond. mv.), z. o. *Nadir*, m.
Nadisch (zond. mv.), z. m. *Dessert*, m.
Nadoen, (*deed na, deden na, nagedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Contrefaire, imiter, suivre.* ‖ Gij zult het mij niet —, *vous n'en ferez pas autant.*
Nadoener, z. m. *Imitateur*, m.
Nadonderen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de tonner.* ‖ b. (fig.) *Tonner, tempêter* ou *crier après qq.*
Nadorschen, zw. *en* afsch. w. b. *Battre encore une fois le blé* ou *le grain.* ‖ o. (met *hebben*). *Battre le blé après les autres.*
Nadorst (zond. mv.), z. m. *Soif* f. *qu'on a après un excès en vin, en bière, etc.*
Nadraaien, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en fa-*

çonnant au tour. ‖ o. (met *hebben*). *Tourner après les autres.*

NADRAGEN, (*droeg na, nagedragen*,) st. *en* afsch. w. b. *Porter derrière qq.* ‖ Nageven, beschuldigen. *Accuser, imputer.*

NADRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre au trot.* ‖ (fig.) Nasporen. *Poursuivre, rechercher.* ‖ Iemand —, *tâcher d'imiter qq.* ‖ o. (met *zijn*). *Venir au trot après les autres.*

NADRENTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre lentement* ou *à pas comptés.* ‖ o. (met *zijn*). *Venir lentement après les autres.*

NADRIBBELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en sautillant.*

NADRIJVEN, (*dreef na, dreven na, nagedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Chasser qc. derrière qq.* ‖ o. (met *zijn*). *Flotter derrière qq.* ou *qc., suivre en flottant.*

NADROGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sécher de nouveau.* ‖ o. (met *zijn*). *Sécher* ou *se sécher plus tard.*

NADROSSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Déserter avec qq.*

NADRUIPEN, (*droop na, dropen na, nagedropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Dégoutter* ou *découler encore quelque temps.* ‖ (fig.) *S'esquiver après un autre.* ‖ Iemand —, *s'en aller furtivement* ou *déserter avec un autre.*

NADRUK, z. m. Nadruksel. *Contrefaçon*, f. ‖ Kracht, klem. *Force, énergie, vigueur*, f. ‖ Met — spreken, *parler avec énergie.* ‖ (gramm.) Klemtoon. *Accent*, m. ‖ Die lettergreep heeft den —, *cette syllabe a l'accent.*

NADRUKKELIJK, bn. Krachtig. *Expressif, énergique, fort.* ‖ —e toon, *ton expressif*, m. ‖ bw. Met kracht. *Énergiquement, fortement.* ‖ — straffen, *punir rigoureusement.* ‖ — antwoorden, *répliquer vertement.*

NADRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Contrefaire.* ‖ Een boek —, *contrefaire un livre.*

NADRUKKER, z. m. *Contrefacteur*, m.

NADRUKSEL, z. o. *Contrefaçon*, f.

NADUIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Expliquer* ou *interpréter plus tard.* ‖ Nadragen, beschuldigen. *Imputer, accuser.*

NADUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser après* ou *par derrière.*

NADWEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Torcher* ou *fauberter de nouveau* ou *une seconde fois.*

NAËGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Herser de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Herser après les autres.*

NAËTEN, (*at na, aten na, nagegeten* of *nageëten*,) st. *en* afsch. w. b. *Manger de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Manger après les autres.*

NAËTSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en gravant à l'eau-forte.* ‖ o. (met *hebben*). *Graver après les autres.*

NAFEEST, z. o. *Seconde fête*, f.

NAFLADDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en voltigeant.*

NAFLUITEN, (*floot na, floten na, nagefloten*,) st. *en* afsch. w. b. *Siffler derrière qq.* ‖ Het fluiten navolgen. *Siffler à l'exemple de qq.*

NAFTHA (zond. mv.), z. v. *Naphte*, m.

NAGAAN, (*ging na, nagegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Iemand —, *suivre qq., marcher après qq.* Achter zijn. *Retarder.* ‖ Mijn uurwerk gaat vijf minuten na, *ma montre retarde de cinq minutes.* ‖ Het spoor van het wild —, *suivre la bête à la piste.* ‖ b. (fig.) Met zijne aandacht *of* het gezicht volgen. *Suivre.* ‖ Behartigen. *Prendre à cœur, soigner.* ‖ Zijne zaken —, *vaquer à ses affaires.* ‖ Bewaken. *Surveiller.* ‖ Bespieden. *Épier, guetter.*

NAGAANDE, bn. Wantrouwend. *Soupçonneux, défiant, ombrageux.*

NAGALM (zond. mv.), z. m. *Retentissement, écho*, m.

NAGALMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Résonner, retentir.* ‖ b. *Résonner derrière qq.*

NAGALMING, z. v. *Retentissement*, m.

NAGAPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en bayant* ou *en badaudant.* ‖ Later gapen. *Bailler plus tard.*

NAGEBOORTE, z. v. (chir.) Moederkoek. *Arrière-faix, placenta*, m.

NAGEBOREN, bn. *Puîné.*

NAGEBUUR, z. m. *Zie* NABUUR.

NAGEDACHTE, z. v. *Arrière-pensée*, f. ‖ Overweging. *Réflexion, méditation*, f.

NAGEDACHTENIS, z. v. *Souvenir*, m., *mémoire*, f.

NAGEL, z. m. (anat.) *Ongle*, m. ‖ Zijne —s snijden *of* knippen, *couper* ou *rogner ses ongles.* ‖ (fig.) Zijne —s scherpen, *se mettre sur la défensive.* ‖ De —s der leeuwen, der katten, *les griffes* f. pl. *des lions, des chats.* ‖ (fig.) Iemands —s korten, *rogner les ongles à qq.* ‖ Spijker. *Clou*, m., *cheville*, f. ‖ (fig.) Den — op den kop slaan, *mettre le doigt dessus, deviner juste.* ‖ (fig.) Hij is de — mijner doodkist, *il sera la cause de ma mort.* ‖ (bot.) Kruidnagel. *Clou* m. *de girofle.*

NAGELBLOEM, z. v. *Œillet*, m., *giroflée*, f.

NAGELBOOM (–BOOMEN), z. m. *Giroflier*, m.

NAGELBOOR (–BOREN), z. v. *Vilebrequin, foret*, m.

NAGELDOOS (–DOOZEN), z. v. *Cloutière*, f.

NAGELEN, zw. w. b. *Clouer, attacher avec des clous.* ‖ (fig.) Hij zat op zijnen stoel genageld, *il était cloué sur sa chaise.*

NAGELHANDEL (zond. mv.), z. m. *Clouterie*, f.

NAGELHOUT (zond. mv.), z. o. Kruidnagelhout. *Bois* m. *de giroflier.*

NAGELIJZER (zond. mv.), z. o. *Amboutissoir*, m.

NAGELKEEP (–KEPEN), z. v. *Onglet* m. *d'un couteau, d'un canif, etc.*

NAGELKEN, z. o. *Zie* NAGELTJE.

NAGELKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Paronique, benoîte, recise*, f.

NAGELMAKER, z. m. *Cloutier*, m.

NAGELMAKERIJ, z. v. *Clouterie*, f.

NAGELMAL, z. o. *Clouière*, f.

NAGELMAND, z. v. *Panier* m *à clous.*

NAGELNEEP (–NEPEN), z. v. *Pinçon*, m., *marque* f. *de l'ongle.*

NAGELNIEUW, bn. *Tout neuf, tout battant neuf.*

NAGELPROEF, z. v. (fam.) De — doen, *faire rubis sur l'ongle.*

NAGELSCHELP, z. v. (h. n.) *Ongle*, m.

NAGELSMID (–SMEDEN), z. m. *Cloutier*, m.

NAGELTJE, z. o. (anat) *Petit ongle*, m. ‖ Spijkertje. *Petit clou*, m.

NAGELTREKKER, z. m. *Tire-clou*, m.

NAGELVAST, bn. *Cloué.* ‖ Aard- en —, *à fond et à clou.*

NAGELVERKOOPER, z. m. *Cloutier*, m.

NAGELVORMIG, bn. *Onguiculé, ongulé.* ‖ bw. *En forme d'ongle.*

NAGELWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend des clous.*

NAGELWORTEL, z. m. *Racine* f. *de l'ongle.*

NAGEMAAKT, bn. *Imité, contrefait, artificiel.* ‖ —e bloemen, *fleurs artificielles*, f. pl. ‖ Valsch. *Faux.*

NAGENOEG, bw. *À peu près, environ, presque.*

NAGEPEINS (zond. mv.), z. o. *Réflexion, méditation*, f. ‖ Achterdocht. *Soupçon*, m.

NAGERECHT, z. o. *Dessert*, m.

NAGESCHAL (zond. mv.), z. o. *Retentissement, écho*, m.

Nageslacht, z. o. *Postérité*, f. ‖ Nakomelingen. *Descendants*, m. pl.
Nagetogen, verl. deelw. *Zie* Natiegen.
Nageven, (*gaf na, gaven na, nagegeven*,) st. *en* afsch. w. b. Naderhand geven. *Donner après* ou *plus tard*. ‖ Beschuldigen. *Accuser, imputer*. ‖ Toegeven. *Céder, condescendre*. ‖ De spanning verminderen. *Relâcher*.
Nageving, z. v. Beschuldiging. *Accusation, imputation*, f. ‖ Toegeving. *Action de céder, concession*, f. ‖ Verslapping. *Relâchement*, m.
Nagewas (zond. mv.), z. o. *Recru*, m., *seconde récolte*, f.
Nagezang, z. o. *Dernier cantique, cantique* m. *qui termine le service divin*.
Nagieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Crier après qq.* ‖ o. (met *zijn*). Nawaggelen. *Suivre qq. en chancelant*.
Nagieten, (*goot na, goten na, nagegoten*,) st. *en* afsch. w. b. Later gieten. *Verser après*. ‖ Door gieten namaken. *Imiter par la fonte*.
Nagietsel, z. o. *Imitation* ou *copie* f. *obtenue par la fonte*.
Nagillen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter les cris de qq., crier derrière qq.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de jeter des cris*.
Nagisten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Fermenter de nouveau*.
Naglijden, (*gleed na, gleden na, nagegleden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Glisser après les autres*. ‖ (met *zijn*). *Suivre en glissant*.
Nagluren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre des yeux en épiant*.
Nagonzen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en bourdonnant*. ‖ o. (met *hebben*). Het gonzen navolgen. *Imiter le bourdonnement*.
Nagooien, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter après*.
Nagras (zond. mv.), z. o. *Regain, second foin*, m.
Nagrauwen, zw. *en* afsch. w. b. *Rudoyer*. ‖ Het grauwen navolgen. *Imiter le rudoiement de qq.*
Nagraveeren, zw. *en* afsch. w. b. *Copier* ou *imiter en gravant*.
Nagraven, (*groef na, nagegraven*,) st. *en* afsch. w. b. *Suivre en creusant*. ‖ o. (met *hebben*). *Creuser après les autres*.
Nagrijpen, (*greep na, grepen na, nagegrepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Prendre* ou *saisir par derrière*.
Nagrommen, zw. *en* afsch. w. b. *Gronder contre*. ‖ o. (met *hebben*). *Gronder plus longtemps*.
Naharken, zw. *en* afsch. w. b. *Râteler une seconde fois* ou *de nouveau*. ‖ o. (met *hebben*). *Râteler plus longtemps*.
Nahekelen, zw. *en* afsch. w. b. *Sérancer de nouveau* ou *une seconde fois*. ‖ o (met *hebben*). *Sérancer plus longtemps*.
Naherfst (zond. mv.), z. m. *Arrière-saison, fin* f. *de l'automne*.
Nahijgen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Najagen. *Poursuivre, rechercher avec ardeur, aspirer à, désirer ardemment*.
Nahinken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre en boitant* ou *en clochant*.
Nahippelen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Nahippen.
Nahippen, zw. *en* afsch. w. o. met (*hebben* en *zijn*). *Suivre en sautillant*. ‖ (met *hebben*). *Sautiller plus longtemps*.
Nahoede (zond. mv.), z. v. *Zie* Achterhoede.
Nahoepelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en jouant au cerceau, suivre avec son cerceau*.
Nahoereeren, zw. *en* afsch. w. b. (écrit.) Afgodisch navolgen. *Adorer les faux dieux des autres*.
Nahollen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre en courant, en prenant le mors aux dents, en galopant, courir après à bride abattue*.
Nahompelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en bronchant* ou *en trébuchant*.
Nahooi (zond. mv.), z. o. *Regain, second foin*, m.
Nahuilen, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Hurler* ou *crier après qq., suivre qq. en hurlant*.
Nahunkeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en désirant ardemment, aspirer à*.
Nahuppelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Sautiller à l'exemple de qq., suivre en sautillant*.
Naijlen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre avec vitesse, courir après*.
Naijver (zond. mv.), z. m. *Émulation*, f. ‖ Den — opwekken, *exciter l'émulation*. ‖ Nijd. *Jalousie, envie, rivalité*, f.
Naijverig, bn. *Plein d'émulation*. ‖ Nijdig. *Jaloux, envieux*.
Najaagster, z. v. *Celle qui poursuit ardemment qc.*
Najaar, z. o. *Arrière-saison*, f., *automne*, m.
Najaarsblad (-bladen, -bladeren, -bladers), z. o. *Feuille* f. *d'automne*.
Najaarsbloem, z. v. *Fleur* f. *d'automne*.
Najaarsdraden, z. m. mv. *Filandres*, f. pl.
Najaarskoorts (-koortsen), z. v. *Fièvre* f. *d'automne*.
Najaarsloover (zond. mv.), z. o. *Feuilles mortes*, f. pl.
Najaarsmis, z. v. *Foire* f. *d'automne*.
Najaarsregen, z. m. *Pluie* f. *d'automne*.
Najaarsvrucht, z. v. *Fruit* m. *de l'arrière-saison*.
Najaarswe[d]er (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *d'automne*.
Najaarsziekte, z. v. *Maladie* f. *de l'automne*.
Najaarszon (zond. mv.), z. v. *Soleil* m. *d'automne*.
Najagen, (*joeg* of *jaagde na, nagejaagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Pourchasser, poursuivre*. ‖ Den vijand —, *poursuivre l'ennemi*. ‖ (fig.) *Rechercher avec ardeur, aspirer à, briguer*. ‖ Ambten —, *rechercher des emplois*. ‖ De vermaken —, *rechercher les plaisirs*. ‖ o (met *zijn*). Jagend volgen. *Suivre en chassant*.
Najager, z. m. *Poursuivant, aspirant, brigueur*, m.
Najaging, z. v. *Poursuite, recherche*, f.
Najammeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre qq. en se lamentant, crier après qq. en se lamentant*.
Najanken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en glapissant, glapir après les autres*.
Najoelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en criant*. ‖ Na de anderen joelen. *Se divertir bruyamment après les autres*.
Najouwen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Huer, huer après les autres*.
Najuichen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en poussant des cris de joie, renouveler les cris de joie*.
Nakaatsen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Imiter qq.* ou *jouer plus longtemps qu'un autre au jeu de paume*.
Nakakelen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter le gloussement de la poule* ou *le caquetage de qq.*
Nakammen, zw. *en* afsch. w. b. *Peigner de nouveau*. ‖ o. (met *hebben*). *Peigner après les autres*.
Nakeffen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Imiter le jappement, suivre en jappant* ou *en aboyant, japper* ou *aboyer plus longtemps que les autres*.
Nakemmen, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. *Zie* Nakammen.
Naken, zw. w. o. (met *zijn*). *Approcher, s'approcher, avancer*. ‖ Nakend gevaar, *péril imminent*, m.

Nakermen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Zie* Najammeren.

Nakijken, (*keek na*, *keken na*, *nagekeken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre des yeux*. ‖ b. Nazien. *Examiner*, *vérifier*.

Nakind (-kinders, -kinderen), z. o. *Enfant* m. *et* f. *qui n'est pas du premier lit*.

Naking (zond. mv.), z. v. *Approche*, f.

Nakladden, zw. *en* afsch. w. b. *Copier malproprement* ou *négligemment*.

Naklank (zond. mv.), z. m. *Zie* Nagalm.

Naklappen, zw. *en* afsch. w. b. *Répéter*, *redire*. ‖ De menschelijke stem nadoen. *Imiter la voix humaine* ou *les paroles de qq*.

Naklauteren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en grimpant*.

Naklimmen, (*klom na*, *nageklommen*,) st. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *Suivre en montant*.

Naklinken, (*klonk na*, *nageklonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Retentir*, *résonner*.

Nakloppen, zw. *en* afsch. w. b. *Battre une seconde fois* ou *de nouveau*. ‖ o. (met *hebben*). *Battre après*.

Naklossen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en bobinant*.

Naklucht, z. v. *Petite farce* ou *pièce bouffonne* f. *qu'on joue à la fin du spectacle*.

Nakluiven, (*kloof na*, *kloven na*, *nagekloven*,) st. *en* afsch. w. b. *Ronger une seconde fois* ou *de nouveau*. ‖ o. (met *hebben*). *Ronger après les autres*.

Naknaging, z. v. (fig.) Berouw. *Remords*, m.

Nakneden, zw. *en* afsch. w. b. *Pétrir encore une fois* ou *de nouveau*. ‖ o. (met *hebben*). *Pétrir après les autres*.

Naknorren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en grognant* ou *en grondant*, *grogner* ou *gronder après les autres*.

Nakoeteren, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Contrefaire le baragouin de qq*.

Nakoken, zw. *en* afsch. w. b. *Cuire de nouveau*. ‖ o. (met *hebben*). *Cuire* ou *bouillir après*.

Nakomeling, z. m. (mil.) *Traînard*, m. ‖ m. *en* v. *Descendant*, m., *descendante*, f. ‖ —en, m. mv. *Descendants*, m. pl., *postérité*, f.

Nakomelingschap (zond. mv.), z. v. *Postérité*, f., *descendants*, m. pl.

Nakomen, (*ik kom na*, *hij komt na*; *kwam na*, *kwamen na*, *nagekomen*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir après*, *venir plus tard*. ‖ Nakomend geslacht, *génération future*, f. ‖ b. (fig.) Volbrengen. *Remplir*, *accomplir*, *exécuter*, *observer*, *s'acquitter de*, *se conformer à*, *tenir*. ‖ Zijne belofte —, *tenir* ou *remplir sa promesse*. ‖ Iemands bevelen —, *exécuter les ordres de qq.*, *se conformer aux ordres de qq*.

Nakomer, z. m. Opvolger. *Successeur*, m. ‖ Nakomeling. *Descendant*, m. ‖ Volbrenger. *Observateur*, *exécuteur*, m.

Nakoming (zond. mv.), z. v. Volbrenging. *Accomplissement*, m., *observation*, *exécution*, f.

Nakomst (zond. mv.), z. v. Latere komst. *Arrivée tardive*, f. ‖ Nakomelingschap. *Postérité*, f., *descendants*, m. pl.

Nakoop (zond. mv.), z. m. *Achat postérieur*, m.

Nakraaien, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Imiter le cri du coq*. ‖ (fig.) *Suivre qq. en criant*.

Nakraam (zond. mv.), z. v. *Suite* f. *de couches*.

Nakrabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Copier en griffonnant*.

Nakrant, z. v. *Supplément* m. *d'un journal*.

Nakreet (zond. mv.), z. m. *Cri* m. *qui est jeté après*.

Nakrijschen, (*krijschte* of *kreesch na*, *krijschten* of *kreschen na*, *nagekrijscht* of *nagekreschen*,) st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Zie* Naschreeuwen.

Nakrijten, (*kreet na*, *kreten na*, *nagekreten*,) st. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Contrefaire les cris de qq.*, *suivre en criant*.

Nakroost (zond. mv.), z. o. *Postérité*, *race*, f., *descendants*, m. pl.

Nakruien, (*krooi* of *kruide na*, *nagekrooien* of *nagekruid*,) st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Suivre en brouettant*.

Nakruipen, (*kroop na*, *kropen na*, *nagekropen*,) zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Ramper à l'imitation d'un autre*. ‖ Kruipend volgen. *Suivre en rampant*.

Nakruisen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (mar.) *Suivre en croisant*.

Nakuieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre en se promenant*.

Nakweelen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter le gazouillement des oiseaux*.

Nakwijnen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Languir encore quelque temps*, *être encore maladif*.

Nalachen, (*lachte na* of *loeg na*, *nagelachen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rire derrière le dos de qq.*, *ricaner derrière qq*. ‖ Het lachen navolgen. *Imiter la manière de rire de qq*. ‖ Voortgaan met lachen. *Continuer de rire*.

Nalaten, (*liet na*, *nagelaten*,) st. *en* afsch. w. b. *Laisser après soi*. ‖ Hij heeft eene vrouw en acht kinderen nagelaten, *il a laissé une femme et huit enfants*. ‖ Vele goederen —, *laisser beaucoup de biens*. ‖ Overlaten. *Transmettre*, *laisser*. ‖ Verzuimen. *Négliger*, *omettre*, *oublier*. ‖ Zijnen plicht —, *manquer à son devoir*, *négliger son devoir*.

Nalatenschap, z. v. *Succession*, f., *héritage*, m.

Nalatig, bn. *Négligent*, *nonchalant*, *oublieux*. ‖ Ongehoorzaam. *Désobéissant*. ‖ bw. *Négligemment*, *nonchalamment*.

Nalatigheid (zond. mv.), z. v. *Négligence*, *nonchalance*, *omission*, *faute*, f. ‖ Ongehoorzaamheid. *Désobéissance*, f.

Nalating (zond. mv.), z. v. *Négligence*, *inobservance*, *omission*, f.

Naleen (-leenen), z. o. Achterleen. *Arrière-fief*, m.

Naleesster, z. v. *Glaneuse*, *grappilleuse*, f.

Nalekken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Couler* ou *dégoutter après*. ‖ b. *Zie* Nalikken.

Nalente (zond. mv.), z. v. *Fin* f. *du printemps*.

Naleppen, zw. *en* afsch. w. b. *Buvotter*.

Naleven, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Survivre*. ‖ b. In acht nemen. *Observer*, *se conformer à*.

Nalever, z. m. *Survivant*, m. ‖ Inachtnemer. *Observateur*, m.

Naleving (zond. mv.), z. v. *Survivance*. f. ‖ Inachtneming. *Observance*, f.

Nalezen, (*las na*, *lazen na*, *nagelezen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en lisant*. ‖ b. Naoogsten. *Glaner*. ‖ Druiven —, *grappiller*.

Nalezer, z. m. *Glaneur*, m. ‖ — van druiven, *grappilleur*, m.

Nalezing, z. v. — van koornaren, *glanage*, m., *glanure*, f. ‖ — van druiven, *grappillage*, m.

Nalichten, zw. *en* afsch. w. b. *Éclairer*, *suivre en éclairant*.

Naliegen, (*loog na*, *logen na*, *nagelogen*,) zw. *en* afsch. w. b. *Tromper en imitant*, *répéter les mensonges de qq*.

NALIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lécher encore une fois.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de lécher.*
NALOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Suivre en beuglant, mugir après.*
NALOEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Épier, suivre de l'œil en épiant.*
NALOEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en louvoyant.*
NALOOP (zond. mv.), z. m. Toeloop. *Affluence, vogue*, f., *concours*, m. ‖ Moeite. *Peine, course*, f. ‖ Die zaak heeft mij veel —s gekost, *cette affaire m'a coûté beaucoup de courses.*
NALOOPEN, (*liep na, nageloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Poursuivre, courir après* ou *derrière qq.* ‖ De dieven —, *poursuivre les voleurs.* ‖ De meisjes —, *courir les filles.* ‖ (fig.) Het geluk liep hem altijd na, *le bonheur le suivit toujours.* ‖ Vertragen. *Retarder.*
NALOOPER, z. m. *Poursuivant*, m.
NALOOPING (zond. mv.), z. v. *Poursuite*, f.
NALOOPSTER, z. v. *Celle qui poursuit.*
NALUI[D]EN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Sonner encore quelque temps.*
NAMAAG, z. m. *en* v. *Proche parent*, m., *proche parente*, f.
NAMAAGSCHAP, z. v. Namagen. *Proche parenté, consanguinité*, f. ‖ o. Vermaagschapping. *Alliance*, f.
NAMAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Refaucher.* ‖ o. (met *hebben*). *Faucher après les autres.*
NAMAAIING, z. v. *Action* f. *de refaucher, refauchage*, m.
NAMAAISEL, z. o. *Regain*, m.
NAMAAK, z. v. *Zie* NAMAAKSEL.
NAMAAKSEL, z. o. *Contrefaçon, imitation*, f. ‖ Kopie. *Copie*, f.
NAMAAKSTER, z. v. *Celle qui contrefait, imitatrice*, f. ‖ Die kopieert. *Celle qui copie.*
NAMAALS, bw. *Dans la suite, désormais.*
NAMAAND (zond. mv.), z. v. *Fin* f. *du mois, derniers jours* m. pl. *du mois.*
NAMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Contrefaire, imiter.* ‖ Naäpen. *Singer.* ‖ Kopieeren. *Copier, calquer.*
NAMAKER, z. m. *Contrefacteur, imitateur, copiste*, m.
NAMAKING, z. v. *Imitation, copie*, f.
NAMALEN, zw. *en* afsch. w. b. Naschilderen. *Imiter au pinceau, imiter la manière de peindre de qq.*
NAMALEN, (*maalde na, nagemalen*,) st. *en* afsch. w. b. *Remoudre.* ‖ o. (met *hebben*). *Moudre plus tard.*
NAMANEN, zw. *en* afsch. w. b. *Demander le payement d'une dette qui est déjà payée.*
NAMANING, z. v. *Demande* f. *du payement d'une dette qui est déjà payée.*
NAMARKT, z. v. *Fin* f. *du marché.*
NAMAUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Miauler après qq.* ‖ Het mauwen navolgen. *Imiter le miaulement du chat.* ‖ Voortgaan met mauwen. *Continuer de miauler.*
NAMAUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de miauler après qq.*
NAMELIJK, bn. *Nommément.* ‖ Dat is te zeggen. *Savoir, c'est-à-dire.*
NAMELKEN, (*molk na, nagemolken*,) st. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Traire une seconde fois.* ‖ Later melken. *Traire plus tard.*
NAMELOOS, bn. *Anonyme, sans nom.* ‖ —e brief, *lettre anonyme*, f. ‖ bw. *Anonymement.*
NAMELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Anonyme*, m. ‖ (comm.) *Anonymat*, m.
NAMENNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Conduire un cheval, une voiture derrière* ou *après qq.*
NAMENS, bw. *Au nom de, de la part de, de par.*
NAMETEN, (*mat na, maten na, nagemeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Remesurer.* ‖ o. (met *hebben*). *Mesurer après* ou *plus tard.*
NAMETING, z. v. *Remesurage*, m.
NAMIDDAG (–DAGEN), z. m. *Après-dînée, après-midi*, f.
NAMIDDAGDIENST, z. m. *Service divin* m. *de l'après midi.*
NAMIDDAGPREEK (–PREEKEN), z. v. *Sermon* ou *prêche* m. *de l'après-midi.*
NAMIDDAGSLAAP, z. m., NAMIDDAGSLAAPJE, z. o. *Méridienne, sieste*, f.
NAMIDDAGSTUDIE (zond. mv.), z. v. *Étude* f. *de l'après-midi.*
NAMIS, z. v. *Foire* f. *d'automne.*
NANACHT (zond. mv.), z. m. *Fin* f. *de la nuit, espace* m. *de temps entre minuit et le point du jour.*
NANEEF, z. m. *Arrière-neveu, petit-neveu*, m.
NANEURIËN, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en fredonnant*, ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de fredonner.*
NANEUZEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Scruter.*
NANICHT, z. v. *Arrière-nièce, petite-nièce*, f.
NANKING (zond. mv.), z. o. *Nankin*, m.
NANOEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nommer après* ou *plus tard.* ‖ De genoemde getuigen, *les témoins* m. pl. *nommés ci-après.*
NANOEN, z. m. *Zie* NAMIDDAG
NANUT (zond. mv.), z. o. *Divertissement* m. *après la réunion d'un département de la société* tot Nut van 't Algemeen.
NAOOGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Suivre des yeux.*
NAOOGST (zond. mv.), z. m. *Arrière-moisson, arrière-récolte*, f.
NAOOGSTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire l'arrière-moisson* ou *l'arrière-récolte.*
NAOOGSTING, z. v. *Action* f. *de faire l'arrière-moisson* ou *l'arrière-récolte.*
NAP, z. m. *Jatte* ou *écuelle* f. *de bois.*
NAPEINZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Méditer sur, réfléchir à* ou *sur.* ‖ o. (met *hebben*). *Méditer, réfléchir.*
NAPEINZING (zond. mv.), z. v. *Méditation, réflexion*, f.
NAPERSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Presser une seconde fois, remettre sous la presse.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de presser.*
NAPERSING, z. v. *Action de presser une seconde fois, seconde pression*, f.
NAPGAT, z. m. Napkruiper. *Cul-de-jatte*, m.
NAPIJPEN, (*peep na, pepen na, nagepepen*,) st. *en* afsch. w. b *Imiter en jouant de la musette.*
NAPJE, z. o. *Petite jatte*, f.
NAPKRUIPER, z. m. *Cul-de-jatte*, m.
NAPLEISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Replâtrer, recrépir.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de plâtrer* ou *de crépir.*
NAPLOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. Nog eens ploegen. *Labourer encore une fois.* ‖ Dieper ploegen. *Labourer plus profondément.* ‖ o. (met *hebben*). Later ploegen. *Labourer plus tard.* ‖ Voortgaan met ploegen. *Continuer de labourer.*
NAPLUIZEN, (*ploos na, plozen na, nageplozen*,) st. *en* afsch. w. b. *Éplucher.*
NAPLUIZER, z. m. *Celui qui épluche, éplucheur*, m. ‖ (burl) *Extracteur* m. *de quintessence.*
NAPLUIZING, z. v. *Épluchage*, m.
NAPLUK (zond mv.), z. m. *Dernière cueillette*, f.
NAPLUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. (met *hebben*). *Cueillir après, cueillir une seconde fois.*
NAPOK, z. v. *Pustule* f. *de petite vérole qui vient après les autres.*
NAPOLIJSTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Polir une seconde fois, repolir.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de polir.*

Napolijsting (zond. mv.), z. v. *Second polissage*, m.
Napost, z. m. *Dernière poste*, f., *dernier courrier*, m.
Napraat (zond. mv.), z. m. *Redite*, f. ‖ Hij wil daar geenen — van hebben, *il ne veut point qu'on en parle.*
Napraatster, z. v. *Celle qui contrefait la voix de qq.*
Napraten, zw. *en* afsch. w. b. Nazeggen. *Redire, répéter.* ‖ o (met *hebben*). *Contrefaire le langage de qq.*
Naprater, z m. *Celui qui contrefait le langage de qq.*
Naprating, z. v. *Action* f. *de contrefaire le langage de qq.*
Napreeken, zw. *en* afsch. w. b. *Prêcher ce qu'un autre a déjà prêché.* ‖ o. (met *hebben*). *Contrefaire un prédicateur.* ‖ Voortgaan met preeken. *Continuer encore de prêcher.*
Naprenten, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en imprimant.*
Naprinten, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Naprenten.
Napvol, z. v. *Jattée*, f.
Nar, z. m. *Sot, fou*, m. ‖ Hofnar. *Bouffon*, m.
Naraad (zond. mv.), z. m. *Conseil tardif*, m.
Naragen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter de nouveau les toiles d'araignée.*
Narammelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire un bruit importun derrière qq.*
Naratelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en sonnant de la crécelle.*
Narcis, z. v. (bot.) *Narcisse*, m., *jonquille*, f.
Narcissebloem, z. v. *Zie* Narcis.
Narcissebol, z. m. *Ognon* m. *de narcisse.*
Narcissenbed, z. o. *Couche* f. *de narcisses.*
Narcotisch, bn. *Narcotique.*
Nardus (zond. mv.), z. m. *Nard*, m.
Nardusgeur (zond. mv.), z. m. *Odeur* m. *du nard.*
Narduszaad, z. o. (bot.) *Nigelle*, f.
Narede, z. v. *Épilogue*, m., *postface*, f. ‖ Naschrift. *Post-scriptum*, m.
Nareizen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre en voyageant*, *suivre en voyage.*
Narekenen, zw. *en* afsch. w. b. *Recompter, revoir* ou *vérifier un calcul* ou *un compte.*
Narekening, z. v. *Révision* ou *vérification* f. *d'un calcul* ou *d'un compte.*
Narekken, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre* ou *détirer de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore d'étendre.* ‖ (met *zijn*). *Être à la poursuite de qq.*
Narennen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Rennend volgen. *Poursuivre au galop.*
Naricht, z. o. *Avis, avertissement*, m., *information, instruction*, f., *renseignement*, m. ‖ Dit tot zijn —, *ceci pour sa gouverne.*
Narigheid (-heden), z. v. *Zie* Naarheid.
Narijden, (*reed na, reden na, nagereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre à cheval* ou *en voiture.* ‖ b. Iemand een rijtuig —, *suivre qq. avec une voiture.* ‖ (fig.) o. (met *hebben*). *Presser, talonner.*
Narijpen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Mûrir tardivement.*
Narijven, (*reef* of *rijfde na, nagereven* of *nagerijfd*,) st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Râteler une seconde fois.*
Naroeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en ramant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer encore de ramer.*
Naroep (zond. mv.), z m. *Action* f. *de crier après qq. pour l'appeler.* ‖ Groot gerucht. *Rumeur*, f.
Naroepen, (*riep na, nageroepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Crier après qq.* ‖ Iemand scheldwoorden —, *huer qq.* ‖ o. (met *hebben*). Het roepen navolgen. *Imiter le cri de qq.*
Naroffelen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter* ou *contrefaire grossièrement et à la hâte.*
Narollen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rouler encore quelque temps, suivre en roulant.* ‖ b. *Rouler après qq.*
Narooken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Fumer encore quelque temps.*
Naroomen, zw. *en* afsch. w. b. *Écrémer une seconde fois* ou *de nouveau.*
Narossen, zw. *en* afsch. w. b. *Rosser de nouveau.* ‖ o. (met *zijn*). *Poursuivre à cheval.*
Narouw (zond. mv.), z. m. *Zie* Naberouw.
Narouwen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer encore quelque temps de porter le deuil.*
Narren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Arren *Aller en traîneau.*
Narrenbel, z. v. *Grelot* m. *de fou.*
Narrenkap, z. v. *Bonnet* m. *de fou* ou *de bouffon*, *marotte*, f.
Narreslede, z. v. Arreslede. *Traîneau* m. *à grelots pour aller sur la glace* ou *sur la neige.*
Narrewerk, z. o. *Folie, sottise*, f.
Narrig, bn. Gemelijk. *Chagrin, maussade, de mauvaise humeur, morose.*
Narrigheid (-heden), z. v. *Mauvaise humeur, humeur chagrine, maussaderie*, f.
Narrin, z. v. *Sotte, folle*, f.
Narukken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en marchant.*
Narwal (-wals, -wallen), z. m. (h. n.) Walrus. *Narval*, m.
Nasaal, bn. *Nasal.*
Naschallen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Retentir, résonner.*
Naschatting, z. v. *Surtaxe*, f.
Naschaven, zw. *en* afsch. w. b. *Raboter de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). Voortgaan met schaven. *Continuer de raboter.*
Naschelden, (*schold na, nagescholden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Crier après qq. en l'injuriant.*
Naschetsen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en esquissant* ou *en ébauchant.*
Naschieten, (*schoot na, schoten na, nageschoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Tirer après qq.* ‖ o. (met *zijn*). Naspoeden. *S'élancer vers qq.* ‖ Navallen. *Tomber* ou *s'écrouler après.*
Naschijnen, (*scheen na, schenen na, nageschenen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Laisser une lueur après soi.*
Naschikken, zw. *en* afsch. w. b. Nazenden. *Envoyer à la suite.*
Naschilderen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter au pinceau, copier.*
Naschildering, z. v. *Copie*, f.
Naschimpen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Crier après qq. en l'injuriant.*
Naschip (-schepen), z. o. *Vaisseau* m. *qui arrive le dernier.* ‖ (fam.) Met de naschepen komen, *être en retard, être des derniers.*
Naschoppen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Pousser avec le pied derrière qq.* ‖ b. *Pousser qc. avec le pied derrière qq.*
Naschouw (zond. mv.), z. v. Tweede *of* laatste schouw. *Seconde* ou *dernière inspection*, f.
Naschouwen, zw. *en* afsch. w. b. Nazien. *Suivre des yeux.* ‖ De tweede *of* de laatste schouw doen. *Inspecter pour la seconde* ou *la dernière fois.*
Naschouwing, z. v. *Inspection ultérieure*, f.
Naschrabben, zw. *en* afsch. w. b. *Gratter de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de gratter.*
Naschreeuwen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Imiter le cri de qq.* ‖ b. Naroepen. *Crier après qq.*

Naschreien, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Crier après qq. en pleurant.*

Naschrift, z. o. Afschrift. *Copie*, f. ‖ — in eenen brief, *post-scriptum*, m.

Naschrijden, (*schreed na*, *schreden na*, *nageschreden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre à grands pas.*

Naschrijven, (*schreef na*, *schreven na*, *nageschreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Imiter en écrivant.* ‖ Afschrijven. *Copier*, *transcrire.* ‖ o. (met *hebben*). Door brieven gerechtelijk vervolgen. *Expédier partout des lettres pour découvrir qq.*

Naschrijver, z. m. *Copiste*, m.

Naschrijving, z. v. *Action* f. *d'imiter en écrivant.* ‖ Kopie. *Copie*, *transcription*, f.

Naschrobben, zw. *en* afsch. w. b. *Frotter de nouveau*, *refrotter.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de frotter.*

Naschudden, zw. *en* afsch. w. b. *Secouer de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de secouer.*

Naschuieren, zw. *en* afsch. w. b. *Brosser* ou *vergeter de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de brosser* ou *de vergeter.*

Naschuifelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Siffler derrière qq.*

Naschuimen, zw. *en* afsch. w. b. *Écumer de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'écumer.*

Naschuimer, z. m. *Celui qui écume de nouveau.*

Naschuiven, (*schoof na*, *schoven na*, *nageschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser par derrière.* ‖ o. (met *zijn*). Na een ander wegsluipen. *S'esquiver* ou *s'éclipser après qq.*

Naschuren, zw. *en* afsch. w. b. *Écurer de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'écurer.*

Naseizoen (zond. mv.), z. o. *Arrière-saison*, f.

Naslaan, (*sloeg na*, *nageslagen*,) st. *en* afsch w. b. Door slaan namaken. *Contrefaire en frappant* ou *en battant.* ‖ Een merk —, *contrefaire une marque.* ‖ Geld —, *contrefaire de la monnaie.* ‖ Nazoeken. *Feuilleter*, *chercher.* ‖ Na een ander slaan. *Pousser* ou *frapper après un autre.* ‖ o. (met *hebben*). Achter zijn. *Retarder*, *sonner trop tard.* ‖ Het horloge slaat na, *l'horloge retarde.*

Naslag (-slagen), z. m. *Coup tardif*, m. ‖ Nageslagen teeken. *Marque contrefaite*, f. ‖ Nageslagen geld. *Fausse monnaie*, f.

Nasleep (zond. mv.), z. m. Gevolg. *Suite*, f., *train*, m. ‖ De — eens legers, *la queue d'une armée.*

Nasleepen, zw. *en* afsch. w. b. *Entraîner*, *traîner avec soi* ou *après soi.* ‖ Eên schip —, *remorquer un vaisseau.*

Naslenteren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre lentement* ou *à pas lents.*

Naslepen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Traîner.*

Naslеuren, zw. *en* afsch. w. b. *Entraîner*, *traîner avec soi* ou *après soi.*

Naslieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en glissant.*

Naslijpen, (*sleep na*, *slepen na*, *nageslepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Aiguiser* ou *affiler de nouveau.* ‖ Door slijpen nabootsen. *Imiter en aiguisant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'aiguiser.*

Naslijping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'aiguiser* ou *d'affiler de nouveau.*

Naslingeren, zw. *en* afsch. w. b. *Lancer après*, *jeter après en frondant.* ‖ o. (met *zijn*). Waggelend volgen. *Suivre en chancelant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de fronder.*

Nasluipen, (*sloop na*, *slopen na*, *nageslopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se glisser après qq.*, *suivre qq. en se glissant doucement.*

Nasmaak (zond. mv.), z. m. *Arrière-goût*, m. ‖ — van drank, *déboire*, m. ‖ (fig.) *Regret*, *repentir*, m., *suites fâcheuses*, f. pl.

Nasmakken, zw. *en* afsch. w. b. Met eenen smak nagooien. *Jeter rudement après.*

Nasmart (zond. mv.), z. v. *Douleur* f. *qui vient ensuite* ou *qu'on ressent après*, *souvenir douloureux* m. *de qc.*

Nasmeden, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter* ou *contrefaire en forgeant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de forger.*

Nasmelten, (*smolt na*, *nagesmolten*,) st. *en* afsch. w. b. *Fondre une seconde fois.* ‖ o. (met *zijn*). *Fondre* ou *se fondre après.* ‖ (met *hebben*). *Continuer encore de fondre.*

Nasmert (zond. mv.), z. v. *Zie* Nasmart.

Nasmijten, (*smeet na*, *smeten na*, *nagesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *lancer après.*

Nasmullen, zw. *en* afsch. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère après les autres.*

Nasnappen, zw. *en* afsch. w. b. Naklappen. *Répéter*, *redire.*

Nasnellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'élancer après.*

Nasnijden, (*sneed na*, *sneden na*, *nagesneden*,) st. *en* afsch. w. b. *Imiter en taillant*, *en coupant* ou *en gravant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de couper*, *de tailler* ou *de graver.*

Nasnoeien, zw. *en* afsch. w. b. *Tailler de nouveau.*

Nasnorren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en sifflant* ou *en bourdonnant.*

Nasnuffelaar, z. m. *Fureteur*, m. ‖ Nieuwsgierige. *Curieux*, m.

Nasnuffelen, zw. *en* afsch. w. b. *Fureter*, *fouiller*, *chercher partout*, *examiner soigneusement.*

Nasnuffeling, z. v. *Perquisition* ou *recherche minutieuse*, f.

Naspatten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rejaillir après* ou *derrière.*

Naspel (-spelen), z. o. *Petite pièce* f. *qu'on joue à la fin du spectacle.* ‖ (mus.) *Finale*, m.

Naspelen, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en jouant.* ‖ Daarna spelen. *Jouer ensuite.* ‖ o. (met *hebben*). *Jouer encore quelque temps*, *continuer encore de jouer.*

Naspellen, zw. *en* afsch. w. b. *Répéter en épelant.*

Naspeurder, z. m. *Investigateur*, m.

Naspeuren, zw. *en* afsch. w. b. *Suivre à la piste.* ‖ Eenen haas —, *suivre un lièvre à la piste.* ‖ ‖ (fig.) De geheimen der natuur —, *scruter* ou *rechercher les secrets de la nature.*

Naspeuring, z. v. *Recherche exacte* ou *minutieuse*, *perquisition*, *investigation*, f. ‖ (jurispr.) *Enquête*, f.

Naspeurster, z. v. *Investigatrice*, f.

Naspoeden, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Met spoed volgen. *Suivre vite* ou *à la hâte.*

Naspoelen, zw. *en* afsch. w. b. Nog eens spoelen. *Laver* ou *rincer de nouveau.* ‖ o. (met *zijn*). *Être emporté par le courant derrière qc.*

Naspoeling (zond. mv.), z. v. *Rinçage réitéré*, m.

Nasponsen, zw. *en* afsch. w. b. *Poncer de nouveau un dessin.*

Naspoorder, z. m. *Zie* Naspeurder.

Nasporen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Naspeuren.

Nasporing, z. v. *Zie* Naspeuring.

Naspraak (zond. mv.), z. v. *Mauvais bruit* m. *qui circule sur le compte de qq.*, *médisance*, *calomnie*, f. ‖ Iemand in — brengen, *diffamer qq.*

Naspreken, (*sprak na*, *spraken na*, *nagesproken*,) st. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Répéter*

les paroles de qq. ‖ Al sprekend navolgen. *Imiter qq. en parlant.* ‖ Lasteren. *Médire de, calomnier, dire du mal de.* ‖ Na de anderen spreken. *Parler après les autres.*

NASPRENKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arroser de nouveau.*

NASPRINGEN, (*sprong na*, *nagesprongen*,) zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en sautant.*

NASPROKKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Ramasser après les autres.*

NASPUGEN, (*spoog na, spogen na, nagespogen*,) st. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Cracher derrière* ou *après.*

NASPUITEN, (*spoot na, spoten na, nagespoten*,) st. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Seringuer derrière* ou *après.*

NASPUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Zie* NASPUGEN.

NASTAMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Imiter, contrefaire* ou *répéter en bégayant.*

NASTAMELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de contrefaire en bégayant.*

NASTAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Broyer* ou *piler de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Broyer* ou *piler après les autres.*

NASTANK (zond. mv.), z. m. *Mauvaise odeur* f. *qui reste de qc.* ‖ (fig.) *Mauvaise réputation* f. *qu'on laisse après soi.*

NASTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre à grands pas.* ‖ (fig.) *Suivre.*

NASTAREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre des yeux en regardant fixement.*

NASTEKEN, (*stak na, staken na, nagestoken*,) st. *en* afsch. w. b. *Imiter en gravant.* ‖ Op nieuw steken. *Piquer de nouveau.* ‖ Iemand de vuist —, *menacer du poing qq. qui s'en va.* ‖ Iemand de guig —, *faire la moue à qq.*

NASTEVENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre à la voile.*

NASTIJGEN, (*steeg na, stegen na, nagestegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en montant.*

NASTIKKEN, st. *en* afsch. w. b. *Imiter en brodant* ou *en piquant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de broder* ou *de piquer.*

NASTINKEN, st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Laisser une mauvaise odeur.*

NASTIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en pointillant.*

NASTOFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Épousseter de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*), *Continuer encore d'épousseter.*

NASTOOTEN, (*stiet* of *stootte na, nagestooten*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser par derrière,* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de pousser, pousser après.* ‖ (escr.) *Pousser la seconde botte.*

NASTORMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre avec grand bruit.* ‖ (met *hebben*). *Tempêter à la suite, se déchaîner après.*

NASTORTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Verser à la suite de.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber après.*

NASTOVEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Étuver encore.*

NASTREVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre.* ‖ b. (fig.) *Poursuivre.* ‖ Eene schaduw —, *courir après une ombre.*

NASTRIJKEN, (*streek na, streken na, nagestreken*,) st. *en* afsch. w. b. *Repasser de nouveau.* ‖ o. (met *zijn*). *Suivre qq.* ‖ (met *hebben*). *Continuer encore de repasser.*

NASTRIJKING (zond. mv.), z. v. *Second* ou *dernier repassage*, m.

NASTROOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler après* ou *vers.* ‖ (fig.) *Suivre en foule.*

NASTROOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Butiner après les autres.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de butiner* ou *de marauder.*

NASTROOPER, z. m. *Celui qui butine* ou *qui maraude après les autres.*

NASTROOPERIJ, z. v. *Pillage,* m., *course* ou *maraude* f. *qui se fait à la fin.*

NASTUIVEN, (*stoof na, stoven na, nagestoven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en faisant voler la poussière.* ‖ (fig.) Snel en ordeloos volgen. *Suivre avec impétuosité et en désordre.*

NASTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Envoyer plus tard* ou *après.*

NASUKKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre lentement, se traîner après.*

NASULLEN, zw. *en* afsch. w o. (met *zijn*). *Suivre en glissant.*

NAT, bn. Doortrokken met water. *Mouillé, baigné, trempé.* ‖ — maken, *mouiller.* ‖ — worden, *se mouiller, être mouillé.* ‖ Vochtig. *Humide.* ‖ Regenachtig. *Pluvieux.* ‖ —te zomer, *été pluvieux*, m. ‖ (fam.) —te broeder, broeder van de —te gemeente, *buveur, ivrogne, biberon*, m.

NAT (zond. mv.), z. o. Water. *Eau*, f. ‖ Vocht. *Liquide*, m. ‖ Regen. *Pluie*, f. ‖ Vochtigheid. *Humidité*, f. ‖ Drank. *Boisson*, f. ‖ Liefhebber van het —, *adonné à la boisson.* ‖ (fam). Zijn — en droog lusten, *être amateur d'une bonne table.* ‖ Vleeschsop. *Bouillon*, m.

NATACHTIG, bn. *Un peu humide, moite.* ‖ Regenachtig. *Pluvieux.*

NATAFELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rester encore à table.*

NATEEKENAAR, z. m. Kopieertuig. *Diagraphe*, m.

NATEEKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dessiner d'après un modèle, copier.* ‖ Doortrekken. *Calquer.*

NATEEKENING (zond. mv.), z. v. *Copie, diagraphie,* f. ‖ Doortrekking. *Calque*, m.

NATELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Engendrer* ou *procréer plus tard* ou *ensuite.*

NATELING (zond. mv.), z. v. *Procréation ultérieure*, f.

NATELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Recompter, compter de nouveau, vérifier un compte* ou *un calcul.*

NATELLING (zond. mv.), z. v. *Action de recompter, vérification* f. *d'un compte* ou *d'un calcul.*

NATEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Contrefaire en traînant ses paroles.*

NATER, z. m. *Zie* ADDER.

NATEREN, zw. *en* afsch. w. b. Op nieuw beteren. *Goudronner de nouveau.*

NATERWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Bistorte,* f.

NATHALS, z. m. *en* v. *Buveur, ivrogne, biberon*, m., *buveuse, ivrogne*, f.

NATHEID (zond. mv.), z. v. *Humidité*, f.

NATIE (—TIES, —TIËN), z. v. *Nation*, f., *peuple*, m. ‖ (fam.) Hij is van de —, *il est juif.* ‖ Gilde, vereeniging. *Confrérie, association*, f.

NATIEGEN, (*toog na, togen na, nagetogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre.*

NATIJD (zond. mv.), z. m. *Arrière-saison*, f., *automne*, m.

NATIMMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Bâtir d'après le plan de qq., imiter en construisant* ou *en charpentant.*

NATIONAAL, bn. *National.* ‖ Op eene —ale wijze, *nationalement.*

NATIONALISEEREN, zw. w. b. *Nationaliser.*

NATIONALITEIT, z. v. *Nationalité*, f.

NATORSEN, zw. *en* afsch. w. b. Torsend nadragen. *Porter avec peine derrière qq., suivre en portant sur le dos.*

NATRACHTEN, zw. en afsch. w. o. (met hebben). Poursuivre, rechercher, aspirer à, s'efforcer d'obtenir.

NATRED (zond. mv.), z. m. Action f. de marcher derrière qq., pas m. que l'on fait derrière qq.

NATREDEN, (trad na, traden na, nagetreden,) st. en afsch. w. b. Imiter qq. en marchant. ‖ o. (met zijn). Achter iemand treden. Marcher derrière qq., suivre qq.

NATREKKEN, (trok na, nagetrokken,) st. en afsch. w. o. (met zijn). Suivre.

NATRIPPELEN, zw. en afsch. w. o. (met hebben en zijn). Suivre en sautillant, à petits pas.

NATTEN, zw. w. b. Nat maken. Mouiller, humecter, tremper. ‖ (impr.) Het papier —, tremper le papier. ‖ (mar.) De zeilen —, empeser ou mouiller les voiles. ‖ (artil.) Het geschut —, rafraîchir les canons.

NATTIG, bn. Humide.

NATTIGHEID (zond. mv.), z. v. Humidité, f.

NATUIMELEN, zw. en afsch. w. o. (met zijn). Culbuter après.

NATURALISATIE (–TIËN), z. v. Naturalisation, f.

NATURALISEEREN, zw. w. b. Naturaliser.

NATURALISEERING, z v. Naturalisation, f.

NATURALIST, z. m. Naturaliste, m.

NATUREN, zw. en afsch. w. o. (met hebben). Suivre des yeux.

NATUUR, z. v. Nature, f. ‖ De drie rijken der —, les trois règnes m. pl. de la nature. ‖ Gaven der —, dons m. pl. de la nature. ‖ (fig.) Den tol der — betalen, payer le tribut à la nature, mourir. ‖ Uit de —, van —, naturellement. ‖ Lichaamsgestel. Complexion, nature, f., tempérament, m ‖ Karakter. Caractère, m. ‖ Soort. Espèce, sorte, nature, f. ‖ (art.) Nature. ‖ Naar de — schilderen, peindre d'après nature.

NATUURDRIFT (zond. mv.), z. v. Instinct, m.

NATUURGAAF, z. v. Don naturel, m.

NATUURGENOOT (–NOOTEN), z. m. en v. Semblable, m. et f., prochain, m.

NATUURGENOOTE, z. v. Semblable, f.

NATUURKENNER, z. m. Naturaliste, m.

NATUURKRACHT, z. v. Force f. de la nature.

NATUURKUNDE (zond. mv.), z. v. Physique, f.

NATUURKUNDIG, bn. Versé dans la physique. ‖ Van de natuurkunde. Physique. ‖ bw. Physiquement.

NATUURKUNDIGE, z. m. Physicien, m. ‖ Natuurkenner. Naturaliste, m.

NATUURKUNDIG[LIJK], bw. Zie NATUURKUNDIG, bw.

NATUURLEER (zond. mv.), z. v. Physiologie, f. ‖ — van den mensch, anthropologie, f.

NATUURLIJK, bn. Naturel. ‖ —e uitwerking, effet naturel, m. ‖ —e dood, mort naturelle, f. ‖ — spel, jeu naturel, m. ‖ — verstand, sens commun, m. ‖ —e geschiedenis, histoire naturelle, f. ‖ —e zoon, fils naturel ou illégitime, bâtard, m. ‖ —e dochter, fille naturelle, f. ‖ bw. Naturellement.

NATUURLIJKHEID (zond. mv.), z. v. Naturel, m. ‖ Er is veel — in zijn spel, il y a beaucoup de naturel dans son jeu.

NATUURONDERZOEKER, z. m. Naturaliste, m.

NATUURRECHT (zond. mv.), z. o. Droit naturel, m.

NATUURSPELING, z. v. Jeu m. de la nature.

NATUURSTAAT (zond. mv.), z. m. État m. de nature.

NATUURVERSCHIJNSEL, z. o. Phénomène, m. ‖ Luchtverschijnsel. Météore, m.

NATUURVOORTBRENGSEL, z. o. Production f. de la nature.

NATUURWERKING, z. v. Opération f. de la nature.

NATUURWET, z. v. Loi naturelle, f.

NAUW, bn. Eng, niet wijd. Étroit, serré, resserré. ‖ —e straat, rue étroite, f. ‖ —e schoenen, souliers étroits, m. pl. ‖ Een — geweten hebben, être scrupuleux. ‖ Beperkt. Restreint, limité. ‖ Nauwer maken, rétrécir. ‖ Nauwer worden, se rétrécir. ‖ Gierig. Avare, chiche. ‖ Schraal. Pauvre. ‖ Weinig. Peu. ‖ Ter —er nood, à peine. ‖ bw. Étroitement, à l'étroit. ‖ — gehuisvest, logé à l'étroit. ‖ Iemand — houden, tenir la bride haute à qq. ‖ Het zal — houden, ce sera assez difficile. ‖ Stipt. Strictement, exactement. ‖ Van nabij. De près. ‖ Iemand — in het oog houden, garder ou observer qq. de près. ‖ — dingen, bien marchander. ‖ Nauwelijks. À peine. ‖ — had hij den brief geschreven, of hij vertrok, à peine eut-il écrit la lettre qu'il partit.

NAUW (zond. mv.), z. o. Gêne, peine, f., embarras, m. ‖ In het — zijn, être dans l'embarras. ‖ Iemand in het — zetten, mettre qq. dans l'embarras. ‖ Engte. Détroit, m. ‖ Het — van Kales, le pas de Calais.

NAUWELIJKS, bw. À peine.

NAUWGEZET, bn. Exact, scrupuleux, consciencieux.

NAUWGEZETHEID (zond. mv.), z. v. Exactitude, f., scrupule, m., ponctualité, f.

NAUWHEID (zond. mv.), z. v. Étroitesse, f.

NAUWKEURIG, bn. Exact, précis, ponctuel, correct, strict. ‖ Nauwgezet. Exact, scrupuleux, consciencieux. ‖ bw. Exactement, précisément, ponctuellement. ‖ Nauwgezet. Scrupuleusement, correctement, strictement.

NAUWKEURIGHEID (zond. mv.), z. v. Exactitude, précision, ponctualité, correction, f. ‖ Nauwgezetheid. Exactitude, f., scrupule, m., ponctualité, f.

NAUWKEURIG[LIJK], bw. Zie NAUWKEURIG, bw.

NAUWLETTEND, bn. Très-attentif, précis, exact.

NAUWLETTENDHEID (zond. mv.), z. v. Grande attention, précision, exactitude, f.

NAUWNEMEND, bn. Minutieux, exact, strict. ‖ Kitteloorig. Chatouilleux, susceptible, sensible.

NAUWTE (zond. mv.), z. v. Zeeëngte. Détroit, m. ‖ Bergpas. Défilé, m., gorge, f.

NAUWTJES, bw. Un peu à l'étroit. ‖ Een weinig karig. Un peu chichement.

NAUWZIENDE, bn. Qui regarde de près, exact.

NAVAREN, (voer na, nagevaren,) st. en afsch. w. o. (met zijn). Suivre en naviguant ou en bateau.

NAVE, z. v. Zie NAAF.

NAVEGAAR, z. v. Vrille, f.

NAVEGEN, zw. en afsch. w. b. Balayer ou nettoyer de nouveau. ‖ o. (met hebben). Continuer encore de balayer.

NAVEL, z. m. (anat.) Nombril, ombilic, m. ‖ (bot.) Zaadnavel. Cicatricule, f., hile, m. ‖ — eens appels, ombilic d'une pomme. ‖ (fig.) Centre, milieu, m. ‖ (blas.) — des schilds, nombril m. de l'écu.

NAVELADER, z. v. (anat.) Veine ombilicale, f.

NAVELADERBREUK, z. v. (chir.) Varicomphale, f.

NAVELBAND, z. v. Bandage ombilical, m.

NAVELBREUK, z. v. Hernie ou descente ombilicale, omphalocèle, f.

NAVELBREUKBAND, z. m. Bandage m. pour les hernies ombilicales.

NAVELBREUKIG, bn. Qui a une hernie ombilicale.

NAVELDARMBREUK, z. v. (chir.) Entéromphale, f.

NAVELDOEKJE, z. o. Presse ombilicale, f.

NAVELKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) Nombril de Vénus, cotylédon, omphalode, géranium sanguin, m., cymbalaire, f.

NAVELPLEISTER, z. v. Épomphale, m.

NAVELSNOER, z. o. Zie NAVELSTRENG.

NAVELSTRENG, z. v. *Cordon ombilical*, m. ‖ De — afbinden, *lier le cordon ombilical.*
NAVELSWIJS, NAVELSWIJZE, bw. *En forme de nombril.*
NAVELTEEKEN, z. o. (bot.) *Cicatrice hilaire*, f.
NAVELTJE, z. o. *Petit nombril*, m.
NAVELVLEESCHBREUK, z. v. (chir.) *Sarcoépiplomphale*, f.
NAVELWATERBREUK, z. v. (chir.) *Hydromphale*, f.
NAVELWINDBREUK, z. v. (chir.) *Pneumatomphale*, f.
NAVELZAAD (zond. mv.), z. o. (bot.) *Gratteron*, m.
NAVELZWEER (-ZWEREN), z. v. (chir.) *Empyomphale*, m.
NAVENANT, bw. *À proportion, à l'avenant.*
NAVERHAAL (zond. mv.), z. o. *Récit qui se fait après un autre, récit postérieur*, m.
NAVERHALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Raconter* ou *rapporter après.*
NAVERTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* NAVERHALEN.
NAVERTELLING (zond. mv.), z. v. *Zie* NAVERHAAL.
NAVERTELSEL, z. o. *Conte qui se fait après un autre, conte postérieur*, m.
NAVERVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Imiter la couleur de.* ‖ Nog eens verven. *Teindre de nouveau, reteindre.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de teindre.*
NAVERWANT, z. m. *Proche parent*, m.
NAVERWANTE, z. v. *Proche parente*, f.
NAVERWANTSCHAP (zond. mv.), z. v. *Proche parenté, consanguinité*, f.
NAVIJLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Limer de nouveau, relimer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de limer.*
NAVISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pêcher de nouveau.* ‖ (fig) Navorschen. *Rechercher, s'informer de.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de pêcher.*
NAVLECHTEN, (*vlocht na, nagevlochten*,) zw. *en* afsch. w. b. *Imiter en tressant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de tresser.*
NAVLIEDEN, (*vlood na, vloden na, nagevloden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre qq. en fuyant, suivre qq. dans sa fuite.*
NAVLIEGEN, (*vloog na, vlogen na, nagevlogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en volant* ou *au vol.* ‖ (fig.) *Voler derrière.*
NAVLOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Couler après.*
NAVLOEKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en jurant* ou *en maudissant.*
NAVLUCHTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre qq. en fuyant, suivre qq. dans sa fuite.*
NAVOEDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Donner encore du fourrage.*
NAVOER (zond. mv.), z. m. *Action* f. *de conduire* ou *de mener après, transport* m. *qui se fait après.*
NAVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Transporter, conduire* ou *mener après* ou *à la suite de.*
NAVOLGBAAR, bn. *Imitable, qui peut* ou *qui doit être imité.*
NAVOLGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre.* ‖ Vervolgen. *Poursuivre.* ‖ b. Zich naar het voorbeeld van anderen gedragen. *Imiter, suivre.* ‖ Nabootsen. *Imiter.*
NAVOLGEND, bn. Aanstaande. *Suivant, prochain.* ‖ Het —e jaar, *l'année prochaine*, f. ‖ Toekomend. *Futur.* ‖ De —e geslachten, *les races futures*, f. pl.
NAVOLGER, z. m. *Imitateur*, m. ‖ Opvolger. *Successeur*, m. ‖ Partijganger. *Partisan, sectateur*, m.
NAVOLGING, z. v. *Action* f. *de suivre.* ‖ Vervolging. *Poursuite*, f. ‖ Opvolging. *Succession*, f. ‖ Nabootsing. *Imitation*, f. ‖ In — van, *à l'exemple de, à l'instar de.*
NAVOLGSTER, z. v. *Imitatrice*, f.
NAVORSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. Zorgvuldig onderzoeken. *Rechercher soigneusement, explorer, s'informer* ou *s'enquérir de, examiner, sonder, scruter.* ‖ De geheimen der natuur —, *scruter les secrets de la nature.* ‖ Iemand —, *chercher les traces de qq.*
NAVORSCHER, z. m. *Scrutateur, explorateur, examinateur*, m.
NAVORSCHING, z. v. *Recherche exacte, perquisition, investigation*, f., *examen*, m. ‖ Gerechtelijke —, *enquête*, f.
NAVOUWEN, (*vouwde na, nagevouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Imiter en pliant* ou *en plissant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de plier* ou *de plisser.*
NAVRAAG (zond. mv.), z. v. *Information, recherche, perquisition, demande*, f. ‖ Er is geene — meer naar die waar, *cette marchandise n'est plus demandée.*
NAVRAGEN, (*vroeg* of *vraagde na, nagevraagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *S'informer* ou *s'enquérir de, demander*
NAVRAGING, z. v. *Action* f. *de s'informer, de s'enquérir* ou *de demander.*
NAVRUCHT, z. v. *Fruit tardif*, m.
NAWADEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre qq. en passant à gué.*
NAWANDELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre qq. en se promenant.* ‖ (fig.) Navolgen. *Imiter.*
NAWAREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Suivre en planant* ou *en flottant.* ‖ Iemand —, *suivre qq. des yeux.*
NAWASSCHEN, (*wiesch na, nagewasschen*,) st. *en* afsch. w. b. *Relaver, laver de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de laver.*
NAWEE (-WEEËN), z. o. *Ressentiment* m. *de quelque douleur.* ‖ (fig.) De —en des oorlogs, *les suites fâcheuses* f. pl. *de la guerre.*
NAWEEK (zond. mv.), z. v. *Fin* f. *de la semaine.*
NAWEEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Retremper, tremper de nouveau.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de tremper.*
NAWEENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Weenend volgen. *Suivre en pleurant.* ‖ Voortgaan met weenen. *Continuer encore de pleurer.*
NAWEES (-WEEZEN), z. m. *en* v. *Enfant posthume*, m. *et* f.
NAWEGEN, (*woog na, wogen na, nagewogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Repeser, peser de nouveau.* ‖ Ik heb de koffie nagewogen, *j'ai vérifié le poids du café.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de peser.*
NAWEGING (zond. mv.), z. v. *Second pesage*, m.
NAWEIDE (zond. mv.), z. v. *Regain*, m.
NAWENTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler après*, ou *par derrière.*
NAWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *qui peut être remis* ou *qui doit être fait après un autre.*
NAWERKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Retoucher, corriger.* ‖ o. (met *hebben*). *Travailler après les autres.*
NAWERPEN, (*wierp na, nageworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter qc. derrière* ou *après qq.*
NAWEVEN, (*weefde na, nageweven*,) st. *en* afsch. w. b. *Imiter en tissant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer encore de tisser.*
NAWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin de pressurage, pressurage*, m., *piquette*, f.
NAWIJZEN, (*wees na, wezen na, nagewezen*,) st.

en afsch. w. o. (met *hebben*). *Montrer.* || Iemand met vingers —, *montrer qq. au doigt.* || Met den vinger — wat men leest, *suivre du doigt ce qu'on lit.*

NAWINTER, z. m. *Fin* f. *de l'hiver.* || (fam.) *Queue* f. *de l'hiver.*

NAWISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Essuyer* ou *nettoyer de nouveau.* || o. (met *hebben*). *Continuer d'essuyer* ou *de nettoyer.*

NAWITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Reblanchir, blanchir de nouveau.* || o. (met *hebben*). *Continuer de blanchir.*

NAWRIJVEN, (*wreef na, wreven na, nagewreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Refrotter, frotter de nouveau.* || o. (met *hebben*). *Continuer encore de frotter.*

NAWROEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Bourreler* ou *tourmenter après* ou *par la suite, faire éprouver des remords tardifs.*

NAWROEGING, z. v. *Repentir* ou *remords tardif,* m.

NAZAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ressemer, semer de nouveau.* || o. (met *hebben*). *Continuer encore de semer.*

NAZAAIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ressemer, nouvelles semailles,* f. pl.

NAZAAT, z. m. Nakomeling. *Descendant,* m. || Opvolger. *Successeur,* m. || Erfgenaam. *Héritier,* m.

NAZAMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Recueillir après.*

NAZAMELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de recueillir après.*

NAZANG, z. m. *Fin* f. *du chant, refrain,* m. || Slotzang. *Chant final,* m., *épode,* f.

NAZEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Savonner une seconde fois* ou *de nouveau.*

NAZEGEN (zond. mv.), z. m. *Bénédiction qui vient après, faveur* f. *que le ciel envoie après.*

NAZEGGEN, (*zeide* of *zegde na, nagezeid* of *nagezegd,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Redire, répéter.*

NAZEGGER, z. m. *Rediseur,* m.

NAZEGSTER, z. v. *Rediseuse,* f.

NAZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Zeilend volgen. *Suivre à la voile.*

NAZENDEN, (*zond na, nagezonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer qq.* ou *qc. à la suite de qq.*

NAZENDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'envoyer à la suite de qq.*

NAZETTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Poursuivre, suivre avec vitesse, donner la chasse à.* || b. *Poser en suivant un modèle.*

NAZIEN, (*zag na, zagen na, nagezien,*) st. *en* afsch. w. b. *Suivre des yeux.* || Overzien. *Revoir, examiner, contrôler, vérifier.* || Eene rekening —, *examiner* ou *vérifier un compte.* || Proeven —, *corriger des épreuves.*

NAZINGEN, (*zong na, nagezongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Imiter en chantant, suivre en chantant.* || Den zang van iemand navolgen. *Contrefaire le chant de qq.* || Het referein herhalen. *Chanter en refrain.* || o. (met *hebben*). *Continuer encore de chanter.*

NAZINKEN, (*zonk na, nagezonken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfoncer après, s'écrouler ensuite.*

NAZITTEN, (*zat na, zaten na, nagezeten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rester assis après les autres.* || Vervolgen. *zie* NAZETTEN.

NAZOEK (zond. mv.), z. o. *Recherche, perquisition, enquête,* f.

NAZOEKEN, (*zocht na, nagezocht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Chercher, rechercher.* || o. (met *hebben*). *Chercher encore après les autres.*

NAZOEKING, z. v. *Action de chercher* ou *de rechercher, recherche,* f.

NAZOMER, z. m. *Fin* f. *de l'été.* || (fam.) *Queue* f. *de l'été.*

NAZORG, z. v. *Souci, soin* m. ou *inquiétude* f. *qu'on a ensuite.*

NAZOUTEN, (*zoutte na, nagezouten,*) st. *en* afsch. w. b. *Saler de nouveau* ou *encore une fois.*

NAZUIVEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer* ou *purifier de nouveau* ou *encore une fois.*

NAZWEMMEN, (*zwom na, nagezwommen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre à la nage.* || (met *hebben*). *Continuer encore de nager.*

NAZWEREN, (*zwoor na, zworen na, nagezworen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Voortgaan met etteren. *Continuer de suppurer.*

NAZWEREN, (*zwoer na, nagezworen,*) onr. *en* afsch. w. b. Eenen eed herhalen. *Répéter un serment.* || o. (met *hebben*). *Continuer encore de jurer.*

NAZWEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en planant* ou *en voltigeant.*

NAZWIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suivre en faisant des zigzags.*

NEB, z. v. *Bec long et pointu,* m. || (mar.) Scheepsneb. *Éperon* m. *d'un vaisseau.*

NEBAAL, z. m. *Anguille* f. *à tête pointue.*

NEB[BE], z. v. *Zie* NEB.

NEBBELING, z. m. *Zie* NEBAAL.

NEBIJZER, z. o. Ploegijzer. *Soc* m. *de charrue.*

NECHTIG, bn. IJverig, *Zélé, diligent, assidu.* || Haastig. *Empressé.* || bw. *Diligemment, avec zèle, avec empressement.*

NECHTIGHEID (zond. mv.), z. v. IJver. *Diligence, assiduité,* f., *zèle,* m. || Haastigheid. *Empressement,* m., *diligence,* f.

NECROLOGIE (-GIEËN), z. v. *Nécrologie,* f.

NECTAR (zond. mv.), z. m. *Nectar,* m.

NE[D]ER, bw. *En bas.* || Ter —, *en bas, à bas, par terre, à terre.* || Ter — werpen, *jeter à terre* ou *par terre.*

NEDERASPUNT (zond. mv.), z. o. (astr.) *Nadir,* m.

NEDERBIGGELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler, découler.*

NEDERBLIKSEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Foudroyer.* || (fig.) *Renverser, abattre, foudroyer.*

NEDERBOFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *faire tomber avec force de haut en bas.* || o. (met *zijn*). *Tomber rudement.*

NEDERBONZEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. *Zie* NEDERBOFFEN.

NEDERBOOGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Abaisser en courbant* ou *en pliant.*

NEDERBOTSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en heurtant.*

NEDERBRENGEN, (*bracht neder, nedergebracht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Porter* ou *transporter en bas, descendre.*

NEDERBRUIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter avec violence de haut en bas.* || o. (met *zijn*). *Tomber à terre.*

NEDERBRUISEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en écumant* ou *en mugissant.*

NEDERBUIGEN, (*boog neder, bogen neder, nedergebogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se courber, se plier, se baisser, fléchir.* || b. *Courber, plier, baisser, fléchir.* || Zich voor iemands voeten —, *se prosterner devant qq.*

NEDERBUIGING, z. v. *Action de se courber* ou *de courber, courbure,* f. || Nederknieling. *Prosternation,* f.

NEDERBUITELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Culbuter, tomber.*

NEDERBUITELING (zond. mv.), z. v. *Culbute,* f.

Nederbukken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Se baisser, se courber, s'incliner, se pencher en avant.*

Nederbukking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se baisser, de se courber* ou *de se pencher en avant.*

Nederdalen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre, aller en bas.* ‖ Ter helle —, *descendre aux enfers.*

Nederdaling, z. v. *Descente,* f.

Nederdauwen, zw. *en* afsch. w. onp. (met *zijn*). *Tomber* (*en parlant de la rosée*). ‖ (fig.) o. (met *zijn.*) *Tomber comme la rosée.*

Nederdompelen, zw. *en* afsch. w. b. *Plonger au fond, enfoncer dans l'eau.*

Nederdompeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enfoncer dans l'eau.*

Nederdonderen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Nederbliksemen.

Nederdouwen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Nederduwen.

Nederdragen, (*droeg neder, nedergedragen,*) st. *en* afsch. w. b. *Porter en bas, descendre.*

Nederdrijven, (*dreef neder, dreven neder, nedergedreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Chasser* ou *pousser en bas.* ‖ (fig.) Nederwerpen. *Jeter à terre, renverser, abattre.* ‖ o. (met *zijn*). *Descendre le courant en flottant, flotter en descendant.*

Nederdringen, (*drong neder, nedergedrongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Presser vers le bas.*

Nederdruipen, (*droop neder, dropen neder, nedergedropen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Dégoutter, découler, tomber goutte à goutte, distiller.*

Nederdrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Fouler, enfoncer, presser, déprimer.* ‖ (fig) Onderdrukken. *Opprimer, accabler.* ‖ Neerslachtig maken. *Abattre, affliger, attrister, rendre triste, décourager.* ‖ (bot.) Nedergedrukt blad, *feuille déprimée,* f.

Nederdrukker, z. m. (chir.) *Dépressoir,* m.

Nederdrukking (zond. mv.), z. v. *Dépression,* f. ‖ (archit.) *Surbaissement,* m. ‖ Onderdrukking. *Accablement,* m., *oppression,* f. ‖ Neerslachtigheid. *Abattement,* m., *tristesse,* f., *découragement,* m.

Nederduiken, (*dook neder, doken neder, nedergedoken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Plonger.*

Nederduiking, z. v. *Action* f. *de plonger.*

Nederduitsch, bn. Platduitsch. *Bas-allemand.* ‖ Nederlandsch. *Néerlandais.* ‖ Hollandsch. *Hollandais.* ‖ Vlaamsch. *Flamand.* ‖ z. o. De —e taal. *Le bas-allemand.* ‖ Het Nederlandsch. *Le Néerlandais,* m. ‖ Het Hollandsch. *Le Hollandais,* m. ‖ Het Vlaamsch. *Le Flamand,* m.

Nederduwen, zw. *en* afsch. w. b. Nederdouwen. *Pousser vers le bas.*

Nedereind, z. o. *Bas bout,* m., *partie inférieure,* f.

Nederflansen, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter ça et là négligemment.* ‖ (fig) *Bousiller.*

Nederfluiten, (*floot neder, floten neder, nedergefloten,*) st. *en* afsch. w. b. *Attirer vers le bas en sifflant.*

Nedergaan, (*ging neder, nedergegaan*), st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller en bas, descendre.* ‖ Op en —, *monter et descendre.* ‖ b. Zijne schoenen —, *éculer ses souliers.*

Nedergieten, (*goot neder, goten neder, nedergegoten,*) st. *en* afsch. w. b. *Verser vers le bas, répandre par terre.*

Nederglijden, (*gleed neder, gleden neder, nedergegleden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser en bas.*

Nedergolven, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre en ondoyant.*

Nedergooien, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter par terre.* ‖ Omwerpen. *Renverser.*

Nederhagelen, zw. *en* afsch. w. b. *Verser, renverser.* ‖ Het koorn is nedergehageld, *la grêle a versé les blés, les blés sont grelés.*

Nederhakken, zw. *en* afsch. w. b. *Abattre à coups de hache, de sabre, etc., couper, sabrer, tailler en pièces.* ‖ Boomen —, *abattre des arbres.*

Nederhalen, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer en bas, baisser, abaisser, descendre en tirant.* ‖ (mar.) De zeilen —, *amener* ou *baisser les voiles.* ‖ De vlag —, *amener le pavillon.*

Nederhaler, z. m. (mar) *Hale-bas,* m.

Nederhangen, (*hing neder, nedergehangen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Pencher, incliner.* ‖ Nederhangend, *avalé, pendant, décliné.* ‖ Nederhangende wangen, *joues avalées,* f. pl. ‖ b. *Pendre.*

Nederhellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Pencher, incliner.*

Nederhelling (zond. mv.), z. v. *Inclinaison, pente,* f. ‖ Helling. *Penchant,* m.

Nederhof (–hoven), z. o. *Basse-cour,* f.

Nederhouden, (*hield neder, nedergehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Tenir vers le bas.*

Nederhouwen, (*hieuw neder, nedergehouwen,*) st. *en* afsch. w. b. *Zie* Nederhakken.

Nederhouwing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'abattre à coups de hache, de sabre, etc.*

Nederhukken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'accroupir, s'asseoir à croupetons, se blottir.*

Nederhukking, z. v. *Accroupissement,* m.

Nederig, bn. Laag bij den grond. *Bas.* ‖ (fig) Eenvondig. *Simple.* ‖ Zedig. *Humble, modeste.* ‖ Onderworpen. *Soumis.* ‖ bw. *Humblement.* ‖ Zedig. *Modestement.*

Nederigheid (zond. mv.), z. v. *Humilité,* f. ‖ Zedigheid. *Modestie,* f.

Nederjagen, (*joeg* of *jaagde neder, nedergejaagd,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Chasser vers le bas.*

Nederkammen, zw. *en* afsch. w. b. *Peigner vers le bas.*

Nederkappen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire tomber à coups de hache, de sabre, etc.* ‖ Boomen —, *abattre des arbres.*

Nederkijken, (*keek neder, keken neder, nedergekeken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder en bas.*

Nederkladden, zw. *en* afsch. w. b. Slecht schrijven. *Griffonner, écrire mal.* ‖ Slecht schilderen. *Barbouiller, peindre mal.*

Nederklimmen, (*klom neder, nedergeklommen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre.* ‖ Op en —, *monter et descendre.*

Nederklimming (zond. mv.), z. v. *Descente,* f.

Nederknielen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *S'agenouiller, se mettre à genoux, se prosterner, fléchir le genou.*

Nederknieling (zond. mv.), z. v. *Action de s'agenouiller* ou *de se prosterner, génuflexion,* f., *prosternement,* m., *prosternation,* f.

Nederkomen, (*ik kom neder, hij komt neder; kwam neder, kwamen neder, nedergekomen,*) st. *en* onr. afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir en bas, descendre.* ‖ De zaak komt hierop neder, *l'affaire se réduit à ceci.*

Nederkrijgen, (*kreeg neder, kregen neder, nedergekregen,*) st. *en* afsch. w. b. *Tirer en bas, faire venir en bas, baisser, abaisser, faire descendre.*

Nederkruipen, (*kroop neder, kropen neder, neder-*

gekropen,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ramper vers le bas, se traîner en bas.*

NEDERLAAG, z. v. *Défaite, déroute*, f. ‖ De — krijgen, *avoir le dessous, être battu* ou *défait.* ‖ Manslag. *Homicide*, m.

NEDERLANDERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de Néerlandais.*

NEDERLANDSCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *Le néerlandais*, m. ‖ Het Hollandsch. *Le Hollandais*, m. ‖ Het Vlaamsch. *Le flamand*, m.

NEDERLATEN, (*liet neder, nedergelaten*,) st. *en* afsch. w. b. *Baisser, abaisser, descendre.* ‖ Eene gordijn —, *baisser un rideau.* ‖ (math.) Eene loodlijn op eene -lijn —, *abaisser une perpendiculaire sur une ligne.* ‖ (mar.) *Affaler.*

NEDERLATING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de baisser* ou *de descendre, abaissement*, m.

NEDERLEGGEN, (*legde* of *leide neder, nedergelegd* of *nedergeleid*,) zw. *of* onr. w. b. *Poser, déposer, mettre bas.* ‖ Eenen zak —, *déposer un sac.* ‖ De wapens —, *déposer les armes.* ‖ (fig.) Zijn ambt —, *se démettre de son emploi, quitter une charge* ou *un emploi.* ‖ Omwerpen. *Verser, faire tomber.* ‖ Verslaan. *Battre, défaire, vaincre.* ‖ Eenen twist —, *apaiser une querelle.* ‖ Zich —. *Se coucher, s'étendre par terre.* ‖ Zich —. Gaan slapen. *Se coucher, se mettre au lit.*

NEDERLEGGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de poser, de déposer* ou *de mettre bas.* ‖ — van een ambt, *démission*, f.

NEDERLEKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler vers le bas, découler, dégoutter, couler* ou *tomber goutte à goutte.*

NEDERLIGGEN, (*lag neder, lagen neder, nedergelegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être couché.* ‖ Rusten. *Se reposer.*

NEDERLOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attirer vers le bas, engager à descendre.*

NEDERLONKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*) *Jeter des œillades vers le bas.*

NEDERLOOPEN, (*liep neder, nedergeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Courir en bas.* ‖ b. Iemand —, *renverser qq. en courant.*

NEDERPERSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire descendre en pressant.*

NEDERPLAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Jeter à terre, terrasser.*

NEDERPLOFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber par terre avec un bruit sourd.* ‖ b. *Précipiter.* ‖ (chim.) *Précipiter.*

NEDERPLOMPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber dans l'eau avec un bruit sourd.* ‖ b. *Jeter rudement dans l'eau.*

NEDERPLONZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* NEDERPLOMPEN.

NEDERRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber à terre, tomber sous les pieds de qq.*

NEDERRIJDEN, (*reed neder, reden neder, nedergereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Descendre à cheval* ou *en voiture.* ‖ b. *Verser au moyen d'un cheval* ou *d'une voiture.*

NEDERROEPEN, (*riep neder, nedergeroepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire descendre en appelant, appeler pour faire descendre.*

NEDERROLLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler en bas.* ‖ o. (met *zijn*). *Rouler vers le bas, rouler du haut, descendre en roulant.* ‖ Van de trappen —, *rouler du haut de l'escalier.*

NEDERRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser, abattre.*

NEDERSABELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sabrer, tailler en pièces.*

NEDERSAKSISCH, bn. *Bas-saxon.* ‖ z. o. Het —. *Le bas-saxon*, m.

NEDERSCHIETEN, (*schoot neder, schoten neder, nedergeschoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire tomber par un coup de feu, tuer d'un coup de feu.* ‖ o. (met *zijn*). *S'élancer en bas, s'abattre, se précipiter d'en haut, fondre.*

NEDERSCHIJNEN, (*scheen neder, schenen neder, nedergeschenen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Luire* ou *reluire d'en haut.*

NEDERSCHOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter en bas par une secousse.* ‖ o. (met *zijn*). *Être jeté en bas par une secousse.*

NEDERSCHRIJVEN, (*schreef neder, schreven neder, nedergeschreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Mettre* ou *coucher par écrit, écrire.*

NEDERSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire tomber en secouant.*

NEDERSCHUIVEN, (*schoof neder, schoven neder, nedergeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser vers le bas.* ‖ o. (met *zijn*). *Glisser vers le bas, descendre le long de qc.*

NEDERSCHUIVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d glisser vers le bas.*

NEDERSIJPELEN, NEDERSIJPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler peu à peu vers le bas.*

NEDERSLAAN, (*sloeg neder, nedergeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Abattre, renverser, jeter par terre, terrasser, faire tomber.* ‖ Zijne tegenpartij —, *terrasser son adversaire.* ‖ Het vizier —, *baisser* ou *rabattre la visière.* ‖ Zijne oogen —, *baisser les yeux.* ‖ Iemands moed —, *décourager qq.* ‖ Tenten —, *dresser des tentes.* ‖ Het leger —, *se camper, asseoir le camp.* ‖ (chim.) *Précipiter.* ‖ Zich —. *S'établir, se camper.* ‖ o. (met *zijn*). Nederstorten. *Tomber rudement, s'abattre, être renversé.* ‖ Nederzakken. *S'affaiser, s'enfoncer.*

NE[D]ERSLACHTIG, bn. *Zie* NEERSLACHTIG.

NE[D]ERSLACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* NEERSLACHTIGHEID.

NEDERSLAG, z. m. Manslag. *Homicide*, m.

NEDERSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner vers le bas* ou *en bas.*

NEDERSMAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter rudement à terre.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber rudement à terre.*

NEDERSMIJTEN, (*smeet neder, smeten neder, nedergesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter à terre, renverser.* ‖ Zijnen vijand —, *terrasser son ennemi.*

NEDERSNORREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en sifflant, descendre avec bourdonnement.*

NEDERSPATTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rejaillir vers le bas.*

NEDERSPREIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre à terre.*

NEDERSPRINGEN, (*sprong neder, nedergesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sauter* ou *s'élancer du haut en bas.*

NEDERST, bn. *Inférieur, le plus bas.*

NEDERSTAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enfoncer en pilotant.*

NEDERSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre* ou *poser à terre.* ‖ Nederschrijven. *Mettre* ou *coucher par écrit* ou *sur le papier, écrire.*

NEDERSTIJGEN, (*steeg neder, stegen neder, nedergestegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre.*

NEDERSTOMMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser* ou *jeter en bas avec un bruit sourd.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber* ou *descendre avec un bruit sourd.*

NEDERSTOOTEN, (*stiet* of *stootte neder, nedergestooten,*) st. *en* afsch. w. b. *Pousser en bas.* ‖ Doen vallen. *Renverser, faire tomber, précipiter.* ‖ Dooden. *Tuer d'un coup d'épée, de poignard, etc.*

NEDERSTOOTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pousser en bas.* ‖ Omwerping. *Action* f. *de renverser,* f., *renversement,* m. ‖ Moord. *Action* f. *de tuer d'un coup d'épée, de poignard, etc.*

NEDERSTORMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter par terre avec force et avec grand bruit.* ‖ o. (met *zijn*). *Descendre avec grand bruit, se précipiter avec violence.*

NEDERSTORTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Abattre, renverser, faire tomber, précipiter.* ‖ Zich —. *Se précipiter.* ‖ o. (met *zijn*). *Être renversé, tomber, s'abattre, se précipiter.* ‖ Op de knieën —, *se précipiter à genoux.*

NEDERSTORTING (zond. mv.), z. v. *Chute, précipitation,* f. ‖ Omverwerping. *Renversement,* m.

NEDERSTRALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Jeter* ou *lancer des rayons en bas.*

NEDERSTREKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre sur une surface.*

NEDERSTRIJKEN, (*streek neder, streken neder, nedergestreken,*) st *en* afsch. w. b. *Baisser, abaisser, rabattre, mettre bas.* ‖ De naden —, *rabattre les coutures.* ‖ o. (met *zijn*). *S'abattre.* ‖ De duif strijkt neder, *le pigeon s'abat.*

NEDERSTROOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Répandre à terre.*

NEDERSTROOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler vers le bas, descendre en coulant, se précipiter du haut de.* ‖ De regen stroomde neder, *la pluie tombait à grands flots.*

NEDERSTROOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rabattre.*

NEDERSTRUIKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en bronchant, en trébuchant* ou *en faisant un faux pas.*

NEDERSTUIVEN, (*stoof neder, stoven neder, nedergestoven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber comme de la poussière.* ‖ (fig.) *Se rendre en bas avec impétuosité, descendre avec précipitation.*

NEDERSULLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser du haut en bas.*

NEDERTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Compter devant qq.* ‖ Ik zal u het geld op de tafel —, *je vous compterai l'argent sur la table.*

NEDERTIEGEN, (*toog neder, togen neder, nedergetogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* NEDERTREKKEN.

NEDERTRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fouler, jeter en bas* ou *renverser à coups de pied.*

NEDERTREDEN, (*trad neder, traden neder, nedergetreden,*) st. *en* afsch. w. b. *Fouler aux pieds.* ‖ Het gras —, *fouler l'herbe.* ‖ Schoenen —, *éculer des souliers.*

NEDERTREKKEN, (*trok neder, nedergetrokken,*) st. *en* afsch. w. b. *Tirer vers le bas, faire descendre.* ‖ o. (met *zijn*). *Se retirer vers le bas, descendre.*

NEDERTREKKER, z. m. [*Muscle*] *abaisseur,* m.

NEDERTREKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tirer vers le bas* ou *de faire descendre.*

NEDERTROONEN, zw. *en* afsch. w. b. Nederlokken. *Attirer vers le bas, engager à descendre.*

NEDERTUIMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre* ou *tomber en faisant la culbute, culbuter.*

NEDERVAL (zond. mv.), z. m. *Chute,* f.

NEDERVALLEN, (*viel neder, nedergevallen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber de haut en bas, tomber à terre.* ‖ Voor iemand —, *se prosterner devant qq., se jeter aux pieds de qq.* ‖ Inzakken. *S'écrouler.* ‖ Nederstrijken. *S'abattre.*

NEDERVALLING (zond. mv.), z. v. *Chute,* f.

NEDERVAREN, (*voer neder, nedergevaren,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Naviguer vers le bas, descendre en naviguant* ou *en bateau.* ‖ Nedergaan. *Descendre.*

NEDERVELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Abattre, renverser, jeter par terre.* ‖ Boomen —, *abattre des arbres.* ‖ (fig.) Dooden. *Tuer, coucher par terre, terrasser.*

NEDERVELLING (zond. mv.), z. v. *Renversement,* m. ‖ Slachting. *Carnage,* m., *tuerie,* f.

NEDERVLIEGEN, (*vloog neder, vlogen neder, nedergevlogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voler en bas* ou *vers le bas, descendre en volant.*

NEDERVLIEGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de descendre en volant.*

NEDERVLIETEN, (*vloot neder, vloten neder, nedergevloten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler de haut en bas* ou *vers le bas, découler, descendre en coulant.*

NEDERVLIETING (zond. mv.), z. v. *Écoulement* m. *vers le bas.*

NEDERVLIJEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ranger, mettre en ordre, disposer par lits* ou *par couches.* ‖ Zich —. *Se coucher* ou *s'asseoir doucement.*

NEDERVLOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* NEDERVLIETEN.

NEDERVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Mener vers le bas* ou *en bas.*

NEDERWAAIEN, (*woei* of *waaide neder, nedergewaaid,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Abattre* ou *renverser en soufflant.* ‖ o. (met *zijn*). *Être abattu* ou *renversé par le vent.*

NEDERWAARTS, bw. *Vers le bas, en bas, en descendant.*

NEDERWAARTSCH, bn. *Qui va en descendant.*

NEDERWENTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler en bas, faire descendre en roulant.*

NEDERWERPEN, (*wierp neder, nedergeworpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter de haut en bas, jeter à terre, terrasser, abattre, renverser, précipiter.* ‖ Zich voor iemand —, *se prosterner devant qq., se jeter aux genoux de qq.*

NEDERWERPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de jeter à terre.* ‖ Omverwerping. *Renversement,* m. ‖ Nederknieling. *Prosternement,* m., *prosternation,* f.

NEDERZAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'affaisser, s'enfoncer, s'écrouler, s'abaisser.*

NEDERZAKKING, z. v. *Affaissement, écroulement, abaissement,* m.

NEDERZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voguer* ou *naviguer vers le bas.* ‖ b. *Rompre à force de voiles.*

NEDERZENDEN, (*zond neder, nedergezonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer en bas.*

NEDERZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Déposer, mettre* ou *poser à terre, mettre bas.* ‖ Zijnen last —, *déposer son fardeau.* ‖ (fig.) Bedaren. *Apaiser, calmer.* ‖ Zich —. *S'asseoir.* ‖ Zich metterwoon —. *S'établir, se fixer dans un lieu, se caser.* ‖ (fig.) Zich laten —, *se calmer, s'apaiser.*

NEDERZETTING, z. v. *Action* f. *de déposer.* ‖ Vestiging. *Établissement,* m. ‖ Kolonie. *Colonie,* f.

NEDERZIEN, (*zag neder, zagen neder, nedergezien,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Voir* ou *regarder en bas.* ‖ Op iemand —, *jeter les yeux sur qq.* ‖ Op iemand met verachting —, *jeter sur qq. des regards pleins de mépris, regarder qq. du haut de sa grandeur.*

NEDERZIJGEN, (*zeeg neder, zegen neder, neder-*

gezegen,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler lentement vers le bas.* ‖ Zacht nederzakken. *S'affaisser doucement.* ‖ In onmacht vallen. *Tomber en défaillance.*

NEDERZINKEN, (*zonk neder*, *nedergezonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfoncer*, *couler à fond*, *couler bas.* ‖ Nedervallen. *Tomber*, *s'affaisser.* ‖ Van zwakte —, *tomber de faiblesse.*

NEDERZITTEN, (*zat neder*, *zaten neder*, *nedergezeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'asseoir*, *être assis.* ‖ Zit neder, *asseyez-vous.*

NEDERZUIGEN, (*zoog neder*, *zogen neder*, *nedergezogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Attirer vers le bas en suçant.*

NEDERZWALPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler à grands flots vers le bas* ou *en bas.*

NEDERZWELGEN, (*zwolg neder*, *nedergezwolgen*,) st. *en* afsch. w. b. *Avaler*, *engloutir.*

NEDERZWEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre en planant*, *en volant* ou *en flottant en l'air.*

NEDERZWIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre en faisant des zigzags* ou *en chancelant.*

NEEF (NEVEN), z. m. *Neveu*, m. ‖ Volle —, *cousin germain*, m. ‖ Zoon des ooms *of* der tante. *Cousin*, m. ‖ Kleinzoon. *Petit-fils*, m.

NEEFJE, z o. *Petit neveu*, *petit cousin*, m.

NEEFSCHAP (zond. mv.), z. o. *Népotisme*, m.

NEEFSDOCHTER, z. v. *Petite-nièce*, f.

NEEFSZOON (–ZONEN), z. m. *Petit-neveu*, m.

NEEMSTER, z. v. *Preneuse*, f.

NEEN, bw. *Non.* ‖ Ik zeg [van] —, *je dis que non.* ‖ Hij wedt [van] —, *il parie que non.* ‖ z. o. *Non*, m.

NEEP (NEPEN), z. v. *Pinçon*, m. ‖ (fig.) *Dommage*, m., *perte*, f. ‖ (fig.) Iemand eene groote — geven, *porter un rude coup à qq.* ‖ (fig.) Hij heeft der flesch eene goede — gegeven, *il a presque vidé la bouteille.* ‖ (fig.) In de — zijn, *être dan un grand embarras.*

NEEPJE, z. o. *Petit pinçon*, m.

NEEPJESKAPJE, z. o. *Zie* NEEPJESMUTS.

NEEPJESMUTS (–MUTSEN), z. v. *Bonnet* m. *de femme*, *à tour plissé.*

NEER (NEREN), z. v. Dorschvloer. *Aire*, f.

NEER (NEREN), z. v. Tegenstroom. *Retour* m. *de courant.* ‖ Draaikolk. *Gouffre*, *tournant*, m. ‖ (fig.) In de — zijn, *être dans de mauvais draps.*

NEER, bw. *Zie* NEDER.

NEERBRENGEN, NEERBUKKEN, enz. *Zie* NEDERBRENGEN, NEDERBUKKEN, enz.

NEERHALER, z. m. (mar.) *Hale-bas*, m.

NEERHOF (–HOVEN), z. o. *Basse-cour*, f.

NEERHOUWER, z. m. *Sabreur*, m.

NEERSLACHTIG, bn. Moedeloos. *Abattu*, *découragé*, *consterné.* ‖ Treurig. *Mélancolique*, *triste.* ‖ — maken, *abattre*, *consterner*, *décourager*, *attrister.* ‖ — worden, *se décourager*, *s'attrister.*

NEERSLACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Abattement*, *découragement*, m., *consternation*, *tristesse*, f.

NEERSLAG (zond. mv.), z. m. Het nederslaan. *Zie* NEDERSLAG.

NEERSLAG (–SLAGEN), z. v. Rustbed. *Chaise longue*, f.

NEERSLAG (–SLAGEN), z. o. Bezinksel. *Précipité*, m.

NEERSTIG, bn. *Zie* NAARSTIG.

NEERSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* NAARSTIGHEID.

NEERSTIG[LIJK], bw. *Zie* NAARSTIG, bw.

NEET (NETEN), z. v. Luizenei. *Lente*, f.

NEET (NEETEN), z. v. Klinknageltje. *Petit clou rivé*, m.

NEETEN, zw. w. b. Klinken. *River.*

NEETOOR (–OOREN), z. m. *en* v. (pop.) *Atrabilaire*, m. *et* f.

NEFFENS, voorz. *Zie* NEVENS.

NEG, z. v. Hit. *Petit cheval*, *bidet*, m.

NEGEEREN, zw. w. b. *Nier.*

NEGEN, telw. *Neuf.* ‖ Zij waren met hun —en, *ils étaient neuf.* ‖ Op slag van —en, *au coup de neuf heures.* ‖ Half —, *huit heures et demie.* ‖ z. v. *Neuf*, m.

NEGENBLADIG, bn. (bot.) *Ennéaphylle*, *ennéapétale.*

NEGENDAAGSCH, bn. *De neuf jours.* ‖ — gebed, *neuvaine*, f.

NEGENDE, bn. *Neuvième.* ‖ Karel de —, *Charles neuf.* ‖ z. o. *Neuvième*, m.

NEGENDEHALF, bn. *Huit et demi.*

NEGENDERHANDE, NEGENDERLEI, bn. *De neuf sortes*, *de neuf espèces.* ‖ Op negen wijzen. *De neuf manières.*

NEGENDOORNIG, bn. *Ennéacanthe.*

NEGENDUIZENDSTE, bn. *Neuf-millième.* ‖ z. o. *La neuf-millième partie*, f.

NEGENHELMIG, bn. (bot.) *Ennéandre.*

NEGENHOEK, z. m. *Ennéagone*, m.

NEGENHONDERD, telw. *Neuf cents.*

NEGENHONDERDSTE, bn. *Neuf-centième.* ‖ z. o. *La neuf-centième partie*, f.

NEGENJARIG, bn. *De neuf ans.* ‖ — feest, *fête* f. *qui se célèbre tous les neuf ans.* ‖ — meisje, *fille* f. [*agée*] *de neuf ans.*

NEGENLETTERGREPIG, bn. *De neuf syllabes.*

NEGENMAAL, bw. *Neuf fois.*

NEGENMANNERIJ (zond. mv.), z. v. (bot.) *Ennéandrie*, f.

NEGENMANNIG, bn. (bot.) *Ennéandre*, *ennéandrique*, *qui a neuf étamines.*

NEGENOOG (–OOGEN), z. v. Visch. *Lamproie*, f. ‖ Bloedzweer. *Furoncle*, *anthrax*, m.

NEGENPONDER, z. m. (artill.) *Pièce* f. *de neuf.*

NEGENSNARIG, bn. (mus.) *Ennéacorde*, *qui a neuf cordes.* ‖ — speeltuig, *ennéacorde*, m.

NEGENTAL, z. o. *Neuf*, *nombre* m. *de neuf.*

NEGENTALLIG, bn. *Qui est au nombre de neuf.*

NEGENTIEN, telw. *Dix-neuf.*

NEGENTIENDE, bn. *Dix-neuvième.* ‖ z. o. *La dix-neuvième partie*, f., *un dix-neuvième*, m.

NEGENTIENMAAL, bw. *Dix-neuf fois.*

NEGENTIG, telw. *Quatre-vingt-dix*, *nonante.* ‖ Hij is in de —, *il est plus que nonagénaire.*

NEGENTIGER, z. m. *Nonagénaire*, m. ‖ Wijn van 1790. *Vin* m. *de* 1790. ‖ (jeu.) *Repic*, m.

NEGENTIGJARIG, bn. *Nonagénaire*, *de quatre-vingt-dix ans.*

NEGENTIGMAAL, bw. *Quatre-vingt-dix fois.*

NEGENTIGSTE, bn. *Quatre-vingt-dixième*, *nonantième.* ‖ z. o. *La quatre-vingt-dixième partie*, f., *un quatre-vingt-dixième*, m.

NEGENTIGVOUDIG, bn. *Quatre-vingt-dix fois autant.*

NEGENVOUDIG, bn. *Nonuple*, *neuf fois autant.*

NEGENWERF, bw. *Neuf fois.*

NEGENWIJVERIJ (zond. mv.), z. v. (bot.) *Ennéagynie*, f.

NEGENWIJVIG, bn. (bot.) *Ennéagyne*, *ennéagynique*, *qui a neuf pistils.*

NEGENZIJDIG, bn. *Qui a neuf cotés* ou *faces.*

NEGER, z. m. *Nègre*, m. ‖ Kleine neger. *Négrillon*, m.

NEGEREN, zw. w. b. (fam.) *Diffamer*, *noircir.*

NEGERHANDEL (zond. mv.), z. m. Slavenhandel. *Traite* f. *des nègres.*

NEGERHUT, z. v. *Case* f. *de nègres.*

NEGERIN, z. v. *Négresse*, f.

NEGERLAND, z. o. *Pays* m. *des nègres.*

NEGERSCHIP (–SCHEPEN), z o. *Vaisseau négrier*, m.

NEGERSCHORT, z. o. *Candale*, f.

NEGERSLAAF, z. m. *Nègre* m. *dans l'esclavage.*
NEGERTJE, z. o. *Négrillon*, m.
NEGERVOLK, z. o. *Peuple nègre*, m.
NEGERVRIEND, z. m. *Négrophile*, m.
NEGERVRIENDIN, z. v. *Négrophile*, f.
NEG[GE], z. v. Hit. *Zie* NEG.
NEGORIJ, z. v. *Village* m. *habité par des nègres.*
NEGOTIATIE, z. v. Onderhandeling. *Négociation*, f.
NEGOTIE, z v. Koophandel. *Négoce, commerce*, m.
NEGOTIEEREN, zw. w. o. Onderhandelen, verhandelen. *Négocier, trafiquer.*
NEIGEN, zw. w. b. *Incliner, baisser.* ‖ Wenden. *Tourner.* ‖ (fig.) Zijne ooren —, *prêter l'oreille, écouter.* ‖ Buigen. *Fléchir, incliner, courber, plier.* ‖ Zich —. *Se baisser, se pencher, s'incliner.* ‖ o. (met *hebben*). Buigend groeten. *Faire la révérence, saluer.* ‖ (met *zijn*). *Pencher, incliner, baisser.*
NEIGING, z. v. Helling. *Penchant*, m., *pente, inclinaison*, f. ‖ (fig.) *Penchant*, m., *inclination*, f. ‖ — tot het kwaad hebben, *avoir du penchant au mal.*
NEK, z. m. *Nuque*, f., *chignon*, m. ‖ Den — breken *of* kraken, *rompre* ou *casser le cou.* Iemand den — toekeeren, *tourner le dos à qq.* ‖ Den — omdraaien, *tordre le cou.* ‖ (fig.) Iemand met den — aanzien *of* bejegenen, *regarder qq. de travers* ou *avec mépris.* ‖ Iemand in den — zien, *tromper qq.* ‖ Stijve —, *torticolis*, m. ‖ Hals. *Cou*, m.
NEKBREKER, z. m. *Brise-cou, casse-cou*, m.
NEKHAAR (zond. mv.), z. o. *Tignon, chignon*, m.
NEKHAARVLECHT, z. v. *Chignon*, m.
NEKHOLTE, z. v. *Creux* m. *de la nuque.*
NEKJE, z. o. *Petite nuque*, f. ‖ Halsje. *Petit cou*, m.
NEKKEN, zw. w. b. (pop.) *Tuer, casser le cou.*
NEKKER, z. m. *Zie* NIKKER.
NEKLOK, z. v. *Chignon*, m.
NEKPIJN, z. v. *Douleur* f. *de nuque.*
NEKSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *sur la nuque.* ‖ (fig.) *Coup* m. *de grâce.*
NEKSPIER, z. v. (anat.) *Muscle cucullaire, trapèze*, m.
NEKSTUK, z. o. (bouch.) *Pièce* f. *prise du chignon.*
NEKVLECHT, z. v. *Chignon*, m.
NEKZENUW, z. v. (anat.) *Nerf trachélien*, m.
NEL, z. v. (jeu.) *Neuf* m. *d'atout.*
*NEMAAR, voegw. *Mais au contraire.*
NEMEN, (*nam, namen, genomen*,) st. w. b. *Prendre, saisir.* ‖ Eene pen —, *prendre une plume.* ‖ Zijnen hoed —, *prendre son chapeau.* ‖ Een zwaard —, *saisir une épée.* ‖ Zijne maatregelen —, *prendre ses mesures.* ‖ De vlucht —, *prendre la fuite.* ‖ Zijn vermaak —, *se divertir.* ‖ Dienst —, *prendre service, s'enrôler.* ‖ ‖ Eenen sprong —, *prendre son élan.* ‖ Ter harte —, *prendre à cœur.* ‖ Kwalijk —, *prendre en mauvaise part.* ‖ Wraak —, *prendre vengeance.* ‖ De wijk —, *se réfugier, prendre la fuite.* ‖ Op zich —, *se charger de, prendre sur soi.* ‖ (fig.) Iemand in den arm —, *se mettre sous la protection de qq.* ‖ Raad met iemand —, *consulter qq.* ‖ Veronderstellen. *Supposer.* ‖ Opvatten. *Prendre, comprendre.* ‖ Iets letterlijk —, *prendre une chose à la lettre* ou *au pied de la lettre.*
NEMER, z. m. *Preneur*, m. ‖ (gramm.) *Ablatif*, m.
NEMING (zond. mv.), z. v. *Prise*, f.
NEPENT (zond. mv.), z. v. (bot.) *Népenthe*, f.
NEPPE (zond. mv.), z. v. (bot.) Nippe. *Cataire*, f.
NERE, z. v. Neer, dorschvloer. *Aire*, f.
NERF (zond. mv.), z. v. *Grain* m. *du cuir.*
NERGENS, bw. *Nulle part, en aucun lieu, en aucun endroit.* ‖ Hij is —, *il n'est nulle part.* ‖ — toe dienen, *ne servir à rien.* ‖ — om geven, *ne se soucier de rien.*
NERING, z. v. Hanteering. *Métier*, m., *profession*, f. ‖ Klandizie. *Débit*, m., *pratique, chalandise*, f. ‖ Tering naar de — stellen, *régler sa dépense sur son revenu.* ‖ Koophandel. *Commerce, trafic, négoce*, m. ‖ — doen, *trafiquer.* ‖ — doen. Winkel houden. *Tenir boutique.* ‖ — bezorgen, *achalander.* ‖ Haringvangst. *Pêche* f. *du hareng.*
NERINGHUIS, z. o. *Maison* f. *de commerce.*
NERINGLOOS, bn. *Désachalandé, sans pratiques.*
NERINGLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de pratiques.*
NERINGZIEK, bn. *Avide de pratiques.*
NERINGZUCHT (zond. mv.), z. v. *Manie* f. *de vendre.*
NERINGZUCHTIG, bn. *Zie* NERINGZIEK.
NERPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Causer une douleur cuisante.*
NERVEUS, bn. *Nerveux.*
NES, z. v. *Zie* ZIJP.
NESCH, bn. Week. *Mou.* ‖ Vochtig. *Humide.* ‖ —ei, *œuf mollet*, m. ‖ Gek, onnoozel. *Fou, sot, niais, simple.* ‖ bw. Gek. *Follement, sottement, niaisement, simplement.*
NESCHHEID (zond. mv.), z. v. Weekheid. *Mollesse*, f. ‖ Vochtigheid. *Humidité*, f. ‖ (fig.) Gekheid, onnoozelheid. *Folie, sottise, niaiserie, simplicité*, f.
NESK, bn. *Zie* NESCH.
NESKEBOL, z. m. *Fou, sot, niais, imbécile*, m.
NEST, z. o. *Nid*, m. ‖ Vogels uit het — halen, *dénicher des oiseaux.* ‖ — eens roofvogels, *aire*, f. ‖ — eens honds, *chenil*, m. ‖ — van wilde beesten, *repaire*, m., *tanière*, f. ‖ (fig.) Bed. *Lit*, m. ‖ Geringe woning. *Taudis, trou*, m., *bicoque*, f., *gîte*, m.
NESTACHTIG, bn. *Qui à l'air d'un nid.* ‖ Vuil. *Sale.* ‖ Leelijk. *Vilain.*
NESTEI (-EIEREN), z. o. *Nichet*, m. ‖ Laatste kind. *Dernier enfant*, m.
NESTEL, z. m. Veter. *Lacet*, m., *aiguillette*, f.
NESTELAAR, z. m. Talmer. *Lambin, vétilleur, lendore, musard*, m.
NESTELBESLAGER, z. m. *Aiguillettier, ferreur* m. *d'aiguillettes.*
NESTELEN, zw. w. b. Toerijgen. *Lacer, aiguilletter.*
NESTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Een nest maken. *Nicher.* ‖ Talmen. *Lambiner, lanterner, vétiller.* ‖ (fig.) wederk. Zich —. *Se nicher.*
NESTELGAT (-GATEN), z. o. *Œillet*, m.
NESTELING, z. v. Toerijging. *Action* f. *de lacer.*
NESTELING, z. v. Het maken van een nest. *Action* f. *de nicher.*
NESTELING, z. m. *Oiseau niais*, m.
NESTELMAKER, z. m. *Aiguillettier*, m.
NESTELTJE, z. o. *Petit lacet*, m.
NESTEN, zw. w. o. (met *hebben*). Een nest maken. *Nicher, faire son nid.*
NESTERIJ, z. v. *Zie* VODDERIJ.
NESTIG, bn. Vuil. *Sale.* ‖ Leelijk. *Vilain.*
NESTIGHEID (-HEDEN), z. v. Vuiligheid. *Saleté*, f. ‖ Leelijkheid *Laideur*, f.
NESTJE, z. o. *Petit nid*, m.
NESTKORF, z. m. *Nichoir*, m.
NESTORIAAN, z. m. *Nestorien*, m.
NESTPLUIMEN, z. v. mv. *Duvet, poil follet*, m.
NESTVE[D]EREN, z. v. mv. *Zie* NESTPLUIMEN.
NESTVOGEL, z. m. *Oiseau niais*, m.
NESTVOL, z. o. *Nichée, nitée*, f.
NET, bn. Rein. *Net, propre, pur.* ‖ Sierlijk, fraai. *Élégant, joli, gentil.* ‖ Juist, nauwkeurig.

Exact, juste, précis. ‖ bw. *Proprement, nettement.* ‖ Sierlijk. *Élégamment.* ‖ Nauwkeurig. *Exactement, justement, précisément.*

NET (zond. mv.), z. o. Netschrift. *Net*, m. ‖ Iets in het — schrijven, *mettre qc. au net.*

NET, z. o. Gestrikt werk. *Filet, rets*, m. ‖ Netten spannen, *tendre des filets.* ‖ (fig.) Iemand in het — krijgen, *duper qq.* ‖ (fig.) Achter het — visschen, *battre l'eau, venir trop tard* ‖ — eener spin, *toile* f. *d'araignée.* ‖ (anat.) Darmnet. *Épiploon*, m.

NETBORD, z. o. (impr.) *Planche* f. *qui sert à mouiller le papier.*

NETBREUK, z. v. (chir.) *Épiplocèle*, f.

NETDRAAD, z. m. *Ficelle pour faire des filets, lignette*, f.

NETEL, z. v. *Ortie*, f. ‖ Doove —, *ortie morte*, f.

NETELACHTIG, bn. *Semblable à l'ortie.* ‖ *Zie* NETELIG.

NETELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* NETELIGHEID.

NETELBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Micocoulier*, m.

NETELDOEK (zond. mv.), z. o. *Mousseline*, f.

NETELDOEKEN, NETELDOEKSCH, bn. *De mousseline.*

NETELEN, zw. w. b. *Piquer avec des orties, ortier.* ‖ (chir.) *Urtiquer.*

NETELIG, bn. Vol netelen. *Plein d'orties.* ‖ Stekelig. *Piquant.* ‖ (fig.) Moeilijk. *Difficile, épineux, délicat.* ‖ Lichtgeraakt. *Chatouilleux, irascible.* ‖ Wonderzinnig. *Bizarre, capricieux.*

NETELIGHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) Moeilijkheid. *Difficulté*, f. ‖ Wonderzinnigheid. *Bizarrerie*, f., *caprice*, m.

NETELKONINKJE, NETELKONINKSKEN, z. o. *Roitelet*, m.

NETELZUCHT (zond. mv.), z. v. *Urticaire*, f.

NETENKAM, z. m. Kam. *Peigne fin*, m. ‖ m. *en* v. (fig.) Persoon. *Grognon*, m., *grondeuse*, f.

NETHEID (zond. mv.), z. v. Reinheid. *Netteté, propreté*, f. ‖ Sierlijkheid. *Élégance*, f. ‖ Nauwkeurigheid. *Justesse, précision, exactitude*, f.

NETJE, z. o. *Petit filet, réseau*, m.

NETJES, bw. Rein. *Nettement, proprement.* ‖ Sierlijk, fraai. *Élégamment, joliment, gentiment.*

NETKLEP, z. v. *Jambe* f. *d'un filet.*

NETKORAAL, z. o. *Rétépore*, f.

NETONTSTEKING. z. v. (méd.) *Épiploïte*, f.

NETSTOK, z. m. *Perche* f. *d'un filet.*

NETTEKEN, z. o. *Zie* NETJE.

NET[TELIJK], bw. *Zie* NET.

NETTEN, zw. w. b. Vochtig maken. *Mouiller, tremper.*

NETTEN, zw. w. b. Reinigen. *Nettoyer.*

NETTENBREIEN (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de faire, de lacer* ou *de nouer des filets.*

NETTENBREIER, z. m. *Zie* NETTENMAKER.

NETTENBREISTER, z. v. *Zie* NETTENMAAKSTER.

NETTENKNOOPEN (zond. mv.), z. o. *Zie* NETTENBREIEN.

NETTENKNOOPER, z. m. *Zie* NETTENMAKER.

NETTENKNOOPSTER, z. v. *Zie* NETTENMAAKSTER.

NETTENMAAKSTER, z. v. *Laceuse, mailleuse, tricoteuse* f. *de filets.*

NETTENMAKEN (zond. mv.), z. o. *Zie* NETTENBREIEN.

NETTENMAKER, z. m. *Laceur, mailleur, tricoteur* m. *de filets.*

NETTIGHEID (zond. mv.), z. v *Zie* NETHEID.

NETTO, bw. *Sans tare.*

NETVLIEG, z. v. (h. n.) *Névroptère*, m.

NETVLIES, z. o. (anat.) *Rétine*, f.

NETVORMIG, bn. *En forme de rets, rétiforme, réticulaire, réticulé.*

NETWEEFSEL, z. o. *Filoche*, f.

NETWERK, z. o. *Lacis*, m.

NEUKEN, zw. w. b. (bas.) *Duper, tromper.*

NEULEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Murmurer, gronder, marmotter.*

NEUREN, NEURIËN, zw. w. b. Binnensmonds zingen. *Fredonner, chanter entre ses dents.* ‖ Van vogels sprekende. *Gazouiller, gringotter.*

NEUS, z. m *Nez*, m. ‖ De vleugels *of* zijden van den —, *les ailes du nez.* ‖ Door den — spreken, *nasiller, parler du nez.* ‖ Den — snuiten, *se moucher.* ‖ (fig.) Den — in den wind steken, *marcher le nez levé.* ‖ (fig.) Eenen — krijgen, *avoir un pied de nez.* ‖ (fig.) Iemand bij den — hebben *of* leiden, *mener qq. par le nez, duper* ou *tromper qq.* ‖ (fig.) Den — voor iemand optrekken, *faire la nique à qq.* ‖ (fig.) Hij is geenen knip voor den — waard, *c'est un homme à croquignoler.* ‖ (fig.) Iets in den — krijgen, *avoir vent d'une chose.* ‖ (fig.) Door den — wrijven, *jeter au nez.* ‖ (fig.) Hij ziet niet verder dan zijn — lang is, *il ne voit pas plus loin que son nez.* ‖ (prov.) Die zijnen — schendt, schendt zijn aangezicht, *qui coupe son nez dégarnit son visage.* ‖ — eens slots, *pêne* m. *d'une serrure.* ‖ — eens schips, *éperon* ou *avant* m. *d'un vaisseau.* ‖ — eens schoens, *bout* m. *d'un soulier.*

NEUSAAP, z. m. *Nasique*, m.

NEUSBAND, z. m. *Épervier*, m.

NEUSBEEN (–BEENEN), z. o. (anat.) *Vomer*, m.

NEUSDOEK, z. m. *Mouchoir*, m.

NEUSDROP, NEUSDRUP (zond. mv.), z. m. *Roupie*, f.

NEUSGAT (–GATEN), z. o. *Narine*, f. ‖ — eens paards, *naseau* m. *d'un cheval.*

NEUSHAAR, z. o. *Poil* m. *des narines.*

NEUSHOORN (–HOORNS –HORENS), z. m. *Corne* f. *plantée sur le nez d'un animal.*

NEUSHOORNDIER, z. o. *Rhinocéros*, m.

NEUSHOREN (–HORENS), z. m. *Zie* NEUSHOORN.

NEUSJE, z. o. *Petit nez*, m.

NEUSKIJKER, z. m. (mar.) *Matelot* m. *qui prend garde à l'éperon du navire.*

NEUSKLANK, z. m. *Son nasal*, m.

NEUSKNIJPER, z. m. *Zie* NEUSNIJPER.

NEUSKNIP, z. m. *Nasarde*, f.

NEUSLE[D]ER, z. o. *Pâton*, m.

NEUSLETTER, z. v. *Lettre nasale*, f.

NEUSLOOS, bn. *Sans nez, qui n'a point de nez.*

NEUSNIJPER, z. m. (man.) *Caveçon, cavesson*, m., *morailles*, f. pl. ‖ Bril. *Lunettes* f. pl. *sans branches.*

NEUSPRANGER, z. m. *Zie* NEUSNIJPER.

NEUSPUNT, z. v. *Pointe* f. ou *bout* m. *du nez.*

NEUSREGISTER, z. o. (org.) *Nasard*, m.

NEUSRIEM, z. m. (man.) *Muserolle, muselière*, f.

NEUSSCHOT, z. o. (anat.) *Paroi* m. *des narines.*

NEUSSPIER, z. v. *Muscle nasal*, m.

NEUSSPUIT, z. v. *Rhinenchyte*, f.

NEUSSTEM, z. v. *Voix nasale*, f.

NEUSTOON (–TONEN), z. m. *Ton nasillard*, m.

NEUSVERBAND, z. o. *Épervier*, m.

NEUSWARMER, z. m. Breede halsdoek. *Cache-nez*, m. ‖ Pijpje. *Brûle-gueule*, m.

NEUSWIJS, bn. Waanwijs. *Présomptueux, suffisant, pédant.* ‖ IJdel. *Vain.* ‖ bw. *Présomptueusement, pédamment.*

NEUSWIJSHEID (zond. mv.), z. v. *Présomption, suffisance, pédanterie*, f. ‖ IJdelheid. *Vanité*, f.

NEUSWIJZE, z. m. *Cuistre, pédant, présomptueux*, m.

NEUSWORTEL, z. m. (anat.) *Racine* f. *du nez.*

NEUSZENUW, z. v. *Nerf nasal*, m.

NEUT, z. v. (archit.) *Cul de lampe d'une voûte, corbeau, tenon*, m. ‖ (mar.) *Tenon*, m.
NEUTELAAR, z. m. Talmer. *Lambin, lanternier*, m.
NEUTELAARSTER, z. m. Talmster. *Lambine*, f.
NEUTELARIJ, z. v. Treuzelarij. *Lanternerie*, f.
NEUTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner, lanterner, vétiller*.
NEUTELIG, bn. *Lambin, lent*.
NEUTELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Lanternerie*, f.
NEUTRAAL, bn. *Neutre*. ‖ Onpartijdig. *Impartial*.
NEUTRALISEEREN, zw. w. b. *Neutraliser*.
NEUTRALITEIT (zond. mv.), z. v. *Neutralité*, f. ‖ Onpartijdigheid. *Impartialité*, f.
NEUZELAAR, z. m. *Fureteur, curieux*, m.
NEUZELAARSTER, z. v. *Curieuse*, f.
NEUZELEN, zw. w. b. *Fureter, fourrer le nez dans*. ‖ o. (met *hebben*). Door den neus spreken. *Nasiller, parler du nez*.
NEUZEN, zw. w. b. *Flairer, sentir*.
NEVE, z. m. *Zie* NEEF.
NEVEL, z. m. *Brouillard*, m. ‖ Dikke — op zee, *brume*, f. ‖ (fig.) Sluier. *Voile, nuage*, m.
NEVELACHTIG, bn. *Semblable au brouillard, nébuleux, brumeux*.
NEVELEN, zw. w. onpers. (met *hebben*). *Faire du brouillard*.
NEVELIG, bn. *Nébuleux, brumeux*.
NEVELLUCHT (zond. mv.), z. v. *Air nébuleux*, m.
NEVELMAAND, z. v. *Deuxième mois de l'année républicaine, brumaire*, m.
NEVELSTEEN (–STEENEN), z. m. *Néphéline*, f.
NEVELSTER, z. v. *Étoile nébuleuse, nébuleuse*, f.
NEVELTJE, z. o. *Léger brouillard*, m.
NEVELVLEK, z. v. *Tache nébuleuse*, f.
NEVELWOLK, z. v. *Nuage nébuleux*, m.
NEVENS, voorz. *À côté de, auprès, proche, joignant*. ‖ — den koning, *à côté du roi*. ‖ — elkander, *côte à côte*.
NEVENSGAAND, bn. *Qui accompagne, ci-joint*.
NIBBELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Troetelen. *Dorloter, caresser*. ‖ *Zie* KNIBBELEN.
NICHEL, z. m. (bot.) *Nielle*, f.
NICHT, z. v. *Nièce*, f. ‖ Dochter des ooms *of* der tante. *Cousine*, f. ‖ Volle —, *cousine germaine*. ‖ Kleindochter. *Petite fille*, f.
NICHTJE, z. o. *Petite nièce, petite cousine*, f.
NICHTSDOCHTER, z. v. *Petite-nièce*, f.
NICHTSZOON (–ZONEN), z. m. *Petit-neveu*, m.
NICOTINE (zond. mv.), z. v. *Nicotine*, f.
NIEMAND, voornw. *Personne, nul, aucun*. ‖ — onder ons, *aucun de nous, personne d'entre nous*.
NIEMENDAL, bw. *Rien, rien du tout*.
NIER, z. v. *Rein*, m. ‖ Tot de —en behoorend, *rénal*. ‖ (bouch.) *Rognon*, m. ‖ —en eens kalfs, *rognons* m. pl. *d'un veau*.
NIERACHTIG, bn. *Néphroïde*.
NIERBED, z. o. (anat.) *Tissu cellulaire* m. *qui entoure les reins*. ‖ Niervet. *Couche* f. *de graisse qui entoure les rognons*.
NIERBEKKEN, z. o. *Cavité* f. *des reins, bassinet*, m.
NIERBESCHRIJVER, z. m. *Néphrographe*, m.
NIERBESCHRIJVING, z. v. *Néphrographie*, f.
NIERBLOEDVATEN, z. o. mv. *Veines émulgentes*, f. pl.
NIERGRAVEEL (zond. mv.), z. o. *Gravelle*, f.
NIERHARST, z. m. (bouch.) *Longe*, f., *aloyau*, m.
NIERJICHT (zond. mv.), z. v. *Néphrétique*, f.
NIERKELK, z. m. (anat.) *Calice rénal*, m.
NIERKOLIEK (zond. mv.), z. o. *Colique néphrétique*, f.
NIERKOORTS (–KOORTSEN), z. v. *Fièvre néphrétique*, f.
NIERLIJDER, z. m. *Néphrétique*, m.
NIERONTSTEKING, z. v. *Néphrite*, f.
NIERPIJN, z. v. *Néphralgie*, f.
NIERSTEEN (–STEENEN), z. m. (minér.) *Jade*, m. ‖ (méd.) *Calcul rénal*, m.
NIERSTUK, z. o. *Zie* NIERHARST.
NIERVATEN, z. o. mv. *Vaisseaux émulgents*, m. pl.
NIERVERHARDING, z. v. *Induration* f. *des reins*.
NIERVET (zond. mv.), z. o. (bouch.) *Couche* f. *de graisse qui enveloppe les rognons*.
NIERVLECHT, z. v. *Plexus rénal*, m.
NIERVORMIG, bn. *Reinaire, réniforme, néphroïde*.
NIERZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Néphrétique, maladie* f. *des reins*.
NIERZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* NIERZIEKTE.
NIERZUCHTIG, bn. *Néphrétique*.
NIERZUCHTIGE, z. m. *Néphrétique*, m.
NIESKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Ellébore*, m. ‖ Wild —, *elléborine*, f.
NIESMIDDEL, z. o. *Sternutatoire, ptarmique*, m.
NIESPOEDER, z. o. *Poudre sternutatoire* ou *ptarmique*, f.
NIESWORTEL (zond. mv.), z. m. *Zie* NIESKRUID.
NIET, z. o. Niets. *Rien, néant*, m. ‖ God heeft alles uit — geschapen, *Dieu a tout créé de rien*. ‖ (fig.) Hij is van — opgekomen, *c'est un parvenu*. ‖ Om —, voor —, *gratis, gratuitement, sans qu'il en coûte rien*. ‖ Te — doen, *anéantir, annuler, abolir*. ‖ Te — gaan, *s'anéantir, dépérir*. ‖ v. — in de loterij. *Billet blanc* m. *à la loterie*. ‖ bw. *Non, ne, ne pas, point, ne point, non pas*. ‖ Ik lees —, *je ne lis pas*. ‖ Hij weet —, wat hij doen zal, *il ne sait que faire*. ‖ — meer, *pas plus, pas davantage, plus rien*. ‖ — alleenlijk, — slechts, *non seulement*. ‖ — eens, *jamais, pas une seule fois*. ‖ Het is — lang geleden, *il n'y a pas longtemps*. ‖ — weten, *ignorer*.
NIET, z. v. *Zie* NEET, z. v.
NIETELING, z. m. *Homme* m. *de rien* ou *de néant*. ‖ Onbeduidend mensch. *Homme nul*, m.
NIETEN, zw. w. b. *Zie* NEETEN.
NIETIG, bn. *Nul, de néant, de rien, insignifiant*. ‖ IJdel. *Vain, frivole, futile*. ‖ Laag. *Vil, abject*.
NIETIGHEID (–HEDEN), z. v. *Nullité*, f., *néant*, m. ‖ IJdelheid. *Vanité, frivolité, futilité*, f., *néant*, m. ‖ De — der wereldsche zaken, *le néant* ou *la vanité des choses humaines*. ‖ Beuzeling. *Vétille, bagatelle, futilité*, f.
NIETS (zond. mv.), z. o. *Rien*, m., *nulle chose*, f. ‖ voornw. *Rien, ne rien*. ‖ Dat deugt —, *cela ne vaut rien*. ‖ Dat doet — tot de zaak, *cela ne fait rien à l'affaire*.
NIETSBEDUIDEND, bn. *Insignifiant, nul*.
NIETSBETEEKENEND, bn. *Zie* NIETSBEDUIDEND.
NIETSWAARDIG, NIETSWEERDIG, bn. *Futile, frivole, sans aucune valeur, vil*.
NIETTEGENSTAANDE, voorz. *Nonobstant, malgré*. ‖ voegw. *Quoique, bien que, malgré que*. ‖ bw. *Néanmoins, cependant, pourtant, toutefois, nonobstant*.
NIETTEMIN, bw. *Néanmoins, cependant, pourtant, toutefois, nonobstant*.
NIEUW, bn. *Neuf, nouveau*. ‖ — kleed, *habit neuf*, m. ‖ —e wijn; *vin nouveau*, m. ‖ — jaar, *nouvel an*, m. ‖ —e uitvinding, *nouvelle invention*, f. ‖ Het —e testament, *le nouveau testament*, m. ‖ De —e wereld, *le nouveau monde*, m. ‖ —en moed vatten, *reprendre courage*. ‖ —e sneeuw, *neige récente*, f. ‖ —e tijding, *nouvelle récente*, f. ‖ Hedendaagsch. *Moderne*. ‖ De —ere schrijvers, *les auteurs modernes*, m. pl. ‖ Vreemd. *Étrange, singulier*. ‖ Dat zou wat —s zijn, *ce serait bien étrange*. ‖ Onervaren. *Novice, inexpéri-*

nenté, nouveau. ‖ bw. *Nouvellement, récemment.* ‖ z. o. *Nouveauté,* f., *nouveau,* m. ‖ Op een —, *de nouveau.* ‖ In het — kleeden *of* steken, *habiller de neuf* ou *tout de neuf.*
Nieuwachtig, bn. *Presque neuf.*
Nieuwbakken, bn. *Frais, nouvellement cuit, tendre.* ‖ — brood, *du pain tendre.* ‖ (fig.) *De nouvelle création, de fraîche date.*
Nieuwbekeerde, z. m. *en* v. *Néophyte, prosélyte,* m. *et* f., *nouveau converti,* m., *nouvelle convertie,* f.
Nieuweling, z. m. *en* v. *Novice,* m. *et* f. ‖ Leerling. *Apprenti,* m., *apprentie,* f. ‖ Nieuw aangekomene. *Nouveau venu, nouveau débarqué,* m., *nouvelle venue, nouvelle débarquée,* f.
Nieuwelings, bw. *Nouvellement, récemment, depuis peu, de fraîche date.*
Nieuwemaan (zond. mv.), z. v. *Nouvelle lune,* f.
Nieuwerwetsch, bn. *Moderne.* ‖ bw. *À la moderne, d'après le dernier goût, à la mode.* ‖ Hij kleedt zich —, *il s'habille d'après le dernier goût.*
Nieuwgebouwd, bn. *Nouvellement construit* ou *bâti.*
Nieuwgehuwd, bn. *Nouveau marié.* ‖ —e, z. m. *en* v. *Nouveau marié,* m., *nouvelle mariée,* f.
Nieuwgekomen, bn. *Nouveau venu, nouvellement venu.*
Nieuwgemunt, bn. *Nouvellement monnayé.* ‖ — geld, *nouvelle monnaie,* f.
Nieuwgetrouwd, bn. *Nouveau marié.*
Nieuwgevormd, bn. *Nouvellement formé.*
Nieuwheid (zond. mv.), z. v. *Nouveauté,* f.
Nieuwigheid (-heden), z. v. *Nouveauté,* f. ‖ —heden invoeren, *innover, faire des innovations.*
Nieuwigheidskramer, z. m. *Nouvelliste,* m.
Nieuwigheidszucht (zond. mv.), z. v. *Manie* f. *d'innover* ou *de faire des innovations.*
Nieuwjaar, z. o. *Nouvel an,* m. ‖ Nieuwjaarsgeschenk. *Étrennes,* f. pl. ‖ Een — geven, *donner des étrennes.*
Nieuwjaarsbezoek, z. o. *Visite* f. *de nouvel an.*
Nieuwjaarsbrief, z. m. *Lettre* f. *de nouvel an.*
Nieuwjaarsdag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de l'an.*
Nieuwjaarsdicht, z. o. *Poëme* m. *pour le nouvel an* ou *pour le jour de l'an.*
Nieuwjaarsgeschenk, z. o. *Étrennes,* f. pl.
Nieuwjaarsgift, z. v. *Zie* Nieuwjaarsgeschenk.
Nieuwjaarsmaand (zond. mv.), z. v. *Janvier,* m.
Nieuwjaarsprent, z. v. *Image* f. *qu'on donne au nouvel an.*
Nieuwjaarswensch, z. m. *Souhait de bonne année, compliment* m. *du jour de l'an.*
Nieuwmaar, Nieuwmare, z. v. *Nouvelle,* f.
Nieuwmodisch, bn. *en* bw. *À la mode, d'après le dernier goût.*
Nieuws (zond. mv.), z. o. *Nouvelle, nouveauté,* f. ‖ Iets —, *qc. de nouveau.* ‖ Is er —? *y a-t-il des nouvelles?* ‖ (prov.) Geen —, goed —, *point de nouvelles, bonnes nouvelles.*
Nieuwsblad (-bladen), z. o. *Journal,* m., *gazette,* f.
Nieuwsgierig, bn. *Curieux, avide de nouvelles.* ‖ Onbescheiden. *Indiscret.* ‖ bw. *Curieusement, indiscrètement.*
Nieuwsgierige, z. m. *en* v. *Curieux,* m., *curieuse,* f.
Nieuwsgierigheid (zond. mv.), z. v. *Curiosité,* f. ‖ Onbescheidenheid. *Indiscrétion,* f.
Nieuwsgierig[lijk], bw. *Zie* Nieuwsgierig, bw.
Nieuwskramer, z. m. *Nouvelliste,* m.
Nieuwspapier, z. o. *Zie* Nieuwsblad.
Nieuwspost (zond. mv.), z. v. (fig.) *Nouvelliste,* m.
Nieuwstijding, z. v. *Nouvelle,* f.
Nieuwsverteller, z. m. *Débiteur de nouvelles, nouvelliste,* m.
Nieuwsvertelster, z. v. *Débiteuse de nouvelles, nouvelliste,* f.
Nieuwtje, z. o. *Nouveauté,* f. ‖ Het — is er af, *cela n'a plus le charme de la nouveauté.*
Niewaarts, Niewers, bw. *Zie* Nergens.
Niezen, zw. w. o. (met *hebben*). *Éternuer.*
Niezer, z. m. *Éternueur,* m.
Niezing, z. v. *Éternument,* m.
Nigel (zond. mv.), z. v. (bot.) *Zie* Nichel.
Nijd (zond. mv.), z m. *Envie, jalousie,* f. ‖ (fig.) Van — barsten, *crever* ou *se consumer d'envie, être dévoré d'envie.*
Nijdig, bn. *Envieux, jaloux.* ‖ — zijn over iemands geluk, *envier le bonheur de qq.* ‖ Met —e oogen aanzien, *regarder d'un œil d'envie.* ‖ bw. *Avec envie, avec jalousie.*
Nijdigaard, z. m. *Envieux, jaloux,* m.
Nijdigheid (zond. mv.), z. v. *Envie, jalousie,* f. ‖ Spijt. *Dépit,* m.
Nijdig[lijk], bw. *Zie* Nijdig, bw.
Nij[d]nagel, z. m. *Envie* f. *auxdoigts.*
Nijdvleesch (zond. mv.), z. o. *Envie* f. *aux doigts.*
Nijgen, (*neeg, negen, genegen,*) st. w. o. (met *hebben*). *S'incliner.* ‖ Beleefd buigen. *Faire la révérence, saluer.*
Nijging, z. v. Beleefde buiging. *Révérence,* f.
Nijlmeter, z. m. *Nilomètre,* m.
Nijlpaard, z. o. *Hippopotame,* m.
Nijlvisch, z. m. (h. n.) *Bolty,* m.
Nijnagel, z. m. Nijdnagel *Envie* f. *aux doigts.*
Nijpen, (*neep, nepen, genepen,*) st. w. b. *Pincer, serrer.* ‖ Met eene tang —, *tenailler.* ‖ (fig.) De dorst begon ons te —, *la soif commençait à nous presser.*
Nijper, z. m. *Celui qui pince, pinceur,* m. ‖ ‖ Nijptuig. *Pince, pincette,* f. ‖ Nijptang. *Tenailles,* f. pl. ‖ Klemhaak. *Sergent,* m.
Nijperken, Nijpertje, z. o. *Petite pince, pincette,* f.
Nijping, z. v. *Serrement,* m.
Nijpster, z. v. *Pinceuse,* f.
Nijptang, z. v. *Tenailles,* f. pl. ‖ (chir.) Splintertang. *Bec* m. *de perroquet.*
Nijptangetje, z. o. *Zie* Nijperken.
Nijver, bn. *Industrieux, laborieux, zélé, assidu, diligent, appliqué.* ‖ bw. *Assidûment, diligemment.*
Nijveraar, z. m. (provinc.) *Industriel,* m.
Nijverheid (zond. mv.), z. v. *Industrie, assiduité, diligence, application,* f. ‖ Volksvlijt. *Industrie,* f. ‖ Tot de — behoorend, *industriel.*
Nijverheidskunsten, z. v. mv. *Arts industriels,* m. pl.
Nijverheidsman (-lieden), z. m. *Industriel,* m.
Nijverheidsvoortbrengselen, z. o. mv. *Produits industriels,* m. pl.
Nijverig, bn. *Zie* Nijver.
Nik, z. m. Hik, snik. *Hoquet,* m.
Nikkel (zond. mv.), z. o. Metaal. *Nickel,* m.
Nikkel, z. v. (bot.) *Zie* Nichel.
Nikken, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire signe de la tête.* ‖ Pinken. *Cligner les yeux.*
Nikker, z. m. *Génie* m. *des eaux.* ‖ Duivel. *Esprit malin, démon, diable,* m.
Nikker, z. v. (bot.) *Zie* Nichel.

NIMF (NIMFEN), z. v. *Nymphe*, f.
NIMFELIJN (–LIJNS), z. o. *Jeune nymphe*, f.
NIMFENSTOET (zond. mv.), z. m. *Cortége* m. ou *troupe* f. *de nymphes*.
NIMMER, NIMMERMEER, bw. *Jamais*, *ne... jamais*.
NIP[PE], z. v. (bot.) *Cataire*, f.
NIPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Buvotter*. ‖ Kibbelen. *Disputer*, *se quereller*.
NIPPEN (zond. mv.), z. o. Op het — staan, *être sur le point de faire qc.*
NIPPERTJE (zond. mv.), z. o. De zaak is op het —, *l'affaire est urgente*, *ne souffre pas de délai*.
NIS, z. v. *Niche*, f.
NOBEL, bn. *Noble*. ‖ bw. *Noblement*.
NOBEL, z. m. Muntstuk. *Noble*, m.
NOCH, voegw. Ook niet. *Ni*. ‖ — de eene, — de andere, *ni l'un ni l'autre*. ‖ — zijn broeder, — zijne zuster, *ni son frère ni sa sœur*.
NOEMEN, zw. w. b. *Nommer*, *appeler*. ‖ Genoemd worden, *se nommer*, *s'appeler*. ‖ Hoe wordt hij genoemd? *comment s'appelle-t-il?* ‖ Iemand tot een ambt —, *nommer qq. à une place*. ‖ Aanduiden. *Désigner*. ‖ Tijd en plaats —, *désigner le temps et le lieu*. ‖ Zich —. *Se nommer*, *s'appeler*.
NOEMENSWAARDIG, NOEMENSWEERDIG, bn. *Digne d'être nommé* ou *mentionné*.
NOEMER, z. m. (gramm.) *Nominatif*, m. ‖ (math.) *Dénominateur*, m.
NOEN, z. m. Middag. *Midi*, m. ‖ Na den —, *après midi*.
NOENMAAL, z. o. *Dîné*, *dîner*, m. ‖ Het — houden, *dîner*.
NOENSLAAP (zond. mv.), z. m. *Méridienne*, *sieste*, f., *somme*, m.
NOENSLAAPJE, z. o. *Zie* NOENSLAAP.
NOENSTOND, z. m. *Temps* m. *de midi à une heure*.
NOENTIJD (zond. mv.), z. m. *Midi*, *milieu* m. *du jour*.
NOESCH, bn. *Oblique*. ‖ bw. *Obliquement*.
NOEST, z. m. Knoest. *Nœud*, m.
NOEST, bn. *Laborieux*, *diligent*, *zélé*, *assidu*, *appliqué*, *industrieux*, *actif*. ‖ bw. *Laborieusement*, *diligemment*, *assidûment*, *activement*, *avec zèle*.
NOESTERIG, bn. Knoestig. *Noueux*. ‖ (fig.) Moeilijk. *Épineux*, *difficile*, *compliqué*.
NOESTERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Nodosité*, f. ‖ (fig.) Moeilijkheid. *Difficulté*, *complication*, f.
NOESTHEID (zond. mv.), z. v. *Diligence*, *assiduité*, *application*, *activité*, f., *zèle*, m.
NOG, bw. Daarenboven. *Encore*. ‖ — eens, *encore une fois*. ‖ Tot — toe, *jusqu'à présent*. ‖ — grooter, *encore plus grand*.
NOGMAALS, bw. *Encore une fois*, *de nouveau*.
NOGTANS, voegw. Echter. *Cependant*, *pourtant*, *néanmoins*, *toutefois*.
NOK, z. v. Knoop. *Nœud*, m. ‖ — van een dak, *faîte*, *pignon*, m. ‖ Ruggegraat. *Épine* f. *du dos*. ‖ Ruggemerg. *Moelle épinière*, f. ‖ — eens pijls, *coche* f. *d'une flèche*. ‖ (mar.) *Bout* m. *de vergue*.
NOK, z. m. Snik. *Sanglot*, *soupir*, m.
NOKBALK, z. m. *Poutre de faîtage*, *lierne*, f.
NOKBINT, z. o. (charp.) *Coyer*, m. ‖ (mar.) *Raban* m. *de pointure*.
NOKGORDINGEN, z. v. mv. (mar.) *Contre-fanon*, m., *cargue-boulines*, f.
NOKHOEK, z. m. (archit.) *Brisis*, m.
NOKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sangloter*.
NOKKEN, zw. w. b. Knoopen. *Nouer*.
NOKKING (zond. mv.), z. v. Snikking. *Action* f. *de sangloter*.
NOKKING (zond. mv.), z. v. Knooping. *Action* f. *de nouer*.
NOKLOOD (zond. mv.), z. o. *Brifier*, *faîtage*, m.
NOKPAN, z. v. *Tuile faîtière*, *faîtière*, f.
NOKPLAAT, z. v. *Enfaîtement*, m.
NOLLEN, zw. w. b. Foppen. *Duper*.
NOMADEN, z. m. mv. *Nomades*, m. pl.
NOMADISCH, bn. *Nomade*.
NOMINAAL, bn. *Nominal*. ‖ bw. *Nominalement*.
NOMINALISME, NOMINALISMUS (zond. mv.), z. o. *Nominalisme*, m.
NOMINALIST, z. m. *Nominaliste*, m.
NOMINATIE (–IËN, –IES), z. v. *Nomination*, f.
NOMINATIEF, z. m. (gramm.) *Nominatif*, m.
NOMMER, z. o. *Numéro*, m.
NOMMERAAR, z. m. *Numéroteur*, m.
NOMMEREN, zw. w. b. *Numéroter*, *coter*.
NOMMERIJZER, z. o. *Fer* m. *à numéroter*.
NOMMERING, z. v. *Numérotage*, m.
NOMMERTEEKEN, z. o. *Cote*, *marque numérale*, f.
NON, z. v. *Nonne*, *religieuse*, f. ‖ — worden, *prendre le voile*, *se faire religieuse*.
NON, z. v. Tol, top. *Toupie*, f.
NONACTIEF, bn. *Non actif*.
NONACTIVITEIT (zond. mv.), z. v. *Non-activité*, f.
NONE, z. v. *None*, f.
NONNECEL, z. v. *Cellule* f. *de religieuse*.
NONNEKEN, z. o. *Zie* NONNETJE.
NONNENGEWAAD (zond. mv.), z. o. *Habillement* m. *de religieuse*.
NONNENKLEED (–KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de religieuse*.
NONNENKLOOSTER, z. o. *Couvent* m. *de religieuses*.
NONNENLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie* f. *de religieuse*.
NONNENORDE z. v. *Ordre* m. *de religieuses*.
NONNENSLUIER, z. m. *Voile* m. *de religieuse*.
NONNETJE, z. o. *Nonnette*, f.
NOOD (NOODEN), z. m. *Peine*, f. ‖ In — zijn, *être en peine*. ‖ Uiterste —, *extrémité*, f. ‖ Noodzakelijkheid. *Nécessité*, f., *besoin*, m. ‖ Uit —, *par nécessité*, *par force*, *forcément*. ‖ In geval van —, *en cas de nécessité* ou *de besoin*. ‖ (prov.) Van den — eene deugd maken, *faire de nécessité vertu*. ‖ (prov.) — breekt wetten, *nécessité n'a point de loi*. ‖ (prov.) — leert bidden, *la faim chasse le loup hors du bois*. ‖ Behoefte. *Besoin*, m., *misère*, *indigence*, *pauvreté*, f., *malheur*, m. ‖ Iemand zijnen — klagen, *s'ouvrir à qq.* ‖ Iemand uit den — helpen, *secourir qq.* ‖ Gevaar. *Danger*, *péril*, m., *détresse*, f. ‖ Het schip is in —, *le vaisseau est en danger* ou *en détresse*. ‖ Er is geen —, *il n'y a pas de danger*, *il n'y a rien à craindre*. ‖ Ter nauwer —, *à peine*, *à grand' peine*. ‖ Achterlast. *Nécessité*, f., *besoin* m. *d'aller à la selle*.
NOODANKER, z. o. *Ancre* f. *de miséricorde*.
NOODBRUG, z. v. *Pont provisoire*, m.
NOODDIJK, z. m. *Digue provisoire*, f.
NOODDRUFT (zond. mv.), z. v. Noodig onderhoud. *Entretien*, *nécessaire*, *besoin*, m. ‖ Behoeftigheid. *Indigence*, *misère*, *pauvreté*, *nécessité*, f., *besoin*, m.
NOODDRUFTIG, bn. *Indigent*, *nécessiteux*, *pauvre*.
NOODDRUFTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Indigence*, *misère*, *pauvreté*, *nécessité*, f.
NOODDWANG (zond. mv.), z. m. *Urgence*, f.
NOODE (VAN), bw. Iets van — hebben, *avoir besoin de qc.* ‖ Hij heeft brood van —, *il lui faut du pain*. ‖ Van — zijn, *être nécessaire*.

,oos, bn. *Qui n'est pas nécessaire, superflu,*
e. ‖ bw. *En vain, inutilement.*
OOSHEID (zond. mv.), z. v. *Inutilité,* f.
, zw. w. b. *Zie* NOODIGEN.
SCHUT, z. o. *Canon* m. *d'alarme.*
RDING, z. v. (mar.) *Couillard,* m.
VEN, z. v. *Port* m. *de détresse.*
LP, z. m. *en* v. *Aide provisoire,* m. *et* f.
, bn. *Nécessaire.* ‖ Er is wijn —, *il faut*
is. ‖ Iets — hebben, *avoir besoin de qc.*
heb brood —, *j'ai besoin de pain, il me*
du pain. ‖ Het —e, z. o. *Le néces-*
, m.
EN, zw. w. b. *Inviter, convier, prier.* ‖
ad te gast —, *inviter qq à dîner.* ‖ Tot
ruiloft genoodigd zijn, *être invité aux*
.
ER, z. m. *Celui qui invite.*
ING, z. v. *Invitation,* f.
STER, z. v. *Celle qui invite.*
AR, z. o. *Année* f. *de disette* ou *de dé-*
.
OK, z. v. *Tocsin,* m., *cloche d'alarme,*
e, f.
EET (-KRETEN), z. m. *Cri* m. *d'alarme* ou
étresse, alarme, f.
UGEN, z. v. *Mensonge officieux,* m., *cas-*
, f.
JDEND, bn. *Indigent, nécessiteux, pauvre.*
in gevaar is. *Qui est en danger* ou *en péril.*
JDENDE, z. m. *en* v. *Indigent,* m., *indi-*
, f., *celui* ou *celle qui est dans le besoin,*
st en danger ou *en péril.*
T (zond. mv.), z. o. *Destin,* m., *destinée,*
rt, m. ‖ Noodlottigheid. *Destinée, fata-*
f.
TTIG, bn. *Fatal.* ‖ (fig.) *Fatal, funeste,*
treux. ‖ bw. *Fatalement.*
TTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Destinée, fa-*
, f. ‖ (fig.) *Fatalité,* f., *état funeste,* m.
TTIG[LIJK], bw. *Zie* NOODLOTTIG, bw.
AST, z. m. *Mât* m. *de rechange.*
UNT, z. v. *Monnaie obsidionale,* f.
HIKKING (zond. mv.), z. v. *Zie* NOODLOT.
HOT, z. o. (mar.) *Signal de détresse, coup*
e détresse.
AL, z. m. Hoefstal. *Travail,* m.
LIE, z. v. (mar.) *Palan* m. *de réserve.*
EKEN, z. o. *Signal* m. *de détresse.*
AG, z. v. *Pavillon* m. *d'alarme.*
EER (zond. mv.), z. o. Hevig onweer. *Grand*
, ouragan, m., *tourmente, terrible tem-*
f.
EER (zond. mv.), z. v. Tegenweer. *Légitime*
se, f.
ENDIG, bn. *Nécessaire, indispensable, iné-*
le, fatal. ‖ bw. *Nécessairement, inévitable-*
, *absolument, fatalement.*
ENDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Nécessité,* f.,
s, m.
ENDIG[LIJK], bw. *Zie* NOODWENDIG, bw.
AK (zond. mv.), z. v. *Contrainte,* f.
KELIJK, bn. *Nécessaire, absolu.* ‖ Onbe-
baar. *Incontestable.* ‖ bw. *Nécessairement,*
ment, incontestablement.
KELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Nécessité,* f.,
s, m.
KEN, zw. w. b. *Contraindre, forcer, obliger,*
siter, astreindre.
bw. *Jamais, ne... jamais, en aucun temps.*
EER, z. o. *Aiguillon,* m.
[NOREN]), z. m. *Habitant* m. *du nord.*
(zond. mv.), z. m. *Nord, septentrion,* m.
‖ z. v. De noordelijk gelegen landen. *Pays septentrionaux,* m. pl., *nord,* m. ‖ bn. *Nord, septentrional.* ‖ De wind is —, *le vent est nord.* ‖ bw. *Au nord, vers le nord.*

NOORDAS, z. v. *Zie* NOORDERAS.

NOORDELIJK, bn. *Du nord, septentrional, boréal.* ‖ —e plant, *plante hyperboréenne,* f. ‖ Naar het noorden. *Vers le nord.* ‖ bw. *Au nord, vers le nord.*

NOORDELIJKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Remonter vers le nord, s'anordir.*

NOORDELING, z. m. *en* v. *Habitant* m. ou *habitante* f. *du nord.*

NOORDEN (zond. mv.), z. o. *Nord, septentrion.* ‖ De volken van het —, *les peuples septentrionaux, les peuples* m. pl. *du nord.* ‖ De wind is in het —, *le vent est nord.* ‖ (mar.) Naar het — loopen, *se tourner vers le nord.*

NOORDENWIND, z. m. *Vent du nord, nord,* m. ‖ (poët.) *Aquilon, borée,* m. ‖ (mar.) *Vent* m. *de bise, bise,* f.

NOORDER, bn. *Du nord, septentrional, boréal.*

NOORDERAS (zond. mv.), z. v. *Partie septentrionale* f. *de l'axe du monde.* ‖ Noorderpool. *Pôle arctique,* m.

NOORDERBREEDTE (zond. mv.), z. v. *Latitude septentrionale* ou *nord,* f.

NOORDERKROON (zond. mv.), z. v. *Couronne septentrionale,* f.

NOORDERLICHT (zond. mv.), z. o. *Aurore boréale,* f.

NOORDERSTREEK (-STREKEN), z. v. *Région* f. *du nord.* ‖ (mar.) *Bande* f. *du nord.*

NOORDERZON (zond. mv.), z. v. (prov.) Met de — vertrekken, *déloger sans trompette, faire un trou à la lune.*

NOORDKAPER, z. m. Visch. *Épaulard,* m.

NOORDNOORDOOST, bw. *Nord-nord-est.* ‖ z. o. *Nord-nord-est,* m.

NOORDNOORDWEST, bw. *Nord-nord-ouest.* ‖ z. o. *Nord-nord-ouest.*

NOORDOOST, bw. *Nord-est.* ‖ z. o. *Nord-est,* m.

NOORDOOSTELIJK, bn. *Du côté du nord-est.*

NOORDOOSTEN (zond. mv.), z. o. *Nord-est,* m. De wind is in het —, *le vent est nord-est.*

NOORDOOSTENWIND (zond. mv.), z. m. *Nord-est, vent* m. *du nord-est.*

NOORDOOSTEREN, zw. w. o. (met *zijn*). (mar.) *Nordester, décliner vers le nord-est.*

NOORDOOSTERING (zond. mv.), z. v. *Déclinaison* f *vers le nord-est.*

NOORDPOOL (zond. mv.), z. v. *Pôle du nord, pôle arctique* ou *boréal,* m.

NOORDSCH, bn. *Du nord, septentrional, boréal.* ‖ De —e volken, *les peuples septentrionaux* ou *scandinaves,* m. pl. ‖ —e fabelleer, *mythologie scandinave, mythologie* f. *du nord.*

NOORDSTAR, NOORDSTER (zond. mv.), z. v. *Étoile du nord, étoile polaire,* f.

NOORDSTREEK (-STREKEN), z. v. *Zie* NOORDERSTREEK.

NOORDVAARDER, z. m. *Vaisseau* ou *capitaine* m. *qui navigue au nord.*

NOORDWAARTS, bw. *Du côté du nord, vers le nord, au nord.*

NOORDWEST, bw. *Nord-ouest.* ‖ De wind is —, *le vent est nord-ouest.* ‖ z. o. *Nord-ouest,* m.

NOORDWESTELIJK, bn. *De nord-ouest, du côté du nord-ouest.*

NOORDWESTEN (zond. mv.), z. o. *Nord-ouest,* m.

NOORDWESTENWIND (zond. mv.), z. m. *Vent* m. *du nord-ouest.*

NOORDWESTEREN, zw. w. o. (met *zijn*). (mar.) *Nordouester, décliner vers le nord-ouest.*

NOORDWESTERING (zond. mv.), z. v. *Déclinaison f. vers le nord-ouest.*
NOORDZIJDE (zond. mv.), z. v. *Côté* m. *du nord.*
NOORMAN, z. m. *Homme* m. *du nord.*
NOORWEEGSCH, z. o. Het — dialect. *Le norwégien*, m.
NOOSLIJK, bn. Schadelijk. *Pernicieux.* ‖ Afschuwelijk. *Horrible, terrible.* ‖ bw. *Pernicieusement.* ‖ Afschuwelijk. *Horriblement, terriblement.*
NOOT (NOTEN), z. v. Vrucht. *Noix*, f. ‖ Noten kraken, *casser des noix.* ‖ Noten afslaan, *abattre des noix.*
NOOT (NOTEN), z. v. (mus.) Zangnoot. *Note* f. *de musique.* ‖ Op noten zetten, *noter.*
NOOT (NOTEN), z. v. Aanteekening. *Note*, f.
NOOT (NOTEN), z. v. (archit) Korbeel. *Corbeau*, m., *jambe*, f.
NOOTBALKEN, z. m. mv. (archit.) *Jambes* f. pl. *de force.*
NOOTJE, z. o. *Petite noix, noisette*, f.
NOOTKERN, z. v. *Amande* f. *de noix.*
NOOTOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de noix.*
NOOTPIT, z. v. *Zie* NOOTKERN.
NOOTVORMIG, bn. *Nuciforme.*
NOP, z. v. Lakenvlok. *Petit bouton* ou *flocon* m. *dans le drap, nope*, f., *grain*, m. ‖ (fig.) Hij zit goed in de —pen, *il est bien vêtu.*
NOPEN, zw. w. b. *Aiguillonner, piquer.* ‖ (fig.) *Pousser, presser, exciter, porter, encourager, inviter.*
NOPENS, voorz. *Touchant, concernant.*
NOPIJZER, z. o. *Épincette* f. *à noper le drap.*
NOPING (zond. mv.), z. v. *Aiguillon*, m. ‖ (fig.) Aanmoediging, aanporring. *Encouragement*, m., *excitation*, f.
NOPJESLAKEN (zond. mv.), z. o. *Ratine*, f.
NOPPEN, zw. w. b. *Noper, énouer, ratiner, éplucher, épointiller, épinceter (du drap).* ‖ (grav.) *Retoucher.*
NOPPER, z. m. *Énoueur, épinceteur*, m.
NOPPIG, bn. *Plein de nopes* ou *de nœuds, inégal.*
NOPSCHAAR, z. v. *Pince à noper, épincette*, f.
NOPSTER, z. v. *Nopeuse, énoueuse*, f.
NOPTANG, z. v. *Épincette*, f.
NORIN, z. v. *Femme du nord, norvégienne*, f.
NORMAAL, bn. *Normal.*
NORMAALSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École normale*, f.
NORSCH, bn. Barsch. *Brusque, rude, brutal, farouche, rébarbatif.* ‖ — antwoord, *réponse brusque*, f. ‖ — gelaat, *air farouche*, m. ‖ bw. *Brusquement, rudement, brutalement.*
NORSCH[ELIJK], bw. *Zie* NORSCH, bw.
NORSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur brusque, brusquerie*, f., *air rébarbatif* ou *farouche*, m., *fierté brutale*, f.
NOTA (NOTA'S), z. v. *Note*, f.
NOTABEL, bn. *Notable.*
NOTABELE, z. m. *Notable*, m.
NOTARIAAT, z. o. *Notariat*, m.
NOTARIEEL, bn. *Notarié, passé devant notaire.*
NOTARIS, z. m. *Notaire*, m.
NOTARISAMBT (zond. mv.), z. o. *Notariat*, m.
NOTARISKANTOOR (-TOREN), z. o. *Étude* f. *de notaire.*
NOTARISKLERK, z. m. *Clerc* m. *de notaire.*
NOTARISSCHAP (zond. mv.), z. o. *Notariat*, m.
NOTE (zond mv.), z. v. Akkervruchten. *Fruits* m. pl. *de la terre.*
NOTEBOLSTER, z. m. *Brou* m. *de noix.*
NOTEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Noyer*, m.
NOTEBOOMEN, bn. *De noyer, de bois de noyer.* ‖ — hout, *bois* m. *de noyer.*
NOTEDOP, z. m. *Coquille* f. *de noix.*
NOTEEREN, zw. w. b. *Noter, marquer.*
NOTEERING, z. v. *Action* f. *de noter* ou *de marquer.*
NOTELAAR, z. m. *Noyer*, m.
NOTEMUSKAAT, z. v. Noot. *Noix muscade, muscade*, f. ‖ o. Stof. *Noix muscade, muscade*, f.
NOTENBALK, z. m. (mus.) *Portée*, f.
NOTENBOSCH, z. o. *Lieu* m. *planté de noyers.*
NOTENDRUK, z. m. *Impression* f. *de la musique.*
NOTENHOUT (zond. mv.), z. o. *Noyer, bois* m. *de noyer.*
NOTENHOUTEN, bn. *De noyer, de bois de noyer.*
NOTENKRAKER, z. m. *Casse-noix, casse-noisette*, m. ‖ Eekhoorn. *Écureuil*, m.
NOTENLIJNEN, z. v. mv. (mus.) Notenbalk. *Portée*, f.
NOTENPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier* m. *de musique.*
NOTESCHEL, z. v. *Zie* NOTEDOP.
NOTESCHELP, z. v. *Zie* NOTEDOP.
NOTESCHIL, z. v. *Zie* NOTEDOP.
NOTIE (-IES), z. v. *Notion*, f.
NOTIFICATIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Notification*, f.
NOTIFICEEREN, zw. w. b. *Notifier.*
NOTITIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Notice*, f.
NOTORIËTEIT (zond. mv.), z. v. *Notoriété*, f.
NOVELLE, z. v. *Nouvelle*, f.
NOVELLIST, z. m. *Auteur* m. *de nouvelles.*
NOVEMBER (zond. mv.), z. m. *Novembre, mois* m. *de novembre.*
NOVICE, z. m. *en* v. *Novice*, m. *et* f.
NOVICIAAT (zond. mv.), z. o. *Noviciat*, m.
NU, bw. *A présent, maintenant, actuellement, présentement, à cette heure.* ‖ — en dan, *de fois à autre, de temps en temps.* ‖ Van — af aan, *dès ce moment, dès à présent, désormais, dorénavant.* ‖ Tot — toe, *jusqu'ici, jusqu'à présent.* ‖ Hij is — eerst aangekomen, *il ne fait que d'arriver.* ‖ Wel —! *eh bien!* ‖ —! wat zegt gij? *eh bien! que dites-vous?* ‖ — de eene, dan de andere, *tantôt l'un, tantôt l'autre.* ‖ — bier, dan wijn, *tantôt de la bière, tantôt du vin.*
NUANCE (-ANCES, -ANCEN), z. v. *Nuance*, f.
NUANCEEREN, zw. w. b. *Nuancer.*
NUCHTER, bn. *Du matin.* ‖ De —e dauw, *la rosée du matin.* ‖ (fig.) Die nog niets gegeten en gedronken heeft. *Qui est à jeun.* ‖ Matig. *sobre, tempérant.* ‖ Ik ben nog —, *je suis encore à jeun.* ‖ —e maag, *estomac vide*, m. ‖ — speeksel, *salive* f. *d'une personne à jeun.* ‖ Niet dronken. *Qui n'est pas ivre.* ‖ — maken, *désenivrer, dégriser.* ‖ — worden, *cesser d'être ivre, désenivrer, se désenivrer.* ‖ Laf. *Insipide, fade.* ‖ bw. *À jeun.*
NUCHTERHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'une personne à jeun.* ‖ Matigheid. *Sobriété*, f. ‖ (fig.) Flauwheid. *Fadeur, insipidité*, f.
NUF, z. v. Talmster. *Lambine*, f. ‖ Wijsneuze. *Prude, précieuse, pimbêche*, f.
NUFACHTIG, bn. Talmachtig. *Lambin.*
NUFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner, vétiller.*
NUFFIG, bn. *Lambin.* ‖ Wijsneuzig. *Prude, précieux.*
NUFFIGHEID (zond. mv.), z. v. *Vétillerie*, f. ‖ Verwaandheid. *Suffisance, présomption*, f.
NUFJE, NUFKEN, z. o. *Zie* NUF.
NUK, z. v. Luim, gril. *Quinte*, f., *caprice*, m., *boutade, bizarrerie*, f.
NUKKIG, bn. *Capricieux, quinteux.*
NUKKIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur bizarre* ou *capricieuse, bizarrerie*, f.

NUL, z. v. (arith.) *Zéro*, m. ‖ (prov.) Hij is maar eene — in cijfer, *c'est un zéro en chiffre.*
NULLITEIT, z. v. *Nullité*, f.
NUMISMATIEK (zond. mv.), z. v. *Numismatique*, f.
NUMISMATISCH, bn. *Numismatique.*
NUMMER, z. o. *Zie* NOMMER.
NUMMEREN, zw. w. b. *Zie* NOMMEREN.
NUNCIUS (-CII), z. m. *Nonce*, m.
NUNCIUSAMBT (zond. mv.), z. o. *Nonciature*, f.
NURK, z. m. *Grondeur, grognard, esprit morose*, m.
NURKACHTIG, bn. *Bourru, quinteux, capricieux, bizarre, difficile.*
NURKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Knorren. *Gronder, grogner.*
NURKIG, bn. *Zie* NURKACHTIG.
NURKIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur morose, chagrine, bizarre* ou *capricieuse*, f.
NUSSELAAR, z. m. Talmer. *Lambin, vétilleur*, m.
NUSSELAARSTER, z. v. *Lambine, vétilleuse*, f.
NUSSELARIJ, z. v. *Vétillerie*, f.
NUSSELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner, vétiller.*
NUT (zond. mv.), z. o. *Utilité*, f., *avantage, profit, fruit*, m. ‖ Zich iets ten —te maken, *profiter de qc., tirer de l'avantage* ou *de l'utilité de qc.* ‖ Te —te komen, *être utile, venir à point.*
NUT, bn. *Zie* NUTTIG.
NUTSLEZING, z. v. *Lecture* f. *faite à la société* tot Nut van 't Algemeen.
NUTSVERGADERING, z. v. *Assemblée* f. *de la société* tot Nut van 't Algemeen.
NUTSVERHANDELING, z. v. *Discours* ou *mémoire* m. *lu à la société* tot Nut van 't Algemeen.
NUTTELOOS, bn. *Inutile, infructueux.* ‖ bw. *Inutilement, en vain, sans fruit.*
NUTTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Inutilité*, f.
NUTTEN, zw. w. b. Nuttigen. *Manger, prendre, user de.* ‖ Spijs —, *prendre de la nourriture.* ‖ o. (met *hebben*). Nut aanbrengen. *Être utile à, servir à.*
NUTTIG, bn. *Utile, avantageux, profitable.* ‖ — maken, *utiliser, rendre utile.* ‖ Het —e, z. o. *L'utile*, m. ‖ Het —e en het aangename, *l'utile et l'agréable.* ‖ bw. *Utilement, avantageusement, avec fruit.*
NUTTIGEN, zw. w. b. *Manger, prendre, user de.* ‖ Spijs —, *prendre de la nourriture.*
NUTTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Utilité*, f.
NUTTIGHEIDSBEJAG (zond. mv.), z. o. *Passion* f. *de l'utilitaire.*
NUTTIGHEIDSBEJAGER, z. m. *Utilitaire*, m.
NUTTIGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de manger, de prendre* ou *d'user de.*
NUTTIG[LIJK], bw. *Zie* NUTTIG, bw.
NUTTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de manger, de prendre* ou *d'user de.* ‖ Communie. *Communion*, f.
NUVER, bn. Fraai. *Gentil, net, propre.* ‖ Vlug. *Prompt, agile, expéditif, vif.* ‖ bw. *Gentiment, nettement, proprement.* ‖ Vlug. *Avec agilité, avec vivacité.*

O.

O, z. v. Vijftiende letter van het alphabet. *O*, m.
O! tusschenw. *O! oh! ah!*
OASE, OASIS, z. v. *Oasis*, f.
OBELISK, z. m. *Obélisque*, m.
OBJECT, z. o. Voorwerp. *Objet*, m.
OBJECTIE (-TIES, -TIËN), z. v. Tegenwerping. *Objection*, f.
OBJECTIEF, bn. Voorwerpelijk. *Objectif.*
OBJECTIEF (zond. mv.), z. o. *Objectif*, m.
OBJECTIVITEIT (zond. mv.), z. v. *Objectivité*, f.
OBLIE, z. v. Ouwel. *Oublie*, f.
OBLIEBAKKER, z. m. *Oublieur*, m.
OBLIEMAN, z. m. *Oublieur, marchand* m. *d'oublies.*
OBLIGATARIS, z. m. *Obligataire*, m.
OBLIGATIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Obligation*, f.
OBSCURANTISME, OBSCURANTISMUS (zond. mv.), z. o. Dompersleer. *Obscurantisme*, m.
OBSERVATIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Observation*, f.
OBSERVATIELEGER, z. o. *Armée* f. *d'observation.*
OBSERVATOR (-TOREN), z. m. Waarnemer. *Observateur*, m.
OBSERVATORIUM (-IUMS, -IA), z. o. Sterrewacht. *Observatoire*, m.
OBSERVEEREN, zw. w. b. *Observer.*
OCEAAN, z. m. *Océan*, m.
*OCH, voegw. Of. *Ou.*
OCH, tusschenw. *Oh! ah! hélas!* ‖ — arme! *hélas!* ‖ —! dat God gave, *plût à Dieu que...*
OCHTEND, z. m. *Matin*, m., *matinée*, f. ‖ Des —s, 's —s, *le matin.* ‖ Van den — tot den avond, *depuis le matin jusqu'au soir.* ‖ Morgen —, *demain matin.*
OCHTENDSTOND, z. m. *Matin*, m., *matinée*, f.
OCTAAF, z. o. (mus.) *Octave*, f. ‖ Kerkdienst, die acht dagen duurt. *Octave.*
OCTAAFFLUIT, z. v. *Octavin*, m.
OCTANT, z. v. (mar.) *Octant*, m.
OCTAVO (-VO'S), z. o. *In-octavo*, m.
OCTOBER (zond. mv.), z. m. *Octobre, mois* m. *d'octobre.*
OCTROOI, z. o. *Octroi*, m. ‖ — wegens uitvinding, *brevet* m. *d'invention.*
OCTROOIBRIEF, z. m. *Lettre* f. *d'octroi.*
OCTROOIEEREN, zw. w. b. *Octroyer.*
OCULATIE (-TIES), z. v. *Greffe* f. *en écusson.*
OCULEEREN, zw. w. b. *Écussonner, greffer en écusson.*
OCULEERING, z. v. *Greffe* f. *en écusson.*
OCULEERMES, z. o. *Écussonnoir*, m.
OCULIST, z. m. Oogmeester. *Oculiste*, m.
ODE, z. v. Lierzang. *Ode*, f.
OECONOMIE, z. v. *Économie*, f.
OECONOMISCH, bn. *Économique.*
OECONOMIST, z. m. *Économiste*, m.
OECONOOM (-NOMEN), z. m. *Économe*, m.
OEFENAAR, z. m. *Celui qui exerce* ou *qui pratique, praticien*, m.
OEFENAARSTER, z. v. *Celle qui exerce* ou *qui pratique.*
OEFENEN, zw. w. b. *Exercer.* ‖ Zijn lichaam —, *exercer son corps.* ‖ Zijn geheugen —, *exercer sa mémoire.* ‖ Krijgsvolk in den wapenhandel —, *exercer des soldats.* ‖ Plegen, doen. *Exercer, pratiquer, faire.* ‖ Wraak —, *exercer sa vengeance, se venger.* ‖ Geweld —, *user de violence.* ‖ Gerechtigheid —, *exercer la justice,*

rendre justice. ‖ Eene kunst —, *exercer un art.* ‖ De geneeskunst —, *exercer* ou *pratiquer la médecine.* ‖ Zich —. *S'exercer.* ‖ Zich in het dansen —, *s'exercer à danser.* ‖ o. (met *hebben*). *Parler sur les vérités de la religion.*
OEFENING, z. v. *Exercice*, m., *pratique*, f. ‖ Godsdienstige —en, *pratiques de dévotion* ou *de piété.*
OEFENKAMER, z. v. Studeerkamer. *Chambre* f. *d'étude.*
OEFENMEESTER, z. m. *Instructeur, maître* m. *d'exercice.*
OEFENPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *d'exercice, académie*, f.
OEFENSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *Académie*, f., *collége*, m.
OEFENTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *d'étude* ou *d'exercice.*
OEFENUUR, z. o. *Zie* OEFENTIJD.
OEGST, z. m. *Zie* OOGST.
OEST, z. m. *Zie* NOEST, z. m.
OESTER, z. v. *Huître*, f. ‖ Versche —s, *huîtres fraîches.* ‖ —s uit de schelpen doen, *écailler* ou *ouvrir des huîtres.*
OESTERBANK, z. v. *Banc* m. *d'huîtres.*
OESTERETER, z m. *Amateur* m. *d'huîtres.*
OESTERKOOPER, z. m. *Marchand d'huîtres, écailler, huîtrier*, m.
OESTERKOOPSTER, z. v. *Écaillère*, f.
OESTERKORF, z. m. *Zie* OESTERMAND.
OESTERKREEK (-KREEKEN), z. v. *Zie* OESTERBANK.
OESTERMAN, z. m. *Zie* OESTERKOOPER.
OESTERMAND, z. v. *Cloyère*, f.
OESTERMEISJE, z. o. *Écaillère*, f.
OESTERMESJE, z. o. *Petit couteau* m. *pour ouvrir les huîtres.*
OESTERNET, z. o. *Drague*, f.
OESTERPASTEI, z. v. *Pâté* m. *d'huîtres.*
OESTERPLAAT, z. v. *Banc* m. *d'huîtres.*
OESTERPUT, z. m. *Parc* m. *aux huîtres.*
OESTERSCHELP, z. v. *Écaille* f. *d'huître.*
OESTERSCHUIT, z. v. *Bateau* m. ou *barque* f. *qui transporte les huîtres.*
OESTERSCHULP, z. v. *Zie* OESTERSCHELP.
OESTERTJE, z. o. *Petite huître*, f.
OESTERTON, z. v. *Tonneau* ou *baril* m. *où l'on met des huîtres.*
OESTERVANGER, z. m. *Pêcheur* m. *d'huîtres.* ‖ Vogel. *Huîtrier*, m.
OESTERVAT (-VATEN), z. o. *Zie* OESTERTON.
OESTERVERKOOPER, z. m. *Zie* OESTERKOOPER.
OESTERVERKOOPSTER, z. v. *Zie* OESTERKOOPSTER.
OESTERVORMIG, bn. *Ostréiforme.*
OESTERVROUW, z. v. *Écaillère*, f.
OEVER, z. m. *Rive*, f., *rivage, bord*, m. ‖ Vlakke en zandige —, *grève*, f. ‖ Steile en hooge — eener rivier, *berge* f. *d'une rivière.* ‖ Tot den — behoorend, *littoral.* ‖ Aan den — liggend, *riverain.* ‖ Strand. *Plage*, f. ‖ Kust. *Côte*, f. ‖ Langs den — varen, *côtoyer.*
OEVERBEWONER, z. m. *Riverain*, m.
OEVERKEVER, z. m. (h. n.) *Omophron*, m.
OEVERLOOS, bn. *Sans rivage, sans bord.*
OF, voegw. *Si, ou.* ‖ Gij vraagt, — hij zal schrijven, *vous demandez s'il écrira.* ‖ Ik zal gaan zien, — hij is aangekomen, *j'irai voir s'il est arrivé.* ‖ Ik twijfel niet, — hij zal schrijven, *je ne doute pas qu'il n'écrive.* ‖ — hij kwam te sterven, *s'il venait à mourir.* ‖ Schrijf mij, — ik kom niet, *écrivez-moi, sinon je ne viens pas.* ‖ Ik — mijn broeder, *moi ou mon frère.* ‖ Omtrent. *Environ.* ‖ Vijf — zes appelen, *cinq à six pommes.* ‖ Een pond tien — twaalf, *dix à douze livres.*
OFFENSIEF, bn. *Offensif.*

OFFER, z. o. *Sacrifice*, m., *offrande*, f. ‖ (fig. —) *Sacrifice.*
OFFERAAR, z. m. *Celui qui fait des offrandes*, *sacrificateur*, m.
OFFERAARSTER, z. v. *Celle qui fait des offrande*[illegible].
OFFERAMBT (zond. mv.), z. o. *Sacrificature*, f.
OFFERANDE, z. v. *Sacrifice*, m., *offrande*, f.
OFFERBEELD, z. o. *Ex-voto*, m.
OFFERBEEST, z. o. Slachtoffer. *Victime*, f.
OFFERBLOK, z. m. *en* o. *Tronc*, m.
OFFERBUS, z. v. *Zie* OFFERBLOK.
OFFERDIENAAR, z. m. *Victimaire*, m.
OFFERDIENST, z. m. *Culte* m. *par des sacrifice*[illegible].
‖ Offer. *Sacrifice*, m.
OFFERDIER, z. o. *Victime*, f.
OFFEREN, zw. w. b. *Sacrifier, offrir.* ‖ Een lam —, *immoler un agneau.* ‖ Wierook —, *offrir* [illegible] *l'encens.*
OFFERGEBED (-GEBEDEN), z. o. *Offertoire*, m.
OFFERGELD (zond. mv.), z. o. *Offrande*, f.
OFFERGEWAAD (zond. mv.), z. o. *Habits sacerd*[illegible]*o-taux*, m. pl., *vêtement* m. *de sacrificateur.*
OFFERING, z. v. *Action* f. *de sacrifier, d'offrir.* ‖ — eens diers, *immolation* f. *d'une victime.*
OFFERKELK, z. m. *Calice*, m.
OFFERKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit sac*[illegible]*r-dotal*, m.
OFFERKOEK, z. m. *Pain* m. *d'offrande.*
OFFERMES, z. o. *Couteau sacré*, m.
OFFERPENNING, z. m. *Denier* m. *d'offrande.*
OFFERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. [illegible] *sacrifice.*
OFFERPRIESTER, z. m. *Sacrificateur*, m.
OFFERSCHAAL, z. v. *Patère*, f. ‖ Collectensch[illegible]al. *Bassin* ou *plateau* m. *aux offrandes.*
OFFERVAT (-VATEN), z. o. *Vase sacré*, f.
OFFERWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin d'oblation*, [illegible] m. *destiné aux libations.*
OFFICIANT, z. m. *Officiant, célébrant*, m.
OFFICIE (-CIES), z. o. *Office, emploi*, m., *charge*, [illegible] f.
OFFICIEEL, bn. *Officiel.* ‖ bw. *Officiellement.*
OFFICIEEL[LIJK], bw. *Zie* OFFICIEEL, bw.
OFFICIEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Officier.*
OFFICIER (-CIERS, -CIEREN), z. m. *Officier*, m[illegible].
OFFICIERSDEGEN, z. m. *Épée* f. *d'officier.*
OFFICIERSEPAULET, z. v. *Épaulette* f. *d'officier.* —
OFFICIERSKLEEDING (zond. mv.), z. v. *Uniforme* [illegible] m. *d'officier.*
OFFICIERSTAFEL, z. v. *Table* f. *des officiers.*
OFFICIERSUNIFORM, z. v. *Uniforme* m. *d'offici*[illegible]*er.*
OFFICIEUS, bn. *Officieux.* ‖ bw. *Officieusement.*
OFSCHOON, voegw. *Quoique, bien que, encore q*[illegible]*e.*
*OFTE, voegw. Of. *Ou.*
OIR (OIRS), z. m. *Hoir, héritier*, m.
OIRSCHAP (zond. mv.), z. o. *Hoirie, succession*, f., *héritage*, m.
OJIEF, z. o. (archit.) *Ogive*, f. ‖ Schaaf. *Douci*[illegible], *mouchette*, f.
OJIEFBOOG (-BOGEN), z. m. *Arc ogive*, m.
OKER (zond. mv.), z. v. *Ocre, ochre*, f.
OKERNOOT (-NOTEN), z. v. *Zie* OKKERNOOT.
OKKERNOOT (-NOTEN), z. v. Walnoot. *Noix, gro*[illegible] *noix*, f.
OKKERNOTEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Noyer*, m.
OKKERNOTELAAR, z. m. *Zie* OKKERNOTEBOOM.
OKSEL, z. m. *Aisselle*, f. ‖ (prov.) Het scheelt hem onder de —s, *il est paresseux.*
OKSELHOLTE, z. v. *Creux* m. *de l'aisselle.*
OKSELSCHROOI, z. v. (coutur.) *Gousset* m. *de chemise.*
OKSELSTANK, z. m. *Gousset*, m.
OKSELSTUK, z. o. (coutur.) *Zie* OKSELSCHROOI.
OKSELZENUW, z. v. *Nerf axillaire*, m.
OKSHOOFD, z. o. Maat. *Barrique*, f., *muid*, m.

DER, z. m. (bot.) *Oléandre, laurier-rose, ge,* m.
z. v. *Huile,* f. ‖ Opdrogende —, *huile tive,* f. ‖ De heilige —, *les saintes huiles.* g.) — in het vuur werpen, *jeter de l'huile le feu.* ‖ Met — bestrijken, *huiler.*
HTIG, bn. *Huileux, oléagineux.*
HTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité hui- ou oléagineuse,* f.
OM (–BOOMEN), z. m. Olijfboom. *Olivier,* m.
M, bn. Zeer dom. *Fort stupide, bête.*
OESEM (zond. mv.), z. m. *Lie* f. *d'huile.*
ESCH, z. v. *Huilier,* m., *bouteille* f. *à le.*
S, z. o. *Gaz* m. *de l'huile.*
VEND, bn. *Émulsif.*
NDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *ile.*
M, z. v. *Huilier, pot* m. *à l'huile.*
EK, z. m. *Gâteau* ou *beignet* m. *à l'huile.*
OP (–KOOPEN), z. m. *Marchand* m. *d'or-*
OPER, z. m. *Marchand* m. *d'huile.*
UIK, z. v. *Cruche* f. *à l'huile.* ‖ (mar.) *ière,* f.
OLEN, z. m. *Moulin* m. *à huile, huile-* f.
, zw. w. b. *Huiler, oindre, frotter avec de le.* ‖ Papier —, *huiler du papier.*
AALD, z. v. (horl.) *Porte-huile,* m.
ERS (–PERSEN), z. v. *Pressoir* m. *à l'huile aux olives.*
ANT, z. v. *Plante oléagineuse,* f.
L (zond. mv.), z. o. Het laatste —, *l'ex- e-onction,* f.
AGER, z. m. *Huilier,* m.
AGERIJ, z. v. *Huilerie,* f.
AMPER, z. m. *Zie* OLIESLAGER.
AMPERIJ, z. v. *Zie* OLIESLAGERIJ.
EEN (–STEENEN), z. m. *Pierre* f. *à aiguiser l'huile, affiloir,* m.
EL, z. o. — en azijnstel, *huilier,* m.
ON, z. v. *Tonneau* m. *à l'huile.*
OR, z. v. (h. n.) *Proscarabée,* m.
AT (–VATEN), z. o. *Zie* OLIETON.
ERKOOPER, z. m. *Zie* OLIEKOOPER.
ERF, z. v. *Couleur* f. *à l'huile.* ‖ Met — lderen, *peindre à l'huile.*
ERNIS, z. o. *Vernis gras,* m.
ERVEN, zw. w. b. *Peindre à l'huile.*
LAK, OLIEVLEK, z. v. *Tache* f. *d'huile.*
AD, z. o. *Graine oléagineuse,* f.
ACHT, bn. *Doux comme de l'huile.*
UUR (zond. mv.), z. o. *Acide oléique,* m.
NT, z. m. *Éléphant,* m.
NTACHTIG, bn. *Éléphantin.*
NTJE, z. o. *Petit éléphant,* m.
NTSBEEN (–BEENEN), z. o. *Jambe* f. *d'élé- nt.*
NTSHUID, z. v. *Peau* f. *d'éléphant.*
NTSJACHT, z. v. *Chasse* f. *à l'éléphant.*
NTSLEIDER, z. m. *Cornac,* m.
NTSSNUIT, z. m. *Trompe* f. *d'éléphant.* ‖ .) *Proboscide,* f.
NTSTAND, z. m. *Dent* f. *d'éléphant.* ‖ Be- kte —, *ivoire,* m.
NTSTROMP, z. v. *Zie* OLIFANTSSNUIT.
NTSZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Éléphantiasis,* f.
RCHIE (zond. mv.), z. v. *Oligarchie,* f.
RCHISCH, bn. *Oligarchique.* ‖ bw. *D'une ière oligarchique.*
, z. m. Olijfboom. *Olivier,* m. ‖ v. Vrucht. *ve,* f.

OLIJFBERG, z. m. *Montagne* f. *plantée d'oliviers.* ‖ (hist.) *Mont* m. *des Olives.*
OLIJFBLAD (–BLADEN, –BLADEREN), z. o. *Feuille* f. *d'olivier.*
OLIJFBOOM (–BOOMEN), z. m. *Olivier,* m. ‖ Wilde —, *olivier sauvage.*
OLIJFBOSCH, z. o. *Bois* m. *d'oliviers.*
OLIJFDROESEM (zond. mv.), z. m. *Amurgue,* f., *marc* m. *d'olives.*
OLIJFGROEN (zond. mv.), z. o. *Zie* OLIJFKLEUR.
OLIJFKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *d'olive.*
OLIJFKLEURIG, bn. *Olivâtre, olivacé.*
OLIJFKRANS (–KRANSEN), z. m. *Couronne* f. *d'olivier.*
OLIJFOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *d'olive.*
OLIJFTAK, z. m. *Branche* f. ou *rameau* m. *d'olivier.*
OLIJFVERVIG, bn. *Zie* OLIJFKLEURIG.
OLIJFVORMIG, bn. *Olivaire, oliviforme, en olive.*
OLIJVEN, zw. w. b. *Donner une couleur d'olive à.*
OLIJVENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *d'olivier.*
OLIJVENOLIE (zond. mv.), z. v. *Zie* OLIJFOLIE.
OLIJVENOOGST (zond. mv.), z. m. *Zie* OLIJVENTIJD.
OLIJVENPERS (–PERSEN), z. v. *Pressoir d'huile d'olive, maillotin,* m., *mare,* f.
OLIJVENTIJD (zond. mv.), z. m. *Olivaison,* f.
OLM, z. m. *Orme,* m. ‖ Jonge —, *ormeau,* m.
OLMBLAD (–BLADEN, –BLADEREN), z. o. *Feuille* f. *d'orme.*
OLMBOOM (–BOOMEN), z. m. *Orme,* m.
OLMBOOMPJE, z. o. *Ormeau,* m.
OLMENBOSCH, z. o. *Ormaie, ormoie,* f.
OLMKEN, OLMPJE, z. o. *Ormeau,* m.
OLMPLANTSOEN, z. o. *Plant* m. *d'ormeaux, ormille,* f.
OLMSTOF (zond. mv.), z. v. *Ulmine,* f.
OLMTAK, z. m. *Branche* f. *d'orme.*
OLMZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide ulmique,* m.
OLYMP (zond. mv.), z. m. *Olympe,* m.
OLYMPIADE, z. v. *Olympiade,* f.
OLYMPISCH, bn. *Olympique, olympien.* ‖ De —e spelen, *les jeux olympiques,* m. pl.
OM, voorz. Rondom. *Autour de.* ‖ — den berg, *autour de la montagne.* ‖ Iemand — den hals vallen, *sauter au cou de qq.* ‖ — den middag, *sur le midi.* ‖ — zeven uren, *à sept heures.* ‖ — Paschen, *vers Pâques.* ‖ Voor, ter oorzake van. *Pour, à cause de.* ‖ — die reden, *pour cette raison.* ‖ — raad vragen, *consulter, prendre conseil.* ‖ — wraak roepen, *crier vengeance.* ‖ — strijd, — het best, *à l'envi, à qui mieux mieux.* ‖ —te lezen, *pour lire.* ‖ Schrikkelijk — te zien, *horrible à voir.* ‖ Iemand — het leven brengen, *tuer qq.* ‖ — het leven komen, — hals raken, *périr.* ‖ bw. Het jaar is —, *l'année est passée.* ‖ De wind is —, *le vent est changé.* ‖ — en —, *de tous côtés, tout autour, tout à l'entour.*
OMADEMEN, zw. w. b. *Renverser avec l'haleine.*
OMAKKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Remuer avec la charrue, labourer.*
OMARBEIDEN, zw. *en* afsch. w. b. (agric.) *Remuer avec la charrue, labourer.* ‖ Veranderen. *Changer, remanier, refaire, donner une autre façon, refondre.*
OMARMEN, zw. w. b. Omhelzen. *Embrasser.*
OMARMING, z. v. *Embrassement,* m., *embrassade, accolade,* f. ‖ Vaste —, *étreinte,* f.
OMBAKSEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Diriger de côté.*
OMBALLING (zond. mv.), z. v. *Décharge,* f.
OMBAZUINEN, zw. *en* afsch. w. b. *Publier à son de trompe.*

OMBEDELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mendier* ou *gueusailler partout.*
OMBELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Publier* ou *annoncer partout au son de la clochette.*
OMBERAAR, z. m. *Joueur* m. *d'hombre.*
OMBERAARSTER, z. v. *Joueuse* f. *d'hombre.*
OMBERDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *qui renferme les fiches pour le jeu d'hombre.*
OMBEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer à l'hombre.*
OMBERGEZELSCHAP, z. o. *Société* f. *qui joue à l'hombre.*
OMBERKAART, z. v. *Carte* f. *pour jouer à l'hombre.*
OMBERPARTIJ, z. v. *Partie* f. *d'hombre.*
OMBERSPEL (zond. mv.), z. o. *Hombre*, m.
OMBERTAFEL, z. v. *Table* f. *pour le jeu d'hombre.*
OMBERVISCH, z. m. *Sciène*, f.
OMBEUKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en frappant.*
OMBINDEN, (*bond om*, *omgebonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Lier autour*, *ceindre*, *mettre autour.* ‖ onafsch. *Envelopper en liant.*
OMBINDING, z. v. *Action* f. *de lier autour de qc.*
OMBINDSEL, z. o. *Enveloppe*, *ceinture*, f.
OMBLADEREN, zw. *en* afsch. w. b. Het blad omslaan. *Feuilleter*, *tourner un feuillet.*
OMBLAZEN, (*blies om*, *omgeblazen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire tomber en soufflant.* ‖ o. (met *hebben*). *Publier à son de trompe* ou *de trompette.*
OMBLIJVEN, (*bleef om*, *bleven om*, *omgebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester autour.*
OMBOENEN, zw. *en* afsch. w. b. Overal boenen. *Frotter* ou *nettoyer partout.* ‖ Omverre boenen. *Renverser en nettoyant.*
OMBOLWERKEN, zw. w. b. *Entourer de remparts* ou *de boulevards.*
OMBONZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser d'un coup*, *d'un choc* ou *avec violence.*
OMBOOGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Courber*, *recourber*, *plier.*
OMBOORDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Galonner*, *border.* ‖ onafsch. Omringen. *Entourer*, *environner.*
OMBOORDSEL, z. o. *Bordure*, f., *bord*, *ourlet*, m.
OMBOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. (agric.) *Labourer de nouveau.* ‖ onafsch. *Entourer de bâtiments.*
OMBRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) Omwenden. *Tourner*, *virer de bord.*
OMBRASSEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Changer les voiles.*
OMBREIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tricoter tout autour.*
OMBRENGEN, (*bracht om*, *omgebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. Rond *of* overal brengen. *Porter à la ronde*, *porter partout.* ‖ (mar.) Omwenden. *Virer*, *revirer.* ‖ Verkwisten. *Dissiper*, *gaspiller.* ‖ Den tijd —, *passer le temps.* ‖ Om het leven brengen. *Tuer*, *assassiner*, *ôter la vie à.* ‖ Met vergift —, *empoisonner.* ‖ Zich zelven —. *Se tuer*, *se suicider.* ‖ Elkander —. *S'entre-tuer.*
OMBRENGER, z. m. Rondbrenger. *Celui qui porte partout.* ‖ Die iemand om het leven brengt. *Homicide*, *meurtrier*, *assassin*, m.
OMBRENGING (zond. mv.), z. v. Rondbrenging. *Action* f. *de porter partout.* ‖ Manslag. *Homicide*, *meurtre*, *assassinat*, m.
OMBRENGSTER, z. v. Rondbrengster. *Celle qui porte partout.* ‖ Moordenares. *Homicide*, *meurtrière*, f.
OMBRIESCHEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Courir çà et là* ou *de tous côtés en rugissant.*
OMBROMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Courir çà et là* ou *de tous côtés en grondant.*
OMBRUIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser étourdiment.* ‖ o. (met *zijn*). *Être renversé* ou *avec bruit.*
OMBRULLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *Courir çà et là* ou *de tous côtés en r*
OMBUIGEN, (*boog om*, *bogen om*, *omgebog en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se courber courber*, *plier.* ‖ b. *Courber*, *recourber*,
OMBUIGING, z. v. *Action* f. *de se cou courber* ou *de plier.*
OMBUITELEN, zw. *en* afsch. w. o. (me *Culbuter*, *faire la culbute.*
OMBUITELING, z. v. *Culbute*, f.
OMBULDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *Courir çà et là* ou *de tous côtés en grand bruit.*
OMDAMMEN, zw. w. b. Omdijken. *Endig tourer d'une digue* ou *de digues.*
OMDANSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser sant.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Dans ronde* ou *tout autour.*
OMDAT, voegw. *Parce que*, *puisque*, *à ca* ‖ Hij is vermoeid, — hij te veel heeft, *il est fatigué pour avoir trop d*
OMDEELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Distribu ronde.*
OMDEELER, z. m. *Distributeur*, m.
OMDEELING, z. v. *Distribution*, f.
OMDEELSTER, z. v. *Distributrice*, f.
OMDELVEN, (*dolf om*, *omgedolven*,) st. *e* w. b. *Remuer avec la bêche*, *bêcher.*
OMDIESWIL[LE], voegw. *À cause que*, *pa*
OMDIJKEN, zw. w. b. *Endiguer*, *entoure digue* ou *de digues.*
OMDIJKING, z. v. *Endiguement*, *endigage*,
OMDOBBEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *Flotter ça et là au gré du vent* ou *des*
OMDOEN, (*deed om*, *deden om*, *omgedaa en* afsch. w. b. *Mettre autour*, *entourer*, *de.* ‖ Omwinden. *Envelopper.* ‖ (agric.) Om *Labourer*, *remuer avec la charrue.*
OMDOLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *Errer çà et là*, *vagabonder*, *courir à l'a*
OMDOLING, z. v. *Action* f. *d'errer ça et gabondage*, m.
OMDOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OMD
OMDRAAI, z. m. *Zie* OMDRAAIING.
OMDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourne tourner.* ‖ Een rad —, *tourner une* (fig.) Veranderen. *Changer.* ‖ Zich —. *Se* ‖ o. (met *zijn*). *Tourner sur son axe*, *mouvement circulaire*, *tourner.* ‖ Op —, *pirouetter.* ‖ (mar.) *Revirer.* ‖ (fig.) *de bord*, *changer de parti* ou *de princ*
OMDRAAIING, z. v. *Action* f. *de tourne mouvement circulaire*, m. ‖ (man.) *Vol* — op den hiel, *pirouette*, f.
OMDRACHT, z. v. *Action* f. *de porter çà et* in processie, *action* f. *de porter en pr*
OMDRAGEN, (*droeg om*, *omgedragen*,) st. *e* w. b. *Porter de tous côtés.* ‖ In proce *porter en procession.*
OMDRAGING, z. v. *Zie* OMDRACHT.
OMDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *he zijn*). *Trotter çà et là*, *trotter autour* Dravend omwerpen. *Renverser en trotta*
OMDRENTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met en *zijn*). *Aller çà et là en lambinant*, *battre le pavé.*
OMDRIJVEN, (*dreef om*, *dreven om*, *omge* st. *en* afsch. w. b. *Faire tourner*, *fai un mouvement circulaire.* ‖ Her- en d drijven. *Chasser* ou *pousser ça et là.* ‖ Met drijfwerk versieren. *Ciseler* ou

tout autour. ‖ afsch. o. (met *zijn*). *Tourner, flotter autour.*

OMDROGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Essuyer de tous côtés.*

OMDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en pressant.* ‖ Al drukkend eene andere richting geven. *Donner une autre direction en pressant* ou *en serrant.* ‖ onafsch. *Presser* ou *comprimer de tous côtés.*

OMDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser d'un coup.*

OMDWALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Errer çà et là, courir à l'aventure, vagabonder.*

OMDWALING, z. v. *Action* f. *d'errer çà et là, vagabondage*, m.

OMDWARRELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Tournoyer, tourner.*

OMDWARRELING (zond. mv.), z. v. *Tournoiement*, m.

OMEGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Herser, remuer avec la herse.*

OMFLADDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Voltiger ça et là.* ‖ onafsch. b. *Voltiger autour de.*

OMFLODDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*) *en* onafsch. b. *Zie* OMFLADDEREN.

OMGAAN, (*ging om, omgegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Faire le tour de, tourner autour de, faire un mouvement circulaire.* ‖ De molen gaat niet om, *le moulin ne tourne pas.* ‖ Eenen omweg doen. *Faire un détour.* ‖ Wandelen. *Se promener.* ‖ In processie gaan. *Aller en procession.* ‖ Met de bus —, *quêter.* ‖ Verkeeren. *Fréquenter, hanter.* ‖ Behandelen. *Manier, traiter.* ‖ Met geld —, *manier de l'argent.* ‖ Vriendelijk met iemand —, *traiter qq. amicalement.* ‖ Onbarmhartig met iemand —, *traiter qq. avec dureté.* ‖ Met leugens —, *mentir.* ‖ Gebeuren. *Arriver, se passer.* ‖ Er gaat veel om in de wereld, *il se passe bien des choses dans le monde.* ‖ (comm.) Er gaat veel in tabak om, *il y a beaucoup de débit en tabac.* ‖ onafsch. b. *Faire le tour de, parcourir.*

OMGANG, z. m. *Action* f. *d'aller autour de* ou *de tourner.* ‖ — eens rads, *tour* m. *d'une roue.* ‖ Wandeling. *Tour*, m., *promenade*, f. ‖ Processie. *Procession*, f. ‖ Verkeering. *Fréquentation, conversation, liaison*, f, *commerce*, m. ‖ De — met letterkundigen, *la fréquentation* ou *le commerce des gens de lettres.* ‖ Vleeschelijke —, *commerce charnel.* ‖ Einde, afloop. *Fin*, f., *terme*, m. ‖ Galerij. *Galerie*, f. ‖ De — eens torens, *la galerie d'une tour.*

OMGELANDEN, z. m. mv. *Habitants* m. pl. *d'alentour* ou *des pays circonvoisins.*

OMGELEGEN, bn. *Circonvoisin.* ‖ —e plaatsen, *lieux circonvoisins, environs, alentours*, m. pl.

OMGEVEN, (*gaf om, gaven om, omgegeven*,) st. *en* afsch. w. b. *Donner, distribuer* ou *présenter à la ronde.* ‖ De kaart —, *faire* ou *distribuer les cartes.* ‖ onafsch. *Environner, entourer de tous côtés, ceindre, cerner.* ‖ Hij was met gevaren —, *il était environné de dangers.* ‖ De lucht, die ons omgeeft, *l'air qui nous entoure.*

OMGEVING, z. v. *Action* f. *de donner à la ronde.* ‖ Omringing. *Action* f. *d'environner.* ‖ Omstreken. *Alentours, environs*, m. pl.

OMGIETEN, (*goot om, goten om, omgegoten*,) st. *en* afsch. w. b. Overgieten. *Transvaser.* ‖ Hersmelten. *Refondre.* ‖ onafsch. *Arroser* ou *mouiller de tous côtés, fondre autour de.*

OMGIETING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de transvaser, de refondre* ou *d'arroser de tous côtés.*

OMGLIJDEN, (*gleed om, gleden om, omgegleden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tourner facilement autour de son axe.* ‖ Glijdend omvallen. *Glisser et tomber.* ‖ b. *Renverser en glissant.*

OMGLORIËN, zw. w. b. *Environner de gloire.*

OMGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser, jeter par terre, abattre, faire tomber.* ‖ Kegels —, *abattre des quilles.* ‖ Snel omdoen. *Mettre vite* ou *promptement.* ‖ Zijnen mantel —, *mettre vite son manteau.*

OMGORDEN, zw. w. b. *Mettre une ceinture, ceindre,* ‖ Het zwaard —, *ceindre l'épée.* ‖ (fig.) *Entourer, environner.*

OMGORDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ceindre* ou *d'entourer.* ‖ Gordel. *Ceinture*, f.

OMGRAVEN, (*groef om, omgegraven*,) st. *en* afsch. w. b. *Bêcher, fouir, remuer* ou *retourner avec la bêche.* ‖ De aarde —, *remuer la terre.* ‖ onafsch. *Fouiller* ou *remuer la terre autour de.* ‖ (hort.) Eenen boom —, *déchausser un arbre.* ‖ (fort.) *Entourer de fossés et de remparts, retrancher.*

OMGRAVING, z. v. *Action* f. *de bêcher* ou *de fouir.* ‖ (fort.) *Enceinte* f. *de fossés, retranchement*, m.

OMGRENZEN, zw. w. b. *Borner, mettre des bornes tout à l'entour, circonscrire.*

OMGRENZING, z. v. *Action de borner, de circonscrire, circonscription*, f.

OMGRIJPEN, (*greep om, grepen om, omgegrepen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Achter zich grijpen. *Prendre* ou *saisir derrière soi, porter la main derrière soi pour saisir.* ‖ onafsch. b. *Empoigner, prendre* ou *saisir autour, embrasser.*

OMGROEIEN, zw. w. b. *Croître autour de, entourer en croissant.*

OMGROEPEN, zw. w. b. *Entourer par groupes.*

OMGROEPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'entourer par groupes.*

OMHAAL, z. m. (callig.) *Trait circulaire*, m. ‖ (fig.) Groote — van woorden, *paroles inutiles*, f. pl.

OMHAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Accrocher autrement.* ‖ Met haken omhalen *Abattre avec des crocs.*

OMHAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Abattre à coups de hache.*

OMHAKKING, z. v. *Action* f. *d'abattre à coups de hache.*

OMHALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser, abattre.* ‖ Een huis —, *démolir une maison.* ‖ Het onderste boven halen. *Bouleverser.* ‖ Den grond —, *bêcher* ou *remuer la terre.* ‖ Om iets trekken. *Envelopper, mettre autour de.* ‖ Rondhalen, inzamelen. *Quêter.* ‖ (mar.) *Doubler.*

OMHALING, z. v. *Renversement*, m. ‖ Inzameling. *Quête*, f.

OMHALZEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Brouiller la voile.*

OMHANGEN, (*hing om, omgehangen*,) st. *en* afsch. w. b. Anders hangen. *Pendre d'une autre manière, suspendre autrement.* ‖ Om iets hangen. *Suspendre autour.* ‖ Eenen mantel —, *mettre un manteau.* ‖ onafsch. *Garnir de tous côtés.* ‖ Behangen. *Tapisser.* ‖ Versieren. *Orner, parer.*

OMHANGSEL, z. o. Behangsel. *Tapisserie, tenture*, f.

OMHEBBEN, (*hij heeft om; had om, omgehad*,) onr. *en* afsch. w. b. *Être revêtu de, avoir mis.* ‖ Eenen mantel —, *être en manteau.*

OMHEEN, bw. *Autour, tout autour, alentour, de tous côtés.*

OMHEINEN, zw. w. b. *Enclore, clore* ou *environner de haies.* ‖ Omringen. *Entourer, environner, ceindre.*

OMHEINING, z. v. *Action* f. *d'entourer, d'environner* ou *de ceindre.* ‖ Het omheinende. *Clôture,* f., *enclos,* m., *cloison,* f.

OMHELZEN, zw. w. b. *Embrasser.* ‖ Elkander —, *s'embrasser.* ‖ (fig.) Een gevoelen —, *embrasser une opinion.* ‖ (fig.) Het kloosterleven —, *embrasser la vie monastique.*

OMHELZING, z. v. *Embrassement,* m., *étreinte, accolade, embrassade,* f.

OMHER, bw. *Tout autour, de tous côtés.*

OMHINKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Sautiller autour de, en boitant.* ‖ b. *Renverser en sautant sur un pied.*

OMHIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Zie* OMHUPPELEN.

OMHOEPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Jouer au cerceau.* ‖ b. Door hoepelen omstooten. *Renverser en jouant au cerceau.* ‖ onafsch. b. *Garnir d'un cercle, de cercles, d'un cerceau* ou *de cerceaux.*

OMHOEPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*) *en* b. *Zie* OMHOEPELEN.

OMHOOG, bw. *En haut, vers le ciel.* ‖ De barometer gaat —, *le baromètre monte.*

OMHOOREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'informer* ou *s'enquérir çà et là.*

OMHOUDEN, (*hield om, omgehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Garder, ne pas ôter.* ‖ Zijnen mantel —, *garder son manteau.*

OMHOUWEN, (*hieuw om, omgehouwen,*) st. *en* afsch. w. b. *Abattre.* ‖ Eenen boom —, *abattre un arbre.*

OMHOUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'abattre.* ‖ — van boomen, *abatis* m. *d'arbres.*

OMHULLEN, zw. w. b. Omringen. *Envelopper, entourer, couvrir.*

OMHUPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Sautiller autour de.*

OMJAGEN, (*joeg* of *jaagde om, omgejaagd,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. Terugjagen. *Chasser, rechasser.* ‖ In het rond jagen. *Chasser çà et là.* ‖ o. (met *hebben*). *Chasser partout, chasser çà et là.*

OMKAATSEN, zw. *en* afsch. w. b. Terugkaatsen. *Rechasser* (*la paume* ou *la balle*). ‖ Kaatsend omwerpen. *Renverser en chassant la paume* ou *la balle.*

OMKADEN, zw. w. b. *Entourer d'un quai, d'une chaussée* ou *d'une petite digue.*

OMKANTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner, rouler, renverser.* ‖ o. (met *zijn*). *Rouler.* ‖ (fig.) Veranderen. *Changer.*

OMKAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couper, abattre.*

OMKAPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couper* ou *d'abattre.*

OMKEER (zond. mv.), z. m. Omdraai. *Tour, mouvement circulaire,* m. ‖ — eener straat, *tournant* m. *d'une rue.* ‖ (fig.) *Ruine, destruction, subversion,* f., *bouleversement, renversement,* m.

OMKEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner, retourner.* ‖ De hand —, *tourner la main.* ‖ Een kleed —, *retourner un habit.* ‖ Eene kaart —, *retourner une carte.* ‖ Een blad in een boek —, *tourner un feuillet.* ‖ (fig.) Zijn rokje —, *tourner casaque, changer de parti.* ‖ Veranderen. *Changer.* ‖ Het is juist omgekeerd, *c'est juste le contraire.* ‖ Tot den grond toe verwoesten. *Bouleverser, détruire, ruiner, renverser.* ‖ o. (met *zijn*). Terugkeeren. *Se tourner, se retourner.* ‖ (man.) *Tourner bride.* ‖ Van gevoelen veranderen. *Changer d'opinion* ou *d'avis.*

OMKEERING, z. v. *Action* f. *de retourner.* ‖ Verandering. *Changement,* m. ‖ (fig.) Verwoesting. *Ruine, destruction, subversion,* f., *bouleversement, renversement,* m.

OMKENTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner, rouler, renverser.* ‖ o. (met *zijn*). *Rouler.* ‖ (fig.) Veranderen. *Changer.*

OMKIJKEN, (*keek om, keken om, omgekeken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder derrière soi, tourner la tête pour voir par derrière.* ‖ In het rond kijken. *Regarder autour de soi.* ‖ Naar iemand *of* iets —, *chercher qq.* ou *qc. des regards;* (fig.) *avoir soin de qq.* ou *de qc.*

OMKLEEDEN, zw. *en* afsch. w. b. Anders kleeden. *Changer les habits de.* ‖ Zich —. *Changer d'habits.* ‖ onafsch. Met een kleed omhangen. *Revêtir.* ‖ (fig.) *Envelopper.*

OMKLEEDING, z. v. *Changement* m. *d'habits.* ‖ Bekleeding. *Vêtement,* m. ‖ (fig.) *Enveloppe,* f.

OMKLEEDSEL, z. o. *Vêtement,* m. ‖ (tapiss.) *Draperie,* f.

OMKLEPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Publier* ou *annoncer partout à son de cliquet.*

OMKLINKEN, (*klonk om, omgeklonken,*) st. *en* afsch. w. b. Eenen spijker —, *river un clou.* ‖ o. *Trinquer à la ronde.* ‖ onafsch. b. *River* ou *attacher autour de.*

OMKNEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pétrir de nouveau.* ‖ (fig.) *Donner une autre forme à qc., réformer.*

OMKNELLEN, zw. w. b. *Serrer* ou *presser autour de.*

OMKNELLING, z. v. *Action* f. *de serrer* ou *de presser autour de.*

OMKNOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. Om iets knoopen. *Boutonner, nouer* ou *attacher autour de.* ‖ Anders knoopen. *Boutonner, nouer* ou *attacher autrement.*

OMKOGELEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Renverser à coups de pierres.*

OMKOMEN, (*ik kom om, hij komt om; kwam om, kwamen om, omgekomen,*) st. *en* onr. afsch. w. o. (met *zijn*). Ten einde komen. *Finir.* ‖ Ik zal er wel mede —, *j'en aurai assez.* ‖ Het leven verliezen. *Périr, mourir, perdre la vie.* ‖ Van honger —, *périr* ou *mourir de faim.* ‖ Op het slagveld —, *mourir au champ d'honneur.* ‖ Het is met hem omgekomen, *c'en est fait de lui, il est perdu.*

OMKOOPBAAR, bn. *Corruptible, vénal.*

OMKOOPBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Corruptibilité,* f.

OMKOOPEN, (*kocht om, omgekocht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Corrompre, suborner.* ‖ Getuigen —, *corrompre des témoins.*

OMKOOPER, z. m. *Corrupteur, suborneur,* m.

OMKOOPING, z. v. *Corruption, subornation,* f.

OMKOOPSTER, z. v. *Corruptrice, suborneuse,* f.

OMKORSTEN, zw. w. b. *Encroûter, entourer d'une croûte* ou *d'un corps dur.* ‖ Zich —. *S'encroûter.*

OMKRAGEN, zw. w. b. *Mettre un collet autour de, entourer d'un collet.* ‖ (fig.) Omringen. *Entourer, environner, ceindre.*

OMKRANSEN, zw. w. b. *Couronner, entourer d'une couronne* ou *d'une guirlande.* ‖ (fig.) Omringen. *Entourer, environner, ceindre.*

OMKRANSING, z. v. *Couronnement* m. (*de fleurs, de lauriers, etc.*)

OMKREELEN, zw. w. b. *Border, orner d'un galon étroit.*

OMKREITS (—KREITSEN), z. m. Omtrek. *Cercle, circuit, tour,* m., *circonférence, enceinte,* f.

OMKRIJGEN, (*kreeg om, kregen om, omgekregen,*) st. *en* afsch. w. b. *Mettre* ou *arranger autour*

de. ‖ Ik kan dien gordel niet —, je ne puis pas mettre cette ceinture. ‖ Omverkrijgen. Renverser.

OMKRING, z. m. Zie OMKREITS.

OMKROMMEN, zw. en afsch. w. b. Courber, plier. ‖ o. (met zijn). Met eene kromme bocht vloeien. Serpenter, couler ou aller en serpentant.

OMKROMMING (zond. mv.), z. v. Action de plier, courbure, f.

OMKRONKELEN, zw. w. b. Recoquiller. ‖ o. (met zijn). Se recoquiller.

OMKRONKELING, z. v. Recoquillement, m.

OMKRUIEN, (kruide of krooi om, omgekruid of omgekrooien,) zw. of st. en afsch. w. b. Omverre kruien. Renverser avec une brouette. ‖ Rondkruien. Brouetter partout.

OMKRUIPEN, (kroop om, kropen om, omgekropen,) st. en afsch. w. o. (met hebben en zijn). Ramper ou se traîner autour de ou de tous côtés. ‖ b. Kruipend omstooten. Renverser en rampant.

OMKRUISEN, zw. en afsch. w. o. (met hebben). (mar.) Croiser çà et là.

OMKRULLEN, zw. en afsch. w. b. Friser, crêper, boucler. ‖ o. (met zijn). Se friser, se crêper.

OMKUIEREN, zw. en afsch. w. o. (met hebben). Omwandelen. Se promener çà et là. ‖ (met zijn). Se promener autour de.

OMKUIERING, z. v. Action f. de se promener çà et là ou autour de.

OMLAAG, bw. En bas. ‖ — gaan, descendre. ‖ — zien, regarder en bas.

OMLADEN, (laadde om, omgeladen,) st. en afsch. w. b. Omschepen. Transborder.

OMLANGEN, zw. en afsch. w. b. Distribuer à la ronde, faire passer de main en main.

OMLATEN, (liet om, omgelaten,) st. en afsch. w. b. Garder, ne pas ôter, laisser autour de.

OMLAVEEREN, zw. en afsch. w. o. (met hebben en zijn). Louvoyer autour de, cingler en louvoyant.

OMLAVEERING, z. v. Action f. de louvoyer autour de ou de cingler en louvoyant.

OMLEGEREN, zw. w. b. Entourer d'un camp, assiéger, cerner, se camper autour de.

OMLEGERING, z. v. Action f. d'entourer d'un camp, d'assiéger ou de se camper autour de.

OMLEGGEN, (legde of leide om, omgelegd of omgeleid,) zw. of onr. en afsch. w. b. Rondom leggen. Mettre autour de, entourer. ‖ Anders leggen. Mettre autrement. ‖ (mar.) Een schip —, caréner un vaisseau. ‖ Het onderste boven leggen. Tourner, retourner. ‖ Ombuigen. Courber, plier. ‖ Een mes —, émousser un couteau. ‖ Geld —, placer de l'argent. ‖ De kaarten —, donner ou faire les cartes. ‖ onafsch. Mettre autour, environner, entourer. ‖ Omboorden. Garnir ou border tout autour.

OMLEGGING (zond. mv.), z. v. Action f. de mettre autour, de tourner, de garnir ou de border.

OMLEGSEL, z. o. Galon, bord, m., garniture, f.

OMLEIDEN, zw. en afsch. w. b. Eenen omweg doen maken. Conduire par un détour. ‖ Rondleiden. Conduire autour de. ‖ Met zich leiden. Conduire ou mener avec soi. ‖ (fig.) Verschalken. Tromper, duper, circonvenir.

OMLIGGEN, (lag om, lagen om, omgelegen,) st. en afsch. w. o. (met hebben). Omgevallen zijn. Être renversé. ‖ Omgebogen zijn. Se replier, être recourbé. ‖ (met zijn). Omheen liggen. Être situé autour de. ‖ Omliggende plaatsen, lieux circonvoisins, m. pl.

OMLIJMEN, zw. en afsch. w. b. Coller autour de.

OMLOEIEN, zw. en afsch. w. o. (met hebben). Aller çà et là en mugissant. ‖ onafsch. b. (fig.) Gronder ou mugir autour de.

OMLOEREN, zw. en afsch. w. o. (met hebben). Épier de tous côtés.

OMLOMMEREN, zw. w. b. Ombrager de tous côtés, couvrir de son ombre.

OMLOOP (–LOOPEN), z. m. Beweging om een middelpunt. Rotation, circulation, révolution, f., tour, m. ‖ — der aarde om hare as, rotation de la terre autour de son axe. ‖ De — der planeten, la révolution des planètes. ‖ De — des bloeds, la circulation du sang. ‖ (fig.) De — van het geld, la circulation de l'argent. ‖ In — brengen, mettre en circulation. ‖ In — zijn, circuler. ‖ Omtrek. Contour, circuit, m. ‖ Galerij. Galerie, f. ‖ (méd.) Herpes, f. pl. ‖ — aan den vinger. Fijt. Panaris, m. ‖ (bouch.) Fraise, f. ‖ (chass.) Randonnée, f.

OMLOOPEN, (liep om, omgeloopen,) st. en afsch. w. o. (met zijn). Om een middelpunt loopen. Tourner, courir autour de, circuler, faire sa révolution. ‖ Het rad loopt om, la roue tourne. ‖ Rondom iets loopen. Faire le tour de. ‖ De stad —, faire le tour de la ville. ‖ Hier en daar loopen. Courir çà et là. ‖ Eenen omweg maken. Faire un détour. ‖ Het bloed loopt om in de aderen, le sang circule dans les veines. ‖ (fig.) Het hoofd liep mij om, la tête me tourna. ‖ Veranderen. Changer. ‖ De wind loopt om, le vent change. ‖ b. Renverser en courant ou à la course.

OMLOOPER, z. m. (tiss.) Ensouple, f.

OMLOOPSTIJD (zond. mv.), z. m. Durée f. d'une révolution ou d'une rotation. ‖ — eener dwaalster, période f. d'une planète.

OMMANTELEN, zw. w. b. (fig.) Entourer, environner, garnir, border.

OMMANTELING (zond. mv.), z. v. Action f. d'entourer, d'environner, de garnir ou de border.

OM[ME], voorz. Zie OM.

OM[ME]GAAN, (ging om[me], om[me]gegaan,) st. en afsch. w. o. (met hebben en zijn) en onafsch. b. Zie OMGAAN.

OM[ME]GANG, z. m. Zie OMGANG.

OMMENNEN, zw. en afsch. w. b. Tourner avec une voiture. ‖ Omversmijten in het mennen. Verser.

OMMEZIEN (zond. mv.), z. o. Clin m. d'œil. ‖ In een —, en un clin d'œil.

OMMUREN, zw. w. b. Murer, emmurer, entourer de murs.

OMMURING (zond. mv.), z. v. Action f. de murer. ‖ Het ommuurde. Clôture ou enceinte f. de murailles.

OMNAAIEN, zw. en afsch. w. b. Ourler, border.

OMNEVELEN, zw. w. b. Couvrir de brouillard.

OMNIBUS, z. m. Omnibus, m.

OMOOG (–OOGEN), z. o. (dent.) Picot, m.

OMPAARLEN, zw. w. b. Zie OMPARELEN.

OMPAKKEN, zw. en afsch w. b. Anders pakken. Empaqueter ou emballer autrement.

OMPALEN, zw. w. b. Palissader, entourer de palissades ou de pieux.

OMPALING, z. v. Action f. de palissader.

OMPAPPEN, zw. w. b. Coller autour de. ‖ (méd.) Appliquer des cataplasmes tout autour de.

OMPARELEN, zw. w. b. Entourer ou garnir de perles.

OMPERELEN, zw. w. b. Zie OMPARELEN.

OMPERKEN, zw. w. b. Enclore.

OMPERKING, z. v. Action f. d'enclore. ‖ Omperkte plaats. Enclos, m., clôture, f.

OMPLAKKEN, zw. en afsch. w. b. Anders plakken. Coller autrement. ‖ onafsch. Coller autour de.

OMPLAKKING (zond. mv.), z. v. Action f. de coller autrement ou de coller autour de.

OMPLANTEN, zw. *en* afsch. w. b. Rondom planten. *Planter autour de.* || Anders planten. *Planter autrement.* || onafsch. *Border de plantes, d'arbres, etc.*
OMPLANTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de planter autrement* ou *autour de.*
OMPLOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Labourer.* || Ontginnen. *Défricher.* || Omverreploegen. *Renverser en labourant.*
OMPLOEGING, z. v. *Action* f. *de labourer* ou *de renverser en labourant.* || Ontginning. *Défrichement*, m.
OMPLOFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Tomber avec un bruit sourd.*
OMPLOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Plier.*
OMPRATEN, zw. *en* afsch. w. b. *Persuader* ou *faire changer de résolution à force de paroles.*
OMRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être renversé, tomber.*
OMRAMMEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OMRAMMEN.
OMRAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser au moyen du bélier.*
OMRANDEN, zw. w. b. *Entourer d'un bord, garnir* ou *munir d'un bord, border.*
OMRASTEREN, zw. w. b. *Palissader.*
OMRASTERING, z. v. *Palissade*, f.
OMRATELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Parcourir en faisant sonner la crécelle.* || b. *Annoncer au son de la crécelle.*
OMREIKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Étendre la main derrière soi.* || b. *Distribuer à la ronde.*
OMREIS, z. v. *Tournée*, f. || Omweg. *Détour* m. *en voyageant.*
OMREIZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Voyager de côté et d'autre.* || Rondreizen. *Faire des tours de voyage.* || (met *zijn*). In het reizen eenen omweg maken. *Faire un détour en voyageant.* || onafsch. b. *Faire le tour de, parcourir.*
OMRENNEN, zw. *en* afsch. w. b. Door rennen omwerpen. *Renverser en galopant* ou *en courant.* || o. (met *zijn*). Om iets heen rennen. *Galoper autour de.*
OMRIJDEN, (*reed om, reden om, omgereden,*) st. *en* afsch. w. b. In het rijden omsmijten. *Renverser en allant à cheval* ou *en voiture.* || (agric.) Omploegen. *Labourer, bouleverser en labourant.* || o. (met *hebben*). Hier en daar rijden. *Aller çà et là à cheval* ou *en voiture.* || (met *zijn*). Eenen omweg maken. *Faire un détour à cheval* ou *en voiture.* || Om iets heen rijden. *Faire le tour de, à cheval* ou *en voiture.*
OMRING, z. m. *Zie* OMVANG.
OMRINGELEN, zw. w. b. *Zie* OMRINGEN.
OMRINGEN, zw. w. b. *Entourer, environner, cerner.* || Met muren —, *entourer de murailles.* || Den vijand —, *envelopper l'ennemi.* || Eene vesting —, *investir une place.* || (chass.) Een bosch —, *traquer un bois.*
OMRINGING, z. v. *Action* f. *d'entourer, d'environner* ou *de cerner.* || — eener vesting, *investissement* m. *d'une place.*
OMRINKINKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Courir çà et là en faisant du tintamarre.*
OMRIT (zond. mv.), z. m. *Tournée à cheval* ou *en voiture, chevauchée*, f. || Omweg. *Détour* m. *qu'on fait à cheval* ou *en voiture.*
OMROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Ramer ça et là* ou *partout.* || (met *zijn*). Eenen omweg in 't roeien maken. *Faire un détour en ramant.* || Terugroeien. *Virer de bord en ramant.*
OMROEPEN, (*riep om, omgeroepen,*) st. *en* afsch. w. b. *Publier, annoncer, aller de tous côtés en criant* ou *en appelant, crier publiquement.* || Terugroepen. *Rappeler.*
OMROEPER, z. m. *Crieur public*, m.
OMROEPERSBEKKEN, z. o. *Bassin* m. *de crieur public.*
OMROEPING, z. v. *Proclamation, publication, criée*, f.
OMROEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Remuer.* || Mengen. *Mêler, mélanger.* || De salade —, *fatiguer la salade.* || (tann.) De huiden in de kuip —, *brasser les cuirs.*
OMROERING, z. v. *Remuement, remûment*, m. || (tann.) *Brassage*, m.
OMROLLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler, faire tourner en roulant.* || Om iets heen rollen. *Rouler autour de.* || o. (met *zijn*). *Rouler, tourner autour de.*
OMRUILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Échanger, troquer.*
OMRUILING, z. v. *Échange, troc*, m.
OMRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser* ou *abattre avec violence* ou *de force.* || Rondrukken. *Pousser rapidement autour de.* || o. (met *zijn*). *Faire un mouvement rapide autour de, marcher vite autour de.*
OMRUKKING (zond. mv.), z. v. *Renversement*, m.
OMSCHADUWEN, zw. w. b. *Ombrager de tous côtés.*
OMSCHADUWING (zond. mv.), z. v. *Ombrage*, m.
OMSCHANSEN, zw. w. b. *Retrancher, entourer* ou *environner de retranchements, fortifier.*
OMSCHANSING, z. v. *Retranchement*, m., *circonvallation*, f.
OMSCHENKEN, (*schonk om, omgeschonken,*) st. *en* afsch. w. b. In een ander vat schenken. *Verser* ou *répandre dans un autre vase.* || b. *en* o. (met *hebben*). *Verser à la ronde.*
OMSCHEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transborder.*
OMSCHEPPEN, (*schiep om, omgeschapen,*) st. *en* afsch. w. b. *Transformer, métamorphoser.*
OMSCHEREN, (*schoor om, omgeschoren,*) st. *en* afsch. w. b. *Tondre autour de, raser tout autour.*
OMSCHIETEN, (*schoot om, schoten om, omgeschoten,*) st. *en* afsch. w. b. Door schieten omwerpen. *Renverser à coups de canon, de fusil, etc., abattre en tirant.* || (mar.) Een touw —, *chavirer un câble.* || o. (met *zijn*). *Changer subitement* (*en parlant du vent*).
OMSCHIJNEN, (*omscheen, omschenen,*) st. w. b. *Éclairer de tous côtés, environner de lumière, donner de l'éclat tout autour de.*
OMSCHIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ranger autour de.* || o. (met *zijn*). *Se ranger tout autour.*
OMSCHOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en secouant* ou *en heurtant.*
OMSCHOMMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Secouer, agiter.*
OMSCHOOIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Mendier, gueuser.*
OMSCHOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser à coups de pied.*
OMSCHORSEN, zw. w. b. *Environner d'une écorce.* || (fig.) Omringen. *Entourer, environner, couvrir.* || Met eeuwig ijs omschorst, *couvert de glaces éternelles.*
OMSCHREEUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Aller* ou *courir çà et là en criant.* || b. *Publier en criant.*
OMSCHRIFT, z. o. *Légende, devise, inscription*, f.
OMSCHRIJVEN, (*omschreef, omschreven,*) st. w. b. *Paraphraser, périphraser.* || (math.) *Circonscrire.* || afsch. *Enregistrer.*
OMSCHRIJVER, z. m. *Celui qui enregistre.*
OMSCHRIJVING, z. v. *Circonlocution, périphrase*,

paraphrase, f. ‖ Registreering. *Enregistrement*, m. (math.) *Circonscription*, f.

OMSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Remuer, secouer, agiter*.

OMSCHUDDING (zond. mv.), z. v. *Remuement, remûment*, m., *secousse*, f.

OMSCHUIVEN, (*schoof om, schoven om, omgeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. Anders schuiven. *Donner une autre direction en poussant.* ‖ Door schuiven doen vallen. *Renverser en poussant.*

OMSCHUTTEN, zw. w. b. *Mettre à couvert* ou *à l'abri*. ‖ Omringen. *Entourer, environner.*

OMSCHUTTING, z. v. *Action* f. *de mettre à l'abri* ou *à couvert*. ‖ Schut. *Abri*, m.

OMSINGELEN, zw. w. b. *Sangler.* ‖ Omringen. *Environner, entourer, enceindre, cerner, envelopper.* ‖ (mil.) Eene vesting —, *investir* ou *cerner une place.*

OMSINGELING, z. v. *Action* f. *d'environner* ou *d'entourer*. ‖ (mil.) — eener vesting, *investissement* m. *d'une place.*

OMSJOKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Courir ça et là.*

OMSJORREN, zw. *en* afsch. w. b. (mar) *Ceintrer.*

OMSLAAN, (*sloeg om, omgeslagen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Plotseling omvallen. *Tomber tout à coup, tomber à la renverse, se renverser, être renversé.* ‖ (mar.) *Chavirer.* ‖ De boot sloeg om, *la barque chavira.* ‖ Veranderen. *Changer.* ‖ Het weer is omgeslagen, *le temp sest changé.* ‖ b. (met *hebben*). Omkeeren. *Tourner, retourner, renverser.* ‖ Een blad —, *tourner un feuillet.* ‖ Omdoen. *Mettre.* ‖ Eene das —, *mettre une cravate.* ‖ De mouwen —, *retrousser les manches.* ‖ Omklinken. *River, rabattre.* ‖ Zijnen voet —, *se fouler le pied.* ‖ Door trommelslag verkondigen. *Publier au son du tambour.* ‖ Eenen omslag van lasten maken. *Faire la répartition des impôts* ou *des contributions.* ‖ onafsch. Snel omringen. *Entourer* ou *environner subitement.*

OMSLACHTIG, bn. Lastig. *Embarrassant, difficile.* ‖ Langdradig. *Prolixe, diffus.* ‖ Omstandig. *Détaillé, circonstancié.* ‖ bw. *D'une manière embarrassante.* ‖ Langdradig. *Diffusément.* ‖ Omstandig. *En détail, minutieusement.*

OMSLACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. Moeilijkheid. *Embarras*, m., *difficulté*, f. ‖ Langdradigheid. *Prolixité*, f.

OMSLAG (—SLAGEN), z. m. *Enveloppe, couverture*, f., *couvert*, m. ‖ — eens briefs, *enveloppe d'une lettre.* ‖ — eens boeks, *couverture d'un livre.* ‖ — van een pakje, *enveloppe d'un paquet.* ‖ (chir.) *Épithème*, m. ‖ Kraag. *Collet*, m. ‖ Zoom. *Rebord*, m. ‖ Plooi. *Repli*, m. ‖ Beslommering. *Embarras*, m., *occupation embarrassante*, f. ‖ Iets zonder veel — vertellen, *raconter qc. simplement.* ‖ Zetting van gemeene lasten. *Assiette* ou *répartition* f. *des contributions.* ‖ Eenen — maken, *faire la répartition* f. *des impôts* ou *des contributions.*

OMSLAGDOEK, z. m. *Châle*, m.

OMSLAGER, z. m. Omslagdoek. *Châle*, m.

OMSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner autour* ou *de tous côtés.* ‖ Door sleepen omwerpen. *Renverser en traînant.*

OMSLÊPEN, zw. *en* afsch w. o. (met *hebben*). *Traîner autour* ou *de tous côtés.*

OMSLEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OMSLEEPEN.

OMSLINGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Agiter çà et là.* ‖ Omverre slingeren. *Renverser en agitant çà et là.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber, être renversé.* ‖ onafsch. b. *Entortiller, enlacer, entourer de ses replis.*

OMSLINGERING (zond. mv.), z. v. *Entortillement*, m.

OMSLOOVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rabattre.*

OMSLUIEREN, zw. w. b. *Voiler, couvrir d'un voile.* ‖ (fig.) *Gazer, cacher.* ‖ Zich —. *Se couvrir d'un voile.* ‖ Zich —. Zich verbergen. *Se cacher.*

OMSLUIERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de voiler, de gazer* ou *de cacher.* ‖ Sluier. *Voile*, m.

OMSLUITEN, (*omsloot, omsloten*,) st. w. b. *Enceindre, enclore.* ‖ Eene stad met muren —, *environner une ville de murs.* ‖ Met de armen —, *embrasser.* ‖ (mil.) *Bloquer.*

OMSLUITING, z. v. *Clôture, enceinte*, f.

OMSMAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser rudement.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber rudement à terre.*

OMSMEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Reforger, donner une autre forme en forgeant.*

OMSMELTEN, (*smolt om, omgesmolten*,) st. *en* afsch. w. b. *Refondre, fondre de nouveau.*

OMSMELTING, z. v. *Refonte*, f.

OMSMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Graisser, frotter tout autour de graisse* ou *d'huile.*

OMSMIJTEN, (*smeet om, smeten om, omgesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser, jeter par terre, abattre.* ‖ (mar.) Het roer —, *changer le gouvernail.* ‖ (fam.) Omdoen. *Mettre à la hâte.*

OMSNIJDEN, (*sneed om, sneden om, omgesneden*,) st. *en* afsch. w. b. Snijden en ronddeelen. *Couper et servir à la ronde.*

OMSNORREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Snorrend ronddraaien. *Tourner vite et bruyamment.*

OMSNUFFELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Fureter* ou *fouiller partout.*

OMSNUFFELING, z. v. *Action* f. *de fureter* ou *de fouiller partout.*

OMSNUFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Flairer partout, aller çà et là en flairant.*

OMSOLLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter çà et là.*

OMSPANNEN, (*omspande, omspannen*,) st. w. b. *Embrasser* ou *mesurer avec l'empan.* ‖ afsch. Rondspannen. *Tendre autour de.* ‖ Anders *of* aan een ander rijtuig spannen. *Atteler autrement* ou *à une autre voiture.*

OMSPANT, z. v. *Dimension, forme*, f.

OMSPARTELEN, zw. *en* afsch w. o. (met *hebben*). *Remuer les jambes de côté et d'autre, frétiller, gambiller.*

OMSPATTEN, zw. w. b. *Éclabousser partout* ou *de tous côtés.*

OMSPELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher autour de qc. avec des épingles.* ‖ Omkeeren en vastspelden. *Retourner et attacher avec des épingles.*

OMSPINNEN, (*omspon, omsponnen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Filer autour de, entourer de fil.* ‖ Met rag —, *entourer de toiles d'araignée.*

OMSPITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Bêcher, remuer avec une bêche.*

OMSPITTING, z. v. *Action* f. *de bêcher* ou *de remuer avec une bêche.*

OMSPOELEN, zw. *en* afsch. w. b. Rondom spoelen. *Rincer* ou *laver de tous côtés.* ‖ Door bespoelen omverwerpen. *Renverser en rinçant, en arrosant* ou *en baignant.* ‖ o. (met *zijn*). *Couler autour de, baigner de tous côtés.* ‖ onafsch. b. *Arroser* ou *baigner de tous côtés.*

OMSPOELING, z. v. *Action* f. *d'arroser* ou *de baigner de tous côtés.*

OMSPOKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Courir çà et là comme un revenant.* ‖ (fig.) *Courir çà et là avec grand bruit.*

OMSPRINGEN, (*sprong om*, *omgesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Danser* ou *sauter autour de* ou *à la ronde*. ‖ (met *hebben*). (fig.) Met iemand —, *traiter qq.*, *en agir avec qq.* ‖ Met iets —, *manier* ou *conduire qc.* ‖ b. Door springen omverwerpen. *Renverser en sautant.*

OMSTAAN, (*stond om*, *omgestaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Rondom staan. *Environner, être autour de*, *être placé en rond.* ‖ Omgekeerd staan. *Se tourner*, *se retourner*, *être tourné.* ‖ Uit den weg staan. *Faire place*, *s'éloigner*, *se retirer*, *reculer.*

OMSTANDER, z. m. *Assistant*, *spectateur*, m.

OMSTANDIG, bn. *Circonstancié*, *détaillé.* ‖ — verhaal, *récit circonstancié*, m. ‖ bw. *D'une manière circonstanciée*, *en détail*, *amplement*, *au long.*

OMSTANDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Circonstance*, *particularité*, f., *détail*, m. ‖ —heden. Toestand. *Situation*, f. ‖ Plichtpleging. *Compliment*, m., *cérémonie*, *façon*, f. ‖ Maak geene —heden, *ne faites point de cérémonies*, *de compliments* ou *de façons.*

OMSTANDIG[LIJK], bw. *Zie* OMSTANDIG, bw.

OMSTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Marcher autour de*, *faire le tour de.*

OMSTEKEN, (*stak om*, *staken om*, *omgestoken*,) st. *en* afsch. w. b. Anders steken. *Piquer*, *percer* ou *ficher autrement.* ‖ Om iets steken. *Attacher autour de qc.* ‖ Omversteken. *Renverser*, *faire tomber en poussant.*

OMSTEVENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Faire le tour de qc. en cinglant*, *doubler.*

OMSTIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Broder autour de.*

OMSTOMMELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Courir çà et là en faisant du bruit.* ‖ b. Stommelend omwerpen. *Renverser en cherchant étourdiment.*

OMSTOOTEN, (*stiet om*, *omgestooten*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire tomber* ou *renverser en poussant.* ‖ (fig.) Doen mislukken. *Faire échouer.* ‖ Vernietigen. *Détruire*, *annuler.*

OMSTOOTING (zond. mv.), z. v. *Renversement*, m., *subversion*, *destruction*, f.

OMSTORMEN, zw. *en* afsch. w. b. Door een stormgevaarte omwerpen. *Renverser au moyen d'une machine de guerre.* ‖ o. (met *zijn*). *Être renversé par une tempête* ou *par un ouragan.*

OMSTORTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Verser*, *répandre.* ‖ Omverwerpen. *Bouleverser*, *renverser.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber*, *se renverser.* ‖ Instorten. *S'écrouler*, *crouler.*

OMSTORTING (zond. mv.), z. v. *Renversement*, *bouleversement*, *écroulement*, m., *chute*, f.

OMSTRALEN, zw. w. b. *Rayonner autour de*, *entourer de rayons.*

OMSTRALING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rayonner tout autour.*

OMSTREEK (-STREKEN), z. v. *Contrée*, f., *environs*, *lieux circonvoisins*, *alentours*, m. pl.

OMSTREEKS, voorz. *Aux environs de.* ‖ bw. *Presque*, *à peu près.*

OMSTRENGELEN, zw. w. b. *Attacher* ou *lier autour de qc.*, *enlacer*, *entortiller.* ‖ Omhelzen. *Embrasser.*

OMSTRENGELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'attacher*, *de lier tout autour* ou *d'entortiller.*

OMSTRIJKEN, (*omstreek*, *omstreken*,) st. w. b. *Enduire tout autour.*

OMSTRIKKEN, st. *en* afsch. w. b. *Lier* ou *nouer autour de.* ‖ onafsch. *Entourer tout autour de nœuds* ou *de lacs.*

OMSTRIKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lier* ou *de nouer autour de qc.*

OMSTROOMEN, zw. w. b. *Baigner de tous côtés.*

OMSTUIKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber à terre.*

OMSTUREN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Revirer*, *virer de bord.*

OMSTUWEN, zw. w. b. *Entourer*, *environner de tous côtés.* ‖ afsch. (mar.) *Changer l'arrimage.*

OMSUKKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Errer çà et là.*

OMSUKKELING, z. v. *Action* f. *d'errer ça et là.*

OMTASTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Tâter derrière soi.* ‖ Rondom tasten. *Tâter tout autour de* ou *partout.*

OMTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Compter à la ronde.*

OMTIEGEN, (*toog om*, *togen om*, *omgetogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Marcher* ou *voyager autour de.* ‖ afsch. b. Omringen. *Entourer*, *environner de tous côtés.*

OMTIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Courir de tous côtés en faisant du bruit.*

OMTIMMEREN, zw. *en* afsch. w. b. Anders timmeren. *Construire* ou *bâtir autrement.* ‖ onafsch. *Bâtir* ou *construire à l'entour*, *environner de bâtiments* ou *de constructions.*

OMTOBBEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être jeté çà et là.*

OMTOCHT, z. m. *Tournée*, f., *tour*, m.

OMTOGEN, verl. deelw. van OMTIEGEN.

OMTONNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transvaser.*

OMTOOMEN, zw. *en* afsch. w. b. (man.) Anders toomen. *Brider autrement.* ‖ (chapel.) Eenen hoed —, *retrousser un chapeau.*

OMTOOVEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Changer par sortilége.*

OMTOOVERING, z. v. *Action* f. *de changer par sortilége.*

OMTRED (-TREDEN), z. m. *Traverse* f. *sur laquelle on passe à côté d'une barrière.*

OMTREDEN, (*trad om*, *traden om*, *omgetreden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Marcher autour de.* ‖ b *Renverser en marchant.*

OMTREK, z. m. *Périmètre*, *contour*, *pourtour*, m. ‖ (géom.) *Circonférence*, f. ‖ — eener stad, *circuit* m. ou *enceinte* f. *d'une ville.* ‖ Nabijheid, omstreek. *Voisinage*, m., *environs*, m. pl. ‖ Omhaal. Lange — van woorden, *long circuit de paroles.*

OMTREKKEN, (*trok om*, *omgetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. Omvertrekken. *Renverser* ou *abattre en tirant.* ‖ o. (met *zijn*). Om iets heen gaan. *Marcher* ou *voyager autour de*, *faire le tour de.* ‖ onafsch. b. *Contourner*, *tracer autour de.* ‖ Omringen. *Entourer*, *environner.* ‖ Bekleeden. *Couvrir*, *garnir tout autour*, *entourer*, *environner.*

OMTREKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de renverser*, *de couvrir* ou *de garnir tout autour.*

OMTRENT, voorz. Niet ver verwijderd. *Près*, *auprès*, *proche*, *vers*, *aux environs de.* ‖ — de hoogeschool, *près de l'université.* ‖ — den avond, *sur le soir*, *vers le soir.* ‖ Aangaande. *Touchant*, *concernant*, *quant à.* ‖ bw. Bijna, bijkans. *Presque*, *à peu près.* ‖ — zoo rijk, *à peu près aussi riche.*

OMTROMMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Publier* ou *annoncer partout au son du tambour.*

OMTROMMELING (zond. mv.), z. v. *Publication* f. *au son du tambour.*

Omtrommen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Omtrommelen.
Omtromming (zond. mv.), z. v. *Zie* Omtrommeling.
Omtrompetten, zw. *en* afsch. w. b. *Trompeter, publier* ou *annoncer au son de la trompette.*
Omtrompetting (zond mv.), z. v. *Publication* f. *au son de la trompette.*
Omtuimelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Culbuter, faire la culbute.* ‖ b. *Renverser en culbutant.*
Omtuimeling, z. v. *Culbute*, f.
Omtuinen, zw. w. b. *Enclore, entourer* ou *environner de haies.*
Omtuining, z. v. Het omtuinende. *Haie, clôture*, f. ‖ Het omtuinde. *Enceinte*, f., *enclos*, m.
Omvaart (zond. mv.), z. v. *Promenade* f. *sur l'eau.*
Omvademen, zw. w. b. *Embrasser.*
Omvademing, z. v. *Action* f. *d'embrasser, embrassement*, m.
Omval, z. m. *Chute*, f., *renversement*, m. ‖ Puinhoop. *Ruine*, f.
Omvallen, (*viel om*, *omgevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Omvervallen. *Tomber à terre* ou *à la renverse.* ‖ In puin vallen. *Tomber en ruine.* ‖ b. Vallend omverwerpen. *Renverser en tombant.*
Omvang (zond. mv.), z. m. *Étendue, capacité*, f., *volume*, m. ‖ Omtrek. *Circonférence, enceinte*, f., *tour, circuit*, m.
Omvangen, (*omving*, *omvangen*,) st. w. b. *Entourer, environner, embrasser.* ‖ In zich bevatten. *Renfermer, contenir.*
Omvaren, (*voer om*, *omgevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Om iets heen varen. *Naviguer autour de.* ‖ Een eiland —, *faire le tour d'une île.* ‖ Uit den koers varen. *Faire un détour en naviguant.* ‖ (met *hebben*). Hier en daar varen. *Naviguer çà et là.* ‖ b. *Renverser avec son vaisseau* ou *son bateau, aborder, couler.*
Omvaring (zond. mv.), z. v. *Navigation* f. *autour de qc.*
Omvatten, zw. w. b. *Empoigner, embrasser.* ‖ Omringen. *Entourer.* ‖ Bevatten. *Renfermer, contenir.* ‖ Anders vatten. *Prendre autrement.* ‖ (joaill.) Eenen steen —, *enchâsser une pierre.*
Omvatting (zond. mv.), z. v. *Action* f *d'empoigner, d'embrasser* ou *d'enchâsser.*
Omveilen, zw. *en* afsch. w. b. *Offrir partout à vendre.* ‖ Leuren. *Colporter.*
Omveiling, z. v. *Action* f. *d'offrir partout à vendre.* ‖ Het omleuren. *Colportage*, m.
Omvellen, zw. *en* afsch. w. b. *Abattre, renverser, faire tomber.*
Omventen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Omveilen.
Omver, bw. *À la renverse, à terre, par terre, sens dessus dessous.*
Omverbeuken, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en battant avec force.*
Omverblazen, (*blies omver*, *omvergeblazen*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en soufflant.*
Omverbombardeeren, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en bombardant.*
Omverdansen, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en dansant.*
Omverdringen, (*drong omver*, *omvergedrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en poussant.*
Omverdrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en pressant.*
Omverduwen, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en poussant.*
Omvergooien, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser.*
Omverhakken, zw. *en* afsch. w. b. *Abattre à coups de hache, etc.*
Omverhalen, zw. *en* afsch. w. b. *Abattre* ou *renverser en tirant, jeter par terre.*
Omverhelpen, (*hielp omver*, *omvergeholpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Aider à renverser.*
Omverhouwen, (*hieuw omver*, *omvergehouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en taillant.*
Omverkappen, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en coupant.*
Omverkegelen, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser au jeu de quilles.*
Omverkloppen, zw *en* afsch. w. b. *Renverser en battant* ou *en frappant.*
Omverkrijgen, (*kreeg omver*, *kregen omver*, *omvergekregen*,) st *en* afsch. w. b. *Parvenir à renverser.*
Omverliggen, (*lag omver*, *lagen omver*, *omvergelegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se trouver sens dessus dessous.*
Omverloopen, (*liep omver*, *liepen omver*, *omvergeloopen*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en courant.*
Omverraken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être sens dessus dessous.*
Omver[re], bw. *Zie* Omver.
Omverrennen, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en galopant.*
Omverrijden, (*reed omver*, *reden omver*, *omvergereden*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en allant à cheval* ou *au moyen d'une voiture.*
Omverrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Abattre, renverser.*
Omverschieten, (*schoot omver*, *schoten omver*, *omvergeschoten*,) st *en* afsch. w. b. *Renverser par un coup de feu.*
Omverslaan, (*sloeg omver*, *omvergeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en frappant.* ‖ o. (met *zijn*). *Être renversé avec force.*
Omversmakken, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser, abattre* ou *jeter par terre.*
Omversmijten, (*smeet omver*, *smeten omver*, *omvergesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser, jeter à la renverse* ou *par terre.*
Omverspringen, (*sprong omver*, *omvergesprongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en sautant.*
Omversteken, (*stak omver*, *staken omver*, *omvergestoken*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en poussant.* ‖ Dooden. *Tuer, assassiner.*
Omverstooten, (*stiet omver*, *omvergestooten*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser, faire tomber en poussant.*
Omvertrekken, (*trok omver*, *omvergetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser en tirant.*
Omvertuimelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Culbuter.*
Omvervallen, (*viel omver*, *omvergevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber à la renverse* ou *par terre.*
Omverwaaien, (*woei* of *waaide omver*, *omvergewaaid*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber par un coup de vent.* ‖ b. *Abattre par un coup de vent.*
Omverwerpen, (*wierp omver*, *omvergeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Renverser, abattre, jeter par terre.*
Omvlechten, (*vlocht om*, *omgevlochten*,) st. *en* afsch. w. b. *Attacher autour de, en entrelaçant entortiller.* ‖ onafsch. *Entrelacer, enlacer.*
Omvlechting (zond. mv.), z. v. *Entortillement enlacement*, m.

OMVLEUGELEN, zw. w. b. *Couvrir de ses ailes.*

OMVLIEGEN, (*vloog om*, *vlogen om*, *omgevlogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voler autour de.* ‖ Omverre vliegen. *Se renverser en volant.* ‖ (met *hebben*). Heen en weer vliegen. *Voltiger, voler çà et là.* ‖ onafsch. b. *Renverser en volant.*

OMVLIETEN, (*vloot om*, *vloten om*, *omgevloten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler autour de.*

OMVLIETING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couler tout autour.*

OMVLIJEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ranger* ou *arranger autrement.*

OMVLOEIEN, st. *en* afsch. w. b. *Couler autour de.* ‖ (fig.) *Venir en foule autour de.* ‖ onafsch. b. *Baigner de tous côtés, entourer en coulant.*

OMVLOEIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couler tout autour.*

OMVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. Overal voeren. *Mener* ou *conduire partout.* ‖ Om zijne as drijven. *Tourner, faire tourner.* ‖ Rondom bekend maken. *Publier partout* ou *à la ronde.*

OMVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. Met nieuwe voering bekleeden. *Doubler de nouveau.* ‖ onafsch. *Garnir tout autour de doublure.*

OMVOERING (zond. mv.), z. v. Daad van overal te voeren. *Action* f. *de mener partout.* ‖ Het bekleeden met eene nieuwe voering. *Action* f. *de garnir d'une nouvelle doublure.*

OMVORSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *S'enquérir* ou *s'informer partout de.*

OMVORSCHING, z. v. *Recherche, enquête*, f.

OMVOUWEN, (*vouwde om*, *omgevouwen*,) st. *en* afsch. w. b. Anders vouwen. *Plier* ou *plisser autrement.* ‖ Opnieuw vouwen. *Replier, replisser.* ‖ Rondom vouwen. *Plier autour de.*

OMVOUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de plier autrement* ou *tout autour.*

OMVRAAG (zond. mv.), z. v. *Demande* ou *question* f. *faite à la ronde.* ‖ Iets in — brengen, *recueiller les voix sur une chose.*

OMVRAGEN, (*vroeg* of *vraagde om*, *omgevraagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Demander à la ronde.*

OMVRAGING, z. v. *Action* f. *de demander à la ronde.*

OMWAAIEN, (*woei* of *waaide om*, *omgewaaid*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être renversé par le vent.* ‖ Het koorn is omgewaaid, *les blés ont versé.* ‖ b. *Verser* ou *renverser par le vent.* ‖ De wind heeft het koorn omgewaaid, *le vent a versé les blés.* ‖ onafsch. *Souffler autour de.*

OMWAGGELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en chancelant* ou *en vacillant.* ‖ Waggelend omgaan. *Aller çà et là en chancelant* ou *en vacillant.*

OMWALLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entourer de remparts* ou *de retranchements, retrancher, fortifier.* ‖ (fig.) Omringen. *Entourer, environner.*

OMWALLING, z. v. *Action* f. *de retrancher.* ‖ Wal. *Retranchement*, m., *circonvallation*, f.

OMWANDELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Hier en daar wandelen. *Se promener de côté et d'autre.* ‖ (fig.) Op aarde —, *vivre sur la terre.* ‖ Al wandelend eenen omweg doen. *Faire un détour en se promenant.* ‖ (met *zijn*). *Faire le tour de qc. en se promenant, se promener autour de.* ‖ onafsch. b. *Parcourir en se promenant, se promener tout autour de.*

OMWANDELING, z. v. *Promenade*, f., *tour*, m.

OMWAREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Errer comme une ombre.* ‖ onafsch b. *Entourer comme une ombre.*

OMWASSCHEN, (*wiesch om*, *omgewasschen*,) st. *en* afsch. w. b. *Laver de tous côtés.*

OMWASSEN, (*omwies*, *omwassen*,) st. w. b. *Croître autour de.*

OMWATEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Entourer d'eau.*

OMWEG (-WEGEN), z. m. *Détour*, m. ‖ Dwaalweg. *Faux chemin*, m. ‖ (fig.) Uitvlucht. *Subterfuge*, m., *échappatoire*, f., *détour*, m. ‖ —en zoeken, *user de subterfuges* ou *de détours.*

OMWELVEN, zw. w. b. *Voûter.*

OMWELVING, z. v. *Action* f. *de voûter.* ‖ Welfsel. *Voûte*, f.

OMWENDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner, retourner d'un autre côté.* ‖ Veranderen. *Changer.* ‖ (agric.) *Labourer profondément.* ‖ (mar.) *Virer de bord.* ‖ Zich —. *Se tourner, se retourner.*

OMWENDING, z. v. *Changement*, m. ‖ Omwenteling. *Révolution*, f. ‖ Verandering. *Changement*, m. ‖ (mar.) *Virement, revirement*, m.

OMWENTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler, tourner, retourner.* ‖ Eenen steen —, *rouler une pierre.* ‖ Zich —. *Se retourner, se rouler.* ‖ De aarde wentelt zich in vier en twintig uren om, *la terre fait sa rotation en vingt-quatre heures.* ‖ o. (met *zijn*). *Rouler, tourner.*

OMWENTELING, z. v. *Action* f. *de tourner.* ‖ Verandering. *Changement*, m. ‖ Omloop. *Révolution, rotation*, f., *tour*, m.

OMWENTELINGSGEZIND, bn. *Révolutionnaire.*

OMWENTELINGSTIJD, z. m. *Temps* m. *de révolution.*

OMWERKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Refaire, refondre.* ‖ (agric.) Den grond —, *remuer, retourner* ou *labourer la terre.*

OMWERPEN, (*wierp om*, *omgeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. Omverwerpen. *Renverser, abattre, jeter par terre.* ‖ (agric.) Omgraven. *Remuer, retourner, bêcher.* ‖ Schielijk omdoen. *Mettre vite* ou *promptement.* ‖ (mar.) Het roer —, *changer la barre du gouvernail.*

OMWERPING (zond. mv.), z. v. *Renversement*, m.

OMWEVEN, (*weefde om*, *omgeweven*,) st. *en* afsch. w. b. *Tisser autour de.* ‖ onafsch. *Entourer en forme de tissu.*

OMWEVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tisser autour de* ou *d'entourer en forme de tissu.*

OMWIEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en berçant.*

OMWIKKELEN, zw. w. b. *Envelopper.*

OMWIMPELEN, zw. w. b. *Voiler, couvrir* ou *envelopper entièrement.*

OMWIMPELING, z. v. *Action* f. *de voiler* ou *d'envelopper tout à fait.*

OMWINDEN, (*wond om*, *omgewonden*,) st. *en* afsch. w. b. Om iets winden. *Dévider autour de.* ‖ Anders winden. *Dévider autrement.* ‖ onafsch. *Envelopper, entortiller.* ‖ Rondom bedekken. *Couvrir, garnir tout autour.* ‖ Omringen. *Entourer.*

OMWINDING, z. v. *Enveloppement, entortillement*, m.

OMWINDSEL, z. o. *Enveloppe*, f. ‖ (chir.) *Ligature*, f. ‖ (fig.) Bewimpeling, omweg. *Déguisement, détour*, m.

OMWIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en soulevant.*

OMWISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Essuyer de tous côtés.*

OMWISSELEN, zw. *en* afsch. w. b *en* o. (met *hebben*). *Alterner, changer.* ‖ Zij hebben van schoenen omgewisseld, *ils ont changé de souliers.*

OMWISSELING, z. v. *Alternation*, f., *changement*, m.

OMWITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Blanchir partout.*

OMWOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser en fouillant.* ‖ onafsch. *Envelopper, entourer, garnir.*

Omwolken, zw. w. b. *Couvrir* ou *envelopper de nuages.* ‖ Verduisteren. *Offusquer.* ‖ (fig.) Omringen. *Entourer.*

Omwoners, z. m. mv. *Voisins*, m. pl. ‖ (géogr.) *Périœciens*, m. pl.

Omwrikbaar, bn. *Qui peut être renversé et cassé en branlant.*

Omwrikken, zw. *en* afsch. w. b. *Renverser et casser en branlant.*

Omwringen, (*wrong om*, *omgewrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Tordre.*

Omwroeten, zw. *en* afsch. w. b. *Fouiller, labourer.* ‖ (fig.) *Bouleverser.* ‖ o. (met *hebben*). (fig.) Omsnuffelen. *Fureter partout.*

Omwroeting (zond. mv.), z. v. *Fouille*, f.

Omzaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Semer autour de, semer çà et là.*

Omzadelen, zw. *en* afsch. w. b. Van zadel veranderen. *Changer de selle.*

Omzagen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire tomber en sciant, scier.*

Omzakken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'affaisser et tomber.*

Omzeggen, (*zeide* of *zegde om*, *omgezeid* of *omgezegd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Dire à la ronde* ou *de maison en maison, colporter.*

Omzegging, z. v. *Action* f. *de dire à la ronde* ou *de maison en maison.*

Omzeilen, zw. *en* afsch. w. b. In het zeilen omstooten. *Renverser* ou *couler à fond en cinglant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cingler çà et là.* ‖ (met *zijn*). *Faire le tour en cinglant.* ‖ Al zeilend eenen omweg doen. *Faire un détour en cinglant* ou *en naviguant.* ‖ onafsch. *Doubler, faire le tour en voguant.*

Omzeiler, z. m. *Navigateur* m. *autour du monde.*

Omzeiling, z. v. *Circumnavigation*, f.

Omzendbrief, z. m. (provinc.) *Circulaire, lettre circulaire*, f.

Omzenden, (*zond om*, *omgezonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer, distribuer partout.*

Omzending, z. v. *Envoi* m. *fait à la ronde, distribution*, f.

Omzetten, zw. *en* afsch. w. b. *Donner une autre direction à.* ‖ Veranderen. *Changer.* ‖ Verplaatsen. *Déplacer.* ‖ Boomen —, *transplanter des arbres.* ‖ Het onderst boven zetten. *Renverser, mettre sens dessus dessous.* ‖ Verschuiven. *Pousser, reculer.* ‖ (fig.) Iemand van zijn voornemen —, *détourner qq. de son dessein.* ‖ Koren —, *remuer du blé.* ‖ Geld —, *mettre de l'argent à intérêt.* ‖ Wisselen. *Changer.* ‖ Een stuk van vijf frank in centiemen —, *changer une pièce de cinq francs en centimes.* ‖ onafsch. *Entourer, environner, garnir* ou *border de.* ‖ Een horloge met diamanten omzet, *une montre enrichie de diamants.*

Omzetting, z. v. *Action* f. *de déplacer* ou *de changer.* ‖ (gramm.) *Inversion*, f.

Omzichtig, bn. *Circonspect, prudent.* ‖ Bescheiden. *Discret, réservé.* ‖ bw. *Avec circonspection, avec prudence, avec discrétion.*

Omzichtigheid (zond. mv.), z. v. *Circonspection, prudence, précaution*, f. ‖ Bescheidenheid. *Discrétion, réserve*, f.

Omzichtig[lijk], bw. *Zie* **Omzichtig**, bw.

Omzien, (*zag om*, *zagen om*, *omgezien*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Achter zich zien. *Regarder derrière soi, tourner la tête.* ‖ (fig.) Acht geven. *Faire attention à, avoir soin de.* ‖ Omzichtig zijn. *Agir avec prudence* ou *avec circonspection.* ‖ (prov.) Doe wel en zie niet om, *fais ce que dois, advienne que pourra.* ‖ Zoeken. *Chercher, tacher de trouver.* ‖ Naar eene meid —, *chercher une servante.*

Omzien (zond. mv.), z. o. Oogenblik. *Clin d'œil, moment, instant*, m. ‖ In een —, *en un clin d'œil, dans un moment.*

Omzitten, (*zat om*, *zaten om*, *omgezeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Rondom zitten. *Être assis* ou *s'asseoir autour de.* ‖ Van plaats veranderen. *Changer de place.* ‖ Opschuiven. *Reculer, faire place.*

Omzoeken, (*zocht om*, *omgezocht*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Chercher partout.*

Omzoomen, zw. *en* afsch. w. b. *Ourler.* ‖ onafsch. *Environner, entourer, border, enceindre.*

Omzooming, z. v. *Action* f. *d'ourler* ou *d'entourer.*

Omzwaai, z. m. *Tour*, m. ‖ Verandering. *Changement, revirement*, m. ‖ Omwenteling. *Révolution*, f. ‖ (mar.) *Évitée*, f. ‖ Omslag. *Embarras*, m.

Omzwaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Brandir, agiter.* ‖ Eenen sabel —, *brandir un sabre.* ‖ o. *Tourner.* ‖ (mar.) *Éviter.*

Omzwaaiing, z. v. *Action* f. *de brandir* ou *d'agiter.* ‖ Omzwaai. *Tour*, m. ‖ (mar.) *Évitée*, f.

Omzwabben, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Chavirer.* ‖ (met *hebben*). *Flotter au gré du vent.*

Omzwabberen, zw. *en* afsch. w. b. *Fauberter tout autour.*

Omzwabbering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fauberter de tous côtés.*

Omzwachtelen, zw. *en* afsch. w. b. *Emmaillotter.* ‖ onafsch. (fig.) Omringen. *Entourer, environner, envelopper.*

Omzwachteling, z. v. *Emmaillottement*, m. ‖ (fig.) *Enveloppement*, m.

Omzwalpen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Flotter au gré du vent et des vagues.*

Omzwemmen, (*zwom om*, *omgezwommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Nager çà et là.* ‖ (met *zijn*). *Nager autour de.*

Omzwemming, (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de nager tout autour.*

Omzwenken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se tourner.* ‖ (man.) *Caracoler.* ‖ (mil.) *Faire volte-face.*

Omzwenking, z. v. (man.) *Caracole*, f. ‖ (mil.) *Conversion*, f.

Omzwermen, zw. *en* afsch. w. o. *Voler en essaim çà et là.* ‖ (fig.) *Courir en troupe çà et là, rôder.* ‖ onafsch. b. *Entourer en troupes.*

Omzwerven, (*zwierf om*, *omgezworven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Hier en daar zwerven. *Errer çà et là, vagabonder.* ‖ (met *zijn*). *Faire le tour de... en errant.*

Omzwerving, z. v. *Course vagabonde*, f.

Omzweven, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Planer, flotter* ou *voltiger çà et là.* ‖ (met *zijn*). *Planer* ou *voltiger autour de.* ‖ onafsch. b. *Planer* ou *flotter autour de.*

Omzweving (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de planer, de flotter* ou *de voltiger çà et là.*

Omzwier (zond. mv.), z. m. *Tournoiement, mouvement circulaire, mouvement* m. *en zigzag.*

Omzwieren, zw. *en* afsch. w. o (met *hebben*). *Faire des mouvements en zigzag, tournoyer çà et là.* ‖ (met *zijn*). *Tournoyer autour de.* ‖ b. *Tourner.*

Omzwikken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en vacillant* ou *en chancelant.*

Omzwikking, z. v. *Action* f. *de tomber en vacillant* ou *en chancelant.*

Omzwindelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tourner sur son axe, tourner autour de.* ‖ Door duizeling omloopen. *Tourner, avoir des vertiges.*

‖ Het hoofd zwindelt mij, *la tête me tourne.* ‖ onafsch. *Entourer, envelopper, entortiller.*

ONAANDACHTIG, bn. *Inattentif, distrait.* ‖ bw. *Sans attention, avec distraction.*

ONAANDACHTIGHEID (zond. mv), z. v. *Inattention, distraction*, f.

ONAANDACHTIG[LIJK], bw. *Zie* ONAANDACHTIG, bw.

ONAANDOENLIJK, bn. *Insensible, stoïque.*

ONAANDOENLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Insensibilité*, f., *stoïcisme*, m.

ONAANGEBETEN, bn. *Où l'on n'a pas mordu.*

ONAANGEKLEED, bn. *Qui n'est pas habillé.*

ONAANGEMELD, bn. *Qui n'est pas annoncé.*

ONAANGENAAM, bn. *Désagréable, déplaisant.* ‖ Iemand —name dingen zeggen, *dire à qq. des choses désobligeantes.* ‖ bw. *Désagréablement.*

ONAANGENAAMHEID (-HEDEN), z. v. *Désagrément, déplaisir*, m. ‖ Geschil. *Différend*, m., *querelle, dispute*, f.

ONAANGERAAKT, bn. *Intact, à quoi l'on n'a point touché.*

ONAANGERAND, bn. *Qui n'est pas attaqué.*

ONAANGEROERD, bn. *Intact.* ‖ Ongemeld. *Dont on n'a pas fait mention, qu'on n'a pas cité.*

ONAANGESNEDEN, bn. *Qui n'est pas entamé.*

ONAANGESTOKEN, bn. *Qui n'est pas allumé.* ‖ Niet besmet. *Qui n'est pas infecté.*

ONAANGETAST, bn. *Qui n'est pas attaqué.*

ONAANGEVALLEN, bn. *Qui n'est pas attaqué.*

ONAANGEVOCHTEN, bn. Niet verzocht. *Qui n'est pas tenté* ou *porté au mal.* ‖ Onbetwist. *Incontesté.*

ONAANGEVULD, bn. *Qui n'est pas rempli, qui n'est pas complété.*

ONAANGEWEND, bn. *Qui n'est pas employé.*

ONAANGEZEGD, bn. *Qui n'est pas annoncé, qui n'est pas notifié.*

ONAANGEZET, bn. *Qui n'est pas excité.* ‖ Niet vervalscht. *Qui n'est pas frelaté.*

ONAANGEZIEN, bn. (fig.) *Qui n'est pas considéré* ou *estimé, obscur.* ‖ voorz. Ondanks. *Nonobstant, malgré.*

ONAANGEZOCHT, bn. *Qui n'est pas sollicité.*

ONAANGEZUIVERD, bn. *Qui n'est pas liquidé.*

ONAANLOKKELIJK, bn. *Qui n'est pas attrayant.*

ONAANNEMELIJK, bn. *Inadmissible, inacceptable, non recevable.*

ONAANNEMELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Inadmissibilité*, f.

ONAANSPRAKELIJK, bn. *Qui n'est pas responsable, irresponsable.*

ONAANSPRAKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Irresponsabilité*, f.

ONAANTASTBAAR, bn. *Inattaquable.*

ONAANZIENLIJK, bn. *Peu considérable, insignifiant, commun, chétif.* ‖ Leelijk. *Laid.*

ONAANZIENLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Insignifiance, apparence chétive*, f. ‖ Leelijkheid. *Laideur*, f.

ONAARDIG, bn. *Désagréable.* ‖ Grof. *Grossier, indélicat, impertinent.* ‖ bw. *Désagréablement.* ‖ Grovelijk. *Grossièrement.*

ONAARDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Désagrément*, m. ‖ Grofheid. *Grossièreté, indélicatesse, impertinence* f.

ONAARDIG[LIJK], bw. *Zie* ONAARDIG, bw.

ONACHTZAAM, bn. *Inattentif, négligent, indolent, nonchalant.* ‖ bw. *Négligemment, indolemment, nonchalamment.*

ONACHTZAAMHEID (-HEDEN), z. v. *Inattention, négligence, nonchalance, indolence, étourderie, inadvertance, mégarde*, f.

ONACHTZAAM[LIJK], bw. *Zie* ONACHTZAAM, bw.

ONADELLIJK, bn. *Qui n'est pas noble, roturier.* ‖ bw. *D'une manière peu noble.*

ONAFGEBAKEND, bn. *Qui n'est pas aligné, compassé* ou *jalonné.*

ONAFGEBORSTELD, bn. *Qui n'est pas brossé* ou *épousseté.*

ONAFGEBROKEN, bn. *Qui n'est pas interrompu* ou *rompu, continu, continuel.* ‖ bw. *Continuellement, sans interruption, sans relâche.* ‖ (méd.) *Sans intermittence.*

ONAFGEDAAN, bn. *Qui n'est point terminé* ou *fini, inachevé.*

ONAFGEDEELD, bn. *Qui n'est pas divisé.*

ONAFGEHANDELD, bn. *Qui n'est pas traité entièrement, qui n'est pas terminé, inachevé.*

ONAFGEHUURD, bn. *Qui n'est pas loué.*

ONAFGEKONDIGD, bn. *Qui n'est pas publié* ou *promulgué.*

ONAFGELEVERD, bn. *Qui n'est pas livré.*

ONAFGELOST, bn. Niet vervangen. *Qui n'est pas remplacé* ou *relevé.* ‖ Niet wedergegeven. *Qui n'est pas remboursé* ou *amorti.*

ONAFGEMAAKT, bn. *Qui n'est pas achevé* ou *terminé.*

ONAFGEPERKT, bn. *Qui n'est pas borné, qui n'est pas séparé par des palissades.*

ONAFGESCHAAFD, bn. *Qui n'est pas aplani avec le rabot.*

ONAFGESCHAFT, bn. *Qui n'est pas aboli* ou *abrogé.*

ONAFGESCHEIDEN, bn. *Qui n'est pas séparé.*

ONAFGESLOTEN, bn. *Qui n'est pas clos* ou *séparé.* ‖ —e rekening, *compte non apuré*, m.

ONAFGESNEDEN, bn. *Qui n'est pas coupé, rogné* ou *tranché.*

ONAFGEZONDERD, bn. *Qui n'est pas séparé* ou *mis à part.*

ONAFHANKELIJK, bn *Indépendant.* ‖ Vrij en —, *libre et indépendant.* ‖ bw. *Indépendamment.*

ONAFHANKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Indépendance*, f. ‖ De — eens volks, *l'indépendance d'un peuple.*

ONAFKOOPBAAR, bn. *Non rachetable.*

ONAFKOOPBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui ne peut être racheté.*

ONAFLOSBAAR, bn. *Qui n'est point amortissable.*

ONAFLOSBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est point amortissable.*

ONAFMEETBAAR, ONAFMETELIJK, bn. *Immense.*

ONAFMETELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Immensité*, f.

ONAFSCHAFBAAR, bn. *Inabrogeable.*

ONAFSCHEIDBAAR, ONAFSCHEIDELIJK, bn. *Inséparable.* ‖ bw. *Inséparablement.*

ONAFSCHEIDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Inséparabilité*, f.

ONAFWENDBAAR, bn. *Qui ne peut être détourné, inévitable, fatal.*

ONAFWISCHBAAR, bn. *Ineffaçable, indélébile.*

ONAFZETBAAR, bn. *Inamovible.*

ONAFZETBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inamovibilité*, f.

ONAFZIENBAAR, bn. *Immense, dont on ne peut voir la fin.*

ONAFZIENBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Immensité*, f.

ONAFZIENLIJK, bn. *Zie* ONAFZIENBAAR.

ONBAATZUCHTIG, bn. *Désintéressé.* ‖ bw. *D'une manière désintéressée, sans vue d'intérêt.*

ONBAATZUCHTIGHEID (zond. mv), z. v. *Désintéressement*, m.

ONBAATZUCHTIG[LIJK], bw. *Zie* ONBAATZUCHTIG, bw.

ONBANDIG, bn. *Effréné, indomptable, indisciplinable, licencieux.* ‖ bw. *D'une manière effrénée* ou *licencieuse, licencieusement.*

Onbandigheid (zond. mv.), z. v. *Indomptabilité, licence*, f., *caractère indisciplinable*, m.
Onbandig[lijk], bw. *Zie* Onbandig, bw.
Onbarmhartig, bn. *Impitoyable, inhumain, dur, cruel, barbare.* ‖ bw. *Impitoyablement, inhumainement, durement, cruellement, barbarement.*
Onbarmhartigheid (–heden), z. v. *Inhumanité, dureté, cruauté, barbarie, rigueur impitoyable*, f.
Onbarmhartig[lijk] bw. *Zie* Onbarmhartig, bw.
Onbarmhertig, bn. *Zie* Onbarmhartig.
Onbeangst, bn. *Intrépide.* ‖ bw. *Intrépidement.*
Onbeangstigd, bn. *Zie* Onbeangst.
Onbeantwoord, bn. *Qui est resté sans réponse.*
Onbearbeid, bn. *Qui n'est pas travaillé, non ouvré, brut.* ‖ Onbebouwd. *Qui n'est point cultivé, inculte.* ‖ (fig.) *Inculte.*
Onbebouwd, bn. *Qui n'est point cultivé, inculte, en friche, vierge, désert.* ‖ —e landen, *terres incultes*, f. pl. ‖ Zonder huizen. *Sans maisons, sans bâtiments, où l'on n'a pas encore bâti.*
Onbedaagd, bn. *Qui est encore jeune.*
Onbedaagdheid (zond. mv.), z. v. *Jeunesse*, f., *bas âge*, m.
Onbedacht, bn. *Inconsidéré, étourdi, léger.* ‖ Onbescheiden. *Indiscret.* ‖ Onvoorzichtig. *Imprudent.* ‖ bw. *Inconsidérément, étourdiment, légèrement.* ‖ Onvoorzichtig. *Imprudemment.*
Onbedacht[elijk], bw. *Zie* Onbedacht, bw.
Onbedachtzaam, bn. *Inconsidéré, étourdi, léger, irréfléchi.* ‖ Onbescheiden. *Indiscret.* ‖ Onvoorzichtig. *Imprudent.*
Onbedachtzaamheid (–heden), z. v. *Inconsidération, étourderie, légèreté, irréflexion*, f. ‖ Onvoorzichtigheid. *Imprudence*, f.
Onbedachtzaam[lijk], bw. *Zie* Onbedacht, bw.
Onbedeesd, bn. *Intrépide, hardi, qui n'est pas déconcerté* ou *décontenancé, assuré.* ‖ bw. *Intrépidement, hardiment.*
Onbedeesd[elijk], bw. *Zie* Onbedeesd, bw.
Onbedeesdheid (zond. mv.), z. v. *Intrépidité, hardiesse, assurance*, f.
Onbedekt, bn. *Découvert, nu, ouvert.* ‖ Rondborstig. *Franc, sincère, ingénu.* ‖ bw. *À découvert.* ‖ Rondborstig. *Franchement, sincèrement, ingénument, sans déguisement.*
Onbedekt[elijk], bw. *Zie* Onbedekt, bw.
Onbederfelijk, bn. *Incorruptible.* ‖ bw. *D'une manière incorruptible.*
Onbederfelijkheid (zond. mv.), z. v. *Incorruptibilité*, f.
Onbediend, bn. *Qui n'est pas servi.* ‖ Die de laatste sacramenten niet heeft ontvangen. *Qui n'a pas été administré.* ‖ bw. *Sans être servi.*
Onbedijkt, bn. *Qui est sans digue* ou *sans chaussée, qui n'est pas entouré d'une digue* ou *d'une chaussée.*
Onbedisseld, bn. *Qui n'est pas travaillé* ou *façonné avec l'erminette.*
Onbedolven, bn. *Qui n'est pas enfoui.*
Onbedongen, bn. *Dont on n'est pas convenu, qui n'a pas été stipulé.*
Onbedorven, bn. *Qui n'est pas gâté* ou *corrompu.* ‖ Heel. *Entier, intact.* ‖ (fig.) Rechtschapen. *Probe, intègre, pur.*
Onbedorvenheid (zond. mv.), z. v. *Incorruption*, f. ‖ (fig.) *Probité, intégrité, pureté, candeur*, f.
Onbedreven, bn. Onervaren. *Inexpérimenté, novice, sans expérience, neuf.* ‖ Niet begaan. *Qui n'est pas commis* ou *perpétré.*
Onbedrevenheid (zond. mv.), z. v. *Inexpérience, inhabileté, impéritie*, f.
Onbedrieglijk, bn. Onfeilbaar. *Qui ne peut tromper, infaillibe.* ‖ Trouw, oprecht. *Fidèle, sincère, droit, loyal.* ‖ bw. *Infailliblement.* ‖ Trouwelijk. *Fidèlement, sans tromperie.*
Onbedriegelijkheid (zond. mv.), z. v. Onfeilbaarheid. *Infaillibilité*, f. ‖ Oprechtheid. *Sincérité, droiture, fidélité, loyauté*, f.
Onbeducht, bn. *Qui n'appréhende rien, assuré, sans peur, sans crainte.* ‖ bw. *Sans peur, sans crainte.*
Onbeduchtheid (zond. mv.), z. v. *Sécurité, assurance, confiance*, f.
Onbeduidend, bn. *Insignifiant, futile, minime.* ‖ bw. *D'une manière insignifiante* ou *futile.*
Onbeduidendheid (zond. mv.), z. v. *Insignifiance, futilité*, f.
Onbedwingbaar, bn. *Indomptable, invincible, insurmontable, incoercible.*
Onbedwingbaarheid (zond. mv.), z. v. *Invincibilité*, f., *caractère indomptable*, m.
Onbedwingelijk, bn. *Zie* Onbedwingbaar.
Onbedwingelijkheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Onbedwingbaarheid.
Onbedwongen, bn. *Indompté, qui n'est pas réprimé, qui n'a pas été vaincu.* ‖ Vrij. *Libre.*
Onbeëedigd, bn. *Insermenté, inassermenté.* ‖ — priester, *prêtre insermenté*, m.
Onbefaamd, bn. *Qui n'est pas célèbre* ou *renommé, obscur, inconnu, ignoré.*
Onbegaafd, bn. *Qui est sans talents.* ‖ Onbekwaam. *Incapable.*
Onbegaanbaar, bn. *Impraticable, où l'on ne peut marcher.* ‖ —bare weg, *chemin impraticable*, m.
Onbegaanbaarheid (zond. mv.), z. v. *Impraticabilité*, f.
Onbegeerlijk, bn. *Qui n'est pas désirable, qui n'excite pas le désir.*
Onbegeerlijkheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui n'excite pas le désir.*
Onbegluurd, bn. *Sans être épié, lorgné* ou *guigné.*
Onbegonnen, bn. *Qui n'est pas commencé* ou *entamé.* ‖ Eeuwig. *Éternel.*
Onbegraven, bn. *Qui n'est pas inhumé, enterré* ou *enseveli.* ‖ Onbedolven. *Qui n'est pas enfoui.*
Onbegrensd, bn. *Illimité, immense, infini.*
Onbegrensdheid (zond. mv.), z. v. *Étendue illimitée, immensité, infinité*, f.
Onbegrijpelijk, bn. *Incompréhensible, inconcevable, inintelligible.* ‖ bw. *Incompréhensiblement, inconcevablement.* ‖ Buitengewoon. *Extrêmement, extraordinairement.*
Onbegrijpelijkheid (zond. mv.), z. v. *Incompréhensibilité, inintelligibilité*, f.
Onbegroot, bn. *Qui n'est pas évalué* ou *estimé, dont on n'a pas déterminé la valeur.*
Onbegunstigd, bn. *Qui n'est pas favorisé.*
Onbehaaglijk, bn. *Déplaisant, désagréable.* ‖ — gevoel, *sentiment* m *de malaise.* ‖ bw. *Déplaisamment, désagréablement.*
Onbehaaglijkheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui déplaît, désagrément, déplaisir*, m.
Onbehaard, bn. *Sans poil.*
Onbehandeld, bn. *Qui n'a point été traité* ou *manié.*
Onbehandigd, bn. *Qui n'a point été remis, livré* ou *rendu.*
Onbehangen, bn. *Qui n'est point tapissé.*
Onbeheerd, bn. *Qui n'a point été administré, dont le propriétaire* ou *le maître est inconnu.* ‖ —e goederen, *biens vacants*, m. pl.
Onbehendig, bn. *Maladroit, malhabile, inhabile,*

gauche. ‖ bw. *Maladroitement, malhabilement, gauchement.*
ONBEHENDIGHEID (zond. mv), z. v. *Maladresse, inhabileté, malhabileté, gaucherie, f.*
ONBEHENDIG[LIJK], bw. *Zie* ONBEHENDIG, bw.
ONBEHOED, bn. *Qui n'est pas protégé, imprévoyant, sans garde.*
ONBEHOEDZAAAM, bn. *Imprudent, incirconspect, inconsidéré.* ‖ bw. *Imprudemment, inconsidérément, sans prendre des précautions.*
ONBEHOEDZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Imprudence, imprévoyance, f.*
ONBEHOLPEN, bn. *Zie* ONBEHENDIG.
ONBEHOLPENHEID (zond. mv.), z v. *Zie* ONBEHENDIGHEID.
ONBEHOORLIJK, bn. *Qui ne convient pas, inconvenant, malséant, indécent, incongru.* ‖ Op een — uur, *à une heure indue.* ‖ Onbilijk. *Injuste.* ‖ bw. *D'une manière inconvenante* ou *indécente.*
ONBEHOORLIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Inconvenance, indécence, incongruité, f.*
ONBEHOUWEN, bn. Lomp *Grossier, rustre, impoli, insolent.*
ONBEHOUWENHEID (zond. mv), z. v. *Grossièreté, impolitesse, insolence, f.*
ONBEHULPZAAM, bn. *Peu officieux, désobligeant, peu serviable.* ‖ Onbehendig. *Maladroit, gauche, inhabile.*
ONBEHULPZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Caractère désobligeant, m., désobligeance, f.* ‖ Onbehendigheid. *Maladresse, gaucherie, inhabileté, f.*
ONBEKEERD, bn. *Qui n'est point converti, inconverti, impénitent.*
ONBEKEERLIJK, bn. *Inconvertible, endurci dans le mal, impénitent.*
ONBEKEERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Impénitence, f., endurcissement, m.*
ONBEKEND, bn. *Inconnu, ignoré.* ‖ Een — land, *une terre inconnue.* ‖ De keizer reisde onbekend door Pruisen, *l'empereur passa incognito par la Prusse.* ‖ (math.) —e grootheid, *quantité inconnue, inconnue, f.*
ONBEKENDE, z. m. *en* v. *Inconnu, m., inconnue, f.* ‖ Het —, z. o. *L'inconnu, m.*
ONBEKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Chose inconnue, f.* ‖ — met iets, *ignorance f. de qc.*
ONBEKLAAGD, bn. *Qui n'est pas plaint* ou *regretté.*
ONBEKLAD, bn. *Qui n'est point souillé, qui n'est pas barbouillé.* ‖ (fig.) *Pur, sans tache.*
ONBEKLEED, bn. *Qui n'est pas revêtu* ou *garni, nu.* ‖ Openstaand. *Vacant.* ‖ — ambt, *emploi vacant, m., place vacante, f.*
ONBEKLEMD, bn. Onbekommerd. *Qui n'a pas le cœur serré, qui est sans inquiétude, sans souci.*
ONBEKLIMBAAR, bn. *Inaccessible.*
ONBEKLIMBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inaccessibilité, f.*
ONBEKOMMERD, bn. *Insouciant, qui est sans inquiétude, sans souci.* ‖ bw. *Avec insouciance.*
ONBEKOMMERDHEID (zond. mv.), z. v. *Insouciance, sécurité, f.*
ONBEKOOKT, bn. (fig.) *Qui n'est pas bien examiné, qui n'est pas bien digéré*
ONBEKOOKTHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Qualité f. de ce qui n'a pas été bien examiné* ou *bien digéré.*
ONBEKOORLIJK, bn. *Sans charmes, sans attraits, désagréable.* ‖ bw. *Désagréablement.*
ONBEKRACHTIGD, bn. *Qui n'est pas ratifié* ou *confirmé.*
ONBEKROMPEN, bn. *Qui n'est pas à l'étroit, libre,* ‖ Mild. *Libéral.* ‖ bw. *Sans contrainte, librement.* ‖ Mild. *Libéralement.*
ONBEKROMPENHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui n'est pas à l'étroit.* ‖ Vrijheid. *Liberté, f.* ‖ Mildheid. *Libéralité, largesse, abondance, f.*
ONBEKROOND, bn. *Qui n'est pas couronné.*
ONBEKWAAM, bn. *Incapable, inhabile, inepte.* ‖ (jurispr.) *Inhabile.*
ONBEKWAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Incapacité, inhabileté, ineptie, f.*
ONBEKWAMELIJK, bw. *Maladroitement.*
ONBELADEN, bn. *Qui n'est pas chargé.*
ONBELANGRIJK, bn. *Qui n'est pas intéressant, peu important.*
ONBELANGRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité f. de ce qui n'est pas intéressant.*
ONBELAST, bn. *Qui n'est pas chargé.*
ONBELASTBAAR, bn. *Qui ne peut être chargé d'impôts, qui n'est pas imposable.*
ONBELASTBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité f. de ce qui n'est pas imposable.*
ONBELEEFD, bn. *Impoli, malhonnête, incivil, grossier.* ‖ bw. *Impoliment, malhonnêtement, grossièrement.*
ONBELEEFD[ELIJK], bw. *Zie* ONBELEEFD, bw.
ONBELEEFDERIK (–RIKEN), z. m. (pop.) *Malhonnête, grossier, rustaud, m.*
ONBELEEFDHEID (–HEDEN), z. v. *Impolitesse, malhonnêteté, incivilité, grossièreté, f.*
ONBELEGD, bn. *Qui n'est pas garni* ou *revêtu.* ‖ — geld, *argent* m. *qui n'est pas placé.*
ONBELEMMERD, bn. *Qui n'est pas embarrassé, libre, franc, dégagé.* ‖ bw. *Librement, sans empêchement, sans contrainte, sans embarras.*
ONBELEMMERDHEID (zond. mv.), z. v. *Liberté, f.*
ONBELICHAAMD, bn. *Qui n'est pas revêtu d'un corps.*
ONBELOERD. bn. *Qui n'est pas épié.*
ONBELOMMERD, bn. *Qui n'est pas ombragé, sans ombre, découvert, nu.*
ONBELOOND, bn. *Qui n'est pas récompensé, non récompensé, sans récompense.*
ONBELUISTERD, bn. *À l'abri de ceux qui écoutent* ou *qui épient.*
ONBELUST, bn. *Qui n'a pas envie de.*
ONBEMAND, bn. (mar.) *Qui n'est pas emmariné* ou *équipé.*
ONBEMAST, bn. *Qui n'est pas mâté, non mâté.*
ONBEMERKT, bn. *Inaperçu*
ONBEMEST, bn. *Qui n'est pas fumé* ou *engraissé.*
ONBEMIDDELD, bn. *Qui n'est pas riche, sans biens, sans fortune.* ‖ Niet vereffend. *Qui n'est pas accommodé* ou *terminé à l'amiable.*
ONBEMIND, bn. *Qui n'est pas aimé* ou *chéri.*
ONBEMUURD, bn *Qui n'est pas entouré de murs.*
ONBENADEELD, bn. *À qui l'on n'a pas fait tort* ou *porté préjudice.*
ONBENEVELD, bn. *Qui n'est pas couvert de brouillard, clair, serein.*
ONBENIJD, bn. *Qui n'est point envié, qui n'excite pas l'envie.*
ONBENOEMD, bn. *Qui n'est pas nommé, innommé.* ‖ (arith.) — getal, *nombre nombrant, m.* ‖ (anat.) *Innommé.*
ONBENOODIGD, bn. *Dont on n'a pas besoin.*
ONBEOEFEND, bn. *Qui n'est pas exercé* ou *étudié.*
ONBEOORDEELD, bn. *Sans être jugé.*
ONBEPAALBAAR, bn. *Indéfinissable.*
ONBEPAALD, bn. *Non limité, illimité, sans bornes, indéfini, indéterminé.* ‖ —e uitdrukking, *expression vague, f.* ‖ Onduidelijk. *Indistinct, vague.* ‖ Volstrekt. *Absolu.* ‖ (gramm.) —e wijs, *infinitif, m.* ‖ bw. *Indéfiniment, indéterminément.* ‖ Ondui-

delijk. *Indistinctement, vaguement.* ‖ Volstrekt. *Absolument*

Onbepaald[elijk], bw. *Zie* Onbepaald, bw.

Onbepaaldheid (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de précision.* ‖ Hoedanigheid van iets, dat zonder palen is. *Indéfinité*, f. ‖ Onduidelijkheid. *Vague*, m.

Onbeperkt, bn. *Illimité, sans bornes.*

Onbeperktheid (zond. mv.), z. v. *Indéfinité*, f. ‖ Onmetelijkheid. *Immensité*, f.

Onbeplant, bn. *Qui n'est pas planté.*

Onbeploegbaar, bn. *Qui ne peut être labouré* ou *défriché, non labourable.*

Onbeploegd, bn. *Qui n'est point labouré, non labouré, qui est en friche.* ‖ — land, *essart*, m.

Onbeproefd, bn. *Qui n'a pas été éprouvé, tenté* ou *essayé.*

Onberaamd, bn. *Qui n'est pas projeté, tramé* ou *concerté.*

Onberaden, bn. *Inconsidéré, imprudent, léger, étourdi, indiscret.* ‖ Ongetrouwd. *Qui n'est pas encore marié* ou *établi.* ‖ bw. *Inconsidérément, imprudemment, légèrement, étourdiment.*

Onberadenheid (zond. mv), z. v. *Légèreté, imprudence, étourderie, indiscrétion*, f.

Onberecht, bn. *Qui n'a pas été administré.*

Onberedeneerd, bn. *Qui n'a pas été débattu* ou *raisonné.*

Onberedeneerdheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui n'a pas été débattu* ou *raisonné.*

Onbereid, bn. *Qui n'est point préparé* ou *apprêté.* ‖ —e huiden, *cuirs crus*, m. pl.

Onbereikbaar, bn. *Qu'on ne peut atteindre, hors d'atteinte.*

Onbereikbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est hors d'atteinte.*

Onbereisd, bn. Die niet gereisd heeft. *Qui n'a point voyagé.* ‖ Waar men niet gereisd heeft. *Où l'on n'a point voyagé.*

Onberekenbaar, bn. *Incalculable.*

Onberekend, bn. *Qui n'est point compté* ou *calculé.* ‖ Die niet in staat is om iets te doen. *Incapable de faire certaine chose.*

Onberijdbaar, bn. *Qu'on ne peut pas monter, qui n'est pas dressé.* ‖ Waar men niet rijden kan. *Où l'on ne peut pas passer à cheval* ou *en voiture, impraticable.*

Onberijmd, bn. *Qui n'est pas rimé.* ‖ —e verzen, *vers blancs*, m. pl.

Onberispelijk, bn. *Irréprochable, irrépréhensible,* ‖ — gedrag, *conduite irrépréhensible*, f. ‖ bw. *Irréprochablement, irrépréhensiblement.*

Onberispelijkheid (zond. mv.), z. v. *Irrépréhensibilité*, f. ‖ Rechtschapenheid. *Intégrité, droiture*, f.

Onbermhertig, bn. enz. *Zie* Onbarmhartig, enz.

Onberoemd, bn., *Qui n'est pas célèbre* ou *renommé, obscur, ignoré.* ‖ bw. *Sans renommée, sans gloire.*

Onberoepbaar, bn. *Qui ne peut être appelé à une charge.* ‖ (jurispr.) *Qui n'est pas évocable.*

Onberoepbaarheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui ne peut être appelé à une charge.*

Onberoerd, bn. *Qui n'est pas troublé, tranquille, calme.*

Onberoest, bn. *Qui n'est point rouillé.*

Onberouw (zond. mv.), z. o. *Impénitence*, f., *endurcissement*, m.

Onberouwelijk, bn. *Dont on n'aura point de repentir, dont on n'a pas sujet de se repentir.*

Onbeschaafd, bn. (fig.) *Impoli, grossier, incivil, rude.* ‖ bw. *Impoliment, grossièrement, incivilement, rudement.*

Onbeschaafd[elijk], bw. *Zie* Onbeschaafd, bw.

Onbeschaafdheid (zond. mv.), z. v. *Impolitesse, grossièreté, incivilité*, f.

Onbeschaamd, bn. *Impudent, effronté, insolent, impertinent.* ‖ bw. *Impudemment, effrontément, insolemment, impertinemment.*

Onbeschaamd[elijk], bw. *Zie* Onbeschaamd, bw.

Onbeschaamdheid (–heden), z. v. *Impudence, effronterie, insolence, impertinence.*

Onbeschadigd, bn. *Qui n'est pas endommagé, sain et sauf, intact.*

Onbeschanst, bn. *Qui n'est pas retranché* ou *fortifié.*

Onbescheid (zond. mv.), z. o. Onheusch antwoord. *Réponse malhonnête* ou *incivile, brusquerie*, f. ‖ Onvriendelijke bejegening. *Traitement malhonnête*, m.

Onbescheiden, bn. *Indiscret, impoli, incivil, grossier.* ‖ Niet zedig. *Immodeste.* ‖ Verward. *Confus, indistinct, vague.* ‖ bw. *Indiscrètement, impoliment, grossièrement, immodestement.*

Onbescheidenheid (zond. mv.), z. v. *Indiscrétion, impolitesse, incivilité*, f.

Onbescheiden[lijk], bw. *Zie* Onbescheiden.

Onbeschermd, bn. *Qui n'est pas défendu* ou *protégé.*

Onbeschoft, bn. *Insolent, impertinent, grossier, brutal, effronté.* ‖ Leelijk door grootheid. *Monstrueux, énorme, démesuré.* ‖ bw. *Insolemment, impertinemment, grossièrement, brutalement, effrontément.*

Onbeschoft[elijk], bw. *Zie* Onbeschoft, bw.

Onbeschoftheid (–heden), z. v. *Insolence, impertinence, grossièreté, brutalité, effronterie*, f.

Onbescholden, bn. *Qui n'est pas blâmé, qui n'est pas critiqué.*

Onbeschonken, bn. Nuchter. *Qui n'est pas ivre.*

Onbeschreid, bn. *Qui n'est pas pleuré.*

Onbeschreven, bn. Wit. *Blanc.* ‖ — papier, *papier blanc*, m.

Onbeschrijfelijk, bn. *Indescriptible.* ‖ Onuitdrukkelijk. *Inexprimable, indicible, indéfinissable.* ‖ bw. *Indescriptiblement, indiciblement.* ‖ Bovenmate. *Au delà de toute expression, extrêmement, fort.*

Onbeschroomd, bn. *Hardi, intrépide, assuré.* ‖ bw. *Zie* Onbeschroomd[elijk].

Onbeschroomd[elijk], bw. *Hardiment, intrépidement, avec assurance.*

Onbeschroomdheid (zond. mv.), z. v. *Hardiesse, intrépidité, assurance*, f.

Onbeschut, bn. *Qui n'est pas abrité, défendu* ou *protégé, qui n'est pas mis à l'abri.*

Onbeseffelijk, bn. *Incompréhensible, inconcevable.* ‖ bw. *Incompréhensiblement, inconcevablement.*

Onbeslagen, bn. *Qui n'est point ferré.* ‖ (prov.) — ten ijs komen, *aller aux mûres sans crochet, aller en Flandre sans couteau.*

Onbeslist, bn. *Qui n'est pas décidé* ou *terminé, indécis.*

Onbesmeerd, bn. *Qui n'est pas graissé* ou *engraissé.* ‖ Onbevlekt. *Qui n'est pas sali* ou *souillé.*

Onbesmet, bn. *Qui n'est pas souillé* ou *infecté, sans contagion.* ‖ Zuiver, onbesmet. *Pur, intact, immaculé, sans tache, sans souillure.*

Onbesmettelijk, bn. *Qui ne peut être souillé* ou *infecté, qui n'est pas contagieux, qui ne communique pas la contagion.*

Onbesmeurd, bn. *Qui n'est pas souillé* ou *sali.*

Onbesneden, bn. *Incirconcis.* ‖ z. m. *Incirconcis*, m.

ONBESNOEID, bn. *Qui n'est pas taillé, émondé* ou *élagué.* ‖ (rel.) *Qui n'est pas rogné.* ‖ (monn.) *Qui n'est pas rogné.*
ONBESPANNEN, bn. *Qui n'est pas attelé.*
ONBESPIED, bn. *Qui n'est pas épié.*
ONBESPRAAKT, bn. *Qui n'est pas éloquent.*
ONBESPRAAKTHEID (zond mv.), z. v. *Défaut* ou *manque* m. *d'éloquence.*
ONBESPROKEN, bn. Onberispelijk. *Irréprochable, irrépréhensible.* ‖ — gedrag, *conduite irréprochable*, f. ‖ Waarover niet gesproken wordt. *Qui n'est pas débattu* ou *examiné.* ‖ Niet besteld. — plaats, *place* f. *qui n'est pas retenue.* ‖ bw. *Irréprochablement, irrépréhensiblement, sans reproche, d'une manière irréprochable.*
ONBESTAANBAAR, bn *Qui ne peut exister.* ‖ Met iets —, *incompatible.*
ONBESTAANBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incompatibilité*, f.
ONBESTELD, bn. Dat niet geschikt is. *Qui n'est point réglé* ou *arrangé.* ‖ Dat niet op zijn adres besteld is. *Qui n'est point remis à son adresse.* ‖ Dat niet bevolen is. *Qui n'est pas commandé.*
ONBESTEMD, bn. *Qui n'est pas fixé.* ‖ Niet duidelijk. *Indéterminé, vague.*
ONBESTENDIG, bn. *Inconstant, changeant, variable, passager, périssable.* ‖ — weder, *temps variable*, m. ‖ — minnaar, *amant volage*, m. ‖ — mensch, *homme versatile*, m. ‖ bw. *Inconstamment, d'une manière variable.*
ONBESTENDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Inconstance, instabilité, variation*, f.
ONBESTENDIG[LIJK], bw. *Zie* ONBESTENDIG, bw.
ONBESTOKEN, bn. *Qui n'est pas concerté* ou *tramé.* ‖ (cuis.) *Qui n'est pas piqué* ou *garni.*
ONBESTORVEN, bn. — vleesch, *viande* f. *qui n'est pas mortifiée.* ‖ Van wie de ouders nog leven. *Dont les parents vivent encore.* ‖ —e weduwe, *femme* f. *dont le mari est absent.* ‖ Wat niet door overlijden op anderen is overgegaan. *Qui n'a pas passé à d'autres par décès.*
ONBESTRAAT, bn. *Qui n'est pas pavé.*
ONBESTRAFT, bn. *Impuni.* ‖ bw. *Impunément.*
ONBESTREDEN, bn. *Qui n'est point combattu, attaqué, disputé* ou *contesté.*
ONBESUISD, bn. *Étourdi, inconsidéré, évaporé, éventé.* ‖ bw. *Étourdiment, inconsidérément, à l'étourdie.*
ONBESUISD[ELIJK], bw. *Zie* ONBESUISD, bw.
ONBESUISDHEID (zond mv.), z. v. *Étourderie, légèreté, imprudence*, f.
ONBETAALBAAR, bn. *Impayable.* ‖ (fam.) *Impayable.*
ONBETAALBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est impayable.*
ONBETAALD, bn. *Qui n'est pas payé* ou *acquitté.*
ONBETAMELIJK, bn. *Indécent, inconvenant grossier.*
ONBETAMELIJKHEID (—HEDEN), z. v. *Indécence, inconvenance, grossièreté, incongruité*, f.
ONBETEMBAAR, bn. *Indomptable.*
ONBETEUGELD. bn. *Effréné, indompté, sans frein.*
ONBETIMMERD, bn. *Qui n'est pas bâti, qui n'est pas rempli de bâtiments* ou *masqué par des bâtiments.*
ONBETOOMBAAR, bn. *Indomptable.*
ONBETOOND, bn. Zonder klemtoon. *Non accentué.*
ONBETRALIED, bn. *Qui n'est pas grillé.*
ONBETREDEN, bn. *Qui n'est pas frayé* ou *battu.*
ONBETREKKELIJK, bn. *Absolu, qui n'est pas relatif.* ‖ —e benaming, *terme absolu*, m. ‖ bw. *Absolument.*
ONBETREURD, bn. *Qui n'est pas pleuré* ou *regretté.*
ONBETUIGD, bn. *Qui n'est point attesté, sans être témoigné, sans témoignage.*
ONBETUIND, bn. *Qui n'est pas enclos* ou *enfermé.* ‖ Niet met heggen omsloten. *Qui n'est pas entouré de haies.*
ONBETWIJFELD, bn. *Dont on ne doute pas, sans être revoqué en doute.*
ONBETWIST, bn. *Incontesté, sans contestation.*
ONBETWISTBAAR, bn. *Incontestable, indisputable.* ‖ bw. *Incontestablement, indisputablement.*
ONBETWISTBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incontestabilité, indisputabilité*, f.
ONBEVAARBAAR, bn. *Innavigable, impropre à la navigation.*
ONBEVAARBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Innavigabilité*, f.
ONBEVALLIG, bn. *Désagréable, déplaisant, disgracieux.* ‖ bw. *Désagréablement, déplaisamment, de mauvaise grâce.*
ONBEVALLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mauvaise grâce, laideur, difformité*, f.
ONBEVALLIG[LIJK], bw. *Zie* ONBEVALLIG, bw.
ONBEVAREN, bn. *Où il n'y a pas eu de navigation, où l'on n'a pas navigué.* ‖ Die de scheepvaart niet kent. *Qui n'est pas emmariné.*
ONBEVARENHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *d'expérience sur mer.*
ONBEVATTELIJK, bn. *Zie* ONBEGRIJPELIJK.
ONBEVATTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONBEGRIJPELIJKHEID.
ONBEVEINSD, bn. *Qui n'est pas feint.*
ONBEVLEKT, bn. *Qui n'est pas taché* ou *souillé, qui est sans tache, pur, immaculé.* ‖ —e deugd, *vertu* f. *sans tache.* ‖ —e naam, *réputation* f. *sans tache.* ‖ De —e ontvangenis van Maria, *l'immaculée conception de Marie.* ‖ Kuisch. *Chaste.*
ONBEVLEKTHEID (zond. mv.), z. v. *Pureté*, f. ‖ Kuischheid. *Chasteté, pureté, virginité*, f.
ONBEVLOERD, bn. *Qui n'est pas pavé* ou *planchéié.*
ONBEVOEGD, bn. *Incompétent, inhabile.* ‖ bw. *Incompétemment.*
ONBEVOEGD[ELIJK], bw. *Zie* ONBEVOEGD, bw.
ONBEVOEGDHEID (zond. mv.), z. v. *Incompétence, inhabilité*, f.
ONBEVOLKT, bn. *Qui n'est pas peuplé, inhabité, dépourvu d'habitants, désert.*
ONBEVOOROORDEELD, bn. *Exempt de préjugés.*
ONBEVOORRECHT, bn. *Qui n'est pas privilégié.*
ONBEVRACHT, bn. (mar.) *Qui n'est point chargé* ou *affrété.* ‖ bw. (mar.) *Sur lest.*
ONBEVREDIGD, bn. *Qui n'est point apaisé* ou *satisfait.* ‖ —e wraak, *vengeance non assouvie*, f.
ONBEVREESD, bn *Qui n'a pas peur, qui est sans crainte, hardi, intrépide, assuré, résolu.* ‖ bw. *Hardiment, intrépidement, sans crainte, sans peur, résolument.*
ONBEVREESD[ELIJK], bw. *Zie* ONBEVREESD, bw.
ONBEVREESDHEID (zond. mv.), z. v. *Hardiesse, intrépidité, assurance*, f.
ONBEVRIEND, bn. *Qui n'est pas lié d'amitié.*
ONBEVRIESBAAR, bn. *Qui ne peut se geler, qui n'est pas congelable.*
ONBEVROREN, ONBEVROZEN, bn. *Qui n'est pas gelé.*
ONBEVRUCHT, bn. *Qui n'est point fécondé.* ‖ —e vrouw, *femme* f. *qui n'est point enceinte.*
ONBEWAAKT, bn. *Qui n'est pas gardé* ou *surveillé, sans garde, sans surveillance.*
*ONBEWAAND, bw. *À l'improviste.*
ONBEWALD, bn. *Qui n'a point de remparts, ouvert.*

ONBEWEEGBAAR, bn. *Zie* ONBEWEEGLIJK.
ONBEWEEGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Immobilité*, f.
ONBEWEEGLIJK, bn. *Immobile*, *inébranlable*, *ferme*, *fixe*. ‖ (fig.) Onverbiddelijk. *Inexorable*, *inflexible*, *impassible*, *dur*. ‖ bw. *Inébranlablement*. ‖ (fig.) *Inexorablement*, *inflexiblement*.
ONBEWEEGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Immobilité*, f. ‖ Vastheid. *Fermeté*, *constance*, f. ‖ (fig.) Onverbiddelijkheid. *Inexorabilité*, *inflexibilité*, *impassibilité*, f.
ONBEWEEND, bn. *Qui n'est pas pleuré*, *déploré* ou *regretté*.
ONBEWERKT, bn. *Qui n'est pas travaillé*, *non ouvré*, *brut*.
ONBEWERKTUIGD, bn. *Inorganique*.
ONBEWEZEN, bn. *Qui n'est pas prouvé* ou *démontré*.
ONBEWIJSBAAR, bn. *Improbable*, *indémontrable*. ‖ bw. *Improbablement*.
ONBEWIJSBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Improbabilité*, f.
ONBEWIMPELD, bn. (fig.) *Qui n'est pas déguisé*, *franc*, *sincère*, *ingénu*. ‖ bw. *Sincèrement*, *ingénument*, *franchement*, *sans déguisement*.
ONBEWOGEN, bn. *Qui n'est pas touché*, *ému* ou *attendri*. ‖ Ongevoelig. *Insensible*.
ONBEWOLKT, bn. *Qui est sans nuages*, *serein*, *clair*.
ONBEWOONBAAR, bn. *Inhabitable*.
ONBEWOONBAARHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est inhabitable*.
ONBEWOOND, bn. *Inhabité*, *désert*. ‖ — huis, *maison vacante*, f.
ONBEWUST, bn. *Dont on n'a pas la conscience*, *inconnu*, *ignoré*. ‖ Van iets — zijn, *ignorer qc.* ‖ Dat is mij —, *je l'ignore*.
ONBEWUSTHEID (zond. mv.), z. v. *Ignorance*, f. ‖ Onmacht. *Défaillance*, f., *évanouissement*, m.
ONBEZAAID, bn. *Qui n'est pas ensemencé*. ‖ Onbebouwd. *Inculte*, *en friche*.
ONBEZEERD, bn. *Qui n'est point blessé*, *sans blessure*, *sain et sauf*.
ONBEZEGELD, bn. *Qui n'est point scellé* ou *cacheté*, *sans sceau*, *sans cachet*.
ONBEZEILBAAR, bn. *Innavigable*.
ONBEZET, bn. *Qui n'est point occupé*.
ONBEZETEN, bn. *Qui n'est pas possédé*, *sans possesseur*.
ONBEZICHTIGD, bn. *Qui n'a pas été examiné*, *inspecté* ou *visité*. ‖ Niets — laten, *examiner tout*.
ONBEZIELD, bn. *Inanimé*, *sans vie*.
ONBEZOCHT, bn. *Qui n'est pas visité* ou *fréquenté*. ‖ Afgelegen. *Détourné*, *écarté*.
ONBEZOEDELD, bn. *Qui n'est pas souillé* ou *sali*.
ONBEZOLDIGD, bn. *Qui n'est pas soudoyé*, *payé* ou *salarié*, *sans paye*.
ONBEZONNEN, bn. *Inconsidéré*, *étourdi*, *irréfléchi*, *imprudent*, *indiscret*, *évaporé*, *écervelé*. ‖ bw. *Inconsidérément*, *étourdiment*, *avec étourderie*, *à l'étourdie*, *en étourdi*. ‖ — te werk gaan, *agir en étourdi* ou *avec étourderie*.
ONBEZONNENHEID (zond. mv.), z. v. *Étourderie*, *inconsidération*, *imprudence*, *irréflexion*, *légèreté*, f.
ONBEZORGD, bn. Onbekommerd. *Insouciant*, *qui est sans souci*, *sans inquiétude*, *sans peine* ou *sans soin*, *nonchalant*. ‖ Verzuimd. *Négligé*, *dont on n'a pas pris soin*. ‖ bw. *Nonchalamment*, *sans souci*, *sans inquiétude*, *sans peine*.
ONBEZORGDHEID (zond. mv.), z. v. *Insouciance*, *nonchalance*, *sécurité*, *tranquillité*, f.
ONBEZWAARD, bn. *Qui n'est pas chargé d'impôts*, *libre*, *exempt de dettes*, *etc.* ‖ Niet beschuldigd. *Qui n'a rien à sa charge*, *qui n'est pas accusé de qc.* ‖ Gerust. *Tranquille*, *calme*.
ONBEZWALKT, bn. *Qui n'est pas terni* ou *flétri*. ‖ (fig.) *Sans tache*, *sans souillure*.
ONBEZWEKEN, bn. *Qui n'a pas succombé*, *intrépide*, *ferme*, *constant*.
ONBEZWIJKELIJK, bn. *Constant*, *persévérant*, *ferme*, *inébranlable*, *inflexible*.
ONBEZWOREN, bn. *Qui n'est pas juré* ou *confirmé par serment*.
ONBILLIJK, bn. *Injuste*, *inique*. ‖ Onredelijk. *Déraisonnable*. ‖ bw. *Injustement*, *iniquement*. ‖ Onredelijk. *Déraisonnablement*.
ONBILLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Injustice*, *iniquité*, f. ‖ Onredelijkheid. *Déraison*, f.
ONBLIJ[DE], bn. *Triste*. ‖ bw. *Tristement*.
ONBLOEDIG, bn. *Non sanglant*. ‖ bw. *D'une manière non sanglante*.
ONBLOEDIG[LIJK], bw. *Zie* ONBLOEDIG, bw.
ONBLUSCHBAAR, bn. *Inextinguible*.
ONBLUSCHBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inextinguibilité*, f.
ONBOETVAARDIG, bn. *Impénitent*, *endurci*. ‖ bw. *Sans pénitence*, *sans repentir*.
ONBOETVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Impénitence*, f., *endurcissement*, m.
ONBOETVAARDIG[LIJK], bw. *Zie* ONBOETVAARDIG, bw.
ONBOETVEERDIG, bn., enz. *Zie* ONBOETVAARDIG, enz.
ONBRANDBAAR, bn. *Incombustible*.
ONBRANDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incombustibilité*, f.
ONBREEKBAAR, bn. *Qui ne peut être rompu*, *infrangible*, *indissoluble*.
ONBREEKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Infrangibilité*, *qualité* f. *de ce qui est indissoluble*.
ONBRUIK (zond. mv.), z. o. *Non-usage*, *manque* m. *d'usage*, *désuétude*, f. ‖ Vergetelheid. *Oubli*, m.
ONBRUIKBAAR, bn. *Dont on ne peut se servir*. ‖ Nutteloos. *Inutile*. ‖ —are weg, *chemin impraticable*, m. ‖ — middel, *moyen impraticable*, m.
ONBRUIKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'une chose dont on ne peut se servir*. ‖ Nutteloosheid. *Inutilité*, f.
ONBUIGZAAM, bn. *Inflexible*, *raide*. ‖ (fig.) *Inflexible*, *indocile*. ‖ bw. *Inflexiblement*.
ONBUIGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Inflexibilité*, *raideur*, f. ‖ (fig.) *Inflexibilité*, *indocilité*, f.
ONBUURLIJK, bn. *Qui n'est pas à la manière d'un bon voisin*.
ONCE, z. v. *Once*, f.
ONCHRISTELIJK, bn. *Antichrétien*. ‖ Goddeloos. *Impie*. ‖ Wereldsch. *Mondain*. ‖ Wreed. *Cruel*, *barbare*, *dur*. ‖ bw. *Peu chrétiennement*. ‖ Goddeloos. *D'une manière impie*. ‖ Op wereldsche wijze. *D'une manière mondaine*. ‖ Wreed. *Cruellement*, *durement*.
ONCHRISTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Antichristianisme*, m. ‖ Goddeloosheid. *Impiété*, f. ‖ Wereldschheid. *Esprit mondain*, m., *mondanité*, f. ‖ Wreedheid. *Cruauté*, *dureté*, f.
ONCHRISTEN, z. m. *Homme* m. *qui n'est pas chrétien*. ‖ Barbaar. *Barbare*, *homme cruel*, m.
ONDAAD, z. v. *Forfait*, *méfait*, *crime*, m., *action abominable*, f.
ONDANK (zond. mv.), z. m. *Ingratitude*, f. ‖ Iemand — weten, *savoir mauvais gré à qq.* ‖ Iemand met — betalen, *payer qq. d'ingratitude*. ‖ Hij heeft het zijns —s gedaan, *il l'a fait malgré lui*, *à contre cœur* ou *contre son gré*.
ONDANKBAAR, bn. *Ingrat*, *non reconnaissant*. ‖

(fig.) — onderwerp, *sujet ingrat*, m. ‖ bw. *Ingratement, avec ingratitude.*
ONDANKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Ingratitude*, f., *manque* m. *de reconnaissance.*
ONDANKS, voorz. *Malgré, en dépit de, nonobstant.* ‖ — al zijne welsprekendheid, *malgré toute son éloquence.*
ONDEEG (TE), bw. *Qui n'est pas comme il faut.* ‖ Onpasselijk. *Indisposé.*
ONDEEL (-DEELEN), z. o. *Atome*, m.
ONDEELBAAR, bn. *Indivisible.* ‖ (jurispr.) *Impartible.*
ONDEELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Indivisibilité*, f. ‖ (jurispr.) *Impartibilité*, f.
*ONDEELIGE, z. m. *Individu*, m.
ONDEGE [TE], bw. *Zie* ONDEEG.
ONDEGELIJK, bn. *Qui ne vaut pas grand' chose.* ‖ Slecht. *Mauvais.* ‖ Kwaad. *Méchant.*
ONDENKBAAR, bn. *Non imaginable, inimaginable.*
ONDER, voorz. *Sous, au-dessous, dessous, par-dessous.* ‖ — den grond, *sous la terre.* ‖ — de wapens zijn, *être sous les armes.* ‖ — den schijn *of* den dekmantel, *sous prétexte, sous le masque.* ‖ Zich ten — geven, *se rendre.* ‖ — het juk brengen, *subjuguer.* ‖ Ten — brengen, *ruiner.* ‖ — den blauwen hemel, *à la belle étoile.* ‖ — water zetten, *inonder.* ‖ — water staan, *être inondé.* ‖ — iemand staan, *dépendre de qq.* ‖ (fig.) Iemand — de oogen zien, *prêter le collet à qq.* ‖ — iemands oogen komen, *paraître devant qq.* ‖ De zon gaat —, *le soleil se couche.* ‖ — de voet geraken, *être renversé.* ‖ — de voet schieten, *terrasser à coups de canon* ou *de fusil.* ‖ — elkander, *ensemble, pêle-mêle.* ‖ Gedurende. *Pendant, durant.* ‖ — de mis, *pendant la messe.* ‖ Tusschen. *Entre, parmi, au milieu de.* ‖ — ons, *entre nous.* ‖ — anderen, *entre autres.* ‖ — het lezen, *en lisant.* ‖ bw. *Dessous, en bas, dans le bas.* ‖ Van —, *d'en bas, de dessous, du fond.*
ONDERAAN, bw. *En bas, au bas bout.*
ONDERAANNEMER, z. m. *Sous-entrepreneur*, m.
ONDERAARDSCH, bn. *Souterrain.* ‖ —e weg, *chemin souterrain*, m.
ONDERADJUDANT, z. m. *Sous-adjudant*, m.
ONDERADMIRAAL, z. m. *Vice-amiral*, m.
ONDERADMIRAALSSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Vice-amiral, deuxième vaisseau* m. *d'une flotte.*
ONDERAFDEELING, z. v. *Subdivision*, f.
ONDERAMBTMAN, z. m. *Sous-amman*, m.
ONDERARM, z. m. *Avant-bras*, m., *partie inférieure* f. *du bras.*
ONDERBAAS, z. m. Meesterknecht. *Maître valet, maître ouvrier, maître garçon*, m.
ONDERBAAS, z. v. Voetstuk eens pilaars. *Soubassement* m. *d'une colonne.*
ONDERBALK, z. m. *Architrave*, f.
ONDERBAND, z. m. *Sous-bande*, f.
ONDERBANK, z. v. *Banc* m. *de dessous.*
ONDERBED, z. o. *Lit de dessous, matelas*, m.
ONDERBEEK (-BEKEN), z. v. *Ruisseau inférieur*, m.
ONDERBEK, z. m. *Mâchoire inférieure*, f.
ONDERBEUL, z. m *Valet de bourreau, aide bourreau*, m.
ONDERBEVELHEBBER, z. m. *Commandant en second, sous-chef*, m.
ONDERBEVELHEBBERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de commandant en second.*
ONDERBIBLIOTHECARIS, z. m. *Sous-bibliothécaire*, m.
ONDERBINDEN, (*onderbond, onderbonden*,) st. w. b. *Lier dessous.* ‖ (chir.) *Appliquer une ligature à, faire la ligature de, bander.* ‖ (tiss) *Lier.*
ONDERBINDING, z. v. (chir.) *Ligature*, f.
ONDERBLIJFSEL, z. o. *Ce qui ne grandit* ou *ne croît pas, avorton*, m. ‖ Dwerg. *Pygmée, nain*, m.
ONDERBLIJVEN, (*bleef onder, ondergebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ne pas bien grandir* ou *croître, rabougrir, se rabougrir.* ‖ onafsch. *N'avoir pas lieu, ne pas se faire, en demeurer là.*
ONDERBOEKHOUDER, z. m. *Second teneur* m. *de livres.*
ONDERBOETEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chômer.*
ONDERBOKS[E], z. v. Onderbroek. *Caleçon*, m.
ONDERBOOTSMAN (-LIEDEN), z. m. *Sous-bosseman*, m.
ONDERBORG, z. m. *Seconde caution*, f.
ONDERBORSTROK, z. m. *Gilet*, m., *camisole* f. *de dessous.*
ONDERBOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. (agric.) *Couvrir de terre en labourant.* ‖ onafsch. (constr.) *Soutenir par une maçonnerie.*
ONDERBREKEN, (*onderbrak, onderbraken, onderbroken*,) st. w. b. (fig.) Eene rede —, *interrompre.*
ONDERBREKING, z. v. *Interruption*, f.
ONDERBRENGEN, (*bracht onder, ondergebracht*,) onr. *en* afsch. w. b *Porter en bas, descendre.* ‖ In veiligheid brengen. *Mettre à couvert* ou *en sureté.* ‖ (fig.) Onderwerpen. *Soumettre, réduire, assujettir, subjuguer, dompter.*
ONDERBRIGADIER, z. m. *Sous-brigadier*, m.
ONDERBROEK, z. v. *Caleçon*, m.
ONDERBROEKMAKER, z. m. *Caleçonnier*, m.
ONDERBUIK, z. m. *Bas-ventre, hypogastre, abdomen*, m.
ONDERBUIKSKWAAL, z. v. *Zie* ONDERBUIKSZIEKTE.
ONDERBUIKSZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Maladie hypogastrique*, f.
ONDERBURGEMEESTER, z. m. *Vice-bourgmestre*, m.
ONDERBURGEMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de vice-bourgmestre.*
ONDERCONSUL, z. m. *Vice-consul*, m.
ONDERCONSULAAT, z. o. *Vice-consulat*, m.
ONDERDAAGS, bw. Kort geleden. *L'autre jour, depuis peu.*
ONDERDAAN, z. m. *Sujet*, m.
ONDERDALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Descendre* ou *disparaître sous l'horizon, se coucher.*
ONDERDANIG, bn. Onderworpen. *Sujet, soumis, obéissant.* ‖ Iemand — zijn, *être soumis à qq.* ‖ Nederig. *Humble.* ‖ Ik ben uw —e dienaar, *je suis votre très-humble serviteur.* ‖ bw. *Avec soumission, avec respect, humblement.*
ONDERDANIGHEID (zond. mv.), z. v. *Soumission, obéissance, sujétion*, f. ‖ Nederigheid. *Humilité*, f.
ONDERDANIG[LIJK], bw. *Zie* ONDERDANIG, bw.
ONDERDAS, z. v. *Cravate* f. *de dessous.*
ONDERDEEL (-DEELEN), z. o. *Partie inférieure*, f., *bas, dessous*, m. ‖ Onderafdeeling. *Subdivision*, f.
ONDERDEKEN, z. m. *Vice-doyen, sous-doyen*, m.
ONDERDEKEN, z. v. *Couverture* f. *de dessous.*
ONDERDEKENSCHAP (zond mv.), z. o. *Sous-doyenné*, m.
ONDERDEKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couvrir.*
ONDERDELVEN, (*dolf onder, ondergedolven*,) st. *en* afsch. w. b. *Enfouir, couvrir de terre.* ‖ onafsch. *Miner, saper.*
ONDERDEUR, z. v. *Porte* f. *de dessous.*
ONDERDIAKEN, z. m. *Sous-diacre*, m.
ONDERDIAKENSCHAP (zond. mv.), z. o. *Sous-diaconat*, m.
ONDERDIES, bw. Ondertusschen. *Entretemps.*

Onderdijk, z. m. *Partie inférieure d'une digue, digue* f. *de dessous.*

Onderdoen, (*deed onder, deden onder, ondergedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. Onderzetten. *Mettre* ou *placer sous qc.* ‖ o. (met *hebben*). Zwichten. *Céder.* ‖ — voor iemand, *céder à qq., baisser pavillon devant qq.*

Onderdompelen, zw. *en* afsch. w. b. *Plonger.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Plonger, s'enfoncer dans l'eau.*

Onderdompeling, z. v. *Action de plonger, immersion*, f. ‖ Doop bij —, *baptême* m. *par immersion.*

Onderdoor, bw. *Par-dessous.*

Onderdoorgaan, (*ging onderdoor, onderdoorgegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer par-dessous.*

Onderdoorglijden, (*gleed onderdoor, gleden onderdoor, onderdoorgegleden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser par-dessous.*

Onderdoorkruipen, (*kroop onderdoor, kropen onderdoor, onderdoorgekropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ramper par-dessous.*

Onderdoorloopen, (*liep onderdoor, onderdoorgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir par-dessous.*

Onderdoorrijden, (*reed onderdoor, reden onderdoor, onderdoorgereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer par-dessous à cheval* ou *en voiture.*

Onderdoorsluipen, (*sloop onderdoor, slopen onderdoor, onderdoorgeslopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Glisser par-dessous.*

Onderdoorvaren, (*voer onderdoor, onderdoorgevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer par-dessous en bateau.*

Onderdoorzeilen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer par-dessous à pleines voiles.*

Onderdorpel, z. m. *Sous-seuil*, m.

Onderdrempel, z. m. *Zie* Onderdorpel.

Onderdrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser sous.* ‖ onafsch. *Opprimer, accabler, vexer.*

Onderdrukker, z. m. *Oppresseur, exacteur*, m.

Onderdrukking, z. v. *Oppression, exaction, vexation*, f.

Onderduiken, (*dook onder, doken onder, ondergedoken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Plonger dessous.* ‖ (fig.) Voor iemand —, *céder à qq.*

Onderduwen, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser sous, pousser au-dessous de.* ‖ (fig.) *Opprimer.*

Ondereen, bw. *Pêle-mêle, ensemble, l'un avec l'autre.*

Ondereengooien, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter pêle-mêle.*

Ondereenklutsen, zw. *en* afsch. w. b. *Brouiller.*

Ondereenknoeien, zw. *en* afsch. w. b. *Tripoter.*

Ondereenmengen, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler, mélanger.*

Ondereensmijten, (*smeet ondereen, smeten ondereen, ondereengesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter pêle-mêle.*

Ondereenwerpen, (*wierp ondereen, ondereengeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter pêle-mêle.*

Ondereinde, z. o. *Bas bout*, m., *extrémité inférieure*, f.

Ondergaan, (*ging onder, ondergegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se coucher.* ‖ De maan gaat onder, *la lune se couche.* ‖ Zinken. *Couler à fond.* ‖ (fig.) Vervallen. *Déchoir, tomber en décadence, périr, disparaître, succomber.* ‖ onafsch. b. *Subir, souffrir, endurer, supporter.* ‖ Iemand den weg —, *couper le chemin à qq.* ‖ Vervangen. *Remplacer.* ‖ Heimelijk zoeken machtig te worden. *Chercher à s'emparer secrètement de qc.* ‖ Polsen. *Tâter le pouls à qq.*

Ondergang, z. m. (astron.) *Coucher* m. *des astres.* ‖ Verval. *Déclin*, m., *ruine, perte, décadence, chute*, f.

Ondergast, z. m. (brass.) *Garçon brasseur*, m.

Ondergeschikt, bn. *Subordonné, subalterne, sujet, dépendant, inférieur.* ‖ Onderworpen. *Soumis.* ‖ — maken, *subordonner.* ‖ —e, z. m. *Subordonné, subalterne*, m.

Ondergeschiktheid (zond. mv.), z. v. *Subordination, soumission, dépendance, infériorité*, f.

Ondergeschoven, bn. *Supposé, substitué.*

Ondergestoken, bn. *Zie* Ondergeschoven.

Ondergeteekende, z. m. *en* v. *Soussigné*, m., *soussignée*, f.

Ondergewas (zond. mv.), z. o. *Branche gourmande*, f., *rejeton* m. *au pied* ou *à la racine de l'arbre.*

Ondergod (-goden), z. m. *Dieu subalterne* ou *inférieur*, m.

Ondergodin, z. v. *Déesse subalterne* ou *inférieure*, f.

Ondergoed (zond. mv.), z. o. *Habillement* ou *vêtement* m. *de dessous.*

Ondergooien, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter sous qc., jeter par terre.*

Ondergordel, z. m. *Ceinture* ou *sangle* f. *de dessous.*

Ondergorden, zw. w. b. *Ceindre* ou *sangler par-dessous.*

Ondergording (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ceindre* ou *de sangler par-dessous.* ‖ Buikriem. *Sangle*, f.

Ondergraaf, z. m. *Vicomte*, m.

Ondergraafschap (zond. mv.), z. o. *Vicomté*, f.

Ondergraven, (*groef onder, ondergegraven*,) st. *en* afsch. w. b. *Enfouir, couvrir de terre.* ‖ onafsch. *Creuser, caver, saper, miner.*

Ondergraver, z. m. *Mineur, sapeur*, m.

Ondergravin, z. v. *Vicomtesse*, f.

Ondergraving, z. v. *Action de saper* ou *de miner, sape, mine*, f.

Ondergrond, z. m. *Sous-sol*, m.

Ondergronden, zw. w. b. Onderzoeken. *Sonder, examiner, scruter.*

Onderhaaf, z. v. (bot.) *Zie* Onderhage.

Onderhage, z. v. (bot.) *Lierre terrestre* ou *traînant*, m.

Onderhalen, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer vers le bas* ou *sous qc.* ‖ onafsch. *Souligner.* ‖ Achterhalen. *Atteindre, attraper, joindre en chemin.*

Onderhaling, z. v. *Action* f. *de souligner.* ‖ Het onderhaalde. *Mots soulignés*, m. pl.

Onderhals, z. m. *Partie inférieure* f. *du cou.* ‖ (anat.) *Hypotrachélion*, m.

Onderhandelaar, z. m. *Négociateur*, m. ‖ Middelaar. *Médiateur.*

Onderhandelaarster, z. v. *Négociatrice*, f.

Onderhandelen, zw. w. b. *Négocier, traiter, conférer.* ‖ Over den vrede —, *conférer sur la paix.* ‖ (mil.) *Capituler.*

Onderhandeling, z. v. *Négociation, conférence*, f. ‖ In — treden, *entrer en négociation* ou *en conférence.* ‖ —en openen, *entamer des négociations.* ‖ (mil.) *Capitulation*, f.

Onderhandsch, bn. *Qui se fait sous main.* ‖ — geschrift, *acte* m. *sous seing privé.*

Onderhelpen, (*hielp onder, ondergeholpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Aider à mettre sous qc.* ‖ Onder dak helpen. *Aider à trouver un logis.*

Onderhemd, z. o. *Chemise* f. *de dessous.*

Onderhevig, bn. Blootgesteld. *Sujet* ou *exposé à.*

Onderhevigheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui est sujet* ou *exposé à qc.*
Onderhooren, zw. w. b. Ondervragen. *Interroger, questionner.*
Onderhoorig, bn. *Dépendant de, subordonné, appartenant à.* || —e, z. m. *en* v. *Subordonné*, m., *subordonnée*, f.
Onderhoorigheid (zond. mv.), z. v. *Subordination, dépendance*, f.
Onderhopman (–mans, –lieden), z. m. *Capitaine* m. *en second.*
Onderhoud (zond. mv.), z. o. *Entretien*, m., *subsistance*, f. || Instandhouding. *Entretien, entretènement*, m. || Handhaving. *Maintien*, m. || Waarneming. *Observation*, f. || Gesprek. *Discours*, m., *conversation*, f., *entretien*, m. || Tijdverdrijf. *Amusement, délassement*, m.
Onderhouden, (*hield onder, ondergehouden*,) st. *en* afsch. w. b. *Tenir sous qc.* || In bedwang houden. *Tenir la bride à, dompter, réprimer.* || Onderdrukken. *Opprimer.* || Achterhouden. *Distraire, détourner.* || onafsch. In stand houden. *Entretenir, conserver, tenir en bon état.* || Een gebouw —, *entretenir un bâtiment.* || De vriendschap —, *entretenir l'amitié.* || Een leger —, *entretenir une armée* || Gods geboden —, *garder* ou *observer les commandements de Dieu.* || Iemands aandacht gaande houden. *Entretenir.* || Elkander —, *s'entretenir, converser.* || Zich met iemand —, *causer avec qq.*
Onderhoudend, bn. *Amusant, divertissant.*
Onderhoudendheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est amusant* ou *divertissant.*
Onderhouder, z. m Waarnemer. *Observateur*, m. || Bewaarder. *Conservateur*, m. || (mar.) *Garant*, m.
Onderhouding (zond. mv.), z. v. *Entretien*, m., *conservation*, f. || — der geboden Gods, *observation* f *des commandements de Dieu.* || Onderhoud. *Entretien*, m.
Onderhoudskosten, z. m. mv. *Dépenses* f. pl. *d'entretien.* || (jurispr.) *Impenses*, f. pl.
Onderhoudster, z. v. Waarneemster. *Observatrice*, f.
Onderhuid, z. v. *Peau de dessous, cuticule*, f. || (mar.) *Œuvres vives*, f. pl.
Onderhuis, z. o. *Rez-de-chaussée*, m.
Onderhuren, zw. *en* afsch. w. b. *Sous-louer.* || (mar.) *Sous-affréter.* || onafsch. *Louer sous main.*
Onderhuring, z. v. *Sous-location*, f.
Onderhuur, z. v. *Sous-location*, m.
Onderhuurder, z. m. *Sous-locataire*, f.
Onderhuurster, z. v. *Sous-locatrice*, f.
Onderin, bw. *Par-dessous et en dedans.*
Onderjarig, bn. Minderjarig. *Mineur.*
Onderjas, z. v. *Redingote* f. *de dessous.*
Onderkaak, z. v. *Machoire inférieure*, f. || — eens paards, *ganache*, f.
Onderkaaksbeen (–beenen,) z o *Zie* **Onderkaak.**
Onderkaaksklier, z. v. *Glande sous-maxillaire*, f.
Onderkaakszenuw, z. v. *Nerf sous-maxillaire*, m.
Onderkam, z. m. — van eenen haan, *barbes* f. pl. *de coq.*
Onderkanselier, z. m. *Vice-chancelier*, m.
Onderkant, z. m. *Dessous, côté inférieur, côté de dessous, bas*, m., *partie inferieure*, f.
Onderkap, z. v. *Zie* **Ondermuts.**
Onderkas, z. v. (impr.) *Bas-de-casse*, m.
Onderkelder, z. m. *Cave plus basse qu'une autre, cave inférieure*, f.
Onderkennen, zw. w. b. *Distinguer, discerner, reconnaître.* || (méd.) *Diagnostiquer.*
Onderkeurs, z. v. *Corps* m. *de jupe.*
Onderkin, z. v. *Double menton*, m. || — eens paards, *sous-barbe* f. *d'un cheval.*
Onderkleed (-klee[de]ren), z. o. *Habit* m. *de dessous, veste*, f. || — eener vrouw, *sous-jupe*, f.
Onderknie, z v. (mar.) *Coupe-gorge*, m.
Onderkok (–koks), z. m. *Aide de cuisine, marmiton, galopin*, m.
Onderkomeling, z. m. *en* v. *Avorton*, m.
Onderkomen, (*ik kom onder, hij komt onder; kwam onder, kwamen onder, ondergekomen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir dessous.* || Onderloopen. *Être submergé.* || Onder dak komen. *Trouver un logis.* || Bezwijken. *Succomber.* || onafsch. Vervallen. *Dépérir.*
Onderkomen (zond. mv.), z. o. *Toit, logis*, m. || Ambt, plaats. *Emploi*, m., *place*, f.
Onderkoning, z. m. *Vice-roi*, m.
Onderkoningin, z. v. *Vice-reine*, f.
Onderkoningschap (zond. mv.), z. o. *Vice-royauté*, f.
Onderkoop (zond. mv.), z. m. *Action* f. *d'acheter sous main.*
Onderkoopen, (*onderkocht*,) onr. w. b. *Acheter sous main.*
Onderkooper, z. m. *Celui qui achète sous main.*
Onderkooping, z. v. *Achat* m. *fait sous main.*
Onderkorst, z. v. *Croûte de dessous, abaisse*, f.
Onderkoster, z. m. *Sous-sacristain*, m.
Onderkosterschap (zond. mv.), z. o. *Office* m. *de sous-sacristain.*
Onderkous (–kousen), z. v. *Chaussette*, f.
Onderkrijgen, (*kreeg onder, kregen onder, ondergekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Terrasser en luttant.* || Ten onder brengen. *Subjuguer, soumettre.*
Onderkruipen, (*kroop onder, kropen onder, ondergekropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ramper dessous.* || onafsch. b. *Supplanter.* || Iemand —, *supplanter qq., couper l'herbe sous les pieds à qq.*
Onderkruiper, z. m. *Supplantateur, intrigant*, m.
Onderkruiping, z. v. *Supplantation*, f.
Onderkruipster, z. v. *Celle qui supplante, intrigante*, f.
Onderkussen, z. o. *Coussin* m. *de dessous.*
Onderlaag, z. v. *Couche inférieure*, f. || —lagen eens beds, *enfonçure* f. ou *fond* m. *d'un lit.* || Nederlaag. *Défaite, déroute*, f., *échec*, m. || De — krijgen, *avoir le dessous, être battu.* || (mar.) — eens schips, *batterie inférieure* f. *d'un vaisseau.*
Onderlaken, z. o. *Drap* m. *de lit de dessous.*
Onderlandvoogd, z. m. *Sous-gouverneur, vice-gouverneur*, m.
Onderlast (zond. mv.), z. m. (mar.) *Charge* f. *de dessous.*
Onderleen (–leenen), z. o. *Arrière-fief, fief servant*, m.
Onderlegd, bn. *Zie* **Onderleid.**
Onderleggen, (*legde* of *leide onder, ondergelegd* of *ondergeleid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Mettre, placer* ou *poser dessous.* || (fig.) Overwinnen. *Vaincre, dompter.* || onafsch. Aanhoogen, aanvullen. *Rehausser, relever, remplir.* || (fig.) Ondernemen. *Entreprendre.* || Beproeven. *Essayer.* || Vaststellen, besluiten. *Arrêter, fixer, décider, résoudre.* || Voorzien. *Pourvoir, munir.* || Zich —. Besluiten. *Se résoudre, se décider.* || Zich —. Ondernemen. *Entreprendre.*
Onderlegger, z. m. *Poutre* f. *de dessous.*
Onderlegsel, z. o. *Ce qu'on met dessous, morceau* m. ou *pièce* f. *de renfort.* || Vulsel. *Remplissage, remplage*, m. || (impr) *Taquon*, m.
Onderleid, bn. Wel voorzien. *Bien muni* ou

pourvu. ‖ — van kleederen, *bien pourvu d'habits.*
ONDERLIGGEN, (*lag onder, lagen onder, ondergelegen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être dessous, être couché dessous.* ‖ Onder water liggen. *Être inondé* ou *submergé.* ‖ Overwonnen worden. *Avoir le dessous, succomber, être vaincu.*
ONDERLIGGEND, bn. *Qui a le dessous, qui est le plus faible.*
ONDERLIJF, z. o. *Partie inférieure* f. *du corps.* ‖ (anat) *Abdomen,* m. ‖ Onderkleed. *Corsage* m. *de dessous.*
ONDERLIJK (zond. mv.), z. o. (mar.) *Bordant,* m., *bordure,* f.
ONDERLIJZEIL, z. o. *Bonnette inférieure,* f.
ONDERLING, bn. Wederkeerig. *Mutuel, réciproque.* ‖ bw. *Mutuellement, réciproquement.*
ONDERLINNEN (zond. mv.), z. o. *Linge* m. *de dessous.*
ONDERLIP, z. v. *Lèvre inférieure,* f. ‖ Dikke —, *lippe,* f.
ONDERLOOPEN, (*liep onder, ondergeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir sous qc.* ‖ (fig.) Overstroomd worden. *Être inondé* ou *submergé.* ‖ (fam.) *Se glisser parmi le nombre.*
ONDERLUITENANT, z. m. *Sous-lieutenant,* m.
ONDERLUITENANTSCHAP, z. o. *Sous-lieutenance,* f.
ONDERMAANSCH, bn. *Sublunaire, terrestre.* ‖ Vergankelijk. *Périssable, passager, éphémère, inconstant.* ‖ Het —e, z. o. *Les choses terrestres,* f. pl.
ONDERMAAT (zond. mv.), z. v. *Diminution* f. *de mesure, déchet,* m.
ONDERMATRAS, z. v. *Matelas* m. *de dessous.*
ONDERMATRES, z. v. *Sous-maîtresse,* f.
ONDERMEESTER, z. m. *Sous-maître,* m
ONDERMEESTERES, z. v. *Sous-maîtresse,* f.
ONDERMENGEN, zw. w. b. *Mêler, entremêler, mélanger, amalgamer.*
ONDERMIJNEN, zw. w. b. *Miner, caver, saper, creuser.* ‖ (fig.) *Miner, saper.*
ONDERMIJNEN, zw. *en* afsch. w. b. Onder den prijs mijnen. *Acheter au-dessous du prix fixé.*
ONDERMIJNER, z. m. *Mineur, sapeur,* m.
ONDERMIJNING, z. v. *Mine, sape,* f.
ONDERMUREN, zw. w. b. *Soutenir par une maçonnerie.*
ONDERMUTS (-MUTSEN), z. v. *Bonnet* m. *de dessous.*
ONDERMUUR, z. m. *Partie inférieure* f. *d'un mur.*
ONDERNAAIEN, zw. w. b. *Coudre par-dessous.*
ONDERNEEMSTER, z. v. *Entrepreneuse,* f.
ONDERNEMEN, (*ondernam, ondernamen, ondernomen,*) st. w. b. *Entreprendre, tenter.* ‖ Eene reis —, *entreprendre un voyage.* ‖ Een groot werk —, *entreprendre un grand ouvrage.*
ONDERNEMER, z. m. *Entrepreneur,* m.
ONDERNEMING, z. v. *Entreprise,* f. ‖ Dwaze —, *équipée,* f.
ONDERNUNCIUS (-CII), z. m. *Internonce,* m.
ONDEROFFICIER, z. m. *Officier subalterne, sous-officier,* m.
ONDEROFFICIERSSTREPEN, z. v. mv. *Galons* m. pl. *de sous-officier.*
ONDEROORZAAK, z. v. *Cause secondaire,* f.
ONDEROPZICHTER, z. m. *Sous-inspecteur,* m.
ONDEROVEN, z. m. *Bas* m. *d'un four.*
ONDERPACHT, z. v. *Sous-bail,* m., *sous-ferme,* f.
ONDERPACHTEN, zw. w. b. *Sous-fermer, sous-afermer.*
ONDERPACHTER, z. m. *Sous-fermier,* m.
ONDERPACHTSTER, z. v. *Sous-fermière,* f.
ONDERPAND, z. o. *Gage, nantissement,* m. ‖ Hypotheek. *Hypothèque,* f. ‖ Tot — stellen, *hypothéquer.* ‖ Tot — geven, *donner en gage.* ‖ (fig.) *Gage,* m.
ONDERPANDEN, zw. w. b. *Donner* ou *mettre en gage, engager.* ‖ Hypothekeeren. *Hypothéquer.*
ONDERPANDING, z. v. *Action* f. *d'engager, engagement,* m. ‖ Hypothekeering. *Action* f. *d'hypothéquer.* ‖ Hypotheek. *Hypothèque,* f.
ONDERPASTOOR (-PASTOORS, -PASTOREN), z. m. *Vicaire,* m.
ONDERPASTORIJ, z. v. *Vicariat,* m., *vicairie,* f.
ONDERPLAAT, z. v. *Plaque* ou *platine* f. *de dessous.*
ONDERPLOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couvrir de terre en labourant* ou *au moyen de la charrue.*
ONDERPLOEGING, z. v. *Action* f. *de couvrir de terre en labourant.*
ONDERPLOMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Plonger.* ‖ o. (met *zijn*). *Plonger.*
ONDERPREFECT, z. m. *Sous-préfet,* m.
ONDERPREFECTUUR, z. v. *Sous-préfecture,* f.
ONDERPRIOR, z. m. *Sous-prieur,* m.
ONDERPRIORIN, z. v. *Sous-prieure,* f.
ONDERRA (-RAAS), z. v. (mar.) *Basse-vergue,* f.
ONDERRAAKLIJN, z. v. (géom.) *Sous-tangente,* f.
ONDERRAAM, z. o. *Châssis* m. *de dessous.*
ONDERRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber sous les pieds, être renversé, tomber.*
ONDERREGENT, z. m. *Sous-régent, vice-régent,* m,
ONDERREGENTSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de sous-régent* ou *de vice-régent.*
ONDERRICHT (zond. mv.), z. o. *Instruction,* f., *enseignement,* m. ‖ Iemand — geven, *instruire qq.*
ONDERRICHTEN, zw. w. b. *Instruire, enseigner, apprendre.* ‖ Iemand van iets —, *informer qq. de qc.*
ONDERRICHTER, z. m. *Celui qui instruit, instructeur,* m. ‖ (mil.) *Instructeur,* m.
ONDERRICHTING, z. v. *Action* f. *d'instruire.* ‖ Bericht, inlichting. *Information, instruction,* f., *éclaircissement, renseignement, avis,* m.
ONDERRIEM, z. m. *Courroie* ou *ceinture* f. *que l'on porte sous les habits.* ‖ (papet.) *Rame inférieure,* f.
ONDERRIJDEN, (*reed onder, reden onder, ondergereden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). (mar.) *Être mangé par la mer.* ‖ (agric.) Onderploegen. *Couvrir de terre en labourant.*
ONDERROK, z. m. *Jupon, cotillon,* m.
ONDERROOKEN, zw. w. b. *Fumer* ou *enfumer par-dessous.*
ONDERRUIM (zond. mv.), z. o. (mar.) Diepste van het ruim. *Fond* m. *de cale.*
ONDERSCHEID (zond. mv.), z. o. *Différence,* f. ‖ — tusschen twee zaken maken, *faire de la différence entre deux choses.* ‖ Zonder —, *sans distinction, indistinctement.* ‖ Oordeel. *Jugement, discernement,* m. ‖ Met oordeel des —s *sciemment.* ‖ Jaren van —, *âge* m. *de discrétion.*
ONDERSCHEIDEN, (*onderscheidde, onderscheiden,*) st. w. b. *Distinguer, discerner, marquer la différence entre.* ‖ De tonen —, *distinguer les tons.* ‖ Eenen hond van eenen wolf —, *distinguer un chien d'avec un loup.* ‖ Het goed van het kwaad —, *distinguer le mal et le bien.* ‖ Zich —. *Se distinguer.* ‖ Zich —. Uitmunten. *Exceller, se distinguer.*
ONDERSCHEIDEN, bn. Verschillend. *Différent, divers, distinct.* ‖ bw. *Différemment, diversement, distinctement.*
ONDERSCHEIDEN[LIJK], bw. *Zie* ONDERSCHEIDEN.
ONDERSCHEIDING, z. v. *Distinction,* f., *discernement,*

m. || Oordeel. *Jugement*, *discernement*, m. || Uitmuntendheid. *Distinction*, f.

ONDERSCHEIDINGSGAVE (zond. mv.), z. v. *Discernement*, m.

ONDERSCHEIDINGSTEEKEN, z. o. *Signe* ou *caractère distinctif*, m., *marque distinctive*, f.

ONDERSCHEIDINGSVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Discernement*, m.

ONDERSCHENKEL, z. m. *Focile inférieur*, m.

ONDERSCHEPPEN, zw. w. b. *Intercepter.* || Eenen brief —, *intercepter une lettre.* || Stuiten. *Arrêter.* || Onderbreken. *Interrompre.* || Iets —. Iets trachten te weten. *Tâcher de savoir* ou *de découvrir qc.*, *s'informer de qc. en secret.*

ONDERSCHEPPING, z. v. *Interception*, f.

ONDERSCHIP (zond. mv.), z. o. *Fond* m. *de cale.*

ONDERSCHOORSEL, z. o. *Étai*, *étançon*, m., *étaie*, f., *appui*, m.

ONDERSCHOREN, zw. w. b. *Étayer*, *étançonner*, *soutenir*, *appuyer.* || (fig.) *Soutenir*, *appuyer*, *assister*, *seconder.* || (mar.) *Accorer.*

ONDERSCHORING, z. v. *Action* f. *d'étayer* ou *d'étançonner*, *étayement*, m. || Onderschoorsel. *Étai*, *étançon*, m., *étaie*, f., *appui*, m.

ONDERSCHOUT, z. m. *Vice-bailli*, m.

ONDERSCHRAGEN, zw. w. b. *Zie* ONDERSCHOREN.

ONDERSCHRAGING, z. v. *Zie* ONDERSCHORING.

ONDERSCHRIFT, z. o. *Souscription*, f. || Onderteekening. *Signature*, f., *seing*, m.

ONDERSCHRIJVEN, (*onderschreef*, *onderschreven*,) st. w. b. *Souscrire*, *soussigner*, *signer.* || Onderschreven brief, *lettre signée*, f.

ONDERSCHRIJVING, z. v. *Action* f. *de souscrire*, *de soussigner* ou *de signer.* || Onderschrift. *Souscription.* || Onderteekening. *Signature*, f., *seing*, m.

ONDERSCHUIVEN, (*schoof onder*, *schoven onder*, *ondergeschoven*), st. *en* afsch. w. b. *Pousser sous.* || (jurispr.) *Supposer*, *substituer.*

ONDERSHANDS, bw. *Sous main*, *secrètement.*

ONDERSLAAN, (*ondersloeg*, *onderslagen*,) st. w. b. (chir.) *Toucher.* || Achterhouden. *Détourner.*

ONDERSLAG (-SLAGEN), z. m. *Jet* ou *rejeton* m. *au pied d'un arbre.* || (tiss.) *Trame*, f.

ONDERSMIJTEN, (*smeet onder*, *smeten onder*, *ondergesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter parmi.*

ONDERSNE[D]E, z. v. *Tranche* f. *de dessous.*

ONDERSNEEUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se couvrir de neige.*

ONDERSPANNEN, (*onderspande*, *onderspannen*,) st. w. b. *Tendre au bas de.*

ONDERSPIT (zond. mv.), z. o. (fig.) In het — zijn, *être dans un mauvais état*, *être mal dans ses affaires.* || In het — geraken, *tomber en décadence*, *déchoir.* || Het — delven, *être vaincu*, *avoir le dessous.*

ONDERSPITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couvrir de terre en bêchant.*

ONDERST, bn. *Inférieur*, *le plus bas.*

ONDERSTAAN, (*stond onder*, *ondergestaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être sous* ou *dessous*, *être dans un endroit plus bas.* || onafsch. b. Ondernemen. *Entreprendre*, *tenter.* || Lijden. *Subir.* || Zich —. *Oser*, *se permettre*, *avoir l'audace de.*

ONDERSTAAND, bn. *Qui est au pied* ou *au bas de*, *ci-dessous*, *ci-après.*

ONDERSTADHOUDER, z. m. *Sous-gouverneur*, *vice-stadhouder*, m.

ONDERSTADHOUDERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de sous-gouverneur* ou *de vice-stadhouder.*

ONDERSTAND (zond. mv.), z. m. Bijstand. *Appui*, *secours*, m., *aide*, *assistance*, f. || — noodig hebben, *avoir besoin d'assistance.* || — doen, *secourir*, *assister*, *aider.* || — in geld, *secours en argent.*

ONDERSTANDGELD, z. o. *Subside*, m., *subvention*, f.

ONDERSTE (zond. mv.), z. o. *Partie inférieure*, f., *bas*, *dessous*, m. || Het — boven keeren *of* zetten, *bouleverser*, *mettre sens dessus dessous.*

ONDERSTEEK (-STEKEN), z. m. Bedrog. *Tromperie*, f. || Iemand — doen, *supplanter qq.* || o. *Zie* ONDERSTEEKBEKKEN.

ONDERSTEEKBEKKEN, z. o. *Bassin* m. *à queue pour l'usage d'un malade qui ne quitte pas le lit.*

ONDERSTEEKSEL, z. o. *Zie* ONDERSTEEKBEKKEN.

ONDERSTEKEN, (*onderstak*, *onderstaken*, *onderstoken*,) st. w. b. Doorschieten. *Mêler.* || De kaarten —, *mêler les cartes.* || In het geheim overleggen. *Concerter.* || afsch. *Supposer.* || Een kind —, *supposer* ou *substituer un enfant.*

ONDERSTELLEN, zw. w. b. *Supposer.* || Laten wij —, dat, *supposons que.* || Onderstel het geval, *posez le cas.*

ONDERSTELLING, z. v. *Supposition*, f.

ONDERSTEUNEN, zw. w. b. *Étayer*, *étançonner*, *soutenir*, *appuyer.* || Eenen muur —, *étayer un mur.* || Een verzoek —, *appuyer une demande.* || (fig.) Iemand met geld —, *donner à qq. des secours en argent.* || (fig.) Bijstaan. *Aider*, *assister*, *seconder*, *secourir.*

ONDERSTEUNING, z. v. *Appui*, *soutien*, *étayement*, m. || Bijstand. *Aide*, *assistance*, f., *secours*, *appui*, m. || Hij mag op mijne — rekenen, *il peut compter sur mon appui.*

ONDERSTREPEN, zw. w. b. *Souligner.*

ONDERSTREPING, z. v. *Soulignement*, m.

ONDERSTUT, z. o. *Zie* ONDERSCHOORSEL.

ONDERSTUTTEN, zw. w. b. *Zie* ONDERSTEUNEN.

ONDERSTUTTING, z. v. *Zie* ONDERSTEUNING.

ONDERSTUURMAN (-LIEDEN), z. m. (mar.) *Pilote en second*, *aide-second*, m.

ONDERTAND, z. m. *Dent* f. *de dessous.*

ONDERTASTEN, zw. w. b. *Examiner*, *sonder.* || (chir.) Onderslaan. *Toucher.*

ONDERTEEKENAAR, z. m. *Signataire*, m.

ONDERTEEKENARES, z. v. *Signataire*, f.

ONDERTEEKENEN, zw. w. b. *Mettre une marque sous qc.* || Zijn handteeken onder iets schrijven. *Mettre sa signature* ou *son nom au bas d'un écrit*, *soussigner.* || afsch. De ondergeteekende bekent, *le soussigné reconnaît.*

ONDERTEEKENING, z. v. *Souscription*, f. || Handteekening. *Signature*, f., *seing*, m.

ONDERTIJDS, bw. *Quelquefois*, *de temps à autre*, *de temps en temps*, *parfois.*

ONDERTROUW (zond. mv.), z. m. *Fiançailles*, f. pl.

ONDERTROUWDE, z. m. *en* v. *Fiancé*, m., *fiancée*, f.

ONDERTROUWEN, zw. w. b. *Fiancer.*

ONDERTROUWING, z. v. *Fiançailles*, f. pl.

ONDERTUSSCHEN, bw. *Sur ces entrefaites*, *cependant*, *en attendant.* || Niettegenstaande. *Néanmoins.* || voegw. — dat, *pendant que*, *en attendent que*, *tandis que.*

ONDERUIT, bw. *Par-dessous et dehors.*

ONDERVAT (-VATEN), z. o. Lekvat. *Baquet*, m., *sébile*, f.

ONDERVICARIAAT (zond. mv.), z. o. *Sous-vicariat*, m.

ONDERVERDEELING, z. v. *Subdivision*, f.

ONDERVICARIS, z. m. *Sous-vicaire*, m.

ONDERVINDEN, (*ondervond*, *ondervonden*,) st. w. b. *Éprouver*, *faire l'expérience de*, *ressentir.* || Hij heeft het ondervonden, *il en a fait l'expérience.* || De eigenschappen eens geneesmiddels —, *expérimenter la vertu d'un remède.*

ONDERVINDING, z. v. *Expérience*, f. || Man zon-

—, *homme sans expérience.* || Gebrek
-, *inexpérience*, f. || Bij —, *par expé*
.OER, z. m. *Plancher* ou *pavé* m. *de*
OGD, z. m. *Subrogé-tuteur*, m.
OGDIJ (zond. mv.), z. v. *Fonction d'un*
-tuteur, sous-tutelle, f.
ORZITTER, z. m. *Vice-président*, m.
AAGSTER, z. v. *Questionneuse*, f.
AGEN, (*ondervroeg* of *ondervraagde, on-*
gd,) onr. *of* zw. w. b. *Questionner, in-*
r, examiner. || (polit.) *Interpeller.*
AGER, z. m. *Interrogateur, questionneur,*
ateur, m. || (polit.) *Interpellateur*, m.
AGING, z. v. *Question, interrogation,*
le, f., *examen*, m. || Gerechtelijke —,
gatoire, m. || (polit.) *Interpellation*, f.
ARTS, bw. *Vers le bas, vers la partie*
re, au bas, au-dessous.
L, z. m. *Partie inférieure* f. *d'un quai.*
.) *Fausse-braie*, f.
NT (zond. mv.), z. o. (mar.) *Haubans*
des bas mâts.
RIG, bn. Onderhevig. *Sujet, exposé.*
G (-WEGEN), z. m. *Chemin inférieur*, m.
G, ONDERWEGE, bw. *En chemin, en*
en marche, chemin faisant.
LVEN, zw. w. b. *Voûter par en bas.*
RELD (zond. mv.), z. v. *Bas monde*, m.
Doodenwereld. *Séjour* m. *des morts.* ||
Champs Élysées, enfers, m. pl.
RP, z. o. *Sujet*, m., *matière*, f. || Een
andelen, *traiter un sujet.* || (gramm., log.)
RPEN, (*onderwierp, onderworpen*,) st.
Assujettir, soumettre, réduire sous son
asservir, subjuguer. || Velen kwalen on-
pen zijn, *être sujet à bien des maux.*
—. *Se soumettre, se résigner, obéir.*
RPING, z. v. *Assujettissement*, m., *sou-*
, *réduction*, f. || Gehoorzaamheid. *Obéis-*
résignation, soumission, f.
HT (zond. mv.), z. o. *Diminution* f. *de*
u'une chose éprouve, déchet, m.
L, ONDERWIJLEN, bw. *Cependant, en*
nt, entretemps, sur ces entrefaites.
S (zond. mv.), z. o. *Instruction*, f., *en-*
ent, m. || Iemand — geven, *donner des*
à qq.
SKUNST (zond. mv.), z. v. *Didactique*,
m. *d'enseigner.*
ZEN, (*onderwees, onderwezen*,) st. w. b.
e, enseigner. || Kinderen —, *instruire*
ants. || Iemand in het cijferen —, *en-*
l'arithmétique à qq. || Eenen soldaat —,
un soldat.
ZER, z. m. *Instituteur, maître, précep-*
.. || (mil.) *Instructeur*, m.
ZING, z. v. *Action* f. *d'instruire* ou *d'en-*
|| Onderwijs. *Instruction*, f., *enseigne-*
m.
NDEN (ZICH), (*onderwond, onderwonden*,)
wederk. *Oser faire qc., entreprendre,*
prendre la hardiesse de. || Zich groote
—, *entreprendre de grandes choses.*
NDVEEL, z. m. *Zie* BEMOEIAL.
RPELING, z. m. *en* v. *Sujet*, m., *su-*
RPEN, bn. *Sujet, soumis, assujetti.*
RPENHEID (zond. mv.), z. v. *Sujétion*, f.
OETEN, zw. w. b. *Fouiller sous, creuser,*
miner, saper.

ONDERZAAL, z. v. Benedenzaal. *Salle* f. *d'en bas.*
ONDERZAAT, z. m. Onderdaan. *Sujet*, m. || Vazal. *Vassal*, m.
ONDERZEIL, z. o. *Basse-voile*, f.
ONDERZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre, poser* ou *placer sous qc.* || Onder water zetten. *Inonder.* || onafsch. Ondersteunen. *Étayer, étançonner, soutenir, appuyer.*
ONDERZIELTJE, z. o. *Petit jupon, cotillon* ou *corset*, m.
ONDERZINKEN, (*zonk onder, ondergezonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller au fond, couler à fond, enfoncer, s'enfoncer.*
ONDERZOEK (zond. mv.), z. o *Examen*, m., *investigation, recherche, information, perquisition*, f. || — naar iets doen, *s'informer* ou *s'enquérir de qc.* || Gerechtelijk —, *enquête*, f. || — eener rekening, *examen* m. *d'un compte.*
ONDERZOEKEN, onr. w. b. *Rechercher, examiner, faire l'examen de, explorer, s'informer de.* || Eene rekening —, *examiner un compte.* || Eene wonde —, *explorer une plaie.* || Ondervragen. *Interroger, questionner.* || o. (met *hebben*). *Prendre des informations.*
ONDERZOEKER, z. m. *Examinateur, scrutateur, investigateur, explorateur*, m.
ONDERZOEKING, z. v. *Zie* ONDERZOEK.
ONDERZOEKSTER, z. v. *Examinatrice, investigatrice*, f.
ONDERZOLDERING, z. v. *Plafond inférieur*, m.
ONDERZOUT, z. o. *Sous-sel*, m.
ONDERZWACHTEL, z. v. *Première bande*, f.
ONDEUGD, z. v. Ondeugendheid. *Vice, défaut*, m., *méchanceté, malice*, f. || Gebrek. *Vice*, m.
ONDEUGD, z. m. *en* v. Persoon. *Méchant*, m., *méchante*, f.
ONDEUGEND, bn. *Méchant, dépravé, pervers, mauvais, vicieux, corrompu.* || Wispelturig. *Pétulant*, m. || Lasterlijk. *Calomnieux.* || Vuil. *Obscène, sale.*
ONDEUGENDHEID (-HEDEN), z. v. *Méchanceté, perversité, dépravation, malice*, f., *vice*, m. || Wispelturigheid. *Pétulance*, f.
ONDICHT (zond. mv.), z. o. *Prose*, f.
ONDICHT, bn. *Qui n'est pas serré, percé, lâche.*
ONDICHTERLIJK, bn. *Qui n'est pas poétique, prosaïque.*
*ONDIEFT, bn. Buitengewoon fraai. *Fort beau, fort joli.* || bw. *Fort bien.*
ONDIENST, z. m. Slechte dienst. *Mauvais service, mauvais office*, m. || Iemand — doen, *rendre un mauvais service à qq., désobliger qq., desservir qq.*
ONDIENSTIG, bn. Onnut. *Inutile, qui ne sert à rien, inopportun, peu convenable.* || Ongezond. *Malsain, insalubre.* || bw. *Inutilement.*
ONDIENSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Inutilité, inopportunité*, f. || Ongezondheid. *Insalubrité*, f.
ONDIENSTIG[LIJK], bw. *Zie* ONDIENSTIG.
ONDIENSTVAARDIG, bn. *Qui n'est pas serviable, officieux* ou *obligeant, qui n'est guère complaisant.*
ONDIEP, bn. *Pas profond, peu profond.* || (mar.) — water, *eau maigre*, f.
ONDIEPTE, z. v. *Manque* m. *de profondeur.* || (mar.) Ondiepe plaats. *Bas-fond*, m.
ONDIER, z. o. *Monstre*, m.
ONDING, z. o. *Non-être, être* m. *de raison, chimère*, f.
ONDOENLIJK, bn. *Infaisable, impraticable, inexécutable, qui ne peut se faire.* || Onmogelijk. *Impossible.*
ONDOENLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Impossibilité*, f.

ONDOORDACHT, bn. *Qui n'est pas bien médité, irréfléchi.*

ONDOORDRINGBAAR, bn. *Impénétrable, imperméable.*

ONDOORDRINGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Impénétrabilité, imperméabilité,* f.

ONDOORGANKELIJK, bn. *Où l'on ne peut point passer, impraticable.*

ONDOORGROND, bn. *Qui n'est pas approfondi.*

ONDOORGRONDELIJK, bn. *Impénétrable, insondable, inscrutable.* ‖ Onbegrijpelijk. *Incompréhensible.* ‖ bw. *Impénétrablement.*

ONDOORGRONDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Impénétrabilité, inscrutabilité,* f. ‖ Onbegrijpelijkheid. *Incompréhensibilité,* f.

ONDOORKOMELIJK, bn. *Insurmontable, infranchissable.*

ONDOORSCHIJNEND, bn. *Opaque, qui n'est pas transparent.*

ONDOORSCHIJNENDHEID (zond. mv.), z. v. *Opacité,* f., *manque* m. *de transparence.*

ONDOORWAADBAAR, bn. *Qui n'est pas guéable.*

ONDOORWAADBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas guéable.*

ONDOORWORSTELBAAR, bn. *Qu'on ne peut éviter* ou *surmonter en luttant, insurmontable.*

ONDOORZICHTIG, bn. *Opaque.* ‖ (fig.) Niet schrander. *Qui n'est pas pénétrant* ou *perspicace.*

ONDOORZICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Opacité,* f. ‖ (fig.) *Manque* m. *de perspicacité.*

ONDOORZOCHT, bn. *Qui n'est pas examiné* ou *approfondi, non fouillé de toutes parts.*

ONDRAAGBAAR, bn. *Qu'on ne peut porter.*

ONDRAAGLIJK, bn. *Insupportable, intolérable.* ‖ bw. *Insupportablement.*

ONDRAAGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est insupportable* ou *intolérable.*

ONDRINKBAAR, bn. *Qui n'est pas potable, impotable.*

ONDRINKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas potable.*

ONDUBBELZINNIG, bn. *Qui n'est pas équivoque.* ‖ Klaar. *Clair, distinct.*

ONDUIDELIJK, bn. *Qui n'est pas clair* ou *distinct, obscur, inintelligible.* ‖ bw. *Obscurément, indistinctement.*

ONDUIDELIJKHEID, z. v. *Obscurité,* f., *défaut* ou *manque* m. *de clarté, confusion,* f.

ONDUITSCH, bn. *Qui n'est pas allemand.* ‖ Dat geen goed Nederlandsch is. *Qui n'est pas bon néerlandais.*

ONDULDBAAR, bw. *Intolérable, insupportable.*

ONDULDELIJK, bn. *Intolérable, insupportable.* ‖ bw. *Insupportablement.*

ONECHT, bn. *Illégitime, bâtard.* ‖ — kind, *enfant naturel, bâtard, enfant illégitime,* m. ‖ (fig.) Valsch. *Faux, factice, supposé, postiche.* ‖ —e baard, *barbe postiche,* f. ‖ —e steenen, *pierres fausses,* f. pl. ‖ bw. *Illégitimement, faussement.*

ONECHT (zond. mv), z. m. *Concubinage,* m.

ONECHT[ELIJK], bw. *Zie* ONECHT, bw.

ONECHTHEID (zond. mv.), z. v. *Illégitimité, bâtardise,* f. ‖ Valschheid. *Fausseté,* f.

ONEDEL, bn. *Roturier, qui n'est pas noble.* ‖ Van geringe waarde. *Bas, vil.* ‖ Laag. *Ignoble.* ‖ — gedrag, *conduite ignoble,* f. ‖ bw. *Peu noblement, roturièrement.* ‖ (fig.) *Bassement, ignoblement.*

ONEDELMOEDIG, bn. *Qui n'est pas généreux* ou *noble.* ‖ Vuig, laag. *Bas, vil, lâche.* ‖ bw. *Peu généreusement, lâchement.*

ONEDELMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de générosité, bassesse, lâcheté,* f.

ONEDELMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* ONEDELMOEDIG, bw.

ONEDEL[LIJK], bw. *Zie* ONEDEL, bw.

ONEENDRACHTIG, bn. *Zie* ONEENIG.

ONEENIG, bn. *Qui n'est pas d'accord, désuni, brouillé, divisé.* ‖ — worden, *se brouiller.* ‖ bw. *En discorde, en querelle, en dispute.*

ONEENIGHEID (–HEDEN), z. v. *Désaccord,* m. *discorde, désunion, dissension, brouillerie,* f.

ONEENPARIG, bn. *Dissemblable, inégal, disparate, différent.* ‖ bw. *Dissemblablement, diversement, inégalement, d'une manière disparate.*

ONEENPARIGHEID (zond. mv.), z. v. *Disparité, dissemblance, différence,* f.

ONEENPARIG[LIJK], bw. *Zie* ONEENPARIG. bw.

ONEENS, bw. *Sans être d'accord, en discorde, en dissension, en mauvaise intelligence.* ‖ — worden, *se brouiller.* ‖ Het in eene zaak — zijn, *n'être point d'accord sur une affaire.*

ONEENSGEZIND, bn. *Qui n'est pas d'accord* ou *du même sentiment.*

ONEENSGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* ou *défaut* m. *d'accord* ou *d'harmonie.*

ONEENSTEMMIG, bn. *Qui n'est pas unanime.*

ONEER (zond. mv.), z. v. *Déshonneur,* m., *honte,* f., *opprobre,* m., *infamie,* f. ‖ — aandoen, *déshonorer.* ‖ Met —, *honteusement.*

ONEERBAAR, bn. *Déshonnête, malhonnête, indécent, impudique, obscène, lubrique.* ‖ bw. *Déshonnêtement, indécemment, impudiquement.*

ONEERBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Déshonnêteté, indécence, impudicité, obscénité, lubricité,* f.

ONEERBAAR[LIJK], bw. *Zie* ONEERBAAR, bw.

ONEERBIEDIG, bn. *Irrévérent, irrespectueux.* ‖ bw. *Irrévéremment, irrespectueusement.*

ONEERBIEDIGHEID (–HEDEN), z. v. *Irrévérence,* f.

ONEERBIEDIG[LIJK], bw. *Zie* ONEERBIEDIG, bw.

ONEERLIJK, bn. *Malhonnête, déshonnête, déloyal.* ‖ Eerloos. *Infâme, honteux.* ‖ Diefachtig. *Infidèle, malhonnête.* ‖ bw. *Malhonnêtement, déshonnêtement, déloyalement, en fripon.*

ONEERLIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Malhonnêteté, déshonnêteté,* f. ‖ Eerloosheid. *Infamie,* f. ‖ Diefachtigheid. *Malhonnêteté, fraude, fourberie,* f.

ONEERWAARDIG, bn. *Vil, bas, abject.* ‖ bw. *D'une manière vile, basse* ou *abjecte.*

ONEERWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Bassesse, abjection,* f., *manque* m. *de respectabilité.*

ONEERWAARDIG[LIJK], bw. *Zie* ONEERWAARDIG, bw.

ONEERWEERDIG, bn. *Zie* ONEERWAARDIG.

ONEETBAAR, bn. *Qui n'est pas mangeable, immangeable.*

ONEFFEN, bn. *Raboteux, inégal.* ‖ — weg, *chemin raboteux,* m. ‖ Onpaar. *Impair.* ‖ — getal, *nombre impair,* m. ‖ Effen of —, *pair ou non.* ‖ Onvereffend. *Qui n'est pas apuré, réglé* ou *liquidé.* ‖ — rekening, *compte* m. *qui n'est pas réglé.* ‖ Onwelvoeglijk. *Choquant, offensant, blessant.*

ONEFFENHEID (–HEDEN), z. v. *Inégalité, rugosité,* f. ‖ Verschil. *Différence,* f. ‖ Geschil. *Différend,* m.

ONEIGEN, bn. *Impropre.* ‖ bw. *Improprement.*

ONEIGENAARDIG, bn. *Impropre.*

ONEIGENAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Impropriété,* f.

ONEIGENHEID (zond. mv.), z. v. *Impropriété,* f.

ONEIGENLIJK, bn. *Impropre.* ‖ Figuurlijk. *Figuré, métaphorique.* ‖ bw. *Improprement.* ‖ Figuurlijk. *Figurément, au figuré, métaphoriquement.*

ONEIGENLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Impropriété,* f.

ONEINDELIJK, bw. *Infiniment.*

ONEINDIG, bn. *Infini, immense.* ‖ bw. *Infiniment, immensément, à l'infini.* ‖ — kleine hoeveel-

quantité infiniment petite, f. ‖ De —e, L'Infini, Dieu, m.
:GHEID (zond. mv.), z. v. Infinité, immen-
:.
IG[LIJK], bw. Zie ONEINDIG, bw.
GMAAL, bw. Infiniment, continuellement, uellement, sans cesse.
RLIJK, bn. Qui n'est pas scandaleux, qui ›que pas, irréprochable, exemplaire. ‖ bw. scandale.
ND, bn. Qui n'est pas reconnu, méconnu.
NTELIJK, bn. Ingrat, peu reconnaissant. D'une manière ingrate.
NTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Manque m. connaissance, ingratitude, f.
REN, bn. Inexpérimenté, qui n'a point rience, novice, neuf. ‖ bw. Sans expé-
.
RENHEID (zond. mv.), z. v. Inexpérience, faut m. d'expérience, impéritie, f.
, bn. Impair, inégal. ‖ Even of —, pair s.
HEID (zond. mv.), z. v. Inégalité, qualité ce qui est impair.
MATIG, bn. Disproportionné. ‖ bw. D'une re disproportionnée, sans proportion.
MATIGHEID (zond. mv.), z. v. Dispropor- f.
MATIG[LIJK], bw. Zie ONEVENMATIG, bw.
REDIG, bn. Disproportionné, disproporti- ‖ bw. Disproportionnément, sans proportion.
REDIGHEID (–HEDEN), z. v. Disproportion, f.
REDIG[LIJK], bw. Zie ONEVENREDIG, bw.
IENLIJK, bn. Grossier, malséant, malhon- indécent, inconvenant, impoli, incivil. ‖ ıenschen, gens malhonnêtes. ‖ — gedrag, ite inconvenante, f. ‖ —e woorden, paroles ères ou indécentes, f. pl. ‖ bw. Grossiè- t, malhonnêtement, incivilement, d'une re inconvenante.
IENLIJKHEID (–HEDEN), z. v. Grossièreté, nnêteté, impolitesse, incivilité, f.
AAR, bn. Infaillible. ‖ Zeker. Certain, ıquable. ‖ bw. Infailliblement, immanqua- ıt, certainement.
IAARHEID (zond. mv.), z. v. Infaillibilité, Zekerheid. Certitude, f.
, bn. Qui n'est pas sain ou entier, en- agé, gâté. ‖ Rot. Pourri.
, bn. Qui n'est pas assez cuit, à demi cru.
N[E], bw. À regret, à contre-cœur, avec nance.
IK, bn. Inégal. ‖ (fig.) Moeilijk, lastig. le, fâcheux. ‖ Onvoegzaam. Inconvenant, ınt, grossier. ‖ bw. Difficilement.
IKHEID (zond. mv.), z. v. Inégalité, f. ‖ Lastigheid. Difficulté, f. ‖ Onvoegzaam- Inconvenance, indécence, grossièreté, f.
BAAR, bn. Qui n'a pas cours.
BAARHEID (zond. mv.), z. v. Qualité f. de i n'a pas cours.
CH, bn. Niet gezond. Malsain, maladif.
VRIJ, bn. Inhospitalier.
VRIJHEID (zond. mv.), z. v. Inhospitalité, f.
HT, bn. Qui n'est pas estimé, déconsidéré, sé. ‖ voorz. Malgré, nonobstant, en dé- ı, sans avoir égard à.
IELD, bn. Qui n'est pas anobli.
IERD, bn. Qui n'est pas veiné, sans veines.
IAND, bn. Qui n'est pas frayé ou battu, eux, rude.
IANDHEID (zond. mv.), z. v. État m. d'un in qui n'est pas frayé ou battu.

ONGEBAARD, bn. Imberbe, sans barbe. ‖ (bot.) Mutique, qui n'a ni pointes ni piquants.
ONGEBAKKEN, bn. Qui n'est pas cuit ou frit.
ONGEBALLAST, bn. Qui n'est pas lesté, illesté, sans lest.
ONGEBALSEMD, bn. Non embaumé.
ONGEBANNEN, bn. Qui n'est pas banni.
ONGEBEDEN, bn. Qui n'est pas prié ou invité.
ONGEBEFT, bn. Qui n'a pas de rabat ou de petit collet.
ONGEBEURLIJK, bn. Qui ne peut arriver. ‖ Onmogelijk. Impossible.
ONGEBIECHT, bn. Qui ne s'est pas confessé, sans confession.
ONGEBLANKET, bn. Qui n'est point fardé, sans fard. ‖ (fig.) Sans fard, sans déguisement.
ONGEBLEEKT, bn. Qui n'est pas blanchi. ‖ — linnen, toile écrue, f.
ONGEBLOEMD, bn. Sans fleurs, sans figures, qui n'est pas figuré ou façonné, uni. ‖ (fig.) Simple.
ONGEBLUSCHT, bn. Qui n'est pas éteint. ‖ —e kalk, chaux vive, f.
ONGEBOEID, bn. Qui n'est pas enchaîné ou chargé de fers.
ONGEBOEKT, bn. Qui n'a pas été couché sur un livre, qui n'a pas été annoté, enregistré ou inscrit.
ONGEBOEND, bn. Qui n'est pas frotté ou ciré.
ONGEBOGEN, bn. Qui n'est pas courbé. ‖ Recht. Droit.
ONGEBOLSTERD, bn. Qui n'est point écalé, qui est encore dans le brou. ‖ (fig.) Grossier, inculte.
ONGEBONDEN, bn. Délié, détaché, dégagé, libre. ‖ Ongeregeld. Dissolu, déréglé, effréné, débordé, licencieux. ‖ — leven, vie dissolue, f. ‖ — stijl, prose, f. ‖ (rel.) — boek, livre non relié, m. ‖ bw. Déréglément, dissolument.
ONGEBONDENHEID (–HEDEN), z. v. Libertinage, m., dissolution, licence, f., déréglement, débordement, m., débauche, f.
ONGEBOORD, bn. Qui n'est pas bordé ou galonné, sans bord. ‖ Niet doorgeboord. Qui n'est pas foré.
ONGEBORDUURD, bn. Qui n'est pas brodé, sans broderie.
ONGEBOREN, bn. Qui n'est pas encore né.
ONGEBOTERD, bn. Qui n'est point beurré.
ONGEBRAAKT, bn. Qui n'est pas maqué.
ONGEBREIDELD, bn. Qui n'est pas bridé, sans bride, sans frein. ‖ (fig.) Effréné, sans frein.
ONGEBRUIKELIJK, bn. Inusité, qui n'est pas en usage, insolite.
ONGEBRUIKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Qualité f. de ce qui est inusité ou de ce qui n'est pas en usage.
ONGEBRUIKT, bn. Dont on ne s'est pas encore servi, neuf.
ONGEBRUINEERD, bn. Mat, qui n'est pas bruni ou poli.
ONGEBUIDELD, ONGEBUILD, bn. Qui n'a pas été bluté. ‖ — meel, farine non blutée, f.
ONGEDAAGD, bn. Qui n'est pas cité ou ajourné.
ONGEDAAN, bn. Niet verricht. Qui n'est pas fait ou achevé, inachevé. ‖ — laten, ne pas faire, ne pas achever. ‖ Er slecht uitzende. Défait, abattu, exténué. ‖ Mager. Maigre.
ONGEDACHT, bn. À quoi l'on n'a pas pensé, inattendu. ‖ bw. À l'improviste.
ONGEDACHTIG, bn. Qui ne se souvient plus de, qui a oublié. ‖ Zijns plichts —, qui oublie son devoir, oublieux de son devoir.
ONGEDAGTEEKEND, bn. Qui n'est point daté.

ONGEDEELD, bn. Qui n'est pas partagé, indivisé, entier. ‖ (jurispr.) Indivis.
ONGEDEESEMD, bn. Azyme, sans levain.
ONGEDEKT, bn. Découvert. ‖ Naakt. Nu. ‖ Met —en hoofde, tête nue, f. ‖ (comm.) Non garanti.
ONGEDIENSTIG, bn. Peu officieux, peu obligeant, peu serviable, peu complaisant, désobligeant. ‖ bw. Sans complaisance.
ONGEDIENSTIGHEID (zond. mv.), z. v. Manque m. de complaisance, désobligeance, mauvaise grâce, f.
ONGEDIENSTIG[LIJK], bw. Zie ONGEDIENSTIG, bw.
ONGEDIERTE (zond. mv.), z. o. Vermine, f.
ONGEDOOGZAAM, bn. Peu indulgent, rigoureux, rigide, austère, sévère.
ONGEDOOGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. Rigueur, rigidité, austérité, sévérité, f.
ONGEDOOPT, bn. Qui n'est pas baptisé.
ONGEDOPT, bn. Qui n'est pas écossé ou écalé.
ONGEDORSCHT, bn. Qui n'est pas encore battu.
ONGEDRAAID, bn. Qui n'est point tourné.
ONGEDRONGEN, bn. Ample, large, spacieux, aisé, dégagé, libre.
ONGEDROOGD, bn. Qui n'est pas séché, mouillé.
ONGEDROOMD, bn. (fig.) Imprévu, inattendu, qu'on n'avait pas cru.
ONGEDRUKT, bn. Qui n'est pas imprimé. ‖ — katoen, calicot non peint, m.
ONGEDULD (zond. mv.), z. o. Impatience, f. ‖ Groot —, vive impatience, f.
ONGEDULDIG, bn. Impatient. ‖ — maken, impatienter. ‖ — worden, perdre patience, s'impatienter. ‖ bw. Impatiemment, avec impatience.
ONGEDULDIGHEID (zond. mv.), z. v. Impatience, f.
ONGEDULDIG[LIJK], bw. Zie ONGEDULDIG, bw.
ONGEDURIG, bn. Onbestendig. Peu durable, court, passager, éphémère, inconstant. ‖ Ongeduldig. Impatient. ‖ bw. Sans continuer, inconstamment.
ONGEDURIGHEID (zond. mv.), z. v. Courte durée, inconstance, instabilité, f. ‖ Ongeduldigheid. Impatience, f.
ONGEDUURZAAM, bn. Peu durable, court, passager, éphémère, inconstant.
ONGEDUURZAAMHEID (zond. mv.), z. v. Courte durée, inconstance, instabilité, f.
ONGEDWONGEN, bn. Qui n'est pas contraint, libre, volontaire. ‖ Natuurlijk. Naturel, ingénu. ‖ Los. Aisé, dégagé. ‖ bw. Sans contrainte, sans gêne, librement. ‖ Natuurlijk. Naturellement. ‖ Los. Avec aisance.
ONGEDWONGENHEID (zond. mv.), z. v. Liberté, f. ‖ Natuurlijkheid. Naturel, m. ‖ Losheid. Aisance, désinvolture, f.
ONGEËCHT, bn. Qui n'est pas légitimé.
ONGEËFFEND, bn. Qui n'est pas soldé, réglé ou liquidé.
ONGEËGD, bw. Qui n'est pas hersé.
ONGEËNT, bn. Qui n'est point enté ou greffé. ‖ Wild. Sauvage. ‖ —e boom, sauvageon, m.
ONGEERN[E], bw. Zie ONGAARN[E].
ONGEESTIG, bn. Qui n'est pas spirituel, peu spirituel. ‖ Flauw. Fade, insipide.
ONGEFATSOENEERD, bw. Non façonné.
ONGEFOELIED, bn. (miroit.) Sans tain. ‖ (cuis.) Sans macis.
ONGEFORMEERD, bn. Qui n'est pas formé.
ONGEGESPT, bn. Qui n'est point bouclé.
ONGEGIST, bn. Non fermenté.
ONGEGLANSD, bn. Qui n'est pas lustré.
ONGEGOED, bn. Qui n'est pas riche, sans fortune.
ONGEGOMD, bn. Qui n'est pas gommé.
ONGEGORD, bn. Qui n'est pas sanglé ou ceint, sans sangle, sans ceinture.
ONGEGRAVEN, bn. Qui n'est pas creusé.
ONGEGRENDELD, bn. Qui n'est pas verrouillé ou fermé au verrou.
ONGEGROND, bn. Mal fondé. ‖ Valsch. Faux. ‖ IJdel. Vain, frivole. ‖ bw. Sans fondement.
ONGEGRONDHEID (zond. mv.), z. v. Manque m. de fondement ou de solidité. ‖ Valschheid. Fausseté, f. ‖ IJdelheid. Vanité, frivolité, f.
ONGEHAARD, bn. Sans cheveux, sans poils, chauve.
ONGEHARD, bn. Qui n'est pas endurci, qui n'est pas trempé.
ONGEHARKT, bn. Qui n'est pas râtelé.
ONGEHARNAST, bn. Qui n'est pas cuirassé, sans cuirasse.
ONGEHASPELD, bn. Qui n'est pas dévidé.
ONGEHAVEND, bn. Sale, malpropre, délabré.
ONGEHEKELD, bn. Qui n'est point sérancé. ‖ (fig.) Qui n'est point critiqué ou habillé.
ONGEHEVELD, bn. Azyme, sans levain.
ONGEHINDERD, bn. Qui n'est point empêché, libre. ‖ bw. Sans empêchement, sans obstacle, librement.
ONGEHOOPT, bn. Inespéré. ‖ Onverwacht. Inattendu, inopiné, imprévu. ‖ bw. Inopinément.
ONGEHOORD, bn. Inouï ‖ Vreemd. Étrange, singulier.
ONGEHOORND, bn. Qui n'a point de cornes, sans cornes. ‖ —e stier, taureau désarmé, m.
ONGEHOORZAAM, bn. Désobéissant, indocile.
ONGEHOORZAAMHEID (-HEDEN), z. v. Désobéissance, f.
ONGEHORend, bn. Zie ONGEHOORND.
ONGEHOUDEN, bn. Qui n'est pas obligé, tenu ou astreint à.
ONGEHOUDENHEID (zond. mv.), z. v. Non-obligation, f.
ONGEHOUWEN, bn. Qui n'est point coupé ou taillé.
ONGEHUICHELD, bn. Sincère. ‖ bw. Sincèrement, sans feinte, sans hypocrisie.
OEGEHUURD, bn. Qui n'est pas loué.
ONGEHUWD, bn. Qui n'est pas marié, célibataire. ‖ —e staat, célibat, m. ‖ — leven, vivre dans le célibat.
ONGEKAMD, bn. Qui n'est pas peigné.
ONGEKAPT, bn. Qui n'est pas coiffé. ‖ (archit.) Zonder kap. Sans toiture, sans comble.
ONGEKARND, bn. Non baratté.
ONGEKARTELD, bn. Qui n'est pas entaillé. ‖ Niet gestremd. Non caillé.
ONGEKEMD, bn. Zie ONGEKAMD.
ONGEKEND, bn. Inconnu.
ONGEKEPERD, bn. Qui n'est pas croisé.
ONGEKETEND, bn. Qui n'est pas enchaîné, sans être enchaîné, sans chaînes, libre.
ONGEKEURD, bn. Zonder keurmerk. Qui n'est pas marqué au coin. ‖ Niet goedgekeurd. Qui n'est pas approuvé.
ONGEKLEED, bn. Déshabillé, qui n'est pas habillé ou vêtu, sans vêtements. ‖ Niet opgekleed. En déshabillé.
ONGEKLEURD, bn. Incolore.
ONGEKLUISTERD, bn. Qui n'est pas enchaîné, sans entraves, sans chaînes, libre.
ONGEKNAKT, bn. Qui n'est pas cassé ou rompu. ‖ —e gezondheid, santé f. qui n'est pas altérée.
ONGEKNEUSD, bn. Qui n'est pas froissé ou meurtri.
ONGEKNIELD, bn. Sans être agenouillé.
ONGEKNOT, bn. (arboric.) Qui n'est pas étêté ou écimé.
ONGEKOOKT, bn. Qui n'est pas cuit ou bouilli, cru. ‖ (fig.) Qui n'a pas été médité.
ONGEKOPERD, bn. Qui n'est pas cuivré.
ONGEKORVEN, bn. Qui n'est pas entaillé ou encoché.

ONGEKRENKT, bn. *Sain, intact, intègre, qui n'a reçu aucune atteinte.*
ONGEKREUKT, bn. *Qui n'est pas chiffonné* ou *froissé.* ‖ (fig.) Ongeschonden. *Pur, intact, intègre, sain.* ‖ —e trouw, *fidélité inviolable*, f.
ONGEKROOND, bn. *Qui n'est point couronné, sans couronne.*
ONGEKRUID, bn. *Qui n'est pas épicé.*
ONGEKRULD, bn. *Qui n'est pas frisé* ou *bouclé.*
ONGEKUIFD, bn. *Qui n'a point de crête, de huppe* ou *de touffe de plumes.*
ONGEKUISCHT, bn. *Qui n'est pas nettoyé, sale, malpropre.* ‖ (fig.) —e stijl, *style incorrect*, m.
ONGEKUNSTELD, bn. *Ce qui n'est pas artificiel, naturel, sans art.* ‖ Eenvoudig. *Simple.* ‖ bw. *Naturellement, sans art, sans artifice.* ‖ Eenvoudig. *Simplement.*
ONGEKURKT, bn. *Qui n'est pas bouché, sans bouchon.*
ONGEKWELD, bn. *Qui n'est pas tourmenté* ou *molesté, tranquille.*
ONGEKWETST, bn. *Qui n'est pas blessé, sans blessure, qui n'est point froissé* ou *meurtri, sain et sauf.*
ONGEL (zond. mv.), z. v. *Suif*, m.
ONGELAAKT, bn. *Qui n'est point blâmé, sans blâme.* ‖ bw. *Sans blâme.*
ONGELAARSD, bn. *Qui n'est pas botté, sans bottes.*
ONGELACHTIG, bn. *Qui ressemble à du suif.*
ONGELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui ressemble à du suif.*
ONGELADEN, bn. *Qui n'est point chargé, sans charge.*
ONGELAKT, bn. *Qui n'est point cacheté.*
ONGELAPT, bn. *Qui n'est point raccommodé* ou *rapiécé.* ‖ —e schoenen, *souliers non ressemelés*, m. pl.
ONGELASTERD, bn. *Qui n'est point calomnié, diffamé* ou *dénigré.*
ONGELAUWERD, bn. *Qui n'est pas couronné.*
ONGELD, z. o. *Droits*, m. pl., *impositions, charges, taxes, tailles*, f. pl. ‖ Onkosten. *Frais*, m. pl., *dépenses*, f. pl. ‖ Opgeld. *Frais de l'encan.*
ONGELDIG, bn. *Qui n'a pas de valeur, invalide.*
ONGELDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Invalidité*, f.
ONGELEEND, bw. *Qui n'est pas prêté.* ‖ Niet ontleend. *Qui n'est pas emprunté.*
ONGELEERD, bn. *Ignorant, illettré.* ‖ bw. *Avec ignorance, sans science.*
ONGELEERDE, z. m. *en* v. *Ignorant, illettré*, m., *personne ignorante* ou *illettrée*, f.
ONGELEERD[ELIJK], bw. *Zie* ONGELEERD, bw
ONGELEERDHEID (zond. mv.), z. v. *Ignorance*, f.
ONGELEERSD, bn. *Zie* ONGELAARSD.
ONGELEGEN, bn. Ongeschikt. *Incommode, importun, peu propre.* ‖ Op eenen —en tijd komen, *venir mal à propos.* ‖ Kwalijk gelegen. *Mal situé, mal placé.* ‖ Afgezonderd. *Écarté, isolé.* ‖ bw. *Mal à propos, à contre-temps.*
ONGELEGENHEID (-HEDEN), z. v. Ongemak. *Incommodité, importunité*, f., *embarras*, m. ‖ Slechte gelegenheid. *Mauvaise situation*, f.
ONGELESCHT, bn. *Qui n'est pas éteint.* ‖ —e kalk, *chaux vive*, f.
ONGELETTERD, bn. *Illettré.*
ONGELETTERDE, z. m. *en* v. *Homme illettré*, m., *personne illettrée*, f.
ONGELEVERD, bn. *Qui n'est pas livré* ou *fourni.*
ONGELEZEN, bn. *Qui n'a pas été lu.* ‖ Niet uitgezocht. *Qui n'est pas recueilli, choisi, épluché* ou *trié.*
ONGELICHAAMD, bn. *Incorporel, sans corps, qui n'a pas de corps.*

ONGELIG, bn. *Qui sent le suif.*
ONGELIGHEID (zond. mv.), z. v. Reuk van ongel. *Odeur* f. *de suif.* ‖ Smaak van ongel. *Goût* m. *de suif.*
ONGELIJK, bn. *Inégal.* ‖ Hobbelig. *Raboteux.* ‖ —e weg, *chemin raboteux*, m. ‖ Verschillend. *Dissemblable, différent.* ‖ —e getallen, *nombres inégaux*, m. pl. ‖ bw. *Inégalement, différemment.*
ONGELIJK, z. o. *Tort, dommage*, m. ‖ Iemand — aandoen, *faire tort à qq.* ‖ Dwaling. *Tort*, m. ‖ — hebben, *avoir tort.* ‖ Leed, smaad. *Offense, injure*, f., *outrage*, m. ‖ Het — vergeven, *pardonner l'injure.*
ONGELIJKAARDIG, bn. *Hétérogène.*
ONGELIJKAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Hétérogénéité*, f. ‖ Ongelijkheid van inborst. *Incompatibilité* f. *de caractère* ou *d'humeur.*
ONGELIJK[ELIJK], bw. *Zie* ONGELIJK, bw.
ONGELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Inégalité*, f. ‖ Verschil. *Différence, dissemblance, inégalité, disproportion*, f.
ONGELIJKMATIG, bn. *Qui n'est pas proportionnel, disproportionné, disparate.*
ONGELIJKMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Disproportion, disparité*, f.
ONGELIJKSLACHTIG, bn. *Hétérogène.*
ONGELIJKSLACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Hétérogénéité*, f.
ONGELIJKSOORTIG, bn. *Zie* ONGELIJKSLACHTIG.
ONGELIJKVLOEIEND, bn. (gramm.) *Disparisonnant, de la conjugaison forte.*
ONGELIJKVORMIG, bn. *Dissemblable, disparate, qui n'est pas conforme.* ‖ Onregelmatig. *Irrégulier.*
ONGELIJKVORMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Dissemblance, disparité*, f., *défaut* m. *de conformité, irrégularité*, f.
ONGELIJKZIJDIG, bn. (géom.) *Scalène, inéquilatéral, à côtés inégaux.*
ONGELIJMD, bn. *Qui n'est pas collé.*
ONGELIKT, bn. *Qui n'est pas léché.* ‖ Niet gepolijst. *Qui n'est pas poli* ou *lissé.* ‖ (fig.) —e beer, *ours mal léché*, m.
ONGELIKTHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas léché* ou *poli.*
ONGELINIËERD, bn. *Qui n'est pas réglé.*
ONGELKAARS (-KAARSEN), z. v. *Chandelle*, f.
ONGELOGEN, bn. *Vrai, véritable, qui n'est pas inventé.* ‖ bw. *En vérité, sans mentir.*
ONGELOKEN, bn. *Non clos, non fermé.*
ONGELOOCHEND, bw. *Qui n'a pas été nié.*
ONGELOOF (zond. mv.), z. o. *Incrédulité*, f. ‖ Godsdienstig —, *infidélité, incrédulité*, f.
ONGELOOFBAAR, bn. *Incroyable.*
ONGELOOFBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incrédibilité*, f.
ONGELOOFELIJK, bn. *Incroyable.* ‖ bw. *Incroyablement.*
NGELOOFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Incrédibilité*, f.
ONGELOOGD, bn. *Qui n'est pas lessivé.*
ONGELOOID, bn. *Qui n'est pas tanné* ou *corroyé.*
ONGELOOVIG, bn. *Incrédule, sceptique.* ‖ (théol.) *Infidèle, incrédule*, m.
ONGELOOVIGE, z. m. *en* v. *Incrédule*, m. *et* f. ‖ (théol.) *Incrédule, infidèle*, m. *et* f., *mécréant*, m.
ONGELOOVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Incrédulité*, f. ‖ (théol.) *Incrédulité, infidélité*, f.
ONGELOUTERD, bn *Qui n'est pas purifié* ou *épuré.*
ONGELUBD, bn. Niet ontmand. *Qui n'est pas châtré, entier.* ‖ Zonder lub. *Sans collet, sans fraise, sans manchettes.*
ONGELUK, z. o. *Malheur*, m., *infortune, adversité*, f., *revers, désastre*, m. ‖ Ongeval. *Accident*, m. ‖ Bij —, *par malheur, par accident.*

ONGELUKKELIJK, bw. *Zie* ONGELUKKIG, bw.

ONGELUKKIG, bn. *Malheureux, infortuné.* ‖ — in het spel zijn, *être malheureux au jeu.* ‖ Noodlottig. *Fatal, funeste, sinistre, désastreux.* ‖ bw. *Malheureusement, fatalement, désastreusement.* ‖ —e, z. m. *en* v. *Malheureux, infortuné*, m., *malheureuse, infortunée*, f.

ONGELUKKIG[LIJK], bw. *Zie* ONGELUKKIG, bw.

ONGELUKSBODE, z. m. *Porte-malheur, oiseau de mauvais augure, courrier* m. *de malheur.*

ONGELUKSKIND (-KINDERS, -KINDEREN), z. o. *Enfant* m. *et* f. *du malheur, malheureux*, m., *malheureuse*, f.

ONGELUKSPROFEET (-FETEN), z. m. *Prophète* m. *de malheur.*

ONGELUKSVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *de mauvais augure.* ‖ (fig.) *Porte-malheur*, m.

ONGEMAAID, bn. *Qui n'est pas fauché.*

ONGEMAAKT, bn. *Qui n'est pas fait* ou *achevé.* ‖ Natuurlijk. *Naturel.* ‖ Eenvoudig. *Simple, naïf, inaffecté.* ‖ bw. *Naturellement, simplement, naïvement, sans affectation.*

ONGEMAAKTHEID (zond. mv), z. v. *Simplicité, naïveté*, f. ‖ Natuurlijke manieren. *Manières naturelles*, f. pl.

ONGEMACHTIGD, bn. *Non-autorisé.*

ONGEMAK, z. o. *Incommodité*, f., *embarras*, m. ‖ Moeilijkheid. *Difficulté, peine, fatigue*, f. ‖ Twist. *Querelle, dispute*, f. ‖ Ongeval. *Accident*, m. ‖ Kwaad. *Mal*, m.

ONGEMAKKELIJK, bn. *Incommode, embarrassant, fâcheux.* ‖ Moeilijk. *Difficile, pénible, fatigant.* ‖ — werk, *ouvrage pénible*, m. ‖ bw. *Incommodément, difficilement, péniblement.*

ONGEMAKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Incommodité*, f., *embarras*, m. ‖ Moeilijkheid. *Difficulté, peine, fatigue*, f.

ONGEMALEN, bn. *Qui n'est pas moulu* ou *broyé.*

ONGEMANGELD, bn. *Qui n'est pas calandré.*

ONGEMANIERD, bn. *Impoli, grossier, incivil, mal élevé.* ‖ bw. *Impoliment, grossièrement, incivilement.*

ONGEMANIERDHEID (-HEDEN), z. v. *Impolitesse, grossièreté, incivilité*, f.

ONGEMARMERD, bn. *Non marbré, non jaspé.*

ONGEMASKERD, bn. *Qui n'est point masqué, sans masque.* ‖ (fig.) Oprecht. *Franc, sincère.*

ONGEMATIGD, bn. *Intempéré, immodéré.* ‖ bw. *Intempéramment, d'une manière immodérée.*

ONGEMATIGDHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de modération, immodération, intempérance*, f. ‖ — der lucht, *intempérie* f. *de l'air.*

ONGEMEEN, bn. *Extraordinaire, singulier.* ‖ Zonderling. *Singulier, étrange, rare.* ‖ Gezocht. *Recherché.* ‖ Bovenmatig. *Extrême, excessif, démesuré.* ‖ bw. *Extraordinairement.* ‖ Zonderling. *Singulièrement.* ‖ Bovenmatig. *Extrêmement, excessivement, démesurément.*

ONGEMEENHEID (zond. mv.), z. v. *Singularité, rareté*, f. ‖ Uitmuntendheid. *Excellence*, f.

ONGEMELD, bn. *Dont on n'a point fait mention.*

ONGEMENGD, bn. *Qui n'est pas mélangé, sans mélange.* ‖ Onvervalscht. *Qui n'est pas frelaté* ou *sophistiqué, pur.*

ONGEMERKT, bn. *Qui n'est point marqué.* ‖ Niet opgemerkt. *Qui n'est point remarqué.* ‖ bw. *Insensiblement.* ‖ Iets — laten doorgaan, *laisser passer qc. sans faire semblant de rien, laisser passer inaperçu.* ‖ Dat ging — voorbij, *cela passa inaperçu.* ‖ De tijd gaat — voorbij, *le temps se passe insensiblement.*

ONGEMEST, bn. *Qui n'est pas engraissé* ou *fumé.*

ONGEMETEN, bn. *Qui n'est point mesuré.* ‖ Onmeetbaar. *Immense, infini.*

ONGEMEUBELD, ONGEMEUBILEERD, bn. *Qui n'est pas meublé, non garni.*

ONGEMINDERD, bn. *Qui n'est point diminué.*

ONGEMOEID, bn. *Qui n'est point tourmenté, molesté* ou *chagriné.*

ONGEMOLKEN, bn. *Dont on n'a pas tiré le lait, qui n'est pas trait.*

ONGEMUILBAND, bn. *Qui n'est pas muselé* ou *emmuselé.*

ONGEMUNT, bn. *Qui n'est pas monnayé.*

ONGEMUTST, bn. *Qui est sans bonnet.* ‖ (fig.) Gemelijk. *De mauvaise humeur, chagrin.*

ONGENAAKBAAR, bn. *Inaccessible, inabordable.*

ONGENAAKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inaccessibilité*, f.

ONGENADE (zond. mv.), z. v. *Disgrâce, défaveur*, f. ‖ In — vervallen, *tomber en disgrâce.* ‖ Bij iemand in — vallen, *encourir la disgrâce de qq.* ‖ Zich op genade en — overgeven, *se rendre à discrétion.* ‖ Strengheid. *Inclémence, rigueur*, f. ‖ Tegen de — van 't weder beveiligd zijn, *être à l'abri de l'inclémence du temps.*

ONGENADIG, bn. *Impitoyable, sévère, dur, cruel.* ‖ bw. *Impitoyablement, sévèrement, cruellement.*

ONGENADIG[LIJK], bw. *Zie* ONGENADIG, bw.

ONGENAKELIJK, bn. *Zie* ONGENAAKBAAR.

ONGENAKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONGENAAKBAARHEID.

ONGENEESBAAR, bn. *Zie* ONGENEESLIJK.

ONGENEESBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incurabilité*, f.

ONGENEESLIJK, bn. *Incurable, inguérissable, sans remède.*

ONGENEESLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Incurabilité*, f.

ONGENEGEN, bn. *Qui n'est pas porté pour, défavorable, contraire, qui n'est pas sympathique.*

ONGENEGENHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de sympathie* ou *d'affection, désaffection, répugnance, aversion*, f., *éloignement*, m.

ONGENEIGD, bn. *Qui n'est pas porté à, sans penchant pour.*

ONGENEUGTE, z. v. *Zie* ONGENOEGEN.

ONGENOEGEN, z. o. *Déplaisir, mécontentement, désagrément, chagrin* m. ‖ Verveling. *Ennui*, m.

ONGENOEGLIJK, bn. *Désagréable, déplaisant, ennuyant, ennuyeux, fâcheux.* ‖ bw. *Désagréablement, d'une manière ennuyeuse.*

ONGENOEGTE, z. v. *Zie* ONGENOEGEN.

ONGENOEGZAAM, bn. Ontoereikend. *Insuffisant.* ‖ bw. *Insuffisamment.*

ONGENOEGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Insuffisance*, f.

ONGENOEMD, bn. *Anonyme, innommé.*

ONGENOMMERD, bn. *Qui n'est pas numéroté.*

ONGENOOD, ONGENOODIGD, bn. *Qui n'est pas invité* ou *prié.* ‖ —e gast, *personne* f. *qui n'a pas été invitée.*

ONGENUMMERD, bn. *Zie* ONGENOMMERD.

ONGEOEFEND, bn. *Qui n'est point exercé, inexercé, novice, inexpérimenté, sans expérience.*

ONGEOEFENDHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *d'exercice, inexpérience*, f.

ONGEOLIED, bn. *Qui n'est pas huilé.*

ONGEOORLOOFD, bn. *Qui n'est pas permis, illicite, défendu.* ‖ —e winst, *gain illicite*, m. ‖ bw. *Illicitement.*

ONGEOORLOOFDHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est illicite* ou *défendu.*

ONGEOPEND, bn. *Qui n'est pas ouvert, fermé, clos.*

ONGEORDEND, bn. *Désordonné.*
ONGEPAARD, bn. *Qui n'est point accouplé* ou *apparié.*
ONGEPAPT, bn. *Qui n'est pas collé, sans apprêt.* ‖ (méd.) *Sans cataplasme.*
ONGEPAREL D, bn. *Qui n'est point perlé, sans perles.* ‖ —e gerst, *orge non perlé*, m.
ONGEPAST, bn. (fig.) Onbetamelijk. *Inconvenant, inconvenable, peu convenable, déplacé.* ‖ bw. *Inconvenablement, mal à propos.*
ONGEPASTHEID (zond mv.), z. v. *Inconvenance*, f.
ONGEPEKELD, bn. *Qui n'est pas salé, qui n'a pas été mis en saumure.*
ONGEPEKT, bn. *Qui n'est pas poissé.*
ONGEPELD, bn. *Qui n'est point pelé, mondé* ou *écossé.* ‖ —e gerst, *orge non mondé*, m.
ONGEPEPERD, bn. *Qui n'est pas poivré.*
ONGEPEREL D, bn. *Zie* ONGEPAREL D.
ONGEPIJND, bn. *Qui n'est pas pressé* ou *pressuré.* ‖ —e honig, *miel vierge* ou *non pressé*, m.
ONGEPIJNIGD, bn. *Qui n'a pas été tourmenté* ou *bourrelé.*
ONGEPLAATST, bn. *Qui n'est pas placé, sans place.*
ONGEPLAKT, bn. *Qui n'est pas collé.* ‖ Niet aangeplakt. *Qui n'est pas affiché.*
ONGEPLANT, bn. *Qui n'est pas planté.*
ONGEPLAVEID, bn. *Non pavé.*
ONGEPLEISTERD, bn. *Qui n'est point plâtré, non crépi.*
ONGEPLET, bn. *Non laminé.*
ONGEPLOEGD, bn. *Qui n'est pas labouré.*
ONGEPLUIMD, bn. *Qui n'a pas de plumes, sans plumes.*
ONGEPOLIJST, bn. *Qui n'a pas été poli* ou *bruni, mat.* ‖ Onbeleefd. *Impoli, grossier.*
ONGEPREZEN, bn. *Qui n'est pas exalté, loué* ou *vanté.*
ONGEPUNT, bn. *Qui n'est pas pointu, non pointu, sans pointe.*
ONGERADEN, bn. Niet geraden. *Qui n'a pas été conseillé* ou *deviné.* ‖ Niet raadzaam. *Qui n'est pas utile* ou *expédient, qui n'est pas prudent.*
ONGERADENHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas utile, expédient* ou *prudent.*
ONGERAFFINEERD, bn. *Qui n'a pas été raffiné, brut.*
ONGERAND, bn. *Sans bord* ou *rebord.*
ONGERECHTIG, bn. *Injuste, inique.* ‖ bw. *Injustement.*
ONGERECHTIGHEID (—HEDEN), z. v. *Injustice, iniquité*, f. ‖ Schelmstuk. *Crime*, m. ‖ Zonde. *Péché*, m.
ONGERECHTIG[LIJK], bw. *Zie* ONGERECHTIG, bw.
ONGEREED, bn. *Qui n'est pas prêt* ou *préparé.*
ONGEREEDE (zond. mv.), z. o. In het — raken, *se perdre, s'égarer.*
ONGEREEDELIJK, bw. *Lentement.*
ONGEREGELD, bn. *Irrégulier, déréglé, désordonné, dissolu, immodéré.* ‖ Een — leven leiden, *mener une vie déréglée* ou *dissolue.* ‖ bw. *Déréglément, désordonnément, immodérément.*
ONGEREGELDHEID (—HEDEN), z. v. *Déréglement, désordre*, m., *dissolution, immodération*, f. ‖ Liederlijkheid. *Débauche*, f., *libertinage*, m. ‖ — van het weder, *intempérie*, f.
ONGEREINIGD, bn. *Qui n'est pas purifié* ou *nettoyé, impur.*
ONGEREKEND, bn. *Qui n'a pas été compté, qui n'a pas été porté en compte.*
ONGEREPT, bn. *Qu'on a passé sous silence, dont on n'a pas fait mention.* ‖ (fig.) Ongeschonden. *Intact, pur, chaste, vierge.*

ONGEREZEN, bn. *Qui est sans levain, azyme, qui n'a pas fermenté.*
ONGERIEF (zond. mv.), z. o. *Incommodité, peine, importunité*, f., *embarras*, m.
ONGERIEFELIJK, bn. *Incommode, importun.* ‖ bw. *Incommodément, mal à propos.*
ONGERIEFELIJKHEID (—HEDEN), z. v. *Incommodité, peine, importunité*, f.
ONGERIJF (zond. mv.), z. o. *Zie* ONGERIEF.
ONGERIJMD, bn. Rijmeloos. *Non rimé.* ‖ (fig.) Tegen het gezond verstand strijdig. *Absurde, qui n'a ni rime ni raison, bizarre.* ‖ Zonderling. *Étrange, impertinent.* ‖ bw. *Absurdement, sans rime ni raison, impertinemment.*
ONGERIJMD[ELIJK], bw. *Zie* ONGERIJMD, bw.
ONGERIJMDHEID (—HEDEN), z. v. *Absurdité, inconséquence, impertinence*, f.
ONGERIMPELD, bn. *Qui n'est pas ridé, sans rides, uni.*
ONGEROEPEN, bn. *Qui n'est pas appelé, sans être appelé.*
ONGEROERD, bn. *Qui n'a pas été touché* ou *remué.* ‖ (fig.) *Sans être ému, insensible.*
ONGEROOSTERD, bn. *Qui n'est pas grillé.*
ONGERUST, bn. *Inquiet, alarmé, troublé, agité, en peine.* ‖ —e slaap, *sommeil agité*, m. ‖ — maken, *inquiéter.* ‖ Zich over iets — maken, *s'inquiéter* ou *se mettre en peine de qc.* ‖ bw. *Avec inquiétude.*
ONGERUST[ELIJK], bw. *Zie* ONGERUST, bw.
ONGERUSTHEID (zond. mv.), z. v. *Inquiétude, agitation, alarme, peine*, f., *trouble*, m.
ONGESCHAAFD, bn. *Qui n'a pas été raboté* ou *plané, rude, brut.*
ONGESCHAPEN, bn. *Incréé.* ‖ Het —e Wezen, *l'Être incréé*, m.
ONGESCHEIDEN, bn. *Qui n'est pas séparé, sans être séparé.*
ONGESCHEURD, bn. *Qui n'est pas déchiré.*
ONGESCHIFT, bn. Niet uitgerafeld. *Qui n'est pas effilé* ou *éraillé.* ‖ Ongescheiden. *Qui n'est pas séparé* ou *divisé.* ‖ Niet uitgezocht. *Qui n'est pas choisi* ou *trié.* ‖ Niet geronnen. *Qui n'est pas caillé.* ‖ —e melk, *lait* m. *qui n'est pas caillé.*
ONGESCHIKT, bn. Onbruikbaar. *Qui n'est pas propre à, qui n'a pas les qualités requises.* ‖ Onbehendig. *Malhabile, maladroit, gauche.* ‖ Onbetamelijk. *Malhonnête, impertinent, indécent, inconvenant.* ‖ Moeilijk. *Difficile.* ‖ bw. Onbehendig. *Gauchement.* ‖ Onbetamelijk. *Malhonnêtement, impertinemment.*
ONGESCHIKT[ELIJK], bw. *Zie* ONGESCHIKT, bw.
ONGESCHIKTHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *d'aptitude, de talent* ou *d'habileté, inaptitude, gaucherie*, f. ‖ Onhandelbaarheid. *Humeur peu traitable*, f. ‖ Onbetamelijkheid. *Malhonnêteté, indécence, impertinence*, f.
ONGESCHOEID, bn. *Déchaussé, sans chaussure, déchaux.*
ONGESCHOKT, bn. (fig.) *Qui n'est pas ému* ou *agité.*
ONGESCHONDEN, bn. *Qui n'est pas gâté* ou *endommagé, entier.* ‖ (fig.) Onbevlekt. *Sans tache, intact, pur.* ‖ Niet gelasterd. *Non calomnié.*
ONGESCHONDENHEID (zond. mv.), z. v. *Intégrité*, f. ‖ (fig.) *Pureté*, f.
ONGESCHOREN, bn. *Qui n'est pas rasé* ou *tondu.* ‖ — kruin, *tête non tonsurée*, f. ‖ — laken, *drap* m. *en haire.*
ONGESCHUBD, bn. *Alépidote, qui n'a pas d'écailles.* ‖ —e visch, *alépidote*, m.
ONGESLEPEN, bn. Niet geslepen. *Qui n'a pas été aiguisé.* ‖ Niet gepolijst. *Non poli, brut.* ‖ —

diamant, *diamant brut*, m. ‖ Lomp. *Impoli*, *grossier*, *rustre*, *stupide*.
ONGESLOTEN, bn. *Qui n'est pas fermé*, *ouvert*. ‖ Niet vereffend. *Qui n'est pas réglé* ou *soldé*.
ONGESLUIERD, bn. *Non voilé*.
ONGESMEERD, bn. *Qui n'est point graissé*. ‖ (mar.) *Non suagé*.
ONGESMOLTEN, bn. *Qui n'est pas fondu*.
ONGESNOEID, bn. *Qui n'est pas ébranché*, *taillé*, *émondé* ou *élagué*.
ONGESNOERD, bn. *Qui n'est pas lacé* ou *enfilé*. ‖ Onbeteugeld. *Effréné*. ‖ —e tong, *mauvaise langue*, f.
ONGESPANNEN, bn. *Débandé*, *détendu*. ‖ (méd.) *Qui n'est pas surexcité*.
ONGESPLETEN, bn. *Qui n'est pas fendu*.
ONGESPLITST, bn. *Non épissé*.
ONGESPONNEN, bn *Qui n'est pas filé*.
ONGESTAART, bn. *Qui n'a point de queue*, *anoure*.
ONGESTADIG, bn. Onbestendig. *Inconstant*, *léger*, *volage*, *changeant*, *variant*, *variable*, *versatile*. ‖ Het lot der wapenen is —, *les armes sont journalières*. ‖ — minnaar, *amant volage*, m. ‖ bw. *Inconstamment*.
ONGESTADIGHEID (zond. mv.), z. v. *Inconstance*, *instabilité*, *variabilité*, *légèreté*, f.
ONGESTADIG[LIJK], bw. *Zie* ONGESTADIG, bw.
ONGESTALTE (zond. mv.), z. v. *Difformité*, f. ‖ (méd.) *Cachexie*, f.
ONGESTALTIG, bn. *Difforme*. ‖ Lijdend. *Souffrant*, *indisposé*.
ONGESTAMPT, bn. *Qui n'a pas été pilé* ou *broyé*.
ONGESTEELD, bn. *Sans manche*. ‖ (bot.) *Acaule*, *sans tige*.
ONGESTELD, bn. *Qui n'est pas monté* ou *ajusté*. ‖ (mus.) *Qui n'est pas accordé*. ‖ Onpasselijk. *Indisposé*, *incommodé*.
ONGESTELDHEID (-HEDEN), z. v. *Indisposition*, *incommodité*, f., *dérangement*, m. ‖ — des weders, *inconstance* f. *du temps*.
ONGESTEMPELD, bn. *Qui n'est pas estampillé* ou *marqué au coin*, *qui n'est pas timbré*.
ONGESTEVEN, bn. *Qui n'est pas affermi*.
ONGESTIJFD, bn. *Qui n'est pas empesé*.
ONGESTOFFEERD, bn. *Qui n'est pas meublé* ou *garni*.
ONGESTOORD, bn. *Qui n'est pas troublé* ou *inquiété*, *tranquille*, *calme*. ‖ bw. *Tranquillement*, *sans trouble*.
ONGESTRAFT, bn. *Impuni*. ‖ bw. *Impunément*.
ONGESTRAFTHEID (zond. mv.), z. v. *Impunité*, f.
ONGESTREEPT, bn. *Non rayé*.
ONGESTUDEERD, bn. *Qui n'a pas étudié*.
ONGESTUIMIG, bn. *Zie* ONSTUIMIG.
ONGESUIKERD, bn. *Qui n'est pas sucré*, *sans sucre*.
ONGETABBERD, bn. *Qui n'est pas vêtu d'une robe de juge*, *d'avocat*, *etc*.
ONGETAKT, bn. *Sans branches*.
ONGETAND, bn. *Édenté*, *qui n'est pas denté*, *sans dents*. ‖ (bot.) *Indenté*.
ONGETEERD, bn. *Qui n'est pas goudronné*. ‖ (mar.) — touw, *cordage blanc*, m.
ONGETEMD, bn. *Indompté*.
ONGETEMPERD, bn. Niet gematigd. *Intempéré*, *immodéré*. ‖ — ijzer, *fer* m. *qui n'est pas trempé*.
ONGETERGD, bn. *Qui n'est pas agacé*, *irrité* ou *provoqué*.
ONGETITELD, bn. *Sans titre*.
ONGETOOMD, bn. *Débridé*, *sans bride*, *sans frein*. ‖ (fig.) Ongebonden. *Effréné*, *déréglé*.
ONGETROOST, bn. *Qui n'est pas consolé*, *sans consolation*.
ONGETROUW, bn. *Infidèle*, *perfide*, *traître*. ‖ bw. *Infidèlement*, *perfidement*.
ONGETROUWD, bn. *Qui n'est pas marié*, *célibataire*. ‖ —e staat, *célibat*, m. ‖ — blijven, *ne pas se marier*.
ONGETROUWDE, z. m. *Célibataire*, m.
ONGETROUW[ELIJK], bw. *Zie* ONGETROUW, bw.
ONGETROUWHEID (zond. mv.), z. v. *Infidélité*, *perfidie*, f.
ONGETWEERND, bn. *Zie* ONGETWIJND.
ONGETWIJFELD, bn. *Indubitable*, *sûr*, *certain*. ‖ bw. *Indubitablement*, *assurément*, *certainement*, *sans doute*.
ONGETWIJND, bn. *Qui n'est pas tors* ou *retors*, *détors*.
ONGEVAL, z. o. Onverwacht ongeluk. *Accident fâcheux*, *malheur inattendu*, *désastre*, *contre-temps*, m.
ONGEVALLIG, bn. Ongelukkig. *Malheureux*, *fâcheux*. ‖ Onbevallig. *Désagréable*.
ONGEVALLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Désagrément*, m.
ONGEVEDERD, bn. *Qui n'a point de plumes*.
ONGEVEER, bw. *A peu près*, *presque*, *environ*. ‖ — vijftig boeken, *environ cinquante livres*.
ONGEVEINSD, bn. *Qui n'est pas feint*, *franc*, *sincère*. ‖ bw. *Franchement*, *sincèrement*.
ONGEVEINSD[ELIJK], bw. *Zie* ONGEVEINSD, bw.
ONGEVEINSDHEID (zond. mv.), z. v. *Franchise*, *sincérité*, *droiture*, *candeur*, f.
ONGEVERFD, bn. *Qui n'est pas teint* ou *peint*. ‖ —e stof, *étoffe non teinte*, f.
ONGEVERNIST, bn. *Non verni*.
ONGEVIJLD, bn. *Qui n'est pas limé*.
ONGEVLEID, bn. *Qui n'est pas flatté*.
ONGEVLEKT, bn. *Qui n'est pas moucheté*, *tacheté* ou *tavelé*.
ONGEVLERKT, bn. *Qui n'est pas ailé*, *sans ailes*. ‖ (h. n.) *Aptère*.
ONGEVLEUGELD, bn. *Zie* ONGEVLERKT.
ONGEVOED, bn. *Mal nourri*. ‖ Mager. *Maigre*.
ONGEVOEGLIJK, bn. *Inconvenant*, *indécent*, *malséant*. ‖ bw. *Avec inconvenance*, *indécemment*.
ONGEVOEGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Inconvenance*, *indécence*, f.
ONGEVOELIG, bn. *Insensible*, *indolent*, *apathique*, *impassible*. ‖ Onverschillig. *Indifférent*. ‖ Wreed. *Dur*, *cruel*, *insensible*. ‖ bw. *Insensiblement*, *avec indolence*. ‖ Onverschillig. *Avec indifférence*. ‖ Ongemerkt. *Insensiblement*, *peu à peu*. ‖ Wreed. *Durement*, *cruellement*, *sans pitié*, *en barbare*.
ONGEVOELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Insensibilité*, *indolence*, *apathie*, f. ‖ Onverschilligheid. *Indifférence*, f. ‖ Wreedheid. *Dureté*, *cruauté*, f.
ONGEVOELIG[LIJK], bw. *Zie* ONGEVOELIG, bw.
ONGEVOLD, bn. *Non foulé*.
ONGEVONNIST, bn. *Qui n'est pas jugé*.
ONGEVORDERD, bn. *Qui n'est pas requis* ou *exigé*.
ONGEVORMD, bn. *Qui n'a point de forme*, *sans forme*, *informe*.
ONGEVOUWEN, bn. *Qui n'est pas plié*, *sans plis*.
ONGEVRAAGD, bn. *Qui n'est pas demandé* ou *interrogé*. ‖ bw. *Spontanément*.
ONGEWAARSCHUWD, bn. *Qui n'a pas été averti* ou *prévenu*, *sans avertissement*.
ONGEWAPEND, bn. *Qui n'est pas armé*, *sans armes*, *sans défense*.
ONGEWARIG, bn. *Infidèle*.
ONGEWAS, z. o. Onkruid. *Ivraie*, *mauvaise herbe*, f.
ONGEWASSCHEN, bn. *Qui n'est pas lavé*. ‖ Vuil. *Sale*, *non nettoyé*. ‖ bw. (fig.) Iemand iets — zeggen, *dire à qq. son fait*.
ONGEWAST, bn. *Qui n'est pas ciré*.

ONGEWATERD, bn. *Qui n'a pas été arrosé.* ‖ Zonder water. *Sans eau.* ‖ —e wijn, *vin pur*, m. ‖ (techn.) *Qui n'est pas gaufré, tabisé* ou *ondé.* ‖ — taf, *taffetas non ondé*, m.
ONGEWEEKT, bn. *Qui n'est pas trempé* ou *détrempé.* ‖ —e visch, *poisson* m. *qui n'est pas dessalé.*
*ONGEWEERTE, z. o. Onweder. *Tempête*, f.
ONGEWENSCHT, bn. *Qui n'est pas souhaité* ou *désiré.*
ONGEWEVEN, bn. *Qui n'est pas tissé* ou *tissu, qui n'est pas travaillé sur le métier.*
ONGEWIED, bn. *Qui n'a pas été sarclé.*
ONGEWIJD, bn. *Qui n'est pas sacré* ou *bénit.* ‖ (fig.) *Profane.* ‖ De —e schrijvers, *les auteurs profanes.* ‖ —e geschiedenis, *histoire profane*, f.
ONGEWILD, bn. *Qu'on ne veut pas, qui n'est pas recherché* ou *demandé.*
ONGEWILLIG, bn. *Zie* ONWILLIG.
ONGEWILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONWILLIGHEID.
ONGEWIS, bn. *Incertain.* ‖ bw. *Incertainement.*
ONGEWISHEID (zond. mv.), z. v. *Incertitude*, f.
ONGEWISSELD, bn. *Non changé* ou *échangé.*
ONGEWIS[SELIJK], bw. *Zie* ONGEWIS, bw.
ONGEWIT, bn *Qui n'a pas été blanchi.*
ONGEWOND, bn. *Qui n'a pas été blessé, sans blessure.*
ONGEWOON, bn. *Inaccoutumé, qui n'est pas accoutumé.* ‖ Zij is den arbeid —, *elle n'est pas accoutumée au travail.* ‖ Zeldzaam. *Extraordinaire, rare.* ‖ —wone uitdrukking, *expression inusitée*, f. ‖ (méd.) — toeval, *symptôme insolite*, m. ‖ bw. *D'une manière inaccoutumée.* ‖ Zelden. *Rarement, extraordinairement.*
ONGEWOONHEID (–HEDEN), z. v. *Inhabitude*, f., *manque* m. *d'habitude.* ‖ Zeldzaamheid. *Rareté*, f.
ONGEWOON[LIJK], bw. *Zie* ONGEWOON, bw.
ONGEWOONTE (zond. mv.), z. v. *Inhabitude, désuétude*, f., *manque* ou *défaut* m. *d'habitude.*
ONGEWROKEN, bn. *Qui n'est pas vengé, non vengé.*
ONGEWRONGEN, bn. *Qui n'est pas tordu* ou *serré.* ‖ (fig.) Los, natuurlijk. *Dégagé, libre, naturel, non affecté, non forcé.*
ONGEZAAGD, bn. *Qui n'est pas scié.* ‖ — hout, *bois* m. *de brin.*
ONGEZAAID, bn. *Qui n'est pas semé, sans être semé.*
ONGEZADELD, bn. *Qui n'est pas sellé, sans selle, à cru.*
ONGEZALFD, bn. *Qui n'est pas oint.*
ONGEZEGELD, bn. Niet toegezegeld. *Qui n'est pas cacheté* ou *scellé.* ‖ Zonder zegel. *Non timbré, sans timbre.*
ONGEZEGLIJK, bn. *Indocile, désobéissant, incorrigible.* ‖ Hoofdig. *Obstiné, têtu, opiniâtre.*
ONGEZEGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Indocilité, désobéissance*, f. ‖ Hoofdigheid. *Entêtement*, m., *opiniâtreté, obstination*, f.
ONGEZELLIG, bn. *Insociable, peu sociable, peu communicatif.* ‖ bw. *D'une manière insociable.*
ONGEZELLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Insociabilité*, f.
ONGEZIEN, bn. *Qui n'est point vu.* ‖ Weinig geacht. *Déconsidéré, peu estimé* ou *considéré.* ‖ Leelijk. *Vilain, difforme, laid.* ‖ bw. Onverwachts. *À l'improviste.* ‖ De —e, z. m. *Dieu*, m.
ONGEZIFT, bn. *Qui n'est pas criblé* ou *tamisé.*
ONGEZIND, bn. Ongenegen. *Qui n'est pas intentionné* ou *disposé, peu enclin à.*
ONGEZOCHT, bn. *Qui n'est pas recherché, qui n'est pas affecté, naturel, simple.*
ONGEZOCHTHEID (zond. mv.), z. v. *Naturel*, m., *simplicité*, f.
ONGEZOND, bn. Niet gezond. *Qui n'est pas sain, qui a une mauvaise santé, malade, indisposé.* ‖ Schadelijk. *Malsain, insalubre, nuisible.* ‖ —e lucht, *air malsain* ou *insalubre*, m. ‖ bw. Over iets — oordeelen, *ne pas juger sainement d'une chose.*
ONGEZONDHEID (zond. mv.), z. v. *Mauvaise santé, maladie, indisposition, incommodité*, f. ‖ De — der lucht, *l'insalubrité* f. *de l'air.* ‖ De — eener stad, *l'insalubrité d'une ville.*
ONGEZOOLD, bn. *Sans semelles, non ressemelé.*
ONGEZOOMD, bn. *Qui n'est pas ourlé* ou *bordé.*
ONGEZOUTEN, bn. *Qui n'est point salé, sans sel.* ‖ (fig.) Laf. *Fade, insipide.* ‖ bw. Iemand — de waarheid zeggen, *dire à qq. son fait.*
ONGEZUIVERD, bn. *Qui n'est pas purifié* ou *nettoyé.* ‖ —e suiker, *sucre non raffiné*, m. ‖ Onrein. *Impur.*
ONGEZUURD, bn. Ongedeesemd. *Azyme, sans levain.*
ONGEZWAVELD, bn. *Qui n'est pas soufré.* ‖ —e wijn, *vin non soufré* ou *non muté*, m.
ONGLAD, bn. *Inégal, raboteux, qui n'est pas uni* ou *lisse.*
ONGODIST, z. m. *Athée*, m.
ONGODISTENDOM (zond. mv.), z. o. *Athéisme*, m. ‖ De ongodisten. *Les athées*, m. pl.
ONGODISTERIJ (zond. mv.), z. v. *Athéisme*, m.
ONGODSDIENSTIG, bn. *Irréligieux, impie, indévot.* ‖ bw. *Irréligieusement, indévotement.*
ONGODSDIENSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Irréligion, indévotion, impiété*, f.
ONGODSDIENSTIG[LIJK], bw. *Zie* ONGODSDIENSTIG, bw.
ONGRAAG, bn. *Qui n'est pas avide, qui n'aime pas.* ‖ Weinig gezocht. *Qui est peu recherché.* ‖ bw. *Sans appétit.* ‖ Ongaarne. *Pas volontiers, à regret, à contre-cœur.*
ONGRONDIG, bn. Onzeker. *Incertain, qui n'est pas assuré.* ‖ Oppervlakkig. *Peu solide, peu approfondi, superficiel.* ‖ Dat niet naar den grond smaakt. *Qui ne sent pas la bourbe* ou *la vase.* ‖ bw. *D'une manière peu approfondie, superficiellement.*
ONGRONDWETTELIJK, bn. *Inconstitutionnel.* ‖ bw. *Inconstitutionnellement.*
ONGRONDWETTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Inconstitutionnalité*, f.
ONGRONDWETTIG, bn. *Zie* ONGRONDWETTELIJK.
ONGRONDWETTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONGRONDWETTELIJKHEID.
ONGRONDWETTIG[LIJK], bw. *Zie* ONGRONDWETTELIJK, bw.
ONGUNST (zond. mv.), z. v. *Disgrâce, défaveur*, f. ‖ Bij iemand in — vallen, *encourir la disgrâce de qq.* ‖ Misnoegen. *Mécontentement*, m. ‖ Afgunst. *Haine, envie*, f.
ONGUNSTIG, bn. *Défavorable, contraire, opposé.* ‖ — oordeel, *jugement défavorable*, m. ‖ bw. *Défavorablement.*
ONGUNSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Défaveur, malveillance, envie, haine*, f.
ONGUNSTIG[LIJK], bw. *Zie* ONGUNSTIG, bw.
ONGUUR, bn. Ruw, streng. *Rude, rigoureux.* ‖ — weder, *temps rude*, m. ‖ Barsch. *Bourru, rébarbatif.* ‖ Wild. *Sauvage.*
ONGUURHEID (zond. mv.), z. v. *Rigueur, inclémence, âpreté, rudesse*, f. ‖ Barschheid. *Humeur bourrue* ou *rébarbative*, f.
NHANDELBAAR, bn. *Qui n'est pas maniable.* ‖ (fig.) *Intraitable, difficile.*

ONHANDELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas maniable.* ‖ (fig.) *Humeur intraitable*, f.

ONHANDIG, bn. *Maladroit, gauche.* ‖ bw. *Maladroitement, gauchement.*

ONHANDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Maladresse, gaucherie*, f.

ONHANDIG[LIJK], bw. *Zie* ONHANDIG, bw.

ONHEBBELIJK, bn. Onbehoorlijk. *Inconvenant, choquant, incongru.* ‖ Lomp. *Malhonnête, grossier, choquant.* ‖ bw *D'une manière inconvenante, malhonnêtement, grossièrement.*

ONHEBBELIJKHEID (-HEDEN), z. v. Onbehoorlijkheid. *Inconvenance, incongruité*, f. ‖ Lompheid. *Malhonnêteté, grossièreté*, f.

ONHEELBAAR, bn. *Incurable.*

ONHEELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incurabilité*, f.

ONHEIL, z. o. *Malheur, désastre*, m., *infortune, calamité, disgrâce*, f., *sinistre*, m.

ONHEILIG, bn. *Profane, mondain, impie.* ‖ bw. *D'une manière profane, mondaine* ou *impie.*

ONHEILIGHEID (zond. mv.), z. v. *Impiété*, f.

ONHEILIG[LIJK], bw. *Zie* ONHEILIG, bw.

ONHEILSPELLEND, bn. *De mauvais augure, funeste.*

ONHERBERGZAAM, bn. *Inhospitalier.* ‖ bw. *Inhospitalièrement.*

ONHERBERGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Inhospitalité*, f.

ONHERKENBAAR, bn. *Qu'on ne peut reconnaître, qui n'est pas reconnaissable.*

ONHERKENBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas reconnaissable.*

ONHERKIESBAAR, bn. *Non rééligible.*

ONHERKIESBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de celui qui n'est pas rééligible.*

ONHERLEIDBAAR, bn. (alg.) *Irréductible.*

ONHERLEIDBAARHEID (zond. mv.), z. v. (alg.) *Irréductibilité*, f.

ONHERROEPBAAR, bn. *Irrévocable.* ‖ bw. *Irrévocablement.*

ONHERROEPBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Irrévocabilité*, f.

ONHERROEPELIJK, bn. *Zie* ONHERROEPBAAR.

ONHERROEPELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONHERROEPBAARHEID.

ONHERSTELBAAR, bn. *Irréparable, irrémédiable.* ‖ bw. *Irréparablement, irrémédiablement.*

ONHEUGLIJK, bn. Onbehaaglijk. *Désagréable.* ‖ Dat men zich niet herinnert. *Immémorial.* ‖ Van —e tijden af, *depuis un temps immémorial.*

ONHEUSCH, bn. *Impoli, malhonnête, incivil, désobligeant, grossier.* ‖ bw. *Impoliment, malhonnêtement, désobligeamment, grossièrement.* ‖ Ter sluik. *D'une manière subreptice.*

ONHEUSCH[ELIJK], bw. *Zie* ONHEUSCH, bw.

ONHEUSCHHEID (-HEDEN), z. v. *Impolitesse, malhonnêteté, désobligéance, grossièreté*, f.

ONHOFFELIJK, bn. *Impoli, malhonnête, incivil, désobligeant, grossier.* ‖ bw. *Impoliment, malhonnêtement, désobligeamment, grossièrement.*

ONHOFFELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Impolitesse, malhonnêteté, désobligeance, grossièreté*, f.

ONHOUDBAAR, bn. *Qui n'est pas tenable, insoutenable.*

ONHOUDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Impossibilité* f. *de tenir, de soutenir* ou *de défendre.*

ONHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *qui ne peut servir à bâtir.*

ONHUIS[E]LIJK, bn. Kwistig. *Qui n'est pas économique, dépensier, prodigue.* ‖ bw. *Prodigalement, sans économie.*

ONHUIS[E]LIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *d'économie, prodigalité*, f.

ONIKS, ONIKSSTEEN (-STEENEN), z. m. *Onyx*, m.

ONINGEBONDEN, bn. (rel.) *Non relié, en feuilles.*

ONINGELEGD, bn. (cuis.) *Zie* ONINGEMAAKT.

ONINGEMAAKT, bn. (cuis.) *Non confit, non mariné.*

ONINGENAAID, bn. *Qui n'est pas broché* ou *cousu.*

ONINGEVULD, bn. *Qui n'est pas rempli, laissé en blanc.*

ONINGEWIJD, bn. *Qui n'est pas initié.*

ONJOOD (-JODEN), z. m. *Celui qui n'est pas juif.* ‖ Heiden. *Païen, idolâtre*, m.

ONJOODSCH, bn. *Qui n'est pas juif.* ‖ Heidensch. *Païen, idolâtre.*

ONJUIST, bn. *Qui n'est pas juste, exact* ou *précis.* ‖ bw. *Sans justesse, sans précision.*

ONJUISTHEID (-HEDEN), z. v. *Inexactitude, erreur*, f.

ONKENBAAR, bn. *Qu'on ne peut reconnaître, qui n'est pas reconnaissable, méconnaissable.*

ONKENBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas reconnaissable.*

ONKIESCH, bn. *Peu délicat, indélicat.*

ONKIESCHHEID (-HEDEN), z. v. *Indélicatesse*, f.

ONKLAAR, bn. *Qui n'est pas clair, trouble.* ‖ Onklare wijn, *vin trouble* ou *louche*, m. ‖ — water, *eau trouble*, f. ‖ — maken, *troubler.* ‖ Duister. *Obscur, confus.* ‖ Wolkig. *Nuageux.* ‖ Onveilig. *Qui n'est pas sûr, dangereux.* ‖ Niet gereed. *Qui n'est pas prêt.* ‖ — anker, *ancre surjalée*, f. ‖ bw. *Non clairement, obscurément.*

ONKLAARHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *de clarté.* ‖ Duisterheid. *Obscurité*, f. ‖ Wanorde. *Désordre, trouble*, m., *confusion*, f.

ONKLOOFBAAR, bn. *Qu'on ne peut fendre.*

ONKOSTEN, z. m. mv. *Frais, dépenses*, f. pl. ‖ (jurispr.) *Dépens*, m. pl.

ONKREUKBAAR, bn. *Qui ne peut être froissé* ou *chiffonné.* ‖ (fig.) *Inaltérable, à quoi on ne peut porter atteinte.*

ONKREUKBAARHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Qualité* f. *de ce qui ne peut être lésé, de ce qui est inaltérable.*

ONKRUID, z. o. *Ivraie, mauvaise herbe*, f. ‖ — wieden, *sarcler, arracher les mauvaises herbes.* ‖ (prov.) — vergaat niet, *mauvaise herbe croît toujours.*

ONKUISCH, bn. *Qui n'est pas chaste, impudique, lascif, lubrique, luxurieux, obscène.* ‖ bw. *Impudiquement, lascivement.*

ONKUISCH[ELIJK], bw. *Zie* ONKUISCH, bw.

ONKUISCHHEID (zond. mv.), z. v. *Impudicité, lasciveté, lubricité*, f.

ONKUNDE (zond. mv.), z. v. *Ignorance*, f.

ONKUNDIG, bn. *Ignorant.* ‖ — van iets zijn, *ignorer qc.* ‖ bw. *Ignoramment, en ignorant.*

ONKUNDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Ignorance*, f.

ONKUNDIG[LIJK], bw. *Zie* ONKUNDIG, bw.

ONKWETSBAAR, bn. *Invulnérable.*

ONKWETSBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Invulnérabilité*, f.

ONLAND, z. o. *Terre inculte*, f.

ONLANGS, bw. *Récemment, nouvellement, dernièrement, depuis peu, il n'y a pas longtemps, naguère, naguères.*

ONLEDIG, bn. Bezig. *Occupé.* ‖ Zich met iets — houden, *s'occuper à* ou *de qc., travailler à qc.*

ONLEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Occupation*, f.

ONLEERZAAM, bn. *Indocile, peu studieux.*

ONLEERZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Indocilité*, f.

ONLEESBAAR, bn. *Illisible.*

ONLEESBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est illisible.*

ONLESCHBAAR, bn. *Inextinguible, qu'on ne peut éteindre ou étancher.* | — vuur, *feu inextinguible*, m. | —bare dorst, *soif inaltérable*, f.

ONLICHAMELIJK, bn. *Incorporel. immatériel.* | bw. *Immatériellement.*

ONLICHAMELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Incorporalité, immatérialité*, f.

ONLIEF, bn. *Désagréable, déplaisant.* | Het is hem —, dat gij niet geschreven hebt, *il est fâché de ce que vous n'avez pas écrit.* | bw. *Désagréablement, déplaisamment.*

ONLIJDELIJK, bn. *Insupportable, intolérable, qu'on ne peut souffrir.* | Die niet kan lijden. *Impassible.* | bw. *Insupportablement, intolérablement.*

ONLIJDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est insupportable* ou *intolérable.* | Staat van wie niet kan lijden. *Impassibilité*, f.

ONLIJDZAAM, bn. Ongeduldig. *Impatient.* | Onmeedoogend. *Impitoyable, dur, insensible, cruel.*

ONLIJDZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Impatience*, f. | Onmeedoogendheid. *Dureté, insensibilité, cruauté*, f.

ONLOFFELIJK, bn. *Qui n'est pas louable, blâmable, répréhensible.* | bw. *D'une manière peu louable, d'une manière blâmable.*

ONLOOCHENBAAR, bn. *Qu'on ne peut nier, incontestable, indéniable, irrécusable, clair, évident, certain, manifeste.* | bw. *Évidemment, manifestement, incontestablement.*

ONLOOCHENBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui ne peut être nié* ou *contesté.*

ONLOSBAAR, bn. *Qui ne peut être racheté* ou *amorti, irrachetable, non amortissable.* | — pand, *objet* m. *qui ne peut être dégagé.*

ONLUST, z. m. *Dégoût*, m., *répugnance, aversion*, f. | Verdriet. *Chagrin, déplaisir, déboire, ennui*, m. | Oneenigheid. *Division, mésintelligence*, f. | —en. Woelingen. *Troubles, désordres*, m. pl. | —en verwekken, *susciter des troubles.*

ONLUSTIG, bn. Neerslachtig. *Découragé, abattu.* | Treurig. *Chagrin, triste.*

ONLUSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Dégoût, découragement, abattement*, m. | Treurigheid. *Tristesse*, f.

ONMAATSCHAPPELIJK, bn. *Antisocial.*

ONMACHT (zond. mv.), z. v. Onvermogen, zwakheid. *Impuissance, faiblesse*, f. | Flauwte. *Défaillance, faiblesse, syncope, pâmoison*, f. | In — vallen, *se pâmer, s'évanouir, tomber en défaillance* ou *en syncope.* | (mar.) Nood. *Détresse*, f.

ONMACHTIG, bn. *Impuissant, faible.*

ONMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Impuissance, faiblesse*, f.

ONMANBAAR, bn. *Impubère.*

ONMANIERLIJK, bn. Lomp. *Impoli, malhonnête, grossier.* | bw. *Impoliment, malhonnêtement, grossièrement.* | (pop.) Zeer. *Extrêmement, excessivement.* | — dik, *extrêmement gros.*

ONMANIERLIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Impolitesse, malhonnêteté, grossièreté*, f.

ONMAN[NE]LIJK, bn. *Qui est peu digne d'un homme.*

ONMATIG, bn. *Démesuré, excessif, énorme, déréglé, immodéré, intempérant.* | —e grootte, *grandeur excessive*, f. | —e droefheid, *douleur immodérée*, f. | — eter, *homme* m. *qui mange excessivement.* | — zijn in eten en drinken, *boire et manger avec excès.* | bw. *Démesurément, excessivement, énormément, à l'excès.*

ONMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Intempérance, immodération*, f., *déréglement, excès*, m.

ONMATIG[LIJK], bw. *Zie* ONMATIG, bw.

ONMEEDOOGEND, bn. *Impitoyable, dur, insensible, inhumain, barbare, sans pitié.* | bw. *Impitoyablement, sans pitié.*

ONMEEDOOGENDHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de pitié, dureté, insensibilité, cruauté, inhumanité*, f.

ONMEEGAAND, bn. *Insensible, peu compâtissant.*

ONMEETBAAR, bn. *Qu'on ne peut mesurer, immense.* | Onderling —, *incommensurable.*

ONMEETBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Immensité*, f. | (math.) Onderlinge —, *incommensurabilité, asymétrie*, f.

ONMENSCH, z. o. Wreedaard. *Homme cruel, barbare, tyran, monstre*, m.

ONMENSCHELIJK, bn. *Inhumain, cruel, barbare, dénaturé, féroce, tyrannique, brutal.* | bw. *Inhumainement, cruellement, barbarement, avec barbarie.*

ONMENSCHELIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Inhumanité, cruauté, brutalité, férocité, barbarie*, f.

ONMERKBAAR, bn. *Imperceptible, insensible.* | bw. *Imperceptiblement, insensiblement.*

ONMETELIJK, bn. *Immense.* | bw. *Immensément.*

ONMETELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Immensité*, f.

ONMIDDELLIJK, bn. *Immédiat, direct.* | bw. *Immédiatement, directement.*

ONMIDDELLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Immédiateté, dépendance immédiate*, f., *rapport immédiat*, m.

ONMIN (zond. mv.), z. v. Verdeeldheid. *Désunion, discorde, inimitié, dissension, mésintelligence, querelle*, f. | In — leven, *vivre en discorde.* | In — raken, *se brouiller.*

ONMISBAAR, bn. Onontbeerlijk. *Dont on ne peut se passer, indispensable.* | Zeker. *Immanquable, sûr, infaillible.* | bw. Onontbeerlijk. *Indispensablement.* | Zeker. *Immanquablement.*

ONMISBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce dont on ne peut se passer* ou *de ce qui est indispensable.*

ONMISKENBAAR, bn. *Qu'on ne peut méconnaître.* | Klaar. *Évident, manifeste.*

ONMISKENBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qu'on ne peut méconnaître, évidence*, f.

ONMISSELIJK, bn. *Zie* ONMISBAAR.

ONMOGELIJK, bn. *Impossible.* | bw. *D'une manière impossible* | Het —e, z. o. *L'impossible*, m.

ONMOGELIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Impossibilité*, f. | Onmogelijke zaak. *Chose impossible*, f.

ONMONDIG, bn. Minderjarig. *Mineur, en tutelle.* | —e jaren, *minorité*, f. | (fig.) Zwak van geest. *Faible d'esprit.*

ONMONDIGE, z. m. *en* v. *Mineur*, m., *mineure*, f.

ONMONDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Minorité*, f.

ONNABOOTSELIJK, bn. *Inimitable.* | bw. *D'une manière inimitable.*

ONNADENKEND, bn. *Irréfléchi, inconsidéré, imprudent, inattentif, léger, étourdi.*

ONNADENKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Étourderie, légèreté, inconsidération, imprudence, inattention*, f.

ONNAMAKELIJK, bn. *Qu'on ne peut contrefaire, inimitable.*

ONNASPEURBAAR, bn. *Impénétrable, inscrutable.* | Verborgen. *Caché, secret, mystérieux.* | bw. *Impénétrablement.*

ONNASPEURLIJK, bn. *Zie* ONNASPEURBAAR.

ONNASPEURLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Impénétrabilité*, f. | Verborgenheid. *Secret, mystère*, m.

ONNATUURLIJK, bn. *Qui n'est pas naturel.* | Ontaard. *Dénaturé.* | —e moeder, *mère dénaturée.* | Gedwongen. *Contraint.* | bw. *Contre l'ordre de la nature.*

ONNATUURLIJKHEID (–HEDEN), z. v. Gemaaktheid. *Qualité de ce qui n'est pas naturel, affectation*,

afféterie, f. ‖ Ontaarding. *Infraction* f. *aux lois de la nature.*
ONNAUWKEURIG, bn. *Inexact*, *incorrect.* ‖ bw. *Inexactement*, *incorrectement.*
ONNAUWKEURIGHEID (-HEDEN), z. v. *Inexactitude*, *incorrection*, f.
ONNAUWKEURIG[LIJK], bw. *Zie* ONNAUWKEURIG, bw.
ONNAVOLGBAAR, bn. *Inimitable.* ‖ bw. *D'une manière inimitable.*
ONNAVOLGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est inimitable.*
ONNEEMBAAR, bn. *Imprenable.*
ONNOEMBAAR, ONNOEMELIJK, bn. *Innominable.* ‖ Onuitdrukkelijk. *Inexprimable*, *indicible.* ‖ Oneindig. *Immense.* ‖ bw. *D'une manière inexprimable*, *indiciblement.* ‖ Oneindig. *Immensément.*
ONNOODIG, bn. *Non nécessaire*, *inutile*, *superflu.* ‖ bw. *Inutilement*, *en pure perte.*
ONNOODIGHEID (zond. mv.), z. v. *Inutilité*, *superfluité*, f.
ONNOODIG[LIJK], bw. *Zie* ONNOODIG, bw.
ONNOOZEL, bn. Onschuldig aan kwaad. *Innocent*, *exempt de toute malice.* ‖ De —e kinderen, *les innocents*, m. pl. ‖ Onplichtig. *Innocent*, *qui n'est pas coupable.* ‖ Sulachtig. *Niais*, *simple.* ‖ —e bloed, *idiot*, *benêt*, *niais*, *nigaud*, m. ‖ Eenvoudig. *Simple*, *ingénu*, *naïf.* ‖ Klein. *Petit*, *chétif.* ‖ Onbeduidend. *Insignifiant.* ‖ IJdel. *Frivole*, *futile.* ‖ Flauw. *Fade*, *insipide.* ‖ —en klap uitslaan, *dire des balivernes.* ‖ bw. *Innocemment.* ‖ Sulachtig. *Niaisement.* ‖ (prov.) Zich — aanstellen, om wat te krijgen, *faire l'âne pour avoir du chardon.*
ONNOOZELHEID (zond. mv.), z. v. *Innocence*, f. ‖ Sulachtigheid. *Niaiserie*, f.
ONNOOZEL[LIJK], bw. *Zie* ONNOOZEL, bw.
ONNUT, bn. *Inutile*, *vain.* ‖ IJdel. *Frivole.* ‖ Vuil. *Sale.*
ONNUTTELIJK, bw. *Inutilement.* ‖ Tevergeefs. *En vain*, *vainement.*
ONNUTTIG, bn. *Zie* ONNUT.
ONNUTTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Inutilité*, f. ‖ IJdelheid. *Futilité*, f.
ONOMKOOPBAAR, bn. *Incorruptible.*
ONOMKOOPBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incorruptibilité*, f.
ONOMSTOOTELIJK, bn. *Qui ne peut être renversé*, *solide.* ‖ (fig.) Ontegenzeglijk. *Incontestable*, *irréfragable*, *solide.* ‖ bw. (fig.) *Incontestablement*, *irréfragablement.*
ONONTBEERLIJK, bn. *Indispensable*, *essentiel*, *nécessaire*, *dont on ne peut point se passer.* ‖ bw. *Indispensablement*, *nécessairement*, *essentiellement.*
ONONTBEERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Nécessité absolue*, f., *besoin absolu*, m., *qualité* f. *de ce qui est indispensable.*
ONONTBINDBAAR, bn. *Indissoluble.* ‖ (fig.) *Indécomposable.* ‖ bw. *Indissolublement.*
ONONTBINDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Indissolubilité*, f.
ONONTDEKT, bn. *Qui n'est pas découvert.*
ONONTGONNEN, bw. *Qui n'est pas entamé.* ‖ (agric.) *Qui n'est pas défriché*, *en friche.*
ONONTVLAMBAAR, bn. *Non inflammable.*
ONONTVLAMBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas inflammable.*
ONONTWIJKBAAR, bn. *Inévitable.* ‖ bw. *Inévitablement.*
ONONTWIKKELD, bn. *Non développé.*
ONOOGLIJK, bn. *Qui ne plait pas aux yeux*, *laid*, *difforme.*
ONOOGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Laideur*, *difformité*, f.
ONOORBAAR, bn. *Inutile*, *peu propre.* ‖ Onbetamelijk. *Inconvenant.* ‖ bw. *Inutilement.* ‖ Onbetamelijk. *D'une manière inconvenante.*
ONOORBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inutilité*, *inconvenance*, f.
ONOORBAAR[LIJK], bw. *Zie* ONOORBAAR. bw.
ONOORDEELKUNDIG, bn. *Injudicieux.*
ONOPGEMAAKT, bn. *Qui n'est pas achevé*, *apprêté* ou *monté.* ‖ Niet gerekend. *Qui n'est pas compte* ou *calculé.*
ONOPGEMERKT, bn. *Qu'on n'a pas observé* ou *remarqué.*
ONOPGESMUKT, bn. *Sans ornements*, *simple*, *naturel.*
ONOPGESNEDEN, bn. *Qui n'est pas coupé*, *qui n'est pas entamé.*
ONOPGETOOMD, bn. *Qui n'est pas bridé.* ‖ —e hoed, *chapeau non retroussé*, m.
ONOPGETUIGD, bn. *Sans être gréé.*
ONOPGEVOED, bn. *Sans avoir reçu de l'éducation.*
ONOPGEWEKT, bn. (fig.) *Qui n'est pas animé* ou *encouragé.*
ONOPHOUDELIJK, bn. *Continuel*, *perpétuel*, *qui dure toujours.* ‖ bw. *Continuellement*, *sans cesse*, *sans interruption*, *sans relâche*, *sans discontinuer.*
ONOPLETTEND, bn. *Inattentif*, *étourdi.* ‖ bw. *Sans attention*, *étourdiment.*
ONOPLETTENDHEID (zond. mv.), z. v. *Inattention*, *inadvertance*, f. ‖ Door —, *par mégarde.*
ONOPLOSBAAR, bn. *Insoluble*, *indissoluble.* ‖ (chim.) *Insoluble*, *indissoluble.*
ONOPLOSBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Indissolubilité*, *insolubilité*, f.
ONOPMERKZAAM, bn. *Inattentif.* ‖ bw. *Inattentivement*, *sans attention.*
ONOPMERKZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Inattention*, f.
ONOPRECHT, bn. *Qui n'est pas franc* ou *sincère.* ‖ Valsch. *Faux*, *dissimulé.*
ONOPRECHTHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *de sincérité* ou *de franchise* ‖ Valschheid. *Fausseté*, *dissimulation*, f.
ONOPZETTELIJK, bn. *Qui n'est pas fait à dessein* ou *exprès*, *non prémédité.* ‖ Onwillekeurig. *Involontaire.* ‖ bw. *Sans préméditation*, *sans propos délibéré.* ‖ Onwillekeurig. *Involontairement.*
ONORDELIJK, bn. *Désordonné*, *déréglé*, *irrégulier*, *confus.* ‖ bw. *Désordonnément*, *en désordre*, *sans ordre*, *déréglément*, *confusément.*
ONORDELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Désordre*, *déréglement*, m., *confusion*, f. ‖ Lompheid. *Grossièreté*, f.
ONORDENTELIJK, bw. *Qui n'est pas poli*, *civil* ou *honnête.*
ONORDENTELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Malhonnêteté*, *grossièreté*, f.
ONOVERDACHT, bw. *Irréfléchi*, *inconsidéré.* ‖ bw. *À l'étourdie*, *sans réflexion.*
ONOVERDEKT, bn. *Découvert.*
ONOVERGANKELIJK, bn. (gramm.) *Intransitif*, *neutre.* ‖ — werkwoord, *verbe intransitif* ou *neutre*, m.
ONOVERKOMELIJK, bn. *Insurmontable.*
ONOVERTREFBAAR, bn. *Qu'on ne peut surpasser.* ‖ Bewonderlijk. *Admirable.*
ONOVERTROFFEN, bn. *Qui n'a pas été surpassé.*
ONOVERWINBAAR, bn. *Invincible.*
ONOVERWIN[NE]LIJK, bn. *Qu'on ne saurait vaincre*, *invincible.* ‖ bw. *Invinciblement.*
ONOVERWIN[NE]LIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Invincibilité*, f.
ONOVERWONNEN, bn. Niet overwonnen. *Invaincu.* ‖ Niet getemd. *Indompté.*

ONOVERZIENBAAR, bn. *Que l'œil ne peut embrasser, où l'œil se perd, immense.* ‖ bw. *À perte de vue.*

ONPAAR, bn. *Impair, non pair.* ‖ Wat raadt ge, paar of —? *Que devinez-vous, pair ou non pair?*

ONPARTIJDIG, bn. *Impartial, neutre.* ‖ bw. *Impartialement.*

ONPARTIJDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Impartialité, neutralité*, f.

ONPARTIJDIG[LIJK], bw. *Zie* ONPARTIJDIG, bw.

ONPAS (TE), bw. *Mal à propos, hors de propos, à contre-temps.*

ONPASSELIJK, bn. *Indisposé, incommodé, un peu malade.*

ONPASSELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Indisposition, incommodité*, f.

ONPEILBAAR, bn. *Insondable.* ‖ (fig.) *Impénétrable, incompréhensible.*

ONPEILBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui ne peut être sondé, profondeur immense*, f. ‖ (fig.) *Impénétrabilité, incompréhensibilité*, f.

ONPERSOONLIJK, bn. (gramm.) *Impersonnel.* ‖ — werkwoord, *verbe impersonnel*, m. ‖ bw. *Impersonnellement.*

ONPIJNLIJK, bn. *Qui n'est pas douloureux.* ‖ bw. *Sans douleur.*

ONPLICHTIG, bn. *Zie* ONSCHULDIG.

ONPLICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONSCHULD.

ONPROFIJTELIJK, bn. *Peu profitable, désavantageux, inutile.* ‖ bw. *Sans profit, désavantageusement, inutilement.*

ONPROFIJTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Nutteloosheid. *Inutilité*, f. ‖ Nadeel. *Désavantage*, m.

ONPUNTIG, bn. *Qui n'est pas pointu.* ‖ (fig.) *Inexact, peu exact.* ‖ bw. (fig.) *Inexactement.*

ONRAAD (zond. mv.), z. m. Verwarring. *Désordre*, m. ‖ Oneenigheid. *Désunion*, f. ‖ Gevaar. *Danger, péril*, m. ‖ Zonder — te merken, *sans y voir quelque danger.*

ONRAADZAAM, bn. *Qui n'est pas utile* ou *expédient, inopportun.*

ONRAADZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Inutilité, inopportunité*, f.

ONRECHT (zond. mv.), z. o. *Injustice*, f. ‖ Ongelijk. *Tort*, m. ‖ — hebben, *avoir tort.* ‖ Iemand — doen, *faire tort à qq.* ‖ Te —, *à tort, injustement.*

ONRECHT, bn. *Injuste, inique.* ‖ Valsch. *Faux.* ‖ (gramm.) *Oblique, indirect.* ‖ —e naamvallen, *cas obliques*, m. pl. ‖ bw. Onrechtvaardig. *Injustement.*

ONRECHT[ELIJK], bw. *Zie* ONRECHT, bw.

ONRECHTIG, bn. *Injuste, inique.*

ONRECHTMATIG, bn. *Illégal, illégitime, injuste, contraire au droit* ou *à la loi.* ‖ bw. *Illégalement, illégitimement, injustement, contre la loi.*

ONRECHTMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Illégalité, illégitimité, injustice*, f.

ONRECHTMATIG[LIJK], bw. *Zie* ONRECHTMATIG, bw.

ONRECHTVAARDIG, bn. *Injuste, inique.* ‖ bw. *Injustement, iniquement.*

ONRECHTVAARDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Injustice, iniquité*, f.

ONRECHTVAARDIG[LIJK], bw. *Zie* ONRECHTVAARDIG, bw.

ONRECHTZINNIG, bn. *Hétérodoxe.*

ONRECHTZINNIGHEID (-HEDEN), z. v. *Hétérodoxie*, f.

ONREDBAAR, bn. *Qu'on ne peut sauver.* ‖ Dat niet kan geregeld worden. *Qui ne peut être réglé.* ‖ Onherstelbaar. *Qu'on ne peut rétablir, irrémédiable.*

ONREDEKUNDIG, bn. *Illogique.* ‖ bw. *D'une manière illogique.*

ONREDELIJK, bn. *Irraisonnable, déraisonnable.* ‖ De —e dieren, *les animaux irraisonnables*, m. pl. ‖ Ongerijmd. *Absurde.* ‖ Onbillijk. *Déraisonnable, injuste.* ‖ Dierlijk. *Brutal.* ‖ bw. *Irraisonnablement, déraisonnablement.* ‖ Ongerijmd. *Absurdement.*

ONREDELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Déraison, absurdité*, f. ‖ Onbillijkheid. *Injustice*, f. ‖ Beestachtigheid. *Brutalité*, f.

ONREGELMATIG, bn. *Irrégulier, anomal.* ‖ (gramm.) *Irrégulier.* ‖ Onbehoorlijk. *Incongru, déréglé.* ‖ bw. *Irrégulièrement.*

ONREGELMATIGHEID (-HEDEN), z. v. *Irrégularité, anomalie*, f. ‖ Onbehoorlijkheid. *Dérèglement*, m.

ONREGELMATIG[LIJK], bw. *Zie* ONREGELMATIG, bw.

ONREIN, bn. *Impur, immonde, souillé, malpropre, sale.* ‖ — maken, *souiller, salir.* ‖ Onkuisch. *Impur, impudique.* ‖ bw. *Impurement, salement.*

ONREINHEID (-HEDEN), z. v. *Impureté, malpropreté, ordure, saleté*, f. ‖ Onkuischheid. *Impudicité, impureté*, f.

ONREINIGHEID (-HEDEN), z. v. *Impureté, malpropreté, ordure, saleté*, f.

ONREISBAAR, bn. *Qui n'est pas propre à voyager.*

ONREKKELIJK, bn. *Qu'on ne peut étendre* ou *allonger, qui n'est pas souple, raide.* ‖ Ontoegevend. *Intraitable, peu officieux, désobligeant, peu indulgent.*

ONREKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de complaisance, humeur désobligeante, raideur*, f.

ONRIJM (zond. mv.), z. o. *Prose*, f. ‖ In — schrijven, *écrire en prose.*

ONRIJP, bn. *Qui n'est pas mûr, vert, cru.* ‖ —e vrucht, *fruit vert*, m. ‖ —e gedachten, *idées indigestes*, f. pl.

ONRIJPHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *de maturité, verdeur, crudité*, f.

ONROEREND, bn. *Immeuble, immobilier.* ‖ —e goederen, *biens immeubles, immeubles*, m. pl.

ONROOMSCH, bn. *Qui n'est point catholique.* ‖ bw. *D'une manière non catholique.*

ONRUIM, bn. *Étroit, resserré.*

ONRUST, z. v. *Manque* m. *de repos.* ‖ Onrustigheid. *Inquiétude, agitation*, f., *trouble*, m. ‖ (horl.) — eens uurwerks, *balancier* m. *d'une horloge.* ‖ — eens molens, *claquet* ou *traquet* m. *d'un moulin.* ‖ m. *en* v. *Personne turbulente*, f.

ONRUSTIG, bn. *Inquiet, turbulent, agité, remuant.* ‖ — zijn, *frétiller, être agité.* ‖ Oproerig. *Séditieux.* ‖ bw. *Avec inquiétude, turbulemment.* ‖ Oproerig. *Séditieusement.*

ONRUSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Inquiétude, turbulence, agitation*, f.

ONRUSTIG[LIJK], bw. *Zie* ONRUSTIG, bw.

ONRUSTMAKER, z. m. *Brouillon, factieux, esprit turbulent, agitateur*, m.

ONRUSTSTICHTER, z. m. *Zie* ONRUSTMAKER.

ONRUSTSTOKER, z. m. *Zie* ONRUSTMAKER.

ONRUSTZAAIER, z. m. *Zie* ONRUSTMAKER.

ONS, voornw. dat. *en* acc. *Nous, à nous.* ‖ Onder —, *entre nous.* ‖ Geef — deze pennen, *donnez-nous ces plumes.*

ONS, ONZE, bez. bijv. naamw. *Notre.* ‖ — huis, *notre maison*, f. ‖ De onze. bez. voorn. *Le nôtre.* ‖ z. m. mv. De onzen. *Les nôtres*, m. pl.

ONSCHADELIJK, bn. *Qui n'est pas nuisible* ou *préjudiciable, innocent, anodin.* ‖ Iemand — maken, *mettre qq. hors d'état de nuire.* ‖ bw. *Innocemment.*

ONSCHADELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui n'est pas nuisible, innocuité, innocence*, f.

ONSCHAPPELIJK, bn. *Déréglé.* ‖ bw. *Déréglément.*

ONSCHATBAAR, bn. *Inappréciable, inestimable.*

ONSCHEIDBAAR, bn. *Inséparable, indissoluble.* ‖ (gramm.) *Inséparable.* ‖ (chim.) *Indécomposable.* ‖ bw. *Inséparablement, indissolublement.*

ONSCHEIDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inséparabilité, indissolubilité,* f. ‖ (gramm.) *Inséparabilité,* f. ‖ (chim.) *Indécomposabilité,* f.

ONSCHENDBAAR, bn. *Inviolable.* ‖ bw. *Inviolablement.*

ONSCHENDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inviolabilité,* f. ‖ De — des konings, *l'inviolabilité du roi.*

ONSCHERP, bn. *Qui n'est pas tranchant, émoussé.*

ONSCHIJNBAAR, bn. Onwaarschijnlijk. *Qui n'est pas apparent* ou *vraisemblable, invraisemblable, improbable.* ‖ bw. *Invraisemblablement.*

ONSCHIJNBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Invraisemblance, improbabilité,* f.

ONSCHIKKELIJK, bn. Onzindelijk. *Sale, malpropre.* ‖ Ontoegevend. *Peu indulgent.* ‖ bw. Onzindelijk. *Malproprement.* ‖ Ontoegevend. *D'une manière peu indulgente.*

ONSCHIKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Onzindelijkheid. *Saleté, malpropreté,* f. ‖ Ontoegevendheid. *Humeur peu indulgente,* f.

ONSCHRIFTMATIG, bn. *Qui n'est pas fondé* ou *basé sur l'Écriture.*

ONSCHRIFTMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas fondé* ou *basé sur l'Écriture.*

ONSCHRIFTUURLIJK, bn. *Contraire à l'Écriture.*

ONSCHULD (zond. mv.), z. v. *Innocence,* f.

ONSCHULDIG, bn. *Innocent, qui n'est pas coupable.* ‖ Argeloos. *Innocent, sans malice.* ‖ bw. *Innocemment, avec innocence, sans malice.*

ONSCHULDIG[LIJK], bw. *Zie* ONSCHULDIG, bw.

ONSIERLIJK, bn. *Qui n'est pas élégant, inélégant.* ‖ Leelijk. *Laid.* ‖ — maken, *déparer, défigurer.* ‖ bw. *D'une manière inélégante.*

ONSIERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *d'élégance, inélégance, mauvaise grâce,* f.

ONSLIJTBAAR, bn. *Qui ne s'use pas, qui ne s'use que lentement.*

ONSMAKELIJK, bn. Flauw. *Qui n'a pas de goût, fade, insipide.* ‖ (fig.) Onaangenaam. *Désagréable.* ‖ bw. Flauw. *D'une manière insipide.* ‖ Onaangenaam. *Désagréablement.*

ONSMAKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Absence de goût* ou *de saveur, fadeur, insipidité,* f. ‖ (fig.) *Désagrément,* m.

ONSMELTBAAR, bn. *Infusible, qui ne peut être fondu.*

ONSMELTBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Infusibilité,* f.

ONSPOED, z. m. Tegenspoed. *Adversité,* f., *malheur,* m.

ONSPRAAKZAAM, bn. *Qui n'est pas affable, silencieux, taciturne.*

ONSPRAAKZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *d'affabilité, taciturnité, humeur taciturne* ou *silencieuse,* f.

ONSTAATKUNDIG, bn. *Impolitique.* ‖ bw. *Impolitiquement.*

ONSTAATKUNDIG[LIJK], bw. *Zie* ONSTAATKUNDIG, bw.

ONSTANDVASTIG, bn. *Inconstant, changeant, volage, léger, peu constant, variable.* ‖ bw. *Inconstamment.*

ONSTANDVASTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Inconstance, instabilité, légèreté,* f.

ONSTANDVASTIG[LIJK], bw. *Zie* ONSTANDVASTIG, bw.

ONSTERFELIJK, bn. *Immortel.* ‖ —e naam, *nom immortel,* m. ‖ — maken, *immortaliser.* ‖ Zich — maken, *s'immortaliser.*

ONSTERFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Immortalité,* f.

ONSTERK, bn. *Qui n'est pas fort* ou *solide, faible.* ‖ bw. *Faiblement, sans force.*

ONSTERKTE (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *de force* ou *de solidité, faiblesse,* f.

ONSTICHTELIJK, bn. *Peu édifiant, scandaleux.* ‖ bw. *D'une manière peu édifiante, scandaleusement.*

ONSTICHTELIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Scandale,* m.

ONSTILBAAR, bn. *Qu'on ne peut apaiser* ou *calmer.* ‖ —bare dorst, *soif inaltérable,* f. ‖ —bare honger, *faim insatiable,* f.

ONSTOFFELIJK, bn. *Immatériel.* ‖ bw. *Immatériellement.*

ONSTOFFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Immatérialité,* f.

ONSTOND, z. m. *Heure indue,* f.

ONSTOORBAAR, bn. *Incommutable.*

ONSTRAFBAAR, bn. *Qui n'est pas punissable.* ‖ Onberispelijk. *Irréprochable, irrépréhensible.* ‖ bw. *Irréprochablement, irrépréhensiblement.*

ONSTRAFBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Absence* f. *de culpabilité.* ‖ Onberispbaarheid. *Irrépréhensibilité,* f.

ONSTUIMIG, bn. *Impétueux, orageux, violent, véhément.* ‖ — weder, *temps orageux, gros temps,* m. ‖ —e wind, *vent violent* ou *impétueux,* m. ‖ (fig.) *Violent, impétueux, emporté, fougeux.* ‖ —e hartstocht, *passion fougueuse,* f. ‖ bw. *D'une manière impétueuse* ou *violente.*

ONSTUIMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Impétuosité, agitation, violence, véhémence,* f., *emportement,* m., *fougue,* f.

ONSTUIMIG[LIJK], bw. *Zie* ONSTUIMIG, bw.

ONTAARD, bn. *Dénaturé, dégénéré, abâtardi.* ‖ —e zoon, *fils dénaturé,* m. ‖ Wreed. *Cruel.*

ONTAARDEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'abâtardir, dégénérer.* ‖ Doen —, *abâtardir, faire dégénérer, dénaturer.*

ONTAARDHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONTAARDING.

ONTAARDING (zond. mv.), z. v. *Abâtardissement,* m., *dégénération,* f.

ONTADELEN, zw. w. b. *Dégrader de noblesse.* ‖ (fig.) *Dégrader, avilir.*

ONTADELING (zond. mv.), z. v. *Dégradation* f. *de noblesse.* ‖ (fig.) *Avilissement,* m., *dégradation,* f.

ONTALLIJK, bn. *Innombrable.* ‖ bw. *Innombrablement.*

ONTALLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Nombre infini,* m.

ONTANKEREN, zw. w. b. *Priver de ses ancres, détacher les ancres.*

ONTAREN, zw. w. b. *Ôter les épis de blé.*

ONTASTBAAR, bn. *Impalpable.*

ONTBALLASTEN, zw. w. b. *Délester, ôter le lest.*

ONTBALLASTING, z. v. *Délestage,* m.

ONTBASTEN, zw. w. b. *Écorcer, ôter l'écorce, dépouiller de l'écorce.*

ONTBASTING, z. v. *Écorcement,* m., *décortication,* f.

ONTBEENEN, zw. w. b. *Désosser, ôter les os.*

ONTBEERLIJK, bn. *Dont on peut se passer.* ‖ Nutteloos. *Superflu, inutile.*

ONTBEERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Superfluité, inutilité,* f.

ONTBEIDEN, zw. w. b. *Attendre.*

ONTBEREN, zw. w. b. *Se passer de, manquer de, être privé de.*

ONTBERING, z. v. *Privation,* f., *manque,* m.

ONTBIEDEN, (*ontbood, ontboden,*) zw. w. b. Laten weten. *Faire savoir.* ‖ Laten komen. *Donner ordre de venir, faire venir, mander, appeler.* ‖ Bestellen. *Commander.*

ING, z. v. *Action* f. *de faire savoir, de* *r* ou *de faire venir.*
, z. o. *Déjeuner, déjeuné,* m.
EN, (*ontbeet, ontbeten,*) st. w. o. (met). *Déjeuner.*
KAMER, z. v. *Chambre* f. *à déjeuner.*
SERVIES, z. o. *Service* m. *à déjeuner.*
TAFEL, z. v. *Table* f. *du déjeuner.*
BAAR, bn. *Qu'on peut délier, dénouer* ou *er.* ‖ (chim.) *Dissoluble.*
EN, (*ontbond, ontbonden,*) st. w. b. *Dé-lénouer, détacher.* ‖ (chim.) *Dissoudre*, *oser.* ‖ Ontleden. *Analyser.*
ER, z. m. *Celui qui délie, qui dénoue, tache* ou *qui décompose.*
ING, z. v. *Action* f. *de délier* ou *de dé-*, *dénouement*, m. ‖ (chim.) *Dissolution*, *s, décomposition*, f. ‖ — eens lijks, *osition d'un cadavre.* ‖ Ontleding. *Ana-*
 EREN, zw. w. b. *Défeuiller, effeuiller, ller de ses feuilles.*
ERING (zond. mv.), z. v. *Effeuillaison, llaison*, f., *effeuillement*, m.
MEN, zw. w. b. (fig.) Ontmaagden. *Dé-dévirginer, dépuceler.*
T, bn. *Dépourvu, dénué, privé.*
TEN, zw. w. b. *Découvrir, mettre à* Berooven. *Dépouiller, dénuer, priver.* ‖ *Dénuder.* ‖ Eenen tand —, *déchausser nt.* ‖ (hort.) De wortels eens booms —, *user un arbre.* ‖ Zich —. *Se découvrir.* —. Zijn hart openen. *Ouvrir son cœur, r.*
TING, z. v. *Action* f. *de découvrir* ou *de à nu.* ‖ Berooving. *Dépouillement*, m., *on*, f. ‖ (chir.) *Dénudation*, f. ‖ (hort.) de wortels eens booms, *déchaussement* m. *rbre.*
EMEN, zw. w. b. *Défoncer.*
EMING (zond. mv.), z. v. *Défoncement*, m.
EN, zw. w. b. *Déchaîner, ôter les chaînes fers à.*
ING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de dé-r* ou *d'ôter les chaînes* ou *les fers.*
EMEN, zw. w. b. (fig.) *Exhaler, épancher.* e smart —, *épancher sa douleur.*
EMING, z. v. *Épanchement* m. *du cœur.*
TEREN, zw. w. b. *Ôter le brou de*, ‖ (fig.) *Décrasser, débourrer, dégauchir, ter.*
TERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ôter* ou *d'écaler.* ‖ (fig.) *Action* f. *de décrasser, sement*, m.
ELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Jaillir, sail-rtir en bouillonnant, sourdre.*
ELING, z. v. *Action* f. *de jaillir, de en bouillonnant* ou *de sourdre.*
DBAAR, bn. *Inflammable.*
DBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inflamma-* f.
DEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'enflammer, ser, prendre feu, s'embraser.*
DING, z. v. *Inflammation, déflagration*, f.
DELEN, zw. w. b. *Débrider, ôter la bride à.*
NEN, zw. w. b. *Décerveler, ôter la cer-*
KEN, (*ontbrak, ontbraken, ontbroken,*) st. (met *hebben*). *Manquer de, avoir besoin* Het ontbreekt mij aan boeken, *les livres anquent.* ‖ Het zal hem aan moed ont-, *le courage lui manquera.* ‖ Alles ont- hem, *il manque de tout.* ‖ De middelen ontbreken hem niet, *les moyens ne lui manquent pas.*

ONTBREKING (zond. mv.), z. v. *Manque, défaut*, m.
ONTBURGEREN, zw. w. b. *Dénaturaliser, priver du droit de bourgeoisie.*
ONTCIJFERAAR, z. m. *Déchiffreur*, m.
ONTCIJFERBAAR, bn. *Déchiffrable.*
ONTCIJFEREN, zw. w. b. *Déchiffrer.*
ONTCIJFERING, z. v. *Déchiffrement*, m.
ONTDAAN, bn. *Défait, exténué.* ‖ Onthutst. *Troublé, décontenancé.*
ONTDACHT, bn. Het is mij —, *je l'ai oublié, cela m'est échappé.*
ONTDEKKEN, zw. w. b. *Découvrir.* ‖ (fig.) Ontsluieren. *Dévoiler.* ‖ Eene misdaad —, *déceler un crime.* ‖ Zich —. *Se découvrir.*
ONTDEKKER, z. m. *Celui qui découvre.* ‖ (fig.) Die ontsluiert. *Celui qui dévoile.*
ONTDEKKING, z. v. *Action de découvrir, découverte*, f. ‖ (fig.) *Découverte*, f. ‖ — eener misdaad, *décèlement* m. *d'un crime.*
ONTDEKKINGSREIS, z. v. *Voyage* m. *qu'on fait pour découvrir de nouveaux pays.*
ONTDEKKINGSTOCHT, z. m. *Expédition* f. *qu'on entreprend dans le but de découvrir qc.*
ONTDELVEN, (*ontdolf, ontdolven,*) st. w. b. *Couper* ou *intercepter en creusant.* ‖ Uitgraven. *Déterrer.*
ONTDELVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'intercepter au moyen d'un fossé.* ‖ Uitgraving. *Action* f. *de déterrer.*
ONTDOEN, (*ontdeed, ontdeden, ontdaan,*) onr. w. b. Te niet doen. *Défaire.* ‖ Afdoen. *Ôter, défaire.* ‖ Zich van iets —, *se défaire* ou *se débarrasser de qc.*
ONTDOOIEN, zw. w. b. *Dégeler.* ‖ o. (met *zijn*). *Dégeler, se dégeler.*
ONTDOOIING (zond. mv.), z. v. *Dégel*, m.
ONTDRAAIEN, zw. w. b. *Défaire, détacher* ou *délier en tournant, détordre, détortiller.* ‖ Los vijzen. *Dévisser.* ‖ (fig.) Heimelijk ontnemen. *Enlever secrètement, escamoter,* ‖ (prov.) Hij is het ontdraaid, *il l'a échappé belle.* ‖ Iemand eene kans —, *supplanter qq.*
ONTDRAAIING, z. v. *Action* f. *de détordre* ou *de dévisser.* ‖ (fig.) *Action* f. *d'escamoter* ou *de supplanter.*
ONTDRAGEN, (*ontdroeg, ontdragen,*) zw. w. b. *Emporter.* ‖ Ontstelen. *Voler.*
ONTDRAVEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'échapper au trot.* ‖ (fig.) *S'esquiver rapidement.*
ONTDRIJVEN, (*ontdreef, ontdreven,*) st. w. b. *Enlever en chassant devant soi.* ‖ o. (met *zijn*). *S'échapper* ou *s'éloigner en flottant.*
ONTDRUIPEN, (*ontdroop, ontdropen,*) st. w. o. (met *zijn*). *Tomber goutte à goutte, tomber en dégouttant.*
ONTDRUPPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* ONTDRUIPEN.
ONTDUBBELEN, zw. w. b. *Gagner par un coup de dés.*
ONTDUBBELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de gagner par un coup de dés.*
ONTDUIKEN, (*ontdook, ontdoken,*) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Éviter* ou *échapper en se plongeant* ou *en se baissant.* ‖ (fig.) *Éviter, échapper.*
ONTDUIKING, z. v. *Action* f. *d'éviter* ou *d'échapper en se plongeant* ou *en se baissant.* ‖ (fig.) *Action* f. *d'éviter* ou *d'échapper.*
ONTEENIGEN, zw. w. b. *Désunir, disjoindre.* ‖ (fig.) *Brouiller.*
ONTEERDER, z. m. *Celui qui déshonore, profanateur*, m.

Onteeren, zw. w. b. *Déshonorer.* ‖ Zijne familie —, *déshonorer sa famille.* ‖ Lasteren. *Diffamer.* ‖ Onteerende daad, *action infamante*, f. ‖ Eene maagd —, *déshonorer une fille*, *abuser d'une fille.* ‖ Ontheiligen. *Profaner.* ‖ Zich —. *Se déshonorer.*

Onteerend, bn. *Déshonorant*, *diffamant*, *infamant.*

Onteering, z. v. *Déshonneur*, m. ‖ Eerrooving. *Diffamation*, f. ‖ — eener maagd, *défloration* f. *d'une fille.* ‖ Ontheiliging. *Profanation*, f.

Ontegensprekelijk, bn. *Incontestable*, *irréfragable.* ‖ bw. *Incontestablement.*

Ontegensprekelijkheid (zond. mv.), z. v. *Incontestabilité*, *irréfragabilité*, f.

Ontegenstaanbaar, bn. *Irrésistible.* ‖ bw. *Irrésistiblement.*

Ontegenstaanbaarheid (zond. mv.), z. v. *Irrésistibilité*, f.

Ontegenwoordig, bn. *Absent.*

Ontegenwoordigheid (zond. mv.), z. v. *Absence*, f. ‖ (jurispr.) *Alibi*, m.

Ontegenzeglijk, bn. *Incontestable*, *irréfragable.* ‖ bw. *Incontestablement.*

Ontegenzeglijkheid (zond. mv.), z. v. *Incontestabilité*, *irréfragabilité*, f.

Onteigenen, zw. w. b. *Exproprier*, *aliéner*, *déposséder.*

Onteigening, z. v. *Expropriation*, *aliénation*, *dépossession*, f.

Onteigeningswet, z. v. *Loi* f. *sur les expropriations.*

Ontelbaar, bn. *Innombrable*, *incalculable.* ‖ bw. *Innombrablement.*

Ontelbaarheid (zond. mv.), z. v. *Infinité*, *innombrabilité*, f.

Ontembaar, bn. *Indomptable.*

Ontembaarheid (zond. mv.), z. v. *Indomptabilité*, *indiscipline*, f.

Onterven, zw. w. b. *Déshériter*, *exhéréder.*

Onterving, z. v. *Exhérédation*, f.

Ontevreden, bn. *Mécontent.* ‖ bw. *D'une manière mécontente.*

Ontevredenheid (zond. mv.), z. v. *Mécontentement*, m.

Ontfermen (zich), zw. w. wederk. *Avoir pitié* ou *compassion de.* ‖ Ontferm u mijns, *ayez pitié de moi.*

Ontferming (zond. mv.), z v. *Pitié*, *compassion*, *miséricorde*, f.

Ontfronsen, zw. w. b. *Dérider*, *défroncer.* ‖ Zijn voorhoofd —, *se dérider le front.*

Ontfutselen, zw. w. b. Heimelijk ontnemen. *Escamoter*, *filouter.*

Ontfutseling, z. v. *Action d'escamoter* ou *de filouter*, *filouterie*, f., *escamotage*, m.

Ontgaan, (*ontging*, *ontgaan*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner de*, *éviter*, *fuir*, *échapper à.* ‖ Het gevaar —, *échapper au danger.* ‖ De galg —, *friser la corde.* ‖ Eene straf —, *échapper à une punition.* ‖ In het gaan vooruit komen. *Devancer.* ‖ (fig.) Dat is mij —, *cela m'est échappé de la mémoire.* ‖ Dit woord is mij —, *j'ai oublié ce mot.* ‖ Zich —. Zich vergeten. *S'emporter*, *s'oublier*, *aller trop loin.*

Ontgallen, zw. w. b. Eenen visch —, *ôter le fiel* ou *l'amer d'un poisson.*

Ontgelden, (*ontgold*, *ontgolden*,) st. w. b. *Porter la peine de*, *payer la folle enchère* ou *les pots cassés*, *souffrir de.* ‖ Hij zal dat moeten —, *il le payera*, *il en portera la peine.*

Ontgelding, z. v. Straf. *Peine*, *punition*, f.

Ontgespen, zw. w. b. *Déboucler.*

Ontgesping, z. v. *Action* f. *de déboucler.*

Ontgeven (zich), (*ontgaf*, *ontgaven*, *ontgeven*,) st. w. wederk. *Quitter*, *abandonner*, *se défaire de.* ‖ Uit de gedachten laten gaan. *Ne plus penser à.*

Ontginbaar, bn. (agric.) *Propre à être défriché.*

Ontginnen, (*ontgon*, *ontgonnen*,) st. w. b. Beginnen. *Entamer*, *commencer.* ‖ (agric.) *Défricher*, *essarter.* ‖ (min.) Eene mijn —, *exploiter une mine.*

Ontginner, z. m. (agric.) *Défricheur.* ‖ — eener mijn, *exploiteur* m. *d'une mine.*

Ontginning, z. v. *Action* f. *d'entamer.* ‖ (agric.) *Défrichement*, *essartement*, m. ‖ — eener mijn, *exploitation* f *d'une mine.*

Ontglanzen, zw. w. b. *Ôter le lustre de*, *décatir.*

Ontglijden, (*ontgleed*, *ontgleden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Échapper* ou *s'échapper en glissant*, *glisser.*

Ontglimmen, (*ontglom*, *ontglommen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Commencer à s'allumer* ou *à prendre feu*, *s'allumer*, *s'enflammer.*

Ontglippen, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper* ou *s'échapper en glissant*, *glisser.*

Ontgloeien, zw. w. b. *Commencer à rougir* ou *à rendre rouge.* ‖ (fig.) *Enflammer.* ‖ o. (met *zijn*). *Commencer à prendre feu*, *s'enflammer.*

Ontgommen, zw. w. b. *Dégommer.* ‖ De zijde —, *décruser* ou *dégommer la soie.*

Ontgoochelen, zw. w. b. *Enlever adroitement*, *escamoter subtilement.*

Ontgoocheling, z. v. *Escamotage*, m.

Ontgorden, zw. w. b. *Déceindre.* ‖ (man.) Een paard —, *dessangler un cheval.*

Ontgraten, zw. w. b. *Ôter les arêtes de.*

Ontgraven, (*ontgroef*, *ontgraven*,) st. w. b. Uitgraven. *Déterrer*, *exhumer.* ‖ Met de spade —, *enlever en bêchant.*

Ontgraving, z. v. *Exhumation*, f.

Ontgrendelen, zw. w. b. *Déverrouiller.*

Ontgrendeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déverrouiller.*

Ontgrijpen, (*ontgreep*, *ontgrepen*,) st. w. b. *Enlever en empoignant*, *ôter avec violence*, *arracher*, *ravir.*

Ontgroeien, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* **Ontwassen.**

Ontgroenen, zw. w. b. *Priver de sa verdure.* ‖ (fig.) *Débourrer*, *décrasser*, *dégauchir.* ‖ Eenen jongeling bij zijne komst aan de hoogeschool —, *débourrer un jeune homme à son entrée à l'université.*

Ontgroening, z. v. *Action* f. *de débourrer* ou *de dégauchir.*

Ontgroenpartij, z. v. *Régal* m. *qu'un nouveau-venu offre à ses compagnons d'étude à son arrivée à l'université.*

Ontgronden, zw. w. b. *Creuser*, *caver*, *miner.* ‖ (agric.) Ontginnen. *Défricher.*

Ontgronding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de creuser*, *de caver* ou *de miner.* ‖ (agric.) Ontginning. *Défrichement*, m.

Ontgunnen, zw. w. b. *Envier.*

Onthaal (zond. mv.), z. o. *Accueil*, m., *réception*, f. ‖ Iemand een goed — aandoen, *faire une bonne réception à qq.* ‖ Maaltijd. *Festin*, *régal*, m.

Onthaken, zw. w. b. *Décrocher*, *dégrafer.*

Onthaking (zond. mv.), z. v. *Décrochement*, m.

Onthalen, zw. w. b. Ontnemen. *Enlever*, *prendre.* ‖ Een onthaal aandoen. *Accueillir*, *recevoir*, *régaler.* ‖ (fig.) Iemand op een heerlijk dichtstuk —, *régaler qq. d'un poëme magnifique.* ‖ Op een pak slagen —, *régaler d'une volée de coups.*

TEEEN, zw. w. b. *Ôter le licou à, déli-*
déchevêtrer. ‖ Zich —. *Se délicoter, dé-*
on licou.
EN, zw. w. b. *Décapiter, décoller, tran-*
: *tête à.*
ING, z. v. *Décapitation, décollation*, f.
EN, zw. w. b. *Couper la main* ou *les*
‖ (fig.) Mishanden. *Incommoder, embar-*
gêner.
N, zw. w. b. *Dépiler, ôter le poil.*
ASSEN, zw. w. b. *Ôter la cuirasse.* ‖
ntwapenen. *Désarmer.*
LEN, zw. w. b. *Dévider.* ‖ (fig.) *Ter-*

LING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de*
. ‖ (fig.) *Action de terminer.*
ND, bn. *Déguenillé.*
TEN, zw. w. b. *Détacher, défaire.*
EN, (*onthief, ontheven*,) st. w. b. *Ôter*
evant. ‖ (fig.) Ontlasten. *Décharger, dé-*
exempter, dispenser. ‖ Zich —. *Se dé-*
, *se dispenser.*
NG, z. v. *Décharge, exemption, dis-*
f.
GEN, zw. w. b. *Profaner, violer.* ‖ Ont-
Déshonorer. ‖ Bezoedelen. *Souiller.*
GER, z. m. *Profanateur, violateur*, m.
GING, z. v. *Profanation, violation*, f.,
e, m. ‖ — eener kerk, *profanation*
église. ‖ — eens grafs, *violation d'un*
t.
EEEN, zw. w. b. *Piller, ravager, mal-*

ERING (zond. mv.), z. v. *Ravage, pil-*
l.
NEN, zw. w. b. *Décerveler, ôter le*

EN, zw. w. b. *Déboîter la hanche.* ‖
. *Se démettre la hanche, se déhancher.*
, bw. *Jusqu'ici.*
EN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'échapper en*
le mors aux dents. ‖ (fig.) Ontvluchten.

EN, zw. w. b. *Décapiter, décoller, tran-*
couper la tête à.
DING, z. v. *Décapitation*, f. ‖ — van
iligen Johannes den Dooper, *décolla-*
de Saint Jean Baptiste.
EN, (*onthield, onthouden*,) st. w. b. Be-
inhouden. *Contenir, comprendre.* ‖ In
eugen behouden. *Retenir, se souvenir de,*
eler. ‖ Terughouden. *Ne pas donner,*
garder. ‖ Zich —. *S'abstenir, s'empêcher.*
on zich niet — van weenen, *il ne pou-*
mpêcher de pleurer, il ne pouvait retenir
nes. ‖ Zich van iets —, *s'abstenir* ou
r de qc. ‖ Zich ergens — *of* ophouden,
r ou *demeurer quelque part.*
ING, z. v. *Action* f. *de retenir.* ‖ Ge-
is. *Mémoire*, f., *souvenir*, m. ‖ Terug-
. *Détention*, f. ‖ Afhouding. *Abstinence,*
uischheid. *Continence*, f. ‖ Weigering.
ion, f.
EN, zw. w. b. *Décoiffer.*
EN, zw. w. b. *Décoiffer, ôter la coiffe à.*
looten, ontdekken. *Dévoiler, découvrir.*
standbeeld —, *inaugurer une statue.*
ING, z. v. *Action* f. *de décoiffer.* ‖ Ont-
. *Dévoilement*, m. ‖ — eens standbeelds,
ation f. *d'une statue.*
EEEN, zw. w. b. *Obtenir en mendiant.*
ELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'esquiver* ou
er en sautillant.

ONTHUTSEN, zw. w. b. *Troubler, déconcerter, émouvoir, ahurir.* ‖ o. (met *zijn*). *Se troubler, se déconcerter.*

ONTIJD, z. m. *Contre-temps, temps peu convenable*, m. ‖ Te —e, *à contre-temps, hors de saison, hors de propos, mal à propos.* ‖ Bij nacht en —e, *à une heure indue.*

ONTIJDELIJK, bw. *Zie* ONTIJDIG, bw.

ONTIJDIG, bn. *Intempestif, indu.* ‖ Dat vóór den tijd geschiedt. *Prématuré.* ‖ —e dood, *mort prématurée*, f. ‖ Vuil. *Sale, malpropre.* ‖ bw. *Hors de saison, hors de propos, mal à propos, à contre-temps, intempestivement.* ‖ Vóór den tijd. *Prématurément.* ‖ Na den tijd. *Après coup.* ‖ Onzindelijk. *D'une manière sale* ou *malpropre.*

ONTIJDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONTIJD.

ONTIJDIG[LIJK], bw. *Zie* ONTIJDIG, bw.

ONTIJLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se sauver, s'échapper à la hâte.*

ONTIJZEREN, zw. w. b. (man.) *Déferrer.* ‖ Eenen gevangene —, *ôter les fers à un prisonnier.*

ONTILBAAR, bn. *Qu'on ne peut lever* ou *soulever.* ‖ —bare have, *biens immeubles, immeubles*, m. pl.

ONTILBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qu'on ne peut soulever.*

ONTJAGEN, (*ontjoeg* of *ontjaagde, ontjaagd*,) onr. *of* zw. w. b. *Enlever en chassant* ou *en poursuivant.* ‖ o. (met *zijn*). *Échapper en courant très-fort.*

ONTKAPEN, zw. w. b. *Enlever adroitement, escamoter.*

ONTKAPING, z. v. *Escamotage*, m.

ONTKENBAAR, bn. *Niable, qu'on peut nier, désavouable.*

ONTKENNEN, zw. w. b. *Nier, dénier, désavouer.*

ONTKENNEND, bn. *Négatif.* ‖ — woord, *particule négative*, f. ‖ bw. *Négativement.*

ONTKENNER, z. m. *Celui qui nie, dénégateur*, m.

ONTKENNING, z. v. *Négation, dénégation*, f., *déni, désaveu*, m. ‖ (gramm.) *Négation.*

ONTKERKEREN, zw. w. b. *Faire sortir de prison, désemprisonner, relâcher, élargir, mettre en liberté.*

ONTKERKERING (zond. mv.), z. v. *Mise* f. *en liberté, désemprisonnement, élargissement*, m.

ONTKERNEN, zw. w. b. *Ôter le pepin, le noyau* ou *l'amande d'un fruit.*

ONTKETENEN, zw. w. b. *Déchaîner, ôter la chaîne de.* ‖ Zich —. *Se déchaîner.*

ONTKETENING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déchaîner, déchaînement*, m. ‖ De — der driften, *le déchaînement des passions.*

ONTKIEMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Commencer à germer.* ‖ (fig.) *Naître, pousser, poindre.*

ONTKIEMING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de germer.* ‖ (fig.) *Naissance*, f.

ONTKLEEDEN, zw. w. b. *Déshabiller.* ‖ Zich —. *Se déshabiller.*

ONTKLEEDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déshabiller.*

ONTKLEUREN, zw. w. b. *Décolorer, ôter la couleur de.*

ONTKLEURING (zond. mv.), z. v. (chim., méd.) *Décoloration*, f.

ONTKLIMMEN, (*ontklom, ontklommen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Échapper en gravissant, s'évader en grimpant.*

ONTKLUISTEREN, zw. w. b. *Déchaîner, délivrer des fers, ôter les fers à, désentraver, ôter les entraves à.* ‖ (fig.) *Délivrer, ôter les entraves à.*

ONTKLUISTERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de*

déchaîner ou *de délivrer des fers.* ‖ Verlossing. *Délivrance*, f.

Ontknevelen, zw. w. b. *Extorquer par des vexations.* ‖ Losmaken. Iemand —. *Délier* ou *détacher qq. qui est garotté.*

Ontkneveling (zond. mv.), z. v. *Extorsion* f. *au moyen de vexations.* ‖ Losmaking. *Déliement*, m.

Ontknoopen, zw. w. b. *Délier, dénouer.* ‖ Ontknoppen. *Déboutonner.* ‖ Zijn vest —, *déboutonner son gilet.* ‖ (fig.) Oplossen, verklaren. *Résoudre, déméler, expliquer.*

Ontknooping, z. v. *Action* f. *de dénouer* ou *de déboutonner.* ‖ (fig.) *Dénoûment*, m., *solution*, f. ‖ — eens tooneelstuks, *dénoûment* m. *d'une pièce de théâtre.*

Ontknoppen, zw. w. b. *Déboutonner.* ‖ (bot.) *Ébourgeonner.*

Ontkomen, (*ik ontkom, hij ontkomt; ontkwam, ontkwamen, ontkomen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Échapper, s'échapper, s'esquiver, s'évader, se sauver.* ‖ Aan een gevaar —, *échapper à un danger.*

Ontkoming, z. v. *Action* f. *d'échapper.* ‖ Ontvluchting. *Évasion, fuite*, f.

Ontkoopen, (*ontkocht*,) zw. w. b. *Acheter ce qu'un autre voulait acheter.*

Ontkoppelen, zw. w. b. *Découpler, désaccoupler.*

Ontkoppeling (zond. mv.), z. v. *Découplé, désaccouplement*, m.

Ontkorsten, zw. w. b. *Ôter la croûte de, écroûter.* ‖ Het brood —, *chapeler le pain.*

Ontkorsting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'écroûter* ou *de chapeler le pain.*

Ontkrachten, zw. w. b. *Énerver, affaiblir, atténuer.*

Ontkrachting (zond. mv.), z. v. *Affaiblissement, épuisement*, m.

Ontkreuken, zw. w. b. *Ôter les plis de.*

Ontkruipen, (*ontkroop, ontkropen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Échapper* ou *s'esquiver en rampant.*

Ontkuipen, zw. w. b. *Enlever* ou *priver par cabale* ou *par des intrigues.*

Ontkurken, zw. w. b. *Ôter le bouchon de, déboucher.* ‖ Eene flesch —, *déboucher une bouteille.*

Ontkurking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déboucher.*

Ontlaarzen, zw. w. b. *Débotter, ôter les bottes à.*

Ontladen, (*ontlaadde, ontladen*,) st. w. b. *Décharger.* ‖ Een schip —, *décharger un vaisseau.* ‖ Een geweer —, *décharger un fusil.*

Ontlader, z. m. *Déchargeur*, m. ‖ (phys.) *Excitateur*, m.

Ontlading, z. v. *Décharge*, f., *déchargement*, m. ‖ (phys.) *Excitation*, f.

Ontlasten, zw. w. b. *Décharger, alléger, soulager, délivrer.* ‖ Een schip —, *alléger un vaisseau.* ‖ Zijn geweten —, *décharger sa conscience.* ‖ (comm.) Eene rekening —, *décharger un compte.* ‖ Zich —. *Se décharger, se débarrasser.* ‖ Die vaart ontlast zich in de zee, *ce canal se décharge dans la mer.* ‖ Zich —. Zijn gevoeg doen. *Aller à la selle.*

Ontlaster, z. m. (méd.) *Émonctoire, évacuateur*, m.

Ontlasting, z. v. *Décharge, délivrance*, f. ‖ Verlichting. *Allégement, soulagement*, m. ‖ Stoelgang. *Selle, évacuation*, f. ‖ (jurispr.) *Décharge.* ‖ Getuigen tot —, *témoins à décharge.*

Ontlastingbrief, z. m. *Décharge, lettre* f. *d'affranchissement.*

Ontlastingbuis, **Ontlastpijp**, z. v. *Déchargeoir*, m.

Ontlastschrift, z. o. *Acte* m. *de décharge.*

Ontlaten, (*ontliet, ontlaten*,) zw. w. b. Loslaten. *Lâcher, laisser aller.* ‖ Weeker maken. *Amollir, détremper un peu.* ‖ Staal —, *détremper un peu l'acier.* ‖ Vermurwen. *Attendrir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'adoucir, se radoucir.* ‖ Ontdooien. *Dégeler.*

Ontlating (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lâcher* ou *de laisser aller.* ‖ Verzachting. *Radoucissement*, m. ‖ — des weders, *radoucissement du temps.*

Ontleden, zw. w. b. *Démembrer, disséquer.* ‖ Een lijk —, *disséquer* ou *anatomiser un cadavre.* ‖ Een Rijk —, *démembrer un État.* ‖ Een plant —, *disséquer une plante.* ‖ (gramm.) *Analyser.* ‖ Een gedicht —, *analyser un poëme.* ‖ Uitleggen. *Expliquer, exposer.*

Ontledend, bn. *Analytique.*

Ontleder, z. m. *Disséqueur, dissecteur, anatomiste*, m. ‖ (chim.) *Celui qui analyse quelque corps.*

Ontledigen, zw. w. b. Ledig maken. *Vider.* ‖ Ontladen. *Décharger.* ‖ Verlossen. *Délivrer.* ‖ Zich —. Zich ontmaken. *Se délivrer* ou *se débarrasser de.* ‖ Zich —. Zich vermaken. *Se délasser.*

Ontledigend, bn. (méd.) *Déplétif.*

Ontlediging, z. v. *Action* f. *de vider.* ‖ (méd.) *Évacuation*, f. ‖ Vermaak. *Délassement*, m.

Ontleding, z. v. *Démembrement*, m. ‖ — eens lijks, *dissection* ou *anatomie* f. *d'un cadavre.* ‖ — eens Rijks, *démembrement d'un État.* ‖ (gramm.) *Analyse*, f. ‖ — eener redevoering, *analyse d'un discours.* ‖ Uitlegging. *Explication, exposition*, f.

Ontleedbaar, bn. *Décomposable.*

Ontleedkamer, z. v. *Amphithéâtre* m. *d'anatomie.*

Ontleedkunde (zond. mv.), z. v. *Anatomie*, f.

Ontleedkundig, bn. *Versé dans l'anatomie.* ‖ Van de ontleedkunde. *Anatomique.* ‖ bw. *Anatomiquement.*

Ontleedkundige, z. m. *Anatomiste*, m.

Ontleedkundig[lijk], bw. *Zie* Ontleedkundig bw.

Ontleedkunst (zond. mv.), z. v. *Anatomie*, f.

Ontleedmes, z. o. *Scalpel*, m.

Ontleedmesje, z. o. *Petit scalpel*, m.

Ontleedplaats (-plaatsen), z. v. *Zie* Ontleedkamer.

Ontleedzaal, z. v. *Zie* Ontleedkamer.

Ontleenen, zw. w. b. *Emprunter.* ‖ Hij heeft mij honderd frank ontleend, *il m'a emprunté cent francs.* ‖ (fig.) *Tirer de, dériver.* ‖ Dit woord is aan het Engelsch ontleend, *ce mot est dérivé de l'anglais.*

Ontleener, z. m. *Emprunteur*, m.

Ontleening, z. v. *Emprunt*, m.

Ontleenster, z. v. *Emprunteuse*, f.

Ontleeren, zw. w. b. *Désapprendre.* ‖ Ontwennen. *Désaccoutumer.* ‖ Vergeten. *Oublier.*

Ontleggen, (*ontlegde* of *ontleide, ontlegd* of *ontleid*,) zw. *of* onr. w. b. *Déplacer, ôter de sa place.* ‖ Uit de gedachten brengen. *Faire oublier.* ‖ Afwinnen. *Gagner sur, l'emporter sur.* ‖ Hij zal u wel —, *il vous surpassera bien, il l'emportera bien sur vous.* ‖ Afslaan, weigeren. *Refuser, ne pas accepter.* ‖ Loochenen. *Nier, désavouer.*

Ontlekken, zw. w. o. (met *zijn*). *Dégoutter, couler goutte à goutte, suinter.*

Ontlijken, (*ontleek, ontleken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Ne plus ressembler, avoir perdu la ressemblance.*

ı, zw. w. b. *Décoller*, *dégluer*, *dé-*

ıg (zond. mv.), z. v. *Décollement*, m.
n, zw. w. b. *Ôter d'un cadre*, *ôter le*
'e.
ng (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ôter*
cadre.
ı, zw. w. b. *Tuer*, *assassiner*, *ôter la*

n, zw. w. b. *Ôter* ou *enlever adroite-*
btenir par adresse.
n, zw. w. b. *Tirer* ou *ôter du plomb*,
er.
n, (*ontliep*, *ontloopen*,) st. w. o. (met
'chapper, *s'échapper*, *s'évader*, *se sauver*,
, *déserter.* ‖ Het gevaar —, *échapper*
rer. ‖ Ontvloeien. *S'écouler.* ‖ (fig.) Ik
n niet veel, *je suis à peu près de*
'e.
ng, z. v. Ontvluchting. *Évasion*, *fuite*,
ı, f. ‖ Ontvloeiing. *Écoulement*, m.
ren, zw. w. b. *Effeuiller*, *dépouiller de*
lles.
n, zw. w. b. *Escroquer*, *voler*, *dérober.*
n, (*ontlook*, *ontloken*,) st. w. o. (met
ouvrir, *éclore*, *s'épanouir.* ‖ De bloemen
fleurs s'épanouissent. ‖ Zijn hart ont-
on cœur s'épanouit. ‖ b. *Ouvrir.* ‖ Open-
aken, vertoonen. *Découvrir*, *montrer*,
›ir, *ouvrir.* ‖ Zich —. *S'ouvrir.*
ıg (zond. mv.), z. v. *Épanouissement*, m.
ıren, zw. w. b. *Ôter l'éclat* ou *le lustre*
ıir, *obscurcir*, *priver de son lustre* ou
éclat.
ıring (zond. mv.), z. v. *Action d'ôter*
›u *le lustre*, *action* f. *de ternir.*
›en, zw. w. b. *Déflorer*, *dévirginer*, *dé-*

›ing (zond. mv.), z. v. *Défloration*, f.
ı, zw. w. b. Ontdoen. *Défaire*, *rompre.*
ıteloos maken. *Anéantir*, *annuler.* ‖ Ont-
Déshériter, *exhéréder.* ‖ Zich van iets
débarrasser ou *se défaire de qc.*
'g (zond. mv.), z. v. Onterving. *Exhé-*
ı, f.
r, z. m. *Eunuque*, m.
en, zw. w. b. *Châtrer*, *rendre eunuque*,
‖ (fig.) Van de mannelijke eigenschap-
rooven. *Énerver.* ‖ Ontmoedigen. *Dé-*
'. ‖ Dooden. *Tuer.* ‖ (mar.) Van man-
erooven. *Ôter l'équipage d'un vaisseau.*
vloot —, *désarmer une flotte.*
ing (zond. mv.), z. v. *Castration*, *évira-*
utilation, f. ‖ — eener vloot, *désarme-*
. *d'une flotte.*
ılen, zw. w. b. *Ôter le manteau.* ‖ (fort.)
en *of* de vestingen slechten. *Démanteler*,
s fortifications.
ıling, z. v. *Démantèlement*, m.
ıren, zw. w. b *Démasquer.* ‖ Zich —.
ısquer.
ıring, z. v. *Action* f. *de démasquer.*
ın, zw. w. b. *Démâter*, *ôter le mât* ou
's de. ‖ Een vaartuig —, *démâter un*
ı.
ng, z. v. *Démâtage*, m.
ıhen, zw. w. b. *Dépouiller de ses senti-*
lumains, *déshumaniser.* ‖ Verdierlijken.
semblable aux animaux.
ıht, bn. *Inhumain*, *barbare*, *dénaturé*,

ı, zw. w. b. *Démarrer.*
eld, bn. (fig.) *Énervé*, *épuisé*, *affaibli.*

Ontmilten, zw. w. b. *Dérater*, *ôter la rate de.*
Ontmoedigen, zw. w. b. *Décourager*, *faire perdre le courage à.*
Ontmoediging (zond. mv.), z. v. *Découragement*, m.
Ontmoeten, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Tegenkomen. *Rencontrer.* ‖ Aantreffen. *Trouver.* ‖ Overkomen. *Arriver*, *survenir.* ‖ Bejegenen. *Accueillir.*
Ontmoeting, z. v. *Rencontre*, f. ‖ Bejegening. *Accueil*, m.
Ontmommen, zw. w. b. Ontmaskeren. *Démasquer.* ‖ Ontfutselen. *Dérober.*
Ontnaaien, zw. w. b. *Découdre.*
Ontnemen, (*ontnam*, *ontnamen*, *ontnomen*,) st. w. b. *Prendre*, *ôter*, *retirer*, *enlever.* ‖ Benemen. *Ravir*, *enlever.* ‖ Stelen. *Voler*, *dérober*, *soustraire*, *ravir.*
Ontneming, z. v. *Action* f. *de prendre* ou *d'ôter*, *enlèvement*, *ravissement*, m., *privation*, *soustraction*, f.
Ontnestelaar, z. m. *Dénicheur*, m.
Ontnestelen, zw. w. b. Ontrijgen. *Délacer.*
Ontnestelen, zw. w. b. Uit het nest nemen. *Dénicher.* ‖ (fig.) Uit het bed lichten. *Enlever du lit.*
Ontnoppen, zw. w. b. Noppen. *Noper.*
Ontnuchteren, zw. w. b. *Désenivrer*, *dégriser.* ‖ (fig.) *Déniaiser.* ‖ Zich —. *Déjeuner.* ‖ o. (met *zijn*). *Se désenivrer*, *cesser d'être ivre.*
Ontnuchtering, z. v. *Désenivrement*, *dégrisement*, m. ‖ Ontbijt. *Déjeuner*, *déjeuné*, m. ‖ (fig.) *Déniaisement*, m.
Ontoegankelijk. bn. *Inaccessible*, *de difficile accès*, *inabordable.*
Ontoegankelijkheid (zond. mv.), z. v. *Inaccessibilité*, f.
Ontoegevend, bn. *Désobligeant*, *peu complaisant*, *peu condescendant.*
Ontoegevendheid (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de complaisance* ou *de condescendance.*
Ontoereikend, bn. *Insuffisant.*
Ontoereikendheid (zond. mv.), z. v. *Insuffisance*, f.
Ontoombaar, bn. *Indomptable.*
Ontoonbaar, bn. *Qu'on ne peut montrer.*
Ontpakken, zw. w. b. *Dépaqueter*, *déballer.*
Ontpakking (zond. mv.), z. v. *Déballage*, m.
Ontpersen, zw. w. b. *Dépresser.*
Ontplanten, zw. w. b. *Déplanter*, *ôter ce qui est planté.*
ntpleisteren, zw. w. b. *Déplâtrer*, *ôter le plâtre de.*
Ontpleistering, z. v. *Déplâtrage*, m.
Ontpleiten, zw. w. b. *Gagner à force de plaider.*
Ontploffen, zw. w. o. (met *zijn*). *Détoner*, *s'enflammer en faisant explosion.* ‖ (chim.) *Détoner*, *décrépiter.*
Ontploffing, z. v. *Détonation*, *explosion*, *décrépitation*, f.
Ontploken, bn. *Déployé.*
Ontplooien, zw. w. b. De plooien uitdoen. *Déplier*, *déployer*, *déplisser.* ‖ (fig.) Zijn hart —, *ouvrir son cœur.*
Ontplooiing (zond. mv.), z. v. *Déploiement*, *déploîment*, m.
Ontpluimen, zw. w. b. *Plumer*, *déplumer*, *ôter les plumes de.*
Ontpluizen, (*ontploos*, *ontplozen*,) st. w. b. *Ôter*, *enlever.* ‖ (fig.) *Éplucher*, *examiner.* ‖ Trachten te ontdekken. *Tâcher de découvrir.*
Ontplukken, zw. w. b. *Zie* Ontpluimen.
Ontpoorteren, zw. w. b. *Priver du droit de bourgeoisie.*

Ontpoorteriŋg (zond. mv.), z. v. *Privation* f. *du droit de bourgeoisie.*
Ontprachen, zw. w. b. *Obtenir en mendiant.*
Ontpraten, zw. w. b. Uit het hoofd praten. *Déconseiller, dissuader.*
Ontraden, (*ontried, ontraden,*) st. w. b. *Déconseiller, dissuader, détourner.* ‖ Ik heb het hem —, *je l'en ai dissuadé.*
Ontrader, z. m. *Celui qui déconseille* ou *qui dissuade.*
Ontrading (zond. mv.), z. v. *Dissuasion*, f.
Ontrafelen, zw. w. b. *Érailler, effiler, défaire le tissu de.*
Ontrakken, zw. w. b. (mar.) *Ôter les racages de.*
Ontrampeneerd, bn. Ontredderd. *Délabré, qui est en mauvais état, détérioré.* ‖ — schip, *navire délabré*, m.
Ontredderen, zw. w. b. *Délabrer, désemparer, détériorer.* ‖ Ontredderd schip, *navire délabré*, m.
Ontreinigen, zw. w. b. *Souiller, salir, tacher.*
Ontreiniging, z. v. *Action* f. *de souiller, de salir* ou *de tacher.* ‖ Smet. *Souillure, tache*, f.
Ontremmen, zw. w. b. *Désenrayer.*
Ontrennen, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper, se sauver* ou *s'évader au galop.*
Ontrichelen, zw. w. b. *Dérailler.*
Ontriemen, zw. w. b. *Déceindre.* ‖ Een paard —, *dessangler un cheval.*
Ontrieven, zw. w. b. *Embarrasser, gêner, incommoder, priver de qc. dont on ne peut se passer.*
Ontrieving (zond. mv.), z. v. *Gêne*, f., *embarras*, m.
Ontrijden, (*ontreed, ontreden,*) st. w. o. (met *zijn*). *Échapper* ou *se sauver à cheval* ou *en voiture.*
Ontrijgen, (*ontreeg, ontregen,*) st. w. b. *Délacer.*
Ontrimpelen, zw. w. b. *Dérider, ôter les rides de.* ‖ Het voorhoofd —, *dérider le front.*
Ontrimpeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de dérider.*
Ontroeien, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper à force de rames.* ‖ b. *Faire échapper à force de rames.*
Ontroeren, zw. w. b. *Troubler, émouvoir, agiter, consterner, déconcerter, inquiéter.* ‖ o. (met *zijn*). *Se troubler, s'émouvoir.*
Ontroering (zond. mv.), z. v. *Trouble*, m., *émotion, agitation, consternation*, f
Ontroernis, z. v. *Zie* Ontroering.
Ontroesten, zw. w. b. *Dérouiller, ôter la rouille de.*
Ontrollen, zw. w. b. Openrollen. *Dérouler.* ‖ (fig.) *Déployer, développer.* ‖ Zich —. *Se dérouler.* ‖ o. (met *zijn*). *Échapper en roulant.*
Ontronselen, zw. w. b. *Débaucher, embaucher.*
Ontroomen, zw. w. b. *Écrémer.*
Ontroostbaar, bn. *Inconsolable.* ‖ bw. *Inconsolablement.*
Ontroostbaarheid (zond. mv.), z. v. *État de celui qui est inconsolable, désespoir*, m.
Ontroostelijk, bn. *Inconsolable.* ‖ bw. *Inconsolablement.*
Ontrooven, zw. w. b. *Ravir, enlever, voler, dérober.*
Ontroover, z. m. *Ravisseur, déprédateur*, m.
Ontrooving (zond. mv.), z. v. *Enlèvement, ravissement*, m. ‖ Diefstal. *Vol*, m.
Ontrouw (zond. mv.), z. v. *Infidélité, déloyauté, perfidie, trahison*, f.
Ontrouw, bn. *Infidèle, déloyal, perfide, traître.* ‖ bw. *Infidèlement, déloyalement, perfidement.*

Ontrouw[elijk], bw. *Zie* Ontrouw, bw.
Ontrouwigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Ontrouw z. v.
Ontruimen, zw. w. b. De ruimte verminderen [illegible]. *Occuper* ou *prendre beaucoup de place.* ‖ Plaat[illegible]s maken door iets te verlaten. *Faire place, vider*[illegible], *évacuer, désemparer.* ‖ De vijand ontruimt he[illegible]t land, *l'ennemi évacue le pays.* ‖ Het huis — [illegible]—, *déménager.*
Ontruiming, z. v. *Évacuation*, f., *désemparement* [illegible], m. ‖ — van een huis, *déménagement*, m.
Ontrukken, zw. w. b. *Arracher, enlever, ravir*[illegible], *emporter de force.*
Ontrukking (zond. mv.), z. v. *Enlèvement, r*[illegible]*vissement*, m.
Ontrusten, zw. w. b. *Inquiéter, troubler, alar*[illegible]*mer, agiter.* ‖ Zich over iets —, *s'inquiéter*[illegible], *s'alarmer* ou *se tourmenter de qc.*
Ontrusting (zond. mv.), z. v. *Inquiétude*, f. [illegible], *trouble*, m., *agitation, alarme*, f.
Ontschacheren, zw. w. b. *Obtenir à force d*[illegible]*e marchandailler.*
Ontschadigen, zw. w. b. Schadeloos stellen. *D*[illegible]*dommager, indemniser.*
Ontschakelen, zw. w. b. *Détacher des chaînon*[illegible]. ‖ (fig.) Losmaken. *Détacher, défaire.* ‖ (fig[illegible]) Ontvouwen, ontleden. *Analyser.*
Ontschaken, zw. w. b. *Enlever, ravir.* ‖ (échecs [illegible]) *Retirer le roi de l'échec.*
Ontschaker, z. m. *Ravisseur*, m.
Ontschaking, z. v. *Enlèvement, rapt*, m. ‖ (échecs [illegible]) *Action* f. *de retirer le roi de l'échec.*
Ontschepen, zw. w. b. *Débarquer, décharger.* [illegible] Koopwaren —, *débarquer des marchandises.*
Ontscheping, z. v. *Débarquement*, m.
Ontscheuren, zw. w. b. *Arracher.* ‖ Zich aa[illegible]n iets —, *s'arracher à qc.*
Ontschieten, (*ontschoot, ontschoten,*) st. w. [illegible]o. (met *zijn*). Ontglippen. *Échapper.* ‖ Uit he[illegible]t geheugen gaan. *Échapper de la mémoire.*
Ontschikken, zw. w. b. *Déranger.*
Ontschipperen, zw. w. b. *Déposer* ou *destitu*[illegible]*r un capitaine de vaisseau.* ‖ (fig.) Iemand [illegible], *priver qq. de son crédit* ou *de son autorité.*
Ontschoeien, zw. w. b. *Déchausser, ôter la chau*[illegible]*sure de.* ‖ (fig.) Eenen tand —, *déchausser u*[illegible]*e dent.* ‖ Eenen muur —, *déchausser un mur.* Eenen boom —, *déchausser un arbre.*
Ontschoeiing (zond. mv.), z. v. *Déchaussemen*[illegible]*t, déchaussage*, m. ‖ (hort., chir.) *Déchauss*[illegible]*ement*, m.
Ontschorsen, zw. w. b. *Écorcer, peler, ôte*[illegible]*r l'écorce de.*
Ontschorsing (zond. mv.), z. v. *Écorcement*, m. [illegible], *décortication*, f.
Ontschrijven, (*ontschreef, ontschreven,*) zw. [illegible]. b. *Contester par écrit.*
Ontschroeven, zw. w. b. *Dévisser, défaire une vi*[illegible].
Ontschuilen, (*ontschool, ontscholen,*) st. w. o[illegible]. (met *zijn*). *Se soustraire* ou *se dérober en s*[illegible] *cachant.*
Ontschuldigen, zw. w. b. *Excuser, disculper*[illegible] *défendre.* ‖ Zich —. *S'excuser, se disculper, s*[illegible] *défendre.*
Ontschuldiging, z. v. *Excuse, disculpation, défense*, f.
Ontsieren, zw. w. b. *Déparer, défigurer.*
Ontsindelen, zw. w. b. (chim.) *Coupeller, mettre à la coupelle.*
Ontslaan, (*ontsloeg, ontslagen,*) st. w. b. Het beslag opheffen. *Lever la saisie* ou *l'arrêt.* ‖ Vrijlaten. *Relâcher, élargir, mettre en liberté.* ‖ Van eene verbintenis ontheffen. *Décharger, dis-*

penser, exempter. ‖ Eenen knecht uit den dienst —, *congédier un domestique.* ‖ Iemand van zijn ambt —, *accorder à qq. sa démission.* ‖ Eene tent —, *dresser une tente.* ‖ Zich —. *Se décharger, s'affranchir, se délivrer.* ‖ Zich — van zijn ambt, *se démettre de sa charge.* ‖ Zich van iemand —, *se débarrasser de qq.*

ONTSLAG (zond. mv.), z. o. — van aangehaalde goederen, *main-levée*, f. ‖ — uit de gevangenis, *élargissement*, m. ‖ — van eenen eed, *décharge* ou *dispense* f. *d'un serment.* ‖ — van een ambt, *exemption, démission*, f. ‖ Zijn — geven, *donner sa démission.*

ONTSLAGBRIEF, z. m. *Acte* m. *de main-levée, lettre de dispense, décharge*, f. ‖ Kwijtbrief. *Quittance*, f.

ONTSLAGGEEFSTER, z. v. *Démissionnaire*, f.

ONTSLAGGEVER, z. m. *Démissionnaire*, m.

ONTSLAKEN, zw. w. b. *Relâcher, délivrer.*

ONTSLAPEN, (*ontsliep, ontslapen*,) st. w. o. (met *zijn*). In slaap vallen. *S'endormir.* ‖ (fig.) Sterven. *Mourir, décéder, expirer.*

ONTSLAVEN, zw. w. b. *Affranchir.*

ONTSLIBBEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper en glissant.*

ONTSLIPPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper en glissant.* ‖ Ontsnappen. *S'échapper, s'évader.*

ONTSLUIEREN, zw. w. b. *Dévoiler, ôter le voile de.* ‖ (fig.) *Révéler, découvrir, dévoiler.*

ONTSLUIERING, z. v. *Dévoilement*, m.

ONTSLUIMEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'assoupir, s'endormir.* ‖ (fig.) Sterven. *Mourir, décéder.*

ONTSLUIMERING (zond. mv.), z. v. *Assoupissement*, m.

ONTSLUIPEN, (*ontsloop, ontslopen*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'échapper tout doucement, se sauver secrètement, s'esquiver, s'évader.*

ONTSLUIPING (zond. mv.), z. v. *Évasion, fuite secrète*, f.

ONTSLUITEN, (*ontsloot, ontsloten*,) st. w. b. *Ouvrir.* ‖ De oogen —, *ouvrir les yeux.* ‖ (fig.) Ontdekken. *Découvrir.* ‖ Zijn hart voor iemand —, *ouvrir son cœur à qq.* ‖ Openbaren, uitleggen. *Développer, expliquer.* ‖ Zich —. *S'ouvrir, s'épanouir.* ‖ De bloemen — zich, *les fleurs s'épanouissent.*

ONTSLUITER, z. m. *Ouvreur*, m.

ONTSLUITING (zond. mv.), z. v. *Ouverture*, f. ‖ Uitlegging. *Explication*, f.

ONTSMEEKEN, zw. w. b. *Obtenir en priant.*

ONTSMETTEN, zw. w. b. *Désinfecter.*

ONTSMETTING, z. v. *Désinfection*, f.

ONTSNAPPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper, s'échapper, s'esquiver, s'évader, prendre la fuite.* ‖ Aan het gevaar —, *échapper au danger.*

ONTSNAPPING, z. v. *Évasion, fuite*, f.

ONTSNAREN, zw. w. b. *Ôter les cordes d'un instrument de musique.*

ONTSNELLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'évader* ou *se sauver avec vitesse.*

ONTSNOEREN, zw. w. b. *Délacer, défiler, défaire ce qui est lacé.* ‖ (fig.) *Délivrer.*

ONTSNOERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de délacer* ou *de défiler.* ‖ (fig.) *Délivrance*, f.

ONTSOLFEREN, zw. w. b. *Dessoufrer.*

ONTSOLFERING (zond. mv.), z. v. *Dessoufrage*, m.

ONTSPANNEN, (*ontspande, ontspannen*,) st. w. b. *Détendre, débander, lâcher, relâcher.* ‖ Eenen boog —, *débander un arc.* ‖ Paarden —, *dételer des chevaux.* ‖ Den geest —, *détendre l'esprit.* ‖ Zich —. *Se récréer, se divertir.*

ONTSPANNING, z. v. *Action* f. *de débander, relâchement*, m. ‖ — der zenuwen, *relaxation* f. *des nerfs.* ‖ Uitspanning. *Délassement, divertissement*, m., *récréation*, f.

ONTSPARTELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'échapper en frétillant.*

ONTSPATTEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper* ou *s'échapper de côté.*

ONTSPELDEN, zw. w. b. *Défaire* ou *détacher ce qui tient à des épingles, ôter les épingles de, dépingler.*

ONTSPINNEN, (*ontspon, ontsponnen*,) st. w. b. *Défaire ce qui est filé.*

ONTSPINTEN, zw. w. b. *Ôter l'aubier.*

ONTSPRINGEN, (*ontsprong, ontsprongen*,) st. w. o. (met *zijn*). Springend opstaan. *Se lever subitement.* ‖ Ontwaken. *S'éveiller.* ‖ Huppelen. *Sautiller.* ‖ Opwellen. *Jaillir, sourdre.* ‖ Ontstaan. *Naître.* ‖ Bloeden. *Saigner.* ‖ Mijn neus ontsprong, *je commençais tout à coup à saigner du nez.* ‖ Met eenen sprong ontkomen. *S'échapper, se sauver en sautant.* ‖ (prov.) Den dans —, *l'échapper belle.*

ONTSPRUITEN, (*ontsproot, ontsproten*,) st. w. o. (met *zijn*). Beginnen uit te spruiten. *Commencer à pousser, à germer* ou *à croître.* ‖ (fig.) Ontstaan, voortkomen. *Émaner, dériver, naître, provenir.* ‖ Uit koninklijken bloede ontsproten, *issu de sang royal.*

ONTSTAAN, (*ontstond, ontstaan*,) onr. w. o. (met *zijn*). Beginnen, opkomen. *Commencer, s'élever, survenir, arriver.* ‖ Ontspruiten. *Émaner, dériver, naître, provenir.* ‖ Er is brand — in dat huis, *le feu a pris à cette maison.* ‖ (met *hebben*). Missen. *Manquer de, être privé de.* ‖ Het geld ontstaat hun, *l'argent leur manque.*

ONTSTALEN, zw. w. b. *Désaciérer.* ‖ Ontstaald worden, *se désaciérer.*

ONTSTAPELEN, zw. w. b. *Défaire une pile* ou *des piles.*

ONTSTAPELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de défaire une pile* ou *des piles.*

ONTSTAPPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner* ou *s'échapper à grands pas.*

ONTSTEKEN, (*ontstak, ontstaken, ontstoken*,) st. w. b. Opensteken. *Percer, mettre en perce.* ‖ Eene ton —, *mettre un tonneau en perce.* ‖ In brand steken. *Allumer, enflammer, mettre en feu.* ‖ Het vuur —, *allumer le feu.* ‖ Van ijver doen branden. *Exciter l'ardeur de.* ‖ Van toorn ontstoken worden, *s'enflammer de colère.* ‖ Het bloed —, *enflammer le sang.* ‖ o. (met *zijn*). *Brûler, s'enflammer, être enflammé, prendre feu.* ‖ In liefde —, *brûler d'amour.*

ONTSTEKEND, bn. (méd.) *Inflammatoire.*

ONTSTEKER, z. m. *Allumeur*, m.

ONTSTEKING, z. v. Het opensteken. *Action* f. *de percer* ou *de mettre en perce.* ‖ Het in brand steken. *Action* f. *d'allumer.* ‖ (méd., chir.) *Inflammation*, f. ‖ — in gramschap, *emportement, transport* m. *de colère.*

ONTSTELEN, (*ontstal, ontstalen, ontstolen*,) st. w. b. *Voler, dérober, enlever en volant.*

ONTSTELING (zond. mv.), z. v. *Vol, larcin*, m.

ONTSTELLEN, zw. w. b. *Déranger, dérégler, détraquer.* ‖ Een uurwerk —, *détraquer une horloge.* ‖ Een speeltuig —, *désaccorder un instrument de musique.* ‖ Het kompas is ontsteld, *la boussole est affolée.* ‖ Ontroeren. *Troubler, déconcerter, alarmer, démonter, consterner, émouvoir.* ‖ Zich —. *Se déranger, se dérégler, se détraquer.* ‖ Zich —. Zich ontroeren. *Se troubler, se déconcerter, s'alarmer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se déranger, se dérégler, se détraquer.* ‖ Ontroerd worden. *Se troubler,*

se déconcerter. ‖ Verschrikken. *S'effrayer, s'alarmer.*
ONTSTELTENIS (zond. mv.), z. v. *Trouble*, m., *émotion, consternation, alarme*, f. ‖ Schrik. *Frayeur, épouvante*, f.
ONTSTEMDHEID (zond. mv.), z. v. *Désaccord*, m. ‖ Gemelijkheid. *Mauvaise humeur*, f.
ONTSTEMMEN, zw. w. b. *Désaccorder.* ‖ Gemelijk maken. *Mettre de mauvaise humeur.* ‖ o. (met *zijn*). *Se désaccorder.*
ONTSTENTENIS (zond. mv.), z. v. *Défaut*, m. ‖ Bij — van, *à défaut de, faute de.*
ONTSTERVEN, (*ontstierf, ontstorven*,) st. w. o. (met *zijn*). *Mourir, décéder.*
ONTSTICHTELIJK, bn. *Scandaleux, qui donne* ou *qui cause du scandale.* ‖ bw *Scandaleusement.*
ONTSTICHTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Scandale*, m.
ONTSTICHTEN, zw. w. b. *Scandaliser, donner* ou *causer du scandale.*
ONTSTICHTING (zond. mv.), z. v. *Scandale*, m.
ONTSTOKEN, bn. *Enflammé.*
ONTSTOPPEN, zw. w. b. *Déboucher, ôter le bouchon de.* ‖ (méd.) *Désopiler.*
ONTSTOPPING (zond. mv.), z. v. *Débouchement*, m. ‖ (méd.) *Désopilation*, f.
ONTSTRATEN, zw. w. b. *Dépaver, ôter le pavé de.*
ONTSTRENGELEN, zw. w. b. *Détresser.*
ONTSTRIJDEN, (*ontstreed, ontstreden*,) st. w. b. Door strijden ontnemen. *Enlever en combattant.* ‖ Betwisten. *Contester.*
ONTSTRIJKEN, (*ontstreek, ontstreken*,) st. w. b. *Enlever subtilement en passant la main dessus, escamoter.* ‖ o. (met *zijn*). *S'échapper, se sauver, s'enfuir, s'esquiver.*
ONTSTRIKKEN, zw. w. b. *Dénouer, défaire un nœud, désenlacer.* ‖ Losmaken. *Détacher, défaire, délier.*
ONTSTROOMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'échapper en coulant, couler de.*
ONTSTROOPEN, zw. w. b. *Piller, voler en pillant.*
ONTTAKELEN, zw. w. b (mar.) Een schip —, *dégréer un vaisseau.* ‖ Eenen mast —, *défuner un mât.*
ONTTAKELING, z. v. *Dégréement*, m., *action* f. *de défuner.*
ONTTANDEN, zw. w. b. *Arracher* ou *tirer les dents, édenter.*
ONTTARNEN, zw. w. b. *Découdre.*
ONTTELLEN, zw. w. b. *Compter mal.*
ONTTEUGELEN, zw. w. b. *Débrider.*
ONTTIEGEN, (*onttoog, onttogen*,) zw. w. o. (met *zijn*). *Se retirer, s'en aller, s'éloigner.*
ONTTOGEN, verled. declw. *van* ONTTIEGEN.
ONTTOOMEN, zw. w. b. *Débrider.*
ONTTOOVEREN, zw. w. b. *Désenchanter, désensorceler.* ‖ (fig.) *Désillusionner.*
ONTTOOVERING (zond. mv.), z. v. *Désenchantement, désensorcellement*, m. ‖ (fig.) *Désillusion*, f.
ONTTREKKEN, (*onttrok, onttrokken*,) st. w. b. Wegnemen. *Retirer, ôter, priver, enlever.* ‖ Ontnemen. *Soustraire, détourner.* ‖ Zich aan iets —, *se soustraire à qc.* ‖ Zich aan de vervolging —, *se soustraire* ou *se dérober à la persécution.* ‖ Zich aan zijnen plicht —, *se déranger.*
ONTTREKKING, z. v. *Privation*, f. ‖ Ontneming. *Soustraction*, f.
ONTTROGGELEN, zw. w. b. *Zie* AFTROGGELEN.
ONTTRONEN, zw. w. b. Van den troon stooten. *Détrôner.*
ONTTRONING, z. v. *Détrônement*, m.
ONTTROONEN, zw. w. b. Aftroonen. *Enlever adroitement.*
ONTTROUWEN, zw. w. b. Het huwelijk ontbinden. *Démarier.* ‖ o. (met *zijn*). *Se démarier, divorcer.*
ONTTUIEN, zw. w. b. (mar.) *Désaffourcher.*
ONTTUIGEN, zw. w. b. (mar.) *Dégréer.* ‖ (man.) Een paard —, *déharnacher un cheval.*
ONTTWEERNEN, zw. w. b. *Zie* ONTTWIJNEN.
ONTTWIJNEN, zw. w. b. *Détordre.*
ONTUCHT (zond. mv.), z. v. *Impudicité, impureté, lubricité, luxure, incontinence*, f. ‖ In — leven, *vivre dans l'impudicité.*
ONTUCHTELIJK, bw. *Zie* ONTUCHTIG, bw.
ONTUCHTIG, bn. *Impudique, impur, lubrique, lascif.* ‖ bw. *Impudiquement, lubriquement, lascivement.*
ONTUCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONTUCHT.
ONTUCHTIG[LIJK], bw. *Zie* ONTUCHTIG, bw.
ONTUIG (zond. mv.), z. o. Uitschot. *Rebut*, m., *marchandise de rebut, drogue*, f.
ONTVADEMEN, zw. w. b. Eene naald —, *ôter le fil d'une aiguille.*
ONTVALLEN, (*ontviel, ontvallen*,) zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper, tomber en glissant, glisser.* ‖ De moed ontviel mij, *le cœur me faillit, je perdis courage.* ‖ Dat woord is mij —, *ce mot m'est échappé.* ‖ Zich laten —, *laisser échapper, dire sans y penser.* ‖ (fig.) Onverwacht sterven. *Mourir prématurément* ou *trop tôt.*
ONTVANG (zond. mv.), z. m. *Zie* ONTVANGST.
ONTVANGEN, (*ontving, ontvangen*,) st. w. b. *Recevoir.* ‖ Ingaderen. *Percevoir.* ‖ Belastingen —, *percevoir des contributions.* ‖ Aannemen. *Accepter, admettre.* ‖ Trekken. *Recevoir, toucher.* ‖ Zijn maandgeld —, *toucher son mois.* ‖ Iemand met opene armen —, *recevoir qq. les bras ouverts.* ‖ o. (met *hebben*). *Concevoir, devenir enceinte.*
ONTVANGENIS (zond. mv.), z. v *Conception*, f. ‖ Onbevlekte —, *immaculée conception*, f.
ONTVANGER, z. m. *Receveur, percepteur*, m. ‖ (chim.) Ontvangvat. *Récipient*, m.
ONTVANGERSKANTOOR (-TOREN), z. o. *Recette*, f, *bureau* m. *de receveur* ou *de percepteur.*
ONTVANGERSPOST, z. m. *Charge* f. *de percepteur* ou *de receveur.*
ONTVANGST, z. v. *Recette*, f. ‖ Onthaal. *Accueil*, m., *réception*, f.
ONTVANGVAT (-VATEN), z. o. (chim.) *Récipient*, m.
ONTVANKELIJK, bn. *Recevable.*
ONTVANKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est recevable.*
ONTVAREN, (*ontvoer, ontvaren*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'échapper* ou *se sauver avec une barque, avec un vaisseau.* ‖ Eerder vertrekken dan een ander. *Partir plus tôt qu'un autre.* ‖ De schuit is mij —, *j'ai manqué la barque.* ‖ Ontgaan. *Éviter.*
ONTVECHTEN, (*ontvocht, ontvochten*,) st. w. b. *Enlever en combattant.* ‖ o. (met *zijn*). Vechtend ontkomen. *Échapper en combattant.*
ONTVEILIGEN, zw. w. b. *Infester, rendre dangereux* ou *peu sûr.*
ONTVEILIGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'infester* ou *de rendre dangereux.*
ONTVEINZEN, zw. w. b. *Dissimuler, feindre, cacher, déguiser.*
ONTVEINZING (zond. mv.), z. v. *Dissimulation, feinte*, f., *déguisement*, m.
ONTVELLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Muer, changer de peau, perdre la peau.*
ONTVELLING (zond. mv.), z. v. *Mue*, f. ‖ Schram *Écorchure, égratignure*, f.
ONTVETEREN, zw. w. b. *Délacer, défaire les aiguillettes de.*

Ontvlakken, zw. w. b. *Ôter les taches de, dégraisser.*
Ontvlakker, z. m. *Dégraisseur*, m.
Ontvlambaar, bn. *Inflammable.* ‖ (fig.) *Ardent, inflammable.*
Ontvlambaarheid (zond. mv.), z. v. *Inflammabilité*, f.
Ontvlammen, zw. w. b. *Enflammer, allumer.* ‖ (fig.) *Enflammer.* ‖ o. (met *zijn*). *S'enflammer.*
Ontvlamming (zond. mv.), z. v. *Inflammation*, f.
Ontvleezen, zw. w. b. *Décharner.*
Ontvleezing (zond. mv.), z. v. *Décharnement*, m.
Ontvleien, zw. w. b. *Obtenir à force de flatteries.*
Ontvlekken, zw. w. b. *Zie* Ontvlakken.
Ontvlieden, (*ontvlood, ontvloden*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'échapper, s'évader, s'esquiver, s'enfuir.*
Ontvliegen, (*ontvloog, ontvlogen*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'échapper en volant, s'envoler.* ‖ (fig.) *S'échapper à la hâte, s'esquiver, s'enfuir.*
Ontvlieten, (*ontvloot, ontvloten*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'échapper en coulant, s'écouler, couler.*
Ontvloeien, zw. w. o. (met *zijn*). *S'écouler.*
Ontvluchten, zw. w. o. (met *zijn*). *Se sauver par la fuite, s'enfuir, fuir, s'échapper.* ‖ Vermijden. *Éviter.*
Ontvluchting, z. v. *Fuite, évasion*, f.
Ontvoerder, z. m. *Ravisseur*, m.
Ontvoeren, zw. w. b. *Enlever de force, emporter, ravir.* ‖ Een meisje —, *enlever une fille.* ‖ Stelen. *Voler, dérober.*
Ontvoering, z. v. *Enlèvement, ravissement, vol*, m.
Ontvolken, zw. w. b. *Dépeupler.*
Ontvolking (zond. mv.), z. v. *Dépeuplement*, m., *dépopulation*, f.
Ontvonken, zw. w. b. *Allumer.* ‖ (fig.) *Enflammer, exciter.* ‖ o. (met *zijn*). *S'allumer, prendre feu.*
Ontvonking (zond. mv.), z. v. *Embrasement*, m. ‖ (fig.) *Ardeur*, f., *embrasement*, m.
Ontvoogden, zw. w. b. *Émanciper, mettre hors de tutelle.*
Ontvoogding (zond. mv.), z. v. *Émancipation*, f.
Ontvouwen, zw. w. b. *Déplier, déployer, étendre, développer.* ‖ Openen. *Ouvrir.* ‖ Eenen brief —, *ouvrir une lettre.* ‖ Uitleggen, ontwikkelen. *Expliquer, exposer, développer.* ‖ Een stelsel —, *exposer* ou *développer un système.*
Ontvouwing (zond. mv.), z. v. *Déploiement, développement*, m. ‖ Uitlegging, ontwikkeling. *Exposition, explication*, f., *développement, exposé*, m.
Ontvreemdbaar, bn. *Qui peut être dérobé.*
Ontvreemden, zw. w. b. *Dérober, enlever, prendre, détourner, voler.* ‖ 's Lands penningen —, *détourner les deniers publics.*
Ontvreemding, z. v. *Vol, larcin, détournement, enlèvement*, m.
Ontvrijen, zw. w. b. *Supplanter qq. dans ses amours.* ‖ Iemand zijn meisje —, *supplanter son rival.*
Ontwaaien, (*ontwoei* of *ontwaaide, ontwaaid*,) onr. *of* zw. w. o. (met *zijn*). *Être emporté* ou *enlevé par le vent.* ‖ (fig.) Uit het geheugen geraken. *Échapper de la mémoire.*
Ontwaar, bn. Iets — worden, *s'apercevoir de qc.*
Ontwaken, zw. w. o. (met *zijn*). *S'éveiller, se réveiller.* ‖ (fig.) *Sortir de son assoupissement, se ranimer, se réveiller, ouvrir les yeux.*
Ontwaking (zond. mv.), z. v. *Réveil*, m.
Ontwallen, zw. w. b. *Démanteler, raser les fortifications de.*
Ontwapenen, zw. w. b. *Désarmer.* ‖ (fig.) *Calmer, apaiser, désarmer.*
Ontwapening (zond. mv.), z. v. *Désarmement*, m.
Ontwarder, z. m. *Débrouilleur*, m.
Ontwaren, zw. w. b. *Apercevoir, découvrir.* ‖ Zien. *Voir, remarquer.*
Ontwarkam, z. m. *Déméloir*, m.
Ontwarrelen, **Ontwarren**, zw. w. b. *Démêler, débrouiller.* ‖ Het haar —, *démêler les cheveux.* ‖ (fig.) *Débrouiller, éclaircir.* ‖ Zich uit iets —, *se débarrasser* ou *se dépêtrer de qc.*
Ontwarring (zond. mv.), z. v. *Débrouillement, démêlement*, m.
Ontwassen, (*ontwies, ontwiesen, ontwassen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Croître de manière qu'on devient trop grand pour qc.* ‖ (fig.) *Devenir trop grand, trop fort* ou *trop âgé pour telle ou telle chose.* ‖ (pop.) Hij is der roede —, *il a la clef de ses chausses, il n'est plus sous la férule.*
Ontweien, zw. w. b. *Éventrer, étriper, vider.*
Ontweiing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'éventrer, d'étriper* ou *de vider.*
Ontwekken, zw. w. b. *Éveiller, réveiller.* ‖ (fig.) *Exciter.* ‖ Zich —. *S'éveiller, se réveiller.* ‖ o. (met *hebben*). *S'éveiller.*
Ontweldigen, zw. w. b. *Enlever de force, arracher, ravir.* ‖ Iemand eene bekentenis —, *extorquer un aveu à qq.*
Ontweldiger, z. m. *Ravisseur*, m.
Ontweldiging (zond. mv.), z. v. *Ravissement, enlèvement*, m.
Ontwennen, zw. w. b. *Désaccoutumer. déshabituer, faire perdre l'habitude de.* ‖ Een kind aan de borst —, *sevrer un enfant.* ‖ Zich —. *Se désaccoutumer, se déshabituer, perdre l'habitude de.* ‖ o. (met *zijn*). *Se désaccoutumer, se déshabituer, perdre l'habitude de.*
Ontwenning (zond. mv.), z. v. *Perte* f. *d'une habitude.*
Ontwerp, z. o. *Projet*, m. ‖ Plan, teekening. *Plan, dessin, tracé, devis*, m. ‖ Schets. *Ébauche, esquisse*, f.
Ontwerpen, (*ontwierp, ontworpen*,) st. w. b. *Projeter.* ‖ Eenen brief —, *faire la minute d'une lettre.* ‖ Schetsen. *Tracer, ébaucher, esquisser.*
Ontwijden, zw. w. b. *Profaner, violer.* ‖ De kerken —, *profaner les églises.* ‖ Eenen priester —, *dégrader* ou *déposer un prêtre.*
Ontwijder, z. m. *Profanateur*, m.
Ontwijding (zond. mv.), z. v. *Profanation*, f. ‖ — eens priesters, *dégradation* f. *d'un prêtre.*
Ontwijfelbaar, bn. *Indubitable, certain, assuré, sûr.* ‖ bw. *Indubitablement, certainement, assurément, sans aucun doute.*
Ontwijken, (*ontweek, ontweken*,) st. w. o. (met *zijn*). *Fuir, échapper, s'échapper, s'évader, se sauver.* ‖ b. *Éviter, éluder.* ‖ Het gevaar —, *éviter le danger, se sauver du danger.* ‖ Den vijand —, *éviter la rencontre de l'ennemi.* ‖ Ontwijkend antwoord, *réponse évasive*, f.
Ontwijking (zond. mv.), z. v. *Évasion, fuite*, f.
Ontwikkelen, zw. w. b. *Développer, débarrasser, débrouiller.* ‖ Zich —. *Se développer.*
Ontwikkeling, z. v. *Développement*, m.
Ontwikkelingstijdperk, z. o. *Époque* f. *de développement.*
Ontwinden, (*ontwond, ontwonden*,) st. w. b. *Dévider, détordre, détortiller, déployer.* ‖ Een kluwen —, *défaire une pelote.* ‖ Ontwikkelen. *Développer.* ‖ Uitleggen. *Expliquer.*
Ontwinding (zond. mv.), z. v. *Développement*, m.
Ontwoekeren, zw. w. b. *Obtenir par l'usure.* ‖ (fig.) *Prendre* ou *prélever sur, retrancher de, ôter de, enlever avidement* ou *usurairement à.*

Ontworstelen, zw. w. o. (met *zijn*). *Se dégager* ou *se sauver en luttant, s'échapper.* ‖ (fig.) Ontwijken. *Éviter.*
Ontwortelen, zw. w. b. *Déraciner.* ‖ (fig.) *Déraciner, extirper, détruire,*
Ontworteling (zond. mv.), z. v. *Déracinement*, m.
Ontwrichten, zw. w. b. *Déboîter, disloquer.* ‖ (chir.) *Luxer.*
Ontwrichting, z. v. *Déboîtement*, m., *dislocation*, f. ‖ (chir.) *Luxation*, f.
Ontwrikken, zw. w. b. *Détacher* ou *défaire en ébranlant.*
Ontwringen, (*ontwrong, ontwrongen*,) st. w. b. *Détacher en tordant, détordre.* ‖ Uit de handen wringen. *Arracher des mains, enlever de force.* ‖ Afpersen. *Extorquer.* ‖ Geld —, *extorquer de l'argent.* ‖ Zich — aan iets, *se soustraire à qc.*
Ontzadelen, zw. w. b. *Ôter la selle de.* ‖ Een paard —, *desseller un cheval.* ‖ Eenen ezel —, *débâter un âne.* ‖ Eenen ruiter —, *désarçonner un cavalier.*
Ontzag (zond. mv.), z. o. *Respect*, m., *vénération, déférence*, f. ‖ Gezag. *Autorité*, f., *pouvoir, crédit*, m. ‖ Iemand in — houden, *se faire craindre et respecter de qq., tenir qq. à distance.*
Ontzagbaar, bn. *Zie* Ontzaglijk.
Ontzaglijk, bn. *Redoutable, formidable, qui inspire* ou *commande le respect, imposant.* ‖ (fig.) *Excessif, immense.* ‖ bw. *D'une manière formidable* ou *redoutable.* ‖ (fig.) Buitengewoon. *Excessivement, extrêmement.* ‖ — groot, *énorme.*
Ontzaglijkheid (zond. mv.), z. v. *Gravité, majesté, grande autorité*, f.
Ontzakken, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* Ontzinken.
Ontzeg (zond. mv.), z. o. *Refus, déni*, m. ‖ (jurispr.) *Interdiction*, f. ‖ — der burgerlijke rechten, *interdiction des droits civils.*
Ontzegelen, zw. w. b. *Décacheter, desceller.* ‖ De zegels lichten. *Lever le scellé.*
Ontzegeling, z. v. *Action* f. *de décacheter.* ‖ Lichting der zegels *Levée* f. *du scellé.*
Ontzeggen, (*ontzeide* of *ontzegde, ontzegd* of *ontzeid*,) onr. *of* zw. w. b. Weigeren. *Refuser, rejeter, dénier.* ‖ Verbieden. *Interdire.* ‖ Den vrede —, *déclarer la guerre.*
Ontzegging, z. v. *Refus, déni*, m. ‖ (jurispr.) *Interdiction*, f.
Ontzeilen, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper en faisant force de voiles.*
Ontzenuwen, zw. w. b. *Ôter* ou *couper les nerfs de.* ‖ (fig.) *Énerver, amollir, exténuer, affaiblir.* Een betoog —, *réfuter un argument.*
Ontzenuwing (zond. mv.), z. v. (fig.) *Énervation, exténuation*, f., *affaiblissement*, m.
Ontzet (zond. mv.), z. o. *Levée* f. *d'un siége, débloquement, déblocus*, m. ‖ Het — van Leiden, *la délivrance* f. *de Leide.* ‖ (brass.) *Bière* f. *qui n'est pas bouillie.*
Ontzetbaar, bn. Afzetbaar. *Amovible.* ‖ Die kan verschrikt worden. *Qui peut s'effrayer, se troubler* ou *s'alarmer.* ‖ Ontzettend. *Terrible.*
Ontzetten, zw. w. b. *Déplacer.* ‖ Verwrikken. *Démettre, disloquer, déboîter.* ‖ (fig.) Uit het bezit zetten. *Déposséder.* ‖ Hulp in den nood aanbrengen. *Secourir, assister, délivrer.* ‖ Eene vesting —, *faire lever le siége d'une place.* ‖ Verbazen. *Alarmer, épouvanter.* ‖ Zich —. *S'effrayer, s'épouvanter, se troubler, s'alarmer.*
Ontzettend, bn. *Épouvantable, terrible, effrayant, affreux.*
Ontzetter, z. m. Verlosser. *Libérateur*, m. ‖ (burl.) *Délivreur*, m.
Ontzetting, z. v. *Dépossession*, f. ‖ Afzetting. *Destitution*, f. ‖ Ontwrichting. *Dislocation, luxation*, f. ‖ Verlossing. *Délivrance*, f. ‖ Verschrikking. *Épouvante, frayeur, terreur*, f., *effroi*, m.
Ontzielen, zw. w. b. *Tuer, faire mourir, massacrer.*
Ontzieling, z. v. *Meurtre, massacre*, m.
Ontzien, (*ontzag, ontzagen, ontzien*,) onr. w. b. *Respecter, révérer.* ‖ Zijne ouders —, *respecter ses parents.* ‖ Vreezen. *Craindre, redouter.* ‖ Niet —, *braver.* ‖ (fig.) Sparen. *Épargner, ménager, traiter avec égard.* ‖ Zijne beurs —, *ménager sa bourse.* ‖ Zich —. *Se respecter.* ‖ Zich —. Vreezen. *Craindre, redouter, ne pas oser.*
*Ontzig (zond. mv.), z. o. *Zie* Ontzag.
*Ontziglijk, bn. *Zie* Ontzaglijk.
Ontzijgen, (*ontzeeg, ontzegen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Tomber en s'affaissant.* ‖ Ontsnappen. *Échapper, glisser.*
Ontzind, bn. *Insensé, fou.* ‖ bw. *Follement, d'une manière insensée.*
Ontzinken, (*ontzonk, ontzonken*,) st. w. o. (met *zijn*). *Échapper* ou *disparaître en allant au fond, en s'enfonçant* ou *en coulant bas.* ‖ (fig.) *Manquer, abandonner.* ‖ De moed ontzonk hun, *le courage les abandonna.*
Ontzinking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de disparaître en allant au fond.* ‖ (fig.) Verlies. *Perte*, f.
Ontzondigen, zw. w. b. *Purger de péché, purifier.*
Ontzondiging, z. v. *Purification*, f.
Ontzuigen, (*ontzoog, ontzogen*,) st. w. b. *Ôter en suçant, sucer.*
Ontzuiveren, zw. w. b. Bevuilen. *Souiller, salir.* ‖ Ontwijden. *Profaner.* ‖ Geheel zuiveren. *Purifier tout à fait.*
Ontzuivering (zond. mv.), z. v. *Souillure*, f.
Ontzuren, zw. w. b. *Désaigrir, désacidifier.* ‖ (chim.) *Désoxyder, désoxygéner.*
Ontzuring, z. v. *Désacidification*, f. ‖ (chim.) *Désoxydation, désoxygénation*, f.
Ontzwachtelen, zw. w. b. *Démailloter.* ‖ (fig.) Ontwikkelen. *Développer, exposer.*
Ontzwachteling (zond. mv.), z. v. *Démaillotement*, m. ‖ (fig.) Ontwikkeling. *Développement*, m.
Ontzwavelen, zw. w. b. *Dessoufrer.*
Ontzwaveling (zond. mv.), z. v. *Dessoufrage*, m.
Ontzwellen, (*ontzwol, ontzwollen*,) st. w. b. Doen slinken. *Désenfler, dégonfler.* ‖ o. (met *zijn*). Slinken. *Désenfler, se désenfler, se dégonfler.*
Ontzwemmen, (*ontzwom, ontzwommen*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'échapper* ou *se sauver à la nage, s'esquiver en nageant.*
Ontzweren, (*ontzwoer, ontzworen*,) st. w. b. Onder eede loochenen. *Nier sous serment.*
Ontzweven, zw. w. o. (met *zijn*). *S'échapper* ou *disparaître en volant* ou *en planant.*
Ontzwillen, (*ontzwol, ontzwollen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Zie* Ontzwellen.
Onuitbluschbaar, bn. *Inextinguible.*
Onuitbluschbaarheid (zond. mv.), z. v. *Inextinguibilité*, f.
Onuitdoenlijk, bn. *Ineffaçable.*
Onuitdoofbaar, bn. *Inextinguible.*
Onuitdrukbaar, bn. *Inexprimable, indicible.*
Onuitgedrukt, bn. *Qui n'est pas exprimé.*
Onuitgegeven, bn. *Inédit.*
Onuitgekleed, bn. *Qui n'est pas déshabillé.*

Onuitgelezen, bn. Niet geheel gelezen. *Sans être lu entièrement.* ‖ Onuitgezocht. *Sans être trié.*

Onuitgeloot, bn. *Qui n'est pas tiré, qui n'est pas sorti au tirage.*

Onuitgemaakt, bn. *Qui n'est pas terminé* ou *vidé.*

Onuitgesproken, bn. *Qui n'est pas prononcé.*

Onuitgewerkt, bn. *Qui n'est pas élaboré.* ‖ Nog voortwerkend. *Qui continue encore de travailler* ou *d'opérer.*

Onuitgezocht, bn. *Qui n'est pas trié.*

Onuitputtelijk, bn. *Inépuisable, intarissable.* ‖ (fig.) *Inépuisable.* ‖ bw. *Inépuisablement.*

Onuitputtelijkheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est inépuisable* ou *intarissable.*

Onuitroeibaar, bn. *Indestructible, qu'on ne peut arracher, détruire* ou *exterminer.*

Onuitsprekelijk, bn. *Inexprimable, indicible, ineffable.* ‖ bw. *D'une manière inexprimable, indiciblement.*

Onuitsprekelijkheid (zond. mv.), z. v. *Ineffabilité*, f.

Onuitstaanbaar, bn. *Insupportable, intolérable.* ‖ bw. *Insupportablement.*

Onuitvoerbaar, bn. *Inexécutable, impraticable.* ‖ Onmogelijk. *Impossible.* ‖ bw. *Inexécutablement.*

Onuitvoerbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est inexécutable.* ‖ Onmogelijkheid. *Impossibilité*, f.

Onuitvoerlijk, bn. *Zie* **Onuitvoerbaar.**

Onuitvorschbaar, bn. *Impénétrable, inscrutable.*

Onuitwischbaar, bn. *Ineffaçable, indélébile.*

Onvaderlandsch, bn. *Antinational.*

Onvaarbaar, bn. *Innavigable, qui n'est pas propre à la navigation, peu propre à mettre à la voile.*

Onvaderlijk, bn. *Indigne d'un père, qui n'est pas paternel.* ‖ bw. *D'une manière peu paternelle.*

Onvalsch, bn. Oprecht. *Sincère, franc.*

Onvast, bn. *Qui n'est pas ferme* ou *solide.* ‖ Zwak. *Faible.* ‖ — van hoofd, *oublieux.*

Onvastheid (zond. mv.), z. v. *Instabilité*, f. ‖ Zwakheid. *Faiblesse*, f. ‖ Onzekerheid. *Incertitude*, f.

Onvatbaar, bn. *Qu'on ne peut saisir.* ‖ Weinig geschikt. *Qui n'est pas apte à* ou *susceptible de.* ‖ Onbegrijpelijk. *Incompréhensible.*

Onvatbaarheid (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *d'aptitude.* ‖ *Zie* **Onbegrijpelijkheid.**

Onveilig, bn. *Qui n'est pas sûr, peu sûr, dangereux, périlleux.* ‖ — maken, *infester.* ‖ bw. *D'une manière peu sûre, dangereusement, périlleusement.*

Onveiligheid (zond. mv.), z. v. *Manque de sûreté, danger, péril*, m.

Onveilig[lijk], bw. *Zie* **Onveilig**, bw.

Onver, bn. *Qui n'est pas éloigné.* ‖ bw. *Pas loin.*

Onveranderbaar, bn. *Zie* **Onveranderlijk.**

Onveranderd, bn. *Qui n'est pas changé, inaltéré.*

Onveranderlijk, bn. *Invariable, inaltérable, immuable.* ‖ Standvastig. *Constant, ferme, persévérant.* ‖ bw. *Invariablement, immuablement, constamment, fermement.*

Onveranderlijkheid (zond. mv.), z. v. *Invariabilité, immutabilité, immuabilité*, f. ‖ Standvastigheid. *Constance, fermeté, persévérance*, f.

Onverantwoord, bn. *Dont on n'a pas rendu compte.*

Onverantwoordelijk, bn. *Inexcusable, impardonnable.* ‖ Niet aansprakelijk. *Qui n'est pas responsable.*

Onverantwoordelijkheid (zond. mv,), z. v. Onaansprakelijkheid. *Irresponsabilité*, f.

Onverbasterd, bn. *Qui n'est pas dégénéré, dénaturé* ou *abâtardi.*

Onverbeterd, bn. *Qui n'est pas amélioré* ou *corrigé.*

Onverbeterlijk, bn. *Incorrigible.* ‖ Volmaakt, uitmuntend. *Parfait, excellent.* ‖ Onherstelbaar. *Irréparable.*

Onverbeterlijkheid (zond. mv.), z. v. *Incorrigibilité*, f. ‖ Volmaaktheid, uitmuntendheid. *Perfection, excellence*, f.

Onverbiddelijk, bn. *Inexorable, inflexible, implacable.* ‖ bw. *Inexorablement, inflexiblement.*

Onverbiddelijkheid (zond. mv.), z. v. *Inflexibilité, inexorabilité*, f.

Onverbloemd, bn. Niet figuurlijk. *Qui n'est pas figuré* ou *métaphorique, propre.* ‖ Eenvoudig. *Naïf, simple, ingénu, naturel.* ‖ bw. Zonder figuur. *Sans figure.* ‖ Eenvoudig. *Naïvement, simplement.* ‖ Onbewimpeld. *Sans déguisement.*

Onverbogen, bn. *Qui n'est pas plié.* ‖ (gramm.) *Qui n'est pas décliné.*

***Onverbolgen**, bn. Zeer verbolgen. *Fort irrité.*

Onverbonden, bn. *Sans liaison.* ‖ (chir.) *Qui n'est pas pansé* ou *bandé.*

Onverborgen, bn. *Qui n'est point caché.* ‖ Gekend. *Connu, manifeste.*

Onverbrand, bn. *Qui n'est pas brûlé.*

Onverbrandbaar, bn. *Incombustible.*

Onverbreekbaar, bn. *Qui ne peut être cassé* ou *rompu.* ‖ Onschendbaar. *Inviolable.* ‖ bw. *Inviolablement.*

Onverbreekbaarheid (zond. mv.), z. v. Onschendbaarheid. *Inviolabilité*, f.

Onverbrekelijk, bn. *Zie* **Onverbreekbaar.**

Onverbrekelijkheid (zond. mv.), z. v. *Zie* **Onverbreekbaarheid.**

Onverbuigbaar, bn. (gramm.) *Indéclinable.*

Onverbuigbaarheid (zond. mv.), z. v. (gramm.) *Indéclinabilité*, f.

Onverdacht, bn. *Qui n'est pas suspect, qu'on ne soupçonne point.* ‖ Die niet bereid is. *Qui n'est pas préparé.* ‖ Onverwacht. *Inopiné, inattendu.* ‖ bw. *Sans soupçon.* ‖ Onvoorziens. *À l'improviste, inopinément, au dépourvu.*

Onverdacht[elijk], bw. *Zie* **Onverdacht.**

Onverdedigbaar, bn. *Qu'on ne saurait défendre* ou *soutenir, indéfendable, insoutenable.*

Onverdedigbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qu'on ne saurait défendre* ou *soutenir.*

Onverdedigd, bn. *Qui n'est pas défendu* ou *soutenu, indéfendu, sans défense.*

Onverdeelbaar, bn. *Indivisible.* ‖ (jurispr.) *Impartable, impartible.*

Onverdeelbaarheid (zond. mv.), z. v. *Indivisibilité*, f. ‖ (jurispr.) *Impartibilité*, f.

Onverdeeld, bn. *Indivisé, entier, uni.* ‖ (jurispr.) *Indivis.* ‖ bw. (jurispr.) *Indivisément, par indivis.*

Onverdelgbaar, bn. *Qui ne peut être exterminé, indestructible.*

Onverderfelijk, bn. *Incorruptible.*

Onverderfelijkheid (zond. mv.), z. v. *Incorruptibilité*, f.

Onverdicht, bw. *Qui n'est pas fictif* ou *inventé.*

Onverdiend, bn. *Immérité.* ‖ bw. *Sans l'avoir mérité, sans mérite, à tort.*

Onverdoofbaar, bn. *Qui ne peut être terni, étouffé* ou *éteint.*

ONVERDOOFBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui ne peut être terni, étouffé* ou *éteint.*
ONVERDORD, bn. *Qui n'est pas desséché* ou *flétri.*
ONVERDORVEN, bn. *Qui n'est pas corrompu* ou *gâté.* ‖ Ongeschonden. *Entier, sain.*
ONVERDORVENHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui n'est pas corrompu* ou *gâté.* ‖ (fig.) Reinheid, onschuld. *Pureté, intégrité, innocence,* f.
ONVERDRAAGLIJK, bn. *Insupportable, intolérable.* ‖ —e hitte, *chaleur insupportable,* f. ‖ bw. *Insupportablement, intolérablement.*
ONVERDRAAGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est insupportable* ou *intolérable.*
ONVERDRAAGZAAM, bn. *Intolérant.*
ONVERDRAAGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Intolérance,* f.
ONVERDROTEN, bn. Vroolijk. *Gai.* ‖ (fig.) Onvermoeibaar. *Infatigable.* ‖ bw. *Gaiement, gaîment.* ‖ Gestadig. *Sans se lasser, sans se rebuter.*
ONVERDULDIG, bn. Ongeduldig. *Impatient.* ‖ bw. *Impatiemment.*
ONVERDULDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Impatience,* f.
ONVERDULDIG[LIJK], bw. *Impatiemment.*
ONVEREENIGBAAR, bn. *Inconciliable, incompatible.*
ONVEREENIGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incompatibilité,* f.
ONVERFLAUWD, bn. *Qui n'est pas ralenti, inaffaibli, infatigable, constant, ferme.*
ONVERFOELIED, bw. *Qui n'est pas couvert de tain.*
ONVERGANKELIJK, bn. *Impérissable, stable, durable, permanent, indéfectible, incorruptible.* ‖ Eeuwig. *Éternel.* ‖ —e roem, *gloire éternelle,* f.
ONVERGANKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est impérissable, incorruptibilité, indéfectibilité, constance, stabilité, perpétuité,* f.
ONVERGEEFLIJK, bn. *Impardonnable, irrémissible, inexcusable.* ‖ bw *Irrémissiblement.*
ONVERGEEFLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est impardonnable, irrémissible* ou *inexcusable.*
ONVERGEFELIJK, bn. *Zie* ONVERGEEFLIJK.
ONVERGELIJKBAAR, bn. *Incomparable.* ‖ bw. *Incomparablement.*
ONVERGELIJKELIJK, bn. *Zie* ONVERGELIJKBAAR.
ONVERGELIJKELIJKHEID, z. v. *Incomparabilité,* f. ‖ Uitmuntendheid. *Excellence,* f.
ONVERGENOEGD, bn. *Mécontent, peu satisfait.* ‖ bw. *Avec mécontentement.*
ONVERGENOEGDHEID (zond. mv.), z. v. *Mécontentement,* m.
ONVERGENOEGLIJK, bn. *Qui n'est pas facile à contenter* ou *à satisfaire.*
ONVERGETELIJK, bn. *Qu'on ne peut oublier, dont le souvenir vivra toujours.*
ONVERGEZELD, bn. *Qui n'est pas accompagné, seul.*
ONVERGLAASD, bn. *Qui n'est pas vitrifié.* ‖ Niet gevernist. *Qui n'est pas vernissé.*
ONVERGOED, bn. *Dont on n'a pas été dédommagé* ou *indemnisé, qui n'est pas réparé.*
ONVERGOLDEN, bn. *Qui n'est pas récompensé.*
ONVERGULD, bn. *Qui n'est pas doré, sans dorure.*
ONVERHAALBAAR, bn. *Qu'on ne peut raconter, indicible.*
ONVERHELPELIJK, bn. *Irrémédiable, irréparable.* ‖ bw. *Irrémédiablement, irréparablement.*
ONVERHINDERD, bn. *Qui n'est pas empêché, libre.* ‖ bw. *Sans empêchement, sans obstacle, librement.*
ONVERHOEDS, bw. *Inopinément, à l'improviste, au dépourvu, brusquement, sans s'y attendre.*
ONVERHOEDSCH, bn. *Imprévu, inopiné, inattendu, subit, brusque.* ‖ —e aanval, *attaque imprévue,* f.
ONVERHOLEN, bn. *Qui n'est point caché* ou *secret, manifeste, ouvert.* ‖ bw. *Ouvertement.*
ONVERHOOPT, bn. *Inespéré, inopiné, imprévu, inattendu.* ‖ bw. *Inespérément, inopinément, à l'improviste.*
ONVERHOORD, bn. *Qui n'est pas exaucé.* ‖ Door niemand beluisterd. *Qui n'est pas écouté* ou *épié.* ‖ Niet ondervraagd. *Qui n'est pas interrogé* ou *entendu.* ‖ Iemand — veroordeelen, *condamner qq. sans l'entendre.*
ONVERHUURBAAR, bn. *Qu'on ne peut louer* ou *donner à louage.*
ONVERHUURD, bn. *Qui n'est pas loué* ou *donné à louage.*
ONVERJAARBAAR, bn. *Imprescriptible.*
ONVERJAARBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Imprescriptibilité,* f.
ONVERJAARD, bn. *Qui n'est pas prescrit.*
ONVERKEERLIJK, bn. *Inébranlable.*
ONVERKIESBAAR, bn. *Inéligible.*
ONVERKIESBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inéligibilité,* f.
ONVERKIES[E]LIJK, bn. *A quoi on ne peut donner la préférence, qui n'est pas préférable.*
ONVERKLAARBAAR, bn. *Inexplicable, indéfinissable, indéchiffrable.*
ONVERKLAARBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est inexplicable, indéfinissable* ou *indéchiffrable.*
ONVERKLEED, bn. *Qui n'est pas travesti.*
ONVERKLEINBAAR, bn. (math.) *Irréductible.*
ONVERKLEINBAARHEID (zond. mv.), z. v. (math.) *Irréductibilité,* f.
ONVERKOCHT, bn. *Invendu.*
ONVERKOOPBAAR, bn. *Invendable.*
ONVERKRIJGBAAR, bn. *Qu'on ne peut obtenir, acquérir* ou *avoir.*
ONVERLAAT, z. m. Slechte kerel. *Mauvais garnement, vaurien, scélérat,* m.
ONVERLAKT, bn. *Qui n'est pas verni* ou *vernissé.* ‖ (fig.) Niet gefopt. *Qu'on n'a pas mystifié.*
ONVERLEPT, bn. *Qui n'est pas fané* ou *flétri, frais, bien conservé.* ‖ —e schoonheid, *beauté bien conservée,* f.
ONVERLET, bn. *Qui n'est pas empêché* ou *embarrassé, libre.* ‖ bw. *Librement, sans empêchement.*
ONVERMAAK (zond. mv.), z. o. *Déplaisir, mécontentement,* m.
ONVERMAARD, bn. *Qui n'est point renommé* ou *célèbre, sans renom, obscur, inconnu, peu connu.* ‖ bw. *Obscurément.*
ONVERMAARDHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de célébrité* ou *de renommée, obscurité,* f.
ONVERMAGERD, bn. *Sans être amaigri.*
ONVERMAKELIJK, bn. *Désagréable, déplaisant.* ‖ bw. *Désagréablement, déplaisamment.*
ONVERMAKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Déplaisir, désagrément,* m.
ONVERMELD, bn. *Qui n'a pas été cité* ou *mentionné, dont on n'a pas fait mention.*
ONVERMENGBAAR, bn. *Inalliable, immiscible.*
ONVERMENGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inalliabilité, immiscibilité,* f.
ONVERMENGD, bn. *Qui n'est point mélangé, pur, sans mélange, sans alliage.*
ONVERMENGELIJK, bn. *Inalliable.*
ONVERMIJDBAAR, bn. *Zie* ONVERMIJDELIJK.
ONVERMIJDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inévitabilité,* f.

Onvermijdelijk, bn. *Inévitable.* ‖ Noodzakelijk. *Nécessaire.* ‖ bw. *Inévitablement.*
Onvermijdelijkheid (zond. mv.), z. v. *Inévitabilité*, f. ‖ Noodzakelijkheid. *Nécessité*, f.
Onverminderd, bn. *Qui n'est pas diminué.* ‖ voorz. *Sauf.* ‖ — zijne rechten, *sauf ses droits, sans préjudice de ses droits.*
Onverminkt, bn. *Qui n'est pas estropié, mutilé* ou *tronqué.*
Onvermoeibaar, bn. *Infatigable.* ‖ bw. *Infatigablement, sans se fatiguer.*
Onvermoeibaarheid (zond. mv.), z. v. *Infatigabilité*, f. ‖ IJver. *Zèle*, m., *ardeur*, f.
Onvermoeid, bn. *Qui n'est pas fatigué* ou *las.* ‖ Onvermoeibaar. *Infatigable.* ‖ bw. *Infatigablement.*
Onvermogen (zond. mv.), z. o. *Impuissance, incapacité*, f. ‖ — om te betalen, *insolvabilité*, f. ‖ — tot voortteling, *impuissance.*
Onvermogend, bn. *Impuissant, incapable, inefficace.* ‖ — om te betalen, *insolvable.* ‖ — om te telen, *impuissant.*
Onvermolmd, bn. *Zie* **Onvermolsemd.**
Onvermolsemd, bn. *Qui n'est pas vermoulu.*
Onvermomd, bn. *Qui n'est pas masqué, déguisé* ou *travesti.* ‖ (fig.) *Ouvert, franc.* ‖ bw. *Sans déguisement.* ‖ (fig.) *Ouvertement, franchement.*
Onvermurwbaar, bn. *Qui ne peut être amolli.* ‖ (fig.) *Inexorable, inflexible.*
Onvermurwbaarheid (zond. mv.), z. v. (fig.) *Inflexibilité*, f.
Onvermurwd, bn. *Qui n'est pas amolli.* ‖ (fig.) *Qui n'est pas attendri* ou *fléchi.*
Onvernielbaar, bn. *Indestructible.*
Onvernietigbaar, bn. *Qui ne peut être anéanti, qu'on ne peut annuler.*
Onvernieuwd, bn. *Qui n'est pas renouvelé.*
Onvernuft (zond. mv.), z. o. *Manque* m. *d'esprit* ou *de jugement, déraison*, f. ‖ Domheid. *Bêtise, stupidité*, f. ‖ z. m. *Ignorant, imbécile, idiot, lourdaud*, m.
Onvernuftig, bn. *Dépourvu d'esprit* ou *de jugement, déraisonnable, ignorant, stupide.* ‖ Het — vee, *les brutes*, f. pl. ‖ bw. *Stupidement, sans raison, sans jugement, déraisonnablement.*
Onvernuftig[lijk], bw. *Zie* **Onvernuftig**, bw.
Onveroordeeld, bn. *Qui n'est point condamné.*
Onverouderd, bn. *Qui n'a pas vieilli.* ‖ Niet ingeworteld. *Qui n'est pas enraciné.*
Onveroverbaar, bn. *Qu'on ne peut conquérir, imprenable.*
Onveroverd, bn. *Qui n'est pas conquis.*
Onverpacht, bn. *Qui n'est pas affermé* ou *baillé.*
Onverpand, bn. *Qui n'est pas engagé.* ‖ Niet gehypothekeerd. *Non hypothéqué.*
Onverpandbaar, bn. *Qu'on ne peut engager.* ‖ Dat niet kan gehypothekeerd worden. *Qu'on ne peut hypothéquer.*
Onverplant, bn. *Qui n'a pas été transplanté.*
Onverplicht, bn. *Qui n'est pas obligé* ou *restreint à.*
Onverpoosd, bn. *Qui ne prend aucune relâche, assidu.* ‖ bw. *Sans relâche.*
Onverricht, bn. *Qui n'a pas été exécuté, inexécuté.* ‖ —er zake, *sans avoir rien fait.* ‖ Hij is —er zake teruggekomen, *il est revenu comme il était allé, il n'a rien obtenu.*
Onversaagd, bn. *Intrépide, brave, courageux, hardi.* ‖ bw. *Intrépidement, courageusement, hardiment.*
Onversaagd[elijk], bw. *Zie* **Onversaagd**, bw.
Onversaagdheid (zond. mv.), z. v. *Intrépidité*, f., *courage*, m., *hardiesse, assurance, fermeté*, f.
Onverschillig, bn. *Indifférent.* ‖ Ongevoelig. *Indifférent, insensible, froid.* ‖ bw. *Indifféremment.*
Onverschilligheid (–heden), z. v. *Indifférence*, f. ‖ Ongevoeligheid. *Indifférence, insensibilité, froideur*, f.
Onverschillig[lijk], bw. *Zie* **Onverschillig**, bw.
Onverschoonbaar, bn. *Inexcusable, impardonnable.* ‖ bw. *Inexcusablement.*
Onverschoonbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est inexcusable* ou *impardonnable.*
Onverschoonlijk, bn. *Zie* **Onverschoonbaar.**
Onverschrokken, bn. *Intrépide, hardi, courageux, ferme.* ‖ bw. *Intrépidement, hardiment, avec fermeté, courageusement.*
Onverschrokkenheid (zond. mv.), z. v. *Intrépidité, hardiesse, fermeté*, f., *courage*, m.
Onverschuld, bn. Noodeloos. *Inutile, vain.*
Onverschuldigd, bn. *Qui n'est pas obligé* ou *tenu à.*
Onversierd, bn. *Qui n'est pas orné* ou *paré, sans ornements.* ‖ Natuurlijk, eenvoudig. *Naturel, simple.*
Onverslapt, bn. *Qui n'est point affaibli* ou *amolli.* ‖ Niet ontspannen. *Qui n'est point détendu.*
Onverslijtbaar, bn. *Qui ne peut s'user, inusable, durable.*
Onverslijtelijk, bn. *Zie* **Onverslijtbaar.**
Onverstaald, bn. *Qui n'est pas acéré, inacéré.*
Onverstaanbaar, bn. *Inintelligible, incompréhensible, inconcevable.* ‖ Duister. *Obscur.* ‖ bw. *D'une manière inintelligible* ou *incompréhensible.*
Onverstaanbaarheid (zond. mv.), z. v. *Inintelligibilité, incompréhensibilité*, f. ‖ Duisterheid. *Obscurité*, f.
Onverstand (zond. mv.), z. o. *Manque* m. *de jugement, déraison, ignorance, stupidité*, f. ‖ Misverstand. *Malentendu*, m. ‖ z. m. *Etourdi*, m.
Onverstandig, bn. *Inintelligent.* ‖ Dom. *Stupide, imbécile, ignorant.* ‖ bw. *Sottement, stupidement.*
Onverstandigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* **Onverstand**, z. o.
Onverstandig[lijk], bw. *Zie* **Onverstandig**, bw.
Onversterfelijk, bn. *Qui ne meurt* ou *ne périt point.* ‖ (jurispr.) *Qui ne peut échoir par succession.*
Onverstoorbaar, bn. *Zie* **Onverstoorlijk.**
Onverstoorbaarheid (zond. mv.), z. v. *Imperturbabilité*, f.
Onverstoord, bn. *Qui n'est pas troublé* ou *inquiété, tranquille.*
Onverstoorlijk, bn. *Qu'on ne peut troubler* ou *inquiéter, imperturbable, calme, tranquille.* ‖ Niet gestoord. *Qui n'est pas fâché.* ‖ bw. *Imperturbablement.*
Onverstorven, bn. (jurispr.) *Qui n'est pas échu par succession.*
Onvertaalbaar, bn. *Intraduisible.*
Onvertaald, bn. *Qui n'est pas traduit.*
Onverteerbaar, bn. *Indigeste.*
Onverteerd, bn. *Qui n'est pas digéré, indigeste.* ‖ (fig.) *Indigeste.*
Onvertind, bn. *Qui n'est pas étamé.*
Onvertogen, bn. Onbetamelijk. *Indécent, impertinent, offensant.* ‖ bw. Dadelijk. *Aussitôt, sans délai, sur le champ.*
Onvertroostbaar, bn. *Inconsolable.* ‖ bw. *Inconsolablement.*
Onvertroostelijk, bn. *Zie* **Onvertroostbaar.**

ONVERVAARD, bn. *Intrépide, courageux, hardi.* ‖ bw. *Intrépidement, courageusement, hardiment, sans peur.*

ONVERVAARD[ELIJK], bw. *Zie* ONVERVAARD, bw.

ONVERVAARDHEID (zond. mv.), z. v. *Intrépidité, hardiesse*, f., *courage*, m.

ONVERVALSCHT, bn. *Qui n'est pas falsifié* ou *sophistiqué, pur, sans mélange.* ‖ Waarachtig. *Véritable, authentique.*

ONVERVOEGBAAR, bn. (gramm.) *Non conjugable.*

ONVERVOEGBAARHEID (zond. mv.), z. v. (gramm.) *Qualité* f. *d'un verbe non conjugable.*

ONVERVREEMD, bn. *Qui n'est pas aliéné.*

ONVERVREEMDBAAR, bn. *Inaliénable.*

ONVERVREEMDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Inaliénabilité*, f.

ONVERVULD, bn. *Qui n'est pas accompli.*

ONVERWACHT, bn. *Inattendu, inopiné, imprévu, soudain.*

ONVERWACHTS, bw. *Inopinément, à l'improviste, sans s'y attendre, soudain, soudainement.*

ONVERWARMD, bn. *Qui n'est point chauffé* ou *réchauffé.*

ONVERWELKBAAR, bn. *Qui ne peut se flétrir* ou *se faner.* ‖ bw. *Sans pouvoir se flétrir.*

ONVERWELKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas sujet à se flétrir* ou *à se faner.*

ONVERWELKELIJK, bn. *Zie* ONVERWELKBAAR.

ONVERWELKT, bn. *Qui n'est point flétri* ou *fané.*

ONVERWIJLD, bn. *Qui n'est pas différé* ou *retardé.* ‖ bw. Dadelijk. *Aussitôt, incessamment, sur le champ, à l'instant même.*

ONVERWINBAAR, bn. *Invincible, inexpugnable, insurmontable.*

ONVERWINBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est invincible.*

ONVERWINNELIJK, bw. *Zie* ONVERWINBAAR.

ONVERWITTIGD, bn. *Qui n'a pas été averti* ou *prévenu, sans être averti* ou *prévenu.*

ONVERWONNEN, bn. *Qui n'est point vaincu, subjugué* ou *réduit.*

ONVERWRIKBAAR, bn. *Inébranlable.* ‖ bw. *Inébranlablement.*

ONVERWRIKBAARHEID, z. v. *Qualité* f. *de ce qui est inébranlable.*

ONVERWRIKKELIJK, bn. *en* bw. *Zie* ONVERWRIKBAAR.

ONVERZAADBAAR, bn. *Zie* ONVERZADELIJK.

ONVERZADELIJK, bn. *Insatiable.* ‖ —e dorst, *soif insatiable*, f. ‖ bw. *Insatiablement.*

ONVERZADELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Insatiabilité*, f.

ONVERZADIGBAAR, bn. *Insatiable.* ‖ (chim.) *Insaturable.*

ONVERZADIGD, bn. *Qui n'est point rassasié.*

ONVERZEERD, bn. Niet gekwetst. *Qui n'est pas blessé.*

ONVERZEGELD, bn. *Qui n'est pas cacheté* ou *scellé.* ‖ Open. *Ouvert.*

ONVERZEKERD, bn. *Qui n'est pas assuré.* ‖ Onzeker. *Incertain.*

ONVERZELD, bn. *Qui n'est pas accompagné, seul.*

ONVERZETBAAR, bn. *Zie* ONVERZETTELIJK.

ONVERZETBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONVERZETTELIJKHEID.

ONVERZETTELIJK, bn. *Qu'on ne peut déplacer.* ‖ Onbeweeglijk. *Immobile.* ‖ Standvastig. *Inébranlable, invariable, ferme, constant.* ‖ Eigenzinnig. *Opiniâtre, obstiné, entêté.* ‖ Onverbiddelijk. *Inexorable.* ‖ Onverpandbaar. *Qu'on ne peut engager* ou *hypothéquer.* ‖ bw. *Constamment, inébranlablement, avec opiniâtreté.*

ONVERZETTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Onbeweeglijkheid. *Immobilité*, f. ‖ Standvastigheid. *Fermeté, constance*, f. ‖ Eigenzinnigheid. *Opiniâtreté, obstination*, f., *entêtement*, m. ‖ Onverbiddelijkheid. *Inexorabilité, inflexibilité*, f.

ONVERZIENS, bw. *Zie* ONVOORZIENS.

ONVERZOCHT, bn. Niet beproefd. *Qui n'est pas essayé* ou *éprouvé.* ‖ Niet bekoord. *Qui n'a pas été tenté.* ‖ Ongenood. *Qui n'est pas invité* ou *prié.*

ONVERZOENBAAR, bn. *Zie* ONVERZOENLIJK.

ONVERZOENBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur irréconciliable, implacabilité*, f.

ONVERZOEND, bn. *Irréconcilié.*

ONVERZOENLIJK, bn. *Irréconciliable, implacable.* ‖ bw. *Irréconciliablement, implacablement.*

ONVERZOENLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONVERZOENBAARHEID.

ONVERZORGD, bn. *Dépourvu, dégarni.* ‖ Zonder bestaanmiddelen. *Sans moyens d'existence.*

ONVERZWAARD, bn. *Qui n'est pas appesanti* ou *aggravé.*

ONVERZWAKT, bn. *Qui n'est pas affaibli.*

ONVERZWEGEN, bn. *Qu'on n'a pas tu* ou *caché.* ‖ Openbaar. *Manifeste, public, connu.*

ONVERZWELGBAAR, bn. *Qui ne peut être avalé* ou *englouti.*

ONVINDBAAR, bn. *Introuvable, qu'on ne peut trouver.*

ONVOEGZAAM, bn. *Zie* ONBETAMELIJK.

ONVOEGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONBETAMELIJKHEID.

ONVOELBAAR, bn. *Impalpable.* ‖ (phys.) *Intactile.*

ONVOELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Impalpabilité*, f.

ONVOLBOUWD, bn. *Qu'on n'a pas achevé de bâtir.*

ONVOLBRACHT, bn. *Qui n'est pas achevé* ou *exécuté.*

ONVOLDAAN, bn. *Qui n'est pas accompli.* ‖ Niet betaald. *Qui n'est pas acquitté* ou *payé.* ‖ Misnoegd. *Mécontent, peu satisfait, désappointé.*

ONVOLDAANHEID (zond. mv.), z. v. Misnoegen. *Mécontentement, désappointement*, m.

ONVOLDOEND, bn. *Qui ne satisfait pas, non suffisant.* ‖ — antwoord, *réponse évasive*, f.

ONVOLDOENDHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui n'est pas suffisant.*

ONVOLDRAGEN, bn. *Né avant terme.* ‖ (bot.) *Abortif.*

ONVOLEIND, ONVOLEINDIGD, bn. *Inachevé, qui n'est pas achevé, terminé* ou *fini.*

ONVOLKOMEN, bn. *Imparfait, incomplet, défectueux, défectif.* ‖ bw. *Imparfaitement, défectueusement.*

ONVOLKOMENHEID (–HEDEN), z. v. *Imperfection, défectuosité*, f.

ONVOLKOMEN[LIJK], bw. *Zie* ONVOLKOMEN, bw.

ONVOLLEDIG, bn. *Incomplet, défectueux, défectif.* ‖ bw. *Incomplètement, défectueusement.*

ONVOLLEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Défectuosité*, f.

ONVOLLEDIG[LIJK], bw. *Zie* ONVOLLEDIG, bw.

ONVOLMAAKBAAR, bn. *Imperfectible.*

ONVOLMAAKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Imperfectibilité*, f.

ONVOLMAAKT, bn. *Imparfait.* ‖ Onvolkomen. *Imparfait, incomplet, défectueux, défectif.* ‖ bw. *Imparfaitement, défectueusement.* ‖ (gramm.) — verleden tijd, *imparfait*, m.

ONVOLMAAKT[ELIJK], bw. *Zie* ONVOLMAAKT, bw.

ONVOLMAAKTHEID (–HEDEN), z. v. *Imperfection, défectuosité*, f., *défaut*, m.

ONVOLPREZEN, bn. *Qui n'est pas assez loué, qu'on ne peut assez louer.*

ONVOLSTANDIG, bn. *Inconstant.* ‖ bw. *Inconstamment.*

ONVOLSTANDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Inconstance*, f.

ONVOLTALLIG, bn. *Incomplet, défectif.* ‖ (pros.) *Catalectique.*

ONVOLTALLIGHEID (zond. mv.), z. v. *État incomplet*, m.

ONVOLTOOID, bn. *Qui n'est pas achevé, terminé ou fini, inachevé.*

ONVOLTROKKEN, bn. *Zie* ONVOLTOOID.

ONVOLVOERD, bn. *Qui n'est pas exécuté ou accompli.*

ONVOLWASSEN, bn. *Qui n'a pas toute sa croissance.* ‖ (bot.) *Abortif, rabougri.*

ONVOORBEDACHT, bn. *Qui n'est pas préparé d'avance, non prémédité, improvisé.* ‖ bw. *Sans intention, sans préméditation.*

ONVOORBEDACHT[ELIJK], bw. *Zie* ONVOORBEDACHT, bw.

ONVOORBEREID, bn. *Qui n'est point préparé, improvisé, impromptu.* ‖ bw. *Sans préparation.* ‖ — spreken, *improviser.*

ONVOORDEELIG, bn. *Désavantageux, non profitable.* ‖ bw. *Désavantageusement, sans profit.*

ONVOORDEELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Désavantage*, m.

ONVOORDEELIG[LIJK], bw. *Zie* ONVOORDEELIG, bw.

ONVOORINGENOMEN, bn. *Exempt de préjugés.*

ONVOORKOMELIJK, bn. *Inévitable.* ‖ bw. *Inévitablement.*

ONVOORWAARDELIJK, bn. *Absolu.* ‖ —e gehoorzaamheid, *obéissance absolue* ou *passive*, f. ‖ bw. *Absolument, sans condition, sans réserve, sans restriction.*

***ONVOORZICHT** (zond. mv.), z. o. *Imprudence*, f.

ONVOORZICHTIG, bn. *Imprudent, qui manque de prudence, imprévoyant, étourdi.* ‖ bw. *Imprudemment, étourdiment.*

ONVOORZICHTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Imprudence, imprévoyance, étourderie*, f.

ONVOORZICHTIG[LIJK], bw. *Zie* ONVOORZICHTIG, bw.

ONVOORZIEN, bn. Onverzorgd. *Dépourvu, dénué.* ‖ Van alles —, *dénué de tout.* ‖ Niet verwacht. *Imprévu, inopiné.* ‖ — toeval, *accident imprévu*, m.

ONVOORZIENS, bw. *Inopinément, à l'improviste, au dépourvu, d'une manière inattendue.*

ONVORSTELIJK, bn. *Indigne d'un prince, qui ne sied pas à un prince.*

ONVREDE (zond. mv.), z. m. *Discorde, dissension, désunion, mésintelligence*, f.

ONVREEDZAAM, bn. *Qui n'est pas pacifique.* ‖ Twistziek. *Hargneux, querelleur.* ‖ bw. *D'une manière peu pacifique, en querelle, en discorde.*

ONVREEDZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur querelleuse* ou *tracassière*, f. ‖ Twist. *Querelle*, f.

ONVRIEND, z. m. *Ennemi*, m. ‖ Met iemand — worden, *se brouiller avec qq.*

ONVRIENDELIJK, bn. *Désobligeant, peu amical, peu affectueux.* ‖ bw. *Désobligeamment.*

ONVRIENDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Désobligeance, mauvaise grâce, froideur*, f.

ONVRIENDSCHAPPELIJK, bn. *Peu amical, peu aimable, désobligeant.* ‖ bw. *D'une manière peu amicale.*

ONVRIJ, bn. *Qui n'est pas libre.* ‖ Gedwongen. *Gêné, forcé.* ‖ Niet veilig. *Dangereux, peu sûr.* ‖ Niet vrij van belasting. *Sujet aux impôts* ou *aux droits, imposable.* ‖ Verboden. *Prohibé, défendu.*

ONVRIJHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de liberté, gêne, incommodité*, f. ‖ Dwang. *Contrainte*, f. ‖ Gevaar. *Danger, péril*, m.

ONVRIJWILLIG, bn. *Involontaire, forcé.* ‖ (physiol.) *Involontaire, instinctif.* ‖ bw. *Involontairement, forcément.* ‖ (physiol.) *Involontairement, instinctement.*

ONVRIJWILLIG[LIJK], bw. *Zie* ONVRIJWILLIG, bw.

ONVRIJZINNIG, bn. *Illibéral.* ‖ bw. *Illibéralement.*

ONVROMELIJK, bw. *D'une manière impie* ou *lâche.*

ONVROOM, bn. *Impie, indévot.* ‖ Laf. *Lâche.*

ONVROUWELIJK, bn. *Qui ne sied pas à une femme, peu féminin.* ‖ bw. *D'une manière peu féminine.*

ONVRUCHTBAAR, bn. *Stérile, infertile.* ‖ —bare grond, *sol stérile* ou *infertile*, m. ‖ —bare bloesem, *fleur inféconde*, f. ‖ —bare vrouw, *femme stérile*, f. ‖ bw. *Infructueusement, sans fruit.*

ONVRUCHTBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Stérilité, infertilité, infécondité*, f.

ONWAAR, bn. *Qui n'est pas vrai, contraire à la vérité, faux, controuvé, menteur.* ‖ bw. *Faussement, contrairement à la vérité.*

ONWAARACHTIG, bn. *Faux, controuvé.* ‖ bw. *Faussement.*

ONWAARACHTIG[LIJK], bw. *Zie* ONWAARACHTIG, bw.

ONWAARD, bn. *Qui ne mérite pas, indigne, qui n'est pas digne de.* ‖ Van geene waarde. *Qui n'a aucune valeur, sans valeur.*

ONWAARDE (zond. mv.), z. v. *Non-valeur*, f., *peu* m. *de valeur, nullité, nulle valeur*, f. ‖ Van — verklaren, *annihiler.*

ONWAARDEERBAAR, bn. *Inappréciable, inestimable.* ‖ bw. *D'une manière inappréciable.*

ONWAARDEERBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est inappréciable, valeur inestimable*, f.

ONWAARDIG, bn. *Indigne.* ‖ bw. *Indignement.*

ONWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Indignité*, f.

ONWAARDIG[LIJK], bw. *Zie* ONWAARDIG, bw.

ONWAARHEID (-HEDEN), z. v. *Mensonge*, m., *contre-vérité, fausseté*, f.

ONWAARSCHIJNLIJK, bn. *Invraisemblable.* ‖ bw. *Invraisemblablement.*

ONWAARSCHIJNLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Invraisemblance*, f. ‖ Onwaarschijnlijke zaak. *Chose invraisemblable*, f.

***ONWANKEL**, bn. *Zie* ONWANKELBAAR.

ONWANKELBAAR, bn. *Ferme, inébranlable, stable.* ‖ bw. *Inébranlablement, fermement, avec fermeté.*

ONWANKELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Fermeté, constance, stabilité*, f.

ONWEDER, z. o. *Orage*, m., *tempête*, f. ‖ — op zee, *tempête, tourmente*, f.

ONWEDERLEGBAAR, bn. *Irréfutable, incontestable, irréfragable.* ‖ bw. *Incontestablement, irréfragablement, sans contredit.*

ONWEDERLEGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Incontestabilité, irréfragabilité*, f.

ONWEDERROEPELIJK, bn. *Irrévocable.* ‖ bw. *Irrévocablement.*

ONWEDERROEPELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Irrévocabilité*, f.

ONWEDERSPREEKBAAR, bn. *Zie* ONWEDERSPREKELIJK.

ONWEDERSPREKELIJK, bn. *Incontestable, irréfragable.* ‖ bw. *Incontestablement, irréfragablement, sans contredit.*

ONWEDERSPREKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Incontestabilité, irréfragabilité*, f.

ONWEDERSTAANBAAR, bn. *Irrésistible.* ‖ bw. *Irrésistiblement.*

ONWEDERSTAANBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Irrésistibilité*, f.

ONWEEGBAAR, bn. *Impondérable.* ‖ —bare vloeistoffen, *fluides impondérables*, m. pl.

ONWEER (ONWEEREN), z. o. *Zie* ONWEDER.

ONWEERBAAR, bn. *Qui ne peut se défendre, sans défense.*
ONWEERBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de celui* ou *de ce qui est sans défense.*
ONWEERDE, z. v. enz. *Zie* ONWAARDE, enz.
ONWEEREN, zw. w. onp. (met *hebben*). *Faire de l'orage.*
ONWEERSBUI, z. v. *Bourrasque, tempête*, f.
ONWEERSHOOS (-HOOZEN), z. v. *Trombe*, f.
ONWEERSVLAAG, z. v. *Zie* ONWEERSBUI.
ONWEERSVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *de tempête.* ‖ (fig.) Onheilsbode. *Oiseau de mauvais augure.*
ONWEERSWOLK, z. v. *Nuage orageux*, m.
ONWEETBAAR, bn. *Qu'on ne peut savoir, qui est au-dessus de la sphère de nos connaissances.*
ONWEETGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Incuriosité*, f.
ONWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin* m. *qui n'est pas frayé.*
ONWEL, bn. Onpasselijk. *Indisposé.* ‖ Ik werd —, *je devenais indisposé.*
ONWELLEVEND, bn. *Impoli, incivil, grossier, malhonnête.*
ONWELLEVENDHEID (zond. mv.), z. v. *Impolitesse, incivilité, grossièreté, malhonnêteté*, f.
ONWELLUIDEND, bn. *Dissonant, discordant, qui n'est pas harmonieux.* ‖ bw. *D'une manière dissonante* ou *discordante.*
ONWELLUIDENDHEID (zond. mv.), z. v. *Dissonance, discordance, inharmonie, cacophonie*, f.
ONWELSPREKEND, bn. *Qui n'est pas éloquent, peu éloquent, inéloquent.*
ONWELSPREKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *d'éloquence.*
ONWELVOEGLIJK, bn. *Inconvenant, indécent.*
ONWELVOEGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Inconvenance, indécence, incongruité*, f.
*ONWENST, ONWENTE, z. v. Slechte gewoonte. *Mauvaise habitude*, f.
ONWERKZAAM, bn. *Inactif, désoccupé, désœuvré, oisif, inerte.*
ONWERKZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Inactivité, inaction, inertie*, f., *désœuvrement*, m.
ONWETEND, bn. *Ignorant.* ‖ Dom. *Ignorant, ignare, stupide.* ‖ — in iets zijn, *ignorer qc.* ‖ bw. *Par ignorance, insciemment, sans y penser, sans le savoir, involontairement.* ‖ (prov.) — zondigt men niet, *péché d'ignorance n'est pas péché.*
ONWETENDHEID (zond. mv.), z. v. *Ignorance*, f. ‖ Volslagen —, *ignorance crasse*, f. ‖ Zonde uit —, *péché* m. *d'ignorance.*
ONWETENS, bw. *Par ignorance, insciemment, sans y penser, sans le savoir, involontairement.*
ONWETENSCHAPPELIJK, bn. *Qui n'est pas scientifique.*
ONWETTELIJK, bn. *en* bw. Zie ONWETTIG.
ONWETTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ONWETTIGHEID.
ONWETTIG, bn. *Illégitime, illégal.* ‖ bw. *Illégalement, illégitimement.*
ONWETTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Illégitimité, illégalité*, f.
ONWETTIG[LIJK], bw. *Zie* ONWETTIG, bw.
ONWEZENLIJK, bn. *Qui n'est pas réel* ou *essentiel, chimérique.*
ONWIJS, bn. *Qui n'est pas sage, peu sage.* ‖ Gek. *Fou, sot, insensé.* ‖ bw. *Zie* ONWIJS[E]LIJK.
ONWIJS[E]LIJK, bw. *D'une manière peu sage.* ‖ Gekkelijk. *Follement, sottement.*
ONWIJSGEERIG, bn. *Qui n'est pas philosophique, qui est peu philosophique.* ‖ bw. *Peu philosophiquement.*
ONWIJSGEERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de philosophie.*

ONWIJSHEID (zond. mv.), z. v. *Folie, sottise*, f.
ONWIL (zond. mv.), z. m. *Mauvaise volonté, h*[illegible]*meur récalcitrante*, f. ‖ Afkeer. *Aversion, ré*[illegible]*pugnance*, f. ‖ Ongenoegen. *Mécontentement*, *déplaisir*, m.
ONWILLEKEURIG, bn. *Qui n'est pas arbitraire*, *instinctif.* ‖ bw. *Sans être arbitraire, instin*[illegible]*tivement.*
ONWILLEKEURIG[LIJK], bw. *Zie* ONWILLEKEURIG, bw.
ONWILLENS, bw. *Sans le vouloir, involontairemen*[illegible]*t, à contre-cœur.* ‖ Willens of —, *bon gré ma*[illegible]*l gré, de force ou de gré.*
ONWILLIG, bn. *Revêche, indocile, rétif, récalc*[illegible]*trant.* ‖ Gedwongen. *Forcé.* ‖ bw. *À contre*[illegible]*cœur.*
ONWILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mauvaise* [illegible]*lonté*, f.
ONWILLIG[LIJK], bw. *Zie* ONWILLIG, bw.
ONWINBAAR, bn. *Imprenable, inexpugnable, i*[illegible]*vincible.*
ONWINBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. [illegible] *ce qui est imprenable, inexpugnable* ou [illegible]*cible.*
ONWIN[NE]LIJK, bn. *Zie* ONWINBAAR.
ONWIS, bn. *Incertain, qui n'est pas sûr, douteu*[illegible] ‖ bw. *D'une manière incertaine* ou *douteuse.*
ONWISHEID (zond. mv.), z. v. *Incertitude*, f., [illegible]*gue*, m. ‖ Twijfel. *Doute*, m.
ONWIS[SELIJK], bw. *Zie* ONWIS, bw.
ONWONDBAAR, bn. *Invulnérable.*
ONWONDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Invulnérab*[illegible]*lité*, f.
ONWRAAKBAAR, bn. *Irrécusable, irréfragable*, [illegible] *rejetable, incontestable.* ‖ —bare getuigenis, [illegible]*moignage irrécusable*, m. ‖ — bewijs, *preu*[illegible] *irréfragable*, f. ‖ bw. *Irrécusablement, ir*[illegible]*fragablement.*
ONWRAAKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Irréfrag*[illegible]*bilité, incontestabilité*, f.
ONWRAAKZUCHTIG, bn. *Qui n'est pas vindicatif.*
ONWRAAKZUCHTIGHEID (zond mv.), z. v. *Hum*[illegible] f. *de celui qui n'est pas vindicatif.*
ONWRIKBAAR, bn. *Inébranlable.* ‖ (fig.) Sta[illegible]d-vastig. *Inébranlable, ferme, constant.* ‖ [illegible]w. *Inébranlablement, fermement.*
ONWRIKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est inébranlable.* ‖ Standvastigheid. *F*[illegible]*meté, constance*, f.
ONZACHT, bn. *Qui n'est pas doux, rude, dur.* ‖ (fig.) Hard. *Rude, dur.* ‖ Wreed. *Cruel, in*[illegible]*main.* ‖ bw. *Rudement, durement.* ‖ (fig.) Wre[illegible]d. *Rudement, durement, cruellement.*
ONZACHTHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui n'est pas doux, dureté, rudesse*, f. ‖ ([illegible]) Hardheid. *Rudesse, dureté*, f. ‖ Wreedh[illegible]d. *Cruauté*, f.
ONZALIG, bn. *Malheureux, misérable, funeste.* ‖ bw. *Malheureusement, misérablement.*
ONZALIGHEID (zond. mv.), z. v. *Malheur*, m., *fatalité*, f.
ONZALIG[LIJK], bw. *Zie* ONZALIG, bw.
ONZE, bez. bn. naamw. *Notre.*
ONZEDIG, bn. *Immodeste, indécent.* ‖ bw. *Immodestement, indécemment.*
ONZEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Immodestie, indécence*, f.
ONZEDIG[LIJK], bw. *Zie* ONZEDIG, bw.
ONZEGLIJK, bn. *Inexprimable, indicible, ineffable.*
ONZEKER, bn. *Incertain, peu sûr, douteux.* ‖ Onveilig. *Dangereux, périlleux, peu sûr.* ‖ bw. *D'une manière incertaine* ou *peu sûre.*

...RHEID (zond. mv.), z. v. *Incertitude*, f. ‖ ...el. *Doute*, m. ‖ Onveiligheid. *Manque* m. ...reté.
...R[LIJK], bw. *Zie* ONZEKER.
...STANDIG, bn. *Non substantif, qui n'existe ...le soi-même.* ‖ Afhankelijk. *Dépendant.*
...STANDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. ...*e qui n'existe pas de soi-même.* ‖ Afhan...heid. *Dépendance*, f., *manque* m. *d'indé...ance.*
... (TEN), bw. *Chez nous.*
...HALVE, bw. *Pour ce qui nous regarde, ... à nous, pour l'amour de nous, en notre ...ération.*
...WEGE, bw. *Quant à nous.* ‖ Van —, *de ...part.*
...WIL (OM), bw. *Pour nous, pour l'amour ...ous.*
...TBAAR, bn. *Invisible.* ‖ — voor het bloote ... *invisible à l'œil nu.* ‖ bw. *Invisiblement.*
...TBAARHEID (zond. mv.), z. v *Invisibilité*, f.
...LIJK, bn. *Invisible.* ‖ bw. *Invisiblement.*
...LIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Invisibilité*, f.
...IG, bn. *Neutre.* ‖ —e staat, *état neutre*, ... Onpartijdig. *Neutre, impartial.* ‖ —e ...ver, *auteur impartial*, m. ‖ — maken, *neu...er.* ‖ (gramm.) *Neutre.* ‖ — geslacht, ... *neutre, neutre*, m. ‖ bw. *Impartialement, ...alement.* ‖ (gramm.) *Au neutre.*
...IGHEID (zond. mv.) z. v. *Neutralité*, f. ‖ ...rtijdigheid. *Neutralité, impartialité*, f.
...IG[LIJK], bw. *Zie* ONZIJDIG, bw.
... (zond. mv.), z. m. *Non-sens*, m.
...ELIJK, bn. *Malpropre, sale.* ‖ bw. *Mal...ement, salement.*
...ELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Malpropreté, ...erie*, f.
...IG, bn. *Qui n'a pas de bon sens, insensé*, ‖ Ongerijmd. *Absurde.* ‖ Uitzinnig. *Fréné... enragé, forcené, délirant.* ‖ bw. *Follement.*
...IGHEID (-HEDEN), z. v. *Folie*, f. ‖ Onge...heid. *Absurdité*, f. ‖ Uitzinnigheid. *Extra...ce, frénésie*, f., *délire*, m., *démence*, f.
...IG[LIJK], bw. *Zie* ONZINNIG, bw.
..., bn. *Qui n'est pas doux.* ‖ (fig.) Onaange... *Désagréable, fâcheux.* ‖ bw. Onaangenaam. ...*gréablement.*
...DIG, bn. *Qui ne pèche pas, impeccable.*
...DIGHEID (zond. mv.), z. v. *Impeccabilité, ...ence*, f.
...VULDIG, bn. *Insouciant, nonchalant, né...nt, peu soigneux.* ‖ bw. *Nonchalamment, ... insouciance, avec négligence, sans soin.*
...VULDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Insouciance, ...halance, négligence*, f.
...VULDIG[LIJK], bw. *Zie* ONZORGVULDIG, bw.
...ER, bn. *Impur, sale, malpropre, immonde.* ...g.) —e stijl, *style incorrect*, m. ‖ (impr.) ...*ux, bavoché.* ‖ Onkuisch. *Impur, impudique.* ... *Impurement, salement.*
...ERHEID (-HEDEN), z. v. *Impureté, saleté, ...ropreté*, f. ‖ Het onzuivere. *Ordure, crasse, ...é*, f.
...ER[LIJK], bw. *Zie* ONZUIVER, bw.
... (zond. mv.), z. o. *Fruit* m. *d'arbre.* ‖ Ap...n en peren. *Pommes et poires*, f. pl.
...SCHRIJVER, z. m. *Pomographe*, m.
...SCHRIJVING, z. v. *Pomographie*, f.
...OOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre fruitier*, m.
...ODIN, z. v. *Pomone, déesse* f. *des fruits.*
...ORF, z. m. *Cueilloir*, m.
...UIN, z. m. *Verger, jardin fruitier*, m.
...ERKOOPER, z. m. *Fruitier*, m.

OOFTVERKOOPSTER, z. v. *Fruitière*, f.
OOG (OOGEN), z. o. *Œil*, m. ‖ De appel van het —, *la prunelle de l'œil.* ‖ Met het bloote —, *à l'œil nu.* ‖ De —en openen, *ouvrir les yeux.* ‖ Onder *of* voor de —en, *aux yeux, sous les yeux.* ‖ Voor —en hebben. Vreezen. *Craindre.* ‖ God voor —en hebben, *craindre Dieu.* ‖ Voor —en stellen, *remontrer.* ‖ Het — op iets hebben, *avoir l'œil à qc.* ‖ Iemand onder het — houden, *avoir les yeux sur qq.* ‖ Iemand onder de —en zien, *regarder qq. fixement.* ‖ Enkel door iemands —en zien, *ne voir que par les yeux de qq.* ‖ Tusschen *of* onder vier —en, *entre quatre yeux, en tête-à-tête.* ‖ Ik heb het in het — gekregen, *je m'en suis aperçu.* ‖ Hij heeft een kwaad — op dien mensch, *il voit cet homme de mauvais œil.* ‖ Een — in 't zeil houden, *avoir l'œil au guet.* ‖ Hij ziet haar naar de —en, *il la choie.* ‖ Uit het — verliezen, *perdre de vue.* ‖ (prov.) Uiter —en, uiter harten, *loin des yeux, loin du cœur.* ‖ (fig.) — op eene kaart *of* eenen dobbelsteen, *point, as*, m. ‖ — eener naald, *chas, trou* m. *d'une aiguille.* ‖ — eens haaks, *porte* f. *d'une agrafe.* ‖ —en eener schaar, *anneaux* m. pl. *d'une paire de ciseaux.* ‖ — eener letter, *œil d'une lettre.* ‖ —en eens nets, *mailles* f. pl. *d'un filet.* ‖ (bot.) *Œil, bouton*, m.
OOGAPPEL, z. m. *Prunelle* f. *de l'œil, globe oculaire*, m.
OOGARTS (-ARTSEN), z. m. *Oculiste*, m.
OOGBAL, z. m. *Globe* m. *de l'œil.*
OOGBEEN (-BEENEN), z. o. *Pommette*, f., *pommeau*, m.
OOGBESCHRIJVING, z. v. *Ophthalmographie*, f.
OOGBOL, z. m. *Globe* m. *de l'œil.*
OOGDEKSEL, z. o. *Paupière*, f.
OOGELIJN, z. o. *Petit œil*, m. ‖ (fig.) *Chose* f. *dont on fait beaucoup de cas, bijou*, m.
OOGEN, zw. w. b. *Regarder, voir.* ‖ In het oog houden. *Observer, guetter.* ‖ Mikken. *Viser, mirer, ajuster.* ‖ (hortic.) *Écussonner, greffer* ou *enter en écusson.*
OOGENBLIK, z. m. *en* o. *Clin* m. *d'œil.* ‖ Kleine tijdruimte. *Moment, instant, clin* m. *d'œil.* ‖ In een —, *dans un instant, dans un moment.*
OOGENBLIKKELIJK, bn. *Momentané, instantané.* ‖ bw. *Momentanément, instantanément, à l'instant.*
OOGENDIENAAR, z. m. *Homme servile, adulateur, courtisan, faux complaisant, flatteur*, m.
OOGENDIENARES, z. v. *Fausse complaisante*, f.
OOGENDIENST (zond. mv.), z. m. *Adulation, basse flatterie, flagornerie, fausse complaisance*, f.
OOGENDRACHT (zond. mv.), z. v. *Chassie*, f.
OOGENKLAAR (zond. mv.), z. o. (bot.) *Eufraise*, f.
OOGENPAAR (zond. mv.), z. o. *Les yeux, les deux yeux*, m. pl.
OOGENSCHEMERING (zond. mv.), z. v. *Éblouissement* m. *des yeux, berlue*, f.
OOGENSCHIJN (zond. mv.), z. m. Waarschijnlijkheid. *Apparence*, f. ‖ Naar allen —, *selon toutes les apparences.*
OOGENSCHIJNLIJK, bn. *Évident, clair, manifeste, visible.* ‖ bw. *Évidemment, à vue d'œil, visiblement.*
OOGENSCHIJNLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Évidence, apparence*, f.
OOGENSCHOUW, z. v. *Inspection*, f. ‖ In — nemen, *inspecter.* ‖ Eene gerechtelijke — nemen, *faire une descente sur les lieux.*
OOGENTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage* m. *des yeux.*

Oogenten, zw. w. b. *Écussonner, greffer* ou *enter en écusson.*
Oogentroost (zond. mv.), z. v. (bot.) *Eufraise,* f.
Ooggetuige, z. m. *en* v. *Témoin oculaire*, m.
Ooghaar, z. o. *Cil*, m.
Ooghoek, z. m. *Coin* ou *angle* m. *de l'œil.*
Oogholte, z. v. *Zie* Oogkas.
Oogje, z. o. *Petit œil*, m. ‖ Een — trekken, *faire signe de l'œil.*
Oogkamer, z. v. *Chambre* f. *de l'œil.*
Oogkas, z. v. *Orbite* m. ou *cavité* f. *de l'œil.*
Oogkuil, z. m. *Zie* Oogkas.
Oogkwaal, z. v. *Maladie ophthalmique*, f.
Ooglap, z. m. *Œillère*, f.
Oogle[d]er, z. o. *Zie* Ooglap.
Oogleer (zond. mv.), z. v. *Ophthalmologie*, f.
Ooglid (-leden), z. o. *Paupière*, f. ‖ De —leden betreffend, *palpébral.*
Ooglijk, bn. *Agréable à l'œil.*
Oogluikend, bw. *Qui ferme les yeux sur qc.*, *qui est de connivence.*
Oogluiking (zond. mv.), z. v. *Connivence*, f.
Oogmaat, z. v. *Coup* m. *d'œil*, *estimative*, f. ‖ Eene goede — hebben, *avoir le coup d'œil sûr.*
Oogmeester, z. m. *Oculiste*, m.
Oogmerk, z. o. *Dessein*, *but*, m., *intention*, *vue*, *fin*, f. ‖ Aan 't — beantwoorden, *répondre au but.* ‖ Zijn — bereiken, *atteindre son but.*
Oogmiddel, z. o. *Remède ophthalmique*, m. ‖ Uitwendig —, *collyre*, m.
Oogontsteking, z. v. *Ophthalmie*, *inflammation* f. *des yeux.*
Oogopslag (-slagen), z. m. *Regard*, *coup* m. *d'œil.*
Oogpel, z. v. (méd.) *Zie* Oogschel.
Oogpunt, z. o. *Point* m. *de vue.* ‖ (opt.) *Point visuel*, m.
Oogring, z. m. (anat.) *Iris*, m.
Oogscheel (-schelen), z. o. *Paupière*, f.
Oogschel, Oogschil, z. v. (méd.) *Cataracte*, f.
Oogsken, z. o. *Zie* Oogje.
Oogslag (-slagen), z. m. *Regard*, *coup* m. *d'œil.*
Oogspier, z. v. *Muscle* m. *de l'œil.*
Oogst, z. m. *Moisson*, *récolte*, f. ‖ Oogsttijd. *Temps* m. *de la moisson*, *moisson*, f.
Oogsten, zw. w. b. *Moissonner*, *récolter*, *recueillir.* ‖ (fig.) Lauweren —, *recueillir* ou *moissonner des lauriers.*
Oogster, z. m. *Moissonneur*, m.
Oogsting, z. v. *Action de moissonner*, *moisson*, *récolte*, f.
Oogstmaand, z. v. *Août*, *mois* m. *d'août.*
Oogstraal, z. m. *Rayon visuel*, *rayon* m. *de l'œil.*
Oogsttijd, z. m. *Temps* m. *de la moisson*, *moisson*, f.
Oogtand, z. m. *Dent œillère*, f.
Oogvlak, Oogvlek, z. v. *Dragon*, m., *taie*, f.
Oogvlies, z. o. *Membrane* f. *de l'œil.*
Oogwater (zond. mv.), z. o. (anat.) *Humeur vitrée* f. *de l'œil.* ‖ (méd.) *Eau ophthalmique*, f., *collyre*, m.
Oogwenk, z. m. *Clin* ou *coup* m. *d'œil*, *œillade*, f. ‖ Blik. *Regard*, m.
Oogwit, z. o. *Zie* Oogmerk.
Oogzalf, z. v. *Collyre*, *onguent ophthalmique*, m.
Oogzeer (zond. mv.), z. o. *Mal* m. *d'yeux.*
Oogzenuw, z. v. *Nerf optique*, *nerf ophthalmique*, m.
Oogziekte, z. v. *Ophthalmie*, *maladie* f. *des yeux.*
Oogzweer (-zweren), z. v. *Ulcère* m. *à l'œil.*
Ooi, z. v. *Brebis*, f.
Ooievaar, z. m. *Cigogne*, f. ‖ Jonge —, *cigogneau*, *cigognat*, m. ‖ De — kleppert, *la cigogne craquète.*
Ooievaarsbeen (-beenen), z. o. *Jambe* f. *de cigogne.* ‖ (fam.) *Jambe de fuseau.*
Ooievaarsbek, z. m. *Bec* m. *de cigogne.* ‖ (chir.) *Bec-de-grue*, m. ‖ (bot.) *Bec-de-grue*, *géranium*, m.
Ooievaarsei (-eiers, -eieren), z. o. *Œuf* m. *de cigogne.*
Ooievaarshals (zond. mv.), z. m. *Cou* m. *de cigogne.*
Ooievaarskop, z. m. *Tête* f. *de cigogne.*
Ooievaarskuiten, z. v. mv. (fam.) *Jambes* f. pl. *de fuseau.*
Ooievaarsnest, z. o. *Nid* m. *de cigogne.*
Ooievaarsvlucht (zond. mv.), z. v. *Vol* m. *de cigogne.*
Ooievaartje, z. o. *Cigogneau*, *cigognat*, m.
Ooilam (-lammeren), z. o. *Agneau femelle*, m.
Ooit, bw. *Jamais.* ‖ Hebt gij dat — gezien? *Avez-vous jamais vu cela?*
Ook, voegw. *Aussi*, *pareillement*, *de même.* ‖ Hij zal — schrijven, *il écrira aussi.* ‖ Hoe groot hij — zij, *quelque grand qu'il soit.* ‖ Gij — niet, *ni vous non plus.*
Oolijk, bn. Nietig. *Nul*, *vain*, *frivole*, *futile.* ‖ Slecht. *Mauvais.* ‖ Ongelukkig. *Malheureux*, *misérable* ‖ Onpasselijk. *Indisposé*, *maladif.* ‖ Geslepen, listig. *Rusé*, *fin*, *subtil*, *malin.*
Oolijkaard, z. m. Listige kerel. *Rusé* ou *fin compère*, *fin matois*, m.
Oolijkheid (zond. mv.), z. v. Listigheid. *Ruse*, *malice*, f.
Oom (ooms, oomen), z. m. *Oncle*, m.
Oomkool (-koolen), z. m. (fam.) *Nigaud*, *benêt*, m.
Oomsdochter, z. v. *Cousine germaine*, f.
Oomszoon (-zonen), z. m. *Cousin germain*, m.
Oomzegger, z. m. *Cousin*, m.
Oomzegster, z. v. *Cousine*, f.
*Oon, voorz. Zonder. *Sans.*
Oonen, zw. w. b. Jonge varkens of lammeren werpen. *Mettre bas.*
Oor (ooren), z. o. *Oreille*, f. ‖ Uitwendig —, *oreille externe.* ‖ Inwendig —, *oreille interne.* ‖ Tot over de —en, *par-dessus les oreilles.* ‖ Tot aan de —en, *jusqu'aux oreilles.* ‖ (fig.) De —en spitsen, *écouter avec attention.* ‖ Iemand een woord in het — fluisteren, *dire un mot à l'oreille de qq.* ‖ (fig.) Geene —en naar iets hebben, *n'avoir point d'oreilles pour qc.* ‖ (fig.) De —en laten hangen, *perdre courage.* ‖ (fig.) Zijne —en neigen, het — leenen, *prêter l'oreille.* ‖ (fig.) Zich bij de —en laten trekken, *se faire tirer l'oreille.* ‖ (fig.) Iemand wat om de —en geven, *frotter les oreilles à qq.* ‖ Ter —en komen, *venir aux oreilles.* ‖ (fig.) Iemand —en aannaaien, *duper qq.* ‖ (prov.) Een hongerige buik heeft geene —en, *ventre affamé n'a point d'oreilles.* ‖ (prov.) Den wolf bij de —en houden, *tenir le loup par ses oreilles.* ‖ Handvat. *Oreille*, *anse*, f. ‖ (prov.) Kleine potten hebben ook —en, *les murs ont aussi des oreilles.* ‖ Vouwtje in een boek. *Oreille*, *corne*, f., *pli*, m. ‖ —en van eenen visch, *ouïes*, f. pl. ‖ — eens kanons, *tourillon* m. *d'un canon.* ‖ —en aan eenen mast, *jottereaux*, m. pl. ‖ — eens ankers, *oreilles d'ancre.*
Oorbaar, bn. *Utile*, *convenable*, *profitable.* ‖ bw. *Utilement*, *convenablement*, *à propos.* ‖ z. o. *Utilité*, f., *avantage*, *profit*, m. ‖ Ten — van het land, *au profit du pays.*
Oorbaarheid (zond. mv.), z. v. *Utilité*, *convenance*, f., *avantage*, *profit*, m.
Oorbagge, z. v. *Boucle* f. *d'oreille.*

ɪᴅ, z. m. *Oreille, bride* f. *de bonnet.* ‖ g aan het einde eener degenscheede. *Bouterolle*, f. ‖ (fig.) Oorveeg. *Soufflet*, m.
ᴇɴ (-BEENEN), z. o. *Osselet* m. *de l'oreille*.
LEN, z. v. mv. *Pendants* m. pl. *d'oreille*.
CHT (zond. mv.), z. v. *Confession auriculaire*, f.
ASSTER, z. v. *Rapporteuse, médisante, flagorneuse*, f.
ZER, z. m. *Rapporteur, médisant, flagorneur*, m.
ZERIJ, z. v. *Flagornerie, insinuation, suggestion, médisance*, f.
z. o. Plaats. *Endroit, lieu*, m., *place, contrée*, f., *quartier*, m.
z. o. Geldstuk. *Liard, quart*, m.
EL (-DEELEN), z. o. *Jugement, discernement*, m. ‖ Vonnis. *Jugement*, m., *sentence*, f. ‖ en — vellen, *prononcer un jugement.* ‖ te —, *jugement dernier.* ‖ De dag des —, *le jour du jugement.* ‖ Gevoelen. *Opinion, avis, sentiment*, m. ‖ Mijns —s, *à mon avis, selon mon avis, selon moi.* ‖ Zijn — over iets vellen, *dire son opinion sur qc.*
LAAR, z. m. *Juge*, m.
LEN, zw. w. b. *Juger.* ‖ Veroordeelen. *Condamner, juger.* ‖ o. (met *hebben*). *Juger, donner l'avis, penser, croire.* ‖ Verkeerd over iets —, *juger mal de qc.*
LKUNDE (zond. mv.), z. v. *Critique*, f.
LKUNDIG, bn. *Critique, judicieux.* ‖ bw. *Judicieusement, en critique.*
LKUNDIGE, z. m. *Critique*, m.
LKUNDIG[LIJK], bw. *Zie* OORDEELKUNDIG,
LSDAG (zond. mv.), z. m. *Jour* m. *du jugement*.
LSKRACHT (zond. mv.), z. v. *Faculté* ou f. *de juger, jugement*, m.
LVELLING, z. v. (jurispr.) *Jugement, prononcé* m. *d'un arrêt* ou *d'un jugement.*
, z. o. Geldstuk. *Liard*, m. ‖ Plaatsje. *endroit*, m.
DOOD (zond. mv.), z. m. (pop.) *Grand*, m.
(-GATEN), z. o. *Trou* m. *de l'oreille.*
UIGE, z. m. *en* v. *Témoin auriculaire*, m.
WEL, z. o. *Tumeur* ou *enflure* f. *à l'oreille, oreillon*, m.
GER, z. m. *Boucle* f. ou *pendant* m. *d'oreille*.
TE, z. v. *Conque, cavité* f. *de l'oreille.*
R, z. o. *Ornement* m. *d'or* ou *d'argent que les femmes portent des deux côtés de la tête.*
, z. o. *Zie* OORTJE.
ER, z. v. *Glande parotide, parotide*, f.
KKEN, z. v. mv. *Pendants* m. pl. *d'oreille.*
DE, z. v. *Titre, document, acte*, m. ‖ —, *charte, chartre*, f., *diplôme*, m. ‖ genis. *Témoignage*, m. ‖ In — der waarheid, *en foi de quoi, en témoignage de quoi.*
DEN, zw. w. b. Bekend maken. *Faire* . ‖ Getuigen. *Témoigner, attester, certifier.*
DENBOEK, z. o. *Cartulaire*, m.
ER, z. m. *Cure-oreille*, m.
SEN, z. o. *Oreiller, chevet*, m.
(-LAMMEN), z. o. Borrel. *Boujaron*, m.
, z. m. *Morceau* m. *d'étoffe qui couvre l'oreille.* ‖ (pop.) Oorgezwel. *Oreillon*, m.
JE, z. o. *Zie* OORLEL.
, z. v. OORLELLETJE, z. o. *Lobule* m. *de l'oreille.*

OORLEPEL, z. m., OORLEPELTJE, z. o. *Cure-oreille*, m.
OORLIËTBLOK, z. m. *en* o. *Poulie* f. *qui pend au bout de la vergue.*
OORLOF (zond. mv.), z. o. Oorlofsdagen. *Congé*, m., *vacances*, f. pl. ‖ Toelating. *Permission*, f.
OORLOFSDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de congé.* ‖ —en, *vacances*, f. pl.
OORLOG (-LOGEN), z. m. *Guerre*, f. ‖ Den — verklaren, *déclarer la guerre.* ‖ Den — aandoen, *faire la guerre.* ‖ — voeren, *faire la guerre.*
OORLOGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire la guerre, guerroyer.*
OORLOGEND, bn. *Belligérant.*
OORLOGSBAZUIN, z. v. *Trompette guerrière*, f.
OORLOGSBEDRIJF, z. o. *Fait d'armes, exploit, haut fait*, m.
OORLOGSBENDE, z. v. *Troupes, forces*, f. pl.
OORLOGSBLIKSEM, z. m. (fig.) *Foudre* m. *de guerre.*
OORLOGSBIJL, z. v. *Hache d'armes, francisque*, f.
OORLOGSBONK, z. m. (fam.) *Soldat* m. *de marine.*
OORLOGSDEUGD, z. v. *Vertu militaire*, f.
OORLOGSFAKKEL, z. v. *Flambeau* m. *de la guerre.*
OORLOGSGEWELD (zond. mv.), z. o. *Force* f. *des armes.*
OORLOGSGEZIND, bn. *Belliqueux, guerrier.*
OORLOGSGOD (zond. mv.), z. m. Krijgsgod. *Dieu de la guerre, Mars*, m.
OORLOGSGODIN (zond. mv.), z. v. Krijgsgodin. *Déesse de la guerre, Bellone*, f.
OORLOGSHELD, z. m. Krijgsheld. *Héros, guerrier*, m.
OORLOGSJACHT, z. o. *Yacht armé en guerre, yacht* m. *de l'amirauté.*
OORLOGSKANS (-KANSEN), z. v. *Chance* f. *de la guerre.*
OORLOGSKAS (zond. mv.), z. v. *Zie* KRIJGSKAS.
OORLOGSKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de la guerre.*
OORLOGSKREET (-KRETEN), z. m. *Cri* m. *de guerre.*
OORLOGSKUNST (zond. mv.), z. v. *Art militaire*, m., *stratégie, tactique*, f.
OORLOGSLASTEN, z. m. mv. Krijgslasten. *Charges* f. pl. *imposées pour subvenir aux frais de la guerre.*
OORLOGSLIST, z. v. Krijgslist. *Stratagème*, m., *ruse* f. *de guerre.*
OORLOGSMAN (-LIEDEN), z. m. Krijgsman. *Guerrier, homme* m. *de guerre.* ‖ Soldaat. *Soldat*, m.
OORLOGSRAMP, z. v. *Calamité* f. *causée par la guerre, malheur* m. *de la guerre.*
OORLOGSRECHT (zond. mv.), z. o. Krijgsrecht. *Droit de la guerre, droit militaire*, m.
OORLOGSROEM (zond. mv.), z. m. *Gloire militaire*, f.
OORLOGSSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Vaisseau* m. *de guerre.*
OORLOGSTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de guerre.*
OORLOGSTOCHT, z. m. *Expédition militaire*, f.
OORLOGSTOONEEL, z. o. *Théâtre* m. *de la guerre.*
OORLOGSVAAN, z. v. Krijgsvaan. *Drapeau, étendard*, m., *bannière* f.
OORLOGSVELD (zond. mv.), z. o. *Champ d'honneur, champ* m. *de bataille.*
OORLOGSVERKLARING, z. v. *Déclaration* f. *de guerre.*
OORLOGSVLOOT (-VLOTEN), z. v. *Flotte* f. *composée de vaisseaux de guerre.*
OORLOGSVUUR (zond. mv.), z. o. *Feu* m. *de la guerre.*
OORLOGSWAPEN, z. o. *Arme* f. *de guerre.*

Oorlogswee (zond. mv.), z. o. *Zie* Oorlogsramp.
Oorlogswet, z. v. Krijgswet. *Loi de la guerre, loi martiale* ou *militaire*, f.
Oorlogswoede (zond. mv.), z. v. *Fureur* f. *de la guerre.*
Oorlogzuchtig, bn. Krijgzuchtig. *Belliqueux, guerrier.*
Oorloven, zw. w. b. *Permettre.*
Oormossel, z. v. *Zie* Oorschelp.
Oorontsteking, z. v. *Otite*, f.
Oorpf[u]luw, z. v. *Traversin, chevet*, m.
Oorpijn, z. v. *Otalgie, douleur d'oreille*, f., *mal* m. *d'oreille.*
Oorpijp, z. v. Gehoorbuis. *Conduit auditif* ou *acoustique*, m.
Oorrand, z. m. Uitwendige boord van 't oor. *Bord* m. *de l'oreille, hélice*, f.
Oorring, z. m. *Boucle* f. *d'oreille.*
Oorschelp, z. v. *Héliotide*, f. ‖ (anat.) *Conque* f. *de l'oreille.*
Oorsieraad, z. o. *Pendeloques, boucles* f. pl. ou *pendants* m. pl. *d'oreille.*
Oorslingers, z. m. mv. *Pendants* m. pl. *d'oreille.*
Oorsmeer (zond. mv.), z. o. *Cérumen*, m.
Oorspier, z. v. *Muscle auriculaire*, m.
Oorsprong, z. m. *Origine*, f., *principe, commencement*, m., *source*, f. ‖ — der wereld, *origine du monde.* ‖ — eener rivier, *source d'une rivière.* ‖ — eens woords, *étymologie* f. *d'un mot.* ‖ (fig.) Afkomst. *Naissance, source, origine*, f.
Oorspronkelijk, bn. *Original, originaire, primitif.* ‖ —e tekst, *texte original*, m. ‖ —e kerk, *église primitive*, f. ‖ — schrijver, *auteur original*, m. ‖ —e deugd, *vertu originelle*, f. ‖ bw. *Originairement, primitivement.*
Oorspronkelijkheid (zond. mv.), z. v. *Originalité*, f. ‖ Oorsprong. *Origine, source*, f.
Oorspuit, z. v. *Otenchyte*, f.
Oort, z. o. Overschot. *Rebut, reste*, m.
Oortipje, z. o. *Bout* m. *de l'oreille.*
Oortje, z. o. Klein oor. *Orillon*, m., *petite oreille*, f.
Oortje, z. o. Muntstuk. *Zie* Oordje.
Oortrommel, z. v. (anat.) *Caisse* f. *du tympan.*
Oorveeg (-vegen), z. v. *Soufflet*, m.
Oorvijg, z. v. *Zie* Oorveeg.
Oorvinger, z. m. *Doigt auriculaire, petit doigt*, m.
Oorvlies, z. o. *Membrane* f. *du tympan.*
Oorworm, z. m. *Perce-oreille*, m.
Oorzaak, z. v. Reden. *Cause, origine*, f., *motif*, m. ‖ Verwijderde —, *cause éloignée.* ‖ Naaste —, *cause prochaine.* ‖ Wat is er de — van? *quelle en est la cause?* ‖ Ter —e van, *à cause de.* ‖ Oorsprong. *Principe*, m.
Oorzakelijk, bn. *Causal, causatif.* ‖ — werkwoord, *verbe causatif* ou *factitif.*
Oorzakelijkheid (zond. mv.), z. v. *Causalité*, f.
Oorzand (zond. mv.), z. o. (anat.) *Otolithes*, m. pl.
Oorzenuw, z. v. *Nerf auditif* ou *acoustique*, m.
Oost (zond. mv.), z. o. *Est, orient, levant*, m. ‖ (prov.) — west, 't huis best, *on n'est jamais mieux que chez soi.* ‖ v. *Possessions néerlandaises aux Indes orientales.* ‖ bn. *D'est, qui est de l'est, qui vient de l'est, oriental.* ‖ bw. *A l'est.* ‖ — aanleggen, *faire l'est.*
Oostelijk, bn. *Oriental, de l'orient, de l'est, qui est vers l'est, qui vient de l'est.*
Oosten (zond. mv.), z. o. *Est, orient, levant*, m. ‖ Ten —, *à l'est, vers l'est, du côté de l'est, à l'orient, vers l'orient, du côté de l'orient.*
Oostenwind, z. m. *Vent* m. *d'est* ou *d'orient.* ‖ (mar.) *Vent d'amont.*

Oosteren, zw. w. o. (met *hebben*). (mar.) *Décliner vers l'est* ou *l'orient, se tourner vers l'est* ou *l'orient.*
Oostergrens (-grenzen), z. v. *Frontière* f. *de l'est.*
Oosterhoek (zond. mv.), z. m. *Coin* m. *de l'orient.*
Oosterkim (zond. mv.), z. v. *Horizon* m. *de l'orient.*
Oosterling, z. m. en v. *Levantin*, m. ‖ Bewoner der hanzesteden. *Ostrelin*, m.
Oosterlucie (zond. mv.), z. v. (bot.) *Aristoloche*, f.
Oostersch, bn. *Oriental, de l'orient, qui vient de l'orient, levantin.* ‖ —e volkeren, *peuples orientaux*, m. p. ‖ —e talen, *langues orientales*, f. pl.
Oosterzon (zond. mv.), z. v. *Six heures* f. pl. *du matin.*
Oostindievaarder, z. m. *Navire* ou *marin* m. *qui va aux Indes orientales.*
Oostindisch, bn. *Des Indes orientales.*
Oostkant, z. m. *Côté* m. *de l'est* ou *de l'orient.*
Oostland, z. o. *Pays oriental*, m.
Oostlandsch, bn. *Oriental.*
Oostnoordoost, bw. *De l'est-nord-est.* ‖ z. o. *Est-nord-est*, m.
Oostvlaamsch, bn. *De la Flandre orientale.*
Oostvlaming, z. m. *Habitant* m. *de la Flandre orientale.*
Oostwaarts, bw. *Vers l'est* ou *l'orient, du côté de l'est* ou *de l'orient, à l'est, à l'orient.*
Oostzijde (zond. mv.), z. v. *Côté* m. *de l'est* ou *de l'orient.*
Oostzuidoost, bw. *De l'est-sud-est.* ‖ z. o. *Est-sud-est*, m.
Ootmoed (zond. mv.), z. m. *Humilité, soumission*, f.
Ootmoedig, bn. *Humble, soumis.* ‖ bw. *Humblement, avec soumission.*
Ootmoedigheid (zond. mv.), z. v. *Humilité, soumission*, f.
Ootmoedig[lijk], bw. *Zie* Ootmoedig, bw.
Op, voorz. *Sur, au-dessus de, au haut de.* ‖ — het huis, *sur la maison.* ‖ — de tafel, *sur la table.* ‖ — zee, *sur mer.* ‖ — den avond, *sur le soir.* ‖ — morgen, *demain.* ‖ — eenen maandag, *un lundi.* ‖ — zijn Engelsch, *à l'anglaise.* ‖ — reis, *en voyage.* ‖ — de jacht, *à la chasse.* ‖ — de been, *sur pied.* ‖ — mijnen ouden dag, *dans ma vieillesse.* ‖ Iets — het oog hebben, *faire attention à qc.* ‖ — de straat, *dans la rue.* ‖ — de markt, *au marché.* ‖ — zijne hoede zijn, *être sur ses gardes.* ‖ — eenen boom klimmen, *monter sur un arbre.* ‖ — het land wonen, *demeurer à la campagne.* ‖ De steden, die — de Maas liggen, *les villes qui sont sur la Meuse.* ‖ — eenen grooten voet leven, *vivre en grand seigneur.* ‖ Kwaad — iemand zijn, *être fâché contre qq.* ‖ — iemands gezondheid drinken, *boire à la santé de qq.* ‖ — de fluit spelen, *jouer de la flûte.* ‖ Heet — het spel zijn, *être ardent au jeu.* ‖ — iets trotsch zijn, *être fier de qc.* ‖ — woeker leenen, *prêter à usure.* ‖ — deze wijze, *de cette manière.* ‖ — heeter daad, *en flagrant délit, sur le fait.* ‖ — hoop leven, *vivre d'espérance.* ‖ — zijn. Verteerd zijn. *Être usé, être bu* ou *mangé.* ‖ Mijn geld is —, *je suis au bout de mon argent.* ‖ — zijn. Opgestaan zijn. *Être levé.* ‖ Hij is —, *il est levé.* ‖ —! *debout! levez-vous!* ‖ — en neder, bw. *En montant et en descendant.*
Opaal, z. o. *Opale*, f. ‖ m. Opaalsteen. *Opale*, f.
Opaalsteen (-steenen), z. m. *Opale*, f.
Opaarden, zw. en afsch. w. b. *Terrer.*

Opaderen, zw. en afsch. w. b. *Veiner de nouveau, rendre les veines plus visibles.*
Opbaggeren, zw. en afsch. w. b. *Retirer la vase du fond de l'eau au moyen de la drague, draguer.*
Opbaggering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de draguer.*
Opbakeren, zw. en afsch. w. b. *Achever d'emmaillotter.*
Opbakken, (*bakte op, opgebakken*,) st. en afsch. w. b. *Cuire* ou *frire de nouveau.* ‖ Bakkende verbruiken. *Consumer en cuisant.*
Opbaliën, zw. en afsch. w. b. *Monter au moyen d'une cuvette.*
Opbanen, zw. en afsch. w. b. *Frayer de nouveau, aplanir de nouveau.*
Opbaning (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de frayer de nouveau un chemin.*
Opbarsten, (*borst op, opgeborsten*,) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Se fendre, crever, se crever, se crevasser, se féler.*
Opbarsting (zond mv.), z. v. *Action* f. *de crever* ou *de se crever.*
Opbedelen, zw. en afsch. w. b. *Amasser en mendiant.*
Opbellen, zw. en afsch. w. b. *Faire lever à force de sonner.*
Opbergen, (*borg op, opgeborgen*,) st. en afsch. w. b. *Serrer.* ‖ (comm.) *Emmagasiner.*
Opbersten, (*borst op, opgeborsten*,) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Opbarsten.
Opbeuren, zw. en afsch. w. b. *Lever, soulever, relever.* ‖ (fig.) Opwekken. *Soulager, relever, encourager, ranimer.* ‖ Nemen. *Recevoir, prendre.* ‖ Ontleenen. *Emprunter.*
Opbeuring, z. v. *Action* f. *de lever* ou *de relever.* ‖ Opwekking. *Soulagement, encouragement*, m.
Opbiechten, zw. en afsch. w. b. *Confesser, avouer, ne pas cacher.*
Opbieden, (*bood op, boden op, opgeboden*,) st. en afsch. w. b. *Enchérir, surenchérir.* ‖ o. (met *hebben*). *Enchérir.*
Opbieder, z. m. *Enchérisseur*, m.
Opbieding, z. v. *Enchère, surenchère*, f.
Opbijten, (*beet op, beten op, opgebeten*,) st. en afsch. w. b. Openbijten. *Ouvrir* ou *casser avec les dents.* ‖ (chir.) *Ouvrir par des corrosifs.*
Opbijten, zw. en afsch. w. b. Bijt hakken. *Faire un trou* ou *une ouverture dans la glace.*
Opbikken, zw. en afsch. w. b. *Piquer, smiller.* ‖ (fam.) Opeten. *Manger tout.*
Opbinden, (*bond op, opgebonden*,) st. en afsch. w. b. *Nouer* ou *attacher en relevant, lier* ou *attacher au-dessus.* ‖ Opbundelen. *Botter, lier en bottes* ou *en faisceaux.*
Opblazen, (*blies op, opgeblazen*,) st. en afsch. w. b. *Faire enfler en soufflant, enfler.* ‖ Vleesch —, *bouffer de la viande.* ‖ (fig.) Zich —. *S'enfler d'orgueil, s'enorgueillir.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à sonner d'un instrument à vent.*
Opbleeken, zw. en afsch. w. b. *Blanchir de nouveau.* ‖ o. (met *zijn*). *Blanchir, devenir plus blanc.*
Opblijven, (*bleef op, bleven op, opgebleven*,) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester debout* ou *levé, ne pas se coucher.* ‖ Openblijven. *Rester ouvert.*
Opbobbelen, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Monter en bouillonnant.*
Opbobberen, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Opbobbelen.
Opbod (zond. mv.), z. o. Oproeping. *Convocation*, f. ‖ — des adels, *arrière-ban*, m. ‖ Hooger bod bij openbare veilingen. *Enchère, surenchère*, f. ‖ (jeu.) *Renvi*, m.
Opboeien, zw. en afsch. w. b. Opbinden. *Retrousser, attacher en relevant.* ‖ (mar.) *Rehausser le bordage d'un vaisseau.*
Opboeisel, z. o. Opgeboeid werk. *Bordage*, m. ‖ Zetgang. *Bardis*, m.
Opboeten, zw. en afsch. w. b. Opstoken. *Attiser.* ‖ Het vuur —, *attiser le feu.*
Opbollen, zw. en afsch. w b. *Enfler, gonfler.* ‖ o. (met *zijn*). *S'enfler, se gonfler.*
Opboomen, zw. en afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire avancer un bateau au moyen d'une gaffe contre le courant.*
Opboren, zw. en afsch. w. b. *Percer de nouveau, faire une plus grande ouverture en perçant, évider en forant.* ‖ Openboren. *Percer, forer.*
Opboring (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de percer de nouveau* ou *d'évider en forant.*
Opborrelen, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Bouillonner.* ‖ Ontspringen. *Sourdre.*
Opborreling (zond. mv.), z. v. *Bouillonnement*, m. ‖ (mar.) *Eaux mortes*, f. pl.
Opborstelen, zw. en afsch. w. b. *Brosser de nouveau.*
Opbossen, zw. en afsch. w. b. *Botteler, lier en bottes* ou *en faisceaux.*
Opbouw, (zond. mv.), z. m. *Réédification, restauration*, f., *rétablissement*, m., *réparation*, f. ‖ (fig.) *Restauration*, f., *rétablissement*, m.
Opbouwen, zw. en afsch. w. b. *Réédifier, rebâtir, reconstruire.* ‖ Herstellen. *Rétablir, réparer, restaurer.* ‖ Versterken. *Fortifier.* ‖ (fig.) Aankweeken. *Cultiver.*
Opbouwer, z. m. *Constructeur*, m. ‖ Hersteller. *Restaurateur, réparateur*, m.
Opbouwing (zond. mv.), z. v. *Réédification*, f. ‖ Herstelling. *Restauration, réparation*, f., *rétablissement*, m.
Opbraden, (*braadde op, opgebraden*,) st. en afsch. w. b. *Rôtir* ou *frire de nouveau.* ‖ Al bradend verbruiken. *Consommer en rôtissant.*
Opbranden, zw. en afsch. w. b. *Consumer* ou *consommer à force de brûler, brûler.* ‖ Met een gloeiend ijzer merken. *Marquer avec un fer chaud.* ‖ o. (met *zijn*) *Être consumé par le feu, brûler.*
Opbrassen, zw. en afsch. w. b. Verteren. *Dépenser en faisant bonne chère.* ‖ (mar.) o. (met *hebben*). *Mettre en panne.*
Opbreeuwen, zw. en afsch. w. b. *Calfater de nouveau.*
Opbreien, zw. en afsch. w. b. *Employer en tricotant.*
Opbreken, (*brak op, braken op, opgebroken*,) st. en afsch. w. b. Openbreken. *Ouvrir en brisant, enfoncer, forcer.* ‖ Eene deur —, *enfoncer une porte.* ‖ Eenen brief —, *décacheter* ou *ouvrir une lettre.* ‖ De tenten —, *plier les tentes.* ‖ Een beleg —, *lever un siége.* ‖ o. (met *zijn*). *S'ouvrir, crever, se crever, se rompre.* ‖ Zich verwijderen. *Décamper, plier bagage.* ‖ Oprispen. *Revenir* ou *remonter à la gorge.* ‖ (fig.) Dat zal hem zuur —, *il en payera la folle enchère, il s'en repentira.*
Opbreking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ouvrir en brisant.* ‖ — van zegel, *bris* m. *de scellé.* ‖ Vertrek. *Départ, décampement*, m. ‖ — eens belegs, *levée* m. *d'un siége.* ‖ (mar) *Désarrimage*, m.
Opbrengen, (*bracht op, opgebracht*,) onr. en afsch. w. b. Boven brengen. *Porter en haut, monter.* ‖ Opvoeden. *Élever, nourrir.* ‖ Opleveren, verschaffen. *Rapporter, produire, rendre*,

fournir. ‖ Verzinnen. *Inventer.* ‖ Op tafel brengen. *Servir.* ‖ Opleiden. *Mener, conduire.* ‖ Eenen dief —, *conduire un voleur en prison.* ‖ Een schip —, *capturer un navire.*

Opbrenger, z. m. *Celui qui élève* ou *qui nourrit.* ‖ Voortbrenger. *Producteur,* m. ‖ (mar.) Prijsmaker. *Capteur,* m.

Opbrenging, z. v. *Produit, revenu, rapport,* m. ‖ Betaling. *Payement,* m. ‖ Opvoeding. *Éducation,* f. ‖ Opdissching. *Action* f. *de servir, service,* m.

Opbrengst, z. v. *Produit, revenu, rapport,* m.

Opbrouwen, (*brouwde op, opgebrouwen*) st. *en* afsch. w. b. *Brasser de nouveau*

Opbruinen, zw. *en* afsch. w. b *Brunir de nouveau, rebrunir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'embrunir.*

Opbruisen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Écumer, fermenter, bruire, bouillonner.* ‖ (fig.) *Être prompt à s'emporter* ou *à s'irriter.*

Opbruising, z. v. *Bouillonnement,* m., *fermentation, effervescence,* f. ‖ (fig.) *Emportement,* m.

Opbuigen, (*boog op, bogen op, opgebogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *S'ouvrir en courbant* ou *en pliant.* ‖ b. *Ouvrir en courbant* ou *en pliant.*

Opbulderen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Gronder* ou *tempêter de nouveau, bruire de nouveau.*

Opbulken, zw. *en* afsch. w. b. *Commencer à mugir* ou *à beugler.*

Opbundelen, zw. *en* afsch. w. b. *Botter, lier en bottes* ou *en faisceaux.*

Opbunselen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Opbundelen.

Opcent, z. m. *Cent additionnel,* m.

Opcentiem, z. m. *Centime additionnel,* m.

Opcijferen, zw. *en* afsch. w. b. *Additionner, compter.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à chiffrer.*

Opdagen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Commencer à faire jour.* ‖ Verschijnen. *Paraître, se montrer.* ‖ Beginnen. *Commencer.* ‖ b. Dagvaarden. *Citer.*

Opdammen, zw. *en* afsch. w. b. Het water —, *arrêter l'eau au moyen d'une digue.*

Opdam...en, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). ... (met *zijn*). *S'élever comme les vapeurs, Fumer.* ‖ ... hij wete, *s'évaporer.* ... *pour que.* ‖ –

Opdat, voegw. *Afin que,* ... *afin qu'il sache.*

Opdelven, (*dolf op, opgedolven,*) st. *en* afsch. w. b. *Fouir, déterrer, ouvrir en bêchant* ou *avec une bêche.* ‖ (fig.) Ontdekken. *Découvrir.* ‖ (fig.) Navorschen. *Sonder, scruter.*

Opdelver, z. m. *Déterreur,* m.

Opdelving, z. v. *Action de déterrer, fouille,* f. ‖ (fig.) Navorsching. *Recherche,* f.

Opdeunen, zw. *en* afsch. w. b. *Commencer à chanter* ou *à fredonner, entonner.*

Opdienen, zw. *en* afsch. w. b. *Servir.*

Opdiepen, zw. *en* afsch. w. b. *Approfondir, rendre plus profond, creuser plus avant.* ‖ (peint.) *Donner plus d'ombre.* ‖ (grav.) *Retoucher.* ‖ Eenen steek in 't breien —, *relever* ou *reprendre une maille.*

Opdieping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de creuser plus avant.*

Opdijken, zw. *en* afsch. w. b. *Rehausser une digue.*

Opdijking, z. v. *Rehaussement* m. *d'une digue.*

Opdirken, zw. *en* afsch. w. b. *Parer, attifer.* ‖ Zich —. *S'endimancher.*

Opdisschen, zw. *en* afsch. w. b. *Servir.*

Opdisscher, z. m. *Domestique qui sert à table, garçon* m. *de table.*

Opdissching, z. v. *Action* f. *de servir, service,* m.

Opdobberen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Monter et surnager.*

Opdoemen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Paraître dans le lointain.*

Opdoen, (*deed op, deden op, heb opgedaan,*) onr. *en* afsch. w. b. Opendoen. *Ouvrir.* ‖ Eene deur —, *ouvrir une porte.* ‖ Eenen brief —, *ouvrir une lettre.* ‖ Zich van iets voorzien. *Faire provision de, se pourvoir de.* ‖ Turf —, *faire provision de tourbes.* ‖ Opvouwen. *Plier.* ‖ Eindigen. *Finir, terminer.* ‖ Schikken. *Arranger.* ‖ Verkrijgen. *Attraper, obtenir.* ‖ (mar.) Ontdekken. *Découvrir, voir, apercevoir.* ‖ Bijdoen, bijvoegen. *Ajouter.* ‖ Opbundelen. *Botter, lier en bottes* ou *en faisceaux.* ‖ Berooven. *Priver.* ‖ Verteren, verkwisten. *Dissiper, dépenser.* ‖ Zich —. Opengaan. *S'ouvrir.* ‖ Zich —. Verschijnen zich vertoonen. *Paraître, se montrer, se présenter.* ‖ De gelegenheid doet zich op, *l'occasion se présente.*

Opdoening (zond. mv.), z. v. Het opengaan. *Action* f. *de s'ouvrir.*

Opdokken, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Payer, cracher dans le bassin.*

Opdonderen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *S'élever en tonnant.* ‖ (fig.) *Paraître* ou *s'élever avec un bruit terrible.*

Opdouwen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Opduwen.

Opdraaien, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en tournant.* ‖ (fig.) Gij zult er voor —, *vous en payerez la folle enchère.* ‖ Iemand eene leugen —, *en faire accroire à qq.*

Opdracht, z. v. Aanbeveling. *Recommandation,* f. ‖ Toeëigening. *Dédicace,* f. ‖ Overdracht. *Transport,* m., *délégation,* f.

Opdrachtbrief, z. m. *Dédicace, épître dédicatoire,* f.

Opdrachtig, bn. *Enflé, rouge, couperosé.*

Opdrachtigheid (zond. mv.), z. v. *Inflammation* ou *rougeur* f. *du visage.*

Opdragen, (*droeg op, opgedragen*), st. *en* afsch. w. b. Boven dragen. *Porter en haut, monter.* ‖ Toewijden, toeëigenen. *Dédier, consacrer.* ‖ Een boek aan iemand —, *dédier un livre à qq.* ‖ Overgeven. *Conférer, déférer, donner.* ‖ Zijne goederen aan iemand —, *transporter ses biens à qq.* ‖ Het bevel aan iemand —, *conférer le commandement à qq.* ‖ Aanbevelen. *Recommander.* ‖ Zich aan God —, *se vouer* ou *se consacrer à Dieu.* ... *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Monter*

Opdraven, zw. ... *hebben*). *Commencer à trotter en courant.* ‖ (met ... *ampoulé.* ‖ Hoogdravend zijn. *Être* ... b. *Commencer à*

Opdreunen, zw. *en* afsch. w. ... *Déclamer chanter* ou *à fredonner.* ‖ Uitgalmen. ...

Opdriegen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Driegen.

Opdrijven, (*dreef op, dreven op, opgedreven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir sur l'eau, surnager.* ‖ b. *Chasser vers le haut.* ‖ Optijgen. *Imputer.* ‖ Beitelen, snijden. *Ciseler, bosseler.*

Opdrijver, z. m. (techn.) *Ciseleur,* m.

Opdrijving (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de chasser vers le haut.*

Opdril (zond. mv.), z. m. (fam.) Slag. *Soufflet,* m.

Opdrillen, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir avec la drille.* ‖ Slaan. *Frapper.* ‖ Opsmukken. *Parer, orner, attifer.*

Opdringen, (*drong op, opgedrongen,*) st. *en* afsch. w. b. Al dringend openen. *Forcer* ou *enfoncer en pressant.* ‖ Doen aannemen. *Imposer, presser d'accepter* ou *de recevoir.* ‖ o. (met *hebben*). *Pousser vers le haut.* ‖ (met *zijn*). *Monter avec force.*

OPDRINKEN, (*dronk op*, *opgedronken*,) st. *en* afsch. w. b. *Boire* ou *avaler tout*, *vider en buvant*.

OPDROGEN, zw. *en* afsch. w. b. Droog maken. *Sécher*, *dessécher*, *essuyer*. ‖ Zijne tranen —, *sécher ses larmes*. ‖ o. (met *zijn*). Droog worden. *Sécher*, *devenir sec*, *se dessécher*.

OPDROGEND, bn. *Dessiccatif*.

OPDROGING (zond. mv.), z. v. *Desséchement*, *tarissement*, m. ‖ (méd.) *Dessiccation*, f.

OPDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. Door drukken openen. *Ouvrir en poussant* ou *en pressant*. ‖ Op iets drukken. *Imprimer*, *empreindre*. ‖ Iemand een juk —, *imposer un joug à qq*.

OPDRUPPELEN, OPDRUPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Dégoutter* ou *tomber goutte à goutte sur qc*.

OPDUIKEN, (*dook op*, *doken op*, *opgedoken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir sur l'eau*, *paraître à la surface d'un fluide*. ‖ (fig.) Voor den dag komen. *Paraître*, *se montrer*.

OPDUNNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devenir plus mince*, *amaigrir*.

OPDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser vers le haut*.

OPDWARSEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Ragréer*.

OPDWEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Essuyer avec un torchon*.

OPDWINGEN, (*dwong op*, *opgedwongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Forcer de prendre* ou *de recevoir*.

OPEEN, bw. *L'un sur l'autre*, *les uns sur les autres*.

OPEENDRIJVEN, (*dreef opeen*, *dreven opeen*, *opeengedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser l'un sur l'autre*.

OPEENGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter l'un sur l'autre*.

OPEENHOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Accumuler*, *amonceler*, *entasser*.

OPEENHOOPING, z. v. *Accumulation*, f., *amoncèlement*, *entassement*, m.

OPEENJAGEN, (*jaagde* of *joeg opeen*, *opeengejaagd*,) zw. *of* onr. w. b. *Pousser l'un sur l'autre*.

OPEENLADEN, (*laadde opeen*, *opeengeladen*.) st. *en* afsch. w. b. *Charger l'un sur l'autre*, *entasser*, *amonceler*.

OPEENPAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entasser*.

OPEENPLAKKEN, zw. en afsch. w. b *Coller l'un sur l'autre*.

OPEENSTAPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPEENHOOPEN.

OPEGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Herser de nouveau*.

OPEISCH (zond. mv), z. m. *Sommation*, f.

OPEISCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sommer*. ‖ Terugeischen. *Redemander*, *réclamer*.

OPEISCHING, z. v. *Sommation*, f.

OPEN, bn. *Ouvert*. ‖ — veld, *rase campagne*, f. ‖ —e brieven, *lettres patentes*, f. pl. ‖ — hof houden, *tenir table ouverte*. ‖ Met —e armen, *à bras ouverts*. ‖ (fig.) Met —e kaarten spelen, *jouer cartes sur table*. ‖ In de —e lucht, *en plein air*. ‖ Niet overdekt. *Découvert*. ‖ — vaartuig, *navire non ponté*, m. ‖ (fig.) — karakter, *caractère ouvert*, m. ‖ z. o. *Ouverture*, f.

OPENBAAR, bn. *Public*. ‖ —bare verkooping, *vente publique*, f. ‖ —bare school, *école publique*, f. ‖ Zichtbaar. *Manifeste*, *notoire*, *clair*, *évident*. ‖ — maken, *divulguer*, *publier*. ‖ z. o. In het [illegible] *public*. ‖ bw. *Publiquement*, *ouvertement*. —, *en* [illegible]

OPENBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Publicité*, *notoriété*, f.

OPENBAAR[LIJK], bw. *Zie* OPENBAAR, bw.

OPENBAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Publier*, *rendre public*, *manifester*. ‖ Ontdekken. *Révéler*, *dévoiler*, *découvrir*. ‖ Zich —. *Se manifester*, *se révéler*, *se dévoiler*.

OPENBARING, z. v. *Publication*, *manifestation*, f. ‖ Ontsluiering. *Révélation*, f. ‖ — van Johannes, *apocalypse* f. *de Saint Jean*.

OPENBARSTEN, OPENBERSTEN, (*borst open*, *opengeborsten*,) st. *en* afsch. w. o. *Zie* OPBARSTEN.

OPENBREKEN, (*brak open*, *braken open*, *opengebroken*,) st. *en* afsch. w. b. *Zie* OPBREKEN.

OPENDOEN, (*deed open*, *deden open*, *opengedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Ouvrir*.

OPENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir*. ‖ Eene deur —, *ouvrir une porte*. ‖ Eenen brief —, *ouvrir* ou *décacheter une lettre*. ‖ Eene flesch —, *déboucher une bouteille*. ‖ Eene ader —, *ouvrir une veine*. ‖ De oogen —, *ouvrir les yeux*; (fig.) *dessiller les yeux*. ‖ De jacht —, *ouvrir la chasse*. ‖ Eene school —, *ouvrir une école*. ‖ Aan iemand zijn hart —, *ouvrir son cœur à qq*. ‖ (méd) Een lijk —, *faire l'autopsie d'un cadavre*. ‖ (méd.) De verstopte wegen —, *désopiler*. ‖ (mil.) De gelederen —, *ouvrir les rangs*. ‖ (mil.) Den veldtocht —, *ouvrir* ou *commencer la campagne*. ‖ Zich —. *S'ouvrir*.

OPENGAAN, (*ging open*, *opengegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'ouvrir*. ‖ De deur ging open, *la porte s'ouvrit*. ‖ Die bloemen zullen niet —, *ces fleurs ne s'épanouiront pas*.

OPENHARTIG, bn. Oprecht, gul. *Ouvert*, *franc*, *sincère*, *cordial*, *naïf*, *ingénu*. ‖ bw. *Franchement*, *sincèrement*, *cordialement*, *naïvement*, *ingénument*.

OPENHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Franchise*, *sincérité*, *candeur*, *naïveté*, *ingénuité*, f.

OPENHARTIG[LIJK], bw. *Zie* OPENHARTIG, bw.

OPENHEID (zond. mv.), z. v. *Ouverture*, f. ‖ Openhartigheid. *Franchise*, *sincérité*, *candeur*, *naïveté*, *ingénuité*, f.

OPENHERTIG, bn., enz. *Zie* OPENHARTIG, enz.

OPENHOUDEN, (*hield open*, *opengehouden*,) st. *en* afsch. w. b. *Tenir ouvert*.

OPENING, z. v. *Ouverture*, f. ‖ Gat. *Trou*, m. ‖ (méd) *Désopilation*, f. ‖ — eens lijks, *autopsie* f. *d'un cadavre*. ‖ Verklaring. *Explication*, f. ‖ Iemand — van zaken geven, *donner à qq. les explications nécessaires*.

OPENLEGGEN, (*legde* of *leide open*, *opengelegd* of *opengeleid*,) zw. *of* onr. w. b. *Déployer*. ‖ Bloot leggen. *Découvrir*. ‖ Ontwikkelen. *Exposer*, *développer*.

OPENLIJK, bn. *Public*, *notoire*, *évident*, *manifeste*. ‖ bw. *Publiquement*, *ouvertement*, *en public*. ‖ Zich — laten zien, *se montrer* ou *paraître en public*.

OPENLUCHTIG, bn. *Aéré*.

OPENMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir*. ‖ Ontstoppen. *Déboucher*.

OPENRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir brusquement*.

OPENSCHEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en déchirant*, *déchirer*.

OPENSCHUIVEN, (*schoof open*, *schoven open*, *opengeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en poussant doucement* ou *en faisant glisser*.

OPENSLAAN, (*sloeg open*, *opengeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir*. ‖ Een boek —, *ouvrir un livre*.

OPENSLUITEN, (*sloot open*, *sloten open*, *opengesloten*,) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir*.

OPENSNIJDEN, (*sneed open*, *sneden open*, *opengesneden*,) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en coupant* ou *en taillant*.

OPENSPREIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre*.

OPENSPRINGEN, (*sprong open*, *opengesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'ouvrir en sautant*, *s'ouvrir avec force*.

OPENSPRINGEND, bn. (bot.) *Ruptile, déhiscent.*

OPENSTAAN, (*stond open, opengestaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être ouvert.* || De deur staat open, *la porte est ouverte.* || Ledig staan. *Vaquer, être vacant.*

OPENSTAAND, bn. *Ouvert.* || — ambt, *charge* ou *place vacante*, f. || —e rekening, *compte qui n'est pas liquidé, compte ouvert*, m. || —e erfenis, *succession vacante*, f.

OPENSTEKEN, (*stak open, staken open, opengestoken*,) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en perçant.*

OPENSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir, mettre à découvert.*

OPENSTOOTEN, (*stiet open, opengestooten*,) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en heurtant* ou *en poussant.*

OPENSTORMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Forcer l'entrée de, enfoncer.*

OPENTEREN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Monter.*

OPENTREKKEN, (*trok open, opengetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en tirant.*

OPENVALLEN, (*viel open, opengevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'ouvrir en tombant.* || Onbezet worden. *Devenir vacant.*

OPENVOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Déplier, développer.*

OPENWERPEN, (*wierp open, opengeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en jetant, ouvrir brusquement.*

OPENZEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en faisant voile, en allant à la voile* ou *en cinglant.*

OPENZETTEN, zw. *en* afsch w. b. *Ouvrir.*

OPERA (–RA'S), z. v. *Opéra*, m.

OPERATIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Opération*, f.

OPEREEREN, zw. w. b. *Opérer.*

OPERMENT (zond. mv.), z. o. *Orpiment, orpin*, m.

OPETEN, (*at op, aten op, opgeëten* of *opgegeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Manger entièrement, dévorer.* || (fig.) Verteren. *Consumer, ronger, corroder.* || Verkwisten. *Dissiper, manger.*

OPETER, z. m. Verkwister. *Prodigue, dissipateur, mangeur*, m.

OPFLADDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'élever en voltigeant.*

OPFLAKKEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Monter* ou *s'élever comme une flamme.*

OPFLANSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *appliquer malproprement sur.*

OPFLEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Ragaillardir.* || o. *Se remettre, reprendre un état florissant de santé* ou *de fortune, refleurir.*

OPFLIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Raccommoder.*

OPFLIKKEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'élever en étincelant, monter en jetant des étincelles.*

OPFLIKKERING, z. v. *Étincellement*, m.

OPFLUITEN, (*floot op, floten op, opgefloten*,) st. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Commencer à siffler* ou *à jouer de la flûte.* || b. Vleien. *Flatter.*

OPFOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Élever, nourrir.*

OPFOKKER, z. m. *Éleveur, nourrisseur*, m.

OPFOKKING (zond. mv.), z. v. *Action d'élever* ou *de nourrir, élève*, f.

OPFRISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rafraîchir, aviver, raviver, ranimer.* || o. (met *hebben*). *Rafraîchir.*

OPGAAF, z. v. *Donnée, déclaration*, f. || Vraagstuk. *Question*, f. || (math.) *Problème*, m.

OPGAAN, (*ging op, opgegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller en haut, monter, s'élever.* || Eenen berg —, *monter une montagne.* || Eenen trap —, *monter un escalier.* || (fig.) Die vlieger zal niet —, *cette entreprise ne réussira pas.* || Gisten. *Fermenter.* || De zon gaat op, *le soleil se lève.* || Verteerd worden. *Être mangé, consumé* ou *consommé.* || (arith.) *Ne pas laisser de reste.* || Drie van drie gaat op, *trois de trois ne reste rien.* || (bot.) Opkomen. *Pousser.* || Opengaan. *S'ouvrir, s'épanouir, éclore.*

OPGAAND, bn. *Montant, ascendant.* || —e boom, *arbre* m. *de haute futaie.* || —e zon, *soleil levant*, m. || —e brug, *pont-levis*, m. || —e maagschap, *ascendants*, m. pl. || (prov.) De —e zon aanbidden, *adorer le soleil levant.*

OPGAARDER, z. m. *Celui qui ramasse* ou *qui recueille, ramasseur*, m.

OPGAARSTER, z. v. *Celle qui ramasse* ou *qui recueille.*

OPGADEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPGAREN.

OPGALMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Commencer à résonner, retentir, résonner.*

OPGANG, z. m. *Action de monter* ou *de s'élever, montée*, f., *lever*, m. || Hij rustte bij den — des bergs, *il se reposa à la montée de la montagne.* || De — der zon, *le lever du soleil.* || De — der zee, *le flux* m. *de la mer.* || (fig.) Begin. *Commencement*, m., *origine*, f. || Iets, waarlangs men opgaat. *Montée*, f., *escalier*, m. || Steile —, *montée raide.* || Goede uitslag, geluk. *Réussite*, f., *succès, bonheur*, m. || Oosten. *Orient, est*, m.

OPGAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Ramasser, recueillir, entasser.*

OPGAVE, z. v. *Zie* OPGAAF.

OPGEBLAZEN, bn. (fig.) *Orgueilleux, fier, présomptueux.* || — stijl, *style boursouflé* ou *ampoulé*, m.

OPGEBLAZENHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *Ballonnement*, m. || (fig.) *Orgueil*, m., *vanité, arrogance, fierté, présomption*, f. || — des stijls, *boursouflure* f. *du style.*

OPGEBRUIKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Consommer, employer entièrement.*

OPGEIEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Carguer.*

OPGELD, z. o. *Agio*, m. || — bij verkoopingen, *frais* m. pl. *de l'encan.*

OPGERUIMD, bn. *Gai, enjoué, de bonne humeur, joyeux.* || bw. *Gaîment, d'une manière enjouée.*

OPGERUIMDHEID (zond. mv.), z. v. *Gaieté, gaîté*, f., *enjouement*, m., *bonne humeur, hilarité*, f.

OPGESCHEEPT, bn. (fig.) *Embarrassé, obsédé.* || Met iemand — zijn, *être embarrassé de qq.*

OPGESCHIKT, bn. *Zie* OPGESMUKT.

OPGESCHIKTHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* OPGESMUKTHEID.

OPGESMUKT, bn. *Orné, paré.*

OPGESMUKTHEID (zond. mv.), z. v. *Ornements*, m. pl., *parure*, f. || (litt.) *Phébus*, m.

OPGESPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucler, attacher avec une boucle.*

OPGESTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* OPGISTEN.

OPGETOGEN, bn. *Ravi, extasié.* || — zijn *of* worden, *s'extasier, être ravi.* || — van blijdschap zijn, *être transporté de joie, être aux anges.*

OPGETOGENHEID (zond. mv.), z. v. *Extase*, f., *transport, ravissement, enchantement*, m.

OPGEVEN, (*gaf op, gaven op, opgegeven*,) st. *en* afsch. w. b. In de hoogte geven. *Tendre* ou *donner vers le haut.* || Overgeven. *Rendre.* || Eene vesting —, *rendre une place.* || Den moed —, *perdre courage.* || Het —, *se rendre.* || Water —, *suinter.* || Overlaten. *Abandonner, quitter.* || Eenen zieke —, *abandonner un malade.* || De partij —, *quitter la partie.* || Ter verrichting opdragen. *Donner à faire, à apprendre, etc.* || Eene les —, *donner une leçon.*

luiden, bekend maken. *Indiquer, déclarer,* . ‖ Zijnen naam —, *donner son nom.* ‖ ls woning —, *indiquer la demeure de qq.* ır.) Inkt —, *encrer.* ‖ (théâtr.) Opstoken. ‖. ‖ Zich —. Opvliegen. *S'envoler, pren- ssor.* ‖ o. (met *hebben*). Rijzen. *Lever, ter.* ‖ Het deeg geeft niet op, *la pâte pas.* ‖ Pochen. *Hâbler, se vanter, faire de.*

, z. m. Pocher. *Hâbleur, fanfaron,* m. lt.) *Souffleur,* m.

e (zond. mv.), z. v. Opgaaf. *Proposition,*)vergeving. *Reddition,* f. ‖ — van den *découragement,* m.

:T, bn. *Éveillé, vif, enjoué, gai, de bonne* r. ‖ bw. *Gaîment, d'une manière vive.*

:THEID (zond. mv.), z. v. *Vivacité, gaieté,* f., *enjouement,* m., *bonne humeur,* f.

IDEN, bn. *Surexcité, enthousiaste.*

IDENHEID (zond. mv.) z. v. *Surexcitation, housiasme,* m.

, bn. *Enflé, gonflé.* ‖ Voorbedacht. Met wil, *à dessein, exprès, avec préméditation.*

ENE, z. m. *en* v. *Habitant* m. ou *habi-* f. *de la campagne.*

)LLENHEID (zond. mv), z. v. *Enflure,* f. des stijls, *boursouflure* f. *du style.*

N, (*goot op, goten op, opgegoten,*) st *en* w. b. *Verser* ou *répandre sur.* ‖ (pharm.) r.

:L, z. o. *Infusion,* f.

I, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Fer- , travailler, être en effervescence.*

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Lustrer, polir* ou *de nouveau, donner un nouveau lustre.*

EN, (*glom op, opgeglommen,*) st. *en* afsch. (met *zijn*). *Se rallumer, prendre feu de u.*

ΓEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). ou *s'élever en brillant* ou *en étincelant.*

:N, zw. *en* afsch. w. b. Eene pen —, *une plume.*

EN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'em- de nouveau.* ‖ b. *Rougir de nouveau.*

ING (zond. mv.), z. v. *Seconde chaude* f. *donne au fer* ou *à l'acier.*

N, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Briller nouvelle splendeur.*

N, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter en l'air* ou *it.*

:N, zw. *en* afsch. w. b. *Retrousser.*

NG (zond. mv.), z. v. *Retroussement,* m.

ELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ramasser ce a jeté à la gribouillette.*

:N, (*groef op, opgegraven,*) st. *en* afsch. *Déterrer, exhumer.* ‖ Een lijk —, *exhu- n corps.* ‖ Met de spade openen. *Ouvrir haut.*

:R, z. m. *Déterreur,* m.

NG, z. v. *Exhumation, fouille,* f.

:N, (*greep op, grepen op, opgegrepen,*) afsch. w. b. *Saisir et enlever en l'air, et emporter, ramasser.*

EN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'é- en croissant, croître, grandir.* ‖ (fig.) *tre.*

IEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Re-*

z m. (call.) *Délié,* m.

BRUG, z. v. *Pont-levis,* m.

IET, z. o. (pêch.) *Ableret,* m.

I, zw. *en* afsch. w. b. *Relever au moyen agrafe, agrafer.*

OPHAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir* ou *lever avec une hache, une houe, une pioche, etc., piocher.* ‖ Alles klooven. *Fendre tout.*

OPHALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer en haut, hausser, hisser, monter, guinder.* ‖ De schouders —, *hausser les épaules.* ‖ De zeilen —, *aplester les voiles* ‖ (jeu.) De slagen —, *relever les mains* ou *les levées qu'on a faites.* ‖ (fig.) Zijn hart —, *s'en donner à cœur joie, se divertir.* ‖ Mooi maken. *Embellir, orner.* ‖ Prijzen. *Louer, exalter.* ‖ (fig) Iemand bij den rug —, *médire de qq.* ‖ Aanhalen, melden. *Citer, alléguer, mentionner.* ‖ Verhalen. *Raconter.* ‖ Aantoonen. *Montrer.* ‖ Door zwaarte doen rijzen. *Peser, balancer, compenser.* ‖ Dat haalt geen zes pond op, *cela ne pèse pas six livres.* ‖ Overtreffen. *Surpasser, l'emporter.* ‖ Inzamelen. *Recueillir, percevoir.* ‖ De stemmen —, *recueillir les voix.* ‖ Openscheuren. *Ouvrir, déchirer.*

OPHALER, z. m. Inzamelaar. *Collecteur,* m. ‖ (chir.) *Élévatoire,* m. ‖ (mar.) *Hale-à-bord,* m.

OPHALING, z. v *Guindage, rehaussement,* m. ‖ Inzameling. *Perception, collecte,* f.

OPHANDEN, bw. Wat is er —? *qu'est ce qui se passe? que veut-on?*

OPHANGEN, (*hing op, opgehangen,*) st. *en* afsch. w. b. *Pendre, suspendre.* ‖ De wasch —, *étendre le linge.* ‖ Dieven —, *pendre des voleurs.* ‖ Openlijk te koop bieden. *Mettre en vente publique.*

OPHANGER, z. m. (impr.) *Étendoir,* m.

OPHANGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pendre* ou *de suspendre.* ‖ — van dieven, *pendaison* f. *de voleurs.*

OPHAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Happer, gober.*

OPHARKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Râteler.*

OPHASPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre sur le dévidoir, dévider.*

OPHEBBEN, (*hij heeft op; had op, opgehad,*) onr. *en* afsch. w. b. *Avoir sur la tête, porter.* ‖ Ik had mijnen hoed op, *j'avais mon chapeau sur la tête.* ‖ Opgegeten hebben. *Avoir mangé entièrement.* ‖ Hij had wat op, *il avait bu un coup.* ‖ Goed kennen *Bien connaître.* ‖ Ik heb hem op, *je le connais fort bien.* ‖ (fig.) Veel met iemand —, *faire grand cas de qq.*

OPHEF (zond. mv.), z. m. *Intonation,* f. ‖ Lof. *Louange,* f., *éloge,* m. ‖ Veel — van iets maken, *faire un grand éloge de qc.*

OPHEFFEN, (*hief op, opgeheven,*) st. *en* afsch. w. b. *Hausser, lever, soulever.* ‖ Zijn hart tot God —, *élever son cœur à Dieu.* ‖ Afschaffen. *Abolir, abroger.* ‖ o. (met *hebben*). Aanheffen. *Entonner.*

OPHEFFING, z. v. *Élévation,* f. ‖ Afschaffing. *Abolissement,* m. ‖ Aanheffing. *Intonation,* f.

OPHEKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sérancer de nouveau.* ‖ Alles hekelen. *Sérancer tout.*

OPHELDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Éclairer.* ‖ (fig.) *Éclaircir.* ‖ Eene zaak —, *éclaircir une affaire.* ‖ Uitleggen. *Expliquer, éclaircir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éclaircir.* ‖ Het weder zal niet —, *le temps ne s'éclaircira pas* ou *ne se remettra pas au beau.*

OPHELDERING, z. v. *Éclaircissement,* m. ‖ (fig.) *Éclaircissement,* m., *explication,* f.

OPHELPEN, (*hielp op, opgeholpen,*) st. *en* afsch. w. b. Iemand —, *relever qq., aider qq. à se relever.* ‖ (fig.) *Aider, assister, secourir, rétablir.*

OPHEMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Élever jusqu'aux cieux.* ‖ Loven. *Louer.* ‖ Reinigen. *Nettoyer, purifier.* ‖ Optooien. *Orner, parer.* ‖ In orde brengen. *Arranger, mettre en ordre.*

OPHEMELING, z. v. Loftuiging. *Élévation, louange*, f. ‖ (fig.) Schikking. *Arrangement, ordre*, m.

OPHIJSCHEN, (*heesch op, heschen op, opgeheschen*,) st. *en* afsch. w. b. *Hisser, guinder*. ‖ De vlag —, *hisser* ou *arborer le pavillon*. ‖ Het anker —, *lever l'ancre*.

OPHITSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Agacer, exciter, inciter, provoquer*. ‖ Eenen hond —, *agacer un chien*.

OPHITSER, z. m. *Instigateur, provocateur*, m.

OPHITSING, z. v. *Excitation, incitation, instigation, provocation*, f.

OPHITSSTER, z. v. *Instigatrice*, f.

OPHOEPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). (fig.) Zich wegpakken. *S'esquiver, se sauver*.

OPHOESTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Expectorer*.

OPHOOGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Hausser, rehausser, relever*. ‖ Een hooger bod doen. *Enchérir*.

OPHOOGING, z. v. *Rehaussement*, m. ‖ Hooger bod. *Enchère*, f.

OPHOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Accumuler, amonceler, entasser, empiler, mettre en tas* ou *en monceau*. ‖ (agric.) Aanaarden. *Terrer, terrager*. ‖ Overladen. *Combler, surcharger*. ‖ (fig.) Verzwaren, vermeerderen. *Aggraver, augmenter*. ‖ Zich —. *S'accumuler, s'amonceler, s'entasser*.

OPHOOPING, z. v. *Accumulation*, f., *entassement*, m.

OPHOOREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être frappé* ou *étonné d'entendre, écouter avec surprise*.

OPHOUDEN, (*hield op, opgehouden*,) st. *en* afsch. w. b. In de hoogte houden. *Tenir à une certaine hauteur*. ‖ Recht houden. *Tenir droit*. ‖ Zijnen hoed —, *garder son chapeau sur la tête*. ‖ Openhouden. *Ouvrir, tenir ouvert*. ‖ De hand —, *ouvrir la main*. ‖ Ondersteunen. *Soutenir, appuyer, aider*. ‖ Tegenhouden. *Retenir, arrêter, retarder*. ‖ Het bloeden —, *arrêter le sang*. ‖ Zijn water —, *retenir son urine*. ‖ Met schoone woorden —, *amuser par de belles paroles*. ‖ Bewaren. *Tenir, garder*. ‖ Verbergen. *Cacher, recéler*. ‖ Dieven —, *recéler des voleurs*. ‖ Zich —. *Rester* ou *se tenir debout*. ‖ Zich —. Verblijven. *Demeurer, se tenir, séjourner*. ‖ Zich — met. Zich bezig houden met. *S'amuser à, s'occuper de*. ‖ Zich met nietigheden —, *s'amuser à des bagatelles*. ‖ Opvoeden. *Élever*. ‖ Een kalf —, *élever un veau*. ‖ o. (met *hebben*). Eindigen. *Cesser, finir, discontinuer*. ‖ — met spreken, *cesser de parler*. ‖ Zonder —, *sans cesse, continuellement*.

OPHOUDER, z. m. (mar.) *Attrape*, f. ‖ Opvoeder. *Éducateur*, m.

OPHOUDING (zond. mv.), z. v. *Cessation, discontinuation*, f. ‖ Stilstand. *Arrêt*, m. ‖ Verhindering. *Empêchement*, m. ‖ (méd.) — van het water, *rétention* f. *de l'urine*.

OPHUPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Tressaillir, bondir* ou *sautiller de joie*.

OPIAAT, z. o. Slaapdrank. *Opiat*, m.

OPIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étalonner*.

OPIUM (zond. mv.), z. o. *Opium*, m.

OPJAGEN, (*joeg* of *jaagde op, opgejaagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. In de hoogte jagen. *Chasser vers le haut*. ‖ De trappen —, *faire monter les degrés*. ‖ (chass.) *Faire sortir de son gîte*. ‖ Den *of* het hert —, *lancer le cerf*. ‖ Doen rijzen. *Faire monter*. ‖ Het water —, *faire monter l'eau*. ‖ Doen zwellen. *Faire enfler* ou *gonfler*. ‖ In prijs doen rijzen. *Faire monter en enchérissant, enchérir*. ‖ Aanzetten, aanhitsen. *Animer, exciter, inciter*.

OPJAGERS, z. m. mv. (chass.) *Batteurs*, m. pl.

OPKAARDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Carder, éplaigner, lainer*.

OPKAARDER, z. m. *Éplaigneur, laineur*, m.

OPKAARDSTER, z. v. *Laineuse*, f.

OPKALANDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Calandrer* ou *lustrer de nouveau*.

OPKAMER, z. v. *Entresol*, m.

OPKAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Relever en peignant*.

OPKAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Openkappen. *Ouvrir à coups de hache*. ‖ (coiff.) *Coiffer*.

OPKARREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Déguerpir*.

OPKATTEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) Het anker —, *empenneler l'ancre*.

OPKAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mâcher, consommer tout en mâchant*.

OPKEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Rechasser, repousser*.

OPKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Amasser en balayant*.

OPKIEMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Germer, pousser*.

OPKIJKEN, (*keek op, keken op, opgekeken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder en haut, lever les yeux*. ‖ Met verwondering —, *regarder avec étonnement* ou *avec surprise*.

OPKISSEN, zw. *en* afsch. w. b. Ophitsen. *Agacer*.

OPKISTEN, zw. *en* afsch. w. b. (hydraul.) *Rehausser (des planches)*.

OPKISTING, z. v. (hydraul.) *Rehaussement*, m.

OPKLAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher sur qc avec des pattes*.

OPKLAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Commencer à faire des aveux*. ‖ Overbrengen. *Rapporter*.

OPKLAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Éclaircir*. ‖ Wijn —, *clarifier du vin*. ‖ o. (met *zijn*). *S'éclaircir*. ‖ Het weder begint op te klaren, *le temps commence à s'éclaircir*. ‖ Opgeklaard verstand, *esprit éclairé*, m. ‖ (mar.) *S'affiner*.

OPKLARING (zond. mv.), z. v. *Éclaircissement*, m. ‖ — van wijn, *clarification* f. *de vin*.

OPKLAUTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Gravir, grimper*. ‖ Eenen boom —, *grimper sur un arbre*.

OPKLAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPHARKEN.

OPKLAVEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* OPKLAUTEREN.

OPKLEEDEN, zw. *en* afsch. w. b. Net aankleeden. *Habiller proprement*.

OPKLEPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre tout en mouvement* ou *éveiller en sonnant la cloche*.

OPKLEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Relever* ou *rehausser les couleurs de*. ‖ Kleuren. *Colorier, enluminer*. ‖ Eene prent —, *colorier* ou *enluminer une estampe*. ‖ o. (met *zijn*). *Reprendre de la couleur*.

OPKLIMMEN, (*klom op, opgeklommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Monter, grimper, gravir*. ‖ Eenen berg —, *gravir une montagne*. ‖ Den trap —, *monter l'escalier*. ‖ Langzaam ontstaan. *S'élever peu à peu*. ‖ Duurder worden, opslaan. *Enchérir, hausser, monter, devenir plus cher*. ‖ Opklimmende lijn, *ligne ascendante*, f.

OPKLIMMING, z. v. *Action de monter, montée*, f. ‖ (astron.) *Ascension*, f. ‖ Figuur. *Gradation*, f. ‖ Bij —, *par gradation, graduellement, par degrés*.

OPKLINKEN, (*klonk op, opgeklonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Commencer à sonner* ou *à retentir*. ‖ b. Al klinkend *of* bellend wekken. *Éveiller* ou *réveiller au bruit de la sonnette*.

OPKLOOVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fendre, ouvrir en fendant*.

OPKLOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Al kloppend

wekken. *Éveiller* ou *réveiller en frappant à la porte, etc.* ‖ Uitkloppen. *Battre, rebattre.*

Opklossen, zw. *en* afsch. w. b. *Rehausser au moyen de cales qu'on place sur qc.* ‖ Eenen kogel —, *ensaboter un boulet.*

Opkluiven, (*kloof op, kloven op, opgekloven*,) st. *en* afsch. w. b. *Ronger entièrement, manger tout en rongeant.*

Opknagen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Opkluiven.

Opknappen, zw. *en* afsch. w. b. Oppeuzelen. *Manger entièrement.* ‖ Opschikken. *Ajuster, parer, attifer.* ‖ (mar.) *Rafraîchir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'embellir.*

Opknoopen, zw. *en* afsch. w. b. *Relever* ou *attacher avec un nœud, lier, nouer.* ‖ Ophangen. *Pendre.* ‖ Dieven —, *pendre des voleurs.*

Opknooping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de relever avec un nœud.* ‖ — van dieven, *pendaison* f. *de voleurs.*

Opkoelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se rafraîchir, devenir plus frais.* ‖ b. *Rafraîchir.*

Opkoeling (zond. mv.), z. v. *Rafraîchissement*, m.

Opkoesteren, zw. *en* afsch. w. b. *Faire revenir en chauffant doucement.* ‖ (fig.) Zorgvuldig opvoeden. *Nourrir* ou *élever soigneusement.*

Opkoestering (zond. mv.), z. v. (fig.) *Action* f. *d'élever soigneusement.*

Opkofferen, zw. *en* afsch. w. b. *Encoffrer, serrer dans un coffre.*

Opkoken, zw. *en* afsch. w. b. *Donner une première cuisson, blanchir.* ‖ Weder koken. *Faire cuire* ou *bouillir de nouveau.* ‖ Goud —, *matir de l'or.*

Opkoking (zond. mv.), z. v. *Bouillonnement*, m., *ébullition*, f. ‖ Eerste koking. *Première cuisson*, f.

Opkomen, (*ik kom op, hij komt op; kwam op, kwamen op, opgekomen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). In de hoogte komen. *Monter, s'élever, se lever.* ‖ De maan komt op, *la lune se lève.* ‖ De opkomende zon, *le soleil levant.* ‖ Ontstaan. *S'élever, survenir, naître.* ‖ Er komt een onweer op, *il s'élève une tempête.* ‖ Te zamen komen. *Se rassembler, se réunir.* ‖ In de gedachte komen. *Venir dans la pensée* ou *dans l'esprit.* ‖ Overkomen, gebeuren. *Arriver.* ‖ Uitspruiten. *Germer, pousser.* ‖ Zich herstellen. *Se rétablir, se remettre, guérir.* ‖ Voortkomen. *Parvenir.* ‖ Hij is van niet opgekomen, *c'est un parvenu.* ‖ Het zal hem slecht —, *il s'en ressentira.* ‖ Tegen iets —, *s'opposer à qc., s'élever contre qc.*

Opkomst (zond. mv.), z. v. Oorsprong. *Origine, naissance*, f., *commencement*, m. ‖ Verkrijging van aanzien. *Élévation, fortune*, f., *avancement*, m. ‖ De — en de ondergang der Romeinen, *l'élévation et la décadence des Romains.* ‖ Herstelling uit eene ziekte. *Rétablissement*, m., *convalescence*, f. ‖ Tegenwoordigheid. *Présence*, f.

Opkooien, zw. *en* afsch. w. b. *Encager, mettre en cage.*

Opkoop (zond. mv.), z. m. *Accaparement, monopole*, m.

Opkoopen, (*kocht op, opgekocht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Accaparer, faire le monopole.*

Opkooper, z. m. *Accapareur, monopoleur*, m.

Opkooping, z. v. *Accaparement, monopole*, m.

Opkoopster, z. v. *Accapareuse, celle* f. *qui fait le monopole.*

Opkorten, zw. *en* afsch. w. b. *Raccourcir, rendre plus court.* ‖ Doen verminderen. *Diminuer.* ‖ Wegruimen. *Ôter ce qui embarrasse, débarrasser, enlever.* ‖ o. (met *zijn*). Verminderen. *Se raccourcir, diminuer.*

Opkorting, z. v. *Raccourcissement*, m. ‖ Tot — van tijd, *pour tuer le temps.* ‖ Vermindering. *Diminution*, f.

Opkraaien, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Commencer à chanter.* ‖ b. *Éveiller en chantant.* ‖ (fig.) Veel ophef maken van. *Vanter* ou *louer extrêmement, faire grand étalage de.*

Opkrabben, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en grattant, égratigner, écorcher, regratter, gratter.* ‖ o. (met *zijn*). (fam.) Zich wegpakken. *Déguerpir.*

Opkramen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Détaler.* ‖ Zich wegpakken. *Déguerpir, plier bagage, décamper.* ‖ 's Nachts —, *faire un trou à la lune.*

Opkraming, z. v. *Détalage*, m. ‖ Vlucht. *Décampement*, m., *fuite*, f.

Opkrassen, zw. *en* afsch. w. b. *Lainer, éplaigner.* ‖ o. (met *zijn*). *Décamper, déguerpir, plier bagage.*

Opkrauwen, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en grattant, égratigner, écorcher, regratter, gratter.*

Opkreppen, zw. *en* afsch. w. b. *Créper de nouveau.* ‖ Het haar —, *créper les cheveux.*

Opkrijgen, (*kreeg op, kregen op, opgekregen*,) st. *en* afsch. w. b. Opnemen. *Relever, ramasser.* ‖ Naar boven krijgen. *Monter.* ‖ Opeten. *Manger entièrement.* ‖ Zwanger worden. *Devenir grosse.*

Opkrimpen, (*kromp op, opgekrompen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se rétrécir, se retirer.* ‖ Verminderen. *Diminuer.* ‖ (mar.) Tegen den wind —, *serrer le vent.*

Opkrimping (zond. mv), z. v. *Rétrécissement, retirement*, m., *crispation*, f.

Opkroezen, zw. *en* afsch. w. b. *Friser, créper, boucler.*

Opkroppen, zw. *en* afsch. w. b. *Manger goulûment.* ‖ (fig.) Ik kan dien smaad niet —, *je ne puis digérer* ou *avaler cet affront.*

Opkropping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de manger goulûment.* ‖ (fig.) — eens smaads, *action* f. *de digérer un affront.*

Opkruien, (*kruide* of *krooi op, opgekruid* of *opgekrooien*,) zw. *of* st. *en* afsch. w. b. *Brouetter vers le haut.* ‖ o. (met *zijn*). *S'amonceler, s'entasser.* ‖ Opkramen. *Décamper, déguerpir.*

Opkruipen, (*kroop op, kropen op, opgekropen*,) st. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *Monter en rampant* ou *en se traînant.*

Opkrullen, zw. *en* afsch. w. b. *Friser, boucler.* ‖ o. (met *zijn*). *Se friser, se boucler.*

Opkuipen, zw. *en* afsch. w. b. *Relier des tonneaux, mettre des cercles neufs à un tonneau.*

Opkuischen, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever en nettoyant, nettoyer de nouveau.*

Opkunnen, (*ik kan op, hij kan op; konde* of *kon op, opgekund*,) onr. *en* afsch. w. o. *Pouvoir se lever.* ‖ b. *Pouvoir manger entièrement.*

Opkweeken, zw. *en* afsch. w. b. *Nourrir, élever, cultiver.* ‖ Een kind —, *élever un enfant.* ‖ Planten —, *cultiver des plantes.*

Opkweeker, z. m. *Celui qui cultive, nourrisseur, éleveur*, m.

Opkweeking (zond. mv.), z. v. *Action de nourrir* ou *d'élever, éducation, culture, élève*, f.

Opkweekster, z. v. *Celle qui nourrit, qui élève* ou *qui cultive.*

Opkwikken, zw. *en* afsch. w. b. Opsmukken. *Enjoliver, parer, orner, attifer.*

Oplaag, z. v. (impr.) *Édition*, f.

Opladen, (*laadde op, opgeladen*,) st. *en* afsch. w. b. *Charger.* ‖ Eenen wagen —, *charger un chariot.* ‖ Eene zware taak —, *se charger d'une lourde tâche.*

Oplader, z. m. *Chargeur*, m.
Oplading, z. v. *Charge*, f.
Oplage, z. v. Zie Oplaag.
Oplangen, zw. *en* afsch. w. b. *Présenter en étendant le bras, tendre vers le haut.* ‖ Geven. *Donner.*
Oplanger, z. m. (mar.) *Allonge*, f.
Oplappen, zw. *en* afsch. w. b. *Lâcher.* ‖ Duiven —, *lâcher des pigeons.* ‖ Herstellen. *Rapetasser, rapiécer, ravauder.*
Oplaten, (*liet op, opgelaten*,) st. *en* afsch. w. b. *Laisser dessus, ne pas ôter, garder.* ‖ Laat uwen hoed op, *gardez votre chapeau sur la tête.* ‖ Laten opstijgen. *Faire monter.* ‖ Eenen vlieger —, *faire monter un cerf-volant.*
Oplaveeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'élever en louvoyant.*
Opleggen, (*legde* of *leide op, opgelegd* of *opgeleid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Imposer, mettre sur* ou *dessus, appliquer.* ‖ Eene pleister —, *appliquer* ou *mettre un emplâtre.* ‖ Een paard den zadel —, *seller un cheval.* ‖ Lasten —, *imposer des contributions* ou *des charges.* ‖ Eene straf —, *infliger une peine.* ‖ Geld —, *amasser de l'argent.* ‖ Bijleggen. *Ajouter.* ‖ Ik zal eenen frank moeten —, *je devrai y ajouter un franc.* ‖ Meer bieden. *Offrir davantage, enchérir.* ‖ Opkoopen. *Accaparer.* ‖ Winnen. *Gagner.* ‖ Betalen. *Payer.* ‖ Onttakelen. *Dégréer.* ‖ Ter perse leggen. *Tirer, imprimer.* ‖ Beschuldigen. *Accuser.* ‖ (mar.) *Désarmer, déséquiper.* ‖ Een schip —, *désarmer un vaisseau.* ‖ Inslaan. *Emmagasiner, entreposer.* ‖ Zich eene taak —, *s'imposer une tâche.*
Oplegging (zond. mv.), z. v. *Imposition*, f. ‖ De — der handen, *l'imposition des mains.* ‖ — van belastingen, *imposition de contributions* ou *de charges.* ‖ — eener straf, *infliction* f. *d'une peine.* ‖ Opkooping. *Accaparement*, m. ‖ (mar.) *Désarmement*, m. ‖ Beschuldiging. *Imputation, accusation*, f. ‖ — van waren, *emmagasinage* m. *de marchandises.*
Oplegsel, z. o. (coutur.) *Garniture*, f., *falbala*, m. ‖ Iets, dat men oplegt. *Applique*, f.
Oplegwerk, z. o. *Placage*, m.
Opleiden, zw. *en* afsch. w. b. *Conduire* ou *mener en haut.* ‖ (fig.) *Conduire à.* ‖ Iemand tot de deugd —, *former le cœur de qq. à la vertu.* ‖ Tot den koophandel —, *faire apprendre le commerce à qq.*
Opleider, z. m. *Celui qui conduit* ou *qui mène à qc., conducteur, guide*, m.
Opleiding, z. v. *Conduite, direction*, f. ‖ Onderwijs. *Instruction*, f. ‖ Opvoeding *Éducation*, f.
Opletten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire attention, être attentif* ou *prendre garde à.*
Oplettend, bn. *Attentif.* ‖ bw. *Attentivement.*
Oplettendheid (zond. mv.), z. v. *Attention*, f.
Opletter, z. m. *Homme attentif*, m.
Opleveren, zw. *en* afsch. w. b. *Produire, procurer, fournir, livrer, délivrer.*
Oplezen, (*las op, lazen op, opgelezen*,) st. *en* afsch. w. b. *Lire à haute voix.* ‖ Verzamelen. *Ramasser, recueillir.* ‖ De verstrooide koornaren —, *glaner les épis dispersés.*
Oplezer, z. m. *Lecteur*, m. ‖ (agric.) *Glaneur*, m.
Oplezing, z. v. *Lecture* f. *faite à haute voix.* ‖ Hoop, opzameling. *Amas, recueil*, m. ‖ (agric.) *Glanage*, m.
Oplichten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Helderder worden. *S'éclaircir, devenir plus clair.*
Oplichten, zw. *en* afsch. w. b. Opheffen. *Lever, soulever.* ‖ Gevangennemen. *Arrêter, faire prisonnier, prendre.* ‖ Beet hebben. *Tromper adroitement, duper.*
Oplichter, z. m. (chir.) *Érigine, érine*, f. ‖ Bedrieger. *Trompeur*, m.
Oplichterij, z. v. *Tromperie, duperie*, f.
Oplichting, z. v. *Action* f. *de lever* ou *de soulever.* ‖ Gevangenneming. *Enlèvement*, m., *arrestation*, f. ‖ Fopperij. *Tromperie, duperie*, f.
Oplichtster, z. v. *Trompeuse*, f.
Oplikken, zw. *en* afsch. w. b. *Lécher.* ‖ (tech.) *Polir, lisser.*
Oploeven, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). (mar.) *Gagner au vent.*
Oploop (–loopen), z. m. Opschudding. *Émeute*, f., *tumulte, soulèvement, attroupement*, m. ‖ Opzwelling. *Action de s'enfler* ou *de se gonfler, enflure*, f. ‖ (mar.) *Marsouin*, m.
Oploopen, (*liep op, opgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir vers le haut, monter en courant.* ‖ Den trap —, *monter l'escalier.* ‖ Opzwellen. *S'enfler, se gonfler.* ‖ Vermeerderen. *Augmenter, s'augmenter, monter.* ‖ b. Openloopen. *Ouvrir* ou *enfoncer en courant.* ‖ De deur —, *enfoncer la porte.* ‖ Door loopen naar boven brengen. *Monter* ou *faire monter en courant.* ‖ Krijgen. *Obtenir, recevoir.* ‖ (mar.) Een schip —, *atteindre un vaisseau en chassant.*
Oploopend, bn. Driftig. *Colère, colérique, irascible, fougueux, emporté, bouillant, violent.*
Oploopendheid (zond. mv.), z. v. *Colère, fougue*, f., *emportement*, m, *humeur colérique* ou *irascible*, f.
Oplooping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de monter* ‖ — eens gezwels, *enflure*, f., *gonflement* m. ‖ — eener deur, *enfoncement* m. *d'une porte* ‖ Vermeerdering. *Augmentation*, f.
Oplosbaar, bn. *Soluble.* ‖ (chim.) *Dissoluble, soluble*.
Oplosbaarheid (zond. mv.), z. v. *Solubilité*, f. ‖ (chim.) *Dissolubilité*, f.
Oplossen, zw. *en* afsch. w. b. Ontbinden. *Dénouer, défaire.* ‖ Eenen knoop —, *défaire un nœud.* ‖ (chim.) *Résoudre, dissoudre, analyser, décomposer.* ‖ Een metaal —, *dissoudre un métal.* ‖ Een vraagstuk —, *résoudre une question.* ‖ (algèbr.) Eene vergelijking —, *résoudre une équation.* ‖ Raden. *Deviner.* ‖ Een raadsel —, *deviner une énigme.* ‖ Ophelderen. *Éclaircir.* ‖ Eene twijfeling —, *éclaircir un doute.*
Oplosser, z. m. *Analyste*, m.
Oplossing, z. v. *Dénoûment*, m., *solution*, f. ‖ (chim.) *Solution, dissolution, analyse, décomposition*, f. ‖ — eener vraag, *solution* f. *d'une question.* ‖ Opheldering. *Éclaircissement*, m.
Oplossingsmiddel, z. o. *Dissolvant*, m.
Opluiken, (*look op, loken op, opgeloken*,) st. *en* afsch. w. b. Openmaken. *Ouvrir.* ‖ De oogen —, *ouvrir les yeux.* ‖ o. (met *zijn*). Zich openen. *S'ouvrir, s'épanouir.* ‖ Opwassen. *Croître, grandir, prendre vigueur, devenir fort.*
Opluiking (zond. mv.), z. v. *Épanouissement*, m.
Opluisteren, zw. *en* afsch. w. b. Glanzig maken. *Lustrer.* ‖ Eene stof —, *lustrer une étoffe.* ‖ (fig.) Ophelderen. *Éclaircir.* ‖ Versieren. *Orner, parer, embellir.* ‖ Zijnen naam —, *rendre son nom illustre.*
Opluistering (zond. mv.), z. v. *Lustre*, m. ‖ (fig.) Opheldering. *Éclaircissement*, m. ‖ Versiering. *Embellissement, ornement*, m. ‖ Het beroemd maken. *Illustration*, f.
Oplusten, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Être capable de manger tout.*
Opmaken, zw. *en* afsch. w. b. Openen. *Ouvrir.* ‖ (rel.) *Relier en vélin.* ‖ Eene rekening —,

dresser un compte. | In orde brengen. *Arranger, mettre en ordre.* | Eene muts —, *monter un bonnet.* | (impr.) *Mettre en pages.* | Besluiten *Inférer, tirer une conséquence de.* | Ik heb er uit opgemaakt, dat, *j'en ai tiré la conséquence que.* | Iemands proces —, *instruire le procès de qq.* | Het bed —, *faire le lit.* | Verkwisten. *Dissiper, dépenser.* | Aanhitsen. *Exciter, inciter.* | Zich —. *Se préparer, se mettre en état.*

OPMAKING (zond. mv.), z. v. *Action d'ouvrir, ouverture, f.* | Voltooiing. *Achèvement, m.* | (impr.) *Mise f. en pages.* | Het maken. *Confection, f.* | Berekening. *Calcul, m., supputation, f.* | Verkwisting. *Dissipation, prodigalité, f.*

OPMALEN, (*maalde op, opgemalen*,) st. *en* afsch. w. b. Het water —, *faire monter l'eau au moyen d'un moulin.*

OPMALING (zond. mv.), z. v. — des waters, *action f. de faire monter l'eau au moyen d'un moulin.*

OPMERK (zond. mv.), z. o. *But.*

OPMERKELIJK, bn. *Remarquable, notable.* | bw. *D'une manière remarquable.*

OPMERKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Remarquer, noter, observer.* | Zien. *Voir, remarquer.*

OPMERKENSWAARDIG, bn. *Remarquable, digne d'être remarqué* ou *observé.*

OPMERKER, z. m. *Observateur, m.*

OPMERKING, z. v. *Remarque, observation, f.* | Opmerkzaamheid. *Attention, f.*

OPMERKZAAM, bn. *Attentif.* | bw. *Attentivement, avec attention.*

OPMERKZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Attention, f.*

OPMETEN, (*mat op, maten op, opgemeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Mesurer entièrement, mesurer.*

OPMETER, z. m. *Mesureur, m.*

OPMETING, z. v. *Mesurage, m.*

OPMETSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Élever en maçonnant, maçonner.* | Eenen muur —, *élever un mur.* | Al metselend verbruiken. *Consommer en maçonnant.*

OPMETSELING (zond. mv.), z. v. *Action f. d'élever en maçonnant.*

OPMETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPMETSELEN.

OPNAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coudre à* ou *sur.* | Door naaien verbruiken. *Employer en cousant.* | Door naaien korter maken. *Remplier, raccourcir en faisant un rempli.*

OPNAAISEL, z. o. *Rempli, troussis, m.*

OPNEEMDOEK, z. m. *Torchon, m.*

OPNEEMVOD, z. v. *Zie* OPNEEMDOEK.

OPNEMEN, (*nam op, namen op, opgenomen*,) st. *en* afsch. w. b. Omhoog nemen. *Ramasser, lever.* | Eene pen, die gevallen is, —, *ramasser une plume qui est tombée.* | Eene straat —, *dépaver une rue.* | De wapenen —, *prendre les armes.* | Dweilen. *Torcher.* | Optellen. *Compter.* | Opzamelen. *Recueillir.* | De stemmen —, *recueillir les voix* ou *les suffrages.* | Onderzoeken. *Examiner.* | Eene rekening —, *vérifier un compte.* | Ontleenen. *Emprunter.* | Geld —, *emprunter de l'argent.* | Den boedel beschrijven. *Faire l'inventaire de.* | Uitleggen. *Expliquer, interpréter.* | Iets wel *of* kwalijk —, *prendre qc. en bonne* ou *en mauvaise part.* | Het voor iemand —, *prendre le parti de qq.* | Aannemen, ontvangen. *Recevoir, accueillir.* | Een artikel in een dagblad —, *insérer un article dans un journal.* | Iemand in genade —, *admettre qq. en grâce.* | In ondertrouw —, *fiancer.* | Afmeten. *Mesurer, arpenter.* | (mar.) De kusten —, *lever les côtes.* | Ten hemel opgenomen worden, *monter au ciel.* | o. (met *hebben*). Gelukken. *Réussir.*

OPNEMER, z. m. *Examinateur, vérificateur, explorateur, observateur, m.* | Ontleener. *Emprunteur, m.*

OPNEMING, z. v. *Action f. de ramasser, de prendre, de lever* ou *de recueillir.* | — der stemmen, *scrutin, m.* | Onderzoek. *Examen, m.* | — eener rekening, *vérification f. d'un compte.* | Onthaal. *Accueil, m.* | Aanvaarding. *Réception, admission, f.*

OPNIEUW, bw. *De nouveau, derechef, encore une fois.*

OPNOEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Énumérer, nommer* ou *désigner l'un après l'autre, faire l'énumération de.*

OPNOEMING, z. v. *Énumération, f.*

OPOFFEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Sacrifier, immoler.* | Toewijden. *Consacrer, dédier, dévouer.* | Zich —. *Se sacrifier, s'immoler.* | Zich voor het vaderland —, *se sacrifier pour la patrie.* | Zich —. Zich toewijden. *Se dévouer, se consacrer.* | Zich Gode —, *se consacrer à Dieu.*

OPOFFERING, z. v. *Sacrifice, m., oblation, offrande, f.* | De — aan het kruis, *le sacrifice de la croix.* | (fig.) *Sacrifice, m.* | Toewijding. *Dévouement, m.*

OPONTBIEDEN, (*ontbood op, ontboden op, opontboden*,) st. *en* afsch. w. b. *Mander, faire venir, sommer, citer.*

OPONTBIEDING, z. v. *Ordre m. de venir, citation, sommation, f.*

OPONTBOD (zond. mv.), z. o. *Zie* OPONTBIEDING.

OPPAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lever, prendre.* | In pakken doen. *Mettre en paquets, empaqueter, emballer.* | (fam.) In hechtenis nemen. *Arrêter.* | o. (met *zijn*). *Décamper, plier bagage, déguerpir.*

OPPAS (zond. mv.), z. m. *Zie* OPPASSING.

OPPASSEN, zw. *en* afsch. w. b. Eenen hoed op [het hoofd] passen, *essayer un chapeau.* | Verzorgen. *Servir, soigner, garder.* | Eenen zieke —, *soigner* ou *garder un malade.* | Een paard —, *panser un cheval.* | o. (met *hebben*). Zijn best doen. *Prendre garde, être attentif, se bien comporter, faire son devoir.*

OPPASSEND, bn. *Appliqué, zélé, diligent, docile, obéissant.*

OPPASSENDHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne conduite, f.*

OPPASSER, z. m. *Serviteur, garde, m.* | — van zieken, *garde-malade, m.* | — in een ziekenhuis, *infirmier, m.* | (mil.) *Soldat servant, m., ordonnance, f.*

OPPASSING (zond. mv.), z. v. *Soin, m., attention, f.* | — der paarden, *pansage m. des chevaux.*

OPPASSTER, z. v. *Surveillante, servante, f.*

OPPER, z. m. Hooistapel. *Meule, f, tas m. de foin.*

OPPER, z. m. (mar.) Schuilplaats. *Abri, m.*

OPPERADMIRAAL, z. m. *Grand-amiral, m.*

OPPERAL (zond. mv.), z. m. *Dieu, l'Être suprême, m.*

OPPERBESTUUR (zond. mv.), z. o. *Administration supérieure, f.*

OPPERBESTUURDER, z. m. *Directeur m. en chef.*

OPPERBEVEL (zond. mv.), z. o. *Commandement m. en chef.*

OPPERBEVELHEBBER, z. m. *Commandant en chef, généralissime, m.*

OPPERBEVELHEBBERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Dignité f. de commandant en chef.*

OPPERBEWIND (zond. mv.), z. o. *Surintendance, direction principale, f.*

OPPERDEEL (—DEELEN), z. o. *Partie supérieure, f.*

OPPEREN, zw. *en* afsch. w. b. In oppers zetten. *Faire des meules* ou *des tas de foin* | Optassen. *Empiler, amonceler, entasser.* | Als metselknaap

werken. *Faire le métier de manœuvre* ou *d'aide-maçon.* ‖ Te berde brengen. *Mettre sur le tapis, proposer, avancer.*

OPPERGEBIED (zond. mv.), z. o. *Souveraineté, autorité souveraine*, f.

OPPERGEBIEDER, z. m. *Souverain, chef suprême*, m.

OPPERGERECHT, z. o. *Haute justice*, f., *tribunal suprême*, m.

OPPERGERECHTSHOF (–HOVEN), z. o. *Cour supérieure* ou *souveraine, haute cour, cour* f. *de cassation.*

OPPERGEZAG (zond. mv.), z. o. *Zie* OPPERGEBIED.

OPPERHEER (–HEEREN), z. m. *Maître, seigneur* ou *prince souverain*, m. ‖ God. *Maître du monde, Dieu*, m.

OPPERHEERSCHAPPIJ (zond. mv.), z. v. *Souveraineté, puissance souveraine*, f., *pouvoir suprême*, m.

OPPERHOOFD, z. o. *Chef, supérieur, commandant, maître*, m.

OPPERHUID (zond. mv.), z. v. *Épiderme*, m., *surpeau, cuticule*, f. ‖ (bot.) *Épiderme*, m., *cuticule, surfeuille*, f.

OPPERJAGER, z. m. *Premier veneur*, m.

OPPERJAGERMEESTER, z. m. *Grand veneur*, m.

OPPERJAGERMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de grand veneur.*

OPPERKAMERGERECHT (zond. mv.), z. o. *Chambre impériale*, f.

OPPERKAMERHEER (–HEEREN), z. m. *Grand chambellan, archichambellan*, m.

OPPERKANSELIER, z. m. *Archichancelier*, m.

OPPERKLEED (–KLEEDEREN), z. o. *Habit* m. *de dessus, tunique* f. *de dessus, surtout*, m.

OPPERKLERK, z. m. *Premier commis* ou *clerc, chef* m. *de bureau.*

OPPERKOOPMAN (–LIEDEN), z. m. (mar.) *Subrécargue*, m.

OPPERMACHT (zond. mv.), z. v. *Souverain pouvoir, pouvoir suprême*, m., *souveraineté, puissance* ou *autorité souveraine*, f.

OPPERMACHTIG, bn. *Souverain, suprême.* ‖ bw. *Souverainement.*

OPPERMACHTIG[LIJK], bw. *Zie* OPPERMACHTIG, bn.

OPPERMAJESTEIT (zond. mv.), z. v. *Majesté suprême*, f.

OPPERMAN (–LIEDEN, –LUÎ), z. m. *Aide-maçon, manœuvre*, m.

OPPEROFFICIER, z. m. *Officier supérieur*, m.

OPPERPRIESTER, z. m. *Grand prêtre, archiprêtre, souverain pontife*, m. ‖ Turksche —, *mufti*, m.

OPPERPRIESTERLIJK, bn. *Du grand prêtre.*

OPPERPRIESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Dignité* ou *charge* f. *de grand prêtre* ou *d'archiprêtre, pontificat*, m.

OPPERRECHTER, z. m. *Juge souverain, supérieur* ou *suprême, grand juge*, m.

OPPERSCHATMEESTER, z. m. *Directeur* m. *des finances.*

OPPERSCHENKER, z. m. *Grand échanson, archiéchanson*, m.

OPPERSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Presser de nouveau.* ‖ Door persen opnieuw glanzen. *Donner un nouveau lustre en pressant.*

OPPERSING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de presser de nouveau* ou *de donner un nouveau lustre en pressant.*

OPPERST, bn. *Supérieur, le plus haut, suprême, souverain, premier.* ‖ Het —e Wezen, *l'Être suprême*, m.

OPPERSTALMEESTER, z. m. *Grand écuyer, grand maréchal*, m.

OPPERSTE, z. m. *Supérieur, chef, maître*, m.

OPPERSTE, z. o. Zolder. *Grenier, étage le plus élevé*, m.

OPPERSTUURMAN (–LIEDEN), z. m. *Second*, m.

OPPERSTUURMANSCHAP (zond. mv.), z. o. *Office* ou *emploi* m. *de second.*

OPPERTOEZICHT (zond. mv.), z. o. *Surintendance*, f.

OPPERTOEZICHTER, z. m. *Surintendant*, m.

OPPERTOEZIENER, z. m. *Surintendant*, m.

OPPERVELDHEER (–HEEREN), z. m. *Général en chef, généralissime*, m.

OPPERVELDHEERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de général en chef* ou *de généralissime.*

OPPERVLAKKIG, bn. *Superficiel.* ‖ (fig.) *Superficiel, qui n'est pas profond.* ‖ bw. *Superficiellement.*

OPPERVLAKKIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est superficiel.* ‖ (fig.) *Manque* m. *de profondeur.*

OPPERVLAKKIG[LIJK], bw. *Zie* OPPERVLAKKIG, bw.

OPPERVLAKTE, z. v. *Superficie, surface, face*, f. ‖ De — der aarde, *la surface de la terre.*

OPPERVLIES, z. o. *Zie* OPPERHUID.

OPPERWAL (zond. mv.), z. m. (mar.) *Côté d'où* [illegible] *vient le vent, lof*, m.

OPPERWATER (zond. mv.), z. o. *Eau qui vient d'un* [illegible] *endroit élevé, souberme*, f.

OPPERWEZEN (zond. mv.), z. o. *Être suprême*, [illegible], *Dieu*, m.

OPPEUZELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Croquer* ou *man*[illegible]*ger entièrement.*

OPPIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Manger en bec*[illegible]*quetant, prendre avec le bec.*

OPPLAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coller sur.*

OPPLAKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de coller* [illegible] *sur qc.*

OPPLOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. Door ploegen [illegible] boven brengen. *Déterrer en labourant* ou [illegible] *la charrue.* ‖ Ontginnen. *Labourer, défricher* [illegible]

OPPLOEGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de dé*[illegible]*terrer en labourant.* ‖ Ontginning. *Défrichement*, m.

OPPOETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer.* ‖ Schoenen —, *cirer des souliers.*

OPPOFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPPROPPEN.

OPPOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attiser avec le croc, remuer avec l'attisoir.*

OPPOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPSCHIKKEN.

OPPORREN, zw. *en* afsch. w. b. *Éveiller en heurtant.*

OPPOSANT, z. m. *Opposant*, m.

OPPOSITIE (zond. mv.), z. v. *Opposition*, f.

OPPOTTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Thésauriser, épargner.*

OPPRONKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Orner, parer, embellir, ajuster.*

OPPROPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Empiffrer, gorger, bourrer, remplir à l'excès.* ‖ Zich — *S'empiffrer, se gorger, se bourrer.*

OPPROPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'empiffrer, de gorger* ou *de bourrer.*

OPPUILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Bouffir.*

OPPUILING, z. v. *Bouffissure*, f.

OPRAKELEN, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) *Raviver, rallumer.* ‖ (agric.) *Râteler.*

OPRAKELING (zond. mv.), z. v. (fig.) *Action* f. *de raviver* ou *de rallumer.* ‖ (agric.) *Action de râteler.*

OPRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être consommé* ou *dépensé.* ‖ b. (agric.) *Râteler.*

OPRAMMEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enfoncer* ou *forcer avec un bélier.*

OPRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ramasser* ‖ Eene speld —, *ramasser une épingle.* ‖ Opgeraapte vodden, *ramassis*, m. ‖ Oplichten. *Lever, soulever.* ‖ (fig.) Verzinnen, uitdenken. *Inventer, controuver, forger.*

bn. Onvervalscht. *Véritable, vrai.* ‖ tig. *Sincère, franc.* ‖ Rechtschapen. *lroit, probe, intègre, loyal.* ‖ bw. *Vé-ent, vraiment.* ‖ Openhartig. *Sincère-'ranchement.* ‖ — handelen, *agir loya-*

ELIJK], bw. *Zie* OPRECHT.

N, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPRICHTEN.

EID (zond. mv.), z. v. Openhartigheid. *te, sincérité,* f. ‖ Rechtschapenheid. *Can-'oiture, probité, bonne foi, loyauté,* f.

IG, z. v. *Zie* OPRICHTING.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Arranger.*

ING (zond. mv.), z. v. *Arrangement,* m.

, zw. *en* afsch. w. b. *Tendre vers le*

:N, zw. *en* afsch. w. b. Samenrekenen. *, calculer, additionner.* ‖ Oprakelen. *au moyen du croc* ou *de l'attisoir.*

NG, z. v. *Compte, calcul,* m, *addition,* rakeling. *Action* f. *d'attiser le feu.*

I, zw. *en* afsch. w. b. *Étirer, détirer, en tirant.*

N, zw. *en* afsch. w. b. *Dresser, élever,* ‖ Een standbeeld —, *ériger une statue.* iten, instellen. *Établir, fonder, créer,* r. ‖ Eene rechtbank —, *ériger* ou *établir unal.* ‖ Eene volkplanting —, *établir 'onie.* ‖ Bouwen. *Bâtir, ériger.* ‖ Moed men. *Encourager, ranimer, relever le de.* ‖ Vergoeden. *Compenser.* ‖ Zich —. *ser, se lever.*

R, z. m. *Fondateur,* m. ‖ (anat.) *Érec-*

NG (zond. mv.), z. v. *Érection,* f. ‖ ıg. *Fondation, institution, création,* f., *ement,* m. ‖ — eens standbeelds, *érec-ne statue.* ‖ — eener school, *fondation 'cole.*

, (*reed op, reden op, opgereden,*) st. *en* w. o. (met *zijn*). *Monter à cheval* ou *ure.* ‖ b. (met *hebben*). *Déchirer* ou *bles-allant à cheval* ou *en voiture.* ‖ (fig.) —, *obliger* ou *contraindre qq. à qc.*

, (*reet op, reten op, opgereten,*) st. *en* w. b. *Déchirer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se dé-s'ouvrir, se crevasser, se fendre.*

, zw. *en* afsch. w. b. *Râteler.*

, (*rees op, rezen op, opgerezen,*) st. *en* w. o. (met *zijn*). *Se lever.* ‖ Voor iemand *lever devant qq.* ‖ Zwellen. *S'enfler, se* ‖ Stijgen. *Monter.* ‖ Opkomen, ont-*S'élever, survenir.*

G (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se lever s'élever.* ‖ (chir.) *Enflure,* f., *gonflement,*)pklimming. *Ascension,* f.

', zw. *en* afsch. w. b. *Revenir, causer ›ports.* ‖ (triv.) *Roter.*

G, z. v. *Rapports,* m. pl., *vapeurs* f. pl. *'omac, éructation,* f. ‖ (triv.) *Rot,* m.

I, zw. *en* afsch. w. b. *Exciter, inciter, er.*

G, z. v. *Excitation, instigation,* f.

I, zw. *en* afsch. w. b. *Faire avancer le courant à force de rames.* ‖ o. (met *ıvancer à force de rames.*

(zond. mv.), z. m. Opbod. *Enchère, li-s,* f., *encan,* m. ‖ Bij — verkoopen, *à l'encan* ou *à l'enchère.* ‖ Oproeping. m.

N, (*riep op, opgeroepen,*) st. *en* afsch. *Appeler, nommer.* ‖ Opwekken. *Éveiller, er.* ‖ Bijeenroepen. *Convoquer.*

OPROEPER, z. m. *Celui qui appelle.* ‖ Wekker. *Réveilleur,* m.

OPROEPING, z. v. *Appel,* m. ‖ Namelijke —, *appel nominal.* ‖ Samenroeping. *Convocation,* f.

OPROER, z. o. *Émeute, révolte, sédition,* f., *soulèvement,* m., *rebellion,* f., *tumulte,* m. ‖ — stichten, stoken *of* verwekken, *exciter à la révolte, émeuter.*

OPROEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Remuer.* ‖ (hort.) *Mouver.*

OPROERIG, bn. *Séditieux, mutin, révolté, rebelle, tumultueux, insurrectionnel, factieux.* ‖ — maken, *soulever.* ‖ bw. *Séditieusement, tumultueusement.*

OPROERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Esprit* m. *de révolte.*

OPROERIG[LIJK], bw. *Zie* OPROERIG, bw.

OPROERKREET (-KRETEN), z. m. *Cri séditieux,* m.

OPROERLING, z. m. *en* v. *Rebelle,* m. *et* f., *révolté, insurgé,* m., *révoltée, insurgée,* f.

OPROERMAAKSTER, z. v. *Rebelle, révoltée,* f.

OPROERMAKER, z. m. *Séditieux, factieux, mutin, rebelle, révolté, insurgé, émeutier,* m.

OPROERSTICHTER, z. m. *Zie* OPROERMAKER.

OPROERSTICHTSTER, z. v. *Zie* OPROERMAAKSTER.

OPROERVAAN, z. v. *Drapeau* m. *de la rebellion.*

OPROERVINK, z. m. *Rebelle, révolté, boute-feu,* m.

OPROKKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre sur la quenouille.* ‖ (fig.) Opruien. *Exciter, inciter, instiguer, pousser à.*

OPROKKENING (zond. mv.), z. v. *Excitation, incitation, instigation,* f.

OPROLLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler, enrouler.*

OPROLLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rouler, enroulement,* m.

OPROOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITROEIEN.

OPROOSTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Griller, rôtir sur le gril.*

OPRUIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exciter, inciter, instiguer, provoquer, pousser à.*

OPRUIER, z. m. *Instigateur, boute-feu,* m.

OPRUIING, z. v. *Excitation, incitation, instigation,* f.

OPRUIMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider, débarrasser, dégager, débâcler.* ‖ Den openbaren weg —, *dégager la voie publique.* ‖ In orde brengen. *Ranger.* ‖ Vervroolijken. *Égayer.*

OPRUIMER, z. m. *Celui qui débarrasse* ou *qui dégage.* ‖ (artif.) *Pique-châsse,* m.

OPRUIMING, z. v. *Débarrassement,* m., *débâclage, débâclement, dégagement, débarras,* m. ‖ Het in orde brengen. *Arrangement,* m.

OPRUIMSTER, z. v. *Celle qui arrange.*

OPRUISTER, z. v. *Instigatrice,* f.

OPRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir avec violence.* ‖ o. (met *zijn*). *Marcher, avancer.*

OPRUSTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITRUSTEN.

OPSCHAFFEN, zw. *en* afsch. w. b. Verschaffen. *Fournir, donner.* ‖ Opdisschen. *Servir.* ‖ Opeten. *Manger tout.*

OPSCHAFFING (zond. mv.), z. v. Het verschaffen. *Action* f. *de fournir.* ‖ Het opdienen. *Service,* m. ‖ Het opeten. *Action* f. *de manger tout.*

OPSCHAFTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Manger tout.*

OPSCHAKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Raccourcir de chaînon en chaînon, hausser les chaînons de.*

OPSCHAVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Raboter de nouveau, polir en rabotant.*

OPSCHELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éveiller en sonnant.*

OPSCHENKEN, (*schonk op, opgeschonken,*) st. *en* afsch. w. b. *Verser sur.* ‖ Den theepot —, *verser de l'eau dans la théière.*

OPSCHEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Embarquer.* ‖

Opgescheept zijn met iemand *of* iets, *être embarrassé de qq.* ou *de qc.*

OPSCHEPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Prendre avec une cuiller.* ‖ Opdisschen. *Servir.* ‖ Het eten staat opgeschept, *on a servi.* ‖ (fig.) Breed —, *traiter avec profusion.* ‖ Met eene schop opnemen. *Prendre sur une pelle.*

OPSCHEPPER, z. m. Pollepel. *Cuiller* f. *à pot.*

OPSCHEREN, (*schoor op, schoren op, opgeschoren,*) st. *en* afsch. w. b. *Tondre, raser.* ‖ (jard.) *Tailler, rogner.*

OPSCHERPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aiguiser.* ‖ (fig.) Aanprikkelen. *Animer, exciter, aiguillonner, stimuler.* ‖ Den geest —, *aiguiser l'esprit.* ‖ (fig.) Vermeerderen. *Augmenter, redoubler.* ‖ Iemands aandacht —, *exciter l'attention de qq.*

OPSCHERPING, z. v. (fig.) *Aiguillon,* m.

OPSCHEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en déchirant, déchirer, écorcher.* ‖ o. (met *zijn*). *Se déchirer, être déchiré.*

OPSCHEURING, z. v. *Déchirure,* f., *déchirement,* m.

OPSCHIETEN, (*schoot op, schoten op, opgeschoten,*) st. *en* afsch. w. b. Naar boven schieten. *Faire monter en tirant, faire voler en l'air.* ‖ Vuurpijlen —, *lancer des fusées.* ‖ Duiven —, *donner la volée à des pigeons.* ‖ (mar.) Eenen kabel —, *rouer un câble.* ‖ Met een schot openen. *Ouvrir par un coup de feu.* ‖ o. (met *zijn*). Opgroeien. *Croître, grandir, pousser.* ‖ In de hoogte glijden. *Monter, se retrousser.* ‖ Voor den dag komen. *Paraître, arriver, approcher, avancer.* ‖ Driftig worden. *Se fâcher, s'emporter.*

OPSCHIK (zond. mv.), z. m. *Parure, toilette,* f. ‖ Versiering. *Atours,* m. pl., *ajustement, ornement, embellissement,* m.

OPSCHIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Parer, orner, embellir, ajuster, arranger.* ‖ Zich —. *S'ajuster, se parer.* ‖ Zich te veel —, *se requinquer.* ‖ o. (met *hebben*). *Reculer, se reculer, se ranger, faire place.* ‖ Schik wat op, *reculez un peu.*

OPSCHIKKER, z. m. *Décorateur, enjoliveur,* m.

OPSCHIKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de parer, d'embellir, d'ajuster* ou *d'arranger.*

OPSCHILDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Peindre, repeindre.* ‖ Al schilderend verbruiken. *Employer* ou *consommer en peignant.*

OPSCHOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. (hydraul.) *Rehausser avec des planches et de la terre.*

OPSCHOEIING, z. v. *Rehaussement* m. *au moyen de planches et de terre.*

OPSCHOFFELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Détacher en sarclant, sarcler.*

OPSCHOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cahoter, secouer, soulever par secousses.*

OPSCHOMMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Chercher en remuant tout.*

OPSCHOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Obtenir en mendiant.*

OPSCHOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Met eene schop wegruimen. *Enlever avec une pèlle.* ‖ Al schoppend openen. *Ouvrir* ou *enfoncer à coups de pieds.*

OPSCHORSEN, zw. *en* afsch. w. b. Uitstellen. *Remettre, ajourner, suspendre, surseoir, différer, retarder.*

OPSCHORSING, z. v. *Surséance,* f., *sursis, délai, ajournement,* m., *suspension, remise,* f.

OPSCHORTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Trousser, retrousser.* ‖ Het voorhoofd —, *rider le front.* ‖ Uitstellen. *Zie* OPSCHORSEN.

OPSCHORTING, z. v. *Retroussement,* m. ‖ Uitstel. *Zie* OPSCHORSING.

OPSCHOTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Servir dans des plats.*

OPSCHRABBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir* ou *déchirer avec qc. de pointu, racler, gratter, écorcher.*

OPSCHRANDEREN, zw. *en* afsch. w. b. Het verstand opscherpen. *Aiguiser l'esprit, rendre l'esprit plus pénétrant.*

OPSCHRANSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dévorer, avaler avec avidité.*

OPSCHRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPSCHRABBEN.

OPSCHRAPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ouvrir* ou *de déchirer avec qc. de pointu.*

OPSCHRIFT, z. o. *Suscription, inscription, épigraphe,* f. ‖ — eens briefs, *adresse* f. *d'une lettre.* ‖ Titel. *Titre,* m. ‖ — eens gedenkpennings, *légende* f. *d'une médaille.*

OPSCHRIJFBOEKJE, z. o. *Mémorandum, agenda, livret,* m.

OPSCHRIJFSTER, z. v. *Celle qui inscrit, qui marque* ou *qui annote.*

OPSCHRIJVEN, (*schreef op, schreven op, opgeschreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Inscrire, marquer, annoter, noter, enregistrer, mettre* ou *coucher par écrit.*

OPSCHRIJVER, z. m. *Celui qui inscrit, qui marque* ou *qui annote, enregistreur,* m.

OPSCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'inscrire.* ‖ Lijst. *Liste,* f.

OPSCHROBBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Frotter, nettoyer avec un frottoir.* ‖ Opkrabben. *Ouvrir* ou *déchirer en grattant, égratigner, gratter, écorcher.*

OPSCHROKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Manger* ou *avaler goulûment, dévorer, engloutir.*

OPSCHROKKER, z. m. *Gourmand, glouton, goulu, goinfre,* m.

OPSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Remuer, secouer.* ‖ Het bed —, *secouer le lit.* ‖ Ontstellen. *Alarmer, troubler, consterner.*

OPSCHUDDING, z. v. *Remuement, secouement,* m. ‖ (fig.) Veel — veroorzaken, *causer beaucoup de trouble.* ‖ Oploop. *Trouble, soulèvement,* m., *émeute,* f.

OPSCHUIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer avec la brosse.*

OPSCHUIERING (zond. mv.), z. v. *Nettoyage* m. *au moyen de la brosse.*

OPSCHUIMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rejeter en écumant.* ‖ o. (met *zijn*). *Écumer, jeter de l'écume, s'élever en écumant.*

OPSCHUIVEN, (*schoof op, schoven op, opgeschoven,*) st. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en élevant.* ‖ Uitstellen. *Différer, remettre, retarder, surseoir.* ‖ o. (met *zijn*). *Reculer, faire place.*

OPSCHUIVING, z. v. *Action* f. *d'ouvrir en élevant.* ‖ Uitstel. *Remise,* f., *délai, renvoi, retardement,* m. ‖ Terugwijking. *Reculement,* m.

OPSCHUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer en écurant, écurer, nettoyer.* ‖ Door schuren wonden. *Déchirer* ou *blesser en écurant.*

OPSCHUTTEN, zw. *en* afsch. w. b. Het water —, *retenir* ou *arrêter l'eau par une écluse.*

OPSCHUTTING, z. v. *Écluse,* f.

OPSIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Parer, orner, embellir, ajuster.*

OPSIERING, z. v. *Parure,* f., *ornement, embellissement, ajustement,* m.

OPSIERSEL, z. o. *Ornement,* m.

OPSJORREN, zw. *en* afsch. w. b. *Relever.* ‖ (mar.) De kooien —, *relever les branles.*

NG (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de relever*. er kooien, *action de relever les branles*.

, (*sloeg op, opgeslagen*.) st. *en* afsch. w. sser, *lever, élever, relever*. || Eene tafel ver *les abattants d'une table*. || Een bed 'esser ou *monter un lit*. || Zijne woning stad —, *s'établir dans une ville*. || Eene —, *dresser* ou *tendre une tente*. || Eene aats —, *asseoir un camp*. || De oogen ver *les yeux*. || (jeu.) Eene kaart —, *une carte*. || Openen. *Ouvrir*. || Opbreken. er. || Omslaan. *Retrousser, replier*. || Zijne n —, *retrousser ses manches*. || Verdrijven. , *débusquer*. || (comm.) Opdoen. *Faire on de*. || Den prijs hooger stellen. *Augle prix de*. || o. (met *zijn*). Uitspruiten. r, *croître*. || Opdampen. *S'exhaler, s'élever*. t geven. *Suer, ressuer*. || Duurder worden. ir, *renchérir, devenir plus cher, hausser*. koorn is opgeslagen, *le blé a enchéri* ou

(-SLAGEN), z. m. (taill.) *Parement, revers*, m. || Verhooging van prijs. *Hausse*, f., *issement, renchérissement*, m. || Opbod. *e*, f. || Bij den — verkoopen, *vendre à re*. || — der oogen, *regard, aspect, coup elin* m. *d'œil*. || (mus.) *Levé*, m.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Ragréer*.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner vers le haut*.

EREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *ner à pas lents*.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner vers le haut*.

N, zw. *en* afsch. w. b. *Remplir de boue terre*. || o. (met *zijn*). *Se remplir de boue terre*.

NG, z. v. *Accoulin, atterrissement* m. *de*

N, (*sleep op, slepen op, opgeslepen*,) st. ch. w. b. *Aiguiser de nouveau*.

NG (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'aiguiser nveau*.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPSLOKKEN.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Avaler, engloutir*.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Retrousser*. || broek —, *retrousser son pantalon*.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Gober, humer*, . || Een ei —, *humer* ou *gober un œuf*.) *Absorber*.

END, bn. (méd. et bot.) *Absorbant*.

ING, z. v. (méd. et bot.) *Absorption*, f.

EN, (*sloot op, sloten op, opgesloten*,) st. ch. w. b. Met eenen sleutel openen. *Ouvrir une clef*. || Wegsluiten. *Serrer, enfermer*. ieren —, *serrer des papiers*. || Vastzetten. *sonner, enfermer, claquemurer*. || Zich —. *rmer*.

ING, z. v. *Action* f. *de serrer* ou *d'en-r*. || Vastzetting. *Reclusion*, f., *emprisont*, m.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPSLORPEN.

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en for-* || Al smedend verbruiken. *Employer en ant*.

EN, (*smeet op, smeten op, opgesmeten*,) st. sch. w. b. *Zie* OPWERPEN.

(zond. mv.), z. m. *Zie* OPSMUKKING.

KEN, zw. *en* afsch. w. b. *Parer, orner*, r. || Zich —. *Se parer, s'attifer*.

KING (zond. mv.), z. v. *Parure*, f., *ornem*.

LEN, zw. *en* afsch. w. b. *Manger goulû* || Met smullen verteren. *Dissiper en bonne*

OPSNAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Schielijk binnenslaan. *Happer, avaler*.

OPSNIJDEN, (*sneed op, sneden op, opgesneden*,) st. *en* afsch. w. b. Beginnen te snijden. *Entamer*. || Een brood —, *entamer un pain*. || Eenen haas —, *découper un lièvre*. || Open-snijden. *Ouvrir en coupant, couper*. || Een boek —, *couper les feuilles d'un livre*. || Eenen visch —, *vider un poisson*. || (fig.) Opzeggen. *Réciter* ou *déclamer avec emphase*. || o. (met *hebben*). Pochen. *Gasconner, hâbler*.

OPSNIJDER, z. m. *Celui qui entame, qui coupe* ou *qui tranche*. || Pocher. *Hâbleur, fanfaron*, m.

OPSNIJDERIJ, z. v. Pocherij. *Gasconnade, hâblerie, fanfaronnade*, f.

OPSNIJDING, z. v. *Entamure, coupe, dissection*, f. || Pocherij. *Gasconnade, hâblerie, fanfaronnade*, f.

OPSNOEPEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Croquer*.

OPSNUFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Trouver* ou *découvrir à force de fureter*.

OPSNUIVEN, (*snoof op, snoven op, opgesnoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Attirer dans le nez, renifler*. || (fig.) Opsporen. *Trouver* ou *découvrir à force de fureter*.

OPSNUIVING (zond. mv.), z. v. *Reniflement*, m.

OPSOMMEN, zw. *en* afsch. w. b. Optellen. *Additionner, compter*. || Opnoemen. *Énumérer*.

OPSOMMING, z. v. Opnoeming. *Énumération*, f.

OPSPALKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir* ou *étendre avec des broches de bois* ou *des éclisses*. || (fig.) Wijd openzetten. Den mond —, *bayer*. || De oogen —, *ouvrir de grands yeux*.

OPSPALKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ouvrir* ou *d'étendre avec des broches de bois* ou *des éclisses*. || (fig.) *Action* f. *de bayer*.

OPSPANNEN, (*spande op, opgespannen*,) st. *en* afsch. w. b. Boven iets spannen. *Tendre, étendre* ou *attacher sur*. || Spannen. *Bander*. || Eene trom —, *bander un tambour*. || o. (met *zijn*). *Bander, s'enfler, se déployer*. || (met *hebben*). (fam.) Uitvaren. *Se déchaîner contre*.

OPSPANNING, z. v. *Action de tendre* ou *de bander, tension*, f. || Opgezetheid, wind. *Flatuosité*, f.

OPSPAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Épargner*.

OPSPELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lever et épingler, lever et attacher avec des épingles*.

OPSPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Se mettre à jouer*. || Eene kaart —, *jouer une carte*. || o. (met *hebben*). Uitvaren. *Se déchaîner contre*.

OPSPERREN, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir entièrement* ou *tout à fait*. || Den mond —, *tenir la bouche ouverte*.

OPSPERRING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ouvrir entièrement*.

OPSPEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OPSPOREN.

OPSPEURING, z. v. *Zie* OPSPORING.

OPSPIJZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Manger tout*.

OPSPINNEN, (*spon op, opgesponnen*,) st. *en* afsch. w. b. *Filer tout ce qui était à filer*. || Al spinnend wonden. *Blesser en filant*.

OPSPITSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Effiler, rendre pointu*.

OPSPITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Remuer avec la bêche, bêcher, fouir*.

OPSPLIJTEN, (*spleet op, spleten op, opgespleten*,) st. *en* afsch. w. b. *Fendre*. || o. (met *zijn*). *Se fendre*.

OPSPLIJTING (zond. mv.), z. v. *Action de fendre, fente*, f.

OPSPOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter sur la côte, rejeter* (*en parlant de la mer*). || Nog eens spoelen. *Rincer* ou *laver de nouveau*.

OPSPOREN, zw. *en* afsch. w. b. *Chercher*, *rechercher*, *tâcher de trouver*. ‖ Iemand —, *être à la piste de qq.* ‖ Vinden. *Trouver*, *découvrir*. ‖ (chass.) *Dépister*.

OPSPORING, z. v. *Recherche*, *perquisition*, f. ‖ Ontdekking. *Découverte*, f.

OPSPOUWEN, (*spouwde op*, *opgespouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Fendre*. ‖ o. (met *zijn*). *Se fendre*.

OPSPRAAK (zond. mv.), z. v. Berisping. *Blâme*, m., *censure*, f., *reproche*, m. ‖ In — komen, *donner prise à la censure*. ‖ Buiten —, *irréprochablement*.

OPSPRAKELIJK, bn. *Blâmable*, *répréhensible*. ‖ bw. *D'une manière blâmable* ou *répréhensible*.

OPSPRINGEN, (*sprong op*, *opgesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sauter*, *sauter en l'air*, *bondir*, *rebondir*, *tressaillir*. ‖ Van blijdschap —, *tressaillir* ou *sauter de joie*. ‖ Openspringen. *S'ouvrir avec force* ou *en sautant*, *se détacher brusquement*. ‖ Barsten, spleten krijgen. *Se fendre*, *gercer*, *se gercer*, *se crevasser*.

OPSPRUITEN, (*sproot op*, *sproten op*, *opgesproten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Germer*, *pousser*, *bourgeonner*. ‖ Groeien. *Croître*.

OPSPUITEN, (*spoot op*, *spoten op*, *opgespoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire jaillir en haut*. ‖ o. (met *zijn*). *Jaillir en haut*.

OPSTAAN, (*stond op*, *opgestaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Zich oprichten. *Se lever*, *se dresser*. ‖ Van den grond —, *se lever de terre*. ‖ Van de tafel —, *se lever de table*. ‖ Uit het bed —, *sortir du lit*, *se lever*. ‖ Ik sta vroeg op, *je me lève de grand matin* ‖ Van het ziekbed —, *relever de maladie*. ‖ Ontstaan. *S'élever*, *paraître*, *se montrer*. ‖ Er stond een onweder op, *il s'éleva une tempête*. ‖ Van de dooden —, *ressusciter*. ‖ Zich verzetten. *Se révolter*, *se soulever*, *s'élever*. ‖ Tegen iemand —, *s'élever*, *se soulever* ou *se révolter contre qq.*

OPSTAL (zond. mv.), z. m. *Bâtiment* m. *sans le terrain sur lequel il est construit*. ‖ (impr.) *Train* m *de presse*.

OPSTALLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre à l'étable*.

OPSTAND, z. m. *Révolte*, *rebellion*, *insurrection*, *émeute*, *sédition*, f., *soulèvement*, m.

OPSTANDELING, z m. *en* v. *Révolté*, *insurgé*, *séditieux*, *mutin*, m., *rebelle*, m. *et* f.

OPSTANDING (zond. mv,), z. v. Het opstaan van den dood. *Résurrection*, f., ‖ — uit de zonde, *conversion*, *régénération*, f.

OPSTAPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entasser*, *empiler*, *amonceler*, *accumuler*. ‖ Koopwaren —, *entasser des marchandises*. ‖ Schooven —, *ameulonner*.

OPSTAPELING, z. v. *Entassement*, *empilement*, *amoncellement*, m. ‖ Stapel. *Amas*, m., *pile*, f.

OPSTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller* ou *marcher vers le haut*, *monter*. ‖ Weggaan. *S'en aller*.

OPSTEIGEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se cabrer*.

OPSTEKEN, (*stak op*, *staken op*, *opgestoken*,) st. *en* afsch. w. b. In de hoogte steken. *Lever*, *élever*. ‖ De handen —, *lever les mains*. ‖ Het hoofd —, *lever la tête*. ‖ Zijne ooren —, *dresser les oreilles*; (fig.) *prendre le mors aux dents*, *entrer en fureur*. ‖ Eene vlag —, *arborer un pavillon*. ‖ Openen. *Crocheter*, *ouvrir*. ‖ Een slot —, *crocheter une serrure*. ‖ Een vat bier —, *percer un tonneau de bière*. ‖ Boter —, *faire provision de beurre*. ‖ In de scheede steken. *Rengaîner*. ‖ In den zak steken. *Mettre en poche*, *empocher*. ‖ Ontsteken. *Allumer*. ‖ Eene kaars —, *allumer une chandelle*. ‖ (grav.) *Toucher*. ‖ Eene keel als eene klok —, *jeter les hauts cris*. ‖ o. (met *zijn*). Vermeerderen. *Augmenter*. ‖ Sterker worden. *Fraîchir*, *devenir plus fort* (*en parlant du vent*). ‖ (mar.) *Avoyer*. ‖ Het strootje trekken. *Tirer à la courte-paille*. ‖ (met *hebben*). Zich boven zijnen staat kleeden. *S'habiller au dessus de son état*.

OPSTEKER, z. m. *Celui qui lève*. ‖ Ontsteker. *Allumeur*, m. ‖ Groot mes. *Grand couteau*, m. ‖ (serr.) *Rossignol*, *crochet*, m.

OPSTEKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lever d'arborer*, *d'ouvrir* ou *de percer*.

OPSTEL, z. o. Ontwerp. *Plan*, *projet*, m., *ébauche*, *esquisse*, f., *croquis*, m. ‖ Eerste — van een geschrift, *minute*, f. ‖ Schooltaak. *Composition*, f., *thème*, *devoir*, m.

OPSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. Ontwerpen. *Projeter*, *dresser*, *ébaucher*, *esquisser*. ‖ Samenstellen, schrijven. *Composer*, *rédiger*, *écrire*. ‖ Aanteekenen. *Noter*, *enregistrer*.

OPSTELLER, z. m. *Auteur*, *rédacteur*, m.

OPSTELLING, z. v. Ontwerp. *Plan*, *projet*, m. ‖ Schriftelijke —, *rédaction*, *composition*, f. ‖ Schikking eener redevoering. *Disposition* f. *d'un discours*.

OPSTEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. Onderling afspreken. *Concerter*, *arrêter*, *résoudre*.

OPSTIJGEN, (*steeg op*, *stegen op*, *opgestegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Monter*, *s'élever*. ‖ De rook stijgt op, *la fumée monte*. ‖ Eenen berg —, *monter sur une montagne*.

OPSTIJGING, z. v. *Élévation*, *ascension*, f. ‖ (méd.) —en, *vapeurs*, f. pl. ‖ —en uit de maag, *rapports*, m. pl.

OPSTIJVEN, (*steef op*, *steven op*, *opgesteven*,) st. *en* afsch. w. b. *Raffermir*. ‖ De wasch —, *empeser le linge*. ‖ o. (met *zijn*). *Se raffermir*, *se raidir*. ‖ Dik worden. *S'épaissir*.

OPSTIJVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'affermir*, *d'empeser* ou *de s'épaissir*.

OPSTOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attiser*. ‖ Het vuur —, *attiser le feu*. ‖ Verbranden. *Brûler*. ‖ Al het hout —, *brûler tout le bois*. ‖ Ophitsen. *Exciter*, *instiguer*, *pousser à*.

OPSTOKER, z. m. *Attiseur*, m. ‖ Ophitser. *Boutefeu*, *instigateur*, m.

OPSTOKERIJ, z. v. *Instigation*, *incitation*, f.

OPSTOKING, z. v. *Action* f. *d'attiser*. ‖ Ophitsing. *Instigation*, *excitation*, *incitation*, f.

OPSTOOKSTER, z. v. *Celle qui attise*. ‖ Ophitster. *Instigatrice*, f.

OPSTOOTEN, (*stiet* of *stootte op*, *opgestooten*,) st. *en* afsch. w. b. In de hoogte stooten. *Pousser vers le haut*, *faire monter*. ‖ (chass.) Opjagen. *Lancer*. ‖ Eenen haas —, *lancer un lièvre*. ‖ Openstooten. *Ouvrir en heurtant* ou *en poussant*. ‖ Door stooten verwonden. *Blesser en poussant*, *écorcher en donnant contre qc.* ‖ Vinden. *Trouver*, *rencontrer*. ‖ Iemand —, *découvrir* ou *déterrer qq.* ‖ Door eenen stoot doen opstaan. *Faire lever en poussant*.

OPSTOOTER, z. m. Jakhals. *Haridelle*, *rosse*, *mazette*, f., *mauvais cheval*, m.

OPSTOOTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pousser vers le haut* ou *d'ouvrir en poussant*.

OPSTOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucher*, *arrêter*, *retenir*. ‖ Het water —, *arrêter l'eau*. ‖ Vol stoppen. *Remplir*, *bourrer*.

OPSTOPPER, z. m. (fam.) Oorveeg. *Soufflet*, m.

OPSTOPPING, z. v. *Action* f. *de boucher*, *d'arrêter* ou *de retenir*. ‖ (méd.) — des waters, *rétention* f. *d'urine*.

OPSTOVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étuver.*

OPSTOVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'étuver.* ‖ Het opgestoofde. *Étuvée*, f.

OPSTREVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tâcher de monter.*

OPSTRIJDEN, (*streed op, streden op, opgestreden*,) st. *en* afsch. w. b. *S'obstiner à vouloir persuader* ou *prouver, s'efforcer de persuader* ou *de prouver.*

OPSTRIJKEN, (*streek op, streken op, opgestreken*,) st. *en* afsch. w. b. Uitspreiden. *Étendre sur.* ‖ Opwaarts strijken. *Relever, retrousser.* ‖ Glad strijken. *Repasser.* ‖ Opnemen. *Prendre, empocher.*

OPSTRIJKING, z. v. Uitspreiding. *Action* f. *d'étendre.* ‖ Het opwaarts strijken. *Retroussement*, m.

OPSTRIJKMES, z. o. *Amassette*, f.

OPSTROOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Retrousser.* ‖ Zijne mouwen —, *retrousser ses manches.* ‖ De huid —, *enlever la peau, écorcher.*

OPSTUIVEN, (*stoof op, stoven op, opgestoven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'envoler en poussière, s'élever en l'air comme de la poussière.* ‖ Toornig worden. *S'emporter, se mettre en colère, prendre feu.*

OPSTUTTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étayer.* ‖ (mar.) *Poser les allonges.*

OPSTUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arrêter* ou *retenir l'eau, faire monter l'eau en l'arrêtant.*

OPSTUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'arrêter l'eau* ou *de faire monter l'eau en l'arrêtant.*

OPTAKELEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Funer, gréer.* ‖ Eenen mast —, *funer un mât.* ‖ Een schip —, *gréer un vaisseau.* ‖ Ophijschen. *Hisser, guinder, élever avec des poulies.*

OPTAKELING, z. v. *Gréement*, m. ‖ Het ophijschen. *Guindage*, m.

OPTARNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Découdre.* ‖ o. (met *zijn*). *Se découdre, se défaire.*

OPTASSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entasser, empiler, mettre en tas* ou *en piles, amonceler.*

OPTATIEF, z. m. (gramm.) *Optatif*, m.

OPTEEKENAAR, z. m. *Marqueur*, m.

OPTEEKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer, noter, annoter.* ‖ Op een register stellen. *Enregistrer.* ‖ Eene teekening afmaken. *Achever un dessin.*

OPTEEKENING, z. v. *Note, notice, annotation*, f.

OPTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. Samentellen. *Additionner.* ‖ Berekenen. *Compter, calculer.* ‖ Achter elkander noemen. *Énumérer, faire l'énumération de, dénombrer.*

OPTELLER, z. m. Opnoemer. *Énumérateur*, m. ‖ Berekenaar. *Calculateur*, m.

OPTELLING, z. v. Samentelling. *Addition*, f. ‖ (arith.) *Numération*, f. ‖ Berekening. *Calcul*, m. ‖ Het achter elkander noemen. *Énumération*, f., *dénombrement*, m.

OPTELSTER, z. v. *Calculatrice*, f.

OPTEREN, zw. *en* afsch. w. b. Verteren, opmaken. *Dépenser, dissiper.* ‖ Eten. *Manger.*

OPTEEREN, zw. *en* afsch. w. b. Met teer besmeren. *Goudronner.*

OPTICA (zond. mv.), z. v. *Optique*, f.

OPTICHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Accuser, imputer.*

OPTICHTING, z. v. *Accusation, imputation*, f.

OPTIJGEN, (*teeg* of *tijgde op, tegen* of *tijgden op, opgetegen* of *opgetijgd*,) st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Accuser, imputer.*

OPTIJGING, z. v. *Accusation, imputation*, f.

OPTILLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lever, soulever.*

OPTILLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lever* ou *de soulever.*

OPTIMIST, z. m. *Optimiste*, m.

OPTIMMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Bâtir, construire, élever.* ‖ Herbouwen. *Rebâtir, reconstruire.*

OPTIMMERING, z. v. *Bâtisse, construction*, f. ‖ Het herbouwen. *Reconstruction*, f.

OPTISCH, bn. *Optique.*

OPTOCHT, z. m. *Marche*, f. ‖ In — zijn, *être en marche.* ‖ — te paard, *cavalcade*, f.

OPTOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Parer, orner, embellir, ajuster, attifer.* ‖ Zich —. *Se parer, s'attifer.* ‖ Zich te veel —, *se requinquer.*

OPTOOIING, z. v. *Parure*, f., *ornement, embellissement, ajustement*, m., *atours*, m. pl., *toilette*, f.

OPTOOISEL, z. o. *Zie* OPTOOIING.

OPTOOMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Brider, mettre la bride à.* ‖ Een paard —, *brider un cheval.* ‖ (chap.) Eenen hoed —, *retrousser un chapeau.*

OPTOOMING, z. v. *Action* f. *de brider.* ‖ (chap.) — eens hoeds, *retroussement* m. *d'un chapeau.*

OPTOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Apiquer.*

OPTORNEN, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. *Zie* OPTARNEN.

OPTREDEN, (*trad op, traden op, opgetreden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Naar de hoogte treden. *Monter en marchant.* ‖ Verschijnen. *Paraître.* ‖ Op het tooneel treden. *Paraître sur la scène.*

OPTREDING, z. v. *Action* f. *de monter en marchant.* ‖ (fig. et théât.) *Entrée*, f. ‖ Eerste —, *début*, m.

OPTREK, z. m. *Pied-à-terre, appartement, logement, quartier*, m.

OPTREKKEN, (*trok op, opgetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. Opentrekken. *Ouvrir en tirant.* ‖ Eene flesch —, *déboucher une bouteille.* ‖ Over iets spannen. *Tendre, tirer.* ‖ Snaren —, *mettre des cordes à un instrument de musique.* ‖ In de hoogte trekken. *Tirer en haut.* ‖ Ophijschen. *Hisser, guinder, monter.* ‖ Opbouwen. *Exhausser, bâtir, élever.* ‖ Eenen muur —, *élever un mur.* ‖ Een huis —, *bâtir une maison.* ‖ Opvoeden. *Élever, nourrir.* ‖ Kinderen —, *élever des enfants.* ‖ Optellen. *Additionner.* ‖ De wacht —, *monter la garde.* ‖ o. (met *zijn*). In de hoogte getrokken worden. *S'élever en l'air, monter et se dissiper, monter.* ‖ De mist trekt op, *le brouillard se dissipe.* ‖ Zich op weg begeven. *Décamper, se mettre en marche, partir.* ‖ (met *hebben*). Onrustig zijn. *Être turbulent.*

OPTREKKING, z. v. *Action* f. *d'élever* ou *de monter.* ‖ Opvoeding. *Éducation*, f. ‖ Optelling. *Addition*, f. ‖ Marsch. *Marche*, f.

OPTROEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Troef spelen. *Jouer atout.*

OPTUIGEN, zw. *en* afsch. w. b. (man.) *Harnacher, enharnacher.* ‖ (mar.) *Gréer.*

OPTUIGER, z. m. (man.) *Harnacheur*, m. ‖ (mar.) *Gréeur*, m.

OPTUIGING, z. v. (man.) *Harnachement, enharnachement*, m. ‖ (mar.) *Gréement*, m.

OPVAART (zond. mv.), z. v. *Ascension, montée*, f. ‖ Het opvaren van eene rivier. *Action de remonter une rivière, montée* f. *d'une rivière.*

OPVANGEN, (*ving op, opgevangen*,) st. *en* afsch. w. b. *Prendre, saisir, arrêter.* ‖ Brieven —, *intercepter des lettres.* ‖ Eenen dief —, *saisir un voleur.* ‖ Water —, *recueillir de l'eau.* ‖ Eenen bal —, *prendre une balle à la volée.*

OPVAREN, (*voer op, opgevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Remonter* ou *monter une rivière, un fleuve, etc.* ‖ Oprijzen. *S'élever en l'air.* ‖ Ten

hemel —, *monter au ciel.* || (fig.) Toornig worden. *S'emporter, se fâcher violemment, prendre feu.*
OPVARENDE, z. m. *en* v. *Personne irascible*, f.
OPVATTEN, zw. *en* afsch. w. b. Vatten en opheffen. *Ramasser, lever de terre.* || Nemen. *Prendre.* || Haat tegen iemand —, *concevoir de la haine contre qq.* || Aanzien. *Envisager, considérer, prendre.* || Iets wel *of* kwalijk —, *prendre qc. en bonne* ou *en mauvaise part.* || Begrijpen. *Concevoir.* || Men moet dat woord in eenen anderen zin —, *il faut prendre ce mot dans un autre sens.*
OPVATTING, z. v. *Action* f. *de ramasser* ou *de recueillir.* || (fig.) Begrip. *Idée, conception*, f. || Verkeerde —, *fausse interprétation*, f.
OPVAZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Empiffrer.*
OPVEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer* ou *ôter en essuyant, essuyer.*
OPVEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre en vente* ou *à l'enchère, vendre au plus offrant* ou *par licitation.*
OPVEILING (zond. mv.), z. v. *Encan*, m., *enchère, licitation, vente à l'enchère, vente publique*, f.
OPVERVEN, zw. *en* afsch. w. b. Opnieuw verven. *Reteindre, repeindre.* || Door verven verbruiken. *Employer en teignant* ou *en peignant.*
OPVERVING, z. v. *Action* f. *de reteindre* ou *de repeindre, d'employer en teignant* ou *en peignant.*
OPVETEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Aiguilletter, retrousser avec des aiguillettes.*
OPVIJLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Polir en limant.* || Opnieuw vijlen. *Limer de nouveau.*
OPVIJLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de polir en limant* ou *de limer de nouveau.*
OPVIJZELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Élever au moyen d'un vérin, d'un cric, etc.* || (fig.) Roemen. *Exalter, élever, vanter, louer.*
OPVIJZELING, z. v. *Action* f. *d'élever au moyen d'un vérin.* || (fig.) Buitensporige lof. *Louange excessive*, f.
OPVIJZEN, st. *en* afsch. w. b. *Élever, exhausser.* || (fig.) Aanhitsen. *Exciter.* || Tegen elkander —, *aigrir l'un contre l'autre.*
OPVISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pêcher, retirer de l'eau.* || (fig.) *Déterrer, découvrir.*
OPVLECHTEN, (*vlocht op, opgevlochten*,) st. *en* afsch. w. b. *Relever en tressant, relever en tresses.*
OPVLIEGEN, (*vloog op, vlogen op, opgevlogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). In de hoogte vliegen. *S'envoler, prendre l'essor.* || (fig.) Schielijk opstaan. *Se lever promptement* ou *brusquement.* || Snel oploopen. *Monter rapidement.* || Schielijk opengaan. *S'ouvrir tout-à-coup.* || Opspringen. *Sauter en l'air.* || Toornig worden. *S'emporter, se mettre en colère, prendre feu.*
OPVLIEGEND, bn. *Colère, colérique, emporté, fougueux, irascible.*
OPVLIEGENDHEID (zond. mv.), z. v. *Colère*, f., *emportement*, m., *irascibilité*, f.
OPVLIEGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'envoler, vol*, m., *volée*, f. || Toorn. *Colère*, f., *emportement*, m.
OPVLIJMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire une incision, ouvrir avec une lancette* ou *un bistouri.*
OPVLIJMING (zond. mv.), z. v. *Incision*, f.
OPVLOEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Évoquer.*
OPVOEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nourrir, élever.* || Opbrengen. *Élever, donner de l'éducation à.*
OPVOEDER, z. m. *Éducateur, pédagogue*, m.
OPVOEDING, z. v. *Éducation*, f. || Huis van —, *pensionnat*, m.
OPVOEDINGSGESTICHT, z. o. *Établissement public d'éducation, pensionnat*, m.
OPVOEDINGSKUNST (zond. mv.), z. v. *Zie* OPVOEDKUNDE.
OPVOEDKUNDE (zond. mv.), z. v. *Pédagogie*, f.
OPVOEDKUNDIG, bw. *Pédagogique.*
OPVOEDKUNDIGE, z. m. *en* v. *Personne* f. *versée dans la pédagogie.*
OPVOEDSTER, z. v. *Éducatrice*, f.
OPVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire monter* ou *remonter, transporter.* || Opleiden. *Conduire* ou *mener en haut.* || (théât.) *Monter, représenter.* || Een stuk —, *représenter* ou *jouer une pièce.* || (fig.) Verheffen. *Élever.*
OPVOERING, z. v. *Action* f. *de transporter* ou *de conduire en haut.* || — eens tooneelstuks, *représentation* f. *d'une pièce de théâtre.*
OPVOLGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Succéder à, remplacer.* || Zijnen vader —, *succéder à son père.* || Involgen, voldoen. *Suivre, céder à.* || Iemands bevelen —, *se conformer aux ordres de qq.*
OPVOLGER, z. m. *Successeur*, m.
OPVOLGING, z. v. *Succession*, f.
OPVOLGSTER, z. v. *Celle qui succède.*
OPVORDEREN, zw. *en* afsch. w. b. Opeischen. *Réclamer.*
OPVOUWEN, (*vouwde op, opgevouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Plier, replier.*
OPVOUWING (zond. mv), z. v. *Pliage*, m.
OPVRETEN, (*vrat op, vraten op, opgevreten*,) st. *en* afsch. w. b. *Manger avidement, avaler, dévorer, engloutir.* || (fig.) Ten onder brengen. *Ruiner.* || (chim.) *Ronger, corroder.*
OPVROOLIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Égayer.*
OPVROOLIJKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'égayer.*
OPVULLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emplir, remplir.* || — met wol, *rembourrer.* || — met stroo, *empailler.* || Stoelen —, *bourrer des chaises.* || (cuis.) *Farcir.* || Zich met spijs —, *s'empiffrer, remplir sa bedaine.*
OPVULLER, z. m. *Celui qui remplit.* || — met stroo, *empailleur*, m.
OPVULLING, z. v. *Remplissage, remplage*, m. || (cuis.) *Farcissure*, f. || (math.) *Complément*, m.
OPVULSEL, z. o. *Remplage, remplissage, bourrage*, m., *bourre*, f. || (cuis.) *Farce*, f.
OPWAAIEN, (*waaide* of *woei op, opgewaaid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Faire voler.* || Door waaien openen. *Ouvrir en ventant.* || o. (met *zijn*). Opwaarts waaien. *Être emporté par le vent.* || (met *hebben*). *Venter fort.*
OPWAARTS, bw. *En haut, vers le haut, en remontant.* || — gaan, *monter.*
OPWAARTSCH, bn. *Dans une direction ascendante.*
OPWACHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attendre.*
OPWACHTER, z. m. *Serviteur*, m.
OPWACHTING (zond. mv.), z. v. *Attente*, f. || Zijne — bij iemand maken, *rendre visite à qq.*
OPWAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éveiller, se réveiller.*
OPWAKKEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Sterker worden. *Fraîchir, devenir plus fort* (*en parlant du vent*). || De wind wakkert op, *le vent fraîchit.* || b. Aanmoedigen, opwekken. *Encourager, ranimer.*
OPWAKKERING (zond. mv.), z. v. *Action de fraîchir, fraîchie*, f. || Aanmoediging. *Encouragement*, m.

Opwarmen, zw. *en* afsch. w. b. *Réchauffer.* ‖ (fig.) Iemand wat —, *en conter à qq.*

Opwarming (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de réchauffer.*

Opwarmsel, z. o. *Réchauffé*, m.

Opwasschen, (*wiesch op*, *opgewasschen*,) st. *en* afsch. w. b. *Laver, blanchir.* ‖ Het linnen —, *laver le linge.* ‖ Door wasschen wegnemen. *Enlever en lavant.* ‖ Door wasschen wonden. *Blesser* ou *écorcher en lavant.* ‖ Door wasschen verbruiken. *Consommer en lavant.*

Opwassching, z. v. *Lavage*, m.

Opwassen, (*wies op*, *wiesen op*, *opgewassen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Croître, grandir, pousser.* ‖ Tot eenen hoogen boom —, *devenir un grand arbre.* ‖ (fig.) In deugd —, *devenir vertueux, croître en vertu.* ‖ Tegen iemand opgewassen zijn, *être en état de tenir tête à qq.*

Opwegen, (*woog op*, *wogen op*, *opgewogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Égaler en poids, peser autant que, contre-balancer.* ‖ (fig.) Gelijk zijn. *Balancer, contre-balancer, égaler, compenser.*

Opwekkelijk, bn. *Sensible.*

Opwekken, zw. *en* afsch. w. b. Wakker maken. *Éveiller, réveiller.* ‖ Weder levend maken. *Ressusciter.* ‖ De dooden —, *ressusciter les morts.* ‖ (fig.) Vervroolijken. *Égayer.* ‖ Aanporren. *Encourager, stimuler, animer, exciter, exhorter.*

Opwekkend, bn. *Excitatif, excitant, stimulant, encourageant.* ‖ — middel, *excitant*, m. ‖ Stichtelijk. *Édifiant.*

Opwekking, z. v. *Action* f. *d'éveiller* ou *de réveiller.* ‖ — tot het leven, *résurrection*, f. ‖ Vervroolijking. *Action* f. *d'égayer.* ‖ Aanmoediging. *Encouragement*, m. ‖ Aanporring. *Exhortation, excitation*, f.

Opwellen, zw. *en* afsch. w. b. Opgeven, opbrengen. *Jeter, pousser.* ‖ (cuis.) *Faire bouillir doucement.* ‖ o. (met *zijn*). Opborrelen. *Jaillir, rejaillir, sourdre, bouillonner.*

Opwelling, z. v. Opborreling. *Rejaillissement, bouillonnement*, m., *ébullition*, f.

Opwentelen, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler en haut.*

Opwerken, zw. *en* afsch. w. b. Naar boven trachten te krijgen. *Travailler à faire monter.* ‖ (mar.) In den wind —, *rallier le vent.* ‖ Eindigen, afmaken. *Achever, terminer.* ‖ Verbruiken. *Consommer en travaillant.*

Opwerpen, (*wierp op*, *opgeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. Door werpen openen. *Ouvrir en jetant.* ‖ In de hoogte werpen. *Jeter vers le haut.* ‖ Eene deur — *ouvrir brusquement une porte.* ‖ De zee werpt schuim op, *la mer écume* ou *jette de l'écume.* ‖ Uitwerpen. *Rejeter.* ‖ Oprispen. *Causer des rapports.* ‖ Eenen dijk —, *faire une digue.* ‖ Eene vraag —, *proposer une question.* ‖ Iemand iets —, *objecter qc. à qq.* ‖ Zich tegen iemand —, *s'élever contre qq., s'opposer à qq.* ‖ Zich tot koning —, *usurper la couronne.*

Opwerping, z. v. *Action* f. *d'ouvrir en jetant* ou *de rejeter.* ‖ Oprisping. *Rapports*, m. pl., *éructation*, f. ‖ Tegenwerping. *Objection*, f.

Opwiegen, zw. *en* afsch. w. b. *Commencer à bercer.* ‖ (fig.) *Élever, nourrir, instruire dès l'enfance.*

Opwinden, (*wond op*, *opgewonden*,) st. *en* afsch. w. b. In de hoogte winden. *Guinder, hisser, élever.* ‖ Op iets winden. *Dévider, pelotonner.* ‖ Garen —, *dévider du fil.* ‖ Een horloge —, *remonter une montre.* ‖ Aansporen. *Exciter, pousser.* ‖ Verschalken. *En conter, tromper, duper.*

Opwinder, z. m. *Celui qui guinde, qui dévide, qui remonte* ou *qui excite.*

Opwinding, z. v. *Guindage*, m. ‖ Aansporing. *Excitation*, f. ‖ Verschalking. *Tromperie, duperie*, f.

Opwippen, zw. *en* afsch. w. b. *Lever, soulever.* ‖ In eene deken —, *berner.* ‖ o. (met *zijn*). *Faire la bascule.*

Opwisselen, zw. *en* afsch. w. b. *Changer, échanger.*

Opwisseling (zond. mv.), z. v. *Change, échange*, m.

Opwrijven, (*wreef op*, *wreven op*, *opgewreven*,) st. *en* afsch. w. b. Wrijvend schoonmaken. *Polir* ou *lustrer en frottant.* ‖ Door wrijven openen. *Ouvrir en frottant.* ‖ Opnieuw wrijven. *Frotter de nouveau.* ‖ Wrijvend verbruiken. *Consommer en frottant.*

Opwroeten, zw. *en* afsch. w. b. *Fouiller.*

Opzadelen, zw. *en* afsch. w. b. *Seller.* ‖ Een lastdier —, *bâter, embâter.*

Opzagen, zw. *en* afsch. w. b. *Ouvrir en sciant.* ‖ Door zagen wonden. *Blesser* ou *écorcher en sciant.* ‖ (fam.) Slecht op een snaartuig spelen. *Racler le boyau.*

Opzakken, zw. *en* afsch. w. b. *Ensacher.* ‖ In zijnen broekzak steken. *Embourser, empocher.*

Opzamelaar, z. m. — der stemmen in eene verkiezing, *scrutateur*, m.

Opzamelen, zw. *en* afsch. w. b. *Recueillir, amasser, ramasser, rassembler.* ‖ De stemmen —, *recueillir les voix* ou *les suffrages.*

Opzameling, z. v. *Action* f. *de recueillir* ou *de ramasser.* ‖ — der stemmen, *scrutin*, m. ‖ Het opgezamelde. *Amas, assemblage, recueil*, m.

Opzeg (zond. mv.), z. m. *Renonciation*, f.

Opzeggen, (*zegde* of *zeide op*, *opgezegd* of *opgezeid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. Luid herhalen, oplezen. *Réciter, lire à haute voix.* ‖ Zijne les —, *réciter sa leçon.* ‖ Zeggen. *Dire.* ‖ Zeg op! *allons, dites!* ‖ Intrekken, herroepen. *Révoquer, renoncer à, rompre, casser, annuler.* ‖ Den koop —, *rompre le marché.* ‖ De vriendschap —, *rompre l'amitié.* ‖ Eenen knecht den dienst —, *renvoyer* ou *congédier un domestique.*

Opzegging (zond. mv.), z. v. *Récitation*, f. ‖ Opzeg. *Renonciation*, f. ‖ — eener huur, *révocation* f. *d'un bail.* ‖ Weigering. *Refus*, m.

Opzeilen, zw. *en* afsch. w. b. Aanzeilen. *Atteindre en faisant voile.* ‖ Naar boven zeilen. *Remonter.* ‖ (fig.) Uitvoeren. *Exécuter, venir à bout.* ‖ o. (met *zijn*). Verder zeilen. *S'éloigner à la voile.*

Opzenden, (*zond op*, *opgezonden*,) st. *en* afsch. w. b. Verzenden. *Envoyer, expédier.* ‖ Naar wal zenden. *Envoyer à terre.*

Opzending (zond. mv.), z. v. Verzending. *Expédition*, f., *envoi*, m.

Opzet (zond. mv.), z. o. *Dessein prémédité, propos délibéré*, m., *résolution*, f. ‖ Bij zijn — blijven, *ne pas démordre de son dessein, tenir à sa résolution.* ‖ Van — veranderen, *changer de résolution.* ‖ Met —, *de propos délibéré, à dessein, exprès.*

Opzettelijk, bn. *Prémédité.* ‖ bw. *De propos délibéré, exprès, à dessein.*

Opzetten, zw. *en* afsch. w. b. Openen. *Ouvrir.* ‖ Het venster —, *ouvrir la fenêtre.* ‖ Overeind zetten. *Mettre debout.* ‖ Zetten. *Dresser.* ‖ De kegels —, *dresser les quilles.* ‖ Zijnen hoed —, *mettre son chapeau.* ‖ Het eten —, *servir.* ‖ Iemand eene kroon —, *couronner qq.* ‖ (fig.) Geld in het spel —, *mettre de l'argent au jeu.* ‖ (fig.) Goed en bloed voor iemand —, *sacrifier sa vie et son bien pour qq.* ‖ Het eene

op het andere zetten. *Mettre* ou *poser sur.* ‖ Hout —, *empiler du bois.* ‖ Dieren —, *empailler des animaux.* ‖ Naar huis terugkeeren zonder te kunnen verkoopen. *Retourner sans pouvoir vendre.* ‖ De boer heeft zijn koorn moeten —, *le paysan a dû retourner chez lui sans avoir vendu son blé.* ‖ Beginnen. *Commencer.* ‖ Breiwerk —, *commencer un tricot.* ‖ Eene school —, *ouvrir une école.* ‖ Eenen werkman —, *engager un ouvrier.* ‖ Vaststellen. *Fixer, établir.* ‖ In prijs doen rijzen. *Enchérir, renchérir.* ‖ Prijzen. *Louer.* ‖ Bedriegen. *Tromper, duper.* ‖ Bezoeken. *Visiter, rendre visite.* ‖ Slijpen. *Aiguiser.* ‖ Aanhitsen. *Exciter, animer.* ‖ Opschikken. *Orner, parer.* ‖ o. (met *hebben*). Zwellen. *Enfler.*

OPZETTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ouvrir, de dresser* ou *de mettre sur.* ‖ — van dieren, *empaillement* m. *d'animaux.* ‖ Bedrog. *Duperie*, f ‖ Opzwelling. *Gonflement*, m.

OPZICHT, z. o. Zorg over iets. *Inspection, surveillance, intendance, direction, conduite, f.* ‖ Het — over het werkvolk hebben, *avoir la direction des ouvriers.* ‖ Betrekking. *Rapport*, m., *relation*, f., *égard, sens*, m. ‖ Ten —e van, *à l'égard de, quant à, par rapport à, relativement à.* ‖ Te zijnen —e, *à son égard, par rapport à lui.* ‖ In dat —, *à cet égard.* ‖ In vele —en, *à différents égards.* ‖ In alle —en, *à tous égards, sous tous les rapports.*

OPZICHTELIJK, bn. *Relatif.* ‖ bw. *Relativement.* ‖ voorz. *Relativement à, par rapport à.*

OPZICHTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Rapport*, m., *relation*, f.

OPZICHTER, z. m. *Inspecteur, surveillant, garde*, m.

OPZICHTIG, bn. *Trop éclatant, trop voyant.*

OPZICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est trop éclatant.*

OPZICHTSTER, z. v. *Inspectrice, surveillante, gardienne*, f.

OPZIEDEN, (*zood op, zoden op, opgezoden*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire bouillir.* ‖ o. (met *hebben*). *S'élever en bouillant, bouillonner.*

OPZIEN, (*zag op, zagen op, opgezien*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Naar de hoogte zien. *Regarder en haut, lever des yeux.* ‖ (fig.) Verwonderd staan. *Regarder avec étonnement, s'étonner, être étonné.*

OPZIEN (zond. mv.), z. o. *Air*, m., *mine*, f. ‖ (fig.) Veel —s baren of maken, *faire beaucoup de bruit, faire sensation.*

OPZIENER, z. m. *Inspecteur, intendant*, m.

OPZIENERSAMBT (zond. mv.), z. o. *Emploi d'inspecteur* ou *d'intendant, inspectorat*, m., *intendance*, f.

OPZIENERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Zie* OPZIENERSAMBT.

OPZIENSTER, z. v. *Inspectrice*, f.

OPZINGEN, (*zong op, opgezongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Commencer à chanter.* ‖ (mar.) *Donner la voix.*

OPZITTEN, (*zat op, zaten op, opgezeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Overeind zitten. *Être assis, être sur son séant.* ‖ In het bed —, *être assis dans son lit.* ‖ Op de achterste pooten zitten. *Se tenir sur les pattes de derrière.* ‖ (fig.) Ik zal hem wel weten te doen —, *je le saurai bien mettre à la raison.* ‖ Laat opblijven. *Veiller, se coucher tard.* ‖ (met *zijn*). *Être à cheval.*

OPZITTER, z. m. (fig.) Vleier. *Flatteur*, m.

OPZOEKEN, (*zocht op, opgezocht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Chercher, rechercher.* ‖ (chass.) *Quêter.*

OPZOEKING, z. v. *Recherche, perquisition*, f.

OPZOLDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre au grenier* ou *au magasin, emmagasiner.*

OPZOLDERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mettre au grenier* ou *au magasin, emmagasinage*, m.

OPZOUTEN, (*zoutte op, opgezouten*,) st. *en* afsch. w. b. *Saler, mettre dans le sel.* ‖ (fig.) Nog wat laten liggen. *Garder* ou *conserver encore quelque temps.*

OPZUIGEN, (*zoog op, zogen op, opgezogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Sucer, absorber.*

OPZUIPEN, (*zoop op, zopen op, opgezopen*,) st. *en* afsch. w. b. *Boire tout, boire avec excès* ou *avidement, avaler.* ‖ (fig.) *Dépenser tout à boire, dissiper en débauche.*

OPZUREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Zie* OPRISPEN.

OPZWAAIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se pencher.*

OPZWALPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rejeter, lancer hors de soi.*

OPZWEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire lever* ou *monter à coups de fouet.*

OPZWELGEN, (*zwolg op, opgezwolgen*,) st. *en* afsch. w. b. *Engloutir, avaler.*

OPZWELLEN, (*zwol op, opgezwollen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Enfler, gonfler, s'enfler, se gonfler, bouffir.* ‖ (fig.) — van hoogmoed, *bouffir d'orgueil.* ‖ — van boosheid, *enfler de rage.*

OPZWELLING, z. v. *Enflure*, f., *gonflement*, m. ‖ (méd.) *Bouffissure*, f. ‖ — der wateren, *crue* f. *des eaux.*

OPZWEMMEN, (*zwom op, opgezwommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Remonter à la nage.*

OPZWEREN, (*zwoer op, opgezworen*,) onr. *en* afsch. w. b. *Attribuer par serment.*

OPZWILLEN, (*zwol op, opgezwollen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* OPZWELLEN.

ORAKEL, z. o. *Oracle*, m.

ORANG-OETANG, z. m. *Orang-outang*, m.

ORANJE, z. m. Boom. *Oranger*, m. ‖ v. Vrucht. *Orange*, f.

ORANJE (zond. mv.), z. o. Kleur. *Orangé*, m., *couleur* f. *d'orange.*

ORANJE, bn. *Orangé, de couleur orange.*

ORANJEAPPEL, z. m. *Orange*, f.

ORANJEBLOESEM, z. m. *Fleur* f. *d'orange.*

ORANJEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Oranger*, m.

ORANJEGEZINDE, z. m. *Orangiste*, m.

ORANJEKLANT, z. m. (fam.) *Orangiste*, m.

ORANJEKLEUR (zond. mv.), z. v. *Orangé*, m., *couleur*, f., *d'orange.*

ORANJEKLEURIG, bn. *Orange.*

ORANJEMAN, z. m. *Oranger, marchand* m. *d'oranges* ‖ Oranjegezinde. *Orangiste*, m.

ORANJEPEER (-PEREN), z. v. *Poire* f. *d'orange.*

ORANJERIE, z. v. *Orangerie*, f.

ORANJESAP, z. o. *Orangeade*, f.

ORANJESCHEL, ORANJESCHIL, z. v. *Écorce* f. *d'orange.* ‖ Gesuikerde —len, *orangeat*, m.

ORANJESNIPPERS, z. m. mv. *Orangeat*, m.

ORANJEVLAG, z. v. *Pavillon orange*, m.

ORANJEWATER (zond. mv.), z. o. *Orangeade*, f.

ORATIE, z. v. *Harangue, discours*, m., *oraison*, f.

ORATORIE (zond. mv.), z. o. *Oratoire*, m.

ORATORIEPRIESTER, z. m. *Oratorien*, m.

ORBEREN, zw. w. b. *User, se servir de.* ‖ Gebruiken. *Prendre, consommer.*

ORDE, z. v. *Ordre, arrangement*, m. ‖ Rang. *Rang*, m. ‖ Geestelijke —, *ordre religieux.* ‖ Ridderorde. *Ordre*, m. ‖ De — van den Nederlandschen Leeuw, *l'ordre du Lion Néerlandais.*

ORDELIJK, bn. *Réglé, régulier.* ‖ — man, *homme*

Een — leven, *mener une vie réglée.*
gulièrement, avec ordre.
ID (zond. mv.), z. v. *Ordre*, m., *rè-*
règle, f.
z. o. *Ruban* m. *d'un ordre de chevalerie.*
bn. *Dérangé, déréglé, irrégulier*,
bw. *Pêle-mêle, sans ordre, confusément.*
ID (zond. mv.), z. v. *Manque* m.
confusion, f.
zw. w. b. *Ranger, arranger, régler,*
mettre en ordre. ‖ Eenen priester —,
les ordres à un prêtre, ordonner un

z. v. *Arrangement*, m., *coordination*, f.
priesters, *ordination* f. *d'un prêtre.*
K, bn. Eerlijk. *Honnête.* ‖ Gevoeg-
ent, convenable. ‖ bw. *Décemment.*
KHEID (zond. mv.), z. v. *Honnêteté*, f.
ijkheid. *Décence, convenance*, f.
v. Bevel. *Ordre, commandement*, m.,
, f. ‖ (comm.) *Ordre.*
JE, z. o. *Billet* m. *à ordre.*
I, z. o. *Insignes* m. pl. *d'un ordre*,
, f.
z. v. *Ordinaire*, m.
OUDER, z. m. *Traiteur, restaura-*

r, zw. w. b. *Ordonner, disposer.*
(-NANSEN), z. m. (mil.) *Ordonnance*, f.
EN, zw. w. b. *Ordonner.*
l. mv.), z. v. (bot.) *Origan*, m.
o. *Organe*, m.
bn. *Organique.*
S (-TIES -TIËN), z. v. Inrichting. *Or-*
, f.
bn. *Organique.*
EN, zw. w. b. Inrichten. *Organiser.*
ORGANISMUS (zond. mv.), z. o. *Or-*
m.
z. m. *Organiste*, m.
(zond. mv.), z. o. *Organsin*, m.
. *Orgue*, m., *orgues*, f. pl. ‖ Op het
, *toucher* ou *jouer de l'orgue.*
BALG, z. m. *Soufflet* m. *d'orgue.*
R, z. m. *Souffleur* m. *d'orgue.*
w. *en* afsch. w. o (met *hebben*). *Jouer*
de l'orgue. ‖ (fig.) *Faire des roulades.*
z. m. *Organiste*, m.
], z. v. *Buffet* ou *cabinet* m. *d'orgue.*
z. v. *Sommier* m. *d'orgue.*
K, z. m. *Son* m. *d'orgue.*
ER, z. o. *Clavier* m. *d'orgue.*
(-KOREN), z. o. *Tribune*, f., *orgues*, f. pl.
R, z. m. *Facteur* m. *d'orgues.*
K (zond. mv.), z. o. *Musique* f. *d'orgue.*
z. v. *Tuyau* m. *d'orgue.*
TER, z. o. *Registre* ou *jeu* m. *d'orgue.*
(zond. mv.), z. o. *Jeu* m. *d'orgue.*
R, z. m. *Organiste*, m.
z. o. *Serinette*, f.
PER. z. m. *Souffleur* m. *d'orgue.*
ER, z. m. *Zie* ORGELTRAPPER.
EIT (zond. mv.), z. v. *Originalité*, f.
bn. *Original, primitif, originaire.* ‖
inalement.
(-NEELEN), z. o. *Original*, m.
m. *Ouragan*, m.
o. *Orchestre*, m.
ond. mv.), z. o. *Roucou*, m.
, ORNEMENT, z. o. Sieraad. *Ornement*, m.
bn. Rechtzinnig. *Orthodoxe.*
S (zond. mv.), z. v. Rechtzinnigheid.
ie, f.

ORTHOGRAPHIE (zond. mv.), z. v. *Orthographe*, f.
ORTOGRAPHISCH, bn. *Orthographique.*
ORTOLAAN, z. m. Korenvink. *Ortolan*, m.
*ORVIËTAAN (zond. mv.), z. m. *Orviétan*, m.
OS, z. m. *Bœuf*, m. ‖ Jonge —, *bouvillon*, m. ‖ Wilde —, *buffle*, m. ‖ (prov.) Van den — op den ezel springe n, *faire des coq-à-l'âne.*
OSACHTIG, bn. *Qui ressemble à un bœuf.*
OSJE, OSKEN, z. o. *Bouvillon, jeune bœuf*, m.
OSSEGEBRAAD (zond. mv.), z. o. *Bœuf rôti*, m.
OSSEKOP, z m. *Tête* f. *de bœuf.*
OSSELE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Zie* OSSE[N]LE[D]ER.
OSSELE[D]EREN, bn. *Zie* OSSE[N]LE[D]EREN.
OSSEMERG (zond. mv.), z. v. *Moelle* f. *de bœuf.*
OSSENBLOED (zond. mv.), z. o. *Sang* m. *de bœuf.*
OSSENDOODER, z. m. Kerfdier. *Bupreste, enfle-bœuf*, m.
OSSENDRIFT, z. v. *Troupeau* m. *de bœufs.*
OSSENDRIJFSTER, z. v. *Bouvière*, f.
OSSENDRIJVER, z. m. *Bouvier, pique-bœufs*, m.
OSSENEK, z. m. *Nuque* f. *de bœuf.*
OSSENHAAR, z. o. *Bourre*, f., *poil* m. *de bœuf.*
OSSENHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de bœufs.*
OSSENHARST, z. m. *Aloyau* m. *de bœuf.*
OSSENHART (zond. mv.), z. o. (h. n.) *Bucarde*, f.
OSSENHOEDER (zond. mv.), z. m. *Bouvier*, m.
OSSENHOEDSTER, z. v. *Bouvière*, f.
OSSENHOORN, OSSENHOREN (-HOORNS, -HORENS), z. m. *Corne* f. *de bœuf.*
OSSENHUID, z. v. *Peau* f. *de bœuf.*
OSSENKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de bœufs.*
OSSE[N]LE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Cuir* m. *de bœuf.*
OSSE[N]LE[D]EREN, bn. *De cuir de bœuf.*
OSSENMARKT, z. v. *Marché* m. *aux bœufs.*
OSSENMEST (zond. mv.), z. m. *Bouse, fiente* f ou *fumier* m *de bœuf.*
OSSENOOG, z. o. *Œil* m. *de bœuf.* ‖ (minér.) *Œil de bœuf.* ‖ (bot.) *Buphthalme*, m.
OSSENSTAL, z. m. *Étable à bœufs, bouverie*, f.
OSSE[N]VLEESCH, (zond. mv), z. o. *Du bœuf*, m.
OSSENWEIDE, z. v. *Pâturage* m. ou *prairie* f. *pour les bœufs.*
OSSEPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. *de bœuf.*
OSSERIB, z. v. *Côte* f. *de bœuf.*
OSSETAND, z. m. *Dent* f. *de bœuf.*
OSSETONG, z. v. *Langue* f. *de bœuf.* ‖ Gerookte —, *langue fumée.* ‖ (bot.) *Buglose, buglosse*, f.
OSSEVOET, z. m. *Pied* m. *de bœuf.*
OSSEWAGEN, z. m. *Basterne*, f.
OTTER, z. m. (h. n.) *Loutre*, f.
OTTERVANGER, z. m. *Chasseur* m. *de loutres.*
OTTERVANGST, z. v. *Chasse* f. *aux loutres.*
OTTERVEL, z. o. *Peau* f. *de loutre.*
OTTOMANSCH, bn. *Ottoman, turc.*
OUBOLLIG, bn. Toornig. *Colère, irascible, emporté.* ‖ Zonderling. *Étrange, extravagant.*
OUD, bn. *Âgé.* ‖ Drie jaar —, *âgé de trois ans.* ‖ Hoe — is zij? *quel âge a-t-elle?* ‖ Die lang geleefd heeft. *Vieux.* ‖ — man, *vieillard*, m. ‖ —e vrouw, *vieille femme, vieille*, f. ‖ — worden, *vieillir, devenir vieux.* ‖ Dat lang bestaan heeft. *Vieux, ancien.* ‖ — kleed, *vieil habit*, m. ‖ —e vriendschap, *ancienne amitié*, f. ‖ Van vroegeren tijd. *Ancien.* ‖ De —e wijsgeeren, *les anciens philosophes*, m. pl. ‖ De —e volken, *les Anciens*, m. pl. ‖ Het —e Testament, *l'ancien Testament*, m. ‖ In —e tijden, *anciennement.* ‖ — ijzer, *ferraille*, f. ‖ —e standbeelden, *statues antiques*, f. pl. ‖ Jong en — is op de been, *tout le monde est sur pied.* ‖ —e, z. m. *en* v. *Vieillard*, m., *vielle femme, vieille*, f. ‖ De —en, m. mv. *Les Anciens*, m. pl

OUDACHTIG, bn. *Un peu vieux, un peu âgé.*
OUDBAKKEN, bn. *Rassis.* ‖ — brood, *pain rassis*, m. ‖ (fig.) *Qui n'est plus jeune.*
OUDBURGEMEESTER, z. m. *Ex-bourgmestre*, m.
OUDDUITSCH, bn. *Germanique, teuton, teutonique.* ‖ z. o. *Germanique, teutonique, ancien allemand*, m.
OUDE (zond. mv.), z. v. Ouderdom. *Âge*, m.
OUDE, z. m. *en* v. *Vieillard*, m., *vieille*, f.
OUDEJAARSAVOND, z. m. *Veille* f. [*du jour*] *de l'an.*
OUDE-KLEERENMARKT, z. v. *Friperie*, f
OUDE-KLEERKOOP (-KOOPEN), z. m. *Fripier*, m.
OUDE-KLEERKOOPER, z. m. *Fripier*, m.
OUDE-KLEERKOOPERIJ, z. v. *Friperie*, f.
OUDE-KLEERKOOPSTER, z. v. *Fripière*, f.
OUDE-MANNENHUIS, z. o. *Hospice* m. *des vieillards.*
*OUDER, z. m. Ouderdom. *Âge*, m.
OUDER, z. m. *en* v. Vader *of* moeder. *Père*, m., *mère*, f. ‖ —s, —en, *parents*, m. pl.
OUDERDOM (zond. mv.), z. m. *Âge*, m., *vieillesse*, f. ‖ Leeftijd. *Âge.* ‖ Mannelijke —, *âge viril.* ‖ Gevorderde —, *âge avancé.* ‖ In den — van zeven jaar, *à l'âge de sept ans.*
OUDERDOMSDEKEN, z. m. *Doyen* m. *d'âge.*
OUDERDOMSKWAAL, z. v. *Maladie* f. *de la vieillesse.*
OUDEREN, z. m. mv. *Ceux qui sont plus âgés.* ‖ Vader en moeder. *Parents*, m. pl.
OUDERLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *des parents.*
OUDERLIJK, bn. *Qui concerne les parents, qui vient des parents, paternel.*
OUDERLING, z. m. Kerkelijke waardigheid. *Ancien*, m. ‖ (provinc.) Grijsaard. *Vieillard*, m.
OUDERLINGENBANK, z. v. *Banc* m. *des anciens.*
OUDERLINGENRAAD, z. m. *Conseil* m. *des anciens.*
OUDERLINGSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *d'ancien.*
OUDERLOOS, bn. *Qui a perdu son père et sa mère, qui n'a plus ses parents.* ‖ — worden, *devenir orphelin.* ‖ —looze kinderen, *orphelins*, m. pl.
OUDERLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'orphelin.*
OUDERMIN (zond. mv.), z. v. *Zie* OUDERLIEFDE.
OUDERPAAR (zond. mv.), z. o. *Père* m. *et mère*, f., *parents*, m. pl.
OUDERS, OUDEREN, z. m. mv. *Parents*, m. pl.
OUDERVREUGD (zond. mv.), z. v. *Joie paternelle*, f.
OUDERWETS, bw. *À l'antique, à l'ancienne mode.*
OUDERWETSCH, bn. *Antique, vieux.* ‖ (fig.) Oudbakken. *Suranné, gothique.* ‖ —e dingen, *antiquailles*, f. pl. ‖ — man, *homme* m. *du siècle passé.* ‖ z. o. Het —e in de kunst, *le genre rococo*, m.
OUDERWETSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Antiquité*, f.
OUDE-VROUWENHUIS, z. o. *Hospice* m. *des vieilles femmes.*
OUDHEID (-HEDEN), z. v. *Vieillesse, antiquité, ancienneté*, f. ‖ Lang verleden tijd; de menschen uit dien tijd. *Antiquité*, f. ‖ —heden. Voorwerpen, gedenkteekenen uit lang verleden tijden. *Antiquités*, f. pl.
OUDHEIDKENNER, z. m. *Antiquaire, archéologue*, m.
OUDHEIDKUNDE (zond. mv.), z. v. *Archéologie*, f.
OUDHEIDKUNDIG, bn. *Archéologique.*
OUDMOEI, z. v. *Grand' tante*, f.
OUDNEDERLANDSCH, bn. *De l'ancien néerlandais.* ‖ z. o. *Ancien néerlandais*, m.
OUDNOORDSCH, bn. *Norrain, islandais.* ‖ z. o. *Norrain, islandais*, m.
OUDOOM (-OOMS), z. m. *Grand-oncle*, m.
OUDOVERGROOTMOEDER, z. v. *Trisaïeule*, f.
OUDOVERGROOTVADER, z. m. *Trisaïeul*, m.

OUDS (VAN), bw. *Depuis longtemps, de longue main, anciennement, autrefois, jadis.*
OUDTANTE (-TANTES), z. v. *Grand' tante*, f.
OUDTIJDS, bw. *Anciennement, autrefois, au temps passé, jadis.*
OUDVADER, z. m. *Patriarche*, m. ‖ (fam.) Hij is naar de —s, *il est ad patres.*
OUDVADERLIJK, bn. *Patriarchal.* ‖ Zeer oud. *Du vieux temps, antique.*
OUDWIJFSCH, bn. *Qui est de vieille femme, à la manière des vieilles femmes.* ‖ —e vertellingen, *contes* m. pl. *de vieille.*
OULINGS, bw. *Anciennement, autrefois, au temps passé, jadis.*
OUTAAR, OUTER, z. o. *Autel*, m.
OUW, z. v. *Zie* OOI, z. v.
OUWEL, z. m. *Pain* m. *à cacheter.* ‖ (pât.) *Oublie*, f. ‖ Hostie. *Hostie*, f.
OUWELDOOSJE, z. o. *Boîte* f. *aux pains à cacheter.*
OUWELEN, zw. w. b. *Fermer* (*une lettre*) *avec un pain à cacheter.*
OUWELTJE, z. o. *Petit pain* m. *à cacheter.* ‖ (pât.) *Petite oublie*, f.
OVAAL, bn. Eirond. *Ovale.* ‖ z. o. *Ovale*, m.
OVEN, z. m. *Four, fourneau*, m. ‖ Mond eens —s, *gueule* f. *d'un four.* ‖ Het brood in den — schieten, *mettre le pain au four, enfourner le pain.* ‖ Den — stoken, *chauffer le four.* ‖ Forneis. *Fournaise*, f. ‖ Gloeiende —, *fournaise ardente*, f.
OVENBEEST, z. o. *Blatte, bête* f. *de four.*
OVENDEUR, z. v. *Bouchoir, fermoir*, m.
OVENDWEIL, z. m. *Écouvillon*, m.
OVENGAFFEL, z. v. *Fourgon, râble, tire-braise*, m.
OVENGAT (-GATEN), z. o. *Gueule* ou *bouche* f. *de four.*
OVENGEBAK (zond. mv.), z. o. *Ce qu'on a cuit au four.*
OVENHAAK, z. m. *Zie* OVENGAFFEL.
OVENHUIS, z. o. *Four, fournil*, m.
OVENKRABBER, z. m. OVENGAFFEL.
OVENPAAL, z. m. *Pelle* f. *à four.*
OVENPLAAT, z. v. *Bouchoir*, m., *plaque* f. *de fourneau.*
OVENSCHOP, z. v. *Pelle* f. *à four.*
OVENVOL, z. m. *Fournée*, f.
OVENVUUR, z. o. *Fouée*, f.
OVENWISCH, z. v. *Zie* OVENDWEIL.
OVER, voorz. Overheen. *Sur, dessus, par-dessus, au-dessus de.* ‖ Er hangt eene zware wolk — de stad, *il y a un gros nuage au-dessus de la ville.* ‖ — boord werpen, *jeter à la mer.* ‖ — eene brug gaan, *passer un pont.* ‖ — de Schelde, *au delà* ou *de l'autre côté de l'Escaut.* ‖ — eene gracht springen, *franchir un fossé.* ‖ — de drie honderd franken, *plus de trois cents francs.* ‖ (fig.) Hals — kop, *à corps perdu.* ‖ — de kling laten springen, *passer au fil de l'épée.* ‖ Tot — de ooren in schulden steken, *être criblé de dettes.* ‖ Wij waren reeds — de grenzen, *nous avions déjà passé les frontières.* ‖ Wij nemen de reis — Amsterdam, *nous passons par Amsterdam.* ‖ — de straat gaan, *passer par la rue, traverser la rue.* ‖ — veertien dagen, *dans quinze jours.* ‖ — land reizen, *voyager par terre.* ‖ Gedurende. *Pendant.* ‖ — den maaltijd, *pendant le repas.* ‖ — weg, *en chemin.* ‖ (fig.) Met iemand — weg kunnen, *s'accorder avec qq.* ‖ — dag, *pendant le jour.* ‖ Recht over. *Vis à vis de.* ‖ — de kerk, *vis-à-vis de l'église.* ‖ Iemand — iets gelukwenschen, *féliciter qq. de qc.* ‖ Zich — iets beklagen, *se plaindre de qc.* ‖ — iets denken, *penser à qc.* ‖ Zijne gedachten — iets zeggen, *dire son opinion sur*

qc. ‖ bw. *De l'autre côté, par delà.* ‖ Voorbij. *Bien loin, passé.* ‖ Het onweer is —, *l'orage est passé.* ‖ Te veel. *De reste.* ‖ Te —, *de trop, plus qu'il ne faut.* ‖ Tijd — hebben, *avoir du temps de reste.* ‖ De stad is —, *la ville est rendue.* ‖ — en weer, *çà et là, réciproquement.* ‖ — en weer gaan, *aller et venir.*

OVERAARDIG, bn. *Fort plaisant, très-agréable.* ‖ bw. *Très-plaisamment, très-agréablement.*

OVERAARDIG[LIJK], bw. *Zie* OVERAARDIG, bw.

OVERADEMEN, zw. w. b. *Adhaler.*

OVERAL, bw. Alom. *Partout, en tous lieux.*

OVERALPISCH, bn. *Transalpin, ultramontain.*

OVERALTEGENWOORDIG, bn. *Présent partout.*

OVERALTEGENWOORDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Toute-présence, omniprésence, ubiquité, f.*

OVERANDERDAAGSCH, bn. *Zie* ANDERENDAAGSCH.

OVERASEMEN, zw. w. b. *Zie* OVERADEMEN.

OVERAZEN, zw. w. b. *Gorger, donner trop à manger.* ‖ Zich —. *Se gorger, se nourrir avec excès.*

OVERBABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Redire par indiscrétion, rapporter, jaser.*

OVERBALSEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Embaumer de nouveau.*

OVERBED, z. o. *Lit* m. *de dessus.*

OVERBEKEND, bn. *Très-connu, de notoriété publique.*

OVERBEKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Notoriété publique, f.*

OVERBEVOLKING (zond. mv.), z. v. *Excès* m. *de population, population trop nombreuse, f.*

OVERBEVOLKT, bn. *Trop peuplé.*

OVERBEVRUCHTING (zond. mv.), z. v. *Superfétation, f.*

OVERBIDDEN, (*bad over, baden over, overgebeden,*) st. *en* afsch. w. b. *Répéter sa prière.*

OVERBIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Regratter de nouveau.*

OVERBINDEN, (*bond over, overgebonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Lier par-dessus.* ‖ Herbinden. *Relier, lier de nouveau.*

OVERBINDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lier par-dessus* ou *de relier.*

OVERBLAFFEN, zw. w. b. (fig.) *Zie* OVERBLUFFEN.

OVERBLAZEN, (*blies over, overgeblazen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Souffler de nouveau.* ‖ onafsch. b. Overdekken. *Couvrir.* ‖ Met goud —, *dorer.*

OVERBLEEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Blanchir de nouveau.*

OVERBLIJFSEL, z. o. *Reste, restant,* m. ‖ De —s der Heiligen, *les reliques* f. pl. *des Saints.* ‖ Spoor. *Vestige,* m., *trace,* f.

OVERBLIJVEN, (*bleef over, bleven over, overgebleven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester, être de reste, demeurer.*

OVERBLUFFEN, zw. w. b. *Déconcerter par de grands mots.*

OVERBLUFFING, z. v. *Action* f. *de déconcerter par de grands mots.*

OVERBODIG, bn. *Superflu, inutile.* ‖ bw. *Inutilement.*

OVERBODIGHEID (-HEDEN), z. v. *Superfluité,* f., *excès,* m.

OVERBOEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transcrire d'un registre sur un autre.*

OVERBOEKING, z. v. *Transcription,* f.

OVERBOENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Refrotter, recirer.*

OVERBOORD, bn. *Par-dessus le bord, hors du vaisseau, dans l'eau, dans la mer,*

OVERBORDUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Rebroder.*

OVERBORRELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Déborder.*

OVERBORRELING (zond. mv.), z. v. *Débordement,* m.

OVERBORSTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Brosser une seconde fois, brosser partout.*

OVERBOSSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lier davantage.*

OVERBOTSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Franchir en rebondissant.*

OVERBOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. (agric.) *Labourer de nouveau.* ‖ onafsch. b. *Bâtir au-dessus de.*

OVERBRADEN, (*braadde over, overgebraden,*) st. *en* afsch. w. b. *Faire rôtir une seconde fois.*

OVERBRASSEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se nuire en faisant bonne chère.*

OVERBREEUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Calfater de nouveau.*

OVERBREEUWING (zond. mv.), z. v. *Nouveau calfat,* m.

OVERBREIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tricoter de nouveau.*

OVERBREKEN, (*brak over, braken over, overgebroken,*) st. *en* afsch. w. b. *Rompre.* ‖ o. (met *zijn*). *Se rompre, se casser.*

OVERBRENGEN, (*bracht over, overgebracht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Porter, apporter, remettre.* ‖ Overvoeren. *Transporter, transférer, transmettre, faire passer.* ‖ Boodschappen. *Annoncer, rapporter.* ‖ Overdragen. *Révéler, rapporter.* ‖ Ontdekken. *Découvrir.* ‖ Toepassen. *Appliquer.* ‖ Den tijd —, *passer le temps.*

OVERBRENGER, z. m. *Rapporteur, délateur,* m.

OVERBRENGING, z. v. *Rapport, transport, transfert,* m., *translation,* f.

OVERBRENGSTER, z. v. Overdraagster. *Rapporteuse,*, f.

OVERBRIEFSTER, z. v. *Zie* OVERBRENGSTER.

OVERBRIEVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mander par écrit, faire savoir par lettre, écrire.* ‖ Overdragen. *Rapporter, révéler.*

OVERBRIEVER, z. m. *Rapporteur, délateur,* m.

OVERBRIEVING, z. v. *Avis, rapport,* m.

OVERBROEK, z. v. *Pantalon* m. *de dessus.*

OVERBROUWEN, (*brouwde over, overgebrouwen,*) st. *en* afsch. w. b. *Brasser une seconde fois.*

OVERBRUGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter un pont sur.*

OVERBRUGGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de jeter un pont.*

OVERBRUISEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Déborder avec force.*

OVERBUIGEN, (*boog over, bogen over, overgebogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se courber, se plier.* ‖ b. *Courber, recourber, plier.*

OVERBUIGING, z. v. *Action* f. *de courber* ou *de plier.*

OVERBUITELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Culbuter, faire la culbute.*

OVERBUKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se pencher, se courber.*

OVERBUSSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Botteler de nouveau.*

OVERBUUR, z. m. *Voisin qui demeure vis-à-vis de nous, vis-à-vis,* m.

OVERCIJFEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Calculer de nouveau.*

OVERDAAD (zond. mv.), z. v. *Excès,* m., *profusion, prodigalité,* f. ‖ Onmatigheid. *Intempérance, débauche,* f. ‖ Geweld. *Violence,* f.

OVERDADIG, bn. *Excessif, prodigue, démesuré.* ‖ Onmatig. *Crapuleux.* ‖ bw. *Excessivement, avec profusion, d'une manière démesurée.*

OVERDADIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* OVERDAAD.

OVERDADIG[LIJK], bw. *Zie* OVERDADIG, bw.

OVERDANSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Danser encore une fois.* ‖ onafsch. Zich —. *Danser avec excès, se faire mal à force de danser.*
OVERDEELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Partager* ou *diviser de nouveau.*
OVERDEK, z. o. *Couverture* f. *de dessus.* ‖ (mar.) *Tillac, pont,* m.
OVERDEKEN, z. m. *Grand doyen,* m.
OVERDEKKEN, zw. w. b. *Couvrir.*
OVERDEKKING, z. v. *Action* f. *de couvrir.* ‖ Overdeksel. *Couverture,* f.
OVERDEKSEL, z. o. *Couverture,* f.
OVERDENKEN, (*overdacht,*) onr. w. b. *Méditer, réfléchir à, peser, examiner.* ‖ Eene zaak rijpelijk —, *réfléchir mûrement à une affaire.*
OVERDENKING, z. v. *Méditation, réflexion,* f., *examen,* m.
OVERDEUR, z. v. *Porte* f. *vis-à-vis d'une autre porte.*
OVERDIK, bn. *Trop épais, trop gros.*
OVERDIKKEN, zw. w. b. *Rendre plus épais.* ‖ Letters —, *nourrir des lettres.*
OVERDOBBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jouer encore une fois aux dés.*
OVERDOEN, (*deed over, deden over, overgedaan,*) onr. *en* afsch. w. b. *Faire de nouveau.* ‖ Overlaten. *Céder.* ‖ Overdekken. *Couvrir.*
OVERDOEZELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Estomper une seconde fois.*
OVERDOEZELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'estomper une seconde fois.*
OVERDOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Baptiser une seconde fois, rebaptiser.*
OVERDORSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Battre de nouveau* (*le blé*).
OVERDRACHT, z. v. *Transport, transfert,* m., *transmission, cession,* f. ‖ (comm.) — eens wisselbriefs, *endossement* m. *d'une lettre de change.* ‖ Bij —. Figuurlijk. *Figurément, métaphoriquement.*
OVERDRACHTELIJK, bn. *Figuré, métaphorique.* ‖ bw. *Figurément, métaphoriquement.*
OVERDRACHTSBRIEF (–BRIEVEN), z. m. *Acte* m. *de transport.*
OVERDRAGEN, (*droeg over, overgedragen,*) st. *en* afsch. w. b. *Transporter, transmettre.* ‖ Eenen wisselbrief op iemand —, *endosser une lettre de change.* ‖ Vertellen. *Rapporter, redire.* ‖ Verklikken. *Rapporter.*
OVERDRAGER, z m. (comm.) *Endosseur,* m. ‖ Verklikker. *Rapporteur, délateur,* m.
OVERDRAGING, z. v. *Transport,* m., *cession, transmission,* f. ‖ (comm.) — eens wisselbriefs, *endossement,* m. ‖ Verklikking. *Rapport,* m., *délation,* f.
OVERDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Passer, traverser en trottant.*
OVERDRENTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Traverser lentement* ou *à petits pas.*
OVERDREVEN, bn. *Outré, exagéré, excessif.* ‖ bw. *D'une manière exagérée* ou *outrée.*
OVERDREVENHEID (–HEDEN), z. v. *Exagération,* f.
OVERDRIBBELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser en sautillant.*
OVERDRIJFSTER, z. v. *Exagératrice,* f.
OVERDRIJVEN, (*dreef over, dreven over, overgedreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Pousser, chasser* ou *faire aller de l'autre côté.* ‖ o. (met *zijn*). *Passer de l'autre côté en flottant.* ‖ onafsch. b. (man.) Te sterk drijven. *Surmener, estrapasser, excéder.* ‖ (fig.) Te ver gaan met iets. *Exagérer,*
... -*teur, homme exagéré,* m.

OVERDRIJVING, z. v. *Exagération,* f. ‖ Figuur. *Hyperbole,* f.
OVERDRINKEN (ZICH), (*overdronk, overdronken,*) st. w. wederk. *Boire trop, boire avec excès, se rendre malade à force de boire.*
OVERDROGEN. zw. *en* afsch. w. b. *Faire sécher une seconde fois, essuyer de nouveau.*
OVERDRUK, z. m. (impr.) *Tiré* m. *à part.*
OVERDRUK, bn. *Trop affairé.*
OVERDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Presser, pousser dans une certaine direction.* ‖ (impr.) *Faire des tirés à part.*
OVERDUIVELEN, zw. w. b. (pop.) *Déconcerter.*
OVERDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser d'un autre côté, pousser par-dessus.*
OVERDWARS, bw. *En travers, de travers.*
OVERDWARSEN, zw. w. b. Dwarsboomen. *Traverser, contrecarrer, contrarier.*
OVEREEN, bw. *D'un commun accord, unanimement.* ‖ Gelijk. *Uniformément, conformément.*
OVEREENBRENGEN, (*bracht overeen, overeengebracht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Accorder, accommoder, concilier.*
OVEREENBRENGER, z. m. *Conciliateur,* m.
OVEREENKOMEN, (*ik kom overeen, hij komt overeen; kwam overeen, kwamen overeen, overeengekomen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Convenir de, tomber d'accord, transiger,* ‖ Overeenstemmen. *Avoir du rapport, être conforme, répondre, s'accorder.* ‖ (gramm.) *S'accorder.* ‖ Gelijk gevoelen. *Sympathiser.*
OVEREENKOMST, z. v. *Conformité, concordance, uniformité, analogie, symétrie,* f., *rapport, accord,* m. ‖ — der evangeliën, *concordance des évangiles.* ‖ (gramm.) *Accord.* ‖ — van gevoelens, *sympathie, harmonie,* f. ‖ Verdrag. *Contrat, traité,* m., *convention,* f.
OVEREENKOMSTIG, bn. *Conforme, analogue, uniforme, analogique, symétrique.* ‖ Onder elkander —, *compatible.* ‖ — van gevoelens, *sympathique.* ‖ (géom.) *Homologue.* ‖ bw. *Conformément, analogiquement, uniformément, symétriquement.* ‖ voorz. *Conformément à.*
OVEREENKOMSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* OVEREENKOMST.
OVEREENKOMSTIG[LIJK], bw. *Zie* OVEREENKOMSTIG, bw.
OVEREENSTEMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être du même avis* ou *du même sentiment, être d'accord, s'accorder, s'entendre.*
OVEREENSTEMMING (zond. mv.), z. v. *Concordance, harmonie,* f., *accord,* m.
OVEREESTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ressécher à la touraille.*
OVEREGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Herser de nouveau.*
OVEREIND, bw. *Debout, sur pied.* ‖ — staan, *se tenir debout.* ‖ — rijzen, *se lever.* ‖ — zetten, *dresser, mettre debout.*
OVEREISCHEN, zw. w. b. *Demander trop, surfaire.*
OVEREISCHER, z. m. *Celui qui demande trop* ou *qui surfait.*
OVEREISCHING, z. v. *Action* f. *de surfaire.*
OVEREND, bw. *Zie* OVEREIND.
OVERENTEN, zw. *en* afsch. w. b *Enter de nouveau.*
OVERERVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer par succession.*
OVERERVING (zond. mv.), z. v. *Transmission* f. *pa[r] succession.*
OVERETEN (ZICH), (*overat, overaten, overeten,*) [st.] w. wederk. *Manger trop* ou *avec excès.*
OVERETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Graver de n[ou]veau à l'eau forte.*
OVERFIJN, bw. *Trop fin, extrêmement fin, super[fin]*

OVERFLONKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Surpasser en éclat.*
OVERFLUISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Communiquer* ou *rapporter en chuchotant.*
OVERFLUITEN, (*floot over, floten over, overgefloten,*) st. *en* afsch. w. b. *Répéter sur la flute, jouer de nouveau de la flûte.* ‖ onafsch. Zich —. *Se faire mal à force de siffler.*
OVERFOELIËN, zw. w. b. *Couvrir de tain.*
OVERFORSCH, bn. *Extrêmement vigoureux* ou *violent.* ‖ bw. *Très-vigoureusement, très-violemment.*
OVERGAAF, z. v. *Reddition, capitulation, remise,* f. ‖ — eener vesting, *reddition d'une forteresse.* ‖ (jurispr.) Overdracht. *Cession,* f.
OVERGAAN, (*ging over, overgegaan,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser, passer.* ‖ Eene brug —, *passer un pont.* ‖ Naar Zweden —, *passer en Suède.* ‖ Tot iets anders —, *commencer autre chose.* ‖ Tot de order van den dag —, *passer à l'ordre du jour.* ‖ Tot eenen anderen godsdienst —, *changer de religion.* ‖ Tot iemands gevoelen —, *adopter l'opinion de qq.* ‖ Tot den vijand —, *passer à l'ennemi.* ‖ Tot verrotting —, *pourrir, se putréfier, tomber en putréfaction, se décomposer.* ‖ Ophouden, verdwijnen. *Disparaître, passer, se passer, cesser, se dissiper.* ‖ Overgegeven worden. *Se rendre, être rendu.* ‖ onafsch. Zich —. *Se fatiguer trop en marchant.*
OVERGAAR, bn. *Trop cuit, trop rôti, trop bouilli*
OVERGANG, z. m. *Passage,* m. ‖ — eener brug, *passage* m. *d'un pont.* ‖ (fig.) *Transition,* f. ‖ Verandering. *Changement,* m. ‖ Overgaaf. *Reddition,* f.
OVERGANGSRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de passage.*
OVERGANKELIJK, bn. (gramm.) *Transitif, actif.* ‖ — werkwoord, *verbe transitif* ou *actif,* m.
OVERGAPEN, zw. w. b. *Pouvoir mettre qc. dans la bouche.* ‖ Gapend bezien. *Regarder en bayant.* ‖ Zich —. *Se faire mal en bâillant.*
OVERGAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Amasser, épargner, mettre de côté.*
OVERGAUW, bn. *Extrêmement vite* ou *adroit.* ‖ bw. *Extrêmement vite, fort adroitement.*
OVERGAVE, z. v. *Zie* OVERGAAF.
OVERGEDIENSTIG, bn. *Trop officieux, serviable* ou *complaisant, fort complaisant, obséquieux.*
OVERGEDWEE, bn. *Trop docile* ou *soumis, fort docile* ou *soumis.* ‖ bw. *Avec une extrême docilité.*
OVERGEGEVEN, bn. Boos, slecht. *Méchant, mauvais, roué, fieffé, abandonné.* ‖ bw. *Méchamment, très-mal.* ‖ Bovenmate. *Excessivement.*
OVERGEGEVENHEID (zond. mv.), z. v. *Abandonnement,* m., *extrême méchanceté,* f.
*OVERGELFS, bw. *De biais.*
OVERGETOGEN, verl. deelw. van OVERTIEGEN. *Passé.*
OVERGEVEN, (*gaf over, gaven over, overgegeven,*) st. *en* afsch. w. b. In iemands handen stellen. *Donner, remettre, livrer, délivrer, transmettre, rendre, céder, passer.* ‖ Iemand een potlood —, *remettre un crayon à qq.* ‖ Zijnen boedel —, *faire cession de ses biens.* ‖ Aan den druk —, *livrer à l'impression.* ‖ Eene stad —, *rendre une ville.* ‖ Braken. *Vomir, rendre.* ‖ Zich —. *Se rendre, se soumettre, se livrer, se donner.* Zich aan zijne driften —, *se livrer* ou *s'abandonner à ses passions.* ‖ Zich aan den vijand —, *se rendre à l'ennemi.*
OVERGEVING, z. v. *Remise, cession,* f., *abandon, dessaisissement,* m. ‖ Onderwerping. *Soumission, résignation,* f. ‖ Overgaaf. *Reddition,* f. ‖ Braking. *Vomissement,* m.
OVERGEVOELIG, bn. *Trop sensible, fort sensible.*
OVERGEVOELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sensibilité extrême, sensiblerie,* f.
OVERGEWICHT (zond. mv.), z. o. *Surpoids,* m.
OVERGIETEN, (*goot over, goten over, overgegoten,*) st. *en* afsch. w. b. *Transvaser, transfuser, verser d'un vase dans un autre.* ‖ Te veel gieten. *Verser, répandre.* ‖ Opnieuw gieten. *Verser de nouveau.* ‖ onafsch. *Arroser* ou *mouiller entièrement, inonder.*
OVERGIETING (zond. mv.), z. v. *Transfusion,* f. ‖ Het te veel gieten. *Action* f. *de répandre.* ‖ Begieting. *Arrosement,* m.
OVERGIPSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Replâtrer.* ‖ onafsch. *Plâtrer.*
OVERGLIJDEN, (*gleed over, gleden over, overgegleden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer en glissant.*
OVERGLOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rougir de nouveau.*
OVERGOED, bn. *Trop bon, très-bon.* ‖ bw. *Trop bien, très-bien.*
OVERGOLVEN, zw. w. b. *Verser par-dessus* ou *arroser à grands flots, inonder.*
OVERGOMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Gommer de nouveau.* ‖ onafsch. *Couvrir de gomme.*
OVERGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter par-dessus.*
OVERGORDEL, z. m. (sell.) *Surfaix,* m.
OVERGRAVEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Graver une seconde fois.*
OVERGRIJPEN, (*overgreep, overgrepen,*) st. w. b. *Empoigner.* ‖ (mus.) *Démancher.*
OVERGROEIEN, zw. w. o. *Couvrir de plantes, couvrir en croissant.* ‖ afsch. b. *Passer au-dessus* ou *dépasser en croissant*
OVERGRONDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renouveler la première couche de couleur.*
OVERGROOT, bn. *Trop grand, excessivement grand, énorme, gigantesque, colossal.*
OVERGROOTMOEDER, z. v. *Bisaïeule,* f.
OVERGROOTVADER, z. m. *Bisaïeul,* m.
OVERGUTSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Déborder en ruisselant.*
OVERHAAL, z. m. *Passage,* m. ‖ — eens geweers, *batterie* f. *d'un fusil.*
OVERHAALFLESCH, z. v. (chim.) *Matras, ballon,* m.
OVERHAALGLAS (–GLAZEN), z. o. *Cornue, retorte,* f.
OVERHAALSCHUIT, z. v. *Bateau* m. *de passage.*
OVERHAALSTER, z. v. *Passeuse,* f.
OVERHAASTEN, zw. w. b. *Hâter* ou *presser trop, précipiter.* ‖ Eene zaak —, *précipiter une affaire.* ‖ Zich —. *Se hâter* ou *se presser trop, se précipiter.*
OVERHAASTIG, bn. *Trop* ou *fort pressant, trop* ou *fort empressé, précipité.* ‖ bw. *Avec trop* ou *beaucoup d'empressement.*
OVERHAASTING (zond. mv.), z. v. *Précipitation, trop grande hâte,* f.
OVERHALEN, zw. *en* afsch. w. b. Naar de andere zijde halen. *Passer* ou *porter d'un côté à l'autre.* ‖ Eene rivier overvoeren. *Passer.* ‖ Den haan eens geweers —, *armer un fusil.* ‖ Iemand tot zijn gevoelen —, *amener qq. à son sentiment.* ‖ Doen overslaan. *Faire pencher.* ‖ De schaal —, *faire pencher la balance.* ‖ Doorhalen. *Tancer, réprimander.* ‖ (chim.) *Distiller.* ‖ o. (met *hebben*). (mar.) *Carguer, pencher.*
OVERHALER, z. m. *Passeur, bachoteur,* m. ‖ (chim.) *Distillateur,* m.
OVERHALING, z. v. *Passage,* m. ‖ (chim.) *Distillation,* f. ‖ Overreding. *Persuasion,* f.

Overhand (zond. mv.), z. v. Meerdere macht. *Dessus, avantage*, m., *supériorité*, f. ‖ De overhand hebben *of* bekomen, *avoir le dessus, remporter la victoire, l'emporter.*

Overhandigen, zw. w. b. Ter hand stellen. *Remettre en mains, livrer, délivrer.* ‖ Iemand honderd frank —, *remettre cent francs à qq.*

Overhandiging (zond. mv.), z. v. *Action de remettre en mains* ou *de livrer, remise, livraison*, f.

Overhands, bw. *Du revers de la main* ‖ Beurtelings. *Tour à tour, alternativement.* ‖ (coutur.) *En surjet.* ‖ — naaien, *surjeter, coudre en surjet.*

Overhandsch, bn. —e naad, *surjet*, m. ‖ —e steek, *point* m. *de surjet.*

Overhangen, (*hing over, overgehangen*,) st. *en* afsch. w. b. *Pendre* ou *suspendre au-dessus.* ‖ Den ketel —, *pendre le chaudron à la crémaillère.* ‖ o. (met *hebben*). *Être suspendu au-dessus.* ‖ Overhellen. *Pencher, incliner, surplomber, déverser.*

Overhanging (zond. mv.), z. v. *Penchement*, m., *inclinaison*, f.

Overhebben, (*heeft over, had over, overgehad*,) onr. *en* afsch. w. b. Als overschot hebben. *Avoir de reste.* ‖ Te veel hebben. *Avoir de trop.* ‖ (fig.) Voor iemand veel —, *aimer beaucoup qq., être fort porté pour qq.*

Overheen, bw. *Par-dessus.* ‖ — stappen, *passer par-dessus.* ‖ Bovendien. *En outre.*

Overheeren, zw. *en* afsch. w. b. *Régner* ou *dominer sur.* ‖ Veroveren, overweldigen. *Conquérir, envahir subjuguer, soumettre, maîtriser.* ‖ Onderwerpen. *Soumettre.*

Overheering (zond. mv.), z. v. *Domination*, f. ‖ Verovering. *Conquête*, f., *envahissement*, m. ‖ Onderwerping. *Soumission*, f.

Overheerlijk, bn. *Superbe, magnifique, somptueux, très-beau, riche.* ‖ Uitmuntend. *Excellent, superbe.* ‖ bw. *Superbement, magnifiquement, somptueusement, richement.* ‖ Uitmuntend. *Superbement, d'une manière excellente.*

Overheerschen, zw. w. b. *Conquérir, réduire, maîtriser, soumettre, subjuguer, dompter.* ‖ —de hartstocht, *passion prédominante*, f. ‖ (fig.) *Gagner, séduire.*

Overheerscher, z. m. *Conquérant, dominateur, souverain, maître*, m.

Overheersching, z. v. *Domination*, f., *empire*, m., *prédomination, réduction, conquête*, f.

Overheet, bn. *Trop* ou *fort chaud.*

Overheid (-heden), z. v. *Magistrats*, m. pl., *autorité*, f. ‖ De — eener stad, *les magistrats d'une ville.* ‖ Geestelijke —, *autorité spirituelle.*

Overheidsambt, z. o. *Magistrature*, f.

Overheidspersoon (-sonen), z. m. *Magistrat*, m.

Overhekelen, zw. *en* afsch. w. b. *Serancer de nouveau.*

Overhekeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de serancer de nouveau.*

Overhellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Pencher, incliner, surplomber, déverser.*

Overhelling (zond. mv.), z. v. *Penchant, penchement, déversement*, m., *inclinaison*, f. ‖ (fig.) Neiging. *Inclination*, f., *penchant*, m.

Overhemd, z. o. *Chemisette*, f.

Overhemdsknoop (-knoopen), z. m. *Bouton* m. *de chemisette.*

Overhemdsmouw, z v. *Manche* f. *de chemisette.*

Overhoep (zond. mv.), z. m. *Suros*, m.

Overhoeks, bw. *De travers, de biais, obliquement, transversalement, diagonalement.*

Overhoeksch, bn. *Transversal, oblique, qui est de biais, diagonal.*

Overhoop, bw. *Sens dessus dessous, pêle-mêle, confusément, en désordre.* ‖ — smijten, *jeter sens dessus dessous, mêler.* ‖ Iemand — smijten, *renverser, terrasser* ou *culbuter qq.*

Overhooren, zw. w. b. *Faire réciter.* ‖ Eenen leerling zijne les —, *faire réciter sa leçon à un élève.* ‖ Getuigen —, *récoler des témoins.*

Overhooring, z. v. *Action* f. *de faire réciter.* ‖ — van getuigen, *récolement* m. *de témoins.*

Overhouden, (*hield over, overgehouden*,) st. *en* afsch. w. b. *Garder, avoir de reste, réserver.* ‖ Den winter door bewaren. *Conserver durant l'hiver.*

Overig, bn. *Qui reste, qui est de reste, restant.* ‖ — blijven, *rester.* ‖ — laten, *laisser.* ‖ De —e menschen, *le reste des hommes, les autres hommes.* ‖ z. o. Het —e, *le reste, le restant, le surplus*, m. ‖ Voor het —e, *au reste, du reste.*

Overigens, bw. *Au reste, du reste.*

Overijken, zw. *en* afsch. w. b. *Étalonner* ou *jauger de nouveau.*

Overijlen (zich), zw. w. wederk. *Se hâter, se presser* ou *se dépêcher trop, se précipiter.*

Overijling (zond. mv.), z. v. *Précipitation, trop grande hâte*, f.

Overijverig, bn. *Trop* ou *fort zélé, trop* ou *fort fervent.* ‖ bw *Avec trop de zèle, trop ardemment.*

Overjaard, bn. *Suranné.*

Overjachten, zw. w. b. *Pousser* ou *presser trop fort.* ‖ Zich —. *Se précipiter, se hâter* ou *se presser trop, agir avec trop de précipitation.*

Overjagen, (*joeg* of *jaagde over, overgejaagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Chasser par-dessus, forcer à passer dessus.* ‖ onafsch. *Surmener, estrapasser, excéder, harasser, forcer.* ‖ Een paard —, *surmener un cheval.*

Overjarig, bn. *Qui a plus d'un an.* ‖ —e wijn, *vin* m. *de plus d'une feuille.* ‖ Overjaard. *Suranné.*

Overjarigheid (zond. mv.), z. v. *Âge* m. *de ce qui a plus d'un an.*

Overjas, z. v. *Surtout*, m.

Overjurk, z. v. *Sarrau*, m.

Overkaarden, zw. *en* afsch. w. b. *Carder de nouveau.*

Overkaatsen, zw. *en* afsch. w. b. *Chasser l'éteuf dans une certaine direction.*

Overkakelen, zw. *en* afsch. w. b. *Rapporter, jaser.* ‖ onafsch. *Étourdir par son babil.*

Overkalken, zw. w. b. *Enduire de nouveau de chaux.*

Overkammen, zw. *en* afsch. w. b. *Repeigner.*

Overkant (zond. mv), z. m. *L'autre côté, le côté opposé, l'autre bord*, m.

Overkantelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Renverser de l'autre côté.*

Overkappen, zw. *en* afsch. w. b. (coiff.) *Refaire la coiffure de.*

Overkarnen, zw. *en* afsch. w. b. *Battre de nouveau.*

Overkijken, (*overkeek, overkeken*,) st. w. b. *Promener ses yeux, sa vue* ou *ses regards sur.*

Overkisten, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre dans une autre caisse.*

Overkladden, zw. *en* afsch. w. b. *Copier en barbouillant.* ‖ onafsch. *Couvrir de taches.*

Overklappen, zw. *en* afsch. w. b. *Rapporter, redire.* ‖ onafsch. *Faire taire, persuader.*

Overklauteren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Grimper par-dessus.*

Overkleed (-klee[de]ren), z. o. Kleedingstuk. *Surtout*, m., *casaque*, *capote*, *redingote*, f. ‖ (-kleeden), z. o. Dekkleed. *Tapis* m. *de dessus*.
Overkleeden, zw. w. b. *Couvrir, revêtir*.
Overkleeding, z. v. *Action* f. *de couvrir* ou *de revêtir*.
Overkleedsel, z. o. *Zie* **Overkleed**.
Overklein, bn. *Trop* ou *fort petit*.
Overkleuren, zw. *en* afsch. w. b. *Colorier de nouveau*, *enluminer*.
Overklikken, zw. *en* afsch. w. b. *Rapporter, redire*.
Overklimmen, (*klom over, overgeklommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Grimper* ou *monter par-dessus*, *escalader*. ‖ (fig.) onafsch. Overtreffen. *Surmonter*, *surpasser*.
Overklimming (zond. mv), z. v. *Escalade*, f.
Overklinken, (*klonk over, overgeklonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Résonner dans une certaine direction*.
Overkneden, zw. *en* afsch. w. b. *Pétrir de nouveau*.
Overknippen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire voler par-dessus qc. au moyen d'un coup de doigt*. ‖ Met eene schaar —, *couper avec des ciseaux*.
Overkoken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Se répandre par-dessus en bouillant*.
Overkolven, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Jouer de nouveau une partie de crosse*.
Overkomelijk, bn. *Surmontable*, *réparable*.
Overkomen, (*ik kom over, hij komt over; kwam over, kwamen over, overgekomen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir d'ailleurs*. ‖ (fig.) Zich overgeven. *Céder*, *faire des concessions*. ‖ Te boven komen. *Surmonter, vaincre*. ‖ onafsch. *Arriver, survenir*. ‖ Overvallen. *Surprendre*.
Overkomst (zond. mv.), z. v. *Arrivée*, *venue*, f.
Overkoperen, zw. w. b. *Garnir, couvrir* ou *revêtir de cuivre*.
Overkorsten, zw. w. b. *Couvrir d'une croûte*. ‖ (phys.) *Incruster*.
Overkort, bn. *Trop* ou *fort court*.
Overkous (-kousen), z. v. *Bas* m. *de dessus*, *guêtre*, f.
Overkraaien, zw. w. b. (fig.) *Crier plus fort qu'un autre*, *faire taire à force de crier*.
Overkrachtig, bn. *Très-fort*, *très-efficace*. ‖ bw. *Très-fortement*.
Overkrijgen, (*kreeg over, kregen over, overgekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire passer par-dessus*.
Overkroppen, zw. w. b. *Gorger, empiffrer*. ‖ (fig.) Overladen. *Surcharger*. ‖ Zich —. *Se gorger*, *s'empiffrer*, *se surcharger l'estomac*.
Overkropping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de gorger* ou *d'empiffrer*. ‖ (fig.) Overlading. *Surcharge*, f.
Overkruien, (*krooi* of *kruide over, overgekrooien* of *overgekruid*,) st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Brouetter par-dessus*, *traverser avec une brouette*. ‖ onafsch. Zich —. *S'éreinter* ou *se faire mal en brouettant*.
Overkruipen, (*kroop over, kropen over, overgekropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ramper par-dessus*.
Overkuieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer en se promenant*.
Overkuipen, zw. *en* afsch. w. b. *Relier de nouveau* (*une futaille*).
Overkwikken, zw. w. b. *Garnir de tain*.
Overlaars, z. v. *Botte que l'on porte par-dessus la chaussure ordinaire*, *grosse botte*, f.
Overladen, (*laadde over, overgeladen*,) st. *en* afsch. w. b. *Charger trop*, *surcharger*. ‖ (mar.) *Transborder*. ‖ onafsch. *Charger, accabler*.
Overlading, z. v. *Surcharge*, *charge trop forte* ou *excessive*, f.
Overlang, bw. *Depuis longtemps*, *il y a longtemps*.
Overlangen, zw. *en* afsch. w. b. *Tendre, passer, présenter en avançant*.
Overlangs, bw. *En longueur*, *en long*.
Overlangzaam, bn. *Trop* ou *fort lent*. ‖ bw. *Très-lentement*.
Overlappen, zw. *en* afsch. w. b. *Rapiécer* ou *raccommoder de nouveau*.
Overlast (zond. mv.), z. m. *Surcharge*, f. ‖ (fig.) Hinder. *Gêne*, *incommodité*, *importunité*, *peine*, f., *embarras*, m. ‖ Iemand — aandoen, *importuner qq.*, *être à charge à qq.*
Overlasten, zw. w. b. *Surcharger*, *charger trop*. ‖ (fig.) *Accabler*, *surcharger*.
Overlastig, bn. *Surchargé*, *chargé trop*. ‖ (fig.) Overlast veroorzakend. *Accablant*, *gênant*, *incommode*, *importun*, *qui est à charge*, *pénible*.
Overlasting (zond. mv.), z. v. *Surcharge*, *charge excessive* ou *trop forte*, f. ‖ Hinder. *Embarras*, *accablement*, m., *gêne*, *peine*, f.
Overlaten, (*liet over, overgelaten*,) st. *en* afsch. w. b. Laten overblijven. *Laisser*. ‖ Afstaan. *Laisser*, *céder*, *abandonner*, *transmettre*. ‖ (fig.) Laat dat aan mij over, *laissez-moi faire*.
Overlater, z. m. *Cédant*, *cessionnaire*, m.
Overlating (zond. mv.), z. v. Afstand. *Cession*, f.
Overledene, z. m. *en* v. *Mort*, *défunt*, *décédé*, *trépassé*, m., *morte*, *défunte*, *décédée*, f. ‖ De —en, *les morts*, *les trépassés*, m. pl.
Overle[d]er (zond. mv.), z. o. *Empeigne*, f.
Overleep, bn. *Très-rusé*. ‖ bw. *D'une manière très-rusée*.
Overleeren, zw. *en* afsch. w. b. *Répéter*, *repasser*. ‖ Zijne les —, *repasser sa leçon*.
Overleg (zond. mv.), z. o. *Réflexion*, *délibération*, f., *examen*, m. ‖ Zonder —, *étourdiment*, *sans réflexion*, *sans examen*. ‖ Met —, *sagement*. ‖ Na rijp —, *après mûr examen*.
Overleggen, (*legde* of *leide over, overgelegd* of *overgeleid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. Anders leggen. *Mettre autrement* ou *d'un autre côté*. ‖ Openleggen, toonen. *Montrer*, *produire*. ‖ De stuks —, *produire les pièces*. ‖ Sparen. *Épargner*. ‖ onafsch. *Peser*, *examiner*, *considérer*, *délibérer*, *réfléchir*. ‖ Eene zaak rijpelijk —, *réfléchir mûrement à qc.* ‖ In het oog houden. *Observer*.
Overlegging, z. v. *Examen*, m., *considération*, *réflexion*, *délibération*, f. ‖ — van stuks, *production* f. *de pièces*.
Overleiden, zw. *en* afsch. w. b. *Conduire vers l'autre côté*.
Overletteren, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer de nouveau avec des lettres* ou *des chiffres*.
Overleunen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se pencher*.
Overleven, zw. w. b. *Survivre à*. ‖ Al zijne kinderen —, *survivre à tous ses enfants*.
Overlevende, z. m. *en* v. *Survivant*, m., *survivante*, f.
Overlevendig, bn. *Trop vif*, *fort vif*.
Overleveraar, z. m. *Traditeur*, m.
Overleveren, zw. *en* afsch. w. b. *Livrer*, *délivrer*, *mettre entre les mains de*, *remettre*. ‖ Eenen brief —, *remettre une lettre*. ‖ Aanbieden. *Présenter*. ‖ Een verzoekschrift —, *présenter une requête*. ‖ Iemand aan den rechter —, *livrer qq. au juge*. ‖ In de handen van het gerecht —, *remettre entre les mains de la justice*.

Overlevering, z. v. *Action de délivrer, de livrer* ou *de remettre, livraison, délivrance*, f. ‖ Aanbieding. *Présentation*, f. ‖ Overgeleverd bericht. *Tradition*, f. ‖ (jurispr.) *Tradition*, f. ‖ Uitlevering. *Extradition*, f.

Overleving (zond. mv.), z. v. *Survie, survivance*, f.

Overlevingscontract, z. o. *Contrat* m. *de survie*.

Overlezen, (*las over, lazen over, overgelezen*,) st. *en* afsch. w. b. *Relire, lire de nouveau*. ‖ Overzien, doorloopen. *Parcourir*. ‖ onafsch. Onttooveren. *Exorciser*.

Overlezing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de relire*. ‖ Onttoovering. *Exorcisme*, m.

Overlieden, z. m. mv. *Zie* Overman.

Overliegen, (*overloog, overlogen*,) st. w. b. *Accuser faussement, calomnier, détracter*.

Overliggen, (*lag over, lagen over, overgelegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (mar.) *S'arrêter dans un port plus que le temps fixé*.

Overlijden, (*overleed, overleden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Mourir, décéder, trépasser*.

Overlijden, z. o. *Décès, trépas*, m., *mort*, f.

Overlijmen, zw. *en* afsch. w. b. *Recoller, coller de nouveau*.

Overlijnen, zw. *en* afsch. w. b. *Régler une seconde fois*.

Overlommeren, zw. w. b. *Ombrager*. ‖ Overlommerde laan, *allée couverte*, f.

Overlommering, z. v. *Ombre*, f., *ombrage*, m.

Overlooden, zw. w. b. *Couvrir de plomb*. ‖ Opnieuw looden. *Plomber de nouveau*.

Overloogen, zw. w. b. *Lessiver encore une fois*.

Overloon (–loonen), z. o. *Surcroît* m. *de salaire*.

Overloop (–loopen), z. m. Overstrooming. *Débordement, regorgement*, m., *inondation*, f. ‖ — van gal, *débordement* ou *épanchement* m. *de bile*. ‖ (mar.) *Pont courant*, m., *embelle*, f. ‖ Doorgang. *Corridor*, m., *galerie couverte*, f.

Overloopen, (*liep over, overgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Courir dans une certaine direction, passer d'un côté à l'autre*. ‖ Ik ben de straat overgeloopen, *j'ai traversé la rue*. ‖ Tot den vijand —, *passer à l'ennemi*. ‖ Overvloeien. *Déborder, se déborder*. ‖ De Maas loopt over, *la Meuse déborde*. ‖ Overkoken. *S'enfuir* ou *s'écouler en bouillant*. ‖ De melk loopt over, *le lait s'enfuit*. ‖ onafsch. b. *Renverser à la course* ou *en courant*. ‖ Overzien. *Parcourir, repasser à la hâte*. ‖ (fig.) Iemand —, *importuner qq. par des visites trop fréquentes, visiter qq. trop souvent*. ‖ Zich —. *Se fatiguer, s'épuiser* ou *s'excéder en courant*.

Overlooper, z. m. *Transfuge, déserteur*, m. ‖ (mar.) *Palan* m. *à croc*.

Overlooping, z. v. Overvloeiing. *Débordement*, m., *inondation*, f. ‖ Weglooping. *Désertion*, f.

Overloven, zw. *en* afsch. w. b. Overvragen. *Surfaire, demander trop*.

Overluchtig, bn. *Trop exposé à l'air, très-frais*. ‖ Zeer opgeruimd. *Très-jovial*.

Overluid, bw. *Tout haut, à haute voix*. ‖ — lachen, *éclater de rire, rire à gorge déployée*. ‖ — schreeuwen, *jeter les hauts cris*.

Overlui[d]en, zw. *en* afsch. w. b. *Sonner les cloches à la mort de qq*.

Overmaasch, bn. *D'outre-Meuse*.

Overmaat (zond. mv.), z. v. *Surmesure*, f., *comble, surplus*, m. ‖ (fig.) *Surcroît, excès, comble*, m. ‖ Tot — van ongeluk, *pour comble de malheur*.

Overmacht (zond. mv.), z. v. *Force majeure, supériorité*, f., *pouvoir supérieur*, m. ‖ Voor de — bukken, *céder à la force*. ‖ De — des genies, *l'ascendant* m. *du génie*.

Overmachtig, bn. *Qui a la supériorité, supérieur en forces, qui est plus fort, plus puissant*.

Overmachtigen, zw. w. b. Bemachtigen. *Subjuguer, conquérir, vaincre*.

Overmaken, zw. *en* afsch. w. b. Overzenden. *Envoyer, remettre, faire tenir, faire parvenir*. ‖ Geld —, *remettre de l'argent*. ‖ Verdrijven. *Faire passer, faire cesser*. ‖ Vermaken. *Refaire*.

Overmalen, (*maalde over, overgemalen*,) st. *en* afsch. w. b. *Remoudre, moudre de nouveau*.

Overmaling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de remoudre*.

Overman (–lieden, –lui), z. m. *Maître d'un corps de métier, juré* m. *d'un métier*. ‖ (jeu.) *Partenaire*, m.

Overmangelen. zw. *en* afsch. w. b. *Calandrer de nouveau*.

Overmannen, zw. w. b. *Dompter par une force majeure, accabler par le nombre, subjuguer par des forces supérieures, vaincre*. ‖ (fig.) *Accabler*. ‖ Overmand van droefheid, *accablé de tristesse*.

Overmantel, z. m. *Manteau* m. *de dessus*.

Overmarmeren, zw. *en* afsch. w. b. *Marbrer de nouveau, refaire la marbrure*.

Overmast, bn. *Qui a un mât trop élevé*.

Overmatig, bn. De maat te boven gaande. *Démesuré, excessif, outré, exorbitant, extrême*. ‖ Zeer matig. *Fort mesuré, fort sobre*. ‖ bw. Bovenmatig. *Démesurément, excessivement, exorbitamment*. ‖ Zeer matig. *Fort sobrement*.

Overmatig[lijk], bw. *Zie* Overmatig, bw.

Overmatten, zw. *en* afsch. w. b. *Natter de nouveau*. ‖ onafsch. *Natter*.

Overmeesteren, zw. w. b. *Maîtriser, subjuguer, surmonter, dompter, vaincre, réduire*. ‖ Veroveren. *Envahir, prendre*.

Overmeestering (zond. mv.), z. v. *Réduction*, f. ‖ Verovering. *Conquête*, f., *envahissement*, m., *prise*, f.

Overmengen, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler de nouveau*.

Overmerken, zw. *en* afsch. w. b. *Marquer de nouveau*.

Overmesten, zw. *en* afsch. w. b. *Fumer* ou *engraisser de nouveau*.

Overmeten, (*mat over, maten over, overgemeten*,) st. *en* afsch. w. b. Overmaat geven. *Donner surmesure, faire bonne mesure*. ‖ Hermeten. *Remesurer*.

Overmeting, z. v. Overmaat. *Surmesure*, f. ‖ Hermeting. *Action* f. *de remesurer*.

Overmetselen, zw. *en* afsch. w. b. *Maçonner de nouveau*.

Overmidden, bw. *Par le milieu, en deux*.

Overmits, voegw. Vermits. *Puisque, attendu que, vu que, à cause que, parce que*.

Overmoed (zond. mv.), z. m. *Témérité*, f. ‖ Trotschheid, ijdelheid. *Arrogance, fierté*, f., *orgueil*, m., *présomption, vanité*, f.

Overmoedig, bn. *Téméraire*. ‖ Trotsch, ijdel. *Arrogant, fier, présomptueux, vain*. ‖ bw. *Témérairement, arrogamment*.

Overmogen, (*ik overmag, hij overmag; overmocht*,) onr. w. b. *Avoir le dessus sur, vaincre, l'emporter sur, être plus fort que*.

Overmonsteren, zw. *en* afsch. w. b. *Soumettre à un second examen, faire une seconde revue*.

Overmorgen, bw. *Après-demain*.

Overmouw, z. v. *Garde-manche*, m., *fausse manche, demi-manche*, f., *bout* m. *de manche*.

Overnaad, z. m. *Surjet*, m.
Overnaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Coudre de nouveau.* ‖ Met eenen overnaad naaien. *Surjeter, coudre en surjet.*
Overnaaisel, z. o. *Surjet*, m.
Overnachten, zw. w. o. (met *hebben*) *Passer la nuit, coucher.*
Overnachting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de passer la nuit quelque part.*
Overnauwkeurig, bn. *Trop exact, très-exact.* ‖ bw. *Avec beaucoup d'exactitude.*
Overneigen, zw. *en* afsch. w. b. *Pencher.*
Overnemen, (*nam over, namen over, overgenomen,*) st. *en* afsch. w. b. *Prendre, adopter, accepter, se charger de.* ‖ Het bevel —, *prendre le commandement.* ‖ Iemands schulden —, *se charger des dettes de qq.* ‖ Slechte gewoonten —, *contracter de mauvaises habitudes.*
Overneming (zond. mv.), z. v. *Action de prendre* ou *d'adopter, acceptation*, f.
Overnet, bn. *Trop propre, très-propre.* ‖ bw. *Très-proprement.*
Overneuriën, zw. *en* afsch. w. b. *Répéter en fredonnant.*
Overnoeming, z. v. (rhét.) *Métonymie*, f.
Overnommeren, zw. *en* afsch. w. b. *Numéroter de nouveau.*
Overoud, bn. *Fort vieux, très-ancien, antique.*
Overoudgrootmoeder, z. v. *Trisaïeule*, f.
Overoudgrootvader, z. m. *Trisaïeul*, m.
Overoudmoei, z. v. *Tante* f. *de l'aïeul* ou *de l'aïeule.*
Overoudoom (–ooms), z. m. *Oncle* m. *de l'aïeul* ou *de l'aïeule.*
Overpad (–paden), z. o. *Sentier* m. *sur le terrain du voisin, par où l'on peut passer.*
Overpakken, zw. *en* afsch. w. b. *Remballer, rempaqueter.*
Overpakking, z. v. *Action* f. *de remballer* ou *de rempaqueter.*
Overpalmen, zw. w. b. *Couvrir avec la paume de la main.* ‖ Overgrijpen. *Empoigner.*
Overpappen, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre un nouvel emplâtre.*
Overpassen, zw. *en* afsch. w. b. *Essayer de nouveau.*
Overpeilen, zw. *en* afsch. w. b. *Sonder de nouveau.*
Overpeinzen, zw. *en* afsch. w. b. *Réfléchir à, méditer, ruminer.*
Overpeinzing, z. v. *Réflexion, méditation*, f.
Overpekken, zw. *en* afsch. w. b. *Poisser de nouveau.*
Overpersen, zw. *en* afsch. w. b. *Presser de nouveau.*
Overplaatsen, zw. *en* afsch. w. b. *Déplacer, placer ailleurs, transférer.*
Overplaatsing, z. v. *Déplacement, transfert*, m.
Overplakken, zw. *en* afsch. w. b. *Recoller.* ‖ onafsch. *Coller, couvrir.*
Overplakking, z. v. *Action* f. *de coller de nouveau, de coller* ou *de couvrir.*
Overplanken, zw. w. b. *Couvrir de planches.*
Overplanten, zw. *en* afsch. w. b. *Déplanter, transplanter, planter ailleurs.*
Overplanting, z. v. *Transplantation*, f.
Overpleisteren, zw. *en* afsch. w. b. *Replâtrer, plâtrer de nouveau, recrépir.* ‖ onafsch. *Couvrir de plâtre, plâtrer, crépir.*
Overpleistering, z. v. *Replâtrage*, m.
Overpletten, zw. *en* afsch. w. b. *Laminer de nouveau.*
Overploegen, zw. *en* afsch. w. b. *Labourer de nouveau.*
Overplooien, zw. *en* afsch. w. b. *Plisser de nouveau.*
Overpoederen, zw. *en* afsch. w. b. *Poudrer de nouveau.* ‖ onafsch. *Poudrer.*
Overpoetsen, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer* ou *cirer de nouveau.*
Overpolijsten, zw. *en* afsch. w. b. *Polir de nouveau, repolir.*
Overpond, z. o. *Kilogramme* m. *au-dessus du poids.*
Overpoten, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* **Overplanten**.
Overprachtig, bn. *Trop* ou *fort splendide.* ‖ bw. *Fort splendidement.*
Overpraten, zw. *en* afsch. w. b. *Rapporter, redire.* ‖ onafsch. *Faire taire à force de causer* ou *de babiller.* ‖ Overreden. *Persuader.*
Overpriester, z. m. *Zie* **Opperpriester**.
Overprikkelen, zw. w. b. *Surexciter.*
Overprikkeling, z. v. *Surexcitation*, f.
Overrabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Lire à la hâte depuis le commencement jusqu'à la fin.*
Overraken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer, arriver à l'autre bord.*
Overreden, zw. w. b. *Persuader, convaincre.* ‖ Zich laten —, *se laisser persuader.*
Overreding (zond. mv.), z. v. *Persuasion, conviction*, f.
Overredingskracht (zond. mv.), z. v. *Force persuasive*, f.
Overregend, bn. *Mouillé par la pluie.* ‖ (vén.) — spoor, *voies surpluées*, f. pl.
Overreiken, zw. *en* afsch. w. b. *Donner en tendant le bras, passer, présenter, offrir, donner.*
Overreiking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de donner, de passer* ou *de présenter.*
Overrekenen, zw. *en* afsch. w. b. *Recompter, compter* ou *calculer de nouveau.* ‖ onafsch. *Compter, calculer, supputer.*
Overrekken, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre de nouveau.* ‖ onafsch. Zich —. *Étendre* ou *tirer au-delà de ses forces.*
Overrennen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer de l'autre côté en galopant.* ‖ onafsch. b. *Renverser en galopant.*
Overrijden, (*reed over, reden over, overgereden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Passer* ou *traverser à cheval* ou *en voiture.* ‖ onafsch. b. *Renverser en passant à cheval* ou *en voiture.*
Overrijnsch, bn. *Transrhénan.*
Overrijp, bn. *Trop mûr, très-mûr.*
Overroeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Ramer dans une certaine direction, traverser* ou *passer à la rame.* ‖ onafsch. wederk. Zich —. *S'excéder en ramant.*
Overroepen, (*riep over, overgeroepen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Crier assez fort pour être entendu à l'autre bord* ou *de l'autre côté.* ‖ onafsch. b. *Crier plus fort qu'un autre.* ‖ Zich —. *S'égosiller.*
Overrok, z. m. Manskleed. *Surtout*, m., *redingote*, f., *casaquin*, m. ‖ — eener vrouw, *jupe* f. *de dessus.*
Overrompelen, zw. w. b. Onverwachts bespringen. *Surprendre.* ‖ Eene stad —, *surprendre une ville.* ‖ (fig.) *Prendre à l'improviste, surprendre.*
Overrompeling, z. v. *Surprise*, f.
Overrooken, zw. *en* afsch. w. b. *Fumer de nouveau.*
Overrug[ge], bw. *À la renverse, sur le dos.*
Overruim, bn. *Trop ample, trop large, très-ample, très-large.* ‖ bw. *Très-amplement.*
Oversausen, zw. w. b. *Resaucer.*

OVERSCHADUWEN, zw. w. b. *Ombrager, couvrir de son ombre, obombrer, projeter son ombre sur.*
OVERSCHADUWING (zond. mv.), z. v. *Ombre*, f., *ombrage*, m.
OVERSCHATTEN, zw. w. b. Te hoog belasten. *Surcharger* ou *accabler d'impôts.* ‖ Te hoog schatten. *Surtaxer.*
OVERSCHATTING (zond. mv.), z. v. *Surtaux*, m., *surtaxe*, f.
OVERSCHAVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Raboter de nouveau.* ‖ (fig.) *Polir, retoucher, corriger.*
OVERSCHAVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de raboter de nouveau.* ‖ (fig.) *Correction*, f.
OVERSCHENKEN, (*schonk over, overgeschonken*,) st. *en* afsch. w. b. *Répandre en versant, verser plus qu'il ne faut.* ‖ Overgieten. *Transvaser.*
OVERSCHENKING, z. v. Overgieting. *Action* f. *de transvaser.*
OVERSCHEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transporter avec un navire* ou *par eau.* ‖ Verschepen. *Transborder.*
OVERSCHEPING, z. v. *Transport, passage* m. *par eau.* ‖ Verscheping. *Transbordement*, m.
OVERSCHEPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transvaser.*
OVERSCHEPPING, z. v. *Action* f. *de transvaser.*
OVERSCHEREN, (*schoor over, schoren over, overgeschoren*,) st. *en* afsch. w. b. *Retondre, tondre de nouveau.* ‖ Laken —, *repaumer du drap.*
OVERSCHERP, bn. *Trop* ou *fort tranchant.* ‖ (fig.) *Trop mordant.* ‖ Zeer streng. *Très-sévère.* ‖ bw. *D'une manière trop mordante.* ‖ Zeer streng. *Très-sévèrement.*
OVERSCHETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Esquisser de nouveau.*
OVERSCHIETEN, (*schoot over, schoten over, overgeschoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Tirer par-dessus.* ‖ (agric.) Met aarde —, *couvrir de terre.* ‖ o. (met *zijn*). Overblijven. *Rester, être de reste.* ‖ Uitsteken. *Avancer, déborder.*
OVERSCHIJNEN, (*overscheen, overschenen*,) st. w. b. *Éclairer de tous côtés.* ‖ Verlichten. *Éclairer, répandre de la lumière sur.*
OVERSCHILDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Repeindre, retoucher.* ‖ onafsch. *Peindre, couvrir de peinture.*
OVERSCHILDERING (zond. mv.), z. v. (peint.) *Retouche*, f.
OVERSCHITTEREN, zw. w. b. *Rendre brillant à la surface.* ‖ (fig.) *Surpasser en éclat* ou *en gloire.*
OVERSCHOEN, z. m. *Galoche*, f.
OVERSCHOFFELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sarcler une seconde fois.*
OVERSCHOON, bn. *Très-beau.* ‖ bw. *D'une manière très-belle.*
OVERSCHORT, z. o. *Tablier* m. *de dessus.*
OVERSCHOT, z. o. *Reste, restant, surplus, excédant*, m. ‖ — eens middagmaals, *restes d'un dîner, reliefs*, m. pl. ‖ (math.) *Reste.* ‖ (chim.) *Résidu*, m. ‖ (comm.) — van rekening, *solde, reliquat*, m. ‖ Stoffelijk —, *restes* m. pl. *d'une personne morte, dépouille mortelle*, f., *cendres*, f. pl.
OVERSCHRAAL, bn. *Trop* ou *fort maigre.* ‖ bw. *D'une manière fort maigre.*
OVERSCHREEUWEN, zw. w. b. *Faire taire à force de crier, réduire qq. au silence en criant plus fort que lui, étourdir à force de crier.* ‖ Zich —. *S'égosiller.*
OVERSCHREEUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de crier plus fort qu'un autre* ou *de couvrir la voix d'un autre en criant.*
OVERSCHRIJDEN, (*overschreed, overschreden*,) st. w. b. *Enjamber, franchir, passer.* ‖ Eene sloot —, *enjamber un fossé.* ‖ (fig.) Te ver gaan. *Dépasser, transgresser.* ‖ De grenzen der matigheid —, *franchir les bornes de la modération.* ‖ Iemands bevelen —, *excéder* ou *outre-passer les ordres de qq.*
OVERSCHRIJDING, z. v. *Action d'enjamber, enjambée*, f. ‖ (fig.) *Transgression, violation*, f.
OVERSCHRIJVEN, (*schreef over, schreven over, overgeschreven*,) st. *en* afsch. w. b. Schriftelijk mededeelen. *Mander, faire savoir par écrit.* ‖ Afschrijven. *Copier, transcrire.* ‖ Boeken. *Enregistrer.* ‖ Overdragen. *Dénoncer par écrit.*
OVERSCHRIJVER, z. m. *Copiste*, m.
OVERSCHRIJVING, z. v. *Copie, transcription*, f. ‖ Overboeking. *Enregistrement*, m. ‖ Overdraging. *Dénonciation* f. *par écrit.*
OVERSCHRIKKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Passer, omettre.*
OVERSCHROBBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer de nouveau avec le frottoir, refrotter avec le goret.*
OVERSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Secouer une seconde fois.*
OVERSCHUIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Brosser de nouveau.*
OVERSCHUIMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Sortir, passer* ou *s'enfuir en écumant.*
OVERSCHUIVEN, (*schoof over, schoven over, overgeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Glisser* ou *pousser par-dessus.*
OVERSCHUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Écurer de nouveau.*
OVERSCHUW, bn. *Trop* ou *fort craintif, peureux.* ‖ bw. *Fort craintivement.*
OVERSEINEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transmettre par signaux, signaler.* ‖ Telegrapheeren. *Télégraphier.*
OVERSJOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transporter.* ‖ onafsch. Zich —. *Se fatiguer excessivement en transportant.*
OVERSLAAN, (*sloeg over, overgeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Omettre, passer, sauter.* ‖ Twee bladzijden —, *sauter deux pages.* ‖ Vergeten. *Oublier, passer.* ‖ Eenen overslag maken. *Calculer, supputer.* ‖ (impr.) *Imposer.* ‖ Overladen. *Transborder.* ‖ o. (met *zijn*). Overhellen. *Pencher, incliner.* ‖ Overvallen. *Tomber, se renverser.* ‖ (mar.) *Chavirer.* ‖ Tot iemands gevoelen —, *adopter l'opinion de qq.* ‖ Tot den vijand —, *passer à l'ennemi.* ‖ Smetten. *Maculer.* ‖ Besmettelijk zijn. *Être contagieux, se communiquer.*
OVERSLAG (–SLAGEN), z. m. Berekening. *Supputation*, f., *compte, calcul*, m. ‖ Rand. *Rebord, rabat*, m.
OVERSLAP, bn. *Très-faible, très-mou, trop faible, trop mou.*
OVERSLAPEN (ZICH), (*oversliep, overslapen*,) st. w. wederk. *Dormir trop longtemps, dormir la grasse matinée.*
OVERSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner par-dessus.*
OVERSLIJPEN, (*sleep over, slepen over, overgeslepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Aiguiser de nouveau.*
OVERSLIJPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'aiguiser de nouveau.*
OVERSLINGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Lancer par-dessus.* ‖ o. (met *zijn*). *Se renverser.*
OVERSLINGERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de lancer par-dessus.*
OVERSLOOF (–SLOOVEN), z. v. *Petit tablier*, m.
OVERSLUIKEN, (*slook over, sloken over, overgesloken*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire passer en fraudant les droits.*
OVERSLUIPEN, (*sloop over, slopen over, overgeslopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer secrètement sur.*
OVERSMAL, bn. *Trop* ou *fort étroit.*

Oversmeden, zw. *en* afsch. w. b. *Forger de nouveau, reforger.*

Oversmelten, (*smolt over, overgesmolten*,) st. *en* afsch. w. b. *Refondre.*

Oversmelting (zond. mv.), z. v. *Refonte*, f.

Oversmeren, zw. w. b. *Enduire, graisser.* ‖ afsch. Nog eens smeren. *Enduire* ou *graisser de nouveau.*

Oversmering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enduire* ou *de graisser encore une fois.*

Oversmijten, (*smeet over, smeten over, overgesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter par-dessus, jeter de l'autre côté.*

Oversmokkelen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer par fraude* ou *par contrebande.*

Oversnappen, zw. *en* afsch. w. b. *Redire, rapporter, bavarder.*

Oversneeuwen, zw. w. b. *Couvrir de neige.*

Oversnellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser avec rapidité.*

Oversnoeien, zw. *en* afsch. w. b. *Tailler* ou *élaguer de nouveau.*

Oversnoeven, zw. w. b. *En imposer à qq. par des hâbleries* ou *par des fanfaronnades.*

Oversnood, bn. *Extrêmement méchant.* ‖ bw. *Très-méchamment.*

Oversnorken, zw. w. b. *Zie* Oversnoeven.

Oversolderen, zw. *en* afsch. w. b. *Souder de nouveau.*

Overspannen, (*spande over, overgespannen*,) st. *en* afsch. w. b. *Tendre* ou *étendre par-dessus* ou *sur.* ‖ Met eene span meten. *Couvrir d'un empan, mésurer de l'empan.* ‖ onafsch. *Tendre trop fort.* ‖ Het zenuwstel —, *exciter le système nerveux.*

Overspanning (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'étendre sur* ou *de tendre trop fort.* ‖ (méd.) *Surexcitation*, f.

Oversparen, zw. *en* afsch. w. b. *Épargner, mettre de côté, réserver.*

Oversparing (zond. mv.), z. v. *Épargne*, f.

Overspatten, zw. w. b. *Couvrir en jaillissant.*

Overspeelster, z. v. *Adultère*, f.

Overspel (zond. mv.), z. o. *Adultère*, m. ‖ — plegen, *commettre un adultère.*

Overspeler, z. m. *Adultère*, m.

Overspelig, bn. *Adultère.*

Overspellen, zw. *en* afsch. w. b. *Épeler de nouveau.*

Overspijkeren, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer de nouveau.*

Overspikkelen, zw. w. b. *Moucheter, taveler.*

Overspinnen, (*spon over, overgesponnen*,) st. *en* afsch. w. b. *Couvrir en filant.* ‖ Te veel spinnen. *Filer plus qu'il ne faut.* ‖ onafsch. *Couvrir de fils.*

Overspitten, zw. *en* afsch. w. b. *Bêcher de nouveau.*

Overspoeden, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Oversnellen.

Overspoelen, zw. *en* afsch. w. b. *Rincer de nouveau.*

Oversporen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser en chemin de fer.*

Oversprei, z. v. *Courte-pointe, couverture*, f.

Overspreiden, zw. w. b. *Couvrir entièrement en étendant.*

Oversprenkelen, zw. w. b. *Arroser, asperger.*

Overspringen, (*sprong over, overgesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sauter de l'autre côté.* ‖ (mus) *Démancher.* ‖ Zich verplaatsen. *Se déplacer.* ‖ (versif.) *Enjamber.* ‖ b. *Franchir en sautant, sauter par-dessus.* ‖ Overslaan. *Omettre, passer, sauter, oublier.* ‖ onafsch. Zich —. *Se faire mal en sautant.*

Oversprong, z. m. *Saut*, m., *enjambée*, f. ‖ (fig.) Onder het lezen eenen — maken, *sauter en lisant.* ‖ Uitspringend gedeelte. *Saillie*, f. ‖ (mus.) *Démanchement*, m. ‖ (versif.) *Enjambement*, m

Overstaan, (*stond over, overgestaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Blijven staan. *Rester, durer.* ‖ Tegenwoordig zijn. *Assister à, être présent comme témoin.*

Overstaan (zond. mv.), z. o. *Présence*, f. ‖ Ten — van, *en présence de.*

Overstag, bw. *En revirant de bord.* ‖ (mar.) — smijten, *revirer, virer de bord.* ‖ — raken, *faire chapelle.* ‖ (fig.) Iemand — werpen, *déconcerter qq.*

Overstallig, bn. *Excessif.* ‖ bw. *Excessivement.*

Overstampen, zw. *en* afsch. w. b. *Piler de nouveau.*

Overstapelen, zw. *en* afsch. w. b. *Empiler* ou *entasser de nouveau.*

Overstappen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer dans une certaine direction, marcher* ou *passer de l'autre côté, traverser.* ‖ Over iets stappen. *Enjamber, passer par dessus.* ‖ (fig.) Vergeven, ontschuldigen. *Pardonner, excuser, passer, ne pas s'arrêter à.* ‖ onafsch. wederk. Zich —. *Se fatiguer à force de marcher, s'excéder en marchant.*

Overstapping (zond. mv.), z. v. *Enjambée*, f.

Overste, z. m. *Supérieur, chef*, m. ‖ z. m. *en* v. — eens kloosters, *supérieur, prieur*, m., *supérieure, prieure* f. *d'un couvent.* ‖ (mil.) *Colonel, chef*, m.

Oversteeksel, z. o. *Partie saillante, saillie, avance*, f., *rebord, coin*, m.

Overstek, z. o. *Zie* Oversteeksel.

Oversteken, (*stak over, staken over, overgestoken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Déborder, saillir, s'avancer en dehors, projeter.* ‖ Overstekende hoeken, *angles saillants*, m. pl. ‖ (met *zijn*). Overvaren. *Faire un trajet, passer, traverser.* ‖ Naar Amerika —, *passer en Amérique.* ‖ b. (grav.) *Retoucher.* ‖ (bouch.) *Pointer.* ‖ Overtappen. *Transvaser, soutirer.*

Oversteking (zond. mv.), z. v. Overvaart. *Action* f. *de passer, de traverser, trajet*, m. ‖ (grav.) *Retouche*, f.

Overstelpen, zw. w. b. Overdekken. *Couvrir de.* ‖ (fig.) *Accabler, combler.* ‖ Overstelpt van droefheid, *accablé de tristesse.* ‖ Overstelpt met geschenken, *comblé de présents.*

Overstelping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couvrir.* ‖ (fig.) *Accablement*, m.

Overstemmen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Voter de nouveau.* ‖ onafsch. *L'emporter par la pluralité des voix.*

Overstemming, z. v. *Action* f. *de voter de nouveau.* ‖ Meerderheid van stemmen. *Pluralité des voix* ou *des suffrages, majorité*, f.

Overstempelen, zw. *en* afsch. w. b. *Estampiller de nouveau.*

Battlesterk —

Oversterk, bn. *Trop* ou *excessivement fort.* ‖ bw. *Très-fortement.*

Overstijf, bn. *Trop* ou *fort raide.* ‖ bw. *D'une manière fort raide.*

Overstijgen, (*oversteeg, overstegen*,) st. w. b. *Franchir.* ‖ (fig.) *Surmonter, vaincre, franchir.*

Overstijven, (*steef over, steven over, overgesteven*,) st. *en* afsch. w. b. *Empeser de nouveau.*

Overstof, z. v. *Étoffe* f. *de dessus.*

Overstoomen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*).

Passer en bateau à vapeur ou *en chemin de fer.*

OVERSTORTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Répandre* ou *verser sur.* ‖ onafsch. *Transvaser.* ‖ Besproeien. *Arroser.* ‖ Iemand met olie —, *répandre de l'huile sur qq.* ‖ Overdekken. *Couvrir.* ‖ (fig.) Met schaamte —, *couvrir de honte.*

OVERSTORTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de répandre sur.* ‖ Overgieting. *Transfusion*, f., *transvasement*, m. ‖ Overdekking. *Action* f. *de couvrir.*

OVERSTRALEN, zw. w. b. *Répandre ses rayons sur.*

OVERSTRENG, bn. *Trop* ou *fort sévère.* ‖ bw. *Très-sévèrement.*

OVERSTRIJDEN, (*overstreed, overstreden*,) st. w. b. *Avoir le dessus en disputant* ou *en contestant.*

OVERSTRIJKEN, (*streek over, streken over, overgestreken*,) st. *en* afsch. w. b. *Frotter* ou *repasser de nouveau.* ‖ onafsch. *Enduire toute la superficie de, couvrir, étendre sur.*

OVERSTROMPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser en bronchant.*

OVERSTROOIEN, zw. w. b. *Saupoudrer, parsemer, joncher de.*

OVERSTROOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Border, se déborder.* ‖ onafsch. *Inonder, submerger.*

OVERSTROOMING, z. v. *Débordement*, m., *inondation*, f.

OVERSTUIVEN, (*stoof over, stoven over, overgestoven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se répandre en forme de poussière.* ‖ onafsch. b. *Couvrir de poussière.*

OVERSTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* OVERZENDEN.

OVERSTURING (zond. mv.), z. v. *Zie* OVERZENDING.

OVERSTUUR, bw. *En désordre.*

OVERSUIKEREN, zw. w. b. *Sucrer, saupoudrer de sucre.*

OVERSUKKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser péniblement.*

OVERTAL (zond. mv.), z. o. *Surplus, excédant*, m.

OVERTALLIG, bn. *Surnuméraire, surabondant.* ‖ (versif.) *Hypercatalectique.* ‖ bw. *Surabondamment.*

OVERTAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transvaser.* ‖ (méd.) *Transfuser.* ‖ Het bloed —, *faire la transfusion du sang.*

OVERTAPPING (zond. mv.), z. v. (méd.) *Transfusion*, f. ‖ — des bloeds, *transfusion du sang.*

OVERTEEKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dessiner de nouveau.* ‖ Doorteekenen. *Calquer.* ‖ (comm.) Overschrijven. *Transcrire d'un registre sur un autre, transporter sur le compte de.*

OVERTEEKENING (zond. mv.), z. v. *Nouveau dessin*, m. ‖ Doorteekening. *Calque*, m. ‖ (comm.) Overschrijving. *Transcription*, f., *transport*, m.

OVERTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Passer en comptant.* ‖ Hertellen. *Recompter.*

OVERTELLING, z. v. *Action* f. *de passer en comptant.* ‖ Hertelling. *Action de recompter.*

OVERTIEGEN, (*overtoog, overtogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Zie* OVERTREKKEN.

OVERTILLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer au-dessus de qc. en soulevant.* ‖ onafsch. Zich — *S'excéder à force de soulever.*

OVERTIMMEREN, zw. w. b. *Couvrir de charpente, bâtir au-dessus de.*

OVERTOCHT, z. m. *Passage, trajet*, m.

OVERTOGEN, verl. deelw. *van* OVERTIEGEN. *Couvert.*

OVERTOLLIG, bn. *Superflu, surabondant, inutile, rédondant.* ‖ bw. *Surabondamment.*

OVERTOLLIGHEID (-HEDEN), z. v. *Superfluité, surabondance*, f. ‖ — van woorden, *rédondance*, f. ‖ — van beelden, *exubérance* f. *d'images.*

OVERTOLLIG[LIJK], bw. *Zie* OVERTOLLIG, bw.

OVERTONNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre dans d'autres tonneaux.*

OVERTOOM (zond. mv.), z. m. *Pont* m. *à rouleaux.*

OVERTOPT, bn. (blas.) *Surmonté.*

OVERTREDEN, (*trad over, traden over, overgetreden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer par-dessus, enjamber.* ‖ Tot iemands gevoelen —, *se ranger à l'opinion de qq.* ‖ onafsch. b. (fig.) Verbreken. *Transgresser, outre-passer, enfreindre, contrevenir à, violer.* ‖ Gods wetten —, *violer* ou *enfreindre les lois de Dieu.* ‖ o. (met *hebben*). Zondigen. *Pécher.*

OVERTREDER, z. m. *Transgresseur, infracteur, contrevenant, délinquant, violateur*, m.

OVERTREDING, z. v. *Transgression, infraction, contravention, violation*, f., *délit*, m. ‖ — der wetten, *contravention aux lois.*

OVERTREEDSTER, z. v. *Contrevenante, délinquante, violatrice*, f.

OVERTREFFEN, (*overtrof, overtroffen*,) st. w. b. *Surpasser, exceller, devancer, l'emporter sur, être supérieur à.* ‖ Zich zelven —, *se surpasser.*

OVERTREFFEND, bn. (gramm.) *Superlatif.* ‖ —e trap, *superlatif*, m.

OVERTREK, z. o. *Fourreau*, m., *blouse*, f.

OVERTREKKEN, (*trok over, overgetrokken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser, passer d'un côté à l'autre.* ‖ De Lei —, *passer la Lys.* ‖ b. *Tirer* ou *faire passer d'un côté à l'autre.* ‖ Over iets trekken. *Mettre par-dessus.* ‖ onafsch. b. Bekleeden. *Couvrir, garnir, revêtir.*

OVERTREKKING, z. v. *Action* f. *de traverser, de couvrir* ou *de garnir.*

OVERTREKSEL, z. o. *Couverture*, f., *fourreau*, m., *housse*, f. ‖ — eens beds, *taie* f. *d'un lit.* ‖ — eens zetels, *housse* f. *d'un fauteuil.*

OVERTRIPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser en sautillant.*

OVERTROEVEN, zw. w. b. (jeu) *Surcouper.*

OVERTUIGEN, zw. w. b. *Convaincre, persuader.* ‖ Iemand van eene waarheid —, *convaincre qq. d'une vérité.* ‖ Hij is er van overtuigd, *il en est convaincu.* ‖ Zich van iets —, *se convaincre* ou *s'assurer d'une chose.*

OVERTUIGEND, bn. *Convaincant, persuasif, démonstratif.* ‖ — bewijs, *preuve convaincante*, f. ‖ (log.) *Apodictique.* ‖ bw. *Démonstrativement.*

OVERTUIGING, z. v. *Conviction, persuasion*, f. ‖ Zekerheid. *Certitude, assurance*, f.

OVERVAAKT, bn. *Qui a grande envie de dormir.*

OVERVAART (zond. mv.), z. v. *Trajet, passage*, m. ‖ (mar.) *Traversée*, f.

OVERVAL, z. m. Aanval. *Attaque imprévue, surprise*, f., *coup* m. *de main.*

OVERVAL, z. o. Toeval. *Indisposition subite*, f., *accident*, m., *attaque*, f., *accès*, m.

OVERVALLEN, (*viel over, overgevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber d'un côté, tomber, se renverser dans une certaine direction.* ‖ (fig.) Overloopen. *Déserter.* ‖ Tot den vijand —, *déserter à l'ennemi.* ‖ Overgaan. *Passer du côté de.* ‖ onafsch. b. *Surprendre, attaquer à l'improviste.* ‖ — worden, *être assailli.* ‖ De slaap overvalt mij, *le sommeil me prend.*

OVERVALLING, z. v. Overval. *Attaque imprévue, surprise*, f., *coup* m. *de main.*

OVERVAREN, (*voer over, overgevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Naviguer* ou *voguer dans une certaine direction, faire le trajet* ou *la traversée, passer.* ‖ b. *Passer en naviguant, transporter avec une barque.*

ɪen, zw. en afsch. w. b. *Balayer encore ois.*

ɴissen, zw. en afsch. w. b. *Vernir de* ...

ɪven, zw. en afsch. w. b. *Reteindre, re-*...

ɪ, bn. *Trop* ou *extrêmement gras.*

len, zw. en afsch. w. b. *Relimer.*

ɪchten, (*vlocht over, overgevlochten,*) st. ch. w. b. *Retresser.*

ɪugelen, zw. w. b. (mil., mar.) *Déborder.*) *Devancer, surpasser.* ‖ Overmeesteren. *ɪrer de.*

ɪugeling (zond. mv.), z. v. (mil., mar.) ɪ f. *de déborder, débordement,* m.

ɪden, (*vlood over, vloden over, overge-* ,) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Fuir une certaine direction, passer en fuyant.*

ɪegen, (*vloog over, vlogen over, overge-* ,) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Voler* ‖ Over iets vliegen. *Traverser en volant, par-dessus.*

ɪeger, z. m. (fig.) *Phénix, aigle,* m.

ɪeten, (*vloot over, vloten over, overge-* ,) st. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler ɪssus, déborder lentement.*

ɪed (zond. mv.), z. m. *Abondance,* f. ‖ des —s, *corne* f. *d'abondance.* ‖ In — ɪ, *avoir en abondance.* ‖ In — zijn, ɪr. ‖ In — leven, *vivre dans l'abondance.* ɪoodige —, *exubérance, superfluité,* f. ‖ n woorden, *rédondance* f. *de paroles.* ‖ -e, *pour surcroît, pour comble.*

ɪedig, bn. *Abondant.* ‖ Zeer —, *sura-ɪt.* ‖ Overtollig. *Superflu.* ‖ bw. *Abon-ɪnt.*

ɪedigheid (zond. mv.), z. v. *Abondance,* f. ɪ groote —, *surabondance,* f. ‖ Overtol-. *Superfluité,* f.

ɪedig[lijk], bw. *Zie* Overvloedig, bw.

ɪien, zw. en afsch. w. o. (met *hebben* en *Déborder, se déborder.* ‖ De Rijn vloeit *le Rhin déborde.* ‖ (fig.) In overvloed *'onder.* ‖ (fig.) Mijn hart vloeit over van e, *mon cœur est plein de joie.* ‖ Land ɪeiend van melk en honig, *terre* f. *dé-ɪe de lait et de miel.*

ɪiing (zond. mv.), z. v. *Débordement,* m. ɪstrooming. *Inondation,* f.

ɪchten, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *ɪns une certaine direction, passer en fuyant.*

e, bn. *Trop* ou *fort prompt, très-vite. Très-vite.*

ɪden, zw. w. b. *Donner trop à manger, gorger.*

ɪderen, zw. w. b. Het vee —, *nourrir ɪ bétail.*

ɪding (zond. mv.), z. v. *Nourriture trop ɪnte,* f.

ɪren, zw. en afsch. w. b. Overbrengen. *ɪorter, transférer, passer.*

ɪren, zw. w. b. Overvoederen. *Zie* Over-ɪren.

ɪring (zond. mv.), z. v. *Transport,* m., *ɪtion,* f.

, bn. *Trop plein.*

ɪledig, bn. *Plus que complet, très-complet.*

ɪ, z. m. *Surmoule,* m.

ɪmen, zw. en afsch. w. b. *Surmouler.*

ɪwen, (*vouwde over, overgevouwen,*) st. en w. b. *Replier.*

ɪcht, z. v. *Surcharge,* f.

ɪgen, (*vraagde* of *vroeg over, overgevraagd,*) ' onr. en afsch w. o. (met *hebben*). (jeu de cart.) *Faire contre.* ‖ onafsch. b. *Surfaire, demander trop.*

Overvriendelijk, bn. *Trop* ou *fort amical.* ‖ bw. *Très-gracieusement.*

Overvruchtbaar, bn. *Trop* ou *fort fertile.*

Overwaaien, (*woei* of *waaide over, overgewaaid,*) onr. *of* zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Être chassé, dissipé* ou *transporté par le vent.* ‖ (fig.) Overgaan, verdwijnen. *Se dissiper, passer, s'évanouir, disparaître.*

Overwaardig, bn. *Fort digne.* ‖ bw. *Fort dignement.*

Overwaggelen, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Traverser en chancelant.*

Overwaken (zich), zw. w. wederk. *S'excéder à force de veiller.*

Overwalmen, zw. en afsch. w. o. (met *zijn*). *Répandre des vapeurs.* ‖ onafsch. b. *Couvrir de vapeurs dans une certaine direction.*

Overwalsen, zw. en afsch. w. b. *Valser de nouveau.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Traverser en valsant.*

Overwandelen, zw. en afsch. w. o (met *hebben* en *zijn*). *Passer* ou *traverser en se promenant.*

Overwarm, bn. *Trop* ou *fort chaud.*

Overwas (zond. mv.), z. o. *Excroissance,* f.

Overwasemen, zw. w. b. *Couvrir de vapeur.*

Overwasschen, (*wiesch over, overgewasschen,*) st. en afsch. w. b. *Relaver, reblanchir.*

Overwassching (zond. mv.), z. v. *Second lavage,* m.

Overwassen, (*wies over, wiesen over, overgewassen,*) st. en afsch. w o. (met *zijn*). *Croître par-dessus.*

Overwateren, zw. en afsch. *of* onafsch. w. b. *Inonder.*

Overwatering, z. v. *Inondation,* f.

Overweek, bn. *Trop* ou *fort mou, trop* ou *fort tendre.*

Overweeken, zw. en afsch. w. b. *Tremper de nouveau.*

Overwegen, (*woog over, wogen over, overgewogen,*) st. en afsch. w. o. (met *hebben*). *Trébucher, peser trop.* ‖ Meer waard zijn. *Valoir davantage, prévaloir.* ‖ (fig.) Dat weegt over. Dat gaat te ver. *Cela va trop loin.* ‖ b. Herwegen. *Repeser, peser une seconde fois.* ‖ onafsch. b. *Peser, considérer, réfléchir à, examiner.* ‖ Iets rijpelijk —, *réfléchir mûrement à qc.*

Overwegend, bn. *Prépondérant, majeur.*

Overweging, z. v. *Considération, réflexion, méditation, délibération,* f., *examen,* m. ‖ Na rijpe —, *après mûr examen.*

Overweldigen, zw. w. b. *Se rendre maître de, prendre par force, forcer, réduire, subjuguer, soumettre, envahir.* ‖ Een land —, *réduire un pays.* ‖ Eenen troon —, *usurper un trône.*

Overweldiger, z. m. *Envahisseur, usurpateur,* m.

Overweldiging (zond. mv.), z. v. *Prise, réduction,* f., *envahissement,* m. ‖ — eens troons, *usurpation* f. *d'un trône.*

Overwelfsel, z. o. *Voûte,* f.

Overwelven, zw. w. b. *Voûter.*

Overwelving (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de voûter.*

Overwenden, zw. en afsch. w. b. *Tourner de nouveau, tourner vers.* ‖ (mar.) *Virer de bord.*

Overwending (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tourner vers* ou *de virer de bord.*

Overwerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* ou *travail extraordinaire,* m.

Overwerken, zw. en afsch. w. o. (met *hebben*). *Travailler au-delà du temps prescrit.* ‖ Herwerken. *Remanier, retoucher.* ‖ onafsch. wederk. Zich —. *S'excéder à force de travailler.*

Overwerking (zond. mv.), z. v. *Remaniement,* m.

Overwerpen, (*wierp over, overgeworpen,*) st. en afsch. w. b. *Jeter par-dessus* ou *de l'autre côté.*

‖ Omwerpen. *Renverser.* ‖ Mild zijn. *Être prodigue.* ‖ Betalen. *Payer.*

OVERWETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aiguiser de nouveau.*

OVERWICHT (zond. mv.), z. o. *Surpoids, excédant de poids, trébuchant,* m. ‖ (munt.) — eener munt, *forçage,* m. ‖ (fig.) *Prépondérance,* f., *ascendant,* m., *supériorité,* f.

OVERWICHTIG, bn. *Qui excède le poids exigé.* ‖ (munt.) *Trébuchant.* ‖ (fig.) *Prépondérant.* ‖ Zeer gewichtig. *Très-important.*

OVERWICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* OVERWICHT.

OVERWIJD, bn. *Trop* ou *fort large.*

OVERWIJS, bn. *Trop* ou *fort sage.* ‖ bw. *Fort sagement.*

OVERWIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) *Examiner, réfléchir.*

OVERWINDEN, (*wond over, overgewonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Dévider de nouveau.*

OVERWINNAAR, z. m. *Vainqueur,* m. ‖ Veroveraar. *Conquérant,* m.

OVERWINNELIJK, bn. *Qui peut être vaincu.* ‖ (fig.) *Surmontable.*

OVERWINNEN, (*won over, overgewonnen,*) st. *en* afsch. w. b. *Gagner au-delà de sa dépense.* ‖ (fig.) Telen. *Engendrer, procréer.* ‖ Kinderen —, *procréer des enfants.* ‖ onafsch. *Vaincre, triompher de.* ‖ Bemachtigen. *Subjuguer, réduire, conquérir.* ‖ (fig.) Temmen. *Dompter.* ‖ Zijne hartstochten —, *vaincre ses passions.*

OVERWINNING, z. v. *Victoire,* f. ‖ De — behalen, *remporter la victoire.* ‖ Verovering. *Conquête,* f.

OVERWINST, z. v. *Excédant du gain sur la dépense, boni,* m. ‖ Spaargeld. *Épargne,* f.

OVERWINTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Hiverner, passer l'hiver.*

OVERWINTERING (zond. mv.), z. v. *Hivernage,* m.

OVERWIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Traverser en sautillant.*

OVERWISSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Changer.*

OVERWITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Reblanchir.* ‖ Geheel witten. *Blanchir toute la superficie de.*

OVERWONNELING, z. m. *en* v. *Vaincu,* m., *vaincue,* f.

OVERWRIJVEN, (*wreef over, wreven over, overgewreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Refrotter.*

OVERWULVEN, zw. w. b. *Zie* OVERWELVEN.

OVERZAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ressemer, sursemer.* ‖ onafsch. *Semer, parsemer.* ‖ Eenen weg met bloemen —, *joncher un chemin de fleurs.*

OVERZACHT, bn. *Trop* ou *fort doux.* ‖ bw. *Fort doucement.*

OVERZAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se pencher, s'affaisser.*

OVERZALVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Oindre* ou *sacrer de nouveau.* ‖ onafsch. *Oindre en tous sens, frotter* ou *enduire en tous sens d'onguent.*

OVERZEDIG, bn. *Trop* ou *fort modeste.* ‖ bw. *Fort modestement.*

OVERZEESCH, bn. *Qui est d'outre-mer, transmarin.*

OVERZEGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sceller de nouveau.*

OVERZEGGEN, (*ik zeide* of *zegde over, overgezeid* of *overgezegd,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Redire, rapporter.*

OVERZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer, traverser* ou *faire un trajet à la voile.* ‖ onafsch. b. In den grond zeilen. *Aborder, couler à fond.*

OVERZEILING, z. v. *Action* f. *de passer* ou *de traverser à la voile.* ‖ Het in den grond zeilen. *Abordage,* m.

OVERZENDEN, (*zond over, overgezonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer, expédier.* ‖ Koopwaren —, *expédier des marchandises.*

OVERZENDER, z. m. *Expéditeur,* m.

OVERZENDING, z. v. *Envoi,* m., *expédition,* f.

OVERZET, z. m. *Passage* m. *d'eau.*

OVERZETBOOT (–BOOTEN), z. m. *en* v. *Barque traversière, barque* f. *de passage, bateau traversier, bachot,* m.

OVERZETSTER, z. v. Vertaalster. *Traductrice,* f.

OVERZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Conduire à l'autre rive, passer, transporter d'un bord à l'autre.* ‖ Van den eenen naar den anderen kant zetten. *Passer d'un côté à l'autre.* ‖ (fig.) Overdoen. *Transporter, transmettre.* ‖ Overlaten. *Céder, remettre.* ‖ Voortzetten. *Propager, transmettre.* ‖ Vertalen. *Traduire.* ‖ Uit het Deensch in het Nederlandsch —, *traduire du danois en néerlandais.* ‖ o. (met *hebben*). Smetten. *Maculer.* ‖ Zich voortzetten. *Se propager, se transmettre.*

OVERZETTER, z. m. *Passeur, batelier, bachoteur,* m. ‖ Vertaler. *Traducteur,* m.

OVERZETTING, z. v. *Bachotage,* m ‖ Vertaling. *Traduction, version,* f. ‖ Letterlijke —, *traduction littérale,* f.

OVERZICHT, z. o. Het overzien, gezicht. *Vue,* f., *coup* m. *d'œil.* ‖ Onderzoek. *Inspection, révision, revue,* f., *examen,* m. ‖ Kort begrip. *Abrégé, aperçu,* m.

OVERZIEDEN, (*zood over, zoden over, overgezoden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Zie* OVERKOKEN.

OVERZIEN, (*zag over, zagen over, overgezien,*) onr. *en* afsch. w. b. Over iets heen zien. *Voir par-dessus.* ‖ Geheel zien. *Voir* ou *découvrir entièrement.* ‖ In zekere richting zien. *Voir dans une certaine direction.* ‖ Nazien. *Revoir, collationner, reviser.* ‖ Onderzoeken. *Examiner.* ‖ Verbeteren. *Corriger.* ‖ Zijne les —, *repasser sa leçon.* ‖ Overslaan. *Passer, sauter, omettre.* ‖ Van alle zijden bezien. *Promener les yeux sur, parcourir des yeux, contempler.*

OVERZIENBAAR, bn. *Que l'œil peut embrasser.*

OVERZIFTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ressasser, recribler.*

OVERZIFTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ressasser* ou *de recribler.*

OVERZIJDE (zond. mv.), z. v. *L'autre côté, l'autre bord,* m. ‖ Aan de — der Schelde, *de l'autre côté de l'Escaut.*

OVERZIJDSCH, bn. *Qui est de l'autre côté, de l'autre bord.*

OVERZILVEREN, zw. w. b. *Argenter.*

OVERZINDELIJK, bn. *Trop* ou *fort propre.* ‖ bw. *Très-proprement.*

OVERZINGEN, (*zong over, overgezongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Chanter de nouveau.*

OVERZITTEN, (*zat over, zaten over, overgezeten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rester assis.*

OVERZOET, bn. *Trop* ou *fort doux.*

OVERZOLDEREN, zw. w. b. *Construire un grenier au-dessus de.*

OVERZOMEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Passer l'été en quelque lieu.*

OVERZOUT, bn. *Trop* ou *fort salé.*

OVERZOUTEN, (*zoutte over, overgezouten,*) st. *en* afsch. w. b. *Saler de nouveau.*

OVERZUINIG, bn. *Trop* ou *fort économe.* ‖ bw. *Très-économiquement.*

OVERZULKS, bw. *C'est pourquoi, pour cette raison, pour cela.* ‖ (prat.) *Partant.*

OVERZWAAR, bn. *Trop* ou *fort pesant.* ‖ bw. *Fort pesamment.*

OVERZWALPEN, zw. w. b. *Couvrir de vagues.*

OVERZWEMMEN, (*zwom over, overgezwommen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Nager d'une rive à l'autre, traverser* ou *passer à la nage.* ‖ onafsch. wederk. Zich —. *Se fatiguer à force de nager.*

P.

P, z. v. Zestiende letter van het alphabet. *P*, m.
Pa, z. m. (pop.) *Zie* Papa.
Paadje, z. o. Klein pad. *Petit sentier*, m.
Paai, z. m. *Terme de payement*, *terme*, m. ‖ Bij —en voldoen, *payer par termes*.
Paai, z. m. Oud man. *Vieillard*, m.
Paaien, zw. w. b. Betalen. *Payer*. ‖ Tevreden stellen. *Satisfaire*, *contenter*, *amuser*, *apaiser*, *bercer*, *endormir*. ‖ Met woorden —, *payer de mots* ou *de belles paroles*. ‖ Den honger —, *apaiser la faim*.
Paaien, zw. w. b. (mar.) Harpuizen. *Donner la courée à un vaisseau*, *spalmer*.
Paaiskist, z. v. (mar.) *Caisse* f. *à ustensiles*.
Paal, z. m. *Poteau*, *pieu*, *pilotis*, m. ‖ Palen in den grond slaan, *planter des pieux en terre*. ‖ Palen in den grond heien, *piloter*, *enfoncer des pilotis*. ‖ Die stad is op palen gebouwd, *cette ville est bâtie sur pilotis*. ‖ Schandpaal. *Pilori*, m. ‖ Scheidpaal. *Borne*, *limite*, f. ‖ (fig.) De palen te buiten gaan, *passer les bornes*. ‖ Iemand — en perk stellen, *retenir qq. dans les bornes*. ‖ Binnen de palen van zijn beroep blijven, *ne pas sortir des bornes de son état*. ‖ Ovenschop. *Pelle*, f. ‖ (blas.) *Pal*, m.
Paalgeld (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de mouillage*.
Paalhouder, z. m. *Avant-pieu*, m.
Paalmeester, z. m. *Receveur* m. *du droit de mouillage*.
Paalschans (-schansen), z. v. *Palanque*, f.
Paalsteen (-steenen), z. m. *Borne*, f.
Paaltje, z. o. *Petit poteau*, *petit pieu*, *palis*, *piquet*, m. ‖ Kleine paalsteen. *Petite borne*, f.
Paalvast, bn. *Qui ne bouge pas*, *inébranlable*, *ferme*. ‖ bw. *Inébranlablement*, *fermement*.
Paalwerk, z. o. *Pilotage*, *pilotis*, m. ‖ Schutsel. *Palissade*, f. ‖ (hydraul.) *Estacade*, *palée*, f. ‖ — vóór een bruggenhoofd, *avant-duc*, m.
Paalworm, z. m. *Taret*, *ver* m. *qui ronge les pilotis*.
Paalwortel, z. m. (bot.) *Racine pivotante*, f., *pivot*, m.
Paander, z. v. Broodkorf. *Panier* m. *à pain*. ‖ Mand. *Panier* m. *d'osier*, *manne*, f. ‖ Ronde en platte mand. *Panier rond et plat*.
Paap, z. m. (dénigr.) *Calottin*, *prêtre*, m.
Paapje, z. o. Vogel. *Berce*, f. ‖ Popje, tonnetje. *Cocon*, m.
Paapsch, bn. (dénigr.) *Papistique*.
Paapsche, z. m. *en* v. (dénigr.) *Papiste*, m.
Paapschgezind, bn. (dénigr.) *Papiste*.
Paapschgezindheid (zond. mv.), z. v. (dénigr.) *Opinions papistiques*, f. pl.
Paar, z. o. *Paire*, f., *couple*, m. *et* f. ‖ Een — schoenen, *une paire de souliers*. ‖ Een — dagen, *une couple de jours*. ‖ Een — eieren, *une couple d'œufs*. ‖ Een gelukkig —, *un couple heureux*. ‖ Hij vertelde het mij in een — woorden, *il me le raconta en peu de mots*. ‖ bw. — of onpaar, *pair ou non*.
Paard, z. o. *Cheval*, m. ‖ Mak —, *cheval souple*. ‖ Steeg —, *cheval rétif*. ‖ Te — rijden, *aller à cheval*. ‖ Te — stijgen, *monter à cheval*. ‖ Van het — stijgen, *descendre de cheval*. ‖ Houten —, *cheval de bois*, *chevalet*, m. ‖ (fig.) Op zijn — komen, *se fâcher*. ‖ (prov.) Het beste — kan wel eens struikelen, *il n'est si bon cheval qui ne bronche*. ‖ (prov.) Men moet geen gegeven — in den bek zien, *à cheval donné on ne regarde point à la bouche* ou *à la bride*. ‖ (prov.) De —en achter den wagen spannen, *mettre la charrue devant les boeufs*. ‖ (échecs) *Cavalier* m.
Paardebek, z. m. *Bouche* f. *de cheval*.
Paardeborstel, z. m. *Brosse* f. *à panser les chevaux*.
Paardedek, z. o. *Couverture de cheval*, *housse*, *chabraque*, f., *caparaçon*, m.
Paardeken, z. o. *Zie* Paardje.
Paardekleed (-kleeden), z. o. *Couverture de cheval*, *housse*, *chabraque*, f., *caparaçon*, m.
Paardekop, z. m. *Tête* f. *de cheval*.
Paardekracht, z. v. *Force* f. *de cheval*. ‖ (méc.) *Cheval*, *cheval-vapeur*, m.
Paardelijn, z. v. (mar.) *Aussière*, f. ‖ Jaaglijn. *Cordelle*, *cincenelle*, f., *chableau*, m. ‖ (man.) *Longe*, f.
Paarden, zw. w. o. (met *hebben*). *Se servir de chevaux*.
Paardenarbeid (zond. mv.), z. m. *Travail* m. *de cheval*. ‖ (fig.) *Travail pénible*, m.
Paardenarts (-artsen), z. m. *Vétérinaire*, *artiste vétérinaire*, *hippiatre*, m.
Paardenbloem, z. v. *Pissenlit*, m., *dent-de-lion*, f.
Paardenboer, z. m. *Paysan* m. *qui laboure avec des chevaux*.
Paardenboon (-boonen), z. v. *Vesce*, *féverole*, f.
Paardendief, z. m. *Voleur* m. *de chevaux*.
Paardendokter, z. m *Zie* Paardenarts.
Paardenfokker, z. m. *Éleveur* m. *de chevaux*.
Paardenfokkerij, z. v. *Haras*, m.
Paardengebriesch (zond. mv.), z. o. *Hennissement*, m.
Paardenhaar (zond. mv.), z. o. *Zie* Paardshaar.
Paardenhals (-halzen), z. m. *Encolure*, f., *cou* m. *d'un cheval*.
Paardenhandel (zond. mv.), z. m. *Commerce des chevaux*, *maquignonnage*, m.
Paardenhoef, z. m. *Sabot*, m.
Paardenhuid, z. v. *Peau* f. *de cheval*.
Paardenkenner, z. m. *Connaisseur* m. *en chevaux*.
Paardenkennis (zond. mv.), z. v. *Connaissance* f. *des chevaux*.
Paardenknecht (-knechts), z. m. *Palefrenier*, *garçon* m. *d'écurie*.
Paardenkooper, z. m. *Marchand de chevaux*, *maquignon*, m.
Paardenkweekerij, z. v. *Zie* Paardenfokkerij.
Paarde[n]le[d]er (zond. mv.), z. o. *Cuir* m. *de cheval*.
Paarde[n]le[d]eren, bn. *De cuir de cheval*.
Paardenloop (-loopen), z. m. *Course* f. *de chevaux*.
Paardenmarkt, z. v. *Marché* m. *aux chevaux*.
Paardenmeester, z. m. *Zie* Paardenarts.
Paardenmerkt, z. v. *Zie* Paardenmarkt.
Paarde[n]mest (zond. mv.), z. m. *Fumier* m. ou *fiente* f. *de cheval*.

PAARDENMIDDEL, z. o. *Remède* m. *de cheval.* ‖ (fig.) *Médecine trop forte*, f.
PAARDE[N]MIST (zond. mv.), z. m. *Zie* PAARDE[N]-MEST
PAARDENRAS, z. o. *Race chevaline*, f.
PAARDENSMID (-SMEDEN) z. m. *Maréchal ferrant*, m.
PAARDENSTAL, z. m. *Écurie*, f.
PAARDENSTROO (zond. mv.), z. o. *Litière*, f.
PAARDENTEELT (zond. mv.), z. v. *Élève* f. *des chevaux.*
PAARDENTUISCHER, z. m. *Maquignon*, m.
PAARDENTUISCHERIJ (zond. mv.), z. v. *Maquignonnage*, m.
PAARDENVILDER, z. m. *Équarrisseur*, m.
PAARDE[N]VLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande* f. *de cheval.*
PAARDENVLIEG, z. v. *Taon*, *hippobosque*, m.
PAARDENVOEDER (zond. mv.), z. o. *Fourrage*, m.
PAARDENVOLK (zond. mv.), z. o. *Cavalerie*, f.
PAARDENVRACHT, z. v. *Charge* f. *de cheval.*
PAARDENWED, z. o. *Abreuvoir*, m.
PAARDENWERK (zond. mv.), z. o. *Zie* PAARDEN-ARBEID.
PAARDENWIK[KE], z. v. *Vesce*, f.
PAARDENZADEL, z. m. *Selle* f. *de cheval.*
PAARDENZIEKTE, z. v. *Maladie* f. *de cheval.*
PAARDEPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. *de cheval.*
PAARDESTAART, z. m. *Queue* f. *de cheval.* ‖ (bot.) *Queue-de-cheval*, f.
PAARDETOOM (-TOOMEN), z. m. *Bride*, f.
PAARDETUIG, z. o. *Harnais*, *harnachement*, m.
PAARDETUIGMAKER, z. m. *Harnacheur*, *sellier*, m.
PAARDEVIJG, z. v. *Fiente*, *crotte* f. ou *crottin* m. *de cheval.*
PAARDEVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Zie* PAARDE[N]-VLEESCH.
PAARDEVOET, z. m. *Pied* m. *de cheval.* ‖ (fig.) Duivel. *Diable*, m.
PAARDJE, z. o. *Petit cheval*, *bidet*, m.
PAARDRIJDEN (zond. mv.), z. o. *Équitation*, f.
PAARDRIJDER, z. m. *Cavalier*, m.
PAARDRIJDSTER, z. v. *Amazone*, *écuyère*, f.
PAARDSHAAR (zond. mv.), z. o. *Crin*, m.
PAARDSHAREN, bn. *De crin.*
PAARL, z. v. *Zie* PAREL.
PAARLEMOER, z. o. Parelmoer. *Nacre de perles*, *nacre*, f.
PAARLEMOEREN, PARELMOEREN, bn. *De nacre de perles.*
PAARSCH, bn. *Violet.*
PAARSGEWIJS, PAARSGEWIJZE, bw. *Par couples*, *deux à deux.*
PAART, z. o. Deel. *Zie* PART.
PAARTEN, zw. w. b. *Zie* DEELEN.
PAARTJE, z. o. *Petite paire* ou *couple*, f., *petit couple*, m. ‖ Biermaat. *Mesure* f. *de bière.*
PAASCHACHTEN, z. m. *Pâques closes*, f. pl., *quasimodo*, f., *premier dimanche* m. *après Pâques.*
PAASCHAVOND (zond. mv.), z. m. *Veille* f. *de Pâques*, *samedi saint*, m.
PAASCHBEST (zond. mv.), z. o. *Habit* m. *de Pâques.* ‖ Hij was op zijn —, *il portait son habit de Pâques*, *il était endimanché.*
PAASCHBEURT, z. v. *Tour* m. *de prêcher à Pâques.*
PAASCHBLOEM, z. v. *Fleur de Pâques*, *pâquerette*, f.
PAASCHBROOD (-BROODEN), z. o. *Pain* ou *gâteau* m. *de Pâques.*
PAASCHDAG (-DAGEN,) z. m. *Jour* m. *de Pâques.* ‖ De —en, *les fêtes* f. pl. *de Pâques.*
PAASCHEI (-EIEREN, -EIERS), z. o. *Œuf* m. *de Pâques.*
PAASCHFEEST, z. o. *Fête* f. *de Pâques.*
PAASCHGEZANG, z. o. *Cantique pascal*, m.
PAASCHKAARS (-KAARSEN), z. v. *Cierge pascal*, m.
PAASCHKOEK, z. m. *Gâteau* m. *de Pâques.*
PAASCHLAM (-LAMMEREN), z. o. *Agneau pascal*, m.
PAASCHLELIE, z. v. (bot.) *Narcisse*, m.
PAASCHMAAND (zond. mv.), z. v. *Mois* m. *d'avril.*
PAASCHMAANDAG (zond. mv.), z. m. *Lundi* m. *de Pâques.*
PAASCHNACHT (zond. mv.), z. m. *Nuit* ou *veille* f. *de Pâques.*
PAASCHPLICHT, z. m. *Devoir pascal*, m.
PAASCHPREEK (-PREEKEN), z. v. *Sermon* m. *de Pâques.*
PAASCHPRONK (zond. mv.), z. m. *Zie* PAASCHBEST.
PAASCHTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps pascal*, m., *fêtes* f. pl. *de Pâques.*
PAASCHVACANTIE (zond. mv.), z. v. *Vacances* f. pl. *de Pâques.*
PAASCHVUUR, z. o. *Feu pascal*, m.
PAASCHWEEK (zond. mv.), z. v. *Semaine de Pâques*, *semaine sainte*, f.
PAASCHZONDAG (zond. mv.), z. m. *Dimanche* m. *de Pâques.*
PACHT, z. v. *Ferme*, f., *fermage*, m. ‖ In — nemen, *prendre* ou *avoir à ferme.* ‖ In — geven, *donner à ferme.* ‖ Pachtgeld. *Fermage*, *bail*, m ‖ Pachttijd. *Temps* m. *du bail.*
PACHTBRIEF, z. m. *Bail*, m.
PACHTCE[D]EL, z. v. *Zie* PACHTBRIEF.
PACHTEN, zw. w. b. *Prendre à ferme*, *affermer*, *arrenter.*
PACHTER, z. m. *Fermier*, *métayer*, *censier*, m.
PACHTERIJ, z. v. Pachthoeve. *Ferme*, *métairie*, *cense*, f.
PACHTERSE, PACHTERSVROUW, z. v. *Femme de fermier*, *fermière*, f.
PACHTGELD (zond. mv.), z. o. *Fermage*, m.
PACHTGOED (-GOEDEREN), z. o. *Zie* PACHTHOEVE.
PACHTHOEVE, z. v. *Ferme*, *métairie*, *cense*, f.
PACHTHUUR (zond. mv.), z. v. *Fermage*, m., *ferme*, f.
PACHTING, z. v. *Zie* PACHT.
PACHTJAAR, z. o. *An* m. *de bail.*
PACHTPENNINGEN, z. m. mv. *Fermage*, m.
PACHTSTER, z. v. *Fermière*, *métayère*, *censière*, f.
PACHTTIJD, z. m. *Temps* m. *du bail.*
PACHTVERBINTENIS, z. v. *Bail* m. *à ferme.*
PAD (PADEN), z. o. Weg. *Sentier*, *chemin étroit*, m. ‖ (fig.) Het — der deugd, *le sentier de la vertu.*
PAD[DE], z. v. (h. n.) *Crapaud*, m.
PADDEBLOOT, bn. (fam.) *Tout-à-fait nu.* ‖ Kaal. *Chauve.*
PADDEGIF[T] (zond. mv.), z. o. *Venin* m. *de crapaud.*
PADDENBLOEM, z. v. *Camomille sauvage*, f.
PADDENGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Chiendent*, m.
PADDENNEST, z. o. *Crapaudière*, f.
PADDENSTOEL, z. m. (bot.) *Champignon*, *bolet*, m.
PADDENSTOELACHTIG, bn. (bot.) *Bolétacé*, *bolétiforme.*
PADDENSTOELVORMIG, bn. (bot.) *Bolétiforme.*
PADDENVAREN, z. o. (bot.) *Fougère*, f.
PADDEVERGIF[T] (zond. mv.), z. o. *Zie* PADDEGIF.
PAEDAGOGIE (zond. mv.), z. v. *Pédagogie*, f.
PAEDAGOGIEK (zond. mv.), z. v. *Pédagogie*, f.
PAEDAGOGISCH, bn. *Pédagogique.* ‖ bw. *Pédagogiquement.*
PAEDAGOOG (-GOGEN), z. m. *Pédagogue*, m.
PAF, z. m. *Coup*, m. ‖ (fig.) Oorveeg. *Soufflet*, m.
PAF, bn. Bol, opgeblazen. *Enflé*, *boursouflé.* ‖ (fig.) — staan, *être déconcerté.*
PAF, tusschenw. *Pan! pouf!*
PAFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). Slaan. *Donner des coups* ou *des soufflets.* ‖ Schieten. *Tirer*, *décharger des armes à feu.* ‖ (pop.) *Fumer un cigare* ou *une pipe.*

PAFFERIG, bn. *Enflé, boursouflé, flasque, mou.*
PAFFERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Laxité, mollesse,* f.
PAFFIG, bw. *Zie* PAFFERIG.
PAFFIGHEID (zond. mv), z. v. *Zie* PAFFERIGHEID.
PAFZAK, z. m. *en* v. *Gros bedon* ou *pansu,* m., *personne pansue,* f.
PAGAAI, z. v. (mar.) *Pagaie,* f.
PAGAAIEN, zw. w. b. *Pagayer,* Wrikken. *Godiller.*
PAGADDER, z. m. *Mauvais sujet,* m.
PAGADET, z. v. Vogel. *Gros-bec,* m. ‖ (fig.) *Coquette,* f.
PAGE (PAGES), z. m. Edelknaap. *Page,* m.
PAGINA (-NA'S), z. v. Bladzijde. *Page,* f.
PAGINATUUR, z. v. *Pagination,* f.
PAGINEEREN, zw. w. b. De bladzijden nommeren. *Paginer.*
PAGINEERING, z. v. *Pagination,* f.
PAIR (PAIRS), z. m. *Pair,* m.
PAIRSCHAP (zond. mv.), z. o. *Pairie,* f.
PAIS (zond. mv.), z. v. Vrede. *Zie* PEIS.
PAK, z. o. *Paquet,* m. ‖ — boeken, *paquet de livres.* ‖ (comm.) *Paquet, ballot,* m. ‖ (papet.) *Deux rames* f. pl. *de papier.* ‖ Stel kleederen. *Habit complet,* m. ‖ (fig.) — slagen, *volée* f. *de coups.* ‖ (fig.) Last. *Fardeau, faix,* m. ‖ Met — en zak vertrekken, *partir avec armes et bagages.* ‖ (fig.) Dat lag mij als een — op het hart, *cela me pesait sur le cœur.*
PAKBOOT (-BOOTEN), z. m. *en* v. *Paquebot,* m.
PAKDOEK (zond. mv.), z. o. *Serpillière, baline, grosse toile* f. *d'emballage.*
PAKDRAGER, z. m. *Portefaix, crocheteur, porte-balle,* m.
PAKEZEL, z. m. *Bardot, âne* m. *de bât.*
PAKGAREN (zond. mv.), z. o. *Ficelle,* f.
PAKGELD, z. o. *Frais* m. pl. *d'emballage.*
PAKGOED (-GOEDEREN), z. o. *Marchandises* f. pl. *d'emballage.*
PAKHAAK, z m. *Crochet à ballot, garrot,* m.
PAKHUIS, z. o. *Magasin, entrepôt,* m. ‖ In het — doen, *emmagasiner.*
PAKHUISHUUR, z. v. *Magasinage, emmagasinage,* m.
PAKJE, z. o. *Petit paquet, ballotin,* m. ‖ — zijde in strengen, *botte* f. *de soie.*
PAKKAGE (-AGES), z. v. *Bagage,* m., *pacotille,* f.
PAKKELDER, z. m. *Cave* f. *qui sert de magasin.*
PAKKEN, zw. w. b. Vatten. *Prendre, saisir, empoigner.* ‖ Iemand bij den kraag —, *arrêter qq., mettre la main sur le collet de qq.* ‖ In een pak doen. *Empaqueter, emballer.* ‖ In kisten —, *encaisser.* ‖ Haringen in de ton —, *encaquer des harengs.* ‖ Iets in papier —, *envelopper qc. dans du papier.* ‖ (fig.) Zijne biezen —, *plier bagage, s'en aller, se sauver.* ‖ Zich weg —, *plier bagage, s'en aller, se sauver.*
PAKKER, z. m. *Emballeur,* m.
PAKKERIJ, z. v. *Zie* HARINGPAKKERIJ.
PAKKET, z. o. Pakje. *Paquet, petit paquet, ballotin,* m.
PAKKING (zond. mv.), z. v. *Emballage,* m. ‖ (mach. à vap.) *Garniture,* f., *bourrage,* m.
PAKKOORD, z. v. *Seizaine, corde* f. *d'emballeur.*
PAKMAND, z. v. *Panier d'emballage, mannequin,* m., *banne,* f.
PAKNAALD, z. v. *Aiguille* f. *d'emballeur, carrelet,* m.
PAKPAARD, z. o. *Cheval* m. *de bât.*
PAKPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier* m. *d'emballage.*
PAKSCHUIT, z. v. *Bateau* m. *pour le transport des marchandises.*
PAKSKEN, z. o. *Zie* PAKJE.
PAKSTER, z. v. *Emballeuse,* f.
PAKSTOK, z. m. *Bille* f. *d'emballeur, garrot, tortoir, loup,* m.
PAKTON, z. v. *Zie* PAKVAT.
PAKTOUW, z. o. *Seizaine, corde* f. *d'emballeur.*
PAKVAT (-VATEN), z. o. *Boucaut,* m.
PAKWAGEN, z. m. *Camion, fourgon, chariot* m. *de bagage.*
PAKWAGENTJE, z. o. *Surtout,* m.
PAKZADEL, z. m. *Bât,* m.
PAKZOLDER, z. m. *Magasin, grenier* m. *où l'on met des marchandises.*
PAL, z. m. (mécan.) Zetter. *Arrêt, cliquet,* m. ‖ (mar.) *Élinguet,* m.
PAL, bw. — staan, *tenir ferme, demeurer inébranlable, ne pas lâcher le pied.*
PALADIJN, z. m. *Paladin,* m.
PALANKIJN, z. m. *Palanquin,* m.
PALATIJN, z. m. *Palatin,* m.
PALATIJNSCHAP (zond. mv.), z. o. *Palatinat,* m.
PALE, z. v. *Zie* PAAL.
PALEERDER, z. m. *Décorateur,* m.
PALEEREN, zw. w. b. Optooien. *Orner, parer, ajuster.*
PALEERING, z. v. *Parure,* f., *ornements,* m. pl.
PALEERNAALD, z. v. *Aiguille* f. *de tête* ou *de cheveux.*
PALEERSEL (zond. mv.), z. o. *Parure,* f., *ornements,* m. pl.
PALEI, z. v. Katrol. *Poulie,* f.
PALEIS, z. o. *Palais,* m. ‖ — van justitie, *palais de justice, palais,* m.
PALEN, zw. w. o. (met *hebben*). Grenzen. *Aboutir, confiner.*
PALET, z. o. (peint.) *Palette,* f. ‖ v. Kaatstuig. *Battoir,* m., *palette,* f.
PALETOT (-TOTS), z. v. Overjas. *Paletot,* m.
PALETTEN, zw. w. o (met *hebben*). *Jouer au battoir* ou *au volant.*
PALFRENIER, z. m. *Palefrenier, valet* m. *d'écurie.*
PALIE, z. v. *Zie* PEL, BOLSTER.
PALING, z. m. *Anguille,* f.
PALINGSCHAAR, z. v. *Foène,* f.
PALINGSVEL, z. o. *Peau* f. *d'anguille.*
PALINGVIJVER, z. m. *Anguillère,* f.
PALISSADE, z. v. Paalwerk. *Palissade,* f.
PALISSADEEREN, zw. *en* afsch. w. b. Met paalwerk afsluiten. *Palissader.*
PALISSANDER (zond. mv.), z. o. *Palissandre,* m.
PALJAS, z. m. *Paillasse,* m.
PALKLAMP, z. m. (mar.) *Traversin* m. *d'élinguet.*
PALLAS, z. m. *Sabre* m. *de cavalerie.*
PALM, z. v. Vlakke hand. *Paume* f. *de la main.* ‖ Lengtemaat. *Palme,* m.
PALM, z. m. Boom. *Palmier,* m. ‖ Palmtak. *Palme,* f. ‖ v. Kruid. *Buis,* m. ‖ (prov.) Hier is spek tot —, *tout est ici en abondance.*
PALMBLAD (-BLADEN, -BLADEREN, -BLADERS), z. o. *Feuille* f. *de palmier.*
PALMBOOM (-BOOMEN), z. m. *Palmier,* m.
PALMHOF (-HOVEN), z. m. *Lieu* m. *planté de palmiers.*
PALMHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois de buis, buis, bois* m. *de palmier.*
PALMHOUTEN, bn. *De bois de buis, de buis.*
PALMKOOL (-KOOLEN), z. v. *Chou-palmiste,* m.
PALMMERG (zond. mv.), z. o. *Palmite,* m., *moelle* f. *de palmier.*
PALMOLIE (zond. mv.), z. v. *Pumicin,* m., *huile de palme, huile* f. *de Sénégal.*
PALMSLAG (-SLAGEN), z. m. (not.) *Paumée,* f. ‖ Bij — verkoopen, *paumer.*
PALMSPIER, z. v. (anat.) *Muscle* m. *de la paume.*
PALMTAK, z. m. *Palme, branche* f. *de palmier.*
PALMWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin de palmier* ou *de palme, tari,* m.

PALMZONDAG (zond. mv.), z. m. *Dimanche* m. *des rameaux* ou *des palmes*, *pâques fleuries*, f. pl.
PALSTER, z. m. *Zie* PALSTERSTOK.
PALSTERSTOK, z. m. *Bourdon*, *bâton* m. *de pèlerin*.
PALTROK, z. m. *Robe* f. *de pèlerin*.
PALUL, z. v. (pop.) *Chiffon*, m.
PAMFLET, z. o. *Pamphlet*, m.
PAMFLETTIST, z. m. *Pamphlétaire*, m.
PAMPELEN, zw. w. b. *Froisser*, *chiffonner*.
PAMPERA (-RA'S), z. m. *Vent subit* m. *sur les côtes de l'Amérique du sud*.
PAMPERNOELJE (-JES), z. v. *Champignon*, m.
PAN, z. v. *Poêle*, *casserole*, f. ‖ In de — bakken, *frire*. ‖ (fig.) Een leger in de — hakken, *tailler une armée en pièces*. ‖ Heet uit de —, *de broc en bouche*. ‖ Dakpan. *Tuile*, f. ‖ Hersenpan. *Crâne*, m. ‖ Kruitpan. *Bassinet*, m. ‖ Op de — losbranden, *rater*. ‖ Trijp. *Panne*, f.
PANAAL, z. m. *Anguille* f. *à frire*.
PANAARZEN, zw. w. b. *Zie* BRITSEN.
PANBOOR (-BOREN), z. v. *Trépan*, m.
PAND, z. o. Rokslip. *Pan*, m., *basque*, f.
PAND, z. o. Onderpand. *Gage*, *nantissement*, m. ‖ Hypotheek. *Hypothèque*, f. ‖ Tot — geven, *engager*. ‖ Een — lossen, *retirer un gage*. ‖ (jeu) *Gage*. ‖ (jeu) — verbeuren, *jouer au gage-touché*. ‖ Stuk goeds. *Bien*, *immeuble*, m. ‖ Lokaal. *Local* m. *de société*, *de confrérie*.
PANDBELEENER, z. m. *Prêteur* m. *sur gages*.
PANDBESLAG (-SLAGEN), z. o. *Saisie-gagerie*, f.
PANDBEZITTER, z. m. *Zie* PANDHOUDER.
PANDECTEN, z. v. mv. *Pandectes*, f. pl.
PANDEN, zw. w. b. (prat.) *Exécute qq.*, *saisir les biens de qq.*, *se nantir de qc.*
PANDER, z. m. *Huissier exploitant*, m.
PANDHOF (-HOVEN), z. m. — eens kloosters, *préau* m. *d'un cloître*.
PANDHOUDER, z. m. *Engagiste*, m.
PANDHUIS, z. o. *Maison* f. *de prêt sur gages*, *lombard*, *mont-de-piété*, m.
PANDING, z. v. *Saisie de biens*, *exécution*, f.
PANDJE, z. o. *Petit gage*, m.
PANDJESBELEENER, z. m. *Zie* PANDBELEENER.
PANDJESHUIS, z. o. *Zie* PANDHUIS.
PANDMAN (-LIEDEN), z. m. Gijzelaar. *Otage*, m.
PANDOER, z. m. *Pandour*, m.
PANDRECHT, z. o. *Droit* m. *d'hypothèque*.
PANDSPEL (zond. mv.), z. o. *Gage-touché*, m.
PANDVERBEUREN (zond. mv.), z. o. *Gage-touché*, m.
PANEEL (-NEELEN), z. o. *Panneau*, m. ‖ — eener deur, eener koets, *panneau d'une porte*, *d'un carrosse*. ‖ (peint.) *Panneau*.
PANEELRAAM, z. o. (menuis.) *Membrure*, f.
PANEELWERK, z. o. *Boiserie*, f., *ouvrage* m. *à panneaux*.
PANHARING, z. m. *Hareng frais*, m.
PANHUIS, z. o. Brouwerij. *Brasserie*, f.
PANIEK (zond. mv.), z. v. *Panique*, f.
PANIKKOREN (zond. mv.), z. o. (bot.) *Panis*, *panic*, *panicum*, m.
PANISCH, bn. *Panique*. ‖ —e schrik, *panique*, f.
PANJE (-JES), z. v. *Morceau* m. *de toile goudronnée*.
PANKRUIT (zond. mv.), z. o. *Amorce*, f.
PANNE, z. v. Trijp. *Panne*, f. ‖ Fluweel. *Velours*, m.
PANNEKOEK, z. m. *Galette*, *omelette*, f.
PAN[NE]LIKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Écornifler*, *piquer l'assiette*.
PAN[NE]LIKKER, z. m. *Écornifleur*, *parasite*, *pique-assiette*, m.
PAN[NE]LIKKERIJ (zond. mv.), z. v. *Écorniflerie*, *parasitique*, f.
PAN[NE]LIKSTER, z. v. *Écornifleuse*, f.
PANNEN, bn. Trijpen. *De panne*. ‖ Fluweelen. *De velours*.
PANNENBAKKER, z. m. *Tuilier*, m.
PANNENBAKKERIJ, z. v. *Tuilerie*, f.
PANNENDAK (-DAKEN), z. o. *Toit* m. *de tuiles*.
PANNENDEKKER, z. m. *Couvreur* m. *en tuiles*.
PANNETJE, z. o. *Poêlon*, m. ‖ Lichtpan. *Martinet*, *bougeoir*, m.
PANNEVISCH (zond. mv.), z. v. *Zie* PANVISCH.
PANORAMA (-MA'S), z. o. *Panorama*, m.
PANPOEDER (zond. mv.), z. o. *Zie* PANKRUIT.
PANSER, z. o. *Zie* PAN[T]SER.
PANTALON (-LONS), z. v. Broek. *Pantalon*, m.
PANTER, z. m., PANTERDIER, z. o. *Panthère*, f.
PANTERJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *aux panthères*.
PANTHEÏSME, PANTHEÏSMUS (zond. mv.), z. o. *Panthéisme*, m.
PANTHEÏST, z. m. *Panthéiste*, m.
PANTHEON (zond. mv.), z. o. *Panthéon*, m.
PANTOFFEL, z. v. *Pantoufle*, f.
PANTOFFELHOUT (zond. mv.), z. o. Kurk. *Liége*, m.
PANTOMIME (-MES), z. v. *Pantomime*, f.
PANTOMIMISCH, bn. *Pantomime*.
PANTOMIMIST, z. m. *Pantomime*, m.
PAN[T]SER, z. o. *Cotte de mailles*, *cuirasse*, f., *haubert*, *haubergeon*, m.
PAN[T]SERMAKER, z. m. *Haubergenier*, m.
PANVISCH (zond. mv.), z. v. *Poisson à frire*, *poisson frit*, m.
PANVLIES, z. o. (anat.) *Péricrâne*, m.
PAP; z. v. *Bouillie*, f. ‖ (rel.) Lijm. *Colle*, f. ‖ Stijfsel. *Empois*, *apprêt*, m. ‖ (mar.) Smeersel. *Courée*, f. ‖ (méd.) *Cataplasme*, m.
PAPA (PAPA'S), z. m. *Papa*, *père*, m.
PAPACHTIG, bn. *Pâteux*.
PAPAVER, z. v. *Pavot*, m.
PAPBAARD, z. m. *Zie* PAPETER.
PAPEGAAI, z. m. *Perroquet*, m. ‖ Wijfjes —, *perruche*, f. ‖ Klappen als een —, *bavarder*. ‖ Houten vogel. *Papegai*, m. ‖ Den — schieten, *tirer au papegai* ou *à l'oiseau*.
PAPEGAAIEKOP, z. m. *Tête* f. *de perroquet*.
PAPEGAAIENNEST, z. o. *Nid* m. *de perroquet*.
PAPEGAAIETONG, z. v. *Langue* f. *de perroquet*.
PAPEGAAISBEK, z. m. *Bec* m. *de perroquet*.
PAPEGAAISKOOI, z. v. *Cage* f. *de perroquet*.
PAPEGAAISNEUS, z. m. *Nez* m. *de perroquet*. ‖ Arendsneus. *Nez aquilin*, m.
PAPEGAAITJE, z. o. *Petit perroquet*, m., *perruche*, f.
PAPENAAD, z. m. *Couture* f. *de cueille de voiles*.
PAPENBLOEM, z. v. (bot.) *Pissenlit*, m., *dent-de-lion*, f.
PAPENDOM (zond. mv.), z. o. (dénigr.) *Prêtraille*, f., *prêtres*, m. pl.
PAPENHOED (zond. mv.), z. m., PAPENHOUT (zond. mv.), z. o. (bot.) *Fusain*, m.
PAPENMUTS, z. v. *Zie* PAPENHOED.
PAPENSCHOEN (zond. mv.), z. m. (bot.) *Soulier* m. *de Marie*.
PAPETER, z. m. *Mangeur* m. *de bouillie*.
PAPIER, z. o. *Papier*, m. ‖ Beschreven —, *papier écrit*. ‖ Gezegeld —, *papier timbré*. ‖ —en. Akten, oorkonden. *Papiers*, *documents*, *titres*, m. pl. ‖ Oude —en, *paperasses*, f. pl. ‖ —en. Fondsen. *Effets publics*, *papiers*, m. pl.
PAPIERACHTIG, bn. *Papyracé*, *qui ressemble à du papier*.
PAPIERBEDERVER, PAPIERBEKLADDER, z. m. (fig.) *Barbouilleur*, *gâte-papier*, *paperassier*, m.
PAPIERBLOEM, z. v. Stroobloem. *Immortelle*, f.
PAPIERBOOM (-BOOMEN), z. m. *Papyrier*, *papyrus*, m.
PAPIEREN, bn. *De papier*. ‖ — geld, *papier-*

monnaie, *assignat*, m. ‖ (fig.) — mannetje. Zwak ventje. *Poule mouillée*, f., *emplâtre*, m. ‖ (fig.) — kind, *production littéraire*, f., *livre*, *ouvrage*, *écrit*, m.
PAPIERFABRIEK, z. v. *Papeterie*, *manufacture* f. *de papier*.
PAPIERHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de papier*, *papeterie*, f.
PAPIERHANDELAAR, z. m. *Marchand de papier*, *papetier*, m.
PAPIERKAMERTJE, z. o. *Serre-papiers*, m.
PAPIERKOOPER, z. m. *Marchand de papier*, *papetier*, m.
PAPIERLUIS, z. v. *Pou pulsateur*, *ciron*, m.
PAPIERMAKER, z. m. *Papetier*, m.
PAPIERMAKERIJ, z. v. *Papeterie*, f.
PAPIERMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à papier*, *papeterie*, f.
PAPIERPAP, z. v. *Pâte* f. *de papier*.
PAPIERPLANT, z. v. *Papyrus*, m.
PAPIERRIET (zond. mv.), z. o. *Papyrus*, m.
PAPIERROOK (zond. mv.), z. m. *Camouflet*, m.
PAPIERTJE, z. o. *Petit papier*, *morceau* m. *de papier*.
PAPIERVERKOOPER, z. m. *Zie* PAPIERKOOPER.
PAPIERVORM, z. m. *Forme* f. *du papier*.
PAPIERWINKEL, z. m. *Boutique de papetier*, *papeterie*, f.
PAPIERWORM, z. m. *Zie* PAPIERLUIS.
PAPILLOT, z. v. *Papillote*, f.
PAPISME, PAPISMUS (zond. mv.), z. o. *Papisme*, m.
PAPIST, z. m. *en* v. *Papiste*, m. *et* f.
PAPKETEL, z. m. *Chaudron* m. *à bouillie*.
PAPKOM, z. v. *Jatte* f. *à bouillie*.
PAPLEPEL, z. m. *Cuiller* f. *à bouillie*.
PAPPEN, zw. w. b. *Coller*, *empâter*. ‖ Eene stof —, *apprêter une étoffe*, *donner de l'apprêt* ou *du lustre à une étoffe*. ‖ (méd.) *Appliquer* ou *mettre un cataplasme sur*.
PAPPIG, bn. *Pâteux*. ‖ — maken, *empâter*.
PAPPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Empâtement*, m., *qualité* f. *de ce qui est pâteux*.
PAPPING, z. v. *Action* f. *de coller*, *d'empâter* ou *d'apprêter*, *collage*, m. ‖ (méd.) *Application* f. *d'un cataplasme*.
PAPPLEISTER, z. v. *Cataplasme*, m.
PAPPOT, z. m. *Pot* m. *à bouillie*.
PAPSCHOTEL, z. m. *Écuelle* f. *à bouillie*.
PAPSEL (zond. mv.), z. o. *Colle*, f., *apprêt*, m. ‖ (méd.) *Cataplasme*, m.
PAPZAK, z. m. *en* v. (fam.) *Gros bedon*, m., *personne pansue*, f.
PARABEL, z. v. *Parabole*, f.
PARABOOL (-BOLEN), z. v. (géom.) *Parabole*, f.
PARABOLISCH, bn. *Parabolique*. ‖ (géom.) *Parabolique*.
PARACLEET (zond. mv.), z. m. Trooster. *Paraclet*, m.
PARADE (-ADES), z. v. Pronk, staatsie. *Parade*, f. ‖ (mil.) *Parade*.
PARADEBED, z. o. Praalbed. *Lit* m. *de parade*.
PARADEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Parader*, *faire parade*. ‖ Met iets —, *faire parade de qc*.
PARADEKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de parade* ou *de cérémonie*.
PARADEPAARD, z. o. Pronkpaard. *Cheval* m. *de parade*.
PARADEPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Place* f. *d'armes*.
PARADIJS, z. o. *Paradis*, m. ‖ Aardsch —, *paradis terrestre*, *éden*, m. ‖ (théât.) *Paradis*.
PARADIJSAPPEL, z. m. *Pomme* f. *de paradis*.
PARADIJSBEWONER, z. m. *Habitant* m. *du paradis*.
PARADIJSHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *d'aloès*.
PARADIJSKOORN (zond. mv.), z. o. *Cardamome*, m.
PARADIJSVIJG, z. v. *Banane*, f.
PARADIJSVIJGEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Bananier*, m.
PARADIJSVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *de paradis*.
PARADOX, z. v. Wonderspreuk. *Paradoxe*, m.
PARADOXAAL, bn. Wonderspreukig. *Paradoxal*.
PARAGRAAF (-GRAFEN), z. v. *Paragraphe*, m.
PARALLEL, bn. *Parallèle*.
PARALLEL, z. v. Evenwijdige lijn. *Parallèle*, *ligne parallèle*, f.
PARALLELCIRKEL, z. m. *Parallèle*, *cercle parallèle*, m.
PARALLELISME, PARALLELISMUS (zond. mv.), z. o. *Parallélisme*, m.
PARALLELOGRAM, z. v. (géom.) *Parallélogramme*, m.
PARALOGISME, PARALOGISMUS (zond. mv.), z. o. Valsche sluitrede. *Paralogisme*, m.
PARAPLU[IE] (-PLUIES, -PLU'S), z. v. Regenscherm. *Parapluie*, m.
PARASOL (-SOLS), z. v. Zonnescherm. *Parasol*, m., *ombrelle*, f.
PARCEEL (-CEELEN), z. o. *Zie* PERCEEL.
PARDAF, tusschenw. *Pouf!*
PARDOEN (-DOENS), z. v. (mar.) *Galhauban*, m.
PAREEREN, zw. w. b. (escr.) Afweren. *Parer*.
PAREL, z. v. *Perle*, f. ‖ —en rijgen, *enfiler des perles*. ‖ Snoer —en, *collier* m. *de perles*. ‖ Echte —en, *perles fines*, *véritables perles*. ‖ Valsche —en, *perles fausses*. ‖ —en visschen, *pêcher des perles*. ‖ (prov.) —en voor de zwijnen werpen, *jeter des perles devant les pourceaux*. ‖ (fig.) Het is de — der vrouwen, *c'est la perle des femmes*. ‖ (archit.) —en, *perles*. ‖ — op het oog, *perle*, f., *leucome*, m. ‖ (impr.) *Perle*.
PARELBANK, z. v. *Banc* m. *de perles*.
PARELBOOR (-BOREN), z. v. *Perce-perles*, m.
PARELDUIKER, z. m. *Pêcheur* m. *de perles*.
PARELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Perler*, *faire la perle*, *pétiller*. ‖ Den vorm van parelen aannemen. *Prendre la forme des perles*. ‖ b. *Donner la forme* ou *l'apparence des perles*.
PARELGRUIS (zond. mv.), z. o. *Semence* f. *de perles*.
PARELHOEN (-HOENDERS, -HOENDEREN,) z. o. *Pintade*, f.
PARELKLEUR (zond. mv.), z. v. *Gris* m. *de perle*.
PARELKLEURIG, bn. *Gris de perle*.
PARELKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Grémil*, m., *herbe* f. *aux perles*.
PARELMOER (zond. mv.), z. o. *Nacre*, *nacre* f. *de perles*.
PARELMOERACHTIG, bn. *Nacré*.
PARELMOEREN, bn. *De nacre de perles*, *de nacre*.
PARELMOSSEL, z. v. *Zie* PARELOESTER.
PARELOESTER, z. v. *Huître* f. *à perles*.
PARELPOP, z. v. (fig.) *Belle femme* ou *fille*, f.
PARELSCHELP, z. v. *Coquille* f. *à perles*.
PARELSCHRIFT (zond. mv.), z. o. *Perle*, f.
PARELSNOER, z. o. *Collier* m. *de perles*.
PARELVISSCHER, z. m. *Pêcheur* m. *de perles*.
PARELVISSCHERIJ (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *des perles*.
PARELWATER (zond. mv.), z. o. (anc. pharm.) *Diamargariton*, m.
PARELWIT (zond. mv.), z. o. *Bismuth*, m., *marcassite* f. *d'étain*.
PARELZIJDE (zond. mv.), z. v. *Ablaque*, f., *ardassines*, f. pl.
PAREN, zw. w. b. *Apparier*, *accoupler*. ‖ Vereenigen. *Joindre*, *unir*. ‖ (fig.) Zich —. *Se joindre*, *s'unir*. ‖ o. (met *hebben*). *S'accoupler*, *s'apparier*.
PARFUMEEREN, zw. w. b. Welriekend maken. *Parfumer*.
PARIJSKRUID (zond. mv.), z. o. *Parisette*, f.
PARING (zond. mv.), z. v. *Appariement*, *accouplement*, m.
PARK, z. o. *Zie* PERK.

PARKET, z. o. (jurispr.) *Parquet*, m. ‖ (théât.) *Parquet*.
PARKIET, z. m. (h. n.) *Perrique*, m.
PARLASANTEN, zw. w. o. (met *hebben*) (fam.) *Jurer, tempêter*.
PARLEMENT, z. o. *Parlement*, m.
PARLEMENTAIR, bn. *Parlementaire*. ‖ z. m. *Parlementaire*, m.
PARLEMENTEN, zw. w. o. (met *hebben*). (fam.) Spreken. *Parler*. ‖ Twisten. *Disputer*.
PARLEMENTSHUIS, z. o. *Palais du parlement, parlement*, m.
PARLEMENTSLID (-LEDEN), z. o. *Membre* m. *du parlement*.
PARLEMENTSVERGADERING, z. v. *Séance* f. *du parlement*.
PARMAFOIS (OP ZIJN), bw. (fam.) *À la française*.
PARMANTIG, bn. *Zie* DEFTIG, STATIG.
PARMEZAAN, z. m *en* v. Kaas. *Parmesan*, m.
PARNAS, PARNASSUS (zond. mv.), z. m. *Parnasse*, m. ‖ (fig.) Op den — klimmen, *faire des vers*.
PAROCHIAAL, bn. *Paroissial*.
PAROCHIAAN, z. m. *Paroissien*, m.
PAROCHIE, z. v. Kerspel. *Paroisse*, f. ‖ Dorp. *Village*, m.
PAROCHIEKERK, z. v. *Église paroissiale*, f.
PAROCHIEMIS, z. v. *Messe paroissiale*, f.
PAROCHIEPRIESTER, z. m. *Curé* m. *de paroisse*.
PAROCHIESERMOON (-MONEN), z. o. *Prône*, m.
PAROOL (-ROLEN), z. o. *Mot du guet, mot d'ordre, mot*, m.
PART, z. v. Listige trek. *Tour*, m., *niche, malice*, f. ‖ Iemand eene — spelen, *jouer un tour à qq.* ‖ Kuur, gril. *Caprice*, m., *boutade, quinte, sottise*, f.
PART, z. o. Deel, aandeel. *Part, portion, partie*, f. ‖ Een derde —, een vierde —, *un tiers, un quart*. ‖ Ik, voor mijn —, *quant à moi, pour ce qui me regarde, pour ma part*. ‖ (mar.) —en, *marticles*, m. pl.
PARTEN, zw. w. b. *Partager*.
PARTIJ, z. v. Deel, hoeveelheid. *Partie, quantité*, f. ‖ Medestanders. *Parti*, m. ‖ Iemands — kiezen, *prendre le parti de qq.* ‖ Aanhang. *Faction, cabale*, f. ‖ Tegenpartij. *Partie, partie adverse*, f., *adversaire*, m. ‖ Bende. *Bande, troupe*, f. ‖ (mil.) *Parti*, m ‖ Spel. *Partie*, f. ‖ (mus.) *Partie*, f. ‖ Voordeel. *Parti, avantage*, m. ‖ Uit iets — trekken, *tirer parti de qc.*
PARTIJDIG, bn. Eenzijdig. *Partial*. ‖ Vijandig. *Contraire, opposé*. ‖ bw. *Partialement, avec partialité*. ‖ Vijandig. *En ennemi*.
PARTIJDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Partialité*, f.
PARTIJDIG[LIJK], bw. *Zie* PARTIJDIG, bw.
PARTIJGANGER, z. m. (mil.) *Partisan*, m.
PARTIJGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *de parti*.
PARTIJSCHAP, z. v. *Partialité*, f. ‖ Verdeeldheid. *Division*, f. ‖ Partij. *Parti*, m.
PARTIJZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* PARTIJGEEST.
PARTITUUR, z. v. (mus.) *Partition*, f.
PARTUUR (zond. mv.), z. o. Persoon, die geschikt is om met een ander een paar te maken. *Personne* f. *à marier, parti*, m. ‖ Evenknie. *Personne à laquelle on peut tenir tête*.
PARUIK, z. v. *Zie* PRUIK.
PAS, z. m. Stap. *Pas*, m. ‖ Eenen valschen — doen, *faire un faux pas, broncher*. ‖ (mil.) Gewone —, *pas ordinaire*. ‖ Gezwinde —, *pas accéléré*. ‖ Verdubbelde —, *pas redoublé*. ‖ (man.) *Pas, train*, m., *allure*, f. ‖ (dans.) *Pas*. ‖ Doortocht. *Passage, pas, col*, m. ‖ (mar.) Doorvaart, straat. *Passe*, f., *canal*, m. ‖ Vrijbrief. *Passe-port*, m.
PAS (zond. mv.), z. o. Tijdstip. *Moment*, m. ‖ Gevoeglijkheid. *Convenance*, f. ‖ — geven, *convenir, être convenable*. ‖ Van —, te —, *à propos*. ‖ Wel *of* kwalijk te — zijn, *se porter bien ou mal*. ‖ bw. *Justement*. ‖ Ik ben — aangekomen, *je viens d'arriver*.
PASCHA (zond. mv.), z. o. *Pâque*, f.
PASCHEN (zond. mv.), z. v. — der Hebreeuwen, *pâque*, f. ‖ Paaschfeest der Christenen. *Pâques, paque*, m., *paques*, f. pl. ‖ Zijnen — houden, *faire ses pâques*. ‖ Beloken —, *pâques closes*.
PASDIJSJE, z. o. Spel. *Passe-dix*, m.
PASGANG, z. m. *Amble*, m.
PASGANGER, z. m. *Amblier*, m.
PASGEBOREN, bn. *Nouveau né*.
PASGELD (zond. mv), z. o. *Appoint*, m., *passe*, f.
PASKAART, z. v. Zeekaart. *Carte marine*, f.
PASKWIL, z. o. *Pasquinade*, f., *libelle*, m.
PASKWILSCHRIJVER, z. m. *Libelliste*, m.
PASLOOD (-LOODEN), z. o. *Plomb*, m. ‖ Waterpaslood. *Niveau à plomb, niveau*, m. ‖ Naar het — zetten, *mettre de niveau*.
PASPOORT, z. o. *Passe-port*, m. ‖ (fam.) Iemand zijn — geven, *donner à qq. son congé, congédier ou renvoyer qq.*
PASSAAT, z. m. *Mousson*, f., *vent alisé*, m.
PASSAATWIND, z. m. *Zie* PASSAAT.
PASSAGE (-AGES), z. v. *Passage*, m.
PASSAGEGELD (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de passage*.
PASSAGIER, z. m. *Passager, voyageur*, m.
PASSAGIEREN, zw. w. b. (mar.) *Aller à terre pour un jour*.
PASSAGIERSGOED (zond. mv.), z. o. *Bagage* m. *de voyageur*.
PASSANT, z. m. *Passant*, m.
PASSANTENHUIS, z. o. *Maison* f. *où logent les passants*.
PASSEEREN, zw. w. b *Passer*. ‖ Den tijd —, *passer le temps*. ‖ o. (met *zijn*). Gebeuren. ‖ *Avoir lieu, arriver, se passer*. ‖ Doorgaan. *Passer*. ‖ Voor heerschzuchtig —, *passer pour ambitieux*.
PASSELIJK, bn. *Passable*. ‖ bw. *Passablement*.
PASSEMENT, z. o. *Passement, galon*, m. ‖ Met — bezetten, *chamarrer de passement*.
PASSEMENTMAAKSTER, z. v. *Passementière*, f.
PASSEMENTMAKER, z. m. *Passementier*, m.
PASSEMENTMAKERIJ, z. v. *Passementerie*, f.
PASSEMENTWINKEL, z. m. *Boutique de passementier, passementerie*, f.
PASSEN, zw. w. b. Van pas maken. *Ajuster*. ‖ Beproeven, of iets wel van pas is. *Essayer*. ‖ Schoenen —, *essayer des souliers*. ‖ Gepast geld, *somme d'argent toute juste*, f. ‖ o. (met *hebben*). Van pas zijn. *Être juste, avoir la juste mesure, avoir les proportions demandées*. ‖ Die hoed past u wel, *ce chapeau vous va bien*. ‖ Betamen. *Convenir, être convenable, seoir*. ‖ Passend antwoord, *réponse convenable*, f. ‖ Acht geven. *Faire attention, prendre garde*. ‖ Niet spelen. *Passer*.
PASSER, z. m. *Compas*, m. ‖ De beenen des —s, *les branches* f. pl. *du compas*. ‖ Met den — meten, *mesurer avec le compas*.
PASSIE (zond. mv.), z. v. Het lijden van J. C. *Passion* f. *de J.-C.* ‖ Lijdensweken. *Semaines* f. pl. *où l'on prêche la passion*. ‖ Hartstocht. *Passion*, f.
PASSIEBLOEM, z. v. (bot.) *Passiflore, grenadille*, f.
PASSIEF, bn. Lijdend, lijdelijk. *Passif*. ‖ (gramm.) *Passif*. ‖ bw. *Passivement*.
PASSIEZONDAG (zond. mv.), z. m. *Dimanche* m. *de la passion, quinze jours* m. pl. *avant Pâques*.
PASTEI, z. v. *Pâté*, m. ‖ (impr.) *Pâté*. ‖ (fortif.) *Pâté*.
PASTEIBAKKER, z. m. *Pâtissier*, m.

PASTEIBAKKERIJ (zond. mv.), z. v. *Pâtisserie*, f.
PASTEIBAKKERSGAST, z. m. *Patronet*, *garçon pâtissier*, m.
PASTEIBAKKERSTAFEL, z. v. *Pâtissoire*, f.
PASTEIGEBAK, z. o. *Pâtisserie*, f.
PASTEIKORST, z. v. *Croûte* f. *de pâté*.
PASTEITJE, z. o. *Petit pâté*, m.
PASTEL (zond. mv.), z. o. Verfstift. *Pastel*, m. ‖ Met — teekenen, *dessiner au pastel*. ‖ (bot.) *Pastel*, m., *guède*, f.
PASTELKOEKJE, z. o. *Cocagne*, f., *pain* m. *de pastel*.
PASTELSCHILDER, z. m. *Peintre* m. *en pastel*.
PASTELSCHILDERIJ, PASTELTEEKENING, z. v. *Pastel*, m.
PASTINAK (–NAKEN), z. v. (bot.) *Panais*, m.
PASTINAKENZAAD (zond. mv.), z. o. *Semence* ou *graine* f. *de panais*.
PASTOET, z. v. (bot.) *Jacinthe*, f.
PASTOOR (–TOORS, –TOREN), z. m. *Curé*, m.
PASTOORSAMBT, PASTOORSCHAP (zond. mv.), z. o. *Cure*, f.
PASTOORSHUIS, z. o. *Presbytère*, m., *cure*, *maison curiale*, f.
PASTOORSWONING, z. v. *Zie* PASTOORSHUIS.
PASTORAAL, bn. Herderlijk. *Pastoral*.
PASTORAAL, z. v. Herdersdicht. *Pastorale*, f.
PASTORIE, PASTORIJ, z. v. *Zie* PASTOORSHUIS.
PATAAT, z. v. (bot.) *Patate*, f. ‖ Aardappel. *Pomme* f. *de terre*.
PATAKON (–KONS), z. m. Munt. *Patagon*, m.
PATAS, z. v. Vaartuig. *Patache*, f.
PATAT, z. v. (bot.) *Zie* PATAAT.
PATEEL (–TEELEN), z. v. *Plateau*, m.
PATEEN (–TENEN), z. v. *Patène*, f.
PATENT, z. o. *Patente*, f. ‖ Octrooi. *Brevet*, m.
PATENT, bn. Uitmuntend. *Excellent*, *parfait*.
PATENTEEREN, zw. w. b. *Patenter*.
PATENTPLICHTIG, bn. *Patentable*.
PATER, z. m. *Père*, *religieux*, m. ‖ (prov.) Dat is alleen voor — en mater, *ce n'est pas un mets pour tout le monde*.
PATERNOSTER, z. m. *Pater*, m., *oraison dominicale*, f. ‖ Eenen — bidden, *dire un pater*. ‖ Rozenkrans. *Chapelet*, m. ‖ Groot bolletje van eenen rozenkrans. *Gros grain* m. *de chapelet*. ‖ (hydraul.) *Patenôtre*, f. ‖ (fig.) —s. Handboeien. *Menottes*, f. pl. ‖ Oogenblik. *Instant*, *moment*, m.
PATERNOSTERKRAAL, z. v. *Grain* m. *de chapelet*.
PATERNOSTERMAKER, z. m. *Patenôtrier*, m.
PATERSKAP, z. v. (bot.) *Aconit*, m.
PATERSTUK, z. o. (cuis.) *Entre-côte* m. *de bœuf*.
PATERSVAATJE, z. o. (fig.) *La meilleure pièce* f. *de vin*. ‖ Uit het — tappen, *tirer du meilleur vin qui soit dans la cave*.
·PATERVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Côte* f. *de bœuf fumée*.
PATIENT, z. m. Lijder. *Patient*, *malade*, m.
PATIENTIE (zond. mv), z. v. Geduld. *Patience*, f. ‖ (bot.) *Patience*.
PATIJN, z. v. Schoen met hoogen hiel. *Patin*, m.
PATIK (zond. mv.), z. v. (bot.) *Patience*, f.
PATRIARCH, z. m. Aartsvader. *Patriarche*, m.
PATRIARCHAAL, bn. Aartsvaderlijk. *Patriarcal*.
PATRICIAAT, z. o. *Patriciat*, m.
PATRICIËR, z. m. *Patricien*, m.
PATRICISCH, bn. *Patricien*.
PATRIJS, z. m. Veldhoen. *Perdrix*, f. ‖ Jonge —, *perdreau*, m. ‖ Koppel —zen, *pariade*, f. ‖ (impr.) *Poinçon*, m.
PATRIJSHOND, z. m. *Épagneul*, m., *épagneule*, f. ‖ Hoenderhond. *Chien couchant*, m.

PATRIJSJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *aux perdrix*.
PATRIJSJE, z. o. *Perdreau*, m.
PATRIJSNAT (zond. mv.), z. o. *Coulis* m. *de perdrix*.
PATRIJSNET, z. o. *Allier*, m., *tonnelle*, f. ‖ Sleepnet. *Traînasse*, f.
PATRIJSVALK, z. m. *Fauperdrieu*, *alphanet*, m., *alphanette*, f.
PATRIJSVANGER, z. m. *Chasseur aux perdrix*, *tonneleur*, m.
PATRIJZENEI (–EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de perdrix*.
PATRIJZENNEST, z. o. *Nid* m. *de perdrix*.
PATRIMONIAAL, PATRIMONIËEL, bn. *Patrimonial*.
PATRIOT, z. m. *Patriote*, m.
PATRIOTISCH, bn. *Patriote*, *patriotique*.
PATRIOTISME, PATRIOTISMUS (zond. mv.), z. o. *Patriotisme*, m.
PATRONAAT (zond. mv.), z. o. Patroonschap. *Patronage*, m,
PATRONES, z. v. Beschermster. *Protectrice*, f. ‖ Beschermheilige. *Patronne*, f.
PATROON (–TRONEN), z. m. Beschermer. *Protecteur*, m. ‖ Meester. *Maître*, m. ‖ Beschermheilige. *Patron*, m.
PATROON (–TRONEN), z. o. Model. *Modèle*, *patron*, m.
PATROON (–TRONEN), z. v. Lading, kardoes. *Cartouche*, *gargousse*, f.
PATROONSCHAP (zond. mv.), z. o. *Patronage*, m.
PATROONTASCH, PATROONTESCH, z. v. *Giberne*, f.
PAUK, z. v. Keteltrom. *Timbale*, f. ‖ De — slaan, *battre la timbale*.
PAUKEN, zw. w. b. *Battre la timbale*, *battre des timbales*, *jouer des timbales*.
PAUKENGESCHAL (zond. mv.), z. o. *Bruit* m. *des timbales*.
PAUKER, z. m. *Timbalier*, m.
PAUS (PAUSEN), z. m. *Pape*, m. ‖ (h. n.) *Pape*.
PAUS, PAUZE, z. v. *Zie* PAUZE.
PAUSDOM (zond. mv.), z. o. *Papauté*, f.
PAUSEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pauser*, *faire une pause*, *s'arrêter*.
PAUS[E]LIJK. bn. *Papal*, *pontifical*. ‖ —e waardigheid, *dignité papale*, f., *pontificat*, m. ‖ —e kroon, *tiare*, f. ‖ De —e stoel, *le saint siége*, m. ‖ In — gewaad, *pontificalement*.
PAUSIN, z. v. *Papesse*, f.
PAUSPEER (–PEREN), z. v. *Brute-bonne*, *poire* f. *du pape*.
PAUSSCHAP (zond. mv.), z. o. *Papauté*, f. ‖ Duur eener pauselijke regeering. *Pontificat*, m.
PAUW, z. m. *Paon*, m. ‖ Hoovaardig als een —, *glorieux comme un paon*. ‖ De — spreidt zijnen staart uit, *le paon fait la roue*. ‖ Jonge —, *jeune paon*, *paonneau*, m.
PAUWENEI (–EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de paon*.
PAUWENNEST, z. o. *Nid* m. *de paon*.
PAUWESTAART, z. m. *Queue* f. *de paon*.
PAUWEVEDERBOS, z. m. *Aigrette* f. *de paon*.
PAUWEVEER (–VEEREN), z. v. *Plume* f. *de paon*.
PAUWFAZANT, z. m. *Faisan de la Chine*, *argus*, m.
PAUWIN, z. v. *Paonne*, f.
PAUWKEN, PAUWTJE, z. o. *Paonneau*, *jeune paon*, m.
PAUZE, z. v. Rust. *Pause*, f. ‖ Stilte. *Silence*, f. ‖ Onderbreking. *Intermission*, *cessation*, f. ‖ (mus.) *Pause*.
PAVILJOEN, z. o. *Pavillon*, m.
PEAUTER (zond. mv.), z. o. (métal.) *Zie* PIAUTER.
PECUNIEEL, bn. Geldelijk. *Pécuniaire*.
PEDAAL, z. o. Voetklavier. *Pédale*, f.
PEDANT, z. m. Schoolvos. *Pédant*, m.
PEDANT, bn. Schoolmeesterlijk. *Pédant*.
PEDEL (–DELS, –DELLEN), z. m. *Appariteur*, *massier*, m.

PEDELSKAMER, z. v. *Loge f. des appariteurs* ou *des massiers.*
PEDESTAL, z. o. *Piédestal*, m.
PEEL (PELEN), z. v. Moerassig land. *Marais, marécage, terrain marécageux*, m.
PEEL (PELEN), z. v. Haarband. *Catogan, ruban large* m. *de tête.*
PEEN (PENEN), z. v. (bot.) Wortel. *Carotte*, f. ‖ Witte —, *panais*, m., *pastenade*, f.
PEEN, z. v. Straf, boete. *Zie* PENE.
PEER (PEREN), z. v. *Poire*, f.
PEERACHTIG, bn. *Pyriforme, qui ressemble à une poire.*
PEERL, z. v. *Zie* PAREL.
PEERSCH, bn. *Zie* PAARSCH.
PEERVORMIG, bn. *Pyriforme, qui a la forme d'une poire.*
PEES (PEZEN), z. v. *Tendon, nerf*, m. ‖ — eens bogen, *corde* f. *d'un arc.* ‖ Koord. *Corde*, f. ‖ Bullepees. *Nerf* m. *de bœuf.* ‖ Wortel. *Racine*, f.
PEES (PEEZEN), z. v. (jeu de cart.) *Mariage*, m.
PEESACHTIG, bn. *Tendineux.*
PEESGEZWEL, z. o. *Ganglion*, m.
PEESKNOOP (-KNOOPEN), z. m. *Ganglion, nœud* m. *de nerfs.*
PEET (PETEN), z. m. *Parrain*, m. ‖ v. *Marraine*, f.
PEETERMAN (zond. mv.), z. m. Bier. *Peeterman*, m.
PEETOOM (-OOMS), z. m. *Parrain*, m.
PEETSCHAP (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de parrain* ou *de marraine.*
PEG, z. v. *Cheville*, f.
PEGEL, z. m. *Marque*, f., *étalon*, m. ‖ Maat. *Mesure*, f.
PEGELEN, zw. w. b. *Étalonner les poids et les mesures.* ‖ Meten. *Mesurer.* ‖ (fam.) Pintelen. *Chopiner, pinter, siffler la linotte, lamper.*
PEGELING, z. v. *Étalonnage, étalonnement*, m.
PEGELSTOK, z. m. *Jauge*, f.
PEIL, z. o. *Marque*, f., *étalon*, m. ‖ — des waters, *marque de la hauteur de l'eau, échelle*, f. ‖ Het water is onder het —, *l'eau est au-dessous de la marque.* ‖ (fig.) Maat. *Mesure*, f. ‖ Taak. *Tâche*, f.
PEILEN, zw. w. b. *Sonder.* ‖ Eene rivier —, *sonder une rivière.* ‖ De pomp —, *sonder la pompe.* ‖ Roeien. *Jauger, mesurer avec la jauge, velter.* ‖ (mar.) De hoogte der zon —, *prendre la hauteur du soleil, prendre hauteur.* ‖ (chir.) Eene wonde —, *sonder une plaie.*
PEILER, z. m. *Sondeur*, m. ‖ Roeier. *Jaugeur, velteur*, m.
PEILING, z. v. *Sondage*, m. ‖ Het roeien. *Jauge*, f., *jaugeage, veltage*, m.
PEILKETTING, z. m. *Chaîne de jaugeur, éprouvette*, f.
PEILKOMPAS, z. o. (mar.) *Compas* m. *de variation.*
PEILLOOD (-LOODEN), z. o. *Sonde*, f., *plomb*, m.
PEILSTOK, z. m. *Jauge, verge pour jauger, velte, sonde*, f. ‖ Graadboog. *Arbalestrille*, f., *bâton* m. *de Jacob.*
PEINZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Penser, être pensif, songer, rêver, méditer.* ‖ Ergens op —, *songer à qc.*
PEINZEND, bn. *Pensant, pensif, rêveur, songeur.*
PEINZER, z. m. *Penseur, rêveur*, m.
PEINZING, z. v. *Réflexion, méditation, rêverie*, f.
PEIS (zond. mv.), z. v. Vrede. *Paix*, f.
PEISTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* PLEISTEREN.
PEIZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* PEINZEN.
PEK (zond. mv.), z. o. Pik. *Poix*, f. ‖ Met — bestrijken, *poisser, empoisser, enduire de poix.* ‖ Zwart als —, *noir comme poix.*
PEKACHTIG, bn. *Bitumineux.*
PEKBOOM (-BOOMEN), z. m. *Pin, sapin*, m.
PEKBROEK, z. m. (fam.) Matroos. *Matelot*, m. *marin*, m.
PEKDONKER, bn. *Fort obscur.*
PEKDRAAD, z. m. *Ligneul, chégros*, m.
PEKEL (zond. mv.), z. v. Zilt vocht. *Saumure*, f. ‖ In de — leggen, *saler, mettre en saumure.* ‖ o. (fig.) De zee. *La mer, la plaine liquide*, f.
PEKELACHTIG, bn. *Qui a un goût de saumure.*
PEKELEN, zw. w. b. *Saler, mettre en saumure.* ‖ o. (met *hebben*). *Se changer en saumure, fondre* ou *se fondre (en parlant du sel).*
PEKELHARING, z. m. Visch. *Hareng pec, hareng salé*, m.
PEKELHARING, z. m. Hanswurst, potsenmaker. *Bouffon, paillasse, arlequin*, m.
PEKELHOER, z. v. (bas.) *Vieille prostituée*, f.
PEKELNAT (zond. mv.), z. o. *Saumure*, f. ‖ (fig.) De zee. *La mer, la plaine liquide*, f.
PEKELSPEK (zond. mv.), z. o. *Lard salé*, m.
PEKELVELD (zond. mv.), z. o. (fig.) De zee. *La mer, la plaine liquide*, f.
PEKELVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande salée*, f., *salé*, m.
PEKELZONDE, z. v. *Vieux péché*, m.
PEKKEN, zw. w. b. *Poisser, empoisser, enduire de poix.*
PEKKLEED (-KLEEDEN), z. o. (mar.) *Braie*, f.
PEKKRANS (-KRANSEN), z. m. *Cercle poissé* ou *goudronné*, m.
PEKLAP, z. m. (fam.) *Celui qui est collé sur son siége, qui ne songe point à s'en aller.*
PEKPLEISTER, z. v. *Dropax*, m.
PEKTON, z. v. *Tonneau* m. *à poix* ou *à goudron.*
PEKZWART, bn. *Noir comme poix* ou *comme jais.*
PEL, z. v. *Cosse, gousse*, f. ‖ Vliesje. *Pellicule, coque*, f.
PELERINE (-RINES), z. v. Bontkraag. *Pèlerine*, f.
PELERWTEN, z. v. mv. *Pois écossés*, m. pl.
PELGRIM, z. m. *Pèlerin*, m.
PELGRIMAGE (-AGES), z. v. *Pèlerinage*, m.
PELGRIMSFLESCH, z. v. *Gourde, calebasse*, f.
PELGRIMSGEWAAD, z. o. *Zie* PELGRIMSKLEED.
PELGRIMSHOED, z. m. *Chapeau* m. *de pèlerin.*
PELGRIMSKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de pèlerin.*
PELGRIMSMANTEL, z. m. *Manteau* m. *de pèlerin.*
PELGRIMSSTAF (-STAVEN), z. m. *Bourdon, bâton* m. *de pèlerin.*
PELGRIMSTASCH, z. v. *Panetière*, f.
PELGRIMSTOCHT, z. m. *Pèlerinage*, m.
PELIKAAN, z. m. (h. n.) *Pélican*, m. ‖ (chir.) *Pélican, davier*, m. ‖ (chim.) *Pélican, alambic*, m.
PELIKAANSKROP, z. m. *Goître* m. *de pélican.*
PELLE, z. v. Baarkleed. *Poêle*, m.
PELLEN, zw. w. b. *Écosser, écaler, peler, monder.* ‖ Gerst —, *monder de l'orge.*
PELLEN, PELLENGOED (zond. mv.), z. o. *Toile ouvrée*, f.
PELLIES, z. v. *Pelisse*, f.
PELMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à monder de l'orge.*
PELS, z. m. *Fourrure, pelisse*, f. ‖ (fig.) Huid. *Peau*, f. ‖ (fig.) Iemand den — uitkloppen, *rosser* ou *battre qq.*
PELSHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de fourrures, pelleterie*, f.
PELSMAAKSTER, z. v. *Pelletière*, f.
PELSMAKER, z. m. *Pelletier, fourreur*, m.
PELSROK, z. m. *Habit fourré*, m., *robe fourrée*, f.

Pelswerk, z. o. *Zie* Pelterij.
Pelterij, z. v. *Pelleterie*, f., *fourrures*, f. pl.
Peltier, z. m. *Pelletier, fourreur*, m.
Peluw, z. v. *Zie* Peuluw.
Pelzen, bn. *De peau, de fourrure.*
Pen, z. v. *Plume*, f. ‖ Schacht eener —, *tuyau* m. *d'une plume.* ‖ Bussel pennen, *paquet* m. ou *botte* f. *de plumes.* ‖ Eene — versnijden *of* vermaken, *tailler une plume.* ‖ —nen bereiden, *hollander des plumes.* ‖ Stalen —, *plume métallique.* ‖ Houten nagel. *Zie* Pin.
Penant, z. o. *Trumeau*, m.
Penantspiegel, z. m. *Trumeau*, m.
Pendant, z. o. *Pendant*, m.
Pendule, (-dules), z. v. *Pendule*, f.
Pene, z. v. Straf, boet. *Peine*, f. ‖ Op — van, *sous peine de.*
Penitencier, z. m. *Pénitencier*, m.
Penitent, z. m. Boeteling. *Pénitent*, m.
Penitente, z. v. Boetelinge. *Pénitente*, f.
Penitentie, z. v. Boetvaardigheid. *Pénitence*, f.
Penneken, z. o. *Zie* Pennetje.
Pennekunst (zond. mv.), z. v. *Calligraphie*, f.
Pennelikker, z. m. (pop.) *Fesse-cahier, grattepapier, clerc, commis*, m.
Pennemes, z. o. *Canif*, m.
Pennen, zw. w. b. (fam.) *Écrire.*
Pennenbak, z. m. *Casse* f. *d'une écritoire.*
Pennenhouder, z. m. *Porte-plume*, m.
Pennenkoker, z. m. *Étui à plumes, calmar*, m.
Pennenkooper, **Pennenverkooper**, z. m. *Marchand* m. *de plumes.*
Pennenversnijder, z. m. *Taille-plume*, m.
Pennenwinkel, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend des plumes.*
Penneschacht, z. v. *Tuyau* m. *de plume.*
Pennestrijd (zond. mv.), z. m. *Polémique*, f.
Pennetje, z. o. *Petite plume*, f. ‖ Pinnetje. *Petite cheville*, f.
Pennetrek, z. m. *Trait* m. *de plume.*
Penning, z. m. *Denier*, m. ‖ Dat is geenen — waard, *cela ne vaut pas un denier.* ‖ Geld. *Argent*, m. ‖ 's Lands —en, *les deniers publics.* ‖ De openbare —en ontvreemden, *détourner les deniers publics.* ‖ (fig.) Geenen — in de wereld hebben, *n'avoir pas le sou.* ‖ Gedenkpenning. *Médaille*, f. ‖ Rekenpenning. *Jeton*, m.
Penningbeschrijver, z. m. *Numismatographe*, m.
Penningbloem, z. v. *Fleur* f. *de nummulaire.*
Penningkruid (zond. mv.), z. o. *Nummulaire*, f.
Penningkunde (zond. mv.), z. v. *Numismatique*, f.
Penningkundig, bn. *Numismatique.*
Penningkundige, z. m. *Numismate*, m.
Penningmeester, z. m. *Trésorier*, m.
Penningmeesterschap (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de trésorier.*
Penningswaarde (zond. mv.), z. v. *Valeur numéraire*, f. ‖ Juiste waarde. *Juste valeur*, f.
Penninkje, z. o. *Petite pièce* f. *de monnaie.* ‖ Gedenkpenninkje. *Petite médaille*, f.
Pens (pensen), z. v. Smeerbuik. *Bas-ventre, abdomen*, m. ‖ (pop.) *Panse, bedaine*, f., *ventre*, m. ‖ (bas.) Zijne — vullen, *farcir sa bedaine.* ‖ Ingewand. *Tripes*, f. pl.
Penseebloem, z. v. (bot.) *Pensée*, f.
Penseel (-seelen), z. o. *Pinceau*, m.
Penseelbakje, z. o. *Pincelier*, m.
Penseellap, z. m. *Torche-pinceau*, m.
Penseeltrek, z. m. *Coup* m. *de pinceau.*
Penseelvormig, bn. (bot.) *Pénicillé, pénicilliforme.*
Penserij, z. v. *Tripes*, f. pl., *tripaille*, f.
Pensioen, z. o. *Pension*, f.
Pensioenkas, z. v. *Caisse* f. *des pensions.*
Pensionaat, z. o. *Pensionnat*, m.
Pensionaris, z. m. *Pensionnaire*, m.
Pensmarkt, z. v. *Triperie*, f.
Pensverkooper, z. m. *Tripier*, m.
Pensvrouw, z. v. *Tripière*, f.
Penszak, z. m. (anat.) *Péritoine*, m.
Pentameter, z. m. (versif.) *Pentamètre*, m.
Pentateuch (zond. mv.), z. m. *Pentateuque*, m.
Penterbalk, z. m. (mar.) *Davier*, m.
Penterhaak, z. m. (mar.) *Croc* m. *de capon.*
Pentertalie (-lies), z. v. (mar.) *Palan* m. *de sabord.*
Pepel, z. m. Vlinder. *Papillon*, m.
Peper (zond. mv.), z. v. *Poivre*, m. ‖ Heele —, *poivre en grains.* ‖ Gestooten —, *poivre concassé.* ‖ Witte —, *poivre blanc.* ‖ Zwarte —, *poivre noir.* ‖ Spaansche —, *poivre d'Inde, piment*, m.
Peperachtig, bn. *Qui ressemble à du poivre.*
Peperboom (-boomen), z. m. *Poivrier*, m.
Peperbos, **Peperbus**, **Peperdoos** (-doozen), z. v. *Poivrier*, m., *poivrière*, f.
Peperduur, bn. *Fort cher, poivré.*
Peperen, zw. w. b. *Poivrer, assaisonner de poivre.* ‖ (fig.) Zeer duur verkoopen. *Vendre fort cher, saler.*
Peperhuis, **Peperhuisje**, **Peperhuisken**, z. o. *Cornet*, m.
Peperkoek, z. m. *Pain* m. *d'épice.*
Peperkoekbakker, z. m. *Pain-d'épicier, fabricant* m. *de pain d'épice.*
Peperkoor (-koren), z. v. *Tache* f. *de beauté.*
Peperkorrel, z. v. *Grain* m. *de poivre.*
Peperkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Zie* Peperwortel.
Peperment (zond. mv.), z. v. *Zie* Pepermunt.
Pepermolen, z. m. *Moulin* m. *à poivre.*
Pepermunt (zond. mv.), z. v. (bot.) *Menthe*, f.
Pepermuntje, z. o. *Pastille* f. *de menthe.*
Peperplant, z. v. *Zie* Peperwortel.
Pepersaus (-sausen), z. v. *Poivrade*, f.
Peperstruik, z. m. *Poivrier*, m.
Peperwortel, z. m. *Passerage*, f., *lépidion*, m.
Perceel (-ceelen), z. o. *Parcelle*, f.
Perceelsgewijs, **Perceelsgewijze**, bw. *En parcelles, divisé en parcelles.*
Perdoen (-doens), z. v. (mar.) *Zie* Pardoen.
Pereboom (-boomen), z. m. *Poirier*, m.
Pereboomen, bn. *De poirier.* ‖ — hout, *bois* m. *de poirier.*
Perel, z. v. enz. *Zie* Parel, enz.
Perelaar, z. m. *Zie* Pereboom.
Perenbloesem (zond. mv.), z. m. *Fleur* f. *de poirier.*
Perendrank, z. m. *Poiré*, m.
Perenmost (zond. mv.), z. m. *Poiré* m. *qui n'a pas encore fermenté.*
Perensap (zond. mv.), z. o. *Jus* ou *suc* m. *de poires.*
Perenstroop (zond. mv.), z. v. *Sirop* m. *de poires.*
Perentaart, z. v. *Tarte* f. *aux poires.*
Perepit, z. v. *Pepin* m. *de poire.*
Pereschil, z. v. *Pelure* f. *de poire.*
Perfect, bn. Volmaakt. *Parfait.*
Perfectie (zond. mv.), z. v. Volmaaktheid. *Perfection*, f.
Pergament, z. o. *Zie* Perkament.
Perijkel, z. o. Gevaar. *Péril, danger*, m.
Perijkeleus, bn Gevaarlijk. *Périlleux, dangereux.*
Periode, z. v. Volzin. *Période*, f. ‖ Tijdvak. *Période.*
Periodenbouw (zond. mv.), z. m. *Formation* f. *d'une période oratoire.*
Periodiek, bn. *Périodique.* ‖ bw. *Périodiquement.*
Peripatetisch, bn. *Péripatétique.*
Perk, z. o. *Parc*, m. ‖ Bloemperk. *Parterre*,

carré, m. ‖ Strijdperk. *Arène*, *lice*, *carrière*, f. ‖ (mil.) *Parc*. ‖ (fig.) Grenspaal. *Limite*, *borne*, f., *frein*, m.
PERKAL (zond. mv.), z. o. *Percale*, f.
PERKAMENT, z. o. *Parchemin*, m. ‖ (fig.) Het — rekken, *allonger le parchemin*. ‖ Fijnste soort van — *vélin*, m.
PERKAMENTACHTIG, bn. *Parcheminé*.
PERKAMENTBEREIDER, z m. *Parcheminier*, m.
PERKAMENTEN, bn. *De parchemin*. ‖ — band, *reliure* f. *de parchemin*. ‖ (fig.) — gezicht, *visage* m. *de parchemin*.
PERKAMENTHANDEL (zond. mv.), z. m. *Parcheminerie*, f.
PERKAMENTMAKER, z. m. *Parcheminier*, *marchand* m. *de parchemin*.
PERKAMENTWINKEL, z. m. *Boutique de parcheminier*, *parcheminerie*, f.
PERKEL, z. v. Wilde perzik. *Pêche sauvage*, f.
PERKEMENT, z. o. *Zie* PERKAMENT.
PERMANENT, bn. Blijvend. *Permanent*.
PERMISSIE, z. v. Toelating. *Permission*, f.
PERMITTEEREN, zw. w. b. Toelaten. *Permettre*.
PERS (PERSEN), z. v. Werktuig. *Presse*, f. ‖ (impr.) *Presse*, f. ‖ Dat boek is onder (de) —, *ce livre est sous presse*. ‖ Perstuig voor vruchten. *Pressoir*, m. ‖ Glans. *Cati*, m.
PERS (PERSEN), z. v. Stang. *Perche*, f.
PERSBOOM (–BOOMEN), z. m. *Barreau* ou *arbre* m. *d'une presse*. ‖ — van een perstuig, *arbre d'un pressoir*. ‖ (drap.) *Mouton*, m.
PERSBORD, z. o. (taill.) *Passe-carreau*, m.
PERSDOEK, z. m. (impr.) *Blanchet*, m.
PERSEN, zw. w. b. *Presser*. ‖ Laken —, *catir du drap*. ‖ Uitpersen. *Pressurer*. ‖ Druiven —, *pressurer des raisins*. ‖ (fig.) Dwingen. *Contraindre*.
PERSER, z. m. *Presseur*, *pressureur*, m. ‖ — van laken, *catisseur* m. *de drap*.
PERSHUIS, z. o. *Pressoir*, m.
PERSICO (zond. mv.), z. v. *Persicot*, m.
PERSIJZER, z. o. (taill.) *Carreau*, m.
PERSING, z. v. *Pression*, *compression*, f. ‖ — van het laken, *cati*, *catissage* m. *du drap*. ‖ Uitpersing. *Pressurage*, m.
PERSKUIP, z. v. *Cuve* f. *de pressoir*.
PERSLOON (–LOONEN), z. o. *Argent* m. *que l'on donne pour faire presser* ou *pressurer qc*.
PERSONAGE (–AGES), z. o. *Personnage*, m.
PERSONALITEIT, z. v. *Personnalité*, f.
PERSONEEL, bn. *Personnel*. ‖ bw. *Personnellement*.
PERSONEEL (zond. mv.), z. o. *Personnel*, m.
PERSONIFICATIE, z. v. *Personnification*, f.
PERSOON (–SONEN), z. m. *Personne*, f. ‖ Personage. *Personnage*, m., *personne*, f. ‖ In —, *en personne*. ‖ Sprekende met hem in —, *parlant à sa personne*. ‖ Aanneming van —en, *acception de personnes*. ‖ (gramm.) *Personne*.
PERSOONLIJK, bn. *Personnel*, *individuel*. ‖ —e verdienste, *mérite personnel*, m. ‖ —e vrijheid, *liberté individuelle*, f. ‖ bw. *Personnellement*, *individuellement*, *en personne*.
PERSOONLIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Personnalité*, f.
PERSOONSVERBEELDING, z. v. *Prosopopée*, f.
PERSOONSVERWISSELING, z. v. *Changement* m. *de personnes*.
PERSPECTIEF, z. o. *Perspective*, f.
PERSPIJP, z. v. (mach. à vap.) *Tuyau* m. *de pression*.
PERSPOMP, z. v. *Pompe foulante*, f.
PERSSTEEN (–STEENEN), z. m (impr.) *Marbre*, m.
PERSTUIG, z. o. *Pressoir*, m.
PERSVRIJHEID (zond. mv.), z. v. *Liberté* f. *de la presse*.
PERSWERKER, z. m. (impr.) *Pressier*, m.
PERSWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin* m. *de pressurage*.
PERTIZAAN, z. v. *Pertuisane*, f.
PERZIK (–ZIKEN), z. m. Boom. *Pêcher*, m. ‖ v. Vrucht. *Pêche*, f.
PERZIKBLOESEM, z. m. *Fleur* f. *de pêcher*.
PERZIKBOOM (–BOOMEN), z. m. *Pêcher*, m.
PERZIKBRANDEWIJN (zond. mv.), z. m. *Persicot*, m.
PERZIKEBOOM (–BOOMEN), z. m. *Zie* PERZIKBOOM.
PERZIKKRUID (zond. mv), z. o. (bot.) *Persicaire*, f.
PERZIKPIT, z. v. *Amande* f. *de pêche*.
PERZIKSTEEN (–STEENEN), z. m. *Noyau* m. *de pêche*.
PERZISCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *La langue persane*, f., *le persan*, m.
PESSIMIST, z. m. *Pessimiste*, m.
PEST, z. v. *Peste*, f. ‖ Met de — besmet, *pestiféré*, *infecté de la peste*.
PESTACHTIG, bn. *Pestiféré*, *pestilent*, *pestilentiel*, *pestilentieux*.
PESTAZIJN (zond. mv.), z. m. *Vinaigre contre la peste*, *vinaigre* m. *des quatre voleurs*.
PESTBLAAR, z. v. *Zie* PESTBUIL.
PESTBUIL, z. v. *Bubon* ou *charbon pestilentiel*, m.
PESTBUILACHTIG, bn. *Charbonneux*.
PESTEL, z. m. *Arère*, m., *axe* f. *de la roue d'un moulin*.
PESTHUIS, z. o. *Lazaret*, *hôpital* m. *des pestiférés*.
PESTIG, bn. *Pestiféré*, *pestilentiel*, *pestilent*, *pestilentieux*.
PESTILENTIE, z. v. *Pestilence*, *peste*, f.
PESTILENTIEWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Pétasite*, m., *lavanèse*, f.
PESTKOOL (–KOLEN), z. v. *Zie* PESTBUIL.
PESTLUCHT (zond. mv.), z. v. *Air pestilentiel*, m.
PESTMIDDEL, z. o. *Antipestilentiel*, *remède* m. *contre la peste*.
PESTWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Pétasite*, m., *lavanèse*, f.
PESTZIEKE, z. m. *en* v. *Pestiféré*, m., *pestiférée*, f.
PET, z. v. *Casquette*, f, *bonnet*, m.
PETE, z. v. Peet. *Marraine*, f. ‖ Grootmoeder. *Grand' mère*, f.
PETEGIFT, z. v. *Présent* m. *du parrain* ou *de la marraine au filleul* ou *à la filleule*.
PETEKIND (–KINDEREN), z. o. *Filleul*, m., *filleule*, f.
PETEMOEI, z. v. *Marraine*, f.
PETER, z. m. *Parrain*, m.
PETEROOM (–OOMS), z. m. *Parrain*, m.
PETERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de parrain* ou *de marraine*. ‖ Onderling —, *compérage*, m., *affinité spirituelle*, f.
PETERSELIE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Persil*, m.
PETERSELIEACHTIG, bn. *De persil*, *qui ressemble à du persil*, *qui a un goût de persil*.
PETERSELIEBLAD (–BLADEN, –BLADEREN, –BLADERS), z. o. *Feuille* f. *de persil*.
PETERSELIEDRUIF, z. v. *Cioutat*, m.
PETERSELIEKAAS, z. m. *en* v. *Fromage persillé*, m.
PETERSELIESAUS (–SAUSEN), z. v. *Sauce* f. *au persil*.
PETEVADER, z. m. Grootvader. *Grand' père*, m.
PETITIE, z. v. Verzoekschrift. *Pétition*, f.
PETITIONARIS, z. m. *Pétitionnaire*, m.
PETITIONNEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Een verzoekschrift indienen. *Pétitionner*.
PETITIONNEMENT, z. o. *Pétitionnement*, m.
PETITSELS, z. o. mv. (méd.) Koortsvlekken. *Pétéchies*, f. pl.
PETROLEUM (zond. mv.), z. v. Aardolie. *Pétrole*, m.

NGOED (zond. mv.), z. o. *Étoffe* f. *pour casques*
NMAKER, z. m. *Fabricant* m. *de casquettes.*
NWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de casquettes.*
L, z. v. Puist. *Pustule*, f., *bourgeon*, *petit on*, m.
z. v. *Cosse*, *gousse*, *silique*, *silicule*, f. ‖ Erwten. *Pois goulus*, m. pl.
z. v Peuluw *Zie* PEULUW.
CHTIG, bn. *Siliculeux.*
OP, z. m *Cosse*, *gousse*, *silique*, f.
LANT, z. v. *Plante légumineuse*, *légumineuse*, f.
W, z. v. *Traversin*, *oreiller*, *coussin*, *chevet*, m.
WEN, zw. w. b. (pop.) *Battre.*
ORMIG, bn. *Léguminiforme*, *siliculeux*, *silix.*
RUCHT, z. v. *Légume*, m., *plante siliculeuse iliqueuse*, f.
NGEL, z. m. *Ligne dormante*, f.
ER, z. m. *Pêcheur* m. *à la ligne.*
N, zw. w o. (met *hebben*). *Pêcher à la ligne.*
g.) Ergens aan —, *se mettre à une chose.*
.) Ergens naar toe —, *se rendre quelque part.*
ORM, z. m. *Ver de terre*, *lombric*, m., *e*, *achée*, f.
REN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fouiller avec loigts*, *gratter.*
RING, z. v. *Action* f. *de fouiller avec les ts* ou *de gratter.*
, z. v. *Action* f. *de grignoter*, *de lambiner.*
AAR, z. m. *Celui qui grignote.* ‖ Talmer. *bin*, m.
AARSTER, z. v. *Celle qui grignote.* ‖ Talm- *Lambine*, f.
EN, zw. w. b. *Grignoter*, *pignocher.* ‖ o. *hebben*). *Lambiner.*
LING, z. v. *Action* f. *de grignoter* ou *de iner.*
WERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage lent*, m.
, z. m. Zolder. *Grenier*, m.
K (-RIKEN), z m. *Nerf* m. *de bœuf.* ‖ le eens diers. *Verge* f. *d'un animal.*
EVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vétiller*, *iner.*
EVER, z. m. *Lambin*, m.
ASEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Rêver*, *vaguer.* ‖ (mus) *Jouer une fantaisie.*
ASIE, z. v. *Fantaisie*, f.
ASMAGORIE, z. v. *Fantasmagorie*, f.
ASTISCH, bn. *Fantastique.*
(-SEN, -SES), z. v. *Phase*, f.
ITHROOP (-THROPEN), z m. Menschenvriend. *anthrope*, m.
ITHROPIE (zond. mv.), z. v. Menschlievend- . *Philanthropie*, f.
ITROPISCH, bn. Menschlievend. *Philanthrope.*
OGIE (zond. mv.), z. v. *Philologie*, f.
OGISCH, bn. *Philologique.*
OOG (-LOGEN), z. m. *Philologue*, m.
OOF (-SOFEN), z. m. Wijsgeer. *Philosophe*, m.
OPHEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Philoser.*
OPHIE (zond. mv.), z. v Wijsbegeerte. *Philosophie*, f.
OPHISCH, bn. Wijsgeerig. *Philosophique.*
IX, z. m. *Phénix*, m.
HORIEK, bn. *Phosphorique.*
HORUS (zond. mv.), z. m. *Phosphore*, m.
GRAAF (-GRAFEN), z. m. *Photographe*, m.
GRAPHEEREN, zw. w. b. *Photographier.*
GRAPHIE, z. v. Lichtteekening. *Photographie*, f.

PHOTOGRAPHISCH, bn. *Photographique.*
PHYSICA (zond. mv.), z. v. Natuurkunde. *Physique*, f.
PHYSIOLOGIE (zond. mv.), z. v. Natuurleer. *Physiologie*, f.
PHYSIOLOGISCH, bn. *Physiologique.*
PHYSIOLOOG (-LOGEN), z. m. *Physiologiste*, m.
PHYSIONOMIE, z. v. Gelaatkunde, gelaat. *Physionomie*, f.
PHYSISCH, bn. Natuurkundig. *Physique.* ‖ bw. *Physiquement.*
PIANINO (-NO'S), z. v. *Pianino*, m.
PIANIST, z. m. *Pianiste*, m.
PIANO (-NO'S), z. v. *Piano*, m. ‖ bw. *Piano*, *doucement.*
PIASTER, z. m. Munt. *Piastre*, f.
PIAUTER (zond. mv.), z. o. Peauter. *Laiton blanc*, m.
PIEK, z. v. *Pique*, f. ‖ (fam.) Zijne — schuren, *s'enfuir*, *se sauver*, *s'esquiver.* ‖ Bergspits. *Pic*, m., *montagne très-haute*, f. ‖ Streep, pennetrek. *Barre*, f., *trait* m. *de plume.*
PIEKDRAGER, PIEKENIER, z. m. *Piquier*, m.
PIEKEVAL, z. o. (mar.) *Bras* m. *de pique.*
PIEKSCHACHT, z. v., PIEKSTOK, z. m. *Hampe*, f.
PIEPEN, zw. w. o (met *hebben*). — als de musschen, *pépier.* ‖ — als de kiekens, *piauler.* ‖ — als de muizen, *chicoter*, *dintrir.* ‖ — als de konijnen, *clapir.* ‖ (prov.) Als de ouden zongen, zoo — de jongen, *le moine répond comme l'abbé chante; bon chien chasse de race.* ‖ Van angst —, *crier de peur.* ‖ Piepende stem, *voix aigre et désagréable*, f. ‖ Piepend zingen, *chanter en fausset.*
PIEPER, z. m. Lokpijpje. *Pipeau*, m. ‖ Herdersfluit. *Chalumeau*, m.
PIEPERKEN, PIEPERTJE, z. o. *Zie* PIEPER.
PIEPJONG, bn. *Fort jeune.*
PIER, z. v. *Ver de terre*, *lombric*, m., *laiche*, *achée*, f.
PIERAARZEN, zw. w. o. (met *hebben*). Weifelen. *Hésiter.*
PIERE, z. v. Val. *Piége*, *lacet*, m. ‖ Duivenkijker. *Entrée* f. *de colombier.*
PIEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Pieren vangen. *Prendre des vers de terre.* ‖ Iets zeer kleins bekijken. *Regarder* ou *s'efforcer de voir qc. de très-petit.* ‖ b. Foppen. *Duper*, *tromper.*
PIEREWAAIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire ribote*, *courir les cabarets.*
PIETERMAN, z. m. Visch. *Vive*, *trachine*, f. ‖ Bier *Pieterman*, m.
PIETERSELIE, z v. *Zie* PETERSELIE.
PIETERSKRUID (ST.) (zond. mv.), z. o. (bot.) *Primevère*, f.
PIETERSPENNING (ST.), z. m. *Denier* m. *de Saint-Pierre.*
PIFPAFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tirailler.*
PIJ, z. v. *Bure*, f., *burat*, m. ‖ Kleed. *Habit* m. *de bure.*
PIJACHTIG, bn. *Buraté*, *qui tient de la bure* ou *du burat.*
PIJJAKKER, z. m. *Habit de dessus*, *pourpoint*, m.
PIJL, z. m. *Flèche*, f., *trait*, *dard*, m. ‖ (fig.) De —en des lasters, *les traits de la calomnie.* ‖ (fig.) Al mijne —en zijn verschoten, *je suis au bout de mon rôlet.* ‖ (fig.) Ik heb nog andere —en in mijnen koker, *j'ai encore d'autres cordes à mon arc.* ‖ (bot.) *Tige*, f. ‖ (trictrac.) *Flèche.* (astron.) *Flèche.* ‖ (géom.) *Flèche.*
PIJLBAND, z. m. *Courroie* f. *d'un trait.*
PIJLBOOG (-BOGEN), z. m. *Arc*, m., *arbalète*, f.
PIJLER, z. m. Pilaar. *Pilier*, m.
PIJLHOUT (zond. mv), z. o. *Bois* m. *de flèche.* ‖ (prov.) Alle hout is geen —, *tout bois n'est pas bon à faire des flèches.* ‖ (bot.) *Bourdaine*, f.

PIJLKOKER, z. m. *Carquois*, m.
PIJLKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Sagette*, f.
PIJLNAAD (zond. mv.), z. m. (anat.) *Suture sagittale*, f.
PIJLSCHOT (-SCHOTEN), z. o. *Coup* m. *de flèche*.
PIJLSLANG, z. v. *Chersydre*, *dard*, m.
PIJLSNEL, bn. *Prompt comme un trait*. ‖ bw. *Avec la rapidité d'un trait.*
PIJLSTAART, z. m. *Queue* f. *d'une flèche*. ‖ Visch. *Pastenague*, f. ‖ Vlinder. *Sphinx*, m.
PIJLSTOK, z. m. *Baguette* f. *d'une flèche*. ‖ (artif.) *Baguette d'une fusée.*
PIJLVORMIG, bn. *Sagitté*. ‖ (chir.) *Sagittal*. ‖ bw. *En forme de flèche* ou *de dard*.
PIJN, z. v. Smart. *Douleur*, *souffrance*, f., *mal*, m. ‖ (fig.) *Douleur*, *affliction*, *peine*, f., *tourment*, *mal*, m.
PIJN, z. m. Pijnboom. *Pin*, m.
PIJNAPPEL, z. m. *Pomme* f. *de pin*.
PIJNAPPELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Pin*, m.
PIJNBANK, z. v. *Question*, *torture*, *gêne*, f., *chevalet*, m. ‖ Iemand op de — brengen, *mettre qq. à la torture*, *à la question* ou *à la gêne*. ‖ (fig.) *Embarras pénible*, m., *torture*, f.
PIJNBOOM (-BOOMEN), z. m. *Pin*, m.
PIJNDER, z. m. *Homme* m. *de peine* ‖ Beul. *Bourreau*, *questionnaire*, m.
PIJNDISTEL, z. v. *Chardonnette*, f.
PIJNE (zond. mv.), z. v. Moeite. *Peine*, f. ‖ Dat is de — niet waard, *cela ne vaut pas la peine*.
PIJNEN, zw. w. b. Uitpersen. *Pressurer*.
PIJNEN (ZICH), zw. w. wederk. *S'efforcer*.
PIJNHARS (zond. mv.), z. v. *en* o. *Galipot*, m., *résine blanche*, f.
PIJNIGEN, zw. w. b. Folteren. *Mettre à la question* ou *à la torture*, *torturer*. ‖ (fig.) Kwellen. *Tourmenter*, *peiner*, *martyriser*, *bourreler*.
PIJNIGER, z. m. Beul. *Bourreau*, *questionnaire*, m.
PIJNIGING, z. v. *Question*, *torture*, *gêne*, f. ‖ Pijn. *Douleur*, f., *tourment*, m., *peine*, f.
PIJNKAMER, z. v. *Chambre* f. *de la torture*.
PIJNKERN, z. v. *Amande* f. *de la pomme de pin*.
PIJNLIJK, bn. *Douloureux*. ‖ —e herinnering, *souvenir douloureux*, m. ‖ Lastig. *Pénible*, *fatigant*, *embarrassant*. ‖ bw. *Douloureusement*. ‖ Lastig. *Péniblement*, *avec peine*.
PIJNLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Douleur*, f., *état douloureux*, m. ‖ (fig.) Kommer. *Embarras*, m., *gêne*, *peine*, f., *souci*, m.
PIJNNOOT (-NOTEN), z. v. *Zie* PIJNAPPEL.
PIJNRAAM, z. o. *Chevalet*, m.
PIJNSTILLEND, bn. (méd.) *Calmant*, *lénitif*. ‖ —middel, *calmant*, m.
PIJP, z. v. *Tuyau*, *conduit*, *tube*, *canal*, m. ‖ — eens orgels, *tuyau d'orgue*. ‖ Riethalm. *Roseau*, m., *canne*, f. ‖ — eens sleutels, *canon* m. *d'une clef*. ‖ — eener lamp, *lamperon*, m. ‖ — des beens, *os* m. *de la jambe*. ‖ — kaneel, *bâton* m. *de cannelle*. ‖ Tabakspijp. *Pipe*, *pipe* f. *à fumer*. ‖ Eene — rooken, *fumer une pipe*. ‖ Vat. *Pipe*. ‖ Eene — Spaanschen wijns, *une pipe de vin d'Espagne*. ‖ (mus.) Fluit. *Fifre*, m.
PIJPAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre* f. *à pipe*.
PIJPEDOP, z. m. *Couvercle* m. *de pipe*.
PIJPEKOP, z. m. *Fourneau* m. ou *tête* f. *de pipe*.
PIJPEKOTER, z. m. *Cure-pipe*, m.
PIJPEN, (*peep*, *pepen*, *gepepen*,) st. w. o. (met *hebben*). Op de fluit spelen. *Jouer de la flûte*.
PIJPEN, zw. w. o. Eene pijp rooken. *Fumer une pipe*.
PIJPENBAKKER, z. m. *Faiseur* m. *de pipes*.
PIJPENBOOR (-BOREN), z. v. *Perce*, f.
PIJPENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de pipes*.
PIJPENLADE, z. v. *Layette* f. *où l'on met les pipes*.
PIJPENMAND, z. v. *Panier* m. *à pipes*.
PIJPENREK, z. o. *Râtelier*, m.
PIJPENSTELLER, z. m. (fig.) Guit. *Espiègle*, *mauvais garnement*, m.
PIJPENSTOPPER, z. m. *Bourre-pipe*, m.
PIJPENUITHALER, z. m. *Cure-pipe*, m.
PIJPEPEUTER, z. m. *Cure-pipe*, m.
PIJPER, z. m. Fluitspeler. *Fifre*, m. ‖ Rooker. *Fumeur*, m.
PIJPESTEEL (-STELEN), z. m. *Tuyau* m. *de pipe*.
PIJPEWROETER, z. m. *Cure-pipe*, m.
PIJPJE, z. o. *Petit tuyau*, m. ‖ Tabakspijpje. *Petite pipe*, f. ‖ Fluitje. *Sifflet*, m.
PIJPKAN, z. v. *Pot* m. *à tuyau*. ‖ Lul. *Biberon*, m.
PIJPKANEEL (zond. mv.) z. o. *Cannelle* f. *en bâton*.
PIJPKEN, z. o. *Zie* PIJPJE.
PIJPKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Ciguë*, f.
PIJPMAKER, z. m. *Faiseur* m. *de pipes*.
PIJPMAKERIJ, z. v. *Fabrique* f. *de pipes*.
PIJPVEDEREN, z. v. mv. *Premières plumes*, f. pl.
PIJPVORMIG, bn. (bot.) *Canaliculé*.
PIJPWERK (zond. mv.), z. o. (org.) *Tuyaux* m. pl. *d'orgue*.
PIJPZAK, z. m. *Cornemuse*, *musette*, f.
PIJROK, z. m. *Habit* m. *de bure*.
PIJZEL, z. m. *Zie* PEZEL.
PIK, z. o. Pek. *Zie* PEK.
PIK, z. v. Werktuig. *Faucille*, f., *pic*, m.
PIK (zond. mv.), z. m. *Coup* m. *de bec*. ‖ (fig.) Haat, wrok. *Haine*, *pique*, f. ‖ (fig.) Eenen — op iemand hebben, *avoir une dent contre qq*.
PIKANT, bn. *Piquant*.
PIKBROEK, z. m. (mar.) *Matelot*, *marin*, m.
PIKDONKER, bn. *Très-obscur*.
PIKEEREN, zw. w. b. *Piquer*.
PIKET, z. o. (mil.) *Piquet*, m. ‖ Piketspel. *Piquet*, m. ‖ — spelen, *jouer au piquet*.
PIKETSPEL (zond. mv.), z. o. *Piquet*, m.
PIKETTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer au piquet*.
PIKEUR, z. m. *Piqueur*, m.
PIKKEDILLEN, z. v. mv. *Bagatelles*, f. pl.
PIKKEL, z. m. Voet eener tafel, eens stoels, enz. *Pied* m. *d'une table*, *d'une chaise*, *etc*.
PIKKEL, z. m. Bikkel. *Osselet*, m.
PIKKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer aux osselets*.
PIKKELSTOEL, z. m. *Trépied*, m.
PIKKEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Becqueter*, *donner des coups de bec*. ‖ Steken. *Piquer*. ‖ Bijten. *Mordre*. ‖ (agric.) *Moissonner*, *couper*.
PIKKEN, zw. w. b. Pekken. *Zie* PEKKEN.
PIKOL, z. o. Gewicht *Pikle*, m.
PIKTON, z. v. *Zie* PEKTON.
PIKZWART, bn. *Zie* PEKZWART.
PIL, z. v. *Pilule*, f. ‖ Eene — slikken, *avaler une pilule*. ‖ (fam.) De — vergulden, *dorer la pilule*. ‖ Dikke boterham. *Grosse tartine*, f.
PILAAR, z. m. *Pilier*, m. ‖ Zuil. *Colonne*, f. ‖ (fig.) *Appui*, *soutien*, *défenseur*, m.
PILAARBIJTER, z. m. *Bigot*, *cafard*, *cagot*, *hypocrite*, *faux dévot*, m.
PILAARBIJTERIJ (zond. mv.), z. v. *Bigoterie*, *cagoterie*, *cafarderie*, *hypocrisie*, f., *cagotisme*, m.
PILAARBIJTSTER, z. v. *Bigote*, *cafarde*, *hypocrite*, *fausse dévote*, f.
PILAARHOOFD, z. o. *Chapiteau*, m.
PILAARSCHACHT, z. v. *Escape*, f., *fût* ou *tronc* m. *d'une colonne*.
PILAARTJE, z. o. *Colonnette*, f.
PILAARVOET, z. m. *Pied* m. ou *base* f. *d'une colonne*.
PILASTER, z. m. *Pilastre*, m.

Pillegeld, z. o. *Zie* Pillegift.
Pillegift, z. v. *Présent* m. *de baptême.*
Pilleken, z. o. *Zie* Pilletje.
Pillendoos (–doozen), z. v. *Boîte* f. *à pilules.*
Pillendraaier, z. m. (iron.) *Apothicaire, pharmacien*, m.
Pilletje, z. o. *Petite pilule*, f.
Piloot (–loten), z. m. *Pilote*, m. ‖ (h. n.) *Pilote.*
Piment (zond. mv.), z. o. (bot.), *Piment*, m.
Pimentsaus (zond. mv.), z. v. *Pimentade*, f.
Pimpel, z. m. *Mésange bleue*, f. ‖ Vlinder. *Papillon*, m. ‖ Persoon. *Petit homme douillet*, m.
Pimpelaar, z. m. Drinkebroer. *Buveur, biberon, ivrogne*, m.
Pimpelaarster, z. v. *Biberonne, ivrogne*, f.
Pimpelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Chopiner, pinter, lamper, buvotter.*
Pimpelmees (–meezen), z. v. *Mésange bleue*, f. ‖ (fig.) Zwak mannetje. *Petit homme douillet*, m.
Pimpelpaars, Pimpelpeers, bn. *Violet foncé.*
Pimperboom (–boomen), z. m. (bot.) *Pistachier*, m.
Pimpernel, z. v (bot.) *Pimprenelle*, f.
Pimpernelroos (–rozen), z. v. *Rose* f. *de pimprenelle.*
Pimpernelwortel, z. m. *Racine* f. *de pimprenelle.*
Pimpernoot (–noten), z. v. (bot.) *Pistache*, f.
Pimpernoteboom (–boomen), z. m. (bot.) *Pistachier*, m.
Pin, z. v. *Cheville, broche*, f. ‖ IJzeren —, *cheville de fer.* ‖ Houten —, *cheville de bois.* ‖ (prov.) Zooveel gaten, zooveel pinnen, *autant de trous, autant de chevilles.* ‖ Dun einde eens hamers. *Panne*, f. ‖ (h. n.) *Petit éperlan*, m.
Pinas, z. v. Vaartuig. *Pinasse*, f.
Pincet, z. o. *Pincettes*, f. pl.
Pindarisch, bn. *Pindarique.*
Pingel, z. m. (bot.) *Pignon*, m.
Pingelaar, z. m. *Celui qui marchande.*
Pingelaarster, z. v. *Celle qui marchande.*
Pingelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Marchander.*
Pink, z. m. Kleine vinger. *Petit doigt, doigt auriculaire*, m.
Pink, z. v. Vaartuig. *Pinque*, f.
Pink, z. m. *en* v. Jong rund. *Bouvillon*, m., *génisse*, f.
Pinken, zw. w. o. (met *hebben*). *Cligner les* ou *des yeux, ciller.*
Pinker, z. m. *Cil*, m
Pink[e]ring, z. m. *Dé* m. *qu'on met au petit doigt.*
Pinknet, z. o. *Seine*, f.
Pinkoogen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Pinken.
Pinkster (zond. mv.), z. v. *Zie* Pinksteren.
Pinksteravond, z. m. *Veille* f. *de la Pentecôte.*
Pinksterbloem, z v. (bot.) *Flambe*, f.
Pinksterdag (–dagen), z. m. *Jour* m. *de la Pentecôte.*
Pinkster[en] (zond. mv.), z. o. *Pentecôte*, f.
Pinksterfeest, z. o. *Fête* f. *de la Pentecôte.*
Pinksternacht, z. m. *Nuit* f. *de la Pentecôte.*
Pinksternakel, z. v. Pastinak *Panais*, m.
Pinksterroos (–rozen), z. v. (bot.) *Pivoine*, f.
Pinnen, zw. w. b. *Attacher avec des chevilles, cheviller, brocheter.*
Pinneken, Pinnetje, z. o. *Chevillette, brochette, petite cheville* ou *broche*, f.
Pinsbek (zond. mv.), z. o. Spinsbek. *Pinchebeck*, m.
Pinsbekken, bn. Spinsbekken. *De pinchebech.*
Pint, z. v. Maat. *Pinte*, f. ‖ Eene — drinken, *boire une pinte.*
Pintelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Chopiner, pinter, lamper, buvotter.*
Pinter, z. m. *Buveur, biberon, ivrogne*, m.
Pintflesch, z. v. *Bouteille* f. *contenant une pinte.*
Pintglas (–glazen), z. o. *Verre* m. *contenant une pinte.*
Pintje, z. o. *Chopine*, f.
Pintkan, z. v. *Pot* m. *contenant une pinte.*
Pioen[e], z. v. (bot.) *Pivoine*, f.
*Pionier, z. m. (mil.) *Pionnier*, m.
Pip (zond. mv.), z. v. *Pepie*, f. ‖ (fauc.) *Barbillon*, m.
Pippeling, z. m. Appel. *Rainette*, f. ‖ Gouden —, *pépin doré*, m.
Pipsch, bn. *Qui a la pépie.* ‖ (fig.) Ziekelijk, onpasselijk. *Maladif, indisposé.*
Pipschheid (zond. mv.), z. v. (fig.) *État maladif*, m., *indisposition*, f.
Piramidaal, bn. *Pyramidal.*
Piramide, z. v. *Pyramide*, f.
Pis (zond. mv.), z. v. *Urine*, f. ‖ — van beesten, *pissat*, m.
Pisachtig, bn. *Urineux, qui ressemble à de l'urine.*
Pisafdrijvend, bn. *Diurétique.*
Pisang, z. v. (bot.) *Banane*, f.
Pisbak, z. m. *Pissoir, urinoir*, m.
Pisblaas, z. v. *Vessie*, f.
Pisbroek, z. m. *en* v. (fam.) Persoon *Pisseur*, m., *pisseuse*, f.
Pisbuis, z. v. (anat.) *Urètre*, m.
Pisdoek, z. m. *Zie* Pislap.
Pisflesch, z. v. *Urinal*, m.
Pisglas (–glazen), z. o. *Urinal*, m.
Pishoek, z. m. *Pissoir*, m.
Piskijken (zond. mv.), z. o. *Ouronoscopie*, f.
Piskijker, z. m. *Ouronoscope*, m.
Piskijkerij (zond. mv.), z. v. *Ouronoscopie*, f.
Piskous (–kousen), z. v. Persoon. *Pisseuse*, f.
Pislap, z. m. *Braie*, f.
Pisleider, z. m. *Urètre*, m.
Pisluier, z. v. *Zie* Pislap.
Pispot, z. m. *Pot* m. *de chambre.* ‖ (mar.) —ten, *hources*, f. pl.
Pispraatjes, z. o. mv. *Contes bleus*, m. pl., *fadaises, sornettes, balivernes*, f. pl., *contes* m. pl. *d'enfants.*
Pissebed, z. m. *en* v. *Pissenlit*, m., *enfant* m. *et* f. *qui pisse au lit.* ‖ (h. n.) *Cloporte*, m. ‖ (bot.) *Pissenlit*, m., *dent-de-lion*, f.
Pissebloem, z. v. (bot.) *Pissenlit*, m., *dent-de-lion*, f.
Pisselings, bw. *En ruisselant.*
Pissen, zw. w. o. (met *hebben*). *Pisser, uriner, évacuer l'urine.* ‖ b. *Pisser.*
Pisser, z. m. *Pisseur*, m.
Pisster, z. v. *Pisseuse*, f.
Pisstof (zond. mv.), z. v. (chim.) *Urée*, f. ‖ (méd.) *Épistase*, f.
Pistache (–aches), z. v. (bot.) *Pistache*, f.
Pistacheboom (–boomen), z. m. (bot.) *Pistachier*, m.
Pistool (–tolen), z. v. Munt. *Pistole*, f.
Pistool (–tolen), z. v. *en* o. Schietgeweer. *Pistolet*, m.
Pistoolholster, z. m. *Fourreau* m. *de pistolet.*
Pistoolscheut, z. m. *Zie* Pistoolschot.
Pistoolschot (–schoten), z. o. *Coup* m. *de pistolet.* ‖ Bereik van eene pistool. *Portée* f. *de pistolet.*
Pisvloed (zond. mv.), z. m. (méd.) *Diabète, flux diabétique*, m.
Piszuur (zond. mv.), z. o. *Acide urique*, m.
Piszuurzout (zond. mv.), z. o. (chim.) *Urate*, m.
Pit, z. v. Kern. *Amande*, f., *pépin*, m. ‖ o.

Merg. *Moelle*, f. ‖ (fig.) Het beste. *Quintessence*, *fleur*, *moelle*, f.

PIT, z. v. Wiek. *Mèche*, f.

PITJE, z. o. Kerntje. *Petite amande*, f ‖ Wiekje. *Petite mèche*, f.

PITOOR (-TOREN), z m. (h. n.) *Butor*, m.

PITSEN, zw. w. b. Nijpen. *Pincer*.

PITSJAAR, z. m. (mar.) *Ordre* m. *de se rendre à bord*.

PITSJAARVLAG, z. v. *Pavillon* m. *qui sert à appeler à bord*.

PITSJAREN, zw. w. b. (mar.) *Appeler à bord*.

PITSTANG, z. v. *Pince*, f.

PITTIG, bn. (fig.) *Ingénieux*, *piquant*, *spirituel*, *intelligent*. ‖ bw. *D'une manière ingénieuse*.

PITTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Esprit vif*, m. ‖ Het pittige. *Piquant*, *sel*, m., *pointe*, f.

PLAAG, z. v. *Fléau*, m., *plaie*, f ‖ De plagen van Egypte, *les plaies d'Égypte*. ‖ Kastijding. *Châtiment*, m. ‖ Ongeluk. *Malheur*, *fléau*, m. ‖ Lastige persoon. *Personne tracassière*, m.

PLAAGDUIVEL, z m. *Zie* PLAAGGEEST.

PLAAGGEEST, z. m. *Lutin*, *importun*, *ennuyeux*, m

PLAAGSTAART, z. m *Zie* PLAAGGEEST.

PLAAGSTER, z. v. *Tracassière*, *espiègle*, f.

PLAAGSTOK, z. m. (pop.) *Zie* PLAAGGEEST.

PLAAGZIEK, bn. *Qui aime à tourmenter* ou *à tracasser*, *tracassier*.

PLAAGZUCHT (zond. mv.), z. v. *Envie de tourmenter*, *humeur tracassière*, f.

PLAAN, z. v. *Planoir*, m.

PLAASTER, z. v. enz. *Zie* PLEISTER, enz.

PLAAT, z. v. *Plaque*, f. ‖ Metalen —, *plaque*, *lame de métal*, f. ‖ Marmeren —, *table* f. *de marbre*. ‖ — eens uurwerks, *cadran* m. *d'une horloge*. ‖ Prent. *Planche*, *estampe*, *gravure*, *figure*, f. ‖ Zandplaat. *Banc* m. *de sable*. ‖ (h. n.) *Plie*, f.

PLAATDRUKKEN (zond. mv.), z. o. *Imprimerie* f. *en taille douce*.

PLAATDRUKKER, z. m. *Imprimeur en taille-douce*, *taille-doucier*, m.

PLAATDRUKKERIJ, z. v. *Imprimerie* f. *en taille-douce*.

PLAATETSER, z. m. *Graveur* m. *à l'eau forte*.

PLAATIJZER (zond. mv.), z. o. *Tôle*, f.

PLAATKOPER (zond. mv.), z. o. *Cuivre* m. *en plaque*.

PLAATMAKER, z. m *Lamier*, m.

PLAATPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier* m. *d'estampes*.

PLAATPERS (-PERSEN), z. v. *Presse* f. *de taille-doucier*.

PLAATS (PLAATSEN), z. v. *Place*, f. ‖ Van — veranderen, *changer de place*. ‖ — hebben *of* grijpen, *avoir lieu*. ‖ In de — stellen, *substituer*. ‖ iemands — bekleeden, *remplacer qq*. ‖ Voor iemand — maken, *faire place à qq*. ‖ Eene verontschuldiging — geven, *admettre une excuse*. ‖ — nemen, *prendre place*. ‖ In de eerste —, *en premier lieu*, *premièrement*. ‖ In — van, *au lieu de*. ‖ Oord. *Lieu*, *endroit*, m. ‖ Opene —, *cour*, f. ‖ Openbare —, *place publique*. ‖ Lokaal. *Local*, m. ‖ Stad. *Ville*, *place*, f. ‖ — in een boek, *passage*, m. ‖ Algemeene —en, *lieux communs*. ‖ Bediening. *Charge*, f., *emploi*, m., *place*, f. ‖ Rang. *Place*, f., *rang*, m.

PLAATSBESCHRIJVEND, bn. *Topographique*.

PLAATSBESCHRIJVER, z. m. *Topographe*, m.

PLAATSBESCHRIJVING, z. v. *Topographie*, f.

PLAATSELIJK, bn. *Local*. ‖ Gemeentelijk. *Municipal*, *communal*. ‖ (méd.) — geneesmiddel, *topique*, m. ‖ bw. *Localement*.

PLAATSEN, zw. w. b. *Placer*, *poser*, *mettre*, *ranger*. ‖ Boeken —, *placer des livres*. ‖ (comm.) *Placer*. ‖ Eene plaats bezorgen. *Placer*, *procurer un emploi*. ‖ Geld —, *placer de l'argent*.

PLAATSER, z. m. *Poseur*, m. ‖ (comm.) *Placier*, m.

PLAATSHOUDER, z. m. *Lieutenant*, m.

PLAATSHUURDER, z. m. *Abonné*, m.

PLAATSHUURSTER, z. v *Abonnée*, f.

PLAATSING, z. v. *Action* f. *de placer* ou *de ranger*, *placement*, m. ‖ — van geld, *placement d'argent*. ‖ Stand. *Position*, *situation*, f.

PLAATSKAART, z. v. *Carte topographique*, f.

PLAATSKOMMANDANT, z. m. *Commandant* m. *de place*.

PLAATSLIJPER, z. m. *Polisseur* m. *de plaques de cuivre*.

PLAATSMAJOOR (-JOORS), z. m. *Major* m. *de place*.

PLAATSNIJDEN (zond. mv.), z. o. *Gravure* f. *au burin*.

PLAATSNIJDER, z. m. *Graveur*, *chalcographe*, m.

PLAATSNIJKUNST (zond. mv.), z. v. *Gravure au burin*, *chalcographie*, f.

PLAATSSCHOUWING, z. v. *Descente*, *visite* f. *d'un lieu*.

PLAATSVERVANGER, z. m. *Remplaçant*, *suppléant*, m. ‖ (jurispr.) *Substitut*, m. ‖ (mil.) *Remplaçant*.

PLAATSVERVANGING, z. v. *Remplacement*, m. ‖ (jurispr.) *Subrogation*, f.

PLAATSVERWISSELEND, bn. *Permutant*. ‖ (jurispr.) *Ambulatoire*.

PLAATWERK (zond. mv.), z. o. *Estampes*, *gravures* f. pl. *en taille-douce*.

PLA[D]DIJS, z. v. Visch *Plie*, f.

PLAFOND (-FONDS), z. o. *Plafond*, m.

PLAFONNEERDER, z. m. *Plafonneur*, m.

PLAFONNEEREN, zw. w. b. *Plafonner*.

PLAGEN, zw. w. b. *Tourmenter*, *vexer*, *tracasser*, *faire souffrir*. ‖ Zijne onderdanen —, *vexer ses sujets*. ‖ Lastig vallen. *Importuner*, *harceler*, *taquiner*. ‖ Zich —. *Se tourmenter*.

PLAGER, z. m. *Tracassier*, *importun*, *vexateur*, m.

PLAGERIJ, z. v. *Tracasserie*, *vexation*, f.

PLAGGE, z. v. *Motte* f. *de terre couverte d'herbe*, *gazon*, m.

PLAGGENSTEKER, z. m. *Celui qui coupe des gazons*.

PLAGIAAT, z. o. Letterdieverij. *Plagiat*, m.

PLAGIARIS, z. m. Letterdief. *Plagiaire*, m.

PLAK, z. v. *Férule*, f., *coup* m *de férule*. ‖ Slag. *Coup*, m.

PLAK, z. v. Groote inktvlek. *Pâté*, m., *tache* f. *d'encre*.

PLAKBRIEF, z. m. *Affiche*, f., *placard*, m.

PLAKBRIEFJE, PLAKBRIEFKEN, z. o. *Petite affiche*, f., *écriteau*, m.

PLAKET, z. v. Munt. *Plaquette*, f.

PLAKKAAT, z. o. *Ordonnance* f. *qu'on affiche*, *placard*, *arrêt*, *arrêté*, *édit*, m.

PLAKKAATBOEK, z. o. *Recueil* m. *d'ordonnances* ou *d'arrêts*.

PLAKKEN, zw. w. b. *Coller*. ‖ Aanplakken. *Afficher*. ‖ Pleisteren. *Plafonner*, *crépir*, *plâtrer*. ‖ (fig.) Nederwerpen. *Jeter à terre*. ‖ Vastzetten. *Coffrer*, *emprisonner*. ‖ o (met *hebben*). (pop.) *S'attarder*, *rester longtemps quelque part*.

PLAKKER, z. m. *Afficheur*, *colleur*, m. ‖ Pleisteraar. *Plafonneur*, m. ‖ Plakwerkmaker. *Plaqueur*, m. ‖ (pop.) *Celui qui s'attarde* ou *qui reste longtemps*.

PLAKKERIG, bn. *Collant*.

PLAKKERIJ (zond. mv.), z. v. *Plâtrage*, m.

PLAKLEEM (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, m.

PLAKMORTEL (zond. mv.), z. v. *Crépi*, *mortier*, m.

PLAKPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier brouillard*, m.

PLAKPLEISTER, z. v. (pharm.) *Sparadrap*, m.

PLAKSCHRIFT, z. o. *Affiche*, f.

HULD, z. v. *Dette criarde*, f.
ER, z. v. *Celle qui colle.*
ERK (zond. mv.), z. o. *Placage*, m.
ZEL, z. o. *Timbre adhésif*, m.
OTEN, PLAMMOTEREN, zw. w. b. *Salir, ler, toucher avec des mains sales.*
UISTEREN, zw. w. b. *Zie* PLAMMOTEN.
z. o. Platte grond. *Plan*, m. ‖ Outwerp. *et, dessein*, m.
ET (-NETEN), z. v. *Planète*, f. ‖ De pla- betreffend, *planétaire.* ‖ (fig.) Iemand — lezen, *tirer* ou *faire l'horoscope de qq.*
ETBOEK, z. o. *Livre* m. *d'astrologie.*
ETJAAR, z. o. *Année planétaire*, f.
ETLEZER, z. m. *Astrologue*, m.
ETMETER, z. m. *Planétolabe*, m.
TENSTELSEL (zond. mv.), z. o. *Système pla- re*, m.
, z. v. *Planche*, f., *ais*, m. ‖ —en zagen, *des planches.* ‖ — om iets op te zetten, *s*, m. ‖ Dikke eiken —, *madrier*, m. ‖ Het huisje van vier —en, *le cercueil*, m. ‖ De — mis zijn, *avoir manqué son coup.*
EN, bn. *Qui est fait de planches.*
ENLOODS (-LOODSEN), z. v. *Hangar* m. *à hes.*
ENSCHUUR, z. v. *Grange* f. *à planches.*
ENVLOER, z. m. *Plancher*, m.
ET, z. o. *Plancher* m. *d'ais.*
ETSEL, z. o. *Cloison* f. *en planches.*
ER, z. o. *Plancher*, m. ‖ Stoep. *Trottoir*, Plank. *Planche*, f.
E, PLANKSKEN, z. o. *Planchette, petite he*, f., *petit ais*, m.
WERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de hes.*
AGER, z. m. *Scieur* m. *de long.*
ENMAKER, z. m. *Faiseur* m. *de plans* ou *ojets.*
z. v. *Plante*, f., *végetal*, m. ‖ Bedekt nde —en, *plantes cryptogames.* ‖ Manne- -, *plante mâle.* ‖ Wijfjes—, *plante femelle.* itenlandsche —, *plante exotique.*
ARDE (zond. mv.), z. v. *Terre végétale*, f., *s*, m.
GE (-AGES), z. v. *Plantation*, f., *plan-* m. ‖ Wandeldreef. *Allée*, f.
ESCHRIJVER, z. m. *Phytographe*, m.
ESCHRIJVING, z. v. *Phytographie*, f.
IER, z. o. *Zoophyte*, m.
N, zw. w. b. *Planter.* ‖ Eenen boom —, *er un arbre.* ‖ (fig.) *Planter, ériger, ar-* ‖ Een vaandel —, *planter* ou *arborer rapeau.* ‖ Het geschut —, *braquer* ou *er le canon.*
NBOEK, z. o. *Herbier*, m.
NGIF[T] (zond. mv.), z. o. *Venin végétal*, m.
NKENNER, z. m. *Botaniste*, m.
NKENNIS (zond. mv.), z. v. *Botanique*, *logie*, f.
NKUNDE, PLANTENLEER (zond. mv.), z. v. *ique, phytologie*, f.
NLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie végétative*, f.) Een — leiden, *végéter, vivre dans l'in- s.*
NRIJK (zond. mv.), z. o. *Règne végétal*, m.
ER, z. m. *Planteur*, m.
RIJ, z. v. *Pépinière*, f. ‖ Moestuin. *Po-* , m.
HOF (-HOVEN), z. m. *Zie* PLANTERIJ.
HOUT, z. o. *Plantoir*, m.
IZER, z. o. *Zie* PLANTHOUT.
ING, z. v. *Plantation*, f., *plantage*, m.

PLANTKIEM, z. v. (bot.) *Blastème, embryon végétal*, m.
PLANTLUIS, z. v. *Puceron*, m.
PLANTSOEN, z. o. *Plant, plançon, plantard*, m.
PLANTSOENBOSCH, z. o. *Pépinière*, f., *bois* m. *de plançons.*
PLAPPEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Barboter.*
*PLAREN, zw. w. o. Pleiten. *Plaider.*
PLAS, z. m. *Mare, flaque* f. *d'eau.* ‖ (fig.) Zee *Mer*, f.
PLASDANKJE, z. o. (fam.) *Reconnaissance*, f. ‖ Een — bij iemand behalen, *s'insinuer dans les bonnes grâces de qq.*
PLASREGEN, z. m. *Ondée, averse, lavasse*, f.
PLASREGENEN, zw. w. onpers. (met *hebben*). *Pleuvoir à verse.*
PLASSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Patrouiller, patauger, barboter, gargouiller.*
PLASSERIJ (zond. mv.), z. v. *Patrouillage*, m.
PLAT, z. o. (constr.) *Plate-forme, terrasse*, f. ‖ (fort.) *Plate-forme.* ‖ Het plat deel van iets. *Plat*, m. ‖ — eens sabels, *plat de sabre.* ‖ — des voets, *plante* f. *du pied.*
PLAT, bn. *Plat, aplati.* ‖ — maken, *aplatir.* ‖ — worden, *s'aplatir.* ‖ — land, *plat pays*, m., *campagne*, f. ‖ —te neus, *nez plat.* ‖ —te beurs, *bourse plate*, f. ‖ —te grond, *plan*, m., *surface plane*, f. ‖ Laf. *Plat.* ‖ Laag. *Trivial, bas.* ‖ Smakeloos. *Fade, insipide.* ‖ —te stijl, *style plat*, m. ‖ De —te waarheid, *la vérité toute nue.* ‖ — kind, *enfant qui ne marche pas encore.* ‖ bw. *Platement.* ‖ Geheel. *Tout à fait, entièrement.* ‖ — ter aarde vallen, *tomber à plate terre.* ‖ (fam.) Zich — op den buik leggen, *se mettre* ou *se coucher à plat ventre.* ‖ (fig) — te bed liggen, *être sérieusement malade.*
PLATAAN, z. m. (bot.) *Platane*, m.
PLATACHTIG, bn. *Un peu plat.*
PLATBEKKEN, z. m. mv. Soort van musschen. *Pressirostres, planirostres*, m. pl.
PLATBEKKIG, bn. *Pressirostre, planirostre.*
PLATBLOEMIG, bn. (bot.) *Planiflore.*
PLATBODEMD, bn. *Qui a le fond plat.* ‖ — vaartuig, *bateau plat*, m.
PLATBOOT (-BOOTEN), z. m. *en* v. *Bateau plat, accon, chaland*, m.
PLATDUITSCH (zond. mv.), z. o. *Bas-allemand*, m., *langue basse-allemande*, f.
PLATEEL (-TEELEN), z. o. *Faïence de Hollande, porcelaine* f. *de Delft.* ‖ Schotel. *Plat* m. *de faïence.*
PLATEELBAKKER, z. m. *Faïencier*, m.
PLATEELBAKKERIJ, z. v. *Faïencerie*, f.
PLATEELLIKKER, z. m. *Gourmand, pique-assiette*, m.
PLATEELWERK (zond. mv.), z. o. *Faïence*, f.
PLATENMAKER, z. m. *Lamier*, m.
PLATHEID (-HEDEN), z. v. Gemeenheid. *Platitude*, f.
PLATINA (zond. mv.), z. v. *Platine, or blanc*, m.
PLATING, z. v. *Boisage*, m.
PLATJE, z. o. Guitje. *Petit espiègle*, m.
PLATLOOD (zond. mv.), z. o. *Plomb aplati*, m.
PLATLUIS (-LUIZEN), z. v. *Morpion*, m.
PLATMAKING (zond. mv.), z. v. *Aplatissement*, m.
PLATMEETKUNDE (zond. mv.), z. v. *Planimétrie*, f.
PLATMUTS (-MUTSEN), z. v. *Cale*, f., *bonnet plat*, m.
PLATNEUS, z. m. *en* v. *Camard, camus*, m., *camarde, camuse*, f., *qui a le nez plat* ou *épaté.*
PLATNEUZIG, bn. *Camus, camard.*
PLATSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* PLONSEN.
PLATTE-DRIEHOEKSMETING (zond. mv.), z. v. *Trigonométrie rectiligne*, f.
PLATTELAND (zond. mv.), z. o. *Pays plat*, m., *campagne*, f.

PLATTELANDSHEELMEESTER, z. m. *Chirurgien* m *de village.*
PLATTELANDSSCHUTTERIJ (zond. mv.), z. v. *Garde civique rurale*, f.
PLATTEN, zw. w. b. *Zie* PLETTEN.
PLATTERD, z. m. *Ignorant, lourdaud*, m.
PLATTING (-TINGS), z. v. (mar.) *Tresse*, f.
PLATVISCH, z. m. *Poisson plat*, m. ‖ (h. n.) *Pleuronecte*, m.
PLATVOET, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les pieds plats.* ‖ (mar.) *Premier quart*, m.
PLATVOETEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Attendre longtemps, croquer le marmot, faire le pied de grue.*
PLATVOETIG, bn. *Qui a les pieds plats.* ‖ (h. n.) *Platypode.*
PLATVIJL, z. v. *Coulissoire, lime plate*, f.
PLAVEI, z. v. *Carreau, pavé*, m.
PLAVEIBAKKER, z. m. *Carrelier*, m.
PLAVEIEN, zw. w. b. *Carreler, paver.*
PLAVEIER, z. m. *Carreleur, paveur*, m.
PLAVEIING (zond. mv.), z. v. *Carrelage, pavement*, m.
PLAVEISEL (zond. mv.), z. o. *Pavé*, m.
PLAVEISTEEN (-STEENEN), z. m. *Carreau, pavé*, m.
PLEBEJER, z. m. *Plébéien*, m.
PLEBEJISCH, bn. *Plébéien.*
PLECHT, z. v. Halfdek. *Gaillard, château*, m. ‖ (prov.) Van de — rollen, *tomber en disgrâce, être destitué.*
PLECHT, z. v. Hypotheek. *Hypothèque*, f.
PLECHTANKER, z. o. (mar.) *Ancre* f. *de veille.* ‖ (fig.) *Dernier refuge*, m., *ancre* f. *de salut.*
PLECHTGEBAAR, z. o. *Cérémonie*, f.
PLECHTGEWAAD, z. o. *Habit* m. *de cérémonie.*
PLECHTIG, bn. *Solennel, pompeux.* ‖ —e feestdag, *fête solennelle*, f. ‖ — gewaad, *habit de cérémonie, costume*, m. ‖ Heerlijk. *Magnifique.* ‖ bw. *Solennellement, pompeusement, avec pompe.*
PLECHTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Solennité, cérémonie, pompe, magnificence*, f., *grand appareil*, m.
PLECHTIG[LIJK], bw. *Zie* PLECHTIG, bw.
PLECHTSTATIG, bn. *Très-solennel, majestueux.* ‖ bw. *Majestueusement.*
PLECHTSTATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Grande solennité, majesté*, f.
PLEEGBROEDER, z. m. *Frère adoptif*, m.
PLEEGDOCHTER, z. v. *Fille adoptive*, f.
PLEEGHEER (-HEEREN), z. m. *Zie* PLEEGVADER.
PLEEGKIND (-KINDEREN), z. o. *Enfant adoptif* ou *adoptive*, m. *et* f.
PLEEGMOEDER, z. v. *Mère adoptive*, f.
PLEEGVADER, z. m. *Père adoptif*, m.
PLEEGZOON (-ZONEN), z. m. *Fils adoptif*, m.
PLEEGZUSTER, z. v. *Sœur adoptive*, f.
PLEET, PLEETZILVER (zond. mv.), z. o. *Plaqué*, m.
PLEGEN, (*placht, geplogen*,) st. w. o. *Avoir coutume, être accoutumé* ou *habitué à.* ‖ Gebeuren. *Arriver.*
PLEGEN, zw. w. b. Bedrijven. *Faire, commettre, exercer, pratiquer.* ‖ Eene misdaad —, *commettre un crime.* ‖ Bedrog —, *frauder, tromper.* ‖ Raad — met iemand, *délibérer avec qq., consulter qq.*
PLEGING (zond. mv.), z. v. *Acte*, m., *action, exécution, pratique*, f.
PLEI, z. v. Vooruitstekende landpunt. *Pointe saillante*, f.
PLEIDOOI, z. o. *Plaidoyer*, m., *plaidoirie*, f.
PLEIN, z. o. *Plaine*, f. ‖ Openbare plaats. *Place publique*, f. ‖ (fort.) *Esplanade*, f.
PLEISTER, z. v. (pharm.) *Emplâtre, cataplasme*, m. ‖ Eene — leggen, *appliquer un emplâtre.*

PLEISTER (zond. mv.), z. o. Gips. *Plâtre*, m.
PLEISTERAAR, z. m. *Plafonneur, plâtrier*, m.
PLEISTERDOEK, z. o. (pharm.) *Sparadrap*, m.
PLEISTEREN, zw. w. b. Gipsen. *Plâtrer, enduire de plâtre, crépir, plafonner.* ‖ b. (méd.) *Appliquer des emplâtres sur.*
PLEISTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Vertoeven. *S'arrêter en chemin pour se reposer* ou *pour prendre des rafraîchissements.*
PLEISTERGROEF, z. v. Gipsgroef. *Plâtrière*, f.
PLEISTERGRUIS (zond. mv.), z. o. *Plâtras, gravois*, m.
PLEISTERING, z. v. *Enduit, crépi*, m., *crépissure*, f.
PLEISTERKALK (zond. mv.), z. v. *Plâtre, crépi*, m.
PLEISTERKAS, z. v. *Emplâtrier*, m.
PLEISTERKLEI (zond. mv.), z. v. *Torchis*, m., *bauge*, f.
PLEISTERKUIL, z. m. Gipsgroef. *Plâtrière*, f.
PLEISTERMAKER, z. m. *Plâtrier*, m.
PLEISTERMAKERIJ, z. v. *Plâtrière*, f.
PLEISTERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *où l'on s'arrête pour se reposer, pour prendre des rafraîchissements.*
PLEISTERPUT, z. m. *Zie* PLEISTERGROEF.
PLEISTERWERK (zond. mv.), z. o. *Plâtrage, ouvrage de plâtre, stuc*, m.
PLEISTERWERKER, z. m. *Plâtrier*, m.
PLEIT, z. v. Vaartuig. *Bélandre*, f., *bateau plat*, m.
PLEIT (zond. mv.), z. o. Rechtsgeding. *Procès*, m., *cause*, f. ‖ (fig.) Het — is voldongen, *l'affaire est décidée.* ‖ Pleitrede. *Plaidoyer*, m.
PLEITBAAR, bn. *Plaidable.*
PLEITBEZORGER, z. m. *Procureur, avoué*, m. ‖ Advocaat. *Avocat*, m.
PLEITDAG (-DAGEN), z. m *Jour d'audience, jour plaidable* ou *plaidoyable*, m.
PLEITEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Plaider.* ‖ Voor iemand —, *plaider pour qq.* ‖ Pleitend advocaat, *avocat plaidant*, m. ‖ Pleitende partijen, *parties plaidantes*, f. pl.
PLEITER, z. m. *Plaideur*, m.
PLEITERIJ (zond. mv.), z. v. *Action de plaider, plaidoirie*, f.
PLEITGEDING, z. o. *Procès*, m., *cause*, f.
PLEITKAMER, z. v. *Chambre* f. *d'audience* ou *de justice.*
PLEITKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *de plaider, plaidoirie*, f.
PLEITREDE (-REDENEN), z. v. *Plaidoyer*, m.
PLEITSTER, z. v. *Plaideuse*, f.
PLEITVOGEL, z. m. (fig.) *Chicaneur, chicanier, grand plaideur*, m.
PLEITZAAL, z. v. *Chambre* f. *d'audience* ou *de justice.*
PLEITZAK, z. m. *Dossier*, m.
PLEITZIEK, bn. *Chicaneur, chicanier*, m.
PLEITZIEKTE, PLEITZUCHT (zond. mv.), z. v. *Esprit* m. *de chicane, chicane, manie* f. *de plaider.*
PLEIZIER, z. o. *Plaisir.*
PLEIZIEREN, zw. w. b. *Faire plaisir, rendre service à, obliger.*
PLEIZIERIG, bn. *Amusant, divertissant, agréable, plaisant.* ‖ bw. *D'une manière amusante* ou *agréable.*
PLEIZIERREIS, z. v. *Voyage* m. *de plaisir.*
PLEIZIERTOCHT, z. m *Zie* PLEIZIERREIS.
PLEIZIERTREIN, z. m. *Train* m. *de plaisir.*
PLEK, z. v. Vlek. *Tache, marque*, f. ‖ Roode —ken in het gezicht, *taches de rousseur.* ‖ Plaats. *Place*, f., *endroit, lieu*, m.
PLEMP, z. v. *Plempe, petite barque* f. *de pêcheur.*
PLENGEN, zw. w. b. *Répandre, verser.* ‖ (antiq.) Wijn —, *faire des libations de vin.* ‖ Bloed —,

dre ou *verser du sang.* ‖ Tranen —, *r des larmes.*

NG, z. v. *Action de répandre* ou *de verser,* *on,* f. ‖ (antiq.) — van wijn, *libation* f. *n.*

OFFER, z. o. *Sacrifice* m. *où l'on faisait libations, libation,* f.

WIJN (zond. mv.), z. m. *Vin* m. *pour les ons.*

.SME, z. o. *Pléonasme,* m.

.STISCH, bn. *Pléonastique.*

', bn. *En plaqué.*

MER, z. m. *Aplatissoir, rechaussoir,* m. onn.) *Flattoir,* m.

LEN, z. m. *Laminoir, aplatissoir,* m.

(PLETSEN), z. v. Slag. *Coup,* m.

N, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* PLONZEN.

N, zw. w. b. *Aplatir, rendre plat.* ‖ (techn.) *ner.* ‖ Verbrijzelen. *Briser, écraser.*

R, z. m. *Aplatisseur,* m. ‖ (techn.) *Lami- m.*

R (zond. mv.), z. m. Te — trappen, *er sous les pieds.* ‖ Te — vallen, *tomber en morceaux.*

REN, zw. w. b. *Écraser, briser.*

RIJ, z. v. *Laminerie,* f.

NG, z. v. *Aplatissement,* m. ‖ (techn.) *La- pe,* m.

ERK, z. o. *Aplatissoir, laminoir,* m.

S, z. v. Zijdeweg. *Pleurésie,* f.

, z. m. *Devoir,* m. ‖ Zijnen — vervullen, *lir son devoir.* ‖ Zijnen — verzuimen, *ner à son devoir.* ‖ Verplichting. *Obli- n,* f.

BETRACHTING, z. v. *Accomplissement* m. *on devoir.*

ELIJK, bn. *Conforme à son devoir.* ‖ Vol- verplichting. *Obligatoire.* ‖ bw. *Conformé- au devoir, obligatoirement.*

ELINGS, bw. *Conformément au devoir, obli- rement.*

IG, bn. *Obligé, tenu.* ‖ Schuldig. *Coupable.*

IGHEID, z. v. Schuldigheid. *Culpabilité,* f.

MATIG, bn. *Conforme au devoir.* ‖ bw. *ormément au devoir.*

PLEGING, z. v. *Compliment,* m., *cérémonie, sse, civilité,* f.

SHALVE, bw. *Par devoir, par obligation.*

VERZUIM (zond. mv.), z. o. *Oubli* m. *du ir, prévarication, forfaiture,* f.

z. v. (archit,) *Plinthe,* f.

E], z. v. Vod. *Chiffon,* m. ‖ m. (fig.) ard. *Fainéant,* m. ‖ Deugniet. *Vaurien,* m.

EREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* PLONZEN.

, z. m. Werktuig. *Charrue,* f. ‖ (fig.) nd zijnen — laten gaan, *fournir de l'ou- e à qq.* ‖ Ploegschaaf. *Bouvet, rabot pour rainures, coulisseur,* m. ‖ (rel.) Ploegmes. m.

, z. v. Aantal werklieden. *Brigade,* f.

AKKER, z. m. *Champ labourable,* m., *terre rable,* f. ‖ Landmaat. *Charrue,* f.

BEEN (-BEENEN), z. o. (anat.) *Vomer,* m.

BOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *de charrue.*

EN, zw. w. b. *Labourer.* ‖ Het land —, *rer la terre.* ‖ Planken —, *faire des res dans des planches.* ‖ (fig.) De zee —, *ner la mer.* ‖ (fig.) Het strand —, *battre .* ‖ (rel.) *Rogner, couper.* ‖ Met rimpels egd voorhoofd, *front ridé.* ‖ o. (met *hebben*). *Piocher, faire un travail pénible.*

ER, z. m. *Laboureur,* m.

HAK, z. v. *Curoir, curon,* m.

PLOEGHOUT, z. o. *Soupeau* m. *d'une charrue.*

PLOEGIJZER, z. o. *Coutre, soc, fer* m. *de charrue.*

PLOEGING, z. v. *Labour, labourage,* m. ‖ Eerste —, *première facon,* f.

PLOEGKNECHT, z. m. *Valet* m. *de charrue.*

PLOEGKOUTER, z. o. *Zie* PLOEGIJZER.

PLOEGMES, z. o. (rel.) *Fût,* m.

PLOEGOS, z. m. *Bœuf de charrue* ou *de labour, bœuf arable,* m.

PLOEGPAARD, z. o. *Cheval de charrue* ou *de labour, cheval arable,* m.

PLOEGSCHAAF, z. v. *Bouvet, rabot à rainures, coulisseur,* m.

PLOEGSCHAAR, z. v. *Soc,* m.

PLOEGSCHRAPER, z. m. *Curette,* f.

PLOEGSTAART, z. m. *Manche de la charrue, mancheron,* m.

PLOEGSTEEL (-STELEN), z. m. *Zie* PLOEGSTAART.

PLOEGSTEKER, z. m. *Racloir,* m.

PLOEGSTOK, z. m. *Curoir, curon,* m.

PLOEGVOOR (-VOREN), z. v. *Sillon,* m.

PLOERT, z. m. Lichtmis. *Libertin, débauché, coquin, fripon, vaurien,* m.

PLOERTACHTIG, bn. *Débauché, libertin, méchant, fripon.*

PLOERTACHTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* PLOERTERIJ.

PLOERTERIJ, z. v. *Débauche,* f., *libertinage,* m.

PLOERTIG, bn. *Zie* PLOERTACHTIG.

PLOERTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* PLOERTERIJ.

PLOF, z. m. *Son que rend un corps qui tombe, bruit sourd,* m. ‖ Slag. *Coup,* m.

PLOF, tusschenw. *Pouf!*

PLOFFEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Tomber lourdement, faire un bruit sourd en tombant.* ‖ b. (met *hebben*). *Jeter rudement à terre.*

PLOK, z. m. *Zie* PLUK.

PLOKPENNING, z. m. *Zie* PLUKPENNING.

PLOMBEEREN, zw. w. b. *Plomber.*

PLOMBEERSEL, z. o. *Plombage,* m.

PLOMP, z m. *Bruit* m. *que fait un corps en tombant dans l'eau.*

PLOMP, bn. Grof, onhebbelijk. *Lourd, grossier, gros, massif, épais.* ‖ Dom. *Lourd, grossier, stupide.* ‖ Stomp. *Émoussé.* ‖ bw. *Lourdement, grossièrement.*

PLOMP, tusschenw. *Pouf! paf!*

PLOMP, z. v. (bot.) Waterlelie. *Nénuphar,* m. ‖ Kleine —, *morrène,* f.

PLOMPAARD, z. m. *Lourdaud, butor, rustre,* m.

PLOMP[ELIJK], bw. *Zie* PLOMP, bw.

PLOMPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Faire un bruit sourd en tombant dans l'eau.* ‖ b. *Jeter rudement dans l'eau.*

PLOMPERD, z. m. *Zie* PLOMPAARD.

PLOMPHEID (-HEDEN), z. v. *Grossièreté, stupidité, bêtise, balourdise,* f. ‖ Stompheid. *Qualité* f. *de ce qui est émoussé.*

PLOMPVERLOREN, bw. Eensklaps. *Tout-à-coup.* ‖ Hol over bol. *Pêle-mêle.*

PLONDEREN, zw. w. b. *Zie* PLUNDEREN.

PLONZEN, zw. w. b. *Jeter avec force dans l'eau.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber dans l'eau, plonger.*

PLOOI, z. v. *Pli,* m. ‖ Valsche —, *faux pli.* ‖ Uit de — gaan, *se déplisser.* ‖ (fig.) De —en van 't menschelijk hart, *les plis et les replis du cœur humain.* ‖ (archit.) Eierlijst. *Godron,* m.

PLOOIEN, zw. w. b. *Plier.* ‖ Overhemden —, *plisser des chemisettes.* ‖ (fig.) Schikken. *Arranger, accommoder, colorer.*

PLOOIER, z. m. *Plieur,* m.

PLOOIING (zond. mv.), z. v. *Pliage,* m., *plissure,* f.

Plooisel, z. o. (mod.) *Falbala*, m.
Plooister, z. v. *Plieuse*, f.
Plooten, zw. w. b. *Peler* (*des peaux*), *plamer*.
Plooter, z. m. *Mégissier* m.
Plooterij, z. v. *Plamerie*, f.
Plots (zond. mv.), z. m. *Bruit* m. *que fait un corps plat en tombant dans l'eau.* ‖ tusscheuw. *Pouf!* ‖ bw. *Zie* Plotseling.
Plotselijk, bn. *Soudain*, *subit*, *prompt*, *brusque.* ‖ bw. *Zie* Plotseling.
Plotseling, bw. *Soudain*, *soudainement*, *brusquement*, *subitement*, *tout-à-coup.*
Plotsen, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Tomber lourdement.*
Plug, z. v. Stop. *Bouchon*, *tampon*, m. ‖ Bom op een vat. *Bondon*, m. ‖ Pin. *Cheville*, f.
Plug, z. m. Ploert. *Coquin*, *fripon*, *débauché*, *libertin*, *mauvais sujet*, m.
***Pluiken**, zw. w. b. *Zie* Plukken.
Pluim, z. v. *Plume*, f. ‖ (mod.) *Plumet*, *panache*, m,
Pluimachtig, bn. *Plumeux.*
Pluimage (-ages), z. v. *Plumage*, m., *plumes*, f. pl.
Pluimaluin (zond. mv.), z. m. (chim.) *Alun* m. *de plume.*
Pluimbereider, z. m. *Plumassier*, m.
Pluimbezem, z. m. *Plumasseau*, m.
Pluimbos, z. m. *Plumet*, *panache*, *bouquet* m. ou *touffe* f. *de plumes.*
Pluimeloos, bn. *Plumé*, *déplumé*, *sans plumes.*
Pluimen, zw. w. b. Bepluimen. *Garnir de plumes.* ‖ Van pluimen berooven. *Plumer*, *déplumer.* ‖ Eenen vogel —, *plumer un oiseau.*
Pluimgedierte (zond. mv.), z. o. *Volaille*, f., *oiseaux*, m. pl.
Pluimgraaf, z. m. *Grand fauconnier*, m. ‖ (mar.) *Garde-ménagerie*, m.
Pluimgras (zond. mv.), z. o. *Herbe menue*, f.
Pluimken, **Pluimpje**, z. o. *Petite plume*, f, *petit plumet*, m ‖ (bot.) *Mignardise*, f. ‖ (fam.) Loftuiging. *Louange*, f.
Pluimstrijken, zw. w. b. *Flatter*, *cajoler*, *aduler*, *encenser*, *amadouer.*
Pluimstrijker, z. m. *Flatteur*, *cajoleur*, *adulateur*, *patelin*, m.
Pluimstrijkerij, z. v. *Flatterie*, *cajolerie*, *adulation*, f.
Pluimstrijkster, z. v. *Flatteuse*, *cajoleuse*, *pateline*, f.
Pluis, z. v. Vlok. *Flocon*, m. ‖ Kwastje. *Freluche*, f. ‖ o. Stof. *Peluche*, f.
Pluis, bn. *Sain*, *pur*, *solide*, *sûr.* ‖ Het is daar niet —, *il ne fait pas bon là.* ‖ Hij is niet —, *on ne doit pas se fier à lui.*
Pluisachtig, bn. *Peluché*, *qui ressemble à de la peluche.*
Pluisje, z. o. *Petit flocon*, m.
Pluismesje, z. o. *Épluchoir*, m.
Pluisteren, zw. w. b. *Zie* Plunderen.
Pluistouw, z. o. *Cordage refait*, m.
Pluizen, (*ploos*, *plozen*, *geplozen*,) st. w. b. Rafeen, plukken. *Éplucher*, *effilocher*, *effiler.* ‖ Penzelen. *Grignoter.*
Pluizen, zw. w. o. (met *hebben*). Pluizen afgeven. *Pelucher.* ‖ Penteren. *Fouiller*, *gratter.*
Pluizer, z. m. *Éplucheur*, m.
Pluizerig, bn. *Plein de petits flocons.*
Pluizerij (zond. mv.), z. v. *Épluchage*, m. ‖ Peuzeling. *Grignotement*, m.
Pluizig, bn. *Peluché.* ‖ — worden, *pelucher.*
Pluizing, z. v. *Épluchage*, *épluchement*, m.
Pluk, z. m. Het plukken van vruchten. *Cueillette*, *recolte* f. *de fruits.* ‖ Handvol. *Poignée*, f. ‖ (fig.) Voordeel. *Avantage*, *profit*, m. ‖ Pluksel. *Charpie*, f.
Plukharen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se prendre par les cheveux en se battant.* ‖ Vechten. *Se battre.*
Plukken, zw. w. b. *Cueillir.* ‖ Appelen —, *cueillir des pommes.* ‖ Bloemen —, *cueillir des fleurs.* ‖ De vruchten zijns arbeids —, *recueillir les fruits de ses travaux.* ‖ Uitpluizen. *Éplucher*, *effiler.* ‖ Wol —, *éplucher de la laine.* ‖ Van pluimen berooven. *Plumer*, *déplumer.* ‖ (fig.) Iemand —, *dépouiller*, *plumer* ou *saigner* qq.
Plukker, z. m. *Cueilleur*, m. ‖ Pluizer. *Éplucheur*, m. ‖ Die pluimt. *Celui qui plume*, m.
Plukking, z. v. *Cueillage*, m., *cueillette*, f. ‖ Uitpluizing. *Épluchement*, *épluchage*, m.
Plukkorf, z. m. *Zie* Plukmand.
Plukmand, z. v. *Cueilloir*, m.
Plukpenning, z. m *Pot-de-vin*, m.
Pluksel, z. o. *Charpie*, f.
Plukster, z. v. *Cueilleuse*, f. ‖ Die pluist. *Éplucheuse*, f. ‖ Die pluimt. *Celle qui plume.*
Pluktijd (zond. mv.), z. m. *Cueillage*, m.
Plukvogel, z. m. Pannelikker. *Parasite*, *écornifleur*, m.
Plunderaar, z. m. *Pillard*, m.
Plunderaarster, z. v. *Pillarde*, f.
Plunderen, zw. w. b *Piller*, *saccager.* ‖ Eene stad —, *saccager une ville.* ‖ Eenen reiziger —, *détrousser* ou *dévaliser un voyageur.*
Plundering, z. v. *Pillage*, *sac*, *saccagement*, m. ‖ — eener stad, *pillage* ou *sac d'une ville.*
Plundermarkt, z. v. Voddenmarkt. *Friperie*, f.
Plunderziek, bn. *Pillard*, *avide de pillage.*
Plunderzucht (zond. mv.), z. v. *Désir* m. ou *fureur* f. *de piller* ou *de saccager.*
Plunje (zond. mv.), z. v. (mar.) *Hardes* f. pl. *d'un matelot.* ‖ (fam.) *Habits*, m. pl. ‖ Goed in de — zijn, *être bien pourvu d'habits.*
Plunjekist, z. v. *Coffre* m. *aux hardes d'un matelot.*
Pluralis (zond. mv.), z. m. *en* o. *Pluriel*, m.
Pluvier, z. v. Vogel. *Pluvier*, m.
Pochel, z. m. (pop.) *Dos*, m. ‖ Bochel. *Bosse*, f.
Pochen, zw. w. o. Kloppen. *Frapper*, *battre.* ‖ (fig.) Snoeven, zwetsen. *Hâbler*, *gasconner*, *se vanter.* ‖ (fig.) Op iets —, *se vanter* ou *se targuer de qc.*
Pocher, z. m. *Fanfaron*, *hâbleur*, *gascon*, m.
Pocherij, z. v. *Fanfaronnade*, *hâblerie*, *gasconnade*, f.
Pochhans (-hanzen), z. m. *Zie* Pocher.
Podagra (zond. mv.), z. o. *Podagre*, *goutte* f. *aux pieds.*
Podagrist, z. m. *Podagre*, *goutteux*, m.
Podding, z. m. *Pouding*, m.
Poddingzak, z. m. *Sac* m. ou *forme* f. *à pouding.*
Poedel, z. m. *Barbet*, m. ‖ (fig.) *Bévue*, *faute*, f.
Poedelhond, z. m. Poedel. *Barbet*, m.
Poedeltje, z. o. *Barbichon*, *petit barbet*, m.
Poeder, z. o. *Poudre*, f. ‖ Tot — maken, *pulvériser*, *réduire* ou *mettre en poudre.* ‖ Haarpoeder. *Poudre.* ‖ (méd.) *Poudre.* ‖ Buskruit. *Poudre à canon.*
Poederbuil, z. m. *Sac* m. *à poudre.*
Poederbus, z. v. *Boîte* f. *à poudre.*
Poederdoos (-doozen), z. v. *Zie* Poederbus.
Poederen, zw. w. b. *Poudrer.* ‖ (fam.) Vleien. *Flatter.* ‖ Zich —. *Se poudrer.*
Poederig, bn. *Poudreux.*
Poederkwast, z. m. *Houppe* f. *à poudrer.*
Poedermantel, z. m. *Peignoir*, m.

Poederssuiker (zond. mv.), z. v. *Sucre en poudre, sucre concassé*, m. | Grove —, *cassonade*, f.
Poederzak, z. m. *Sac* m. *à poudre*.
Poëet (poëten), z. m. Dichter. *Poëte*, m. | Ellendig —, *poétereau*, m.
Poeier, z. o. *Zie* Poeder.
Poel, z. m. *Mare*, f., *bourbier*, m. | Moeras. *Marais, marécage*, m., *fondrière*, f. | Vijver. *Étang*, m. | Afgrond. *Gouffre, abîme*, m.
Poelgras (zond. mv.), z. o. (bot.) *Laîche*, f.
Poelier, z. m. *Marchand* m. *de volailles*.
Poelje, z. v. Hoen, kip. *Poule*, f.
Poelreiger, z. m. Vogel. *Butor*, m.
Poelsnep, Poelsnip, z. v. *Bécassine*, f.
Poelvogel, z. m. *Oiseau limnophile*, m.
Poelwater (zond. mv.), z. o. *Eau bourbeuse, eau* f. *de marais*.
Poen, z. m. *Argent*, m. | (prov.) Om den — is het alles te doen, *l'argent est le grand mobile des hommes*.
Poensel, z. o. Ton. *Poinçon*, m.
Poep, z. m. Wind. *Pet, vent*, m. | (fig.) Lomperd. *Rustre, manant*, m.
Poepen, zw. w. o. (met *hebben*). Winden loozen. *Péter*.
Poes (poesen), z. v. Kat. *Minette*, f., *minet, minon, chat*, m., *chatte*, f.
Poespas (zond. mv.), z. m. *Gargotage, tripotage*, m.
Poesten, zw. w. o. (met *hebben*). Blazen. *Souffler*.
Poester, z. m. Blazer. *Souffleur*, m. | Blaasbalg. *Soufflet*, m.
Poëtaster, z. m. *Poétereau*, m.
***Poëterij** (zond. mv.), z. v. *Poésie*. f.
Poëtisch, bn. *Poétique*. | bw. *Poétiquement*.
Poets (poetsen), z. v. *Tour*, m., *niche, farce, espièglerie, pièce*, f. | Iemand eene — spelen *of* bakken, *jouer un tour à qq*. | Snakerij. *Bouffonnerie, drôlerie, singerie*, f. | Allerlei —sen aanrichten, *faire toutes sortes de singeries*.
Poetsen, zw. w. b. *Nettoyer*. | Meubelen —, *frotter des meubles*. | (fig.) De plaat —, *s'enfuir, s'esquiver*.
Poetsenmaakster, z. v. *Bouffonne, bateleuse*, f.
Poetsenmaker, z. m. *Bouffon, farceur, arlequin, bateleur*, m.
Poetsenmakerij, z. v. *Bouffonnerie, batelage*, m., *badinage*, m., *pantalonnade*, f.
Poetsig, bn. *Bouffon, drôle, plaisant, facétieux*.
Poezel, bn. *Zie* Poezelig.
Poezelig, bn. *Potelé, dodu, charnu, gros et plein*. | —e arm, *bras potelé* ou *dodu*, m.
Poezeligheid (zond. mv.), z. v. *Potelé, embonpoint*, m.
Poëzie, Poëzij (zond. mv.), z. v. *Poésie*, f.
Pof, z. m. *Coup*, m. | (fig.) Op den — halen. *prendre à crédit*. | (mil.) Op den — gaan, *s'absenter sans congé*. | (mod.) *Bouffe*, m.
Pof, bn. Opgezet. *Bouffi, enflé*.
Pof! tusschenw. *Pouf!*
Poffen, zw. w. o. (met *hebben*). *Tomber avec un bruit sourd*. | Kloppen. *Battre, frapper*. | | Blazen. *Souffler*. | Pochen. *Hâbler, se vanter*. | Tabak rooken. *Fumer du tabac*. | Braden. *Cuire*. | b. *en* o. (met *hebben*). Borgen. *Prendre à crédit*.
Poffer, z. m. *Pistolet* m. *de poche*. | Pocher. *Hâbleur, fanfaron*, m. | *Zie* Poffertje.
Pofferd, z m. *Hâbleur, fanfaron*, m.
Poffertje, z. o. *Poupelin, petit beignet*, m.
Poffertjeskraam, z. v. *Boutique* ou *échoppe* f. *où l'on vend des beignets*.
Poffertjespan, z. v. *Poupelinier, poêle* m. *à faire de petits beignets*.

Pofhans (-hanzen), z. m. *Zie* Pocher.
Pogen, zw. w. b. *Tâcher, s'efforcer, tenter, s'évertuer*.
Poging, z. v. *Effort*, m., *tentative*, f. | IJdele —en, *vains efforts*.
Pok, z. v. *Pustule*, f., *bouton*, m. | Spaansche —ken, *maladie vénérienne, vérole*, f.
Pokaal, z. m. *Zie* Bokaal.
Pokachtig, bn. *Variolé, variolique*.
Pokdaal, z. v. *Marque* f. *de petite vérole*.
Pokdalig, bn *Marqué de la petite vérole*.
Poken, zw. w. o. (met *hebben*). *Tisonner, fourgonner, remuer le feu*.
Pokhout (zond. mv.), z. o. (bot.) *Gaïac, bois de gaïac, bois saint*, m.
Pokjes, z. o. mv. *Petite vérole*, f.
Pokkel, z. m. *Zie* Peukel *en* Pochel.
Pokken, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir la petite vérole*.
Pokken (zond. mv.), z. m. (fam.) Duivel. *Diable*, m.
Pokkig, bn. *Zie* Pokachtig.
Pokkoorts (zond. mv.), z. v. *Fièvre variolique*, f.
Pokput, z. m. *Marque* f. *de petite vérole*.
Pokstof (zond. mv.), z. v. *Matière variolique*, f. | Beveiligende —, *vaccin*, m.
Pokziekte (zond. mv.), z v. *Vérole*, f.
Pol, z. m. Boel. *Souteneur*, m. | Hoerenwaard. *Maquereau*, m.
Pol, z. m. (fam.) Handje. *Petite main*, f.
Polarisatie (zond. mv.), z. v. Poolaantrekking des magneets. *Polarité*, f.
Polder, z. m. Ingedijkt laag land. *Polder, poldre*, m.
Polder, z. m. Hoenderkot. *Poulailler*, m.
Polderbestier, Polderbestuur, z. o. *Direction* f. *des polders*.
Polderdijk, z. m. *Digue* f *d'un polder*.
Polderkoorts (-koortsen), z. v. *Fièvre* f. *des polders*.
Poldermeester, z. m *Directeur* m *d'un polder*.
Poldermolen, z. m. *Moulin* m. *de polder, machine hydraulique* f. *pour puiser l'eau d'un polder*.
Poldersluis, z. v. *Écluse* f. *d'un polder*.
Polei (zond. mv.), z. v. (bot) *Pouliot*, m.
Polemiek, z. v. Pennestrijd. *Polémique*, f.
Polemisch, bw. *Polémique*.
Polemiseeren, zw. w. o. (met *hebben*) Eenen pennestrijd aangaan. *Être* ou *entrer en polémique*.
Polichinel (-nels), z. m. *Polichinelle*, m.
Poliep, z. m. Veelvoet. *Polype*, m.
Poliepachtig, bn. *Polypeux*.
Polijstdoek, z. m. *Lustroir*, m.
Polijsten, zw. w. b. *Polir, fourbir, lisser, adoucir*. | Spiegelglazen —, *polir des glaces*. | Wapenen —, *fourbir des armes*. | Het buskruit —, *lisser la poudre*. | (fig.) *Polir, civiliser, adoucir, façonner, former*.
Polijster, z. m. *Polisseur, fourbisseur*, m.
Polijsting, z. v. *Poliment*, m., *polissure, fourbissure*, f., *adouci*, m.
Polijstmolen, z. m. *Moulin* m. *à polir*.
Polijstschijf, z. v. *Meule* f. *à polir* ou *à fourbir*.
Polijststaal, z. o. *Brunissoir, polissoir*, m.
Polijststeen (-steenen), z. m. *Polissoir, brûlot*, m.
Polijsttand, z. m. Gladtand. *Polissoir*, m.
Polijstwerk (zond. mv.), z. o. *Objets polis* ou *fourbis*, m. pl.
Polis, z. v. *Police*, f. | — van assurantie, *police d'assurance*.
Politie (zond. mv.), z. v. *Police*, f.
Politie-commissaris, z. m. *Commissaire* m. *de police*.
Politiek (zond. mv.), z. v. Staatkunde. *Politique*, f. | o. Burgerkleeding. *Costume civil*, m. | bn. *Politique*. | bw. *Politiquement*.

POLITIESTRAF, z. v. *Peine* f. *de police* ou *de simple police.*
POLITIEZAKEN, z. v. mv. *Matière* f. *de police.*
POLITISEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Over staatkunde spreken. *Causer de politique.* ‖ (fig) *Intriguer.*
POLITOREN, zw. w. b *Polir.*
POLLEN, zw. w. b. *Duper, tromper.*
POLLEVIJ, z. v. *Talon* m. *de soulier.*
POLS (POLSEN), z. m. Slagader. *Pouls*, m. ‖ Den — voelen, *tâter le pouls*; (fig.) *sonder, tâter le pouls.*
POLS (POLSEN), z. m. Springstok. *Brin* m. *d'estoc.* ‖ Plonsstok. *Bouille*, f.
POLSADER, z. v. (anat) *Artère*, f.
POLSADERGEZWEL, z. o. *Anévrisme*, m.
POLSEN, zw. w. b. *Tâter le pouls* ‖ (fig.) Uithooren. *Tâter le pouls, sonder, tirer les vers du nez.*
POLSEN, zw. w. o. Met eenen springstok over eene gracht springen. *Sauter un fossé avec un brin d'estoc.* ‖ Waden. *Passer à gué.* ‖ Met den polsstok het water roeren. *Bouiller.*
POLSING, z. v. Het voelen van den pols. *Action* f. *de tâter le pouls.* ‖ Het springen met eenen polsstok. *Action de sauter avec un brin d'estoc.*
POLSSLAG (–SLAGEN), z. m. *Battement* m. *du pouls, pulsation*, f.
POLSSTILSTAND (zond. mv.), z. m. *Intermission* f. *du pouls.* ‖ (méd.) *Asphyxie*, f.
POLSSTOK, z. m. Springstok. *Brin* m. *d'estoc.* ‖ Plonsstok. *Bouille*, f., *troubleau*, m.
POLTERGEEST, z. m. *Lutin*, m. ‖ (fig.) *Tapageur*, m.
POLVER (zond. mv.), z. o. Buskruit. *Poudre*, f. ‖ Stof. *Poussière*, f.
POMERANS (–RANSEN), z. v. (bill.) *Procédé*, m.
POMMADE (–MADES), z. v. *Pommade*, f. ‖ Met — bestrijken, *pommader.*
POMMEI, z. v. (cuiss.) *Compote*, f.
POMP, z. v. *Pompe*, f. ‖ (prov.) Hij weet van — noch pompstok, *il est bête à manger du foin.*
POMPBAK, z. m. *Réservoir* m. *de pompe.*
POMPBOOR (–BOREN), z. v. (mar) *Cuiller, tarière*, f.
POMPBOUT, z. m. *Clef* f. *de pompe.*
POMPBUIS, z. v. *Tuyau* ou *corps de pompe, barillet*, m.
POMPDAAL, z. v. (mar.) *Dalle* f. *de pompe.*
POMPEMMER, z. m. *Piston*, m., *chopinette*, f. ‖ (mar.) *Pot* m. *de pompe.*
POMPEN, zw. w. b. *Pomper* ‖ o. (met *hebben*). *Travailler à la pompe.* ‖ (fam.) Slaan. *Battre, rosser.*
POMPENMAKER, z. m. *Pompier*, m.
POMPER, z. m. *Pompier*, m.
POMPERIJ, z. v. Pracht. *Pompe*, f.
POMPERNIKKEL, z. m. *Pompernickel, gros pain bis*, m.
POMPGAST, z. m. Spuitgast. *Pompier*, m.
POMPIER, z. m. Spuitgast. *Pompier*, m.
POMPIJZER, z. o. *Verge* f. *de piston.*
POMPKAS[T], z. v. (mar.) *Archipompe*, f.
POMPKLEP, z. v. *Soupape*, f., *clapet* m. *de pompe.*
POMPKRAAN, z. v. *Robinet* m. *de pompe.*
POMPKRABBER, z. m. *Zie* POMPSCHRAPER.
POMPOEN, z. m. (bot.) *Citrouille, courge*, f.
POMPOENVORMIG, bn. *Cucurbitacé.* ‖ bw. *En citrouille.*
POMPPUT, z. m. *Puits* m. *de pompe.*
POMPSCHOEN, z. m. *Zie* POMPEMMER.
POMPSCHRAPER, z. m. (mar.) *Curette*, f.
POMPSLINGER, z. m. *Bascule* f. *de pompe.*
POMPSLOT (–SLOTEN), z. o. *Chopinette* f. *de pompe.*
POMPSTANG, z. v. *Zie* POMPSTOK.
POMPSTEEK (–STEKEN), z. m. *Bâtonnée* f. *d'eau.*
POMPSTEEL (–STELEN), z. m. *Zie* POMPSTOK.
POMPSTOK, z. m. *Brimbale, tige, gaule* f. ou *levier* m. *d'une pompe.*
POMPWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de pompe.*
POMPZODE, z. v. (mar.) *Archipompe*, f.
POMPZUIGER, z. m. *Piston*, m.
POMPZWENGEL, z. m. *Brimbale*, f.
POND, z. o. *Livre*, f. ‖ Nederlandsch —, *kilogramme*, m. ‖ (monn.) *Livre.* ‖ — groot, — Vlaamsch, *livre de gros.* ‖ — sterling, *livre sterling.* ‖ Schat. *Trésor*, m.
PONDGAARDER, z. m. *Courtier* m. *en blé.*
PONDGAREN (zond. mv.), z. o. *Gros fil* m. *qui se vend à la livre.*
PONDGELD (zond. mv.), z. o. *Pondage*, m.
PONDHUIS, z. o. *Bureau* m *où l'on perçoit le pondage, douane*, f.
PONDPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier de rebut, papier* m. *qui se vend à la livre, maculature*, f.
PONDSPEER (–PEREN), z. v. *Bon chrétien* m. *d'été.*
PONDSPONDSGEWIJZE, bw. *Au marc le franc.*
PONJAARD, z. m. Dolk. *Poignard*, m.
PONJAARDEEREN, zw. w. b. *Poignarder.*
PONK, z. m. Geld. *Argent*, m. ‖ Spaarpot. *Tirelire*, f. ‖ Schat. *Trésor, boursicaut*, m.
PONS (zond. mv.), z. v. *Zie* PUNSCH.
*PONSEN, zw. w. b. *Couvrir.*
PONT, z. v. Schouw. *Bac*, m. ‖ (mar.) *Ponton*, m.
PONTGASTEN, z. m. mv. *Pontonniers*, m. pl.
PONTGELD (zond. mv.), z. o. *Pontonnage, bachotage*, m.
PONTIFICAAL (zond. mv.), z. o. *Ornements pontificaux*, m. pl. ‖ (fig) *Habit* m. *de dimanche* ou *de cérémonie* ‖ bw. *Pontifical.*
PONTJE, z. o. *Petit bac, bachot*, m.
PONTON (–TONS), z. v. *Ponton*, m.
PONTONNIER, z. m. *Pontonnier*, m.
PONTRECHT, z. o. *Bachotage*, m.
PONTVOERDER, z. m. *Bachoteur, passeur*, m.
POOIEN, zw. w. b. *Boire beaucoup, siffler la linotte, lamper.*
POOIER, z. m: *Buveur, ivrogne, biberon*, m.
POOK (POKEN), z. m. Ponjaard. *Poignard*, m., *dague*, f. ‖ Vuurhaak. *Attisoir, fourgon*, m.
*POOK (POKEN), z. v. Zak. *Poche*, f.
POOL (POLEN), z. v. Aspunt. *Pôle*, m.
POOLBEER (–BEREN), z. m. *Ours blanc*, m.
POOLCIRKEL, z. m. *Zie* POOLKRING.
POOLKRING, z. m. *Cercle polaire*, m.
POOLSCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *Le polonais*, m., *la langue polonaise*, f.
POOLSHOOGTE (zond. mv.), z. v. *Élévation* ou *hauteur* f. *du pôle.*
POOLSTAR, POOLSTER, z. v. *Étoile polaire*, f.
POORT, z. v. *Porte*, f. ‖ Met het openen der —, *à porte ouvrante.* ‖ (mar.) *Sabord*, m. ‖ (fort.) *Poterne*, f. ‖ (triv.) Achterste. *Derrière*, m.
POORTBESLAG (zond. mv.), z. o. *Ferrure* f. *de porte.* ‖ (mar.) *Ferrure* f. *de sabord.*
POORTER, z. m. *Bourgeois* m. *d'une ville.*
POORTEREN, zw. w. b. *Accorder le droit de bourgeoisie.*
POORTERIJ, z. v. Burgerij. *Bourgeoisie*, f.
POORTERMEESTER, z. m. Burgemeester. *Bourgmestre*, m.
POORTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de bourgeoisie.*
POORTGAT (–GATEN), z. o. (mar.) *Sabord*, m.
POORTGELD (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *d'entrée dans une ville.*
POORTJE, z. o. *Petite porte*, f. ‖ (jeu.) Bengel. *Passe*, f. ‖ (fort.) *Poterne*, f.
POORTKLOK, z. v. *Cloche* f. *qu'on sonne pour avertir qu'on va fermer* ou *ouvrir la porte.*

k, z. o. (mar.) *Contre-sabord, mantelet*, m.
g, z. m. (mar.) *Anneau* m. *de sabord.*
iw, z. o. (mar.) *Raban* m. *de sabord.*
oeen), z. v. *Pause*, f. ‖ Bij —zen, *de*
n temps, de temps à autre.
oten), z. m. Been. *Patte*, f. ‖ — eens
eener kat, *patte d'un chien, d'un chat.*
Patte, m., *pied*, m. ‖ —eens stoels,
d'une chaise.
oten), z. v. Twijg. *Plant, plançon*,
t, m.
', z. o. *Plantoir*, m.
on. Behendig. *Adroit, habile.* ‖ Sterk.
obuste.
, z. o. *Besoche*, f.
. o. *Petite patte*, f., *petit pied*, m. ‖ (fig.)
i en —s geven, *faire patte de velours.*
euvel. *Podagre, goutte* f. *aux pieds.* ‖
. *Petite quantité* f. *qu'on peut prendre*
bouts des doigts et du pouce.
z. o. Plantsoentje. *Petit plant* ou *plan-*

er, z. m. *Alevinier*, m.
i, z. m. *en* v. *Alevin, nourrain*, m.
ig, bn. *En forme de patte, patté.*
bn. *Pauvre, mesquin.* ‖ bw. *Pauvrement,*
ment.
z. m. Vogel. *Zie* Poovertje.
id (zond. mv.), z. v. *Pauvreté, mes-*
, f.
e, z. o. Vogel. *Rouge-gorge*, m.
es, bw. *Pauvrement.*
zw. w. o. (met *hebben*). *Faire une pause,*
s'arrêter.
. *Poupée*, f. ‖ —, die men met draadjes
, *marionnette*, f. ‖ (prov.) De —pen zijn
dansen, *l'affaire est en branle.* ‖ — eens
egens, *bouton* m. *d'un fleuret.* ‖ (méd.)
m. ‖ h. n.) *Chrysalide*, f., *cocon*, m. ‖
ler vogelen. *Femelle*, f. ‖ — eens kanari-
serine, f. ‖ (mar.) — eens marszeils,
f. *de hunier.*
, bn. *Qui ressemble à une poupée.* ‖
maakt. *Fat, affecté.*
m. Boom. *Peuplier*, m.
zw. w. o. (met *hebben*). *Trembler de*
Het hart popelt mij in het lijf, *le*
bat, j'ai peur.
, z. v. *Tremblement causé par la peur,*
t m. *de cœur.*
o. *Petite poupée*, f. ‖ (h. n.) *Chrysa-*
cocon, m. ‖ Kindje. *Poupon*, m., *pou-*
f.
d (zond. mv.), z. o. *Jouets d'enfants,*
s, bibelots, m. pl., *babioles*, f pl. ‖
eener pop. *Habits* m. pl. *de poupée.*
, z. v. *Fourreau* m. ou *robe* f. *de poupée.*
, z. o. *Zie* Popje.
w. w. o. (met *hebben*). *Jouer à la poupée.*
Mallen. *Folâtrer, badiner, batifoler.*
st, z. v. *Jeu* m. *de marionnettes, ma-*
s, f. pl.
aam, z. v. *Boutique* ou *échoppe* f. *de*
ier. ‖ (fig.) Kindergoed. *Layette*, f.,
f. pl., *maillot*, m.
aamster, z. v. *Bimbelotière, marchande*
upées ou *de jouets d'enfants.*
amer, z. m. *Bimbelotier*, m.
el (zond. mv.), z. o. *Jeu* m. *de mari-*
, *marionnettes*, f. pl.
rk (zond. mv.), z. o. *Babioles*, f. pl.,
s, m. pl. ‖ (fig.) *Ouvrage peu solide,*
m. *de carton.*

Poppenwinkel, z. m. *Zie* Poppenkraam.
Popperig, bn. *Zie* Popachtig.
Poppetje, z. o. *Zie* Popje.
Poppig, bn. *Zie* Popachtig.
Populair, bn. *Populaire.*
Populariseeren, zw. w. b. *Populariser.*
Populariteit (zond. mv.), z. v. *Popularité*, f.
Populier, z. m. Boom. *Peuplier*, m.
Populierboom (—boomen), z. m. *Peuplier*, m.
Populier[en]hout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de peuplier.*
Populierlaan, z. v. *Allée* f. *de peupliers.*
Por, z. m. Stoot. *Coup*, m.
Porder, z. m. Wekker. *Réveilleur*, m.
Porei, z. v. *Zie* Prei.
Poreus, bn. *Poreux.*
Poreusheid (zond. mv.), z. v. *Porosité*, f.
Porfier (zond. mv.), z o. *Porphyre*, m.
Porfieren, bn. *De porphyre.*
Porie, z. v. *Pore*, m.
Porijzer, z. o. *Heurtoir*, m. ‖ Pook. *Attisoir*, m.
Porren, zw. w. b. *Exciter, inciter, animer, stimuler, presser, pousser.* ‖ Wekken. *Réveiller.* ‖ o. (met *hebben*). *Tisonner.*
Porring (zond. mv.), z. v. *Excitation, incitation*, f.
Porselein (zond. mv.), z. o. Aardewerk. *Porcelaine*, f.
Porselein (zond. mv.), z. v. Groente. *Pourpier*, m.
Porseleinaarde (zond. mv.), z. v. *Terre* f. *à porcelaine.*
Porseleinen, bn. *De porcelaine.*
Porseleinfabriek, z. v. *Fabrique* f. *de porcelaine.*
Porseleinkas[t], z. v. *Armoire* f. *où l'on met la porcelaine.* ‖ (pop.) Hij werd er ontvangen als een aap in de —, *il y fut reçu comme un chien dans un jeu de quilles.*
Porseleinmaker, z. m. *Fabricant* m. *de porcelaine.*
Porseleinmossel, Porseleinschelp, z. v. *Porcelaine*, f.
Porseleinwinkel, z. m. *Magasin* m. *de porcelaine, boutique* f. *où l'on vend de la porcelaine.*
Porseleinzaad (zond. mv.), z. o. (bot.) *Semence* f. *de pourpier.*
Port, z. o. Vrachtloon. *Port* m. *de lettre.*
Portaal, z. o. *Portail, porche*, m. ‖ Voorhuis. *Vestibule*, m.
Porte (zond. mv.), z. v. De Ottomansche —, *la Porte, la Porte Ottomane, la Sublime Porte*, f.
Portefeuille (—les), z. v. Brieventasch. *Portefeuille*, m.
Portelbier (zond. mv.), z. o. Schuimbier. *Bierre mousseuse*, f.
Portelen, zw. w. o. (met *hebben*). Borrelen. *Bouillonner.* ‖ Pruttelen. *Marmotter, gronder.*
Portelwei (zond. mv.), z. v. *Petit lait*, m.
Portie, z. v. *Portion, part, partie*, f. ‖ Gewoon burgermaal. *Ordinaire*, m., *table bourgeoise*, f., *dîner*, m.
Portier, z. m. Deurwachter. *Portier, concierge*, m.
Portier, z. o. — eener koets, *portière* f. *d'un carrosse.*
Portieres, z. v. *Zie* Portierster.
Portierschap (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de portier* ou *de concierge.*
Portierster, z. v. *Portière*, f.
Portiersvrouw (zond. mv.), z. v. *Femme d'un portier, portière*, f.
Portierswoning, z. v. *Loge* f. *de portier.*
Portret, z. o. Beeltenis. *Portrait*, m.
Portretschilder, z. m. *Peintre de portraits, portraitiste*, m.
Portretteeren, zw. w. b. *Faire le portrait de.*

PORTUGEESCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *Le portugais*, m., *la langue portugaise*, f.
PORTUURLIJN, z. v. (mar.) *Traversière*, f.
PORTVRIJ, bn. *Franc de port*, *affranchi*.
POSE (POSES), z. v. *Pose*, f.
POSEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Poser*.
POSITIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Position*, f.
POSITIEF, bn. Stellig. *Positif*. ‖ bw. *Positivement*. ‖ z. m. (gramm.) *Positif*, m.
POSSESSIE (-SIES, -SIËN), z. v. Bezitting. *Possession*, f.
POST, z. m. Standplaats. *Station*, f., *poste*, m. ‖ Ambt. *Poste*, m., *charge*, f., *emploi*, m. ‖ Voordeelige —, *poste avantageux*. ‖ — eener rekening, *article*, *poste*, m.
POST, z. m. Postbode. *Poste*, f. ‖ De — is nog niet aangekomen, *la poste n'est pas encore arrivée*. ‖ Te — rijden, *courir la poste*, *aller en poste*. ‖ v. Brievenpost. *Poste* f. *aux lettres*.
POST, z. m. Stijl. *Poteau*, *montant*, *jambage*, m.
POST, z. v. Visch. *Chabot*, m.
POSTBEDIENDE, z. m *Commis* m. *à la poste*.
POSTBODE, z. m. *Courrier*, *messager*, m., *poste*, f.
POSTCHAIS (-CHAISEN), z. v. *Chaise* f. *de poste*.
POSTDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de poste*.
POSTELEIN, z. v. (bot.) *Pourpier*, m.
POSTERIJ, z. v. *Poste*, f., *établissement des postes*, *bureau* m. *de poste*.
POSTGELD (zond. mv.), z. o. *Port* m. *de lettre*.
POSTHOORN, POSTHOREN (-HOORNS, -HORENS), z. m. *Cornet* m. *de postillon*. ‖ (blas.) *Huchet*, m.
POSTILJON (-JONS), z. m. *Postillon*, m.
POSTILJONSHOORN, POSTILJONSHOREN (-HOORNS, -HORENS), z. m. *Zie* POSTHOORN.
POSTJONGEN, z. m. Postrijder. *Postillon*, m.
POSTKANTOOR (-TOREN), z. o. *Bureau* m. *de poste*, *poste* f. *aux lettres*.
POSTKAR, z. v. *Carriole* f. *de poste*.
POSTKOETS (-KOETSEN), z. v. *Diligence*, f., *coche*, m.
POSTLOOPER, z. m. *Postillon*, *courrier*, m.
POSTMEESTER, z. m. *Maître* ou *directeur* m. *de poste*.
POSTMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de maître* ou *de directeur de poste*.
POSTMERK, z. o. *Marque* f. *de la poste*.
POSTMIJL, z. v. *Lieue de poste*, *poste*, f.
POSTPAARD, z. o. *Cheval* m. *de poste*.
POSTPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier de poste*, *papier* m. *à lettres*.
POSTREIS, z. v. *Voyage* m. *par la poste*, *journée* f. *de poste*.
POSTRIJDER, z. m. *Postillon*, *courrier*, m.
POSTSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Paquebot*, *bateau-poste*, m.
POSTSCHUIT, z. v. *Zie* POSTSCHIP.
POSTSTATIE, z v., POSTSTATION, z. o. *Poste*, *station*, f., *relais*, m.
POSTTIJD, z. m. *Temps* m. *du départ de la poste*.
POSTTIJDING, z. v. *Nouvelle* f. *apportée par la poste*.
POSTUUR, z. o. Lichaamshouding. *Port*, *maintien*, m., *attitude*, *posture*, f. ‖ Beeld. *Figure*, *statue*, f.
POSTWAGEN, z. m. *Coche*, m., *diligence*, f.
POSTWEG (-WEGEN), z. m. *Route postale*, *grande route*, *grand' route*, f.
POSTWEZEN (zond mv.), z. o. *Administration* ou *direction* f. *des postes*, *affaires* f. pl. *concernant les postes*.
POSTZEGEL, z. o. *Timbre-poste*, m.
POT, z. m. *Pot*, m. ‖ — met twee ooren, *pot à deux anses*. ‖ IJzeren —, *pot de fer*. ‖ (prov.) De — verwijt den ketel, dat hij zwart is, *la pelle se moque du fourgon*. ‖ (prov.) Den hond in den — vinden, *venir trop tard pour dîner*. ‖ Maal. *Dîner*, *ordinaire*, m. ‖ Maat. *Pot*. ‖ (jeu.) *Enjeu*, m., *mise*, *poule*, *cave*, f. ‖ Den — winnen *of* trekken, *gagner la poule*. ‖ Spaarpot. *Tirelire*, f. ‖ Geld. *Argent*, m. ‖ (impr.) *Chapelle*, f.
POTAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre glaise*, *terre à potier*, *argile*, f.
POTAARDEN, bn. *De terre glaise*, *d'argile*.
POTAGE (-AGES), z. v. *Potage*, m., *soupe*, f.
POTAGEHOF (-HOVEN), z. m. *Jardin potager*, m.
POTASCH (zond. mv.), z. v. *Potasse*, f.
POTBAKKER, z. m. *Zie* POTTENBAKKER.
POTDEKSEL, z. o. *Couvercle* m. *de pot*.
POTEN, zw. w. b. *Planter*, *mettre en terre*. ‖ Aardappelen —, *planter des pommes de terre*. ‖ Visch in eenen vijver —, *empoissonner* ou *aleviner un étang*.
POTENTAAT, z. m. *Potentat*, m.
POTER, z. m. Hij, die poot. *Planteur* m. ‖ Aardappel. *Pomme* f. *de terre propre à être plantée*.
POTGELD (zond. mv), z. o. *Argent mignon*, m., *économies*, *épargnes*, f. pl., *boursicaut*, m.
POTGIETER, z. m. *Fondeur* m. *de pots*.
POTHENGSEL, z. o. *Anse* f. *de pot*. ‖ (blas.) *Cornière*, f.
POTHUIS, z. o. *Boutique* f. *où l'on vend de la poterie*. ‖ Kraam. *Échoppe*, *loge*, f. ‖ (prov.) Het zijn twee schoenlappers in één —, *ce sont deux têtes dans un bonnet*.
POTING (zond. mv.), z. v. *Action de planter*, *plantation*, f. ‖ — van visch, *empoissonnement*, m.
POTJE, z. o. *Petit pot*, m., *canette*, f. ‖ (fig.) Hij mag een — breken, *on lui passe beaucoup*. ‖ Spaarpotje. *Boursicaut*, m., *petites épargnes* ou *économies*, f. pl.
POTJESLATIJN (zond. mv.), z. o. *Latin* m. *de cuisine*.
POTKAAS, z. m. *en* v. *Fromage* m. *à la pie*.
POTKIJKER, z. m. (fig.) *Friand*, m.
POTLOOD (-LOODEN), z. o. *Plombagine*, *mine* f. *de plomb*. ‖ Potloodstift. *Crayon*, m.
POTLOODACHTIG, bn. *Crayonneux*.
POTLOODEN, zw. w. b. *Noircir avec de la mine de plomb*.
POTLOODSTIFT, z. v. *Crayon*, m.
POTMUSCH, z v. *Moineau* ou *passereau* m. *qui niche dans un pot*.
POTOOR (-OOREN), z o. *Anse* f. *d'un pot*.
POTPENNING, z. m. *Médaille* ou *pièce* f. *de monnaie rare*.
POTS (POTSEN), z. v. Poets. *Zie* POETS.
POTS (POTSEN), z. v. Muts. *Bonnet*, m.
POTSCHERF, z. v. *Têt*, *tesson*, m.
POTSCHRAAPSEL, z. o. *Gratin*, m.
POTSCHRA[P]PER, z. m. (pop.) *Culot*, *le dernier né* m. *d'une famille*.
POTSIERLIJK, bn. *Comique*.
POTSTUK, z. o. *Zie* POTPENNING.
POTTEBEZEM, z. m. Schrobber. *Frottoir*, *goret*, m.
POTTEKEN, z. o. *Zie* POTJE.
POTTEN, zw. w. b. *Amasser de l'argent*, *mettre de l'argent dans une tirelire*, *thésauriser*, *épargner*, *boursiller*.
POTTENBAKKER, z. m. *Potier*, m.
POTTENBAKKERIJ, z. v. *Céramique*, f., *art céramique*, *art* m. *du potier*. ‖ Pottenbakkerswinkel. *Boutique* f. *de poterie*. ‖ Plaats, waar men potten bakt. *Poterie*, f.
POTTENBAKKERSOVEN, z. m *Four* m. *de potier*.
POTTENBAKKERSWIEL, z. o. *Tour* m. *de potier*.
POTTENBAKKERSWINKEL, z. m. *Poterie*, f.
POTTENBANK, z. v. *Dressoir*, m.

s[T], z. v. *Armoire* f. *à vaisselle.*
AAM, z. v. *Boutique* ou *échoppe* f. *de*

GAZIJN, z. o. *Magasin* m. *de poterie.*
RKT, z. v. *Marché* m. *aux poteries.*
IIP (-SCHEPEN), z. o. *Bateau* m. *chargé*
ies.
IKEL, z. m. *Boutique* f. *de poterie.*
t. m. *Celui qui épargne* ou *qui amasse*
nt, thésauriseur, m.
, z. v. Deugnieterij. *Espièglerie*, f.
E, z. o. Boefje, guitje. *Petit coquin*,
m.
z. m. *Cachalot*, m.
. m. *Potée*, f.
, bn. *en* bw. *En forme de pot.*
T, z. v. *Tour* m. *de héler.*
zw. w. b. *Héler, arraisonner.* ‖ Een
, *héler un vaisseau.* ‖ Zijne sloepen
'd —, *appeler ses chaloupes.*
nd. mv.), z. v. *Magnificence, pompe,*
r, f., *apparat*, m.
, z. o. *Lit de parade, catafalque*, m.
D, z. o. *Statue*, f.
(-BOGEN), z. m. *Arc* m. *de triomphe.*
AAD, z. o. *Habits* m. pl. *de cérémonie.*
(-GRAVEN), z. o. *Mausolée*, m.
(-HANZEN), z. m. Pocher. *Fanfaron,*
rodomont, m.
TS (-KOETSEN), z. v. *Carrosse* m. *de pa-*
Zegewagen. *Char* m. *de triomphe.*
AAD, z. o. *Ornement triomphal*, m.
TSIE, z. v. *Triomphe*, m.
, z. v. *Hâbleuse*, f.
T, z. m. *Cortége*, m.
EN, z. m. *Zie* PRAALKOETS.
L, z. m. *Siége triomphal*, m.
, bn. *Qui aime l'ostentation, glorieux,*
ux, superbe.
IT (zond. mv.), z. v. *Ostentation, jac-*
, *amour* m. *du faste.*
v. Vaartuig. *Prame*, f.
ond. mv.), z. m. Prang, dwang. *Con-*
gêne, oppression, f.
ond. mv.), z. m. Gesprek. *Causerie*, f.,
aquet, entretien, propos, m. ‖ Gekke
— , *sornettes, sottises*, f. pl., *contes*,
Rede. *Discours*, f. ‖ Iemand aan den —
amuser qq.
RIG, bn. *Babillard, verbeux, bavard.* ‖
eiden. *Indiscret.*
z. m. *en* v. *Babillard*, m., *babillarde*, f.
AG, z. m. *en* v. *Zie* PRAATAL.
z. o. *Entretien familier*, m., *causerie*, f.
lsel. *Conte*, m. ‖ —s voor den vaak,
dormir debout.
R (-MOERS), z. v. *Babillarde, bavarde*, f.
, z. v. *Babillarde, bavarde, jaseuse*, f.
L, z. m. *Caquetoire*, f.
R (-VAARS), z. m. *Babillard, bavard*, m.
, bn. *Babillard, bavard.* ‖ Onbeschei-
liscret.
IT (zond. mv.), z. v. *Babil*, m. ‖ On-
enheid. *Indiscrétion*, f
ITIG, bn. *Zie* PRAATZIEK.
zw. w. o. (met *hebben*). Bedelen. *Men-*
euser. ‖ Schrapen. *Lésiner.*
z. m. *Mendiant*, m. ‖ Vrek. *Ladre*, m.
, z. v. *Mendiante*, f. ‖ Vrekkig wijf.
, f.
ond. mv.), z. v. *Magnificence, pompe,*
r, somptuosité, f., *faste, luxe, apparat*, m.
BOUW, z. o. *Édifice magnifique*, m.

PRACHTGEWAAD, z. o. *Habit* m. *de luxe* ou *de gala.*
PRACHTIG, bn. *Magnifique, pompeux, superbe, splendide, somptueux, fastueux.* ‖ —e stijl, *style magnifique*, m. ‖ —e kleederen, *habits superbes*, m. pl. ‖ bw. *Magnifiquement, pompeusement, splendidement, somptueusement.*
PRACHTIGHEID (zond. mv), z. v. *Zie* PRACHT.
PRACHTIG[LIJK], bw. *Zie* PRACHTIG.
PRACTIJK (zond. mv.), z. v. *Pratique*, f.
PRACTISCH, bn. *Pratique.*
PRAEFIX, z. o. *Préfixe*, m.
PRAEPARAAT, z. o. *Préparation*, f.
PRAEPAREEREN, zw. w. b. (chim.) *Préparer.*
PRAESENS (zond. mv.), z. o. *Présent*, m.
PRAESES (PRAESIDES), z. m. Voorzitter. *Président*, m.
PRAETOR (-TOREN), z. m. *Préteur*, m.
PRAETORSCHAP (zond. mv.), z. o. *Préture*, f.
PRAETUUR (zond. mv.) z. v. *Préture*, f.
PRAKTIJK, z. v. Handeling. *Pratique*, f. ‖ — eens advocaats, *clientèle* f. *d'un avocat.* ‖ —en, *intrigues, menées sourdes, pratiques*, f. pl.
PRAKTIZEEREN, zw. w. b. *Pratiquer, exercer, professer.* ‖ Uitvinden. *Inventer.* ‖ o. (met *hebben*). *Pratiquer.*
PRAKTIZIJN (-ZIJNS), z. m. *Praticien*, m. ‖ Procureur. *Procureur, avoué*, m. ‖ Zaakwaarnemer. *Agent* m. *d'affaires.*
PRALEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Paraître avec faste, briller, faire parade, ostentation* ou *gloire de.* ‖ Zij praalt met hare diamanten, *elle fait parade de ses diamants.* ‖ (fig.) Met iets —, *se vanter, se targuer* ou *se prévaloir de qc.*
PRALER, z. m. *Fanfaron, hâbleur, gascon, rodomont*, m.
PRALERIJ, z. v. *Fanfaronnade, jactance, vanterie. rodomontade, ostentation*, f.
PRAM, z. v. *Teton*, m., *mamelle*, f.
PRAMEN, zw. w. b. Prangen. *Presser, serrer.* ‖ Kwellen. *Tourmenter, opprimer, vexer.*
PRAMMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Téter, sucer, prendre le sein.*
PRANG, z. v. Kwelling. *Gêne*, f., *embarras*, m. ‖ Kwelling. *Vexation, oppression*, f. ‖ Neusprang. *Morailles*, f. pl., *caveçon*, m.
PRANGEN, zw. w. b. Dringen, knellen. *Serrer, presser, gêner.* ‖ (fig.) Kwellen. *Tourmenter, opprimer, vexer.* ‖ o. (met *hebben*). *Presser.* ‖ (mar.) *Pincer le vent.*
PRANGER, z. m. Halsijzer. *Carcan*, m. ‖ (man.) Neuspranger. *Morailles*, f. pl., *caveçon*, m. ‖ (menuis.) *Valet, sergent*, m. ‖ — eens molens, *arrêt* ou *frein* m. *d'un moulin.*
PRANGIJZER, z. o. Halsijzer. *Carcan*, m. ‖ (man.) Neuspranger. *Morailles*, f. pl., *caveçon*, m.
PRANGMOLEN, z. m. Dwangmolen. *Moulin banal*, m.
PRANGOVEN, z. m. Dwangoven. *Four banal*, m.
PRANGWORTEL, z. m. (bot.) Stalkruid. *Arrête-bœuf*, m.; *bugrane*, f.
PRAT, bn. *Orgueilleux, fier, hautain.* ‖ bw. *Orgueilleusement, fièrement, hautement, avec hauteur.*
PRATEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Causer.* ‖ Snappen. *Jaser, babiller.*
PRATER, z. m. *Causeur*, m. ‖ Snapper. *Babillard, bavard*, m.
PRATERIJ (zond. mv.), z. v. *Causerie*, f., *babil*, m.
PRATHEID (zond. mv.), z. v. *Fierté*, f., *orgueil*, m.
PRATSTER, z. v. Pruilster. *Boudeuse*, f.
PRATTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être fier, s'enorgueillir.* ‖ Pruilen. *Bouder, faire la mine.*
PRATTER, z. m. Pruiler. *Boudeur*, m.
PRATZIEKTE (zond. mv.), z. v. Kwijnende ziekte. *Maladie* f. *de langueur.*
PRAUW, z. v. Vaartuig. *Pirogue*, f.

PRAUWEL, z. v. *Gaufre mince*, f.
PRAUWELIJZER, z. o. *Gaufrier*, m.
PRAZELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Murmurer, marmotter.*
PRECIES, bn. Stipt, juist. *Précis, exact, juste.* ‖ bw. *Précisément, exactement, justement.*
PRECISIE (zond. mv.), z. v. *Précision*, f. ‖ *Zie* STIPTHEID, JUISTHEID.
PREDIKAMBT (zond. mv.), z. o. *Office de prédicateur* ou *de pasteur, ministère*, m.
PREDIKANT, z. m. *Prédicateur*, m. ‖ Protestantsche —, *pasteur, ministre protestant*, m.
PREDIKANTENVEREENIGING, z. v. *Réunion* f. *des ministres protestants.*
PREDIKANTSPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Place* f. *de ministre, de prédicateur* ou *de pasteur.*
PREDIKANTSTRAKTEMENT, z. o. *Revenus* m. pl. *de ministre* ou *de pasteur.*
PREDIKANTSWONING, z. v. *Maison* f. *du ministre* ou *du pasteur, presbytère*, m.
PREDIKATIE (–TIËN), z. v. (cath.) *Sermon, prône*, m. ‖ (protest.) *Prêche*, m
PREDIKDIENST, z. m. *Fonction* f. *de ministre, de pasteur* ou *de prédicateur.*
PREDIKEN, zw. w. b. *Prêcher, annoncer la parole de Dieu.* ‖ o. (met *hebben*). *Prêcher.* ‖ (fig.) Voor dooven —, *prêcher dans le désert.*
PREDIKER, z. m. *Prédicateur, prêcheur*, m. ‖ (bibl.) Ecclesiastes. *Ecclésiaste*, m.
PREDIKHEER (–HEEREN), z. m. *Dominicain*, m.
PREDIKHEERIN, z. v. *Dominicaine*, f.
PREDIKING (zond. mv.), z. v. *Action de prêcher, prédication*, f.
PREDIKSTOEL, z. m. Kansel. *Chaire*, f.
PREEK (PREEKEN), z. v. *Prêche, sermon, prône*, m.
PREEKBEURT, z. v. *Tour* m. *de prêcher.*
PREEKEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Zie* PREDIKEN.
PREEKER, z. m. *Zie* PREDIKER.
PREEKHEER (–HEEREN), z. m. *Zie* PREDIKHEER.
PREEKMANIER, z. v. *Zie* PREEKTRANT.
PREEKSTIJL, z. m. *Style* m. *de la chaire.*
PREEKSTOEL (–STOELEN), z. m. *Chaire*, f.
PREEKSTOELHEMEL, z. m. *Abat-voix*, m.
PREEKTOON (zond. mv.), z. m. *Ton* m. *de prédicateur.*
PREEKTRANT, z. m. *Manière* f. *de prêcher.*
PREEKWIJZE, z. v. *Zie* PREEKTRANT.
PREEUWEN, zw. w. b. *Escamoter, dérober, voler.*
PREFECT, z. m. *Préfet*, m.
PREFECTUUR, z. v. *Préfecture*, f.
PREI, z. v. (bot.) *Poireau, porreau*, m.
PRELAAT, z. m. *Prélat*, m.
PRELAATSCHAP (zond. mv.), z. o. *Prélature*, f.
PREMIE (–MIES, –MIËN), z. v. Belooning. *Récompense*, f. ‖ Prijs. *Prix*, m. ‖ (fin.) *Prime*, f. ‖ — van assurantie, *prime* f. *d'assurance.*
PRENT, z. v. *Estampe, image, figure, planche, gravure, taille-douce*, f.
PRENTEN, zw. w. b. Drukken. *Imprimer.* ‖ (fig.) *Inculquer, empreindre.*
PRENTENBOEK, z. o. *Livre* m *d'estampes* ou *d'images.*
PRENTENKRAAM, z. v. *Boutique* f. ou *échoppe d'estampes.*
PRENTENWINKEL, z. m. *Boutique* f. *d'estampes.*
PRENTER, z. m. Boekdrukker. *Imprimeur, typographe*, m.
PREPARATIEF, z. o. *Préparatif*, m.
PRESBYTERIAAN, z. m. *Presbytérien*, m.
PRESBYTERIAANSCH, bn. *Presbytérien.*
PRESBYTERIANISME, PRESBYTERIANISMUS (zond. mv.), z. o. *Presbytérianisme*, m.

PRESENNING (–NINGS), z. v. (mar.) *Prélart*, m.
PRESENT, z. o. Gift. *Présent, cadeau*, m.
PRESENT, bn. Tegenwoordig. *Présent.*
PRESENTATIE (zond. mv.), z. v. Aanbieding, voorstelling, vertooning. *Présentation*, f. ‖ — van Maria, *présentation de la Vierge.*
PRESENTEEREN, zw. w. b. Aanbieden, voorstellen, vertoonen. *Présenter.*
PRESENTIE (zond. mv.), z. v. Tegenwoordigheid. *Présence*, f.
PRESIDENT, z. m. Voorzitter. *Président*, m.
PRESIDENTSCHAP (zond. mv.), z. o. Voorzitterschap. *Présidence*, f.
PRESIDENTSHAMER, z. m. *Marteau* m. *du président.*
PRESIDENTSPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Place de président, présidence*, f.
PRESIDENTSSTOEL, z. m. *Siége* m. *de président.*
PRESSEN, zw. w. b. *Enrôler de force, presser.* ‖ Zeelieden —, *presser des matelots.*
PRESSER, z. m. *Enrôleur, presseur*, m.
PRESSING, z. v. *Action d'enrôler de force* ou *de presser, presse*, f., *enrôlement forcé*, m.
PRET (zond. mv.), z. v. *Plaisir, agrément, divertissement*, m., *joie*, f.
PRETENDENT, z. m. *Prétendant*, m.
PRETTIG, bn. *Plaisant, gai, divertissant, réjouissant.* ‖ bw. *Gaîment.*
PRETTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Plaisir, agrément*, m.
PREUTELAAR, z. m. *Marmotteur, grondeur*, m.
PREUTELAARSTER, z. v. *Marmotteuse, grondeuse*, f.
PREUTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Knorren. *Marmotter, gronder, grommeler, grogner.* ‖ Borrelen als kokend water. *Bouillonner.*
PREUTELGELD (zond. mv.), z. o. *Petite monnaie, menuaille*, f.
PREUTELIG, bn. *Grondeur, grogneur, chagrin.*
PREUTELING (zond. mv.), z. v. Geknor. *Murmure, grognement*, m. ‖ Het borrelen. *Bouillonnement*, m.
PREUTSCH, bn. Dapper. *Courageux, preux, vaillant.* ‖ Trotsch. *Fier, hautain.* ‖ Spijtig. *Dédaigneux, précieux, impertinent.* ‖ —e pop, *bégueule*, f. ‖ bw. Dapper. *Courageusement.* ‖ Trots. *Fièrement.* ‖ Spijtig. *Avec dédain.*
PREUTSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Fierté, arrogance, bégueulerie*, f.
PREUVE, z. v. Prove. *Prébende*, f.
PREVELAAR, z. m. *Marmotteur*, m.
PREVELAARSTER, z v. *Marmotteuse*, f.
PREVELARIJ, z. v. *Marmottage*, m.
PREVELEN, zw. w. b. *Marmotter, parler entre ses dents.* ‖ Een gebed —, *marmotter une prière.*
PREVELING (zond. mv.), z. v. *Marmottage, murmure*, m.
PREVELMIS, z. v. Gelezen mis. *Messe basse*, f.
PRIËEL (–ËELEN), z. o. *Berceau*, m.
PRIEGEL (zond. mv.), z. m. Slaag. *Coups* m. pl. *de bâton.*
PRIEGELEN, zw. w. b. *Battre, rosser, étriller, administrer des coups.*
PRIEGELING, z. v. *Action* f. *de battre* ou *de rosser.* ‖ Slaag. *Coups* m. pl. *de bâton, rossade*, f.
PRIEGELSTOK, z. m. *Gourdin, bâton*, m.
PRIEL, z. m. Nauwe doortocht. *Passage étroit*, m.
PRIEM, z. m. *Poinçon*, m. ‖ Wetpriem. *Fusil* m. *à aiguiser.* ‖ Moordpriem. *Poignard, stylet*, m. ‖ Els. *Alène*, f.
PRIEMEN, zw. w. b. *Piquer, percer avec un poinçon.* ‖ (fig.) *Causer une grande affliction à, percer le cœur de.*
PRIEMKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Genêt*, m., *genistelle*, f.
PRIEMMAKER, z. m. *Alénier*, m.

ZIG, bn. *En forme de poinçon* ou *de lêné.* ‖ (anat.) *Styloïde.*
z. m. *Prêtre*, m. ‖ (h. n.) *Grados*, m.
MBT (zond. mv.), z. o. *Prêtrise*, f., *sa-* m.
DOM (zond. mv.), z. o. *Prêtrise*, f., *sa-* m. ‖ Geestelijkheid. *Clergé*, m., *pré-* . pl.
S, z. v. *Prêtresse*, f.
EWAAD, z. o. *Habit de prêtre*, *vête- cerdotal*, m. ‖ Toog. *Soutane*, f.
IJK, bn. *Sacerdotal*, *presbytéral*, *cléri-* w. *D'une manière sacerdotale*, *clérica-*

CHAP (zond. mv.), z. o. *Prêtrise*, f., *e*, *ordre*, m. ‖ v. *Clergé*, *corps ecclé-* , *prêtres*, m. pl.
HOED, z. m. *Chapeau de prêtre*, *tri-* n.
r. Kreng. *Charogne*, f. ‖ Al wat ver- : is. *Tout ce qui est méprisable.* ‖ Slecht ensch. *Carogne*, *méchante femme*, f.
ZW. w. o. (met *hebben*). *Faire parade itation de*, *se pavaner*, *tirer vanité de*, ‖ Met schoone vruchten —, *étaler de ruits.*
m. Roem, lof. *Gloire*, f., *éloge*, m., , f. ‖ Belooning. *Prix*, m. ‖ Den — *of* wegdragen, *remporter le prix.* ‖ — loterij, *lot*, *gain* m. *à la loterie.* ‖ *Valeur*, f., *prix*, m. ‖ Vaste —, *prix* Te lage —, *vil prix.* ‖ Boven den —, *prix.* ‖ Tot welken — ook, *à quelque e ce soit.* ‖ Op elken —, *à tout prix.* — stellen, *mettre à prix.* ‖ Ergens — len, *apprécier qc.* ‖ (mar.) Buit. *Prise*, *ise*, f. ‖ Prijsschip. *Capture*, *prise*, f., *pris*, *bâtiment* m. *de bonne prise.* ‖ — *capturer*, *prendre.* ‖ — verklaren, *dé- de bonne prise.* ‖ (fig.) Eene stad aan keur der soldaten — geven, *livrer une pillage.* ‖ Zich zelven aan de ondeugd n, *s'abandonner* ou *se livrer au vice.* ‖ , *à l'envi*, *à qui mieux mieux.*
, bn. *Louable.*
RANT, z. m. *Prix-courant*, *tarif*, m.
K, bn. *Louable*, *digne d'éloge* ou *de* , *estimable.* ‖ bw. *Louablement.*
z. o. *Petit prix*, *bas prix*, m. ‖ Iets n — koopen, *acheter qc. à bas prix.* ‖ *tit compliment*, m., *petite louange*, f.
P, z. m. Wedstrijd. *Concours*, m.
ING, z. v. *Capture*, f.
P (–SCHEPEN), z. o. *Prise*, *capture*, f., *capturé*, m.
, z. v. *Sujet* m. *mis au concours.*
DEELING, z. v. *Distribution f. des prix.*
HANDELING, z. v. *Dissertation* f. *qui a pour le prix*, *qui a remporté le prix.*
HOOGING, z. v. *Hausse*, *augmentation* f.
.
MINDERING, z. v. *Baisse*, *diminution* ou *on* f. *de prix.*
AG, z. v. *Question* f. *proposée au con-*

TING, z. v. *Taxe*, f.
(*prees*, *geprezen*,) st. w. b. Loven, . *Louer*, *vanter*, *prôner*, *exalter*, *glori-* God —, *louer* ou *glorifier Dieu.* ‖ n. *Estimer*, *évaluer*, *priser.* ‖ Op prijs *Mettre à prix.* ‖ Achten, rekenen. *croire.* ‖ Ik prijs u gelukkig, *je vous estime heureux.* ‖ Zijne waren —, *faire valoir ses marchandises.* ‖ Zich —. *Se louer*, *se vanter.*

PRIJZENSWAARDIG, PRIJZENSWEERDIG, bn. *Zie* PRIJSELIJK.
PRIJZER, z. m. *Prôneur*, m. ‖ Schatter. *Commissaire-priseur*, m.
PRIK, z. m. Steekje. *Petite piqûre*, f., *petit coup* m. *porté avec une chose pointue.* ‖ — met een pennemes, *coup de canif.* ‖ Werktuig om te prikken. *Pointe*, f., *aiguillon*, m., *aiguillade*, f. ‖ Stok met eenen ijzeren —, *bâton* m. *avec une pointe de fer.* ‖ — eens tols, *bout* m. *de fer d'une toupie.* ‖ Hij gelijkt zijnen broeder op eenen —, *il ressemble à son frère comme deux gouttes d'eau.* ‖ Iets verstaan op eenen —, *entendre qc. parfaitement bien.* ‖ Aansporing. *Excitation* f.
PRIK, z. m. Visch. *Lamproie*, f. ‖ (prov.) Men moet de —ken levend houden, *il faut tenir les gens en haleine.*
PRIKKEL, z. m. *Instrument* m. *pour piquer*, *aiguillon*, m., *pointe*, *aiguillade*, f. ‖ (man.) *Valet*, m. ‖ Stekel. *Piquant*, m. ‖ — eener bij, *aiguillon d'une abeille.* ‖ (fig.) *Aiguillon.*
PRIKKELBAAR, bn. *Irritable*, *irascible.*
PRIKKELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Irritabilité*, *irascibilité*, *incitabilité*, f.
PRIKKELEN, zw. w. b. *Piquer*, *picoter.* ‖ Kittelen. *Chatouiller*, *titiller.* ‖ (fig.) Aanporren, aanzetten. *Exciter*, *pousser*, *aiguillonner*, *stimuler.* ‖ o. (met *hebben*). *Piquer.*
PRIKKELING, z. v. *Picotement*, m. ‖ Kitteling. *Chatouillement*, m., *démangeaison*, f. ‖ — der zenuwen, *irritation* f. *des nerfs.* ‖ (fig.) *Aiguillon*, m.
PRIKKEN, zw. w. b. *Piquer*, *picoter.* ‖ Aanporren. *Exciter*, *pousser*, *aiguillonner*, *stimuler.*
PRIKKING (zond. mv.), z. v. *Action de piquer* ou *de picoter*, *piqûre*, f., *picotement*, m.
PRIKSLEE (–SLEEËN), z. v. *Traîneau* m. *à glace qu'on fait avancer avec des bâtons ferrés.*
PRIKSTOK, z. m. *Aiguillon*, m., *aiguillade*, f.
PRIKTOL, z. m. *Toupie*, f.
PRIL, bn. Vroolijk. *Gai*, *vif*, *gaillard.* ‖ Frisch. *Vert*, *frais.*
PRIMAAT, z. m. *Primat*, m.
PRIMAATSCHAP (zond. mv.), z. o. *Crimatie*, f.
PRINCIPAAL, z. m. *Principal*, *régent*, *chef* m. *d'un collége*, m. ‖ (comm.) *Patron*, m. ‖ bw. *Principalement.*
PRINS (PRINSEN), z. m. *Prince*, m.
PRINSDOM, z. o. *Principauté*, f.
PRINSELIJK, bn. *De prince*, *princier.* ‖ bw. *En prince.* ‖ — leven, *vivre en prince*
PRINSELIJN, z. o. *Petit prince*, *principion*, *principule*, m.
PRINSENHOF (–HOVEN), z. o. *Cour* f. ou *palais* m. *d'un prince.*
PRINSENLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie* f. *de prince.*
PRINSENVLAG, z. v. *Pavillon* m. *du prince* (*d'Orange*).
PRINSES, z. v. *Princesse*, f.
PRINSESSE, z. v. (bot.) *Zie* PRINSESSEBOON.
PRINSESSEBOON (–BOONEN), z. v. (bot.) *Espèce* f. *de haricots nains.*
PRINSESSENBIER (zond. mv.), z. o. *Espèce f. de bière blanche.*
PRINSESSENKOEKJES, z. o. mv. *Petits biscuits sucrés*, m. pl.
PRINSJE, PRINSKEN, z. o. *Cetit prince*, *principion*, *principule*, m.
PRINT, z. v. *Zie* PRENT.
PRINTER, z. m. *Zie* PRENTER.

PRIOR (-ORS), z. m. *Prieur*, m.
PRIORES, PRIORIN, z. v. *Prieure*, f.
PRIORSCHAP (zond. mv.), z. o. *Prieuré*, m., *dignité* f. *de prieur*.
PRISEERDER, z. m. *Commissaire-priseur*, m.
PRISEEREN, zw. w. b. *Estimer, priser, évaluer, taxer*.
PRISEERING, z. v. *Estimation, prisée, évaluation, taxation*, f.
PRISMA (-MA's, -MATA), z. o. Kantzuil. *Prisme*, m.
PRIVAAT, z. o. Sekreet. *Privé*, m., *latrines*, f. pl., *lieux*, m. pl.
PRIVAAT, bn. Bijzonder, eigen. *Privé, particulier*.
PRIVILEGIE (-GIES, -GIËN,) z o. *Privilége*, m. ‖ Vrijdom. *Immunité, prérogative*, f.
PROBEEREN, zw. w. b. Beproeven. *Essayer, éprouver*.
PROBEERSEL, z. o. *Essai*, m.
PROBLEEM (-EMEN), z. o. *Problème*, m.
PROBLEMATIEK, PROBLEMATISCH, bn. *Problématique*. ‖ bw. *Problématiquement*.
PROCEDEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Intenter un procès*.
PROCEDURE (-DURES), z. v. *Procédure*, f.
PROCES, z. o. Rechtsgeding. *Procès*, m. ‖ Wijze, waarop iets toegaat of gedaan wordt. *Procédé*, m, *méthode*, f.
PROCESKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de procès*.
PROCESSIE (-SIES, -SIËN), z. v. *Procession*, f. ‖ In —, *processionnellement, en procession*.
PROCESSIEBOEK, z. o. *Processionnal*, m.
PROCESSIEF, bn. *Qui aime à intenter des procès, processif*.
PROCESSIESGEWIJZE, bw. *Processionnellement, en procession*.
PROCESSTUKKEN, z. o. mv. *Pièces* f. pl. *d'un procès*.
PROCES-VERBAAL, z. o *Procès-verbal*, m. ‖ Een — opmaken, *dresser* ou *faire un procès-verbal*.
PROCLAMATIE (-TIES, -TIËN), z. v. Bekendmaking, afkondiging. *Proclamation*, f.
PROCURATIE (-TIES, -TIËN), z. v. Volmacht *Procuration*, f.
PROCURATOR (-TORS, -TOREN), z. m. Gevolmachtigde. *Procurateur*, m.
PROCUREUR, z. m. *Procureur*, m. ‖ Pleitbezorger. *Avoué*, m.
PROCUREUR-GENERAAL (PROCUREURS-GENERAAL), z. m. *Procureur général*, m.
PROCUREURSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* ou *dignité* f. *de procureur, d'avoué*.
PROCUREURSKLERK, z. m. *Clerc* m. *d'avoué*.
PRODUCT, z. o. Opbrengst, beloop. *Produit*, m.
PROEF, z. v. *Essai*, m., *épreuve, expérience*, f. ‖ Iets op de — nemen, *prendre qc à l'essai*. ‖ De — nemen van iets, *essayer qc., faire l'expérience* ou *l'essai de qc.* ‖ Op de — stellen, *mettre à l'épreuve*. ‖ Physische —, *expérience de physique*. ‖ Proefblad. *Épreuve*, f. ‖ Eene — nazien, *corriger une épreuve*. ‖ (grav.) *Épreuve*. ‖ Bewijs. *Preuve, démonstration, marque*, f. ‖ —ven zijner behendigheid geven, *donner des preuves de son habileté*. ‖ Zijne — doen, *faire son coup* m. *d'essai*. ‖ (math.) *Preuve*, f. ‖ — van sterke dranken, *degré* m. *de force des boissons spiritueuses*. ‖ Staaltje. *Échantillon*, m., *montre*, f.
PROEFBLAD (-BLADEN), z. o. *Épreuve*, f.
PROEFDAGEN, z. m. mv. *Jours* m. pl. *d'épreuve*.
PROEFDOCHTER, z. v. *Novice*, f.
PROEFDRUK, z. m. *Épreuve*, f. ‖ (grav.) *Première épreuve*, f.
PROEFGAREN (zond. mv.), z. o. *Doilée*, f.
PROEFGEWICHT, z. o. *Étalon, poids échantillonné*, m.
PROEFGOUD (zond. mv.), z. o. *Or* m. *d'essai*.

PROEFJAAR, z. o. *Année* f. *d'épreuve* ou *de pr[illegible]bation*. ‖ —aren. Noviciaat. *Noviciat*, m.
PROEFJE, PROEFKEN, z. o. *Petite épreuve*, [illegible] *petit essai*, m. ‖ Staaltje. *Échantillon*, m.
PROEFLEPEL, z. m. (tech.) *Éprouvette*, f.
PROEFLEZER, z. m. *Correcteur*, m.
PROEFNAALDEN, z. v. mv. (orf.) *Touchaux*, m. pl [illegible] *aiguilles* f. pl. *d'essai*.
PROEFNEMING, z. v. *Essai*, m., *épreuve*, f. [illegible]
PROEFONDERVINDELIJK, bn. *Expérimental*. ‖ bw. [illegible] *Expérimentalement*.
PROEFPLAAT, z. v. (monn.) *Déneral*, m. ‖ (grav.) *Épreuve*, f.
PROEFRIT, z. m. *Course* f. *d'essai*. ‖ (man.) *Montre*, [illegible]
PROEFROL, z. v. (théât.) *Rôle* m. *de début*.
PROEFSCHAALTJE, z. o. *Balance* f. *d'essai, tré[illegible]chet*, m.
PROEFSTEEN (-STEENEN), z. m. Toetssteen. *Pier[illegible]* f. *de touche*.
PROEFSTUK, z. o. Staal. *Échantillon*, m. ‖ Pro[illegible] *Coup d'essai, début*, m ‖ Meesterstuk. *Che[illegible] d'œuvre*, m. ‖ — der kunst, *chef-d'œuvre* m. *de l'a[illegible]*.
PROEFTIJD (zond. mv.), z. m. *Noviciat, temps* [illegible] *du noviciat*. ‖ Leertijd. *Apprentissage*, m.
PROEFTUIG, z. o. *Éprouvette*, f.
PROEFWIJN (zond. mv.), z. m. *Essai* m. *de vin*.
PROESTEN, zw. w. o. (met *hebben*). Snuiven. *S[illegible]brouer*. ‖ (fam.) Niezen. *Éternuer*.
PROEVE, z. v. *Zie* PROEF.
PROEVEN, zw. w. b. Smaken. *Goûter*. ‖ Wijn [illegible], *déguster* ou *goûter du vin*. ‖ Beproeven. *Éprou[illegible]*. ‖ Onderzoeken. *Examiner*.
PROEVER, z. m. Lekkerbek. *Gourmet, friand*, [illegible]
PROFAAN, bn. *Profane*.
PROFANEEREN, zw. w. b. Ontheiligen, misbruik[illegible] *Profaner*.
PROFEET (-FETEN), z. m. *Prophète*, m.
PROFESSEN, zw. w. b. Zijne plechtige geloft[illegible] uitspreken. *Faire ses vœux*.
PROFESSIE, z. v. Kloostergelofte. *Profession*, f. ‖ Beroep. *Profession*, f.
PROFESSOR (-SORS, -SOREN), z. m. Leeraar. *Pr[illegible]fesseur*, m.
PROFESSORAAL, bn. *Professoral*.
PROFESSORAAT, z. o. Leeraarschap. *Professorat*, [illegible]
PROFETEEREN, zw. w. b. Voorzeggen, voorspelle[illegible] *Prophétiser, prédire*. ‖ o. (met *hebben*). *Prophéti[illegible]*
PROFETES, z. v. *Prophétesse*, f.
PROFETIE, z. v. Voorzegging. *Prophétie*, f.
PROFETISCH, bn. *Prophétique*. ‖ bw. *Prophétiq[illegible]ment, en prophète*.
PROFIJT, z. o. Voordeel. *Profit, avantage, gai[illegible]*, m., *utilité*, f.
PROFIJTELIJK, bn. Voordeelig. *Profitable, ava[illegible]tageux, utile*. ‖ bw. *Avantageusement, utileme[illegible], profitablement*.
PROFIJTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Utilité*, f. ‖ Spaarzaamheid. *Économie*, f.
PROFIJTERTJE, z. o. Zuinigje. *Binet, brûle-tout*, [illegible]
PROFIJTIG, bn. *en* bw. *Zie* PROFIJTELIJK.
PROFITEEREN, zw. w. b. Gebruiken. *Prendr[illegible], manger*. ‖ Ik heb geen stuk brood geprofiteer[illegible] *je n'ai pas mangé un morceau de pain*. ‖ [illegible] (met *hebben*). *Profiter, être utile*.
PROGRAMMA (-MA's), z. o. *Programme*, m.
PROL (zond. mv.), z. v. Appelbrij. *Marmelade* [illegible] *bouillie* f. *de pommes*.
PROLLIG, bn. *Pultacé, épais*.
PROMOTIE (-TIES -TIËN), z. v. Bevordering. *Pro[illegible]motion*, f.
PROMOTOR (-TORS), z. m. *Promoteur*, m.
PROMOVEEREN, zw. w. b. Bevorderen. *Promouvoir*.
PROMPT, bn. Vaardig. *Prompt*. ‖ bw. *Promptement*.

. m. Prul, vod. *Chiffon*, m.
ıKT, z. v. *Marché* m. *aux chiffons.*
d. mv.), z. m. Opschik. *Parade, pafaste, ornement*, m. ‖ Dwaze —, *ıre.* ‖ Te — staan, *être exposé à la* rispr.) Te — staan, *être mis au car*ʒ.) De — der jongelingen, *l'ornement ıre des jeunes gens.*
, z. m. *Petit-maître, élégant, dandy, ion*, m. ‖ Pruiler. *Boudeur*, m.
·, z. m. *Citrouille*, f.
z. o. *Lit* m. *de parade.*
ı, z. o. *Statue*, f.
JE, z. o. *Petite statue, statuette*, f.
:w. w. o. (met *hebben*). *Faire parade ı, tirer vanité de, briller.* ‖ Te — *ı exposé aux regards du public.* ‖ Met re[d]eren —, *se parer des dépouilles* ‖ Pruilen. *Bouder.* ‖ b. Versieren.

, z. m. Zie PRONKAARD.
z. v. *Parade, ostentation, vaine pa-*

, z. o. *Dandy*, m.
ıD, z. o. *Habit* m. *de cérémonie, de de gala.*
ıL (-WEELEN), z. o. *Bijou précieux*, ‖ (fig.) *Perle*, f., *ornement*, m. ‖ Zij ler vrouwen, *c'est la perle des femmes.*
z. v. *Montre*, f.
, z. m. *Pilori*, m.
), z. o. *Cheval* m. *de parade.*
ıD, z. o. *Parure*, f., *ornement*, m.
z. v. *Élégante, petite-maîtresse, co-* ‖ Pruilster. *Boudeuse*, f.
z. o. *Pièce* f. *d'ornement* ou *de parade*, m. ‖ Meesterstuk. *Chef-d'œuvre*, m. ‖ ıleerdheid, *trésor* m *de science.*
N, z. m. *Zie* PRAALWAGEN.
, z. o. *Ornement riche, ouvrage de bjet* m. *de luxe.*
z. v. *Salle* f. *d'exposition.*
ſ (zond. mv.), z. v. *Envie de briller*, ı, f., *amour* m. *du faste.*
:, z. m. Knoeier. *Bousilleur, gâte-* ‖ Kwanselaar. *Troqueur*, m.
, zw. w. b. Knoeien. *Bousiller, gâter.* 'en. *Troquer.*
.D (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *pour plaisirs.*
ıK (zond. mv.), z. o. *Bousillage*, m.
v. Buit. *Proie*, f., *butin*, m. ‖ Zich — werpen, *se jeter sur sa proie.* ‖ *en proie.* ‖ Ter — aan de wanhoop, *au désespoir.*
ı. v. *Prévôté*, f.
m. *Prévôt*, m.
P (zond. mv.), z. o. *Zie* PROOSDIJ.
Bouchon, tampon, bondon, m., *bonde*,) *Bourre*, f. ‖ (mar.) *Valet, bouchon, en* v. (fam) *Gros courtaud*, m., *per-sse et ramassée*, f.
z. m. Slokop. *Glouton, goinfre*, m.
, z. m. *Proposant, candidat*, m.
SPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Place* f. *'ant.*
z. o. *Propos, discours*, m.
ıW. w. b. *Bourrer, remplir, farcir.* ‖ —, *empâter* ou *engraisser des oies.* naag vol —, *se farcir l'estomac, s'em-*

SIETER, z. m. Klakkebus. *Canonnière*, f.
ER, z. m. *Tire-bourre*, m.

PROPVOL, bn. *Tout-à-fait plein, plein comme un œuf.*
PROSELIET, z. m. Nieuw bekeerde. *Prosélyte*, m.
PROSELIETENMAKER, z. m. *Celui qui fait des prosélytes.*
PROSELIETENMAKERIJ (zond. mv.), z. v. Bekeeringszucht. *Prosélytisme*, m.
PROSODIE, z. v. *Prosodie*, f.
PROSODISCH, bn. *Prosodique.*
PROSPECTUS, z. o. *Prospectus*, m.
PROSPUT, z. m. *Voirie, écorcherie*, f.
PROSSEN, zw. w. b. Kwellen. *Tourmenter.* ‖ Knoeien. *Bousiller.* ‖ Villen. *Écorcher, équarrir.*
PROT, z. m. (bas.) *Pet*, m.
PROTEST, z. o. *Protestation*, f. ‖ (comm.) *Protêt*, m.
PROTESTANT, z. m. *Protestant*, m.
PROTESTANTENDOM (zond. mv.), z. o. *Protestantisme*, m.
PROTESTANTISME, PROTESTANTISMUS (zond. mv.), z. o. *Protestantisme*, m.
PROTESTANTSCH, bn. *Protestant.* ‖ bw. *À la manière des protestants.*
PROTESTEEREN, zw. w. o. (met *hebben*) Zich verklaren tegen. *Protester.* ‖ (comm.) b. Eenen wissel —, *protester une lettre de change.*
PROTESTKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de protêt.*
PROTOCOL, z. o. *Protocole*, m.
PROTONOTARIS, z. m. *Protonotaire*, m.
PROTTEN, zw. w. o. (met *hebben*). (bas.) *Péter.*
PROTTER, z. m. (bas.) *Péteur*, m.
PROVE, z. v. *Prébende*, f., *bénéfice*, m.
PROVEBEZITTER, z. m. *Confidentiaire, custodinos*, m.
PROVENIER, z. m. *Prébendé, bénéficier*, m.
PROVENIERSHUIS, z. o. *Hospice* m. *où demeurent les prébendés.*
PROVIAND (zond. mv.), z. v. *Vivres*, m. pl., *provisions, munitions* f. pl. *de bouche.*
PROVIANDEEREN, zw. w. b. *Approvisionner, pourvoir de vivres* ou *de provisions, avitailler.*
PROVIANDEERING, z. v. *Approvisionnement, avitaillement*, m.
PROVIANDMEESTER, z. m. *Pourvoyeur, munitionnaire, avitailleur, commissaire des vivres, fournisseur, étapier*, m.
PROVIANDSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Vaisseau avitailleur*, m.
PROVIANDWAGEN, z. m. *Chariot chargé de vivres, caisson* ou *fourgon* m. *de vivres.*
PROVINCIAAL, bn. Gewestelijk. *Provincial.* ‖ —ale Staten, *États provinciaux*, m. pl. ‖ —ale raad, *conseil provincial*, m.
PROVINCIAAL, z. m. *Provincial*, m.
PROVINCIAALSCHAP (zond. mv.), z. o. *Provincialat*, m.
PROVINCIALISME, PROVINCIALISMUS (-ISMEN), z. o. *Provincialisme*, m.
PROVINCIE (-IES, -IËN), z. v. Gewest, landschap, wingewest. *Province*, f.
PROVINCIEHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois rouge* m. *pour la teinture.*
PROVISIE (-IES, -IËN), z. v. *Provision*, f. ‖ Bij —, *provisoirement, provisionnellement, préalablement.*
PROVISIEKAMER, z. v. *Chambre aux provisions, office, dépense*, f.
PROVISIEKELDER, z. m. *Sommellerie*, f., *cellier*, m.
PROVISIONEEL, bn. Voorloopig. *Provisoire, provisionnel, préalable.* ‖ bw. *Provisoirement, provisionnellement, préalablement.*
PROVOOST, z. m. *Prévôt*, m. ‖ Gevangenis. *Prison, salle* f. *d'arrêt, arrêts*, m. pl.
PROZA (zond. mv.), z. o. *Prose*, f.
PROZAÏSCH, bn. *Prosaïque.*
PROZAÏST, z. m. *Prosateur*, m.

PROZASCHRIJVER, z. m. *Prosateur*, m.

PRUIK, z. v. *Perruque*, f. ‖ m. Onderwetsch man. *Perruque.*

PRUIKEBOL, z. m. *Tête* f. *à perruque.*

PRUIKEDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *à perruque.*

PRUIKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Porter perruque.*

PRUIKENMAKER, z. m. *Perruquier*, m.

PRUIKENTIJD (zond. mv.), z. m. *Vieux temps*, m.

PRUIKENWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de perruquier.*

PRUIKERIG, bw. (fam.) *Antique.*

PRUIKERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Air antique, air guindé*, m.

PRUILACHTIG, bn. *Boudeur.*

PRUILEMUILEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bouder.*

PRUILEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bouder, faire la mine.*

PRUILER, z. m. *Boudeur*, m.

PRUILERIJ, z. v. *Bouderie*, f.

PRUILHOEK, z. m. *Boudoir*, m.

PRUILMOND, z. m. *en* v. *Boudeur*, m., *boudeuse*, f.

PRUILSTER, z. v. *Boudeuse*, f.

PRUIM, z. v. *Prune*, f. ‖ Wilde —, *prunelle*, f. ‖ Gedroogde —, *pruneau*, m. ‖ Tabakspruim. *Chique*, f. ‖ m. Pruimeboom. *Prunier*, m.

PRUIMARTSENIJ (zond. mv.), z. v. (pharm.) *Diaprun*, m.

PRUIMEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Prunier*, m ‖ Wilde —, *prunellier*, m.

PRUIMEBOOMGAARD, z. m. *Prunelaie*, f.

PRUIMEDANT, z. v. *Pruneau confit*, m.

PRUIMELAAR, z. m. *Zie* PRUIMEBOOM.

PRUIMEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Mâcher du tabac, chiquer.*

PRUIMENDRANK (zond. mv.), z. m. *Prunelet, ratafia* m. *de prunes*

PRUIMENSAP (zond. mv.), z. o. *Jus* m. *de prunes.*

PRUIMENTAART, z. v. *Tarte* f. *aux prunes.*

PRUIMEPIT, z. v. *Amande* f. *de prune.*

PRUIMER, z. m. *Mâcheur* m. *de tabac.*

PRUIMESTEEN, z. m. *Noyau* m. *de prune.*

PRUIMMOND, z. m. *Petite bouche, bouche mignonne, bouche* f. *en cœur.* ‖ Eenen — trekken, *faire la bouche en cœur.*

PRUIMPJE, z. o. *Petite prune*, f. ‖ Tabakspruimpje. *Chique*, f.

PRUIMTABAK (zond. mv.), z. v. *Tabac* m. *à chiquer.*

PRUISISCH-ZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide prussique*, m.

PRUL, z. v. Ding van geene waarde. *Babiole, bagatelle*, f., *colifichet, brimborion*, m. ‖ Dat zijn maar —len, *ce ne sont que des babioles.* ‖ Lomp, oude lap. *Chiffon*, m., *guenille, loque*, f. ‖ — van eenen vent, *vétilleur*, m., *mazette*, f., *homme* m. *de rien.*

PRULACHTIG, bn. *De nulle valeur, chétif, misérable.* ‖ bw. *Chétivement, misérablement.*

PRULDICHTER, z. m. *Rimailleur, poétereau, pauvre poëte*, m.

PRULLEMAN, z. m. *Vétilleur*, m., *mazette*, f., *homme* m. *de rien.*

PRULLENKAMER, z. v. *Décharge, pièce de décharge, chambre* f. *aux chiffons.*

PRULLENKAS[T], z. v. *Armoire* f. *aux chiffons.*

PRULLENKRAAM, z. v. *Friperie, boutique* f. *d'antiquailles, de vieilleries* ou *de fripier.* ‖ Hoop prullen. *Amas* ou *tas* m. *de chiffons.*

PRULLENMAKER, z. m. *Zie* PRULSCHRIJVER.

PRULLENMAND, z. v. *Panier* m. *aux chiffons.*

PRULLERIJ (zond. mv.), z. v. *Vieux chiffons*, m. pl., *vétilles*, f. pl.

PRULLIG, bn. *en* bw. *Zie* PRULACHTIG.

PRULSCHRIFT, z. o. *Écrit* m. *d'aucune valeur, bagatelle littéraire*, f., *avorton*, m.

PRULSCHRIJVER, z. m. *Écrivain misérable, pauvre auteur, auteur* m. *à la balle* ou *à la douzaine.*

PRULWERK, z. o. *Zie* PRULSCHRIFT.

PRUMELLE, z. v. *Brignole*, f.

PRUNEL, z. v. *Zie* PRUMELLE.

PRUT (zond. mv.), z. v. Wrongel. *Caillebotte, masse* f. *de lait caillé.* ‖ Dracht van 't oog. *Chassie*, f. ‖ — van walvischolie, *marc* m. *d'huile de baleine.*

PRUT, bw. Het is daar niet —, *il ne fait pas bon là.*

PRUTOOG (-OOGEN), z. o. *Œil chassieux*, m. ‖ z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les yeux chassieux.*

PRUTS (PRUTSEN), z. v. *Bagatelle, niaiserie*, f.

PRUTTELAAR, z. m. *Grondeur, grognard*, m.

PRUTTELAARSTER, z. v. *Grondeuse*, f.

PRUTTELARIJ, z. v. *Gronderie*, f.

PRUTTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Gronder, grogner, marmotter.*

PRUTTELIG, bn. *Grondeur, grogneur.*

PSALM, z. m. *Psaume*, m. ‖ Het boek der —en, *le livre des psaumes.*

PSALMBOEK, z. o. *Psautier*, m.

PSALMDICHTER, z. m. *Psalmiste*, m.

PSALMGEZANG, z. o. *Psalmodie*, f.

PSALMIST, z. m. *Psalmiste*, m

PSALMZANG, z. m. *Zie* PSALMGEZANG.

PSALMZINGER, z. m. *Celui qui chante des psaumes.*

PSALTER, z. o. *Recueil de psaumes, psautier*, m. ‖ (mus.) *Psaltérion*, m.

PST! tusschenw. *Pst! psitt!*

PUBLICATIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Publication*, f.

PUBLICEEREN, zw. w. b. *Publier.*

PUBLICIST, z. m. *Publiciste*, m.

PUBLICITEIT (zond. mv.), z. v. *Publicité*, f.

PUBLIEK, bn. *Public.* ‖ bw. *Publiquement.*

PUBLIEK (zond. mv.), z. o. *Public*, m. ‖ In het —, *en public, devant tout le monde.*

PUBLIKAAN, z. m. *Publicain*, m.

PUDDING, z. m. *Pouding*, m.

PUF (zond. mv.), z. v. (fam.) Lust, trek. *Envie, inclination*, f. ‖ Hij heeft er geene — op! *il n'en a aucune envie.*

PUFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Souffler.* ‖ b. Tarten. *Braver.*

PUFFERIG, bn. *Emphatique.*

PUFFERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Emphase*, f.

PUI, z. v. *Frontispice*, m. ‖ Stoep. *Perron, balcon*, m.

PUID, z. m. Kikvorsch. *Grenouille*, f.

PUIDAAL, z. v. *Barbote*, f.

PUIK (zond. mv.), z. o. *Élite, fleur, quintessence*, f. ‖ bn. *Excellent, exquis.*

PUIKDICHTER, z. m. *Poëte illustre, excellent poëte*, m.

PUIKER, z. m. Net. *Nasse*, f.

PUIKJE, z. o. *Zie* PUIK, z. o.

PUIKJUWEEL (-WEELEN), z. o. *Joyau, bijou précieux*, m. ‖ (fig.) *Perle*, f., *ornement*, m.

PUIKSCHILDER, z. m. *Peintre illustre*, m.

PUIKSIERAAD, z. o. *Le plus bel ornement*, m.

PUIKSTUK, z. o. Meesterstuk. *Chef-d'œuvre*, m.

PUIKWERK, z. o. *Chef-d'œuvre, ouvrage excellent*, m.

PUILADER, z. v. *Varice*, f.

PUILADERIG, bn. *Variqueux.*

PUILEN, zw. w. o. (met *hebben*). *S'enfler, se gonfler.* ‖ Uitkomen. *Sortir.* ‖ De oogen — hem uit het hoofd, *les yeux lui sortent de la tête.*

PUILOOG (-OOGEN), z. o. *Œil* m. *à fleur de tête.*

en v. *Personne* f. *qui a les yeux sail-*

ı, bn. *Exophthalmique.*
:w. w. b. *Poncer.*
ı (–STEENEN), z. m. *Pierre ponce, f.* ‖ *Pumite*, f.
.d. mv.), z. o. *Décombres*, m. pl., *gra-* . ‖ Grof —, *blocage*, m. ‖ Bouwval. f.
(zond. mv.), z. o. (bot.) *Chiendent*, m.
(–HOOPEN), z. m. *Monceau* ou *tas de es* ou *de gravois*, *abatis*, m. ‖ —en, f. pl., *débris*, m. pl.
v. *Pustule*, f., *bourgeon*, *bouton*, m. Eene — aan iets hebben, *avoir qc. en* .
:IG, PUISTIG, bn. *Bourgeonné, boutonné, es pustules, pustuleux.*
ID (zond. mv.), z. v. *Bourgeons*, m. pl.
ı. o. *Petit bouton*, m., *bube*, f.
n. Kikvorsch. *Zie* PUID.
z. m. *Zie* PUIDAAL.
v. Kruik, kan. *Cruche*, f., *pot*, *vase*, . ‖ Zuigkannetje. *Biberon*, m.
ER, z. m. *Buveur*, *biberon*, m.
zw. w. o. (met *hebben*). Drinken. *Boire, pinter, trinquer, hausser le coude.*
, z. o. *Petite cruche*, f.
zond. mv.), z. o. Buskruit. *Poudre*, f. *Poussière*, f.
ond. mv.), z. v. Pons. *Punch*, m. ‖ *bol* m. *de punch.*
s (–GLAZEN), z. o. *Verre* m. *à punch.*
ı, z. v. *Jatte* f. *à punch.*
ɔOP, PUNCHSTROOP (zond. [mv.), z. v. . *de punch.*
o. Wiskundig punt. *Point*, m. ‖ Van —, *de point en point.* ‖ Tijdpunt. *Point.* het — zijn te vertrekken, *être sur le* ı *partir.* ‖ Onderwerp. *Point.* ‖ — van *int d'honneur.*
v. Spits. *Pointe*, f. ‖ — eens degens, *l'une épée.* ‖ Iemand voor de — eischen n, *provoquer qq. en duel.* ‖ Leesteeken. m.
'IG, bn. *Pointu.*
EL, z m. *Grain-d'orge*, m., *hongnette*, f.
DJE, z. o. *Petite feuille pointue*, f., *bé-* m.
T, z. o. *Épigramme*, f.
TER, z. m. *Épigrammatiste*, m.
N, zw. w. b. *Pointer.* ‖ (grav., dess.) *er.* ‖ (mar.) De kaart —, *pointer la carte.*) *Faire la ponction.*
zw. w. b. *Faire une pointe à*, *rendre empointer.*
:, z. m. *Agrafe*, f.
ER, z. m. *Boucharde*, f.
VEEL, z. o. *Pic*, m.
bn. Spits, scherp. *Pointu*, *aigu.* ‖ (fig.) *Piquant*, *ingénieux*, *spirituel.* ‖ Nauw-stipt. *Précis*, *exact*, *ponctuel.* ‖ Net, :. *Propre*, *net.* ‖ bw. Nauwkeurig. *ient.* ‖ Snedig. *D'une manière piquante tuelle.* ‖ Net. *Proprement.*
ID (–HEDEN), z. v. Spitsheid. *État* m. *qui est pointu* ou *aigu.* ‖ Snedigheid. , m. ‖ Nauwkeurigheid. *Exactitude*, *s*, *ponctualité*, f. ‖ Netheid. *Propreté*, f.
:JK], bw. *Zie* PUNTIG, bw.
UK, z. v. *Aphorisme*, *apophthegme*, *bon*

m. *en* v. *Pupille*, m. *et* f.

PUREN, zw. w. b. Zuiveren. *Purifier.*
PURGATIE, (–TIES, –TIËN), z. v. *Purgation*, f., *purgatif*, m.
PURGEERDRANK, z. m. *Potion purgative* ou *laxative*, f., *purgatif*, m.
PURGEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se purger*, *prendre un purgatif.*
PURGEERMIDDEL, z. o. *Purgatif*, m.
PURGEERPOEIER, z. o. *Poudre purgative* ou *laxative*, f.
PURIST, z. m. *Puriste*, m.
PURISTERIJ (zond. mv.), z. v. *Purisme*, m.
PURITEIN, z. m. *Puritain*, m.
PURPER (zond. mv.), z. o. Kleur. *Pourpre*, m. ‖ Stof. *Pourpre*, f. ‖ Het — der kardinalen, *la pourpre des cardinaux.* ‖ Naar het — staan, *aspirer à la pourpre.*
PURPERACHTIG, bn. *Pourpré*, *purpuracé*, *purpurin.*
PURPEREN, bn. *De pourpre.* ‖ — mantel, *manteau* m. *de pourpre.*
PURPEREN, zw. w. b. *Teindre en pourpre.*
PURPERKLEED (–KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de pourpre.*
PURPERKLEUR (zond. mv.), z. v. *Pourpre*, m.
PURPERKLEURIG, bn. *Pourpré*, *couleur de pourpre*, *purpurin.*
PURPERKOORTS (zond. mv.), z. v. *Fièvre pourprée*, f, *pourpre*, m, *fièvre scarlatine*, *scarlatine*, f.
PURPERMOSSEL, z. v. *Zie* PURPERSLAK.
PURPERROOD, bn. *Rouge pourpré.*
PURPERSLAK, PURPERSLEK, z. v. *Conchyle*, *pourprier*, m.
PURPERVERF (zond. mv.), z. v. *Pourpre*, m.
PURPERVERVIG, bn. *Pourpré*, *couleur de pourpre*, *purpurin.*
PURPERVISCH, z. m. *Zie* PURPERSLAK. .
PUT, z. m. Kuil. *Cavité*, f., *creux*, m, *fosse*, f. *puits*, m. ‖ Eenen — graven, *creuser un puits.* ‖ Artesische —, *puits artésien*, m. ‖ (prov.) Den — dempen, als het kalf verdronken is, *fermer l'écurie quand les chevaux sont dehors.*
PUTDELVER, z. m. *Zie* PUTGRAVER.
PUTEMMER, z. m. *Seau à puiser*, *godet*, m.
PUTGALG, z. v. *Bascule*, f.
PUTGRAVER, z. m. *Celui qui creuse des puits*, *fossoyeur*, m.
PUTJE, z. o. *Petit puits*, m. ‖ — der kin, der wangen, *fossette* f. *du menton*, *des joues.*
PUTKETEN, z. v. *Chaîne* f. *de puits.*
PUTKOOI, z. v. *Zie* PUTKOUW.
PUTKOUW, z. v. *Cage* f. *de chardonneret.*
PUTMAKER, z. m. *Zie* PUTGRAVER
PUTRUIMER, z. m. *Cureur* m. *de puits.* ‖ Nachtwerker. *Vidangeur*, m.
PUTS (PUTSEN), z. v. (mar.) *Seau*, *seilleau*, m.
PUTSEN, zw. w. b. *Puiser avec un seau* ou *un seilleau.*
PUTSTEIGER, z. m. *Bascule* f. *de puits.*
PUTTEKEN, z. o. *Zie* PUTJE.
PUTTEN, zw. w. b. *Puiser.* ‖ (fig.) *Puiser.*
PUTTER, z. m. *Puiseur*, m. ‖ Distelvink. *Chardonneret*, m.
PUTTING (–TINGS), z. v. (mar.) *Gambe* f. *de hune.*
PUTWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de puits* ou *de source.*
PUTZWENGEL, z. m. *Bascule*, f.
PUUR, bn. *Pur.* ‖ bw. *Purement.* ‖ Gansch *Tout-à-fait*, *entièrement.*
PYRAMIDAAL, bn. *Pyramidal.* ‖ bw. *En pyramide.*
PYRAMIDE, z. v. *Pyramide*, f.

Q.

Men zoeke onder Kw *de woorden, die men onder* Qu *niet vindt.*

Q, z. v. Zeventiende letter van het alphabet. *Q*, m.
QUADRAAT, z. o. *Carré*, m || (impr.) *Cadratin*, m.
QUADRAATWORTEL, z. m. *Racine carrée*, f
QUADRANT, z. o. *Quart* m. *de cercle.*
QUADRATUUR (zond. mv.), z. v. *Quadrature*, f.
QUADREEREN, zw. w. b. *Cadrer.*
QUADRILLE (-LES), z. v. *Quadrille*, m.
QUADRILLEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Danser un quadrille.* || (mil.) *Se ranger en quadrille.* || (jeu) *Faire une partie de quadrille.*
QUADRUPEL, z. m. Munt. *Quadruple*, m.
QUAESTIE (-TIES, -TIËN), z. v. Vraag. *Question*, *f.
QUAESTIEUS, bn. *Incertain*, *douteux.*
QUAESTOR (-TOREN), z. m. *Questeur*, m.
QUAESTUUR (zond. mv.), z. v. *Questure*, f.
QUALIFICATIE (-TIES, -TIËN), z. v. Benaming, betiteling. *Qualification*, f.
QUALIFICEEREN, zw. w. b. Benoemen, betitelen. *Qualifier.*
QUALITEIT, z. v. Hoedanigheid. *Qualité*, f.
QUANTITEIT, z. v. Hoeveelheid, hoegrootheid. *Quantité*, f.
QUARANTAINE (zond. mv.), z. v. Proefdagen. *Quarantaine*, f.
QUARTERONE (-ONES), z. m. *en* v. Vierde pond, kwart honderd. *Quarteron*, m., *quarteronne*, f.
QUARTET, z. o. *Quatuor*, m.
QUARTO, z. o. *In-quarto*, m.
QUASI, bw. Als ware het, bijna. *Quasi.*
QUATERTEMPER, z. m. *Quatre-temps*, m. pl.
QUATRE-MAINS, z. v. *Quatre-mains*, m.
QUIËTISME (zond. mv.), z. o. *Quiétisme*, m.
QUIËTIST, z. m. *Quiétiste*, m.
QUININE, z. v. *Quinine*, f.
QUINQUAGESIMA, z. v. *Quinquagésime*, f.
QUINT, z. v. (mus.) *Quinte*, f.
QUINTAAL, z. o. *Quintal*, m.
QUINTESSENS (zond. mv.), z. v. *Quintessence*, f.
QUINTET, z. o. *Quintetto*, m.
QUI-PRO-QUO (-QUO'S), z. o. *Quiproquo*, m.
QUITANTIE (-TIES, -TIËN), z. v. Kwijtschrift. *Quittance*, f.
QUITEEREN, zw. w. b. *Acquitter.*
QUOTA (-TA'S), z. v. Aandeel. *Quote-part*, f.
QUOTIENT, z. o. (arith.) Uitkomst der deeling. *Quotient*, m.

R.

R, z. v. Achttiende letter van het alphabet. *R*, m.
RA (RAAS), z. v. (mar.) *Vergue*, *antenne*, f. || Groote —, *grande vergue.* || Blinde —, *vergue de civadière*, *vergue apiquée.*
RAAD, z. m. Beslissing. *Résolution*, *décision*, f. || Raadgeving. *Conseil*, *avis*, m. || Te rade worden, *prendre une résolution.* || — geven, *conseiller*, *donner conseil.* || Om — vragen, te rade gaan, *consulter*, *demander conseil à.* || — slaan, *consulter*, *délibérer.* || Buiten — zijn, ten einde — zijn, *ne savoir que faire*, *être désespéré.* || Middel. *Moyen*, *expédient*, *remède*, m., *ressource*, f. || — schaffen, *trouver remède.* || (prov.) Goede — is duur, *voilà un cas bien difficile.* || (prov.) Veel — weinig baat, *chaque moyen n'est pas utile.* || (prov.) Komt tijd, komt —, *la nuit porte conseil.* || Te — houden. Verzorgen. *Soigner.* || Iemand met — en daad bijstaan, *aider qq. de toutes ses forces.* || Raadsvergadering. *Conseil.* || De hooge —, *le grand conseil.* || — der ministers, *conseil des ministres.* || Den — vergaderen, *assembler le conseil.* || Raadgever. *Conseil*, *conseiller*, m. || Raadsheer, *Conseiller*, *membre* m. *d'un conseil.*
RAADGEVEND, bn. *Consultant*, *consultatif.* || — advocaat, *avocat consultant*, m. || —e stem, *voix consultative*, f.
RAADGEVER, z. m. *Conseiller*, m. || (pop.) *Conseilleur*, m.
RAADGEVING, z. v. *Conseil*, *avis*, m.
RAADHUIS, z. o. *Maison communale*, f, *hôtel* m. ou *maison* f. *de ville.*
RAADKAMER, z. v. *Chambre* f. *du conseil.*
RAADPENSIONARIS, z. m. *Grand pensionnaire*, m.
RAADPLEGEN, zw. w. b. *Consulter*, *demander conseil.* || Eenen advocaat —, *consulter un avocat.* || Zijn geweten —, *consulter sa conscience.* | o. (met (*hebben*). *Consulter*, *délibérer*, *conférer.* || — over eene zaak, *délibérer sur une affaire.* || Met zich zelven —, *se consulter.* | Raadplegende stem, *voix consultative.*
RAADPLEGER, z. m. *Consultant*, m.
RAADPLEGING, z. v. *Consultation*, *délibération*, *conférence*, f.
RAADSBESLUIT, z. o. *Résolution*, f., *décret* ou *arrêt* m. *du conseil.* || (fig.) *Résolution*, f, *décret*, m. || (hist. rom. et fr.) *Sénatus-consulte*, m.
RAADSEL, z. o. *Énigme*, f., *logogriphe*, m. | (fig.) *Énigme*, f., *mystère*, *problème*, m.
RAADSELACHTIG, bn. *Énigmatique*, *problématique*, *conjectural.* || bw. *Énigmatiquement*, *d'une manière ambiguë.*
RAADSELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est énigmatique*, *ambiguïté*, *obscurité*, f.
RAADSELBOEK, z. o. *Recueil* m. *d'énigmes.*
RAADSELWOORD, z. o. *Mot* m. *de l'énigme.*
RAADSHEER (-HEEREN), z. m. *Conseiller*, *membre* m.

nseil. ‖ Senator. *Sénateur, membre* m. *du*

EERLIJK, bn. *Sénatorial, sénatorien.*
LG (-SLAGEN), z. m. *Délibération*, f., *con-*
m.
AN (-LIEDEN), z. m. *Conseiller*, m.
ERGADERING, z. v. *Conseil*, m., *assemblée* f.
nseil.
AGEN (zond. mv.), z. o. *Consultation*, f.
AGER, z. m. *Consultant*, m.
AL, z. v. *Salle* f. *du conseil, conseil*, m.
AM, bn. *Salutaire, utile, convenable, op-*
, *expédient.* ‖ bw. *Utilement, convena-*
nt.
AMHEID (zond. mv.), z. v. *Utilité, conve-*
, *opportunité*, f.
LIG, bn. Wijs, verstandig. *Sage, ingé-*

. v. *Corbeau*, m. ‖ Jonge —, *corbillat*,
De raven krassen, *les corbeaux croassent.*
ov.) Het is eene witte —, *c'est un cor-*
blanc.
z. o. *Corbillat, petit corbeau*, m.
, z. m., RAAGHOOFD, z. o. *Houssoir*, m.
K, z. m. *Manche* m. *de houssoir.*
ond. mv.), z. v. *Action* f. *d'atteindre le*
Geluk. *Bonheur*, m. ‖ o. *Ornement, chef-*
e, m.
w. — slaan, *toucher.* ‖ Dat is —, *voilà*
touché.
. v. (anat.) *Fond* m. *du palais de la*

. v. Hark. *Râteau*, m.
K, z. m. (géom.) *Angle* m. *de contingence.*
N, z. v. (géom.) *Tangente*, f.
IT, z. o. (géom.) *Point* m. *d'attouchement*
contact.
. o. *Châssis*, m. ‖ Vensterraam. *Croisée*,
Vast —, *châssis dormant.* ‖ — eener
rs, *frisquette*, f. ‖ — eener zaag, *mon-*
d'une scie. ‖ Geraamte. *Squelette*, m.
ond. mv.), z. m. Raming. *Visée*, f. ‖ (vén.)
ade, f.
M (-BOOMEN), z. m. (tiss.) *Camperche*, f.
D (-LOODEN), z. o. *Contrepoids* m. *de*

G, z. v. *Scie* f. *à débiter.*
v. *Navette*, f. ‖ Knol. *Navet*, m.
ER, z. m. *Champ* m. *de navets.*
K, z. m. *Gâteau* m. *de navette.*
L (-KOOLEN), z. v. *Chou-rave*, m.
F (zond. mv.), z. o. *Feuilles* f. pl. *de*

E (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de navette.*
UT (zond. mv.), z. o. *Zie* RAAPOLIE.
D (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *de navette.*
n. Zeldzaam. *Rare.* ‖ Zonderling. *Singu-*
trange, bizarre. ‖ Hij vond dat zeer —,
trouva fort étrange. ‖ bw. *Rarement.* ‖
rling. *Singulièrement, étrangement.*
D (zond. mv.), z. v. *Rareté*, f. ‖ Zonder-
id. *Singularité*, f.
nd. mv.), z. m. *Radotage*, m.
, z. m. *Tapageur, criailleur, braillard,*
ur, m.
LEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du*
ou *du tapage, criailler, brailler.*
LEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Extravaguer,*
r, *être en délire, radoter, déraisonner.*
LER, z. m. *Radoteur*, m.
, z. m. *Zie* RAASBOL.
. v. Honigraat. *Rayon* m. *de miel.*
, z. m. (mar.) *Raban*, m.

RABARBER (zond. mv.), z. v. *Rhubarbe*, f. ‖ Witte —, *méchaocan*, m.
RABAT, z. o. *Plate-bande*, f. ‖ — in eenen tuin, *côtière*, f. ‖ — eens rijtuigs, *gouttière* f. *d'une voiture.* ‖ (comm.) Korting. *Rabais, escompte*, m. ‖ Vier ten honderd —, *rabais de quatre pour cent.*
RABATIJZER, z. o. *Calfat double*, m.
RABATREGEL (zond. mv.), z. m. *Règle* f. *d'escompte.*
RABATSCHAAF, z. v. *Guillaume* m. *à plate-bande.*
RABATTEEREN, zw. w. b. *Rabattre, escompter, déduire, faire un rabais.*
RABAUT, z. m. Schurk, boef. *Fripon, coquin, vaurien*, m.
RABAUTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire le coquin.*
RABAUTENSTUK, z. o. *Friponnerie, coquinerie*, f.
RABAUW, z. m. Appel. *Capendu, court-pendu*, m.
RABAUWAPPEL, z. m. *Zie* RABAUW.
RABAUWEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Pommier* m. *qui porte des capendus.*
RABBELAAR, z. m. *Bredouilleur*, m.
RABBELAARSTER, z. v. *Bredouilleuse*, f.
RABBELARIJ, z. v. *Bredouillement*, m.
RABBELEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Bredouiller.* ‖ o. (met *hebben*). Zwetsen. *Se vanter, hâbler.*
RABBELING (zond. mv.), z. v. *Bredouillement*, m. ‖ Gezwets. *Hâblerie, rodomontade*, f.
RABBELTAAL (zond. mv.), z. v. *Baragouin, jargon*, m.
RABBIJN, z. m. *Rabbin, docteur juif*, m.
RABBIJNENDOM (zond. mv.), z. o. *Rabbinisme*, m.
RABBIJNSCH, bn. *Rabbinique.*
RABBINIST, z. m. *Rabbiniste*, m.
RAD (RADEN, RADEREN, RADERS), z. o. *Roue*, f. ‖ As eens —s, *essieu* m. *d'une roue.* ‖ Velgen eens —s, *jantes* f. pl. *d'une roue.* ‖ (fig.) Iemand een — voor de oogen draaien, *duper, déconcerter* ou *désorienter qq., mener qq. par le nez.* ‖ (fig.) Een — slaan, *faire la roue.*
RAD, bn. *Prompt, alerte, agile, vite, rapide, leste.* ‖ bw. *Vite, promptement, rapidement, lestement.*
RADBRAKEN, zw. w. b. *Rouer, punir du supplice de la roue.* ‖ (fig.) *Estropier, tronquer, gâter.* ‖ Eene taal —, *écorcher une langue.* ‖ Eenen naam —, *estropier un nom.* ‖ Een werk —, *gâter un ouvrage.*
RADDIER, z. o. *Rotifère*, m.
RADDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* RADHEID.
RADELIJK, bn. Wijs, schrander. *Sage, ingénieux.*
RADELOOS, bn. *Désespéré.* ‖ bw. *Sans ressource, au désespoir.*
RADELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Désespoir, état désespéré*, m., *désolation*, f.
RADEN, (*ried* of *raadde, geraden*,) st. w. b. *Deviner, conjecturer.* ‖ Raad geven. *Conseiller.* ‖ Iemand ten beste —, *donner les meilleurs conseils à qq.*
RADENMAKER, z. m. *Charron*, m.
RADENMAKERIJ, z. v. *Charronnage*, m.
RADER, z. m. *Devineur*, m. ‖ Raadgever. *Conseiller*, m. ‖ (pop.) *Conseilleur*, m.
RADERBOOT (-BOOTEN), z. m. *en* v. *Bateau* m. *à roues.*
RADERKAS[T], z. v. *Tambour* m. *des auges.*
RADERWERK (zond. mv.), z. o. *Rouage*, m., *roues*, f. pl.
RADHEID (zond. mv.), z. v. *Vitesse, rapidité, agilité*, f. ‖ Groote — van tong, *faconde, grande volubilité* f. *de langue.*
RADICAAL, bn. *Radical.* ‖ bw. *Radicalement.*
RADICAAL, z. m. Persoon. *Radical*, m.
RADICAAL, z. o. Toelating. *Permission*, f.

Radijs, z. v. (bot.) *Radis, raifort*, m.

Radje (raadjes, radertjes), z. o. *Roulette, petite roue*, f.

Radnave, z. v. *Moyeu* m. *d'une roue.*

Radscheen (-schenen), z. v. *Bande* f. *de roue, bandage*, m.

Radschijf, z. v. *Zie* Radscheen.

Radschoen, z. m. *Sabot*, m.

Radspaak, Radspeek, z. v. *Rais, rayon* m. *d'une roue.*

Raduis, z. o. *Réduit*, m. ‖ Tooneel *Théâtre*, m.

Radvelge, z. v. *Jante*, f.

Radvormig, bn. *En forme de roue.* ‖ (bot.) *Rotacé.* ‖ (h. n.) *Rotulaire.*

Raf, z. v. (pêch.) *Raf*, m.

Rafel, z. v. *Éraillure*, f.

Rafelachtig, bn. *Qui s'effile, un peu éraillé.*

Rafelbord, z. o. Rijfelbord. *Roulette*, f.

Rafeldraad, z. m. *Fil effilé*, m., *éraillure*, f.

Rafelen, zw. w. b. *Effiler, érailler.* ‖ o. (met *zijn*). *S'effiler, s'érailler.* ‖ (met *hebben*). Rijfelen. *Jouer à la roulette.*

Rafeling (zond. mv.), z. v. *Éraillure*, f. ‖ Pluksel. *Charpie, effilure*, f. ‖ (mar.) Voorvloed. *Macrée*, f.

Rafelzijde (zond. mv.), z. v. *Soie effilée, effiloche, bourre de soie, étrasse*, f.

Raffelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Bredouiller.*

Raffinaderij, z. v. *Raffinerie*, f.

Raffinadeur, Raffineerder, z. m. *Raffineur*, m.

Raffineeren, zw. w. b. *Raffiner* (*le sucre*). ‖

Rag (zond. mv.), z. o. *Toile* f. *d'araignée.*

Ragebol, z. m. Raagbol. *Houssoir*, m.

Ragen, zw. w. b. *Ôter les toiles d'araignées avec un houssoir.*

Rager, z. m. *Celui qui ôte les toiles d'araignées.*

Rahout, z. o. (mar.) *Lisse* f. *de vibord.*

Rail (rails), z. v. Richel: *Rail*, m.

Rak, z. o. *Bout* m. *de chemin* ou *de rivière qui va presque droit, distance*, f. ‖ (fig.) — in den wind, *vent contraire* m. *sur l'eau.* ‖ Verlekbak. *Dressoir*, m. ‖ Roest. *Juchoir*, m. ‖ (mar.) *Racage*, m.

Rakbolletje, z. o. (mar.) *Raque*, f.

Rake, z. v. Hark. *Zie* Raak.

Rakel, z. m. *Fourgon, râble*, m.

Rakelen, z. w. b. Harken. *Râteler.*

Rakelijzer, z. o. *Zie* Rakel.

Rakelings, bw. *Tout contre, tout près, rasibus.*

Rakelstok, z. m. *Zie* Rakel.

Raken, zw. w. b. *Toucher, atteindre.* ‖ Het doel —, *atteindre le but.* ‖ Met de hand —, *toucher de la main.* ‖ (fig.) Bewegen, aandoen. *Toucher, affecter, émouvoir.* ‖ Betreffen. *Toucher, concerner, regarder.* ‖ Vermaagschapt zijn. *Toucher, appartenir par le sang.* ‖ Harken. *Râteler.* ‖ o. (met *zijn*). *Venir, parvenir* ou *atteindre à.* ‖ Dood —, *être tué, rester sur le champ de bataille.* ‖ Buiten westen —, *ne pas savoir où l'on est.* ‖ In brand —, *s'enflammer.*

Raket, z. o. Kaatstuig. *Raquette*, f.

Raket (zond. mv.), z. v. (bot.) *Roquette*, f. ‖ Edele —, *vélar, érysime*, m.

Raketbal, z. m. *Volant*, m.

Raketmaker, z. m. *Raquetier*, m.

Raketspel (-spelen), z. o. *Volant, jeu* m. *du volant.*

Raketten, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer au volant.*

Raking, z. v. *Action* f. *de toucher, attouchement*, m., *rencontre*, f.

Rakker, z. m. *Agent de police, archer, recors*, m. ‖ (fig.) *Vaurien, rustre*, m.

Rakketalie (-lies), z. v. (mar.) *Palan de racage, carguehaut*, m.

Rakketouw, z. o. (mar.) *Bâtard* m. *de racage.*

Rakketros, z. m. *Zie* Rakketouw.

Ralle, z. v. *Babillarde, bavarde, clabaudeuse*, f.

Rallen, zw. w. o. (met *hebben*). *Babiller, bavarder, clabauder, jaser.*

Ram, z. m. *Bélier*, m. ‖ (fig.) Wellusteling. *Débauché*, m. ‖ (astr.) *Bélier.*

Ramblok, z. m. *en* o. (mar.) *Blin*, m.

Ramen, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Viser.* ‖ Op het doelwit —, *viser au but.* ‖ Berekenen. *Évaluer approximativement, supputer.* ‖ Gissen. *Conjecturer.* ‖ Beramen. *Projeter, concerter.* ‖ Vaststellen. *Arrêter, fixer, déterminer.* ‖ Eenen dag —, *fixer un jour.*

Ramenas, z. v. (bot.) *Raifort*, m.

Raming, z. v. *Visée*, f ‖ Overslag. *Évaluation*, f. ‖ Gissing. *Conjecture*, f.

Rammeien, zw. w. b. *Battre, renverser* ou *enfoncer avec le bélier.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire jouer le bélier.*

Rammel (zond. mv.), z. m. (provinc.) *Carillon*, m.

Rammelaar, z. m. (h. n.) *Lapin mâle, rouquet*, m. ‖ Babbelaar. *Babillard*, m. ‖ Speeltuig. *Hochet*, m.

Rammelaarster, z. v. *Babillarde*, f.

Rammelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Sonner, faire du bruit.* ‖ (provinc.) Beieren. *Carillonner.* ‖ (fig.) Rallen. *Jaser, babiller, bavarder, clabauder, caqueter.* ‖ Los zijn. *Locher.* ‖ Het hoofd rammelt hem, *il est fou.* ‖ Ritsig zijn. *Être en rut* ou *en chaleur.*

Rammeling, z. v. *Bruit, tapage, cliquetis*, m. ‖ — der wapenen, *cliquetis* m. *des armes.* ‖ Gesnap. *Babil, bavardage, caquet*, m. ‖ (pop.) Slaag. *Volée* f. *de coups.*

Rammelkees (-keezen), z. m. (pop.) *Babillard*, m.

Rammen, zw. w. b. (mar.) *Bliner.*

Ramp, z. v. *Malheur, désastre, accident fâcheux*, m., *calamité*, f.

Rampaard, Rampeerd, z. o. (mar.) *Affût*, m.

*Rampeneeren, zw. w. b. Beschadigen. *Endommager.* ‖ Bespotten. *Railler.*

Rampgeval, z. o. *Calamité*, f., *malheur*, m.

Rampspoed, z. m. *Infortune, adversité, calamité*, f., *malheur*, m.

Rampspoedig, bn. *Infortuné, funeste, déplorable, désastreux, malheureux.* ‖ bw. *Malheureusement, déplorablement, désastreusement.*

Rampspoedig[lijk], bw. *Zie* Rampspoedig, bw.

Rampvol, bn. *Funeste, déplorable, malheureux.*

Rampzalig, bn. *Très-malheureux, accablé de malheurs, infortuné, misérable, funeste, fatal.* ‖ bw. *Malheureusement, misérablement, funestement, fatalement.* ‖ —e, z. m. *en* v. *Malheureux*, m., *malheureuse*, f.

Rampzaligheid (-heden), z. v. *État malheureux* ou *funeste*, m., *situation malheureuse*, f., *malheur*, m., *grande misère, calamité*, f. ‖ Eeuwige —, *damnation éternelle*, f.

Rampzalig[lijk], bw. *Zie* Rampzalig, bw.

Ramshoorn, Ramshoren (-hoorns, -horens), z. m. *Corne* f. *de bélier.*

Ramskop, z. m. *Tête* f. *de bélier.*

Ramsvacht, z. v. *Toison* f. *de bélier.*

Rand, z. m. *Bord*, m., *bordure*, f. ‖ — eens hoeds, *bord d'un chapeau.* ‖ Uitstekende —, *rebord*, m. ‖ Omgeslagen —, *ourlet*, m. ‖ — eens wouds, *lisière* f. *d'un bois.* ‖ — eens boeks, *marge* f. *d'un livre.* ‖ (fig.) Op den — des grafs, *sur le bord de la fosse.* ‖ (fig.) Op den — zijns verderfs staan, *être à deux doigts de sa ruine.* ‖ (monn.) — eener munt, *cordon* m. *d'une pièce de monnaie.* ‖ (mar.) — der mars, *guérite* f. ou *cercle* m. *de hune.*

, zw. w. b. *Border.* ‖ (monn.) *Carneler.*
met *hebben*). Overslaan. *Omettre, passer.*
[RIFT, z. o. *Note marginale*, f. ‖ (monn.)
le, f.
:WIJS, RANDSGEWIJZE, bw. *En rebord.*
t. m. *Rang, ordre*, m. ‖ Waardigheid.
é, qualité, f., *rang*, m. ‖ Man van —,
m. *de qualité.* ‖ — volgens dienstouder-
rang d'ancienneté.
ELING, z. v. (prat.) — der schuldeischers,
tion f. *des créanciers.*
IKKEN, zw. w. b. *Ranger, arranger, clas-*
isposer, régler. ‖ (gramm.) Rangschikkend
rd, *nombre ordinal*, m.
IKKING, z. v. *Classification*, f., *classe-*
ordre, arrangement, règlement, m., *ca-*
, disposition, f.
:HT (zond. mv.), z. v. *Ambition d'occuper*
ig élevé, prétention f. *à la préséance.*
:HTIG, bn. *Qui ambitionne un rang élevé,*
des prétentions à la préséance.
z. v. List. *Ruse*, f., *artifice, tour*, m.,
sourde, intrigue, f.
v. (bot.) Twijg. *Branche*, f. ‖ — des
laars, *sarment, pampre*, m. ‖ Scheut. *Jet,*
, bourgeon, scion, m., *pousse, vrille*, f.
bn. Tenger, dun. *Grêle, délié, mince,*
‖ Opgeschoten. *Effilé, élancé, fluet, svelte.*
. *Fin, subtil.* ‖ Bedrieglijk. *Trompeur.*
ITIG, bn. Listig. *Rusé, intrigant.* ‖ (bot.)
nteux.
, zw. w. o. (met *hebben*). *Pousser des*
ts.
ID (zond. mv.), z. v. Tengerheid. *Maigreur,*
tesse, f. ‖ Ranke gestalte. *Taille élancée*
lte, f.
bn. Listig. *Rusé, intrigant.* ‖ (bot.) *Sar-*
ux.
EN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du tin-*
re.
RK (zond. mv.), z. o. *Vignette*, f.
EL, z. v. (bot.) *Renoncule*, f. ‖ Dubbele
ronocule double. ‖ Wilde —, *grenouillette*, f.
ELBED, z. o. *Carré* m. *de renoncules.*
ELBOL, z. m. *Patte* f. *de renoncule.*
bn. Garstig. *Rance.* ‖ — worden, *rancir.*
z. m. Soldatentasch. *Havre-sac, sac*, m.
) Rug. *Dos*, m. ‖ Iemand wat op zijnen
ven, *rosser qq.* ‖ Buik. *Ventre*, m., *panse*, f.
(zond. mv.), z. m. Slaag. *Coups*, m.
:N, zw. w. b. (fig.) Afrossen. *Rosser,*
r.
NG, z. v. *Action* f. *de rosser.* ‖ Slaag.
, m. pl.
D (zond. mv.), z. v. Garstigheid. *Rancidité,*
ure, f.
bn. *Zie* RANS.
EID (zond. mv.), z. v. *Zie* RANSHEID.
, z. o. *Zie* RAN[T]SOEN.
, z. m. Kerkuil. *Chat-huant*, m.
OEN, z. o. Losgeld. *Rançon*, f., *rachat*, m.
:N, z. o. Hoeveelheid spijs *of* drank.
, f.
OENEEREN, zw. w. b. *Rançonner.* ‖ Los-
etalen. *Racheter.*
:NHOUT, z. o. (mar.) *Estain*, m.
. Rad, vlug. *Agile, alerte, prompt, vif,*
rapide. ‖ bw. *Agilement, promptement,*
rapidement, d'une manière alerte.
id. mv.), z. o. Schurft. *Gale, rogne, teigne*, f.
.) Jan — en zijn maat, *la canaille, la*
ce, la lie f. *du peuple.* ‖ Roof eener
. *Croûte*, f.

RAPALJE (zond. mv.), z. o. *Racaille, canaille*, f.
RAPÉ (zond. mv.), z. v. *Tabac à priser, râpé*, m.
RAPEN, zw. w. b. *Amasser, ramasser, recueillir.*
‖ Naar zich halen. *Recueillir, tirer à soi.* ‖
(fig.) Hij doet niets dan — en schrapen, *il ne*
tâche que d'amasser du bien. ‖ Koorn — *of*
nalezen, *glaner.*
RAPHEID (zond. mv.), z. v. *Agilité, vitesse, rapi-*
dité, promptitude, f.
RAPIER, z. o. Zijgeweer. *Rapière, épée*, f.
RAPIERBAND, RAPIERGORDEL, z. m. *Ceinturon*, m.
RAPPIG, bn. *Galeux, rogneux.*
RAPPIGHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *Gale*, f. ‖
Zie RAPHEID.
RAPPORT, z. o. *Rapport*, m.
RAPSCH, bn. *Zie* RAP.
RAPUNSEL, z. v. (bot.) *Raiponce*, f.
RAREKIEK, z. m. *Zie* KIJKKAST.
RARIGHEID (-HEDEN), z. v. *Rareté*, f.
RARING, z. m. (mar.) *Anneau* m. *de vergue.*
RARITEIT, z. v. *Rareté, curiosité*, f., *objet rare*, m.
RARITEITENKAMER, z. v. *Cabinet* m. *de curiosités.*
RARITEITENKAS[T], z. v. *Armoire* f. *aux curiosités.*
RAS, z. o. Kleedingstof. *Ras*, m.
RAS, z. o. Geslacht. *Race, espèce*, f. ‖ Het blanke
—, *la race blanche* ou *caucasienne*, f. ‖ Ge-
broed. *Race, engeance*, f. ‖ Paard van een goed
—, *cheval* m. *de bonne race.*
RAS, z. o. Draaikolk. *Tournant, gouffre*, m.
RAS, bw. *Promptement, rapidement, vite.* ‖ Weldra.
Bientôt.
RASCH, bn. *Agile, alerte, rapide, prompt, véloce.*
RASCHHEID (zond. mv.), z. v. *Agilité, rapidité,*
vitesse, promptitude, célérité, f.
RASJES, bw. *Promptement, vite.*
RASP, z. v. *Râpe*, f. ‖ (chir.) Beenvijl. *Rugine*, f.
RASPEN, zw. w. b. *Râper.* ‖ Brood —, *chapeler*
du pain. ‖ Tabak —, *râper du tabac.*
RASPER, z. m. *Râpeur*, m.
RASPHUIS, z. o. *Maison* f. *de force.*
RASPHUISBOEF, z. m. *Forçat*, m. ‖ Deugniet.
Garnement, fripon, m.
RASPING (zond. mv.), z. v. *Action de râper*, f.,
râpage, m.
RASPVIJL, z. v. IJzervijl. *Lime carrée*, f., *car-*
reau, m. ‖ Houtvijl. *Râpe*, f. ‖ Rondvijl.
Rifloir, m.
RASPZAAG, z. v. *Scie double*, f.
RAS[SCHELIJK], bw. *Zie* RAS, bw.
RASSEN, bn. *Fait de ras, de ras.*
RASTEEL (-TEELEN), z. o. Ruif. *Râtelier*, m.
RASTERWERK (zond. mv.), z. o. *Treillage, gril-*
lage, m.
RAT, z. v. (h. n.) Rot. *Rat*, m. ‖ Egyptische —,
ichneumon, m. ‖ Witte —, *rat blanc, mulot*, m.
‖ (prov.) De — is in de val, *la bécasse est*
bridée. ‖ (prov.) Hij is zoo kaal als eene —,
il est gueux comme un rat d'église. ‖ (fig.)
Oolijke —, *fine mouche*, f.
RATEL, z. m. *Crécelle*, f. ‖ v. *Zie* HONIGRAAT.
RATELAAR, z. m. Snapper. *Babillard, bavard*, m.
‖ (bot.) Klaterabeel. *Tremble*, m.
RATELAARSTER, z. v. *Babillarde*, f.
RATELABEEL (-ABEELEN), z. m. *Tremble*, m.
RATELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du bruit*
avec une crécelle, sonner la crécelle. ‖ (fig.)
Snappen. *Babiller, bavarder, jaser.*
RATELING (zond. mv.), z. v. *Bruit* m. *de la cré-*
celle. ‖ Gesnap. *Babil, caquet*, m.
RATELMAN, z. m. *Zie* RATELWACHT.
RATELMOND, z. m. *Babillard, bavard, jaseur*, m.
RATELSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de crécelle.*
RATELSLANG, z. v. *Serpent à sonnettes, crotale*, m.

Ratelwacht, z. v. *Garde* f. *de nuit.* ‖ m. *Guet, crieur* m. *de nuit.*
Ratijn (zond. mv.), z. o. Stof. *Ratine*, f.
Ratijnen, bn. *De ratine.*
Rationalisme, **Rationalismus** (zond. mv.), z. o. *Rationalisme*, m.
Rationalist, z. m. *Rationaliste*, m.
Rationeel, bn. *Rationnel.* ‖ bw. *D'une manière rationnelle.*
Ratje z. o. *Petit rat, raton, ratillon*, m. ‖ (fig.) Oolijk —, *petit espiègle*, m.
Ratouw, z. o. (mar.) *Corde* f. *de vergue.*
Rattenhol (-holen), z. o. *Nid* m. *de rats.*
Rattenklem, **Rattenknip**, z. v. *Ratière*, f.
Rattenkruit (zond. mv.), z. o. *Arsenic blanc*, m., *mort* f. *aux rats.*
Rattenkruitachtig, bn. (pop.) *Arsenical.*
Rattennest, z. o. *Nid* m. *de rats.*
Rattenval, z. v. *Ratière*, f.
Rattenvanger, z. m. *Preneur* m. *de rats.*
Rattestaart, **Rattesteert**, z. v. *Queue* f. *de rat.*
Rattevel, z. o. *Peau* f. *de rat.*
Rattig, bn. (pop.) *Sâle, déguenillé.*
Rauw, bn. Niet gekookt, niet bereid. *Cru, qui n'est pas cuit.* ‖ — vleesch, *viande crue*, f. ‖ —e vruchten, *fruits crus*, m. pl. ‖ (méd.) —e vochten, *humeurs crues*, f. pl. ‖ Van het vel ontbloot. *Écorché.* ‖ (fig.) Ruw, hard. *Cru, rude.* ‖ Onbeleefd. *Brutal, malhonnête.* ‖ bw. *Crûment.* ‖ Ruw. *Rudement.* ‖ Onbeleefd. *Malhonnêtement.*
Rauwachtig, bn. *Un peu cru.*
Rauwachtigheid (zond mv.), z. v. *Crudité*, f.
Rauw[elijk], bw. *Zie* **Rauw**, bw.
Rauwharig, bn. *Velu, à long poil.*
Rauwheid (zond. mv.), z. v. *Crudité*, f.
Rauwigheid (zond. mv.), z. v. *Crudité*, f. ‖ (méd.) — der vochten, *crudité des humeurs.* ‖ —heden in de maag, *crudités d'estomac.*
Ravelijn, z. o. (fortif.) *Ravelin*, m., *demi-lune*, f.
Ravenaard (zond. mv.), z. m. *Naturel* m. *des corbeaux.* ‖ (fig.) *Conduite dénaturée* f. *des parents envers leurs enfants.*
Ravenaas (zond. mv.), z. o. Kreng. *Charogne*, f. ‖ (fig.) Galgebrok. *Pendard, scélérat*, m.
Ravengekras (zond. mv.), z. o. *Croassement* m. *des corbeaux.*
Ravenkost (zond. mv.), z. m. Kreng. *Charogne*, f.
Ravennest, z. o. *Nid* m. *de corbeaux.*
Ravenzwart, bn. *Noir comme un corbeau, noir comme jais, très-noir.*
Ravijn, z. o. *Ravin*, m.
Ravotster, z. v. *Celle qui folâtre d'une manière bruyante, celle qui fait du tintamarre.*
Ravotten, zw. w. o. (met *hebben*). *Folâtrer d'une manière bruyante, faire du tintamarre, tintamarrer.*
Ravotter, z. m. *Celui qui folâtre d'une manière bruyante, qui fait du tintamarre, tapageur*, m.
Razeil, z. o. (mar.) *Voile carrée, voile* f. *à vergue.*
Razelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* **Raaskallen**.
Razen, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du bruit, du tapage* ou *du tintamarre, tintamarrer, tempêter, pester, criailler.* ‖ Raaskallen. *Extravaguer, délirer.*
Razend, bn. Woedend. *Furieux, furibond, forcené.* ‖ — worden, *enrager, devenir enragé.* ‖ Dol. *Enragé.* ‖ —e hond, *chien enragé*, m. ‖ —e koorts, *fièvre accompagnée de délire.* ‖ Hevig. *Violent.* ‖ —e pijn, *douleur violente*, f. ‖ bw. *Furieusement, avec furie.* ‖ (fam.) Buitengewoon. *Extrêmement, excessivement, furieusement.*
Razende, z. m. *Furieux, furibond, enragé, forcené*, m.
Razer, z. m. Razende. *Furieux, furibond*, m. ‖ Geruchtmaker. *Tapageur, criailleur*, m.
Razerij, z. v. *Zie* **Razernij**.
Razernij, z. v. *Fureur, rage, manie, frénésie*, f., *délire furieux*, m., *démence*, f. ‖ Dolheid. *Rage*, f. ‖ Dwaasheid. *Folie, sottise*, f. ‖ Godin. *Furie, Euménide*, f.
Razijn, z. v. *Zie* **Rozijn**.
Reaal, z. m. Muntstuk. *Réal*, m.
Reagens (-gentia), z. o. *Réactif*, m.
Realiseeren, zw. w. b. Verwezenlijken, tot geld maken. *Réaliser.*
Realisme, **Realismus** (zond. mv.), z. o. *Réalisme*, m.
Realist, z. m. *Réaliste*, m.
Realistisch, bn. *Réaliste.* ‖ bw. *En réaliste.*
Rebel, z. m. Muiteling. *Rebelle*, m.
Rebelleeren, zw. w. o. (met *hebben*). Muiten. *Se rebeller, se révolter, devenir rebelle.*
Rebellie (zond. mv.), z. v. Oproer, muiterij. *Rébellion, révolte*, f.
Rebellig, bn. *Rebelle.*
Rebelligheid (zond. mv.), z. v. Oproerigheid. *Rébellion, révolte*, f.
Rebelsch, bn. Oproerig, muitziek. *Rebelle.*
Recenseeren, zw. w. b. *Critiquer.*
Recensent, z. m. Boekbeoordeelaar. *Critique*, m.
Recensie (-sies, -siën), z. v. Beoordeeling. *Critique*, f.
Recepis, z. v. Ontvangbewijs. *Récépissé*, m.
Recept, z. o. (méd.) Voorschrift. *Recette, ordonnance* f. *du médecin.* ‖ Het — des dokters volgen, *suivre l'ordonnance du médecin.*
Receptenboek, z. o. *Livre* m. *de recettes.*
Receptie (-ties, -tiën), z. v. Onthaal. *Réception*, f.
Recht, bn. Niet krom. *Droit.* ‖ —e weg, *chemin droit*, m. ‖ —e boom, *arbre droit*, m. ‖ —e lijn, *ligne droite*, f. ‖ Erfgenaam in —e lijn, *héritier* m. *en ligne directe.* ‖ (math.) Loodrecht. *Perpendiculaire.* ‖ —e hoek, *angle droit*, m. ‖ Waarachtig. *Vrai, véritable.* ‖ De —e manier, *la véritable manière*, f. ‖ Het —e woord, *le vrai mot*, m. ‖ Juist. *Juste, droit.* ‖ Nauwkeurig. *Exact.* ‖ Billijk. *Juste, équitable.* ‖ —e neef, *cousin germain*, m. ‖ —e zijde eener stof, *endroit* m. *d'une étoffe.* ‖ bw. *Droit.* ‖ — gaan, *marcher droit.* ‖ — staan, *se tenir debout.* ‖ — door, *droit, tout droit.* ‖ — zoo, *tout juste, fort bien.* ‖ — aan, *tout droit.* ‖ — over het stadhuis gelegen, *situé vis-à-vis de l'hôtel de ville.* ‖ Te —, *conforme au bon droit, à juste titre, à bon droit, justement.* ‖ Te — brengen. Op den weg brengen. *Mettre sur la voie.* ‖ Te — brengen. Regelen. *Arranger.* ‖ Te — komen. Den weg vinden. *Trouver le chemin.* ‖ Te — komen. Gelukken. *Réussir.* ‖ De brief is niet te — gekomen, *la lettre n'est pas parvenue à son adresse.* ‖ Te — komen met iemand, *s'entendre bien avec qq.* ‖ — van pas, *bien à propos, bien à point.*
Recht, z. o. *Droit*, m., *justice*, f. ‖ Goddelijk —, *droit divin.* ‖ Menschelijk —, *droit humain.* ‖ Gemeen —, *droit commun.* ‖ Natuurlijk —, *droit naturel.* ‖ Burgerlijk —, *droit civil.* ‖ Romeinsch —, *droit romain.* ‖ — der volken, *droit des gens.* ‖ Geestelijk —, *droit canon.* ‖ In de —en studeeren, *étudier le droit.* ‖ Hoogleeraar in de —en, *professeur de droit.* ‖ — van eigendom, *droit de propriété.* ‖ — van eerstgeboorte, *droit d'aînesse.* ‖ Verkregen —, *droit acquis.* ‖ Iemand — laten wedervaren, *faire droit à qq.* ‖ Met alle —, *de plein droit.* ‖

—, *à bon droit.* ‖ Tegen alle —, *injus-*
, *à tort.* ‖ Zijn — laten varen, *aban-*
ses droits, renoncer à ses droits. ‖
—en handhaven, *soutenir, défendre ses*
] — van leven en dood, *droit de vie*
mort. ‖ — op iets hebben, *avoir droit à*
(prov.) Waar niets is, verliest de keizer
, *où il n'y a rien le roi perd ses droits.*
— en de rede aan zijne zijde hebben,
pour soi le droit et la raison. ‖ Recht-
Tribunal, m., *justice,* f. ‖ Voor het —
, *appeler* ou *citer en justice.* ‖ Iemand
et — roepen, *poursuivre qq. devant les*
ux. ‖ Belasting. *Droit, impôt,* m. ‖ In-
gaande —en, *droits d'entrée et de sortie.*
—en betalen, *payer les droits.*
NK, z. v. Gerechtshof. *Tribunal,* m.,
de justice. ‖ — van eersten aanleg,
l de première instance. ‖ Iemand voor
dagen, *traduire qq. devant le tribunal.*
et. *Dressoir, buffet,* m.
EK, z. o. *Livre* m. *de droit.*
G (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *d'audience.*
AAD, z. m. *Bougran,* m.
AADS, bw. *De droit fil.*
, zw. w. b. Recht maken. *Redresser,*
, *rendre droit.* ‖ (jurispr.) Rechtspreken.
‖ Openlijk straffen. *Justicier, exécuter.*
dood brengen. *Mettre à mort, exécuter.*
en misdadiger —, *exécuter un criminel.*
(met *hebben*). Met iemand —, *plaider*
qq.
, zw. w. b. Opdisschen. *Servir, placer*
s sur la table.
, z. m. *Juge,* m.
ARM, z. m. *Bras droit,* m. ‖ (blas.)
chère, m.
BEEN (–BEENEN), z. o. *Jambe droite,* f.
DUIM, z. m. *Pouce droit,* m.
HAND, z. v. *Main droite, droite,* f. ‖
, *à droite.*
KANT (zond. mv.), z. m. *Côté droit,* m.,
f.
LIJK, bn. *Judiciaire, juridique.* ‖ bw.
irement, juridiquement.
MOUW, z. v. *Manche droite,* f.
OEVER, z. m. *Rive droite,* f.
OOG (–OOGEN), z. o. *Œil droit,* m.
AMBT, z. o. *Fonctions* f. pl. *de juge.*
SCHAP (zond. mv.), z. o. *Zie* RECHTERS-

STOEL, z. m. *Siége* m. *de juge.* ‖ Recht-
Tribunal, m. ‖ — Gods, *tribunal de*

VLEUGEL, z. m. *Aile droite,* f.
VOET, z. m. *Pied droit,* m.
ZIJDE, z. v. *Côté droit,* m.
AARD, bn. Rechtschapen. *Honnête, loyal.*
LOOVIG, bn. Rechtzinnig. *Orthodoxe.* ‖
une manière orthodoxe.
LOOVIGE, z. m. *Orthodoxe,* m.
LOOVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Ortho-*
f.
LOOVIG[LIJK], bw. *Zie* RECHTGELOOVIG,

VEND, bn. *Constitutif, qui établit un*

BBEND, bn. *Compétent.*
BBENDE, z. m. *Ayant-droit,* m.
ID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui*
it, rectitude, f. ‖ Rechtstandigheid. *Per-*
ularité, f. ‖ Rechtschapenheid. *Droiture,* f.
echtheid. *Sincérité, rectitude,* f.

RECHTHOEK, z. m. *Rectangle,* m.
RECHTHOEKIG, bn. *Rectangle, rectangulaire.* ‖ bw. *À angle droit.*
RECHTHUIS, z. o. *Cour* f. *de justice, tribunal,* m. ‖ Gemeentehuis. *Maison communale,* f.
RECHTIGEN, zw. w. b. *Autoriser, accorder le pouvoir* ou *la permission de faire qc.*
RECHTIJZER, z. o. *Dressoir,* m.
RECHTING, z. v. *Exécution, peine* f. *de mort.*
RECHTKAMER, z. v. *Auditoire,* m., *salle* f. *d'audience.*
RECHTLIJNIG, bn. *Rectiligne.*
RECHTMATIG, bn. *Conforme au droit* ou *à la loi, juste, équitable, légitime, licite.* ‖ bw. *Justement, équitablement, droitement, licitement.*
RECHTMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Justice, équité, légitimité,* f.
RECHTMATIG[LIJK], bw. *Zie* RECHTMATIG, bw.
RECHTREGELIG, bn. *Rectiligne.*
RECHTS, bw. *À droite, sur la droite, du côté droit.* ‖ — en links, *à droite et à gauche.* ‖ (mil.) —, richt u! *sur la droite alignement!*
RECHTSAF, bw. *Par la droite, à droite.*
RECHTSBAN, z. m. *Zie* RECHTSGEBIED.
RECHTSBEAMBTE, z. m. *Fonctionnaire.* m. *de l'ordre judiciaire.*
RECHTSBEGRIP, z. o *Idée* f. *du droit.*
RECHTSBODE, z. m. *Huissier,* m.
RECHTSCH, bn. *À droite.* ‖ Die gewoonlijk de rechterhand gebruikt. *Droitier.* ‖ — en linksch zijn, *être ambidextre.*
RECHTSCHAPEN, bn. *Honnête, loyal, probe, intègre, droit.* ‖ bw. *Honnêtement, loyalement, en homme de bien.*
RECHTSCHAPENHEID (zond. mv.), z. v. *Honnêteté, loyauté, probité, intégrité, équité, droiture, candeur,* f.
RECHTSCHENDING, z. v. *Violation* f. *du droit.*
RECHTSDWANG (zond. mv.), z. m. *Contrainte, main-forte,* f. ‖ Lijfsdwang. *Contrainte par corps.*
RECHTSGEBIED (zond. mv.), z. o. *Juridiction,* f., *ressort, district,* m.
RECHTSGEBRUIK, z. o. *Forme judiciaire, coutume* ou *formalité* f. *de justice.*
RECHTSGEDING, z. o. *Procès,* m., *cause,* f. ‖ Beruchte —en, *causes célèbres,* f. pl.
RECHTSGELDIG, bn. *Valide.* ‖ bw. *Validement.*
RECHTSGELDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Validité,* f.
RECHTSGELEERDE, z. m. *Jurisconsulte, juriste, légiste,* m.
RECHTSGELEERD[ELIJK], bw. *Juridiquement.*
RECHTSGELEERDHEID (zond. mv.), z. v. *Jurisprudence, science* f. *du droit, droit,* m. ‖ Student in de —, *étudiant* m. *en droit.*
RECHTSGESCHIL, z. o. *Procès, litige,* m.
RECHTSGEZAG (zond. mv.), z. o. *Autorité judiciaire,* f. ‖ Rechtsgebied. *Juridiction,* f.
RECHTSHANDEL (zond. mv.), z. m. *Procédure,* f.
RECHTSINGANG (zond. mv.), z. m. *Introduction* f. *d'instance.*
RECHTSKENNIS (zond. mv.), z. v. *Science* f. *du droit.*
RECHTSKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de procédure.*
RECHTSKRENKING, z. v. *Violation* f. *du droit.*
RECHTSMACHT (zond. mv.), z. v. *Pouvoir judiciaire,* m., *juridiction,* f.
RECHTSOEFENING (zond. mv.), z. v. *Justice,* f.
RECHTSOM, bw. *À droite.* ‖ (mil.) —, keert! *demi-tour à droite!*
RECHTSOMKEERT MAKEN, bn. *Faire demi-tour à droite.* ‖ (fig.) *Se sauver, prendre la fuite.*

RECHTSPLEGING, z. v. *Administration de la justice, justice*, f.
RECHTSPRAAK, z. v. *Jugement, arrêt*, m., *sentence, décision*, f.
RECHTSPREKEN, (*sprak recht, spraken recht, rechtgesproken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Prononcer un jugement* ou *un arrêt*.
RECHTSPUNT, z. o. *Point* m. *de droit*.
RECHTSSTIJL (zond. mv.), z. m. *Style* m. *du palais*.
RECHTSTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage* m. *du palais*.
RECHTSTAMMIG, bn. *Qui est debout et sur pied*. ‖ — hout, *estan*, m. ‖ —e boom, *arbre* m. *en estan*.
RECHTSTANDIG, bn. *Perpendiculaire, vertical, droit, dressé, qui est d'aplomb*. ‖ bw. *Perpendiculairement, verticalement, à plomb, d'aplomb*.
RECHTSTANDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Perpendicularité, verticalité*, f., *aplomb*, m.
RECHTSTANDIG[LIJK], bw. *Zie* RECHTSTANDIG, bw.
RECHTSTERM, z. m. *Terme* m. *de droit*.
RECHTSTREEKS, bw. *Directement, en droite ligne, sans détour, immédiatement, en droiture*.
RECHTSTREEKSCH, bn. *Direct, immédiat*.
RECHTSVERDRAAIING, z. v. *Chicane*, f.
RECHTSVERKRACHTING, z. v. *Violation* f. *du droit*.
RECHTSVORDERAAR, z. m. *Demandeur*, m.
RECHTSVORDERAARSTER, z. v. *Demanderesse*, f.
RECHTSVORDERING, z. v. *Action, demande* f. *en justice*.
RECHTSVORM, z. m. *Forme judiciaire* ou *juridique, forme* f. *de justice*.
RECHTSVRAAG, z. v. *Question* f. *de droit*.
RECHTSWEGE (VAN), bw. *De plein droit, de droit*.
RECHTSWEIGERING (zond. mv.), z. v. *Déni* m. *de justice*.
RECHTSWETENSCHAP, z. v. *Jurisprudence, science* f. *du droit, droit*, m.
RECHTTE (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est droit, rectitude*, f.
RECHTUIT, bw. *Tout droit*. ‖ Oprecht. *Franchement, sans détour, sans déguisement, tout net, nettement*.
RECHTUITGAAN, (*ging rechtuit, rechtuitgegaan*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller tout droit*.
RECHTUITLOOPEN, (*liep rechtuit, rechtuitgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Courir tout droit*.
RECHTVAARDIG, bn. *Juste, droit, équitable*. ‖ Rechtschapen. *Juste, intègre*. ‖ bw. *Justement, avec justice*.
RECHTVAARDIGE, z. m. *Juste*, m.
RECHTVAARDIGEN, zw. w. b. *Justifier, disculper*. ‖ Zich —. *Se justifier, se disculper*.
RECHTVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Justice, équité, droiture*, f. ‖ — des karakters, *loyauté* f. *de caractère*.
RECHTVAARDIGING (zond. mv.), z. v. *Justification*, f.
RECHTVAARDIG[LIJK], bw. *Zie* RECHTVAARDIG, bw.
RECHTVAARDIGMAKING (zond. mv.), z. v. (théol.) *Justification*, f.
RECHTVEERDIG, bn., enz. *Zie* RECHTVAARDIG, enz.
RECHTZAAK, z. v. *Cause*, f., *procès*, m.
RECHTZAAL, z. v. *Salle* f. *de justice*.
RECHTZINNIG, bn. *Orthodoxe*. ‖ —e leer, *doctrine orthodoxe*, f. ‖ — schrijver, *auteur orthodoxe*, m. ‖ Oprecht. *Sincère, franc, droit*. ‖ bw. *D'une manière orthodoxe*. ‖ Oprecht. *Sincèrement, franchement*.
RECHTZINNIGE, z. m. *en* v. *Orthodoxe*, m. *et* f.
RECHTZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Orthodoxie*, f. ‖ Oprechtheid. *Sincérité, franchise, droiture*, f.
RECHTZINNIG[LIJK], bw. *Zie* RECHTZINNIG, bw.

RECHTZWEER (–ZWEREN), z. m. *en* v. *Cousin germain*, m., *cousine germaine*, f.
RECIPIEEREN, zw. w. b. *Donner un reçu de*.
RECITATIEF, z. o. *Récitatif*, m.
RECOGNITIE (–TIES, –TIËN), z. v. *Acte recognitif*, m., *reconnaissance*, f.
RECRUTEEREN, zw. w. b. *Recruter*.
RECRUTEERING, z. v. *Recrutement*, m.
RECRUUT, z. m. *Recrue*, f.
RECTOR (–TOREN), z. m. *Recteur*, m.
RECTORAAL, bn. *Rectoral*.
RECTORAAT, z. o. *Rectorat*, m.
REDDELOOS, bn. *Irréparable*. ‖ Wanhopig. *Désespéré*. ‖ bw. *Sans ressource, sans espoir de salut*.
REDDEN, zw. w. b. *Sauver*. ‖ Verlossen. *Délivrer*. ‖ Regelen, schikken. *Régler, arranger*. ‖ Ontwarren. *Débrouiller, démêler*.
REDDER, z. m. *Sauveur, libérateur*, m.
REDDERAAR, z. m. *Celui qui arrange, qui met en ordre* ou *qui débrouille*.
REDDERAARSTER, z. v. *Celle qui arrange, qui met en ordre* ou *qui débrouille*.
REDDEREN, zw. w. b. *Ranger, arranger, mettre en ordre, débrouiller*. ‖ (prat.) Eenen boedel —, *liquider une masse*. ‖ De zeilen —, *orienter les voiles*. ‖ o. (met *hebben*). *S'occuper à ranger*.
REDDERING (zond. mv.), z. v. *Arrangement, ordre*, m.
REDDING, z. v. *Délivrance*, f., *salut*, m., *conservation*, f. ‖ Uitkomst. *Ressource*, f., *moyen, expédient, remède*, m. ‖ (mar.) *Sauvetage*, m. ‖ (théol.) *Rédemption*, f. ‖ Vereffening. *Arrangement*, m.
REDDINGSBOEI, z. v. *Bouée* f. *de sauvetage*.
REDDINGSBOOT (–BOOTEN), z. m. *en* v. *Bateau sauveur, bateau* m. *de sauvetage*.
REDDINGSMAATSCHAPPIJ, z. v. *Société* f. *de sauvetage*.
REDE (REDEN), z. v. Toespraak. *Discours*, m., *harangue, oraison*, f. ‖ Gesprek. *Discours*, m., *conversation*, f., *entretien, propos*, m., *paroles*, f. pl. ‖ Iemand in de — vallen, *interrompre qq*. ‖ In zijne — blijven steken *of* hangen, *demeurer* ou *rester court*. ‖ (gramm.) De deelen der —, *les parties du discours*.
REDE (zond. mv.), z. v. Denkvermogen. *Raison, intelligence*, f. ‖ Met — begaafd, *raisonnable, doué de raison*.
REDEDEEL (–DEELEN), z. o. *Partie* f. *du discours*.
REDEKAVELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Raisonner, argumenter*. ‖ Zich onderhouden. *S'entretenir, causer*.
REDEKAVELING, z. v. *Raisonnement, argument*, m. ‖ Onderhoud. *Entretien*, m.
REDEKUNDE (zond. mv.), z. v. *Rhétorique*, f. ‖ Redeneerkunde. *Logique*, f.
REDEKUNDIG, bn. *De la rhétorique, oratoire*. ‖ Redeneerkundig. *Logique*. ‖ bw. *Oratoirement*. ‖ Redeneerkundig. *Logiquement*.
REDEKUNDIGE, z. m. *Rhétoricien, rhéteur*, m. ‖ Redeneerkundige. *Logicien*, m.
REDEKUNDIG[LIJK], bw. *Zie* REDEKUNDIG, bw.
REDEKUNST (zond. mv.), z. v. *Rhétorique*, f.
REDEKUNSTENAAR, z. m. *Zie* REDEKUNDIGE.
REDELICHT (zond. mv.), z. o. *Lumière* f. *de la raison*.
REDELIJK, bn. *Raisonnable, doué de raison*. ‖ — schepsel, *créature raisonnable*, f. ‖ Billijk. *Équitable, juste*. ‖ Tamelijk. *Passable*. ‖ bw. *Raisonnablement*. ‖ Billijk. *Équitablement, avec équité*. ‖ Tamelijk. *Passablement, assez bien*. ‖ — wel, *assez bien*.

KERWIJS, REDELIJKERWIJZE, bw. *Raisonnent, avec raison, conformément à la raison.*
KHEID (zond. mv.), z. v. *Raison*, f. ‖ Bilid. *Équité, justice*, f. ‖ Gezond verstand. *ens*, m.
OS, bn. *Irraisonnable, privé de la raison.* dier, *animal irraisonnable*, m., *brute*, f. *Irraisonnablement.*
OSHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* ou *man*- *ı. de raison.* ‖ Domheid. *Stupidité*, f.
TIG, bn. *Raisonnable, rationnel, conforme raison.* ‖ bw. *Raisonnablement, conformé à la raison.*
TIGHEID (zond. mv.), z. v. *Conformité la raison, équité*, f.
(-DENEN), z. v. Oorzaak. *Raison, cause*, f., *sujet*, m. ‖ Om gewichtige —en, *pour otifs graves.* ‖ En om —, en niet zonder *pour cause.* ‖ Rekenschap. *Compte*, m.
-DENS), z. v. (math.) Verhouding. *Raison, pport*, m.
AR, z. m. *Orateur*, m. ‖ Redekunstenaar. *ur*, m.
ARSGAVE, z. v. *Talent* m. *d'orateur.*
ARSKUNST (zond. mv.), z. v. *Art oratoire, étorique*, f.
ARSSTIJL (zond. mv.), z. m. *Style ora*- m.
ERDER, z. m. *Raisonneur, argumentateur, ticien*, m.
EREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Raisonner, rir, disserter, pérorer, argumenter.*
ERING, z. v. *Raisonnement*, m., *argumen*- , f.
ERKUNDE (zond. mv.), z. v. *Logique, dia*- *e*, f.
ERKUNDIG, bn. *Logique.* ‖ bw. *Logique- en logicien.*
ERKUNDIGE, z. m. *Logicien, dialecticien*, m.
ERKUNDIG[LIJK], bw. *Zie* REDENEERKUN- bw.
ERSTER, z. v. *Raisonneuse*, f.
K, bn. *Qui a la parole facile, disert.*
KER, z. m. *Rhétoricien*, m.
KERSKAMER, z. v. *Chambre* f. *de rhéto*-
KHEID (zond. mv.), z. v. *Abondance de s, volubilité, faconde, loquacité*, f.
KKAMER, z. v. *Zie* REDERIJKERSKAMER.
IJD, z. m. *Zie* REDETWIST.
IST, z. m. *Dispute*, f., *débat*, m., *contro*- f.
ISTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Disputer, ner, controverser.*
ERDER, z. m. *Celui qui porte la parole, r*, m.
EREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire un rs, porter la parole.*
ERING, z. v. *Discours*, m., *oraison*, f. ‖ raak. *Harangue*, f. ‖ Eene — doen aan lk, *haranguer le peuple.*
SELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Discourir, tenir, discuter.*
SELING, z. v. *Discours, entretien*, m., *sion, conférence*, f.
TEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Épiloguer, ter minutieusement.*
TER, z. m. *Épilogueur, critique minutieux*, m.
TING, z. v. *Action d'épiloguer, critique ieuse*, f.
DEL, z. o. *Moyen* m. *de salut, ressource, pédient, remède*, m. ‖ (mar.) *Moyen de age.*

REDSTER, z. v. *Libératrice*, f.
REE, z. v. Dier. *Chevrette*, f. ‖ Reebok. *Chevreuil*, m.
REE, tusschenw. (mar.) *Pare à virer!*
REE, z. v. Ligplaats. *Zie* REE[DE], z. v.
REE, bn. *Zie* REE[DE], bn.
REEBOK, z. m. *Chevreuil*, m. ‖ Jonge —, *chevrillard, faon* m. *de chevrette.*
REEBOKJE, REEBOKSKEN, z. o. *Chevrillard, faon* m. *de chevrette.*
REEBOUT, z. m. *Cuissot* m. *de chevreuil.*
REE[DE], bn. Gereed. *Prêt.*
REE[DE], z. v. Ligplaats. *Rade*, f. ‖ Veilige —, *rade sûre.* ‖ (fig.) Geene — vinden, *ne pas trouver de repos.*
REEDEN, zw. w. b. Gereed maken. *Préparer, apprêter.* ‖ Vervaardigen. *Fabriquer.* ‖ Linnen —, *fabriquer de la toile.* ‖ (mar.) Uitrusten. *Équiper.* ‖ Een schip —, *équiper un vaisseau.* ‖ Zich kleeden en —, *pourvoir à sa toilette.* ‖ o. (met *hebben*). *Prendre part à l'équipement d'un vaisseau.*
REEDER, z. m. Fabrikant. *Fabricant, manufacturier*, m. ‖ (mar.) *Fréteur, affréteur, armateur*, m.
REEDERIJ, z. v. *Fabrique, manufacture*, f. ‖ (mar.) *Affrétement, équipement*, m. ‖ Maatschappij van reeders. *Société* f. *de fréteurs, d'affréteurs* ou *d'armateurs.*
REEDERSKANTOOR (-TOREN), z. o. *Bureau* m. *de fréteur.*
REEDING, z. v. *Fabrication*, f. ‖ (mar.) *Affrétement, équipement* m. *d'un vaisseau.*
REEDS, bw. *Déjà.*
REE[ÊN]VLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande* f. *de chevreuil.*
REEF (REVEN), z. o. (mar.) *Ris*, m. ‖ Een — inbinden *of* innemen, *prendre un ris;* (fig.) *retrancher de ses dépenses.* ‖ Een — uitsteken, *larguer un ris.*
REEFBAND, z. m. (mar.) *Bande* f. *de ris, breuil*, m., *garcette*, f.
REEFGAT (-GATEN), z. o. (mar.) *Œillet* m. *de ris.*
REEGEIT, z. v. *Chevrette*, f.
REEHOND, z. m. (vén.) *Barreur*, m.
REEK (REKEN), z. v. Kleine egge. *Petite herse*, f. ‖ Reeks, rij. *Série, suite*, f.
REEKALF, z. o. Jonge ree. *Chevrillard, faon* m. *de chevrette.*
REEKS (REEKSEN), z. v. *Série, suite, rangée*, f. ‖ — van vruchtboomen, *rangée d'arbres fruitiers.* ‖ — van bergen, *chaîne* f. *de montagnes.* ‖ — van bewijzen, *série de preuves.* ‖ — van jaren, *suite* ou *succession* f. *d'années.* ‖ (math.) *Série, progression*, f. ‖ Arithmetische —, *progression arithmétique.* ‖ — sleutels, *trousseau* m. *de clefs.* ‖ Menigte. *Multitude, quantité*, f.
*REEN (RENEN), z. v. Grens. *Limite, borne*, f.
REEP (REEPEN), z. m. Smalle strook. *Bande*, f. ‖ Touw. *Grosse corde*, f. ‖ Hoepel. *Cercle, cerceau*, m. ‖ Stijgbeugel. *Étrier*, m.
REEP (REPEN), z. v. Repel. *Zie* REPEL.
REEPEL, z. m. Smalle strook. *Bande*, f.
REEPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer au cerceau.*
REEPHOUT (zond. mv.), z. o. Hoephout. *Bois* m. *de cerclage.*
REEPNET, z. o. (pêch.) *Cerceau*, m.
REEPOSTEN, z. m. mv. *Chevrotine*, f, *gros plomb* m. *pour tirer le chevreuil.*
REEPROK, z. m. *Vertugadin*, m. ‖ Crinoline. *Crinoline*, f.
REEPSLAGER, z. m. Touwslager. *Cordier*, m.
REEPSWIJS, REEPSWIJZE, bw. *En cerceau.*

REEPTANG, z. v. (tonnel.) *Davier*, m.
REESEL, REESEM, z. m. *Trousseau*, m.
REET (RETEN), z. v. Spleet. *Fente*, *crevasse*, *fêlure*, *gerçure*, *ouverture*, f.
REET (RETEN), z. v. Hekel. *Séran*, *sérançoir*, m.
REETTREKKER, z. m. *Inspecteur voyer*, m.
REEUW (zond. mv.), z. o. *Cadavre*, m. ‖ Doodgeur. *Odeur cadavéreuse*, f. ‖ Doodschuim. *Écume* f. *sur la bouche d'un mourant.*
REEUWEN, zw. w. b. Afleggen, lijken. *Nettoyer un corps mort.*
REEUWER, z. m. *Celui qui nettoie un corps mort.* ‖ Doodgraver. *Fossoyeur*, m.
REEUWSCH, bn. *Qui a une odeur cadavéreuse.* ‖ Geil. *Lascif.*
REEUWSTER, z. v. *Celle qui nettoie un corps mort.*
REEUWZWEET (zond. mv.), z. o. Doodzweet. *Sueur* f. *de la mort.*
REEVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Zie* REE[EN]VLEESCH.
REFEREEREN, zw. w. b. *Référer.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire un rapport.*
REF[E]REIN, z. o. *Refrain*, m.
REFERENDARIS, z. m. *Référendaire*, m.
REFERENT, z. m. *Rapporteur*, m.
REFORMATIE (zond. mv.), z. v. *Réformation*, *réforme*, f.
REFORMEERDER, z. m. *Réformateur*, m.
REFORMEEREN, zw. w. b. *Réformer.*
REFREIN, z. o. *Zie* REF[E]REIN.
REFTER, z. m. *Réfectoire*, m.
REFUUS, z. o. *Refus*, m.
REGAAL, z. o. (jurispr.) *Régale*, f. ‖ (mus.) *Voix humaine*, f., *régale*, m.
REGEERDER, z. m. *Régent*, *gouverneur*, m. ‖ Magistraat. *Magistrat*, m.
REGEEREN, zw. w. b. Oppermachtig besturen. *Régner sur*, *dominer.* ‖ Besturen. *Gouverner*, *diriger*, *administrer.* ‖ Het land —, *gouverner le pays.* ‖ Een schip —, *conduire un vaisseau.* ‖ (gramm.) *Régir.* ‖ o. (met *hebben*). Heerschen. *Régner*, *dominer.* ‖ De koning regeert, *le roi règne.*
REGEERING, z. v. *Règne*, *empire*, m. ‖ Onder de — van Willem I, *sous le règne de Guillaume I.* ‖ Bestuur. *Gouvernement*, m., *administration*, f. ‖ Bestuurders. *Régence*, *administration*, f.
REGEERINGLOOS, bn *Anarchique.*
REGEERINGLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Anarchie*, f.
REGEERINGSBANK, z. v. *Siége* ou *banc* m. *des magistrats* ou *des membres du gouvernement.*
REGEERINGSPERSOON (-PERSONEN), z. m. *Magistrat*, m.
REGEERINGSRAAD, z. m. *Conseil* m. *de régence.* ‖ Persoon. *Conseiller* m. *de régence.*
REGEERINGSVORM, z. m. *Forme* f. *de gouvernement*, *gouvernement*, m.
REGEERINGSZAAK, z. v. *Affaire* f. *du gouvernement.*
REGEERKUNDE (zond. mv.), z. v. Staatkunde. *Art* m. *de gouverner*, *politique*, f.
REGEERSTER, z. v. *Régente*, *gouvernante*, f.
REGEL, z. m. *Règle*, *méthode*, f. ‖ Voorschrift. *Précepte*, m., *règle*, f., *exemple*, m. ‖ (arith). — van drieën, *règle de trois.* ‖ Als — gelden, *faire autorité* ‖ Tucht. *Discipline*, f. ‖ — van Sint Franciscus, *règle de Saint François.* ‖ Reeks woorden. *Ligne*, f. ‖ Eenen — schrijven, *écrire une ligne.* ‖ Eenen nieuwen — beginnen, *aller à la ligne.* ‖ Liniaal. *Règle.* ‖ Zware lat. *Tringle*, f.
REGELDRAADS, bw. *De droit fil.* ‖ Rechtstreeks. *Directement*, *en ligne directe*, *en droite ligne.*
REGELEN, zw. w. b. *Régler*, *arranger*, *régulariser.* ‖ Zich naar iemand —, *se régler sur qq.*
REGELING, z. v. *Action* f. *de régler*, *d'arranger* ou *de régulariser*, *règlement*, m. ‖ (mar.) —en, *lisses*, f. pl., *porte-vergues*, m. pl.
REGELLOOS, bn. *Irrégulier*, *qui n'a point de règle* ‖ bw. *Irrégulièrement*, *sans règle.*
REGELLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Irrégularité*, f., *déréglement*, m.
REGELMAAT (zond. mv.), z. v. *Régularité*, f.
REGELMATIG, bn. *Régulier*, *réglé*, *conforme à la règle.* ‖ bw. *Régulièrement*, *conformément à la règle.*
REGELMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Régularité*, f., *ordre*, m.
REGELMATIG[LIJK], bw. *Zie* REGELMATIG, bw.
REGELRECHT, bn. *Parfaitement droit*, *tout droit.* ‖ —e straat, *rue* f. *tirée au cordeau* ‖ bw. *En droite ligne*, *tout droit.* ‖ Rechtstreeks. *Directement.*
REGELTUCHT (zond. mv.), z. v. *Discipline*, f.
REGEN, z. m. *Pluie*, f. ‖ Fijne —, *pluie fine.* ‖ Hevige —, *pluie forte.* ‖ (prov.) Na — komt zonneschijn, *après la pluie le beau temps.*
REGENACHTIG, bn. *Pluvieux.* ‖ —e zomer, *été pluvieux*, m. ‖ Het weer zag er — uit, *le temps se disposait à la pluie.*
REGENBAK, z. m. *Citerne*, f.
REGENBAKJE, REGENBAKSKEN, z. o. *Citerneau*, m.
REGENBEEK (-BEKEN), z. v. *Torrent*, m., *ravine*, f.
REGENBOOG (-BOGEN), z. m. *Arc-en-ciel*, *iris*, m. ‖ (anat.) *Iris.*
REGENBOOGSTEEN (-STEENEN), z. m. *Iris*, m., *pierre* f. *d'iris.*
REGENBOOGSVLIES, z. o. (anat.) *Iris*, m.
REGENBUI, z. v. *Ondée*, *averse*, *grosse pluie*, *lavasse*, *giboulée*, f.
REGENDROPPEL, z. m. *Goutte* f. *de pluie.*
REGENEN, zw. w. onpers. (met *hebben*). *Pleuvoir.* ‖ Het regent, dat het giet, *il pleut à verse.*
REGENGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m. *creusé par la pluie.* ‖ Regenhoek. *Endroit* m. *d'où vient la pluie.*
REGENHOEK, z. m. *Endroit* m. *d'où vient la pluie.*
REGENKAP, z. v. *Capuchon*, *tapabor*, m., *cape*, f. ‖ (mar.) *Caban*, m.
REGENKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit pour la pluie*, *habit imperméable*, m.
REGENMAAND, z. v. *Mois pluvieux*, m. ‖ Vijfde maand van den Fransch republikeinschen almanak. *Pluviôse*, m.
REGENMANTEL, z. m. *Manteau pour la pluie*, *manteau imperméable*, m.
REGENMETER, z. m. *Udomètre*, *pluviomètre*, m.
REGENPOMP, z. v. *Pompe* f. *de citerne.*
REGENPUT, z. m. *Citerne*, f.
REGENPUTWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de citerne.*
REGENSCHERM, z. o. *Parapluie*, m.
REGENT, z. m. *Régent*, m. ‖ Bestuurder. *Directeur*, *administrateur*, m.
REGENTENKAMER, z. v. *Chambre* f. *des administrateurs d'un hospice*, *d'un hôpital*, *etc.*
REGENTES, z. v. *Régente*, f. ‖ Bestuurster. *Directrice*, *administratrice*, f.
REGENTSCHAP (zond. mv.), z. o. *Régence*, f.
REGENVLAAG, z. v. *Zie* REGENBUI.
REGENVLOED, z. m. Geweldige slagregen. *Torrent* m. *de pluie*, *avalaison*, *avalasse*, f.
REGENVOGEL, z. m. *Courlis*, *pluvier*, m.
REGENVORSCH, z. m. *Graisset*, m., *grenouille verte*, f.
REGENWATER (zond. mv.), z. o. *Eau de pluie*, *eau pluviale*, f.
REGENWATERPOMP, z. v. *Pompe* f. *de citerne.*

[D]ER (zond. mv.), z. o. *Temps pluvieux*, m.
ND, z. m. *Vent pluvieux*, m.
LK, z. v. *Nuage* m. *chargé de pluie.*
RM, z. m. *Achée, aiche, laiche*, f., *lombric*, m.
zw. w. b. Ontmasten. *Démâter.*
T, z. o. *Régiment*, m.
TSSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École régimentaire*, f.
, z. o. *Registre*, m. ‖ Bladwijzer. *Table*, *des matières.* ‖ (org.) *Registre, jeu*, m. ‖ *Registre.* ‖ (impr.) *Registre.*
TIE, z. v. *Enregistrement*, m.
TIEKANTOOR (–TOREN), z. o. *Bureau* m. *d'enregistrement.*
TIEKOSTEN, z. m. mv. *Frais* ou *droits d'enregistrement.*
TIERECHT, z. o. *Droit* m. *d'enregistrement.*
ERDER, z. m. *Enregistreur*, m.
EREN, zw. w. b. *Enregistrer.*
ERING, z. v. *Enregistrement*, m.
NT, z. o. *Règlement*, m.
NTEEREN, zw. w. b. *Réglementer.*
z. o. Lineaal. *Règle*, f.
R, bn. *Régulier.*
R, z. m. *Régulier*, m.
m. Koor. *Chœur*, m. ‖ De —en van ls treurspelen zijn meesterstukken, *les des tragédies de Vondel sont des chefs-d'œuvre.* ‖ Dans. *Danse*, f. ‖ (fig.) Den — aan-, *mener le branle.*
. Waterloop. *Conduit d'eau, canal, fossé*, m.
zw. w. o. (met *hebben*). Dansen. *Danser.*
z. m. *Héron*, m. ‖ Jonge —, *héronneau*, m. ‖ Op den — jagen, *héronner.*
OS, z. m. *Panache*, m. ‖ Witte —, *te*, f.
ALS, z. m. *Cou* m. *de héron.*
ACHT, z. v. *Chasse* f. *au héron.*
NEST, z. o. *Nid* m. *de héron, héronnière*, f.
JE, z. o. *Héronneau*, m.
ALK, z. m. *Faucon héronnier*, m.
LUCHT (zond. mv.), z. v. *Vol* m. *de héron.*
zw. w. b. *Tendre, présenter.*. ‖ Iemand nd —, *tendre la main à qq.* ‖ o. (met). Zich uitstrekken. *S'étendre, aller jusqu'à.* eiken. *Atteindre, toucher à.* ‖ Zoover de kan —, *aussi loin que la voix peut porter.*
ZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tendre le our voir qc.* ‖ (fig.) Naar iets —, *aspirer désirer fortement qc., soupirer après qc.*
ZING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de le cou pour voir qc.* ‖ (fig.) Sterk ver-. *Forte envie*, f., *grand désir, désir ardent*, m.
zw. w. o. (met *hebben*). Zoo als het reilt lt, *avec tout ce qui en dépend.*
, z. m. Vlaggestok. *Épart*, m.
bn. *Pur, net, propre.* ‖ —e en onreine , *animaux mondes et immondes*, m. pl.) Kuisch. *Pur, chaste.* ‖ Lief, mooi. *Joli*, ‖ bw. *Purement, nettement.* ‖ Kuisch. *ment.*
D (zond. mv.), z. v. *Pureté, netteté, propreté*, f. ‖ (fig.) Kuischheid. *Chasteté*, f. ‖ elijke —, *pureté virginale*, f.
N, zw. w. b. *Purifier, nettoyer, épurer.* n huis —, *nettoyer une maison.* ‖ Eene —, *déterger* ou *mondifier une plaie.* ‖ n.) Van droesem —, *décanter, déféquer.* ‖ Wasschen. *Laver.* ‖ Zich —, *Se nettoyer, se laver.*

REINIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* REINHEID.
REINIGING, z. v. *Purification*, f., *nettoiement*, *épurement*, m. ‖ — der metalen, *épuration* f. *des métaux.* ‖ (méd.) Maandelijksche —en, *menstrues*, f. pl.
REINIGINGSMIDDEL, z. o. (méd.) *Détersif, abstergent*, m.
REINLIJK, bn. *en* bw. *Zie* REIN.
REINUIT, bw. *À nu, nûment.* ‖ Oprecht. *Sincèrement.*
REINVAAR (zond. mv.), z. v. (bot.) *Tanaisie, santoline, barbotine*, f.
REINWILG, z. m. (bot.) *Troëne*, m.
REIS, z. v. *Voyage*, m. ‖ — te voet, *voyage à pied.* ‖ — te land, *voyage par terre.* ‖ — ter zee, *voyage par mer.* ‖ Lange — over zee, *voyage de long cours.* ‖ Zich op — begeven, *se mettre en voyage.* ‖ (fam.) De — aannemen. Sterven. *Mourir.* ‖ Goede —! *bon voyage!* ‖ Maal, keer. *Fois*, f., *coup*, m.
REISBAAR, bn. *Propre* ou *favorable à voyager.*
REISBERICHT, z. o. *Itinéraire*, m.
REISBESCHRIJVER, z. m. *Auteur* m. *d'une relation de voyage.*
REISBESCHRIJVING, z. v. *Itinéraire*, m., *description* ou *relation* f. *d'un voyage.*
REISBOEK, z. o. *Guide du voyageur, itinéraire*, m.
REISGELD (zond. mv.), z. o. *Argent nécessaire pour faire un voyage, viatique*, m.
REISGENOOT (–NOOTEN), z. m. *en* v. *Compagnon* m. ou *compagne* f. *de voyage.*
REISGEZEL, z. m., REISGEZELLIN, z. v. *Zie* REISGENOOT.
REISGEZELSCHAP, z. o. *Compagnie* f. *de voyage.*
REISGOED (zond. mv.), z. o. *Bagage*, m., *hardes* f. pl. *d'un voyageur.*
REISKAART, z. v. *Carte routière, carte* ou *feuille* f. *de route.*
REISKIST, z. v. *Valise, malle* f., *coffre* m. *de voyage.*
REISKLEED (–KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de voyage.*
REISKOETS (–KOETSEN), z. v. *Voiture* f. *de voyage, coche*, m.
REISKOFFER, z. m. *Coffre* m. *de voyage, malle*, f.
REISKOFFERMAKER, z. m. *Malletier*, m.
REISKOFFERTJE, z. o. *Mallette, cantine*, f.
REISKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de voyage.*
REISKOUSEN, z. v. mv. *Gamaches*, f. pl.
REISLAARZEN, REISLEERZEN, z. v. mv. *Bottes* f. pl. *de voyage.*
REISLUST (zond. mv.), z. m. *Envie* f. *de voyager*
REISMAAL, z. v. *Valise, malle*, f.
REISMAKKER, z. m. *Zie* REISGENOOT.
REISMANTEL, z. m. *Manteau* m. *de voyage.*
REISMUTS (–MUTSEN), z. v. *Casquette* f. ou *bonnet* m. *de voyage.*
REISPAS, z. v. *Passe-port*, m.
REISPENNING, z. m. *Viatique*, m.
REISPET, z. v. *Tapabor*, m., *casquette* f. ou *bonnet* m. *de voyage.*
REISPLAN, z. o. *Plan* m. *de voyage.*
REISROK, z. m. *Habit* m. *de voyage.*
REISSTOK, z. m. *Bâton* m. *de voyageur.*
REISVAARDIG, REISVEERDIG, bn. *Prêt à partir.* ‖ Zich — maken, *se préparer au voyage, se disposer à un voyage, faire des préparatifs de départ.*
REISWAGEN, z. m. *Zie* REISKOETS.
REISZAK, z. m. *Sac* m. *de voyage, valise*, f. ‖ Lederen —, *bougette*, f.

.iszucht, z. v. *Manie* f. *de voyager.*
:izen, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Voyager, faire un voyage.* ‖ Te zee —, *voyager par mer.* ‖ (fam.) Gaan —. Sterven. *Mourir.*
:eizer, z. m. *Zie* Reiziger.
Reiziger, z. m. *Voyageur, passager*, m. ‖ (comm.) Reizend bediende. *Commis-voyageur*, m.
Reizigster, z. v. *Voyageuse, passagère*, f.
Rek, z. o. *Juchoir, juc*, m. ‖ Op het — gaan, *jucher, se jucher.* ‖ Van het — gaan, *se déjucher.* ‖ Verlekbak. *Dressoir*, m. ‖ Droogrek. *Séchoir*, m. ‖ Eind wegs. *Bout* m. *de chemin.* ‖ Aanloop. *Élan*, m.
Rek (zond. mv.), z. m. Rekbaarheid. *Élasticité*, f.
Rek, z. v. — van vorschen, *frai* m. *de grenouilles.*
Rekbaar, bn. *Extensible, ductile, élastique.*
Rekbaarheid (zond. mv.), z. v. *Extensibilité, ductilité, elasticité*, f.
Rekbank, z. v. *Argue*, f.
Rekdraad, z. m. *Fil* m. *d'archal.*
Rekel, z. m. *Chien mâle*, m. ‖ Groote hond. *Gros chien, chien mâtin*, m. ‖ Buffelachtig mensch. *Brutal, maroufle, rustaud*, m.
Rekelachtig, bn. (fig.) *Brutal.* ‖ bw. *Brutalement.*
Reken, zw. w. b. Harken. *Zie* Harken.
Rekenaar, z. m. *Chiffreur, calculateur, compteur, arithméticien*, m.
Rekenaarster, z. v. *Calculatrice*, f.
Rekenboek, z. o. *Livre* m. *d'arithmétique* ou *de calcul, arithmétique*, f.
Rekenbord, z. o. *Planche* f. *pour calculer.*
Rekenen, zw. w. b. Tellen. *Compter, calculer.* ‖ In rekening brengen. *Compter.* ‖ Het eene door het andere gerekend, *l'un portant l'autre, terme moyen.* ‖ Als zoodanig aanzien. *Réputer, compter pour, regarder comme.* ‖ Zich iets tot eene eer —, *envisager qc. comme un honneur, se faire honneur de qc.* ‖ Schatten. *Évaluer, estimer.* ‖ o. (met *hebben*). *Compter.* ‖ Op iemand, op iets —, *compter sur qq., sur qc.* ‖ Meenen. *Croire, penser.* ‖ Schatten. *Estimer, évaluer.*
Rekenen, zw. w. b. Met asch bedekken. *Couvrir de cendres.*
Rekenfout, z. v. *Faute* ou *erreur* f. *de calcul, mécompte*, m.
Rekening, z. v. *Compte, calcul*, m. ‖ — uit het hoofd, *calcul mental.* ‖ Lijst van geleverde waren. *Compte.* ‖ Eene — opmaken, *dresser un compte.* ‖ Op — stellen, *passer en compte.* ‖ — doen *of* geven, *rendre compte.* ‖ Gesloten —, *arrêté de compte, compte arrêté*, m. ‖ Effene —, *compte rond.* ‖ Op —, *à compte.* ‖ Op halve —, *de compte à demi.* ‖ Schatting. *Évaluation*, f. ‖ Gevoelen. Naar mijne —, *à mon avis.* ‖ Vertrouwen. *Confiance*, f. ‖ — op iemand maken, *mettre sa confiance dans qq.*
Rekeningschuldig, bn. *Zie* Rekenplichtig.
Rekeningschuldige, z. m. *Zie* Rekenplichtige.
Rekenkamer, z. v. *Chambre* ou *cour* f. *des comptes.*
Rekenkunde (zond. mv.), z. v. *Arithmétique, science* f. *des nombres.*
Rekenkundig, bn. Van de rekenkunde. *Arithmétique.* ‖ bw. *Arithmétiquement.*
Rekenkundige, z. m. *Arithméticien*, m.
Rekenkunst, z. v. *Zie* Rekenkunde.
Rekenlei, z. v. *Ardoise* f. *pour calculer.*
Rekenles, z. v. *Leçon* f. *de calcul.*
Rekenmeester, z. m. *Maître d'arithmétique, arithméticien*, m. ‖ (fin.) *Maître* m. *des comptes.*
Rekenpenning, z. m. *Jeton*, m.
Rekenplichtig, bn. *Comptable.*
R—enplichtige, z. m. *Comptable, agent comp-*

Rekenschap (zond. mv.), z. v. Verantwoording. *Compte*, m., *raison*, f. ‖ — vragen, *demander compte.* ‖ — geven van zijn gedrag, *rendre compte de sa conduite.*
Rekentafel, z. v. *Table* f. *à calculer.* ‖ Tafel, waarop men betaalt. *Comptoir*, m.
Rekentuig, z. o. *Arithmographe, arithmomètre*, m.
Rekenuur, z. o. *Leçon* f. *d'arithmétique.*
Rekenwijs, Rekenwijze, z. v. *Manière* f. *de calculer.*
Rekijzer, z. o. *Paisson*, m.
Rekke, z. v. *Perche* f. *d'oiseleur.*
Rekkelijk, bn. *Extensible, ductile, souple, élastique.* ‖ (fig.) Toegevend. *Traitable, accommodant, facile, complaisant, souple.* ‖ bw. (fig.) *Facilement, commodément, d'une manière accommodante.*
Rekkelijkheid (zond. mv.), z. v. *Extensibilité, ductilité, souplesse, élasticité*, f. ‖ (fig.) Toegevendheid. *Humeur traitable, complaisance, docilité, souplesse*, f.
Rekkeling (zond. mv.), z. v. *Longs filets* m. pl. *de flétan.*
Rekken, zw. w. b. Door trekken verlengen. *Étendre, élargir, allonger, tirer, détirer.* ‖ Linnen —, *détirer du linge.* ‖ Eenen boog —, *bander un arc.* ‖ (fig.) Den tijd —, *gagner du temps.* ‖ o. (met *zijn*). *S'étendre, s'élargir, s'allonger, prêter.* ‖ (man.) *Aller ventre à terre.* ‖ (fig.) Gaan —, *gagner au pied, jouer des jambes, prendre le large.*
Rekken, zw. w. o. (met *zijn*). Op het rek zijn. *Se jucher, jucher.*
Rekker, z. m. *Celui qui étend, qui élargit* ou *qui détire, étendeur*, m.
Rekking (zond. mv.), z. v. *Allongement*, m., *extension*, f.
Rekle[d]er (zond. mv.), z. o. *Cuir qui prête, cuir souple*, m.
Rekster, z. v. *Femme qui détire le linge.*
Rekstok, z. m. *Renformoir*, m.
Rektang, z. v. *Morailles*, f. pl.
Rektouw, z. o. (mar.) *Civière*, f.
Relaas, z. o. *Récit*, m., *relation*, f.
Religie (-gies, -giën), z. v. *Religion*, f.
Reliquie (-quieën), z. v. *Relique*, f.
Reliquie[ën]kas[t], z. v. *Châsse*, f.
Rellen, zw. w. o. (met *hebben*). *Causer, jaser, caqueter, babiller, clabauder, bavarder.*
Relletje, z. o. *Bruit, cancan, conte*, m., *fable*, f. ‖ Hij heeft er het — van heel de stad van gemaakt, *il en a fait la fable de toute la ville.*
Relmuis, z. v. *Musaraigne*, f.
Remedie (-dies, -diën), z. v. *Remède*, m.
Remketting, z. m. *Enrayure*, f., *enrayoir*, m.
Remmen, zw. w. b. *Enrayer, ensaboter, arrêter une roue.*
Remonstrant, z. m. *Remontrant*, m.
Remonstrantendom (zond. mv.), z. o. *Les remontrants*, m. pl.
Remonstrantie (-ties, -tien), z. v. *Ostensoir*, m.
Remonstrantsch, bn. *Des remontrants.*
Remplaçant, z. m. *Remplaçant*, m.
Remplaceeren, zw. w. b. *Remplacer.*
Ren, z. m. *Galop*, m., *course précipitée, galopade*, f. ‖ Met vollen —, *au grand galop.*
Ren, z. v. *Enclos* f. *de lattis où court la volaille.*
Renbaan, z. v. *Carrière, lice*, f., *arène*, f., *cirque*, m.
Renbode, z. m. *Courrier*, m., *estafette*, f.
Rendier, z. o. *Renne*, m. ‖ (blas.) *Rangier*, m
Renegaat, z. m. *Renégat*, m.
Renet, z. v. Appel. *Rainette*, f.

BOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *à rainettes.*
(-LOOPEN), z. m. *Galop*, m., *course* *ée*, f.
zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Galoper*, *vite*, *aller au grand galop*, *aller le* ‖ b. Zich moede —, *s'épuiser* ou *se* *r à force de courir.*
, z. o. *Lice*, *carrière*, *arène*, f., *cirque*, m.
, z. m. *Prix* m. *de la course.*
(-SPEREN), z. v. *Lance* f. *de tournoi.*
(-SPELEN), z. o. *Tournoi*, *carrousel*, m.
B, bn. Rentegevend. *Qui porte intérêt.*
z. v. *Rente*, f., *revenu annuel*, *intérêt*, — van renten, *intérêt des intérêts.* ‖ op zijne —n leven, *vivre de ses rentes.* op —n zetten, *mettre* ou *placer de* *à intérêt.*
IEF, z. m. *Contrat* m. *de rente*, *obliga-* *rtant constitution de rente*, *rente*, f.
VEND, bn. *Qui porte intérêt.*
OS, bn. *Qui n'a point de rentes*, *qui ne* *point de rentes*, *qui ne porte point* *êt.* ‖ — geld, *argent oisif* ou *mort*, m. *qui ne rapporte rien*
zw. w. o. (met *hebben*). *Porter intérêt*, *ter* ou *donner un certain revenu*, *rendre.* kapitaal rent zes ten honderd —, *ce* *rapporte six pour cent.*
ER, z. m. *Rentier*, m.
EREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vivre de* *tes.*
ERSTER, z. v. *Rentière*, f.
STER, z. m. *Receveur*, *trésorier*, *inten-* *les finances*, *maître* m. *des comptes.* ‖ rder van goederen. *Administrateur* m. *de*

STERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *veur* ou *d'administrateur.*
JLD (zond. mv.), z. v. *Arrérages* m. pl. *les.*
, z. o. *Renvoi*, m.
m. In — en roer, *en consternation*, *en* , *sens dessus dessous.* ‖ In — en roer n, *alarmer*, *donner l'alarme.*
m. *Broie*, *macque*, *maque*, *tillotte*, f., *roir*, *brisoir*, m., *drége*, f.
R, z. m. *Celui qui drége.*
ESTER, z. v. *Celle qui drége.*
, zw. w. b. Hennep —, *briser*, *broyer* *ger le chanvre.* ‖ Vlas —, *dréger* ou *le lin.*
zw. w. b. *Dréger* (*le lin*).
r, z. m. *Répétiteur*, m.
R (-TORS), z. m. *Répétiteur*, m.
zw. w. b. *Remuer*, *mettre en mouvement.* Geen woord van iets —, *ne pas faire men-* *qc.* ‖ Zich —. *Se remuer*, *se dépêcher*, *er*, *se presser.* ‖ o. (met *hebben*). Van —, *faire mention* ou *parler de qc.*
EK, z. v. *République*, f.
EIN, z. m. *Républicain*, m.
EINSCH, bn. *Républicain.*
, z. o. *Requête*, *pétition*, f.
RANT, z. m. *Pétitionnaire*, *requérant*, m.
RANTE, z. v. *Pétitionnaire*, *requérante*, f.
REEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pétiti-* *demander par requête.*
, z. o. *Rescrit*, m.
(-DA'S), z. v. *Réséda*, m.
EEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Résider.*
T, z. m. *Résident*, m.
TIE (-TIES, -TIËN), z. v. *Résidence*, f.
IEF, bn. *Respectif.*

RESPECTIEVELIJK, bw. *Respectivement.*
RESPIJT (zond. mv.), z. o. *Répit*, *délai*, m.
RESPIJTDAGEN, z. m. mv. (comm.) *Jours* m. pl. *de grâce.*
REST, z. v. Overschot. *Reste*, *restant*, *excédant*, m. ‖ (comm.) In — blijven, *être en reste.* ‖ (fig.) Iemand de — geven, *achever qq.*
RESTANT, z. o. *Reste*, *reliquat*, *résidu*, m.
RESTEEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Rester.*
RESTEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Rester.*
RESULTAAT, z. o. *Résultat*, m.
RESULTEEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Résulter.*
RETIG, bn. *Plein de fentes* ou *de crevasses*, *cre-* *vassé.* ‖ — metselwerk, *ouvrage* m. *de maçon-* *nerie lézardé.*
RETOUR, z. v. Terugvracht. *Retour*, m. ‖ z. o. Terugkeer. *Retour.*
RETOURBILJET, z. o. *Billet* m. *d'aller et de re-* *tour.*
RETOURVLOOT (zond. mv.), z. v. *Flotte* f. *qui re-* *tourne des colonies.*
REU, z. m. *Chien*, *chien mâle*, m.
REUK, z. m. Een der vijf zinnen. *Odorat*, m. ‖ Eenen scherpen — hebben, *avoir l'odorat fin.* ‖ Geur. *Odeur*, *senteur*, f. ‖ Liefelijke —, *odeur agréable.* ‖ — van wijnen, *fumet*, m. ‖ Muffe —, *relent*, m. ‖ (fig.) Gerucht. *Bruit*, m., *réputation*, *odeur*, f. ‖ (fig.) In geenen goeden — staan *of* zijn, *n'être pas en bonne odeur.*
REUKALTAAR, z. o. *Autel* m. *des parfums.*
REUKBAL, z. m. *Pastille*, f.
REUKBALLETJE, z. o. *Petite pastille*, f.
REUKDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte de senteur*, *cas-* *solette*, f.
REUKDOOSJE, z. o. *Petite boîte de senteur*, *petite* *cassolette*, f.
REUKELOOS, bn Zonder reuk. *Inodore.* ‖ Die niet riekt. *Qui n'a point d'odorat.* ‖ Roekeloos. *Téméraire.*
REUKELOOSHEID, z. v. Staat van iets, dat geenen reuk heeft. *Qualité* f. *de ce qui est inodore.* ‖ Afwezigheid van den reuk. *Privation* f. *d'odo-* *rat.* ‖ Roekeloosheid. *Témérité*, f.
REUKFLESCHJE, z. o. *Flacon* m. *de senteur.*
REUKMENGER, z. m. *Parfumeur*, m.
REUKMENGSTER, z. v. *Parfumeuse*, f.
REUKPEER (-PEREN), z. v. *Poire* f. *de parfum.*
REUKPOEDER, REUKPOEIER, z. o. *Poudre de sen-* *teur*, *poudre aromatique*, f.
REUKSTOF, z. v. *Substance aromatique*, f., *aromate*, *parfum*, m. ‖ Wierook. *Encens*, m.
REUKTULP, z. v. Bloem. *Bossuel*, m.
REUKVAAS, z. v. *Cassolette*, f.
REUKVAT (-VATEN), z. o. *Cassolette*, f. ‖ Wie-rookvat. *Encensoir*, m.
REUKWATER, z. o. *Eau* f. *de senteur.*
REUKWERK (zond. mv.), z. o. *Parfums*, *aromates*, m. pl., *senteurs*, f. pl.
REUKWERKER, z. m. *Parfumeur*, m.
REUKWERKSTER, z. v. *Parfumeuse*, f.
REUKZENUW, z. v. *Nerf olfactif*, m.
REUKZIN (zond. mv.), z. m. *Odorat*, m.
REUS, z. m. *Géant*, m. ‖ (fig.) *Géant*, *colosse*, m.
REUSACHTIG, bn. *Gigantesque*, *colossal.*
REUSACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Grandeur* ou *taille gigantesque* ou *colossale*, f.
REUSSCHILDPAD, z. v. *Caret*, m.
REUTEL, z. m. Reuteling. *Râle*, *râlement*, m.
REUTEL, z. m. *en* v. Knorrepot. *Grondeur*, m., *grondeuse*, f. ‖ Snapper. *Babillard*, m., *babil-* *larde*, f.
REUTELAAR, z. m. *Grondeur*, m. ‖ Snapper. *Ba-* *billard*, m.

REUTELAARSTER, z. v. *Grondeuse*, f. ‖ Snapster. *Babillarde*, f.
REUTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir le râle*, *râler*. ‖ Knorren. *Gronder*, *grogner*, *murmurer*. ‖ Snappen. *Jaser*, *babiller*, *caqueter*, *causer*.
REUTELING, z. v. *Râle*, *râlement*, m.
REUTER, z. m. Zeef. *Tamis*, m.
REUZEL, z. m. Lichaamsdeel. *Graisse humaine*, f. ‖ (charcut.) *Panne*, *graisse* f. *de porc*, *saindoux*, m. ‖ (pharm.) *Axonge*, f.
REUZENBEELD, z. o. *Colosse*, m., *statue colossale*, f.
REUZENGESLACHT, z. o. *Race* f. *de géants*.
REUZENGESTALTE, z. v. *Taille* ou *stature gigantesque* ou *colossale*, f.
REUZENKRACHT, z. v. *Force de géant*, *force prodigieuse*, *athlétique* ou *herculéenne*, f.
REUZENPLAN, z. o. *Plan* ou *projet gigantesque*, m.
REUZENSCHREDE, z. v. *Pas* m. *de géant*.
REUZENSLANG, z. v. *Étouffeur*, *boa*, m.
REUZENSTAP, z. m. *Pas* m. *de géant*.
REUZENSTRIJD (zond. mv.), z. m. *Combat* m. *des géants*, *gigantomachie*, f.
REUZENTEMMER, z. m. *Dompteur* m. *de géants*.
REUZENWERK, z. o. *Travail de géant*, *ouvrage* m. *d'une grandeur gigantesque*, *œuvre colossale*, f.
REUZIN, z. v. *Géante*, f.
REVELAAR, z. m. *Radoteur*, *rêveur*, m.
REVELAARSTER, z. v. *Radoteuse*, *rêveuse*, f.
REVELDUITSCH, bn. *Qui estropie la langue néerlandaise*.
REVELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Radoter*, *rêver*, *extravaguer*.
REVELIG, bn. Gek. *Insensé*, *extravagant*.
REVELING, z. v. *Radoterie*, f., *radotage*, m., *rêverie*, f.
REVELSTOEL, z. m. *Zie* PRAATSTOEL.
REVEN, zw. w. b. (mar.) *Prendre les ris*, *riser les voiles*.
RHEUMATIEK (zond. mv.), z. v. *Rhumatisme*, m.
RHEUMATIEK, RHEUMATISCH, bn. *Rhumatique*.
RHEUMATISME, RHEUMATISMUS (zond. mv.), z. v. *Rhumatisme*, m.
RHINOCEROS, z. m. Neushoorndier. *Rhinocéros*, m.
RIB[BE], z. v. *Côte*, f. ‖ De lange *of* ware ribben, *les vraies côtes*. ‖ De korte *of* valsche ribben, *les fausses côtes*. ‖ (fig.) Iemand op de ribben komen *of* de ribben smeren, *mesurer* ou *graisser les côtes à qq.* ‖ (bot.) *Nervure*, f. ‖ Balk, spar. *Solive*, f., *doubleau*, *chevron*, m. ‖ (rel.) *Nervure*.
RIBBEBREUK, z. v. *Fracture* f. *des côtes*.
RIBBEKEN, z. o. *Zie* RIBBETJE.
RIBBELING, z. m. Appel. *Calville*, f.
RIBBENBAND, z. m. (rel.) *Nervure*, f.
RIBBENKAST, z. v. *Thorax*, m.
RIBBESTUK, z. o. *Morceau* m. *des côtes*.
RIBBETJE, z. o. (bouch.) *Côtelette*, f. ‖ (anat.) *Costule*, f. ‖ Zwalp. *Barrotin*, m. ‖ (h. n.) *Strie*, f.
RIBBEVLIES (zond. mv.), z. o. (anat.) *Plèvre*, f.
RIBBEZAEKEN, zw. w. b. *Serrer les côtes à qq.* ‖ Kwellen. *Tourmenter*, *vexer*, *talonner*.
RICHEL, z. v. *Dressoir*, m. ‖ — eens schoorsteens, *rebord* m. *d'une cheminée*. ‖ — eener spoorbaan, *rail*, m.
RICHTEN, zw. w. b. *Diriger*, *faire prendre une certaine direction*, *tourner*, ‖ Een kanon —, *braquer un canon*. ‖ De zeilen —, *orienter les voiles*. ‖ Zijn gebed tot God —, *adresser sa prière à Dieu*. ‖ Het woord tot iemand —, *adresser la parole à qq.* ‖ Zich naar iemand —, *se régler sur qq.* ‖ Zich overeind —, *se dresser*, *se tenir droit*. ‖ Zich naar de omstandigheden —, *se plier aux circonstances*. ‖ *Zie* RECHTEN.
RICHTER, z. m. (artill.) *Pointeur*, m. ‖ *Zie* RECHTER.
RICHTIG, bn. *Juste*, *exact*, *correct*. ‖ bw. *Justement*, *exactement*, *bien*.
RICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Justesse*, *exactitude*, *précision*, f.
RICHTING, z. v. *Direction*, f. ‖ Zijne — naar het zuiden nemen, *se diriger vers le sud*. ‖ (artill.) *Pointage*, m.
RICHTSNOER, z. o. *Cordeau*, m., *ligne*, f. ‖ (fig.) *Règle*, f., *modèle*, *exemple*, m. ‖ Dat dient voor uw —, *cela est pour votre gouverne*.
RIDDER, z. m. *Chevalier*, m. ‖ Dolende —, *chevalier errant*. ‖ — slaan, *faire* ou *créer chevalier*, *donner l'accolade*. ‖ (fig.) — te voet worden, *tomber en décadence*. ‖ Ruiter. *Cavalier*, m.
RIDDEREEUW, z. v. *Siècle* ou *temps chevaleresque*, m.
RIDDEREN, zw. w. b. *Zie* REDDEREN.
RIDDERGESCHIEDENIS, z. v. *Histoire* f. ou *roman* m. *de chevalerie*.
RIDDERHOF (–HOVEN), z. o. *Maison noble*, f. ‖ Gerechtshof. *Tribunal* m. *qui jugeait les procès entre les chevaliers*.
RIDDERKRUIS, z. o. *Croix* f. *de chevalier*.
RIDDERLEEN (–LEENEN), z. o. *Fief noble*, m.
RIDDERLIJK, bn. *De chevalier*, *chevaleresque*, *équestre*. ‖ Dapper. *Héroïque*, *brave*, *courageux*, *vaillant*, *preux*. ‖ bw. *En chevalier*. ‖ Dapper. *Héroïquement*, *vaillamment*, *en brave*. ‖ Zich — weren, *se défendre en brave*.
RIDDERORDE, z. v. *Ordre* m. *de chevalerie*. ‖ Ridderteeken. *Décoration* f. *de chevalerie*.
RIDDERROMAN, z. m. *Roman* m. *de chevalerie*.
RIDDERSCHAP, z. v. *Chevalerie*, f. ‖ o. Ridderstand. *Chevalerie*.
RIDDERSLAG (–SLAGEN), z. m. *Réception d'un chevalier*, *accolade*, f. ‖ Iemand den — geven, *donner l'accolade à qq.*, *armer qq. chevalier*.
RIDDERSPEL (–SPELEN), z. o. *Tournoi*, *carrousel*, m., *joute*, f.
RIDDERSPOOR (–SPOREN), z. v. *Éperon* m. *de chevalier*. ‖ (bot.) *Pied-d'alouette*, *delphinium*, m., *dauphinelle*, *cornette*, f.
RIDDERSTAND (zond. mv.), z. m. *Chevalerie*, f.
RIDDERTEEKEN, z. o. *Décoration*, *croix* f. ou *ruban* m. *d'un ordre*.
RIDDERVERHAAL, z. m. *Roman* m. *de chevalerie*.
RIEK, z. m. *Fourche*, f., *trident*, m.
RIEKEN, (*rook*, *geroken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Zie* RUIKEN.
RIEM, z. m. *Courroie*, *bande*, *sangle*, f. ‖ (prov.) Uit eens anders leder breede —en snijden, *faire du cuir d'autrui large courroie*. ‖ Gordel. *Ceinture*, f. ‖ Iemand een hart onder den — steken, *encourager qq.* ‖ (papet.) — papier, *rame* f. *de papier*. ‖ Roeispaan. *Rame*, f., *aviron*, m. ‖ (arch.) *Orle*, m.
RIEMBANK, z. v. *Zie* ROEIBANK.
RIEMBESLAG (–BESLAGEN), z. o. *Garniture* f. *de ceinture*.
RIEMBLAD (–BLADEN), z. o. *Pale* f. *de rame*, *plat* m. *d'aviron*
RIEMEN, zw. w. b. Omgorden. *Ceindre*. ‖ o. (met *hebben*). Roeien. *Ramer*.
RIEMENMAKER, z. m. *Avironnier*, m. ‖ Gordelmaker, *Ceinturier*, m.
RIEMENMAKERIJ, z. v. *Avironnerie*, f.
RIEMER, z. m. *Zie* ROEIER.
RIEMGAT (–GATEN), z. o. *Trou* m. *de tolet*.

ı (zond. mv.), z. o. (librair.) *Livres* m. pl. *vendent à la rame.*
. z. o. *Zie* RIEMPJE.
IP, z. m. (mar.) *Nage*, f., *porte-tolet*, n. *des nages.*
z. o. *Petite courroie*, *petite bande*, f. eltje. *Petite ceinture*, f. ‖ Roeispaantje. *rame*, f.
(–SLAGEN), z. m. (mar.) *Coup* m. *de* a *d'aviron*, *palade*, f.
ɛ (zond. mv.), z. o. *Buffleterie*, f. ‖ — tuigs, *soupente* f. *d'une voiture.*
o. *Roseau*, *jonc*, m., *canne*, f. ‖ Indisch *nne* f. *d'Inde*, *bambou*, m. ‖ (prov.) n het — laten loopen, *négliger ses* . ‖ (prov.) In het — zitten pijpjes maken, *de l'occasion.*
IG, bn. *Qui ressemble au roseau.*
R, z. m. *Jonchaie*, *roselière*, *cannaie*, f.
, z. m. *Lien* m. *de roseau.*
z. m. *Botte* f. ou *faisceau* m. *de roseaux*, r.
ı, z. o. *Zie* RIETAKKER.
(–DAKEN), z. o. *Toit* m. *de chaume* ou *aux.*
ER, z. m. *Couvreur* m. *en chaume* ou *aux.*
, z. m. *Digue* f. *de roseaux.*
DE], z. v. (bot.) *Massette*, *masse* f. *d'eau.*
bn. *De roseau*, *de jonc.*
rJE, z. o. *Chalumeau*, m.
(zond. mv.), z. o. (bot.) *Laîche*, *spar-*
:, z. m. *Chalumeau*, m.
ER, z. v. *Rousserole*, *grive chantante* f. *rais.*
z. v. *Natte* f. *de roseaux* ou *de joncs.*
z. o. *Coutel*, m.
H, z. v. *Moineau* m. *qui vit dans les*
(–PEREN), z. v. *Poire* f. *d'angoisse.*
, z. o. *Bordigue*, f.
(–PIJPEN), z. v. *Chalumeau*, *pipeau* m. *au.*
M, z. v. *Tête* f. *de roseau.*
, RIETSNIP, z. v. *Bécassine*, f.
, z. m. *Canne*, f., *jonc*, m.
ER (zond. mv.), z. v. *Sucre* m. *de canne.*
, z. m. *Pinson* m. *des roseaux.*
, z. o. *Balse*, f.
N, z. v. (h. n.) *Able*, m., *ablette*, f.
IG, bn. *Jonciforme.*
CH, z. m. *Grenouille* f. *des marais.*
). Klip. *Récif*, *banc* m. *de sable* ‖ Ge- *Squelette*, f.
. — in een zeil. *Zie* REEF.
r. Reeks. *Série*, *rangée*, *file*, *suite*, f., n. ‖ — lindeboomen, *rangée de tilleuls.* huizen, *rangée de maisons*, ‖ (maç) ɔk. *Règle*, f.
z. v. *Arène*, *carrière*, *lice*, f. ‖ — op , *place* f. *balayée sur la glace.*
, z. o. *Zie* RIJDIER.
, z. v. *Culotte* f. *de cavalier.*
, bn. *Où l'on peut passer à cheval* ou *ure.*
(*reed*, *reden*, *gereden*,) st. w. o. (met en *zijn*). *Être à cheval* ou *en voiture.* paard —, *aller à cheval*, *monter un* ‖ In de koets —, *aller en carrosse.* ‖ Men moet — en omzien, *il faut être t.* ‖ Op stelten —, *marcher sur des s.* ‖ Op schaatsen —, *patiner.* ‖ In eene slede —, *aller en traîneau.* ‖ (mar.) Ten anker —, *chasser sur ses ancres.* ‖ (fig.) Op de tong —, *faire l'entretien du public*, *être la fable de toute la ville.* ‖ De koorts rijdt over mijne leden, *je sens la fièvre.* ‖ Beven. *Trembler.* ‖ Paren. *S'accoupler*, *frayer.* ‖ b. *Monter.* ‖ Een paard zonder zadel —, *monter un cheval à poil.* ‖ Op eenen wagen —, *voiturer*, *charrier*, *conduire en voiture.* ‖ Omver —, *verser.* ‖ Bekaf —, *harasser*, *estrapasser*, *surmener.* ‖ Plagen. *Tourmenter.* ‖ (fig.) De duivel rijdt hem, *il est possedé du diable.*
RIJDER, z. m. *Cavalier*, *écuyer*, m. ‖ (monn.) *Ryder*, m.
RIJDIER, z. o. *Monture*, f.
RIJDPAARD, RIJDPEERD, z. o. *Cheval* m. *de selle*, *monture*, f.
RIJDSTER, z. v. *Cavalière*, *écuyère*, f.
RIJF, z. v. Hark. *Râteau*, m. ‖ Rasp. *Râpe*, f.
RIJF, bn. Mild. *Libéral.* ‖ Overvloedig. *Abondant.*
RIJF, z. v. Reliquiekas. *Châsse*, f.
RIJFELAAR, z. m. Dobbelaar. *Joueur de dés*, *brelandier*, m.
RIJFELBEKER, z. m. *Cornet*, m.
RIJFELBERD, RIJFELBORD, z. o. *Table* f. *à jouer aux dés.*
RIJFELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer aux dés.*
RIJFELSPEL (–SPELEN), z. o. *Jeu* m. *de dés.*
RIJFELTRECHTER, z. m. *Cornet*, m.
RIJGDRAAD, z. m. *Bâti*, *faux fil*, m.
RIJGEN, (*reeg*, *regen*, *geregen*,) st. w. b. *Enfiler.* ‖ Parelen —, *enfiler des perles.* ‖ (fig.) Iemand aan eenen degen —, *embrocher qq.*, *passer son épée au travers du corps de qq.* ‖ Driegen. *Faufiler*, *bâtir*, *pointer.* ‖ Snoeren. *Lacer.* ‖ Zich —. *Se lacer.*
RIJGER, z. m. *Enfileur*, m.
RIJGKOORD, z. o. *Zie* RIJGSNOER.
RIJGLAARS, z. v. *Bottine*, f., *brodequin*, m.
RIJGLIJF, z. o. *Corset*, *corps* m. *de jupe.*
RIJGNAALD, z. v. *Aiguille* f. *à lacer* ou *à passer*, *ferret*, m.
RIJGNESTEL, z. m. *Zie* RIJGSNOER.
RIJGSNOER, z. o. *Lacet*, m., *aiguillette*, f.
RIJGVETER, z. m. *Zie* RIJGSNOER.
RIJK, bn. *Riche*, *opulent.* ‖ — worden, *s'enrichir.* ‖ — maken, *enrichir.* ‖ (fig.) — in deugden, *riche en vertus.* ‖ Overvloedig. *Abondant.* ‖ Machtig. *Puissant.* ‖ Prachtig. *Magnifique.* ‖ bw. *Richement.*
RIJK, z. o. *Règne*, m., *domination*, f., *empire*, *pouvoir*, m. ‖ Zijn — is uit, *son règne est fini.* ‖ Staat. *État*, m. ‖ Koninkrijk. *Royaume*, m. ‖ Keizerrijk. *Empire*, m. ‖ (fig.) Het — der wetten, *le règne des lois.* ‖ De drie —en der natuur, *les trois règnes de la nature.*
RIJKAARD, z. m. *Richard*, *millionnaire*, *Crésus*, m.
RIJKDOM, z. m. *Richesse*, f., *richesses*, f. pl., *opulence*, f., *trésors*, *grands biens*, m. pl. ‖ (prov.) Tevredenheid gaat — te boven, *contentement passe richesse.* ‖ Overvloed. *Abondance*, f.
RIJKE, z. m. *Riche*, m. ‖ De —n en de armen, *les riches et les pauvres.*
RIJKELIJK, bn. Mild. *Libéral*, *prodigue*, *somptueux.* ‖ Overvloedig. *Riche*, *abondant.* ‖ bw. Mild. *Prodigalement*, *libéralement*, *largement*, *avec profusion.* ‖ — betalen, *payer largement.* ‖ Overvloedig. *Abondamment*, *richement.* ‖ — voorzien zijn, *être pourvu abondamment.*
RIJKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. Mildheid. *Libéralité*, *prodigalité*, f. ‖ Overvloed. *Abondance*, *profusion*, f.
RIJKEN, zw. w. b. Rijk maken. *Enrichir.*

Rijkheid (zond. mv.), z. v. *Richesse*, f.
Rijkleed (-kleε[de]ren), z. o. *Devantière*, f.
Rijknecht (-knechts), z. m. *Piqueur, palefrenier*, m. || Jokey. *Jockey*, m.
Rijkoets (-koetsen), z. v. *Carrosse*, m.
Rijksadel (zond. mv.), z. m. *Noblesse* f. *de l'empire* ou *du royaume*.
Rijksadelaar, z. m. *Aigle impériale*, f.
Rijksadvocaat, z. m. *Avocat* m. *de l'État*.
Rijksambt, z. o. *Charge* ou *fonction* f. *de l'empire* ou *du royaume*.
Rijksambtenaar, z. m. *Fonctionnaire* m. *de l'État*.
Rijksappel, z. m. *Globe impérial*, m.
Rijksarchief (zond. mv.), z. o. *Archives* f. pl. *de l'État*.
Rijksban (zond. mv.), z. m. *Ban* m. *de l'empire*. || In den — doen, *mettre au ban de l'empire*.
Rijksbaron, z. m. *Baron* m. *de l'empire*.
Rijksbelasting, z. v. *Impôt* m. *levé au profit de l'État*.
Rijksbestuur (zond. mv.), z. o. *Gouvernement*, m., *administration* f. *de l'État*.
Rijksbestuurder, z. m. *Gouverneur, régent*, m.
Rijksbewind (zond. mv.), z. o. *Zie* Rijksbestuur.
Rijksdaalder, z. m. *Risdale, rixdale*, f.
Rijksdag (-dagen), z. m. *Diète, assemblée* f. *des États*.
Rijksgebied (zond. mv.), z. o. *Étendue* f. *d'un empire* ou *d'un royaume, empire*, m. || Rijksbestuur. *Gouvernement*, m. *administration* f. *de l'État*.
Rijksgezag (zond. mv.), z. o. *Autorité souveraine*, f.
Rijksgraaf, z. m. *Comte* m. *de l'empire*.
Rijksgravin, z. v. *Comtesse* f. *de l'empire*.
Rijksgrens, z. v. *Limite* f. *d'un état, d'un royaume* ou *d'un empire*.
Rijkshalve, bw. *À cause de* ou *de la part de l'empire*.
Rijksheerschappij, z. v. *Autorité souveraine*, f., *empire*, m.
Rijkshofraad, z. m. *Conseil aulique* m. *de l'empire*. || Persoon. *Conseiller aulique* m. *de l'empire*.
Rijksinwoner, z. m. *Régnicole*, m.
Rijkskreits (-kreitsen), z. m. *Cercle* m. *de l'empire*.
Rijkskroon (-kronen), z. v. *Couronne impériale*, f.
Rijkslast, z. m. *Charge* f. *de l'État*.
Rijksleen (-leenen), z. o. *Fief* m. *de l'empire*.
Rijksmonarch, z. m. *Monarque*, m.
Rijksmuseum (-museums, -musea), z. o. *Musée* m. *de l'État*.
Rijksprins (-prinsen), z. m. *Prince* m. *de l'empire*.
Rijksprinses, z. v. *Princesse* f. *de l'empire*.
Rijksraad, z. m. *Conseil d'État, sénat* m. *de l'empire*. || Raadsheer van het Rijk. *Conseiller* ou *sénateur* m. *de l'empire*.
Rijksschepter, z. m. *Sceptre*, m.
Rijksschool (-scholen), z. v. *École* f. *de l'État*.
Rijksstad (-steden), z. v. *Ville libre de l'empire, ville impériale*, f.
Rijksstaf (-staven), z. m. *Sceptre*, m.
Rijksstenden, z. m. mv. *États* m. pl *de l'empire*.
Rijksvorst, z. m. *Prince* m. *de l'empire*.
Rijksvorstendom, z. o. *Principauté* f. *de l'empire*.
Rijksvorstin, z. v. *Princesse* f. *de l'empire*.

Rijkunst (zond. mv.), z. v. *Équitation*, f., *manége*, m.
Rijkussen, z. o. (man.) *Barde, bardelle*, f.
Rijlaars, z. v. *Botte* f. *à l'écuyère*.
Rijm (zond. mv.), z. m. Rijp. *Givre, frimas*, m., *gelée blanche*, f.
Rijm, z. o. Gelijkheid van klanken. *Rime*, f. | Slepend —, *rime féminine*. | Staand —, *rime masculine*. || Vers. *Vers*, m. | In — schrijven, *écrire en vers*.
Rijmader (zond. mv.), z. v. *Veine poétique*, f.
Rijmantel, z. m. *Casaque*, f., *manteau* m. *de cavalier*.
Rijmdicht, z. o. *Pièce* f. *en vers rimés*. || Gedicht. *Poëme*, m.
Rijmdichter, z. m. *Poëte* m. *qui se sert de la rime*. || Dichter. *Poëte*.
Rijmeester, z. m. *Écuyer, académiste*, m.
Rijmelaar, z. m. *Rimailleur, rimeur, poétereau, poétastre*, m.
Rijmelaarster, z. v. *Rimailleuse*, f.
Rijmelarij (zond. mv.), z. v. *Rimaille*, f.
Rijmelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Rimailler*. | Raaskallen. *Radoter, délirer*.
Rijmeloos, bn. *Qui n'est pas rimé*. | —looze verzen, *vers blancs*, m. pl.
Rijmen, zw. w. o. (met *hebben*). *Rimer*. | (fig.) Overeenkomen. *S'accorder*. || b. *Rimer*. | Verzen maken. *Rimer, versifier*. || Overeenbrengen. *Accorder, concilier*.
Rijmen, zw. w. onp. *Faire de la gelée blanche*.
Rijmer, z. m. *Rimeur*, m. || Rijmelaar. *Rimailleur*, m. || Verzenmaker. *Versificateur*, m.
Rijmerij, z. v. *Rimaille*, f.
Rijmklank, z. m. *Rime*, f.
Rijmkunst (zond. mv.), z. v. *Art* m. *de rimer*. || Kunst van verzen te maken. *Versification, prosodie*, f. || Dichtkunst. *Poésie*, f.
Rijmlust (zond. mv.), z. m. *Envie* f. *de rimer, métromanie, démangeaison poétique*, f.
Rijmpje, z. o. *Petite pièce* f. *de vers*.
Rijmslag (-slagen), z. m. *Rime*, f.
Rijmster, z. v. *Celle qui rime*.
Rijmwerk, z. o. *Pièce rimée*, f. || Dichtstuk. *Pièce* f. *de vers, poëme*, m.
Rijmwoord, z. o. *Rime*, f.
Rijmwoordenboek, z. o. *Dictionnaire* m. *des rimes*.
Rijmzucht (zond. mv.), z. v. *Zie* Rijmlust.
Rijngraaf, z. m. *Rhingrave*, m.
Rijngraafschap (zond. mv.), z. o. *Rhingraviat*, m.
Rijngravin, z. v. *Rhingrave*, f.
Rijnlandsch, bn. *Du pays du Rhin*.
Rijnoever, z. m. *Bord* m. *du Rhin*.
Rijnsch, bn. *Du Rhin*. || —e wijn, *vin* m. *du Rhin*.
Rijnsche-wijnflesch, z. v. *Bouteille* f. *à vin du Rhin*.
Rijnschip (-schepen), z. o. *Bateau* m. *du Rhin*.
Rijnschipper, z. m. *Batelier* m. *qui navigue sur le Rhin*.
Rijnschuit, z. v. *Bateau* m. *du Rhin*.
Rijnspoorweg (-wegen), z. m. *Chemin de fer du Rhin, chemin* m. *de fer rhénan*.
Rijp (zond. mv.), z. m. Rijm. *Givre, frimas*, m., *gelée blanche*, f.
Rijp, z. v. Rups. *Chenille*, f.
Rijp, bn. *Mûr*. || —e appel, *pomme mûre*, f. | — maken, *mûrir, rendre mûr*. || — worden, *mûrir, devenir mûr*. || (fig.) —e jaren, *âge mûr*, m. || — verstand, *esprit mûr*, m. || Na — beraad, *après mûre délibération*, f. || — meisje, *fille nubile*, f. || — gezwel, *abcès mûr*, m. | Te vroeg —, *précoce*. || bw. *Mûrement*.

Rijpeerd, z. o. *Cheval* m. *de selle*, f.
:, z. o. *Bidet*, m.
, bw. *Zie* Rijp, bw.
'. w. o. (met *zijn*). Rijp worden. *Mûrir*, *mûr*. ‖ (fig.) *Parvenir à un certain perfection*. ‖ b. *Mûrir*, *rendre mûr*, *maturation de*.
r. w. onp. (met *hebben*). *Faire du givre*, *s* ou *de la gelée blanche*.
. o. *Cirque*, m.
zond. mv.), z. v. *Maturité*, f. ‖ (fig.) ren, *âge mûr*, m., *maturité* f. *de l'âge*. *Maturité*. ‖ Te vroege —, *préco-*
nd. mv.), z. v. *Maturation*, f. ‖ (chir.) *n*, *suppuration*, f.
d. mv.), z. o. *Zie* Rijpheid.
m. *Casaque*, f.
(bot.) *Petite branche*, *verge*, *pousse*, f., ., *rame*, f., *rejeton*, m. ‖ Rijshout. *e*, *osier*, m.
mv.), z. m. Rijst. *Zie* Rijst.
z. v. (fort.) *Risban*, m. ‖ (constr.) , f.
z. m. *Risberme*, f.
, Rijsbezem, z. m. *Balai* m. *de bou-*
n, Rijsboompje, z. o. *Arbrisseau*, m.
m. *Botte de branchage* ou *d'osiers*, *fascine*, f., *fagot*, *cotret*, m.
z. o. *Oseraie*, f.
, z. m. *Faisceau* m. *de verges*.
z. v. (char.) *Varlope*, f.
z. m. *Soulier* m. *de cavalier*. ‖ — haatsen, *soulier* m. *pour patiner*.
-scholen), z. v. *École* ou *académie* f. *m*, *manége*, m.
m. *Levée* f. *de fascines*, *bâtardeau* *cinage*.
ond. mv.), z. o. *Fagotage*, m., *émon-* *lles*, f. pl., *fascine*, f., *broutilles*, f. pl.
ken, z. o. *Verge*, *baguette*, *houssine*, f.
pelen), z. o. *Carrousel*, *tournoi*, m.
sporen), z. o. Wagenspoor. *Ornière*, f.
mv.), z. v. *Riz*, m.
, z. m. *Risière*, f., *champ* m. *de riz*.
(zond. mv.), z. m. *Bouillie* f. *au riz*.
) (-brooden), z. o. *Pain* m. *de riz*.
(zond. mv.), z. v. *Gruau* m. *de riz*.
(zond. mv.), z. o. *Farine* f. *de riz*.
(zond. mv.), z. v. *Lait* m. *au riz*.
zond. mv.), z. v. *Bouillie* f. *au riz*.
(zond. mv.), z. v. *Soupe* f. *au riz*.
:, z. v. *Tarte* f. *au riz*.
z. o. *Risière*, f.
ond. mv.), z. o. *Eau* f. *de riz*.
z. m. *Récolte* f. *de riz*.
nd. mv.), z. v. *Zie* Rijstepap.
ond. mv.), z. v. *Zie* Rijstesoep.
(zond. mv.), z. o. *Paille* f. *de riz*.
(zond. mv.), z. v. *Zie* Rijstetaart.
z. o. *Risière*, f., *champ* m. *de riz*.
(zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de riz*.
z. v. *Espace* m. *planté de saules* *ivière et la digue*.
ond. mv.), z. o. *Fascinage*, *clayon-* *n*, m., *risberme*, f.
t, *reten*, *gereten*,) st. w. b. *Déchirer*. *zijn*). *Se déchirer*, *crever*, *se fendre*, *r*.
d. mv.), z. m. (h. n.) *Temps du frai*,

Rijting, z. v. *Action* f. *de déchirer*, ‖ Scheur. *Déchirure*, *crevasse*, *fente*, f.
Rijtuig, z. o. *Voiture*, f., *équipage*, m. ‖ — houden, *avoir équipage*.
Rijtuigmaker, z. m. *Carrossier*, *charron*, m.
Rijtuigverhuurder, z. m. *Loueur* m. *de voitures*.
Rijven, (*reef*, *reven*, *gereven*,) st. w. b. Harken. *Râteler*. ‖ Raspen. *Râper*.
Rijver, z. m. Harker. *Râteleur*, m.
Rijwagen, z. m. *Chariot*, m.
Rijweg (-wegen), z. m. *Grand chemin*, m., *grande route*, f.
Rijzadel, z. m. *Selle*, f.
Rijzen, (*rees*, *rezen*, *gerezen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Monter*, *s'élever*, *se lever*. ‖ De maan rijst, *la lune se lève*. ‖ (prov.) De rijzende zon aanbidden, *adorer le soleil levant*. ‖ Het water rijst, *l'eau monte*. ‖ (fig) De haren rezen ons te berge, *Nos cheveux se dressèrent* ‖ Gisten. *Lever*, *fermenter*. ‖ Het deeg begint te —, *la pâte commence à lever*. ‖ Opkomen. *S'élever*. ‖ Ontstaan. *S'élever*, *monter*, *survenir*, *naître*. ‖ Er rees een storm, *il s'éleva une tempête*. ‖ Duurder worden. *Enchérir*, *devenir plus cher*. ‖ Vallen. *Tomber*,
Rijzend, bn. —e wijn, *vin capiteux*, m.
Rijzendheid (zond. mv.), z. v. — des wijns, *montant*, m., *sève*, *vigueur* f. *du vin*.
Rijzig, bn. *De haute taille*, *élancé*, *svelte*.
Rijzigheid (zond. mv.), z. v. *Haute taille*, f.
Rijzing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de monter* ou *de s'élever*. ‖ — eener rivier, *crue* f. *d'une rivière*. ‖ Gisting. *Fermentation*, f. ‖ Het duurder worden. *Enchérissement*, m., *hausse*, f. ‖ Op de — der fondsen speculeeren, *spéculer sur la hausse*.
Rijzweep (-zweepen), z. v. *Cravache*, *houssine*, *badine*, f.
Rik[ke]kikken, zw. w. o. (met *hebben*). *Coasser*.
Rillen, zw. w. o. (met *hebben*). *Frissonner*, *grelotter*, *trembloter*, *trembler*.
Rilling, z. v. *Frisson*, *frissonnement*, *tremblement*, *tressaillement*, m.
Rimpel, z. m. *Ride*, f., *pli*, m. ‖ —s in de ooghoeken, *éperons*, m. pl.
Rimpelachtig, bn. *Zie* Rimpelig.
Rimpelen, zw. w. b. *Rider*, *froncer*, *sillonner*. ‖ Het voorhoofd —, *rider le front*, *froncer les sourcils*, *se refrogner*. ‖ o. (met *zijn*). *Se rider*, *se froncer*. ‖ Die stof rimpelt licht, *cette étoffe est sujette à se ratatiner*.
Rimpelig, bn. *Ridé*, *creusé par les rides*, *froncé*, *ratatiné*. ‖ (bot.) *Ridé*, *rugueux*.
Rimpeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rider*, *froncement*, m.
Rimram (zond. mv.), z. m. IJdele klap. *Propos futiles*, m. pl.
Ring, z. m. *Anneau*, m. ‖ IJzeren —, *anneau de fer*. ‖ Vingerring. *Bague*, f., *anneau*, m. ‖ Gouden —, *bague d'or*. ‖ Naar den — steken, *courre la bague*. ‖ Kring. *Cercle*, m. ‖ — om het hecht van een mes, *virole*, f. ‖ — voor sleutels, *clavier*, m. ‖ — aan den poot van eenen valk, *vervelle*, f. ‖ — om de zon, *halo solaire*, m. ‖ — eens geweers, *porte-baguette*, m. ‖ (blas.) *Annelet*, m.
Ring, bn. *Zie* Gering.
Ringband, z. m. *Collier*, m. ‖ (anat.) *Ligament annulaire*, m.
Ringbord, z. o. (mus.) *Cymbale*, f. ‖ (mar.) Rahout. *Lisse*, *préceinte* f. *de vibord*.
Ringbout, z. m. (mar.) *Cheville* f. *à grille et à boucle*. ‖ (artill.) *Piton*, m.

RINGDIJK, z. m. *Digue circulaire*, f.
RINGDOOSJE, RINGDOOSKEN, z. o. *Baguier*, m.
RINGDUIF, z. v. (h. n.) *Ramier, pigeon ramier*, m.
RINGELDUIF, z. v. *Zie* RINGDUIF.
RINGELEN, zw. w. b. *Boucler, anneler.* ‖ (fig.) Bedwingen. *Dompter, réduire.*
RINGELGANS, z. v. (h. n.) *Morillon*, m.
RINGELMOSCH, RINGELMUSCH, z. v. (h. n.) *Moineau des bois, friquet*, m., *fringille* f. *à collier blanc.*
RINGELOOREN, zw. w. b. (fig.) *Harceler, vexer, tourmenter, gourmander.*
RINGELSLANG, z. v. *Amphisbène*, m.
RINGEN, zw. w. b. *Boucler, anneler.* ‖ Een varken —, *boucler un porc.* ‖ Eene merrie —, *anneler une cavale.* ‖ o. (met *hebben*). ‖ Eenen ring *of* ringen dragen. *Porter une bague* ou *des bagues.*
RINGKAS, z. v. *Chaton* m. *de bague.*
RINGKOFFERKEN, RINGKOFFERTJE, z. o. *Baguier*, m.
RINGLOOP (—LOOPEN), z. m. *Course* f. *de bagues.*
RINGMUUR, z. m. *Mur* m. *de clôture, enceinte*, f.
RINGNAGEL, z. m. *Piton*, m.
RINGRUPS (—RUPSEN), z. v. *Annulaire, livrée*, f.
RINGSLOOT (—SLOOTEN), z. v. *Fossé* m. *qui entoure une terre, une prairie, etc.*
RINGSPIER, z. v. *Muscle annulaire*, m.
RINGSTEKER, z. m. *Coureur* m. *de bagues.*
RINGSTEKING, z. v. *Course* f. *de bagues.*
RINGSVERGADERING, z. v. *Assemblée* f. *des ministres protestants d'un cercle ecclésiastique.*
RINGSWIJS, RINGSWIJZE, bw. *En forme d'anneau, en cercle, en rond, circulairement.*
RINGVINGER, z. m. *Doigt annulaire*, m.
RINGVORMIG, bn. *Annulaire, circulaire, orbiculaire, rond.*
RINGWORM, z. m. (méd.) Dauwworm. *Dartre*, f.
RINKEL, z. m. Klopper eener deur. *Battant* m. *d'une porte.* ‖ Speeltuig. *Lame sonore*, f.
RINKELBEL, z. v. *Hochet*, m.
RINKELBOM, z. v. *Tambour* m. *de basque.*
RINKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sonner, faire du bruit.*
RINKELROOIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Courir les rues, faire la vie.*
RINKELROOIER, z. m. *Débauché, libertin*, m.
RINKELROOISTER, z. v. *Coureuse*, f.
RINKET, z. o. *Guichet* m. *dans la porte d'une écluse.*
RINKINKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du tintamarre.*
RINSCH, bn. *Vert, aigrelet, piquant.*
RINSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Verdeur, acidité*, f., *goût aigrelet*, m.
RIOOL (—OLEN), z. v. *Égout, cloaque, conduit*, m., *rigole*, f.
RISICO (zond. mv.), z. o. *Risque*, m.
RISPEN, zw. w. o. (met *hebben*) *Roter, faire des rots.*
RISPING, z. v. *Rot*, m., *rapports*, m. pl.
RIST, z. v. *Râfle*, m, *grappe, glane*, f. ‖ — aalbeziën, *grappe de groseilles.* ‖ — uien, *glane d'oignons.* ‖ Bundeltje. *Touffe, botte*, f. ‖ — vlas, *touffe* ou *botte de lin.*
RISTEN, zw. w. b. *Disposer en grappes* ou *en glanes, mettre par grappes* ou *par glanes.* ‖ Geriste uien, *glane* f. *d'oignons, oignons* m. pl. *en glane.*
RIT, z. m. *Tour* m. ou *course* f. *à cheval.*
RITMEESTER, z. m. *Capitaine de cavalerie, chef* m. *d'escadron.*
RITMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de capitaine de cavalerie* ou *de chef d'escadron.*
RITS, tusschenw. *Cric!*
RITS (zond. mv.), z. m. Loop. *Course*, f.
RITSCH, bn. *Zie* RITSIG.
RITSELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être agité par le vent, faire un bruit sourd, murmurer, frémir.* ‖ De bladeren —, *les feuilles sont agitées par le vent.*
RITSELING, z. v. *Bruit sourd, murmure* m. *des feuilles agitées par le vent.*
RITSEN, zw. w. b. *Exciter, inciter, animer.* ‖ Merken. *Rouanner.* ‖ o. (met *zijn*). Vertrekken. *Déguerpir.*
*RITSEVELLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Trembloter.*
RITSHOUT, z. o. (menuis.) *Trusquin*, m.
RITSIG, bn. *Qui est en chaleur* ou *en rut, lascif.*
RITSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Rut*, m., *chaleur, lasciveté, lubricité*, f.
RITSIJZER, z. o. *Rouanne*, f., *traceret*, m.
RITTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Courir çà et là, folâtrer.* ‖ b. De kleederen van het lijf —, *déchirer ses habits à force de folâtrer.*
RIVIER, z. v. *Rivière*, f. ‖ Stroom. *Fleuve*, m. ‖ Bevaarbare —, *rivière navigable*, f. ‖ Loop eener —, *cours* m. *d'une rivière.*
RIVIERAAL, z. m. *Anguille* f. *de rivière.*
RIVIERARM, z. m. *Bras* m. *d'une rivière.*
RIVIERBAARS, z. m. (h. n.) *Perche* f. *de rivière.*
RIVIERBAD (—BADEN), z. o. *Bain* m. *de rivière.*
RIVIERDIJK, z. m. *Digue* f. *le long d'une rivière.*
RIVIERGODIN, z. v. *Naïade*, f.
RIVIERPAARD, z. o. Nijlpaard. *Hippopotame*, m.
RIVIERPALING, z. m. (h. n.) *Zie* RIVIERAAL.
RIVIERPLANT, z. v. *Plante fluviatile*, f.
RIVIERSCHELP, z. v. *Coquillage fluviatile*, m.
RIVIERSCHILDPAD, z. v. (h. n.) *Tortue d'eau douce, émyde*, f.
RIVIERSLAK, RIVIERSLEK, z. v. (h. n.) *Limaçon d'eau douce, labyrinthe*, m.
RIVIERVARKEN, z. o. *Porc de rivière, cabiai*, m.
RIVIERVISCH, z. m. *Poisson* m. *de rivière* ou *d'eau douce.*
RIVIERVOGEL, z. m. *Oiseau de rivière, oiseau pêcheur*, m.
RIVIERWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de rivière.*
RIVIERZWIJN, z. o. *Zie* RIVIERVARKEN.
ROB, z. m. Visch. *Chien de mer, chien marin, phoque*, m.
ROB, z. v. Maag van groote visschen. *Estomac* m. *des gros poissons.*
ROB, z. m. (pharm.) *Rob*, m.
ROBBEKNOL, z. m. *Gros garçon, gros piffre*, m.
ROBBENHUID, z. v. *Peau* f. *de chien marin.*
ROBBENJACHT, z. v. *Chasse* f. *aux chiens marins.*
ROBBE[N]SPEK (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de chien de mer.*
ROBBE[N]TRAAN (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de chien marin.*
ROBBENVANGST, z. v. *Pêche* f. *des chiens marins.*
ROBBER, z. m. (impr.) *Tampon*, m. ‖ (jeu) *Robre*, m.
ROBBEVEL, z. o. *Peau* f. *de chien marin.*
ROBBEVELLEN, bn. *De peau de chien marin.*
ROBIJN, z. m. Steen. *Rubis*, m. ‖ o. Stof. *Rubis.*
ROBIJNEN, bn. *De rubis.*
ROBIJNSTEEN (—STEENEN), z. m. *Rubis*, m.
ROCHEBEL, z. v. *Crachat, flegme*, m.
ROCHEL, z. v. *Zie* ROCHEBEL.
ROCHELAAR, z. m. *Cracheur*, m.
ROCHELAARSTER, z. v. *Cracheuse*, f.
ROCHELACHTIG, bn. *Pituiteux, flegmatique.*
ROCHELBAKJE, ROCHELBAKSKEN, z. o. *Crachoir*, m.

, zw. w. o. (met hebben). Cracher. ‖
i. Râler.
r, z. m. Crachoir, m. ‖ (fig.) z. m. en v.
Cracheur, m., cracheuse, f.
r. Terrain essarté, m.
. m. Munt. Rouble, m.
v. Verge, baguette longue et flexible,
, f. ‖ — om te slaan, verge, f., fouet,
et —n slaan, battre de verges, fouetter.
Der — ontwassen zijn, n'être plus sous
'e. ‖ (fig.) De — kussen, se soumettre
nent. ‖ Meetroede. Verge, toise, perche, f.
rlandsche —, décamètre, m. ‖ Vier-
-, are, m. ‖ Mannelijk lid. Verge, f.
Vergue, antenne, f. ‖ Riem. Aviron,
s, f.
GER, z. m. Porte-verge, bedeau, massier, m.
:. o. Roer. Gouvernail, m.
G, ROEDRAGER, z. m. Zie ROEDEDRAGER.
v. Cabane, dunette, chambre f. du ba-
ouf, m. ‖ — eener doodskist, couvercle
cercueil.
, z. v. Banc m. dans une cabane.
, z. o. Prix m. d'une place dans la
on dans la dunette.
, z. v. Banc m. de rameur.
, z. v. Barque f. à rames.
z. m. Tolet, m.
zw. w. o. (met hebben). Ramer, tirer à
. ‖ (mar.) Nager. ‖ Wrikken. Aviron-
b. Faire avancer ou transporter en ra-
Zich moede —, s'épuiser à force de
Rooien. Jauger, velter. ‖ Werpen. Jeter.
. m. Rameur, m. ‖ Wijnroeier. Jaugeur,
m.
z. v. Jaugeage, veltage, m.
P, z. m. Zie RIEMKLAMP.
ROEIPIN, z. v. Tolet, m.
z. m. Rame, f., aviron, m. ‖ — der
pagaye, f.
T, z. v. Bateau m. à rames.
, z. m. Galérien, m.
I, z. v. Rame, f., aviron, m.
z. m. Peilstok. Jauge, velte, f.
, z. m. (mar.) Herse f. d'aviron.
TUIG, z. o. Bateau m. à rames, galère, f.
s, bn. Téméraire, inconsidéré, auda-
rop hardi. ‖ —looze daad, action témé-
‖ bw. Témérairement, inconsidérément,
usement.
SHEID (zond. mv.), z. v. Témérité, au-
op grande, hardiesse, f.
N, zw. w. o. (met hebben). Roucouler.
nd. mv.), z. m. Gloire, réputation, cé-
f., honneur, m. ‖ Zich — verwerven,
ir de la gloire. ‖ — op iets dragen,
fier ou se vanter de qc. ‖ (jeu de cart.)
e, f., flux, m.
zw. w. b. Prijzen, loven. Louer, exalter,
glorifier, vanter. ‖ Zich —. Se vanter.
net hebben). Vanter, se vanter, se glo-
Op zijne verdiensten —, vanter ses

'AARDIG, bn. Digne d'être loué, louable.
D'une manière louable.
z. m. Pocher. Hâbleur, fanfaron, van-
ntard, m.
z. m. Wijnglas. Verre m. à pied.
IG, bn. Avide de gloire ou d'honneurs,
ux.
IGHEID (zond. mv.), z. v. Ambition, f.,
n. de la gloire ou de la célébrité.
, ROEMRUCHTIG, bn. Glorieux, célèbre,
fameux, renommé, insigne. ‖ bw. Glorieusement, avec gloire.
ROEMRUCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. Gloire, célébrité, réputation, f., renom, m.
ROEMRUCHTIG[LIJK], bw. Zie ROEMRUCHTIG, bw.
ROEMSTER, z. v. Vantarde, f.
ROEMWAARDIG, bn. Digne de louange ou d'éloge, glorieux, louable. ‖ bw. D'une manière louable.
ROEMWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. Gloire, f., mérite, m.
ROEMWAARDIG[LIJK], bw. Zie ROEMWAARDIG, bw.
ROEMWEERDIG, bn. en bw. Zie ROEMWAARDIG.
ROEMZUCHT (zond. mv.), z. v. Zie ROEMGIERIGHEID.
ROEMZUCHTIG, bn. Zie ROEMGIERIG.
ROEP (zond. mv.), z. m. Action f. d'appeler ou de crier. ‖ Schreeuw. Cri, m. ‖ Gerucht. Bruit, renom, m., rumeur, f. ‖ In slechten — staan, être mal famé. ‖ De — gaat, dat... le bruit court que... ‖ Verkoop bij opbod. Encan, m., vente f. à l'enchère. ‖ Huwelijksgeboden. Bans m. pl. de mariage. ‖ Roeping. Vocation, f.
ROEPEN, (riep, geroepen,) st. w. b. Appeler. ‖ Ik roep u, je vous appelle. ‖ Iemand bij zijnen naam —, appeler qq. par son nom. ‖ Schreeuwen. Crier. ‖ Moord en brand —, crier au meurtre et au feu. ‖ Dagvaarden. Citer. ‖ Voor den rechter —, assigner ou citer qq. en justice, appeler qq. devant le juge. ‖ Oproepen, wekken. Éveiller. ‖ o. (met hebben). Schreeuwen. Crier, s'écrier, jeter des cris. ‖ Om hulp —, crier au secours. ‖ Om wraak —, crier vengeance. ‖ Te wapen —, crier aux armes. ‖ Tot God —, élever sa voix vers Dieu, invoquer Dieu à son aide.
ROEPER, z. m. Crieur, m. ‖ Omroeper. Crieur public. ‖ Spreekbuis. Porte-voix, m. ‖ Lokvogel. Appeau, appelant, m., chanterelle, f. ‖ Strot. Gorge, f., gosier, m. ‖ (gramm) Vocatif, m.
ROEPING, z. v. Appel, m. ‖ (fig.) Vocation, f. ‖ Zijne — volgen, suivre sa vocation. ‖ De — der heidenen, la vocation des gentils. ‖ Neiging. Penchant, m., inclination, f.
ROEPSTEM, z. v. Voix f. qui appelle.
ROEPSTER, z. v. Crieuse, f.
ROEPVOGEL, z. m. Appeau, appelant, m., chanterelle, f.
ROER, z. o. Stuur. Gouvernail, m. ‖ Het — omwenden, virer de bord. ‖ (fig.) Aan het — van Staat zitten, être au timon des affaires. ‖ Roeispaan. Rame, f.
ROER, z. o. Buis. Conduit, tuyau, m. ‖ Loop eens geweers. Canon m. d'un fusil. ‖ Vuurroer. Fusil, mousquet, m. ‖ Kort —, mousqueton, m.
ROER (zond. mv.), z. m. Beweging. Mouvement, m. ‖ Alles in rep en — stellen, porter l'alarme partout, mettre tout sens dessus dessous.
ROERBAK, z. m. Baquet m. à remuer ou à brouiller.
ROERBAND, z. m. Ferrure f. de gouvernail.
ROERDOMP, z. m. Vogel. Butor, m.
ROEREN, zw. w. b. Aanraken. Toucher. ‖ Gij moet die snaar niet —, il ne faut pas toucher cette corde. ‖ In beweging brengen. Remuer, mouvoir, agiter, branler. ‖ Eieren —, battre des œufs. ‖ De trom —, battre le tambour. ‖ (fig.) Aandoen, treffen. Toucher, émouvoir. ‖ Dat verhaal heeft haar innig geroerd, ce récit l'a vivement touchée. ‖ Aangaan. Toucher, regarder. ‖ Dat roert u niet, cela ne vous regarde pas. ‖ Melden. Toucher, citer, mentionner. ‖ Zich —. Se mouvoir, se remuer.
ROEREND, bn. Mobile, meuble, mobilier. ‖ —e goederen, biens meubles, m. pl. ‖ —e eigendommen, propriété mobilière, f. ‖ —e feestdagen, fêtes mobiles, f pl ‖ Hartroerend. Touchant, attendrissant,

pathétique. || bw. Hartroerend. *D'une manière touchante* ou *attendrissante, pathétiquement.*

Roerganger, z. m. *Timonier,* m.

Roerhaak, z. m. *Vertenelle, charnière* f. ou *gond* m. *de gouvernail.*

Roerhard, bn. *Qui n'obéit pas au gouvernail, difficile à gouverner.*

Roering, z. v. Beweging. *Mouvement, remuement,* m., *agitation,* f. || Opschudding, beroerte. *Tumulte, trouble,* m. || Buikloop. *Diarrhée,* f.

Roerkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Gnaphale, pied-de-chat,* m.

Roerlepel, z. m. *Cuillère* f. *à pot.*

Roerloop (–loopen), z. m. *Canon* m. *d'un fusil* ou *d'un mousquet.*

Roerloos, bn. *Immobile.* || (fig) Ongevoelig. *Insensible, indifférent, froid, impassible.* || Zonder roer. *Sans gouvernail.* || bw. *Sans mouvement.* || (fig) *D'une manière indifférente.*

Roerloosheid (zond. mv.), z. v. *Immobilité,* f.

Roermaker, z. m. Geweermaker. *Armurier, arquebusier,* m.

Oernoot (–noten), z. v. (mar.) *Virolet,* m.

Oerom, z. m. (cuis.) *Macédoine,* f. || Mengelklomp. *Chaos, mélange,* m.

Roerpen, Roerpin, z. v. (mar.) *Barre du gouvernail, manivelle,* f., *timon,* m.

Roersel, z. o. *Ce qu'on remue.* || Hartstocht. *Passion,* f. || Aandoening. *Émotion,* f.

Roerspaan, z. v. Spatel. *Spatule,* f. || (fond.) *Brassoir,* m. || (maç.) *Bouloir,* m. || (pât.) *Gâche,* f.

Roerstel, z. o. *Machine* f. *à remuer.*

Roerstok, z. m. (mar.) Roerpen. *Barre du gouvernail, manivelle,* f., *timon,* m. || *Zie* Roerspaan.

Roertalie (–lies), z. v. (mar.) *Sauve-garde* f. *du gouvernail.*

Roertouw, z. o. (mar.) *Drosse, ensouaille,* f.

Roervink, z. m. Lokvink. *Pinson appelant, appeau,* m., *chanterelle,* f. || (fig) Belhamel. *Boute-feu, chef* ou *moteur* m. *d'une sédition.*

Roervogel, z. m. Lokvogel. *Appeau, appelant,* m., *chanterelle,* f.

Roes, z. m. Bedwelming van sterken drank. *Ivresse légère,* f., *enivrement,* m. || Eenen — aanhebben, *être en pointe de vin.* || Zijnen — uitslapen, *cuver son vin.* || (fig.) Iets bij den — verkoopen, *vendre qc. en bloc, en gros* ou *à la boulevue.*

Roest (zond. mv.), z. m. Het roesten. *Rouille, rouillure,* f. || De — verteert het ijzer, *la rouille ronge le fer.* || o. Roestigheid. *Rouille.* || (agric.) *Rouille,* f., *rachitisme,* m.

Roest, z. m. Kiekenroest. *Juc, juchoir, perchoir,* m. || Te — gaan, *se jucher.*

Roestachtig, bn. *Rouillé, enrouillé.* || (agric.) *Rouillé.*

Roesten, zw. w. o. (met *zijn*). Roestig worden. *Se rouiller, s'enrouiller.* || Doen —, *rouiller, enrouiller.*

Roesten, zw. w. o. (met *hebben*). Te roest gaan. *Jucher, se jucher, se percher.*

Roestig, bn. *Rouillé, enrouillé.* || (agric.) *Rouillé.* || Schor. *Rauque, enroué.*

Roestigheid (zond. mv.), z. v. *Rouille,* f. || Schorheid. *Enrouement,* m.

Roestkleurig, Roestverwig, bn. *Rouilleux, qui a la couleur de la rouille.*

Roeswerk, z. o. *Entreprise,* f.

Roet (zond. mv.), z. o. Schoorsteenroet. *Suie,* f. || Ongel. *Suif,* m.

Roetaard, z. m. Vogel. *Geai,* m.

Roetachtig, bn. *Fuligineux, qui sent la suie.*

Roetachtigheid (zond. mv.), z. v. *Fuliginosité,* f.

Roetbak, z. m. *Abîme,* m.

Roeterig, bn. *Zie* Roetachtig.

Roeterigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Roetigheid.

Roetig, bn. *Zie* Roetachtig.

Roetigheid (zond. mv.), z. v. *Goût* m. ou *odeur* f. *de suie.*

Roetkleur (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de suie.*

Roetkleurig, bn. *Fuligineux, noir comme de la suie, qui est de couleur de suie.*

Roetzwart, bn. *Noir comme suie* ou *comme de la suie.*

Roetzwart (zond. mv.), z. o. *Bistre, noir* m. *de fumée.* || Met — verven, *bistrer, peindre en bistre.*

Roezemoezen, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du tapage, du tintamarre* ou *du vacarme, mettre tout sens dessus dessous.*

Roezemoezer, z. m. *Qui met tout sens dessus dessous, tapageur,* m.

Roezemoezig, bn. *Tapageur.*

Roezen, zw. w. o. (met *hebben*). *Acheter* ou *vendre en bloc.* || Woelen. *Se remuer, s'agiter.*

Roezig, bn. *À moitié ivre, entre deux vins.* || Woest. *Tapageur.* || — weer, *gros temps,* m.

Roezigheid (zond. mv.), z. v. *Légère ivresse,* f.

Roffel, z. m. Schaaf. *Riflard,* m. || (fig.) Ergens maar met den — overheen loopen, *passer trop légèrement sur qc.*

Roffel, z. m. Het roffelen der trom. *Roulement* m. *de tambour.* || Eenen — slaan, *faire un roulement.* || Spitsroedenstraf. *Punition* f. *des baguettes.* || Eenen roffel krijgen, *passer par les baguettes;* (fig.) *être bien savonné.*

Roffelaar, z. m. *Bousilleur, gâte-métier,* m.

Roffelaarster, z. v. *Bousilleuse,* f.

Roffelen, zw. w. o. (met *hebben*). Haastig werken. *Travailler à la hâte, bousiller.* || b. *Dégrossir avec le riflard.* || Grof schaven. *Raboter grossièrement.* || (fig.) Afroffelen. *Travailler grossièrement et à la hâte, bousiller.*

Roffelen, zw. w. o. (met *hebben*). Op de trom —, *faire un roulement.* || Babbelen. *Bavarder, babiller, jaser, caqueter.* || b. Door de spitsroeden doen loopen. *Faire passer par les baguettes.*

Roffeling, z. v. Knoeiing. *Bousillage,* m. || Het roffelen der trom. *Roulement* m. *de tambour.* || (pop.) Slaag. *Volée* f. *de coups.*

Roffelschaaf, z. v. *Riflard,* m.

Roffeltrom, z. v. *Caisse roulante,* f.

Roffelwerk (zond. mv.), z. o. *Bousillage,* m.

Roffen, zw. w. b. *S'entremettre de.*

Roffer, z. m. *Entremetteur,* m.

Roffiaan, z. m. *Rufien,* m.

Rofster, z. v. *Entremetteuse,* f.

Rog, z. m. Visch. *Raie,* f.

Rogbord, z. o. (mar.) *Plat-bord,* m.

Roge, z. v. *Frai* m. *de poisson.*

Rogge (zond. mv.), z. v. (bot.) *Seigle,* m.

Roggebloem, z. v. Koornbloem. *Bluet, aubifoin,* m.

Roggebrood (–brooden), z. o. *Pain* m. *de seigle.*

Roggemeel (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *de seigle.*

Roggen, bn. *De seigle.*

Roggestroo (zond. mv.), z. o. *Paille* f. *de seigle, glui,* m.

Roggetje, Rogje, z. o. *Petite raie,* f.

Roggevel, z. o. *Peau* f. *de raie.*

Rok, z. m. Kleedingstuk voor eenen man. *Habit, justaucorps,* m., *casaque,* f. || Vrouwenrok. *Robe de femme, jupe,* f. || (fig.) Zijnen — omkeeren, *changer de parti, tourner casaque.* || (prov.) De — maakt den man, *la belle plume fait le bel oiseau.* || (fig.) Iemand den — uitvegen, *donner sur le casaquin à qq.* || (mar.) *Lé,* m.

), Spinrokken. *Quenouille*, f.
. v. *Zie* Reuk.
. o. *Rochet*, *surplis*, m.
. o. *Petit habit*, m., *petite robe*, f.
ND, z. m. *Chambrière*, f.
ST (zond. mv.), z. o. *Futaine* f. *pour*

z. o. Spinrokken. *Quenouille*, f.
zw. w. b. *Charger* ou *monter une que-*
‖ (fig.) Berokkenen. *Tramer*, *machiner*.
en *Arracher*, *tirer*.
AR, z. m. (fig.) *Boute-feu*, *instigateur*, m.
ARSTER, z. v. (fig.) *Instigatrice*, f.
RIJ, z. v. (fig.) *Instigation*, f.
N, zw. w. b. *Charger* ou *monter une*
lle. ‖ Berokkenen. *Tramer*, *machiner*. ‖
hebben). Vijandschap stichten. *Semer la*
, *brouiller les cartes*.
HOOFD, z. o. *Tête* f. *de quenouille*.
), z. m. *Lien* m. *d'une jupe*.
OP (–KNOOPEN), z. m. *Bouton* m. *d'habit*.
.G, z. m. *Collet* m. *d'habit*.
, z. o. *Corps de jupe*, *corset*, m.
W, z. v. *Manche* f. *d'habit* ou *de robe*.
), z. o. *Pan* m. *d'habit* ou *de robe*.
:ING, z. v. *Doublure* f. *d'habit*, *de robe*
jupe.
z. m. *Poche* f. *d'habit* ou *de robe*.
v. *Cylindre*, *rouleau*, m., *roulette*, f. ‖
ier, *rouleau de papier*. ‖ (agric.) *Brise-*
rouleau, m. ‖ (fig.) Op —len raken,
le mors aux dents. ‖ Lijst. *Rôle*, m.,
f., *registre*, m. ‖ Op de — plaatsen,
sur la liste, *porter sur le rôle*. ‖ (théâtr.)
‖ Eene — spelen, *jouer un rôle*. ‖
.) *Rôle*.
, z. v. *Jeu* m. *de boule*.
, z. o. *Ruban roulé* m. *en rouleau*.
, z. v. *Chevalet*, m.
z. o. *Lit* m. *à roulettes*.
:, z. v. *Tour* m. *de rôle*. ‖ Op —, *à*
rôle.
JN, z. o. *Store*, m.
z. v. *Assise*, f.
z. v. *Zie* Rol.
:N, zw. w. b. (théât.) *Distribuer* ou *par-*
es rôles.
NG, z. v. *Distribution* f. *des rôles*.
I, z. o. *Zie* Rolletje.
zw. w. b. *Rouler*, *faire rouler*. ‖ Iets
ander —, *dérouler qc*. ‖ Ontfutselen.
ter, *filouter*. ‖ o. (met *zijn*). *Rouler*,
en roulant. ‖ Rollende verzen, *vers*
s, m. pl.
:, z. v. *Morceau* m. *de bœuf roulé*.
z. m. *Celui qui roule*.
, z. o. *Roulette*, f. ‖ — vleesch, *rou-*

(zond. mv.), z. v. *Roulement*, *roulage*, m.
, Rolpeerd, z. o. *Petit cheval* m. *à*
s. ‖ Affuit. *Affût*, m.
(zond. mv.), z. v. *Rouleau* m. *de panse*
f.
:, z. v. *Planche* f. *à rouler*.
, bn. *Cylindrique*.
(zond. mv.), z. o. *Cylindricité*, f.
(–STEENEN), z. m. *Rouleau* m. *de* ou
re. ‖ (agric.) *Brise-mottes*, m.
z. m. *Rouleau*, m. ‖ (chapel.) *Roulet*, m.
.) *Bille*, f. ‖ (pharm.) *Bistortier*, m.
, z. m. *Chaise* f. *à roulettes*.
., z. v. *Tabac* m. *en corde*.
, z. v. *Table* f. *à roulettes*.

Rolvast, bn. *Qui sait bien son rôle*.
Rolvormig, bn. *Cylindrique*. ‖ bw. *En rouleau*.
Rolvormigheid (zond. mv.), z. v. *Cylindricité*, f.
Rolwagen, z. m. *Chariot* m. *à roulettes*. ‖ — voor kinderen. *Roulette*, f.
Rom, z. v. *Épart*, m.
Romaansch, z. o. De —e taal. *La langue romane*, f.
Roman, z. m. *Roman*, m.
Romance (–cen, –ces), z. v. *Romance*, f.
Romanesk, bn. *Romanesque*. ‖ bw. *Romanesquement*.
Romanheld, z. m. *Héros* m. *de roman*.
Romanschrijver, z. m. *Romancier*, m.
Romantiek (zond. mv.), z. v. *Romantisme*, m.
Romantiek, Romantisch, bn. *Romantique*.
Romer, z. m. Roemer. *Verre* m. *à pied*.
Rommel, z. m. *Brouillon*, m. ‖ Rommelzoo. *Fatras*, m.
Rommelaar, z. m. *Tapageur*, m.
Rommelarij, z. v. *Fatras*, *tas*, *mélange*, m.
Rommelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire un bruit sourd*, *gronder*, *murmurer*, *bourdonner*. ‖ De donder rommelt, *le tonnerre gronde*. ‖ Snappen. *Causer*, *bavarder*. ‖ b *Remuer*, *mettre pêle-mêle*.
Rommeling, z. v. *Bruit*, *bourdonnement*, *murmure*, m. ‖ De — des donders, *le grondement* m. *du tonnerre*. ‖ *Zie* Rommelarij.
Rommelkamer, z. v. *Décharge*, f.
Rommelkas[t], z. v. *Décharge*, f. ‖ Oud rijtuig. *Vieux carrosse*, m.
Rommelkruid (zond. mv.), z. o. *Épiceries mêlées*, f. pl., *mélange* m. *d'épiceries*.
Rommelpot, z. m. *Pot* m. *couvert d'une vessie dans lequel on fait jouer un bâton*.
Rommelschuit, z. v. *Barque* f. *chargée de vieux meubles*.
Rommelzoo, Rommelzooi, z. v. *Fatras*, *tas*, *mélange*, m.
Rommelzolder, z. m. *Décharge*, f.
Romp, z. m. *Tronc*, m. ‖ — eens schips, *carcasse* f. *d'un vaisseau*.
Rompelig, bn. *Raboteux*, *inégal*, *rude*.
Rompslomp (zond. mv.), z. m. *Objets* m. pl. *en désordre*.
Rompslomp, bw. *Malproprement*, *négligemment*, *brelique-breloque*, *sans ordre*.
Rond, bn. *Rond*, *circulaire*, *sphérique*, *orbiculaire*, *cylindrique*. ‖ —e tafel, *table ronde*, f. ‖ —e stok, *bâton rond*, m. ‖ — maken, *arrondir*. ‖ — worden, *s'arrondir*. ‖ —e dans, *branle*, m., *danse* f. *en rond*. ‖ — jaar, *année entière*, f. ‖ (fig.) Oprecht. *Rond*, *franc*, *sincère*. ‖ bw. *À la ronde*, *en rond*. ‖ Oprecht. *Rondement*, *franchement*. ‖ voorz. Rondom. *Autour de*.
Rond, z. o. *Rond*, *cercle*, m. ‖ In het —, *en rond*, *à la ronde*, *circulairement*, *orbiculairement*, *tout autour*, *à l'entour*.
Rondachtig, bn. *Un peu rond*, *rondelet*. ‖ (bot.) *Globuleux*.
Rondas, z. v. Rond schild. *Rondache*, f.
Rondbazuinen, zw. *en* afsch. w. b. *Proclamer à son de trompe*.
Rondborstig, bn. *Franc*, *sincère*, *ingénu*, *loyal*. ‖ bw. *Franchement*, *sincèrement*, *loyalement*, *rondement*, *ouvertement*.
Rondborstigheid (zond. mv.), z. v. *Franchise*, *sincérité*, *loyauté*, f.
Rondborstig[lijk], bw. *Zie* Rondborstig, bw.
Rondbrengen, (*bracht rond*, *rondgebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Apporter à la ronde*.
Rondbrieven, zw. *en* afsch. w. b. *Écrire* ou *en-*

voyer des circulaires, écrire à la ronde. ‖ (fig.) *Divulguer.*
RONDDEELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Distribuer à la ronde.*
RONDDOBBEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*), *Errer à l'entour.*
RONDDOLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Errer à l'entour.*
RONDDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner à l'entour, tourner en rond.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Se tourner, tourner.*
RONDDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Galoper à la ronde.*
RONDDWALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Vaguer, vagabonder, errer çà et là, rôder.*
RONDE, z. v. *Ronde, patrouille*, f. ‖ De — doen, *faire la ronde, patrouiller.*
RONDEEL (-DEELEN), z. o. (versif.) *Rondeau*, m. ‖ Halfronde toren. *Demi-tour*, f.
RONDEELTJE, z. o. *Verre* m. *qu'on se passe à la ronde.*
ROND[ELIJK], bw. *Zie* ROND, bw.
RONDEN, zw. w. b. *Arrondir.* ‖ o. (met *hebben*). De ronde doen. *Faire la ronde.*
RONDFLADDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Voleter autour de.*
RONDGAAN, (*ging rond, rondgegaan,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Circuler.* ‖ Bedelen. *Mendier, quêter.*
RONDGAANDE BRIEF, z. m. *Circulaire, lettre circulaire*, f. ‖ — des pausen, *encyclique* ou *lettre encyclique* f. *du pape.*
RONDGEVEN, (*gaf rond, gaven rond, rondgegeven,*) st. *en* afsch. w. b. *Passer à la ronde, distribuer.*
RONDHEID (zond. mv.), z. v. *Rondeur, rotondité, sphéricité*, f. ‖ (fig.) Oprechtheid. *Franchise, sincérité, candeur*, f.
RONDHOUT, z. o. *Rondin*, m. ‖ (mar.) —en, *cabillots, chevillots*, m. pl. ‖ Masten en stengen. *Mâture*, f.
RONDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* RONDHEID.
RONDING, z. v. *Arrondissement*, m., *rondeur*, f. ‖ (archit.) Schoone —, *galbe*, m.
RONDKIJKEN, (*keek rond, keken rond, rondgekeken,*) st. en afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder à l'entour.*
RONDKOP, z. m. Nagel. *Broquette*, f. ‖ m. *en* v. *Tête ronde*, f.
RONDLEIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mener* ou *conduire à l'entour.*
RONDLOOPEN, (*liep rond, rondgeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Circuler.* ‖ Ronddwalen. *Vagabonder, errer çà et la.*
RONDLOOPER, z. m *Vagabond*, m. ‖ (plomb.) *Boursault*, m.
RONDLOOPSTER, z. v. *Vagabonde*, f.
RONDOM, voorz. *Autour de, tout autour de.* ‖ — de markt, *autour du marché.* ‖ bw. *Alentour, à l'entour, de tous côtés, à la ronde.* ‖ Van —, *d'alentour.*
RONDREIS, z. v. *Tournée*, f.
RONDREIZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Faire un voyage circulaire, faire le tour de.*
RONDRIJDEN, (*reed rond, reden rond, rondgereden*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Faire une course à cheval* ou *en voiture autour de, parcourir à cheval* ou *en voiture.*
RONDS [RONDSEN], z. v. (impr.) *Roue, broche*, f.
RONDSCHENKEN, (*schonk rond, rondgeschonken,*) st. *en* afsch. w. b. *Verser à la ronde.*
RONDSCHRIFT (zond. mv.), z. o. *Ronde*, f.
RONDSEL, z. o. (horl.) *Pignon*, m.
RONDSLENTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Flâner, battre le pavé.*
RONDTE, z. v. *Rotondité, rondeur, sphéricité*, f.
RONDTROMPETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Proclamer à son de trompe.*
RONDUIT, bw. *Rondement, franchement, sans détour tout net.*
RONDVENTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Colporter.*
RONDVERTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aller raconter partout.*
RONDVISCH, z. m. *Rondelle*, f.
RONDVLIEGEN, (*vloog rond, vlogen rond, rondgevlogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Voler à l'entour.*
RONDVOEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Conduire autour de.*
RONDWANDELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*.) *Se promener autour de.*
RONDZENDEN, (*zond rond, rondgezonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer de tous côtés.*
RONDZIEN, (*zag rond, zagen rond, rondgezien,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder de tous côtés, promener sa vue, ses yeux* ou *ses regards.*
RONDZWALKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Vagabonder, flâner.*
RONDZWERVEN, (*zwierf rond, rondgezworven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Errer ça et là, rôder.*
RONDZWIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Zie* RONDZWALKEN.
RONG, z. v. *Épart*, m.
RONGSTOK, z. m. *Enrayoir*, m.
RONKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* ROMMELEN.
RONKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Ronfler.*
RONKEND, bn. *Ronflant.*
RONKER, z. m. *Ronfleur*, m.
RONKSTER, z. v. *Ronfleuse*, f.
RONSELAAR, z. m. Ruiler. *Troqueur*, m. ‖ Zielverkooper. *Racoleur, embaucheur*, m.
RONSELEN, zw. w. b. Ruilen. *Troquer, changer, échanger.* ‖ (mil.) *Racoler, embaucher.*
RONSELING, z. v. *Embauchage*, m.
RONZEBONS (-BONZEN), z. v. *Marionnettes*, f. pl., *jeu* m. *de marionnettes.*
ROOD, bn. *Rouge.* ‖ —e kleur, *couleur rouge*, f. ‖ —e inkt, *encre rouge*, f. ‖ —e wijn, *vin rouge*, m. ‖ — worden, *rougir, devenir rouge.* ‖ — worden van schaamte, *rougir de honte.* ‖ —e lippen, *lèvres vermeilles*, f. pl. ‖ —e wangen, *joues vermeilles*, f. pl. ‖ — verven, *teindre en rouge.* ‖ — haar, *cheveux roux*, m. pl. ‖ Vurig. *Enflammé.*
ROOD (zond. mv.), z. o. *Rouge*, m., *couleur rouge*, f.
ROODAARDE (zond. mv.), z. v. Roodkrijt. *Craie rouge*, f.
ROODAARDEN, zw. w. b. *Frotter avec de la craie rouge.*
ROODAARDEN, bn. *De terre rouge.*
ROODACHTIG, bn. *Rougeâtre.*
ROODBAARD, z. m. *Barbe rousse*, f. ‖ Persoon. *Rousseau*, m. ‖ Vogel. *Rouge-gorge*, m.
ROODBAARDEKEN, ROODBAARDJE, z. o. *Zie* ROODBORSTJE.
ROODBONT, bn. *Entremêlé de rouge.*
ROODBORSTJE, z. o. *Rouge-gorge*, m. *berce*, f.
ROODBRUIN, bn. *Rouge-brun, bai, bai-brun, mordoré.*
ROODEKOOL (-KOOLEN), z. v. *Chou rouge*, m.
ROODEKOORTS (zond. mv.), z. v. *Fièvre scarlatine*, f.
ROODEROEDE, z. v. *Prévôt*, m.
ROODGEEL, bn. *Rouge-jaune.*
ROODGIETER, z m. *Fondeur* m. *en cuivre rouge.*
ROODGROND, z. m. *Zie* ROODVONK.

ROODHARIG, bn. *Qui a les cheveux* ou *le poil roux.*
ROODHEID (zond. mv.), z. v. *Rougeur*, f, *rouge*, m. ‖ — van 't haar, *rousseur* f. *des cheveux.*
ROODHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de Brésil.*
ROODKAPJE, z. o. *Chapeau-rouge, chaperon rouge*, m.
ROODKLEURIG, bn. *Rouge.*
ROODKOP, z. m. *Rousseau*, m.
ROODKOPPIG, bn. *Qui a la tête rouge* ou *rousse.*
ROODKRIJT (zond. mv.), z. o. Roodaarde. *Craie rouge, terre rouge*, f.
ROODSCHAAR, z. v. *Merluche*, f.
ROODSEL, z. o. *Rouge*, *fard*, m.
ROODSPECHT, z. m. *Épeiche*, f.
ROODSTAARTJE, ROODSTEERTJE, z. o. Vogel. *Rouge-queue, phœnicure*, m.
ROODVERVER, z. m. *Teinturier* m. *en rouge.*
ROODVERVIG, bn. *Rouge*, *de couleur rouge*, *incarnat*, *vermeil.*
ROODVIN, z. v. (h. n.) *Rosette*, f.
ROODVONK (zond. mv.), z. o. (méd.) *Feu volage*, m. ‖ Purpervuur. *Fièvre scarlatine* ou *pourprée*, f.
ROODVOS, z. m. *Rousseau*, m.
ROODWANGIG, bn. *Rougeaud*, *qui a les joues rouges* ou *vermeilles.*
ROOF (zond. mv.), z. m. Het rooven. *Spoliation*, f., *pillage*, m., *rapine*, *déprédation*, f., *brigandage*, m. ‖ Buit. *Dépouille*, *proie*, f., *butin*, m. ‖ Van — leven, *vivre de rapine.*
ROOF (ROVEN), z. v. Korst. *Croûte*, *escarre* f. *d'une plaie.* ‖ *Zie* ROEF.
ROOFACHTIG, bn. *Zie* ROOFGIERIG.
ROOFDIER, z. o. *Animal rapace* ou *vorace*, m.
ROOFGEVOGELTE (zond. mv.), z. o. *Oiseaux de proie, oiseaux rapaces* ou *voraces*, m. pl.
ROOFGIERIG, bn. *Rapace.* ‖ bw. *Avec rapacité.*
ROOFGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Rapacité*, f.
ROOFGIERIG[LIJK], bw. *Zie* ROOFGIERIG, bw.
ROOFGOED (zond. mv.), z. o. *Butin*, m., *proie*, f.
ROOFNEST, z. o. *Repaire* m. *de voleurs*, *de brigands*, *de pirates* ou *de corsaires.*
ROOFSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Bâtiment armé en course*, *corsaire*, *pirate*, *brigantin*, m.
ROOFSPELONK, z. v. *Caverne* f. *de brigands* ou *de voleurs.*
ROOFSTER, z. v. *Voleuse*, f.
ROOFVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *de proie.*
ROOFWESPEN, z. v. mv. *Déprédateurs*, m. pl.
ROOFZIEK, bn. *Zie* ROOFZUCHTIG.
ROOFZUCHT (zond. mv.), z. v. *Rapacité*, f.
ROOFZUCHTIG, bn. *Rapace.* ‖ bw. *Avec rapacité.*
ROOI (zond. mv.), z. v. *Visée*, f. ‖ Regel. *Règle*, f. ‖ (fig.) Dat is geene —, *cela n'est pas convenable.* ‖ (fig.) Dat is buiten —, *cela dépasse les bornes.*
ROOIEN, zw. w. b. *Viser à qc. et l'atteindre.* ‖ Regelen. *Régler*, *ranger*, *arranger.* ‖ Peilen. *Jauger.* ‖ Wijn —, *jauger du vin.* ‖ Uitgraven. *Déraciner*, *extirper*, *extraire.*
ROOIING, z. v. *Action* f. *de viser.* ‖ Regeling. *Action de régler.* ‖ Het peilen. *Jaugeage*, m.
ROOIMEESTER, z. m. *Inspecteur* m. *des bâtiments.*
ROOITIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *propre à déraciner.*
ROOK (ROKEN), z. v. Hooistapel. *Meule* f. *de foin.*
ROOK (zond. mv.), z. m. Damp. *Fumée*, f. ‖ (prov.) Geen — zonder vuur, *il n'y a point de fumée sans feu.* ‖ Als — verdwijnen, *se dissiper en fumée.*
ROOKACHTIG, bn. *Qui sent la fumée*, *enfumé.*
ROOKACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Odeur* f. ou *goût* m. *de fumée.*
ROOKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fumer*, *jeter de la fumée.* ‖ Die schoorsteen rookt, *cette cheminée fume.* ‖ Rookend brandhout, *tison fumant*, m. ‖ b. *Fumer*, *fumiger.* ‖ Hammen —, *fumer des jambons.* ‖ Haring —, *saurer des harengs.* ‖ Tabak —, *fumer du tabac.* ‖ Rookt gij niet, *ne fumez-vous pas?* ‖ Eene pijp —, *fumer une pipe.* ‖ Verteren. *Consumer.*
ROOKER, z. m. *Fumeur*, m. ‖ Tabakrooker. *Fumeur* [*de tabac*]. ‖ Rookende kool. *Fumeron*, m.
ROOKERIG, bn. *Zie* ROOKACHTIG.
ROOKERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ROOKACHTIGHEID.
ROOKERIJ, z. v. *Action* f. *de fumer.* ‖ Rookplaats. *Endroit où l'on fume de la viande, etc., roussable*, m. ‖ Rookkamer. *Tabagie*, f.
ROOKGAT (-GATEN), z. o. *Ouverture* f. *pour la fumée.* ‖ (fig.) Rooknest. *Endroit* m. *où il fume beaucoup.*
ROOKHOK, z. o. *Endroit* m. *où l'on fume de la viande.*
ROOKHUT, z. v. — der Indianen, *boucan*, m.
ROOKIG, bn. *Zie* ROOKACHTIG.
ROOKING, z. v. *Action* f. *de fumer.*
ROOKKAMER, z. v. Kamer, waar men tabak rookt. *Tabagie*, f.
ROOKLEIDER, z. m. *Tuyau* m. *de cheminée.*
ROOKNEST, z. o. (fig.) *Endroit* m. *où il fume beaucoup.*
ROOKPLAATS (-PLAATSEN), z. v. — der Indianen, *boucan*, m. ‖ Rookkamer. *Tabagie*, f.
ROOKSCHERM, z. o. *Écran* m. *pour préserver de la fumée.*
ROOKSPEK (zond. mv.), z. o. *Porc* ou *lard fumé*, m.
ROOKTABAK (zond. mv.), z. v. *Tabac* m. *à fumer.*
ROOKVANG, z. m. *Fumivore*, m.
ROOKVERSLINDEND, bn. *Fumivore.*
ROOKVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande fumée*, f.
ROOKWOLK, z. v. *Bouffée*, f., *nuage* m. *de fumée.*
ROOKWORST, z. v. *Saucisse fumée*, f.
ROOKZOLDER, z. m. *Boucan*, m.
ROOM (zond. mv.), z. m. *Crème*, f. ‖ Melk. *Lait*, m.
ROOMACHTIG, bn. *Qui ressemble à la crème*, *qui tient de la crème.*
ROOMBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *fait de crème pure.*
ROOMEN, zw. w. b. Afroomen. *Écrémer.* ‖ o. (met *hebben*). *Crémer*, *se couvrir de crème.*
ROOMIJS (zond. mv.), z. o. *Glace* f. *à la crème.*
ROOMKAAS, z. m. *en* v. *Fromage* m. *à la crème.* ‖ Kleine —, *jonchée*, f.
ROOMSCH, bn. *Romain*, *de Rome.* ‖ — katholiek, *catholique romain.* ‖ —e latuw *of* latouw, *romaine*, *laitue romaine*, f. ‖ —e, z. m. *en* v. — katholieke. *Catholique romain*, m., *catholique romaine*, f.
ROOMSCHGEZIND, bn. *Catholique romain*, *catholique.* ‖ —e, z. m. *en* v. *Catholique romain*, m., *catholique romaine*, f.
ROOMTAART, z. v. *Tarte* f. *à la crème.*
ROOMTAARTJE, z. o. *Dariole*, f.
ROOMVERKOOPER, z. m. *Crémier*, m.
ROOMVERKOOPSTER, z. v. *Crémière*, f.
ROOPAARD, ROOPEERD, z. o. Rolpaard. *Affût*, m.
ROOS (ROZEN), z. v. Bloem. *Rose*, f. ‖ Wilde —, *églantine*, *rose sauvage*, f. ‖ (prov.) Geene — zonder doornen, *il n'est point de roses sans épines*, *nul bien sans peine.* ‖ (prov.) De tijd baart rozen, *tout vient à temps pour qui sait attendre; la nuit porte conseil.* ‖ (fig.) Op rozen wandelen, *nager dans les plaisirs.* ‖ Roosvormig sieraad. *Rosace*, f. ‖ (joaill.) *Rose.* ‖ — eener luit, *rose d'un luth.*
ROOS (zond. mv.), z. v. (méd.) Ontsteking. *Érésipèle*, *érysipèle*, m.

ROOSACHTIG, bn. *De la nature de la rose, rosacé.* ‖ (méd.) *Érésipélateux, érysipélateux.*
ROOSACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité f. de ce qui est rosacé.*
POOSJE, ROOSKEN, z. o. *Petite rose, rosette, f.*
ROOSKLEUR (zond. mv.), z. v. *Rose, m., couleur f. de rose.*
ROOSKLEURIG, bn. *Rose, qui est de la couleur de la rose.*
ROOSTEN, zw. w. b. *Griller, rôtir.* ‖ Geroost rundvleesch, *bœuf rôti, rosbif, m.* ‖ Koffie —, *torréfier du café.* ‖ Snede geroost brood, *rôtie, f.*
ROOSTER, z. m. (cuis.) *Gril, m.* ‖ Op den — braden, *griller.* ‖ — eener kachel, *grille, f.* ‖ (prov.) Het ging er heet van den —, *l'affaire a été chaude.* ‖ Verlekbak. *Égouttoir, m.* ‖ (archit.) *Radier, m.* ‖ (prov.) Het geld wordt daar op den — geteld, *on ne saurait obtenir de l'argent de ce côté-là.* ‖ Beurtlijst. *Liste f. des tours de rôle.*
ROOSTEREN, zw. w. b. *Zie* ROOSTEN.
ROOSTERVORMIG, bn. *Craticulaire.*
ROOSTERWERK, z. o. *Grille, f., grillage, treillis, m.*
ROOSTERWIJS, ROOSTERWIJZE, bw. *En forme de gril.*
ROOSTING, z. v. *Action f. de griller ou de rôtir, grillage, rôtissage, m., torréfaction, f.*
ROOSTPAN, z. v. *Lèche-frite, f.*
ROOSVERVIG, bn. *Rose, vermeil, rosé, de couleur de rose.*
ROOTEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Zie* ROTEN.
ROOTPUT, z. m. *Routoir, rouissoir, m.*
ROOTWATER (zond. mv.), z. o. *Eau f. qui provient du rouissage du lin.*
ROOVEN, zw. w. b. *Ravir, enlever ou prendre par force, voler, rapiner, piller.* ‖ Een meisje —, *ravir ou enlever une fille.* ‖ Vogels —, *dénicher des oiseaux.* ‖ Iemands goeden naam —, *ôter la réputation à qq.* ‖ Op zee —, *pirater, écumer les mers.* ‖ ‖ (jeu de cart.) *Faire pille, piller.*
ROOVER, z. m. *Voleur, brigand, rapineur, m.* ‖ Schaker. *Ravisseur, m.* ‖ — op zee, *pirate, corsaire, m.*
ROOVERIJ, z. v. *Brigandage, m., rapine, f.* ‖ Plundering. *Pillage, m.* ‖ — op zee, *piraterie, f.*
ROOVERSHOL (–HOLEN), z. o. *Caverne f. ou repaire m. de brigands.*
ROOVERSNEST, z. o. *Zie* ROOVERSHOL.
ROPEN, zw. w. b. *Arracher.*
ROS, z. o. *Coursier, cheval, m.* ‖ (iron.) Slecht paard. *Mazette, haridelle, rosse, f.* ‖ (fam.) Slaag. *Volée f. de coups.* ‖ — krijgen, *être rossé.*
ROS, bn. *Roux.* ‖ —se baard, *barbe rousse, f.* ‖ — wild, *bêtes fauves, f. pl.* ‖ — worden, *roussir, devenir roux.* ‖ — maken, *roussir, rendre roux.*
ROSACHTIG, bn. *Roussâtre.* ‖ — paard, *alezan, m.*
ROSACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Couleur roussâtre, f.*
ROSBAAR, z. v. *Litière, f., brancard, m.*
ROSBAARD, z. m. *Barbe rousse, f.* ‖ Persoon. *Rousseau, m.*
ROSBEIER, z. m. *Cheval bayard, m.* ‖ (fig.) *Diable incarné, m.*
ROSGEEL, bn. *Blond ardent.*
ROSHARIG, bn. *Roux, qui a les cheveux ou le poil roux.*
ROSHEID (zond. mv.), z. v. *Rousseur, f.*
ROSKAM, z. m. *Étrille, f.*
ROSKAMMEN, zw. w. b. *Étriller.* ‖ (fig.) *Chapitrer, étriller.*
ROSKAMMER, z. m. *Celui qui étrille un cheval.* ‖ Paardenkooper. *Maquignon, m.*
ROSKAMMERIJ, z. v. Paardenhandel. *Maquignonnage, m.*
ROSMARIJN (zond. mv.), z. m. *Romarin, m.*
ROSMOLEN, z. m. *Moulin m. à chevaux.* ‖ (prov.) In den — loopen, *avoir le timbre fêlé.*
ROSSEN, zw. w. b. Roskammen. *Étriller.* ‖ Afrossen. *Rosser, battre, étriller.* ‖ o. (met *hebben*). Rijden en —, *aller vite à cheval ou en voiture.*
ROSSIG, bn. *Roussâtre.*
ROSSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Couleur roussâtre, f.*
ROSSING, z. v. (pop.) *Volée f. de coups.*
ROSTUISCHER, z. m. *Maquignon, m.*
ROSVAAL, bn. *Fauve.*
ROT, z. v. (h. n.) Rat. *Rat, m.*
ROT, z. o. Vereeniging van personen. *Bande, troupe, f.* ‖ (mil.) *Escouade, f.* ‖ Bent. *Clique, f.* ‖ (mil.) *File, f.* ‖ — geweren, *faisceau m. de fusils.* ‖ Wijk. *Quartier, m., section, f.*
ROT, bn. *Pourri, gâté, corrompu, putride.* ‖ z. o. *Pourriture, f., pourri, m.*
ROTACHTIG, bn. *Qui sent le pourri, entiché.*
ROTACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Pourri, m., pourriture, f.*
ROTBAK, z. m. *Pourrissoir, m.*
ROTEN, zw. w. b. *Rouir.* ‖ Vlas —, *rouir du lin.*
ROTGANS (–GANZEN), z. v. *Macreuse, barnache, oie sauvage, f.*
ROTGEZEL, z. m. *Compagnon, camarade, soldat m. de la même escouade.*
ROTHEID (zond. mv.), z. v. *Pourriture, corruption, putridité, f., pourri, m.*
ROTING, z. v. *Rouissage, m.*
ROTKOORTS (–KOORTSEN), z. v. *Fièvre putride, f., typhus putride, m.*
ROTMEESTER, z. m. *Caporal, chef m. d'escouade.*
ROTMEESTERSCHAP, z. o. *Charge f. de caporal.*
ROTONDE, z. v. *Rotonde, f.*
ROTS (ROTSEN), z. v. *Rocher, roc, m., roche, f.* ‖ Klip. *Rocher, écueil, m.*
ROTSACHTIG, bn. *Rocheux, rocailleux, pierreux.*
ROTSACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité f. de ce qui est rocheux, rocailleux ou pierreux.*
ROTSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* ROSSEN.
ROTSHOL (–HOLEN), z. o. *Antre, m., caverne, f.*
ROTSIG, bn. *Plein de rochers, rocheux.*
ROTSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ROTSACHTIGHEID.
ROTSKRISTAL, z. o. *Cristal m. de roche.*
ROTSSTEEN (–STEENEN), z. m. *Rocher, roc, m., roche, f.*
ROTSWIJS, ROTSWIJZE, bw. *Par escouades.*
ROTSZOUT (zond. mv.), z. o. *Sel gemme, m.*
ROTTEN, zw. w. o. (met *hebben*). Samenrotten. *S'attrouper, former des bandes.*
ROTTEN, zw. w. o. (met *zijn*). Rot worden. *Pourrir, se putréfier, se gâter, se corrompre.* ‖ b. (agric.) *Zie* ROTEN.
ROTTENKRUIT (zond. mv.), z. o. *Zie* RATTENKRUIT.
ROTTENVAL, z. v. *Zie* RATTENVAL.
ROTTENVUUR, z. o *Feu m. de file.*
ROTTIG, bn. *Entiché, putride, pourri, gâté, corrompu.*
ROTTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ROTHEID.
ROTTING (zond. mv.), z. v. Het rotten. *Pourriture, putréfaction, putridité, corruption, f.*
ROTTING, z. m. Rietstok. *Rotin, m.* ‖ Wandelstok. *Canne, f., bâton, m.*
ROTTINGKNOP, z. m. *Pomme f. de canne.*
ROTTINGOLIE (zond. mv.), z. v. (fam.) *Huile f. de cotret, coups m. pl. de canne ou de bâton.*
ROTTINGSLAG, z. m. *Coup m. de canne ou de bâton.*
ROTTINKJE, z. o. *Petite canne, badine, f.*
ROTZAK, z. m. Vogel. *Geai, m.*
ROUW, z. m. *Grande tristesse ou affliction, peine, f., deuil, m.* ‖ Rouwgewaad. *Deuil, m., habits m. pl. de deuil.* ‖ In den — zijn, *être en*

deuil. ‖ Den — aannemen, *prendre le deuil.* ‖ Rouwtijd. *Deuil.* ‖ Rouwstoet. *Deuil, cortége funèbre*, m. ‖ Berouw. *Regret, repentir*, m.
Rouw, bn. Ruw, rauw. *Zie* Ruw, Rauw.
Rouwbaai (zond. mv.), z. v. *Revêche noire*, f.
Rouwband, z. m. *Bandeau de crêpe, crêpe*, m., *ceinture* f. *de deuil.*
Rouwbeklag (zond. mv.), z. o. *Compliments* m. pl. *de condoléance.* ‖ Brief van —, *lettre* f. *de condoléance.*
Rouwbrief, z. m. *Lettre* f. *de condoléance.*
Rouwdas, z. v. *Cravate* f. *de deuil.*
Rouwen, zw. w. o. (met *hebben*). In den rouw zijn. *Être en deuil* ou *porter le deuil* (*de*). ‖ b. *Causer du repentir* ou *du regret.* ‖ Die zaak rouwt mij, *je me repens de cette affaire.*
Rouwen, zw. w. b. Opkaarden. *Carder, lainer, aplaigner, éplaigner.* ‖ Laken —, *lainer du drap.*
Rouwer, z. m. Lakenrouwer. *Laineur, éplaigneur*, m.
Rouwfloers, z. o. *Crêpe de deuil, crêpe funèbre*, m.
Rouwgewaad, z. o. *Deuil*, m., *habits* m. pl. de *deuil.*
Rouwgoed (zond. mv.), z. o. *Étoffe* f. *pour deuil.* ‖ Rouwgewaad. *Deuil*, m., *habits* m. pl. *de deuil.*
Rouwhartig, bn. *Repentant.*
Rouwhoed, z. m. *Chapeau* m. *de deuil.*
Rouwig, bn. Droevig. *Affligé, triste, désolé.* ‖ Berouwvol. *Repentant.*
Rouwigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Ruwheid.
Rouwkapel, z. v. *Chapelle ardente*, f.
Rouwklacht, z. v. *Lamentation, complainte*, f.
Rouwklagen, zw. w. o. *Pleurer la mort de.*
Rouwklager, z. m. *Celui qui pleure la mort de qq.* ‖ (antiq.) *Pleureur*, m.
Rouwkleed (-klee[de]ren), z. o. *Habit* m. ou *robe* f. *de deuil, deuil*, m.
Rouwkoets (-koetsen), z. v. *Voiture* f. *de deuil, char funèbre, char* m. *de deuil.*
Rouwkoop (zond. mv.), z. m. *Dédit*, m., *folle enchère*, f. ‖ — betalen, *payer le dédit.* ‖ — hebben, *se repentir d'avoir acheté qc.*
Rouwkosten, z. m. mv. *Dépense* f. *qui se fait pour prendre le deuil, deuil*, m.
Rouwlaken (zond. mv.), z. o. *Drap funèbre*, m.
Rouwlied (-liederen), z. o. *Chant funèbre*, m., *complainte*, f.
Rouwlint, z. o. *Ruban de deuil, crêpe, bandeau* m. *de crêpe.*
Rouwlobben, z. v. mv. *Pleureuses*, f. pl.
Rouwsleep (zond mv.), z. m. *Convoi funèbre*, m.
Rouwsluier, z. m. *Voile* m. *de deuil.*
Rouwstaatsie (zond. mv.), z. v. *Pompe funèbre*, f., *funérailles, obsèques*, f. pl.
Rouwtijd (zond. mv.), z. m. *Deuil, temps* m. *que dure le deuil.*
Rouwwagen, z. m. *Char funèbre, char* m. *de deuil.*
Rouwzang, z. m. *Chant funèbre*, m. ‖ Klaaglied. *Élégie*, f.
Rove, z. v. *Zie* Roof, z. v.
Rozeblad (-bladeren, -bladers, -bladen), z. o. *Feuille* f. *de rose.*
Rozeboom (-boomen), z. m. *Rosier*, m. ‖ Wilde —, *églantier, rosier sauvage*, m.
Rozebout, z. m. *Boulon* m. *à crochet.*
Rozeknop, z. m. *Bouton* m. *de rose.*
Rozelaar, z. m. *Rosier*, m.
Rozelaurier, z. m. *Laurier-rose, oléandre*, m.
Rozemarijn, z. m. *Romarin*, m.
Rozemarijnboom (-boomen), z. m., Rozemarijnplant, z. v. *Zie* Rozemarijn.

Rozemeisje, z. o. *Rosière*, f.
Rozenazijn (zond. mv.), z. m. *Vinaigre rosat*, m.
Rozenedik (zond. mv.), z. m. *Zie* Rozenazijn.
Rozengaard, z. m. *Roseraie*, f.
Rozengeur (zond. mv.), z. m. *Parfum* m. *des roses.*
Rozenhoed, z. m. *Chapeau* m. *orné de roses.* ‖ Krans van rozen. *Couronne* ou *guirlande* f. *de roses.* ‖ Rozenkrans. *Chapelet, rosaire*, m.
Rozenhonig (zond. mv.), z. m. *Rhodomel, miel rosat*, m.
Rozenhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de rosier.*
Rozenhouten, bn. *De bois de rosier.*
Rozenkrans (-kransen), z. m. *Guirlande* ou *couronne* f. *de roses.* ‖ Paternoster. *Chapelet, rosaire*, m.
Rozenmond (zond. mv.), z. m. *Bouche* f. *de roses.*
Rozenobel, z. m. Munt. *Noble* m. *à la rose.*
Rozenolie (zond. mv.), z. v. *Huile* ou *essence* f. *de roses.*
Rozenreuk (zond. mv.), z. m. *Parfum* m. *des roses.*
Rozentijd (zond. mv.), z. m. *Saison* f. *des roses.*
Rozentuiltje, z. o. *Bouquet* m. *de roses.*
Rozenvingerig, bn. De —e Aurora, *l'Aurore* f. *aux doigts de rose.*
Rozenwater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de roses.*
Rozerood, bn. *Rose, incarnat, vermeil.*
Rozerood (zond. mv.), z. o. *Rose*, m., *couleur rose*, f., *rouge incarnat*, m.
Rozestek, z. m. *Bouture* f. *de rosier.*
Rozestruik, z. m. *Rosier*, m.
Rozetak, z. m. *Branche* f. *de rosier.*
Rozewijn, z. m. *Vin rosé*, m.
Rozewortel, z. m. *Orpin rosé*, m.
Rozezalf, z. v. *Onguent rosat*, m.
Rozig, bn. *Rosat, rosé, couleur de rose.* ‖ (méd.) *Érésipélateux, érysipélateux.*
Rozigheid (zond. mv.), z. v. (méd.) *Caractère érésipélateux* ou *érysipélateux*, m., *nature érésipélateuse*, f.
Rozijn, z. v. *Raisin sec*, m.
Rozijnazijn (zond. mv.), z. m. *Vinaigre* m. *de raisins secs.*
Rozijnenbaard (zond. mv.), z. m. (méd.) *Barbuquet*, m. ‖ z. m. en v. *Personne* f. *qui a le barbuquet.* ●
Rozijnenbrood (-brooden), z. o. *Pain* m. *aux raisins.*
Rozijnenkorf, z. m. *Panier* ou *cabas* m. *à raisins secs.*
Rubriek, z. v. *Rubrique*, f.
Ruchelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Braire.*
Rucheling (zond. mv.), z. v. *Braiment*, m.
Ruchtbaar, bn. *Public, connu, ébruité, divulgué, manifeste, notoire.* ‖ — maken, *publier, divulguer, ébruiter.* ‖ — worden, *s'ébruiter, transpirer, éclater publiquement.*
Ruchtbaarheid (zond. mv.), z. v. *Publicité, notoriété publique*, f.
Ruchtbaarmaking, z. v. *Divulgation*, f. ‖ Kwaadwillige —, *divulgation méchante.*
Rug, z. m. *Dos*, m. ‖ Iemand den — toedraaien *of* toekeeren, *tourner le dos à qq.* ‖ — tegen —, *dos à dos, dos contre dos.* ‖ — eens bergs, *dos* m. ou *crête* f. *d'une montagne.* ‖ — van een mes, *dos d'un couteau.* ‖ — eens boeks, *dos d'un livre.* ‖ — eens stoels, *dos d'une chaise.* ‖ — der hand, *revers* m. *de la main.* ‖ — eens wissels, *dos* ou *revers d'une lettre de change.*
Ruggebeen (-beenen), z. o. *Zie* Ruggegraat.
Ruggegraat, z. v. *Épine du dos, épine dorsale, colonne vertébrale, échine*, f.
Ruggekorf, z. m. *Hotte*, f.

RUGGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Aarzelen. *Hésiter.*
RUGGELINGS, bw. Rug aan rug. *Dos à dos, dos contre dos.* ‖ Achterover. *À la renverse, sur le dos.* ‖ Achteruit. *En arrière.*
RUGGELINGSCH, bn. *Rétrograde.* ‖ —e beweging, *mouvement rétrograde*, m. ‖ (blas.) *Contre-issant.*
RUGGEMERG (zond. mv.), z. o. *Moelle épinière*, f.
RUGGEMERGONTSTEKING, z. v. (méd.) *Rachialgite*, f.
RUGGEN, zw. w. b. *Soutenir, appuyer.* ‖ (rel.) Een boek —, *faire le dos d'un livre.*
RUGGEPAARD, z. o. (mar.) *Corde* f. *d'appui.*
RUGGEPIJN, z. v. *Mal* m. *de dos, douleur dorsale*, f.
RUGGEPIJP, z. v. *Épine* f. *du dos.*
RUGGESPRAAK, z. v. *Pourparler, entretien*, m., *conférence*, f. ‖ — met iemand houden, *avoir une conférence avec qq.*
RUGGEWAARTS, bw. *En arrière.*
RUGGRAAT, z. v. *Zie* RUGGEGRAAT.
RUGHOUT, z. o. *Crochet* m. *de portefaix.*
RUGKLEED (-KLEEDEN), z. o. Schabrak. *Caparaçon*, m., *couverture* f. *de cheval.*
RUGKORF, z. m. *Zie* RUGGEKORF.
RUGLEUNING, z. v. *Dossier*, m. ‖ — eens stoels, *dos* m. *d'une chaise.*
RUGMAND, z. v. *Zie* RUGGEKORF.
RUGRIEM, z. m. *Surdos*, m.
RUGSPIER, z. v. *Muscle dorsal*, m.
RUGSTEUN, z. m. *Appui du dos, dossier*, m. ‖ (fig.) *Appui, soutien*, m.
RUGSTEUNEN, zw. w. b. *Appuyer, soutenir.* ‖ Zich —. *S'appuyer.*
RUGSTUK, z. o. *Pièce* f. ou *morceau* m. *du dos.* ‖ — van eenen haas, *râble, filet* m. *d'un lièvre.* ‖ — eens ossen, *aloyau*, m. ‖ — eens zwijns, *échinée*, f. ‖ (taill.) *Dos*, m. ‖ (monn.) *Revers*, m.
RUGTERING (zond. mv.), z. v. *Consomption* ou *phthisie dorsale*, f.
RUGVIN, z. v. *Nageoire dorsale*, f.
RUGWERVEL, z. m. *Vertèbre dorsale*, f.
RUGWERVELBEEN (-BEENEN), z. o. *Zie* RUGWERVEL.
RUI, z. m. Het ruien. *Mue*, f.
RUI, z. v. Kanaal. *Canal*, m.
RUIDIG, bn. Schurftig. *Galeux, rogneux.*
RUIDIGHEID (zond. mv.), z. v. Schurft. *Gale, rogne*, f.
RUIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Muer, changer de plumes* ou *de poil.*
RUIF, z. v. *Râtelier*, m.
RUIFEL, z. v. *Zie* RUIF.
RUIG, bn. *Velu, poilu, villeux, couvert de poil.* ‖ Dicht bewassen. *Touffu.* ‖ Ruw. *Âpre, rude, raboteux.* ‖ Grof. *Grossier, rude.* ‖ bw. Ruw. *Rudement, âprement.*
RUIG (zond. mv.), z. o. Ruige zijde. *Côté velu, côté* m. *du poil.*
RUIGHEID (zond. mv.), z. v. *Villosité*, f. ‖ Ruwheid. *Rudesse, âpreté*, f.
RUIGSCHAAF, z. v. *Riflard*, m.
RUIGTE, z. v. *Villosité*, f. ‖ Ruwheid. *Rudesse, âpreté*, f. ‖ Allerlei wild gewas. *Broussailles, mauvaises herbes*, f. pl. ‖ (fig.) Gepeupel. *Canaille, racaille, populace, lie* f. *du peuple.*
RUIING (zond. mv.), z. v. *Mue*, f.
RUIKEN, (*rook, roken, geroken*,) st. w. o. Rieken. *Sentir, exhaler* ou *répandre une certaine odeur.* ‖ Goed —, *sentir bon.* ‖ b. *Sentir, flairer.* ‖ Het wild —, *flairer le gibier.*
RUIKER, z. m. *Bouquet*, m.
RUIKERMAAKSTER, z. v. *Bouquetière*, f.
RUIKERVERKOOPSTER, z. v. *Bouquetière*, f.
RUIKOOI, z. v. *Mue*, f.
RUIL (zond. mv.), z. m. *Zie* RUILING.
RUILBAAR, bn. *Échangeable.*
RUILBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est échangeable.*
RUILEBUITEN, zw. w. b. *Zie* RUILEN.
RUILEBUITER, z. m. *Zie* RUILER.
RUILEBUITSTER, z. v. *Zie* RUILSTER.
RUILEN, zw. w. b. *Troquer, échanger, changer.*
RUILER, z. m. *Troqueur*, m.
RUILHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *d'échange.*
RUILING, z. v. *Troc, échange, change*, m.
RUILSTER, z. v. *Troqueuse*, f.
RUIM, bn. *Spacieux, vaste, large, ample.* ‖ —e kamer, *chambre spacieuse*, f. ‖ —e lucht, *plein air, grand air*, m ‖ De —e zee, *la haute mer, la pleine mer*, f., *le large*, m. ‖ Het —e sop kiezen, *prendre le large.* ‖ Onbekrompen. *Large, ample.* ‖ Mild. *Libéral, large.* ‖ (fig.) — geweten, *conscience large*, f. ‖ Vrij. *Libre, dégagé.* ‖ De handen — hebben, *avoir les mains libres.* ‖ bw. *Largement, amplement, spacieusement.* ‖ Mild. *Libéralement.* ‖ Meer dan. *Plus de, au delà de.* ‖ — een jaar, *plus d'un an.*
RUIM (zond. mv.), z. o. — eens schips, *cale*, f., *fond* m. *de cale.*
RUIMBAAN (zond. mv.), z. v. — maken, *faire place, écarter la foule.*
RUIM[ELIJK], bw. *Zie* RUIM, bw.
RUIMEN, zw. w. b. *Vider, évacuer, dégager, déblayer, débarrasser.* ‖ Het land —, *vider* ou *évacuer le pays.* ‖ Uit den weg —, *ôter du chemin, se défaire de.* ‖ Eenen hinderpaal uit den weg —, *lever un obstacle.* ‖ (fig.) Iemand uit den weg —, *assassiner qq.* ‖ Eenen put —, *vider* ou *curer un puits.* ‖ o. (met *hebben*). *Disparaître, s'en aller.* ‖ (mar.) (met *zijn*). De wind ruimt, *le vent adonne.*
RUIMER, z. m. *Cureur*, m. ‖ Nachtwerker. *Vidangeur*, m.
RUIMHEID (zond. mv.), z. v. *Espace*, m., *étendue, place, largeur, ampleur*, f.
RUIMIJZER, z. o. *Dégorgeoir*, m.
RUIMING, z. v. Het ruimen. *Action* f. *de vider, d'évacuer, de déblayer, nettoiement, curage*, m., *évacuation*, f. ‖ Aftocht. *Retraite*, f. ‖ — eener haven, *débâclage, débâclement* m. *d'un port.*
RUIMNAALD, RUIMPEN, z. v. *Épinglette*, f.
RUIMSCHOOTS, bw. Ruim. *Largement, amplement.* ‖ (mar.) — zeilen, *alarguer, se mettre au large.*
RUIMSCHOOTSCH, bn. *Libéral, généreux, large.* ‖ bw. *Libéralement, généreusement, largement.*
RUIMSCHOTEL, z. m. Verkwister. *Prodigue, dissipateur, dépensier*, m.
RUIMSCHOTELD, bn. *Zie* RUIMSCHOOTSCH.
RUIMSCHOTIG, bn. *Zie* RUIMSCHOOTSCH.
RUIMSCHOTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Prodigalité, libéralité, largesse*, f.
RUIMSTER, z. v. *Cureuse*, f.
RUIMTE, z. v. *Espace*, m., *étendue*, f. ‖ Ledige —, *espace vide.* ‖ Ruime lucht. *Grand air, plein air*, m. ‖ Plaats. *Place*, f. ‖ — maken, *faire place.* ‖ Overvloed. *Abondance, aisance*, f. ‖ In — en overvloed leven, *vivre dans l'abondance.* ‖ (fig.) De — geven. Ruim betalen. *Payer largement.* ‖ Vrijdom. *Liberté*, f. ‖ (impr.) *Interligne*, f. ‖ Ruime zee. *Large, largue*, m., *haute* ou *pleine mer.* f. ‖ — tusschen twee balken, *claire-voie*, f.

Ruin, z. m. *Hongre, cheval hongre*, m.
Ruïne (ruïnen, ruïnes), z. v. Bouwval. *Ruine*, f.
Ruïneeren, zw. w. b. *Ruiner, perdre.* ‖ Vernietigen. *Détruire.*
Ruinen, zw. w. b. *Hongrer, châtrer* (*un cheval*).
Ruip, z. v. Rups. *Zie* Rups.
Ruischen, zw. w. o. (met *hebben*). *Murmurer, bruire, bourdonner.* ‖ De golven —, *les flots mugissent.* ‖ Ruischende beek, *ruisseau* m. *qui murmure.* ‖ Het ruischt mij in de ooren, *les oreilles me cornent* ou *me tintent.* ‖ De vliegen — mij aan de ooren, *les mouches me bourdonnent aux oreilles.* ‖ De zijde ruischt, *la soie fait flou-flou* ou *frou-frou.* ‖ Wrijven. *Frotter.*
Ruisching (zond. mv.), z. v. *Mugissement, bruissement, bruit*, m. ‖ — eener beek, *murmure* m. *d'un ruisseau.* ‖ — der vliegen, *bourdonnement* m. *des mouches.* ‖ — der ooren, *tintement* ou *tintouin* m. *des oreilles.* ‖ — der zijde, *flou-flou* ou *frou-frou* m. *de la soie.*
Ruischpijp, z. v. *Cornemuse, musette*, f. ‖ Klephouten speeltuig. *Claquebois*, m.
Ruischpijper, z. m. *Joueur de musette, cornemuseur*, m.
Ruisvoren, **Ruisvoorn** (-vorens, -voorns), z. m. *Able*, m., *ablette*, f.
Ruit, z. v. *Carreau*, m. ‖ Eene — breken, *casser un carreau de vitre.* ‖ (géom.) *Losange, rhombe*, m. ‖ Langwerpige —, *rhomboïde*, m. ‖ (blas.) *Losange*, f. ‖ (manuf.) *Carreau.* ‖ (jeu.) *Case*, f.
Ruit (zond. mv.), z. v. Kruid. *Rue*, f.
Ruit, z. v. Schurft. *Gale*, f.
Ruiteblad (-bladeren, -bladers, -bladen), z. o. *Feuille* f. *de rue.*
Ruiten, bn. *De carreau.*
Ruiten, zw. w. b. Vierkant maken. *Équarrir, carrer.*
Ruiten, zw. w. b. Rooverij plegen, plunderen. *Piller, saccager.* ‖ Uitroeien, vernielen. *Arracher, détruire.*
Ruitenaas, z. o. *As* m. *de carreau.*
Ruitenboer, z. m. *Valet* m. *de carreau.*
Ruitenheer (-heeren), z. m. *Roi* m. *de carreau.*
Ruitenvrouw, z. v. *Dame* f. *de carreau.*
Ruiter, z. m. Strooper. *Brigand, pillard*, m.
Ruiter, z. m. Paardrijder *Cavalier*, m. ‖ Friesche *of* Spaansche —, *cheval* m. *de frise.*
Ruiterbende, z. v. *Troupe* ou *brigade* f. *de cavaliers, corps de cavalerie, escadron*, m.
Ruiterdrom, z. m. *Zie* Ruiterbende.
Ruiteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Se chagriner.*
Ruiterij, z. v. *Cavalerie*, f. ‖ Zware —, *grosse cavalerie.* ‖ Lichte —, *cavalerie légère.*
Ruiterlijk, bn. *De cavalier, cavalier.* ‖ (fig.) Vrij, onbewimpeld. *Libre, franc.* ‖ bw. (fig.) Vrij. *Cavalièrement, franchement, à la cavalière.* ‖ Ergens — voor uitkomen, *dire franchement ce qu'on a sur le cœur.*
Ruitermarsch, z. m. *Cavalquet*, m.
Ruitersch, bn. *De cavalier, cavalier.* ‖ bw. *Cavalièrement.*
Ruiterschaar, z. v. *Zie* Ruiterbende.
Ruiterschap (zond. mv.), z. o. *État* m. ou *condition* f. *d'un cavalier.* ‖ v. Ruiterij. *Cavalerie*, f.
Ruitersjongen, z. m. *Goujat*, m.
Ruitersmantel, z. m. *Manteau* m. *de cavalier.*
Ruiterspaard, **Ruiterspeerd**, z. o. *Cheval* m. *de bataille.*
Ruitersabel, z. m. *Bancal, sabre* m. *de cavalerie, latte*, f.
Ruiterstandbeeld, z. o. *Statue équestre*, f.
Ruitertrom, z. v. *Timbale*, f.
Ruitervaan, z. v. *Cornette*, f., *étendard* m. ou *enseigne* f. *de cavalerie.*
Ruiterwacht, z. m. *Vedette, sentinelle* f. *à cheval.* ‖ v. *Garde* f. *de cavalerie.*
Ruitezaad, z. o. *Graine* f. *de rue.*
Ruitezalf (zond. mv.), z. v. *Onguent gris*, m.
Ruitijd (zond. mv.), z. m. *Mue*, f., *temps* m. *de la mue.*
Ruiting (zond. mv.), z. v. Geklonterde melk. *Lait caillé*, m.
Ruiting, z. v. Degenkling. *Lame* f. *d'épée.*
Ruitswijs, **Ruitswijze**, bw. *En forme de carreau, en losange, en rhombe, à facettes.* ‖ — schikken, *losanger.*
Ruitvormig, bn. *Rhomboïdal, en losange.* ‖ — schild, *écu* m. *en losange.* ‖ —e diamant, *diamant* m. *à facettes.*
Ruitzalf (zond. mv.), z. v. *Zie* Ruitezalf.
Ruiven, zw. w. o. (met *hebben*). Ruien. *Muer.*
Ruizemuizen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Roezemoezen.
Ruizen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se divertir.*
Ruk, z. m. *Saccade, secousse*, f., *effort brusque*, m. ‖ — met den toom, *ébrillade, escaveçade, saccade*, f.
Rukken, zw. w. b. *Tirer brusquement avec des mouvements saccadés, arracher avec effort.* ‖ Zich het haar uit het hoofd —, *s'arracher les cheveux.* ‖ Den degen uit de scheede —, *tirer l'épée du fourreau.* ‖ o. (met *zijn*). *Se porter subitement vers, avancer, marcher.* ‖ Te velde —, *entrer en campagne, se mettre en campagne.* ‖ De wind rukte zuidwaarts, *le vent tourna au sud.*
Rukking, z. v. *Action* f. *de tirer* ou *d'arracher.* ‖ Kramp. *Convulsion*, f.
Rukwind, z. m. *Coup* m. *de vent, bouffée de vent, bourrasque*, f. ‖ (mar.) *Rafale*, f.
Rul, bn. Hobbelig. *Raboteux, inégal, rude.* ‖ bw. *Inégalement.*
Rul, z. v. Groote toeloop. *Grande affluence*, f. ‖ Groot vertier. *Grand débit*, m.
Rulheid (zond. mv.), z. v. Hobbeligheid. *Inégalité, rudesse*, f.
Rum (zond. mv.), z. m. *Rhum*, m.
Rumoer, z. o. *Rumeur*, f., *bruit sourd et géneral, vacarme*, m.
Rumoeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du bruit, du vacarme, du tapage* ou *de la rumeur.*
Run (zond. mv.), z. v. Eikebast. *Tan*, m.
Run (zond. mv.), z. m. Ren. *Galop*, m.
Runbak, z. m. *Caisse* f. *à tan.*
Rund (-eren, -ers), z. o. *Bête* f. *à cornes.* ‖ Os, koe. *Bœuf*, m., *vache*, f.
Rundergebraad, z. o. *Bœuf rôti*, m.
Runderharst, z. m. *Aloyau* ou *filet* m. *de bœuf.*
Runderpest, z. v. *Épizootie, peste bovine*, f.
Runderziekte, z. v. *Épizootie, maladie bovine*, f.
Rundvee (zond. mv.), z. o. *Gros bétail*, m., *bêtes* f. pl. *à cornes.*
Rundvet (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de bœuf.*
Rundvleesch (zond. mv.), z. o. *Du bœuf*, m., *viande* f. *de bœuf.*
Rune, z. v. *Rune*, f., *caractère runique*, m.
Runenschrift, z. o. *Caractères runiques*, m. pl., *écriture runique*, f.
Runisch, bn. *Runique.*
Runkoek, z. m. *Motte* f. *à brûler faite de tan.*
Runmolen, z. m. *Moulin* m. *à tan.*
Runnen, zw. w. o. (met *hebben*). Rennen. *Aller à bride abattue, galoper.* ‖ Stremmen. *Se cailler, se coaguler, tourner.*
Runnen, zw. w. b. Huidevetten. *Tanner, corroyer, coudrer.*

RUNSEL (zond. mv.), z. o. *Présure*, f.
RUPS (RUPSEN), z. v. *Chenille*, f. ‖ Van —en zuiveren, *écheniller*. ‖ Wering der —en, *échenillage*, m.
RUPSENDOODER, z. m. Kerfdier. *Ichneumon*, m.
RUPSENIJZER, z. o. *Échenilloir*, m.
RUPSENNEST, z. o. *Nid* ou *paquet* m. *de chenilles*.
RUPSENSCHAAR, z. v. *Échenilloir*, m.
RUPSENVANGER, z. m. *Écheniller*, m.
RUPSENVANGST (zond. mv.), z. v. *Échenillage*, m.
RUPSENWERING, z. v. *Échenillage*, m.
RUPSVORMIG, bn. *Qui a la forme d'une chenille*, *éruciforme*.
RUSCH, z. m. Bies. *Jonc*, *roseau*, m. ‖ Zode. *Gazon*, m.
RUSCHDIJK, z. m. *Digue f. couverte de joncs*.
RUSGEEL (zond. mv.), z. o. (chim.) *Réalgar*, *arsenic rouge*, m.
RUSLE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Roussi*, m.
RUSLE[D]EREN, bn. *En cuir de roussi*, *de roussi*.
RUSSCHEN, bn. Biezen. *De joncs*, *de roseaux*. ‖ Van zode. *De gazon*.
RUSSISCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *La langue russe*, f., *le russe*, m.
RUST, z. v. Het rusten. *Repos*, m. ‖ (fig.) Hij heeft — noch duur, *il n'a ni repos ni cesse*. ‖ Vrede. *Paix*, f., *repos*, m. ‖ Iemand in — laten, *laisser qq. en repos*. ‖ In — leven, *vivre en paix*. ‖ Zich ter — begeven, *se coucher*. ‖ Eeuwige —, *repos éternel*. ‖ (fig.) Hij is reeds in de —, *il est mort*. ‖ Poos. *Pause*, f. ‖ (versif.) Stemrust. *Césure*, f. ‖ — eens geweers, *arrêt* m. *d'un fusil*. ‖ Steun. *Soutien*, m.
RUST, z. v. (mar.) *Porte-hauban*, *écotard*, m.
RUSTALTAAR, z. o. *Reposoir*, m.
RUSTBANK, z. v. *Canapé*, *sofa*, *banc* m. *de repos*.
RUSTBED, z. o. *Lit* m. *de repos*.
RUSTDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *de repos*. ‖ — des Heeren, *dimanche*, m. ‖ (théâtr.) *Relâche*, m.
RUSTELOOS, bn. *Qui n'a pas de repos*, *agité*, *turbulent*, *remuant*, *inquiet*. ‖ bw. *Sans repos*, *dans une agitation continuelle*.
RUSTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Agitation continuelle*, *absence de repos*, *turbulence*, f., *trouble*, m., *inquiétude*, f.
RUSTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se reposer*, *prendre du repos*, *être en repos*, *être tranquille*. ‖ Rustend hoogleeraar, *professeur émérite*, m. ‖ Steunen. *Reposer*, *s'appuyer*, *porter*. ‖ De balk rust op den muur, *la poutre porte sur le mur*. ‖ Zijn hoofd op een kussen laten —, *reposer sa tête sur un oreiller*. ‖ Slapen. *Reposer*, *dormir*. ‖ Gestorven zijn. *Reposer*, *être mort*. ‖ Hier rust, *ici repose*, *ci-dessous repose*, *ci-gît*. ‖ b. Laten rusten. *Reposer*, *faire reposer*. ‖ Bereiden. *Préparer*. ‖ Toerusten. *Équiper*. ‖ Zich —. *Se préparer*, *se disposer*, *s'apprêter*. ‖ Zich tot de reis —, *se préparer pour le voyage*. ‖ Zich tot den strijd —, *s'armer*.
RUSTIG, bn. Wakker. *Éveillé*, *alerte*, *vif*, *agile*. ‖ Sterk. *Robuste*, *vigoureux*, *fort*. ‖ Stil. *Tranquille*, *calme*, *paisible*. ‖ Schoon. *Beau*. ‖ Goedhartig. *Libéral*, *généreux*. ‖ bw. Wakker. *Vivement*, *vigoureusement*. ‖ Gerust. *Tranquillement*, *paisiblement*. ‖ Goedhartig. *Généreusement*.
RUSTIGHEID (zond. mv.), z. v. Wakkerheid. *Agilité*, *vivacité*, f. ‖ Sterkte. *Force*, *vigueur*, f. ‖ Kalmte. *Calme*, m., *tranquillité*, *quiétude*, f.
RUSTIG[LIJK], bw. *Zie* RUSTIG, bw.
RUSTING, z. v. Wapenrusting. *Armure*, f., *équipement*, m. ‖ Bordes. *Palier*, m.
RUSTJAAR, z. o. *Année sabbatique*, f.
RUSTKAMER, z. v. Wapenkamer. *Salle* f. *d'armes*. ‖ Tuighuis. *Arsenal*, m.
RUSTLIJN, z. v. (man.) *Serre-bosse*, m., *bosse* f. *de câble*.
RUSTMEESTER, z. m. *Garde* m. *d'artillerie*.
RUSTPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Lieu de repos*, *repos*, m. ‖ Nachtverblijf. *Gîte*, m. ‖ Pleisterplaats. *Station*, f. ‖ (chass.) *Reposée*, f. ‖ (fig.) De laatste —, *le tombeau*, m.
RUSTPUNT, z. o. *Point* m. *d'arrêt*. ‖ (mécan.) *Point d'appui*, *appui*, m. ‖ — in een vers, *césure*, f. ‖ (mus.) *Silence*, *repos*, m.
RUSTSTOEL, z. m. *Fauteuil*, m.
RUSTSTOK, z. m. (fauc.) *Blot*, m.
RUSTSTOORDER, z. m. *Agitateur*, *perturbateur*, m.
RUSTTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps de repos*, *loisir*, m., *heures* f. pl. *de repos*. ‖ — der school, der rechtbank, *vacances*, f. pl.
RUSTUUR, z. o. *Heure* f. *de repos*.
RUSTVEER (–VEEREN), z. v. *Arrêt*, m.
RUW, bn. Oneffen. *Raboteux*, *rude*, *inégal*, *âpre*, *qui n'est pas poli*. ‖ —e weg, *chemin raboteux*, m. ‖ —e steen, *pierre rude*, f. ‖ — blad, *feuille âpre*, f. ‖ Rauw. *Cru*, *non cuit*. ‖ Ongebleekt. *Cru*, *écru*. ‖ —e zijde, *soie crue* ou *écrue*, f. ‖ — gewicht, *poids brut*, m. ‖ —e diamant, *diamant brut*, m. ‖ —e suiker, *moscouade*, f., *sucre brut*, m. ‖ —e stem, *voix rude*, f. ‖ Grof. *Grossier*, *brutal*, *rude*. ‖ — volk, *peuple grossier*, m. ‖ — antwoord, *réponse grossière*, f. ‖ Hard. *Rude*, *rigoureux*, *âpre*. ‖ —e winter, *hiver rude*, m. ‖ bw. *Rudement*, *grossièrement*. ‖ Hard. *Brutalement*, *durement*. ‖ z. o. *Rudesse*, f. ‖ In het —e, *grossièrement*.
RUWAARD, z. m. *Ruward*, *gouverneur*, m.
RUWAARDSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* ou *dignité* f. *de ruward*, *de gouverneur*.
RUW[ELIJK], bw. *Zie* RUW, bw.
RUWHARIG, bn. Ruig. *Velu*, *poilu*, *couvert de poils rudes*.
RUWHEID (–HEDEN), z. v. *Inégalité*, *âpreté*, *crudité*, f. ‖ — der huid, *rudesse* f. *de la peau*. ‖ — eens wegs, *aspérité* f. *d'un chemin*. ‖ Grofheid. *Brutalité*, *grossièreté*, *impolitesse*, *rusticité*, *rudesse*, f. ‖ Strengheid. *Rigueur*, f.
RUWSMID (–SMEDEN), z. m. *Zie* GROFSMID.
RUWWERKER, z. m. *Ouvrier* m. *qui dégrossit*.
RUZIE, z. v. Twist. *Querelle*, *dispute*, *noise*, f. ‖ — hebben, *se quereller*. ‖ Moeite. *Peine*, f. ‖ Drokte. *Grand mouvement*, m.
RUZIEMAAKSTER, z. v. *Querelleuse*, f.
RUZIEMAKER, z. m. *Querelleur*, m.
RUZIEZOEKER, z. m. *Zie* RUZIEMAKER.
RUZIEZOEKSTER, z. v. *Zie* RUZIEMAAKSTER.

S.

S, z. v. Negentiende letter van het alphabet. *S*, m.
SA, tusschenw. *Çà! allons!*
SAAI (zond. mv.), z. o. *en* v. *Saye*, f.
SAAI, bn. *Traînant*, *lendore*, *vétillard.*
SAAIEM (-EMS), z. o. *Filet très-fin*, m.
SAAIEN, bn. *De saye.*
SAAIHEID (zond. mv.), z. v. *Lenteur*, f.
SAAM, bw. *Zie* SAMEN.
*SAART, bn. Zacht. *Doux.* ‖ Teeder. *Tendre.*
SABBAT, z. m. *Sabbat*, m.
SABBATDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *du sabbat.*
SABBATJAAR, z. o. *Année sabbatique*, f.
SABBATSREIS, z. v. *Voyage sabbatique*, m.
SABBATSVROUW, z. v. *Chrétienne* f. *qui sert les Juifs le jour du sabbat.*
SABEL, z. v. Wapen. *Sabre*, m.
SABEL, z. m. (h. n.) Dier. *Marte*, *martre*, *sibeline*, f. ‖ o. Bont. *Palatine de martre*, *pelisse*, f. ‖ (blas.) Zwart. *Sable*, m.
SABELBONT, z. o. *Palatine* f. *de martre.*
SABELDIER, z. o. *Marte*, *martre*, *zibeline*, f.
SABELEN, zw. w. b. *Sabrer.* ‖ o. (met *hebben*). *Sabrer.*
SABELHOUW, z. m. *Coup* m. *de sabre.*
SABELJACHT, z. v. *Chasse* f. *aux zibelines.*
SABELKLING, z. v. *Lame* f. *de sabre.*
SABELKOPPEL, z. m. *Ceinturon* m. *de sabre.*
SABELSCHEEDE, z. v. *Fourreau* m. *de sabre.*
SABELSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de sabre.*
SABELTASCH, z. v. *Sabretache*, f.
SABELVANGER, z. m. *Chasseur* m. *de zibelines.*
SABELVANGST (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *des zibelines.*
SACRAMENT, z. o. *Sacrement*, m.
SACRAMENTEEL, bn. *Sacramental*, *sacramentel.*
SACRAMENTHUISJE, z. o. *Tabernacle*, m.
SACRAMENTSDAG, z. m. *Fête du Saint Sacrement*, *Fête-Dieu*, f.
SACRISTEIN, z. m. *Sacristain*, m.
SACRISTIE, SACRISTIJ, z. v. *Sacristie*, f.
SADDUCEËR, z. m. *Saducéen*, m.
SADDUCEESCH, bn. *Saducéen*, *des saducéens.*
SAFFIER, z. m. Steen. *Saphir*, m. ‖ o. Stof. *Saphir.*
SAFFIEREN, bn. *De saphir.*
SAFFIERSTEEN (-STEENEN), z. m. *Saphir*, m.
SAFFLOER[S] (zond. mv.), z. o. *Safran bâtard*, *carthame*, m. ‖ (comm.) *Fleur* f. *de carthame.* ‖ (chim.) *Safre*, m.
SAFFRAAN (zond. mv.), z. v. *Safran*, m. ‖ Wilde —, *safran bâtard*, *carthame*, m. ‖ Met — bereiden, *safraner.*
SAFFRAANACHTIG, bn. *Safrané*, *de safran*, *qui ressemble à du safran.*
SAFFRAANBLOEM, z. v. (bot.) *Fleur* f. *de safran*, *crocus*, m.
SAFFRAANBOUW (zond. mv.), z. m. *Culture* f. *du safran.*
SAFFRAANGEEL, bn. *Jaune comme du safran*, *safrané.*
SAFFRAANGEEL (zond. mv.), z. o. *Jaune* m. *de safran.*
SAFFRAANPLANT, z. v. *Safran*, m.
SAFFRANEN, bn. *De safran.*
SAFFRANEN, zw. w. b. *Safraner.*
SAFFRANIG, bn. *Safrané.*
SAGE, z. v. *Saga*, *tradition*, f.
SAGO (zond. mv.), z. v. *Sagou*, m.
SAIZOEN, z. o. *Zie* SEIZOEN.
SAJET, z. o. *en* v. *Laine filée*, *sayette*, f.
SAJETTEN, bn. *De sayette.*
SAJETWEVER, z. m. *Sayetteur*, m.
SAK, z. m. *Longue robe* f. *de femme.*
SAKERDAANHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de sacerdan.*
SAKERDAANHOUTEN, bn. *De bois de sacerdan.*
SAKKERLOOT, tusschenw. *Parbleu!*
SAKSISCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *Le saxon*, m., *la langue saxonne*, f.
SALAAD, SALADE, z. v. *Salade*, f. ‖ Latuwsalade *salade de laitue.*
SALADEKOM, z. v. *Saladier*, m.
SALADEKORFJE, z. o. *Saladier*, m.
SALADESCHOTEL, z. m. *Saladier*, m.
SALAMANDER, z. m. *Salamandre*, f.
SALARIEEREN, zw. w. b. *Salarier.*
SALARIS, z. o. *Salaire*, m., *gages*, m. pl.
SALDO (SALDO'S), z. o. *Solde* m. *de compte.*
SALEP (zond. mv.), z. v. *Salep*, m.
SALET, z. o. *Salon*, m. ‖ (fig.) Gezelschap. *Société*, *compagnie*, f.
SALETJONKER, z. m. *Élégant*, *petit-maître*, *freluquet*, *dameret*, m.
SALETJUFFER, z. v. *Élégante*, *petite-maîtresse*, *coquette*, f.
SALIE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Sauge*, f.
SALMONIAK (zond. mv.), z. v. *Sel ammoniac*, m.
SALOMONSZEGEL (zond. mv.), z. o. (bot.) *Sceau-de-Salomon*, *grenouillet*, m.
SALON (-LONS), z. o. *Salon*, m.
SALPETER (zond. mv.), z. o. *Salpêtre*, *nitre*, m.
SALPETERAARDE, z. v. *Terre nitreuse*, f.
SALPETERACHTIG, bn. *Salpêtreux*, *nitreux.*
SALPETERFABRIEK, z. v. *Fabrique de salpêtre*, *salpêtrière*, f.
SALPETERGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *de nitre.*
SALPETERGROEF, z. v. *Salpêtrière*, *nitrière*, f.
SALPETERIG, bn. *Zie* SALPETERACHTIG.
SALPETERKETEL, z. m. *Rapuroir*, m.
SALPETERKOKER, z. m. *Salpêtrier*, m.
SALPETERLEPEL, z. m. *Puisoir*, m. *de salpêtre.*
SALPETERLOOG (zond. mv.), z. v. *Lessive* f. *de salpêtre.*
SALPETERMIJN, z. v. *Salpêtrière*, *nitrière*, f.
SALPETERSCHUIM (zond. mv.), z. o. *Écume* f. *de nitre*, *aphronitre*, m.
SALPETERZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide nitrique*, m.
SALPETERZUURZOUT, z. o. (chim.) *Nitrate*, m.
SALUUT, z. o. *Salut*, m.
SALUUTSCHOT (-SCHOTEN), z. o. *Salve*, f.
SALVO (-VO'S), z. o. *Salve*, f.
SAMAAR, z. v. *Simarre*, f.
SAMEN, bw. Te zamen. *Ensemble*, *tous ensemble*, *l'un avec l'autre*, *conjointement.*
SAMENBESTAAN (zond. mv.), z. o. (jurispr.) — van verscheidene misdrijven, *concours* m. *de plusieurs infractions.*

Samenbinden, (*bond samen*, *samengebonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Lier ensemble*.

Samenbinding (zond. mv.), z. v. *Action de lier ensemble*, *liaison*, f., *enchaînement*, m.

Samenblijven, (*bleef samen*, *bleven samen*, *samengebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester ensemble*.

Samenbrengen, (*bracht samen*, *samengebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Assembler*, *mettre ensemble*, *ramasser*.

Samenbuigen, (*boog samen*, *bogen samen*, *samengebogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Unir* ou *joindre en pliant*.

Samenbuiging, z. v. *Action* f. *d'unir* ou *de joindre en pliant*.

Samendoen, (*deed samen*, *deden samen*, *samengedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. Mengen. *Mélanger*, *mêler ensemble*. ‖ o. (met *hebben*). *Être associé*.

Samendragen, (*droeg samen*, *samengedragen*,) st. *en* afsch. w b. *Porter en un même lieu*.

Samendrijven, (*dreef samen*, *dreven samen*, *samengedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Chasser vers un même lieu*, *rassembler*.

Samendringbaar, bn. *Condensable*, *compressible*.

Samendringbaarheid (zond. mv.), z. v. *Condensabilité*, *compressibilité*, f.

Samendringen (*drong samen*, *samengedrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Concentrer*, *condenser*.

Samendringing, z. v. *Concentration*, *condensation*, f.

Samendrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Comprimer*, *presser ensemble*, *serrer*.

Samendrukking (zond. mv.), z. v. *Compression*, *pression*, f.

Samenduwen, zw. *en* afsch. w. b. *Presser ensemble*, *comprimer*.

Samenflansen, zw. *en* afsch. w. b. *Assembler* ou *faire à la hâte*, *à la grosse morbleu*.

Samenflansing (zond. mv.), z. v. *Assemblage* ou *travail hâtif* ou *mal fait*, m.

Samengaan, (*ging samen*, *samengegaan*,) st *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller* ou *marcher ensemble*.

Samengezworene, z. m. *Conjuré*, m.

Samengieten, (*goot samen*, *goten samen*, *samengegoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Verser ensemble*, *mêler*.

Samengieting (zond. mv.), z. v. *Mixtion*, f., *mélange*, m.

Samengroeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se joindre* ou *s'unir en croissant*.

Samengroeiing (zond. mv.), z. v. *Coalescence*, f.

Samenhalen, zw. *en* afsch. w. b. *Rassembler*, *assembler*.

Samenhang (zond. mv.), z. m. *Liaison*, *connexion*, *suite*, *cohérence*, *cohésion*, f., *enchaînement*, m. ‖ Stijl zonder —, *style décousu*, m. ‖ Gebrek aan —, *incohérence*, f. ‖ (phys.) *Cohérence*, *adhésion*, *cohésion*, f.

Samenhangen (*hing samen*, *samengehangen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être lié*, *avoir de la connexion* ou *de la liaison*. ‖ (phys.) *Avoir de la cohérence* ou *de la cohésion*.

Samenhangend, bn. *Cohérent*, *connexe*, *lié*, *enchaîné*, *suivi*. ‖ —e geschiedenis, *histoire suivie*, f.

Samenhechten, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre ensemble*, *attacher*.

Samenhechting (zond. mv.), z. v. *Enchaînement*, m.

Samenhoopen, zw. *en* afsch. w. b. *Entasser*, *amonceler*, *amasser*, *accumuler*.

Samenhooping (zond. mv.), z. v. *Entassement*, *amas*, *assemblage*, m., *accumulation*, f.

Samenklutsen, zw. *en* afsch. w. b. *Mélanger*, *mêler en secouant*.

Samenknoopen, zw. *en* afsch. w. b. *Nouer ensemble*.

Samenknooping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de nouer ensemble*.

Samenkomen, (*ik kom samen*, *hij komt samen*; *kwam samen*, *kwamen samen*, *samengekomen*,) st. onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'assembler*, *se rencontrer*.

Samenkomst, z. v. *Assemblée*, *réunion*, f. ‖ Ontmoeting. *Entrevue*, *rencontre*, f., *rendez-vous*, m.

Samenkoppelen, zw. *en* afsch. w. b. *Accoupler*, *appareiller*. ‖ Samenbinden. *Lier ensemble*.

Samenkoppeling (zond. mv.), z. v. *Accouplement*, *appareillement*, m. ‖ Samenbinding. *Liaison*, f.

Samenleggen, (*legde* of *leide samen*, *samengelegd* of *samengeleid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Mettre ensemble*, *joindre*.

Samenleven, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Vivre ensemble*.

Samenleving (zond. mv.), z. v. *Société*, f.

Samenlijmen, zw. *en* afsch. w. b. *Coller ensemble*, *conglutiner*.

Samenlijming (zond. mv.), z. v. *Conglutination*, f.

Samenloop (zond. mv.), z. m. *Concours*, m. ‖ — van volk, *affluence* f. *de monde*. ‖ — van twee rivieren, *confluent* m. *de deux rivières*. ‖ (math.) — van lijnen, *convergence* f. *de lignes*.

Samenloopen, (*liep samen*, *samengeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir ensemble*. ‖ Toeloopen. *Affluer*. ‖ Zich vereenigen. *Se réunir*, *se joindre*. ‖ Elkander ontmoeten. *Se rencontrer*. ‖ (math.) *Converger*. ‖ Stremmen. *Se cailler*, *se coaguler*.

Samenmengen, zw. *en* afsch. w. b. *Mêler*, *mélanger*.

Samenmenging (zond. mv.), z. v. *Mélange*, m., *mixtion*, f. ‖ Samenmengsel. *Mélange*, *composé*, m.

Samenmengsel, z. o. *Mélange*, *composé*, m. ‖ (pharm.) *Mixture*, f.

Samennaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Coudre ensemble*.

Samenneiging (zond. mv.), z. v.(néol.) *Sympathie*, f.

Samenpakken, zw. *en* afsch. w. b. *Empaqueter*, *emballer*. ‖ Zich —. *S'entasser*, *s'amonceler*. ‖ o. (met *zijn*). *S'entasser*, *s'amonceler*.

Samenpersen, zw. *en* afsch. w. b. *Presser*, *comprimer*.

Samenpersing (zond. mv.), z. v. *Compression*, f.

Samenplakken, zw. *en* afsch. w. b. *Coller ensemble*, *conglutiner*.

Samenplakking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de coller ensemble*, *collage*, m.

Samenraapsel, z. o. *Ramassis*, *mélange*, *amas*, m.

Samenrapen, zw. *en* afsch. w. b. *Ramasser*, *amasser*. ‖ Leugens —, *controuver des mensonges*.

Samenraping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ramasser* ou *d'amasser*.

Samenrijgen, (*reeg samen*, *regen samen*, *samengeregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Enfiler*, *lacer*, *joindre avec un lacet*.

Samenrijging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enfiler* ou *de lacer*.

Samenroepen, (*riep samen*, *samengeroepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Convoquer*, *assembler*.

Samenroeping (zond. mv.), z. v. *Convocation*, f., *appel*, m.

Samenrotten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'attrouper*, *se réunir en bandes*, *s'ameuter*, *se liguer*.

Samenrotting, z. v. *Attroupement*, m.

Samenschakelen, zw. *en* afsch. w. b. *Enchaîner*.

SAMENSCHAKELING (zond. mv.), z. v. *Enchaînement*, m.
SAMENSCHARRELEN, zw. *en* afsch. w. b. Bijeenschrapen. *Ramasser en grattant.* ‖ (fig.) *Amasser avec rapacité.*
SAMENSCHIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ajuster, coordonner, combiner, assortir, joindre.*
SAMENSCHIKKING (zond. mv.), z. v. *Action d'ajuster, coordination, combinaison*, f., *ajustement*, m.
SAMENSCHOLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'attrouper.*
SAMENSCHOLING, z. v. *Attroupement*, m.
SAMENSCHRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ramasser en grattant.* ‖ (fig.) *Amasser avec rapacité.*
SAMENSMELTEN, (*smolt samen, samengesmolten*,) st. *en* afsch. w. b. *Fondre, faire fondre ensemble.* ‖ o. (met *zijn*). *Se fondre ensemble.*
SAMENSMELTING, z. v. *Fonte, fusion*, f. ‖ (gramm.) *Contraction, synalèphe*, f. ‖ Vermindering. *Diminution*, f.
SAMENSPANNEN, (*spande samen, samengespannen*,) st. *en* afsch. w. b. *Atteler ensemble.* ‖ o. (met *hebben*). *Conspirer, comploter, cabaler.*
SAMENSPANNING, z. v. *Conspiration*, f., *complot*, m.
SAMENSPELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher ensemble avec des épingles.*
SAMENSPRAAK, z. v. *Dialogue, entretien, colloque*, m., *conférence, conversation*, f.
SAMENSPREKEN, (*sprak samen, spraken samen, samengesproken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*.) *S'entretenir, conférer, s'aboucher.*
SAMENSPREKING, z. v. *Zie* SAMENSPRAAK.
SAMENSTEL (zond. mv.), z. o. *Structure, composition, organisation*, f. ‖ Stelsel. *Système*, m.
SAMENSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre ensemble, réunir.* ‖ (fig.) *Composer, construire.* ‖ Samengesteld getal, *quantité composée*, f. ‖ Samengesteld begrip, *idée complexe*, f.
SAMENSTELLER, z. m. *Compositeur, auteur*, m.
SAMENSTELLING, z. v. *Composition, construction, organisation*, f. ‖ Samenstel. *Système*, m.
SAMENSTELSTER, z. v. *Auteur*, m., *femme auteur*, f.
SAMENSTEMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'accorder, être d'accord.* ‖ (mus.) *Accorder.*
SAMENSTEMMING (zond. mv.), z. v. *Accord, concert*, m., *harmonie*, f.
SAMENSTRENGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entrelacer.*
SAMENSTRENGELING, z. v. *Entrelacement*, m.
SAMENTREKKEN, (*trok samen, samengetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. *Resserrer, réunir en tirant.* ‖ Vereenigen. *Joindre.* ‖ Troepen —, *concentrer des troupes.* ‖ (gramm.) *Contracter.* ‖ o. (met *zijn*). *Se réunir, joindre, se rassembler, se concentrer.* ‖ De zenuwen trekken samen, *les nerfs se contractent.*
SAMENTREKKEND, bn. (méd.) *Astringent, constringent, restringent.* ‖ (phys.) *Constrictif*
SAMENTREKKING, z. v. *Resserrement, retirement*, m., *contraction, constriction*, f. ‖ (gramm.) *Contraction, crase*, f.
SAMENTREKKINGSKRACHT (zond. mv.), z. v. *Force attractive, attractivité*, f.
SAMENVATTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Réunir dans la main.* ‖ (fig.) *Résumer.*
SAMENVATTING (zond. mv.), z. v. (fig.) *Résumé*, m.
SAMENVLECHTEN, (*vlocht samen, samengevlochten*,) st. *en* afsch. w. b. *Entrelacer.*
SAMENVLECHTING (zond. mv.), z. v. *Entrelacement*, m.
SAMENVLECHTSEL, z. o. *Tresse, ganse*, f., *cordonnet*, m.
SAMENVLOED (zond. mv.), z. m. *Concours*, m., *affluence*, f., *confluent*, m.
SAMENVLOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Confluer, affluer, couler ensemble, se joindre.*
SAMENVLOEIING, z. v. *Confluent*, m. ‖ — der kleuren, *fusion* f. *des couleurs.*
SAMENVOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre, conjoindre, assembler, unir, réunir, coordonner, combiner, accoupler.* ‖ Twee buizen —, *emboîter deux tuyaux.*
SAMENVOEGING, z. v. *Jonction, conjonction, union, liaison*, f., *assemblage*, m., *coordination*, f. ‖ — van denkbeelden, *combinaison* f. *d'idées.*
SAMENVOEGSEL, z. o. *Composé*, m., *combinaison*, f.
SAMENVOUWEN, (*vouwde samen, samengevouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Plier ensemble.* ‖ De handen —, *joindre les mains.*
SAMENVOUWING, z. v. *Action* f. *de plier ensemble* ou *de joindre.*
SAMENWASSEN, (*wies samen, wiesen samen, samengewassen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se joindre* ou *se réunir en croissant.*
SAMENWEEFSEL, z. o. *Tissu*, m. ‖ (fig.) *Suite*, f., *enchaînement*, m.
SAMENWERKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Concourir, coopérer, collaborer.*
SAMENWERKING (zond. mv.), z. v. *Concours*, m., *coopération, collaboration*, f., *efforts combinés* ou *réunis*, m. pl.
SAMENWEVEN, (*weefde samen, samengeweven*,) st. *en* afsch. w. b. *Mêler en tissant, entrelacer en tissant.*
SAMENWEVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mêler* ou *d'entrelacer en tissant.*
SAMENWONEN, zw. *en* afsch. w. o (met *hebben*). *Demeurer ensemble, vivre ensemble.* ‖ Als man en vrouw —, *cohabiter.*
SAMENWONING (zond. mv.), z. v. *Habitation* ou *demeure commune*, f. ‖ Echtelijke —, *cohabitation*, f.
SAMENWRIJVEN, (*wreef samen, samengewreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Frotter l'un contre l'autre.* ‖ Wrijvend mengen. *Mêler en frottant.*
SAMENWRIJVING (zond. mv.), z. v. *Frottement*, m., *friction*, f. ‖ Het mengen bij middel van wrijving. *Action* f. *de mêler en frottant.*
SAMENWRINGEN, (*wrong samen, samengewrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Tordre ensemble, joindre en tordant.*
SAMENWRINGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tordre ensemble* ou *de joindre en tordant.*
SAMENZWEERDER, z. m. *Conjuré, conspirateur, comploteur*, m.
SAMENZWEREN, (*zwoer samen, samengezworen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Conspirer, conjurer, comploter, former une conjuration, une conspiration* ou *un complot.*
SAMENZWERING, z. v. *Conjuration, conspiration*, f., *complot*, m.
SAMMELAAR, z. m. *Lambin, lanternier*, m.
SAMMELAARSTER, z. v. *Lambine, lanternière*, f.
SAMMELARIJ, z. v. *Lambinerie, lanternerie*, f.
SAMMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner, lanterner, barguigner.*
SAMOREUS, z. v. Vaartuig. *Samoreux*, m.
*SAMT, bw. Te zamen. *Ensemble.*
SANDAAL, z. v. Riemschoen. *Sandale*, f.
SANDELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Sandal*, m.
SANDELHOUT (zond. mv.), z. o. *Sandal*, *bois* m. *de sandal.*
SANDRAK (zond. mv.), z. o. *Sandaraque*, f.
SANHEDRIN (zond. mv.), z. o *Sanhédrin*, m.
SANSKRIT (zond. mv.), z. o. *Sanskrit*, m.
SANSKRITSCH, bn. *Sanskrit.*
SANT, z. m. Heilige. *Saint*, m.

Santenkraam (zond. mv.), z. v. (fam.) *Fatras, bagage, balaclan*, m., *boutique*, f.
Santin, z. v. Heilige. *Sainte*, f.
Santje, z. o. *Image* f. *d'un saint* ou *d'une sainte.*
Santorie (zond. mv.), z. v. (bot.) *Centaurée*, f.
Sap, z. o. *Suc, jus*, m., *sève*, f. ‖ (bot.) *Suc*, m., *sève*, f. ‖ — eens appels, *suc d'une pomme.* ‖ — eens booms, *sève d'un arbre.* ‖ — van 't vleesch, *jus* m. *de la viande.*
Sapanhout (zond. mv.), z. o. *Sapan, brésillet*, m.
Sapgroen (zond. mv.), z. o. *Vert végétal, vert d'iris, vert* m. *de vessie.*
Sappe, z. v. Loopgraaf. *Sape, tranchée*, f.
Sappeloos, bn. *Qui est sans suc, sans sève, sans jus.* ‖ Flauw. *Fade.*
Sappeloosheid (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de suc, de sève* ou *de jus.* ‖ Flauwheid. *Fadeur*, f.
Sappeur, z. m. *Sapeur*, m.
Sappeursbaard, z. m. *Barbe* f. *de sapeur.*
Sappig, bn. *Succulent, juteux.* ‖ bw. *Succulemment.*
Sappigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est succulent* ou *juteux.*
Sappig[lijk], bw. *Zie* Sappig, bw.
Saprijk, bn. *Plein de suc, de sève* ou *de jus, succulent, juteux.*
Saprijkheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est succulent* ou *juteux.*
Sapverf, z. v. *Glacis*, m.
Sardijn, z. v. Visch. *Sardine*, f.
Sardijnennet, z. o. *Résure, sardinière*, f.
Sardijnenvangst (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *des sardines.*
Sardonyx, z. m. Steen. *Sardoine*, f. ‖ o. Stof. *Sardoine.*
Sarge, z. v. *Zie* Serge.
Sarp, bn. Zuur, wrang. *Aigre, acide.*
Sarren, zw. w. b. *Agacer, provoquer, harceler, irriter, picoter.*
Sas, z. o. Sluiskolk. *Sas*, m. ‖ Maalstroom. *Tournant*, m.
Sas, z. v. Buskruit. *Mélange* m. *de poudre.*
Sassefras (zond. mv.), z. o. (bot.) *Sassafras*, m.
Sassefrasboom (—boomen), z. m. *Sassafras*, m.
Sasser, z. m. Sluiswachter. *Éclusier*, m.
Satan, z. m. *Satan*, m.
Satansch, bn. *Satanique.*
Satanswerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de satan.*
Sater, z. m. *Satyre*, m. ‖ (fig.) *Bouffon*, m.
Satersgezicht, z. o. *Visage* m. *de satyre.*
Satijn, z. o. *Satin*, m. ‖ Gebloemd —, *satin figuré* ou *à fleurs.* ‖ Half —, *satin cafard.*
Satijnachtig, bn. *Satiné, doux comme du satin.*
Satijnen, bn. *De satin.*
Satijnwerker, Satijnwever, z. m. *Satinaire*, m.
Satineeren, zw. w. b. *Satiner.*
Satire, z. v. Hekelschrift. *Satire*, f.
Satiriek, Satirisch, bn. Hekelend. *Satirique.*
Satraap, z. m. *Satrape*, m.
Saturnaliën, z. v. mv. *Saturnales*, f. pl.
Saucies, Saucijs, z. v. *Saucisse*, f.
Saucijzebroodje, z. o. *Petit pain* m. *à la saucisse.*
Saus (sausen), z. v. *Sauce*, f. ‖ Sterke —, *sauce piquante*, f. ‖ (pop.) Iemand van de — geven, *faire la sauce à qq., laver la tête à qq.*
Sausen, zw. w. b. *Saucer.* ‖ (pop.) Iemand —, *faire la sauce à qq., laver la tête à qq.*
Sauskom, z. v. *Saucière*, f.
Sauslepel, z. m. *Cuiller* f. *à sauce.*
Sauslook (zond. mv.), z. o. (bot.) *Échalote*, f.
Sauspan, z. v. *Saucière*, f.

Savelboom (—boomen), z. m. (bot.) *Sabine*, f., *savinier*, m.
Savonet, z. v. *Savonnette*, f.
Savoyekool (—koolen), z. v. *Chou* m. *de Savoie* ou *de Milan.*
Scandeeren, zw. w. b. (versif.) *Scander* (*des vers*).
Scaphander, z. m. *Scaphandre*, m.
Scapulier, z. o. *Scapulaire*, m.
Scepticisme, Scepticismus (zond. mv.), z. o. *Scepticisme*, m.
Sceptiek, Sceptisch, bn. *Sceptique.*
Scha (zond. mv.), z. v. *Zie* Schade.
Schaaf, z. v. *Rabot*, m. ‖ Ronde —, *rabot rond.* ‖ (fig.) De grove — over iets laten gaan, *travailler grossièrement et à la hâte.* ‖ De fijne — over een werk strijken, *polir* ou *retoucher un ouvrage.*
Schaafbank, z. v. *Établi*, m.
Schaafbeitel, z. m. *Ciseau, fer* m. *de rabot.*
Schaafmes, z. o. *Racloir*, m. ‖ (corr.) *Drayoire*, f. ‖ (tann.) *Étire*, f. ‖ (rel.) *Dague*, f.
Schaafsel, z. o. *Raclure, ratissure*, f. ‖ — van huiden, *drayure*, f.
Schaafsteen (—steenen), z. m. *Quiosse*, f.
Schaafstroo (zond. mv.), z. o. (bot.) *Prêle*, f. ‖ Met — polijsten, *prêler.*
Schaak, bw. *Échec.* ‖ — den koning! *échec au roi!* ‖ — en mat, *échec et mat.* ‖ — bieden, *faire échec.* ‖ Een spel — spelen, *jouer une partie d'échecs.*
Schaakberd, Schaakbord, z. o. *Échiquier*, m.
Schaakbordmaker, z. m. *Tabletier*, m.
Schaakbordvormig, bn. *Échiqueté.* ‖ bw. *En échiquier.*
Schaakgezelschap, z. o. *Société* f. *de joueurs d'échecs.*
Schaakmat, bn. en bw. *Échec et mat.*
Schaakpartij, z. v. *Partie* f. *d'échecs.*
Schaakschijf, z. v. *Pion*, m.
Schaakspel, z. o. *Échecs*, m. pl., *jeu* m. *des échecs.*
Schaakspelen (zond. mv.), z. o. *Jouer aux échecs.*
Schaakspeler, z. m. *Joueur* m. *d'échecs.*
Schaakwerk, z. o. (fort.) *Redan*, m.
Schaal, z. v. Drinkschaal. *Coupe, tasse*, f. ‖ — onder een kopje, *soucoupe*, f. ‖ Waagschaal. *Plateau* ou *bassin* m. *de balance.* ‖ Balans. *Balance*, f. ‖ (monn.) *Ajustoir*, m. ‖ —, waarmede men rondgaat om giften in te zamelen, *plateau*, m. ‖ Met de — rondgaan, *faire la quête.* ‖ Zaagdeel. *Dosse*, f. ‖ Dop, schel. *Écale, coque, coquille, pelure*, f. ‖ (h. n.) *Écaille*, f.
Schaal, z. v. (géog.) *Échelle*, f.
Schaalboter (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *qu'on vend en détail.*
Schaaldier, z. o. *Crustacé, testacé*, m.
Schaalmaker, z. m. *Balancier*, m.
Schaaltje, z. o. — om uit te drinken, *petite tasse*, f. ‖ Weegschaaltje. *Petite balance*, f.
Schaalvisch, z. m. *Poisson à coquille* ou *à écaille, crustacé, testacé*, m.
Schaamachtig, bn. *Honteux, confus.* ‖ Eerbaar. *Pudique, chaste.* ‖ Zedig. *Modeste.* ‖ bw. *D'une manière pudique.*
Schaamachtigheid (zond. mv.), z. v. *Pudeur*, f. ‖ Zedigheid. *Modestie*, f.
Schaambeen (—beenen), z. o. (anat.) *Os pubis, pubis, pecten*, m.
Schaamdeel (—deelen), z. o. *Parties honteuses* ou *génitales*, f. pl.
Schaamlid (—leden), z. o. *Organe sexuel*, m. ‖ Mannelijk —, *membre viril*, m., *verge*, f.

SCHAAMLIPPEN, z. v. mv. *Lèvres*, f. pl. ‖ De groote —, *les grandes lèvres*. ‖ De kleine —, *les petites lèvres*.
SCHAAMROOD, bn. *Qui rougit de honte*, *honteux*, *confus*. ‖ — worden, *rougir*, *avoir honte*.
SCHAAMSCHOENEN, z. m. mv. (fam.) De — uittrekken, *bannir toute honte*, *renoncer à toute pudeur*, *avoir toute honte bue*.
SCHAAMTE (zond. mv.), z. v. *Honte*, *pudeur*, f. ‖ Van — blozen, *rougir de honte*. ‖ Maagdelijke —, *pudeur virginale*, f. ‖ Valsche —, *fausse honte*. ‖ Alle — afleggen, *bannir toute honte*. ‖ Zonder —, *effrontément*, *sans honte*. ‖ Schaamdeelen. *Parties honteuses* ou *génitales*, f. pl., *nudité*, f.
SCHAAMTEBLOS (zond. mv.), z. m. *Rougeur* f. *de la honte*, *rouge* m. *de la pudeur*.
SCHAAMTELIJK, bn. *Pudique*, *chaste*, *modeste*. ‖ bw. *Pudiquement*, *chastement*, *modestement*.
SCHAAMTELOOS, bn. *Effronté*, *déhonté*, *éhonté*, *impudent*, *dévergondé*, *cynique*. ‖ bw. *Effrontément*, *impudemment*.
SCHAAMTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Effronterie*, *impudence*, f., *dévergondage*, *cynisme*, m.
SCHAAP, z. o. *Brebis*, f., *mouton*, m. ‖ De schapen hoeden, *garder les moutons*. ‖ De schapen scheren, *tondre les brebis*. ‖ Kudde schapen, *troupeau de moutons* ou *de brebis*. ‖ Schurft —, *brebis galeuse*, f. ‖ (prov.) Een schurft — steekt de geheele kudde aan, *il ne faut qu'une brebis galeuse pour gâter tout un troupeau*. ‖ (fig.) Onnoozel mensch. *Agneau*, *mouton*, m. ‖ (fig.) — blijven, *être pris au mot dans un marché*. ‖ Christen. *Brebis*, f., *chrétien* m. *sous son pasteur*, *ouaille*, f. ‖ (fig.) Verdoold *of* afgedwaald —, *brebis égarée*.
SCHAAPACHTIG, bn. *Qui tient du mouton* ou *de la brebis*. ‖ (fig.) *Niais*, *moutonnier*. ‖ bw. (fig.) *Niaisement*.
SCHAAPACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Niaiserie*, f.
SCHAAPHERDER, z. m. *Berger*, *pasteur*, *pâtre*, *pastoureau*, m.
SCHAAPHERDERIN, z. v. *Bergère*, *pastourelle*, f.
SCHAAPHERDERSSTAF (-STAVEN), z. m. *Houlette*, f.
SCHAAPJE, z. o *Petite brebis*, f., *petit mouton*, *agneau*, m. ‖ (prov.) Hij heeft zijne —s op het droge, *il a les pieds chauds; il est à son aise*. ‖ (prov.) De wolf verslindt de getelde —s ook, *brebis comptées*, *le loup les mange*. ‖ (prov.) Hij heeft zijne —s geschoren, *il a fait ses orges*.
SCHAAPSBOUT, z. m. *Gigot* m. *de mouton*.
SCHAAPSCH, bn. *Zie* SCHAAPACHTIG.
SCHAAPSCHAAR, SCHAAPSCHEER (-SCHEREN), z. v. Sc*Forces*, *forcettes*, f. pl.
HAAPSCHEERDER, z. m. *Tondeur* m. *de brebis* ou *de moutons*.
SCHAAPSCHEREN (zond. mv.), z. o. *Tonte* f. *des brebis* ou *des moutons*.
SCHAAPSCHOP, z. v. *Houlette*, f.
SCHAAPSHOK, z. o. *Zie* SCHAAPSKOOI.
SCHAAPSHOOFD, z. o. *Tête* f. *de mouton*. ‖ (fam.) *Niais*, *nigaud*, m., *cruche*, f.
SCHAAPSKOOI, z. v. *Bergerie*, f., *bercail*, m.
SCHAAPSLE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Basane*, f., *mouton*, m.
SCHAAPSLE[D]EREN, bn. *De basane*.
SCHAAPSLUIS, z. v. *Pou* m. *de brebis*.
SCHAAPSPOKKEN, z. v. mv. *Claveau*, m., *clavelée*, f.
SCHAAPSSTAL, z. m. *Bergerie*, f., *bercail*, m.
SCHAAPSVACHT, z. v. *Peau* f. *de mouton* ou *de brebis*.
SCHAAPSWOL (zond. mv.), z. v. *Laine* f. *de brebis* ou *de mouton*.
SCHAAR, z. v. Menigte. *Foule*, *multitude*, *troupe*, *bande*, f., *grand nombre* m. *d'hommes*.
SCHAAR, z. v. Scheer. *Ciseaux*, m. pl. ‖ (prov.) Daar hangt de — uit, *on y est logé à l'étrille*, *on y rançonne les gens*, *on y fait payer trop cher*.
SCHAARBOSCH, z. o. *Bois taillis*, *breuil*, m.
SCHAARD, z. v. *Brèche*, *dent*, f. ‖ Mes vol —en, *couteau ébréché*, m. ‖ Scherf. *Tesson*, m.
SCHAARDEN, zw. w. b. *Ébrécher*.
SCHAARDIG, bn. *Ébréché*.
SCHAARHOUT, z. o. *Bois taillis*, *breuil*, m.
SCHAARS (SCHAARSEN), z. o. Scheermes. *Rasoir*, m. ‖ (agric.) *Soc* m. *de la charrue*.
SCHAARS, bw. Nauwelijks. *À peine*. ‖ Zelden. *Rarement*.
SCHAARSCH, bn. *Rare*. ‖ Het geld is —, *l'argent est rare*. ‖ —e tijd, *temps* m. *de disette*.
SCHAARSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Rareté*, *disette*, f., *manque*, *besoin*, m. ‖ De — der levensmiddelen, *la rareté des vivres*. ‖ — van geld, *manque* m. *d'argent*.
SCHAARSLIJP, z. m. *Gagne-petit*, *remouleur*, m.
SCHAARSLIJPER, z. m. *Remouleur*, m.
SCHAARSTOK, z. m. (mar.) *Hiloire*, f.
SCHAARSTROOK (-STROOKEN), z. v. (mar.) *Gabarit*, m.
SCHAARWACHT, z. v. *Ronde*, *patrouille*, f., *guet*, m.
SCHAATS (SCHAATSEN), z. v. *Patin*, m. ‖ Op —en rijden, *patiner*. ‖ —en. Stelten. *Échasses*, f. pl.
SCHAATSENRIJDEN (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de patiner*, *patinage*, m.
SCHAATSENRIJDER, z. m. *Patineur*, m.
SCHAATSENRIJDSTER, z v. *Patineuse*, f.
SCHAATSHOUT, z. o. *Bois* ou *fût* m. *de patin*.
SCHAATSIJZER, z. o. *Fer* m. *de patin*.
SCHAB, z. v. Licht manteltje. *Manteau léger*, *casaquin*, m. ‖ Kiel. *Sarrau*, m.
SCHABAAT! tusschenw. *N'importe!*
SCHABBERIG, bn. (pop.) *De gueux*, *délabré*, *râpé*, *malpropre*. ‖ bw. *Pauvrement*.
SCHABBERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Délabrement*, m., *malpropreté*, f.
SCHABEL (-BELLEN), z. v. *Escabeau*, m., *escabelle*, f.
SCHABELETTER, z. m. (provinc.) *Agent* m. *de police*.
SCHABOUWELIJK, bn. *De gueux*, *déguenillé*, *délabré*, *râpé*. ‖ Gevaarlijk. *Dangereux*, *pas sûr*. ‖ bw. *Dangereusement*.
SCHABOUWERIG, bn. *Zie* SCHABOUWELIJK.
SCHACH (SCHACHS), z. m. *Schah*, m.
SCHABRAK, z. v. *Housse*, *chabraque*, f., *caparaçon*, m.
SCHACHELEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Zie* SCHACHEREN.
SCHACHERAAR, z. m. *Usurier*, *arabe*, *juif*, *griveleur*, *grapilleur*, m.
SCHACHEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Griveler*, *faire le métier d'usurier*, *grapiller*.
SCHACHERIJ, z. v. *Usure*, *grivèlerie*, *grivelée*, f.
SCHACHT, z. v. Schaft. *Tige*, *hampe*, f. ‖ — eener pen, *tuyau* m. *de plume*. ‖ Pen. *Plume*, f. ‖ — eener lans, *hampe d'une lance*. ‖ — eener laars, *tige d'une botte*. ‖ (anat.) *Membre viril*, m., *verge*, f. ‖ (mar.) *Jas*, m. ‖ — eener zuil, *fût* m. *d'une colonne*. ‖ Koker. *Douille*, f. ‖ Vleugel. *Aile*, f. ‖ Mijnschacht. *Bure*, f.
SCHACHTENLE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Cuir* m. *propre à faire des tiges de bottes*.
SCHACHTKOKER, z. m. *Étui* m. *à plumes*.

SCHADDE, z. v. *Gazon* m. *qui sert de combustible.* | Zode. *Gazon.*
SCHADE (zond. mv.), z. v. Nadeel. *Tort, dommage, préjudice, désavantage, détriment, dégât,* m., *perte,* f. | Iemand — toebrengen, *faire tort* ou *du tort à qq., porter préjudice à qq., nuire à qq.* || Door — wordt men wijs, *on apprend à ses dépens.* || tusschenw. *C'est dommage.*
SCHADELIJK, bn. *Pernicieux, nuisible, dommageable, préjudiciable, désavantageux.* || —e dieren, *bêtes malfaisantes,* f. pl. || bw. *Pernicieusement, désavantageusement.*
SCHADELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité pernicieuse,* f., *mal,* m.
SCHADELOOS, bn. Zonder schade. *Qui est sans dommage* ou *sans perte, indemnisé, indemne, dédommagé.* || Iemand — houden voor zijn verlies, *dédommager* ou *indemniser qq. de ses pertes.* || Reddeloos. *Endommagé, délabré, désemparé.* || Zonder werk. *Inactif, désoccupé, désœuvré, sans ouvrage, sans besogne.* || bw. *Sans perte, sans préjudice.*
SCHADELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Innocuité,* f. || Staat van dengene, die schadeloos is gesteld. *État* m. *de celui qui a été indemnisé.*
SCHADELOOSHOUDING (zond. mv.), z. m. *Dédommagement,* m.
SCHADELOOSSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dédommager, indemniser.*
SCHADELOOSSTELLING, z. v. *Dédommagement,* m., *indemnisation,* f.
SCHADEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Nuire, faire tort, préjudicier, porter dommage.*
SCHA[DE]VERGOEDING, z. v. *Dédommagement,* m., *indemnité, compensation,* f. || (jurispr.) Hij heeft — gekregen, *il a reçu des dommages-intérêts.*
SCHA[DE]VERHALING, z. v. *Représailles,* f. pl.
SCHADUW, z. v. *Ombre,* f., *ombrage,* m. | In de — zitten, *être assis à l'ombre.* || (fig.) Voor zijne eigene — bang zijn, *avoir peur de son ombre.* || De —en des doods, *les ombres de la mort.* || (fig.) Schijn. *Apparence, ombre,* f., *simulacre,* m. || Hersenschim. *Fantôme,* m. || (peint.) *Ombre.*
SCHADUWACHTIG, bn. Schaduwrijk. *Ombragé, qui donne de l'ombre.* || Zinnebeeldig. *Emblématique, symbolique, allégorique, typique.*
SCHADUWBEELD, z. o. *Ombre, image projetée,* f. || Hersenschim. *Fantôme,* m., *chimère,* f. || (peint.) *Silhouette,* f., *portrait* m. *à la silhouette.*
SCHADUWEN, zw. w. b. *Ombrer.* || De kleuren —, *nuancer les couleurs.*
SCHADUWGEVEND, bn. *Qui donne de l'ombre, ombreux.*
SCHADUWHOED, z. m. *Capeline,* f.
SCHADUWING, z. v. *Action* f. *d'ombrer.*
SCHADUWLOOS, bn. *Qui est sans ombre.*
SCHADUWLOOZEN, z. m. mv. (géogr.) *Asciens,* m. pl.
SCHADUWRIJK, bn. *Qui a* ou *qui donne beaucoup d'ombre, très-ombragé, ombreux, touffu.* || —e laan, *allée bien ombragée,* f.
SCHADUWTEEKENING, z. v. *Silhouette,* f.
SCHAFFEN, zw. w. b. Bezorgen. *Fournir, procurer, donner.* || Iemand brood —, *procurer du pain à qq.* || Doen, maken, verrichten. *Faire.* || Hij had hier niets te —, *il n'avait rien à faire ici.* || Opdisschen. *Servir, donner à manger.* || Eten. *Manger.*
SCHAFFER, z. m. *Économe, ménager,* m. | — eens kloosters, *dépensier* m. *d'un couvent.*
SCHAFT, z. v. *Zie* SCHACHT.
SCHAFTEN, zw. w. b. Opdisschen. *Servir, donner à manger.* || Eten. *Manger.*
SCHAFTKLOK, z. v. *Cloche* f. *qui annonce l'heure des repas.*
SCHAFTLIJST, z. v. Spijskaart. *Menu* m. *d'un repas.*
SCHAFTMEESTER, z. m. *Économe, maître* m. *d'hôtel.*
SCHAFTTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. ou *heure* f. *du repas.*
SCHAKEEREN, zw. w. b. *Nuancer.* | Afwisselen. *Varier.* || Mengelen. *Mélanger.*
SCHAKEERING, z. v. *Nuance,* f. | — der bloemen, *émail* m. *des fleurs.* || Mengeling. *Mélange,* m.
SCHAKEERSEL, z. o. *Agréable diversité de couleurs, nuance,* f.
SCHAKEL, z. v. *Chaînon,* m. | Maas. *Maille,* f. || Schakelnet. *Tramail,* m. | (fig.) *Suite, liaison,* f., *tissu,* m.
SCHAKELEN, zw. w. b. *Lier, attacher, joindre, enchaîner.* || o. (met *hebben*). *Pêcher au tramail.*
SCHAKELING, z. v. *Chaîne,* f., *enchaînement,* m. | (fig.) *Liaison, suite,* f.
SCHAKELNET, z. o. *Tramail,* m.
SCHAKELRAD (-RADEN, -RADEREN), z. o. (horl.) *Roue* f. *de rencontre.*
SCHAKEN, zw. w. b. Ontvoeren. *Ravir, enlever de force.* || (mar.) *Carguer, filer.* | o. (met *hebben*). Op het schaakbord spelen. *Jouer aux échecs.*
SCHAKER, z m. Roover. *Ravisseur, enleveur,* m. || Schaakspeler. *Joueur* m. *d'échecs.*
SCHAKING, z. v. *Enlèvement, rapt, ravissement,* m.
SCHAKO (-KO'S), z. v. *Shako,* m.
SCHAL (zond. mv.), z. m. *Zie* GESCHAL.
SCHALBIJTER, z. m. *Zie* SCHALLEBIJTER.
SCHALEN, zw. w. (mar.) *Jumeler, acclamper.*
SCHALIE, z. v. *Ardoise,* f.
SCHALIEACHTIG, bn. *Ardoisier, schisteux.*
SCHALIEBIJTER, z. m. *Zie* SCHALLEBIJTER.
SCHALIEBLAUW, bn. *Ardoisé.* | z. o. *Couleur* f. *d'ardoise.*
SCHALIEDAK (-DAKEN), z. o. *Zie* SCHALIËNDAK.
SCHALIEDEKKER, z. m. *Couvreur* m. *en ardoises.*
SCHALIEKLEURIG, bn. *Ardoisé.*
SCHALIEMIJN, z. v. *Ardoisière,* f.
SCHALIËNDAK (-DAKEN), z. o. *Toit* m. *d'ardoises.*
SCHALK, z. m. *Homme rusé, matois, aigrefin,* m.
SCHALK, SCHALKACHTIG, bn. *Fin, rusé, subtil, matois, espiègle.*
SCHALKACHTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Finesse, ruse, subtilité, espièglerie,* f.
SCHALKHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* SCHALKACHTIGHEID.
SCHALKS, bw. *Finement, subtilement, avec ruse, en espiègle.*
SCHALKSCH, bn. *Fin, rusé, subtil, matois, espiègle.*
SCHALKSCHHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* SCHALKACHTIGHEID.
SCHALLEBIJTER, z. m. Kerfdier. *Cerf-volant,* m.
SCHALLEN, zw. w. o. (met *hebben*). Klinken. *Sonner, résonner, retentir.*
SCHALM, z. m. Schakel. *Chaînon,* m. | Kavel boomen, die te koop zijn. *Lot* m. *d'arbres à vendre.*
SCHALMEI, z. v. *Chalumeau,* m.
SCHALMEN, zw. w. b. *Marquer les arbres pour la vente.* || Snoeien. *Émonder, élaguer.*
SCHALMHOUT (zond. mv.) z. o. *Bois* m. *à fagots.*
SCHALONJE, z. v. *Échalote,* f.
SCHALOOS, bn. *Zie* SCHADELOOS.
SCHAMEL, bn. Beschaamd. *Honteux, confus, timide.* || Eerbaar. *Honnête, chaste.* | Naakt. *Nu.* || Arm. *Pauvre, misérable.* | Nederig. *Humble, modeste.* || bw. *Zie* SCHAMELIJK.
SCHAMEL, z. m. Schabel. *Zie* SCHABEL.
SCHAMELHEID (zond. mv.), z. v. *Timidité,* | f. Armoede. *Pauvreté, misère,* f. | Schaamdeelen.

Parties honteuses, f. pl. ‖ Eerbaarheid. *Honnêteté*, *chasteté*, f. | Nederigheid. *Humilité*, *modestie*, f.
SCHAMELIJK, bw. Armoedig. *Pauvrement*, *misérablement*.
SCHAMELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SCHAAMDEELEN.
SCHAMEN (ZICH), zw. w. wederk. *Rougir*, *avoir honte*, *être honteux*.
SCHAMP, z. m. *Zie* SCHAMPSCHOOT.
SCHAMPAVIE (zond. mv.), z. v. — spelen, *prendre la poudre d'escampette*.
SCHAMPDEK, z. o. (mar.) *Accotar*, m.
SCHAMPELEN, zw. w. o. (met *zijn*) *Friser*, *raser*, *effleurer*.
SCHAMPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Échapper*. ‖ Afschampen. *Friser*, *raser*, *effleurer*. ‖ (met *hebben*). *Zie* SCHIMPEN.
SCHAMPER, bn. Scherp. *Tranchant*. ‖ Hoonend. *Arrogant*, *outrageant*, *insultant*. ‖ bw. Hoonend. *Arrogamment*, *fièrement*.
SCHAMPERHEID (-HEDEN), z. v. *Arrogance*, *aigreur*, *hauteur*, f., *dédain*, m.
SCHAMPER[LIJK], bw. *Zie* SCHAMPER, bw.
SCHAMPSCHEUT, z. m. Schamper gezegde. *Raillerie indirecte*, f., *coup* m. *de langue*.
SCHAMPSCHOT (-SCHOTEN), z. m. Schot. *Coup qui ne fait qu' effleurer* ou *raser*, *faux coup*, m. | (fig.) *Coup* m. *de langue*.
SCHANDAAL, z. o. *Scandale*, m. ‖ z. m. *en* v. *Personne* f. *qui cause du scandale*.
SCHANDALEUS, SCHANDALIG, bn. *Scandaleux*. ‖ bw. *Scandaleusement*.
SCHANDALIZEEREN, zw. w. b. *Scandaliser*, *donner du scandale*.
SCHANDBORD, z. o. *Écriteau infamant*, m.
SCHANDDAAD, z. v. *Action infâme*, *infamie*, f.
SCHANDE (zond. mv.), z. v. Lichamelijke misvorming. *Déformation*, *mutilation*, *dégradation*, f. | Te —e maken, *détruire*, *défigurer*, *difformer*, *gâter*. | Oneer, schandvlek. *Honte*, *infamie*, *ignominie*, *flétrissure*, f., *déshonneur*, *opprobre*, m. ‖ Zijne — verbergen, *cacher sa honte*. | Onkuischheid. *Impudicité*, f.
SCHANDEK, z. o. (mar.) *Zie* SCHAMPDEK.
SCHANDEKOOP, bn. *À vil prix*.
SCHANDELIJK, bn. Geschonden. *Défiguré*. ‖ Onteerend. *Honteux*, *ignominieux*, *déshonorant*, *flétrissant*, *infâme*. ‖ — gedrag, *conduite honteuse*, f. | — boek, *livre obscène*, m. ‖ bw. *Honteusement*, *ignominieusement*.
SCHANDELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Honte*, *infamie*, f., *déshonneur*, *opprobre*, m., *turpitude*, f.
SCHANDGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *acquis d'une manière honteuse*.
SCHANDGEWAAD, z. o. *Habit infamant*, m.
SCHANDIG, bn. *en* bw. *Zie* SCHANDELIJK.
SCHANDJONGEN, z m. *Mignon*, m.
SCHANDKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit infamant*, m.
SCHANDMERK, z. o. *Marque* f. *d'infamie*.
SCHANDPAAL, z. m. *Pilori*, *carcan*, m.
SCHANDPRIJS (zond. mv.), z. m. *Vil prix*, m.
SCHANDSTRAF, z. v. *Peine infamante*, f.
SCHANDTEEKEN, z. o. *Marque* ou *note* f. *d'infamie*.
SCHANDVLEK, z. v. *Flétrissure*, *tache*, f., *opprobre*, *déshonneur*, m., *honte*, *infamie*, *infamation*, f., *stigmate flétrissant*, m.
SCHANDVLEKKEN, zw. w. b. *Couvrir d'opprobre*, *noter d'infamie*, *déshonorer*.
SCHANS (SCHANSEN), z. v. *Fort*, m., *redoute*, f. | Stadswal. *Rempart*, *boulevard*, m. | (mar.) *Dunette*, f. | Takkebos. *Fagot*, m.
SCHANSDEK, z. o. (mar.) *Bastingue*, f.
SCHANSEN, zw. w. b. *Élever un fort*. ‖ Opstapelen. *Entasser*, *amonceler*.
SCHANSGRAVER, z. m. *Pionnier*, m.
SCHANSKLEED (-KLEEDEN), z. o. (mar) *Pavois*, m., *pavesade*, *bastingue*, f. ‖ —en spannen, *pavoiser*.
SCHANSKORF, z. m. *Gabion*, m.
SCHANSLOOPER, z. m. *Capote*, f. | Oud paard. *Haridelle*, *rosse*, *mazette*, f.
SCHAP, z. o. *Tablette*, f., *rayon*, m.
SCHAPEBAND, z. m. *Reliure* f. *en basane*.
SCHAPEBOUT, z. m. *Gigot* m. *de mouton*.
SCHAPEKOP, z. m. *Tête* f. *de mouton*.
SCHAPELEVER, z. v. *Foie* m. *de mouton*.
SCHAPENBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *de lait de brebis*.
SCHAPENFOKKER, z. m. *Éleveur* m. *de mouton*.
SCHAPENGELD, z. o. *Brebiage*, m.
SCHAPENHOK, z. o. *Zie* SCHAAPSKOOI.
SCHAPENKAAS, z. m. *en* v. *Fromage* m. *de lait de brebis*.
SCHAPENLE[D]ER (zond. mv.), z. v. *Basane*, f.
SCHAPENMARKT, z. v. *Marché* m. *aux moutons*.
SCHAPENMELK (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *de brebis*.
SCHAPENMEST, z. m. *Fumier* m. *de moutons*.
SCHAPENONGEL (zond. mv.), z. v. *Suif* m. *de mouton*.
SCHAPENSTAL, z. m. *Zie* SCHAAPSSTAL.
SCHAPE[N]VLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande* f. *de mouton*, *mouton*, m.
SCHAPEPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. *de mouton* ou *de brebis*.
SCHAFER, z. m. *Zie* SCHAAPHERDER.
SCHAPERSHOND, z. m. *Chien* m. *de berger*.
SCHAPEVACHT, z. v., SCHAPEVEL, z. o., *Zie* SCHAAPSVACHT.
SCHAPEVLIES, z. o. *Toison* f. *de brebis* ou *de mouton*.
SCHAPEWEI (zond. mv.), z. v. *Petit-lait* m. *de brebis*.
SCHAPEWOL (zond. mv.), z. v. *Laine* f. *de brebis* ou *de mouton*.
SCHAPPELIJK, bn. Tamelijk, redelijk. *Passable*, *raisonnable*. ‖ bw. *Passablement*, *raisonnablement*.
SCHAPPELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est passable* ou *raisonnable*, *convenance*, f.
SCHAPRAAI, SCHAPRADE, z. v. *Armoire*, f. ‖ Etenskas. *Garde-manger*, m., *dépense*, f.
SCHAR, z. v. Visch. *Carrelet*, m.
SCHARBIER, z. o. *Zie* SCHARREBIER.
SCHAREN, zw. w. b. *Ranger*. | In slagorde —, *ranger en ordre de bataille*.
SCHARENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Sarriette*. f.
SCHARENSLIJPER, z. m. *Remouleur*, *émouleur*, *gagne-petit*, m.
SCHARING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de ranger*.
SCHARLAKEN (zond. mv.), z. o. *Écarlate*, f.
SCHARLAKENBEZIE, z. v. Kermes. *Cochenille*, *graine* f. *du chêne-vert*.
SCHARLAKENKLEUR (zond. mv.), z. v. *Écarlate*, f.
SCHARLAKENKOORTS (zond. mv.), z. v. *Fièvre scarlatine*, f.
SCHARLAKENROOD, bn. *Écarlate*.
SCHARLAKENSCH, bn. *Écarlate*, *d'écarlate*.
SCHARLEI (zond. mv.), z. v. (bot.) *Orvale*, *toute-bonne*, f.
SCHARLUIN, z. m. *Coquin*, *scélérat*, *gueux*, m.
SCHARMINKEL, z. m. *Squelette*, m.
SCHARNIER, z. o. *Charnière*, f.

SCHARREBIER (zond. mv.), z. o. *Petite bière*, f.
SCHARREBIJTER, z. m. (h. n.) *Cerf-volant*, m.
SCHARRELAAR, z. m. *Celui qui amasse* ou *qui ramasse*, *amasseur*, m.
SCHARRELBEENEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Traîner les jambes*.
SCHARRELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Krabben. *Gratter*. || Met de voeten —, *gambiller*. || (met *zijn*). Sleepvoetend gaan. *Traîner les jambes, se traîner*. || b. *Amasser*, *ramasser*.
SCHARREN, zw. w. o. *en* b. *Zie* SCHARRELEN.
SCHAT, z. m. *Trésor*, m. || (fig.) *Trésor*, m. || (fig.) Mijn —! *mon cher! ma chère!* || Have, goed. *Biens*, m. pl.
SCHATBAAR, bn. *Appréciable*, *estimable*. || Schatplichtig. *Tributaire*, *contribuable*, *imposable*.
SCHATBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est appréciable*. || Schatplichtigheid. *Qualité* f. *de contribuable*.
SCHATBEWAARDER, z. m. *Trésorier*, m.
SCHATEREN, zw. w o. (met *hebben*). *Retentir*, *éclater*. || — van 't lachen, *éclater de rire*, *rire aux éclats*.
SCHATERLACH (zond. mv.), z. m. *Éclat* m. *de rire*.
SCHATGRAVER, z. m. *Chercheur* m. *de trésors cachés*.
SCHATJE, z. o. *Petit trésor*, m. || (fig.) Mijn —! *mon cher! ma chère!*
SCHATKAMER, z. v. *Trésorerie*, f., *trésor*, m.
SCHATKIST, z. v. *Trésor public*, m.
SCHATMEESTER, z. m. *Trésorier*, m.
SCHATMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de trésorier*.
SCHATPLICHTIG, bn. *Tributaire*, *contribuable*, *imposable*.
SCHATPLICHTIGE, z. m. *Contribuable*, m.
SCHATPLICHTIGHEID (zond mv.), z. v. *Qualité* f. *de contribuable*.
SCHATRIJK, bn. *Puissamment riche*, *cousu d'or*, *richissime*, *riche comme Crésus*.
SCHATTEN, zw. w. b. *Taxer*, *cotiser*. || Op prijs stellen. *Estimer*, *apprécier*. || De waarde bepalen. *Evaluer*, *taxer*, *estimer*, *priser*. || Aanzien. *Réputer*, *regarder comme*. || Zich —. *S'estimer*.
SCHATTER, z. m. Prijzer. *Commissaire-priseur*, *priseur*, *taxateur*, *appréciateur*, m.
SCHATTING, z. v. Belasting. *Charge*, *taxe*, *taxation*, *imposition*, *contribution*, *taille*, f., *impôt*, *droit*, m. || Prijzij. *Évaluation*, *estimation*, *prisée*, f.
SCHATZOEKER, z. m. *Chercheur* m. *de trésors cachés*.
SCHAVELING, z. v. *Planure*, f., *copeau*, m.
SCHAVEN, zw. w. b. *Raboter*, *doler*, *planer*. || (tann.) Vellen —, *parer* ou *râcler des peaux*. || Licht kwetsen. *Effleurer*. || (fig.) Verbeteren, overzien. *Corriger*, *retoucher*, *polir*, *repasser*.
SCHAVERDIJN, z. v. *Patin*, m.
SCHAVERDIJNEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Patiner*.
SCHAVERGOEDING, z. v. *Zie* SCHA[DE]VERGOEDING.
SCHAVERHALING, z. v. *Zie* SCHA[DE]VERHALING.
SCHAVIELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Plaats maken. *Faire place*, *se ranger*. || (mar.) *Adonner*, *devenir favorable* (*en parlant du vent*). || b. Doen schikken. *Faire arranger*. || De zeilen —, *orienter les voiles*.
SCHAVIELING (zond. mv.), z. v. Inschikkelijkheid. *Condescendance*, *complaisance*, f.
SCHAVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de raboter*. || (chir.) *Attrition*, f. || (fig.) Verbetering. *Correction*, *amélioration*, f.
SCHAVOT, z. o. *Échafaud*, m. || Snijderstafel. *Établi* m. *de tailleur*.
SCHAVOTSPRINGER, z. m. (pop.) *Tailleur*, m.
SCHAVOTTEEREN, zw. w. b. *Exposer sur un échafaud*, *exécuter sur un échafaud*.
SCHAVOTTEERING, z. v. *Exposition* ou *exécution* f. *sur un échafaud*.
SCHAVUIT, z. m. Deugniet. *Scélérat*, *coquin*, *fripon*, *pendard*, *gueux*, m.
SCHAVUITENSTREEK (-STREKEN), z. m. *Zie* SCHAVUITENSTUK.
SCHAVUITENSTUK (-STUKKEN), z. o. *Friponnerie*, *coquinerie*, f., *tour* m. *de fripon*.
*SCHEBBIG, bn. Slecht. *Mauvais*.
SCHEDEL, z. m. Bekkeneel. *Crâne*, m.
SCHEDELBOOR (-BOREN), z. v. *Trépan*, m.
SCHEDELBREUK, z. v. *Fracture* f. *du crâne*.
SCHEDELHUID (zond. mv.), z. v. (anat.) *Épicrâne*, m.
SCHEDELLEER (zond. mv), z. v. *Cranologie*, *cranoscopie*, *phrénologie*, f.
SCHEDELVLIES, z. o. (anat.) *Épicrâne*, m.
SCHEE[DE], z. v. *Gaîne*, f., *fourreau*, *étui*, m. || Den degen in de — steken, *mettre l'épée dans le fourreau*. || (anat.) *Vagin*, m. || (bot.) *Gaîne*, *spathe*, f.
SCHEEDENMAKER, z. m. *Gaînier*, m.
SCHEEF, bn. *Oblique*. || Scheeve hoek, *angle oblique*, m. || — been, *jambe croche* ou *tortue*, f. || — zijn, *biaiser*, *être* ou *aller de biais*, *être de travers*. || Scheeve begrippen, *idées fausses*, f. pl. || bw. *Obliquement*, *de biais*, *de travers*. || Slecht. *Mal*.
SCHEEFBEEN (-BEENEN), z. m. *en* v. Persoon. *Bancal*, m., *bancale*, f.
SCHEEFBEENIG, bn. *Bancal*, *cagneux*.
SCHEEFHALS, z. m. *Torticolis*, m. || z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a le torticolis*.
SCHEEFHALZIG, bn. *Torticolis*, *qui a le cou tors*.
SCHEEFHEID (zond. mv.), z. v. *Obliquité*, f., *biais*, m.
SCHEEFHOEK, z. m. *Angle oblique*, m.
SCHEEFHOEKIG, bn. *Obliquangle*.
SCHEEFNEK, z. m. *en* v. *Zie* SCHEEFHALS.
SCHEEFNEUS, z. m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui a le nez tortu*.
SCHEEFTE (zond. mv.), z. v. *Zie* SCHEEFHEID.
SCHEEFVOET, z. m. *en* v. Persoon. *Pied bot*, m.
SCHEEFZEILER, z. m. (mar.) *Bâtiment bordier*, m.
SCHEEL, bn. *Louche*, *bigle*. || Iemand met schele oogen aanzien, *regarder qq. de travers*. || De schele Nijd, *l'Envie aux yeux louches*. || (méd.) *Strabique*. || bw. *De travers*. || — zien, *loucher*, *bigler*. || *Zie* SCHEEF.
SCHEEL (SCHELEN), z. o. Deksel. *Couvercle*, m. || — van 't oog, *paupière*, f.
SCHEEL (zond. mv.), z. o. Onderscheid. *Différence*, f.
SCHEELAARD, z. m. *Louche*, *loucheur*, *bigle*, m.
SCHEELACHTIG, bn. *Un peu louche*.
SCHEELEN, zw. w. b. Scheiden. *Séparer*, *diviser*. || Schoonmaken. *Nettoyer*. || Darmen —, *râcler des boyaux*.
SCHEELHEID (zond. mv.), z. v. *Vue louche*, f. || (méd.) *Strabisme*, m.
SCHEELHOOFDPIJN, z. v. *Migraine*, f. || (méd) *Hémicranie*, f.
SCHEELING, z. v. Scheiding. *Séparation*, f.
SCHEELOOG (-OOGEN), z. m. *en* v. Persoon. *Louche*, *bigle*, m. *et* f., *loucheur*, m., *loucheuse*, f.
SCHEELVET (zond. mv.), z. o. Darmvet. *Ratis*, m.
SCHEELZIEN (zond. mv.), z. o. Scheelheid. *Vue louche*, f.
SCHEEM (-SCHEMEN), z. v. *Zie* SCHADUW.
SCHEEN (SCHENEN), z. v. *Devant* m. *de la jambe*.

‖ (anat.) *Tibia*, m. ‖ (fig.) Zijne —en stooten, *manquer son coup, ne pas réussir, échouer.* ‖ (fig.) Eene blauwe — loopen, *essuyer un refus.* ‖ (théât.) *Coulisse*, f. ‖ — eens rings, *cercle* m. *d'une bague.* ‖ (impr.) *Biseau*, m. ‖ Stuk der wapenrusting. *Hoquine*, f.

SCHEENBEEN (–BEENEN), z. o. *Os* m. *de la jambe.* ‖ (anat.) *Tibia*, m.

SCHEENBEENSPIER, z. v. *Péronier*, m.

SCHEENIJZERS, z. o. mv. *Brodequins*, m. pl.

SCHEENPIJP, z. v. *Zie* SCHEENBEEN.

SCHEENSCHROEVEN, z. v. mv. *Zie* SCHEENIJZERS.

SCHEENSPIER, z. v. *Muscle tibial*, m.

SCHEEP, z. o. in den datief. Te — gaan, *s'embarquer, aller* ou *se rendre à bord;* (fig.) *languir, mourir.* ‖ Te — doen, *embarquer.* ‖ Scheep! scheep! *à bord! à bord!*

SCHEEPJE, SCHEEPKEN, z. o. *Barque, nacelle*, f., *bateau, esquif*, m.

SCHEEPSBALK, z. m. (mar.) *Ailure*, f.

SCHEEPSBED, z. o. *Lit* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSBEHOEFTEN, z. v. mv. *Approvisionnement* m. *d'un vaisseau, victuailles*, f. pl.

SCHEEPSBESCHUIT, z. v. *Biscuit*, m. ‖ — inslaan, *faire du biscuit.*

SCHEEPSBESTIER, SCHEEPSBESTUUR (zond. mv.), z. o. *Direction* f. *d'un navire, commandement* m. *d'un vaisseau.*

SCHEEPSBIJL, z. v. *Hache* f. *d'abordage* ou *d'armes*

SCHEEPSBLOK, z. m. en o. (mar.) *Poulie*, f. ‖ Ezelshoofd. *Chouquet*, m., *tête* f *de more.*

SCHEEPSBOORD, z. o. *Bord* m. *d'un vaisseau.*

SCHEEPSBOUW (zond. mv.), z. m. *Architecture navale*, f.

SCHEEPSBOUWER, z. m. *Constructeur* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSBOUWKUNST (zond. mv.), z. v. *Architecture navale*, f.

SCHEEPSBUIK, z. m. (mar.) *Bouchin*, m.

SCHEEPSCH, bn. *Qui a rapport à la marine.*

SCHEEPSCH (zond. mv.), z. o. Geen — verstaan, *ne pas comprendre le langage des marins, ne pas s'entendre à la navigation.*

SCHEEPSGEBRUIK, z. o. *Usage* m. *à bord.*

SCHEEPSGELEGENHEID (–HEDEN), z. v. *Occasion* f. *qu'offre le départ d'un vaisseau.*

SCHEEPSGEVECHT, z. o. *Combat naval*, m.

SCHEEPSGEZEL, z. m. *Matelot*, m.

SCHEEPSHAAK, z. m. *Grappin, harpin, croc* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSJONGEN, z. m. *Mousse*, m.

SCHEEPSKAPITEIN (–TEINS), z. m. *Capitaine* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSKIST, z. v. *Coffre* m. *de matelot* ou *de bord.*

SCHEEPSKOK (–KOKS), z. m. *Coq, cuisinier* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSKOST (zond. mv.), z. m. *Ordinaire* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSKROON (–KRONEN), z. v. *Couronne rostrale*, f.

SCHEEPSLADING, z. v. *Cargaison, charge* f. ou *chargement* m. *d'un vaisseau.*

SCHEEPSLANTAARN, z. v. *Fanal* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSLENGTE (zond. mv.), z. v. *Longueur* f. *d'un vaisseau.*

SCHEEPSMAAT (–MAATS), z. m. Scheepsmakker. *Camarade* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSMAKELAAR, z. m. *Courtier maritime*, m.

SCHEEPSMAST, z. m. *Mât*, m.

SCHEEPSOFFICIER, z. m. *Officier* m *de marine.*

SCHEEPSPLUNJE (zond. mv.), z. v. *Habits* m. pl. *de bord, hardes* f. pl. *de matelot.*

SCHEEPSRAAD (zond. mv.), z. m. *Conseil* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit maritime*, m.

SCHEEPSSTRIJD, z. m. *Combat naval*, m.

SCHEEPSTERM, z m. *Terme* m. *de marine.*

SCHEEPSTIMMERMAN (–LUI, –LIEDEN), z. m. *Maître de hache, charpentier* m. *de vaisseau.*

SCHEEPSTIMMERWERF, z. v. *Chantier*, m.

SCHEEPSTOCHT, z. m. *Expédition navale*, f.

SCHEEPSTOEBEHOOREN (zond. mv.), z. o. *Équipement*, m

SCHEEPSTOERUSTING, z. v. *Équipement*, m.

SCHEEPSTUIG (zond. mv.), z. o. (mar.) *Agrès, apparaux*, m. pl., *manœuvres*, f. pl.

SCHEEPSUITDRUKKING, z. v. *Terme* m. *de marine.*

SCHEEPSVOLK (zond. mv.), z. o. *Équipage*, m., *matelots*, m. pl.

SCHEEPSVOOGD, z. m. *Maître* m. *d'un vaisseau.*

SCHEEPSVRACHT, z. v. *Fret*, m. ‖ Lading. *Cargaison, charge* f. ou *chargement* m. *de navire.*

SCHEEPSWERK (zond. mv.), z. o. *Manœuvre*, f. ‖ Zwaar —, *manœuvre de force.* ‖ — doen, *manœuvrer.*

SCHEEPSWIG, z. v. (mar.) *Épite*, f.

SCHEEPSWOORD, z. o. (mar.) *Terme* m. *de marine.*

SCHEEPVAART (zond. mv.), z. v. *Navigation*, f. ‖ — langs de kust, *cabotage*, m.

SCHEER (SCHEREN), z. v. Zandbank. *Banc* m. *de sable.*

SCHEER (SCHEREN), z. v. Schaar. *Zie* SCHAAR.

SCHEERBEKKEN, z. o. *Bassin* m. *à barbe.*

SCHEERBOUT, z. m. *Boulon* m. *à clavette.*

SCHEERDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *de barbe.*

SCHEERDER, z. m. *Tondeur*, m. ‖ (tiss.) *Ourdisseur*, m. ‖ Baardscheerder. *Barbier*, m. ‖ (fam.) *Rançonneur*, m.

SCHEERDERSWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de barbier.*

SCHEERDOEK, z. m. *Frottoir, linge* m. ou *serviette* f. *à barbe.*

SCHEERDRAAD, z. m. (tiss.) *Fil* m. *de chaîne.*

SCHEERGANG, z. m. (mar.) *Hiloire*, f.

SCHEERGEBINT, z. o. *Entablement* m. *d'un toit.*

SCHEERGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *que l'on donne au barbier.*

SCHEERGEREEDSCHAP, SCHEERGOED (zond. mv.), z. o. *Instruments* m. pl. *de barbier, trousse*, f.

SCHEERHAAK, z. m. (mar.) *Grappin* m. *de bout de vergue.*

SCHEERHAAR (zond. mv.), z. o. *Bourre*, f. ‖ Met — opvullen, *rembourrer.*

SCHEERKLANT, z. m. *Pratique* f. *d'un barbier.*

SCHEERKOFFERTJE, z. o. *Boîte* f. *à savonnette.*

SCHEERKOKER, z. m. *Étui* m. *de barbier, trousse*, f.

SCHEERLIJN, z. v. (mar.) *Pantoquière*, f.

SCHEERLING (zond. mv.), z. v. (bot.) *Ciguë*, f.

SCHEERLING, z. m. Scheersel. *Rognure*, f.

SCHEERLINGSAP, z. o. *Ciguë*, f., *suc* m. *de la ciguë.*

SCHEERLOON (zond. mv.), z. o. *Zie* SCHEERGELD.

SCHEERMES, z. o. *Rasoir*, m.

SCHEERRAAM, z. o. (tiss.) *Ourdissoir*, m.

SCHEERRIEM, z. m. *Cuir* m. *à rasoir.*

SCHEERS (SCHEERSEN), z. o. Scheermes. *Rasoir*, m.

SCHEERSEL (zond. mv.), z. o. *Rognure*, f.

SCHEERSPIEGELTJE, z. o. *Petit miroir* m. *devant lequel on se fait la barbe.*

SCHEERSTER, z. v. (fam.) *Rançonneuse*, f.

SCHEERSTOK, z. m. (tiss.) *Lisseron*, m.

SCHEERTE, z. v. (tiss.) *Zie* SCHERING.

SCHEERTIJD (zond. mv.), z. m. *Tonte*, f., *temps* m. *de la tonte.*

SCHEERWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *à barbe.*

SCHEERWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de barbier.*
SCHEERWOL (zond. mv.), z. v. *Bourre lanice, tondaille, tonture, tonte*, f.
SCHEERZEEP (zond. mv.), z. v. *Savon* m. *à raser.*
SCHEERZOLDER, z. m. *Galetas*, m.
SCHEET (SCHETEN), z. m. (bas.) *Pet, vent*, m.
SCHEEWEI (zond. mv.), z. v. *Petit-lait*, m.
SCHEG[GE], z. v. (mar.) *Gorgère*, f. ‖ Onderstuk der —, *coupe-gorge, taille-mer*, m.
SCHEGGELOOD (zond. mv.), z. o *Plomb* m. *de la gorgère.*
SCHEIDBAAR, bn. *Séparable.* ‖ (gramm.) *Séparable.*
SCHEIDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Séparabilité*, f.
SCHEIDBOOM (–BOOMEN), z. m. *Barrière*, f.
SCHEIDBOOR (–BOREN), z. v. *Foret*, m.
SCHEIDBRIEF, z. m. *Lettre* f. *de divorce.*
SCHEIDEN, (*scheidde, gescheiden*,) st. w. b. *Séparer, désunir, disjoindre.* ‖ Het goede graan van het slechte —, *séparer le bon grain d'avec le mauvais.* ‖ Verdeelen. *Partager, diviser.* ‖ Oplossen. *Décomposer, dissoudre, analyser.* ‖ Bijleggen, vereffenen. *Terminer, accommoder.* ‖ Eenen twist —, *accommoder un différend* ‖ Zich —. *Se séparer.* ‖ Zich —. Zich ontbinden. *Se décomposer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se fendre, s'ouvrir.* ‖ Zich van elkander verwijderen. *Se séparer.* ‖ Vertrekken. *Partir.* ‖ Het is tijd om te —, *il est temps de partir.* ‖ Van de Kerk —, *se séparer de l'Église.* ‖ Uit zijn beroep —, *quitter sa profession.* ‖ Van zijne vrouw —, *se séparer de sa femme.*
SCHEIDER, z. m. *Celui qui sépare.* ‖ Middelaar. *Médiateur, arbitre*, m.
SCHEIDING, z. v. *Séparation, disjonction, scission*, f. ‖ Verdeeling. *Partage*, m. ‖ Ontbinding. *Décomposition, dissolution, analyse*, f. ‖ Echtscheiding. *Divorce*, m.
SCHEIDINGSLINIE, SCHEIDLINIE, z. v. *Ligne* f. *de démarcation.*
SCHEIDPAAL, z. m. *Borne*, f., *terme*, m.
SCHEIDSEL, z. o. *Cloison, séparation*, f.
SCHEIDSMAN (-LIEDEN), z. m. *Arbitre, médiateur*, m.
SCHEIDSMUUR, z. m. *Mur mitoyen, mur* m. *de séparation* ou *de refend, cloison*, f.
SCHEIDSRECHTER, z. m. *Arbitre.*
SCHEIDSRECHTERLIJK, bn. *Arbitral.*
SCHEIDSVROUW, z. v. *Médiatrice*, f.
SCHEIKUNDE (zond. mv.), z. v. *Chimie*, f.
SCHEIKUNDIG, bn. *Chimique.* ‖ bw. *Chimiquement.*
SCHEIKUNDIGE, z. m. *Chimiste*, m
SCHEIKUNDIG[LIJK], bw. *Zie* SCHEIKUNDIG, bw.
SCHEIKUNST (zond. mv.), z. v. *Chimie*, f.
SCHEINAGEL, z. m. (mar.) *Gournable*, f.
SCHEISEL, z. o. *Séparation, cloison*, f.
SCHEISLOOT (–SLOOTEN), z. v. *Fossé* m. *de séparation.*
SCHEISTOF, z. v. *Dissolvant*, m.
SCHEITEEKEN, z. o. *Signe* m. *de ponctuation.*
SCHEITUIG, z. o. *Séparatoire*, m.
SCHEIVOCHT (zond. mv.), z. o. *Dissolvant*, m. ‖ Sterkwater. *Eau-forte*, f.
SCHEIZEN, zw. w. b. Steenen uithalen. *Extraire des pierres.*
SCHEIZER, z. m. Steengraver. *Extracteur de pierres, mineur*, m.
SCHEL, z. v. Schil. *Zie* SCHIL.
SCHEL, z. v. Bel. *Sonnette, clochette*, f.
SCHEL, bn. *Clair, sonore, aigu, résonnant, perçant.* ‖ — geluid, *son aigu*, m.
SCHELDBRIEF, z. m. *Lettre injurieuse*, f.
SCHELDEN, (*schold, gescholden*,) st. w. b. *Injurier, dire des injures à.* ‖ Lasteren. *Diffamer, médire de.* ‖ o. (met *hebben*). *Tempêter, pester, invectiver.* ‖ Op iemand —, *invectiver contre qq.*
SCHELDNAAM, z. m. *Nom injurieux* ou *offensant*, m. ‖ Spotnaam. *Sobriquet*, m.
SCHELDWOORD, z. o. *Injure, invective, parole offensante* ou *injurieuse*, f., *outrage*, m.
SCHELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Verschillen. *Différer, s'en falloir.* ‖ Het scheelt veel, *il s'en faut beaucoup.* ‖ Het scheelde weinig, of hij viel, *peu s'en est fallu qu'il ne tombât, il a failli tomber.* ‖ Het scheelt mij weinig, *peu m'importe.* ‖ Ontbreken. *Manquer.* ‖ Deren. *Faire mal.* ‖ Wat scheelt u? *qu'avez-vous?*
SCHELERWTEN, z. v. mv. *Pois goulus*, m. pl.
SCHELF, z. o. Bies. *Jonc, roseau*, m. ‖ Wier. *Algue*, f., *goëmon, varech*, m.
SCHELF, z. v. Hoop, stapel. *Tas, monceau*, m.
SCHELFEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* SCHILFEREN.
SCHELHEID (zond. mv.), z. v. *Son aigu* ou *perçant*, m.
SCHELKLINKEND, bn. *Aigu, perçant, résonnant, éclatant.*
SCHELKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Grande chélidoine*, f.
SCHELLEN, zw. w. o. (met *hebben*). Bellen. *Sonner, tirer la sonnette.* ‖ Er wordt gescheld, *on sonne.* ‖ b. *Sonner.* ‖ De meid —, *sonner la servante.*
SCHELLEN, zw. w. b. Schillen. *Zie* SCHILLEN.
SCHELLING, z. m. Munt. *Escalin*, m.
SCHELM, z. m. *Coquin, fripon, scélérat, faquin, fourbe, filou*, m. ‖ Snaak. *Gaillard, drôle, espiègle*, m.
SCHELMACHTIG, bn. *Méchant, fripon, fourbe, scélérat.* ‖ Snaaksch. *Espiègle.*
SCHELMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Friponnerie, scélératesse, fourberie, méchanceté, malice*, f. ‖ Snaakschheid. *Espièglerie*, f.
SCHELMERIJ, z. v. *Friponnerie, scélératesse, fourberie, malice*, f., *tour* m. *de coquin.* ‖ Snaakerij. *Espièglerie*, f.
SCHELMSCH, bn. *Zie* SCHELMACHTIG.
SCHELMSTUK, z. o. *Crime, méfait*, m.
SCHELP, z. v. *Coquille*, f., *coquillage*, m. ‖ (anat.) — van 't oor, *conque* f. *de l'oreille.* ‖ (archit.) *Trompe*, f. ‖ Ploegschaar. *Soc* m. *de la charrue.*
SCHELPACHTIG, bn. *Conchylioïde.*
SCHELPDIER, z. o. *Mollusque, crustacé, testacé*, m.
SCHELPERWTEN, z. v. mv. *Pois goulus*, m. pl.
SCHELPKUNDE (zond. mv.), z. v. *Conchyliologie*, f.
SCHELPKUNDIG, bn. *Conchyliologique.*
SCHELPKUNDIGE, z. m. *Conchyliologiste*, m.
SCHELPMARMER (zond. mv.), z. o. *Lumachelle*, f.
SCHELPSLAK, SCHELPSLEK, z. v. *Escargot, limaçon*, m.
SCHELPVISCH, z. m. *Mollusque, crustacé, testacé*, m.
SCHELPVORMIG, bn. *Conchylioïde.* ‖ bw. *En forme de coquille.*
SCHELPWERK, z. o. *Coquillages*, m. pl. ‖ — voor grotten, *rocaille*, f.
SCHELPZAND (zond. mv.), z. o. *Cron*, m.
SCHELTROMPET, z. v. *Clairon*, m.
SCHELUW, bn (constr.) — zijn, *avoir du dévirage.* ‖ *Zie* SCHEEL.
SCHELUWAARD, z. m. *Zie* SCHELAARD.
SCHELUWTE (zond. mv.), z. v. (constr.) *Dévirage*, m. ‖ Van — voorzien, *bornoyer.* ‖ *Zie* SCHEELHEID.
SCHELVEN, zw. w. b. Tassen. *Entasser.*
SCHELVISCH, z. m. (h. n.) *Églefin*, m.
SCHELVISCHJE, z. o. (h. n.) *Petit églefin*, m. ‖ (prov.) Een — uitgooien, om eenen kabeljauw te vangen, *donner un pois pour avoir une fève* ou *un œuf pour avoir un bœuf.*
SCHELVORMIG, bn. (bot.) *Siliculeux.*
SCHELWORTEL (zond. mv.), z. m. *Zie* SCHELKRUID.

Schemel, z. m. Dwarshout. *Lisoir*, m. ‖ *Zie* Schemer.

Schemelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Schemeren.

Schemer (zond. mv.), z. m. *Zie* Schemering.

Schemeravond, z. m. *Crépuscule* m. *du soir*, *brune*, f. ‖ In den —, *entre chien et loup*, *à la brune*.

Schemeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Ne donner qu'une faible lumière*. ‖ De oogen doen —, *éblouir*.

Schemering, z. v. *Faible lueur*, f., *demi-jour*, m. ‖ Avondschemering. *Crépuscule* m. *du soir*. ‖ Ochtendschemering. *Aurore*, f., *crépuscule* m. *du matin*. ‖ — der oogen, *éblouissement*, m.

Schemerkring (zond. mv.), z. m. *Cercle crépusculaire*, m.

Schemerlicht (zond. mv.), z. o. *Lumière crépusculaire*, f. ‖ Schemering. *Faible lueur*, f.

Schemervlinders, z. m. mv. (h. n.) *Crépusculaires*, m. pl.

Schendbrok, z. m. *en* v. Persoon. *Calomniateur*, *détracteur*, *médisant*, *diffamateur*, m., *calomniatrice*, *détractrice*, *médisante*, f.

Schendkeuken, z. m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui ne fait pas honneur à la cuisine*.

Schendelijk, bn. *Infâme*, *indigne*, *honteux*. ‖ bw. *Indignement*, *d'une manière infâme*, *indigne* ou *honteuse*.

Schenden, (*schond*, *geschonden*,) st. w. b. Bederven. *Gâter*. ‖ Beschadigen. *Dégrader*, *endommager*, *mutiler*, *défigurer*, *déparer*, *enlaidir*. ‖ Van de pokken geschonden, *marqué de la petite vérole*. ‖ Onteeren. *Déshonorer*, *violer*. ‖ Eene maagd —, *déshonorer une fille*. ‖ Eene wet —, *violer une loi*. ‖ Ontheiligen. *Profaner*, *violer*. ‖ Lasteren. *Calomnier*, *diffamer*.

Schender, z. m. *Celui qui gâte* ou *qui défigure*. ‖ Lasteraar. *Diffamateur*, *calomniateur*, m. ‖ Overtreder. *Infracteur*, *transgresseur*, *violateur*, m. ‖ Ontheiliger. *Profanateur*, m. ‖ Onteerder. *Déflorateur*, m.

Schenderij, z. v. *Zie* Schending.

Schendeventen, zw. w. o. (met *hebben*). *Vendre au-dessous du prix*.

Schendig, bn. *Diffamant*, *diffamatoire*, *déshonorant*, *infamant*, *infâme*, *indigne*. ‖ bw. *D'une manière déshonorante* ou *infamante*.

Schending, z. v. *Dégradation*, f., *dégât*, m. ‖ — van iemands goeden naam, *diffamation*, f. ‖ Overtreding. *Transgression*, *infraction*, *violation*, *contravention*, f. ‖ Ontheiliging. *Profanation*, f. ‖ Onteering. *Défloration*, f.

Schendtong, z. m. *en* v. Persoon. *Mauvaise langue*, *langue* f. *de serpent*.

Schenkage (–ages), z. v. *Présent*, *cadeau*, *don*, m.

Schenkblad (–bladen), z o. *Cabaret*, *plateau*, m.

Schenkbord, z. o. *Soucoupe*, f. ‖ Schenkblad. *Cabaret*, *plateau*, m.

Schenkel, z. m. *Zie* Schinkel.

Schenken, (*schonk*, *geschonken*,) st. w. b. *Verser*. ‖ Te drinken geven. *Donner* ou *présenter à boire*, *verser à boire*. ‖ Drank in 't klein verkoopen. *Vendre des boissons en détail*. ‖ Geven. *Donner*, *faire présent*. ‖ Iemand iets —, *faire présent* ou *cadeau de qc. à qq*. ‖ Iemand het leven —, *faire grâce de la vie à qq*. ‖ Iemand zijne vriendschap —, *accorder son amitié à qq*.

Schenker, z. m. *Échanson*, m. ‖ Herbergier. *Cabaretier*, m. ‖ Gever. *Donateur*, m.

Schenking, z. v. *Action* f. *de verser*. ‖ Geschenk. *Don*, *présent*, *cadeau*, m. ‖ (jurispr.) *Donation*, f.

Schenkkan, z. v. *Pot* m. *à verser*, *burette*, f.

Schenkketel, z. m. *Bouilloire*, f., *coquemar*, m.

Schenkster, z. v. *Celle qui verse*. ‖ Geefster. *Donatrice*, f.

Schenktafel, z. v. *Buffet*, m.

Schennen (*schon*, *geschonnen*,) st. w. b. *Zie* Schenden.

Schennis (zond. mv.), z. v. Schelmstuk. *Crime*, *méfait*, m. ‖ Schande. *Infamie*, *honte*, f., *opprobre*, m. ‖ Beschadiging. *Dégradation*, f., *dégât*, m. ‖ — van afsluiting, *violation* f. *de clôture*. ‖ — van graven, *violation de tombeaux*. ‖ — der goede zeden, *outrage* m. *aux bonnes mœurs*.

Schenziek, bn. *Calomniateur*, *médisant*.

Schep, z. m. *Cuillerée*, f.

Schepberd, **Schepbord**, z. o. *Aileron*, *alichon*, m. ‖ — eens watermolens, *aube*, *jantille*, f.

Schepel, z. o. *Boisseau*, m. ‖ Nederlandsch —, *décalitre*, m.

Schepeling, z. m. *en* v. *Passager*, m., *passagère*, f.

Schepelsmand, z. v. *Panier* m. *qui peut contenir un boisseau* ou *un décalitre*.

Schepelszak, z. m. *Sac* m. *qui peut contenir un boisseau* ou *un décalitre*.

Schepelvol (zond. mv.), z. o. *Boisseau*, m., *boisselée*, f.

Schepemmer, z. m. *Seau* m. *à puiser*. ‖ (hydraul.) *Godet*, m.

Schepen, z. m. *Échevin*, m.

Schepen, zw. w. b. *Embarquer*. ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Zie* Varen.

Schepenbank, z. v. *Banc* m. *des échevins*.

Schependom (zond. mv.), z. o. *Échevinage*, m.

Schepenhuis, z. o. *Hôtel* m. *de ville*.

Schepenkamer, z. v. *Chambre* f. *des échevins*.

Schepenschap (zond. mv), z. o. *Échevinage*, m.

Schepleppel, z. m. (techn.) *Puisoir*, m.

Schepnet, z. o. *Truble*, f.

Scheppen, (*schiep*, *geschapen*,) st. w. b. Voortbrengen. *Créer*, *produire*, *faire*. ‖ God heeft den hemel en de aarde geschapen, *Dieu a créé le ciel et la terre*. ‖ Scheppend vernuft, *génie créateur*, m. ‖ Scheppende macht, *puissance créatrice*, f.

Scheppen, zw. w. b. Putten. *Puiser*. ‖ (fig.) Lucht —, *prendre l'air*. ‖ Adem —, *respirer*, *prendre haleine*. ‖ Moed —, *prendre courage*. ‖ Vermaak in iets —, *prendre plaisir à qc.*, *s'amuser à qc*. ‖ De zeilen — den wind, *les voiles s'éventent*.

Schepper, z. m. Voortbrenger. *Créateur*, m.

Schepper, z. m. Putter. *Puiseur*, m. ‖ Schepvat. *Écope*, f., *puisoir*, *baquet*, m., *baillotte*, f. ‖ Schepbord. *Aileron*, *alichon*, m.

Schepping, z. v. *Création*, f.

Scheppingsgeschiedenis (zond. mv.), z. v. *Histoire* f. *de la création*.

Scheppingsverhaal, z. o. *Récit* m. *de la création*.

Scheppingswerk (zond. mv.), z. o. *Création*, f.

Schepplank, z. v. *Jantille*, f.

Schepral (–raden, –raderen), z. o. *Roue* f. *à godet*.

Schepsel, z. o. *Créature*, f. ‖ Redelijk —, *créature raisonnable*, f.

Schepter, z. m. *Sceptre*, m.

Schepvat (–vaten), z. o. *Écope*, f.

Scheren, (*schoor*, *geschoren*,) st. w. b. Met een scherp mes haar of wol afsnijden. *Tondre*, *couper*, *raser*. ‖ De schapen —, *tondre les brebis* ou *les moutons*. ‖ Laken —, *tondre* d

drap. ‖ Den baard —, *faire la barbe.* ‖ Zich —, *faire sa barbe, se faire la barbe, se raser.* ‖ De kruin —, *tonsurer.* ‖ Eene haag —, *tondre une haie.* ‖ Allen op *of* over eenen kam —, *traiter tout le monde également.* ‖ (fig.) Veel doen betalen. *Rançonner, écorcher, faire payer trop cher.* ‖ Spannen. *Tendre, étendre.* ‖ Eene lijn —, *tendre une corde.* ‖ (tiss.) Eenen ketting —, *ourdir.* ‖ (mar.) *Rider, passer les rides.* ‖ Den gek —, *railler.* ‖ Lastig vallen. *Importuner.* ‖ Zich —. *Se raser.* ‖ Zich —. Heengaan. *S'éloigner, se retirer.* ‖ o. (met *zijn*). Zich snel bewegen. *Voler, se hâter.* ‖ Heengaan. *S'éloigner, se retirer.*

SCHERF, z. v. *Tesson, éclat, débris*, m.

SCHERFIJZER, z. o. (chir.) *Scarificateur*, m.

SCHERFMES, z. o. Hakmes. *Couperet*, m.

SCHERING, z. v. *Tonte*, f. ‖ (tiss.) *Ourdissage*, m. ‖ Ketting. *Chaîne, lisse*, f.

SCHERINGDRAAD, z. m. *Fil* m. *de la chaîne.*

SCHERLEI (zond. mv.), z. v. *Zie* SCHARLEI.

SCHERLUIN, z. m. *Zie* SCHARLUIN.

SCHERM, z. o *Paravent, écran*, m. ‖ (théât.) *Coulisse*, f.

SCHERMDEGEN, z. m. *Fleuret*, m.

SCHERMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Escrimer, faire des armes.* ‖ (fig.) In den wind —, *hâbler.*

SCHERMER, z. m. *Escrimeur*, m.

SCHERMHANDSCHOEN, z. m. *Gant bourré*, m.

SCHERMHOED, z. m. *Pétase*, m.

SCHERMINKEL, z. m. *Zie* SCHARMINKEL.

SCHERMKUNST (zond. mv.), z. v. *Escrime*, f.

SCHERMMASKER, z. o. *Masque* m. *d'escrimeur.*

SCHERMMEESTER, z. m. *Maître* m. *d'armes* ou *d'escrime.*

SCHERMSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *Salle* ou *école d'armes* ou *d'escrime, académie* f. *d'armes.*

SCHERMSLAG (-SLAGEN), z. m. *Botte*, f., *coup* m. *de fleuret.*

SCHERMSTOOT (-STOOTEN), z. m. *Zie* SCHERMSLAG.

SCHERMUTSELAAR, z. m. *Escarmoucheur*, m.

SCHERMUTSELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Escarmoucher.*

SCHERMUTSELING, z. v. *Escarmouche*, f.

SCHERMUTSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SCHERMUTSELEN.

SCHERMZAAL, z. v. *Salle* f. *d'armes* ou *d'escrime.*

SCHERP, bn. *Tranchant, aigu, affilé, acéré.* ‖ — maken, *aiguiser, affiler.* ‖ (bot.) *Scabre, raboteux.* ‖ Puntig. *Pointu.* ‖ (géom.) —e hoek, *angle aigu*, m. ‖ Schel. *Perçant, aigu.* ‖ — geluid, *son aigu*, m. ‖ (fig.) Vinnig, bits. *Mordant, piquant, aigre.* ‖ —e woorden, *mots piquants*, m. pl. ‖ Bijtend. *Âcre, caustique, acide, corrosif.* ‖ —e vochten, *sécrétions morbides*, f. pl. ‖ Doordringend. *Pénétrant, perçant, subtil, fin.* ‖ — gezicht, *vue perçante*, f. ‖ — gehoor, *oreille fine*, f. ‖ — oordeel, *jugement solide*, m. ‖ Streng. *Sévère, rigoureux, rigide.* ‖ bw. Vinnig. *D'une manière piquante* ou *mordante.* ‖ Streng. *Sévèrement.* ‖ — zien, *avoir la vue perçante.* ‖ (mar.) — bij den wind houden, *serrer le vent.*

SCHERP (zond. mv.), z. o. *Balles*, f. pl., *plomb*, m., *mitraille*, f. ‖ Scherpte. *Tranchant, fil*, m.

SCHERPACHTIG, bn. *Un peu tranchant* ou *aigu.* ‖ (fig.) Wat bits. *Aigrelet.*

SCHERP[ELIJK], bw. *Zie* SCHERP, bw.

SCHERPEN, zw. w. b. *Aiguiser, affiler.* ‖ Een paard —, *ferrer un cheval à glace.* ‖ Puntig maken. *Rendre pointu.* ‖ (fig.) Het verstand —, *aiguiser l'esprit.* ‖ Billen. Eenen molensteen —, *piquer une meule.* ‖ Zich op iets —, *s'appliquer à qc., apporter une grande attention à qc., se tenir tout prêt à qc.* ‖ o. (met *zijn*). *Être affilé* ou *aiguisé.*

SCHERPER, z. m. *Affileur, aiguiseur*, m.

SCHERPHEID (-HEDEN), z. v. *Tranchant, taillant, fil*, m. ‖ (fig.) — van het gehoor, *finesse* f. *de l'ouïe.* ‖ Bitsheid. *Aigreur, acrimonie*, f. ‖ Bijtendheid. *Âcreté, âpreté, acidité*, f. ‖ Strengheid. *Sévérité, rigueur*, f.

SCHERPHOEK, z. m. *Figure* f. *à angles aigus.*

SCHERPHOEKIG, bn. *Acutangle, acutangulaire.*

SCHERPING, z. v. *Action* f. *d'aiguiser, aiguisement*, m.

SCHERPKORT, bn. (gramm.) *Bref aigu.*

SCHERPLANG, bn. (gramm.) *Long aigu.*

SCHERPRECHTER, z. m. *Bourreau*, m.

SCHERPRECHTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de bourreau.*

SCHERPSCHUTTER, z. m. *Tirailleur*, m.

SCHERPSNIJDEND, bn. *Tranchant.*

SCHERPTE, z. v. *Tranchant, taillant, fil*, m. ‖ *Zie* SCHERPHEID.

SCHERPZICHTIG, SCHERPZIEND, bn. *Qui a la vue perçante, fine* ou *subtile.* ‖ (fig.) *Doué d'une grande perspicacité.*

SCHERPZINNIG, bn. *Ingénieux, pénétrant, qui a de la perspicacité, fin, subtil.* ‖ bw. *Ingénieusement, subtilement, avec sagacité.*

SCHERPZINNIGHEID (-HEDEN), z. v. *Sagacité, subtilité, pénétration, perspicacité*, f.

SCHERPZINNIG[LIJK], bw. *Zie* SCHERPZINNIG, bw.

SCHERTS (zond. mv.), z. v. *Raillerie, plaisanterie, badinerie*, f., *badinage*, m. ‖ — verstaan, *entendre raillerie.* ‖ — ter zijde, *raillerie* ou *badinage à part.*

SCHERTSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Railler, plaisanter, badiner.* ‖ Met iemand —, *railler* ou *plaisanter qq., se railler de qq.*

SCHERTSER, z. m. *Railleur*, m.

CCHERTSERIJ, z. v. *Zie* SCHERTS.

SCHERVEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Tomber en éclats.* ‖ Klieven. *Se fendre, se crevasser.* ‖ b. Kerven. *Fendre.* ‖ Klein snijden. *Couper en petits morceaux.*

SCHETS (SCHETSEN), z. v. *Esquisse, ébauche*, f., *croquis*, m. ‖ Eene — maken van iets, *esquisser, ébaucher* ou *croquer qc.*

SCHETSEN, zw. w. b. *Esquisser, ébaucher, croquer, crayonner, tracer.* ‖ (fig.) *Esquisser, ébaucher.*

SCHETSER, z. m. *Celui qui esquisse, qui ébauche* ou *trace.*

SCHETTERAAR, z. m. *Homme* m. *à la voix glapissante.*

SCHETTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire entendre des sons très-éclatants.*

SCHETTERING, z. v. *Action* f. *de faire entendre des sons très-éclatants.* ‖ Schetterklank. *Son très-éclatant*, m.

SCHETTERKLANK, z. m. *Son très-éclatant*, m.

SCHEUR, z. v. *Déchirure, crevasse, fente, fêlure, gerçure*, f. ‖ (fig.) *Scission, division*, f., *schisme*, m.

SCHEURBUIK (zond. mv.), z. v. *Scorbut*, m.

SCHEURDER, z. m. *Celui qui déchire.* ‖ (fig.) *Dissident, schismatique, scissionnaire*, m.

SCHEURDOEK, z. m. *Vieux linge*, m.

SCHEUREN, zw. w. b. *Déchirer.* ‖ Een kleed —, *déchirer un habit.* ‖ Papier —, *déchirer du papier.* ‖ Splijten. *Fendre* ‖ Rukken. *Arracher.* ‖ o. (met *zijn*). *Se déchirer.* ‖ Zich rukken. *S'arracher.* ‖ Opensplijten. *Se fendre, crever, se crevasser.*

SCHEURING, z. v. *Déchirement*, m. ‖ (fig.) *Scission, division*, f., *schisme*, m.

LAKEN (zond. mv.), z. o. *Vieux drap* m. *'est bon qu'à être déchiré.*
LINNEN (zond. mv.), z. o. *Vieux linge* m. *'est bon qu'à être déchiré.*
MAKER, z. m. *Schismatique, dissident, scis-sire*, m.
MAKERIJ, z. v. *Schisme*, m., *scission*, f.
MAND, z. v. *Panier* m. *de rebut.*
PAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier* m. *de* ou *d'enveloppe, maculature*, f.
SEL, z. o. *Déchirure*, f. ‖ (chir.) *Hernie*, f.
TIEK, bn. *Schismatique, qui aime à semer scorde* ou *à faire schisme.* ‖ bw. *En schis-ue.*
, z. m. *Coup* m. *d'une arme à feu, d'une , etc.* ‖ Binnen —s, *à la portée d'une* ‖ Buiten —s, *hors de la portée d'une* ‖ (bot.) Loot, spruit. *Pousse*, f., *jet, re-bourgeon*, m. ‖ Eenen — krijgen, *gran-croître, se développer rapidement.* ‖ Een g vocht. *Filet*, m., *petite quantité*, f., *un* m. ‖ Een — azijn, *un filet de vinaigre.* eens slots, *pêne* m. *d'une serrure.*
G, bn. Rijzig. *De haute taille, élancé.* ‖ d. *Prêt.* ‖ Haastig. *Empressé.* ‖ Mild. *al, généreux, prêt à donner.* ‖ Hij is neel —, *il est dur à la desserre.*
IGHEID (zond. mv.), z. v. *Haute taille*, f. ldheid. *Libéralité*, f.
VRIJ, bn. *Qui est hors de la portée d'une à feu, d'une flèche, etc.*
, z. m. Pijl. *Flèche*, f., *trait, dard, jave-n.*
, z. v. (géol.) *Couche*, f., *lit* m., *zône*, f.
IG, bn. Snel. *Rapide.* ‖ Schuw. *Craintif, ngeux, peureux.* ‖ — paard, *cheval om-ux* ou *écouteux*, m.
IGHEID (—HEDEN), z. v. *Timidité, peur, te*, f.
IK, bn. *Subit, prompt, soudain, précipité, ue.* ‖ —e verandering, *changement subit*, m. verwacht. *Imprévu, inopiné.* ‖ — vertrek, *t imprévu*, m. ‖ —e dood, *mort subite*, f. . *Subitement, soudainement, tout-à-coup, uement, vite.*
IKHEID (zond. mv.), z. v. *Promptitude, pitation, célérité, vitesse*, f.
OS, bn. *Imprudent, téméraire.*
AN (—LIEDEN, —LUI), z. m. (mar.) *Esquiman, ier-maître*, m.
ANNEN, zw. w. b. *Ragréer.*
ANSCHAP (zond. mv.), z. o. *Office* m. *d'es-an* ou *de quartier-maître.*
ANSGAREN (zond. mv.), z. o. (mar.) *Bi-fil* m. *de caret.*
ANSGAST, z. m *Gabier* m. *de misaine.*
ANSMAAT (—MAATS), z. m. *Zie* SCHIEMANSGAST.
, bw. *Presque, peu s'en faut, à peu près,* . ‖ — of morgen, *aujourd'hui ou demain, ue jour, un jour ou l'autre.*
, z. o. Kneppel. *Bûche*, f. ‖ Mutsaard. , m.
EILAND, z. o. *Presqu'île, péninsule*, f.
BEITEL, z. m. *Bec-d'âne*, m.
BOUT, z. m. *Cheville* f. *à goupille.*
BUS, z. v. *Arme à feu, arquebuse*, f.
EN, (*schoot, schoten, geschoten*,) st. w. o. *zijn*). *Se lancer, s'élancer, se précipiter, ter avec impétuosité.* ‖ Onder water —, *er.* ‖ Te binnen —, *se souvenir.* ‖ Zijn schoot mij niet te binnen, *je ne me souvins le son nom.* ‖ Te kort —, *avoir le dessous, ne suffire, manquer.* ‖ Uit den slaap —, *s'éveiller.* ‖ In de hoogte —. Groeien. *Croître, grandir.* ‖ (mar.) Laten —. Slaken. *Filer, lâcher, larguer.* ‖ Den teugel eens paards laten schieten, *lâcher la bride.* ‖ b. (met *hebben*). *Lancer.* ‖ In den oven —. *enfourner, mettre dans le four.* ‖ Den ballast —, *lester.* ‖ Kuit —, *frayer.* ‖ Wortel —, *prendre racine, s'en-raciner.* ‖ Geld —, *financer, prêter de l'argent.* ‖ Den bliksem —, *lancer la foudre.* ‖ Stralen —, *darder des rayons.* ‖ b. *en* o. (met *hebben*). *Tirer en faisant usage d'une arme, décharger.* ‖ Met het kanon —, *tirer le canon.* ‖ Pijlen —, *tirer des flèches.* ‖ Eenen haas —, *tirer un lièvre.* ‖ Naar de schijf —, *tirer à la cible.* ‖ Naar het wit —, *tirer au blanc* ou *au but.* ‖ Met den boog —, *tirer à l'arc.* ‖ Op iemand —, *tirer sur qq.* ‖ Dood —, *fusiller, tuer d'un coup de feu.* ‖ Iemand voor den kop —, *brûler la cervelle à qq.* ‖ Een schip in den grond —, *couler un vaisseau bas à coups de canon.* ‖ (mar.) De zon —, *prendre la hauteur du soleil, prendre hauteur.* ‖ (fig.) Eenen bok —, *faire une bévue.*
SCHIETER, z. m. Schutter. *Tireur*, m. ‖ Schietworm. *Tigne, teigne*, f. ‖ Vogel. *Élanceur*, m.
SCHIETGAT (—GATEN), z. o. *Meurtrière, barbacane, canonnière, canardière*, f., *créneau*, m.
SCHIETGEBED (—GEBEDEN), z. o. *Oraison* ou *prière jaculatoire, éjaculation*, f.
SCHIETGEVAARTE, z. o. *Baliste, catapulte*, f.
SCHIETGEWEER (—GEWEREN), z. o. *Arme* f. *à feu, fusil*, m.
SCHIETHAGEL, z. m. *Dragée, cendrée*, f.
SCHIETING, z. v. *Tir*, m.
SCHIETKATOEN (zond. mv.), z. o. *Coton-poudre*, m.
SCHIETLAP, z. m. *Plastron*, m. ‖ — aan den arm, *brassière*, f. ‖ (pop.) Uit mijnen —, *arrière! rangez-vous!*
SCHIETLIJN, z. v. *Tir*, m., *ligne* f. *de tir.*
SCHIETLOOD (—LOODEN), z. o. *Plomb*, m.
SCHIETPEN, SCHIETPIN, z. v. *But* m. *de la cible.*
SCHIETSCHIJF, z. v. *Cible*, f.
SCHIETSCHOUW, SCHIETSCHUIT, z. v. *Barque marchande*, f.
SCHIETSPOEL, z. v. *Navette* f. *de tisserand.*
SCHIETTUIG (zond. mv.), z. o. *Zie* SCHIETGEWEER.
SCHIETWORM, z. m. *Tigne, teigne*, f.
SCHIFTEN, zw. w. b. Scheiden. *Séparer, diviser, partager.* ‖ Onderzoeken. *Examiner, éplucher.* ‖ o. (met *zijn*). Stremmen. *Se cailler, se tourner.* ‖ Uitrafelen. *S'effiler, s'érailler.*
SCHIFTER, z. m. *Celui qui sépare* ou *qui divise.* ‖ Onderzoeker. *Éplucheur*, m.
SCHIFTING, z. v. *Séparation, division*, f. ‖ Stolling. *Caillement*, m. ‖ Uitrafeling. *Éraillure*, f. ‖ (fig.) Uitpluizing. *Examen minutieux*, m.
SCHIFTSTER, z. v. *Celle qui sépare* ou *qui divise.* ‖ (fig.) Onderzoekster. *Éplucheuse*, f.
SCHIJF, z. v. *Disque*, m. ‖ Eene — werpen, *lancer un disque.* ‖ — der zon, *disque du soleil.* ‖ (mécan.) *Rouet*, m. ‖ Doelwit. *Cible*, f., *but, blanc*, m. ‖ Naar de — schieten, *tirer à la cible, tirer au blanc.* ‖ Snede. *Tranche, rouelle*, f. ‖ Eenen appel in —ven snijden, *couper une pomme par rouelles.* ‖ Speelschijf. *Pion*, m., *dame*, f. ‖ Deksel. *Couvercle*, m. ‖ ‖ —ven. Geld. *Pièces* f. pl. *d'argent, argent*, m.
SCHIJFGAT (—GATEN), z. o. *Mortaise* f. *de poulie.*
SCHIJFSCHIETEN (zond. mv.), z. o. *Tir* m. *à la cible.*
SCHIJFVORMIG, bn. *Discoïde.* ‖ bw. *En disque.*
SCHIJFWERPER, z. m. *Discobole*, m.
SCHIJN (zond. mv.), z. m. *Lumière, clarté*, f., *éclat*, m., *lueur*, f. ‖ De — der zon, *la lumière du*

soleil. ‖ De — der maan, *le clair* m. *de la lune.* ‖ Uitwendig voorkomen. *Extérieur*, m., *apparence*, f. ‖ Vorm. *Forme*, *figure*, f. ‖ — bedriegt, *les apparences sont trompeuses.* ‖ Den — redden, *sauver les apparences.* ‖ Voorwendsel. *Prétexte*, *semblant*, *voile*, m. ‖ Onder den — van vriendschap, *sous prétexte d'amitié*, *sous le voile de l'amitié.* ‖ — eener pet, eener muts, *visière*, f.

Schijnakte, z. v. (jurispr.) *Acte simulé*, m.

Schijnbaar, bn. *Apparent*, *spécieux.* ‖ Waarschijnlijk. *Probable.* ‖ — voorwendsel, *prétexte plausible*, m. ‖ Oogenschijnlijk. *Visible*, *évident*, *clair.* ‖ bw. *Apparemment.* ‖ Waarschijnlijk. *Probablement*, *selon toute apparence.* ‖ Oogenschijnlijk. *Visiblement*, *évidemment.*

Schijnbeeld, z. o. *Image trompeuse*, *figure imaginaire* ou *idéale*, f., *simulacre*, *fantôme*, m.

Schijnbeweging, z. v. *Mouvement apparent*, m.

Schijnchristen, z. m. *Faux chrétien*, *chrétien hypocrite*, m.

Schijndeugd, z. v. *Fausse vertu*, *vertu feinte* ou *d'emprunt*, *hypocrisie*, f.

Schijndood (zond. mv.), z. m. *Mort apparente*, *léthargie*, f.

Schijndoode, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui semble être morte.*

Schijnen, (*scheen*, *schenen*, *geschenen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Luire*, *éclairer*, *répandre de la lumière.* ‖ De zon schijnt, *le soleil luit.* ‖ (fig.) Zich laten aanzien. *Paraître*, *sembler*, *avoir l'air* ou *l'apparence de.* ‖ Hij schijnt een deugniet te zijn, *il paraît être vaurien.* ‖ onpers. Het schijnt. *Il paraît*, *il semble.*

Schijngeleerde, z. m. *Faux* ou *prétendu savant*, m.

Schijngeloof (zond. mv.), z. o. *Croyance feinte*, *hypocrisie*, f.

Schijngeluk (zond. mv.), z. o. *Bonheur imaginaire*, *faux bonheur*, m.

Schijnglans (-glansen), z. m. *Éclat imaginaire*, m.

Schijngrond, z. m. *Raison spécieuse*, f.

Schijnheilig, bn. *Hypocrite*, *bigot*, *cafard*, *tartufe.* ‖ bw. *En hypocrite.*

Schijnheilige, z. m. *en* v. *Hypocrite*, m. *et* f., *faux dévot*, *cafard*, *tartufe*, m., *fausse dévote*, f.

Schijnheiligheid (zond. mv.), z. v. *Hypocrisie*, *fausse dévotion*, *bigoterie*, f., *bigotisme*, m., *cafarderie*, *cafardise*, *tartuferie*, f.

Schijnheld, z. m. *Faux brave*, *bravache*, *matamore*, m.

Schijnhuwelijk, z. o. *Mariage* m. *en détrempe.*

Schijnreden (-redenen), z. v. Drogrede. *Sophisme*, m.

Schijnschoon, bn. *Beau en apparence*, *spécieux*, *bellâtre.* ‖ z. o. (zond. mv.). *Faux brillant*, m.

Schijnsel, z. o. *Lueur*, *lumière*, *clarté*, f., *éclat*, *brillant*, m. ‖ Schim. *Fantôme*, m., *ombre*, *vision*, *apparition*, f.

Schijnstrijdig, bn. *Contradictoire en apparence*, *paradoxal.* ‖ bw. *D'une manière paradoxale.*

Schijnstrijdigheid (zond. mv.), z. v. *Contradiction apparente*, f., *paradoxe*, m.

Schijnvermaak, z. o. *Plaisir imaginaire*, m.

Tchijnvrede (zond. mv.), z. m. *Paix plâtrée* ou *fourrée*, f.

Schijnvriend, z. m. *Faux* ou *soi-disant ami*, m.

Schijnvriendschap (zond. mv.), z. v. *Fausse amitié*, f.

Schijnvroom, bn. *Hypocrite*, *dévot en apparence*, *tartufe.*

Schijnvroomheid (zond. mv.), z. v. *Hypocrisie*, *piété*, *feinte*, *bigoterie*, *cagoterie*, *tartuferie*, f.

Schijten, (*scheet*, *scheten*, *gescheten*,) st. w. b. (bas.) *Chier.* ‖ o. (met *hebben*). *Chier*, *aller à la selle.*

Schijter, z. m. (bas.) *Chieur*, m.

Schijterij, z. v. (bas.) Buikloop. *Foire*, *diarrhée*, f.

Schijtgeel, bn. *Couleur stil de grain.* ‖ z. o. (zond. mv.) *Stil* m. *de grain.*

Schijtster, z. v. (bas.) *Chieuse*, f.

Schijtvalk, z. m. *Hobereau*, m.

Schijtwortel (zond. mv.), z. m. (bot.) *Épurge*, f.

Schik (zond. mv.), z. m. Orde. *Ordre*, *arrangement*, m. ‖ Alles is op zijnen —, *tout est en ordre.* ‖ Tevredenheid. *Contentement*, *plaisir.* ‖ In zijnen — zijn, *être content* ou *satisfait.*

Schikgodin, z. v. *Parque*, f.

Schikkelijk, bn. Ordelijk, net. *Propre*, *net.* ‖ Toegevend. *Complaisant*, *traitable*, *facile.* ‖ Betamelijk, wijs. *Décent*, *réglé*, *modeste*, *sage.* ‖ bw. *Proprement*, *avec ordre.* ‖ Betamelijk, wijs. *Modestement*, *sagement.* ‖ Tamelijk. *Assez bien.*

Schikkelijkheid (zond. mv.), z. v. Ordelijkheid. *Ordre*, m., *règle*, f. ‖ Netheid. *Propreté*, f. ‖ Toegevendheid. *Complaisance*, f. ‖ Betamelijkheid. *Convenance*, *décence*, *bienséance*, f.

Schikken, zw. w. b. Regelen. *Ranger*, *arranger*, *régler*, *mettre en ordre.* ‖ Besturen. *Gouverner*, *diriger.* ‖ (prov.) De mensch wikt en God schikt, *l'homme propose et Dieu dispose.* ‖ Zenden. *Envoyer.* ‖ Bestemmen. *Destiner.* ‖ Gissen. *Présumer.* ‖ Voegen. *Conformer.* ‖ Zich —. *Se ranger.* ‖ Zich naar de omstandigheden —, *se conformer aux circonstances.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire place*, *reculer*, *se ranger.* ‖ Zorgen. *Avoir soin*, *faire en sorte.* ‖ (met *zijn*). Gelukken. *Réussir*, *aller bien.* ‖ Vorderen. *Avancer.*

Schikker, z. m. *Celui qui arrange* ou *qui met en ordre*, *ordonnateur*, m.

Schikking, z. v. *Ordre*, *arrangement*, m., *ordonnance*, *disposition*, f. ‖ Bestuur. *Direction*, *conduite*, f. ‖ Bestemming. *Destination*, f. ‖ Vereffening. *Accommodement*, m.

Schikster, z. v. *Celle qui arrange* ou *qui met en ordre.*

Schil, z. v. (bot.) Schel. *Pelure*, f. ‖ —len van uien, *pelures* f. pl. *d'ognons.* ‖ Dop. *Cosse*, *gousse*, f. ‖ — op het oog, *albugo*, m., *taie*, f.

Schild, z. o. *Bouclier*, m. ‖ — van Pallas, *égide*, f., *bouclier* m. *de Pallas.* ‖ (fig.) Iemand te — en te speer vervolgen, *persécuter qq. à outrance*, *porter une haine mortelle à qq.* ‖ (fig.) Iets in het — voeren, *avoir quelque dessein*, *projeter* ou *méditer qc.* ‖ (blas.) *Écu*, *écusson*, m. ‖ Uithangbord. *Enseigne*, f. ‖ — eener schildpad, *écaille* f. *de tortue.* ‖ (mar.) —en, *fargues*, f. pl.

Schilddak (-daken), z. o. (antiq.) *Tortue*, f.

Schilddrager, z. m. Schildknaap. *Écuyer*, m. ‖ (blas.) —s, *supports*, m. pl.

Schilder, z. m. *Peintre*, m.

Schilderachtig, bn. *Pittoresque.* ‖ bw. *Pittoresquement.*

Schilderachtigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est pittoresque*, *pittoresque*, m.

Schilderen, zw. w. b. Malen. *Peindre.* ‖ Naar het leven —, *peindre d'après nature.* ‖ Met olieverf —, *peindre à l'huile.* ‖ Zich laten —, *se faire peindre.* ‖ (fig.) *Décrire*, *dépeindre*, *peindre.*

Schilderen, zw. w. o. (met *hebben*). Op schildwacht staan. *Faire sentinelle*, *être en faction.* ‖ (fig.) *Attendre longtemps*, *croquer le marmot.*

Schilderhuis, Schilderhuisje, z. o. *Guérite*, f. ‖ Wachttorentje. *Vedette*, f.

Schilderij, z. v. *Tableau*, m., *peinture*, f. ‖

ber van —en, *amateur* m. *de tableaux.*
·et. *Portrait*, m.
ıJKAMER, SCHILDERIJZAAL, z. v. *Cabinet galerie* f. *de tableaux.*
ING, z. v. *Peinture*, f. ‖ (fig.) Beschrij- *description*, f.
KAMER, z. v. *Atelier* m. *d'un peintre.*
KONST, SCHILDERKUNST (zond. mv.), z. o. *e*, f.
BENT, z. v. *Société* f. *de peintres.*
SCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École* f. *de* *t.* ‖ De Vlaamsche —, *l'école flamande.*
EZEL, z. m. *Chevalet* m. *de peintre.*
LEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie* f. *de*

LIJM, z. v. *Maroufle*, f.
SPAANTJE, z. o. *Amassette*, f.
STOKJE, z. o. *Appui-main*, m.
STUK, z. o. *Tableau*, m., *peinture*, f.
WERK (zond. mv.), z. o. *Peinture*, f., , *ouvrage* m. *de peintre.*
UDERS, z. m. mv. (blas.) *Supports*, m. pl.
VER, z. m. *Coléoptère*, *scarabée*, m. ‖ aver. *Bouclier*, m. ‖ Schildpadkever. *Scaortue*, m.
AAP, SCHILDKNECHT, z. m. *Écuyer*, m.
UID (zond. mv.), z. o. *Clypéole*, f., , *sénevé sauvage*, m.
IS, z. v. *Cochenille*, f., *kermès*, m.
D, z. v. *Tortue*, f. ‖ Groote eetbare —, m. ‖ (mar.) *Baraquette*, f. ‖ Schootbos. *e*, f. ‖ Schijfgat. *Clan*, m.
DACHTIG, bn. *Chélonien*, *chélonide*, *qui le à une tortue.*
DDEN, bn. *Fait d'écaille de tortue*, *de*

DGEZWEL, z. o. *Testudo*, f.
DKEVER, z. m. *Scarabée tortue*, m.
DSCHELP, z. v. *Écaille* f. *de tortue.* ‖ *Carapace*, f
DSOEP, z. v. *Soupe* f. *à la tortue.*
EUGELIG, bn. *Coléoptère.* ‖ —e insecten, *ères*, m. pl.
RMIG, bn. *Scutiforme*, *clypéiforme.* ‖ bw. *me de bouclier.*
ACHT, z. m. *Sentinelle*, f. ‖ Verloren *ntinelle perdue.* ‖ — te paard, *vedette*, *'achten. Poste*, m. ‖ v. Het wachthouden. m., *faction*, f. ‖ Op — staan, *être en lle.*
ACHTHUIS, z. o. *Abrivent*, m.
ACHTHUISJE, z. o. *Guérite*, f.
, z. v. *Écaille*, f., *éclat*, m. ‖ — van , *paille*, f. ‖ —s op het hoofd, *teigne*, f.
ACHTIG, bn. *Écailleux.*
EN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'écailler.*
IG, bn. *Écailleux.* ‖ (métal.) *Pailleux.*
ING, z. v. *Action* f. *de s'écailler*, *écailm.* ‖ — van ijzer, *chauffure*, f.
TJE, z. o. *Écaillette*, *petite écaille*, f.
, zw. w. b. Schellen. *Peler*, *écaler*, *écosorcer.*
, zw. w. o (met *hebben*). Verschillen. *r.*
MAND, z. v. *Panier* m. *aux pelures.*
, z. m. *Celui qui pelle*, *écale* ou *écosse.*
SJE, z. o. *Petit couteau* m. *à peler* ou *à*

z. v. Schaduw. *Ombre*, f. ‖ Spook. *Fanspectre*, m. ‖ Geest eens afgestorvenen. , f., *mânes*, m. pl
EL, z. m. Paard. *Cheval blanc* ou *gris*, , m.

SCHIMMEL (zond. mv.), z. v. Uitslag. *Moisi*, m., *moisissure*, *chancissure*, f.
SCHIMMELACHTIG, bn. *Qui commence à moisir.*
SCHIMMELBLES, z. m. *Cheval* m. *qui a une tache blanche au front.*
SCHIMMELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Moisir*, *se moisir*, *chancir*, *se chancir.*
SCHIMMELIG, bn. *Moisi*, *chanci.*
SCHIMMELING (zond. mv.), z. v. *Moisissure*, *chancissure*, f.
SCHIMMELKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur grise*, f.
SCHIMMELKLEURIG, bn. *Grisâtre*, *d'un gris blanc.*
SCHIMMENRIJK (zond. mv.), z. o. *Royaume* m. *des ombres.*
SCHIMP, z. m. *Dérision*, *injure*, *insulte*, f., *outrage*, *affront*, m.
SCHIMPACHTIG, bn. *Injurieux*, *insultant*, *outrageant*, *offensant.* ‖ Bits. *Mordant*, *satirique.* ‖ bw. *Satiriquement.*
SCHIMPBRIEF, z. m. *Lettre diffamatoire*, f.
SCHIMPDICHT, z. o. *Satire* f. *en vers*, *poëme satirique*, m.
SCHIMPDICHTER, z. m. *Poëte satirique*, *satirique*, m.
SCHIMPELIJK, bw. *D'une manière insultante*, *outrageante* ou *satirique.*
SCHIMPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Injurier*, *insulter*, *outrager.* ‖ Op iemand —, *se moquer de qq.*, *bafouer qq.*
SCHIMPER, z. m. *Moqueur*, *railleur*, *diseur* m. *d'injures.*
SCHIMPERIJ, z. v. *Zie* SCHIMP.
SCHIMPIG, bn. *Insultant*, *outrageant*, *offensant.* ‖ Bits. *Satirique*, *mordant.* ‖ bw. *Satiriquement.*
SCHIMPING, z. v. *Zie* SCHIMP.
SCHIMPLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chanson satirique*, f.
SCHIMPLUST (zond. mv.), z. m. *Humeur satirique*, f.
SCHIMPNAAM, z. m. *Sobriquet*, *nom injurieux*, m.
SCHIMPREDE (-REDENEN), z. v. *Discours satirique*, *brocard*, *sarcasme*, m, *satire*, *philippique*, f.
SCHIMPSCHEUT, z. m. *Trait de satire*, *brocard*, *sarcasme*, *lardon*, m.
SCHIMPSCHRIFT, z. o. *Écrit satirique*, *libelle*, *pamphlet diffamatoire*, m.
SCHIMPSTER, z. v. *Railleuse*, *diseuse* f. *d'injures.*
SCHIMPSWIJS, SCHIMPSWIJZE, bw. *Par manière d'injure*, *satiriquement.*
SCHIMPTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage injurieux* ou *outrageant*, m.
SCHIMPVOGEL, z. m. (fig.) *Railleur*, *moqueur*, *goguenard*, *rieur*, m.
SCHIMPWOORD, z. o. *Brocard*, *lardon*, m., *injure*, f., *mot injurieux*, *trait* m. *de satire*, *invective*, f.
SCHIN (zond. mv.), z. v. Schilfers op het hoofd. *Teigne*, *crasse* f. *de la tête.*
SCHINK, z. m. Ham. *Jambon*, m.
SCHINKEL, z. m. Lichaamsdeel. *Os de la jambe* ou *de la cuisse*, *os crural*, *fémur*, m. ‖ Dij. *Cuisse*, f. ‖ (man.) *Jambe*, f. ‖ (mar.) *Pendeur*, m.
SCHINKELHAAK, z. m. (mar.) *Élingue* f. *à pattes* ou *à croc.*
SCHINKELSPIER, z. v. (anat.) *Muscle crural*, m.
SCHINKJE, z. o. *Jambonneau*, *petit jambon*, m.
SCHIP (SCHEPEN), z. o. *Vaisseau*, *navire*, *bâtiment*, m. ‖ Laag —, *vaisseau de bas bord.* ‖ Hoog *of* hoogboordig —, *vaisseau de haut bord.* ‖ Snel zeilend —, *navire bon voilier.* ‖ (fig.) Schoon — maken, *faire table rase.* ‖ (archit.) *Nef*, f.
SCHIPBEK, z. m. *Pointe* f. *de l'éperon.*
SCHIPBOOM (-BOOMEN), z. m. *Gaffe*, *perche* f. ou *croc* m. *de batelier.*
SCHIPBREUK, z. v. *Naufrage*, m. ‖ — lijden, *faire naufrage.*

Schipbreukeling, z. m. *en* v. *Naufragé*, m., *naufragée*, f.

Schipbrug, z. v. *Pont* m. *de bateaux.* ‖ Vlotbrug, pont. *Ponton*, m.

Schiphaak, z. m. *Perche*, *gaffe*, f., *croc* m. *de batelier.*

Schipper, z. m. *Maître*, *patron* ou *capitaine* m. *d'un bâtiment.* ‖ Bootsman. *Batelier*, m.

Schipperen, zw. w. b. Uitvoeren. *Faire*, *exécuter.* ‖ Schikken. *Arranger.* ‖ o. (met *zijn*). *Se faire*, *être exécuté*, *s'arranger.*

Schipperij (zond. mv.), z. v. *Navigation*, f.

Schippersbroek, z. v. *Pantalon* m. *à la matelote.*

Schipperschap (zond. mv.), z. o. *Charge* f. ou *emploi* m. *de patron de vaisseau* ou *de batelier.*

Schippershuis, z. o. *Maison* f. *des bateliers.*

Schippershut, z. v. *Cabine* f. *du batelier.*

Schippersknecht (-knechts), z. m. *Garçon* m. *de batelier.*

Schipperskooi, z. v. Hangmat. *Hamac*, *branle*, m.

Schippersloon (zond. mv.), z. o. *Gages* m. pl. *de batelier.*

Schippersmuts (-mutsen), z. v. *Bonnet* m. *de matelot.*

Schippersvrouw, z. v. *Batelière*, f.

Schippond, z. o. *Poids* m. *de trois cents livres.*

Schipszijde, z. v. *Flanc* ou *côté* m. *d'un vaisseau.*

Schipvormig, bn. *Naviculaire*, *naviforme.* ‖ bw. *En forme de vaisseau.*

Schipzand (zond. mv.), z. o. *Lest*, m.

Schisma, z. o. *Schisme*, m.

Schit, z. v. *Bouse* f. *de vache.*

Schitteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Briller*, *luire*, *reluire*, *éclater*, *resplendir*, *scintiller.* ‖ De sterren —, *les étoiles scintillent.* ‖ (fig.) *Luire*, *éclater*, *briller.*

Schitterend, bn. *Éclatant*, *brillant*, *éblouissant*, *radieux*, *scintillant.*

Schitterglans (zond. mv.), z. m. *Éclat*, m., *lumière éblouissante*, f.

Schittering, z. v. *Éclat*, *étincellement*, *brillant*, *lustre*, m., *scintillation*, f.

Schitterlicht (zond. mv.), z. o. *Lumière éblouissante*, f., *éclat*, m.

Schob, z. v. Schub. *Écaille* f. *de poisson.*

Schob, z. v. Overdekt kot. *Hangar*, m. ‖ Kraam. *Échoppe*, f.

Schobachtig, bn. *Écailleux.*

Schobbejak, z. m. Guit. *Coquin*, *vaurien*, *fripon*, *pendard*, *belître*, *gueux*, m.

Schobbejakken, zw. w. b. Slecht behandelen. *Maltraiter*, *traiter indignement.*

Schobben, zw. w. b. *Écailler*, *desquammer*, *ôter les écailles.* ‖ Wrijven. *Frotter.* ‖ Zich —. *Se frotter.*

Schobber[d], z. m. *Zie* Schobbejak.

Schobbig, bn. *Écaillé*, *écailleux.*

Schoe, z. m. Schoen. *Zie* Schoen.

Schoef, z. v. Omslag. *Rebord*, *collet*, m.

Schoeien, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Chausser.* ‖ (fig.) Zij — allen op eene leest, *ils chaussent tous à même point*, *ils sont d'accord.* ‖ Passen. *Convenir.* ‖ Den waterkant bekleeden. *Garnir* ou *revêtir de planches les bords d'un fossé*, *d'un canal.* ‖ Zich —. *Se chausser.*

Schoeier, z. m. Schoenmaker. *Cordonnier*, m. ‖ Schoenaantrekker. *Chausse-pied*, m.

Schoeiing, z. v. Schoenaantrekking. *Action* f. *de chausser.* ‖ (fig.) Bekleeding. *Revêtement* m. *des bords d'un fossé*, *d'un canal*, *etc.*

Schoeisel, z. o. *Chaussure*, f.

Schoelie, z. v. *Zie* Ovenpaal.

Schoelje (-jes), z. m. Schobberd. *Coquin*, *vaurien*, m.

Schoeljeachtig, bn. *en* bw. *Comme un coquin* ou *un vaurien*, *en coquin*, *en vaurien.*

Schoen, z. m. *Soulier*, m. ‖ (prov.) Elk weet best, waar hem de — wringt, *chacun sait où le bât le blesse.* ‖ (fig.) Vast in zijne —en staan, *être ferme dans* ou *sur ses arçons*, *ne pas démordre.* ‖ Oude versleten —, *savate*, f. ‖ (constr.) *Ferrure*, f., *sabot*, m.

Schoenaantrekker, z. m. *Chausse-pied*, m.

Schoenband, z. m. *Cordon* m. *de soulier.*

Schoenborstel, z. m. *Décrottoire*, f.

Schoener, z. m. *Zie* Schooner.

Schoengesp, z. v. *Boucle* f. *de soulier.*

Schoenkuischer, z. m. *Décrotteur*, m.

Schoenlappen (zond. mv.), z. o. *Raccommodage* m. *des souliers.*

Schoenlapper, z. m. Persoon. *Savetier*, m. ‖ Kerfdier. *Papillon bigarré*, m., *demoiselle*, f.

Schoenlapperszak, z. m. *Saint-crépin*, m.

Schoenleest, z. v. *Forme* f. *de soulier.*

Schoenmagazijn, z. o. *Magasin* m. *de souliers.*

Schoenmaken (zond. mv.), z. o. *Cordonnerie*, f.

Schoenmaker, z. m. *Cordonnier*, m.

Schoenmakerij, z. v. *Cordonnerie*, f.

Schoenmakersbaas, z. m. *Maître cordonnier*, m.

Schoenmakersgaren (zond. mv.), z. o. *Chégros*, *fil* m. *de cordonnier.*

Schoenmakersgast, z. m. *Compagnon* ou *garçon cordonnier.*

Schoenmakersgild, z. o. *Corporation* f. *des cordonniers.*

Schoenmakersknecht (-knechts), z. m. *Zie* Schoenmakersgast.

Schoenmakerskorf, z. m. *Caillebotin*, m.

Schoenmakersmes, z. o. *Tranchet*, m.

Schoenmakersnaald, z. v. *Carrelet*, m.

Schoenmakerswinkel, z. m. *Boutique de cordonnier*, *cordonnerie*, f.

Schoenmarkt, z. v. *Marché* m. *aux souliers.* ‖ Oude —, *savaterie*, f.

Schoennaad, z. m. *Couture* f. *de soulier.* ‖ Buitennaad. *Trépoint*, m. ‖ Binnennaad. *Tranchefile*, f.

Schoennagel, z. m. *Clou* m. *de soulier.*

Schoenpoetser, z. m. *Décrotteur*, m.

Schoenrand, z. m. *Bord* m. *de soulier.*

Schoenriem, z. m. *Courroie* f. ou *cordon* m. *de soulier.*

Schoenschuier, z. m. *Zie* Schoenborstel.

Schoensmeer (zond. mv.), z. o. *Cirage*, m.

Schoensmeerder, z. m. *Zie* Schoenpoetser.

Schoentrekker, z. m. *Chausse-pied*, m.

Schoenwinkel, z. m. *Cordonnerie*, f., *magasin* m. *de souliers.*

Schoenzool (-zolen), z. v. *Semelle* f. *de soulier.*

Schoer, z. v. Schouder. *Zie* Schouder.

Schoer, z. m. Donderbui. *Giboulée*, *ondée*, *guilée*, f.

Schoerhaai, z. m. *Ange* m. *de mer.*

Schof (zond. mv.), z. o. *Direction* f. *du vent*, *des nuages.*

Schoffeerder, z. m. *Violateur*, *déflorateur*, m.

Schoffeeren, zw. w. b. *Violer*, *déflorer.*

Schoffeering, z. v. *Viol*, m., *défloration*, f.

Schoffel, z. v. *Sarcloir*, m., *ratissoire*, f. ‖ Golf. *Houle*, *lame*, f. ‖ Schepbord. *Aileron*, m.

Schoffelaar, z. m. *Sarcleur*, m. ‖ Gulzigaard. *Goinfre* m.

LEN, zw. w. b. *Sarcler.* ‖ Eene laan —, *r une allée.* ‖ Gulzig eten. *Goinfrer.*
LING, z. v. *Sarclage,* m. ‖ — eener laan, *ge* m. *d'une allée.*
z. m. Schurk, schavuit. *Coquin, maraud, 'd, maroufle,* m.
z. v. Schouder. *Épaule,* f.
z. v. Werktijd. *Quart* m. *de journée.*
CHTIG, bn. *Brutal, grossier.* ‖ bw. *Brutt, grossièrement.*
N, zw. w. o. (met *hebben*). *Suspendre le pour sa nourriture, se reposer de son ', se rafraîchir.*
IJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de repos 'es ouvriers, pendant lequel ils prennent pas.*
z. m. Stoot. *Choc, heurt,* m., *secousse,* f.
z. o. Zestigtal. *Soixantaine,* f.
HTIG, bn. Gulzig. *Goulu, glouton, gour-* ‖ bw. *Goulûment, gloutonnement.*
N, zw. w. b. Stooten. *Choquer, heurter, fortement, cahoter.* ‖ b. *en* o. (met). Gulzig eten. *Manger gloutonnement.* ‖ zig te eten geven. *Empiffrer.* ‖ Bij — *Compter par soixantaines.* ‖ o. (met). *Cahoter, causer des cahots, faire des*

R, z. m. *Zie* SCHROKKER.
IOUDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Haus-épaules.*
z. v. Visch. *Plie,* f., *carrelet,* m. ‖ Ge- e —, *plie séchée.*
z. v. IJsschol. *Glaçon,* m. ‖ Aardkluit. f. *de terre.*
TER, z. m. *Écolâtre,* m
, zw. w. o. (met *hebben*). *S'attrouper.*
, z. m. *Écolier, élève,* m.
AAR, z. m. *Zie* SCHOLVER.
, zw. w. o. (met *hebben*). *Battre douce-*

[D], z. m. Vogel. *Cormoran,* m. ‖ Lom- *Lourdaud, rustre,* m.
L, z. m. Schongel. *Escarpolette, balan-* f. ‖ (mar.) Wipper. *Agui,* m.
LEN, zw. w. b. *Remuer, agiter, secouer,* . ‖ o. (met *hebben*). *Se remuer, s'agiter.* onmaken. *Nettoyer.* ‖ Het huiswerk doen. *l'ouvrage domestique, s'occuper des af- du ménage.* ‖ (phys.) *Osciller.*
LHUIS, z. o. *Lavoir* m. *de cuisine.*
LING, z. v. *Agitation,* f., *brandillement, ousse,* f. ‖ — eens slingers, *vibration,* f. .) *Réprimande,* f.
LMEISJE, z. o. *Fille* f. *de cuisine.*
LWERK (zond. mv.), z. o. *Remue-ménage,* m.
RMUILEN, zw. w. o. (met *hebben*). Mees- , *Rire sous cape* ou *dans sa barbe, ricaner.* lachen. *Sourire.*
L, z. m. Schommel. *Escarpolette, balan-* f.
LEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se balan- brandiller.* ‖ b. *Brandiller, balancer.*
LING, z. v. *Balancement, brandillement,* m.
LTOUW, z. o. *Corde* f. *d'escarpolette* ou *nçoire.*
z. v. Been. *Os, gros os,* m.
SCHOOVEN), z. v. Gerf. *Gerbe, gerbe* f. *de* Tot schooven binden, *gerber, engerber, en gerbes.*
JNS, z. m. *Champart,* m.
, zw. w. b. Bedelen. *Gueuser, mendier.* ‖ rood —, *mendier son pain.* ‖ o. (met). *Mendier.*

SCHOOIER, z. m. *Gueux, mendiant,* m.
SCHOOIERSTAAL, z. v. *Argot,* m.
SCHOOISTER, z. v. *Gueuse, mendiante,* f.
SCHOOL (SCHOLEN), z. v. Leerschool. *École, classe,* f. ‖ Latijnsche —, *école latine,* f., *collége, athénée,* m. ‖ Lagere —, *école primaire.* ‖ Middelbare —, *école moyenne.* ‖ — gaan, *aller à l'école.* ‖ — houden, *tenir école.* ‖ Openbare —, *école publique,* f. ‖ (fig.) *École.* ‖ De Vlaamsche —, *l'école flamande.*
SCHOOL (SCHOLEN), z. v. Menigte. *Troupe, multitude, bande,* f.
SCHOOLACHTIG, bn. *Zie* SCHOOLSCH.
SCHOOLBANK, z. v. *Banc* m. *d'école.*
SCHOOLBEHOEFTEN, z. v. *Fournitures classiques,* f. pl.
SCHOOLBOEK, z. o. *Livre d'école, livre classique,* m.
SCHOOLBORD, z. o. *Planche,* f., *tableau,* m.
SCHOOLGELD (zond. mv.), z. o. *Écolage,* m. ‖ — eener Latijnsche school, *minerval,* m.
SCHOOLGELEERDE, z. m. *Humaniste, scolastique,* m.
SCHOOLGELEERDHEID (zond. mv.), z. v. *Humanités,* f. pl.
SCHOOLGEZEL, z. m. *Condisciple,* m.
SCHOOLHOUDER, z. m. *Instituteur, maître* m. *d'école.*
SCHOOLHOUDSTER, z. v. *Institutrice, maîtresse* f. *d'école.*
SCHOOLJAAR, z. o. *Année scolaire,* f.
SCHOOLJEUGD (zond. mv.), z. v. *Jeunesse* f. *des écoles, élèves,* m. *et* f. pl.
SCHOOLJONGEN, z. m. *Écolier,* m.
SCHOOLKAMERAAD, z. m. *Condisciple,* m.
SCHOOLKIND (-KINDEREN), z. o. *Écolier,* m., *écolière,* f., *enfant* m. *et* f. *qui va à l'école.*
SCHOOLKNAAP (-KNAPEN,) z. m. *Zie* SCHOOLJONGEN.
SCHOOLLEERAAR, z. m. *Instituteur, maître* m. *d'école.*
SCHOOLMAKKER, z. m. *Condisciple,* m.
SCHOOLMANIEREN, z. v. mv. *Manières* f. pl. *d'école.*
SCHOOLMEESTER, z. m. *Instituteur, maître* m. *d'école,* m.
SCHOOLMEESTERACHTIG, bn. *Magistral, pédantesque, pédant.* ‖ bw. *Pédantesquement.*
SCHOOLMEESTERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Pédanterie,* f., *pédantisme,* m.
SCHOOLMEESTERES, z. v. *Institutrice, maîtresse* f. *d'école.*
SCHOOLMEESTERLIJK, bn. *en* bw. *Zie* SCHOOLMEESTERACHTIG.
SCHOOLMEISJE, z. o. *Écolière,* f.
SCHOOLOPZIENER, z. m. *Inspecteur* m. *des écoles.*
SCHOOLREGLEMENT, z. o. *Règlement* m. *d'école.*
SCHOOLSCH, bn. *Scolastique, classique.* ‖ bw. *Scolastiquement.*
SCHOOLSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Pédantisme,* m.
SCHOOLSTOF (zond. mv.), z. o. (fig.) *Poussière de l'école, crasse* f. *du collége.*
SCHOOLTIJD (zond. mv.), z m. *Temps* m. *de l'école.*
SCHOOLTWIST, z. m. *Dispute scolastique,* f.
SCHOOLUUR, z. o. *Heure de l'école, leçon,* f.
SCHOOLVOOGD, z. m. *Chef* m. *d'une école.*
SCHOOLVOS, z. m. *Pédant,* m.
SCHOOLVOSSERIJ (zond. mv.), z. v. *Pédanterie,* f., *pédantisme,* m.
SCHOOLVOSSIG, bn. *Pédantesque, pédant.*
SCHOOLVOSSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SCHOOLVOSSERIJ.
SCHOOLVRIEND, z. m. *Ami* m. *de collége.* ‖ Vriend van 't onderwijs. *Ami de l'enseignement de la jeunesse.*
SCHOOLVRIENDSCHAP (zond. mv.), z. v. *Amitié* f. *de collége.*

SCHOOLVROUW, z. v. *Maîtresse* f. *d'école.*

SCHOOLWEZEN (zond. mv.), z. o. *Tout ce qui concerne les écoles, affaires* f. pl. *des écoles, instruction publique*, f.

SCHOOLZAAL, z. v. *Classe*, f.

SCHOON, bn. *Beau, joli.* ‖ De —e kunsten. *les beaux arts*, m. pl. ‖ Het —e geslacht, *le beau sexe* ‖ Rein, zuiver. *Net, propre, blanc, pur, clair* ‖ — glas, *verre propre*, m. ‖ — water, *eau claire*, f. ‖ — linnen, *linge blanc.* ‖ —e ziel, *belle âme*, f. ‖ — weder, *beau temps*, m. —e gelegenheid, *belle occasion*, f. ‖ bw. *Bien, joliment.* ‖ — geschreven, *bien écrit.*

SCHOON, voegw. *Quoique, bien que.* ‖ — hij rijk is, *quoiqu'il soit riche.*

SCHOONBROEDER, z. m. *Beau-frère*, m.

SCHOONDOCHTER, z. v. *Belle-fille, bru*, f.

SCHOONDRUK, z. m. (impr.) *Première page d'un feuillet, prime*, f.

SCHOONE, z. v. Schoone vrouw. *Belle femme, beauté, belle*, f.

SCHOONE (zond. mv.), z. o. Het —, *le beau*, m.

SCHOONEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Embellir, s'embellir, devenir beau.* ‖ Zuiveren. *Nettoyer, purifier.*

SCHOONER, z. m. Vaartuig. *Schooner*, m., *goëlette*, f.

SCHOONHEID (-HEDEN), z. v. *Beauté*, f.

SCHOONHEIDSGEVOEL (zond. mv.), z. o. *Goût* m. *du beau.*

SCHOONHEIDSLEER (zond. mv.), z. v. *Esthétique*, f.

SCHOONHEIDSZIN (zond. mv.), z. m. *Sens* m. *du beau.*

SCHOONMAAKSTER, z. v. *Nettoyeuse*, f.

SCHOONMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer.*

SCHOONMAKER, z. m. *Nettoyeur*, m.

SCHOONMOEDER, z. v. *Belle-mère*, f.

SCHOONOUDERS, z. m. mv. *Le beau-père et la belle-mère.*

SCHOONPRAAT, z. m. *en* v. *Beau parleur, cajoleur, flatteur*, m., *flatteuse, enchanteresse*, f.

SCHOONSCHIJNEND, bn. *Beau en apparence, spécieux, plausible.* ‖ bw. *D'une manière spécieuse* ou *plausible.*

SCHOONTE (zond. mv.), z. v. *Beauté*, f.

SCHOONTJES, bw. *Gentiment, joliment, nettement.* ‖ Geheel. *Entièrement.*

SCHOONVADER, z. m. *Beau-père*, m.

SCHOONZICHT (zond. mv.), z. o. *Belle vue*, f.

SCHOONZOON (-ZONEN), z. m. *Beau-fils, gendre*, m.

SCHOONZUSTER, z. v. *Belle-sœur*, f.

SCHOOR (SCHOREN), z. m. Stut, steun. *Etai*, m., *étaie*, f., *étançon, sommier, soutènement, appui, soutien*, m. ‖ (mar.) *Accore*, m., *écore*, f. ‖ v. Oever. *Rivage*, m. ‖ Schorre. *Alluvion*, f., *atterrissement*, m. ‖ bw. Zich — zetten, *raidir les jambes;* (fig.) *résister.*

SCHOORBALK, z. m. *Arbalétrier, sommier*, m.

SCHOORHOEK, z. m. *Angle d'appui, contre-fort*, m.

SCHOORHOUT, z. o. *Etai*, m., *étaie*, f., *étançon, soutènement*, m.

SCOORIJZER, z. o. *Ferrure* f. *pour soutenir, fenton*, m.

SCHOORLAT, z. v. *Latte* f. *d'appui.*

SCHOORMUUR, z. m. *Contre-mur, contre-fort, mur* m. *de soutènement.*

SCHOORPAAL, z. m. *Zie* SCHOORHOUT.

SCHOORPILAAR, z. m. *Pilier boutant, contre-boutant, éperon*, m.

SCHOORPLANK, z. v. *Planche qui sert d'étaie, dosse* f. *pour retenir l'éboulement des terres.*

SCHOORPOST, z. m *Contre-fort*, m., *étaie*, f.

SCHOORSTEEN (-STEENEN), z. m. *Cheminée*, f.

SCHOORSTEENGAT (-GATEN), z. o. *Ouverture* f. *de cheminée.*

SCHOORSTEENGELD (zond. mv.), z. o. *Fouage*, m.

SCHOORSTEENKLEED (-KLEEDEN), z. o. *Tour* m. *de cheminée.*

SCHOORSTEENMANTEL, z. m. *Manteau* m. *de cheminée, embrassure*, f.

SCHOORSTEENPIJP, z. v. *Tuyau* m. *de cheminée.*

SCHOORSTEENPLAAT, z. v. Haardplaat. *Plaque* f. *de cheminée, contre-cœur*, m.

SCHOORSTEENRAND, z. m. *Bord* m. *d'une cheminée*

SCHOORSTEENSTUK, z. o. *Devant* m. *de cheminée*

SCHOORSTEENVEGER, z. m. *Ramoneur*, m.

SCHOORVOETEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Traîner [illegible] les pieds en marchant.* ‖ (fig.) Langzaam doen [illegible] *Faire lentement et à regret* ou *à contre-cœur* [illegible]

SCHOORVOETEND, bn. *Qui fait lentement et à regret* ou *à contre-cœur.* ‖ bw. *À regret,* [illegible] *contre-cœur.*

SCHOOT (SCHOOTEN), z. m. — des lichaams, *sein* [illegible], *giron*, m. ‖ Knieën. *Genoux*, m. pl. ‖ O[illegible] iemands — zitten, *être assis sur les genou*[illegible] *de qq.* ‖ (fig.) De — der aarde, *le sein de l*[illegible] *terre.* ‖ In den — zijner familie leven, *vivr*[illegible] *au sein de sa famille.* ‖ De — der Kerk, *l*[illegible] *giron de l'Église.* ‖ In den — van Abraham [illegible], *dans le sein d'Abraham.* ‖ (fig.) De hande[illegible] in den — leggen, *être oisif.*

SCHOOT (SCHOTEN), z. m. Touw. *Écoute*, f. [illegible] Looze —, *fausse écoute.* ‖ Den — vieren [illegible], *filer l'écoute.* ‖ (fig.) Iemand den — vieren [illegible], *donner plus de liberté à qq.*

SCHOOT (SCHOTEN), z. m. Scheut. *Zie* SCHEUT.

SCHOOTBLOK, z. m. *en* o. *Poulie* f. *des écoutes.*

SCHOOTHONDJE, z. o. *Babiche*, f., *babichon, bichon*, [illegible].

SCHOOTKNECHTEN, z. m. mv. *Bois* m. pl. *aux*[illegible]*quels on attache les écoutes.*

SCHOOTSVEL, z. o. *Tablier* m. *de cuir.*

SCHOOTVRIJ, bn. *Zie* SCHEUTVRIJ.

SCHOOVEN, zw. w. b. *Gerber, engerber, mettre* [illegible] *gerbes.*

SCHOOVENBINDER, z. m. *Celui qui engerbe, lieur*, [illegible].

SCHOOVENBINDSTER, z. v. *Celle qui engerbe, lieuse*, f.

SCHOOVERZEIL, z. o. (mar.) *Grande voile*, f.

SCHOP, z. v. Spade. *Pelle, bêche*, f. ‖ Schong[illegible]l. *Escarpolette, balançoire*, f.

SCHOP, z. m. Stoot. *Coup* m. *de pied.* ‖ (fi[illegible].) Den — krijgen, *être congédié* ou *chassé.*

SCHOPPEN, zw. w. b. *Donner des coups de pie*[illegible]*d, chasser à coups de pied.* ‖ Schongelen. *Bal*[illegible]*cer.* ‖ o. (met *hebben*). *Aller à l'escarpolet*[illegible]*e, se balancer.*

SCHOPPEN, z. v. mv. (jeu de cart.) *Pique*, m. [illegible] — spelen, *jouer du pique.*

CCHOPPENAAS, z. o. *As* m. *de pique.*

SCHOPPENBOER, z. m. *Valet* m. *de pique.*

SCHOPPENHEER (-HEEREN), z. m. *Roi* m. *de piq*[illegible].

SCHOPPENVROUW, z. v. *Dame* f. *de pique.*

SCHOPSTOEL, z. m. *Siége* m. *d'une escarpolette* ou *d'une balançoire.* ‖ Schommel. *Escarpolet*[illegible]*e, balançoire*, f. ‖ (fig.) Hij zit op eenen —, *il branle au manche.*

SCHOPTOUW, z. o. *Corde* f. *d'escarpolette.*

SCHOR, bn. *Rauque, enroué.* ‖ —re stem, *voix rauque* ou *enrouée*, f. ‖ — geluid, *son rauque*, m. ‖ (mar.) —re kust, *côte escarpée*, f. ‖ bw. *D'une voix rauque.* ‖ — spreken, *parler d'une voix rauque* ou *enrouée.*

SCHOREN, zw. w. b. Schragen. *Étayer, étançonner, appuyer, soutenir, arc-bouter.* ‖ (mar.) *Accorer.*

SCHORFT, z. v. *Zie* SCHURFT.

SSHORHEID (zond. mv.), z. v. *Enrouement*, m., *raucité*, f.

SCHORING, z. v. *Action* f. *d'étayer, étaiement*, m.

SCHORPIOEN, z. m. *Scorpion*, m. ‖ (astron.) *Scorpion.*

Schorpioenkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Scorpioïde*, f.
Schorpioenolie (zond. mv.), z. v. *Scorpiojelle, huile* f. *de scorpion.*
Schorpioenvlieg, z. v. (h. n.) *Panorpe, naucore*, m.
Schor[re], z. v. Aangeslibd land. *Alluvion*, f., *atterrissement*, m.
Schorre, z. v. Arduinsteen. *Pierre* f. *de taille.*
Schorremorrie (zond. mv.), z. o. *Fatras, mélange*, m. ‖ — van volk, *canaille, lie du peuple, populace*, f.
Schors (schorsen), z. v. *Écorce*, f. ‖ (fig.) Uiterlijk. *Écorce*, f., *extérieur*, m., *apparence*, f.
Schorsachtig, bn. *Cortical, qui tient de l'écorce.*
Schorselwoensdag (-dagen), z. m. *Mercredi* m. *avant Pâques.*
Schorsen, zw. w. b. Ontschorsen. *Écorcer.* ‖ Uitstellen. *Remettre, suspendre, différer.* ‖ Zijn oordeel —, *suspendre son jugement.* ‖ Weerhouden. *Arrêter, interrompre.*
Schorseneer (-neren), z. v. (bot.) *Scorsonère*, f., *salsifis noir*, m.
Schorseneerwortel, z. m. *Racine* f. *de scorsonère.*
Schorsing, z. v. Ontschorsing. *Écorcement*, m. ‖ Uitstel. *Suspension, surséance*, f., *délai*, m. ‖ — eens ambtenaars, *suspension* f. *d'un fonctionnaire.* ‖ — van wapenen, *armistice*, m.
Schort, z. v. Voorschoot. *Tablier*, m. ‖ Zijleer. *Ridelle*, f.
Schortband, z. m. (chir.) *Suspensoir*, m.
Schorteldoek, z. m. *Tablier*, m.
Schortelkleed (-kleeden), z. o. *Zie* Schorteldoek.
Schorten, zw. w. b. Opgorden. *Trousser.* ‖ o. (met *hebben*). Haperen, ontbreken. *Manquer.* ‖ Waaraan schort het? *à quoi tient-il?* ‖ Wat schort u? *qu'avez-vous?* ‖ *Zie* Schorsen.
Schorthaak, z. m. *Agrafe*, f., *crochet* m. *de tablier.*
Schorting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de trousser.* ‖ *Zie* Schorsing.
Schot, z. o. Voortgang. *Avancement*, m., *course*, f., *élan*, m.
Schot, z. o. Schut. *Cloison*, f. ‖ (fig.) Ergens een — voor schieten, *empêcher qc.* ‖ Varkenskot. *Étable* f. *à cochons.*
Schot (zond. mv.), z. o. Belasting. *Impôt*, m., *imposition, charge*, f., *tailles*, f. pl. ‖ — en lot, *lods et ventes.*
Schot (schoten), z. o. Scheut. *Coup* m. *de feu.* ‖ Lading. *Charge*, f.
Schotbalken, z. m. mv. (fortif.) *Orgue*, m., *herse*, f.
Schotbeest, z. o. *Bête* f. *d'engrais.* ‖ (fig.) *Vaurien*, m.
Schotbout, z. m. (mar.) *Antoit*, m.
Schotdeur, z. v. Sluisdeur. *Porte d'écluse, vanne, pale, bonde*, f.
Schotel, z. m. Vaatwerk. *Plat*, m. ‖ Ovenschop. *Pelle* f. *à four.*
Schoteldoek, z. m. *Torchon*, m.
Schotelen, zw. w. b. *Mettre sur un plat, servir.* ‖ (fam.) Schikken. *Arranger.*
Schotelhuis, z. o. *Lavoir*, m.
Schotelrak, z. o. *Dressoir*, m.
Schotelring, z. m. *Porte-assiette*, m.
Schoteltje, z. o. *Petit plat*, m. ‖ — en kopje, *soucoupe et tasse*, f.
Schotelwater (zond. mv.), z. o. *Lavure, rinçure*, f.
Schots (schotsen), z. v. *Glaçon*, m.
Schots, bw. Lomp, plomp, ruw. *Grossièrement, rudement, brutalement.*
Schotsch (zond. mv.), z. o. De —e taal. *L'écossais*, m., *la langue écossaise*, f.
Schotsch, bn. (fig.) Lomp, ruw. *Grossier, rude, brutal, malhonnête.*
Schotschheid (zond. mv.), z. v. *Grossièreté, rudesse, brutalité, malhonnêteté, incivilité*, f.
Schotschrift, z. o. *Écrit injurieux, libelle*, m.
Schotspijker, z. m. (mar.) *Clou* m. *de tillac.*
Schotvlies, z. o. (anat.) *Hymen*, m.
Schotvrij, bn. Vrij van belasting. *Exempt d'impôts* ou *de tailles.* ‖ Scheutvrij. *Hors de la portée* ou *à l'abri d'une arme à feu.*
Schotwerk (zond. mv.), z. o. *Cloisonnage*, m.
Schouden, zw. w. b. *Échauder.*
Schouder, z. m. *Épaule*, f. ‖ De —s ophalen, *hausser les épaules.*
Schouderader, z. v. *Veine scapulaire*, f.
Schouderband, z. m. *Scapulaire*, m.
Schouderbeen (-beenen), z. o. *Zie* Schouderblad.
Schouderblad (-bladen), z. o. *Omoplate*, f.
Schouderen, zw. w. b. (mil.) Op den schouder nemen. *Mettre sur l'épaule.* ‖ Het geweer —, *porter l'arme, porter les armes.*
Schouderkwast, z. m. *Épaulette*, f.
Schouderlap, z. m. *Épaulette, pièce* f. *de l'épaule.*
Schoudermantel, z. m. (cathol.) *Pallium*, m.
Schoudernaad, z. m. *Épaulette, couture* f. *sur l'épaule.* ‖ (anat.) *Suture* f. *de l'épaule.*
Schouderriem, z. m. *Bandoulière*, f., *baudrier*, m.
Schouderstuk, z. o. *Épaulette*, f. ‖ (mil.) *Épaulière*, f. ‖ (cuis.) *Épaule*, f.
Schout, z. m. *Bailli, maire, juge* m. *de village.*
Schout-bij-nacht (schouten-bij-nacht, schout-bij-nachts), z. m. *Contre-amiral*, m. ‖ v. (pop.) *Sage-femme*, f.
Schout bij-nachtsschip (-schepen), z. m. *Vaisseau* m. *du contre-amiral.*
Schout bij-nachtsvlag, z. v. *Pavillon* m. *du contre-amiral.*
Schoutin, z. v. *Baillive*, f.
Schoutschap (zond. mv.), z. o. *Bailliage*, m., *mairie, charge* f. *de bailli.*
Schouw, z. v. Schoorsteen. *Cheminée*, f.
Schouw, z. v. Pont, pleit. *Bac, ponton, bateau*, m.
Schouw, z. v. Toezicht. *Visite, inspection*, f. ‖ — der dijken, *inspection des digues.*
Schouw, bn. *Zie* Schuw.
Schouwbord, z. o. *Tablette* f. *de la cheminée.*
Schouwburg, z. m. *Théâtre, spectacle*, m.
Schouwen, zw. w. b. Bezichtigen. *Visiter, inspecter, examiner.* ‖ Een lijk —, *faire l'autopsie d'un cadavre.* ‖ De dijken —, *visiter les digues.* ‖ Varkens —, *langueyer des porcs.* ‖ Schatten. *Estimer, évaluer à l'œil.* ‖ *Zie* Schuwen.
Schouwer, z. m. *Visiteur, inspecteur*, m. ‖ Profeet. *Voyant, prophète*, m. ‖ Varkensschouwer. *Langueyeur*, m.
Schouwgeld (zond. mv.), z. o. *Fouage*, m.
Schouwing, z. v. *Visite, inspection*, f. ‖ — der dijken, *inspection* f. *des digues.* ‖ — van varkens, *langueyage*, m.
Schouwkleed (-kleeden), z. o. *Tour* m. *de cheminée.*
Schouwman (-lieden, -luî), z. m. Veerman. *Passeur, pontonnier*, m.
Schouwmantel, z. m. *Manteau* m. *de cheminée.*
Schouwpijp, z. v. *Tuyau* m. *de cheminée.*
Schouwplaat, z. v. *Plaque* f. *de cheminée.*

SCHOUWPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Théâtre*, m., *scène*, f.
SCHOUWRAND, z. m. *Bord* m. *de cheminée.*
SCHOUWSPEELSTER, z. v. *Actrice*, f.
SCHOUWSPEL (–SPELEN), z. o. *Spectacle*, m.
SCHOUWSPELER, z. m. *Acteur*, m.
SCHOUWSPELKUNST (zond. mv.), z. v. *Art dramatique*, m.
SCHOUWSTUK, z. o. *Devant* m. *de cheminée.*
SCHOUWTOONEEL (–NEELEN), z. o. *Théâtre*, m., *scène*, f.
SCHOUWVAGER, SCHOUWVEGER, z. m. *Ramoneur*, m.
SCHOVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SCHOFTEN.
SCHRAAG, z. v. *Tréteau*, m. ‖ Stut. *Étai*, m., *étaie*, f. ‖ Zaagbok. *Baudet*, m.
SCHRAAG, bw. *Obliquement*, *de biais.* ‖ Onvolkomen, nauwelijks. *Imparfaitement*, *à peine.*
SCHRAAGBEELD, z. o. *Cariatide*, f., *atlante*, m.
SCHRAAGHOUT, z. o. *Étai*, *étançon*, m.
SCHRAAGSWIJS, SCHRAAGSWIJZE, bw. *En forme de tréteau.*
SCHRAAGTE (zond. mv.), z. v. *Biais*, m., *obliquité*, f., *biseau*, m. ‖ Gebrek, leemte. *Imperfection*, f., *défaut*, *manque*, m.
SCHRAAL, bn. *Maigre*, *décharné*, *grêle.* ‖ Schrale keuken, *mauvaise chère*, f. ‖ Dor. *Sec*, *aride.* ‖ Schrale lucht, *air froid*, m. ‖ Schaarsch. *Rare*, *mal pourvu*, *clairsemé.* ‖ bw. *Maigrement*, *pauvrement*, *chétivement*, *mesquinement.*
SCHRAALHANS (–HANZEN), z. m. *Celui qui fait maigre chère.* ‖ (prov.) Hier is — kok, *ici l'on fait maigre chère.* ‖ Vrek. *Avare*, m.
SCHRAALHEID (zond. mv.), z. v. *Maigreur*, f. ‖ Dorheid. *Sécheresse*, *aridité*, f. ‖ Schaarschheid. *Manque*, m., *rareté*, *disette*, f.
SCHRAALTE (zond. mv.), z. v. *Zie* SCHRAALHEID.
SCHRAALTJES, bw. *Maigrement*, *pauvrement*, *petitement*, *chétivement*, *mesquinement.*
SCHRAAPACHTIG, bn. *Avare*, *chiche*, *ladre*, *mesquin.* ‖ bw. *Chichement*, *mesquinement.*
SCHRAAPACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Avarice*, *mesquinerie*, *lésine*, *lésinerie*, f.
SCHRAAPIJZER, z. o. *Racle*, f., *racloir*, *grattoir*, m.
SCHRAAPMES, z. o. *Racloir*, m.
SCHRAAPSEL, z. o. *Raclure*, *ratissure*, f.
SCHRAAPSTER, z. v. *Femme avare*, f.
SCHRAAPZUCHT (zond. mv.), z. v. *Avarice*, *mesquinerie*, *lésine*, *lésinerie*, f.
SCHRAAPZUCHTIG, bn. *Avare*, *chiche*, *ladre*, *mesquin.*
SCHRAB, z. v. *Égratignure*, *écorchure*, f. ‖ Streep. *Barre*, f.
SCHRABBELEN, zw. w. b. *Zie* SCHRABBEN.
SCHRABBEN, zw. w. b. *Égratigner*, *gratter*, *ratisser*, *racler.* ‖ Wortelen —, *ratisser des carottes.*
SCHRABBER, z. m. *Égratigneur*, m. ‖ Krabber. *Racloir*, *grattoir*, *égratignoir*, m., *racle*, f.
SCHRABIJZER, z. o. *Zie* SCHRABMES.
SCHRABMES, z. o. *Grattoir*, *racloir*, m.
SCHRABSEL, z. o. *Raclure*, *râpure*, f.
SCHRAFELAAR, z. m. Vrek. *Avare*, m.
SCHRAFELEN, zw. w. b. *Amasser en lésinant.*
SCHRAGEN, zw. w. b. *Étayer*, *étançonner*, *arc-bouter*, *appuyer*, *soutenir.* ‖ (fig.) *Soutenir*, *appuyer.*
SCHRAGING (zond. mv.), z. v. *Étayement*, m. ‖ (fig.) *Soutien*, *appui*, m.
SCHRAM, z. v. *Égratignure*, *écorchure*, *balafre*, *estafilade*, f.
SCHRAMMEN, zw. w. b. *Égratigner*, *écorcher*, *érafler.*
SCHRANDER, bn. *Pénétrant*, *ingénieux*, *intelligent*, *judicieux*, *industrieux.* ‖ bw. *Ingénieusement*, *judicieusement*, *industrieusement*, *avec esprit.*

SCHRANDERHEID (zond. mv.), z. v. *Sagacité*, *perspicacité*, *pénétration*, *intelligence*, *industrie*, f., *génie*, m.
SCHRANDER[LIJK], bw. *Zie* SCHRANDER, bw.
SCHRANK, z. v. Schraag. *Tréteau*, m. ‖ Omtuining. *Clôture*, f. ‖ Iemand in — houden, *tenir qq. en bride.*
SCHRANKELAAR, z. m. *Celui qui fait de grands pas.*
SCHRANKELBEEN (–BEENEN), z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les jambes longues et maigres.*
SCHRANKELBEENEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Écarter les jambes*, *faire de grands pas.* ‖ De beenen kruiselings over elkander slaan. *Croiser les jambes.*
SCHRANKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Croiser les jambes en marchant.*
SCHRANKEN, zw. w, b. Omtuinen. *Enclore*, *entourer de haies.* ‖ Kruiselings over elkander leggen. *Croiser.* ‖ o. (met *hebben*). Kruisen. *Se croiser.*
SCHRANSEN, zw. w. b. *Goinfrer*, *bâfrer*, *dévorer*.
SCHRANSER, z. m. *Goinfre*, *bâfreur*, *gourmand*, m.
SCHRANSERIJ (zond. mv.), z. v. *Bâfrerie*, *goinfrerie*, f.
SCHRAP, bn. Karig. *Maigre*, *chiche.* ‖ bw. *En posture*, *en défense.* ‖ — zetten *of* stellen, *mettre en posture.* ‖ — staan, *être en posture*, *être préparé.* ‖ Zich — zetten, *se mettre en posture.* ‖ — zitten, *être pauvre.* ‖ — staan, *être affamé.*
SCHRAP, z. v. *Zie* SCHRAB.
SCHRAPEN, zw. w. b. *Racler*, *ratisser*, *gratter.* ‖ Schrafelen. *Amasser en lésinant.*
SCHRAPER, z. m. *Zie* SCHRABBER.
SCHRAPERIG, bn. *Avare*, *chiche*, *mesquin.* ‖ bw. *Chichement*, *mesquinement.*
SCHRAPERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Avarice*, *mesquinerie*, *lésine*, *lésinerie*, f.
SCHRAPPEN, zw. w. b. *Zie* SCHRABBEN.
SCHRAPPER, z. m. *Zie* SCHRABBER.
SCHRAPSEL, z. o. *Zie* SCHRABSEL.
SCHREDE, z. v. *Pas*, m., *enjambée*, f. ‖ M[illegible]et groote —n naderen, *approcher à grands pas.* ‖ (fig.) —n. Gedrag. *Conduite*, *démarche*, f.
SCHREEF (SCHREVEN), z. v. Lijn. *Ligne*, f. ‖ Stre[illegible]p. *Raie*, f. ‖ (fig.) Dat gaat buiten *of* over de —, *cela passe les bornes*, *c'en est trop*, *cela va trop loin.* ‖ Ergens eene — door halen, *effacer qc.*, *ne plus compter sur qc.*
SCHREEUW, z. m. Kreet. *Cri*, m. ‖ Eenen — geven, *jeter un cri.* ‖ Eenen luiden — geven, *pousser un grand cri.*
SCHREEUWACHTIG, bn. *Criard*, *braillard.*
SCHREEUWBEK, z. m. *en* v. *Zie* SCHREEUWER, SCHREEUWSTER.
SCHREEUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Crier*, *jeter des cris*, *s'écrier.* ‖ (fam.) *Brailler*, *criailler.* ‖ Uit al zijne macht —, *crier à tue-tête.* ‖ Moord en brand —, *crier au meurtre ou au feu.* ‖ Roepen. Om wraak —, *crier vengeance.* ‖ Schreeuwende onrechtvaardigheid, *injustice criante*, f. ‖ b. *Crier.*
SCHREEUWER, z. m. *Crieur*, *criard*, *criailleur*, m. ‖ Huilebalk. *Braillard*, m. ‖ Pocher. *Hâbleur*, m.
SCHREEUWERIG, bn. *Criard*, *braillard.*
SCHREEUWERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est criard.*
SCHREEUWLEELIJK, z. m. *en* v. *Zie* SCHREEUWER, SCHREEUWSTER.
SCHREEUWSTER, z. v. *Crieuse*, *criailleuse*, *braillarde*, *brailleuse*, f.
SCHREIEN, zw. w. o. (met *hebben*). Schreeuwen.

Crier. ‖ Om genade —, *crier miséricorde, crier merci.* ‖ Om hulp —, *crier au secours.* ‖ Om wraak —, *crier vengeance.* ‖ Weenen. *Pleurer, verser des larmes.* ‖ b. *Crier.*

Schreier, z. m. *Crieur,* m. ‖ Weener. *Pleureur,* m.

Schreister, z. v. *Crieuse,* f. ‖ Weenster. *Pleureuse,* f.

Schrepel, bn. *Zie* Schraal.

Schrepen, zw. w. b. *Zie* Schrapen.

Schriel, bn. *Zie* Schraal.

Schrielheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Schraalheid.

Schrieligheid (–heden), z. v. *Zie* Schraalheid.

Schrift, z. o. Het geschrevene. *Écrit,* m., *écriture,* f. ‖ v. De bijbelboeken. *L'Écriture, l'Écriture sainte,* f.

Schriftelijk, bn. *Écrit, donné par écrit.* ‖ bw. *Par écrit.*

Schriftgeleerde, z. m. *Scribe,* m.

Schriftmatig, bn. *Conforme à l'Écriture sainte* ou *à la Bible.* ‖ bw. *Conformément à l'Écriture sainte* ou *à la Bible.*

Schriftmatigheid (zond. mv.), z. v. *Conformité* f. *avec l'Écriture sainte* ou *avec la Bible.*

Schriftuur, z. v. *Écriture,* f. ‖ De Heilige Schrift. *L'Écriture sainte, la Bible,* f.

Schriftuurlijk, bn. *Conforme à l'Écriture sainte* ou *à la Bible.* ‖ bw. *Conformément à l'Écriture sainte* ou *à la Bible.*

Schriftuurplaats (–plaatsen), z. v. *Passage* m. *de l'Écriture sainte* ou *de la Bible.*

Schriftuurvast, bn. *Versé dans l'Écriture sainte* ou *dans la Bible.*

Schriftvervalscher, z. m. *Faussaire, interpolateur,* m.

Schrijbeenen, zw. w. o. (met *hebben*). *Écarquiller* ou *écarter les jambes.*

Schrij[de]lings, bw. *À califourchon.*

Schrij[de]lingsch, bn. *Acalifourchonné, à cheval sur.*

Schrijden (*schreed, schreden, geschreden,*) st. w. o. (met *hebben*). *Écarquiller* ou *écarter les jambes.* ‖ Over eene bank —, *enjamber un banc.* ‖ Groote stappen maken. *Marcher à grands pas.*

Schrijfbank, z. v. *Pupitre,* m., *table* f. *à écrire.*

Schrijfbehoeften, z. v. mv. *Fournitures* f. pl. ou *objets* m. pl. *de bureau.*

Schrijfboek, z. o. *Cahier, livre* m. *à écrire.* ‖ Zakboek. *Tablettes,* f. pl., *agenda, calepin,* m.

Schrijfboekje, Schrijfboeksken, z. o. *Tablettes,* f. pl., *agenda, calepin,* m.

Schrijfbord, z. o. *Planche* f. *sur laquelle on écrit, tableau,* m.

Schrijffout, z. v. *Faute* f. *d'écriture.* ‖ Spelfout. *Faute d'orthographe.*

Schrijfgeld (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *de copiste.*

Schrijfgereedschap (zond. mv.), z. o. *Zie* Schrijfbehoeften.

Schrijfgerei (zond. mv.), z. o. *Zie* Schrijfbehoeften.

Schrijfinkt (zond. mv.), z. m. *Encre* f. *à écrire.*

Schrijfjeukte (zond. mv.), z. v. *Manie* ou *rage* f. *d'écrire.*

Schrijfkastje, z. o. *Secrétaire, serre-papiers,* m.

Schrijfkunst (zond. mv.), z. v. *Calligraphie,* f.

Schrijflade, z. v. *Layette à papiers, écritoire,* f.

Schrijflei, z. v. *Ardoise* f. *à écrire.*

Schrijfles, z. v. *Leçon* f. *de calligraphie.*

Schrijflessenaar, z. m. *Pupitre à écrire, secrétaire,* m.

Schrijfletter, z. v. *Caractère* m. *d'écriture.*

Schrijfloon (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *de clerc, de copiste, etc.*

Schrijflust (zond. mv.), z. m. *Envie* f. *d'écrire.*

Schrijfmeester, z. m. *Maître* m. *d'écriture.*

Schrijfpapier (zond. mv.), z. o. *Papier* m. *à écrire.*

Schrijfpen, z. v. *Plume* f. *à ecrire.*

Schrijfschalie, z. v. *Zie* Schrijflei.

Schrijfschool (–scholen), z. v. *École* f. *de calligraphie.*

Schrijfster, z. v. *Femme auteur,* f.

Schrijfstift, z. v. *Crayon* m. *pour écrire.*

Schrijfstijl (zond. mv.), z. m. *Style,* m.

Schrijftaal (zond. mv.), z. v. *Langage littéraire,* m., *langue écrite,* f.

Schrijftafel, z. v. *Table* f. *à écrire, bureau,* m.

Schrijftrant (zond. mv.), z. m. *Manière* f. *d'écrire.* ‖ Stijl. *Style,* m.

Schrijftuig (zond. mv.), z. o. *Écritoire,* f., *tout ce qui est necessaire pour écrire.*

Schrijfuur, z. o. Schrijfles. *Leçon* f. *d'écriture.*

Schrijfwerk (zond. mv), z. o. *Écriture,* f. ‖ Hij leefde van —, *il vécut de sa plume.*

Schrijfwijze (zond. mv.), z. v. *Manière* f. *d'écrire.* ‖ Stijl. *Style,* m.

Schrijfziek, bn. *Zie* Schrijfzuchtig.

Schrijfzucht (zond. mv.), z. v. *Démangeaison* ou *rage d'écrire, scribomanie,* f.

Schrijfzuchtig, bn. *Qui a la démangeaison* ou *la rage d'écrire, scribomane.*

Schrijlings, bw. *Zie* Schrij[de]lings.

*Schrijn, z. o. Kast, kist. *Armoire,* f., *buffet,* m., *cassette, caisse,* f.

Schrijnen, zw. w. b. *Écorcher légèrement.*

Schrijnhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de menuiserie.*

Schrijnwerk (zond. mv.), z. o. *Menuiserie,* f. ‖ Opgelegd *of* ingelegd —, *marqueterie,* f.

Schrijnwerker, z. m. *Menuisier,* m.

Schrijnwerkersbank, z. v. *Établi* m. *de menuisier.*

Schrijven, (*schreef, schreven, geschreven,*) st. w. b. *Écrire.* ‖ Eenen brief —, *écrire une lettre.* ‖ Aan iemand —, *écrire à qq.* ‖ Leeren —, *apprendre à écrire.* ‖ Opstellen. *Écrire, composer, rédiger.*

ScSrijver, z. m. *Écrivain, clerc,* m. ‖ Opsteller, maker. *Auteur,* m. ‖ Secretaris. *Secrétaire,* m.

Schrijverij, z. v. *Métier* m. *d'écrivain.* ‖ Slecht schrijven. *Écrivaillerie,* f.

Schrijverschap (zond. mv.), z. v. *Les écrivains, les auteurs,* m. pl. ‖ o. *Profession* f. *d'écrivain, d'auteur.*

Schrijversgild, z. o. (fam.) *Les écrivains, les auteurs, les gens de plume.*

Schrik, z. m. *Terreur soudaine,* f., *effroi,* m., *frayeur, épouvante, peur, crainte, horreur,* f. ‖ Plotselinge —, *saisissement,* m., *frayeur subite,* f. ‖ Iemand — aanjagen, *épouvanter qq., faire peur à qq., alarmer qq.* ‖ Met — bevangen zijn, *être saisi de crainte, d'effroi* ou *de frayeur.*

Schrikachtig, bn. *Qui s'effraye facilement, peureux, craintif, timide.* ‖ (man.) *Ombrageux, écouteux.*

Schrikachtigheid (zond. mv.), z. v. *Timidité, peur,* f.

Schrikbarend, bn. *Effrayant, effroyable, horrible.*

Schrikbeeld, z. o. *Épouvantail,* m.

Schrikbewind (zond. mv.), z. o. *Terrorisme,* m. ‖ (hist.) *Terreur,* f.

SCHRIKDIER, z. o. *Monstre horrible* ou *affreux, animal monstrueux*, m.

SCHRIKGEDROCHT, z. o. *Spectre hideux, fantôme effrayant, monstre horrible*, m.

SCHRIKKELDAG (–DAGEN), z. m. *Bissexte, jour intercalaire*, m.

SCHRIKKELIJK, bn. *Affreux, effroyable, horrible, terrible, épouvantable, effrayant, redoutable, hideux.* ‖ bw. *Horriblement, terriblemeut, épouvantablement.* ‖ (fig.) Zeer, buitengewoon. *Fort, extrêmement.*

SCHRIKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Horreur, énormité*, f.

SCHRIKKELJAAR, z. o. *Année bissextile*, f.

SCHRIKKELMAAND, z. v. *Mois* m. *de février dans une année bissextile.*

SCHRIKKEN, (*schrok, geschrokken*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'effrayer, s'épouvanter, être saisi de frayeur, être rempli d'horreur.* ‖ zw. b. *Effrayer.* ‖ (mar.) *Choquer, reprendre.* ‖ De boelijn —, *choquer la bouline.*

SCHRIKMIDDEL, z. o. *Remède calmant, calmant, antispasmodique*, m.

SCHRIKPOEIER, z. o. *Poudre* f. *contre les suites de la terreur, antispasmodique*, m.

SCHRIKROL, z. v. (mar.) *Chapelet* m. *de cabestan.*

SCHRIKSCHOEN, z. m. Schaats. *Patin*, m.

SCHRIKWEKKEND, bn. *Effrayant.*

SCHRIL, bn. *Timide, craintif.* ‖ bw. *Timidement.*

SCHRINDE, z. v. *Zie* KLOOF, SPLEET.

SCHROBBEERING, z. v. (pop.) *Forte réprimande*, f.

SCHROBBEN, zw. w. b. *Frotter, nettoyer.* ‖ (mar.) *Fauberter, goreter.* ‖ (fig.) *Réprimander.*

SCHROBBER, z. m. *Frotteur*, m. ‖ Handbezem. *Frotteur, frottoir*, m. ‖ Hog. *Goret*, m. ‖ Zwabber. *Faubert*, m. ‖ Vrek *Avare*, m. ‖ Diefleider. *Archer, recors*, m. ‖ Schavuit. *Vaurien, coquin*, m.

SCHROBBING, z. v. *Action* f. *de frotter, frottement, frottage*, m. ‖ (pop.) *Forte réprimande*, f.

SCHROBDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *où l'on frotte les planchers, etc.*

SCHROBNET, z. o. *Seine, tirasse, drague*, f.

SCHROBSTER, z. v. *Celle qui frotte, frotteuse*, f.

SCHROBTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *où l'on frotte les planchers, etc.*

SCHROBVISSCHERIJ (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *à la drague.*

SCHROBVROUW, z. v. *Zie* SCHROBSTER.

SCHROBZAAG, z. v. *Égohine*, f.

SCHROEF, z. v. *Vis*, f. ‖ Moer eener —, *écrou* m. *d'une vis.* ‖ (monn.) *Moulinet*, m. ‖ — eener stoomboot, *hélice*, f. ‖ (fig.) Op losse —ven staan, *n'être pas ferme* ou *assuré, être incertain, chanceler.*

SCHROEFBANK, z. v. *Banc* m. *à étau.*

SCHROEFBOOR (–BOREN), z. v. *Taraud*, m.

SCHROEFFLESCH, z. v. *Carafe* f. *dont le bouchon est en forme de vis.*

SCHROEFGANG, z. m *Pas de vis, écrou*, m.

SCHROEFHOREN, z m. (h. n.) *Hélice*, f.

SCHROEFPERS (–PERSEN), z. v. *Pressoir* m. *à vis.*

SCHROEFRAD, (–RADEN, –RADEREN), z. o. *Écrou* m *d'une vis sans fin.* ‖ (mécan.) *Turbine, roue* f. *en hélice.*

SCHROEFSLEUTEL, z. m. *Clef* f. *à vis.* ‖ Schroevedraaier. *Tourne-vis*, m.

SCHROEFSLUIS, z. v. *Écluse* f. *à vis.*

SCHROEFSTOOMBOOT (–BOOTEN), z. m. *en* v. *Bateau* m. *à hélice.*

SCHROEFSWIJS, SCHROEFSWIJZE, bw. *En forme de vis, en hélice, spiralement, en spirale.*

SCHROEFVORMIG, bn. *Hélicoïde, héliciforme, spiral.* ‖ bw. *En forme de vis, en hélice, spiralement, en spirale.*

SCHROEIEN, zw. w. b. Snijden, snoeien. *Couper, rogner.* ‖ Zengen. *Brûler, flamber.* ‖ (chir.) *Cautériser.* ‖ Eenen kapoen —, *flamber un chapon.*

SCHROEIER, z. m. (fig.) Snoeier. *Rogneur*, m.

SCHROEIIJZER, z. o. *Fer* m. *à brûler* ou *à cautériser.*

SCHROEIING (zond. mv.), z. v. (chir.) *Cautérisation*, f.

SCHROEIMES, z. o. *Ébarboir*, m.

SCHROEISEL, z. o. (monn.) *Rognure*, f. ‖ (rel.) *Ébarbure*, f.

SCHROEVEBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Hélictère*, f.

SCHROEVEDRAAIER, z. m. *Tourne-vis*, m.

SCHROEVEN, zw. w. b. *Visser.* ‖ Toeschroeven. *Serrer à vis.*

SCHROK, z. m. Gulzigaard. *Gourmand, glouton, goinfre*, m. ‖ Gierigaard. *Avare, ladre, pince-maille, fesse-mathieu*, m.

SCHROKACHTIG, bn. *Zie* SCHROKKIG.

SCHROKDARM, z. m. *Zie* SCHROKKER.

SCHROKEN, zw. w. b. Zengen. *Flamber, brûler légèrement.*

SCHROKKEN, zw. w. b. Gulzig eten. *Manger goulûment, goinfrer.*

SCHROKKER, z. m. *Glouton, gourmand, goulu, goinfre*, m. ‖ Vrek. *Avare, ladre, pince-maille, fesse-mathieu*, m.

SCHROKKIG, bn. *Glouton, gourmand, goulu.* ‖ Gierig. *Ladre, chiche, avare.* ‖ bw. *Goulûment, gloutonnement.* ‖ Gierig. *En avare.*

SCHROKSTER, z. v. *Gloutonne, gourmande*, f. ‖ Gierige vrouw. *Femme avare*, f.

SCHROLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Grogner, être de mauvaise humeur, montrer sa mauvaise humeur.*

SCHROMELIJK, bn. *Effroyable, terrible, effrayant, horrible, affreux, hideux.* ‖ bw. *Terriblement.* ‖ Schroomvallig. *Timidement.*

SCHROMELIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Horreur, terreur, épouvante*, f.

SCHROMELOOS, bn. *Intrépide, courageux, sans crainte, sans peur, sans frayeur.* ‖ bw. *Intrépidement, courageusement, sans crainte, sans peur, sans frayeur.*

SCHROMELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Intrépidité*, f., *grand courage*, m.

SCHROMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Redouter, craindre, appréhender, avoir peur.* ‖ b. *Avoir peur de, redouter, craindre.*

SCHROMIG, bn. *Timide, craintif, peureux.*

SCHROMPEL, z. m. Rimpel. *Ride*, f., *pli*, m.

SCHROMPELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se rider.*

SCHROMPELIG, bn. *Ridé, plein de rides* ou *de plis.*

SCHROOIEN, zw. w. b. (mar.) *Tréviser.*

SCHROOITOUW, z. o. *Trécire*, f.

SCHROOM (zond. mv.), z. m. *Crainte, peur, appréhension*, f. ‖ Angstvalligheid. *Scrupule*, m.

SCHROOMACHTIG, bn. *Timide, craintif, peureux.* ‖ Angstvallig. *Scrupuleux.* ‖ bw. *Timidement.*

SCHROOMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Timidité, crainte, peur*, f. ‖ Angstvalligheid. *Scrupule*, m.

SCHROOMACHTIG[LIJK], bw. *Zie* SCHROOMACHTIG, bw.

SCHROOMHARTIG, bn. *Poltron, pusillanime, timide.* ‖ bw *Pusillanimement, timidement, en poltron.*

SCHROOMHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Poltronnerie, pusillanimité, timidité*, f.

SCHROOMHARTIG[LIJK], bw. *Zie* SCHROOMHARTIG, bw.

SCHROOMVALLIG, bn. *en* bw. *Zie* SCHROOMACHTIG.

VALLIGHEID (zond. mv.), z. v. Zie SCHROOM-
HEID.
(zond. mv.), z. o. Mitraille, f.
LANTAREN, z. v. Boîte f. à mitraille.
ZAK, z. m. Sac m. à mitraille.
. v. (h. n.) Écaille, f.
HTIG, bn. Écailleux.
N, zw. w. b. Écailler. ‖ Van schubben
n. Couvrir d'écailles.
, bn. Écailleux.
ER, z. o. Animal écaillé, pangolin, m.
S, z. o. Couteau m. à écailler le poisson.
IJS, SCHUBSWIJZE, bw. En forme d'écaille.
ICH, z. m. Poisson m. à écailles.
ER, bn. Timide, craintif, ombrageux. ‖
imidement, craintivement.
ERHEID (zond. mv.), z. v. Timidité, f.
, z. m. Fripon, coquin, vaurien, pendard,
, m.
BOL, z. m. Personne f. qui ne fait que
la tête.
BOLLEN, zw. w. o. (met hebben). Branler
ellement la tête.
N, zw. w. b. Secouer, remuer à plusieurs
s, branler, hocher. ‖ Het hoofd —, se-
la tête. ‖ Iemand de hand —, secouer
à qq. ‖ o. (met hebben). Beven. Trembler.
R, z. m. Secoueur, m.
NG, z. v. Secouement, remuement, bran-
, hochement, m. ‖ Beving. Tremblement, m.
l.) Commotion, f. ‖ (fig.) Réprimande, f.
, z. m. Brosse, vergette, f., vergettes, f. pl.
AR, z. m. Celui qui vergette.
EN, zw. w. b. Brosser, vergeter. ‖ o. (met
). Avoir un dévoiement, un cours de ventre.
NG (zond. mv.), z. v. Buikloop. Dévoie-
cours ou flux m. de ventre.
AKER, z. m. Brossier, vergetier, m.
z. v. Action f. de pousser, d'avancer. ‖
een dambord, coup, m. ‖ Grendel. Ver-
m., coulisse, f. ‖ Knip. Targette, f. ‖
. Couvercle, m. ‖ Deurtje. Petite porte,
aldeur. Vanne, porte f. d'écluse. ‖ Laadje.
m., layette, f. ‖ Rol, waar men de
en in te vondeling legt. Tour, m. ‖
.) Registre, m.
ERD, SCHUIFBORD, z. o. (jeu.) Galet, m.
AD (-BLADEN), z. o. Ais m. de table à
e, coulisse, f.
IND, z. o. Volet m. à coulisse, cou-
f.
EUR, z. v. Porte à coulisse, trappe, f. ‖
ner sluis, vanne, porte f. d'écluse. ‖ —
vens, fermoir m. d'un four.
AAR, z. m. Tafelschuimer. Écornifleur,
te, m. ‖ Fluiter. Siffleur, m. ‖ (h. n.)
te, f.
AARSTER, z. v. Écornifleuse, f.
ACHTIG, bn. Glibberig. Glissant.
EN, zw. w. o. (met hebben). Tafelschui-
Écornifler. ‖ Fluiten. Siffler. ‖ Glijden.
.
LING (zond. mv.), z. v. Gefluit. Sifflement, m.
ZER, z. o. Grendel. Verrou, m. ‖ Knip.
te, f.
, z. o. Schuivend deurtje. Fermoir, m.
AR, z. v. Brouette, charrette f. à bras.
EN, z. o. Zie SCHUIFJE.
NOOP (-KNOOPEN), z. m. Nœud coulant, m.
IDE, z. v. Tiroir, m., layette, f.
IIK, z. o. Volet m. à coulisse, coulisse, f.
ANK, z. v. Panneau m. ou planche f. à
e.

SCHUIFRAAM, z. o. Châssis m. ou fenêtre f. à coulisse.
SCHUIFRING, z. m. Coulant, m.
SCHUIFSLOT (-SLOTEN), z. o. Serrure f. à ressort.
SCHUIFTAFEL, z. v. Table f. à tiroirs. ‖ Spel. Galet, m.
SCHUIFTANG, z. v. Ligature f. qui tient les boulets ramés.
SCHUIFTROMPET, z. v. Trombone, m., saquebute, f.
SCHUIFVENSTER, z. o. Fenêtre f. à coulisse.
SCHUIL (zond. mv.), z. o. (méd.) Aphthes, m. pl.
SCHUILEN, (school of schuilde, scholen of schuilden, gescholen of geschuild,) st. of zw. w. o. (met hebben). Se cacher, se tenir caché, se mettre à couvert ou à l'abri. ‖ (prov.) Er schuilt eene adder in het gras, il y a quelque anguille sous roche.
SCHUILEVINKJE (zond. mv.), z. o. Jeu m. de cache-cache.
SCHUILGAAN, (ging schuil, schuilgegaan,) onr. en afsch. w. o. (met zijn). Se cacher.
SCHUILHOEK, z. m. Cache, cachette, f. ‖ (fig.) Retraite, f.
SCHUILHOEKJE, SCHUILHOEKSKEN, z. o. Cachette, f. ‖ Spel. Cache-cache, m., cligne-musette, f. ‖ — spelen, jouer à cache-cache.
SCHUILHOUDEN (ZICH), (hield schuil, schuilgehouden,) st. en afsch. w. wederk. Se tenir caché.
SCHUILPLAATS (-PLAATSEN), z. v. Retraite, f., asile, refuge, abri, réduit, lieu m. de sûreté.
SCHUILTOREN, z. m. Échauguette, f.
SCHUIM (zond. mv.), z. o. Écume, mousse, f. ‖ Op — loopen, écornifler. ‖ (métal.) Chiasse, scorie, crasse, f. ‖ (fig.) — van volk, lie du peuple, canaille, racaille, populace, f.
SCHUIMACHTIG, bn. Écumeux, mousseux, spumeux.
SCHUIMBEKKEN, zw. w. o. (met hebben). Écumer, jeter de la bave. ‖ — van woede, écumer de rage.
SCHUIMBLAD (zond. mv.), z. o. (bot.) Cardamine, f.
SCHUIMEN, zw. w. b. Écumer. ‖ (chim.) Despumer. ‖ (fig.) Zuiveren. Purger, délivrer. ‖ De zee van roovers —, purger la mer de pirates. ‖ o. (met hebben). Écumer, jeter de l'écume, mousser. ‖ Het bier schuimt, la bière mousse.
SCHUIMER, z. m. Écumeur, m. ‖ Schuimlooper. Écornifleur, parasite, m.
SCHUIMING, z. v. Action f. d'écumer ou de mousser. ‖ (chim.) Despumation, f.
SCHUIMKETTING, z. m. (man.) Mastigadour, m.
SCHUIMLEPEL, z. m. Écumoire, f.
SCHUIMLOOPER, z. m. Écornifleur, parasite, m.
SCHUIMLOOPERIJ (zond. mv.), z. v. Écorniflerie, f., parasitisme, m., parasitique, f.
SCHUIMLOOPSTER, z. v. Écornifleuse, f.
SCHUIMPJE, z. o. Op een — loopen, écornifler, faire le parasite.
SCHUIMSPAAN, z. v. Écumoire, f. ‖ m. (fig.) Parasite, m.
SCHUIMSTEEN (-STEENEN), z. m. (minér.) Zéolithe, m.
SCHUIN, bn. Oblique, de biais, incliné. ‖ — zijn, biaiser. ‖ Afhellend. Déclive, qui va en pente.
SCHUINEN, zw. w. b. Mettre ou tailler de biais.
SCHUINHEID, z. v. Zie SCHUINSCHHEID.
SCHUINKANT, z. m. Biseau, m.
SCHUINS, bw. Obliquement, de biais, en pente, de guingois. ‖ — opgaande, qui va en talus. ‖ — over, presque vis-à-vis de.
SCHUINSCH, bn. Zie SCHUIN.
SCHUINSCHHEID (-HEDEN), z. v. Obliquité, f., biais, m. ‖ Afhelling. Pente, déclivité, f., talus, m.
SCHUINTE, z. v. Zie SCHUINSCHHEID.

SCHUIT, z. v. *Bateau*, m., *barque*, f. ‖ (prov.) Zijne — van kant steken, *déguerpir*.

SCHUITEBOEF, z. m. *Porte-faix*, *crocheteur*, m.

SCHUITEBOER, z. m. *Paysan* m. *propriétaire d'une barque* ou *d'un bateau*.

SCHUITEGELD (zond. mv.), z. o. *Passage*, *bachotage*, *batelage*, m.

SCHUITEPRAATJE, z. o. *Propos* m. *tenu dans une barque*.

SCHUITEVOERDER, z. m. *Batelier*, *bachoteur*, m.

SCHUITEVRACHT, z. v. *Batelée*, *charge* f. *d'un bateau*. ‖ Schuitegeld. *Passage*, *bachotage*, *batelage*, m.

SCHUITJAGER, z. m. *Conducteur* m. *d'un cheval de halage*.

SCHUITJE, z. o. *Petit bateau*, m., *barquette*, *nacelle*, f.

SCHUITVOL (zond. mv.), z. v. *Batelée*, f.

SCHUIVEN, (*schoof*, *schoven*, *geschoven*,) st. w. b. *Pousser en faisant glisser*, *avancer*. ‖ (fig.) Iets van zijnen hals —, *se débarrasser de qc.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Glisser*, *se glisser*, *se couler*. ‖ Deinzen, wijken. *Reculer*, *se ranger*, *faire place*. ‖ Gaan —, *s'esquiver*, *s'évader*, *s'éclipser*, *s'échapper*, *se dérober doucement*.

SCHUIVER, z. m. *Glisseur*, *pousseur*, m. ‖ Schurk. *Coquin*, m. ‖ Poetsenmaker. *Bouffon*, m.

SCHUIVUIT, z. m. (h. n.) *Chat-huant*, m.

SCHULD, z. v. *Dette*, f. ‖ In —en steken, *être endetté*. ‖ Onzekere —en, *dettes véreuses*. ‖ Kleine —, *dettes criardes*. ‖ Fout. *Faute*, f. ‖ Het is uwe —, *c'est votre faute*. ‖ Misdrijf. *Crime*, *délit*, m.

SCHULDBEKENTENIS, z. v. *Aveu* m. *de sa faute*. ‖ Obligatie. *Obligation*, f.

SCHULDBOEK, z. o. *Livre* m. *de compte*. ‖ (comm.) *Carnet*, m.

SCHULDBRIEF, z. m. *Billet*, m., *obligation*, *créance*, f.

SCHULDDELGING, z. v. *Amortissement* m. *d'une dette*.

SCHULDEISCHER, z. m. *Créancier*, m.

SCHULDEISCHERES, z. v. *Créancière*, f.

SCHULDELOOS, bn. *Qui n'a point de dettes*. ‖ Onschuldig. *Innocent*. ‖ bw. Onschuldig. *Innocemment*.

SCHULDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Innocence*, f.

SCHULDENAAR, z. m. *Débiteur*, m.

SCHULDENARES, z. v. *Débitrice*, f.

SCHULDHEER (-HEEREN), z. m. *Créancier*, m.

SCHULDIG, bn. *Qui doit*. ‖ — zijn, *devoir*. ‖ — blijven, *ne pas donner*, *ne pas rendre*, *devoir*. ‖ Strafbaar. *Coupable*. ‖ Misdadig. *Criminel*. ‖ Hij is des doods —, *il mérite la mort*. ‖ Verplicht. *Obligé*, *tenu*.

SCHULDOFFER, z o. *Sacrifice expiatoire*, m.

SCHULDVORDERING, z. v. *Créance*, *dette active*, f.

SCHULP, z. v. *Zie* SCHELP.

SCHULPEN, zw. w. b. *Canneler*.

SCHULPER, z. m. Pompboor. *Cuiller* f. *de pompe*.

SCHULPZAAG, z. v. *Scie* f. *à refendre*.

SCHUP, z. v. *Bêche*, f. ‖ m. *Zie* SCHOP.

SCHUREN, zw. w. b. In de schuur brengen. *Engranger*, *mettre en grange*.

SCHUREN, zw. w. b. Sterk wrijven, boenen. *Écurer*, *frotter*, *nettoyer*. ‖ Schrijnen. *Écorcher*.

SCHURFT (zond. mv.), z. v. *en* o. *Gale*, *rogne*, *teigne*, f. ‖ — der schapen, *claveau*, m.

SCHURFT, bn. *Galeux*, *rogneux*. ‖ (prov.) Één — schaap maakt er veel, *il ne faut qu'une brebis galeuse pour gâter tout un troupeau*. ‖ (fig.) Slecht. *Mauvais*, *difficile*, *épineux*.

SCHURFTACHTIG, bn. *Zie* SCHURFT, bn.

SCHURFTHEID (zond. mv.), z. v. Schurft. *Gale*, *rogne*, *teigne*, f.

SCHURFTHOOFD, z. m. *en* v. *Teigneux*, m., *teigneuse*, f.

SCHURFTIG, bn. *Zie* SCHURFT, bn.

SCHURFTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SCHURFT, z. v. *en* o.

SCHURFTKOP, z. m. *en* v. *Zie* SCHURFTHOOFD.

SCHURFTKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Scabieuse*, f.

SCHURFTMIDDEL, z. o. *Remède* m. *contre la gale*. ‖ (méd.) *Remède psorique*.

SCHURFTZALF, z. v. *Pommade antipsorique*, f., *onguent psorique*, m.

SCHURGEN, zw. w. b. *Brouetter*.

SCHURING (zond. mv.), z. v. *Frottement*, m.

SCHURK, z. m. *Coquin*, *fripon*, *vaurien*, *fourbe*, *faquin*, *scélérat*, m.

SCHURKACHTIG, bn. *Fripon*, *fourbe*, *scélérat*.

SCHURKACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Coquinerie*, *fourberie*, f.

SCHURKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se gratter*, *se frotter*.

SCHURKENSTREEK (-STREKEN), z. m. *Coquinerie*, *friponnerie*, *faquinerie*, f, *tour* m. *de coquin*.

SCHURKENSTUK, z. o. *Zie* SCHURKENSTREEK.

SCHURKENVOLK (zond. mv.), z. o. *Belitraille*, f.

SCHURKENWERK (zond. mv.), z. v. *Coquinerie*, f.

SCHURKERIJ, z. v. *Zie* SCHURKENSTREEK.

SCHUT, z. o. Geschut. *Zie* GESCHUT.

SCHUT, z. o. Scherm. *Cloison*, f. ‖ Vuurscherm. *Écran*, m. ‖ Windscherm. *Paravent*, m.

SCHUTBERD, SCHUTBORD, z. o. *Merrain*, m.

SCHUTBLAD (-BLADEN), z. o. (rel.) *Feuille blanche* f. *devant le titre d'un livre*. ‖ (bot.) *Feuille abritante*, f.

SCHUTDAK (-DAKEN), z o. *Auvent*, *appentis*, m.

SCHUTDEUR, z. v. *Porte d'écluse*, *vanne*, *pale*, f.

SCHUTGEVAARTE, z. o. *Artillerie*, f.

SCHUTHOK, z. o. *Enclos*, m.

SCHUTKLAMP, z. m. (mar.) *Cabrion*, m.

SCHUTPLANK, z. v. *Dosse*, f.

SCHUTPOORT, z. v. (mar.) *Sabord*, m., *embrasure*, f.

SCHUTSBRIEF, z. m. *Sauf-conduit*, m., *sauvegarde*, f.

SCHUTSEL, z. o. Scherm. *Cloison*, f., *abri*, *couvert*, m.

SCHUTSENGEL, z. m. *Ange gardien* ou *tutélaire*, m.

SCHUTSGEEST, z. m. *Esprit* ou *génie tutélaire*, m.

SCHUTSHEER (-HEEREN), z. m. *Protecteur*, *patron*, m.

SCHUTSLUIS, z. v. *Écluse* f. *à portes*.

SCHUTSVROUW, z. v. *Protectrice*, *patronne*, f.

SCHUTTEN, zw. w. b. Opsluiten. *Enfermer*, *mettre en fourrière*. ‖ Afweren. *Détourner*, *parer*, *empêcher*, *arrêter*. ‖ Beschermen. *Protéger*, *défendre*. ‖ Door eene sluis laten gaan. *Passer* ou *laisser passer par une écluse*. ‖ o. (met *zijn*). *Passer par une écluse*.

SCHUTTER, z. m. *Tireur*, *arquebusier*, m. ‖ Gewapend burger. *Bourgeois armé*, *garde civique*, m. ‖ Boogschutter. *Arbalétrier*, m. ‖ (astron) *Sagittaire*, m.

SCHUTTERIJ, z. v. *Bourgeoisie armée*, *garde nationale* ou *civique*, f.

SCHUTTERSDIENST (zond. mv.), z. m. *Service* m. *de la garde nationale* ou *civique*.

SCHUTTERSDOELEN, z. m. *Maison* f. *des arbalétriers*.

SCHUTTERSGEWEER (-GEWEREN), z. o. *Fusil* m. *de garde civique* ou *national*.

SCHUTTERSRAAD, z. m. *Conseil* m. *de la garde nationale* ou *civique*.

SCHUTTING, z. v. *Zie* SCHUTSEL.

SCHUTTOUWEN, z. o. mv. (mar.) *Défenses*, f. pl.

ECHT, z. v. (mar.) *Baderne*, f.
LLINGEN, z. v. mv. (mar.) *Entre-sabords*,

, z. v. *Grange*, f. ‖ In de — brengen, *ger, mettre en grange.*
AL, z. m. *Baquet* m. *où l'on met tout ce* *aut pour écurer.*
OBSTEL, z. m. *Brosse* f. *à écurer.* ‖ Kras-l. *Gratte-boësse*, f., *frottoir*, m.
EUR, z. v. *Porte* f. *d'une grange.*
OEK, z m. *Zie* SCHUURLAP.
OED (zond. mv.), z. o. *Tout ce qu'il faut écurer.*
OK, z. o. *Réduit* m. *où l'on écure.*
AP, z. m. *Torchon* m. *à écurer, lavette*, f.
AND, z. v. *Panier* m. *où l'on met ce* *aut pour écurer.*
APIER (zond. mv.), z. o. *Papier* m. *à* *er.*
LANK, z. v. *Planche* f. *sur laquelle on*

EL (zond. mv.), z. o. *Sable* m. *à écurer.*
TEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre ponce*, f.
TER, z. v. *Écureuse*, f.
OD[DE], z. v. *Zie* SCHUURLAP.
AND (zond. mv.), z. o. *Sable à écurer*, , m.
bn. *Peureux*, *craintif*, *timide*, *ombra-* *sauvage.* ‖ bw. *Timidement*, *avec crainte.*
, zw. w. b. *Fuir, éviter.* ‖ (prov.) Den — en in de sloot vallen, *tomber de* *de en Scylla* ou *de fièvre en chaud mal.*
ID (zond. mv.), z. v. *Timidité*, *peur*, , f.
(zond. mv.), z. o. *Zie* SCHEURBUIK.
, z. o. *Scrupule*, m.
EUS, bn. *Scrupuleux.* ‖ bw. *Scrupuleu-*
.
NT, z. m. *Aide*, *assistant*, m.
NTE, z. v. *Aide*, *assistante*, f.
, z. v. *Seconde*, f.
IAAT, z. o. *Secrétariat*, m.
RIE, SECRETARIJ, z. v. *Secrétairerie*, f.
RIS, z. m. *Secrétaire*, m.
RISSCHAP (zond. mv.), z. o. *Secrétariat*, m.
z. m. (géom.) *Secteur*, m.
voorz. *Depuis.* ‖ — dien tijd, *depuis ce* *là.* ‖ — lang *of* langen tijd, *depuis* *eps.* ‖ — kort *of* korten tijd, *depuis peu*, *peu de temps.* ‖ — wanneer? *depuis* *?* ‖ bw. *Depuis ce temps-là.* ‖ voegw. *que.* ‖ — ik hem gezien heb, *depuis* *l'ai vu.*
v. *Sève*, f.
, bw. Tevens. *En même temps*, *à la fois*, *la fois.* ‖ Dadelijk, aanstonds. *Tout de* *aussitôt*, *bientôt.*
, z. o. (géom.) *Segment*, m.
(zond. mv.), z. o. *Chagrin*, m.
N, bn. *De chagrin.*
E[D]ER (zond. mv.), z. o. *Zie* SEGRIJN.
o. *Signal*, m.
zw. w. b. *Avertir par un signal.* ‖ o. *iebben*). *Faire* ou *donner un signal.*
L, z. m. *Poteau* m. *qui sert à donner* *gnaux.*
OT (-SCHOTEN), z. o. *Signal* m. *donné* *coup de canon.*
G, z. v. *Pavillon* m. *de signal.*
R, z. o. *Feu* m. *de signal.*
zw. w. b. *Amarrer.*
(-ZINGS), z. v. (mar.) *Garcette*, f.
, z. o. Jaargetijde. *Saison*, f.

SEK (zond. mv.), z. v. *Vin sec* m. *de Madère* ou *des Canaries.*
SEKREET (-KRETEN), z. o. Heimelijk gemak. *Privé*, m., *latrines*, f. pl., *lieux*, m. pl.
SEKSE, z. v. Kunne. *Sexe*, m. ‖ De schoone —, *le beau sexe.*
SEKTE, z. v. *Secte*, f.
SEKTEGEEST (zond. mv.), z. m *Esprit* m. *de secte.*
SEKTENHAAT (zond. mv.), z. m. *Haine* f *de secte.*
SEKUUR, bn. *Sûr*, *en ordre.* ‖ Volmaakt. *Parfait.* ‖ bw. Volmaaktelijk. *Parfaitement.*
SELDERIJ (zond. mv.), z. v. (bot.) *Céleri*, m.
SELDREMENT, tusschenw. *Morbleu! corbleu!*
SELENIET, z. o. (chim.) *Sélénite*, f.
SEMESTER, z. o. *Semestre*, m.
SEMINARIE, z. o. *Séminaire*, m.
SEMINARIST, z. m. *Séminariste*, m.
SEMINARIUM (-IUMS, -IA), z. o. *Séminaire*, m.
SEMITISCH (zond. mv.), z. o. *Langue sémitique*, f.
SENAAT, z. m. *Sénat*, m.
SENATOR (-TOREN), z. m. *Sénateur*, m.
SENEBLAD (-BLADEN), z. o. *Séné*, m., *feuille* f. *de séné*
SENEGROEN (zond. mv.), z. o. (bot.) *Bugle*, *brunelle*, f.
SENEPLANT, z. v. *Séné*, m.
SENT, z. v. (mar.) *Lisse*, f.
SENTIMENTALITEIT (zond. mv.), z. v. *Sentimentalité*, f.
SENTIMENTEEL, bn. *Sentimental.*
SEPTEMBER (zond. mv.), z. m. *Septembre*, m.
SERAF (-RAFS), z. m. *Séraphin*, m.
SERAFIJN, z. m. *Zie* SERAF.
SERAFSVLEUGEL, z. m. *Aile* f. *de séraphin.*
SERAFSVLUCHT (zond. mv.), z. v. *Vol* ou *essor* m. *d'un séraphin.*
SERAIL (-RAILS), z. o. *Sérail*, m.
SERENADE (-NADES), z. v. *Sérénade*, f.
SERGE (SERGES), z. v. *Serge*, f.
SERGEANT, z. m. *Sergent*, m.
SERGEANT-MAJOOR (SERGEANT-MAJOORS), z. m. *Sergent-major*, m.
SERGEANTS-STREPEN, z. v. mv. *Chevrons* m. pl. *de sergent.*
SERING, z. v. Syring. *Lilas*, m.
SERINGEBLOESEM (zond. mv.), z. m. *Fleur* f. *de lilas.*
SERINGEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Lilas* m. *en arbre.*
SERINGESTRUIK, z. m. *Lilas* m. *en arbrisseau.*
SERMOEN, SERMOON (-MOONEN), z. o. *Sermon*, m.
SERPENT, z. o. *Serpent*, m.
SERPENTBLAZER, z. m. (mus.) *Serpent*, m.
SERPENTIG, bn. *Comme un serpent.* ‖ (fig.) *Très-méchant.* ‖ bw. *En serpent.*
SERPENTIJN, z. v. *Serpentine*, *couleuvrine*, f.
SERPENTIJNSTEEN (-STEENEN), z. m. *Serpentine*, f.
SERPENTIJNSTEENEN, bn. *De serpentine.*
SERPENTIST, z. m. (mus.) *Serpent*, m.
SERPENTSLOOK (zond. mv.), z. o. (bot) *Serpentaire*, f.
SERPENTSTONG, z. v. (bot.) *Ophioglosse*, m.
SERVET, z. o. *Serviette*, f.
SERVIES, z. o. *Service* m. *de table.*
SERVING (-VINGS), z. v. (mar.) *Baderne*, f.
SESTER, z. m. Maat. *Setier*, m.
SEXTANT, z. v. (mar., astr.) *Sextant*, m.
SFEER (SFEREN), z. v. *Sphère*, f.
SIAMOIS (zond. mv.), z. v. *Siamoise*, f.
*SICHTENT, voegw. *Zie* SINDS.
SIDDERAAL, z. m. Beefaal. *Torpille*, f., *gymnote électrique*, m.

SIDDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Trembler, trembloter, frémir.* ‖ Van koude —, *trembler de froid.* ‖ Van vrees —, *trembler de peur.*
SIDDERING, z. v. *Tremblement, frémissement*, m.
SIER (zond. mv.), z. v. *Chère*, f. ‖ Goede — maken, *faire bonne chère.*
SIERAAD (-ADEN, -ADIËN), z. o. *Ornement, embellissement*, m., *parure*, f.
SIEREN, zw. w. b. Tooien. *Orner, parer, embellir.* ‖ Naar gissing berekenen. *Estimer approximativement.* ‖ Zich —. *S'orner, se parer.*
SIERING, z. v. *Ornement, embellissement*, m., *parure*, f. ‖ Berekening naar gissing. *Estimation, approximation*, f., *calcul* m. *par approximation.*
SIERLIJK, bn. *Élégant, joli, gentil, beau.* ‖ bw. *Élégamment.*
SIERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Élégance, beauté, netteté, propreté*, f.
SIERPLANT, z. v. *Plante* f. *d'ornement.*
SIERSEL, z. o. *Zie* SIERAAD.
SIGAAR, z. v. *Cigare*, m.
SIGARENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de cigares.*
SIGARENKOKER, z. m. *Porte-cigares*, m.
SIGARENMAKER, z. m. *Cigarier, fabricant* m. *de cigares.*
SIGARENPIJPJE, z. o. *Porte-cigare*, m.
SIGNAAL, z. o. *Signal*, m.
SIGNALEMENT, z. o. *Signalement*, m.
SIGNATUUR, z. v. *Signature*, f.
SIGNET, z. o. *Cachet, signet*, m.
SIJPELEN, SIJPEN, SIJPEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Suinter, dégoutter.*
SIJS, z. m. Snaak, kwant. *Espiègle*, m.
SIJSJE, z. o. Vogel. *Serin*, m.
SIK, z. v. Geit. *Chèvre*, f. ‖ Kinbaard. *Barbe* f. *de chèvre.*
SIKKEL, z. v. Maaituig. *Faucille*, f. ‖ m. Munt. *Sicle*, m.
SIKKELKRUID (zond. mv.), z. v. *Sarriette*, f.
SILHOUET, z. v. *Silhouette*, f.
SIM, z. v. Aap. *Singe*, m.
SIM, z. v. Snoer, touw. *Ligne* f. *à pêcher.* ‖ Met de — visschen, *pêcher à la ligne.*
SIMONIE (zond. mv.), z. v. *Simonie*, f.
SIMPEL, bn. *Simple.* ‖ — soldaat, *simple soldat.* ‖ Onnoozel. *Simple, niais, imbécile, facile à tromper.* ‖ bw. Slechts. *Simplement, uniquement, seulement.* ‖ Onnoozel. *En niais, en benêt.*
SIMPELACHTIG, bn. *Simple, niais, imbécile.*
SIMPELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Simplicité, niaiserie, imbécilité, bêtise*, f.
SIMPELHEID (zond. mv.), z. v. *Simplicité*, f.
SIMPEL[LIJK], bw. *Zie* SIMPEL, bw.
SIMPELTJES, bw. *Zie* SIMPEL, bw.
SINAASAPPEL, z. m. *Orange douce*, f.
SINDEL, z. m. *Zie* SINTEL.
SINDS, voorz., bw. *en* voegw. *Zie* SEDERT.
SINEESCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *Le chinois*, m., *la langue chinoise*, f.
SINGEL, z. m. Gordel. *Ceinture*, f. ‖ (man.) Buikriem. *Sangle*, f. ‖ Buitenwal. *Glacis*, m., *contrescarpe*, f. ‖ Wandelplaats. *Boulevard*, m.
SINGELEN, zw. w. b. Omgeven. *Enceindre, environner* ou *entourer de tous côtés.* ‖ Een paard —, *sangler un cheval.*
SINKSEN, z. m. Pinksteren. *Pentecôte*, f.
SINKSENDAG (-DAGEN), z. m. Pinksterdag. *Jour* m. *de la Pentecôte.*
SINT, bn. Heilig. *Saint.*
SINT-ANDRIESKRUIS, z. o. *Croix* f. *de Bourgogne.*
SINT-ANTONIESKRUID (zond. mv.), z. o. *Euphorbe fétide*, m., *herbe* f. *de Saint Antoine.*
SINTEL, z. m. Metaalschuim. *Chiasse, scorie*, f. ‖ Overschot van uitgebrande kolen. *Fraisil*, m.
SINTERKLAAS (zond. mv.), z. m. *La Saint Nicolas*, f.
SINTERKLAASAVOND (zond. mv.), z. m. *Veille* f. *de la Saint Nicolas.*
SINTERKLAASFEEST (zond. mv.), z. o. *Fête* f. *de Saint Nicolas.*
SINTERKLAASGESCHENK, z. o. *Cadeau* m. *fait à l'occasion de la Saint Nicolas.*
SINTERKLAASGOED (zond. mv.), z. o. *Sucreries*, f. pl., *bonbons* m. pl. *pour la Saint Nicolas.*
SINT-JACOBSKRUID (zond. mv.), z. o. *Jacobée*, f.
SINT-JAN (zond. mv.), z. m. *La Saint Jean*, f.
SINT-JANSKRUID (zond. mv.), z. o *Mille-pertuis*, m., *armoise*, f.
SINT-LAMBERTSNOOT (-NOTEN), z. v. *Aveline*, f.
SINT-NIKLAAS, -NICOLAAS, z. m. *Zie* SINTERKLAAS.
SINT-PIETERSPENNING, z. m. *Denier* m. *de Saint Pierre.*
SINUS, z. m. (math.) *Sinus*, m.
SIPPERLIPPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Goûter du bout des lèvres.*
SIRE (zond. mv.), z. m. *Sire*, m.
SIREEN (-RENEN), z. v. *Sirène*, f.
SIRENENZANG, z. o. *Chant* m. *de sirène.*
SIROOP (-ROPEN), z. v. *Sirop*, m.
SIROOPPOT, z. m *Chevrette*, f., *pot* m. *au sirop.*
SISKLANK, z. m. *Son sifflant*, m.
SISSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Siffler.*
SISSER, z. m. (artif.) *Serpenteau*, m. ‖ (fig.) Het liep met eenen — af, *on n'en vint pas aux prises.* ‖ (bot.) *Pois chiche*, m.
SITS (SITSEN), z. o. *Indienne*, f., *chites*, f. pl. *calencar*, m.
SITSENWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend des indiennes.*
SJAPPEN, zw. w. b. *Marquer.*
SJERP, z. v. *Écharpe*, f.
SJOKKEN, zw w. o. (met *zijn*). *Aller ça et là.*
SJORKLAMP, z. m. (mar.) *Taquet* m. *à dents.*
SJORREN, zw. w. b. (mar.) *Amarrer, joindre, ceintrer, aiguilleter, lier ensemble.*
SJORRING, z. v. (mar.) *Amarrage*, m.
SJORTOUW, z. o. *Amarre*, f. ‖ Bindsellijn. *Cintrage*, m.
SJOUW, z. v. Pak. *Paquet*, m. ‖ Zware last. *Pesant fardeau* m. ‖ (fig.) *Travail pénible*, m. ‖ (mar.) Opgerolde vlag. *Pavillon* m. *en berne.*
SJOUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire un travail pénible.* ‖ b. (mar.) *Mettre le pavillon en berne.*
SJOUWER, z. m *Débardeur, portefaix, crocheteur*, m.
SJOUWERIJ, z. v. *Travail pénible*, m.
SLA, z. v. *Zie* SALAAD, SALADE.
SLAAF, z. m. *Esclave*, m. ‖ Lijfeigene. *Serf*, m.
SLAAFACHTIG, bn. *en* bw. *Zie* SLAAFSCH.
SLAAFACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SLAAFSCHHEID.
SLAAFS, bw. *Servilement.*
SLAAFSCH, bn. *Servile.* ‖ bw. *Servilement.*
SLAAFSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Servilité*, f.
SLAAG, z. m. mv. *Coups*, m. pl. ‖ — krijgen, *recevoir des coups.*
SLAAGS, bw. *Aux prises, aux mains.* ‖ — raken, *en venir aux mains.*
SLAAK, z. o. *Chenal*, m.
SLAAN, (*sloeg, geslagen*,) st. w. b. *Battre, frapper.* ‖ (fig.) Blond en blauw —, *battre comme plâtre.* ‖ (fig.) De lucht —, *faire un ouvrage inutile.* ‖ Vuur —, *battre le briquet.* ‖ Eene brug over eene rivier —, *jeter un pont sur une rivière.* ‖ Dood —, *tuer, assommer.* ‖ Overwinnen. *Battre, vaincre, défaire.* ‖ Den vijand —, *battre l'ennemi.* ‖ (fig.) Iemand uit het veld —, *fermer la bouche à qq.* ‖ Geloof aan iets

—, *ajouter foi à qc.* ‖ (fig.) In den wind —, *rejeter, négliger.* ‖ Eenen paal in den grond —, *ficher un pieu en terre.* ‖ Hand aan 't werk —, *mettre la main à l'œuvre.* ‖ De hand aan den degen —, *porter la main à l'épée.* ‖ Geld —, *battre monnaie.* ‖ Aan *of* in stukken —, *briser, mettre en pièces.* ‖ Ridder —, *faire* ou *créer chevalier.* ‖ (mar.) De riemen op den grond —, *nager à sec.* ‖ Iemand met blindheid —, *frapper qq. d'aveuglement.* ‖ Eieren in de pan —, *battre des œufs.* ‖ Zijne oogen naar den hemel —, *lever les yeux au ciel.* ‖ Iemand in boeien —, *mettre qq. aux fers.* ‖ Olie —, *faire de l'huile.* ‖ Touw —, *corder.* ‖ Wijn in vaten —, *entonner du vin.* ‖ Door de keel *of* de billen —, *dépenser, dissiper.* ‖ Zijn water —, *uriner.* ‖ Eenen mantel om het lijf —, *s'envelopper dans un manteau.* ‖ Ter hand —, *accepter.* ‖ Van de hand —, *refuser.* ‖ o. (met *hebben*). *Battre, frapper.* ‖ Een geluid maken. *Battre sonner.* ‖ Het uur slaat, *l'heure sonne.* ‖ De kwakkels —, *les cailles courcaillent.* ‖ Op iets —. Betrekking met iets hebben. *Avoir du rapport avec qc.* ‖ Naar iets —. Gissen. *Deviner, conjecturer.* ‖ Achteruit —, *ruer.* ‖ Van den weg —, *quitter le chemin.* ‖ Met slaande trom, *tambour battant*, m. ‖ Slaand uurwerk, *horloge sonnante*, f.

Slaap (zond. mv), z. m. Rust. *Sommeil* m. ‖ In — vallen, den — vatten *s'endormir* ‖ In — helpen, *endormir.* ‖ (fig. *Sommeil.* ‖ De eeuwige —, *le sommeil éternel.* ‖ Verdooving. *Engourdissement*, m.

Slaap (anat. z. m. — des hoofds, *tempe*, f.

Slaapachtig, bn. *Assoupi, prêt à s'endormir, qui a sommeil.*

Slaapachtigheid (zond. mv.), z. v. *Somnolence, envie* f. *de dormir, assoupissement*, m.

Slaapbaas, z. m. *Logeur*, m.

Slaapbeen (–beenen), z. o. *Os* m. *de la tempe.*

Slaapbol, z. m. *Pavot*, m., *tête* f. *de pavot.*

Slaapdeuntje z. o. *Chansonnette pour endormir les enfants berceuse*, f.

Slaapdrank z. m. *Dormitif, soporatif*, m.

Slaapdronken bn. *Accablé de sommeil, assoupi, à demi endormi.*

Slaapdronkenheid (zond. mv.), z. v. *Somnolence, envie* f. *de dormir, assoupissement*, m.

Slaapgoed (zond. mv.), z. o. *Habillements* m. pl. *de nuit.*

Slaapjak, z. v. *Jaquette* f. *de nuit.*

Slaapkamer, z. v. *Chambre* f. *à coucher.*

Slaapkoets (–koetsen), z. v. *Dormeuse*, f.

Slaapkop, z. m. *en* v. (pop.) *Dormeur*, m. *dormeuse*, f.

Slaapkruid, z. o. (bot.) *Morelle somnifère*, f.

Slaaplaken, z. o. *Drap* m. *de lit.*

Slaapliedje, z. o. *Zie* Slaapdeuntje.

Slaaplijf, z. o. *Camisole*, f.

Slaapmiddel, z. o. *Dormitif, soporatif*, m.

Slaapmuts (–mutsen), z. v. *Bonnet* m. *de nuit.* ‖ m. *en* v. Persoon. *Dormeur*, m., *dormeuse* f.

Slaapplaats (–plaatsen), z. v. *Lieu où l'on couche, logement, gîte*, m., *couchée*, f.

Slaaprok, z. m. *Robe* f. *de chambre.*

Slaaproos (–rozen), z. v *Pavot* m.

Slaapslagader, z. v. *Artère temporale*, f.

Slaapspier, z. v *Muscle temporal* m.

Slaapstede, z. v. *Zie* Slaapplaats.

Slaapster, z. v *Dormeuse* f.

Slaapstoel, z. m. *Dormeuse*, f.

Slaapwandelaar, z. m. *Somnambule*, m.

Slaapwandelaarster, z. v. *Somnambule*, f.

Slaapzaal, z. v. *Dortoir*, m.

Slaapziek, bn. *Carotique.*

Slaapziekte (zond. mv.), z. v. *Coma, carus*, m.

Slaapzucht (zond. mv.), z. v. *Zie* Slaapziekte.

Slaapzuchtig, bn. *Zie* Slaapziek.

Slab, z. v. *Bavette*, f. ‖ Visch. *Hareng frais*, m.

Slabbakken, zw. w. o. (met *hebben*). *Marcher d'un pas mal assuré.* ‖ Talmen. *Lambiner.* ‖ (fig.) Verflauwen. *Diminuer, tomber.*

Slabbakker, z. m. *Lambin*, m.

Slab[be], z. v. Visch. *Hareng frais*, m. ‖ *Zie* Slab.

Slabbedoek, z. o. *Zie* Slabdoek.

Slabben, zw. w. b. *Laper.* ‖ o. (met *hebben*). Zich bemorsen. *Se salir en mangeant.*

Slabber, z. m. (mar.) *Slabre*, m.

Slabberen, zw. w. b. *Zie* Slobberen.

Slabbetje, z. o. *Petite bavette*, f.

Slabdoek, z. m. *Bavette*, f.

Slabed z. o. *Carreau* m. *de salade.*

Slablad (–bladeren, –bladen), z. o. *Feuille* f. *de salade.*

Slacht (zond. mv.), z. v. *Viande*, f.

Slachtbaar, bn. *Propre à être abattu.*

Slachtbank, z. v. *Étal*, m., *table* f. *de boucher.* ‖ (fig.) *Boucherie*, f.

Slachtbeest, z. o. *Bête* f. *de boucherie.*

Slachtbijl, z v. *Hache* f. *de boucher.*

Slachtbriefje, z. o. *Permis* m. *d'abatage.*

Slachten, zw. w b. Dooden. *Tuer, égorger, abattre, assommer.* Eenen os —, *égorger* ou *tuer un bœuf.* ‖ Slachtofferen. *Immoler, sacrifier.* ‖ o. (met *hebben*). *Tuer une bête pour faire provision de viande.*

Slachten, zw. w. o. (met *hebben*). Gelijken. *Ressembler.* ‖ Zij slacht hare zuster, *elle ressemble à sa sœur.*

Slachter, z. m. *Boucher*, m.

Slachterij, z. v. *Boucherie*, f. ‖ Slachthuis. *Abattoir*, m. ‖ (fig) *Tuerie, boucherie*, f., *carnage, massacre*, m.

Slachtershamer, z. m. *Merlin*, m.

Slachthuis, z. o. *Abattoir*, m.

Slachting, z. v. *Tuage, abatage*, m. ‖ (fig.) *Tuerie boucherie*, f., *carnage, massacre*, m.

Slachtmaand z. v. *Novembre*, m.

Slachtmes z. o. *Couteau* m. *de boucher.*

Slachtoffer z. o. *Victime*, f. ‖ (fig.) *Victime.*

Slachtofferande, z. v. *Sacrifice sanglant*, m.

Slachtofferen zw. w. b. *Immoler, sacrifier.*

Slachtoffering, z. v. *Immolation*, f.

Slachtos z. m. *Bœuf gras, bœuf* m. *de boucherie.*

Slachttijd (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *où l'on tue des bestiaux.*

Slachtvee (zond. mv.), z. o. *Bêtes* f. pl. *de boucherie.*

Slafelijk, bn. Slaafsch. *Servile.* ‖ —e arbeid *travail* m. *d'esclave.* ‖ bw. *Servilement.*

Slag (slagen), z. m. Klap. *Coup*, m. ‖ Vrijwillige —, *coup volontaire.* ‖ Eenen — toebrengen, *donner* ou *porter un coup.* ‖ Zonder — of stoot, *sans coup férir, sans difficulté.* ‖ Klank, door den — voortgebracht. *Son, bruit*, m. ‖ — der trom, *son de tambour.* ‖ — eener wartel, *courcaillet cri* m. *d'une caille.* ‖ Op — van tienen, *au coup de dix heures.* Met den — waarschuwen, *surprendre.* ‖ Op den — komen, *venir à propos.* ‖ De — der baren, *le choc des vagues.* ‖ (prov.) Eenen — van den molen hebben, *avoir un coup de hache.* (jeu de cart.) *Levée* f. Zijnen waarnemen *saisir l'occasion.* ‖ Wagenspoor. *Ornière*, f. ‖ Gevecht. *Bataille*, f., *combat*, m., *action*, f. ‖ — leveren, *livrer bataille.* ‖ In den — blijven,

rester sur la place, périr. ‖ Nederlaag. *Défaite, déroute,* f., *échec,* m. ‖ Nadeel. *Coup, échec, dommage,* m. ‖ Verlies. *Perte,* f., *dommage,* m. ‖ Beroerte. *Apoplexie,* f. ‖ Maat. *Mesure,* f. ‖ — houden in het dansen, *danser en mesure.* ‖ Kwinkslag. *Saillie,* f., *trait* m. *d'esprit.* ‖ Slaap van het hoofd. *Tempe,* f. ‖ (mar.) *Bordée,* f. ‖ Manier. *Manière,* f. ‖ De rechte —, *la vraie manière* ou *méthode,* f. ‖ Ergens den — van hebben, *se connaître à qc.* ou *en qc.* ‖ o. Soort. *Sorte* f. *espèce,* ‖ Vogelknip. *Trébuchet,* m.

SLAGADER, z. v. (anat.) *Artère,* f.

SLAGADERBREUK, z. v. *Anévrisme,* m.

SLAGADERGEZWEL, z. o. *Anévrisme,* m.

SLAGBOEG, z. m. (mar.) *Virement* m. *de bord.* ‖ (mar.) Gang. *Bordée,* f. ‖ (fig.) Dat was een — voor mij, *c'était une bonne chance pour moi.*

SLAGBOOM (-BOOMEN), z. m. *Barrière,* f.

SLAGDEUR, z. v. *Guichet,* m. ‖ Valdeur. *Trappe,* f.

SLAGEL, z. m. Slegge. *Maillet,* m.

SLAGEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Réussir, avoir du succès.*

SLAGER, z. m. *Batteur, frappeur,* m. ‖ Slachter. *Boucher,* m. ‖ Spekslager. *Charcutier,* m.

SLAGERIJ, z. v. *Boucherie,* f.

SLAGERSBANK, z. v. *Étal* m. *de boucher.*

SLAGERSBIJL, z. v. *Hache* f. *de boucher.*

SLAGERSBLOK, z. m. *en* o. *Billot* m. *de boucher.*

SLAGERSGILD, z. o. *Corporation* f. *des bouchers.*

SLAGERSHOND, z. m. *Mâtin,* m.

SLAGERSKNECHT (-KNECHTS), z. m. *Garçon boucher,* m.

SLAGERSMES, z. o. *Couteau* m. *de boucher.*

SLAGHORLOGE, z. o. *Horloge sonnante, pendule* f. *à sonnerie.* ‖ Zakuurwerk. *Montre* f. *à répétition.*

SLAGHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois taillis,* m. ‖ (mar.) *Rondin,* m.

SLAGLIJN, z. v. *Cordeau,* m. ‖ (mar.) —en. Seizings. *Garcettes,* f. pl.

SLAGORDE (zond. mv.), z. v. (mil.) *Ordre* m. *de bataille, bataille rangée,* f. ‖ In — stellen *of* scharen, *ranger en bataille.*

SLAGPAARD, z. o. *Cheval* m. *de bataille.*

SLAGPEN, z. v. *Grosse plume de l'aile, penne,* f.

SLAGREGEN, z. m. *Pluie battante, grosse pluie, averse, ondée, lavasse,* f.

SLAGTAND, z. m. *Défense,* f. ‖ —en eens wilden zwijns, *défenses d'un sanglier.*

SLAGUURWERK, z. o. *Horloge sonnante, pendule* f. *à sonnerie.*

SLAGVAARDIG, bn. *Prêt à combattre* ou *à livrer bataille.*

SLAGVE[D]ER, z. v. *Zie* SLAGPEN.

SLAGVELD, z. o. *Champ* m. *de bataille.*

SLAGVENSTER, z. o. *Contrevent, vantail,* m.

SLAGWIEK, z. v. *Aile* f. *qui sert à frapper.* ‖ Vin. *Nageoire,* f.

SLAGWIND, z. m. *Coup* m. *de vent, rafale,* f.

SLAGZWAARD, SLAGZWEERD, z. o. *Espadon, cimeterre,* m.

SLAK, bn. Slap. *Mou, lâche.*

SLAK, z. v. Slek. *Limas,* m., *limace,* f., *limaçon, escargot,* m. ‖ (horl.) *Fusée,* f. ‖ (fond.) *Chiasse,* f.

SLAKEN, zw. w. b. Ontbinden. *Délier.* ‖ In vrijheid stellen. *Relâcher, élargir, délivrer, mettre en liberté.* ‖ De zeilen —, *déferler les voiles.* ‖ Zuchten —, *pousser des soupirs.*

SLAKING (zond. mv.), z. v. *Élargissement,* m., *délivrance,* f.

SLAKKENGANG (zond. mv.), z. m. (fig.) *Pas* m. *de tortue.*

SLAKKENHUISJE, z. o. *Coquille* f. *de limaçon.*

SLALEPEL, z. m. *Cuiller* f. *à salade.*

SLALOOS, bn. *Zie* ACHTELOOS.

SLAMAND, z. v. *Panier* m. *à salade.*

SLAMEUR, z. v. *Zie* SLOMMER.

SLAMPAMPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Brassen. *Faire bonne chère, gogaille, bombance* ou *ripaille.*

SLAMPAMPER, z. m. *Goinfre, goulu, dissipateur,* m.

SLAMPAMPERIJ, z. v. *Bonne chère, ripaille, bombance, goinfrerie,* f.

SLAMPAMPSTER, z. v. *Amie de la bonne chère, dissipatrice,* f.

SLANG, z. v. *Serpent,* m., *couleuvre, vipère,* f. ‖ Eene — in den boezem koesteren, *réchauffer un serpent dans son sein.* ‖ Kanon. *Couleuvrine,* f. ‖ (chim.) *Serpentin* m. *d'alambic.* ‖ — eener brandspuit, *boyau,* m. ‖ Zwermer. *Serpenteau,* m.

SLANGACHTIG, bn. *Qui tient du serpent.*

SLANGEBEET (-BETEN), z. m. *Morsure* f. *de serpent.*

SLANGEKOP, z. m. *Tête* f. *de serpent.*

SLANGENBLOEM (zond. mv.), z. v. *Vipérine,* f.

SLANGENEI (-EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de serpent.*

SLANGENGEBLAAS, SLANGENGESIJFEL (zond. mv.), z. o. *Sifflement* m. *de serpents.*

SLANGENGIF[T] (zond. mv.), z. o. *Venin* m. *de serpent.*

SLANGENHOL (-HOLEN), z. o. *Repaire* m. *de serpents.*

SLANGENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Serpentaire, vipérine commune,* f.

SLANGENWORTEL (zond. mv.), z. m. *Zie* SLANGENKRUID.

SLANGETJE, z. o. *Serpenteau, couleuvreau,* m.

SLANGETONG (zond. mv.), z. v. *Langue* f. *de serpent.* ‖ (bot.) *Ophioglosse,* m. ‖ (archit.) *Dard,* m.

SLANGEVEL, z. o. *Peau* ou *dépouille* f. *de serpent.* ‖ (fig.) *Vipère,* f., *serpent,* m., *harpie,* f.

SLANGHAAGDIS, z. v. *Seps,* m.

SLANGSWIJS, SLANGSWIJZE, bw. *En serpentant, comme un serpent.*

SLANGVORMIG, bn. *Serpentin.* ‖ bw. *En serpent, comme un serpent.*

SLANK, bn. *Délié, dégagé, flexible, svelte, grêle.* ‖ bw. *D'une manière déliée, dégagée* ou *svelte.*

*SLANKEN, zw. w. b. *Diminuer.*

SLANKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est svelte, mince, délié* ou *dégagé, flexibilité, gracilité,* f.

SLAOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile pour la salade, huile* f. *d'olive.*

SLAP, bn. *Lâche, relâché, détendu, débandé.* ‖ —pe koord, *corde lâche,* f. ‖ — maken, *relâcher, détendre.* ‖ Buigzaam. *Flexible, pliant.* ‖ Week. *Mou, mollasse, flasque.* ‖ Zwak. *Faible.* ‖ —pe koffie, *café faible,* m. ‖ Traag. *Lent.* ‖ bw. *Mollement.* ‖ Zwak. *Faiblement.* ‖ Traag. *Lentement.*

SLAPACHTIG, bn. *Un peu lâche.*

SLAPELOOS, bn. *Privé de sommeil.* ‖ bw. *Sans dormir, sans sommeil.*

SLAPELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Insomnie,* f. ‖ (méd.) *Agrypnie,* f.

SLAPEN, (*sliep, geslapen,*) st. w. o. (met *hebben*). *Dormir, être endormi.* ‖ (fam.) Een gat in den dag —, *dormir la grasse matinée.* ‖ Gaan —, *se coucher.* ‖ Te bed liggen. *Coucher, reposer dans un lit, se reposer.* ‖ Onder den blauwen hemel —, *coucher à la belle étoile.* ‖ Verdoofd zijn. *S'engourdir.* ‖ Mijn arm slaapt, *j'ai le bras engourdi.*

SLAPENSTIJD (zond. mv.), z. m. *Moment* m. *de se coucher.*

SLAPER, z. m. *Dormeur,* m.

Slaperig, bn. *Qui a envie de dormir, qui a sommeil, assoupi.* ‖ — zijn, *avoir sommeil.* ‖ — maken, *assoupir.* ‖ — worden, *être pris de sommeil, s'assoupir.* ‖ Traag. *Lent, pesant, indolent.*
Slaperigheid (zond. mv.), z. v. *Assoupissement*, m., *somnolence, envie* f. *de dormir.*
Slaphakken, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Slabbakken.
Slaphartig, bn. *Pusillanime, lâche, timide, poltron, mou.* ‖ bw. *Lâchement, timidement.*
Slaphartigheid (zond. mv.), z. v. *Pusillanimité, lâcheté, timidité*, f.
Slaphartig[lijk], bw. *Zie* Slaphartig, bw.
Slapheid (zond. mv.), z. v. *Relâchement*, m., *mollesse, faiblesse, débilité*, f., *affaiblissement*, m.
Slapjes, bw. *Mollement, faiblement.* ‖ Traag. *Lentement.*
Slaplenden (–lendens), z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les reins faibles.*
Slaplendig, bn. *Qui a les reins faibles.*
Slapmoedig, bn. *en* bw. *Zie* Slaphartig.
Slapmoedigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Slaphartigheid.
Slappelijk, bw. *Zie* Slapjes, bw.
Slappen, zw. w. o. (met *zijn*). Slap worden. *Se relâcher, se détendre, se débander, s'affaiblir.* ‖ Verminderen. *Diminuer.* ‖ (mar.) De wind begint te —, *le vent commence à mollir.*
Slappigheid, Slapte (zond. mv.), z. v. *Zie* Slapheid.
Slaschotel, z. m. *Saladier*, m.
Slaven, zw. w. o. (met *hebben*). *Travailler comme un esclave* ou *un nègre, faire un ouvrage pénible.*
Slavenaard (zond. mv.), z. m. *Nature* f. ou *caractère* m. *d'esclave.*
Slavenarbeid (zond. mv.), z. m. *Travail* m. *d'esclave.* ‖ (fig.) *Travail pénible.*
Slavendienst, z. m. *Service d'esclave, esclavage*, m., *servitude*, f.
Slavenhaler, z. m. *Négrier*, m.
Slavenhandel (zond. mv.), z. m. *Traite* f. *des nègres*
Slavenhandelaar, z. m. *Traiteur*, m. ‖ Slavenhaler. *Négrier*, m. ‖ Schip. *Vaisseau négrier*, m.
Slavenketen, z. v. *Cadène*, f.
Slavenmarkt, z. v. *Marché* m. *où l'on vend des esclaves.*
Slavenwerk (zond. mv.), z o. *Travail* m. *d'esclave.* ‖ (fig.) *Travail pénible.*
Slavenziel, z. v. (fig.) *Âme basse*, f.
Slavernij (zond. mv.), z. v. *Esclavage*, m., *servitude*, f., *servage*, m. ‖ Uit de — verlossen, *délivrer de servitude.*
Slavets (–vetsen), z. v. *Salope*, f.
Slavin, z. v. *Esclave*, f.
Slavork, z. v. *Fourchette* f. *à salade.*
Slecht, bn. Effen. *Uni, ras.* ‖ Eenvoudig. *Simple, sans ornement.* ‖ Gemeen. *Commun, vil.* ‖ Kwaad. *Mauvais, méchant.* ‖ Gebrekkig. *Défectueux.* ‖ Onnoozel. *Simple.* ‖ Onaangenaam. *Mauvais, désagréable.* ‖ — weer, *mauvais temps*, m. ‖ Rampspoedig. *Mauvais, malheureux.* ‖ Iemand —en dank weten, *savoir mauvais gré à qq.* ‖ Slechter. *Pire.* ‖ bw. *Simplement.* ‖ Kwaad. *Mal, méchamment.* ‖ Zijne zaken staan —, *ses affaires vont mal.* ‖ Slechter. *Pis.*
Slechtbijl, z. v. *Cognée* f. *à équarrir.*
Slecht[elijk], bw. *Zie* Slecht, bw.
Slechten, zw. w. b. Effen maken. *Aplanir, rendre uni.* ‖ Afbreken. *Démolir, raser, abattre.* ‖ Ontmantelen. *Démanteler.* ‖ Ontwarren. *Débrouiller.* ‖ o. (met *hebben*). (mar.) *Mollir.*
Slechterik (–riken), z. v. *Mauvais sujet*, m.
Slechtheid (zond. mv.), z. v. Effenheid. *Qualité* f. *de ce qui est uni.* ‖ Eenvoudigheid. *Simplicité*, f. ‖ Slechte hoedanigheid. *Mauvaise qualité, défectuosité*, f. ‖ Kwaadheid. *Méchanceté, bassesse*, f.
Slechthoofd, z. m. *en* v. *Benêt, niais*, m., *imbécile*, m. *et* f.
Slechtigheid (–heden), z. v. *Zie* Slechtheid.
Slechting (zond. mv.), z. v. *Aplanissement*, m. ‖ Afbreking. *Démolition*, f. ‖ Ontmanteling. *Démantèlement*, m.
Slechts, bw. *Seulement, uniquement, simplement, ne... que.*
Slede, z. v. Voertuig. *Traîneau*, m.
Sledevaart, z. v. *Course* ou *promenade* f. *en traîneau.*
Slee (sleeën), z. v. Pruim. *Prunelle, petite prune sauvage*, f.
Slee, z. v. Slede. *Zie* Slede.
Slee, bn. Sleeuw. *Âpre, sur, aigre, qui agace.*
Sleeboom (–boomen), z. m. *Prunellier, prunier sauvage*, m.
Sleedoorn, z. m. *Zie* Sleeboom.
Sleef (sleven), z. v. *Cuiller* f. *à pot.*
Sleeheid (zond. mv.), z. v. *Âpreté, acidité, acerbité*, f. ‖ Eggigheid. *Agacement* m. *des dents.*
Sleep (slepen), z. m. Slede. *Traîneau*, m. ‖ — eens kleeds, *queue* ou *traîne* f. *d'une robe.* ‖ (fig.) Gevolg, stoet. *Suite*, f., *cortége*, m. ‖ (fig.) Uitslag. *Conséquence, suite*, f., *résultat*, m.
Sleepboot (–booten), z. m. *en* v. *Remorqueur*, m.
Sleepdeken, z. m. *en* v. Persoon. *Paresseux*, m., *paresseuse*, f.
Sleepdrager, z. m. *Caudataire*, m.
Sleepen, zw. w. b. Voorttrekken. *Traîner.* ‖ (mar.) *Remorquer*, m.
Sleeper, z. m. *Traîneur*, m. ‖ (mar.) *Remorqueur*, m.
Sleeperspaard, z. o. *Cheval* m. *de traîneau.*
Sleeperswerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de traîneur.*
Sleephelling, z. v. (mar.) *Cale* f. *de carène.*
Sleepkar, z. v. *Banneau*, m.
Sleeploon (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *d'un traîneur.*
Sleepnet, z. o. *Traîne, seine*, f. ‖ — voor vogelen, *traînasse, tirasse*, f. ‖ Dregnet. *Drége*, f.
Sleeptouw, z. o. Jaaglijn. *Haussière, aussière*, f. ‖ Boegseertouw. *Remorque*, f. ‖ (fig.) Iemand op — houden, *tenir à qq. le bec dans l'eau, amuser qq.*
Sleeptros, z. m. *Zie* Sleeptouw.
Sleepvoet, z. m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui traîne les jambes.*
Sleepvoeten, zw. w. o. (met *hebben*). *Traîner les jambes.*
Sleet (zond. mv.), z. v. *User*, m. ‖ Goed van —, *d'un bon user.* ‖ Verkoop, vertier. *Débit*, m. ‖ (mar.) *Vaisseau dégradé*, m.
Sleetsch, bn. *Qui use beaucoup d'habits, de souliers, etc.*
Sleeuw, bn. *Âpre, sur, aigre, acide, acerbe.* ‖ Eggig. *Qui agace les dents, agaçant.* ‖ —e tanden, *dents agacées*, f. pl. ‖ De tanden — maken, *agacer les dents.*
Sleeuwheid, Sleeuwigheid (zond. mv.), z. v. *Agacement* m. *des dents.*
Slegel, z. m. *Maillet, battoir*, m.
Slegge, z. v. *Brouillard épais*, m., *bruine*, f. ‖ Slegel. *Maillet, battoir*, m.
Slei, z. v. Slegel. *Zie* Slegel.
Slek, z. v. *Zie* Slak.
Slemp (zond. mv.), z. m. Brasserij. *Bonne chère, ripaille, gogaille, bombance*, f. ‖ Op — loopen, *écornifler.* ‖ v. Drank. *Lait* m. *au thé safrané.*

SLEMPDAG (-DAGEN), z. m. Brasdag. *Jour* m. *destiné à la bonne chère.*
SLEMPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère, faire bombance, gogaille* ou *ripaille.*
SLEMPER, z. m. *Ami de la bonne chère, gastronome, bon vivant,* m.
SLEMPERIJ, z. v. *Bonne chère, ripaille, goinfrerie,* f.
SLEMPHOUT, z. o. (mar.) Bitstuk. *Safran de l'étrave, taquet* m. *de gorgère.*
SLEMPLOOPER, z. m. *Écornifleur, parasite,* m.
SLEMPMAAL, z. o. *Orgie, bacchanale,* f.
SLEMPSTER, z. v. *Amie* f. *de la bonne chère.*
SLEMPTIJD (zond. mv.), z. m. *Carnaval,* m.
SLENDER, z. m. *Zie* SLENTER.
SLENDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SLENTEREN.
SLENDRIAAN (zond. mv.), z. m. *Routine,* f.
SLENK, z. v. *Fondrière,* f., *bourbier,* m.
SLENTER, z. m. Lomp. *Lambeau,* m., *guenille,* f. ‖ Uitvlucht. *Faux-fuyant,* m. ‖ Slendriaan. *Routine,* f.
SLENTERAAR, z. m. *Lambin,* m.
SLENTERBROER (-BROERS), z. m. *Lambin,* m. ‖ Die uitvluchten zoekt. *Biaiseur,* m.
SLENTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Marcher à pas lents.*
SLENTERGANG (zond. mv.), z. m. *Marche lente* ou *traînante,* f.
SLEPEN, zw. w. o. (met *hebben*). Gesleept worden. *Traîner.* ‖ Met de voeten over den grond —, *traîner les jambes.* ‖ Eene zaak slepend houden, *traîner une affaire en longueur.*
SLET, z. v. Vodde *Lambeau, chiffon,* m., *guenille, loque,* f. ‖ Versleten schoen. *Savate,* f. ‖ Haveloos vrouwmensch. *Salope, guenipe,* f.
SLETER, z. m. *Lambeau,* m., *guenille,* f.
SLETEREN, zw. w. b. Scheuren. *Déchirer.*
SLETS (SLETSEN), z. v. *Zie* SLET.
SLETTIG, bn. *Zie* SLEETSCH.
SLETVINK, z. m. *Sot, imbécile,* m. ‖ v. Slet. *Salope, guenipe,* f.
SLEUF, z. v. Keep. *Cannelure,* f. ‖ Greppel. *Rigole,* f.
SLEUN (zond. mv.), z. m. (provinc.) *Zie* SNOEISEL.
SLEUNEN, zw. w. b. (provinc.) *Zie* SNOEIEN.
SLEUR (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de traîner.* ‖ (fig.) Slenter. *Routine,* f., *train, trantran,* m., *coutume,* f.
SLEUREN, zw. w. b. *Traîner.* ‖ Iemand bij de haren —, *traîner qq. par les cheveux.* ‖ o. (met *hebben*). *Se traîner, marcher lentement.*
SLEUTEL, z. m. *Clef, clé,* f. ‖ Valsche —, *fausse clef.* ‖ Verdraaide —, *clef forcée.* ‖ (prov.) De —s op de kist leggen, *jeter* ou *mettre les clefs sur la fosse, renoncer à une succession.* ‖ (mus.) *Clef.* ‖ (archit.) — eens gewelfs, *clef de voûte.*
SLEUTELBEEN (-BEENEN), z. o. (anat.) *Clavicule,* f.
SLEUTELBLOEM, z. v. (bot.) *Primevère,* f.
SLEUTELBOS, z. m. *Trousseau* m. *de clefs.*
SLEUTELDRAGER, z. m. *Porte-clefs,* m.
SLEUTELGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m. *de serrure.*
SLEUTELPIJP, z. v. *Canon* m. *de clef.*
SLEUTELREESEM, z. m. *Zie* SLEUTELBOS.
SLEUTELRING, z. m. *Clavier,* m. ‖ (serr.) *Anneau* m. *d'une clef.*
SLEUTELTJE, z. o. *Clavicule, petite clef,* f.
SLIB (zond. mv.), z o. *Limon,* m., *boue, bourbe, fange, vase,* f. ‖ — eens slijpsteens, *moulée,* f., *moulard,* m.
SLIBACHTIG, bn. *Zie* SLIBBERACHTIG.
SLIBBER, z. v. *Zie* SLIB.
SLIBBERACHTIG, bn. *Fangeux, bourbeux.* ‖ Glibberig. *Glissant.*
SLIBBERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est fangeux.* ‖ Glibberigheid. *Qualité de ce qui est glissant.*
SLIBBEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Glisser, couler.*
SLIBBERIG, bn. Glibberig. *Glissant.*
SLIBBERIGHEID (zond. mv.), z. v. Glibberigheid. *Qualité* f. *de ce qui est glissant.*
SLIDDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SLIBBEREN.
SLIER (zond. mv.), z. m. *Action* f. *de traîner.* ‖ (fig.) Eenen — aanhebben, *être un peu ivre.*
SLIERBAAN, z. v. *Glissoire,* f.
SLIEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se traîner, chanceler.* ‖ Glijden. *Glisser.* ‖ (mar.) *Riper.* ‖ b. *Traîner.* ‖ Behendig stelen. *Escamoter, dérober subtilement.*
SLIERSPERGE, (-GES), z. v. (bot.) *Asperge,* f.
SLIET, z. v. *Brin* m. *de bois long et pliant.* ‖ — in eenen stal, *séparation* f. *dans une écurie, dans une étable.*
SLIJ, z. v. Visch. *Tanche,* f.
SLIJK (zond. mv.), z. o. *Fange, boue, bourbe, vase,* f., *limon,* m. ‖ Veenaarde. *Tourbe,* f.
SLIJKACHTIG, bn. *Bourbeux, limoneux, fangeux, marécageux.*
SLIJKACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est bourbeux* ou *fangeux.*
SLIJKERIG, SLIJKIG, bn. *Zie* SLIJKACHTIG.
SLIJKERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SLIJKACHTIGHEID.
SLIJKKOUSEN, z. v. mv. *Houseaux,* m. pl.
SLIJKKUIL, z. m. *Fondrière,* f., *bourbier,* m.
SLIJKLAND, z. o. *Terrain bourbeux,* m. ‖ Veengrond. *Tourbière,* f.
SLIJKMOLEN, z. m. *Cure-môle,* m.
SLIJKMOSSEL, z. v. *Moule* f. *remplie de boue.*
SLIJKSPAT, z. v. *Éclaboussure,* f.
SLIJM (zond. mv.), z. o. *Pituite,* f., *flegme,* m., *glaire,* f. ‖ Zeever. *Bave,* f. ‖ (bot.) *Mucilage,* m.
SLIJMACHTIG, bn. *Pituiteux, glaireux, visqueux, muqueux.*
SLIJMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Viscosité, mucosité,* f., *flegme,* m.
SLIJMERIG, bn. *Zie* SLIJMACHTIG.
SLIJMERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SLIJMACHTIGHEID.
SLIJMIG, bn *Zie* SLIJMACHTIG.
SLIJMIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SLIJMACHTIGHEID.
SLIJMKLIER, z. v. *Glande muqueuse,* f.
SLIJMKOORTS (zond. mv.), z. v. *Fièvre muqueuse,* f.
SLIJMVISCH, z. m. (h. n.) *Blenne,* m., *blennie, baveuse,* f.
SLIJMVLIES, z. o. *Membrane muqueuse* ou *pituitaire,* f.
SLIJMVLOED, z. m. *Flux muqueux,* m. ‖ — der pisbuis, *blennorrhagie* f. *de l'urètre.*
SLIJP (zond. mv.), z. o. *Zie* SLIJPSEL.
SLIJPBAK, z. m. *Auge* f. *d'une meule de rémouleur.*
SLIJPBERD, SLIJPBORD, z. o. *Zie* SLIJPPLANK.
SLIJPEN, (*sleep, slepen, geslepen,*) st. w. b. *Aiguiser, affiler, émoudre, repasser.* ‖ Messen —, *repasser des couteaux.* ‖ Eenen beitel —, *affiler un ciseau.* ‖ Een scheermes —, *repasser un rasoir.* ‖ Glad maken. *Polir, tailler.* ‖ Eenen diamant —, *tailler un diamant.* ‖ (fig.) De straat —, *flâner, battre le pavé.* ‖ (fig.) Het verstand —, *aiguiser l'esprit.*
SLIJPER, z. m. Scharenslijper. *Émouleur, rémouleur, gagne-petit,* m. ‖ Messenslijper. *Repasseur, affileur,* m. ‖ Gladmaker. *Polisseur,* m.

Slijpgeld (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *de l'émouleur* ou *du gagne-petit.*
Slijping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'émoudre* ou *de repasser, aiguisement, poliment*, m., *taille*, f.
Slijpmolen, z. m. *Moulin* m. *à aiguiser* ou *à polir.*
Slijpplank, z. v. *Planche* f. *à aiguiser des couteaux.*
Slijpsel (zond. mv.), z. o. *Moulée*, f., *moulard*, m. ‖ — van slijpsteenen, *matière cimolée*, f. ‖ Slijpstof. *Adouci*, m., *substance* f. *pour polir.*
Slijpsteen (-steenen), z. m. *Pierre à aiguiser, meule*, f. ‖ Oliesteen. *Queue*, f.
Slijtachtig, bn. *Zie* Sleetsch.
Slijtachtigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de celui qui use beaucoup d'habits, etc.*
Slijtage (zond. mv.), z. v. *Zie* Sleet.
Slijten, (*sleet, sleten, gesleten*,) zw. w. b. *User, consumer.* ‖ Verbruiken. *Consommer, employer.* ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps.* ‖ In het klein verkoopen. *Débiter, vendre en détail.* ‖ Sloopen. *Démolir, abattre.* ‖ Scheuren, uittrekken. *Déchirer, arracher.* ‖ o. (met *zijn*). *S'user.* ‖ Verdwijnen. *Disparaître, passer, diminuer.* ‖ De droefheid zal allengskens —, *la tristesse passera lentement.*
Slijter, z. m. *Débitant, détaillant*, m. ‖ Verbruiker. *Consommateur*, m.
Slijterij, z. v. *Boutique* f. *où l'on vend en détail.*
Slijterswinkel, z. m. *Zie* Slijterij.
Slijting (zond. mv.), z. v. *Usure*, f., *user*, m. ‖ Verbruik. *Consommation*, f. ‖ Verkoop in 't klein. *Détail, débit*, m.
Slijtster, z. v. *Débitante*, f.
Slik, z. o. *Zie* Slijk.
Slikartsenij, z. v. *Électuaire, looch*, m.
Slikbrok, z. m. *en* v. *Électuaire*, m.
Slikken, zw. w. b *Avaler.* ‖ Harde brok om te —, *morceau difficile à avaler, à digérer.* ‖ (fig.) De pil —, *avaler la pillule.*
Slikker, z. m. *Avaleur*, m.
Slikkerig, bn. *Zie* Slijkerig.
Slikmiddel, z. o. *Zie* Slikartsenij.
Slikop, z. m. *en* v. *Avaleur, goulu, glouton, gourmand*, m., *goulue, gloutonne*, f.
Slikpot, z. m. *Pot* m. *de conserve.*
Slim, bn. Krom, scheef. *Tortu, oblique.* ‖ Gebrekkig. *Défectueux.* ‖ Slecht. *Mauvais, méchant.* ‖ Doortrapt, listig. *Malin, rusé, fin, subtil, adroit, malicieux.* ‖ Moeielijk. *Difficile.* ‖ bw. Slecht. *Mal, en mauvais état.* ‖ Moeielijk. *Difficilement.* ‖ Doortraptelijk, listig. *Subtilement, malicieusement, adroitement.*
Slimheid (zond. mv.), z. v. Scheefheid. *Obliquité, tortuosité*, f. ‖ Doortraptheid. *Ruse, finesse, adresse, malice*, f. ‖ Boosheid. *Méchanceté, malignité*, f. ‖ Moeilijkheid. *Difficulté*, f.
Slimmeren, zw. w. o. (met *zijn*). *Devenir pire, empirer, aller de mal en pis.*
Slimmerik (-riken), z. m. *Finard, renard, homme rusé*, m.
Slimmigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Slimheid.
Slinden, (*slond, geslonden*,) st. w. b. *Zie* Verslinden.
Slindkolk, z. m. *Gouffre, tournant*, m.
Slindpenning, z. m. *en* v. *Dissipateur, dépensier*, m., *prodigue*, m. *et* f.
Slinger, z. m. *Action* f. *d'osciller* ou *de vibrer.* ‖ Schudding. *Secousse, agitation, vibration*, f. ‖ Werpslinger. *Fronde*, f. ‖ (horl.) *Pendule, balancier*, m.
Slingeraap, z. m. *Singe* m. *à queue prenante.*
Slingeraar, z. m. *Frondeur*, m.
Slingerboom (-boomen), z. m. Kwalsterboom. *Frêne sauvage*, m.
Slingerbosch (zond. mv.), z. o. *Bosquet à tortillères, petit labyrinthe*, m.
Slingeren, zw. w. b. Heen en weer bewegen. *Secouer, agiter, remuer.* ‖ Met eenen slinger werpen, *Fronder, lancer avec une fronde.* ‖ Omwinden. *Entortiller, envelopper.* ‖ Zich —. *Se brandiller, se rouler.* ‖ o. (met *hebben*). *Être agité çà et là, branler, osciller, vibrer, se balancer.* ‖ Kronkelen. *Serpenter.* ‖ — op de koord, *voltiger sur la corde.* ‖ Met de beenen —, *gambiller.* ‖ (mar.) *Rouler.* ‖ Laten —, *laisser traîner.*
Slingering, z. v. *Brandillement*, m., *secousse, agitation, oscillation, vibration*, f. ‖ Kronkeling. *Détour*, m. ‖ (mar.) *Roulis*, m,
Slingerlaan, z. v. *Tortillère*, f.
Slingerpad (-paden), z. o. *Sentier tortueux*, m.
Slingerpardoen (-doens), z. v. (mar.) *Galhauban volant*, m.
Slingerplant, z. v. *Plante grimpante* ou *rampante*, f.
Slingerslag (zond mv.), z. m. *Coup* m. *d'adresse.* ‖ (mar.) *Virement* m. *de bord.*
Slingerstaart, z. m. *Queue prenante*, f.
Slingersteen (-steenen), z. m. *Pierre* f. *qu'on lance avec une fronde.*
Slingeruurwerk, z. o. *Horloge* f. *à pendule.*
Slingerweg (-wegen), z. m. *Tortillère*, f.
Slink, bn. *Gauche.*
Slinkaard, z. m. *Gaucher*, m.
Slinken, (*slonk, geslonken*,) st. w. o. (met *zijn*). *Diminuer.* ‖ Ontzwellen. *Désenfler, se désenfler.*
Slinkepoot (-pooten), z. m. *en* v. *Gaucher*, m, *gauchère*, f.
Slinkerarm, z. m. *Bras gauche*, m.
Slinkerhand, z. v. *Main gauche, gauche*, f.
Slinkervleugel, z. m. *Aile gauche*, f.
Slinking (zond. mv.), z. v. *Diminution*, f. ‖ Ontzwelling. *Désenflure*, f.
Slinks, bw. *À gauche.*
Slinksch, bn. *Gauche, gaucher.* ‖ Kwaad. *Mauvais, méchant.* ‖ Ongelukkig. *Malheureux.*
Linkschheid (zond. mv.), z. v. *Gaucherie*, f. ‖ (fig.) *Malice, malignité*, f.
Slip, z. v. *Pan* m. *d'habit* ou *de robe, basque*, f. ‖ Glip. *Fente*, f. ‖ — eener muts, *barbe*, f.
Slippedrager, z. m. *Porteur* m. *d'un coin du poêle.*
Slippen, zw. w. o. (met *zijn*). Glippen. *Glisser, s'échapper.*
Slipper (zond. mv.), z. m. Eenen — maken, *s'esquiver, s'en aller à la dérobée, décamper.*
Slipsteek (-steken), z. m. (mar.) *Laguis*, m.
Sliptouw, z. o. *Ficelle*, f.
Slissen, zw. w. b. Blusschen. *Éteindre, étouffer.* ‖ Den brand —, *éteindre le feu.* ‖ Beslechten. *Accommoder, apaiser, terminer.* ‖ Eenen twist —, *vider un différend.*
Slissing (zond. mv.), z. v. *Extinction*, f. ‖ Beslechting. *Accommodement*, m.
Slobbe, z. v. *Bavette*, f. ‖ Slobkous. *Guêtre*, f. ‖ (fig.) *Souillon*, f.
Slobberdoes, z. m. *en* v. *Souillon*, m. *et* f.
Slobberen, zw. w. b. Slurpen. *Avaler, absorber, laper, humer.* ‖ o. (met *hebben*). In het water —, *patrouiller, barboter.*
Slobbering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de laper, d'avaler.* ‖ — in het water, *patrouillage*, m.
Slobbig, bn. *Sale, malpropre.* ‖ bw. *Salement, malproprement.*
Slobkous (-kousen), z. v. *Guêtre*, f.
Slodde, z. v. *Souillon*, f.

SLODDER, z. m. *en* v. *Souillon*, m. *et* f.
SLODDERACHTIG, bn. *Zie* SLODDERIG.
SLODDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être trop large, avoir trop d'ampleur.*
SLODDERIG, bn. *Sale, malpropre, négligent.* ‖ bw. *Salement, malproprement, négligemment.*
SLODDERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Malpropreté, négligence*, f.
SLODDERKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit trop large*, m.
SLODDERKOUS (-KOUSEN), z. v. *Bas* m. *qui tombe sur le talon.* ‖ Persoon. *Souillon*, f.
SLODDERVOS, z. m. *en* v. *Souillon*, m. *et* f.
SLOEP, z. v. (mar.) *Chaloupe, barque*, f., *esquif*, m. ‖ Engelsche —, *sloop*, m.
SLOEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Traîner.* ‖ Laten —. Laten gaan. *Laisser aller, laisser passer.* ‖ b. (mar.) Aflijnen. *Brocheter.*
SLOERIE, z. v. *Souillon, guenipe*, f.
SLOERIEMOER (-MOERS), z. v. *Zie* SLOERIE.
SLOF, z. v. Oude muil. *Savate, vieille pantoufle*, f. ‖ Slordig kleed. *Habit sale*, m. ‖ Verzuim. *Négligence*, f. ‖ m. *en* v. Slordig mensch. *Salaud*, m., *salaude*, f.
SLOF, bn. *Négligent, nonchalant.* ‖ Vuil. *Sale.* ‖ bw. *Négligemment, nonchalamment.* ‖ Vuil. *Salement.*
SLOFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Traîner les pieds.* ‖ (fig.) Onachtzaam zijn. *Agir négligemment.*
SLOFFIG, bn. *Zie* SLOF, bn.
SLOFFIGHEID, z. v. *Négligence, nonchalance, indolence*, f.
SLOFHAK, z. m. *en* v. Persoon. *Personne négligente, nonchalante* ou *indolente*, f.
SLOFHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SLOFFIGHEID.
SLOK, z. m. Teug. *Coup, trait*, m., *gorgée*, f. ‖ Keel. *Gorge*, f., *gosier*, m. ‖ (fam.) Slokop. *Goulu, glouton*, m.
SLOKACHTIG, bn. *Goulu, glouton, gourmand.* ‖ bw. *Goulûment, gloutonnement.*
SLOKACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Gloutonnerie*, f.
SLOKDARM, z. m. *Œsophage*, m. ‖ (fig.) Slokop. *Goulu, glouton*, m.
SLOKKEN, zw. w. b. *Avaler, engloutir.* ‖ o. (met *hebben*). *Manger goulûment.*
SLOKKER, z. m. *Goulu, glouton, goinfre, avaleur, gourmand*, m. ‖ Pannelikker. *Parasite*, m. ‖ Goede —. Goede sukkel. *Pauvre hère, bon diable*, m.
SLOKOP, z. m. *en* v. *Goulu, glouton*, m., *goulue, gloutonne*, f., *goinfre*, m.
SLOMMER (zond. mv.), z. m. *Embarras, tracas*, m.
SLOMP, z. m. *Masse*, f., *tas*, m., *grande quantité*, f. ‖ Holblok. *Sabot*, m.
SLONS (SLONSEN), z. v. Havelooze vrouw. *Guenipe, salope, souillon*, f.
SLONSACHTIG, bn. *Sale, malpropre.* ‖ bw. *Salement, malproprement.*
SLONSACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Malpropreté*, f.
SLONSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Agir négligemment, faire malproprement.*
SLONSIG, bn. *Zie* SLONSACHTIG.
SLONSJE, z. o. Dievenlantarentje. *Lanterne sourde*, f.
SLOOF (SLOVEN), z. m. *en* v. Sukkel. *Pauvre hère*, m., *pauvre créature, pauvrette*, f.
SLOOF (SLOOVEN), z. v. Voorschoot. *Tablier*, m. ‖ Omslag aan eene mouw. *Manchette*, f.
SLOOFACHTIG, bn. *Accablé de travail, misérable.*
SLOOIEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'écarter du vaisseau.*
SLOOIKNIE, z. v. (mar.) *Jottereau, dauphin*, m.
SLOOP (SLOOPEN), z. v. *Taie* f. *d'oreiller.*
SLOOPEN, zw. w. b. *Détruire, démolir, abattre, raser.* ‖ Een schip —, *dépecer un navire.* ‖ De vestingen eener stad —, *démanteler une ville.*
SLOOPER, z. m. *Démolisseur.* ‖ — van oude schepen, *dépeceur*, m.
SLOOPING, z. v. *Démolition, destruction*, f.
SLOOR (SLOOREN), z. v. Sloerie. *Pauvre créature, pauvrette*, f.
SLOOR (SLOOREN), z. v. (bot.) *Colza*, m.
SLOOT (SLOOTEN), z. v. *Fossé*, m. ‖ (prov.) Van den wal in de — raken, *tomber de Charybde en Scylla, tomber de fièvre en chaud mal.*
SLOOTEN, zw. w. b. *Couper par des fossés.* ‖ o. (met *hebben*). Slooten graven. *Creuser des fossés.*
SLOOVEN, zw. w. b. Opschorten. *Retrousser.* ‖ Zijne mouwen —, *retrousser ses manches.*
SLOP, z. o. Sluiphol. *Cachette, cache*, f. ‖ Nauwe doorgang. *Ruelle*, f., *passage étroit*, m. ‖ Opening. *Ouverture*, f.
SLORDIG, bn. *Sale, malpropre, déguenillé, négligé.* ‖ bw. *Salement, malproprement.*
SLORDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Saleté, malpropreté*, f. ‖ Onachtzaamheid. *Négligence*, f.
SLORDIG[LIJK], bw. *Zie* SLORDIG, bw.
SLORP, z. m. *Coup, trait*, m., *gorgée*, f.
SLORPDRANK, z. m. *Potion*, f., *breuvage, bouillon*, m., *boisson*, f.
SLORPEI (-EIEREN), z. o. *Œuf à la coque, œuf mollet*, m.
SLORPEN, zw. w. b. Slurpen. *Humer, avaler, laper, gober.*
SLOT (SLOTEN), z. o. Sluitmiddel. *Serrure*, f. ‖ In het — doen, *fermer à clef.* ‖ Kram. *Fermoir*, m. ‖ — eens schietgeweers. *platine*, f. ‖ Kasteel. *Château*, m. ‖ Sterkte. *Citadelle*, f. ‖ Einde. *Fin*, f. ‖ Besluit. *Conclusion*, f., *résultat*, m. ‖ Saldo. *Solde*, m. ‖ (rhét.) *Péroraison*, f. ‖ Ten slotte. *Enfin, pour conclusion, finalement.*
SLOTBEWIJS, z. o. (log.) *Conséquence* f. *d'un syllogisme.*
SLOTENMAKER, z. m. *Serrurier*, m.
SLOTGANGEN, z. m. mv. (mar.) *Gabarits*, m. pl.
SLOTGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m. *de serrure.*
SLOTHEER (-HEEREN), z. m. *Seigneur d'un château, châtelain*, m.
SLOTHENGSEL, z. o. *Moraillon*, m.
SLOTHOUT, z. o. (mar.) *Croisette*, f.
SLOTIJZER, z. o. (mar.) *Clef* f. *du mât de hune.*
SLOTKAS, z. v. *Boîte* f. *de serrure.*
SLOTKLINKER, z. m. *Voyelle finale*, f.
SLOTLETTER, z. v. *Lettre finale*, f.
SLOTMAKER, z. m. *Zie* SLOTENMAKER.
SLOTMEDEKLINKER, z. m. *Consonne finale*, f.
SLOTPIJP, z. v. (serr.) *Canon*, m.
SLOTPLAAT, z. v. *Platine* f. *de serrure.*
SLOTREDE, z. v. *Épilogue*, m. ‖ (rhét.) *Péroraison*, f.
SLOTRIJM, z. o. *Refrain*, m.
SLOTSPREUK, z. v. (rhét.) *Épiphonème*, m.
SLOTSTEEN (-STEENEN), z. m. *Clef* f. *de voûte.*
SLOTVAST, bn. *Qui peut être fermé à clef.*
SLOTVERS, z. o. *Dernier vers*, m. ‖ Slotrijm. *Refrain*, m.
SLOTVONNIS, z. o. *Arrêt définitif*, m., *sentence finale*, f.
SLOTVOOGD, z. m. *Châtelain*, m.
SLOTVOOGDES, z. v. *Châtelaine*, f.
SLOTVOOGDIJ (zond. mv.), z. v. *Châtellenie*, f.
SLOTWERK, z. o. *Serrurerie*, f.
SLOTZANG, z. m. *Chant final*, m. ‖ (poét.) *Épode*, f.
SLOVEN, zw. w. o. (met *hebben*). Zwoegen. *Faire un travail pénible, se tuer à force de travailler, se donner beaucoup de peine.*
SLOVER, z. m. *Celui qui fait un travail pénible.*
SLUIER, z. m. *Voile*, m. ‖ Rouwsluier. *Crêpe*, m.

‖ (fig.) *Voile*, m., *apparence*, f., *prétexte*, m. ‖ (fig.) Den — oplichten, *lever le voile*.
SLUIEREN, zw. w. b. *Voiler, couvrir d'un voile*. ‖ o. (met *hebben*). Slenteren. *Lambiner, lanterner, marcher à pas lents*.
SLUIF, z. v. — eens kleeds, *coulisse*, f. ‖ — eens orgels, *contrebiseau*, m.
SLUIK, bn. *Plat, uni*. ‖ — haar, *cheveux plats*, m. pl. ‖ Dun, rank. *Délié, grêle*.
SLUIK (zond. mv.), z. v. Ter —, *en cachette, clandestinement, secrètement, à la dérobée*.
SLUIKEN, (*slook, sloken, gesloken*,) st. w. b. Al kruipende *of* in het geheim verrichten. *Faire en rampant* ou *en cachette*. ‖ Smokkelen. *Frauder, faire la contrebande*. ‖ o. (met *hebben*). Overspel bedrijven. *Commettre un adultère*.
SLUIKER, z. m. Smokkelaar. *Fraudeur, contrebandier*, m. ‖ Overspeler. *Adultère*, m.
SLUIKERIJ, z. v. *Zie* SLUIKHANDEL.
SLUIKHANDEL (zond. mv.), z. m. *Fraude, contrebande*, f. ‖ — drijven, *faire la contrebande*. ‖ Overspel. *Adultère*, m.
SLUIKHANDELAAR, z. v. *Zie* SLUIKER.
SLUIKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est plat et uni*.
SLUIKING, z. v. *Zie* SLUIKHANDEL.
SLUIKSTER, z. v. *Contrebandière*, f. ‖ Overspeelster. *Adultère*, f.
SLUIM, z. v. *Zie* PEUL, DOP.
SLUIMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SLUIMEREN. ‖ b. *Zie* PEULEN.
SLUIMER (zond. mv.), z. m. *Sommeil léger, assoupissement*, m.
SLUIMEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sommeiller, être assoupi*. ‖ (fam.) *Roupiller*.
SLUIMERING (zond. mv.), z. v. *Sommeil léger, assoupissement*, m.
SLUIP (zond. mv.), z. v. Ter —, *en cachette, clandestinement, secrètement, à la dérobée*.
SLUIPDEUR, z. v. *Porte dérobée, porte secrète*, f. ‖ Uitvlucht. *Subterfuge*, m., *échappatoire, défaite*, f.
SLUIPEN, (*sloop, slopen, geslopen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Se glisser doucement, se couler*.
SLUIPER, z. m. *Celui qui se glisse doucement*. ‖ (fig.) *Patte-pelue*, f., *sournois*, m. ‖ Eenen — maken, *s'esquiver, se dérober*. ‖ Spijker. *Clou* m. *à petite tête*.
SLUIPHAVEN, z. v. (mar.) *Cale, crique*, f.
SLUIPHOEK, z. m. *Cache, cachette*, f.
SLUIPHOL (-HOLEN), z. o. *Zie* SLUIPHOEK.
SLUIPKOORTS (-KOORTSEN), z. v. *Fièvre lente*, f.
SLUIPMOORDENAAR, SLUIPMOORDER, z. m. *Assassin*, m.
SLUIPTRAP, z. m. *Escalier dérobé*, m.
SLUIS, z. v. *Écluse*, f.
SLUISBEDDING, z. v. *Radier* m. *d'écluse*.
SLUISDEUR, z. v. *Porte* f. *d'écluse, venteau*, m.
SLUISGELD (zond. mv.), z. o. *Droit* f. *d'écluse*.
SLUISKAMER, z. v. *Chambre* f. *d'écluse*.
SLUISMEESTER, SLUISWACHTER, z. m. *Éclusier*, m.
SLUITBAND, z. m. (chir.) *Sangle*, f. ‖ Buikband. *Ventrière*, f.
SLUITBOOM (-BOOMEN), z. m. *Barrière, barre*, f., *barreau*, m.
SLUITBOUT, z. m. *Boulon* m. *d'assemblage*.
SLUITDOOS (-DOOZEN), z. v. *Cassette*, f.
SLUITEN, (*sloot, sloten, gesloten*,) st. w. b. *Fermer, clore*. ‖ Eenen brief —, *cacheter une lettre*. ‖ Eene rekening —, *arrêter* ou *solder un compte*. ‖ Eene haven —, *bâcler un port*. ‖ Eenen koop —, *arrêter un marché*. ‖ (mil.) De gelederen —, *serrer les rangs*. ‖ Een huwelijk —, *conclure un mariage*. ‖ Den vrede —, *faire la paix*. ‖ Iemand den mond —, *fermer la bouche à qq*. ‖ De vergadering —, *lever la séance*. ‖ Iemand in eene kamer —, *enfermer qq. dans une chambre*. ‖ Eindigen *Finir, terminer*. ‖ Zich —. *Se fermer*. ‖ o. (met *hebben*). *Se fermer*. ‖ (bot.) Kroppen. *Pommer*. ‖ Passen. *Aller bien, être juste, joindre bien*.
SLUITER, z. m. *Celui qui ferme, portier*, m.
SLUITGELD (zond. mv.), z. o. *Geôlage*, m.
SLUITHEK, z. o. *Barrière*, f,
SLUITHOUT, z. o. (rel.) *Templet*, m. ‖ (impr.) *Coin*, m. ‖ (archit.) *Sous-chevron*, m.
SLUITIJZER, z. o. (vann.) *Closoir, clôtoir*, m.
SLUITING, z. v. *Fermeture, clôture*, f. ‖ — eener rekening, *solde*, m.
SLUITKOOL (-KOOLEN), z. v. (jard.) *Chou cabus, chou pommé*, m.
SLUITLETTER, z. v. *Lettre finale*, f.
SLUITMAND, z. v. *Panier* m. *à cadenas*.
SLUITPLANK, z. v. *Planche* f. *qui sert à fermer*.
SLUITREDE, z. v. (log.) *Syllogisme*, m.
SLUITSPIER, z. v. *Muscle constricteur, sphincter*, m.
SLUITSTEEN (-STEENEN), z. m. *Zie* SLOTSTEEN.
SLUITSTER, z. v. *Celle qui ferme, portière*, f.
SLUITSTUK, z. o. *Alaise*, f., *about*, m. ‖ (mar.) *Billot*, m.
SLUITTUIG (zond. mv.), z. o. *Machine* f. *qui sert à fermer*.
SLUITVENSTER, z. o. (mar.) *Contre-sabord*, m.
SLUNGEL, z. m. *Maroufle*, m.
SLURF, z. v. *Trompe* f. *d'éléphant*. ‖ Sloof. *Niaise, imbécile*, f.
SLURP, z. m. *Zie* SLORP.
SLURPEN, zw. w. b. *Zie* SLORPEN.
SLUS, bn. *Zie* SLAP.
SLUW, bn. Behendig. *Adroit*. ‖ Listig. *Fin, astucieux, rusé*. ‖ bw. *Adroitement*. ‖ Listig. *Finement, astucieusement*.
SLUWHEID (-HEDEN), z. v. *Adresse*, f. ‖ List. *Ruse, finesse, astuce*, f.
SMAAD (zond. mv.), z. m. *Injure, insulte, offense*, f., *affront, outrage, opprobre*, m. ‖ — aandoen, *injurier, outrager, insulter, dire des injures*.
SMAADHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* SMAAD.
SMAADNAAM, z. m. *Nom injurieux*, m.
SMAADREDE (-REDENEN), z. v. *Discours offensant*, m., *injures, paroles injurieuses*, f. pl.
SMAADSCHRIFT, z. o. *Écrit injurieux, libelle diffamatoire*, m.
SMAADWOORD, z. o. *Injure, parole injurieuse, offensante* ou *outrageante*, f.
SMAAK, z. m. (physiol.) *Goût*, m., *saveur*, f. ‖ Bedorven —, *goût dépravé*. ‖ Eetlust. *Appétit*, m. ‖ Kunstsmaak. *Goût*. ‖ Trant. *Goût, genre, style*, m. ‖ Mode. *Mode*, f.
SMAAKJE, z. o. *Petit goût*, m. ‖ Slechte smaak. *Mauvais goût*, m.
SMAAKVOL, bn. *Plein de goût*. ‖ bw. *Avec beaucoup de goût*.
SMAALDICHT, z. o. *Poëme diffamatoire*, m.
SMAALSCHRIFT, z. o. *Écrit injurieux, libelle diffamatoire*, m.
SMACHT, z. v. *Ventre* m. *d'un hareng pec*.
SMACHT, z. v. Kwijning. *Langueur*, f. ‖ Honger. *Faim*, f.
SMACHTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Éprouver un désir ardent*. ‖ Naar iets —, *soupirer après qc*. ‖ Kwijnen. *Languir*. ‖ Van liefde —, *languir d'amour*. ‖ Van dorst —, *mourir de soif*. ‖ Van hitte —, *étouffer de chaleur*.

SMACHTEND, bn. *Languissant, langoureux.* ‖ —e hitte, *chaleur étouffante,* f. ‖ bw. *D'une manière languissante* ou *langoureuse.*

SMACHTERIG, bn. *Languissant.* ‖ Behoeftig. *Pauvre, misérable.*

SMACHTLAP, z. m. *Gredin, pauvre diable,* m.

SMADELIJK, bn. *Injurieux, outrageant, ignominieux, insultant, offensant, blessant.* ‖ bw. *Injurieusement, ignominieusement.*

SMADELIJKHEID (—HEDEN), z. v. *Ignominie,* f.

SMADEN, zw. w. b. *Injurier, outrager, insulter, honnir.*

SMADER, z. m. *Celui qui injure, qui outrage, offenseur,* m.

SMAK, z. v. Gewas. *Sumac,* m.

SMAK, z. v. Vaartuig. *Semaque,* m.

SMAK, z. m. Het smakken. *Coup* m. *de langue.* ‖ Worp. *Choc, heurt, bruit,* m. ‖ Slag. *Coup.*

SMAKELIJK, bn. *De bon goût, appétissant, savoureux, délicieux, délicat.* ‖ (fig.) Een —e broeder, *un bon vivant.* ‖ bw. *Avec appétit, de bon goût, de bon appétit.*

SMAKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Bon goût, goût délicieux,* m., *bonne saveur,* f.

SMAKELOOS, bn. *Fade, insipide, sans goût.* ‖ — maken, *affadir.*

SMAKELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Fadeur, insipidité,* f.

SMAKEN, zw. w. b. *Goûter, savourer.* ‖ Lijden, ondergaan. *Souffrir, endurer.* ‖ Den dood —, *souffrir la mort.* ‖ Ondervinden. *Éprouver, avoir.* ‖ o. (met *hebben*). *Avoir tel* ou *tel goût, faire impression sur le goût, sentir.* ‖ Dat smaakt mij wel, *je trouve cela bon.* ‖ Naar den rook —, *sentir la fumée.* ‖ Bevallen. *Plaire.*

SMAKKEN, zw. w. b. Smijten. *Jeter rudement.* ‖ o. (met *hebben*). Onder het eten met den mond klappen. *Faire du bruit avec la bouche en mangeant.* ‖ (met *zijn*). Nedervallen. *Tomber rudement.*

SMAKKER, z. m. *Celui qui fait du bruit avec la bouche en mangeant.*

SMAKSCHIP (—SCHEPEN), z. o. *Semaque,* m.

SMAL, bn. Klein, gering. *Petit, chétif, pauvre, mauvais.* ‖ —le jonker, *hobereau,* m. ‖ Niet breed. *Étroit.* ‖ —le straat, *rue étroite,* f. ‖ bw. *Petitement, pauvrement.*

SMALBEKKEN, z. m. mv. (h. n.) *Ténuirostres,* m. pl.

SMALBLADIG, bn. *Angustifolié, à feuilles étroites.*

SMALDEEL (—DEELEN), z. o. (mar.) *Escadre,* f.

SMALDEELEN, zw. w. b. *Subdiviser.*

SMALDEELING, z. v. *Subdivision,* f.

SMALDOEK (zond. mv.), z. o. *Toile étroite,* f. ‖ (prov.) Het is geen —, *ce n'est pas une bagatelle.*

SMALEN, zw. w. o. *Désapprouver, censurer.* ‖ Op iemand —, *invectiver contre qq., médire de qq.*

SMALER, z. m. *Médisant, censeur,* m.

SMALHANS (—HANZEN), z. m. *Celui qui fait maigre chère* ‖ (prov.) — is er kok, *on y fait pauvre cuisine.*

SMALHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *de largeur, étroitesse,* f.

SMALLETJES, bw. *Petitement, pauvrement.*

SMALLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SMALHEID.

SMALT (zond. mv.), z. v. *Smalt, bleu* m. *d'émail.*

SMALTE (zond. mv.), z. v. *Zie* SMALHEID.

SMARAGD, z o. Stof. *Émeraude,* f. ‖ m. Steen. *Émeraude.*

SMARAGDEN, bn. *D'émeraude.*

SMAROTSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Écornifler, piquer l'assiette* ou *les assiettes.*

SMAROTSER, z. m. *Écornifleur, parasite,* m.

SMART, z. v. *Douleur, souffrance,* f., *mal,* m. ‖ (fig.) Verdriet. *Douleur, affliction, peine,* f., *chagrin,* m.

SMARTELIJK, bn. *Douloureux.* ‖ (fig.) *Cuisant, pénible, chagrinant, douloureux, affligeant.* ‖ ‖ bw. *Douloureusement.* ‖ (fig.) *Péniblement.*

SMARTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SMART.

SMARTELOOS, bn. *Qui n'est pas douloureux, qui ne souffre aucune douleur.* ‖ (méd.) *Indolent.*

SMARTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *Absence de douleur, anodinie,* f.

SMARTEN, zw. w. o. (met *hebben*). Pijn veroorzaken. *Causer de la douleur, faire mal, faire souffrir.* ‖ (fig.) *Affliger.*

SMARTEN, zw. w. b. (tann.) *Mettre en échauffe.* ‖ (mar.) *Fourrer.*

SMARTING, z. v. Ontvelling. *Écorchure* f. *de la peau.*

SMARTING (—TINGS), z. v. (mar.) *Fourrure, limande,* f.

SMEDEN, zw. w. b. *Forger.* ‖ (fig.) Beramen. *Machiner, tramer.* ‖ (fig.) Uitdenken. *Controuver, inventer.* ‖ (fig) Nieuwe woorden —, *fabriquer* ou *forger des mots nouveaux.*

SMEDER, z. m. *Forgeur,* m. ‖ (fig.) *Machinateur,* m.

SMEDERIJ, z. v. *Forge,* f.

SMEDIG, bn. *Forgeable, malléable.*

SMEDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de forger.*

SMEEDBAAR, bn. *Forgeable, malléable.*

SMEEDBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Malléabilité,* f.

SMEEDBAK, z. m. *Auge* f. *de forgeron.*

SMEEDKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *du forgeron.*

SMEEDWERK, z. o. *Ouvrage* m. *de forge.*

SMEEGRUIS (zond. mv.), z. o. *Charbon* m. *de forge.*

SMEEKBEDE, z. v. *Zie* SMEEKGEBED.

SMEEKDICHT, z. o. *Requête* ou *supplique* f. *en vers.*

SMEEKELING, z. m. *en* v. *Suppliant,* m., *suppliante,* f.

SMEEKEN, zw. w. b. *Supplier, implorer, demander respectueusement.* ‖ Om genade —, *demander grâce.* ‖ Vleien. *Flatter.*

SMEEKER, z. m. *Suppliant, requérant,* m.

SMEEKERIJ, z. v. *Zie* SMEEKING.

SMEEKGEBED (—GEBEDEN), z. o. *Humble prière, supplication, déprécation,* f.

SMEEKING, z. v. *Prière, supplication,* f.

SMEEKOLEN, z. v. mv. *Charbon* m. *de forge.*

SMEEKSCHRIFT, z. o. *Requête, supplique, pétition, adresse,* f. ‖ Een — indienen, *présenter une requête.*

SMEEKSTER, z. v. *Suppliante, requérante,* f.

SMEEKTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage suppliant,* m.

SMEER (zond. mv.), z. o. *Graisse,* f., *suif,* m. ‖ Vuil. *Crasse, graisse,* f. ‖ Schoensmeer. *Cirage,* m.

SMEER (SMEREN), z. m. Sier. *Bonne chère,* f.

SMEER, bn. Tenger. *Frêle, tendre, délicat.*

SMEERACHTIG, bn. *Graisseux.*

SMEERBAAR, bn. *Qu'on peut graisser.*

SMEERBORSTEL, z. m. *Brosse* f. *à graisser.* ‖ Schoenborstel. *Brosse* f. *à cirer.*

SMEERBUIK, z. m. (anat.) *Abdomen, bas ventre,* m. ‖ (fig.) *Gros bedon, pansu, ventru,* m.

SMEERDER, z. m. *Celui qui graisse, frotteur,* m.

SMEERDOOS (—DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *à graisse.* ‖ (chir.) *Boîtier,* m.

SMEERGOED (zond. mv.), z. o. *Graisse,* f., *oing,* m.

SMEERGORDING (—GORDINGS), z v. (mar.) *Fausse cargue,* f.

SMEERKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Orobanche,* f.

SMEERKWAST, z. m. *Guipon,* m.

SMEERLAP, z. m. *Lambeau* m. *enduit de graisse.* ‖ (fig.) Vuilaard. *Homme dégoûtant, homme sale et méprisable, homme crapuleux,* m.

SMEERLAPPERIJ, z. v. *Saloperie*, f.
SMEERLING, z. m. Visch. *Loche*, *aphye*, f.
SMEERPLANK, z. v. (mar.) *Planche* f. *sur laquelle on place les cadavres*, *pour les glisser ensuite dans la mer*.
SMEERPOT, z. m. *Pot* m. *à graisse*.
SMEERRAK, z. o. (mar.) *Drosse* f. *de racages des basses vergues*.
SMEERSEL, z. o. *Graisse*, f. ‖ (med.) *Liniment*, m. ‖ (mar.) *Courai*, m.
SMEERSTER, z. v. *Celle qui graisse*, *frotteuse*, f.
SMEERWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Consoude*, f.
SMEERZALF, z. v. *Cérat*, *liniment*, *onguent* m. *à graisser*.
SMEET (SMETEN), z. m. Slag. *Coup*, m. ‖ Worp. *Jet*, m.
SMEIEREN, zw. w. b. (provin.) *Écraser*. ‖ (fig.) *Aplanir*, *terminer*.
SMELT (zond. mv.), z. v. (h. n.) *Ammodyte*, m. ‖ *Zie* SMALT.
SMELTBAAR, bn. *Fusible*.
SMELTBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Fusibilité*, f.
SMELTBAK, z. m. *Catin*, m., *casse*, f.
SMELTEN, (*smolt*, *gesmolten*,) st. w. b. *Fondre*, *liquéfier*, *opérer la fusion de*. ‖ Koper —, *fondre du cuivre*. ‖ (fig.) Vereenigen. *Unir*, *mêler*. ‖ De kleuren —, *fondre les couleurs*. ‖ (fig.) Iemands hart —, *attendrir le cœur de qq.* ‖ o. (met *zijn*). *Fondre*, *se fondre*, *se liquéfier*. ‖ Het ijs smelt in de zon, *la glace se fond au soleil*. ‖ (fig.) In tranen —, *fondre en larmes*.
SMELTER, z. m. *Fondeur*, m.
SMELTERIJ, z. v. Het smelten. *Fonte*, f. ‖ Plaats, waar men smelt. *Fonderie*, f.
SMELTING, z. v. *Fonte*, *fusion*, f.
SMELTKROES, z. m. *Creuset*, m. ‖ — ter afdrijving der metalen, *coupelle*, f.
SMELTOVEN, z. m. *Fourneau*, m.
SMELTPEER (–PEREN), z. v. *Poire fondante*, f.
SMEREN, zw. w. b. *Graisser*, *oindre*. ‖ Met olie —, *huiler*. ‖ Brood —, *étendre du beurre sur le pain*, *beurrer le pain*. ‖ Schoenen —, *graisser des souliers*. ‖ (fig.) Iemand de handen —, *graisser la patte à qq.* ‖ (fig.) Iemand honig om den mond —, *flatter qq.* ‖ (fig.) Iemand de ribben —, *rosser qq.* ‖ (fig.) De keel lustig —, *boire beaucoup*. ‖ (mar.) Een schip —, *suiver* ou *suager un vaisseau*. ‖ Bemorsen. *Salir*, *souiller*. ‖ o. (met *hebben*). *Faire bonne chère*, *gogaille* ou *ripaille*.
SMERGEL (zond. mv.), z. v. *Émeri*, m.
SMERIG, bn. *Graisseux*, *gras*, *adipeux*. ‖ Vuil, morsig. *Sale*, *malpropre*, *crasseux*. ‖ Voordeelig. *Lucratif*. ‖ Lief. *Gentil*, *joli*. ‖ bw. *Salement*, *malproprement*. ‖ Lieflijk. *Gentiment*.
SMERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Graisse*, f. ‖ Vuilheid. *Saleté*, f.
SMERING, z. v. *Action* f. *de graisser*, *d'oindre*, *d'huiler* ou *de frotter*.
SMERLIJN, z. m. Vogel. *Émerillon*, m.
SMERT, z. v. *Zie* SMART.
SMET, z. v. *Tache*, *souillure*, f. ‖ (charp.) *Ramé-neret*, *trait* m. *au cordeau*.
SMETACHTIG, bn. *Qui se tache* ou *se souille facilement*.
SMETLIJN, z. v. *Cordeau* m. *pour marquer le bois qu'on veut scier*.
SMETSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère*, *faire gogaille* ou *ripaille*.
SMETTELOOS, bn. *Qui est sans tache* ou *sans souillure*, *pur*. ‖ (théol.) *Immaculé*.
SMETTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est sans tache* ou *sans souillure*, *pureté*, f.
SMETTEN, zw. w. b. Bemorsen. *Tacher*, *souiller*, *salir*. ‖ (charp.) Afsmetten. *Tringler*, *cingler*. ‖ o. (met *zijn*). *Se tacher*, *se salir*, *se souiller*.

SMEULEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Couver*. ‖ Onder de asch —, *couver sous la cendre*. ‖ (fig.) *Se couver*, *se tramer*.
SMEULING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couver sous la cendre*.
SMEUREN, zw. w. b. *Tacher*, *souiller*.
SMID (SMEDEN), z. m. *Forgeron*, m.
SMIDSAANBEELD, z. o. *Enclume*, f.
SMIDSBAAS, z. m. *Maître forgeron*, m.
SMIDS[E], z. v. *Forge*, f.
SMIDSHAMER, z. m. *Marteau* m. *de forgeron*.
SMIDSKNECHT (–KNECHTS), z. m. *Garçon forgeron*, m.
SMIDSKOLEN, z. v. mv. *Charbons* m. pl. *de forge*.
SMIDSOVEN, z. m. *Fourneau* m. *de forge*, *forge*, f.
SMIDSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de forgeron*.
SMIDSWINKEL, z. m. *Forge*, *boutique* f. *de forgeron*.
SMIENT, z. v. (h. n.) *Sarcelle*, f. ‖ Mager mensch. *Personne maigre*, f., *squelette*, m.
SMIJDIG, bn. *Malléable*, *ductile*, *forgeable*. ‖ Lenig. *Souple*, *maniable*, *flexible*.
SMIJDIGEN, zw. w. b. *Rendre malléable* ou *ductile*. ‖ (fig.) Lenig maken, verzachten. *Rendre souple*, *traitable* ou *docile*, *adoucir*.
SMIJDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Malléabilité*, *ductilité*, f. ‖ (fig.) *Flexibilité*, *souplesse*, f.
SMIJT, z. v. (mar.) *Belle*, *embelle*, *cargue*, f.
SMIJTEN, (*smeet*, *smeten*, *gesmeten*,) st. w. b. Slaan. *Frapper*, *battre*. ‖ Werpen. *Jeter*, *lancer*. ‖ (man.) Achteruit —, *ruer*, *regimber*.
SMIJTER, z. m. Vechter. *Batteur*, m.
SMILTEN, (*smolt*, *gesmolten*,) st. w. o. *Zie* SMELTEN.
SMIS, z. v. *Zie* SMIDS[E].
SMODDEREN, zw. w. b. Vuil maken. *Tacher*, *salir*, *souiller*.
SMODDERIG, bn. *Taché*, *sale*, *souillé*, *malpropre*. ‖ bw. *Salement*, *malproprement*.
SMODDIG, bn. *Zie* SMODDERIG.
SMOEL, z. m. Muil. *Museau*, m., *gueule*, f. ‖ (bas.) *Bouche*, f.
SMOELBAND, z. m. Muilband. *Muselière*, f.
SMOEZELEN, zw. w. b. *Zie* MORZELEN.
SMOKEN, zw. w. b. Rooken. *Fumer*. ‖ Tabak —, *fumer du tabac*. ‖ o. (met *hebben*). *Fumer*, *jeter de la fumée*.
SMOKER, z. m. *Fumeur*, m.
SMOKERIG, bn. *Plein de fumée*.
SMOKERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui est plein de fumée*, *odeur* f. *de fumée*.
SMOKKEL (zond. mv.), z. m. *Fraude*, *contrebande*, f.
SMOKKELAAR, z. m. — in het spel, *tricheur*, m. ‖ Sluiker. *Contrebandier*, m. ‖ Smokkelschip. *Vaisseau interlope*, *interlope*, *smogleur*, m.
SMOKKELAARSTER, z. v. — in het spel, *tricheuse*, f. ‖ Sluikster. *Contrebandière*, f.
SMOKKELARIJ, z. v. — in het spel, *tricherie*, f. ‖ Sluikhandel. *Fraude*, *contrebande*, f.
SMOKKELEN, zw. w. b. — in het spel, *tricher*. ‖ Sluiken. *Frauder*. ‖ o. (met *hebben*). *Frauder la douane*, *faire la contrebande*. ‖ Stofregenen. *Bruiner*.
SMOKKELGOED (–GOEDEREN), z. o. *Marchandise* f. *de contrebande*.
SMOKKELHANDEL (zond. mv.), z. m. *Fraude*, *contrebande*, f., *commerce interlope*, m.
SMOKKELING, z. v. — in het spel. *Tricherie*, f. ‖ Smokkelhandel. *Fraude*, *contrebande*, f.
SMOKKELREGEN (zond. mv.), z. m. *Brouée*, *pluie fine*, *bruine*, f.
SMOKKELWAAR, z. v. *Marchandise* f. *de contrebande*.
SMOKKELWEER (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *de brouillard épais*.

SMOOK (zond. mv.), z. m. *Fumée, vapeur épaisse*, f.
SMOOR (zond. mv.), z. m. *Fumée épaisse*, f. ‖ Dikke nevel. *Brouillard épais*, m., *vapeur épaisse*, f.
SMOORDER, z. m. *Celui qui étouffe*. ‖ Smoker. *Fumeur*, m. ‖ Rookkool. *Flambart*, m.
SMOORDRONKEN, bn. *Ivre mort*.
SMOORHEET, bn. *Étouffant, excessivement chaud*.
SMOORLIJK, bw. Op iemand — verliefd zijn, *aimer qq. passionnément* ou *éperdument*.
SMOORPAN, z. v. (cuis.) *Huguenote*, f.
SMOORPOT, z. m. Doofpot. *Étouffoir*, m.
SMOORVOL, bn. *Plein comme un œuf*.
SMOREN, zw. w. b. *Fumer*. ‖ Tabak —, *fumer du tabac*. ‖ Versmoren. *Étouffer, suffoquer*. ‖ (cuis.) *Étuver, frire dans une huguenote*. ‖ o. (met *zijn*). *Étouffer, suffoquer*.
SMORING (zond. mv.), z. v. *Étouffement*, m., *suffocation*, f.
SMOTS (SMOTSEN), z. v. *Prostituée*, f. ‖ Hoerhuis. *Maison* f. *de prostitution*.
SMOTSEN, zw. w. b. *Salir, tacher, souiller*.
SMOTSIG, bn. Morsig. *Taché, souillé, sale, malpropre*. ‖ bw. *Salement, malproprement*.
SMOUS (SMOUSEN), z. m. Scheldnaam. *Juif*, m. ‖ Schacheraar. *Usurier, griveleur, arabe*, m.
SMOUSACHTIG, bn. *Usuraire*. ‖ bw. *En usurier*.
SMOUSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire le métier d'usurier, griveler*.
SMOUSENTAAL (zond. mv.), z. v. *Baragouin* m. *des juifs*.
SMOUSENWINST (zond. mv.), z. v. *Gain usuraire* ou *exorbitant, profit illicite*, m.
SMOUSERIJ, z. v. *Grivelerie*, f.
SMOUSJAS, z. v. *Jeu* m. *de cartes appelé* smousjas.
SMOUSJASSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer une partie de* smousjas.
SMOUT (zond. mv.), z. o. *Graisse fondue*, f., *saindoux*, m. ‖ Olie. *Huile*, f.
SMOUTACHTIG, bn. *Zie* SMOUTERIG.
SMOUTEBOL, z. m. *Beignet* m. *cuit à l'huile*.
SMOUTEN, zw. w. b. *Enduire de graisse, graisser*.
SMOUTERIG, SMOUTIG, bn. *Huileux, graisseux*.
SMOUTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Graisse*, f.
SMOUTMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à huile, huilerie*, f.
SMOUTPEER (–PEREN), z. v. *Beurré, doyenné*, m., *poire fondante*, f.
SMOUTPOT, z. m. *Pot* m. *à l'huile*.
SMOUTSLAGER, z. m. *Huilier*, m.
SMUIGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire en cachette* ou *à la dérobée*. ‖ Ter sluik eten. *Manger en cachette* ou *à la dérobée, friander*.
SMUIGER, z. m. *Friand*, m.
SMUIK (zond. mv.), z. v. Ter —, *en cachette, à la dérobée, furtivement, secrètement*.
*SMUIL, z. m. *Zie* SMOEL.
SMUK (zond. mv.), z. m. Sieraad. *Ornement*, m., *parure*, f.
SMUKKEN, zw. w b. *Orner, parer*.
SMUL, z. v. Brasserij. *Bonne chère, ripaille, bombance*, f. ‖ Trek. *Goût, désir*, m., *envie*, f. ‖ Ik heb er geene — op, *je n'en ai pas envie, je ne l'aime pas*.
SMUL, bn. Lauw. *Tiède*. ‖ Dronken. *Ivre*.
SMULBAARD, z. m. *Goinfre, friand, gourmet*, m.
SMULBROER (–BROERS), z. m. *Zie* SMULBAARD.
SMULDAGEN, z. m. mv. *Jours gras, jours* m. pl. *destinés à la bonne chère*.
SMULJURK, z. v. *Fourreau*, m.
SMULLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère, manger avec grand appétit*. ‖ Zich onder het eten bemorsen. *Se salir en mangeant*.
SMULLER, z. m. *Zie* SMULBAARD.
SMULLIG, bn. *Sale, malpropre, crasseux*. ‖ bw. *Salement, malproprement*.

SMULLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Saleté, malpropreté, crasse*, f.
SMULLING (zond. mv.), z. v. *Bonne chère, gogaille*, f.
SMULPAAP, z. m. (fig.) *Zie* SMULBAARD.
SMULPAPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire bonne chère*.
SMULPAPERIJ, z. v. *Bonne chère, gogaille*, f.
SMULPARTIJ, z. v. *Frairie*, f.
SMULSTER, z. v. *Friande*, f.
SMUTS (SMUTSEN), z. v. Slag. *Coup*, m.
SNAAK, z. m. *Drôle, bouffon, farceur, plaisant, gaillard*, m.
SNAAKS, bw. *Drôlement, plaisamment*.
SNAAKSCH, bn. *Plaisant, facétieux, drôle, grotesque, bouffon, comique*. ‖ —e vent, *drôle d'homme, drôle* m. *de corps*.
SNAAKSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Bouffonnerie, plaisanterie*, f.
SNAAKSHOOFD, z. o. *Marmouset, mascaron*, m.
SNAAR, z. v. Koord. *Corde*, f. ‖ (mus.) *Corde*. ‖ De snaren spannen, *tendre les cordes*. ‖ (fig.) Alle snaren zijn gespannen, *tout est prêt* ou *préparé*. ‖ (fig.) Eene — aanroeren, *toucher à une corde*.
SNAAR, z. v. Schoonzuster. *Belle-sœur*, f. ‖ Schoondochter. *Belle-fille, bru*, f. ‖ Bijzit. *Concubine*, f.
SNAARTUIG, z. o. *Instrument* m. *de musique à cordes*.
SNAK, z. m. Snik. *Soupir*, m.
SNAKERIG, bn. *Zie* SNAAKSCH.
SNAKERIJ, z. v. *Bouffonnerie, plaisanterie, drôlerie, facétie*, f.
SNAKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Snikken. *Soupirer, pousser des soupirs*. ‖ Hevig verlangen. *Désirer ardemment, soupirer*. ‖ Naar iets —, *soupirer après qc*.
SNAP, z. m. *Action* f. *de se détendre* ou *de se débander avec bruit*. ‖ (fig.) Oogenblik. *Moment, instant*, m. ‖ Gesnap, geklap. *Caquet, babil*, m.
SNAP, z. v. (chir.) *Flammette*, f.
SNAPACHTIG, bn. *Babillard, loquace*.
SNAPACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Babil, caquet*, m., *loquacité*, f.
SNAPHAAN, z. m. Vuurroer. *Fusil*, m. ‖ Bandiet. *Chenapan, bandit*, m.
SNAPPEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*) Met eenen snap verspringen. *Se détendre* ou *se débander avec bruit*. ‖ Happen. *Happer, gober*. ‖ Babbelen. *Babiller, jaser, caqueter*. ‖ b. Vatten. *Happer, attraper, saisir*.
SNAPPER, z. m. *Babillard, jaseur*, m.
SNAPPERIJ, z. v. *Babil, caquet*, m.
SNAPS (SNAPSEN), z. m. *Eau* f. *de vie, genièvre*, m.
SNAPSTER, z. v. *Babillarde, jaseuse*, f.
SNAR, bn. Bits. *Mordant, piquant, caustique*. ‖ Hard. *Rude*. ‖ bw. Hard. *Rudement*. ‖ Zeer. *Fort*.
SNARENMAKER, z. m. *Boyaudier*, m.
SNARENSPEELSTER, z. v. *Joueuse* f. *d'instruments à cordes*.
SNARENSPEELTUIG, z. o. *Instrument* m. *de musique à cordes*.
SNARENSPÉL (zond. mv.), z. o. *Musique* f. *d'instrument à cordes*.
SNARENSPELER, z. m. *Joueur* m. *d'instrument à cordes*.
SNARENTUIG, z. o. *Zie* SNAARTUIG.
SNARHEID (zond. mv.), z. v. *Mordacité, causticité, aigreur*, f. ‖ Fierheid. *Fierté*, f.
SNARRIG, bn. *Spirituel, gentil*. ‖ Bits. *Mordant*.
SNARRIGHEID (zond. mv.), z. v. *Vivacité* f. *d'esprit*. ‖ Snarheid. *Mordacité, causticité, aigreur*, f.
SNARS (zond. mv.), z v. *Coup* m. *de langue*.

SNATER, z. m. *Bec*, *museau*, m. ‖ (pop.) Mond. *Bouche*, f. ‖ Geklap. *Babil*, *caquet*, m.
SNATERAAR, z. m. *Babillard*, *jaseur*, m.
SNATERAARSTER, z. v. *Babillarde*, *jaseuse*, f.
SNATERACHTIG, bn. *Babillard*, *jaseur*.
SNATERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Babil*, *caquet*, m.
SNATERBEK, z. m. *Zie* SNATERAAR.
SNATEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Babiller*, *jaser*, *caqueter*.
SNAUW, z. m. *Parole rude*, f., *coup* m. *de langue* ou *de dent*.
SNAUW, z. v. Vaartuig. *Seneau*, m.
SNAUWACHTIG, bn. *Piquant*, *mordant*, *rude*, *hargneux*.
SNAUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Rabrouer*, *rudoyer*, *brusquer*.
SNAUWER, z. m. *Rabroueur*, *bourru*, m.
SNAUWERIG, bn. *Zie* SNAUWACHTIG.
SNAUWERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mordacité*, *brusquerie*, f.
SNAUWSTER, z. v. *Rabroueuse*, *bourrue*, f.
SNAVEL, z. m. Sneb. *Bec*, m. ‖ Snuit. *Museau*, m. ‖ — des olifants, *trompe*, f. ‖ (fig.) Mond. *Bouche*, f. ‖ Neus. *Nez*, m.
SNAVELKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Peigne* m. *de Vénus*.
SNEB, z. v. Bek. *Bec*, m. ‖ (mar.) Spitse voorsteven. *Éperon*, *nez*, *cap*, m. ‖ Snebschuit. *Bécasse*, f.
SNEBBIG, bn. *Qui a le bec bien affilé*. ‖ (fig.) *Qui a la langue bien affilée*. ‖ bw. *Brusquement*.
SNEBBIGHEID (zond. mv.), z. v. *Insolence*, f.
SNEBSCHUIT, z. v. *Bécasse*, f.
SNEDE, z. v. *Action* f. *de couper*. ‖ Het gesnedene. *Tranche*, f. ‖ — brood, *tranche de pain*. ‖ — visch, *darne* f. *de poisson*. ‖ Scherpte. *Tranchant*, *fil*, m. ‖ Een mes op de — zetten, *aiguiser un couteau*. ‖ (rel.) *Tranche*. ‖ Verguld op —, *doré sur tranche*. ‖ Insnijding. *Taillade*, *coupure*, *incision*, *entaille*, f. ‖ — in den vinger, *coupure au doigt*. ‖ Eene — in 't gezicht krijgen, *recevoir une balafre au visage*. ‖ (taill.) *Coupe*, f. ‖ (pros.) Rustpunt. *Césure*, f. ‖ — eener zaag, *voie*, f. ‖ (géom.) *Section*, f. ‖ (grav.) *Taille*, f. ‖ (mar.) *Taillemer*, m. ‖ Juist ter —, recht ter —, wel ter —, *à point*, *à propos*, *justement*.
SNEDELING, z. m. en v. *Enfant* m. *mis au monde par l'opération césarienne*.
SNEDIG, bn. Scherp. *Tranchant*, *qui coupe bien*. ‖ (fig.) Gevat, schrander. *Ingénieux*, *intelligent*, *subtil*, *habile*, *adroit*. ‖ Vlug. *Prompt*, *agile*, *alerte*. ‖ bw. (fig.) *Ingénieusement*, *habilement*, *subtilement*. ‖ Vlug. *Promptement*.
SNEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Intelligence*, *adresse*, *subtilité*, f. ‖ Vlugheid. *Promptitude*, *vitesse*, f.
SNEE, z. v. *Zie* SNEDE.
SNEEDJE, z. o. *Petite tranche* ou *coupure*, f.
SNEEG, bn. *Zie* SNEDIG.
SNEES (SNEEZEN), z. o. Twintigtal. *Vingtaine*, f. ‖ Reeks. *Suite*, *série*, f.
SNEES (SNEEZEN), z. m. Schacheraar. *Usurier*, *arabe*, *juif*, m.
SNEEUW (zond. mv.), z. m. en v. *Neige*, f. ‖ o. Blankheid. *Neige*.
SNEEUWACHTIG, bn. *Neigeux*, *qui ressemble à de la neige*. ‖ — weer, *temps neigeux*, m.
SNEEUWBAL, z. m. *Boule* f. *de neige*. ‖ (bot.) *Viorne* f. *d'obier*.
SNEEUWBERG, z. m. *Montagne de neige*, *montagne* f. *couverte de neige*.
SNEEUWBLIND, bn. *Ébloui par la neige*.
SNEEUWBLINDHEID (zond. mv.), z. v. *Berlue*, f.
SNEEUWEN, zw. w. onp. *Neiger*. ‖ Het sneeuwt, *il neige*.
SNEEUWHOEN (-HOENDERS, -HOENDEREN), z. o. *Gélinotte blanche*, *perdrix blanche*, f., *lagopède*, m.
SNEEUWIG, bn. *Neigeux*.
SNEEUWJACHT (zond. mv.), z. v. (météor.) *Neige*, f. ‖ (chass.) *Chasse* f. *sur la neige*.
SNEEUWMAAND, z. v. *Nivôse*, m.
SNEEUWSLEDE, z. v. *Traîneau*, m.
SNEEUWVAL, z. m. *Avalanche*, f.
SNEEUWVLOK, z. v. *Flocon* m. *de neige*.
SNEEUWWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de neige*.
SNEEUWWIT, bn. *Blanc comme neige*.
SNEEUWWOLK, z. v. *Nuage* m. *chargé de neige*.
SNEEZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SCHACHEREN.
SNEK, z. v. (horl.) *Roue* f. *de fusée*.
SNEL, z. v. Kan. *Pot* m. *à boire*.
SNEL, bn. Vlug. *Prompt*, *vite*, *rapide*, *véloce*, *léger*, *vif*. ‖ — van begrip, *qui a la conception vive*. ‖ bw. *Rapidement*, *vite*. ‖ — loopen, *courir vite* ou *avec rapidité*.
SNELDICHT, z. o. *Impromptu*, m. ‖ Puntdicht. *Épigramme*, f.
SNELDICHTER, z. m. *Improvisateur*, m. ‖ Puntdichter. *Épigrammatiste*, m.
SNELHEID (zond. mv.), z. v. *Vitesse*, *rapidité*, *agilité*, *célérité*, *vélocité*, *promptitude*, f.
SNELLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Courir rapidement* ou *vite*, *se précipiter*, *se hâter*, *voler*, *s'élancer*.
SNELLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SNELHEID.
SNEL[LIJK], bw. *Zie* SNEL, bw.
SNELLOOPER, z. m. *Coureur*, *vélocipède*, m.
SNELPAS, z. m. *Pas accéléré*, m.
SNELSCHRIJVEN (zond. mv.), z. o. *Sténographie*, *tachygraphie*, f.
SNELSCHRIJVER, z. m. *Sténographe*, *tachygraphe*, m.
SNELTREIN, z. m. *Express*, *convoi* m. *de grande vitesse*.
SNELVOETIG, bn *Céléripède*, *vélocipède*.
SNELWAGEN, z. m. *Diligence*, f.
SNELZEILER, z. m. *Navire bon voilier* m.
SNEP, z. v. *Zie* SNIP.
SNERKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Frire*. ‖ De boter snerkt, *le beurre frit*. ‖ b. *Frire*, *faire frire*. ‖ In boter —, *frire dans du beurre*.
SNERKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de frire*.
SNERPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Causer une douleur cuisante*.
SNERPEND, bn. *Cuisant*, *âpre*, *piquant*, *pénétrant*. ‖ —e koude, *froid âpre*, m.
SNERS, z. v. *Zie* SNARS.
SNERT (zond. mv.), z. v. (cuis.) *Purée* f. *aux pois*.
SNEUKELAAR, z. m. *Friand*, m. ‖ (fig.) *Paillard*, m.
SNEUKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Paillarder*, *courir le guilledou*. ‖ *Zie* SNEUKEREN.
SNEUKEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Snoepen. *Se régaler de qc. de friand*, *faire bonne chère*.
SNEUVELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Périr*, *être tué*, *mourir sur le champ de bataille*.
SNEVEN, zw. o. (met *zijn*). Struikelen. *Broncher*. ‖ Vallen. *Tomber*. ‖ Omkomen. *Périr*, *être tué*, *mourir sur le champ de bataille*.
SNIBBIG, bn. *Zie* SNEBBIG.
SNIBBIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SNEBBIGHEID.
SNIJBANK, z. v. (agric.) *Coupe-paille*, *hache-paille*, *hachoir*, m.
SNIJBOON (-BOONEN), z. v. *Haricot*, m.
SNIJBORD, z. o. *Tranchoir*, *tailloir*, m.
SNIJCIRKEL, z. m. *Coupe-cercle*, m.
SNIJDELING, z. m. *Rognure*, f.
SNIJDEN, (*sneed*, *sneden*, *gesneden*,) st. w. b. *Couper*, *tailler*, *trancher*. ‖ Vleesch —, *couper de la viande*. ‖ Klein —, *couper menu*. ‖ In

stukken —, *couper en morceaux.* ‖ Een hemd —, *couper* ou *tailler une chemise.* ‖ (chir.) Van den steen —, *tailler, faire l'opération de la taille.* ‖ (fig.) Iemand van den kei —, *duper* ou *tromper qq.* ‖ Graveeren. *Graver.* ‖ In staal —, *graver sur l'acier.* ‖ Ontmannen, lubben. *Châtrer, couper.* ‖ (fig.) Iemands beurs —, *couper la bourse à qq.* ‖ Wijn —, *couper du vin.* ‖ De wind sneed ons in het aangezicht, *le vent nous fouetta le visage.*

SNIJDEND, bn. *Coupant, tranchant.* ‖ —e wind, *vent âpre*, m.

SNIJDER, z. m. *Coupeur*, m. ‖ (taill.) *Coupeur*, m. ‖ Kleermaker. *Tailleur*, m. ‖ Graveerder. *Graveur*, m. ‖ Mes. *Couteau*, m.

SNIJDEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire le métier de tailleur, faire des habits.*

SNIJDERSAMBACHT (zond. mv.), z. o. *Art* m. *du tailleur.*

SNIJDERSGEZEL, z. m. *Zie* SNIJDERSKNECHT.

SNIJDERSGILD, z. o. *Corps* m. *de métier des tailleurs.*

SNIJDERSKNECHT (-KNECHTS), z. m. *Garçon tailleur, compagnon tailleur*, m.

SNIJDERSTAFEL, z. v. *Établi* m. *de tailleur.*

SNIJDERSWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de tailleur.*

SNIJDING, z. v. *Coupe, coupure, taille*, f. ‖ (pros.) *Césure*, f. ‖ (méd.) —en, *tranchées*, f. pl. ‖ Lubbing. *Castration*, f.

SNIJDSEL, z. o. *Coupure, rognure*, f.

SNIJKAMER, z. v. *Salle* f. ou *amphithéatre* m. *d'anatomie.*

SNIJKUNST (zond. mv.), z. v. Ontleedkunst. *Anatomie*, f.

SNIJLIJN, z. v. (géom.) *Sécante*, f. ‖ — eens hoeks, *cosécante*, f.

SNIJMES, z. o. Hakmes. *Couperet*, m. ‖ (chir.) *Bistouri*, m. ‖ (cordonn.) *Tranchet*, m. ‖ (agric.) *Coupe-paille*, m.

SNIJPUNT, z. o. (géom.) *Point* m. *de section* ou *d'intersection.*

SNIJTAFEL, z. v. *Ecofrai*, m.

SNIJTAND, z. m. *Dent incisive*, f.

SNIJTIJD, z. m. *Temps* m. *de la vendange, vendange*, f.

SNIJWERK (zond. mv.), z. o. *Sculpture, ciselure, gravure*, f.

SNIK, z. m. Het snikken. *Sanglot, soupir*, m. ‖ Den laatsten — geven, *rendre le dernier soupir.* ‖ Hik. *Hoquet*, m. ‖ (mus.) *Soupir*, m.

SNIK, z. v. Schuit. *Barque*, f.

SNIKHEET, bn. *Fort chaud.*

SNIKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sangloter, pousser des sanglots.* ‖ Hikken. *Avoir le hoquet.*

SNIP, z. v. Snep. *Bécasse*, f. ‖ Op de —pen jagen, *chasser aux bécasses.*

SNIPJE, z. o. *Bécasseau*, m.

SNIPPEN, zw. w. b. *Cingler, fouetter en parlant du vent.* ‖ Snipperen. *Couper en petits morceaux, rogner.*

SNIPPENEI (-EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de bécasse.*

SNIPPENJACHT, z. v. *Passée, chasse* f. *aux bécasses.*

SNIPPENNET, z. o. *Passée, pantière*, f.

SNIPPENTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *favorable à la chasse aux bécasses.*

SNIPPENVANGST, z. v. *Chasse* f. *aux bécasses.*

SNIPPER, z. m. *Rognure*, f. ‖ —s papier, *rognures de papier.*

SNIPPERAAR, z. m. *Déchiqueteur, rogneur*, m.

SNIPPERAARSTER, z. v. *Déchiqueteuse, rogneuse*, f.

SNIPPEREN, zw. w. b. *Rogner, couper en petits morceaux, déchiqueter.*

SNIPPERKIST, z. v. *Coffre* m. *aux rognures.*

SNIPPERKOEK, z. m. *Gâteau* m. *à l'écorce d'orange.*

SNIPPERMAND, z. v. *Panier* m. *aux rognures.*

SNIPPERUUR, z. o. *Heure de loisir, heure perdue, heure dérobée*, f.

SNIPPERWERK, z. o. *Ouvrage* m. *de peu de valeur.*

SNIRSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SNERKEN *en* SNERPEN.

SNIRSING (zond. mv.), z. v. *Zie* SNERKING.

SNIT, z. m. *Taille, coupe*, f.

SNOBBELEN, zw. w. b. Kussen. *Baiser.*

SNOEFSTER, z. v. *Hâbleuse*, f.

SNOEFTAAL (zond. mv.), z. v. *Hâblerie*, f.

SNOEI (zond. mv.), z. m. *Émondes*, f. pl., *élagage*, m.

SNOEIEN, zw. w. b. *Tailler, émonder, ébrancher, élaguer.* ‖ Boomen —, *émonder des arbres.* ‖ Eenen wijngaard —, *tailler une vigne.* ‖ (fig.) *Rogner.* ‖ (fig.) Iemands wieken —, *rogner les ongles à qq.* ‖ Snoepen. *Manger des fruits à la dérobée.*

SNOEIER, z. m. *Élagueur, émondeur*, m. ‖ Snoeimes. *Serpe, serpette*, f.

SNOEIHOUT (zond. mv.), z. o. *Émondes*, f. pl., *élagage*, m.

SNOEIING, z. v. *Ébranchement, élagage*, m., *taille* f. *des arbres.*

SNOEIKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *de tailler.*

SNOEIMES, z. o. *Serpe, serpette*, f., *ébarboir, cernoir*, m.

SNOEISEL, z. o. *Émondes*, f. pl., *élagage*, m.

SNOEISTER, z. v. *Celle qui taille.*

SNOEITIJD (zond. mv.), z. m. *Saison* f. *où l'on taille les arbres.*

SNOEIWERK (zond. mv.), z. o. *Tout ce qui regarde la taille des arbres.*

SNOEK, z. m. *Brochet*, m. ‖ Kleine —, *brocheton*, m. ‖ (fig.) Eenen — vangen, *tomber dans l'eau.* ‖ (prov.) —en op zolder zoeken, *battre l'eau, perdre sa peine, chercher midi à quatorze heures.*

SNOEKACHTIG, bn. *Qui ressemble au brochet.*

SNOEKENVANGST (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *du brochet.*

SNOEKESTAART, z. v. *Queue* f. *de brochet.*

SNOEKJE, SNOEKSKEN, z. o. *Brocheton*, m.

SNOEP (zond. mv.), z. m. *Friandise*. f.

SNOEPACHTIG, bn. *Friand, qui aime les friandises.*

SNOEPACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. Snoeplust. *Friandise*, f., *goût* m. *de friand.*

SNOEPEN, zw. w. b. *Manger des friandises, manger à la dérobée.* ‖ (fig.) Verboden minnehandel drijven. *Avoir un commerce de galanterie.*

SNOEPER, z. m. *Friand*, m. ‖ Die verboden minnehandel drijft. *Qui a un commerce de galanterie, qui recherche les plaisirs amoureux.*

SNOEPERIG, bn. *Zie* SNOEPACHTIG.

SNOEPERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SNOEPLUST.

SNOEPERIJ, z. v. *Friandises*, f. pl. ‖ Verboden minnehandel. *Galanterie* ou *amourette défendue*, f.

SNOEPGOED (zond. mv.), z. o. *Bonbons*, m. pl., *friandises, sucreries, douceurs*, f. pl.

SNOEPIG, bn. *Friand.* ‖ Minziek. *Porté à la volupté.*

SNOEPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Friandise*, f., *goût* m. *de friand.* ‖ Minnelust. *Penchant* m. *à la volupté.*

SNOEPLUST (zond. mv.), z. m. *Friandise*, f., *goût* m. *de friand.* ‖ Minnelust. *Penchant* m. *à la volupté.*

SNOEPREISJE, z. o. Uitstapje. *Petit voyage*, m., *partie de plaisir, excursion*, f.

SNOEPSCH, bn. *Zie* SNOEPIG.
SNOEPSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SNOEPIGHEID.
SNOEPSTER, z. v. *Friande*, f. ‖ Die verboden minnehandel drijft. *Celle qui a un commerce de galanterie.*
SNOEPTAFEL, z. v. *Table* f. *sur laquelle se trouvent beaucoup de friandises.*
SNOEPWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend des friandises.*
SNOEPZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* SNOEPLUST.
SNOER, z. o. *Cordon, lacet, lien*, m. ‖ Koord. *Corde*, f., *cordeau*, m. ‖ Halssnoer. *Collier*, m. ‖ — parelen, *collier* m. *de perles.* ‖ (fig.) Iemand aan zijn — krijgen, *attirer qq. dans son parti.* ‖ Band. *Lien*, m.
SNOER, z. v. Lichtekooi. *Courtisane, prostituée*, f.
SNOEREN, zw. w. b. Aan een snoer rijgen. *Enfiler.* ‖ Parelen —, *enfiler des perles.* ‖ Binden. *Lier.* ‖ (fig.) Iemand den mond —, *fermer la bouche à qq.*
SNOERTJE, z. o. *Cordonnet*, m., *cordelette*, f.
SNOESHAAN, z. m. *Hâbleur, fanfaron, gascon, rodomont, faux brave*, m.
SNOESHANIG, bn. *Fanfaron.* ‖ bw. *En fanfaron.*
SNOESTER, z. m. *Écale*, f., *brou*, m.
SNOESTEREN, zw. w. b. *Écaler, ôter le brou.*
SNOET, z. m. *Zie* SNUIT.
SNOEVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Hâbler, se vanter, faire le fanfaron.*
SNOEVER, z. m. *Hâbleur, fanfaron, gascon*, m.
SNOEVERIJ, z. v. *Hâblerie, fanfaronnade, jactance*, f.
SNOF (zond. mv.), z. v. *Zie* SNUF.
SNOFFEN, zw. w. b. *Zie* SNUFFEN.
SNOK, z. m. *Zie* RUK.
SNOKKEN, zw. w. b. *Zie* RUKKEN.
SNOL, z. v. Hoer. *Prostituée, coureuse*, f.
SNOL, z. m. Snuffelaar. *Zie* SNUFFELAAR.
SNOLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). Snuffelen. *Zie* SNUFFELEN.
SNOOD, bn. *Méchant, scélérat, pervers, inique, atroce, noir.* ‖ — voornemen, *dessein pervers*, m. ‖ Gering. *Peu important.* ‖ Eenvoudig. *Simple.* ‖ bw. *Méchamment.*
SNOODAARD, z. m. *Méchant, scélérat*, m.
SNOOD[ELIJK], bw. *Zie* SNOOD, bw.
SNOODHEID (-HEDEN), z. v. *Méchanceté, scélératesse, iniquité, atrocité, infamie, noirceur*, f.
SNOR (zond. mv.), z. m. Snorrend geluid. *Bourdonnement*, m. ‖ Eenen — aanhebben, *être entre deux vins.*
SNOR, z. v. Knevelbaard. *Moustache*, f.
SNORBAARD, z. m. *Moustache*, f.
SNORK, z. m. *Ronflement*, m.
SNORKACHTIG, bn. *Fanfaron, gascon, vain.* ‖ bw. *En fanfaron.*
SNORKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Ronfler.* ‖ (fig.) Pochen. *Hâbler, se vanter, faire le fanfaron.*
SNORKER, z. m. *Ronfleur*, m. ‖ (fig.) Pocher. *Hâbleur, fanfaron, rodomont, gascon*, m.
SNORKERIJ, z. v. *Zie* SNOEVERIJ.
SNORKSTER, z. v. *Ronfleuse*, f. ‖ (fig.) Pochster. *Hâbleuse*, f.
SNORREBOT, z. o. Speelding. *Loup*, m.
SNORREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bourdonner, siffler, faire un bruit sourd.*
SNORREPIJPEN, z. v. mv. *Niaiseries*, f. pl.
SNOT (zond. mv.), z. o. *Morve*, f.
SNOTACHTIG, bn. *Morveux.*
SNOTBAARD, z. m. (fig.) *Morveux, étourneau*, m.
SNOTJONGEN, z. m. *Zie* SNOTBAARD.
SNOTNEUS, z. m. *en* v. *Morveux*, m., *morveuse*, f.
SNOTOLF, z. m. (h. n.) *Lièvre* m. *de mer.* ‖ (fig.) Snotbaard. *Morveux, étourneau*, m.

SNOTTEBEL, z. v. *Morve*, f.
SNOTTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jeter de la morve.* ‖ Huilebalken. *Pleurer, pleurnicher.*
SNOTTERIG, bn. *Morveux.*
SNOTTERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Morve*, f.
SNOTTERIK (-RIKEN), z. m. *Morveux*, m.
SNUF (zond. mv.), z. v. *Reniflement*, m. ‖ Reuk. *Odeur*, f. ‖ (fig.) Ergens de — van weghebben, *avoir vent de qc.* ‖ (fig.) Mode. *Mode, manière, coutume*, f. ‖ Naar de nieuwe —, *à la mode.* ‖ Snuif. *Tabac* m. *en poudre.*
SNUFFELAAR, z. m. *Furet, fureteur*, m.
SNUFFELAARSTER, z. m. *Femme curieuse*, f.
SNUFFELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Flairer continuellement* ‖ (fig.) Nazoeken. *Fureter, fouiller.*
SNUFFELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de flairer, de fureter* ou *de fouiller.*
SNUFFEN, zw. w. b. *Renifler.*
SNUGGER, bn. Vlug. *Éveillé, gai, vif.* ‖ Schrander. *Qui a l'esprit vif.* ‖ bw. *Vivement.*
SNUGGERHEID (zond. mv.), z. v. *Vivacité, gaieté*, f. ‖ Schranderheid, *Vivacité* ou *pénétration* f. *d'esprit.*
SNUIF, z. v. *Tabac* m. *en poudre.* ‖ Eene — nemen, *prendre une prise de tabac.*
SNUIFDOEK, z. m. *Mouchoir* m. *de poche à l'usage des priseurs.*
SNUIFDOOS (-DOOZEN), z. v. *Tabatière*, f.
SNUIFJE, SNUIFKEN, z. o. *Prise* f. *de tabac.*
SNUIFNEUS, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui prend du tabac en poudre, priseur*, m.
SNUIFPOT, z. m. *Pot* m. *à tabac.*
SNUIFRASP, z. v. *Grille*, f.
SNUIFSTER, z. v. *Personne* f. *qui prend du tabac en poudre.*
SNUIFTABAK, z. v. *Tabac* m. *en poudre.*
SNUIFWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend du tabac en poudre.*
SNUISTEREN, zw. w. b. *Écaler, ôter le brou.* ‖ Snoepen. *Manger des friandises, manger à la dérobée.*
SNUISTERGELD (zond. mv.), z. o. *Mitraille, menuaille*, f.
SNUISTERIJ, SNUISTERING, z. v. *Babiole*, f., *colifichet*, m. ‖ Snoeperij. *Friandise*, f.
SNUIT, z. m. Lichaamsdeel. *Museau, groin, boutoir*, m. ‖ — eens olifants, *trompe*, f. ‖ (fam.) Neus. *Nez*, m. ‖ (mar.) *Cap, avant*, m., *proue*, f., *éperon*, m.
SNUIT, (zond. mv.), z. v. Grof vlas. *Étoupe*, f.
SNUITDOEK, z. m. *Mouchoir* m. *de poche.*
SNUITEN, (*snoot, snoten, gesnoten*), zw. w. b. *Moucher.* ‖ De kaars —, *moucher la chandelle.* ‖ Zich —. *Se moucher.* ‖ (fig.) Bedriegen. *Duper, tromper.*
SNUITER, z. m. Kaarssnuiter. *Mouchettes*, f. pl. ‖ Persoon. *Drôle, farceur*, m. ‖ Rare —, *drôle de corps.*
SNUITERBAKJE, z. o. *Porte-mouchettes*, m.
SNUITSEL (zond. mv.), z. o. *Mouchure*, f., *mouchon*, m.
SNUIVEN, (*snoof, snoven, gesnoven*,) st. w. b. *Renifler, tirer* ou *prendre par le nez.* ‖ Snuiftabak nemen. *Prendre du tabac.*
SNUIVER, z. m. *Preneur de tabac en poudre, priseur*, m. ‖ Snuffelaar. *Furet, fureteur*, m.
SNUKKEN, zw. w. b. *Zie* RUKKEN.
SNUL, z. m. Sul. *Nigaud*, m.
SOBBELEN, zw. w. o. (met *zijn*) *Zie* STRUIKELEN.
SOBER, bn. *Sobre, frugal, tempérant.* ‖ Schraal. *Mesquin, maigre, pauvre* ‖ bw. *Sobrement, frugalement.* ‖ Schraal. *Mesquinement, maigrement, pauvrement.*
SOBERHEID (zond. mv.), z. v. *Sobriété, tempérance*, f. ‖ Schraalheid. *Pauvreté*, f.
SOBER[LIJK], bw. *Zie* SOBER, bw.

SOBERTJES, bw. *Zie* SOBER, bw.
SOCIAAL, bn. *Social.*
SOCIALISME, SOCIALISMUS (zond. mv.), z. o. *Socialisme*, m.
SOCIALIST, z. m. *Socialiste*, m.
SOCIËTARIS, z. m. *Sociétaire*, m.
SOCIËTEIT, z. v. *Société*, f.
SOCRATISCH, bn. *Socratique.*
SODA (zond. mv.), z. v. *Soude*, f.
SODOMIET, z. m. *Sodomite*, *pédéraste*, m.
SODOMIETERIJ (zond. mv.), z. v. *Sodomie*, *pédérastie*, f.
SOEBATSTER, z. v. *Celle qui supplie avec instance.*
SOEBATTEN, zw. w o. (met *hebben*) *Prier très-humblement*, *supplier*, *implorer.*
SOEBATTER, z. m. (fam.) *Celui qui supplie avec instance.*
SOEP, z. v. *Soupe*, f., *potage*, *bouillon*, m. ‖ Magere —, *soupe maigre.*
SOEPBORD, z. o. *Assiette* f. *à soupe.*
SOEPERIG, bn. (fig.) *Ennuyeux*, *fade*, *maussade.*
SOEPËTER, z. m. *Soupier*, *amateur* m. *de soupe.*
SOEPKETEL, z. m. *Marmite*, f.
SOEPKOM, z. v. *Soupière*, f.
SOEPLEPEL, z. m. *Louche*, *cuiller* f. *à soupe.*
SOES (SOEZEN), z. v. Dommel. *Étourdissement*, *vertige*, m.
SOES, z. v. Gebak. *Petit gâteau soufflé*, m., *bouchée*, f.
SOEZEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SUIZEN.
SOFA (SOFA'S), z. v. *Sofa*, *sopha*, m.
SOJA (zond. mv.), z. v. (cuis.) *Soui*, m.
SOK, z. v. *Chausson*, m.
SOKACHTIG, SOKKERIG, bn. *Lâche*, *qui n'est pas serré* ou *tendu*, *trop ample.*
SOLD (zond. mv.), z. o. *Zie* SOLDIJ.
SOLDAAT, z. m. *Soldat*, *militaire*, m. ‖ (mar.) *Amian*, m.
SOLDAATACHTIG, bn. *Soldatesque*, *qui sent le soldat.*
SOLDATENBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *de munition.*
SOLDATENGAT (zond. mv.), z. o. (mar.) *Trou* m. *de chat.*
SOLDATENKIND (-KINDEREN), z. o. *Enfant* m. *de troupe.*
SOLDATENKLEEDING (zond. mv.), z. v. *Uniforme*, *équipement militaire*, m.
SOLDATENLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie militaire*, f.
SOLDATENLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chanson militaire*, f.
SOLDEER (zond. mv.), z. o *Soudure*, f.
SOLDEERBOUT, z. m. *Fer* m. *à souder.*
SOLDEERDER, z. m. *Celui qui soude.*
SOLDEEREN, zw. w. b. *Souder.*
SOLDEERIJZER, z. o. *Fer* m. *à souder.*
SOLDEERING, z. v. *Soudure*, f.
SOLDEERNAAD, z. m. *Soudure*, f.
SOLDEERSEL, z. o. *Soudure*, f.
SOLDEERWERK (zond. mv.), z. o. *Soudure*, f.
SOLDENIER, z. m. *Zie* SOLDAAT.
SOLDIJ, z. v. *Paye*, *solde*, f., *gages*, m. pl.
SOLFER (zond. mv.), z. o. *en* v. *Zie* SULFER.
SOLFEREN, zw. w. b. *Zie* SULFEREN.
SOLIDAIR, bn. *Solidaire.*
SOLIDARITEIT (zond. mv), z. v. *Solidarité*, f.
SOLIDEE, z. m. Priestersmutsje. *Calotte*, f.
SOLLEN, zw w. b. *Agiter*, *jeter çà et là*, *berner*, *houspiller.* ‖ (fig.) Iemand —, *se moquer de qq.*
SOLLER, z. m. *Berneur*, m.
SOLLICITANT, z. m. *Solliciteur*, m.
SOLO (SOLO'S), z. m. *Solo*, m.
SOM, z. v *Somme*, f. ‖ Geheele *of* gansche —, *total*, m, *somme totale*, f. ‖ Vracht. *Charge*, f.
SOMBER, bn. *Sombre*, *obscur*, *noir*, *peu clair.* ‖ — weder, *temps sombre*, m. ‖ Treurig. *Sombre*, *morne*, *triste*, *mélancolique.* ‖ bw. Treurig. *Tristement*, *mélancoliquement*, *d'un air sombre.*
SOMBERHEID (zond. mv.), z. v. *Obscurité*, f. ‖ Sombere kleur. *Couleur sombre*, f. ‖ (fig.) Treurigheid. *Tristesse*, *mélancolie*, f.
SOMMER, z. m. (mar.) *Grosse poutre* f. *de chêne.*
SOMMIG, bn. *Quelque.* ‖ — werk, *certains ouvrages*, m. pl. ‖ —e menschen, *quelques hommes.* ‖ —en, *quelques-uns.*
SOMP, z. v. *Marais*, *marécage*, *bourbier*, m.
SOMPEN, SOMPELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* STRUIKELEN.
SOMPIG, bn. *Marécageux*, *bourbeux.*
SOMPIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est marécageux* ou *bourbeux.*
SOMPVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *de marais.*
SOMS, SOMTEMETS, SOMTIJDS, SOMWIJLEN, bw. *Quelquefois*, *parfois*, *de temps en temps.* ‖ Misschien. *Peut-être.*
SONATE (-NATES), z. v. *Sonate*, f.
SONDEEREN, zw. w. b. *Sonder.* ‖ Eene wond —, *sonder une plaie.*
SONDEERIJZER, z. o. (chir.) *Sonde*, *éprouvette*, f.
SONDEERING, z. v. *Action* f. *de sonder une plaie.*
SONNET, z. o. (poét.) *Sonnet*, m.
SOORT, z. v. *en* o. *Sorte*, *espèce*, f., *genre*, m. ‖ Alle —en van vogelen, *toutes sortes d'oiseaux.* ‖ (prov.) — zoekt —, *qui se ressemble s'assemble.*
SOORTELIJK, bn. *Spécifique.*
SOORTGELIJK, bn. *Semblable*, *pareil*, *tel.*
SOOS (SOOZEN), z. v. (pop.) *Zie* SLORIE.
SOP, z. o. *en* v. *Jus*, *liquide*, m. ‖ Soep. *Soupe*, f., *potage*, *bouillon*, m. ‖ (prov.) Het — is de kool niet waard, *le jeu ne vaut pas la chandelle.* ‖ (prov.) Dat is — en geweekt brood, *c'est bonnet blanc et blanc bonnet; c'est jus vert ou verjus.* ‖ (mar.) Het ruime — kiezen, *gagner le large*, *prendre la haute mer.*
SOP, z. m. Top. *Zie* TOP.
SOPBORD, z. o. *Assiette* f. *à soupe.*
SOPBROOD (zond. mv), z. o. *Pain* m. *trempé dans du bouillon.*
SOPHISME, z. o. *Sophisme*, m.
SOPHIST, z. m. *Sophiste*, m.
SOPHISTERIJ, z. v. *Sophistiquerie*, f.
SOPHISTISCH, bn. *Sophistique.*
SOPKOM, z. v. *Soupière*, f.
SOPPEDOPPEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Tremper* ou *saucer continuellement.*
SOPPEN, zw. w. b. *Tremper*, *saucer.* ‖ (fig.) Ruim —, *faire bonne chère.*
SOPPER, z. m. *Celui qui trempe* ou *qui sauce.*
SOPPERIG, bn. *Succulent*, *juteux.*
SOPPERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité succulente*, *abondance* f. *de jus.*
SOPRAAN, z. v. *Soprano*, m.
SOPSTER, z. v. *Celle qui trempe* ou *qui sauce.*
SORBE, z. v. (bot.) *Sorbe*, f.
SORBEBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Sorbier*, m.
SORBET, z. o. *Sorbet*, m.
SORTEERDER, z. m. *Celui qui assortit*, *trieur*, m.
SORTEEREN, zw. w. b. *Assortir*, *trier.*
SORTEERING, z. v. *Assortissement*, *triage*, m.
SORTEERSTER, z. v. *Celle qui assortit.*
SOUDENIER, z. m. *Mercenaire*, m. ‖ Soldaat. *Soldat*, m.
SOUVEREIN, z. m. *Souverain*, m.
SOUVEREIN, bn. *Souverain.* ‖ bw. *Souverainement.*
SOUVEREINEN, zw. w. o. (met *zijn*). Inzinken. *Gourbiller.*
SOUVEREINITEIT (zond. mv.), z. v. *Souveraineté*, f.
SPA, z. v. *Zie* SPADE.
SPA, bn. *Zie* SPADE, bn.

Spaak, z. v. Handspaak. *Levier, anspect*, m. ‖ (fig.) Eene — in het wiel steken, *mettre* ou *jeter des bâtons dans la roue*. ‖ (mar.) *Barre* f. *de vireveau*.
Spaan, z. v. *Éclat, copeau*, m. ‖ Plat hout. *Éclisse*, f. ‖ Schuimspaan. *Écumoire*, f. ‖ Boterspaan. *Spatule* f. *à beurre*.
Spaander, z. m. *Copeau*, m.
Spaanderhaak, z. m. *Croc* m. *au moyen duquel on enlève les copeaux*.
Spaansch (zond. mv.), z. o. De —e taal, het —. *L'espagnol*, m., *la langue espagnole*, f.
Spaansche-peper, z. m. *Piment*, m.
Spaansche-vlieg, z. v. *Cantharide*, f.
Spaansch-groen, z. o. *Vert-de-gris, verdet*, m.
Spaansch-leder, z. o. *Maroquin*, m.
Spaarbank, z. v. *Banque* f. *d'épargne*.
Spaarbende, z. v. *Troupe* f. ou *corps* m. *de réserve*.
Spaarder, z. m. *Ménager, économe*, m.
Spaargeld (zond. mv.), z. o. *Argent de réserve, argent mignon*, m., *économies, épargnes*, f. pl.
Spaargoed (zond. mv.), z. o. *Économies*, f. pl.
Spaarhaard, z. m. *Foyer économique*, m.
Spaarkachel, z. v. *Poêle économique*, m.
Spaarkas, z. v. *Caisse* f. *d'épargne*.
Spaarlamp, z. v. *Lampe économique*, f.
Spaaroven, z. m. *Four économique*, m.
Spaarpot, z. m. *Tirelire*, f ‖ Spaargeld. *Argent mignon*, m., *économies, épargnes*, f. pl.
Spaarster, z. v. *Ménagère, femme économe*, f.
Spaarzaam, bn. *Ménager, économe*. ‖ Sober. *Sobre, frugal*. ‖ — leven, *vie sobre*, f. ‖ — in woorden, *sobre en paroles*. ‖ bw. *Économiquement*. ‖ Zelden. *Rarement*.
Spaarzaamheid (zond. mv.), z. v. *Économie, épargne*, f. ‖ Groote —, *parcimonie*, f.
Spaath, z. m. (minér.) *Spath*, m.
Spade, z. v. *Bêche*, f. ‖ (fig.) Ergens de — bij steken, *abandonner une affaire*.
Spade, bn. *Tardif*. ‖ — vruchten, *fruits tardifs*, m. pl. ‖ bw. *Tard, tardivement*.
Spadeling, z. m. *Fruit* ou *animal tardif*, m.
Spaden, zw. w. b. *Bêcher*.
Spadesteel (–stelen), z. m. *Manche* m *d'une bêche*.
Spadille, z. v. *Spatule*, f.
Spalier, z. o. *Espalier*, m.
Spalk, z. v. (chir.) *Éclisse, attelle*, f. ‖ Houtje. *Traversin*, m., *broche* f. *de bois*.
Spalken, zw. w. b. *Éclisser*. ‖ o. (met *zijn*). Splijten. *Fendre, s'ouvrir*.
Spalkhout, z. o. *Éclisse* f. *de bois*.
Spalking, z. v. *Action* f. *d'éclisser*.
Span, z. v. Lengtemaat. *Empan*, m.
Span, z. o. Gespan. *Attelage*, m.
Spanader, z. v. Tongriem. *Filet* m. *sous la langue*. ‖ (fig.) Van de — gesneden zijn, *n'avoir pas le filet, parler beaucoup*.
Spanbroek, z. v. *Pantalon collant*, m.
Spanen, zw. w. b. *Prendre du beurre avec une spatule*. ‖ *Zie* Spenen.
Spanen, bn. *Fait de bois mince*.
Spang, z. v. Haak. *Agrafe, boucle*, f. ‖ Speld. *Épingle*, f. ‖ Sieraad. *Ornement* m. *d'or* ou *d'argent*.
Spangordel, z. m. *Ceinture* f. *de cuir*.
Spanhout, z. o. *Tendoir*, m. ‖ — eener zaag, *clef* f. *d'une scie*.
Spanketen, z. v. Remketting. *Enrayure*, f., *enrayoir*, m. ‖ (géom.) *Chaînette* f. *d'arpenteur*.
Spanleder, z. o. *Courroie* f. *à tendre*.
Spannagel, z. m. Spie in eenen bout. *Clavette*, f.
Spannen, st. b. w. *Tendre, étendre, bander*. ‖ Netten —, *tendre des filets*. ‖ Eenen boog —, *bander un arc*. ‖ (prov.) De boog kan niet altijd gespannen zijn, *l'arc ne peut pas toujours être tendu*. ‖ Eene koord —, *tendre une corde*. ‖ De paarden in het gareel —, *atteler les chevaux*. ‖ (prov) De paarden achter den wagen —, *mettre la charrue devant les bœufs*. ‖ De snaren —, *tendre les cordes*. ‖ (fig.) De snaren te hoog —, *s'en faire accroire*. ‖ De kroon —, *porter couronne*; (fig.) *exceller*. ‖ De hand —, *étendre la main*. ‖ Met de hand —, *mesurer par empan*. ‖ Binden. *Lier*. ‖ o. (met *hebben*) Gespannen zijn. *Bander, être tendu, serrer*. ‖ (fig.) Het spant er, *il y a là du grabuge*.
Spanning, z. v. *Tension*, f. ‖ Spankracht. *Élasticité*, f. ‖ Opspanning. *Flatuosité*, f. ‖ — eens daks, *charpente* f. *d'une couverture*. ‖ (fig.) *Tension*, f. ‖ In groote — zijn, *avoir l'esprit tendu* ou *préoccupé*.
Spanraam, z. o. *Rame*, f., *châssis, cadre*, m.
Spanriem, z. m. (cordon.) *Tire-pied*, m.
Spanrups (–rupsen), z. v. (h. n.) *Arpenteuse*, f.
Spanseeren, zw. w. o. (met *hebben*.) *Se promener*.
Spansel, z. o. *Bandeau*, m.
Spant, z. v. (mar.) *Gabarit*, m.
Spantouw, z. o. (mar.) *Bosse*, f. ‖ — van eenen boog, *corde* f. *d'un arc*.
Spantuig, z. o. *Détendoir, rétendoir*, m.
Spanwant (zond. mv.), z. o. *Couple* f. *de haubans*.
Spanzaag, z. v. *Scie* f. *à débiter, à tenon double*.
Spar, z. v. *Perche*, f., *chevron*, m. ‖ Sparreboom. *Sapin*, m.
Sparen, zw. w. b. *Épargner, ménager, économiser, réserver*. ‖ Zijn geld —, *épargner son argent*. ‖ (fig.) Iemand —, *épargner qq*. ‖ De waarheid —, *ne pas dire la vérité, mentir*. ‖ Tot eenen anderen dag —, *différer, remettre, ajourner*. ‖ Zich —. *S'épargner, se ménager*. ‖ o. (met *hebben*). *Vivre d'épargne*.
Spargel, z. m., **Spargelkruid** (zond. mv.), z o. *Corrude, asperge sauvage*, f.
Sparing, z. v. *Action d'épargner, épargne*, f.
Spark, z. v. Vonk. *Étincelle*, f.
Sparkelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Étinceler*.
Sparreboom (–boomen), z. m. *Sapin*, m.
Sparrenbosch, z. o. *Sapinière*, f.
Sparrenhout, z. o. *Bois* m. *de sapin*.
Sparrenhouten, bn. *De bois de sapin*.
Spartelbeenen, zw. w. o. (met *hebben*). *Gambiller*.
Spartelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Gambiller, frétiller*. ‖ (fig.) Tegen iets —, *s'opposer à qc., se débattre contre qc*. ‖ Parelen, vonkelen. *Pétiller*. ‖ De wijn spartelde in het glas, *le vin pétillait dans le verre*.
Sparteling, z. v. *Frétillement*, m. ‖ (fig.) Nuttelooze pogingen. *Efforts inutiles*, m. pl.
Spat, z. v. Spark. *Étincelle*, f. ‖ Slijkspat. *Éclaboussure*, f. ‖ (vétér.) Knobbel. *Éparvin*, m. ‖ Klakkebus. *Canonnière*, f.
Spatel, z. m. *Spatule*, f.
Spatie, z. v. (impr.) *Espace*, f.
Spatiëeren, zw. w. b. (impr.) *Espacer*.
Spatpennetje, z. o. (mar.) *Petite cheville* f. *qui sert à fixer les épontilles dans le pont*.
Spatten, zw. w. b. *Faire jaillir* ou *rejaillir sur, éclabousser*. ‖ Water —, *faire rejaillir de l'eau sur*. ‖ o. (met *zijn*). *Jaillir, rejaillir*. ‖ Uwe pen spat, *votre plume crache*.
Spatterig, bn. *Qui rejaillit, qui éclabousse*.
Spattig, bn. (vétér.) *Qui a l'éparvin*.
Spatting, z. v. *Jaillissement, rejaillissement*, m., *éclaboussure*, f. ‖ (mar.) *Épatement*, m.
Specerij, z. v. *Épicerie, épice*, f.
Specerijhandel (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *d'épiceries*.

SPECHT, z. m. Vogel. *Pic*, m. ‖ Groene —, *pivert*, m.
SPECHTENEI (–EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de pic*.
SPECIAAL, bn. *Spécial*. ‖ z. m. Kameraad. *Compagnon*, *compère*, m.
SPECIE, z. v. *Espèce*, f.
SPECULANT, z. m. *Spéculateur*, m.
SPEEK (SPEEKEN), z. v. — eens rads, *rais*, *rayon* m. *d'une roue*.
SPEEKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Spuwen. *Cracher*.
SPEEKSEL (zond. mv.), z. o. *Salive*, f.
SPEEKSELACHTIG, bn. *Salivaire*, *saliveux*.
SPEEKSELKLIER, z. v. *Glande salivaire*, f.
SPEEKSELVLOED (zond. mv.), z. m. *Salivation*, f., *flux de bouche*, *ptyalisme*, m.
SPEELACHTIG, bn. *Zie* SPEELSCH.
SPEELAVOND, z. m. *Soirée* f. *que l'on a coutume de passer en jouant*.
SPEELBAL, z. m. *Éteuf*, m., *balle* f. *à jouer*. ‖ (fig.) *Jouet*, m., *risée*, f.
SPEELBANK, z. v. *Banque* f. *de jeu*.
SPEELBERD, SPEELBORD, z. o. Dambord. *Damier*, m. ‖ Schaakbord. *Échiquier*, m.
SPEELDAG (–DAGEN), z. m. *Jour de congé*, *campos*, m.
SPEELDOOS (–DOOZEN), z. v. *Tabatière* ou *boîte* f. *à musique*.
SPEELDING, z. o. *Zie* SPEELGOED.
SPEELGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *du jeu*, *cave*, f. ‖ Zakgeld. *Argent pour les menus plaisirs*.
SPEELGENOOT (–NOOTEN), z. m. *en* v. *Camarade de jeu*, *compagnon*, m., *compagne* f. *de jeu*.
SPEELGENOOTE, z. v. *Compagne* f. *de jeu*.
SPEELGOED (zond. mv.), z. o. *Jouet*, *joujou*, *bimbelot*, m. ‖ Lusttuin. *Campagne*, f.
SPEELHOF (–HOVEN), z. m. *Jardin* m. *de plaisance*, *campagne*, f.
SPEELHONDJE, z. o. *Babichon*, *bichon*, m., *babiche*, f.
SPEELHUIS, z. o. *Tripot*, *brelan*, m., *maison* f. *de jeu*. ‖ Lusthuis. *Maison de campagne*, *campagne*, f.
SPEELJACHT, z. o. *Yacht* m. *de promenade*.
SPEELKAART, z. v. *Carte* f. *à jouer*.
SPEELKAMERAAD, z. m. *en* v. *Zie* SPEELGENOOT.
SPEELKIND (–KINDEREN), z. o. Bastaard. *Bâtard*, m.
SPEELMAKKER, z. m. *Camarade de jeu*, *compagnon*, m.
SPEELMAN (–LIEDEN, –LUI), z. m. *Musicien*, m.
SPEELNOOT (–NOOTEN), z. m. *en* v. Bruidleider, bruidleidster. *Garçon* m. *d'honneur*, *demoiselle* f. *d'honneur à une noce*.
SPEELNOOTSCHAP (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de garçon* ou *de demoiselle d'honneur à une noce*.
SPEELPARTIJ, z. v. *Partie* f. *de jeu*.
SPEELPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *où l'on joue*. ‖ Speelhuis. *Brelan*, *tripot*, m.
SPEELPOP, z. v. *Poupée*, f. ‖ (fig.) *Jouet*, m.
SPEELREIS, z. v. *Voyage* m. *de plaisir*.
SPEELREISJE, z. o. *Tour* ou *voyage* m. *de plaisir*.
SPEELRUIMTE (zond. mv.), z. v. (artill.) *Évent*, m. ‖ (mécan.) *Jeu*, m.
SPEELSCH, bn. *Qui aime à jouer*, *badin*, *folâtre*. ‖ Ritsig. *Chaud*, *qui est en chaleur*, *en rut*.
SPEELSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Goût* m. *pour le jeu* ou *pour le badinage*, *humeur badine*, f. ‖ Ritsigheid. *Chaleur*, f., *rut*, m.
SPEELSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. Speelhuis. *Brelan*, *tripot*, m.
SPEELSCHIJF, z. v. *Dame*, f., *pion*, m.
SPEELSCHUIT, z. v. *Bateau* m. *de plaisir*.
SPEELSCHULD, z. v. *Dette* f. *de jeu*.
SPEELSTER, z. v. *Joueuse*, f.
SPEELTAFEL, z. v. *Table à jouer*, *table* f. *de jeu*.
SPEELTIJD (zond. mv.), z. m. *Heures* f. pl. *de récréation*, *temps* m. *destiné au jeu*. ‖ (zool.) *Rut*, m.
SPEELTOONEEL (–NEELEN), z. o. *Théâtre*, m.
SPEELTUIG, z. o. *Jouet*, *joujou*, m. ‖ (mus) *Instrument* m. *de musique*.
SPEELTUIN, z. m. *Zie* SPEELHOF.
SPEELUUR, z. o. *Heure* f. *de récréation*, *de loisir* ou *de jeu*.
SPEELUURWERK, z. o. *Horloge* ou *pendule* f. *à carillon* ou *à jeu d'orgues*.
SPEELVAART (zond. mv.), z. v. *Promenade* f. *sur l'eau*.
SPEELVOGEL, z. m. (fig.) *Jeune homme adonné au jeu*, *écolier* m. *qui aime trop à jouer*.
SPEELWAGEN, z. m. *Voiture* f. *de promenade*.
SPEELWERK, z. o. *Ouvrage* m. *qu'on fait en jouant*. ‖ Speeluurwerk. *Horloge* ou *pendule* f. *à carillon* ou *à jeu d'orgues*. ‖ Beiaard. *Carillon*, m.
SPEELZIEK, bn. *Adonné au jeu*.
SPEELZUCHT (zond. mv.), z. v. *Passion* f. *du jeu*.
SPEELZUCHTIG, bn. *Zie* SPEELZIEK.
SPEEN (SPENEN), z. v. Uier. *Pis*, *trayon*, m. ‖ Tepel. *Tetin*, m. ‖ (méd.) Aambeien. *Hémorrhoïdes*, f. pl.
SPEENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Chélidoine*, f.
SPEENMAAL, z. o. *Repas* m. *donné à l'occasion du sevrage d'un enfant*.
SPEENMIDDEL, z. o. *Antihémorrhoïdal*, m.
SPEENSTER, z. v. *Sevreuse*, f.
SPEENTIJD (zond. mv.), z. m. *Sevrage*, m.
SPEENVARKEN, z. o. *Cochon* m. *de lait*.
SPEER (SPEREN), z. v. *Lance*, f. ‖ (chass.) *Épieu*, m.
SPEERHAAK, z. m. *Bigorne*, f.
SPEERHAAKJE, z. o. *Bigorneau*, m.
SPEERKOKER, z. m. *Arrêt*, m.
SPEERKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Valériane*, f.
SPEERPUNT, z. v. *Pointe* f. *de lance*. ‖ (blas.) —en, *otelles*, f. pl.
SPEERRUITER, z. m. *Lancier*, m.
SPEERVORMIG, bn. (bot.) *Hasté*.
SPEETIJZER, z. o. *Hâtier*, *contre-hâtier*, m.
SPEETJE, z. o. *Brochette*, *spatule*, f.
SPEETJESAAL, SPEETJESPALING, z. v. *Anguille* f. *à la broche*.
SPEI, z. v. *Zie* SPUI.
SPEK (zond. mv.), z. o. Dierlijk vet. *Lard*, m. ‖ Zijde —, *flèche* f. *de lard*. ‖ (fig.) Met — schieten, *mentir*, *conter des bourdes*. ‖ (bot.) Spint. *Aubier*, m.
SPEK, z. m. Scheldnaam van den Spanjaard of den Portugees. *Espagnol*, *portugais*, m.
SPEK, z. m. Suikergebak. *Zie* BABBELAAR.
SPEKACHTIG, bn. *Qui ressemble à du lard*, *fort gras*.
SPEKBUIK, z. m. *en* v. *Zie* SPEKETER, SPEKEETSTER.
SPEKBUIL, z. m. *Lipôme*, m.
SPEKEETSTER, z. v. *Mangeuse* f. *de lard*.
SPEKETER, z. m. *Mangeur* m. *de lard*.
SPEKHALS, z. m. *en* v. *Zie* SPEKNEK.
SPEKHOUT (zond. mv.), z. o. Spint. *Aubier*, m.
SPEKJAN, z. m. Scheldnaam. *Espagnol*, *portugais*, m.
SPEKKEN, zw. w. b. *Larder*. ‖ (fig.) Wel gespekte beurs, *bourse pleine* ou *bien garnie*, f. ‖ (mar.) *Larder*.
SPEKKIG, bn. *Qui ressemble à du lard*, *fort gras*.
SPEKKIGHEID (zond. mv.), z. v. *Goût* m. *de lard*, *graisse*, f.
SPEKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de larder*.
SPEKNEK, z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a le cou gros et gras*.
SPEKPRIEM, z. m. *Lardoire*, f.
SPEKSLAGER, z. m. *Charcutier*, m.

SPEKSLAGERIJ, z. v. *Charcuterie*, f.
SPEKSTEEN (-STEENEN), z.m. *Pierre de lard, stéalite*, f.
SPEKSTRUIF, z. v. *Omelette* f. *au lard*.
SPEKTAKEL, z. o. *Spectacle*, m.
SPEKVET, bn. *Gras à lard, fort gras*.
SPEKWINKEL, z. m. *Boutique de charcutier, graisserie*, f.
SPEKZWOORD, z. o. *Couenne*, f. ‖ (fam.) Hij heeft een — voor de ooren, *il est sourd*.
SPEL (SPELEN), z. o. *Jeu*, m. ‖ (fig.) Het — breken, *troubler la fête*. ‖ (fig.) De duivel is in 't —, *le diable s'en mêle*. ‖ (fig.) Iemand veel —s maken, *donner de la tablature* ou *du fil à retordre à qq*. ‖ Speeltuig. *Jouet*, m. ‖ Een — van winden en golven zijn, *être le jouet des vents et des flots*. ‖ (méc.) Speling. *Jeu*. ‖ (mus.) *Jeu*. ‖ (théât.) *Spectacle, jeu*, m. ‖ Tooneelstuk. *Pièce* f. *de théâtre*.
SPELBOEK, z. o. *Syllabaire*, m.
SPELBREEKSTER, z. v. *Trouble-fête*, m.
SPELBREKER, z. m. *Trouble-fête*, m.
SPELD[E], z. v. *Épingle*, f. ‖ (fig.) —n zoeken, *aller la tête baissée*. ‖ (fig.) —n op eenen hooizolder zoeken, *battre l'eau, perdre sa peine, chercher une aiguille dans une botte de foin*. ‖ (prov.) Zijne — uit het spel trekken, *tirer son épingle du jeu*.
SPELDEKNOP, z. m. *Tête* f. *d'épingle*.
SPELDEKOP, z. m. *Tête* f. *d'épingle*.
SPELDEN, zw. w. b. *Attacher avec des épingles*. ‖ (prov.) Iemands iets op de mouw —, *faire accroire qc. à qq*.
SPELDENAGEL, z. m. *Clou* m. *d'épingle*.
SPELDENBAKJE, z. o. *Étui* m. *à épingles*.
SPELDENDOOSJE, z. o. *Boîte* f. *à épingles*.
SPELDENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *d'épingles*.
SPELDENGELD (zond. mv.), z. o. *Épingles*, f. pl.
SPELDENKOKER, z. m. *Étui* m. *à épingles*.
SPELDENKUSSEN, z. o. *Pelote*, f.
SPELDENMAKER, z. m. *Épinglier*, m.
SPELDENWERK, z. o. *Dentelle*, f.
SPELDENWERKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire de la dentelle*.
SPELDENWERKSBOUT, SPELDENWERKSKLOS, z. m. *Fuseau* m. *pour faire de la dentelle*.
SPELDENWERKSKUSSEN, z. o. *Coussin* m. *à dentelle*.
SPELDENWERKSTER, z. v. *Dentellière*, f.
SPELEMAN, z. m. *Musicien*, m.
SPELEMEIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *S'amuser à la campagne, jouer au vert*.
SPELEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Jouer*. ‖ Op het schaakbord —, *jouer aux échecs*. ‖ Met de kaart —, *jouer aux cartes*. ‖ Op het orgel —, *toucher l'orgue*. ‖ (fig.) Met zijne gezondheid —, *jouer avec sa santé*. ‖ (fig.) Op zijnen poot —, *tempêter*. ‖ Op de woorden —, *jouer sur les mots*. ‖ Grof —, *jouer gros jeu*. ‖ Om vijf frank —, *jouer cinq francs*. ‖ Effen of dubbel —, *jouer quitte ou double*. ‖ Suffen. *Rêver*. ‖ Tintelen. *Pétiller*. ‖ Eene kaart —, *jouer une carte*. ‖ Iemand eene poets —, *jouer un tour à qq*. ‖ Eene rol —, *jouer un rôle*. ‖ Den baas —, *faire le maître*. ‖ Bankroet —, *faire banqueroute*. ‖ Iets al spelende doen, *faire qc. en se jouant*. ‖ Zich arm —, *s'appauvrir* ou *se ruiner au jeu*.
SPELER, z. m. *Joueur*, m. ‖ (théât.) *Acteur*, m.
SPELERSBAAS, z. m. *Grand joueur*, m.
SPELEVAREN (zond. mv.), z. o. *Partie* f. *de plaisir sur l'eau*.
SPELFOUT, z. v. *Faute* f. *d'orthographe*.
SPELING, z. v. *Jeu*, m. ‖ — der natuur, *jeu de la nature*. ‖ (méc.) *Jeu*. ‖ Zinspeling. *Allusion*, f.
SPELKUNST (zond. mv.), z. v. *Orthographe*, f.
SPELLEN, zw. w. b. *Épeler*. ‖ De spelregels volgen. *Orthographier*. ‖ Aankondigen. *Prédire, pronostiquer*.
SPELLER, z. m. *Celui qui épelle*. ‖ Die de spelregels volgt. *Celui qui orthographie*. ‖ Voorzegger. *Pronostiqueur*, m.
SPELLING, z. v. Het spellen. *Épellation*, f. ‖ Orthographie. *Orthographe*, f. ‖ Voorzegging. *Pronostic*, m., *pronostication, prédiction*, f.
SPELONK, z. v. *Antre*, m., *grotte, caverne*, f.
SPELONKACHTIG, bn. *Caverneux*.
SPELREGEL, z. m. *Règle* f. *d'orthographe*.
SPELT (zond. mv.), z. v. (bot.) *Épeautre*, m.
SPELTBROOD (zond. mv.), z. o. *Pain* m. *d'épeautre*.
SPELTHAAN, z. m. Sprinkhaan. *Sauterelle*, f.
SPELTSTROO (zond. mv.), z. o. *Paille* f. *d'épeautre*.
SPENDE, z. v. *Zie* Spinde.
*SPENDEEREN, SPENDEN, zw. w. b. *Dépenser*.
SPENEN, zw. w. b. Spanen. *Sevrer*. ‖ Een kind —, *sevrer un enfant*. ‖ Visch —, *faire débourber du poisson*. ‖ Zich —. Zich onthouden. *Se sevrer, s'abstenir, se priver*. ‖ o. (met *hebben*) (bot.) Zich tot vrucht zetten. *Nouer, se nouer, passer de fleur en fruit*.
SPENING (zond. mv.), z. v. *Sevrage*, m. ‖ (méd.) *Ablactation*, f.
SPERBOOM (-BOOMEN), z. m. Sluitboom. *Barrière*, f.
SPERGE, z. v. *Asperge*, f.
SPERGEL, z. m., SPERGELKRUID (zond. mv.), z. o. *Corrude, asperge sauvage*, f.
SPERKETTING, z. m. *Enrayure*, f., *enrayoir*, m.
SPERREN, zw. w. b. Wijd vaneen zetten. *Écarter, ouvrir largement*. ‖ Afsluiten. *Barrer, barricader, fermer, clore*.
SERWER, z. m. (h. n.) *Épervier*, m.
SPERWERBEZIE, z. v. (bot.) *Sorbe, corme*, f.
SPERWERBEZIEBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Sorbier domestique, cormier*, m.
SPERWERSNEST, z. o. *Nid* m. *d'épervier*.
SPETEN, zw. w. b. *Embrocher, mettre à la broche*.
SPEUR, z. o. *Zie* SPOOR, z. o.
SPEURDER, z. m. *Investigateur, chercheur*, m.
SPEUREN, zw. w. b. *Rechercher, suivre les traces de*.
SPEURGAAL, z. m. (h. n.) *Zie* SPERWER.
SPEURHOND, z. m. *Limier*, m. ‖ Brak. *Braque*, m.
SPEURIE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Zie* SPURRIE.
SPIAUTER (zond. mv.), z. m. *Zinc*, m.
SPICHTIG, bn. *Long et mince, grêle, délié, élancé, menu, ténu*.
SPICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est long et mince*.
SPIE, z. v. *Cheville, goupille*, f. ‖ — in eenen bout, *clavette*, f. ‖ Spaantje. *Cale*, f.
SPIE, z. m. Bespieder, *Espion, émissaire*, m.
SPIEBOUT, z. m. *Cheville* f. *à goupille*.
SPIEDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Épier, être aux aguets*.
SPIEGAT (-GATEN), z. o. (mar.) *Dalot*, m.
SPIEGEL, z. m. *Miroir*, m., *glace*, f. ‖ Glazen —, *glace*. ‖ Zich in den — bezien, *se mirer, se regarder dans un miroir*. ‖ (fig.) Voorbeeld. *Exemple, modèle*, m. ‖ (mar.) Achterwerk. *Arcasse*, f. ‖ (chir.) *Spéculum, dioptre, miroir*, m.
SPIEGELBOOG (-BOGEN), z. m. (mar.) *Lisse* f. *de couronnement*. ‖ (opt.) *Sextant* m. *de réflexion*. ‖ (astr.) *Arbalète* f. *à glace*.
SPIEGELEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se mirer, se regarder dans un miroir* ou *dans une glace*. ‖ (fig.) Zich aan iemand *of* aan iets —, *prendre exemple sur qq.* ou *sur qc.*, *prendre qq.* ou *qc. pour modèle*.
SPIEGELGEVECHT, z. o. *Combat simulé*, m.

SPIEGELGLAD, bn. *Uni comme une glace.*
SPIEGELGLAS (–GLAZEN), z. o. *Glace*, f. ‖ Fijn glas. *Verre fin*, m.
SPIEGELHANDEL (zond. mv.), z. m. *Miroiterie*, f.
SPIEGELHARS (zond. mv.), z. v. *en* o. *Colophane*, f., *arcanson*, m.
SPIEGELING, z. v. *Action* f. *de se mirer*, *mirage*, m. ‖ — van het licht, *réflexion* f. *de la lumière par une surface polie.*
SPIEGELKUNDE (zond. mv.), z. v. *Catoptrique*, f.
SPIEGELLIJST, z. v. *Cadre* m. *de miroir* ou *de glace.*
SPIEGELMAKER, z. m. *Miroitier*, m.
SPIEGELNET, z. o. *Filet* m. *à grandes mailles carrées pour prendre des alouettes.*
SPIEGELROG, z. m. (h. n.) *Miraillet*, m., *raie ondée*, f.
SPIEGELSLIJPER, z. m. *Adoucisseur* ou *polisseur* m. *de glaces.*
SPIEGELTAFELTJE, z. o. *Console*, f.
SPIEMOUW, z. v. (mar.) *Maugère*, f.
SPIER, z. v. (anat.) *Muscle*, m. ‖ (cuis.) *Aloyau* ou *filet* m. *de bœuf.* ‖ Spierzwaluw. *Martinet*, m. ‖ Grashalm. *Brin*, m. ‖ (fig.) Ik geef er geene — om, *je ne m'en soucie pas.*
SPIERACHTIG, bn. *Musculeux*, *musculaire.*
SPIERING, z. m. *en* v. *Éperlan* m. ‖ (prov.) Eenen — uitwerpen, om eenen kabeljauw te vangen, *donner un pois pour avoir une fève.*
SPIERINGVANGST (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *aux éperlans.*
SPIERKRACHT, z. v. *Force musculaire*, f.
SPIERWIT, bn. *Blanc comme neige.*
SPIERZWALUW, z. v. *Martinet*, m.
SPIESCHENHOUT (zond. mv.), z. o. Eikenhout. *Bois* m. *de chêne.*
SPIESGLANS (zond. mv.), z. o. *Antimoine*, m.
SPIE[T]S, z. v. Speer. *Lance*, *pique*, f.
SPIETSEN, zw. w. b. *Enferrer*, *percer avec une lance.*
SPIETSHOUT, z. o. *Zie* SPIETSSCHACHT.
SPIETSIJZER, z. o. *Fer* m. *d'une lance* ou *d'une pique.*
SPIETSSCHACHT, z. v. *Hampe* f. ou *bois* m. *de lance* ou *de pique.*
SPIETSVORMIG, bn. (bot.) *Lancéolé*, *hasté.*
SPIEZAK, z. m. (mar.) *Maugère*, f.
SPIJ, z. v. *Zie* SPIE.
SPIJGAT, z. o. *Zie* SPIEGAT.
SPIJK (zond. mv.), z. v. (bot.) *Spic*, *aspic*, *nard*, m., *lavande*, f.
SPIJKER, z. m. Nagel. *Clou*, m. ‖ (prov.) Den — op den kop slaan, *mettre le doigt dessus.* ‖ (fig.) Een geding aan den — hangen, *mettre un procès au croc.* ‖ (fig.) —s met koppen slaan, *dire des choses à propos.*
SPIJKER, z. m. Pakhuis. *Magasin*, *grenier*, m.
SPIJKERBALSEM (zond. mv.), z. m. *Nard*, m.
SPIJKERBOOR (–BOREN), z. v. *Vilebrequin*, *perçoir*, *foret*, m.
SPIJKEREN, zw. w. b. *Attacher avec des clous*, *clouer.*
SPIJKERHANDEL (zond. mv.), z. m. *Clouterie*, f.
SPIJKERING, z. v. *Action* f. *de clouer.*
SPIJKERKOP, z. m. *Tête* f. *de clou.* ‖ (chir.) *Clavus*, m.
SPIJKERMAKER, z. m. *Cloutier*, m.
SPIJKERMAKERIJ, z. m. *Clouterie*, f.
SPIJKERVAST, bn. *Cloué.* ‖ —e en nagelvaste meubelen, *meubles* m. pl. *tenants à fer et à clou.*
SPIJKERWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de cloutier.*
SPIJKOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *d'aspic* ou *de nard*, *davéridion*, m.
SPIJL, z. v. *Barre*, f., *petit bâton*, m. ‖ Speetje. *Brochette*, f. ‖ —en eens bijenkorfs, *croisées* f. pl *au haut d'une ruche.*
SPIJS, z. v. *Nourriture*, f., *mets*, *aliments*, m. pl. *manger*, m., *provisions* f. pl. *de bouche.* ‖ — en drank, *le manger et le boire.* ‖ De dagelijksche —, *l'ordinaire*, m.
SPIJSBEREIDER, z. m. *Cuisinier*, m.
SPIJSBEREIDSTER, z. v. *Cuisinière*, f.
SPIJSBRIJ (zond. mv.), z. m. *Chyme*, m.
SPIJSKAART, z. v. *Carte*, f., *menu*, m.
SPIJSKAMER, z. v. *Office*, f., *garde-manger*, m., *dépense*, f.
SPIJSKAST, z. v. *Office*, f., *garde-manger*, m., *dépense*, f.
SPIJSKELDER, z. m. *Cellier*, m., *sommellerie*, f.
SPIJSMEESTER, z. m. *Pourvoyeur*, m. ‖ — eens kloosters, *dépensier*, m.
SPIJSOFFER, z. o. *Oblation*, f.
SPIJSPROEVER, z. m. *Écuyer tranchant*, m.
SPIJSVERTERING (zond. mv.), z. v. *Digestion*, f. ‖ (physiol.) *Coction*, *digestion*, f.
SPIJT (zond. mv.), z. v. *Dépit*, *chagrin*, *déplaisir*, *regret*, m. ‖ — hebben, *regretter*, *éprouver du regret.* ‖ — aandoen, *dépiter.* ‖ Wrevel. *Dépit*, m., *rancune*, f. ‖ Ter — of in — van, *en dépit de*, *malgré.* ‖ Met —, *dépiteusement*, *avec dépit.* ‖ voorz. *En dépit de.*
SPIJTEN, (*speet*, *speten*, *gespeten*,) st. w. onpers. (met *hebben*). *Inspirer du regret*, *causer du déplaisir* ou *de la peine*, *fâcher.* ‖ Het spijt mij, *je suis fâché*, *je regrette.*
SPIJTIG, bn. *Fâcheux*, *déplaisant*, *désagréable.* ‖ Het is —, *c'est dommage.* ‖ Bits, vinnig. *Aigre*, *mordant*, *piquant.* ‖ Fier. *Fier.* ‖ bw. *Aigrement.*
SPIJTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Aigreur*, *mordacité*, f. ‖ Fierheid. *Fierté*, f., *dédain*, m.
SPIJZEN, zw. w. b. Te eten geven. *Nourrir*, *alimenter*, *donner à manger.* ‖ Zich —. *Se nourrir.* ‖ o. (met *hebben*). Eten. *Manger*, *faire ou prendre son repas.*
SPIJZIGEN, zw. w. b. *Nourrir*, *alimenter*, *donner à manger.*
SPIJZIGING, z. v. *Alimentation*, *nourriture*, f.
SPIJZING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de manger*,
SPIKKEL, z. m. *Petite tache*, *petite marque*, *moucheture*, *bigarrure*, f.
SPIKKELACHTIG, bn. *Un peu tacheté*, *moucheté.*
SPIKKELEN, zw. w. b. *Tacheter*, *moucheter*, *marqueter*, *taveler*, *jasper*, *pointiller.*
SPIKKELIG, bn. *Tacheté*, *moucheté*, *marqueté*, *pointillé.*
SPIKKELING, z. v. *Moucheture*, *tavelure*, *jaspure*, f.
SPIKSPELDERNIEUW, bn. *Tout battant neuf*
SPIKSPLINTERNIEUW, bw. *Zie* SPIKSPELDERNIEUW.
SPIL, z. v. *Pivot*, *axe*, *arbre*, *essieu*, *fuseau*, m., *broche*, f. ‖ (bot.) *Tige*, f. ‖ (impr.) — eener pers, *vis* f. *de presse.* ‖ — eens traps, *noyau* m. *d'escalier.* ‖ (mar.) *Cabestan*, m.
SPILBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Fusain*, m. ‖ (mar.) *Barre* f. *de cabestan*, *levier* m. *de vireveau.*
SPILBOOR (–BOREN), z. v. *Foret* m. *à noyau.*
SPILGATEN, z. o. mv. (mar.) *Amolettes*, f. pl.
SPILLEBEEN (–BEENEN), z. o. *Jambe* f. *de fuseau.* ‖ m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui a des jambes de fuseau.*
SPILLEMAAG, z. m. *en* v. *Cognat*, *parent* m. ou *parente* f. *du côté de la femme.*
SPILLEN, zw. w. b. *Dépenser inutilement*, *dissiper*, *gaspiller.*
SPILLEVOETEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Gambiller.*
SPILPENNING, z. m. *en* v. *Prodigue*, m. *et* f., *dépensier*, *gaspilleur*, m., *dépensière*, *gaspilleuse*, f.
SPILVORMIG, bn. *Fuselé*, *fusiforme.* ‖ bw. *En forme de fuseau.*
SPILZIEK, bn. *Prodigue*, *dépensier.* ‖ bw. *Prodigalement.*
SPILZUCHT (zond. mv.), z. v. *Prodigalité*, f.

SPIN, z. v. Spinnekop. *Araignée*, f.
SPIN, z. v. Spinde. *Zie* SPINDE.
SPINAAL (zond. mv.), z. o. *Ligneul*, *chégros*, m.
SPINACHTIG, bn. *Aranéide*, *qui tient de l'araignée*.
SPINAZIE (zond. mv.), z. v. *Épinards*, m. pl.
SPINBAAR, bn. *Textile*.
SPINBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Textilité*, f.
SPINDE, z. v. *Garde-manger*, m., *dépense*, *office*, f.
SPINDSE, z. v. — hout, *fagot*, m.
SPINET, z. o. (mus.) *Épinette*, f.
SPINHUIS, z. o. *Filerie*, f. ‖ Verbeterhuis. *Maison* f. *de correction*.
SPINJOEN, z. m. *Épagneul*, m.
SPINNEKOP, z. v. (h. n.) *Araignée*, f.
SPINNEKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Anthério*, m.
SPINNEN, (*spon*, *gesponnen*,) st. w. b. *Filer*. ‖ Vlas —, *filer du lin*. ‖ Tabak —, *corder* ou *torquer du tabac*. ‖ (fig.) Zijnen strop —, *filer sa corde*. ‖ o. (met *hebben*). *Filer*. ‖ De kat spint, *le chat fait le rouet*.
SPINNENJAGER, z. m. *Houssoir*, m.
SPINNER, z. m. *Fileur*, m.
SPINNERIJ, z. v. *Filature*, f.
SPINNEWEB, z. o. *Toile* f. *d'araignée*.
SPINNEWEEFSEL, z. o. *Toile* f. *d'araignée*.
SPINNEWIEL, z. o. *Rouet*, m.
SPINRAG, z. o. *Zie* SPINNEWEB.
SPINROKKEN, z. o. *Quenouille*, f.
SPINROKKENBAND, z. m. *Chambrière*, f.
SPINSBEK (zond. mv.), z. o. *Zie* PINSBEK.
SPINSEL, z. o. *Fil*, m., *filure*, f.
SPINSTER, z. v. *Fileuse*, f.
SPINT, z. o. Maat. *Picotin*, m. ‖ (bot.) *Aubier*, m.
SPINTACHTIG, bn. *Qui ressemble à l'aubier*.
SPINTIG, bn. *Qui a beaucoup d'aubier*.
SPINZIJDE (zond. mv.), z. v. *Soie* f. *à filer*.
SPION, z. m. *Espion*, *émissaire*, m. ‖ (chass.) *Limier*, m.
SPIONNEEREN, zw. w. b. *Espionner*, *épier*.
SPIRAAL, z. v. *Spirale*, f.
SPIRAALLIJN, z. v. *Spirale*, f.
SPIRITISME, SPIRITISMUS (zond. mv.), z. o. *Spiritisme*, m.
SPIRITUS, z. m. (chim.) *Esprit*, m.
SPIT (SPETEN, SPITTEN), z. o. *Broche*, f. ‖ Het — draaien, *tourner la broche*. ‖ Aan het — steken, *embrocher*, *mettre à la broche*. ‖ (fig.) Het — in de asch wenden, *gâter une affaire*. ‖ (méd.) — in de lenden, *mal* ou *tour* m. *de reins*.
SPITDRAAIER, z. m. *Tournebroche*, m.
SPITHERT, z. m. *en* o. (h. n.) *Daguet*, *broquart*, m.
SPITS, bn. *Pointu*, *aigu*. ‖ Scherpzinnig, schrander. *Ingénieux*, *sagace*, *subtil*, *fin*. ‖ Spijtig. *Piquant*, *mordant*, *arrogant*. ‖ bw. *En pointe*.
SPITS, z. v. Punt. *Pointe*, f. ‖ — eener naald, *pointe d'une aiguille*. ‖ Hoogste punt. *Cime*, f., *sommet*, *faîte*, m. ‖ — eens bergs, *sommet d'une montagne*. ‖ — eens torens, *flèche* ou *pointe* f. *d'un clocher*. ‖ (mil.) *Tête*, *avant-garde*, f. ‖ Zich aan de — stellen, *se mettre à la tête*. ‖ o. Het — afbijten, *faire bien son devoir*, *payer de sa personne*, *souffrir le plus*.
SPITSACHTIG, bn. *Un peu pointu* ou *aigu*.
SPITSBAARD, z. m. *Barbe* f. *en pointe*.
SPITSBOEF, z. m. *Filou*, *fripon*, *coquin*, *voleur*, m.
SPITSBOOG (-BOGEN), z. m. *Ogive*, f.
SPITSBOOR (-BOREN), z. v. *Amorçoir*, *alésoir*, m.
SPITSBROEDER, z. m. *Camarade*, *compagnon* ou *frère* m. *d'armes*.
SPITSEN, zw. w. b. *Aiguiser*, *rendre aigu* ou *pointu*, *effiler*. ‖ (fig.) De ooren —, *dresser les oreilles*. ‖ Aan eenen paal rijgen. *Empaler*. ‖ Zich op iets —, *désirer ardemment qc*, *s'appliquer bien à qc*.
SPITSHEID (zond. mv.), z. v. *Pointe*, f. ‖ (fig.) *Sagacité*, f.
SPITSHOOFD, z. m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui a la tête pointue*.
SPITSIG, bn. *Pointu*, *aigu*.
SPITSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* SPITSHEID.
SPITSKIN, z. m. *en* v. Persoon. *Menton de buis*, *menton* m. *de galoche*.
SPITSMUIS, z. v. (h. n.) *Musaraigne*, f.
SPITSNEUS, z. m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui a le nez pointu*.
SPITSROEDEN, z. v. mv. *Baguettes*, *verges*, f. pl. ‖ Door de — loopen, *passer par les baguettes*; (fig.) *être réprimandé* ou *critiqué*, *recevoir une mercuriale*.
SPITSVONDIG, bn. *Fin*, *subtil*, *ingénieux*, *spécieux*. ‖ bw. *Finement*, *subtilement*, *ingénieusement*.
SPITSVONDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Finesse*, *subtilité*, *astuce*, f.
SPITSZINNIG, bn. *Zie* SPITSVONDIG.
SPITSZINNIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* SPITSVONDIGHEID.
SPITSZUIL, z. v. *Pyramide*, f.
SPITTEN, zw. w. b. *Bêcher*, *fouir*. ‖ De aarde —, *bêcher la terre*. ‖ Boter —, *prendre du beurre avec une spatule* ou *avec une flûte*. ‖ Doorboren. *Percer*, *embrocher*, *enferrer*.
SPITTER, z. m. *Celui qui bêche*.
SPITVARKENTJE, z. o. *Cochon* m. *de lait mis à la broche*.
SPLEET (SPLETEN), z. v. *Fente*, *crevasse*, f.
SPLEETBREUK, z. v. (anat.) *Fissure*, *fracture* f. *en fente*.
SPLETIG, bn. *Fendu*, *crevassé*, *gercé*, *plein de fentes* ou *de crevasses*.
SPLIJTEN, (*spleet*, *spleten*, *gespleten*,) st. w. b. *Fendre*. ‖ o. (met *zijn*). *Se fendre*, *se crevasser*, *s'entrouvrir*.
SPLIJTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fendre*.
SPLIJTPENNING, z. m. *Pince-maille*, *avare*, m.
SPLINT (zond. mv.), z. v. (fam.) *Argent*, m., *monnaie*, f., *écus*, m. pl. ‖ — hebben, *avoir de l'argent* ou *des écus*, *avoir de quoi*.
SPLINTER, z. m. *Fragment* m. *d'une chose fendue*, *écharde*, f., *éclat*, m., *esquille*, f.
SPLINTERBREUK (zond. mv.), z. v. *Fracture* f. *avec esquilles*. ‖ — der hersenpan, *impaction*, f.
SPLINTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Éclater*, *s'éclater*, *se rompre* ou *se briser par éclats*. ‖ (chir.) *S'exfolier*. ‖ b. *Faire voler en éclats*, *briser par éclats*.
SPLINTERIG, bn. *Pailleux*, *esquilleux*.
SPLINTERNIEUW, bn. *Tout battant neuf*.
SPLINTERSWIJS, SPLINTERSWIJZE, bw. *Par éclats*.
SPLINTERTANG, z. v. (chir.) *Acanthabole*, *bec-de-grue*, m.
SPLIT, z. v. *Fente*, *ouverture*, *taillade*, f.
SPLITS (SPLITSEN), z. v. (mar.) *Avuste*, *épissure*, f. ‖ *Zie* SPLEET, SPLIT.
SPLITSEN, zw. w. w. b. *Fendre*, *diviser*, *séparer*. ‖ (mar.) *Épisser*. ‖ Een touw —, *épisser une corde*.
SPLITSER, z. m. *Celui qui divise*, *qui sépare* ou *qui fend*.
SPLITSGANG, z. m. *Barbes* f. pl. *d'un vaisseau*.
SPLITSHAMER, z. m. *Marteau* m. *à fendre*.
SPLITSHOORN (-HOORNS, -HORENS), z. m. *Épissoir*, m.
SPLITSING, z. v. *Division*, *séparation*, f. ‖ (mar.) *Épissure*, f.

SPLITSTONG, z. v. (mar.) *Cornes*, f. pl. *de la flamme d'un mât.*
SPLITSVAANTJE, z. o. (mar.) *Flamme*, f.
SPLITTEN, zw. w. b. *Zie* SPLITSEN.
SPLITTER, z. m. *Celui qui divise, qui sépare* ou *qui fend.*
SPOED (zond. mv.), z. m. *Hâte, diligence, promptitude, célérité*, f. ‖ — maken, *faire diligence, se hâter, s'empresser, se dépêcher.* ‖ Met —, *avec hâte, en hâte, à la hâte.* ‖ Lot. *Sort*, m. ‖ Voorspoed. *Bonheur*, m., *prospérité*, f.
SPOEDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avancer, faire des progrès.* ‖ Zich —. wederk. *Faire diligence, se hâter, se dépêcher, s'empresser.*
SPOEDIG, bn. *Prompt, expéditif, agile.* ‖ bw. *En hâte, avec hâte, à la hâte, promptement, vite.*
SPOEDIG[LIJK], bw. *Zie* SPOEDIG, bw.
SPOEL, z. v. Klos. *Fuseau, espolin, époulin*, m. ‖ Schietspoel. *Navette*, f. ‖ Garen op de —, *époulle*, f.
SPOELBAK, z. m. *Cuvette*, f., *rinçoir*, m.
SPOELDRANK, z. m. *Ripopée*, f.
SPOELEN, zw. w. b. *Laver, rincer.* ‖ De glazen —, *rincer les verres.* ‖ Den mond —, *rincer sa bouche, se rincer la bouche.* ‖ Linnen —, *aiguayer du linge.* ‖ (fig.) De keel —, *boire.* ‖ Op klossen winden. *Bobiner, dévider, mettre sur les époulins.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). Vloeien. *Couler, être entraîné par le courant.*
SPOELER, z. m. *Dévideur, époulevr*, m.
SPOELHOK, z. o. *Endroit* m. *où l'on lave, où l'on rince.*
SPOELING, z. v. *Action* f. *de rincer* ou *de laver.* ‖ Spoelwater. *Rinçure, lavure*, f.
SPOELINGBAK, z. m. *Baquet* m. *à lavure.*
SPOELINGVAT (–VATEN), z. o. *Cuvette*, f.
SPOELKOM, z. v. *Jatte* f. *à rincer les tasses, etc.*
SPOELSEL, z. o. *Zie* SPOELWATER.
SPOELSTER, z. v. *Dévideuse*, f.
SPOELWATER (zond. mv.), z. o. *Rinçure, lavure*, f.
SPOELWIJN, z. m. *Mauvais vin*, m , *ripopée, piquette, buvande*, f.
SPOELWORM, z. m. *Strongle, lombric*, m.
SPOG (zond. mv.), z. o. *Salive, bave*, f., *crachat*, m.
SPOKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Revenir après la mort.* ‖ Bij nacht ronddwalen. *Errer de nuit.* ‖ onpers. (mar.) — op zee, *faire gros temps.*
SPOKER, z. m. *Revenant, esprit, spectre, fantôme*, m.
SPOKERIJ, z. v. *Apparition* f. *de revenants, de spectres* ou *de fantômes.*
SPON, z. v. *Bondon*, m. ‖ Spongat. *Bonde*, f.
SPONBOOR (–BOREN), z. v. *Bondonnière*, f
SPONDE, z. v. *Bord* ou *devant* m. *du lit.* ‖ Wagenladder. *Ridelle*, f.
SPONG, z. v. *Zie* SPONNING.
SPONGAT (–GATEN), z. o. *Bonde*, f.
SPONNING, z. v. *Rainure, feuillure*, f., *jable*, m.
SPONNINGSCHAAF, z. v. *Guillaume*, m.
SPONS (SPONSEN), z. v. *Éponge*, f. ‖ (dess.) *Poncis*, m.
SPONSACHTIG, bn. *Spongieux.* ‖ (chir.) *Fongueux.*
SPONSACHTIGHEID (zond. mv.) z. v. *Spongiosité*, f.
SPONSEN, zw. w. b. *Éponger.* ‖ (dess.) *Poncer.*
SPONSSTEEN (–STEENEN), z. m. *Spongite*, f.
SPONTURF, z. v. *Tourbe* f. *en petits morceaux carrés.*
SPOOK (SPOKEN), z. o. *Fantôme, spectre, revenant, esprit, lutin*, m. ‖ Gedruis. *Grand bruit, vacarme, tapage, tumulte, fracas*, m.
SPOOKACHTIG, bn. *Qui a l'air d'un fantôme.*
SPOOKDIER, z. o. (h. n.) *Maki*, m.
SPOOKGESCHIEDENIS, z. v. *Conte* m. *de revenants.*
SPOOKHUIS, z. o. *Maison hanteé*, f.
SPOOKSEL, z. o. *Zie* Spook.
SPOOKSTER, z. v. *Revenant, fantôme, spectre*, m.
SPOOKVERSCHIJNING, z. v. *Apparition* f. *d'un spectre* ou *d'un revenant.*
SPOOR (SPOREN), z. v. Prikkel. *Éperon*, m. ‖ De sporen geven, *enfoncer l'éperon, donner de l'éperon.* ‖ — van eenen haan, *ergot, éperon*, m. ‖ Eenen hond de sporen afsnijden, *couper les ergots à un chien.* ‖ — om op de boomen te klimmen, *grappin*, m. ‖ o. Wagenspoor. *Ornière, voie*, f. ‖ Voetstap. *Trace*, f., *vestige*, m. ‖ (fig.) *Route*, f., *sentier, chemin*, m., *trace*, f. ‖ Het — bijster zijn, *être égaré de son chemin.* ‖ Voorbeeld. *Modèle, exemple*, m. ‖ Teeken. *Marque*, f., *signe, indice*, m., *trace*, f. ‖ Iemand op het — volgen, *suivre qq. à la piste.* ‖ (fig.) Iemands sporen volgen, *suivre les traces de qq.*
SPOORBALK, z. m. (mar.) *Carlingue*, f.
SPOORBIJSTER, bn. *Égaré, fourvoyé, hors du bon chemin.*
SPOORHAAN, z. m. *Coq ergoté* ou *éperonné*, m.
SPOORLOOS, bn. (fig.) *Déréglé, extravagant.* ‖ bw. Zonder sporen na te laten. *Sans laisser les moindres traces, dérèglément, extravagamment.*
SPOORSLAG (–SLAGEN), z. m. *Coup* m. *d'éperon.* ‖ (fig.) Aansporing. *Aiguillon, encouragement*, m., *incitation, excitation*, f.
SPOORSLAGS, bw. *À bride abattue, à toute bride au grand galop, ventre à terre.*
SPOORSTOK, z. m. (mar.) *Marche-pied*, m.
SPOORWEG (–WEGEN), z. m. *Chemin* m. *de fer, voie ferrée*, f., *railway*, m.
SPOORWEGNET, z. o. *Réseau* m. *de chemins de fer.*
SPOORZETTER, z. m. (chem. de fer) *Excentrique*, m.
SPOREN, zw. w. b. *Éperonner, chausser les éperons à qq.* ‖ Eenen haan —. *Éperonner un coq.* ‖ De sporen geven. *Éperonner, donner de l'éperon*, ou *des éperons, piquer des deux.*
SPOREN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*.) Met den spoorwagen rijden. *Voyager par chemin de fer.*
SPORKEBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Bourdaine*, f.
SPORKENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de bourdaine.*
SPORRELIG, bn. *Querelleur.*
SPORRELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur querelleuse*, f.
SPORRELING, z. v. Beweging. *Mouvement*, m. ‖ (fig.) Twist. *Querelle, dispute, noise*, f.
SPORT, z. v. *Échelon*, m. ‖ — eens stoels, *bâton* m. *d'une chaise.* ‖ (fig.) *Degré, échelon*, m.
SPOT (zond. mv.), z. m. *Moquerie, risée, raillerie*, f. ‖ Tot — dienen, *servir de risée.* ‖ Den — drijven met, *se moquer de.* ‖ (fig.) Speeltuig. *Jouet*, m. ‖ v. Vlek. *Tache*, f.
SPOTACHTIG, bn. *Railleur, moqueur, satirique, ironique.* ‖ bw. *Satiriquement, ironiquement.*
SPOTACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur moqueuse, railleuse* ou *satirique*, f.
SPOTBEELD, z. o. *Figure grotesque*, f. ‖ Spotprint. *Caricature, charge*, f.
SPOTBOEF, z. m. *Zie* SPOTTER.
SPOTDICHT, z. o. *Poëme satirique*, m.
SPOTGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit moqueur*, m.
SPOTGELD (zond. mv.), z. o. *Vil* ou *bas prix*, m.
SPOTLACH (zond. mv.), z. m. *Rire moqueur* ou *sardonique*, m.
SPOTLIJSTER, z. v. (h. n.) *Moqueur*, m.
SPOTLUST (zond. mv.), z. m. *Humeur moqueuse*, f., *esprit moqueur*, m.
SPOTNAAM, z. m. *Sobriquet*, m.
SPOTPRENT, z. v. *Caricature, charge*, f.
SPOTPRIJS, z. m. *Zie* SPOTGELD.

SPOTREDE (-REDENEN), z. v. *Discours satirique* ou *railleur*, m., *ironie*, *satire* f.
SPOTSCHRIFT, z. o. *Écrit satirique*, m., *satire*, f.
SPOTSTER, z. v. *Moqueuse*, *railleuse*, f.
SPOTSWIJS, SPOTSWIJZE, bw. *En raillant*, *en se moquant*, *en plaisantant*, *ironiquement*.
SPOTTEN, zw. w. o. (met *hebben*.) Schertsen. *Railler*, *se railler*, *se moquer*, *badiner*, *plaisanter*. ‖ Met iemand *of* met iets —, *se moquer de qq.* ou *de qc.*
SPOTTEN, zw. w. b. Vlekken. *Tacher*, *souiller*. ‖ o. (met *zijn*.) *Se tacher*.
SPOTTER, z. m. *Moqueur*, *railleur*, *goguenard*, *rieur*, m.
SPOTTERIJ, SPOTTERNIJ, z. v. *Moquerie*, *raillerie*, *plaisanterie*, f., *persiflage*, m. ‖ Vinnige —, *brocard*, *sarcasme*, m.
SPOTVOGEL, z. m. (h. n.) *Moqueur*, m. ‖ (fig). *Moqueur*, *railleur*, *goguenard*, *rieur*, m.
SPOTZIEK, bn. *Goguenard*, *frondeur*.
SPOTZUCHT (zond. mv.), z. v. *Causticité*, f., *penchant* m. *à la satire*.
SPOUWEN, (*spouwde*, *gespouwen*), st. w. b. *Fendre*, *ouvrir*. ‖ o. (met *zijn*.) *Se fendre*, *s'ouvrir*. ‖ *Zie* SPUWEN.
SPOUWER, z. m. *Lance* f. *à feu*. ‖ *Zie* SPUWER.
SPOUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fendre*. ‖ *Zie* SPUWING.
SPRAAK, z. v. *Parole*, *faculté* f. *de parler*, *langage*, m. ‖ De — verliezen, *perdre la parole*. ‖ Buiten — liggen, *avoir perdu la parole*. ‖ — houden over iets, *parler de qc.* ‖ Iemand ter — komen, *parler à qq.* ‖ Taal. *Langage*, m., *langue*, f. ‖ Gerucht. *Bruit*, m. ‖ De — gaat, *on dit*, *le bruit court* ou *circule*.
SPRAAKGEBRUIK (zond. mv.), z. o. *Génie* ou *usage* m. *d'une langue*.
SPRAAKKUNDIG, bn. In de spraakkunst bedreven. *Versé dans la grammaire*. ‖ Der spraakkunst. *Grammatical*. ‖ bw. *Grammaticalement*.
SPRAAKKUNST (zond. mv.), z. v. *Grammaire*, m.
SPRAAKKUNSTENAAR, z. m. *Grammairien*, m.
SPRAAKKUNSTIG, bn. *Zie* SPRAAKKUNDIG.
SPRAAKLEER (-LEEREN), z. v. *Grammaire*, f.
SPRAAKTOON (-TONEN), z. m. *Accent grammatical*, m. ‖ Uitspraak. *Prononciation*, f.
SPRAAKVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Parole*, *faculté*, f., *don* ou *talent* m. *de la parole*.
SPRAAKZAAM, bn. *Affable*.
SPRAAKZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Affabilité*, f.
SPRAKE, z. v. *Zie* SPRAAK.
SPRAKELOOS, bn. *Muet*. ‖ bw. *Sans voix*, *sans parole*.
SPRAKELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Mutisme*, m.
SPRANG, z. v. *Branche épaisse* f. *d'un arbre*.
SPRANK, z. v. *Étincelle*, *bluette*, f.
SPRANKEL, z. v. *Zie* SPRANK.
SPRANKELVUUR, z. o. *Feu* m. *qui lance des étincelles*.
SPREEKBEURT, z. v. *Tour* m. *de parler*.
SPREEKBUIS, z. v. *Porte-voix*, m.
SPREEKGESTOELTE, z. o. *Tribune*, *chaire*, f.
SPREEKHOORN, SPREEKHOREN (-HOORNS, -HORENS), z. m. *Porte-voix*, *cornet acoustique*, m.
SPREEKKAMER, z. v. *Parloir*, m.
SPREEKMANIER, z. v. *Zie* SPREEKWIJZE.
SPREEKPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Parloir*, m. ‖ Spreekgestoelte. *Tribune*, *chaire*, f.
SPREEKSTER, z. v. *Parleuse*, f.
SPREEKSTOEL, z. m. *Zie* SPREEKGESTOELTE.
SPREEKTRANT (zond. mv.), z. m. *Manière* f. *de parler*.
SPREEKTROMPET, z. v. *Porte-voix*, m.
SPREEKVERTREK, z. o. *Parloir*, m.
SPREEKWIJZE, z. v. *Manière* ou *façon* f. *de parler*. ‖ Uitdrukking. *Expression*, *locution*, f.
SPREEKWOORD, z. o. *Proverbe*, *adage*, m.
SPREEKWOORDELIJK, bn. *Proverbial*. ‖ bw. *Proverbialement*.
SPREEUW, z. m. *Étourneau*, *sansonnet*, m. ‖ (fig.) Spotter. *Railleur*, *moqueur*, *goguenard*, *rieur*, m.
SPREEUWBEZIE, z. v. *Sorbe*, f.
SPREEUWBEZIEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Sorbier*, m.
SPREEUWEBEK, z. m. *Bec* m. *d'étourneau*.
SPREEUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SPOTTEN.
SPREEUWENEI (-EIEREN), z. o. *Œuf* m. *d'étourneau*.
SPREEUWENNEST, z. o. *Nid* m. *d'étourneau*.
SPREI, z. v. *Courte-pointe*, f.
SPREIDEN, zw. w. b. *Étendre*, *déployer*. ‖ Een tapijt over den vloer —, *étendre un tapis sur le plancher*. ‖ Het bed —, *faire le lit*. ‖ Verspreiden. *Répandre*. ‖ Asch op een veld —, *répandre des cendres sur un champ*.
SPREIVISCH, z. m. *Stromate*, m.
SPREKELIJK, bn. *Abordable*, *accessible*, *visible*.
SPREKEN, (*sprak*, *spraken*, *gesproken*,) st. w. b. *en* o. (met *hebben*). Engelsch —, *parler anglais*. ‖ Mannentaal —, *parler comme il faut*. ‖ Tot iemand —, *parler à qq.* ‖ Over iets —, *parler de qc.* ‖ Met iemand —, *parler avec qq.* ‖ Met elkander —, *s'entretenir*. ‖ Door den neus —, *parler du nez*. ‖ Binnen 's monds —, *parler entre les dents*. ‖ Over muziek —, *parler musique*. ‖ Dat spreekt van zelf, *cela va sans dire*, *c'est évident*. ‖ Over koetjes en kalfjes —, *parler de la pluie et du beau temps*. ‖ (fig.) Wij zullen malkaar wel —, *nous nous reverrons*. ‖ In het honderd —, *parler à tort et à travers*. ‖ (fig) Beleefd — schaadt niet, *jamais beau parler n'écorche la langue*. ‖ Kwaad van iemand —, *dire du mal de qq.* ‖ Iemand te na —, *dire du mal de qq.* ‖ Iemand naar den mond —, *flatter qq.* ‖ In iemands naam —, *parler au nom de qq.* ‖ Voor iemand goed —, *répondre pour* ou *de qq.* ‖ (blas.) Sprekende wapens, *armes parlantes*, f. pl. ‖ Dat kind gelijkt sprekend aan zijne moeder, *cet enfant ressemble beaucoup à sa mère*. ‖ Bij wijze van —, *par manière de parler* ou *de dire*. ‖ In het algemeen gesproken, *généralement parlant*. ‖ Om zoo te —, *pour ainsi dire*.
SPREKER, z. m. *Parleur*, m. ‖ Redenaar. *Orateur*, m.
SPRENGBEKKEN, z. o. *Bénitier*, m.
SPRENGEN, zw. w. b. *Faire jaillir*. ‖ Besprengen. *Arroser*, *asperger*. ‖ Met zout —, *saupoudrer*, *saler* ‖ Vleesch —, *saupoudrer de la viande*.
SPRENGER, z. m. *Celui qui arrose* ou *qui asperge*.
SPRENGING, z. v. *Action* f. *d'arroser* ou *d'asperger*.
SPRENGKWAST, z. m. *Goupillon*, *aspergès*, m.
SPRENGVAT (-VATEN), z. o. *Arrosoir*, m. ‖ Wijwatervat. *Bénitier*, m.
SPRENGVLEESCH (zond. mv.), z. o. Gezouten vleesch. *Salé*, m., *viande salée*, f.
SPRENKEL, z. v. Vlekje. *Petite tache* ou *marque*, f. ‖ Vonk. *Étincelle*, *bluette*, f. ‖ (mar.) *Croupiat*, m., *embossure*, f. ‖ Rattenknip. *Traquenard*, m.
SPRENKELEN, zw. w. b. Bespatten. *Arroser*, *asperger*. ‖ Bespikkelen. *Tacheter*, *marqueter*, *moucheter*, *jasper*. ‖ o. (met *hebben*). Een weinig regenen. *Pluviner*. ‖ *Zie* SPRENGEN.
SPRENKELING, z. v. *Arrosement*, m., *aspersion*, f. ‖ Bespikkeling. *Moucheture*, *jaspure*, f.
SPRENKELPOT, z. m. *Pot* m. *à couleurs qui servent à marqueter*.

SPRENKELVAT (–VATEN), z. o. *Zie* SPRENKELPOT.
SPRENKELVUUR (zond. mv.), z. o. *Feu Saint-Antoine*, m.
SPREUK, z. v. *Sentence, maxime*, f., *apophthegme, dicton*, m., *devise*, f. ‖ Spreekwoord. *Proverbe*, m. ‖ De —en van Salomo, *les proverbes de Salomon*.
SPREUKACHTIG, bn. *Sentencieux*. ‖ bw. *Sentencieusement*.
SPREUKENBOEK, z. o. *Livre* m. *de sentences* ou *de proverbes*.
SPREUKMATIG, bn. *Sentencieux*.
SPREUKRIJK, bn. *Sentencieux, plein de sentences*.
SPRIET, z. m. *Épieu*, m. ‖ (mar) *Vergue, antenne*, f., *étai*, m. ‖ Sprietweg. *Carrefour*, m. ‖ (h. n.) Voelhoorntje. *Tentacule*, m., *antenne*, f.
SPRIETBOOM (–BOOMEN), z. m. (mar.) *Mât* m. *en fourche*.
SPRIETELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* SPRUITEN.
SPRIETELING, z. m. Sprank. *Étincelle*, f.
SPRIETOOGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Voir double*.
SPRIETWEG, z. m. *Bivoie*, f., *chemin fourchu, carrefour*, m.
SPRING, z. m. *Saut*, m. ‖ Springbron. *Fontaine jaillissante, fontaine*, f. ‖ Springvloed. *Haute marée*, f., *eaux vives*, f. pl. ‖ Oorsprong. *Source, origine*, f. ‖ Mollenval. *Taupière*, f. ‖ Vogelknip. *Réginglette*, f. ‖ (mar.) *Embossure*, f.
SPRINGAAL, z. m. *Zie* SPRINGEL.
SPRINGADER, z. v. *Source* f. *d'eau vive*.
SPRINGBRON, z. v. *Fontaine jaillissante, fontaine*, f.
SPRINGBUL, z. m. *Taureau* m. *qu'on emploie à saillir les vaches*.
SPRINGBUS, z. v. *Pétard*, m.
SPRINGEL, z. m. *Baliste, espringale, bombarde*, f.
SPRINGEN, (*sprong, gesprongen*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Sauter, s'élancer*. ‖ Over eene gracht —, *franchir un fossé*. ‖ Een schip doen —, *faire sauter un vaisseau*. ‖ Spatten. *Jaillir, rejaillir*. ‖ Springend water. *Eau vive, eau jaillissante*, f. ‖ Barsten. *Éclater, crever, se fendre, se rompre*. ‖ Bankroet maken. *Faire banqueroute, faillir*. ‖ (fig.) Voor iemand in de bocht —, *prendre le parti de qq.* ‖ (prov.) Van den os op den ezel —, *faire des coq-à-l'âne*. ‖ (fig.) Uit zijn vel —, *crever dans sa peau, crever de dépit*. ‖ Over de kling laten —, *passer au fil de l'épée*. ‖ Iemand naar de keel —, *sauter à la gorge de qq.* ‖ wederk. Zich moede —, *se fatiguer à force de sauter*.
SPRINGER, z. m. *Sauteur*, m. ‖ Modejonker. *Freluquet*, m.
SPRINGERTJE, z. o. (mus.) *Sautereau*, m.
SPRINGGLAS, z. o. *Larme batavique, larme-de-verre*, f.
SGRINGHENGST, z. m. *Étalon*, m.
SPRINGHOUTEN, z. o. mv. (tiss.) *Sautriaux*, m. pl.
SPRING-IN-'T-VELD (SPRING-IN-'T-VELDEN), z m. *en* v. *Personne frivole et légère*, f.
SPRINGKEVER, z. m. *Escarbot-sauterelle, taupin*, m.
SPRINGKOORTS (–KOORTSEN), z. v. *Fièvre erratique*, f.
SPRINGKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Épurge*, f.
SPRINGNET, z. o. *Filet* m. *à détente*.
SPRINGPAARD, z. o. (mar.) *Estrope* m. *de marchepied*.
SPRINGPOOT (–POOTEN), z. m. *Patte sauteuse*, f.
SPRINGPOT, z. m. (artif.) *Pot* m. *à feu*.
SPRINGRIEM, z. m (mar.) *Martingale* f.
SPRINGSTER, z. v. *Sauteuse*, f.
SPRINGSTOK, z. m. *Brin* m. *d'estoc*.
SPRINGTIJ, z. o. Springvloed. *Maline, haute marée*, f.
SPRINGTON, z. v. (mar.) *Coffre* m. *à feu*.
SPRINGVEER (–VEEREN), z. v. *Ressort*, m.
SPRINGVLOED, z. m. *Zie* SPRINGTIJ.
SPRINGVUUR, z. o. *Zie* SPRENKELVUUR.
SPRINKHAAN, z. m. *Sauterelle*, f.
SPRINKHAANETER, z. m. *Acridophage*, m.
SPRITS (SPRITSEN), z. v. (pât.) *Pet-de-nonne*, m.
SPRITSEN, zw. w. b. *Faire jaillir, seringuer*. ‖ Door de tanden —, *cracher par les dents*.
SPRITSTRECHTER, z. m. *Chantepleure*, f.
SPROEIEN, zw. w. b. *Verser*.
SPROET, z. v. *Lentille, rousseur, tache* f. *de rousseur*.
SPROETACHTIG, bn. *Lentilleux*.
SPROETIG, bn. *Lentilleux*.
SPROK, bn. Broos. *Fragile, cassant*.
SPROKKEL, z. m. Afgebroken takje. *Brin*, m. ‖ v. Heester. *Arbuste, arbrisseau*, m.
SPROKKELAAR, z. m. *Qui rassemble du bois mort*.
SPROKKELAARSTER, z. v. *Celle qui rassemble du bois mort*.
SPROKKELBLOEM, z. v. (bot.) *Jonquille*, f.
SPROKKELEN, zw. w. b. *Ramasser* ou *rassembler du bois mort*.
SPROKKELING, z. v. *Action* f. *de ramasser* ou *de rassembler du bois mort*.
SPROKKELMAAND, z. v. *Février*, m.
SPRONG, z. m. *Saut, bond, élan*, m. ‖ (fig.) Op den — staan, *être sur le point de*. ‖ (fig.) Den — wagen, *faire le saut*. ‖ (fig.) Kromme —en, *extravagances*, f. pl., *excès*, m. pl. ‖ Koppeling. *Monte*, f., *accouplement*, m. ‖ (mus.) *Intervalle*, m. ‖ Stoep. *Trottoir*, m.
SPROOKJE, z. o. *Conte bleu*, m., *historiette, fable*, f.
SPROOKJESSCHRIJVER, z. m. *Auteur* m. *de contes bleus*.
SPROOKJESVERTELLER, z. m. *Celui qui raconte des historiettes*.
SPROT, z. v. *Sardine fumée*, f, *esprote*, m.
SPROUW, z. v. *Zie* SPRUW.
SPRUIT, z. v. (bot.) *Rejeton, scion, jet, bourgeon*, m., *pousse*, f., *tendron, germe*, m. ‖ — eener spruitkool, *jet-choux*, m. ‖ Brusselsche —en, *petits choux*, m. pl. *de Bruxelles*. ‖ (fig.) Kind. *Rejeton, descendant, enfant*, m. ‖ o. Touw. *Corde*, f.
SPRUITBLOK, z. m. *en* o. *Moque oblongue* f. *à trois trous*.
SPRUITEN, (*sproot, sproten, gesproten*,) st. w. o. (met *zijn*.) *Germer, pousser, bourgeonner, rejetonner, croître*. ‖ (fig.) Afstammen. *Descendre, être issu*. ‖ Uit koninklijken bloede gesproten, *issu du sang des rois*. ‖ Ontstaan. *Provenir, résulter*.
SPRUITGEWAS, z. o. *Plante* f. *composée de rejetons*.
SPRUITING (zond. mv.), z. v. *Bourgeonnement*, m.
SPRUITKOOL (–KOOLEN), z. v. *Brocoli, chou vert*, m.
SPRUITMAAND, z. v. *Germinal*, m.
SPRUITSEL, z. o. *Pousse*, f., *rejeton, germe*, m.
SPRUW (zond. mv.), z. v. Sprouw. *Aphthes*, m. pl.
SPUGEN, (*spoog, spogen, gespogen*,) st. w. b. *Cracher*.
SPUI, z. o. *Écluse*, f. ‖ Goot. *Conduit*, m. ‖ (mar.) Zuigkuil. *Tournant* m. *de mer*.
SPUIDOK, z. o. *Bassin* m. *de retenue*.
SPUIGAT (–GATEN), z. o. *Ouverture* f. *d'écluse*.
SPUIEN, zw. w. b. *Faire passer l'eau par une écluse, ouvrir l'écluse de chasse*.
SPUIING, z. v. *Action* f. *de faire passer l'eau par une écluse*.
SPUIT, z. v. *Seringue*, f. ‖ Brandspuit. *Pompe* f. *à feu* ou *à incendie*.
SPUITEN, (*spoot, spoten, gespoten*,) st. w. b. *Seringuer, injecter, lancer par jets, faire jaillir*. ‖ o. (met *zijn*.) *Jaillir*.

Spuiter, z. m. *Celui qui seringue.* ‖ Spuitgast. *Pompier*, m. ‖ (fig.) Spotvogel. *Farceur*, m.
Spuitgast, z. m. *Pompier*, m.
Spuiting, z. v. *Action de seringuer, injection*, f.
Spuitmiddel, z. o. *Injection*, f., *lavement*, m.
Spuitpijp, z. v. *Tuyau* m. *de seringue* ou *de pompe à incendie.*
Spuitslang, z. v. *Boyau* m. *d'une pompe à incendie.*
Spuitvisch, z. m. *Sèche, seiche*, f.
Spuitwater, z. o. *Eau gazeuse*, f.
Spuitworm, z. m. *Siponcle*, m.
Spurrie (zond. mv.), z. v. (bot.) *Spergule*, f.
Spuug (zond. mv.), z. o. *Crachat*, m.
Spuwbakje, z. o. *Crachoir*, m.
Spuwdrank, z. m. *Émétique, vomitif*, m.
Spuwen, zw. w. b. *Cracher.* ‖ (fig.) Vuur —, *vomir du feu.*
Spuwer, z. m. *Cracheur*, m.
Spuwing, z. v. *Crachement*, m.
Spuwpotje, z. o. *Crachoir*, m.
Spuwsel, z. o. *Crachat*, m.
St, tusschenw. *St! chut! silence!*
Staaf, z. v. *Barre*, f., *lingot*, m. ‖ Gouden —, *lingot d'or.* ‖ (tonn.) Duig. *Douve*, f.
Staafgoud (zond. mv.), z. o. *Or* m. *en lingot* ou *en barre.*
Staafhout, z. v. *Douvain, merrain*, m.
Staafijzer, (zond. mv.), z. o. *Fer* m. *en barre.* ‖ Gieteling. *Gueuse*, f.
Staafzilver (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *en barre* ou *en lingot.*
Staag, bw. *Continuellement, constamment.* ‖ — aan, *tout doucement.*
Saagjes, bw. *Zie* **Staag**, bw.
Staak, z. m. *Perche*, f. ‖ — voor jonge boomen, *échalas*, m. ‖ — voor erwten, *rame*, f. ‖ Geslachtslinie. *Ligne, branche*, f.
Staal, z. o. Monster. *Échantillon*, m., *montre*, f.
Staal, z. o. Metaal. *Acier*, m. ‖ Vuurslag. *Briquet*, m. ‖ Wetstaal. *Fusil*, m. ‖ Mes. *Couteau*, m. ‖ Dolk. *Dague*, f., *poignard*, m. ‖ Zwaard. *Épée*, f. ‖ Naald. *Aiguille*, f. ‖ Schaats. *Patin*, m.
Staalachtig, bn. *Acérain, qui tient de l'acier.*
Staalboek, z. o. *Livre* m. *d'échantillons.*
Staalhard, bn. *Dur comme l'acier.*
Staalhof (–hoven), z. o. *Bureau* m. *où l'on estampille les draps.*
Staalkaart, z. v. *Carte* f. *à échantillons.*
Staalmeester, z. m. *Plombeur*, m.
Staalvijlsel (zond. mv.), z. o. *Limaille* f. *d'acier.*
Staalwater (zond. mv.), z. o. *Eau ferrée* ou *chalybée*, f.
Staalwerk (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *en acier.*
Staalwerker, z. m. *Ouvrier* m. *en acier.*
Staan, (*stond, gestaan*,) onr. w. o. (met *hebben*.) *Être* ou *se tenir debout, rester, s'arrêter.* ‖ Het rijtuig staat, *la voiture s'arrête.* ‖ Mijn horloge staat, *ma montre s'est arrêtée.* ‖ De paarden — op stal, *les chevaux sont à l'écurie.* ‖ Zich bevinden. *Se trouver.* ‖ Op de lijst —, *être sur la liste.* ‖ In gevaar —, *être en danger.* ‖ In twijfel —, *douter.* ‖ Verlegen —, *être embarrassé.* ‖ In iemands macht —, *être au pouvoir de qq.* ‖ Laten —, *laisser.* ‖ Op schildwacht —, *être en sentinelle, faire sentinelle.* ‖ In slagorde —, *être rangé en bataille.* ‖ Onder water —, *être inondé.* ‖ Ik sta te vertrekken, *je vais partir, je suis sur le point de partir.* ‖ Het huis staat te branden, *la maison brûle.* ‖ Zijn geld staat op renten, *son argent est placé.* ‖ Er staat geld op zijn hoofd, *sa tête est mise à prix.* ‖ Het staat slecht met zijne zaken *ses affaires vont mal.* ‖ Aan iemand —, *dépendre de qq.* ‖ Onder iemand —, *être subordonné à qq.* ‖ Iemand ten dienste —, *être prêt à rendre service à qq.* ‖ Voogd over iemand —, *être tuteur de qq.* ‖ Als bevelhebber over een leger —, *commander une armée.* ‖ (fig.) Op eenen goeden voet —, *être sur un bon pied.* ‖ In eenen goeden naam —, *jouir d'une bonne réputation.* ‖ Het staat mij vrij, *j'ai la faculté.* ‖ Naar iets —, *aspirer à qc.* ‖ Op zijn stuk —, *se tenir à son opinion.* ‖ Passen. *Convenir, aller.* ‖ Die hoed staat mij niet wel, *ce chapeau ne me va pas bien.* ‖ Te — komen, *coûter.*
Staande, bn. *Qui est debout, qui s'est arrêté.* ‖ — blijven, *rester debout*; (fig.) *se maintenir.* ‖ — houden, *soutenir, prétendre.* ‖ — water, *lac*, m., *eau dormante* ou *croupissante*, f. ‖ (mar.) — want, *manœuvres dormantes*, f. pl. ‖ — wind, *vent stable*, m. ‖ — rijm, *rime masculine*, f. ‖ — leger, *armée* f. *sur pied.* ‖ Op —n voet, *incontinent, sur-le-champ, aussitôt.* ‖ voorz. Gedurende. *Pendant, durant.*
Staander, z. m. *Zie* **Stander**.
Staandevoets, **Staandsvoets**, bw. *Sur-le-champ, immédiatement, incontinent, aussitôt.*
Staangeld, z. o. *Plaçage*, m.
Staanplaats (–plaatsen), z. v. *Place*, f. ‖ (théât.) *Parterre*, m.
Staar (zond. mv.), z. v. (méd.) *Cataracte*, f. ‖ Iemand van de — lichten, *enlever la cataracte à qq.* ‖ Zwarte —, *amaurose, goutte sereine*, f.
Staart, z. m. *Queue*, f. ‖ — eens ploegs, *manche* m. *d'une charrue.* ‖ — eener muzieknoot, *croche*, f. ‖ Achterhoede. *Arrière-garde*, f. ‖ Nasleep. *Suite*, f., *train*, m. ‖ (mar.) Zwieping. *Fouet*, m.
Staartaap, z. m. *Cercopithèque*, m.
Staartachtig, bn. *Qui ressemble à une queue.*
Staartbeen (–beenen), z. o. (anat.) *Coccyx*, m.
Staarteloos, bn. *Sans queue, anoure.*
Staartje, z. o. *Petite queue*, f. ‖ (prov.) ‖ Dat muisje zal een — hebben, *cette affaire aura des suites.*
Staartmes, z. o. (vétér.) *Coupe-queue*, m.
Staartpeper (zond. mv.), z. v. *Cubèbe*, f.
Staartriem, z. m. *Croupière, avaloire*, f., *trousse-queue*, m., *culière*, f.
Staartstar, **Staartster**, z. v. *Comète*, f.
Staartstuk, z. o. (tann.) *Culée*, f. ‖ (bouch.) *Cimier*, m. ‖ (mus.) *Piano* m. *à queue.*
Staartwol (zond. mv.), z. v. *Coaille*, f.
Staat, z. m. Stand, toestand. *État*, m., *situation, condition*, f. ‖ — van zaken, *état* m. *de choses.* ‖ In goeden —, *en bon état, bien conditionné.* ‖ In — zijn, *être en état* ou *en mesure.* ‖ In — brengen, *réparer, rétablir.* ‖ Ongehuwde —, *célibat*, m. ‖ — maken op iets, *compter sur qc.* ‖ Lijst. *Liste*, f., *mémoire, inventaire*, m., ‖ Rang. *Rang*, m, *qualité*, f. ‖ Man van —, *homme* m. *de condition.* ‖ Tot — komen, *parvenir.* ‖ Pracht. *Luxe*, m. ‖ Regeering. *État, gouvernement*, m. ‖ Het welvaren des —s, *le bonheur de l'État.* ‖ Provinciale Staten, *États provinciaux.* ‖ (mar.) *Dos* m. *d'âne.*
Staatdame, z. v. *Dame* f. *d'honneur.*
Staathuishoudkunde (zond. mv.), z. v. *Économie politique*, f.
Staathuishoudkundige, z. m. *Économiste*, m.
Staatjuffer, z. v. *Dame* f. *d'honneur.*
Staatkunde (zond. mv.), z. v. *Politique*, f.
Staatkundig, bn. *Politique.* ‖ bw. *Politiquement.*
Staatkundige, z. m. *Politique*, m.
Staatsambt, z. o. *Emploi public*, m.
Staatsambtenaar, z. m. *Fonctionnaire public*, m.

STAATSBANKROET, z. o. *Banqueroute nationale*, f.
STAATSBEAMBTE, z. m. *Fonctionnaire public*, m.
STAATSBEDIENING, z. v. *Emploi public*, m.
STAATSBELANG, z. o. *Intérêt* m. *de l'État*.
STAATSBESLUIT, z. o. *Arrêté*, *décret* m. *de l'État*.
STAATSBESTIER, STAATSBESTUUR, z. o. *Gouvernement*, m., *administration* f. *d'État*.
STAATSBEWIND (zond. mv.), z. o. *Zie* STAATSBESTUUR.
STAATSBURGER, z. m. *Citoyen*, m.
STAATSDIENAAR, z. m. *Fonctionnaire* m. *de l'État*. ‖ Staatsminister. *Ministre* m. *d'État*.
STAATSDOMEIN, z. o. *Domaine* m. *de l'État*.
STAATSGEHEIM, z. o. *Secret* m. *d'État*.
STAATSGEVANGENE, z. m. *en* v. *Prisonnier*, m., *prisonnière* f. *d'État*.
STAATSIE (zond. mv.), z. v. *Pompe*, *magnificence*, *cérémonie*, *parade*, f.
STAATSIEKLEED (–KLEEDEREN), z. o. *Habit* m. *de cérémonie*.
STAATSIEKOETS (–KOETSEN), z. v. *Carrosse* m. ou *voiture* f. *de cérémonie* ou *de parade*.
STAATSIEMANTEL, z. m. *Manteau* m. *de cérémonie* ou *de parade*.
STAATSIEROK, z. m. *Habit* m. *de parade* ou *de cérémonie*.
STAATSIEWAGEN, z. m. *Zie* STAATSIEKOETS.
STAATSINKOMSTEN, z. v. mv. *Revenus de l'État*, *revenus publics*, m. pl.
STAATSINSTELLING, z. v. *Organisation* f. *de l'État*.
STAATSMAN (–LIEDEN), z. m. *Homme* m. *d'État*.
STAATSMINISTER, z. m. *Ministre* m. *d'État*.
STAATSMISDAAD, z. v. *Crime* m. *d'État*.
STAATSOMWENTELING, z. v. *Révolution*, f.
STAATSPAPIER, z. o. *Fonds publics*, m. pl.
STAATSPARTIJ, z. v. *Parti politique*, m.
STAATSRAAD, z. m. *Conseil* m. *d'État*. ‖ Raadsheer. *Conseiller* m. *d'État*.
STAATSRECHT (zond mv.), z. o. *Droit public*, m.
STAATSREGELING, z. v. *Constitution*, *loi fondamentale*, f.
STAATSSCHULD, z. v. *Dette de l'État*, *dette publique*, f.
STAATSSECRETARIS, z. m. *Secrétaire* m. *d'État*.
STAATSUITGAVEN, z. v. mv. *Dépenses de l'État*, *dépenses publiques*, f. pl.
STAATSVERGADERING, z. v. *Assemblée* f. *des États*.
STAATSWEGE (VAN —), bw. *De la part de l'État*, *au nom* ou *par ordre du gouvernement*.
STAATSWET, z. v. *Loi* f., *de l'État*.
STAATSZAKEN, z. v. *Affaires* f. *d'État*.
STAATZUCHT (zond. mv.), z. v. *Ambition*, f.
STAD (STEDEN), z. v. *Ville*, f. ‖ (poét.) *Cité*, f. ‖ In de —, *à la ville*, *en ville*. ‖ Plaats. *Place*, f.
STA[DE], z. v. Te — komen, *venir à propos* ou *à point*, *être utile*.
STADGENOOT (–NOOTEN), z. m. *en* v. *Concitoyen*, m., *concitoyenne*, f.
STADGENOOTE, z. v. *Concitoyenne*, f.
STADHOUDER, z. m. *Gouverneur*, *lieutenant*, *vicaire*, m. ‖ (hist. des Pays Bas.) *Stathouder*, m.
STADHOUDERLIJK, bn. *Vicarial*. ‖ (hist. des Pays-Bas.) *De* ou *du Stathouder*.
STADHOUDERLOOS, bn. *Sans Stathouder*.
STADHOUDERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Lieutenance*, f., *vicariat*, m. ‖ (hist. des Pays-Bas.) *Stathoudérat*, m.
STADHOUDERSGEZIND, bn. *Attaché au Stathouder*.
STADHUIS, z. o. *Hôtel* m. *de ville*.
STADHUISACHTIG, bn. *Qui a rapport à l'hôtel de ville*.
STADHUISWOORD, z. o. *Terme* m. *de pratique*. ‖ (fig.) *Expression* f. ou *mot* m. *appartenant au style élevé*.
STADIE, z. v. *Stade*, m.
STADIG, bn. *en* bw. *Zie* GESTADIG.
STADSAANNEMER, z. m. *Entrepreneur* m. *des ouvrages de la ville*.
STADSARBEIDER, z. m. *Ouvrier* m. *de la ville*.
STADSARMENSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École communale* f. *des pauvres*.
STADSBEDIENING, z. v. *Charge* ou *fonction communale*, f.
STADSBESTUUR (zond. mv.), z. o. *Administration communale* ou *municipale*, *régence*, f.
STADSBODE, z. m. *Messager* m. *de la ville*.
STADSDIENAAR, z. m. *Sergent* ou *huissier* m. *de la ville*.
STADSDOKTER, z. m. *Médecin* m. *de la ville*.
STADSGEBIED (zond. mv.), z. o. *Juridiction* f. ou *ressort* m. *d'une ville*, *banlieue*, f.
STADSGEBOUW, z. o. *Bâtiment* m. *de la ville*.
STADSGELD (zond. mv.), z. o. *Deniers communaux*, m. pl.
STADSGRACHT, z. v. *Fossé* m. *de la ville*.
STADSGROND (zond. mv.), z. m. *Terrain* m. *de la ville*.
STADSHUIS, z. o. *Maison* f. *de la ville*.
STADSKAS, z. v. *Caisse communale*, f.
STADSKEUR, z. v. *Loi communale*, f. *statut municipal*, m. ‖ Boet. *Amende* f. *au profit de la ville*.
STADSLASTEN, z. m. mv. *Impositions communales*, f. pl., *impôts communaux*, m. pl.
STADSMUUR, z. m. *Muraille* ou *enceinte* f. *d'une ville*.
STADSNIEUWS (zond. mv.), z. o. *Nouvelles* f. pl. *de ville*.
STADSOMROEPER, z. m. *Crieur de la ville*, *crieur public*, m.
STADSONTVANGER, z. m. *Receveur communal*, m.
STADSPOORT, z. v. *Porte* f. *de la ville*.
STADSREGEERING (zond. mv.), z. v. *Administration communale* ou *municipale*, *régence*, f.
STADSSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École communale*, f.
STADSSCHOUT, z. m. *Bourgmestre*, *maire*, m.
STADSSCHRIJVER, z. m. *Secrétaire* m. *de la ville*.
STADSVEST, z. v. *Rempart* m. *de la ville*.
STADSWAAG (zond. mv.), z. v. *Balance* f. *de la ville*.
STADSWAL, z. m. *Rempart* m. *de la ville*.
SADSWAPEN, z. o. *Armes* ou *armoiries* f. pl *de la ville*.
STADSZEGEL, z. o. *Sceau* m. *de la ville*.
STADVOOGD, z. m. *Gouverneur* m. *d'une ville*.
STADWAARTS, bw. *Vers la ville*.
STAF (STAVEN), z. m. *Bâton*, m. *canne*, f. ‖ Bisschopsstaf. *Crosse*. ‖ Herdersstaf. *Houlette*, f, ‖ (mil.) *État-major*, m. ‖ (fig.) Steun. *Soutien*, *appui*, m.
STAFDRAGER, z. m. — eens bisschops, *porte-crosse*, m. ‖ Pedel. *Bedeau*, *massier*, m.
STAFFIER, z. m. *Estafier*, m.
STAFHOOFD, z. o. *Chef* m. *d'état-major*.
STAFHOUDER, z. m. *Bâtonnier* m. *des avocats*.
STAFOFFICIER, z. m. *Officier* m. *d'état-major*.
STAG (STAGEN) z. o. (mar.) *Étai*, m. ‖ Over — loopen, *louvoyer sans nécessité*. ‖ (fig.) Iemand over — werpen, *supplanter qq*.
STAGE, z. v. *Étage*, m. ‖ — eens advocaats, *stage* m. *d'un avocat*.
STAGEDOENER, z. m. *Stagiaire*, m.
STAGELD, z. o. *Zie* STAANGELD.
STAGGELEN, zw. w. o. (met *hebben*.) *Trépigner*, *marcher à petits pas*. ‖ Struikelen. *Broncher*.
STAGZEIL, z. o. (mar.) *Voile* f. *d'étai*.
STAGZEILRINGEN, z. m. mv. (mar.) *Andaillots*, m. pl.
STAKEN, zw. w. b. *Arrêter*, *suspendre*, *cesser*. ‖ Met eenen staak ophouden. *Ramer*, *échalasser*, *paisseler*. ‖ Erwten —, *ramer des pois*.
STAKET, STAKETSEL, z. o. *Palissade*, *estacade*, f.

STAKING, z. v. *Cessation*, *discontinuation*, *suspension*, *interruption*, f.
STAKKER[D], z. m. *Pauvre hère*, *pauvre diable*, *souffre-douleur*, m.
STAL, z. m. Kraam, waar men koopwaren uitstalt. *Échoppe*, f. ‖ Winkel. *Boutique*, f. ‖ Paardenstal. *Écurie*, f. ‖ Koestal. *Étable*, f. ‖ Schapenstal. *Bergerie*, f.
STAL, z. m. Gestalte. *Stature*, *taille*, f.
STALBAND, z. m. *Licou*, m.
STALBOOM (-BOOMEN), z. m. *Barre* f. *qui sépare les chevaux dans une écurie.*
STALEN, bn. *D'acier.* ‖ (fig.) *Dur comme l'acier.* ‖ — voorhoofd, *front* m *d'airain.*
STALEN, zw. w. b. *Acérer*, *aciérer.* ‖ (fig.) *Durcir*, *tremper.* ‖ Met een loodje voorzien. *Plomber.* ‖ Laken —, *plomber du drap.*
STALGELD, z. o. *Établage*, m.
STALHENGST, z. m. Springhenst. *Étalon*, m.
STALHOUDER, z. m. *Loueur* m. *de chevaux.*
STALING, z. v. *Aciération*, f.
STALKAARS (-KAARSEN), z. v. *Zie* STALLICHT.
STALKNECHT (-KNECHTS), z. m. *Palefrenier*, *valet* m. *d'écurie.*
STALKRUID (zond. mv.), z. o. *Bugrane*, f., *arrête-bœuf*, m.
STALLEN, zw. w. b. *Mettre à l'étable* ou *à l'écurie*, *établer.* ‖ o. (met *hebben*). *Être à l'étable* ou *à l'écurie.* ‖ (fig.) Met elkander —, *s'accorder.* ‖ Op stal komen. *Venir à l'étable* ou *à l'écurie.* ‖ Pissen. *Pisser* (*en parlant des chevaux.*)
STALLETJE, z. o. *Petite écurie*, *petite étable*, f. ‖ Kraam. *Échoppe*, f.
STALLICHT, z. o. Stalkaars, dwaallicht. *Feu follet*, m.
STALLING, z. v. *Action* f. *d'établer.* ‖ Stal. *Étable*, f. ‖ Paardenstal. *Écurie*, f. ‖ Stalgeld. *Établage*, m.
STALMEESTER, z. m. *Écuyer*, m. ‖ Stalhouder. *Loueur* m. *de chevaux.*
STALMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *d'écuyer.*
STALZIEK, bn. (mar.) *Malade pour avoir été trop longtemps à l'écurie.*
STAM, z. m. *Tronc*, m., *souche*, *tige*, f. ‖ (prov.) De appel valt niet ver van den —, *bon chien chasse de race.* ‖ (fig.) *Race*, *famille*, *lignée*, *maison*, f. ‖ Volksstam. *Tribu*, f. ‖ De twaalf —men van Israël, *les douze tribus d'Israël.*
STAMBOEK, z. o. *Livre* m. *de généalogie.* ‖ Album. *Album*, m.
STAMBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre généalogique*, m.
STAMELAAR, z. m. *Bègue*, *bredouilleur*, m.
STAMELAARSTER, z. m. *Bègue*, *bredouilleuse*, f.
STAMELEN, zw. w. b *en* o. (met *hebben*). *Bégayer*, *bredouiller*, *balbutier.*
STAMELING (zond. mv.), z. v. *Bégayement*, *bégaiement*, *balbutiement*, *bredouillement*, m.
STAMELKEES (-KEEZEN), z. m. *Zie* STAMELAAR.
STAMELTAAL (zond. mv.), z. v. *Zie* STAMELING.
STAMELTONG, z. m. *en* v. Persoon. *Zie* STAMELAAR, STAMELAARSTER.
STAMEREN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Zie* STAMELEN.
STAMET, z. o. *Estame*, f., *estamet*, m.
STAMETTEN, bn. *D'estamet.*
STAMGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Personne* f. *qui est de la même race.*
STAMHEER (-HEEREN), z. m. *Zie* STAMVADER.
STAMHOUT, z. o. *Bois* m. *de brin.*
STAMHUIS, z. o. *Maison originaire*, m. ‖ (fig.) *Race souche*, *famille*, f. ‖ Koninklijk —, *dynastie*, f.
STAMIJN (zond. mv.), z. v. *Étamine*, f.
STAMIJNEN, bn. *D'étamine.*
STAMIJNWEVER, z. m. *Étaminier*, m.
STAMLIJST, z. v. *Généalogie*, *table généalogique*, f.
STAMMEN, zw. w. o. (met *zijn*). Afstammen. *Descendre*, *provenir*, *tirer son origine.*
STAMOUDERS, z. m. mv. *Ancêtres*, m. pl.
STAMP, z. m. *Coup* m. *de pied.*
STAMPEIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* STAMPVOETEN.
STAMPEN, zw. w. b. *Piler*, *broyer*, *concasser.* ‖ Eenen stamp geven. *Donner un coup de pied.* ‖ Door stooten indrijven. *Enfoncer.* ‖ Iemand iets in het hoofd —, *inculquer qc. dans l'esprit de qq.* ‖ (raff.) *Estamper.* ‖ o. (met *hebben*). *Trépigner*, *frapper des pieds.* ‖ (mar.) *Tanguer.*
STAMPER, z. m. *Pileur*, m. ‖ (raff.) *Estampeur*, m. ‖ Werktuig. *Pilon*, m. ‖ (artill.) *Fouloir*, *refouloir*, m. ‖ — eens geweers, *baguette* f. *de fusil.* ‖ Heiblok. *Hie*, f., *mouton*, m. ‖ (chapel.) *Avaloire*, f.
STAMPERTJE, z. o. (bot.) *Pistil*, m.
STAMPING, z. v. *Broiement*, *broîment*, m. ‖ — met de voeten, *trépignement*, m. ‖ (mar.) *Tangage*, m.
STAMPKOT, z. o. *Huilerie*, f.
STAMPMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à pilons.*
STAMPPARELEN, z. v. mv. *Semence* f. *de perles.*
STAMPSTAG (-STAGEN), z. o. (mar.) *Étai* m. *de tangage.*
STAMPSTOK, z. m. (artill.) *Fouloir*, *refouloir*, m.
STAMPSTOOTEN (zond. mv.), z. o. (mar.) *Tangage*, m.
STAMPVOETEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Trépigner*, *frapper des pieds contre terre.*
STAMPWERK (zond. mv.), z. o. *Machine* f. *à pilons.*
STAMREGISTER, z. o. *Registre* m. *à souche*, *matricule*, f. ‖ Stamlijst. *Généalogie*, f.
STAMVADER, z. m. *Auteur d'une race*, *premier père*, m.
STAMWAPEN, z. o. *Armes* f. pl. *de famille.*
STAMWOORD, z. o *Mot radical* ou *primitif*, m., *racine*, f.
STANCE, z. v. (pros.) *Stance*, f.
STAND, z. m. *Situation*, *position*, *assiette*, *attitude*, f. ‖ Tot — brengen, *former*, *organiser*, *effectuer.* ‖ Tot — komen, *se faire.* ‖ In — houden, *tenir en état.* ‖ In — blijven, *rester*, *ne pas changer.* ‖ — eens beelds, *attitude* f. *d'une statue.* ‖ Toestand. *État*, m., *condition*, f. ‖ Rang. *Rang*, m., *position*, f. ‖ Standplaats. *Place* f. *où l'on est.*
STANDAARD, z. m. *Étendard*, m. ‖ Eenen — planten *of* opsteken, *arborer* ou *planter un étendard.* ‖ (fig.) Den — des oproers opsteken, *lever l'étendard de la révolte.* ‖ (métrol.) *Étalon*, m.
STANDAARDDRAGER, z. m. *Porte-étendard*, m.
STANDBEELD, z. o. *Statue*, f. ‖ — te paard, *statue équestre.*
STANDBEELDJE, z. o. *Petite statue*, *statuette*, f.
STANDBLOK, z. m. *en* o. (mar.) *Cep* m. *de drisse.*
STANDE, z. v. Kuip, tob. *Grand tonneau* m. *à demeure.*
STANDELKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Orchis*, *satyrion*, *limodore*, m.
STANDER, z. m. — eens molens, *arbre* m. *de moulin.* ‖ Stande. *Grand tonneau* m. *à demeure.*
STANDERD, z. m. *Zie* STANDAARD.
STANDGELD, z. o. *Hallage*, *étalage*, *établage*, m.
STANDHOUDEN, (*hield stand*, *standgehouden*,) st. w. o. (met *hebben*). *Rester debout*, *tenir bon*, *tenir ferme*, *ne pas lâcher pied.*
STANDJE, z. o. (fam.) *Scène*, f.
STANDPENNING, z. m. *Étalon* m. *de la monnaie.*
STANDPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Station*, *position*, f., *poste*, m. ‖ (mar.) *Station*, f. ‖ — der spoorbaan, *station*, *gare*, f.

Standpunt, z. o. *Point* m. *de vue.* ‖ (astron.) —en, *points équinoxiaux*, m. pl.

Standrecht (zond. mv.), z. o. *Hallage, établage*, m. ‖ (mil.) *Droit* m. *de la guerre.*

Standvastig, bn. *Solide, durable, inébranlable.* ‖ (fig.) *Constant, persévérant, ferme.* ‖ — blijven, *persévérer, persister.* ‖ bw. *Constamment, fermement, persévéramment.*

Standvastigheid (zond. mv.), z. v. *Solidité, durée*, f. ‖ (fig.) *Constance, persévérance, fermeté*, f.

Standvastig[lijk], bw. *Zie* Standvastig, bw. ‖

Stang, z. v. *Perche*, f, *bâton*, m., *verge*, f. ‖ (man.) *Branche* f. *de la bride.*

Stank, z. m. *Mauvaise odeur, puanteur, infection*, f. ‖ (prov.) — voor dank ontvangen, *être payé d'ingratitude.* ‖ (fig.) *Noise, querelle*, f.

Stap, z. m. *Pas*, m. ‖ Van — tot —, *pas à pas.* ‖ Gang. *Démarche, allure*, f. ‖ Poging. *Démarche*, f., *effort*, m. ‖ Den eersten — doen, *faire la première démarche* ou *le premier pas.* ‖ Voetstap. *Empreinte* f. *du pied, pas, vestige*, m., *trace*, f.

Stapel, z. m. Stok. *Bâton*, m. ‖ Paal. *Poteau, pieu*, m. ‖ — eens stoels, *pied* m. *d'une chaise.* ‖ (bot.) Stengel. *Tige, queue*, f., *pédoncule*, m. ‖ — eener viool, *âme* f. *d'un violon.* ‖ Hoop. *Amas, tas, monceau*, m., *pile*, f. ‖ Stapelplaats. *Entrepôt*, m., *étape*, f. ‖ Scheepstimmerwerf. *Chantier*, m. ‖ Een schip van — laten loopen, *lancer un vaisseau.* ‖ (h. n.) *Cigale*, f.

Stapelaar, z. m. *Empileur*, m.

Stapelbaar, bn. *Qui peut être empilé.*

Stapelblok, z. m. en o. (mar.) *Tin*, m.

Stapelen, zw. w. b. *Mettre en pile, empiler, entasser, amonceler.* ‖ (mar.) De kiel —, *mettre les tins sous la quille.*

Stapelgek, bn. *Fou à lier.*

Stapelgoed (–goederen), z. o. *Marchandises* f. pl. *d'étape* ou *d'entrepôt.*

Stapelhuis, z. o. *Entrepôt*, m.

Stapeling, z. v. *Empilement, entassement, amoncellement*, m.

Stapelmarkt, z. v. *Étape*, f.

Stapelplaats (–plaatsen), z. v. *Étape*, f., *entrepôt*, m. ‖ De —en der Oostzee, *les étapes.*

Stapelrecht (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *d'étape* ou *d'entrepôt.*

Stapelwaar, z. v. *Marchandise* f. *d'étape* ou *d'entrepôt.*

Stapelzot, bn. *Zie* Stapelgek.

SStaphans, Stappans, bw. *Aussitôt.*

Stappen, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Marcher, aller, faire des pas, avancer.* ‖ — als een pauw, *marcher comme un paon.* ‖ (fig.) Hij gaat —, *il va mourir, il est sur le point de mourir.* ‖ (man.) *Aller le pas.*

Stapper, z. m. *Bon piéton*, m.

Stapswijs, Stapswijze, bw. *Pas à pas.*

Star, z. v. *Zie* Ster.

Staren, zw. w. o. (met *hebben*). *Regarder fixement.* ‖ Op iets —, *fixer ses regards sur qc.*

Staroogen, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Staren.

Statelijk, bn. *Magnifique, splendide, pompeux, superbe.* ‖ bw. *Magnifiquement, splendidement, pompeusement, superbement.*

Statelijkheid (zond. mv.), z. v. *Magnificence, splendeur, pompe*, f.

Statenbijbel, z. m. *Bible* f. *des États.*

Statenbode, z. m. *Messager* m. *d'État.*

Statencollege (-leges(, z. o. *Collége* m. *des États.*

Staten-generaal, z. m. mv. *États généraux*, m. pl.

Statenkamer, z. v. *Chambre* f. *des États.*

Statica (zond. mv.), z. v. *Statique*, f.

Statie, z. v. *Station*, f. ‖ — der spoorbaan, *station* ou *gare* f. *du chemin de fer.*

Statig, bn. *Majestueux, grave, solennel.* ‖ bw. *Majestueusement, gravement, solennellement.*

Statigheid (zond. mv.), z. v. *Gravité, majesté, solennité, prestance*, f.

Statig[lijk], bw. *Zie* Statig, bw.

Station, z. o. *Station, gare*, f.

Stationsgebouw, z. o. *Station, gare*, f.

Statistiek (zond. mv), z. v. *Statistique*, f.

Statistisch, bn. *Statistique.*

Statuut, z. o. *Statut*, m.

Staven, zw. w. b. *Confirmer, affirmer, ratifier.* ‖ Met eenen eed —, *affirmer par serment.* ‖ Schragen. *Soutenir, étayer.*

Staving (zond. mv.), z. v. *Confirmation, sanction, ratification*, f.

Stearine (zond. mv.), z. v. *Stéarine* f.

Stede, z. v. Plaats. *Place*, f., *lieu, endroit*, m. ‖ In — van, *au lieu de.* ‖ Stad. *Ville, cité*, f.

Stedehouder, z. m. *Zie* Stadhouder.

Stedehouderschap (zond. mv.), z. o. *Zie* Stadhouderschap.

Stedeken, z. o. *Zie* Steedje.

Stedelijk, bn. *Qui concerne la ville, urbain, communal, municipal.* ‖ — bestuur, *régence*, f.

Stedeling, z. m. en v. *Citadin, bourgeois, habitant* m. *d'une ville, citadine, bourgeoise*, f.

Stedewaarts, bw. *Vers la ville, à la ville.*

Stee, z. v. Plaats. *Place*, f. ‖ *Zie* Stede.

Steedje, z. o. *Petite ville*, f. ‖ Plaatsje. *Petit endroit*, m.

Steeds, bw. *Continuellement, toujours, sans cesse.*

Steedsch, bn. *De ville, de la ville, urbain.*

Steeg (stegen), z. v. Padje. *Petit sentier* m. *qui va en montant.* ‖ Straatje. *Ruelle, petite rue*, f. ‖ (sell.) *Troussequin*, m.

Steeg, bn. *Opiniâtre, revêche, rétif.* ‖ — paard, *cheval rétif.* ‖ Steil. *Escarpé.*

Steegheid (zond. mv.), z. v. *Opiniâtreté, obstination*, f., *caractère revêche*, m.

Steek (steken), z. m. *Piqûre*, f., *coup* m. *d'un instrument piquant.* ‖ (escr) *Botte*, f. ‖ Gat. *Point, petit trou*, m. ‖ (fig.) Hevige pijn. *Douleur poignante*, f. ‖ — in de zijde, *point* m. *de côté.* ‖ Bijtend gezegde. *Brocard, lardon, coup* m. *de langue.* ‖ (coutur.) *Point*, m. ‖ Maas. *Maille*, f. ‖ (jeu de cart.) *Levée, main*, f. ‖ Net. *Tirasse*, f. ‖ (fig.) Iemand in den — laten, *manquer à ses engagements envers qq.* ‖ Priesterhoed. *Tricorne*, m.

Steekappel, z. m. *Stramonium, stramoine*, m.

Steekappelboom (–boomen), z. m. (bot.) *Datura, stramonium*, m.

Steekbalk (–balken), z. m. (archit.) *Chevêtre*, m.

Steekbeitel, z. m. *Ciseau étroit, ébauchoir*, m.

Steekbekken, z. o. *Zie* Ondersteekbekken.

Steekbes (–bessen), z. v. *Groseille verte* ou *épineuse, gadelle*, f.

Steekbijl, z. v. *Bisaiguë*, f.

Steekboor (–boren), z. v. *Amorçoir*, m.

Steekbrem (zond. mv.), z v. *Brusc*, m.

Steekdicht, z. o. *Satire*, f.

Steekgaren (zond. mv.), z. o. *Fil de caret, gros fil*, m. ‖ (oisell.) *Tirasse*, f. ‖ Patrijsnet. *Allier*, m.

Steekijzer, z. o. (grav., cisel.) *Burin, poinçon*, m. ‖ (fond.) *Périer*, m.

Steekind (–kinderen), z. o. (jurispr.) *Interdit*, m. ‖ — maken, *mettre en curatelle.*

Steekkam, z. m. (épingl.) *Quarteron* m.

Steekkan, z. v. *Broc*, m.

Steekkar, z. v. *Charrette*, f. *à bras.*

JN, z. v. (mar.) Beslagseizing. Matafion, m.
IT, z. o. Verveux, râfle, m.
LM (zond. mv.), z. m. (bot.) Houx, m.
NNING, z. m. Présent, pourboire, m., ir, f. ‖ Godspenning. Arrhes, f. pl., m. à Dieu.
L, z. v. (méd.) Suppositoire, m.
MP, z. v. Pompe foulante, f. ‖ (mar.) à bâton.
IEM, z. m. Steekijzer. Burin, poinçon, m.
EEN (-SPENEN), z. v. (mar.) Contre-bitte, f.
EL (-SPELEN), z. o. Joute, f., carrousel, i, m.
:, z. v. Élancement, point, m. ‖ — in de point m. de côté.
IJ, bn. À l'épreuve de l'épée.
AGEN, z. m. Zie STEEKKAR.
EK, z. v. (chir.) Tente f. de charpie.
STELEN), z. m. Stengel. Tige, queue, f. eens appels, queue d'une pomme. ‖ — eener, , tige d'une fleur. ‖ — eener vrucht, cule m. d'un fruit. ‖ Hecht. Manche, m. , f. ‖ — eens hamers, manche d'un mar- ‖ — eener pan, queue d'une poêle. ‖) Den — naar de bijl werpen, jeter le e après la cognée. ‖ Schacht. Hampe, f. d.) — eener wen, pédicule m. d'une loupe.
OS, bn. (bot.) Sessile, acaule, intigé.
ER, z. v. Voleuse, f.
IJS, STEELSWIJZE, bw. À la dérobée, en te, furtivement.
I (-LIEDEN, -LUI), z. m. Citadin, bourhabitant m. d'une ville.
STEENEN), z. m. Pierre, f. ‖ Zoo hard -, dur comme la pierre. ‖ Gebakken —, , f. ‖ (prov.) Als men eenen hond smijten indt men licht eenen —, quand on veut son chien, on dit qu'il a la rage. ‖ (fig.) r wijzen, pierre philosophale. ‖ — des ots, pierre d'achoppement. ‖ Edelgesteente. précieuse. ‖ (méd.) Graveelsteen. Pierre, le, f., calcul, m. ‖ Kern. Noyau m. de ‖ Gewicht. Pierre. ‖ Molensteen. Meule, meulière, f. ‖ Slijpsteen. Pierre à aiguiser. teel. Château, m. ‖ Gevangenis. Prison, f. .) Dame, pièce, f., domino, m. ‖ Dobbel- Dé, m.
HTIG, bn. Pierreux. ‖ (méd.) Calculeux, eux.
HTIGHEID (zond. mv.), z. v. Qualité pierf.
END, z. m. Grand aigle, aigle royal, m.
KKER, z. m. Briquetier, m.
KKERIJ, z. v. Briqueterie, f.
KKERSKNECHT (-KNECHTS), z. m. Ouvrier tier, rouleur, rechercheur, m.
KKER, z. m. Tailleur m. de pierres.
K, z. m. Bouquetin, bouc sauvage, m. ron.) Capricorne, m.
KSKEERKRING, z. m. Tropique m. du orne.
LK, z. m Visch. Tacaud, m.
EEK (zond. mv.), z. v. (bot.) Saxifrage, f.
EKEND, bn. (méd.) Lithotritique, saxifrage.
EKER, z. m. Carrier, m. ‖ (chir.) Brise- , lithotriteur, m.
EKING, z. v. (chir.) Lithotritie, f.
M, z. m. Levée f. en pierre. ‖ Stoep. ir, m.
OD, bn. Tout-à-fait mort, raide mort.
UK, z. m. Lithographie, f.
UKKEN, zw. w. b. Lithographier.
UKKER, z. m. Lithographe, m.

STEENDRUKKERIJ, z. v. Lithographie, f.
STEENDUIF, z. v. Pigeon biset, m.
STEENEIK, z. m. (bot.) Yeuse, f.
STEENEN, bn. De pierre. ‖ (fig.) — hart, cœur m. de roche ou de pierre.
STEENESCH, z. m. (bot.) Frêne sauvage, m.
STEENGEIT, z. v. Étagne, f. ‖ Gems. Chamois, m.
STEENGOED (zond. mv.), z. o. Gresserie, f.
STEENGROEF, z. v. Carrière, f.
STEENGROND, z. m. Fond pierreux, m ‖ (mar.) Banc m. de pierres ou de rochers. ‖ Weeke —, banche, f.
STEENGRUIS (zond. mv.), z. o. Gravier, m., recoupe, pierraille, f. ‖ Puin. Décombres, m. pl.
STEENHARD, bn. Dur comme la pierre.
STEENHOOP (-HOOPEN), z. m. Monceau ou tas m. de pierres. ‖ Puinhoop. Ruine, f.
STEENHOUWEN (zond. mv.), z. o. Taille ou coupe f. des pierres.
STEENHOUWER, z. m. Tailleur m. de pierres.
STEENHOUWERIJ, z. v. Métier m. de tailleur de pierres. ‖ Werkplaats. Atelier m. d'un tailleur de pierres.
STEENIG, bn. Zie STEENACHTIG.
STEENIGEN, zw. w. b. Lapider.
STEENIGHEID (zond. mv.), z. v. Zie STEENACHTIGHEID.
STEENIGING, z. v. Lapidation, f.
STEENKALK (zond. mv.), z. v. Ciment, m., chaux f. de briques.
STEENKLAVER (zond. mv.), z. v. (bot.) Mélilot, m.
STEENKLIP, z. v. Écueil, roc, m., roche, f., rocher, m.
STEENKOOL (-KOLEN), z. v. Charbon m. de terre, houille, f.
STEENKOOLMIJN, z. v. Houillère, f.
STEENKRIJTER, z. m. Vogel. Laneret, m.
STEENKROOS (zond. mv.), z. o. (bot.) Goëmon ou sart saxatile, m.
STEENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) Grémil, m.
STEENKUIL, z. m. Carrière, f.
STEENLAAG, z. v. Couche f. ou lit m. de pierres, assise, f.
STEENLINDE, z. v. (bot.) Phillyrée, f., tillot, m.
STEENMOSSEL, z. v. Pholade, f.
STEENOLIE (zond. mv.), z. v. Pétrole, m.
STEENOVEN, z. m. Four m. à briques, briqueterie, f.
STEENPEK (zond. mv.), z. o. Poix dure, f.
STEENPLANT, z. v. (bot.) Lithophyte, m.
STEENPOKKEN, z. v. mv. Petite vérole volante, f.
STEENPUT, z. m. Carrière, f. ‖ Bronput. Puits, m.
STEENRAAF, z. v. (h. n.) Huppe f. des montagnes.
STEENROOS (-ROZEN), z. v. (bot.) Lauréole odorante, f.
STEENROTS (-ROTSEN), z. v. Rocher, roc, m., roche, f.
STEENRUIT (zond. mv.), z. v. (bot.) Rue des murailles, sauve-vie, f.
STEENSLIJPER, z. m. Lapidaire, polisseur m. de pierres.
STEENSNIJDING, z. v. (grav.) Gravure f. sur pierre. ‖ (chir.) Lithotomie, taille, f.
STEENSNIJKUNST (zond. mv.), z. v. (grav.) Lithoglyphie, glyptique, f.
STEENTANG, z. v. (chir.) Curette, f., tenettes, f. pl., litholabe, m. ‖ Werktuig. Louve, f.
STEENUIL, z. m. Chouette, fresaie, effraie, f.
STEENVALK, z. m. Kwartelvalk. Lanier, laneret, m. ‖ Rotsvalk. Rochier, m.
STEENVAREN (zond. mv.), z. v. (bot.) Cétérac, m.
STEENVLAS (zond. mv.), z. o. Amiante, asbeste, m.
STEENVOS, z. v. IJsvos. Isatis, renard blanc, m.
STEENVRUCHT, z. v. Fruit à noyau, drupe, m.
STEENWEG (-WEGEN), z. m. Pavé, chemin pavé, m., chaussée, f.

STEENWORP, z. m. *Jet* m. *de pierre.* ‖ Slag met eenen steen. *Coup* m. *de pierre.*
STEENZAAD (zond. mv.), z. o. (bot.) *Grémil*, m.
STEENZAAG, z. v. *Sciotte, scie* f. *à pierre.*
STEENZAGER, z. m. *Scieur* m. *de pierre.*
STEENZOUT (zond. mv.), z. o. *Sel gemme*, m.
STEENZWALUW, z. v. *Martinet*, m.
STEENZWEER (-ZWEREN), z. v. *Clou*, m.
STEEVOOGD, z. m *Gouverneur* m. *d'une ville*, *d'une place forte.*
STEEVOOGDIJ, z. v. *Gouvernement* m. *d'une ville*, *d'une place forte.*
STEG, z. m. Vlonder. *Planche* f. *qui sert de pont.* ‖ Weg noch — weten, *connaître ni rue ni issue.*
STEGEL, z. m. *Étrier*, m.
STEGELREEP (-REEPEN), z. m. *Étrière, étrivière*, f.
STEGELRIEM, z. m. *Zie* STEGELREEP.
STEIGER, z. m. *Quai, débarcadère, embarcadère*, m. ‖ Stelling. *Echafaud, échafaudage*, m.
STEIGEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Op de achterste pooten overeind rijzen. *Se cabrer.* ‖ Klimmen. *Monter.* ‖ In prijs stijgen. *Enchérir, renchérir.* ‖ Eenen steiger opslaan. *Élever un échafaudage.*
STEIGERGAT (-GATEN), z o. (constr.) *Boulin*, m.
STEIGERING, z. v. Steiger. *Échafaud, échafaudage*, m. ‖ Opslag. *Enchérissement*, m.
STEIL, bn. *Escarpé, raide, roide.* ‖ —e berg, *montagne escarpée*, f.
STEILHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* STEILTE.
STEILOOR (-OOREN), z. m. Ezel. *Âne*, m. ‖ m. *en* v. (fig.) *Personne entêtée*, f.
STEILOORIG, bn. *Opiniâtre, entêté, têtu, capricieux, fantasque.* ‖ bw. *Opiniâtrément.*
STEILOORIGHEID (zond. mv.), z. v. *Opiniâtreté, obstination*, f., *entêtement, caprice*, m.
STEILTE, z. v. *Raideur, hauteur escarpée*, f.
STEINEZEL, z. m (pop.) *Lourdaud, imbécile*, m.
STEK, z. v. Loot. *Bouture*, f. ‖ o. Staketsel. *Palissade*, f. ‖ Bergplaats. *Cachette*, f.
STEKADE, z. v. *Canne* f. *à épée.*
STEKEBLIND, bn. *Tout à fait aveugle.*
STEKEL, z. m. *Aiguillon, piquant*, m., *pointe*, f. ‖ Doorn. *Épine*, f.
STEKELACHTIG, bn. *Piquant, épineux.* ‖ (fig.) *Satirique, caustique, mordant, piquant.* ‖ bw. *D'une manière mordante* ou *caustique.*
STEKELACHTIGHEID, z. v. *Qualité* f. *de ce qui est piquant* ou *épineux.* ‖ (fig.) *Causticité, aigreur, acrimonie*, f., *piquant*, m.
STEKELBAARS, z. m. Visch. *Épinoche*, f.
STEKELBES, STEKELBEZIE, z. v. *Groseille verte* ou *épineuse, gadelle*, f.
STEKELBEZIEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Gadellier*, m.
STEKELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre épineux*, m.
STEKELDOORN, z. m. *Épine*, f.
STEKELHAAG, z. v. *Haie* f. *d'épines.*
STEKELIG, bn. *Piquant, épineux, hérissonné, acanthacé.* ‖ (fig.) *Satirique, caustique, mordant, piquant.* ‖ bw. *D'une manière mordante, satiriquement.*
STEKELIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* STEKELACHTIGHEID.
STEKELING, z. m. Visch. *Épinoche*, f.
STEKELVARKEN, z. o. *Porc-épic*, m.
STEKELVISCH, z. m. *Chétodon*, m.
STEKELVORMIG, bn. *Épineux, acanthacé.*
STEKELZWIJN, z. o. *Zie* STEKELVARKEN.
STEKEN, (*stak, staken, gestoken*,) st. w. b. *Piquer, picoter.* ‖ Met de sporen —, *piquer des deux, éperonner, donner de l'éperon.* ‖ Die speld steekt mij, *cette épingle me pique.* ‖ (fig.) Laat ons daar eene spelde bij —, *brisons là-dessus.* ‖ In koper —, *graver sur le cuivre.* ‖ Turf —, *extraire de la tourbe.* ‖ Naar den ring —, *courre la bague.* ‖ (fig.) Iemand een hart onder den riem —, *encourager qq.* ‖ In de aarde —, *ficher en terre.* ‖ In een klooster —, *enfermer dans un couvent.* ‖ In het graf —, *enterrer, inhumer.* ‖ Eenen degen weer in de scheede —, *rengaîner une épée.* ‖ Het hoofd omhoog —, *relever la tête.* ‖ In zijnen zak —, *empocher, mettre en poche.* ‖ Eenen ring aan den vinger —, *mettre une bague au doigt.* ‖ (fig.) Ergens de handen aan —, *se mêler de qc.* ‖ (fig.) Ergens den neus in —, *fourrer le nez dans qc.* ‖ Iemand naar de kroon —, *tâcher de l'emporter sur qq.* ‖ De kraan in 't vat —, *mettre le tonneau en perce.* ‖ Het hoofd door 't venster —, *mettre la tête à la fenêtre.* ‖ In brand —, *incendier, mettre en feu, embraser.* ‖ De trompet —, *sonner de la trompette.* ‖ o. (met *hebben*). Zijn, zich bevinden. *Être, se trouver.* ‖ (fig.) In een kwaad vel —, *filer un mauvais coton.* ‖ Blijven —, *demeurer, s'arrêter.* ‖ In zijne rede blijven —, *demeurer court, tout court.* ‖ In schulden —, *être accablé de dettes.* ‖ (prov.) Er steekt iets achter, *il y a quelque anguille sous roche.* ‖ (met *zijn*). In zee —, *se mettre en mer.* ‖ Over zee —, *traverser la mer.*
STEKER, z. m. *Celui qui pique.* ‖ Dolk. *Poignard*, m. ‖ (mar.) *Genou*, m. ‖ Spotter. *Railleur*, m.
STEKING, z. v. *Picotement, élancement*, m.
STEKKEN, zw. w. b. (bot.) *Faire des boutures.*
STEKVOGEL, z. m. *Zie* ROOFVOGEL.
STEL, z. m. *Place convenable, disposition*, f., *ordre*, m., *assiette*, f. ‖ Van zijnen — zijn, *être en désordre.* ‖ Niet op zijnen — zijn, *n'être pas dans son assiette ordinaire.*
STEL, z. o. Stelling. *Chantier, échafaud, échafaudage*, m. ‖ Sorteering. *Assortiment*, m., *garniture*, f. ‖ — diamanten, *assortiment de diamants.* ‖ — porselein, *service* m. *de porcelaine.*
STEL, bn. Oud. *Vieux.*
STELEN, (*stal, stalen, gestolen*,) st. w. b. Ontvreemden. *Voler, dérober, enlever.* ‖ (fig.) Iemands hart —, *gagner le cœur de qq.* ‖ Zich rijk —, *s'enrichir par des vols.*
STELEN, zw. w. b. Van eenen steel voorzien. *Emmancher.*
STELER, z. m. *Voleur*, m. ‖ (prov.) De heler is zoo goed als de —, *s'il n'y avait point de receleurs, il n'y aurait point de voleurs.*
STELHOUT, z. o. (artill.) *Coins* m. pl. *de mire.*
STELKUNST (zond. mv.), z. v. Algebra. *Algèbre*, f.
STELKUNSTIG, bn. *Algébrique.* ‖ bw. *Algébriquement.*
STELLAGE (-AGES), z. v. Stelling. *Échafaud, échafaudage*, m. ‖ Rouwtooneel. *Catafalque*, m.
STELLE, z. v. *Lieu sûr*, m.
STELLEN, zw. w. b. *Mettre, poser, placer.* ‖ Eene flesch op de tafel —, *mettre une bouteille sur la table.* ‖ Voor oogen —, *mettre devant les yeux, représenter.* ‖ Ten toon —, *exposer, mettre en vue.* ‖ Schilderijen ten toon —, *exposer des tableaux.* ‖ Te koop —, *mettre en vente.* ‖ Iets op iemands rekening —, *mettre qc. sur le compte de qq.* ‖ Ter hand —, *remettre.* ‖ Den prijs —, *fixer le prix.* ‖ Op prijs —, *mettre à prix, estimer, apprécier.* ‖ Zijne zinnen op iets —, *s'appliquer à qc.* ‖ Zijne hoop op God —, *mettre son espérance en Dieu.* ‖ In gevaar —, *exposer, mettre en péril.* ‖ Ter zijde —, *mettre de côté.* ‖ Te pande —, *engager, mettre en gage.* ‖ Tevreden —, *contenter.* ‖ Te weer —, *résister.* ‖ Ik stel het aan uwe keus, *je le laisse à votre choix.* ‖ Te boek —, *noter, marquer.* ‖ Te werk —, *employer, mettre en œuvre.*

‖ Borg —, *donner caution.* ‖ Iemand de wet —, *faire la loi à qq.* ‖ Hoe zal hij het —? *comment s'y pendra-t-il?* ‖ Ik kan het buiten hem wel —, *je puis bien me passer de lui.* ‖ Eer in iets —, *se faire honneur de qc., s'honorer de qc.* ‖ Op vrije voeten —, *élargir, mettre en liberté.* ‖ Boeken in orde —, *ranger des livres.* ‖ Een leger in slagorde —, *ranger une armée en bataille.* ‖ Het geschut —, *pointer le canon.* ‖ Eene piano —, *accorder un piano.* ‖ Onderstellen. *Supposer.* ‖ Opstellen. *Rédiger, écrire, mettre par écrit.* ‖ Een smeekschrift —, *rédiger une pétition.* ‖ Zich —. *Se mettre, se placer.* ‖ Zich ergens naar —, *s'accommoder à qc.* ‖ Zich tot werken —, *s'accommoder à l'ouvrage, se disposer au travail.* ‖ Zich voor den rechter —, *se présenter devant le juge.*

STELLER, z. m. *Poseur*, m. ‖ — eener klok, *celui qui règle une horloge.* ‖ — van het geschut, *pointeur*, m. ‖ Stemmer. *Accordeur*, m. ‖ Opsteller. *Rédacteur, auteur*, m.

STELLIG, bn. *Positif, certain.* ‖ (gramm.) —e trap, *positif*, m. ‖ bw. *Positivement, certainement.*

STELLING, z. v. Plaatsing. *Position*, f. ‖ Schikking. *Disposition, ordonnance*, f., *arrangement*, m. ‖ Stellage. *Chantier*, m. ‖ Steiger. *Échafaud, échafaudage*, m. ‖ Thesis. *Thèse, proposition*, f. ‖ Stijl. *Style*, m. ‖ Stelsel. *Système*, m. ‖ Onderstelling. *Supposition*, f. ‖ (math.) *Proposition*, f, *théorème*, m. ‖ — eener zaag, *fût* m. *de scie.*

STELLINGGAT (-GATEN), z. o. *Boulin*, m.

STELLINGHOUT, z. o. *Boulin*, m.

STELPEN, zw. w. b. Bedekken. *Couvrir.* ‖ Doen ophouden. *Arrêter.* ‖ Den dorst —, *étancher la soif.* ‖ Het bloed —, *étancher* ou *arrêter le sang.* ‖ Iemands droefheid —, *calmer la douleur de qq.*

STELPING, z. v. *Étanchement*, m.

STELPNET, z. o. *Cage*, f.

STELREGEL, z. m. *Maxime, règle*, f., *principe*, m., *proposition générale*, f.

STELSEL, z. o. *Système*, m ‖ Tientallig —, *système décimal.* ‖ Stel. *Assortiment*, m., *garniture*, f.

STELSELLOOS, bn. *Qui n'a pas de système.* ‖ bw. *sans système.*

STELSELLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Manque* m. *de système.*

STELSELMATIG, bn. *Systématique.* ‖ bw. *Systématiquement.*

STELSELMATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est systématique.*

STELT, z. v. *Échasse*, f. ‖ Op —en gaan, *marcher avec des échasses.* ‖ (fig.) Op —en rijden, *être en désordre.* ‖ Houten been. *Jambe* f. *de bois.*

STELTENLOOPER, z. m. (h. n.) *Échassier* m.

STELTVOGEL, z. m. *Zie* STELTENLOOPER.

STEM, z. v. *Voix*, f. ‖ Met luider —me, *à haute voix.* ‖ Keurstem. *Voix*, f., *vote, suffrage*, m. ‖ De —men opnemen. *Recueillir les voix.* ‖ Met meerderheid van —men, *à la pluralité des voix.* ‖ Zijne — geven, *donner sa voix* ou *son vote, voter.* ‖ (mus.) *Voix, partie*, f.

STEMBALLETJE, z. o. *Ballotte*, f.

STEMBILLET, z. o. *Bulletin, billet* m. *qui contient le vote.*

STEMBRIEFJE, STEMBRIEFKEN, z. o. *Bulletin, billet* m. *qui contient le vote.*

STEMBUS, z. v. *Boîte du scrutin, urne électorale*, f.

STEMGELUID (zond mv.), z. o. *Son* m. *de la voix, voix*, f.

STEMGERECHTIGD, bn. *Qui peut voter, qui a droit de vote* ou *de suffrage.*

STEMHAMER, z. m. (mus.) *Accordoir*, m.

STEMHEBBEND, bn. *Qui a droit de vote* ou *de suffrage.*

STEMMELOOS, bn. *Muet, qui n'a point de voix, sans voix.* ‖ Niet stemgerechtigd. *Qui n'a pas droit de vote* ou *de suffrage.*

STEMMELOOSHEID (zond mv.), z. v. *Extinction* f. *de voix.* ‖ (méd.) *Aphonie*, f.

STEMMEN, zw. w. o. (met *hebben*) *Voter, émettre son vote, opiner, donner sa voix* ou *son suffrage, aller aux voix.* ‖ (mus.) *Être d'accord.* ‖ b. *Voter.* ‖ Eene wet —, *voter une loi.* ‖ Een speeltuig —, *accorder un instrument.* ‖ Iemand voor iets —, *disposer qq. à faire qc.*

STEMMER, z. m. *Votant, opinant*, m. ‖ (mus.) *Accordeur*, m.

STEMMIG, bn. Deftig. *Grave.* ‖ Ingetogen. *Modeste, retenu, sérieux, posé.* ‖ bw. *Gravement.* ‖ Ingetogen. *Modestement.*

STEMMIGHEID (zond. mv.), z. v. Deftigheid. *Gravité*, f. ‖ Ingetogenheid. *Modestie, retenue*, f.

STEMMING, z. v. *Votation*, f., *vote, suffrage*, m. ‖ (mus.) *Action* f. *d'accorder un instrument de musique.* ‖ Gemoedsgesteldheid. *Disposition* f. *d'esprit.*

STEMMUZIEK (zond. mv.), z. v. *Musique vocale*, f.

STEMOPNEMER, z. m. *Scrutateur*, m.

STEMOPNEMING, z. v. *Scrutin*, m.

STEMPEL, z. m. (monn.) *Coin, poinçon*, m. ‖ (comm.) *Estampille, marque, empreinte*, f., *timbre*, m. ‖ (fig,) Zijnen — op iets drukken, *consentir à qc., approuver qc.* ‖ Postmerk. *Marque*, f. ‖ (bot.) *Stigmate*, m. ‖ (fig.) Soort. *Espèce, sorte, qualité*, f.

STEMPELAAR, z. m. *Marqueur, timbreur*, m.

STEMPELBOUT, z. m. *Rebousse*, f.

STEMPELEN, zw. w. b. (monn.) *Marquer au coin.* ‖ (fig.) *Marquer.* ‖ Waren —, *estampiller des marchandises.*

STEMPELING, z. v. *Action* f. *de timbrer* ou *d'estampiller, timbrage*, m.

STEMPELPERS (-PERSEN), z. v. *Presse* f. *à timbrer.*

STEMPELSNIJDER, z. m. *Graveur* m. *de poinçons.*

STEMPEN, zw. w. b. *Zie* STELPEN.

STEMPHOUT, z. o. (mar.) *Contre-étambord*, m.

STEMPING (zond. mv.), z. v. *Zie* STELPING.

STEMRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit de suffrage* ou *de vote, droit* m. *de voter* ou *d'élire.*

STEMRUST, z. v. (pros.) *Césure*, f.

STEMSLEUTEL, z. m. (mus.) *Accordoir*, m.

STEMVERHEFFING (zond. mv), z. v. *Élévation* f. *de la voix.*

STEMVORK, z. v. (mus.) *Diapason*, m.

STEMWIJS, STEMWIJZE, z. v. *Manière* f. *de voter.*

STENDEN, z. m. mv. *États*, m. pl., *diète*, f.

STENEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Gémir.* ‖ Zuchten. *Soupirer.*

STENG, z. v. *Perche, verge*, f., *bâton*, m. ‖ (mar.) *Mât de hune, perroquet*, m.

STENGEL, z. m. (bot.) *Tige*, f. ‖ — van 't varenkruid, *stipe*, m.

STENGELLOOS, bn. (bot.) *Sans tige, acaule.*

STENOGRAAF (-GRAFEN), z. m. *Sténographe*, m.

STENOGRAPHIE (zond. mv.), z. v. *Sténographie*, f.

STENOGRAPHISCH, bn. *Sténographique.*

STER, z. v. Star. *Étoile*, f., *astre*, m. ‖ Vallende —, *étoile filante.* ‖ Eene — schieten, *prendre la hauteur d'une étoile.*

STER, z v. Voorhoofd. *Front*, m. ‖ (man.) Kol. *Marque blanche* f. *sur le front.*

STEREOSCOOP (-SCOPEN), z. m. *Stéréoscope*, m.

STEREOTIEP, bn. *Stéréotype.*

STEREOTYPIE (zond. mv.), z. v. *Stéréotypie*, f.

STERFBED, z. o. *Lit* m. *de mort.*
STERFDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *de mort* ou *de décès.*
STERFELIJK, bn. *Mortel, sujet à la mort.*
STERFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Mortalité, nécessité* f. *de mourir.*
STERFGEVAL, z. o. *Cas de mort, décès,* m., *mort,* f.
STERFHUIS, z. o. *Maison mortuaire,* f.
STERFJAAR, z. o. *Année* f. *du décès* ou *de la mort d'une personne.*
STERFLIJST, z. v. *Registre mortuaire,* m.
STERFPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Lieu* m *où une personne est décédée.*
STERFPUT, z. m. *Fosse* f. *d'absorption.*
STERFREGISTER, z. o. *Zie* STERFLIJST.
STERFTE (zond. mv.), z. v. *Mortalité,* f. ‖ — onder het vee, *épizootie,* f
STERFUUR, z. o. *Heure* f. *de la mort.*
STERHAGEDIS, z. v. (h. n.) *Stellion,* m.
STERK, bn. *Fort, robuste, vigoureux, ferme.* ‖ — worden, *devenir fort, se fortifier.* ‖ —er worden, *se renforcer.* ‖ — paard, *cheval fort,* m. ‖ Duurzaam. *Durable, solide.* ‖ Geweldig. *Violent, impétueux, fort.* ‖ —e wind, *vent violent,* m. ‖ Hard. *Fort.* ‖ —e dranken, *liqueurs fortes,* f. pl. ‖ —e wijn, *vin fort,* m. ‖ — bier, *bière forte,* f. ‖ —e boter, *beurre rance,* m. ‖ Machtig. *Puissant.* ‖ Zijn leger is tweehonderd duizend man —, *son armée est de deux cent mille hommes.* ‖ — in 't Grieksch, *qui sait le grec à fond.* ‖ Het recht des sterksten, *la raison du plus fort.* ‖ — maken, *fortifier, affermir.* ‖ Zich — maken, *se faire fort.* ‖ bw. *Fortement, vigoureusement.* ‖ Zeer. *Beaucoup, fort.*
STERKEN, zw. w. b. *Fortifier, rendre fort, affermir, corroborer.* ‖ Zich —. *Se fortifier.*
STERKHEID (zond. mv.), z. v. *Force, vigueur,* f.
STERKING (zond. mv.), z. v. *Confortation, corroboration,* f, *affermissement,* m.
STERKTE, z. v. *Force, vigueur,* f. ‖ Duurzaamheid. *Durabilité, solidité,* f. ‖ Macht. *Puissance,* f. ‖ Vesting *Forteresse,* f., *fort,* m.
STERKWATER (zond. mv.), z. o. *Eau forte,* f.
STERLING, z. m. Pond —, *livre sterling,* f.
STER[RE], z. v. *Zie* STER.
STERREBLOEM, z. v. (bot.) *Aster,* m.
STERREBOSCH, z. o. *Bosquet* m *en forme d'étoile.*
STERREDISTEL (zond. mv), z. v. (bot.) *Chardon étoilé,* m., *centaurée,* f.
STERREJAAR, z. o. *Année astrale* ou *sidérale,* f.
STERREKEN, z. o. *Zie* STERRETJE.
STERREKERS (zond. mv), z. v. (bot.) *Cresson,* m.
STERREKERSZAAD (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *de cresson*
STERRENBEELD, z. o. *Constellation,* f.
STERRENDAK (zond. mv), z. o. *Voûte étoilée,* f.
STERRENHEMEL (zond. mv.), z. m *Ciel étoilé, firmament,* m.
STERRENKIJKER, z. m. *Astrologue,* m.
STERRENKIJKERIJ, z. v. *Astrologie,* f.
STERRENKUNDE (zond. mv.), z. v. *Astronomie,* f.
STERRENKUNDIG, bn. *Astronomique.* ‖ bw. *Astronomiquement.*
STERRENKUNDIGE, z. m. *Astronome,* m.
STERRENLICHT (zond. mv.), z o. *Clarté, lumière* ou *lueur* f. *des étoiles.*
STERRENLICHT, bn. *Éclairé par les étoiles.*
STERRENLOOP (zond. mv.), z. m. *Cours* m *des astres.*
STERRENMETER, z m. *Astromètre,* m.
STERRENMEETKUNDE (zond. mv.), z. v. *Uranométrie,* f.
STERRENTOREN, z. m. *Observatoire,* m.
STERRENWICHELAAR, z. m. *Astrologue,* m.
STERRENWICHELARIJ (zond. mv.), z. v. *Astrologie,* f.
STERRESCHOT (zond. mv.), z. o. *Étoile filante,* f.
STERRETJE, z. o. *Petite étoile,* f. ‖ (typ.) *Astérisque,* m.
STERVELING, z. m. *en* v. *Mortel,* m., *mortelle,* f. ‖ Ik heb geenen — gezien, *je n'ai vu personne.*
STERVEN, (*stierf, gestorven,*) st. w. o. (met *zijn*). *Mourir, décéder, expirer, trépasser, rendre l'âme.* ‖ Van honger —, *mourir de faim.* ‖ Eenen geweldigen dood —, *mourir de mort violente.* ‖ Op — liggen, *se mourir, être à l'agonie.* ‖ Der wereld —, *mourir au monde.*
STERVENDE, z. m. *en* v. *Moribond,* m., *moribonde,* f., *mourant,* m.
STERVENSUUR, z. o. *Dernière heure,* f.
STERVORMIG, bn. *En forme d'étoile.*
STETHOSCOOP (–SCOPEN), z. m. *Stéthoscope,* m.
STEUN, z. m. *Soutien, appui,* m. ‖ Schoor. *Étaie,* f., *étai, étançon, support,* m.
STEUNBALK, z. m. *Racinal,* m., *lambourde,* f.
STEUNDER, z. m. (mar.) *Aiguillette,* f.
STEUNEN, zw. w. o. (met *hebben*). Rusten. *Appuyer, s'appuyer, reposer, se reposer.* ‖ Op eenen stok —, *s'appuyer sur un bâton.*
STEUNEN, zw. w. o. (met *hebben*). Stenen. *Zie* STENEN.
STEUNING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'appuyer* ou *de s'appuyer.* ‖ Steun. *Soutien, appui,* m.
STEUNMIDDEL, z. o. *Soutien,* m.
STEUNPILAAR, z. m. *Pilier, arc-boutant,* m.
STEUNPUNT, z o. *Point* m. *d'appui.*
STEUNSEL, z. o. *Soutien, appui, support,* m.
STEUNSTUK, z. o. *Zie* STEUNSEL.
STEUNWEGER, z. m. (mar.) *Vaigre* f. *d'acotar.*
STEUR, z. m. (h. n.) *Esturgeon,* m.
STEURKRAB, z. v. *Chevrette, crevette,* f. ‖ Zeekreeft. *Homard,* m.
STEURKUIT, z. v. *Œufs* m. pl. *d'esturgeon.* ‖ Ingelegde —, *caviar,* m.
STEURNET, z. o. *Brège,* f., *brégin,* m.
STEURVANGST, z. v. *Pêche* f. *des esturgeons.*
STEUVELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KIBBELEN.
STEVEL, z. m. *Botte* f. *à l'écuyère.* ‖ Laars. *Botte,* f.
STEVELKNECHT (–KNECHTS), z. m. *Tire-botte,* m.
STEVEN, z. m. (mar.) *Étrave,* f. ‖ Boeg. *Cap, avant,* m., *proue,* f.
STEVENEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Cingler, voguer, faire route, faire voile.*
STEVIG, bn. *Fort, solide, ferme, durable.* ‖ bw. *Fortement, solidement.*
STEVIGEN, zw. w. b. *Affermir, fortifier, rendre ferme, fort* ou *solide.*
STEVIGHEID (zond. mv), z. v. *Fermeté, solidité, force,* f. ‖ — des wijns, *corps* m. *du vin.*
STICHEL, z. v. *Barrière,* f.
STICHT, z. o. Gesticht, stichting. *Fondation, institution,* f., *établissement,* m. ‖ Bisdom. *Évêché, diocèse,* m. ‖ Abdij. *Abbaye,* f., *monastère,* m. ‖ Domkapittel. *Chapitre,* m.
STICHTELIJK, bn. *Édifiant.* ‖ bw. *D'une manière édifiante.*
STICHTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Édification,* f.
STICHTEN, zw. w. b. Aanrichten, te weeg brengen. *Causer, faire, produire.* ‖ Goed —, *faire du bien.* ‖ Vrede —, *fonder la paix.* ‖ Tweedracht —, *semer la discorde.* ‖ Brand —, *incendier, mettre le feu à.* ‖ Oprichten. *Fonder, instituer, établir, ériger, créer.* ‖ Een gasthuis —, *fonder un hôpital.* ‖ Bouwen. Eene stad —, *bâtir une ville.* ‖ (fig.) *Édifier.*
STICHTENAAR, z. m. *Habitant* m. *d'un évêché, de l'évêché d'Utrecht.*
STICHTER, z. m. *Fondateur, créateur, auteur,* m.
STICHTING, z. v. *Fondation, institution, création,*

f., *établissement*, m. ‖ Liefdadige —, *fondation* f. *de bienfaisance* ‖ Stichtelijkheid. *Édification*, f.

Stichtingfeest, z. o. *Fête commémorative* f. *d'une fondation*, *d'un établissement*.

Stichtsch, bn. *Diocésain*, *capitulaire*.

Stichtster, z. v. *Fondatrice*, f.

Stiefbroeder, z. m. *Demi-frère*, *frère consanguin*, *frère utérin*, *beau-frère*, m.

Stiefdochter, z. v. *Belle-fille*, *fille* f. *d'un autre lit*.

Stiefkind (–kinderen), z. o. *Enfant* m. *et* f. *d'un autre lit*.

Stiefmoeder, z. v. *Belle-mère*, f. ‖ Booze —, *marâtre*, f. ‖ (fig.) De fortuin is geene — voor hem geweest, *la fortune ne lui a pas été défavorable*.

Stiefmoederlijk, bn. *De belle-mère*, *de marâtre*. ‖ (fig.) *Cruel*, *défavorable*. ‖ bw. *En marâtre*, *cruellement*, *défavorablement*.

Stiefmoederschap (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de belle-mère* ou *de marâtre*.

Stiefvader, z. m. *Beau-père*, m.

Stiefvaderschap (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de beau-père*.

Stiefzoon (–zonen), z. m. *Beau-fils*, *fils* m. *d'un autre lit*.

Stiefzuster, z. v. *Demi-sœur*, *sœur consanguine*, *sœur utérine*, *belle-sœur*, f.

Stiel, z. m. Ambacht, bedrijf. *Métier*, m.

Stier, z. m. *Taureau*, m. ‖ (fig.) *Butor*, *buffle*, *brutal*, m. ‖ *Zie* Stuur.

Stierachtig, bn. *Qui tient du taureau*. ‖ (fig.) *Brutal*, *grossier*. ‖ bw. (fig.) *Brutalement*, *grossièrement*.

Stierekop, z. m. *Tête* f. *de taureau*.

Stieren, zw. w. b. *Zie* Sturen.

Stierengevecht, z. o. *Combat* m. *de taureaux*.

Stierenhuid, z. v. *Peau* f. *de taureau*.

Stierenoffer, z. o. *Taurobole*, m.

Stierenvleesch (zond. mv.) z. o *Viande* ou *chair* f. *de taureau*.

Stiet, z. v. Stuit. *Croupion*, m.

Stietbeen (–beenen), z. o (anat.) *Coccyx*, m.

Stift, z. v. *Poinçon*, m. ‖ — eens slots, *broche* f. *d'une serrure*. ‖ — eens veters, *ferret* m. *d'un lacet*. ‖ (horl.) *Goupille*, f.

Stift, z. o. *Zie* Sticht.

Stiftheer (–heeren), z. m. *Chanoine*, m.

Stiftkerk, z. v. *Église collégiale*, *collégiale*, f.

Stijf, bn. *Raide*, *roide*, *tendu*. ‖ — maken, *raidir*. ‖ — worden, *se raidir*. ‖ — been, *jambe raide*, f. ‖ Krachtig. *Fort*, *violent*. ‖ De wind is —, *le vent est fort*. ‖ — paard, *cheval courbatu*, m. ‖ — van de koude, *engourdi par le froid*. ‖ Koppig. *Opiniâtre*. ‖ (fig.) Iets met stijve kaken staande houden, *soutenir qc. mordicus*. ‖ Gemaakt. *Affecté*, *contraint*, *gêné*, *forcé*, *maniéré*. ‖ Stijve houding, *position contrainte*, f. ‖ bw. *Fortement*, *fermement*. ‖ Iemand — in de oogen zien, *regarder qq. fixement*. ‖ Koppig. *Obstinément* ‖ Zeer. *Fort*. ‖ Bijna. *Presque*.

Stijfachtig, bn. *Un peu raide*.

Stijfhals, z. m. *en* v. *Personne opiniâtre*, f.

Stijfheid (–heden), z. v. *Raideur*, *roideur*, f. ‖ Stramheid *Raideur*, f., *engourdissement*, m. ‖ (man.) *Courbature* f. ‖ (fig.) *Opiniâtreté*, *dureté*, f ‖ Gemaaktheid. *Air affecté*, *gêné* ou *contraint*, m.

Stijfhoofd, z. m. *en* v. *Zie* Stijfhals.

Stijfhoofdig, bn. *Opiniâtre*, *entêté*, *têtu*, *obstiné*. ‖ bw. *Opiniâtrément*, *obstinément*.

Stijfhoofdigheid (zond. mv.), z. v. *Opiniâtreté*, f., *entêtement*, m. *obstination*, *ténacité*, f.

Stijfkop, z. m. *en* v. *Zie* Stijfhals.

Stijfkoppig, bn. *en* bw. *Zie* Stijfhoofdig.

Stijfkoppigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Stijfhoofdigheid.

Stijfsel (zond. mv.), z. v. *Amidon*, m. ‖ Stijfselpap. *Empois*, m.

Stijfselachtig, bn. *Amylacé*.

Stijfselen, zw. w. b. *Empeser*.

Stijfselfabriek, z. v. *Amidonnerie*, f.

Stijfselmaker, z. m. *Amidonnier*, m.

Stijfselmakerij, z. v. *Amidonnerie*, f.

Stijfselpap (zond. mv.), z. v. *Empois*, m.

Stijfster, z. v. *Empeseuse*, f.

Stijfte (zond. mv.), z. v. *Zie* Stijfheid.

Stijfzinnig, bn. *en* bw. *Zie* Stijfhoofdig.

Stijfzinnigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Stijfhoofdigheid.

Stijg, z. v. *Vingtaine*, f.

Stijgbeugel, z. m. *Étrier*, m.

Stijgbeugelriem, z. m. *Étrière*, *étrivière*, f. ‖ —en, *porte-étriers*, m. pl.

Stijgen, (*steeg*, *stegen*, *gestegen*,) st. w. o. (met *zijn*) Klimmen. *Monter*, *s'élever*. ‖ Te paard —, *monter à cheval*. ‖ (comm.) In prijs —, *enchérir*, *devenir plus cher*, *monter*, *hausser*. ‖ (fig.) *Parvenir*, *s'élever en dignité*. ‖ Van het paard —, *descendre de cheval*.

Stijging, z v. *Action de monter* ou *de s'élever*, *ascension*, f. ‖ — des valks, *montée* f. *du faucon*. ‖ — in prijs, *hausse*, f., *enchérissement*, m.

Stijl, z. m. Stut. *Poteau*, *pilier*, m. ‖ Schrijfpriem. *Style*, *poinçon* m. *pour écrire*. ‖ Schrijfwijze. *Style*, m., *manière* f. *d'écrire* ou *de composer*. ‖ (fig.) *Style*, m., *manière*, f. ‖ Rechtshandel. *Style*, m., *manière* f. *de procéder en justice*. ‖ (chron.) *Style*, m., *manière* f. *de compter le temps*. ‖ (bot.) *Style*, m.

Stijlband, z. m. (archit.) *Épistyle*, *architrave*, f.

Stijven, (*steef*, *steven*, *gesteven*,) st. w. b. Stijfmaken. *Raidir*, *roidir*. ‖ De koude stijft de handen, *le froid raidit les mains*. ‖ (fig.) De beurs —, *enfler la bourse*. ‖ (fig.) Ondersteunen. *Appuyer*, *soutenir*. ‖ Doorhalen. *Empeser*, *encoller*. ‖ Lijnwaad —, *empeser du linge*.

Stijven, zw. w. b. Sterken. *Fortifier*, *affermir*, *soutenir*. ‖ o. (met *zijn*.) *Hausser*, *enchérir*. ‖ (mar.) *Fraîchir*.

Stijvigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Stijfheid.

Stijving (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de raidir*. ‖ — met stijfselpap, *empesage*, m. ‖ Versterking. *Affermissement*, m.

Stikdonker, bn. *Fort obscur*.

Stikgaren (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *à piquer*.

Stikgas, z. o. *Gaz azote*, m.

Stikhoest (zond. mv.), z. m. *Toux suffocante*, f.

Stikken, zw. w. b. Steken. *Piquer*. ‖ Fijn naaien. *Piquer*. ‖ Eenen neusdoek —, *piquer un mouchoir*. ‖ Borduren. *Broder*. ‖ Met goud —, *broder d'or*.

Stikken, zw. w. b. Verstikken, versmachten. *Étouffer*, *suffoquer*. ‖ o. (met *zijn*). *Étouffer*, *suffoquer*. ‖ Van dorst —, *mourir de soif*. ‖ In onmacht vallen. *Tomber en défaillance*.

Stikker, z. m. *Piqueur*, m.

Stiklucht (zond. mv.), z. v. *Air méphitique* ou *suffocant*, m.

Stiknaad, z. m. *Couture piquée*, f.

Stiknaald, z. v. *Aiguille* f. *à piquer*.

Stiksel, z. o. *Piqûre*, f., *ouvrage piqué*, m.

Stikster, z. v. *Piqueuse*, f.

Stikstof (zond. mv.), z. v. (chim.) *Azote*, m.

Stikvol, bn. *Plein comme un œuf*, *tout-à-fait plein*.

Stikwerk, z. o. *Piqûre*, f., *ouvrage piqué*, m.

Stikziend, bn. *Myope*, *que a la vue basse*.

STIKZIENDHEID (zond. mv.), z. v. *Myopie*, f.
STIKZIJDE (zond. mv.), z. v. *Soie* f. *à piquer* ou *à broder.*
STIKZINKING, z. v. *Catarrhe suffocant*, m.
STIL, bn. Zonder beweging. *Immobile, tranquille, calme.* ‖ — weder, *temps calme*, m. ‖ Niet sprekend. *Silencieux, taciturne, tranquille.* ‖ —le mis, *messe basse*, f. ‖ —le week, *semaine sainte*, f. ‖ (fig.) —le waters hebben diepe gronden, *il n'est pire eau que l'eau qui dort.* ‖ bw. *Tranquillement, doucement, sans bruit.* ‖ tusschenw. *Silence! paix! chut!*
STILEEREN, zw. w. b. *Rédiger.*
STILET, z. o. *Stylet*, m.
STILHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* STILTE.
STILHOUDEN, (*hield stil, stilgehouden*,) st. *en* afsch. w. b (met *hebben*.) *Arrêter.* ‖ o. (met *hebben*). *S'arrêter.* ‖ Zwijgen. *Se taire.*
STILIST, z. m. *Écrivain* m. *ayant un beau style.*
STILLEKENS, bw. *Zie* STILLETJES.
STILLEN, zw. w. b. *Apaiser, calmer, tranquilliser.* ‖ Iemands toorn —, *apaiser la colère de qq.* ‖ Den honger —, *apaiser la faim.* ‖ Den dorst —, *étancher la soif.* ‖ Doen ophouden. *Faire cesser.* ‖ o. (met *hebben*) *S'apaiser, se calmer, se tranquilliser.* ‖ De wind stilt, *le vent s'apaise.* ‖ De zee stilt, *la mer se calme.*
STILLETJE, z. o. *Chaise percée*, f.
STILLETJES, bw. *Doucement, sans bruit.* ‖ Heimelijk. *En secret.*
STILLEVEGER, z. m. *Gadouard, vidangeur*, m.
STILLEVEN, z. o. *Tableau* m. *d'intérieur.*
STILLIGGEN, (*lag stil, lagen stil, stilgelegen*), st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*.) *Se tenir immobile* ou *tranquille, rester en place.*
STILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* STILHEID.
STILLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'apaiser* ou *de tranquilliser.* ‖ — des hongers, *assouvissement* m. *de la faim.* ‖ — van den dorst, *étanchement* m. *de la soif.* ‖ — des bloeds, *étanchement* m. *du sang.*
STILMIDDEL, z. o. *Calmant, lénitif*, m.
STILSTAAN, (*stond stil, stil gestaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'arrêter.*
STILSTAAND, bn. *Dormant, croupissant, stagnant.* ‖ — water, *eau dormante*, f. ‖ (astron.) *Stationnaire.*
STILSTAND (zond. mv.), z. m. *Repos, calme*, m., *discontinuation* ou *suspension d'un mouvement, pause*, f. ‖ Tot — brengen, *apaiser, calmer.* ‖ — van wapenen, *armistice*, m., *suspension d'armes, trêve*, f. ‖ (astron.) *Station*, f. ‖ — der zon, *solstice*, m. ‖ (méd.) — in 't bloed, *hémostase*, f.
STILTE (zond. mv.), z v. *Tranquillité*, f., *calme, repos, silence*, m. ‖ — des nachts, *silence de la nuit.* ‖ Eenzaamheid. *Solitude*, f. ‖ (mar.) *Bonace*, f. ‖ In —, *en secret, sans bruit, en silence.*
STILZITTEN, (*zat stil, zaten stil, stilgezeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se tenir immobile* ou *tranquille, rester tranquille, ne rien faire.*
STILZWIJGEN, (*zweeg stil, zwegen stil, stilgezwegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se taire.*
STILZWIJGEN (zond. mv.), z. o. *Silence*, m.
STILZWIJGEND, bn. *Taciturne, silencieux, tacite.* ‖ —e voorwaarde, *condition tacite*, f. ‖ bw. *Tacitement.* ‖ — voorbijgaan, *passer sous silence.*
STILZWIJGENDHEID (zond. mv.), z. v. *Silence*, m., *taciturnité*, f.
STINKAARD, z. m. *Puant, vilain*, m.
STINKBOK, z. m. (fig.) *Puant, vilain*, m.
STINKBONSEM, z. m. (h. n.) *Putois*, m. ‖ (fig.) Stinkaard. *Puant, vilain*, m.
STINKBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Anagyris*, m.
STINKDIER, z. o. *Putois*, m.
STINKEN, (*stonk, gestonken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Puer, sentir mauvais.*
STINKERD, z. m. *Zie* STINKAARD.
STINKERIG, bn. *Puant.*
STINKERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Puanteur*, f.
STINKHARS (zond. mv.), z. v. *en* o. *Assa fœtida*, f.
STINKHOUT (zond. mv.), z. o. (bot.) *Anagyris*, m.
STINKKEVER, z. m. *Bupreste*, m.
STINKKOGEL, z. m. *Balle* f. *à fumée.*
STINKNEST, z. o. (fig.) *Vilain trou*, m.
STINKPOEL, z. m. *Marais* m. *d'eau croupissante.*
STINKPOT, z. m. (artif.) *Pot* m. *à feu.*
STINKSLOOT (–SLOOTEN), z. m. *Fossé puant*, m.
STINKVISCH (zond. mv.), z. m. *Poisson puant*, m. ‖ (fig.) *Zie* STINKAARD.
STINKVLIEG, z. v. *Hémérobe*, m.
STINKVOGEL, z. m. *Huppe, pupue*, f.
STINKWILD (zond. mv.), z. o. *Bêtes puantes*, f. pl.
STIP, z. v. *Point*, m. ‖ Vlek. *Tache*, f.
STIPPEL, z. v. *Point*, m.
STIPPELEN, zw. w. b. *Pointiller, tacheter, marqueter, moucheter.*
STIPPELING (zond. mv.), z. v. *Pointillage*, m.
STIPPEN, zw. w. b. Even indoopen. *Tremper.* ‖ Stippelen. *Pointiller, tacheter, marqueter, moucheter.* ‖ Fijn naaien. *Piquer.*
STIPT, bn *Exact, précis, ponctuel.* ‖ bw. *Exactement, précisément, ponctuellement.*
STIPT[ELIJK], bw. *Zie* STIPT, bw.
STIPTHEID (zond. mv.), z. v. *Exactitude, précision, ponctualité*, f.
STOBBE, z. v. *Souche*, f., *chicot*, m.
STOEIEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Folâtrer, batifoler, badiner.*
STOEIER, z. m. *Badin, batifoleur, folichon*, m.
STOEIERIJ, z. v. *Badinage, batifolage*, m.
STOEIIG, bn. *Badin, folâtre, folichon.*
STOEISTER, z. v. *Folichonne*, f.
STOEIZIEK, bn. *Zie* STOEIIG.
STOEIZUCHT (zond. mv.), z. v. *Grande envie* f. *de folâtrer, de batifoler* ou *de badiner.*
STOEL, z. m. *Chaise*, f., *siége*, m. ‖ — zonder leuning, *tabouret*, m. ‖ Bisschoppelijke —, *siége épiscopal.* ‖ (bot.) *Pied*, m. ‖ — eener artisjok, *cul* m. *d'artichaut.* ‖ Stilletje. *Chaise percée*, f.
STOEL[EN]DRAAIER, z. m. *Chaisier, tourneur* m. *de chaises.*
STOELENMAKER, z. m. *Zie* STOEL[EN]DRAAIER.
STOELENMATSTER, z. v. *Rempailleuse*, f.
STOELENMATTEN (zond. mv.), z. o. *Rempaillage*, m.
STOELENMATTER, z. m. *Rempailleur*, m.
STOELENVLECHTER, z. m. *Zie* STOELENMATTER.
STOELENZETSTER, z. v. *Femme* f. *qui place les chaises à l'église.*
STOELGANG, z. m. (méd.) *Selle*, f.
STOEP, z. v. *Trottoir*, m. ‖ Hooge —, *perron*, m.
STOEPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se tenir* ou *être assis sur le perron.*
STOEPJE, z. o. *Petit trottoir, petit perron*, m. ‖ ‖ (fam.) Stadssoldaat. *Garde* ou *sergent* m. *de ville.*
STOET, z. m. Gevolg, optocht. *Cortége, train*, m., *suite*, f.
STOET, z. v. Broodje. *Petit pain*, m.
STOETERIJ, z. v. *Haras*, m.
STOF (zond. mv.), z. o. Stuifzand. *Poudre, poussière*, f.
STOF, z. v. Stoffage. *Étoffe*, f. ‖ Gebloemde —, *étoffe à fleurs.* ‖ Grondbeginsel. *Élément*, m.,

matière, f. ‖ Onderwerp. *Sujet*, m., *matière*, f. ‖ Aanleiding, oorzaak. *Occasion*, *cause*, f., *sujet*, *motif*, m. ‖ — tot blijdschap, *sujet de joie* ‖ (fig.) Te kort van — zijn, *avoir la tête près du bonnet.*

STOFACHTIG, bn. *Poudreux.*

STOFBEZEM, z. m. *Houssoir*, m.

STOFDRAAD, z. m., STOFDRAADJE, z. o. (bot.) *Étamine*, f.

STOFFAGE (–AGES), z. v. *Étoffe*, f., *tissu*, m.

STOFFEERDER, z. m. *Garnisseur*, m.

STOFFEEREN, zw. w. b. *Garnir*, *meubler.* ‖ Eene kamer —, *garnir une chambre.* ‖ Eenen hoed —, *garnir un chapeau.* ‖ Eene koets —, *étoffer une voiture.* ‖ Versieren. *Orner.* ‖ (fig.) Verdichten. *Inventer*, *forger*, *imaginer.*

STOFFEERING, z. v. *Garniture*, f., *ameublement*, m. ‖ Versiering. *Ornement*, m.

STOFFEERSEL, z. o. *Garniture*, f., *ameublement*, m. ‖ Versiering. *Ornement*, m.

STOFFEERSTER, z. v. *Garnisseuse*, f.

STOFFELIJK, bn. *Matériel.* ‖ bw. *Matériellement.*

STOFFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Matérialité*, f.

STOFFEN, bn. *D'étoffe.*

STOFFEN, zw. w. b. Van stof reinigen. *Ôter la poussière de*, *épousseter.* ‖ o. (met *hebben*). Pochen. *Se vanter*, *se glorifier*, *hâbler.* ‖ Op iets —, *se vanter* ou *se glorifier de qc.*

STOFFENWINKEL, z. m. *Magasin* m. *d'étoffes.*

STOFFER, z. m. *Houssoir*, m. ‖ Pocher. *Fanfaron*, *hâbleur*, *vantard*, *gascon*, m.

STOFFERIG, bn. *Poudreux.*

STOFFERIGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est poudreux.*

STOFFERIJ, z. v. *Fanfaronnade*, *hâblerie*, f.

STOFFIG, bn. *Zie* STOFFERIG.

STOFFIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* STOFFERIGHEID.

STOFGOUD (zond. mv.), z. o. *Poudre* f. *d'or.*

STOFHAGEL (zond. mv.), z. m. *Grésil*, m.

STOFHAGELEN, zw. w. onpers. *Grésiller.*

STOFMEEL (zond. mv.), z. o. *Folle farine*, f.

STOFREGEN (zond. mv.), z. m. Motregen. *Bruine*, f. ‖ (mar.) *Frimas*, m. ‖ — eens watervals, *pulvérin*, m.

STOFREGENEN, zw. w. onpers. *Bruiner.*

STOFSTER, z. v. *Vantarde*, *hâbleuse*, f.

STOFZAND (zond. mv.), z. o. *Sablon*, *sable très-fin*, *menu sable*, m.

STOÏCIJN, z. m. *Stoïcien*, m.

STOÏCIJNSCH, bn. *Stoïque*, *stoïcien.*

STOÏSCH, bn. *Stoïque.* ‖ bw. *Stoïquement.*

STOK, z. m. *Bâton*, m. ‖ (prov.) Eenen — in het wiel steken, *jeter des bâtons dans la roue.* ‖ Wandelstok. *Canne*, f., *bâton*, m. ‖ Op eenen — leunen, *s'appuyer sur un bâton.* ‖ Steun. *Appui*, *soutien*, *support*, m ‖ Maatstok. *Mesure*, f. ‖ — turf, *pile* f. *de tourbes.* ‖ Blok. *Ceps*, *fers*, m. pl. ‖ Gevangenis. *Prison*, f. ‖ Rek, roest. *Juchoir*, *perchoir*, m. ‖ (jeu de cart.) *Talon*, m. ‖ Met den — verkoopen, *vendre à l'encan* ou *publiquement.* ‖ Bijenkorf. *Ruche*, f. ‖ Grijsaard. *Vieillard*, m.

STOKBEWAARDER, z. m. *Geôlier*, m.

STOKBLIND, bn. *Tout-à-fait aveugle.*

STOKDOOD, bn. *Tout-à-fait mort.*

STOKDUIF, z. v. *Pigeon sauvage*, *biset*, m.

STOKDWEIL, z. m. (mar.) *Faubert*, m., *vadrouille*, f. ‖ (boul.) *Écouvillon*, m.

STOKEBRAND, z. m. *en* v. *Boute-feu*, *instigateur*, *brouillon*, m., *instigatrice*, *brouillonne*, f.

STOKEBRANDEN (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de semer la discorde* ou *d'exciter des querelles.*

STOKEN, zw. w. b. *Allumer* ou *attiser le feu*, *faire du feu.* ‖ Overhalen. *Distiller.* ‖ (fig.) Veroorzaken. *Causer*, *susciter.* ‖ Tweedracht —, *semer la discorde.* ‖ Zuiveren. *Nettoyer.* ‖ Zijne tanden —, *se curer* ou *se nettoyer les dents.* ‖ o. (met *hebben*). *Chauffer*, *faire du feu.*

STOKER, z. m. *Chauffeur*, m. ‖ (distill.) *Distillateur*, m. ‖ Stokebrand. *Boute-feu*, *instigateur*, *brouillon*, m. ‖ (mar.) Rukwind. *Rafale*, f., *coup de vent*, *gros vent*, m.

STOKERIJ, z. v. *Distillerie*, f.

STOKHOUDER, z. m. *Directeur* m. *de ventes publiques.* ‖ *Zie* STAFHOUDER.

STOKING (zond. mv.), z. v. *Chauffage*, m. ‖ (distill.) *Distillation*, f. ‖ Ophitsing. *Excitation*, f.

STOKKEN, zw. w. b. (mar.) *Enjuler.* ‖ o. (met *zijn*). Stollen. *Se cailler*, *se figer*, *se coaguler*, *se condenser.* ‖ (met *hebben*). *S'arrêter.*

STOKKENKNECHT, z. m. *Guichetier*, m.

STOKKER, z. m. *Guichetier*, m.

STOKKERIG, bn. *Ligneux*, *cordé*, *cotonneux.*

STOKKERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est ligneux*, *cordé* ou *cotonneux.*

STOKLANTAARN, z. v. *Falot*, m.

STOKMEESTER, z. m. *Geôlier*, m.

STOKNAR, z. m. Bot mensch. *Lourdaud*, m. ‖ Groote gek. *Fou* ou *sot fieffé*, m.

STOKOUD, bn. *Fort vieux*, *décrépit*, *cassé.*

STOKPAARD, STOKPAARDJE, z. o. *Dada*, m., *marotte*, f.

STOKREGEL, z. m. *Maxime*, f. ‖ Referein. *Refrain*, m.

STOKROOS (–ROZEN), z. v. (bot.) *Rose trémière*, f.

STOKSLAG (–SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de bâton* ou *de canne.* ‖ —en, *bastonnade*, f. ‖ —en geven, *bâtonner*, *donner des coups de bâton.*

STOKSTIJF, bn. *Raide comme un bâton.*

STOKSTIL, bn. *Fort tranquille*, *immobile.* ‖ Stom. *Muet.*

STOKVISCH, z. m. *Stokfiche*, m., *merluche*, *morue sèche*, f. ‖ (pop.) Iemand — zonder boter geven, *donner à qq. des coups de bâton.*

STOKWAARDER, z. m. *Geôlier*, m.

STOLLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se cailler*, *se figer*, *se coaguler*, *se condenser.* ‖ Doen —, *figer.*

STOLLING (zond. mv.), z. v. *Caillement*, *figement*, m. ‖ — des bloeds, *coagulation* f. *du sang.*

STOLP, z. v. *Couvercle bombé*, m. ‖ Glazen —, *cloche* f. *de verre.*

STOLPEN, zw. w. b. *Couvrir.*

STOM, bn. *Muet.* ‖ Het —me vee, *les brutes*, f. pl. ‖ (gramm.) *Muet.* ‖ (théat.) —me personage, *comparse*, *figurant*, m. ‖ —me zonde, *sodomie*, f. ‖ Dom. *Imbécile*, *stupide.* ‖ bw. Zonder spreken. *Sans parler.* ‖ Dom. *Stupidement.*

STOMDRONKEN, bn. *Ivre mort.*

STOMHEID (–HEDEN), z. v. *Mutisme*, m. ‖ Domheid. *Stupidité*, *bêtise*, f.

STOMME, z. m. *en* v. *Muet*, m., *muette*, f.

STOMMEKNECHT (-KNECHTS), z. m. *Guéridon*, m.

STOMMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire du bruit.* ‖ b. Voor den dag brengen. *Produire.*

STOMMELING, z. v. *Bruit*, *fracas*, m.

STOMMELING, z. m. *en* v. Domoor. *Lourdaud*, *butor*, m., *bête*, f.

STOMMELINGS, bw. *Sans parler.*

STOMMEN, zw. w. b. *Mixtionner*, *frelater du vin.*

STOMMERIK (–RIKEN), z. m. *Zie* DOMOOR.

STOMMETJE (zond. mv.), z. o. Voor — spelen, *faire le muet* ou *la muette.*

STOMMIGHEID (–HEDEN), z. v. *Bévue*, *balourdise*, *stupidité*, *bêtise*, f.

STOMMITEIT, z. v. (pop.) *Zie* STOMMIGHEID.

STOMP, bn. *Émoussé, épointé.* ‖ — maken, *émousser.* ‖ — mes, *couteau émoussé*, m. ‖ (géom.) —e hoek, *angle obtus*, m. ‖ —e toren, *tour* f. *sans flèche.* ‖ (fig.) — verstand, *esprit émoussé*, m.
STOMP, z. v. Overblijfsel. *Bout, tronçon*, m. ‖ (bot.) *Tronc, chicot*, m., *souche*, f. ‖ — eens arms, *moignon* m. *d'un bras.* ‖ (mar.) *Mâtereau*, m. ‖ m Stoot, vuistslag. *Coup, coup* m. *de poing.*
STOMPDEGEN, z. m. *Braquemart*, m.
STOMPEN, zw. w. b. Stomp maken. *Émousser.* ‖ Onttoppen. *Étêter.* ‖ Stooten *Pousser rudement.*
STOMPHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est émoussé* ou *étêté.* ‖ Eggigheid. *Agacement* m. *des dents.* ‖ (fig.) Domheid. *Stupidité, bêtise*, f.
STOMPHOEKIG, bn. *Obtusangle.*
STOMPNEUS, z. m. *Nez camus*, m. ‖ m. *en* v. Persoon. *Camard, camus*, m., *camarde, camuse*, f.
STOMPNEUZIG, bn. *Camus, camard.*
STOMPVOET, z. m. *Pied bot*, m. ‖ m. *en* v. Persoon. *Pied bot*, m., *personne* f. *qui a un pied bot.*
STOMPZINNIG, bn. *Stupide, hébété, imbécile.* ‖ bw. *Stupidement.*
STOMPZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Stupidité, imbécilité, bêtise*, f.
STOMZAT, bn. *Zie* STOMDRONKEN.
STOND, z. m. Tijdstip. *Moment, instant*, m. ‖ (fig.) *Heure*, f. ‖ Op dezen —, *à cette heure, en ce moment.* ‖ Van —en aan, *dès ce moment.* ‖ (méd.) —en, *menstrues, règles*, f. pl.
STOOF (STOVEN), z. v. *Étuve*, f. ‖ Kachel. *Poêle*, m. ‖ Voetwarmer. *Chauffe-pieds*, m., *chaufferette*, f.
STOOFKETEL, z. m. *Chaudière*, f.
STOOFMAKER, z. m. *Poêlier*, m.
STOOFPAN, z. v. *Casserole, poêle*, f.
STOOFPEER (-PEREN), z. v. *Poire* f. *propre à être étuvée.*
STOOFPOT, z. m. *Casserole, poêle*, f.
STOOFSEL, z. o. *Étuvée*, f.
STOOKGAT (-GATEN), z. o. (fond.) *Chauffe*, f. ‖ (verr.) *Tisard*, m.
STOOKIJZER, z. o. *Fourgon, tisonnier*, m.
STOOKKAST, z. v. (hort.) *Serre chaude*, f.
STOOKOVEN, z. m. *Fournaise*, f., *four*, m.
STOOKPLAATS (-PLAATSEN), z. v. Haard. *Foyer, chauffoir*, m.
STOOKSTER, z. v. *Celle qui allume le feu* ou *qui prend soin du feu.*
STOOL (STOLEN), z. v. *Étole*, f.
STOOM (zond. mv.), z. m. *Vapeur*, f.
STOOMACHTIG, bn. *Vaporeux.*
STOOMBAD (-BADEN), z. o. *Bain* m. *de vapeur.*
STOOMBOOT (-BOOTEN), z. m. *en* v. *Bateau à vapeur, vapeur*, m.
STOOMEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Jeter de la vapeur.* ‖ (met *zijn* en *hebben*) *Aller à la vapeur.* ‖ Met volle kracht —, *aller à toute vapeur.*
STOOMJACHT, z. o. *Yacht* m. *à vapeur.*
STOOMKETEL, z. m. *Chaudière* f. *à vapeur.*
STOOMMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à vapeur.*
STOOMSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Bateau* m. *à vapeur.*
STOOMSLEEPER, z. m. *Remorqueur*, m.
STOOMTUIG, z. o. *Machine* f. *à vapeur.* ‖ Stoomwagen. *Locomotive*, f., *remorqueur*, m.
STOOMVAART (zond. mv.), z. v. *Navigation* f. *à vapeur.*
STOOMVAARTUIG, z. o. *Bateau* m. *à vapeur.*
STOOMWAGEN, z. m. *Locomotive*, f., *remorqueur*, m.
STOOMWERKTUIG, z. o. *Machine* f. *à vapeur.*
STOOP (STOOPEN), z v. *Mesure* f. *de deux pots.* ‖ Kruik. *Cruche*, f.
STOOPJE, STOOPKEN, z. o. *Cruchon*, m.
STOOPKAN, z. v. *Zie* STOOP.
STOORDER, z. m. *Perturbateur, fâcheux, importun, trouble-fête*, m.
STOORLOOS, bn. *Tranquille, calme.* ‖ bw. *Tranquillement.*
STOORNIS, z. v. *Trouble*, m., *perturbation*, f., *désordre, dérangement*, m.
STOORSTER, z v. *Celle qui trouble, perturbatrice*, f.
STOOT (STOOTEN), z. m. *Coup, choc, heurt*, m. ‖ — met den voet, *coup de pied.* ‖ — met den schouder, *épaulée*, f., *coup* m. *d'épaule.* ‖ Zonder slag of —, *sans coup férir.* ‖ — eens rijtuigs, *cahot*, m. ‖ (escr.) *Botte*, f., *coup*, m.
STOOTBALK, z. m. *Heurtoir*, m.
STOOTDAGGE, z. v. *Zie* STOOTDEGEN.
STOOTDEGEN, z. m. *Estoc*, m., *brette*, f.
STOOTEN, (*stiet* of *stootte*, *gestooten*,) st. w. b. Stampen. *Piler, broyer, concasser.* ‖ Kaneel —, *concasser de la cannelle.* ‖ Eenen stoot geven. *Pousser, heurter, choquer, cogner.* ‖ Iemand van zich —, *repousser qq.* ‖ Van den troon —, *détrôner*, ‖ (fig.) Uit het bezit —, *déposséder.* ‖ (fig.) Zijn hoofd —, *Échouer dans ses entreprises.* ‖ Op eene zandplaat —, *donner contre un banc de sable.* ‖ Elkander —, *cosser, se cosser.* ‖ Zich aan iets —, *se heurter contre qc.*; (fig.) *être choqué de qc.* ‖ o. (met *hebben.*) ‖ Dat schietgeweer stoot, *ce fusil repousse.* ‖ (mar.) *Donner des culées.* ‖ Ergernis verwekken. *Choquer.* ‖ Op elkander —, *se rencontrer.*
STOOTER, z. m. *Pileur, broyeur*, m. ‖ Die eenen stoot geeft. *Pousseur*, m. ‖ Springhengst. *Étalon*, m. ‖ (monn.) *Pièce* f. *de monnaie de deux sous et demi.*
STOOTERIG, bn. *Zie* STOOTSCH.
STOOTGAREN (zond. mv.), z. o. (mar.) *Fil* m. *de caret.*
STOOTIG, bn. *Zie* STOOTSCH.
STOOTKANT, z. m. *Bord*, m., *lisière*, f
STOOTKEG, z. v. (mar.) *Coin* m. *de burin* ou *de chantier.*
STOOTKLAMP, z. m. (mar.) *Taquet* m. *en grain d'orge.*
STOOTLAP, z. m. (mar.) *Bande* f. *de voile.*
STOOTMAT, z. v. (mar.) *Paillet*, m.
STOOTPLAAT, z. v. *Garde* f. *d'épée.*
STOOTSCH, bn. *Qui frappe de la corne.*
STOOTSCHAAL, z. v. (mar.) *Jumelle* f. *de brasseyage.*
STOOTSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Penchant* m. *à frapper de la corne.*
STOOTVRIJ, bn *À l'abri des coups.*
STOOTWAGEN, z. m. *Charrette* f. *à bras.*
STOP, z. v. *Bouchon, tampon, bondon*, m. ‖ (coutur.) *Rentraiture*, f. ‖ Werk. *Étoupe*, f.
STOPDOEK, z. m. (coutur.) *Linge* m. *dont on se sert pour apprendre à rentraire.*
STOPGAREN (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *à ravauder* ou *à rentraire.*
STOPHAMER, z. m. *Calfat*, m.
STOPHARS (zond mv.), z. v. *en* o. *Futée*, f.
STOPKATOEN (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *de coton pour rentraire.*
STOPLAP, z. m. (fig.) *Cheville*, f. ‖ *Zie* STOPDOEK.
STOPLOON (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *du rentrayage.*
STOPMES, z. o. *Étanchoir*, m.
STOPNAAD, z. m. *Rentraiture*, f.
STOPNAALD, z. v. *Aiguille* f. *à rentraire.*
STOPPEL, z. m. *Chaume*, m., *éteule*, f., *fétu*, m.
STOPPELBAARD, z. m. *Barbe courte et raide*, f.
STOPPELEN, zw. w. o. (met *hebben*). Baard krijgen. *Se cotonner, prendre de la barbe.*
STOPPELGANS, z. v. *Oie* f. *d'août.*
STOPPELHAAR, z. o. *Poil court et raide*, m.
STOPPELIG, bn. *Qui a le poil court et raide.*
STOPPELKNOL, z. m. *Navet* m. *d'août.*

TEER (–VEEREN), z. v. *Nouvelle plume* f.
u.
VELD, z. o. *Chaume*, m.
WORTELS, z. m. mv. *Carottes* f. pl. *d'automne.*
, zw. w. b. *Boucher*, *tamponner*, *remplir*,
. ‖ Zijne ooren —, *se boucher les oreilles.*
ne pijp —, *bourrer une pipe.* ‖ Iemand
ond —, *fermer la bouche à qq.* ‖ Doen
len. *Arrêter*, *étancher.* ‖ Den buikloop
rêter le dévoiement. ‖ (mar.) De kluizen
mponner les écubiers. ‖ Duwen. *Pousser*,
. ‖ In den mond —, *mettre dans la*
. ‖ Verbergen. *Cacher.* ‖ (coutur., taill.)
ire, *raccommoder*, *ravauder.* ‖ Kousen
vauder des bas.
D, bn. *Qui bouche.* ‖ (méd.) *Astringent*,
f, *obstructif.*
, z. m. (taill.) *Rentrayeur*, *ravaudeur*, m.
r.) *Bosse*, f. ‖ —s opzetten, *bosser.*
, z. v. *Obstruction*, *opilation*, f. ‖ —
oeds, *étanchement* m. *du sang.* ‖ (cout.,
Raccommodage, *ravaudage*, m.
T (zond. mv.), z. o. *Laine* f. *à rentraire*
ravauder.
, z. o. *Bouchon*, *bondon*, m. ‖ (cout.,
Rentraiture, *reprise*, f.
EN (–STEENEN), z. m. *Pierre* f. *qui sert*
her. ‖ —en, *blocage*, m., *blocaille*, f.
R, z. v. *Rentrayeuse*, *ravaudeuse*, f.
K, z. o. (mar.) *Palardeau*, m., *planche* f.
oucher les trous du bordage.
F (zond. mv.), z. v. (vitr.) *Mastic*, m.
(zond. mv.), z. o. *Propolis* f.
K (zond. mv.), z. o. *Vivelle*, f.
RD, z. o. *Cheville*, f.
E (zond. mv.), z. v. *Soie* f. *à rentraire*
ravauder.
OS, bn. *en* bw. *Zie* STOORLOOS.
zw. w. b. *Troubler*, *déranger*, *interrompre*,
re. ‖ Iemands rust —, *troubler le repos*
‖ Iemand in zijn werk —, *empêcher qq.*
availler, *distraire qq. de son travail.* ‖
an iets —, *s'inquiéter* ou *se soucier de qc.*
, z. v. *Trouble*, m., *interruption*, f. ‖ —
engd, *rabat-joie*, m.
z. m. *Orage*, m., *tempête*, f. ‖ Er kwam
—, *il s'éleva un orage.* ‖ (mil.) *Assaut*, m.,
e, f. ‖ — loopen, *aller* ou *monter à*
t, *donner* ou *livrer l'assaut.*
HTIG, bn. *Orageux*, *tempêtueux.* ‖ —e
ser orageuse, f.
HTIGHEID (zond. mv), z. v. *Qualité* f.
qui est orageux.
K (–DAKEN), z. o. *Tortue*, f.
, zw. w. o. (met *hebben.*) *Faire gros*
, *faire de l'orage.* ‖ De stormklok luiden.
le tocsin. ‖ Storm loopen. *Aller* ou *mon-*
l'assaut, *donner* ou *livrer l'assaut.* ‖
n. *Folâtrer.*
DERHAND, bw. *D'assaut*, *de force.* ‖ —
en, *prendre* ou *emporter d'assaut.*
VAARTE, z. o. *Machine de guerre*, *ma-*
f. pour livrer l'assaut.
ED, z. m. *Casque*, *heaume*, *armet*, m.
.) *Aconit*, m.
EK, z. m. *Côté* m. *d'où vient la tempête.*
, bn. *Zie* STORMACHTIG.
T, z. v. (artill.) *Cavalier*, m.
OK, z v. *Tocsin*, *beffroi*, m. ‖ De —
n, *sonner le tocsin;* (fig.) *jeter l'inquiétude*
les esprits.
DDER, z. v. *Échelle* f. *d'assaut.*
ER (–LEERREN), z. v. *Zie* STORMLADDER.

STORMLOOPEN (zond. mv.), z. o. *Assaut*, m.
STORMLOOPER, z. m. *Assaillant*, m.
STORMMARSCH, z. m. (mil.) *Charge*, f.
STORMPAAL, z. m. *Palissade*, f., *pieu*, m., *fraise*, f. ‖ (mil.) Met stormpalen bezetten, *fraiser*, *garnir de pieux*, *palissader.*
STORMRAM, z m. *Bélier*, m.
STORMREGEN, z. m. *Pluie* f. *d'orage.*
STORMTOREN, z. m. *Hélépole*, f.
STORMTUIG, z. o. *Machine* f. *pour monter à l'assaut.*
STORMVISCH, z. m. (h. n.) *Épaulard*, m.
STORMWE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Temps orageux*, *gros temps*, m., *tempête*, f.
STORMWIND, z. m. *Vent orageux*, *ouragan*, m., *bourrasque*, *tourmente*, *fortune* f. *de vent.*
STORMZEIL, z. o. *Foc* m. *au bas ris.* ‖ — eener galei, *tréou*, m,
STORTBAD (–BADEN), z. o. *Douche*, f.
STORTBAK, z. m. — eens molens, *auge* f. *d'un moulin.*
STORTEN, zw. w. b. *Précipiter*, *jeter du haut en bas*, *faire tomber avec violence.* ‖ Iemand in eenen afgrond —, *précipiter qq. dans un abîme.* ‖ (fig) In het ongeluk —, *précipiter dans l'infortune.* ‖ Iemand in het verderf —, *perdre qq.* ‖ Omver doen vallen. *Renverser*, *faire tomber*, *faire crouler.* ‖ Plotseling uitgieten. *Répandre*, *verser.* ‖ Tranen —, *verser* ou *répandre des larmes.* ‖ Bloed —, *répandre du sang.* ‖ Koorn in eenen zak —, *verser du blé dans un sac.* ‖ Geld —, *verser de l'argent.* ‖ Zich uit het venster —, *se jeter par la fenêtre.* ‖ Zich in het gevaar —, *se précipiter dans le danger.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber*, *se renverser.* ‖ Van het paard —, *tomber de cheval.* ‖ Ter aarde —, *tomber à terre* ou *par terre.* ‖ Stortende ziekte, *épilepsie*, f. ‖ (fig.) In het verderf —, *tomber dans le malheur.*
STORTGOED (–GOEDEREN), z. o. *Marchandise qui n'est pas emballée*, *marchandise* f. *en vrac.*
STORTING, z. v. Val. *Chute violente*, f. ‖ Uitstorting. *Effusion*, f. ‖ (méd.) — van gal, *épanchement* m. *de bile.* ‖ Miskraam. *Avortement*, m. ‖ — van geld, *versement* m. *d'argent.*
STORTKAR, z v. *Tombereau*, m.
STORTREGEN, z. m. *Averse*, *lavasse*, *ondée*, f.
STORTREGENEN, zw. w. onpers. *Pleuvoir à verse.* ‖ Het stortregent, *il pleut à verse.*
STORTSCHOTEL, z. m. (fig.) *Prodigue*, *dépensier*, m.
STORTVAT (–VATEN), z. o. *Soucoupe*, f., *baquet*, m.
STORTVLOED, z. m. *Torrent* m. *d'eau rapide.* ‖ (fig.) *Flux*, *torrent*, *débordement*, m.
STORTZEE, z. v. *Lame* f. *de mer qui passe par-dessus le bord.*
STORTWIJN (zond. mv.), z. m. *Baquetures*, f. pl.
STOTTERAAR, z. m. *Bègue*, m.
STOTTERAARSTER, z. v. *Bègue*, f.
STOTTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bégayer*, *bredouiller*, *ânonner*, *balbutier.* ‖ b. *Balbutier.*
STOTTERIG, bn. *Bègue.*
STOTTERING, z. v. *Bégayement*, *bégaiement*, *bredouillement*, *ânonnement*, m.
STOUT, bn. *Hardi*, *intrépide*, *audacieux*, *téméraire.* ‖ — maken, *enhardir.* ‖ Ondeugend. *Méchant.* ‖ Onbeschaamd. *Effronté*, *insolent.* ‖ bw. *Hardiment*, *témérairement* ‖ Onbeschaamd. *Effrontément*, *insolemment.*
STOUT[ELIJK], bw. *Zie* STOUT.
STOUTERD, z m. *Effronté*, *impudent*, *méchant*, m.
STOUTERIK, (–RIKEN), z. m. *Zie* STOUTERD.
STOUTHEID (zond. mv.), z. v. *Hardiesse*, *audace*, f. ‖ Vermetelheid. *Témérité*, f. ‖ Ondeugendheid. *Méchanceté*, f. ‖ Onbeschaamdheid. *Insolence*, *effronterie*, f.

STOUTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* STOUTHEID.
STOUTMOEDIG, bn. *Hardi*, *courageux*, *intrépide*, *entreprenant*. ‖ bw. *Hardiment*, *courageusement*, *intrépidement*.
STOUTMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Hardiesse*, f., *courage*, m., *intrépidité*, f.
STOUTMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* STOUTMOEDIG, bw.
STOUWEN, zw. w. b. *Zie* STUWEN.
STOVEN, zw. w. b. *Étuver*. ‖ Door zachte warmte koesteren. *Fomenter*. ‖ Pappen. *Fomenter*, *appliquer une fomentation*. ‖ o. (met *hebben*). *Être étuvé*.
STOVENGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *que l'on paie pour avoir une chaufferette à l'église*.
STOVENHOK, z. o *Décharge* f. *pour les chaufferettes d'église*.
STOVENZETSTER, z. v. *Femme* f. *chargée du soin des chaufferettes à l'église*.
STOVERIJ, z. v. *Réchauffé*, m., *étuvée*, f.
STOVING (zond. mv.), z. v. *Étuvée*, f. ‖ (méd.) *Fomentation*, f.
STRAAL, z. m. *Rayon*, m. ‖ (fig.) — van hoop, *rayon d'espérance*. ‖ (géom.) *Rayon*. ‖ (vétér.) — eens paards, *fourchette*, f. ‖ Angel. *Aiguillon*, *dard* m. *des abeilles*.
STRAALBREKEND, bn. *Réfractif*.
STRAALBREKING, z. v. *Réfraction*, f.
STRAALBREKINGSLEER (zond. mv.), z. v. (phys.) *Dioptrique*, *anaclastique*, f.
STRAALDIER, z. o. *Radiaire*, m.
STRAALPUNT, z. o. (phys.) *Foyer*, *point radieux*, *centre* m. *de rayonnement*.
STRAALSTEEN (-STEENEN), z. m. *Actinolithe*, m.
STRAALSWIJS, STRAALSWIJZE, bw. *En forme de rayon*.
STRAALVORMIG, bn. *Actiniforme*, *radiaire*. ‖ (bot.) *Radié*.
STRAAT, z. v. *Rue*, f. ‖ Gebaande weg. *Chemin frayé*, m. ‖ Langs de straten loopen, *courir les rues*, *flâner*. ‖ (fig.) De straten zijn er mede geplaveid, *les rues en sont pavées*. ‖ Iemand op — zetten, *mettre qq. sur le pavé*. ‖ Blinde —, — zonder eind, *cul-de-sac*, m., *impasse*, f. ‖ Zeeëngte. *Détroit*, m.
STRAATDEUN, z. m. *Vaudeville*, m., *chanson* f. *qui se chante dans la rue*.
STRAATDEUR, z. v. *Porte* f. *de devant*.
STRAATGERUCHT, z. o. *Bruit* m. *qu'on fait dans les rues*.
STRAATHAMER, z. m. *Hie*, *demoiselle*, f.
STRAATHOEK, z. m. *Coin* m. *d'une rue*.
STRAATHOER, z. v. *Coureuse*, *raccrocheuse*, f.
STRAATJE, z. o. *Ruelle*, f. ‖ — zonder einde, *cul-de-sac*, m., *impasse*, f.
STRAATJONGEN, z. m. *Polisson*, *gamin*, m.
STRAATLIEDJE, z. o. *Zie* STRAATDEUN.
STRAATLOOPER, z. m. *Batteur de pavé*, *fainéant*, m.
STRAATLOOPSTER, z. v. *Fainéante*, f.
STRAATMAAR, z. v. *Nouvelle* f. *qui court les rues*.
STRAATMAKER, z. m. *Paveur*, m.
STRAATNIEUWS (zond. mv.), z. o. *Nouvelle* f. *qui court les rues*.
STRAATROOVER, z. m. *Brigand*, *voleur* m. *de grand chemin*.
STRAATROOVERIJ, z. v. *Brigandage*, m.
STRAATSCHANS (-SCHANSEN), z. v. *Barricade*, f.
STRAATSCHENDER, z. m. *Perturbateur* m. *du repos public*.
STRAATSCHENDERIJ, z. v. *Violence* f. *commise dans la rue*. ‖ (jur.) *Délit* m. *en matière de voie publique*.
STRAATSLIJPEN (zond. mv.), z. o. *Action de battre le pavé*, *de fainéanter* ou *de flâner*, *flânerie*, f.
STRAATSLIJPER, z. m. *Batteur de pavé*, *fainéant*, *flâneur*, m.
STRAATSLIJPERIJ, z. v. *Fainéantise*, *flânerie*, f.
STRAATSLIJPSTER, z. v. *Fainéante*, *flâneuse*, f
STRAATSTAMPER, z. m. *Hie*, *demoiselle*, f.
STRAATSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pavé*, *caillou*, m.
STRAATTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage* m. *des halles*.
STRAATVAARDER, z m. *Capitaine* ou *navire* m. *qui passe habituellement un détroit* (*le détroit de Davis* ou *de Gibraltar*).
STRAATVARKEN, z. o. (fig.) *Coureuse*, f.
STRAATVEGER, z. m. *Balayeur des rues*, *boueur*, m.
STRAATWAARTS, bw. *Du côté de la rue*, *vers la rue*.
STRAATWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin pavé*, *pavé*, m., *chaussée*, f., *grand chemin*, m.
STRAF, bn. Streng. *Sévère*, *rigide*, *rigoureux*. ‖ Hard. *Dur*, *rude*. ‖ — touw, *corde raide* ou *tendue*, f. ‖ Sterk. *Fort*. ‖ bw. *Sévèrement*, *rigidement*, *rigoureusement*. ‖ Hard. *Durement*. ‖ Zeer. *Fort*.
STRAF, z. v. *Peine*, *punition*, f. ‖ Op — van, *sous peine de*. ‖ Iemand eene — opleggen, *infliger une peine à qq.* ‖ Kastijding. *Châtiment*, m., *correction*, f. ‖ Ter — geleiden, *mener au supplice*.
STRAFBAAR, bn. *Punissable*, *coupable*.
STRAFBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Culpabilité*, *criminalité*, *pénalité*, f.
STRAFBANK, z. v. Pijnbank. *Question*, *torture*, f.
STRAFBEPALING, z. v. *Disposition pénale*, f.
STRAFFELIJK, bn. *Zie* STRAFBAAR.
STRAF[FELIJK], bw. *Zie* STRAF, bw.
STRAFFELOOS, bn. *Impuni*. ‖ bw. *Impunément*.
STRAFFELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Impunité*, f.
STRAFFEN, zw. w. b. *Punir*, *infliger une peine à*, *châtier*. ‖ Iemand aan den lijve —, *punir qq. corporellement*. ‖ Met den dood —, *supplicier*, *punir de mort*. ‖ Tot zwijgen brengen. *Confondre*. ‖ Berispen. *Réprimander*. ‖ Afkeuren. *Désapprouver*.
STRAFFER, z. m. *Punisseur*, m.
STRAFFING, z. v. *Punition*, f., *châtiment*, m.
STRAFGERICHT, z. o. *Supplice*, m.
STRAFHEID (zond. mv.), z. v. Strengheid. *Sévérité*, *rigueur*, *rigidité*, *austérité*, f. ‖ Hardheid. *Dureté*, f. ‖ Gespannenheid. *Raideur*, *tension*, f. ‖ — des wijns, *âpreté* f. *du vin*.
STRAFPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *du supplice*.
STRAFPREEK (-PREEKEN), z. v. *Sermon* m. *qui roule sur les vices*. ‖ (fig.) Iemand eene — houden, *tancer qq.*
STRAFRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit pénal*, m. ‖ Wetboek van —, *code pénal*, m.
STRAFSCHULDIG, bn. *Zie* STRAFWAARDIG.
STRAFSCHULDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* STRAFWAARDIGHEID.
STRAFTOONEEL (-NEELEN), z. o. Schavot. *Échafaud*, m.
STRAFVERANDERING, z. v. *Commutation* f. *de peine*.
STRAFVERMINDERING, z. v. *Diminution* ou *réduction* f. *de peine*.
STRAFVERORDENING, z. v. *Disposition pénale*, f.
STRAFVRIJ, bn. *Impuni*, *exempt de punition*.
STRAFWAARDIG, bn. *Punissable*, *coupable*, *criminel*. ‖ bw. *D'une manière coupable* ou *criminelle*.
STRAFWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Culpabilité*, *criminalité*, f.
STRAFWET, z. v. *Loi pénale*, f.
STRAFWETBOEK, z. o. *Code pénal*, m.
STRAFWETGEVING, z. v. *Législation pénale*, f.
STRAFZWAARD, z. o. *Glaive* m. *de la justice*.

Strak, bn. Sterk gespannen. *Raide, roide, tendu.* ‖ Streng. *Sévère, rigide, austère.* ‖ Hard. *Rude.* ‖ Sterk. *Fort.* ‖ (méd.) *Rénitent.* ‖ bw. *Sévèrement, rigidement, rigoureusement.*

Strakheid (zond. mv.), z. v. *Raideur, roideur, f.* ‖ Strengheid. *Sévérité, rigidité, austérité, f.* ‖ (méd.) *Rénitence, f.*

Strakjes, bw. *Zie* Straks.

Straks, bw. *Bientôt, à l'instant. d'abord, aussitôt, tout à l'heure.* ‖ Zoo even. *Il y a peu de temps.*

Stralen, zw. w. o. (met *hebben*). *Rayonner, jeter* ou *darder des rayons, luire.* ‖ De zon straalt, *le soleil luit.* ‖ (fig.) Dat straalt ieder in de oogen, *cela saute aux yeux.* ‖ (met *zijn* en *hebben*). Het bloed straalde uit de wond, *le sang jaillit de la blessure.* ‖ b. Steken. *Piquer.*

Stralenkrans (–kransen), z. m. *Auréole, f., nimbe, m., gloire, f.*

Stralenkroon (–kronen), z. v. *Couronne radiée, f.* ‖ *Zie* Stralenkrans.

Straling (zond. mv.), z. v. *Rayonnement, m., radiation, f.*

Stram, bn. Stijf. *Raide, roide, engourdi.* ‖ — maken, *raidir, roidir, engourdir.*

Stramheid (zond. mv.), z. v. Stijfheid. *Raideur, roideur, f., engourdissement, m.*

Stramijn (zond. mv.), z. v. *Canevas fin, m.* ‖ Teems. *Tamis, m.*

Strammigheid, z. v. *Zie* Stramheid.

Strand, z. o. *Plage, f.* ‖ Oever. *Rivage, m., rive, côte f., bord m. de la mer.* ‖ Langs het — varen, *côtoyer.*

Strandbewoner, z. m. *Riverain, m.*

Stranddief, z. m. (mar.) *Vagant, m.*

Stranden, zw. w. o. (met *zijn*). *Échouer.* ‖ Op eene zandplaat —, *échouer, sur un banc de sable.* ‖ Doen —, *faire échouer, ensabler.* ‖ Gestrande goederen, *épaves maritimes, f. pl.* ‖ (fig.) *Échouer, ne pas réussir.*

Stranding, z. v. *Échouement, m.*

Strandjut, Strandjutter, z. m. *Vagant, m.*

Strandlooper, z. m. *Vagant, m.* ‖ (h. n.) *Glaréole, f.*

Strandmeester, z. m. Die strandrecht heeft. *Seigneur riverain, m.* ‖ Boeimeester. *Baliseur, m.*

Strandrecht (zond. mv.), z. o. *Droit m. d'épave* ou *de bris.*

Strandsnep, Strandsnip, z. v. (h. n.) *Barge, m.*

Strandvisch, z. m. *Poisson m. qui se tient près de la côte.*

Strandvogel, z. m. *Oiseau m. de rivage.*

Strandvond, z. m. *Épaves maritimes, épaves, f. pl.*

Strandvonder, z. m. *Directeur m. des épaves.*

Strandvonderij (zond. mv.), z. v. *Charge f. de directeur des épaves.*

Strandzwaluw, z. v. *Hirondelle f. de rivage.*

Straten, zw. w. b. *Paver, empierrer.*

Streek (streken), z. m. List. *Tour, trait m. d'habileté, niche, ruse, f.*

Streek (streken), z. v. Strijking. *Coup, m.* ‖ — op de viool, *coup d'archet.* ‖ Streep, lijn. *Trait, m., ligne, raie, f.* ‖ Eene — door iets halen, *effacer qc.* ‖ Landstreek. *Contrée, f., endroit, m., région, f., parage, m.* ‖ Windstreek. *Rumb m.* ou *aire f. de vent.* ‖ Zeestreek. *Parage, m.* ‖ Weg. *Chemin, m.* ‖ (mar.) *Course, route, direction, f.* ‖ — houden, *tenir la route.* ‖ Strijkstok. *Racloire, radoire, f.*

Streektafel, z. v. (mar.) *Table loxodromique, f.*

Streelen, zw. w. b. Zachtjes strijken. *Caresser, flatter de la main.* ‖ Vleien. *Caresser, flatter, cajoler, amadouer.* ‖ (fig.) Roskammen. *Étriller.*

Streeler, z. m. *Flatteur, cajoleur, m.*

Streeling, z. v. *Caresse, flatterie, f.*

Streelster, z. v. *Flatteuse, cajoleuse, f.*

Streen (strenen), z. v. *Écheveau, m.*

Streep (strepen), z. v. *Bande étroite, f.* ‖ Linie. *Raie, ligne, barre, f., trait, m.* ‖ Ergens eene — doorhalen, *rayer qc.;* (fig.) *ne plus compter sur qc.* ‖ (bot.) — eens blads, *strie d'une feuille, cannelure, f.*

Streepjesgoed (zond. mv.), z. o. *Étoffe rayée, f.*

Strekel, z. m. *Zie* Strijkstok.

Strekken, zw. w. b. Rekken. *Étendre, étirer.* ‖ Zich —. *S'étendre.* ‖ o. (met *hebben*). *S'étendre.* ‖ Dit rijk strekt zoover niet, *cet empire ne s'étend pas si loin.* ‖ Strekkende maat, *mesure courante, f.* ‖ Dienen. *Servir de, tendre à, être propre* ou *utile à.* ‖ Tot voorbeeld —, *servir d'exemple.*

Strekking, z. v. *Tendance, f.* ‖ Eene — tot iets hebben, *tendre à qc., avoir une tendance à qc.* ‖ Doel. *Tendance, f., but, m.* ‖ Richting. *Direction, f.* ‖ Voordeel. *Profit, m., économie, f.*

Strekzaam, bn. *Malléable, ductile, élastique.* ‖ Voordeelig. *Profitable, économique.*

Strekzaamheid (zond. mv.), z. v. *Malléabilité, ductilité, élasticité, f.* ‖ Voordeel. *Profit, m., économie, f.*

Stremmen, zw. w. b. *Cailler, figer, coaguler.* ‖ (fig.) Verhinderen. *Arrêter, empêcher, enrayer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se cailler, se figer, se coaguler.* ‖ Gestremde melk, *lait caillé, m.* ‖ Gestremd bloed, *sang caillé, m.*

Stremming, z. v. *Caillement, figement, m., coagulation, f.* ‖ (fig.) *Obstacle, empêchement, retard, m.* ‖ — des handels, *stagnation f. du commerce.*

Stremsel (zond. mv.), z. o. Leb. *Présure, f.*

Stremstof, z. v. *Ce qui coagule.*

Streng, bn. Strak. *Raide. roide, tendu.* ‖ (fig.) Nauwgezet. *Sévère, rigide, rigoureux, austère.* ‖ —e rechter, *juge sévère, m.* ‖ — leven, *vie austère, f.* ‖ Hard. *Rude, dur, rigoureux.* ‖ —e winter, *hiver rude* ou *rigoureux, m.* ‖ bw. *Sévèrement, durement, austèrement, rigidement.*

Streng, z. v. *Écheveau, m.* ‖ — garen, *écheveau de fil.* ‖ Koord. *Corde, f., cordon, m.* ‖ Trekzeel. *Trait, m.* ‖ Kabelgaren. *Toron, m.* ‖ (anat.) *Cordon, m.* ‖ (fig.) Aanhang. *Parti, m.*

Strengel z. m. *Tresse, f.*

Strengelen, zw. w. b. *Entrelacer, tresser, natter.* ‖ (fig.) *Joindre, unir.* ‖ Zich —. *S'entortiller.*

Streng[elijk], bw. *Zie* Streng, bw.

Strengeling, z. v. *Entrelacement, m.*

Strengen, zw. w. b. *Tresser, mettre en écheveau, entrelacer.* ‖ Met eene streng vastbinden. *Lier* ou *serrer avec un cordon.* ‖ (fig.) *Obliger.*

Strengheid (–heden), z. v. *Sévérité, rigidité, rigueur, austérité, f.* ‖ Hardheid. *Dureté, rigueur, f.* ‖ Wreedheid. *Cruauté, dureté, f.*

Strengle[d]er, z. o. *Porte-trait, fourreau, m.*

Strepen, zw. w. b. *Rayer.* ‖ Papier —, *rayer du papier.* ‖ Geeselen. *Fouetter, fustiger.* ‖ Doorhalen. *Tancer, réprimander, censurer.*

Streumelen, zw. w. b. Beredderen. *Arranger.*

Streuvelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se dresser, se hérisser.*

Streven, zw. w. o. (met *hebben*). *S'efforcer, tâcher, faire tous ses efforts.* ‖ Naar iets —, *aspirer* ou *tendre à qc.* ‖ Snel voortgaan. *Avancer.*

Streving, z. v. *Effort, m., tendance, f.*

Stribbelaar, z. m. *Querelleur, chicaneur, m.*

Stribbelaarster, z. v. *Querelleuse, chicaneuse, f.*

Stribbelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Chicaner, contester, disputer, se quereller.*

STRIBBELIG, bn. *Querelleur, chicanier.*
STRIBBELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur chicanière*, f., *caractère chicanier*, m.
STRIBBELING, z. v. *Querelle*, *dispute*, *altercation*, *contestation*, *chicane*, f. ‖ (fam.) *Castille*, f.
STRIEM, z. v. *Raie*, f. ‖ — eener zweep, *marque* f. *d'un coup de fouet.* ‖ (fig.) Slag. *Coup*, m. ‖ (mar.) *Vaigre* f. *d'acotar.*
STRIJD, z. m. *Combat*, m. ‖ Algemeene — tusschen twee legers, *bataille*, f. ‖ In de hitte des —s, *dans la chaleur du combat.* ‖ Oorlog. *Guerre*, f. ‖ Worsteling. *Lutte*, f., *combat*, m. ‖ (fig.) Twist. *Différend*, m., *contestation*, *dispute*, *querelle*, f., *débat*, *démêlé*, m. ‖ — van iets hebben, *convoiter qc.* ‖ Om —, *à l'envi*, *à qui mieux mieux.*
STRIJDBAAR, bn. *Propre au combat*, *en état de porter les armes*, *prêt à combattre.* ‖ Oorlogzuchtig. *Guerrier*, *belliqueux*, *martial.*
STRIJDBAARHEID, (zond. mv.) z v. Oorlogzuchtigheid. *Valeur*, *bravoure*, *vaillance*, f., *courage*, m.
STRIJDBIJL, z. v. *Hache* f. *d'armes.*
STRIJDEN, (*streed*, *streden*, *gestreden*,) st. w. o. (met *hebben.*) *Combattre*, *se battre*, *en venir aux mains.* ‖ Worstelen. *Lutter.* ‖ Ergens tegen aan druisen. *Répugner*, *être contraire*, *être opposé*, *choquer.* ‖ Dat strijdt met de gezonde rede, *cela choque le bon sens.* ‖ Twisten. *Disputer*, *contester.* ‖ De strijdende Kerk, *l'Église militante*, f.
STRIJDER, z. m. *Combattant*, *champion*, m. ‖ Krijgsman. *Soldat*, m. ‖ Twister. *Disputeur*, *querelleur*, m.
STRIJDGENOOT (–NOOTEN), z. m. *Compagnon* m. *d'armes.*
STRIJDHAMER, z. m. *Marteau* m. *d'armes.*
STRIJDHANDSCHOEN, z. m. *Ceste*, *gantelet*, m.
STRIJDHENGST, z. m. *Cheval de bataille*, *destrier*, m.
STRIJDIG, bn. *Contraire*, *contradictoire*, *opposé.* ‖ bw. *Contrairement*, *d'une manière contradictoire.*
STRIJDIGHEID (–HEDEN), z. v. *Contrariété*, *contradiction*, *opposition*, f.
STRIJDIG[LIJK], bw. *Zie* STRIJDIG, bw.
STRIJDKNOTS (–KNOTSEN), z. v. *Zie* STRIJDKOLF.
STRIJDKOLF, z. v. *Massue*, f., *casse-tête*, m.
STRIJDMAKKER, z. m. *Compagnon* m. *d'armes.*
STRIJDPERK, z. o. *Lice*, *carrière*, *arène*, f., *champ clos*, m.
STRIJDPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Zie* STRIJDPERK.
STRIJDROS, z. o. *Cheval de bataille*, *coursier*, m.
STRIJDSCHRIFT, z. o. *Écrit polémique*, *factum*, m.
STRIJDVAARDIG, bn. *Prêt au combat.*
STRIJDVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur guerrière* ou *batailleuse*, f.
STRIJDVRAAG, z. v. *Question controversée*, f.
STRIJKBAND, z. m. *Zie* STRIJKHOUT.
STRIJKBLOEM, z. v. *Camomille* f. *des teinturiers.*
STRIJKBLOK, z. m. *en* o. (mar.) *Varlope* f. *à onglet.*
STRIJKBORD, z. o. *Versoir* m. *d'une charrue.*
STRIJKBORSTELTJE, z. o. *Doroir*, m.
STRIJKDEKEN, z. v. *Couverture* f. *sur laquelle on repasse le linge.*
STRIJKELINGS, bw. *En glissant*, *en passant.*
STRIJKEN, (*streek*, *streken*, *gestreken*,) st. w. b. *Ôter de dessus qc.* ‖ Tot zich trekken, neerlaten. *Attirer*, *amener*, *baisser.* ‖ De zeilen —, *amener les voiles.* ‖ (fig.) De vlag voor iemand —, *baisser pavillon devant qq.* ‖ Den prijs —, *remporter le prix.* ‖ Wrijven. *Frotter*, *frictionner*, *repasser.* ‖ Met de hand —, *frotter avec la main.* ‖ De spons over de tafel —, *passer l'éponge sur la table.* ‖ De hand over den baard —, *passer la main sur la barbe.* ‖ Boter op het brood —, *beurrer du pain.* ‖ (fig.) Er is geene zalf aan te —, *il n'y a point de remède à cela.* ‖ Linnen —, *repasser du linge.* ‖ De viool —, *jouer du violon.* ‖ Een vonnis —, *prononcer une sentence.* ‖ Slaan. *Battre*, *frapper.* ‖ o. (met *zijn.*) Gaan —. *Heengaan. *S'en aller*, *décamper*, *déguerpir.* ‖ De vogel strijkt neer, *l'oiseau s'abat.* ‖ Lichtjes raken. *Raser.* ‖ (met *hebben.*) Voor iemand —, *céder à qq.* ‖ (man.) *S'entrecouper*, *s'entre-tailler*, *se couper.*
STRIJKER, z. m. *Frotteur*, m. ‖ Wetstaal. *Fusil*, m. ‖ Strijkstok. *Racloire*, *radoire*, f.
STRIJKGELD (zond. mv.), z o. *Denier* m. *d'enchère.*
STRIJKGOED (zond. mv.), z. o. *Linge* m. *à repasser.*
STRIJKHOEK, z. m. (mil.) *Angle flanquant*, m.
STRIJKHOUT, z. o. *Racloire*, *radoire*, f.
STRIJKIJZER, z. o. *Fer à repasser*, *carreau*, m.
STRIJKINSTRUMENT, z. o. *Instrument* m. *à archet.*
STRIJKKALK (zond. mv.), z. v. *Crépi*, *plâtre*, *enduit* m. *de chaux.*
STRIJKLAP, z. m. *Frottoir*, m.
STRIJKLE[D]ER, z. o. *Cuir* m. *à repasser.*
STRIJKLIJN, z. v. *Ligne* f. *de défense.*
STRIJKMIDDEL, z. o. *Liniment*, m.
STRIJKPLANK, z. v. *Planche* f. *à repasser.*
STRIJKRIEM, z. m. *Cuir* m. *à repasser.*
STRIJKSEL, z. o. *Liniment*, m.
STRIJKSTEEN (–STEENEN), z. m. *Pierre à repasser*, *pierre douce*, *pierre* f. *à l'huile.*
STRIJKSTER, z. v. *Repasseuse*, f.
STRIJKSTOK, z. m. *Racloire*, *radoire*, f. ‖ (prov.) Er blijft te veel aan de maat en den — hangen, *on ne saurait toucher au beurre qu'on ne s'engraisse les doigts.* ‖ (mus.) Boog. *Archet*, m.
STRIJKTAFEL, z. v. *Table* f. *à repasser.*
STRIJKVOETEN, zw. w. o (met *hebben.*) *Saluer en tirant la jambe en arrière.* ‖ (fig.) *Flatter.*
STRIJKVUUR (zond. mv.), z. o. *Feu rasant*, m. ‖ (chim.) *Feu* m. *de réverbère.*
STRIJKWEER (–WEREN), z. v. *Parapet*, *bastion*, m.
STRIJKWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de repasseuse.*
STRIJKZWAVELTJE, z. o. *Allumette phosphorique*, f.
STRIK, z. m. *Nœud*, m. ‖ Knip, valstrik. *Filet*, *piége*, *lacs*, m., *attrapoire*, *trappe*, f. ‖ —ken spannen, *tendre* ou *dresser des piéges.* ‖ (fig.) In den — vallen, *donner dans le panneau.* ‖ Strop. *Corde*, *hart*, f. ‖ (chass.) Koppelriem. *Laisse*, f. ‖ Lint. *Cordon*, *ruban*, m. ‖ Diamanten —, *nœud de diamants.*
STRIKKEN, zw. w. b. *Faire un nœud*, *nouer.* ‖ In den strik vangen. *Prendre au piége* ou *au lacet.* ‖ Breien. *Tricoter.*
STRIKKENSPANNER, z. m. *Colleteur*, m.
STRIKKNOOP (–KNOOPEN), m. *Nœud coulant*, m.
STRIKLETTER, z. v. *Lettre capitale* ou *majuscule*, f. ‖ —s, *entrelacs*, m. pl.
STRIKLIS, z. v. *Ganse* f. *faite en nœud.*
STRIKREDE (–REDENEN), z. v. *Discours* ou *raisonnement captieux*, m. ‖ Drogrede. *Sophisme*, m.
STRIKSNOER, z. o. *Cordelière*, f., *cordon*, m.
STRIKSSTRAKS, bw. *Sur le champ.*
STRIKSWIJS, STRIKSWIJZE, bn. *En forme de nœud.*
STRIKT, bn. Nauw. *Étroit.* ‖ Nauwkeurig. *Exact*, *ponctuel*, *précis*, *strict.* ‖ Streng. *Sévère*, *austère.* ‖ bw. *Exactement*, *ponctuellement*, *précisément.* ‖ Streng. *Sévèrement*, *austèrement.*
STRIK[TELIJK], bw. *Zie* STRIKT, bw.
STRIKTHEID (zond. mv.), z. v. *Exactitude*, *précision*, f. ‖ Strengheid. *Sévérité*, *austérité*, f.
STRIKVRAAG, z. v. *Question captieuse* ou *insidieuse*, f.
STRIPMEID, z. v. *Écôteuse*, f.

STRIPPELING, z. v. Gestripte tabak. *Tabac effeuillé, écôté* ou *éjambé*, m.
STRIPPEN, zw. w. b. Geeselen. *Fouetter, fustiger.* ‖ Tabak —, *écôter* ou *effeuiller du tabac.*
STRIPS (zond mv.), z. o. *Rossade*, f. ‖ — krijgen, *être fouetté* ou *rossé.*
STRIPSTER, z. v. *Écôteuse*, f.
STRIPZOLDER, z. m. *Grenier* m. *où l'on écôte le tabac.*
STROBBE, z. v. *Zie* STRUIK.
STROBBELEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn.*) *Zie* STROMPELEN.
STROEF, bn. *Qui ne glisse pas.* ‖ (fig.) *Rude.*
STROEFHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui ne glisse pas.* ‖ (fig.) *Rudesse*, f.
STROELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* STRUILEN.
STROMPEL, z. v. *Zie* STRUMPEL.
STROMPELEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn.*) *Broncher, trébucher.*
STROMPELIG, bn. *Raboteux.*
STROMPELING, z. v. *Bronchade*, f., *trébuchement*, m.
STRONK, z. m. *Tronc* m. *d'arbre, souche*, f. ‖ — eener kool, *trognon*, m.
STRONKELEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn.*) *Broncher, trébucher*
STRONKELSTEEN (-STEENEN), z. m. (fig.) *Pierre* f. *d'achoppement.*
STRONKSCHOUW, z. v. *Souchetage*, m.
STRONT, z. m. *en* v. (bas.) *Excrément, étron, bran*, m., *matière fécale, crotte, fiente, merde*, f.
STRONTACHTIG, bn. (bas.) *Merdeux, plein de fiente* ou *de matière fécale.*
STRONTERIG, bn. (bas.) *Zie* STRONTACHTIG.
STRONTHOOP (-HOOPEN), z. m. (bas.) *Tas* m. *d'ordure.*
STRONTIAAN (zond. mv.), z. m. *Strontiane*, f.
STRONTIG, bn. (bas.) *Zie* STRONTACHTIG.
STRONTIUM (zond. mv.), z. m. *Strontium*, m.
STRONTJAGER, z. m. (h. n.) *Labbe, stercoraire*, m.
STRONTJONGEN, z. m. (bas.) *Polisson, petit morveux*, m.
STRONTKAR, z. v. *Tombereau*, m.
STRONTKEVER, z. m. *Bousier*, m.
STRONTPOT, z. m. (bas.) *Pot* m. *de chambre.*
STRONTVISCH, z. m. *Stercoraire*, m.
STRONTVLIEG, z. v. *Fouille-merde*, m.
STRONTVOGEL, z. m. *Busard*, m.
STRONTZAK, z. m. (bas.) *Gueux*, m.
STROO (zond. mv.), z. o. *Paille*, f. ‖ Bos —, *botte* f. *de paille.* ‖ (fig.) Mannetje van —, *Homme de paille.* ‖ Met — opvullen, *empailler*, ‖ (man.) Strooisel. *Litière*, f. ‖ (fig.) Op zijn — liggen, *être mort.*
STROOACHTIG, bn. *De paille, qui tient de la paille.*
STROOBED, z. o. *Paillasse*, f.
STROOBINDER, z. m. *Botteleur*, m.
STROOBLOEM, z. v. *Immortelle*, f.
STROOBOS, z. m. *Botte* f. *de paille.*
STROOBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *d'hiver.*
STROOBUNDEL, z. m. *Zie* STROOBOS.
STROODAK (-DAKEN), z. o. *Toit* m. *de chaume* ou *de paille.*
STROODEK, z. o. *Paillasson*, m.
STROODEKKER, z. m. *Couvreur* m. *en chaume.*
STROOFAKKEL, z. v. *Brandon*, m.
STROOGEEL, bn. *Couleur de paille, paille.*
STROOHALM, z. m. *Brin* ou *tuyau* m. *de paille, paille*, f., *fétu, chaume*, m. ‖ (fig.) Zich aan eenen — vasthouden, *se tenir à un brin de paille.*
STROOHOED, z. m. *Chapeau* m. *de paille.*
STROOHUT, z. v. *Chaumière, cabane*, f.
STROOHUTJE, z. o. *Chaumine, petite chaumière*, f.
STROOI (zond. mv.), z. o. *Zie* STROO.
STROOIEN, zw. w. b. Een strooien bed voor het vee spreiden. *Faire la litière.* ‖ De paarden —, *faire la litière aux chevaux.* ‖ Bestrooien. *Parsemer, répandre, joncher.* ‖ Bloemen op den weg —, *parsemer le chemin de fleurs.* ‖ Geld onder het volk —, *répandre de l'argent parmi le peuple.* ‖ Zijn geld —, *éparpiller son argent.* ‖ (prov.) Rozen voor de varkens —, *jeter des perles devant les pourceaux.*
STROOIEN, bn. *De paille, de chaume.* ‖ — dak, *toit* m. *de chaume* ou *de paille.*
STROOIER, z. m. *Celui qui jonche.*
STROOIING, z. v. *Action* f. *de parsemer* ou *de joncher.* ‖ Strooisel. *Litière*, f.
STROOIJONKER, z. m. *Celui qui jonche de fleurs le passage des nouveaux époux.*
STROOILEPEL, z. m. *Cuiller* f. *à saupoudrer.*
STROOIMANDJE, z. o. *Corbeille* f. *à fleurs.*
STROOIMEISJE, z. o. *Fille* f. *qui jonche de fleurs le passage des nouveaux époux.*
STROOIPENNING, z. m. *Pièce* f. *de largesse.*
STROOISEL (zond. mv.), z. o. *Jonchée*, f. ‖ — voor het vee, *litière*, f.
STROOISTER, z. v. *Celle qui jonche.*
STROOISUIKER (zond. mv.), z. v. *Sucre* m. *en poudre.* ‖ Bruine —, *cassonade*, f.
STROOITJE, z. o. *Zie* STROOTJE.
STROOK (STROOKEN), z. v. *Bande*, f.
STROOKEN, zw. w. b. Streelen. *Caresser*, ‖ Vleien. *Flatter, cajoler, amadouer.* ‖ o. (met *hebben*). Overeenstemmen. *S'accorder, être en harmonie.*
STROOKING, z. v. *Caresse, flatterie*, f. ‖ (mar.) *Gabarit*, m.
STROOM (STROOMEN), z. m. *Courant, cours, flux*, m., *marée*, f. ‖ Den — dood zeilen, *refouler la marée.* ‖ Met den —, *à vau-l'eau.* ‖ Vloed. *Fleuve*, m. ‖ Rivier. *Rivière*, f. ‖ (fig.) — van tranen, *torrent* m. *de larmes.* ‖ —en bloeds, *flots* m. pl. *de sang.* ‖ — van volk, *grande foule* f.
STROOMAFWAARTS, bw. *En descendant la rivière, en suivant le cours de l'eau.* ‖ — varen, *naviguer d'aval.*
STROOMAT, z. v. *Natte* f. *de paille.* ‖ (hort.) *Paillasson*, f.
STROOMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Couler rapidement, ruisseler.* ‖ Er stroomde een vloed van tranen uit zijne oogen, *un torrent de larmes coulait de ses yeux.* ‖ Het bloed stroomt in de aderen, *le sang circule dans les veines.* ‖ Het volk stroomde er henen, *le peuple y accourut en foule.*
STROOMING, z. v. *Coulement*, m., *circulation*, f.
STROOMLING, z. m. *Petit hareng*, m.
STROOMOPWAARTS, bw. *En remontant la rivière, d'amont.*
STROOMRIJK, bn. *Riche en rivières* ou *en fleuves.*
STROOMSWIJS, STROOMSWIJZE, bw. *Comme un torrent, à grands flots, en abondance.*
STROOMVISCH, z. m. *Poisson* m. *de rivière.*
STROOMWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de rivière.*
STROOP (STROPEN), z. v. Siroop. *Sirop*, m.
STROOP (zond. mv.), z. m. Het stroopen. *Course, irruption, invasion*, f.
STROOPACHTIG, bn. *Siropeux.*
STROOPBENDE, z. v. *Bande* f. *de brigands* ou *de maraudeurs.*
STROOPEN, zw. w. b. *Écorcher, dépouiller.* ‖ Het vel van eenen paling —, *dépouiller une anguille.* ‖ Den bast van eenen boom —, *dénuer* ou *écorcer un arbre.* ‖ Losmaken. *Détacher.* ‖ Opstroopen. *Retrousser.* ‖ Rooven. *Piller, voler.* ‖ (fig.) Iemand —, *faire payer trop cher à qq.* ‖ Afranselen. *Étriller, rosser.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire des courses, marauder, brigander, picorer.* ‖ (chass.) *Braconner.* ‖ (mar.) *Écumer la mer.*

STROOPER, z. m. *Pillard, brigand, maraudeur,* m. ‖ Wilddief. *Braconnier,* m. ‖ Afzetter. *Escroc,* m.
STROOPERIJ, z. v. *Course,* f., *pillage, brigandage,* m., *maraude,* f. ‖ Wilddieverij. *Braconnage,* m. ‖ Afzetterij *Escroquerie,* f.
STROOPIJP, z. v. *Tuyau de paille, chalumeau,* m.
STROOPLEPEL, z. m. *Cuiller* f. *à sirop.*
STROOPMOND, z. m. *en* v. *Celui* ou *celle qui a la bouche souillée de sirop.*
STROOPNEST, z. o. *Repaire* m. *de voleurs, de brigands* ou *de braconniers.*
STROOPPARTIJ, z. v. *Course, irruption, invasion, maraude, picorée,* f.
STROOPPOT, z. m. *Pot* m. *à sirop.*
STROOPTOCHT, z. m. *Zie* STROOPPARTIJ.
STROOTJE, z. o. *Brin de paille, petit fétu,* m. ‖ — trekken, *tirer au court fétu* ou *à la courte paille.*
STROOTOORTS (–TOORTSEN), z. v. *Brandon,* m.
STROOWISCH, z. v. *Bouchon* ou *torchon* m. *de paille.* ‖ (prov.) Hij is hier op eene — komen aandrijven, *c'était un pauvre diable en arrivant ici.*
STROOZAK, z. m. *Paillasse,* f.
STROP, z. m. *Corde,* f. ‖ — om iemand op te hangen, *corde, hart, tourtouse,* f. ‖ (fig.) Zijnen — spinnen, naar den — dingen, *filer sa corde.* ‖ (chass.) *Nœud coulant, lacet, piége,* m. ‖ (fig.) Stropdas. *Col,* m., *cravate,* f. ‖ (mar.) *Étrope,* f. ‖ Schalm. *Étrier,* m.
STROPDAS, z. v. *Col,* m., *cravate,* f.
STROPERIG, bn. *Zie* STROOPACHTIG.
STROPERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* STROOPACHTIGHEID.
STROPHE, z. v. *Strophe,* f.
STROPHISCH, bn. *Divisé en strophes.*
STROPPEN, zw. w. b. Bij middel van eenen strop vangen. *Prendre au moyen d'un lacet.* ‖ (mar.) *Estroper.* ‖ Het volk stropte in de straat, *la rue était encombrée par la foule.*
STROPTOUW, z. o. (mar.) *Gerseau,* m., *étrope,* f.
STROT, z. m. *Gorge,* f., *gosier,* m.
STROTADER, z. v. (anat.) *Veine jugulaire,* f.
STROTLAP, z. m., STROTLAPJE, z. o. *Épiglotte,* f.
STROTSPLEET (–SPLETEN), z. v. *Glotte,* f.
STROTTENHOOFD, z. o. *Larynx,* m.
STRUBBELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* STRUIKELEN.
STRUIF, z. v. *Omelette, crêpe,* f.
STRUIK, z. m. Heestergewas. *Arbrisseau, arbuste,* m. ‖ —en, *broussailles,* f. pl., *halliers, buissons,* m. pl. ‖ Stronk. *Tronc, trognon,* m. ‖ (fig.) Stamboom. *Race, famille, souche, tige,* f.
STRUIKACHTIG, bn. *Qui ressemble à un arbrisseau.*
STRUIKBOOM (–BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *taillé en buisson.*
STRUIKBOSCH, z. o. Kreupelbosch. *Buisson, hallier,* m., *épinaie,* f.
STRUIKBOSCHJE, z. o. *Buissonnet,* m.
STRUIKELAAR, z. m. *Celui qui bronche* ou *qui trébuche.*
STRUIKELBLOK, z. m. *en* o. (fig.) *Pierre* f. *d'achoppement.*
STRUIKELEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Broncher, trébucher.* ‖ (prov.) Het beste paard kan wel eens —, *il n'y a si bon cheval qui ne bronche.* ‖ (fig.) *Broncher, faillir.* ‖ (fig.) Over iets —, *se scandaliser de qc., prendre du scandale de qc.*
STRUIKELING, z. v. *Bronchade,* f., *bronchement, trébuchement,* m. ‖ (fig.) *Faux pas,* m., *faiblesse,* f.
STRUIKELSTEEN (–STEENEN), z. m. (fig.) *Pierre* f. *d'achoppement.*
STRUIKROOVEN (zond. mv.), z. o. *Brigandage,* m.
STRUIKROOVER, z. m. *Brigand, voleur de grand chemin, coupe-jarret,* m.
STRUIKROOVERIJ, z. v. *Brigandage,* m.
STRUIKWINDE, z. v. (bot.) *Smilax,* m.

STRUILEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben.*) Zijn water loozen. *Pisser, uriner.*
STRUIS (STRUISEN), z. m. Vogel. *Autruche,* f.
STRUIS (zond. mv.), z. v. Loodwit. *Céruse,* f.
STRUISCH, bn. *Robuste, fort, vigoureux.*
STRUISCHHEID (zond. mv.), z. v. *Vigueur, force,* f.
STRUISEI (–EIEREN), z. o. *Œuf* m. *d'autruche.*
STRUISEN, zw. w. b. *Couvrir de céruse.*
STRUISVEER (–VEEREN), z. v. *Plume* f. *d'autruche.*
STRUISVOGEL, z. m. *Autruche,* f.
STRUMPEL, z. v. Slobkous. *Guêtre,* f.
STRUWEEL, z. o. *Arbrisseau, arbuste,* m.
STUDEEREN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Étudier, faire des études.* ‖ In de rechten —, *étudier en droit.* ‖ b. *Étudier.*
STUDEERKAMER, z. v. *Étude,* f., *cabinet* m. ou *salle* f. *d'étude.*
STUDEERLAMP, z. v. *Lampe* f. *de cabinet.*
STUDEERSTOEL, z. m. *Chaise* f. *de cabinet.*
STUDEERTAFEL, z. v. *Table* f. *à étudier.*
STUDEERVERTREK, z. o. *Zie* STUDEERKAMER.
STUDENT, z. m. *Étudiant,* m.
STUDENTENBANK, z. v. *Banc* m. *des étudiants.*
STUDENTENCORPS (–CORPSEN), z. o. *Corps* m. *des étudiants.*
STUDENTENFEEST, z. o. *Fête* f. *d'étudiants.*
STUDENTENGRAP, z. v. *Farce* f. *d'étudiant.*
STUDENTENKLEEDING (zond. mv.), z. v. *Costume* m. *d'étudiant.*
STUDENTENLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie* f. *d'étudiant.*
STUDENTENLIED (–LIEDEREN), z. o. *Chanson* f. *d'étudiant.*
STUDENTENPARTIJ, z. v. *Partie* f. *d'étudiants.*
STUDENTENPET, z. v. *Casquette* f. *d'étudiant.*
STUDENTENRECHT, z. o. *Droit* m. *de scolarité.*
STUDENTENSOCIËTEIT, z. v. *Société* f. *des étudiants.*
STUDENTENVEREENIGING, z. v. *Réunion* f. *des étudiants.*
STUDIE, z. v. *Étude,* f. ‖ Zich op de — der wetenschappen toeleggen, *s'adonner* ou *se livrer à l'étude des sciences.* ‖ Voordacht. *Intention,* f. *dessein prémédité,* m. ‖ Iets met — doen, *faire qc. à dessein.* ‖ (arts.) *Étude.*
STUDIEKAMER, z. v. *Étude,* f, *cabinet* m. ou *salle* f. *d'étude.*
STUDIEMEESTER, z. m. *Maître* m. *d'étude.*
STUDIEZAAL, z. v. *Salle d'étude, étude,* f.
STUG, bn. *Opiniâtre, têtu, revêche, rétif, raide, roide, obstiné, indocile.* ‖ bw. *Opiniâtrément, obstinément.*
STUGHEID (zond. mv.), z. v. *Opiniâtreté,* f., *entêtement,* m., *raideur, roideur, obstination, indocilité,* f.
STUIFAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre* f. *qui se change aisément en poussière.* ‖ Teelaarde. *Humus, terreau,* m.
STUIFMEEL (zond. mv.), z. o. *Folle farine,* f. ‖ (bot.) *Pollen,* m.
STUIFWOL (zond. mv.), z. v. (bot.) *Poussière* f. *des étamines.*
STUIFZAAD, z. o. (bot.) *Pollen,* m.
STUIFZAND (zond. mv.), z. o. *Sablon, sable fin,* m. ‖ Drijfzand. *Sable mouvant,* m.
STUIFZWAM (zond. mv.), z. v. *Vesse-de-loup,* f.
STUIK, z. v. Schudding. *Remuement, secouement,* m. ‖ Stoot. *Coup,* m. ‖ m. (mar.) *About,* m.
STUIKEN, zw. w. b. *Remuer, secouer.* ‖ Stooten. *Pousser.* ‖ (tech.) *Refouler, rabattre.*
STUIKMAND, z. v. *Panier* m. *dans lequel on remue les raisins.*
STUINDER, z. m. *Axe, arbre, support,* m.
STUIP, z. v. *Convulsion, contorsion,* f., *spasme,* m., *crispation,* f. ‖ Gril. *Caprice,* m., *lubie, boutade,* f.

HTIG, bn. *Convulsif, spasmodique.* ‖ bw. *lsivement.*
, zw. w. b. Geeselen. *Fouetter, fustiger.*
, (*stoop, stopen, gestopen,*) st. w. o (met). Buigen. *Se plier, se courber.*
OMPJE, z. o. (bot.) *Sensitive, mimosa*, f.
KKING, z. v. *Convulsion, contorsion*, f. *ment spasmodique*, m., *crispation*, f.
. v. Boterham. *Tartine*, f.
. v. Lichaamsdeel. *Croupion*, m.
ond. mv.), z. m. Het stuiten. *Bond*, m. ‖ — eens kogels, *bond* m. *d'une balle.*
K, z. m. *Bourdonnière*, f.
N (-BEENEN), z. o. (anat.) *Coccyx*, m.
kel. *Osselet*, m.
, zw. w. b. Tegenhouden. *Empêcher, arretenir.* ‖ Stelpen. *Étancher.* ‖ o. (met en *zijn.*) *Heurter contre, bondir* ‖ n. *Hâbler, se vanter.* ‖ Bikkelen. *Jouer selets.* ‖ Deugen. *Valoir.*
D, bn. *Répugnant.*
, z. m. *Celui qui empêche* ou *qui arrête.* ‖ r. *Hâbleur, fanfaron*, m. ‖ Stuitknikker. , *bille*, f.
EN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Jouer aux s.*
(zond. mv.), z. v. *Empêchement, ob-* m. ‖ Stelping. *Étanchement*, m.
AMP, z. m. (mar.) *Cabrion*, m.
IKKER, z. m. *Chique, bille*, f.
K, z. o. (cuis.) *Cimier*, m.
, z. m. Pocher. *Hâbleur, fanfaron*, m.
ID, z. m. (mar.) *Revolin* m.
, (*stoof, stoven, gestoven*), st. w. o. (met *hebben.*) *Faire de la poussière, s'envoler lever comme de la poussière.* ‖ Hij stoof kamer, *il quitta brusquement la chambre.* ers. *Faire de la poussière.* ‖ Het stuift, *de la poussière.*
, z. m. *Sou, sol*, m. ‖ (fig.) Hij heeft mooien —, *il a une belle fortune.*
TJE-WISSELEN, z. o. Spel. *Jeu* m. *des coins.*
. o. *Morceau*, m., *pièce*, f., *fragment*, — vleesch, *morceau de viande.* ‖ Aan slaan, *casser, briser, mettre en pièces.* —ken verdeelen, *morceler.* ‖ In —ken , *tailler en pièces.* ‖ — voor —, *pièce à* ‖ — land, *pièce de terre.* ‖ — geld, *pièce nt.* ‖ — wijn, *pièce de vin.* ‖ — geschut, *e canon* ou *d'artillerie.* ‖ Tooneelstuk. *Pièce âtre.* ‖ Zaak. *Affaire*, f. ‖ Op zijn — letten sen, *prendre garde à ses affaires.* ‖ Van - geraken, *se déconcerter.* ‖ Iemand van - brengen, *déconcerter qq.* ‖ Stijf op zijn an, *ne pas démordre.* ‖ Daad, feit. *Ac-., fait*, m. ‖ In het — van, *en fait de, tière de.* ‖ Iets van — tot — vertellen, *er qc. de point en point.* ‖ (jurispr.) —ken, f. pl., *papiers, écrits*, m. pl. ‖ (comm.) Die kosten mij dertig centiemen het —, *ces me coûtent trente centimes la pièce.* ‖ — of twaalf appelen, *une douzaine de s.* ‖ (jeu.) Schijf. *Pion*, m. *dame*, f. ‖ - schelms, *un vaurien*
OR (-DOORS), z. m. *Stucateur*, m. ‖ Plarder. *Plafonneur*, m.
ORSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *cateur.*
REN, zw. w. b. *Plafonner.*
DEREN, z. o. mv. *Marchandises emballées, andises* f. pl. *en futailles.* ‖ Met — been, *charger à la cueillette* ou *en cueillette.*

STUKJE, z. o. *Petit morceau*, m. ‖ —s zetten, draaien *of* loopen, *faire l'école buissonnière.*
STUKLIJF, z. o. *Corps de jupe, corset*, m.
STUKSGEWIJS, STUKSGEWIJZE, bw. *En partie, par partie, partie par partie, par morceaux, par pièces, pièce par pièce, en détail.*
STUKWERK, z. o. *Travail* m. *à la pièce.* ‖ (fig.) *Ouvrage défectueux*, m.
STUL, z. v. *Pièce*, f. ‖ — boter, *pièce* f. *de beurre.*
STULP, z. v. Hut. *Chaumière*, f. ‖ *Zie* STOLP.
STULPEN, zw. w. b. *Zie* STOLPEN.
STULPKOOI, z. v. *Mue, grande cage* f. *où l'on engraisse la volaille.*
STULPLUIK, z. o. *Volet*, m.
STUMPER, z. m. Broddelaar. *Bousilleur*, m. ‖ Bloed. *Benêt, imbécile, pauvre hère*, m.
STUMPERACHTIG, bn. *Misérable, pitoyable.* ‖ bw. *Pitoyablement, misérablement.*
STUMPERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Imbécilité, ineptie*, f.
STUMPERD, z. m. *Zie* STUMPER.
STUMPERIG, bn. *Zie* STUMPERACHTIG.
STUMPERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* STUMPERACHTIGHEID.
STUREN, zw. w. b. (mar.) *Gouverner, diriger, conduire au moyen du gouvernail.* ‖ Zijnen loop —, *diriger sa course.* ‖ (fig.) *Gouverner, diriger, conduire.* ‖ Zenden. *Envoyer.* ‖ o. (met *hebben*). Stevenen. *Faire voile, faire route, voguer, naviguer.*
STURING (zond. mv.), z. v. *Conduite*, f. ‖ Zending. *Envoi*, m.
STURKELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* STOLLEN.
STUT, z. m. *Support, appui, étançon, étai*, m., *étaie*, f. ‖ (fig.) *Appui, secours, soutien*, m., *aide, protection*, f ‖ (mar.) *Épontille*, f. ‖ Oplanger. *Allonge*, f. ‖ Tarm. *Jambette*, f.
STUTBALK, z. m. *Soutien, support*, m. ‖ Rechtopstaande —, *pointal*, m.
STUTJE, z. o. *Petit appui, petit support*, m. ‖ (fig.) —s zetten, draaien *of* loopen, *faire l'école buissonnière.*
STUTMUUR, z. m. *Mur* m. *d'appui.*
STUTSEL, z. o. *Support, appui, étançon*, m., *étaie*, f., *étai, soutien*, m.
STUTTE, z. v. Boterham. *Zie* STUIT.
STUTTEN, zw. w. b. *Soutenir, étayer, étançonner, appuyer.* ‖ Helpen. *Aider.* ‖ Beschermen. *Protéger.* ‖ Stuiten, tegenhouden. *Arrêter, empêcher.*
STUTTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'appuyer, de soutenir.* ‖ Stuiting. *Empêchement, obstacle*, m.
STUUR, bn. *Zie* STUURSCH.
STUUR (zond. mv.), z. o. (mar.) *Gouvernail, timon*, m. ‖ Aan het — zitten *of* staan, *être au gouvernail;* (fig.) *gouverner, diriger.*
STUURBOOM (-BOOMEN), z. m. *Timon*, m.
STUURBOORD (zond. mv.), z. o. (mar.) *Stribord, tribord*, m.
STUURBOORDSWACHT, z. v. (mar.) *Tribordais*, m.
STUURLAST (zond. mv.), z. m. (mar.) *Différence*, f. *de tirant d'eau de l'avant et de l'arrière d'un vaisseau.*
STUURLASTIG, bn. (mar.) *Qui a trop de tirant d'eau sur l'arrière.*
STUURLOOS, bn. *Indisciplinable.*
STUURMAN (-LIEDEN, -LUI), z. m. *Pilote*, m.
STUURMANSCHAP, z. o., STUURMANSKUNST (zond. mv.), z. v. *Pilotage, art* m. *de la navigation.*
STUURRAD (-RADEREN), z. o. *Roue* f. *du gouvernail.*
STUURREEP (-REEPEN), z. m. *Drosse* f. *de gouvernail.*
STUURSCH, bn. *Rébarbatif, rechigné, rebutant,*

inaccostable. ‖ — gelaat, *mine rébarbative*, f. ‖ — bescheid, *réponse brusque*, f. ‖ bw. *d'un air rébarbatif.* ‖ Iemand — aankijken, *regarder qq. d'un mauvais œil.*
STUURSCHHEID (-HEDEN), z. v. *Humeur rébarbative, morgue, rudesse*, f.
STUURSTOEL, z. m. *Arrière* f. *d'une barque* ou *d'un bateau, où se tient le pilote.*
STUURSTOK, z. m. (mar.) *Barre* f. *du gouvernail.*
STUW, z. v. (hydraul.) *Retenue*, f.
STUWAGE (zond. mv.), z. v. (mar.) *Arrimage*, m.
STUWEN, zw. w. b *Pousser, serrer, presser.* ‖ (mar.) *Arrimer, entasser.*
STUWER, z. m. (mar.) *Arrimeur*, m.
STUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pousser* ou *de presser.* ‖ (mar.) *Arrimage*, m.
SUBDIAKEN, z. m. *Sous-diacre*, m.
SUBDIAKENSCHAP, z. o. *Sous-diaconat*, m.
SUBIET, bn. *Zie* SCHIELIJK.
SUBJECT, z. o. *Sujet*, m.
SUBJECTIEF, bn. *Subjectif.*
SUBJECTIVITEIT (zond. mv.), z. v. *Subjectivité*, f.
SUBJUNCTIEF, z. m. (gramm.) *Subjonctif*, m.
SUBLIEM, bn. Verheven. *Sublime.* ‖ bw. *Sublimement.*
SUBLIMAAT, z. o. (chim.) *Sublimé*, m.
SUBLIMEERVAT (-VATEN), z. o. (chim.) *Sublimatoire, aludel*, m.
SUBNORMAALLIJN, z. v. (géom.) *Sous-normale*, f.
SUBSIDIE, z. v. *en* o. *Subside*, m.
SUBSTANTIEF, z. o. *Substantif*, m.
SUBSTITUUT, z. m. *Substitut*, m.
SUBTIEL, bn. *Subtil.* ‖ bw. *Subtilement.*
SUBTILITEIT (zond. mv.), z. v. *Subtilité*, f.
SUDDE, z. v. Moeras. *Marais, marécage*, m.
SUF, bn. *Simple, niais, imbécile, hébété, qui radote.*
SUFFEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Radoter, rêver, extravaguer, être imbécile.* ‖ Bevreesd zijn. *Avoir peur.* ‖ Onderdoen, strijken. *Céder.*
SUFFER, z. m. *Radoteur, imbécile*, m.
SUFFERIJ, z. v. *Radoterie*, f., *radotage*, m.
SUFHEID (zond. mv.), z. v. *Radotage*, m., *imbécillité*, f.
SUFSTER, z. v. *Radoteuse, imbécile*, f.
SUIKER, z. v. *Sucre*, m. ‖ Ruwe —, *sucre brut.* ‖ Gebrande —, *caramel*, m. ‖ Geklaarde —, *clairée*, f., *sucré clarifié*, m. ‖ Gedraaide —, *sucre tors.* ‖ Bruine —, *cassonade*, f.
SUIKERACHTIG, bn. *Qui a un goût de sucre, qui ressemble à du sucre, sucrin, sucré.*
SUIKERAHORN, z. m. *Érable* m. *à sucre.*
SUIKERAMANDEL, z. m. *Praline*, f.
SUIKERBAKKER, z. m. *Raffineur* m. *de sucre.* ‖ Banketbakker. *Confiseur, confiturier, pâtissier*, m.
SUIKERBAKKERIJ, z. v. *Raffinerie, sucrerie*, f. ‖ Banketwinkel. *Boutique* f. *de confiseur.*
SUIKERBESCHUIT, z. v. *Biscuit sucré*, m.
SUIKERBOLLEKEN, SUIKERBOLLETJE, z. o. *Dragée*, f.
SUIKERBOONTJES, z. o. mv. (bot.) *Petits haricots* m. pl. *de Suisse.* ‖ (conf.) *Pralines*, f. pl.
SUIKERBROOD (-BROODEN), z. o. *Pain* m. *de sucre.* ‖ Marsepein. *Massepain*, m.
SUIKERBUS, z. v. *Sucrier*, m.
SUIKERDEEG (zond. mv.), z. o. *Pâte* f. *de confitures.*
SUIKERDOOS (-DOOZEN), z. v. *Sucrier*, m.
SUIKEREN, bn. *De sucre.*
SUIKEREN, zw. w. b. *Sucrer.*
SUIKERERWT, z. v. *Pois goulu* m. ‖ (confis.) *Pois sucré*, m.
SUIKERGEBAK, SUIKERGOED (zond. mv.), z. o. *Sucreries, dragées, confitures*, f. pl.
SUIKERIG, bn. *Sucré.*
SUIKERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est sucré.*
SUIKERIJ (zond. mv.), z. v. Cichorei. *Chicorée*, f.
SUIKERKANDIJ (zond. mv.), z. v. *Sucre candi*, m.
SUIKERKIST, z. v. *Caisse* f. *à sucre.*
SUIKERKOEKJE, z. o. *Biscotin, petit gâteau sucré*, m.
SUIKERPAN, z. v. (raffin.) *Coulleresse*, f.
SUIKERPEER (-PEEREN), z. v. *Poire sucrée, blanquette*, f., *rousselet*, m.
SUIKERPISVLOED (zond. mv.), z. m. (méd.) *Diabète sucré*, m.
SUIKERPLANT, z. v. *Plante saccharifère*, f.
SUIKERPLANTAGE, z. v. *Plantation* f. *de cannes à sucre.*
SUIKERPOT, z. m. *Sucrier, pot* m. *à sucre.*
SUIKERRAFFINADERIJ, z. v. *Raffinerie, sucrerie*, f.
SUIKERRAFFINADEUR, z. m. *Raffineur*, m.
SUIKERRIET, z. o. *Canne à sucre, cannamelle*, f.
SUIKERSMAAK (zond. mv.), z. m. *Goût* m. *de sucre.*
SUIKERSIROOP, SUIKERSTROOP (zond. mv), z. v. *Sirop de sucre*, m., *mélasse*, f.
SUIKERVOGELTJE, z. o. (h. n.) *Sucrier*, m.
SUIKERWATER, z. o. *Eau sucrée*, f.
SUIKERWORTEL, z. m. (bot.) *Chervis* m.
SUIKERWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin sucré*, m. ‖ (pharm.) *Saccharite*, m.
SUIKERZOET, bn. *Doux comme du sucre, sucré, sucrin.* ‖ (fig.) —e woorden, *paroles emmiellées*, f. pl.
SUILEN, zw. w. b. *Pêcher à la traîne.* ‖ Sleepen. *Traîner.* ‖ o. (met *hebben*). Talmen. *Lambiner.*
SUILOOR (-OOREN), z. v. *Oreille pendante*, f. ‖ m. *en* v. Persoon. *Personne abattue* ou *découragée*, f.
SUILOORIG, bn. Moedeloos. *Abattu, découragé.*
SUIZEBOLLEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Avoir des vertiges.*
SUIZELEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Zie* SUIZEN *en* SUIZEBOLLEN.
SUIZELIG, bn. *Vertigineux, qui a des vertiges.*
SUIZELING, z. v. *Vertige, tournoiement de tête, étourdissement*, m. ‖ — in de ooren, *bourdonnement* ou *tintement* m. *d'oreilles.*
SUIZEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Murmurer, bruire, bourdonner.* ‖ Onpers. Het suist mij in de ooren, *les oreilles me tintent.*
SUIZING, z. v. *Bruit sourd et confus, bourdonnement, murmure*, m. ‖ — in de ooren, *bourdonnement* ou *tintement* m. *d'oreilles.*
SUKADE (zond. mv.), z. v. *Écorce* f. *confite de citrons* ou *d'oranges, citronnat*, m.
SUKADEKOEK, z. m. *Gâteau* m. *à écorce confite.*
SUKKEL, z. m. Sukkelaar. *Zie* SUKKELAAR.
SUKKEL, (zond. mv.) z. m. Gesukkel. *Zie* GESUKKEL.
SUKKELAAR, z. m. *Lambin, lendore, benêt*, m.
SUKKELAARSTER, z. v. *Pauvrette, lendore*, f.
SUKKELACHTIG, bn. *Languissant, souffrant.*
SUKKELARIJ, (zond. mv.), z. v. *Lambinage*, m. ‖ Kwijning. *Langueur*, f.
SUKKELDRAF (zond. mv.), z. m. *Petit trot*, m.
SUKKELEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn.*) Ziekelijk zijn. *Languir, être maladif, traîner sa vie.* ‖ (fig.) Talmen. *Lambiner, lanterner.* ‖ Zich sleepen. *Aller lentement.* ‖ Struikelen. *Broncher.*
SUKKELGANG (zond. mv.), z. m. *Lambinage*, m.
SUKKELING, z. v. Kwijning. *Langueur*, f. ‖ Tegenspoed. *Adversité*, f. ‖ Getalm. *Lambinage*, m.
SUKKELPARTIJ (zond. mv.), z. v. *Lambinage*, m.
SUKKELWERK (zond. mv.), z. o. *Zie* SUKKELPARTIJ.
SUL, z. m. *Benêt, nigaud, niais*, m. ‖ Goede —, *bon diable*, m.
SULACHTIG, bn. *Simple, niais, nigaud.* ‖ bw. *Niaisement, en nigaud.*
SUL, z. v. Werktuig. *Doloire*, f.
SULACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Simplicité, niaiserie, nigauderie*, f.

IG[LIJK], bw. *Zie* SULACHTIG, bw.
zond. mv.), z. v. *en* o. Zwavel. *Soufre*, m.
HTIG, bn. *Sulfureux.*
, zw. w. b. *Soufrer.*
IEM, SULFERSTEK, z. m. *Allumette*, f.
N, z. v. *Glissoire*, f.
zw. w. o. (met *hebben.*) Glijden. *Glisser.*
bn. *Zie* SULACHTIG.
ID (zond. mv.), z. v. *Zie* SULACHTIGHEID.
z. m. *Sultan*, m.
, z. v. *Sultane*, f. ‖ (mar.) *Sultane.*
ond. mv.), z. v. *Sumac*, m.
zw. w. o. (met *hebben*) (provinc.) Weenen.
.
GA (-GA'S), z. m. *Subrécargue*, m.
IEF, z. m. (gramm.) *Superlatif*, m.
, z. m. *Suppôt*, m.
z. v. (bot.) Zuring. *Oseille*, f.
chenw. *Paix! paix-là! chut! silence!*
zw. w. b. *Apaiser, faire taire.* ‖ In
—, *endormir en berçant* ou *en chantant.*
n twist —, *apaiser une querelle.*
z. v. Lettergreep. *Syllabe*, f.
ME, z. o. *Syllogisme*, m.
TISCH, bn. *Syllogistique.*

SYMBOLIEK (zond. mv.), z. v. *Symbolique*, f.
SYMBOLISCH, bn. *Symbolique.* ‖ bw. *Par symbole.*
SYMBOOL (-BOLEN), z. o. *Symbole*, m.
SYMPATHETISCH, bn. *Sympathique.* ‖ bw. *Sympathiquement.*
SYMPATHIE (zond. mv.), z. v. *Sympathie*, f.
SYMPATHISEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sympathiser.*
SYMPHONIE, z. v. *Symphonie*, f.
SYMPHONIST, z. m. *Symphoniste*, m.
SYNAGOGE, z. v. *Synagogue*, f.
SYNDICAAT, z. o. *Syndicat*, m.
SYNDICUS, z. m. *Syndic*, m.
SYNODAAL, bn. *Synodal.*
SYNODE, z. v. *Synode*, m.
SYNONIEM, z. o. *Synonyme*, m. ‖ bn. *Synonyme.*
SYNONYMIEK (zond. mv.), z. v. *Synonymie*, f.
SYNTACTISCH, bn. *Syntaxique.*
SYNTAXIS (zond. mv.), z. v. *Syntaxe*, f.
SYRING, z. v. (bot) Sering. *Lilas*, m.
SYSTEEM, SYSTEMA (-STEMEN, -STEMA'S), z. o. *Système*, m.
SYSTEMATISCH, bn. *Systématique.* ‖ bw. *Systématiquement.*
SYSTEMATISEEREN, zw. w. b. *Systématiser.*

T.

'wintigste letter van het Alphabeth. *T*, m.
Zie HET.
. *en* bw. *Zie* TE.
. *Coriace, dur.* ‖ — vleesch, *viande*
, f. ‖ Kleverig. *Visqueux, gluant.* ‖
m. *Souple, pliant, flexible, maniable.*
, vast. *Robuste, fort, ferme.* ‖ Gierig.
chiche, tenace.
, z. m. *Zie* TAAIERD.
z. m. *Avare, ladre, pince-maille*, m.
(zond. mv.), z. v. *Dureté*, f. ‖ Kleve-
. *Viscosité, ténacité*, f. ‖ Buigzaamheid.
se, flexibilité, f. ‖ Sterkte, vastheid.
r, force, fermeté, f. ‖ Gierigheid. *Ava-*
ID (zond. mv.), z. v. *Zie* TAAIHEID.
v. *Tâche*, f. ‖ Zijne — afdoen, *achever*
e. ‖ Schooltaak. *Devoir*, m.
v. *Langue*, f. ‖ De Nederlandsche —,
gue néerlandaise. ‖ Spreekwijze. *Lan-*
m. ‖ Rede. *Discours*, m. ‖ Wel ter —
arler bien. ‖ Stem. *Voix*, f.
N, z. o. *Idiotisme*, m.
, z. v. *Faute* f. *de langue.* ‖ Grove —,
se, m.
RUIK, z. o. *Usage* m. *d'une langue.*
ERDHEID (zond. mv.), z. v. *Philologie,*
ique, f.
NER, z. m. *Linguiste, philologue*, m.
NIS (zond. mv.), z. v. *Zie* TAALKUNDE.
DE (zond. mv.), z. v. *Philologie, lin-*
se, grammaire, f.
DIG, bn. *Versé dans les langues.* ‖ Van
kunde. *Linguistique, philologique, gram-*
. ‖ bw. *Grammaticalement.*
DIGE, z. m. *Linguiste, philologue*, m.
DIG[LIJK], bw. *Zie* TAALKUNDIG, bw.
, z. m. *Trucheman, truchement, inter-*
prête, m. ‖ Redenaar. *Orateur*, m. ‖ Voorspraak *Avocat*, m.

TAALMEESTER, z. m. *Maître* m. *de langue.*
TAALMINNAAR, z. m. *Philologue*, m.
TAALREGEL, z. m. *Règle*, f. *d'une langue.*
TAALTAK, z. m. *Branche* f. *d'une langue.*
TAALTEEKEN, z. o. *Signe* m. *de la ponctuation.* ‖ Toonteeken. *Accent*, m.
TAALVITTER, z. m. *Puriste outré*, m.
TAALVITTERIJ, z. v. *Purisme outré*, m.
TAALVOERDER, z. m. *Interprète, trucheman, truchement*, m. ‖ Voorspraak. *Avocat*, m.
TAALVORM, z. m. *Forme* f. *de langue.*
TAALWOESTHEID (zond. mv.), z. v. *Barbarisme*, m.
TAALZIFTER, z. m. *Puriste outré*, m.
TAALZIFTERIJ, z. v. *Purisme outré*, m.
TAALZONDE, z. v. *Faute* f. *de langue.*
TAALZUIVERHEID (zond. mv.), z. v. *Pureté* f. *de la langue.*
TAAN (zond. mv.), z. v. Run. *Tan*, m.
TAANBLOEM, z. v. (bot.) *Tanaisie*, f.
TAANHUIS, z. o. *Atelier* m. *où l'on imprègne les voiles* ou *les cordages de la teinture de tan.*
TAANKETEL, z. m. *Chaudière* f. *à tan.*
TAANKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de tan, tanné*, m.
TAANKLEURIG, bn. *Tanné, de couleur de tan, basané.*
TAANKRING, z. m. (astron.) *Écliptique*, f.
TAANKUIP, z. v. *Cuve* f. *à tan.*
TAART, z. v. *Tarte, tourte*, f.
TAARTENBAKKER, z. m. *Pâtissier*, m.
TAARTENDEEG (zond. mv.), z. o. *Pâte* f. *à tarte.*
TAARTPAN, z. v. *Tourtière*, f.
TAARTS (TAARTSEN), z. v. (mar.) *Grande épissoire* f. *de bois à garniture de fer.*
TAATS (TAATSEN), z. m. *Caboche*, f., *clou* m. *à grosse tête.*

TAATSTOL, z. m. *Toupie* f.
TABAK, z. m. *en* v. *Tabac*, m. ‖ — spinnen, *corder du tabac.* ‖ — stroopen, *éjamber du tabac.* ‖ — rooken, *fumer du tabac.* ‖ — drinken. Rooken. *Fumer du tabac.* ‖ (prov.) Dat is andere —, *c'est une autre paire de manches.*
TABAKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Fumer du tabac.*
TABAKSASCH (zond. mv.), z. v. *Cendre* f. *de tabac.*
TABAKSBLAAS, z. v. *Blague*, *vessie* f. *à tabac.*
TABAKSBLAD (-BLADEN), z. o. *Feuille* f. *de tabac.*
TABAKSDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *à tabac.*
TABAKSFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de tabac.*
TABAKSHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de tabac.*
TABAKSHANDELAAR, z. m. *Marchand* m. *de tabac.*
TABAKSKERVER, z. m. *Coupeur* m. *de tabac.*
TABAKSKERVERIJ, z. v. *Lieu* m. *où l'on coupe le tabac.*
TABAKSKISTJE, z. o. *Tabagie*, f.
TABAKSKOMFOOR (-FOREN), z. o. *Réchaud* m. *pour allumer la pipe.*
TABAKSKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de tabac.*
TABAKSPIJP, z. v. *Pipe* f. *à fumer.*
TABAKSPLANT, z. v. *Plante* f. *de tabac*, *tabac* m.
TABAKSPLANTAGE, z. v. *Zie* TABAKSPLANTERIJ.
TABAKSPLANTER, z. m. *Planteur* m. *de tabac.*
TABAKSPLANTERIJ, z. v. *Plantation* f. *de tabac.*
TABAKSPOT, z. m. *Pot* m. *à tabac.*
TABAKSPRUIM, z. v. *Chique* f. *de tabac.*
TABAKSRASP, z. v. *Râpe à tabac*, *grivoise*, f.
TABAKSREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de tabac.*
TABAKSROL, z. v. *Rouleau* m. *de tabac.*
TABAKSROOK (zond. mv.), z. m. *Fumée* f. *de tabac.*
TABAKSSPINNER, z. m. *Fileur* ou *torqueur* m. *de tabac.*
TABAKSSPINNERIJ, z. v. *Atelier* m. *où l'on file le tabac.*
TABAKSSTEEL (-STELEN), z. m. *Tige* f. *de tabac.*
TABAKSTEELT, z. v. *Plantation* f. *de tabac.*
TABAKSVAT (-VATEN), z. o. *Boucaut* m. *à tabac.*
TABAKSVELD, z. o. *Champ* m. *de tabac.*
TABAKSVERKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de tabac.*
TABAKSWALM (zond. mv.), z. m. *Fumée* f. *de tabac.*
TABAKSWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de tabac.*
TABAKSWINKEL, z. m. *Magasin* m. ou *boutique* f. *où l'on vend du tabac.*
TABAKSZAK, z. m. *Sac* m. *à tabac*, *blague*, f.
TABBAARD, z. m. *Robe*, *toge*, f. ‖ Kamerrok. *Robe de chambre.*
TABBERD, z. m. *Zie* TABBAARD.
TABEL, z. v. *Tableau*, m., *table*, *liste*, f.
TABELLARISCH, bn. *Tabellaire.*
TABERNAKEL, z. m. *en* o. *Tabernacle*, *pavillon*, m., *tente*, f. ‖ (fig.) Ergens — bouwen, *demeurer* ou *séjourner quelque part.* ‖ (fig.) Lichaam. *Corps*, m. ‖ Iemand op zijn — komen, *rosser qq.*
TABERNAKELEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Demeurer* ou *séjourner quelque part.*
TABIJN (zond. mv.), z. o. Stof. *Tabis*, m.
TABIJNEN, bn. *Fait de tabis*, *de tabis.*
TABLATUUR (zond. mv.), z. v. (mus.) *Tablature*, f.
TACHTIG, telw. *Quatre-vingts.* ‖ — man, *quatre-vingts hommes.* ‖ Vijf en —, *quatre-vingt-cinq.* ¶ Zij waren met hun —en, *ils étaient quatre-vingts.*
TACHTIGER, z. m. *Octogénaire*, m. ‖ Schip. *Vaisseau* m. *de quatre-vingts canons.*
TACHTIGJARIG, bn. *Octogénaire*, *qui a quatre-vingts ans*, *de quatre-vingts ans*, *qui dure quatre-vingts ans.* ‖ —e vrouw, *octogénaire*, f. ‖ De —e oorlog, *la guerre de quatre-vingts ans.*
TACHTIGMAAL, bw. *Quatre-vingts fois.*
TACHTIGSTE, bn. *Quatre-vingtième.* ‖ Het —e, z. o. *La quatre-vingtième partie*, f.
TACHTIGVOUD, z. o. *Nombre* m. *pris quatre-vingts fois.*
TACHTIGVOUDIG, bn. *Qui vaut quatre-vingts fois autant.*
TACHTIGWERF, bw. *Zie* TACHTIGMAAL.
TACHYGRAAF (-GRAFEN), z. m. *Tachygraphe*, m.
TACHYGRAPHIE (zond. mv.), z. v. *Tachygraphie*, f.
TACHYGRAPHISCH, bn. *Tachygraphique.*
TACT (zond. mv.), z. m. *Tact*, m.
TACTIEK (zond. mv.), z. v. *Tactique*, f.
TAF (zond. mv.), z. v. *Taffetas*, m.
TAFEL, z. v. *Table*, f. ‖ Ronde —, *table ronde.* ‖ Aan — gaan, *se mettre à table.* ‖ Van — gaan, *sortir de table.* ‖ Aan — zitten, *être à table.* ‖ Open — houden, *tenir table ouverte.* ‖ Open — in een logement, *table d'hôte.* ‖ Over —, *à table*, *pendant le repas.* ‖ (fig.) Ter — brengen. *Mettre sur le tapis.* ‖ (fig.) De —en der wet, *les tables de la loi.* ‖ Bladwijzer. *Table*, f., *index*, m. ‖ Tabel. *Table*, *liste*, f., *tableau*, m.
TAFELBEDIENER, z. m. *Zie* TAFELDIENAAR.
TAFELBEDIENING (zond. mv.), z. v. *Service* m. *de table.*
TAFELBEL, z. v. *Sonnette* f. *de table.*
TAFELBEZEM, z. m. (fig.) *Zie* TAFELLIKKER.
TAFELBIER (zond. mv.), z. o. *Bière* f. *de ménage* ou *de table.*
TAFELBLAD (-BLADEN), z. o. *Dessus* m. *de table.* ‖ (bot.) *Héliconie*, f.
TAFELBOEKJE, z. o. *Tablettes*, f. pl., *calepin*, m.
TAFELBORD, z. o. *Assiette*, f.
TAFELBROEDER, z. m. (fig.) *Zie* TAFELLIKKER.
TAFELDIENAAR, z. m. *Garçon* m. *de table.*
TAFELDOEK, z. m. *Nappe*, *serviette*, f.
TAFELEN, zw. w. o. (met *hebben.*) *Être à table*, *s'attabler*, *faire son repas.*
TAFELET, z. v. *Tablettes*, f. pl., *calepin*, m.
TAFELFLESCH, z. v. *Carafe*, f. ‖ Kleine —, *carafon*, m.
TAFELGAST, z. m. *Convive*, *commensal*, m. ‖ Kostganger. *Pensionnaire*, *habitué* m. *d'un restaurateur.*
TAFELGELD (zond. mv.), z. o. *Frais* m. pl. *de table*, *dépense de bouche*, *pension*, f.
TAFELGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Commensal*, *compagnon* m. *de table*, *convive*, m. *et* f.
TAFELGERECHT, z. o. *Service*, m.
TAFELGEREEDSCHAP (zond. mv.), z. o. *Ustensiles* m. pl. *de table*, *vaisselle*, f., *service*, *couvert*, m.
TAFELGERIEF (zond. mv.), z. o. *Zie* TAFELGEREEDSCHAP.
TAFELGESPREK, z. o. *Propos* m. *de table.*
TAFELGEZEL, z. m. *Zie* TAFELGENOOT.
TAFELGOED (zond. mv.), z. o. *Linge* m. *de table.* *Zie* TAFELGEREEDSCHAP.
TAFELHOUDER, z. m. *Traiteur*, *restaurateur*, m.
TAFELIER, z. m. *Zie* KOSTGANGER.
TAFELKLEED (-KLEEDEN), z. o. *Tapis* m. *de table.*
TAFELKNECHT (-KNECHTS), z. m. *Garçon* m. *de table.*
TAFELLADE, z. v. *Tiroir* m. *de table.*
TAFELLAKEN, z. o. *Nappe*, f.
TAFELLIKKER, z. m. *Écornifleur*, *parasite*, m.
TAKKELLIKKERIJ, z. v. *Écorniflerie*, *parasitique*, f.
TAFELLIKSTER, z. v. *Écornifleuse*, f.
TAFELLINNEN (zond mv.), z. o. *Linge* m. *de table.*
TAFELMES, z. o. *Couteau* m. *de table.*
TAFELMUZIEK (zond. mv.), z. o. *Musique* f. *qui se fait entendre pendant le repas.*
TAFELPEER (-PEREN), z. v. *Poire* f. *de dessert.*
TAFELSCHEL, z. v. *Sonnette* f. *de table.*
TAFELSCHRAAG, z. v. *Tréteau* m. *de table.*
TAFELSCHUIMER, z. m. *Zie* TAFELLIKKER.
TAFELSCHUIMERIJ, z. v. *Zie* TAFELLIKKERIJ.

ies, z. o. Service m. de table.
'T, z. o. Tapis m. de table.
(zond. mv.), z. m. Temps m. ou heure
ras.
, z. v. Fourchette, f.
GD, z. v. Délices f. pl. de la table.
ID, z. m. Ami m. de la table. ‖ Tafel-
cornifleur, parasite, m.
, z. m. Vin m. de table.
R (zond. mv.), z. o. Vaisselle d'argent,
, f.
-REELEN), z. o. Tableau, m. ‖ Schilderij.
m., peinture, f. ‖ (fig.) Beschrijving.
m, f. ‖ (fig.) Tooneel. Tableau, m., scène, f.
, zw. w. b. Représenter, esquisser.
zw. w. o. (met hebben). Zie TALMEN.
. De taffetas.
w. w. o. (met hebben). Zie TWISTEN.
Branche, f. ‖ Kleine —, rameau, m.
s wijngaards, sarment m. de vigne. ‖
ramure, f. ‖ Vertakking. Embranche-
‖ (généal.) Branche. ‖ —ken. Aambeien.
oïdes, f. pl.
. m. Cheville barbée, f.
m. (mar.) Palan, m.
z. m. Zie TAKELMEESTER.
(zond. mv.), z. v. Zie TAKELTUIG.
, z. m. en o. (mar.) Moufle f. de palan.
zw. w. b. (mar.) Surlier. ‖ Optakelen.
gréer, funer. ‖ Een vaartuig —, gréer
au.
, z. m. (mar.) Croc m. de palan.
(zond. mv.), z. v. (mar.) Surliure, f.
eling. Action f. de gréer un navire,
gréement, m. ‖ Takelwerk. Cordages,
pl., manœuvres, f. pl.
(-LOODSEN), z. v. Hangar m. où l'on
met ce qui sert au gréement d'un vaisseau.
TER, z. m. (mar.) Gréeur, agréeur,
n.
, z. o. (mar.) Corde f. de palan.
TAKELWERK (zond. mv.), z. o. (mar.)
agrès, m. pl., manœuvres, f. pl.
w. b. Aanraken. Toucher. ‖ Stelen. Voler.
o. Petite branche, f., rameau, m. ‖
illes, f. pl.
, z. m. Oiseau branchier, m.
w. w. b. Takken afkappen. Ébrancher.
e — ophangen. Pendre ou suspendre
ches. ‖ o. (met hebben). Takken schie-
ter des branches.
, z. m. Fagot, m. ‖ (mil.) Fascine, f.
E, z. o. Fagotin, petit fagot, m. ‖
tite fascine, f.
NS (-KRANSEN), z. m. (blas.) Redorte, f.
. Branchu, rameux, touffu.
nd. mv.), z. o. (bot.) Hypne, m.
n. Zie TAKKIG.
EN), z. m. Hond. Basset, terrier, m.
EN), z. v. Taak. Tâche, f.
z. v. Bout m. de branche coupée.
ond. mv.), z. o. Branchage, m.
mv.), z. o. Nombre, m. ‖ Zonder —,
bre, innombrable. ‖ (pêch.) Deux cents.
. Zie TAAL.
. w. o. (met hebben). Vragen. Deman-
erlangen. Désirer, avoir envie de.
o. Talent, m. ‖ Man van —, homme
ent. ‖ Gewicht. Talent. ‖ Munt. Talent.
, TALENTVOL, bn. Plein de talents,
ucoup de talents ou de capacités.
. o. Bois de chauffage qu'on vend au
rondin, bois de compte, cotret, m.

TALIE, z. v. Gestalte. Taille, stature, f. ‖ Klein van —, d'une petite taille. ‖ (mar.) Palan, m. ‖ Maat. Seizième m. d'une aune.
TALIEHAAK, z. m. (mar.) Croc m. de palan.
TALIËN, zw. w. b. (mar.) Palanquer.
TALIEREEP (-REEPEN), z. m. (mar.) Ride, f.
TALING, z. m. Vogel. Sarcelle, cercelle, f.
TALISMAN (-MANS), z. m. Talisman, m.
TALJOOR (-JOREN), z. v. Bord. Assiette, f.
TALK (zond. mv.), z. v. Suif, m. ‖ Talksteen. Talc, m.
TALKAARDE (zond. mv.), z. v. Terre talqueuse, f.
TALKKAARS (-KAARSEN), z. v. Chandelle f. de suif.
TALKSMEER (zond. mv.), z. o. Suif, m.
TALKSTEEN (-STEENEN), z. m. Talc, m.
TALKSTOF (zond. mv.), z. v. Stéarine, f.
TALKTRECHTER, z. m. Culot, m.
TALKVET (zond. mv.), z. o. Zie TALKSMEER.
TALLETTER, z. v. Lettre numérale, f., chiffre romain, m.
TALLOOS, bn. Innombrable. ‖ bw. Innombrablement, sans nombre.
TALM, z. m. en v. Zie TALMER, TALMSTER.
TALMACHTIG, bn. Lambin, lent, indécis. ‖ bw. Lentement, en lambinant.
TALMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. Lenteur, lambinerie, f., barguignage, m., lanternerie, f.
TALMEN, zw. w. o. (met hebben). Lambiner, barguigner, lanterner, chipoter.
TALMER, z. m. Lambin, lendore, barguigneur, lanternier, chipotier, m.
TALMERIJ, z. v. Barguignage, m., lanternerie, f.
TALMKOUS (-KOUSEN), z. m. en v. Lambin, lendore, barguigneur, chipotier, m., lambine, barguigneuse, chipotière, f.
TALMSTER, z. v. Lambine, barguigneuse, chipotière, f.
TALMUD (zond. mv.), z. m. Talmud, m.
TALMUDISCH, bn. Talmudique.
TALMUDIST, z. m. Talmudiste, m.
TALREEP (-REEPEN), z. m. (mar.) Zie TALIEREEP.
TALRIJK, bn. Nombreux, en grand nombre. ‖ bw. En grand nombre.
TALRIJKHEID (zond. mv.), z. v. Grand nombre, m.
TAM, bn. Apprivoisé, domestique, privé. ‖ —me leeuw, lion apprivoisé, m. ‖ — maken, apprivoiser. ‖ — worden, s'apprivoiser. ‖ (fig.) Doux, traitable, souple, docile, paisible. ‖ (bot.) Cultivé, franc.
TAMARINDE, z. v. (bot.) Tamarin, m.
TAMARINDEBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) Tamarinier, tamarin, m.
TAMARINDENHOUT (zond. mv.), z. o. Bois m. de tamarin.
TAMARINDEVRUCHT, z. v. (bot.) Tamarin, m.
TAMARISK, z. v. (bot.) Tamaris, tamarisc, tamarix, m.
TAMBOER, z. v. Trommel. Tambour, m., caisse, f. ‖ m. Trommelslager. Tambour, m.
TAMBOEREN, zw. w. o. (met hebben). Trommelen. Tambouriner, battre le tambour. ‖ (fig.) Op iets —, insister vivement sur qc.
TAMBOERIJN, z. v. Tambourin, m.
TAMELIJK, bn. Passable, raisonnable. ‖ bw. Passablement, raisonnablement. ‖ — wel geschreven, passablement bien écrit. ‖ — dikwijls, assez souvent.
TAMEN, zw. w. onp. Zie BETAMEN.
TAMHEID (zond. mv.), z. v. Qualité de ce qui est privé, domesticité, f. ‖ (fig.) Naturel doux, m., docilité, souplesse, f. ‖ Traagheid. Lenteur, f.
TAMPEN, zw. w. o. (met hebben). Tinter.
TAND, z. m. Dent, f. ‖ Bedorven —, dent cariée. ‖ Ingezette —en, dents artificielles. ‖ Holle —, dent creuse. ‖ (fig.) Haar op de —en

hebben, *avoir bec et ongles.* ‖ (prov.) Met den mond vol —en staan, *ne savoir que dire.* ‖ (man.) Dat paard is van den —, *ce cheval ne marque plus.* ‖ — eens rads, *dent d'une roue.* ‖ — eener vork, *fourchon*, m. ‖ Kerf. *Entaille, coche*, f., *cran*, m. ‖ Bindsteen. *Harpe, pierre* f. *d'attente.*

TANDARTS (–ARTSEN), z. m. *Zie* TANDMEESTER.

TANDBRASEM, z. m. (h. n.) *Dentale*, f.

TANDELOOS, bn. *Qui n'a point de dents, édenté.* ‖ Tandelooze bes, *vieille édentée*, f.

TANDELOOSHEID (zond. mv.) z. v. *Manque* m. ou *perte* f. *des dents.*

TANDEN, zw. w. b. *Denteler, endenter.* ‖ Een rad —, *endenter* ou *créneler une roue.* ‖ Eene schuit —, *renverser un bateau avec le renard.* ‖ o. (met *hebben*). Tanden krijgen. *Faire ses dents.*

TANDENBORSTEL, z. m., TANDENBORSTELTJE, z. o. *Brosse* f. *à dents.*

TANDENGEKNARS (zond. mv.), z. o. *Grincement, crissement* ou *craquement* m. *de dents.*

TANDENKOTER, TANDENSTOKER, z. m. *Cure-dent*, m.

TANDENTREKKER, z. m. *Arracheur* m. *de dents.* ‖ Tandmeester. *Dentiste*, m. ‖ Tuig om tanden te trekken. *Davier*, m.

TANDHOL (–HOLEN), z. o. *Alvéole*, f.

TANDHOORN, TANDHOREN (–HOORNS, –HORENS, –HOORNEN), z. m. (h. n.) *Dentale*, f.

TANDIJZER, z. o. *Crémaillère*, f.

TANDJE, z. o. *Petite dent, quenotte*, f. ‖ (bot.) *Denticule*, f.

TANDKAS, z. v. (anat.) *Alvéole*, f.

TANDKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Dentaire*, f.

TANDLETTER, z. v. *Lettre dentale, dentale*, f.

TANDMEESTER, z. m. *Dentiste*, m.

TANDMIDDEL, z. o. *Remède odontalgique*, m.

TANDOPIAAT, z. o. *Opiat* m. *pour les dents.*

TANDPIJN (zond. mv.), z. v. *Odontalgie*, f., *mal* m. *aux dents.* ‖ Hij had —, *il avait mal aux dents.*

TANDPIJNBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Clavalier*, m.

TANDPIJNSTILLEND, bn. *Odontalgique, odontique.*

TANDPOEDER, TANDPOEIER, z. o. *Poudre odontalgique*, f., *dentifrice*, m.

TANDRAD (–RADEREN, –RADEN), z. o. *Roue dentée* ou *dentelée, roue* f. *d'engrenage.* ‖ Kamrad. *Hérisson*, m.

TANDSCHELP, z. v. (h. n.) *Dentale*, f.

TANDSCHRABBER, z. m. (chir.) *Rugine*, f.

TANDSTOOTER, z. m. *Poussoir*, m.

TANDSWIJS, TANDSWIJZE, bw. *En forme de dent.*

TANDVERSTEENING, z. v. *Odontolithe*, m.

TANDVIJL, z. v. (chir.) *Rugine*, f.

TANDVISCH, z. m. *Denté, poisson* m. *pourvu de dents.*

TANDVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Gencive*, f.

TANDVORMIG, bn. *Dentiforme, odontoïde.* ‖ bw. *En forme de dent*

TANDWALVISCH, z. m. (h. n.) *Biaris*, m.

TANDWERK, z. o. De tanden. *Denture*, f ‖ (mécan.) *Engrenage*, m., *engrenure, crénelure*, f.

TANDWIEL, z. o. *Zie* TANDRAD.

TANDWORTEL, z. m. (chir.) *Racine* f. *de dent, chicot*, m. ‖ (bot.) *Dentaire*, f.

TANEN, zw. w. b. *Tanner.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éclipser, s'obscurcir.*

TANG, z. v. *Pince, pincette*, f., *pincettes, tenailles*, f. pl. ‖ Met gloeiende —en nijpen, *tenailler.* ‖ Verlostang. *Forceps*, m.

TANGENS (–GENTEN), z. v. Raaklijn. *Tangente*, f.

TANGENT, z. v. Klavierpennetje. *Sautereau*, m.

TANGER[IG], bn. *Âpre.* ‖ — naar 't geld, *âpre à l'argent.*

TANGWERK, z. o. (fort.) *Tenaille*, f., *tenaillon*, m.

TANIG, bn. Taankleurig. *Basané, hâlé, brûlé du soleil.*

TANING (zond. mv.), z. v. (fig.) *Obscurcissement*, m., *éclipse*, f.

TAP, z. m. Het tappen. *Action* f. *de tirer.* ‖ Bier bij den — verkoopen, *vendre de la bière en détail.* ‖ Het vat licht op den —, *le tonneau est en perce.* ‖ (prov.) Hij betert zich als scharrebier op den —, *il va de mal en pis.* ‖ Stopsel. *Tampon, bondon*, m., *bonde*, f. ‖ Kraan. *Robinet*, m. ‖ Pin. *Tenon*, m. ‖ (anat.) *Épiglotte*, f.

TAPEET (–PETEN), z. o. *Zie* TAPIJT.

TAPGAT (–GATEN), z. o. *Bonde*, f., *trou* m. *de la bonde* ou *du tampon.*

TAPHUIS, z. o. *Cabaret*, m.

TAPIJT, z. o. *Tapis*, m. ‖ Behangsel. *Tapisserie, tenture*, f. ‖ Met — behangen, *tapisser.* ‖ (fig.) Iets op het — brengen, *mettre qc. sur le tapis, proposer qc.*

TAPIJTFABRIEK, z. v. *Manufacture* f. *de tapis.*

TAPIJTGETOUW, z. o. *Métier* m. *de basse-lisse.*

TAPIJTMAKER, z. m. *Tapissier*, m.

TAPIJTNAALD, z. v. *Aiguille* f. *de tapissier.*

TAPIJTWERK, z. o. *Tapisserie*, f.

TAPIJTWERKER, TAPIJTWEVER, z. m. *Tapissier*, m.

TAPJE, z. o. *Petit tampon* ou *bondon*, m. ‖ Kraantje. *Petit robinet*, m. ‖ Kroegje. *Petit cabaret*, m. ‖ (anat.) *Épiglotte*, f.

TAPKAN, z. v. *Pot* m. *dans lequel on tire un liquide.*

TAPKENSKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Hypoglosse*, m.

TAPPELINGS, bw. *À flots, en abondance.*

TAPPEN, zw. w. b. *Tirer d'un tonneau.* ‖ Dranken in 't klein verkoopen. *Vendre des boissons en détail* ‖ o. (met *hebben*). *Tenir cabaret.*

TAPPENSTUK (zond. mv.), z. o. (artill.) *Renfort*, m.

TAPPER, z. m. *Cabaretier*, m.

TAPPERSNERING (zond. mv.), z. v. *État* m. *de cabaretier.*

TAPPERSWINKEL, z. m. *Cabaret*, m.

TAPSLEUTEL, z. m. *Clef* f. *d'un robinet.*

TAPSTER, z. v. *Cabaretière*, f.

TAPTOE (–TOES), z. v. *Retraite*, f. ‖ De — slaan, *battre la retraite.* ‖ De — blazen, *sonner la retraite.*

TARANTULA (–LA'S), z. v. (h. n.) *Tarentule*, f.

TARBOT, z. v. Visch. *Turbot*, m.

TARBOTJE, z. o. Kleine tarbot. *Turbotin*, m.

TARIEF, z. o. *Tarif*, m.

TARM, z. m. (mar.) *Jambette*, f.

TARNEN, zw. w. b. *Zie* TORNEN.

TAROKKAARTEN, z. v. mv. *Cartes tarotées*, f. pl., *tarots*, m. pl.

TARRA (zond. mv.), z. v. *Tare*, f.

TARSEL, z. m. (h. n.) *Tiercelet*, m.

TARTAAN, z. v. Vaartuig. *Tartane*, f. ‖ Vischnet. *Tartane.*

TARTARUS (zond. mv.), z. m. (myth.) Hel. *Tartare*, m.

TARTEN, zw. w. b. Trotsen. *Défier, provoquer, braver, affronter.*

TARTUF, z. m. Schijnheilige. *Tartufe, hypocrite, faux dévot*, m.

TARWACHTIG, bn. *Fromentacé.*

TARWAKKER, z. m. *Champ* m. *de froment.*

TARWBOUW (zond. mv.), z. m *Culture* f. *du froment.*

TARWE (zond. mv.), z. v. *Froment*, m. ‖ Turksche —, *maïs*, m.

TARWEBLOEM (zond. mv.), z. v. *Fleur* f. *de farine de froment.*

TARWEBROOD (–BROODEN), z. o. *Pain* m. *de froment.*

Tarwekaf (zond. mv.), z. o. *Balle f. de froment.*
Tarweland, z. o. *Terre f. à froment.*
Tarwemeel (zond. mv.), z. o. *Farine de froment, fromentée*, f.
Tarwen, bn. *De froment.*
Tarwenoogst (zond. mv.), z. m. *Récolte f. du froment.*
Tas, z. m. Het opeengetaste. *Tas, monceau*, m., *pile*, f. ‖ Handaanbeeld. *Tasseau*, m.
Tas, z. v. Schaal. *Tasse*, f.
Tas, z. v. Meisje. *Fille*, f.
Tasch, z. v. Zak. *Poche*, f. ‖ Beurs. *Bourse*, f.
Taschjeskruid, **Taschkruid** (zond. mv.), z. o. *Thlaspi*, m., *bourse-à-pasteur*, f.
Tassen, zw. w. b. *Entasser, amonceler, mettre en tas* ou *en monceaux, empiler.*
Tast (zond. mv.), z. m. *Attouchement, toucher*, m. ‖ Bij den —, *à tâtons, en tâtonnant.*
Tastbaar, bn. *Palpable, tactile, sensible.* ‖ bw. *Palpablement, sensiblement.*
Tastbaarheid (zond. mv.), z. v. *Tangibilité*, f.
Tastelijk, bn. *en* bw. *Zie* **Tastbaar**.
Tasten, zw. w. b. *Tâter, toucher.* ‖ Voelen. Den pols —, *tâter le pouls.* ‖ (fig.) Die leugen kan men voelen en —, *c'est un mensonge palpable.* ‖ o. (met *hebben*). Naar iets —, *porter la main à qc., essayer de prendre qc.* ‖ In den zak —, *mettre la main dans la poche.* ‖ (fig.) Dieper in eene zaak —, *examiner une affaire de plus près.*
Taster, z. m. *Celui qui tâte* ou *qui tâtonne, tâtonneur*, m.
Tateraar, z. m. Babbelaar. *Babillard*, m.
Tateren, zw. w. o. (met *hebben*). *Bégayer, balbutier.* ‖ Babbelen. *Babiller.*
Tatewalen, zw. w. b. *Baragouiner.* ‖ o. (met *hebben*). *Parler mal.*
Taverne, z. v. Drinkhuis. *Taverne*, f., *cabaret*, m.
Tavernier, z. m. *Cabaretier*, m.
Taxis, z. m. (bot.) *If*, m.
Taxisboom (-boomen), z. m. (bot.) *If*, m.
Taxishaag, **Taxishegge**, z. v. *Haie f. d'if.*
Taxishout (zond. mv.), z. o. *Bois m. d'if.*
Te, voorz. *A, en, dans.* ‖ — voet, *à pied.* ‖ — paard, *à cheval.* ‖ — Amsterdam, *à Amsterdam.* ‖ — elf uren, *à onze heures.* ‖ — bed, *au lit.* ‖ — huis, *à la maison.* ‖ Licht — doen, *facile à faire.* ‖ Ter (te der) kerk gaan, *aller à l'église.* ‖ — pas, *à propos.* ‖ — onpas, *mal à propos.* ‖ — middag, *à midi.* ‖ — koop, *à vendre.* ‖ — gronde gaan, *périr.* ‖ — velde trekken, *entrer en campagne.* ‖ — scheep gaan, *s'embarquer.* ‖ Huis — huren, *maison à louer.* ‖ — drinken geven, *donner à boire.* ‖ — land, *par terre.* ‖ — water, *par eau.* ‖ Ik bid u — komen, *je vous prie de venir.* ‖ Om u — zeggen, *pour vous dire.* ‖ bw. *Trop.* ‖ — groot, *trop grand.* ‖ — veel, *trop.* ‖ — weinig, *trop peu.* ‖ — veel water, *trop d'eau.* ‖ — verre, *trop loin.* ‖ Zoo veel — beter, *d'autant mieux.* ‖ Al — toegevend, *trop indulgent.*
Techniek (zond. mv.), z. v. *Technologie*, f.
Technisch, bn. *Technique.*
Tee[de]r, bn. *Tendre, délicat.* ‖ —e jaren, *âge tendre*, m. ‖ Zwak. *Faible.* ‖ Gevoelig, teerhartig. *Tendre, sensible.* ‖ Broos. *Fragile.* ‖ bw. *Tendrement, délicatement.* ‖ Teerhartig. *Tendrement, avec sensibilité.*
Tee[de]rgevoelig, bn. *Délicat, sensible.* ‖ bw. *Délicatement, avec délicatesse, avec sensibilité.*
Tee[de]rgevoeligheid (zond. mv.), z. v. *Délicatesse, sensibilité*, f.
Tee[de]rhartig, bn. *Tendre, sensible.* ‖ bw. *Tendrement, avec sensibilité.*
Tee[de]rhartigheid (zond. mv.), z. v. *Tendresse, sensibilité*, f.
Tee[de]rheid (-heden), z. v. *Tendresse, sensibilité, délicatesse*, f. ‖ Zwakheid. *Faiblesse*, f. ‖ — eener zaak, *délicatesse d'une affaire.*
Tee[de]r[lijk], bw. *Zie* **Tee[de]r**, bw.
Tee[de]rtjes, bw. *Tendrement, délicatement.*
Teef (teven), z. v. *Chienne*, f. ‖ (bas.) Lichtekooi. *Prostituée*, f.
Teek (teken), z. v. (h. n.) *Tique*, f.
Teeken, z. o. *Signe, indice*, m., *marque*, f. ‖ — met het hoofd, *signe de tête.* ‖ Een — geven, *faire signe.* ‖ Het — des kruises maken, *faire le signe de la croix.* ‖ Stempel. *Estampille, marque*, f. ‖ (astron.) De —en des dierenkrings, *les signes du zodiaque.* ‖ Sein. *Signal*, m. ‖ Voorteeken. *Augure, présage, signe*, m. ‖ Verschijnsel. *Signe, symptôme*, m. ‖ Wonder. *Signe, miracle*, m. ‖ (méd.) *Symptôme*, m. ‖ Gedenkteeken. *Monument*, m.
Teekenaap, z. m. *Pantographe*, m.
Teekenaar, z. m. *Dessinateur*, m. ‖ Onderteekenaar. *Souscripteur, signataire*, m.
Teekenaarster, z. v. *Celle qui dessine* ou *qui marque.* ‖ Onderteekenares. *Celle qui souscrit, signataire*, f.
Teekenbehoeften, z. v. mv. *Fournitures* f. pl. ou *instruments* m. pl. *de dessin.*
Teekenboek, z. o. *Livre* m. *de dessin.*
Teekenbord, z. o. *Tableau* m. *sur lequel on dessine, planche* f. *à dessiner.*
Teekendoos (-doozen), z. v. *Boîte* f. *à instruments de dessin.*
Teekenen, zw. w. b. *Marquer* ‖ Onderteekenen. *Signer.* ‖ Inteekenen. *Souscrire.* ‖ Met letters *of* cijfers —, *coter, marquer* ‖ Met lijnen voorstellen. *Dessiner, tracer.* ‖ Een landschap —, *dessiner un paysage.* ‖ Met potlood —, *dessiner au crayon, crayonner.* ‖ Zich — met het teeken des kruises, *faire le signe de la croix.* ‖ o. (met *hebben*). *Marquer.* ‖ (man.) Dit paard teekent nog, *ce cheval marque encore.*
Teekengereedschap (zond. mv.), z. o. *Zie* **Teekenbehoeften.**
Teekening, z. v. *Action de marquer, marque*, f. ‖ Onderteekening. *Signature*, f. ‖ Inteekening. *Souscription*, f. ‖ Voorstelling bij middel van lijnen. *Dessin*, m. ‖ — met de pen, *dessin à la plume.*
Teekenkrijt (zond. mv), z. o. *Crayon*, m.
Teekenkunst (zond. mv.), z. v. *Dessin*, m.
Teekenles, z. v. *Leçon f. de dessin.*
Teekenmeester, z. m. *Maître* m. *de dessin.*
Teekenmethode (-odes, -oden), z. v. *Méthode f de dessiner.*
Teekenpen, z. v. *Portecrayon*, m.
Teekenplank, z. v. *Planche f. à dessiner.*
Teekenschool (-scholen), z. v. *École de dessin, académie*, f.
Teekenwerk (zond. mv.), z. o. *Dessin*, m.
Teekenwijze, z. v. *Manière* ou *méthode* f. *de dessiner, crayon*, m.
Teelaarde (zond. mv.), z. v. *Humus, terreau*, m.
Teelbal, z. m. (anat.) *Testicule*, m.
Teeldeel (-deelen), z. o. *Zie* **Teellid.**
Teeldrift (zond. mv.), z. v. *Instinct naturel* m. *qui porte à la génération.*
Teelkracht (zond. mv.), z. v. *Puissance génératrice*, f.
Teelland, z. o. *Terre labourable*, f.
Teellid (-leden), z. o. (anat.) — des mans,

Membre viril, m., *verge*, f., *parties génitales*, f. pl. ‖ — der vrouw, *parties génitales*, f. pl.
TEELT (zond. mv.), z. v. *Procréation*, *génération*, f. ‖ (agric.) *Culture*, f. ‖ — van dieren, *élève*, f. ‖ Afstammeling. *Postérité*, f. ‖ Kinderen. *Enfants*, m. pl. ‖ Jongen. *Petits*, m. pl. ‖ Jonge visch. *Nourrain*, *alevin*, m.
TEELTIJD, z. m. — der dieren, *temps* m. *d'accouplement*. ‖ — van de visch, *frai*, m. ‖ Zaaitijd. *Semaille*, f.
TEELVOCHT (zond. mv.), z. o. *Sperme*, m.
TEELZAAD (zond. mv.), z. o. *Semence*, f., *semailles*, f. pl.
TEEM (zond. mv.), z. m. Geteem. *Action* f. *de traîner ses paroles*, *discours traînant*, m.
TEEMACHTIG, bn. *Lent*, *monotone*, *traînant* (*en parlant de la voix*).
TEEMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Action de traîner ses paroles* ou *sa voix*, *monotonie*, f.
TEEMKOUS, z. m. *en* v. Persoon. *Zie* TEMER, TEEMSTER.
TEEMS (TEEMSEN), z. v. Zeef. *Tamis*, m.
TEEMSEN, zw. w. b. Ziften. *Tamiser*, *cribler*.
TEEMSTER, z. v. *Celle qui traîne sa voix* ou *ses paroles*. ‖ Talmster. *Lambine*, f.
TEEN (TEENEN), z. m. Toon. *Orteil*, *doigt* m. *du pied*. ‖ Groote —, *gros orteil*, *orteil*. ‖ (fig.) Iemand op den — trappen *of* treden, *offenser qq.* ‖ (fig.) Van top tot —, *de pied en cap*, *depuis la tête jusqu' aux pieds*.
TEEN (TEENEN), z. v. Twijg. *Osier*, m.
TEENAKKER, z. m. *Zie* TEENLAND.
TEENBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Osier*, m.
TEENBOSCH, z. o. *Oseraie*, f.
TEENEN, bn. *D'osier*. ‖ — mandje. *corbeille* f. *d'osier*.
TEENGANGERS, z. m. mv. (h. n.) *Digitigrades*, m. pl.
TEENLAND, z. o. *Oseraie*, f.
TEENPERK, z. o. (pêch.) *Bouchot*, m., *bordigue*, f.
TEENRIJS, z. o. *Brins* m. pl. *d'osier*, *osier*, m.
TEENVELD, z. o. *Zie* TEENLAND.
TEENWERK (zond. mv.), z. o. *Clayonnage*, m.
TEENWILG, z. m. (bot.) *Marseau*, m.
TEER, bn. *en* bw. *Zie* TEE[DE]R.
TEER (zond. mv.), z. o. *Goudron*, m. ‖ Met — bestrijken, *goudronner*. ‖ — voor de vogelvangst, *glu*, f.
TEER (zond. mv.), z. v. Vertering. *Dépense*, f. ‖ De — naar de neer zetten, *régler sa dépense sur son revenu*.
TEERACHTIG, bn. *Qui tient du goudron*.
TEERBORSTEL, z. m. *Zie* TEERKWAST.
TEERDAG (-DAGEN), z. m. *Jour de gala*, *jour* m. *où l'on fait bonne chère*.
TEERGELD (zond. mv.), z. o. *Viatique*, m., *dépense*, f.
TEERGEVOELIG, bn. *en* bw. *Zie* TEE[DE]RGEVOELIG.
TEERHARTIG, bn. *en* bw. *Zie* TEE[DE]RHARTIG.
TEERHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* TEE[DE]RHEID.
TEERKETEL, z. m. *Chaudière* f. *à goudron*.
TEERKOKER, z. m. *Ouvrier* m. *qui prépare le goudron*.
TEERKOKERIJ, z. v. *Goudronnerie*, f.
TEERKOST (zond. mv.), z. m. *Dépense* f. *de bouche*, *provisions* f. pl. *de voyage*.
TEERKWAST, z. m. (mar.) *Guipon*, m.
TEERLING, z. m. *Dé*, m. ‖ Met —en spelen, *jouer aux dés*. ‖ (prov.) De — is geworpen, *le dé en est jeté*. ‖ (math.) *Cube*, *hexaèdre*, m. ‖ (maç.) *Abloc*, m.
TEERLINGSGEDAANTE (zond. mv.), z. v. *Figure cubique*, f.
TEERLINGSPEL (-SPELEN), z. o. *Jeu* m. *de dés*.
TEERLINGSWORP, z. m. *Coup* m. *de dés*.
TEERLINGSWORTEL, z. m. (math.) *Racine cubique*, f.
TEERLINGVORMIG, bn. *Cube*, *cubique*.
TEERPENNING, z. m. *Zie* TEERGELD.
TEERPUT, z. m. *Fosse* f. *d'absorption*.
TEERPOT, z. m. *Pot* m. *à goudron*.
TEERROEDE, z. v. *Gluau*, *arbrot*, m.
TEERTJES, bw. *Zie* TEE[DE]RLIJK.
TEERTON, z. v. (mar.) *Gonne* f. *à goudron*.
TEERTOUW, z. o. *Corde goudronnée*, f, *câble goudronné*, m.
TEERTS (TEERTSEN), z. v. (mar.) *Zie* TAARTS.
TEERVAT (-VATEN), z. o. *Zie* TEERTON
TEERWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de goudron*.
TEERZAK, z. m. *Bissac*, m.
TEEZEN, zw. w. b. Pluizen. *Éplucher*. ‖ Wol —, *éplucher de la laine*. ‖ (fig.) Plagen. *Tourmenter*.
TEFFENS, bw. Tevens. *En même temps*, *tout à la fois*, *à la fois*.
TEGEL, z. m. Vloersteen. *Brique carrée*, *dalle*, f. ‖ Dakpan. *Tuile*, f. ‖ Met —s gedekt huis, *maison* f. *couverte de tuiles*.
TEGELBAKKER, z. m. *Tuilier*, m.
TEGELBAKKERIJ, z. v. *Tuilerie*, f.
TEGELVLOER, z. m. *Pavé* m. *de briques*.
TEGELVORM, z. m. *Moule* m. *à tuiles*.
TEGEMOETKOMING (zond. mv.), z. v. (fig.) Bijstand, hulp. *Assistance*, f., *secours*, m. ‖ Kleine vergoeding. *Petite indemnité*, f.
TEGEN, voorz. *Contre*, *vers*, *à*. ‖ — den vijand, *contre l'ennemi*. ‖ Honderd — één, *cent contre un*. ‖ Met het hoofd — den muur loopen, *donner de la tête contre le mur*. ‖ — iemand spreken, *parler à qq.* ‖ — iemand opstaan, *s'élever contre qq.*, *s'opposer à qq.* ‖ — mijnen dank, *malgré moi*. ‖ — wil en dank, *bon gré*, *mal gré*. ‖ — zes uren, *sur les six heures*. ‖ — den avond, *vers le soir*. ‖ — eenen matigen prijs koopen, *acheter à un prix modéré*.
TEGENAAN, bw. *Tout contre*.
TEGENAANKONDIGING, z. v. *Annonce contraire*, f.
TEGENAANMERKING, z. v. *Remarque contraire*, f.
TEGENADEMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Diriger son haleine contre* ou *vers qc.*
TEGENAFDRUKSEL, z. o. *Contre-épreuve*, f.
TEGENANTWOORD, z. o. *Réplique*, *repartie*, f.
TEGENARTIKEL, z. o. *Article contraire*, m.
TEGENBABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Contredire en marmottant*, *répliquer*.
TEGENBATTERIJ, z. v. *Contre-batterie*, f.
TEGENBEDE, z. v. *Prière contraire*, f.
TEGENBEDENKING, z. v. *Objection*, f.
TEGENBEDING, z. o. *Condition réciproque*, f.
TEGENBEELD, z. o. *Contraste*, m.
TEGENBEKLAG (zond. mv.), z. o. *Reconvention*, f.
TEGENBELEEDIGING, z. v. *Insulte réciproque*, *revanche*, *représaille*, f.
TEGENBELOFTE, z. v. *Contre-promesse*, f.
TEGENBENAMING, z. v. *Antiphrase*, f.
TEGENBERICHT, z. o. *Rapport* ou *avis contraire*, m.
TEGENBESCHIKKING, z. v. *Disposition contraire*, f.
TEGENBESCHULDIGING, z. v. *Récrimination*, f.
TEGENBESTUUR (zond. mv.), z. o. *Zie* TEGENBEWIND.
TEGENBETOOG (-TOOGEN), z. o. *Preuve* ou *démonstration contraire*, f.
TEGENBEURT, z. v. *Tour réciproque*, m.
TEGENBEVEL (-VELEN), z. o. *Contre-ordre*, m.
TEGENBEWEGING, z. v. *Mouvement contraire*, m.
TEGENBEWIJS, z. o. *Preuve contraire*, f.
TEGENBEWIND (zond. mv.), z. o. *Contre-gouvernement*, m.

ZENDING, z. v. *Envoi réciproque* m. *d'amdeurs.*
ZOEK, z. o. *Visite réciproque*, f. ‖ Iemand — geven, *rendre la visite à qq.*
ZWAAR, z. o. *Récrimination*, *plainte réque*, f.
IEDEN, (*bood tegen*, *boden tegen*, *tegenen*,) st. *en* afsch. w. b. *Enchérir sur qq.*, *davantage.*
LAFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *r à*, *contre* ou *après.*
LATEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *à*, *contre* ou *après.*
LAZEN, (*blies tegen*, *tegengeblazen*,) st. *en* w. o. (met *hebben*). *Souffler contre* ou *vers.*
LIK, z. m. *Regard réciproque*, m.
LIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *des regards réciproques.*
LINKEN, (*blonk tegen*, *tegengeblonken*,) st. sch. w. o. (met *hebben*). *Reluire contre.*
OD (zond. mv.), z. o. *Enchère*, f.
OEK, z. o. *Contrôle*, m., *contre-partie*, f.
OEKHOUDER, z. m. *Contrôleur*, m.
OND (zond. mv.), z. o. *Alliance* ou *ligue aire*, *contre-ligue*, f.
OOMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire avancer teau vers* ou *contre*, *pousser contre* ou *vers.*
OORD, z. m. *Bord opposé* ou *contraire*, m.
OTS (–BOTSEN), z. m- *Contre-coup*, m.
RASSEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Contrer.* ‖ De zeilen —, *coiffer les voiles.*
RUISEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *e à*, *contre* ou *après.*
ULKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *er* ou *mugir à*, *contre* ou *après.*
UURT, z. v. *Hameau opposé*, m.
EEL (zond. mv.), z. o. *Contraire*, *opposé*, In —, *au contraire.*
EUR, z. v. *Contre-porte*, f.
ICHT, z. o. *Réfutation* f. *en vers.*
IENST, z. m. *Service réciproque*, m.
INGER, z. m. *Zie* MEDEDINGER.
INGSTER, z. v. *Zie* MEDEDINGSTER.
OOP (zond. mv.), z. m. *Nouveau* ou *second ne*, m.
ORPEL, z. m. *Linteau* m. *de porte.*
RAAD, z. m. *Fil* m. *de la trame.*
RAADS, bw. *À contre-fil*, *à contre-sens*, *tre-poil.*
RAAI, z. m. *Tour contraire*, m.
RAAIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en). *Tourner du coté opposé.* ‖ b. (fig.) werken. *Contrarier*, *contrecarrer.*
RANG (zond. mv.), z. m. *Presse* f. *en sens aire.* ‖ — des waters, *courant opposé* m. *au.*
RANK, z. m. *Antidote*, m.
RAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *er à la rencontre de.*
REMPEL, z. m. *Linteau* m. *de porte.*
RIFT (zond. mv.), z. v. *Courant opposé* m. *au.*
RIJVEN, (*dreef tegen*, *dreven tegen*, *tegenven*,) st. *en* afsch. w. b *Pousser* ou *chasser* ou *contre.* ‖ (fig.) Tegenstribbelen. *S'opà.* ‖ o. (met *zijn*). *Flotter vers.*
RINGEN (*drong tegen*, *tegengedrongen*,) st. sch. w. b. *Pousser* ou *presser en sens con-*, *s'opposer au passage de*, *empêcher d'a-r*, *repousser.*
RINKEN, (*dronk tegen*, *tegengedronken*,) afsch. w. o. (met *hebben*). *Répondre à ast.*

TEGENDRUIPEN (*droop tegen*, *dropen tegen*, *tegengedropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler* ou *découler contre.* ‖ (fig.) *Aller doucement à la rencontre de.*
TEGENDRUISCHEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'opposer bruyamment à qc.* ‖ (fig.) *S'opposer directement à*, *être en opposition directe avec.*
TEGENDRUK, z. m. *Pression réciproque*, f., *serrement réciproque*, m. ‖ (phys.) *Réaction*, f. ‖ (hydraul.) *Contre-foulement*, m. ‖ (impr.) *Retiration*, f.
TEGENDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Réagir.* ‖ (impr.) *Retirer.*
TEGENDRUKKING, z. v. *Zie* TEGENDRUK.
TEGENEBBE (zond. mv.), z. v. *Reflux contraire*, m.
TEGENECHO (–ECHO'S), z. v. *Écho opposé*, m.
TEGENEISCH, z. m. *Prétention* ou *demande réciproque*, f. ‖ (prat.) *Reconvention*, f.
TEGENETEN (*at tegen*, *aten tegen*, *tegengegeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Se dégoûter d'un mets à force d'en manger.*
TEGENFLANK, z. v. (fortif.) *Flanc opposé*, m.
TEGENGAAN (*ging tegen*, *tegengegaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Aller audevant de* ou *à la rencontre de.* ‖ b. *Empêcher*, *s'opposer à*, *contrarier*, *traverser*, *combattre.*
TEGENGALERIJ, z. v. *Galerie opposée*, f.
TEGENGALM, z. m. *Retentissement*, *écho*, m., *résonnance*, f.
TEGENGALMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Retentir*, *résonner.*
TEGENGALMING, z. v. *Retentissement*, *écho*, m, *résonnance*, f.
TEGENGAPEN, zw. *en* afsch. w. b. Aangapen. *Regarder en bayant.*
TEGENGEBABBEL (zond. mv.), z. o. *Action de contredire en marmottant*, *en clabaudant*, *clabauderie*, f.
TEGENGEKAKEL (zond. mv.), z. o. *Zie* TEGENGEBABBEL.
TEGENGEKEF (zond. mv.), z. o. *Zie* TEGENGEBABBEL.
TEGENGESCHENK, z. o. *Don*, *présent* ou *cadeau réciproque*, m.
TEGENGESTELD, bn. *Opposé*, *contraire.*
TEGENGIF[T], z. o. Tegenvergif[t]. *Antidote*, *contrepoison*, m.
TEGENGIFT, z. v. Tegengeschenk. *Don*, *présent* ou *cadeau réciproque*, m.
TEGENGLIMMEN (*glom tegen*, *tegengeglommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Zie* TEGENGLINSTEREN.
TEGENGLINSTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Reluire aux yeux de qq. qui approche.*
TEGENGRAUW, z. m. *Coup* m. *de langue réciproque*, *repartie brusque*, f.
TEGENGRAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rabrouer*, *accueillir avec des coups de langue.* ‖ o. (met *hebben*). *Gronder*, *murmurer.*
TEGENGRAVEN (*groef tegen*, *tegengegraven*,) st. *en* afsch. w. b. (fortif.) *Contre-miner.*
TEGENGRAVING, z. v. (fortif.) *Contre-mine*, f.
TEGENGRIMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Accueillir en grinçant les dents.*
TEGENGROET, z. m. *Contre-salut*, *salut réciproque*, *salut rendu*, m
TEGENGROND, z. m. *Argument opposé*, m.
TEGENGUNST, z. v. *Faveur réciproque*, f.
TEGENHANGER, z m. *Pendant*, m.
TEGENHEID (–HEDEN), z. v. *Contrariété*, *adversité*, f., *revers*, *malheur*, m. ‖ Tegenzin, afkeer, *Aversion*, *répugnance*, *antipathie*, f., *dégoût*, m. ‖ Eene — in iets krijgen, *commencer à se dégoûter de qc.*

TEGENHINNIKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Hennir à, contre* ou *après.*
TEGENHOEK, z. m. *Coin opposé*, m. ‖ (géom.) *Angle opposé*, m.
TEGENHOOFD, z. o. (mar.) *Môle opposé*, m.
TEGENHOUDEN, (*hield tegen, tegengehouden*,) st. *en* afsch. w. b. *Retenir, arrêter.* ‖ (fig.) Beletten, voorkomen. *Empêcher, prévenir, s'opposer à.*
TEGENHOUDING (zond. mv.), z. v. *Action f. de retenir* ou *d'arrêter.* ‖ Beletsel. *Obstacle, empêchement*, m., *opposition*, f.
TEGENHOUW, z. m. *Contre-coup*, m.
TEGENHUILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Hurler à, contre* ou *après.*
TEGENHUPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller au-devant* ou *à la rencontre de qq. en sautillant.*
TEGENIJLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se hâter d'aller à la rencontre de* ou *au-devant de, courir à la rencontre de* ou *au-devant de.*
TEGENIJVER (zond. mv.), z. m. *Émulation, rivalité, concurrence*, f.
TEGENIJVEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rivaliser.* ‖ Tegenwerken. *S'opposer avec ardeur à.*
TEGENJAGEN, (*joeg* of *jaagde tegen, tegengejaagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Chasser* ou *pousser vers* ou *contre.* ‖ o. (met *zijn*). *Courir au-devant de* ou *à la rencontre de.*
TEGENJANKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Recevoir en hurlant.*
TEGENJUICHEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Accueillir avec des cris de joie.*
TEGENKAAI, z. v. *Quai opposé*, m.
TEGENKAART, z. v. *Contre-marque*, f. ‖ (jeu) *Bonne carte* f. *pour jouer contre qq., bon jeu*, m.
TEGENKAKELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (fig.) *Zie* TEGENBABBELEN.
TEGENKAMP, z. m. *Résistance, lutte*, f.
TEGENKAMPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Lutter* ou *combattre contre, résister à.*
TEGENKAMPING, z. v. *Résistance, lutte*, f.
TEGENKANS (-KANSEN), z. v. *Revers*, m., *chance contraire* ou *défavorable*, f.
TEGENKANT, z. m. *Côté opposé*, m. ‖ Keerzijde. *Revers*, m.
TEGENKANTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Résister, s'opposer à.* ‖ wederk. Zich —. *Résister, faire résistance, s'opposer à.*
TEGENKANTER, z. m. *Opposant, adversaire, antagoniste*, m.
TEGENKANTING, z. v. *Opposition, résistance*, f.
TEGENKANTSTER, z. v. *Adversaire, antagoniste*, f.
TEGENKEFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (fig.) *Zie* TEGENBABBELEN.
TEGENKERF, z. v. *Contre-taille*, f.
TEGENKIEL, z. v. *Contre-quille*, f.
TEGENKLACHT, z. v. (jurispr.) *Reconvention, récrimination*, f. ‖ Eene — inbrengen, *reconvenir.*
TEGENKLANK, z. m. *Retentissement, écho*, m.
TEGENKLINKEN, (*klonk tegen, tegengeklonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Retentir à l'approche de.*
TEGENKOMEN, (*ik kom tegen, hij komt tegen; kwam tegen, kwamen tegen, tegengekomen*,) onr. st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rencontrer.* ‖ Te gemoet komen. *Venir à la rencontre.*
TEGENKOMST, z. v. *Rencontre*, f.
TEGENKRAAIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). (fig.) *Crier à l'approche de qq.*
TEGENLACHEN, (*lachte* of *loeg tegen, tegengelachen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rire* ou *sourire en voyant venir qq., sourire à qq.*
TEGENLAST, z. m. *Contre-poids*, m.
TEGENLEER (zond. mv.), z. v. *Doctrine opposée*, f.
TEGENLIGGEN, (*lag tegen, lagen tegen, tegengelegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être situé à l'opposite de* ou *vis-à-vis de.* ‖ (mar.) *Être coiffé.* ‖ Het zeil ligt tegen, *la voile est coiffée.*
TEGENLIST, z. v. *Contre-ruse, contre-finesse*, f.
TEGENLOOP (zond. mv.), z. m. (fig.) *Mauvais succès, insuccès, malheur*, m.
TEGENLOOPEN, (*liep tegen, tegengeloopen*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir à la rencontre de* ou *au-devant de.* ‖ Tegenvloeien. *Couler vers* ou *contre.* ‖ (fig.) *Être contraire à, n'être pas favorable à, avoir un mauvais succès.* ‖ Alles loopt ons tegen, *tout nous est contraire.* ‖ (mar.) De wind loopt tegen, *le vent se range de l'avant.*
TEGENLOOPGRAAF, z. v. (fortif.) *Contre-tranchée, contre-approche*, f.
TEGENMARCHEEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). (mil.) *Contre-marcher, faire une contre-marche.*
TEGENMARSCH, z. m. (mil.) *Contre-marche*, f.
TEGENMERK z. o. *Contre-marque*, f.
TEGENMIDDEL, z. o. *Remède, antidote*, m.
TEGENMIJN, z. v. (fortif.) *Contre-mine*, f.
TEGENMIJNEN, zw. *en* afsch. w. b. (fortif.) *Contre-miner.*
TEGENMIJNING, z. v. (fortif.) *Action de contre-miner, contre-mine*, f.
TEGENMOMPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'opposer en murmurant, murmurer.*
TEGENMOMPELING, z. v. *Murmure*, m.
TEGENMORREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'opposer en murmurant, murmurer.*
TEGENMORRING, z. v. *Murmure*, m.
TEGENMUUR, z. m. *Contre-mur, contre-boutant*, m.
TEGENNATUURLIJK, bn. *Contraire à la nature. contre nature.* ‖ bw. *Contrairement à la nature.*
TEGENOMWENTELING, z. v. *Contre-révolution*, f. ‖ Eene — maken, *contre-révolutionner.*
TEGENONTWERP, z. o. *Contre-projet*, m.
TEGENOPENING, z. v. (chir.) *Contre-ouverture*, f.
TEGENOVER, voorz. *Vis-à-vis de, en face de, à l'opposite de.*
TEGENOVERGELEGEN, bn. *Situé vis-à-vis* ou *à l'opposite.*
TEGENOVERGESTELD, bn. *Contraire, opposé.* ‖ — geval, *cas contraire*, m. ‖ Het —e, z. o. *Le contraire, l'opposé*, m.
TEGENOVERLIGGEND, bn. *Qui se trouve vis-à-vis.*
TEGENOVERSTAAND, bn *Qui est vis-à-vis, à l'opposite* ou *opposé.*
TEGENOVERSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Opposer, comparer.* ‖ (jurispr.) *Confronter.*
TEGENOVERSTELLING, z. v. *Opposition, comparaison*, f., *contraste*, m. ‖ (jurispr.) *Confrontation*, f.
TEGENPAND, z. o. *Contre-gage*, m.
TEGENPARTIJ, z. v. *Partie adverse*, f. ‖ (polit.) *Parti contraire*, m., *opposition*, f. ‖ Tegenstander. *Adversaire, antagoniste*, m. ‖ (mus.) *Contre-partie*, f.
TEGENPARTIJDER, z. m. *Adversaire, antagoniste*, m.
TEGENPAUS (-PAUSEN), z. m. *Antipape*, m.
TEGENPLEITER, z. m. *Avocat adverse*, m.
TEGENPOGING, z. v. *Contre-effort*, m.
TEGENPRAAT (zond. mv.), z. m. *Contradiction, opposition, réplique*, f.
TEGENPRATEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Contredire, répliquer.*

Tegenprater, z. m. *Contradicteur*, m.
Tegenpruttelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'opposer en murmurant*, *murmurer*.
Tegenrede (zond. mv.), z. v. *Réplique*, *réfutation*, f.
Tegenreden (-redenen), z. v. *Raison contraire*, f., *motif opposé*, m.
Tegenrekening, z. v. *Décompte*, m., *prétention réciproque*, f.
Tegenrennen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller à cheval à la rencontre* ou *au-devant de*.
Tegenrijden, (*reed tegen*, *reden tegen*, *tegengereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller à cheval* ou *en voiture à la rencontre* ou *au-devant de*.
Tegenruimte, z. v. *Espace opposé*, m
Tegenruischen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Couler avec un doux murmure vers*.
Tegenruk, z. m. *Contre-coup*, *secousse* f. *donnée dans un sens opposé*.
Tegenrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Mouvoir brusquement dans un sens contraire*. ‖ o. (met *zijn*). *Marcher dans un sens contraire*, *marcher* ou *aller au-devant* ou *à la rencontre de*.
Tegenschans (-schansen), z. v. (fortif.) *Contrevallation*, f.
Tegenschemeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Luire à*, *contre* ou *après*.
Tegenschreeuwen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Accueillir avec des cris*. ‖ Schreeuwend antwoorden. *Répondre en criant*.
Tegenschrift, z. o. *Réplique*, *réponse* ou *réfutation* f. *par écrit*.
Tegenschrijven (*schreef tegen*, *schreven tegen*, *tegengeschreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Réfuter*, *répliquer* ou *répondre par écrit*. ‖ o. (met *hebben*). *Polémiser*.
Tegenschroef, z. v. *Contre-écrou*, m.
Tegenslag (-slagen), z. m. *Contre-coup*, m. ‖ Ongeluk. *Revers*, *malheur*, m.
Tegensleepen, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner au-devant de* ou *à l'encontre de*.
Tegensmaak (zond. mv.), z. m. Afkeer. *Dégoût*, m., *aversion*, *répugnance*, f. ‖ Eenen — in iets hebben, *être dégoûté de qc*.
Tegensnap (zond. mv.), z. m. *Contradiction*, f.
Tegensnappen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Contredire par des propos futiles*.
Tegensnauw, z. m. *Zie* Tegengrauw.
Tegensnauwen, zw. *en* afsch. w. b. *Rudoyer*, *rabrouer*. ‖ o. (met *hebben*). *Gronder*, *murmurer*.
Tegensnellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Tegenijlen.
Tegenspartelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se débattre en frétillant*. ‖ (fig.) Tegenworstelen. *S'agiter pour se défendre*, *lutter résister à*.
Tegensparteling, z. v. *Frétillement*, m. ‖ (fig.) *Lutte*, *résistance*, *opposition*, f.
Tegenspeelster, z. v. *Contre*, f.
Tegenspel, z. o. *Cartes* f. pl. *avec lesquelles on joue contre*. ‖ Het — aanzeggen, *contrer*.
Tegenspelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Jouer* ou *faire contre*.
Tegenspeler, z. m. *Contre*, m.
Tegenspoed, z. m. *Adversité*, f., *revers*, *malheur*, m., *infortune*, *mauvaise fortune*, *disgrâce*, f.
Tegenspoeden, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Tegenijlen.
Tegensporrelig, bn. *Qui répugne*.
Tegensporreling, z. v. *Répugnance*, f.
Tegenspraak (zond. mv.), z. v. *Contradiction*, *réplique*, *réclamation*, f., *contredit*, m. ‖ Geest van —, *esprit* m. *de contradiction*. ‖ Zonder *of* buiten —, *sans contredit*, *certainement*.
Tegenspreekster, z. v. *Celle qui contredit* ou *qui s'oppose*, *adversaire*, f.
Tegenspreken (*sprak tegen*, *spraken tegen*, *tegengesproken*,) st. *en* afsch. w. b. *Contredire*, *contester*, *répliquer*, *réclamer*. ‖ Zich zelven —, *se contredire*.
Tegenspreker, z. m. *Contradicteur*, *opposant*, m.
Tegenspreking, z. v. *Contradiction*, *opposition*, f.
Tegenspringen (*sprong tegen*, *tegengesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Aller à la rencontre en sautant*, *sauter contre*.
Tegenstaan (*stond tegen*, *tegengestaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *S'opposer* ou *résister à*, *être opposé à*, *faire résistance à*. ‖ o. (met *hebben*). Walgen. *Répugner*.
Tegenstand (zond. mv.), z. m. *Résistance*, *opposition*, f. ‖ Iemand — bieden, *s'opposer* ou *résister à qq*. ‖ (astron.) *Opposition*, f.
Tegenstander, z. m. *Adversaire*, *antagoniste*, *opposant*, m.
Tegenstellen, zw. *en* afsch. w. b. (met *hebben*). *Opposer*, *mettre en opposition* ou *en parallèle*.
Tegenstelling, z. v. *Opposition*, f. ‖ — in gedachten *of* woorden, *antithèse*, f.
Tegenstem, z. v. (mus.) *Contre-partie*, f. ‖ Het tegenstemmen. *Vote contraire*, m.
Tegenstemmen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Voter contre*.
Tegenstoot (-stooten), z. m. *Contre-coup*, m. ‖ (escr.) *Contre-riposte*, f. ‖ (fig.) *Malheur*, *revers*, m., *adversité*, *contrariété*, f.
Tegenstooten (*stiet* of *stootte tegen*, *tegengestooten*,) st. *en* afsch. w. b. *Repousser*, *pousser contre*, *choquer* ou *heurter contre*.
Tegenstralen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Rayonner vers*, *briller aux yeux de qq. qui approche*.
Tegenstreefster, z. v. *Adversaire*, *antagoniste*, f.
Tegenstreven, zw. *en* afsch. w. b. *S'opposer* ou *résister à*, *contrarier*, *contrecarrer*.
Tegenstrever, z. m. *Adversaire*, *antagoniste*, *opposant*, m.
Tegenstrevig, bn. *Rétif*, *revêche*, *indocile*.
Tegenstreving, z. v. *Résistance*, *opposition*, f.
Tegenstribbelaar, z. m. *Disputeur*, m.
Tegenstribbelaarster, z. v. *Disputeuse*, f.
Tegenstribbelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Disputer*, *contester*. ‖ Tegenstreven. *S'opposer*, *résister*, *contrarier*, *contrecarrer*, *être revêche*.
Tegenstribbeling, z. v. *Dispute*, *contestation*, f. ‖ Tegenstreving. *Résistance*, *opposition*, f.
Tegenstrijden, (*streed tegen*, *streden tegen*, *tegengestreden*,) st. *en* afsch. w. b. *Être contraire à*, *s'opposer à*, *combattre*. ‖ o. (met *hebben*). Tegenstaan. *Répugner*, *choquer*.
Tegenstrijder, z. m. *Adversaire*, *antagoniste*, *opposant*, m., *partie adverse*, f.
Tegenstrijdig, bn. *Contradictoire*, *contraire*, *opposé*, *incompatible*, *antipathique*. ‖ z. o. Het —e, *le contraire*, m. ‖ bw. *Contradictoirement*, *contrairement*.
Tegenstrijdigheid (-heden), z. v. *Contradiction*, *contrariété*, *opposition*, *incompatibilité*, *antipathie*, f. ‖ (rhét.) *Antilogie*, f.
Tegenstrijdig[lijk], bw. *Zie* Tegenstrijdig, bw.
Tegenstroom (-stroomen), z. m. *Reflux*, *refoulement des eaux*, *contre-courant*, m. ‖ Tegentij. *Contre-marée*, f. ‖ (fig.) *Opposition générale*, f.
Tegenstuk, z. o. *Pendant*, m.
Tegentij (zond. mv.), z. o. *Contre-marée*, f.
Tegentocht, z. m. *Contre-marche*, f.

TEGENTREKKEN, (*trok tegen*, *tegengetrokken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Tirer en sens opposé.* ‖ (met *zijn*). *Marcher à la rencontre* ou *au-devant de.*
TEGENVAL (zond. mv.), z. m. *Mauvais succès*, *insuccès*, *mécompte*, m., *mauvaise réussite*, *déception*, f.
TEGENVALLEN, (*viel tegen*, *tegengevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ne pas bien réussir*, *manquer*, *être moins bon qu'on n'avait cru.*
TEGENVALLER, z. m. *Mécompte*, m.
TEGENVERGIF[T], z. o. *Zie* TEGENGIF[T].
TEGENVERKLARING, z. v. *Contre-déclaration*, f.
TEGENVERSCHANSING, z. v. *Contre-vallation*. f.
TEGENVERWIJT (zond. mv.), z. o. *Reproche réciproque*, m.
TEGENVERZEKERING, z. v. *Assurance mutuelle* ou *réciproque*, f.
TEGENVLOED (zond. mv.), z. m. *Contre-marée*, f.
TEGENVOETELING, TEGENVOETER, z. m. *Antipode*, m.
TEGENVOORSTEL, z. o. *Contre-proposition*, f.
TEGENWAAIEN, (*woei* of *waaide tegen*, *tegengewaaid*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Souffler vers.* ‖ b. *Être emporté par le vent vers* ou *contre.*
TEGENWAARHEID (–HEDEN), z. v. *Contre-vérité*, *antiphrase*, f.
TEGENWEER (zond. mv.), z. v. *Résistance*, *opposition*, *défense*, f. ‖ Iemand — bieden, *faire résistance* ou *résister à qq.* ‖ Zich in staat van — stellen, *se mettre sur la défensive.*
TEGENWERKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Agir* ou *travailler contre*, *contrarier*, *contrecarrer*, *mettre des obstacles à*, *empêcher.*
TEGENWERKER, z. m. *Celui qui contrarie*, *antagoniste*, *adversaire*, *opposant*, m.
TEGENWERKING, z. v. *Action de contrarier* ou *de contrecarrer*, *opposition*, *réaction*, f.
TEGENWERPEN, (*wierp tegen*, *tegengeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter vers* ou *contre.* ‖ (fig.) *Objecter*, *opposer.*
TEGENWERPING, z. v. *Objection*, *opposition*, f. ‖ Nietige —, *objection* ou *excuse frivole*, f., *léger prétexte*, m. ‖ Gerechtelijke —, *exception*, f.
TEGENWICHT, z. o. *Contre-poids*, m.
TEGENWIL (zond. mv.), z. m. *Volonté contraire*, *mauvaise volonté*, f.
TEGENWIND, z. m. *Vent contraire*, m.
TEGENWOELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'opposer en luttant*, *se débattre*, *résister à.*
TEGENWOORD, z. o. *Répartie*, f.
TEGENWOORDIG, bn. *Présent.* ‖ — zijn, *être présent*, *assister.* ‖ (gramm.) —e tijd, *présent*, m. ‖ Dadelijk. *Actuel.* ‖ bw. *Présentement*, *à présent*, *maintenant*, *actuellement.*
TEGENWOORDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Présence*, f. ‖ — van geest, *présence d'esprit.*
TEGENWOORDIG[LIJK], bw. *Zie* TEGENWOORDIG, bw.
TEGENWORSTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Lutter contre*, *résister à.*
TEGENWORSTELING, z. v. *Lutte*, *résistance*, f.
TEGENWRIJTEN, (*wreet tegen*, *wreten tegen*, *tegengewreten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Résister.*
TEGENZANG, z. m. *Contre-chant*, m. ‖ (prosod.) *Antistrophe*, f.
TEGENZEE, z. v. *Ressac*, m.
TEGENZEGEL, z. o. *Contre-scel*, m.
TEGENZIJDE, z. v. *Côté opposé*, m.
TEGENZIN (zond. mv.), z. m. *Aversion*, *répugnance*, *antipathie*, f., *dégoût*, m. ‖ Eenen — in iets hebben, *avoir de l'aversion pour qc.* ‖ Met —, *à contre-cœur*, *à regret.*

TEGENZORG, z. v. *Soin opposé*, m.
TEGOED, TEGOEDS, bw. Hij heeft nog veel —, *il lui revient encore beaucoup.*
TEHUISKOMEN (zond. mv.), z. o. *Logis*, *abri*, m.
TEHUISKOMST (zond. mv.), z. v. *Arrivée*, *retour*, m., *rentrée* f.
TEIL, z. v. *Terrine*, f., *pot* ou *vaisseau* m. *de terre.*
TEISTEREN, zw. w. b. *Maltraiter*, *traiter rudement*, *harceler*, *tourmenter.* ‖ Beschadigen. *Endommager*, *délabrer.* ‖ Wonden. *Blesser.*
TEISTERING, z. v. *Mauvais traitement*, m. ‖ Beschadigiging. *Endommagement*, *délabrement*, m.
TEKORT, z. o. (comm.) *Déficit*, m.
TEKORTKOMING, z. v. Zonde. *Péché*, m. ‖ Ondeugd, gebrek. *Vice*, *défaut*, m.
TEKST, z. m. *Texte*, m. ‖ Onderwerp. *Sujet*, m., *matière*, f. ‖ (fig.) Bij den — blijven, *s'en tenir à son sujet.* ‖ (fig.) Iemand van den — helpen, *troubler qq.* ‖ (impr.) *Texte.* ‖ Kleine —, *petit texte.*
TEKSTBOEK, z. o. *Textuaire*, *texte*, m.
TEKSTVERDRAAIING, z. v. *Fausse interprétation*, *falsification* f. *d'un texte.*
TEKSTVERHAAL z. o. *Récit* m. *conforme au texte.*
TEKSTVERKLARING, z. v. *Explication* f. *d'un texte.*
TEKSTVERVALSCHING, z. v. *Falsification* f. *d'un texte.*
TEL (zond. mv.), z. m. Telgang. *Amble*, m. ‖ Den — gaan, *aller l'amble*, *ambler.*
TEL, z. v. Paard. *Amblier*, *cheval amblier*, m. ‖ Hakkenei. *Haquenée*, f.
TEL (zond. mv.), z. m. Het tellen. *Action* f. *de compter.* ‖ In — zijn, *être estimé* ou *considéré.* ‖ In geenen — zijn, *n'être point estimé* ou *considéré.* ‖ Vraag. *Demande*, f. ‖ — en antwoord, *demande et réponse*, f.
TELASTLEGGING, z. v. *Imputation*, f.
TELBAAR, bn. *Qui peut être compté.*
TELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui peut être compté.*
TELEGRAAF (–GRAFEN), z. m. *Télégraphe*, m.
TELEGRAFISCH, bn. *Télégraphique.* ‖ bw. *Télégraphiquement.*
TELEGRAFIST, z. m. *Télégraphiste*, m.
TELEGRAM, z. o. *Télégramme*, m., *dépêche télégraphique*, f.
TELEGRAPHEEREN, zw. w. b. *Télégraphier.*
TELEGRAPHIE (zond. mv.), z. v. *Télégraphie*, f.
TELEN, zw. w. b. *Engendrer*, *procréer*, *produire.* ‖ Kweeken. *Cultiver*, *élever.* ‖ Opvoeden. *Élever.* ‖ (fig.) Veroorzaken, voortbrengen. *Causer*, *engendrer*, *produire.*
TELER, z. m. *Celui qui engendre* ou *qui procrée.* ‖ Kweeker. *Éleveur*, m. ‖ (gramm.) *Génitif*, m.
TELESCOOP (–SCOPEN), z. m. *Télescope*, m.
TELEURSTELLING, z. v. *Désappointement*, m., *déception*, f.
TELG, z. v. (bot) *Rejeton*, *jet*, *surgeon*, *rameau*, *plançon*, m. ‖ (fig.) Afstammeling. *Rejeton*, *descendant*, *enfant*, m.
TELGANG (zond. mv.), z. m. *Amble*, *pas* m. *d'amble.*
TELGANGER, z. m. *Amblier*, *cheval* m. *qui va l'amble.* ‖ Hakkenei. *Haquenée*, f.
TELHOUT, z. o. *Zie* TALHOUT.
TELJOOR (–JOREN), z. v. Tafelbord. *Assiette*, f.
TELJOORLIKKER, z. m. *Écornifleur*, *parasite*, m.
TELKAARTEN, z. v. mv. *Cartes marquantes*, f. pl.
TELKENS, bw. *Chaque fois*, *toutes les fois.* ‖ Steeds. *Continuellement.*
TELKUNST (zond. mv.), z. v. *Arithmétique*, f.
TELLE, z. v. *Zie* TEL, z. v.
TELLEN, zw. w. b. *Compter*, *nombrer*, *calculer.* ‖ Op zijne vingers —, *compter sur ses doigts.*

‖ Houden, aanzien. *Réputer, compter pour.* ‖ Achten. *Estimer.* ‖ Weinig —, *faire peu de cas de.* ‖ Ik tel hem onder mijne vrienden, *je le compte parmi mes amis* ou *au nombre de mes amis.*
TELLENAAR, z. m. *Zie* TELGANGER.
TELLER, z. m. *Compteur*, m. ‖ (math.) *Numérateur*, m. ‖ *Zie* TELGANGER.
TELLING, z. v. *Dénombrement, compte*, m., *supputation*, f. ‖ — der bevolking, *récensement*, m. ‖ (arith.) *Numération*, f.
TELLOOR (–LOREN), z. v. *Zie* TELJOOR.
TELPAARD, z. o. *Zie* TELGANGER.
TELPAS (zond. mv.), z. m. *Zie* TELGANG.
TELSTER, z. v. *Compteuse*, f.
TELWOORD, z. o. *Nom* m. *de nombre.*
TEMBAAR, bn. *Domptable.*
TEMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Traîner sa voix* ou *ses paroles, parler lentement.* ‖ Talmen, dralen. *Lambiner.*
TEMER, z. m. *Celui qui traîne sa voix* ou *ses paroles.* ‖ Talmer. *Lambin*, m.
TEMERIG, bn. *en* bw. *Zie* TEEMACHTIG.
TEMET[S], bw. *Quelquefois, parfois, de temps à autre, de fois à autre.*
TEMMEN, zw. w. b. *Dompter, apprivoiser.* ‖ Eenen leeuw —, *apprivoiser un lion.* ‖ Een paard —, *dompter un cheval.* ‖ (fig.) *Dompter, réduire, réprimer.* ‖ Zijne driften —, *dompter* ou *réprimer ses passions.* ‖ Zich zelven —, *se dompter, se retenir.*
TEMMER, z. m. *Dompteur*, m.
TEMMING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de dompter, apprivoisement*, m. ‖ (fig.) *Répression*, f.
TEMPEEST, z. o. *Tempête*, f., *orage, gros temps, ouragan*, m.
TEMPEESTEN, zw. w. o. (met *hebben*). Stormen. *Faire gros temps.* ‖ (fig.) *Tempêter.*
TEMPEESTIG, bn. *Tempêtueux.*
TEMPEL, z. m. *Temple*, m. ‖ Kerk. *Église*, f.
TEMPELHEER (–HEEREN), z. m. *Zie* TEMPELIER.
TEMPELIER, z. m. *Templier*, m. ‖ (fig.) Zuipen als een —, *boire comme un templier.*
TEMPELRIDDER, z. m. *Templier*, m.
TEMPER (zond. mv.), z. m. *Action de tempérer, modération*, f. ‖ Gesteldheid. *Disposition*, f. ‖ (métall.) *Trempe*, f.
TEMPERAMENT, z. o. *Tempérament*, m., *complexion*, f.
TEMPERATUUR, z. v. *Température*, f.
TEMPEREN, zw. w. b. Matigen. *Tempérer, modérer.* ‖ Zijnen wijn —, *tremper son vin, mettre de l'eau dans son vin.* ‖ (métall.) Harden. *Tremper.* ‖ Staal —, *tremper de l'acier.*
TEMPERING, z. v. *Action de tempérer* ou *de modérer, modération*, f. ‖ (métall.) — van het staal, van het ijzer, *trempe* f. *du fer, de l'acier.*
TEMPERMES, z. o *Amassette*, f.
TEMPEROVEN, z. m. *Rafraîchissoir*, m.
TEMPO (–PO'S), z. o. (mus., mil.) *Temps*, m.
TEN, samentrekking van het voorz. *te* en het lidw. *den*, datief van het mann. en onz. enkelv. en van het meerv. *Au, à la, aux.* ‖ — dienste van, *au service de.* ‖ — huize, *au logis, à la maison.* ‖ — hove, *à la cour.* ‖ — deele, *en partie.* ‖ — eerste, *premièrement.* ‖ — tweede, *secondement.* ‖ — laatste, *enfin, finalement.* ‖ — beste, *au mieux.* ‖ — ergste, *au pis.* ‖ — ergste genomen, *au pis aller.* ‖ — minste, *au moins, du moins.* ‖ — aanzien van, *eu égard à.* ‖ — opzichte van, *à l'égard de.* ‖ — naaste bij, *à peu près.* ‖ — zuiden, *au sud, au midi.* ‖ — overstaan van, *en présence de.* ‖ — einde, *afin de, afin que, pour que.* ‖ — anderen, *d'ailleurs, d'un autre côté.*
TENEN, zw. w. b. *Irriter.*
TENGEL, z. m. (mar.) *Cale, tringle*, m. ‖ (bot.) Netel. *Ortie*, f.
TENGER, bn. *Tendre, délicat, faible, svelte, fluet, grêle.* ‖ (bot.) *Veule.* ‖ Teeder. *Tendre.*
TENGERHEID (zond. mv.), z. v. *Délicatesse, faiblesse*, f. ‖ Teederheid. *Tendresse*, f.
TENIETDOENING, z. v. (jurispr.) *Anéantissement*, m., *annulation, cassation, abolition, abrogation, résiliation*, f,
TENOR (–NORS, –NOREN), z. m. (mus.) *Ténor*, m., *taille*, f.
TENORIST, z. m. (mus.) *Ténor*, m.
TENORSTEM, z. v. (mus.) *Ténor*, m., *taille*, f.
TENT, z. v. *Tente*, f., *pavillon*, m.
TENTAMEN (–MENS, –MINA), z. o. *Examen provisoire*, m. *épreuve provisoire*, f.
TENTEEREN, zw. w. b. *Examiner, mettre à l'épreuve.*
TENTEN, zw. w. b. (chir.) *Sonder.*
TENTENMAKER, z. m. *Faiseur* m. *de tentes.*
TENTIG, bn. *Gentil, très-propre.*
TENTIJZER, z. o. (chir.) *Sonde, éprouvette*, f.
TENTKOORD, z. o. *Corde* f. ou *cordage* m. *d'une tente* ou *d'un pavillon.*
TENTOONSPREIDING (zond. mv.), z. v. *Étalage*, m.
TENTOONSTELLER, z. m. *Exposant*, m.
TENTOONSTELLING, z. v. *Exposition*, f.
TENTSCHUIT, z. v. *Barque couverte*, f.
TENUITVOERBRENGING, z. v. *Exécution*, f.
TENUITVOERLEGGING, z. v. *Mise* f. *en exécution.*
TENWARE, voegw. *À moins que.*
TENZIJ, voegw. *À moins que.*
TEORBE, z. v. *Téorbe*, m.
TEPEL, z. m. *Mamelon, tetin*, m. ‖ Kleine —, *papille*, f.
TEPELKRING, z. m. (anat.) *Aréole*, f.
TEPELVORMIG, bn. (anat.) *Mamelonné, mamillaire, mastoïde, papillaire.*
TEPELZWEER (–ZWEREN), z. v. *Ulcère* m. *au mamelon* ou *au tetin.*
TER, samentrekking van het voorz. *te* en het lidw. *der*, datief van het vr. enkelv. *À la, au.* ‖ — wereld komen, *venir au monde.* ‖ — wereld brengen, *mettre au monde.* ‖ — aarde werpen, *terrasser, jeter à terre* ou *par terre.* ‖ — harte nemen, *prendre à cœur.* ‖ — dood verwijzen, *condamner à mort.* ‖ — zijde, *à côté, de côté.* ‖ — goeder trouw, *de bonne foi.* ‖ — rechterhand, *à droite.* ‖ — linkerhand, *à gauche.* ‖ — zee, *par mer, sur mer.* ‖ — eere van, *en l'honneur de.* ‖ — goeder uur, — rechter tijd, *à temps, à propos.*
TERAARDEBESTELLING, z. v. *Enterrement*, m., *inhumation*, f.
TERDOODBRENGING (zond. mv.), z. v. *Exécution capitale, exécution* f. *à mort.*
TERECHTSTELLING, z. v. *Exécution*, f.
TERECHTWIJZING, z. v. *Action* f. *de mettre sur la bonne voie.* ‖ Verbetering. *Correction*, f. ‖ (fig.) *Avis*, m., *instruction, indication, désignation*, f., *conseil*, m.
TERECHTZITTING, z. v. *Audience*, f.
TEREN, zw. w. b. Met teer bestrijken. *Goudronner.*
TEREN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). Verteren. *Digérer.* ‖ — en smeren, *faire bonne chère, faire ripaille* ou *bombance.* ‖ Uitgeven. *Dépenser.* ‖ o. (met *zijn*). *Se consumer, dépérir.* ‖ Het bier laten —, *laisser reposer la bière.*
TERGEN, zw. w. b. *Agacer, irriter, harceler, vexer, provoquer.* ‖ Plagen. *Tourmenter.*

TERGEND, bn. *Agaçant, vexatoire, mordant, piquant.* ‖ bw. *D'une manière agaçante.*
TERGER, z. m. *Celui qui agace, provocateur,* m.
TERGING, z. v. *Agacerie, provocation,* f.
TERGLUST (zond. mv.), z. v. *Manie d'agacer* ou *de provoquer, agacerie,* f.
TERGSTER, z. v. *Celle qui agace* ou *qui provoque.*
TERGTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage agaçant, mordant* ou *piquant,* m.
TERGWOORD, z. o. *Parole mordante* ou *piquante,* f., *sarcasme,* m.
TERGZIEK, bn. *Fort enclin à agacer* ou *à provoquer.*
TERHANDSTELLING (zond. mv.), z. v. *Remise, délivrance,* f.
TERIG, bn. Van teer. *Qui tient du goudron.* ‖ Met teer bestreken. *Enduit de goudron.*
TERING (zond. mv.), z. v. Spijsvertering. *Digestion,* f. ‖ Uitgave. *Dépense,* f. ‖ (prov.) De — naar de nering zetten, *régler sa dépense sur son revenu.* ‖ (méd.) Uittering. *Phthisie, étisie, consomption,* f., *marasme,* m. ‖ Aan de — sterven, *mourir étique.*
TERINGACHTIG, bn. *Phthisique, étique, hectique.*
TERINGACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Disposition* f. *à la phthisie.*
TERINGKOORTS (zond. mv.), z. v. *Fièvre étique,* f.
TERINGZIEKE, z. m. *en* v. *Phthisique,* m. *et* f.
TERINGZIEKTE, z. v. *Phthisie, étisie,* f.
TERLOOPS, bw. *En courant, en passant, à la hâte.*
TERM, z. m. *Terme,* m. ‖ (math.) *Terme.*
TERMIJN, z. m. *Terme,* m. ‖ Ik ben eenen — schuldig, *je dois un terme.*
TERNAUWERNOOD, bw. *À peine, à grand' peine.*
TERPENTIJN (zond. mv.), z. v. *Térébenthine,* f.
TERPENTIJNBOOM (–BOOMEN), z. m. *Térébinthe,* m.
TERRAS, z. v. *Terrasse,* f.
TERREIN, z. o. *Terrain,* m.
TERRINE, z. v. *Terrine,* f.
TERRITOOR (–TOREN), z. o. *Territoire,* m.
TERRITORIAAL, bn. *Territorial.*
TERSLUIKS, bw. *À la dérobée, furtivement.*
TERSTOND, bw. *Aussitôt, sur-le-champ, tout à l'heure, d'abord, incontinent, présentement, à présent.*
TERTS (TERTSEN), z. v. (mus.) *Tierce,* f.
TERUG, bw. *En arrière, en reculant, à reculons.*
TERUGBLIJVEN (*bleef terug, bleven terug, teruggebleven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester en arrière.*
TERUGBRENGEN (*bracht terug, teruggebracht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Rapporter, reporter, ramener.*
TERUGDEINZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Reculer, rétrograder.*
TERUGDEINZING (zond. mv.), z. v. *Recul,* m., *reculade,* f., *mouvement rétrogade,* m.
TERUGDENKEN (*dacht terug, teruggedacht,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Reporter ses souvenirs, se reporter au passé.*
TERUGDRAGEN (*droeg terug, teruggedragen,*) st. *en* afsch. w. b. *Reporter.*
TERUGDRIJVEN (*dreef terug, dreven terug, teruggedreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Repousser, rechasser, faire reculer.* ‖ (méd.) *Répercuter.*
TERUGDRIJVING, z. v. *Action de repousser, répulsion,* f. ‖ (méd.) *Répercussion,* f.
TERUGEISCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Redemander, revendiquer, réclamer.*
TERUGEISCHER, z. m. *Réclamateur,* m.
TERUGEISCHING, z. v. *Revendication, réclamation, condiction,* f.
TERUGGAAF, z. v. *Restitution,* f.
TERUGGAAN, (*ging terug, teruggegaan,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Reculer, rétrograder, rebrousser chemin, retourner sur ses pas.* ‖ (fig.) *Reculer.*
TERUGGANG (zond. mv.), z. m. *Reculement, recul,* m., *reculade, marche rétrograde,* f., *rétrogradation,* f., *mouvement rétrogade,* m.
TERUGGAVE, z. v. *Restitution,* f.
TERUGGEVEN, (*gaf terug, gaven terug, teruggegeven,*) st. *en* afsch. w. b. *Rendre, restituer.*
TERUGHALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aller reprendre.*
TERUGHOUDEN, (*hield terug, teruggehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Retenir, détenir.* ‖ Weerhouden. *Arrêter, empêcher.*
TERUGHOUDING (zond. mv.), z. v. *Retenue, rétention,* f. ‖ (fig.) *Réserve, retenue,* f.
TERUGJAGEN, (*joeg* of *jaagde terug, teruggejaagd,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Rechasser.*
TERUGKAATSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renvoyer, répercuter.* ‖ Eenen bal —, *renvoyer une balle.* ‖ Het licht —, *refléter, réverbérer* ou *répercuter la lumière.* ‖ Eenen klank —, *répercuter un son.*
TERUGKAATSING (zond. mv.), z. v. *Répercussion,* f. ‖ — des lichts, *réflexion* ou *réverbération* f. *de la lumière.*
TERUGKEER (zond. mv.), z. m. *Retour,* m.
TERUGKEEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Retourner, s'en retourner, revenir, rebrousser chemin, retourner sur ses pas.*
TERUGKOMEN, (*ik kom terug, hij komt terug; kwam terug, kwamen terug, teruggekomen,*) onr. st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Revenir.*
TERUGKOMST (zond. mv.), z. v. *Retour,* m.
TERUGLOOPEN, (*liep terug, teruggeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *S'en retourner en courant.* ‖ Terugvloeien. *Refluer, remonter.*
TERUGMARSCH (zond. mv.), z. m. *Zie* TEGENMARSCH.
TERUGNEMEN, (*nam terug, namen terug, teruggenomen,*) st. *en* afsch. w. b. *Reprendre, retirer.* ‖ Zijn woord —, *se rétracter.*
TERUGNEMING (zond. mv.), z. v. *Reprise,* f.
TERUGREIS (zond. mv.), z. v. *Retour,* m.
TERUGREIZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Retourner, revenir.*
TERUGRIJDEN, (*reed terug, reden terug, teruggereden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Retourner à cheval* ou *en voiture.*
TERUGROEPEN, (*riep terug, teruggeroepen,*) st. *en* afsch. w. b. *Rappeler.*
TERUGROEPING (zond. mv.), z. v. *Rappel,* m. ‖ Brieven van —, *lettres* f. pl. *de récréance.*
TERUGSCHUIVEN (*schoof terug, schoven terug, teruggeschoven,*) st. *en* afsch. w. b. *Pousser en arrière, reculer.* ‖ o (met *zijn*). *Reculer, aller en arrière.*
TERUGSLAAN (*sloeg terug, teruggeslagen,*) st. *en* afsch. w. b. *Repousser, rejeter, refouler, renvoyer, répercuter.*
TERUGSPRINGEN (*sprong terug, teruggesprongen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Faire un saut en arrière, rebondir, reculer.* ‖ (man.) *Bricoler.*
TERUGSPRONG, z. m. *Saut en arrière, recul,* m., *reculade,* f. ‖ (man.) *Bricole,* f.
TERUGSTOOTEN (*stiet terug, teruggestooten,*) st. *en* afsch. w. b. *Repousser.*
TERUGSTOOTEND, bn. *Répulsif.* ‖ (fig.) *Repoussant, rebutant.*
TERUGTOCHT, z. m. *Retour,* m. ‖ (mil.) *Retraite, contre-marche,* f.
TERUGTREDEN (*trad terug, traden terug, teruggetreden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Reculer, se retirer, rentrer, se remettre à sa place.*
TERUGTREKKEN (*trok terug, teruggetrokken,*) st.

en afsch. w. b. *Retirer, tirer en arrière.* ‖ Eene belofte —, *rétracter une promesse.* ‖ o. (met *zijn*). *Se retirer, se replier, battre en retraite.*
Terugvaren (*voer terug, teruggevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Retourner en bateau.*
Terugvloeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Refluer.* ‖ Doen —, *refouler.*
Terugvoeren, zw. *en* afsch. w. b. *Ramener, reconduire.*
Terugvorderen, zw. *en* afsch. w. b. *Redemander, revendiquer, réclamer.*
Terugvordering, z. v. *Réclamation*, f. ‖ (jurispr.) *Répétition, condiction*, f.
Terugvragen (*vroeg* of *vraagde terug, teruggevraagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Redemander, revendiquer, réclamer.*
Terugwerken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Réagir, rétroagir.* ‖ (gramm.) *Réfléchir.*
Terugwerkend, bn. *Rétroactif, réactif.* ‖ —e kracht, *effet rétroactif*, m.
Terugwerking (zond. mv.), z. v. *Rétroaction, rétroactivité*, f., *effet rétroactif*, m., *réaction*, f.
Terugwerpen (*wierp terug, teruggeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter en arrière, rejeter, repousser, refouler, renvoyer.*
Terugwijken (*week terug, weken terug, teruggeweken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Reculer, rétrograder, se retirer, battre en retraite.*
Terugwijking (zond. mv.), z. v. *Retraite*, f., *reculement*, m.
Terugwijzen (*wees terug, wezen terug, teruggewezen*,) st. *en* afsch. w. b. *Renvoyer.* ‖ Weigeren. *Refuser.*
Terugwijzing (zond. mv.), z. v. *Renvoi, refus*, m.
Terugzeilen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Faire voile pour retourner.*
Terugzenden (*zond terug, teruggezonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Renvoyer.*
Terugzending (zond. mv.), z. v. *Renvoi*, m. ‖ — van koopwaren, *renvoi de marchandises.*
Terugzien (*zag terug, zagen terug, teruggezien*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder en arrière, regarder derrière soi.* ‖ (fig.) *Jeter ses regards sur le passé.*
Terugzwemmen (*zwom terug, teruggezwommen*,) st. *en* afsch. w. o.(met *zijn*). *Retourner à la nage.*
Terwijl, bw. Onderwijlen. *Cependant, sur ces entrefaites, pendant ce temps-là, en attendant.* ‖ voegw. *Tandis que, pendant que.*
Terzijdestelling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mettre de côté.* ‖ Met — van, *sans avoir égard à, sans tenir compte de, sans faire attention à, sans prendre note de.*
Test, z. v. *Terrine*, f., *vaisseau* m. *de terre*
Testament, z. o. *Testament*, m. ‖ Eigenhandig —, *testament olographe.* ‖ Zonder — sterven, *mourir* ou *décéder intestat.* ‖ Het Oude *of* het Nieuwe —, *l'Ancien* ou *le Nouveau Testament.*
Tet, z. v. *Teton*, m. ‖ Boezem. *Mamelle*, f., *sein*, m. ‖ Talmster. *Lambine, lendore*, f.
Tets, bn. *Pâteux.* ‖ Dat brood is al te —, *ce pain est trop pâteux.* ‖ Kleverig. *Gluant, visqueux.*
Tetsheid (zond. mv.), z. v. *Empâtement, état* m. *de ce qui est pâteux.* ‖ Kleverigheid. *Viscosité*, f.
Tetsig, bn. *Zie* Tets.
Tetsigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Tetsheid.
Tett[er]ig, bn. *Excessivement propre, propre à l'excès.* ‖ bw. *Avec une propreté excessive.*
Tett[er]igheid (zond. mv.), z. v. Groote zindelijkheid. *Propreté excessive*, f.
Teug, z. v. *Coup, trait*, m., *gorgée*, f. ‖ Met lange —en drinken, *boire à longs traits.* ‖ Met kleine —en drinken, *boire à petites gorgées.*
Teugel, z. m. *Bride*, f. ‖ Leisel. *Rêne*, f. ‖ In — houden, *tenir en bride.* ‖ Den — vieren, *lâcher la bride.* ‖ Met lossen — heenrijden, *partir à bride abattue.*
Teugelen, zw. w. b. *Brider.* ‖ Een paard —, *brider un cheval.* ‖ (fig.) *Réprimer, contenir, refréner.*
Teugeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de brider.* ‖ (fig.) *Répression*, f.
Teugelloos, bn. *Débridé.* ‖ (fig.) *Effréné, dévergondé.* ‖ bw. *Sans frein.*
Teugelloosheid (zond. mv.), z. v. (fig.) *Licence effrénée*, f., *dévergondage, débordement*, m.
Teugelreep (—reepen), z. m. *Rêne, guide*, f.
Teulen, zw. w. o. (met *hebben*). *Badiner.*
Teut, z. m. *en* v. *Lambin*, m., *lambine*, f.
Teut, z. v. Toot. *Zie* Toot.
Teutachtig, bn. *Qui traîne ses paroles.* ‖ Talmachtig. *Lambin.*
Teutachtigheid (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de traîner ses paroles.* ‖ Talmachtigheid. *Vétillerie, lanternerie*, f.
Teuten, zw. w. o. (met *hebben*). *Traîner ses paroles.* ‖ Talmen. *Lambiner, lanterner.*
Teuter, z. m. *Lambin*, m.
Teuteraar, z. m. *Zie* Teuter.
Teuteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Teuten.
Teut[er]ig, bn. *Zie* Teutachtig.
Teut[er[igheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Teutachtigheid.
Teuterkwaad, z. m. *Zie* Toterkwaad.
Teutkous (—kousen), z. m. *en* v. *Zie* Teut, z. m. *en* v.
Teutoonsch (zond. mv.), z. o. *Le teuton*, m., *la langue teutonique*, f.
Teutster, z. v. *Zie* Teut, z. v.
Tevens, bw. *En même temps, à la fois.*
Tevergeefs, bw. *En vain, inutilement.*
Tevreden, bn. *Content, satisfait.* ‖ Met iets — zijn, *être content de qc.* ‖ bw. *Avec contentement.*
Tevredenheid (zond. mv.), z. v. *Contentement*, m., *satisfaction*, f.
Thaler, z. m. *Thaler*, m.
Thans, bw. *Maintenant, à présent, actuellement, à l'heure qu'il est, par le temps qui court.*
Thansjes, bw. *Zie* Thans.
Theâter, z. o. *Théâtre*, m.
Theatraal, bn. *Théatral.* ‖ bw. *Théatralement.*
Thee, z. v. *Thé*, m. ‖ — drinken, *prendre du thé.* ‖ De — zetten, *faire le thé.*
Theeblad (—bladen, —bladeren), z. o. *Thé*, m., *feuille* f. *de thé.* ‖ (—bladen), Schenkblad. *Cabaret* m. *à servir du thé.*
Theeboei, z. v. *Thé-bou*, m.
Theeboom (—boomen), z. m. *Thé*, m.
Theebus, z. v. *Boîte* f. *à thé.* ‖ (comm.) *Barse*, f.
Theedrinker, z. m. *Preneur* m. *de thé, personne* f. *qui aime le thé.*
Theegezelschap, z. o. *Personnes* f. pl. *réunies pour prendre le thé, thé*, m.
Theegoed (zond. mv.), z. o. *Service* m. *à thé.*
Theeketel, z. m. *Bouilloire* f. *à thé.*
Theekistje, z. o. *Boîte* f. *à thé.*
Theekoekje, z. o. *Petit gâteau* m. *que l'on mange en prenant du thé.*
Theekopje, z. o. *Tasse* f. *à thé.*
Theekooper, z. m. *Marchand* m. *de thé.*
Theepot, z. m. *Théière*, f., *pot* m. *à thé.*
Theetafel, z. v. *Table* f. *à prendre du thé.*
Theewater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *pour le thé.*

Theewinkel, z. m. *Boutique* f. ou *magasin* m. *où l'on vend du thé.*
Thema (thema's), z. o. *Thème*, m. ‖ (mus.) *Thème.*
Theocratie (zond. mv.), z. v. *Théocratie*, f.
Theocratisch, bn. *Théocratique.*
Theologant, z. m. *Théologien*, m.
Theologie (zond. mv.), z. v. *Théologie*, f.
Theologisch, bn. *Théologique.* ‖ bw. *Théologiquement.*
Theoloog (–logen), z. m. *Théologien*, m.
Theorema (–ma's), z. o. *Théorème*, m.
Theoretisch, bn. *Théorique.*
Theorie, z. v. *Théorie*, f.
Theriakel (zond. mv.), z. v. *Thériaque*, f.
Thermometer, z. m. *Thermomètre*, m.
Thesaurie, z. v. *Trésorerie*, f., *trésor*, m.
Thesaurier, z. m. *Trésorier*, m.
Thesis (theses), z. v. *Thèse*, f.
Thyrs, z. m. *Thyrse*, m.
Thyrsdragend, bn. *Thyrsifère.*
Tichel, z. m. *Brique*, f. ‖ Dakpan. *Tuile*, f.
Tichelaar, z. m. *Briquetier*, m. ‖ Dakpanbakker. *Tuilier*, m.
Tichelaarde (zond. mv.), z. v. *Terre* f. *à briques* ou *à tuiles.*
Tichelbakker, z. m. *Briquetier*, m. ‖ Dakpanbakker. *Tuilier*, m.
Tichelbakkerij, z. v. *Briqueterie*, f. ‖ Panbakkerij. *Tuilerie*, f.
Ticheldak (–daken), z. o. *Toit* m. *de tuiles.*
Ticheldekker, z. m. *Couvreur* m. *en tuiles.*
Tichelovèn, z. m. *Four* m. *à briques* ou *à tuiles.*
Tichelsteen (–steenen), z. m. *Brique*, f. ‖ Dakpan. *Tuile*, f.
Tichelwerk, z. o. *Ouvrage* m. *en briques* ou *en tuiles.*
*Ticht, z. v. Aantijging. *Accusation*, f.
Tiegen (*toog*, *togen*, *getogen*,) st. w. b. Trekken. *Tirer.* ‖ o. (met *zijn*). Gaan. *Aller*, *marcher.*
Tiek, z. v. *Zie* Teek.
Tien, telw. *Dix.* ‖ z. v. *Dix*, m. ‖ Klaveren —, *dix* m. *de trèfle.*
Tienbladig, bn. (bot.) *Décaphylle.*
Tiend, z. o. *Dîme*, f.
Tiendaagsch, bn. *De dix jours.*
Tiende, bn. *Dixième.* ‖ De — dag, *le dixième jour.* ‖ De — Maart, *le dix Mars.* ‖ Leo de —, *Léon dix.* ‖ Ten —, *dixièmement.* ‖ z. o. Het —, *le dixième*, m., *la dixième partie*, f.
Tiendeelig, bn. *Décimal.* ‖ — getal, *nombre décimal*, m. ‖ —e breuk, *fraction décimale*, f.
Tiendehalf, bn. *Neuf et demi.*
Tiendeischer, z. m. *Zie* Tiendheffer.
Tienderhande, Tienderlei, bn. *Qui est de dix sortes*, *de dix espèces*, *de dix manières* ou *de dix façons.*
Tiendheer (–heeren), z. m. *Zie* Tiendheffer.
Tiendheffer, z. m. *Dîmeur*, m.
Tiendland, z. o. *Champ* m. *sujet à la dîme.*
Tiendpachter, z. m. *Fermier* m. *des dîmes.*
Tiendplichtig, bn. *Sujet à la dîme.*
Tiendrecht (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de dîmes.*
Tiendschuldig, bn. *Zie* Tiendplichtig.
Tiendubbel, bn. *Zie* Tienvoudig.
Tiendverpachting, z. v. *Ferme* f. *des dîmes.*
Tienheid (–heden), z. v. *Dizaine*, f.
Tienhoek, z. m. (géom.) *Décagone*, m.
Tienhoekig, bn. *Décagone.*
Tienhonderd, telw. *Mille.*
Tienjarig, bn. *Qui a dix ans.* ‖ Dat tien jaar duurt *of* alle tien jaar geschiedt. *Décennal.*
Tienkwabbig, bn. (bot.) *Décalobé.*
Tienlobbig, bn. (bot.) *Décalobé.*
Tienmaal, bw. *Dix fois.*
Tienmaandsch, bn. *De dix mois.* ‖ Dat alle tien maanden gebeurt. *Qui se répète tous les dix mois.*
Tienman, z. m. *Décemvir*, m.
Tienmannerij, z. v. (bot.) *Décandrie*, f.
Tienmannig, bn. (bot.) *Décandre*, *qui a dix étamines.*
Tienmanschap (zond. mv.), z. o. *Décemvirat*, m.
Tienponder, z. m. (artill.) *Pièce* f. *de dix livres de balle.* ‖ Brood. *Pain* m. *de dix livres.*
Tiensnarig, bn. *Qui a dix cordes.* ‖ — speeltuig, *décachorde*, m.
Tienstijlig, bn. (bot.) *Décagyne.*
Tiental, z. o. *Dizaine*, f.
Tientallig, bn. *Décimal.* ‖ — stelsel, *système décimal*, m.
Tientje, z o. — van eenen rozenkrans, *dizain*, m. ‖ Tienguldenstuk. *Pièce* f. *de dix florins.* ‖ Tienstuiverstuk. *Pièce de dix sous.*
Tienvakkig, bn. (bot.) *Décemloculaire.*
Tienvlakkig, bn. (géom.) *Décaèdre.*
Tienvoetig, bn. *Décapode*, *qui a dix pieds.*
Tienvoudig, bn. *Décuple.* ‖ bw. *Au décuple*, *dix fois autant.*
Tienwerf, bw. *Zie* Tienmaal.
Tienwijvig, bn. (bot.) *Zie* Tienstijlig.
Tienzijdig, bn. (géom.) *Décagone.*
Tier (zond. mv.), z. v. Groei. *Croissance*, *végétation*, f. ‖ Kracht. *Force*, *vigueur*, f. ‖ (fig.) Hij is hier niet in zijne —, *il n'est pas ici dans son élément.* ‖ o. *Zie* Getier.
Tiërceeren, zw. w. b. *Tiercer.*
Tiërceering, z. v. *Tiercement*, m.
Tierlantijntje, z. o. *Alouette* f. *à tête noire.*
Tierelieren, zw. w. o. (met *hebben*). Kwinkeleeren. *Gazouiller*, *ramager*, *tirelirer*, *chanter.*
Tieren, zw. w. o. (met *hebben*). Welig groeien. *Croître bien*, *pousser avec vigueur.* ‖ (fig) Zich gewennen. *S'acclimater.* ‖ Gelukken. *Réussir.*
Tieren, zw. w. o. (met *hebben*). Razen. *Faire du tapage*, *tapager*, *criailler*, *tempêter.*
Tierig, bn. *Qui croît* ou *qui pousse bien*, *vigoureux.* ‖ Voorspoedig. *Qui réussit*, *prospère.*
Tierigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui croît bien.* ‖ (fig.) *Vigueur*, *fleur*, f.
Tiersje, z. o. Maat. *Tierçon*, m.
Tij, z. o. (mar.) *Marée*, f., *flux et reflux*, m. ‖ Hoog —, *haute marée*, *pleine marée.* ‖ Laag —, *basse marée*, *morte marée.* ‖ Half —, *demi-flot*, m. ‖ Verloopen —, *jusant*. m. ‖ Het — verloopt, *la marée refoule.* ‖ (fig.) Zijn — is verloopen, *il a fait son temps*, *son temps est passé.* ‖ (prov.) Wel — weten te kavelen, *savoir fort bien saisir l'occasion.*
Tijd, z. m. *Temps*, m. ‖ De — gaat voorbij, *le temps fuit*, *le temps se passe.* ‖ Het is —, *il est temps.* ‖ Van — tot —, *de temps en temps.* ‖ Ten —e van, *du temps de.* ‖ Tijdperk. *Temps*, m., *époque*, f. ‖ In alle —en, *de tout temps.* ‖ De tegenwoordige —, *le temps présent.* ‖ Zich naar den — schikken, *s'accommoder au temps* ou *aux circonstances.* ‖ Leven. *Temps*, *temps de la vie.* ‖ In onzen —, *de notre temps.* ‖ Op zijnen — betalen, *payer au temps convenu.* ‖ (prov.) — gewonnen veel gewonnen, *qui a temps a vie.* ‖ (prov.) Ik heb er den lieven — van, *je n'en veux pas*, *cela ne me plait pas.* ‖ (gramm.) *Temps.* ‖ (mar.) Ware —, *temps du vaisseau.* ‖ Terzelfder —, *en même temps.* ‖ Ter rechter —, *à propos*, *à temps.* ‖ In — en wijl, *en temps et lieu.*

TIJDBOEK, z. o. Geschiedboek. *Histoire*, f.
TIJDELIJK, bn. *Temporel*, *passager*, *qui passe avec le temps*, *périssable*. ‖ —e goederen, *biens temporels*, m. pl. ‖ — leven, *vie temporelle*, f. ‖ bw. *Temporellement*. ‖ Voorloopig. *Temporairement*. ‖ Bijtijds. *À temps*, *assez tôt*. ‖ z. o. Het —e, *le temporel*, m.
TIJDELOOS, bn. *Qui n'a point de temps fixe*. ‖ Kortstondig. *Passager*, *qui dure peu*.
TIJDELOOS (-LOOZEN), z. v. (bot.) *Zie* TIJLOOS.
TIJDGEBREK (zond. mv.), z. o. *Manque* m. *de temps*.
TIJDGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *du siècle*.
TIJDGELOOF (zond. mv.), z. o. *Foi de circonstance*, *foi chancelante*, f.
TIJDGELOOVIGE, z. m. *Celui qui n'a qu'une foi chancelante*, *faux croyant*, m.
TIJDGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Contemporain*, m., *contemporaine*, f.
TIJDIG, bn. *Qui vient à son temps*, *qui vient à propos*. ‖ Rijp. *Mûr*. ‖ bw. *À temps*, *à propos*. ‖ Vroeg. *De bonne heure*, *assez tôt*.
TIJDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui vient à propos*. ‖ Rijpheid. *Maturité*, f.
TIJDIG[LIJK], bw. *Zie* TIJDIG, bw.
TIJDING, z. v. *Nouvelle*, f., *avis*, m.
TIJDKOE (-KOEIEN), z. v. *Vache* f. *de deux ans*.
TIJDKORTER, z. m. *Personne* f. *qui amuse*, *chasse-ennui*, m.
TIJDKORTING, z. v. *Passe-temps*, m., *distraction*, *récréation*, f., *divertissement*, *amusement*, m.
TIJDKRING, z. m. *Période*, f., *espace* m. *de temps*. ‖ (astron.) *Cycle*, m.
TIJDMETER, z. m. *Chronomètre*, *chronoscope*, m.
TIJDMETING, z. v. *Chronométrie*, f.
TIJDNAALD, z. v. *Obélisque*, m.
TIJDPERK, z. o. *Période*, f., *espace* m. *de temps*.
TIJDPUNT, z. o. *Terme*, *moment*, *temps*, m., *époque*, f. ‖ (chron.) *Époque*, f.
TIJDREGISTER, z. o. *Table chronologique*, f.
TIJDREKENAAR, z. m. *Chronologiste*, m. ‖ — des kerkelijken almanaks, *computiste*, m.
TIJDREKENING, z. v. *Chronologie*, f. ‖ Christelijke —, *ère chrétienne*, f.
TIJDREKENKUNDE (zond. mv.), z. v. *Chronologie*, f.
TIJDREKENKUNDIG, bn. *Chronologique*. ‖ bw. *Chronologiquement*.
TIJDREKENKUNDIGE, z. m. *Chronologiste*, m.
TIJDREKENKUNDIG[LIJK], bw. *Zie* TIJDREKENKUNDIG, bw.
TIJDRUIMTE, z. v. *Espace* m. *de temps*, *période*, f.
TIJDSBEPALING, z. v. *Terme*, m.
TIJDSBESPARING (zond. mv.), z. v. *Économie* f. *de temps*.
TIJDSBESTEK (zond. mv.), z. o. *Espace* m. *de temps*, *période*, f.
TIJDSCHRIFT, z. o. *Feuille périodique*, f., *ouvrage périodique*, m., *revue*, f.
TIJDSOMSTANDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Circonstance* f. *du temps*.
TIJDSORDE (zond. mv.), z. v. *Ordre du temps*, *ordre chronologique*, m.
TIJDSTIP, z. o. *Terme*, *moment*, *temps*, m., *époque*, f.
TIJDSVERLOOP (zond. mv.), z. o. *Laps de temps*, *délai*, m.
TIJDVAK, z. o. Tijdperk. *Période*, f., *espace* m. *de temps*.
TIJDVERDRIJF (zond. mv.), z. o. *Zie* TIJDKORTING.
TIJDVERKWISTING (zond. mv.), z. v. *Perte* f. *de temps*, *mauvais emploi* m. *du temps*.
TIJDVERLIES (zond. mv.), z. o. *Perte* f. *de temps*.
TIJDVERS, z. o. *Chronogramme*, m.
TIJDVERSPILLING, z. v. *Zie* TIJDVERKWISTING.

TIJDWIJZER, z. m. *Calendrier*, *almanach*, m.
TIJDWINNER, z. m. *Temporiseur*, m.
TIJDWINNING (zond. mv.), z. v. *Temporisation*, f.
TIJEN, zw. w. b. *en* o. *Zie* TIEGEN.
TIJGEN, (*teeg* of *tijgde*, *tegen* of *tijgden*, *getegen* of *getijgd*,) st. *of* zw. w. b. *Zie* BETICHTEN.
TIJGER, z. m. *Tigre*, m. ‖ (fig.) *Homme cruel* ou *impitoyable*, *tigre*, *monstre*, m.
TIJGERHART, z. o. (fig.) *Cœur* m. *de tigre*.
TIJGERHENGST, z. m. *Cheval tigré*, m.
TIJGERHOND, z. m. *Chien tigre* ou *tigré*, m.
TIJGERHUID, z. v. *Peau* f. *de tigre*.
TIJGERIN, z. v. *Tigresse*, f. ‖ (fig.) *Tigresse*, *femme impitoyable*, f.
TIJGERKAT, z. v. *Chat tigre*, *chat-pard*, *serval*, m.
TIJGERPAARD, z. o. *Cheval tigre* ou *tigré*, m.
TIJGERVEL, z. o. *Zie* TIJGERHUID.
TIJGERWOLF, z. m. *Guépard*, m. ‖ Gevlekte hyena. *Tigre-loup*, m.
TIJK, z. v. *Coutil*, m.
TIJKWEVER, z. m. *Coutier*, m.
TIJKWEVERIJ, z. v. *Fabrique* f. *de coutil*.
TIJLOOS (-LOOZEN), z. v. (bot.) *Jonquille*, f., *colchique*, *tue-chien*, *narcisse sauvage*, m. ‖ Witte —, *perce-neige*, f.
TIJM (zond. mv.), z. m. (bot.) *Thym*, m. ‖ Wilde —, *serpolet*, m.
TIJNE, z. v. *Tine*, *tonne*, f.
TIJTEL, z. m. *Zie* TITEL.
TIK, z. m. *Petit coup*, m.
TIKKEN, zw. w. b. *en* o. (met *hebben*). *Donner un petit coup*, *frapper* ou *heurter légèrement*. ‖ (fig.) Iemand op de vingers —, *donner sur les doigts à qq.* ‖ Tiktakken. *Faire tictac*, *cliqueter*.
TIKKER, z. m. *Celui qui donne un petit coup*, *qui frappe* ou *heurte légèrement*. ‖ (pop.) *Montre*, f.
TIKKERTJE, z. o. (h. n.) *Vrillette*, f.
TIKTAK (zond. mv.), z. o. — eens uurwerks, *tictac d'une montre* ou *d'une horloge*. ‖ Spel. *Trictrac*, m. ‖ — spelen, *jouer au trictrac*.
TIKTAKBORD, z. o. *Trictrac*, m.
TIKTAKKEN, zw. w. b. (met *hebben*). *Faire tictac*. ‖ Tiktak spelen. *Jouer au trictrac*.
TIKTAKKER, z. m. *Joueur* m. *de trictrac*.
TIKTAKSCHIJF, z. v. *Dame* f. ou *pion* m. *pour jouer au trictrac*.
TIKTAKSPEL, z. o. *Trictrac*, m.
TIKTAKSPELER, z. m. *Zie* TIKTAKKER.
TIL (zond. mv.), z. v. *Action de lever* ou *de soulever*, *levée*, f. ‖ Er is iets op —, *il y a qc. sur le tapis*.
TIL, z. v. Vogelknip. *Trébuchet*, m. ‖ — eens duivenhoks, *trappe* f. *d'un colombier*. ‖ Duivenhok. *Pigeonnier*, *colombier*, m. ‖ Tilbrug. *Pont-levis*, m.
TILBAAR, bn. *Qu'on peut soulever* ou *hausser*. ‖ Roerend. *Mobile*, *mobilier*, *mobiliaire*. ‖ —are goederen, *meubles*, m. pl., *mobilier*, m.
TILBRUG, z. v. *Pont-levis*, m.
TILBURY (-RY'S), z. v. *Tilbury*, m.
TILLEN, zw. w. b. *Lever*, *soulever*, *hausser*. ‖ (fig.) Aan iets —, *se mêler de qc.*
TIMBER, z. m. *Timbre*, m.
TIMMER, z. o. *Charpente*, f. ‖ Timmerhout. *Bois* m. *de charpente*. ‖ Gebouw. *Bâtiment*, m. ‖ Vertrek. *Appartement*, m.
TIMMERAGE (-AGES), z. v. *Charpente*, *charpenterie*, f. ‖ Gebouw. *Bâtiment*, m.
TIMMERAAR, z. m. *Constructeur*, m.
TIMMERBIJL, z. v. *Hache* f. *de charpentier*.
TIMMEREN, zw. w. b. *Bâtir*, *construire*, *élever*. ‖

Een huis —, *bâtir une maison.* ‖ Een schip —, *construire un vaisseau.* ‖ Timmermanswerk doen. *Faire le métier de charpentier.* ‖ (fig.) Hij timmert niet hoog, *il n'a pas inventé la poudre.*
TIMMERGEREEDSCHAP, z. o. *Outils* m. pl. *de charpentier.*
TIMMERHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de construction*, m. ‖ (prov.) Alle hout is geen —, *tout bois n'est pas bon à faire flèche.*
TIMMERING, z. v. *Bâtisse, construction, charpenterie, charpente*, f.
TIMMERMAN (-LIEDEN, -LUI), z. m. *Charpentier*, m.
TIMMERMANSBAAS, z. m. *Maître charpentier*, m.
TIMMERMANSGAST, z. m. *Compagnon* ou *ouvrier charpentier*, m.
TIMMERMANSJONGEN, TIMMERMANSKNECHT (-KNECHTS), z. m. *Zie* TIMMERMANSGAST.
TIMMERMANSWERK (zond. mv.), z. o. *Charpenterie*, f., *ouvrage* m. *de charpentier.*
TIMMERMANSWINKEL, z. m. *Atelier* m. *de charpentier.*
TIMMERWERF, z. v. *Chantier, atelier* m. *de construction.*
TIMMERWERK zond. mv.), z. o. *Charpente, charpenterie*, f. ‖ — eener klok, *charpente* f. *qui porte les cloches, beffroi*, m.
TIMPAAN, z. o. (impr.) *Tympan*, m.
TIMPJE, z. o. *Petit pain oblong*, m.
TIN (zond. mv.), z. o. *Étain*, m. ‖ Vaatwerk van —. *Vaisselle* f. *d'étain.* ‖ v. *Zie* TINNE.
TINACHTIG, bn. *Qui tient de l'étain* ou *qui ressemble à l'étain.*
TINASCH (zond. mv.), z. v. *Potée* f. *d'étain.*
TINCTUUR (zond. mv.), z. v. *Teinture*, f.
TINKALK (zond. mv.), z. v. (chim.) *Oxyde* m. *d'étain, chaux* f. *d'étain.*
TINNE, z. v. *Sommet, faîte, créneau*, m. ‖ De — des tempels van Jeruzalem, *le pinacle*, m. ‖ Ter — des roems gestegen, *monté au faîte de la gloire.*
TINNEGIETER, z. m. *Potier* m. *d'étain.*
TINNEGIETERIJ, z. v. *Poterie* f. *d'étain.*
TINNEGOED (zond. mv.), z. o. *Vaisselle* ou *poterie* f. *d'étain.*
TINNEKAS[T], z. v. *Armoire vitrée* f. *où l'on met la vaisselle d'étain.*
TINNEKRAAM, z. v. *Boutique* f. *de poterie d'étain.*
TINNEN, bn. *Fait d'étain, d'étain.* ‖ — lepel, *cuiller* f. *d'étain.*
TINT (zond. mv.), z. m. Wijn. *Vin* m. *de Rota.*
TINT, z. v. Kleur. *Teinte*, f.
TINTEL (zond. mv.), z. v. *Mèche*, f.
TINTELDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *à mèche.*
TINTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Étinceler, briller, scintiller, reluire.* ‖ De sterren —, *les étoiles brillent.* ‖ Eene zachte prikkeling ondervinden. *Éprouver un certain picotement plus ou moins douloureux causé par le froid.* ‖ Mijne vingers —, *j'ai l'onglée.*
TINTELING, z. v. *Étincellement*, m., *scintillation*, f. ‖ — van de koude, *onglée*, f.
TINTWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin* m. *de Rota.*
TIP, z. m. *Bout*, m., *pointe, extrémité*, f. ‖ Punt. *Point*, m. ‖ Top. *Sommet*, m.
TIPJE, TIPKEN, z. o. *Petit bout*, m., *petite pointe*, f. ‖ (fig.) Hij staat op het — van zijn verderf, *il est à deux doigts de sa perte.*
TIPMUTS (-MUTSEN), z. v. *Bonnet pointu*, m.
TIPPEN, zw. w. b. *Couper le bout de, rogner.* ‖ Eene kaart —, *toquer une carte.*
TIRAN, z. m. Dwingeland. *Tyran*, m.
TIRANNIEK, bn. *Tyrannique.* ‖ bw. *Tyranniquement.*
TIRANNISEEREN, zw. w. b. *Tyranniser.*
TIRANNIE, TIRANNIJ, z. v. *Tyrannie*, f.
TIRAS (zond. mv.), z. o. Cement. *Ciment, trass*, m.
TIRAS, z. v. Net. *Traînasse*, f., *traîneau*, m.
TIRASMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à ciment* ou *à trass.*
TIRASSEN, zw. w. b. *Cimenter, enduire de ciment* ou *de trass.*
TIRETEIN (zond. mv.), z. o. *Tiretaine*, f.
TIRETEINEN, bn. *De tiretaine.*
TISAAN, z. o. *Tisane*, f.
TITEL, z. m. *Titre*, m. ‖ (impr.) Voorhandsche —, *faux titre*, m.
TITELBLAD (-BLADEN), z. o. *Titre d'un livre, frontispice*, m.
TITELEN, zw. w. b. *Intituler, qualifier, titrer, donner un titre à.*
TITELPLAAT, z. v. *Titre-planche*, m., *gravure* f. *du frontispice, titre*, m.
TITTEL, z. m. Stip, punt. *Point*, m. ‖ (fig.) Er ontbreekt geen — aan, *il n'y manque rien.*
TITTELTJE, z. o. *Petit point*, m. ‖ Dat er geen — aan hapere! *que rien n'y manque!*
TITULATUUR, z. v. *Titres*, m. pl., *connaissance* f. *des titres.*
TITULARIS, z. m. *Titulaire*, m.
TITULEEREN, zw. w. b. *Zie* TITELEN.
TJALK, z. v. Schip. *Tjalk*, m.
TJANKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Criailler, brailler.*
TJANKER, z. m. *Criailleur, brailleur*, m.
TJANKSTER, z. v. *Criailleuse, brailleuse*, f.
TJATS, bn. *Ardent, lascif.*
TJERK, z. m. *Bécasse* f. *d'Amérique.*
TJILPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Gringoter, pépier, ramager, gazouiller.*
TJINGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tinter.*
TOAST, z. m. *Toast, toste*, m.
TOB[BE], z. v. *Cuve*, f. ‖ Waschtobbe. *Cuvier*, m.
TOBBEKEN, z. o. *Zie* TOBBETJE.
TOBBEN, zw. w. o. (met *hebben*). Zich afsloven. *Se tuer à force de travailler.* ‖ Woelen. *Se remuer, s'agiter.*
TOBBER, z. m. *Homme* m. *de peine.* ‖ Sukkelaar. *Niais, nigaud, lourdaud*, m.
TOBBERIJ (zond. mv.), z. v. *Fatigue, peine*, f., *travail excessif*, m.
TOBBETJE, z. o. Tobbeken. *Cuvette*, f., *cuveau*, m.
TOBSTER, z. v. *Femme* f. *de peine.*
TOBIASVISCH, z. m. Smelt. *Anguille* f. *de sable.*
TOCH, bw. en voegw. *Pourtant, néanmoins, cependant, donc, certes, après tout.* ‖ Zeg —, *dites donc.* ‖ Doe het —, *faites-le, je vous en prie.* ‖ Hij kwam —, *il vint néanmoins.* ‖ Want. *Car.* ‖ Hij zal het doen, hij — is uw vriend, *il le fera, car il est votre ami.*
TOCHT, z. m. Trekwind. *Courant d'air, vent coulis*, m. ‖ Begeerte. *Désir*, m., *envie, passion*, f. ‖ Reis. *Voyage, trajet*, m., *course*, f. ‖ Marsch. *Expédition, marche*, f. ‖ (mil.) *Route, expédition*, f. ‖ De — van Napoleon naar Rusland, *l'expédition de Napoléon en Russie.* ‖ (fig.) Eenen harden — doorstaan, *être dangereusement malade, souffrir* ou *endurer beaucoup.* ‖ Vruchtgebruik. *Usufruit*, m.
TOCHTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire un courant d'air* ou *un vent coulis.* ‖ Het tocht hier, *il y a ici un courant d'air.* ‖ Sterk verlangen. *Languir après, aspirer à, désirer ardemment.*
TOCHTENAAR, z. m. *Usufruitier*, m.
TOCHTENARES, z. v. *Usufruitière*, f.
TOCHTGAT (-GATEN), z. o. *Soupirail, évent*, m.

TOCHTGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Compagnon* m. *de voyage, compagne* f. *de voyage.*

TOCHTIG, bn. *Exposé au courant d'air* ou *au vent coulis.* ‖ Begeerig. *Désireux, avide de.* ‖ Ritsig. *Qui est en chaleur.*

TOCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. Ritsigheid. *Rut*, m., *chaleur*, f.

TOCHTLUCHT (zond. mv.), z. v. *Courant d'air, vent coulis*, m.

TOCHTPAARD, z. o. *Cheval* m. *de trait.* ‖ (artill.) *Cheval de train.*

TOCHTSLOOT (-SLOOTEN), z. v. *Fossé* m. *d'écoulement* ou *de dégorgement.*

TOCHTVERKLARING, z. v. (jurispr.) *Constitut*, m.

TOCHTWIND, z. m. *Zie* TOCHTLUCHT.

TOD[DE], z v. Lomp, vod. *Guenille*, f., *haillon, chiffon*, m.

TODDENWIJF, z. o. *Fripière*, f.

TOE, bw. *À, y.* ‖ Tot hier —, *jusqu'ici* ‖ Tot nog —, tot nu —, *jusqu'à présent.* ‖ Op den koop —, *par-dessus le marché.* ‖ Gesloten. *Fermé, clos.* ‖ De deur is —, *la porte est fermée.* ‖ tusschenw. *Ça! allons!* ‖ — maar! *ça! ça! hardiment! allons!*

TOEBAK, z. m. *en* v. *Zie* TABAK.

TOEBAKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Emmaillotter tout à fait.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'emmaillotter, se dépêcher à emmailloter.*

TOEBEDEELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Donner en partage, assigner à qq. pour sa part.*

TOEBEDIENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* TOEDIENEN.

TOEBEHOOREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Appartenir.*

TOEBEHOOREN (zond. mv.), z. o. *Appartenances, dépendances, annexes*, f. pl.

TOEBEHOORTE, z. v. *Zie* TOEBEHOOREN.

TOEBEREIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Préparer, apprêter, assaisonner.* ‖ Zich —. *Se préparer.*

TOEBEREIDING, z. v. *Préparation*, f., *apprêt, assaisonnement*, m.

TOEBEREIDSEL, z. o. *Préparatif, apprêt*, m.

TOEBETROUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Confier.*

TOEBEURS, z. v. *Bourse fermée*, f. ‖ (fig.) Met — betalen, *payer sans bourse délier.*

TOEBIDDEN, (*bad toe, baden toe, toegebeden*,) st. *en* afsch. w. b. *Souhaiter en priant.*

TOEBIDDING (zond. mv.) z. v. *Souhait, vœu*, m.

TOEBIJTEN, (*beet toe, beten toe, toegebeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Mordre à.* ‖ (fig.) *Accepter, se prêter à, mordre à l'hameçon, mordre à la grappe.* ‖ Beginnen *of* voortgaan met bijten. *Commencer* ou *continuer de mordre.*

TOEBINDEN, (*bond toe, toegebonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Lier, serrer* ou *fermer en liant.*

TOEBLAZEN, (*blies toe, toegeblazen*,) st. *en* afsch. w. b. Dicht blazen. *Boucher* ou *fermer en soufflant.* ‖ Naar iets —, *pousser* ou *chasser vers une chose en soufflant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de souffler.*

TOEBLIJVEN, (*bleef toe, bleven toe, toegebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester fermé.*

TOEBLIKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Jeter un regard* ou *un coup d'œil sur, regarder.*

TOEBLINKEN, (*blonk toe, toegeblonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Reluire aux yeux de.*

TOEBRANDEN, zw. *en* afsch. w. b. Dicht branden. *Cautériser, fermer par l'action du feu.*

TOEBREEUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucher* ou *fermer en calfatant.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à calfater, continuer* ou *se dépêcher de calfater.*

TOEBREIEN, zw. *en* afsch. w. b. Dicht breien. *Fermer en tricotant.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à tricoter, continuer* ou *se dépêcher de tricoter.*

TOEBRENGEN, (*bracht toe, toegebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Apporter, porter à* ou *vers.* ‖ Bijdragen. *Contribuer à, aider.* ‖ Iemand eene wonde —, *blesser qq.* ‖ Toedrinken. *Boire à la santé de, porter un toast à.*

TOEBROMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Gronder contre.* ‖ Voortbrommen. *Continuer à* ou *de gronder.* ‖ b. *Dire en grondant.*

TOEBRUIEN, zw. *en* afsch. w. b. Toegooien. *Jeter vers* ou *à.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à jeter, continuer à* ou *de jeter.*

TOEBUIGEN, (*boog toe, bogen toe, toegebogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Fermer en pliant* ou *en courbant.* ‖ o. (met *hebben*). *Se courber.* ‖ Beginnen te buigen, voortgaan met buigen. *Commencer à courber, continuer de courber.*

TOEBULDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Dire d'une voix de tonnerre.*

TOEDAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Opposer une digue à, fermer par une digue.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de faire une digue.* ‖ Op een dambord voortspelen. *Continuer à* ou *de jouer aux dames.*

TOEDEELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Donner en partage, distribuer, assigner.*

TOEDEELING (zond. mv.), z. v. *Partage*, m., *distribution*, f.

TOEDEKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couvrir.* ‖ (fig.) Afkloppen. *Rosser, étriller.*

TOEDELVEN, (*dolf toe, toegedolven*,) st. *en* afsch. w. b. *Fermer en comblant, combler, remplir de terre en bêchant.*

TOEDEMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Combler, remplir.* ‖ (fig.) *Étouffer.*

TOEDENKEN, (*dacht toe, toegedacht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Destiner, réserver.*

TOEDICHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attribuer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de faire des vers.*

TOEDIENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Servir.* ‖ Aanbieden. *Offrir, présenter.*

TOEDIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* TOEDAMMEN.

TOEDOEN, (*deed toe, toegedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. Sluiten. *Fermer, clore.* ‖ Bijdragen. *Contribuer, coopérer, aider.*

TOEDOEN (zond. mv.), z. o. *Coopération*, f., *secours*, m., *assistance*, f. ‖ Dat is buiten zijn — geschied, *il n'y a point contribué.*

TOEDONDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Dire d'une voix de tonnerre.* ‖ onp. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de tonner.*

TOEDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. Dicht draaien. *Fermer en tournant.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à tourner, continuer à* ou *de tourner.*

TOEDRACHT (zond. mv.), z. v. *Circonstance, manière* f. *dont qc. est arrivé.*

TOEDRAGEN, (*droeg toe, toegedragen*,) st. *en* afsch. w. b. *Apporter, porter vers.* ‖ Iemand haat —, *porter de la haine à qq.* ‖ Zich —. *Avoir lieu, se passer, arriver, se faire.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à porter, continuer à* ou *de porter.*

TOEDRIJVEN (*dreef toe, dreven toe, toegedreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Chasser* ou *pousser vers.* ‖ (tonnel.) *Chasser les cercles d'un tonneau.* ‖ Verwijten. *Reprocher.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à pousser, continuer à* ou *de pousser.* ‖ (met *zijn*). Al drijvende naderen. *Approcher* ou *avancer en flottant.* ‖ Al drijvend dicht raken. *Se fermer par qc. qui flotte.*

TOEDRINGEN, (*drong toe, toegedrongen*,) st. *en*

afsch. w. b. *Pousser vers* ou *dans la direction de.* ‖ Dicht dringen. *Fermer en poussant* ou *en serrant.* ‖ o. (met *zijn*). In menigte toesnellen. *Accourir en foule.* ‖ (met *hebben*). *Commencer à pousser, à presser* ou *à serrer, continuer de pousser, de presser* ou *de serrer.*

TOEDRINKEN, (*dronk toe, toegedronken,*) st. *en* afsch. w. b. *Inviter qq. à boire en buvant le premier.* ‖ Op de gezondheid drinken. *Boire à la santé, porter un toast.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à boire, continuer à* ou *de boire.*

TOEDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. Dicht drukken. *Fermer en pressant* ou *en serrant.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à presser* ou *à serrer, continuer de presser* ou *de serrer.*

TOEDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser à* ou *vers.* ‖ Dicht duwen. *Fermer en poussant.* ‖ (fig.) In stilte geven. *Glisser dans la main.* ‖ (fig.) Op eenen harden toon zeggen. *Dire brusquement.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à pousser, continuer à* ou *de pousser.* ‖ Hard duwen. *Pousser fort.*

TOEËIGENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attribuer, approprier.* ‖ Opdragen. *Dédier, consacrer.* ‖ Zich —. *S'approprier.* ‖ Zich eenen titel —, *s'arroger un titre.*

TOEËIGENING (zond. mv.), z. v. *Appropriation, attribution,* f. ‖ Opdracht. *Dédicace,* f.

TOEFLAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer brusquement.* ‖ o. (met *zijn*). *Se fermer brusquement.*

TOEFLUISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Dire en chuchotant, dire à l'oreille.*

TOEFLUITEN, (*floot toe, floten toe, toegefloten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire signe en sifflant.* ‖ Beginnen te fluiten. *Commencer à siffler.* ‖ Voortgaan met fluiten. *Continuer de siffler.*

TOEGAAN, (*ging toe, toegegaan,*) onr. st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se fermer.* ‖ Voorvallen. *Avoir lieu, se passer, arriver, se faire.* ‖ Dat zal zoo niet —, *cela ne se passera pas ainsi.*

TOEGANG, z. m. *Accès, abord,* m. ‖ — tot iemand hebben, *avoir accès auprès de qq.* ‖ Ingang. *Entrée, avenue,* f.

TOEGANGSBILJET, TOEGANGSBRIEFJE, z. o., TOEGANGSKAART, z. v. *Carte* f. ou *billet* m. *d'entrée.*

TOEGANKELIJK, bn. *Accessible, abordable.*

TOEGANKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Accessibilité,* f.

TOEGAPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Aangapen. *Regarder bouche béante, badauder.* ‖ Voortgaan met gapen. *Continuer de bâiller.*

TOEGEDAAN, bn. *Affectionné, attaché, dévoué.*

TOEGEEFLIJK, bn. *Indulgent, complaisant, condescendant,* accommodant, *facile.* ‖ bw. *Avec indulgence, complaisamment, facilement, d'une manière accommodante.*

TOEGEEFLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Indulgence, complaisance, condescendance, facilité,* f.

TOEGEMAAKT, bn. Geveinsd. *Feint, faux.*

TOEGENEGEN, bn. *Affectionné, attaché, dévoué.* ‖ bw. *Avec affection, avec dévouement.*

TOEGENEGENHEID (zond. mv.), z. v. *Affection,* f., *attachement, dévouement,* m.

TOEGESPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucler, fermer avec une boucle.*

TOEGESPITST, bn. (bot.) *Acuminé.*

TOEGEVEN, (*gaf toe, gaven toe, toegegeven,*) st. *en* afsch. w. b. *Donner par-dessus le marché.* ‖ Inwilligen. *Acquiescer à, consentir à, accorder, condescendre.* ‖ Als waar erkennen. *Convenir de, accorder.* ‖ Onderdoen. *Céder.*

TOEGEVEND, bn. *en* bw. *Zie* TOEGEEFLIJK.

TOEGEVENDHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* TOEGEEFLIJKHEID.

TOEGEVING (zond. mv.), z. v. *Indulgence,* f.

TOEGIETEN, (*goot toe, goten toe, toegegoten,*) st. *en* afsch. w. b. Met gesmolten metaal dicht gieten. *Fermer* ou *boucher avec du métal fondu.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à verser* ou *à fondre, continuer de verser* ou *de fondre.*

TOEGIFT, z. v. *Surplus, comble,* m. ‖ Wat men op eenen koop toegeeft. *Retour,* m.

TOEGILLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Crier à* ou *vers.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de crier.*

TOEGOMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer avec de la gomme.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à gommer, continuer à* ou *de gommer.*

TOEGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter vers* ou *à.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à jeter, continuer à* ou *de jeter.*

TOEGORDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer avec une ceinture.*

TOEGRAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dire d'un ton rude.* ‖ o. (met *hebben*). *Rudoyer.*

TOEGRAVEN, (*groef toe, toegegraven,*) st *en* afsch. w. b. *Combler, remplir de terre.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à creuser, continuer à* ou *de creuser.* ‖ Haastig graven. *Creuser vite.*

TOEGRENDELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Verrouiller, fermer au verrou.*

TOEGRIJNZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire la grimace* ou *la moue à.*

TOEGRIJPEN, (*greep toe, grepen toe, toegegrepen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire un effort pour empoigner* ou *pour saisir.*

TOEGRIMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* AANGRIMMEN.

TOEGROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se fermer par la croissance.* ‖ (chir.) *Se cicatriser.* ‖ (met *hebben*). *Continuer à* ou *de croître.*

TOEHAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Agrafer, fermer avec des agrafes.*

TOEHAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire un effort pour couper* ou *hacher.* ‖ Beginnen te hakken. *Commencer à couper* ou *à hacher.* ‖ Voortgaan met hakken. *Continuer à* ou *de couper* ou *de hacher.* ‖ Sterk hakken. *Couper fort.*

TOEHAKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de hacher* ou *de porter des coups de hache.*

TOEHALEN, zw. *en* afsch. w. b. Dicht halen. *Fermer en tirant.* ‖ Tot zich halen. *Tirer à soi.* ‖ Haal de deur achter u toe, *fermez la porte derrière vous.*

TOEHAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire un effort pour happer.* ‖ (fig.) *Saisir avec avidité, accepter avec empressement.*

TOEHEILIGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Consacrer, dédier.* ‖ Zich aan God —, *se consacrer à Dieu.*

TOEHEILIGING (zond. mv.), z. v. *Consécration, dédicace,* f.

TOEHOORDER, z. m. *Auditeur,* m. ‖ —s, *auditoire,* m.

TOEHOORDERES, z. v. *Zie* TOEHOORSTER.

TOEHOOREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Luisteren. *Écouter, prêter l'oreille.* ‖ Toebehooren. *Appartenir.*

TOEHOORIG, bn. *Appartenant.*

TOEHOORIGHEID (zond. mv.), z. v. *Appartenance, dépendance,* f.

TOEHOORSTER, z. v. *Celle qui écoute, qui prête l'oreille.*

TOEHOUDEN, (*hield toe, toegehouden,*) st. *en* afsch. w. b. Toereiken. *Tendre.* ‖ Dicht houden. *Tenir*

Zijne oogen —, *tenir les yeux fermés.*
uwen mond toe, *taisez-vous.* ‖ Houd
toe, *tenez la porte fermée.*
:. o. *Maison fermée*, f.
zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se di-*
la hâte vers, accourir à la hâte, se
r vers.
(*joeg* of *jaagde toe, toegejaagd*,) onr.
s afsch. w. b. *Chasser vers, contre* ou
de. ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à*
continuer à ou *de chasser.*
N, zw. *en* afsch. w. b. *Applaudir, ac-*
u *recevoir avec des acclamations, saluer*
acclamations, acclamer.
r, z. m. *Applaudisseur, acclamateur*, m.
IG, z. v. *Applaudissement*, m, *accla-*
f.
N, zw. *en* afsch. w. b. *Chasser la balle*
dans la direction de. ‖ (fig.) Elkander
—, *s'avantager réciproquement, se ren-*
balle. ‖ o. (met *hebben*). *Commencer*
à la paume, continuer à ou *de jouer*
me.
, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner vers*
Iemand den rug —, *tourner le dos à qq.*
, zw. *en* afsch. w. b. *Décerner, ad-*
tribuer, déférer, accorder. ‖ Iemand
—, *attribuer un ouvrage à qq.*
G (zond. mv.), z. v. *Adjudication, at-*
, f.
, (*keek toe, keken toe, toegekeken*,) st.
w. o. (met *hebben*). *Fixer ses regards*
irder. ‖ Wel —, *regarder attentive-*

, z. m. *Spectateur*, m.
ER, z. v. *Spectatrice*, f.
EN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*).
s griffes en avant.
EN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer en*

N, zw. *en* afsch. w. b. Dicht kletsen.
bruyamment. ‖ o. (met *hebben*). *Conti-*
u *de claquer avec un fouet.*
N, (*klonk toe, toegeklonken*,) st. *en*
. o. (met *hebben*). *River, joindre en*

N, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer en pres-*
en serrant, serrer ou *presser avec force.*
N, (*kneep toe, knepen toe, toegeknepen*,)
sch. w. b. *Fermer en pinçant.* ‖ o. (met
Continuer à ou *de pincer.* ‖ Hard
Serrer fort.
N, zw. *en* afsch. w. b. *Faire un signe*
:. ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de*
ne avec la tête.
N, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer un objet*
t. ‖ Met eene knip toegooien. *Faire*
un coup de doigt.
EN, zw. *en* afsch. w. b. ‖ Met eenen
cht maken. *Nouer.* ‖ Toeknoppen. *Bou-*
| Zijn kleed —, *boutonner son habit,*
ner.
EN, zw. *en* afsch. w. b. *Boutonner.*
, (*ik kom toe, hij komt toe; kwam toe,*
toe, toegekomen,) onr. st. *en* afsch. w. o.
). Dicht komen. *Se fermer.* ‖ Ter hand
Parvenir. ‖ Uw brief is mij niet toe-
, *votre lettre ne m'est pas parvenue.* ‖
nen, genoeg zijn. *Suffire, avoir assez,*
isant. ‖ Toebehooren. *Appartenir.* ‖ Dat
mt hem niet toe, *cet argent ne lui*
ou *ne lui appartient pas.* ‖ Gebeuren.
se passer, se faire, avoir lieu.

TOEKOMEND, bn. *Prochain, futur.* ‖ De —e tijd, *le temps futur, l'avenir*, m. ‖ (gramm.) —e tijd, *futur*, m. ‖ Toebehoorend. *Appartenant.* ‖ (jurispr.) — deel, *part afférente*, f. ‖ z. o. Het —e, *l'avenir*, m. ‖ In het —e, *à l'avenir, dorénavant, désormais.*

TOEKOMST (zond. mv.), z. v. *Avenir*, m. ‖ Aankomst. *Arrivée*, f. ‖ — des Zaligmakers, *venue* f. ou *avénement* m. *du Sauveur.*

TOEKOMSTIG, bn. *Futur.*

TOEKOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. (impr.) *Serrer avec des coins.*

TOEKRIJGEN, (*kreeg toe, kregen toe, toegekregen*,) st. *en* afsch. w. b. Meer krijgen. *Avoir* ou *recevoir en retour, obtenir par-dessus le marché.* ‖ Dicht krijgen. *Parvenir à fermer.*

TOEKRUID, z. o. *Fourniture*, f.

TOEKUIPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cercler.*

TOEKURKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucher.*

TOELAAG, z. v. *Subside*, m. ‖ Vermeerdering van jaargeld, enz. *Supplément*, m., *augmentation* f. *de solde, de gages, etc.*

TOELACHEN, (*lachte* of *loeg toe, toegelachen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Sourire.* ‖ (fig.) Het geluk lacht u toe, *la fortune vous sourit.*

TOELAGE, z. v. *Zie* TOELAAG.

TOELAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cacheter, fermer avec de la cire.*

TOELANGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tendre, offrir, présenter, donner.* ‖ Toelaten. *Permettre.*

TOELAST, z. m. *Grand tonneau, foudre*, m.

TOELATEN, (*liet toe, toegelaten*,) st. *en* afsch. w. b. Gedoogen. *Permettre, souffrir, tolérer.* ‖ Den toegang vergunnen. *Permettre l'entrée.* ‖ Laten naderen. *Laisser approcher.* ‖ Aannemen. *Admettre.* ‖ Dicht laten. *Laisser fermé.*

TOELATING (zond. mv.), z. v. Oorlof. *Permission*, f. ‖ Dulding. *Tolérance*, f. ‖ Oogluikende —, *connivence*, f. ‖ Aanneming. *Admission*, f.

TOELATTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer au moyen de lattes.*

TOELEG (zond. mv.), z. m. *Dessein, projet*, m., *entreprise*, f. ‖ Misdadige —, *attentat*, m., *entreprise criminelle*, f.

TOELEGGEN, (*legde* of *leide toe, toegelegd* of *toegeleid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Fermer en couvrant, fermer.* ‖ Een graf —, *fermer un sépulcre.* ‖ (mar.) De luiken —, *fermer les écoutilles.* ‖ Toewijzen. *Accorder, adjuger.* ‖ Iemand eene jaarwedde —, *accorder une pension à qq.* ‖ Opbrengen. *Contribuer.* ‖ Het ergens op —, *chercher à faire qc.* ‖ Zich op iets —, *s'appliquer à qc.* ‖ Zich iets van eene zaak —, *se promettre un bon succès de qc.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de mettre* ou *de poser.*

TOELICHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éclairer.* ‖ Iemand —, *éclairer qq.* ou *à qq.* ‖ (fig.) *Expliquer.* ‖ onpers. (met *hebben*). *Commencer à faire clair, faire jour.*

TOELICHTING, z. v. Uitlegging. *Éclaircissement*, m., *explication*, f.

TOELIGGEN, (*lag toe, lagen toe, toegelegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Dicht liggen. *Être fermé.* ‖ Bevroren zijn. *Être gelé, être pris par la glace.*

TOELIJMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer avec de la colle.*

TOELONKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Lorgner, jeter des œillades.* ‖ Voortgaan met lonken. *Continuer de lorgner* ou *de jeter des œillades.*

TOELONKING (zond. mv.), z. v. *Lorgnade, œillade*, f.

TOELOOP (zond. mv.), z. m. *Concours*, m., *affluence*, *vogue*, f. || Toeloopende menigte. *Foule* f. *qui accourt*. || Veel — hebben, *avoir la vogue*.

TOELOOPEN, (*liep toe*, *toegeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir*, *accourir*. || In menigte komen. *Affluer*. || (met *hebben*). Met bekorting van zijnen weg loopen. *Prendre un chemin plus court*. || Sterk doorloopen. *Courir vite*. || Voortloopen. *Continuer à* ou *de courir*.

TOELUIKEN, (*look toe*, *loken toe*, *toegeloken*,) st. *en* afsch. w. b. *Fermer*. || De oogen —, *fermer les yeux*.

TOELUISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. Toefluisteren. *Dire à l'oreille*. || o. (met *hebben*). *Écouter attentivement*, *prêter l'oreille*.

TOEMAAKSTER, z. v. *Celle qui apprête* ou *qui assaisonne*.

TOEMAAT, z. v. *Comble*, *surplus*, m. || Toemaathooi. *Regain*, m.

TOEMAATHOOI (zond. mv.), z. o. *Regain*, m.

TOEMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. Sluiten. *Fermer*, *clore*. || Eenen brief —, *cacheter une lettre*. || Stoppen. *Boucher*. || Gereedmaken. *Apprêter*, *préparer*, *assaisonner*. || Opsieren, opschikken. *Orner*, *parer*. || Vuil maken, bemorsen. *Salir*. || Veinzen. *Feindre*. || Zich —. *Se salir*.

TOEMAKER, z. m. Sluiter. *Celui qui ferme*. || Gereedmaker. *Celui qui apprête*, *assaisonneur*, m.

TOEMAKING (zond. mv.), z. v. Sluiting. *Clôture*, f. || Gereedmaking. *Préparation*, f., *assaisonnement*, *apprêt*, m.

TOEMALEN, (*maalde toe*, *toegemalen*,) st. *en* afsch. w. b. Malend toevoeren. *Conduire* (*l'eau*) *au moyen d'un moulin*. || o. (met *hebben*). *Commencer à moudre*, *continuer à* ou *de moudre*. || Haastig malen. *Moudre vite*.

TOEMAND, z. v. *Corbeille fermée*, f.

TOEMAUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Miauler à l'approche de*.

TOEMETEN, (*mat toe*, *maten toe*, *toegemeten*,) st. *en* afsch. w. b. Iemand iets —, *mesurer qc. à qq.* || o. (met *hebben*). *Commencer à mesurer*, *continuer à* ou *de mesurer*.

TOEMETING (zond. mv.), z. v. *Mesurage*, m.

TOEMETSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer en maçonnant*, *murer*. || o. (met *hebben*). *Commencer à maçonner*, *continuer à* ou *de maçonner*.

TOEMETSEN, bw. *Zie* TOEMETSELEN.

TOEMOFFELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Envelopper* ou *couvrir malproprement*. || Tersluips geven. *Donner en cachette*, *glisser dans la main*.

TOEMUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Murer*.

TOEN, bw. *Alors*, *pour lors*, *en ce temps-là*, *à cette époque-là*. || Van — af, *dès lors*. || — sprak ik, *alors je parlai*. || voegw. *Quand*, *lorsque*. || — hij sprak, *lorsqu'il parla*.

TOENAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *boucher en cousant*, *coudre*, *recoudre*. || o. (met *hebben*). *Commencer à coudre*, *continuer à* ou *de coudre*. || Haastig doornaaien. *Coudre vite*.

TOENAAM, z. m. *Surnom*, m. || Schimpnaam. *Sobriquet*, m. || Familienaam. *Nom* m. *de famille*.

TOENADEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'approcher*.

TOENADERING (zond. mv.), z. v. *Rapprochement*, m. || Nadering. *Approche*, f.

TOENAGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer*, *fermer en clouant*, *fermer avec des clous*.

TOENEIGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pencher*, *incliner*, *courber* ou *tourner vers*.

TOENEIGING, z. v. (fig.) *Inclination*, *affection*, f.

TOENEMEN, (*nam toe*, *namen toe*, *toegenomen*,) st. *en* afsch. w. b. *Prendre par-dessus le marché*, *prendre en outre*. || o. (met *hebben* en *zijn*). *Croître*, *accroître*, *s'accroître*, *augmenter*, *redoubler*. || In krachten —, *se fortifier*, *devenir plus fort*, *gagner en forces*. || (math.) Toenemende grootheid, *quantité croissante*, f. || (math.) Toenemende reeks, *progression ascendante*, f.

TOENEMING (zond. mv.), z. v. *Accroissement*, *avancement*, *progrès*, m., *augmentation*, f.

TOENIJGEN, (*neeg toe*, *negen toe*, *toegenegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'incliner*, *faire la révérence*.

TOENIJPEN, (*neep toe*, *nepen toe*, *toegenepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Fermer en pinçant*. || o (met *hebben*). *Continuer à* ou *de pincer*.

TOENMAALS, bw. *Alors*, *pour lors*, *en ce temps-là*, *à cette époque-là*.

TOENMALIG, bn. *D'alors*. || De —e mode, *la mode d'alors*. || De —e koning, *le roi qui régnait alors*.

TOEPAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Empaqueter*, *emballer*.

TOEPALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Palissader*, *environner de pieux*.

TOEPASSELIJK, bn. *Applicable*.

TOEPASSELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Convenance*, f. || (jurispr.) *Applicabilité*, f.

TOEPASSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Appliquer*, *adapter*, *approprier*. || Toegepaste meetkunde, *géométrie appliquée*, f.

TOEPASSING, z. v. *Application*, f.

TOEPEKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *boucher avec de la poix*, *poisser*.

TOEPENNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cheviller*, *fermer* ou *joindre avec des chevilles*. || o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *d'écrire*.

TOEPERSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer en pressant* ou *en serrant*, *presser*, *serrer*. || o. (met *hebben*). *Continuer de presser* ou *de serrer*.

TOEPINNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cheviller*.

TOEPLAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coller*, *boucher avec de la colle*. || o. (met *hebben*). *Commencer à coller*, *continuer à* ou *de coller*.

TOEPLEISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucher* ou *fermer avec du plâtre*.

TOEPLOFFEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer avec bruit*. || o. (met *hebben*). *Se fermer avec bruit*.

TOEPRANGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer en serrant*, *serrer*, *presser*.

TOEPRATEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire accroire*.

TOEPROPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucher*, *tamponner*.

TOEPULLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* TOEDRINKEN.

TOER, z. m. *Tour*, *circuit*, m. || Wandeling. *Promenade*, f. || — van haar, *tour* m. *de cheveux*. || Halssnoer. *Tour* m. *de cou*. || Beurt. *Tour*, m.

TOERAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se fermer*, *finir par se fermer*.

TOERECHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Apprêter*, *préparer*. || Spijzen —, *assaisonner des mets*. || Het middagmaal —, *préparer le dîner*.

TOEREEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Équiper*, *armer*, *gréer*. || Bereiden. *Préparer*.

TOEREGENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de pleuvoir*. || Hard regenen. *Pleuvoir fort*. || o. (met *zijn*). Dicht regenen. *Se fermer par l'effet de la pluie*.

TOEREIKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tendre*, *offrir*, *présenter*, *donner*. || De hand —, *tendre la main*. || o. (met *hebben*). Genoeg zijn. *Suffire*, *être suffisant*.

ɪᴇɴᴅ, bn. *Suffisant, qui suffit.* ‖ bw. *As-uffisamment.*
ɪɴɢ (zond. mv.), z. v. *Présentation*, f.
ɴʙᴀᴀʀ, bn. *Imputable.*
ɴʙᴀᴀʀʜᴇɪᴅ (zond. mv.), z. v. *Imputa-* f.
ɴᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Imputer, attri-* ‖ Met asch bedekken. *Couvrir de cen-*
ɴɪɴɢ (zond. mv.), z. v. *Imputation, at-en*, f. ‖ — als misdaad, *incrimination*, f.
, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire ir.*
ᴛᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Tᴏᴇʀᴇᴄʜᴛᴇɴ.
ᴇɴ, (*reed toe, reden toe, toegereden*,) afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer à cheval* ou *en voiture.* ‖ Snel rijden. *vite à cheval* ou *en voiture.* ‖ Eenen en weg nemen. *Prendre un chemin plus* ‖ Korter zijn. *Être plus court (en par-l'un chemin).*
ᴇɴ, (*reeg toe, regen toe, toegeregen*,) st. ch. w. b. *Lacer, serrer avec un lacet.*
ɪɢ, z. o. *Voiture fermée*, f.
, z. m. *Touriste*, m.
ᴇɴ, (*riep toe, toegeroepen*,) st. *en* afsch. Iemand —, *crier à qq., appeler qq. en* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de crier.*
ɪɴɢ (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'appe-* *en criant, cri, appel*, m.
ᴛᴇɴ, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se r en se rouillant.*
ᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Rouler vers.* ‖ le rol doen. *Mettre en rouleau.* ‖ o. (met *Approcher en roulant, rouler vers.* ‖ (met). *Continuer à* ou *de rouler.*
z. v. Taart. *Tarte, tourte*, f.
ᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer en tirant.* (met *hebben*). *Commencer à tirer, conti-à* ou *de tirer avec des mouvements sac-* ‖ (met *zijn*). Toesnellen. *Accourir.*
ᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. Gereedmaken. *er, préparer.* ‖ Wapenen. *Équiper, ar-* Ten oorloge —, *armer en guerre.*
ɪɴɢ, z. v. *Appareil, préparatif, apprêt,* Wapening. *Équipement, armement*, m.
ᴛᴇʟɪᴊᴋ, bn. *Zie* Tᴏᴇɢᴇᴇꜰʟɪᴊᴋ.
ᴛᴇʟɪᴊᴋʜᴇɪᴅ (zond. mv.), z. v. *Zie* Tᴏᴇ-ᴊᴋʜᴇɪᴅ.
ᴛᴇɴ, (*schoot toe, schoten toe, toegescho-* st. *en* afsch. w. b. *Jeter à, lancer vers.* schietend toetellen. *Compter en jetant.* Toesnauwen. *Dire brusquement, rudoyer.* (met *hebben* en *zijn*). *Accourir prompte-s'élancer.* ‖ Toevloeien. *Affluer.* ‖ Al nd pogen te treffen. *Tirer sur.* ‖ Voort-iet schieten. *Continuer à* ou *de tirer.*
ɴᴇɴ, (*scheen toe, schenen toe, toege-*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Sem-paraître.* ‖ Het schijnt mij toe, dat, *il ble que, il me paraît que.*
(zond. mv.), z. o. *Sort*, m.
ᴋᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. Toezenden. *r, expédier, faire parvenir, destiner.*
ᴜᴡᴇɴ, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *ler.*
ᴊᴡᴇʀ, z. m. *Spectateur*, m.
ᴊᴡsᴛᴇʀ, z. v. *Spectatrice*, f.
ᴇᴜᴡᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Crier à.* ‖ t *hebben*). *Crier à, contre* ou *après.* ‖ en te schreeuwen. *Commencer à crier.* tgaan met schreeuwen. *Continuer de crier.*
ᴊᴠᴇɴ, (*schreef toe, schreven toe, toege-schreven*,) st. *en* afsch. w. b. Toekennen. *Attribuer, imputer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'écrire.* ‖ Haastig schrijven. *Écrire vite.*

Tᴏᴇsᴄʜʀᴏᴇɪᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. (chir.) *Cautériser, boucher par l'action du feu, fermer en brûlant.*

Tᴏᴇsᴄʜʀᴏᴇɪɪɴɢ (zond. mv.), z. v. (chir.) *Cautérisation*, f.

Tᴏᴇsᴄʜʀᴏᴇᴠᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *serrer avec des vis, visser.*

Tᴏᴇsᴄʜᴜɪᴠᴇɴ, (*schoof toe, schoven toe, toegeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Fermer en poussant, faire approcher en poussant.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à pousser, continuer à* ou *de pousser.*

Tᴏᴇsᴇɪɴᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Communiquer* ou *annoncer par des signaux, télégraphier.*

Tᴏᴇsᴊᴏᴜᴡᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Apporter péniblement, traîner avec effort vers.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de porter* ou *de traîner péniblement.*

Tᴏᴇsʟᴀᴀɴ, (*sloeg toe, toegeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Chasser en frappant, envoyer* ou *pousser vers.* ‖ Iemand den bal —, *envoyer la balle à qq.* ‖ Met eenen slag sluiten. *Fermer.* ‖ Een boek —, *fermer un livre.* ‖ Eenen koop —, *conclure* ou *arrêter un marché, adjuger.* ‖ o. (met *hebben*). *Tâcher d'atteindre en frappant.* ‖ Beginnen te slaan. *Commencer à frapper.* ‖ Voortgaan met slaan. *Continuer de frapper* ou *de battre.* ‖ Sterk doorslaan. *Frapper* ou *battre fort.* ‖ Daar sla geluk toe! *que cela réussisse!* ‖ (met *zijn*). *Se fermer brusquement.*

Tᴏᴇsʟᴀɢ (zond. mv.), z. m. Toewijzing. *Adjudication*, f. ‖ Overwicht. *Surpoids*, m.

Tᴏᴇsʟᴇᴅᴇ, z. v. *Traîneau couvert*, m.

Tᴏᴇsʟᴇᴇᴘᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner vers.*

Tᴏᴇsʟɪʙʙᴇɴ, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Tᴏᴇsʟɪᴊᴋᴇɴ.

Tᴏᴇsʟɪᴊᴋᴇɴ, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se fermer par la boue* ou *la vase, se remplir de boue* ou *de vase.*

Tᴏᴇsʟɪɴɢᴇʀᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *lancer à* ou *vers.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à jeter* ou *à lancer, continuer de jeter* ou *de lancer.*

Tᴏᴇsʟᴜɪᴛᴇɴ, (*sloot toe, sloten toe, toegesloten*,) st. *en* afsch. w. b. *Fermer, clore.*

Tᴏᴇsʟᴜɪᴛɪɴɢ (zond. mv.), z. v. *Fermeture*, f.

Tᴏᴇsᴍᴀᴋᴋᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer avec force* ou *avec bruit.*

Tᴏᴇsᴍᴇᴅᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer en forgeant.*

Tᴏᴇsᴍᴇʀᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *boucher avec un corps gras.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à graisser, continuer à* ou *de graisser.*

Tᴏᴇsᴍɪᴊᴛᴇɴ, (*smeet toe, smeten toe, toegesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *lancer à* ou *vers.* ‖ Toesmakken. *Fermer avec bruit.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à jeter* ou *à lancer, continuer de jeter* ou *de lancer.*

Tᴏᴇsɴᴀᴜᴡᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Rudoyer, rabrouer, gourmander.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de rudoyer* ou *de rabrouer.*

Tᴏᴇsɴᴀᴜᴡᴇʀ, z. m. *Rabroueur*, m.

Tᴏᴇsɴᴀᴜᴡsᴛᴇʀ, z. v. *Rabroueuse*, f.

Tᴏᴇsɴᴇʟʟᴇɴ, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Accourir vite, se hâter d'arriver.*

Tᴏᴇsɴᴏᴇʀᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer avec des cordons.* ‖ (fig.) Den mond —, *rabattre le caquet, faire taire.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'enfiler.*

Tᴏᴇsᴏʟᴅᴇᴇʀᴇɴ, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *boucher en soudant, souder.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de souder.*

TOESPELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer avec des épingles.*
TOESPELING, z. v. Zinspeling. *Allusion*, f.
TOESPERREN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer, barrer, barricader.*
TOESPIJKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer, fermer avec des clous.*
TOESPIJS, z. v. *Hors-d'œuvre*, m.
TOESPRAAK (zond. mv.), z. v. *Action de parler à qq., apostrophe*, f. ‖ Aanspraak. *Harangue*, f.
TOESPREKEN, (*sprak toe, spraken toe, toegesproken*,) st. *en* afsch. w. b. *Dire* (*qc. à qq.*) ‖ o. (met *hebben*). *Parler à, adresser la parole à, apostropher.* ‖ Beginnen te spreken. *Commencer à parler.* ‖ Voortgaan met spreken. *Continuer à* ou *de parler.*
TOESPRINGEN, (*sprong toe, toegesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Dicht springen. *Se fermer par un ressort.* ‖ Toeschieten. *Accourir en sautant, s'élancer* ou *sauter sur.* ‖ Helpen. *Courir* ou *accourir au secours, secourir.* ‖ (met *hebben*). Beginnen te springen. *Commencer à sauter.* ‖ Voortgaan met springen. *Continuer à* ou *de sauter.*
TOESTAAN, (*stond toe, toegestaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Accorder, concéder, octroyer.* ‖ Toelaten. *Permettre, consentir à.* ‖ o. (met *hebben*). Gesloten zijn. *Être fermé.*
TOESTAMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dire en bégayant* ou *en balbutiant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de bégayer* ou *de balbutier.*
TOESTAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. Dicht stampen. *Boucher en pilant, fermer en poussant du pied.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à piler, continuer à* ou *de piler.* ‖ Sterk doorstampen. *Piler fort.*
TOESTAND, z. m. *État*, m., *situation, position, condition*, f. ‖ Ontredderde —, *délabrement*, m. ‖ — der plaatsen, *état des lieux.*
TOESTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Beginnen te stappen. *Commencer à marcher.* ‖ Voortgaan met stappen. *Continuer à* ou *de marcher.* ‖ Sterk doorstappen. *Marcher vite.*
TOESTEKEN, (*stak toe, staken toe, toegestoken*,) st. *en* afsch. w. b. *Tendre, présenter en avançant.* ‖ Bedektelijk geven. *Glisser dans la main, donner en cachette.* ‖ Iemand geld —, *fourrer de l'argent à qq.* ‖ Toenaaien. *Boucher en cousant, réunir par des points de couture, fermer avec des épingles.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à piquer, continuer à* ou *de piquer.*
TOESTEL, z. m. Toebereidselen. *Préparatifs, apprêts*, m. pl. ‖ Tuig. *Appareil*, m.
TOESTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Préparer, apprêter.* ‖ Opschikken. *Parer.* ‖ Zich —. Zich opschikken. *Se parer.* ‖ Zich —. Zich vuil maken. *Se salir.*
TOESTEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. Inwilligen. *Consentir, acquiescer à, accéder.* ‖ Goedkeuren. *Approuver.* ‖ o. (met *hebben*). In iets —, *consentir à qc.*
TOESTEMMING (zond. mv.), z. v. *Consentement, acquiescement*, m. ‖ Goedkeuring. *Approbation*, f.
TOESTOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Instiguer.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à chauffer, continuer à* ou *de chauffer.*
TOESTOOTEN, (*stiet toe, toegestooten*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire avancer en poussant, pousser vers* ou *à.* ‖ Met eenen stoot sluiten. *Fermer en poussant.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à pousser, continuer à* ou *de pousser.* ‖ Sterk stooten. *Pousser fortement* ou *vivement.*
TOESTOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucher, tamponner, fermer avec un tampon.* ‖ Iemand den mond —, *fermer la bouche à qq.* ‖ Dekken. *Couvrir.* ‖ Inwikkelen. *Envelopper.* ‖ Vermaken. *Raccommoder.* ‖ In het geheim geven. *Donner en cachette.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à boucher, continuer à* ou *de boucher.*
TOESTRALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Darder.* ‖ o. (met *hebben*). Al stralend toekomen. *Rayonner vers* ou *sur.*
TOESTRIJKEN, (*streek toe, streken toe, toegestreken*,) st. *en* afsch. w. b. *Boucher* ou *fermer en appliquant un enduit.* ‖ Geld naar zich —, *prendre à soi de l'argent compté sur une table.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à frotter* ou *à enduire, continuer de frotter* ou *d'enduire.*
TOESTRIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *serrer avec un nœud, nouer, lier.*
TOESTROOMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Affluer.* ‖ (fig.) *Affluer, accourir en foule.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de couler.*
TOESTROOMING (zond. mv.), z. v. *Affluence*, f.
TOESTUIVEN, (*stoof toe, stoven toe, toegestoven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Stuivend naderen. *Approcher en faisant de la poussière.* ‖ (fig.) *S'approcher avec impétuosité.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de faire de la poussière.*
TOESTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Envoyer* ou *adresser à.* ‖ (mar.) *Diriger* ou *conduire un vaisseau vers.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de gouverner* ou *de diriger un vaisseau, poursuivre sa route.*
TOETAKELAAR, z. m. (mar.) *Funeur*, m.
TOETAKELEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Funer, gréer, équiper.* ‖ Een schip —, *gréer un vaisseau.* ‖ (fam.) *Affubler, accoutrer.* ‖ Mishandelen. *Maltraiter.* ‖ Iemand deerlijk —, *accoutrer qq. de toutes pièces.*
TOETAKELING (zond. mv.), z. v. (mar.) *Gréement*, m. ‖ (fam.) *Accoutrement, affublement*, m.
TOETASTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Tendre la main pour saisir.* ‖ (fig.) *Prendre de bonnes mesures* ou *des mesures efficaces.*
TOETELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Compter à.* ‖ Iemand geld —, *compter de l'argent à qq.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à compter, continuer à* ou *de compter.*
TOETEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Corner, sonner* ou *donner du cor* ou *du cornet.* ‖ (prov.) Hij weet van — noch blazen, *il ne sait rien.* ‖ Tuiten. *Corner.* ‖ De ooren — mij, *les oreilles me cornent.*
TOETER, z. m. *Corneur*, m. ‖ Toethoorn. *Cor, cornet*, m.
TOETEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Gedurig toeten. *Corner continuellement.*
TOETHOORN, TOETHOREN (–HOORNS, –HORENS), z. m. *Cor, cornet*, m.
TOETIMMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *boucher avec de la charpente* ou *avec de la maçonnerie.* ‖ Eene deur —, *condamner une porte.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à charpenter* ou *à bâtir, continuer à* ou *de charpenter, à* ou *de bâtir.*
TOETOOVEREN, zw. *en* afsch. w. b. Dicht tooveren. *Fermer* ou *boucher comme par magie.* ‖ Behendig doen toekomen. *Faire parvenir imperceptiblement, adroitement* ou *comme par magie.*
TOETRALIËN, zw. *en* afsch. w. b. *Fermer avec un grillage, griller.*
TOETRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Dicht trappen. *Fermer* ou *boucher en marchant dessus.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à marcher* ou *à fouler, continuer de marcher* ou *de fouler.*
TOETREDEN, (*trad toe, traden toe, toegetreden*,) st. *en* afsch. w. b. Dicht treden. *Serrer* ou *rendre compacte en marchant dessus.* ‖ o. (met *zijn*). *Approcher, s'approcher.* ‖ Tot iets —, *ac-*

céder, adhérer ou *prendre part à qc.* ‖ Tot een verdrag —, *accéder à un traité.* ‖ (met *hebben*). Beginnen te treden. *Commencer à marcher.* ‖ Voortgaan met treden. *Continuer à* ou *de marcher.* ‖ Haastig treden. *Marcher vite.*

Toetreding, z. v. *Approche*, f. ‖ Inwilliging. *Accession, adhésion*, f.

Toetrekken, (*trok toe, toegetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *serrer en tirant.* ‖ Het venster —, *fermer la fenêtre.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à tirer, continuer à* ou *de tirer.* ‖ (met *zijn*). Ergens naar —, *se diriger vers.*

Toets (toetsen), z. m. Proef, beproeving. *Épreuve*, f., *essai*, m. ‖ (orf.) *Touche*, f. ‖ (fig.) Den — doorstaan, *soutenir l'épreuve.* ‖ (mus.) *Touche.*

Toetsen, zw. w. b. *Toucher.* ‖ Op den toetssteen —, *essayer* ou *éprouver avec la pierre de touche.* ‖ Goud —, *essayer de l'or.* ‖ (fig.) Beproeven, onderzoeken. *Éprouver, sonder, essayer.* ‖ Iemand —, *sonder qq.*

Toetser, z. m. *Essayeur*, m.

Toetsing (zond, mv.), z. v. *Touche*, f. ‖ Beproeving. *Épreuve*, f., *essai*, m.

Toetsnaalden, z. v. mv. (orf.) *Touchaux*, m. pl.

Toetssteen (-steenen), z. m. Steen. *Pierre* f. *de touche.* ‖ o. Stof. *Pierre de touche.*

Toetuigen, zw. *en* afsch. w. b. *Funer, gréer.*

Toevaart, z. v. *Canal qui abrége, trajet plus court*, m.

Toeval, z. o. *Accident, incident*, m., *aventure*, f., *hasard, cas fortuit, événement imprévu*, m., *rencontre imprévue*, f. ‖ (méd.) *Accès subit*, m. ‖ Bij —, *par hasard, fortuitement.*

Toevallen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se fermer en tombant.* ‖ Sluiten. *Se fermer.* ‖ Ten deele vallen. *Échoir, tomber en partage.* ‖ Bijvallen. Iemand —, *prendre le parti de qq.*

Toevallig, bn. *Fortuit, accidentel, éventuel, casuel.* ‖ bw. *Fortuitement, accidentellement, par accident, par hasard.*

Toevalligerwijs, **Toevalligerwijze**, bw. *Zie* **Toevallig**, bw.

Toevalligheid (-heden), z. v. *Hasard, cas fortuit, accident, incident*, m., *éventualité*, f.

Toevallig[lijk], bw. *Zie* **Toevallig**, bw.

Toevaren, (*voer toe, toegevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Prendre par eau une route plus courte, abréger la route.* ‖ (met *hebben*). *Commencer à naviguer* ou *à voguer, continuer de naviguer* ou *de voguer.* ‖ b. *Transporter par eau.*

Toeven, zw. w. b. *Retenir, arrêter, faire attendre.* ‖ Onthalen. *Régaler.* ‖ o. (met *hebben*). Wachten. *Attendre, s'arrêter, rester, tarder.*

Toeverlaat (zond. mv.), z. m. *Recours, refuge*, m. ‖ God is ons aller —, *Dieu est le refuge de nous tous.*

Toevertrouwen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* **Toebetrouwen**.

oevërzicht (zond. mv.), z. o. *Zie* **Toevoorzicht**.

Toevijzen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* **Toeschroeven**.

Toevlieden, (*vlood toe, vloden toe, toegevloden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se réfugier quelque part, fuir vers.*

Toevliegen, (*vloog toe, vlogen toe, toegevlogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voler vers, se diriger vers.* ‖ Toesnellen. *Accourir.* ‖ Iemand ter hulp —, *voler au secours de qq.* ‖ Toewaaien. *Se fermer brusquement par le vent.*

Toevloed (zond. mv.), z. m. *Affluence, abondance*, f. ‖ — des waters, *affluence de l'eau.* ‖ (fig.) Toeloop. *Affluence, foule*, f., *grand concours* m. *de monde.*

Toevloeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Affluer, couler vers, approcher en coulant.* ‖ (fig.) *Affluer, venir en abondance.* ‖ Beginnen te vloeien. *Commencer à couler.* ‖ Voortdurend vloeien. *Continuer à* ou *de couler.*

Toevloeiing (zond. mv.), z. v. *Affluence*, f. ‖ (méd.) *Afflux*, m.

Toevlucht (zond. mv.), z. v. *Recours, refuge*, m. ‖ Zijne — tot iemand nemen, *avoir recours à qq.* ‖ Schuilplaats. *Asile*, m., *retraite*, f.

Toevoegen, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre, adjoindre, ajouter.* ‖ Sprekend bijvoegen. *Ajouter, dire.* ‖ Toepassen. *Appliquer, adapter.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à joindre, continuer à* ou *de joindre.*

Toevoeging, z. v. *Adjonction, addition*, f.

Toevoeglijk, bn. (gramm.) Bijvoeglijk. *Adjectif.*

Toevoegsel, z. o. *Addition*, f. ‖ (litt.) *Supplément, appendice*, m., *addition*, f.

Toevoer (zond. mv.), z. m. (mil.) *Convoi*, m. ‖ (mar.) *Aménage*, m. ‖ (comm.) *Importation*, f.

Toevoeren, zw. *en* afsch. w. b. *Apporter, amener, transporter, voiturer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de transporter.*

Toevoorzicht (zond. mv.), z. o. *Surveillance, garde, protection, direction, inspection*, f. ‖ Onder Gods hoede en —, *à la garde de Dieu, sous la protection divine.*

Toevouwen, (*vouwde toe, toegevouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Plier.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à plier, continuer à* ou *de plier.*

Toevriezen, (*vroor* of *vroos toe, vroren* of *vrozen toe, toegevroren* of *toegevrozen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se fermer par la gelée, geler, se geler, se congeler, se glacer, prendre.* ‖ De rivier is toegevrozen, *la rivière est prise.* ‖ onp. (met *hebben*). *Commencer à geler, continuer à* ou *de geler.*

Toevullen, st. *en* afsch. w. b. *Remplir, combler.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de remplir* ou *de combler.*

Toevulling (zond. mv.), z. v. *Remplissage, remplage*, m.

Toewaaien, (*woei* of *waaide toe, toegewaaid*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Amener, en parlant du vent, chasser vers.* ‖ Zich lucht —, *se donner de l'air au moyen d'un éventail.* ‖ o. (met *zijn*). *Être amené par le vent.* ‖ Door den wind gesloten worden. *Être fermé par le vent.* ‖ onpers. (met *hebben*). *Continuer à* ou *de venter.*

Toewagen, z. m. *Chariot couvert*, m., *voiture couverte*, f.

Toewallen, zw. *en* afsch. w. b. *Environner* ou *entourer de remparts.*

Toewas (zond. mv.), z. m. *Accroissement*, m.

Toewassen, (*wies toe, wiesen toe, toegewassen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* **Toegroeien**.

Toewater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *prise par la gelée.* ‖ Bij —, *lorsque les canaux sont pris par la gelée.*

Toewegen, (*woog toe, wogen toe, toegewogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Peser* (*qc. à qq.*), *peser en présence de.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à peser, continuer à* ou *de peser.*

Toewelven, zw. *en* afsch. w. b. *Voûter.*

Toewenden, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* **Toekeeren**.

Toewenken, zw. *en* afsch. w. b. *Indiquer par un clin d'œil, par un signe des yeux* ou *de la tête.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire signe des yeux, de la tête, etc.* ‖ Voortgaan met wenken. *Con-*

tinuer à ou *de faire signe des yeux* ou *de la tête.*

TOEWENSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Souhaiter* ‖ Iemand alle heil —, *souhaiter toutes sortes de prospérités à qq.*

TOEWENSCHING (zond. mv.), z. v. *Souhait, vœu,* m.

TOEWERPEN, (*wierp toe, toegeworpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter.* (*qc. à qq.*) ‖ Al werpend bijvoegen. *Ajouter en jetant.*

TOEWICHT (zond. mv.), z. o. Overwicht. *Surpoids, excédant* m. *de poids.*

TOEWIJDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dédier, consacrer, vouer.* ‖ Opdragen. *Dédier.* ‖ Zich aan iets —, *se vouer à qc.*

TOEWIJDING (zond. mv.), z. v. *Dédicace, consécration,* f.

TOEWIJZEN, (*wees toe, wezen toe, toegewezen,*) st. *en* afsch. w. b *Adjuger, décerner.*

TOEWIJZER, z. m. *Adjudicateur,* m.

TOEWIJZING, z. v. *Adjudication,* f. ‖ Openbare —, *adjudication publique.* ‖ Voorloopige —, *adjudication préparatoire.*

TOEWINDEN, (*wond toe, toegewonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Rouler, mettre en rouleau.* ‖ Inwikkelen. *Envelopper.* ‖ Naar iets hijschen. *Hisser vers.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à dévider, continuer à* ou *de dévider.*

TOEWRIJVEN, (*wreef toe, wreven toe, toegewreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Fermer* ou *boucher en frottant.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à frotter, continuer à* ou *de frotter.*

TOEWRINGEN, (*wrong toe, toegewrongen,*) st. *en* afsch. w. b. Dicht wringen. *Fermer* ou *boucher en tordant.* ‖ Iemand de keel —, *étrangler qq.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à tordre* ou *à serrer, continuer de tordre* ou *de serrer.*

TOEWUIVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire signe du chapeau, du mouchoir, etc.*

TOEZANG, z. m. Slotzang. *Air* ou *chant final,* m.

TOEZEG (zond. mv.), z. m. Belofte. *Promesse, f.*

TOEZEGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sceller, cacheter.*

TOEZEGELING, z. v. *Action* f. *de sceller* ou *de cacheter.*

TOEZEGGEN, (*zegde* of *zeide toe, toegezegd* of *toegezeid,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Promettre.*

TOEZEGGING, z. v. *Promesse,* f.

TOEZENDEN, (*zond toe, toegezonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer, expédier, adresser.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'envoyer* ou *d'expédier.*

TOEZENDER, z. m. *Expéditeur,* m.

TOEZENDING, z. v. *Envoi,* m., *expédition,* f.

TOEZENDSTER, z. v. *Celle qui envoie* ou *qui expédie.*

TOEZICHT (zond. mv.), z. o. *Surveillance, garde, inspection,* f. ‖ Onder iemands — staan, *être placé* ou *mis sous la surveillance de qq.* ‖ Met iemands — belast zijn, *être chargé de la surveillance de qq.*

TOEZIEN, (*zag toe, zagen toe, toegezien,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Toekijken. *Regarder, voir, être spectateur.* ‖ Waakzaam zijn. *Observer, prendre garde, veiller..* ‖ Toezicht houden. *Surveiller, veiller.* ‖ Toeziende voogd, *subrogé tuteur,* m.

TOEZIENER, z. m. Aanschouwer. *Spectateur,* m. ‖ Opzichter. *Surveillant,* m. ‖ Opziener. *Inspecteur,* m.

TOEZIENSTER, z. v. *Spectatrice,* f. ‖ Opzichtster. *Surveillante,* f. ‖ Opzienster. *Inspectrice,* f.

TOEZINGEN, (*zong toe, toegezongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Chanter* (*qc. à qq.*) ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à chanter, continuer à* ou *de chanter.*

TOEZUIGEN, (*zoog toe, zogen toe, toegezogen,*) st. *en* afsch. w. b. *Fermer à force de sucer.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à sucer, continuer à* ou *de sucer.*

TOEZWAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Diriger vers qq.* ou *qc. en agitant.* ‖ Iemand wierook —, *encenser qq.* ‖ Iemand lof —, *louer qq. avec excès, encenser qq.*

TOEZWEREN, (*zwoer toe, toegezworen,*) st. *en* afsch. w. b. Met eenen eed —, *promettre* ou *menacer en jurant, jurer.* ‖ o. (met *hebben*). *Commencer à jurer, continuer à* ou *de jurer.*

TOEZWEREN, (*zwoor toe, toegezworen,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Dicht etteren. *Se fermer en suppurant.* ‖ Voortzweren. *Continuer à* ou *de suppurer.*

TOFFEL, z. v. Pantoffel. *Pantoufle,* f.

TOGA (–GA'S), z. v. *Toge,* f.

TOILET, z. o. *Toilette,* f.

TOKKELEN, zw. w. b. *Toucher continuellement avec les doigts.* ‖ De snaren —, *toucher les cordes d'un instrument de musique.* ‖ De lier —, *jouer de la lyre.* ‖ Aanlokken. *Attirer, allécher.*

TOKKELING, z. v. *Action* f. *de toucher continuellement avec les doigts.*

TOL, z. m. Schatting. *Douane,* f., *droit* m. *d'entrée* ou *de sortie.* ‖ Den — betalen, *payer la douane.* ‖ Geld, dat men betaalt, om ergens te mogen doorgaan. *Péage, droit* m. *de passage.* ‖ (fig.) Den — der natuur betalen. Sterven. *Payer le tribut à la nature, mourir.* ‖ Tolhuis. *Douane,* f., *péage,* m.

TOL, z. m. Speeltuig. *Sabot,* m., *toupie,* f. ‖ Met den — spelen, *jouer à la toupie.* ‖ (cord.) *Toupin, sabot,* m.

TOLBEAMBTE, z. m. *Douanier, commis* m. *des douanes.* ‖ (fam.) *Gabeloux,* m.

TOLBESTUUR, z. o. *Douane, administration* f. *des douanes.*

TOLBRIEFJE, z. o. *Acquit* m. *de douane.* ‖ — voor den overgang eener brug, den doorgang op eenen weg, *acquit de péage.*

TOLBRUG, z. v. *Pont* m. *où se paie le péage.*

TOLGAARDER, z. m. *Péager,* m.

TOLGELD, z. o. *Droit* m. *d'entrée* ou *de sortie, douane,* f. ‖ — aan eene brug *of* op eenen weg, *péage,* m.

TOLGRENS, z. v. *Ligne* f. *de douanes.*

TOLHUIS, z. o. *Bureau* m. *de la douane, douane* f. ‖ — aan eene brug *of* op eenen weg, *péage,* m.

TOLK, z. m. *Truchement, trucheman, interprète,* m. ‖ (mar.) *Mesure* f. *pour les trous des boulons.*

TOLKANTOOR (–TOREN), z. o. *Douane,* f., *bureau* m. *de la douane.* ‖ — aan eene brug *of* op eenen weg, *péage,* m.

TOLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). Met den tol spelen, *jouer à la toupie* ou *au sabot.*

TOLLENAAR, z. m. *Douanier,* m. ‖ — aan eene brug *of* op eenen weg, *péager, barrager,* m. ‖ (écrit.) *Publicain,* m

TOLMEESTER, z. m. *Directeur* m. *des douanes.*

TOLOPZIENER, z. m. *Inspecteur* m. *des douanes.*

TOLPACHTER, z. m. *Fermier* m. *des douanes.* ‖ — eener brug *of* eens wegs, *fermier du péage.*

TOLPLICHTIG, bn. *Sujet à la douane* ou *au péage.*

TOLRECHT, z. o. *Zie* TOLGELD.

TOLVRIJ, bn. *Exempt de douane* ou *de péage.* ‖ (fig.) Gedachten zijn —, *les pensées sont libres.* ‖ bw. *Sans payer les droits de douane* ou *de péage, en franchise de douane.*

TOLVRIJHEID (zond. mv.), z. v. *Franchise* f. *de*

‚. ‖ — aan eene brug *of* op eenen weg, *ion* f. *de péage.*
N (zond. mv.), z. o. *Douane*, f.
z. v. *Tombe*, f., *tombeau*, m. ‖ Marme-
·, *tombe* f. *de marbre*, *mausolée*, *céno-* m.
. (–LA'S), z. v. *Tombola*, f.
:N, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* TUIMELEN.
v. *Tonneau*, m. ‖ Groote —, *tonne*, f.
. *Baril*, m. ‖ — gouds, *tonne d'or.* ‖
ing, *caque de harengs.* ‖ (prov.) De —
altijd naar den haring, *la caque sent*
's le hareng. ‖ (mar.) *Tonneau.* ‖ (horl.)
ur, m.
TONDER (zond. mv.), z. o. *Mèche*, f.
. v. Lichaamsdeel. *Langue*, f. ‖ (fam.)
ene —, *langue bien affilée* ou *bien pen-*
(fig.) Ik had het woord op de —,
le mot sur la langue ou *sur le bout de la*
. ‖ (fig.) Iemands — losmaken, *délier*
gue à qq. ‖ (fig.) Op de — rijden, *être*
le de la ville. ‖ — eens slots, *pêne*, m.
v. Visch. *Sole*, f.
ID, z. m. *Zie* TONGBIEM.
D (zond. mv.), z. o. (bot.) *Hypoglosse*, m.
, z. o. *Droit* m. *de tonnage.*
OS, bn. *Qui n'a point de langue*, *sans*
.
E, z. o. *Petite langue*, *languette*, f. ‖
Ligule, f.
ELF, z. o. (archit.) *Tonnelle*, f.
WEL, z. o. Kikvorschgezwel. *Hypoglos-*
renouillette, *ranule*, f.
ER, z. v. (anat.) *Glande linguale*, f.
ID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Hypoglosse*, m.
TER, z. v. *Lettre linguale*, f.
M, z. m. *Filet*, m. ‖ Van den — snij-
couper le filet. ‖ (fig.) Zij is van den
neden, *elle n'a pas besoin d'un démêloir.*
RAPER, z. m. *Gratte-langue*, m.
ER, z. v. (anat.) *Muscle lingual*, m.
EN (–STEENEN), z. m. *Glossoïde*, f.
, z. m. *Dialecte*, *accent*, m.
MIG, bn. *Linguiforme*, *ligulé*, *glossoïde.*
En forme de langue.
z. m. Visch. *Thon*, m.
ET, z. o. *Combrière*, f., *thonaire*, m.
NVANGST (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *des*

EI, z. v. *Tonne*, *balise*, f.
EIER, z. m. *Boyer*, *bateau* m. *qui sert*
re des balises. ‖ Tonnenmeester. *Inspec-*
es balises, *baliseur*, m.
TER (zond. mv.), z. v. *Beurre salé*, m.
:N, z. o. *Zie* TONNETJE.
, zw. w. b. *Entonner*, *enfutailler*, *em-*
r. ‖ Haring —, *encaquer des harengs.*
tonnen afmeten. *Mesurer par tonneaux.*
ELD, z. o. *Droit* m. *de tonnage.*
EESTER, z. m. *Inspecteur des balises*,
r, m.
z. m. *Celui qui entonne*, *encaqueur*, m.
E, z. o. *Barillet*, *petit tonneau*, m. ‖
Popje. *Cocon*, m.
, z. v. *Celle qui entonne.*
(zond. mv.), z. v. *Tonsure*, f.
, z. v. *Tontine*, f.
I (zond. mv.), z. v. *Poisson salé*, m.
SCH (zond. mv.), z. o. *Viande salée*, f.
OGEN), z. m. *Comptoir*, m. ‖ Toon. Ten
llen, *exposer.*
OGEN), z. m. Priesterkleed. *Soutane*, f.
zw. w. b. *Montrer*, *faire voir.*

TOOI (zond. mv.), z. m. *Parure*, f., *ornement*, *atour*, *ajustement*, *embellissement*, m.
TOOIEN, zw. w. b. *Parer*, *orner*, *ajuster*, *embellir*, *décorer.* ‖ Zich —. *Se parer*, *s'ajuster.*
TOOISEL, z. o. *Zie* TOOI.
TOOM (TOOMEN), z. m. *Bride*, f. ‖ Den — aandoen, *brider.* ‖ Den — afdoen, *débrider.* ‖ Den vrijen — geven, *lâcher la bride.* ‖ (fig.) *Frein*, m., *bride*, f. ‖ (fig.) In — houden, *tenir en bride*, *contenir*, *retenir.* ‖ Lis. *Audace*, *ganse*, f. ‖ Broeisel. *Couvée*, f.
TOOMELOOS, bn. *Sans bride.* ‖ (fig.) *Qui est sans frein*, *effréné*, *déréglé.* ‖ (fig.) bw. *Sans frein*, *d'une manière effrénée.*
TOOMELOOSHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Licence effrénée*, f., *déréglement*, *débordement*, m.
TOOMEN, zw. w. b. *Brider.* ‖ (fig.) *Refréner*, *réprimer*, *dompter*, *retenir.*
TOOMING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de brider.* ‖ (fig.) *Action de refréner*, *répression*, f.
TOOMMAKER, z. m. *Bridier*, m.
TOOMPJE, z. o. *Petite bride*, f., *bridon*, m. ‖ (anat.) — der tong, *filet* m. *de la langue.*
TOON (TONEN), z. m. *Son*, *ton*, m. ‖ Van — veranderen, *changer de ton.* ‖ — eener klok, *timbre* m. *d'une cloche.* ‖ (mus.) *Ton.* ‖ Heele —, *ton entier.* ‖ Halve —, *demi-ton.* ‖ Klemtoon. *Accent*, *ton*, m. ‖ (peint.) *Ton.*
TOON (TOONEN), z. m. Het toonen. *Action* f. *de montrer.* ‖ Vertooning. *Représentation*, f. ‖ Ten — stellen, *exposer à la vue*, *étaler.* ‖ Toonbank. *Comptoir*, m.
TOON (TOONEN), z. m. Teen. *Zie* TEEN.
TOONBAAR, bn. Vertoonbaar. *Ostensible*, *qui peut être montré.* ‖ bw. *Ostensiblement.*
TOONBAARHEID (zond. mv.), z. v. Vertoonbaarheid. *Qualité* f. *de ce qui est ostensible.*
TOONBANK, z. v. *Comptoir*, m. ‖ (bouch.) *Étal*, m.
TOONBEELD, z. o. *Exemple*, *modèle*, m.
TOONBORD, z. o. Uithangbord. *Enseigne*, f.
TOONBROOD (-BROODEN), z. o. *Pain* m. *de proposition.*
TOONDER, z. m. Tooner. *Porteur* m. *d'une lettre de change* ou *d'un billet de banque.*
TOONDICHTER, z. m. *Compositeur*, m.
TOONEEL (-NEELEN), z. o. *Scène*, f., *théâtre*, m. ‖ Op het — verschijnen, *paraître sur la scène.* ‖ Deel eens bedrijfs. *Scène*, f. ‖ Derde —, *scène troisième.* ‖ Schouwburg. *Théâtre*, *spectacle*, m.
TOONEELACHTIG, bn. *Théâtral*, *dramatique.* ‖ bw. *Théâtralement*, *dramatiquement.*
TOONEELDANS (-DANSEN), z. m. *Ballet*, m.
TOONEELDANSER, z. m. *Danseur* m. *de théâtre.*
TOONEELDANSSTER, z. v. *Danseuse* f. *de théâtre.*
TOONEELDICHT, z. o. *Poëme dramatique*, m.
TOONEELDICHTER, z. m. *Poëte dramatique*, m.
TOONEELDICHTERES, z. v. *Poëte dramatique*, m.
TOONEELGEK, z. m. *Bouffon*, *arlequin*, m. ‖ (fig.) *Amateur outré* m. *du théâtre.*
TOONEELIST, z. m. *Acteur*, *artiste dramatique*, *comédien*, m.
TOONEELJAAR, z. o. *Année théâtrale*, f.
TOONEELKIJKER, z. m. *Lorgnette* f. *de spectacle.* ‖ Dubbele —, *jumelles*, f. pl.
TOONEELKONING, z. m. *Roi* m. *de théâtre.*
TOONEELKONINGIN, z. v. *Reine* f. *de théâtre.*
TOONEELKUNDE (zond. mv.), z. v. *Art dramatique*, m., *dramaturgie*, f.
TOONEELKUNDIG, bn. *De l'art dramatique*, *dramaturgique.*
TOONEELKUNST (zond. mv.), z. v. *Zie* TOONEELKUNDE.

TOONEELLAARS, z. v. *Brodequin*, *cothurne*, m.
TOONEELLIST, z. v. *Intrigue* f. *de théâtre*.
TOONEELMATIG, bn. *Théâtral*. ‖ bw. *Théâtralement*.
TOONEELPOËZIE, TOONEELPOËZIJ, z. v. *Poésie dramatique*, f.
TOONEELPOP, z. v. *Marionnette*, f. ‖ (dénigr.) Tooneelspeelster. *Actrice*, *comédienne*, f.
TOONEELSCHEEN (–SCHENEN), z. v., TOONEELSCHERM, z. o. *Coulisse*, f.
TOONEELSCHILDER, z. m. *Décorateur*, m.
TOONEELSCHRIJFSTER, z. v. *Auteur dramatique*, m.
TOONEELSCHRIJVER, z. m. *Auteur dramatique*, *dramatiste*, m.
TOONEELSIERAAD, z. o. *Décor*, m., *décoration* f. *de théâtre*.
TOONEELSPEELSTER, z. v. *Actrice*, *artiste dramatique*, *comédienne*, f.
TOONEELSPEL (–SPELEN), z. o. *Pièce* f. *de théâtre*. ‖ Treurspel. *Tragédie*, f. ‖ Blijspel. *Comédie*, f. ‖ Drama. *Drame*, m.
TOONEELSPELER, z. m. *Acteur*, *artiste dramatique*, *comédien*, m.
TOONEELSTUK, z. o. *Zie* TOONEELSPEL.
TOONEELVERSIERING, z. v. *Zie* TOONEELSIERAAD.
TOONEELVERTOONING, z. v. *Représentation théâtrale*, f.
TOONEN, zw. w. b. *Montrer*, *indiquer*, *faire voir*. ‖ Met den vinger —, *montrer du doigt*. ‖ Betuigen. *Témoigner*. ‖ Vriendschap —, *témoigner de l'amitié*. ‖ Bewijzen. *Prouver*. ‖ Zich —. Verschijnen. *Paraître*. ‖ Zich —. Zich aanstellen. *Avoir l'air*, *faire semblant*.
TOONER, z. m. *Celui qui montre*. ‖ (comm., financ.) Toonder. *Porteur*, m.
TOONGEVER, z. m. *Celui qui donne le ton*. ‖ (mus.) *Diapason*, m. ‖ (iron.) *Coryphée*, m.
TOONGEVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de donner le ton*. ‖ (mus.) *Intonation*, f.
TOONKUNDE (zond. mv.), z. v. *Zie* TOONKUNST.
TOONKUNDIGE, z. m. *Musicien*, m.
TOONKUNST (zond. mv.), z. v. *Musique*, f., *art musical*, m.
TOONKUNSTENAAR, z. m. *Musicien*, m. ‖ Uitstekend —, *virtuose*, m.
TOONKUNSTENARES, z. v. *Musicienne*, f. ‖ Uitstekende —, *virtuose*, f.
TOONKUNSTIG, bn. *Musical*. ‖ bw. *Musicalement*.
TOONLADDER, z. v. *Échelle acoustique*, *gamme*, f.
TOONLOOS, bn. *Muet*. ‖ (gramm.) *Qui n'a pas l'accent*.
TOONLOOSHEID (zond. mv.), z. v. (gramm.) *Qualité* f. *d'une syllabe qui n'a pas l'accent*.
TOONMETER, z. m. *Tonomètre*, *sonomètre*, m.
TOONSCHAAL, z. v. *Zie* TOONLADDER.
TOONTEEKEN, z. o. *Accent*, m. ‖ De —s zetten, *accentuer*.
TOONVAL, z. m. (mus.) *Cadence*, f.
TOONVAST, bn. *Qui ne sort pas du ton*.
TOONZETTER, z. m. (mus.) *Compositeur*, m.
TOORN (zond. mv.), z. m. *Colère*, f, *courroux*, *emportement*, m. ‖ Vlaag van —, *accès* m. *de colère*. ‖ Verdriet. *Chagrin*, m.
TOORNEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être irrité*, *être en colère*, *se fâcher*.
TOORNIG, bn. *Qui est en colère*, *emporté*, *courroucé*, *fâché*. ‖ — maken, *irriter*, *fâcher*, *mettre en colère*. ‖ — worden, *se mettre en colère*, *se fâcher*, ‖ Grammoedig. *Colère*, *colérique*, *sujet à se mettre en colère*. ‖ Misnoegd. *Mécontent*. ‖ bw. *Avec colère*, *avec courroux*.
TOORNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* TOORN.
TOORNIG[LIJK], bw. *Zie* TOORNIG, bw.

TOORNVLAAG, z. v. *Accès* m. *de colère*.
TOORTS (TOORTSEN), z. v. *Torche*, f., *flambeau*, m.
TOORTSDRAGER, z. m. *Porte-flambeau*, m.
TOORTSKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Molène*, f., *buisson-blanc*, *bonhomme*, m.
TOORTSLICHT (zond. mv.), z. o. *Lumière* f. *d'une torche* ou *d'un flambeau*.
TOORTSPLANT, z. v. (bot.) *Cactier*, *cierge* m. *du Pérou*.
TOOST, z. m. *Toast*, *toste*, m.
TOOT (TOTEN), z. v. Schelp. *Cornet*, *rouleau*, m., *volute*, f. ‖ Muts. *Cornette*, f. ‖ (pop.) Mond. *Bouche*, f. ‖ Leelijk gezicht. *Frimousse*, f. ‖ (fig.) Iemand eenen — zetten, *se moquer de qq.* ‖ — eener lamp, *tuyau d'une lampe*.
TOOVENAAR, z. m. *Sorcier*, *magicien*, *enchanteur*, *ensorceleur*, m. ‖ (fig.) *Sorcier*, m.
TOOVENAARSTER, TOOVENARES, z. v. *Zie* TOOVERES.
TOOVERAAR, z. m. *Zie* TOOVENAAR.
TOOVERACHTIG, bn. *Magique*, *enchanteur*, *féerique*. ‖ (fam.) *Mirobolant*.
TOOVERBEELD, z. o. *Figure magique*, f. ‖ Talisman. *Talisman*, m., *amulette*, f.
TOOVERBESJE, z. o. *Vieille sorcière*, f.
TOOVERBLIK (zond. mv.), z. m. *Regard enchanteur* ou *fascinateur*, m.
TOOVERBOEK, z. o. *Grimoire*, m.
TOOVERCIRKEL, z. m. *Cercle magique*, m.
TOOVERDRANK, z. m. *Philtre*, m.
TOOVEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Exercer la magie*, *user de sortilèges* ou *de charmes*, *être sorcier*. ‖ b. *Produire* ou *effectuer par enchantement*, *par un procédé magique*.
TOOVERES, z. v. *Sorcière*, *magicienne*, *enchanteresse*, f. ‖ Toovernimf. *Fée*, f.
TOOVERFIGUUR, z. v. *en* o. *Zie* TOOVERBEELD.
TOOVERFLUIT, z. v. *Flûte enchantée*, f.
TOOVERFORMULIER, z. o. *Formule magique*, f.
TOOVERGESCHIEDENIS, z. v. *Histoire* f. *de fée*.
TOOVERGODIN, z. v. *Fée*, f.
TOOVERHEKS (–HEKSEN), z. v. *Zie* TOOVERES.
TOOVERIJ, z. v. *Sorcellerie*, *magie*, f., *charme*, *sortilége*, *ensorcellement*, *maléfice*, m.
TOOVERKAART, z. v. *Carte magique*, f.
TOOVERKASTEEL (–KASTEELEN), z. o. *Château enchanté*, m.
TOOVERKLANK, z. m. *Son* ou *ton magique*, m.
TOOVERKOL, z. v. *Zie* TOOVERES.
TOOVERKRACHT, z. v. *Vertu*, *puissance* ou *force magique*, f., *pouvoir magique*, m.
TOOVERKRING, z. m. *Cercle magique*, m.
TOOVERKRUID (zond. mv), z. o. *Herbe magique*, f. ‖ (bot.) *Circée*, f.
TOOVERKUNST (zond. mv.), z. v. *Magie*, *nécromancie*, f. ‖ Natuurlijke —, *magie blanche* ou *naturelle*.
TOOVERLANTAREN, TOOVERLANTAARN, z. v. *Lanterne magique*, f.
TOOVERMIDDEL, z. o. *Charme*, m.
TOOVERNIMF (–NIMFEN), z. v. *Fée*, f.
TOOVERPALEIS, z. o. *Palais enchanté*, m.
TOOVERRING, z. m. *Anneau magique*, m. ‖ Talisman. *Talisman*, m.
TOOVERROEDE, z. v. *Baguette magique*, f.
TOOVERSPEL (–SPELEN), z. o. *Jeu magique*, m. ‖ (théâtr.) *Féerie*, f.
TOOVERSPIEGEL, z. m. *Miroir magique*, m.
TOOVERSTAF (–STAVEN), z. m. *Zie* TOOVERROEDE.
TOOVERSTUK, z. o. *Tour* m. *de sorcier*. ‖ (théâtr.) *Féerie*, f.
TOOVERTEEKEN, z. o. *Caractère magique*, m.
TOOVERWERK (zond. mv.), z. o. *Charme*, *enchantement*, *ensorcellement*, m., *magie*, f.

Tooverwoord, z. o. *Parole magique*, f.
Tooverwortel, z. m. (bot.) *Mandragore*, f.
Tooverzalf (zond. mv.), z. v. *Onguent magique*, m.
Top! tusschenw. *Tôpe!*
Top, z. m. *Sommet*, *comble*, *faîte*, m., *crête*, *cime*, f. ‖ — eens bergs, *sommet*, *crête* ou *cime d'une montagne.* ‖ — eens booms, *cime* ou *tête* f. *d'un arbre.* ‖ Einde. *Bout* m., *extrémité*, f. ‖ — des vingers, *bout* ou *extrémité du doigt.* ‖ Van — tot teen gewapend, *armé de pied en cap.* ‖ (fig.) Den — des roems bereiken, *parvenir au faîte de la gloire.* ‖ Vedertop. *Huppe*, *touffe* f. *de plumes.* ‖ Tol. *Sabot*, m., *toupie*, f.
Topaas, z. m. Steen. *Topaze*, f. ‖ o. Stof. *Topaze*, f.
Topazen, bn. *De topaze.*
Topboog (zond. mv.), z. m. (astr.) *Azimut*, m.
Topgewelf, z. o. (archit.) *Dôme*, m.
Tophoek, z. m. (astr.) *Azimut*, m.
Topkring, z. m. (astr.) *Cercle vertical*, m.
Topograaf (–grafen), z. m. *Topographe*, m.
Topographie (zond. mv.), z. v. *Topographie*, f.
Topographisch, bn. *Topographique.* ‖ bw. *Topographiquement.*
Toppen, zw. w. b. Van den top berooven. *Étêter*, *écimer.* ‖ (mar.) Optoppen. *Apiquer*, ‖ o. (met *hebben*). Toeslaan. *Tôper*, *accepter une offre*, *etc.*, *en frappant dans la main.* ‖ Met den tol spelen. *Jouer au sabot* ou *à la toupie.*
Toppenant, **Toppenend**, z. o. (mar.) *Balancine*, f.
Topper, z. m. *Celui qui étête* ou *qui écime.* ‖ (h. n.) *Animal huppé*, m.
Toppershoedje, z. o. *Chapeau* m. *de matelot.*
Toppertje, z. o. (h. n.) *Canard huppé*, m.
Toppunt, z. o. *Sommet*, *faîte*, *comble*, m., *cime*, f. ‖ (astr.) *Point culminant*, m.
Topreep (–reepen), z. m. (mar.) *Caliorne*, f.
Topsieraad, z. o. (archit.) *Amortissement*, *couronnement*, m.
Topstander, z. m. (mar.) *Banderole*, *girouette*, f., *guidon*, m.
Topzeil, z. o. (mar.) Klapmuts. *Boulingue*, f. ‖ — der gaffel, *flèche* f. *en cul.*
Topzwaar, bn. *Pesant au sommet.*
Topzwaarte (zond. mv.), z. v. *Pesanteur* f. *du sommet.*
Tor, z. v. (h. n.) *Escarbot*, *scarabée*, m.
Torachtig, bn. *Qui ressemble à un escarbot* ou *à un scarabée.*
Torbok, z. m. (h. n.) *Capricorne*, m.
Toren, z. m. *Tour*, f. ‖ — eens kasteels, *donjon*, m. ‖ Kloktoren *Clocher*, m. ‖ (échecs) *Tour.* ‖ (blas.) *Roc* m. *d'échiquier.* ‖ *Zie* Toorn.
Torenachtig, bn. *Qui est en forme de tour*, *qui ressemble à une tour.* ‖ bw. *Comme une tour.*
Torenbouw (zond. mv.), z. m. *Construction* f. *d'une tour* ou *d'un clocher.*
Torenbrand, z. m. *Incendie* m. *d'une tour* ou *d'un clocher.*
Torendak (–daken), z. o. *Toit* m. *d'une tour* ou *d'un clocher.*
Torendrager, z. m. Olifant, die eenen toren draagt. *Éléphant* m. *qui porte une tour.*
Torenhoog, bn. (fig.) *Fort élevé.* ‖ bw. *À une grande hauteur.*
Torenkroon (–kronen), z. v. *Couronne* f. *de Cybèle.*
Torenkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Turrite*, f.
Torenkruis (–kruisen), z. o. *Croix* f. *au sommet d'une tour* ou *d'un clocher.*
Torennaald, z. v. *Flèche*, *aiguille* ou *pointe* f. *d'une tour* ou *d'un clocher.*
Torenspits (–spitsen), z. v. *Flèche*, *aiguille* ou *pointe* f. *d'une tour* ou *d'un clocher.*
Torentje, z. o. *Tourelle*, f., *clocheton*, *petit clocher*, m.
Torenvalk, z. m. Muurvalk. *Crécerelle*, f.
Torenwachter, z. m. *Guet* m. *d'une tour.*
Torf, z. v. *Zie* Turf.
Torn, z. m. Het tornen. *Action* f. *de découdre.* ‖ Ruk. *Secousse*, f. ‖ v. — in een kleed, *décousure*, f.
Tornen, zw. w. b. *Découdre*, *défaire une couture.* ‖ Rukken. *Tirer avec force*, *arracher.* ‖ (fig.) Aanspreken. *Parler* ou *s'adresser à.* ‖ Manen. *Demander le payement.* ‖ o. (met *hebben*). *S'occuper à découdre*, ‖ (fig.) Aan iets —, *se mêler* ou *s'occuper de qc.*
Tornmesje, z. o. *Petit couteau* m. *à découdre.*
Tornooi, z. o. *Tournoi*, m., *joûte*, f.
Tornooien, zw. w. o. (met *hebben*). *Joûter.*
Tornooiplaats (–plaatsen), z. v. *Lice*, *carrière*, f., *champ* m. *du tournoi*, *barrière*, f.
Torntouw, z. o. (mar.) *Retenue* f. *de lancement.*
Torsen, zw. w. b. *Porter avec peine.*
Torsing, z. v. *Action* f. *de porter avec peine.*
Tortel, z. m. *en* v. *Zie* Tortelduif.
Tortelduif, z. v. *Tourterelle*, f. ‖ Jonge —, *tourtereau*, m.
Tortelduifje, **Torteltje**, z. o. *Tourtereau*, m., *petite tourterelle*, f.
Torts (tortsen), z. v. *Zie* Toorts.
Tortuur, z. v. *Torture*, f.
Tot, voorz. *Jusqu'à*, *vers*, *à*, *chez*, *en*, *pour.* ‖ Ik reisde met hem — Amsterdam, *je voyageai avec lui jusqu'à Amsterdam.* ‖ — nog toe, *jusqu'à présent.* ‖ — hiertoe, *jusqu' ici.* ‖ Zich — iemand keeren, *se tourner vers qq.* ‖ — iemand spreken, *parler à qq.* ‖ — zich zelven komen, *revenir à soi*, *se remettre.* ‖ — getuige nemen, *prendre à témoin.* ‖ — zijnent, *chez lui.* ‖ — zijne verdediging, *pour sa défense.* ‖ Van dag — dag, *de jour en jour.* ‖ — wederziens, *jusqu'au revoir.* ‖ — koning kronen, *couronner roi.*
Totaal, z. o. *Total*, m.
Totaal, bn. *Total.*
Totdat, voegw. *Jusqu'à ce que.* ‖ — hij spreke, *jusqu'à ce qu'il parle.*
Totebel, z. v. (pêch.) *Ableret*, m. ‖ Slordig vrouwspersoon. *Femme malpropre*, f.
Toterkwaad, z. m. *Celui qui machine quelque mal.*
Totstandbrenging (zond. mv.), z. v. *Création*, *organisation*, *formation*, *réalisation*, f.
Totstandkoming (zond. mv.), z. v. *Zie* Totstandbrenging.
Touter, z. m. *Escarpolette*, *balançoire*, f.
Touteren, zw. w. o. (met *hebben*). *Se balancer*, *se brandiller.*
Toutering, z. v. *Brandillement*, m.
Touw, z. o. *Corde*, f., *cordage*, m. ‖ Zwaar —, *câble*, m. ‖ — draaien *of* slaan, *corder*, *cordager*, *câbler.* ‖ (mar.) Het — kappen, *couper le câble.* ‖ (mar.) Het — steken, *filer le câble.*
Touwbaan, z. v. Lijnbaan. *Corderie*, f.
Touwdraaier, z. m. *Cordier*, m.
Touwen, zw. w. b. *Faire*, *fabriquer.* ‖ (tann.) *Corroyer*, *apprêter le cuir*, *tanner.* ‖ Slaan. *Battre*, *frapper.* ‖ (fig.) Iemands huid —, *étriller* ou *rosser qq.* ‖ Boegseeren. *Touer*, *remorquer.* ‖ o. (met *hebben*). Slaan. *Frapper.* ‖ Er lustig op —, *rosser*, *étriller.*
Touwer, z. m. Leertouwer. *Corroyeur*, *tanneur*, m

TOUWERIJ, z. v. *Tannerie*, f.

TOUWGORDEL, z. m. (mar.) *Ceintre*, m.

TOUWGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Périploque*, f.

TOUWLADDER, TOUWLEER, z. v. *Échelle* f. *de corde*.

TOUWSLAGER, z. m. *Cordier*, m.

TOUWSLAGERIJ, z. v. *Corderie*, f.

TOUWSTOPPER, z. m. *Corde* f. *dont on entoure un câble*.

TOUWTJE, z. o. *Cordelette*, f., *câbleau*, m. ‖ — springen, *sauter à la corde*. ‖ (fig.) Ik wil aan dat — niet trekken, *je ne veux pas me mêler de cette affaire*. ‖ (fig.) Iemand met een — trekken, *attirer qq. à sa cordelle*.

TOUWWERK (zond. mv.), z. o. *Cordage*, m., *câbles*, *agrès*, m. pl., *manœuvres*, f. pl. ‖ Loopend —, *manœuvres courantes*.

TOUWWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de cordier*.

TRAAG, bn. *Paresseux*, *lent*, *indolent*, *nonchalant*. ‖ bw. *Lentement*, *avec paresse*.

TRAAGHEID (zond. mv.), z. v. *Paresse*, *lenteur*, *indolence*, *nonchalance*, f.

TRAAGLIJK, bw. *Zie* TRAAG, bw.

TRAAGLOOPER, z. m. (h. n.) *Paresseux*, *bradype*, *aï*, m. ‖ —s, *bradypodes*, m. pl.

TRAAN, z. m. Oogvocht. *Larme*, f. ‖ Tranen van vreugde, *larmes de joie*. ‖ Tranen storten, *verser* ou *répandre des larmes*, *pleurer*. ‖ In tranen wegsmelten, *fondre en larmes*. ‖ Zijne tranen afdrogen, *sécher* ou *essuyer ses larmes*.

TRAAN (zond. mv.), z. v. Vischolie. *Huile* f. *de poisson*. ‖ Levertraan. *Huile de foie de morue*. ‖ Walvischtraan. *Huile de baleine*.

TRAANACHTIG, bn. *Qui sent l'huile de poisson* ou *de baleine*, *de la nature de l'huile de poisson* ou *de baleine*.

TRAANBEEN (–BEENEN), z. o. (anat.) *Os unguis*, *os lacrymal*, m.

TRAANBUIS, z. v. (anat.) *Conduit lacrymal*, m.

TRAANFISTEL, z. v. *Fistule* f. *de la glande lacrymale*.

TTRAANFLESCH, z. v. *Bouteille* f. *à l'huile de baleine*.

TRAANGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Larme-de-job*, f.

TRAANKLIER, z. v. *Glande lacrymale*, f.

TRAANOOG (–OOGEN), z. o. *Œil pleureux*, m.

TRAANOOGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir des larmes aux yeux*, *larmoyer*, *pleurer*.

TRAANPIJP, z. v. (anat.) *Zie* TRAANBUIS.

TRAANZAK, z. m. (anat.) *Sac lacrymal*, m.

TRACHEL, z. m. *Chemin* m. *de halage*.

TRACHTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tâcher*, *s'efforcer*, *faire des efforts*. ‖ Ik zal — te werken, *je tâcherai de travailler*. ‖ Naar iets —, *prétendre* ou *aspirer à qc*.

TRACTAAT, z. o. Verdrag. *Traité*, m. ‖ — van koophandel, *traité de commerce*.

TRACTEEREN, zw. w. b. Behandelen. *Traiter*.

TRADITIE, z. v. Overlevering. *Tradition*, f.

TRAFIEK, z. v. *Trafic*, *commerce*, m.

TRAGEDIE (–DIËN, –DIES), z. v. *Tragédie*, f.

TRAGEL, z. m. *Zie* TRACHEL.

TRAGISCH, bn. *Tragique*. ‖ bw. *Tragiquement*.

TRAKTAATJE, z. o. Vertoogje. *Petit traité*, m.

TRAKTANT, z. m. *Celui qui régale*, *hôte*, m.

TRAKTANTE, z. v. *Celle qui régale*, *hôtesse*, f.

TRAKTEEREN, zw. w. b. Onthalen. *Régaler*.

TRAKTEMENT, z. o. Onthaal, *Régal*, m. ‖ Feestmaal. *Festin*, m. ‖ Inkomen. *Traitement*, m.

TRALIE, z. v. *Grille*, f., *treillis*, *grillage*, m. ‖ (fig.) Achter de —n zitten, *être en prison*.

TRALIEMAND, z. v. *Panier* m. *à claire-voie*.

TRALIËN, zw. w. b. *Treillisser*, *griller*.

TRALIEVENSTER, z. o. *Fenêtre treillissée* ou *grillée*, f. ‖ Winket. *Guichet*, m.

TRALIEVORMIG, bn. *Craticulaire*.

TRALIEWERK, z. o. *Treillage*, *treillis*, *grillage*, m. ‖ (mar.) *Caillebottis*, m.

TRAMONTANE (zond. mv.), z. v. Noordenwind. *Vent* m. *de tramontane*. ‖ (prov.) De — kwijt zijn, *avoir perdu la tramontane*, *se troubler*.

TRANEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Verser des larmes*, *pleurer*.

TRANENBROOD (zond. mv.), z. o. (fig.) *Pain* m. *arrosé de larmes*.

TRANENDAL (zond. mv.), z. o. *Vallée* f. *de larmes* ou *de misère*.

TRANENFLESCHJE, z. o. *Lacrymatoire*, m.

TRANENKRUIKJE, z. o. *Zie* TRANENFLESCHJE.

TRANENVLOED (zond. mv.), z. m. (fig.) *Torrent* m. *de larmes*.

TRANIG, bn. *Qui contient de l'huile de poisson* ou *de baleine*, *qui sent l'huile de poisson* ou *de baleine*.

TRANIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui tient de l'huile de poisson* ou *de baleine*.

TRANS (TRANSEN), z. m. Omgang. *Circuit*, *contour*, m., *enceinte*, f. ‖ (fig.) Toppunt. *Faîte*, *comble*, m.

TRANSITIEF, bn. (gramm.) Overgankelijk. *Transitif*.

TRANSLAAT, z. o. Vertaling. *Traduction*, f.

TRANSLATEEREN, zw. w. b. Vertalen. *Traduire*.

TRANSLATEUR, z. m. Vertaler. *Traducteur*, m.

TRANSPORT, z. o. Vervoer. *Transport*, m. ‖ (prat.) Overdracht. *Cession*, f.

TRANSPORTSCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Bâtiment* m. *de transport*.

TRANT (zond. mv.), z. m. *Train*, m., *manière de faire* ou *d'agir*, *mode*, *coutume*, f. ‖ Den gemeenen — volgen, *suivre la mode*. ‖ Stijl. *Style*, m. ‖ Soort, slag. *Sorte*, *espèce*, f.

TRANTELEN, TRANTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* DRENTELEN, TALMEN.

TRANTJE, z. o. Kleine wandeling. *Promenade*, f.

TRAP, z. m. Het trappen. *Action* f. *de marcher sur qc*. ‖ Stamp. *Coup* m. *de pied*. ‖ Optred. *Escalier*, *degré*, m., *marche*, *montée*, f. ‖ De —pen opklimmen, *monter l'escalier*. ‖ Den — afgaan, *descendre l'escalier*. ‖ Van — tot —, *par degrés*, *graduellement*. ‖ Op den hoogsten — van geluk, *au comble de la fortune*. ‖ (gramm.) —pen van beteekenis, *degrés de comparaison* ou *de signification*. ‖ — op, — neer, *en montant et en descendant*. ‖ (mar.) Ladder. *Échelle*, f.

TRAPBANK, z. v. *Gradin*, m.

TRAPEZIUM (–IUMS), z. o. *Trapèze*, m.

TRAPGANS (–GANZEN), z. v. (h. n.) *Outarde*, f. ‖ Jonge —, *outardeau*, m.

TRAPGANSJE, z. o. *Outardeau*, m.

TRAPJAAR, z. o. *Année climatérique*, f.

TTRAPKLEED (–KLEEDEN), z. o. *Tapis* m. *d'escalier*.

TRAPLEUNING, z. v. *Rampe* f. *d'escalier*.

TRAPPELEN, zw. o. (met *hebben*). *Trépigner*, *piétiner*.

TRAPPEN, zw. w. b. *Fouler du pied*, *mettre le pied sur*, *marcher sur*. ‖ Iets met de voeten —, *fouler qc. aux pieds*. ‖ Klei —, *pétrir de l'argile*. ‖ o. (met *hebben*). Op iets —, *marcher sur qc*.

TRAPPSALM, z. m. *Psaume graduel*, m.

TRAPSGEWIJS, TRAPSGEWIJZE, TRAPSWIJZE, bw. *Graduellement*, *progressivement*, *par gradation*, *par degrés*. ‖ Allengskens. *Peu à peu*, *insensiblement*.

zond. mv.), z. o. *Ciment*, *trass*, m.
AKER, z. m. *Cimentier*, m.
N, zw. w. b. *Cimenter.*
AT, z. m. (mar.) *Travade*, f.
JE. z. v. Hoefstal. *Travail*, m.
, zw. w. b. (mar.) *Arrimer en pressant* *ucs à laine dans la charge du vaisseau.*
NT, z. m. *Traban*, *satellite*, m. ‖ (fig.) *llite*, m.
TER, z. m. *Entonnoir*, m. ‖ (anat.) *Enton-*

TERVORMIG, bn. *En forme d'entonnoir*, *in-* *ibulé*, ‖ bw. *En entonnoir.*
TERWINDE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Lise-* m.
TERZWAM, z. v. (bot.) *Entonnoir*, m.
(TREDEN), z. m. *Action de marcher*, *dé-* *he*, *allure*, f. ‖ Stap. *Pas*, m.
, z. v. Schrede, stap. *Pas*, m. ‖ Trap. *é*, m., *marche*, f. ‖ Koetstrede. *Marche-* m. *d'une voiture.* ‖ Sport. *Échelon*, m. ‖ ede. *Estrade*, f.
, (*trad*, *traden*, *getreden*,) st. *en* afsch. . *Marcher dans* ou *sur.* ‖ Iets met de n —, *fouler qc. aux pieds.* ‖ Deeg —, *r la pâte avec les pieds.* ‖ Het orgel —, *'er l'orgue.* ‖ (h. n.) *Côcher.* ‖ o. (met *m* en *zijn*). *Marcher*, *aller*, *poser les pieds.* er zijde —, *aller de côté.* ‖ In iemands tappen —, *marcher sur les traces de qq.* 's Heeren wegen —, *marcher dans les* *du Seigneur.* ‖ Op het tooneel —, *entrer* *ène*, *paraître sur la scène.* ‖ In dienst —, *r au service.* ‖ Uit den krijgsdienst —, *r le service.* ‖ In het huwelijk —, *se ma-* ‖ In een ambt —, *entrer en fonction.* ‖ et midden —, *se placer au milieu.*
, z. m. *Celui qui marche*, *qui foule*, *mar-* , m. ‖ Orgeltreder. *Souffleur* m. *d'orgue.*
TER, z. v. *Celle qui marche* ou *qui foule.*
, z. v. *Trépied*, m.
(TREKEN), z. m. *Tour*, m., *niche*, *ruse*, *e*, f.
(TREMEN), z. m. *Zie* TREMEL.
OLEN, z. m. *Moulin* m. *à tympan* ou *à* *he.*
D (-RADEREN), z. o. *Roue* f. *à tympan.*
(zond. mv.), z. m. Het treffen. *Action* f. *oucher.* ‖ Luk. *Fortune*, f., *hasard*, m., *ce*, f.
ELIJK, bn. *Excellent.* ‖ Dringend. *Pressant.* . *Excellemment*, *fort bien.*
ELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Excellence*, f.
N, (*trof*, *getroffen*), st. w. b. *Toucher*, *at-* *re*, *frapper*, *donner sur.* ‖ De kogel heeft getroffen, *la balle l'a atteint.* ‖ Het doel *toucher le but*, *frapper* ou *atteindre au* ‖ Aantreffen. *Trouver*, *rencontrer.* ‖ (fig.) en, bewegen. *Toucher*, *émouvoir*, *frapper.* ‖ tand brengen. *Faire.* ‖ Een verdrag —, *faire* *raité.* ‖ (peint.) *Saisir la ressemblance.* ‖ schilder heeft u uitnemend getroffen, *ce* *re a saisi parfaitement votre ressemblance.* nus.) *Attaquer juste.* ‖ Raden. *Deviner*, *ntrer.* ‖ Hij heeft het getroffen, *il l'a* *é.*
N (zond. mv.), z. o. *Combat*, *engagement*, m., *ntre*, f. ‖ Bloedig —, *combat sanglant*, m.
ND, bn. Gelijkend. *Frappant.* ‖ Roerend. *pant*, *touchant.* ‖ bw. *D'une manière frap-* . ‖ Roerend. *D'une manière touchante.*
R, z. m. *Zie* TRECHTER.
G. bn. *Zie* TREFFELIJK.

TREIL, z. m. Treklijn. *Cincenelle*, *corde pour tirer les bateaux*, *cordelle*, f. ‖ Touwwerk. *Cordage*, m., *agrès*, m. pl. ‖ Het schip is met zeil en — verkocht, *le vaisseau a été vendu avec tous ses agrès et apparaux.*
TREILEN, zw. w. b. *Tirer un bateau au moyen d'une corde*, *haler à la cordelle.* ‖ Een ding, zooals het zeilt en treilt, *une chose avec tout ce qui en dépend.* ‖ Sleepen. *Remorquer.*
TREILER, z. m. *Haleur*, m. ‖ Sleepboot. *Remorqueur*, m.
TREIN, z. m. *Train*, m., *suite*, f., *cortége*, m. ‖ — eener koets, *train d'un carrosse.* ‖ Spoortrein. *Convoi*, *train*, m. ‖ In — geraken, *entrer en vogue.*
TREINSLEEPER, z. m. *Remorqueur*, m., *locomotive*, f.
TREK, z. m. Het trekken. ‖ *Action* f. *de tirer.* ‖ — eener pen, eens penseels, *trait de plume*, *coup* m. *de pinceau.* ‖ (jeu de cart.) Slag. *Levée*, *main*, f. ‖ Begeerte. *Envie*, f., *désir*, *goût*, m. ‖ — tot eten, *appétit*, m. ‖ Vertier. *Débit*, *débouché*, m., *demande*, *vogue*, f. ‖ Gelaatstrek. *Trait.* ‖ Karaktertrek. *Trait.* ‖ Looze streek. *Tour*, m., *ruse*, *niche*, f. Met eenen —, *habilement.* ‖ — van ondankbaarheid, *trait* m. *d'ingratitude.* ‖ Iemand eenen leelijken — spelen, *jouer un vilain tour à qq.*
TREKBANK, z. v. *Argue*, f.
TREKBEEST, z. o. *Zie* TREKDIER.
TREKBEUGEL, z. m. Baggerbeugel. *Drague*, f.
TREKDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de paye.* ‖ — eener loterij, *jour du tirage d'une loterie.*
TREKDIER, z. o. *Bête* f. *de trait* ou *de voiture.*
TREKEZEL, z. m. *Âne* m. *de trait.*
TREKGAREN, z. o. Treknet. *Tirasse*, f.
TREKGELD (zond. mv.), z. o. Strijkgeld. *Denier* m. *d'enchère.*
TREKHAAK, z. m. *Tire-fond*, m.
TREKIJZER, z. o. *Filière*, f.
TREKKAR, z. v. *Brouette*, f.
TREKKAS[T], z. v. *Serre chaude*, f.
TREKKEBEKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se becqueter.* ‖ (fig.) *Se baisotter.*
TREKKEN, (*trok*, *getrokken*,) st. w. b. *Tirer*, *amener à soi.* ‖ Tot *of* naar zich —, *attirer*, *tirer* ou *amener à soi.* ‖ De paarden — den wagen, *les chevaux traînent le chariot.* ‖ De klokken —, *sonner les cloches.* ‖ Eenen tand —, *arracher une dent.* ‖ Den degen —, *tirer l'épée.* ‖ Een lot —, *tirer un lot.* ‖ Iemand uit de verlegenheid —, *tirer qq. d'embarras.* ‖ Een gevolg uit iets —, *tirer une conséquence de qc.* ‖ Iets ter hand —, *s'occuper de qc.*, *mettre la main à qc.* ‖ Iemand bij de haren —, *tirer qq. par les cheveux.* ‖ Eene lijn —, *tirer* ou *tracer une ligne.* ‖ (fig.) Eéne lijn —, *être d'accord.* ‖ Eenen kring —, *décrire un cercle.* ‖ Eenen wisselbrief —, *tirer une lettre de change.* ‖ Iets in twijfel —, *révoquer qc. en doute.* ‖ Eene som —, *toucher une somme.* ‖ Voordeel uit iets —, *retirer du profit* ou *de l'avantage de qc.* ‖ Drukken. *Tirer*, *imprimer.* ‖ Ik heb van dit werk tien duizend exemplaren getrokken, *j'ai tiré dix mille exemplaires de cet ouvrage.* ‖ Iemand voor het gerecht —, *citer qq. en justice.* ‖ o. (met *hebben*). *Tirer.* ‖ Van leer —, *dégaîner*, *tirer l'épée.* ‖ (comm.) Op iemand —, *tirer une lettre de change sur qc.* ‖ Weeken. *S'infuser*, *tremper.* ‖ De thee heeft nog niet getrokken, *le thé ne s'est pas encore infusé.* ‖ Tochten. Het trekt hier, *il y a ici un courant d'air.* ‖ Op

iets —. Gelijken. *Ressembler à.* ‖ Vertier hebben. *Trouver du débit, être de bonne vente.* ‖ (met *zijn*). Krom —, *se déjeter, se courber, se déjoindre.* ‖ Reizen. *Se diriger, se rendre, voyager, aller, marcher.* ‖ Naar Duitschland —, *aller en Allemagne, partir pour l'Allemagne.* ‖ (mil.) Te velde —, *entrer en campagne, se mettre en campagne.* ‖ Op wacht —, *monter la garde.* ‖ Uit het land —, *quitter le pays.* ‖ De vogels —, *les oiseaux partent.* ‖ Ergens door *of* in —, *pénétrer, s'imbiber.*

TREKKER, z. m. *Tireur,* m. ‖ — eens wisselbriefs, *tireur d'une lettre de change.* ‖ (anat.) *Tendon,* m. ‖ Kurketrekker. *Tire-bouchon,* m. ‖ — eens geweers, *détente* f. *d'un fusil.* ‖ Stoomsleeper. *Remorqueur,* m., *locomotive,* f. ‖ Scheepstrekker. *Haleur,* m. ‖ Trekketen. *Branloire,* f. ‖ — eener laars, *tirant* m. *d'une botte.* ‖ — eener trom, *tirant d'un tambour.*

TREKKING, z. v. *Action* f. *de tirer, tirage,* m. ‖ — eener loterij, *tirage d'une loterie.* ‖ (mécan.) *Traction,* f. ‖ — eens wisselbriefs, *traite,* f. ‖ (méd.) *Tiraillement,* m. ‖ Stuip. *Convulsion,* f. ‖ (h. n.) — der vogels, *passage* m. *des oiseaux.*

TREKKOORD, z. o. *Zie* TREKTOUW.

TREKLETTER, z. v. *Lettre capitale* ou *majuscule,* f.

TREKLIJN, z. v. *Cincenelle, cordelle,* f., *câbleau,* m.

TREKMUTS (-MUTSEN), z. v. *Serre-tête,* m.

TREKNET, z. o. (chass.) *Tirasse,* f. ‖ (pêch.) *Seine,* f.

TREKOS, z. m. *Bœuf* m. *de trait* ou *de labour.*

TREKPAARD, z. o. *Cheval* m. *de trait, de harnais* ou *d'attelage.*

TREKPAD (-PADEN), z. o. *Chemin* m. *de halage.*

TREKPEES (-PEZEN), z. v. (anat.) *Tendon,* m.

TREKPEN, z. v. *Tire-ligne,* m.

TREKPLAAT, z. v. *Filière, couloire,* f.

TREKPLEISTER, z. v. *Épispastique, vésicatoire,* m.

TREKPOEDER, z. o. *Poudre épispastique,* f.

TREKPOMP, z. v. Zuigpomp. *Pompe aspirante,* f.

TREKPOT, z. m. Theepot. *Théière,* f.

TREKSCHUIT, z. v. *Barque* f. *de trait, coche* m. *d'eau.*

TREKSEL, z. o. *Infusion,* f.

TREKSLEDE, z. v. *Traîneau,* m.

TREKSPIER, z. v. (anat.) *Constricteur,* m.

TREKTAFEL, z. v. *Table* f. *à coulisses.*

TREKTANG, z. v. *Béquette,* f., *tenailles,* f. pl. ‖ (chir.) *Pincettes,* f. pl.

TREKTANGETJE, z. o. (chir.) *Bec-de-corbin,* m.

TREKTIJD, z. m. (chass.) *Passée,* f.

TREKTOUW, z. o. *Zie* TREKLIJN.

TREKVAART, z. v. *Canal* m. *pour les barques de trait* ou *les coches d'eau.*

TREKVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *de passage.*

TREKWEG (-WEGEN), z. m. *Chemin* m. *de halage.*

TREKWIND, z. m. *Zie* TOCHTWIND.

TREKZAAG, z. v. *Passe-partout,* m.

TREKZALF, z. v. *Basilicon,* m.

TREMEL, z. m. *Trémie* f. *d'un moulin.*

TREMELSCHOEN, z. m. *Auget,* m.

TRENS (TRENZEN), z. v. (man.) *Filet,* m. ‖ Lis. *Ganse,* f., *liséré, cordon,* m. ‖ Vlecht. *Tresse,* f. ‖ Ruwe zijde. *Soie écrue,* f. ‖ (fam.) *Coups,* m. pl. ‖ Iemand braaf — geven, *étriller qq.*

TRENSTUIG, z. o. *Tressoir,* m.

TRENTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* DRENTELEN.

TRENZEN, zw. w. b. *Tresser.* ‖ (mar.) *Congréer.*

TRENZING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tresser.* ‖ (mar.) *Congréage,* m.

TREPAAN, z. m., TREPANEERBOOR (-BOREN), z. v. (chir.) *Trépan,* m.

TREPANEEREN, zw. w. b. (chir.) *Trépaner.*

TREPANEERING, z. v. (chir.) *Trépan,* m., *opération* f. *du trépan.*

TREURBERK, z. m. (bot.) *Bouleau pleureur,* m.

TREURBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre pleureur,* m. ‖ (bot.) *Arbre triste.*

TREURDICHT, z. o. *Élégie,* f.

TREURDICHTER, z. m. *Poëte élégiaque,* m.

TREUREN, zw. w. o. (met *hebben*). *S'affliger, s'attrister, être triste, se lamenter.* ‖ Om *of* over iets —, *s'affliger de qc.* ‖ Kwijnen. *Languir.*

TREURESCH, z. m. (bot.) *Frêne pleureur,* m.

TREURGEWAAD, z. o. *Habit* m. *de deuil.*

TREURIG, bn. *Triste, affligé, mélancolique, abattu, morne, sombre, sinistre, lugubre.* ‖ Rampzalig. *Malheureux, tragique, funeste.* ‖ bw. *Tristement, malheureusement, tragiquement.*

TREURIGHEID (zond. mv), z. v. *Tristesse, affliction, mélancolie,* f., *abattement,* m.

TREURIG[LIJK], bw. *Zie* TREURIG, bw.

TREURKLACHT, z. v. *Complainte, lamentation,* f.

TREURKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Habit* m. *de deuil.*

TREURLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chant lugubre,* m., *complainte,* f.

TREURMARE, z. v. *Triste nouvelle,* f.

TREURMUZIEK (zond. mv.), z. v. *Musique funèbre,* f.

TREURSPEELSTER, z. v. *Tragédienne,* f.

TREURSPEL (-SPELEN), z. o. *Tragédie,* f.

TREURSPELDICHTER, z. m. *Poëte tragique,* m.

TREURSPELER, z. m. *Tragédien,* m.

EREURSPELSCHRIJVER, z. m. *Poëte tragique,* m.

TREURTOON (-TONEN), z. m. *Ton lugubre,* m.

TREURTOONEEL (-NEELEN), z. o. *Théâtre tragique,* m. ‖ (fig.) *Scène tragique,* f.

TREURWILG, z. m. (bot.) *Saule pleureur,* m.

TREURZANG, z. m. *Chant funèbre* ou *lugubre,* m., *complainte,* f. ‖ Treurdicht *Élégie,* f.

TREUSNEUS, z. v. *Bagatelle, niaiserie,* f.

TREUZEL, z. v. Zeef. *Tamis,* m. ‖ Treuzeling. *Lambinerie,* f. ‖ (fig.) z. m. *en* v. Persoon. *Vétilleur, lambin,* m., *vétilleuse, lambine,* f.

TREUZELAAR, z. m. *Vétilleur, lambin,* m.

TREUZELAARSTER, z. v. *Vétilleuse, lambine,* f.

TREUZELACHTIG, bn. *Lambin, lent, vétilleux.*

TREUZELACHTIGHEID (zond. mv), z. v. *Lambinerie, lenteur,* f.

TREUZELEN, zw. w. b. Ziften. *Tamiser.* ‖ o. (met *hebben*). Talmen. *Vétiller, lambiner.*

TREUZELING, z. v. *Lambinerie, lenteur,* f.

TREUZELKOUS, z. m. *en* v. *Zie* TREUZEL, z. m. *en* v.

TREUZELTJE, z. v. *Bagatelle,* f.

TREUZELWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de patience.*

TREZOOR (-ZOREN), z. o. Schat. *Trésor,* m. ‖ Meubel. *Dressoir, buffet,* m.

TREZORIE, z. v. *Trésorerie,* f.

TREZORIER, z. m. *Trésorier,* m.

TREZORIERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Charge* f. *de trésorier.*

TRIAKEL (zond. mv.), z. v. *Thériaque,* f.

TRIANGEL, z. m. (mus.) *Triangle,* m.

TRIBUNAAL, z. o. Gerechtshof. *Tribunal,* m.

TRIBUNAAT, z. o. *Tribunat,* m.

TRIBUNE, z. v. *Tribune,* f.

TRIBUUN, z. m. Gemeensman. *Tribun,* m.

TRIELJE, z. v. Stof. *Treillis,* m.

TRIELJEN, bn. *Fait de treillis.*

TRIGONOMETRIE (zond. mv.), z. v. *Trigonométrie,* f.

TRIGONOMETRISCH, bn. *Trigonométrique.*

TRIJN, z. v. (pop.) Meisje. *Fille,* f.

Trijp, z. v. Pens. *Tripe*, f. ‖ Persoon. *Salope*, f.
Trijp, z. o. Stof. *Tripe*, f. ‖ Pluisfluweel. *Panne*, f.
Trijpen, bn. *Fait de tripe.* ‖ Pluisfluweelen. *Fait de panne.*
Trijs (trijsen), z. m. (mar.) Blinde —, *Moustache* f. *de la vergue de civadière.*
Trijsblok, z. m. *en* o. (mar.) *Poulie* f. *de palan de bout.*
Trijsen, zw. w. b. (mar.) *Apiquer*, *rendre vertical.* ‖ Hijschen. *Hisser.*
Trijzel, z. v. *Zie* Treuzel.
Trijzelen, zw. w. b. *Tamiser.* ‖ o. (met *hebben*). *Zie* Treuzelen.
Tril (zond. mv.), z. m. *Démarche*, *allure*, f. ‖ Op den — gaan, *courir la prétantaine.* ‖ *Zie* Triller.
Trilgras (zond. mv.), z. o. (bot.) *Amourette*, f.
Trillen, zw. w. o. (met *hebben*). *Trembler*, *trembloter*, *frémir*, *palpiter.* ‖ Van koude —, *grelotter.* ‖ (phys.) *Vibrer.*
Triller, z. m. (mus.) *Trille*, m.
Trilling, z. v. *Tremblement*, *frémissement*, m. ‖ (phys.) *Vibration*, f.
Trillioen, z. o. *Trillion*, m.
Trilnaald, z. v. *Aigrette*, f.
Trimester, z. o. *Trimestre*, m.
Trinitaris, z. m. *Trinitaire*, m.
Trio (–o's), z. o. *Trio*, m.
Triomf (–omfen), z. m. *Triomphe*, m.
Triomfant, bn. *Triomphant.* ‖ bw. *Triomphalement*, *en triomphe.*
Triomfant[elijk], bw. *Zie* Triomfant, bw.
Triomfboog (–bogen), z. m. *Arc* m. *de triomphe.*
Triomfeerder, z. m. *Triomphateur*, m.
Triomfeeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Triompher.* ‖ De triomfeerende Kerk, *l'Église triomphante*, f.
Triomflied (–liederen), z. o. *Chant* m. *de triomphe.*
Triomfpoort, z. v. *Porte triomphale*, f.
Triomftrompet, z. v. *Trompette* f. *de triomphe.*
Triomfwagen, z. m. *Char* m. *de triomphe.*
Triomfzang, z. m. *Chant* m. *de triomphe.*
Trip, z. v. *Sabot* m. *de femme.* ‖ Persoon. *Salope*, f. ‖ o. Spel. *Bilboquet*, m.
Tripel (zond. mv.), z. o. *Tripoli*, m.
Trippelaar, z. m. *Celui qui marche à petits pas*, *qui sautille* ou *qui trépigne.*
Trippelaarster, z. v. *Celle qui marche à petits pas*, *qui sautille* ou *qui trépigne.*
Trippelen, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Marcher à petits pas*, *sautiller*, *trépigner*, *piétiner.*
Trippelvoet, z. m. (prosod.) *Anapeste*, *amphibrache* ou *dactyle*, m.
Trippen, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Zie* Trappen *en* Trippelen.
Tristig, bn. *Triste.* ‖ Onaangenaam. *Désagréable.*
Trits (tritsen), z. v. *Nombre de trois*, *trois*, m. ‖ — van azen, *rafle* f. *d'as* ‖ Driestal. *Trépied*, m.
Triumf (–umfen), z. m. *Zie* Triomf.
Triviaal, bn. *Trivial.*
Trivialiteit, z. v. *Trivialité*, f.
Trochelen, zw. w. b. *Zie* Driegen.
Troebel, z. m. *Trouble*, *désordre*, m.
Troebel, bn. Onklaar, beroerd. *Trouble*, *qui n'est pas clair*, *brouillé.* ‖ (fig.) In — water visschen, *pêcher en eau trouble.*
Troebelachtig, bn. *Un peu trouble.*
Troebelheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est trouble.*
Troef, z. v. Slaag. *Coups*, m. pl. ‖ — krijgen, *être battu*, *rossé* ou *étrillé.* ‖ (jeu de cart.) *Triomphe*, f., *atout*, m. ‖ — spelen, *jouer atout.* ‖ Klaveren is —, *la carte est trèfle.*
Troefblad (–bladen), z. o. *Triomphe*, f., *atout*, m. ‖ Het gekeerde blad. *Retourne*, f.
Troefboek, z. o. Spel kaarten. *Jeu* m. *de cartes.*
Troefkaart, z. v. *Triomphe*, f., *atout*, m.
Troefspel (–spelen), z. o. *Triomphe*, f.
Troep, z. m. *Troupe*, *bande*, f. ‖ Tooneeltroep. *Troupe d'acteurs.* ‖ (mil.) —en, *troupes*, *forces militaires*, f. pl., *soldats*, m. pl. ‖ Met —en, *par troupes*, *en troupes*, *par bandes*, *en bandes.*
Troepsgewijs, Troepsgewijze, Troepswijze, bw. *Par troupes*, *en troupes*, *par bandes*, *en bandes.*
Troetel, z. m. *Houppe*, f. ‖ (mil.) *Houppette*, f. ‖ Kolenemmer. *Seau* m. *à charbon.*
Troetelaar, z. m. *Cajoleur*, *flatteur*, m.
Troetelaarster, z. v. *Cajoleuse*, *flatteuse*, f.
Troetelen, zw. w. b. *Cajoler*, *dorloter*, *choyer*, *caresser*, *flatter.*
Troeteling, z. v. *Cajolerie*, f., *soins délicats*, m. pl., *caresse*, *flatterie*, f., *mignardises*, f. pl.
Troetelkind (–kinderen), z. o. *Enfant gâté*, *favori*, *mignon*, *benjamin*, m. ‖ (fig.) — der fortuin, *favori de la fortune.*
Troetelwoord, z. o. *Mot* m. *de tendresse.*
Troeven, zw. w. b. Slaan. *Battre*, *rosser*, *étriller.* ‖ (jeu de cart.) *Prendre avec un atout.* ‖ o. (met *hebben*). *Battre*, *frapper.* ‖ (jeu de cart.) *Jouer atout.* ‖ Kaarten. *Jouer aux cartes.*
Troffel, z. m. *Truelle*, f.
Troffeltje, z. o. *Truellette*, f.
Trog, z. m. *Auge*, *huche*, f., *pétrin*, m.
Troggelaar, z. m. *Mendiant*, *gueux*, *trucheur*, m.
Troggelaarster, z. v. *Mendiante*, *gueuse*, *trucheuse*, f.
Troggelachtig, bn. *Mendiant*, *gueusant.* ‖ bw. *En mendiant*, *en gueusant*, *en gueux.*
Troggelarij, z. v. *Mendicité*, *gueuserie*, f.
Troggelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Mendier*, *gueuser*, *trucher*, *quémander.*
Troggelwinst, z. v. *Profits* m. l. *d'un mendiant.*
Troggelzak, z. m. Bedelzak. *Besace*, f. ‖ Bedelaar. *Mendiant*, *gueux*, m.
Trogje, z. o. *Auget*, m.
Trogwijn, z. m. *Baquetures*, f. pl.
Trok, z. m. *Zie* Trek.
Trokbal, z. m. *Bille* f. *pour jouer au truc.*
Trokkamer, z. v. *Salle* f. *de truc.*
Trokken, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer au truc.*
Trokspel, z. o. *Truc*, m.
Trokstok, z. m. *Queue* f. *pour jouer au truc.*
Troktafel, z. v. *Truc*, m.
Trom, Trommel, z. v. *Tambour*, m., *caisse*, f. ‖ De — roeren *of* slaan, *battre la caisse* ou *le tambour.* ‖ De — slaat, *le tambour bat.* ‖ Met slaande —, *tambour battant.* ‖ Groote —, *grosse caisse.* ‖ — eens uurwerks, *barillet*, *tambour*, m. ‖ (anat.) *Tympan*, m. ‖ Doos. *Boîte* f. *de fer blanc.* ‖ (pêch.) *Chalut*, m.
Trommelaar, z. m. *Tambour*, m. ‖ Tamboerijnspeler. *Tambourineur*, m.
Trommelbuik, z. m. *Ventre enflé*, m.
Trommelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Battre le tambour* ou *la caisse.* ‖ (fig.) *Tambouriner.* ‖ b. *Annoncer au son du tambour.*
Trommelschroef, z. v. *Vis* f. *de tambour.* ‖ Kinkhoorn. *Buccin*, m.
Trommelslag (–slagen), z. m. *Coup* m. *de baguette*, *de tambour* ou *de caisse.* ‖ Gerucht der trom. *Bruit* ou *son* m. *du tambour.* ‖ Appél, *Appel*, m.
Trommelslager, z. m. *Tambour*, m.
Trommelstok, z. m. *Baguette* f. *de tambour.*

TROMMELSTOKBOOM (–BOOMEN), z. m (bot.) *Casse f. en bâtons.*
TROMMELVEL, z. o. *Peau f. de tambour* ou *de caisse.*
TROMMELVISCH, z. m (h. n.) *Tambour*, m.
TROMMELVLIES, z. o. (anat.) *Tympan* m. *de l'oreille.*
TROMMELZUCHT (zond. mv.), z. v. (méd.) *Tympanite*, f, *météorisme*, m.
TROMMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Battre le tambour* ou *la caisse.* || b. *Annoncer au son du tambour.*
TROMMER, z. m. *Zie* TROMMELAAR.
TROMP, z. v. Jachthoorn. *Trompe*, f., *cor, cornet*, m. || Bazuin. *Trompette, saquebute*, f., *trombone*, m. || Sluif van den olifant. *Trompe* f. *de l'éléphant.* || Mondtromp. *Trompe, guimbarde*, f. || — eens gewee s, *bouche, embouchure*, f. *d'un fusil.* || Met de — op de borst schieten, *tirer à bout portant.*
TROMPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sonner de la trompe, jouer du cor, du trombone* ou *de la saquebute.*
TROMPENAAR, z. m. *Trompette, joueur* m. *de cor, de saquebute* ou *de trombone.*
TROMPET, z. v. *Trompette*, f. || De — blazen *of* steken, *sonner de la trompette.* || (org.) *Trompette.* || (anat.) — van Eustachius, *trompe d'Eustache.* || —ten van Falopius, *trompes de Fallope.* || (h. n.) *Buccin*, m.
TROMPETBLAZER, z. m. *Trompette*, m.
TROMPETBLOEM, z. v. (bot.) *Bignone*, f.
TROMPETBOOM (–BOOMEN), z. m. *Bois-trompette*, m.
TROMPETTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Sonner de la trompette.* || Schreeuwen als de arend. *Trompeter.* || b. Uittrompetten. *Trompeter, publier à son de trompe.*
TROMPET[TEN]GESCHAL (zond. mv.), z. o. *Son* m. *de la trompette* ou *des trompettes, fanfares*, f. pl.
TROMPET[TEN]KLANK (zond. mv.), z. m. *Zie* TROMPET[TEN]GESCHAL.
TROMPETTER, z. m. *Trompette*, m.
TROMPETVOGEL, z. m. *Agami, trompette*, m.
TROMSLAGER, z. m. *Tambour*, m.
TRONEN, zw. w. o. (met *hebben*). Zetelen. *Trôner, être sur le trône.* || Regeeren. *Régner.*
TRONIE, z. v. *Trogne*, f. || Gelaat. *Visage*, m.
TRONK, z. m. *Tronc* m. *d'arbre.*
TROON (TRONEN), z. m. *Trône*, m. || Den — beklimmen, *monter sur le trône.*
TROONBEKLIMMING, z. v. *Avénement* m. *au trône.*
TROONEN, zw. w. b. Lokken, verlokken. *Attirer, allécher, porter à.* || Afwenden. *Détourner.*
TROONHEMEL, z. m. *Dais, baldaquin*, m.
TROONOPVOLGER, z. m. *Successeur* m. *au trône.*
TROONREDE (–REDENEN), z. v. *Discours* m. *du trône.*
TROOP (TROPEN), z. m. (litt.) *Trope*, m.
TROOST (zond. mv.), z. m. *Consolation*, f.
TROOSTBRIEF, z. m. *Lettre* f. *de consolation.* || Brief van rouwbeklag. *Lettre de condoléance.*
TROOSTELBIER (zond. mv.), z. o. *Bière* f. *qu'on boit à un enterrement.*
TROOSTELIJK, bn. *Consolant, consolateur.* || bw. *D'une manière consolante.*
TROOSTELOOS, bn. *Inconsolable, désolé.* || bw. *Inconsolablement.*
TROOSTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Désolation*, f., *état désespéré, désespoir*, m.
TROOSTEN, zw. w. b. *Consoler.* || Zich over iets —, *se consoler de qc.*
TROOSTER, z. m. *Consolateur*, m.
TROOSTERES, z. v. *Consolatrice*, f.
TROOSTGROND, z. m. *Motif* m. *de consolation.*
TROOSTIJDEL, bn. *Zie* TROOSTELOOS.
TROOSTING (zond. mv.), z. v. *Consolation*, f.
TROOSTLIED (–LIEDEREN), z. o. *Cantique* m. *de consolation.*
TROOSTREDE (–REDENEN), z. v. *Discours consolant*, m. || Rouwbeklag. *Compliment* m. *de condoléance.*
TROOSTRIJK, bn. *Très-consolant.*
TROOSTSCHRIFT, z. o. *Écrit consolant*, m.
TROOSTVOL, bn. *Très-consolant.*
TROOSTWOORD, z. o. *Parole consolante, consolation*, f.
TROP, z. m. *Troupe*, f. || Hoop. *Amas*, m., *grande quantité*. f.
TROPEE, z. v. *Trophée*, m.
TROPISCH, bn. (rhét.) *Où il y a des tropes.* || (géog.) *Tropical.*
TROPPEL, z. m. *Zie* TROP.
TROPPELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se réunir.*
TROS, z. m. *Grappe*, f. || — druiven, *grappe de raisins.* || — bloemen, *corymbe*, m. || (mil.) *Bagage, attirail* m. *de guerre.* || Trosboef. *Valet d'armée, goujat*, m. || (mar.) *Cordage*, m. || Pijlkoker. *Carquois*, m.
TROSACHTIG, bn. *Zie* TROSVORMIG.
TROSBLOEM, z. v. (bot) *Trochet*, m.
TROSBLOEMIG, bn. (bot.) *Corymbiflore*, m.
TROSBOEF, z. m. *Valet d'armée, goujat*, m.
TROSJONGEN, TROSKNECHT, z. m. *Zie* TROSBOEF.
TROSPAARD, z. o. *Cheval* m. *de bagage.*
TROSSEN, zw. w. b. *Charger* (*un cheval*) *de bagage.*
TROSTOUW, z. o. *Paquet* m. *de cordages.*
TROSVAAN, z. v. *Fanion*, m.
TROSVORMIG, bn. *Corymbé, corymbiforme.* || bw. *En grappe.*
TROSWAGEN, z. m. *Fourgon, chariot* m. *de bagage.*
TROTS (zond. mv.), z. m. *Arrogance, fierté*, f., *orgueil*, m., *hauteur, morgue*, f. || Braveering. *Bravade*, f., *défi*, m. || Ten — van, *en dépit de.* || Beleediging. *Outrage*, m. || voorz. *En dépit de, malgré*
TROTSCH, bn. *Arrogant, fier, orgueilleux, hautain, superbe, altier.* || — op iets zijn, *être fier de qc.* || Grootsch, prachtig. *Magnifique, superbe, grandiose.* || bw. *Arrogamment, fièrement, orgueilleusement, hautainement.*
TROTSCHAARD, z. m. *Homme arrogant, hautain, fier, superbe*, m.
TROTSCH[ELIJK], bw. *Zie* TROTSCH, bw.
TROTSCHHART, z. m. *en* v. *Personne fière, hautaine* ou *arrogante*, f.
TROTSCHHARTIG, bn. *en* bw. *Zie* TROTSCH, bn. *en* bw.
TROTSCHHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Arrogance, fierté, hauteur*, f., *orgueil*, m.
TROTSCHHEID (zond mv.), z. v. *Arrogance, fierté, hauteur, morgue*, f., *orgueil*, m.
TROTSEERDER, z. m. *Celui qui brave* ou *qui défie.*
TROTSEEREN, zw. w. b. *Zie* TROTSEN.
TROTSEERING (zond. mv.), z. v. *Bravade*, f., *défi*, m., *provocation, braverie*, f.
TROTSEN, zw. w. b. *Braver, défier, provoquer, narguer, affronter.* || Den dood —, *affronter la mort.* || De gevaren —, *braver les dangers.* || Tergen. *Agacer, vexer.* || o (met *hebben*). *S'enorgueillir.* || Op iets —, *s'enorgueillir* ou *se targuer de qc.*
TROTSIG, bn. *en* bw. *Zie* TROTSCH, bn. *en* bw.
TROUW, bn. *Fidèle, loyal.* || — dienaar, *serviteur fidèle*, m. || Nauwkeurig. *Exact, fidèle.* || — afschrift, *copie fidèle*, f. || — verhaal, *récit fidèle*, m. || Openhartig. *Sincère.* || bw. *Fidèlement, loyalement.*
TROUW (zond. mv.), z. v. *Fidélité, loyauté, pro-*

bité, foi, f. ‖ Zich op iemands — verlaten, *se remettre à la loyauté de qq.* ‖ De — breken, *fausser sa parole.* ‖ Ter goeder —, *de bonne foi.* ‖ In —e, *vraiment, sincèrement.* ‖ Huwelijk. *Mariage*, m.

TROUWBAAR, bn. *Nubile, pubère.*

TROUWBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Nubilité, puberté*, f.

TROUWBELOFTE, z. v. *Promesse* f. *de mariage.*

TROUWDAG, z. m. *Jour* m. *du mariage.*

TROUWELIJK, bw. *Fidèlement, loyalement.*

TROUWELOOS, bn. *Infidèle, déloyal, perfide, traître.* ‖ bw. *Infidèlement, déloyalement, perfidement.*

TROUWELOOSHEID (-HEDEN), z. v. *Infidélité, déloyauté, perfidie, trahison*, f.

TROUWEN, zw. w. b. *Accorder sa confiance à.* ‖ Huwen. *Marier.* ‖ Ten huwelijk nemen. *Épouser, prendre en mariage.* ‖ o. (met *zijn*). *Se marier.*

TROUWENS, bw. *En vérité, certes.*

TROUWGEWAAD, z. o. *Habit* m. *de noces.*

TROUWHARTIG, bn. *De bonne foi, sincère, confiant, candide, franc, ouvert, naïf.* ‖ bw. *De bonne foi, sincèrement, naïvement, sans arrière-pensée.*

TROUWHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne foi, confiance, candeur, naïveté*, f.

TROUWHEID (zond. mv), z. v. *Fidélité, loyauté*, f.

TROUWKAMER, z. v. *Salle* f. *de l'hôtel de ville où se font les mariages.*

TROUWKLEED (-KLEEDEREN), z. o. *Habit nuptial, habit* m. *de noces.*

TROUWLUSTIG, bn. *Qui a grande envie de se marier.*

TROUWRING, z m *Anneau nuptial*, m.

TROUWZIEK, bn. *Zie* TROUWLUSTIG.

TRUFFEL, z. v. *Truffe*, f. ‖ m. *Zie* TROFFEL.

TRUFFELGROND, z. m. *Truffière*, f.

TRUFFELSAUS, z. v. *Sauce* f. *aux truffes.*

TRUGGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* TROGGELEN.

TRUI, z. v. Zeug. *Truie*, f. ‖ Lichtekooi. *Prostituée*, f.

TRULLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Bousiller.*

TRUNTE, z. v. *Bagatelle, babiole*, f., *chiffon*, m. ‖ Persoon. *Lendore*, f.

TRUNTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lambiner.*

TRUWEEL (-WEELEN), z. o. *Truelle*, f.

TRUWEELTJE, z. o. *Truellette*, f.

*TSAART, bn. *Zie* TEEDER.

TUBERKEL, z. m. *Tubercule*, m.

TUBEROOS (-ROZEN), z. v. (bot.) *Tubéreuse*, f.

TUCHT (zond. mv.), z. v. *Discipline*, f. ‖ (mil.) *Discipline.* ‖ Regel. *Règle*, f., *règlement, ordre*, m. ‖ Bestraffing, kastijding. *Châtiment*, m., *correction, discipline*, f.

TUCHTELING, z. m. *en* v. *Détenu*, m., *détenue*, f., *prisonnier* m. ou *prisonnière* f. *dans une maison de correction.*

TUCHTELOOS, bn. *Indiscipliné, insubordonné, démoralisé.* ‖ bw. *Sans discipline.*

TUCHTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Indiscipline, insubordination, démoralisation*, f.

TUCHTHUIS, z. o. *Maison* f. *de correction* ou *de force.*

TUCHTIG, bn. Streng. *Sévère.* ‖ Eerbaar. *Modeste, retenu, chaste.* ‖ Tochtig. *En chaleur.* ‖ bw. Eerbaar. *Modestement, chastement.* ‖ Tochtig. *En chaleur.*

TUCHTIGEN, zw. w. b. *Châtier, punir, corriger, discipliner.*

TUCHTIGING, z. v. *Châtiment*, m., *punition, correction, discipline*, f.

TUCHTMEESTER, z. m. *Censeur*, m. ‖ Cipier. *Geôlier*, m.

TUCHTMEESTERSCHAP, z. o. *Censure*, f. ‖ Cipiersambt. *Emploi* m. *de geôlier.*

TUCHTRAAD, z. m. *Conseil* m. *de discipline.*

TUFSTEEN (-STEENEN), z. o. Stof. *Tuf*, m. ‖ m. Steen *Tuf.*

TUFSTEENACHTIG, bn. *Tufier.*

TUI, z. v. *Câble* m. *d'affourche.* ‖ (fig.) Iets op — houden, *traîner une chose en longueur.*

TUIANKER, z. o. *Ancre* f. *d'affourche.*

TUIEN, zw. w. b. *Attacher, lier.*

TUIER, z. m. Band. *Lien*, m., *attache*, f. ‖ Paal. *Pieu*, m.

TUIEREN, zw. w. b. Vastmaken. *Attacher.*

TUIG, z. o. *Harnais, harnachement*, m. ‖ — eens paards, *harnais d'un cheval.* ‖ Gereedschap. *Outil, ustensile, instrument, attirail*, m. ‖ (mar.) *Gréement*, m. ‖ Slecht goed. *Chiffons*, m. pl., *guenilles, loques*, f. pl. ‖ (fig.) — van volk, *canaille, populace, lie* f. *du peuple.*

TUIGAGE (zond. mv), z. v. *Garniture*, f., *apparaux*, m. pl. ‖ (mar.) *Gréement*, m.

TUIG[E], z. m. Getuige. *Témoin*, m.

TUIGEN, zw. w. b. Getuigen. *Attester, témoigner, déposer.*

TUIGEN, zw. w. b. Van tuig voorzien. *Équiper.* ‖ (mar.) Een schip —, *équiper* ou *gréer un vaisseau.* ‖ (man.) Een paard —, *harnacher un cheval.*

TUIGHUIS, z. o. *Arsenal, magasin* m. *d'armes.*

TUIGING, z. v. *Équipement*, m. ‖ (mar.) *Équipement, gréement*, m. ‖ — eens paards, *harnachement, enharnachement* m. *d'un cheval.*

TUIGKAMER, z. v. *Lieu* m. *où l'on garde des outils, des armes, des équipages de chasse, etc.*

TUIGMAKER, z. m. *Harnacheur*, m. ‖ Zadelmaker. *Sellier*, m.

TUIGMEESTER, z. m. *Directeur* m. *d'artillerie.*

TUIGWAGEN, z. m. (mil.) *Caisson* m. *d'outils.*

TUIL, z. m. Scherts. *Raillerie, plaisanterie*, f. ‖ Iemand op den — houden, *tenir à qq le bec dans l'eau.* ‖ Zijnen — tuilen, *agir suivant son caprice, aller son train, suivre sa tête.* ‖ Beuzeling. *Bagatelle*, f. ‖ Krans. *Guirlande*, f. ‖ Ruiker. *Bouquet*, m.

TUILEN, zw. w. o (met *hebben*). *Folâtrer, plaisanter.* ‖ b. Zijnen tuil —, *agir suivant son caprice, aller son train, suivre sa tête.*

TUILERIJ, z. v. *Plaisanterie, raillerie*, f. ‖ Beuzelarij. *Niaiserie*, f.

TUILTJE, z. o. Ruikertje. *Petit bouquet*, m.

TUIMELAAR, z. m. *Celui qui fait la culbute.* ‖ Duif. *Pigeon culbutant*, m. ‖ Dolfijn. *Dauphin*, m. ‖ Bruinvisch. *Marsouin*, m. ‖ Werptuig. *Baliste*, f. ‖ Masteluin. *Pain* m. *de méteil.*

TUIMELEN, zw. w. o. (met *zijn*). Buitelen. *Culbuter, faire la culbute.* ‖ (fig.) Ten onder gaan. *Se ruiner.* ‖ (fig.) Bankbreukig worden. *Faire banqueroute, faillir, faire faillite.* ‖ Doen —, *culbuter.*

TUIMELGEEST, z. m. *Brouillon, esprit turbulent*, m. ‖ Tuimelzucht. *Esprit* m. *de sédition.*

TUIMELING, z. v. *Culbute*, f. ‖ (fig.) *Bouleversement*, m.

TUIMELVISCHJE, z. o. *Petite carpe, ablette*, f.

TUIMELZUCHT (zond. mv.), z. v. *Esprit* m. *de sédition.*

TUIN, z. m. Omheining. *Haie, clôture, enceinte*, f. ‖ (fig.) De kap op den — hangen, *jeter le froc aux orties.* ‖ (fig.) Iemand om den — leiden, *mener qq. par le nez, tromper qq.* ‖ Hof. *Jardin*, m.

TUINAARDE (zond. mv.), z. v. *Terreau, humus*, m.

TUINALSEM (zond. mv.), z. m. *Absinthe* f. *des jardins.*

TUINBAK, z. m. *Zie* TUINKIST.
TUINBANK, z. m. *Banc* m. *de jardin.*
TUINBED, z. o. *Couche*, *planche*, f., *carré*, m.
TUINBOON (–BOONEN), z. v. *Fève* f. *de marais.*
TUINBOUW (zond. mv.), z. m. *Jardinage*, m.
TUINBOUWER, z. m. *Horticulteur*, m.
TUINBOUWKUNDE (zond. mv.), z. v. *Horticulture*, f.
TUINDEUR, z. v. *Porte* f. *de jardin.*
TUINEN, zw. w. b. *Clore de haies.* ‖ o. (met *hebben*). *Jardiner, travailler au jardin.* ‖ In eenen tuin wandelen. *Se promener dans un jardin.*
TUINEPPE (zond. mv.), z. v. *Persil commun*, m.
TUINGOD (–GODEN), z. m. *Vertumne*, *Priape*, *dieu* m. *des jardins*
TUINGODIN, z. v. *Flore*, *déesse* f. *des jardins.*
TUINHAAG, TUINHEG, z. v. *Haie* f. *de jardin.*
TUINHUIS, z. o. *Pavillon* m. *de jardin.*
TUINHUISJE, z. o. *Petit pavillon de jardin*, *berceau*, m., *gloriette*, f.
TUINIER, z. m. *Jardinier*, m.
TUINIEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jardiner.*
TUINIERSALMANAK, z. m. *Almanac* m. *des jardiniers.*
TUINIERSBEDRIJF (zond. mv.), z. o. *Jardinage*, m.
TUINIERSTER, TUINIERSVROUW, z. v. *Jardinière*, f.
TUINIERSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de jardinier.*
TUINKERS (zond. mv.), z. v. *Nasitort*, m.
TUINKIST, z. v. *Caisse* f. *dans laquelle on plante des arbustes*, *des arbrisseaux*, *des fleurs.*
TUINKLAUW, z. m. *Sarcloir*, m.
TUINKLOKJE, z. o. *Campanelle*, *campanule*, f.
TUINKONINKJE, z. o. *Roitelet*, m.
TUINKRUID, z. o. *Herbe potagère*, f.
TUINLAAN, z. v. *Allée* f. *de jardin.*
TUINLADDER, z. v. *Échelle double*, f.
TUINLOOK (zond. mv.), z. o. *Ail domestique*, m
TUINMAN (–LIEDEN, –LUI), z. m *Jardinier*, m.
TUINMES, z. o. *Serpe*, *serpette*, f., *serpillon*, m.
TUINMISPEL, z. v. *Nèfle* f *de jardin.*
TUINSCHAAR, z. v. *Ciseaux* m. pl. *de jardinier.*
TUINSCHARLEI (zond. mv.), z. v. *Sclarée*, f.
TUINSCHEERLING (zond. mv.), z. v. *Petite ciguë*, f.
TUINSCHOP, z. v. *Bêche carrée*, f.
TUINSLAK, TUINSLEK, z. v. *Escargot*, *limaçon*, m.
TUINSLUIPERTJE, z. o. (h. n.) *Tryglodyte ordinaire*, m.
TUINSPADE, z. v. *Bêche* f. *de jardinier.*
TUINSPIN, z. v. *Araignée* f. *des jardins.*
TUINSTAAK, z. m. *Rame*, *perche*, f.
TUINTJE, z. o. *Petit jardin*, *jardinet*, m.
TUINWERK, z. o. Hoveniersmerk. *Jardinage*, m. ‖ Kribwerk. *Clayonnage*, m. ‖ Rijsberm. *Risban*, m., *risberme*, f.
TUISCHEN, zw. w. b. Ruilen. *Troquer*, *échanger.* ‖ o. (met *hebben*) Dobbelen. *Jouer*, *brelander.*
TUISCHER, z. m. *Troqueur*, m. ‖ Dobbelaar. *Brelandier*, m.
TUISCHERIJ, z. v. *Troc*, *échange*, m. ‖ Tuischspel. *Brelan*, m.
TUISCHHUIS, z. o. *Brelan*, *maison* m. *de jeu.*
TUISCHING, z. v. *Troc*, *échange*, m. ‖ Tuischspel. *Brelan*, m.
TUISCHSPEL (–SPELEN), z. o *Brelan*, m.
TUIT, z. v. *Tuyau*, m. ‖ (fig.) Tranen met —en schreien, *pleurer à chaudes larmes.* ‖ Punt. *Pointe*, f, *bec*, m. ‖ Eindje. *Bout*, m. ‖ Tepel. *Mamelon*, m ‖ Borst. *Sein*, m. ‖ Tuitkan. *Biberon*, m. ‖ Toot. *Cornet*, m. ‖ Velg. *Jante*, f. ‖ Haarvlecht. *Tresse* f. *de cheveux.* ‖ (h. n.) *Volute*, f.
TUITELEN, zw. w. b. *Zie* TUISCHEN.
TUITEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Corner*, *tinter.* ‖ Mijne ooren —, *les oreilles me cornent* ou *me tintent.* ‖ (pop.) Drinken. *Boire.*
TUITER, z. m. *Corneur*, m.
TUITERTJE, z. o. Vierregelig gedicht. *Quatrain*, m.
TUITHOED, z. m. *Chapeau* m. *à cornes.*
TUITHOORN, TUITHOREN, z. m. *Cor*, *cornet*, m.
TUITING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de corner.* ‖ — der ooren, *tintement d'oreilles*, *cornement*, m.
TUITKAN, z. v. *Biberon*, m.
TUITMUTS (–MUTSEN), z. v. *Cornette*, f.
TUITSCHOEN, z. m. *Soulier pointu*, m.
TUK, z. m. List, streek. *Ruse*, *finesse*, f., *tour*, *coup*, m. ‖ Poos. *Peu* m. *de temps.* ‖ Ras. *Race*, *espèce*, f. ‖ Inborst *Caractère*, *naturel*, m., *humeur*, f. ‖ Stoot, slag. *Coup*, m.
TUK, bn. Begeerig. *Avide.* ‖ Geslepen. *Fin*, *rusé.*
TUKKEN, zw. w. b. *Heurter de la tête comme les béliers.*
TUL, z. v. *Tulle*, m.
TUL, z. m. *Zie* TULLEBROER.
TULBAND, z. m. *Turban*, m.
TULBANDSVORM, z. m. *Forme* f. *de turban.*
TULLEBROER, z. m. *Biberon*, *buveur*, *ivrogne*, m.
TULLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Buvotter.*
TULP, z. v. (bot.) *Tulipe*, f.
TULPEBOL, z. m. *Oignon* m. *de tulipe.*
TULPEBOOM (–BOOMEN), z. m. *Tulipier*, m.
TULPEN, zw. w. b. Slaan. *Battre.* ‖ o. (met *hebben*). *Faire une débauche.*
TULPENBED, z. o. *Carré* m. *de tulipe.*
TULPENHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de tulipes.*
TULPENKWEEKER, z. m. *Amateur* m. *de tulipes.*
TULPENZAAD (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *de tulipe.*
TUNNEL, z. v. *Tunnel*, m.
TURELUREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* TIERELIEREN.
TURELUUR, z. m. Referein. *Refrain*, m. ‖ Zangwijze. *Air*, m. ‖ Luim. *Caprice*, m., *fantaisie*, *humeur*, f. ‖ (fig.) Uit zijnen — raken, *battre la campagne*, *être de mauvaise humeur.* ‖ (h. n.) *Pluvier*, m.
TURELUURSCH, bn. Gek. *Fou.* ‖ Het is om — te worden, *il y a de quoi devenir fou.*
TUREN, zw. w. o. (met *hebben*). Op iets —, *regarder qc. avec attention*, *fixer les regards sur qc.*
TURF, z. m. *Tourbe*, f. ‖ v. Verschillende —ven, *Tourbes.* ‖ — opdoen, *faire provision de tourbes.* ‖ Zadel eens ezels. *Bât* m. *d'âne.*
TURFACHTIG, bn. *Tourbeux.*
TURFAKKER, z. m. *Tourbière*, f.
TURFBAK, z. m. *Caisse* f. *à tourbes.*
TURFBOER, z. m. *Tourbier*, m.
TURFDAMP (zond. mv.), z. m. *Fumée* f. *de tourbes.*
TURFDRAGER, z. m. *Porteur* m. *de tourbes.*
TURFGRAVER, z. m. *Tourbier*, m.
TURFHOK, z. o. *Décharge* f. *pour les tourbes.*
TURFHOOP (–HOOPEN), z. m. *Monceau* ou *tas* m. *de tourbes.*
TURFKELDER, z. m. *Cave* f. *à mettre les tourbes.*
TURFKIST, z. v. *Zie* TURFBAK.
TURFLAND, z. o. *Tourbière*, f.
TURFMAND, z. v. *Panier* m. *à tourbes.*
TURFMARKT, z. v. *Marché* m. *aux tourbes.*
TURFSCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Bateau* m. *à tourbes.*
TURFSCHIPPER, z. m. *Batelier* m. *qui transporte les tourbes.*
TURFSCHOUW, z. v. *Bateau* m. *à tourbes.*
TURFSCHUIT, z. v. *Zie* TURFSCHOUW.
TURFSCHUUR, z. v. *Grange* f. *à tourbes.*

TURFSPITTER, TURFSTEKER, z. m. *Tourbier*, m. || Werktuig. *Louchet*, m.
TURFSTOF (zond. mv.), z. o. *Poussière* f. *de tourbe*.
TURFTIJD, z. m. *Temps* m. *propre à faire provision de tourbes*.
TURFTON, z. v. *Tonneau* m. *à mesurer les tourbes*.
TURFTONNER, z. m. *Mesureur* m. *des tourbes*.
TURFVEEN (–VENEN), z. o. *Tourbière*, f.
TURFVUUR, z. o. *Feu* m. *de tourbes*.
TURFWAGEN, z. m. *Chariot* m. *à tourbes*.
TURFZOLDER, z. m. *Grenier* m. *à tourbes*.
TURKEN, zw. w. b. *Traiter à la turque*, *tourmenter*, *maltraiter*.
TURKOOIS, z. m Steen. *Turquoise*, f. || o. Stof. *Mine* f. *de turquoise*.
TURKOOIZEN, bn *De turquoise*.
TURKSCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *Le turc*, m., *la langue turque*, f. || bn. *Turc*. || —e tarwe, *maïs*, m. || — leer, *marcquin*, m. || — blauw, *bleu turquin* ou *foncé*, m.
TURVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire provision de tourbes*. || (prov.) Hij heeft al wel geturfd, *il est à son aise*, *il a bien fait ses orges*.
TUSSCHEN, voorz. *Entre*, *parmi*. || — Brussel en Antwerpen ligt Mechelen, *Malines se trouve entre Bruxelles et Anvers*. || — heden en morgen, *d'ici à demain*. || (fig.) — water en wind drijven, *nager entre deux eaux*. || — licht en donker, *entre chien et loup*, *sur le soir*.
TUSSCHENBEDRIJF, z. o. *Entr'acte*, *intermède*, m.
TUSSCHENBEIDE, bw. *Entre-deux*. || Middelerwijl. *En attendant*. || Nu en dan. *De temps en temps*. || Tamelijk. *Passablement*. || — komen, *intervenir*.
TUSSCHENBEURT, z. v. *Tour intermédiaire*, m.
TUSSCHENDAG (–DAGEN), z. m. *Jour intercalaire*, m.
TUSSCHENDAK (–DAKEN), z. o. *Toit* ou *hangar* m. *entre deux bâtiments*.
TUSSCHENDEK, z. o. (mar.) *Entre-pont*, m.
TUSSCHENDEKS, bw. (mar.) *Sur l'entre-pont*.
TUSSCHENDIJK, z. m. *Digue* f. *entre deux* ou *plusieurs autres digues*.
TUSSCHENDIJKS, bw. *Entre les digues*.
TUSSCHENERF, z. o. *Fonds* ou *terrain* m. *situé entre deux maisons*.
TUSSCHENGEZANG, z. o. *Intermède* m. *de chant*.
TUSSCHENGRACHT (–GRACHTEN), z. v. *Canal* ou *fossé de séparation*, *canal* m. *entre deux autres canaux*.
TUSSCHENHANDEL, z. m *Commerce* m. *de commission* ou *d'entrepôt*.
TUSSCHENIN, bw. *Entre*.
TUSSCHENJAAR, z. o. *Année intermédiaire*, f.
TUSSCHENKANS (–KANSEN), z. v. *Chance intermédiaire*, f.
TUSSCHENKLEUR, z. v. *Couleur* f. *qui tient le milieu entre deux autres couleurs*. || (peint.) *Demi-teinte*, f.
TUSSCHENKOMEND, bn. *Intervenant*, *incident*, *intermédiaire*. || — geval, *incident*, m.
TUSSCHENKOMST (zond. mv.), z. v. *Intervention*, *entremise*, f., *intermédiaire*, m. || Door zijne —, *par son intermédiaire*.
TUSSCHENKONING, z. m. *Régent*, *entreroi*, m.
TUSSCHENKRING, z. m. *Cercle intermédiaire*, m.
TUSSCHENLAAG, z. v. *Couche intermédiaire*, f.
TUSSCHENLAAN, z. v. *Allée intermédiaire*, *allée* f. *du milieu*.
TUSSCHENLIGGEND, bn. *Intermédiaire*.
TUSSCHENLIJN, z. v. *Interligne*, f. || (impr.) Tusschenruimte. *Interligne*, *entreligne*, m.
TUSSCHENLOOPER, z. m. Makelaar. *Courtier*, m.
TUSSCHENLUCHT (zond. mv.), z. v. *Air intermédiaire*, m., *région moyenne* f. *de l'atmosphère*.
TUSSCHENMEER (–MEREN), z. o. *Lac* m. *entre deux autres lacs*, *entre deux villes*, *etc*.
TUSSCHENMUUR, z. m. *Mur mitoyen*, m.
TUSSCHENPAD (–PADEN), z. o. *Sentier du milieu*, *sentier* m. *entre deux chemins*.
TUSSCHENPARTIJ, z. v. *Parti mitoyen*, m.
TUSSCHENPERSOON (–PERSONEN), z. m. *Personne interposée*, f. || Middelaar. *Médiateur*, m.
TUSSCHENPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Entre-deux*, m. || Tusschenruimte. *Intervalle*, m.
TUSSCHENPLAN, z. o. *Plan intermédiaire*, m.
TUSSCHENPLANEET (–PLANETEN), z. v. *Planète intermédiaire*, f.
TUSSCHENPOOS (–POOZEN), z. v. *Pause*, *interruption*, f., *intervalle*, m. || Bij —zen, *par intervalles*, *de temps en temps*. || Zonder —, *sans interruption*. || Koorts zonder —, *fièvre sans intermission* ou *sans intermittence*.
TUSSCHENPOOZEND, bn. *Intermittent*. || —e koorts, *fièvre intermittente*, f. || —e fontein, *fontaine intermittente*, f.
TUSSCHENPOOZING, z. v. *Zie* TUSSCHENPOOS.
TUSSCHENPREEK (–PREEKEN), z. v. *Sermon intermédiaire*, m.
TUSSCHENRAK, z. o. *Coude* m. *de rivière entre deux autres sinuosités*.
TUSSCHENRANG, z. m. *Rang intermédiaire*, m.
TUSSCHENRAS, z. o. *Race intermédiaire*, f.
TUSSCHENREDE (–REDENEN), z. v. Uitweiding. *Digression*, f. || (gramm.) *Phrase incidente*, *parenthèse*, f.
TUSSCHENREGEL, z. m. *Interligne*, f.
TUSSCHENREGEERING, z. v. *Interrègne*, m.
TUSSCHENRIJK, z. o. *Interrègne*, m.
TUSSCHENRIJM, z. o. *Vers* m pl. *mêlés dans la prose*.
TUSSCHENRUIMTE, z. v. *Intervalle*, m. || (impr.) *Interligne*, m. || (archit.) *Entre-deux*, m. || Afstand. *Distance*, f.
TUSSCHENSCHOT, z. o. *Cloison*, f., *entre-deux*, m. || (anat.) *Diaphragme*, m.
TUSSCHENSCHRIFT, z. o. *Interpolation*, f.
TUSSCHENSENT, z. v. (mar.) *Fausse lisse*, f.
TUSSCHENSLOOT (–SLOTEN), z. v. *Fossé intermédiaire*, *fossé* m. *de séparation*.
TUSSCHENSLUIS, z. v. *Écluse entre d'autres écluses*, *écluse* f. *du milieu*.
TUSSCHENSPEL (–SPELEN), z. o. (théât.) *Entr'acte*, m. || (mus.) *Intermède*, m.
TUSSCHENSPIJS, z. v. *Entremets*, m.
TUSSCHENSPRAAK (zond. mv.), z. v. *Interlocution*, f. || Mondelinge tusschenkomst. *Entremise*, *intervention*, *médiation*, f., *intermédiaire*, m.
TUSSCHENSPREKEN (zond. mv.), z. o. *Interruption*, f. || Tusschenspraak. *Entremise*, *intervention*, *médiation*, f.
TUSSCHENSPREKER, z. m. *Interlocuteur*, m. || Bemiddelaar. *Médiateur*, m.
TUSSCHENSTAAT (zond. mv.), z. m. *État intermédiaire*, m.
TUSSCHENSTAND, z. m. *Interposition*, f. || Tusschenruimte. *Intervalle*, m., *distance*, f.
TUSSCHENSTEEG (–STEGEN), z. v. *Ruelle* f. *entre deux rues* ou *deux places*.
TUSSCHENSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b *Interposer*.
TUSSCHENSTELLING, z. v. *Interposition*, f.
TUSSCHENSTRAAT, z. v. *Rue* f. *entre deux autres rues*.
TUSSCHENSTREEK (–STREKEN), z. v. *Contrée* f. *enclavée dans d'autres*.
TUSSCHENSTREEP (–STREPEN), z. v. *Raie* ou *ligne intermédiaire*, f.

TUSSCHENTAL, z. o. *Zie* TUSSCHENGETAL.
TUSSCHENTAND, z. m. *Dent f. qui vient entre d'autres dents.* ‖ Overtand. *Surdent*, f.
TUSSCHENTIJD, z. m. *Entre-temps, intervalle, temps intermédiaire, intérim*, m. ‖ In —, *dans l'intervalle, sur ces entrefaites.*
TUSSCHENTIJDIG, bn. *Intermédiat, intérimaire.*
TUSSCHENTIJDS, bw. *À des heures de loisir, en des moments de loisir.*
TUSSCHENTOON (–TONEN), z. m. *Ton intermédiaire*, m.
TUSSCHENUUR, z. o. *Heure f. d'intervalle* ou *de loisir.*
TUSSCHENVAK, z. o. *Espace*, m.
TUSSCHENVERDIEPING, z. v. (archit.) *Entre-sol*, m.
TUSSCHENVLAAG, z. v. *Bourrasque* ou *tempête f. qui survient subitement.* ‖ (méd.) *Accès* m. *d'un mal intermittent.* ‖ Bij tusschenvlagen, *par intervalles, par boutades.*
TUSSCHENVOEGING, z. v. *Insertion*, f.
TUSSCHENVOEGSEL, z. o. *Intercalation*, f.
TUSSCHENVONNIS, z. o. *Interlocutoire*, m.
TUSSCHENVOORSTEL, z. o. *Proposition incidente*, f.
TUSSCHENVRAAG, z. v. *Question incidente*, f.
TUSSCHENWAL, z. m. (fort.) *Courtine*, f.
TUSSCHENWAND, z. m. *Mur mitoyen, mur* m. *de séparation, cloison*, f.
TUSSCHENWEEK (–WEKEN), z. v. *Semaine intermédiaire*, f.
TUSSCHENWEG (–WEGEN), z. m. *Chemin* m. *de milieu.* ‖ (fort.) *Berme*, f.
TUSSCHENWEGER, z. m. (mar.) *Vaigre* f. *entre sabords.*
TUSSCHENWERK, z. o. *Travail* ou *ouvrage accessoire*, m. ‖ Werk in de tusschenuren gedaan. *Ouvrage* m. *fait dans les heures de loisir.*
TUSSCHENWERPSEL, z. o. (gramm.) *Interjection*, f.
TUSSCHENWIJDTE, z. v. *Zie* TUSSCHENRUIMTE.
TUSSCHENWOLK, z. v. *Nuage intermédiaire*, m.
TUSSCHENWOORD, z. o *Mot* m. *lâché parmi d'autres mots.* ‖ (gramm) *Explétif*, m.
TUSSCHENZANG, z. m. *Zie* TUSSCHENGEZANG.
TUSSCHENZEE, z. v. *Mer* f. *qui sépare des pays, des contrées.*
TUSSCHENZIN, z. m. *Phrase incidente*, f.
TUSSCHENZOLDERING, z. v. *Entre-sol*, m.
TWAALF, telw. *Douze.* ‖ Zij zijn met hun —ven, *ils sont douze.* ‖ Het slaat — uren, *midi sonne.* ‖ Ten —ven, *à midi, à minuit.* ‖ z. v. *Douze*, m.
TWAALFDAAGSCH, bn. *De douze jours.*
TWAALFDE, bn. *Douzième.* ‖ Op den —n der maand, *le douze du mois.* ‖ Op de — bladzijde, *page douze.* ‖ Karel de —, *Charles douze.* ‖ Ten —, *douzièmement.* ‖ z. o. Het —, *le douzième*, m.
TWAALFDEHALF, telw *Onze et demi.*
TWAALFDERHANDE, TWAALFDERLEI, bn. *De douze sortes, espèces, façons* ou *manières.*
TWAALFDOORNIG, bn. *Qui a douze épines.*
TWAALFDUIZENDSTE, bn *Douze-millième.* ‖ z. o. Het —e, *la douze-millième partie*, f.
TWAALFHELMIG, bn. (bot.) *Dodécandre.*
TWAALFHOEK, z. m. (géom) *Dodécagone*, m.
TWAALFHOEKIG, bn. (géom) *Dodécagone.*
TWAALFHONDERD, telw *Douze cents.*
TWAALFHONDERDSTE, bn. *Douze-centième.* ‖ z. o. Het —, *la douze-centième partie*, f.
TWAALFJARIG, bn *Âgé de douze ans, de douze ans.* ‖ Dat twaalf jaar duurt. *Qui dure douze ans.*
TWAALFKANTIG, bn. *Qui a douze faces* ou *côtés.*
TWAALFLETTERGREPIG, bn. *De douze syllabes.*
TWAALFMAAL, bw. *Douze fois.*
TWAALFPONDER, z. m. *Tout ce qui pèse douze livres.* ‖ (mil.) *Pièce f. de douze.*
TWAALFSPLETIG, bn. *Dodécafide.*
TWAALFSTIJLIG, bn. (bot.) *Dodécagyne.*
TWAALFTAL, z. o. *Douzaine*, f.
TWAALFTALLIG, bn. (arith.) *Duodécimal.*
TWAALFVINGERDARM, z. m. (anat.) *Duodénum*, m.
TWAALFVLAK, z. o. *Dodécaèdre*, m.
TWAALFVOUD, z. o. *Quantité dodécuple*, f.
TWAALFVOUDIG, bn. *Dodécuple.* ‖ bw. *Douze fois autant.*
TWAALFZIJDIG, bn. *Qui a douze faces* ou *côtés.* ‖ (géom) *Dodécaèdre, dodécagone.*
TWANTELEN, zw. w. o. (met *hebben*) *Douter, hésiter.*
TWEE, telw. *Deux.* ‖ — en —, *deux à deux.* ‖ Om de — dagen, *de deux jours en deux jours.* ‖ Wij zijn met ons —ën, *nous sommes deux.* ‖ In —ën verdeelen, *partager* ou *diviser en deux.* ‖ z. v. *Deux*, m. ‖ Klaveren —, *deux de trèfle.*
TWEEARMIG, bn. *A deux bras.* ‖ (fig.) *À deux branches.*
TWEEBAK, z. v. *Biscuit*, m.
TWEEBEENIG, bn. *Bipède.*
TWEEBIJL, z. v. *Bipenne, guisarme*, f.
TWEEBLAD (zond. mv.), z. o. *Double-feuille*, f.
TWEEBLADIG, bn. (bot.) *Bifolié, diphylle.*
TWEEBLOEMBLADIG, bn. (bot.) *Dipétale.*
TWEEBLOEMIG, bn. (bot.) *Biflore.*
TWEEBROEDERIG, bn. (bot.) *Diadelphe, diadelphique.*
TWEEDAAGSCH, TWEEDAGIG, bn. *De deux jours.*
TWEEDE, bn. *Deuxième, second.* ‖ Op de — bladzijde, *page deux.* ‖ Willem de —, *Guillaume deux.* ‖ — verdieping, *second, second étage*, m. ‖ Brief van den —n April, *lettre f. du deux avril.* ‖ Ten —, *deuxièmement, secondement, en second lieu.* ‖ z. m. *en* v. *Le deuxième, le second*, m., *la deuxième, la seconde*, f.
TWEEDEKKER, z. m. *Vaisseau* m. *à deux ponts.*
TWEEDOORNIG, bn. (bot) *Diacanthe.*
TWEEDRAADSCH, bn. *Qui est à deux fils.*
TWEEDRACHT (zond. mv.), z. v. *Discorde, dissension, désunion, mésintelligence, division*, f., *désaccord*, m. ‖ — zaaien, *semer la discorde.* ‖ (myth.) De —, *la Discorde*, f.
TWEEDRACHTIG, bn. *Porté à la discorde, divisé d'opinion, désuni.* ‖ — maken, *brouiller.* ‖ bw. *En discorde, en dissension.*
TWEEDRACHTIG[LIJK], bw. *Zie* TWEEDRACHTIG, bw.
TWEEDRACHTSAPPEL, z. m. *Pomme f. de discorde.*
TWEEDUIZENDSTE, bn. *Deux-millième.* ‖ z. o. Het —, *la deux-millième partie*, f.
TWEEËRHANDE, TWEEËRLEI, bn. *De deux sortes, espèces, façons* ou *manières.*
TWEEGEVECHT, z. o. *Duel, combat singulier*, m.
TWEEHANDIG, bn. *Bimane.*
TWEEHELMIG, bn. (bot.) *Diandrique.*
TWEEHOEVIG, bn. (zool.) *Bisulce, bisulque.*
TWEEHONDERD, telw. *Deux cents.*
TWEEHONDERDSTE, bn. *Deux-centième.* ‖ z. o. Het —e, *la deux-centième partie*, f.
TWEEHOOFDIG, bn. *Qui a deux têtes.* ‖ (h. n.) *Bicéphale.* ‖ (anat) —e spier, *biceps*, m. ‖ (chir.) — verband, *bandage m. à deux chefs.*
TWEEHOORNIG, bn. *Qui a deux cornes.* ‖ (h. n.) *Bicorne.* ‖ (anat.) —e armspier, *bicornis*, m.
TWEEHUIZIG, bn. (bot.) *Dioïque.*
TWEEJARIG, bn. *Âgé de deux ans, qui a deux ans.* ‖ —e vin, *vin m. de deux feuilles.* ‖

:wee jaren duurt. *Biennal.* ‖ (bot.) *Bisan-*

.ANK, z. m. (gramm) *Diphthongue*, f.
.EURIG, bn. *De deux couleurs, bicolore.*
.PPIG, bn. *Zie* TWEEHOOFDIG.
.DIG, bn. *Qui a deux membres.* ‖ (math.) grootheid, *binôme*, m. ‖ —e volzin, *pé-* f. *de deux membres.* ‖ bw. Dubbelzinnig. *uble sens.*
.TTERGREPIG, bn. *Dissyllabe, dissyllabique.*
.JVIG, bn. *Qui a deux corps.*
NG, z. m. *en* v. *Jumeau*, m., *jumelle*, f. tron.) De —en, *les gémeaux*, m. pl.
NGBROEDER, z. m. *Frère jumeau*, m.
NGSPIEREN, z. v. mv. *Muscles jumeaux*,

NGSTREPEN, z. v. mv. (blas.) *Jumelles*, f. pl.
NGZUSTER, z. v. *Sœur jumelle*, f.
PPIG, bn. *À deux lèvres.*
.BBIG, bn (bot.) *Bilobé.*
.OP (–LOOPEN), z. m. *Fusil* m. *à deux*

.AL, bw. *Deux fois.* ‖ — vier is acht, *fois quatre font huit.*
.ANDELIJKSCH, bn. *Bimestriel.*
.ANDIG, bn. *Qui a deux mois, âgé de mois, de deux mois.*
.N, z. m. (hist. rom.) *Duumvir*, m.
.NNIG, bn. (bot.) *Diandre, diandrique.*
.NSCHAP (zond. mv.), z. o. *Duumvirat*, m.
.STER, z. m. *Bâtiment* m. *à deux mâts.*
.OGIG, bn. *Qui a deux yeux, bioculaire.*
:GELIG, bn. *De deux lignes.* ‖ — vers, *ue*, m.
BBIG, bn. *Bicosté.*
, z. m. *Fil tors* ou *retors*, m.
IEN, zw. w. b. *Zie* TWIJNEN.
HALIG, bn. *Bivalve.*
HELP, z. v. *Bivalve*, f.
HELPIG, bn. *Bivalve.*
HILLIG, bn. *Dicoque.*
ACHTIG, bn. *Bissexe, bissexuel, herma- lite, androgyne.* ‖ Op het land en in het levend. *Amphibie.*
ACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Hermaphro-* ', m.
ARIG, bn. *À deux cordes.* ‖ — speeltuig, *rde, instrument* m. *à deux cordes*
IJDEND, bn. *À deux tranchants.* ‖ — d, *épée* f. *à deux tranchants.*
ALT (zond. mv.), z. v. *Discorde, dissen- désunion, mésintelligence*, f., *désaccord*, m.
AN, z. o. *Attelage* m. *de deux animaux ait, de deux chevaux, etc.*
RAAK, z. v. *Dialogue*, m. ‖ Geheime —, *-tête*, m.
RONG, z. m. *Bivoie*, f., *chemin fourchu furqué*, m.
AARTIG, bn. *À deux queues, bicaudé.*
EMMIG, bn. *À deux voix.* ‖ — muziek- *duo*, m.
EMPELIG, bn. (bot) *Digyne.*
RIJD (zond. mv.), z. m. *Duel, combat lier*, m. ‖ Tweespalt. *Discorde, dissension, saccord*, m. ‖ Zelfstrijd. *Combat intérieur, rrésolution*, f.
IJLIG, bn. (bot.) *Distyle.*
.KKIG, bn. *À deux branches.* ‖ (bot., anat.) *qué.* ‖ —e verdeeling, *bifurcation*, f.
.L, z. o. *Deux*, m., *paire*, f., *couple*, f.
.LIG, bn. *En deux langues, bilingues.*
.LLIG, bn. (arith.) *Binaire.*

TWEETAND, z. m. *Bident*, f. ‖ (h. n.) *Diodon*, m.
TWEETANDIG, bn. *À deux dents* ‖ (bot.) *Bidenté.*
TWEETEENIG, bn. *À deux orteils.*
TWEETONGIG, bn. *À deux langues.* ‖ (fig.) *Faux, double, dissimulé.*
TWEETONGIGHEID, z. v. (fig.) *Fausseté, duplicité*, f.
TWEETOPPIG, bn *Qui a deux sommets.*
TWEEVAKKIG, bn. (bot.) *Biloculaire.*
TWEEVINGERIG, bn. *Bidactyle, à deux doigts.*
TWEEVINNERS, z. m. mv. *Diptérygiens*, m. pl.
TWEEVINNIG, bn. *Diptérygien.*
TWEEVLEUGELIG, bn. *À deux ailes, diptère.*
TWEEVOETIG, bn. *Bipède, à deux pieds, dipode.*
TWEEVORMIG, bn. *À deux formes, biforme.*
TWEEVOUD, z. o. (gramm.) *Duel*, m.
TWEEVOUDIG, bn. *Double.* ‖ (bot.) *Bine.* ‖ (math.) *Binaire.* ‖ — getal, *binôme, nombre binaire*, m. ‖ bw. *Doublement, en double.*
TWEEWERF, bw. *Deux fois.*
TWEEWIJVERIJ, z. v. *Bigamie*, f. ‖ (bot.) *Digynie*, f.
TWEEWIJVIG, bn. (bot.) *Digyne.*
TWEEWOONST, z. v. *Bâtiment* m. *formant deux maisons.*
TWEEZAADLOBBIG, bn. (bot.) *Dicotylédone.*
TWEEZADIG, bn. (bot.) *Disperme, dispermatique.*
TWEEZAK, z. m. (pop.) *Homme faux*, m.
TWEEZANG, z. m. *Duo*, m.
TWEEZIJDIG, bn. *Qui a deux faces* ou *deux côtés.* ‖ — verdrag, *contrat bilatéral*, m. ‖ (bot.) *Distique.*
TWIJFEL (zond. mv.), z. m. *Doute*, m., *incertitude*, f. ‖ In — staan, *douter, être en doute, hésiter.* ‖ Iets in — trekken, *mettre* ou *révoquer qc. en doute.* ‖ Zonder —, *sans doute.*
TWIJFELAAR, z. m. *Pyrrhonien, sceptique, incrédule*, m. ‖ (fig.) *Chose* ou *personne* f. *qui n'a pas toutes les qualités qu'elle devrait avoir.*
TWIJFELAARSTER, z. v. *Celle qui doute, sceptique, incrédule*, f.
TWIJFELACHTIG, bn. *Douteux, incertain, problématique, équivoque.* ‖ bw. *Douteusement, problématiquement.*
TWIJFELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Doute*, m., *incertitude*, f.
TWIJFELARIJ (zond. mv.), z. v. *Scepticisme, pyrrhonisme*, m.
TWIJFELBAAR, bn. *Douteux.* ‖ bw. *Douteusement.*
TWIJFELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Douter, être dans le doute.* ‖ Aan alles —, *douter de tout.* ‖ Aan niets —, *ne douter de rien.* ‖ Ik twijfel er aan, *j'en doute.* ‖ Ik twijfel, of het waar is, *je doute que cela soit vrai.* ‖ Weifelen. *Hésiter, être en suspens, être irrésolu.*
TWIJFELING, z. v. *Doute*, m., *incertitude*, f.
TWIJFELLEER (zond. mv.), z. v. *Acatalepsie*, f.,
TWIJFELMOEDIG, bn. *Incertain, irrésolu, inquiet.* ‖ bw. *Irrésolument, avec indécision.*
TWIJFELMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Incertitude, irrésolution, indécision*, f., *doute*, m.
TWIJFELMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* TWIJFELMOEDIG, bw.
TWIJFELZIEK, bn. *Sceptique, pyrrhonien.*
TWIJFELZINNIG, bn. *Équivoque, ambigu, amphibologique.* ‖ bw. *Ambigûment, amphibologiquement, d'une manière équivoque.*
TWIJFELZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Équivoque, ambiguïté, amphibologie*, f., *double sens*, m.
TWIJFELZINNIG[LIJK], bw. *Zie* TWIJFELZINNIG, bw.
TWIJFELZUCHT (zond. mv.), z. v. *Scepticisme, pyrrhonisme*, m.
TWIJG, z. v. *Jet, rejeton, scion, rameau*, m. ‖ Tak. *Branche*, f. ‖ Teen. *Osier*, m.
TWIJN (zond. mv.), z. m. *Fil tors* ou *retors*, m.

TWIJNDER, z. m. *Tordeur, retordeur, doubleur, moulineur*, m.
TWIJNDERIJ, z. v. *Retordement, doublage, moulinage*, m.
TWIJNDRAAD, z. m. *Fil tors* ou *retors*, m.
TWIJNEN, zw. w. b. *Tordre, retordre, doubler (du fil)*. ‖ Op den molen —, *mouliner*.
TWIJNGAREN (zond. mv.), z. o. *Fil tors* ou *retors*, m.
TWIJNMOLEN, z. m. *Retordoir, moulinet* m. *à doubler* ou *à retordre*.
TWIJNSTER, z. v. *Tordeuse, retordeuse, doubleuse, moulineuse*, f.
TWIJNWIEL, z. o. *Retorsoir*, m.
TWIL, z. m. (mar.) *Oreiller, demi-fourcat*, m.
TWINTIG, telw. *Vingt*. ‖ — jaar oud, *âgé de vingt ans*. ‖ Twee en —, *vingt-deux*. ‖ Wij zijn met ons —en, *nous sommes vingt*. ‖ z. v. *Le nombre vingt*.
TWINTIGER, z. m. *Membre* m. *d'une compagnie de vingt personnes*. ‖ Man van twintig jaar. *Homme* m. *de vingt ans*. ‖ Wijn, die twintig jaar oud is. *Vin* m. *de vingt feuilles*. ‖ Schip met twintig stuk geschut. *Vaisseau* f. *de vingt canons*.
TWINTIGERHANDE, TWINTIGERLEI, bn. *De vingt sortes* ou *espèces, de vingt façons* ou *manières*.
TWINTIGJARIG, bn. *De vingt ans, vicennal*.
TWINTIGMAAL, bw. *Vingt fois*.
TWINTIGPONDER, z. m. *Tout ce qui pèse vingt livres*. ‖ Brood. *Pain* m. *de vingt livres*. ‖ (artill.) *Pièce* f. *de vingt*.
TWINTIGSTE, bn. *Vingtième*. ‖ z. o. Het —, *le vingtième*, m., *la vingtième partie*, f.
TWINTIGTAL, z. o. *Vingtaine*, f.
TWINTIGVLAK, z. o. (géom.) *Icosaèdre*, m.
TWINTIGVOUD, z. o. *Quantité* f. *prise vingt fois*.
TWINTIGVOUDIG, bn. *Vingt fois autant*.
TWINTIGWERF, bw. *Vingt fois*.
TWIST, z. m. *Dissension, discorde, dispute, querelle, contestation*, f., *débat, différend*, m.
TWIST (zond. mv.), z. m. (arbor.) *Branches coupées*, f. pl.
TWISTACHTIG, bn. *Querelleur, hargneux*. ‖ bw. *D'une manière hargneuse*.
TWISTACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur querelleuse* ou *hargneuse*, f.
TWISTAPPEL, z. m. *Pomme* f. *de discorde*.
TWISTBESLECHTER, z. m. *Arbitre, conciliateur*, m.
TWISTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se quereller, disputer, contester, être en contestation*. ‖ Met elkander —, *se quereller*. ‖ Twistende partijen, *parties contestantes*, f. pl.
TWISTER, z. m. *Querelleur, disputeur, chicaneur*, m.
TWISTGEEST, z. m. *Esprit* m. *de contradiction*. ‖ Twister. *Disputeur, chicaneur, brouillon*, m.
TWISTGIERIG, bn. *Querelleur, qui aime à disputer* ou *à se quereller, hargneux*. ‖ bw. *Contentieusement*.
TWISTGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur querelleuse* ou *hargneuse*, f., *esprit* m. *de chicane*.
TWISTGIERIG[LIJK], bw. *Zie* TWISTGIERIG, bw.
TWISTGODIN, z. v. *Discorde*, f.
TWISTIG, bn. *Querelleur*.
TWISTMAKER, z. m. *Brouillon, querelleur*, m.
TWISTREDE (-REDENEN), z. v. *Dispute, contestation, altercation*, f., *débat*, m.
TWISTREDENAAR, z. m. *Controversiste, argumentateur, opposant*, m.
TWISTSCHRIFT, z. o. *Écrit polémique, factum, ouvrage* m. *de controverse*.
TWISTSTOKER, z. m. *Boute-feu, brouillon*, m.
TWISTVUUR, z. o. *Feu* m. *de la discorde*.
TWISTZIEK, bn. *Zie* TWISTGIERIG.
TWISTZOEKER, z. m. *Zie* TWISTMAKER.
TWISTZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* TWISTGIERIGHEID.
TYPE, z. v. Drukletter. *Type*, m.
TYPE, z. o. Uitgedrukt beeld. *Type*, m.
TYPHUS, z. m. *Typhus*, m.
TYPOGRAAF (-GRAFEN), z. m. *Typographe*, m.
TYPOGRAPHIE (zond. mv.), z. v. *Typographie*, f.
TYPOGRAPHISCH, bn. *Typographique*. ‖ bw. *Typographiquement*.
TYRAN, z. m. *Zie* TIRAN.

U.

U, z. v. Een en twintigste letter van het alphabet. *U*, m.
UCHTEND, z. m. *Zie* OCHTEND.
UCHTENDSTOND, z. m. *Zie* OCHTENSTOND.
UI, z. m. (bot.) *Oignon, ognon*, m. ‖ Grap. *Farce*, f.
UIENBED, z. o. *Oignonière*, f.
UIENLOOF (zond. mv.), z. o. *Fane* f. *d'oignon*.
UIENREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *d'oignon*.
UIENSALADE, z. v. *Salade* f. *d'oignons*.
UIENSAUS (-SAUSEN), z. v. *Sauce* f. *aux oignons*.
UIENSLA, z. v. *Zie* UIENSALADE.
UIENSOEP, z. v. *Soupe* f. *aux oignons*.
UIENZAAD (zond. mv.), z. o. *Graine* f. *d'oignons*.
UIEPLANT, z. v. *Oignon, ognon*, m.
UIER, z. m. *Pis*, m., *tetine*, f. ‖ — eener koe, eener geit, *pis d'une vache, d'une chèvre*.
UIESCHIL, z. v. *Pelure* f. *d'oignon*.
UIL, z. m. *Hibou, chat-huant*, m., *chouette*, f. ‖ (mar.) Eenen — vangen, *faire chapelle*. ‖ (pop.) Eenen — vangen, *faire la sieste* ou *la méridienne, faire un petit somme*. ‖ (fig.) Domoor. *Imbécile, niais, benêt, lourdaud*, m.
UILEBEK, z. m. *Bec* m. *de hibou*.
UILEKLAUW, z. m. *Griffe* f. *de hibou*.
UILEKOP, z. m. *Tête* f. *de hibou*.
UILENNEST, z. o. *Nid* m. *de hibou*.
UILENOOG (-OOGEN), z. o. *Œil* m. *de hibou*.
UILENVLUCHT (zond. mv.), z. v. (fig.) Schemeravond. *Brune*, f. ‖ In de —, *entre chien et loup*.
UILESPIEGEL, z. m. *Espiègle*, m.
UILEVEER (-VEEREN), z. v. *Plume* f. *de hibou*.
UILIG, bn. (constr.) *Chancreux, carié, pourri*. ‖ — hout, *bois carié*, m. ‖ —e kwast, *malandre*, f.
UILSKOP, z. m. *Tête* f. *de hibou, de chouette*. ‖ (fig.) *Imbécile, niais, benêt, lourdaud*, m.
UILSKUIKEN, z. o. *Jeune hibou*, m. ‖ (fig.) *Imbécile, niais, benêt, lourdaud*, m.
UILTJE, z. o. *Petit hibou*, m. ‖ Vlinder. *Phalène*, f. ‖ (pop.) Een — vangen, *faire la sieste* ou *la méridienne, faire un petit somme*.

UIT, voorz. *Hors de, de.* ‖ — de stad, *hors de la ville.* ‖ — het dorp gaan, *sortir du village.* ‖ — het oog verliezen, *perdre de vue.* ‖ — het geheugen gaan, *échapper de la mémoire.* ‖ Het hoofd — het venster steken, *mettre la tête à la fenêtre.* ‖ — het venster kijken, *regarder par la fenêtre.* ‖ — een glas drinken, *boire dans un verre.* ‖ — den grond mijns harten, *du fond de mon cœur.* ‖ — het Nederlandsch vertalen, *traduire du néerlandais.* ‖ — vriendschap, *par amitié.* ‖ — haat, *par haine.* ‖ — liefde, *par amour.* ‖ — last van den koning, *par ordre du roi.* ‖ — oorzaak van, *à cause de.* ‖ — kracht van, *en vertu de.* ‖ — ondervinding, *par expérience.* ‖ (fig.) — de school klappen, *dire les nouvelles de l'école.* ‖ (prov.) Uiter oogen uiter harten, *loin des yeux, loin du cœur.* ‖ bw. Het vuur is —, *le feu est éteint.* ‖ De wijn is —, *le vin est bu.* ‖ Het glas is —, *le verre est vide.* ‖ Mijne moeder is —, *ma mère est sortie.* ‖ Het jaar is —, *l'année est finie.* ‖ In en — spreken, *déraisonner.*

UITADEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Expirer, exhaler, souffler.* ‖ Den laatsten ademtocht —, *rendre le dernier soupir, rendre l'âme, expirer, mourir.* ‖ o. (met *hebben*). *Expirer.*

UITADEMING, z. v. *Expiration,* f., *souffle,* m. ‖ (fig.) *Exhalaison,* f.

UITBABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ébruiter, divulguer.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de babiller.*

UITBAGGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer la vase du fond de l'eau, draguer, curer, débourber.*

UITBAGGERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de draguer, de curer* ou *de débourber.*

UITBAKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Baliser, jalonner.*

UITBALIËN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider avec un baquet.* ‖ (mar.) *Puiser avec des bailles.*

UITBALKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer à force de braire.*

UITBANNEN, (*bande uit, uitgebannen,*) st. *en* afsch. w. *Bannir, exiler.*

UITBANNING, z. v. *Bannissement, exil,* m.

UITBARSTEN, (*borst* of *barstte uit, uitgeborsten* of *uitgebarsten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Éclater, crever, faire explosion.* ‖ In toorn —, *éclater de colère.* ‖ In scheldwoorden —, *éclater en invectives.* ‖ In tranen —, *fondre en larmes.* ‖ In lachen —, *éclater de rire.*

UITBARSTING, z. v. *Explosion,* f. ‖ — eens vuurbergs, *éruption* f. *d'un volcan.* ‖ — van toorn, *explosion de colère.*

UITBAZUINEN, zw *en* afsch. w. b. *Publier à son de trompe.* ‖ (fig.) *Divulguer, publier partout.*

UITBEELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Représenter.* ‖ Uitschilderen. *Dépeindre.*

UITBEELDING, z. v. *Action* f. *de représenter.*

UITBEELDSEL, z. o. *Représentation, figure,* f.

UITBEITELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Façonner avec le ciseau.*

UITBELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Publier en sonnant.* ‖ (fig.) *Publier partout.* ‖ o. (met *hebben*). *Finir de sonner.*

UITBERSTEN, (*borst* of *berstte uit, uitgeborsten* of *uitgebersten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* UITBARSTEN.

UITBESTEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre en pension.*

UITBESTEDING, z. v. *Mise* f. *en pension.*

UITBETALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire un payement, payer, débourser.*

UITBETALER, z. m. *Payeur,* m.

UITBETALING, z. v. *Payement,* m.

UITBETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Bassiner, étuver, nettoyer en bassinant.* ‖ Eene wonde —, *bassiner* ou *étuver une plaie.*

UITBIECHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Confesser tout ce qu'on a sur le cœur, se confesser complètement.*

UITBIJTEN, (*beet uit, beten uit, uitgebeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Emporter en mordant.* ‖ (fig.) *Enlever par l'action d'un corrosif.* ‖ o. (met *hebben*). *Se déteindre par l'action d'un corrosif.*

UITBIJTEN, zw. *en* afsch. w. b. Uit het ijs breugen door het hakken van bijten. Een schip —, *dégrappiner un navire.*

UITBIJTER, z. m. (fig.) *Bourru,* m.

UITBIKKEN, zw. *en* afsch w. b. *Regratter, racler.* ‖ Eenen muur —, *regratter un mur.*

UITBLAZEN, (*blies uit, uitgeblazen,*) st. *en* afsch. w. b. *Exhaler en soufflant.* ‖ Den laatsten adem —, *rendre le dernier soupir.* ‖ Een ei —, *souffler un œuf.* ‖ Eene kaars —, *souffler une chandelle.* ‖ Al blazende aankondigen. *Publier à son de trompe.* ‖ o. (met *hebben*). Adem scheppen. *Prendre haleine, respirer.* ‖ Ophouden met blazen. *Cesser de souffler.* ‖ De wind heeft uitgeblazen, *le vent ne souffle plus.*

UITBLEEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *faire disparaître en blanchissant* ou *par le blanchiment.* ‖ o. (met *zijn*). *Blanchir, se blanchir, devenir blanc.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de blanchir.*

UITBLIJFSTER, z. v. *Celle qui reste longtemps dehors.*

UITBLIJVEN, (*bleef uit, bleven uit, uitgebleven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Tarder à venir* ou *à revenir, ne pas venir* ou *revenir, rester dehors, s'arrêter.* ‖ Te laat —, *s'attarder.* ‖ Ophouden. *Cesser.* ‖ Weggelaten worden. *Être omis.* ‖ Zijne straf zal niet —, *il n'échappera pas à la punition.*

UITBLIJVER, z. m. *Celui qui reste longtemps dehors* ou *qui tarde à revenir.*

UITBLIJVING (zond mv.), z. v. *Retardement, retard,* m. ‖ (prat.) *Défaut,* m. ‖ — der koorts, *cessation* f. *de la fièvre.*

UITBLIKSEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fulminer.* ‖ Den Vatikaanschen vloek —, *lancer les foudres du Vatican.* ‖ o. (met *hebben*). Ophouden met bliksemen. *Cesser de faire des éclairs.*

UITBLIKSEMING, z. v. *Fulmination,* f.

UITBLINKEN, (*blonk uit, uitgeblonken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Briller, éclater.* ‖ (fig.) Uitmunten. *Exceller.* ‖ Ophouden met blinken. *Cesser de reluire.*

UITBLOEDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Perdre tout son sang.* ‖ Ophouden met bloeden. *Cesser de saigner.*

UITBLOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*) *Pousser toutes les fleurs possibles., cesser de fleurir, passer.* ‖ (chim.) *Effleurir.*

UITBLUSSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éteindre, étouffer.* ‖ (fig.) Den moed —, *décourager.*

UITBLUSSCHING (zond. mv.), z. v. *Extinction,* f.

UITBOEGSEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Touer* ou *remorquer hors de.*

UITBOENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *nettoyer en frottant.* ‖ (fig.) Iemand —, *chasser qq.*

UITBOEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser d'exercer l'agriculture, d'être laboureur.*

UITBOETSEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Modeler, représenter en cire, en terre grasse, etc.*

UITBOETSEERING, z. v. *Action* f. *de modeler* ou *de représenter en cire, en terre grasse, etc.*

UITBOEZEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exhaler.* ‖ Zuchten —, *soupirer, pousser des soupirs.* ‖ (fig.) *Épancher, ouvrir son cœur.* ‖ Zijne smart —, *exhaler* ou *épancher sa douleur.*

Uitboezeming, z. v. *Action* f. *d'exhaler.* ‖ (fig.) *Effusion* f. *de cœur, épanchement*, m.
Uitboomen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire sortir au moyen d'une perche, d'une gaffe* ou *d'un croc.*
Uitboorsel, z. o. *Alésure*, f.
Uitboren, zw. *en* afsch. w. b. *Évider en forant, forer* ou *percer avec une tarière* ou *un taraud.* ‖ Een stuk geschut —, *aléser un canon.*
Uitborrelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir* ou *jaillir en bouillonnant.* ‖ b. *Vider en buvant le petit verre.*
Uitborreling (zond. mv.), z. v. *Jaillissement, rejaillissement, bouillonnement*, m.
Uitborstelen, zw. *en* afsch. w. b. *Brosser, vergeter.* ‖ (fig.) Iemand den mantel —, *réprimander* ou *tancer qq.*
Uitbortelen, zw. w. o. (met *zijn*). *Sortir avec force.*
Uitbotten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Bourgeonner, boutonner, pousser.*
Uitbotting (zond. mv.), z. v. *Gemmation*, f., *bourgeonnement*, m.
Uitbouwen, zw. *en* afsch. w. b. (constr.) *Étendre un bâtiment.* ‖ (agric.) *Épuiser une terre.* ‖ o. (met *hebben*). *Finir de bâtir* ou *de labourer.*
Uitbouwing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'étendre un bâtiment* ‖ (agric.) *Action d'épuiser un champ.*
Uitbouwsel, z. o. *Extension* f. *d'un bâtiment.*
Uitbraak (zond. mv.), z. v. *Évasion*, f., *bris* m. *de prison.* ‖ Puin. *Décombres*, m. pl.
Uitbraaksel, z. o. *Vomissement*, m. ‖ (pop.) *Dégobillis*, m.
Uitbrabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Baragouiner.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de bredouiller.*
Uitbraden, (*braadde uit, uitgebraden*,) st. *en* afsch. w. b. *Dessécher en rôtissant.* ‖ Van waterdeelen ontheffen. *Ôter les parties aqueuses de qc.* ‖ o. (met *zijn*). *Rôtir trop.*
Uitbraken, zw. *en* afsch. w. b. *Vomir, rendre, rejeter.* ‖ (fig.) Scheldwoorden —, *vomir des injures.* ‖ Zijne gal —, *décharger sa bile.*
Uitbraking, z. v. *Vomissement*, m.
Uitbranden, zw. *en* afsch. w. b. *Brûler, creuser par le feu.* ‖ Door het vuur reinigen. *Purifier par le feu.* ‖ Eenen bijenkorf —, *flamber une ruche.* ‖ o. (met *zijn*). *Être creusé par le feu, être purifié par le feu.* ‖ Ophouden met branden. *Cesser de brûler.*
Uitbranding, z. v. *Purification* f. *par le feu.*
Uitbreiden, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre, déployer, développer.* ‖ De vleugelen —, *déployer les ailes.* ‖ De takken —, *étendre les branches.* ‖ Vergrooten. *Augmenter, agrandir, étendre.* ‖ Eene rede —, *amplifier un discours.* ‖ Zich —. *S'étendre, se déployer, se développer, se propager.* ‖ Zich —. Vermeerderen. *S'augmenter.*
Uitbreider, z. m. *Amplificateur*, m. ‖ — eener rede, *paraphraseur* m. *d'un discours.*
Uitbreiding, z. v. *Extension*, f., *agrandissement, développement, déploiement*. m., *étendue*, f. ‖ (rhét.) *Amplification, paraphrase*, f.
Uitbreidster, z. v. *Celle qui étend, qui amplifie.*
Uitbreken, (*brak uit, braken uit, uitgebroken*,) st. *en* afsch. w. b. *Ôter, enlever* ou *arracher en brisant* ou *en cassant.* ‖ (fig.) Een uurtje —, *se ménager une heure de loisir.* ‖ o. (met *zijn*). *Sortir avec force, s'échapper avec effort, éclater.* ‖ Uit zijne gevangenis —, *s'évader, forcer sa prison.* ‖ (fig.) *Éclater, se faire jour.* ‖ Zich verbreiden. *Se répandre.*
Uitbreking, z. v. *Évasion, éruption*, f. ‖ — des oorlogs, *explosion* f. *de la guerre.*
Uitbrengen, (*bracht uit, uitgebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Porter* ou *conduire dehors.* ‖ Wegbrengen. *Emporter.* ‖ Te voorschijn brengen. *Produire, faire paraître.* ‖ Uiten. *Exprimer, énoncer, dire.* ‖ Zijn gevoelen —, *dire son avis.* ‖ Ontdekken, openbaar maken. *Découvrir, ébruiter, divulguer.* ‖ Overdragen. *Rapporter, délater.* ‖ (mar.) Een touw —, *allonger un grelin.*
Uitbrenger, z. m. *Rapporteur, délateur*, m.
Uitbrenging (zond. mv.), z. v. *Émission*, f. ‖ Verklikking. *Délation*, f.
Uitbrengster, z. v. *Rapporteuse, délatrice*, f.
Uitbrieven, zw. *en* afsch. w. b. *Divulguer.*
Uitbroeden, zw. *en* afsch. w. b. *Couver, faire éclore.* ‖ (hort.) *Élever* ou *faire venir dans une serre chaude.* ‖ Met heet water reinigen. *Échauder.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de couver.*
Uitbroeding, z. v. *Incubation, éclosion*, f. ‖ Reiniging met heet water. *Action* f. *d'échauder.*
Uitbroedsel, z. o. *Couvée*, f. ‖ (fig.) *Engeance*, f.
Uitbrommen, zw. *en* afsch. w. b. *Publier* ou *annoncer avec emphase.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de grommeler.*
Uitbrommer, z. m. *Celui qui publie* ou *qui annonce avec emphase.*
Uitbromming, z. v. *Action* f. *de publier* ou *d'annoncer avec emphase.*
Uitbrullen, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer en rugissant* ou *en beuglant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de rugir* ou *de beugler.*
Uitbuien, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de venter, de pleuvoir* ou *de grêler.*
Uitbuigen, (*boog uit, bogen uit, uitgebogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Courber* ou *plier en dehors.*
Uitbuiging (zond. mv.), z. v. *Courbure* f. *en dehors.*
Uitbuilen, zw. *en* afsch. w. b. *Bluter.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de bluter.*
Uitbuizen, zw. *en* afsch. w. b. Uitdrinken. *Vider.*
Uitbulderen, zw. *en* afsch. w. b. *Publier* ou *annoncer avec grand bruit, exprimer d'une voix tonnante.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de mugir, de gronder, de tempêter* ou *de tonner.* ‖ (met *zijn*). *Faire explosion.*
Uitbuldering, z. v. *Explosion*, f.
Uitbundig, bn. Uitnemend. *Excellent.* ‖ Overdadig. *Excessif.* ‖ bw. *Excellemment.* ‖ Bovenmate. *Excessivement.*
Uitbundigheid (zond. mv.), z. v. Uitnemendheid. *Excellence*, f. ‖ Overdaad. *Excès*, m.
Uitbundig[lijk], bw. *Zie* Uitbundig, bw.
Uitbuurt, z. v. *Hameau écarté*, m.
Uitcijferen, zw. *en* afsch. w. b. *Calculer, compter, supputer.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de calculer.*
Uitcijfering, z. v. *Calcul, compte*, m., *supputation*, f.
Uitdagen, zw. *en* afsch. w. b. *Défier, provoquer.* ‖ Tot een tweegevecht —, *appeler en duel.*
Uitdager, z. m *Provocateur, agresseur*, m.
Uitdaging, z. v. *Défi*, m., *provocation*, f.
Uitdagingsbrief, z. m. *Cartel*, m.
Uitdampen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'évaporer, s'exhaler, se vaporiser.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de s'évaporer* ou *de s'exhaler.*
Uitdamping, z. v. *Évaporation, exhalaison, vaporisation*, f.
Uitdeelen, zw. *en* afsch. w. b. *Distribuer.* ‖ Verdeelen. *Partager, départir, répartir.* ‖ (fig.) Slagen —, *donner des coups.*
Uitdeeler, z. m. *Distributeur, répartiteur*, m.
Uitdeeling, z. v. *Distribution*, f. ‖ — van prijzen, *distribution de prix.* ‖ Verdeeling. *Partage*, m., *répartition*, f.
Uitdeelster, z v. *Distributrice*, f.
Uitdelgen, zw. *en* afsch. w. b. Uitroeien. *Exter-*

miner, extirper, détruire. ‖ Eene schuld —, *amortir une dette.*
UITDELGER, z. m. *Exterminateur, destructeur,* m.
UITDELGING (zond. mv.), z. v. *Extermination, extirpation, destruction,* f., *anéantissement,* m. ‖ — eener schuld, *amortissement* m. *d'une dette.*
UITDELVEN, (*dolf uit, uitgedolven,*) st. *en* afsch. w. b. *Vider en creusant.* ‖ Ontgraven. *Exhumer, déterrer.*
UITDELVING, z. v. *Creusement,* m. ‖ Ontgraving. *Exhumation,* f., *déterrement,* m.
UITDENKEN, (*dacht uit, uitgedacht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Imaginer, inventer, trouver.*
UITDEUKEN, zw. *en* afsch. w b. *Bossuer.*
UITDIENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Finir* ou *achever son terme de service.* ‖ o. (met *hebben*). Versleten zijn. *Être usé.*
UITDIEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Approfondir, rendre plus profond, creuser.*
UITDIEPING, z. v. *Approfondissement,* m. ‖ — eens kanaals, *curage* m. *d'un canal.*
UITDIJEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Enfler, s'enfler, gonfler, se gonfler.* ‖ Zich uitbreiden. *S'étendre, devenir plus grand.*
UITDIJING, z. v. *Enflement, gonflement,* m.
UITDIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. Eenen dijk aanleggen. *Endiguer.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser d'élever des digues.*
UITDOEN, (*deed uit, deden uit, uitgedaan,*) onr. *en* afsch. w. b. Afleggen. *Ôter, mettre bas, quitter, déposer.* ‖ Zijne kleederen —, *ôter ses habits, se déshabiller.* ‖ Zijne kousen —, *ôter ses bas.* ‖ Uitwisschen. *Effacer, rayer.* ‖ Uitblusschen, uitblazen. *Éteindre.* ‖ De kaars —, *éteindre la chandelle.* ‖ Uitbesteden. *Mettre en pension.*
UITDOMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éteindre avec un éteignoir.*
UITDONDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de tonner.* ‖ b. *Fulminer.* ‖ (fam.) Iemand de deur —, *jeter qq. à la porte.*
UITDOOVEN, zw *en* afsch. w. b. *Éteindre, étouffer.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éteindre.* ‖ (fig.) *Ternir.*
UITDOOVING (zond. mv.), z. v. *Extinction,* f.
UITDOPPEN, zw. *en* afsch w. b. *Écosser.* ‖ Boonen —, *écosser* ou *dérober des fèves.*
UITDORREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sécher.*
UITDORSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Battre.*
UITDOSSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Équiper, habiller.*
UITDOSSING, z. v. *Équipement, habillement,* m.
UITDOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITDUWEN.
UITDRAAGSTER, z. v. *Revendeuse, fripière,* f.
UITDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire sortir en tournant.* ‖ De lamp —, *éteindre la lampe en baissant la mèche.* ‖ (fig.) Hij zal er zich wel —, *il se tirera bien d'affaire.* ‖ o. (met *zijn*). Uitloopen. *Aboutir, finir, tourner.* ‖ Dat zal op niets —, *cela n'aboutira à rien.*
UITDRAGEN, (*droeg uit, uitgedragen,*) st. *en* afsch. w. b. *Porter dehors.* ‖ Verklappen. *Divulguer, rapporter.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de porter.*
UITDRAGER, z. m. *Revendeur, fripier,* m.
UITDRAGERIJ, z. v. *Friperie,* f.
UITDRAGERSWINKEL, z. m. *Friperie,* f.
UITDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir au trot.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de trotter.* ‖ (fig.) *Parler avec emphase.*
UITDRIJVEN, (*dreef uit, dreven uit, uitgedreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Chasser, expulser, faire sortir.* ‖ De bedorvene lucht —, *chasser le mauvais air.* ‖ Den duivel —, *chasser le diable.* ‖ Het zweet —, *provoquer la transpiration.* ‖ (méd.) *Faire évacuer, expulser.* ‖ Door drijfwerk afbeelden. *Ciseler, bosseler.* ‖ (impr.) *Chasser, espacer.* ‖ o. (met *zijn*). *Flotter dehors.*
UITDRIJVER, z. m. *Celui qui chasse* ou *qui expulse.*
UITDRIJVING (zond mv.), z. v. *Expulsion,* f. ‖ (méd.) *Expulsion, évacuation,* f. ‖ (impr.) *Action* f. *d'espacer davantage.*
UITDRINGEN, (*drong uit, uitgedrongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Faire sortir en pressant, pousser dehors, chasser.* ‖ o. (met *zijn*). *Sortir en foule.*
UITDRINKEN, (*dronk uit, uitgedronken,*) st. *en* afsch. w. b. *Vider en buvant, boire tout.* ‖ Eene flesch —, *vider une bouteille.*
UITDROGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sécher, dessécher, tarir, rendre sec.* ‖ Afwisschen. *Essuyer.* ‖ (pop.) Hij zal het mij —, *il me le payera cher.* ‖ o. (met *zijn*). *Sécher, se sécher, se dessécher, se tarir.* ‖ Uitdrogende ziekte, *phthisie,* f.
UITDROGING, z. v. *Desséchement, tarissement,* m. ‖ (méd.) *Consomption, phthisie,* f. ‖ (chim.) *Dessiccation, exsiccation,* f.
UITDRUIPEN, (*droop uit, dropen uit, uitgedropen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Dégoutter, égoutter, s'égoutter, tomber* ou *sortir goutte à goutte.* ‖ (met *zijn*). *Cesser de s'égoutter.*
UITDRUKKELIJK, bn. *Formel, précis, explicite, catégorique, exprès.* ‖ — bevel, *ordre formel,* m. ‖ bw. *Formellement, expressément, catégoriquement.* ‖ Met juistheid. *Avec justesse, avec précision.*
UITDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. Persen. *Exprimer, épreindre, presser.* ‖ Eene spons —, *presser une éponge.* ‖ Bladeren —, *épreindre des feuilles.* ‖ In zijne trekken afbeelden. *Représenter, figurer, peindre.* ‖ Uiten. *Exprimer, énoncer, dire.* ‖ Zijne gedachte goed —, *exprimer bien sa pensée.* ‖ (impr.) *Imprimer convenablement.* ‖ Zich —. *S'énoncer, s'exprimer.*
UITDRUKKING, z. v. Persing. *Pressurage,* m. ‖ — der gedachte, *expression, énonciation* f. *de la pensée.* ‖ Woord. *Expression,* f., *mot, terme,* m.
UITDRUKSEL, z. o. *Pressis, jus exprimé,* m.
UITDRUPPELEN, UITDRUPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Zie* UITDRUIPEN.
UITDUIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Indiquer, faire connaître.* ‖ Verklaren. *Expliquer, interpréter.*
UITDUIDING, z. v. *Indication, explication, interprétation,* f.
UITDUIDSEL, z. o. *Indication,* f.
UITDUNNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre plus mince, rendre moins épais.* ‖ Een bosch —, *éclaircir un bois.*
UITDUNNING (zond. mv.), z. v. *Action de rendre plus mince* ou *moins épais, action* f. *d'éclaircir.*
UITDUNSEL, z. o. *Ce qu'on ôte en rendant plus mince* ou *en éclaircissant un bois.*
UITDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser dehors.*
UITDWEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Torcher, nettoyer avec un torchon.*
UITDWINGEN, (*dwong uit, uitgedwongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Forcer de sortir.*
UITEEN, bw. *Séparément.*
UITEENBARSTEN, UITEENBERSTEN, (*borst* of *barstte uiteen, uiteengeborsten* of *uiteengebarsten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se séparer en crevant.*
UITEENDOEN, (*deed uiteen, deden uiteen, uiteengedaan,*) onr. *en* afsch. w. b. (fig.) Uitleggen. *Exposer, expliquer.*
UITEENDRIJVEN, (*dreef uiteen, dreven uiteen, uiteengedreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Disperser.*
UITEENGAAN, (*ging uiteen, uiteengegaan,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se déjoindre, se séparer.*
UITEENGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter çà et là.*
UITEENGROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se séparer en croissant.*

UITEENJAGEN, (*jaagde* of *joeg uiteen*, *uiteengejaagd*,) zw. *of* onr. w. b. *Disperser, chasser vers différents côtés.*
UITEENLOOPEN, (*liep uiteen*, *uiteengeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se disperser.* ‖ Die twee lijnen loopen uiteen, *ces deux lignes divergent.*
UITEENLOOPEND, bn. *Divergent.* ‖ —e lijnen, *lignes divergentes*, f pl. ‖ (fig.) —e gevoelens, *opinions divergentes*, f. pl.
UITEENROLLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dérouler.* ‖ o. (met *zijn*). *Se dérouler.*
UITEENSLAAN, (*sloeg uiteen*, *uiteengeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Disloquer en frappant, disjoindre.*
UITEENSMIJTEN, (*smeet uiteen*, *smeten uiteen*, *uiteengesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter çà et là.*
UITEENSPATTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Jaillir de tous côtés, se séparer en jaillissant.*
UITEENSPRINGEN, (*sprong uiteen*, *uiteengesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se séparer* ou *se disjoindre en sautant*, *en éclatant.*
UITEENTRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer en marchant sur qc.*
UITEENVALLEN, (*viel uiteen*, *uiteengevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se séparer en tombant.* ‖ — van ouderdom, *tomber en décrépitude.*
UITEENVLIEGEN, (*vloog uiteen*, *uiteengevlogen*,) st. *en* afsch w. o. (met *zijn*). *Se séparer en volant.*
UITEENWERPEN, (*wierp uiteen*, *uiteengeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter çà et là.*
UITEENZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Placer séparément.* ‖ (fig.) Ontwikkelen. *Développer, exposer, expliquer.*
UITEENZETTING, z. v. *Action* f *de placer séparément.* ‖ (fig.) *Exposé, développement*, m., *explication*, f.
UITEGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher* ou *ôter avec la herse.*
UITEINDE, z. o. *Extrémité, fin*, f. ‖ Uitgang. *Terminaison*, f. ‖ Punt. *Pointe*, f., *bout*, m. ‖ Afloop. *Issue*, f. ‖ Dood. *Mort, décès*, m.
UITEN, zw. w. b. *Exprimer, émettre, énoncer, prononcer, manifester.* ‖ Eenen wensch —, *émettre un vœu.* ‖ Eindigen. *Finir.* ‖ Zich —. *S'exprimer, s'énoncer.* ‖ Zich —. Zich verklaren. *S'expliquer, se prononcer, se déclarer.*
UITENTEREN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Brancher.*
UITEREN, zw. w. b. (taill.) *Coudre en dehors.*
UITEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Zich voordoen. *Se montrer, paraître, se présenter.*
UITERLIJK, bn. *Extérieur.* ‖ —e ziekten, *maladies externes* ou *extrinsèques*, f. pl. ‖ Afgelegen. *Éloigné.* ‖ bw. *Extérieurement, à l'extérieur, au dehors, extrinsèquement.* ‖ Ten laatste *Au plus tard.* ‖ z. o. (zond. mv.) *Extérieur, dehors*, m. ‖ Schijn. *Apparence*, f.
UITERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Extériorité*, f., *extérieur, dehors*, m. ‖ Schijn. *Apparence*, f.
UITERMATE, bw. *Outre mesure*, *extrêmement*, *excessivement*, *à l'excès*, *très-fort.*
UITERST, bn. *Le plus éloigné*, *extrême.* ‖ Laatste. *Dernier.* ‖ —e wil, *testament*, m. ‖ —e nood, *dernière extrémité*, f.
UITERSTE, z. o. *Extrémité*, f, *degré extrême*, m. ‖ Het — wagen, *tenter l'impossible.* ‖ Einde. *Fin*, f. ‖ Laatste oogenblik des levens. *Agonie*, f. ‖ Hij ligt op het —, *il est à l'extrémité* ou *à toute extrémité.* ‖ Tot het —, *à toute outrance.* ‖ Ten —, *extrêmement*, *à l'extrémité* ‖ Ten —. Ten laatste. *Au plus tard.* ‖ Ten —e genomen, *à la rigueur.*
UITERWAARD, z. v. *Terre* f. *au-delà d'une digue.*
UITETEN, (*at uit*, *aten uit*, *uitgegeten* of *uitgeëten*,) st. *en* afsch. w. b. *Vider en mangeant.* ‖ Uitknabbelen. *Creuser en mangeant*, *ronger.* ‖ (fig.) Iemand —, *gruger qq.*, *manger le bien de qq.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de manger.*
UITETER, z. m. *Celui qui vide en mangeant.* ‖ (fig.) *Celui qui gruge qq.*
UITETTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Suppurer, jeter du pus*, *se purifier par la suppuration.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de suppurer.*
UITFLAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre dehors en frappant* ou *en claquant.*
UITFLUITEN, (*floot uit*, *floten uit*, *uitgefloten*,) st. *en* afsch. w. b. *Siffler.* ‖ Een tooneelstuk —, *siffler une pièce de théâtre.* ‖ (fig.) Iemand —, *huer* ou *siffler qq.*, *se moquer de qq. en sifflant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de siffler* ou *de jouer de la flûte.*
UITFLUITER, z. m. (théâtr.) *Siffleur*, m.
UITFLUITING (zond. mv.), z. v. *Sifflement*, m., *huée*, f.
UITGAAF, z. v. *Dépense*, f., *débours*, *déboursé*, m. ‖ — van munten, *émission* f. *de monnaies.* ‖ (impr.) *Édition*, *publication*, f. ‖ Eerste —. Eerste druk. *Première édition*, f.
UITGAAN, (*ging uit*, *uitgegaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir.* ‖ De poort —, *sortir de la porte.* ‖ Hij is uitgegaan, *il est sorti.* ‖ Op iets —, *se mettre en chemin pour obtenir qc.* ‖ Eindigen. *Se terminer, finir.* ‖ Op eene *t* —, *se terminer en* t. ‖ Uitgedoofd worden. *S'éteindre.* ‖ De lamp gaat uit, *la lampe s'éteint.* ‖ Uitgewischt worden. *S'effacer, être effacé.* ‖ (comm.) *Être exporté*, *sortir.*
UITGAAN (zond. mv.), z. o. *Sortie*, f., *sortir*, m. ‖ Bij het — der kerk, *au sortir de l'église.*
UITGAAND, bn. *Sortant.* ‖ —e goederen, *marchandises* f. pl. *qu'on exporte.* ‖ —e rechten, *droits* m. pl. *de sortie.* ‖ (math.) —e hoek, *angle saillant*, m.
UITGALMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire retentir, publier à haute voix, proclamer.* ‖ (provinc.) Voordragen. *Déclamer, réciter.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de retentir, de résonner.*
UITGALMER, z. m. (provinc.) *Déclamateur*, m.
UITGALMING, z. v. *Retentissement*, m. ‖ (provinc.) Voordracht. *Déclamation*, *récitation*, f.
UITGANG, z. m. *Sortie*, f. ‖ Opening. *Ouverture, issue, sortie*, f. ‖ Verborgen —, *dégagement*, m. ‖ Uitval. *Succès*, m., *issue*, f., *événement*, m. ‖ Einde. *Fin*, f. ‖ (gramm.) *Terminaison*, *désinence*, f. ‖ Kerkgang *Relevailles*, f. pl.
UITGASTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Dîner en ville.*
UITGAVE, z. v. *Zie* UITGAAF.
UITGEBREID, bn. *Étendu*, *vaste.* ‖ Wijdloopig. *Diffus*, *prolixe*, *ample.*
UITGEBREIDHEID (zond. mv.), z. v. *Étendue*, f. ‖ Wijdloopigheid. *Prolixité*, f.
UITGEDIEND, bn. *Qui a fini son terme de service.*
UITGEDIENDE, z. m. *Vétéran*, *invalide*, m.
UITGEDIENDHEID (zond. mv.), z. v. *Vétérance*, f.
UITGEEFSTER, z. v. *Distributrice*, f. ‖ (libr.) *Éditeur*, m.
UITGEHONGERD, bn. *Affamé*, *pressé par la faim.*
UITGELATEN, bn. *Extravagant*, *excessif*, *effréné.* ‖ Brooddronken. *Dissolu* ‖ Dartel. *Pétulant.* ‖ — van blijdschap, *ravi* ou *transporté de joie.* ‖ bw. *Extravagamment.* ‖ Brooddronken. *D'une manière dissolue*, *pétulamment.*
UITGELATENHEID (zond. mv.), z. v *Extravagance*, f. ‖ In de — zijner vreugde, *dans les transports de sa joie.* ‖ Brooddronkenheid. *Débordement*, m. ‖ Dartelheid. *Pétulance*, f.
UITGELEEFD, bn. *Décrépit*, *cassé*, *caduc.* ‖ — man, *homme décrépit*, m.

Uitgeleefdheid (zond. mv.), z. v. *Décrépitude*, f.

Uitgeleerd, bn. *Qui a terminé ses études.* ‖ Zeer geleerd. *Fort instruit.*

Uitgeleide (zond. mv.), z. o. *Conduite*, f. ‖ Iemand — doen, *reconduire* ou *accompagner qq.* ‖ Stoet, geleide. *Escorte*, f., *cortége*, m.

Uitgelezen, bn. Voortreffelijk. *Excellent*, *exquis*, *choisi.* ‖ —e krijgsbenden, *troupes* f. pl. *d'élite.* ‖ — wijn, *vin exquis*, m.

Uitgelezenheid (zond. mv.), z. v. *Excellence*, f.

Uitgemaakt, bn. Beslist, zeker *Décidé*. *indubitable*, *certain.* ‖ (fig.) *Fieffé*, *achevé.* ‖ bw. *Indubitablement.*

Uitgemerg[el]d, bn. *Épuisé*, *amaigri*, *énervé.*

Uitgenomen, bn. Uitmuntend. *Excellent* ‖ voorz. *en* bw. *Excepté*, *hormis*, *à l'exception de*, *sauf.*

Uitgeschulpt, bn. *Cannelé*, *à cannelures.*

Uitgesloten, bw. *Exclusivement.*

Uitgestreken, bn. Effen. *Uni.* ‖ (fig.) *Calme*, *froid*, *composé.*

Uitgestrekt, bn. *Étendu*, *vaste.*

Uitgestrektheid (zond. mv), z. v. *Étendue*, *extension*, *dimension*, f.

Uitgestudeerd, bn. *Qui a terminé ses études.* ‖ Zeer geleerd. *Fort instruit.*

Uitgetogen, verl. deelw. van *uittiegen*. Met — zwaard, *l'épée nue à la main.* ‖ Opgetogen. *Ravi*, *plein d'admiration.*

Uitgeven, (*gaf uit*, *gaven uit*, *uitgegeven*,) st. *en* afsch. w. b. *Donner en d'autres mains.* ‖ Geld —, *dépenser de l'argent.* ‖ In het licht geven. *Publier*, *éditer*, *mettre en vente*, *mettre au jour.* ‖ Een boek —, *publier un livre.* ‖ Eene munt —, *émettre une monnaie.* ‖ Een raadsel —, *proposer une énigme.* ‖ De brieven —, *distribuer les lettres.* ‖ Het wachtwoord —, *donner le mot d'ordre.* ‖ Winst opleveren. *Procurer du gain.* ‖ Uithuwelijken. *Marier*, *établir.* ‖ Toonen. *Montrer.* ‖ Zich — voor, *se faire passer pour*, *s'attribuer le titre de.*

Uitgever, z. m. Uitdeeler. *Distributeur*, m. ‖ (librair) *Éditeur*, m.

*Uitgeweerd, voorz. *en* bw. *Zie* Uitgezonderd.

Uitgewekene, z. m. *en* v. *Émigré*, *émigrant*, m., *émigrée*, *émigrante*, f.

Uitgewerkt, bn. *Élaboré*, *achevé*, *travaillé avec soin.*

Uitgezocht, bn. *Choisi*, *exquis.*

Uitgezonderd, bn. Uitmuntend. *Excellent.* ‖ voorz. *en* bw. *Excepté*, *hormis*, *à l'exception de*, *sauf.*

Uitgieren, zw. *en* afsch w. b. *Exprimer par des cris perçants.* ‖ o. (met *zijn*). *Sortir en chancelant.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de lancer.*

Uitgieten, (*goot uit*, *goten uit*, *uitgegoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Vider en versant*, *répandre*, *verser*, *épancher.* ‖ Uitblusschen. *Éteindre avec de l'eau.*

Uitgieting (zond. mv.), z. v. *Effusion*, f., *épanchement*, m.

Uitgift[e], z. v. *Zie* Uitgave.

Uitgillen, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer par des cris perçants.* ‖ Het — van lachen, *éclater de rire.* ‖ (mar.) *Échancrer.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de jeter des cris.*

Uitgilling (zond. mv.), z. v. (mar.) *Échancrure*, f.

Uitgisten, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de fermenter*, *fermenter suffisamment.* ‖ (fig.) *Cesser de s'agiter*, *s'apaiser*, *se calmer.*

Uitglijden, (*gleed uit*, *gleden uit*, *uitgegleden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Broncher en glissant*, *glisser*, *faire une glissade.*

Uitglijding (zond. mv.), z. v. *Glissade*, f.

Uitglinsteren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de scintiller.* ‖ *Zie* Uitblinken.

Uitglippen, Uitglissen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Uitglijden.

Uitgooien, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter dehors*, *faire sauter en jetant.* ‖ De glazen —, *casser les vitres.* ‖ Al gooiende ledigen. *Vider en jetant.* ‖ o. (met *hebben*). (jeu) *Être le premier à jouer.*

Uitgorden, zw. *en* afsch. w. b. *Relâcher*, *détendre.*

Uitgraven, (*groef uit*, *uitgegraven*,) st. *en* afsch. w. b. *Vider en creusant*, *creuser*, *caver*, *excaver*, *miner* ‖ Ontgraven. *Déterrer*, *exhumer.*

Uitgraving, z. v. *Excavation*, f., *creusement*, m. ‖ Ontgraving *Exhumation*, f., *déterrement*, m. ‖ — eens lijks, *exhumation d'un cadavre.*

Uitgroeien, zw. *en* afsch. w. o (met *zijn*). *Se développer en croissant*, *croître*, *grandir.* ‖ Al groeiende verdwijnen. *Disparaître en croissant.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de croître*, *de grandir.*

Uitgroeisel, z. o. *Excroissance*, f.

Uitgroeven, zw. *en* afsch. w. b *Canneler.*

Uitgulpen, zw. *en* afsch. w. b. *Vider à grands traits* ‖ Al drinkende storten. *Répandre en buvant.*

Uithaal, z. m. *Détail*, m ‖ Bij den — verkoopen, *vendre en détail.*

Uithaaltafel, z. v. *Table* f. *à tiroirs.*

Uithaken, zw. *en* afsch. w. b. *Dégrafer*, *décrocher*, *détacher.*

Uithakkelen, zw. *en* afsch. w. b. *Bégayer*, *bredouiller*, *balbutier.*

Uithakken, zw. *en* afsch. w. b *Enlever en hachant*, *ôter avec la hache.* ‖ Aardappelen —, *ôter des pommes de terre avec la pioche.*

Uithakking, z. v. *Action d'enlever en hachant*, *coupe*, f.

Uithaksel, z. o. *Ce qu'on enlève en hachant.*

Uithalen, zw. *en* afsch. w. b. Rekken. *Étendre*, *détirer.* ‖ Verlengen. *Allonger.* ‖ De tafel —, *allonger la table.* ‖ (mar.) De boelijns —, *bouliner.* ‖ Voordeel aanbrengen. *Rapporter*, *donner du profit.* ‖ Ledig maken. *Vider*, *nettoyer.* ‖ Uitgraven. *Creuser*, *vider en creusant.* ‖ Uittrekken. *Extraire.* ‖ Iemand de oogen —, *crever les yeux à qq.* ‖ (prov.) Iemand —, *se moquer de qq.* ‖ (fig) Uithooren. *Tirer les vers du nez.* ‖ Van huis halen. *Faire venir*, *envoyer chercher.* ‖ Ter zijde met paard of rijtuig wijken. *Faire place pour laisser passer* (*une voiture*, *un cheval*). ‖ (mar.) Een schip —, *lancer un vaisseau à l'eau.* ‖ Afmaken. *Achever*, *perfectionner.* ‖ o. (met *hebben*). *Bien régaler*, *faire bonne chère.* ‖ Harder roeien. *Nager plus vite.*

Uithaler, z. m. *Celui qui tire* ou *qui extrait.* ‖ Pijpekoter. *Cure-pipe*, m. ‖ (fig.) Overvlieger. *Phénix*, m. ‖ (mar.) *Amure*, f.

Uithaling, z. v. *Extraction*, f. ‖ (chim.) *Digestion*, f.

Uitham, z. m. *Cap*, *promontoire*, m., *pointe* f.

Uithangbord, z. o. *Enseigne*, f., *écriteau*, m. ‖ (fig.) Uiterlijk. *Dehors*, *extérieur*, *air*, m., *mine*, f.

Uithangen, (*hing uit*. *uitgehangen*,) st. *en* afsch. w. b. *Pendre*, *suspendre* ou *attacher en dehors.* ‖ Een schild —, *pendre une enseigne.* ‖ (fig.) Den godvruchtige —, *faire le dévot*, *vouloir passer pour pieux.* ‖ o. (met *zijn*). *Être suspendu en dehors*, *être exposé à la vue.* ‖ Wat hangt er uit? *quelle enseigne y a-t-il?* ‖ (fig.) Waar hangt hij nu uit? *où se trouve-t-il maintenant?*

Uitharden, zw. *en* afsch. w. b. *Endurer*, *souffrir*, *supporter avec patience.*

Uithebben, (*hij heeft uit*; *had uit*, *uitgehad*,) onr. *en* afsch. w. b. *Avoir vidé.* ‖ Zijn glas —, *avoir vidé son verre.* ‖ Gedaan hebben. *Avoir fini.* ‖ Bij iemand —, *n'avoir plus d'accès auprès de qq.*, *avoir perdu les bonnes grâces de qq.*

UITHEEMSCH, bn. *Étranger.* ‖ (bot.) *Exotique.* ‖ Zonderling. *Singulier, étrange, bizarre.*
UITHEEMSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *d'étranger.* ‖ Zonderlingheid. *Singularité.*
UITHEFFEN, (*hief uit, uitgeheven,*) st. *en* afsch. w. b. *Ôter en levant, en soulevant* ou *en haussant, retirer, enlever.*
UITHELPEN, (*hielp uit, uitgeholpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Tirer de, sauver* ou *délivrer de, aider à sortir.* ‖ (fig.) Iemand —, *tirer qq. d'embarras.*
UITHELPER, z. m. *Celui qui tire qq. d'embarras, délivreur, sauveur, assistant,* m.
UITHERDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITHARDEN.
UITHIJSCHEN, (*heesch uit, heschen uit, uitgeheschen,*) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en hissant* ou *en guindant.*
UITHIJSCHING (zond. mv.), z. v. *Guindage,* m.
UITHOEK, z. m. Afgelegen hoek. *Coin éloigné,* m. ‖ Uitham. *Pointe,* f., *cap, promontoire,* m.
UITHOESTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rejeter en toussant, expectorer.*
UITHOF (-HOVEN), z. m. *Campagne,* f.
UITHOLLEN, zw. *en* afsch. w. b. Hol maken. *Creuser, excaver, caver, miner.* ‖ o. (met *zijn*). *Sortir le mors aux dents.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de prendre le mors aux dents.* ‖ (fig.) *Mettre fin à ses débordements, se calmer.*
UITHOLLING, z. v. *Action de creuser* ou *de miner, excavation,* f.
UITHONGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Affamer.* ‖ Eene stad —, *réduire une ville par la famine.* ‖ o. (met *zijn*). *Mourir de faim.*
UITHONGERING (zond. mv.), z. v. *Famine,* f.
UITHOOREN, zw. *en* afsch. w. b. *Écouter jusqu'à la fin, entendre tout.* ‖ (fig.) *Sonder.* ‖ (pop.) Iemand —, *tirer les vers du nez à qq.*
UITHOORING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de sonder* ou *d'écouter.*
UITHOOZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider avec une écope, baqueter.* ‖ Eene schuit —, *dégoutter un bateau.*
UITHOUDEN, (*hield uit, uitgehouden,*) st. *en* afsch. w. b. Vaneen houden. *Tenir séparé.* ‖ Ontplooien. *Étendre, déployer.* ‖ Verdragen, uitstaan. *Endurer, souffrir, supporter.*
UITHOUDER, z. m. (mar.) Keertouw. *Corde* f. *de retenue.* ‖ Giek. *Arc-boutant,* m.
UITHOUWEN, (*hieuw uit, uitgehouwen,*) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en coupant* ou *en taillant.* ‖ (sculpt.) *Sculpter, tailler.* ‖ (agric.) *Tailler.*
UITHUILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer en pleurant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de pleurer* ou *de se lamenter.*
UITHUIZIG, bn. *Qui aime à sortir souvent.*
UITHUIZIGHEID (zond. mv.), z. v. *Désir* m. *de sortir souvent.*
UITHUWELIJKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Marier.*
UITHUWELIJKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de marier.*
UITHUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Marier.*
UITHUWING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de marier.*
UITIJZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Débarrasser de la glace.*
UITING, z. v. *Expression, manifestation, énonciation, émission,* f.
UITJAGEN, (*joeg* of *jaagde uit, uitgejaagd,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Chasser, expulser.* ‖ o. (met *zijn*). *Sortir au galop, sortir rapidement.*
UITJAGING (zond. mv.), z. v. *Expulsion,* f.
UITJAMMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer par des lamentations.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de se lamenter.*
UITJANKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer en criaillant, en glapissant* ou *en hurlant.*

UITJOELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de se divertir bruyamment* ou *de folâtrer.*
UITJOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Huer, bafouer.*
UITJOUWING, z. v. *Huée,* f.
*UITJUICHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Huer, bafouer.*
UITKAARDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Carder.*
UITKAATSEN, zw *en* afsch. w. b. *Chasser* ou *pousser* (*une balle*). ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de jouer à la paume.*
UITKAATSER, z. m. *Celui qui chasse une balle.*
UITKAATSING, z. v. *Action* f. *de chasser* ou *de pousser une balle.*
UITKABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Creuser, caver.*
UITKAKELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Publier* ou *annoncer en caquetant, en criaillant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de caqueter.*
UITKAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre par le derrière.* ‖ o. (met *hebben*). *Achever de se décharger le ventre.*
UITKALLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Divulguer* ou *publier en clabaudant* ou *en jasant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de clabauder* ou *de jaser.*
UITKAMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Peigner.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de peigner.*
UITKAMMER, z. m. *Peigneur,* m.
UITKAMMING, z. v. *Peignage,* m.
UITKAMSEL (zond. mv.), z. o. *Peignures,* f. pl.
UITKANKEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être rongé par le chancre.* ‖ (arbor.) *Être rongé par la gale.*
UITKANKERING, z. v. (arbor.) *Corrosion* f. *par la gale.*
UITKANT, z. m. *Limite, frontière,* f., *confins,* m. pl. ‖ Uithoek. *Coin éloigné,* m.
UITKAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Couper, tailler.* ‖ Snoeien. *Élaguer, ébrancher, tailler.* ‖ Door kappen uithollen. *Creuser en taillant.*
UITKARNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer* (*du beurre*) *en barattant.*
UITKAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer tout le suc de qc. en le mâchant.*
UITKAUWSEL, z. o. *Ce qu'on rejette après l'avoir mâché, morceau mâché,* m.
UITKAVELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Vendre par lots.*
UITKEEREN, zw. *en* afsch. w. b. Tegenhouden. *Arrêter, retenir.* ‖ Afgeven. *Rendre, restituer.* ‖ Uitbetalen. *Rembourser.*
UITKEERING, z. v. *Restitution,* f., *remboursement,* m.
UITKEERINGSFONDS (-FONDSEN), z. o. *Fonds* m. *de remboursement.*
UITKEERSEL, z. o. *Balayures,* f. pl.
UITKEPEN, zw. *en* afsch. w. b *Entailler, taillader.*
UITKEREN, zw. *en* afsch. w. b. Uitvegen. *Balayer.*
UITKERMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer en gémissant* ou *en se lamentant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de gémir* ou *de se lamenter.*
UITKERVEN, (*korf uit, uitgekorven,*) st. *en* afsch. w. b. *Entailler, taillader.*
UITKIEMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Germer, pousser.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de germer.*
UITKIEMING (zond. mv.), z. v. *Germination,* f.
UITKIEZEN, (*koos uit, kozen uit, uitgekozen,*) st. *en* afsch. w. b. *Choisir, trier.*
UITKIEZING, z. v. *Choix, triage,* m.
UITKIJK, z. m. Uitzicht. *Vue,* f. ‖ Plaats, van waar men uitkijkt. *Échauguette, guérite,* f., *belvéder,* m. ‖ (mar.) — boven aan den mast, *gabie,* f. ‖ Persoon. *Vigie,* f. ‖ Seinwachter aan de kust. *Guetteur,* m. ‖ Gelaat. *Air, visage, extérieur,* m., *mine,* f.
UITKIJKEN, (*keek uit, keken uit, uitgekeken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder en de-*

hors ou *dans le lointain*, *diriger sa vue au loin.* ‖ (fig.) Zich vertoonen. *Se faire voir*, *se montrer*, *paraître*, *s'avancer.* ‖ (mar.) *Être en vigie.* ‖ b. *Voir jusqu'à la fin.* ‖ (fig.) Zich de oogen —, zijne oogen —, *regarder fixement*, *être tout ébahi.*

UITKIJKER, z. m. *Vigie*, f. ‖ — aan den mast. *gabier*, m. ‖ — aan de kust, *guetteur*, m.

UITKIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. Uitbroeien. *Faire éclore.* ‖ Kiezen. *Choisir*, *trier.*

UITKIPPING, z. v. Het uitbroeien. *Action* f. *de faire éclore.* ‖ Keus. *Choix*, *triage*, m.

UITKLADDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Effacer en barbouillant.*

UITKLAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer par des plaintes* ou *des lamentations.* ‖ Zijn hart —, *décharger son cœur.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de se plaindre* ou *de se lamenter.*

UITKLAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rapporter*, *divulguer*, *dire ce qu'on a appris.* ‖ Al klappende eindigen. *Finir en faisant du bruit.* ‖ Al klappende uitblusschen. *Éteindre avec bruit.*

UITKLAREN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Munir des papiers nécessaires pour mettre en mer.*

UITKLARING, z. v. *Déclaration* f. *de sortie.*

UITKLAUTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir en grimpant.*

UITKLAVEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* UITKLAUTEREN.

UITKLEEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Déshabiller.* ‖ (fig.) *Dépouiller*, *mettre à nu*, *priver de tout.* ‖ Zich —. *Se déshabiller.*

UITKLEEDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déshabiller.*

UITKLE[I]NZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Passer*, *couler*, *filtrer*, *purifier en filtrant.*

UITKLEPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Publier* ou *annoncer au moyen de cliquettes.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de sonner la cliquette.* ‖ De ooievaar heeft uitgeklept, *la cigogne a cessé de craqueter.*

UITKLIMMEN, (*klom uit*, *uitgeklommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir d'un endroit en montant* ou *en grimpant.*

UITKLINKEN, (*klonk uit*, *uitgeklonken*,) st. *en* afsch. w. b. *Publier en sonnant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de sonner.*

UITKLINKER, z. m. Omroeper. *Celui qui publie en sonnant*, *crieur*, m.

UITKLOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire sortir en battant.* ‖ Al kloppende reinigen. *Battre*, *nettoyer en battant.* ‖ Stoffen. *Épousseter.* ‖ Een kleed —, *battre un habit.* ‖ Uitbreiden met kloppen. *Élargir* ou *étendre en battant.* ‖ Plat maken. *Aplatir.* ‖ De blutsen uitdoen. *Ôter les bosses.*

UITKLOPPER, z. m. *Celui qui bat un habit*, *un tapis*, *etc.* ‖ (techn.) *Aplatissoir*, m.

UITKNABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITKNAUWEN.

UITKNAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Creuser en rongeant*, *ronger.*

UITKNAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Creuser en rongeant*, *ronger.*

UITKNEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre en pétrissant*, *pétrir.*

UITKNIJPEN, (*kneep uit*, *knepen uit*, *uitgeknepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Exprimer*, *épreindre*, *presser.* ‖ Citroenen —, *presser* ou *pressurer des citrons.* ‖ o. (met *zijn*). Wegsluipen. *S'esquiver.* ‖ Hij is stil uitgeknepen, *il s'est esquivé.*

UITKNIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Découper.* ‖ Eene mouw —, *échancrer* ou *évider une manche.*

UITKNIPPER, z. m. *Découpeur*, m.

UITKNIPSEL, z. o. *Découpure*, f.

UITKNIPSTER, z. v. *Découpeuse*, f.

UITKNOPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Bourgeonner*, *pousser des bourgeons.*

UITKOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Extraire par la cuisson.* ‖ Te veel koken. *Faire cuire trop.* ‖ Door koken zuiveren. *Purifier en faisant bouillir.* ‖ Het garen —, *décreuser les fils de lin.* ‖ o. (met *zijn*). *Ébouillir*, *perdre sa force en bouillant.*

UITKOKING (zond. mv.), z. v. *Cuisson*, f. ‖ — van garen, *décreusage* m. *des fils de lin.*

UITKOLVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Finir* (*une partie*) *en jouant à la crosse.* ‖ o. (met *hebben*). *Être le premier à jouer à la crosse*, *servir.*

UITKOMEN, (*ik kom uit*, *hij komt uit*; *kwam uit*, *kwamen uit*, *uitgekomen*,) st. onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir.* ‖ Verschijnen. *Paraître.* ‖ In 't licht komen. *Être publié.* ‖ Aan den dag komen, bekend worden. *Éclater*, *paraître au jour*, *être divulgué*, *se répandre.* ‖ Uit het ei komen. *Éclore*, *sortir de l'œuf.* ‖ (bot.) *Germer*, *pousser*, *s'épanouir.* ‖ Zijnen uitgang hebben. *Donner sur*, *avoir issue.* ‖ Afloopen. *Finir*, *se terminer.* ‖ Wel berekend zijn. *Être bien compté*, *être juste.* ‖ Die rekening komt niet uit, *ce compte n'est pas juste.* ‖ (fig.) Iets doen —, *faire ressortir qc.* ‖ Getrokken worden. *Sortir*, *être tiré.* ‖ Dit nummer is uitgekomen, *ce numéro est sorti.* ‖ Rondschieten. *Avoir assez de.* ‖ — op, *revenir à.* ‖ Dat komt op hetzelfde uit, *cela revient au même.*

UITKOMST, z. v. *Sortie*, *issue*, f. ‖ Uitslag. *Résultat*, *dénoûment*, m., *fin*, f., *événement*, m. ‖ Redding. *Ressource*, f., *expédient*, *moyen*, m. ‖ (arith.) *Quotient*, m.

UITKOOKSEL, z. o. *Décoction*, f.

UITKOOP (–KOOPEN), z. m. *Rachat*, m.

UITKOOPEN, (*kocht uit*, *uitgekocht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Racheter.* ‖ Alles afkoopen. *Acheter tout.* ‖ (fig.) Omkoopen. *Corrompre*, *suborner.* ‖ Getuigen —, *corrompre des témoins.* ‖ (fig.) Zich laten —. *Se laisser corrompre.* ‖ (fig.) Den tijd —, *bien ménager le temps.*

UITKOTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Curer*, *nettoyer.* ‖ Zijne tanden —, *curer ses dents.*

UITKRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Annoncer en chantant comme le coq.* ‖ (fig.) Zijnen eigenen lof —, *chanter ses propres louanges.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de chanter comme le coq.*

UITKRABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher en grattant.*

UITKRABBEN, zw. *en* afsch. w. b. Uitkrabbelen. *Arracher en grattant.* ‖ Uitschrapen. *Gratter*, *raturer*, *effacer*, *biffer*, *rayer.*

UITKRAMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étaler.* ‖ (fig.) *Étaler*, *déployer*, *montrer avec ostentation.*

UITKRASSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Gratter*, *rayer*, *raturer*, *effacer.*

UITKRAUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher en grattant*, *arracher avec les ongles.*

UITKRIJGEN, (*kreeg uit*, *kregen uit*, *uitgekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire sortir*, *ôter*, *tirer.* ‖ Uitvagen. *Effacer.*

UITKRIJTEN, (*kreet uit*, *kreten uit*, *uitgekreten*,) st. *en* afsch. w. b. *Annoncer* ou *publier en criant.* ‖ Luidop verwijten. *Décrier*, *décréditer.* ‖ Zij krijt hem overal uit, *elle le décrie partout.* ‖ Zich de oogen —, zijne oogen —, *pleurer amèrement* ou *à chaudes larmes*, *se crever les yeux à force de pleurer.*

UITKRUIPEN, (*kroop uit*, *kropen uit*, *uitgekropen*,)

st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir en rampant, s'échapper en rampant* ou *en glissant.*

Uitkuieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir pour se promener.* || (met *hebben*). *Cesser de se promener, finir sa promenade.*

Uitkunnen, (*ik kan uit, hij kan uit*; *kon* of *konde uit, uitgekund,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Pouvoir sortir.* || Kunnen uitgedaan worden. *Pouvoir être ôté.*

Uitkwelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Verkwijnen.

Uitlachen, (*lachte* of *loeg uit, uitgelachen,*) st. *en* afsch. w. b. Iemand —, *se moquer* ou *se railler de qq., tourner qq. en ridicule.* || o. (met *hebben*). *Cesser de rire.*

Uitlacher, z. m. *Moqueur, railleur,* m.

Uitladen, (*laadde uit, uitgeladen*) st. *en* afsch. w. b. *Décharger, débarquer.* || Hout —, *débarder du bois.*

Uitlader, z. m. *Déchargeur,* m. || — van hout, *débardeur,* m.

Uitlading, z. v. *Décharge,* f., *débarquement,* m. || — van hout, *débardage,* m.

Uitlander, z. m. *Étranger,* m.

Uitlandig, bn. *Qui est hors du pays, absent.* || Ik was —, *j'étais à l'étranger.*

Uitlandigheid (zond. mv.), z. v. *Absence du pays, expatriation,* f.

Uitlandsch, bn. *Étranger.* || —e plant, *plante exotique,* f.

Uitlangen, zw. *en* afsch. w. b. *Donner en étendant la main.*

Uitlappen, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter dehors.* || (fig.) *Dire* ou *rapporter inconsidérément.*

Uitlaten, (*liet uit, uitgelaten,*) st. *en* afsch. w. b. *Laisser sortir, faire sortir.* || Tot aan de deur vergezellen. *Reconduire.* || Ik zal haar —, *je la reconduirai.* || Loslaten. *Relâcher.* || Gevangenen —, *relâcher des prisonniers.* || Van het lijf laten. *Ne pas mettre.* || Uiten. *Dire, exprimer, énoncer, émettre.* || Overslaan. *Omettre, passer, sauter.* || Een woord —, *passer un mot.* || (gramm.) Eene letter —, *élider une lettre.* || Zich —. *S'expliquer, dire sa pensée, s'ouvrir, manifester son sentiment.* || Zich in scheldwoorden —, *se déborder en injures.* || Zich te ver —, *s'avancer trop.*

Uitlating, z. v. *Action* f. *de laisser sortir.* || Loslating. *Action de relâcher.* || Weglating. *Omisssion, lacune,* f. || (gramm.) — eener letter, *élision,* f. || (gramm.) — eens woords, *ellipse,* f. || (impr.) *Bourdon,* m.

Uitlatingsteeken, z. o. (gramm.) *Apostrophe,* f.

Uitleenen, zw. *en* afsch. w. b. *Prêter.* || Boeken —, *prêter des livres.*

Uitleener, z. m. *Prêteur,* m.

Uitleening, z. v. *Prêt,* m.

Uitleeren, zw. *en* afsch. w. b. *Apprendre d'un bout à l'autre* ou *jusqu'à la fin.* || o. (met *hebben*). *Finir* ou *achever d'apprendre.*

Uitleg (zond. mv.), z. m. Uitlegging. *Explication,* f.

Uitleggen, (*legde* of *leide uit, uitgelegd* of *uitgeleid,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. Ten toon leggen. *Exposer, étaler.* || (fig.) Ontwikkelen, ophelderen. *Développer, expliquer, interpréter, commenter.* || Vertolken. *Interpréter, traduire.* || Verbreeden. *Étendre, agrandir, élargir.* || Eene stad —, *agrandir une ville.* || Een kleed —, *élargir un habit.* || Geld —, *boursiller.*

Uitlegger, z. m. Vergrooter. *Celui qui agrandit.* || Verklaarder. *Interprète, commentateur, annotateur,* m. || Wachtschip. *Garde-côte, stationnaire,* m., *patache,* f. || Boegspriet. *Bout* m. *de beaupré.*

Uitlegging, z. v. *Étalage,* m. || Uitbreiding *Agrandissement, élargissement,* m. || Verklaring. *Explication, interprétation,* f., *commentaire,* m. || Omschrijvende —, *paraphrase,* f.

Uitlegkunde (zond. mv.), z. v. *Herméneutique, exégèse,* f.

Uitlegkundig, bn. *Herméneutique, exégétique.*

Uitlegster, z. v. *Celle qui explique* ou *qui interprète.*

Uitleiden, zw. *en* afsch. w. b. *Mener* ou *conduire dehors, éconduire.*

Uitleiding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mener* ou *de conduire dehors.*

Uitleken, Uitlekken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) Lekkend uitvloeien. *Dégoutter, égoutter, s'égoutter, distiller, couler.* || (fig.) Bekend worden *S'ébruiter.*

Uitlekken, zw. *en* afsch. w. b. Uitlikken. *Zie* Uitlikken.

Uitlellen, zw. *en* afsch. w. b. *Publier en bavardant, dire* ou *divulguer inconsidérément.* || o. (met *hebben*). *Cesser de bavarder.*

Uitleppen, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en buvottant* ou *en lapant, vider à petits traits.*

Uitlesschen, zw. *en* afsch. w. b. *Éteindre.*

Uitleurder, z. m. *Revendeur, colporteur,* m.

Uitleuren, zw. *en* afsch. w. b. *Revendre, colporter, crier dans les rues.*

Uitleurster, z. v. *Revendeuse,* f.

Uitleven, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Vivre jusqu'à une époque déterminée.* || Ophouden te leven. *Cesser de vivre.* || Sterven. *Mourir.*

Uitleveren, zw. *en* afsch. w. b. *Livrer, délivrer, remettre, fournir.* || Overleveren. *Livrer.* || Opbrengen. *Rapporter, produire.* || o. (met *hebben*). *Cesser de livrer.*

Uitlevering, z. v. *Délivrance, livraison,* f. || — eens gevangenen, *extradition* f *d'un prisonnier.*

Uitlezen, (*las uit, lazen uit, uitgelezen,*) st. *en* afsch w. b. Uitzoeken. *Choisir trier.* || Doorlezen. *Lire entièrement.* || Een boek —, *lire un livre jusqu'au bout.* || Aflezen. *Promulguer.* || o. (met *hebben*). *Cesser de lire.*

Uitlichten, zw. *en* afsch. w b. Met licht uitleiden. *Conduire* ou *accompagner en éclairant.* || o. (met *hebben*). *Cesser d'éclairer.* || Al heffende uitdoen. *Ôter en levant.* || Snel wegdoen. *Enlever rapidement.*

Uitliggen, (*lag uit, lagen uit, uitgelegen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être étendu, s'étendre, être déployé.*

Uitligger, z. m. Wachtschip. *Garde-côte, stationnaire,* m., *patache,* f.

Uitlikken, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en léchant, lécher entièrement.* || o. (met *hebben*). *Cesser de lécher.*

Uitlispelen, Uitlispen, zw. *en* afsch. w. b. *Prononcer* ou *exprimer en grasseyant.*

Uitlokkelijk, bn. *Attrayant, séduisant.*

Uitlokken, zw. *en* afsch. w. b. *Inviter* ou *engager à sortir.* || (fig.) *Attirer, allécher.*

Uitlokker, z. m. *Celui qui engage à sortir, qui attire* ou *qui allèche.*

Uitlokking, z. v. *Allèchement, attrait,* m.

Uitloksel, z. o. *Attrait, charme,* m.

Uitloodsen, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Piloter hors du port, mener hors du port, en furin* ou *en pleine mer.*

Uitloodsing, z. v. *Action* f. *de mener en furin.*

Uitloogen, zw. *en* afsch. w. b. *Lessiver, nettoyer avec de la lessive.* || (chim.) *Lessiver.*

UITLOOGING, z. v. *Lessivage*, m. ‖ — der zouten, *lixiviation* f. *des sels*.
UITLOOP (–LOOPEN), z. m. *Sortie*, *issue*, f. ‖ — des waters, *écoulement* m. *de l'eau*. ‖ Monding. *Embouchure*, f. ‖ (bot.) Knop. *Bourgeon*, *bouton*, m. ‖ (méd.) Uitslag. *Éruption*, f., *boutons*, m. pl.
UITLOOPEN, (*liep uit*, *uitgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Aller jusqu'au bout*, *cesser de courir*. ‖ (met *zijn*). *Sortir*. ‖ Uit een vat vloeien. *Dégoutter*, *s'écouler*, *s'enfuir*. ‖ Het bier loopt uit, *la bière s'enfuit*. ‖ (mar.) *Sortir d'un port*, *mettre en mer*, *mettre à la voile*. ‖ Uitbotten. *Bourgeonner*, *boutonner*, *pousser des bourgeons*, *des boutons* ou *des jets*. ‖ (méd.) Uitslaan. *Bourgeonner*, *se couvrir de boutons* ou *de bubes*. ‖ (impr.) *Chasser*. ‖ Eindigen. *Finir*. ‖ Die straat loopt tot aan de markt uit, *cette rue aboutit au marché*. ‖ Hoe zal die zaak —? *quelle issue aura cette affaire?* ‖ Op iets —, *avoir pour résultat*.
UITLOOPER, z. m. *Coureur*, m. ‖ Boodschapper. *Commissionnaire*, m. ‖ (bot.) *Pousse*, f., *jet*, m.
UITLOOPING, z. v. *Sortie*, *course*, f. ‖ (bot.) *Bourgeonnement*, m.
UITLOOPSEL, z. o. (bot.) *Bourgeon*, m., *pousse*, f.
UITLOOPSTER, z. v. *Coureuse*, f.
UITLOSSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Décharger*, *débarquer*.
UITLOSSING (zond. mv.), z. v. *Déchargement*, m.
UITLOTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tirer au sort*.
UITLOTING, z. v. *Tirage* m. *au sort*.
UITLOVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Promettre publiquement une récompense* ou *un prix*.
UITLOVER, z. m. *Celui qui promet publiquement une récompense* ou *un prix*.
UITLOVING, z. v. *Action* f. *de promettre publiquement une récompense* ou *un prix*.
UITLUCHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Aérer*. ‖ (fig.) Uitschelden. *Dire des injures*, *invectiver*.
UITLUI[D]EN, zw. *en* afsch. w. b. *Annoncer* ou *publier la fin de qc. au son de la cloche*. ‖ Met klokluiding uitbannen. *Bannir au son de la cloche*. ‖ (fig.) Iemand —, *invectiver contre qq.*, *dire des injures à qq.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de sonner les cloches*.
UITLUI[D]ING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'annoncer au son de la cloche la fin de qc.* ‖ Uitschelding. *Invectives*, f. pl.
UITMAGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Amaigrir*. ‖ o. (met *zijn*). *S'amaigrir*.
UITMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. Doen uitgaan, uitwisschen. *Faire disparaître*, *effacer*. ‖ Vlekken —, *effacer des taches*. ‖ Vereffenen. *Arranger*. ‖ Beslissen. *Décider*, *terminer*. ‖ Samenstellen. *Faire*, *former*, *composer*, *constituer*. ‖ Deze deelen maken een geheel uit, *ces parties forment un tout*. ‖ Uitschelden. *Invectiver*, *dire des injures*. ‖ Iemand — voor, *traiter qq. de*.
UITMALEN, (*maalde uit*, *uitgemalen*,) st. *en* afsch. w. b. *Dessécher*, *mettre à sec au moyen d'un moulin à eau*. ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de moudre*.
UITMALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITSCHILDEREN.
UITMALING, z. v. *Desséchement* m. *au moyen d'un moulin à eau*.
UITMANEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exorciser*.
UITMELKEN, (*molk uit*, *uitgemolken*,) st. *en* afsch. w. b. *Traire* ou *tirer tout le lait d'une vache*, *d'une chèvre*, *etc.* ‖ (fig.) Verarmen. Iemand —, *ruiner* ou *appauvrir qq.* ‖ Iemands geheim ontlokken. *Tirer les vers du nez à qq.*
UITMELKER, z. m. (fig.) *Sangsue*, f.

UITMERGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Épuiser*, *amaigrir*, *énerver*. ‖ (agric.) Een veld —, *effriter une terre*. ‖ Verarmen. *Appauvrir*, *ruiner*.
UITMERGELING (zond. mv.), z. v. *Épuisement*, *amaigrissement*, m., *énervation*, f. ‖ Verarming. *Appauvrissement*, m.
UITMERGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter la moelle de*.
UITMETEN, (*mat uit*, *maten uit*, *uitgemeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Distribuer par mesure*, *mesurer*. ‖ Met den meter verkoopen. *Vendre au mètre*. ‖ (fig.) Iets breed —, *faire étalage de qc.* ‖ o. (met *hebben*). Slecht met iets —, *avoir du mal de qc.*
UITMIDDELPUNTIG, bn. (géom.) *Excentrique*.
UITMIDDELPUNTIGHEID (zond. mv.), z. v. (géom.) *Excentricité*, f.
UITMOETEN, (*moest uit*, *uitgemoeten*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être obligé de sortir*. ‖ Uw kleed moet uit, *il faut ôter votre habit*, *vous devez ôter votre habit*.
UITMOGEN, (*ik mag uit*, *hij mag uit*; *mocht uit*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Avoir la permission* ou *la liberté de sortir*. ‖ Zijn kleed mag uit, *il peut ôter son habit*.
UITMONDING, z. v. *Embouchure*, f.
UITMONSTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre au rebut*, *rebuter*. ‖ (mil.) *Réformer*, *licencier*.
UITMONSTERING (zond. mv.), z. v. (mil.) *Réforme*, f., *licenciement*, m.
UITMOORDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tuer tous les habitants d'un lieu*. ‖ o. (met *hebben*). *Cesser le carnage*, *cesser de massacrer*.
UITMORTELEN, UITMORZELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en poussière*.
UITMUNTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Exceller*, *l'emporter*, *briller*, *se distinguer*, *se signaler*. ‖ In eene kunst —, *exceller dans un art*. ‖ Onder al de dichters —, *surpasser tous les autres poëtes*, *l'emporter sur tous les autres poëtes*.
UITMUNTEND, bn. *Excellent*, *éminent*, *transcendant*, *insigne*, *brillant*, *distingué*. ‖ —e wijn, *vin excellent*, m. ‖ bw. *Excellemment*, *éminemment*, *brillamment*, *d'une manière brillante*.
UITMUNTENDHEID (zond. mv.), z. v. *Excellence*, f.
UITNEMELIJK, bn. *Qui peut être ôté*, *séparé* ou *excepté*.
UITNEMEN, (*nam uit*, *namen uit*, *uitgenomen*,) st. *en* afsch. w. b. *Prendre*, *ôter* ou *tirer de quelque lieu*. ‖ Eenen visch —, *vider un poisson*. ‖ Uitzonderen. *Excepter*, *séparer*. ‖ o. (met *hebben*). Uitmunten. *Exceller*, *briller*, *se signaler*.
UITNEMEND, bn. *Excellent*. ‖ bw. *Excellemment*.
UITNEMENDHEID (zond. mv.), z. v. *Excellence*, f. ‖ Bij —, *par excellence*.
UITNEMING, z. v. Uitzondering. *Exception*, f.
UITNIEZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser d'éternuer*. ‖ b. *Faire sortir en éternuant*.
UITNIJPEN, (*neep uit*, *nepen uit*, *uitgenepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en pinçant* ou *en serrant*. ‖ (fig.) Uitdrinken. *Vider*.
UITNOODEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITNOODIGEN.
UITNOODIGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Inviter*, *convier*.
UITNOODIGER, z. m. *Invitateur*, m.
UITNOODIGING, z. v. *Invitation*, f.
UITNOODIGSTER, z. v. *Invitatrice*, f.
UITNOODING, z. v. *Zie* UITNOODIGING.
UITOEFFENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exercer*, *pratiquer*, *professer*. ‖ De geneeskunst —, *pratiquer la médecine*. ‖ Een handwerk —, *exercer un métier*.
UITOEFFENING, z. v. *Exercice*, m., *pratique*, f.
UITPAAL, z. m. *Terme*, m., *borne*, f.

UITPAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Déballer, dépaqueter, désemballer.* ‖ o. (met *zijn*). *Déballer.*

UITPAKKER, z. m. *Déballeur,* m.

UITPAKKING, z. v. *Déballage,* m.

UITPAKSTER, z. v. *Celle qui déballe, déballeuse,* f.

UITPALMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lâcher peu à peu* ou *insensiblement.*

UITPELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Écosser, écaler.* ‖ Erwten —, *écosser des pois.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser d'écosser* ou *d'écaler.*

UITPENNEN, zw. *en* afsch. w. b. Uitpinnen. *Étendre au moyen de chevilles.* ‖ o. (met *hebben*). Ophouden met schrijven. *Cesser d'écrire.*

UITPERSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Épreindre, presser, pressurer, exprimer.* ‖ De druiven —, *pressurer la vendange.* ‖ Kruiden —, *épreindre des herbes.* ‖ (fig.) Afpersen. *Extorquer.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser d'épreindre* ou *de presser.*

UITPERSING, z. v. *Expression,* f., *pressurage,* m. ‖ (fig.) Afpersing. *Extorsion, concussion,* f.

UITPEUTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en fouillant avec les doigts.*

UITPEUZELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en grignotant* ou *en pluchotant.*

UITPIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *faire sortir en becquetant.* ‖ Uitkiezen. *Choisir, trier.* ‖ (mar.) *Ôter de son estrope une poulie à croc.*

UITPISSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pisser, évacuer par les voies urinaires* ‖ Al pissend uitblusschen. *Éteindre en urinant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser d'uriner.*

UITPLOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *arracher en labourant.*

UITPLONDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITPLUNDEREN.

UITPLONDERING, z. v. *Zie* UITPLUNDERING.

UITPLUIZEN, (*ploos uit, plozen uit, uitgeplozen,*) st. *en* afsch. w. b. *Éplucher, effiler.* ‖ (fig.) *Examiner avec soin, éplucher.*

UITPLUIZER, z. m. *Éplucheur,* m.

UITPLUIZING, z. v. *Épluchement, épluchage,* m. ‖ (fig.) *Examen scrupuleux,* m.

UITPLUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher en cueillant.* ‖ Uitpluizen. *Éplucher, effiler.*

UITPLUNDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Piller, saccager.* ‖ Eene stad —, *piller* ou *saccager une ville.* ‖ Eenen reiziger —, *détrousser* ou *dévaliser un voyageur.*

UITPLUNDERING (zond. mv.), z. v. *Pillage, saccagememt,* m. ‖ — eens reizigers, *détroussement, dépouillement complet* m. *d'un voyageur.*

UITPOETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer, polir, écurer l'intérieur de qc.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de nettoyer.*

UITPOKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Fourgonner, remuer le feu.* ‖ Al pokend nitdooven. *Éteindre en fourgonnant.*

UITPOMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pomper, vider* ou *épuiser en pompant.*

UITPOMPING, z. v. *Action* f. *de pomper* ou *de vider en pompant.* ‖ (phys.) — der lucht, *exantlation,* f.

UITPOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en buvant avec excès.*

UITPOTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Employer* ou *consommer en plantant.*

UITPRANGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITPERSEN.

UITPRATEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de causer* ou *de parler.*

UITPUILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'étendre au dehors, sortir.* ‖ Zwellen. *S'enfler.*

UITPUILING (zond. mv.), z. v. *Tumeur, protubérance, bosse, enflure, boursouflure,* f.

UITPUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Distiller.*

UITPUTTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Épuiser, tarir, mettre à sec.* ‖ (fig.) Uitmergelen, ontzenuwen. *Épuiser, exténuer, énerver.* ‖ (fig.) Een onderwerp —, *épuiser un sujet.* ‖ (agric.) *Épuiser.*

UITPUTTING (zond. mv.), z. v. *Épuisement,* m.

UITRABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Bredouiller, prononcer en bredouillant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de bredouiller.*

UITRAFELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Effiler, érailler.* ‖ o. (met *zijn*). *S'effiler, s'érailler.*

UITRAFELING (zond. mv.), z. v. *Effilure, éraillure,* f. ‖ Het uitgerafelde. *Charpie,* f.

UITRAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *ôter les toiles d'araignée.*

UITRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Parvenir à sortir de quelque lieu.* ‖ Eindigen. *Finir, se terminer, prendre fin.* ‖ Geledigd worden. *Se vider, être vidé.*

UITRALLEN, UITRAMMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Débagouler.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de clabauder.*

UITRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer en ramassant, trier.*

UITRASPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Creuser en râpant.*

UITRAZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de tempêter* ou *de faire du bruit, se calmer, s'apaiser.*

UITRECHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITRICHTEN.

UITREDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sauver, délivrer.*

UITREDDER, z. m. *Sauveur,* m.

UITREDDING (zond. mv.), z. v. *Délivrance,* f.

UITREEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Équiper, armer.*

UITREEDER, z. m. (mar.) *Armateur,* m.

UITREEDING, z. v. *Équipement, armement,* m.

UITREGENEN, zw. *en* afsch. w. onpers. (met *hebben*). *Cesser de pleuvoir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'effacer* ou *s'éteindre par la pluie*

UITREIKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tendre.* ‖ Geven, uitdeelen. *Donner, distribuer.*

UITREIKER, z. m. *Distributeur,* m.

UITREIKING, z. v. *Distribution,* f.

UITREIKSTER, z. v. *Distributrice,* f.

UITREIS, z. v. *Départ, voyage* m. *pour aller vers quelque endroit.*

UITREIZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir pour, se mettre en voyage pour, partir de chez soi.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de voyager.*

UITREKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Compter, calculer, supputer.* ‖ Iets op zijne vingers —, *compter qc. sur ses doigts.*

UITREKENING, z. v. *Compte, calcul,* m., *supputation,* f.

UITREKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre, étirer, allonger.* ‖ Zich —. *S'étendre, s'allonger.* ‖ o. (met *zijn*). *S'allonger, s'étendre.* ‖ (anat.) Uitrekkende spier, *muscle extenseur* ou *dilatateur,* m.

UITREKKING, z. v. *Extension,* f., *allongement,* m.

UITRENNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Sortir au grand galop.* ‖ (met *hebben*). *Cesser d'aller au galop.*

UITRICHTEN, zw. *en* afsch. w. b. Verrichten. *Faire, effectuer, exécuter.*

UITRIJDEN, (*reed uit, reden uit, uitgereden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir à cheval* ou *en voiture.* ‖ Op schaatsen —, *sortir en patinant.* ‖ b. *Transporter, voiturer.*

UITRIJTEN, (*reet uit, reten uit, uitgereten,*) st. *en* afsch. w. b. *Arracher, tirer, ôter avec force.*

UITRIJZEN, (*rees uit, rezen uit, uitgerezen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir en se levant, se lever pour sortir.* ‖ Rijzend uitdijen. *Lever, fermenter.* ‖ Het brood rijst uit, *le pain se lève.*

UITRITTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir*

ɪɪ, courir beaucoup çà et là. ‖ (met hebben). de courir çà et là.
ɪɛʟᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Expectorer, r.
ɴ, zw. en afsch. w b. Déraciner, extirper.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Ontwortelen. iner, extirper, arracher. ‖ Verdelgen. Dé- , exterminer. ‖ (mar.) Bij middel van ı uitvoeren. Transporter en ramant. ‖ o. (met zijn). Sortir en ramant.
ᴇʀ, z. m. Extirpateur, m. ‖ Verdelger. ıcteur, exterminateur, m.
ɪɴɢ (zond. mv.), z. v. Extirpation, f., dément, m. ‖ Verdelging. Destruction, exation, f.
, z. m. Het uitroepen. Action f. de crier. :ondiging. Criée, proclamation, publicaf. ‖ Het uitgeroepene. Cri, cri public, m. nbare verkooping. Criée, vente publique, f., , m. ‖ Bij den — verkoopen, vendre à ı ou à l'enchère.
ᴇɴ, (riep uit, uitgeroepen,) st. en afsch. Bij uitroep bekend maken. Crier, publier, mer. ‖ Koning —, proclamer roi. ‖ Het 'écrier. ‖ Het — van blijdschap, s'écrier ɪ. ‖ o. (met hebben). S'écrier. ‖ O hemel! ij uit, o ciel! s'écria-t-il.
ᴇʀ, z. m. Omroeper. Crieur, m.
ɪɴɢ, z. v. Cri, m., exclamation, f. ‖ n.) Exclamation, f. ‖ Openbare verkooping. vente publique, vente f. à l'encan ou à 're. ‖ Afkondiging. Publication, procla-ı, f.
ɪɴɢsᴛᴇᴇᴋᴇɴ, z. o. (gramm.) Point m. ımation.
sᴛᴇʀ, z. v. Crieuse, f.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Dérouler, étendre 'lant. ‖ o. (met hebben). Cesser de rouler. t zijn). Sortir en roulant.
'ᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Arrondir en de- ‖ Rond uitsnijden. Échancrer. ‖ (orf.) ıer.
'ɪɴɢ (zond. mv.), z. v. Action f. d'arron- : dedans. ‖ Het uitgeronde. Arrondisse- m.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. o. (met hebben). de ronfler.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Zie Uɪᴛʀᴏᴅᴇɴ.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Vider en fumant. rookend reinigen. Fumiger. ‖ (fig.) Dire jures à, décrier, diffamer.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. o. (met zijn). Tomber ɪrriture. ‖ Van binnen verrotten. Pourrir lans.
'ᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Porter le deuil : la fin du terme. ‖ o. (met hebben). de porter le deuil.
ɪ, zw. en afsch. w. o. (met hebben). Ces- nuer. ‖ (met zijn). Tomber pendant la mue.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Arracher. ‖ Zich :en —, s'arracher les cheveux. ‖ (fig.) ien. Détruire. ‖ o. (met zijn). Marcher, tre en marche ou en campagne.
ɪɴɢ (zond. mv.), z. v. Arrachement, m. r.) Évulsion, f. ‖ (fig.) Verdelging. Des-ɪ, f. ‖ (mil.) Marche, f.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. o. (met hebben). rust nemen. Se reposer, se délasser. ‖ ; rusten. Se reposer suffisamment.
ᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Van het noodige ın. Pourvoir du nécessaire pour une ex-ɪ, un voyage, etc. ‖ (mar.) Équiper. ‖ :hip —, équiper un vaisseau. ‖ Eene vloot —, équiper une flotte. ‖ Wapenen. Armer, équiper. ‖ (fig.) Begaven. Douer. ‖ Zich —. S'équiper.

Uɪᴛʀᴜsᴛɪɴɢ, z. v. Équipement, armement, m.
Uɪᴛsᴄʜᴀᴍᴘᴇɴ, zw. en afsch. w. o. (met zijn). Glisser, manquer, porter à faux.
Uɪᴛsᴄʜᴀʀʀᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Ôter en grattant.
Uɪᴛsᴄʜᴀᴛᴇʀᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Het — van lachen, éclater de rire, rire à se pamer. ‖ o. (met hebben) Éclater de rire, rire à se pamer ou à gorge déployée.
Uɪᴛsᴄʜᴀᴠᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Creuser en rabotant. ‖ Wegschaven. Ôter en rabotant.
Uɪᴛsᴄʜᴀᴠɪɴɢ (zond. mv.), z. v. Action f. de creuser ou d'ôter en rabotant.
Uɪᴛsᴄʜᴇɪᴅᴇɴ, (scheidde uit, uitgescheiden,) st. en afsch. w. b. Afzonderen. Séparer, mettre séparément. ‖ (méd.) Rejeter au dehors. ‖ o. (met zijn). Cesser, finir, discontinuer, arrêter.
Uɪᴛsᴄʜᴇɪᴅɪɴɢ, z v. Afzondering. Séparation, f. (méd.) Excrétion, f. ‖ Ophouding. Cessation, discontinuation, interruption, f.
Uɪᴛsᴄʜᴇʟᴅᴇɴ, (schold uit, uitgescholden,) st. en afsch. w. b. Injurier, invectiver. ‖ Iemand —, invectiver contre qq, dire des injures à qq., injurier qq. ‖ o. (met hebben). Cesser d'invectiver.
Uɪᴛsᴄʜᴇʟᴅɪɴɢ, z. v. Invective, injure, f.
Uɪᴛsᴄʜᴇɴᴋᴇɴ, (schonk uit, uitgeschonken,) st. en afsch. w. b. Vider en versant, verser tout. ‖ Schenkend uitdeelen. Donner ou distribuer en versant. ‖ o. (met hebben). Cesser de verser.
Uɪᴛsᴄʜᴇᴘᴘᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Vider ou enlever en puisant, épuiser. ‖ o. (met hebben). Cesser de puiser.
Uɪᴛsᴄʜᴇᴘᴘɪɴɢ (zond. mv.), z. v. Action f. de vider en puisant, épuisement, m.
Uɪᴛsᴄʜᴇᴛᴛᴇʀᴇɴ, zw. en afsch. w. b. en o. (met hebben). Zie Uɪᴛsᴄʜᴀᴛᴇʀᴇɴ.
Uɪᴛsᴄʜᴇᴜʀᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Déchirer, arracher. ‖ o. (met zijn). Se déchirer. ‖ (met hebben). Cesser de déchirer.
Uɪᴛsᴄʜɪᴇᴛᴇɴ, (schoot uit, schoten uit, uitgeschoten,) st. en afsch. w. b. Schietend wegnemen. Emporter ou enlever en tirant. ‖ Schielijk uittrekken. Een kleed —, ôter vite ou promptement un habit. ‖ Uitschiften. Trier, séparer, mettre à part. ‖ Afkeuren. Rebuter, rejeter. ‖ Verschieten. Débourser, avancer. ‖ (bot.) Pousser, produire. ‖ Uitspelen. Eenen bal —, jouer une balle. ‖ (mar.) Uitwerpen. Décharger, délester. ‖ Den ballast —, délester un vaisseau. ‖ o. (met zijn). Uitglijden. Glisser. ‖ (bot.) Bourgeonner, boutonner, pousser, germer. ‖ Uitsteken. Saillir, s'avancer en dehors. ‖ (met hebben). Cesser de tirer.
Uɪᴛsᴄʜɪꜰᴛᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Trier, séparer, mettre à part ou séparement.
Uɪᴛsᴄʜɪᴊɴᴇɴ, (scheen uit, schenen uit, uitgeschenen,) st. en afsch. w. o. (met hebben). Jeter sa lumière au dehors. ‖ (fig.) Briller, reluire, éclater. ‖ Uitmunten. Exceller. ‖ Ophouden met schijnen. Cesser de briller ou de reluire.
Uɪᴛsᴄʜɪᴊɴsᴇʟ, z. o. Lueur, lumière, splendeur, f., éclat, m.
Uɪᴛsᴄʜɪʟᴅᴇʀᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Peindre. ‖ Het portret van iemand maken. Faire le portrait de qq. ‖ Zich laten —, se faire peindre. ‖ (fig.) Iemand leelijk —, noircir qq., médire de qq.
Uɪᴛsᴄʜɪʟꜰᴇʀᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Enlever par écailles. ‖ o. (met zijn). S'écailler en dedans.
Uɪᴛsᴄʜɪᴛᴛᴇʀᴇɴ, zw. en afsch. w. o. (met hebben). Briller, reluire, éclater. ‖ (fig.) Uitmunten. Briller, exceller, l'emporter.
Uɪᴛsᴄʜᴏᴋᴋᴇɴ, zw. en afsch. w. b. Jeter ou enlever

par une secousse ou *des cahots.* ‖ o. (met *zijn*). *Être jeté* ou *enlevé par une secousse* ou *des cahots.*

UITSCHOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter dehors* ou *chasser à coups de pied.* ‖ Met eene schop uitdoen. *Enlever avec une pelle.* ‖ o. (met *hebben*). Ophouden met schommelen. *Cesser de se brandiller* ou *de se balancer.*

UITSCHOT, z. o. Uitgeschoten geld. *Débours, déboursé*, m, *déboursés*, m. pl., *avance*, f. ‖ Uitvaagsel. *Rebut*, m. ‖ Het is maar —, *ce n'est que de la drogue.* ‖ — van volk, *populace, canaille, lie* f. *du peuple.* ‖ — van visch, *fretin*, m.

UITSCHRAAPSEL, z. o. *Rature, effaçure, raclure*, f.

UITSCHRABBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rayer, biffer, raturer, effacer.* ‖ Een woord —, *rayer un mot.* ‖ Schrabbend ledigen *of* reinigen. *Vider* ou *nettoyer en grattant* ou *en raclant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de rayer* ou *de raturer.*

UITSCHRABBING, z. v. *Action* f. *de rayer.* ‖ Uitgeschrabd woord. *Rature*, f.

UITSCHRABSEL, z. o. *Zie* UITSCHRAAPSEL.

UITSCHRAPEN, UITSCHRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITSCHRABBEN.

UITSCHRAPPING, z. v. *Zie* UITSCHRABBING.

UITSCHRAPSEL, z. o. *Zie* UITSCHRAAPSEL.

UITSCHREEUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer par des cris, crier, prononcer en criant.* ‖ Het — van pijn, *s'écrier de douleur.* ‖ o. (met *hebben*). *Crier à haute voix, s'écrier.* ‖ Ophouden met schreeuwen. *Cesser de crier.*

UITSCHREIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Perdre à force de pleurer.* ‖ Zijne oogen —, zich de oogen —, *se crever les yeux à force de pleurer.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de pleurer.*

UITSCHRIJVEN, (*schreef uit, schreven uit, uitgeschreven*,) st. *en* afsch. w. b. Afschrijven. *Copier, transcrire.* ‖ Eene kerkvergadering —, *convoquer un concile.* ‖ Belastingen —, *imposer des contributions.* ‖ o. (met *hebben*). *Finir d'écrire.*

UITSCHRIJVER, z. m. *Copiste*, m. ‖ Letterdief. *Plagiaire*, m.

UITSCHRIJVING, z. v. Afschrift. *Copie, transcription*, f. ‖ Bekendmaking. *Notification*, f. ‖ Rondgaande brief. *Circulaire*, f. ‖ — des Pausen, *encyclique, lettre encyclique* f. *du Pape.*

UITSCHROBBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer en frottant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de frotter.*

UITSCHROEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire disparaître au moyen d'un fer rouge* ou *du feu.*

UITSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en secouant, faire sortir en secouant, secouer.* ‖ Eenen zak koorn —, *vider un sac de blé.* ‖ (fig.) Zijne gal —, *décharger sa bile.* ‖ Zijne kleederen —, *se déshabiller promptement.* ‖ Uitplunderen. *Détrousser, dépouiller, dévaliser.*

UITSCHUDDING (zond. mv.), z. v. *Secoûment*, m. ‖ Uitplundering. *Détroussement*, m.

UITSCHUIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Brosser, vergeter.*

UITSCHUIVEN, (*schoof uit, schoven uit, uitgeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser dehors.* ‖ o. (met *hebben*). (jeu.) Het eerst uitschuiven. *Avoir le trait.* ‖ (met *zijn*). Uitglijden. *Glisser.*

UITSCHUIVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pousser dehors.* ‖ Uitglijding. *Glissade*, f.

UITSCHULD, z. v. *Dette active*, f.

UITSCHUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter, effacer* ou *nettoyer en écurant, écurer.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser d'écurer.*

UITSCHURING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ôter en écurant.*

UITSCHUTTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Séparer par une cloison.* ‖ Door eene sluis uitlaten. *Faire sortir par une écluse.*

UITSLAAN, (*sloeg uit, uitgeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire sortir en frappant, faire tomber en battant.* ‖ Een vat den bodem —, *défoncer un tonneau.* ‖ Iemand eenen tand —, *casser une dent à qq.* ‖ Tapijten —, *battre des tapis.* ‖ Den bal —, *chasser la balle* ‖ Den eersten slag (aan den bal) geven. *Servir la balle.* ‖ Uiteenplooien. *Déplier, déployer, étendre.* ‖ Eene landkaart —, *déplier une carte géographique.* ‖ (archit.) *Tracer le plan de.* ‖ Uitbreiden. *Étendre, élargir.* ‖ Het goud —, *étendre l'or.* ‖ (bot.) *Pousser.* ‖ Verkoopen. *Vendre, débiter.* ‖ Uiten. *Dire, exprimer.* ‖ Gekken klap —, *parler en l'air.* ‖ o. (met *hebben*). Ten einde slaan. *Finir* ou *cesser de frapper.* ‖ (man.) Achteruitslaan. *Ruer, regimber.* ‖ Den eersten slag geven. *Servir la balle.* ‖ (met *zijn*). (bot.) *Bourgeonner, germer.* ‖ Verschimmelen. *Se moisir, se chancir.* ‖ Met kopergroen bedekt worden. *Verdir, se couvrir de vert-de-gris.* ‖ De muur slaat uit, *le mur sue.* ‖ (méd.) *Se couvrir de bourgeons.*

UITSLABBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en lapant.* ‖ Opslurpen. *Laper.*

UITSLAG (–SLAGEN), z. m. (comm.) *Sortie*, f., *transport*, m. ‖ Aflevering. *Livraison, fourniture*, f., *envoi*, m. ‖ Doorslag in het wegen. *Trait, trébuchant, excédant* m. *de poids.* ‖ Afloop eener zaak. *Résultat*, m, *fin, issue*, f. ‖ (bot.) *Pousse*, f. ‖ Schimmel. *Moisi*, m., *moisissure, chancissure*, f. ‖ (méd.) *Éruption*, f.

UITSLAGBILJET, UITSLAGBRIEFJE, z. o. *Passavant, acquit-à-caution, congé*, m.

UITSLAPEN, (*sliep uit, uitgeslapen*,) st. *en* afsch. w. b. Door slapen verdrijven. *Faire passer en dormant.* ‖ Zijnen roes —, *cuver son vin.* ‖ o. (met *zijn*). *Dormir assez.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de dormir.*

UITSLIBBEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Glisser.*

UITSLIJPEN, (*sleep uit, slepen uit, uitgeslepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *creuser en aiguisant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser d'aiguiser.*

UITSLIJTEN, (*sleet uit, sleten uit, uitgesleten*,) st. *en* afsch. w. b. In het klein verkoopen. *Vendre en détail, débiter.* ‖ o. (met *zijn*). *S'effacer, s'user.* ‖ (fig.) Vergeten worden. *S'oublier.*

UITSLIJTER, z. m. *Détaillant, débitant*, m.

UITSLIJTING (zond. mv.), z. v. *Débit*, m., *vente* f. *en détail.* ‖ Verslijting. *Usure*, f.

UITSLIJTSTER, z. v. *Débitante, détaillante*, f.

UITSLOBBEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en mangeant goulument et malproprement.*

UITSLOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Démolir l'intérieur* (*d'un bâtiment*).

UITSLORPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITSLURPEN.

UITSLOVEN (ZICH), zw. *en* afsch. w. wederk. *Se tuer à force de travailler, se fatiguer beaucoup.*

UITSLUIPEN, (*sloop uit, slopen uit, uitgeslopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir en se glissant, sortir secrètement, s'esquiver.*

UITSLUITELIJK, bw. *Exclusivement.*

UITSLUITEN, (*sloot uit, sloten uit, uitgesloten*,) st. *en* afsch. w. b. *Exclure.* ‖ Uitzonderen. *Excepter.* ‖ Niemand uitgesloten, *sans excepter personne.*

UITSLUITEND, bn. *Exclusif.* ‖ bw. *Exclusivement.*

UITSLUITENDERWIJZE, bw. *Exclusivement, à l'exclusion de.*

UITSLUITING (zond. mv.), z. v. *Exclusion*, f. ‖

— van zijnen broeder, *à l'exclusion de ère.* ‖ — uit eene erfenis, *exhérédation*, f.
ƬSEL, z. o. Beslissing. *Décision*, f. ‖ Op-ing. *Explication*, f.
PEN, zw. *en* afsch. w. b. Uitslorpen. *Hu-svaler.*
EN, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre en for-élargir sous le marteau*, *étirer.* ‖ IJzer *tirer du fer.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser ·ger.*
TEN, (*smolt uit*, *uitgesmolten*,) st. *en* afsch. *Fondre*, *extraire* ou *séparer en fondant.* k —, *fondre du suif.* ‖ o. (met *zijn*). *ıdre.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de fondre.*
TING (zond. mv.), z. v. *Fonte*, f.
'EN, (*smeet uit*, *smeten uit*, *uitgesmeten*,) afsch. w. b. *Jeter dehors*, *faire sortir en* ‖ Met werpen breken. *Casser en jetant.*
PEN, zw. *en* afsch. w. b. *Redire*, *rappor-vulguer*, *dégoiser.* ‖ o. (met *hebben*). *Ces-jaser.*
UWEN, zw. *en* afsch. w. onpers. (met). *Cesser de neiger.*
.EN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sor-la hâte*, *s'empresser de sortir.*
'EN, (*sneed uit*, *sneden uit*, *uitgesneden*,) afsch. w. b. Door snijden wegnemen. u *enlever en coupant*, *couper.* ‖ Snijlend en. *Échancrer*, *évider.* ‖ Den kraag eens s rond —, *échancrer le collet d'un man-* ‖ Snijdend afbeelden. *Figurer en coupant.* :oper —, *ciseler.* ‖ Papier —, *découper pier.* ‖ In het klein verkoopen. *Vendre tre*, *à la coupe.* ‖ Zich eenen likdoorn —, *ver un cor.* ‖ o. (met *zijn*). *Partir*, *s'en se retirer*, *décamper*, *s'esquiver.* ‖ Voor-zijn. *Être économique à la coupe.*
ER, z. m. *Découpeur*, m. ‖ Drijver. *Ci-*m. ‖ (comm.) *Détaillant*, m.
ING, z. v. *Coupe*, *taille*, *entaille*, *décou-*f. ‖ (coutur.) *Échancrure*, f. ‖ (chir.) *m*, f. ‖ (comm.) *Vente* f. *au mètre* ou *ıupe.*
SEL, z. o. *Découpure*, *rognure*, f.
STER, z. v. *Découpeuse*, f.
IEN, zw. *en* afsch. w. b. *Élaguer*, *ébran-émonder*, *tailler.* ‖ Eenen boom —, *éla-un arbre.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser d'é-*

ING (zond. mv.), z. v. *Élagage*, *ébran-t*, m., *taille*, f.
SEL (zond. mv.), z. o. *Émondes*, f. pl.
KEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). ou *finir de ronfler.*
:EN, (*snoot uit*, *snoten uit*, *uitgesnoten*,) afsch. w. b. *Moucher*, *faire sortir en se unt* ‖ Eene kaars —, *éteindre une chan-en la mouchant.*
/EN, (*snoof uit*, *snoven uit*, *uitgesnoven*,) afsch. w. b. *Faire sortir par le nez.* ‖ nivend ledigen. *Vider à force de priser.* snuift dagelijks zijne snuifdoos uit, *il ous les jours sa tabatière.* ‖ o. (met *hebben*). *er*, *prendre haleine.* ‖ (met *zijn*). (fig.) op —, *aspirer à qc.*
TEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITSNUITEN.
EN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en trem-*

EN, zw. *en* afsch. w. b. *Vider* ou *enlever une spatule.*
NEN, (*spande uit*, *uitgespannen*,) st. *en* w. b. Uit elkander spannen. *Tendre*, *étendre*, ‖ De zeilen —, *déployer les voiles.* ‖

Ontspannen. *Dételer.* ‖ De paarden —, *dételer les chevaux.* ‖ (fig.) Zich —. *Se détendre*, *se reposer*, *se récréer*, *se délasser.* ‖ o. (met *hebben*). *Dételer*, *relayer.* ‖ Pleisteren. *Faire halte.*

UITSPANNING, z. v. *Tension*, *extension*, f. ‖ Pleisterplaats. *Relais*, m., *station*, *halte*, f. ‖ — der paarden, *dételement* m. *des chevaux.* ‖ Herberg. *Auberge*, f. ‖ (fig.) Verademing. *Relâche*, f. ‖ Rust. *Repos*, m. ‖ Vermaak. *Divertissement*, *amusement*, *plaisir*, m., *récréation*, f.

UITSPANNINGSKRACHT (zond. mv), z. v. *Dilatabilité*, f.

UITSPANSEL (zond. mv.), z. o. *Firmament*, m.

UITSPAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Épargner*, *économiser*, *ménager.* ‖ (teint.) *Réserver.*

UITSPARING, z. v. *Action* f. *d'épargner* ou *d'économiser.* ‖ Het uitgespaarde. *Épargne*, *économie*, f. ‖ (teint.) *Réserve*, f.

UITSPATTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Jaillir*, *rejaillir.* ‖ (met *hebben*). Zich buitensporiglijk gedragen. *Extravaguer.* ‖ Liederlijk leven. *Faire des excès*, *mener une vie déréglée.*

UITSPATTING, z. v. *Jaillissement*, *rejaillissement*, m. ‖ Buitensporigheid. *Extravagance*, f. ‖ Overdaad. *Excès*, m., *débauche*, f., *écarts*, m. pl.

UITSPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jouer une carte.* ‖ Den bal —, *servir la balle.* ‖ (fam.) Verrichten. *Faire*, *exécuter.* ‖ o. (met *hebben*). *Jouer*, *avoir la main au jeu.* ‖ Ophouden met spelen. *Cesser de jouer.*

UITSPELLEN, zw. *en* afsch. w. b. Een boek —, *épeler tout un livre.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser d'épeler.*

UITSPINNEN, (*spon uit*, *uitgesponnen*,) st. *en* afsch. w. b. *Filer tout.* ‖ (fig.) Een verhaal te veel —, *amplifier trop un récit.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de filer.* ‖ (met *zijn*). *Rendre beaucoup au filage*

UITSPITTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Bêcher*, *creuser en bêchant.*

UITSPOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rincer*, *laver.* ‖ De glazen —, *rincer les verres.* ‖ Zijnen mond —, *se rincer la bouche.* ‖ Laken —, *dégorger du drap.* ‖ De wol —, *rechinser la laine.* ‖ Spoelend uithollen. *Dégravoyer*, *miner*, *creuser en arrosant.* ‖ o. (met *zijn*). *Être miné* ou *creusé par l'eau.*

UITSPOELING, z. v. *Action* f. *de rincer.* ‖ — van 't laken, *dégorgement* m. *du drap.* ‖ Uitholling. *Dégravoiment*, m.

UITSPOELSEL, z. o. *Rinçure*, *lavure*, f.

UITSPOKEN, zw. *en* afsch. w. b. (fam.) *Exécuter*, *faire.* ‖ o. (met *hebben*). (fig.) *Cesser de faire du bruit.*

UITSPORIG, bn. Buitensporig. *Extravagant.* ‖ bw. *Avec extravagance.*

UITSPORIGHEID (–HEDEN), z. v. *Extravagance*, f.

UITSPOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* UITSPUWEN.

UITSPRAAK, z. v. *Prononciation*, *articulation*, *énonciation*, f., *accent*, m. ‖ Vonnis. *Arrêt*, *prononcé* m. *d'un jugement*, *sentence*, f. ‖ — doen, *prononcer.* ‖ Beslissing. *Décision*, f.

UITSPRAAKLEER (zond. mv.), z. v. *Orthoépie*, f.

UITSPREIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Étendre*, *déployer.* ‖ Zijne vleugels —, *étendre* ou *déployer ses ailes.* ‖ Zich —. *S'étendre*, *s'élargir.* ‖ Zich —. Zich verspreiden. *Se répandre.*

UITSPREIDING (zond. mv.), z. v. *Extension*, f.

UITSPREKEN, (*sprak uit*, *spraken uit*, *uitgesproken*,) st. *en* afsch. w. b. *Prononcer*, *proférer*, *exprimer*, *articuler*, *énoncer.* ‖ Duidelijk —, *articuler distinctement.* ‖ Een woord —, *pro-*

noncer un mot. ‖ Een vonnis —, *prononcer un jugement, une sentence.* ‖ o. (met *hebben*). *Achever de parler.*

Uitspringen, (*sprong uit, uitgesprongen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Sauter dehors, sortir en sautant.* ‖ Uit het venster springen, *sauter* ou *se jeter par la fenêtre.* ‖ Uitsteken. *Saillir.* ‖ Uitspringende hoek, *angle saillant,* m. ‖ (met *hebben*). *Cesser* ou *finir de sauter.*

Uitspritsen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire jaillir, éjaculer.*

Uitsprong, z. m. *Proéminence,* f.

Uitspruiten, (*sproot uit, sproten uit, uitgesproten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir, paraître.* ‖ (bot.) *Pousser, germer, bourgeonner.*

Uitspruiting (zond. mv.), z. v. (bot.) *Germination,* f., *bourgeonnement,* m., *pousse,* f.

Uitspruitsel, z. o. (bot.) *Germe, bourgeon, bouton, jet, rejeton, scion, brin,* m., *pousse,* f.

Uitspugen, (*spoog uit, spogen uit, uitgespogen,*) st. *en* afsch. w. b. *Zie* Uitspuwen.

Uitspuien, zw. *en* afsch. w. b. *Vider (un canal) en ouvrant l'écluse de chasse.*

Uitspuiing, z. v. *Action* f. *de vider (un canal) en ouvrant l'écluse de chasse.*

Uitspuiten, (*spoot uit, spoten uit, uitgespoten,*) st. *en* afsch. w. b. *Faire jaillir, lancer par jets, jeter.* ‖ (physiol.) *Éjaculer.* ‖ Spuitend reinigen. *Nettoyer au moyen d'une seringue, seringuer.* ‖ Spuitend blusschen. *Éteindre le feu au moyen d'une pompe à feu.*

Uitspuwen, zw. *en* afsch. w. b. *Cracher.* ‖ Braken. *Rendre, vomir.* ‖ (fig.) *Vomir.*

Uitspuwing (zond. mv.), z. v. *Crachement,* m. ‖ Braking. *Vomissement,* m.

Uitspuwsel, z. o. *Crachat, vomissement,* m.

Uitstaan, (*stond uit, uitgestaan,*) onr. *en* afsch. w. b. Verduren. *Souffrir, endurer, supporter, essuyer.* ‖ Dat is niet om uit te staan, *cela n'est pas supportable.* ‖ o. (met *hebben*). *Saillir, déborder, s'avancer.* ‖ (fin.) Uitgezet zijn. *Être placé à intérêt.* ‖ Uitstaande schuld, *dette active,* f. ‖ Iets met iemand uitstaande hebben, *avoir qc. à démêler avec qq.*

Uitstallen, zw. *en* afsch. w. b. *Étaler, exposer en vente.* ‖ Koopwaren —, *étaler des marchandises.* ‖ (fig.) Zijne geleerdheid —, *étaler son savoir.*

Uitstalling, z. v. *Étalage,* m.

Uitstamelen, zw. *en* afsch. w. b. *Bégayer, balbutier.*

Uitstameling, z. v. *Bégayement,* m.

Uitstameren, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Uitstamelen.

Uitstampen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire sortir à coups de pied* ou *en pilant.* ‖ (fig.) Uitwerpen. *Rejeter.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de frapper du pied* ou *de piler.*

Uitstamping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de faire sortir à coups de pied* ou *en pilant.*

Uitstap, z. m. *Pas* m. *qu'on fait de côté.* ‖ Reisje. *Excursion,* f., *petit voyage,* m. ‖ (litt.) *Digression,* f.

Uitstapje, z. o. Reisje. *Petite excursion,* f., *petit voyage,* m. ‖ (litt.) *Petite digression,* f.

Uitstappen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir, descendre, mettre pied à terre.* ‖ Een vaartuig —, *débarquer.*

Uitsteeksel, z. o. *Partie saillante,* f. ‖ (anat.) *Apophyse,* f.

Uitstek, z. o. *Saillie, avance, proéminence,* f. ‖ Balkon. *Balcon,* m. ‖ — in zee, *langue* f. *de terre.* ‖ Bij —, *par excellence.*

Uitsteken, (*stak uit, staken uit, uitgestoken,*) st. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever avec un instrument pointu.* ‖ De oogen —, *crever les yeux.* ‖ Uittrekken. *Tirer dehors, étendre.* ‖ Uitstrekken. *Étendre.* ‖ De tong —, *tirer la langue.* ‖ Den arm —, *étendre le bras.* ‖ (mar.) Een touw —, *filer un cordage.* ‖ (mar.) De reven —, *larguer les ris.* ‖ Eene vlag —, *arborer un pavillon.* ‖ Graveeren. *Graver.* ‖ o. (met *hebben*). *Saillir, s'avancer en dehors, déborder.* ‖ Uitmunten. *Exceller, surpasser, l'emporter.* ‖ Om iets —, *deviner pair ou non pair qui aura une chose.*

Uitstekend, bn. *Éminent, excellent, distingué, brillant, exquis, signalé, transcendant.* ‖ bw. *Excellemment, admirablement.*

Uitstekendheid (zond. mv.), z. v. *Excellence,* f. ‖ Bij —, *par excellence.*

Uitsteker, z. m. Graveerder. *Graveur,* m. ‖ Goed werkman. *Bon ouvrier,* m.

Uitsteking, z. v. *Action* f. *d'ôter* ou *d'enlever au moyen d'un instrument pointu.*

Uitstel (zond. mv.), z. o. *Délai, sursis, retardement,* m., *remise, suspension,* f. ‖ De zaak lijdt geen —, *l'affaire ne souffre pas de retard.* ‖ Zonder —, *sans délai.* ‖ (prov.) — is geen afstel, *ce qui est différé n'est pas perdu.*

Uitsteldag (-dagen), z. m. (comm.) *Jour* m. *de grâce.*

Uitstellen, zw. *en* afsch. w. b. *Différer, remettre, retarder, suspendre.* ‖ De voltrekking van een vonnis —, *surseoir à l'exécution d'un arrêt.* ‖ Uitstallen. *Étaler, exposer.*

Uitsteller, z. m. *Temporiseur,* m.

Uitsterven, (*stierf uit, uitgestorven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éteindre par la mort.* ‖ Ontvolkt worden. *Être dépeuplé.*

Uitsterving (zond. mv.), z. v. *Extinction,* f.

Uitstijgen, (*steeg uit, stegen uit, uitgestegen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir, descendre.*

Uitstoffen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Afstoffen.

Uitstoot (zond. mv.), z. m. (bill.) *Acquit,* m.

Uitstooten, (*stiet* of *stootte uit, uitgestooten,*) st. *en* afsch. w. b. *Expulser, faire sortir en poussant, chasser.* ‖ Iemand —, *expulser qq.* ‖ Stootend breken. *Rompre* ou *briser en poussant.* ‖ Een glas —, *casser un carreau de vitre.* ‖ (fig.) Onnutten klap —, *dire des balivernes.*

Uitstooting (zond. mv.), z. v. *Expulsion,* f. ‖ Verbanning. *Expulsion,* f., *bannissement,* m.

Uitstorten, zw. *en* afsch. w. b. *Verser, répandre, épancher, épandre.* ‖ Water —, *répandre de l'eau.* ‖ (fig.) Zijn hart —, *épancher* ou *ouvrir son cœur.* ‖ Zijne klachten —, *exhaler ses plaintes.* ‖ Zich —. *Se décharger, se précipiter.*

Uitstorting, z. v. *Effusion,* f., *épanchement,* m. ‖ (méd.) *Épanchement.*

Uitstoven, zw. *en* afsch. w. b. *Étuver.* ‖ o. (met *zijn*). *Être étuvé, cuire à petit feu.*

Uitstralen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rayonner, luire, briller.* ‖ (met *hebben*). Ten einde stralen. *Cesser de rayonner* ou *de luire.* ‖ b. *Darder.*

Uitstraling (zond. mv.), z. v. *Rayonnement, éclat,* m., *radiation,* f. ‖ — des lichts, *émanation* f. *des rayons lumineux.*

Uitstrekken, zw. *en* afsch. w. b. *Tendre, étendre, allonger, déployer.* ‖ De armen —, *étendre les bras.* ‖ De vlerken —, *déployer les ailes.* ‖ (fig.) Vermeerderen. *Agrandir, étendre, augmenter.* ‖ Zich —. *S'étendre, se déployer.* ‖ (fig.) Zich naar iets —, *tâcher d'obtenir qc.* ‖ o. (met *hebben*). *S'étendre.* ‖ Mijn gezicht strekt zoover niet uit, *ma vue ne porte pas si loin.*

Uitstrekker, z. m. (anat.) *Extenseur, muscle extenseur*, m.
Uitstrekking (zond. mv.), z. v. *Extension*, f.
Uitstrepen, zw. *en* afsch. w. b. *Barrer, rayer, biffer, effacer.*
Uitstrijden, (*streed uit, streden uit, uitgestreden*,) st. *en* afsch. w. b. Eenen strijd —, *finir* ou *terminer un combat.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de combattre.* ‖ (met *zijn*). *S'épuiser à force de combattre.* ‖ Wij zijn uitgestreden, *nous sommes fatigués de combattre.*
Uitstrijken, (*streek uit, streken uit, uitgestreken*,) st. *en* afsch. w. b. *Rendre uni en repassant* ou *en lissant, repasser, lisser.* ‖ Een hemd —, *repasser une chemise.* ‖ Huiden —, *étirer des peaux.* ‖ (fig.) Oppronken. *Orner, parer.* ‖ Afzetten. *Enluminer, colorier.* ‖ (fig.) Doorhalen. Iemand —, *réprimander, laver la tête à.* ‖ Bedriegen. *Tromper, duper.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de repasser* ou *de lisser.*
Uitstrijker, z. m. Bedrieger. *Trompeur*, m.
Uitstrijkerij, z. v. Bedrog. *Tromperie*, f.
Uitstrijking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de repasser* ou *de lisser, repassage, lissage*, m. ‖ (fig.) *Verte réprimande*, f.
Uitstrooien, zw. *en* afsch. w. b. *Répandre, disperser, éparpiller, semer.* ‖ Mest op eenen akker —, *répandre du fumier sur un champ.* ‖ (fig.) *Propager, répandre, publier, divulguer, semer, débiter.* ‖ Valsche geruchten —, *répandre de faux bruits.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de répandre* ou *de semer.*
Uitstrooier, z. m. *Semeur*, m. ‖ (fig.) *Celui qui répand un bruit* ou *une nouvelle, semeur, divulgateur*, m. ‖ — van valsche geruchten, *semeur de faux bruits.*
Uitstrooiing (zond. mv.), z. v. *Action de répandre, dispersion, dissémination*, f. ‖ (fig.) *Divulgation, propagation*, f.
Uitstrooisel, z. o. (fig.) *Faux bruit*, m., *fausse nouvelle*, f.
Uitstrooister, z. v. *Celle qui répand un bruit* ou *une nouvelle.*
Uitstroomen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *S'écouler, couler abondamment, se décharger.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de couler.*
Uitstrooming (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'écouler, écoulement*, m.
Uitstroopen, zw. *en* afsch. w. b. *Dépouiller.* ‖ Zich de kousen —, *ôter ses bas en retournant le dedans en dehors.* ‖ Uitplunderen. *Dévaliser, piller, dévaster.*
Uitstudeeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*), *Finir d'étudier, finir* ou *achever ses études.*
Uitstuiven, (*stoof uit, stoven uit, uitgestoven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir comme de la poussière, s'envoler en poussière.* ‖ (fig.) Buiten snellen. *Sortir brusquement.*
Uitstulpen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* **Uitstorten**.
Uitsturen, zw. *en* afsch. w. b. *Envoyer au dehors, conduire* ou *diriger dehors.* ‖ Een schip de haven —, *conduire un vaisseau hors du port.*
Uitsullen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Uitglijden. *Glisser.*
Uittakelen, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Gréer, funer.*
Uittakken, zw. *en* afsch. w. b. *Ébrancher.*
Uittanden, zw. *en* afsch. w. b. *Denteler, déchiqueter, découper.*
Uittanding, z. v. *Déchiqueture, découpure*, f.
Uittappen, zw. *en* afsch. w. b. *Vider en tirant.* ‖ Slijten. *Vendre des boissons en détail.*
Uittarnen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* **Uittornen**.
Uittarten, zw. *en* afsch. w. b. *Provoquer, défier, exciter, narguer.*
Uittarting, z. v. *Provocation*, f., *défi*, m.
Uitteekenen, zw. *en* afsch. w. b. *Représenter au crayon, dessiner.*
Uitteezen, zw. *en* afsch. w. b. *Éplucher.*
Uittellen, zw. *en* afsch. w. b. *Donner en comptant, compter, débourser.* ‖ Bij den tel verkoopen. *Vendre au nombre.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser* ou *achever de compter.*
Uitteren, zw. *en* afsch. w. b. *Consumer, exténuer, amaigrir, décharner, épuiser, défaire.* ‖ De droefheid teert haar uit, *la tristesse la consume.* ‖ o. (met *zijn*). *Se consumer, maigrir, dépérir, languir.* ‖ Uitterende ziekte, *maladie* f. *de langueur.*
Uittering (zond. mv.), z. v. *Phthisie, étisie, consomption*, f., *marasme*, m., *chartre*, f.
Uittiegen, (*toog uit, togen uit, uitgetogen*,) st. *en* afsch. w. b. Uittrekken. *Tirer, ôter, extraire.* ‖ Hij toog zijn zwaard uit, *il tira son l'épée.* ‖ o (met *zijn*). Zich op weg begeven. *Partir, se mettre en route.*
Uittieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) Ophouden met groeien. *Finir de croître* ou *de pousser avec vigueur.* ‖ Ophouden met razen. *Cesser de faire du tapage, de tempêter* ou *de criailler.*
Uittimmeren, zw. *en* afsch. w. b. *Agrandir* ou *étendre par des constructions.*
Uittocht, z. m. *Sortie*, f., *départ*, m.
Uittoeten, zw *en* afsch. w. b. *Corner, publier à son de cor* ou *de cornet.* ‖ (fig.) *Divulguer, publier partout.* ‖ Afkondigen. *Annoncer, publier.*
Uittornen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en décousant, découdre.*
Uittorsen, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter avec effort, porter dehors avec peine.*
Uittrappen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire sortir à coups de pied.* ‖ Met de voeten uitdooven. *Éteindre avec les pieds.* ‖ Met de voeten vernietigen. *Détruire en foulant aux pieds.* ‖ Eene deur —, *enfoncer une porte à coups de pied.*
Uittreden, (*trad uit, traden uit, uitgetreden*,) st. *en* afsch w. b *Éteindre* ou *effacer avec les pieds.* ‖ Doen uitkomen met er op te gaan. *Faire sortir en foulant.* ‖ De druiven —, *fouler les raisins.* ‖ De klei —, *marcher la glaise.* ‖ o. (met *zijn*). *Sortir.*
Uittreding (zond. mv.), z. v. *Sortie*, f. ‖ (chir.) *Luxation*, f.
Uittrekken, (*trok uit, uitgetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. *Tirer, ôter en tirant, arracher, extraire.* ‖ Den degen —, *tirer l'épée.* ‖ Het tafelblad —, *allonger la table.* ‖ Eenen tand —, *arracher une dent.* ‖ Het onkruid —, *arracher les mauvaises herbes.* ‖ Zijne laarzen —, *tirer ses bottes.* ‖ Zijne kleederen —, *ôter ses habits.* ‖ Zich —. *Se déshabiller.* ‖ Den ouden mensch —, *dépouiller le vieil homme.* ‖ De kracht uit iets halen. *Extraire.* ‖ Overhalen. *Distiller.* ‖ Kruiden —, *distiller des herbes.* ‖ o. (met *zijn*). Vertrekken. *Sortir, se mettre en marche.* ‖ Zijne kracht van zich geven. *Infuser.*
Uittrekker, z. m. *Arracheur*, m.
Uittrekking (zond. mv.), z. v. *Arrachement*, m. ‖ (chim.) *Extraction*, f. ‖ (chir.) *Évulsion*, f. ‖ — uit een huis, *déménagement*, m.
Uittreksel, z. o. *Extrait*, m. ‖ Verkorting. *Abrégé, extrait*, m. ‖ Afkooksel. *Décoction*, f., *extrait, élixir*, m.
Uittrektafel, z. v. *Table* f. *à coulisses.*
Uittreuren, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de s'affliger* ou *d'être triste.*

Uittrommelen, zw. *en* afsch. w. b. *Publier* ou *annoncer au son du tambour* || o. (met *hebben*). *Cesser de battre le tambour.*
Uittrompetten, zw. *en* afsch. w. b. *Publier au son de la trompette.* || (fig.) *Trompeter.* || o. (met *hebben*). *Cesser de sonner de la trompette.*
Uittrouwen, zw. *en* afsch. w. b. *Marier, donner en mariage, établir.*
Uittuiten, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Uittoeten.
Uitvaagsel, z. o. *Balayures, ordures,* f. pl. || (fig.) *Rebut,* m. || 't Is het — der natuur, *c'est le rebut de la nature.* || (fig.) Persoon. *Personne vile et méprisable,* f.
Uitvaardigen, zw. *en* afsch. w. b. *Publier.*
Uitvaart, z. v. *Sortie* f. *d'un port.* || Lijkstaatsie, begrafenis. *Convoi funèbre,* m., *funérailles, obsèques,* f. pl.
Uitvagen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Uitvegen.
Uitval, z. m. *Sortie,* f. || (mil.) *Sortie.* || Eenen — doen, *faire une sortie.* || (escr.) *Passe, botte,* f. || Eenen — afweren, *parer une botte.* || Uitslag. *Issue,* f.
Uitvallen, (*viel uit, uitgevallen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber de sa place.* || Mijne tanden vallen uit, *mes dents tombent.* || Zijn haar valt uit, *ses cheveux tombent.* || (mil.) Eenen uitval doen. *Faire une sortie.* || (escr.) *Faire une passe.* || Zoo of zoo gebeuren. *Avoir un bon* ou *un mauvais succès, arriver.* || Kwalijk —, *avoir un mauvais succès, échouer.* || Die zaak zal anders —, *cette affaire prendra une autre tournure.* || Tegen iemand —, *se répandre en invectives* ou *s'emporter contre qq.*
Uitvalpoort, z. v. (fort.) *Poterne,* f.
Uitvaren, (*voer uit, uitgevaren,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir.* || Varend uitkomen. *Sortir d'un port, partir, mettre à la voile.* || Zich ijlings ergens uit begeven. *Sortir précipitamment.* || Tegen iemand —, *s'emporter contre qq.* || (met *hebben*). *Cesser de naviguer.*
Uitvasten, zw. *en* afsch. w. b. Door vasten verdrijven. *Faire passer en jeûnant.* || o. (met *hebben*). *Cesser de jeûner.*
Uitveegsel, z. o. *Ordures, balayures,* f. pl. || *Zie* Uitvaagsel.
Uitvegen, zw. *en* afsch. w. b. *Balayer, nettoyer en balayant.* || (fig.) Ledigen. *Vider.* || Een glas —, *vider un verre.* || (fig.) Iemand den mantel —, *laver la tête à qq.* || Uitwisschen. *Effacer, essuyer.*
Uitveilen, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre* ou *exposer en vente, mettre à l'enchère.*
Uitveiling (zond. mv.), z. v. *Mise* f. *en vente.*
Uitventen, zw. *en* afsch. w. b. *Colporter, crier dans les rues.*
Uitventer, z. m. *Colporteur, crieur,* m.
Uitventing (zond. mv.), z. v. *Colportage,* m.
Uitventster, z, v. *Colporteuse crieuse,* f.
Uitverhalen, zw. *en* afsch. w. b. *Terminer un récit.*
Uitverkoopen, (*verkocht uit, uitverkocht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Vendre tout.* || o. (met *hebben*). In het klein verkoopen. *Vendre en détail.*
Uitverkooper, z. m. *Marchand* m. *qui cesse le commerce.* || Slijter. *Revendeur, détaillant,* m.
Uitverkooping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de vendre tout.* || Verkooping in het klein. *Vente* f. *en détail.*
Uitverkoopster, z. v. *Celle qui cesse le commerce.* || Slijtster. *Revendeuse, détaillante,* f.
Uitverkoren, bn. *Élu, choisi.* || Geliefd. *Chéri.* || — hebben, *chérir.*
Uitverkorene, z. m. *en* v. *Élu,* m., *élue,* f. || Geliefde. *Bien-aimé,* m., *bien-aimée,* f.
Uitvertellen, zw. *en* afsch. w. b. *Terminer un récit.*
Uitverzoeken, (*verzocht uit, uitverzocht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Inviter à sortir.*
Uitvezelen, zw. *en* afsch. w. b. *en* o. (met *zijn*). *Zie* Uitrafelen.
Uitvieren, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) Men moet eene verkoudheid —, *il faut garder la maison, quand on a un rhume.* || (mar.) *Filer.*
Uitvijlen, zw. *en* afsch. w. b. *Creuser avec la lime, ôter en limant.*
Uitvinden, (*vond uit, uitgevonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Inventer, imaginer, découvrir, trouver.* || (prov.) Hij heeft het buskruit niet uitgevonden, *il n'a pas inventé la poudre.*
Uitvinder, z. m. *Inventeur,* m.
Uitvinding, z. v. *Invention, découverte,* f.
Uitvindsel, z. o. *Invention, découverte,* f. || Verzinsel. *Fiction, fable,* f.
Uitvindster, z. v. *Inventrice,* f.
Uitvisschen, zw. *en* afsch. w. b. *Pêcher* ou *prendre tout le poisson.* || (fig.) Iets —, *rechercher qc. avec soin, découvrir qc. à force d'informations.*
Uitvlakken, Uitvlekken, zw. *en* afsch. w. b. *Effacer.* || o. (met *hebben*). *S'effacer par des taches.*
Uitvlieden, (*vlood uit, vloden uit, uitgevloden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfuir, se sauver.*
Uitvliegen, (*vloog uit, vlogen uit, uitgevlogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'envoler, dénicher.* || (fig.) *Sortir impétueusement.*
Uitvlieger, z. m. *Oiseau* m. *qui déniche.*
Uitvlieten, (*vloot uit, vloten uit, uitgevloten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* Uitvloeien.
Uitvloed (zond. mv.), z. m. *Effluence, émanation,* f.
Uitvloeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir en coulant, découler, s'écouler.* || (phys.) *Émaner, effluer, rayonner.*
Uitvloeiing (zond. mv.), z. v. *Écoulement,* m., *émanation, effluence, émission,* f. || De — der zonnestralen, *l'émission des rayons du soleil.*
Uitvloeisel, z. o. *Ce qui s'écoule de quelque endroit.* || (phys.) *Effluve, émanation, effluence,* f.
Uitvloeken, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de jurer.*
Uitvlucht, z. v. *Action* f. *de s'envoler.* || Ontkoming, vlucht. *Évasion, fuite, sortie secrète,* f. || Plaats, waardoor men ontkomt. *Issue, sortie,* f. || Toevlucht. *Ressource,* f. || Vermaak. *Récréation,* f., *divertissement, délassement,* m. || Ongegronde verontschuldiging. *Subterfuge,* m., *échappatoire, défaite,* f., *prétexte, faux-fuyant,* m. || —en zoeken, *chercher des subterfuges* ou *des faux-fuyants, aller par quatre chemins.* || (jurispr.) *Exception,* f.
Uitvoer, z. m. *Exportation, sortie,* f. || Uitgevoerde waren. *Exportation,* f., *marchandises exportées,* f. pl. || Uitvoering. *Exécution,* f., *accomplissement,* m. Ten — brengen *of* leggen, *mettre à exécution, exécuter, effectuer, faire.*
Uitvoerbaar, bn. *Exécutable, praticable.* || (comm.) *Exportable.*
Uitvoerbaarheid (zond. mv.), z. v. *Possibilité* f. *d'exécution.*
Uitvoerder, z. m. *Exportateur,* m. || Verrichter. *Exécuteur,* m. || — eens laatsten wils, *exécuteur testamentaire.*
Uitvoeren, zw. *en* afsch. w. b. *Exporter.* || Uitleiden. *Mener* ou *conduire dehors, sortir.* || Ten uitvoer brengen, verrichten. *Exécuter, effectuer, faire.* || Daar hebt gij iets moois uitgevoerd, *vous avez fait là qc. de beau.* || (jurispr.) *Exécuter.* || Uitvoerende macht, *pouvoir exécutif,* m.
Uitvoerig, bn. *Ample, étendu, détaillé, circonstancié.* || bw. *Amplement, en détail.*

UITVOERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Étendue*, f., *détail*, m.
UITVOERIG[LIJK], bw. *Zie* UITVOERIG, bw.
UITVOERING, z. v. *Exportation*, *sortie*, f. ‖ Volbrenging. *Exécution*, f., *accomplissement*, m. ‖ Gerechtelijke —, *exécution judiciaire.* ‖ — eener schilderij, *exécution d'un tableau.* ‖ — eener gelofte, *accomplissement d'un vœu.*
UITVOERLIJK, bn. *Exécutable*, *praticable*, *exécutoire.* ‖ bw. *Exécutoirement.*
UITVOERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Possibilité d'exécution*, *qualité* f. *de ce qui est exécutable* ou *praticable.*
UITVOERSTER, z. v. *Exécutrice*, f.
UITVORSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sonder*, *pénétrer*, *explorer.* ‖ Iemands bedoelingen —, *sonder qq.* ‖ Ontdekken. *Découvrir.*
UITVORSCHER, z. m. *Explorateur*, *scrutateur*, m.
UITVORSCHING (zond. mv.), z. v. *Action de sonder* ou *de pénétrer*, *recherche*, f.
UITVOUWEN, (*vouwde uit*, *uitgevouwen*,) st. *en* afsch. w. b. *Déplier*, *étendre*, *développer.*
UITVRAAGSTER, z. v. *Questionneuse*, *curieuse*, f.
UITVRAGEN, (*vroeg* of *vraagde uit*, *uitgevraagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Questionner*, *interroger.* ‖ Uitverzoeken. *Inviter à sortir.*
UITVRAGER, z. m *Questionneur*, *curieux*, m.
UITVRAGING, z. v. *Action de questionner*, *question*, *interrogation*, *information*, f.
UITVRETEN, (*vrat uit*, *vraten uit*, *uitgevreten*,) st. *en* afsch. w. b. *Vider en mangeant goulûment.* ‖ Vretend uithollen. *Creuser en rongeant.* ‖ (fig.) *Ronger*, *corroder.*
UITVRETING (zond. mv.), z. v. *Corrosion*, *érosion*, f.
UITVRIEZEN, (*vroor* of *vroos uit*, *vroren* of *vrozen uit*, *uitgevroren* of *uitgevrozen*,) st. *en* afsch. w. onpers. (met *hebben*). *Cesser de geler.* ‖ o. (met *zijn*). *Disparaître par la gelée.* ‖ Door de vorst gezuiverd worden. *Être purifié par la gelée.*
UITWAAIEN, (*woei* of *waaide uit*, *uitgewaaid*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. Waaiend uitblusschen. *Éteindre* (*en parlant du vent*). ‖ Al waaiende van zijne plaats breugen. *Emporter*, *enlever* (*en parlant du vent*). ‖ Door den wind verbrijzelen. *Briser par l'effet du vent.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éteindre par l'action du vent.* ‖ Vlotten. *Flotter.* ‖ Uitwaaiende vlag, *pavillon flottant*, m. ‖ (met *hebben*). *Cesser de venter.*
UITWAARTS, bw. *En dehors.*
UITWACHT, z. v. Voorwacht. *Garde avancée*, f. ‖ Voorpost. *Poste avancé*, m.
UITWAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Veiller jusqu'au bout*, *passer à veiller.* ‖ Ophouden met waken. *Cesser de veiller.* ‖ (met *zijn*). Zich door waken afmatten. *S'épuiser à force de veiller.*
UITWANDELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer en se promenant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de se promener*, *finir sa promenade.* ‖ (met *zijn*). Van huis wandelen. *Sortir pour se promener.*
UITWANNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer en vannant*, *vanner.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de vanner.*
UITWAS, z. o. *Excroissance*, *apophyse*, f. ‖ (bot.) *Gibbosité*, *tubérosité*, f. ‖ Houtachtig —, *loupe*, f.
UITWASEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exhaler.* ‖ o. (met *hebben*). *S'évaporer*, *s'exhaler.* ‖ Zweeten. *Transpirer*, *suer.*
UITWASEMING, z. v. *Exhalaison*, *évaporation*, *vapeur*, f. ‖ Ongezonde —en, *exhalaisons insalubres.* ‖ Zweet. *Transpiration*, *sueur*, f.
UITWASSCHEN, (*wiesch uit*, *uitgewasschen*,) st. afsch. w. b. *Enlever* ou *effacer en lavant*, *laver.* ‖ De darmen —, *blanchir les boyaux.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de laver.*
UITWASSCHING, z. v. *Lavage*, m. ‖ (chim., méd.) *Lotion*, f.
UITWASSEN, (*wies uit*, *wiesen uit*, *uitgewassen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir* ou *paraître en croissant*, *croître*, *germer.*
UITWATEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se décharger* (*en parlant des eaux courantes*). ‖ Uitpissen. *Finir d'uriner.* ‖ b. *Rendre par les voies urinaires*, *lâcher en urinant.*
UITWATERING, z. v. *Écoulement* m. *de l'eau*, *décharge*, f. ‖ — eener rivier, *embouchure* f. *d'une rivière.* ‖ (mar.) *Ligne* f. *de flottaison.* ‖ —en. Spiegaten. *Dalots*, m. pl.
UITWATERINGSSLUIS, z. v. *Écluse* f. *de fuite.*
UITWEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tremper.* ‖ Ontzouten. *Dessaler.* ‖ o. (met *zijn*). *Tremper*, *être dans un liquide.*
UITWEEKING, z. v. *Action* f. *de tremper* ou *de dessaler.*
UITWEENEN, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) Zijne oogen —, *pleurer amèrement.* ‖ Zijne droefheid —, *faire passer sa douleur en pleurant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de pleurer.*
UITWEG (-WEGEN), z. m. *Issue*, *sortie*, f. ‖ (comm.) *Débouché*, m. ‖ (fig.) Uitvlucht. *Expédient*, *subterfuge*, m., *échappatoire*, f., *prétexte*, m. ‖ —en zoeken, *chercher des subterfuges.*
UITWEGEN, (*woog uit*, *wogen uit*, *uitgewogen*,) st. *en* afsch. w. b. Bij 't gewicht verkoopen. *Vendre au poids.*
UITWEGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Eenen uitweg hebben. *Avoir une issue.*
UITWEIDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'étendre sur un sujet*, *faire une digression.*
UITWEIDING, z. v. *Digression*, f.
UITWENDIG, bn. *Extérieur*, *externe.* ‖ —e waarde eens muntstuks, *valeur extrinsèque* f. *d'une pièce de monnaie.* ‖ —e hoek, *angle externe*, m. ‖ — middel, *topique*, m. ‖ Opzichtig, prachtig. *Éclatant*, *voyant*, *magnifique.* ‖ z. o. (zond. mv.) Het —e, *l'extérieur*, *le dehors.* ‖ bw. *Extérieurement*, *à l'extérieur*, *au dehors*, *en dehors.* ‖ Opzichtig. *D'une manière éclatante.*
UITWENDIG[LIJK], bw. *Zie* UITWENDIG, bw.
UITWERKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire sortir.* ‖ Ledigen, uithollen. *Vider*, *creuser.* ‖ Uitvoeren. *Exécuter*, *effectuer*, *faire.* ‖ Veroorzaken. *Opérer*, *causer*, *produire.* ‖ Uitwerkende oorzaak, *cause efficiente*, f. ‖ Eindigen. *Finir*, *achever.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de travailler* ou *d'opérer.* ‖ Uitgisten. *Cesser de fermenter.*
UITWERKER, z. m. *Celui qui fait* ou *qui exécute qc.*, *auteur*, *agent*, *exécuteur*, m., *cause*, f.
UITWERKING, z. v. *Effet*, m., *action*, f. ‖ Uitvoering. *Exécution*, f.
UITWERKSEL, z. o. *Effet*, m.
UITWERPEN, (*wierp uit*, *uitgeworpen*,) st. *en* afsch. w. b *Jeter dehors*, *jeter*, *faire sortir.* ‖ Het anker —, *jeter l'ancre.* ‖ Het net —, *jeter le filet.* ‖ Wegjagen. *Chasser.* ‖ Iemand de deur —, *jeter qq. à la porte.* ‖ De duivelen —, *chasser les démons.* ‖ De slechte geldstukken —, *rebuter les mauvaises pièces.* ‖ Bloed —, *cracher du sang.* ‖ Iemand een oog —, *crever un œil à qq. d'un coup de pierre.* ‖ Ballast —, *délester.* ‖ Uitbraken. *Vomir*, *rendre*, *cracher*, *rejeter.* ‖ (bot.) *Pousser.*
UITWERPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de jeter dehors.* ‖ (méd.) — van bloed, *crachement* m. *de sang.* ‖ — van drekstoffen, *excrétion*, f.

UITWERPSEL, z. o. — van het dierlijk lichaam, *excrément*, m., *déjection*, f. ‖ Spog. *Crachat*, m. ‖ (fig.) *Rebut*, m.

UITWIEDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever en sarclant*, *sarcler*, *arracher*.

UITWIJKELING, z. m. *en* v. *Émigré*, *émigrant*, m., *émigrée*, *émigrante*, f.

UITWIJKEN, (*week uit*, *weken uit*, *uitgeweken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Ter zijde wijken. *Se ranger de côté*, *faire place*, *reculer*. ‖ Voor iemand —, *faire place à qq.* ‖ Die muur wijkt uit, *ce mur pousse en dehors*. ‖ (mar.) Afhouden. *S'écarter*. ‖ Uitglippen. *Glisser*. ‖ Mijn voet week uit, *le pied me glissa*. ‖ Het vaderland verlaten. *Émigrer*, *abandonner le pays*.

UITWIJKING, z. v. (méd.) *Déplacement*, m. ‖ Ballingschap. *Émigration*, f.

UITWIJZEN, (*wees uit*, *wezen uit*, *uitgewezen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire signe de sortir*. ‖ Bewijzen. *Montrer*, *démontrer*, *prouver*. ‖ Beslissen. *Décider*, *juger*, *prononcer*. ‖ Een vonnis —, *prononcer un jugement*.

UITWIJZING (zond. mv.), z. v. Bewijs. *Preuve*, f. ‖ Beslissing. *Décision*, f., *arrêt*, *jugement*, m.

UITWINDEN, (*wond uit*, *uitgewonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire sortir en hissant* ou *en guindant*. ‖ (mar.) De kiel —, *virer un navire en quille*. ‖ Uit elkander winden. *Dévider*, *dérouler*.

UITWINNEN, (*won uit*, *uitgewonnen*,) st. *en* afsch. w. b. *Gagner*. ‖ Tijd —, *gagner du temps*. ‖ (jurispr.) Iemand —, *évincer* ou *exproprier qq.*

UITWINNING, z. v. (jurispr.) *Éviction*, *expropriation*, f.

UITWIPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir rapidement*. ‖ (met *hebben*). *Cesser de balancer*. ‖ b. *Jeter dehors*.

UITWISCHBAAR, bn. *Effaçable*, *délébile*.

UITWISSCHEN, zw. *en* afsch w. b. *Essuyer*, *effacer*. ‖ (artill.) Het kanon —, *écouvillonner le canon*. ‖ (fig.) *Dissiper*.

UITWISSCHING (zond. mv.), z. v. *Action d'essuyer*, *d'effacer*, *effaçure*, f.

UITWISSELBAAR, bn. *Échangeable*.

UITWISSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Changer*, *échanger*. ‖ Ruilen. *Troquer*.

UITWISSELING, z. v. *Échange*, *troc*, m.

UITWOEDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser de s'emporter*, *se calmer*, *s'apaiser*, *revenir de sa fureur*.

UITWOEKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Gagner par l'usure*. ‖ Door woeker uitzuigen. *Ruiner par l'usure*.

UITWONEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dévaster une maison en l'habitant sans y faire les réparations nécessaires*. ‖ o. (met *hebben*). *Demeurer hors de*. ‖ In eene kostschool zijn. *Être en pension*.

UITWORTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Déraciner*, *extirper*.

UITWRIJVEN, (*wreef uit*, *wreven uit*, *uitgewreven*,) st. *en* afsch. w. b. *Effacer*, *ôter* ou *nettoyer en frottant*. ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de frotter*.

UITWRINGEN, (*wrong uit*, *uitgewrongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Tordre*, *presser en tordant*. ‖ De wasch —, *tordre le linge mouillé*.

UITWROETEN, zw. *en* afsch. w. b. *Déterrer* ou *enlever en fouillant* ou *en creusant*.

UITZAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Semer*. ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de semer*.

UITZAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Creuser en sciant*, *ôter avec la scie*.

UITZAKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Pousser en dehors*, *faire le ventre*, *déjeter*.

UITZAKKING, z. v. (constr.) *Ventre*, m., *saillie bombée* f. *d'un mur*. ‖ (méd.) *Chute*, f., *déplacement*, m.

UITZEEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nettoyer intérieurement avec une peau de chamois*.

UITZEGGEN, (*zegde* of *zeide uit*, *uitgezegd* of *uitgezeid*,) zw. *of* onr. w. b. Bannen. *Proscrire*, *bannir*.

UITZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Sortir du port*, *mettre à la voile*, *mettre en mer*. ‖ (met *hebben*). *Cesser de cingler*, *de voguer* ou *de faire voile*. ‖ (mar.) Eene engte —, *débouquer*.

UITZEILING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mettre à la voile*. ‖ — uit eene engte, *débouquement*, m.

UITZENDELING, z. m. *Émissaire*, m.

UITZENDEN, (*zond uit*, *uitgezonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer*, *expédier*. ‖ (mil., mar.) *Détacher*.

UITZENDING (zond. mv.), z. v. *Envoi*, m., *expédition*, *mission*, f.

UITZET, z. o. Huwelijksgift. *Trousseau*, m. ‖ Uitstel. *Délai*, m. ‖ Uitdrijving. *Expulsion*, f. ‖ Barsch antwoord. *Réponse brusque*, f.

UITZET (zond mv.), z. m. Bier. *Uitzet*, m.

UITZETIJZER, z. o. *Ressort* m. *qui sert à ouvrir* ou *à fermer le soufflet d'une voiture*.

UITZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre dehors*. ‖ Iemand het huis —, *chasser qq. de la maison*. ‖ (mar.) Aan land zetten. *Débarquer*, *mettre à terre*. ‖ (mar.) De sloep —, *mettre la chaloupe à la mer*. ‖ (mar.) Een zeil geheel —, *éventer une voile*. ‖ Schildwachten —, *poser des gardes* ou *des sentinelles*. ‖ Uitbreiden. *Étendre*. ‖ Uitspannen. *Dilater*. ‖ Beleggen. Geld —, *placer de l'argent*. ‖ Geld tegen vier ten honderd —, *placer de l'argent à quatre pour cent*. ‖ Eene schatting over iets —, *mettre un impôt sur qc.* ‖ Een uitzet geven. *Donner un trousseau à une fille*. ‖ Ten toon stellen. *Exposer*, *étaler*. ‖ Zich —. *Se dilater*. ‖ o. (met *zijn*). Uitdijen, zwellen. *Renfler*, *s'enfler*, *se dilater*. ‖ Dik worden. *Prendre de l'embonpoint*. ‖ Uitbuigen. *Pousser en dehors*. ‖ Gisten. *Fermenter*, *lever*.

UITZETTER, z. m. (chir., anat.) *Dilatateur*, m.

UITZETTING, z. v. Uitbanning. *Exil*, m., *expulsion*, f. ‖ Ontscheping. *Débarquement*, m. ‖ (phys., chim.) *Dilatation*, *expansion*, f. ‖ — van geld, *placement* m. *d'argent*.

UITZICHT, z. o. *Vue*, *perspective*, f. ‖ Die tuin heeft een schoon —, *ce jardin a une belle vue*.

UITZIEDEN, (*zood uit*, *zoden uit*, *uitgezoden*,) st. *en* afsch. w. b. *Extraire le suc* ou *le jus de*, *faire bouillir*. ‖ o. (met *hebben*). *Ébouillir*.

UITZIEKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser d'être malade*, *entrer en convalescence*, *être purifié par une maladie*.

UITZIEN, (*zag uit*, *zagen uit*, *uitgezien*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Regarder en dehors*. ‖ Door het venster —, *regarder par la fenêtre*. ‖ Tot het einde zien. *Voir* ou *regarder jusqu'à la fin*. ‖ Zoeken. *Chercher*. ‖ Naar eene meid —, *chercher une servante*. ‖ Er —. Het voorkomen hebben. *Avoir l'air*. ‖ Zij ziet er niet wel uit, *elle n'a pas bonne mine*. ‖ Hij ziet er uit als een grijsaard, *il a l'air d'un vieillard*. ‖ — op, *avoir la vue sur*. ‖ b. *Voir jusqu'à la fin*. ‖ Zijne oogen —, zijne oogen uit het hoofd zien, *regarder fixement*. ‖ Uitkippen. *Choisir*, *trier*.

UITZIFTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cribler*, *sasser*. ‖ Al ziftende afscheiden. *Séparer en criblant* ou *en sassant*. ‖ (fig.) *Examiner de près*, *éplucher*.

UITZIFTER, z. m. *Cribleur*, m. ‖ (fig.) *Éplucheur, épilogueur*, m.
UITZIFTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de cribler.* ‖ (chim.) *Cribration*, f. ‖ (fig.) *Examen minutieux*, m.
UITZIFTSEL (zond. mv.), z. o. *Criblure*, f.
UITZIFTSTER, z. v. *Cribleuse*, f.
UITZIJGEN, (*zeeg uit, zegen uit, uitgezegen*,) st. *en* afsch. w. b. *Filtrer, couler.* ‖ Afdrijven. *Ressuer.* ‖ Het koper —, *ressuer le cuivre.* ‖ o. (met *zijn*). *Filtrer, sortir en filtrant.*
UITZINGEN, (*zong uit, uitgezongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Chanter tout, chanter jusqu'à la fin.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser* ou *finir de chanter.*
UITZINNIG, bn. *Insensé, fou, extravagant, frénétique.* ‖ bw. *D'une manière insensée, follement, extravagamment.*
UITZINNIGHEID (zond. mv.), z. v. *Folie, extravagance, frénésie, fureur, manie, rage*, f.
UITZINNIG[LIJK], bw. *Zie* UITZINNIG, bw.
UITZITTEN, (*zat uit, zaten uit, uitgezeten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Cesser d'être assis.* ‖ Laat uitblijven. *Passer son temps hors de la maison.* ‖ Tot het einde gevangen zitten. *Faire son temps comme prisonnier.*
UITZOEKEN, (*zocht uit, uitgezocht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Choisir, trier, assortir.* ‖ Uitgezochte boonen, *fèves triées*, f. pl.
UITZOEKER, z. m. *Trieur*, m.
UITZOEKING, z. v. *Choix, triage*, m.
UITZOEKSTER, z. v. *Trieuse*, f.
UITZONDEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Excepter.* ‖ Zich —. *Se singulariser.*
UITZONDERING, z. v. *Exception*, f. ‖ Zonder —, *sans exception.* ‖ Voorbehoud. *Réserve*, f.
UITZONDERLIJK, bn. *Exceptionnel.*
UITZUIGEN, (*zoog uit, zogen uit, uitgezogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Sucer, vider* ou *ôter en suçant.* ‖ (fig.) *Épuiser, ruiner, appauvrir.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de sucer.*
UITZUIGER, z m. *Suceur*, m. ‖ (fig.) *Sangsue*, f.
UITZUIGING (zond. mv.), z. v. *Succion, exsuccion*, f., *sucement*, m. ‖ (fig.) *Exaction*, f.
UITZUIGSTER, z. v. *Suceuse*, f.
UITZUINIGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Économiser, épargner, ménager.*
UITZUINIGING, z. v. *Économie, épargne*, f.
UITZUIPEN, (*zoop uit, zopen uit, uitgezopen*,) st. *en* afsch. w. b. *Avaler, boire avec avidité.* ‖ (fig.) Iemand —, *ruiner qq. en buvant à ses dépens.*
UITZUIPER, z. m. *Celui qui boit tout, avaleur*, m, ‖ (fig.) *Sangsue*, f.
UITZUIVEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Purger.*
UITZWAVELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Soufrer.*
UITZWAVELING (zond. mv.), z. v. *Soufrage*, m.
UITZWEEPEN, zw. *en* afsch w. b. *Chasser à coups de fouet.*
UITZWEETEN, zw. *en* afsch. w. b. *Évacuer, faire passer par la transpiration.* ‖ o. (met *zijn*). *Transpirer, transsuder, exsuder.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de suer* ou *de transpirer.*
UITZWEETING (zond. mv.), z. v. *Transpiration, exsudation, transsudation*, f.
UITZWELLEN, (*zwol uit, uitgezwollen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Enfler, s'enfler, gonfler, se gonfler.* ‖ Zwellend uitraken. *Sortir en s'enflant* ou *en se gonflant.*
UITZWEMMEN, (*zwom uit, uitgezwommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Sortir en nageant.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de nager.*
UITZWEREN, (*zwoor uit, uitgezworen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sortir* ou *tomber par la suppuration, suppurer.* ‖ (met *hebben*). *Cesser de suppurer.*
UITZWETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Exprimer en hâblant* ou *en se vantant.* ‖ o. (met *hebben*). *Cesser de hâbler* ou *de se vanter.*
UIVORMIG, bn *Qui a la forme d'un oignon.*
UKAZE, z. v. *Ukase*, m.
ULAAN, z m. *Uhlan*, m.
ULEVEL, z. v. *Pastille* f. *de caramel.*
ULEVELLEPAPIERTJE, z. o. *Papier* m. *à caramel.*
ULTRA (–TRA's), z. m. *Ultra*, m.
ULTRAMONTAAN, z. m. *Ultramontain*, m.
ULTRAMONTAANSCH, bn. *Ultramontain.*
UNANIEM, bn. *Unanime.* ‖ bw. *Unanimement.*
UNANIMITEIT (zond. mv.), z. v. *Unanimité*, f.
UNIE, z. v. *Union*, f.
UNIEK, bn. Eenig. *Unique.*
UNIFORM, z. v. *Uniforme*, m.
UNIVERSALITEIT (zond. mv.), z. v. *Universalité*, f.
UNIVERSEEL, bn. Algemeen. *Universel.* ‖ bw. *Universellement.*
UNIVERSITEIT, z. v. Hoogeschool. *Université*, f.
UNSTER, z. f. *Peson, crochet*, m., *romaine*, f.
UPERKEN, z. o. *Chopine, demi-pinte*, f.
URE, z. v. *Zie* UUR.
USO, z. o. *Usance*, f.
UT, z. v. (mus.) *Ut, do*, m.
UTILITEITSBEGINSEL (zond. mv.), z. o. *Principe utilitaire*, m.
UTOPIE, z. v. *Utopie*, f.
UUR, z. o., URE, z. v. *Heure*, f. ‖ 't Is vier uren, *il est quatre heures.* ‖ Anderhalf —, *une heure et demie.* ‖ 't Is drie uren geleden, *il y a trois heures.* ‖ Van — tot —, *d'heure en heure.* ‖ Dag en — bepalen om iets te doen, *prendre jour et heure pour quelque affaire.* ‖ Ter goeder ure, *à propos, à temps.* ‖ — gaans, *lieue*, f.
UURCIRKEL, z. m. *Cercle horaire*, m.
UURGLAS (–GLAZEN), z. o. *Sablier*, m. ‖ (mar.) *Sable*, m.
UURKLOK, z. v. *Horloge*, f.
UURLOOPER, z. m. *Zie* UURGLAS.
UURPLAAT, z. v. *Cadran, horomètre*, m.
UURTAFEL, z. v. *Table gnomonique*, f.
UURWERK, z. o. *Horloge, horlogerie*, f. ‖ Staande —, *horloge*, f. ‖ Zakuurwerk. *Montre*, f.
UURWERKMAKER, z. m. *Horloger*, m.
UURWIJZER, z. m. *Aiguille* f. *d'horloge* ou *de cadran* ‖ Naald, die de uren wijst. *Aiguille* f. *des heures.*
UW, bezitt. bn. *Ton, ta, tes, votre, vos.* ‖ — kleed, *ton* ou *votre habit*, m. ‖ — vader, *ton* ou *votre père*, m. ‖ —e moeder, *ta* ou *votre mère*, f. ‖ —e kinderen, *tes* ou *vos enfants*, m. pl. ‖ voorn. De uwe, het uwe. *Le tien, la tienne, le vôtre, la vôtre.* ‖ Het —e en het onze, *le vôtre et le nôtre.* ‖ De uwen, *les vôtres, les tiens.*
UWENT (TEN —), bw. *Chez toi, chez vous.*
UWENTHALVE, bw. *Pour l'amour de toi* ou *de vous, par égard pour toi* ou *pour vous, pour toi, pour vous.*
UWENTWEGE (VAN —), bw. *De ta part, de votre part.*
UWENTWIL (OM —), bw. *Pour l'amour de toi* ou *de vous, pour toi, pour vous.*

V.

V, z. v. Twee en twintigste letter van het alphabet. *V*, m.
VAAG (zond. mv.), z. v. *Fertilité* f. *d'un champ.* ‖ (fig.) Bloei, kracht. *Vigueur, force*, f. ‖ (fig.) Met eene —, *à la hâte, sur le champ.*
VAAG, bn. *Vague, qui n'est pas cultivé.*
VAAGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est vague* ou *de ce qui n'est pas cultivé.*
VAAGSEL, z. o. *Zie* VEEGSEL.
VAAK (zond. mv.), z. m. *Sommeil*, m., *envie* f. *de dormir.*
VAAK, bw. *Souvent, fréquemment.*
VAAL, bn. *Fauve, baillet, alezan, aubère.* ‖ — paard, *cheval baillet*, m. ‖ Verschoten. *Dont la couleur est ternie* ou *passée.* ‖ Taankleurig. *Terne.*
VAALACHTIG, bn. *Qui est un peu fauve.*
VAALBONT, bn. *Fauve tacheté.*
VAALBRUIN, bn. *Brunâtre, roussâtre, brun fauve.*
VAALGEEL, bn. *Jaune pâle et grisâtre, jaune fauve.*
VAALGROEN, bn. *Vert pâle et grisâtre, vert fauve.*
VAALHEID (zond. mv.), z. v. *Couleur fauve*, f., *aubère*, m.
VAALT, z. v. *Fumier, tas* m. *de fumier, fosse* f. *à fumier.*
VAAM, z. m. Houtmaat. *Zie* VADEM.
VAAN, z. v. *Enseigne, bannière*, f., *drapeau, étendard*, m. ‖ (mar.) Windwijzer. *Flamme, girouette*, f. ‖ (blas.) *Pennon*, m. ‖ Maat. *Mesure* f. *pour les liquides.*
VAANDEL, z. o. *Enseigne, bannière*, f., *drapeau, étendard*, m. ‖ Met vliegende —s uittrekken, *sortir enseignes déployées.* ‖ Bende. *Enseigne, compagnie*, f.
VAANDELSTOK, z. m. *Trabe, bâton* ou *fût* m. *de bannière*, m., *hampe* f. *de drapeau.*
VAANDRAGER, z. m. *Zie* VAANDRIG.
VAANDRIG (-DRIGS), z. m. *Enseigne, porte-enseigne, porte-drapeau*, m.
VAANDRIGSPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Enseigne, charge* f. *de porte-drapeau.*
VAANGORDEL, z. m. *Brayer*, m.
VAANKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* NIESKRUID.
VAANLEEN (-LEENEN), z. o. *Fief* m. *de dignité.*
VAANRIEM, z. m. *Brayer*, m.
VAANSTOK, z. m. *Trabe, bâton* ou *fût* m. *de bannière, hampe* f. *de drapeau.*
VAAR (zond. mv.), z. v. *Peur, crainte*, f. ‖ Man zonder — noch vrees, *homme intrépide*, m.
VAARAAL, z. m. (h. n.) *Mâle* m. *de la murène.*
VAARBAAR, bn. *Navigable, propre* ou *favorable à la navigation.*
VAARBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Navigabilité*, f.
VAARDER, z. m. *Navigateur*, m.
VAARDIG, bn. Snel, vlug. *Prompt, expéditif, agile, vite.* ‖ — met de tong zijn, *avoir la langue bien affilée.* ‖ — met het zwaard zijn, *être adroit à manier l'épée.* ‖ Gereed. *Prêt, préparé.* ‖ — maken, *préparer.* ‖ Zich — houden, *se tenir prêt.* ‖ bw. *Promptement, agilement, vite.*
VAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Promptitude, célérité, vitesse*, f. ‖ Gemak. *Facilité*, f.
VAARDIG[LIJK], bw. *Zie* VAARDIG, bw.
VAARGLAS (-GLAZEN), z. o. *Compas*, m.
VAARKOE (-KOEIEN), z. v. Vaars. *Génisse*, f.
VAARS, z. v. *Génisse*, f.
VAARSCHROEF, z. v. *Tige à vis, vis* f. *d'écrou.*
VAART, z. v Gang. *Marche, course*, f. ‖ — achter iets zetten, *se hâter.* ‖ — eens schips, *marche* ou *course d'un vaisseau.* ‖ Scheepvaart. *Navigation*, f. ‖ Reis. *Voyage*, m. ‖ Overtocht. *Passage, trajet*, m. ‖ Kanaal. *Canal*, m. ‖ Met eene —, *vite, à la hâte.*
VAARTGRAVER, z. m. *Celui qui creuse un canal.*
VAARTMETER, z. m. (mar.) *Sillomètre*, m.
VAARTUIG, z. o. *Bâtiment, vaisseau, navire, bateau*, m. ‖ Licht —, *barque, chaloupe, embarcation*, f. ‖ Rijtuig. *Voiture*, f.
VAARWATER, z. o. *Eau navigable*, f. ‖ Nauw — tusschen klippen, *chenal*, m., *passe*, f. ‖ Zog. *Sillage*, m., *lague*, f. ‖ (fig.) Iemand in het — zitten, *susciter des embarras à qq., aller sur les brisées de qq.* ‖ (fig.) Uit het — raken, *s'écarter du bon chemin.*
VAARWEL (zond. mv.), z. o. *Adieu*, m.
VAARWELZEGGEN, (*zeide* of *zegde vaarwel, vaarwelgezeid* of *vaarwelgezegd*,) onr. *of* zw. w. o. (met *hebben*). Iemand — zeggen, *dire adieu à qq.* ‖ Der wereld — zeggen, *dire adieu au monde.*
VAAS, z. v. *Vase*, m. ‖ (mar.) Vezel. *Fil*, m.
VAATDOEK, z. m. *Lavette*, f., *torchon*, m.
VAATGELD, z. o. *Tonnage*, m.
VAATHOUT (zond. mv.), z. o *Merrain, douvain*, m.
VAATJE, z. o. *Baril, barillet*, m. ‖ — haring, *barillet de harengs.* ‖ (fig.) Uit een ander — tappen, *changer de note.*
VAATSCH, bn. *Qui sent le fût* ou *le tonneau.* ‖ (fig.) Laf. *Fade, insipide, plat, sot.*
VAATWATER (zond. mv.), z. o. *Lavure, rinçure*, f.
VAATWERK (zond. mv.), z o. *Futaille*, f., *tonneaux, barils*, m. pl. ‖ Borden. *Vaisselle*, f., *assiettes*, f. pl.
VACANT, bn. *Vacant.*
VACANTIE, z. v. *Vacances*, f. pl.
VACANTIEDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de vacances.*
VACANTIETIJD, z. m *Temps* m. *des vacances, vacances*, f. pl.
VACATIE, z. v. *Vacation*, f.
VACATUUR, VACATURE, z. v. *Place vacante*, f.
VACCINE (zond. mv.), z. v. *Vaccine*, f.
VACCINEEREN, zw. w. b. *Vacciner.*
VACHT, z. v. Vlies. *Toison*, f. ‖ (fig.) Iemand bij zijne — krijgen, *empoigner qq., prendre* ou *saisir qq. au collet, se saisir de qq.*
VADDE, z. v. *Beignet*, m. ‖ (bot.) *Champignon*, f.
VADDE, z. m. *en* v. Persoon. *Zie* VADSE.
VADDIG, bn. *Zie* VADSIG.
VADEM, z. m. *Brasse, brassée, toise*, f. ‖ (mar.) *Brasse.* ‖ Draad. *Fil*, m. ‖ — hout, *corde* f. *de bois.*
VADEMBROOD (-BROODEN), z. o. *Pain* m. *de brasse.*
VADEMDRAAD, z. m. *Aiguillée*, f.
VADEMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mesurer à la brasse* ou *à la toise, toiser.* ‖ Hout —, *corder du bois.* ‖ Eene naald —, *enfiler une aiguille.*
VADEMHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois qui se vend à la corde, bois* m. *de chauffage.*

VADEMING, z. v. *Mesurage* m. *à la brasse* ou *à la corde.* ‖ (mar.) *Brassiage*, m.
VADER, z. m. *Père*, m. ‖ — des huisgezins, *père de famille.* ‖ — des vaderlands, *père de la patrie.* ‖ De heilige —, *le Saint Père.* ‖ —en. Voorvaderen. *Ancètres*, m. pl,
VADERACHTIG, bn. *Paternel.* ‖ bw. *Paternellement*, *en père.*
VADERERF, z. o. *Patrimoine*, m.
VADERHART, VADERHERT (zond. mv.), z. o. *Cœur paternel*, m.
VADERLAND, z. o. *Patrie*, f., *pays natal*, m.
VADERLANDER, z. m. *Patriote*, *ami* m. *de la patrie.*
VADERLANDLIEVEND, VADERLANDMINNEND, bn. *Patriote*, *patriotique.*
VADERLANDSCH, bn. *Patriote*, *patriotique.* ‖ Van het vaderland. *National*, *qui appartient à la patrie*, *qui concerne la patrie.*
VADERLANDSLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour de la patrie*, *patriotisme*, m.
VADERLANDSMIN, z. v. *Zie* VADERLANDSLIEFDE.
VADERLANDSMINNAAR, z. m. *Patriote*, m.
VADERLIEF (-LIEFS), z. m. Slaapmuts. *Bonnet de nuit*, *casque* m. *à mèche.*
VADERLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour filial*, m.
VADERLIJK, bn. *Paternel.* ‖ — gezag, —e macht, *autorité* ou *puissance paternelle*, f. ‖ —e zorg, *soins paternels*, m. pl. ‖ bw. *Paternellement*, *en père.*
VADERLOOS, bn. *Qui n'a plus de père*, *sans père.*
VADERMOORD, z. m. *Parricide*, m.
VADERMOORDER, z. m. *Parricide*, m.
VADERNAAM, z. m. *Nom* m. *de père.*
VADERONS z. o. *Oraison dominicale*, f., *pater*, m.
VADERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Paternité*, f.
VADERSTAD, z. v. *Ville natale*, f.
VADSE, z. m. *en* v. *Paresseux*, *indolent*, m., *paresseuse*, *indolente*, f., *lendore*, m. *et* f
VADSIG, bn. *Lent*, *indolent*, *paresseux*, *nonchalant*, *lâche.* ‖ bw. *Lentement*, *indolemment*, *paresseusement*, *lâchement.*
VADSIGHEID (zond. mv.), z. v. *Lenteur*, *indolence*, *paresse*, *nonchalance*, *lâcheté*, f.
VAGEBOND, z. m. Landlooper. *Vagabond*, m. ‖ (fig.) *Homme vil*, m.
VAGEN, zw. w. b. *Zie* VEGEN.
VAGEVUUR (zond. mv.), z. o. *Purgatoire*, m.
VAK, z. o. *Espace vide*, m. ‖ Lade met —ken, *tiroir* m. *à cases*, *caisse* f. *à compartiments.* ‖ (impr.) *Cassetin*, m. ‖ — tusschen de balken, *travée*, f. ‖ (fig.) Tak eener wetenschap, eener kunst. *Branche*, *partie*, *division*, f. ‖ Man van 't vak, *homme* m. *de l'art*, *de la science* ou *du métier.* ‖ (fig.) Gebied. *Attributions*, f. pl., *ressort*, m.
VAKERIG, bn. *Disposé à dormir*, *assoupi*, *somnolent.*
VAKERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Assoupissement*, m., *somnolence*, f.
VAKJE, z. o. *Petit espace vide*, m. ‖ Kleine afgesloten ruimte. *Petite case*, f., *cassetin*, m., *loge*, f.
VAKKENKAST, z. v. *Casier*, m.
VAKKUNDIG, bn. *Qui est versé dans une science*, *un art* ou *un métier.*
VAKKUNDIGE, z. m. *Personne versée* f. *dans une science*, *un art* ou *un métier.*
VAL, z. m. Het vallen. *Chute*, f. ‖ Eenen gevaarlijken — doen, *faire une chute dangereuse.* ‖ Wetten van den — der lichamen, *lois* f. pl. *de la chute des corps.* ‖ Zijn huis staat op den —, *sa maison est près de s'écrouler.* ‖ (fig.) Ondergang. *Chute*, *ruine*, *perte*, f., *malheur*, m. ‖ Iemands — verhaasten, *hâter la chute de qq.* ‖ Ongenade. *Disgrâce*, f. ‖ Zonde. *Chute*, *faute*, f., *péché*, m. ‖ (mar) *Drisse*, f. ‖ Sierlijkheid van taal. *Élégance*, f.
VAL, z. v. Vangknip. *Trappe*, *attrapoire*, f., *trébuchet*, m., *piége*, m. ‖ Muizenval. *Souricière*, f. ‖ (fig.) In de — geraken, *donner dans le panneau*, *tomber dans le piége.* ‖ (fig.) Eene oude rat in de — krijgen, *attraper un vieux renard* ‖ Afhangende strook. *Tour*, m.
VALBIJL, z. v. *Guillotine*, f.
VALBLIND, z. o. *Abatant*, m.
VALBLOK, z. m. *en* o. *Zie* KARDEELBLOK.
VALBRUG, z. v. *Pont-levis*, m.
VALDEUR, z. v. *Trappe*, f. ‖ Sluisdeur. *Vanne*, *porte* f. *d'écluse.* ‖ (fortif.) *Herse*, *sarrasine*, f.
VALDRANK (zond. mv.), z. m. (méd.) *Faltranck*, m.
VALERIAAN (zond. mv.), z. v. (bot.) *Valériane*, f.
VALGORDIJN, z. o. *en* v. *Store*, m.
VALHOED, z. m. *Bourrelet*, m.
VALIDEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Valider.*
VALIDITEIT (zond. mv.), z. v. *Validité*, f.
VALIES, z. o. *Malle*, *valise*, f., *porte-manteau*, m.
VALK, z. m. *Faucon*, m. ‖ (chass.) *Oiseau noble*, *oiseau*, m. ‖ Hoogvliegende —, *hautain*, m. ‖ Gekapte —, *faucon chaperonné*, m.
VALKENAAR, z. m. *Fauconnier*, m.
VALKENDREK, z. m. *Émeut*, m., *émonde*, f.
VALKENEI (-EIEREN), z. o. *Œuf* m. *de faucon.*
VALKENHOF (-HOVEN), z. o. *Fauconnerie*, f.
VALKENHUIS, z. o. *Fauconnerie*, f.
VALKENIER, z. m. *Fauconnier*, m.
VALKENIERSHANDSCHOEN, z. m. *Gant* m. *de fauconnier.*
VALKENIERSTASCH, z. v. *Fauconnière*, f.
VALKENJACHT, z. v. *Chasse au faucon*, *fauconnerie*, f., *vol*, m.
VALKENNEST, z. o. *Aire*, f., *nid* m. *de faucon.*
VALKENOOG (-OOGEN), z o. *Œil* m. *de faucon.*
VALKENVLUCHT (zond. mv.), z. v. *Vol* m. *de faucon.*
VALKERIJ (zond. mv.), z. v. *Fauconnerie*, f.
VALKEVEER (-VEEREN), z. v. *Plume* f. *de faucon.*
VALKJE, z. o. *Fauconneau*, *jeune faucon*, m.
VALKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Arnique*, f.
VALLEI, z. v. *Vallée*, f. ‖ Kleine —, *vallon*, m.
VALLEN, (*viel*, *gevallen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Tomber.* ‖ Van boven neer —, *tomber de haut en bas.* ‖ Daar valt regen, *il tombe de la pluie.* ‖ In 's vijands handen —, *tomber entre les mains de l'ennemi.* ‖ Van de graat —, *se détacher de l'arête.* ‖ Achterover —, *tomber à la renverse.* ‖ Iemand te voet —, *se jeter aux pieds de qq.* ‖ Op de knieën —, *tomber à genoux.* ‖ Dood —, *tomber mort.* ‖ De wind zal —, *le vent tombera.* ‖ In onmacht —, *s'évanouir.* ‖ In den strik —, *donner dans le piége.* ‖ In slaap —, *s'endormir.* ‖ Den moed laten —, *perdre courage.* ‖ In ongenade — *tomber en disgrâce.* ‖ In eene boet —, *encourir une amende.* ‖ In 's vijands land —, *faire des incursions dans le pays ennemi.* ‖ Onder de zinnen —, *tomber sous les sens.* ‖ Dat blijspel is gevallen, *cette comédie est tombée.* ‖ Omkomen. *Tomber*, *périr.* ‖ Zondigen. *Pécher*, *tomber.* ‖ Gevallen meisje, *fille séduite*, f. ‖ Gevallen engel, *ange déchu*, m. ‖ Het water valt, *l'eau descend.* ‖ Iemand in de rede —, *interrompre qq.* ‖ Iemand om den hals —, *embrasser qq.* ‖ Het valt mij in den zin, *je m'en souviens.* ‖ Iemand moeilijk —, *importuner qq.* ‖ Gebeuren. *Arriver*, *avoir lieu.* ‖ Het valle zoo het wil, *arrive qui plante.* ‖ Naar het valt, *selon les circonstances.* ‖ Schij-

nen, dunken. *Paraître, sembler.* ‖ De nacht viel mij zeer lang, *la nuit me parut fort longue.* ‖ Zijn. *Être.* ‖ De peren — dit jaar niet groot, *les poires ne sont pas grosses cette année.* ‖ Er valt niets meer te doen, *il n'y a plus rien à faire.* ‖ In het oog —, *sauter aux yeux.* ‖ Te beurte *of* ten deele —, *tomber en partage.* ‖ Aan het werk —, *se mettre avec ardeur à l'ouvrage.* ‖ Bevallen. *Plaire.* ‖ Die wijn valt mij niet, *je n'aime pas ce vin.* ‖ Dat valt mij in de hand, *cela me réussit.* ‖ Vallend water. *Reflux*, m. ‖ b. Zijnen arm uit het lid —, *se déboiter le bras en tombant.* ‖ Vallende ziekte, *mal caduc*, m., *épilepsie*, f.

VALLICHT, z. o. *Abat-jour*, m.

VALLING, z. v. *Chute*, f. ‖ Overhelling. *Pente*, f. ‖ (mar.) — eener kust, *gisement* m. *d'une côte.* ‖ Verkoudheid. *Rhume, catarrhe*, m., *fluxion*, f.

VALLUIK, z. o. *Abatant*, m.

VALNET, z. o. *Zie* SLAGNET.

VALPLANK, z. v. *Abatant, volet* m. *de boutique.*

VALPOORT, z. v. *Trappe, herse, sarrasine*, f. ‖ (mar.) *Mantelet*, m.

VALREEP (-REEPEN), z. m. (mar.) *Tire-veille*, f. ‖ Glaasje aan den —, *coup* m. *de l'étrier.*

VALREEPSKLAMP, z. m. *Taquet* m. *d'échelle.*

VALREEPSKNOOP (-KNOOPEN), z. m. (mar.) *Cul* m. *à tête d'alouette.*

VALREEPSTRAP (zond. mv.), z. m. *Escalier* m. *par lequel on monte à bord, échelle*, f.

VALSCH, bn. *Faux.* ‖ —e eed, *faux serment*, m. ‖ —e getuigenis, *faux témoignage*, m. ‖ — gerucht, *faux bruit*, m. ‖ —e toon, *ton faux*, m. ‖ —e stem, *voix fausse*, f. ‖ — licht, *faux jour*, m. ‖ —e munt, *fausse monnaie*, f. ‖ —e munter, *faux-monnayeur*, m. ‖ — haar, *faux cheveux*, m. pl. ‖ —e tanden, *fausses dents, dents postiches*, f. pl. ‖ —e diamant, *diamant faux*, m. ‖ —e schaamte, *fausse honte*, f. ‖ —e sleutel, *fausse clef*, f. ‖ —e profeet, *faux prophète*, m. ‖ —e pokken, *vaccinelle*, f. ‖ Huichelachtig. *Faux, trompeur, hypocrite, traître.* ‖ Eerloos. *Perfide.* ‖ Onjuist. *Inexact.* ‖ z. o. (zond. mv.) Het —e, *le faux*, m. ‖ bw. *Faussement, faux.* ‖ — zingen, *chanter faux.* ‖ — spelen, *jouer faux.* ‖ Eerloos. *Perfidement.*

VALSCHAARD, z. m. *Trompeur, homme perfide, traître*, m.

VALSCH[ELIJK], bw. *Zie* VALSCH, bw.

VALSCHEN, zw. w. b. *Fausser.*

VALSCHERM, z. o. *Parachute*, m.

VALSCHHART, z. m. *en* v. *Personne fausse*, f.

VALSCHHARTIG, bn. *Trompeur, faux, traître, perfide, fourbe, dissimulé, double.*

VALSCHHARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Fausseté, perfidie, dissimulation, duplicité*, f.

VALSCHHEID (-HEDEN), z. v. *Fausseté, perfidie, dissimulation, duplicité*, f.

VALSCHHERT, z. m. *en* v. Persoon. *Zie* VALSCHHART.

VALSCHTONGIG, bn. *Dissimulé, qui a la langue double, perfide, faux.*

VALSCHTONGIGHEID (zond. mv.), z. v. *Fausseté, dissimulation, duplicité*, f.

VALSCHUT, z. o. *Parachute*, m.

VALSTRIK, z m. *Trappe*, f., *piége*, m., *embûche*, f. ‖ (fig.) *Piége*, m., *embûche*, f.

VALUW, bn. *Zie* VAAL.

VALVEKEN, z. v. *Barrière, barre*, f. ‖ (fortif.) *Herse*, f.

VALWIND, z. m. (mar.) *Rafale*, f., *revolin*, m.

VAN, z. m. Geslachtsnaam. *Nom* m. *de famille.* ‖ Hoe heet hij met zijnen —, *comment s'appelle-t-il?*

VAN, voorz. *De.* ‖ — den berg dalen, *descendre de la montagne.* ‖ De slag — Waterloo, *la bataille de Waterloo.* ‖ — pijn kermen, *se lamenter de douleur.* ‖ — vrees beven, *trembler de peur.* ‖ De appel — den boom, *la pomme de l'arbre.* ‖ — iemand spreken, *parler de qq.* ‖ — dag tot dag, *de jour en jour.* ‖ — deur tot deur, *de porte en porte.* ‖ — harte gaarne, *de bon cœur, de grand cœur.* ‖ — den nacht, *cette nuit.* ‖ — den avond, *ce soir.* ‖ — de week, *cette semaine.* ‖ — verre, *de loin.* ‖ — nabij, *de près.* ‖ — stonden aan, *aussitôt.* ‖ — dien tijd af, *dès-lors.* ‖ — den morgen tot den avond, *depuis le matin jusqu'au soir.* ‖ — boven, *par-dessus.* ‖ — onder, *de dessous, par-dessous.* ‖ — achter, *par derrière.* ‖ — te voren, *auparavant.* ‖ — buiten leeren, *apprendre par cœur.* ‖ — wege, *de la part de.* ‖ — 's konings wege, *de par le roi.* ‖ Ik zeg — ja, *je dis qu'oui, je dis que si*

VANDAAG, bw. *Aujourd'hui.*

VANDAAR, bw. *De là.*

VANDEHANDSCH, bn. (man.) *Hors de la main.*

VANDEN, zw. w. b. Bezoeken. *Visiter.*

VANEEN, bw. *Séparément, l'un de l'autre.*

VANEENBARSTEN, (*barstte* of *borst vaneen, vaneengebarsten* of *vaneengeborsten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Éclater.*

VANEENBERSTEN, (*berstte* of *borst vaneen, vaneengebersten* of *vaneengeborsten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* VANEENBARSTEN.

VANEENRIJTEN, (*reet vaneen, reten vaneen, vaneengereten*,) st. *en* afsch. w. b. *Mettre en pièces, déchirer.*

VANEENRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre en pièces, séparer avec violence.*

VANEENSCHEIDEN, (*scheidde vaneen, vaneengescheiden*,) st. *en* afsch. w. b. *Séparer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se séparer.*

VANEENSCHEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Déchirer.*

VANEENSPLIJTEN, (*spleet vaneen, spleten vaneen, vaneengespleten*,) st. *en* afsch. w. b. *Fendre.*

VANEENSPRINGEN, (*sprong vaneen, vaneengesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se détacher en sautant, se détacher brusquement.*

VANG, z. v. *Prise, capture*, f. ‖ Klamp. *Arrêt* ou *frein* m. *d'un moulin à vent.* ‖ Val. *Piége*, m., *trappe*, f. ‖ — van eenen os, *partie charnue* f. *sous le ventre d'un bœuf.*

VANGARM, z. m. *Bras* m. *de l'arrêt.*

VANGBAND, z. m. *Bande* f. *de l'arrêt.*

VANGBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *de l'arrêt* ou *du frein.*

VANGBORD, z. o. *Vanne*, f.

VANGEN, (*ving, gevangen*,) st. w. b. *Prendre, attraper, saisir.* ‖ Vogelen —, *prendre des oiseaux.* ‖ Visschen —, *prendre des poissons, pêcher.* ‖ Eenen dief —, *prendre un voleur.* ‖ (fig.) Een uiltje —, *faire la méridienne.* ‖ (fig.) Zich laten —, *mordre à l'hameçon.* ‖ Regenwater —, *recueillir de l'eau de pluie.* ‖ Wind —, *prendre du vent.*

VANGENIS, z. o. *Zie* GEVANGENIS.

VANGER, z. m. *Preneur*, m. ‖ Knip, val. *Piége, trébuchet*, m., *trappe*, f. ‖ Weitasch. *Gibecière, carnassière*, f.

VANGERTJE, z. o. *Bilboquet*, m.

VANGHAAK, z. m. *Crochet* m. *de l'arrêt.* ‖ (pêch.) *Hameçon*, m.

VANGIJZER, z. o. *Chausse-trappe*, f.

VANGLIJN, z. v. *Amarre*, f.

VANGRAD (-RADEREN), z. o. *Roue* f. *de l'arrêt.*
VANGST, z. v. *Prise, capture*, f. ‖ Vischvangst. *Pêche*, f. ‖ Jacht. *Chasse*, f.
VANGSTER, z. v. *Preneuse*, f.
VANGSTOK, z. m. Speeltuig. *Bilboquet*, m.
VANGTOUW, z. o. *Corde* f. *de filet.*
VANGVRAAG, z. v. *Question captieuse*, f.
VANGWIEL, z. o. *Zie* VANGRAD.
VANHIER, bw. *D'ici.* ‖ — dat, *d'où il résulte que.*
VANIELJE (zond. mv.), z. v. *Vanille*, f.
VANIELJEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Vanillier*, m.
VANNIEUWS, bw. *De nouveau.*
VANOUDS, bw. *D'ancienne date.*
VANWAAR, bw. *D'où.*
VAR, z. m. Stier. *Taureau*, m.
VAREN, z. v. (bot.) *Fougère*, f.
VAREN, (*voer, gevaren*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Gaan. *Aller.* ‖ Ten hemel —, *monter au ciel.* ‖ Iemand in het schild —, *s'opposer fortement à qq.* ‖ Gebeuren. *Arriver, se passer.* ‖ Zich bevinden. *Se porter.* ‖ Hoe vaart gij? *comment vous portez-vous?* ‖ Zich gedragen. *Se comporter, agir.* ‖ Varende have, *meubles*, m. pl. ‖ Met een vaartuig —. *Naviguer, voguer, aller par eau.* ‖ Naar Amerika —, *passer en Amérique.* ‖ Ten haring —, *aller à la pêche du hareng.* ‖ b. *Transporter par eau.*
VARENBED, z. o. *Lit* m. *de fougères.*
VARENGRAS, z. o. (bot.) *Zie* VAREN.
VARENKRUID, z. o. (bot.) *Fougère*, f.
VARENKUSSEN, z. o. *Coussin* m. *de fougères.*
VARENSGEZEL, z. m. *Matelot, marin*, m,
VARENSMAN (-LIEDEN, -LUÎ), z. m. *Zie* VARENSGEZEL.
VARENSTEEN (-STEENEN), z. m. *Filicite*, f.
VARENSTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de service d'un matelot.* ‖ Tijd der afvaart. *Heure* f. *du départ.*
VARENSVOLK (zond. mv.), z. o. *Matelots, marins*, m. pl.
VARING, z. m. Var. *Taureau*, m
VARKEN, z. o. *Cochon, porc, pourceau*, m. ‖ Wild —, *sanglier*, m. ‖ Steenen —, *tirelire*, f. ‖ (fig.) Een — maken, *se blouser, faire une bévue.* ‖ Morsig mensch. *Cochon*, m. ‖ Stoffer. *Houssoir*, m. ‖ (mar.) Hog. *Goret*, m. ‖ Watervat. *Pièce* f. *à eau.*
VARKENACHTIG, bn. *Qui ressemble à un cochon.* ‖ bw. *Comme un cochon.* ‖ Zeer vuil. *Très-malproprement.*
VARKENEN, zw. w. b. (mar.) *Goreter.*
VARKENSBAK, z. m. *Auge*, f.
VARKENSBLAAS, z. v. *Vessie* f. *de cochon.*
VARKENSBORST, z. v. *Poitrine* f. *de cochon.*
VARKENSBORSTEL, z. m. *Soie* f. *de cochon.*
VARKENSBROOD (zond. mv.), z. o. (bot.) *Pain-de-pourceau, cyclamen*, m.
VARKENSCHRABBER, z. m. *Racloir*, m.
VARKENSCHRAPER, z. m. *Zie* VARKENSCHRABBER.
VARKENSDARM, z m. *Boyau* m. *de porc.*
VARKENSDISTEL, z. v. (bot.) Kruidistel. *Panicaut*, m.
VARKENSDRAF (zond. mv.), z. m. *Lavure*, f., *marc*, m.
VARKENSDREK, z. m. *Fiente* f. *de cochon.*
VARKENSDRIJVER, z. m. *Porcher*, m.
VARKENSFOKKER, z. m. *Éleveur* m. *de cochons.*
VARKENSFOKKERIJ, z. v. *Élève* f. *de cochons.*
VARKENSGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Renouée, centinode, traînasse*, f
VARKENSHAAR (zond. mv.), z. o. *Soies* f. pl. *de cochon.*
VARKENSHOK, z. o. *Porcherie, étable* f. *à porcs.*
VARKENSHOOFD, z. o. *Zie* VARKENSKOP.
VARKENSHUID, z. v. *Peau* f. *de cochon.*
VARKENSKARBONADE (-NADES), z. v. *Griblette*, f.
VARKENSKERS (zond. mv.), z. v. (bot.) *Cresson* m *de cerf.*
VARKENSKLAVER (zond. mv.), z. v. *Trèfle rouge*, m.
VARKENSKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de cochons.*
VARKENSKOP, z. m. *Tête* f. *de cochon.*
VARKENSKOST (zond. mv.), z. m. *Engrais* m. *de cochon.*
VARKENSKOT (-KOTTEN), z. o. *Porcherie, étable* f. *à porcs.*
VARKENSKRAP, z. v. *Côtelette* f. *de porc.*
VARKENSLE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Cuir* m. *de cochon.*
VARKENSMAAG, z. v. *Estomac* m. *de porc.*
VARKENSMARKT, VARKENSMERKT, z. v. *Marché* m. *aux cochons.*
VARKENSNEK, z. m. *Nuque* f. *de cochon.*
VARKENSOOG (-OOGEN), z. o. *Œil* m. *de cochon.*
VARKENSOOR (-OOREN), z. o. *Oreille* f. *de cochon.*
VARKENSPOOT (-POOTEN), z. m. *Pied* m. *de cochon.*
VARKENSREUZEL (zond. mv.), z. o. *Saindoux*, m.
VARKENSRIB, z. v. *Côtelette* f. *de porc.*
VARKENSRUG, z. m. *Dos* m. *de cochon*
VARKENSSCHOT, z. o. *Étable* f. *à porcs.*
VARKENSSLACHTER, VARKENSSLAGER, z. m. *Charcutier*, m.
VARKENSSMEER, VARKENSSMOUT (zond. mv.), z. o. *Saindoux*, m.
VARKENSSNUIT, z. m. *Groin*, m.
VARKENSSPEK (zond. mv.), z. o. *Lard*, m.
VARKENSSTAART, z. m. *Queue* f. *de cochon.*
VARKENSSTAL, z. m. *Porcherie, étable* f. *à porcs.*
VARKENSTONG, z. v. *Langue* f. *de porc.*
VARKENSTROG, z. m. *Auge* f. *de cochon.*
VARKENSVEL, z. o. *Couenne, peau* f. *de cochon.*
VARKENSVET (zond. mv.), z. o. *Graisse* f. *de cochon.* ‖ Reuzel. *Saindoux*, m.
VARKENSVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Chair* f. *de porc, porc*, m.
VARKENSWORST, z. v. *Saucisse, andouille* f. *de chair de porc.*
*VARKENSZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Maladie* f. *des cochons.*
VARKENSZWOORD, z. o. *Couenne*, f.
VARKENTJE, z. o. *Petit cochon, goret*, m. ‖ Speenvarken. *Cochon* m. *de lait.*
VARKENVISCH, z. m. Bruinvisch. *Marsouin*, m.
VASSAAL, z m. *Zie* VAZAL.
VAST, bn. *Ferme, solide, fort, compacte, fixe, stable.* ‖ —e sterren, *étoiles fixes*, f. pl. ‖ — lichaam, *corps solide*, m. ‖ Tot een — lichaam overgaan, *se solidifier.* ‖ —e goederen, *biens immeubles*, m. pl. ‖ —e slaap, *sommeil profond*, m. ‖ — weefsel, *tissu serré*, m. ‖ — vleesch, *chair ferme*, f. ‖ (mar.) —e wal, *terre ferme*, f. ‖ Sterk. *Fort.* ‖ — kasteel, *château fort*, m. ‖ Zeker. *Certain.* ‖ (comm.) Koffie zeer —, *café très-ferme* ou *sans variation.* ‖ bw. *Ferme, fermement, solidement, fortement.* ‖ — gesloten, *bien fermé.* ‖ Zeker. *Assurément.* ‖ — slapen, *dormir profondément.* ‖ Intusschen. *Cependant, en attendant.* ‖ tusschenw. (mar.) —! *Baste! tiens bon!*
VASTBAKKEN, (*bakte vast, vastgebakken*,) st. en afsch. w. b. *Attacher en cuisant* ou *en faisant cuire.* ‖ o. (met *zijn*). *S'attacher par la cuisson.*
VASTBERADEN, bn. *Fermement décidé.*
VASTBERADENHEID (zond. mv.), z. v. *Énergie, fermeté*, f.
VASTBINDEN, (*bond vast, vastgebonden*,) st. *en*

afsch. w. b. *Attacher, lier* ou *nouer solidement.* ‖ (mar.) De zeilen aan de ra —, *enverguer les voiles.*
VASTBLIJVEN, (*bleef vast, bleven vast, vastgebleven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester joint, attaché* ou *accroché.* ‖ In hechtenis blijven. *Rester en prison, rester enfermé.*
VASTBOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enchaîner, attacher avec des chaînes.*
VASTDAG (–DAGEN), z. m. *Zie* VASTENDAG.
VASTDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer* ou *fermer en tournant, attacher en tournant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'attacher* ou *être retenu en tournant.*
VASTDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Affermir en pressant* ou *en serrant, serrer* ou *presser contre.* ‖ Zich —. *Se serrer.*
VASTDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* VASTDRUKKEN.
VASTELAND (zond. mv.), z. o. *Continent*, m., *terre ferme*, f.
VASTELAVOND, z. m. *Zie* VASTENAVOND.
VAST[ELIJK], bw. *Zie* VAST, bw.
VASTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jeûner.*
VASTEN (zond. mv.), z. o. *Jeûne*, m., *abstinence*, f. ‖ m. *en* v. Vastentijd. *Carême*, m.
VASTENAVOND, z. m. *Carnaval, mardi gras*, m.
VASTENAVONDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire le mardi-gras.*
VASTENAVONDSGEK, z. m. *Carême-prenant, masque*, m., *personne masquée*, f.
VASTENAVONDSVREUGDE (zond. mv.), z. v. *Divertissement* m. *du carnaval.*
VASTENAVONDSZOT, z. m. *Zie* VASTENAVONDSGEK.
VASTENAVONDSZOTJE, z. o. (bot.) Sneeuwklokje. *Perce-neige*, m.
VASTENDAG (–DAGEN), z. m. *Jour de jeûne, jour maigre, jour* m. *d'abstinence.*
VASTENPREDIKER, z. m. *Prédicateur* m. *qui prêche pendant le carême.*
VASTENTIJD (zond. mv.), z. m. *Carême, temps* m. *de carême* ou *de jeûne.*
VASTENZONDAG (–ZONDAGEN), z. m. *Dimanche* m. *de carême.*
VASTER, z. m. *Jeûneur*, m.
VASTGESPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boucler.*
VASTGIETEN, (*goot vast, goten vast, vastgegoten,*) st. *en* afsch. w. b. *Joindre* ou *attacher en fondant.*
VASTGRIJPEN, (*greep vast, grepen vast, vastgegrepen,*) st. *en* afsch. w. b. *Bien empoigner, saisir, prendre, arrêter.*
VASTGROEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *S'attacher en croissant.*
VASTHAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Accrocher, agrafer.*
VASTHEBBEN, (*hij heeft vast; had vast, vastgehad,*) onr. *en* afsch. w. b. *Avoir saisi* ou *empoigné de manière à bien tenir.* ‖ (fig.) Begrepen hebben. *Avoir compris, savoir bien.*
VASTHECHTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher fortement, attacher, fixer.* ‖ Zich —. *S'attacher, s'accrocher.*
VASTHEID (zond. mv.), z. v. *Fermeté, solidité, stabilité, consistance*, f. ‖ — van karakter, *fermeté de caractère.* ‖ Zekerheid. *Certitude, assurance, sûreté*, f.
VASTHOUDEN, (*hield vast, vastgehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Tenir ferme, ne pas lâcher, saisir bien.* ‖ Gevangen houden. *Retenir prisonnier, tenir en prison.* ‖ Ondersteunen. *Soutenir, maintenir.* ‖ Zich aan iets —, *se tenir, s'attacher, s'arrêter* ou *s'accrocher à qc.* ‖ o. (met *hebben*). *Rester attaché à.*
VASTHOUDEND, bn. Karig. *Chiche, avare, tenace, mesquin, dur à la desserre.*
VASTHOUDENDHEID (zond. mv.), z. v. Karigheid. *Ténacité, avarice, mesquinerie*, f.
VASTIGHEID (–HEDEN), z. v. Vastheid. *Fermeté, solidité, stabilité, consistance*, f. ‖ Zekerheid. *Sûreté*, f. ‖ — op een huis, *hypothèque* f. *sur une maison.* ‖ —heden. Vaste goederen. *Biens immeubles, immeubles*, m. pl. ‖ Vesting. *Forteresse*, f.
VASTKEGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coincer.*
VASTKETENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enchaîner, attacher avec des chaînes.* ‖ (fig.) *Enchaîner.*
VASTKLAMPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec des crampons, des tenons* ou *des pattes, cramponner, accrocher.* ‖ (mar.) *Acclamper.* ‖ Enteren. *Aborder.* ‖ Zich aan iets —, *s'accrocher* ou *se cramponner à qc.*
VASTKLEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer, presser fortement.* ‖ Zich aan iets —, *s'accrocher* ou *se cramponner à qc.*
VASTKLEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*), *Se coller, s'attacher fortement à, coller à.*
VASTKLINKEN, (*klonk vast, vastgeklonken,*) st. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *fixer en rivant.*
VASTKLOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher à coups de marteau.*
VASTKLUISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Enchaîner, attacher avec des chaînes* ou *des liens.* ‖ (fig.) *Unir étroitement, enchaîner.*
VASTKNELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer, presser fortement.*
VASTKNEVELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Lier avec des liens* ou *des cordes, garrotter.*
VASTKNOOPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Nouer, attacher.* ‖ Vastknoppen. *Boutonner, attacher avec des boutons.*
VASTKNOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Boutonner, attacher avec des boutons.*
VASTKOPPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre, unir, attacher.* ‖ (chass.) *Coupler* (*les chiens*).
VASTKRUIEN, (*krooi* of *kruide vast, vastgekrooien* of *vastgekruid,*) st. *of* zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'attacher* (*en parlant de la glace qui charrie une rivière, un fleuve*).
VASTLAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cacheter, attacher avec de la cire à cacheter.*
VASTLEGGEN, (*legde* of *leide vast, vastgelegd* of *vastgeleid,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Rendre immobile, mettre* ou *placer une chose de manière qu'elle ne glisse ou ne tombe pas, attacher.* ‖ (mar.) *Amarrer. embosser.* ‖ (chim.) *Fixer.*
VASTLIGGEN, (*lag vast, lagen vast, vastgelegen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être posé* ou *établi solidement, être attaché.* ‖ De hond ligt vast, *le chien est à l'attache.* ‖ (mar.) *Être amarré.*
VASTLIJMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coller, attacher avec de la colle.*
VASTLOOPEN, (*liep vast, vastgeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir jusqu'à ce qu'on soit arrêté par quelque obstacle.*
VASTMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. Vasthechten. *Lier, attacher, nouer.* ‖ Vastleggen. *Rendre immobile, établir solidement.* ‖ Versterken. *Affermir, fortifier.* ‖ (mar.) De zeilen —, *ferler les voiles.*
VASTMETSELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre, attacher* ou *enfermer en maçonnant.*
VASTNAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en cousant, coudre ensemble.*
VASTNAGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer, attacher* ou *fixer avec des clous.*
VASTNESTELEN (ZICH), zw. *en* afsch. w. wederk. (fig.) *Se nicher, s'établir.*

KKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Empaqueter* *ment.* ‖ Vastgrijpen. *Empoigner, saisir.*
KKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec* *poix.* ‖ (fig.) *Attacher fortement.*
NNEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cheviller, bro-* *attacher avec des chevilles* ou *des broches.*
AKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coller, atta-* *avec de la colle.* ‖ o. (met *zijn*). *Être* *hé avec de la colle.*
EISTEREN, zw. *en* afsch. w. b. (méd.) *At-* *r avec un emplâtre.*
UGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cheviller.*
ANGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer* ou *er fortement.*
ATEN, zw. *en* afsch. w. b. Iemand —, *rrasser qq. par des raisonnements subtils.*
KEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'ac-* *er, rester attaché, être arrêté.* ‖ (fig.) In rede —, *demeurer* ou *rester court.* ‖ (mar.) *raver, échouer.*
DENEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* VAST-EN.
IDEN, (*reed vast, reden vast, vastgereden,*) afsch. w. b. *Mener une voiture* ou *un l de manière à ne pouvoir plus avancer.* h —. *Aller à cheval* ou *en voiture jusqu'à 'on ne puisse plus avancer.* ‖ o. (met *zijn*). *rouver arrêté en voiture* ou *à cheval par ue obstacle.*
IGEN, (*reeg vast, regen vast, vastgeregen,*) afsch. w. b. *Aiguilleter, enfiler, attacher filant* ou *en laçant.*
EIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ramer de ma-* *à ne pouvoir plus avancer, faire échouer* *mant.* ‖ Zich —. *Se faire échouer en ra-*
.
HROEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en* *nt.* ‖ o. (met *zijn*). *S'attacher en brûlant.*
HROEVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher* *une vis* ou *des vis, visser.*
HUIVEN, (*schoof vast, schoven vast, vast-* *oven,*) st. *en* afsch. w. b. *Pousser une chose* *anière à ne pouvoir plus la remuer* ou *ncer.* ‖ Zich —. *Être arrêté, ne pouvoir* *avancer.*
AAN, (*sloeg vast, vastgeslagen,*) st. *en* afsch. . *Zie* VASTKLOPPEN.
EDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *re en forgeant.*
OEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec* *'iens.*
LDEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Souder.*
ELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher avec* *épingles.*
IJKEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Clouer, atta-* *avec des clous.*
AAN, (*stond vast, vastgestaan,*) st. *en* afsch. (met *hebben*). *Rester* ou *se tenir ferme* ou *bile, être ferme, inébranlable* ou *immobile.* ker zijn. *Être certain.* ‖ Volharden. *Per-* *'er, persister.*
'ANDIG, bn. *Stable, constant.*
EKEN, (*stak vast, staken vast, vastgestoken,*) *en* afsch. w. b. *Affermir en enfonçant.* ‖ spelden —, *attacher avec des épingles.* ‖ net pinnen, *cheviller.* ‖ Driegen. *Faufiler.* ‖ net *hebben*). *S'enfoncer* ou *rester dans.*
'ELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre* ou *poser* *'ement, affermir, fixer, attacher, arrêter.* ‖ Voor waar uitgeven. *Mettre* ou *poser en* , *donner pour certain.* ‖ Bepalen. *Déter-* *r, fixer, établir.* ‖ De dag is vastgesteld, *ur est fixé.* ‖ Vast besluiten. *Arrêter, ré-* *soudre, statuer.* ‖ De vergadering heeft nog niets vastgesteld, *rien n'a encore été statué par l'assemblée.*

VASTSTELLING (zond. mv.), z. v. Bepaling. *Détermination, fixation,* f. ‖ Besluit. *Résolution,* f.
VASTSTIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en piquant* ou *en brodant.*
VASTSTRIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher en nouant, fixer par un nœud, bien nouer.*
VASTSTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Gouverner un vaisseau de manière qu'il échoue.*
VASTSTUWEN, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Arrimer.*
VASTTIMMEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre par quelque ouvrage de charpente.*
VASTTRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Affermir en foulant du pied.*
VASTVAREN, (*voer vast, vastgevaren,*) st. *en* afsch. w. b. *Conduire un bâtiment de manière qu'il échoue.* ‖ Zich —. *Échouer en naviguant.* ‖ o. (met *zijn*). *Échouer en naviguant.*
VASTVLECHTEN, (*vlocht vast, vastgevlochten,*) st. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *fixer en tressant.*
VASTVRIEZEN, (*vroor* of *vroos vast, vastgevroren* of *vastgevrozen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'attacher en gelant, rester pris par la glace.*
VASTWERKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *joindre en travaillant.* ‖ (mar.) Zich —. *Échouer en naviguant.*
VASTWIGGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coincer.*
VASTWOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Affermir en enveloppant* ou *en liant autour de.* ‖ Zich —. *S'embarrasser en se remuant.*
VASTWORTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enraciner.*
VASTWRINGEN, (*wrong vast, vastgewrongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Serrer, attacher* ou *affermir en tordant.*
VASTZEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire échouer.* ‖ Zich —. *S'engraver, échouer.* ‖ o. (met *zijn*). *Échouer en naviguant.*
VASTZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre, placer* ou *poser solidement, arrêter, fixer.* ‖ (mar.) Een bras —, *amarrer un bras.* ‖ Verlegen maken. *Embarrasser.* ‖ Gevangenzetten. *Mettre en prison, emprisonner.* ‖ (jeu.) *Serrer son adversaire de manière qu'il ne puisse plus jouer.* ‖ Zich —. *S'attacher à, s'arrêter.*
VASTZETTING, z. v. *Incarcération,* f.
VASTZITTEN, (*zat vast, zaten vast, vastgezeten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se tenir ferme, être accroché à, être difficile à ôter.* ‖ Gevangenzitten. *Être en prison.* ‖ Gestrand zijn. *Être échoué.* ‖ In het zand zitten. *S'engraver.*
VASTZWACHTELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Bander, attacher* ou *serrer avec une bande* ou *des bandes.*
VAT (VATEN), z. o. *Vaisseau, vase,* m. ‖ Aarden —, *vase de terre.* ‖ —en, *vaisselle,* f. ‖ De —en wasschen, *laver la vaisselle.* ‖ (anat.) De —en van 't menschelijk lichaam, *les vaisseaux du corps humain.* ‖ (bot.) De —en der planten, *les vaisseaux des plantes.* ‖ Ton. *Tonneau, fût, baril,* m., *tonne, futaille,* f. ‖ Een — bier, *une tonne de bière.* ‖ Een — wijn, *une pièce de vin.* ‖ In —en gieten, *entonner.* ‖ (prov.) Iemand uit een ander — tappen, *changer de ton avec qq.*
VAT (zond. mv.), z. m. Greep. *Prise,* f. ‖ Geenen — aan iemand hebben, *n'avoir pas de prise sur qq.* ‖ Handvat. *Poignée, anse, oreille,* f., *manche,* m.
VATBAAR, bn. *Susceptible* ou *capable de.* ‖ — voor verbetering, *susceptible d'amélioration.* ‖ Schrander. *Intelligent.* ‖ Hij is niet heel —, *il n'est guère intelligent.*

VATBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Capacité, portée*, f. ‖ Schranderheid. *Intelligence, conception*, f.
VATBINDER, z. m. *Zie* KUIPER.
VATBOORDER, z. m. *Buffeteur*, m.
VATEN, zw. w. b. *Entonner, mettre en tonneaux.*
VATENWASSCHEN (zond. mv.), z. o. *Lavage* m. *de la vaisselle.*
VATSEL, z. o. Handvat. *Poignée, anse, oreille*, f., *manche*, m.
VATTEN, zw. w. b. *Prendre, saisir.* ‖ Iemand bij de hand —, *prendre qq. par la main.* ‖ Iemand bij den arm vatten, *empoigner qq. par le bras.* ‖ (fig.) Iemand bij den kop —, *appréhender qq. au corps.* ‖ (fig.) Iemand bij den neus —, *mener qq. par le nez.* ‖ (fig.) Iets bij de hand —, *entreprendre qc.* ‖ (fig.) Iemand bij zijn woord —, *prendre qq. au mot.* ‖ Vangen. *Prendre, arrêter, saisir.* ‖ Eenen dief —, *prendre un voleur.* ‖ Moed —, *prendre courage.* ‖ Vuur —, *prendre feu.* ‖ Vlam —, *s'enflammer.* ‖ Ergens post —, *se poster quelque part.* ‖ Bevatten. *Contenir, renfermer.* ‖ Begrijpen. *Comprendre, concevoir.* ‖ Gewaarworden. *Apercevoir.* ‖ Inzetten. *Enchâsser, encastrer, sertir.* ‖ Eene schilderij in eene lijst —, *encadrer un tableau.* ‖ o. (met *hebben*). *Prendre, faire son effet.* ‖ (bot.) *Prendre racine.* ‖ (mar.) Het anker vat niet, *l'ancre ne mord pas.* ‖ (met *zijn*). Op iets gevat zijn. *Être préparé à qc., s'attendre à qc.*
VATVUIL, bn. *Qui sent le tonneau* ou *le fût.*
VAZAL, z. m. *Vassal, homme lige*, m.
VECHTACHTIG, bn. *Qui aime à se battre, porté à se battre, batailleur.*
VECHTEN, (*vocht, gevochten*,) st. w. o. (met *hebben*). *Se battre, combattre, lutter.* ‖ Man tegen man —, *combattre corps à corps* ou *de près.* ‖ Met vuisten —, *se battre à coups de poing, boxer.* ‖ (prov.) Tegen zijne eigene schaduw —, *se battre contre son ombre* ou *contre des moulins à vent, combattre une chimère.* ‖ wederk. Zich moede —, *se fatiguer à force de combattre.*
VECHTER, z. m. Strijder. *Combattant*, m. ‖ Twistzoeker. *Bretteur, bretailleur, espadonneur*, m.
VECHTERIJ, z. v. *Combat*, m. ‖ Vechtpartij. *Batterie*, f., *chamaillis*, m. ‖ Twist. *Querelle, dispute*, f.
VECHTERSBAAS, z. m. *Bretteur*, m.
VECHTHAAN, z. m. *Coq* m. *de joute.*
VECHTKUNST (zond. mv.), z. v. Schermkunst. *Escrime*, f.
VECHTLUST (zond. mv.), z. m. *Envie* f. *de se battre.*
VECHTPARTIJ, z. v. *Zie* VECHTERIJ.
VECHTPERK, z. o. *Champ clos*, m., *lice, arène*, f.
VECHTPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu* ou *théâtre du combat, champ* m. *de bataille.*
VECHTVAAN, VECHTVLAG, z. v. *Zie* BLOEDVLAG.
VECHTZAAL, z. v *Salle* f. *d'armes.*
VE[D]EL, z. v. Viool. *Violon*, m. ‖ Lier. *Vielle*, f.
VEDELAAR, z. m. *Joueur de violon* ou *de vielle, violoniste, violon*, m.
VEDELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer du violon* ou *de la vielle.*
VEDELHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *à violons.*
VEDELHOUTBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *dont le bois sert à faire des violons.*
VEDELSPELER, z. m. *Zie* VEDELAAR.
VE[D]ER (VEDEREN, VEDERS, VEEREN), z. v. *Plume, penne*, f. ‖ Al de veeren eens vogels, *plumage*, m. ‖ In de veeren liggen, *coucher sur la plume.* ‖ (fig.) Iemand in de veeren zitten, *maltraiter qq.* ‖ (fig.) Met vreemde veeren pronken, *se parer des plumes du paon.* ‖ — eens pijls, *empenne* f. *d'une flèche* ‖ (constr.) *Chevron*, m.

VEDERACHTIG, bn. *Calamiforme, plumeux.*
VEDERBAL, z. m. *Volant*, m.
VEDERBED, z. o. *Lit* m. *de plumes.*
VEDERBEZEM, z. m. *Balai* m. *de plumes.*
VEDERBEZEMPJE, z. o. *Plumeau, plumasseau*, m.
VEDERBOS, z. m. (h. n.) *Huppe, crête*, f. ‖ — op eenen hoed, *plumet, panache*, m., *aigrette*, f.
VEDERHANS, z. m. *Grand personnage* m. *qui porte un chapeau à panache.*
VEDERHARS (zond. mv.), z. v. *en* o. *Caoutchouc*, m., *gomme élastique*, f.
VEDERJACHT (zond. mv.), z. v. *Oisellerie, chasse* f. *à l'oiseau.*
VEDERKUSSEN, z. o. *Coussin* ou *oreiller* m. *de plumes.*
VEDERLICHT, bn. *Léger comme une plume.*
VEDERLOOS, bn. *Qui est sans plumes, plumé, déplumé.* ‖ (fauc.) *Halbréné.*
VEDERTOP, z. m. (h. n.) *Huppe, crête, touffe* f. *de plumes.*
VEDERVORMIG, bn. *En forme de plume, calamiforme.* ‖ (anat.) *Penniforme.*
VEE (zond. mv.), z. o. *Bétail*, m., *bestiaux*, m. pl. ‖ Rundvee. *Bêtes* f. pl. *à cornes.* ‖ Groot en klein —, *gros et menu bétail.* ‖ (fig.) Janhagel. *Canaille, racaille, lie du peuple, populace*, f.
VEEARTS (-ARTSEN), z. m. *Artiste* ou *médecin vétérinaire, vétérinaire*, m.
VEEARTSENIJ, z. v. *Remède* m. *pour les bêtes.* ‖ Veeartsenijkunde. *Médecine vétérinaire*, f.
VEEARTSENIJKUNDE (zond. mv.), z. v. *Médecine vétérinaire, hippiatrique*, f.
VEEARTSENIJSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École vétérinaire*, f.
VEEBOL, z. m. *Marchand* m. *de bestiaux.*
VEEDE, z. v. *Zie* VEETE.
VEEDIEF, z. m. *Voleur* m. *de bestiaux.*
VEEDIEFSTAL, z. m., VEEDIEFTE, z. v. *Vol* m. *de bestiaux.* ‖ (jurispr.) *Abigeat*, m.
VEEDRIJVER, z. m. *Pâtre*, m. ‖ Koewachter. *Bouvier, vacher*, m.
VEEFOKKER, z. m. *Nourrisseur* ou *éleveur* m. *de bestiaux.*
VEEFOKKERIJ, z. v. *Élevage* m. ou *élève* f. *des bestiaux.*
VEEG, bn. Den dood nabij. *Qui est près de mourir, moribond.* ‖ —e teekenen, *signes* m. pl. *d'une mort prochaine.* ‖ (fig.) — land, *pays* m. *qui est à deux doigts de sa perte.*
VEEG (VEGEN), z. m. Het vegen. *Action* f. *d'écurer* ou *de balayer.* ‖ Streek met eenen doek, eenen bezem, eene spons, enz. *Coup* m. *de torchon, de balai, d'éponge, etc.* ‖ Snede. *Estafilade, taillade, balafre*, f. ‖ Slag. *Coup*, m. ‖ Teug. *Coup, trait*, m. ‖ Met eenen —, *dans un clin d'œil, vite, sur-le-champ.*
VEEG (VEGEN), z. v. Helleveeg, feeks. *Méchante femme, diablesse*, f., *diable-à-quatre*, m
VEEGHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de celui qui est moribond.*
VEEGKRUID (zond. mv.), z. o. *Queue-de-cheval*, f.
VEEGMES, z. o. *Boutoir, paroir*, m. ‖ — der hoefsmeden, *bute*, f.
VEEGSEL, z. o. *Balayures*, f. pl. ‖ Vuilnis. *Ordures*, f. pl.
VEEGSTER, z. v. *Balayeuse*, f.
VEEHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce de bestiaux, trafic* m. *du bétail.*
VEEHANDELAAR, z. m. *Marchand* m. *de bestiaux* ou *de bétail.*
VEEHERDER, VEEHOEDER, z. m. *Pâtre*, m. ‖ Koewachter. *Bouvier, vacher*, m.
VEEHOEDERIJ, z. v. *Garde* f. *du bétail.*
VEEHONGER (zond. mv.), z. m. Geeuwhonger. *Boulimie, cynorexie, faim canine*, f.

Veekooper, z. m. *Marchand* m. *de bestiaux* ou *de bétail.*
Veekudde, z. v. *Troupeau* m. *de bêtes à cornes.*
Veel (veelen), z. v. Vedel. *Zie* Vedel.
Veel, bw. *Beaucoup, bien du, de la* ou *des, plusieurs, nombre de, quantité de.* ‖ — geld[s], *beaucoup d'argent.* ‖ — volk[s], *bien du monde.* ‖ Ik heb u — te zeggen, *j'ai bien des choses à vous dire.* ‖ — geleerder, *beaucoup plus savant.* ‖ — drinken, *boire beaucoup.* ‖ Het scheelt —, *il s'en faut beaucoup* ou *de beaucoup.* ‖ Te —, al te —, *trop.* ‖ — te weinig, *beaucoup trop peu.* ‖ — te —, *beaucoup trop.* ‖ — liever, *plutôt.* ‖ Ik wilde — liever, *j'aimerais mieux.* ‖ Zoo — te meer, *d'autant plus, à plus forte raison.* ‖ Vaak. *Souvent, plusieurs fois.* ‖ bn. Vele menschen, *beaucoup d'hommes.* ‖ Velen, z. m. mv. *Plusieurs personnes.* ‖ Velen onzer, *plusieurs d'entre nous.*
Veelal, bw. *Fort souvent, la plupart du temps.*
Veelarm, z. m. (h. n.) *Polype*, m.
Veelbemind, bn. *Bien-aimé, très-cher.*
Veelbladig, bn. (bot.) *Polypétale, polyphylle.*
Veelbloemig, bn. (bot.) *Multiflore, polyanthe.* ‖ Met bloemen overdekt. *Couvert de fleurs.*
Veelbroederig, bn. (bot.) *Polyadelphe.*
Veeldeelig, bn. *Qui a plusieurs parties.* ‖ (bot.) *Multiparti, multipartite.* ‖ (algéb.) —e grootheid, *polynôme*, m.
Veeldruk, z. m. *Polytypage*, m.
Veeleer, bw. *Plutôt.*
Veelgatig, bn. *Multifore, polypore.*
Veelgeliefd, bn. *Bien-aimé, très-cher.*
Veelgodendom (zond. mv.), z. o. *Pluralité* f. *des dieux, polythéisme*, m.
Veelgoderij (zond. mv.), z. v. *Polythéisme*, m.
Veelhalmig, bn. (bot.) *À plusieurs tuyaux.*
Veelheid (zond. mv.), z. v. *Grande quantité, multitude, multiplicité, pluralité*, f.
Veelhoek, z. m. (géom.) *Polygone*, m.
Veelhoekig, bn. *Anguleux, multangulaire, multangulé.* ‖ (géom.) *Polygone.*
Veelhoofdig, bn. *Qui a plusieurs têtes.* ‖ Die veel opperhoofden heeft. *Qui a plusieurs chefs.* ‖ —e regeering, *polyarchie*, f. ‖ (chir.) — verband, *bandage* m. *à plusieurs têtes.*
Veeljarig, bn. *Qui a beaucoup d'années, vieux.* ‖ Lang. *Long.* ‖ —e diensten, *longs services*, m. pl.
Veelkleurig, bn. *De plusieurs couleurs, bigarré, bariolé, diapré, panaché.* ‖ (h. n.) *Multicolore.* ‖ (blas.) *Paillé.*
Veelkwabbig, bn. (bot.) *Multilobé, plurilobé.*
Veellettergrepig, bn. (gramm.) *Polysyllabe, polysyllabique.*
Veellicht, bw. *Peut-être.*
Veellobbig, bn. (bot.) *Multilobé, plurilobé.*
Veelmaal[s], bw. *Souvent, fréquemment, plusieurs fois, bien des fois, maintes fois.*
Veelmannerij (zond. mv.), z. v. *Polyandrie*, f. ‖ (bot.) *Polyandrie*, f.
Veelmannig, bn. (bot.) *Polyandrique.*
Veelmeer, bw. *Beaucoup plus, bien plus.* ‖ Veeleer. *Plutôt.* ‖ Integendeel. *Au contraire.*
Veelmin, bw. *Beaucoup moins, moins encore.*
Veelmondig, bn. *Qui a plusieurs bouches.* ‖ (h. n.) *Polystome.*
Veelnamig, bn. *Qui a plusieurs noms, polyonyme.*
Veelpootig, bn. *Qui a plusieurs pieds, polypode, multipède.*
Veelregelig, bn. *Qui a plusieurs lignes.*
Veelribbig, bn. *Qui a plusieurs côtes.* ‖ (bot.) *Polyneure.*
Veelschalig, bn. (h. n.) *Multivalve.*
Veelschelpig, bn. *Zie* (h. n.) Veelschalig.
Veelschrijver, z. m. *Polygraphe*, m. ‖ Die te veel schrijft. *Écrivailleur, écrivassier*, m.
Veelschrijverij (zond. mv.), z. v. *Écrivaillerie*, f.
Veelslachtig, bn. *Qui est de plusieurs genres* ou *de plusieurs espèces.*
Veelsoortig, bn. *Qui est de plusieurs sortes.*
Veelstemmig, bn. (mus.) *À plusieurs voix.*
Veelstijlig, bn. (bot.) *Polystyle.*
Veelszins, bw. *De plusieurs manières, à plus d'un égard.*
Veeltakkig, bn. *Branchu, rameux.*
Veeltalig, bn. *Polyglotte.*
Veelte (zond. mv.), z. v. *Zie* Veelheid.
Veeltijds, bw. Dikwijls. *Souvent, fréquemment, plusieurs fois.*
Veelvakkig, bn. (bot.) *Multiloculaire.*
Veelvervig, bn. *Qui est de plusieurs couleurs, bigarré, bariolé, diapré, panaché.*
Veelvin, z. m. (h. n.) *Polyptère*, m.
Veelvingerig, bn. (h. n.) *Polydactyle.*
Veelvlakkig, bn. *Qui a plusieurs faces.*
Veelvliezig, bn. (bot.) *Multivalve.*
Veelvoet, z. m. *Polype*, m. ‖ Boomvaren. *Polypode*, m., *filicule*, f. ‖ Insect. *Jule*, m.
Veelvoetig, bn. *Qui a plusieurs pieds, polypode, multipède.*
Veelvormig, bn. *Multiforme.*
Veelvoud, z. o. (math.) *Multiple*, m.
Veelvoudig, bn. *Nombreux, multiplié, multiple, abondant, réitéré.* ‖ bw. *Abondamment, fréquemment, en abondance.*
Veelvraat, z. m. (h. n.) *Glouton*, m. ‖ (fig.) *Goulu, glouton*, m.
Veelvuldig, bn. *Nombreux, multiplié, multiple, abondant.* ‖ bw. *Abondamment, fréquemment, en abondance.*
Veelvuldigheid (zond. mv.), z. v. *Multiplicité, diversité, abondance, grande variété*, f.
Veelvuldig[lijk], bw. *Zie* Veelvuldig, bw.
Veelweter, z. m. *Polymathe*, m.
Veelweterij (zond. mv.), z. v. *Polymathie*, f.
Veelwijverij (zond. mv.), z. v. *Polygamie*, f. ‖ (bot.) *Polygynie*, f.
Veelwijvig, bn. *Polygame.* ‖ (bot.) *Polygyne.*
Veelwoordig, bn. *Verbeux.*
Veelzadig, bn. (bot.) *Polysperme.*
Veelzijdig, bn. *Qui offre un grand nombre de faces, multilatère.* ‖ (géom.) — lichaam, *polyèdre*, m. ‖ —e kennis, *connaissances variées*, f. pl. ‖ bw. *De différents côtés, sous différents rapports.*
Veem (veemen), z. v. Gilde. *Corporation*, f., *corps* m. *de métiers.* ‖ Veemgericht. *Vehme, cour vehmique*, f.
Veemarkt, **Veemerkt**, z. v. *Marché* m. *au bétail.*
Veemgericht, z. o. *Vehme, cour vehmique*, f.
Veemol, z. m. (h. n.) *Zie* Molkrekel.
Veen (venen), z. o. *Tourbière*, f., *terrain tourbeux*, m. ‖ Stilstaande water. *Mare*, f., *marais*, m.
Veenaarde (zond. mv.), z. v. *Terre tourbeuse*, f.
Veenachtig, bn. *Tourbeux.*
Veenader, z. v. *Veine* f. *de terre tourbeuse.*
Veenbaas, z. m. *Propriétaire* m. *d'une tourbière.*
Veenbezie, z. v. (bot.) *Baie* f. *de canneberge.*
Veenbeziestruik, z. m. (bot.) *Canneberge*, f.
Veenboer, z. m. *Tourbier, paysan* m. *qui exploite de la tourbe.*
Veenbonk, z. m. *Motte* f. *de tourbe.*
Veendamp (zond. mv.), z. m. *Exhalaison* f. *des terres tourbeuses.*
Veenderij, z. v. *Tourbière*, f.
Veengraver, z. m. *Tourbier*, m.

VEENGROND, z. m. *Tourbière*, f., *terrain tourbeux*, m.
VEENLAND, z. o. *Tourbière*, f.
VEENMAN, z. m. *Tourbier*, m.
VEENMOL, z. m. *Ver* m. *des tourbières*.
VEENPUID, z. m. (pop.) Veenboer. *Tourbier*, m. ‖ Boer. *Paysan*, m.
VEENPUT, z. m. *Fosse* f. *à tourbe*.
VEENVOS, z. m. (pop.) *Zie* VEENPUID.
VEENWERKER, z. m. *Tourbier*, m.
VEENZON, z. v. *Feu* m. *de tourbe*.
VEEPACHT (zond. mv.), z. v. *Cheptel*.
VEEPACHTER, z. m. *Cheptelier*, m.
VEEPEST (zond. mv.), z. v. *Épizootie*, f.
VEER, bw. Verre. *Zie* VER.
VEER (VEEREN), z. v. *Plume*, *penne*, f. ‖ Springveer. *Ressort*, m.
VEER (VEREN), z. o. Overvaart. *Passage* m. *d'eau*.
VEERBOOT (–BOOTEN), z. m. *en* v. *Bateau*, m., *barque* f. *de passage*.
VEERBOUT, z. m. *Boulon* m. *à ressort*.
VEERDAM, z. m. *Embarcadère*, *débarcadère*, m.
VEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire ressort*.
VEERGELD, z. o. *Passage*, *pontonnage*, *bachotage*, *droit* m. *de passage*.
VEERKRACHT (zond. mv.), z. v. *Élasticité*, *force* ou *vertu élastique*, f. ‖ (fig.) *Énergie*, f.
VEERKRACHTIG, bn. *Élastique*.
VEERLOON (zond. mv.), z. o. *Zie* VEERGELD.
VEERMAN (–LIEDEN, –LUÎ), z. m. *Batelier*, *bachoteur*, *passeur*, m.
VEERPONT, z. v. Vaartuig. *Toue*, f.
*VEERS (VAN), bw. Van verre. *De loin*.
VEERSCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Barque* f. ou *bateau* m. *de passage*. ‖ Veerpont. *Toue*, f.
VEERSCHIPPER, z. m. *Batelier*, *bachoteur*, *passeur*, m. ‖ Patroon eens veerschips. *Patron* m. *d'un bateau de passage*.
VEERSCHUIT, z. v. *Zie* VEERSCHIP.
VEERTANGETJE, z. o. *Brucelles*, f. pl., *pincette* f. *à ressort*.
VEERTEL, z. o. Vierendeel. *Quart*, *quartaut*, *quarteron*, m.
VEERTIEN, telw. *Quatorze*. ‖ — dagen, *quinze jours*, m. pl., *quinzaine*, f. ‖ Binnen — dagen, *dans quinze jours*. ‖ Vandaag over — dagen, *d'aujourd'hui en quinze*. ‖ z. v. *Quatorze*, m.
VEERTIENDAAGSCH, bn. *De quatorze* ou *de quinze jours*.
VEERTIENDE, bn. *Quatorzième*. ‖ Lodewijk de —, *Louis quatorze*. ‖ z. o. Het —e, *le quatorzième*, m., *la quatorzième partie*, f.
VEERTIENDERHANDE, VEERTIENDERLEI, bn. *De quatorze sortes*, *de quatorze espèces*.
VEERTIENHONDERD, telw. *Quatorze cents*.
VEERTIENJARIG, bn. *De quatorze ans*.
VEERTIENMAAL, bw. *Quatorze fois*.
VEERTIENVOUD (zond. mv.), z. o. *Quantité* f. *quatorze fois plus grande qu'une autre*.
VEERTIENVOUDIG, bw. *Quatorze fois autant*.
VEERTIG, telw. *Quarante*. ‖ — jaar oud, *quadragénaire*. ‖ Ik ben — jaar oud, *j'ai quarante ans*. ‖ In de — zijn, *avoir la quarantaine*. ‖ Omtrent — jaar oud zijn, *approcher de la quarantaine*, *avoir environ quarante ans*. ‖ — dagen vasten, *jeûner la quarantaine*. ‖ z. v. *Quarante*, m.
VEERTIGDAAGSCH, bn. *De quarante jours*. ‖ —e vasten, *jeune quadragésimal*, m.
VEERTIGER, z. m. *Qui a quarante ans*. ‖ Lid eener maatschappij van veertig personen. *Membre* m. *d'une compagnie* ou *d'une société de quarante personnes*. ‖ Veertigjarig man. *Homme* m. *de quarante ans*. ‖ Veertig jaar oude wijn. *Vin* m. *de quarante ans*. ‖ Schip van veertig stukken geschut. *Frégate* f. *de quarante canons*.
VEERTIGERHANDE, VEERTIGERLEI, bn. *De quarante sortes*, *de quarante espèces*.
VEERTIGJARIG, bn. *De quarante ans*, *quadragénaire*.
VEERTIGMAAL, bw. *Quarante fois*.
VEERTIGMAANDIG, bn. *en* bw. *De quarante mois*.
VEERTIGPONDER, z. m. *Chose* f. *qui pèse quarante livres*.
VEERTIGSTE, bn. *Quarantième*. ‖ z. o. Het —, *le quarantième*, m., *la quarantième partie*, f.
VEERTIGTAL, z. o. *Quarantaine*, f., *nombre* m. *de quarante*.
VEERTIGVOUD, z. o. *Quantité* f. *quarante fois plus grande qu'une autre*.
VEERTIGVOUDIG, bn. *Quarante fois autant*.
VEERTJE, z. o. *Petite plume*, f. ‖ Springveertje. *Petit ressort*, m.
VEEST, z. m. *Vesse*, f.
VEESTAL, z. m. *Étable*, f.
VEESTAPEL, z. m. *Tout le bétail* m. *d'un établissement rural* ou *d'une contrée*.
VEESTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vesser*.
VEESTER, z. m. *Vesseur*, m.
VEESTERFTE (zond. mv.), z. v. *Épizootie*, f.
VEESTSTER, z. v. *Vesseuse*, f.
VEETE, z. v. *Inimitié*, *haine*, f.
VEETEELT (zond. mv.), z. v. *Élevage*, m., *élève* ou *éducation* f. *du bétail* ou *des bestiaux*.
VEEVOE[D]ER (zond. mv), z. o. *Fourrage*, m.
VEEWEIDER, z. m. *Bouvier*, *pâtre*, m.
VEEZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Épizootie*, f.
VEGEN, zw. w. b. *Nettoyer*, *balayer*, *frotter*, *torcher*, *essuyer*. ‖ Eene schouw —, *ramoner une cheminée*. ‖ Een zwaard —, *fourbir une épée*. ‖ (fig) Een glas —, *vider promptement un verre*. ‖ (fig.) Den beker lustig —, *hausser le coude*. ‖ Doorhalen. *Tancer*, *chapitrer*. ‖ o. (met *hebben*). *Balayer*.
VEGER, z. m. *Balayeur*, m. ‖ Borstel. *Brosse*, *vergette*, f. ‖ Bezem. *Balai*, m. ‖ (pop.) *Ouvrier actif*, m.
VEIL (zond. mv.), z. o. (bot.) Klimop. *Lierre*, m.
VEIL, bn. *Qui est à vendre*, *vénal*. ‖ Mijn huis is —, *ma maison est à vendre*. ‖ (fig.) Zijn leven voor het vaderland — hebben, *sacrifier* ou *exposer sa vie pour la patrie*.
VEILACHTIG, bn. (bot.) *Hédéracé*, *hédéré*.
VEILBAAR, bn. *Vénal*. ‖ — ambt, *charge vénale*, f.
VEILBLAD (–BLADEN, –BLADEREN), z. o. (bot.) *Feuille* f. *de lierre*.
VEILDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *de vente publique*.
VEILEN, zw. w. b. *Mettre* ou *exposer en vente publique*, *vendre à l'encan*.
VEILER, z. m. *Celui qui expose en vente*, *celui qui vend à l'encan*.
VEILHARS (zond. mv.), z. v. *en* o. *Hédérée*, *résine* f. *de lierre*.
VEILHEID (zond. mv.), z. v. *Vénalité*, f.
VEILIG, bn. *Sûr*, *assuré*. ‖ —e weg, *chemin sûr*, m. ‖ —e haven, *port sûr*, m. ‖ bw. *Sûrement*, *en sûreté*, *sans danger*, *sans crainte*.
VEILIGEN, zw. w. b. *Assurer*, *rendre sûr*, *mettre en sûreté*, *mettre à l'abri*.
VEILIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sûreté*, *sécurité*, *assurance*, f. ‖ Openbare —, *sûreté publique*. ‖ — van den Staat, *sûreté de l'État*. ‖ In — brengen, *mettre à couvert*.
VEILIGHEIDSKAART, z. v. *Carte* f. *de sûreté*, *permis* m. *de séjour*.
VEILIGHEIDSKLEP, z. v. *Soupape* f. *de sûreté*.
VEILIG[LIJK], bw. *Zie* VEILIG, bw.

Veiling, z. v. *Vente publique*, f., *encan*, m., *vente* f. *à l'enchère*.
Veilkrans (-**kransen**), z. m. *Couronne* f. *de lierre*.
Veinzaard, z. m. *Dissimulé, dissimulateur, homme faux, hypocrite*, m.
Veinzen, zw. w. b. *Feindre, dissimuler, faire semblant de*. ‖ Zich ziek —, *feindre une maladie, feindre d'être malade*. ‖ — te slapen, *faire semblant de dormir*. ‖ o. (met *hebben*). *Feindre, dissimuler*. ‖ Vonken. *Couver sous la cendre, prendre feu*.
Veinzer, z. m. *Zie* Veinzaard.
Veinzeres, z. v. *Dissimulée, dissimulatrice, personne fausse, chattemite, doucerette*, f.
Veinzerij, z. v. *Feinte, dissimulation*, f, *déguisement*, m. ‖ Man zonder —, *homme* m. *sans fard*.
Veken, z. o. *Barrière, cloture*, f.
Vel, z. o. Huid. *Peau*, f. ‖ Het — afstroopen, *écorcher, dépouiller*. ‖ Tusschen — en vleesch, *entre cuir et chair*. ‖ (prov.) In een kwaad — steken, *ne pas jouir d'une bonne santé, jeter un mauvais coton*. ‖ (fig.) Hij heeft maar het — over de beenen, *ce n'est qu'une carcasse*. ‖ (fig.) Uit zijn — springen van kwaadheid, *être furieux*. ‖ Leer. *Cuir*, m. ‖ — papier, *feuille* f. *de papier*. ‖ Lap, vod. *Lambeau, chiffon*, m., *guenille*, f. ‖ (pop.) Een oud —, *une vieille sorcière*, f.
Velbereider, z. m. *Peaussier, habilleur*, m.
Veld, z. o. *Champ*, m., *campagne, plaine*, f. ‖ Effen *of* vlak —, *rase campagne*. ‖ Akker. *Champ*, m., *terre labourable*, f. ‖ (mil.) *Campagne*. ‖ Te —e trekken, *se mettre en campagne, entrer en campagne*. ‖ — winnen, *gagner du terrain*. ‖ Het — ruimen, *décamper*. ‖ Iemand het — vrij laten, *laisser à qq. le champ libre*. ‖ In het open —, *en plein champ, au milieu des champs*. ‖ Elyzeesche —en, *champs élysées*. ‖ (blas.) *Champ*.
Veldaffuit, z. o. (mil.) *Affût* m. *de campagne*.
Veldajuin, z. m. (bot.) *Ornithogale*, m.
Veldanemoon (-**monen**), z. v. (bot.) *Adonis*, m.
Veldapotheek (-**theken**), z. v. (mil.) *Pharmacie ambulante*, f.
Veldarbeid (zond. mv.), z. m. *Labour*, m., *travaux des champs, travaux aratoires* ou *champêtres*, m. pl., *agriculture*, f.
Veldarts (-**artsen**), z. m. *Médecin militaire*, m.
Veldbakker, z. m. *Boulanger* m. *de l'armée en campagne*.
Veldbakkerij, z. v. *Boulangerie* f. *de l'armée en campagne*.
Veldbanier, z. v. *Bannière*, f.
Veldbatterij, z. v. *Batterie* f. *de campagne*.
Veldbed, z. o. *Lit* m. *de camp*.
Veldboon (-**boonen**), z. v. *Grosse fève*, f.
Veldbouw (zond. mv.), z. m. *Zie* Landbouw.
Veldcipres, z. m. (bot.) *Ive, ivette*, f.
Velddienst (zond. mv.), z. m. *Corvées rurales*, f. pl.
Velddduif, z. v. *Bisei, pigeon sauvage*, m.
Veldeling, z. m. *en* v. *Homme des champs, campagnard*, m.
Veldenaar, z. m. *Zie* Veldeling.
Veldflesch, z. v. (mil.) *Bidon*, m.
Veldfluit, z. v. *Chalumeau*, m.
Veldgedierte (zond. mv.), z. o. *Animaux* m. pl. *des champs*.
Veldgeschreeuw, **Veldgeschrei** (zond. mv.), z. o. *Cri* m. *de guerre*. ‖ — maken, *crier aux armes*. ‖ Leus. *Mot* m. *de ralliement*.
Veldgeschut (zond. mv.), z. o. *Artillerie* f. *de campagne*.
Veldgewas, z. o. *Plante* f. *des champs*.
Veldgod (-**goden**), z. m. *Dieu des champs, dieu champêtre*, m., *divinité champêtre*, f.
Veldgodes, **Veldgodin**, z. v. *Déesse des champs, divinité champêtre*, f.
Veldhaver (zond. mv.), z. v. *Fromental*, m.
Veldheer (-**heeren**), z. m. *Général* m. *en chef*. ‖ (fig.) *Capitaine*, m.
Veldheerschap (zond. mv.), z. o. *Généralat*, m., *dignité* f. ou *grade* m. *de général en chef*.
Veldheerstaf (zond. mv.), z. m. *Bâton* m. *de commandement*.
Veldhoen (-**hoenderen**), z. o. Patrijs. *Perdrix*, f. ‖ Jong —, *perdreau*, m.
Veldhut, z. v. *Baraque, tente*, f.
Veldjager, z. m. *Chasseur* m. *de menu gibier*.
Veldkaars (-**kaarsen**), z. v. *Silénée*, f.
Veldkant, z. m. *Bord* m. *d'un champ*.
Veldkers (zond. mv.), z. v. (bot.) *Thlaspi*, m.
Veldklaver (zond. mv.), z. v. *Pied-de-lièvre, triolet, trèfle* m. *des champs* ou *des prés*.
Veldkoets (-**koetsen**), z. v. Veldbed. *Lit* m. *de camp*.
Veldkropper, z. m. (bot.) *Valériane*, f.
Veldlatuw (zond. mv.), z. v. (bot.) *Laitue sauvage*, f.
Veldleeuwerik (-**riken**), z. v. (h. n.) *Alouette* f. *des bois*.
Veldleger, z. o. Leger te velde. *Armée* f. *en campagne*. ‖ Legerplaats. *Camp*, m. ‖ Veldbed. *Lit* m. *de camp*.
Veldlegerhut, z. v. *Baraque*, f.
Veldlegering, z. v. (mil.) *Campement*, m.
Veldlelie, z. v. *Lis des champs, martagon*, m. ‖ Lelie der dalen. *Muguet*, m.
Veldleus, z. v. (mil.) *Mot* m. *de ralliement*.
Veldlook (zond. mv.), z. o. *Ail sauvage*, m.
Veldmaarschalk, z. m. *Feld-maréchal*, m.
Veldmaarschalkschap (zond. mv.), z. o. *Dignité* f. ou *grade* m. *de feld-maréchal*.
Veldmaarschalksstaf (zond. mv.), z. m. *Bâton* m. *de feld-maréchal*.
Veldmarsch, z. m. (mil.) *Marche* f. *de campagne*. ‖ Den — slaan, *battre aux champs*.
Veldmosch, z. v. *Zie* Veldmusch.
Veldmuis, z. v. *Souris* f. *des champs*. ‖ Groote —, *mulot*, m. ‖ Noordsche —, *coulis*, m.
Veldmusch, z. v. (h. n.) *Friquet*, m.
Veldmuziek, z. v. *Musique champêtre*, f. ‖ Krijgsmuziek. *Musique militaire* ou *guerrière*, f.
Veldnimf (-**nimfen**), z. v. *Nymphe* f. *des champs*.
Veldoverste, z. m. *Général*, m.
Veldpaap, z. m. (dénigr.) *Aumônier militaire*, m.
Veldpater, z. m. *Aumônier militaire*, m.
Veldpijp, z. v. *Chalumeau*, m.
Veldprediker, z. m. *Aumônier militaire*, m. ‖ Protestantsch —, *ministre* m. *d'un régiment*.
Veldrat, z. v. *Rat* m. *des champs*.
Veldriet, z. o. *Claquebois*, m., *régale*, f.
Veldrok, z. m. *Casaque militaire*, f.
Veldroos (-**rozen**), z. v. (bot.) *Églantine*, f.
Veldroosje, z. o. (bot.) *Anémone sauvage*, f.
Veldroover, z. m. *Maraudeur*, m.
Veldrooverij, z. v. *Maraudage*, m.
Veldrot, z. v. *Zie* Veldrat.
Veldsaffraan (zond. mv.), z. v. (bot.) *Carthame*, m.
Veldsalade (zond. mv.), z. v. (bot.) *Doucette, mâche*, f.
Veldschalmei, z. v. *Chalumeau*, m.
Veldscharlei (zond. mv.), z. v. (bot.) *Arvale* f. *des prés*.
Veldslag (-**slagen**), z. m. *Bataille*, f.
Veldslang, z. v. *Couleuvre*, f., *serpent terrestre*, m. ‖ (artill.) *Couleuvrine*, f.
Veldsnep, **Veldsnip**, z. v. *Bécassine*, f.
Veldspaath, z. m. (minér.) *Feldspath*, m.

VELDSPIN, z. v. (h. n.) *Faucheur*, m.
VELDSTOEL, z. m. *Siége pliant, pliant*, m.
VELDSTUK, z. o. *Pièce* f. *de campagne.*
VELDTEEKEN, z. o. *Signal militaire*, m. ‖ Vlag. *Enseigne*, f., *drapeau, pavillon*, m.
VELDTENT, z. v. *Tente*, f., *pavillon*, m.
VELDTIJM (zond. mv.), z. m. (bot.) *Serpolet*, m.
VELDTOCHT, z. m. (mil.) *Campagne, expédition militaire*, f.
VELDTREIN (zond. mv.), z. m. (mil.) *Train* m. *d'artillerie.*
VELDTROS, z. m. *Bagage* m. *d'une armée en campagne.*
VELDTUIG, z. o. *Attirail* m. *de guerre.*
VELDTUIGMEESTER, z. m. *Grand-maître* m. *d'artillerie.*
VELDTUIGWERKER, z. m. *Artilleur*, m.
VELDVINK, z. m. (h. n.) *Pinson* m. *des champs.*
VELDVLUCHTIG, bn. *Fugitif.* ‖ (mil.) *Qui déserte, qui quitte son drapeau.*
VELDVRUCHT, z. v. *Fruit* m. *de la terre.* ‖ —en, *produits agricoles, fruits* m. pl. *de la terre.*
VELDWACHT, z. v. *Piquet*, m.
VELDWACHTER, z. m. *Garde-champêtre*, m.
*VELDWEIFEL, z. m. *Sous-officier*, m.
VELDZICHT, z. o. *Vue* f. *sur la campagne.*
VELDZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Mal* m. *de Hongrie.*
VELEN, zw. w. b. *Souffrir, supporter, endurer.*
VELERHANDE, VELERLEI, bn. *Qui est de plusieurs sortes* ou *de plusieurs espèces, divers, différent.* ‖ — kennis, *connaissances très-variées*, f. pl.
VELG, z. v. *Jante*, f.
VELGEN, zw. w. b. *Janter.*
VELIJN (zond. mv.), z. o. *Vélin*, m.
VELLEKEN, z. o. *Zie* VELLETJE.
VELLEN, zw. w. b. *Abattre, faire tomber.* ‖ Boomen —, *abattre des arbres.* ‖ Dooden. *Tuer, terrasser.* ‖ (mil.) Het geweer —, *croiser la baïonnette.* ‖ Een oordeel —, *prononcer un jugement.* ‖ Een oordeel over iets —, *porter un jugement sur qc.*
VELLENBLOOTER, z. m. *Zie* VELLENPLOOTER.
VELLENHANDEL (zond. mv.), z. m. *Peausserie*, f.
VELLENKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de peaux.*
VELLENPLOOTEN (zond. mv.), z. o. *Peausserie, mégisserie*, f.
VELLENPLOOTER, z. m. *Peaussier, mégissier*, m.
VELLETJE, z. o. *Pellicule*, f.
VELLIG, bw. *Pelliculeux.*
VELLING (zond. mv.), z. v. *Abattage*, m.
VELZIEKTE, z. v. *Maladie cutanée*, f.
VEN, z. o. Veen. *Zie* VEEN.
VENDEL, z. o. *Zie* VAANDEL.
VENDUHUIS, z. o. *Maison* f. *où se tiennent les ventes publiques.*
VENDUMEESTER, z. m. *Directeur* m. *de ventes publiques*
VENEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Exploiter une tourbière.*
VENERISCH, bn. *Vénérien.*
VENEZOEN, z. o. *Venaison*, f. ‖ In de —en zetten, *engraisser.*
VENEZOENPASTEI, z. v. *Pâté* m. *de venaison.*
VENIG, bn. *Tourbeux.*
VENIJN (zond. mv.), z. o. *Venin, poison*, m. ‖ (méd.) *Virus, venin*, m.
VENIJNIG, bn. *Venimeux.* ‖ — dier, *animal venimeux*, m. ‖ (bot) *Vénéneux.* ‖ —e plant, *plante vénéneuse*, f. ‖ (fig.) *Venimeux, envenimé.* ‖ —e tong, *langue venimeuse*, f. ‖ bw. (fig.) *Méchamment.*
VENIJNIGHEID (zond. mv.), z v. *Venin, poison*, m. ‖ (méd.) *Virulence*, f.
VENKEL (zond. mv.), z. v. (bot.) *Fenouil*, m.
VENKELAPPEL, z. m. (bot.) *Fenouillet*, m., *fenouillette*, f.
VENKELOLIE (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de fenouil.*
VENKELWATER (zond. mv.), z. o. *Fenouillette, eau-de-vie* f. *de fenouil.*
VENKELWORTEL, z. m. *Racine* f. *de fenouil.*
VENKELZAAD (zond. mv.), z. o. *Fenouil*, m., *graine* f. *de fenouil.*
VENNOOT (–NOOTEN), z. m. *Associé, compagnon*, m.
VENNOOTSCHAP, z. o. *Association, compagnie, société*, f.
VENSTER, z. o. *Fenêtre*, f. ‖ Buitenwaartsch-venster. *Contrevent*, m. ‖ Vensterraam. *Croisée*, f. ‖ (prov.) Door een hennepen — kijken, *être pendu.* ‖ (anat.) *Fenêtre.*
VENSTERBLIND, z. o. *Volet d'une fenêtre, contrevent*, m.
VENSTERBOOM (–BOOMEN), z. m. *Barre* f. *de fenêtre.*
VENSTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se tenir à la fenêtre.* ‖ b. *Garnir de fenêtres.* ‖ (fig.) Doorhalen. *Tancer, chapitrer.*
VENSTERGAT (–GATEN), z. o. *Baie, embrasure*, f.
VENSTERGELD (zond. mv.), z. o. *Impôt des fenêtres, fenêtrage*, m,
VENSTERGLAS (–GLAZEN), z. o. *Verre* m. *à vitre.* ‖ Vensterruit. *Carreau* m. *de vitre.*
VENSTERGORDIJN, z. v. *en* o. *Rideau* m. *de fenêtre.*
VENSTERHORDE, z. v. *Jalousie*, f.
VENSTERKRUIS (–KRUISEN), z. o. *Traverse de croisée, croisée*, f., *meneau*, m.
VENSTERLUIK, z. o. *Volet*, m. ‖ Buitenwaartsch —, *contrevent*, m.
VENSTERRAAM, z. o. *Châssis* m. *de fenêtre, croisée*, f.
VENSTERROEDE, z. v. *Tringle*, f., *croisillon*, m.
VENSTERRUIT, z. v. *Carreau* m. *de vitre.*
VENSTERSCHERM, z. o. *Persienne, jalousie*, f.
VENSTERSPIEGELTJE, z. o. *Espion*, m.
VENSTERSTIJL, z. m. *Jambage* m. *d'une croisée.*
VENSTERTRALIE, z. v. *Treillis*, m.
VENSTERVERBAND, z. o. (chir.) *Bandage fenêtré*, m.
VENSTERWERK (zond. mv.), z. o. *Fenêtrage*, m.
VENSTERZIEK, bn. *Légèrement indisposé.*
VENSTERZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Légère indisposition*, f.
VENT, z. m. Man. *Homme*, m. ‖ Zonderlinge —, *gaillard, drôle*, m. ‖ Lompe —, *lourdaud*, m. ‖ Snaaksche —, *drôle* m. *de corps.* ‖ Echtgenoot. *Mari*, m.
VENTE, z. v. *Vente, vente* f. *à l'enchère.* ‖ Ter — stellen, *mettre en vente.*
VENTEN, zw. w. b. *Vendre en détail, débiter, colporter.*
VENTJAGEN (zond. mv.), z. o. *Commerce* m. *de chasse-marée.*
VENTJAGER, z m. *Chasse-marée*, m.
VENTJAGERIJ, z v. *Commerce* m. *du chasse-marée.*
VENTJE, z. o. *Petit drôle*, m. ‖ Dreumis. *Bout* m. *d'homme.* ‖ (prov.) Het — alleen zijn, *être seul maître.*
VENUSBERG, z. m. (anat.) *Pénil*, m.
VENUSBUIL, z. v. (chir.) *Bubon inguinal*, m.
VENUSDIENST (zond. mv.), z m. *Culte* m. *de Vénus, passion* f. *pour les femmes.*
VENUSDIER, z. o. *Prostituée*, f.
VENUSGORDEL, z. m. *Ceinture* f. *de Vénus.*
VENUSHAAR (zond. mv.), z. o. (bot.) *Capillaire*, m
VENUSHEUVEL, z. m. (anat) *Pénil*, m.
VENUSKAM, z. m. (bot.) *Peigne* m. *de Vénus.*
VENUSKWAAL (zond. mv.), z. v. *Maladie vénérienne*, f.
VENUSNAVEL (zond. mv.), z. m. *Zie* NAVELKRUID.
VENUSSPIEGEL, z. m. (bot.) *Miroir* m. *de Vénus.*
VENUSSTAR, VENUSSTER (zond. mv.), z. v. *Vénus*, f.

Venusziekte (zond. mv.), z. v. *Maladie vénérienne*, f.

Ver, bn. *Éloigné*, *lointain*. ‖ —re landen, *pays lointains*, m. pl. ‖ —re vriend, *ami éloigné*, m. ‖ (prov.) Beter een goede buur dan een —re vriend, *qui a bon voisin a bon mâtin*. ‖ bw. *Loin*. ‖ — gaan, *aller loin*. ‖ Te — gaan, *aller trop loin*; (fig.) *passer les bornes*. ‖ Zoo — mogelijk, *au plus loin*. ‖ (fig.) Het — brengen, *réussir*, *prospérer*. ‖ Hij heeft het — op de piano gebracht, *il est d'une grande force sur le piano*. ‖ Van —re, *de loin*. ‖ Ik ben er —re van af te denken, *je suis loin de penser*. ‖ (prov.) Van —re is het goed liegen, *a beau mentir qui vient de loin* ‖ (fam.) Hij ziet niet verder, dan zijn neus lang is, *il ne voit pas plus loin que son nez*. ‖ Hoe —? *jusqu'où?* ‖ Tot dus —, *jusqu'à présent*. ‖ 't Is —re van daar, dat, *tant s'en faut que*. ‖ —re van, *loin de*. ‖ — van mij u te willen beleedigen, *loin de moi de vouloir vous injurier*.

Veraangenamen, zw. w. b. *Rendre agréable*.

Veraangenaming, z. v. *Action* f. *de rendre agréable*.

Veraanschouwelijken, zw. w. b. *Rendre visible*, *démontrer*.

Veraanschouwelijking, z. v. *Action de rendre visible*, *démonstration*, f.

Veraarden, zw. w. o. (met *zijn*). *Dégénérer*, *s'abâtardir*, *se dénaturer*.

Veraarding, z. v. *Dégénération*, f., *abâtardissement*, m.

Veraccijnzen, zw. w. b. *Payer l'accise de*.

Veraccijnzing, z. v. *Payement* m. *de l'accise*.

Verachtelijk, bn. *Méprisable*, *vil*, *abject*, *bas*. ‖ — mensch, *homme méprisable*, m. ‖ — maken, *avilir*. ‖ Zich — maken. *S'avilir*. ‖ bw. *Dédaigneusement*, *avec dédain*, *avec mépris*.

Verachtelijkheid (zond. mv.), z. v. *État méprisable*, m., *abjection*, f.

Verachteloozen, zw. w. b. *Négliger*.

Verachteloozing (zond. mv.), z. v. *Négligence*, f.

Verachten, zw. w. b. *Mépriser*, *dédaigner*. ‖ Trotsen. *Braver*, *affronter*, *mépriser*. ‖ Verkleinen. *Déprimer*, *vilipender*.

Verachtenswaardig, bn. *Méprisable*, *vil*, *abject*, *bas*.

Verachter, z. m. *Contempteur*, m.

Verachteren, zw. w. b. *Reculer*, *arriérer*, *retarder*. ‖ o. (met *zijn*). *Rester en arrière*, *reculer*, *retarder*. ‖ (fig.) *Tomber en décadence*, *dépérir*.

Verachtering (zond. mv.), z. v. *Retard*, m., *marche rétrograde*, f. ‖ (fig.) Verval. *Décadence*, f. ‖ Nadeel. *Préjudice*, *tort*, *dommage*, m.

Verachting (zond. mv.), z. v. *Mépris*, *dédain*, m.

Verachtster, z. v. *Celle qui méprise*, *dédaigneuse*, f.

Verademen, zw. w. o. (met *hebben*). *Respirer de nouveau*, *reprendre haleine*.

Verademing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de reprendre haleine*. ‖ (fig.) *Soulagement*, m., *consolation*, f.

Veraf, bw. *Fort loin*, *à une grande distance*.

Verafgelegen, bn. *Fort éloigné*, *lointain*, *écarté*. ‖ — land, *pays lontain*, m.

Verafgelegenheid (zond. mv.), z. v. *Grand éloignement*, m., *grande distance*, f.

Verafschuwen, zw. w. b. *Mépriser*.

Veranderen, zw. w. b. *Changer*. ‖ Het water in wijn —, *changer l'eau en vin*. ‖ Zijn huis —, *faire changer sa maison*. ‖ (alchim.) Een metaal —, *transmuer un métal*. ‖ Verwisselen. *Changer*. ‖ De zeilen —, *changer les voiles*. ‖ Zich —. *Se changer*. ‖ o. (met *zijn*). *Changer*, *se changer*. ‖ Het weder verandert, *le temps change*. ‖ Van kleed —, *changer d'habit*. ‖ Van plaats —, *changer de place*. ‖ Van gedrag —, *changer de conduite*. ‖ Van dienstboden —, *changer de domestiques*. ‖ Van kleur —, *changer de couleur*. ‖ (fig.) Hij zal wel van toon —, *il changera bien de note*. ‖ Van gedaante —, *se métamorphoser*.

Verandering, z. v. *Changement*, m. ‖ — van woonst, *changement de domicile*. ‖ (alchim.) *Transmutation*, f. ‖ — van gedaante, *métamorphose*, f. ‖ (fin.) *Conversion*, f. ‖ Maandstonden. *Menstrues*, *règles*, f. pl. ‖ (mus.) — in eenen anderen toon, *transposition*, f.

Veranderlijk, bn. *Changeant*, *variable*, *variant*, *inconstant*, *versatile*, *mobile*. ‖ — weer, *temps variable*, m. ‖ —e geest, *esprit versatile*, m. ‖ — karakter, *caractère mobile*, m. ‖ Het lot der wapenen is —, *les armes sont journalières*. ‖ (astron.) *Changeant*.

Veranderlijkheid (zond. mv.), z. v. *Inconstance*, *instabilité*, *variabilité*, f. ‖ Wispelturigheid. *Versatilité*, *variabilité*, *inconstance*, *mobilité*, f.

Verankeren, zw. w. b. (constr.) *Affermir* (*une muraille*) *avec des ancres*.

Verantwoordelijk, bn. Te rechtvaardigen. *Excusable*, *justifiable*. ‖ Aansprakelijk. *Responsable*. ‖ Rekeningschuldig. *Comptable*.

Verantwoordelijkheid (zond. mv.), z. v. *Responsabilité*, f.

Verantwoorden, zw. w. b. *Répondre* ou *rendre compte de*, *être responsable de*. ‖ Hij moet het —, *il en est responsable*. ‖ Rechtvaardigen. *Justifier*, *excuser*. ‖ Verdedigen. *Défendre*. ‖ Zich —. *Se justifier*, *s'excuser*, *se défendre*.

Verantwoorder, z. m. *Défenseur*, *apologiste*, m. ‖ Borg. *Répondant*, m., *caution*, f.

Verantwoording, z. v. *Justification*, *apologie*, *défense*, f. ‖ Verantwoordelijkheid. *Responsabilité*, f. ‖ Iemand ter — roepen, *demander compte à qq*. ‖ Borgtocht. *Caution*, *garantie*, f.

Verarbeiden, zw. w. b. *Employer en travaillant*.

Verargeren, zw. w. b. *en* o. *Zie* Verergeren.

Verarmen, zw. w. b. *Appauvrir*, *rendre pauvre*. ‖ o. (met *zijn*). *S'appauvrir*, *devenir pauvre*.

Verarming (zond. mv.), z. v. *Appauvrissement*, m.

Verbaasd, bn. *Fort étonné*, *confondu*, *stupéfait*, *interdit*, *consterné*. ‖ bw. *Avec grand étonnement*.

Verbaasd[elijk], bw. *Zie* Verbaasd, bw.

Verbaasdheid (zond. mv.), z. v. *Grand étonnement*, m., *grande surprise*, *stupéfaction*, *consternation*, f.

Verbabbelen, zw. w. b. *Divulguer* ou *raconter en babillant*. ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à babiller*.

*Verbakeren, zw. w. b. (fig.) *Gâter*.

Verbakken, (*verbakte*, *verbakken*,) st. w. b. *Employer* ou *consommer en faisant cuire*. ‖ Anders bakken. *Recuire*, *cuire autrement*. ‖ Door bakken bederven. *Gâter en cuisant*.

Verbalemonden, zw. w. b. *Dépenser*, *dissiper*, *gaspiller*.

Verbalemonder, z. m. *Dissipateur*, *prodigue*, m.

Verballasten, zw w. b. *Employer pour le lestage*.

Verband, z. o. Verbintenis. *Engagement*, m., *obligation*, f. ‖ (jurispr.) Onder — van personen en goederen, *en obligeant les personnes et les biens*. ‖ (jurispr.) Onder — liggen, *être inaliénable* ‖ (fig.) Hij ligt onder een streng —, *on lui tient la bride haute*. ‖ Samenhang. *Rapport*, m., *relation*, *connexion*, f. ‖ In — brengen, *rattacher*. ‖ Boomen in het — planten,

planter des arbres en échiquier ou *en quinconce.* ‖ (chir.) *Bandage, appareil,* m. ‖ (mar.) — eens vaartuigs, *assemblage* m. *d'un vaisseau.*

VERBANDKAMER, z. v. *Chambre* f. *où l'on panse les blessés.*

VERBANNELING, z. m. *en* v. *Banni, exilé,* m., *bannie, exilée,* f.

VERBANNEN, (*verbande, verbannen,*) st. w. b. *Bannir, exiler, proscrire.* ‖ Naar eene bepaalde plaats —, *reléguer.* ‖ Naar eene kolonie —, *déporter.* ‖ Met den kerkban treffen. *Excommunier.*

VERBANNING, z. v. *Bannissement, exil,* m., *proscription,* f. ‖ — naar eene bepaalde plaats, *relégation,* f. ‖ — naar eene kolonie, *déportation,* f. ‖ Kerkelijke —, *excommunication,* f.

*VERBARNEN, zw. w. b. *en* o. *Zie* VERBRANDEN.

VERBASTEREN, zw. w. b. *Abâtardir, dénaturer, corrompre.* ‖ o. (met *zijn*). *S'abâtardir, se dénaturer, dégénérer.*

VERBASTERING, z. v. *Abâtardissement,* m., *dégénération,* f.

VERBAZEN, zw. w. b. *Étonner, frapper d'étonnement, surprendre, déconcerter, consterner.* ‖ Zich —. *S'étonner, être surpris.*

VERBAZEND, bn. *Étonnant, surprenant, prodigieux.* ‖ bw. *Étonnamment, prodigieusement, d'une manière surprenante.* ‖ Veel. *Beaucoup, fort, extrêmement.*

VERBAZING (zond. mv.), z. v. *Grand étonnement,* m., *surprise, consternation,* f.

VERBEDDEN, zw. w. b. *Changer de lit.*

VERBEDDENSTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de changer de lit.*

VERBEDDING, z. v. *Changement* m. *de lit.*

VERBEELDEN, zw. w. b. In beeltenis vertoonen. *Représenter, figurer.* ‖ Zich —. Zich voorstellen. *Se représenter, se figurer.* ‖ Zich —. Denken. *S'imaginer, croire.*

VERBEELDING, z. v. Voorstelling. *Représentation, figure,* f. ‖ Verbeeldingskracht. *Imagination,* f.

VERBEELDINGSKRACHT (zond. mv.), z. v. *Imagination, faculté* f. *d'imaginer.*

VERBEENEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'ossifier.*

VERBEESTELIJKEN, zw. w. b. *Abrutir, abêtir, brutifier.* ‖ o. (met *zijn*). *S'abrutir, s'abêtir.*

VERBEESTELIJKING (zond. mv.), z. v. *Abrutissement,* m., *brutification,* f.

VERBEESTEN, zw. w. b. *en* o. *Zie* VERBEESTELIJKEN.

VERBEIDEN, zw. w. b. *Attendre.* ‖ o. (met *hebben*). Toeven. *Attendre, tarder.*

VERBEIDER, z. m. *Celui qui attend.*

VERBEIDING (zond. mv.), z. v. *Attente,* f.

VERBERGEN, (*verborg, verborgen,*) st. w. b. *Cacher, celer.* ‖ Zijn gelaat —, *cacher son visage, se cacher.* ‖ Zijne gevoelens —, *cacher ses sentiments.* ‖ (mil.) Eene batterij —, *masquer une batterie.* ‖ Helen. *Recéler.* ‖ Zich —. *Se cacher, se soustraire aux regards.*

VERBERGER, z. m. *Celui qui cache.* ‖ Heler. *Recéleur,* m.

VERBERGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de cacher.* ‖ Verheling. *Recèlement, recel,* m.

VERBERGPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Cache,* f.

VERBERGSTER, z. v. *Celle qui cache.* ‖ Heelster. *Recéleuse,* f.

*VERBERNEN, zw. w. b. *en* o. *Zie* VERBRANDEN.

VERBETEN, bn. *Âpre* (*à*), *avide* (*de*).

VERBETERAAR, z. m. *Correcteur, réformateur,* m. ‖ (impr.) *Correcteur* m. *des épreuves.*

VERBETERAARSTER, z. v. *Correctrice, réformatrice,* f.

VERBETERBLAD (-BLADEN), z. o. (impr.) *Carton,* m.

VERBETEREN, zw. w. b. *Améliorer, rendre meilleur.* ‖ Een stuk land —, *amender une terre.* ‖ Den wijn —, *abonnir le vin.* ‖ Een opstel —, *corriger une rédaction.* ‖ De wetten —, *réformer les lois.* ‖ Herstellen. *Réparer.* ‖ Zich —. *Se corriger.*

VERBETERHUIS, z. o. *Maison* f. *de réforme* ou *de correction.*

VERBETERING, z. v. *Amélioration,* f. ‖ — der misbruiken, *réforme* f. *des abus.* ‖ — van fouten, *correction* f. *de fautes.* ‖ Herstelling. *Réparation,* f. ‖ (mar.) — van den koers, *correction de la route.* ‖ Hervorming. *Réforme,* f. ‖ Onder —, *sauf correction.*

VERBETERINGSGESTICHT, z. o. *Établissement* m. *de réforme* ou *de correction.*

VERBEURBAAR, bn. (fig.) *Confiscable.*

VERBEURDVERKLAREN, zw. *en* afsch. w. b. *Confisquer.*

VERBEURDVERKLARING (zond. mv.), z. v. *Confiscation,* f.

VERBEUREN, zw. w. b. *Déplacer en soulevant, lever, soulever, transporter.* ‖ (fig.) Verliezen. *Perdre.* ‖ (fig.) Verbeurdverklaren. *Confisquer.*

VERBEURING (zond. mv.), z. v. *Confiscation,* f.

VERBEURTE (zond. mv.), z. v. *Confiscation,* f. ‖ Op — van, *sous peine de confiscation de.*

VERBEUZELEN, zw. w. b *Dépenser follement.* ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à ne rien faire.*

VERBEZIGEN, zw. w. b. *Employer, consommer, user.*

VERBIDDEN, (*verbad, verbaden, verbeden,*) st. w. b. *Fléchir par des prières, émouvoir, attendrir.* ‖ Zijne rechters —, *fléchir ses juges.* ‖ Biddend doorbrengen. *Passer à prier.*

VERBIEDEN, (*verbood, verboden,*) st. w. b. *Défendre, prohiber, interdire.* ‖ Iets op levensstraf —, *défendre qc. sous peine de la vie.* ‖ Iemand zijn huis —, *interdire l'entrée de sa maison à qq.* ‖ Alle gemeenschap —, *interdire toute communication.* ‖ Verbodene waren, *marchandises prohibées,* f. pl. ‖ Verboden handel, *commerce prohibé,* m.

VERBIEDING, z. v. (jurispr.) *Interdiction,* f. ‖ Wettige —, *interdiction légale.*

VERBIJSTERD, bn. *Troublé, déconcerté.* ‖ —e zinnen, *tête démontée,* f. ‖ Hij stond —, *il perdit la tramontane.* ‖ — monnik, *moine défroqué, apostat,* m.

VERBIJSTEREN, zw. w. b. *Troubler, déconcerter, confondre, désorienter.*

VERBIJSTERING (zond. mv.), z. v. *Trouble, égarement, désordre,* m., *confusion, perplexité,* f.

VERBIJTEN, (*verbeet, verbeten,*) st. w. b Bijtend dooden. *Tuer en mordant, dévorer.* ‖ (fig.) *Réprimer, contenir, retenir.* ‖ Zijne pijn —, *dévorer sa douleur.* ‖ Eene beleediging —, *avaler un affront.* ‖ De spraak —, *se taire.* ‖ Zich —. *Se retenir.*

VERBILJARTEN, zw. w. b. *Dépenser* ou *perdre au billard.*

VERBINDEN, (*verbond, verbonden,*) st. w. b. Anders binden. *Lier autrement.* ‖ Een boek laten —, *faire donner une autre reliure à un livre.* ‖ (mar.) Eenen looper —, *reprendre une manœuvre.* ‖ (chir.) *Panser.* ‖ Eene wonde —, *panser une blessure.* ‖ Iemand de oogen —, *bander les yeux à qq.* ‖ Samenvoegen. *Lier, joindre, unir, combiner.* ‖ Eene stof met eene andere —, *combiner une substance avec une autre.* ‖ Vereenigen. *Lier,* ‖ Verplichten. *Obliger, assujettir, astreindre.* ‖ Verpanden. *Engager, hypothéquer, nantir.* ‖ Zich —. *Se lier.* ‖ Zich —. Zich vereenigen. *Se liguer.* ‖ Zich tot iets —. *S'obliger* ou *s'engager à qc.* ‖ Zich voor iemand —. Borg zijn. *Répondre pour qq.*

VERBINDING, z. v. *Liaison, union, jonction,* f. ‖ (chir.) *Pansement,* m. ‖ (chim.) *Combinaison,* f., *alliage,* m. ‖ Verbintenis. *Engagement,* m.

VERBINDINGSKLOS, z. m. (mar.) *Serre-bauquières*, m.
VERBINDINGSTEEKEN, z o. (gramm.) *Trait d'union, tiret*, m.
VERBINTENIS, z. v. *Union, jonction, liaison*, f. | Verbond, bond. *Alliance, ligue, confédération*, f. | Belofte. *Promesse*, f. || Verplichting. *Engagement*, m., *obligation*, f. || Schuldbrief. *Obligation*, f. | Echtverbintenis. *Mariage*, m.
VERBITTERD, bn. *Aigri, irrité, exaspéré, acharné.* | bw. *Avec acharnement.*
VERBITTERDHEID (zond. mv.), z v. *Amertume, aigreur*, f. | Vergramdheid. *Animosité, exaspération*, f., *acharnement*, m.
VERBITTEREN, zw. w. b. *Rendre amer.* || (fig.) *Aigrir.* || De gemoederen —, *aigrir les esprits.* | Gram maken. *Irriter, exaspérer.* | Zich —. *S'aigrir.* | Zich het leven —, *se rendre la vie. amère.* | Zich —. Zich gram maken. *S'irriter.*
VERBITTERING (zond. mv.), z. v. *Amertume, aigreur*, f. | Vergramdheid. *Animosité, exaspération*, f.
VERBLAZEN, (*verblies, verblazen*,) st. w. o. *Respirer.* | (fig.) wederk. Zich —. *S'arrêter, se reposer.*
VERBLEEKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Pâlir, blêmir.* | Verschieten. *S'effacer, se passer, se décolorer.* | Die inkt verbleekt, *cette encre devient pâle.*
VERBLEEKING (zond. mv.), z. v. *Décoloration, action* f. *de devenir pâle.* || Bleekheid. *Pâleur*, f.
VERBLIJDEN, zw. w. b. *Réjouir, causer de la joie.* | Zich over iets —, *se réjouir de qc.*
VERBLIJDEND, bn. *Réjouissant, qui fait plaisir.* | —e tijding, *heureuse nouvelle*, f.
VERBLIJDING (zond. mv.), z. v. *Joie, allégresse*, f., *contentement*, m.
VERBLIJF, z. o. *Séjour*, m., *demeure*, f. | Gewoon — eens vorsten, *résidence* f. *d'un prince.*
VERBLIJFKOSTEN, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de séjour.*
VERBLIJFPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Séjour*, m., *demeure, résidence*, f.
VERBLIJVEN, (*verbleef, verbleven*,) st. w. o. (met *zijn*). *Séjourner, demeurer, rester, s'arrêter.* || b. Iets aan iemand —, *s'en rapporter de qc. à qq.*
VERBLIJVING (zond. mv.), z. v. *Demeure*, f., *séjour*, m.
*VERBLIKT, bn. *Zie* VERWELKT.
VERBLIND, bn. *Aveuglé, aveugle.*
VERBLINDEN, zw. w. b. *Aveugler, rendre aveugle, éblouir.* | De zon verblindt de oogen, *le soleil éblouit les yeux.* || (fig.) *Aveugler, éblouir, fasciner, séduire.*
VERBLINDHEID (zond. mv.), z. v. *Aveuglement, éblouissement*, m. | (fig.) *Aveuglement, éblouissement*, m., *fascination, illusion*, f.
VERBLINDING (zond. mv.), z. v. *Aveuglement, éblouissement*, m. || (fig.) *Éblouissement, aveuglement*, m., *fascination*, f.
VERBLOEMD, bn. (fig.) Bedekt. *Couvert.* || Figuurlijk. *Figuré, métaphorique, allégorique.* | bw. *En termes couverts.* | Figuurlijk. *Figurément, métaphoriquement, allégoriquement.*
VERBLOEMD[ELIJK], bw. *Zie* VERBLOEMD, bw.
VERBLOEMEN, zw. w. b. *Parer* ou *orner de fleurs.* | (fig.) Bewimpelen. *Pallier, déguiser, colorer.* | Figuurlijk voorstellen. *Présenter en termes figurés, allégoriser.*
VERBLOEMER, z. m. *Celui qui pallie* ou *qui déguise.* | Die zinnebeeldig uitdrukt. *Allégoriseur*, m.
VERBLOEMING, z. v. *Action* f. *de parer* ou *d'orner de fleurs.* || (fig.) Bewimpeling. *Déguisement*, m., *palliation*, f. || Zonder — spreken, *parler sans déguisement.*
VERBLUFFEN, zw. w. b. *Troubler, déconcerter, décontenancer, abasourdir, confondre, étourdir, intimider.* | Ontmoedigen. *Décourager.* || Trotseeren. *Narguer, braver.*
VERBLUFFING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de troubler, de rendre confus* ou *de braver.*
VERBLUISTEREN, zw. w. b. *Hâler.*
VERBOD (zond. mv.), z. o. *Défense, prohibition, interdiction*, f. || — eener munt, *décri* m. *d'une monnaie.*
VERBODEMEN, zw. w. b. (tonn.) *Renfoncer.* || (mar.) *Transborder.*
VERBODEMING (zond. mv.), z. v. (tonn.) *Action* f. *de renfoncer.* || (mar.) *Transbordement*, m.
VERBODSDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *où tout commerce* ou *tout travail manuel est défendu.*
VERBODSSTELSEL, z. o. *Système prohibitif*, m.
VERBODSWET, z. v. *Loi prohibitive*, f.
VERBOEKEN, zw. w. b. *Enregistrer autrement.* || Overboeken. *Transcrire.*
VERBOEKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enregistrer autrement.* || Overboeking. *Transcription*, f.
VERBOEREN, zw. w. b. *Dépenser en cultivant la terre.*
VERBOLGEN, bn. *Irrité, courroucé, furieux.*
VERBOLGENHEID (zond. mv.), z. v. *Courroux*, m., *fureur*, f.
*VERBOLGENIS (zond mv.), z. v. *Zie* VERBOLGENHEID.
VERBOND, z. o. *Alliance, confédération, fédération, ligue, coalition*, f., *pacte, traité*, m. | Een — maken, sluiten *of* aangaan, *se liguer, se confédérer, conclure une alliance, se coaliser.* || (théol.) Het Oude en het Nieuwe —, *l'Ancien et le Nouveau Testament*, m.
VERBONDENE, z. m. *en* v. *Obligé*, m., *obligée*, f.
VERBONDSARK (zond. mv.), z. v. *Arche* f. *d'alliance.*
VERBONDSBEKER, z. m. *Coupe* f. *de l'alliance.* || Kelk. *Calice*, m.
VERBONDSBREUK (zond. mv.), z. v. *Violation d'une alliance, infraction* ou *rupture* f. *d'un traité.*
VERBONDSBRIEF, z. m. *Acte* m. *d'alliance.*
VERBONDSEED (-EEDEN), z. m. *Serment* m. *prêté en concluant une alliance.*
VERBONDSGOD (zond. mv.), z. m. *Dieu* m. *de l'alliance.*
VERBONDSKIST (zond. mv.), z. v. *Arche* f. *d'alliance.*
VERBONDSMAAL, z. o. *Communion*, f.
VERBONDSOFFER, z. o. *Sacrifice* m. *de l'alliance.* || Mis. *Messe*, f.
VERBONDSTAFEL (zond. mv.), z. v. *Table de la communion, sainte table*, f.
VERBONDSWET, z. v. *Loi* f. *de l'alliance.*
VERBOOGEN, zw. w. b. *Louer, vanter.* | Zich —. *Se vanter.*
VERBOORDEN, zw. w. b. *Border autrement, reborder.*
VERBOREN, zw. w. b. *Forer autrement.*
VERBORGEN, bn. *Caché, secret, occulte, clandestin.* | In het —, *secrètement, en cachette.* || bw. *Secrètement, en cachette, clandestinement.*
VERBORGENHEID (-HEDEN), z. v. *Secret, mystère*, m. || In — leven, *mener une vie obscure.* | | De —heden van den godsdienst, *les mystères de la religion.*
VERBOUWEN, zw. w. b. *Bâtir autrement, rebâtir.* || Al bouwend verteren. *Dépenser en bâtissant.* || Al bouwend verbruiken. *Employer en bâtissant.* || (agric.) Veel tarwe —, *cultiver beaucoup de froment.*
VERBOUWEREERD, bn. *Confus, troublé, déconcerté, ahuri, stupéfait.*
VERBOUWEREEREN, zw. w. b. *Confondre, décontenancer, troubler, déconcerter, ahurir.*
VERBOUWEREERDHEID (zond. mv.), z. v. *Confusion*, f., *trouble*, m., *stupéfaction*, f.

VERBOUWING, z. v. *Reconstruction*, f.
VERBRABBELEN, zw. w. b. Verwarren. *Brouiller, confondre.* ‖ Papier —, *barbouiller du papier.*
VERBRANDBAAR, bn. *Combustible.*
VERBRANDEN, zw. w. b. *Brûler, consumer par le feu.* ‖ Tot asch —, *réduire en cendres.* ‖ (cuis.) *Havir.* ‖ Door de zon bruin maken. *Hâler.* ‖ Zijne huid is verbrand, *sa peau est hâlée.* ‖ Zich de handen —, *se brûler les mains.* ‖ o. (met *zijn*). *Brûler, être consumé par le feu.* ‖ (cuis.) *Se havir, havir.*
VERBRANDER, z. m. (phys.) *Déflagrateur*, m.
VERBRANDING (zond. mv.), z. v. *Combustion*, f. ‖ Algemeene —, *conflagration*, f.
*VERBRANDST, VERBRANGST, VERBRANSELD, bn., bw. *en* tusschenw. *Zie* VERBRUID.
VERBRASSEN, zw. w. b. *Dissiper* ou *dépenser en débauches, gaspiller, manger.* ‖ Zich — aan iets, *manger trop de qc.*
VERBRASSING, z. v. *Dissipation*, f.
VERBREEDEN, zw. w. b. *Élargir.* ‖ Eenen weg —, *élargir un chemin.*
VERBREEDING, z. v. *Élargissement*, m.
VERBREEDINGSSTUK, z. o. *Pièce* f. *qui sert à élargir.*
VERBREEDSEL, z. o. *Zie* VERBREEDINGSSTUK.
VERBREEKBAAR, bn. *Fragile, brisable, cassable.* ‖ (fig.) *Violable.*
VERBREEKSTER, z. v. *Celle qui rompt.* ‖ (fig.) Schendster. *Violatrice*, f.
VERBREIDEN, zw. w. b. Ruchtbaar maken. *Divulguer, publier, rendre public.* ‖ Eene tijding —, *répandre une nouvelle.* ‖ Vermeerderen. *Augmenter.*
VERBREIDER, z. m. *Celui qui divulgue* ou *qui publie, divulgateur*, m. ‖ — van valsche tijdingen, *débiteur* m. *de fausses nouvelles.*
VERBREIDING (zond. mv.), z. v. *Divulgation, publication*, f.
VERBREIDSTER, z. v. *Celle qui divulgue* ou *qui publie, divulgatrice*, f.
VERBREIEN, zw. w. b. *Tricoter autrement, tricoter de nouveau.* ‖ Breiend verbruiken. *Employer en tricotant.*
VERBREK (zond. mv.), z. v. *Cassation*, f.
VERBREKEN, (*verbrak, verbraken, verbroken*,) st. w. b. *Rompre, briser, casser, mettre en pièces.* ‖ Schenden. *Enfreindre, violer, transgresser.* ‖ De wetten —, *violer les lois.* ‖ Eenen eed —, *violer un serment.* ‖ Een vonnis —, *casser un jugement.*
VERBREKER, z. m. *Celui qui rompt.* ‖ (fig.) Schender. *Violateur*, m. ‖ Overtreder. *Infracteur, transgresseur*, m.
VERBREKING (zond. mv.), z. v. *Action de rompre* ou *de casser, rupture*, f. ‖ (fig.) Overtreding. *Infraction, transgression, violation*, f. ‖ Hof van —, *cour* f. *de cassation.*
VERBREKINGSHOF (–HOVEN), z. o. *Cour* f. *de cassation.*
VERBRIEVEN, zw. w. b. Vermelden. *Mentionner.*
VERBRIJZELEN, zw. w. b. *Briser, fracasser, brésiller, broyer, triturer, mettre en pièces.* ‖ Peper —, *triturer du poivre.* ‖ Verbreken. *Rompre, briser, casser.* ‖ (fig.) *Briser.*
VERBRIJZELING (zond. mv.), z. v. *Broiement*, m., *trituration*, f. ‖ Verbreking. *Action* f. *de rompre* ou *de briser, rupture*, f. ‖ (fig.) — des harten, *componction*, f.
VERBRODDELEN, zw. w. b. *Gâter, bousiller, massacrer.*
VERBRODDELING (zond. mv.), z. v. *Bousillage*, m.
VERBRODDEN, zw. w. b. *Zie* VERBRODDELEN.
VERBRODDER, z. m. *Bousilleur*, m.
VERBRODDING (zond. mv.), z. v. *Bousillage*, m.
VERBRODSTER, z. v. *Bousilleuse*, f.
VERBROEDEREN, zw. w. b. *Faire fraterniser.* ‖ Zich —. *Fraterniser.* ‖ o. (met *hebben*). *Fraterniser.*
VERBROEDERING, z. v. *Fraternisation, fraternité, union* ou *amitié fraternelle*, f.
VERBROEDERINGSFEEST, z. o. *Fête* f. *de la fraternisation.*
VERBROEIEN, zw. w. b. *Gâter à force d'échauder, chauffer* ou *échauffer trop.* ‖ Zich —. *Se mitonner, se dorloter.* ‖ o. (met *zijn*). *Se gâter en s'échauffant.*
VERBROKKELEN, zw. w. b. *Mettre en petites pièces, morceler.*
VERBROKKELING (zond. mv.), z. v. *Morcellement*, f.
VERBROOD, bn. (théol.) *Impané.*
VERBROODING, z. v. (théol.) *Impanation*, f.
VERBROUWEN, (*verbrouwde, verbrouwen*,) st. w. b. *Dépenser* ou *consommer en brassant.*
VERBRUID, bn. (fam.) Groot. *Grand.* ‖ Sterk. *Fort.* ‖ Slecht. *Mauvais* ‖ Leelijk. *Laid, vilain.* ‖ bw. *Fort, extrêmement, diablement.* ‖ tusschenw. *Diantre!*
VERBRUIEN, zw. w. b. Bederven. *Gâter.* ‖ Doen mislukken. *Faire échouer.*
VERBRUIK (zond. mv.), z. o. *Consommation*, f.
VERBRUIKEN, zw. w. b. *User, consommer, employer.* ‖ Veel hout —, *faire une grande consommation de bois.* ‖ Eetwaren —, *consommer des denrées.* ‖ Een slecht gebruik maken van. *Mal employer, employer sans réserve.*
VERBRUIKER, z. m. *Consommateur*, m.
VERBRUIKING (zond. mv.), z. v. *Consommation*, f.
VERBUIGBAAR, bn. *Pliable, flexible.* ‖ (gramm.) *Déclinable.*
VERBUIGBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Flexibilité*, f. ‖ (gramm.) *Déclinabilité*, f.
VERBUIGEN, (*verboog, verbogen*,) st. w. b. *Plier, courber.* ‖ (gramm.) *Décliner.* ‖ (gramm.) Vervoegen. *Conjuguer.*
VERBUIGING, z. v. *Action* f. *de plier* ou *de courber.* ‖ (gramm.) *Déclinaison*, f. ‖ (gramm.) Vervoeging. *Conjugaison*, f.
VERBUISD, bn. *Incommodé pour avoir trop bu.*
VERBUSSEN, zw. w. b. *Renouveler la boîte d'un outil.* ‖ (artill.) Een stuk —, *mettre un grain de lumière à une pièce.*
VERCIJFEREN, zw. w. b. Zijnen tijd —, *passer son temps à calculer.* ‖ Zich —. Zich in het cijferen misgrijpen. *Se tromper dans son calcul, faire une faute de calcul.*
VERCIJFERING, z. v. *Erreur* f. *de calcul.*
*VERD, bn. *en* bw. *Zie* VER.
VERDAAGSTER, z. v. (fig.) *Celle qui embellit, qui égaie.*
VERDACHT, bn. *Suspect.* ‖ Iemand — houden, *suspecter* ou *soupçonner qq.* ‖ Zich — maken, *se rendre suspect.* ‖ Bedacht. Op iets — zijn, *penser à qc., être préparé à qc., prendre garde à qc.*
*VERDACHTENIS, z. v. *Zie* VERDENKING.
VERDACHTHEID (zond. mv.), z. v. Verdenking. *Suspicion*, f. ‖ Bedachtheid. *Réflexion*, f.
VERDADEN, VERDADIGEN, zw. w. b. *Zie* VERDEDIGEN.
VERDAGEN, zw. w. b. *Ajourner, remettre à un autre jour, proroger.* ‖ (fig.) Opluisteren. *Embellir.* ‖ Vervroolijken. *Égayer.* ‖ Zich —. *S'ajourner.* ‖ o. (met *zijn*). *Séjourner* ou *rester encore quelque temps.*
VERDAGING, z. v. *Ajournement*, m. ‖ — der Kamers, *ajournement* m. ou *prorogation* f. *des Chambres.*
VERDAGVAARDEN, zw. w. b. *Zie* DAGVAARDEN.
VERDAMPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'évaporer.* ‖ b. *Faire évaporer.*
VERDAMPING (zond. mv.), z. v. *Évaporation*, f.

Verdansen, zw. w. b. *Dépenser* ou *perdre à la danse.* ‖ Zijne gezondheid —, *perdre sa santé à force de se livrer à la danse.*

Verdartelen, zw. w. b. *Passer en folâtrant.* ‖ Dartel maken. *Rendre volage* ou *pétulant.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir folâtre, volage* ou *pétulant.*

***Verdechtenis**, z. v. *Zie* Verdenking.

Verdedigbaar, bn. *Soutenable, défendable.* ‖ Te verrechtvaardigen. *Justifiable.* ‖ Uw gedrag is niet —, *votre conduite n'est pas justifiable.*

Verdedigen, zw. w. b. *Défendre, soutenir.* ‖ Eenen beklaagde —, *défendre un accusé.* ‖ Verrechtvaardigen. *Justifier.* ‖ Zich —. *Se défendre.* ‖ Zich —. Zich verrechtvaardigen. *Se justifier.*

Verdediger, z. m. *Défenseur*, m. ‖ Verweerder. *Défendeur*, m. ‖ — eener thesis, *répondant*, m.

Verdediging, z. v. *Défense*, f. ‖ — des vaderlands, *défense de la patrie.* ‖ Verdedigingsschrift. *Apologie*, f. ‖ Verrechtvaardiging. *Justification*, f.

Verdedigingslinie, z. v. *Ligne* f. *de défense.*

Verdedigingsmiddel, z. o. *Moyen* m. *de défense.*

Verdedigingsschrift, z. o. *Écrit apologétique*, m., *apologie*, f.

Verdedigster, z. v. *Celle qui défend.* ‖ Verweerster. *Défenderesse*, f.

Verdedigingswapen, z. o. *Arme défensive*, f.

Verdedigingswerk, z. o. *Défense*, f.

Verdeelbaar, bn. *Divisible, partageable.* ‖ (math.) *Divisible.*

Verdeelbaarheid (zond. mv.), z. v. (math.) *Divisibilité*, f.

Verdeeld, bn. Oneenig. *Désuni, divisé, brouillé.*

Verdeeldheid (–heden), z. v. Oneenigheid. *Division, dissension, désunion, discorde, brouillerie*, f. ‖ — in den godsdienst, *schisme*, m.

Verdeelen, zw. w. b. In deelen scheiden. *Diviser, partager.* ‖ Uitdeelen. *Départir, distribuer.* ‖ Den buit onder elkander —, *se partager le butin.* ‖ Eenen Staat —, *démembrer un État.* ‖ (adm.) *Répartir.* ‖ De belastingen —, *asseoir les impôts.* ‖ (méd.) Oplossen. *Résoudre, fondre.* ‖ Oneenig maken. *Désunir.* ‖ Zich —. *Se diviser, se partager.*

Verdeeler, z. m. *Celui qui divise* ou *qui partage, distributeur*, m. ‖ (admin.) *Répartiteur*, m.

Verdeeling, z. v. *Division, distribution, répartition*, f., *partage*, m. ‖ Verbrokkeling. *Démembrement*, m. ‖ — der belastingen, *assiette* f. *des impôts.* ‖ (méd.) Oplossing. *Résolution*, f. ‖ Oneenigheid. *Désunion, discorde*, f.

Verdeelingsteeken, z. o. *Tiret*, m.

Verdeelster, z. v. *Distributrice*, f.

Verdeemoedigen, zw. w. b. *Humilier.*

Verdeemoediging, z. v. *Humiliation*, f.

Verdek, z. o. (mar.) *Tillac, pont*, m.

Verdekken, zw. w. b. (mil.) Verdekt het geweer! *Passez la platine sous le bras gauche!*

Verdeksbalk, z. m. (mar.) *Bau*, m.

Verdekt, bn. (mar.) *Ponté.*

Verdelgen, zw. w. b. Uitroeien. *Exterminer, détruire, ruiner, extirper.* ‖ Dooden. *Faire périr.* ‖ Verdelgende engel, *ange exterminateur*, m.

Verdelger, z. m. *Destructeur, exterminateur*, m.

Verdelging, z. v. *Destruction, extermination, extirpation*, f., *anéantissement*, m.

***Verdempen**, zw. w. b. *Étouffer.* ‖ (fig.) *Anéantir, détruire.*

Verdenken, (*verdacht*,) onr. w. b. *Soupçonner, suspecter.* ‖ Iemand van eene misdaad —, *soupçonner qq. d'un crime.* ‖ Uitdenken. *Imaginer.*

Verdenking, z. v. *Soupçon*, m., *suspicion*, f.

Verder, bn. *Plus loin, plus éloigné, ultérieur.* ‖ Die weg is —, *ce chemin est plus long.* ‖ Ik verwacht —e berichten, *j'attends des nouvelles ultérieures.* ‖ Tot — order, *jusqu'à nouvel ordre.* ‖ (jurispr.) —e eisch, *prétention ultérieure*, f. ‖ bw. *Plus loin, outre.* ‖ — lezen, *continuer la lecture.* ‖ — over iets spreken, *parler plus amplement d'une chose une autre fois.* ‖ Niet —! *arrêtez!* ‖ Overigens. *Au reste, du reste.* ‖ Daarenboven. *En outre, de plus.* ‖ En zoo —, *et ainsi de suite.*

Verderf (zond. mv.), z. o. *Perte, ruine, perdition*, f. ‖ In zijn — loopen, *courir à sa perte.* ‖ Het eeuwige —, *la damnation éternelle*, f ‖ Dood. *Mort*, f. ‖ Ten —ve toe. Tot moordens toe. *Jusqu'au meurtre.*

Verderfelijk, bn. Aan verderf onderhevig. *Corruptible.* ‖ Verderf aanbrengend. *Corrupteur, ruineux, pernicieux, destructeur, destructif.* ‖ bw. *Pernicieusement.*

Verderfelijkheid (zond. mv.), z. v. *Corruptibilité*, f. ‖ Verderfelijke invloed. *Influence pernicieuse*, f.

Verderfenis, z. v. *Zie* Verderf.

Verderfster, z. v. *Corruptrice*, f.

Verderven, (*verdierf, verdorven*,) st. w. b. Vernielen. *Détruire, exterminer, ruiner.* ‖ Bederven. *Corrompre, gâter.* ‖ Iemands vreugde —, *troubler la joie de qq.* ‖ De goede zeden —, *corrompre les bonnes mœurs.* ‖ o. (met *zijn*). *Se gâter, se corrompre.*

Verderver, z. m. *Destructeur*, m. ‖ — der goede zeden, *corrupteur* m. *des bonnes mœurs.*

Verderving, z. v. *Destruction, perte, ruine*, f. ‖ — der goede zeden, *corruption* f. *des bonnes mœurs.*

Verdichtbaar, bn. (phys.) *Condensable.*

Verdichten, zw. w. b. Verzinnen. *Inventer, controuver, forger.* ‖ Eene leugen —, *forger un mensonge.* ‖ Verdicht verhaal, *récit controuvé*, m. ‖ Verdichte naam, *pseudonyme*, m. ‖ Verdikken. *Condenser.* ‖ o. (met *zijn*). *Se condenser.*

Verdichter, z. m. *Inventeur*, m. ‖ — van valsche tijdingen, *forgeur* m. *de fausses nouvelles.*

Verdichting, z. v. *Invention, fiction, fable*, f. ‖ Leugen. *Mensonge*, m. ‖ (phys.) Verdikking. *Condensation*, f.

Verdichtsel, z. o. *Invention, fiction, fable*, f. ‖ Vertelsel. *Conte*, m. ‖ Leugen. *Mensonge*, m.

Verdienen, zw. w. b. *Mériter, gagner.* ‖ Den kost —, *gagner sa vie.* ‖ Aanspraak op iets hebben. *Être digne de, mériter.* ‖ Lof —, *mériter des louanges.* ‖ Hij verdient gestraft te worden, *il mérite d'être puni.*

Verdienste, z. v. Winst. *Gain, mérite*, m. ‖ Voordeel *Profit, bénéfice*, m. ‖ (fig.) *Mérite.* ‖ Volgens uwe —n, *selon vos mérites.* ‖ Man van —n, *homme* m. *de mérite.* ‖ De —n der Heiligen, *les mérites des Saints.*

Verdienstelijk, bn. Die verdiensten heeft. *Méritant, qui a du mérite.* ‖ — man, *homme* m. *de mérite.* ‖ Zich zeer — bij den Staat maken, *bien mériter de l'État.* ‖ —e daad, *action méritoire*, f. ‖ De goede werken zijn —, *les bonnes œuvres sont méritoires.* ‖ bw. *Méritoirement, d'une manière louable, dignement.*

Verdienstelijkheid (zond. mv.), z. v. *Mérite, prix*, m.

Verdiepen, zw. w. b. *Approfondir.* ‖ (fig.) Zich in iets —, *s'enfoncer dans qc., pénétrer fort avant dans qc.* ‖ In zijne gedachten verdiept zijn, *être entièrement absorbé dans ses réflexions.* ‖ Zich in schulden —, *s'endetter.*

Verbouwing, z. v. *Reconstruction*, f.
Verbrabbelen, zw. w. b. Verwarren. *Brouiller, confondre.* | Papier —, *barbouiller du papier.*
Verbrandbaar, bn. *Combustible.*
Verbranden, zw. w. b. *Brûler, consumer par le feu.* | Tot asch —, *réduire en cendres.* | (cuis.) *Havir.* | Door de zon bruin maken. *Hâler.* | Zijne huid is verbrand, *sa peau est hâlée.* | Zich de handen —, *se brûler les mains.* | o. (met *zijn*). *Brûler, être consumé par le feu.* | (cuis.) *Se havir, havir.*
Verbrander, z. m. (phys.) *Déflagrateur*, m.
Verbranding (zond. mv.), z. v. *Combustion*, f. | Algemeene —, *conflagration*, f.
***Verbrandst**, **Verbrangst**, **Verbranseld**, bn., bw. *en* tusschenw. *Zie* **Verbruid**.
Verbrassen, zw. w. b. *Dissiper* ou *dépenser en débauches, gaspiller, manger.* | Zich — aan iets, *manger trop de qc.*
Verbrassing, z. v. *Dissipation*, f.
Verbreeden, zw. w. b. *Élargir.* | Eenen weg —, *élargir un chemin.*
Verbreeding, z. v. *Élargissement*, m.
Verbreedingsstuk, z. o. *Pièce* f. *qui sert à élargir.*
Verbreedsel, z. o. *Zie* **Verbreedingsstuk**.
Verbreekbaar, bn. *Fragile, brisable, cassable.* | (fig.) *Violable.*
Verbreekster, z. v. *Celle qui rompt.* | (fig.) Schendster. *Violatrice*, f.
Verbreiden, zw. w. b. Ruchtbaar maken. *Divulguer, publier, rendre public.* | Eene tijding —, *répandre une nouvelle.* | Vermeerderen. *Augmenter.*
Verbreider, z. m. *Celui qui divulgue* ou *qui publie, divulgateur*, m. | — van valsche tijdingen, *débiteur* m. *de fausses nouvelles.*
Verbreiding (zond. mv.), z. v. *Divulgation, publication*, f.
Verbreidster, z. v. *Celle qui divulgue* ou *qui publie, divulgatrice*, f.
Verbreien, zw. w. b. *Tricoter autrement, tricoter de nouveau.* | Breiend verbruiken. *Employer en tricotant.*
Verbrek (zond. mv.), z. v. *Cassation*, f.
Verbreken, (*verbrak, verbraken, verbroken*,) st. w. b. *Rompre, briser, casser, mettre en pièces.* | Schenden. *Enfreindre, violer, transgresser.* | De wetten —, *violer les lois.* | Eenen eed —, *violer un serment.* | Een vonnis —, *casser un jugement.*
Verbreker, z. m. *Celui qui rompt.* | (fig.) Schender. *Violateur*, m. | Overtreder. *Infracteur, transgresseur*, m.
Verbreking (zond. mv.), z. v. *Action de rompre* ou *de casser, rupture*, f. | (fig.) Overtreding. *Infraction, transgression, violation*, f. | Hof van —, *cour* f. *de cassation.*
Verbrekingshof (–hoven), z. o. *Cour* f. *de cassation.*
Verbrieven, zw. w. b. Vermelden. *Mentio*[illegible]
Verbrijzelen, zw. w. b. *Briser, fracasse*[illegible] *siller, broyer, triturer, mettre en pièces.* [illegible] —, *triturer du poivre.* | Verbreken. *Ro*[illegible] *briser, casser.* | (fig.) *Briser.*
Verbrijzeling (zond. mv.), z. v. *Broie*[illegible] *trituration*, f. | Verbreking. *Action* [illegible] *pre* ou *de briser, rupture*, f. | (fig.) [illegible] harten, *componction*, f.
Verbroddelen, zw. w. b. *Gâter, bou*[illegible] *sacrer.*
Verbroddeling (zond. mv.), z. v. [illegible]
Verbrodden, zw. w. b. *Zie* V[illegible]
Verbrodder, z. m. *Bousill*[illegible]

Verbrodding (zond. mv.), [illegible]
Verbrodster, z. v. *Bousil*[illegible]
Verbroederen, zw. w. b. [illegible] —. *Fraterniser.* | o. (m[illegible]
Verbroedering, z. v. *Fr*[illegible] *union* ou *amitié frate*[illegible]
Verbroederingsfeest, [illegible] *nisation.*
Verbroeien, zw. w. b. [illegible] *chauffer* ou *échauff*[illegible] *tonner, se dorloter.* [illegible] *s'échauffant.*
Verbrokkelen, zw [illegible] *pièces, morceler.*
Verbrokkeling (z[illegible]
Verbrood, bn. (t[illegible]
Verbrooding, z. [illegible]
Verbrouwen, ([illegible] *Dépenser* ou [illegible]
Verbruid, bn. [illegible] *Fort.* | Slec[illegible] | bw. *Fort, e*[illegible] *Diantre!* [illegible], z. v. [illegible]
Verbruien, [illegible] mislukken [illegible]
Verbruik ([illegible]d. mv.), z. v. [illegible]
Verbruik[illegible], *dépravation*, f. | — [illegible] *ployer.* [illegible] *sommat*[illegible] *des moeurs.* [illegible] w. b. *Parer autrement.* | Ver[illegible] *des de*[illegible], *travestir.* *Mal e*[illegible] w. b. *Zie* **Verd**[illegible]
Verb[illegible], bn. *Tolérable, supportable.* | De [illegible] niet meer —, *le froid n'était plus* [illegible] | Zijne ijdelheid is niet —, *sa* [illegible] *pas tolérable.* | bw. *Tolérablement.*
[illegible], bn. Geduldig. *Patient, endurant.* [illegible] *Accommodant.* | In zake van [illegible] of staatkunde. *Tolérant.* | bw. Ge[illegible] | In zake van godsdienst [illegible] *Avec tolérance.*
[illegible] (zond. mv.), z. v. Geduld. [illegible] f. | In zake van godsdienst of staat[illegible], f.
[illegible], bn. *Tordu, forcé, faussé.* | (fig.) [illegible] | tusschenw. *Zie* **Verdord**.
[illegible] (zond. mv.), z. v. *État* m. *de* [illegible] *tordu* ou *forcé.* | (fig.) *Perversité,* [illegible], *dépravation*, f.
[illegible] zw. w. b. *Déplacer en tournant,* [illegible] | Slecht draaien. *Fausser, forcer.* | [illegible] —, *forcer* ou *fausser une clef.* [illegible] *détorquer, fausser, donner une* [illegible] *interprétation à.* | Den zin der wet —, [illegible] *le sens de la loi.* | Draaiend verbruiken. [illegible] *en travaillant au tour.* | Veel hout [illegible] *beaucoup de bois à tourner.* | o. [illegible]
[illegible] *Celui qui tord, qui détorque* [illegible] *fausse interprétation.*
[illegible] v. *Distorsion*, f., *contournement* [illegible] der oogen, *roulement* m. *des* [illegible], *distorsion de la bouche* [illegible] *Fausse interprétation*, f.
[illegible], z. o. *Accord, accommodement,* [illegible] *convention, transaction,* [illegible] | Een — maken, *contracter,* [illegible] *Traité*, m. | (mil.) *Capi*[illegible] — overgeven, *se rendre* [illegible] | Bedaardheid. *Calme*, m. | [illegible], *avec calme, tout dou*[illegible] *Tolérance*, f. | [illegible] *Indulgence patience*, f.

...al.,
..., *le*
...zaak.

...w. b.
...*ennuyer.*
..., *je suis*

...r.
...e.
...,) st. w. b.
...oen voorbijgaan
... *dissiper, chasser.*
...r *le temps.* ‖ De
‖ (alg.) *Éliminer.*
... *chasse.*
... v. *Action de chas-*
... — ceuer onbekende,
...*nnue.*
... *verdrongen,*) st. w. b.
... *presser, serrer, pousser.*
...*supplanter qq.*
...*upplantateur*, m.
...mv.), z. v. *Déplacement*, m.
...ckking, *supplantation*, f.
...*ronk, verdronken,*) st. w. b.
...*sons, perdre à boire.* ‖ Drin-
... *Faire passer en buvant.* ‖ In
...ander vocht doen stikken. *Noyer.*
...d —, *noyer un chien.* ‖ Over-
...*er, inonder.* ‖ Zich —. *Se noyer.*
...*jn*). Zich —. *Se noyer.* ‖ Over-
...den. *Être inondé* ou *submergé.*
...zw. w. b. *Sécher, dessécher, rendre*
... ‖ o. (met *zijn*). *Sécher, se sécher, se*
..., *tarir, se tarir.* ‖ Die put verdroogt
...ar, *ce puits tarit chaque année.*
...NG (zond. mv.), z. v. *Dessèchement*,
...*ment*, m., *dessiccation*, f. ‖ (méd.) —
...ongen, *desséchement* m. *des poumons.*
...KKEN, zw. w. b. *Déplacer en pressant.* ‖ (fig.)
...erdrukken. *Opprimer, accabler, vexer.* ‖ De
...er verdrukte zijn volk, *l'empereur opprimait*
peuple. ‖ (impr.) Anders drukken. *Imprimer*
ement. ‖ Herdrukken. *Réimprimer.* ‖ Druk-
... verbruiken. *Employer à l'impression.* ‖ Hij

...rukt, *il a employé beau-*
impression. ‖ Versmoren.

...*Oppresseur*, m.
Oppression, f.
...en v. *Opprimé*, m., *oppri-*

...zw. w. o. (met *zijn*). *S'écouler*

..., zw. w. b. *Doubler, redoubler.* ‖
—, *doubler le nombre.* ‖ Zijne schre-
...*doubler le pas.* ‖ Een schip —, *dou-*
...*navire.* ‖ (escr.) *Redoubler.* ‖ Vermeer-
Augmenter, redoubler. ‖ o. (met *zijn*).
...r. ‖ Vermeerderen. *Augmenter, s'aug-*
r.

...BBELING, z. v. *Redoublement*, m. ‖ (anat.)
... van 't buikvlies, *duplication* f. *du péri-*
ine. ‖ (gramm.) *Redoublement.* ‖ (mar.) *Dou-*
blage, m.

...ERDUFFEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se moisir.*

VERDUIDELIJKEN, zw. w. b. *Éclaircir, expliquer, rendre clair* ou *intelligible.*

VERDUIDELIJKING (zond. mv.), z. v. *Éclaircissement*, m., *explication*, f.

VERDUISTEREN, zw. w. b. *Obscurcir, offusquer.* ‖ Onzichtbaar maken. *Soustraire à la vue, rendre invisible.* ‖ (jurispr.) Een kind —, *supprimer un enfant.* ‖ Ontglanzen. *Ternir.* ‖ Zich —. *S'obscurcir.* ‖ Zich —. Zich verschuilen. *Se cacher.* ‖ o. (met *zijn*). *S'obscurcir, s'éclipser.*

VERDUISTERING, z. v. *Obscurcissement*, m. ‖ (astron.) *Éclipse*, f. ‖ — eens kinds, *suppression* f. *d'un enfant.*

VERDUITSCHEN, zw. w. b. *Traduire en néerlandais.* ‖ (fig.) Uitleggen. *Expliquer.*

VERDUITSCHER, z. m. *Celui qui traduit en néerlandais.*

VERDUITSCHING, z. v. *Traduction* f. *faite en néerlandais.*

VERDUIVELD, bn. *Diabolique, satanique, infernal, endiablé.* ‖ Verfoeilijk. *Infâme, exécrable.* ‖ bw. *Diablement, diaboliquement.* ‖ (pop.) *Furieusement, diablement..* ‖ tusschenw. *Diantre! peste! diable! morbleu!*

VERDUIZELD, bn. *Abasourdi, embarrassé.*

VERDUIZENDVOUDIGEN, zw. w. b. *Rendre mille fois plus grand.*

VERDULDIG, bn. Geduldig. *Patient, indulgent, endurant.* ‖ bw. *Patiemment, avec indulgence.*

VERDULDIGHEID (zond. mv.), z. v. Geduld. *Patience, indulgence*, f.

VERDULDIG[LIJK], bw. *Zie* VERDULDIG.

VERDUNNEN, zw. w. b. *Amincir.* ‖ Eene plank —, *amincir, amenuiser* ou *dégrossir une planche.* ‖ Eenen steen —, *démaigrir une pierre.* ‖ De vochten —, *atténuer les humeurs.* ‖ Het bloed —, *subtiliser le sang.* ‖ De hitte verdunt de lucht, *la chaleur raréfie l'air.* ‖ (papet.) De papierstof —, *raffiner le papier.* ‖ Met water —, *diluer.* ‖ o. (met *zijn*). *S'amincir.* ‖ Vermageren. *Amaigrir.* ‖ Vloeibaarder worden. *Devenir plus fluide.*

VERDUNNING, z. v. *Amincissement*, m, *atténuation*, f. ‖ — der lucht, *raréfaction* f. *de l'air.* ‖ — des bloeds, *subtilisation* f. *du sang.*

VERDUREN, zw. w. b. *Endurer, supporter, souffrir, résister à.* ‖ In duurzaamheid evenaren. *Égaler en durée.*

VERDURING (zond. mv.), z. v. *Action d'endurer, de supporter ou de souffrir, résistance*, f.

VERDUTTEN, zw. w. b. Zijnen tijd —, *passer son*

VERDIEPING, z. v. *Approfondissement*, m. ‖ — van een huis, *étage*, m. ‖ Eerste —, *premier étage*.
VERDIEREN, zw. w. b. *Enchérir, renchérir*. ‖ o. (met *zijn*). *Enchérir*.
VERDIERLIJKEN, zw. w. b. *Abrutir, rabaisser au rang des animaux*. ‖ Zich —. *S'abrutir*. ‖ o. (met *zijn*). *Devenir comme une brute, s'abrutir*.
VERDIERLIJKING (zond. mv.), z. v. *Abrutissement*, m. ‖ (physiol.) *Animalisation, assimilation*, f.
VERDIJD, bn. *Zie* VERDOEMD.
VERDIJEN, zw. w. b. *Jurer de ne pas faire*.
VERDIKBAAR, bn. (phys.) *Condensable*.
VERDIKBAARHEID (zond. mv.), z. v. (phys.) *Condensabilité*, f.
VERDIKKEN, zw. w. b. *Épaissir, rendre épais* ou *plus épais*. ‖ Verdichten. *Condenser*. ‖ o. (met *zijn*). *S'épaissir, devenir épais* ou *plus épais*. ‖ Verdichten. *Se condenser*. ‖ (fig.) *Augmenter, s'augmenter*.
VERDIKKING, z. v. *Épaississement*, m. ‖ Verdichting. *Condensation*, f. ‖ — der olie, *concrétion* f. *de l'huile*. ‖ — des bloeds, *épaississement du sang*.
VERDING, z. o. Schatting. *Imposition, taxe*, f. ‖ Overeenkomst. *Traité*, m., *convention*, f.
VERDOBBELEN, zw. w. b. *Perdre au jeu de dés*. ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps au jeu de dés*.
VERDOEKEN, zw. w. b. (peint.) *Rentoiler*.
VERDOEKING, z. v. (peint.) *Rentoilage*, m.
VERDOEMD, bn. *Damné, réprouvé*. ‖ Afschuwelijk. *Exécrable, maudit*. ‖ Bestemd. *Destiné*. ‖ bw. *Diablement, exécrablement*. ‖ tusschenw. *Diantre! peste! diable! morbleu!*
VERDOEMDE, z. m. *Damné, réprouvé*, m.
VERDOEMELIJK, bn. *Damnable*. ‖ Plichtig. *Coupable, condamnable*. ‖ bw. *Damnablement*.
VERDOEMEN, zw. w. b. *Damner, réprouver*. ‖ Veroordeelen. *Condamner*.
VERDOEMENIS (zond. mv.), z. v. *Damnation, réprobation*, f.
VERDOEMER, z. m. *Celui qui damne*. ‖ Veroordeelaar. *Celui qui condamne*.
VERDOEMING (zond. mv.), z. v. *Damnation*, f.
VERDOEN, (*verdeed, verdeden, verdaan*,) onr. w. b. Anders doen. *Faire autrement*. ‖ Herdoen. *Refaire*. ‖ Verkwisten, doorbrengen. *Dépenser, dissiper, prodiguer, gaspiller*. ‖ Te niet doen. *Anéantir*. ‖ Dooden. *Tuer, faire mourir*. ‖ Zich —. *Se défaire, se tuer, se suicider*.
VERDOENER, z. m. *Dépensier, dissipateur, prodigue*, m.
VERDOFFEN, zw. w. o. (met *hebben*). Doover worden. *Devenir plus sourd*. ‖ Doffer worden. *Perdre de son éclat*.
VERDOKTEREN, zw. w. b. *Dépenser en visites de médecins* ou *en remèdes*.
VERDOLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'égarer, se perdre, se fourvoyer*. ‖ Verdoold schaap, *brebis égarée*, f.
VERDOLING, z. v. *Égarement*, m. ‖ (fig.) *Erreur*, f.
VERDOMPT, bn. *Zie* DOMPIG.
VERDONKEREMANEN, zw. w. b. *Détourner, soustraire, divertir*. ‖ 's Lands penningen —, *détourner les deniers publics*.
VERDONKEREN, zw. w. b. *Obscurcir, offusquer*. ‖ Onzichtbaar maken. *Rendre invisible*. ‖ Ontvreemden. *Détourner, soustraire, divertir*. ‖ (fig.) Wegmoffelen. *Escamoter, soustraire*. ‖ o. (met *zijn*). *S'obscurcir, s'assombrir*.
VERDONKERING, z. v. *Obscurcissement*, m.
VERDOOLDE, z. m. en v. *Personne égarée*, f.
VERDOOLDHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Égarement*, m., *erreur*, f.
VERDOOVEN, zw. w. b. *Assourdir, étourdir*. ‖ Onhoorbaar maken. *Étouffer*. ‖ Ontglanzen. *Ternir*. ‖ Ongevoelig maken. *Engourdir*. ‖ Verdwazen. *Rendre insensé*. ‖ Misleiden. *Séduire*. ‖ (méd.) *Stupéfier*. ‖ (fig.) Verzwakken, verminderen. *Affaiblir, diminuer*. ‖ o. (met *zijn*). *Devenir sourd* (*en parlant d'un bruit*). ‖ Verflauwen. *S'affaiblir*. ‖ Den glans verliezen. *Se ternir*.
VERDOOVING, z. v. *Étourdissement*, m. ‖ Ontglanzing. *Ternissure*, f. ‖ (méd.) *Stupéfaction*, f. ‖ Verkleumdheid. *Engourdissement*, m.
VERDORD, bn. *Sec, aride, desséché*. ‖ (fam.) Zeer groot, sterk. *Très-grand, fort*. ‖ Geweldig. *Terrible, épouvantable*. ‖ bw. (fam.) *Fort, terriblement*. ‖ tusschenw. *Diantre! peste! diable!*
VERDORDHEID (zond. mv.), z. v. *Sécheresse, aridité*, f.
VERDOREN, zw. w. b. *Zie* VERDWAZEN.
VERDORREN, zw. w. b. *Sécher, dessécher*. ‖ o. (met *zijn*). *Se sécher, se dessécher, devenir aride*. ‖ De bladeren —, *les feuilles se flétrissent*.
VERDORRING (zond. mv.), z. v. *Dessèchement*, m.
VERDORVEN, bn. *Gâté, corrompu*. ‖ (fig.) *Corrompu, dépravé*.
VERDORVENHEID (zond. mv.), z. v. *Corruption*, f. ‖ (fig.) *Corruption, dépravation*, f. ‖ — der zeden, *dépravation des mœurs*.
VERDOSSEN, zw. w. b. *Parer autrement*. ‖ Verkleeden. *Déguiser, travestir*.
VERDOUWEN, zw. w. b. *Zie* VERDUWEN.
VERDRAAGLIJK, bn. *Tolérable, supportable*. ‖ De koude was niet meer —, *le froid n'était plus supportable*. ‖ Zijne ijdelheid is niet —, *sa vanité n'est pas tolérable*. ‖ bw. *Tolérablement, supportablement*.
VERDRAAGZAAM, bn. Geduldig. *Patient, endurant*. ‖ Inschikkelijk. *Accommodant*. ‖ In zake van godsdienst of staatkunde. *Tolérant*. ‖ bw. Geduldig. *Patiemment*. ‖ In zake van godsdienst of staatkunde. *Avec tolérance*.
VERDRAAGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. Geduld. *Patience*, f. ‖ In zake van godsdienst of staatkunde. *Tolérance*, f.
VERDRAAID, bn. *Tordu, forcé, faussé*. ‖ (fig.) *Pervers, méchant*. ‖ tusschenw. *Zie* VERDORD.
VERDRAAIDHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est tordu* ou *forcé*. ‖ (fig.) *Perversité, méchanceté, dépravation*, f.
VERDRAAIEN, zw. w. b. *Déplacer en tournant, tourner*. ‖ Slecht draaien. *Fausser, forcer*. ‖ Eenen sleutel —, *forcer* ou *fausser une clef*. ‖ (fig.) *Torturer, détorquer, fausser, donner une fausse interprétation à*. ‖ Den zin der wet —, *fausser le sens de la loi*. ‖ Draaiend verbruiken. *Consommer en travaillant au tour*. ‖ Veel hout —, *employer beaucoup de bois à tourner*. ‖ o. (met *zijn*). *Tourner*.
VERDRAAIER, z. m. *Celui qui tord, qui détorque* ou *qui donne une fausse interprétation*.
VERDRAAIING, z. v. *Distorsion*, f., *contournement*, m. ‖ — der oogen, *roulement* m. *des yeux*. ‖ — des monds, *distorsion de la bouche* ‖ Valsche verklaring. *Fausse interprétation*, f.
VERDRAG (-DRAGEN), z. o. *Accord, accommodement, contrat*, m., *convention, transaction, composition*, f. ‖ Een — maken, *contracter, composer*. ‖ Tractaat. *Traité*, m. ‖ (mil.) *Capitulation*, f. ‖ Zich bij — overgeven, *se rendre par capitulation*. ‖ Bedaardheid. *Calme*, m. ‖ Met —, *de sens rassis, avec calme, tout doucement*. ‖ Verdraagzaamheid. *Tolérance*, f. ‖ Toegeeflijkheid, geduld. *Indulgence patience*, f.

‖ Met iets — nemen, *s'accommoder de qc.* ‖ Lijden. *Souffrance*, f. ‖ Uitstel. *Délai*, m.

Verdragen, (*verdroeg*, *verdragen*,) st. w. b. *Transporter, porter ailleurs.* ‖ Dulden. *Souffrir, supporter, endurer, tolérer.* ‖ Hij verdraagt geenen wijn, *il ne supporte pas le vin.* ‖ Zich —. *S'accorder, s'arranger.* ‖ Zich —. Een verdrag maken. *Contracter, faire une convention.*

Verdraging (zond. mv.), z. v. *Transport*, m. ‖ Verdraagzaamheid. *Tolérance*, f. ‖ Gedoogzaamheid. *Indulgence*, f.

Verdrenken, zw. w. b. Onder water zetten. *Inonder.*

Verdriedubbelen, zw. w. b. *Tripler.*

Verdriet (zond. mv.), z. o. *Déplaisir, chagrin*, m., *affliction, peine*, f. ‖ (fam.) *Crève-cœur*, m. ‖ Iemand veel — aandoen, *causer beaucoup de chagrin à qq.* ‖ Verveling. *Ennui*, m. ‖ Tegenzin. *Répugnance*, f. ‖ Ik doe het met —, *je le fais avec répugnance* ou *à contre-cœur.*

Verdrietelijk, bn. Verdriet hebbende. *Chagrin, qui est de mauvaise humeur.* ‖ — zijn, *être de mauvaise humeur.* ‖ Verdriet verwekkend. *Chagrinant, fâcheux, affligeant, désagréable, ennuyeux, ennuyant.* ‖ — weer, *temps désagréable*, m. ‖ bw. *Désagréablement, ennuyeusement.*

Verdrietelijkheid (-heden), z. v. *Chagrin*, m., *mauvaise humeur*, f. ‖ De — eener zaak, *le désagréable d'une chose.* ‖ Verdrietelijke zaak. *Contrariété*, f., *désagrément*, m.

Verdrieten, (*verdroot*, *verdroten*,) st. w. b. *Chagriner, fâcher, causer du chagrin, ennuyer.* ‖ Het verdriet mij, *je suis contrarié, je suis fâché, il m'ennuie.*

Verdrietig, bn. *Zie* Verdrietelijk.

Verdrievoudigen, zw. w. b. *Tripler.*

Verdrijfster, z. v. *Celle qui chasse.*

Verdrijven, (*verdreef*, *verdreven*,) st. w. b. *Chasser, expulser, bannir.* ‖ Doen voorbijgaan *of* verdwijnen. *Faire passer, dissiper, chasser.* ‖ Den tijd —, *passer* ou *tuer le temps.* ‖ De koorts —, *chasser la fièvre.* ‖ (alg.) *Éliminer.*

Verdrijver, z. m. *Celui qui chasse.*

Verdrijving (zond. mv.), z. v. *Action de chasser, expulsion*, f. ‖ (alg.) — eener onbekende, *élimination* f. *d'une inconnue.*

Verdringen, (*verdrong*, *verdrongen*,) st. w. b. *Déplacer en poussant, presser, serrer, pousser.* ‖ (fig.) Iemand —, *supplanter qq.*

Verdringer, z. m. *Supplantateur*, m.

Verdringing (zond. mv.), z. v. *Déplacement*, m. ‖ — uit eene betrekking, *supplantation*, f.

Verdrinken, (*verdronk*, *verdronken*,) st. w. b. *Dépenser en boissons, perdre à boire.* ‖ Drinkend verdrijven. *Faire passer en buvant.* ‖ In water of eenig ander vocht doen stikken. *Noyer.* ‖ Eenen hond —, *noyer un chien.* ‖ Overstroomen. *Noyer, inonder.* ‖ Zich —. *Se noyer.* ‖ o. (met *zijn*). Zich —. *Se noyer.* ‖ Overstroomd worden. *Être inondé* ou *submergé.*

Verdrogen, zw. w. b. *Sécher, dessécher, rendre sec, tarir.* ‖ o. (met *zijn*). *Sécher, se sécher, se dessécher, tarir, se tarir.* ‖ Die put verdroogt ieder jaar, *ce puits tarit chaque année.*

Verdroging (zond. mv.), z. v. *Dessèchement, tarissement*, m., *dessiccation*, f. ‖ (méd.) — der longen, *dessèchement* m. *des poumons.*

Verdrukken, zw. w. b. *Déplacer en pressant.* ‖ (fig.) Onderdrukken. *Opprimer, accabler, vexer.* ‖ De keizer verdrukte zijn volk, *l'empereur opprimait son peuple.* ‖ (impr.) Anders drukken. *Imprimer autrement.* ‖ Herdrukken. *Réimprimer.* ‖ Drukkend verbruiken. *Employer à l'impression.* ‖ Hij heeft veel papier verdrukt, *il a employé beaucoup de papier à l'impression.* ‖ Versmoren. *Étouffer.*

Verdrukker, z. m. *Oppresseur*, m.

Verdrukking, z. v. *Oppression*, f.

Verdrukte, z. m. *en* v. *Opprimé*, m., *opprimée*, f.

Verdruppelen, zw. w. o. (met *zijn*). *S'écouler par gouttes.*

Verdubbelen, zw. w. b. *Doubler, redoubler.* ‖ Het getal —, *doubler le nombre.* ‖ Zijne schreden —, *doubler le pas.* ‖ Een schip —, *doubler un navire.* ‖ (escr.) *Redoubler.* ‖ Vermeerderen. *Augmenter, redoubler.* ‖ o. (met *zijn*). *Doubler.* ‖ Vermeerderen. *Augmenter, s'augmenter.*

Verdubbeling, z. v. *Redoublement*, m. ‖ (anat.) — van 't buikvlies, *duplication* f. *du péritoine.* ‖ (gramm.) *Redoublement.* ‖ (mar.) *Doublage*, m.

Verduffen, zw. w. o. (met *zijn*). *Se moisir.*

Verduidelijken, zw. w. b. *Éclaircir, expliquer, rendre clair* ou *intelligible.*

Verduidelijking (zond. mv.), z. v. *Éclaircissement*, m., *explication*, f.

Verduisteren, zw. w. b. *Obscurcir, offusquer.* ‖ Onzichtbaar maken. *Soustraire à la vue, rendre invisible.* ‖ (jurispr.) Een kind —, *supprimer un enfant.* ‖ Ontglanzen. *Ternir.* ‖ Zich —. *S'obscurcir.* ‖ Zich —. Zich verschuilen. *Se cacher.* ‖ o. (met *zijn*). *S'obscurcir, s'éclipser.*

Verduistering, z. v. *Obscurcissement*, m. ‖ (astron.) *Éclipse*, f. ‖ — eens kinds, *suppression* f. *d'un enfant.*

Verduitschen, zw. w. b. *Traduire en néerlandais.* ‖ (fig.) Uitleggen. *Expliquer.*

Verduitscher, z. m. *Celui qui traduit en néerlandais.*

Verduitsching, z. v. *Traduction* f. *faite en néerlandais.*

Verduiveld, bn. *Diabolique, satanique, infernal, endiablé.* ‖ Verfoeilijk. *Infâme, exécrable.* ‖ bw. *Diablement, diaboliquement.* ‖ (pop.) *Furieusement, diablement.*. ‖ tusschenw. *Diantre! peste! diable! morbleu!*

Verduizeld, bn. *Abasourdi, embarrassé.*

Verduizendvoudigen, zw. w. b. *Rendre mille fois plus grand.*

Verduldig, bn. Geduldig. *Patient, indulgent, endurant.* ‖ bw. *Patiemment, avec indulgence.*

Verduldigheid (zond. mv.), z. v. Geduld. *Patience, indulgence*, f.

Verduldig[lijk], bw. *Zie* Verduldig.

Verdunnen, zw. w. b. *Amincir.* ‖ Eene plank —, *amincir, aménuiser* ou *dégrossir une planche.* ‖ Eenen steen —, *démaigrir une pierre.* ‖ De vochten —, *atténuer les humeurs.* ‖ Het bloed —, *subtiliser le sang.* ‖ De hitte verdunt de lucht, *la chaleur raréfie l'air.* ‖ (papet.) De papierstof —, *raffiner le papier.* ‖ Met water —, *diluer.* ‖ o. (met *zijn*). *S'amincir.* ‖ Vermageren. *Amaigrir.* ‖ Vloeibaarder worden. *Devenir plus fluide.*

Verdunning, z. v. *Amincissement*, m, *atténuation*, f. ‖ — der lucht, *raréfaction* f. *de l'air.* ‖ — des bloeds, *subtilisation* f. *du sang.*

Verduren, zw. w. b. *Endurer, supporter, souffrir, résister à.* ‖ In duurzaamheid evenaren. *Égaler en durée.*

Verduring (zond. mv.), z. v. *Action d'endurer, de supporter* ou *de souffrir, résistance*, f.

Verdutten, zw. w. b. Zijnen tijd —, *passer son*

temps à sommeiller. ‖ Stomp maken. *Hébéter.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir stupide, radoter.*
VERDUWEN, zw. w. b. Verdouwen. *Déplacer en poussant.* ‖ Verteren. *Digérer.* ‖ (fig.) Verdragen. *Supporter, souffrir, digérer.*
VERDUWING (zond. mv.), z. v. *Digestion*, f.
VERDWAASD, bn. *Fou, sot, insensé.*
VERDWALEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'égarer, errer.*
VERDWALING, z. v. *Égarement*, m.
VERDWAZEN, zw. w. b. *Rendre fou* ou *insensé.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir fou* ou *insensé.*
VERDWELMEN, zw. w. b. Bedwelmen. *Étourdir.*
VERDWIJNEN, (*verdween, verdwenen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Disparaître, s'éclipser, devenir invisible.* ‖ Alle hoop is verdwenen, *tout espoir s'est évanoui.* ‖ (math.) Eene onbekende doen —, *éliminer une inconnue.* ‖ Verkwijnen. *Languir.*
VERDWIJNING (zond. mv.), z. v. *Disparition*, f. ‖ — der krachten, *affaissement*, m., *défaillance*, f., *anéantissement* m. *des forces*
VEREDELEN, zw. w. b. Tot den adelstand verheffen. *Anoblir.* ‖ (fig) *Ennoblir.* ‖ Verbeteren. *Améliorer, perfectionner.*
VEREDELING (zond. mv.), z. v. *Anoblissement*, m. ‖ (fig.) Verbetering. *Amélioration*, f., *perfectionnement*, m.
VEREELTEN, zw. w. b. *Couvrir de callosités, rendre calleux.* ‖ (fig.) Gevoelloos maken. *Endurcir, rendre dur* ou *insensible.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir calleux, se couvrir de durillons.* ‖ (fig.) *S'endurcir, devenir dur* ou *insensible.*
VEREELTHEID (zond. mv.), z. v. *Callosité*, f., *cal, calus, durillon*, m. ‖ (fig.) *Insensibilité*, f.
VEREELTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rendre* ou *de devenir calleux.* ‖ Vereeltheid. *Callosité*, f., *cal, calus, durillon*, m. ‖ (fig.) *Endurcissement*, m., *insensibitité*, f.
VEREENEN, zw. w. b. *Zie* VEREENIGEN.
VEREENIGEN, zw. w. b. *Unir, réunir, joindre.* ‖ De Vereenigde Staten, *les États-Unis.* ‖ In iets opnemen. *Incorporer, réunir* ‖ Door een huwelijk —, *allier, unir par mariage.* ‖ Verzoenen. *Concilier, réconcilier.* ‖ Zich —. *S'unir, se joindre, se réunir, s'associer, s'accorder.*
VEREENIGER, z. m. *Celui qui unit* ou *qui réunit.* ‖ (fig.) Verzoener. *Conciliateur, réconciliateur*, m.
VEREENIGING, z. v. *Union, réunion, jonction*, f. ‖ — van twee legers, *jonction de deux armées.* ‖ — van twee partijen, *fusion* f *de deux partis.* ‖ — van personen, *association* f. *de personnes.* ‖ — van kiezers, *association d'électeurs.* ‖ Liberale —, *association libérale.* ‖ Verzoening. *Conciliation, réconciliation*, f.
VEREENIGINGSBOUT, z. m. (mar.) *Aguillot*, m.
VEREENIGINGSPUNT, z. o. *Point* m. *de réunion* ou *de jonction.*
VEREENIGINGSTEEKEN, z. o. *Trait d'union, tiret*, m. ‖ (mil) *Signal* m. *de ralliement.*
VEREENIGSTER, z v. (fig.) Verzoenster. *Conciliatrice, réconciliatrice*, f.
VEREENVOUDIGEN, zw. w. b. *Simplifier.*
VEREENVOUDIGING, z. v. *Simplification*, f.
VEREENZELVIGEN, zw. w. b. *Identifier.* ‖ Zich —. *S'identifier.* ‖ (phys.) Zich —. *S'assimiler.*
VEREENZELVIGING (zond. mv.), z. v. *Identification*, f. ‖ (physiol.) *Assimilation*, f.
VEREERDER, z. m. *Celui qui honore* ou *qui vénère.* ‖ Aanbidder. *Adorateur*, m.
VEREEREN, zw. w. b. *Honorer, vénérer, révérer, respecter.* ‖ (fig.) *Adorer, vénérer.* ‖ Ten geschenke geven. *Faire présent.* ‖ Iemand iets —, *donner qc. en présent à qq.*

VEREERENSWAARDIG, bn. *Honorable, vénérable, respectable.*
VEREERING, z. v. *Vénération*, f., *respect*, m. ‖ — van God, *culte* m. *de latrie.* ‖ — der Heiligen, *culte de dulie.* ‖ — der H. Maagd, *culte d'hyperdulie.* ‖ Geschenk. *Présent, don, cadeau*, m.
*VEREERLIJKEN, zw. w. b. *Honorer.*
VEREERSTER, z. v. *Celle qui honore* ou *qui vénère.*
VEREEUWIGEN, zw. w. b. *Éterniser, perpétuer, immortaliser.* ‖ Zijnen naam —, *immortaliser son nom.* ‖ Zich —. *S'immortaliser.*
VEREEUWIGING (zond. mv.), z. v. *Immortalisation, perpétuation*, f.
VEREFFENAAR, z. m. (horl.) *Compensateur*, m. ‖ (comm., fin.) *Liquidateur*, m. ‖ (monn.) *Ajusteur*, m.
VEREFFENEN, zw. w. b. *Égaliser.* ‖ In orde brengen. *Régler, arranger.* ‖ Eindigen. *Terminer.* ‖ Een geschil —, *vider un différend.* ‖ (comm., fin.) *Solder, liquider.* ‖ Vergoeden. *Compenser.* ‖ (monn.) De muntplaatjes —, *ajuster les flans.*
VEREFFENING, z. v. *Action* f. *de régler* ou *de terminer.* ‖ (comm., fin.) *Liquidation*, f. ‖ (astron.) *Équation*, f.
VEREISCH (zond. mv.), z. o. *Exigence*, f., *besoin*, m., *nécessité*, f. ‖ Naar — van zaken, *selon l'exigence du cas.*
VEREISCHEN, zw. w. b. *Demander, exiger, requérir.* ‖ Veel tijd —, *demander beaucoup de temps.* ‖ Vereischte hoedanigheden, *qualités requises*, f. pl. ‖ Vereischte ouderdom, *âge requis*, m. ‖ Vereischte bekwaamheid, *capacité requise*, f. ‖ Verzoeken. *Demander.* ‖ Naar iets —, vernemen. *S'informer de qc.*
VEREISCHTE, z. o. *Chose exigée, requise* ou *indispensable, qualité* ou *condition nécessaire*, f.
VERENGEN, zw. w. b. *Étrécir, rétrécir, rendre plus étroit.* ‖ Een kleed —, *rétrécir un habit.* ‖ Zich —. *Se rétrécir, devenir plus étroit.*
VERENGING, z. v. *Étrécissement, rétrécissement*, m.
*VERENKELEN, zw. w. b. *Diviser, simplifier.*
VERENTEN, zw. w. b. *Enter* ou *greffer autrement, enter* ou *greffer une seconde fois.*
VERERGEREN, zw. w. b. *Empirer, rendre pire, aggraver, détériorer, altérer.* ‖ o. (met *zijn*). *Empirer, s'aggraver.*
VERERGERING, z. v. *Action d'empirer, aggravation, détérioration, altération*, f. ‖ — eener ziekte, *recrudescence*, f.
VERETEN, (*verat, veraten, vereten*,) st. w. b. *Dépenser pour le repas.* ‖ Etend verkwisten. *Manger, dissiper en mangeant.* ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à manger.* ‖ (fig.) *Dévorer.* ‖ Zich —. *Se faire tort à force de manger, manger trop.*
VERETTEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'ulcérer.*
VERETTERING (zond. mv.), z. v. *Ulcération*, f.
VEREVENEN, zw. w. b. *Zie* VEREFFENEN.
VEREVENING, z. v. *Zie* VEREFFENING.
VERF, z. v. *Couleur*, f. ‖ De —ven wrijven, *broyer les couleurs.* ‖ — voor stoffen, *teinture*, f. ‖ Kleur. *Couleur*, f. ‖ (teint.) *Teint*, m.
VERFBORD, z. o. Palet. *Palette*, f.
VERFDOOS (-DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *à couleurs.*
VERFHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de teinture.*
VERFIJNEN, zw. w. b. *Rendre fin* ou *plus fin, raffiner.* ‖ Zuiveren. *Purifier.* ‖ (fig.) *Raffiner.*
VERFIJNING, z. v. *Affinage, raffinage*, m. ‖ Zuivering. *Purification*, f. ‖ (fig.) *Raffinement*, m.
VERFKETEL, z. m. *Chaudière* f. *de teinturier.*
VERFKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de couleurs.*

VERFKUIP, z. v. *Cuve* f. *de teinturier.*

VERFKWAST, z. m. *Brosse* f. *de peintre en bâtiments.*

VERFLAUWEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se ralentir, se relâcher.* ‖ (fig.) Verkoelen. *Se refroidir.* ‖ Zich ontmoedigen. *Se décourager.* ‖ Verminderen. *Diminuer, faiblir.*

VERFLAUWING (zond. mv.), z. v. *Ralentissement, relâchement*, m. ‖ Verkoeling. *Refroidissement*, m. ‖ Ontmoediging. *Découragement*, m. ‖ Vermindering. *Diminution*, f.

VERFLENSEN, zw. w. b. *Flétrir, faner.* ‖ o. (met *zijn*). *Se flétrir, se faner.*

VERFMES, z. o. *Amassette*, f.

VERFMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à broyer des couleurs.*

VERFOEIEN, zw. w. b. *Détester, exécrer, abhorrer, avoir en horreur* ou *en aversion.*

VERFOEIENSWAARDIG, bn. *Zie* VERFOEILIJK.

VERFOEIING (zond. mv.), z. v. *Détestation, abomination, exécration, horreur, aversion*, f.

VERFOEILIJK, bn. *Détestable, abominable, exécrable, horrible, atroce.* ‖ bw. *Détestablement, exécrablement, horriblement.*

VERFOEILIJKHEID (–HEDEN), z v. *Abomination, horreur, noirceur, énormité, atrocité*, f.

VERFOEISEL, z. o. *Chose abominable*, f.

VERFOELIËN, zw. w. b. *Couvrir de tain, étamer.* ‖ Eenen spiegel —, *étamer une glace.*

VERFOELIESEL (zond. mv.), z. o. *Tain*, m.

VERFOMFAAIEN, VERFOMFOOIEN, zw. w. b. *Gâter.* ‖ Verfommelen. *Chiffonner, froisser.*

VERFOMMELEN, zw. w. b. *Chiffonner, froisser.*

VERFOMMELING (zond. mv.), z. v. *Froissement*, m.

VERFPLANT, z. v. (bot.) *Plante tinctoriale*, f.

VERFPOT, z. m. *Pot* m. *à couleur.*

VERFRAAIEN, zw. w. b. *Embellir, enjoliver.* ‖ o. (met *zijn*). *Embellir, s'embellir, devenir plus beau.*

VERFRAAIER, z. m. *Embellisseur*, m.

VERFRAAIING, z. v. *Embellissement, enjolivement*, m.

VERFRANSCHEN, zw. w. b. *Franciser.* ‖ Zich —. *Se franciser.* ‖ o. (met *zijn*). *Se franciser.*

VERFRANSCHING (zond. mv.), z. v. *Francisation*, f.

VERFRISSCHEN, zw. w, b. *Rafraîchir.* ‖ Zich —. *Se rafraîchir.* ‖ o. (met *hebben*). *Rafraîchir.*

VERFRISSCHING, z. v. *Rafraîchissement*, m.

VERFROMMELEN, zw. w. b. *Zie* VERFOMMELEN.

*VERFROOIEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se réjouir.*

VERFSPATEL, z. v. *Amassette*, f.

VERFSTEEN (–STEENEN), z. m. *Pierre* f. *à broyer.*

VERFSTER, z. v. *Teinturière*, f.

VERFSTOF, z. v. *Matière colorante, couleur*, f.

VERFVERKOOPER, z. m. *Zie* VERFKOOPER.

VERFWAAR, z. v. *Couleur*, f.

VERFWINKEL, z. m. *Boutique* f. *où l'on vend des couleurs.*

VERGAAN, (*verging, vergaan*,) onr. w o. (met *zijn*). *Se déplacer en marchant, quitter sa place, bouger.* ‖ Afloopen. *Avoir un bon* ou *un mauvais succès, se passer.* ‖ Het zal slecht met hem —, *il finira mal* ‖ Ophouden. *Cesser* ‖ Verdwijnen. *Disparaître, passer, se passer.* ‖ Omkomen. *Périr, dépérir.* ‖ Van ellende —, *périr de misère.* ‖ (prov.) Onkruid vergaat niet, *mauvaise herbe croît toujours.* ‖ (mar.) *Périr.* ‖ Zijn schip is vergaan, *son vaisseau a péri.* ‖ (jurispr.) *Périr, périmer.*

VERGAARBAK, z. m. *Réservoir, réceptacle*, m.

VERGAARDER, z. m. *Celui qui assemble* ou *qui amasse.* ‖ (rel.) *Assembleur*, m.

VERGAARSEL, z. o. *Assemblage, amas*, m.

VERGADEREN, zw. w. b. *Assembler, rassembler, amasser.* ‖ Schatten —, *amasser des trésors.* ‖ Bijeen doen komen. *Assembler, réunir, convoquer* ‖ De Kamers —, *assembler les Chambres.* ‖ Zich —. *S'assembler.* ‖ o. (met *zijn*). *S'assembler, se réunir.* ‖ Samen paren. *S'accoupler.*

VERGADERING, z. v. *Assemblage, amas*, m. ‖ Bijeenkomst. *Assemblée, réunion*, f. ‖ Zitting. *Séance, assemblée*, f. ‖ — der Kamers, *séance des Chambres.* ‖ Bijeenroeping *Convocation*, f. ‖ Oproerige —, *attroupement*, m.

VERGADERPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Lieu d'assemblée* ou *de réunion, rendez-vous*, m. ‖ (mil.) *Lieu de rassemblement.*

VERGADERTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *d'assemblée.*

VERGADERZAAL, z. v. *Salle* f. *de réunion.*

VERGALLEN, zw. w. b. *Crever le fiel d'un poisson.* ‖ (fig.) Bederven. *Empoisonner, envenimer, gâter.* ‖ (fig.) De bot *of* de baars is vergald, *l'affaire est gâtée.*

VERGALLING, z. v. *Action* f. *de crever le fiel d'un poisson.* ‖ (fig.) Verbittering. *Amertume*, f.

VERGALOPPEEREN (ZICH), zw. w. wederk. (fam.) Zich grootelijks vergissen. *Se méprendre se tromper gravement.*

*VERGANG (zond. mv.), z. o. Het — der wereld, *le cours du monde.* ‖ Doodelijk einde. *Trépas*, m., *mort*, f.

VERGANKELIJK, bn. *Périssable, passager, transitoire, fragile, temporel.* ‖ bw. *D'une manière périssable.*

VERGANKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Fragilité, instabilité*, f.

VERGAPEN, zw. w. b. Zijnen mond —, *se démettre* ou *se disloquer la mâchoire en ouvrant trop la bouche.* ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à ne rien faire* ou *à bayer aux corneilles.* ‖ (fig.) Zich aan iets —, *se laisser entraîner* ou *éblouir par qc.*

VERGAREN, zw. w. b. *Zie* VERGADEREN.

VERGARING, z. v. (mar.) — eener wrang, *têtes* f. pl. *de varangue.*

VERGASTEN, zw. w. b. *Régaler, traiter.* ‖ Iemand —, als gast bezoeken. *Loger chez qq.* ‖ Zich —. *Se régaler.* ‖ (fig.) Zich —. *Se procurer quelque jouissance.*

VERGEEFLIJK, bn. *Pardonnable, excusable.* ‖ (théol.) *Véniel.* ‖ Vergevingsgezind. *Disposé à pardonner, indulgent, qui pardonne aisement.*

VERGEEFLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est pardonnable* ou *excusable.* ‖ Geneigdheid tot vergeven. *Disposition à pardonner, indulgence*, f.

VERGEEFS, bw. *Vainement, en vain, inutilement.*

VERGEEFSCH, bn. *Vain, inutile.* ‖ —e moeite, *peine inutile*, f. ‖ —e vrees, *crainte non fondée*, f. ‖ —e pogingen, *efforts vains* ou *inutiles*, m. pl.

*VERGEET (zond. mv.), z. o. *Oubli*, m.

VERGEETACHTIG, bn. *Oublieux, sujet à oublier.*

VERGEETACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* ou *manque* m. *de mémoire, mémoire infidèle*, f., *oubli*, m.

VERGEETAL, z. m. *en* v. *Personne fort oublieuse*, f.

VERGEETBOEK (zond. mv.), z. o. (fig.) In het — raken, *tomber dans l'oubli.*

VERGEET-MIJ-NIET, (VERGEET-MIJ-NIETEN), z. v. *Myosotis, gremillet*, m., *herbe* f. *aux perles.*

VERGEETVLOED (zond. mv.), z. m. *Léthé*, m.

VERGEFELIJK, bn. *Zie* VERGEEFLIJK.

VERGEFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VERGEEFLIJKHEID.
VERGEKT, bn. *Insensé*.
VERGELDEN, (*vergold*, *vergolden*,) st. w. b. Met geld betalen. *Payer*. ‖ Beloonen. *Récompenser*. ‖ Vergoeden. *Dédommager*, *compenser*, *réparer*.
*VERGELDENIS, z. v. *Zie* VERGELDING.
VERGELDER, z. m. *Rémunérateur*, m.
VERGELDING, z. v. *Récompense*, *rémunération*, *compensation*, f.
VERGELIJK, z. o. *Accord*, *accommodement*, m., *convention*, *composition*, f. ‖ Een — treffen, *s'accorder*, *s'arranger*, *faire un accord*. ‖ Een — met zijne schuldeischers treffen, *s'arranger avec ses créanciers*. ‖ Verdrag. *Traité*, m. ‖ (mil.) *Capitulation*, f. ‖ Eene stad bij — overgeven, *rendre une ville par capitulation*.
VERGELIJKBAAR, bn. *Comparable*.
VERGELIJKEN, (*vergeleek*, *vergeleken*,) st. w. b. *Comparer*, *mettre en parallèle*. ‖ Cats met Vondel —, *comparer Cats à Vondel*. ‖ Een afschrift met het oorspronkelijke —, *collationner une copie sur l'original*. ‖ Overeenbrengen. *Accorder*. ‖ Zich — met iemand, *se comparer à qq*. ‖ Zich —. Tot een vergelijk komen. *S'accorder*, *s'arranger*, *entrer en composition*. ‖ Vergelijkende staat, *état comparatif*, m. ‖ (gramm.) Vergelijkende trap, *comparatif*, m.
VERGELIJKENDERWIJS, VERGELIJKENDERWIJZE, bw. *Comparativement*, *par comparaison*.
VERGELIJKING, z. v. *Comparaison*, f., *parallèle*, m. ‖ Tegenoverstelling. *Confrontation*, f. ‖ (gramm.) Trappen van —, *degrés* m. pl. *de comparaison*. ‖ — van schriften, *collation*, f. ‖ Bij —, *par comparaison*. ‖ In — met, *en comparaison de*. ‖ Zonder —, *sans comparaison*.
VERGEMAKKELIJKEN, zw. w. b. *Faciliter*.
VERGEMAKKELIJKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de faciliter*.
VERGEN, zw. w. b. *Exiger*, *demander*, *requérir*.
VERGENOEGD, bn. *Satisfait*, *content*. ‖ Blijde. *Gai*.
VERGENOEGDHEID (zond. mv.), z. v. *Satisfaction*, f., *contentement*, m. ‖ Blijdschap. *Gaîté*, f.
VERGENOEGEN, zw. w. b. Tevreden stellen. *Satisfaire*, *contenter*. ‖ Zich met iets —, *être content*, *se contenter* ou *être satisfait de qc*.
VERGENOEGING (zond. mv.), z. v. *Satisfaction*, f., *contentement*, m.
VERGENOEGZAAM, bn. Licht te vergenoegen. *Facile à contenter*.
VERGENOEGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Modération*, *tempérance*, f., *contentement*, m.
VERGETEL, bn. Vergeetachtig. *Oublieux*.
VERGETELBEEK (zond. mv.), z. v. (myth.) *Léthé*, m.
VERGETELHEID (zond. mv.), z. v. *Oubli*, m. ‖ Aan de — onttrekken, *tirer de l'oubli*.
VERGETELIJK, bn. *Oublieux*. ‖ Licht te vergeten. *Qu'on oublie aisément*.
VERGETELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Oubli*, m.
VERGETEN, (*vergat*, *vergaten*, *vergeten*,) st. w. b. *Oublier*, *perdre le souvenir de*. ‖ Eene weldaad —, *oublier un bienfait*. ‖ Een boek —, *oublier un livre*. ‖ Zijnen plicht —, *manquer à son devoir*, *négliger son devoir*. ‖ Zich —. *S'oublier*. ‖ Zich zelven —, *s'oublier*, *manquer à ce qu'on doit aux autres* ou *à soi-même*.
VERGETENIS (zond. mv.), z. v. *Oubli*, m.
VERGETER, z. m. *Celui qui oublie*.
VERGEVEN, (*vergaf*, *vergaven*, *vergeven*,) st. w. b. Weggeven. *Donner*. ‖ Begeven. *Conférer*. ‖ Een ambt —, *conférer une charge*. ‖ Nog eens geven. *Redonner*, *donner de nouveau*. ‖ Uitgeven. *Distribuer*. ‖ Verkeerd geven. *Donner mal*. ‖ De kaart is —, *les cartes sont mal données*; (fig.) *l'affaire est gâtée*. ‖ Vergiffenis schenken. *Pardonner*, *remettre*, *faire grâce*. ‖ De zonden —, *pardonner les péchés*. ‖ Niet euvel duiden. *Pardonner*, *excuser*. ‖ Vergeef mij, *excusez-moi*. ‖ Vergiftigen. *Empoisonner*.
VERGEVENSGEZIND, bn. *Disposé à pardonner*, *indulgent*, *clément*.
VERGEVENSGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Disposition à pardonner*, *indulgence*, *clémence*, *miséricorde*, f.
VERGEVER, z. m. *Celui qui pardonne*. ‖ Begever. *Collateur*, m.
VERGEVING (zond. mv.), z. v. *Pardon*, m., *rémission*, f. ‖ — der zonden, *absolution* ou *rémission* f. *des péchés*. ‖ Verschooning. *Excuse*, f., *pardon*, m. ‖ Begeving. *Collation*, f. ‖ Vergiftiging. *Empoisonnement*, m.
VERGEWISSEN, zw. w. b. *Assurer*. ‖ Zich —. *S'assurer*.
VERGEZELLEN, zw. w. b. *Accompagner*.
VERGEZELSCHAPPEN, zw. w. b. *Accompagner*.
VERGEZICHT, z. o. *Perspective*, f.
VERGEZICHTKUNDE (zond. mv.), z. v. *Perspective*, f.
VERGIETEN, (*vergoot*, *vergoten*,) st. w. b. Anders of opnieuw gieten. *Refondre*. ‖ Eene klok —, *refondre une cloche*. ‖ Storten. *Répandre*, *verser*, *épancher*. ‖ Bloed —, *répandre du sang*. ‖ Tranen —, *verser des larmes*. ‖ Gietend verbruiken. *Employer* ou *consommer en fondant* ou *en coulant*.
VERGIETER, z. m. *Celui qui répand* ou *qui verse*.
VERGIETING (zond. mv.), z. v. Hergieting. *Refonte*, f. ‖ Storting. *Effusion*, f.
VERGIETTEST, z. v. *Passoire*, *couloire*, f.
VERGIF, z. o. *Zie* VERGIFFENIS, VERGIFT.
VERGIFFENIS, z. v. *Pardon*, m. ‖ — der zonden, *absolution* ou *rémission* f. *des péchés*. ‖ Kwijtschelding van straffen. *Amnistie*, f.
VERGIFT, z. o. *Poison*, *venin*, m.
VERGIFTBOOM (—BOOMEN), z. m. *Toxicodendron*, m.
VERGIFTEN, zw. w. b. *Zie* VERGIFTIGEN.
*VERGIFTENAAR, z. m. *Suborneur*, m.
VERGIFTIG, bn. *Envenimé*, *empoisonné*. ‖ (bot.) *Vénéneux*. ‖ —e plant, *plante vénéneuse*, f. ‖ (zool.) *Venimeux*. ‖ (méd.) *Toxique*. ‖ —e eigenschap, *propriété toxique*, f. ‖ (fig.) —e tong, *langue venimeuse* ou *envenimée*, *langue* f. *de serpent* ou *de vipère*. ‖ Verraderlijk. *Traître*.
VERGIFTIGEN, zw. w. b. *Empoisonner*. ‖ (fig.) *Empoisonner*, *envenimer*.
VERGIFTIGER, z. m. *Empoisonneur*, m. ‖ (fig.) *Envenimeur*, m.
VERGIFTIGING, z. v. *Empoisonnement*, m.
VERGIFTIGSTER, z. v. *Empoisonneuse*, f.
VERGIFTMENGER, z. m. *Empoisonneur*, m.
VERGIFTMENGSTER, z. v. *Empoisonneuse*, f.
VERGISSEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se méprendre*, *se tromper*, *faire une erreur* ou *une bévue*, *s'abuser*, *se mécompter*.
VERGISSING, z. v. *Méprise*, *erreur*, *bévue*, f., *mécompte*, m. ‖ (fam.) *Boulette*, *brioche*, f.
VERGLASEL, z. o. *Vernissure*, f., *émail*, *vernis*, m. ‖ (confis.) *Glace*, f.
VERGLAZEN, zw. w. b. *Changer en verre*. ‖ Met verglasel bedekken. *Vernisser*, *vernir*, *émailler*. ‖ Aardenwerk —, *plomber de la poterie*.
VERGLAZER, z. m. *Vernisseur*, *émailleur*, m.
VERGLAZING (zond. mv.), z. v. *Vitrification*, f. ‖ Vernissing. *Vernissure*, f.
VERGLIJDEN, (*vergleed*, *vergleden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Se déplacer en glissant*.

Vergoden, zw. w. b. *Déifier, mettre au rang des dieux.* ‖ (fig.) *Idolâtrer, élever jusqu'aux nues.*
Vergoding (zond. mv.), z. v. *Déification, apothéose*, f. ‖ (fig.) *Louange outrée, idolâtrie*, f.
Vergoeden, zw. w. b. Schadeloosstellen. *Dédommager, indemniser, compenser, réparer.* ‖ Een verlies —, *dédommager d'une perte.* ‖ Eenen misslag —, *réparer une faute.*
Vergoeder, z. m. *Compensateur*, m.
Vergoeding, z. v. *Dédommagement*, m., *indemnité, indemnisation, compensation, réparation*, f.
Vergoedster, z. v. *Compensatrice*, f.
Vergoelijken, zw. w. b. *Colorer, pallier, donner une belle apparence à.*
Vergoelijking, z. v. *Action de colorer, de pallier* ou *de donner une belle apparence.* ‖ Ontschuldiging. *Excuse*, f.
Vergooien, zw. w. b. *Déplacer en jetant.* ‖ Verloren gooien. *Égarer en jetant.* ‖ Weggooien. *Jeter, rejeter.* ‖ (fig.) Zich —. *Se négliger, déroger, s'avilir.*
Vergramd, bn. *Fâché, irrité, courroucé.*
Vergramdheid (zond. mv.), z. v. *Colère, fureur*, f., *courroux*, m.
Vergrammen, zw. w. b. *Fâcher, irriter, courroucer, mettre en colère, exaspérer.* ‖ Zich —. *S'emporter, se fâcher.*
Vergrazen, zw. w. b. *Mettre des bestiaux dans un autre pâturage, faire changer de pâturage.*
Vergrijp, z. o. *Méprise, erreur*, f., *faux pas*, m. ‖ (jurispr.) *Délit*, m. ‖ — tegen de eerbaarheid, *attentat* m. *à la pudeur.*
Vergrijpen, (*vergreep, vergrepen*,) st. w. b. Anders grijpen. *Prendre* ou *saisir autrement.* ‖ Door grijpen bezeeren. *Faire mal en saisissant.* ‖ Zich de hand —, *se démettre la main en prenant qc.* ‖ (fig.) Zich —. *S'oublier, se méprendre, faire une bévue* ou *un faux pas.* ‖ Zich aan iemand —, *s'attaquer à qq.* ‖ Zich aan iemands goed —, *attenter au bien de qq.* ‖ Zich aan de wet —, *enfreindre la loi.*
Vergrimmen, zw. w. o. (met *zijn*). *Se fâcher.*
Vergroeien, zw. w. o. (met *zijn*). *Disparaître par la croissance.* ‖ Slecht —, *devenir contrefait.*
Vergroeiing, z. v. *Action* f. *de disparaître par la croissance.* ‖ — der ruggegraat, *déviation* f. *de la colonne vertébrale.*
Vergroenen, zw. w. o. (met *zijn*). *Reverdir.*
Vergronden, zw. w. o. (met *zijn*). *Aller à fond.*
Vergrooten, zw. w. b. *Agrandir, accroître.* ‖ Verbreeden. *Étendre.* ‖ Vermeerderen. *Augmenter.* ‖ (gramm.) De vergrootende trap, *le comparatif.* ‖ Overdrijven. *Exagérer, grossir, amplifier.* ‖ o. (met *zijn*). *S'agrandir, s'étendre, s'accroître.*
Vergrooter, z. m. Overdrijver. *Exagérateur*, m.
Vergrootglas (–glazen), z. o. *Microscope*, m., *loupe*, f.
Vergrooting, z. v. *Agrandissement*, m. ‖ Vermeerdering. *Augmentation*, f. ‖ Overdrijving. *Exagération, amplification*, f.
Vergrootingsmeter, z. m. *Auxomètre*, m.
Vergrootingstrappen, z. m. mv. (gramm.) *Degrés* m. pl. *de comparaison.*
Vergrootster, z. v. Overdrijfster. *Exagératrice*, f.
Vergroven, zw. w. b. *Grossir.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir plus gros.*
Vergroving, z. v. *Grossissement*, m.
Vergruizelen, zw. w. b. *Zie* **Vergruizen**.
Vergruizeling (zond. mv.), z. v. *Zie* **Vergruizing**.
Vergruizen, zw. w. b. *Piler, broyer, écraser, égruger, concasser, pulvériser.* ‖ Erts —, *bocarder.*
Vergruizing (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de piler, de broyer* ou *d'égruger, écrasement*, m., *pulvérisation*, f. ‖ — van erts, *bocardage*, m.
Verguizen, zw. w. b. *Conspuer, honnir, bafouer, persiffler, se moquer* ou *se railler amèrement de.*
Verguizing, z. v. *Moquerie, raillerie amère*, f., *persifflage*, m.
Vergulden, zw. w. b. *Dorer.* ‖ (rel.) Op snee —, *dorer sur tranche.* ‖ (fig.) De pil —, *dorer la pilule.* ‖ (fig.) Opppronken. *Parer.*
Verguldeer, z. m. *Doreur*, m.
Verguldeerskunst (zond. mv.), z. v. *Dorure*, f.
Verguldino, z. v. *Dorure*, f., *dorage*, m.
Verguldkwast, z. m. *Bilboquet* m. *de doreur.*
Verguldkwastje, z. o. *Doroir*, m.
Verguldmes, z. o. *Avivoir, catissoir*, m. ‖ (rel.) *Palette*, f.
Verguldpenseel (–seelen), z. o. *Doroir*, f.
Verguldsel, z. o. *Dorure*, f.
Verguldwerk (zond. mv.), z. o. *Dorure*, f.
Vergunnen, zw. w. b. *Accorder, concéder, donner.* ‖ Toelaten. *Permettre.* ‖ Zich iets —, *se permettre qc.* ‖ Misgunnen. *Envier.*
Vergunner, z. m. *Celui qui accorde* ou *qui permet.*
Vergunning, z. v. *Concession*, f. ‖ Voorrecht. *Privilége, avantage*, m. ‖ Octrooi. *Octroi*, m. ‖ Toelating. *Permission*, f.
Verhaal, z. o. Bericht. *Récit, exposé, narré*, m., *narration, relation*, f. ‖ Vertelling. *Narration*, f., *récit, conte*, m. ‖ Herhaling *Répétition*, f. ‖ Herstel. *Réparation*, f. ‖ — van krachten, *réparation de forces.* ‖ Vergoeding. *Dédommagement*, m., *indemnité*, f. ‖ Er is geen — op hem, *il n'y a aucun recours contre lui.*
Verhaalster, z. v. *Celle qui raconte, conteuse*, f.
Verhaaltrant (zond. mv.), z. m. *Manière* f. *de raconter.*
Verhaasten, zw. w. b. *Hâter, accélérer, presser, avancer, précipiter, activer.* ‖ Eene zaak —, *presser une affaire.* ‖ Zijne schreden —, *précipiter ses pas.* ‖ Zich —. *Se hâter* ou *se presser trop.* ‖ Zich —. Zich haasten. *Se hâter, se presser.*
Verhaasting, z. v. *Accélération, précipitation, hâte*, f., *empressement*, m., *diligence*, f.
Verhaat, bn. *Odieux.* ‖ Zich — maken, *se rendre odieux.*
Verhabbezakken, zw. w. b. *Intimider.*
Verhagelen, zw. w. b. *Grêler, gâter par la grêle.*
Verhaken, zw. w. b. *Accrocher* ou *agrafer autrement.* ‖ Hakend verbruiken. *Consommer en travaillant au crochet.*
Verhakkelen, zw. w. b. *Mettre en lambeaux, déchirer.* ‖ Zijn rok was geheel verhakkeld, *son habit était tout en lambeaux.* ‖ (fig.) Onthutsen. *Déconcerter, troubler.*
Verhakken, zw. w. b. Anders hakken. *Hacher, couper* ou *tailler autrement.* ‖ Verkeerdelijk hakken. *Hacher* ou *couper mal.* ‖ Eenen weg —, *embarrasser un chemin par un abatis d'arbres.* ‖ (mil.) *Faire une barricade d'arbres renversés.* ‖ Opnieuw hakken. *Hacher de nouveau.*
Verhakking, z. v. *Action* f. *de hacher* ou *de couper autrement*, ‖ (mil.) *Abatis* m. *d'arbres.*
Verhakstukken, zw. w. b. (cordonn.) *Mettre de nouveaux quartiers à des souliers.* ‖ (fig.) *Réparer, raccommoder, arranger.*
Verhalen, zw. w. b. Van zijne plaats halen. *Retirer de sa place, déplacer.* ‖ Terugkrijgen. *Reprendre.* ‖ Zijnen adem —, *reprendre haleine.* ‖ Zijne krachten —, *reprendre ses forces.* ‖ Zijne schade —, *se dédommager.* ‖ Hij zal 't op u —, *il s'en prendra à vous.* ‖ Vertellen.

Conter, raconter. ‖ Berichten. *Rapporter, narrer.* ‖ Zich —. *Se reposer.* ‖ Zich —. Zich herstellen. *Se refaire.* ‖ (mar.) Zich —. *Se haler.* ‖ Zich op iemand —, *s'en prendre à qq.* ‖ o. (met *zijn*). *Changer de place.*

VERHALENDERWIJS, VERHALENDERWIJZE, bw. *En forme de narration.*

VERHALER, z. m. *Raconteur, narrateur, conteur,* m.

VERHALVEZOLEN, zw. w. b. *Ressemeler à demi.*

VERHANDELAAR, z. m. *Celui qui traite* ou *qui discute.* ‖ Die verhandelingen voorleest. *Conférencier,* m. ‖ Redenaar. *Orateur,* m.

VERHANDELBAAR, bn. *Négociable.*

VERHANDELEN, zw. w. b. (comm.) *Négocier, vendre.* ‖ (litt.) Behandelen. *Traiter, discuter.*

VERHANDELING, z. v. (comm.) *Négociation,* f. ‖ (litt.) *Traité,* m., *dissertation,* f.

VERHANGEN, (*verhing, verhangen,*) st. w. b. Elders *of* anders hangen. *Pendre ailleurs* ou *autrement.* ‖ (prov.) De hekken zijn —, *on a pris d'autres mesures.* ‖ Zich —. *Se pendre.* ‖ Zich aan iets —, *s'adonner trop à qc.*

VERHANGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pendre autrement* ou *de se pendre.*

VERHANSELEN, zw. w. b. (fam.) Verstellen. *Réparer, raccommoder, rapiécer, rapetasser.* ‖ Veranderen. *Changer.* ‖ Verkoopen. *Vendre.* ‖ Verronselen. *Troquer.* ‖ Een paard —, *troquer un cheval.*

VERHARD, bn. *Endurci.* ‖ (fig.) *Endurci, obstiné.*

VERHARDDRAVEN, zw. w. b. *Proposer pour prix dans une course à chevaux.* ‖ Met harddraven verliezen. *Perdre en prenant part aux courses.*

VERHARDEN, zw. w. b. *Durcir, endurcir, rendre dur* ou *plus dur.* ‖ (fig.) *Rendre insensible.* ‖ Zich —. *Se durcir, s'endurcir.* ‖ o. (met *zijn*). *Durcir, se durcir.* ‖ (fig.) *S'endurcir.*

VERHARDHEID (zond. mv.), z. v. *Endurcissement, calus, cal,* m. ‖ (fig.) *Dureté* f. *de cœur, endurcissement,* m.

VERHARDING (zond. mv.), z. v. *Durcissement, endurcissement,* m. ‖ (méd., chir.) *Induration,* f. ‖ Eelt. *Callosité,* f., *calus, cal,* m. ‖ Steenachtige —, *concrétion,* f.

VERHARDZEILEN, zw. w. b. *Proposer pour prix dans une joûte de bateaux à voiles.* ‖ Met hardzeilen verliezen. *Perdre en prenant part aux joûtes de bateaux à voiles.*

VERHAREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Muer, changer de poil.* ‖ Weggaan. *S'en aller.* ‖ (pop.) Verhaart! *va-t-en!* ‖ b. Verschroeien. *Brûler, hâler.*

VERHEERDER, z. m. *Celui qui subjugue, vainqueur,* m. ‖ Vernieler. *Destructeur, dévastateur, désolateur,* m.

VERHEEREN, zw. w. b. *Subjuguer, vaincre, réduire, dominer.* ‖ Verwoesten. *Détruire, dévaster, désoler.*

VERHEERGEWADEN, zw. w. b. *Rendre à son seigneur l'hommage de qc. comme vassal tenancier.*

VERHEERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de subjuguer* ou *de vaincre.* ‖ Verwoesting. *Destruction, dévastation, désolation,* f.

VERHEERLIJKEN, zw. w. b. *Glorifier, exalter, célébrer.* ‖ Opsieren. *Orner, embellir.*

VERHEERLIJKING (zond. mv.), z. v. *Glorification, exaltation,* f.

VERHEFFEN, (*verhief, verheven,*) st. w. b. *Élever, lever, hausser, relever.* ‖ De stem —, *élever la voix.* ‖ Zijne oogen ten hemel —, *élever ses yeux au ciel.* ‖ (fig.) Zijne ziel tot God —, *élever son âme à Dieu.* ‖ (fig.) *Élever.* ‖ Verheerlijken. *Glorifier, exalter, célébrer.* ‖ (math.) Een getal tot de derde macht —, *élever un nombre à la troisième puissance.* ‖ (chim.) *Sublimer.* ‖ Het leen —, *rendre hommage d'un fief.* ‖ Zich —. *S'élever.* ‖ Zich —. Vermeerderen. *Augmenter, s'augmenter, accroître.* ‖ o. (met *zijn*). In kracht toenemen. *Augmenter, devenir plus fort* ou *plus violent.*

VERHEFFING, z. v. *Élévation,* f. ‖ (fig.) *Élévation.* ‖ — des winds, *renforcement* m. *du vent.* ‖ (math.) — tot de tweede, derde, vierde macht, *élévation d'un nombre à la deuxième, troisième, quatrième puissance.* ‖ (chim.) *Sublimation,* f. ‖ — der koorts, *redoublement de la fièvre, paroxysme,* m. ‖ — eens leens, *relevance* f. *d'un fief.*

VERHEID (zond. mv.), z. v. *Distance,* f., *éloignement,* m.

VERHELDEREN, zw. w. b. *Éclaircir, rendre plus clair.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éclaircir, se rasséréner.*

VERHELDERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'éclaircir* ou *de s'éclaircir.*

VERHELEN, zw. w. b. *Cacher, celer, recéler.* ‖ Zwijgen. *Taire, dissimuler.*

VERHELER, z. m. *Recéleur,* m.

VERHELING, z. v. *Recel, recélé, recèlement,* m. ‖ Het zwijgen. *Action de taire; dissimulation,* f.

VERHELPEN, (*verhielp, verholpen,*) st. w. b. *Remédier à, apporter remède à.* ‖ Er is geen — aan, *on ne peut pas y remédier.* ‖ Herstellen. *Réparer, raccommoder.*

VERHELPING (zond. mv.), z. v. *Remède,* m. ‖ Herstelling. *Réparation,* f.

VERHEMELD, bn. *Céleste, de nature céleste.*

VERHEMELTE, z. o. Hemel eener koets. *Impériale,* f. ‖ — eens ledekants, enz., *ciel* m. *de lit, etc.* ‖ Baldakijn. *Dais, baldaquin,* m. ‖ — des monds, *palais* m. *de la bouche.*

VERHEUGD, bn. *Joyeux, gai.* ‖ bw. *Joyeusement, gaiement.*

VERHEUGEN, zw. w. b. *Réjouir, causer de la joie à, égayer.* ‖ Zich over iets —, *se réjouir de qc., être bien aise de qc.*

*VERHEUGENIS, z. v. *Zie* VERHEUGING.

VERHEUGING, z. v. *Joie, allégresse, gaieté, réjouissance,* f. ‖ (fam.) Lichte roes. *Pointe* f. *de vin.*

VERHEVELING, z. v. *Météore,* m.

VERHEVELINGSKUNDE (zond. mv.), z. v. *Météorologie,* f.

VERHEVEN, bn. *Élevé, proéminent, qui est en relief* ou *en bosse.* ‖ (sculpt., cisel.) — werk, *ouvrage relevé en bosse, relief,* m. ‖ Half — werk, *demi-relief.* ‖ Geheel — werk, *haut relief, relief entier.* ‖ Half — beeldwerk, *bas-relief,* m., *demi-bosse,* f. ‖ (opt.) Rond — spiegel, *miroir convexe.* ‖ Hoog. *Haut, élevé.* ‖ — plaats, *lieu élevé,* m. ‖ (fig.) *Élevé, grand, noble, sublime.* ‖ — rang, *rang élevé,* m. ‖ — gedachte, *pensée sublime,* f. ‖ — gevoelens, *sentiments élevés* ou *nobles,* m. pl. ‖ bw. *D'une manière élevée, noble* ou *sublime.*

VERHEVENHEID (–HEDEN), z. v. *Élévation, hauteur, saillie,* f. ‖ (fig.) *Élévation, grandeur, noblesse, sublimité,* f., *sublime,* m.

*VERHIJD, bw. (fam.) *Excessivement, horriblement.*

VERHINDEREN, zw. w. b. *Empêcher, entraver, traverser, mettre obstacle à, contrarier.* ‖ Iemand — te werken, *empêcher qq. de travailler.* ‖ Voorkomen. *Prévenir.* ‖ Een ongeluk —, *prévenir un malheur.*

VERHINDERING, z. v. *Empêchement, obstacle, embarras,* m.

VERHIT, bn. *Échauffé, enflammé.*

VERHITHEID (zond. mv.), z. v. *Échauffement,* m.

*VERHITST, bn. *Zie* VERHIT.

VERHITTEN, zw. w. b. *Échauffer, enflammer.* ‖ De verbeelding —, *enflammer l'imagination.* ‖ Verhittende spijzen, *aliments incendiaires,* m. pl.

Verhitting, z. v. *Échauffement*, m. ‖ (chim.) *Caléfaction*, f.
Verhoeden, zw. w. b. *Prévenir, détourner, empêcher.* ‖ God verhoede dat! *Dieu nous en préserve! à Dieu ne plaise!*
Verhoeding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de prévenir* ou *d'empêcher.*
Verhoefslagen, zw. w. b. *Diviser une terre* ou *un champ en soles.*
Verhoefslaging, z. v. *Action* f. *de diviser une terre* ou *un champ en soles.*
Verhoereeren, **Verhoeren**, zw. w. b. *Dépenser dans les lieux de débauche.*
Verhoetelen, zw. w. b. *Gâter, bousiller.*
Verholen, bn. *Caché, celé.* ‖ Geheim. *Secret, occulte, mystérieux, clandestin.* ‖ — oorzaak, *cause cachée*, f.
Verholenheid (–heden), z. v. *Mystère, secret*, m.
Verhonderdvoudigen, zw. w. b. *Centupler.*
Verhongeren, zw. w. b. *Affamer.* ‖ o. (met *zijn*). *Être affamé, mourir de faim, succomber à la faim.*
Verhongering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'affamer* ou *de mourir de faim.*
Verhoogen, zw. w. b. *Hausser, exhausser, élever, relever.* ‖ Eenen muur —, *exhausser un mur.* ‖ Tot eene waardigheid —, *élever à une dignité.* ‖ (fig.) Roemen, prijzen. *Exalter, louer.* ‖ Vermeerderen. *Élever, augmenter, hausser.* ‖ Den prijs —, *élever* ou *hausser le prix.* ‖ Den smaak van 't vleesch —, *relever le goût de la viande.*
Verhooger, z. m. *Celui qui hausse, qui élève* ou *qui relève.* ‖ Loftuiger. *Celui qui exalte.* ‖ — van een bod, *enchérisseur*, m.
Verhooging, z. v. *Haussement, rehaussement, relèvement*, m. ‖ Vergrooting. *Augmentation*, f. ‖ — van prijs, *enchérissement*, m., *hausse*, f., *surhaussement*, m. ‖ (fig.) Verheffing. *Élévation*, f. ‖ — in rang, *élévation en rang.* ‖ Hoogte. *Élévation.*
Verhoogingsteeken, z. o. (mus) *Dièse*, m.
Verhoogsel, z. o. *Exhaussement, rehaussement*, m.
Verhoogstuk, z. o. *Pièce* f. *servant à élever* ou *à hausser.*
Verhoor (–hooren), z. o. *Interrogatoire*, m. ‖ Het — heeft een uur geduurd, *l'interrogatoire a duré une heure.* ‖ — van getuigen, *audition* f. *de témoins.*
Verhoorbankje, z. o. *Sellette*, f.
Verhoorder, z. m. Ondervrager. *Interrogateur*, m. ‖ Die gunstig aanhoort. *Celui qui exauce.*
Verhooren, zw. w. b. Voor het gerecht ondervragen. *Interroger, questionner.* ‖ Eenen misdadiger —, *interroger un criminel.* ‖ Getuigen —, *entendre des témoins.* ‖ Gunstig aanhooren. *Exaucer.*
Verhooring, z. v. *Interrogatoire*, m. ‖ Het gunstig aanhooren. *Exaucement*, m.
Verhoovaardigen (zich), zw. w. wederk. *S'enorgueillir.*
Verhoovaardiging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'enorgueillir, orgueil*, m.
Verhopen, zw. w. b. *Espérer, s'attendre à.*
Verhouden (zich) (*verhield, verhouden*,) st. w. wederk. Zich aan iemand —, *s'en rapporter à qq.*
Verhouding, z. v. Betrekking. *Rapport*, m., *relation*, f. ‖ Evenredigheid. *Proportion*, f. ‖ (math.) *Rapport.* ‖ (mus.) *Proportion.*
Verhuisdag (–dagen), z. m. *Jour* m. *de déménagement* ou *de délogement.*
***Verhuismorsen**, zw. w. b. *Négliger.*
Verhuistijd (zond. mv.), z. m. *Temps* m. ou *époque* f. *de déménagement.*
Verhuizen, zw. w. o. (met *zijn*). *Déloger, déménager.* ‖ (fig.) Sterven. *Mourir, décéder.*
Verhuizing, z. v. *Délogement, déménagement*, m.
Verhuren, zw. w. b. *Louer, donner à louage.* ‖ Eenen tuin —, *louer un jardin.* ‖ (mar.) Een schip —, *fréter un vaisseau.* ‖ Zich —. *Se louer, se mettre en service, s'engager.*
Verhuring, z. v. *Location*, f.
Verhutselen, zw. w. b. *Déplacer en remuant* ou *en secouant.*
Verhuurder, z. m. *Loueur*, m. ‖ (mar.) — van een schip, *fréteur*, m.
Verhuurkantoor (–toren), z. o. *Bureau* m. *de location.*
Verhuurster, z. v. *Loueuse*, f.
Verhuurtijd (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de location.*
Verijdelen, zw. w. b. *Éluder, rendre vain, inutile* ou *sans effet.*
Verijdeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'éluder, de rendre vain, inutile* ou *sans effet.* ‖ (fig.) *Deception*, f.
***Verijlen**, zw. w. b. *Zie* Bespoedigen.
***Verinneren**, zw. w. b. *Zie* Herinneren.
Verinteresten, zw. w. o. (met *zijn*). *Être absorbé par les intérêts* ou *les rentes.*
Verjaarbaar, bn. *Prescriptible.*
Verjaardag (–dagen), z. m. *Anniversaire*, m.
Verjaardicht, z. o. *Poëme* m. *d'anniversaire.*
Verjaarfeest, z. o. *Fête anniversaire*, f.
Verjaargeschenk, z. o. *Cadeau* m. *à l'occasion d'un anniversaire.*
Verjaarmaal, z. o. *Repas* m. *donné à l'occasion d'un anniversaire.*
Verjagen, (*verjoeg* of *verjaagde, verjaagd*,) onr. *of* zw. w. b. *Chasser, expulser, mettre en fuite.* ‖ De vliegen —, *chasser les mouches.*
Verjager, z. m. *Celui qui chasse* ou *qui met en fuite.*
Verjaging (zond. mv.), z. v. *Action de chasser, expulsion* f., *débusquement*, m.
Verjaren, zw. w. b. *Complimenter qq. à l'occasion de l'anniversaire de sa naissance.* ‖ Een jaar lang uitstellen. *Remettre à un an.* ‖ o. (met *zijn*). *Être remis à un temps indéterminé.* ‖ Jarig worden. *Voir arriver l'anniversaire de sa naissance, célébrer son anniversaire.* ‖ Door verjaring vervallen. *Se prescrire, perdre son effet par prescription.*
Verjaring, z. v. Verjaardag. *Jour anniversaire de la naissance, anniversaire*, m. ‖ (jurispr.) *Prescription*, f. ‖ De — stuiten, *interrompre la prescription.*
Verjaringsfeest, z. o. *Zie* Verjaarfeest.
Verjaringsgeschenk, z. o. *Zie* Verjaargeschenk.
Verjongen, zw. w. b. *Rajeunir, rendre jeune.* ‖ o. (met *zijn*). *Rajeunir, redevenir jeune.*
Verjonging (zond. mv.), z. v. *Rajeunissement*, m. ‖ De bron der —, *la fontaine de jouvence.*
Verjongingskuur, z. v. *Rajeunissement*, m.
Verjonnen, zw. w. b. *Zie* Vergunnen.
Verjuis (zond. mv.), z. o. *Verjus*, m.
Verkaarden, zw. w. b. *Carder entièrement.* ‖ Wederom kaarden. *Carder de nouveau, recarder.*
Verkabbelen, zw. w. b. *Miner* ou *creuser par l'action de l'eau, dégravoyer.*
Verkabbeling (zond. mv.), z. v. *Dégravoîment*, m.
Verkakelen, zw. w. b. *Annoncer en caquetant.* ‖ (fig.) *Redire, divulguer.* ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à jaser, à babiller* ou *à clabauder.*
Verkal[e]fateren, zw. w. b. Andermaal kalefateren. *Calfater une seconde fois.* ‖ Aan kalefateren verbruiken *of* verteren. *Employer* ou *dépenser en calfatage.*
Verkalkbaar, bn. *Calcinable.*

VERKALKEN, zw. w. b. *Calciner, oxyder.* ‖ o. (met *zijn*). *Se calciner, s'oxyder.*
VERKALKING (zond. mv.), z. v. *Calcination, oxydation*, f.
VERKALLEN, zw. w. b. *Redire, divulguer.* ‖ Vertellen. *Raconter.* ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à jaser, à babiller* ou *à clabauder.*
VERKAMMEN, zw. w. b. *Peigner autrement.* ‖ Andermaal kammen. *Repeigner.*
VERKANKEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Être rongé par un cancer.*
VERKANKERING (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est rongé par un cancer.*
VERKAPPEN, zw. w. b. Anders hakken. *Hacher autrement.* ‖ Andermaal hakken. *Rehacher.* ‖ Zijn haar —, *changer sa coiffure, se coiffer autrement.* ‖ (artill.) *Bonneter.* ‖ Zich —. *Changer sa coiffure, se coiffer autrement.*
VERKAPPING, z. v. Het andermaal hakken. *Action* f. *de rehacher.* ‖ Het andermaal kappen. *Action* f. *de recoiffer.*
VERKASSEN, zw. w. b. *Enchâsser autrement.* ‖ o. (met *zijn*). (fam.) Verhuizen. *Déloger, déménager.*
VERKAVELEN, zw. w. b. *Lotir de nouveau, tirer de nouveau au sort.* ‖ Verdeelen bij middel van loten. *Partager en tirant au sort.* ‖ Wagen. *Risquer.*
VERKAVELING, z. v. *Nouveau tirage* m. *au sort.* ‖ Verdeeling bij middel van loten. *Partage* m. *par la voie du sort.*
VERKEER (zond. mv.), z. o. Handelsverkeer. *Commerce*, m., *relations commerciales*, f. pl. ‖ Omgang. *Commerce, relation, conversation, fréquentation*, f.
VERKEERBORD, z. o. *Tablier* m. *de trictrac.*
VERKEERD, bn. *Retourné, tourné, renversé, mis à l'envers, inverse.* ‖ —e wereld, *monde renversé*, m. ‖ (fig.) Valsch. *Faux, erroné.* ‖ — gevoelen, *opinion erronée*, f. ‖ —e zin, *contresens*, m. ‖ —e bewoording, *terme abusif*, m. ‖ Slecht. *Dépravé, pervers.* ‖ Veranderlijk. *Changeant.* ‖ Stuursch. *Chagrin.* ‖ bw. *Zie* VERKEERD[ELIJK].
VERKEERD[ELIJK], bw. *Abusivement, à rebours, à l'envers, de travers, à contre-sens.* ‖ Slecht. *Mal.*
VERKEERDHEID (-HEDEN), z. v. Dwaling. *Erreur*, f. ‖ Bedorvenheid. *Perversité, dépravation*, f.
VERKEEREN, zw. w. b. Anders keeren. *Changer, convertir, tourner, retourner, renverser.* ‖ De orde der natuur —, *renverser l'ordre de la nature.* ‖ Het recht —, *fausser la loi.* ‖ Iemand —, *faire changer qq. d'opinion.* ‖ o. (met *zijn*). Veranderd worden. *Changer, se changer.* ‖ Het kan —, *les affaires peuvent changer de face.* ‖ (met *hebben*). Omgang hebben. *Hanter, fréquenter.* ‖ (prov.) Waarmee men verkeert, daarmee wordt men ook geëerd, *dis-moi qui tu hantes et je te dirai qui tu es.* ‖ Over een meisje —, *faire la cour à une fille.* ‖ Verblijf houden. *Demeurer, habiter, séjourner.* ‖ Zich gedragen. *Se conduire, se comporter, agir.* ‖ Zich bevinden, zijn. *Se trouver, être.* ‖ In bedenkelijke omstandigheden —, *se trouver dans une situation critique.* ‖ In slavernij —, *être en esclavage.* ‖ (jeu.) *Jouer au revertier* ou *au trictrac.*
VERKEERING, z. v. *Changement*, m., *conversion*, f. ‖ Omkeering. *Renversement*, m. ‖ Verblijf. *Séjour*, m. ‖ Omgang. *Fréquentation, conversation*, f., *commerce*, m. ‖ — hebben met een meisje, *faire la cour à une fille.* ‖ Valsche uitlegging. *Fausse interprétation*, f.
VERKEERLIJK, bn. *Zie* VERANDERLIJK.
VERKEERSPEL, VERKEERTJE, z. o. *Trictrac, revertier*, m.

VERKEGELEN, zw. w. b. *Employer en jouant aux quilles.* ‖ Al kegelend verliezen. *Perdre au jeu de quilles.* ‖ Iets laten —, *donner un prix pour le jeu de quilles.*
VERKENBAAR, bn. *Qu'on peut découvrir* ou *reconnaître, reconnaissable.*
VERKENNEN, zw. w. b. *Reconnaître, découvrir.* ‖ (mil., mar.) *Reconnaître, aller à la découverte.* ‖ (mar.) Zich —. *S'orienter.*
VERKENNER, z. m. (mil.) *Éclaireur*, m.
VERKENNING, z. v. *Reconnaissance, découverte*, f. ‖ Op — uitgaan, *aller faire une reconnaissance.*
VERKENNINGSMIDDEL, z. o. *Moyen* m. *de reconnaître.*
VERKENNINGSTEEKEN, z. o. *Signe* m. *de reconnaissance.*
VERKERVEN, (*verkorf, verkorven*,) st. w. b. *Gâter en taillant.* ‖ (fig.) *Gâter.* ‖ Het bij iemand —, *se conduire mal envers qq., encourir la disgrâce de qq.*
VERKETTEREN, zw. w. b. *Faire passer pour hérétique, traiter d'hérétique, accuser d'hérésie.*
VERKETTERING, z. v. *Accusation* f. *d'hérésie.*
VERKEUVELEN, zw. w. b. *Divulguer en causant.* ‖ Zijnen tijd —, *perdre son temps à causer.*
VERKIELEN, zw. w. b. (mar.) *Mettre une autre quille.*
*VERKIES (zond. mv.), z. o. *Zie* KEUS.
VERKIESBAAR, bn. *Éligible.*
VERKIESBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Éligibilité*, f.
VERKIES[E]LIJK, bn. *Éligible, électif.* ‖ De voorkeur verdienend. *Préférable.*
VERKIEZEN, (*verkoos, verkozen*,) st. w. b. *Choisir, élire.* ‖ Met meerderheid van stemmen —, *élire à la pluralité des voix.* ‖ Eenen koning —, *élire un roi.* ‖ Wenschen. *Désirer, souhaiter, vouloir.* ‖ De voorkeur geven *Préférer.*
VERKIEZING, z. v. *Élection*, f. ‖ Keus. *Choix*, m. ‖ Voorkeur. *Préférence*, f.
VERKIEZINGSDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *d'élection.*
VERKIEZINGSLEER (zond. mv.), z. v. (théol.) *Dogme* m. *de la prédestination.*
VERKIEZINGSWERK (zond. mv.), z. o. *Élections*, f. pl.
VERKIJKEN, (*verkeek, verkeken*,) st. w. b. *Dépenser pour voir.* ‖ Zijnen tijd —, *perdre* ou *passer son temps à regarder.* ‖ De kans is verkeken, *on a laissé échapper l'occasion.* ‖ Zich —. *Voir mal, se tromper en regardant.* ‖ (fig.) Zich —. *Se méprendre, se tromper.*
VERKINDEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Tomber en enfance.*
VERKLAARBAAR, bn. *Explicable, définissable.*
VERKLAARDER, z. m. *Interprète, commentateur, exégète*, m.
*VERKLAARNIS, z. v. *Zie* VERKLARING.
VERKLAARSCHRIFT, z. o. *Acte déclaratoire*, m.
VERKLADDEN, zw. w. b. *Gâter en barbouillant.* ‖ (fig.) *Vendre à vil prix.*
VERKLAGEN, zw. w. b. *Accuser, porter plainte contre.* ‖ Iemand wegens dieverij —, *accuser qq. de vol.* ‖ Zich —. *Se plaindre.*
VERKLAGER, z. m. *Accusateur, demandeur*, m.
VERKLAGING, z. v. *Accusation*, f.
VERKLAPPEN, zw. w. b. Aanbrengen. *Rapporter.* ‖ Verbabbelen. *Divulguer.* ‖ Ontdekken. *Découvrir, déceler.*
VERKLAPPER, z. m. *Rapporteur, indiscret*, m.
VERKLAPPING, z. v. *Rapport, babil indiscret*, m.
VERKLAPSTER, z. v. *Rapporteuse, indiscrète*, f.
VERKLAREN, zw. w. b. Helder maken. *Clarifier, rendre clair.* ‖ (fig.) Met iets de oogen —, *voir qc. avec plaisir.* ‖ (fig.) Duidelijk maken. *Expliquer, interpréter, éclaircir.* ‖ Eenen droom

—, *interpréter un songe.* | Betuigen. *Déclarer.* | Bekend maken. *Déclarer.* | Aanzeggen. *Déclarer, notifier.* | Den oorlog —, *déclarer la guerre.* | (jurispr.) Den rechter voor onbevoegd —, *protester d'incompétence.* | Iemand schuldig aan hoogverraad —, *déclarer qq. coupable de haute trahison.* | Afkondigen. *Publier.* | Zich —. *Se déclarer, se prononcer, s'expliquer.*

VERKLARING, z. v. *Action* f. *de rendre clair.* | (fig.) Opheldering, uitlegging. *Éclaircissement*, m., *explication, interprétation*, f. | Vermelding. *Déclaration, mention*, f. | Verzekering. *Assurance, assertion*, f. | Aanzegging. *Déclaration*, f. | — van geboorte, *déclaration de naissance.* | — van oorlog, *déclaration de guerre.* | — voor den rechter, *déposition*, f., *témoignage*, m. | — van deskundigen, *déclaration d'experts.* | (polit.) *Manifeste*, m.

VERKLEEDEN, zw. w. b. Anders kleeden. *Habiller autrement, mettre un autre habit.* | Vermommen. *Masquer, déguiser, travestir,* | Zich —. *Changer d'habit.* | Zich —. Zich vermommen. *Se déguiser, se travestir, se masquer.*

VERKLEEDING, z. v. *Changement* m. *d'habits.* | Vermomming. *Déguisement, travestissement*, m.

VERKLEEFD, bn. *Attaché, dévoué.*

VERKLEEFDHEID (zond. mv), z. v. *Attachement, dévouement*, m.

VERKLEINBAAR, bn. *Qu'on peut rendre plus petit.* | (math.) *Réductible.*

VERKLEINEN, zw. w. b. *Rapetisser, rendre plus petit.* | Verminderen. *Diminuer, amoindrir.* | (math.) *Réduire.* | (fig.) *Avilir, dépriser, rabaisser.* | (fig.) Zich —. *Se dépriser, s'abaisser.*

VERKLEINGLAS (–GLAZEN), z. o. *Verre concave*, m.

VERKLEINING, z. v. *Diminution*, f., *amoindrissement*, m. | (math.) *Réduction*, f. | (fig.) *Avilissement*, m. | — der verdiensten, *détraction*, f.

VERKLEINNAAM, z. m. (gramm) *Diminutif*, m

VERKLEINWOORD, z. o. (gramm.) *Diminutif*, m.

VERKLEUMD, bn. *Raide de froid, engourdi par le froid, morfondu.*

VERKLEUMDHEID (zond. mv.), z. v. *Engourdissement* m. *causé par le froid.*

VERKLEUMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'engourdir par le froid, se raidir, se morfondre.*

VERKLEUMING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'engourdir.* | Verkleumdheid. *Engourdissement* m. *causé par le froid.*

VERKLEUREN, zw. w. b. *Colorer* ou *colorier autrement, donner une autre couleur.* | o. (met *zijn*). Van kleur veranderen. *Changer de couleur.* | Zijne kleur verliezen. *Se décolorer, se déteindre.*

VERKLEURING (zond. mv.), z. v. *Changement* m. *de couleur.* | Het verliezen der kleur. *Décoloration*, f.

VERKLIKKEN, zw. w. b. *Rapporter, dénoncer, déceler.*

VERKLIKKER, z. m. *Rapporteur, délateur, mouchard*, m. | (mar.) — des roers, *axiomètre*, m.

VERKLIKKING, z. v. *Dénonciation, délation*, f., *rapport, décèlement*, m.

VERKLIKSTER, z. v. *Rapporteuse, délatrice*, f.

*VERKLIMMEN, (*verklom, verklommen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Monter.*

*VERKLIPPEN, zw. w. b. *Zie* VERSCHALKEN.

VERKLOEKEN, zw. w. b. *Enhardir, encourager.* | Verschalken. *Tromper, duper.* | Iemand —, *duper qq.* | Zich —. *S'enhardir.*

VERKLOEKING (zond. mv.), z. v. *Encouragement*, m. | Verschalking. *Tromperie, supercherie*, f.

VERKLONGELEN, VERKLUNGELEN, zw. w. b. *Dissiper en bagatelles* ou *en futilités.* | Zijnen tijd —, *perdre son temps à des niaiseries.*

VERKNAGEN, zw. w. b. *Ronger.* | (fig.) Zich —. *Se ronger.* | Zich — van hartzeer, *se consumer en regrets.*

VERKNEDEN, zw. w. b. Herkneden. *Repétrir, pétrir une seconde fois.* | Anders kneden. *Pétrir autrement.* | (fig.) *Refondre.*

VERKNEDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de repétrir.* | (fig.) *Refonte*, f.

VERKNEUKELEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se frotter les mains de satisfaction.*

VERKNEUZEN, zw. w. b. *Froisser.*

VERKNEUZING (zond. mv.), z. v. *Froissement*, m.

VERKNIEZEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se chagriner, se consumer en regrets, se ronger le cœur.*

VERKNIJPEN, (*verkneep, verknepen*,) st. w. b. *Pincer de nouveau.* | (fig.) Zich —. *Se mordre les lèvres, se contenir* ou *se retenir avec peine.*

VERKNIJZEN (ZICH), zw. w. wederk. *Zie* ZICH VERKNIEZEN.

VERKNIPPEN, zw. w. b. *Couper* ou *découper autrement.* | Knippend bederven. *Gâter en coupant.* | Knippend verbruiken. *Consommer en coupant.* | Uitknippen. *Découper.*

VERKNIPPING (zond. mv.), z. v. Uitknipping. *Découpure*, f.

VERKNOCHT, bn. *Attaché, dévoué, lié.* | Verplicht. *Obligé.*

VERKNOCHTHEID (zond. mv.), z. v. *Attachement, dévouement*, m.

VERKNOEIEN, zw. w. b. *Gâter, bousiller, massacrer.* | Aan nietigheden verspillen. *Dépenser* ou *dissiper en bagatelles* ou *en futilités, gaspiller.*

VERKNOEIING, z. v. *Bousillage*, m. | Verkwisting. *Gaspillage*, m.

VERKNOLLEN, zw. w. b. *Zie* VERKNOEIEN.

VERKNOOPEN, zw. w. b. *Nouer autrement.* | (fig.) *Attacher, lier, unir.* | Verknoppen. *Boutonner autrement.*

VERKNOPPEN, zw. w. b. *Boutonner autrement.*

VERKOELDRANK, z. m. *Zie* KOELDRANK.

VERKOELEN, zw. w. b. *Rafraîchir.* | (fig.) *Tempérer, modérer.* | De driften —, *modérer les passions.* | Zich —. *Se rafraîchir.* | o. (met *zijn*). *Se rafraîchir.* | (fig.) *Se refroidir.*

VERKOELEND, bn. *Rafraîchissant, réfrigérant, réfrigératif.* | —e middelen, *réfrigérants*, m. pl.

VERKOELING, z. v. *Rafraîchissement, refroidissement*, m. | (chim.) *Réfrigération*, f. | Verflauwing. *Refroidissement*, m., *diminution*, f.

VERKOELINGSMIDDEL, z. o. *Réfrigérant*, m.

VERKOKEN, zw. w. b. *Consommer en cuisant, réduire en faisant bouillir.* | o. (met *zijn*). *Être consommé* ou *réduit en cuisant, ébouillir.*

VERKOKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ébouillir* ou *de réduire en cuisant.* | Te sterke koking. *Coction trop forte*, f.

VERKOLVEN, zw. w. b. *Dépenser en crossant.* | Zijnen tijd —, *passer son temps en crossant.* | Opnieuw kolven. *Crosser de nouveau.*

VERKOMEN, (*ik verkom, hij verkomt; verkwam, verkwamen, verkomen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Se remettre, se rétablir.*

VERKOLEN, zw. w. b. *Réduire en charbon, carboniser.* | o. (met *zijn*). *Se réduire en charbon, se carboniser.*

VERKOLING (zond. mv.), z. v. *Carbonisation*, f.

VERKOND[IG]EN, zw. w. b. *Annoncer, publier.* | Het evangelie —, *prêcher l'évangile.*

VERKOND[IG]ER, z. m. *Celui qui annonce* ou *qui publie.* | — van Gods woord, *prédicateur*, m.

VERKOND[IG]ING (zond. mv.), z. v. *Publication*, *annonce*, f. ‖ — van Gods woord, *prédication*, f.
VERKOND[IG]STER, z. v. *Celle qui annonce* ou *qui publie*.
VERKONDING (zond. mv.), z. v. *Zie* VERKOND[IG]ING.
VERKONDSCHAPPEN, zw. w. b. Verwittigen. *Mander*, *notifier*, *informer*, *signifier*.
VERKONDSCHAPPING (zond. mv.), z. v. *Mandement*, m., *notification*, f.
VERKONKELEN, zw. w. b. *Mêler*, *brouiller*. ‖ Verspillen. *Gaspiller*, *prodiguer*.
VERKONKELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mêler* ou *de brouiller*. ‖ Verspilling. *Gaspillage*, m.
VERKOOP (-KOOPEN), z. m. *Vente*, f. ‖ — boven den prijs, *survente*, f. ‖ Gerechtelijke —, *vente judiciaire*, f.
VERKOOPBAAR, bn. *Vendable*, *de vente*.
VERKOOPBRIEF, z. m. *Affiche* f. *de vente*.
VERKOOPDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de vente*.
VERKOOPEN, (*verkocht*,) onr. w. b. *Vendre*. ‖ In het klein —, *débiter*, *vendre en détail*.
VERKOOPER, z. m. *Vendeur*, m.
VERKOOPHUIS, z. o. Venduhuis. *Maison* f. *où se font les ventes publiques*.
VERKOOPING, z. v. *Vente*, f. ‖ — bij opbod, *enchère*, f. ‖ ‖ Openbare —, *vente publique*.
VERKOOPPENNINGEN, z. m. mv. *Prix* m. *de vente*.
VERKOOPPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Vente*, *place* f. *où l'on vend*.
VERKOOPPRIJS, z. m. *Prix* m. *de vente*.
VERKOOPSTER, z. v. *Vendeuse*, f.
VERKOOPTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de la vente*.
VERKOOPVOORWAARDEN, z. v. mv. *Conditions* f. pl. *de vente*.
VERKOOPZAAL, z. v. *Salle* f. *de vente*.
VERKOPEREN, z. w. b. Met koper overdekken. *Couvrir* ou *doubler de cuivre*. ‖ Met eene koperkleur verven. *Bronzer*, *peindre en couleur de cuivre* ou *de bronze*.
VERKOPERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couvrir* ou *de doubler de cuivre*. ‖ Verving als koper. *Action de bronzer*.
VERKOREN, bn. *Choisi*, *élu*. ‖ Bemind, lief. *Chéri*, *cher*. ‖ — hebben. Beminnen. *Aimer*.
VERKORSTEN, zw. w. b. *Couvrir d'une croûte*, *encroûter*.
VERKORTEN, zw. w. b. Korter maken. *Accourcir*, *raccourcir*, *rendre plus court*, *abréger*. ‖ Eene redevoering —, *abréger un discours*. ‖ (fig.) Benadeelen. *Nuire*, *préjudicier* ou *faire tort à*, *léser*. ‖ Een kind —, *désavantager un enfant*. ‖ Zich het leven —, *attenter à ses propres jours*.
VERKORTER, z. m. *Abréviateur*, m. ‖ (fig.) *Celui qui fait tort à*.
VERKORTING, z. v. *Accourcissement*, *raccourcissement*, m., *abréviation*, f. ‖ (gramm.) *Abréviation*. ‖ (arts.) *Raccourci*, m. ‖ Kort begrip. *Abrégé*, m. ‖ Bij —, *par abréviation*. ‖ Benadeeling. *Préjudice*, *tort*, m.
VERKORTINGSTEEKEN, z. o. *Abréviation*, f.
VERKORTSTER, z. v. *Celle qui raccourcit* ou *qui abrége*.
VERKOUD, bn. *Enrhumé*. ‖ — worden, *s'enrhumer*.
VERKOUDEN, bn. (provinc.) *Zie* VERKOUD.
VERKOUDEN, zw. w. b. *Refroidir*. ‖ Verkoud maken. *Enrhumer*. ‖ o. (met *zijn*). *Se refroidir*. ‖ Verkoud worden. *S'enrhumer*. ‖ (fig.) Verkoelen. *Se refroidir*.
VERKOUDHEID (zond. mv.), z. v. *Rhume*, m. ‖ — in het hoofd, *enchifrènement*, m. ‖ (vétér.) *Morfondure*, f.
VERKRACHTEN, zw. w. b. *Violer*, *forcer*. ‖ Eene vrouw —, *faire violence à une femme*. ‖ Overtreden. *Violer*. ‖ De wetten —, *violer les lois*. ‖ Dwingen. *Forcer*.
VERKRACHTER, z. m. *Violateur*, m.
VERKRACHTING, z. v. *Viol*, m. ‖ — eener wet, *violation* f. *d'une loi*.
*VERKRANKT, bn. *Zie* BEROERD.
VERKREUKELEN, zw. w. b. *Zie* VERKREUKEN.
VERKREUKELING, z. v. *Zie* VERKREUKING.
VERKREUKEN, zw. w. b. Verfommelen. *Chiffonner*, *froisser*. ‖ o. (met *zijn*). *Être chiffonné* ou *froissé*.
VERKREUKING, z. v. *Action* f. *de chiffonner* ou *de froisser*, *froissement*, m.
VERKRIJGBAAR, bn. *Qu'on peut acquérir* ou *obtenir*. ‖ (prat.) *Impétrable*.
VERKRIJGEN, (*verkreeg*, *verkregen*,) st. w. b. *Obtenir*, *acquérir*. ‖ (prat.) *Impétrer*.
VERKRIJGER, z. m. *Acquéreur*, m. ‖ (prat.) *Impétrant*, m.
VERKRIJGING (zond. mv.), z. v. *Obtention*, *acquisition*, f.
VERKRIJGSTER, z. v. (prat.) *Impétrante*, f.
VERKRIMPEN, (*verkromp*, *verkrompen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Se rétrécir*, *se contracter*, *se retirer*.
VERKRIMPING (zond. mv.), z v. *Rétrécissement*, m., *contraction*, f., *retirement*, m.
VERKROMMEN, zw. w. b. *Courber*. ‖ (fig.) Het recht —, *fausser la loi*.
VERKROMMING (zond. mv.), z. v. *Courbage*, m. ‖ (fig.) — des rechts, *fausse interprétation* f. *de la loi*.
VERKRONKELEN, zw. w. b. *Zie* VERKREUKEN.
VERKROPPEN, zw. w. b. *Incommoder en surchargeant l'estomac*, *embarrasser l'estomac*. ‖ (fig.) *Dévorer*, *digérer*. ‖ Zijn verdriet —, *ronger son frein*. ‖ Eenen hoon —, *dévorer une injure*. ‖ Zich —. *S'engouer*.
VERKROPPING (zond. mv.), z. v. *Engouement*, m. ‖ (fig.) *Action* f. *de dévorer* ou *de digérer*.
VERKRUIEN, (*verkruide* of *verkrooi*, *verkruid* of *verkrooien*,) zw. *of* st. w. b. *Enlever* ou *transporter avec une brouette*, *brouetter*. ‖ o. (met *zijn*). *Charrier*. ‖ (fig.) *Se mettre en mouvement*.
VERKRUIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de brouetter* ou *de charrier*.
VERKRUIMELEN, zw. w. b. *Émier*, *émietter*. ‖ Brood —, *émier du pain*. ‖ o. (met *zijn*). *S'émier*, *s'émietter*.
VERKRUIPEN, (*verkroop*, *verkropen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Changer de place en rampant* ou *en se traînant*.
VERKUILEN, zw. w. b. *Transporter d'une fosse dans une autre*.
VERKUILING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de transporter d'une fosse dans une autre*.
VERKUIPEN, zw. w. b. *Relier un tonneau autrement* ou *une seconde fois*.
VERKUISCHT, bn. Zuiver, zindelijk. *Net*, *propre*, *beau*. ‖ (fig.) Tevreden. *Satisfait*, *content*. ‖ Met iets niet — zijn, *n'être pas content de qc.*
*VERKUNDIGEN, zw. w. b. *Zie* VERKONDIGEN.
VERKWAKKELEN, zw. w. b. *Négliger*.
VERKWANSELEN, zw. w. b. *Gaspiller*. ‖ Met verlies ruilen. *Troquer avec perte*.
VERKWANSELING (zond. mv)., z. v. *Gaspillage*, m. ‖ Nadeelige ruiling. *Troc désavantageux*, m.
VERKWAPSEN, zw. w. b. *Gâter*.
*VERKWELEN, zw. w. b. *Zie* BETREUREN.

VERKWIJLEN, zw. w. b. *Perdre* ou *gâter en bavant.*
VERKWIJNEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Languir, dépérir, se consumer.* ‖ (fig.) *Languir.* ‖ De handel verkwijnt, *le commerce languit.*
VERKWIJNING (zond. mv.), z. v. *Langueur*, f., *dépérissement*, m., *consomption*, f. ‖ (fig.) *État languissant*, m.
VERKWIKKELIJK, bn. *Restaurant, rafraîchissant, corroborant, réconfortant.*
VERKWIKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est restaurant* ou *rafraîchissant.*
VERKWIKKEN, zw. w. b. *Restaurer, réconforter.* ‖ Verfrisschen. *Rafraîchir.* ‖ (fig.) *Soulager.* ‖ Zich —. *Se restaurer, se ranimer.* ‖ Zich —. Zich verfrisschen. *Se rafraîchir.*
VERKWIKKEND, bn. *Restaurant, corroborant, rafraîchissant.*
VERKWIKKING, z. v. *Réconfortation, corroboration*, f., *rafraîchissement*, m. ‖ Wat verkwikt. *Restaurant, rafraîchissement*, m. ‖ (fig.) *Soulagement*, m.
VERKWISTEN, zw. w. b. *Dissiper, prodiguer, gaspiller, dépenser, perdre.* ‖ Zijn goed —, *prodiguer* ou *dissiper son bien.* ‖ Zijnen tijd —, *perdre son temps.*
VERKWISTEND, bn. *Prodigue, dépensier.*
VERKWISTER, z. m. *Prodigue, dissipateur, gaspilleur, dépensier*, m.
VERKWISTING, z. v. *Prodigalité, dissipation, dilapidation*, f., *gaspillage*, m.
VERKWISTSTER, z. v. *Dissipatrice, gaspilleuse*, f.
VERLAAT, z. o. *Vanne, décharge, porte* f. *d'écluse, déversoir, épanchoir*, m.
VERLADEN, (*verlaadde, verladen*,) st. w. b. Anders laden. *Charger autrement, charger d'un vaisseau* ou *d'un chariot dans un autre.* ‖ (mar.) *Transborder.* ‖ Overladen. *Surcharger.* ‖ Beladen. *Charger.*
VERLADING (zond. mv.), z. v. (mar.) *Transbordement*, m.
VERLAFFEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Affaiblir, devenir efféminé.*
VERLAGEN, zw. w. b. *Baisser, abaisser.* ‖ Eene zoldering —, *abaisser un plafond.* ‖ (mus.) Den toon —, *baisser le ton.* ‖ (fig.) *Humilier, avilir, dégrader.* ‖ Belagen. *Dresser des embûches, tendre des piéges.* ‖ Zich —. *S'abaisser.* ‖ Zich —. Zich onwaardig gedragen. *S'avilir, se dégrader.* ‖ o. (met *zijn*). *Baisser, devenir plus bas.*
VERLAGING (zond. mv.), z. v. *Abaissement*, m. ‖ (fig.) *Humiliation*, f., *avilissement*, m., *dégradation*, f.
VERLAK (zond. mv.), z. o. *Vernis*, m. ‖ Verlakt goed. *Laque*, m. ‖ Chineesch —, *laque.*
VERLAKKEN, zw. w. b. *Vernir, vernisser.* ‖ Verlakt goed, *laque*, m. ‖ (fig.) Verschalken. *Tromper, duper.*
VERLAKKER, z. m. *Vernisseur*, m. ‖ (fig.) *Trompeur*, m.
VERLAKKING, z. v. *Vernissure*, f. ‖ (fig.) *Tromperie, duperie, mystification*, f.
VERLAKSEL (zond. mv.), z. o. *Zie* VERLAK.
VERLAKT (zond. mv.), z. o. *Laque*, m.
VERLAMDHEID (zond. mv.), z. v. *Paralysie*, f.
VERLAMMEN, zw. w. b. *Paralyser.* ‖ (fig.) *Paralyser.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir paralytique.*
VERLAMMING, z. v. *Paralysie*, f.
VERLANDEN, zw. w. o. (met *zijn*). Van land veranderen. *Changer de pays, s'expatrier, émigrer.* ‖ Land worden. *Devenir terre.*
*VERLANG (zond. mv.), z. o. Belang. *Importance*, f.
VERLANGEN, zw. w. b. *Désirer, souhaiter, aspirer à, vouloir.* ‖ onpers. Mij verlangt, *je désire, je souhaite.* ‖ o. (met *hebben*). *Souhaiter, désirer.* ‖ Ik verlang zeer naar mijnen vader, *il me tarde de voir mon père.* ‖ *Zie* VERLENGEN.
VERLANGEN, z. o. *Désir, souhait*, m., *envie*, f. ‖ Ik brand van — mijne moeder weder te zien, *je brûle du désir de revoir ma mère.*
VERLANGING, z. v. *Zie* VERLENGING.
VERLANGST (zond. mv.), z. v. *Désir, souhait*, m., *envie*, f.
VERLANTERFANTEN, zw. w. b. Zijnen tijd —, *passer son temps à fainéanter* ou *à flâner.*
VERLAPPEN, zw. w. b. *Rapiécer, rapiéceter, rapetasser, raccommoder.*
VERLARIËN, zw. w. b. Zijnen tijd —, *perdre le temps à des niaiseries.*
VERLATEN, (*verliet, verlaten*,) st. w. b. *Quitter, abandonner, délaisser.* ‖ Een huis —, *quitter une maison.* ‖ Zijne vrouw —, *abandonner* ou *délaisser sa femme.* ‖ Hij heeft ons gisteren —, *il nous a quittés hier.* ‖ Overgieten. *Transvaser.* ‖ Wijn —, *transvaser du vin.* ‖ Inwilligen. *Concéder.* ‖ Tot zekeren prijs laten. *Laisser à certain prix.* ‖ Zich op iemand —, *compter sur qq., se reposer sur qq.* ‖ (mar.) o. (met *hebben*). *Se détacher.* ‖ De klamp verlaat, *le taquet se détache.*
VERLATEN, bn. *Abandonné, délaissé.* ‖ Eenzaam. *Retiré, écarté, solitaire, désert.*
VERLATENHEID (zond. mv.), z. v. *Abandon, délaissement*, m.
VERLATER, z. m. *Celui qui quitte* ou *qui abandonne.* ‖ Weglooper. *Déserteur*, m.
VERLATING (zond. mv.), z. v. *Abandon, abandonnement, délaissement*, m. ‖ — eens kinds, *délaissement d'un enfant.* ‖ Wegiooping. *Désertion*, f.
VERLEDEN, bn. *Passé, écoulé, dernier.* ‖ De —e week, *la semaine dernière* ou *passée.* ‖ (gramm.) — tijd, *temps passé*, m. ‖ — deelwoord, *participe passé*, m. ‖ z. o. Het —e, *le passé.*
VERLEDIGEN (ZICH), zw. w. wederk. Bezig zijn. *S'occuper de.* ‖ Zich verwaardigen. *Daigner.*
VERLEEGEN, zw. w. b. *Zie* VERLAGEN.
VERLEELIJKEN, zw. w. b. *Enlaidir, rendre laid.* ‖ o. (met *zijn*). *Enlaidir, devenir laid.*
VERLEELIJKING (zond. mv.), z. v. *Enlaidissement*, m.
VERLEENEN, zw. w. b. *Accorder, conférer, donner.* ‖ Hulp —, *aider, prêter secours.*
VERLEENING, z. v. *Concession*, f., *octroi*, m. ‖ — van een voorrecht, *octroi d'un privilége.*
VERLEEREN, zw. w. b. *Désapprendre, oublier.* ‖ Afwennen. *Désaccoutumer, déshabituer.*
VERLEESTEN, zw. w. b. Op eene andere leest slaan. *Mettre sur une autre forme.*
VERLEESTEN, zw. w. b. Verrichten. *Faire, exécuter, effectuer.*
VERLEGEN, bn. Door liggen bedorven. *Gâté* ou *endommagé pour avoir séjourné trop longtemps quelque part.* ‖ Bedremmeld. *Embarrassé, déconcerté.* ‖ Beschaamd. *Honteux, confus.* ‖ — maken, *embarrasser, déconcerter.* ‖ Om iets — zijn. Iets noodig hebben. *Avoir besoin de qc., être en peine de qc.*
VERLEGENHEID (zond. mv.), z. v. *Embarras*, m., *peine*, f. ‖ In de — brengen, *mettre dans l'embarras.* ‖ Schaamte. *Honte, confusion*, f.
*VERLEGENIS (zond. mv.), z. v. *Zie* VERLEGENHEID.
VERLEGEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Camper ailleurs.* ‖ wederk. Zich —. *Décamper, lever le camp.*
VERLEGGEN, (*verleide* of *verlegde, verleid* of *verlegd*,) onr. *of* zw. w. b. *Déplacer, mettre ail-*

leurs, transférer, transporter. ‖ Verloren leggen. *Égarer.*
VERLEGGING (zond. mv.), z. v. *Déplacement*, m.
VERLEI (zond. mv.), z. o. *Zie* BELEENING.
*VERLEID (zond. mv.), z. o. *Zie* VERLEIDING.
VERLEIDELIJK, bn. *Séduisant, séducteur.* ‖ Aanlokkelijk. *Attrayant.* ‖ bw. *D'une manière séduisante.* ‖ Aanlokkelijk. *D'une manière attrayante.*
VERLEIDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Charme, attrait*, m., *appas*, m. pl.
VERLEIDEN, zw. w. b. *Égarer, détourner du vrai chemin, fourvoyer.* ‖ (fig.) *Séduire, corrompre.* ‖ Getuigen —, *suborner des témoins.* ‖ Een meisje —, *séduire une fille.* ‖ Soldaten tot overloopen —, *embaucher des soldats.* ‖ Verlokken. *Enchanter, charmer, séduire.*
VERLEIDER, z. m. (fig.) *Séducteur, corrupteur*, m. ‖ — van getuigen, *suborneur* m. *de témoins.*
VERLEIDING, z. v. (fig.) *Séduction, corruption, subornation*, f., *pervertissement*, m. ‖ Verzoeking. *Tentation*, f. ‖ Verloop. *Déplacement*, m.
VERLEIDSTER, z. v. (fig.) *Séductrice, corruptrice*, f.
VERLEKBAK, z. m. *Dressoir, égouttoir*, m.
VERLEKBORD, z. o. *Égouttoir*, m.
VERLEKKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Dégoutter, égoutter.*
VERLEKKEREN, zw. w. b. *Affriander, affrioler, rendre friand.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir friand.*
VERLEKROOSTER, z. m. *Égouttoir*, m.
*VERLEMEN, zw. w. b. Verlammen. *Paralyser.* ‖ Verminken. *Mutiler.*
VERLENGEN, zw. w. b. *Allonger, rallonger, prolonger.* ‖ Eene tafel —, *allonger une table.* ‖ Eene lijn —, *prolonger une ligne.* ‖ o. (met *zijn*). *S'allonger.*
VERLENGING, z. v. *Allongement, rallongement, prolongement*, m. ‖ — eens termijns van betaling, *prolongation* f. *d'un terme de payement.*
VERLENGSEL, VERLENGSTUK, z. o. *Allonge*, f.
VERLEPPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se faner, se flétrir.* ‖ (fig.) *Se faner, se flétrir, passer.*
VERLEPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se faner* ou *de se flétrir.*
VERLET (zond. mv.), z. o. *Empêchement, obstacle*, m. ‖ Verwaarloozing. *Négligence*, f. ‖ Uitstel, verschuiving. *Délai, retard*, m., *remise*, f. ‖ Tijdverlies. *Perte* f. *de temps.*
VERLETSEL, z. o. *Empêchement, obstacle*, m.
VERLETTEN, zw. w. b. Beletten. *Empêcher, mettre obstacle à.* ‖ Verwaarloozen. *Négliger, perdre.* ‖ o. (met *hebben*). *Perdre du temps.*
VERLEUTEREN, zw. w. b. Zijnen tijd —, *perdre son temps en lambinant.*
VERLEVENDIGEN, zw. w. b. *Vivifier, ranimer.* ‖ ‖ o. (met *zijn*). *Se ranimer, devenir plus vif.*
VERLEVENDIGING (zond. mv.), z. v. *Vivification, action* f. *de ranimer.*
VERLEZEN, (*verlas, verlazen, verlezen*,) st. w. b. Uitzoeken. *Éplucher, trier, choisir.* ‖ Erwten —, *trier des pois.* ‖ Zich —. Verkeerd lezen. *Se tromper en lisant.*
VERLEZING, z. v. *Épluchage, épluchement, triage*, m. ‖ Fout in het lezen. *Erreur* f. *de lecture.*
VERLICHAMELIJKEN, zw. w. b. *Corporifier.*
VERLICHAMELIJKING, z. v. *Corporification*, f.
VERLICHT, bn. (fig.) *Éclairé.*
VERLICHTEN, zw. w. b. Door licht verhelderen. *Éclairer, illuminer.* ‖ (fig.) *Éclairer.* ‖ Het verstand —, *éclairer l'esprit.* ‖ Kleuren, afzetten. *Enluminer, colorier.* ‖ Landkaarten —, *colorier des cartes de géographie.*
VERLICHTEN, zw. w. b. Min zwaar maken. *Alléger, décharger, soulager.*

*VERLICHTENIS, z. v. *Zie* VERLICHTING.
VERLICHTER, z. m. *Celui qui éclaire, illuminateur*, m. ‖ Kleurder, afzetter. *Enlumineur*, m.
VERLICHTING, z. v. Verheldering. *Action* f. *d'éclairer* ou *d'illuminer, éclairage*, m. ‖ Helderheid. *Clarté*, f. ‖ Opheldering. *Éclaircissement*, m. ‖ Afzetting. *Enluminure*, f. ‖ Beschaving. *Civilisation*, f.
VERLICHTING, z. v. Ontheffing. *Allégement, soulagement*, m., *décharge*, f.
VERLICHTSTER, z. v. *Celle qui éclaire.* ‖ Afzetster. *Enlumineuse*, f.
VERLIEDERLIJKEN (ZICH), zw. w. wederk. *S'adonner à la débauche.* ‖ (fam.) *S'encanailler.*
VERLIEFD, bn. *Amoureux, épris.* ‖ bw. *Amoureusement.*
VERLIEFDE, z. m. en v. *Amoureux, amant*, m., *amante*, f.
VERLIEFDHEID (zond. mv.), z. v. *Complexion amoureuse*, f., *tempérament amoureux*, m.
VERLIES, z. o. *Perte, privation*, f. ‖ Het verlorene. *Perte*, f., *dommage*, m. ‖ Afval. *Déchet*, m.
VERLIEVEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Devenir amoureux, se passionner, être épris de.* ‖ (fig.) *Avoir beaucoup de goût pour.*
VERLIEZEN, (*verloor, verloren*,) st. w. b. *Perdre, être privé de.* ‖ Zijne beurs —, *perdre sa bourse.* ‖ Den moed —, *perdre courage.* ‖ Den draad eener rede —, *perdre le fil d'un discours.* ‖ Uit het oog —, *perdre de vue.* ‖ Grond —, *perdre pied* ou *terre.* ‖ In het verderf storten. *Perdre.* ‖ Zich —. *Se perdre.* ‖ o. (met *hebben*). *Perdre.* ‖ Bij eenen koop —, *perdre sur un marché.*
VERLIEZER, z. m. *Celui qui perd, perdant*, m.
VERLIGGEN, (*verlag, verlagen, verlegen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Se coucher autrement.* ‖ Door lang liggen bederven. *Se gâter pour être resté trop longtemps à la même place.* ‖ b. (fig.) Het getijde —, *laisser échapper l'occcasion.*
VERLIJDEN, (*verleed, verleden*,) st. w. b. (prat.) *Passer.* ‖ Eene akte —, *passer un acte.* ‖ (féod.) *Investir d'un fief, inféoder.*
VERLIJDING, z. v. (prat.) *Action* f. *de passer un acte.* ‖ (féod.) *Investiture, inféodation*, f.
VERLOF (–LOVEN), z. o. *Permission*, f. ‖ — dragen, *consentir.* ‖ Met uw —, *avec votre permission.* ‖ Toelating om afwezig te zijn. *Congé*, m. ‖ Belofte. *Promesse*, f.
VERLOFBRIEF, z. m. *Congé*, m.
VERLOFDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *de congé.*
VERLOFGANGER, z. m. *Celui qui est en congé, permissionnaire, soldat* m. *en congé.* ‖ — voor zes maanden, *semestrier*, m.
VERLOFPAS, z. v. *Congé*, m.
VERLOFTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de congé.*
VERLOKKELIJK, bn. *Attrayant, séduisant, engageant.* ‖ bw. *D'une manière attrayante* ou *séduisante.*
VERLOKKELIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Attrait, charme, appât*, m., *appas*, m. pl., *séduction*, f.
VERLOKKEN, zw. w. b. *Allécher, attirer, charmer, séduire, engager, tenter.*
VERLOKKER, z. m. *Celui qui attire, séducteur, tentateur*, m.
VERLOKKING, z. v. *Action d'allécher* ou *de charmer, tentation*, f. ‖ Aanloksels. *Attraits, charmes, appas*, m. pl.
VERLOKSEL, z. o. *Attrait, appât*, m.
VERLOKSTER, z. v. *Celle qui attire, séductrice, tentatrice*, f.

VERLOOCHENAAR, z. m. *Renieur*, m. ‖ — van zijn geloof, *renégat*, *apostat*, m.
VERLOOCHENARES, z. v. *Celle qui renie.* ‖ — van haar geloof, *renégate*, f.
VERLOOCHENEN, zw. w. b. *Renier*, *désavouer.* ‖ Zijn geloof —, *apostasier*, *renier sa foi.* ‖ God —, *renier Dieu.* ‖ Zijne ouders —, *renier ses parents.* ‖ Zich —. *Se démentir.*
VERLOOCHENING, z. v. *Reniement*, m. ‖ — van zich zelven, *renoncement* m. *à soi-même*, *abnégation* f. *de soi-même.*
VERLOODEN, zw. w. b. *Plomber.* ‖ Anders looden. *Plomber autrement*, *plomber de nouveau.*
VERLOODING (zond. mv), z. v. *Plombage*, m.
VERLOOFDE, z. m. en v. *Fiancé*, m., *fiancée*, f.
VERLOOMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'appesantir*, *se lasser.*
VERLOOP (zond. mv.), z. o. *Écoulement*, m., *suite*, *succession*, f., *laps* m. *de temps.* ‖ Weglooping. *Désertion*, f. ‖ Verval. *Décadence*, f. ‖ Vermindering. *Diminution*, f. ‖ (mar.) — van het tij, *fin* f. *de la marée.* ‖ (impr.) *Remaniement*, m. ‖ Verrukking. *Transport* m. *des sens.*
VERLOOPEN, (*verliep*, *verloopen*,) st. w. b. Loopende verlaten. *Quitter en courant.* ‖ Verliezen. *Perdre.* ‖ Eene goede gelegenheid —, *manquer une bonne occasion.* ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à courir.* ‖ Met loopen verdrijven. *Faire passer en courant.* ‖ (impr.) *Remanier.* ‖ Zich —. *Se fourvoyer.* ‖ (fig.) Zich —. *S'oublier*, *commettre des excès.* ‖ o. (met *zijn*). *Passer*, *s'écouler.* ‖ De tijd verloopt, *le temps passe.* ‖ Uiteenloopen. *Se disperser.* ‖ (mil.) *Se débander.* ‖ Verminderen. *Diminuer.* ‖ Afnemen. *Baisser.* ‖ Het getij verloopt, *la marée descend* ou *refoule.* ‖ Vervallen. *Dépérir.* ‖ Het is met hem geheel —, *il est ruiné.* ‖ (bill.) *Se blouser.* ‖ Wegloopen. *Déserter.* ‖ — monnik, *défroqué*, *moine défroqué*, m. ‖ — advocaat, *avocat* m. *sans causes.*
VERLOOTDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *de tirage.*
VERLOREN, bn. *Perdu.* ‖ — zoon, *enfant prodigue*, m. ‖ — maandag, *lundi perdu*, m. ‖ — schildwacht, *sentinelle perdue*, f. ‖ — gaan, *se perdre.* ‖ Den tijd laten — gaan, *perdre le temps.*
VERLOSKUNDE (zond. mv.), z. v. *Obstétrique*, f., *art* m. *des accouchements.*
VERLOSKUNDIG, bn. *Versé dans l'art des accouchements.* ‖ Der verloskunde. *Obstétrique.*
VERLOSKUNDIGE, z. m. Vroedmeester. *Accoucheur*, m. ‖ v. Vroedvrouw. *Accoucheuse*, *sage-femme*, f.
VERLOSSEN, zw. w. b. Loslaten. *Délivrer*, *sauver*, *affranchir.* ‖ Uit de gevangenis —, *délivrer* ou *tirer de prison.* ‖ Bij het kinderbaren helpen. *Accoucher*, *délivrer.* ‖ o. (met *zijn*). *Accoucher*, *enfanter.*
VERLOSSER, z. m. *Libérateur*, *sauveur*, m. ‖ (théol.) *Rédempteur*, m.
VERLOSSING, z. v. *Délivrance*, f., *affranchissement*, m. ‖ (théol.) *Rédemption*, f. ‖ (méd.) *Accouchement*, m.
VERLOSSINGSWERK (zond. mv.), z. o. *Œuvre* f. *de la rédemption.*
VERLOSSTER, z. v. *Libératrice*, f.
VERLOSTANG, z. v. (chir.) *Forceps*, m.
VERLOTEN, zw. w. b. *Faire tirer au sort*, *mettre en loterie.* ‖ Bij loten verdeelen. *Lotir.* ‖ Eene schilderij —, *mettre un tableau en loterie.*
VERLOTER, z. m. *Celui qui met qc. en loterie*, *qui partage en tirant au sort*, m.
VERLOTING, z. v. *Mise* f. *en loterie*, *tirage* m. *au sort.* ‖ Verdeeling bij loten. *Lotissement*, m.
VERLOVEN, zw. w. b. *Promettre par vœu.* ‖ Huwelijksbelofte doen. *Fiancer.* ‖ Zich —. *S'engager par promesse de mariage*, *engager sa main*, *se fiancer.*
VERLOVING, z. v. *Fiançailles*, f. pl., *promesse* f. *de mariage.*
VERLOVINGSDAG (–DAGEN), z. m. *Fiançailles*, f. pl.
VERLOVINGSFEEST, z. o. *Fiançailles*, f. pl.
VERLOVINGSMAAL, z. o. *Dîner* m. *à l'occasion des fiançailles*
VERLUCHTEN, zw. w. b. *Aérer*, *mettre* ou *exposer à l'air.* ‖ Zich —. *Prendre l'air.*
VERLUCHTIGEN, zw. w. b. *Égayer*, *récréer*, *réjouir.*
VERLUCHTIGING (zond. mv.), z. v. *Action d'égayer* ou *de réjouir*, *récréation*, f.
VERLUCHTING (zond. mv.), z. v. *Aérage*, m.
VERLUIAARDEN, zw. w. b. *Zie* VERLUIEREN.
VERLUIDEN, zw. w. o. (met *hebben*). Zich laten —. *Donner à entendre*, *laisser transpirer*, *insinuer.*
VERLUIEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Devenir paresseux.*
VERLUIEREN, zw. w. b. *Perdre dans la paresse* ou *dans l'oisiveté*, *perdre à ne rien faire.*
VERLUIERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de perdre dans la paresse* ou *dans l'oisiveté.*
*VERLUISTERD, bn. *Célèbre.*
VERLUSTIGEN, zw. w. b. *Récréer*, *réjouir*, *divertir*, *amuser.* ‖ Zich —. *Se récréer*, *se réjouir*, *se divertir*, *s'amuser.*
VERLUSTIGING, z. v. *Récréation*, *réjouissance*, f., *divertissement*, *amusement*, m.
VERMAAGSCHAPPEN, zw. w. b. *Unir par mariage*, *allier*, *apparenter.* ‖ Zich —. *S'allier*, *s'apparenter.*
VERMAAGSCHAPPING, z. v. *Alliance par mariage*, *parenté*, f.
VERMAAK, z. o. *Plaisir*, *divertissement*, *amusement*, m., *récréation*, f., *agrément*, *contentement*, m. ‖ — scheppen in iets, *prendre plaisir à qc.*
VERMAAKSHALVE, bw. *Pour s'amuser*, *pour se récréer*, *pour se distraire.*
*VERMAAN (zond. mv.), z. o. Als dies — valt, *quand il en est question.* ‖ *Zie* VERMANING.
VERMAANBRIEF, z. m. *Lettre* f. *d'admonition.* ‖ Kerkelijke —, *monitoire*, m.
VERMAANSTER, z. v. *Celle qui avertit* ou *qui exhorte*, *admonitrice*, f.
VERMAARD, bn. *Célèbre*, *renommé*, *fameux*, *illustre.*
VERMAARDHEID (–HEDEN), z. v. *Célébrité*, *renommée*, *réputation*, *gloire*, f.
VERMAGEREN, zw. w. b. *Amaigrir*, *décharner*, *exténuer.* ‖ Een stuk land —, *essimer un champ.* ‖ o. (met *zijn*). *Maigrir*, *amaigrir*, *devenir maigre.*
VERMAGERING (zond. mv.), z. v. *Amaigrissement*, m.
VERMAKELIJK, bn. *Divertissant*, *amusant*, *agréable*, *récréatif*, *réjouissant*, *plaisant.* ‖ bw. *Agréablement.*
VERMAKELIJKHEID (–HEDEN), z. v. *Plaisir*, *divertissement*, *amusement*, *agrément*, m., *délices*, f. pl. ‖ Openbare —heden, *réjouissances publiques*, f. pl.
VERMAKEN, zw. w. b. Anders maken. *Faire autrement*, *refaire.* ‖ Herstellen. *Refaire*, *réparer*, *raccommoder.* ‖ Een kleed —, *raccommoder un habit.* ‖ Eene pen —, *tailler une plume.* ‖ Eene wonde —, *panser une plaie.* ‖ Bij uitersten

wil toeleggen. *Léguer, donner par testament.* | Verlustigen. *Amuser, divertir, récréer, réjouir.* | Sluiten. *Fermer.* | Zich —. *Se divertir, s'amuser, se récréer, se réjouir, se distraire.*
VERMAKING, z. v. Herstelling. *Réparation*, f., *raccommodage*, m. | — eener wond, *pansement* m. *d'une plaie.* | — bij uitersten wil, *legs*, m. | Vermaak. *Plaisir, divertissement*, m.
VERMALEDIJD, bn. *Maudit.*
VERMALEDIJEN, zw. w. b. *Maudire.*
VERMALEDIJING, z. v. *Malédiction*, f.
VERMALEN, (*vermaalde, vermalen*,) st. w. b. Fijn maken. *Moudre, écraser, triturer, broyer, réduire en poudre.*
*VERMALEN, zw. w. b. Schilderen. *Peindre.* | Versieren. *Orner, parer.*
VERMALING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de moudre, broiement*, m., *trituration*, f.
VERMALLEN, zw. w. b. Verspillen. *Gaspiller, dépenser inutilement, employer à des bagatelles.*
VERMANEN, zw. w. b. *Avertir, exhorter.* | Verhalen. *Raconter.* | o. (met *hebben*). Van iets —, *parler de qc.*
VERMANER, z. m. *Celui qui avertit* ou *qui exhorte, moniteur, admoniteur*, m.
VERMANGELEN, zw. w. b. Anders mangelen. *Calandrer autrement.* | Verruilen. *Troquer, échanger.*
VERMANGELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de calandrer autrement.* | Verruiling. *Troc, échange*, m.
VERMANING, z. v. *Exhortation, admonition, remontrance*, f. | Verwittiging. *Avis, avertissement*, m. | Gerechtelijke —, *admonition.* | Geestelijke —, *monition*, f. | — van koorts, *petit accès* m. *de fièvre.*
VERMANNEN, zw. w. b. *Vaincre, dompter, se rendre maître de.* | Zich —. *S'efforcer, faire son possible, s'évertuer.*
*VERMAREN, zw. w. b. *Louer, célébrer.*
VERMASSEN, zw. w. b. *Engraisser trop*, | (fig.) Overladen. *Surcharger, accabler.*
VERMASTEN, zw. w. b. *Renouveler* ou *réparer le mât* ou *les mâts.*
VERMATTEN, zw. w. b. *Zie* AFMATTEN.
VERMEEND, bn. *Présumé, soi-disant, prétendu.*
VERMEENEN, zw. w. b. *Penser, croire, estimer, supposer, présumer.* | o. (met *hebben*). *Penser, croire.*
VERMEERDERAAR, z. m. *Augmentateur*, m.
VERMEERDEREN, zw. w. b. *Augmenter, accroître, agrandir, multiplier, redoubler.* | o. (met *zijn*). *S'augmenter, augmenter, s'accroître, s'agrandir, se multiplier, multiplier.*
VERMEERDERING, z. v. *Augmentation*, f., *accroissement*, m., *multiplication*, f., *redoublement*, m.
VERMEESTERAAR, z. m. *Vainqueur, dompteur*, m.
VERMEESTEREN, zw. w. b. *Maîtriser, se rendre maître de, subjuguer, dompter, vaincre, s'emparer de, réduire.* | Eene stad —, *s'emparer* ou *se rendre maître d'une ville.* | (fam.) *Payer au chirurgien, dépenser en visites de chirurgien.*
VERMEESTERING (zond. mv.), z. v. *Prise, conquête*, f.
VERMEI[D]EN (ZICH), zw. w. wederk. *Se divertir en plein air (au mois de mai), prendre l'air de la campagne au printemps.*
VERMELDEN, zw. w. b. *Mentionner, faire mention de, mander, faire savoir, notifier.*
VERMELDER, z. m. *Celui qui mentionne* ou *qui fait mention de.*
VERMELDING, z. v. *Mention*, f.
VERMEMELD, bn. *Vermoulu.*

VERMENGELEN, VERMENGEN, zw. w. b. Ondereenmengen. *Mêler, mélanger.* | Wijn met water —, *mêler l'eau avec le vin.* | Vervalschen. *Frelater, sophistiquer.* | Ergens in vermengd zijn, *être mêlé à qq.* | Zich —. *Se mêler.* | Zich vleeschelijk —, *se joindre pour la génération.* | (zool.) *S'accoupler.* | Zich —. Zich bemoeien. *Se mêler.*
VERMENGER, z. m. *Celui qui mêle* ou *qui mélange.* | Vervalscher. *Frelateur*, m.
VERMENGING, z. v. *Mélange*, m., *mixtion*, f. | Vervalsching. *Frelatage*, m., *frelaterie*, f.
VERMENGSTER, z. v. *Celle qui mêle* ou *qui mélange.*
VERMENIGVULDIGEN, zw. w. b. *Multiplier, augmenter, accroître.* | (math.) *Multiplier.* | Zich —. *Se multiplier, augmenter en nombre.* | o. (met *zijn*). *Se multiplier, augmenter en nombre, s'augmenter, s'accroître.*
VERMENIGVULDIGER, z. m. (math.) *Multiplicateur*, m.
VERMENIGVULDIGING, z. v. *Multiplication, augmentation*, f. | (math.) *Multiplication.*
VERMENIGVULDIGTAL, z. o. (arith.) *Multiplicande*, m.
VERMERKEN, zw. w. b. *Marquer autrement, marquer de nouveau.* | Bemerken. *Remarquer.*
VERMETEL, bn. *Téméraire, audacieux, trop hardi, présomptueux.* | bw. *Témérairement, audacieusement, présomptueusement.* | Bovenmate. *Excessivement.*
VERMETELHEID (zond. mv.), z. v. *Témérité, audace, trop grande hardiesse, présomption*, f.
VERMETEL[LIJK], bw. *Zie* VERMETEL, bw.
VERMETEN, (*vermat, vermaten, vermeten*,) st. w. b. *Remesurer.* | Zich —. *Se tromper en mesurant.* | (fig.) Zich —. *Prétendre, s'enhardir, oser, entreprendre.* | Zich van iets —, *se vanter de qc.*
VERMETEN (zond. mv.), z. o. *Entreprise téméraire*, f.
VERMETSELEN, zw. w. b. Anders metselen. *Maçonner autrement, remaçonner.* | Al metselend gebruiken, met metselen uitgeven. *Employer* ou *dépenser en maçonnant.*
VERMETSELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de remaçonner* ou *de dépenser en maçonnant.*
VERMETSEN, zw. w. b. *Zie* VERMETSELEN.
*VERMEUKELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'affaiblir.*
VERMICELLI (zond. mv.), z. v. *Vermicelle*, m.
VERMIJDBAAR, bn. *Zie* VERMIJDELIJK.
VERMIJDELIJK, bn. *Évitable, éludable.*
VERMIJDEN, (*vermeed, vermeden*,) st. w. b. *Éviter, fuir, éluder, se soustraire à.* | De kwade gezelschappen —, *fuir les mauvaises compagnies.*
VERMIJDING (zond. mv.), z. v. *Action d'éviter* ou *de fuir, fuite*, f.
VERMIJMEREN, zw. w. b. Zijnen tijd —, *passer son temps à rêver.*
VERMIJTEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Être mangé par les mites.* | b. *Faire une nouvelle meule.*
VERMILJOEN (zond. mv.), z. o. *Vermillon*, m. | Met — verven, bestrijken *of* schilderen, *vermillonner, peindre de vermillon.*
VERMILJOENACHTIG, bn. *Qui ressemble au vermillon.*
VERMILJOENKLEUR (zond. mv.), z. v. *Vermillon*, m.
VERMILJOENKLEURIG, bn. *De couleur de vermillon.*
VERMINDERBAAR, bn. *Réductible.*
VERMINDEREN, zw. w. b. *Diminuer, amoindrir, réduire.* | o. (met *zijn*). *Diminuer, s'amoindrir, se réduire.* | (fig.) *Diminuer, décroître.* | Stil worden. *S'apaiser, se calmer.* | De koorts vermindert, *la fièvre diminue.*

VERMINDERING, z. v. *Diminution*, f., *amoindrissement*, m., *réduction*, f. ‖ — der dagen, *décroissement* m. *des jours*. ‖ — der krachten, *affaiblissement* m. *des forces*. ‖ — van bezoldiging, *réduction d'appointements*.

VERMINKEN, zw. w. b. *Estropier*, *mutiler*. ‖ Aan eenen arm verminkt zijn, *être estropié d'un bras*. ‖ Verminkt soldaat, *soldat estropié*, m. ‖ (fig.) *Tronquer*, *mutiler*. ‖ Eene plaats, eene gedachte —, *estropier* ou *mutiler un passage*, *une pensée*. ‖ Een boek —, *tronquer un livre*. ‖ De wetten —, *violer les lois*.

VERMINKER, z. m. *Mutilateur*, m.

VERMINKING, z. v. *Mutilation*, f.

VERMISSEN, zw. w. b. *Remarquer que qq.* ou *qc. manque*. ‖ Missen. *Manquer*, *n'avoir pas*. ‖ Verloren hebben. *Avoir perdu*. ‖ Verliezen. *Perdre*, *égarer*.

VERMITS, voegw. *Puisque*, *vu que*, *attendu que*. Omdat. *Parce que*, *comme*. ‖ voorz. *À cause de*, *au moyen de*.

VERMODDEREN, zw. w. b. *Rendre boueux*, *remplir de boue* ‖ (fig.) *Gâter*, *bousiller*.

VERMOEDELIJK, bn. *Apparent*, *présumable*, *probable*, *vraisemblable*. ‖ —e erfgenaam, *héritier présomptif*, m. ‖ bw. *Apparemment*, *probablement*, *vraisemblablement*.

VERMOEDEN, zw. w. b. *Présumer*, *conjecturer*, *soupçonner*, *supposer*, *croire*, *s'attendre à*. ‖ Het op iemand —, *soupçonner qq*.

VERMOEDEN, z. o. *Conjecture*, *présomption*, f., *soupçon*, m. ‖ Het zijn loutere —s, *ce ne sont que des soupçons*. ‖ Verwachting. *Attente*, f. ‖ Het is tegen alle — gebeurd, *c'est arrivé contre toute attente*. ‖ (jurispr.) *Suspicion*, *présomption*, *prévention*, f.

VERMOEID, bn. *Fatigué*, *las*, *lassé*.

VERMOEIDHEID (zond. mv.), z. v. *Fatigue*, *lassitude*, f.

VERMOEIEN, zw. w. b. *Fatiguer*, *lasser*, *harasser*. ‖ Zich —. *Se fatiguer*, *se lasser*.

VERMOEIEND, bn. *Fatigant*, *lassant*.

VERMOEIENIS, z. v. *Zie* VERMOEIDHEID.

VERMOEIING, z. v. *Action de fatiguer* ou *de lasser*, *fatigue*, *lassitude*, f.

VERMOGEN, (*ik vermag*, *wij vermogen*; verl. tijd *en* verl. deelw. *vermocht*,) onr. w. b. *Pouvoir*, *avoir la force* ou *le pouvoir de faire*. ‖ Ik vermag niets tegen hem, *je ne puis rien contre lui*. ‖ o. *Avoir du pouvoir*, *du crédit* ou *de l'autorité*. ‖ Kunnen. *Pouvoir*.

VERMOGEN, z. o. *Pouvoir*, m., *puissance*, *force*, f. ‖ De —s der ziel, *les facultés* f. pl. *de l'âme*. ‖ Gezag. *Empire*, m., *autorité*, f., *crédit*, m. ‖ Rijkdom. *Richesses*, f. pl., *fortune*, f., *biens*, *moyens*, m. pl.

VERMOGEN[D], bn. *Puissant*. ‖ Rijk. *Riche*, *aisé*.

VERMOLMD, bn. *Vermoulu*.

VERMOLMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se vermouler*, *être piqué des vers*.

VERMOLMING (zond. mv.), z. v. *Vermoulure*, f.

VERMOLSEMD, bn. *Zie* VERMOLMD.

VERMOLSEMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* VERMOLMEN.

VERMOLSEMING (zond. mv.), z. v. *Zie* VERMOLMING.

VERMOMDE, z. m. *en* v. *Masque*, m., *personne masquée*, f.

VERMOMMEN, zw. w. b. *Masquer*, *déguiser*, *travestir*. ‖ Verbergen, bedekken. *Masquer*, *cacher*. ‖ Zich —. *Se masquer*, *se déguiser*, *se travestir*. ‖ (fig.) Zich —. *Se masquer*, *se cacher*.

VERMOMMING, z. v. *Action* f. *de masquer*, *déguisement*, *travestissement*, m.

VERMONDEN, zw. w. b. *Raconter*. ‖ Mededeelen. *Communiquer*.

VERMOOIEN, zw. w. b. *Embellir*, *rendre beau* ou *plus beau*. ‖ o. (met *zijn*). *Embellir*, *s'embellir*, *devenir beau* ou *plus beau*.

VERMOORDEN, zw. w. b. *Assassiner*, *tuer*, *égorger*, *massacrer* ‖ (fig.) Iemands rust —, *troubler méchamment le repos de qq*. ‖ (fig.) Den tijd —, *tuer le temps*.

VERMOORDER, z. m. *Assassin*, *meurtrier*, m.

VERMOORDING, z. v. *Meurtre*, *assassinat*, *massacre*, m.

VERMORSEN, zw. w. b. *Gâter*. ‖ Verknoeien. *Bousiller*. ‖ Papier —, *gâter du papier*. ‖ Zijne gezondheid —, *ruiner sa santé*.

VERMORSING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de gâter*. ‖ Verknoeiing. *Bousillage*, m

VERMORWEN, zw. w. b. *Zie* VERMURWEN.

VERMORZELEN, zw w. b. *Briser*, *fracasser*, *écraser*, *brésiller*. ‖ o. (met *zijn*). *Être reduit en poudre*.

VERMORZELING, z. v. *Action* f. *de briser* ou *de fracasser*, *écrasement*, m.

VERMOTTEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Être mangé* ou *rongé par les teignes*.

VERMOTTING (zond. mv.), z. v. *Altération* f. *causée par les teignes*.

VERMUFFEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Moisir*, *se moisir*, *sentir le relent*. ‖ (fig.) *Se gâter*.

VERMUFFING (zond. mv.), z. v. *Moisissure*, f., *moisi*, *relent*, m.

VERMUFT, bn. *Moisi*, *qui sent le relent*.

VERMUFTHEID (zond. mv.), z. v. *Moisissure*, f., *moisi*, *relent*, m.

*VERMUILEN, zw. w. b. *Mépriser*.

VERMUNTEN, zw. w. b. *Monnayer*, *convertir en monnaie*. ‖ Anders munten. *Refrapper*, *monnayer autrement* ou *de nouveau*.

VERMUNTING, z. v. *Action* f. *de monnayer* ou *de refrapper*.

VERMURWBAAR, bn. *Qui peut être attendri*.

VERMURWEN, zw. w. b. *Amollir*, *attendrir*. ‖ Verteederen. *Attendrir*, *fléchir*. ‖ o. (met *zijn*). *S'amollir*, *s'attendrir*. ‖ (fig.) *S'attendrir*.

VERMURWING (zond. mv.), z. v. *Amollissement*, m. ‖ (fig.) *Attendrissement*, m.

VERNAAIEN, zw. w. b. *Employer en cousant*. ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à coudre*. ‖ Anders naaien. *Coudre autrement*. ‖ Opnieuw naaien. *Recoudre*. ‖ Slecht naaien. *Gâter en cousant*. ‖ (mar.) *Refaire le mariage*.

VERNACHTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Passer la nuit quelque part*. ‖ (douan.) *Laisser des marchandises pendant une nuit*, *sans en payer les droits*.

VERNAGELEN, zw. w. b. *Clouer*, *enclouer*. ‖ Een paard —, *enclouer un cheval*. ‖ Een kanon —, *enclouer un canon*. ‖ Eene deur —, *clouer* ou *condamner une porte*. ‖ Slecht nagelen. *Clouer mal*.

VERNAGELING (zond. mv.), z. v. *Clouage*, m. ‖ — eens kanons, *enclouage* m. *d'un canon*. ‖ — eens paards, *enclouure* f. *d'un cheval*. ‖ (prov.) Het gat is vernageld, *il est survenu quelque obstacle*.

VERNAUWEN, zw. w. b. *Étrécir*, *rétrécir*, *resserrer*. ‖ o. (met *zijn*). *S'étrécir*, *se rétrécir*, *devenir plus étroit*.

VERNAUWING, z. v. *Étrécissement*, *rétrécissement*, m. ‖ (méd.) *Rétrécissement*.

VERNEDEREN, zw. w. b. *Humilier*, *abaisser*, *ravaler*, *avilir*. ‖ Zich —. *S'humilier*, *s'abaisser*. ‖ Zich door lage vleierij —, *se dégrader par de basses flatteries*.

VERNEDEREND, bn. *Humiliant, avilissant.*
VERNEDERING, z. v. *Humiliation, f., abaissement, avilissement, m., dégradation, f.*
VERNEDERLANDSCHEN, zw. w. b. *Néerlandiser.*
VERNEMEN, (*vernam, vernamen, vernomen,*) st. w. b. Anders nemen. *Prendre autrement.* ‖ Gewaarworden. *Apercevoir.* ‖ Ondervinden. *Éprouver, sentir.* ‖ Hooren. *Apprendre, être informé de, entendre.* ‖ o. (met *hebben*). *S'informer, s'enquérir, rechercher, chercher à connaître.* ‖ Naar iets —, *s'informer de qc.*
VERNEEMKLEEDJE (zond. mv.), z. o. (fig.) Het — aandoen, *aller aux informations.*
*VERNEN, zw. w. o. Te oud zijn. *Être trop vieux*
VERNEPEN, bn. *Étroit, resserré, petit.*
VERNEPENHEID (zond. mv.), z. v. *Petitesse, f.*
VERNESTELEN, VERNESTEN, zw. w. b. *Dénicher.*
VERNEUTELD, bn. Klein, dwergachtig. *Petit, rabougri.* ‖ — mannetje, *avorton, nain, m.*
VERNIELACHTIG, bn. *Porté à détruire.*
VERNIELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Destructivité, f.*
VERNIELAL, z. m. *en* v. *Casse-tout, m.*
VERNIELEN, zw. w. b. *Détruire, anéantir.* ‖ Verwoesten. *Désoler, ravager, dévaster, ruiner.*
VERNIELEND, bn. *Destructif, destructeur, ruineux.*
VERNIELER, z. m. *Destructeur, m.* ‖ Verwoester. *Désolateur, dévastateur, démolisseur, m.*
VERNIELING, z. v. *Destruction, f., anéantissement, m.* ‖ Verwoesting. *Dévastation, désolation, ruine, f., ravage, m.*
VERNIELSTER, z. v. *Celle qui détruit, destructrice, f.*
VERNIELZUCHT (zond. mv.), z. v. *Destructivité, f.*
VERNIETIGBAAR, bn. *Annihilable, abolissable, abrogeable.*
VERNIETIGEN, zw. w. b. *Anéantir, annihiler, détruire, réduire au néant, annuler.* ‖ Eene wet —, *abolir* ou *abroger une loi.* ‖ Een testament —, *annuler un testament.* ‖ Een vonnis —, *casser un jugement.*
VERNIETIGER, z. m. *Celui qui anéantit, qui annule* ou *qui abolit, destructeur, exterminateur, m.*
VERNIETIGING (zond. mv.), z. v. *Anéantissement, m., annihilation, destruction, annulation, f.* ‖ — eener wet, *abolition f. d'une loi.*
VERNIETIGSTER, z. v. *Celle qui anéantit, qui annule* ou *qui abolit, destructrice, f.*
VERNIEUWEN, zw. w. b. *Renouveler.* ‖ Zijn huisraad —, *renouveler ses meubles.* ‖ Een verdrag —, *renouveler un traité.* ‖ Eenen twist —, *renouveler une querelle.* ‖ Een schip —, *refondre un vaisseau.*
VERNIEUWER, z. m. *Celui qui renouvelle.*
VERNIEUWING, z. v. *Renouvellement, m., rénovation, f.* ‖ De — des jaars, *le renouvellement de l'année.* ‖ — eens verbonds, *renouvellement d'une alliance.* ‖ Stilzwijgende — eener pacht, *tacite réconduction f. d'un bail.*
VERNIJPEN, (*verneep, vernepen,*) st. w. b. Al nijpend klein maken. *Rendre petit en pinçant.* ‖ (fig.) Kleinachten. *Déprécier, déconsidérer.*
VERNIS, z. o. *Vernis, m.*
VERNISBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Sumac au vernis, vernis m. du Japon.*
VERNISSEN, zw. w. b. *Vernir.* ‖ Verglazen. *Vernisser.*
VERNISSER, z. m. *Vernisseur, m.*
VERNOEGD, bn. Vergenoegd. *Content, satisfait.* ‖ bw. *Zie* VERNOEGD[ELIJK].
VERNOEGD[ELIJK], bw. Vergenoegd. *Avec contentement* ou *satisfaction.*

VERNOEGDHEID (zond. mv.), z. v. *Contentement, m., satisfaction, f.*
VERNOEGEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se contenter, être satisfait.*
VERNOEGING (zond. mv.), z. v. *Zie* VERNOEGDHEID.
VERNOEMEN, zw. w. b. *Donner un autre nom* ‖ Iemand —. Iemands naam noemen. *Nommer qq.*
VERNOEMING, z. v. *Action f. de donner un autre nom à qq.* ou *de nommer qq.*
VERNUCHTEREN, zw. w. b. *Désenivrer.*
VERNUFT, z. o. *Esprit, m., intelligence, f.* ‖ Genie. *Génie, m.*
*VERNUFTEL, bn. *Zie* VERNUFTIG.
*VERNUFTELING, z. m. *Ingénieur, m.*
VERNUFTELOOS, bn. *Dénué d'esprit.*
VERNUFTIG, bn. *Intelligent, pénétrant, ingénieux, inventif, industrieux.* ‖ Geestig. *Spirituel.* ‖ bw. *Ingénieusement, industrieusement.*
VERNUFTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VERNUFT.
VERNUFTIG[LIJK], bw. *Zie* VERNUFTIG, bw.
VERNUTTIGEN, zw. w. b. *Employer.* ‖ Eten. *Manger.*
VERONACHTZAMEN, zw. w. b. *Négliger.* ‖ Zich —. *Se négliger.*
VERONACHTZAMING (zond. mv.), z. v. *Négligence, f.*
VERONDERSTELLEN, zw. w. b. *Zie* VOORONDERSTELLEN.
VERONDERSTELLING, z. v. *Zie* VOORONDERSTELLING.
VERONGELDEN, zw. w. b. *Payer les droits de qc.*
VERONGELIJKEN, zw. w. b. *Faire tort, porter préjudice* ou *nuire à.* ‖ (fig.) *Offenser.*
VERONGELIJKER, z. m. *Celui qui fait tort à qq.* ‖ (fig.) *Offenseur, m.*
VERONGELIJKING, z. v. *Tort, préjudice, m., injustice, f.* ‖ (fig.) *Offense, f.*
VERONGELUKKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Périr.* ‖ (mar.) *Faire naufrage, échouer.* ‖ (fig.) *Ne pas réussir, échouer, avorter.*
VERONGELUKKING, z. v. *Perte, mort, f.* ‖ Schipbreuk. *Naufrage, m.* ‖ (fig.) *Mauvais succès, insuccès, m.*
VERONGEMAKKEN, zw. w. b. *Incommoder.*
VERONLEDIGEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se donner la peine de.*
VERONTDIENEN, zw. w. b. *Désobliger.*
VERONTHEILIGEN, zw. w. b. Ontheiligen. *Profaner.*
VERONTHEILIGER, z. m. *Profanateur, m.*
VERONTHEILIGING, z. v. *Profanation, f.*
VERONTREINIGEN, zw. w. b. *Souiller, salir, tacher.*
VERONTREINIGER, z. m. *Celui qui souille, qui salit* ou *qui tache.*
VERONTREINIGING, z. v. *Souillure, f.*
VERONTRUSTEN, zw. w. b. *Inquiéter, alarmer, troubler.* ‖ Zich —. *S'inquiéter, s'alarmer, se troubler.*
VERONTRUSTING (zond. mv.), z. v. *Inquiétude, alarme, f.*
VERONTSCHULDIGEN, zw. w. b. *Disculper, excuser, justifier.* ‖ Zich —. *Se disculper, s'excuser, se justifier.*
VERONTSCHULDIGING, z. v. *Disculpation, excuse, justification, f.* ‖ Valsche —, *faux-fuyant, m.*
VERONTWAARDIGEN, zw. w. b. *Indigner, remplir d'indignation, révolter.* ‖ Zich —. *S'indigner.*
VERONTWAARDIGING (zond. mv.), z. v. *Indignation, f.*
VEROORDEELAAR, z. m. *Celui qui condamne.* ‖ Laker. *Celui qui blâme, désapprobateur, m.*
VEROORDEELEN, zw. w. b. Ten hoogste afkeuren. *Condamner, blâmer, désapprouver.* ‖ Tot straf verwijzen. *Condamner.* ‖ Iemand ter dood *of*

tot dwangarbeid —, *condamner qq. à mort* ou *aux travaux forcés.*

VEROORDEELING, z. v. Afkeuring. *Condamnation, désapprobation*, f., *blâme*, m. ‖ Verwijzing tot straf. *Condamnation*, f.

VEROORLOGEN, zw. w. b. *Dépenser pour la guerre.*

VEROORLOVEN, zw. w. b. *Permettre, accorder.* ‖ Zich —. *Se permettre.*

VEROORLOVING (zond. mv.), z. v *Permission*, f.

VEROORZAAKSTER, z. v. *Celle qui est cause de qc., cause*, f.

VEROORZAKEN, zw. w. b. *Causer, occasionner, donner lieu à, produire.*

VEROORZAKER, z. m. *Celui qui est cause de qc., auteur*, m., *cause*, f.

VEROORZAKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de causer qc., de donner lieu à qc.* ou *de produire qc.*

VEROOTMOEDIGEN, zw. w. b. *Humilier, abaisser.* ‖ Zich —. *S'humilier, s'abaisser.* ‖ Zich voor God —, *s'humilier devant Dieu.*

VEROOTMOEDIGING, z. v. *Humiliation*, f., *abaissement*, m.

VEROPENBAREN, zw. w. b. *Publier, divulguer, révéler, manifester, découvrir.*

VERORBEREN, zw. w. b. Verteren. *Manger, consommer.* ‖ Gebruiken. *Employer.*

VERORDENEN, zw. w. b. *Ordonner, disposer, arranger, régler.* ‖ Voorschrijven. *Prescrire.* ‖ Bepalen. *Statuer, déterminer.* ‖ Gerechtelijk —, *décréter.*

VERORDENING, z. v. *Ordonnance, disposition*, f., *règlement, arrangement*, m. ‖ Gerechtelijke —, *ordonnance*, f., *décret*, m. ‖ Naar — der wet, *d'après la disposition de la loi.*

VERORDINEEREN, zw. w. b. *Zie* VERORDENEN.

VERORDINEERING, z. v. *Zie* VERORDENING.

VEROUDEN, zw. w. b. *Vieillir.* ‖ o. (met *zijn*). *Vieillir, devenir vieux.*

VEROUDEREN, zw. w. b. *Vieillir.* ‖ o. (met *zijn*). *Vieillir.* ‖ Verouderde wetten, *lois* f. pl. *tombées en désuétude.*

VEROUDERING (zond. mv.), z. v. *Vieillissement*, m.

VEROUWELIJKEN, zw. w. b. *Vieillir, envieillir, faire paraître vieux.* ‖ o. (met *zijn*). *Paraître vieux.*

VEROVERAAR, z. m. *Conquérant*, m.

VEROVEREN, zw. w. b. *Conquérir, s'emparer de, envahir, prendre.* ‖ (fig.) *Conquérir.*

VEROVERING, z. v. *Conquête*, f., *envahissement*, m., *prise*, f. ‖ Het veroverde. *Conquête.* ‖ (fig.) *Conquête.*

VEROVERINGSZUCHT (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *des conquêtes.*

VERPACHTEN, zw. w. b. *Affermer, donner à ferme, amodier.*

VERPACHTER, z. m. *Celui qui afferme, bailleur, amodiateur*, m.

VERPACHTING, z. v. *Bail à ferme, affermage*, m., *amodiation, location*, f.

VERPACHTSTER, z. v. *Bailleresse*, f.

VERPAKKEN, zw. w. b. *Empaqueter* ou *emballer autrement, remballer.* ‖ Met inpakken verbruiken. *Consommer à emballer.*

VERPAKKING, z. v. *Action* f. *d'emballer* ou *d'empaqueter autrement, remballage*, m.

VERPANDEN, zw. w. b. *Engager, donner en gage.* ‖ Hypothekeeren. *Hypothéquer.* ‖ Zich — *S'engager.* ‖ Zich aan iemand —, *se dévouer à qq., au service* ou *aux intérêts de qq.*

VERPANDING, z. v. *Action* f. *d'engager.* ‖ Hypotheek. *Hypothèque*, f.

VERPAPPEN, zw. w. b. *Coller autrement* ou *de nouveau, recoller.* ‖ (techn.) *Donner un autre apprêt.*

VERPASSEN, zw. w. b. Anders passen. *Essayer autrement.* ‖ Slecht passen. *Essayer mal.* ‖ Vermangelen. *Troquer, échanger.* ‖ Verkoopen. *Vendre.* ‖ Uitgeven. *Dépenser, employer.* ‖ (jeu.) *Passer.*

VERPEKELEN, zw. w. b. *Mettre dans une nouvelle saumure, saler de nouveau.* ‖ o. (met *zijn*). *Se gâter* ou *se consumer dans la saumure.*

VERPEKKEN, zw. w. b. *Poisser de nouveau.*

*VERPENEN, zw. w. b. *Infliger une puniton à.*

*VERPENING (zond. mv.), z. v. *Contrainte*, f.

VERPERSOONLIJKEN, zw. w. b. *Personnifier.*

VERPERSOONLIJKING, z. v. *Personnification*, f.

VERPESTEN, zw. w. b. *Empester, infecter.*

VERPESTING (zond. mv.), z. v. *Infection*, f.

VERPEUTEREN, zw. w. b. *Zie* VERBRUIEN.

VERPIJNEN (ZICH), zw. w. wederk. *S'efforcer, faire tous ses efforts, s'évertuer, se donner bien de la peine.*

VERPLAATSEN, zw. w. b. *Déplacer, placer ailleurs, transposer, transférer.* ‖ Boomen —, *transplanter des arbres.* ‖ Woorden —, *transposer des mots.* ‖ Zich —. *Se déplacer, changer de place.*

VERPLAATSING, z. v. *Déplacement*, m., *transposition, translation*, f. ‖ — van boomen, *transplantation* f. *d'arbres.* ‖ — van letters, *métathèse*, f. ‖ — van scheipalen, *déplacement de bornes.*

VERPLAKKEN, zw. w. b. *Coller autrement, recoller.* ‖ Met plakken verbruiken. *Employer à coller.* ‖ Te duur verkoopen. *Survendre.*

VERPLANTEN, zw. w. b. *Transplanter, déplanter.* ‖ (fig.) *Transplanter.* ‖ (fig.) Zich —. *Se transplanter, déloger.*

VERPLANTING, z. v. *Transplantation, déplantation*, f., *déplantage*, m.

VERPLASSEN, zw. w. b. *Perdre en répandant* ou *en pataugeant.*

VERPLEGEN, zw. w. b. *Soigner, avoir soin de.* ‖ Zieken —, *soigner des malades.* ‖ De armen —, *nourrir les pauvres.*

VERPLEISTEREN, zw. w. b. *Replâtrer, recrépir.* ‖ Al pleisterende verbruiken. *Employer en plâtrant* ou *en crépissant.* ‖ Zich —. Den tijd doorbrengen met zich onderweg te ververschen. *Passer le temps à se rafraîchir en route.*

VERPLEITEN, zw. w. b. *Dépenser à plaider.*

VERPLETTEN, zw. w. b. *Laminer* ou *aplatir de nouveau.* ‖ *Zie* VERPLETTEREN.

VERPLETTEREN, zw. w. b. *Écraser, écacher.* ‖ Terneerslaan. *Consterner, frapper d'étonnement.*

VERPLETTERING (zond. mv.), z. v. *Écrasement, écachement*, m. ‖ (fig.) *Consternation*, f., *grand étonnement*, m.

VERPLICHTEN, zw. w. b. *Obliger, forcer, astreindre.* ‖ Verplicht zijn. *Devoir, être obligé.* ‖ Hij is daartoe niet verplicht, *il n'est pas tenu à cela.* ‖ Zich tot iets —, *s'obliger, s'astreindre* ou *s'engager à qc.*

VERPLICHTEND, bn. Gedienstig. *Obligeant.* ‖ Verbindend. *Obligatoire.* ‖ bw. Gedienstig. *Obligeamment.*

VERPLICHTING, z. v. *Obligation*, f., *devoir, engagement*, m. ‖ Hij heeft u zeer veel —, *il vous est bien obligé.*

VERPLOOIEN, zw. w. b. *Plier* ou *plisser autrement.* ‖ (fig.) Iets —, *donner une autre apparence* ou *une autre couleur à qc.*

VERPOCHEN, zw. w. b. *Intimider.* ‖ Overtreffen. *Surpasser.*

VERPONDING, z. v. *Contribution foncière*, f.
VERPOOIEN, zw. w. b. *Dépenser à boire.*
VERPOOS (zond. mv.), z. o. *Zie* VERPOOZING.
VERPOOZEN, zw. w. b. Aflossen. *Relayer, relever.* ‖ (fig.) *Soulager.* ‖ Zich —. *Se reposer, faire une pause.*
VERPOOZING, z. v. *Action* f. *de relayer* ou *de relever.* ‖ Rust. *Relâche, repos*, m., *pause*, f., *relais*, m., *trève*, f. ‖ (fig.) *Soulagement*, m.
VERPOTEN, zw. w. b. Verplanten. *Transplanter.*
VERPOTING, z. v. *Transplantation*, f.
VERPOTTEN, zw. w. b. *Rempoter.*
VERPOTTING (zond. mv.), z. v. *Rempotage*, m.
VERPRATEN, zw. w. b. Zijnen tijd —, *perdre son temps à jaser.* ‖ Al pratende uitbrengen. *Divulguer, rapporter.* ‖ Bepraten. *Traiter en causant.* ‖ Zich —. *Dire une étourderie.*
VERPRONKEN, zw. w. b. *Dépenser en parure.*
VERPRUILEN, zw. w. b. *Passer* ou *perdre en boudant.* ‖ (prov) Dit is geen hapje om te —, *c'est une occasion qu'il ne faut pas laisser échapper.*
VERRAAD (zond. mv.), z. o. *Trahison, perfidie*, f. ‖ Hoog —, *haute trahison*, f., *crime* m. *de lèse-majesté.*
VERRADELINGS, bw. *Zie* VERRADERLIJK, bw.
VERRADEN, (*verried, verraden*,) st. w. b. *Trahir.* ‖ Zijn vaderland —, *trahir sa patrie.* ‖ Ontdekken. *Trahir, révéler, découvrir.* ‖ Iemands geheimen —, *trahir les secrets de qq.* ‖ Zijne eigene belangen —, *trahir ses propres intérêts.* ‖ Zich —. *Se trahir.*
VERRADER, z. m. *Traître, perfide*, m.
VERRALERES, z. v. *Traîtresse, perfide*, f.
VERRADERIJ, z. v. *Trahison, perfidie*, f.
VERRADERLIJK, bn. *Traître, perfide.* ‖ bw. *Traîtreusement, perfidement, en traître.*
VERRADERLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Trahison, perfidie*, f.
VERRADERSCH, bn. *Zie* VERRADERLIJK.
VERRAFELEN, zw. w. b. *Effiler, érailler.* ‖ o. (met *zijn*). *S'effiler, s'érailler.*
VERRAMMELEN, zw. w. b. Zijnen tijd —, *perdre son temps à jaser* ou *à babiller.* ‖ Al rammelende uitbrengen. *Divulguer, rapporter.*
VERRASSEN, zw. w. b. *Surprendre, prendre à l'improviste.*
VERRASSING, z. v. *Surprise*, f. ‖ (mil.) Bij — aanvallen, *opérer une surprise.*
VER[RE], bn. *en* bw. *Zie* VER, bn. *en* bw.
VERRECHTEN, zw. w. b. *Dépenser en procès.* ‖ *Zie* VERRICHTEN.
VERRECHTVAARDIGEN, zw. w. b. *Justifier.*
VERRECHTVAARDIGING (zond. mv.), z. v. *Justification*, f
VERREGAAND, bn. *Outré, excessif.* ‖ bw. *À outrance.*
VERREKIKEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se faire mal en étendant le bras.*
VERREIZEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Voyager d'un lieu à un autre.* ‖ Vertrekken. *Partir, se mettre en voyage.* ‖ b. *Dépenser en voyageant.*
VERREKENEN, zw. w. b. *Régler* ou *liquider un compte.* ‖ In rekening brengen. *Porter en compte.* ‖ Zich —. *Se tromper dans un compte.*
VERREKENING, z. v. *Liquidation*, f. ‖ Misrekening. *Mécompte*, m., *erreur* f. *de calcul.*
VERREKIJKER, z. m. *Lunette d'approche, longue-vue*, f. ‖ (astron.) *Télescope*, m.
VERREKKEN, zw. w. b. *Déboîter, disloquer, luxer, démettre, donner une entorse.* ‖ Zijnen voet —, *se démettre le pied.* ‖ Zich —. *Se déboîter, se disloquer, se luxer, se donner une entorse.* ‖ o. (met *zijn*). *Périr, crever.* ‖ Verrek! *va te faire pendre!*
VERREKKING, z. v. Ontwrichting. *Déboîtement*, m, *dislocation, luxation, entorse*, f.
VERREWEG, bn. *Bien, beaucoup, de beaucoup.*
VERREZICHTIG, bn. *Perspectif.*
VERREZICHTKUNDE (zond. mv.), z. v. *Perspective*, f.
VERREZIEND, VERREZIENIG, bn. *Prévoyant.*
VERRICHTEN, zw. w. b. *Faire, exécuter, expédier, effectuer, opérer.*
VERRICHTER, z. m. *Celui qui fait, exécuteur*, m.
VERRICHTING, z. v. *Exécution, opération*, f. ‖ Het verrichte. *Affaire*, f.
VERRICHTSTER, z. v. *Celle qui fait, exécutrice*, f.
VERRIJDEN, (*verreed, verreden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Changer de place (en parlant d'un cheval, d'une voiture).* ‖ b. Zijn geld —, *dépenser son argent en faisant des courses à cheval* ou *en voiture.*
VERRIJGEN, (*verreeg, verregen*,) st. w. b. *Enfiler autrement.*
VERRIJKEN, zw. w. b. *Enrichir.* ‖ Eene taal —, *enrichir une langue.* ‖ Zich —. *S'enrichir.* ‖ o. (met *zijn*). Rijker worden. *S'enrichir, devenir plus riche.*
VERRIJKING (zond. mv.), z. v. *Enrichissement*, m.
VERRIJTEN, (*verreet, verreten*,) st. w. b. *Déchirer.*
VERRIJZEN, (*verrees, verrezen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Se lever, s'élever.* ‖ Uit den dood opstaan. *Ressusciter.*
VERRIJZENIS (zond. mv.), z. v. *Résurrection*, f.
VERRIJZING (zond. mv.), z. v. *Résurrection*, f.
VERRIMPELEN, zw. w. b. *Rider, froncer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se rider, se froncer.*
VERRITSELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *S'agiter avec un bruit sourd, être agité par le vent.* ‖ Er verritselde geen blad, *aucune feuille n'était agitée par le vent.* ‖ wederk. Zich —. *Se remuer, s'agiter avec un bruit sourd.*
VERROEIEN, zw. w. b. *Faire avancer en ramant.* ‖ o. (met *zijn*). *Changer de place en ramant.*
VERROEKELOOZEN, zw. w. b. *Négliger, exposer témérairement.*
VERROEKELOOZING (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *de soin.*
VERROEPEN, (*verriep, verroepen*,) st. w. b. *Appeler ailleurs.* ‖ Zich —. *Se faire mal en criant.*
VERROEREN, zw. w. b. *Remuer, mouvoir.* ‖ Zich —. *Se remuer, se mouvoir, bouger.*
VERROESTEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se rouiller, s'enrouiller, se couvrir de rouille.*
VERROESTHEID, VERROESTING (zond. mv.), z. v. *Rouille, rouillure*, f.
*VERROKKEN, zw. w. b. *Zie* VERRUKKEN.
VERROLLEN, zw. w. b. *Déplacer* ou *remuer en roulant.* ‖ Anders rollen. *Rouler autrement.* ‖ o. (met *zijn*). *Se déplacer en roulant.*
VERROLLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déplacer, de se déplacer en roulant* ou *de rouler autrement.*
VERROMMELEN, zw. w. b. *Remuer, déplacer en remuant avec bruit.*
VERROMPELEN, zw. w. b. *Rider, chiffonner.*
VERRONKEN, zw. w. b. Den tijd —, *passer le temps à ronfler.*
VERRONSELEN, zw. w. b. *Troquer, changer, échanger.*
VERROOKEN, zw. w. b. *User, consommer* ou *dépenser en fumant du tabac.* ‖ o. (met *zijn*). *Se dissiper* ou *s'en aller en fumée.*

VERROT, bn. *Pourri, putréfié, corrompu, gâté.* | — hout, *bois pourri*, m.

VERROTTEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Pourrir, se pourrir, se putréfier, tomber en pourriture, se corrompre.*

VERROTTING (zond. mv.), z. v. *Pourriture, putréfaction, corruption*, f.

VERRUILEN, zw. w. b. *Troquer, changer, échanger.*

VERRUILING, z. v. *Troc, échange*, m.

VERRUKKELIJK, bn. *Ravissant, charmant, enchanteur, admirable.* | bw. *À ravir, admirablement.*

VERRUKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Beauté ravissante*, f., *charme, enchantement*, m.

VERRUKKEN, zw. w. b. *Déplacer avec effort.* | Zijnen arm —, *se démettre le bras.* | Medesleepen. *Entraîner.* | (fig.) Bekoren. *Ravir, enchanter, charmer.* | (fig.) Vervoeren. *Ravir, transporter, extasier, enthousiasmer.*

VERRUKKING, z. v. *Action* f. *de déplacer avec effort.* | (chir.) *Dislocation*, f. | (fig.) *Ravissement, transport, enchantement, enthousiasme*, m. | In — geraken, *s'extasier.*

VERS, z. o. *Vers*, m. | —zen maken, *versifier, faire des vers.* | Staande —zen, *vers masculins.* | Slepende —zen, *vers féminins.* | Rijmlooze —zen, *vers blancs.* | (bibl.) *Verset*, m.

VERSAAGD, bn. *Timide, craintif, intimidé, troublé.* | bw. *Timidement, sans courage.*

VERSAAGDHEID (zond. mv.), z. v. *Timidité*, f.

VERSAGEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Être intimidé, perdre courage, se troubler.*

VERSBOUW (zond. mv.), z. m. *Mécanisme* m. *des vers, versification*, f.

VERSCH, bn. *Frais.* | — water, *eau fraîche*, f. | —e eieren, *œufs frais*, m. pl. | —e boter, *beurre frais*, m. | —e visch, *poisson frais*, m. | —e troepen, *troupes fraîches*, f. pl. | Nieuw. *Nouveau, récent.* | —e wonde, *plaie fraîche* ou *récente*, f. | —e lucht, *air frais*, m. | Op —er daad, *sur le fait, en flagrant délit.* | bw. *Fraîchement, récemment, nouvellement, depuis peu.*

VERSCHAFFEN, zw. w. b. *Procurer, fournir, pourvoir.* | Zich zelven recht —, *se faire justice à soi-même.*

VERSCHAFFING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de procurer* ou *de fournir.*

VERSCHALEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'éventer, s'évaporer, perdre sa force.* | Verschaald bier, *bière éventée*, f.

VERSCHALING (zond. mv.), z. v. *Évaporation*, f., *évent*, m.

VERSCHALKEN, zw. w. b. *Tromper, duper, attraper.*

VERSCHALKER, z. m. *Trompeur*, m.

VERSCHALKING, z. v. *Tromperie, duperie, fourberie, supercherie*, f.

VERSCHANSEN, zw. w. b. *Retrancher, fortifier, barricader, entourer de retranchements.* | Zich —. *Se retrancher, se fortifier, se barricader.* | (mar.) Zich —. *Se bastinguer.*

VERSCHANSING, z. v. *Retranchement*, m., *barricade*, f. | (mar.) *Bastingage*, m.

VERSCHEBALIE (–LIES), z. m. (mar.) *Celui qui a soin des bailles à provisions.*

VERSCHEIDEN, bn. *Divers, différent, varié.* | Eenige. *Plusieurs.* | —e personen, *différentes personnes*, f. pl. | —e plaatsen, *divers lieux*, m. pl. | bw. *Différemment, diversement.*

VERSCHEIDEN (zond. mv.), z. o. *Mort*, f., *décès*, m.

VERSCHEIDEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Mourir, décéder, expirer.* | Zij is —, *elle e*[illegible]

VERSCHEIDENHEID (–HEDEN), z. v. *Variété, différence, diversité*, f. | Afwisseling. *Variété*, f.

VERSCHEIDEN[LIJK], bw. *Zie* VERSCHEIDEN, bw.

VERSCHELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* VERSCHILLEN.

VERSCH[ELIJK], bw. *Zie* VERSCH, bw.

VERSCHENDEN, (*verschonden, verschonden*,) st. w. b. Verwoesten. *Ravager, désoler.*

VERSCHENKEN, (*verschonk, verschonken*,) st. w. b. *Verser.* | In het klein verkoopen. *Vendre du vin, de la bière, etc. en détail.*

VERSCHEPEN, zw. w. b. *Transborder, transporter d'un navire dans un autre.* | Te water vervoeren. *Transporter par eau.*

VERSCHEPING, z. v. Overscheping. *Transbordement*, m. | Vervoer te water. *Transport* m. *par eau.*

VERSCHEPPEN, (*verschiep, verschapen*,) st. w. b. *Zie* HERSCHEPPEN, HERVORMEN.

VERSCHERPEN, zw. w. b. *Rendre plus aigu.* | o. (met *zijn*). *Devenir plus aigu.*

VERSCHERPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rendre plus aigu* ou *de devenir plus aigu.*

VERSCHERTSEN, zw. w. b. *Passer* ou *perdre en plaisantant* ou *en badinant.*

VERSCHERVEN, zw. w. b. *Empater, écarver.*

VERSCHEUREN, zw. w. b. *Déchirer, mettre en pièces.* | Verslinden. *Dévorer.* | Elkander —, *s'entre-déchirer.*

VERSCHEURING (zond. mv.), z. v. *Déchirement*, m.

VERSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Fraîcheur*, f.

VERSCHIET, z. o. Keus, groote hoeveelheid. *Quantité* f. *de choses à choisir, choix, grand assortiment*, m. | Vergezicht. *Lointain, éloignement*, m. | (peint.) *Perspective*, f. | In het —, *en perspective.* | Toekomst. *Avenir, temps* m. *à venir.*

VERSCHIETBANK, z. v. (couvr.) *Bourriquet*, m.

VERSCHIETEN, (*verschoot, verschoten*,) st. w. b. *Tirer, employer en tirant.* | Al zijne kogels —, *tirer toutes ses balles.* | Door schieten verdoen. *Dépenser à tirer.* | Van plaats veranderen. *Changer de place.* | Koren —, *remuer du blé.* | De kaart —, *battre* ou *mêler les cartes.* | Voor een ander betalen. *Avancer, prêter, débourser pour un autre.* | Geld —, *avancer* ou *prêter de l'argent.* | Doen verbleeken. *Faire pâlir.* | Doen verschrikken. *Effrayer.* | o. (met *zijn*). Zich verplaatsen. *Se déplacer.* | Verbleeken. *Pâlir, se décolorer, déteindre.* | Van schrik —, *pâlir de peur.* | Verschrikken. *S'effrayer.*

VERSCHIJNBAAR, bn. (comm.) *Échéable.*

VERSCHIJNDAG (–DAGEN), z. m. (comm.) *Jour* m. *d'échéance, échéance*, f. | Op den — betalen, *payer à l'échéance.*

VERSCHIJNEN, (*verscheen, verschenen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Paraître, apparaître, se montrer, se faire voir.* | Zich aanbieden. *Comparaître, se présenter.* | Voor den rechter —, *comparaître devant le juge.* | (libr.) *Paraître, être publié.* | (comm.) Vervallen. *Échoir, expirer, être payable.*

VERSCHIJNER, z. m. *Comparant*, m.

VERSCHIJNING, z. v. *Apparition*, f. | — voor den rechter, *comparution* f. *devant le juge.* | Vervaltijd. *Échéance*, f.

VERSCHIJNSEL, z. o. *Phénomène, météore*, m., *apparition*, f. | Spooksel. *Apparition, vision*, f., *fantôme*, m.

VERSCHIJNSTER, z. v. *Comparante*, f.

VERSCHIKKEN, zw. w. b. *Arranger autrement.* | Verplaatsen. *Déplacer.* | Verschuiven. *Reculer, retarder, remettre.* | o. (met *zijn*). *Reculer, se*

ranger, changer de place. ‖ Verschik een weinig, *reculez un peu, rangez-vous un peu.*

VERSCHIKKING, z. v. *Nouvel arrangement*, m. ‖ Verplaatsing. *Changement* m. *de place.*

VERSCHIL, z. o. *Différence*, f. ‖ — van karakter, *différence de caractère.* ‖ Verscheidenheid. *Diversité, variété*, f. ‖ Oneenigheid. *Différend*, m., *contestation, dispute, querelle*, f. ‖ Een — bijleggen, *accommoder un différend.* ‖ — over geloofspunten, *controverse*, f.

VERSCHILDEREN, zw. w. b. *Peindre autrement, repeindre.* ‖ Al schilderende verbruiken. *Employer en peignant.* ‖ Beschilderen. *Peindre.*

VERSCHILDERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de repeindre.*

VERSCHILFEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'écailler, s'exfolier, tomber par écailles.*

VERSCHILLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Différer, être différent.* ‖ In gevoelens verscheiden zijn. *N'être pas d'accord, être d'un avis différent.*

VERSCHILLEND, bn. *Différent, divers.* ‖ —e personen, *plusieurs personnes*, f. pl. ‖ Ongelijk. *Différent, distinct, dissemblable.* ‖ —e lezing, *variante*, f. ‖ bw. *Différemment.*

VERSCHILLICHT, z. o. (astr.) *Parallaxe*, f.

VERSCHILLIG, bn. *Différent.* ‖ bw. *Différemment.*

VERSCHILPUNT, VERSCHILSTUK, z. o. *Point* m. *de litige* ou *de controverse.*

VERSCHIMMELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Moisir, se moisir, chancir, se chancir.*

VERSCHIMMELING (zond. mv.), z. v. *Moisissure*, f.

VERSCHOFFELEN, zw. w. b. *Sarcler autrement* ou *de nouveau.* ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps à sarcler.*

VERSCHOKKEN, zw. w. b. *Déplacer en cahotant* ou *en secouant, cahoter.* ‖ o. (met *zijn*). *Être déplacé par des secousses, être cahoté.*

VERSCHOMMELEN, zw. w. b. *Remuer, agiter, secouer, déplacer en remuant* ou *en agitant.* ‖ Zijnen tijd —, *perdre le temps en balançant sur une escarpolette.* ‖ o. (met *zijn*). *Se remuer, s'agiter.*

VERSCHOMMELING, z. v. *Remuement*, m., *agitation, secousse*, f.

VERSCHOOIEN, zw. w. b. *Disperser.* ‖ o. (met *zijn*). *Se disperser, s'en aller, partir.*

VERSCHOONBAAR, bn. *Excusable, pardonnable.* ‖ (jurispr.) *Excusable.*

VERSCHOONBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est excusable* ou *pardonnable.*

VERSCHOONEN, zw. w. b. Verfraaien. *Embellir, rendre beau* ou *plus beau, orner.* ‖ Schoon linnen aandoen. *Changer le linge de qq.* ‖ Zich —. *Changer de linge.* ‖ Vergoelijken. *Pallier, colorer.* ‖ Ontschuldigen. *Excuser, disculper, pardonner.* ‖ (jurispr.) *Excuser.* ‖ Zich —. *S'excuser, se disculper.* ‖ Vrijlaten. *Exempter, dispenser.* ‖ Sparen. *Épargner.* ‖ (fig.) Ontzien. *Respecter, épargner, laisser intact.* ‖ o. (met *zijn*). Opklaren. *Devenir clair* ou *serein.*

VERSCHOONING, z. v. Verfraaiing. *Embellissement*, m. ‖ — van linnen, *changement* m. *de linge.* ‖ Schoon linnen. *Linge blanc*, m. ‖ Vergoelijking. *Palliation*, f. ‖ Ontschuldiging. *Excuse*, f., *pardon*, m. ‖ — vragen, *demander pardon.* ‖ (jurispr.) *Excuse.* ‖ Vrijlating. *Exemption, dispense*, f. ‖ Bescheidenheid. *Ménagement*, m.

VERSCHOONLIJK, bn. *Excusable, pardonnable.* ‖ bw. *Excusablement.*

VERSCHOONLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. ou *qualité* f *de ce qui est excusable* ou *pardonnable.*

VERSCHOPPELING, z. m. *en* v. *Souffre-douleur*, m.

VERSCHOPPEN, zw. w. b. *Déplacer à coups de pied, repousser.* ‖ (fig.) Verstooten. *Rejeter, rebuter.* ‖ Verachten. *Mépriser.*

VERSCHOPPING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de repousser.* ‖ (fig.) *Mépris*, m.

VERSCHOT, z. o. Verschiet. *Quantité* f. *de choses à choisir, choix, grand assortiment*, m. ‖ Verschoten geld. *Débours, déboursé*, m., *avance*, f. ‖ (taill., coutur.) *Fournitures*, f. pl.

VERSCHOVELING, z. m. *en* v. *Souffre-douleur*, m.

VERSCHRABBEN, zw. w. b. *Rátisser, gratter* ou *racler de nouveau.*

VERSCHRANKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se déranger, se déplacer, se déjoindre, s'écarter.*

VERSCHRAPPEN, zw. w. b. *Zie* VERSCHRABBEN.

VERSCHREEUWEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se faire mal en criant, s'égosiller, forcer la voix.*

VERSCHREIEN, zw. w. b. *Faire passer en pleurant.*

VERSCHRIJVEN, (*verschreef, verschreven*,) st. w. b. *Écrire autrement* ou *de nouveau, récrire.* ‖ Al schrijvende verbruiken. *User, employer* ou *consommer en écrivant.* ‖ Bij brieve bijeenroepen. *Convoquer par circulaire.* ‖ Zich —. *Se tromper* ou *se méprendre en écrivant.*

VERSCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de récrire.* ‖ Beschrijving. *Convocation*, f. ‖ Schrijffout. *Faute* f. *d'écriture.*

VERSCHRIKKELIJK, bn. *Épouvantable, effroyable, terrible, redoutable, affreux, horrible.* ‖ bw. *Épouvantablement, effroyablement, terriblement, affreusement, horriblement.*

VERSCHRIKKELIJKHEID (—HEDEN), z. v. *Horreur*, f.

VERSCHRIKKEN, zw. w. b. *Épouvanter, effrayer, faire peur.* ‖ o. (met *zijn*). *S'épouvanter, s'effrayer, avoir peur, être saisi d'effroi.*

VERSCHRIKKER, z. m. *Celui qui épouvante* ou *qui effraie.*

VERSCHRIKKING, z. v. *Épouvante, frayeur*, f., *effroi*, m., *terreur, peur*, f.

VERSCHROEIEN, zw. w. b. *Hâler, brûler, flamber.* ‖ o. (met *zijn*). *Être hâlé* ou *brûlé, se hâler.*

VERSCHROEIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de hâler* ou *de flamber.*]

VERSCHROEVEN, zw. w. b. *Visser autrement* ou *de nouveau.*

VERSCHROEVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de visser autrement* ou *de nouveau.*

VERSCHROKKEN, zw. w. b. *Avaler.* ‖ Zich —. *Se faire mal en avalant.*

VERSCHROKKEN, bn. *Effrayé, épouvanté, intimidé.*

VERSCHROKKENHEID (zond. mv.), z. v. *Frayeur, épouvante, terreur, peur*, f., *effroi*, m.

VERSCHROMPELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se rider, se ratatiner, se grésiller.* ‖ b. *Rider, crisper, froncer, ratatiner.*

VERSCHROMPELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se rider* ou *de se ratatiner, froncement*, m.

VERSCHRONKELEN, zw. w. o. (met *zijn*). (bot.) *Se recoquiller.*

VERSCHUDDEN, zw. w. b. *Secouer* ou *remuer de nouveau.* ‖ (fig.) Zijne lever —, *éclater de rire, rire aux éclats, s'épanouir la rate.*

VERSCHUDDING (zond. mv.), z. v. *Secouement, remuement*, m.

VERSCHUILEN (ZICH), (*verschool, verscholen*,) st. w. wederk. *Se cacher, être caché.*

VERSCHUILING, z. v. *Action* f. *de cacher* ou *de se cacher.* ‖ (astr.) *Occultation*, f.

VERSCHUIMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se convertir, se changer* ou *tourner en écume.*

VERSCHUIVEN, zw. w. b. *Mettre* ou *placer de biais, rendre plus oblique.*

VERSCHUIVEN, (*verschoof, verschoven*,) st. w. b. *Reculer* ou *déplacer en poussant, reculer, repousser*. ‖ Ontschikken. *Déranger*. ‖ (fig.) Met minachting behandelen. *Rebuter, rejeter*. ‖ Verwijderen. *Éloigner*. ‖ Uitstellen. *Différer, remettre, ajourner*. ‖ De uitvoering van een vonnis —, *surseoir à l'exécution d'un arrêt*. ‖ Zich —. Zich ontschikken. *Se déranger*. ‖ o. (met *zijn*). *Reculer, se déplacer en glissant, se déranger*.

VERSCHUIVING (zond. mv.), z. v. *Reculement, déplacement*, m. ‖ Ontschikking. *Dérangement*, m. ‖ Uitstel. *Ajournement, délai, sursis*, m., *remise*, f.

*VERSCHULDEN, zw. w. b. *Mériter par sa faute*.

VERSCHULDIGD, bn. *Qui est dû, obligé, tenu, redevable*. ‖ — zijn, *devoir, être redevable de*. ‖ Hij is hem het leven —, *il lui est redevable de la vie, il lui doit la vie*. ‖ Hoeveel is hij u —? *combien vous doit-il?*

*VERSCHULDING, z. v. *Zie* VERGELDING.

VERSCHUREN, zw. w. b. *Écurer* ou *frotter autrement* ou *de nouveau*. ‖ Al schurend verbruiken. *User* ou *consommer en écurant*. ‖ o. (met *zijn*). *S'user par le frottement*.

VERSCHURKEN, zw. w. b. *Zie* SCHURKEN.

VERSCHUT, z. o. *Zie* BESCHUTTING.

VERSIERBLOEM, z. v. *Fleur* f. *d'ornement*.

VERSIERDER, z. m. *Celui qui orne* ou *qui embellit, décorateur, embellisseur, enjoliveur*, m.

VERSIEREN, zw. w. b. Sierlijk maken. *Orner, parer, embellir*. ‖ Een gebouw —, *décorer un édifice*. ‖ Een boek met platen —, *illustrer un livre*. ‖ Verzinnen. *Imaginer, inventer*.

VERSIERING, z. v. *Action* f. *d'orner*. ‖ Versiersel. *Ornement, embellissement, décor*, m., *décoration*, f. ‖ Verzinning. *Fiction, invention, fable*, f.

VERSIERSEL, z. o. *Zie* VERSIERING.

VERSIERSTER, z. v. *Celle qui orne* ou *qui embellit*.

VERSIFICATIE, z. v. *Versification*, f.

VERSJOUWEN, zw. w. b. *Transporter avec effort*. ‖ Zich —. *Se faire mal en portant un fardeau*.

VERSLAAFD, bn. *Qui est esclave de, assujetti* ou *adonné à*. ‖ — aan den drank, *adonné à la boisson*.

VERSLAAFDHEID (zond. mv.), z. v. *Assujettissement, asservissement*, m.

VERSLAAN, (*versloeg, verslagen*,) st. w. b. *Frapper autrement* ou *de nouveau, refrapper*. ‖ Eenen bal —, *refrapper une balle*. ‖ Eenen spijker —, *enfoncer un clou ailleurs*. ‖ Door slaan bewegen *of* verwrikken. *Remuer* ou *ébranler en frappant*. ‖ Nedervellen. *Abattre, terrasser*. ‖ Dooden. *Tuer*. ‖ Op de vlucht drijven. *Défaire, mettre en déroute*. ‖ De vijanden —, *battre les ennemis*. ‖ Verdrijven. De hitte —, *diminuer la chaleur*. ‖ Den dorst —, *étancher la soif*. ‖ Ontstellen. *Consterner, alarmer*. ‖ Vertellen. *Raconter, rapporter*. ‖ Zich —. *Se décourager*. ‖ o. (met *zijn*). Verkoelen. *Se refroidir*. ‖ Verschalen. *S'éventer, s'évaporer*. ‖ Verslagen bier, *bière éventée*, f.

VERSLAG (–SLAGEN), z. o. *Rapport, compte-rendu*, m., *relation*, f. ‖ — doen *of* geven van iets, *faire rapport de qc., rendre compte de qc*.

VERSLAGDOENER, z. m. *Rapporteur*, m.

VERSLAGEN, bn. *Battu, défait*. ‖ Verschaald. *Éventé, évaporé*. ‖ Ontsteld, treurig. *Consterné, triste, désolé*. ‖ Ontmoedigd. *Découragé, abattu*.

VERSLAGENHEID (zond. mv.), z. v. *Consternation, désolation*, f. ‖ Treurigheid. *Tristesse*, f. ‖ Ontmoediging. *Découragement, abattement*, m.

*VERSLAGENIS (zond. mv.), z. v. *Zie* VERSLAGENHEID.

VERSLAMPAMPEN, zw. w. b. *Gaspiller en faisant bonne chère, dépenser en débauches*.

VERSLAMPAMPING (zond. mv.), z. v. *Dissipation* f. *en débauches, gaspillage*, m., *débauche, goinfrerie*, f.

VERSLAPEN, (*versliep, verslapen*,) st. w. b. *Perdre* ou *passer à dormir*. ‖ Het sermoen *of* de preek —, *passer l'heure du sermon* ou *du prêche à dormir, dormir pendant le sermon* ou *le prêche*. ‖ Door slaap verdrijven. *Faire passer en dormant*. ‖ Zich —. *Dormir trop longtemps*.

VERSLAPPEN, zw. w. b. Slap maken. *Relâcher, détendre*. ‖ Verzwakken, verminderen. *Affaiblir, diminuer*. ‖ Ontzenuwen. *Énerver*. ‖ o. (met *zijn*). *Se relâcher, se détendre*. ‖ Verminderen *Diminuer, se ralentir, s'affaiblir*. ‖ (fig.) Verkoelen *Refroidir*.

VERSLAPPING, z. v. *Relâchement*, m. ‖ Verzwakking. *Affaiblissement*, m. ‖ Vermindering. *Diminution*, f. ‖ Groote — der levenskrachten, *prostration*, f. ‖ — der zenuwen, *relaxation*, f.

VERSLAVEN, zw. w. b. *Assujettir, asservir*. ‖ Zich —. *S'assujettir, s'asservir, s'adonner à*. ‖ Zich aan den drank —, *s'adonner à la boisson*.

VERSLAVING (zond. mv.), z. v. *Assujettissement, asservissement*, m.

VERSLECHTEN, zw. w. b. *Empirer, rendre pire, détériorer*. ‖ o. (met *zijn*). *Empirer, devenir pire*.

VERSLECHTING (zond. mv.), z. v. *Détérioration*, f. ‖ — der munt, *altération* f. *de la monnaie*.

VERSLEEPEN, zw. w. b. *Déplacer en traînant, égarer en traînant, traîner dans un autre lieu*.

VERSLEMMEN, VERSLEMPEN, zw. w. b. *Zie* VERSLAMPAMPEN.

VERSLENSEN, zw. w. b. *Flétrir, faner*. ‖ Verbrijzelen. *Briser, mettre en pièces*. ‖ o. (met *zijn*). *Se flétrir, se faner*. ‖ Doen —, *flétrir, faner*.

VERSLENSING (zond. mv.), z. v. *Flétrissure*, f., *dépérissement*, m.

VERSLENTEREN, zw. w. b. *Passer* ou *perdre en flânant, en battant le pavé* ou *en lanternant*.

VERSLETEREN, zw. w. b. *Mettre en pièces*.

VERSLEUREN, zw. w. b. *Traîner*. ‖ Veronachtzamen. *Négliger*. ‖ Zich —. *S'embarrasser*.

VERSLIBBEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* VERSLIJKEN.

VERSLIBBING, z. v. *Zie* VERSLIJKING.

VERSLIJKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'envaser, s'engorger, se remplir de boue*.

VERSLIJKING, z. v. *Envasement, engorgement*, m.

VERSLIJMEN, zw. w. o. (met *zijn*). (méd.) *S'engorger* ou *s'embarrasser de pituite*.

VERSLIJMING (zond. mv.), z. v. (méd.) *Engorgement* m. *causé par la pituite*.

VERSLIJTBAAR, bn. *Qui peut s'user*.

VERSLIJTELIJK, bn. *Sujet à s'user*.

VERSLIJTEN, (*versleet, versleten*,) st. w. b. *User, détériorer par l'usage*. ‖ Zijne schoenen —, *user ses souliers*. ‖ Doorbrengen. *Passer*. ‖ Zijnen tijd —, *passer son temps*. ‖ In het klein verkoopen. *Vendre en détail*. ‖ Houden. *Tenir, prendre pour*. ‖ Waar verslijt gij mij voor? *pour qui me prenez-vous?* ‖ o. (met *zijn*). *S'user, se détériorer par l'usage*.

VERSLIJTING (zond. mv.), z. v. *Action d'user, usure, détérioration*, f., *user*, m.

VERSLIKKEN, zw. w. b. *Avaler, engloutir, déglutir*. ‖ Eene pil —, *avaler une pillule*. ‖ Zich —. *S'engouer*.

VERSLIKKING, z. v. *Avalement*, m., *déglutition*, f. ‖ Daad van zich te verslikken. *Engouement*, m

Verslimmen, Verslimmeren, zw. w. b. *Empirer, aggraver, détériorer.* ‖ o. (met *zijn*). *Empirer, devenir pire, se détériorer.*
Verslimmering (zond. mv.), z. v. *Détérioration,* f. ‖ (méd.) *Aggravation,* f.
Verslinden, (*verslond, verslonden,*) st. w. b. *Engloutir, dévorer, avaler.* ‖ Opslurpen. *Absorber.* ‖ Verteren. *Consumer.*
Verslinder, z. m. *Dévoreur, engloutisseur, avaleur,* m.
Verslinding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'engloutir* ou *d'avaler, engloutissement,* m. ‖ Opslurping. *Absorption,* f.
Verslindster, z. v. *Celle qui avale, dévoreuse,* f.
Verslingeren, zw. w. b. Verroekeloozen. *Laisser traîner, négliger.* ‖ Zich —. *S'empêtrer, s'embarrasser.* ‖ (fig.) *Se déranger, se perdre.* ‖ o. (met *zijn*). *S'infatuer, s'amouracher, raffoler (de).*
Verslodderen, zw. w. b. *Zie* Verslonsen.
Versloeren, zw. w. b. Zijn geld —, *gaspiller son argent.*
Versloffen, zw. w. b. *Négliger, perdre par négligence.*
Versloffing (zond. mv.), z. v. *Négligence,* f.
Verslokken, zw. w. b. *Zie* Verslikken.
Verslonsen, zw. w. b. Morsig gebruiken. *User malproprement.* ‖ Door onachtzaamheid bederven. *Gâter* ou *laisser périr par négligence.*
Versloriën, zw. w. b. *Zie* Verslonsen.
Versloven (zich), zw. w. b. wederk. Zich afsloven. *S'excéder.*
Versluimen, zw. w. b. *Zie* Verslampampen.
Versluizen, zw. w. b. Het water —, *arrêter le cours de l'eau.* ‖ o. (met *zijn*). *S'arrêter, être stagnant, croupir.*
Versmaadheid (zond. mv.), z. v. *Mépris, dédain, opprobre,* m.
Versmaadster, z. v. *Celle qui méprise* ou *qui dédaigne.*
Versmaat, z. v. *Mesure* f. *des vers, mètre, pied* m. *de vers.* ‖ Naar de — afdeelen, *scander.*
Versmachten, zw. w. b. *Étouffer, suffoquer.* ‖ o. (met *zijn*). *Étouffer, mourir de.* ‖ Van honger, van dorst —, *mourir de faim, de soif.* ‖ Ik versmacht van hitte, *je n'en puis plus de chaleur.* ‖ Verkwijnen. *Languir, se consumer.*
Versmachting (zond. mv.), z. v. *Suffocation,* f. ‖ Verkwijning. *Langueur,* f.
Versmadelijk, bn. *Méprisable, vil.* ‖ — maken, *avilir.* ‖ bw. *Avec mépris, méprisablement, ignominieusement.*
Versmaden, zw. w. b. *Mépriser, dédaigner.* ‖ Weigeren. *Refuser, rejeter.* ‖ Verstooten. *Rebuter, rejeter.* ‖ Veronachtzamen. *Négliger.*
*Versmadenis (zond. mv.), z. v. *Zie* Versmaadheid.
Versmader, z. m. *Contempteur,* m.
Versmading (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mépriser* ou *de dédaigner.* ‖ *Zie* Versmaadheid.
Versmakken, zw. w. b. *Jeter rudement une seconde fois.*
*Versmalen (zich), zw. w. wederk. *S'exténuer.*
Versmallen, zw. w. b. *Étrécir, rétrécir.* ‖ o. (met *zijn*). *Se rétrécir, devenir plus étroit, se resserrer.*
Versmalling, z. v. *Étrécissement, rétrécissement,* m.
Versmeden, zw. w. b. Hersmeden. *Reforger, changer en forgeant.* ‖ Al smedend verbruiken. *Employer* ou *consommer en forgeant.*
Versmeding, z. v. *Action* f. *de reforger* ou *d'employer en forgeant.*
Versmelten, (*versmolt, versmolten,*) st. w. b. *Fondre.* ‖ Hersmelten. *Refondre.* ‖ Al smeltend verbruiken. *Employer* ou *consommer en fondant.* ‖ o. (met *zijn*). *Fondre, se fondre.* ‖ In tranen —, *fondre en larmes.* ‖ (fig.) Mijn hart versmelt, *je suis fort triste.* ‖ (fig.) Verminderen. *Diminuer, fondre.*
Versmelting, z. v. *Fonte, refonte,* f. ‖ (fig.) — der partijen, *fusion* f. *des partis.* ‖ Vermindering. *Diminution,* f. ‖ (peint.) — der kleuren, *gradation, fonte* f. *des couleurs.*
Versmeren, zw. w. b. Anders smeren. *Graisser autrement.* ‖ Al smerend verbruiken. *Employer* ou *consommer en graissant.* ‖ Geheel besmeren. *Graisser entièrement.* ‖ Verbrassen. *Dépenser en faisant bonne chère.*
Versmetsen, zw. w. b. *Zie* Versmullen.
Versmeulen, zw. w. o. (met *zijn*). *Se consumer en couvant sous la cendre.*
Versmijten, (*versmeet, versmeten,*) st. w. b. *Jeter autrement* ou *de nouveau.* ‖ Wegsmijten. *Rejeter, jeter de côté.* ‖ (fig.) Versmaden. *Rejeter, mépriser, dédaigner.*
Versmilten, (*versmolt, versmolten,*) st. w. b. *en* o. *Zie* Versmelten.
Versmoren, zw. w. b. *Étouffer, suffoquer.* ‖ Zijne klachten —, *étouffer ses plaintes.* ‖ (fig.) *Cacher.* ‖ o. (met *zijn*). *Étouffer, suffoquer.* ‖ Van hitte —, *étouffer de chaleur.* ‖ Te niet gaan, mislukken. *Avorter, ne pas réussir.*
Versmoring, z. v. *Étouffement,* m., *suffocation,* f.
Versmullen, zw. w. b. *Dépenser en faisant bonne chère.*
Versnapering, z. v. *Morceau friand* ou *délicat,* m., *friandise,* f.
Versnauwen, zw. w. b. *Rabrouer.*
Versnellen, zw. w. b. *Accélérer, hâter, presser.*
Versnelling (zond. mv.), z. v. *Accélération,* f., *mouvement accéléré,* m.
Versnerken, zw. w. o. (met *zijn*), *Se gâter* ou *être consumé à force de frire.* ‖ b. *Rabrouer.*
Versnijden, (*versneed, versneden,*) st. w. b. *Couper en morceaux* ou *en pièces, découper, dépecer.* ‖ Door snijden bederven. *Gâter en coupant* ou *en taillant.* ‖ Snijdend verbezigen. *User en taillant, employer en coupant.* ‖ Eene pen —, *tailler une plume.* ‖ Ontmannen. *Châtrer.* ‖ Wijn —, *couper du vin.* ‖ Zich — *Se tromper en taillant* ou *en découpant.*
Versnijder, z. m. *Dépeceur, coupeur,* m.
Versnijding, z. v. *Dépècement,* m. ‖ — van wijnen, *cuvée,* f.
Versnippelen, Versnipperen, zw. w. b. *Couper* ou *tailler en petits morceaux, morceler.* ‖ Zijnen tijd —, *perdre son temps à des niaiseries.*
Versnippering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couper en petits morceaux.*
Versnirsen, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* Versnerken.
Versnoepen, zw. w. b. *Dépenser en friandises.*
Versnoeren, zw. w. b. *Renfiler.*
Versnoffen, zw. w. o. (met *zijn*). *S'enrhumer.*
*Versnooden, zw. w. b. *Empirer.*
Versnorken, zw. w. b. Den tijd —, *passer le temps à ronfler.* ‖ Door gesnork verbluffen. *Intimider* ou *déconcerter par des hâbleries.*
Versnot, bn. *Enrhumé.*
Versollen, zw. w. b. *Chiffonner* ou *gâter en jetant çà et là.*
Verspaden, zw. w. b. Uitstellen. *Retarder, différer.* ‖ o. (met *zijn*). *Retarder, venir plus tard, être en retard.*
Verspalken, zw. w. b. *Éclisser de nouveau* ou *autrement.*
Verspannen, (*verspande, verspannen,*) st. w. b. *Tendre autrement.* ‖ Anders aanspannen. *Atteler autrement.*

Verspanning, z. v. *Action f. de tendre ou d'atteler autrement.*
Versparen, zw. w. b. *Épargner.*
Versparkelen, zw. w. o. (met *zijn*). *Décrépiter, pétiller.*
Verspelden, zw. w. b. *Attacher autrement avec des épingles.*
Verspelen, zw. w. b. Zijn geld —, *perdre son argent au jeu.* | Zijnen tijd —, *passer le temps à jouer.* | Slecht spelen. *Jouer mal.* | (fig.) Het bij iemand —, *perdre les bonnes grâces de qq.* | Opnieuw spelen. *Rejouer.* | Zich —. *Se tromper en jouant.*
Versperren, zw. w. b. *Barrer, barricader, fermer, clore, bâcler, boucher.* || Eenen weg —, *encombrer un chemin.*
Versperring, z. v. *Fermeture, barricade*, f., *bâclage*, m. | — eener straat, *encombrement* m. *d'une rue.*
Verspieden, zw. w. b. *Épier, espionner.*
Verspieder, z. m. *Espion*, m. || (mil.) Verkenner. *Éclaireur*, m.
Verspieding, z. v. *Espionnage*, m.
Verspiedster, z. v. *Espionne*, f.
Verspiedtoren, z. m. *Échauguette*, f.
Verspiejacht, z. o. (mar.) *Aviso*, m.
Verspillen, zw. w. b. *Gaspiller, dissiper, prodiguer, dépenser inutilement.* | Zijnen tijd —, *prodiguer son temps.*
Verspiller, z. m. *Gaspilleur, dissipateur, dépensier, prodigue*, m.
Verspilling, z. v. *Gaspillage*, m., *dissipation, prodigalité, dépense inutile*, f.
Verspilster, z. v. *Dépensière, dissipatrice, prodigue*, f.
Verspinnen, (*verspon, versponnen*,) st. w. b. *Filer autrement, refiler.* | Al spinnend verbruiken. *Employer en filant.* | Al spinnend bederven. *Gâter en filant.* | Slecht spinnen. *Filer mal.*
Verspitten, zw. w. b. *Bêcher autrement* ou *de nouveau, rebêcher.*
Verspitting (zond. mv.), z. v. *Action f. de bêcher autrement* ou *de rebêcher.*
Versplinteren, zw. w. o. (met *zijn*). *Éclater, se rompre par éclats.*
Versplintering (zond. mv.), z. v. *Action f. d'éclater.*
Versplitsen, zw. w. b. *Diviser* ou *partager autrement* ou *de nouveau.* | (mar.) *Épisser de nouveau.*
Versplitsing (zond. mv.), z. v. *Nouvelle épissure, f.*
Verspoelen, zw. w. b. *Rincer* ou *laver de nouveau.* | o. (met *zijn*). *Être emporté par l'eau.*
Verspoeling (zond. mv.), z. v. *Action f. de rincer* ou *de laver de nouveau.*
Verspreiden, zw. w. *Répandre.* | Mest op een stuk land —, *éparpiller du fumier sur un champ.* | Verstrooien. *Disperser.* || (fig.) *Répandre, propager.* | Valsche tijdingen —, *répandre de fausses nouvelles.* | Licht —, *répandre de la lumière.* || Zich —. *Se répandre.*
Verspreider, z. m. *Celui qui répand.* | (fig.) *Propagateur*, m. | — van tijdingen, *nouvelliste*, m.
Verspreiding (zond. mv.), z. v. *Action de répandre, dispersion, propagation*, f. | Verstrooiing. *Éparpillement*, m. | — van het licht, *diffusion f. de la lumière.* | — eener dwaling, *propagation f. d'une erreur.*
Verspreidster, z. v. *Celle qui répand.*
Verspreken, (*versprak, verspraken, versproken*,) st. w. b. *Négocier, traiter.* || Toezeggen, beloven. *Promettre.* | Anders spreken. *Dire autrement.* | Verbidden. *Fléchir par des paroles.* || Bemoedigen. *Encourager, consoler.* | Zich —. *Se tromper, se méprendre en parlant.*
Versprengen, **Versprenkelen**, zw. w. b. Water —, *employer de l'eau en arrosant.*
Verspringen, (*versprong, versprongen*,) st. w. o. *Sauter de sa place, changer de place en sautant.* | Het tij verspringt, *la marée retarde.* | Anders springen. *Sauter autrement.* | b. Al springend ontwrichten. *Démettre* ou *disloquer en sautant.* | Zijnen tijd —, *passer son temps à sauter.* || Zich —. *Se faire mal en sautant.*
Verspringing (zond. mv.), z. v. *Action f. de changer de place en sautant.* || — van het tij, *retardement* m. *de la marée.*
Verspuiten, (*verspoot, verspoten*,) zw. w. b. *Employer* ou *consommer en seringuant.*
Verspuwen, zw. w. b. (fig.) *Mépriser.*
Versregel, z. m. *Vers*, m.
Verssnede, z. v. *Césure*, f.
Verssoort, z. v. *Espèce f. de vers.*
Verstaald, bn. *Acéré.* || (fig.) Verstokt. *Endurci, insensible.* | — voorhoofd, *front* m. *d'airain.*
Verstaaldheid (zond. mv.), z. v. (fig.) Verstoktheid. *Dureté, insensibilité*, f.
Verstaan, (*verstond, verstaan*,) onr. w. o. (met *zijn*). Te lang staan. *Se tenir trop longtemps debout.* | Verjaren. *Se prescrire.* | Het pand is —, *le gage est prescrit.* | (met *hebben*). Overeenkomen. *Convenir.* || Tot iets —, *consentir à qc.* | b. Zijnen tijd —, *faire le pied de grue.* || Begrijpen. *Entendre, comprendre, concevoir.* || Te — geven, *donner à entendre, insinuer.* || Rede —, *entendre raison.* || Scherts —, *entendre raillerie.* | Vernemen. *Apprendre.* | Willen, eischen. *Vouloir, prétendre.* || Ik versta, dat hij schrijve, *je veux qu'il écrive.* | Wenschen. *Souhaiter, désirer.* | Zijn handwerk goed —, *entendre bien son métier.* | Meenen. *Entendre, vouloir dire.* || Hooren, aanhooren. *Entendre, écouter.* | Zich op iets —, *s'entendre à une chose.* | Elkander —, *se comprendre;* (fig.) *agir de concert.*
Verstaanbaar, bn. *Intelligible, compréhensible.* | Duidelijk. *Distinct, clair.* | bw. *Intelligiblement.* | Duidelijk. *Distinctement, clairement.*
Verstaanbaarheid (zond. mv.), z. v. *Intelligibilité, compréhensibilité*, f. | Klaarheid. *Clarté*, f.
Verstaander, z. m. (prov.) Een goed — heeft maar een half woord noodig, *à bon entendeur demi-mot.*
Verstaard, bn. *Ébloui.*
Verstalen, zw. w. b. *Acérer, aciérer.* | (fig.) *Endurcir.* | (fig.) Zich —. *S'endurcir, se rendre insensible* ou *impassible.*
Verstaling (zond. mv.), z. v. *Aciération*, f.
Verstallen, zw. w. b. *Transporter des marchandises d'une boutique dans une autre.* | Van stal doen veranderen. *Faire changer d'étable* ou *d'écurie.*
Verstalling, z. v. *Action f. de transporter d'une boutique dans une autre.* | — van vee, van paarden, *changement* m. *d'étable, d'écurie.*
Verstampen, zw. w. b. *Piler, broyer.*
Verstand, z. o. *Conception*, f., *entendement, jugement*, m. || Rede. *Raison*, f. | Zijn — verliezen, *perdre la raison.* || Niet wel bij zijn — zijn, *avoir l'esprit troublé.* || Gezond —, *sens commun, bon sens*, m. | Geest. *Esprit*, m. | Het menschelijk —, *l'esprit humain.* | Met —, *avec discernement.* || Zonder — spreken, *parler sans discernement, déraisonner.* | Kennis. *Connaissance*, f. || Hij heeft er geen — van, *il n'y entend rien.* | Raad. *Conseil*, m. | Voorstel

Proposition, f. ‖ Gevoelen. *Avis*, *sentiment*, m., *opinion*, f. ‖ Verstandhouding. *Intelligence*, *correspondance*, f. ‖ Met den vijand — houden, *entretenir intelligence avec les ennemis*. ‖ Man van veel —, *homme* m. *de beaucoup d'esprit*. ‖ Persoon. *Esprit*, m. ‖ Begrip. *Idée*, f. ‖ Met dien —e dat, *bien entendu que*, *à condition que*. ‖ Leer. *Doctrine*, f.

*VERSTANDEL, bn. *Zie* VERSTANDIG.

*VERSTANDELAAR, z. m. *Homme* m. *d'esprit*.

*VERSTANDELHEID (zond. mv.), z. v. *Sagesse*, f., *esprit*, m.

VERSTANDELIJK, bn. *Raisonnable*, *doué de raison*, *intelligent*. ‖ — wezen, *être raisonnable*, m. ‖ —e vermogens, *facultés intellectuelles*, f. pl. ‖ bw. *Intellectuellement*.

VERSTANDELOOS, bn. *Privé d'intelligence* ou *de raison*. ‖ Dom. *Stupide*, *abruti*. ‖ bw. *Stupidement*.

VERSTANDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Défaut* ou *manque* m. *d'intelligence*. ‖ Domheid. *Stupidité*, *bêtise*, f., *abrutissement*, m.

VERSTANDHOUDING (zond. mv.), z. v. *Intelligence*, *correspondance*, f. ‖ Heimelijke —, *intelligence secrète*, *connivence*, f.

VERSTANDIG, bn. *Sensé*, *intelligent*, *judicieux*, *sage*. ‖ — man, *homme sensé*, m. ‖ — antwoord, *réponse sensée*, f. ‖ Voorzichtig. *Prudent*. ‖ Geestig. *Spirituel*. ‖ bw. *Avec intelligence*, *intelligemment*, *judicieusement*, *sensément*, *sagement*. ‖ Geestig. *Spirituellement*.

*VERSTANDIGEN, zw. w. b. *Zie* VERSTENDIGEN.

VERSTANDIG[LIJK], bw. *Zie* VERSTANDIG, bw.

VERSTANDSVERBIJSTERING (zond. mv.), z. v. *Aliénation mentale*, f.

VERSTANDSVERMOGEN, z. o. *Faculté intellectuelle*, f.

VERSTANDSZWAKTE (zond. mv.), z. v. *Faiblesse* f. *d'esprit*.

VERSTAPELEN, zw. w. b. *Entasser* ou *empiler autrement*.

VERSTAPPEN (ZICH) zw. w. wederk. *Faire un faux pas*, *se faire mal en marchant*.

*VERSTARREN, zw. w. b. *Consterner*.

VERSTEEND, bn. *Pétrifié*. ‖ (fig.) Onverbiddelijk. *Dur*, *endurci*, *impitoyable*.

VERSTEENDHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *d'une chose pétrifiée*. ‖ (fig.) Onverbiddelijkheid. *Endurcissement*, m., *dureté*, f.

VERSTEENEN, zw. w. b. *Pétrifier*. ‖ (fig.) Ongevoelig maken. *Endurcir*. ‖ o. (met *zijn*). *Se pétrifier*. ‖ (fig.) Ongevoelig worden. *S'endurcir*, *se bronzer*.

VERSTEENING, z. v. *Pétrification*, f.

VERSTEK (zond. mv.), z. o. *Privation*, *frustration*, f. ‖ Weigering om in rechte te verschijnen. *Défaut*, m. ‖ Bij — veroordeelen, *condamner par défaut*. ‖ (charp.) *Onglet*, *about*, m.

VERSTEKELING, z. m. *en* v. *Souffre-douleur*, m.

VERSTEKEN, (*verstak*, *verstaken*, *verstoken*,) st. w. b. Anders steken. *Percer* ou *ficher autrement*. ‖ Elders vasthechten. *Attacher ailleurs*. ‖ Verbergen. *Cacher*, *céler*, *recéler*. ‖ Berooven. *Priver*, *frustrer*, *dépouiller*. ‖ Iemand van zijn recht —, *priver qq. de son droit*. ‖ Verstooten. *Rejeter*, *rebuter*, *mépriser*. ‖ Zich —. Zich verbergen. *Se cacher*. ‖ Zich —. Slecht steken. *Percer attacher* ou *ficher mal*.

VERSTEKHAAK, z. m. *Triangle*, m.

VERSTEKING (zond. mv.), z. v. Verberging. *Recèlement*, m. ‖ Berooving. *Frustration*, *privation* f.

VERSTELD, bn. *Étonné*, *frappé*, *surpris*. ‖ — staan, *être étonné*, *frappé* ou *surpris*.

VERSTELDHEID (zond. mv.), z. v. *Étonnement*, m., *surprise*, f.

VERSTELLEN, zw. w. b. *Déplacer*, *mettre ailleurs*. ‖ Herstellen. *Réparer*, *raccommoder*, *rapiécer*. ‖ Een schip —, *radouber un vaisseau*. ‖ Kleederen —, *raccommoder des habits*. ‖ Linnen —, *rapiécer du linge*. ‖ Kant —, *remplir de la dentelle*. ‖ Een speeltuig —, *accorder un instrument de musique*. ‖ Veranderen. *Changer*. ‖ Zich —. *Se déguiser*.

VERSTELLER, z. m. *Raccommodeur*, *ravaudeur rapetasseur*, m.

VERSTELLING, z. v. *Réparation*, *raccommodage*, m.

VERSTELSTER, z. v. *Raccommodeuse*, *ravaudeuse*, f.

VERSTELWERK (zond. mv.), z. o. *Raccommodage*, *ouvrage raccommodé* ou *réparé*, m.

VERSTEMPELEN, zw. w. b. *Timbrer* ou *estampiller de nouveau* ou *autrement*.

VERSTEMPELING, z. v. *Action* f. *de timbrer* ou *d'estampiller de nouveau* ou *autrement*.

VERSTENDIGEN, zw. w. b. *Informer*.

VERSTERF (zond. mv.), z. o. *Mort*, f., *décès*, m. ‖ Nalatenschap. *Succession*, f.

VERSTERFBAAR, bn. *Qui peut échoir par succession*.

VERSTERFENIS (zond. mv.), z. v. *Dévolution* f. *d'un héritage par décès*.

VERSTERFRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de succession*.

VERSTERKEN, zw. w. b. *Fortifier*, *renforcer*, *corroborer*, *affermir*, *raffermir*. ‖ Eene stad —, *fortifier une ville*. ‖ Een leger —, *renforcer une armée*. ‖ (méd.) *Conforter*. ‖ Opbeuren. *Relever*, *encourager*. ‖ Zich —. *Se fortifier*.

VERSTERKEND, bn. *Fortifiant*, *corroborant*. ‖ (méd.) *Confortant*, *confortatif*, *restaurant*.

VERSTERKING, z. v. *Renforcement*, *raffermissement*, m. ‖ Bevestiging. *Confirmation*, *corroboration*, f. ‖ (méd.) *Confortation*, f. ‖ Vesting. *Fortification*, f. ‖ Het leger heeft — gekregen, *l'armée a reçu du renfort*.

VERSTERVEN, (*verstierf*, *verstorven*,) st. w. o. (met *zijn*). *Mourir*, *décéder*. ‖ (bot.) *Dépérir*. ‖ Bij erfenis overgaan. *Échoir par succession*, *venir par héritage*.

VERSTERVEN (zond. mv.), z. o. *Mort*, f., *décès*, m.

VERSTERVING, z. v. Overlijden. *Mort*, f., *décès*, m. ‖ (bot.) *Dépérissement*, m. ‖ (chir.) *Mortification*, f. ‖ Versterfenis. *Dévolution* f. *d'un héritage par décès*.

*VERSTEUREN, zw. w. b. *Zie* VERSTOREN.

VERSTIJFD, bn. *Raide*, *raidi*, *engourdi*.

VERSTIJFDHEID (zond. mv.), z. v. *Raideur*, f., *engourdissement*, m. ‖ — der leden, *courbature*, f. ‖ — eens gewrichts, *ankylose*, f.

VERSTIJVEN, zw. w. b. *Raidir*, *engourdir*. ‖ Zich —. Zich versterken. *Se fortifier*. ‖ o. (met *zijn*). *Se raidir*, *s'engourdir*.

VERSTIJVING, z. v. *Action* f. *de raidir* ou *de se raidir*. ‖ *Zie* VERSTIJFDHEID.

VERSTIKKEN, zw. w. b. Versmachten. *Étouffer*, *suffoquer*. ‖ o. (met *zijn*). *Étouffer*, *suffoquer*.

*VERSTIKKEN, zw. w. b. Anders stikken. *Broder autrement*. ‖ Al stikkend verbruiken. *Employer* ou *consommer en brodant*.

VERSTIKKING (zond. mv.), z. v. *Étouffement*, m., *suffocation*, *asphyxie*, f.

VERSTINKEN, (*verstonk*, *verstonken*,) st. w. o. (met *zijn*). *Croupir*.

VERSTOKEN, zw. w. b. *Brûler*, *consommer du bois*, *de la houille*, *etc. pour le chauffage*. ‖ (distill.) *Employer* ou *consommer en distillant*.

VERSTOKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de consommer pour le chauffage* ou *pour la distillerie*.

VERSTOKKEN, zw. w. b. *Endurcir*. ‖ o. (met *zijn*). *S'endurcir*.

Verstokt, bn. *Endurci obstiné, opiniâtre.*
Verstoktheid (zond. mv.), z. v. *Endurcissement*, m., *dureté de cœur, obstination, opiniâtreté*, f.
Verstommen, zw. w. b. *Fermer la bouche à qq., faire taire qq.* ‖ o. (met *zijn*). *Perdre la parole, devenir muet.* ‖ (fig.) *Rester interdit, être stupéfait.* ‖ Doen —, *réduire au silence.*
Verstomming (zond. mv.), z. v. *Perte* f. *de la parole.* ‖ (fig.) *Stupéfaction, stupeur*, f.
Verstompen, zw. w. b. Stomp maken. *Émousser.* ‖ (fig.) Den geest —, *émousser* ou *abrutir l'esprit.* ‖ o. (met *zijn*). *S'émousser.*
Verstomping (zond. (mv.), z. v. *Action* f. *d'émousser.* ‖ — des geestes, *abrutissement* m. *de l'esprit*
Verstoomen, zw. w. b. *Transporter au moyen de la vapeur.* ‖ o. (met *zijn*). *S'évaporer.*
Verstooming (zond. mv.), z v. *Transport* m. *au moyen de la vapeur.* ‖ Verdamping. *Évaporation*, f.
Verstoorbaar, bn. *Qui peut être troublé.*
Verstoord, bn. Vergramd. *Fâché, mécontent.*
Verstoorder, z. m. *Perturbateur*, m.
Verstoordheid (zond. mv.), z. v. Gramschap. *Colère*, f., *mécontentement*, m.
Verstoorster, z. v. *Perturbatrice*, f.
Verstooteling, z. m. *en* v. *Zie* **Verschoppeling.**
Verstooten, (*verstiet* of *verstootte, verstooten*,) st. w. b. *Déplacer en poussant, repousser.* ‖ (fig.) *Repousser, rebuter, rejeter.* ‖ Verlaten. *Abandonner.* ‖ Zijne vrouw —, *répudier sa femme.*
Verstooter, z. m. *Celui qui repousse, qui rebute* ou *qui répudie.*
Verstooting, z. v. *Expulsion*, f. ‖ (fig.) *Dédain*, m. ‖ Verlating. *Abandon*, m ‖ — eener vrouw, *répudiation* f. *d'une femme.*
Verstoppen, zw. w. b. Verbergen. *Cacher.* ‖ Sluiten. *Boucher, fermer.* ‖ Met werk —, *étouper.* ‖ (méd.) *Obstruer, opiler, constiper, engorger.* ‖ In het hoofd verstopt zijn, *être enchifrené.* ‖ Smoren. *Étouffer.* ‖ Zich —. *Se cacher.* ‖ Zich —. Zich opstoppen. *S'obstruer, se boucher.* ‖ o. (met *zijn*). *Se boucher, se fermer, s'engorger.*
Verstoppertje, z. o. (jeu.) *Cache-cache*, m., *cligne-musette*, f.
Verstopping, z. v. *Action* f. *de cacher.* ‖ Opstopping. *Action de boucher.* ‖ *Zie* **Verstoptheid.**
Verstoptheid (zond. mv.), z. v. *Engorgement*, m. ‖ (méd.) *Obstruction, opilation, constipation*, f. ‖ — in het hoofd, *enchifrènement, rhume* m. *de cerveau.*
Verstoren, zw. w. b. *Détruire, ruiner.* ‖ Verhinderen. *Empêcher, mettre obstacle à.* ‖ Verontrusten. *Troubler, inquiéter, alarmer.* ‖ Vergrammen. *Fâcher, irriter.*
Verstoring, z. v. *Destruction, ruine*, f. ‖ Verhindering. *Empêchement, obstacle*, m. ‖ Verontrusting. *Trouble*, m.
Verstorten, zw. w. b. *Transvaser.* ‖ Stortend verliezen. *Perdre en versant, répandre.*
Verstorvene, z. m. *en* v. *Défunt, mort*, m., *défunte, morte*, f.
Verstouten, zw. w. b. *Enhardir.* ‖ Zich —. *S'enhardir, oser, prendre la liberté de, avoir la hardiesse, l'audace* ou *le front de.*
Verstouwen, zw. w. b. *Zie* **Verstuwen.**
Verstrammen, zw. w. b. *Raidir, engourdir.* ‖ o. (met *zijn*). *Se raidir, s'engourdir.*
Verstramming (zond. mv.), z. v. *Raideur*, f., *engourdissement*, m.
Verstraten, zw. w. b. *Repaver, paver autrement* ou *de nouveau.*
Verstrekken, zw. w. b. Verschaffen. *Fournir, procurer.* ‖ Iemand werk —, *procurer de l'ouvrage à qq.* ‖ o. Dienen, strekken. *Servir, tenir lieu de.* ‖ Iemand tot vader —, *servir de père à qq.* ‖ Tot nut —, *tourner à profit, profiter.* ‖ Tot troost —, *consoler.*
Verstrekking, z. v. *Action* f. *de fournir* ou *de servir.*
Verstrengelen, Verstrengen, zw. w. b. *Attacher avec un cordon.* ‖ (fig.) *Lier, unir, joindre.*
Verstrijken, (*verstreek, verstreken*,) st. w. b. *Déplacer en repassant.* ‖ Strijkend verbruiken. *Employer en frottant.* ‖ Opnieuw *of* anders strijken. *Frotter* ou *repasser de nouveau* ou *autrement.* ‖ o. (met *zijn*). Verloopen. *Se passer, passer, s'écouler, expirer.* ‖ Zoo verstreek het jaar, *ainsi se passa l'année.*
Verstrikken, zw. w. b. *Nouer autrement.* ‖ Strikkend verbruiken. *Employer en nouant.* ‖ Strikken. *Nouer.* ‖ Verbinden. *Lier, joindre.* ‖ In eenen strik vangen. *Prendre au piége* ou *au lacs.* ‖ (fig.) *Faire donner dans le panneau.* ‖ Vasthouden. *Arrêter.* ‖ Zich zelven —, *s'embarrasser dans ses propres filets, donner dans le panneau*
Verstrikking, z. v. *Action* f. *de nouer autrement.* ‖ Het vangen in eenen strik. *Action de prendre au piége.* ‖ Verrassing. *Surprise*, f.
Verstrooid, bn. *Épars, éparpillé, dispersé.* ‖ (fig.) — van gedachten, *distrait.*
Verstrooidheid (zond. mv.), z. v. — van gedachten, *distraction*, f.
Verstrooien, zw. w. b. *Disperser, répandre, éparpiller, disséminer.* ‖ Strooiend verbruiken. *Employer à éparpiller* ou *à répandre.* ‖ Verstrooide sterren, *étoiles sporades*, f. pl. ‖ (fig.) Iemands gedachten —, *détourner l'attention de qq, distraire qq.* ‖ Zich —. *Se distraire.*
Verstrooiing, z. v. *Dispersion, dissémination, dissipation*, f. ‖ — van gedachten, *distraction*, f.
Verstuiken, zw. w. b. Verwrikken. *Démettre, disloquer, déboîter, fouler.* ‖ Ik heb mijnen voet verstuikt, *je me suis démis* ou *foulé le pied, je me suis donné une entorse au pied.*
Verstuiking, z. v. *Dislocation, entorse*, f., *déboîtement*, m.
Verstuiven, (*verstoof, verstoven*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'envoler comme la poussière, être emporté par le vent.* ‖ (fig.) Verdwijnen. *Disparaître, s'enfuir.* ‖ b. *Faire envoler en poussière.*
Verstuiving (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'envoler comme la poussière.* ‖ (fig.) *Dispersion*, f.
Verstuwen, zw. w. b. *Déplacer en serrant.* ‖ (mar.) *Désarrimer.*
Versuffen, zw. w. b. *Faire perdre l'esprit, rendre imbécile.* ‖ (fig.) *Décontenancer.* ‖ o. (met *zijn*). *Perdre ses facultés intellectuelles, radoter.*
Versuft, bn. *Qui radote.*
Versuftheid (zond. mv.), z. v. *Radoterie*, f., *radotage*, m.
Versukkelen, zw. w. b. *Secouer, agiter.* ‖ Plagen, kwellen. *Tourmenter, maltraiter.* ‖ o. (met *zijn*). Geplaagd zijn. *Être tourmenté.* ‖ Zijn leven sleepen. *Traîner sa vie, mener une vie misérable.* ‖ Verloren gaan. *S'égarer, se perdre.*
Versussen, zw. w. b. *Calmer, apaiser.*
Versust, bn. Geheim. *Secret, caché.*

Vertaalbaar, bn. *Traduisible.*
Vertaalfabriek, z. v. (dénigr.) *Fabrique* f. *de traductions.*
Vertaalloon (zond. mv.), z. o. *Honoraires* m. pl. *d'un traducteur.*
Vertaalster, z. v. *Celle qui traduit.*
Vertaalwerk (zond. mv.), z. o. *Traduction*, f.
Vertaalwoede (zond. mv.), z. v. *Manie* f. *de traduire.*
Vertakelen, zw. w b. (mar.) *Gréer* ou *funer autrement.* ‖ (fig.) Zich —. *Changer d'habit.*
Vertakeling (zond. mv.), z. v. (mar.) *Changement* m. *de gréement.*
Vertakking, z. v. *Embranchement*, m., *ramification*, f.
Vertalen, zw. w. b. *Traduire.* ‖ Letterlijk, woordelijk —, *traduire littéralement.* ‖ Uit het Grieksch in het Engelsch —, *traduire du grec en anglais.*
Vertaler, z. m. *Traducteur*, m.
Vertaling, z. v. *Traduction*, f. ‖ Vrije —, *traduction libre.* ‖ Letterlijke —, *traduction littérale.*
Vertalmen, zw. w. b. Den tijd —, *perdre le temps à lambiner.*
Vertappen, zw. w. b. Overtappen. *Tirer d'un vaisseau* ou *d'un tonneau dans un autre, transvaser.* ‖ Met kleine maat verkoopen. *Vendre à la petite mesure.*
Vertapping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de transvaser.* ‖ Verkoop met kleine maat. *Vente* f. *à la petite mesure.*
Vertasten (zich), zw. w. wederk. *Se méprendre.*
Vertasting, z. v. *Méprise*, f.
Verte (zond. mv.), z. v. Groote afstand. *Grande distance*, f., *éloignement*, m.
Verteederen, zw. w. b. *Amollir, ramollir.* ‖ (fig.) *Attendrir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'attendrir.*
Verteerbaar, bn. *Digestible.*
Verteerder, z. m. *Prodigue*, *dissipateur, dépensier*, m. ‖ Verbruiker. *Consommateur*, m.
Verteerketel, z. m. *Digesteur*, m.
Verteerster, z. v. *Dissipatrice*, *dépensière*, f.
Vertegenwoordigen, zw. w. b. *Représenter.*
Vertegenwoordigend, bn. — stelsel, *système représentatif*, m.
Vertegenwoordiger, z. m. *Représentant*, m. ‖ — des volks, *représentant*, *député*, m.
Vertegenwoordiging (zond. mv.), z. v. *Représentation*, f.
Vertegenwoordigster, z. v. *Celle qui représente qq.* ou *qc.*
Vertelbaar, bn. *Énarrable.*
Vertellen, zw. w. b. Anders *of* opnieuw tellen. *Recompter, compter autrement* ou *de nouveau.* ‖ Verkeerd tellen. *Mécompter* ‖ Zich —. *Se mécompter.* ‖ Verhalen. *Raconter, conter, narrer.*
Vertellenswaardig, bn. *Digne d'être raconté.*
Verteller, z. m. *Conteur, narrateur*, m.
Vertelling, z. v. *Conte*, *récit*, m., *narration*, f.
Vertellinkje, z. o. *Petit conte*, m.
Vertelsel, z. o. *Conte*, m. ‖ Sprookje. *Conte bleu*, m., *fable, historiette*, f.
Vertelseltje, z. o. *Petit conte*, m.
Vertelster, z. v. *Conteuse*, f.
Verteren, zw. w. b. Verbruiken. *Consommer.* ‖ Eten. *Manger.* ‖ Doorbrengen. *Dépenser, manger.* ‖ Zijn geld —, *dépenser son argent.* ‖ Verduwen. *Digérer.* ‖ Vernietigen. *Consumer, détruire, réduire à rien.* ‖ De tijd verteert alles, *le temps consume tout.* ‖ Vertieren. *Vendre, débiter.* ‖ o, (met *zijn*). *Se consumer,* ‖ Zich verduwen. *Se digérer.* ‖ Vergaan. *Dépérir, se consumer.* ‖ Van verdriet —, *se consumer de chagrin.*
Verteeren, zw. w. b. Opnieuw met teer bestrijken. *Goudronner de nouveau.* ‖ Al terend verbruiken. *Employer en goudronnant.*
Vertering, z. v. *Consomption*, f. ‖ Verduwing. *Digestion*, f. ‖ Uitgaven. *Dépense*, f.
Verteuten, zw. w. b. Zijnen tijd —, *passer son temps à babiller, à jaser* ou *à lambiner.*
Verticaal, bn. *Vertical.*
Vertiegen, (*vertoog, vertogen*,) st. w. b. *Retirer.* ‖ Zich —. *Se retirer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se retirer.*
Vertienden, zw. w. b. De tienden betalen. *Payer la dîme* ou *les dîmes.* ‖ (mil.) *Décimer.* ‖ In tienen verdeelen. *Diviser en dix.*
Vertiender, z. m. *Dîmeur*, m.
Vertiending, z. v. *Dîme*, f. ‖ (mil.) *Décimation*, f.
Vertienvoudigen, zw. w. b. *Décupler.*
Vertier (zond. mv.), z. o. Aftrek. *Débit, débouché*, m. ‖ Verkoop. *Vente*, f.
Vertieren, zw. w. b. *Débiter, vendre.*
*Vertijen, zw. w. o. (met *hebben*). Afzien. *Renoncer* (*à*).
*Vertijging, z. v. *Renonciation*, f., *renoncement*, m.
Vertillen, zw. w. b. *Déplacer en soulevant, soulever.* ‖ Zich —. *Se faire mal en soulevant qc.*
Vertimmeren, zw. w. b. *Rebâtir.* ‖ Het timmerwerk herstellen. *Raccommoder la charpente de.* ‖ Al timmerend verbruiken. *Dépenser* ou *employer en bâtissant.*
Vertimmering, z. v. *Reconstruction*, f. ‖ Herstelling van timmerwerk. *Raccommodage* m. *de charpente.* ‖ — eens schips, *radoub* m. *d'un vaisseau.*
Vertinnen, zw. w. b. *Étamer.*
Vertinner, z. m. *Étameur*, m.
Vertinning, z. v. *Étamage*, m.
Vertinsel (zond. mv.), z. o. *Étamure*, f.
Vertobben, zw. w. b. *Perdre en se fatiguant* ou *en travaillant assidûment.*
Vertoef (zond. mv.), z. o. *Délai, retard*, m. ‖ Verblijfplaats. *Séjour, gîte*, m.
Vertoefplaats (-plaatsen), z. v. *Station*, f. ‖ Verblijfplaats. *Séjour, gîte*, m.
Vertoeven, zw. w. o. (met *hebben*). Wachten. *Attendre, tarder.* ‖ Zich ophouden. *S'arrêter.* ‖ Verblijven. *Séjourner.* ‖ b. Afwachten. *Attendre.*
Vertogen, z. m. *en* v. *Émigré*, m., *émigrée*, f.
Vertolken, zw. w. b. *Interpréter.* ‖ Vertalen. *Traduire.*
Vertolker, z. m. *Interprète, truchement*, m. ‖ Vertaler. *Traducteur*, m.
Vertolking, z. v. *Interprétation*, f. ‖ Vertaling *Traduction*, f.
Vertollen, zw. w. b. *Payer la douane.*
Vertolling, z. v. *Payement* m. *de la douane.*
Vertonnen, zw. w. b. *Rentonner.*
Vertonning (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rentonner.*
Vertoog (-toogen), z. o. Betoog. *Démonstration, preuve*, f. ‖ Voorstelling. *Tableau. exposé, aperçu factum, mémoire*, m., *remontrance, adresse*, f. ‖ Verslag. *Rapport*, m. ‖ — van iets doen *faire rapport de qc.* ‖ Verzoekschrift. *Requête remontrance, pétition*, f.
Vertoogen, zw. w. b. *Montrer, démontrer, représenter, exposer.*

Vertoogschrift, z. o. Schriftelijke aanwijzing. *Exposé*, *mémoire*, m., *adresse*, f. ‖ Verzoekschrift. *Pétition*, *requête*, f.

Vertoon (zond. mv.), z. o. *Action* f. *de montrer* ou *de représenter*. ‖ Op — betalen, *payer à vue*.

Vertoonbaar, bn. *Présentable*.

Vertoondag (–dagen), z. m. *Jour* m. *de présentation d'une lettre de change*.

Vertoonen, zw. w. b. *Montrer*, *remontrer*, *faire voir*. ‖ Voorstellen. *Représenter*, *exposer*, *exhiber*. ‖ Een tooneelstuk —, *représenter* ou *jouer une pièce de théâtre*. ‖ Eenen wissel —, *présenter une lettre de change*. ‖ (jurispr.) De stukken —, *produire les pièces*. ‖ Vertegenwoordigen. *Représenter*. ‖ Zich —. *Paraître*, *se montrer*, *se présenter*, *se faire voir*. ‖ Hij weet zich goed te —, *il se présente bien*.

Vertooner, z. m. *Celui qui montre* ou *qui représente*. ‖ (théât.) *Acteur*, m. ‖ (jurispr.) *Exposant*, m. ‖ — eens wisselbriefs, *porteur*, m.

Vertooning, z. v. *Représentation*, *exposition*, *exhibition*, f. ‖ (théâtr.) *Représentation*. ‖ (mil.) *Parade*, f. ‖ — eens wisselbriefs, *présentation d'une lettre de change*. ‖ Verschijning. *Apparition*, f. ‖ Voorlegging. *Production*, f.

Vertooninkje, z. o. *Petite représentation*, *petite exposition*, f.

Vertoonplaats (–plaatsen), z. v. *Théâtre*, m., *scène*, f.

Vertoonster, z. v. *Celle qui montre* ou *qui représente*. ‖ (théâtr.) *Actrice*, f. ‖ (jurispr.) *Exposante*, f.

Vertoornen, zw. w. b. *Courroucer*, *mettre en colère*, *irriter*, *fâcher*. ‖ Zich —. *Se fâcher*, *se mettre en colère*, *se courroucer*.

Vertorsen, zw. w. b. *Porter ailleurs*.

Vertragen, zw. w. b. *Retarder*, *ralentir*. ‖ o. (met *zijn*). *Se ralentir*. ‖ (fig.) *Se relâcher*.

Vertraging, z. v. *Retard*, *retardement*, *ralentissement*, *delai*, m. ‖ (fig.) *Relâchement*, m.

Vertrappelen, zw. w. b. *Zie* Vertrappen.

Vertrappeling, z. m. *en* v. *Celui qui est fouillé* ou *celle qui est fouillée aux pieds*. ‖ Verstooteling. *Souffre douleur*, m.

Vertrappen, zw. w. b. *Fouler aux pieds*, *écraser*. ‖ (fig.) *Maltraiter*, *opprimer*.

Vertrapper, z. m. *Celui qui foule aux pieds* ou *qui écrase*.

Vertrapping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fouler aux pieds* ou *d'écraser*.

Vertreden, (*vertrad*, *vertraden*, *vertreden*,) st. w. b. *Fouler aux pieds*, *écraser*. ‖ (fig.) Iemand in het stof —, *opprimer qq*. ‖ Zijnen voet — zich —, *se fouler le pied*. ‖ Zich —. Wandelen. *Faire une promenade*. ‖ o. (met *hebben*). *Marcher* ou *faire un pas en avant*, *en arrière* ou *de côté*.

Vertreder, z. m. *Celui qui foule aux pieds* ou *qui écrase*. ‖ (fig.) *Contempteur*, m.

Vertreding, z. v. *Action* f. *de fouler aux pieds*. ‖ (fig.) *Mépris*, m. ‖ Verstuiking. *Entorse*, f.

Vertreedster, z. v. *Celle qui foule aux pieds*.

Vertrek, z. o. Afreis. *Départ*, m. ‖ Op zijn — staan, *être sur son départ*. ‖ (mar.) Oogenblik van —, *partance*, f. ‖ (mar.) Op zijn — liggen, *être en partance*. ‖ Verblijfplaats. *Séjour*, *domicile*. ‖ Wijkplaats, schuilplaats. *Retraite*, f., *refuge*, *asile*, m. ‖ Kamer. *Appartement*, m., *chambre*, f. ‖ Verhaal. *Récit*, m., *narration*, *relation*, f. ‖ Uitstel. *Retard*, *délai*, m., *remise*, f

Vertrekje, z. o. *Petit appartement*, *cabinet*, *réduit*, m.

Vertrekken, (*vertrok*, *vertrokken*,) st. w. b. Van zijne plaats trekken. *Tirer de sa place*, *retirer*. ‖ Eene tafel —, *retirer une table*. ‖ Den mond —, *tordre la bouche*. ‖ Zijn aangezicht —, *faire des grimaces*. ‖ Wijn —, *soutirer du vin*. ‖ Verhalen. *Conter*, *raconter*, *narrer*. ‖ Uitstellen. *Retarder*, *différer*, *remettre*. ‖ Zich —. *Se tromper en tirant*. ‖ Zich —. Zich verwijderen. *Se retirer*. ‖ o. (met *zijn*). Verreizen. *Partir*, *s'en aller*, *se retirer*. ‖ Naar Spanje —, *partir pour l'Espagne*. ‖ Wachten. *Attendre*. ‖ Talmen. *Lambiner*.

Vertrekking, z. v. *Action* f. *de tirer qc. de sa place*. ‖ — des gezichts, *grimace*, f.

Vertrekplaats (–plaatsen), z. v. *Lieu* m. *de départ*.

Vertrekpunt, z. o. *Point* m. *de départ*.

Vertrekschot (–schoten), z. o. *Coup* m. *de partance*.

Vertrekuur, z. o. *Heure* f. *du départ*.

Vertreuren, zw. w. b. Zijn leven —, *passer sa vie tristement*. ‖ Zich —. *Languir de chagrin*, *dépérir à force de s'affliger* ou *de s'attrister*.

Vertreuzelen, zw. w. b. Zijnen tijd —, *passer* ou *perdre son temps à vétiller* ou *à lambiner*.

Vertreuzeling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de perdre* ou *de passer son temps à vétiller*.

Vertroetelen, zw. w. b. *Rendre trop délicat*. ‖ Zijne kinderen —, *gâter ses enfants*.

Vertroeteling (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rendre trop délicat*. ‖ — der kinderen, *action de gâter les enfants*.

Vertroostbaar, bn. *Consolable*.

Vertroosten, zw. w. b. *Consoler*. ‖ Zich over iets —, *se consoler de qc*. ‖ Vergoeden. *Compenser*, *indemniser*.

Vertroostend, bn. *Consolant*.

Vertrooster, z. m. *Consolateur*, m.

Vertroosteres, z. v. *Consolatrice*, f.

Vertroosting, z. v. *Consolation*, f. ‖ Vergoeding. *Compensation*, *indemnité*, f

Vertrotschen, zw. w. b. *Rendre fier* ou *orgueilleux*.

Vertrouwd, bn. *Qui possède la confiance de qq.*, *intime*. ‖ —e vriend, *ami intime*, m.

Vertrouwde, z. m. *en* v. *Confident*, m., *confidente*, f.

Vertrouwdheid (zond. mv.), z. v. *Confidence*, *confiance*, *intimité*, *familiarité*, f.

Vertrouwelijk, bn. *Confidentiel*, *intime*, *familier*. ‖ bw. *En confidence*, *confidentiellement*, *intimement*, *familièrement*.

Vertrouwelijkheid (zond. mv.), z. v. *Confidence*, *confiance*, *intimité*, *familiarité*, f.

Vertrouweling, z. m. *en* v. *Confident*, m., *confidente*, f.

Vertrouwen, zw. w. b. *Croire fermement*, *s'attendre à*, *compter sur*, *se confier en*, *se fier à*. ‖ Betrouwen. *Confier*. ‖ Iemand zijn geld —, *confier son argent à qq*. ‖ Iemand iets —. Iets van iemand verwachten. *Atendre qc. de qq*. ‖ Op zijne krachten —, *se confier en ses forces*, *avoir de la confiance en ses forces*. ‖ Zich —. *Se confier*. ‖ Zich —. Een ongelukkig huwelijk aangaan. *Se mesallier*.

Vertrouwen (zond. mv.), z. o. *Confiance*, f. ‖ Zijn — op iemand stellen, *mettre sa confiance en qq*. ‖ Moed. *Courage*, m.

*__Vertrouwenis__ (zond. mv.), z. v. *Zie* Vertrouwen, z. o.

Vertuianker, z. o. (mar.) *Ancre* f. *d'affourche*.

Vertuien, zw. w. b. (mar.) *Affourcher*.

Vertuigen, zw. w. b. (man.) *Harnacher* ou *enharnacher autrement*, ‖ (mar.) *Gréer autrement*,

VERTUIGING, z. v. *Action f. d'enharnacher autrement.* | (mar.) *Degréement*, m.
VERTUIJNG (zond. mv.), z. v. (mar.) *Action f. d'affourcher.*
VERTUIND, bn. (mar.) *Accastillé.*
VERTUINEN, zw. w. b. (mar.) *Accastiller.* | Omtuinen. *Enclore, entourer de haies.*
VERTUINING, z. v. (mar.) *Action f. d'accastiller.* | Omtuining. *Action d'enclore.*
VERTUISCHEN, zw. w. b. *Troquer, échanger.* | *Zie* VERDOBBELEN.
*VERTUISCHWUIZEN, zw. w. b. *Zie* VERDOBBELEN.
VERTUITELEN, zw. w. b. *Troquer, changer.*
VERTUITEN, zw. w. b. *Tresser les cheveux.* | (fig.) Versieren. *Orner, parer.*
VERTWEERNEN, zw. w. b. *Zie* VERTWIJNEN.
VERTWIJFELD, bn. *Désespéré.* | bw. *En désespéré.*
VERTWIJFELDHEID (zond. mv.), z. v. *Désespoir*, m.
VERTWIJFELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Désespérer.*
VERTWIJFELING (zond. mv.), z. v. *Désespoir*, m.
VERTWIJNEN, zw. w. b. *Tordre, retordre.*
VERUITZIEND, bn. *Prévoyant.*
VERVAAKT, bn. *Assoupi.*
VERVAARD, bn. *Épouvanté, effrayé, craintif, peureux, timide.* | — maken, *épouvanter, effrayer, faire peur, intimider.* || — worden, *s'effrayer, avoir peur.*
VERVAARDHEID (zond. mv.), z. v. *Épouvante, frayeur, peur, crainte*, f., *effroi*, m.
VERVAARDIGEN, zw. w. b. Toebereiden. *Préparer, apprêter.* | Maken. *Faire, fabriquer, confectionner, construire.* | Een dichtstuk —, *composer un poëme.*
VERVAARDIGER, z. m. Toebereider. *Celui qui prépare* ou *qui apprête.* || Maker. *Confectionneur, fabricant*, m. || Schrijver. *Auteur*, m
VERVAARDIGING (zond. mv.), z. v. Toebereiding. *Préparation*, f., *apprêt*, m. | Het maken. *Fabrication, construction, composition*, f.
VERVAARDIGSTER, z. v. Toebereidster. *Celle qui prépare* ou *qui apprête.* || Maakster. *Confectionneuse*, f. || Schrijfster. *Auteur*, m.
VERVAARLIJK, bn. *Effroyable, effrayant, épouvantable, terrible, affreux, horrible.* || bw. *Effroyablement, épouvantablement, terriblement, affreusement, horriblement.*
VERVAARLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Horreur*, f.
*VERVAARNIS (zond. mv.), z. v. *Crainte, peur*, f.
VERVAL (zond. mv.), z. o. Vermindering. *Décadence, ruine*, f., *dépérissement, délabrement, déclin*, m. || In — geraken, *déchoir, décliner.* || Voordeel. *Avantage, profit, bénéfice, gain*, m. || Vergoeding. *Indemnité, compensation*, f.
VERVALDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *d'échéance.*
VERVALLEN, (*verviel, vervallen*,) st. w. o. (met *zijn*). Bouwvallig worden. *Tomber en ruine* ou *en décadence.* || (fig.) *Déchoir, décliner, dépérir, diminuer.* || Tot dronkenschap —, *s'adonner à l'ivresse* ou *à la boisson.* | (mar.) Verzeilen. *Dériver, s'abattre, s'affaler.* || Op eene zandplaat —, *donner contre un banc de sable.* | Verschijnen. *Échoir, expirer.* || Openvallen. *Devenir vacant.* || Van den vorigen eigenaar aan eenen anderen geraken. *Être dévolu à.* || Afgeschaft worden. *Être aboli* ou *abrogé.* || Het pand is —, *le gage s'est prescrit.*
VERVALLEN, bn. *Ruiné, tombé, déchu.* || Verschenen. *Échu, expiré.* || Opengeraakt. *Vacant.*
VERVALLENHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VERVAL.
VERVALLETJE, z. o. *Petit profit*, m.
VERVALSCHEN, zw. w. b. *Falsifier, altérer, sophistiquer.* || Drogen —, *sophistiquer des drogues.* | Wijn —, *frelater du vin.* | Eenen tekst —, *falsifier* ou *corrompre un texte.* | Munten —, *altérer des monnaies.*
VERVALSCHER, z. m. *Falsificateur, faussaire*, m. | — van wijn, *frelateur* m. *de vin.*
VERVALSCHING, z. v. *Falsification, altération, sophistication, corruption*, f. | — van wijn, *frelatage*, m., *frelaterie* f. *de vin.* | — van geschriften, *altération d'écritures.* | — van munten, *altération de monnaies.*
VERVALTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *d'échéance, échéance*, f.
VERVANGEN, (*verving, vervangen*,) st. w. b. Bevatten. *Renfermer, comprendre, contenir.* | Onderscheppen. *Intercepter.* | Eenen brief —, *intercepter une lettre.* | Verpoozen. *Relayer, relever, continuer le travail d'un autre.* | Iemands plaats —, *remplacer qq.* | Elkander —, *alterner, se relayer.* | Een woord door een ander —, *remplacer un mot par un autre.* | Ondersteunen. *Soutenir, appuyer.* | (mar.) De kabelaring —, *reprendre la tournevire.*
VERVANGER, z. m. *Remplaçant, suppléant*, m.
VERVANGING (zond. mv.), z. v. *Remplacement*, m.
VERVANGSTER, z. v. *Celle qui remplace.*
VERVAREN, zw. w. b. Vervaard maken. *Effrayer, épouvanter, faire peur, intimider.*
VERVAREN, (*vervoer, vervaren*,) zw. w. b. Langs het water vervoeren. *Transporter par eau.* | Aan vaarloon betalen. *Payer pour le passage.* | o. (met *zijn*). *Aller par eau d'un lieu à un autre.* || Wegtrekken. *S'en aller, déloger, déménager.* | Waar is hij —? *qu'est-il devenu?*
VERVATEN, zw. w. b. *Transvaser.*
VERVATTEN, zw. w. b. Anders vatten. *Prendre autrement, reprendre.* | Herhalen. *Réitérer, répéter.* || Bevatten, inhouden. *Contenir, renfermer, comprendre.*
VERVECHTEN, (*vervocht, vervochten*,) st. w. b. *Perdre en se battant.*
VERVE[D]EREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Muer, changer de plumes.*
VERVE[D]ERING, z. v. *Mue*, f.
VERVELEN, zw. w. b. *Ennuyer, causer de l'ennui, incommoder, importuner, fatiguer.* | Zich —. *S'ennuyer.*
VERVELEND, bn. *Ennuyant, ennuyeux, fatigant, fastidieux.* || bw. *Ennuyeusement.*
VERVELENDHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est ennuyeux, fastidieux* ou *fatigant.*
VERVELING (zond. mv.), z. v. *Ennui*, m
VERVELLEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Changer de peau, muer, peler, se peler.*
VERVELLING, z. v. *Mue*, f., *changement* m. *de peau.* || (méd.) Huidschilfering. *Efflorescence*, f.
VERVELOOS, bn. *Sans couleur, décoloré.*
VERVELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est sans couleur, décoloration*, f.
VERVEN, zw. w. b. *Teindre.* | Laken —, *teindre du drap.* || Zijn haar —, *se teindre les cheveux.* | Schilderen. *Peindre, peinturer.*
VERVENEN, zw. w. b. *Extraire de la tourbe de.*
VERVENING, z. v. *Extraction* f. *de la tourbe.*
VERVER, z. m. *Teinturier*, m. | Huisschilder. *Peintre* m. *en bâtiments.* | (iron.) *Barbouilleur*, m.
VERVERIJ, z. v. *Teinturerie*, f.
VERVERSBREM (zond. mv.), z. v. (bot) *Genestrolle*, f.
VERVERSCHEN, zw. w. b. Versch maken. *Rafraîcher.* | Verkwikken. *Rafraîchir, restaurer.* | Zich —. *Se rafraîchir, se restaurer.*
VERVERSCHING, z. v. *Rafraîchissement*, m. | (mil., mar.) —en, *rafraîchissements*, m. pl.

Ververschingsplaats, z. v. *Lieu* m. *de rafraîchissement, buvette*, f. | (mar.) *Relâche*, f.
Verversgild, z. o. *Corps* m. ou *corporation* f. *des teinturiers.*
Verversketel, z. m. *Chaudière* f. *de teinturier.*
Ververskuip, z. v. *Cuve* f. *de teinturier.*
Ververskunst (zond. mv.), z. v. *Art* m. *du teinturier.*
Ververswinkel, z. m. *Atelier* m. *de teinturier.*
Ververven, zw. w. b. *Reteindre, biser.* | Herschilderen. *Repeindre.*
Ververving, z. v. *Bisage*, m.
Verviervoudigen, zw. w. b. *Quadrupler.*
Vervig, bn. *Coloré.* | Met verf beklad. *Souillé de couleur.*
Vervijlen, zw. w. b. *User en limant.* | Hervijlen. *Relimer, limer de nouveau.*
Verving, z. v. *Teinture*, f. | Schildering. *Peinture*, f.
Vervlechten, (*vervlocht, vervlochten*,) st. w. b. *Tresser* ou *natter autrement.*
Vervlechting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de tresser* ou *de natter autrement.*
Vervliegbaar, bn. *Évaporable, volatil.*
Vervliegbaarheid (zond. mv.), z. v. *Volatilité*, f.
Vervliegen, (*vervloog, vervlogen*,) st. w. o. (met *zijn*). Wegvliegen. *S'envoler.* | (fig.) Wegsnellen. *S'enfuir, s'écouler.* | De tijd vervliegt, *le temps s'enfuit.* | Verschalen. *S'éventer, s'évaporer.* | Uitwasemen. *S'exhaler, se volatiliser.*
Vervlieging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'envoler.* | (fig.) *Vol rapide*, m. | Uitwaseming. *Évaporation*, f.
Vervlieten, (*vervloot, vervloten*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'écouler.* | (fig.) *S'enfuir, s'envoler, passer vite.*
Vervloeibaar, bn. (chim.) *Déliquescent.*
Vervloeibaarheid (zond. mv.), z. v. (chim.) *Déliquescence*, f.
Vervloeien, zw. w. o. (met *zijn*). *S'écouler.* | (fig.) Allengskens vergeten worden. *S'oublier à la longue.* | (chim.) *Être déliquescent.*
Vervloeiing (zond. mv.), z. v. *Écoulement*, m.
Vervloeken, zw. w. b. *Maudire.* | Verfoeien. *Détester, exécrer.* | In den ban doen. *Anathématiser, excommunier.* | Zich —. *Se maudire.*
Vervloeking, z. v. *Malédiction, imprécation*, f. | Ban. *Anathème*, m., *excommunication*, f.
Vervloekt, bn. *Maudit, exécrable.* | bw. *Exécrablement.* | tusschenw. *Diable!*
Vervloeren, zw. w. b. *Repaver, replanchéier.* | Al vloerend verbruiken. *Employer* ou *consommer à paver* ou *à planchéier.*
Vervoederen, zw. w. b. *Donner trop de fourrage.* | In voeder verbruiken. *Consommer en fourrage.*
Vervoegbaar, bn. *Qui peut être joint.* | (gramm.) *Conjugable.*
Vervoegbaarheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est conjugable.*
Vervoegen, zw. w. b. *Joindre autrement.* | (maç.) *Rejointoyer.* | (gramm.) *Conjuguer.* | Zich bij iemand —, *se rendre chez qq., s'adresser à qq., se joindre à qq.*
Vervoeging, z. v. *Action* f. *de joindre autrement.* | (maç.) *Action de rejointoyer.* | (gramm.) *Conjugaison*, f.
Vervoer (zond. mv.), z. o. *Transport*, m. | — met vrachtwagens, *roulage, camionnage, charriage*, m.
Vervoerbaar, bn. *Transportable, qui peut être transporté, voiturable.*
Vervoerder, z. m. *Celui qui transporte.* | Vrachtrijder. *Roulier*, m.
Vervoeren, zw. w. b. (taill., coutur.) Eene andere voering in een kleed zetten. *Mettre une autre doublure.* | Als voering verbruiken. *Employer en doublure.*
Vervoeren, zw. w. b. Van de eene plaats naar de andere voeren. *Transporter, transférer, voiturer.* | Te land —, *voiturer par terre.* | Te water —, *transporter par eau.* | (fig.) Medesleepen. *Entraîner, emporter, transporter.* | (fig.) Verrukken. *Enthousiasmer.* | (fig.) Verbijsteren. *Troubler, confondre.* | (fig.) Verleiden. *Séduire, débaucher.*
Vervoering, z. v. *Transport*, m., *translation*, f. | — van drift, *transport de colère, emportement*, m. | Verrukking. *Enthousiasme*, m. | Verleiding. *Séduction*, f.
Vervoerkosten, z. m. mv. *Frais* m. pl. *de transport, camionnage*, m.
Vervoerster, z. v. *Celle qui transporte.*
Vervolg, z. o. Vervolging. *Persécution, poursuite*, f. | Voortzetting. *Suite, continuation*, f. | In het —, *dans la suite, à l'avenir* | Verzoek, aanzoek. *Sollicitation*, f.
Vervolgbaar, bn. (jurispr.) *Actionnable, incriminable.*
Vervolgbaarheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui peut être poursuivi.*
Vervolgdeel (-deelen), z. o. *Tome* m. *qui sert de continuation à un ouvrage, continuation, suite*, f.
Vervolgen, zw. w. b. *Poursuivre.* | Dieven —, *poursuivre des voleurs.* | Kwellen, onderdrukken. *Persécuter, tourmenter, opprimer.* | Voortzetten. *Poursuivre, continuer.* | Een werk —, *continuer un ouvrage.* | Zijne reis —, *continuer son voyage.* | Zijn recht —, *poursuivre son droit.*
Vervolgens, bw. *Ensuite, après cela, après, puis.* | Achtereen. *De suite, consécutivement.* | Bijgevolg. *Par conséquent, conséquemment, partant.*
Vervolger, z. m. *Persécuteur*, m. | Voortzetter. *Continuateur*, m.
Vervolging, z. v. *Poursuite, persécution*, f. | — des wilds, *chasse* f. *du gibier.* | Voortzetting. *Continuation*, f.
Vervolgingsgeest (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *de persécution.*
Vervolgster, z. v. *Persécutrice*, f.
Vervolgwerk, z. o. *Continuation, suite*, f.
Vervolgziek, bn. *Zie* **Vervolgzuchtig.**
Vervolgzucht (zond. mv.), z. v. *Manie* f. ou *esprit* m. *de persécution.*
Vervolgzuchtig, bn *Qui aime à persécuter, qui a la manie de persécuter.*
Vervoogden, zw. w. b. *Mettre en tutelle.* | (fig.) *Vaincre, dompter.*
Vervorderen, zw. w. b. *Poursuivre, continuer.* | Bespoedigen. *Avancer, hâter.* | Zich —. Zich verstouten. *S'enhardir.*
Vervordering, z. v. *Continuation*, f. | Bespoediging. *Avancement, progrès*, m.
Vervormen, zw. w. b. *Transformer, métamorphoser, donner une autre forme à.* | Zich —. *Se transformer, se métamorphoser.*
Vervormer, z. m. *Celui qui transforme* ou *qui métamorphose.*
Vervorming, z. v. *Transformation, métamorphose*, f.
Vervouwen, (*vervouwde, vervouwen*,) st. w. b. *Replier, plier autrement* ou *de nouveau.*
Vervrachten, zw. w. b. (mar.) *Fréter.*
Vervrachter, z. m. (mar.) *Fréteur*, m.

VERVRACHTING, z. v. (mar.) *Action* f. *de fréter un vaisseau.*
VERVREEMDBAAR, bn. *Aliénable.*
VERVREEMDEN, zw. w. b. *Aliéner.* ‖ Gelden, penningen —, *divertir des fonds, des deniers.* ‖ (fig.) De gemoederen —, *aliéner les esprits.* ‖ Verkoopen. *Vendre, aliéner.* ‖ Onkenbaar maken. *Rendre méconnaissable.* ‖ Zich —. Zich verwijderen. *S'éloigner.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir étranger.*
VERVREEMDHEID (zond. mv.), z. v. *Aliénation*, f. ‖ — der harten, *aliénation* f. *des cœurs.*
VERVREEMDING, z. v. *Aliénation*, f.
VERVRETEN, (*vervrat, vervraten, vervreten*,) st. w. b. *Manger, dépenser, dissiper.* ‖ Verknagen. *Ronger, corroder.*
VERVRIEZEN, (*vervroos* of *vervroor, vervrozen* of *vervroren*,) st. w. o. (met *zijn*). *Geler, se geler, se congeler.* ‖ Ik vervries, *je meurs de froid.*
VERVRIEZING (zond. mv.), z. v. *Congélation*, f.
VERVROEGEN, zw. w. b. *Anticiper, avancer.* ‖ De dagteekening —, *antidater.* ‖ o. (met *zijn*). *Venir plus tôt, devancer.*
VERVROEGING, z. v. *Anticipation*, f. ‖ Bij —, *par anticipation.* ‖ — eener dagteekening, *antidate*, f.
VERVROMEN (ZICH), zw. w. wederk. *Se conduire en brave.*
VERVROOLIJKEN, zw. w. b. *Égayer, réjouir, récréer, divertir.* ‖ Zich —. *S'égayer, se réjouir.*
VERVROOLIJKING (zond. mv.), z. v. *Réjouissance, récréation*, f., *divertissement*, m.
VERVROUWD, bn. *Dominé par une femme.* ‖ Verwijfd. *Efféminé.*
VERVUILD, bn. *Sale.* ‖ Bedorven. *Pourri, corrompu.*
VERVUILDHEID (zond. mv.), z. v. *Saleté, impureté*, f. ‖ Bederf. *Pourriture, corruption*, f.
VERVUILEN, zw. w. o. (met *zijn*). Met vuil bezet worden. *Se remplir d'ordure, se couvrir de crasse.* ‖ Vuil *of* rot zijn. *Pourrir, se pourrir, se gâter, se corrompre.*
VERVUILING (zond. mv.), z. v. *Zie* VERVUILDHEID.
*VERVUL (zond. mv.), z. o. *Zie* VERVULLING.
VERVULDAGEN, z. m. mv. *Jours complémentaires*, m. pl.
VERVULLEN, zw. w. b. *Remplir, emplir, rendre plein.* ‖ Aanvullen. *Compléter.* ‖ Vervangen. *Remplacer, suppléer.* ‖ Iemands plaats —, *remplacer qq.* ‖ Volbrengen. *Accomplir, faire, exécuter.* ‖ Zijne belofte —, *tenir sa promesse.* ‖ Uwe wenschen zullen vervuld worden, *vos vœux seront exaucés.*
VERVULLER, z. m. *Celui qui remplit* ou *qui exécute, consommateur*, m.
VERVULLING (zond. mv.), z. v. *Remplage, remplissage*, m. ‖ Aanvulling. *Complétement*, m. ‖ Aanvulsel. *Complément*, m. ‖ Volbrenging. *Accomplissement*, m., *exécution, consommation*, f.
VERVULSTER, z. v. *Celle qui remplit* ou *qui exécute.*
VERVUREN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'échauffer, se gâter.* ‖ Vervuurd hout. *Bois carié*, m.
VERW, z. v. *Zie* VERF.
VERWAAID, bn. *Séché par le vent.* ‖ Verschaald. *Éventé, évaporé.* ‖ Door den wind ontredderd. *Détérioré par le vent.* ‖ Er — uitzien, *avoir l'air évaporé.*
VERWAAIEN, (*verwoei* of *verwaaide, verwaaid*,) onr. *of* zw. w. b. *Emporter, enlever* (*en parlant du vent*). ‖ o. (met *zijn*). *Être emporté* ou *enlevé par le vent.*
VERWAAIING (zond. mv.), z. v. *Dispersion* f. *par le vent.*
VERWAAND, bn. *Arrogant, présomptueux, vain, vaniteux, suffisant.* ‖ Fier. *Fier.* ‖ Prachtig. *Magnifique.* ‖ bw. *Arrogamment, présomptueusement, avec vanité, avec suffisance.*
VERWAAND[ELIJK], bw. *Zie* VERWAAND, bw.
VERWAANDHEID (–HEDEN), z. v. *Arrogance, présomption, vanité, suffisance*, f. ‖ Pracht. *Magnificence*, f., *luxe*, m.
VERWAARBORGEN, zw. w. b. *Garantir, cautionner, répondre pour, se rendre garant* ou *caution.*
VERWAARBORGER, z. m. *Assureur*, m.
VERWAARBORGING, z. v. *Garantie, caution*, f.
VERWAARDIGEN, zw. w. b. *Juger* ou *estimer digne de.* ‖ Hij heeft mij met een antwoord verwaardigd, *il m'a honoré d'une réponse.* ‖ Zich —. *Daigner, vouloir bien, condescendre jusqu'à.*
VERWAARLOOSSTER, z. v. *Femme négligente*, f.
VERWAARLOOZEN, zw. w. b. *Négliger.*
VERWAARLOOZER, z. m. *Homme négligent*, m.
VERWAARLOOZING (zond. mv.), z. v. *Négligence*, f.
*VERWACHT (zond. mv.), z. o. *Zie* VERWACHTING.
VERWACHTEN, zw. w. b. *Attendre, s'attendre à.* ‖ Willen, begeeren. *Vouloir, désirer, attendre.* ‖ Hij verwacht gehoorzaamheid, *il veut être obéi.* ‖ Hopen. *Espérer.* ‖ Afwachten. *Attendre.*
VERWACHTING, z. v. *Attente*, f. ‖ Buiten —, *à l'improviste.* ‖ Hoop. *Espérance*, f.
VERWAKKEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Revivre, augmenter.*
VERWAKKERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de revivre* ou *d'augmenter.*
VERWANDELEN, zw. w. b. Veranderen. *Changer.* ‖ Zijnen tijd —, *perdre le temps à se promener.* ‖ o. (met *zijn*). Veranderen. *Se changer, changer.* ‖ Van de eene plaats naar de andere wandelen. *Se promener d'un endroit à un autre.*
VERWANT, bn. *Apparenté, allié.*
VERWANTE, z. m. *en* v. *Parent, allié*, m., *parente, alliée*, f.
VERWANTSCHAP (zond. mv.), z. v. *Parenté, consanguinité, alliance, affinité*, f. ‖ Verwanten. *Parenté*, f., *tous les parents*, m. pl. ‖ Betrekking. *Rapport*, m., *analogie*, f. ‖ (chim.) — der lichamen, *affinité des corps.* ‖ (gramm.) *Affinité.*
VERWANTSCHAPT, bn. *Apparenté, allié.* ‖ Die betrekking heeft tot. *Qui a de l'analogie* ou *du rapport avec.*
VERWARD, bn. *Embrouillé, confus, mêlé* ‖ (fig.) *Troublé, embarrassé.* ‖ bw. *Confusément, pêle-mêle, en désordre, sans ordre.*
VERWARD[ELIJK], bw. *Zie* VERWARD.
VERWARDHEID (zond. mv.), z. v. *Confusion*, f., *désordre, embrouillement*, m. ‖ (fig.) *Embarras*, m.
*VERWAREN, zw. w. b. *Garder.*
VERWARMEN, zw. w. b. *Chauffer, échauffer.* ‖ Zich —. *Se chauffer.*
VERWARMING (zond. mv.), z. v. *Échauffement*, m.
VERWARMINGSTOESTEL, z. m. *Calorifère*; m.
VERWARNIS (zond mv.), z. v. *Zie* VERWARDHEID.
VERWARREN, zw. w. b. *Brouiller, mêler, embrouiller, confondre, mettre en désordre, troubler.* ‖ Den Staat—, *troubler l'État.* ‖ Met elkander —, *confondre l'un avec l'autre.* ‖ Iemands zinnen —, *déconcerter qq.* ‖ Zich —. *S'embarrasser.* ‖ o. (met *zijn*). *Se brouiller, s'embrouiller, s'embarrasser, se troubler.*
VERWARRING, z. v. *Zie* VERWARDHEID.
VERWASEMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'évaporer.*
VERWASSCHEN, (*verwiesch, verwasschen*,) st. w. b. *User, employer* ou *consommer en lavant.*
VERWASSEN, (*verwies, verwiesen, verwassen*,) st. w. b. *Croître mal, devenir difforme en croissant.* ‖ Al wassend verdwijnen. *Disparaître en croissant.* ‖ Aangroeien. *Croître, augmenter.*

Verwassing (zond. mv.), z. v. *Mauvaise croissance*, f. ‖ Mismaaktheid. *Difformité*, f.
Verwaten, zw. w. b. In den kerkban geslagen. *Excommunié.* ‖ Vervloekt. *Maudit.* ‖ Verdoemd. *Damné.* ‖ Trotsch. *Arrogant, présomptueux, orgueilleux, insolent.* ‖ bw. Trotsch. *Arrogamment, présomptueusement, orgueilleusement, insolemment.*
Verwatenheid (zond. mv.), z. v. Trotschheid. *Arrogance, présomption*, f., *orgueil*, m., *insolence*, f.
Verwatenis (zond. mv.), z. v. *Excommunication*, f.
Verwaterd, bn. *Gâté par l'eau.* ‖ (man.) *Fourbu.* ‖ (fig.) —e stijl, *style délayé*, m.
Verwaterdheid (zond. mv.), z. v. (man.) *Fourbure*, f.
Verwateren, zw. w. b. *Gâter par l'eau.* ‖ Ergens ander water in doen. *Changer d'eau.*
Verwatering (zond. mv.), z. v. (man.) *Fourbure*, f.
Verwating (zond. mv.), z. v. *Excommunication*, f.
Verwedden, zw. w. b. *Parier, gager.*
Verweekelijken, zw. w. b. *Amollir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'amollir.*
Verweeken, zw. w. b. *Amollir trop, ramollir, tremper trop.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir trop mou, s'amollir trop.*
Verweeking (zond. mv.), z. v. *Ramollissement*, m. ‖ — der hersenen, *ramollissement* m. *du cerveau.*
Verweeldigen, zw. w. o. (met *zijn*). *S'efféminer.*
Verweend, bn. Prachtig. *Magnifique, grandiose.* ‖ Fier, ijdel. *Fier, orgueilleux, vain.*
Verweendheid (zond. mv.), z. v. *Fierté, vanité*, f.
Verweerbaar, bn. *Défendable.*
Verweerd, bn. Verdord. *Sec, aride.* ‖ Verduiveld. *Endiablé.* ‖ bw. *Diablement.* ‖ tusschenw. *Diable!*
Verweerder, z. m. Verdediger. *Défenseur*, m. ‖ (jurispr.) Gedaagde. *Défendeur*, m.
Verweeren, zw. w. o. (met *zijn*). Bederven. *Se décomposer sous l'influence de l'air, être rongé par le temps.*
Verweeren, zw. w. o. (met *zijn*). Eeltig worden. *Devenir calleux.*
*Verweerenis, z. v. *Zie* Verwering.
Verweerschrift, z. o. *Apologie*, f., *manifeste*, m.
Verweerster, z. v. (jurispr.) *Défenderesse*, f.
Verweezen, zw. w. o. (met *zijn*). *Perdre ses parents, devenir orphelin.*
Verwegen, (*verwoog, verwogen*,) st. w. b. Opnieuw wegen. *Peser de nouveau.* ‖ Bij het wegen verliezen. *Perdre en pesant.*
Verweiden, zw. w. b. *Faire changer de pacage.*
Verweiding (zond. mv.), z. v. *Changement* m. *de pacage.*
Verwekken, zw. w. b. Veroorzaken. *Causer, susciter.* ‖ Voortbrengen. *Produire.* ‖ Telen. *Engendrer, procréer.* ‖ Kinderen —, *engendrer* ou *procréer des enfants.* ‖ Tot het leven terugroepen. *Ressusciter, ramener à la vie.* ‖ De dooden —, *ressusciter les morts.* ‖ Aansporen. *Exciter, inciter, porter* ou *pousser à, provoquer.*
Verwekker, z. m. Veroorzaker. *Auteur*, m., *cause*, f. ‖ Aanspoorder. *Celui qui excite, instigateur*, m.
Verwekking (zond. mv.), z. v. — van kinderen, *procréation* f. *d'enfants.* ‖ Aansporing. *Excitation, suscitation*, f.
Verwekster, z. v. *Celle qui excite, instigatrice*, f.
Verweldigen, zw. w. b. *Prendre de force, emporter d'assaut, forcer.*
Verweldiger, z. m. *Zie* Overweldiger.
Verweldiging, z. v. *Zie* Overweldiging.
Verwelf, **Verwelfsel**, z. o. *Voûte*, f.
Verwelkbaar, bn. *Qui peut se flétrir* ou *se faner.* ‖ (fig.) *Passager.*
Verwelkbaarheid (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui peut se flétrir* ou *se faner.* ‖ (fig.) *Nature passagère*, f.
Verwelkelijk, bn. *Zie* Verwelkbaar.
Verwelken, zw. w. o. (met *zijn*). *Se flétrir, se faner.* ‖ (fig.) *Se ternir, se passer.*
Verwelkeren, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* Verwelken.
Verwelking (zond. mv.), z. v. *Flétrissure*, f.
Verwelkomen, zw. w. b. *Complimenter, faire un bon accueil, souhaiter la bienvenue.* ‖ (fam.) Met stokslagen —, *recevoir à coups de bâton.*
Verwelkoming, z. v. *Bon accueil*, m., *réception amicale*, f.
Verwelven, zw. w. b. *Voûter.*
Verwennen, zw. w. b. *Déshabituer, désaccoutumer* (*qq. de qc*). ‖ Een kind —, *gâter un enfant.* ‖ Zich —. *Perdre une habitude.* ‖ Zich —. Eene slechte gewoonte aannemen. *Contracter une mauvaise habitude.* ‖ Zich —. Zich bederven. *Se gâter.* ‖ o. (met *zijn*). *Perdre une habitude.* ‖ Verdwijnen. *Disparaître.*
Verwenning (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de déshabituer, déshabitude, désaccoutumance*, f.
Verwenschen, zw. w. b. *Maudire, exécrer.* ‖ Die verwenschte deugniet! *ce maudit vaurien!* ‖ Sterk wenschen. *Désirer ardemment.*
Verwensching, z. v. *Malédiction, imprécation*, f.
Verweren, zw. w. b. *Défendre, résister à.* ‖ Verwerende oorlog, *guerre défensive*, f. ‖ Zich —. *Se défendre, faire résistance.*
Verwerenderwijs, **Verwerenderwijze**, bw. *Défensivement.*
Verwerfbaar, bn. *Qu'on peut obtenir* ou *acquérir, impétrable.*
Verwering (zond. mv.), z. v. *Défense, résistance*, f.
Verwerken, zw. w. b. Van de plaats werken. *Mettre ailleurs, déplacer.* ‖ Al werkende verbruiken. *Employer* ou *consommer en travaillant.* ‖ Hout —, *employer du bois.* ‖ Anders bewerken. *Refaire, travailler autrement.* ‖ (fig.) Beschaven. *Polir.* ‖ Zich —. *S'exténuer à force de travailler, s'excéder par le travail.* ‖ o. (met *zijn*). *Se gâter en fermentant.*
Verwerking (zond. mv.), z. v. *Déplacement*, m. ‖ Verbruiking. *Emploi* m. ou *consommation* f. *par le travail.* ‖ Te sterke gisting. *Fermentation trop forte.*
Verwerpelijk, bn. *Rejetable, condamnable, récusable, inadmissible.*
Verwerpelijkheid (zond. mv.), z. v. *Défaut* m. *qui rend une chose rejetable* ou *inadmissible.*
Verwerpen, (*verwierp, verworpen*,) st. w. b. Wegwerpen. *Rejeter.* ‖ Afkeuren. *Rejeter, réprouver, condamner.* ‖ Die leering is verworpen, *cette doctrine est condamnée.* ‖ Getuigen —, *récuser des témoins.* ‖ (théol.) *Réprouver.* ‖ Zich —. *Se tromper en jetant.* ‖ (fig.) Zich —. Zich vergooien. *S'avilir.*
Verwerpenswaardig, bn. *Rejetable, récusable.*
Verwerping (zond. mv.), z. v. Afkeuring. *Désapprobation, réprobation*, f. ‖ — eens voorstels, *rejet* m. *d'une proposition.* ‖ Veroordeeling. *Condamnation*, f. ‖ (théol.) *Réprobation.* ‖ — van getuigen, *récusation* f. *de témoins.*
Verwerven, (*verwierf, verworven*,) st. w. b. *Obtenir, acquérir.* ‖ (prat.) *Impétrer.*
Verwerver, z. m. *Acquéreur*, m.
Verwerving (zond. mv.), z. v. *Obtention, acquisition*, f. (prat.) *Impétration*, f.
Verweven, (*verweefde, verweven*,) st. w. b. *Employer* ou *consommer en tissant.*

VERWEZEN[T]LIJKEN, zw. w. b. *Réaliser.* | Zich —. *Se réaliser.*
VERWEZEN[T]LIJKING (zond. mv.), z. v. *Réalisation*, f.
VERWIGGELEN, zw. w. b. *Faire chanceler, ébranler, remuer.* | o. (met *hebben*). *Chanceler, s'ébranler, se remuer.*
VERWIJDBAAR, bn. *Dilatable.*
VERWIJDEN, zw. w. b. *Élargir, étendre.* | (chir.) Eene wond —, *dilater une plaie.* | De opening eener buis *of* pijp —, *évaser un tuyau.* | o. (met *zijn*). *S'élargir, s'étendre, se dilater.*
VERWIJDER, z. m. (chir.) *Bec-de-cygne*, m.
VERWIJDERD, bn. *Éloigné, écarté, lointain.*
VERWIJDEREN, zw. w. b. *Éloigner, écarter.* | Iemand van den rechten weg —, *écarter qq. du bon chemin.* | De gemoederen —, *aliéner les esprits.* | Zich —. *S'éloigner, s'écarter.* | Zich —. Vertrekken. *Partir, s'en aller, s'éloigner.*
VERWIJDERING, z. v. *Éloignement*, m. | (fig.) *Désunion, division*, f.
VERWIJDING, z. v. *Élargissement*, m. | — eener wond, *dilatation* f. *d'une plaie.*
VERWIJFD, bn. *Efféminé.* | bw. *D'une manière efféminée.*
VERWIJFD[ELIJK], bw. *Zie* VERWIJFD, bw.
VERWIJFDHEID (-HEDEN), z. v. *Mollesse*, f.
VERWIJL (zond. mv.), z. o. Vertoef. *Délai, retard*, m. | Zonder —, *sans délai, sans retard.*
VERWIJLEN, zw. w. b. *Différer, remettre, retarder, suspendre.* | Eene zaak —, *remettre une affaire.* | o. (met *hebben*). *Tarder, s'arrêter.*
VERWIJT, z. o. *Reproche*, m., *réprimande*, f. | (fam.) *Mercuriale*, f.
VERWIJTEN, (*verweet, verweten*,) st. w. b. *Reprocher.* | (prov.) De pot verwijt den ketel, dat hij zwart is, *la pelle se moque du fourgon.* | Berispen. *Reprendre, blâmer, réprimander.* | Zich —. *Se reprocher.*
VERWIJTER, z. m. *Celui qui reproche.*
VERWIJTING, z. v. *Reproche*, m., *réprimande*, f.
VERWIJVEN, zw. w. b. Verwijfd maken. *Efféminer, amollir.* | o. (met *zijn*). Verwijfd worden. *S'efféminer, devenir efféminé, s'amollir.*
VERWIJVING (zond. mv.) z. v. *Amollissement*, m.
VERWIJZEN, (*verwees, verwezen*,) st. w. b. Naar elders wijzen. *Renvoyer.* | Hij verwees mij naar zijnen broeder, *il me renvoya à son frère.* | Verbannen. *Bannir, exiler, reléguer, proscrire.* | Veroordeelen. *Condamner.* | Ter dood —, *condamner à mort.* | In de kosten —, *condamner aux frais.*
VERWIJZING, z. v. Verzending. *Renvoi*, m. | Veroordeeling. *Condamnation*, f.
VERWIKKELEN, zw. w. b. *Embrouiller, embarrasser, compliquer.*
VERWIKKELING, z. v. *Complication*, f.
VERWILDERD, bn. *Inculte, sauvage, farouche.* | (fig.) *Déréglé, dévergondé, indisciplinable.* | bw. *En désordre, en friche.* | (fig.) *D'un air farouche* ou *sauvage.*
VERWILDERDHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VERWILDERING.
VERWILDEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Rester inculte.* | Laten —, *négliger.* | (fig.) *Se dérégler, se débaucher.*
VERWILDERING (zond. mv.), z. v. *État sauvage, défaut* m. *de culture.* | (fig.) *Dérèglement, dévergondage*, m.
VERWILLIGEN, zw. w. b. *Consentir à, permettre.* | Overreden. *Persuader.* | o. (met *hebben*). *Consentir.*
VERWILLIGING (zond. mv.), z. v. *Consentement*, m.

VERWINBAAR, bn. *Prenable, qui peut être vaincu.*
VERWINDEN, (*verwond, verwonden*,) st. w. b. *Redévider, dévider autrement* ou *de nouveau.* | Door eene windas in beweging brengen. *Mouvoir au moyen d'un vindas.*
VERWINNAAR, z. m. *Vainqueur*, m.
VERWINNARES, z. v. *Celle qui gagne, celle qui remporte la victoire.*
VERWINNEN, (*verwon, verwonnen*,) st. w. b. *Vaincre.* | Overtreffen. *Surpasser.* | Overtuigen. *Persuader.* | o. (met *hebben*). *Triompher.*
VERWINNING, z. v. *Victoire*, f.
VERWINTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Overwinteren. *Hiverner, passer l'hiver.* | (met *zijn*). *Avoir des engelures.*
VERWINTERING (zond. mv.), z. v. Overwintering. *Hivernage*, m. | (méd.) *Engelures*, f. pl.
VERWISSELAAR, z. m. *Changeur*, m.
VERWISSELBAAR, bn. *Qui peut être changé* ou *échangé, changeable, convertible.*
VERWISSELEN, zw. w. b. *Changer, échanger.* | Geld —, *changer de l'argent.* | Ruilen. *Troquer.* | Bij misslag wisselen. *Changer par erreur, confondre.* | o. (met *zijn* en *hebben*). *Changer.* | Van kleeding —, *changer de vêtements.* | Van paarden —, *relayer.*
VERWISSELING, z. v. *Change, échange, troc*, m. | — van begrippen, *confusion* f. *d'idées.*
VERWITTIGEN, zw. w. b. *Informer, faire savoir, faire connaître, avertir, prévenir.* | Iemand van iets —, *informer qq. de qc.*
VERWITTIGING, z. v. *Information*, f., *avis, avertissement*, m.
VERWOED, bn. *Furieux, furibond, enragé, acharné.* | bw. *Furieusement, avec rage* ou *acharnement.*
VERWOED[ELIJK], bw. *Zie* VERWOED, bw.
VERWOEDIGEN, zw. w. b. *Rendre furieux.*
VERWOEDHEID (zond. mv.), z. v. *Fureur, furie, rage*, f., *acharnement*, m.
VERWOESTEN, zw. w. b. *Dévaster, ravager, désoler, ruiner, détruire.* | Te vuur en te zwaard —, *mettre à feu et à sang.*
VERWOESTER, z. m. *Dévastateur, désolateur, destructeur, ravageur, exterminateur*, m.
VERWOESTING, z. v. *Dévastation, désolation, destruction, ruine*, f., *ravage, renversement*, m.
VERWONDE, z. m. *en* v. *Blessé*, m., *blessée*, f.
VERWONDEN, zw. w. b. *Blesser.* | Zich —. *Se blesser.*
VERWONDEREN, zw. w. b. *Étonner, surprendre.* | Zich over iets —, *s'étonner* ou *être surpris de qc.* | Verwonderd staan, *s'étonner, être surpris.* | Bewonderen. *Admirer.*
VERWONDERING (zond. mv.), z. v. *Étonnement*, m., *surprise*, f. | Bewondering. *Admiration*, f.
VERWONDERINGSTEEKEN, z. o. *Point* m. *d'admiration* ou *d'exclamation.*
VERWONDERLIJK, bn. *Étonnant, surprenant.* | Bewonderlijk. *Admirable.* | bw. *Étonnamment.* | Bewonderlijk. *Admirablement.*
VERWONDING, z. v. *Action* f. *de blesser.* | Wond. *Blessure*, f.
VERWONEN, zw. w. b. *Payer pour le louage d'une habitation.* | Ik verwoon duizend frank, *je paie mille francs de loyer pour ma maison.*
VERWONNELING, z. m. *en* v. *Vaincu*, m., *vaincue*, f.
VERWOORDEN (ZICH), zw. w. wederk. *S'exprimer.* | Zich verantwoorden. *Répondre.*
VERWORDEN, (*verwerd, verworden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Se gâter.* | Vuil worden. *Se salir.*
VERWORDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de se gâter* ou *de se salir.*

VERWORGEN, zw. w. b. *Étrangler.* ‖ Vermoorden. *Égorger.* ‖ Zich —. *S'étrangler.*
VERWORGING, z. v. *Étranglement*, m., *strangulation*, f.
VERWORMEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se vermouler.* ‖ b. Zijnen tijd —, *passer son temps à se peiner.*
VERWORMING, z. v. *Vermoulure*, f.
VERWORPELING, z. m. *en* v. *Réprouvé*, m., *réprouvée*, f.
VERWORPEN, bn. *Abject, bas, vil, méprisable.* ‖ (théol.) *Réprouvé.*
VERWORPENHEID (zond. mv.), z. v. *Abjection, bassesse*, f. ‖ (théol.) *État* m. *de réprobation.*
VERWORTELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'enraciner, prendre racine.*
VERWRIKKEN, zw. w. b. *Faire branler en secouant, remuer.* ‖ Wekken. *Éveiller.* ‖ Ontwrichten. *Luxer, démettre, déboîter, disloquer.* ‖ Zich —. *Se disloquer.*
VERWRIKKING (zond. mv.), z. v. *Déplacement à force de secouer, remuement*, m. ‖ Ontwrichting. *Luxation*, f., *déboîtement*, m., *dislocation*, f.
VERWRINGEN, (*verwrong, verwrongen*,) st. w. b. *Retordre, tordre autrement, bistourner.* ‖ Zich —. *Se donner une entorse.* ‖ (fig.) *Altérer.* ‖ Iemands woorden —, *altérer les paroles de qq.* ‖ (fig.) Eene zaak —, *donner un tour forcé à une affaire.*
VERWRINGING (zond. mv.), z. v. *Bistournement*, m. ‖ (chir.) *Entorse*, f. ‖ Vervalsching. *Altération*, f.
VERWULF, VERWULFSEL, z. o. *Zie* VERWELF, VERWELFSEL.
VERWULVEN, zw. w. b. *Zie* VERWELVEN.
VERWURGEN, zw. w. b. *Zie* VERWORGEN.
VERWURGING, z. v. *Zie* VERWORGING.
*VERWUST, bn. *Zie* BEWUST.
VERZAADBAAR, bn. *Zie* VERZADELIJK.
VERZAADHEID (zond. mv.), z. v. *Satiété*, f.
VERZAAKSTER, z. v. *Celle qui renie, qui abjure* ou *qui renonce à.* ‖ — van 't geloof, *renégate*, f.
*VERZAAM (zond. mv.), z. o. *Société*, f.
VERZACHTEN, zw. w. b. *Adoucir, radoucir, amollir, ramollir.* ‖ Het leder —, *ramollir le cuir.* ‖ (fig.) *Adoucir, mitiger, modérer.* ‖ De pijn —, *adoucir* ou *soulager la douleur.* ‖ Eene uitdrukking —, *adoucir une expression.* ‖ Temperen. *Adoucir.* ‖ Een vonnis —, *adoucir une sentence.* ‖ o. (met *zijn*). *S'adoucir, se radoucir, s'amollir.* ‖ (fig.) *S'apaiser, se modérer.* ‖ Het weer verzacht, *le temps s'adoucit.*
VERZACHTEND, bn. *Adoucissant.* ‖ (méd.) *Émollient, calmant, lénitif, palliatif.* ‖ (méd.) — middel, *émollient, lénitif*, m. ‖ (jurispr.) *Atténuant.* ‖ —e omstandigheden, *circonstances atténuantes*, f. pl.
*VERZACHTENIS, z. v. *Zie* VERZACHTING.
VERZACHTING, z. v. *Adoucissement, radoucissement, amollissement*, m., *mitigation*, f. ‖ — van pijn, *adoucissement* ou *soulagement* m. *de douleur.* ‖ — van straf, *mitigation de peine.*
VERZACHTMIDDEL, z. o. *Émollient, lénitif*, m.
VERZADELIJK, bn. *Qui peut être rassasié.*
VERZADELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui peut être rassasié.*
VERZADEN, zw. w. b. *Zie* VERZADIGEN.
VERZADIGBAAR, bn. *Qui peut être rassasié.*
VERZADIGDHEID (zond. mv.), z. v. *Satiété*, f., *assouvissement*, m.
VERZADIGEN, zw. w. b. *Rassasier, assouvir.* ‖ Zijnen honger —, *assouvir sa faim, se rassasier.* ‖ (chim.) *Saturer.* ‖ Zich —. *Se rassasier.*
VERZADIGING (zond. mv.), z. v. *Rassasiement*, m. ‖ — des hongers, *assouvissement* m. *de la faim.* ‖ (chim.) *Saturation*, f.
VERZADING (zond. mv.), z. v. *Zie* VERZADIGING.
VERZAGEN, zw. w. b. *Scier autrement.* ‖ Slecht zagen. *Scier mal.*
VERZAKEN, zw. w. b. *Renier, abjurer, renoncer à.* ‖ Zijnen plicht —, *manquer à son devoir.* ‖ God —, *renier Dieu.* ‖ Zijn geloof —, *renier sa foi, apostasier.* ‖ Ontkennen. *Nier.* ‖ (jeu.) *Renoncer.*
VERZAKER, z. m. *Renieur*, m. ‖ — van zijn geloof, *renégat, apostat*, m.
VERZAKING (zond. mv.), z. v. *Reniement, renoncement*, m., *abjuration*, f. ‖ — van zich zelven, *abnégation* f. *de soi-même.* ‖ — van zijn geloof, *apostasie*, f. ‖ — van grondbeginselen, *abjuration de principes.* ‖ (jeu) *Renonce*, f.
VERZAKKEN, zw. w. o. (met *zijn*). Zinken *S'affaisser.* ‖ b. In andere zakken doen. *Mettre dans d'autres sacs.*
VERZAKKING, z. v. Zinking. *Affaissement*, m. ‖ Het in andere zakken doen. *Action* f. *de mettre dans d'autres sacs.*
VERZAMELAAR, z. m. *Celui qui rassemble* ou *qui recueille, accumulateur*, m. ‖ — van zeldzaamheden, *collectionneur* m. *de raretés.* ‖ — van stukken uit verschillende werken, *compilateur*, m.
VERZAMELAARSTER, z. v. *Celle qui rassemble* ou *qui recueille.*
VERZAMELEN, zw. w. b. Bijeenbrengen. *Assembler, rassembler, amasser, ramasser, recueillir.* ‖ Schatten —, *amasser des trésors.* ‖ De verstrooide krijgslieden —, *rallier les soldats dispersés.* ‖ Zijne gedachten —, *se recueillir.* ‖ De stemmen —, *recueillir les voix.* ‖ Samenroepen. *Convoquer.* ‖ Zich —. *Se rassembler* ‖ o. (met *zijn*). *S'assembler.* ‖ Overeenstemmen. *S'accorder.*
VERZAMELING, z. v. *Rassemblement, amas*, m. ‖ Vergadering. *Assemblée, réunion*, f. ‖ — uit verschillende schriften, *compilation*, f. ‖ Hoop. *Amas*, m. ‖ — van boeken, *collection* f. *de livres.* ‖ — van schilderijen, *galerie* f. *de tableaux.*
VERZAMELPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu de rassemblement, rendez-vous*, m. ‖ De — van al de onreinheden der stad, *le réceptacle de toutes les immondices de la ville.*
VERZAMELPUNT, z. o. *Point* m. *de réunion* ou *de ralliement.* ‖ (opt.) *Point* m. *de concours.*
VERZAMELWOORD, z. o. *Collectif*, m.
VERZAMEN, zw. w. b. *en* o. *Zie* VERZAMELEN.
VERZANDEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'ensabler, s'assabler, s'engorger, se remplir* ou *se combler de sable.* ‖ Die stroom verzandt, *ce fleuve s'engorge.* ‖ (prov.) Landen — en zanden verlanden, *le temps apporte de grands changements.*
VERZANDING, z. v. *Ensablement*, m.
VERZEEUWD, bn. *Qui a le mal de mer.*
VERZEEUWEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Avoir le mal de mer.* ‖ (fig.) Walgen. *Avoir envie de vomir.*
VERZEGELAAR, z. m. *Scelleur*, m.
VERZEGELEN, zw. w. b. *Sceller, cacheter.* ‖ Eenen brief —, *cacheter une lettre.* ‖ (jurispr.) *Apposer les scellés.* ‖ (fig.) *Confirmer, ratifier, sceller.* ‖ Met zijn bloed —, *sceller de son sang.*
VERZEGELING, z. v. *Action de sceller* ou *de cacheter.* ‖ (jurispr.) *Apposition* f. *du scellé, scellé*, m.
VERZEGGEN, (*verzeide* of *verzegde, verzeid* of *verzegd*,) onr. *of* zw. w. b. *Renoncer à.* ‖ Het spelen —, *renoncer au jeu.* ‖ Beloven. *Promettre.* ‖ Zich —. *Donner sa parole, s'engager.* ‖ Ik ben reeds verzeid, *j'ai déjà donné ma parole.*

VERZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Afzeilen. *Mettre à la voile, partir.* ‖ Al zeilende in ongelegenheid geraken. *Échouer, dériver.* ‖ Op eene droogte —, *échouer sur un banc de sable.* ‖ (fig.) Ik wist niet, waar gij verzeild waart, *je ne savais ce que vous étiez devenu.* ‖ b. Al zeilende doen verongelukken. *Faire échouer.*
VERZEILING (zond. mv.), z. v. Afreis. *Action* f. *de mettre à la voile, départ*, m., *partance*, f. ‖ Afdwaling. *Égarement*, m.
VERZEKERAAR, z. m. *Assureur*, m.
VERZEKERBRIEF, z. m. *Police* f. *d'assurance.*
VERZEKERDHEID (zond. mv.), z. v. *Assurance, certitude*, f. ‖ Veiligheid. *Sûreté*, f. ‖ Gerustheid. *Tranquillité*, f.
VERZEKEREN, zw. w. b. Zeker maken. *Assurer.* ‖ Bevestigen. *Certifier, affirmer, déclarer.* ‖ Waarborgen. *Assurer, garantir.* ‖ Tegen brand —, *assurer contre l'incendie.* ‖ Vast maken. *Assurer, affermir, rendre stable.* ‖ Zich —. *S'assurer.* ‖ Zich van iemands bescherming —, *s'assurer de la protection de qq.* ‖ Zich van iemand —. Iemand gevangennemen. *Mettre qq. en lieu de sûreté.*
VERZEKERGELD (zond. mv.), z. o. *Prime* f. *d'assurance.*
VERZEKERING, z. v. *Assurance, certitude*, f. ‖ Veiligheid. *Sûreté*, f. ‖ Rust, *Repos*, m. ‖ Bescherming. *Protection*, f. ‖ Waarborg. *Garantie*, f. ‖ Pand. *Caution*, f. ‖ — tegen brand, *assurance contre l'incendie.* ‖ — tegen zeeschade, *assurance maritime.* ‖ (jurispr.) Beslag. *Saisie*, f. *arrêt*, m. ‖ Goederen in — nemen, *saisir des marchandises.* ‖ Aanhouding. *Arrestation*, f. ‖ Iemand in — nemen, *s'assurer de la personne de qq., arrêter qq.*
VERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ, z. v. *Compagnie* ou *société* f. *d'assurance.*
VERZEKERINGSPREMIE, z. v. *Prime* f. *d'assurance.*
VERZEKERKANTOOR (-TOREN), z. o. *Bureau* m. *d'assurance.*
VERZELFSTANDIGEN, zw. w. b. (théol.) *Transsubstantier.*
VERZELFSTANDIGING (zond. mv.), z. v. (théol.) *Transsubstantiation*, f.
VERZELLEN, zw. w. b. *Accompagner.*
VERZELLER, z. m. *Celui qui accompagne, compagnon*, m.
VERZELLING, z. v. *Accompagnement*, m.
VERZELSCHAPPEN, zw. w. b. *Accompagner.*
VERZEN, z. v. *Zie* VERZENEN.
VERZENBOEK, z. o. *Recueil* m. *de vers.*
VERZENDEN, (*verzond, verzonden*,) st. w. b. Afzenden. *Envoyer, expédier.* ‖ Naar elders zenden. *Renvoyer.*
VERZENDER, z. m. *Envoyeur, expéditeur*, m.
VERZENDING, z. v. Afzending. *Envoi*, m., *expédition*, f. ‖ Het zenden naar elders. *Renvoi*, m. ‖ Het verzondene. *Envoi.*
VERZENDSTER, z. v. *Celle qui envoie* ou *qui expédie.*
VERZENEN, z. v. mv. *Talons*, m. pl. ‖ (prov.) Het is hard de — tegen de prikkels te slaan, *il est dur de regimber contre les aiguillons.*
VERZENGEN, zw. w. b. *Brûler légèrement, roussir, hâler, griller.* ‖ De verzengde luchtstreek, *la zone torride*, f. ‖ Verzengde koornaren, *épis brouis*, m. pl.
VERZENGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de brûler légèrement, de roussir, de hâler* ou *de griller.* ‖ (bot.) *Brouissure*, f.
VERZENMAAKSTER, z. v. (dénigr.) *Celle qui rimaille.*
VERZENMAKER, z. m. *Versificateur*, m. ‖ (dénigr.) *Rimailleur, rimeur*, m.
VERZENMAKERIJ (zond. mv.), z. v. *Action de rimailler, fabrication* f. *de vers.*
VERZESVOUDIGEN, zw. w. b. *Sextupler.*
VERZET (zond. mv.), z. o. Tegenstand. *Résistance, opposition*, f. ‖ Tegen iets in — komen, *s'opposer à qc.* ‖ Verpoozing. *Relâche, repos*, m. ‖ Uitspanning. *Amusement, divertissement*, m., *distraction*, f. ‖ Pand. *Gage*, m. ‖ Vergoeding. *Compensation, indemnisation*, f. ‖ Tegenwoordigheid van geest. *Présence* f. *d'esprit.* ‖ Van zijn — raken, *se déconcerter.*
VERZETTELIJK, bn. *Amusable.*
VERZETTEN, zw. w. b. *Déplacer, transposer.* ‖ Meubelen —, *déplacer des meubles.* ‖ Boomen —, *transplanter des arbres.* ‖ Woorden —, *transposer des mots.* ‖ Geenen voet —, *ne pas bouger.* ‖ (fig.) Hij zal er geenen voet voor —, *il ne s'en occupera pas.* ‖ Grenspalen —, *déplacer des bornes.* ‖ Veranderen. *Changer.* ‖ Ontstellen. *Troubler, frapper.* ‖ Verkassen. *Enchâsser autrement.* ‖ Verdrijven. *Dissiper, chasser.* ‖ Zijne droefheid —, *dissiper son chagrin.* ‖ Verbidden. *Fléchir, émouvoir.* ‖ Vermaken. *Amuser, divertir, distraire.* ‖ Verpoozen. *Reposer, soulager.* ‖ Vergeten. *Oublier.* ‖ Verpanden. *Engager, mettre en gage.* ‖ Verwedden. *Parier.* ‖ Afweren. *Parer, détourner.* ‖ Eenen steek —, *parer un coup.* ‖ Zich —. *Se déplacer.* ‖ Zich tegen iemand *of* tegen iets —, *s'opposer à qq.* ou *à qc.* ‖ Zich —. Uitspanning nemen. *S'amuser, se divertir, se distraire.*
VERZETTING, z. v. *Déplacement*, m. ‖ — van letters, *transposition* f. *de lettres.* ‖ — van woorden, *transposition de mots, inversion*, f. ‖ — van boomen, *transplantation* f. *d'arbres.* ‖ Verkassing. *Action* f. *d'enchâsser autrement.* ‖ Verpanding. *Engagement*, m.
VERZICHTIG, bn. *Presbyte.*
VERZICHTIGE, z. m. *en* v. *Presbyte*, m. *et* f.
VERZICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Presbytie*, f.
VERZIEDEN, (*verzood, verzoden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Ébouillir, diminuer à force de bouillir.*
VERZIEN, (*verzag, verzagen, verzien*,) onr. w. b. *Omettre, négliger, ne pas s'apercevoir de.* ‖ Met zien verliezen. *Perdre, dépenser* ou *employer à voir qc.* ‖ Zich —. *Ne pas bien voir, se tromper.* ‖ o. (met *zijn*). Op iets — zijn, *viser à qc.* ‖ *Zie* VOORZIEN.
VERZIEND, bn. *Prévoyant.*
*VERZIG (zond. mv.), z. o. *Précaution*, f.
VERZIJGEN, (*verzeeg, verzegen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Filtrer, couler, passer au travers de.* ‖ Verweeken. *Se détremper.* ‖ Verminderen. *Diminuer.* ‖ b. *Filtrer.*
VERZIJGVAT (-VATEN), z. o. *Passoire*, f., *tamis*, m.
VERZILVERAAR, z. m. *Argenteur*, m.
VERZILVEREN, zw. w. b. *Argenter.*
VERZILVERING (zond. mv.), z. v. *Argenture*, f.
VERZINGEN, (*verzong, verzongen*,) st. w. b. *Perdre* ou *passer à chanter.* ‖ Zijnen tijd —, *perdre son temps à chanter.* ‖ Zich —. *Se faire mal en chantant.*
VERZINKBOOR (-BOREN), z. v. *Fraise*, f.
VERZINKEN, (*verzonk, verzonken*,) st. w. o. (met *zijn*). *Couler* ou *aller à fond, s'enfoncer, être englouti, s'abîmer.* ‖ In de modder —, *s'embourber.* ‖ (fig.) Geheel in God verzonken zijn, *être tout absorbé en Dieu.*
VERZINKEN, zw. w. b. *Zinguer, couvrir de zinc.*
VERZINKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de couler à fond* ou *de s'enfoncer.*
VERZINLIJKEN, zw. w. b. *Rendre sensible, rendre accessible aux sens.* ‖ Verbeelden. *Représenter, figurer.*

Verzinnlijking, z. v. *Action* f. *de rendre sensible.* ‖ Verbeelding. *Représentation*, *figure*, f.

Verzinnen, (*verzon*, *verzonnen*,) st. w. b. *Inventer*, *imaginer.* ‖ Een middel —, *chercher un moyen.* ‖ Uitdenken. *Controuver*, *trouver*, *imaginer*, *inventer*, *forger.* ‖ Bedenken. *Réfléchir* ou *penser à.* ‖ Begrijpen. *Comprendre.* ‖ Zich —. Zich vergissen. *Se méprendre*, *se tromper.* ‖ o. (met *hebben*). *Réfléchir.*

Verzinner, z. m. *Inventeur*, *forgeur*, m.

Verzinning, z. v. *Invention*, f. ‖ Vergissing. *Erreur*, *méprise*, *bévue*, f.

Verzinsel, z. o. *Fiction*, *invention*, *fable*, f.

Verzinster, z. v. *Inventrice*, f.

Verzitten, (*verzat*, *verzaten*, *verzeten*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'asseoir ailleurs*, *changer de place.* ‖ (met *hebben*). Voor eene plaats betalen. *Dépenser* ou *payer pour être assis.* ‖ b. *Passer le temps étant assis*, *perdre en restant assis.* ‖ Zich —. *Ruiner sa santé par une vie trop sédentaire.*

Verzocht, bn. *Expérimenté.*

Verzochtheid (zond. mv.), z. v. *Expérience*, f.

Verzoek, z. o. *Demande*, *prière*, *sollicitation*, f. ‖ Beproeving, ondervinding. *Épreuve*, *expérience*, f.

Verzoeken, (*verzocht*,) onr. w. b. *Demander*, *prier*, *implorer*, *solliciter.* ‖ Iemand [om] iets —, *demander qc. à qq.* ‖ Ter maaltijd —, *inviter à dîner.* ‖ Zich lang laten —, *se laisser prier longtemps*, *se faire tirer l'oreille.* ‖ Beproeven. *Éprouver.* ‖ Ten kwade aanzoeken. *Tenter.* ‖ Zoeken. *Chercher.* ‖ Bezoeken. *Rendre visite*, *visiter.*

Verzoeker, z. m. *Suppliant*, *pétitionnaire*, *solliciteur*, m. ‖ — eener plaats, *solliciteur*, *postulant* m. *d'une place.* ‖ Bekoorder. *Tentateur*, m.

Verzoeking, z. v. Aanvechting. *Tentation*, f.

Verzoekschrift, z. o. *Requête*, *supplique*, *pétition*, f., *placet*, m. ‖ Een — indienen, *présenter une requête*, *pétitionner.*

Verzoekster, z. v. *Suppliante*, *solliciteuse*, *postulante*, f.

Verzoenbaar, bn. *Réconciliable.*

Verzoendag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de propitiation.*

Verzoendeksel, z. o. (bibl.) *Propitiatoire*, m.

Verzoenen, zw. w. b. De vijandschap doen ophouden. *Réconcilier*, *concilier.* ‖ Bevredigen, tot bedaren brengen. *Apaiser*, *pacifier.* ‖ Iemands gramschap —, *apaiser la colère de qq.* ‖ Boete voor iets doen. *Expier.* ‖ Zich — met iemand, *se réconcilier avec qq.* ‖ o. (met *zijn*). *Se réconcilier.*

Verzoenend, bn. (théol.) *Expiatoire*, *propitiatoire.*

Verzoener, z. m. *Réconciliateur*, *conciliateur*, *parcificateur*, m.

Verzoening, z. v. *Réconciliation*, f. ‖ Boetedoening. *Expiation*, *propitiation*, f.

Verzoeningsbok, z. m. *Bouc émissaire*, m.

Verzoeningsdood (zond. mv.), z. m. *Mort expiatoire*, f.

Verzoeningsfeest, z. o. *Fête* f. *des expiations.*

Verzoeningswerk (zond. mv.), z. o. *Œuvre propitiatoire* ou *expiatoire*, f.

Verzoenlijk, bn. *Réconciliable.*

Verzoenlijkheid (zond. mv.), z. v. *Possibilité* f. *de se réconcilier.*

Verzoenofferande, z. v. *Sacrifice propitiatoire*, m.

Verzoenster, z. v. *Réconciliatrice*, f.

Verzoeten, zw. w. b. *Adoucir*, *rendre plus doux.* ‖ (chim.) *Dulcifier*, *édulcorer.* ‖ (fig.) *Adoucir*, *alléger*, *soulager.*

Verzoeting (zond. mv.), z. v. *Adoucissement*, m. ‖ (chim.) *Dulcification*, *édulcoration*, f. ‖ (fig.) *Adoucissement*, *soulagement*, m.

Verzolen, zw. w. b. *Ressemeler.*

Verzoler, z. m. *Ouvrier* m. *qui ressemèle.*

Verzoling, z. v. *Ressemelage*, m.

Verzond, bn. *Éclairé par le soleil.*

Verzoolster, z. v. *Celle qui ressemèle des bas.*

Verzoomen, zw. w. b. *Ourler autrement* ou *de nouveau.*

Verzoord, bn. *Désséché.* ‖ (pop.) *Maudit.*

Verzorgen, zw. w. b. *Pourvoir* ou *munir du nécessaire*, *fournir*, *procurer.* ‖ Iemand van iets —, *munir qq. de qc* ‖ Zijne zorg besteden aan. *Avoir soin de*, *soigner.* ‖ De zieken —, *soigner les malades.* ‖ Het vuur —, *avoir soin du feu.* ‖ Deuren en vensters —, *bien fermer les portes et les fenêtres.* ‖ Onderhouden. *Nourrir*, *entretenir.* ‖ Hij heeft tien kinderen te —, *il a dix enfants à nourrir.*

Verzorger, z. m. *Celui qui fournit* ou *qui a soin de*, *pourvoyeur*, m. ‖ (hist. rom.) *Officier* m. *chargé d'une mission dans les provinces.*

Verzorging (zond. mv.), z. v. *Provision*, *fourniture*, f.

Verzorgster, z. v. *Celle qui a soin de*, *qui fournit* ou *qui procure.*

Verzot, bn. *Infatué.* ‖ — zijn op iets, *raffoler* ou *être infatué de qc.*

Verzotheid (zond. mv.), z. v. *Infatuation*, f., *sot amour* m. *pour qc.*

Verzotten, zw. w. o. (met *zijn*). *Raffoler*, *s'affoler*, *s'amouracher*, *s'assoter*, *s'infatuer* ou *être infatué de.* ‖ Op iemand —, *raffoler de qq.*

Verzouten, (*verzoutte*, *verzouten*,) st. w. b. *Saler trop.*

Verzuchten, zw. w. o. (met *hebben*). *Soupirer profondément*, *gémir.* ‖ b. Zijnen tijd —, *passer* ou *perdre son temps en gémissant.*

Verzuchting, z. v. *Soupir*, *gémissement*, m.

Verzuim, z. o. *Négligence*, *omission*, f. ‖ Bij —, *par négligence.* ‖ — van tijd, *perte de temps.* ‖ Uitstel. *Délai*, m. ‖ Doe het zonder —, *faites-le sans délai.*

***Verzuimel**, bn. *Zie* Nalatig.

Verzuimen, zw. w. b. *Négliger*, *omettre.* ‖ Zijnen plicht —, *négliger son devoir.* ‖ Zijne vrienden —, *négliger ses amis.* ‖ De gelegenheid —, *laisser échapper l'occasion.* ‖ Verzuim niet hem te schrijven, *ne manquez pas de lui écrire.* ‖ Verliezen. *Perdre.* ‖ Zijnen tijd —, *perdre son temps.* ‖ Zich —. *Se négliger.* ‖ Zich —. Winden loozen. *Lâcher des vents.* ‖ Zich —. Achterblijven. *Rester en arrière.*

Verzuimenis, z. v. *Zie* Verzuim.

Verzuimer, z. m. *Celui qui néglige.* ‖ (prat.) *Défaillant*, m.

Verzuimig, bn. *Zie* Nalatig.

Verzuiming (zond. mv.), z. v. *Zie* Verzuim.

Verzuimster, z. v. *Celle qui néglige.* ‖ (prat.) *Défaillante*, f.

Verzuipen, (*verzoop*, *verzopen*,) st. w. b. *Dépenser à boire*, *perdre à force de boire.* ‖ Verdrinken. *Noyer.* ‖ Eenen hond —, *noyer un chien.* ‖ Zich —. *Ruiner sa santé à force de boire.* ‖ Zich —. Zich verdrinken. *Se noyer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se noyer.*

Verzuiper, z. m. *Ivrogne*, *buveur*, *biberon*, m.

Verzuipster, z. v. *Ivrognesse*, *buveuse*, f.

Verzuren, zw. w. b. *Aigrir*, *rendre aigre.* ‖ (fig.) Onaangenaam maken. *Rendre désagréable.*

‖ (chim.) *Oxyder.* ‖ (méd.) *Aciduler.* ‖ o. (met *zijn*). *Devenir aigre* ou *plus aigre.* ‖ (chim.) *S'acidifier, s'oxyder.*

Verzuring (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'aigrir* ou *de s'aigrir.* ‖ (chim.) *Oxydation*, f.

Verzuurbaar, bn. (chim.) *Oxydable.*

Verzuurbaarheid (zond. mv.), z. v. (chim.) *Oxydabilité*, f.

Verzwageren, zw. w. b. *Allier par mariage.* ‖ Zich —. *S'allier par mariage, s'apparenter.*

Verzwagering (zond. mv.), z. v. *Alliance* f. *par mariage.*

Verzwakken, zw. w. b. *Affaiblir, rendre faible, débiliter.* ‖ (fig.) *Affaiblir, énerver, atténuer.* ‖ Zich —. *S'affaiblir.* ‖ o. (met *zijn*). *S'affaiblir, devenir faible.*

Verzwakking (zond. mv.), z. v. *Affaiblissement*, m., *débilitation*, f. ‖ Zwakheid. *Faiblesse*, f.

Verzwaren, zw. w. b. *Appesantir.* ‖ (fig.) *Aggraver.* ‖ o. (met *zijn*). *S'appesantir, devenir plus pesant* ou *plus lourd.* ‖ (fig.) *S'aggraver.*

Verzwarend, bn. *Aggravant.* ‖ —e omstandigheden, *circonstances aggravantes*, f. pl.

Verzwaring (zond. mv.), z v. *Appesantissement*, m. ‖ (fig.) *Aggravation*, f. ‖ Verzwarende omstandigheid. *Circonstance aggravante*, f.

Verzwelgen, (*verzwolg, verzwolgen*,) st. w. b. *Engloutir, avaler.* ‖ (fig.) Eenen hoon —, *digérer un affront.* ‖ Al zwelgende verkwisten. *Dissiper en débauches* ou *en bonne chère.*

Verzwelger, z. m. *Avaleur*, m. ‖ (fig.) Verkwister. *Dissipateur*, m.

Verzwelging (zond. mv.), z. v. *Avalement, engloutissement*, m. ‖ (fig.) *Dissipation*, f.

Verzweren, (*verzwoer, verzworen*,) onr. w. b. Met eenen eed verloochenen. *Abjurer qc., renoncer à qc. par serment.* ‖ Zweren iets niet te doen. *Jurer de ne pas faire qc.* ‖ Vervloeken. *Maudire.* ‖ Zich —. *Jurer, s'engager par serment.* ‖ Zich —. Eenen valschen eed doen. *Se parjurer.*

Verzweren, (*verzwoor, verzworen*,) st. w. o. (met *zijn*). Veretteren. *S'ulcérer, suppurer, abcéder.*

Verzwering, z. v. Verzaking. *Abjuration*, f.

Verzwering, z. v. Verettering. *Suppuration, ulcération*, f., *abcès*, m.

Verzwieren, z. w. b. *Dépenser* ou *dissiper en débauches.*

Verzwijgen, (*verzweeg, verzwegen*,) st. w. b. *Taire, passer sous silence.* ‖ Verhelen. *Céler, cacher.*

Verzwijger, z. m. *Celui qui tait* ou *qui cache.*

Verzwijging (zond. mv.), z. v. *Silence*, m. ‖ (prat.) *Réticence*, f. ‖ (rhét.) *Réticence.*

Verzwikken, zw. w. b. *Disloquer, déboîter, démettre, fouler.* ‖ Zich —. *Se donner une entorse.*

Verzwikking, z. v. *Dislocation*, f., *déboîtement*, m, *entorse, foulure*, f.

Verzwinden, (*verzwond, verzwonden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Disparaître, s'évanouir.*

Vesemen, zw. w. b. Vademen. *Enfiler.* ‖ Eene naald —, *enfiler une aiguille.*

Vesper, z. v. Avond. *Soir*, m. ‖ Vespertijd. *Vêpres*, f. pl. ‖ —s. Avondgodsdienst. *Vêpres.*

Vesperboek, z. o. *Vespéral*, m.

Vesperbrood (zond. mv.), z. o. *Goûter*, m.

Vesperdienst, z. m. *Vêpres*, f. pl.

Vesperklok, z. v. *Cloche* f. *qui sonne les vêpres.*

Vespertijd (zond. mv.), z. m. *Soir*, m., *vêpres*, f. pl.

Vest, z. v. Wal. *Rempart, boulevard*, m. ‖ Vesting. *Place forte, forteresse*, f.

Vest, z. o. Kleedingstuk. *Gilet*, m. *veste*, f., ‖ Kamizool. *Camisole*, f.

Vestaal, z. v. *Vestale*, f.

Vestaalsch, bn. *Qui a rapport aux Vestales.* ‖ —e maagd, *Vestale, prêtresse* f. *de Vesta.*

Vesten, zw. w. b. Vastmaken. *Fixer, établir.* ‖ Met vesten voorzien. *Entourer de remparts, fortifier.* ‖ Zich op iets —, *se fier à qc.* ‖ *Zie* Vestigen.

Vestengoed (zond. mv.), z. o. *Étoffe* f. *pour gilets.*

Vestenstof, z. v. *Étoffe* f. *pour gilets.*

Vestigen, zw. w. b. Vastmaken. *Fixer, établir.* ‖ Zijn verblijf ergens —, *fixer sa demeure quelque part.* ‖ (fig.) Het oog op iemand —, *fixer ses yeux sur qq.* ‖ Zijne hoop op God —, *mettre son espérance en Dieu.* ‖ Grondvesten. *Fonder, établir, baser.* ‖ (fig.) *Fonder, baser.* ‖ Waarop vestigt gij uwe vraag? *sur quoi fondez-vous votre demande.* ‖ Versterken. *Fortifier.* ‖ Zich —. *S'établir.* ‖ Zich ergens —, *s'établir quelque part.*

Vestiging, z. v. *Fixation*, f., *affermissement*, m. ‖ Versterking. *Fortification*, f. ‖ — van woonplaats, *établissement*, m. ‖ Verblijf. *Séjour, établissement*, m.

Vesting, z. v. *Action de fixer, fixation*, f. ‖ Versterkte plaats. *Forteresse, place forte*, f. ‖ Vestingwerken. *Fortifications*, f. pl. ‖ — van woonplaats, *établissement* m. *de domicile.* ‖ Verzekering. *Sûreté*, f.

Vestingbouw (zond. mv.), z. m. *Fortification*, f. ‖ *Zie* Vestingbouwkunde.

Vestingbouwer, z. m. *Ingénieur militaire*, m.

Vestingbouwkunde (zond. mv.), z. v. *Génie militaire, art* m. *de fortifier, architecture militaire*, f.

Vestingbouwkundig, bn. *Versé dans l'architecture militaire.* ‖ Der vestingbouwkunde. *Du génie militaire.*

Vestingbouwkundige, z. m. *Ingénieur militaire*, m.

Vestingwerk, z. o. *Fortification*, f., *défenses*, f. pl.

Vestknoop (-knoopen), z. m. *Bouton* m. *de gilet.*

Vestwerk, z. o. *Zie* Vestingwerk.

Vestzak, z. m. *Poche* f. *de gilet.*

Vet (zond. mv.), z. o. *Graisse*, f., *gras*, m.

Vet, bn. *Gras.* ‖ (anat.) *Adipeux.* ‖ — maken, *engraisser.* ‖ — worden, *s'engraisser.* ‖ Dik en —, *gros et gras.* ‖ —te soep, *potage gras*, m. ‖ —te saus, *sauce grasse*, f. ‖ —te os, *bœuf gras*, m. ‖ (fig.) —te keuken, *bonne cuisine*, f. ‖ —te aarde, *terre grasse*, f. ‖ (prov.) Het oog des meesters maakt het paard —, *l'œil du maître engraisse le cheval.* ‖ (fig.) — postje, *emploi lucratif*, m. ‖ (impr.) —te letters, *lettres bien nourries*, f. pl. ‖ Smerig. *Gras, sali de graisse.* ‖ bw. (peint.) *Gras.*

Vet (zond. mv.), z. v. (bot.) *Doucette*, f.

Vetachtig, bn. *Graisseux, grasset.* ‖ (anat.) *Adipeux.*

Vetader, z. v. (anat.) *Veine adipeuse*, f.

Vetbreuk, z. v. *Stéatocèle*, f.

Vetdarm, z. m. *Gras-double, boyau culier*, m.

Veter, z. m. Band. *Lien*, m. ‖ Nestel. *Lacet, aiguillette*, f.

Veteraan, z. m. *Vétéran*, m.

Veterbeslag (-slagen), z. o. *Ferret*, m.

Veteren, zw. w. b. Binden. *Lier.* ‖ Nestelen. *Lacer, aiguilleter.* ‖ (fig.) Iemand —, *tanner qq.* ‖ o. (met *hebben*). (fig.) Naar iets —, *s'attaquer à qc.*

LOPPER, VETERMAKER, z. m. *Aiguilletier*, m.
s, z. v. (h. n.) *Pingouin*, m.
WEL, z. o. (chir.) *Lipôme*, m.
) (zond. mv.), z. v. *Graisse*, f. ‖ Dikheid. *Obésité*, *corpulence*, f. ‖ Vruchtbaar- *Fertilité*, f.
RS (-KAARSEN), z. v. *Zie* SMEERKAARS.
PER, z. m. *Graissier*, m.
ER (zond. mv.), z. o. *Cuir gras*, m.
, z. v. (man.) *Fanon*, m.
G, z. v. *Caillette*, f., *quatrième estomac s animaux ruminants*.
NETJE, z. o. Munt. *Quatre deniers*, m. pl.
ELBREUK, z. v. *Omphalocèle*, *hernie ombile*, f.
-TO'S), z. o. *Véto*, m.
, z. v. *Poêle* f. *à graisse*.
, z. m. *Pot* m. *à graisse*. ‖ (pop.) Het is , *on y fait bonne chère*.
, z. m. (anat.) *Pannicule*, f.
ADE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Doucette*, f.
EN (-STEENEN), z. m. *Éléolithe*, f.
F, z. v. *Matière grasse*, f.
z. v. (agric.) *Engrais*, m.
, zw. w. b. *Graisser*, *engraisser*. ‖ (agric.) n. *Fumer*. ‖ Looien. *Corroyer*, *tanner*.
, z. m. Looier. *Corroyeur*, *tanneur*, m.
ARIER, z. m. *Graissier*, m.
ARIERSTER, z. v. *Graissière*, f.
, bn. *Graisseux*, *adipeux*. ‖ Smerig. *Graissale*.
HEID (zond. mv.), z. v. *Graisse*, *onctuof*. ‖ — des lichaams, *obésité* f. *du corps*.
, z. v. *Ensimage*, m.
KOOPER, z. m. *Graissier*, m.
, z. v. *Nageoire adipeuse*, f.
K, VETVLEK, z. v. *Tache* f. *de graisse*.
S, z. o. (anat.) *Membrane adipeuse*, *pan*-, f.
DE, z. v. *Pâturage* m. *pour engraisser le*
DEN, zw. w. b. *Engraisser*, *mettre des ux à l'engrais*, *faire des nourritures*.
DER, z. m. *Engraisseur de bestiaux*, *mar-* m. *de bœufs gras*.
DERIJ, z. v. *Engraissage*, m.
, z. m. *en* v. (pop.) *Gros pansu* ou *bedon*, *rosse masse* f. *de chair*.
R (zond. mv.), z. o. (chim.) *Acide séba-*, m.
RZOUT, z. o. (chim.) *Sébate*, m.
L, z. m. Vogel. *Oiseau*, m. ‖ (fig.) Schalk, *Coquin*, *fripon*, m.
, z. o. *Poulain*, m. ‖ Een — werpen, *ser*. ‖ Ezelsveulen. *Ânon*, m.
EN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pouliner*. ‖ ezelsveulen werpen. *Ânonner*.
TJE, z. o. *Poulichon*, *jeune poulain*, m. eltje. *Ânon*, m.
voorz. *Zie* VOOR.
z. v. *Filament*, m., *fibre*, f. ‖ (bot.) *ent*, m., *fibre*, f. ‖ (cuis.) *Filandre*, f.
CHTIG, bn. *Filamenteux*, *fibreux*, *filan-*. ‖ —e wortel, *racine capillaire*, f.
CHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *qui est filamenteux* ou *fibreux*. ‖ (bot.) *lature*, f.
RAAD, z. m. *Capillament*, *filament*, m.
N, zw. w. b. Feziken. *Chuchoter*. ‖ o. (met *n*). Uitrafelen. *S'effiler*.
, bn. *Zie* VEZELACHTIG.
HEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VEZELACHTIG-

VEZELING, z. v. Fluistering. *Chuchotement*, m. ‖ Uitrafeling. *Action* f. *d'effiler*.
VEZELSTEEN, z. m. *Amiante*, *inolithe*, m.
VEZELWORTEL, z. m. *Racine fibreuse*, *capillaire* ou *chevelue*, f.
VEZIKEN, zw. w. b. *Zie* FEZIKEN.
VIADUCT, z. v. *Viaduc*, m.
VICARIAAT, z. o. *Vicariat*, m., *vicairie*, f.
VICARIS, z. m. *Vicaire*, m.
VICARISSCHAP, z. o. *Vicariat*, m., *vicairie*, f.
VICE-ADMIRAAL, z. m. *Vice-amiral*, m.
VICE-CONSUL, z. m. *Vice-consul*, m.
VICE-PRESIDENT, z. m. *Vice-président*, m.
VICTORIE, z. v. Overwinning. *Victoire*, f.
VICTORIEWORTEL, z. m. (bot.) *Faux nard*, m.
*VICT[U]ALIE, z. v. *Victuaille*, f., *vivres*, m. pl., *provisions*, f. pl., *comestibles*, m. pl.
VICT[U]ALIEMEESTER, z. m. *Victuailleur*, *avitailleur*, *fournisseur* m. *des vivres*.
VICT[U]ALIËEREN, zw. w. b. *Avitailler*, *approvisionner*.
*VIELLICHT, bw. *Zie* MISSCHIEN.
VIER, z. o. Vunr. *Zie* VUUR.
VIER, telw. *Quatre*. ‖ Twee en twee is —, *deux et deux font quatre*. ‖ — maal — is zestien, *quatre fois quatre font seize*. ‖ Wij zijn met ons —en, *nous sommes quatre*. ‖ — en —, *quatre à quatre*. ‖ Iets in —en verdeelen, *partager qc. en quatre*. ‖ z. v. *Quatre*, m.
VIERAVOND, z. m. *Vigile*, *veille* f. *d'une fête*. ‖ (fig.) *Repos* m. *après le travail*.
VIERBEENIG, bn. *À quatre jambes* ou *pieds*.
VIERBLAD (-BLADEN), z. o. (bot.) *Quadrifolium*, m.
VIERBLADIG, bn. *Qui a quatre feuilles*, *tétraphylle*, *quadrifolié*. ‖ —e bloemkroon, *corolle tétrapétale*, f.
VIERBLOEMIG, bn. *Quadriflore*.
VIERDAAGSCH, bn. Vier dagen oud. *Âgé de quatre jours*. ‖ Dat vier dagen duurt. *Qui dure quatre jours*.
VIERDAG (-DAGEN), z. m. *Fête*, f., *jour* m. *de repos* ou *de congé*.
VIERDE, bn. *Quatrième*. ‖ Hij woont op de — verdieping, *il loge au quatrième* (*étage*). ‖ — deel, *quatrième partie*, f., *quart*, m. ‖ Hendrik de —, *Henri quatre*. ‖ Ten —, *quatrièmement*. ‖ z. o. *Quatrième partie*, f., *quart*, m. ‖ v. (jeu.) *Quatrième*, f. ‖ Vierde klas. *Quatrième*, f.
VIERDEELIG, bn. (bot.) *Quadripartite*.
VIERDEHALF, telw. *Trois et demi*. ‖ —ve gulden, *trois florins et demi*.
VIERDENDAAGSCH, bn. *Qui a eu lieu le quatrième jour*, *qui revient tous les quatre jours*. ‖ —e koorts, *fièvre quarte*, f.
VIERDEPART, z. o. *Quarteron*, *quart*, m.
VIERDER, z. m. *Celui qui célèbre* ou *qui fête*.
VIERDERHANDE, VIERDERLEI, bn. *De quatre sortes* ou *espèces*, *de quatre façons* ou *manières*.
VIERDOORNIG, bn. *Qui a quatre épines*, *tétracanthe*.
VIERDRAADSCH, bn. *De quatre fils*.
VIERDUBBEL, bn. *Quadruple*. ‖ z. o. *Quadruple*, m.
VIERDUIZENDSTE, bn. *Quatre-millième*. ‖ z. o. *Quatre-millième partie*, f.
VIEREN, zw. w. b. Met feestelijke vreugde doorbrengen. *Célébrer*, *fêter*, *chômer*. ‖ Eenen feestdag —, *célébrer une fête*. ‖ Ontzien, welwillend behandelen. *Choyer*, *montrer des égards à*, *fêter*. ‖ Eeren. *Honorer*. ‖ Loslaten. *Lâcher*, *larguer*, *filer*. ‖ Den teugel —, *lâcher la bride*. ‖ Den kabel —, *filer le câble*. ‖ De schoten —, *larguer les écoutes*. ‖ o. (met *hebben*). Rusten. *Se reposer*.

VIEREN, zw. w. o. (met *hebben*). Stoken. *Faire du feu.*
VIERENDEEL (–DEELEN), z. o. *Quart, quartier*, m., *quatrième partie*, f. ‖ — eener el, *quart* m. *d'une aune.* ‖ — eens ponds, *quarteron*, m. ‖ — jaars, *trimestre*, m.
VIERENDEELEN, zw. w. b. *Diviser* ou *partager en quatre.* ‖ Eenen misdadiger —, *écarteler un criminel.* ‖ (blas.) *Écarteler.*
VIERHANDIG, bn. (h. n.) *Quadrumane.*
VIERHOEK, z. m. *Carré, tétragone, quadrilatère*, m.
VIERHOEKIG, bn. *Carré, quadrangulaire, quadrangulé, tétragone.* ‖ bw. *En carré.*
VIERHONDERD, telw. *Quatre cents.*
VIERHONDERDSTE, bn. *Quatre-centième.* ‖ z. o. *Quatre-centième partie*, f.
VIERHOOFDIG, bn. *Qui a quatre têtes.* ‖ — verband, *bandage* m. *à quatre têtes.*
VIERHOORNIG, bn. *Qui a quatre cornes, tétracère.*
VIERING, z. v. *Célébration*, f. ‖ Plechtige —, *solennisation*, f.
VIERJARIG, bn. Vier jaar oud. *Âgé de quatre ans.* ‖ Dat vier jaar duurt. *Qui dure quatre ans.* ‖ Dat om de vier jaren geschiedt. *Quatriennal.*
VIERKANT, z. o. *Carré, quadrilatère, tétragone*, m. ‖ In het —, *en carré.* ‖ (math.) — eens getals, *carré d'un nombre.* ‖ Langwerpig —, *carré long.* ‖ (mil.) *Carré.* ‖ (impr.) *Quadrat*, m. ‖ bn. *Carré.* ‖ —e tafel, *table carrée*, f. ‖ (math.) —e wortel, *racine carrée*, f. ‖ — maken, *équarrir, carrer.* ‖ bw. *En carré, à angle droit.* ‖ (fig.) *Carrément.* ‖ Met kracht. *Avec force, brusquement.*
VIERKANTEN, zw. w. b. *Carrer, équarrir.*
VIERKANTIG, bn. *Carré.* ‖ bw. *En carré, à angle droit.*
VIERKANTSWORTEL, z. m. (math.) *Racine carrée*, f.
VIERKLEED (–KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de fête.*
VIERKLEURIG, bn. *De quatre couleurs.*
VIERKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Épilobe*, m.
VIERLEDIG, bn. *De quatre parties, composé de quatre membres.* ‖ (algèbr.) —e grootheid, *quadrinôme*, m. ‖ Vierderlei. *De quatre sortes, espèces* ou *manières.*
VIERLETTERGREPIG, bn. *De quatre syllabes, quadrisyllabique, tétrasyllabe.* ‖ — woord, *tétrasyllabe*, m.
VIERLING, z. m. en v. *Un des quatre enfants d'une même couche.* ‖ m. (versif.) *Quatrain*, m. ‖ Vierendeel. *Quarteron, quart*, m.
VIERLOOPER, z. m. (mar.) *Palan* m. *à croc, à deux poulies doubles.*
VIERMAAL, bw. *Quatre fois.* ‖ — grooter maken, *quadrupler.* ‖ — zooveel, *quatre fois autant.*
VIERMAANDELIJKSCH, bn. *Qui a lieu tous les quatre mois.*
VIERMACHTIG, bn. (bot.) *Tétradyname.*
VIERMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Tétradynamie*, f.
VIERMAN, z. m. *Quatuorvir*, m. ‖ Viervorst. *Tétrarque*, m.
VIERMANNERIJ (zond. mv.), z. v. (bot.) *Tétrandrie*, f.
VIERMANNIG, bn. (bot.) *Tétrandre.*
VIERMANNIGHEID (zond. mv.), z. v. (bot.) *Tétrandrie*, f.
VIERPONDER, z. m. *Objet* m. *qui pèse quatre livres.* ‖ Brood. *Pain* m. *de quatre livres.* ‖ Kanonbal. *Boulet* m. *de quatre livres.* ‖ Kanon. *Canon* m. *du calibre de quatre.*
VIERPOOTER, z. m. (h. n.) *Quadrupède*, m.
VIERPOOTIG, bn. *À quatre pieds* ou *pattes.* ‖ (h. n.) *Quadrupède.*
VIERPUNTIG, bn. *À quatre pointes, quadricuspidé.*
VIERREGELIG, bn. *De quatre lignes.* ‖ — vers, *quatrain*, m.
VIERSCHAAR, z. v. *Tribunal*, m., *cour* f. *de justice.* ‖ Voor de — dagen, *appeler en justice.* ‖ (fig.) *Tribunal.*
VIERSNARIG, bn. *Tétracorde.* ‖ —e lier, *tétracorde*, m.
VIERSPAN, z. o. (antiq.) *Quadrige*, m.
VIERSPLETIG, bn. (bot.) *Quadrifide.*
VIERSPRONG, z. m. Kruisweg. *Carrefour*, m. ‖ (man.) *Croupade*, f.
VIERSTEMMIG, bn. *À quatre voix.*
VIERTAL, z. o. *Nombre* m. *de quatre.*
VIERTALLIG, bn. *Qui est de quatre.* ‖ (arith.) — stelsel, *système quaternaire*, m.
VIERTANDIG, bn. *Qui a quatre dents.* ‖ (h. n.) *Quadridenté.*
VIERTEL, z. o. *Quartaut*, m.
VIERTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps de repos, chômage*, m.
VIERTIJDIG, bn. —e vasten, *quatre-temps*, m. pl.
VIERVAKKIG, bn. *Qui a quatre parties, compartiments* ou *cases.* ‖ (bot.) *Quadriloculaire.*
VIERVINGERIG, bn. *Qui a quatre doigts.* ‖ (h. n.) *Tétradactyle.*
VIERVLAKKIG, bn. (math.) *Tétraèdre.*
VIERVLEUGELIG, bn. *Qui a quatre ailes.* ‖ (h. n.) *Tétraptère.*
VIERVOET, z. m. *Tout ce qui a quatre pieds.* ‖ Te —, *à cheval, au galop.*
VIERVOETEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Galoper.*
VIERVOETER, z. m. (h. n.) *Quadrupède*, m. ‖ (prosod.) *Tétramètre*, m.
VIERVOETIG, bn. *Qui a quatre pieds* ou *pattes.* ‖ (h. n.) *Quadrupède, tétrapode.* ‖ — dier, *quadrupède*, m. ‖ (prosod.) — vers, *tétramètre*, m.
VIERVORST, z. m. *Tétrarque*, m.
VIERVORSTENDOM, z. o. *Tétrarchie*, f.
VIERVOUD, z. o. *Quadruple*, m.
VIERVOUDIG, bn. *Quadruple.* ‖ bw. *Au quadruple, quatre fois autant.*
VIERVOUDIG[LIJK], bw. *Zie* VIERVOUDIG, bw.
VIERWEG (–WEGEN), z. v. *Carrefour*, m.
VIERWEKIG, bn. *De quatre semaines.* ‖ Dat vier weken duurt. *Qui dure quatre semaines.*
VIERWERF, bw. *Quatre fois.*
VIERWIELIG, bn. *À quatre roues.* ‖ — rijtuig, *voiture* f. *à quatre roues.*
VIERZIJDIG, bn. *Qui a quatre côtés* ou *faces.* ‖ (math.) *Quadrilatère, quadrilatéral.*
VIES, bn. Walging verwekkend. *Dégoûtant.* ‖ —ze smaak, *mauvais goût*, m. ‖ Walging ondervindend. *Dégoûté.* ‖ — van iets zijn, *être dégoûté de qc.* ‖ Kieskeurig, moeilijk. *Difficile, délicat.* ‖ Onaangenaam. *Désagréable.* ‖ Slecht. *Mauvais.* ‖ Grillig. *Bizarre.* ‖ Wonderlijk. *Singulier.* ‖ bw. *Bizarrement.*
VIESHEID (–HEDEN), z. v. *Répugnance*, f., *dégoût*, m. ‖ (fig.) Moeilijkheid. *Humeur difficile*, f. ‖ Wonderzinnigheid. *Bizarrerie*, f.
VIEZEVAZEN, z. v. mv. *Caprices*, m. pl., *lubies, boutades, quintes*, f. pl.
VIEZIGHEID (–HEDEN), z. v. *Zie* VIESHEID.
VIGGE, z. v. *Cochon* m. *de lait.*
VIGGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Cochonner, mettre bas* (*en parlant d'une truie*).
VIGILANT, z. v. *Vigilante*, f.
VIGILEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être vigilant, aller vite en besogne.*
VIGILIE, z. v. *Vigile*, f.
VIGNET, z. o. *Vignette*, f.
VIGONJE (zond. mv.), z. v. Wol. *Vigogne*, f.

Vigonjehoed, z. m. *Vigogne, chapeau* m. *de vigogne.*
Vigonjewol (zond. mv.), z. v. *Vigogne*, f.
Vijand, z. m. *Ennemi, adversaire, antagoniste*, m. ‖ Gezworen —, *ennemi juré.* ‖ (mil.) *Ennemi.* ‖ In 's —s land, op 's —s bodem, *en pays ennemi.* ‖ Op den — lostrekken, *marcher sur l'ennemi.* ‖ (fig.) *Ennemi.* ‖ — van het spel, *ennemi du jeu.*
Vijandelijk, bn. *Ennemi, hostile.* ‖ —e legers, *armées ennemies*, f. pl. ‖ —e daad, *action hostile*, f. ‖ bw. *En ennemi, hostilement.*
Vijandelijkheid (–heden), z. v. *Hostilité*, f.
Vijandig, bn. *Ennemi, hostile, malveillant.* ‖ bw. *En ennemi, hostilement.*
Vijandigheid (–heden), z. v. *Inimitié*, f.
Vijandig[lijk], bw. *Zie* **Vijandig**, bw.
Vijandin, z. v. *Ennemie*, f.
Vijandsch, bn. *Hostile, ennemi.*
Vijandschap, z. v. *Inimitié, malveillance*, f. ‖ Iemand — toedragen, *avoir de l'inimitié pour qq.* ‖ Wrok. *Rancune*, f.
Vijf, telw. *Cinq.* ‖ — en — is tien, *cinq et cinq font dix.* ‖ Wij waren met ons vijven, *nous étions cinq.* ‖ De — zinnen, *les cinq sens.* ‖ In vijven deelen, *diviser en cinq.* ‖ De — boeken van Mozes, *le Pentateuque.* ‖ z. v. *Cinq*, m. ‖ Eene —, *un cinq.* ‖ (monn.) Eene Engelsche —, *cinq sous et un quart.* ‖ (prov.) Veel vijven en zessen maken, *faire toutes sortes de difficultés* ou *d'objections.*
Vijfblad (–bladen), z. o. (bot.) *Quintefeuille*, f., *pentaphylle*, m.
Vijfbladig, bn. *Pentaphylle.* ‖ —e kelk, *calice pentaphylle*, m. ‖ —e bloemkroon, *corolle pentapétale*, f.
Vijfbroederig, bn. (bot.) *Pentadelphe.*
Vijfdaagsch, bn. Vijf dagen oud. *De cinq jours.* ‖ Dat vijf dagen duurt. *Qui dure cinq jours.*
Vijfde, bn. *Cinquième.* ‖ De — bladzijde, *la cinquième page, page cinq.* ‖ Keizer Karel de —, *l'empereur Charles quint.* ‖ Sixtus de —, *Sixte quint.* ‖ Ten —, *cinquièmement.* ‖ z. o. *Cinquième partie*, f., *cinquième*, m. ‖ v. (jeu.) *Quinte*, f.
Vijfdehalf, telw. *Quatre et demi.*
Vijfdepart, z. o. *Cinquième partie*, f., *cinquième*, m.
Vijfderhande, **Vijfderlei**, bn. *Qui est de cinq sortes* ou *espèces, de cinq manières* ou *façons.*
Vijfdraadsch, bn. *Qui est de cinq fils.*
Vijfdubbel, bn. *en* bw. *Zie* **Vijfvoudig**, bn. *en* bw.
Vijfduizendste, bn. *Cinq-millième.*
Vijfhelmig, bn. (bot.) *Zie* **Vijfmannig.**
Vijfhoek, z. m. *Pentagone*, m.
Vijfhoekig, bn. *Pentagone.* ‖ (minér.) *Pentagonal.*
Vijfhonderd, telw. *Cinq cents.*
Vijfhonderdste, bn. *Cinq-centième.*
Vijfhoofdig, bn. *Qui a cinq têtes.* ‖ —e regeering, *pentarchie*, f.
Vijfhoornig, bn. (h. n.) *Qui a cinq cornes.*
Vijfjarig, bn. *De cinq ans.* ‖ Dat vijf jaar duurt. *Qui dure cinq ans.* ‖ Vijf jaar oud. ‖ *Qui a cinq ans.* ‖ Dat om de vijf jaren geschiedt. *Quinquennal.*
Vijfkant, z. m. *Pentagone*, m.
Vijfkantig, bn. *Pentagone.*
Vijfkleurig, bn. *De cinq couleurs.*
Vijfkorrelig, bn. (bot.) *Pentasperme, à cinq graines.*
Vijfledig, bn. *Qui a cinq membres.* ‖ Uit vijf deelen samengesteld. *Composé de cinq parties.*
Vijflettergrepig, bn. *De cinq syllabes.*
Vijflobbig, bn. (bot.) *Pentalobe, à cinq lobes.*
Vijfmaal, bw. *Cinq fois.* ‖ — zooveel, *quintuple, cinq fois autant.* ‖ — zoo groot maken, *quintupler.*
Vijfman, z. m. *Pentarque*, m.
Vijfmannerij (zond. mv.), z. v. (bot.) *Pentandrie*, f.
Vijfmannig, bn. (bot.) *Pentandre, pentandrique.*
Vijfmanschap, z. v. (bot.) *Pentandrie*, f.
Vijfponder, z. m. *Chose qui pèse cinq livres.* ‖ Brood. *Pain* m. *de cinq livres.* ‖ Kanonsbal. *Boulet* m. *de cinq livres.* ‖ Kanon. *Pièce* f. *de cinq livres de balle.*
Vijfsnarig, bn. *À cinq cordes.* ‖ —e lier, *pentacorde*, m.
Vijftal, z. o. *Nombre* m. *de cinq.* ‖ (antiq.) — jaren, *lustre*, m.
Vijftalig, bn. *Pentaglotte, en cinq langues.*
Vijftallig, bn. *Au nombre de cinq.* ‖ (arith.) — stelsel, *système quinaire*, m.
Vijftandig, bn. (bot.) *Quinquédenté.*
Vijftien, telw. *Quinze.* ‖ z. v. *Quinze*, m.
Vijftiendaagsch, bn. Dat vijftien dagen duurt. *Qui dure quinze jours.* ‖ Vijftien dagen oud. *Âgé de quinze jours, de quinze jours.*
Vijftiende, bn. *Quinzième.* ‖ Lodewijk de —, *Louis quinze.* ‖ De — bladzijde, *la quinzième page, page quinze.* ‖ o. *Quinzième partie*, f., *quinzième*, m.
Vijftiendehalf, telw. *Quatorze et demi.*
Vijftienderhande, **Vijftienderlei**, bn. *Qui est de quinze sortes* ou *espèces, de quinze manières.*
Vijftienhoek, z. m. *Pentadécagone*, m.
Vijftienhoekig, bn. *Pentadécagone.*
Vijftienhonderd, telw. *Quinze cents, mille cinq cents.*
Vijftienjarig, bn. Dat vijftien jaar duurt. *Qui dure quinze ans.* ‖ Vijftien jaar oud. *Qui a quinze ans, de quinze ans.*
Vijftienmaal, bw. *Quinze fois.*
Vijftiental, z. o. *Nombre* m. *de quinze, quinzaine*, f.
Vijftienvoud, z. o. *Quantité* f. *quinze fois plus grande qu'une autre.*
Vijftienvoudig, bn. *en* bw. *Quinze fois autant.*
Vijftig, telw. *Cinquante.* ‖ z. v. *Cinquante*, m. ‖ z. o. Vijftigtal. *Cinquantaine*, f.
Vijftiger, z. m. Lid eener vergadering van vijftig personen. *Membre* m. *d'une assemblée de cinquante personnes.* ‖ Die vijftig jaar oud is. *Quinquagénaire*, m. ‖ Schip met vijftig stuk geschut. *Vaisseau* m. *de cinquante pièces.*
Vijftigerhande, **Vijftigerlei**, bn. *Qui est de cinquante sortes* ou *espèces, de cinquante manières.*
Vijftigjarig, bn. *De cinquante ans, quinquagénaire, qui dure cinquante ans.*
Vijftigmaal, bw. *Cinquante fois.*
Vijftigponder, z. m. *Chose* f. *qui pèse cinquante livres.*
Vijftigste, bn. *Cinquantième.* ‖ z. o. *Cinquantième*, m.
Vijftigtal, z. o. *Cinquantaine*, f.
Vijftigvoud, z. o. *Quantité* f. *cinquante fois plus grande qu'une autre.*
Vijftigvoudig, bn. *en* bw. *Cinquante fois autant.*
Vijfvingerig, bn. *Pentadactyle, qui a cinq doigts.*
Vijfvingerkruid (zond. mv.), z. o. *Quintefeuille*, f., *pentaphylle*, m.
Vijfvlak, z. o. (géom.) *Pentaèdre*, m.
Vijfvlakkig, bn. *À cinq faces.* ‖ (géom.) — lichaam, *pentaèdre*, m.

VIJFVLEUGELIG, bn. (bot.) *Pentaptère.*
VIJFVOET (zond. mv.), z. m. *Étoile de mer, astérie*, f. ‖ (poët.) *Pentamètre*, m.
VIJFVOETIG, bn. *Qui a cinq pieds.* ‖ — vers, *pentamètre*, m.
VIJFVOUD, z. o. *Quintuple*, m.
VIJFVOUDIG, bn. *Quintuple.* ‖ bw. *Au quintuple, cinq fois autant.*
VIJFWEKIG, bn. *De cinq semaines.* ‖ Dat vijf weken duurt. *Qui dure cinq semaines.*
VIJFWERF, bw. *Cinq fois.*
VIJFWIJVERIJ (zond. mv.), z. v. (bot.) *Pentagynie*, f.
VIJFWIJVIG, bn. (bot.) *Pentagyne.*
VIJFWOUTER, z. m. Vlinder. *Papillon*, m.
VIJFZIJDIG, bn. *À cinq côtés.* ‖ (géom.) *Pentagone.*
VIJG, z. v. *Figue*, f. ‖ (prov.) —en na Paschen, *de la moutarde après le dîner.* ‖ (fig.) Iemand eene — geven, *empoisonner qq.* ‖ (fig.) Iemand eene — koken, *jouer un tour à qq.*
VIJGAPPEL, z. m. (bot.) *Sans-fleur, pomme-figue*, f.
VIJGEBLAD (–BLADEN, –BLADEREN, –BLADERS), z. o. *Feuille* f. *de figuier.*
VIJGEBOOM (–BOOMEN), z. m. *Figuier*, m. ‖ Wilde —, *caprifiguier, figuier sauvage*, m.
VIJGEBOON (–BOONEN), z. v. *Lupin*, m.
VIJGENETER, z. m. (h. n.) *Becfigue*, m.
VIJGENKORF, z. m. *Zie* VIJGENMAND.
VIJGENMAND, z. v. *Cabas*, m.
VIJGENMAT, z. v. *Cabas*, m.
VIJGENMELK (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *aux figues.*
VIJGENSNEP, VIJGENSNIP, z. v. *Zie* VIJGENETER.
VIJGETOUW, z. o. (mar.) *Bastin, sparton*, m.
VIJGGEZWEL, z. o. *Condylome, marisque*, m., *sycose*, f.
VIJL, z. v. *Lime*, f. ‖ Zoete —, *lime douce.*
VIJLEN, zw. w. b. *Limer.*
VIJLING, z. v. *Limure*, f.
VIJLSEL (zond. mv.), z. o. *Limaille, limure*, f.
VIJLSTOF (zond. mv.), z. o. *Zie* VIJLSEL.
VIJLWERK, z. o. *Limure*, f.
VIJS, z. v. *Vis*, f. ‖ Vijzel. *Étau*, m.
VIJSBOOR (–BOREN), z. v. *Queue-de-cochon*, f.
VIJT (zond. mv.), z. v. Fijt. *Panaris*, m.
VIJVER, z. m. *Étang, vivier*, m. ‖ — voor karpers, *carpier*, m.
VIJVERKARPER, z m. *Carpe* f. *d'étang.*
VIJVERVISCH (zond. mv.), z. v. *Alevin*, m.
VIJZEL, z. m. Stampvat. *Mortier*, m. ‖ Vijs. *Étau*, m. ‖ Kelderwinde. *Vérin*, m.
VIJZELEN, zw. w. b. *Hausser au moyen d'un vérin.* ‖ (fig.) *Élever.*
VIJZELSTAMPER, z. m. *Pilon*, m.
VIJZEN, zw. w. b. *Visser.*
VILDER, z. m. *Écorcheur, équarrisseur*, m.
VILDERIJ, z. v. *Écorcherie, voirie*, f.
VILDERSBEDRIJF (zond. mv.), z. o. *Métier* m. *d'écorcheur.*
VILDERSKAR, z. v. *Charrette* f. *d'écorcheur.*
VILDERSPAARD, z. o. *Cheval* m. *d'écorcheur.*
VILDERSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *d'écorcheur.*
*VILEINIG, bn. *Vilain.*
VILHOUT, z. o. (mar.) *Béquilles*, f. pl.
VILLA (–LA'S), z. v. *Villa, maison* f. *de campagne.*
VILLEN, zw. w. b. *Écorcher, équarrir.* ‖ (fig.) *Couper d'une manière maladroite, charcuter.*
VILMES, z. o. *Equarrissoir, couteau* m. *d'écorcheur* ou *d'équarisseur.*
VILPLAATS, z. v. *Zie* VILDERIJ.
VILT, z. o. Stof. *Feutre*, m. ‖ — maken, *feutrer.*
VILT, z. m. Fielt. *Fripon*, m. ‖ Vrek. *Avare*, m.
VILTACHTIG, bn. Vrekkig. *Sordide, avare.*

VILTBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Tomex*, m.
VILTEN, bn. *Fait de feutre.* ‖ — hoed, *chapeau* m. *de feutre.*
VILTKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Cuscute*, f.
VILTLAP, z. m. *Maniette*, f.
VILTMAKER, z. m. *Feutrier*, m.
VILTMANTEL, z. m. *Manteau* m. *de feutre.*
VILTMUTS (–MUTSEN), z. v. *Bonnet* m. *de feutre.*
VILTWEVER, z. m. *Tisserand* m. *en feutre.*
VIM, z. v. Honderdtal. *Cent*, (*cent-quatre*), m., *centaine*, f. ‖ Bij de — verkoopen, *vendre par centaine.*
VIM, z. v. Vin. *Zie* VIN.
VIN, z. v. *Nageoire*, f., *aileron*, m. ‖ (fig.) Geene — verroeren, *être immobile, ne pas bouger.* ‖ Puist. *Bourgeon, bouton*, m.
VINDEN, (*vond, gevonden*,) st. w. b. *Trouver.* ‖ Ontmoeten. *Rencontrer.* ‖ Ontdekken. *Trouver, découvrir.* ‖ Eenen schat —, *découvrir un trésor.* ‖ Zich ergens laten —, *se trouver* ou *se rendre quelque part.* ‖ (fig.) Ik zal hem wel —, *il ne m'échappera pas, je le trouverai bien.* ‖ Gevoelen. *Sentir, éprouver, trouver.* ‖ Houden voor. *Estimer, trouver.* ‖ Ik vind dit boek onzedelijk, *je trouve ce livre immoral.* ‖ Goed —, *trouver bon.* ‖ Kwalijk —, *trouver mauvais.* ‖ Zich —. Zich bevinden. *Se trouver.* ‖ Zich te werk —, *se mettre à l'ouvrage.* ‖ Zich in 't oog —, *être observé.*
VINDER, z. m. *Inventeur, découvreur*, m. ‖ (fam.) *Trouveur*, m.
*VINDERSCHE, z. v. Uitvindster. *Celle qui trouve* ou *qui découvre, inventrice*, f.
VINDING, z. v. *Invention, découverte*, f. ‖ Verdichtsel. *Fiction*, f. ‖ (litt.) *Invention*, f.
VINDINGRIJK, bn. *Inventif, industrieux, ingénieux, riche, fécond.*
VINDINGRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Invention*, f., *génie créateur*, m.
VINDPLAATS (–PLAATSEN), z. v. (minér.) *Gîte* m. *d'origine.*
VINDSTER, z. v. *Celle qui trouve* ou *qui découvre, inventrice*, f.
VINGER, z. m. *Doigt*, m. ‖ De kleine —, *le petit doigt, l'auriculaire*, m. ‖ (fig.) Den — op den mond leggen, *se taire.* ‖ (fig.) Iemand met —s nawijzen, *montrer qq. au doigt.* ‖ (fig.) Door de —en zien, *user de condescendance.* ‖ (fig.) Men kan hem wel met eenen natten — beloopen, *il n'est pas loin d'ici.* ‖ (fig.) De — Gods, *le doigt de Dieu.* ‖ (fig.) Hij is er de — naast den duim, *il y est indispensable.*
VINGERBLADIG, bn. (bot.) *Digitifolié.*
VINGERBREED, bn. *De la largeur du doigt, large comme un doigt.* ‖ (zond. mv.), z. o. *Largeur* f. *du doigt.*
VINGERDIK, bn. *De la grosseur du doigt.*
VINGERGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Digitaire*, f.
VINGERGREEP (–GREPEN), z. v. *Pincée*, f.
VINGERHOED, z. m. *Dé* m. *à coudre.* ‖ (bot.) Vingerhoedskruid. *Digitale*, f.
VINGERHOEDSKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Digitale*, f.
VINGERKAP, z. v. *Doigtier*, m.
VINGERKNOKKEL, z. m. *Condyle*, m.
VINGERKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Digitaire*, f.
VINGERLANG, bn. *De la longueur du doigt.*
VINGERLID (–LEDEN), z. o. *Phalange* f. *du doigt.*
VINGERLING, z. m. *Doigtier*, m. ‖ Ring. *Anneau*, m., *bague*, f. ‖ (mar.) —en, *femelles*, f. pl.
VINGERLOOS, bn. *Adactyle, qui n'a pas de doigts.*
VINGERMERK, z. o. *Marque* f. *du doigt.*
VINGERRING, z. m. *Anneau*, m., *bague*, f.

Vingersnel, bn. *Agile des doigts.*
Vingersnelheid (zond. mv.), z. v. *Prestidigitation*, f.
Vingerspraak (zond. mv.), z. v. *Dactylologie*, f.
Vingerspreker, z. m. *Dactylologue*, m.
Vingerstok, z. m. *Quille* f. *des gantiers.*
Vingertop, z. m. *Bout* m. *du doigt.*
Vingervisch, z. m. *Chéilodactyle, polynème*, m.
Vingervormig, bn. (bot.) *Digitiforme, digité, dactylé, dactyloïde.* | bw. *En forme de doigt.*
Vink, z. m. Vogel. *Pinson*, m.
Vinken, zw. w. o. (met *hebben*). *Prendre des pinsons.*
Vinkenbaan, z. v. *Aire*, f.
Vinkenei (–eieren), z. o. *Œuf* m. *de pinson.*
Vinkenhuisje, z. o. *Cabane* f. *d'oiseleurs.*
Vinkenkooi, z. v. *Cage* f. *à pinsons.*
Vinkennest, z. o. *Nid* m. *de pinsons.*
Vinkennet, z. o. *Filet* m. *à prendre des pinsons.* | (mar.) Enternet. *Filet* m. *d'abordage.*
Vinkenslag (–slagen), z. o. *Piége* ou *trébuchet* m. *pour prendre des pinsons.*
Vinkentijd (zond. mv.), z. m. *Saison* f. *où l'on prend des pinsons.*
Vinkenvalk, z. m. *Épervier*, m.
Vinkenvanger, z. m. *Preneur de pinsons, chasseur aux pinsons, oiseleur*, m.
Vinkenvangst (zond. mv.), z. v. *Pinsonnée*, f.
*__Vinnen__, (*von, gevonnen*,) st. w. b. *Zie* Vinden.
Vinnig, bn. Bits, scherp. *Piquant, âpre, aigu.* | —e koude, *froid piquant*, m. | Hevig. *Violent, véhément, rude* | — op iets zijn, *désirer ardemment qc.* | (h. n.) Die veel vinnen heeft. *Qui a beaucoup de nageoires.* | (méd.) *Couvert de boutons.* | (vétér.) *Fyeux.* | bw. *Violemment.* | Ruw. *Rudement.*
Vinnigheid (–heden), z. v. *Âpreté, âcreté*, f. | Hevigheid. *Violence, impétuosité, dureté, rigueur*, f.
Vinnig[lijk], bw. *Zie* Vinnig, bw.
Vinvisch, z. m. *Gibbar*, m.
Violenbed, z. o. *Carré* m. *de violettes.*
Violenhoni[n]g (zond. mv.), z. m. *Miel violat*, m.
Violenstroop (zond. mv.), z. v. *Sirop violat*, m.
Violet, bn. *Violet.* | z. v. Bloem. *Violette*, f.
Violetbruin, bn. *Brun violet.*
Violetkleurig, bn. *Violet.*
Violetrood (zond. mv.), z. o. *Zinzolin*, m.
Violier, z. v. (bot.) *Violier*, m.
Violierboom (–boomen), z. m. (bot.) *Magnolia*, m.
Violist, z. m. *Violoniste, joueur de violon, violon*, m.
Violoncel, z. v. *Violoncelle*, m.
Viool (–olen), z. v. Vedel. *Violon*, m. | Op de — spelen, *jouer du violon.*
Viool (–olen), z. v. (bot.) Vioolbloem. *Violette*, f.
Vioolbas, z. m. *Basse* f. *de viole.*
Vioolbloem, z. v. *Violette*, f.
Vioolblok, z. m. *en* o. (mar.) *Poulie* f. *à palan.*
Vioolhars (zond. mv.), z. v. *en* o. *Colophane*, f.
Vioolhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *à violons.* | (bot.) *Bois* m. *de côtelet.*
Vioolsnaar, z. v. *Corde* f. *d'un violon.*
Vioolspeelster, z. v. *Joueuse de violon, violoniste*, f.
Vioolspeler, z. m. *Zie* Violist.
Viooltje, z. o. Vedeltje. *Petit violon*, m.
Viooltje, z. o. Vioolbloempje. *Violette*, f.
*__Virtuit__, z. v. Kracht, eigenschap. *Force, vertu, propriété*, f.
Virtuoos (–ozen), z. m. *Virtuose*, m.
Visch, z. m. *Poisson*, m. | Vliegende —, *poisson volant.* | v. (als stofnaam). *Poisson.* | (fig.) Boter bij de —, *argent comptant*, m.

Vischaas, z. o. *Guildre, amorce*, f., *appât* m. *pour pêcher.*
Vischachtig, bn. *De poisson.* | Dat naar visch smaakt. *Qui sent le poisson.* | Dat naar eenen visch zweemt. *Qui ressemble au poisson, qui tient du poisson, pisciforme.*
Vischangel, z. m. *Hameçon*, m.
Vischarend, z. m. *Orfraie*, f., *ossifrague, huard, aigle* m. *de mer.*
Vischbaarden, z. m. mv. *Barbes* f. pl. *de poisson.*
Vischbank, z. v. *Table* f. *de poissonnier.*
Vischben, z. v. *Banne, manne*, f., *panier plat* m. *à mettre du poisson.*
Vischbeun, z. v. *Réservoir, banneton*, m.
Vischboer, z. m. Ventjager. *Chasse-marée*, m.
Vischboot (–booten), z. m. *en* v. *Barque* ou *chaloupe* f. *de pêcheur.*
Vischdag (–dagen), z. m. (pêch.) *Jour* m. *de pêche.* | Vastendag. *Jour maigre*, m.
Vischdief, z. m. (h. n.) *Courlis*, m.
Vischdooder, z. m. (bot.) *Timbo*, m.
Vischetend, bn. *Ichthyophage, piscivore.*
Vischeter, z. m. *Ichthyophage*, m.
Vischfuik, z. v. *Nasse*, f.
Vischgaren (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *de pêcheur, lignette*, f.
Vischgraat, z. v. *Arête* f. *de poisson.*
Vischhaak, z. m. *Hameçon*, m. | (prov.) Aan den — bijten, *mordre à l'hameçon, donner dans le panneau.*
Vischhandel (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de poisson.*
Vischhoek, z. m. *Hameçon*, m.
Vischhoeker, z. m. *Houcre, hourque*, m.
Vischhouder, z. m. *Réservoir*, m.
Vischjager, z. m. Ventjager. *Chasse-marée*, m.
Vischje, z. o. *Petit poisson*, m. | (prov.) Een klein —, een zoet —, *toujours pêche qui en prend un.* | (jeu.) *Fiche*, f.
Vischjesdoosje, z. o. *Boîte* f. *à fiches.*
Vischkaar, z. v. *Banneton*, m.
Vischkaken, z. v. mv. *Ouïes, branchies*, f. pl.
Vischkar, z. v. *Charrette* f. *de chasse-marée.*
Vischkieuwen, z. v. mv. *Ouïes, branchies*, f. pl.
Vischkom, z. v. *Réservoir*, m.
Vischkooper, z. m. Vischverkooper. *Marchand de poisson, poissonnier*, m.
Vischkoopster, z. v. *Marchande de poisson, poissonnière*, f.
Vischkorf, z. m. *Bourriche, cloyère, manne* f. *à marée.*
Vischkorfje, z. o. *Éventaire*, m.
Vischkorrel, z. v. *Coque* f. *du Levant.*
Vischkuip, z. v. *Cuve* f. *à mettre du poisson.*
Vischkuit, z. v. *Frai*, m., *œufs* m. pl. *de poisson.*
Vischkunst (zond. mv.), z. v. *Halieutique*, f.
Vischlever (zond. mv.), z. v. *Foie* m. *de poisson.*
Vischlijm (zond. mv.), z. v. *Colle de poisson, ichthyocolle*, f.
Vischluis, z. o. *Pive*, f.
Vischmaal, z. o. *Repas* m. *de poisson.*
Vischmand, z. v. *Bourriche, manne* f. *à marée.*
Vischmarkt, **Vischmerkt**, z. v. *Marché* m. ou *halle* f. *aux poissons.*
Vischnet, z. o. *Filet à pêcher, rets*, m.
Vischotter, z. m. (h. n.) *Loutre*, f.
Vischpoting, z. v. *Empoissonnement*, m.
Vischrecht (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de pêche.*
Vischreuk (zond. mv.), z. m. *Odeur* m. *de poisson.*
Vischrijk, bn. *Poissonneux.*
Vischrijkheid (zond. mv.), z. v. *Abondance* f. *de poisson.*

VISCHSCHOB, z. v. *Écaille f. de poisson.*
VISCHSCHOTEL, z. m. *Plat m. à poisson.*
VISCHSCHROBBER, z. m. *Celui qui écaille le poisson.*
VISCHSCHUB, z. v. *Écaille f. de poisson.*
VISCHSCHUIT, z. v. *Bateau m. de pêcheur.*
VISCHSLOEP, z. v. *Chaloupe f. de pêche.*
VISCHSNOER, z. o. *Ligne, f.*
VISCHSOEP, z. v. *Soupe f. au poisson.*
VISCHSPAAN, z. v. *Cuiller f. à poisson.* | Schuimspaan. *Écumoire, f.*
VISCHSTAART, z. m. *Queue f. de poisson.* | Einde van eenen —, *bat, m.*
VISCHTOB, z. v. *Zie* VISCHKUIP.
VISCHTON, z. v. *Caque, f.*
VISCHTRAAN (zond. mv.), z. v. *Huile f. de poisson.*
VISCHTUIG, z. o. *Appareil m. de pêche, instruments m. pl. pour la pêche.*
VISCHVANGST (zond. mv.), z. v. *Pêche, f.*
VISCHVERKOOPER, z. m. *Zie* VISCHKOOPER.
VISCHVERKOOPSTER, z. v. *Zie* VISCHKOOPSTER.
VISCHVIJVER, z. m. *Étang, vivier, m.*
VISCHVOERDER, z. m. *Chasse-marée, m.*
VISCHVROUW, z. v. *Poissonnière, f.*
VISCHWANT (zond. mv.), z. o. *Zie* VISCHTUIG.
VISCHWATER, z. o. *Pêcherie, f.* | (écon. dom.) *Saumure, f.*
VISCHWIJF, z. o. *Poissarde, harengère, f.*
VISCHWIJVENTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage m. des halles.*
VISEEREN, zw. w. b. *Viser.*
VISIOEN, z. o. *Vision, f.*
VISITE, z. v. *Visite, f.*
VISITEEREN, zw. w. b. *Visiter.*
VISITEERIJZER, z. o. (artill.) *Chat, m.*
VISITEKAART, z. v. *Carte f. de visite.*
VISSCHEN, zw. w. b. *Pêcher.* | o. (met *hebben*). Met den hengel —, *pêcher à la ligne.* | Met het werpnet —, *pêcher à l'épervier.* | (fig.) In troebel water —, *pêcher en eau trouble.* | (fig.) Achter het net —, *battre l'eau.* || (prov.) Met eenen zilveren hengel —, *chercher à parvenir à ses fins par corruption.*
VISSCHENGESLACHT (zond. mv.), z. o. *Espèce* ou *famille f. des poissons.*
VISSCHER, z. m. *Pêcheur, m.*
VISSCHERIJ, z. v. *Pêche, f.* | Vischwater. *Pêcherie, f.*
VISSCHERMAN (–LUI), z. m. *Pêcheur, m.*
VISSCHERSBOOT, z. m. *en* v. *Barque f. de pêcheur.*
VISSCHERSDORP, z. o. *Village m. de pêcheurs.*
VISSCHERSKUNST (zond. mv.), z. v. *Halieutique, f., art m. de pêcher.*
VISSCHERSLEVEN (zond. mv.), z. o. *Vie f. de pêcheur.*
VISSCHERSLIED (–LIEDEREN), z. o. *Chanson m. de pêcheur.*
VISSCHERSPINK, z. v. *Pinque, pingue, f.*
VISSCHERSSCHUIT, z. v. *Barque f. de pêcheur.*
VISSCHIG, bn. *Poissonneux.*
VISCHTAND, z. m. *Dent f. de poisson.*
VISCHWEER (–WEREN), z. v. *Gord, m.*
VISSE, z. v. (b. n.) Bunzing. *Putois, m.*
VISSING (–SINGS), z. v. (mar.) *Étambrai, m.*
VITACHTIG, bn. *Chicanier, pointilleux.*
VITACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Penchant à la critique minutieuse, esprit chicanier, m., pointillerie, f.*
VITLUST (zond. mv.), z. m. *Esprit m. de chicane.*
VITRIOOL (zond. mv.), z. o. *Vitriol, m.* | Groene —. Koperrood. *Couperose, f.*
VITRIOOLACHTIG, bn. *Vitriolique.*
VITRIOOLGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit m. de vitriol.*
VITRIOOLSTEEN (–STEENEN), z. m. *Atramentaire, pierre f. de vitriol.*
VITRIOOLZOUT (zond. mv.), z. o. *Sulfate, m.*
VITRIOOLZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide sulfurique, m.*
VITSE, z. v. (bot.) *Vesce, f.*
VITSTER, z. v. *Chicaneuse, f.*
VITTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Critiquer* ou *censurer minutieusement, chicaner, vétiller, épiloguer, ergoter.*
VITTER, z. m. *Critique minutieux, chicaneur, vétilleur, épilogueur, ergoteur, m.*
VITTERIG, bn. *Chicanier, pointilleux.*
VITTERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VITACHTIGHEID.
VITTERIJ, z. v. *Critique minutieuse, chicane, chicanerie, vétillerie, ergoterie, f.*
VITTING, z. v. (const.) *Repère, m.*
VITZIEK, bn. *Chicaneur, chicanier.*
VITZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* VITLUST.
VITZUCHTIG, bn. *Chicaneur, chicanier.*
VIVACITEIT (zond. mv.), z v. *Vivacité, f.*
VIZIER, z o. — eens helms, *visière, f.* | — eens geweers, *mire, pinnule f. d'un fusil.*
VIZIER, z. m. Turksch minister. *Visir, m.*
VIZIERSCHAP, z. o. *Visirat, visiriat, m.*
VLA, z. v. Vlade. *Flan, m.*
VLAAG, z. v. *Bourrasque, f.* | Windvlaag. *Grain m. de vent, bouffée, rafale, f.* | Regenvlaag. *Averse, ondée, f.* | (fig.) Gril. *Boutade, f., caprice, m.* | — van gekheid, *accès m. de folie.* | (fig.) — van koorts, *accès de fièvre.* | Vlagen eener barende vrouw, *tranchées f. d'une femme en travail.* | (fig.) Bij vlagen. *Par intervalles, par boutades, à bâtons rompus.*
VLAAI, z. v. Vlade. *Flan, m.* | Slet. *Salope, f.*
*VLAAIEN, zw. w. b. Vleien. *Zie* VLEIEN.
VLAAK, z. v. *Claie f. à battre la laine.* | o. Zandplaat. *Banc m. de sable.*
VLAAMSCH (zond. mv.), z. o. Het — dialect der Nederlandsche taal. *Le flamand, le dialecte flamand m. de la langue néerlandaise.* | Nederlandsch. *Néerlandais, m.*
VLAAMSCHSPREKEND, bn. *Qui parle flamand* ou *le flamand, flamingant.*
VLADE, z. v. *Flan, m.*
VLADEN, zw. w. b. *Écorcher.*
VLAG, z. v. *Pavillon, m.* | De — uitsteken, *arborer le pavillon.* | De — strijken, *baisser le pavillon.* | Met vlaggen versieren, *pavoiser.* | De — hijschen *of* in top halen, *hisser le pavillon.* | De — dekt de lading, *le pavillon couvre la marchandise.* | (fig.) Onder iemands — varen, *se ranger sous le pavillon de qq., suivre le parti de qq.* | (prov.) Veel —gen luttel boters, *beaucoup de bruit et peu de besogne.* | Standaard. *Étendard, m., bannière, f.* | Vaan. *Drapeau, m.*
VLAG (zond. mv.), z. o. (bot.) *Étendard m. des papilionacées.*
VLAGBREEDTE, z. v. (mar.) *Guindant m. de pavillon.*
VLAGGEJONGEN, z. m. *Mousse m. à bord d'un bâtiment de guerre.*
VLAGGEJONKER, z. m. *Le plus ancien des aspirants de marine.*
VLAGGEKAPITEIN (–TEINS), z. m. *Capitaine m. de pavillon.*
VLAGGEKOORD, z. o. *Cordon m. de pavillon.*
VLAGGELIJN, z. v. (mar.) *Drisse f. de pavillon.*
VLAGGEMAN, z. m. (fig.) *Coryphée, m.*
VLAGGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Arborer le pavillon* ou *les pavillons.*

VLAGGENDOEK (zond. mv.), z. o. *Toile* f. *à pavillons.*
VLAGGENKAART, z. v. *Carte* f. *des pavillons.*
VLAGGENKIST, z. v. *Cage* f. *à pavillons.*
VLAG[GE]SCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Vaisseau pavillon* ou *amiral*, m.
VLAG[GE]STOK, z. m. *Épars*, *bâton* m. *de pavillon.*
VLAGGETJE, z. o. *Banderole*, f., *petit pavillon*, m.
VLAG[GE]TOUW, z. o. *Corde* f. *de pavillon.*
VLAGLENGTE, z. v. (mar.) *Battant* m. *d'un pavillon.*
VLAGSPIL, z. v. *Zie* VLAG[GE]STOK.
VLAGVOERDER, z. m. *Vaisseau amiral*, m. ‖ (fig.) *Chef de parti*, *coryphée*, m.
VLAK, z. v. Vlek. *Tache*, f.
VLAK, bn. *Plat*, *plan*, *uni*, *égal*, *ras.* ‖ — maken, *aplanir*, *rendre uni.* ‖ — veld, *rase campagne*, m. ‖ — land, *pays plat*, m. ‖ De —ke hand, *le plat de la main.* ‖ (géom.) *Plan.* ‖ bw. *Droit*, *directement*, *en ligne droite.* ‖ — voor den wind zeilen, *avoir le vent en poupe.* ‖ — over de school, *vis-à-vis de l'école.* ‖ Duidelijk. *D'une manière claire.*
VLAK, z. o. Vlakte. *Plat*, *plan*, m. ‖ (géom.) *Surface plane*, f., *plan*, m. ‖ Plein. *Plaine*, f.
VLAKEN, zw. w. b. *Battre la laine sur une claie.*
VLAKGANG, z. m. (mar.) *Bordage* m. *de fond.*
VLAKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est plat* ou *uni.* ‖ Het vlakke. *Plat*, *plan*, m., *partie plate*, f. ‖ Oppervlakte. *Superficie*, *surface*, f.
VLAKJE, z. o. Vlekje. *Petite tache*, f. ‖ Kleine zijde. *Facette*, f.
VLAKKELOOS, bn. *Zie* VLEKKELOOS.
VLAKKEN, zw. w. b. Vlekken. *Tacher.* ‖ o. (met *zijn*). *Se tacher.*
VLAKKEN, zw. w. b. Effen maken. *Aplanir*, *égaler*, *rendre uni.*
VLAKKIG, bn. Vlekkig. *Taché.*
VLAKTE, z. v. Vlakheid. *Qualité* f. *de ce qui est plat* ou *uni.* ‖ Vlakke zijde, vlak deel. *Plat*, m., *partie plate*, f. ‖ Vlakke plaats, plein. *Plaine*, *rase campagne*, f. ‖ Vallei. *Vallée*, f. ‖ Oppervlakte. *Surface*, *superficie*, f.
VLAKTE–INHOUD, z. m. (géom.) *Aire*, f.
VLAKTEMAAT, z. v. *Mesure* f. *de superficie.*
VLAKTEMEETKUNDE (zond. mv.), z. v. (géom.) *Planimétrie*, f.
VLAKTEMEETKUNDIG, bn. (géom.) *Planimétrique.*
VLAKTEMETING, z. v. (géom) *Planimétrie*, f.
VLAKWEGER, z. m. (mar.) *Vaigre* f. *de fond.*
VLAKZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Pourpre*, m.
VLAM, z. v. *Flamme*, f. ‖ — vatten, *prendre feu.* ‖ In vuur en — zetten, *mettre en feu.* ‖ (fig.) Vuur en — spuwen, *jeter feu et flamme.* ‖ (fig.) Hartstocht. *Flamme*, *passion*, f. ‖ (fig.) Liefdevlam. *Flamme.*
VLAMBLOEM (zond. mv.), z. v. (bot.) *Phlox*, m.
VLAMKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de feu.*
VLAMKLEURIG, bn. *Couleur de feu.*
VLAMMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Flamber*, *flamboyer*, *jeter des flammes.* ‖ (fig.) Zijne oogen vlamden van toorn, *ses yeux étincelaient de colère.* ‖ (fig.) Vlammend zwaard, *épée flamboyante*, f. ‖ (fig.) Hevig verlangen. Op iets —, *désirer ardemment qc.* ‖ b. *Flamber*, *veiner*, *figurer des flammes* ou *des veines.*
VLAMMETJE, z. o. *Petite flamme*, f. ‖ Zwavelstok. *Allumette*, f.
VLAMMIG, bn. *Flambant*, *flamboyant.*
VLAMSCHILDER, z. m. *Émailleur*, m.
VLAMSTEEK (–STEKEN), z. m. coutur.) *Point ondé*, m.
VLAMVERVIG, bn. *Zie* VLAMKLEURIG.
VLAMVORMIG, bn. *En forme de flamme*, *flammé.*
VLAS, z. o. *Lin*, m. ‖ Gehekeld —, *filasse*, f. ‖ Wild —, *linaire*, f. ‖ — braken, *macquer du lin.* ‖ — roten, *rouir du lin.* ‖ — zaaien, *semer du lin.*
VLASACHTIG, bn. *Qui ressemble au lin.* ‖ — haar, *cheveux blonds*, m. pl.
VLASAKKER, z. m. *Linière*, f.
VLASBAARD, z. m. *Poil follet*, *coton*, *duvet*, m. ‖ (fig.) Melkbaard. *Blanc-bec*, m.
VLASBLOEM, z. v. *Fleur* f. *de lin.*
VLASBOUW (zond. mv.), z. m. *Culture* f. *du lin.*
VLASBRAAK, z. v. *Broie*, *macque*, f., *brisoir*, m.
VLASDOT, z. v. *Poupée*, f.
VLASDOTTER (zond. mv.), z. v. (bot.) *Caméline*, f.
VLASDRAAD, z. m. *Zie* VLASGAREN.
VLASFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de lin.*
VLASGAREN, z. o. *Fil* m. *de lin.*
VLASGRAUW, z. o. *Gris* m. *de lin.*
VLASHAAR (zond. mv.), z. o. *Cheveux blonds*, m. pl.
VLASHAMER, z. m. *Brisoir*, *maillet*, m.
VLASHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de lin.*
VLASHANDELAAR, z. m. *Linier*, *marchand* m. *de lin.*
VLASHANDELAARSTER, z. v. *Linière*, *marchande* f. *de lin.*
VLASHEKEL, z. m. *Séran*, *sérançoir*, *affinoir*, m.
VLASHEKELAAR, z. m. *Séranceur*, *filassier*, m.
VLASHEKELAARSTER, z. v. *Séranceuse*, *filassière*, f.
VLASKAMMER, z. m. *Peigneur*, m.
VLASKLEUR (zond. mv.), z. v. *Gris* m. *de lin.*
VLASKOOPER, z. m. *Zie* VLASHANDELAAR.
VLASKOP, z. m. *Quenouille*, f. ‖ (pop.) *Blondin*, m.
VLASKRUID (zond. mv), z. o. (bot.) *Linaire*, f.
VLASLAND, z. o. *Linière*, f.
VLASLINNEN (zond. mv.), z. o. *Toile* f. *de lin.*
VLASMARKT, VLASMERKT, z. v. *Marché* m. *au lin.*
VLASNIJVERHEID (zond. mv.), z. v. *Industrie linière*, f.
VLASPLANT, z. v. *Lin*, m. ‖ (bot.) —en, *linacées*, f. pl.
VLASREET (–RETEN), z. v. *Séran*, *sérançoir*, m.
VLASROK, VLASROKKEN, z. o. *Quenouille*, f.
VLASROTING, z. v. *Rouissage* m. *du lin.*
VLASSEN, bn. *De lin.*
VLASSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Devenir semblable au lin* ou *à la filasse.* ‖ Vlas bouwen. *Cultiver le lin.* ‖ Het vlas bewerken. *Travailler le lin.* ‖ (fam.) Op iets —, *aspirer à qc.*, *guigner qc.*
VLASSER, z. m. *Celui qui cultive* ou *qui travaille le lin.*
VLASSIG, bn. *Qui ressemble au lin* ou *à la filasse.*
VLASSTENG, z. v. *Tige* f. *de lin.*
VLASSTOPPEL, z. m. *Éteule* f. *de lin.*
VLASVELD, z. o. *Linière*, f.
VLASVERKOOPER, z. m. *Zie* VLASHANDELAAR.
VLASVERKOOPSTER, z. v. *Zie* VLASHANDELAARSTER.
VLASVINK, z. m. (h. n.) *Linot*, m., *linotte*, f.
VLASWINKEL, z. m. *Boutique* f. *de linier.*
VLASZAAD (zond. mv.), z. o. *Linette*, *graine* f. *de lin.*
VLECHT, z. v. *Tresse*, f. ‖ Haarvlecht. *Tresse de cheveux.* ‖ (anat.) *Plexus*, m. ‖ Huidziekte. *Herpe*, *plique*, f.
VLECHTBAND, z. m. *Ruban* ou *cordon* m. *qui sert à tresser les cheveux.*
VLECHTEN, (*vlocht*, *gevlochten*,) st. w. b. *Tresser*, *natter*, *cordeler.* ‖ In elkander —, *entrelacer*, *enlacer.* ‖ Manden —, *faire des paniers.* ‖ Haar —, *tresser des cheveux.* ‖ (fig.) *Entremêler*, *joindre.*

VLECHTER, z. m. *Tresseur*, m.
VLECHTING. z. v. *Entrelacement*, *enlacement*, m.
VLECHTKRUID (zond. mv.), z. o. *Lichen*, m.
VLECHTSEL, z. o. *Chose tressée* ou *nattée*, f.
VLECHTSTER, z. v. *Tresseuse*, f.
VLECHTTUIG, z. o. *Tressoir*, m.
VLECHTWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage tressé* ou *natté*, m. ‖ — van rijshout, *clayonnage*, m., *croiserie*, f., *claies*, f. pl.
VLE[D]ERMUIS, z. v. *Chauve-souris*, f. ‖ Langoorige —, *oreillard*, m.
VLEERMUISVISCH, z. v. *Vespertilion*, m.
VLEESCH (VLEEZEN), z. o. *Chair*, f. ‖ Wel in het — zijn, *avoir de l'embonpoint*. ‖ Dood —, *chair morte*. ‖ (chir.) Wild —, *chairs fongueuses*, f. pl. ‖ — om te eten, *viande*, f. ‖ — eten, *manger de la viande*. ‖ — derven, *faire maigre*. ‖ Gebraden —, *rôti*, m. ‖ Gezouten —, *viande salée*. ‖ Wij krijgen dagelijksch drie vleezen, *nous avons tous les jours trois espèces de viande*. ‖ (bot.) *Chair*, f., *parenchyme*, m. ‖ (fig.) Menschelijkheid. *Chair*, *humanité*, f. ‖ (bibl.) *Chair*. ‖ (fig.) Het — dooden, *mortifier la chair*.
VLEESCHACHTIG, bn. *Qui ressemble à la chair*, *charneux*, *charnu*, *carniforme*.
VLEESCHBALLETJE, z. o. *Boulette*, f.
VLEESCHBANK, z. v. *Étal* m. *de boucher*. ‖ Pijnbank. *Torture*, f.
VLEESCHBLOK, z. m. *en* o. *Billot* m. *de boucher*.
VLEESCHBREUK, z. v. (chir.) *Sarcocèle*, m.
VLEESCHDAG (-DAGEN), z. m. *Jour gras*, m.
VLEESCHDEELEN, z. o. mv. *Parties charnues*, f. pl.
VLEESCHELIJK, bn. Naar 't vleesch. *Charnel*. ‖ Ten nauwste vermaagschapt. *Germain*, *propre*. ‖ Zijn —e broeder, *son propre frère*. ‖ Zinnelijk. *Sensuel*, *charnel*. ‖ —e lusten, *appétits charnels*, m. pl. ‖ bw. *Charnellement*. ‖ Zinnelijk. *Sensuellement*.
VLEESCHETEND, bn. *Carnivore*. ‖ —e dieren, *carnivores*, *carnassiers*, m. pl.
VLEESCHETER, z. m. *Celui qui aime la viande*. ‖ (h. n.) *Carnivore*, m.
VLEESCHGELEI, z. v. *Gélatine*, f.
VLEESCHGERECHT, z. o. *Ragoût*, m.
VLEESCHGEWAS, VLEESCHGEZWEL, z. o. (chir.) *Sarcome*, m.
VLEESCHHAAK, z. m. *Allonge*, *patte*, f., *croc* ou *crochet* m. *pour suspendre la viande*.
VLEESCHHAL[LE], z. v. *Boucherie*, *halle* f. *aux viandes*.
VLEESCHHEUVELTJE, z. o. *Éminence charnue*, f.
VLEESCHHOUWER, z. m. *Boucher*, m.
VLEESCHHOUWERIJ, z. v. *Boucherie*, f.
VLEESCHHOUWSTER, z. v. *Bouchère*, f.
VLEESCHHUIS, z. o. *Boucherie*, f.
VLEESCHKAMER, z. v. *Lieu où l'on garde les viandes salées*, *charnier*, m.
VLEESCHKETEL, z. m. *Marmite*, f.
VLEESCHKEURDER, z. m. *Inspecteur* m. *des boucheries*.
VLEESCHKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de chair*. ‖ (peint.) *Carnation*, f.
VLEESCHKLEURIG, bn. *De couleur de chair*. ‖ (bot.) *Carné*. ‖ (blas.) *De carnation*. ‖ (blas.) —e kop, *tête* f. *de carnation*.
VLEESCHKLOMP, z. m. *Masse de chair*, *masse charnue*, f. ‖ (fig.) Persoon. *Masse de chair*.
VLEESCHKRAAM, z. v. *Étal* m. *de boucher*.
VLEESCHKRUID (zond. mv.), z. o. *Basilic*, m.
VLEESCHKUIP, z. v. *Saloir*, m.
VLEESCHLIJM (zond. mv.), z. v. *Sarcocolle*, f.
VLEESCHMAAL, z. o. *Repas* m. *servi en viande*.
VLEESCHMADE, z. v. *Ver* m. *qui se met dans la viande*.
VLEESCHMARKT, VLEESCHMERKT, z. v. *Marché* m. *où l'on vend la viande*, *boucherie*, f.
VLEESCHNAT (zond. mv.), z. o. *Bouillon*, *jus* m. *de viande*. ‖ Krachtig —, *consommé*, m.
VLEESCHNAVELBREUK, z. v. (chir.) *Sarcoépiplomphale*, f.
VLEESCHOFFER, z. o. *Sacrifice sanglant*, m.
VLEESCHPASTEI, z. v. *Pâté* m. *à la viande*.
VLEESCHPOT, z. m. *Marmite*, f., *pot*, m. ‖ (prov.) Naar de Egyptische —ten reikhalzen, *regretter les ognons d'Égypte*.
VLEESCHPRIEM, z. m. *Brochette*, f.
VLEESCHSOEP (zond. mv.), z. v., VLEESCHSOP, z. o. *Soupe grasse*, f., *potage gras*, *bouillon*, m.
VLEESCHSPIJS, z. v. *Viande*, f.
VLEESCHSTANDE, z. v. *Saloir*, m.
VLEESCHSTOF (zond. mv.), z. v. *Créatine*, f.
VLEESCHTAART, z. v. *Pâté* m. *à la viande*.
VLEESCHTAFEL, z. v. *Étal*, m.
VLEESCHTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *où l'on mange de la viande*, *jours gras*, m. pl.
VLEESCHTON, z. v. *Saloir*, m.
VLEESCHVAT (-VATEN), z. o. *Zie* VLEESCHTON.
VLEESCHVERF (zond. mv.), z. v. *Zie* VLEESCHKLEUR.
VLEESCHVERVIG, bn. *Zie* VLEESCHKLEURIG.
VLEESCHVORMIG, bn. *Carniforme*.
VLEESCHVRETEND, bn. (h. n.) *Carnassier*, *carnivore*.
VLEESCHVRETER, z. m. (h. n.) *Animal carnivore*, m. ‖ —s, *carnassiers*, *carnivores*, m. pl.
VLEESCHWINKEL, z. m. *Boucherie*, f.
VLEESCHWOND[E], z. v. *Plaie* ou *blessure* f. *des tissus musculaires*.
VLEESCHWORDING, z. v. (chir.) *Carnification*, f. ‖ (théol.) *Incarnation*, f.
VLEESCHWORST, z. v. *Saucisse*, *andouille*, f.
VLEESCHZETTING, z. v. *Taxe* f. *de la viande*.
VLEESCHZIJDE, z. v. (mégiss.) *Côté* m. *de la chair*.
VLEET (VLETEN), z. v. Mast- en tuigwerk. *La mâture avec les agrès et les apparaux*. ‖ Haringnet. *Rêdre*, m. ‖ Net vol visch. *Filet* m. *plein de poissons*. ‖ (fig.) *Multitude*, f. ‖ (fig.) Bij de —, *en grand nombre*, *à foison*. ‖ (h. n.) Spijkerrog. *Raie bouclée*, f. ‖ (fig.) Slet, slons. *Salope*, f.
VLEEZIG, bn. *Charnu*, *dodu*, *potelé*. ‖ (bot.) *Pulpeux*, *charnu*, *parenchimateux*.
VLEEZIGHEID (zond. mv.), z. v. *Charnure*, f. ‖ (bot.) *Pulpeux*, m.
VLEGEL, z. m. *Fléau*, m. ‖ (fig.) Lomperd. *Rustre*, *lourdaud*, *butor*, m.
VLEGELACHTIG, bn. *Lourd*, *grossier*, *brutal*.
VLEGELACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Lourderie*, *grossièreté*, *brutalité*, f.
VLEGELEN, zw. w. b. *Battre en grange*.
VLEGELSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de fléau*.
VLEIEN, zw. w. b. *Flatter*. ‖ Streelen. *Cajoler*, *caresser*. ‖ Zich —. *Se flatter*.
VLEIEND, bn. *Flatteur*. ‖ —e woorden, *paroles flatteuses*, f. pl. ‖ Streelend. *Caressant*. ‖ bw. *Flatteusement*, *d'une manière flatteuse*.
VLEIER, z. m. *Flatteur*, *adulateur*, m. ‖ Streeler. *Cajoleur*, m.
VLEIERIJ, z. v. *Flatterie*, *adulation*, f. ‖ Laffe —, *flatteries insipides*. ‖ Streeling. *Cajolerie*, *caresse*, f.
*VLEISCH, z. o. *Zie* VLEESCH.
VLEISTAARTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* KWISPELSTAARTEN.
VLEISTER, z. v. *Flatteuse*, *adulatrice*, f. ‖ Streelster. *Cajoleuse*, f.

Vleitaal (zond. mv.), z. v. *Discours flatteur, langage adulateur*, m.
Vleiwoord, z. o. *Parole flatteuse, flatterie*, f.
Vleizucht (zond. mv.), z. v. *Penchant* m. *à la flatterie, manie* f. *de flatter.*
Vlek, z. o. Gehucht. *Bourg*, m. | Klein —, *bourgade*, f.
Vlek, z. v. Vlak. *Tache, souillure*, f. | (fauc.) Spikkel. *Maillure*, f. | (joaill.) *Paille*, f., *dragon*, m. | (fig.) *Tache, souillure*, f.
Vlekbal, z. m. *Boule* f. *pour ôter les taches.*
Vlekkeloos, bn. *Qui n'est pas taché* ou *souillé, pur, immaculé, sans tache.* | (fig.) *Pur, immaculé, intact.*
Vlekkeloosheid (zond. mv.), z. v. *Pureté*, f.
Vlekken, zw. w. b. *Tacher.* | o. (met *zijn*). *Se tacher.*
Vlekkenwater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *à dégraisser.*
Vlekkoorts (zond. mv.), z. v. (méd.) *Fièvre pétéchiale*, f.
Vlerk, z. v. *Aile*, f.
Vlerken, zw. w. o. (met *hebben*). *Courir les rues d'une manière bruyante.*
Vlet, z v. *Flette, nacelle*, f.
Vletten, zw. w. b. Turf —, *charger et arranger les tourbes dans un bateau.*
Vletten, zw. w. o. (met *zijn*). Vlotten. *Flotter.*
Vletter, z. m. *Ouvrier* m. *qui charge et arrange les tourbes dans un bateau.*
Vleug, z. v. *Flamme*, f. | Richting van 't haar eener stof. *Direction* f. *du poil d'une étoffe.* | Tegen —, *à contre-poil, à rebrousse-poil.* | Vlucht. *Volée*, f. | Vogelkooi. *Volière*, f.
Vleugel, z. m. *Aile*, f. | De —s laten hangen, *laisser pendre les ailes;* (fig.) *se décourager.* | De —en korten, *rogner les ailes.* | (fig.) Iemand met zijne —en dekken, *couvrir qq. de ses ailes.* | (fig.) Onder iemands —en, *sous les ailes* ou *la protection de qq.* | — eener deur, eens vensters, *ventail*, m. | (mil.) *Aile.* | De linker — eens legers, *l'aile gauche d'une armée.* | — eens gebouws, *aile d'un bâtiment.* | (mar.) Windwijzer. *Girouette*, f. | De —s eens molens, *les ailes d'un moulin.*
Vleugelachtig, bn. *Ptéroïde, qui a la forme d'une aile.*
Vleugeladjudant, z. m. *Aide-de-camp*, m.
Vleugeldeksel, z. o. (h. n.) *Élytre*, m.
Vleugelen, zw. w. b. De armen binden. *Garrotter, lier.* | Met vleugels voorzien. *Garnir d'ailes.*
Vleugelgebouw, z. o. *Aile* f. *d'un bâtiment.*
Vleugelhoofdjes, z. o. mv. (mar.) *Pommes* f. pl. *de girouettes.*
Vleugelig, bn. *Ailé*
Vleugelj:cht (zond. mv.), z. v. (fauc.) *Cléragre*, f.
Vleugellam, bn. *Qui a une aile cassée.*
Vleugelloos, bn. *Qui n'a point d'ailes.* | (h. n.) *Aptère.*
Vleugelman, z. m. *Chef* m. *de file.*
Vleugelpen, z. v. *Plume* f. *d'aile.*
Vleugelvormig, bn. *Zie* **Vleugelachtig**.
Vleugelzaad, z. o. (bot.) *Semence ailée*, f.
Vlieboot (-booten), z. m. *en* v. *Flibot*, m.
Vlieden, (*vlood, vloden, gevloden*,) st. w. b. *Fuir, éviter.* | De slechte gezelschappen —, *fuir les mauvaises compagnies.* | o. (met *zijn*). *Fuir, s'enfuir, prendre la fuite.* | (fig.) Tot iemand —, *se jeter dans les bras de qq.*
Vlieder, z. m. Vluchteling. *Fuyard*, m.
Vlieg, z. v. *Mouche*, f. | Spaansche —, *cantharide*, f. | (prov.) Twee —en met eenen klap slaan, *faire d'une pierre deux coups.* | (prov.) Van eene — eenen olifant maken, *faire d'une mouche un éléphant.* | (escr.) De —en wegslaan, *chasser les mouches.* | (pop.) —en vangen. Klappen krijgen. *Attraper des coups.*
Vliegen, (*vloog, vlogen, gevlogen*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Voler.* | Hoog —, *voler haut.* | Snel —, *voler à tire d'aile.* | Heen en weer —, *voltiger.* | (fig.) In de lucht — *of* springen, *sauter en l'air* (*par l'effet d'une explosion*). | In brand —, *s'enflammer subitement.* | Naar het hoofd —, *entêter.* | (fig.) Iemand in 't haar —, *prendre qq. par les cheveux.* | Verdwijnen. *S'envoler, disparaître.* | Mijn geld was gevlogen, *mon argent avait disparu.* | b. Iets in stukken —, *casser qc. en volant.*
Vliegend, bn. *Volant.* | —e visch, *poisson volant*, m. | Gevleugeld. *Ailé.* | — paard, *cheval ailé*, m. | Voorbijgaand. *Passager, fugitif.* | — leger, *camp volant*, m. | —e gedachten, *pensées fugitives*, f. pl. | —e vaandels, *enseignes déployées*, f. pl. | —e jicht, *goutte-crampe*, f.
Vliegenei (-eieren), z. o. *Œuf* m. *de mouche.*
Vliegeneter, z. m. (h. n.) *Gobe-mouches*, m.
Vliegenkampernoelie, z. v. (bot.) *Agaric*, m.
Vliegenkas[t], z. v. *Garde-manger*, m.
Vliegenklap, z. v. *Tue-mouches*, m.
Vliegenkleed (-kleeden), z. o. *Émouchette*, f.
Vliegenknip, z. v. (bot.) *Dionée*, f., *attrape-mouches*, m.
Vliegenlijm (zond. mv.), z. v. *Colle* f. *à mouches.*
Vliegenmasker, z. o. *Masque* m. *contre les mouches.*
Vliegennet, z. o. *Émouchette*, f.
Vliegens, bw. *Sur-le-champ, à la hâte.*
Vliegenval, z. v. (bot.) *Zie* **Vliegenvangertje**.
Vliegenvanger, z. m. *Celui qui prend des mouches.* | (h. n.) *Gobe-mouches*, m.
Vliegenvangertje, z. o. (bot.) *Dionée*, f., *attrape-mouches*, m.
Vliegenverdrijver, z. m. *Émoucheur*, m.
Vliegenwaaier, z. m. *Chasse-mouches*, m.
Vliegepoot (-pooten), z. m. *Patte* f. *de mouche.*
Vlieger, z. m. *Tout être* m. *qui vole.* | Speeltuig. *Cerf-volant*, m. | (fig.) De — gaat niet op, *l'affaire ne réussira pas.* | (mar.) *Contre-voile* f. *d'étai.* | Vrouwekleed. *Robe ouverte et flottante*, f.
Vliegertouw, z. o. *Corde* f. *d'un cerf-volant.*
Vliegje, z. o. *Petite mouche*, f., *moucheron*, m.
Vliegluis, z. v. (h. n.) *Punaise-mouche*, f.
Vliegsken, z. o. *Zie* **Vliegje**.
Vliegwerk (zond. mv.), z. o. (théâtr.) *Décorations* f. pl. *qui changent à vue d'œil.*
Vliegwiel, z. o. *Volant*, m.
Vliender, z. v. (bot.) Vlier. *Zie* **Vlier**.
Vlier, z. v. (bot.) *Sureau*, m. | Wilde —, *hièble*, f.
Vlierazijn (zond. mv.), z. m. *Vinaigre surard*, m.
Vlierbast, z. m. *Écorce* f. *de sureau.*
Vlierbei, **Vlierbes**, **Vlierbezie**, z. v. *Baie* f. *de sureau.*
Vlierblad (-bladen, -bladeren, -bladers), z. o. *Feuille* f. *de sureau.*
Vlierbloem, z. v. *Fleur* f. *de sureau.* | Aftreksel van —en, *infusion* f. *de sureau.*
Vlierboom (-boomen), z. m. *Sureau*, m.
Vlierhout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de sureau.*
Vliering, z. v. *Galetas*, m.
Vlieringkamertje, z. o. *Mansarde*, f.
Vlieringvenster, z. o. *Fenêtre de galetas, lucarne*, f.

VLIERMERG (zond. mv.), z. o. *Moelle f. de sureau.*
VLIERPLANT, z. v. *Sureau*, m.
VLIERSIROOP, VLIERSTROOP (zond. mv.), z. v. *Sirop* m. *de sureau.*
VLIERTHEE (zond. mv.), z. v. *Thé* m. *de fleurs de sureau.*
VLIES, z. o. *Toison*, f. | De orde van het gulden Vlies, *l'ordre* m. *de la Toison d'or.* | (anat.) *Aponévrose*, *membrane*, *tunique*, f. | — op het oog, *cataracte*, f. | — op de melk, *peau* f. *sur le lait.*
VLIESACHTIG, bn. *Membraneux*, *cuticuleux.*
VLIESHEER (-HEEREN), z. m. *Chevalier* m. *de la Toison d'or.*
VLIESJE, VLIESKEN, z. o. *Pellicule*, *petite membrane* ou *tunique*, f.
VLIESRIDDER, z. m. *Zie* VLIESHEER.
VLIESVLEUGEL, z. m. (h. n.) *Aile membraneuse*, f.
VLIESVLEUGELIG, bn. *Hyménoptère.* | — insect, *hyménoptère*, m.
VLIESVORMIG, bn. *Membraneux*, *cuticuleux.*
VLIET, z. m. *Ruisseau*, *courant* m. *d'eau.*
VLIETEN, (*vloot*, *vloten*, *gevloten*,) st. w. o. (met *zijn*). *Couler*, *ruisseler.* | Vlietend water, *eau courante*, f.
VLIETWATER (zond. mv.), z. o. *Eau courante* ou *vive*, *eau* f. *de rivière.*
VLIEZENLEER (zond. mv.), z. v.* *Aponévrologie*, f.
VLIEZIG, bn. *Membraneux*, *cuticuleux*, *tuniqué.* | — vleesch, *chair membraneuse*, f. | (bot.) Met —e bladeren, *membranifolié.*
VLIJEN, zw. w. b. *Ranger*, *arranger*, *mettre en ordre.* | (fig.) Zich nevens iemand —, *s'attacher à qq.*, *suivre le parti de qq.* | o. (met *zijn*). *Convenir*, *être convenable*, *s'arranger.*
VLIJING (zond. mv.), z. v. *Arrangement*, m.
VLIJM, z. v. (chir.) *Lancette*, f.
VLIJMEN, zw. w. b. (chir.) *Ouvrir* ou *percer avec la lancette.*
VLIJMSNEDE, z. v. *Incision* f. *de lancette.*
VLIJMSTEEK (-STEKEN), z. m. *Coup* m. *de lancette.*
VLIJT (zond. mv.), z. v. *Diligence*, *assiduité*, *application*, *activité*, *ardeur*, f., *zèle*, m.
VLIJTIG, bn. *Diligent*, *assidu*, *zélé*, *actif*, *appliqué*, *laborieux*, *studieux.* | Vroolijk. *Gai*, *de bonne humeur.* | bw. *Diligemment*, *assidûment*, *avec zèle.*
VLIJTIG[LIJK], bw. *Zie* VLIJTIG, bw.
VLIM, z. v. *Zie* VIN.
VLINDER, z. m. *Papillon*, m. | (fig.) *Homme volage*, *papillon*, m.
VLINDERACHTIG, bn. *Papilionaire*, *papilionide.* | (pop.) *Papilionacé.*
VLINDERBLOEM, z. v. *Papilionacée*, f.
VLINDERBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre papilionacé*, m.
VLINDERVORMIG, bn. *Papilionacé.*
VLOED, z. m. *Action* f. *de couler.* | Stroom. *Fleuve*, *courant*, m. | Hoog water. *Flux*, m., *marée*, f. | — en ebbe, *flux et reflux*, m. | Overstrooming. *Inondation*, f., *grand débordement*, m. | — (fig.) van tranen, *torrent* m. *de larmes.* | (fig.) — van woorden, *flux* ou *torrent* m. *de paroles.* | (méd.) *Humeur*, f. | Witte —, *fleurs blanches*, f. pl.
VLOEDANKER, z. o. (mar.) *Ancre* f. *de flot.*
VLOEDHAVEN, z. v. (mar.) *Havre* m. *de marée.*
VLOEDRIJK, bn. *Abondant en fleuves* ou *en torrents.*
VLOEIBAAR, bn. *Fluide*, *liquide*, *coulant.* | Zeer —bare inkt, *encre fort liquide*, f. | —bare medeklinkers, *liquides*, f. pl. | — maken, *liquéfier.* | — worden, *se liquéfier.* | —bare lichamen, *corps liquides*, *liquides*, m. pl. | bw. *Coulamment.*
VLOEIBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Fluidité*, *liquidité*, f.
VLOEIBAARMAKING (zond. mv.), z. v. *Liquéfaction*, *fusion*, f.
VLOEIBAARWORDING (zond. mv.), z. v. *Liquéfaction*, *fusion*, f.
VLOEIEN, zw. w. o (met *hebben* en *zijn*). *Couler*, *ruisseler.* | Die rivier vloeit snel, *cette rivière coule rapidement.* | Het Nederlandsch bloed stroomt mij in de aderen, *le sang néerlandais me coule dans les veines.* | Het bloed stroomde uit zijne wonde, *le sang ruissela de sa blessure.* | Dit papier vloeit, *ce papier boit.* | Die verzen — niet, *ces vers ne sont pas coulants.*
VLOEIEND, bn. *Liquide*, *courant*, *ruisselant.* | (fig.) *Coulant*, *facile*, *naturel.* | —e verzen, *vers coulants*, m. pl. | —e stijl, *style coulant*, m. | Sierlijk. *Élégant.* | bw. *Coulamment.* | Hij spreekt het Engelsch —, *il parle coulamment l'anglais.*
VLOEIENDHEID (zond. mv.), z. v. (fig.) *Douceur*, *harmonie*, f. | Sierlijkheid. *Élégance*, f.
VLOEIKRISTALLEN, z. o. mv. *Fluors*, m. pl.
VLOEIPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier brouillard*, m.
VLOEIPLANK, z. v. *Batardeau*, m.
VLOEISPAATH (zond. mv.), z. m. (minér.) *Spath-fluor*, m.
VLOEISPAATHZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide fluorique*, m.
VLOEISTOF, z. v. *Liquide*, *fluide*, m.
VLOEK, z. m. Vervloeking. *Imprécation*, *malédiction*, f. | Vloekwoord. *Jurement*, m.
VLOEKBAAR, bn. *Exécrable*, *maudit.*
VLOEKBEEST, z. m. (pop.) *Grand jureur*, m.
VLOEKEN, zw. w. b. Vervloeken. *Maudire.* | o. (met *hebben*). *Jurer.* | Tieren. *Tempêter*, *pester.*
VLOEKER, z. m. *Jureur*, m.
VLOEKGENOOT (-NOOTEN), z. m. *en* v. *Conjuré*, m., *conjurée*, f., *conjurateur*, *conspirateur*, m. | Medeplichtige. *Complice* m. *et* f. *d'un crime.*
VLOEKGENOOTSCHAP (zond. mv.), z. o. *Conjuration*, *conspiration*, f., *conjurés*, *conspirateurs*, m. pl.
VLOEKGESPAN (zond. mv.), z. o. *Zie* VLOEKGENOOTSCHAP.
VLOEKVERWANT, z. m. *en* v. VLOEKGENOOT.
VLOEKVERWANTSCHAP (zond. mv.), z v. *Zie* VLOEKGENOOTSCHAP.
VLOEKWAARDIG, bn. *Exécrable*, *détestable*, *horrible*, *abominable.*
VLOEKWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est exécrable* ou *abominable.*
VLOEKWOORD, z. o. *Jurement*, m.
VLOER, z. m. *Pavé*, *plancher*, m. | Marmeren —, *pavé de marbre.* | Eenen — boenen, *frotter un plancher.* | (min.) *Semelles*, f. pl.
VLOERDER, z. m. *Carreleur*, *paveur*, m.
VLOERDUIF, z. v. *Pigeon domestique*, m.
VLOERDWEIL, z. m. *Torchon*, m.
VLOEREN, zw. w. b. *Paver*, *daller*, *planchéier.* | Met vierkante tichels —, *carreler.* | Eene kamer —, *carreler une chambre.* | (fig.) Bedekken. *Couvrir.*
VLOERHOUTEN, z. o. mv. (mar.) *Varangues*, f. pl..
VLOERING, z. v. *Pavement*, *dallage*, *carrelage*, m. | Vloer. *Pavé*, *plancher*, m.
VLOERKLEED (-KLEEDEN), z. o. *Zie* VLOERTAPIJT.
VLOERLEGGER, z. m. *Paveur*, *carreleur*, m.
VLOERMAT, z. v. *Natte*, f.
VLOERSENT, z. v. (mar.) *Lisse* f. *de fond.*

VLOERSTEEN, (-STEENEN), z. m. *Carreau, pavé,* m., *dalle,* f. | De —en opbreken, *décarreler.*
VLOERTAPIJT, z. o. *Tapis* m. *de pied, natte,* f.
*VLOGEL, z. m. Vleugel. *Zie* VLEUGEL.
VLOGHAVER (zond. mv.), z. v. (bot.) *Folle avoine,* f., *haveron,* m.
VLOK, z. v. *Flocon,* m. | — sneeuw, *flocon de neige.* | — wol, *flocon de laine.* | — haar, *touffe* f. *de cheveux.* | (méd.) —ken, *flocage,* m.
VLOKACHTIG, bn. *Floconneux, cotonneux.*
VLOKHAAR (zond. mv.), z. o. *Cheveux touffus,* m. pl.
VLOKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Devenir floconneux, laisser aller des flocons.* | Sneeuwen. *Neiger.*
VLOKKIG, bn. *Floconneux, cotonneux.*
VLOKWOL (zond. mv.), z. v. *Bourre de laine, bourre lanice, laine* f. *en flocons.*
VLOKZIJDE (zond. mv.), z. v. *Bourre de soie, strasse, estrasse,* f.
VLONDER, z. m. *Zie* VONDEL.
VLOOI (VLOOIEN), z. v. *Puce,* f. | (prov.) Eene — in het oor hebben, *avoir la puce à l'oreille.*
VLOOIEBEET (-BETEN), z. m. *Morsure* ou *piqûre* f. *de puce.*
VLOOIBRUIN, bn. *Puce, de couleur puce.*
VLOOIEN, zw. w. b. *Épucer.* | Zich —. *S'épucer.*
VLOOIENKRUID (zond. mv.), z. o. *Quintefeuille, herbe aux puces, pulicaire,* f., *pouliot,* m.
VLOOIKLEUR, z. v. *Couleur puce,* f.
VLOOIKLEURIG, bn. *Puce, de couleur puce.*
VLOOISCHEET (-SCHETEN), z. m. *Tache* f. *de puce.*
VLOOK, bn. Hol. *Creux.* | Gebogen. *Courbé.* | Golvend. *Flottant.*
VLOOT (VLOTEN), z. v. *Flotte,* f. | Afdeeling eener —, *escadre,* f. | Eene — uitrusten, *équiper une flotte.* || Melkvloot. *Platole,* f.
VLOOTHEER (-HEEREN), z. m. *Amiral,* m.
VLOOTHEERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Amirauté,* f.
VLOOTHOOFD, z. o. *Amiral,* m.
VLOOTJE, z. o. *Flottille,* f. || Tobbetje. *Cuvette,* f., *cuveau,* m.
VLOOTVOOGD, z. m. *Amiral,* m.
VLOSZIJDE (zond. mv.), z. v. *Zie* VLOKZIJDE.
VLOT, bn. Drijvend. *Flottant, qui est à flot.* | — maken, *mettre à flot.* | Een schip weder — maken, *déchouer* ou *remettre à flot un vaisseau.* || — worden, *être mis à flot.* | (fig.) Onvast, zwak. *Qui n'est pas ferme* ou *solide, faible.* || Vloeiend. *Coulant.* || —e verzen, *vers coulants,* m. pl. || bw. Zonder haperen. *Sans hésiter.* | Hij spreekt het Spaansch zeer —, *il parle l'Espagnol très-coulamment.*
VLOT, z. o. *Train de bois, radeau,* m.
VLOTBAAR, bn. *Flottable.*
VLOTBALK, z. m. *Poutre* f. *de train.*
VLOTBATTERIJ, z. v. *Batterie flottante,* f.
VLOTBOOT (-BOOTEN), z. m. *en* v. *Bateau-radeau,* m.
VLOTBRUG, z. v. *Ponton, pont flottant,* m.
VLOTELING, z. m. *Qui fait partie de l'équipage d'une flotte, soldat* m. *de marine.*
VLOTEN, zw. w. b. *Écrémer.* || *Zie* VLOTTEN.
VLOTGAAND, bn. *Flottant.*
VLOTGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Glyccérie,* f.
VLOTHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois flotté, bois* m. *de train.*
VLOTMAKER, z. m. *Flotteur,* m.
VLOTSCHIPPER, z. m. *Patron* m. *d'un train de bois.*
VLOTSCHUIT, z. v. *Grand bateau plat,* m.
VLOTTEN, zw. w. b. *Transporter en radeaux, flotter.* || o. (met *zijn*). Drijven. *Flotter, être à flot.* || (fig.) Het vlot, *cela marche bien.*
VLOTTER, z. m. *Flotteur,* m.
VLOUW, z. v. Net. *Pantière,* f.
VLUCHT, z. v. *Action* f. *de voler, vol, essor,* m. | Zijne — nemen, *prendre son vol* ou *son essor.* | In de — schieten, *tirer au vol.* | Eenen bal in de — vangen, *prendre une balle au vol.* | Het vlieden. *Fuite, évasion,* f. | De — nemen, zich op de — begeven, *prendre la fuite, s'enfuir.* | Op de — drijven, *mettre en fuite.* | Ter —, op de —. In der haast. *À la volée, à la hâte, en passant, très-vite.* | Ruimte van het einde van den eenen vleugel eens vogels tot dat van den anderen. *Envergure,* f. | De kondor heeft vijf en twintig voet —, *le condor a vingt-cinq pieds d'envergure.* | Menigte van vliegende vogelen. *Volée,* f. | (fig.) *Bande, troupe, volée,* f. | Vogelkooi. *Volière,* f. | (blas.) *Vol,* m.
VLUCHTELING, z. m. *en* v. *Fugitif, fuyard,* m., *fugitive,* f. || Uitwijkeling. *Réfugié, émigré, émigrant,* m., *réfugiée, émigrée, émigrante,* f.
VLUCHTEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Fuir, s'enfuir, prendre la fuite, se sauver, s'évader.* | Uit zijn land —, *fuir de son pays* ou *hors de son pays.* | b. *Fuir, éviter.* | Redden. *Sauver.* | (artill.) Het kanon —, *pointer.*
VLUCHTER, z. m. *Fuyard, fugitif,* m.
VLUCHTIG, bn. Vluchtend. *Fugitif.* | Vergankelijk. *Passager.* | Snel. *Rapide, léger.* | (chim.) *Volatil.* | — zout, *sel volatil,* m. | — maken, *volatiliser.* || — worden, *se volatiliser.* | bw. *Rapidement, légèrement, en passant.*
VLUCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Volatilité,* f.
VLUCHTIGJES, bw. *Rapidement, lestement.*
VLUG, bn. *Qui est en état de voler* ou *de s'envoler du nid, dru.* | Snel. *Prompt, vite, leste, rapide, léger, agile, vif, dispos.* | — ter been, *léger à la course.* | — ter pen, *qui écrit vite.* | — van tong, *qui a la langue bien affilée.* | — van geest, *pénétrant, ingénieux.* | Niet gesloten. *Qui n'est pas fermé.* || bw. *Promptement, vite, coulamment.* | — spreken, *parler avec facilité.*
VLUG, z. m. (pop.) *Espiègle, coquin,* m.
VLUGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est dru.* || Snelheid, vaardigheid. *Promptitude, agilité, rapidité, légèreté,* f. | — van geest, *vivacité d'esprit, pénétration,* f.
VLUGSCHRIFT, z. o. *Brochure, pièce fugitive,* f., *pamphlet,* m.
VOCAAL, z. v. *Voyelle,* f.
VOCAAL, bn. *Vocal.*
VOCATIEF, VOCATIVUS, z. m. *Vocatif,* m.
VOCHT, z. o. *Liqueur,* f., *liquide,* m. | Water. *Eau,* f. || Regen. *Pluie,* f. || (méd.) *Humeur,* f. | Sap. *Sève,* f. || bn. *Zie* VOCHTIG.
VOCHTEL, z. m. *Longue épée, rapière, flamberge,* f.
VOCHTEN, zw. w. b. *Humecter, mouiller.* | Het papier —, *moitir* ou *tremper le papier.*
VOCHTIG, bn. *Humide, mouillé, moite.* || — maken, *mouiller, humecter.* | bw. *Humidement.*
VOCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humidité, moiteur,* f.
VOCHTIG[LIJK], bw. *Zie* VOCHTIG, bw.
VOCHTMAAT, z. v. *Mesure* f. *pour les liquides.*
VOCHTMETER, z. m. (phys.) *Hygromètre,* m.
VOCHTWEGER, z. m. (phys.) *Aréomètre, pèse-liqueur,* m.
VOD[DE], z. v. *Chiffon, lambeau, haillon,* m., *guenille, loque, drille,* f. || (fig.) *Bagatelle,* f. || (fig.) Slet. *Guenipe, salope,* f.
VODDEKEN, z. o. *Zie* VODDETJE.
VODDENKOOPER, z. m. *Chiffonnier, fripier,* m.

VODDENKOOPSTER, z. v. *Chiffonnière, fripière*, f.
VODDENKRAAM, z. v. *Friperie, boutique* f. *de fripier*.
VODDENKRABBER, z. m. *Crochet* m. *de chiffonnier*.
VODDENMAN, z. m. *Zie* VODDENKOOPER.
VODDENMANSHAAK, z. m. *Zie* VODDENKRABBER.
VODDENMARKT, VODDENMERKT, z. v. *Friperie*, f.
VODDENRAAPSTER, z. v. *Chiffonnière*, f.
VODDENRAPER, z. m. *Chiffonnier*, m.
VODDENVERKOOPER, z. m. *Zie* VODDENKOOPER.
VODDENVERKOOPSTER, z. v. *Zie* VODDENKOOPSTER.
VODDENWIJF, z. o. *Zie* VODDENKOOPSTER.
VODDERIJ, z. v. *Chiffons*, m. pl., *guenilles, loques, bagatelles, babioles*, f. pl.
VODDETJE, z. o. *Guenillon*, m., *loquette*, f.
VODDEWERK (zond. mv.), z. o. *Mauvais ouvrage, bousillage*, m.
VODDIG, bn. *Sale, malpropre, misérable*.
VODDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Saleté, malpropreté*, f. | Vodde. *Chiffon*, m, *guenille*, f.
VOEDEN, zw. w. b. *Nourrir, alimenter, entretenir*. | De armen —, *nourrir les pauvres*. | (fig.) Haat —, *avoir de la haine*. | (fig.) Zich met hersenschimmen —, *se repaître de chimères*. | o. (met *hebben*). *Être nourrissant*.
VOEDER, z. m. Hij, die voedt. *Celui qui nourrit* ou *qui entretient*. | o. Voedsel voor dieren. *Fourrage*, m., *nourriture, pâture, mangeaille*, f. | — halen, *fourrager*.
VOEDER, z. o. Voedervat. *Zie* VOEDERVAT.
VOEDERBAK, z. m. *Mangeoire, crèche*, f.
VOEDEREN, zw. w. b. *Nourrir, repaître, affourrager*. | Opvullen. *Doubler, mettre une doublure*. | Met wol —, *doubler de laine*.
VOEDERHALER, z. m. *Fourrageur*, m.
VOEDERING, z. v. *Action* f. *de nourrir les bestiaux, affourragement*, m. | Opvulling. *Doublure*, f., *doublage*, m.
VOEDERKIST, z. v. *Coffre* m. *au fourrage*.
VOEDERKRIB, z. v. *Crèche, mangeoire*, f.
VOEDERSTOF, z. v. *Doublure*, f.
VOEDERSTROO (zond. mv.), z. o. *Gerbée*, f.
VOEDERVAT (—VATEN), z. o. *Foudre*, m.
VOEDING (zond. mv.), z. v. *Nutrition, alimentation*, f. | Voedsel. *Nourriture*, f.
VOEDINGSMIDDEL, z. o. *Aliment*, m., *nourriture*, f.
VOEDMIDDEL, z. o. *Zie* VOEDINGSMIDDEL.
VOEDSAP, z. o. *Chyme*, m.
VOEDSEL (zond. mv.), z. o. *Nourriture*, f., *aliment*, m. | Versterkend —, *restaurant*, m. | (fig.) *Aliment, entretien*, m.
VOEDSTER, z. v. *Celle qui nourrit*. | Min. *Nourrice*, f. | Moerkonijn. *Lapine*, f. | Moerhaas. *Hase*, f.
VOEDSTERAAR, z. m. *Père nourricier*, m.
VOEDSTEREN, zw. w. b. *Nourrir, élever*. | Een kind —, *allaiter un enfant*.
VOEDSTERHEER (—HEEREN), z. m. *Père nourricier*, m. | (fig.) Beschermer. *Protecteur, patron*, m.
VOEDSTERKIND (—KINDEREN), z. o. *Nourrisson*, m.
VOEDSTERLING, z. m. en v. *Nourrisson*, m. | (fig.) Leerling. *Élève*, m. *et* f.
VOEDSTERVADER, z. m. *Père nourricier*, m.
VOEDSTERVROUW, z. v. *Nourrice*, f.
VOEDZAAM, bn. *Nourrissant, nutritif, substantiel, alimenteux*. | —zame spijs, *aliment substantiel* ou *nourrissant*, m.
VOEDZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* ou *propriété nutritive*, f.
VOEG, z. v. *Joint*, m., *jointure, jonction, liaison, emboîture*, f., *assemblage*, m., *mortaise*, f. | (charp.) *Renton*, m. | Lasch. *Écart*, m. | Naad. *Couture*, f. | (fig.) *Convenance*, f. | (fig.) Het heeft geene —, *cela ne convient pas*. | In deze —e, *de cette manière, de telle façon*. | In geener —e, *nullement, en aucune manière*.
VOEGBLOK, z. m. en o. *Couillard*, m.
VOEGE (zond. mv.), z. v. *Zie* VOEG.
VOEGEN, zw. w. b. Onderling verbinden. *Joindre, assembler, emboîter, emmortaiser*. | (maç.) *Jointoyer*. | Bijdoen. *Ajouter*. | Schikken. *Conformer, accommoder*. | Iemand iets —, *fournir qc. à qq.* | Zich —. *Se joindre*. | Zich naar iemands wil —, *se conformer à la volonté de qq.* (fig.) | Zich bij iemand —, *suivre le parti de qq* | o. (met *hebben*). *Convenir, être convenable* ou *bienséant*. | Aan iemand —, *avoir de la condescendance pour qq.*
VOEGHOUT, z. o. *Couillard*, m.
VOEGIJZER, z. o. (maç.) *Fiche*, f.
VOEGING, z. v. *Jonction, liaison*, f., *emboîtement*, m., *emboîture, jointure*, f. | (maç.) *Jointoiement*, m.
VOEGLIJK, bn. *Convenable, bienséant, décent*. | Bevallig. *Gracieux*. | bw. *Convenablement, avec grâce*.
VOEGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Convenance, bienséance, décence*, f. | Bevalligheid. *Grâce*, f.
VOEGSPIJKER, z. m. *Fiche*, f.
VOEGWOORD, z. o. (gramm.) *Conjonction*, f.
VOEGZAAM, bn. en bw. *Zie* VOEGLIJK.
VOEGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VOEGLIJKHEID.
VOEI, z. v. Moerkonijn. *Lapine*, f.
VOEIEREN, zw. w. b. *Zie* VOEDEREN.
VOEIERING, z. v. *Zie* VOEDERING.
VOELBAAR, bn. *Palpable, tactile, sensible*. | bw. *Palpablement, sensiblement*.
VOELDRAAD, z. m. *Tentacule*, m., *antenne*, f.
VOELEN, zw. w. b. *Sentir*. | Tasten. *Tâter, tâtonner, toucher, manier*. | Iemand den pols —, *tâter le pouls à qq.* | Gevoelen. *Sentir*. | (mar.) Grond —, *toucher au fond*. | Zich —. *Se sentir*.
VOELER, z. m. *Tâtonneur*, m. | Voeldraad. *Tentacule*, m., *antenne*, f.
VOELHOORN, VOELHOREN (—HOORNS, —HORENS), z. m. *Antenne*, f.
VOELHOORNTJE, z. o. *Tentacule*, m.
VOELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de sentir* ou *de toucher*. | (mil.) *Accoudement*, m.
VOELSPRIET, z. m. *Antenne*, f.
VOER, z. o. Wagenvracht. *Charretée*, f. | Handeling. *Conduite, manière* f. *de faire*. | Voedering. *Doublure*, f. | Bont. *Fourrure*, f. | Voedsel. *Zie* VOEDER.
VOERDER, z. m. *Conducteur*, m. | Voerman. *Charretier, voiturier, roulier*, m.
VOEREN, zw. w. b. Leiden. *Conduire, mener*. | Ten strijd —, *mener* ou *conduire au combat*. | Een schip —, *commander un vaisseau*. | Oorlog —, *faire la guerre, guerroyer*. | Vervoeren. *Transporter, charrier, voiturer*. | Koopwaren —, *transporter des marchandises*. | Het woord —, *porter la parole*. | Het bevel —, *commander*. | Dragen. *Porter*. | Wat voert gij in uw schild? *quel est votre dessein?*
VOEREN, zw. w. b. Opvullen. *Zie* VOEDEREN.
VOERING (zond. mv.), z. v. Vervoer. *Transport, charriage, charroi*, m.
VOERING, z. v. Opvulling. *Doublure*, f.
VOERKATOEN (zond. mv.), z. o. *Boucassin*, m.
VOERLAKEN (zond. mv.), z. o. *Drap* m. *à doublure*.
VOERLOON (zond. mv.), z. o. *Charriage, charroi, transport, port*, m.

VOERMAN (-LIEDEN, -LUI), z. m. *Charretier, voiturier, roulier,* m. ‖ Koetsier. *Conducteur, cocher,* m.
VOERMANSPAARD, z. o. *Cheval* m. *de roulier.*
VOERMANSWAGEN, z. m. *Chariot,* m., *voiture,* f.
VOERSTER, z. v. *Conductrice,* f.
VOERTUIG, z. o. *Tout ce qui sert au transport, chariot,* m., *voiture,* f.
VOERWEG (-WEGEN), z. m. *Grand chemin,* m.
VOET, z. m. *Pied,* m. ‖ Poot. *Patte,* f. ‖ Op zijne —en staan, *se tenir sur ses pieds.* ‖ Op eenen goeden voet bij iemand staan, *être dans les bonnes grâces de qq.* ‖ — voor —, *pied à pied.* ‖ Met de —en treden, *fouler aux pieds.* ‖ Te —, *à pied.* ‖ Te — gaan, *aller à pied.* ‖ Wel te — zijn, *être bon piéton.* ‖ Iemand te — vallen, *se jeter aux pieds de qq.* ‖ Iemand op vrije —en stellen, *mettre qq. en liberté.* ‖ De zaak staat op goeden —, *l'affaire est en bon train.* ‖ — aan land zetten, *mettre pied à terre.* ‖ (fig.) Iemand de —en vegen, *flatter qq.* ‖ — bij stuk houden, *ne pas démordre.* ‖ Handen en —en zijn hem gebonden, *il a les mains et les pieds liés.* ‖ Iemand den — lichten, *supplanter qq.* ‖ Van het hoofd tot den — gewapend, *armé de pied en cap.* ‖ Eenen witten — bij iemand hebben, *être dans les bonnes grâces de qq.* ‖ —en maken. Wegjagen. *Chasser.* ‖ (prosod.) *Pied.* ‖ Maat. *Pied.* ‖ Vier — lang, *quatre pieds de long.* ‖ Een — spek, *un quartier de porc.* ‖ — eener tafel, *pied d'une table.* ‖ — eens stoels, *pied d'une chaise.* ‖ Aan den — van den berg, *au pied de la montagne.* ‖ — eens kandelaars, *pied d'un chandelier.* ‖ — eener zuil, *base* f. *d'une colonne.* ‖ Grond. *Soubassement,* m., *base,* f. ‖ Op staanden —, *incontinent, sur-le-champ, aussitôt, au même instant.* ‖ Wijze. *Manière,* f. ‖ Op eenen grooten — leven, *vivre magnifiquement.* ‖ Op dien —, *sur ce pied-là.*
VOETANGEL, z. m. *Chausse-trape,* f.
VOETARTS (-ARTSEN), z. m. *Pédicure,* m.
VOETBAD (-BADEN), z. o. *Bain* m. *de pieds.*
VOETBANK, z. v. *Marchepied, escabeau,* m., *escabelle, banquette,* f.
VOETBANKJE, VOETBANKSKEN, z. o. *Sellette,* f.
VOETBEKKEN, z. o. *Bassin* m. *à laver les pieds.*
VOETBEKLEEDING, z. v. *Chaussure,* f.
VOETBOEIEN, z. v. mv. *Ceps, fers,* m. pl.
VOETBOOG (-BOGEN), z. m. *Arbalète,* f.
VOETBOOGSCHUTTER, z. m. *Arbalétrier,* m.
VOETDWEIL, z. m. *Torchon,* m.
VOETEERDER, z. m. *Piéton, marcheur,* m.
VOETEEREN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Aller à pied, marcher.*
VOETEERSTER, z. v. *Piétonne, marcheuse,* f.
VOETELOOS, bn. *Qui n'a point de pieds, apode.*
VOETELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Apodie, absence* f. *des pieds.*
VOETENAAR, z. m. *Fantassin,* m.
VOETENEINDE (zond. mv.), z. o. — eens beds, *pied* m. *de lit.*
VOETEUVEL (zond. mv.), z. o. *Podagre,* f.
VOETGANGER, z. m. *Piéton, marcheur,* m.
VOETGANGSTER, z. v. *Piétonne, marcheuse,* f.
VOETIJZER, z. o. Voetangel. *Chausse-trape,* f. ‖ — eener spade, *hoche-pied,* m.
VOETJE, z. o. *Peton, petit pied,* m. ‖ Pootje. *Petite patte,* f. ‖ — voor —, *pied à pied, peu à peu, pas à pas, très-lentement.* ‖ (bot.) *Pédile,* m. ‖ Schapebout. *Gigot* m. *de mouton.* ‖ (fig.) Op een — genoodigd zijn, *être invité à une noce.*
VOETJICHT (zond. mv.), z. v. *Podagre,* f.
VOETJICHTIG, bn. *Podagre, qui a la goutte aux pieds.*
VOETJICHTIGE, z. m. *en* v. *Goutteuse,* f.
VOETJICHTLIJDER, z. m. *Podagre, goutteux,* m.
VOETJICHTLIJDSTER, z. v. *Goutteuse,* f.
VOETKNECHT, z. m. (mil.) *Fantassin,* m.
VOETKUS, z. m. *Baisement* m. *des pieds.*
VOETKUSSEN, z. o. *Coussin* m. *pour les pieds*
VOETLICHTER, z. m. *Supplanteur,* m.
VOETMAAT, z. v. *Pied,* m.
VOETMAT, z. v. *Natte* f. *pour nettoyer les pieds.*
VOETPAD (-PADEN), z. o. *Sentier,* m. ‖ — langs de huizen, *trottoir,* m.
VOETPLANKJE, VOETPLANKSKEN, z. o. *Coquille,* f.
VOETPLANT, z. v. *Plante* f. *du pied.*
VOETSCHABEL, z. v. *Escabeau,* m., *escabelle,* f. ‖ (fig.) *Marche-pied,* m.
VOETSCHRAPPER, z. m. *Grattoir, décrottoir,* m.
VOETSLET, z. v. *Torchon,* m.
VOETSPIER, z. v. (anat.) *Muscle pédieux,* m.
VOETSPOOR (-SPOREN), z. o. *Trace,* f., *vestige, pas,* m. ‖ (fig.) Het — van iemand volgen, *suivre les traces de qq.* ‖ (fig.) *Trace,* f., *vestige,* m.
VOETSTAANS, bw. *Sur-le-champ, incontinent, aussitôt, à l'instant même, sans désemparer.*
VOETSTAP, z. m. *Vestige, pas,* m., *trace,* f. ‖ (fig.) Iemands —en drukken, *marcher sur les traces de qq.* ‖ (fig.) *Trace,* f., *vestige,* m.
VOETSTOOTS, bw. *En bloc, à la boule-vue.* ‖ — verkoopen, *vendre en bloc.*
VOETSTRIK, z. m. *Piége, lacet,* m.
VOETSTUK, z. o. *Base,* f. ‖ — eens standbeelds, *piédestal* m. *d'une statue.*
VOETTAPIJT, z. o. *Tapis* m. *de pied.*
VOETTREDE, z. v. *Marche,* f. ‖ (tiss.) —n, *contre-lames,* f. pl. ‖ — eens rijtuigs, *marche-pied* m. *d'une voiture.*
VOETVAL, z. m. *Prosternement,* m. ‖ Eenen — doen voor iemand, *se prosterner devant qq.*
VOETVEEG (-VEGEN), z. m. *Torchon,* m. ‖ (fig.) Iemands — zijn, *être l'esclave de qq., ramper devant qq.*
VOETVEGER, z. m. *Celui qui essuie les pieds de qq.* ‖ (fig.) Vleier. *Flatteur, adulateur,* m.
VOETVERBAND, z. o. *Bandage* m. *pour les pieds.*
VOETVOLK (zond. mv.), z. o. *Infanterie,* f.
VOETWARMER, z. m. *Chancelière,* f. ‖ Stoof. *Chauffe-pied,* m., *chaufferette,* f.
VOETWASSCHING, z. v. *Lavement* m. *des pieds.*
VOETWEG (-WEGEN), VOETWEGEL, z. m. *Sentier,* m. ‖ — langs de huizen, *trottoir,* m.
VOETWISCH, z. v. *Zie* VOETDWEIL.
VOETWORTEL, z. m. (anat.) *Tarse,* m.
VOETZAND (zond. mv.), z. o. *Sable* m. *d'un chemin.* ‖ (fig.) In het — geraken, *avoir le dessous, être vaincu, mordre la poussière, périr.*
VOETZOEKER, z. m. (artif.) *Serpenteau, pétard,* m.
VOETZOOL, z. v. Voetplant. *Plante* f. *du pied.* ‖ Sandaal. *Sandale,* f.
VOGEL, z. m. *Oiseau,* m. ‖ Tamme —, *oiseau dressé.* ‖ (prov.) —s van eenerlei veeren, *gens de même farine.* ‖ (prov.) Ik zal dien — anders leeren zingen, *je lui apprendrai à vivre.* ‖ (fig.) Het is een slimme —, *c'est un fin merle.* ‖ (prov.) De — is gevlogen, *l'oiseau a déniché.*
VOGELAAR, z. m. Vogelvanger. *Oiseleur,* m.
VOGELBAKJE, VOGELBAKSKEN, z. o. *Auget,* m.
VOGELBEK, z. m. *Bec* m. *d'oiseau.*
VOGELBES, z. v. (bot.) *Corme, sorbe,* f.
VOGELBOOG (-BOGEN), z. m. *Argon,* m.
VOGELDREK, z. m. *Fiente* f. *d'oiseau.* ‖ (fauc.) *Émeut,* m.

VOGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Oiseler, prendre des oiseaux.*
VOGELENZANG, z. m. *Chant* m. *des oiseaux.* ‖ (fig.) Vrijheid. *Liberté*, f. ‖ (prov.) Beter in den — dan in ijzersklank, *je préfère la liberté à la prison.*
VOGELFLUITJE, z. o. *Pipeau*, m.
VOGELGEZANG (zond. mv.), z. o. *Gazouillement*, *ramage*, *chant* m. *des oiseaux.*
VOGELGLAASJE, z. o. *Canari*, *godet*, m.
VOGELGRIJP, z. m. *Zie* GRIJPVOGEL.
VOGELHANDEL (zond. mv.), z. m. *Oisellerie*, f.
VOGELHOND, z. m. *Chien couchant*, *chien* m. *d'arrêt.*
VOGELHOUDER, z. m. *Oiselier*, m.
VOGELHUIS, VOGELHUISJE, z. o. *Volière*, *cage*, f.
VOGELJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *aux oiseaux.*
VOGELKERS (–KERSEN), z. v. *Merise*, *agriote*, f.
VOGELKERSEBOOM (–BOOMEN), z. m. *Merisier*, *agriotier*, m.
VOGELKERSENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de merisier* ou *d'agriotier.*
VOGELKLAUW, z. m. *Griffe* ou *serre* f. *d'un oiseau de proie.*
VOGELKNIP, z. v. *Trébuchet*, *battant*, m.
VOGELKOOI, z. v. *Cage*, f.
VOGELKOOPER, z. m. *Oiselier*, m. ‖ (fauc.) *Cagier*, m.
VOGELKOP, z. m. *Tête* f. *d'oiseau.* ‖ (h. n.) *Ornithocéphale*, m.
VOGELKOUW, z. v. *Cage*, f.
VOGELKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mouron blanc*, *anagallis*, m.
VOGELKUNDE (zond. mv.), z. v. *Ornithologie*, f.
VOGELKUNDIGE, z. m. *Ornithologue*, m.
VOGELLEER (zond. mv.), z. v. *Ornithologie*, f.
VOGELLIJM (zond. mv.), z. v. *Glu*, f. ‖ Met — bestrijken, *engluer*, *gluer.*
VOGELMARKT, z. v. *Marché* m. *aux oiseaux.*
VOGELMELK (zond. mv.), z. v. (bot.) *Ornithogale*, m.
VOGELMEST, z. m. *Fiente* f. *des volailles.* ‖ Guano. *Guano*, m.
VOGELNEST, z. o. *Nid* m. *d'oiseau.* ‖ (bot.) *Ophrys*, m.
VOGELNET, z. o. *Filet* ou *rets* m. *pour prendre des oiseaux.*
VOGELOOG (–OOGEN), z. o. *Œil* m. *d'oiseau.*
VOGELOPZETTER, z. m. *Empailleur* m. *d'oiseaux.*
VOGELPOOT (–POOTEN), z. m. *Patte* f. *d'oiseau.*
VOGELROEDE, z. v. *Perche* f. *d'oiseleur*, *gluau*, m.
VOGELROER, z. o. *Fusil* m. *de chasse.*
VOGELSCHRIK, z. m. *Épouvantail*, m.
VOGELSLAG (–SLAGEN), z. m. *Cri* ou *chant* m. *de certains oiseaux.* ‖ Vogelknip. *Trébuchet*, m.
VOGELSNAVEL, z. m. *Bec* m. *d'oiseau.*
VOGELSTANG, z. v. *Zie* VOGELROEDE.
VOGELSTEEN (–STEENEN), z. m. *Ornitholithe*, f.
VOGELSTAART, z. m. *Queue* f. *d'oiseau.*
VOGELSTOK, z. m. *Perche* f. *d'oiseleur.*
VOGELSTOKJE, z. o. Roest. *Perchoir*, m.
VOGELSTRIK, z. m. *Piége* m. *pour prendre des oiseaux.*
VOGELSTRUIS (–STRUIZEN), z. m. *Autruche*, f.
VOGELTEELT (zond. mv.), z. v. *Élevage* m. *des oiseaux.*
VOGELTEER (zond. mv.), z. o. *Glu*, f. ‖ Met — bestrijken, *gluer*, *engluer.*
VOGELTJE, z. o. *Oisillon*, *petit oiseau*, m.
VOGELVANGER, z. m. *Oiseleur*, m.
VOGELVANGST (zond. mv.), z. v. *Oisellerie*, f. ‖ — met het lokfluitje, *pipée*, f.

VOGELVERKOOPER, z. m. *Zie* VOGELKOOPER.
VOGELVERSCHRIKKER, z. m. *Épouvantail*, m.
VOGELVLUCHT, z. v. *Vol* m. *des oiseaux.* ‖ Kooi. *Volière*, f.
VOGELVOET, z. m. (bot.) *Ornithopode*, m.
VOGELVORMIG, bn. *Ornithoïde.*
VOGELVRIJ, bn. *Proscrit*, *hors la loi.* ‖ — verklaren, *proscrire*, *mettre hors la loi.*
VOGELVRIJVERKLAARDE, z. m. *Proscrit*, m.
VOGELVRIJVERKLARING (zond. mv.), z. v. *Proscription*, f.
VOGELWICHELAAR, z. m. *Augure*, *auspice*, m.
VOGELWICHELARIJ (zond. mv.), z. v. *Ornithomancie*, f.
VOGELZANG, z. m. *Gazouillement*, *chant* ou *ramage* m. *des oiseaux.*
VOGELZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Maladie* f. *des oiseaux.*
VOL, bn. *Plein*, *rempli.* ‖ De zak is —, *le sac est plein.* ‖ Een vat — wijn, *un tonneau plein de vin.* ‖ Zoo — als een ei, *plein comme un œuf.* ‖ Met —le handen, *à pleines mains.* ‖ (fig.) Iedereen had er den mond — van, *tout le monde en parlait.* ‖ (fig.) Met den mond — tanden zitten, *ne savoir que dire.* ‖ (prov.) Daar het hart — van is, spreekt de mond van, *de l'abondance du cœur la bouche parle.* ‖ (fig.) De maat is —, *la mesure est comble.* ‖ In —le zee, *en pleine mer.* ‖ Met —le zeilen, *à pleines voiles.* ‖ — maken, *remplir.* ‖ —le aflaat, *indulgence plénière*, m. ‖ —le neef, *cousin germain*, m. ‖ —le nicht, *cousine germaine*, f. ‖ Hij is —le vijftig jaren oud, *il a cinquante ans révolus.* ‖ Dit muntstuk heeft zijn — gewicht, *cette pièce est de poids.* ‖ (fig.) Iemand den —len toom geven, *lâcher la bride à qq.* ‖ Op de —le straat, *en pleine rue.* ‖ Op den —len dag, *en plein jour.* ‖ — le stem, *voix pleine*, f. ‖ Ik geef u —le vrijheid, *je vous donne pleine liberté.* ‖ Ten —le, *pleinement.* ‖ bw. *Pleinement.* ‖ Geheel. *Entièrement*, *tout à fait.*
VOLAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre à foulon*, *cimolithe*, f.
VOLBLOED, bn. *Pur-sang.*
VOLBLOEDIG, bn. *Sanguin*, *pléthorique.* ‖ — gestel, *tempérament* ou *système sanguin*, m.
VOLBLOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *Pléthore*, f. ‖ Volbloedig gestel. *Tempérament sanguin*, m.
VOLBODIG, bn. *Prêt.*
VOLBOUWEN, zw. w. b. *Achever de bâtir.*
VOLBRASSEN, (mar.) zw. *en* afsch. w. b. *Brasser à servir* ou *à porter.* ‖ Een zeil —, *faire porter une voile.*
VOLBRENGEN, (*volbracht*,) onr. w. b. *Accomplir*, *remplir*, *effectuer*, *faire*, *exécuter*, *achever*, *finir*, *consommer.* ‖ Ik heb uwe bevelen volbracht, *j'ai exécuté vos ordres.* ‖ Een werk —, *finir un ouvrage.*
VOLBRENGER, z. m. *Exécuteur*, m. ‖ (théol.) *Consommateur*, m.
VOLBRENGING (zond. mv.), z. v. *Accomplissement*, *achèvement*, m., *exécution*, *consommation*, f.
VOLBRENGSTER, z. v. *Celle qui accomplit* ou *qui achève*, *exécutrice*, f.
VOLDAAN, bn. *Satisfait*, *content.* ‖ Betaald. *Payé*, *acquitté.*
VOLDAANHEID (zond. mv.), z. v. *Contentement*, m., *satisfaction*, f.
VOLDER, z. m. *Foulon*, m. ‖ *Zie* VOLLER.
VOLDINGEN, (*voldong*, *voldongen*,) st. w. b. Eene pleitzaak —, *gagner un procès.* ‖ Staven. *Confirmer*, *ratifier.* ‖ o. (met *hebben*). *Procéder.*

VOLDOEN, (*voldeed, voldeden, voldaan,*) onr. w. b. *Satisfaire.* | Zijne belofte —, *remplir sa promesse.* | Betalen. *Payer, acquitter.* | Eene rekening —, *payer un compte.* | Genoegen geven. *Satisfaire, contenter, plaire.* || o. (met *hebben*). *Répondre, satisfaire.* || Aan de wet —, *satisfaire à la loi.* | Boeten. *Expier.*

VOLDOEND, bn. *Satisfaisant.* | Toereikend. *Suffisant.* | Vriendelijk. *Complaisant, obligeant.* | bw. *Suffisamment.* | Vriendelijk. *Obligeamment.*

VOLDOENDHEID (zond. mv.), z. v. *Suffisance,* f.

VOLDOENER, z. m. *Celui qui satisfait* ou *qui paie.*

VOLDOENING (zond. mv.), z. v. *Satisfaction, raison,* f. | Iemand — geven, *donner satisfaction à qq.* | Betaling. *Payement,* m. | Boete. *Expiation,* f.

VOLDOENINGSLEER (zond. mv.), z. v. (théol.) *Dogme* m. *de la satisfaction.*

VOLDRAGEN, (*voldroeg, voldragen,*) st. w. b. *Porter jusqu'au terme.*

VOLE (VOLES), z. v. *Vole,* f.

VOLEINDEN, zw. w. b. *Achever, terminer, finir, accomplir, consommer.* || Een werk —, *achever un ouvrage.*

VOLEINDER, z. m. *Celui qui achève.* | (théol.) *Consommateur,* m.

VOLEINDIGEN, zw. w. b. *Zie* VOLEINDEN.

VOLEINDIGER, z. m. *Zie* VOLEINDER.

VOLEINDIGING, VOLEINDING (zond. mv.), z. v. *Achèvement, accomplissement,* m., *exécution, consommation,* f.

VOLGAARN[E], VOLGEERN[E], bw. *Très-volontiers.*

VOLGEESTIG, bn. *Spirituel, ingénieux.*

VOLGELING, z. m. *en* v. *Disciple,* m. *et* f.

VOLGEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Suivre, venir après.* | Iemands voorbeeld —, *suivre l'exemple de qq.* || Iemands raad —, *suivre le conseil de qq.* || (prov.) Die mij lief heeft, volge mij, *qui m'aime me suive.* | Opvolgen. *Succéder à.* | De nacht volgt op den dag, *la nuit succède au jour.* || (prov.) Na regen volgt zonneschijn, *après la pluie le beau temps.* | Daaruit volgt, dat, *il résulte de là que.* | Hij wil die waren niet laten —, *il ne veut pas livrer ces marchandises.*

VOLGEND, bn. *Suivant.* || De —e dag, *le jour suivant,* m. || De —e eeuwen, *les siècles futurs,* m. pl. | z. o. Het —e, *le suivant,* m. | m. *en* v. De —, *le suivant,* m., *la suivante,* f.

VOLGENS, voorz. *Suivant, selon, d'après, conformément à.* || — uwe bevelen, *d'après vos ordres.* || — zijne meening, *à son avis, selon son sentiment.*

VOLGER, z. m. *Celui qui suit, suivant,* m. || Aanhanger. *Partisan, sectateur,* m. | (mar.) *Câble* m. *d'ajust.*

VOLGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Combler.*

VOLGJUFFER, z. v. *Suivante,* f.

VOLGNOMMER, VOLGNUMMER, z. m. *Numéro* m. *d'ordre.*

VOLGREEKS (-REEKSEN), z. v. *Série, suite, succession,* f.

VOLGROEID, bn. *Qui a toute sa croissance.* | Rijp. *Mûr.*

VOLGZAAM, bn. *Docile, obéissant, soumis.*

VOLGZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Docilité, obéissance, soumission,* f.

VOLGZIEK, bn. *Qui aime à suivre* ou *à imiter, imitateur.*

VOLGZUCHT (zond. mv.), z. v. *Manie* f. *d'imiter.*

VOLHANDIG, bn. Het — hebben, *être fort occupé, être surchargé d'affaires.*

VOLHANDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Multitude* f. *d'affaires* ou *d'occupations.*

VOLHARDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Persévérer, persister, demeurer ferme* ou *constant, continuer.* | Bij zijne meening —, *s'attacher à son opinion.*

VOLHARDER, z. m. *Celui qui persévère* ou *qui persiste.*

VOLHARDING (zond. mv.), z. v. *Persévérance, persistance, constance, fermeté,* f.

VOLHARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VOLHARDING.

VOLHEID (zond. mv.), z. v. *Plénitude,* f. | — der tijden, *plénitude des temps.* | Overvloed. *Abondance,* f.

VOLHERDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* VOLHARDEN.

VOLHOUDEN, (*hield vol, volgehouden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Persévérer.* | b. *Soutenir.*

VOLHOUDER, z. m. *Celui qui persévère* ou *qui soutient.*

VOLHOUDING (zond. mv.), z. v. *Persévérance,* f. | Bewering. *Prétention,* f.

VOLHOUDSTER, z. v. *Celle qui persévère* ou *qui soutient.*

VOLIJVERIG, bn. *Plein de zèle, très-assidu.*

VOLJARIG, bn. *Majeur, adulte.*

VOLJARIGHEID (zond. mv.), z. v. *Majorité,* f.

VOLK (VOLKEN, VOLKEREN), z. o. *Peuple,* m., *nation,* f. | Gods —, *le peuple de Dieu.* | Strijdbaar —, *nation belliqueuse.* | Al de —eren der aarde, *toutes les nations* ou *tous les peuples de la terre.* | Lieden. *Monde,* m, *hommes,* m. pl. | — van wapenen, *soldats,* m. pl. | Het gemeene —, *le petit peuple, les gens du commun.* || Slecht —, *plèbe, populace,* f. | Menigte. *Peuple,* m., *foule, multitude,* f. | Gasten. *Convives,* m. pl., *personnes invitées,* f. pl.

VOLKAAN, z. m. *Volcan,* m.

VOLKANISCH, bn. *Volcanique.*

VOLKENBESCHRIJVER, z. m. *Ethnographe.* m.

VOLKENBESCHRIJVING (zond. mv.), z. v. *Ethnographie,* f.

VOLKENKUNDE (zond. mv.), z. v. *Ethnologie,* f.

VOLKENKUNDIG, bn. *Ethnologique.*

VOLKENRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *des gens.*

VOLKENRECHTELIJK, bn. *Conforme au droit des gens, suivant le droit des gens.*

VOLKJE, z. o. *Petit peuple,* m. || Slecht volk. *Populace,* f.

VOLKOMEN, bn. *Parfait, accompli, achevé.* || Geheel. *Entier, complet.* || bw. *Parfaitement.* | Geheel. *Pleinement, entièrement, totalement, complétement, tout-à-fait.*

VOLKOMEN, (*volkwam, volkwamen, volkomen,*) st. w. b. Nakomen. *Observer, suivre.* || Uitvoeren. *Exécuter, accomplir.*

VOLKOMENHEID (-HEDEN), z. v. *Perfection,* f.

VOLKOMEN[LIJK], bw. *Zie* VOLKOMEN, bw.

VOLKPLANTER, z. m. *Colon,* m.

VOLKPLANTING, z. v. *Colonie,* f. || Eene — stichten, *fonder une colonie.*

VOLKRIJK, bn. *Populeux, très-peuplé.* || —e stad, *ville populeuse,* f.

VOLKRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Population nombreuse,* f.

VOLKSALMANAK, z. m. *Almanach populaire,* m.

VOLKSBEGRIP, z. o. *Croyance* ou *opinion populaire,* f.

VOLKSBELANG, z. o. *Intérêt* m. *du peuple.*

VOLKSBESCHAVING (zond. mv.), z. v. *Culture intellectuelle* f. *d'un peuple.*

VOLKSBESLUIT, z. o. *Plébiscite*, m.
VOLKSBESTAAN (zond. mv.), z. o. *Existence f. d'un peuple.*
VOLKSBESTUUR (zond. mv.), z. o. *Démocratie*, f., *gouvernement populaire* ou *démocratique*, m.
VOLKSBEWEGING, z. v. *Mouvement populaire*, m.
VOLKSBLAD (-BLADEN), z. o. *Feuille* f. ou *journal* m. *populaire.*
VOLKSBOEK, z. o. *Livre populaire*, m.
VOLKSDICHTER, z. m. *Poëte national*, m.
VOLKSDRACHT, z. v. *Costume national*, m.
VOLKSDWALING, z. v. *Erreur populaire*, f.
VOLKSDWANG (zond. mv.), z. m. *Despotisme* m. *exercé sur le peuple.*
VOLKSFEEST, z. o. *Fête populaire*, f.
VOLKSGEBRUIK, z. o. *Usage populaire*, m, *coutume nationale*, f.
VOLKSGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit du peuple, esprit national, esprit public*, m.
VOLKSGELOOF (zond. mv.), z. o. *Croyance populaire*, f.
VOLKSGELUK (zond. mv.), z. o. *Bonheur* m. *du peuple.*
VOLKSGEWOONTE, z. v. *Usage populaire*, m., *coutume nationale*, f.
VOLKSGEZANG (zond. mv.), z. o. *Chanson populaire* ou *nationale*, f.
VOLKSGUNST (zond. mv.), z. v. *Popularité, faveur populaire*, f.
VOLKSHAAT (zond. mv.), z. m. *Haine nationale*, f.
VOLKSHOOP (-HOOPEN), z. m. *Foule* f.
VOLKSKARAKTER, z. o. *Caractère national*, m.
VOLKSKLASSE, z. v. *Classe* f. *du peuple.*
VOLKSKLEEDING (zond. mv.), z. v. *Costume national*, m.
VOLKSLEERAAR, z. m. *Celui qui instruit le peuple.*
VOLKSLEIDER, z. m. *Démagogue, meneur*, m.
VOLKSLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chanson populaire* ou *nationale*, f.
VOLKSMACHT (zond. mv.), z. v. *Pouvoir* m. ou *souveraineté* f. *du peuple.*
VOLKSMEENING, z. v. *Opinion publique*, f., *esprit public*, m.
VOLKSMENIGTE (zond. mv.), z. v. *Foule* f. *du peuple.* ‖ Bevolking. *Population*, f.
VOLKSMENNER, z. m. *Démagogue, meneur*, m.
VOLKSNAAM, z. m. *Nom* m. *de peuple.*
VOLKSNUT (zond. mv.), z. o. *Utilité générale*, f.
VOLKSOPLOOP (-LOOPEN), z. m. *Émeute populaire*, f.
VOLKSOPROER, z. o. *Émeute populaire*, f.
VOLKSOPSTAND, z. m. *Révolte populaire*, f.
VOLKSOVERLEVERING, z. v. *Tradition populaire*, f.
VOLKSPARTIJ (zond. mv.), z. v. *Parti* m. *du peuple.*
VOLKSPOËZIE, VOLKSPOËZIJ (zond. mv.), z. v. *Poésie populaire*, f.
VOLKSPRAATJE, z. o. *Conte populaire*, m. ‖ (fig.) —s, *nouvelles* f. pl. *de basse-cour.*
VOLKSREDENAAR, z. m. *Orateur populaire*, m.
VOLKSREGEERING, z. v. *Démocratie*, f.
VOLKSSCHOOL (-SCHOLEN), z. v. *École* f. *pour le peuple.*
VOLKSSCHRIFT, z. o. *Écrit populaire*, m.
VOLKSSMAAK (zond. mv.), z. m. *Goût national*, m.
VOLKSSPROOKJE, z. o. *Conte populaire*, m.
VOLKSSPEL (-SPELEN), z. o. *Jeu populaire*, m.
VOLKSSTAM, z. m. *Tribu, peuplade*, f. ‖ Rondtrekkende —, *tribu nomade, horde*, f. ‖ Stam. *Race*, f.
VOLKSSTEM (zond. mv.), z. v. *Voix* f. *du peuple.*
VOLKSTAAL, z. v. *Langue* f. *du peuple.* ‖ Landtaal. *Langue nationale.*
VOLKSTIRAN, z. m. *Tyran* m. *du peuple.*
VOLKSTOON (zond. mv.), z. m. *Ton populaire*, m.
VOLKSTROTS (zond. mv.), z. m. *Fierté nationale*, f.
VOLKSVERDRUKKER, z. m. *Oppresseur* m. *du peuple.* ‖ Tiran. *Tyran*, m.
VOLKSVERGADERING, z. v. *Assemblée* f. *du peuple.*
VOLKSVERHUIZING, z. v. *Migration, émigration*, f.
VOLKSVERLICHTING (zond. mv.), z. v. *Civilisation* f. *du peuple.*
VOLKSVERMAAK, z. o. *Amusement populaire*, m.
VOLKSVERTEGENWOORDIGER, z. m. *Représentant* m. *du peuple.*
VOLKSVERTEGENWOORDIGING, z. v. *Représentation nationale*, f.
VOLKSVIJAND, z. m. *Ennemi* m. *du peuple.*
VOLKSVLEIER, z. m. *Flatteur* m. *du peuple.*
VOLKSVLIJT (zond mv.), z. v. *Industrie nationale*, f.
VOLKSVOOROORDEEL (-DEELEN), z. o. *Préjugé populaire*, m.
VOLKSVRIEND, z. m. *Ami* m. *du peuple.*
VOLKSWIL (zond. mv.), z. m. *Volonté* f. *du peuple.*
VOLKSWOEDE (zond. mv.), z. v. *Fureur* f. *de la populace.*
VOLKSZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Endémie*, f.
VOLKUIP, z. v. *Fouloire*, f.
VOLLEDIG, bn. *Complet.* ‖ — maken, *compléter.* ‖ bw. *Complétement.*
VOLLEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *État complet*, m. ‖ (mil.) *Complet*, m.
VOLLEEFD, bn. *Qui est à la fin de sa vie.*
VOLLEERD, bn. *Qui connaît à fond.* ‖ (fig.) — in boosheid, *confit en malice.*
VOLLEMAANSGEZICHT, z. o. (fam.) *Visage* m. *de pleine lune.*
VOLLEN, zw. w. b. Walken. *Fouler.* ‖ Laken —, *fouler du drap.* ‖ Vullen. *Emplir, remplir.*
VOLLER, z. m. *Foulon*, m.
VOLLERIJ, z. v. *Foulerie*, f.
VOLLERSAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre à foulon, cimolithe*, f.
VOLLERSKAARDE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Cardère* f. *à foulon.*
VOLLERSKUIP, z. v. *Cuve* f. *de foulon.*
VOLLERSMOLEN, z. m. *Zie* VOLMOLEN.
VOLLERSWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. *de foulon.*
VOLLIJVIG, bn. *Corpulent, replet.*
VOLLIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Corpulence, réplétion*, f., *embonpoint*, m. ‖ (méd.) *Obésité*, f.
VOLLING, z. v. Het vollen. *Foule*, f., *foulage*, m.
VOLMAAKT, bn. *Parfait, achevé, accompli.* ‖ Er is geen — geluk op deze aarde, *il n'y a point de bonheur parfait sur cette terre.* ‖ Volledig. *Complet.* ‖ Geheel. *Entier.* ‖ bw. *Parfaitement.* ‖ Geheel. *Entièrement, pleinement* ‖ (gramm.) — verleden tijd, *parfait*, m. ‖ (gramm.) Meer dan — verleden tijd, *plus- que-parfait*, m.
VOLMAAKT[ELIJK], bw. *Zie* VOLMAAKT, bw.
VOLMAAKTHEID (-HEDEN), z. v. *Perfection*, f. ‖ Tot — brengen, *perfectionner.* ‖ De goddelijke —heden, *les perfections divines*, f. pl.
VOLMACHT, z. v. *Plein pouvoir*, m., *procuration, autorisation*, f. ‖ Aan iemand — geven, *donner plein pouvoir à qq.* ‖ Onbepaalde —, *pouvoirs illimités*; (fam.) *carte blanche*, f.
VOLMACHTGEVER, z. m. *Mandant*, m.
VOLMACHTHEBBER, z. m. *Plénipotentiaire*, m. ‖ (jurispr.) *Mandataire*, m.
VOLMACHTIGEN, zw. w. b. *Donner procuration* ou *plein pouvoir, autoriser.*
VOLMACHTIGING, z. v. *Procuration, autorisation, commission*, f.
VOLMAKEN, zw. w. b. *Perfectionner, achever.* ‖ Volledigen. *Compléter.* ‖ Zich —. *Se perfectionner.*

VOLMAKING, z. v. *Perfectionnement*, m. ‖ Vollediging. *Complètement*, *achèvement*, m.
VOLMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à foulon*, *foulerie*, f.
VOLMONDIG, bn. *Qui a la bouche pleine.* ‖ (fig.) Rondborstig. *Franc*, *sincère*, *ouvert.* ‖ bw. (fig.) *Franchement*, *ouvertement*, *à haute voix.*
*VOLNOEGEN (zond. mv.), z. o. *Zie* VOLDOENING.
VOLOP, bw. *En abondance*, *abondamment*, *copieusement.*
VOLPRIJZEN, (*volprees*, *volprezen*,) st. w. b. *Louer dignement* ou *suivant le mérite.*
VOLRAMEN, zw. w. b. *Zie* BERAMEN.
VOLSCHOON, bw. *Très-beau*, *beau à ravir.*
VOLSCHAARD, bn. *Rangé en ordre de bataille.*
VOLSLAGEN, bn. Geheel. *Entier*, *complet*, *achevé.* ‖ Een — dag, *un jour entier.* ‖ — gek, *fou achevé* ou *fieffé.* ‖ bw. *Entièrement*, *complètement*, *tout-à-fait*, *de tout point.*
VOLSTAAN, (*volstond*, *volstaan*,) onr. w. o. (met *hebben*). *Suffire*, *satisfaire.* ‖ Dat zal niet —, *cela ne suffira pas.* ‖ Volharden. *Persévérer.* ‖ afsch. *Continuer*, *durer.*
VOLSTANDIG, bn. *Constant*, *persévérant*, *inébranlable*, *ferme.* ‖ — blijven, *persévérer*, *persister.* ‖ bw. *Constamment*, *fermement.*
VOLSTANDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Constance*, *persévérance*, *fermeté*, f,
VOLSTANDIG[LIJK], bw. *Zie* VOLSTANDIG, bw.
VOLSTOK, z. m. *Fouloir*, m.
VOLSTREKT, bn. *Absolu.* ‖ —e macht, *pouvoir absolu*, m. ‖ —e onmogelijkheid, *impossibilité absolue*, f. ‖ bw. *Absolument.* ‖ — niet, *en aucune manière*, *pas du tout.*
VOLSTREKT[ELIJK], bw. *Zie* VOLSTREKT, bw.
VOLSTREKTHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est absolu.* ‖ — van macht, *pouvoir absolu*, m.
VOLTALLIG, bn. *Complet.* ‖ — maken, *compléter.* ‖ (prosod.) *Acatalectique.* ‖ bw. *Complètement.*
VOLTALLIGHEID (zond. mv.), z. v. *État de ce qui est complet*, *nombre complet*, m., *intégralité*, f. ‖ De — eens regiments, *le complet d'un régiment.*
VOLTALLIG[LIJK], bw. *Zie* VOLTALLIG, bw.
VOLTE (–TES), z. v. (man.) *Volte*, f.
VOLTE (zond. mv.), z. v. Volheid. *Zie* VOLHEID.
VOLTEMMEN, zw. w. b. *Zie* BEDWINGEN.
VOLTIEGEN, (*voltoog*, *voltogen*,) st. w. b. *Achever*, *compléter*, *finir.* ‖ Uitvoeren. *Exécuter.*
VOLTIGEEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Voltiger.*
VOLTIGEUR, z. m. *Voltigeur*, m.
VOLTOBBE, z. v. *Fouloire*, f.
VOLTOGEN, verl. deelw. van VOLTIEGEN.
VOLTOOIEN, zw. w. b. *Achever*, *finir*, *accomplir.*
VOLTOOIER, z. m. *Celui qui achève* ou *qui finit.*
VOLTOOIING, z. v. *Achèvement*, m.
VOLTOOISTER, z. v. *Celle qui achève* ou *qui finit.*
VOLTREKKEN, (*voltrok*, *voltrokken*,) st. w. b. *Achever*, *compléter*, *finir*, *terminer*, *accomplir.* ‖ Het huwelijk —, *consommer le mariage.* ‖ Een vonnis —, *exécuter un arrêt.*
VOLTREKKING, z. v. *Achèvement*, *accomplissement*, m., *consommation*, f.
VOLUIT, bw. *Entièrement*, *tout au long*, *tout-à-fait.* ‖ — schrijven, *écrire en toutes lettres.*
VOLVAARDIG, bn. *Tout prêt*, *tout disposé.* ‖ bw. *Volontiers*, *avec empressement.*
VOLVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne volonté*, *promptitude*, f., *empressement*, *zèle*, m.
VOLVESTEN, zw. w. b. *Poster.*
VOLVOERDER, z. m. *Exécuteur*, m.
VOLVOEREN, zw. w. b. *Exécuter*, *accomplir.* ‖ Eenen last —, *s'acquitter d'une commission.*
VOLVOERING (zond. mv.), z. v. *Exécution* f., *accomplissement*, m. ‖ — eener misdaad, *perpétration* f. *d'un crime.*
VOLVOERSTER, z. v. *Exécutrice*, f.
VOLWASSEN, bn. *Qui a toute sa croissance*, *adulte*, *fait.* ‖ — mensch, *homme fait*, m. ‖ — meisje, *fille nubile*, f.
VOLWICHTIG, bn. *Qui est de poids*, *trébuchant.* ‖ (fig.) *Très-important.*
VOLZALIG, bn. *Bienheureux*, *très-heureux.*
VOLZEGGEN, (*volzegde* of *volzeide*, *volzegd* of *volzeid*,) zw. of onr. w. o. (met *hebben*). *Terminer son discours*, *avoir dit.*
VOLZIN, z. m. *Phrase*, *période*, f. ‖ De —nen afronden, *arrondir les périodes.*
VOMITIEF, z. o. *Vomitif*, m.
VOND, z. m. Het vinden. *Action* f. *de trouver.* ‖ Het gevondene. *Trouvaille*, f. ‖ Uitvinding. *Invention*, *découverte*, f. ‖ Vinding. *Invention.* ‖ List. *Ruse*, *finesse*, f.
VONDEL, z. m. *Pont mobile*, m., *traverse*, *planche* f. *sur un fossé.*
VONDELING, z. m. *en* v. *Enfant trouvé*, m. ‖ Een kind te — leggen, *exposer un enfant.*
VONDELINGSHUIS, z. o. *Hospice* m. ou *maison* f. *des enfants trouvés.*
VONDER, z. m. *Zie* VONDEL.
VONDST, z. v. *Trouvaille*, f.
VONK, z. v. *Étincelle*, f. ‖ Electrische —en, *étincelles électriques.* ‖ Tintel. *Mèche*, f. ‖ — geven. Schieten. *Faire feu*, *tirer.*
VONKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Jeter des étincelles*, *étinceler.* ‖ Glinsteren. *Briller.*
VONKELING (zond. mv.), z. v. *Étincellement*, m.
VONKEN, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *S'allumer*, *prendre feu.*
VONKJE, VONKSKEN, z. o. *Bluette*, f.
VONNIS, z. o. *Jugement*, *arrêt*, m., *sentence*, f. ‖ Een — strijken, *prononcer une sentence.* ‖ Een — voltrekken, *exécuter une sentence.*
VONNISSEN, zw. w. b. *Juger.* ‖ Veroordeelen. *Condamner.* ‖ Bij verstek —, *condamner par défaut* ou *par contumace.* ‖ o. (met *hebben*). Zijn gevoelen uiten. *Exprimer son opinion.*
VONNISSING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de prononcer une sentence*, *un arrêt* ou *un jugement.*
VONT[E], z. v. *Fonts baptismaux*, *fonts*, m. pl.
VONTWATER (zond. mv.), z. o. *Eau baptismale*, f.
VOOGD, z. m. *Tuteur*, *curateur*, m. ‖ Toeziende —, *subrogé tuteur*, m. ‖ Bestuurder. *Chef*, *supérieur*, *directeur*, *maître*, m.
VOOGDES, z. v. *Tutrice*, *curatrice*, f. ‖ Bestuurster. *Supérieure*, *directrice*, *maîtresse*, f.
VOOGDIJ, z. v. *Tutelle*, *curatelle*, f. ‖ Iemand onder — stellen, *mettre qq. en curatelle.* ‖ Bestuur. *Direction*, *administration*, f.
VOOGDIJSCHAP, z. o. *Zie* VOOGDIJ.
VOOR (VOREN), z. v. *Sillon*, m. ‖ Sponning. *Rainure*, *coulisse*, f.
VOOR, voorz. Vóór. *Avant*, *devant*, *par-devant*, *en présence de.* ‖ — den tijd, *avant le temps.* ‖ — het huis, *devant la maison.* ‖ — zijne oogen, *devant ses yeux*, *en sa présence.* ‖ — dag en dauw, *avant l'aurore*, *de très-bonne heure*, *de grand matin.* ‖ Ten voordeele van. *Pour.* ‖ Dat is — u, *cela est pour vous.* ‖ Om reden van. *Pour.* ‖ — niet, *pour rien.* ‖ In de plaats van. *Au lieu de*, *à la place de*, *pour.* ‖ Hij zal er — u heengaan, *il y ira pour vous.* ‖ Wat is het — eenen jongen? *quel garçon est-ce?* ‖ Hij wordt — een eerlijk man gehouden, *il passe pour honnête homme.* ‖ — dood blijven liggen, *être laissé pour mort.* ‖ Eens — al,

une fois pour toutes. ‖ — zooveel als, *en tant que.* ‖ z. o. (zond. mv.) Het — en het tegen, *le pour et le contre.* ‖ bw. *Devant.*
VOORAAN, bw. *Devant, à la tête, le premier, au commencement.*
VOORAANWEZEND, bn. *Préexistant.*
VOORAF, bw. *D'abord, auparavant, prémièrement, préalablement, au préalable.* ‖ — betalen, *payer d'avance.* ‖ — nemen, *prélever.* ‖ — trekken *of* gaan, *prendre le devant* ou *les devants, devancer.*
VOORAFBESTAAND, bn. *Préexistant.*
VOORAFBETALING, z. v. *Avance,* f., *payement anticipé,* m.
VOORAFGAAND, bn. *Précédent, antécédent, antérieur, préalable, préliminaire.* ‖ z. o. Het —e, *le précédent,* m.
VOORAFGAANDELIJK, bw. *Préalablement, préliminairement.*
VÓÓRAFLIJVIG, bn. *Mort auparavant, prédécédé.*
VÓÓRAFLIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Prédécès,* m.
VOORAFSPRAAK, z. v. *Préambule,* m., *introduction,* f.
VOORAL, bw. *Surtout, principalement.*
VOORALEER, voegw. *Avant que.*
VOORARBEID (zond. mv.), z. m. *Travail préparatoire* ou *préliminaire,* m.
VOORARBEIDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire les travaux préparatoires.*
VOORARM, z m. *Avant-bras,* m.
VOORAVOND, z. m. *Fin* f. *du jour, commencement* m. *de la soirée.* ‖ In den —, *vers la brune.*
VOORBAAN (zond. mv.), z. v. In de — zijn, *avoir de l'avance, avoir fini avant le temps, être prêt plus tôt qu'on n'avait cru.*
VOORBAAT (zond. mv.), z. v. *Avance,* f. ‖ Iemand in de — zijn, *devancer* ou *prévenir qq.* ‖ Bij —, *préalablement, par provision.*
VOORBABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. Iemand —, *engager qq. par beaucoup de paroles à en faire de même.* ‖ Iemand iets —, *conter qc. à qq.*
VOORBANK, z. v. *Banc de devant, premier banc,* m.
VOORBANKJE, z. o. *Siége* m. *de cocher.*
VOORBARIG, bn. Te haastig. *Précipité, prématuré.* ‖ —e tijding, *nouvelle prématurée,* f. ‖ ‖ Onbezonnen. *Étourdi.* ‖ Gereed. *Pret* (*à*). ‖ Voornaam. *Principal, considérable.* ‖ bw. *Précipitamment, prématurément.* ‖ Onbezonnen. *En étourdi, inconsidérément.*
VOORBARIGHEID (-HEDEN), z. v. *Précipitation, prématurité,* f. ‖ Onbezonnenheid. *Étourderie,* f.
VOORBARIG[LIJK], bw. *Zie* VOORBARIG, bw.
VOORBEDACHT, bn. *Prémédité, réfléchi, circonspect.* ‖ Met —en raad, *de propos délibéré, avec préméditation, à dessein.*
VOORBEDACHT[ELIJK], bw. *De propos délibéré, avec préméditation, à dessein*
VOORBEDACHTHEID (zond. mv.), z. v. *Préméditation, réflexion,* f., *propos délibéré,* m.
VOORBEDE, z. v. *Intercession, sollicitation,* f. ‖ De — der Heiligen, *l'intercession* f. *des Saints.*
VOORBEDING, z. o. *Convention, condition préliminaire, préalable* ou *faite d'avance, clause préliminaire,* f. ‖ Onder —, *sous condition.* ‖ Zonder —, *purement et simplement.*
VOORBEDINGEN, (*bedong voor, voorbedongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Stipuler* ou *convenir d'avance.*
VOORBEDUIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Présager, pronostiquer.*
VOORBEDUIDING, z. v. *Action* f. *de présager* ou *de pronostiquer.* ‖ Voorbeduidsel. *Présage, pronostic,* m.
VOORBEDUIDSEL, z. o. *Présage, pronostic,* m.
VOORBEELD, z. o. *Exemple, modèle, type,* m. ‖ Goed —, *bon exemple.* ‖ Zij is een — van geduld, *elle est un modèle de patience.* ‖ —en aanhalen, *citer des exemples.* ‖ Tot — strekken, *servir d'exemple.* ‖ Aan iemand een — nemen, *prendre exemple sur qq.* ‖ Naar een — werken, *travailler sur un modèle.* ‖ Naar het — van, *à l'exemple* ou *à l'instar de.* ‖ Naar 't — der Grieken, *à l'exemple des Grecs.* ‖ Bij —, *par exemple.*
VOORBEELDELIJK, bw. *Exemplairement.*
VOORBEELDELOOS, bn. *Qui est sans exemple.*
*VOORBEELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Représenter.*
VOORBEELDIG, bn. *Exemplaire.* ‖ bw. *Exemplairement.*
VOORBEELDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Perfection exemplaire,* f. ‖ — eener straf, *exemplarité* f. *d'une peine.*
VOORBEHOEDMIDDEL, z. o. *Préservatif,* m.
VOORBEHOEDSEL, z. o. *Préservatif,* m.
VOORBEHOUD (zond. mv.), z. o. *Réserve,* f. ‖ Onder — der kosten, *les dépens réservés.* ‖ — in gedachte, *restriction mentale,* f. ‖ — eener rente op een huis, *rétention* f. *d'une rente sur une maison.*
VOORBEHOUDEN, (*behield voor, voorbehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Réserver.* ‖ De kosten —, *réserver les dépens.* ‖ Zich —. *Se réserver.* ‖ Hij behoudt zich dat recht voor, *il se réserve ce droit.*
VOORBEHOUDING, z. v. *Réserve, restriction,* f. ‖ — in gedachte, *restriction mentale.*
VOORBEPALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Arrêter d'avance.*
VOORBEREIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Préparer, apprêter d'avance.* ‖ Zich —. *Se préparer.*
VOORBEREIDER, z. m. *Celui qui prépare* ou *qui apprête d'avance.* ‖ (franc. maç.) De broeder —, *le frère terrible,* m.
VOORBEREIDING, z. v. *Préparation,* f., *préparatif,* m. ‖ — tot den dood, *préparation à la mort.*
VOORBEREIDSEL, z. o. *Préparatif, apprêt,* m.
VOORBERG, z. m. *Pied* m. *d'une montagne.* ‖ Voorgebergte. *Promontoire, cap,* m.
VOORBERICHT, z. o. *Avant-propos,* m., *préface,* f.
VOORBESCHIKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Prédéterminer, arranger* ou *disposer d'avance.* ‖ (théol.) *Prédestiner.*
VOORBESCHIKKING, z. v. (théol.) *Prédestination,* f. ‖ Leer der —, *dogme* m. *de la prédestination.*
VOORBESTAAN (zond. mv.), z. o. *Préexistence,* f.
VOORBESTEMMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Prédéterminer.*
VOORBESTEMMING (zond. mv.), z. v. *Prédétermination,* f.
VÓÓRBETALING, z. v. *Payement anticipé,* m.
VOORBEURT, z. v. *Tour précédent,* m.
VOORBEZIT (zond. mv.), z. o. *Possession anticipée, possession antérieure, récréance,* f. ‖ In 't — stellen, *récréancer.*
VOORBIDDEN, (*bad voor, baden voor, voorgebeden,*) st. *en* afsch. w. b. *Réciter une prière à qq. pour qu'il l'apprenne, apprendre à qq. à prier.* ‖ o. (met *hebben*). *Prier* ou *intercéder pour qq., prier au nom d'autres personnes.*
VOORBIDDER, z. m. *Intercesseur, médiateur,* m.
VOORBIDDING, z. v. *Intercession, médiation,* f.
VOORBIDSTER, z. v. *Médiatrice,* f.
VOORBIJ, voorz. *Par delà, au delà de.* ‖ bw. *Plus loin, outre, passé, loin.* ‖ De tijd is —, *le temps est passé.*
VOORBIJGAAN, (*ging voorbij, voorbijgegaan,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Passer,*

dépasser, devancer. ‖ In het —gaan, *en passant.* ‖ Iets met stilzwijgen —, *passer qc. sous silence.* ‖ Vergaan. *Se passer, s'écouler, passer.*
VOORBIJGAAND, bn. *Passager, fugitif, éphémère.*
VOORBIJGANG (zond. mv.), z. m. *Passage*, m.
VOORBIJGANGER, z. m. *Passant*, m.
VOORBIJIJLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer vite, passer en courant.*
VOORBIJKOMEN, (*ik kom voorbij, hij komt voorbij; kwam voorbij, kwamen voorbij, voorbijgekomen,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer devant un lieu.*
VOORBIJLATEN, (*liet voorbij, voorbijgelaten,*) st. *en* afsch. w. b. *Laisser passer.*
VOORBIJLEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Surpasser qq. en apprenant, apprendre plus qu'un autre.*
VOORBIJLOOPEN, (*liep voorbij, voorbijgeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Passer en courant, passer, dépasser* ou *devancer en courant.*
VOORBIJRENNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer au galop.*
VOORBIJRIJDEN, (*reed voorbij, reden voorbij, voorbijgereden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Passer, dépasser à cheval* ou *en voiture.*
VOORBIJSNELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer en toute hâte.*
VOORBIJSTEVENEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer à la voile.*
VOORBIJSTREVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Devancer, dépasser.*
VOORBIJTREKKEN, (*trok voorbij, voorbijgetrokken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer devant* ou *près de.*
VOORBIJVLIEGEN, (*vloog voorbij, voorbijgevlogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer en volant.*
VOORBIJZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Passer à la voile, passer en naviguant, doubler, dépasser.*
VOORBINDEN, (*bond voor, voorgebonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Attacher* ou *lier par-devant.* ‖ Een voorschoot —, *mettre un tablier.* ‖ Leeren binden. *Montrer à lier.*
VOORBODE, z. m. *Avant-coureur, précurseur*, m. ‖ (fig.) *Précurseur, avant-coureur, présage, pronostic*, m. ‖ Voorgevoel. *Pressentiment*, m.
VOORBOEZEM, z. m. *Devant* m. *du sein.*
VOORBORST, z. v. *Avant-poitrine*, f., *devant* m. *de la poitrine.*
VOORBOUT, z. m. — eens schaaps, *épaule* f. *de mouton.* ‖ (artill.) *Cheville ouvrière*, f.
VOORBRAMRA (-RAAS), z. v. (mar.) *Vergue* f. *de petit-perroquet.*
VOORBRAMSTENG, z. v. (mor.) *Petit mât* m. *de perroquet.*
VOORBRAMZEIL, z. o. *Voile* f. *de petit perroquet.*
VOORBRENGEN, (*bracht voor, voorgebracht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Faire passer devant, avancer, présenter.* ‖ Voorstellen. *Proposer.* ‖ Beweren. *Alléguer, avancer.* ‖ Zeggen. *Dire, proférer.*
VOORBROEK, z. v. *Devant* m. *d'une culotte.* ‖ Klep. *Pont*, m. ‖ Sleuf. *Brayette*, f.
VOORBURG, z. m. *Faubourg*, m. ‖ — der helle, *limbes*, m. pl.
VOORBUUR, z. m. *Voisin* m. *qui demeure sur le devant.*
VOORBUURT, z. v. *Voisinage* m. *de devant.*
VOORCIJFEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Montrer à calculer à qq., chiffrer en présence de qq.*
VOORCIJFERING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de chiffrer en présence de qq.* ‖ Het leeren cijferen. *Action de montrer à chiffrer.*
VOORD, z. v. *Gué*, m.
VOORDACHT (zond. mv.), z. v. *Préméditation*, f., *dessein prémédité, propos délibéré*, m. ‖ Met —, *à dessein, exprès, de propos délibéré.*
VOORDAK (-DAKEN), z. o. *Avant-toit*, m.
VOORDANS (-DANSEN), z. m. *Première danse*, f. ‖ (théâtr.) *Entrée* f. *de ballet.*
VOORDANSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Commencer* ou *ouvrir la danse, mener le branle.* ‖ Iemand —, *apprendre à qq. à danser.*
VOORDANSER, z. m. *Celui qui ouvre la danse* ou *qui mène le branle.* ‖ (théât.) *Premier danseur*, m.
VOORDANSERES, z. v. *Celle qui ouvre la danse* ou *qui mène le branle.* ‖ (théât.) *Première danseuse*, f.
VOORDAT, voegw. *Avant que.* ‖ — hij las, *avant qu'il lût.*
VOORDEEL (-DEELEN), z. o. *Avantage*, m. ‖ Winst. *Profit, gain, bénéfice*, m. ‖ — trekken uit iets, *tirer du profit* ou *de l'avantage de qc.* ‖ Iets tot zijn — doen dienen, *se prévaloir de qc.* ‖ Op —, *pour devancer les autres.* ‖ (mar.) Het — van den wind hebben, *avoir le dessus du vent.* ‖ Onverwacht —, *aubaine*, f.
VOORDEELIG, bn. *Avantageux, profitable.* ‖ Winstgevend. *Lucratif.* ‖ Nuttig. *Utile.* ‖ bw. *Avantageusement.* ‖ Nuttig. *Utilement.*
VOORDEELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Utilité*, f., *avantage*, m.
VOORDEELIG[LIJK], bw. *Zie* VOORDEELIG, bw.
*VOORDER, bn. *en* bw. *Zie* VERDER.
*VOORDEREN, zw. w. o. *en* b. Zie VORDEREN, BEVORDEREN.
*VOORDERLIJK, bn. *Zie* GENEGEN.
VOORDEUR, z. v. *Porte* f. *de devant.*
VOORDEWIND (zond. mv.), z. m. *Vent en poupe, vent favorable*, m.
VOORDEWIND, bw. *Ayant le vent en poupe.* ‖ (fig.) *Lestement, facilement.*
VOORDEZEN, bw. *Autrefois, anciennement, jadis, ci-devant.*
VOORDIENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Servir à table, présenter les mets.* ‖ o. (met *hebben*). *Découper et servir.*
VOORDIENER, z. m. *Celui qui sert à table.* ‖ Voorsnijder. *Écuyer tranchant*, m.
VOORDIENING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de servir à table.*
VOORDIENSTER, z. v. *Celle qui sert à table.*
VOORDISSCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Servir, mettre les mets sur la table.*
VOORDOCHTER, z. v. *Fille* f. *d'un premier lit.*
VOORDOEN, (*deed voor, deden voor, voorgedaan,*) onr. *en* afsch. w. b. Voorbinden, voorhangen. *Attacher, lier, pendre* ou *mettre devant.* ‖ Een voorschoot —, *mettre un tablier.* ‖ Iets doen, opdat men het nadoe. *Faire qc. devant qq. pour qu'il l'imite.* ‖ Vertoonen. *Présenter, faire voir, montrer.* ‖ Uitstallen. *Étaler.* ‖ Hij doet zijne waar wel voor, *il fait bien valoir sa marchandise.* ‖ Zich —. *Se présenter, se montrer, paraître.* ‖ Hij doet zich goed voor, *il se présente bien.*
VOORDOK, z. o. *Avant-bassin*, m.
VOORDRAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre devant en tournant.* ‖ Op eene draaibank voordoen. *Montrer à qq. à tourner.*
VOORDRACHT, z. v. *Récitation, déclamation*, f., *débit*, m. ‖ Voorlezing eener verhandeling. *Conférence*, f. ‖ Mondeling bericht over iets. *Exposé, rapport*, m., *exposition*, f.
VOORDRAGEN, (*droeg voor, voorgedragen,*) st. *en* afsch. w. b. *Porter devant qq.* ou *qc.* ‖ Voor-

stellen. *Proposer, exposer, représenter.* ‖ Reciteeren. *Réciter, déclamer, prononcer.* ‖ Een gedicht —, *réciter un poëme.* ‖ Een muziekstuk —, *exécuter un morceau de musique.*

VOORDRINKEN, (*dronk voor, voorgedronken,*) st. *en* afsch. w. b. *Boire le premier, boire avant qq.*

VOOREB[BE] (zond. mv.), z. v. *Commencement* m. *du reflux.*

VOOREERGISTEREN, bw. *Il y a trois jours.*

VOOREERST, bw. *Premièrement, d'abord, en premier lieu.* ‖ — niet, *pas si tôt.*

VOOREINDE, z. o. *Devant, premier bout,* m. ‖ — eener stof, *chef* m. *d'une étoffe.*

VOORGAAN, (*ging voor, voorgegaan,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Précéder, marcher devant.* ‖ Met goede voorbeelden —, *donner de bons exemples.* ‖ Voorloopen. *Avancer, aller trop vite.* ‖ Mijn horloge gaat tien minuten voor, *ma montre avance de dix minutes.* ‖ Den voorrang hebben. *Avoir le pas, tenir le premier rang.*

VOORGAAND, bn. *Précédent, antérieur, passé.* ‖ Uw —e brief, *votre lettre précédente,* f. ‖ Het —e jaar, *l'année passée,* f.

VOORGAANDELIJK, bw. *Précédemment, antérieurement, antécédemment.*

VOORGANG (zond. mv.), z. m. *Préséance, préférence,* f., *pas, droit* m. *de marcher le premier.* ‖ Den — op iemand hebben, *avoir le pas sur qq.* ‖ Voorbeeld. *Exemple,* m.

*VOORGANGEN, bn. *Passé.*

VOORGANGER, z. m. *Prédécesseur, devancier,* m. ‖ (fig.) Gids, voorbeeld. *Guide, modèle,* m.

VOORGANGSTER, z. v. *Celle qui précède, devancière,* f. ‖ (fig.) Voorbeeld. *Modèle,* m.

VOORGEBED (-GEBEDEN), z. o. *Prière préliminaire,* f.

VOORGEBERGTE, z. o. *Promontoire, cap,* m.

VOORGEBORCHT, z. o. *Faubourg,* m. ‖ — der helle, *limbes,* m. pl.

VOORGEBOUW, z. o. *Avant-corps,* m.

VOORGEITOUW, z. o. (mar.) *Cargue* f. *de l'avant.*

VOORGEMELD, bn. *Précité, susdit, mentionné ci-dessus.*

VOORGERECHT, z. o. *Entrée,* f.

VOORGESLACHT, z. o. *Génération* f. *qui nous a précédés, aïeux, ancêtres,* m. pl.

VOORGESPAN (zond. mv.), z. o. *Attelage* m. *de devant.*

VOORGESTEL, z. o. *Avant-train,* m.

VOORGESTOELTE, z. o. *Siége* m. *d'honneur.*

VOORGEVEL, z. m. *Frontispice,* m., *façade,* f.

VOORGEVEN, (*gaf voor, gaven voor, voorgegeven,*) st. *en* afsch. w. b. *Donner quelque avantage* ‖ Voorleggen. *Mettre devant.* ‖ Voorwenden. *Prétexter, alléguer.* ‖ Beweren, verzekeren. *Prétendre, soutenir, affirmer, assurer.* ‖ Zeggen. *Dire.*

VOORGEVEN (zond. mv.), z. o. Voorwendsel. *Prétexte,* m. ‖ Onder dat —, *sous ce prétexte.* ‖ Verzekering. *Affirmation,* f.

VOORGEVING, z. v. Voorwendsel. *Prétexte,* m. ‖ Verzekering. *Affirmation,* f.

VOORGEVOEL (zond. mv.), z. o. *Pressentiment,* m. ‖ Hij had het — van zijnen dood, *il avait le pressentiment de sa mort.*

VOORGEZANG, z. o. *Zie* VOORZANG.

VOORGISTEREN, bw. *Avant-hier.*

VOORGOED, bw. *Sérieusement, définitivement.*

VOORGOOCHELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jouer des gobelets devant qq.* ‖ Leeren goochelen. *Jouer des gobelets devant qq. pour qu'il l'apprenne.*

VOORGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter devant qq.* ‖ o. (met *hebben*). *Jeter le premier.*

VOORGRACHT, z. v. *Avant-fossé,* m.

VOORGROND, z. m. *Devant,* m. ‖ (théât.) *Avant-scène,* f. ‖ (peint.) *Devant, premier plan,* m. ‖ (fig.) Op den — plaatsen, *faire ressortir.*

VOORHAAR (zond. mv.), z. o. *Cheveux* m. pl. *de devant.*

VOORHAMER, z. m. *Gros marteau* m. *de forgeron.* ‖ Strijdhamer. *Marteau* m. *d'armes.*

VOORHAND, z. v. *Poignet,* m. ‖ (anat.) *Carpe,* m. ‖ (jeu de cart.) *Main, avant-main,* f. ‖ De — hebben, op de — zitten, *avoir la main.* ‖ Op — betalen, *payer d'avance.* ‖ De — nemen, *prendre l'initiative.*

VOORHANDEN, bn. *Qui est à la portée, qui n'est pas éloigné, qui est sous la main.* ‖ Er is nog wijn —, *il y a encore du vin.* ‖ De tijd is —, *le temps approche.*

VOORHANDSCH, bn. (impr.) —e titel, *faux titre,* m.

VOORHANG, z. m. *Rideau, voile,* m.

VOORHANGEN, (*hing voor, voorgehangen,*) st. *en* afsch. w. b. *Pendre* ou *suspendre devant.* ‖ Als lid voorstellen. *Proposer comme membre d'une société.* ‖ o. (met *hebben*). *Pendre* ou *être suspendu devant.* ‖ Als lid voorgesteld zijn. *Être proposé comme membre d'une société.*

VOORHANGSEL, z. o. *Rideau,* m. ‖ (théât.) *Toile,* f. ‖ — des tabernakels, *pavillon* m. *du tabernacle.*

VOORHAR, z. v. *Gond* m. *de devant.*

VOORHAVEN, z. v. *Avant-port,* m.

VOORHEBBEN, (*hij heeft voor, had voor, voorgehad,*) onr. *en* afsch. w. b. *Avoir* ou *porter devant soi.* ‖ Vooruithebben. *Avoir d'avance.* ‖ In den zin hebben. *Méditer, projeter.* ‖ Iets kwaads —, *penser à mal.* ‖ Wien meent hij voor te hebben? *à qui croit-il avoir affaire.*

VOORHEEN, bw. *Autrefois, auparavant, jadis, anciennement, ci-devant.* ‖ Vóóruit. *Au-devant.*

VOORHOEDE, z. v. (mil.) *Avant-garde,* f.

VOORHOEF, z. m. *Sabot* m. *du pied de devant.*

VOORHOF (-HOVEN), z. o. *Avant-cour,* f., *parvis,* m. ‖ — van 't oor, *vestibule* m. *de l'oreille.*

VOORHOOFD, z. o. *Front,* m. ‖ Ik stond als voor 't — geslagen, *j'étais frappé d'étonnement.*

VOORHOOFDBAND, z. m. *Fronteau,* m.

VOORHOOFDSBEEN (-BEENEN), z. o. *Os frontal,* m.

VOORHOOFDSKNOBBEL, z. m. *Bosse frontale,* f.

VOORHOOFDSRIMPELAAR, z. m. (anat.) *Corrugateur,* m.

VOORHOUDEN, (*hield voor, voorgehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Tenir* ou *garder devant soi* ou *devant qq.* ou *qc.* ‖ Voorleggen. *Mettre devant qq., représenter.* ‖ Voor oogen stellen. *Représenter, remontrer.* ‖ Ik zal hem zijnen plicht —, *je lui rappelerai son devoir.* ‖ Den aanval verduren. *Soutenir l'attaque.*

VOORHOUT, z. o. *Entrée* f. *d'un bois.*

VOORHUID, z. v. (anat.) *Prépuce,* m.

VOORHUIS, z. o. *Vestibule, avant-logis,* m.

VOORIJZER, z. o. *Fer* m. *de cheval d'un pied de devant.*

VOORIN, bw. *Sur le devant, à l'entrée.*

VOORINGENOMEN, bn. *Préoccupé, prévenu.*

VOORINGENOMENHEID (zond. mv.), z. v. *Prévention, préoccupation,* f., *préjugé,* m. ‖ Zonder — oordeelen, *juger sans préoccupation.* ‖ — voor iemand hebben, *avoir de la prédilection pour qq.*

VOORINNEMEN, (*nam voorin, namen voorin, vooringenomen,*) st. *en* afsch. w. b. *Préoccuper, prévenir, influencer l'esprit de qq. pour* ou *contre.*

VOORJAAR, z. o. *Printemps,* m.

sbloem, z. v. *Fleur printanière*, f.
skoorts (-koortsen), z. v. *Fièvre* f.
temps.
snachtevening, z. v. *Équinoxe* m. *de*
ps.
sregen, z. m. *Pluie* f. *de printemps*.
sreis, z. v. *Voyage* m. *qu'on fait au*
ps.
swe[d]er (zond. mv.), z. o. *Temps* m.
temps.
:len, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) Iemand
dire qc. à qq., en caquetant.
:er, z. v. *Anti-chambre, chambre* f. *de*

eel (-teelen), z. o. (mar.) *Château* m.

ven, zw. *en* afsch. w. b. Iemand iets —,
qc. à qq. ‖ (fig.) *Faire le bec à qq.*
iis (zond. mv.), z. v. *Connaissance* f.
de qc. ‖ (théol.) *Prescience*, f.
:en, z. v. *Cuisine* f. *de devant*.
: (zond. mv.), z. v. *Préférence*, f. ‖
de — geven, *préférer qq.* ‖ Bij —,
férence, préférablement.
(-kinderen), z. o. *Enfant* m. *d'un*
lit.
pen, zw. *en* afsch. w. b. *Babiller de-*
., *communiquer en jasant*.
)teren, Voorklaveren, zw. *en* afsch.
net *hebben* en *zijn*). *Zie* Voorklimmen.
men, (*klom voor, voorgeklommen*,) st. *en*
w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Monter* ou
devant, monter ou *grimper le premier*.
:s (-koetsen), z. v. *Coupé*, m.
:n, (*ik kom voor, hij komt voor; kwam*
kwamen voor, voorgekomen,) onr. *en*
w. b. *Devancer, prévenir*. ‖ Afwenden.
ier, empêcher, prévenir. ‖ Een ongeluk
évenir un malheur. ‖ o. (met *zijn*). *Se*
r, se trouver, se rencontrer. ‖ Gebeuren.
, *survenir*. ‖ Schijnen. *Sembler, paraître*.
en (zond. mv.), z. o. *Air, extérieur*, m.,
. ‖ Aangenaam —, *extérieur agréable*.
end, bn. *Prévenant, obligeant*.
endheid (zond. mv.), z. v. *Prévenance*, f.
:ng (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pré-*

› (-koopen), z. m. *Accaparement*, m.
er, z. m. *Accapareur*, m.
'ster, z. v. *Accapareuse*, f.
gen, (*kreeg voor, kregen voor, voorge-*
) st. *en* afsch. w. b. *Parvenir à mettre*
‖ (jeu) Vooruit krijgen. *Recevoir d'avance*.
rtier, z. o. (bouch.) *Quartier* m. *de*
épaulée, f.
:st, bn. *Avant-dernier, pénultième*. ‖
brief, *l'avant-dernière lettre*, f. ‖ De
:ergreep, *la pénultième [syllabe]*, f.
), z. o. *Partie avancée* f. *d'un pays*. ‖
dat niet ingedijkt is. *Terre* f. *qui n'est*
iguée.
:, bw. *Depuis longtemps, il y a long-*

, z. m. (mar.) *Charge* f. *sur le devant*
isseau.
ig, bn. (mar.) *Chargé trop sur le de-*
— schip, *vaisseau* m. *qui est trop sur*

:n, (*liet voor, voorgelaten*,) st. *en* afsch.
laisser avancer, laisser devancer.
)en, bn. *Zie* Verleden.
:r (zond. mv.), z. o. *Cuir* m. *de devant*.
gen, (*legde* of *leide voor, voorgelegd* of

voorgeleid,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Mettre devant*. ‖ Ter bezichtiging —, *présenter, exposer, exhiber*. ‖ Voorstellen. *Proposer, représenter*. ‖ Voorhouden. *Remontrer*.

Voorlegging (zond. mv.), z. v. *Représentation, exposition, exhibition*, f.

Voorleiden, zw. *en* afsch. w. b. *Mener* ou *conduire devant*.

Voorlellen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Voorbabbelen.

Voorlezen, (*las voor, lazen voor, voorgelezen*,) st. *en* afsch. w. b. *Lire en présence de qq.* ‖ Iemand iets —, *lire qc. à qq.*

Voorlezer, z. m. *Lecteur*, m. ‖ Leeraar. *Professeur*, m.

Voorlezing, z. v. *Lecture* f. *faite à haute voix*. ‖ Les. *Leçon*, f. ‖ Openbare —en, *leçons publiques*.

Voorlichten, zw. *en* afsch. w. b. *Éclairer*. ‖ (fig.) *Donner des renseignements* ou *des éclaircissements*. ‖ Tot gids verstrekken. *Servir de guide*.

Voorlichter, z. m. *Celui qui éclaire*. ‖ Gids. *Guide*, m.

Voorlichting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'éclairer*. ‖ (fig.) *Éclaircissement, renseignement*, m., *explication*, f.

Voorliefde (zond. mv), z. v. *Prédilection*, f.

Voorliegen, (*loog voor, logen voor, voorgelogen*,) st. *en* afsch. w. b. Iemand iets —, *faire accroire qc. à qq, dire des mensonges à qq*.

Voorliggen, (*lag voor, lagen voor, voorgelegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être couché, placé* ou *situé devant*. ‖ (fig.) *Être supérieur à, l'emporter* ou *avoir l'avantage sur*.

Voorlijf, z. o. *Devant* m. *du corps*. ‖ — eens kleeds, *devant d'un habit* ou *d'une robe*.

Voorlijk, o. z. (mar.) *Ralingue* f. *de têtière*.

Voorlijk, bw. Vooruit. *En avant, avant*.

Voorloop (zond. mv.), z. m. *Tout ce qui court devant*. ‖ — van wijn, *mère goutte*, f., *surmoût*, m. ‖ IJver. *Zèle*, m. ‖ Begunstiging, aanbeveling. *Protection, recommandation*, f.

Voorloopen, (*liep voor, voorgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Courir devant, précéder en courant*. ‖ Vooruitloopen. *Avancer, devancer*. ‖ Mijn horloge loopt voor, *ma montre avance*. ‖ (fig.) *S'efforcer*.

Voorlooper, z. m. *Avant-coureur, précurseur*, m. ‖ Johannes was de — van den Messias, *Saint Jean était le précurseur du Messie*. ‖ Roffelschaaf. *Riflard*, m., *varlope*, f. ‖ (mar.) — der loglijn, *houache*, f.

Voorloopig, bn. *Préalable, préliminaire, provisoire, provisionnel*. ‖ (chir.) — verband, *ligature* f. *d'attente*. ‖ bw. *Préalablement, préliminairement, provisoirement, provisionnellement*.

Voorluik, z. o. (mar.) *Seconde écoutille*, f.

Voormaals, bw. *Autrefois, ci-devant, jadis*.

Voormaand, z. v. *Commencement* m. *du mois*.

Voormaken, zw. *en* afsch. w. b. *Faire qc. devant qq. pour qu'il l'imite*. ‖ Ik heb het hem voorgemaakt, *je lui ai montré comment il doit le faire*.

Voormalen, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) Voorschilderen. Iemand iets —, *dépeindre qc. à qq.*

Voormalig, bn. *Précédent, ancien, ci-devant*. ‖ — minister, *ex-ministre*, m.

Voorman (-lieden, -lui), z. m. (mil.) *Chef* m. *de file*. ‖ (fig.) Iemand op zijnen — richten, *laver la tête à qq.*

Voormars (-marsen), z. v. (mar.) *Hune* f. *de misaine*.

Voormarszeil, z. o. (mar.) *Petit hunier*, m.

VOORMAST, z. m. (mar.) *Mât* m. *de misaine.*
VOORMELD, bn. *Précité, susdit, prémentionné.*
VOORMETEN, (*mat voor, maten voor, voorgemeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Mesurer en présence de qq.*
VOORMIDDAG (–DAGEN), z. m. *Matin,* m., *matinée*, f. ‖ Des —s te elf uren, *à onze heures du matin.*
VOORMIDDAGSBEZOEK, z. o. *Visite* f. *de la matinée.*
VOORMIDDAGSPREEK (–PREEKEN), z. v. *Sermon* m. *du matin.*
VOORMOUW, z. v. *Manchette*, f, *poignet*, m.
VOORMUUR, z. m. *Avant-mur*, m. ‖ (fig.) *Barrière*, f.
VOORN, z. m. Visch. *Gardon*, m.
VOORNAAIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Coudre devant qq.* ‖ Iemand iets —, *montrer à qq. comment il faut coudre.*
VOORNAAM, z. m. *Prénom*, m.
VOORNAAM, bn. *Principal, notable, distingué, considérable.* ‖ — man, *homme* m. *de distinction.* ‖ — heer, *grand seigneur*, m. ‖ z. o. Het —e, *le principal*, m. ‖ De —sten, m. mv. *Les principaux, les notables*, m. pl.
VOORNAAMWOORD, z. o. *Pronom*, m.
VOORNAAMWOORDELIJK, bn. *Pronominal.* ‖ bw. *Pronominalement.*
VOORNACHT, z. m. *Entrée, première partie* f. ou *commencement* m. *de la nuit.*
VOORNAMELIJK, bw. *Principalement, surtout, particulièrement.*
VOORNEMELIJK, bn. *en* bw. *Zie* VOORNAAM, VOORNAMELIJK.
VOORNEMEN, (*nam voor, namen voor, voorgenomen,*) st. *en* afsch. w. b Zich voorstellen. *Se proposer, projeter, former le projet* ou *le dessein de, prendre la résolution de.*
VOORNEMEN (zond. mv.), z. o. *Dessein, projet*, m., *résolution, intention*, f. ‖ Van — veranderen, *changer de résolution.* ‖ Een — opvatten, *former un dessein.* ‖ —s *of* van — zijn, *se proposer, avoir le dessein.*
VOORNOEMD, bn. *Susdit, précité, nommé ci-dessus, prénommé.*
VOORNOEN (zond. mv.), z. m. *Zie* VOORMIDDAG.
VOOROEVER, z. m. *Avant-rivage*, m.
VOORONDER, z o. (mar.) *Coqueron*, m.
VOORONDERSTELLEN, zw. w. b. *Supposer.*
VOORONDERSTELLING, z. v. *Supposition, hypothèse*, f.
VOOROORDEEL (–DEELEN), z. o. *Préjugé*, m.
VOOROP, bw. *Sur le devant, à la tête, le premier.* ‖ Hij ging —, *il marchait à la tête.*
VOOROUDEREN, z. m. mv. *Zie* VOOROUDERS.
VOOROUDERLIJK, bn. *Qui a rapport aux ancêtres* ou *aux aïeux, des ancêtres, des aïeux.*
VOOROUDERS, z. m. mv. *Ancêtres, aïeux, pères*, m. pl. ‖ Voorgangers. *Devanciers*, m. pl.
VOOROVER, bw. *En avant, en penchant, en inclinant.* ‖ — gaan, *marcher courbé.*
VÓÓROVERLEDENE, z. m. *en* v. *Prédécédé*, m., *prédécédée*, f.
VÓÓROVERLIJDEN (zond. mv.), z. o. *Prédécès*, m.
VOOROVERLOOPEN, (*liep voorover, voorovergeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Marcher courbé.*
VOOROVERVALLEN, (*viel voorover, voorovergevallen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber sur le devant.*
VOORPAAL, z. m. *Pieu, poteau* ou *pilier* m. *de devant.*
VOORPAARD, z. o. *Cheval* m. *de devant.*
VOORPAND, z. o. — eens kleeds, *pan* m. *de devant d'un habit.*

VOORPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Avant-cour*, f. ‖ Ingang. *Vestibule*, m.
VOORPLECHT, z. v. (mar.) *Gaillard* m. *d'avant.*
VOORPLEIN, z. o. *Esplanade, avant-cour*, f. ‖ — eener hoofdkerk, *parvis* m. *d'une église.*
VOORPOORT, z. v. *Grande porte* f. *de devant.*
VOORPOOT (–POOTEN), z. m. *Pied* m. ou *patte* f. *de devant.*
VOORPORTAAL, z. o. *Avant-portail*, m.
VOORPOST, z. m. *Avant-poste, poste avancé*, m.
VOORPRATEN, zw. *en* afsch. w. b. *Endoctriner.*
VOORPREDIKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Prêcher devant qq.* ‖ (fig.) *Endoctriner.*
VOORPREEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* VOORPREDIKEN.
VOORPROEF (zond. mv.), z. v. *Avant-goût*, m.
VOORPROEFSTER, z. v. *Celle qui goûte la première* ou *avant les autres.*
VOORPROEVEN, zw. *en* afsch. w. b. *Goûter avant les autres, déguster.* ‖ (fig.) *Jouir d'avance.*
VOORPROEVER, z. m. *Celui qui goûte le premier, dégustateur*, m.
VOORRAAD (zond. mv.), z. m. *Provision, munition*, f., *approvisionnement*, m. ‖ Van alles in — hebben, *avoir abondance de tout.* ‖ — van hout opdoen, *faire provision de bois.* ‖ (mil.) *Munitions*, f. pl. ‖ Bij —, *provisoirement, provisionnellement, par avance.* ‖ Met —. Opzettelijk. *Expressément.*
VOORRAADBEZORGER, z. m. *Approvisionneur*, m.
VOORRAADHUIS, z. o. *Entrepôt, magasin* m. *de vivres* ou *de provisions.*
VOORRAADKAMER, z. v. *Chambre aux provisions, office*, f.
VOORRAADKELDER, z. m. *Cave* f. *aux provisions.*
VOORRAADMEESTER, z. m. *Pourvoyeur, approvisionneur, avitailleur*, m.
VOORRAADPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Lieu* m. *où l'on met les provisions.*
VOORRAADSCHUUR, z v. *Magasin* m. *de provisions.* ‖ (fig.) *Grenier, magasin, entrepôt*, m.
VOORRAADSWAGEN, z. m. *Fourgon* m. *de vivres.* ‖ (chem. de fer) *Tender*, m.
VOORRAAM, z. o. *Châssis* m. ou *croisée* f. *de devant.*
VOORRAD (–RADEREN), z. o. *Roue* f. *de devant.*
VOORRANG (zond. mv), z. m. *Premier rang*, m., *préséance, priorité*, f., *pas*, m. ‖ Den — hebben boven iemand, *avoir le pas sur qq.* ‖ Voorkeur. *Préférence*, f. ‖ Den — aan iets geven, *préférer qc.* ‖ Bij —, *par préférence, de préférence.*
VOORRECHT, z. o. *Privilége*, m., *prérogative*, f. ‖ Voordeel. *Avantage*, m. ‖ Onwettig —, *passe-droit*, m.
VOORREDE (–REDENEN), z. v. *Exorde, préambule, discours préliminaire*, m. ‖ Voorbericht. *Avant-propos*, m., *préface*, f. ‖ (théât.) *Prologue*, m.
VOORREDENAAR, z. m. *Auteur* m. *d'une préface.* ‖ (théât.) *Acteur* m. *qui prononce le prologue.*
VOORREKENEN, zw. *en* afsch. w. b. *Compter* ou *calculer devant qq.* ‖ Leeren rekenen. *Montrer à qq. à calculer.*
VOORRIEM, z. m. *Courroie* f. *de devant.*
VOORRIJDEN, (*reed voor, reden voor, voorgereden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Précéder à cheval* ou *en voiture.* ‖ Een der voorste paarden berijden. *Monter un des premiers chevaux d'un attelage.* ‖ b. *Avancer une voiture.*
VOORRIJDER, z. m. *Avant-courrier, postillon*, m.
VOORROEPEN, (*riep voor, voorgeroepen,*) st. *en* afsch. w. b. *Appeler devant.*

VOORSCHANS (–SCHANSEN), z. v. (fortif.) *Fort avancé*, m., *redoute*, f.
VOORSCHENKEN, (*schonk voor, voorgeschonken*,) st. *en* afsch. w. b. Iemand iets —, *verser qc. à qq.*
VOORSCHENKER, z. m. *Échanson*, m.
VOORSCHIETEN, (*schoot voor, schoten voor, voorgeschoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Payer* ou *débourser, avancer.*
VOORSCHIETER, z. m. *Celui qui débourse* ou *avance.*
VOORSCHIJN (zond. mv.), z. m. Te — komen, *paraître, se montrer, se faire voir, venir au jour, voir le jour.* ‖ Te — brengen, *faire paraître, mettre au jour, produire.*
VOORSCHIP (zond. mv.), z. o. *Avant*, m. ‖ Boeg. *Proue*, f.
VOORSCHOOT (–SCHOOTEN), z. o. *Tablier*, m.
VOORSCHOT, z. o. *Débours, déboursé*, m., *avance*, f.
VOORSCHREVEN, bn. *Écrit ci-dessus, précité, susdit, ci-dessus mentionné.*
VOORSCHRIFT, z. o. *Exemple*, m. *et* f., *modèle* m. *d'écriture.* ‖ Recept. *Ordonnance, recette*, f. ‖ Formulier. *Formule*, f. ‖ Bevel. *Ordre*, m. ‖ Regel. *Règle*, f., *précepte*, m. ‖ (fig.) *Exemple*, m., *règle*, f.
VOORSCHRIJVEN, (*schreef voor, schreven voor, voorgeschreven*,) st. *en* afsch. w. b. Letters —, *tracer des lettres comme exemple d'écriture.* ‖ Bevelen. *Prescrire, ordonner.* ‖ Iemand de wet —, *faire la loi à qq.*
VOORSCHRIJVEN (zond. mv.), z. o. Brief van aanbeveling. *Lettre* f. *de recommandation.*
VOORSCHRIJVING (zond. mv.), z. v. Bevel. *Ordre*, m. ‖ Regel. *Précepte*, m., *règle*, f. ‖ Aanbeveling. *Recommandation*, f.
VOORSCHUIVEN, (*schoof voor, schoven voor, voorgeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser devant, placer* ou *mettre devant en poussant.* ‖ o. (met *hebben*). (jeu.) *Avoir le trait.*
VOORSHANDS, bw. *Auparavant, d'avance.* ‖ Nu. *Maintenant.*
VOORSLAAN, (*sloeg voor, voorgeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Proposer, mettre en avant.* ‖ o. (met *hebben*). *Servir la balle.* ‖ (horl.) *Sonner plus tôt.*
VOORSLAAND, bn. *Brusque.* ‖ Koppig. *Entêté.*
VOORSLAG (–SLAGEN), z. m. Voorstel. *Proposition*, f., *avis*, m. ‖ Eerste slag. *Premier coup, avant-main*, m. ‖ — eens klokkenspels, *avant-quart*, m
VOORSLEMPHOUT, z. o. (mar.) *Massif* m. *de l'avant.*
VOORSMAAK (zond. mv.), z. m. *Avant-goût*, m.
VOORSMIJTEN, (*smeet voor, smeten voor, voorgesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter rudement devant.* ‖ Eerst smijten. *Jeter le premier.*
VOORSNIJDEN, (*sneed voor, sneden voor, voorgesneden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Couper le premier.* ‖ b. *Couper, découper.* ‖ Iemand iets —, *couper qc. devant qq.*
VOORSNIJDER, z. m. *Écuyer tranchant*, m.
VOORSNIJDSTER, z. v. *Celle qui coupe*, ou *qui découpe.*
VOORSNIJMES, z. o. *Couteau* m. *à découper.*
VOORSPAN, z. o. *Attelage*, m.
VOORSPANNEN, (*spande voor, voorgespannen*,) st. *en* afsch. w. b. *Atteler.*
VOORSPEL (–SPELEN), z. o. (mus.) *Prélude*, m. ‖ (théât.) *Prologue*, m.
VOORSPELDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Attacher devant avec des épingles.*
VOORSPELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jouer* ou *faire de la musique en présence de qq.* ‖ Iemand iets —, *enseigner à qq. à jouer qc.* ‖ o. (met *hebben*). (mus.) *Préluder.* ‖ (jeu.) Eerst spelen. *Mener le jeu, avoir la main au jeu.*
VOORSPELER, z. m. *Celui qui a la main au jeu.*
VOORSPELLEN, zw. *en* afsch. w. b. De letters voorzeggen. *Épeler devant qq.* ‖ onafsch. Voorzeggen. *Présager, prédire, pronostiquer, augurer.* ‖ Opnoemen. *Citer.*
VOORSPELLER, z. m. Wichelaar. *Pronostiqueur, augure*, m.
VOORSPELLING, z. v. *Présage, pronostic, augure*, m., *prédiction*, f. ‖ Inblazing. *Insinuation*, f.
VOORSPELSTER, z. v. Wichelares. *Celle qui présage* ou *qui pronostique.*
VOORSPIEGELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire entrevoir, faire espérer.* ‖ Zich —. *Se faire illusion.*
VOORSPIJS, z. v. *Entrée*, f., *mets* m. pl. *d'entrée.*
VOORSPITS (–SPITSEN), z. v. *Pointe* f. *de devant.* ‖ (fig.) — eens legers, *tête* f. *d'une armée.*
VOORSPOED (zond. mv.), z. m. *Prospérité*, f., *succès, bonheur, bien-être*, m.
VOORSPOEDIG, bn. *Prospère, heureux, fortuné.* ‖ —e reis, *heureux voyage*, m. ‖ bw. *Heureusement, d'une manière prospère.*
VOORSPOEDIG[LIJK], bw. *Zie* VOORSPOEDIG, bw.
VOORSPOOK (–SPOKEN), z. o. *Spectre* m. *qui présage qc.* ‖ Treurige voorspelling. *Présage sinistre*, m.
VOORSPRAAK, z. m. *en* v. Persoon. *Intercesseur, médiateur, avocat*, m., *médiatrice, avocate*, f. ‖ v. Het voorspreken. *Intercession, médiation* f. *en faveur de qq.*
VOORSPREEKSTER, z. v. *Médiatrice, avocate*, f.
VOORSPREKEN, (*sprak voor, spraken voor, voorgesproken*,) st. *en* afsch. w. b. *Parler* ou *dire devant qq.* ‖ Verdedigen. Iemand —, *défendre qq., intercéder pour qq.*
VOORSPREKER, z. m. *Intercesseur, médiateur, avocat*, m.
VOORSTAAN, (*stond voor, voorgestaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se tenir devant, être à la tête de qc.* ‖ Toeschijnen. *Paraître.* ‖ Het staat mij nog voor, *je m'en souviens encore.* ‖ Zich iets laten —, *s'imaginer qc., croire qc.* ‖ (fig.) Zich veel laten —, *prendre des airs, se donner des airs.* ‖ b. *Protéger, soutenir, défendre, favoriser.*
VOORSTAD (–STEDEN), z. v. *Faubourg*, m.
VOORSTAMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Dire en bégayant, prononcer en bredouillant.*
VOORSTAND (zond. mv.), z. m. *Protection*, f., *soutien, appui*, m., *défense*, f.
VOORSTANDER, z. m. *Protecteur, défenseur, partisan, fauteur, avocat*, m. ‖ (anat.) *Prostate*, m.
VOORSTANDSTER, z. v. *Protectrice, fautrice, avocate*, f.
VOORSTAPPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Précéder, marcher devant, aller le premier.* ‖ (met *zijn*). Iemand —, *devancer qq. en marchant.*
VOORSTE, bn. *Premier, qui précède, qui marche le premier, antérieur.* ‖ De —e vinger, *l'index*, m. ‖ z. o. Het —, *le devant*, m., *la partie antérieure*, f. ‖ z. m. *en* v. *Celui* ou *celle qui est devant* ou *qui marche à la tête.*
VOORSTEEK (–STEKEN), z. m. (taill.) *Point plat*, m.
VOORSTEKEN, (*stak voor, staken voor, voorgestoken*,) st. *en* afsch. w. b. *Attacher devant avec des épingles, etc.* ‖ o. (met *hebben*). Eerst steken. *Piquer le premier.*
VOORSTEL, z. o. *Proposition*, f. ‖ (math.) *Problème*, m., *proposition*, f. ‖ (géom.) *Théorème*, m. ‖ (gramm.) *Proposition.* ‖ — eens rijtuigs,

avant-train, m. ‖ (mar.) *Agrès et apparaux* m. pl. *du devant*.
VOORSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre devant.* ‖ (fig.) *Présenter, proposer.* ‖ Aanbieden. *Présenter.* ‖ (théâtr.) Vertoonen. *Représenter.* ‖ Een voorstel doen. *Proposer, mettre sur le tapis.* ‖ Hooger achten. *Préférer.* ‖ Zich —. *Se proposer.* ‖ Zich —. Zich verbeelden. *Se figurer, se représenter, s'imaginer.*
VOORSTELLER, z. m. *Celui qui présente* ou *qui propose.*
VOORSTELLING, z. v. *Proposition, présentation,* f. ‖ Vertooning. *Représentation,* f. ‖ Uitteenzetting. *Exposé,* m. ‖ Voorkeur. *Préférence,* f.
VOORSTELLINGSGAVE (zond. mv.), z. v. *Don* m. *de l'imagination.*
VOORSTELLINGSKRACHT (zond. mv.), z. v. *Force figurative, force* f. *d'imagination.*
VOORSTELLINGSRECHT, z. o. *Initiative,* f., *droit* m. *d'initiative.*
VOORSTELLINGSVERMOGEN (zond. mv.), z. o. *Faculté d'imagination, faculté figurative,* f.
VOORSTELSTER, z. v. *Celle qui présente* ou *qui propose.*
VOORSTEMMEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Voter avant les autres, préopiner.*
VOORSTENG, z. v. (mar.) *Petit mât* m. *de hune*
VOORSTEVEN, z. m. (mar.) *Étrave, étable, proue,* f., *avant,* m.
VOORSTOOT (zond. mv.), z. m. *Premier coup,* m. ‖ (bill.) *Acquit,* m. ‖ Stopwas. *Propolis,* f.
VOORSTOOTEN (*stiet* of *stootte voor, voorgestooten,*) st. *en* afsch. w. b. *Pousser le premier, porter le premier coup.*
VOORSTRAAT, z. v. *Rue* f. *de devant.*
VOORSTRIJDEN, (*streed voor, streden voor, voorgestreden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Combattre le premier* ou *à la tête.*
VOORSTRIJDER, z. m. *Premier combattant,* m.
VOORSTUK, z. o. *Pièce* f. *de devant.* ‖ (mar.) *Chasse* f. *de proue.* ‖ (théâtr.) Voorspel. *Prologue,* m.
VOORT, bw. Terstond, dadelijk. *Sur-le-champ, aussitôt, d'abord, incontinent.* ‖ Voorts. *En outre, de plus.* ‖ Van eene plaats weg. *Parti.* ‖ Het rijtuig is reeds —, *la voiture est déjà partie.* ‖ Van nu —, *dès à présent.* ‖ tusschenw. *Va-t-en! en avant!*
VOORTAAN, bw. *Désormais, dorénavant, à l'avenir, dès à présent, dès ce moment.*
VOORTAFEL, z. v. Voorgerecht. *Entrée,* f.
VOORTAND, z. m. *Dent de devant, incisive,* f.
VOORTARBEIDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de travailler.* ‖ Snel arbeiden. *Travailler vite.*
VOORTBABBELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de babiller.*
VOORTBAZUINEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de sonner du trombone, de trompeter.*
VOORTBEUZELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de s'amuser à des bagatelles.*
VOORTBLAFFEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'aboyer.*
VOORTBLAZEN, (*blies voort, voortgeblazen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Faire avancer en soufflant.* ‖ Wegblazen. *Ôter en soufflant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de souffler.*
VOORTBONZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de frapper rudement* ou *de heurter.*
VOORTBOOMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire avancer au moyen d'un croc.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pousser au moyen d'un croc.*
VOORTBOUWEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de bâtir.*
VOORTBREIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de tricoter.* ‖ Snel breien. *Tricoter vite.*
VOORTBREKEN, (*brak voort, braken voort, voortgebroken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de rompre.* ‖ (met *zijn*). *Paraître avec impétuosité, faire irruption.*
VOORTBRENGEN, (*bracht voort, voortgebracht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Emporter.* ‖ Telen. *Produire, engendrer, procréer.* ‖ (fig.) *Produire.*
VOORTBRENGER, z. m. *Celui qui engendre.* ‖ (fig.) *Producteur,* m. ‖ Oorzaak. *Auteur,* m., *cause,* f.
VOORTBRENGING (zond. mv.), z. v. *Production,* f.
VOORTBRENGSEL, z. o. *Production,* f., *produit,* m.
VOORTBRENGSTER, z. v. *Celle qui produit.*
VOORTBULDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de gronder.*
VOORTDANSEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de danser.* ‖ (met *zijn*). *S'éloigner en dansant.*
VOORTDOEN, (*deed voort, deden voort, voortgedaan,*) onr. *en* afsch. w. b. *Continuer.* ‖ *Zie* VOORDOEN.
VOORTDOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* VOORTDUWEN.
VOORTDRAGEN, (*droeg voort, voortgedragen,*) st. *en* afsch. w. b. *Continuer de porter.* ‖ Wegdragen. *Emporter, porter ailleurs.*
VOORTDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner au trot, en trottant* ou *en courant vite.*
VOORTDRENTELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en traînant ses pas.*
VOORTDRIBBELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en sautillant.*
VOORTDRIJVEN, (*dreef voort, dreven voort, voortgedreven,*) st. *en* afsch. w. b *Chasser devant soi, pousser en avant, faire avancer.* ‖ Wegdrijven. *Éloigner.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de flotter.* ‖ (met *zijn*). *S'éloigner en flottant.*
VOORTDRIJVER, z. m. *Celui qui chasse* ou *qui pousse en avant, pousseur,* m. ‖ Aanstoker. *Instigateur,* m.
VOORTDRIJVING (zond. mv.), z. v. *Action de chasser* ou *de pousser en avant, impulsion, accélération,* f.
VOORTDUREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Durer, continuer, se prolonger, se perpétuer, persister.*
VOORTDURING (zond. mv.), z. v. *Durée, continuation, prolongation,* f. ‖ Bij —, *continuellement.*
VOORTDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant, faire avancer en poussant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pousser.*
VOORTEEKEN, z. o. *Présage, pronostic, augure, signe précurseur, symptôme,* m.
VOORTEEKENEN, zw. *en* afsch. w. b. Iemand iets —, *dessiner qc. devant qq.* ‖ *Zie* VOORBEDUIDEN.
VOORTEEKENING (zond. mv.), z. v. *Tracé,* m. ‖ Model. *Modèle* m. *de dessin.*
VOORTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Compter en présence de qq.* ‖ Iemand zijn geld —, *compter à qq. son argent.*
VOORTELLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de compter qc. à qq.*
VOORTEMPEL, z. m. *Devant, parvis, portail* m. ou *entrée* f. *d'un temple.*
VOORTENT, z. v. *Devant* m. *d'une tente.*
VOORTETEN, (*at voort, aten voort, voortgegeten*

of *voortgeëten*,) st. *en* afsch. w. b. Snel eten. *Manger vite.* ‖ Voortgaan met eten. *Continuer de manger.*

VOORTFLADDEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en voltigeant.*

VOORTFOKKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer d'élever du bétail.*

VOORTGAAN, (*ging voort*, *voortgegaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'en aller*, *partir*, *se retirer.* ‖ Vooruitgaan. *Avancer.* ‖ Aanhouden. *Continuer.* ‖ Plaats hebben. *Avoir lieu*, *se faire.*

VOORTGANG, z. m. Vertrek. *Départ*, m. ‖ Vooruitgang. *Avancement*, *progrès*, m. ‖ Voortduring. *Continuation*, f. ‖ Bij —, *continuellement.*

VOORTGETOGEN, verl. deelw. van VOORTTIEGEN.

VOORTGEVEN, (*gaf voort*, *gaven voort*, *voortgegeven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de donner.* ‖ b. *Donner* ou *passer de main en main.*

VOORTGLIJDEN, (*gleed voort*, *gleden voort*, *voortgegleden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn* en *hebben*). *Zie* VOORTGLIPPEN.

VOORTGLIPPEN, zw. *en* afsch. w. o (met *zijn*). *Glisser en avant*, *avancer en glissant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de glisser.*

VOORTGONZEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de bourdonner.*

VOORTHELPEN, (*hielp voort*, *voortgeholpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Aider à partir* ou *avancer.* ‖ (fig.) *Aider*, *assister*, *secourir*, *pousser.* ‖ (fig.) Iemand —, *pousser qq.*

VOORTHINKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'en aller en boitant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de boiter.*

VOORTHOEPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de jouer au cerceau.* ‖ (met *zijn*). (fam.) *Se sauver*, *fuir*, *s'évader.*

VOORTHOLLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de courir le mors aux dents.* ‖ (fig.) *S'en aller vite.*

VOORTHOMPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de broncher* ou *de trébucher.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éloigner en clochant*, *en clopinant.*

VOORTHUPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en sautillant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de sautiller.*

VOORTIJD, z. m. *Commencement de l'année*, *printemps*, m. ‖ —en, *temps passés*, m. pl.

VOORTIJDS, bw. *Autrefois*, *jadis*, *anciennement.*

VOORTIJLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Voortsnellen. *Partir* ou *s'éloigner avec précipitation.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de se hâter* ou *de se précipiter.*

VOORTIJLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). — in de koorts, *continuer de délirer.*

VOORTJAGEN, (*joeg* of *jaagde voort*, *voortgejaagd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Chasser*, *faire avancer.* ‖ o. (met *hebben*) *Continuer de chasser.* ‖ (met *zijn*). *Avancer rapidement.*

VOORTKOMEN, (*ik kom voort*, *hij komt voort*; *kwam voort*, *kwamen voort*, *voortgekomen*,) st. onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Wegkomen. *S'en aller.* ‖ Vooruitkomen. *Avancer.* ‖ Iemand doen —, *aider qq.* ‖ (fig.) Gelukken. *Réussir.* ‖ Te voorschijn komen. *Paraître*, *se montrer.* ‖ Voortspruiten. *Germer*, *pousser.* ‖ Ontstaan. *Provenir*, *résulter.* ‖ (gramm.) *Dériver*, *venir.*

VOORTKRIJGEN, (*kreeg voort*, *kregen voort*, *voortgekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire avancer.*

VOORTKRUIEN, (*kruide* of *krooi voort*, *voortgekruid* of *voortgekrooien*,) zw. *of* st. *en* afsch. w. b. *Brouetter.* ‖ (fig.) *Pousser*, *protéger.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de brouetter.* ‖ (met *zijn*). *Disparaître* (*en parlant des glaçons*).

VOORTKRUIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de brouetter.*

VOORTKRUIPEN, (*kroop voort*, *kropen voort*, *voortgekropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer en rampant*, *se traîner*, *se glisser.*

VOORTKUIEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Continuer sa promenade.*

VOORTKUNNEN, (*ik kan voort*, *hij kan voort*; *kon* of *konde voort*, *voortgekund*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Pouvoir avancer.* ‖ (fig.) Niet —, *ne pas pouvoir faire comme les autres.*

VOORTKWEEKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Continuer de cultiver.* ‖ o. (met *hebben*). *Se multiplier*, *pulluler.*

VOORTLAVEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Continuer de louvoyer.* ‖ o. (met *zijn*). *Avancer en louvoyant.*

VOORTLEIDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emmener.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de mener*, *de conduire.*

VOORTLEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de vivre.*

VOORTLOKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire avancer en alléchant*, *en attirant* ou *en amorçant.*

VOORTLOOPEN, (*liep voort*, *voortgeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) Wegloopen. *Courir*, *s'enfuir*, *s'échapper en courant.* ‖ (fig.) *Faire des progrès*, *s'étendre*, *se répandre.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de courir.*

VOORTMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Continuer*, *se hâter*, *se dépêcher.* ‖ b. Verliezen. *Perdre*, *égarer.* ‖ Zich —. *S'enfuir*, *décamper.*

VOORTMALEN, (*maalde voort*, *voortgemalen*,) st. *en* afsch. w. b. *Continuer de moudre.* ‖ Snel malen. *Moudre vite.*

VOORTOCHT, z. m. (mil.) *Avant-garde*, f. ‖ Den — hebben, *marcher à la tête.*

VOORTOONEEL (–NEELEN), z. o. *Avant-scène*, f.

VOORTOP, z m. *Sommet* m. *de devant.*

VOORTPAKKEN (ZICH), zw. *en* afsch. w. wederk. *Se sauver*, *s'enfuir*, *décamper.* ‖ Pak u voort! *va-t-en!*

VOORTPLANTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Planter*, *transplanter.* ‖ (fig.) Verspreiden. *Propager*, *étendre.* ‖ Vermenigvuldigen. *Multiplier.* ‖ Zijn geslacht —, *perpétuer sa race.* ‖ Zich —. *Se reproduire*, *se propager.*

VOORTPLANTER, z. m. *Celui qui plante.* ‖ (fig.) Verspreider. *Propagateur*, m.

VOORTPLANTING (zond. mv.), z. v. *Propagation*, f. ‖ — des geloofs, *propagation de la foi.*

VOORTPRATEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de causer* ou *de jaser.*

VOORTPRESSEN, *VOORTPRESTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser*, *inciter.*

VOORTRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir*, *s'en aller.* ‖ Vooruitraken. *Avancer.*

VOORTRAP (zond. mv.), z. m. *Escalier* m. *de devant.*

VOORTREDEN, (*trad voor*, *traden voor*, *voorgetreden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Marcher* ou *aller devant.* ‖ Vooruit treden. *Se présenter.*

VOORTREDENEEREN, zw. *en* afsch w. o. (met *hebben*). *Continuer de raisonner.*

VOORTREFFELIJK, bn. *Excellent*, *exquis*, *éminent*, *supérieur.* ‖ bw. *Excellemment*, *éminemment*, *supérieurement.*

VOORTREFFELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Excellence*, *supériorité*, f.

VOORTREGENEN, zw. *en* afsch. w. onpers. (met *hebben*). *Continuer de pleuvoir.*

Voortrein, z. m. *Avant-train*, m.

Voortreizen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Wegreizen. *Se mettre en voyage.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de voyager.*

Voortrekken, (*trok voor, voorgetrokken*,) st. *en* afsch. w. b. *Tirer en avant.* ‖ (fig.) Verkiezen. *Préférer.* ‖ o. (met *zijn*). *Précéder, marcher devant* ou *le premier.*

Voortrekken, zw. *en* afsch. w. b. Snel rekken. *Étendre promptement.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer d'étendre.*

Voortrennen, zw *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir au grand galop.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de galoper.*

Voortrijden, (*reed voort, reden voort, voortgereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir à cheval* ou *en voiture.* ‖ (met *hebben*). *Continuer d'aller à cheval* ou *en voiture.* ‖ b. *Voiturer, charrier, conduire en voiture.*

Voortroeien, zw. *en* afsch. w. b. *Faire avancer en ramant.* ‖ Wegroeien. *Transporter en ramant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éloigner en ramant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de ramer.*

Voortrollen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire avancer en roulant.* ‖ o. (met *zijn*). *Rouler.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de rouler.*

Voortrossen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Continuer d'aller vite à cheval en voiture.* ‖ b. *Continuer d'étriller.* ‖ (fig.) *Continuer de rouer de coups.*

Voortrukken, zw. en afsch. w. b. *Tirer en avant, faire avancer en tirant, entraîner.* ‖ o. (met *zijn*). *Avancer promptement, se mettre en marche.* ‖ Het leger zal morgen —, *l'armée se mettra en marche demain.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de tirer avec force* ou *par saccades.*

Voorts, bw. *Au reste, du reste, en outre, de plus.* ‖ Overigens. *D'ailleurs.* ‖ Vervolgens. *Ensuite.* ‖ En zoo —, *et cœtera, etc.* ‖ *Zie* Voort.

Voortscharrelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en se traînant, en gambillant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer d'avancer en se traînant* ou *en gambillant.*

Voortschepen, zw. *en* afsch. w. b. *Transporter par eau.* ‖ (fig.) Iemand —, *se débarrasser de qq.* ‖ Zich —. *Partir par eau.* ‖ (fig.) Zich —. *Partir, décamper, s'en aller.*

Voortscheren, (*schoor voort, voortgeschoren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de tondre* ou *de raser.*

Voortscheren (zich), zw. *en* afsch. w. wederk. *S'en aller, décamper, déloger.* ‖ Scheer u voort! *va-t-en!*

Voortschieten, (*schoot voort, schoten voort, voortgeschoten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer, s'avancer.* ‖ Wel groeien. *Croître bien.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de tirer.*

Voortschillen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de peler.* ‖ Snel schillen. *Peler vite.*

Voortschoffelen, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter en sarclant* ou *en ratissant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de sarcler* ou *de ratisser.* ‖ Snel schoffelen. *Sarcler* ou *ratisser vite.*

Voortschoppen, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant à coups de pied.* ‖ (fig.) Bevorderen. *Pousser, faire avancer, donner des coups d'épaule.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de donner des coups de pied.*

Voortschuiven, (*schoof voort, schoven voort, voortgeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant, faire avancer, avancer.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de pousser, de faire glisser* ou *d'avancer.* ‖ (met *zijn*). *S'esquiver, s'éclipser.*

Voortslaan, (*sloeg voort, voortgeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant* ou *faire avancer en frappant.* ‖ Den bal —, *pousser la balle.* ‖ Wegslaan. *Emporter par un coup.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de battre* ou *de frapper.* ‖ (met *zijn*). *S'étendre, se répandre, gagner, faire des progrès.* ‖ De besmetting sloeg steeds voort, *la contagion gagna toujours.* ‖ Overgaan. *Passer.*

Voortsleepen, zw. *en* afsch. w. b. *Entraîner, emporter en traînant, traîner.*

Voortsleuren, **Voortslorren**, zw. *en* afsch. w. b. *Traîner, entraîner.*

Voortsluipen, (*sloop voort, slopen voort, voortgeslopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Pénétrer* ou *se glisser insensiblement.* ‖ Wegsluipen. *S'esquiver, s'éclipser.*

Voortsmijten, (*smeet voort, smeten voort, voortgesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter en avant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de jeter.*

Voortsnellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'en aller précipitamment.*

Voortspoeden, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*), zich —. wederk. *Zie* Voortsnellen.

Voortspringen, (*sprong voort, voortgesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Sauter en avant.* ‖ Al springend voorkomen. *Paraître en sautant.* ‖ (fig.) *Résulter, procéder.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de sauter.*

Voortspruiten, (*sproot voort, sproten voort, voortgesproten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Pousser, germer.* ‖ Ontstaan. *Provenir, résulter, procéder, naître.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de pousser* ou *de germer.*

Voortstappen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Vertrekken. *S'en aller, partir.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de marcher* ou *d'avancer.* ‖ Snel stappen. *Marcher vite, avancer*

Voortstoomen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir en bateau à vapeur* ou *par le chemin de fer.*

Voortstooten, (*stiet* of *stootte voort, voortgestooten*,) st. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant, chasser devant soi.* ‖ o. (met *zijn*). *Avancer.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de pousser.*

Voortstroomen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler, avancer en coulant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de couler.*

Voortstuiven, (*stoof voort, stoven voort, voortgestoven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être emporté* ou *s'envoler comme de la poussière.* ‖ (fig.) *Partir à la hâte, s'en aller vite.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de faire de la poussière.*

Voortsturen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire avancer en gouvernant.* ‖ Een schip —, *gouverner un vaisseau.* ‖ Verzenden. *Envoyer, expédier.*

Voortstuwen, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant, pousser.*

Voortstuwer, z. m. *Celui qui pousse en avant.*

Voortsukkelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de languir.* ‖ Voortgaan met talmen. *Continuer de lambiner.* ‖ (met *zijn*). *Avancer en traînant ses pas.*

Voorttelen, zw. *en* afsch. w. b. *Engendrer, procréer, produire.* ‖ Kinderen —, *procréer des enfants.* ‖ Jonge boomen —, *élever de jeunes arbres.* ‖ o. (met *hebben*). *Se multiplier, se propager.*

Voortteling (zond. mv.), z. v. *Propagation, procréation, génération*, f. ‖ Voortbrenging. *Production*, f. ‖ (bot.) *Culture*, f. ‖ Vermenigvuldiging. *Multiplication*, f.

Voorttellen, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*).

Continuer de compter. ‖ Snel tellen. *Compter vite.*
VOORTTIEGEN, (*toog voort, voortgetogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Marcher, avancer.* ‖ Vertrekken. *Partir.*
VOORTTREDEN, (*trad voort, traden voort, voortgetreden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de marcher.* ‖ Snel treden. *Marcher vite.*
VOORTTREKKEN, (*trok voort, voortgetrokken,*) st. *en* afsch. w. b. *Tirer en avant, faire avancer en tirant.* ‖ o (met *zijn*). *Marcher, avancer.* ‖ Vertrekken. *Partir.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de tirer.* ‖ Sterk trekken. *Tirer fort.*
VOORTVAREN, (*voer voort, voortgevaren,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir par eau, s'éloigner en naviguant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de naviguer.* ‖ Voortgaan. *Continuer, poursuivre, ne pas cesser.*
VOORTVAREND, bn. *Prompt, expéditif, actif, diligent.* ‖ bw. *Promptement, rapidement, vite.*
VOORTVARENDHEID (zond. mv.), z. v. *Promptitude, célérité, diligence,* f.
VOORTVERTELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de raconter.* ‖ b. *Divulguer.*
VOORTVLIEDEN, (*vlood voort, vloden voort, voortgevloden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* VOORTVLUCHTEN.
VOORTVLIEGEN, (*vloog voort, vlogen voort, voortgevlogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'envoler.* ‖ Voorwaarts vliegen. *Avancer en volant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de voler.* ‖ Snel vliegen. *Voler rapidement.* ‖ (fig.) Snel voortgaan. *Avancer rapidement.*
VOORTVLIETEN, (*vloot voort, vloten voort, voortgevloten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* VOORTVLOEIEN.
VOORTVLOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Couler, s'écouler.* ‖ (fig.) *Résulter, provenir.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de couler.*
VOORTVLUCHTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Fuir, s'enfuir, prendre la fuite.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de fuir.*
VOORTVLUCHTIG, bn. *Fugitif.* ‖ bw. *En fugitif.* ‖ —e, z. m. *Fugitif,* m. ‖ (mil.) *Déserteur,* m.
VOORTVRAGEN, (*vraagde* of *vroeg voort, voortgevraagd,*) zw. *of* onr. w. o. (met *hebben*). *Continuer de demander.*
VOORTVRETEN, (*vrat voort, vraten voort, voortgevreten,*) st. *en* afsch. w. b. *Continuer de manger* (*en parlant d'un animal*). ‖ Snel vreten. *Manger vite.*
VOORTVUREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire feu* ou *de tirer.*
VOORTWAAIEN, (*waaide* of *woei voort, voortgewaaid,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de venter.* ‖ Sterk waaien. *Venter fort.* ‖ (met *zijn*). *Être emporté par le vent.* ‖ b. *Emporter au loin* (*en parlant du vent*).
VOORTWAGGELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer en chancelant.*
VOORTWANDELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer* ou *s'éloigner en se promenant.* ‖ (met *hebben*). *Continuer de se promener.* ‖ Snel wandelen. *Se promener vite.*
VOORTWERPEN, (*wierp voort, voortgeworpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter en avant.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de jeter.*
VOORTWILLEN, (*hij wil voort,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Vouloir avancer.* ‖ Willen vertrekken. *Vouloir partir* ou *s'éloigner.*
VOORTZEGGEN, (*zeide* of *zegde voort, voortgezeid* of *voortgezegd.*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Publier, divulguer, dire aux autres, redire.* ‖ Zeg het voort, *qu'on se le dise.*
VOORTZEILEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de faire voile.* ‖ (met *zijn*). *S'éloigner* ou *avancer en faisant voile.*
VOORTZENDEN, (*zond voort, voortgezonden,*) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer, expédier, dépêcher.*
VOORTZETTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de mettre* ou *de placer.* ‖ (impr.) *Continuer de composer.* ‖ b. *Pousser, accélérer, faire avancer.* ‖ Vervolgen. *Continuer, poursuivre.* ‖ Zijne reis —, *continuer son voyage.* ‖ Zijne studiën —, *continuer ses études.*
VOORTZETTER, z. m. *Celui qui fait avancer, continuateur, propagateur, promoteur,* m.
VOORTZETTING (zond. mv.), z. v. *Continuation, suite,* f. ‖ Vooruitgang. *Avancement, progrès,* m.
VOORTZONDIGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Continuer de pécher.*
VOORTZWEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Chasser à coups de fouet.* ‖ o. (met *hebben*). *Continuer de fouetter.*
VOORUIT, bw. *Devant, en avant, sur le devant, d'avance.* ‖ Bij voorbaat. *Par anticipation.*
VOORUITBESTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Retenir, commander d'avance, arrêter.*
VOORUITBESTELLING, z. v. *Commande* f. *faite d'avance.*
VOORUITBETALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Payer d'avance.*
VOORUITBETALING, z. v. *Payement* m. *fait par anticipation, avance,* f.
VOORUITBRENGEN, (*bracht vooruit, vooruitgebracht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Avancer, porter en avant.*
VOORUITDEEL, z. o. *Zie* VOORDEEL.
VOORUITDRAVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Galoper en avant.*
VOORUITDRIJVEN, (*dreef vooruit, dreven vooruit, vooruitgedreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Chasser en avant.* ‖ o. (met *zijn*). *Flotter en avant.*
VOORUITDRINGEN, (*drong vooruit, vooruitgedrongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant.* ‖ o. (met *zijn*). *Pousser en avant, percer la foule.*
VOORUITDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Pousser en avant.*
VOORUITGAAN, (*ging vooruit, vooruitgegaan,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer.* ‖ Het eerst gaan. *Devancer, prendre les devants.* ‖ (fig.) *Avancer, faire des progrès, prospérer.*
VOORUITGANG (zond. mv.), z. m. *Avancement, progrès,* m.
VOORUITHEBBEN, (*hij heeft vooruit; had vooruit, vooruitgehad,*) onr. *en* afsch. w. b. *Avoir de l'avantage, avoir d'avance.*
VOORUITHELPEN, (*hielp vooruit, vooruitgeholpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Aider à avancer.* ‖ (fig.) *Pousser, donner un coup d'épaule.*
VOORUITIJLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer en courant, s'élancer en avant.*
VOORUITJAGEN, (*jaagde* of *joeg vooruit, vooruitgejaagd,*) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Chasser en avant.*
VOORUITKOMEN, (*ik kom vooruit, hij komt vooruit; kwam vooruit, kwamen vooruit, vooruitgekomen,*) st. onr. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Venir devant, avancer.* ‖ (fig.) *Faire son chemin.*
VOORUITLOOPEN, (*liep vooruit, vooruitgeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Courir devant, prendre les devants.* ‖ (fig.) *Agir avec trop de précipitation.*
VOORUITMAKING, z. v. *Prélegs, préciput,* m. ‖ Bij —, *par préciput.*

VOORUITNEMEN, (*nam vooruit*, *namen vooruit*, *vooruitgenomen*,) st. *en* afsch. w. b. *Prendre d'avance* ou *par anticipation*, *prélever*.

VOORUITRAKEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avancer*. ‖ (fig.) *Faire son chemin*.

VOORUITRENNEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Passer devant en galopant*.

VOORUITRIJDEN, (*reed vooruit*, *reden vooruit*, *vooruitgereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Prendre les devants à cheval* ou *en voiture*.

VOORUITSNELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Prendre les devants en courant*, *voler en avant*.

VOORUITSTREVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tâcher de devancer les autres*.

VOORUITVLIEGEN, (*vloog vooruit*, *vlogen vooruit*, *vooruitgevlogen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Voler en avant*.

VOORUITZICHT, z. o. *Prévision*, *prévoyance*, f. ‖ Toekomst. *Perspective*, f., *avenir*, m.

VOORUITZIEN, (*zag vooruit*, *zagen vooruit*, *vooruitgezien*,) onr. *en* afsch. w. b. *Prévoir*.

VOORUITZIEND, bn. *Prévoyant*.

VOORVADER, z. m. *Ancêtre*, *aïeul*, *devancier*, *père*, m. ‖ De voorvaderen, *les aïeux*, m. pl.

VOORVADERLIJK, bn. *Qui a rapport aux ancêtres*, *qui vient des aïeux*.

VOORVAL, z. o. *Événement*, *accident*, *incident*, *cas*, m., *aventure*, *rencontre*, f.

VOORVALLEN, (*viel voor*, *voorgevallen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Arriver*, *survenir*, *se passer*.

VOORVECHTER, z. m. *Prévôt* m. *de salle d'armes*. ‖ (fig.) *Champion*, *défenseur*, m. ‖ Twistzoeker. *Bretteur*, *spadassin*, m.

VOORVENSTER, z. o. *Fenêtre* f. *qui donne sur le devant*.

VOORVERTREK, z. o. *Appartement* m. *sur le devant*.

VOORVINGER, z. m *Index*, m.

VOORVINKENNET, z. o. (mar.) *Aubinet*, m.

VOORVLIEGEN, (*vloog voor*, *vlogen voor*, *voorgevlogen*,) st. *en* afsch. w. o. *Voler devant*, *voler le premier*.

VOORVLOED (zond. mv.), z. m. (mar.) *Quart* m. *de flot*.

VOORVOEGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Joindre* ou *ajouter par devant*.

VOORVOEGSEL, z. o. (gramm.) *Préfixe*, m.

VOORVOET, z. m. *Avant-pied*, m. ‖ (anat.) *Tarse*, *cou-de-pied*, m.

VOORWAAR, bw. *En vérité*, *certes*, *vraiment*, *assurément*.

VOORWAARDE, z. v. *Condition*, *clause*, f. ‖ Onder — dat, *à condition que*. ‖ Laatste —. *ultimatum*, m.

VOORWAARDELIJK, bn. *Conditionnel*. ‖ (gramm.) —e wijze, *conditionnel*, m. ‖ bw. *Conditionnellement*.

VOORWAARTS, bw. *En avant*. ‖ — gaan, *avancer*.

VOORWAARTSCH, bn. *Qui se fait en avant*, *progressif*. ‖ —e beweging, *mouvement progressif*, m.

VOORWACHT, z. v. Voorpost. *Garde avancée*, f., *avant-poste*, m. ‖ Voorhoede. *Avant-garde*, f.

VOORWAGEN, z. m. *Avant-train*, m.

VOORWAL, z. m. *Rempart avancé*, *premier rempart*, m. ‖ Buitenwal. *Rempart extérieur*, m.

VOORWAND, z. m. *Mur* m. *de devant*.

VOORWEGEN, (*woog voor*, *wogen voor*, *voorgewogen*,) st. *en* afsch. w. b. Iemand iets —, *Peser qc. en présence de qq*.

VOORWENDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Tourner en avant*. ‖ (fig.) Voorgeven. *Prétexter*, *alléguer*, *prétendre*. ‖ (prat.) Eenen verkoop —, *simuler une vente*.

VOORWENDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de prétexter ou d'alléguer*, *prétexte*, m.

VOORWENDSEL, z. o. *Prétexte*, *subterfuge*, m. ‖ Schijn. *Apparence*, *ombre*, *couleur*, f.

VOORWERK, z. o. (fortif.) *Premier ouvrage*, *ouvrage avancé*, m., *enveloppe*, f.

VOORWERP, z. o. *Objet*, m. ‖ Zaak. *Chose*, f., *objet*, m. ‖ Persoon. *Personne*, f. ‖ Stof. *Matière*, f. ‖ (gramm.) *Complément*, *régime*, m.

VOORWERPELIJK, bn. *Objectif*. ‖ bw. *Objectivement*.

VOORWERPEN, (*wierp voor*, *voorgeworpen*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter devant*. ‖ (fig.) Tegenwerpen. *Alléguer*, *objecter*, *opposer*. ‖ Verwijten. *Reprocher*.

VOORWERPING (zond. mv.), z. v. *Objection*, f.

VOORWETE, z. v. *Prescience*, f. ‖ Waarzeggerij. *Devination*, f.

VOORWETEN (zond. mv.), z. o. *Prescience*, f.

VOORWETEND, bn. *Qui sait* ou *qui connaît d'avance*.

VOORWETENDHEID (zond. mv.), z. v. *Prescience*, f.

VOORWETENSCHAP (zond. mv.), z. v. *Zie* VOORWETENDHEID.

VOORWIEL, z. o. *Roue* f. *de devant*.

VOORWIMPEL, z. m. (mar.) *Flamme* f. *de devant*.

VOORWIND (zond. mv.), z. m. *Vent arrière* ou *en poupe*, *vent favorable*, m.

VOORWINTER, z. m. *Entrée de l'hiver*, *arrière-saison*, *fin* f. *de l'automne*.

VOORWOORD, z. o. *Zie* VOORBERICHT.

VOORZAAL, z. v. *Salon* m. *de devant*.

VOORZAAT, z. m. *Prédécesseur*, *devancier*, m.

VOORZANG, z. m. *Action* f. *d'entonner le chant*. ‖ Eerste zang. *Chant préliminaire*, *prélude*, m. ‖ (cath.) *Antienne*, f.

VOORZANGER, z. m. *Chantre*, *préchantre*, *précenteur*, m. ‖ (théâtr.) *Coryphée*, m.

VOORZANGERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Office* m. *de chantre* ou *de préchantre*, m., *chantrerie*, f.

VOORZEGGEN, (*voorzeide* of *voorzegde*, *voorzeid* of *voorzegd*,) onr. *of* zw. w. b. *Prédire*, *pronostiquer*, *présager*, *augurer*, *prophétiser*.

VOORZEGGEN, (*zeide voor*, *zegde voor*, *voorgezeid* of *voorgezegd*,) zw. *en* afsch. w. b. Iemand iets —, *dire* ou *dicter à qq. ce qu'il doit retenir*, *faire la leçon à qq*. ‖ (théâtr.) *Souffler*.

VOORZEGGER, z. m. *Devin*, *augure*, m. ‖ Profeet. *Prophète*, m. ‖ (théâtr.) *Souffleur*, m.

VOORZEGGING, z. v. *Prédiction*, *prophétie*, f., *augure*, m. ‖ Dicteering. *Dictée*, f.

VOORZEGSTER, z. v. *Prophétesse*, *devineresse*, f.

VOORZEIL, z. o. *Voile* f. *d'avant*. ‖ Fok. *Misaine*, f.

VOORZEILER, z. m. *Vaisseau qui précède les autres*, *matelot*, m.

VOORZEKER, bw. *Certainement*, *certes*, *assurément*.

VOORZETSEL, z. o. (gramm.) *Préposition*, f.

VOORZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre devant*, ‖ Aanbieden. *Présenter*, *offrir*. ‖ Aan tafel —, *servir à table*. ‖ Ten toon stellen. *Exposer*. *étaler*. ‖ Zich —. Zich voorstellen. *Se proposer*.

VOORZICHT (zond. mv.), z. o. *Zie* VOORZICHTIGHEID, VOORZORG.

VOORZICHTIG, bn. *Prudent*, *circonspect*. ‖ bw. *Prudemment*, *avec circonspection*. ‖ tusschenw. *Attention! prenez garde!*

VOORZICHTIGHEID (zond. mv.), z v. *Prudence*, *circonspection*, f. ‖ Met — te werk gaan, *agir avec prudence*.

VOORZICHTIG[LIJK], bw. *Zie* VOORZICHTIG, bw.

VOORZIEN, (*voorzag*, *voorzagen*,) onr. w. b. *Pré*

voir. ‖ Verzorgen. *Pourvoir, munir, fournir.* ‖ Zich van iets —, *se pourvoir de qc.* ‖ Een schip van levensmiddelen —, *avitailler un vaisseau.* ‖ o. (met *hebben*). In iets —, *pourvoir à qc., avoir soin de qc.* ‖ Ik zal er in —, *j'y pourvoirai, j'en aurai soin.* ‖ In iemands behoeften —, *pourvoir aux besoins de qq.*

Voorzienigheid (zond. mv.), z. v. *Prévoyance,* f. ‖ Gods —, *la Providence,* f. ‖ De hand der —, *la main de la Providence.*

Voorziening, z. v. *Action* f. *de pourvoir à* ou *de munir.*

Voorzijde, z. v. *Face,* f., *devant,* m. ‖ — eens gebouws, *frontispice* m. ou *face* f. *d'un bâtiment.*

Voorzingen, (*zong voor, voorgezongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Chanter en présence de qq.* ‖ Iemand iets —, *chanter qc. à qq.* ‖ o. (met *hebben*). (mus.) Aanheffen. *Entonner.*

Voorzinger, z. m. *Zie* Voorzanger.

Voorzitster, z. v. *Présidente,* f.

Voorzitten, (*zat voor, zaten voor, voorgezeten,*) st. *en* afsch. w. b. *Présider.* ‖ Eene vergadering —, *présider une assemblée.*

Voorzitter, z. m. *Président,* m.

Voorzitterschap (zond. mv.), z. o. *Présidence,* f.

Voorzittersplaats (–plaatsen), z. v. *Présidence,* f.

Voorzittersstoel, z. m. *Siége* ou *fauteuil* m. *du président*

Voorzitting (zond. mv.), z. v. *Présidence,* f. ‖ Hoogste plaats. *Préséance,* f.

Voorzolder, z. m. *Grenier* m. *de devant.*

Voorzomer, z. m. *Entrée de l'été, fin* f. *du printemps.*

Voorzoon (–zonen, –zoons), z. m. *Fils* m. *d'un mariage précédent.*

Voorzorg, z. v. *Précaution,* f.

Voorzwemmen, (*zwom voor, voorgezwommen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Nager devant.*

Voos, bn. *Cotonneux, spongieux, poreux.* ‖ Vooze raap, *navet spongieux,* m.

Voosachtig, bn. *Un peu cotonneux* ou *spongieux.*

Voosheid (zond. mv.), z. v. *Porosité, spongiosité,* f.

*Vordel, z. o. *Zie* Voordeel.

Vorder, bn. *Zie* Verder.

Vorderbaar, bn. *Exigible.*

Vorderbaarheid (zond. mv.), z. v. *Exigibilité,* f.

Vorderen, zw. w. b. Eischen. *Demander, exiger.* ‖ Roepen. *Appeler.* ‖ In uitvoering brengen. *Mettre à exécution.* ‖ Voortzetten. *Continuer.* ‖ Zijnen weg —, *continuer son chemin.* ‖ Baat doen. *Procurer de l'avantage.* ‖ Zich —. *Se procurer de l'avantage.* ‖ o. (met *zijn*). *Avancer, faire des progrès.* ‖ Het werk vorderde niet, *l'ouvrage n'avançait pas.*

Vordering, z. v. *Avancement, progrès,* m. ‖ —en maken, *faire des progrès, avancer.* ‖ Voordeel. *Avantage,* m. ‖ Eisch. *Demande, exigence, prétention,* f.

Vorderlijk, bn. *Utile, profitable.*

Vore, z. v. Ploegsnede. *Sillon,* m. ‖ (fig.) *Rainure, cannelure,* f. ‖ Rimpel. *Ride,* f.

Voren, z. m. Visch. *Gardon,* m.

Voren, bw. Te —, van te —, *auparavant, précédemment.* ‖ Te — komen, *paraître.* ‖ Den dag te —, *la veille.* ‖ Van —, *par-devant.* ‖ Naar —, *vers* ou *sur le devant.*

Vorig, bn. *Précédent, antérieur, antécédent, passé.* ‖ In —e tijden, *au temps passé.* ‖ Laatst verleden. *Dernier.* ‖ De —e zomer, *l'été dernier,* m.

Vork, z. v. *Fourche,* f. ‖ Tafelvork. *Fourchette,* f. ‖ Drietand. *Trident,* m.

Vorkje, z o. *Fourchette,* f.

Vorkkruis (–kruisen), z. o. (blas.) *Croix fourchettée,* f.

Vorktand, z. m. *Fourchon,* m.

Vorm, z. m. *Forme, figure, façon,* f. ‖ In den behoorlijken —, *en bonne et due forme.* ‖ Eenen — aan iets geven, *façonner qc.* ‖ (fig.) *Forme.* ‖ (gramm.) *Forme.* ‖ (techn.) *Forme.* ‖ (fond.) *Moule,* m. ‖ In eenen — gieten, *mouler, jeter en moule.* ‖ (fig.) Iets in eenen anderen — gieten, *donner une autre forme à qc.*

Vormbak, z. m. *Bac* m. *à mouler.*

Vormbeker, z. m. *Secoueur,* m.

Vormdraaier, z. m. *Formier,* m.

Vorm[e]loos, bn. *Zie* Vormloos.

Vormen, zw. w. b. Den vorm geven. *Former, façonner.* ‖ (techn.) *Mouler.* ‖ Uit gips —, *mouler en plâtre.* ‖ Het brood —, *tourner le pain.* ‖ (fig.) *Former.* ‖ Een ontwerp —, *former un projet.* ‖ Zich —. *Se former.* ‖ Het vormsel toedienen. *Confirmer.*

Vormer, z. m. *Celui qui forme* ou *qui façonne.* ‖ (techn.) *Mouleur,* m ‖ Die het vormsel toedient. *Celui qui confirme.*

Vorming, z. v. *Formation, façon,* f. ‖ Toediening van het vormsel. *Confirmation,* f.

Vormkracht (zond. mv.), z. v. *Puissance plastique,* f.

Vormleer (zond. mv.), z. v. *Science des formes géométriques, théorie* f. *du dessin linéaire.*

Vormloos, bn. *Qui n'a point de forme, informe, sans forme, amorphe.* ‖ Onregelmatig. *Irrégulier, imparfait.* ‖ (gramm.) *Sans formes.*

Vormloosheid (zond. mv.), z. v. *Amorphie, difformité,* f. ‖ (gramm.) *Défaut* m. *de formes.*

Vormmaker, z. m. *Formier,* m.

Vormschool (–scholen), z. v. *École normale,* f.

Vormsel, z. o. *Confirmation,* f.

Vormsnijder, z. m. *Formier,* m.

Vormster, z. v. *Celle qui forme, qui façonne.*

Vorsch, z. m. (h. n.) Kikvorsch. *Grenouille,* f.

Vorschen, zw. w. o. (met *hebben*). Onderzoek doen. *Rechercher, s'informer, s'enquérir.*

Vorschenpoel, z. m. *Grenouillère,* f.

Vorscher, z. m. *Chercheur, investigateur,* m.

Vorschsteen (–steenen), z. m. *Batrachite,* f.

Vorst, z. m. Heerscher. *Prince,* m.

Vorst, z. v. (archit.) — eens daks, *comble, faîte,* m., *arête,* f.

Vorst (zond. mv.), z. v. Het vriezen. *Gelée,* f.

Vorstelijk, bn. *Qui est d'un prince, princier.* ‖ bw. *En prince.*

Vorstendeugd, z. v. *Vertu* f. *de prince.*

Vorstendom, z. o. *Principauté,* f. ‖ Regeering. *Gouvernement,* m. ‖ (théol.) De —men, *les principautés,* f. pl.

Vorstenhof (–hoven), z. o. *Cour* f. *d'un prince.*

Vorstenhuis, z. o. *Maison souveraine,* f.

Vorstenkroon (–kronen), z. v. *Couronne princière,* f.

Vorstenstad (–steden), z. v. *Ville princière,* f.

Vorstentelg, z. m. (poét.) *Rejeton, fils* m. ou *fille* f. *de prince.*

Vorstenzoon (–zonen, –zoons), z. m. *Fils de roi* ou *de prince, prince,* m.

Vorster, z. m. *Garde-forestier, garde-bois,* m.

Vorstin, z. v. *Princesse,* f.

Vorstje, z. o. *Principion, petit prince,* m.

Vorstlood (–looden), z. o. *Faîtage,* m.

Vorstpan, z. v. *Faîtière,* f., *enfaîteau,* m. ‖ Met —nen bekleeden, *enfaîter.*

VORSTPLAAT, z. v. *Faîtage*, m.
VOS, z. m. *Renard*, m. ‖ Looze —, *fin renard*. ‖ (fig.) Listig mensch. *Homme rusé*, *fin renard*, *fin merle*, m. ‖ Vospaard. *Alezan*, m.
VOSACHTIG, bn. *Zie* VOSKLEURIG.
VOSJE, VOSKEN, z o. *Renardeau*, m.
VOSKLEURIG, bn. *Roux*, *fauve*, *alezan*.
VOSPAARD, z. m. *Alezan*, m.
VOSSEKOP, z. m. *Tête* f. *de renard*.
VOSSE[N]BONT (zond. mv.), z. o. *Fourrure* f. *de peau de renard*.
VOSSENGANS, z. v. (h. n.) *Cravan*, m., *tadorne*, f.
VOSSENGAT (-GATEN), z. o. *Renardière*, f.
VOSSENHOL (-HOLEN), z. o. *Renardière*, f.
VOSSENJAGER, z. m. *Renardier*, m.
VOSSENJACHT (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *au renard*.
VOSSENJONG, z. o. *Renardeau*, m.
VOSSENKUIL, z. m. *Renardière*, f.
VOSSENVAL, z. v. *Chausse-trape*, f.
VOSSENVANGER, z. m. *Renardier*, m.
VOSSESTAART, z. m. *Queue* f. *de renard*. ‖ (prov.) Iemand met eenen — geeselen, *punir qq. doucement*. ‖ (bot.) *Amarante*, f.
VOSSEVEL, z. o. *Peau* f. *de renard*.
VOSSEZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Alopécie*, f.
VOSVISCH, z. m. *Renard marin*, m
VOUW, z. v. *Pli*, *repli*, m. ‖ Uit de — doen, *déplier*. ‖ Uit de — gaan, *se déplier*. ‖ (fig.) Iets in de beste — slaan, *donner à qc. l'apparence la plus avantageuse*. ‖ — in een boek, *oreille*, *corne*, f., *pli*, m.
VOUWBEEN (-BEENEN), z. o. *Plioir*, m.
VOUWBLIND, z. o. *Volet* m. *à deux battants*.
VOUWBORD, z. o. *Bronchoir*, m.
VOUWDEUR, z v. *Porte brisée*, f.
VOUWDOEKJE, z. o. *Compresse*, f.
VOUWEN, (*vouwde*, *gevouwen*,) st. w. b. *Plier*. ‖ De handen —, *joindre les mains*. ‖ Plooien. *Plisser*.
VOUWER, z. m. *Plieur*, m.
VOUWING, z. v. *Action* f. *de plier*. ‖ (impr.) *Pliage*, m.
VOUWKEN, z. o. *Zie* VOUWTJE.
VOUWMES, z. o. *Jambette*, f. ‖ Vouwbeen. *Plioir*, m.
VOUWSTER, z. v. *Plieuse*, f.
VOUWSTOEL, z. m. *Pliant*, *siége pliant*, m.
VOUWTAFEL, z. v. *Table pliante*, f.
VOUWTJE, z. o. *Petit pli*, m. ‖ — in een boek, *oreille*, *corne*, f., *pli*, m.
VRAAG, z. v. *Demande*, *question*, *interrogation*, f. ‖ In vragen en antwoorden, *par demandes et par réponses*. ‖ Het is nog de —, *c'est à savoir*. ‖ Scherpe —. Pijnbank. *Question*. ‖ Ter scherpe — brengen, *mettre à la question*. ‖ (comm.) *Demande*, *commande*, f. ‖ (jeu de cart.) *Demande*.
VRAAGACHTIG, bn. *Questionneur*, *curieux*.
VRAAGAL, z. m. *en* v. *Questionneur*, m, *questionneuse*, f.
VRAAGBAAK, z. v. (fig.) *Oracle*, *auteur* m. *qui fait autorité*, *autorité*, f.
VRAAGPUNT, z. o. Betwist punt. *Point incertain*, *sujet* m. *d'une question*, *question*, f. ‖ Vraag. *Demande*, *question*, f.
VRAAGSPEL (-SPELEN), z. o. Het vragen opgeven. *Jeu* m. *de questions*. ‖ (-SPELLEN) (jeu de cart.) *Jeu simple*, m.
VRAAGSTAART, z. m. *en* v. (fig.) *Zie* VRAAGAL.
VRAAGSTER, z. v. *Questionneuse*, f.
VRAAGSTUK, z. o. *Question*, *demande*, f. ‖ (math.) *Problème*, m. ‖ Stelling. *Thèse*, f.
VRAAGSWIJS, VRAAGSWIJZE, bw. *Par demandes*, *en forme d'interrogation*, *interrogativement*
VRAAGTEEKEN, z. o. *Point* m. *d'interrogation*.
VRAAGWOORD, z. o. (gramm.) *Particule interrogative*, f.
VRAAGZIEK, bn. *Questionneur*, *curieux*.
VRAAGZIEKTE, VRAAGZUCHT (zond. mv.), z. v. *Curiosité*, *manie* f. *de questionner*.
VRAAT, z. m. *Glouton*, *goinfre*, m.
VRAATACHTIG, bn. *Glouton*, *goulu*, *vorace*.
VRAATACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VRAATZUCHT.
VRAATZUCHT (zond. mv.), z. v. *Gourmandise*, *voracité*, *gloutonnerie*, f.
VRAATZUCHTIG, bn. *Zie* VRAATACHTIG.
VRACHT, z. v. *Charge*, f., *fardeau*, *faix*, m. ‖ — eens wagens, *charge*, *voiture*, f. ‖ — eens vaartuigs, *charge*, *cargaison*, f., *chargement*, m. ‖ — eens briefs, *port* m. *d'une lettre*. ‖ De — betalen, *payer le port*.
VRACHTBRIEF, z. m. *Lettre* f. *de voiture*. ‖ (mar.) *Connaissement*, m.
VRACHTGELD, z. o. *Port*, m., *voiture*, f. ‖ — eens schips, *fret*, m.
VRACHTKAR, z. v. *Charrette* f. *de roulier*.
VRACHTLIJST, z. v. *Bordereau* m. *de chargement*.
VRACHTLOON, z. o. *Port*, m., *voiture*, f.
VRACHTPAARD, z. o. *Sommier*, m.
VRACHTSCHIP (-SCHEPEN), z. o. *Vaisseau* m. *de transport*.
VRACHTSCHIPPER, z. m. *Batelier*, m.
VRACHTSCHUIT, z. v. *Barque* f. *de transport*, *coche* m. *d'eau*.
VRACHTVAARDER, z. m. *Patron* m. *d'un bâtiment de transport*.
VRACHTVRIJ, bn. *Franc de port*, *franco*, *affranchi*.
VRACHTWAGEN, z. m. *Chariot*, m., *voiture* f. *de charge*, *camion*, m.
VRAGEN, (*vroeg* of *vraagde*, *gevraagd*,) onr. of zw. w. b. *Demander*. ‖ Eene aalmoes —, *demander l'aumône*. ‖ Raadplegen. *Consulter*, *prendre avis* ou *conseil*. ‖ Ten huwelijk —, *demander* ou *rechercher en mariage*. ‖ Noodigen. *Inviter*, *convier*, *prier*. ‖ o. (met *hebben*). *Demander*, *s'informer*, *s'enquérir*. ‖ Naar iemand —, *demander qq*. ‖ (prov.) Naar den wel bekenden weg —, *faire l'ignorant*. ‖ Om raad —, *demander conseil*. ‖ Bekreunen. *Se soucier*, *s'inquiéter*. ‖ Ik vraag er niet naar, *je ne m'en soucie pas*.
VRAGENBOEK, z. o. *Questionnaire*, m.
VRAGER, z. m. *Demandeur*, *questionneur*, m. ‖ Ondervrager. *Interrogateur*, m.
VRANK, bn. *Libre*, *franc*. ‖ Vrij en —, *libre et franc*. ‖ Openhartig. *Sincère*. ‖ bw. *Librement*, *franchement*.
VRANKHEID (zond. mv.), z. v. Openhartigheid. *Franchise*, *sincérité*, f.
VRATIG, bn. *Goulu*, *vorace*.
VRATIGHEID (zond. mv.), z. v. *Voracité*, f.
VREDE (zond. mv.), z. m. *Paix*, f. ‖ Den — sluiten, *faire* ou *conclure la paix*. ‖ Rust. *Repos*, m., *tranquillité*, *paix*, f. ‖ Iemand met — laten, *laisser qq. en paix*. ‖ Iemand te — stellen, *contenter qq*. ‖ Zich te — geven, *se déclarer content*. ‖ — der ziel, *paix de l'âme*.
VREDEBODE, z. m. *Messager* m. *de paix*.
VREDEBREKER, z. m. *Violateur de la paix*, *perturbateur* m. *de la paix publique*.
VREDEBREUK, z. v. *Rupture de la paix*, *infraction* f. *à un traité de paix*.
VREDECONGRES, z. v. *Congrès* m. *de la paix*.
VREDEDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de paix*.
VREDEFEEST, z. o. *Fête* f. *de la paix*.

VREDEGERECHT, z. o. *Justice* f. ou *tribunal* m. *de paix.* ‖ Gebied eens vrederechters. *Ressort* m. *d'un juge de paix.*
VREDEHANDEL (zond. mv.), z. m. *Négociation de la paix, conférence* f. *pour la paix.*
VREDEKUS, z. m. *Baiser* m. *de paix.*
VREDELIEVEND, bn. *Pacifique, paisible.* ‖ bw. *Pacifiquement, paisiblement.*
VREDELIEVENDHEID (zond. mv.), z. v. *Amour de la paix, caractère paisible*, m., *humeur pacifique*, f.
VREDELIJK, bn. *en* bw. *Zie* VREEDZAAM.
VREDEMAKER, z. m. *Pacificateur*, m.
VREDEMAKING (zond. mv.), z. v. *Pacification*, f.
VREDEMINNEND, bn. *Zie* VREDELIEVEND.
VREDEPIJP, z. v. *Calumet* m. *de paix.*
VREDERECHTER, z. m. Kantonrechter. *Juge* m. *de paix.*
VREDESCHENDER, z. m. *Zie* VREDEBREKER.
VREDESONDERHANDELING, z. v. *Négociation* f. *de la paix.*
VREDESTAF (-STAVEN), z. v. *Caducée*, m.
VREDESTEMPEL, z. m. *Temple* m. *de la Paix.*
VREDESTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de paix.*
VREDESTICHTER, z. m. *Pacificateur*, m.
VREDESTOORDER, z. m. *Zie* VREDEBREKER.
VREDESVERDRAG (-DRAGEN), z. o. *Traité* m. *de paix.*
VREDESVOORSLAG (-SLAGEN), z. m. *Proposition* f. *de paix.*
VREDETEEKEN, z. o. *Signe* m. *de paix.*
VREDEVLAG (zond. mv.), z. v. *Pavillon* m. *de paix.*
VREDEVORST, z. m. *Irénarque, prince* m. *de paix.* ‖ De Messias. *Le Messie.*
VREDEVUUR, z. o. (mar.) *Zie* VREEVUUR.
VREDEWENSCH, z. m. *Désir* m. *de la paix.*
VREDEWOORD, z. o. *Parole* f. *de paix.*
VREDIG, bn. *Pacifique, paisible.* ‖ bw. *Pacifiquement, paisiblement.*
VREDIG[LIJK], bw. *Zie* VREDIG, bw.
VREEDZAAM, bn. *Pacifique, paisible, calme.* ‖ bw. *Pacifiquement, paisiblement.*
VREEDZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *de la paix, humeur pacifique, tranquillité*, f., *repos, calme*, m.
VREEDZAAM[LIJK], bw. *Zie* VREEDZAAM, bw.
VREEMD, bn. *Étranger.* ‖ —e volken, *nations étrangères*, f. pl. ‖ —e taal, *langue étrangère*, f. ‖ Die van —e talen, *les étrangers*, m. pl. ‖ —e landen, *pays étrangers*, f. pl. ‖ —e planten, *plantes exotiques*, f. pl. ‖ — haar, *faux cheveux*, m. pl. ‖ Onbekend. *Inconnu, étranger.* ‖ Zonderling. *Étrange, bizarre, singulier.* ‖ Dat komt mij — voor, *cela me paraît étrange.* ‖ Het geeft mij —, *il me paraît étrange.* ‖ z. o. In den —e, *à l'étranger.* ‖ bw. *Étrangement.* ‖ Zonderling. *Singulièrement, bizarrement.* ‖ — toegetakeld, *accoutré d'une manière bizarre.* ‖ — opkijken, *être surpris.*
VREEMDE, z. m. *en* v. *Zie* VREEMDELING.
VREEMD[ELIJK], bw. *Zie* VREEMD.
VREEMDELING, z. m. *en* v. *Étranger*, m., *étrangère*, f. ‖ Een — in eene wetenschap zijn, *être étranger à une science.*
VREEMDELINGSCHAP (zond. mv.), z. o. *Pérégrinité*, f.
VREEMDELINGSRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *d'aubaine.*
VREEMDHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est étranger.* ‖ Zonderlingheid. *Étrangeté, singularité, bizarrerie, rareté*, f.
VREEMDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* VREEMDHEID.
VREEMDSOORTIG, bn. *Hétérogène.* ‖ (fig.) *Insolite, bizarre, singulier.*
VREEMDSOORTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Hétérogénéité*, f. ‖ (fig.) *Bizarrerie, singularité*, f.
VREES (zond. mv.), z. v. *Crainte, peur, frayeur, appréhension*, f. ‖ Iemand — aanjagen, *faire peur à qq., effrayer qq.* ‖ Met — bevangen zijn, *être saisi de crainte.* ‖ De — voor den dood, *la crainte de la mort.* ‖ De — des Heeren, *la crainte du Seigneur.* ‖ Uit —, *par crainte.* ‖ Uit — dat, *de peur que.*
VREESACHTIG, bn. *Peureux, craintif, timide.* ‖ bw. *Timidement, craintivement*
VREESACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Peur, crainte, timidité*, f.
VREESACHTIG[LIJK], bw. *Zie* VREESACHTIG, bw.
VREESELIJK, bn. *Effroyable, effrayant, épouvantable, terrible, affreux, horrible.* ‖ (fam.) *Extrême, terrible.* ‖ bw. *Effroyablement, terriblement, affreusement, épouvantablement.* ‖ (fam.) *Extrêmement, terriblement, fort.*
VREESELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Terreur, horreur*, f., *effroi*, m.
VREETPARTIJ, z. v. Vreterij. *Bâfre, crevaille*, f.
VREETSCHIP (-SCHEPEN), z. o. (mar.) *Vaisseau* m. *de convoi.*
VREETSTER, z. v. *Goulue, gourmande*, f.
VREETWOLF, z. m. (fig.) *Zie* VRAAT.
VREETZAK, z. m. *en* v. (fig.) *Zie* VRAAT.
VREETZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* VRAATZUCHT.
VREEVUUR, z. o. (mar.) *Feu saint-Elme, Castor et Pollux*, m.
VREEZE (zond. mv.), z. v. *Zie* VREES.
VREEZEN, zw. w. b. *Craindre, redouter, appréhender.* ‖ Den dood —, *craindre* ou *redouter la mort.* ‖ o. (met *hebben*). *Craindre, avoir peur, trembler.* ‖ Voor iemand —, *craindre pour qq.* ‖ Ik vrees, dat hij komen zal, *je crains qu'il ne vienne.* ‖ Ik vrees, dat hij niet komen zal, *je crains qu'il ne vienne pas.*
VREK, z. m. *Avare, ladre, pince-maille, fessemathieu, grippe-sou, grigou*, m. ‖ bn. *Avare, ladre, avaricieux, chiche, sordide.*
VREKAARD, z. m. *Zie* VREK, z. m.
VREKACHTIG, bn. *Avare, ladre, avaricieux, chiche, sordide.* ‖ bw. *Avarement, chichement.*
VREKACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Avarice, ladrerie, lésine, sordidité, mesquinerie*, f.
VREKACHTIG[LIJK], bw. *Zie* VREKACHTIG, bw.
VREKHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VREKACHTIGHEID.
VREKKIG, bn. *Zie* VREKACHTIG.
VREKKIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VREKACHTIGHEID.
VRET, z. o. Zweer. *Loup*, m.
VRETEN, (*vrat, vraten, gevreten*,) st. w. o. (met *hebben*). *Manger* (*en parlant des animaux*). ‖ Gulzig eten. *Bâfrer, manger goulûment, dévorer, avaler.* ‖ Knagen. *Ronger, corroder.*
VRETER, z. m. *Gourmand, goulu, glouton, bâfreur*, m.
VRETERIJ (zond. mv.), z. v. *Bâfre, crevaille*, f.
VREUGD[E] (zond. mv.), z. v. *Joie, gaieté, allégresse*, f., *plaisir*, m. ‖ Opspringen van —, *tressaillir de joie.* ‖ Opgetogen van — zijn, *être transporté* ou *ravi de joie.* ‖ Voorwerp van —. *Bonheur*, m., *joie*, f. ‖ Gij zijt mijne eenige —, *vous êtes mon unique bonheur.*
VREUGDEBEDRIJF, z. o. *Réjouissance*, f.
VREUGDEBETOON (zond. mv.), z. o. *Démonstration* f. *de joie.*
VREUGDEDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de réjouissance, d'allégresse* ou *de joie.*

VREUGDEFEEST, z. o. *Fête, réjouissance*, f.
VREUGDEGEJUICH (zond. mv.), z. o. *Cris* m. pl. *de joie* ou *d'allégresse*, *acclamations*, f. pl.
VREUGDEGEROEP (zond. mv), z. o. *Cris* m. pl. *de joie* ou *d'allégresse*, *acclamations*, f. pl.
VREUGDEKREET (-KREETEN), z. m. *Cri* m. *de joie*.
VREUGDELOOS, bn. *Qui n'est pas joyeux* ou *gai*, *sans joie*, *triste*.
VREUGDESCHOT (-SCHOTEN), z. o *Salve*, f.
VREUGDESTOORDER, z. m. *Rabat-joie*, *trouble-fête*, m.
VREUGDETRAAN, z. m. *Larme* f. *de joie*.
VREUGDEVOL, bn. *Joyeux*, *plein de joie*.
VREUGDEVUUR, z. o *Feu* m. *de joie*.
VREUGDEZANG, z. m. *Chant* m. *d'allégresse*.
VRIEND, z. m. *Ami*, m. ‖ Iemand te — hebben, *être dans les bonnes grâces de qq.* ‖ Iemand te — houden, *cultiver l'amitié de qq.* ‖ (comm.) *Correspondant*, m. ‖ Maag. *Parent*, m.
VRIENDELIJK, bn. *Amical*, *bienveillant*, *affable*, *aimable*, *gracieux*. ‖ Zacht. *Doux*. ‖ bw. *Amicalement*, *affablement*, *gracieusement* ‖ Iemand — ontvangen, *recevoir qq. amicalement*. ‖ z. o. In het —, *à l'amiable*.
VRIENDELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Amitié*, *amabilité*, *affabilité*, *bienveillance*, *prévenance*, f. ‖ —heden, *témoignages* m. pl. *d'amitié*, *amitiés*, f. pl.
VRIENDENDIENST, z. m. *Service* m. *d'ami*.
VRIENDENFEEST, z. o. *Fête* f. *d'amis*.
VRIENDENGROET, z. m. *Salut amical*, m.
VRIENDENKRING, z. m. *Cercle* m. *d'ami*.
VRIENDENMAAL, z. o. *Repas* m. *d'amis*.
VRIENDENROL, z. v. *Album*, m.
VRIENDHOUDEND, bn. *Qui s'attache à ses amis*. ‖ Gezellig. *Sociable*.
VRIENDHOUDENDHEID (zond. mv.), z. v. *Sociabilité*, f.
VRIENDIN, z. v. *Amie*, f.
VRIENDINNENKRING, z. m. *Cercle* m. *d'amies*.
VRIENDSCHAP (zond. mv.), z. v. *Amitié*, f. ‖ Iemand — bewijzen, *témoigner de l'amitié à qq.* ‖ Uit —, *par amitié*. ‖ Dienst. *Service*, *plaisir*, m. ‖ —! *l'ami! mon ami!*
VRIENDSCHAPPELIJK, bn. *Amical*. ‖ bw. *Amicalement*, *en ami*.
VRIENDSCHAPPELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Dévouement* m. *d'ami*, *amitié*, f.
VRIENDSCHAPSBAND, z. m. *Lien* m. *d'amitié*.
VRIENDSCHAPSBEKER, z. m. *Coupe* f. *de l'amitié*.
VRIENDSCHAPSBETOON (zond. mv.), z. o. *Démonstration* f. *d'amitié*.
VRIENDSCHAPSBETUIGING, z. v. *Témoignage* m. *d'amitié*.
VRIENDSCHAPSBLIJK, z. o. *Marque* f. *d'amitié*.
VRIENDSCHAPSDIENST, z. m. *Service* m. *d'ami*.
VRIENDSCHAPSLIED (-LIEDEREN), z. o. *Chanson* f. *d'amitié*.
VRIENDSCHAPSPLICHT, z. m. *Devoir* m. *de l'amitié*.
VRIENDSCHAPSTEEKEN, z. o. *Marque* f. *d'amitié*.
VRIENDSCHAPSVERBOND, z. o. *Alliance* f. *d'amis*.
VRIESPUNT (zond. mv.), z. o. *Point* m. *de congélation*.
VRIESWE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Gelée*, f., *temps* m *de gelée*.
VRIEZEN, (*vroos* of *vroor*, *gevrozen* of *gevroren*,) st. w. o. (met *hebben*). *Geler*. ‖ (met *zijn*). *Se geler*, *se glacer*.
VRIJ, bn. *Libre*, *franc*, *indépendant*. ‖ — volk, *peuple libre*, m. ‖ Onbelemmerd. *Libre*. ‖ — van zorgen, *libre de soins*. ‖ De —e kunsten, *les arts libéraux*, m. pl. ‖ bw. *Librement*, *franchement*. ‖ Genoeg, tamelijk. *Assez*, *passablement*. ‖ — wel, *assez bien*.
VRIJAF, z. o. *Congé*, m., *vacances*, f. pl. ‖ — hebben, *avoir congé*.
VRIJAGE (-AGES), z. v. *Amours*, *amourettes*, f. pl.
VRIJBLIJVEN, (*bleef vrij*, *bleven vrij*, *vrijgebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester libre* ou *exempt de qc*.
VRIJBRIEF, z. m. *Permis*, m., *permission*, *lettre* f. *de franchise*. ‖ Pas. *Passe-port*, m.
VRIJBUIT (zond. mv.), z. m. *Butin* m. *pris sur l'ennemi*. ‖ (mar.) Op — varen, *aller en course*.
VRIJBUITEN, zw. w. o. Plunderen. *Piller*. ‖ (mil.) *Marauder*. ‖ (mar.) *Faire la course*, *pirater*.
VRIJBUITER, z. m. Plunderaar. *Pillard*, *maraudeur*, m. ‖ (mar.) *Corsaire*, *pirate*, *flibustier*, m.
VRIJBUITERIJ, z. v. Plundering. *Pillage*, m. ‖ (mil.) *Maraude*, f. ‖ (mar.) *Course*, f.
VRIJBURG, z. m. (fig.) *Refuge*, *asile*, m., *retraite*, f.
VRIJDAG (-DAGEN), z m. *Vendredi*, m. ‖ Goede —, *vendredi saint*.
VRIJDAGAVOND, z. m. *Vendredi soir*, m.
VRIJDAGMORGEN, z. m. *Vendredi matin*, m.
VRIJDAGSCH, bn. *Du vendredi*.
VRIJDEN, zw. w. b. *Libérer*, *exempter*.
VRIJDENKER, z. m. *Libre penseur*, m. ‖ (dénigr.) *Esprit fort*, *libertin*, m.
VRIJDENKERIJ (zond. mv.), z. v. (dénigr.) *Libertinage* m. *en matière de religion*.
VRIJDENKSTER, z. v. *Libre penseuse*, f. ‖ (dénigr.) *Libertine*, f.
VRIJDING (zond. mv.), z. v. *Exemption*, m.
VRIJDINGEN, (*dong vrij*, *vrijgedongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Zie* VRIJPLEITEN.
VRIJDOBBELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se libérer en jouant aux dés*. ‖ (fig.) *Se tirer d'un mauvais pas par un heureux hasard*.
VRIJDOM, z. m. *Exemption*, *immunité*, *franchise*, *liberté*, f. ‖ Vrijheid. *Liberté*. ‖ Rechtsmacht eener vrijstad. *Juridiction* f. *d'une ville libre*.
VRIJE (zond. mv.), z. o. (hist.) Het Brugsche —, *le franc de Bruges*.
VRIJELIJK, bw. *Librement*, *franchement*. ‖ Zeker. *Certainement*.
VRIJEN, zw. w. b. Ten huwelijk aanzoeken. *Rechercher en mariage*. ‖ o. (met *hebben*). *Faire l'amour*, *faire la cour*.
VRIJEN, zw. w. b. Vrijden. *Zie* VRIJDEN.
*VRIJENIS, z. v. *Zie* BEVRIJDING.
VRIJER, z. m. Minnaar. *Amant*, *amoureux*, *galant*, m. ‖ Jonkman. *Jeune homme*, m. ‖ Vrijgezel. *Célibataire*, *garçon*, m.
VRIJERIJ, z. v. *Amours*, *amourettes*, f. pl.
VRIJERSCHAP (zond. mv.), z. o. *État* m. *d'amant*. ‖ Ongehuwde staat. *Célibat*, m.
VRIJGEBOREN, bn. *Né libre*.
VRIJGEEST, z. m. *Esprit fort*, *libertin*, m.
VRIJGEESTERIJ (zond. mv.), z. v. *Libertinage* m. *en matière de religion*.
VRIJGELATENE, z. m. *en* v. *Affranchi*, m., *affranchie*, f.
VRIJGELEIBRIEF, z. m. *Sauf-conduit*, *passe-port*, m.
VRIJGELEIDE, z. o. *Sauvegarde*, *escorte*, f.
VRIJGEVEN, (*gaf vrij*, *gaven vrij*, *vrijgegeven*,) st. *en* afsch. w. b. *Relâcher*, *élargir*.
VRIJGEVIG, bn. Mild. *Libéral*, *généreux*. ‖ bw. *D'une manière libérale* ou *généreuse*.
VRIJGEVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Libéralité*, *générosité*, *munificence*, f.
VRIJGEZEL, z. m. *Célibataire*, *garçon*, m.

VRIJGRAAF, z. m. Veemrechter. *Franc-juge*, m.
VRIJGRAAFSCHAP (zond. mv.), z. o. *Franche-comté*, f.
VRIJHAVEN, z. v. *Port franc*, m.
VRIJHEER (-HEEREN), z. m. *Baron*, m.
VRIJHEERLIJK, bn. *Qui a rapport à un baron, de baron.* ‖ bw. *En baron.*
VRIJHEERLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Baronnie*, f.
VRIJHEERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Baronnage*, m.
VRIJHEID (-HEDEN), z. v. *Liberté*, f ‖ Burgerlijke —, *liberté civile.* ‖ — van geweten, *liberté de conscience.* ‖ Ik neem de — u te vragen, *je prends la liberté de vous demander.* ‖ Vrije wil. *Libre arbitre*, m., *liberté*, f. ‖ Vrijdom. *Franchise, immunité*, f. ‖ Voorrecht. *Privilége*, m.
VRIJHEIDLIEVEND, bn. *Qui aime la liberté.*
VRIJHEIDMINNEND, bn. *Zie* VRIJHEIDLIEVEND.
VRIJHEIDSBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre* m. *de la liberté.*
VRIJHEIDSGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *de liberté.*
VRIJHEIDSHOED (-HOEDEN), z. m. *Chapeau* m. *de la liberté.*
VRIJHEIDSLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *de la liberté.*
VRIJHEIDSMAAGD (zond. mv.), z. v. *Déesse* f. *de la liberté.*
VRIJHEIDSMIN (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *de la liberté.*
VRIJHEIDSMUTS (-MUTSEN), z. v. *Bonnet* m. *de la liberté.*
VRIJHEIDSZOON (-ZONEN), z. m. *Fils* m. *de la liberté.*
VRIJHEIDSZUCHT (zond. mv.), z. v. *Passion* f. *pour la liberté.*
VRIJHOUDEN, (*hield vrij, vrijgehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Garantir, mettre à l'abri.* ‖ Van kosten —, *défrayer.*
VRIJJAAR, z. o. *Année* f. *de franchise.*
VRIJKAART, z. v. *Carte* f. *avec laquelle on peut encore faire une levée, quand les atouts ont été joués.*
VRIJKAARTJE, z. o. *Entrée* f. *de faveur.*
VRIJKENNEN, zw. *en* afsch. w. b. Ontslaan. *Absoudre, acquitter, libérer, exempter.*
VRIJKENNING (zond. mv.), z. v. *Absolution*, f., *acquittement*, m., *libération, exemption*, f.
VRIJKOMEN, (*ik kom vrij, hij komt vrij; kwam vrij, kwamen vrij, vrijgekomen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être relâché* ou *élargi.* ‖ Met iets —, *en être quitte pour qc.* ‖ Met den schrik —, *en être quitte pour la peur.*
VRIJKOOP (zond. mv.), z. m. *Rachat*, m.
VRIJKOOPEN, (*kocht vrij, vrijgekocht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Racheter, affranchir, délivrer* ou *dégager à prix d'argent.* ‖ Zich —. *Se racheter.* ‖ (jurispr.) Zich —. *Se rédimer.*
VRIJKOOPING, z. v. *Rachat*, m.
VRIJLATEN, (*liet vrij, vrijgelaten,*) st. *en* afsch. w. b. *Relâcher, élargir, mettre en liberté, laisser libre.* ‖ Iemand in iets —, *laisser qq. libre de faire qc.* ‖ Iemand van iets —, *dispenser qq. de faire qc.*
VRIJLATING, z. v. *Élargissement*, m., *délivrance, mise* f. *en liberté.* ‖ — van eenen slaaf, *affranchissement*, m.
VRIJLEEN (-LEENEN), z. o. *Franc-fief, franc-alleu*, m.
VRIJLOOPEN, (*liep vrij, vrijgeloopen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rester libre* ou *exempt de.*
VRIJLOT (-LOTEN), z. o. *Billet* m. *de loterie qu'on a gratis.*
VRIJLOTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Avoir un bon numéro* ou *s'exempter en tirant au sort.*
VRIJMAKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre libre, rendre à la liberté, affranchir, délivrer.* ‖ Ontslaan. *Libérer, exempter.* ‖ Zich —. *Se donner la liberté, s'affranchir.*
VRIJMAKER, z. m. *Celui qui affranchit, libérateur, sauveur*, m.
VRIJMAKING, z. v. *Affranchissement*, m., *délivrance*, f.
VRIJMARKT, VRIJMERKT, z. v. *Marché franc*, m.
VRIJMETSELAAR, z. m. *Franc-maçon*, m.
VRIJMETSELAARSCHAP (zond. mv.), z o. *Franc-maçonnerie*, f.
VRIJMETSELAARSLOGE (-LOGES), z. v. *Loge maçonnique, loge* f. *des francs-maçons.*
VRIJMETSELARIJ (zond. mv.), z. v. *Franc-maçonnerie*, f.
VRIJMOEDIG, bn. *Franc, sincère, ouvert, résolu* ‖ bw. *Franchement, ouvertement, hardiment, résolument.*
VRIJMOEDIGHEID (-HEDEN), z. v. *Franchise, sincérité*, f.
VRIJMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* VRIJMOEDIG, bw.
VRIJPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Lieu de sûreté, asile, refuge*, m. ‖ (fig.) *Asile, refuge, sanctuaire*, m.
VRIJPLEITEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire acquitter qq. en plaidant pour lui.* ‖ (fig.) *Disculper.*
VRIJPOSTIG, bn. *Hardi, trop libre, audacieux, effronté.* ‖ bw. *Hardiment, audacieusement.*
VRIJPOSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Hardiesse, audace, effronterie*, f.
VRIJPOSTIG[LIJK[, bw. *Zie* VRIJPOSTIG, bw.
VRIJSCHUTTER, z. m. *Franc-archer, franc-tireur*, m.
VRIJSPRAAK, z. v. *Acquittement*, m. ‖ — van zonden, *absolution*, f.
VRIJSPREEKSTER, z. v. *Celle qui absout.*
VRIJSPREKEN, (*sprak vrij, spraken vrij, vrijgesproken,*) st. *en* afsch. w. b. *Absoudre, déclarer innocent.* ‖ Van eene verplichting —, *décharger d'un engagement.*
VRIJSPREKENDHEID, z. v. *Hardiesse, franchise*, f.
VRIJSPREKER, z. m. *Celui qui absout.*
VRIJSPREKING, z. v. *Zie* VRIJSPRAAK.
VRIJSTAAN, (*stond vrij, vrijgestaan,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Être permis.* ‖ Het staat mij vrij te vertrekken, *il dépend de moi de partir, je suis libre de partir.*
VRIJSTAD (-STEDEN), z. v. *Ville libre*, f. ‖ Vrijplaats. *Asile, refuge*, m.
VRIJSTELLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Relâcher, élargir, mettre en liberté.* ‖ Eenen jongeling van de voogdij —, *émanciper un jeune homme.* ‖ — van den krijgsdienst, *exempter du service militaire.*
VRIJSTELLING, z. v. *Élargissement*, m., *mise* f. *en liberté.* ‖ — van voogdij, *émancipation*, f. ‖ — van den krijgsdienst, *exemption* f. *du service militaire.*
VRIJSTER, z. v. *Amante, maîtresse*, f. ‖ Huwbare dochter. *Fille nubile*, f. ‖ Jonge dochter. *Jeune fille, fille*, f.
VRIJSTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *État* m. *d'une fille qui n'est pas mariée.*
VRIJUIT, bw. *Franchement, sans dissimulation, rondement, sans détour.*
VRIJVAREN, (*voer vrij, vrijgevaren,*) st. *en* afsch. w. b. Een schip —, *gagner avec un vaisseau ce qu'il a coûté.*
VRIJVECHTEN, (*vocht vrij, vrijgevochten,*) st. *en* afsch. w. b. *Affranchir, rendre indépendant* ou *libre en combattant.*

Vrijverklaren, zw. en afsch. w. b. *Affranchir, déclarer libre* ou *indépendant.* ‖ Ontslaan. *Dispenser, exempter.* ‖ Onplichtig verklaren. *Acquitter.*
Vrijverklaring, z. v. *Affranchissement*, m. ‖ Het onplichtig verklaren. *Acquittement*, m.
Vrijvrouw, z. v. *Baronne*, f.
Vrijwaarder, z. m. *Garant*, m., *caution*, f.
Vrijwaarster, z. v. *Garante, caution*, f.
Vrijwaren, zw. w. b. *Garantir, préserver* ou *mettre à l'abri de.* ‖ Zich van iets —, *se garantir* ou *se préserver de qc.*
Vrijwaring, z. v. *Garantie, sécurité*, f.
Vrijwillig, bn. *Volontaire.* ‖ Uit eigen beweging. *Spontané, libre.* ‖ —e gift, *don gratuit*, m. ‖ — krijgsman, *volontaire*, m. ‖ bw. *Volontairement.* ‖ Uit eigen beweging. *Spontanément, librement.*
Vrijwilliger, z. m. *Volontaire*, m.
Vrijwilligheid (zond. mv.), z. v. *Pleine volonté, bonne volonté, spontanéité*, f.
Vrijwillig[lijk], bw. *Zie* Vrijwillig, bw.
Vrijzetten, zw. en afsch. w. b. *Mettre en liberté, libérer.*
Vrijzinnig, bn. *Libéral.* ‖ bw. *Libéralement.*
Vrijzinnigheid (zond. mv.), z. v. *Libéralisme*, m.
Vrijzinnig[lijk], bw. *Zie* Vrijzinnig, bw.
Vrind, z. m. *Zie* Vriend.
Vroed, bn. Wijs, voorzichtig. *Sage, prudent.* ‖ bw. *Sagement, prudemment.* ‖ — maken. Overtuigen. *Persuader.* ‖ Diets maken, doen gelooven. *Faire accroire.*
Vroedheid (zond. mv.), z. v. *Sagesse, prudence*, f.
Vroedig, bn. *Zie* Vroed.
Vroedigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Vroedheid.
Vroedkunde (zond. mv.), z. v. *Art* m. *des accouchements, obstétrique*, f.
Vroedkundig, bn. *Obstétrical.*
Vroedkundige, z. m. *Accoucheur*, m.
Vroedmeester, z. m. *Zie* Vroedkundige.
Vroedschap, z. v. Vergadering. *Conseil des principaux citoyens, conseil communal, corps municipal, sénat*, m., *administration*, f. ‖ m. Lid der vroedschap. *Magistrat*, m.
Vroedschapsbank, z. v. *Banc* m. *des membres de l'administration.*
Vroedschapslid (-leden), z. o. *Membre du corps municipal* ou *du conseil communal, magistrat*, m.
Vroedschapsplaats (-plaatsen), z. v. *Place* f. *de magistrat.*
Vroedschapsvergadering, z. v. *Assemblée* f. *du corps municipal* ou *du conseil communal.*
Vroedvrouw, z. v. *Sage-femme, accoucheuse*, f.
Vroedvrouwsloon (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *de la sage-femme.*
Vroeg, bn. *Qui arrive de bonne heure.* ‖ Vroegtijdig. *Précoce, hâtif, prématuré.* ‖ Eenen —en dood sterven, *mourir d'une mort prématurée, mourir avant le temps.* ‖ —e vruchten, *fruits précoces*, m. pl. ‖ bw. *Tôt, de bonne heure.* ‖ — of laat, *tôt ou tard.* ‖ 's Morgens —, *de bon matin.* ‖ Te —, *trop tôt, avant le temps.* ‖ — opstaan, *se lever matin.*
Vroegbeurt, z. v. *Tour* m. *de prêcher le matin.*
Vroegbloem, z. v. *Fleur hâtive*, f.
Vroegdienst (zond. mv.), z. m. *Service divin* m. *du matin.*
Vroegkerk (zond. mv.), z. v. *Service divin* m. *du matin.*
Vroegkost (zond. mv.), z. m. *Déjeuner*, m.
Vroegmis, z. v. *Première messe*, f.
Vroegpreek (-preeken), z. v. *Sermon* ou *prêche* m. *du matin.*
Vroegrijp, bn. *Précoce, hâtif, prématuré.*
Vroegrijpheid (zond. mv.), z. v. *Hâtiveté, précocité, prématurité*, f.
Vroegschip (-schepen), z. o. (fig.) Met de —schepen komen, *arriver de bonne heure.*
Vroegte (zond. mv.), z. v. *Matin*, m., *matinée*, f. ‖ In de —, *de bon matin, de grand matin.*
Vroegtijdig, bn. *Précoce, hâtif, prématuré.* ‖ Vroeg. *Qui arrive de bonne heure.* ‖ bw. *Tôt, de bonne heure, prématurément.*
Vroegtijdigheid (zond. mv.), z. v. Vroegrijpheid. *Précocité, hâtiveté, prématurité*, f.
Vroegtijdig[lijk], bw. *Zie* Vroegtijdig, bw.
Vroegtijds, bw. *Tôt, de bonne heure.*
Vrome, z. m. en v. *Homme pieux*, m., *femme pieuse*, f.
Vrome, z. v. *Profit, avantage*, m. ‖ (agric.) *Récolte*, f., *fruits*, m. pl.
Vromelijk, bw. Dapper. *Courageusement, vaillamment.* ‖ Deugdelijk. *Vertueusement.* ‖ Godvruchtig. *Pieusement.*
Vromen, zw. w. o. Baten. *Être profitable, servir.*
Vromigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Vroomheid.
Vroolijk, bn. *Joyeux, gai, jovial, enjoué.* ‖ —e inborst, *humeur joviale*, f. ‖ —e snaak, *gaillard*, m. ‖ — maken, *égayer, réjouir.* ‖ — zijn, *se réjouir, se divertir.* ‖ bw. *Joyeusement, gaiement.*
Vroolijkheid (-heden), z. v. *Joie, gaieté, allégresse*, f., *enjouement, plaisir*, m., *belle humeur*, f. ‖ Zich mededeelende —, *entrain*, m.
Vroom, bn. Sterk. *Fort, robuste.* ‖ Dapper. *Brave, vaillant, courageux.* ‖ Deugdzaam. *Vertueux, intègre.* ‖ Godvruchtig. *Pieux, religieux, dévot.* ‖ — bedrog, *fraude pieuse*, f. ‖ bw. Dapper. *Courageusement, vaillamment.* ‖ Deugdelijk. *Vertueusement.* ‖ Godvruchtig. *Pieusement.*
Vroomheid (zond. mv.), z. v. Dapperheid. *Bravoure, vaillance*, f., *courage*, m. ‖ Deugd. *Vertu, probité*, f. ‖ Onschuld. *Innocence*, f. ‖ Godsvrucht. *Piété, dévotion*, f.
Vroomst, z. v. *Zie* Vrome, z. v.
Vroon (vroonen), z. o. *Impôt*, m. ‖ Vroonland. *Terre allodiale*, f.
Vroondienst, z. m. *Corvée*, f.
Vroongeld, z. o. *Impôt*, m.
Vroongoed (-goederen), z. o. *Bien allodial*, m.
Vroonheer (-heeren), z. m. *Propriétaire* m. *d'un bien allodial.*
Vroonland, z. o. *Terre allodiale*, f.
Vroonmeester, z. m. *Receveur* m. *des impôts.*
Vroonrecht, z. o. *Droit seigneurial*, m.
Vrouw, z. v. *Femme*, f. ‖ Echtgenoot. *Femme, épouse*, f. ‖ Onze lieve —, *Notre-Dame, la Sainte Vierge*, f. ‖ (jeu de cart.) *Dame*, f.
Vrouwachtig, bn. *Qui tient de la femme, féminin.* ‖ Verwijfd. *Adonné aux femmes, efféminé, mou.* ‖ bw. *Comme une femme.*
Vrouwachtigheid (zond. mv.), z. v. Verwijfdheid. *Mollesse*, f.
Vrouwebeeld, z. o. *Image* ou *statue* f. *de femme.*
Vrouwebroeder, z. m. *Carme*, m.
Vrouweeren, zw. w. o. (met *hebben*). *Fréquenter les femmes.*
Vrouwekerk (zond. mv.), z. v. *Église* f. *de Notre-Dame.*
Vrouweliefde (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *d'une femme.*
Vrouwelijk, bn. *Féminin.* ‖ Het —e geslacht, *le sexe, le beau sexe*, m. ‖ (gramm.) *Féminin.* ‖ z. o. (gramm.) *Genre féminin, féminin*, m. ‖ bw. *Comme une femme, en femme.*
Vrouwelijkheid (zond. mv.), z. v. *Qualités pro-*

pres f. pl. *de la femme.* ‖ Vrouwelijke schaamdeelen. *Parties sexuelles* f. pl. *de la femme.*
VROUWENAARD (zond. mv.), z. m. *Caractère* m. *de femme, manière* f. *des femmes.*
VROUWENADER, z. v. (anat.) *Saphène*, f.
VROUWENDAG (zond. mv.), z. m. *Chandeleur*, f.
VROUWENDISTEL, z. v. *Chardon de Notre-Dame, chardon-Marie*, m.
VROUWENGEK, z. m. *Dameret, damoiseau*, m.
VROUWENHAAR (zond. mv.), z. o. *Cheveux* m. pl. ou *chevelure* f. *de femme.* ‖ (bot.) *Capillaire, adianthe*, f., *cheveux* m. pl. *de Vénus.*
VROUWENHAND, z. v. *Main* f. *de femme.*
VROUWENHATER, z. m. *Ennemi* m *des femmes.*
VROUWENHEMD, z. o. *Chemise* f. *de femme.*
VROUWENHOED, z. m. *Chapeau* f. *de femme.*
VROUWENHUIS, z. o *Maison* f. *pour les femmes.* ‖ Gasthuis. *Hospice* m. *des femmes.*
VROUWENHULSEL, z. o. *Coiffe* f. *de femme.*
VROUWENJAK, z. o. *Casaquin*, m.
VROUWENKAPSEL, z. o. *Coiffure* f. *de femme.*
VROUWENKLAP (zond. mv.), z. m. *Babil* ou *caquet* m. *de femme.*
VROUWENKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de femme, robe*, f.
VROUWENKLEEDING (zond. mv.), z. v. *Vêtement* ou *costume* m. *de femme.*
VROUWENKLEERMAKER, z. m. *Tailleur* m. *pour femmes*
VROUWENKLOOSTER, z. o. *Couvent* m. *de femmes* ou *de religieuses.*
VROUWENKRACHT (zond. mv.), z. v. *Viol*, m.
VROUWENLEEN (-LEENEN), z. o. *Fief féminin*, m.
VROUWENLIEFDE (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *pour les femmes.*
VROUWENLIST, z. v. *Finesse* ou *ruse* f. *de femme.*
VROUWENLUST, z. m. *Envie* ou *fantaisie* f. *d'une femme enceinte.*
VROUWENMELK (zond. mv.), z. v. *Lait* m. *de femme.*
VROUWENMIN (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *pour les femmes.*
VROUWENMUTS (-MUTSEN), z. v. *Bonnet* m. *de femme.*
VROUWENNAAM, z. m. *Nom* m. *de femme.*
VROUWENOPZICHTER, z. m. *Gynéconome*, m.
VROUWENPRAAT (zond. mv.), z. m. *Babil* ou *caquet* m. *de femme.*
VROUWENREGEERING (zond. mv.), z. v. *Gynécocratie*, f.
VROUWENROK, z. m. *Jupe*, f.
VROUWENROOF (zond. mv.), z. m. *Rapt* m. *de femmes.*
VROUWENSCHENDER, z. m. *Celui qui viole une femme.*
VROUWENSCHENNIS (zond. mv.), z. v. *Viol*, m.
VROUWENSCHOEN, z. m. *Soulier* m. *de femme.*
VROUWENSLAAF, z. m. *Esclave* m. *des femmes.*
VROUWENSTEM, z. v. *Voix* f. *de femme.*
VROUWENTIMMER, z. m. *Zie* VROUWENVERTREK.
VROUWENVERKRACHTER, z. m. *Celui qui viole une femme.*
VROUWENVERTREK, z. o. *Appartement* m. *de femme.* ‖ — der Mahomedanen, *harem*, m. ‖ — der oude Grieken, *gynécée*, m.
VROUWENVRIEND, z. m. *Ami* ou *amateur des femmes, philogyne*, m.
VROUWENWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* m. ou *occupation* f. *de femme.*
VROUWKEN, z. o. *Petite femme*, f. ‖ (h. n.) *Femelle*, f.
VROUWMENSCH (-LIEDEN, -LUI), z. o. *Femme, fille*, f.
VROUWSPERSOON (-PERSONEN), z. o. *Zie* VROUWMENSCH.

VROUWTJE, z. o. *Petite femme*, f.
VROUWTJESAPPEL, z. m. *Pomme* f. *de Notre-Dame.*
VROUWVOLK (zond. mv.), z. o. *Les femmes*, f. pl. ‖ Het — naloopen, *courir après les femmes* ou *le sexe.*
VROUWZIEK, bn. *Adonné aux femmes, galant.*
VRUCHT, z. v. *Fruit*, m. ‖ Vroege —, *fruit précoce.* ‖ Late —, *fruit tardif.* ‖ De verboden —, *le fruit défendu.* ‖ —en dragen, *porter des fruits* ‖ Lijfsvrucht. *Fœtus*, m. ‖ Voordeel, nut. *Fruit, avantage, profit*, m., *utilité*, f. ‖ (fig.) Gevolg. *Suite*, f., *effet*, m. ‖ De —en des oorlogs, *les suites de la guerre.*
VRUCHTAFDRIJVEND, bn *Abortif.*
VRUCHTAFDRIJVING, z. v. *Avortement*, m.
VRUCHTBAAR, bn. *Fertile, fécond.* ‖ — maken, *fertiliser, féconder.* ‖ — land, *terre fertile*, f. ‖ —bare vrouw, *femme féconde*, f. ‖ Rijk, overvloedig. *Riche, abondant.* ‖ — schrijver, *auteur fécond*, m. ‖ bw. *Fertilement, abondamment.*
VRUCHTBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Fertilité, fécondité*, f. ‖ Rijkdom. *Richesse, abondance*, f.
VRUCHTBAARMAKEND, bn. *Fécondant.*
VRUCHTBOOM (-BOOMEN), z. m. *Arbre fruitier*, m.
VRUCHTDRAGEND, bn. *Fruitier, fructifère, qui porte des fruits.* ‖ (fig.) *Utile, profitable, salutaire.*
VRUCHTELOOS, bn. *Infructueux, stérile.* ‖ Nutteloos. *Inutile, vain, inefficace.* ‖ —e moeite, *peine inutile*, f ‖ bw. *Infructueusement.* ‖ Tevergeefs. *Inutilement, en vain.*
VRUCHTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Inutilité, inefficacité*, f.
*VRUCHTEN, zw. w. b. Vreezen. *Craindre.*
VRUCHTENOOGST (zond. mv.), z. m. *Cueillette, récolte* f. *des fruits.*
VRUCHTGEBRUIK (zond. mv.), z. o. *Usufruit*, m.
VRUCHTGEBRUIKER, z. m. *Usufruitier*, m.
VRUCHTGEBRUIKSTER, z. v. *Usufruitière*, f.
VRUCHTKNOP, z. m. (bot.) *Ovaire*, m.
VRUCHTKORF, z. m. *Cueilloir*, m.
VRUCHTKUNDE (zond. mv.), z. v. *Carpologie*, f.
VRUCHTKUNDIG, bn. *Carpologique.*
VRUCHTKUNDIGE, z. m. *Carpologue*, m.
VRUCHTMAAND, z. v. *Fructidor*, m.
VRUCHTMAND, z. v. *Zie* VRUCHTKORF.
VRUCHTRIJK, bn. *Abondant en fruits.*
VRUCHTSTEEL (-STELEN), z. m. *Pédoncule*, m.
VRUCHTTAK, z. m. *Branche* f. *à fruits.*
VRUCHTVLIES, z. o. (bot.) *Mésocarpe*, m.
VRUCHTVORMIG, bn. *Fructiforme.*
VRUCHTVORMING, z. v. *Fructification*, f.
*VRUND, z. m. Vriend. *Zie* VRIEND.
VUIDIG, bn. *en* bw. *Zie* VUIG.
VUIG, bn. *Vil, bas, méprisable, abject.* ‖ Traag. *Paresseux, indolent.* ‖ bw. *D'une manière vile* ou *basse.* ‖ Traag. *Indolemment.*
VUIGHEID (zond. mv.), z. v. *Bassesse, abjection*, f. ‖ Traagheid. *Paresse, indolence*, f.
VUIL, bn. *Sale, malpropre, crasseux.* ‖ — maken, *salir.* ‖ — worden, *se salir.* ‖ Bedorven. *Pourri, gâté.* ‖ — ei, *œuf couvi* ou *gâté*, m. ‖ (mar.) — schip, *vaisseau sale*, m. ‖ (mar.) — water maken, *toucher le fond et troubler l'eau.* ‖ Ontuchtig. *Obscène, sale.* ‖ —e praat, *obscénités, ordures*, f. pl. ‖ Verachtelijk. *Méprisable, honteux.* ‖ bw. *Salement.* ‖ z. o. *Ordures*, f. pl., *crasse*, f. ‖ (fig.) *Méfait*, m.
VUILAARD, z. m. *Vilain, saligaud, crasseux*, m.
VUILAARDIG, bn. *Méchant, malicieux, noir, vilain.* ‖ bw. *Méchamment, malicieusement.*
VUILAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Méchanceté, malice, noirceur, vilenie*, f.

VUILAARDIG[LIJK], bw. *Zie* VUILAARDIG, bw.
VUILBEK, z. m. *en* v. *Polisson, ordurier*, m., *personne ordurière*, f.
VUILBEKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Dire des obscénités.*
VUILBEKKERIJ (zond. mv.), z. v. *Obscénités, ordures, saletés*, f. pl.
VUILERIK (-RIKEN), z. m. *Zie* VUILIK.
VUILHEID (-HEDEN), z. v. *Zie* VUILIGHEID.
VUILIGHEID (-HEDEN), z. v. *Saleté, ordure, crasse*, f. ‖ Schande. *Honte*, f. ‖ Wandaad. *Méfait*, m. ‖ —heden. Ontuchtigheden. *Obscénités, ordures, saletés*, f. pl.
VUILIK (-LIKEN), z. m. *Vilain, crasseux, saligaud, ladre*, m.
VUILNIS (zond. mv.), z. v. *Ordures, immondices, saletés*, f. pl., *boue*, f.
VUILNISBAK, z. m. *Baquet* m. *aux ordures.*
VUILNISBLIK, z. o. *Ordurier*, m.
VUILNISHOOP (-HOOPEN), z. m. *Tas* m. *d'ordures.*
VUILNISKAR, z. v. *Tombereau* m. *pour transporter les ordures.*
VUILNISMAN, z. m. *Boueur, tombelier*, m.
VUILNISPUT, z. m. *Cloaque*, m.
VUILNISRAPER, z. m. *Boueur*, m.
VUILNISZIJP, z. v. *Cloaque, égout*, m.
VUILPOES (-POESEN), z. v. *Salope*, f.
VUILTE (zond. mv.), z. v. *Zie* VUILIGHEID.
VUILTONG, z. m. *en* v. Persoon. *Mauvaise langue, langue médisante*, f.
VUIST, z. v. *Poing*, m. ‖ Met —en slaan, *battre à coups de poing.* ‖ Met —en vechten, *se battre à coups de poing, boxer.* ‖ Met den degen in de —, *l'épée à la main.* ‖ (fig.) In zijne — lachen, *rire dans sa barbe* ou *sous cape.* ‖ (fig.) Voor de — zijn, *être franc* ou *sincère.* ‖ Voor de — spreken, *improviser.* ‖ Vuisthamer. *Masse*, f.
VUISTER, z. m. Haard. *Foyer*, m.
VUISTGEVECHT, z. o. *Pugilat, combat* m. *du ceste.*
VUISTHAMER, z. m. *Masse*, f. ‖ Groote —, *gros marteau* m. *à main.*
VUISTKAMP, z. m. *Zie* VUISTGEVECHT.
VUISTSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de poing, gourmade*, f.
TUISTVECHTER, z. m. *Boxeur*, m. ‖ (antiq.) *Pugile*, m.
VUIZER, z. m. *Gaillard*, m.
VULBIER (zond. mv.), z. o. *Bière* f. *de remplage.*
VULDAGEN, z. m. mv. *Jours complémentaires*, m, pl.
VULGATA (zond. mv.), z. v. *Vulgate*, f.
VULHAAR (zond. mv.), z. o. *Bourre*, f.
VULHOUT, z. o. *Bois* m. *de remplage.* ‖ Gereedschap. *Rembourroir*, m.
VULLEN, zw. w. b. *Emplir, remplir, combler.* ‖ (fig.) Het oog —, *tromper, faire illusion.* ‖ Laken —. Vollen. *Fouler du drap.*
VULLING, z. v. Het vullen. *Remplissage*, m. ‖ ‖ Volling. *Foule*, f. ‖ (mar.) *Fermure*, f. ‖ — in het ruim, *parclose*, f.
VULLINGSGAT (-GATEN), z. o. (mar.) *Anguiller*, m.
VULLINGSPLANK, z. v. *Bordage* m. *des anguillers.*
VULLINGSSTUK, z. o. *Pièce* f. *de remplage.*
VULLIS (zond. mv.), z. o. *Zie* VUILNIS.
VULSEL, z. o. *Remplissage, remplage, bourrage*, m., *bourre*, f. ‖ (fig.) *Cheville*, f., *complément*, m. ‖ Vulwoord. *Cheville.* ‖ (cuis.) *Farce*, f.
VULSTEENEN, z. m. mv. *Blocage*, m., *blocaille*, f., *remplage*, m.
VULSTOK, z. m. *Bourroir*, m. ‖ (artif.) *Baguette*, f.
VULTE (zond. mv.), z. v. *Foule*, f. ‖ Overvloed. *Abondance*, f. ‖ Vervulling. *Accomplissement*, m.
VULWAS (zond. mv.), z. o. (sculpt.) *Gâteau*, m.
VULWIJN (zond. mv.), z. m. *Vin* m. *de remplage.*
VULWOORD, z. o. *Cheville*, f.
VUNS, bn. *Qui sent le relent.* ‖ Vochtig. *Moite.* ‖ Slordig. *Malpropre.*
VUNSHEID (zond. mv.), z. v. *Relent*, m. ‖ Vochtigheid. *Moiteur*, f. ‖ Slordigheid. *Malpropreté*, f.
VUNZIG, bn. *Zie* VUNS.
VUNZIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* VUNSHEID.
VUREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire feu, tirer.* ‖ (mar.) Lichten. *Brasiller.* ‖ Weerlichten. *Faire des éclairs.*
VURENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de pin sauvage.*
VURENHOUTEN, bn. *Fait de bois de pin sauvage.*
VURIG, bn. *Brûlant, ardent, enflammé, embrasé.* ‖ —e kolen, *charbons ardents*, m. pl. ‖ (fig.) *Vif, ardent.* ‖ — paard, *cheval fougueux*, m. ‖ —e begeerte, *désir ardent*, m. ‖ — gebed, *prière fervente*, f. ‖ —e oogen, *yeux enflammés*, m. pl. ‖ bw. *Zie* VURIG[LIJK].
VURIGHEID (-HEDEN), z. v. *Inflammation, échauffaison*, f. ‖ (fig.) *Ardeur, chaleur, passion, fougue*, f., *feu, zèle*, m. ‖ — van geest, *vivacité* f. *d'esprit.* ‖ Moed. *Courage*, m., *ardeur*, f.
VURIG[LIJK], bw. *En feu.* ‖ (fig.) *Ardemment, passionnément, avec ardeur, avec fougue, avec feu.* ‖ — bidden, *prier avec ferveur.*
VUUR (VUREN), z. o. *Feu*, m. ‖ — maken, *faire du feu.* ‖ — slaan, *battre le briquet.* ‖ — vatten, *prendre feu.* ‖ Iets over 't — koken, *faire cuire au feu.* ‖ Het helsche —, *le feu de l'enfer.* ‖ — geven. Schieten. *Faire feu.* ‖ Loopend —, *traînée* f. *de poudre.* ‖ Brand. *Incendie*, m. ‖ (fig.) Voor iemand door een — loopen, *se mettre en quatre pour qq.* ‖ (mil.) In het — gaan, *aller au feu.* ‖ Alles te — en te zwaard zetten, *mettre tout à feu et à sang.* ‖ (fig.) Het — des oorlogs, *le feu de la guerre.* ‖ (fig.) — en vlam uitbraken, *jeter feu et flamme.* ‖ (mar.) Vuurbaak. *Feu, fanal, phare*, m. ‖ Drijvend —, *feu flottant.* ‖ (méd.) *Gangrène*, f. ‖ — in het hout, *carie* f. *du bois.*
VUURAANBIDDER, z. m. *Adorateur du feu, pyrolâtre, ignicole, guèbre*, m.
VUURAANBIDSTER, z. v. *Pyrolâtre*, f.
VUURACHTIG, bn. *Igné.*
VUURBAAK, z. v. *Fanal, phare, feu*, m.
VUURBAL, z. m. *Boule* f. *de feu.* ‖ (artill.) *Boulet creux*, m., *bombe flamboyante*, f.
VUURBEKKEN, z. o. *Platine*, f.
VUURBERG, z. m. *Volcan*, m.
VUURBLOEM, z. v. (bot.) *Coquelicot*, m.
VUURDEKSEL, z. o., VUURDEMPER, z. m. *Couvre-feu*, m.
VUURFLESCH, z. v. Kruitflesch. *Bosse* f. *à feu.*
VUURGEEST, z. m. *Salamandre*, m.
VUURHAAK, z. m. *Croc* m. *à feu.* ‖ (boul.) *Râble*, m. ‖ (fond.) *Attisoir, attisonnoir*, m. ‖ Haal. *Crémaillère*, f.
VUURHAARD, z. m. *Foyer, âtre*, m.
VUURIJZER, z. o. *Chenet*, m.
VUURKEI, z. m. *Pierre* f. *à fusil.*
VUURKETEL, z. m. *Couvet*, m.
VUURKIST, z. v. *Caisson, coffre* m. *à feu.*
VUURKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de feu.*
VUURKLEURIG, bn. *Qui a la couleur du feu.*
VUURKOGEL, z. m. *Boulet rouge*, m., *bombe*, f. ‖ Brandkogel. *Boulet incendiaire*, m.
VUURKOLOM, z. v. *Colonne* f. *de feu.* ‖ (météor.) *Trabe*, m.
VUURKOM, z. v. *Réchaud*, m.
VUURKRANS (-KRANSEN), z. m. *Girande, girandole*, f.

VUURKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Lichen coccifère*, m.
VUURKUNDE (zond. mv.), z. v. *Pyrotechnie*, f.
VUURLANTAARN, z. v. (mar.) *Fanal* m. *de vaisseau.*
VUURMAND, z. v. *Chauffe-chemise, chauffe-linge*, m.
VUURMETER, z. m. *Pyromètre*, m.
VUURMOND, z. m. *Bouche à feu, pièce* f. *d'artillerie, canon*, m.
VUUROVEN, z. m. *Fournaise*, f., *four*, m.
VUURPAN, z. v. *Bassinoire*, f.
VUURPIJL, z. m. *Fusée, fusée volante*, f. ‖ Groote —, *saucisson*, m.
VUURPLAAT, z. v. *Contre-cœur*, m., *plaque* f. *de cheminée.*
VUURPOT, z. m. *Chaufferette*, f., *couvet*, m. ‖ (artif.) *Pot* m. *à feu.*
VUURPROEF, z. v. *Épreuve* f. *du feu.* ‖ (hist.) *Ordalie*, f.
VUURRAD (-RADEN, -RADEREN), z. o. *Girandole*, f.
VUURREEP (-REEPEN), z. m. *Cercle ardent*, m.
VUURREGEN, z. m. *Pluie* f. *de feu.*
VUURROER, z. o. *Arme* f. *à feu, fusil, mousquet*, m., *arquebuse*, f.
VUURROERMAKER, z. m. *Armurier, arquebusier*, m.
VUURROOD, bn. *Rouge comme le feu, enflammé.*
VUURROOS (-ROZEN), z. v. *Adonis*, f.
VUURSCHERM, z. o. *Écran, garde-feu, parafeu*, m. ‖ (orfévr.) *Serre-feu*, m.
VUURSCHICHT, z. v. *Lance* f. *à feu.*
VUURSCHIP (-SCHEPEN), z. o. Brander. *Brûlot*, m.
VUURSCHOP, z. v. *Pelle* f. *à feu.* ‖ Groote —, *ébraisoir*, m.
VUURSEIN, z. o. *Signal de feu, feu*, m.
VUURSLAG (-SLAGEN), z. m. *Briquet, fusil*, m.
VUURSLANG, z. v. *Serpenteau*, m.
VUURSLOT (-SLOTEN), z. o. *Batterie* f. *d'un fusil.*
VUURSPUWEND, bn. *Qui vomit du feu.* ‖ —e berg, *volcan*, m.
VUURSTAAL, z. o. Vuurslag. *Briquet, fusil*, m.
VUURSTEDE, z. v. *Foyer, âtre*, m.
VUURSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre* f. *à feu* ou *à fusil, silex*, m.
VUURSTOF (zond. mv.), z. v. *Matière ignée*, f.
VUURSTOKER, z. m. *Tisonneur, chauffeur*, m.
VUURSTOLP, z. v. *Couvre-feu, couvre-braise*, m.
VUURSTOOKSTER, z. v. *Tisonneuse*, f.
VUURSTRAAL, z. m. *Rayon* m. *de feu.* ‖ Bliksem. *Éclair*, m.
VUURSTROOM (-STROOMEN), z. m. *Torrent* m. *de feu, lave*, f.
VUURTANG, z. v. *Pincettes*, f. pl., *tenaille*, f. ‖ Groote —, *mordache*, f. ‖ Kleine —, *badines*, f. pl.
VUURTEEKEN, z. o. *Signal* m. *de feu.*
VUURTEST, z. v. *Couvet*, m.
VUURTOREN, z. m. *Phare*, m.
VUURWAAIER, z. m. *Éventoir*, m.
VUURWAGEN, z. m. *Chariot* m. *de feu.*
VUURWAPEN, z. o. *Arme* f. *à feu.*
VUURWERK, z. o. *Feu* m. *d'artifice.*
VUURWERKER, z. m. *Artificier, pyroboliste*, m.
VUURWERKKUNDE (zond. mv.), z. v. *Pyrotechnie*, f.
VUURWERKMAKER, z. m. *Artificier*, m.
VUURWERPEL, z. m. *Projectile*, m.
VUURWERPTUIG, z. o. *Pyrobole*, m.
VUURWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Pyrèthre*, m.
VUURZOEKER, z. m. (h. n.) *Pyrale*, f.
VUURZON, z. v. (artif.) *Girande, girandole*, f.

W.

W, z. v. Drie en twintigste letter van het alphabet. *W*, m.
WAADBAAR, bn. *Guéable.* ‖ —are plaats, *gué*, m.
WAAG, z. v. *Balance*, f. ‖ Openbare —, *poids public, poids* m. *de la ville.* ‖ Gevaar. *Danger, péril*, m. ‖ (fig.) In de — houden, *laisser indécis.*
WAAGBALK, z. m. *Fléau*, m., *verge* f. *de balance.*
WAAGGELD, z. o. *Droit* m. *de balance.*
WAAGHALS, z. m. en v. *Casse-cou, brise-cou, aventurier, étourdi*, m., *personne téméraire*, f.
WAAGHALZERIJ, z. v. *Témérité, audace*, f.
WAAGSCHAAL, z. v. *Bassin* ou *plateau* m. *de balance.* ‖ (fig.) In de — stellen, *exposer, risquer, hasarder.*
WAAGSPEL (-SPELEN), z. o. *Jeu* m. *de hasard.* ‖ (fig.) *Entreprise téméraire*, f.
WAAGSTER, z. v. *Celle qui hasarde* ou *qui risque.*
WAAGSTUK, z. o. *Affaire* ou *entreprise périlleuse* ou *chanceuse*, f.
WAAGWERKER, z. m. *Ouvrier* m. *qui travaille au poids public.*
WAAIEN, (*waaide* of *woei, gewaaid*,) zw. *of* onr. w. b. *Éventer, donner de l'air.* ‖ Zich —. *S'éventer.* ‖ Door den wind wegvoeren. *Emporter* ou *enlever* (*en parlant du vent*). ‖ o. (met *hebben*). *Venter, faire du vent.* ‖ (fig.) Het zal op het land —, *on verra beau jeu.* ‖ (fig.) Met alle winden —, *tourner à tout vent.* ‖ (met *zijn*). *Être enlevé* ou *emporté par le vent.* ‖ (fig.) Dat is mij door het hoofd gewaaid, *cela m'est échappé de la mémoire.* ‖ Laten —, *déployer.*
WAAIER, z. m. *Éventail*, m. ‖ (cuis.) *Éventoir*, m.
WAAIERMAKER, z. m. *Éventailliste*, m.
WAAIERSCHILDER, z. m. *Éventailliste*, m.
WAAIERVERKOOPER, z. m. *Éventailler*, m.
WAAIERVORMIG, bn. *Flabellé.* ‖ bw. *En éventail.*
WAAK, z. v. *Veille*, f. ‖ (mar.) Wacht. *Quart*, m. ‖ (fig.) Zorg. *Sollicitude*, f., *soin*, m.
WAAKHOND, z. m. *Chien de garde, mâtin*, m.
WAAKPLAATS (-SEN), z. v. *Lieu* m. *où l'on veille.*
WAAKSCH, bn. *Vigilant.*
WAAKSTER, z. v. *Celle qui veille.*
WAAKTOREN, z. m. *Échauguette*, f.
WAAKZAAM, bn. *Vigilant.* ‖ —zame hond, *chien vigilant* ou *alerte*, m. ‖ Een — oog op iets hebben, *avoir l'œil ouvert sur qc., veiller à qc.* ‖ (fig.) *Attentif, soigneux.* ‖ bw. *Vigilamment.*
WAAKZAAMHEID (zond. mv.), z. v. *Vigilance, surveillance*, f. ‖ Oplettendheid. *Attention*, f.
WAAL, z. v. Afgrond. *Abîme*, m. ‖ Kuil. *Fosse*, f. ‖ Poel. *Marais*, m. ‖ Met palen omgeven plaats in eene haven. *Estacade*, f., *bassin*, m. ‖ (artill.) *Échantillon*, m.
WAALBAAR, bn. *Zie* WANKELBAAR.
WAALSCH (zond. mv.), z. o. De —e gewestspraak, *Le walon, l'idiome walon*, m.

Waalschsprekend, bn. *Parlant le walon.*
Waalwortel (zond. mv.), z. m. (bot.) *Consoude*, f.
Waan (zond. mv.), z. m. *Idée vaine, opinion erronée, illusion, imagination*, f. | Iemand in den — brengen, *faire accroire à qq.* | In den — verkeeren, *être dans l'idée.*
Waanwijs, bn. *Suffisant, pédant, présomptueux, arrogant, vain.* | bw. *Pédantesquement, présomptueusement, avec suffisance.*
Waanwijsheid (zond. mv.), z. v. *Suffisance, pédanterie, présomption, fatuité*, f.
Waanwijze, z. m. *Pédant*, m.
Waanzinnig, bn. *Atteint de démence, insensé, fou.* | bw. *Avec démence, follement.*
Waanzinnige, z. m. en v. *Maniaque*, m. *et* f., *fou*, m., *folle*, f.
Waanzinnigheid (zond. mv.), z. v. *Démence, manie*, f.
Waar, z. v. *Marchandise*, f.
Waar, bw. *Où? en quel endroit? en quel lieu?* | — gaat gij? *où allez-vous?* | Van — komt gij? *d'où venez-vous?*
Waar, bn. *Vrai, véritable.* | Dat is —, *cela est vrai.* | Een ware vriend, *un véritable ami.* | Ware geschiedenis, *histoire véritable*, f. | Niet —? *n'est-ce pas? n'est-il pas vrai?* | Wel is —, *à la vérité.* | Wezenlijk. *Réel.* | bw. *Vraiment, véritablement, en vérité.* | Al —s, *sérieusement.*
Waaraan, bw. *À quoi, auquel, à laquelle, auxquels, auxquelles.*
Waarachter, bw. *Derrière* ou *après quoi, derrière* ou *après lequel, derrière* ou *après laquelle, derrière* ou *après lesquels* ou *lesquelles.*
Waarachtig, bn. *Véritable, vrai, véridique.* | Zeker, wezenlijk. *Certain, réel.* | bw. *Véritablement, vraiment, en vérité.* | Zeker. *Certes, certainement.*
Waarachtigheid (zond. mv.), z. v. *Vérité, véridicité, véracité*, f. | Wezenlijkheid. *Réalité*, f.
Waarachtig[lijk], bw. *Zie* Waarachtig, bw.
Waarbij, bw. *À quoi, auquel, à laquelle, auxquels, auxquelles.* | Ter oorzake van wat. *À cause de quoi.* | Bij middel van wat. *Moyennant quoi, par où.*
Waarborg, z. m. *Garant*, m., *caution*, f.
Waarborgen, zw. w. b. *Être caution* ou *garant, garantir, répondre de, assurer.*
Waarborging, z. v. *Caution*, f., *cautionnement*, m., *garantie*, f.
Waarborgmaatschappij, z. v. *Compagnie* ou *société* f. *d'assurance.*
Waarboven, bw. *Au-dessus de quoi, au-dessus duquel, de laquelle, desquels* ou *desquelles.*
Waard, z. m. Kastelein. *Hôte, hôtelier, aubergiste*, m. | — eener kroeg, *cabaretier*, m.
Waard, z. m. Mannetjeseend. *Canard mâle*, m.
Waard, z. v. Ingedijkt land. *Terre* f. *desséchée et environnée de digues.*
Waard, bn. *Valant, qui vaut.* | — zijn, *valoir.* | Het is der moeite niet —, *cela ne vaut pas la peine.* | Het is niets —, *cela ne vaut rien.* | Meer — zijn dan, *valoir plus que.* | Waardig. *Digne, qui mérite.* | Dierbaar. *Cher, chéri, aimé, bien-aimé.* | —e vriend, *cher ami*, m.
Waarde, z. v. *Valeur*, f., *prix*, m. | Van —, *de prix, valable.* | Van geene —, *de nulle valeur.* | Van groote —, *de grande valeur.* | Veel — aan iets hechten, *attacher beaucoup de valeur à qc.* | De innerlijke —, *la valeur intrinsèque.* | De uiterlijke —, *la valeur extrinsèque.* | In — houden, *faire cas de, estimer.* | (comm.) — in rekening, *valeur en compte.* | — in koopwaren, *valeur en marchandises.* | (mus.) — eener noot, *valeur d'une note.* | —n, *effets* m. pl. *de commerce, valeurs*, f. pl.
Waardeerbaar, bn. *Appréciable, estimable.*
Waardeerder, z. m. *Taxateur, priseur, estimateur, appréciateur*, m.
Waardeeren, zw. w. b. Schatten. *Estimer, priser, taxer, évaluer, apprécier.* | (fig.) *Estimer, faire cas de, apprécier.* | Zich —. *S'estimer.*
Waardeering, z. v. *Estimation, prisée, évaluation, taxation, appréciation*, f. | (fig.) *Appréciation.*
Waardeerster, z. v. *Celle qui taxe, qui évalue* ou *qui estime.*
Waarder, z. m. *Zie* Bewaarder.
Waardgelder, z. m. (hist.) *Soldat* m. *engagé pour un certain temps et au service d'une ville et de ses environs.*
Waardig, bn. *Digne, qui mérite.* | Zich iets — maken, *se rendre digne de qc., mériter qc.* | Iets — zijn, *être digne de qc., mériter qc.* | Des doods —, *digne de mort.* | Eerbiedwaardig. *Digne, respectable.* | — man, *digne homme*, m. | bw. *Dignement.*
Waardigheid (-heden), z. v. *Dignité*, f. | Alle — verliezen, *perdre toute dignité.* | Koninklijke —, *dignité royale.* | Iemand met eene — bekleeden, *conférer une dignité à qq.*
Waardig[lijk], bw. *Zie* Waardig, bw.
Waardij (zond. mv.), z. v. *Valeur*, f. | Prijs. *Prix*, m. | Waardigheid. *Dignité*, f.
Waardijn, z. m. (monn.) *Essayeur*, m.
Waardijnen, zw. w. b. *Estimer, taxer.*
Waardin, z. v. *Hôtesse*, f. | — eens logements, *hôtelière*, f. | — eener kroeg, *cabaretière*, f.
Waardoor, bw. *Par où, par quoi, par lequel, par laquelle, par lesquels, par lesquelles.*
Waardschap, z. o. *Profession* f. *d'hôtelier, de cabaretier.* | Gastmaal. *Festin, banquet, régal*, m.
Waargeest, z. m. *Spectre, revenant, esprit*, m.
Waarheen, bw. *Où? vers quel endroit?* | — gaat gij? *où allez-vous?* | Waar wil dat heen? *où cela nous mènera-t-il?* | — loopt die weg? *où conduit ce chemin?*
Waarheid (-heden), z. v. *Vérité*, f. | De — zeggen, *dire la vérité.* | Om de — te zeggen, *à la vérité, à dire vrai, à vrai dire.* | In —, *en vérité, à la vérité.*
Waarheidlievend, bn. *Qui aime la vérité, véridique, vrai.*
Waarheidsliefde (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *de la vérité, véridicité, véracité*, f.
Waarheidszin (zond. mv.), z. m. *Véracité, véridicité*, f.
Waarheidszucht (zond. mv.), z. v. *Zie* Waarheidsliefde.
Waarin, bw. *Où, en quoi, en qui, dans lequel, dans laquelle, dans lesquels, dans lesquelles.*
Waarlangs, bw. *Le long duquel, de laquelle, desquels* ou *desquelles, par où.*
Waarlijk, bw. *En vérité, à la vérité., vraiment, en effet, assurément, certainement, certes.*
Waarloos, bn. *Négligent, nonchalant.* | (mar.) —ze voorwerpen, *rechange*, m. | bw. *Négligemment, nonchalamment.*
Waarmaken, zw. en afsch. w. b. *Vérifier, prouver, démontrer.*
Waarmaking, z. v. *Vérification, preuve*, f.
Waarmede, bw. *Avec quoi, avec lequel, avec laquelle, avec lesquels, avec lesquelles.*
Waarmerk, z. o. *Marque* f. *de vérification, cachet*, m.

Waarmerken, zw. w. b. *Marquer, apposer le cachet sur, vérifier, cacheter.*
Waarmerking (zond. mv.), z. v. *Apposition du cachet sur qc., verification*, f.
Waarna, bw. *Après quoi, ensuite de quoi, après lequel, laquelle, lesquels* ou *lesquelles.*
Waarnaar, bw. *D'après quoi, d'après lequel, laquelle, lesquels* ou *lesquelles.*
Waarnaast, bw. *À côté de quoi, duquel, de laquelle, desquels* ou *desquelles.*
Waarneembaar, bn. *Perceptible, visible.*
Waarneembaarheid (zond. mv.), z. v. *Perceptibilité, visibilité*, f.
Waarneemster, z. v. *Observatrice*, f.
Waarnemen, (*nam waar, namen waar, waargenomen*,) st. *en* afsch. w. b. *Observer, garder, prendre garde à.* ‖ Zijnen plicht —, *s'acquitter de son devoir, remplir son devoir.* ‖ Een ambt —, *exercer une charge.* ‖ Gods geboden —, *observer les commandements de Dieu.* ‖ Te baat nemen. *Profiter de.* ‖ De gelegenheid —, *profiter de l'occasion.* ‖ Zijnen tijd wel —, *employer bien son temps.* ‖ Verzorgen. *Soigner.* ‖ Statig ontvangen. *Recevoir avec pompe.* ‖ Bespeuren. *Apercevoir, remarquer, voir.* ‖ Bespieden. *Guetter, épier.*
Waarnemer, z. m. *Observateur*, m. ‖ — der sterren, *astronome*, m.
Waarneming, z. v. *Observation*, f. ‖ — van zijne zaken, *soin* m. *de ses affaires.* ‖ — des tijds, *emploi* m. *du temps.* ‖ — eens ambts, *exercice* m. *d'une charge.*
Waarnemingsplaats (-plaatsen), z. v. *Observatoire*, m.
Waarnevens, bw. *Auprès de quoi, auprès duquel, de laquelle, desquels* ou *desquelles.*
Waarom, bw. *Pourquoi.* ‖ voegw. *C'est pourquoi.* ‖ z. o. Reden. *Pourquoi*, m., *raison*, f.
Waaromtrent, bw. *Près de quoi, près duquel, de laquelle, desquels* ou *desquelles.*
Waaronder, bw. *Sous* ou *parmi quoi, lequel, laquelle, lesquels* ou *lesquelles.*
Waarop, bw. *Sur quoi, sur lequel, laquelle, lesquels* ou *lesquelles, où, après quoi, ensuite de quoi.*
Waarover, bw. *Sur quoi, sur lequel, laquelle, lesquels* ou *lesquelles, de quoi, dont.*
Waarschap, z. v. *Assurance, caution, garantie*, f.
Waarschijnlijk, bn. *Vraisemblable, probable, apparent.* ‖ bw. *Vraisemblablement, probablement, apparemment.*
Waarschijnlijkheid (-heden), z. v. *Vraisemblance, apparence de vérité, probabilité*, f. ‖ (math.) *Probabilité*, f.
Waarschouwen, **Waarschuwen**, zw. w. b. *Avertir, prévenir, informer, donner avis.*
Waarschuwer, z. m. *Celui qui avertit.*
Waarschuwing, z. v. *Avertissement*, m., *admonition*, f.
Waarschuwster, z. v. *Celle qui avertit.*
Waarteeken, z. o. *Marque*, f., *signe* ou *indice de vérité, visa*, m.
Waarteekenen, zw. w. b. Iets —, *mettre le visa sur qc., viser qc.*
Waartegen, bw. *Contre quoi, contre lequel, laquelle, lesquels* ou *lesquelles.*
Waartoe, bw. *A quoi, à quel usage, à quelle fin, à quelle intention, dans quel but, auquel, à laquelle, auxquels, auxquelles.* ‖ — dient dat? *à quoi cela sert-il?*
Waaruit, bw. *De quoi, d'où, dont, duquel, de laquelle, desquels, desquelles.*
Waarvan, bw. *De quoi, d'où, dont, duquel, de laquelle, desquels, desquelles,* ‖ — spreekt gij? *de quoi parlez-vous?* ‖ — is er spraak? *de quoi s'agit-il? de quoi est-il question?* ‖ De zaak — ik heb gesproken, *la chose dont j'ai parlé.*
Waarvoor, bw. *Pour quoi, pour lequel, laquelle, lesquels* ou *lesquelles.*
Waarzeggen, (*zegde* of *zeide waar, waargezegd* of *waargezeid*,) zw. *of* onr. w. o. (met *hebben*). *Prédire, dire la bonne aventure, deviner, augurer.* ‖ Uit de vlucht der vogelen —, *augurer du vol des oiseaux.*
Waarzegger, z. m. *Diseur de bonne aventure, devin, bohémien*, m. ‖ (antiq.) *Augure*, m.
Waarzeggerij, z. v. *Divination*, f.
Waarzegging, z. v. *Divination, prédiction*, f.
Waarzegster, z. v. *Diseuse de bonne aventure, devineresse, bohémienne*, f.
Waarzeil, z. o. (mar.) *Voile* f. *de rechange.*
Waas (zond. mv.), z. o. *Moiteur*, f. ‖ (bot.) *Velouté*, m.
Wacht, z. v. Het wacht houden. *Garde*, f. ‖ — houden, *faire la garde.* ‖ De — aflossen, *relever la garde.* ‖ Op de — trekken, *monter la garde.* ‖ De — hebben, *être de garde.* ‖ (mar.) *Quart*, m. ‖ Eerste —, *premier quart.* ‖ (mar.) Goed — houden, *faire bon quart.* ‖ Wachthuis. *Corps* m. *de garde.* ‖ Wachters. *Garde*, f. ‖ m. Wachter. *Garde, factionnaire*, m., *sentinelle*, f.
Wachtel, z. m. (h. n.) *Caille*, f.
Wachtelbeentje, z. o. *Courcaillet, appeau*, m.
Wachtelfluitje, z. o. *Zie* **Wachtelbeentje**.
Wachtelkoning, z. m. (h. n.) *Râle* m. *des genêts.*
Wachtelnet, z. o. *Hallier*, m.
Wachteltijd (zond. mv.), z. m. *Saison* f. *des cailles.*
Wachten, zw. w. b. *Attendre.* ‖ Bewaken. *Garder.* ‖ De koeien —, *garder les vaches.* ‖ Zich —. *Se garder, se défier.* ‖ o. (met *hebben*). *Tarder, attendre.* ‖ Op iemand —, *attendre qq.* ‖ Op antwoord —, *attendre une réponse.* ‖ Iemand laten —, *faire attendre qq.* ‖ Waken. *Veiller.*
Wachter, z. m. *Garde*, m., *sentinelle*, f. ‖ — eener gevangenis, *gardien* m. *d'une prison.*
Wachtgeld, z. o. *Traitement* m. *d'attente.*
Wachthond, z. m. *Chien de garde* ou *de basse cour, mâtin*, m
Wachthuis, z. o. *Corps* m. *de garde.*
Wachthuisje, z. o. *Guérite*, f.
Wachtkamer, z. v. *Chambre* f. *d'un corps de garde.*
Wachtmeester, z. m. *Maréchal* m. *des logis.*
Wachtplaats (-plaatsen), z. v. *Lieu* m. *où l'on fait la garde* ou *le guet.*
Wachtpost, z m. *Poste*, m.
Wachtsch, bn. *Qui garde bien, vigilant.* ‖ —e hond, *chien* m. *de bonne garde.*
Wachtschip (-schepen), z. o. *Patache*, f., *bâtiment de garde, stationnaire*, m.
Wachtstand, z. m. *Poste*, m.
Wachtteeken, z. o. (mil.) *Marron*, m.
Wachttoren, z. m. *Échauguette*, f.
Wachtvuur, z. o. *Feu* m. *de garde* ou *de bivouac.*
Wachtwoord, z. o. *Mot* m. *d'ordre, consigne*, f.
Wad, z. o., **Wadde**, z. v. *Gué*, m.
Wade, z. v. Knieschijf. *Rotule*, f., *jarret*, m.
Wade, z. v. Lijkwade. *Linceuil*, m.
Waden, st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Door het water gaan. *Passer à gué.*
Waden, zw. w. b. Lijkgewaad aandoen. *Ensevelir, envelopper un corps mort dans un linceuil.*

WAFEL, z. v. *Gaufre*, f. ‖ Dunne —, *oublie*, f. ‖ (fam.) Wauwel. *Bavardage*, m ‖ (fam.) Houd uwe —, *taisez-vous*. ‖ (pop.) De — ging hem uit de kerf, *il se mit à bavarder*.
WAFELBAKKER, z. m. *Marchand* m. *de gaufres*.
WAFELBAKSTER, z. v. *Marchande* f. *de gaufres*.
WAFELHUIS, z. o. *Maison* f. *aux gaufres*.
WAFELIJZER, z. o. *Gaufrier*, m. ‖ (h. n.) *Lime*, f.
WAFELKRAAM, z. v. *Boutique* ou *loge* f. *où l'on vend des gaufres*.
WAFELMEISJE, z. o. *Fille qui sert dans une loge où l'on vend des gaufres*, *marchande* f. *de gaufres*.
WAFELVORMIG, bn. *en* bw. *En forme de gaufre*.
WAFELVROUW, z. v. *Femme* f. *aux gaufres*.
WAGEN, z. m. *Chariot*, m., *voiture*, f. ‖ (prov.) De paarden achter den — spannen, *mettre la charrue devant les bœufs*. ‖ (astron.) *La grande Ourse*, f. ‖ Staatsiewagen. *Char*, m.
WAGEN, zw. w. b. *Hasarder*, *risquer*, *aventurer*, *exposer au péril*. ‖ Zijn geld —, *risquer son argent*. ‖ Zijn leven —, *hasarder* ou *risquer sa vie*. ‖ (prov.) Die niet waagt, niet wint, *qui ne risque rien*, *n'a rien*. ‖ Zich —. *Se risquer*, *se hasarder*.
WAGENAAR, z. m. *Charretier*, *voiturier*, *roulier*, m.
WAGENAS, z. v. *Essieu*, m.
WAGENBURG, z. m. *Barricade* f. *de chariots*.
WAGENHUIF, z. v. *Banne*, *bâche*, f.
WAGENHUIS, z. o. *Remise*, f., *chartil*, m.
WAGENHUUR, z. v. *Charriage*, *charroi*, m.
WAGENLADDER, z. v. *Ridelle*, f.
WAGENLEEZE, z. v. *Ornière*, f.
WAGENLENS, WAGENLUNS (-SEN), z. v. *Esse*, f.
WAGENMAKER, z. m. *Charron*, m.
WAGENMAKERIJ, z. v. *Charronnage*, m.
WAGENMAKERSWERK (zond mv.), z. o. *Charronnage*, *ouvrage* m. *de charron*.
WAGENMAN, z. m. (astron.) *Cocher*, m.
WAGENMEESTER, z. m. (mil.) *Vaguemestre*, m.
WAGENMENNER, z. m. *Conducteur de char*, *aurige*, m.
WAGENPAARD, z. o. *Cheval* m. *de chariot* ou *de voiture*.
WAGENRAD (-RADEN, -RADERS), z. o. *Roue* f. *de chariot* ou *de voiture*.
WAGENSCHOT (zond. mv.), z. o. *Merrain*, m.
WAGENSCHOTTEN, bn. *De bois de merrain*.
WAGENSLAG (-SLAGEN), z. m *Zie* WAGENSPOOR.
WAGENSMEER (zond. mv.), z. o. *Vieux-oing*, m. ‖ Door het gebruik verdikte —, *cambouis*, m.
WAGENSPOOR (-SPOREN), z. o. *Ornière*, f. ‖ Ruimte tusschen de twee —sporen. *Voie*, f.
WAGENVRACHT, z. v. *Charretée*, *charge* f. *d'un chariot*, *charriage*, *charroi*, m.
WAGENWEG, z. m. *Chemin charretier*, *grand chemin*, *grande route*, f.
WAGENWIEL, z. o. *Roue* f. *de chariot* ou *de voiture*.
WAGENWIJD, bw. — open, *tout ouvert*.
WAGER, z. m. *Celui qui hasarde*, ou *qui risque*, *homme téméraire*, m.
WAGER, z m. (mar.) *Vaigre*, f.
WAGGE, z. v. *Guêtre*, f.
WAGGELBEENEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chanceler*, *vaciller*, *dandiner*.
WAGGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chanceler*, *vaciller*, *dandiner*, *branler*. ‖ Weifelen. *Hésiter*.
WAGGELIG, bn. *Chancelant*, *vacillant*.
WAGGELING, z. v. *Chancellement*, *branlement*, m., *oscillation*, *vacillation*, f.
WAGGON (-GONS), z. m. *Waggon*, m.
WAK, z. o. *Ouverture* f. *dans la glace*
WAK, bn. *Humide*, *moite*. ‖ — weer, *temps humide*, m.
WAKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Veiller*. ‖ Bij eenen zieke —, *veiller auprès d'un malade*. ‖ (fig.) *Veiller*, *surveiller*, *prendre garde*. ‖ Voor iets —, *veiller à* ou *sur qc.* ‖ Een wakend oog houden op iets, *veiller à* ou *sur qc.* ‖ Wakend strand, *assèche*, f.
WAKER, z. m. *Garde*, *veilleur*, m. ‖ (mar) *Garde* m. *de vaisseau*. ‖ (mar.) Altijd brandende lont. *Mèche allumée*, f.
WAKHEID (zond. mv.), z. v. *Humidité*, *moiteur*, f.
WAKKER, bn. *Éveillé*, *qui ne dort pas*. ‖ — maken, *éveiller*, *réveiller*. ‖ — worden, *s'éveiller*, *se réveiller*. ‖ Lustig, kloek. *Vigilant*, *vif*, *gai*, *vigoureux*, *courageux*. ‖ bw. *Vigilamment*. ‖ Lustig. *Gaiement*, *vigoureusement*. ‖ (pop.) Iemand — afrossen, *étriller qq comme il faut*. ‖ —! tusschenw. *Courage! allons!*
WAKKEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Fraîchir*, *se renforcer*, *se ranimer*. ‖ De wind begint te —, *le vent commence à fraîchir*. ‖ Vermeerderen. *Augmenter*. ‖ b. *Ranimer*.
WAKKERHEID (zond mv.), z. v. *Vigueur*, *activité*, *vigilance*, *vivacité*, *force*, f., *courage*, m.
WAL, z. m. *Exhaussement* m. *de terrain pour arrêter l'eau*. ‖ Boord, kant. *Bord*, *rivage*, m., *côte*, f. ‖ (mar.) *Terre ferme*, f. ‖ Aan — komen, *aborder*. ‖ Langs den — zeilen, *côtoyer*, *raser la côte*. ‖ (fig.) Aan hooger — zijn, *avoir du bonheur*. ‖ (fig.) Aan lager — zijn, *avoir du malheur*. ‖ (fig.) Dat raakt noch kant noch —, *cela n'a ni rime ni raison*. ‖ (prov.) Van den — in de sloot raken, *tomber de Charybde en Scylla*, *tomber de fièvre en chaud mal*. ‖ (fort.) *Rempart*, m. ‖ Den — beklimmen, *monter sur le rempart*.
WALBERK, z. m. (bot.) *Cèdre* m. *de Mauritanie*.
WALBERKEN, bn. *De bois de cèdre de Mauritanie*.
WALDHOORN, WALDHOREN (-HOORNS, -HORENS), z. m. *Cor* m. *de chasse*. ‖ Op den — blazen, *sonner du cor*.
WALDHOORNBLAZER, z. m. *Celui qui sonne du cor de chasse*, *cor*, m.
WALDHOORNIST, z. m. *Zie* WALDHOORNBLAZER.
WALEN, zw. w. o. (met *hebben*). Wellen. *Sourdre*, *jaillir*. ‖ (mar.) Ebben. *Baisser*, *descendre*, *refluer*. ‖ (mar.) Draaien. *Varier*. ‖ Weifelen. *Hésiter*. ‖ Wankelen. *Vaciller*, *chanceler*.
WALENDISTEL, z. v. (bot.) *Chardon* m. *à plusieurs têtes*
WALENGANG (zond. mv.), z. m. (mar.) *Galerie du fond de cale*, *accourse*, f.
WALG (zond. mv.), z. v. *Nausée*, f., *dégoût*, m. ‖ Afkeer. *Dégoût*, m., *répugnance*, *aversion*, f. ‖ Eene — van iets hebben, *avoir de la répugnance pour qc.*
WALGANG, z. m. (fortif.) *Terre-plein*, m., *berme*, f.
WALGELIJK, bn. *Zie* WALGLIJK.
WALGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir du dégoût*. ‖ Ik walg van visch, *j'ai du dégoût pour le poisson*. ‖ Dit walgt mij, *cela me répugne*, *j'en suis dégoûté*, *cela me fait soulever le cœur*.
WALGING, z. v. *Zie* WALG.
WALGLIJK, bn. *Zie Dégoûtant*.
WALGLIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Dégoût*, m.
WALGRAVER, z. m. *Terrassier*, m.
WALING, z. v. (mar.) *Vacillation*, f. ‖ Weifeling. *Hésitation*, *incertitude*, f.
WALKBANK, z. v. *Fouloire*, f.
WALKELDER, z. m. (mil.) *Cascane*, f.
WALKEN, zw. w. b. *Fouler*. ‖ Eenen hoed —, *fouler un chapeau*.

Walker, z. m. *Fouleur*, m.
Walkhamer, z. m. *Pilon* m. *d'un moulin à fouler*.
Walking (zond. mv.), z. v. *Foulage*, m.
Walkmolen, z. m. *Moulin* m. *à fouler*.
Walkplaats (–plaatsen), z. v. *Foulerie*, f.
Walkstok, z. m. *Roulet*, m.
Wallen, zw. w. o. (met *hebben*). *Bouillir doucement*. ‖ (fig.) *Bouillonner*.
Walluis, z. v. *Punaise*, f.
Walm (zond. mv.), z. m. Dakstroo. *Chaume*, m.
Walm, z. m. Damp. *Vapeur épaisse*, f.
Walmen, zw. w. o. (met *hebben*). *Exhaler* ou *donner des vapeurs épaisses*.
Walmgat (–gaten), z. o. (mar.) *Lanterne*, f.
Walmte (zond. mv.), z. v. *Vapeur*, f. ‖ Gloed. *Feu*, m., *flamme*, f.
Walnoot (–noten), z. v. *Grosse noix*, *noix*, f.
Walnoteboom (–boomen), z. m. *Noyer*, m.
Walrand, z. m. *Berme*, f.
Walros, **Walrus**, z. m. *Narval*, *cheval marin*, m.
Walrussenvangst, z. v. *Chasse* f. *au narval*.
Wals (walsen), z. v. *Valse*, f.
***Walscher**, z. m. *Étranger*, m.
Walschot (zond. mv.), z. o. *Blanc de baleine*, *spermacéti*, m.
Walsen, zw. w. o. (met *hebben*). *Valser*.
Walser, z. m. *Valseur*, m.
Walsster, z. v. *Valseuse*, f.
Walstroo (zond. mv.), z. o. (bot.) *Caille-lait*, *gaillet*, m.
Walvisch, z. m. *Baleine*, f., *cétacé*, m. ‖ Jonge —, *baleineau*, m. ‖ Japansche —, *nagas*, m. ‖ (astron.) *Baleine*, f.
Walvischachtig, bn. *Cétacé*, *qui ressemble à la baleine*.
Walvischbaarden, z. m. mv. *Fanons*, m. pl., *barbes* f. pl. *de baleine*.
Walvischbeen (zond. mv.), z. o. *Baleine*, f.
Walvischje, z. o. *Baleineau*, m.
Walvischroede, z. v. *Balénas*, m.
Walvischspek (zond. mv.), z. o. *Lard* m. *de baleine*.
Walvischstaart, z. m. *Queue* f. *de baleine*.
Walvischtraan (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de baleine*.
Walvischvaarder, z. m *Baleinier*, m.
Walvischvanger, z. m. *Baleinier*, *pêcheur* m. *de baleine*.
Walvischvangst (zond mv.), z. v. *Pêche* f. *de la baleine*.
Walvischvin, z. v. *Bras* m. *de baleine*.
Walvoet, z. m. (fortif.) *Escarpe*, f.
Walvuur, z. o. (mil.) *Feu* m. *de parapet*.
Wam, z. v. Halskwab der runderen. *Fanon*, m. ‖ — van eenen visch, *ventre ouvert* m. *d'un poisson*. ‖ (corr.) *Ventre*.
Wambas, z. o. *Zie* **Wambuis**.
Wambuis, z. o. *Pourpoint*, m. ‖ (prov.) Mettertijd komt Herman in het —, *petit à petit l'oiseau fait son nid*. ‖ (fig.) Iemand helder op zijn — geven, *étriller qq. comme il faut*, *secouer la jaquette à qq.*
Wambuismaker, z. m. *Pourpointier*, m.
Wammen, zw. w. b. *Éventrer*. ‖ Eenen visch —, *éventrer un poisson*.
Wan, bn. Ledig. *Vide*, *privé de*.
Wan, z. v. Wanmand. *Van*, m.
Wan, z. o. (mar.) Lek. *Voie* f. *d'eau*.
Wanbedrijf, z. o. *Méfait*, m. ‖ (jurispr.) *Délit*, m.
Wanbegrip, z. o. *Idée* ou *notion fausse*, f.
Wanbeleid (zond. mv.), z. o. *Mauvaise direction*, *mauvaise conduite* f. *des affaires*.
Wanbesluit, z. o. *Conclusion erronée*, f.
Wanbetaling, z. v. *Défaut de payement*, *non-payement*, m.
Wand, z. m. *Mur*, m., *muraille*, *cloison*, *paroi*, f. ‖ Houten —, *cloison de bois*. ‖ (mar.) *Muraille*. ‖ (anat., phys.) *Paroi*.
Wandaad, z. v. *Forfait*, *crime*, m., *action atroce*, f.
Wandbeen (–beenen), z. o. (anat.) *Os pariétal*, m.
Wandel (zond. mv.), z. m. *Action* f. *de se promener*. ‖ (fig.) Gedrag, levenswijze. *Conduite*, *vie*, *manière* f. *de vivre*.
Wandelaar, z. m. *Promeneur*, *passant*, m. ‖ Reiziger. *Voyageur*, m.
Wandelaarster, z. v. *Promeneuse*, f. ‖ Reizigster. *Voyageuse*, f.
Wandeldreef (–dreven), z. v. *Zie* **Wandellaan**.
Wandelen, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*) *Se promener*, *faire une promenade* ‖ Gaan. *Marcher*, *cheminer*. ‖ (fig.) Zich gedragen, leven. *Se conduire*, *vivre*. ‖ Veranderen. *Changer*. ‖ wederk. Zich —. *Changer*, *se changer*.
Wandeling, z. v. *Promenade*, f. ‖ Eene — doen, *faire une promenade*. ‖ Wandelplaats. *Promenade*, f. ‖ Wandellaan. *Allée*, *avenue*, f., *promenoir*, m. ‖ Omloop. *Circulation*, f. ‖ Er is veel gouden geld in de —, *il y a beaucoup d'or en circulation*. ‖ In *of* door de —, *ordinairement*, *communément*, *habituellement*, *vulgairement*, *en général*.
Wandellaan, z. v. *Allée*, *avenue*, f., *promenoir*, m.
Wandelpad (-paden), z. o. Voetpad. *Sentier*, m.
Wandelplaats (–plaatsen), z. v. *Promenade*, f., *promenoir*, m.
Wandelrit, z. m. *Promenade*, *course* f. ou *tour* m. *à cheval*.
Wandelstaf (–staven), z. m. *Zie* **Wandelstok**.
Wandelstok, z. m. *Bâton* m. *de voyageur*. ‖ Rotting. *Canne*, f.
Wandelstokje, z. o. *Badine*, f.
Wandeltijd (zond. mv.), z. m. *Temps* m. *de la promenade*.
Wandelwe[d]er (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *propre à la promenade*.
Wandelweg (-wegen), z. m. *Promenade*, f., *promenoir*, m.
***Wanderen**, zw. w. o. (met *hebben* en *zijn*). Wandelen. *Se promener*.
Wandluis, z. v. *Punaise*, f.
Wandluiskruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Herbe aux punaises*, *cimicaire*, f.. *glayeul puant*, m.
Wanen, zw. w. o. (met *hebben*). *S'imaginer*, *penser*, *croire*, *prétendre*, *présumer*. ‖ Zich —. *Se croire*. ‖ Zich geleerd —, *se croire savant*.
Wang, z. v. *Joue*, f. ‖ Roode —en, *joues rouges*. ‖ Hangende —en, *joues avalées*. ‖ — eens traps, *échiffre*, m. ‖ — van eenen mast, *coston*, m. ‖ (constr.) —en, *jumelles*, f. pl.
Wangebruik, z. o. *Abus*, *mauvais usage*, m.
Wangedrag (–gedragingen), z. o. *Inconduite*, *mauvaise conduite*, f.
Wangedrocht, z. o. *Monstre*, m.
Wangelaat (zond. mv.), z. o. *Mauvaise mine*, f. ‖ Baldadigheid. *Méchanceté*, f.
Wangelatig, bn. *Zie* **Wanstaltig**.
Wangeloof (zond. mv.), z. o. *Manque* m. *de foi*, *incrédulité*, f. ‖ Bijgeloof. *Superstition*, f,
Wangeluid, z. o. *Dissonance*, *discordance*, f. ‖ (gramm.) *Cacophonie*, f.
Wangen, zw. w. b. (fam.) Eten. *Manger*. ‖ (mar.) *Jumeler*, *acclamper*.
Wangunst (zond. mv.), z. v. *Envie*, *jalousie*, *malveillance*, *haine*, f.
Wangunstig, b. *Envieux*, *jaloux*, *malveillant*.

WANGZAK, z. m. *Abajoue*, f.
*WANHAGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* MISHAGEN.
WANHAVENIG, bn. Haveloos, slordig. *Déguenillé, malpropre, sale.* ‖ bw. *Malproprement, salement.*
WANHEBBELIJK, bn. *Malpropre, sale.* ‖ bw. *Malproprement, salement.*
WANHEBBELIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Malpropreté, saleté*, f.
WANHOOP (zond. mv.), z. v. *Désespoir*, m.
WANHOPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Désespérer, se désespérer, perdre l'espoir.* ‖ Aan iets —, *désespérer de qc.* ‖ Doen —, *mettre au désespoir.*
WANHOPEND, bn. *Zie* WANHOPIG, bn.
WANHOPIG, bn. *Désespéré.* ‖ — worden, *se désespérer.* ‖ — maken, *désespérer.* ‖ bw. *Désespérément, sans espoir, en désespéré.*
WANHOUT (zond. mv.), z. o. *Mauvais bois, bois gâté, pourri, flacheux* ou *dévers*, m.
WANKANT, z. m. (charp.) *Flache*, f.
WANKANTIG, bn. (charp.) *Flacheux, dévers.*
WANKEL, bn. *Zie* WANKELBAAR.
WANKELBAAR, bn. *Chancelant, vacillant, branlant, incertain.* ‖ (fig.) Weifelend. *Inconstant, changeant, variable, incertain versatile.* ‖ bw. *D'une manière chancelante.* ‖ Weifelend. *Inconstamment, incertainement.*
WANKELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Instabilité, incertitude*, f. ‖ Onstandvastigheid. *Versatilité, inconstance*, f.
WANKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chanceler, vaciller, branler.* ‖ (fig.) Weifelen. *Balancer, hésiter, chanceler.*
WANKELHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* WANKELBAARHEID.
WANKELING, z. v. *Chancellement, branlement*, m., *vacillation*, f. ‖ (fig.) *Inconstance, versatilité*, f.
WANKELMOEDIG, bn. *Chancelant, irrésolu, indécis, inconstant, versatile.* ‖ bw. *Irrésolument, d'une manière indécise.*
WANKELMOEDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Irrésolution, inconstance, versatilité, vacillation*, f.
WANKEN, zw. w. o. (met *hebben*). Uitgestrooid worden, rondgaan. *Être répandu, circuler.* ‖ Wankelen. *Chanceler, vaciller, hésiter.*
WANKLANK, z. m. *Dissonance, discordance, cacophonie*, f.
WANKOERS (-KOERSEN), z. m. (mar.) *Fausse route*, f.
WANLATEN, bn. *Méprisable.*
WANLUIDEND, bn. *Dissonant, discordant.*
WANLUIDENDHEID (zond. mv.), z. v. *Dissonance, discordance, cacophonie*, f.
WANLUST, z. m. *Désir* ou *appétit déréglé*, m. ‖ ‖ Walg. *Dégoût*, m. ‖ Verveling. *Ennui*, m.
WANLUSTIG, bn. *Qui n'a point d'appétit.* ‖ (fig.) Treurig, ontmoedigd. *Chagrin, triste, découragé.*
WANMAND, z. v. *Van*, m.
WANMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à vanner.*
WANNEER, bw. *Quand.* ‖ — zal hij schrijven? *quand écrira-t-il?* ‖ voegw. Indien. *Quand, si.* ‖ — men u dat zegt, *si l'on vous dit cela.*
WANNEN, zw. w. b. *Vanner.* ‖ Koren —, *vanner du blé.*
WANNER, z. m. *Vanneur*, m.
WANORDE (zond. mv.), z. v. *Désordre*, m., *confusion*, f. ‖ In — brengen, *mettre en désordre.*
WANORDELIJK, bn. *Désordonné, dérangé, confus.* ‖ bw. *Confusément, en désordre, pêle-mêle.*
*WANPROEVE (zond. mv.), z. v. *Inexpérience*, f.
WANRADIG, bn. *Désordonné.* ‖ bw. *Sans ordre, sans économie,*

WANSCHAPEN, bn. *Difforme, informe, monstrueux, laid, défiguré, contrefait, malfait, malbâti.*
WANSCHAPENHEID (-HEDEN), z. v. *Difformité, laideur, monstruosité*, f.
*WANSCHEPPEN, (*wanschiep, wanschapen*,) st. w. b. Misvormen. *Déformer.*
WANSCHEPSEL, z. o. *Monstre*, m.
WANSCHIKKELIJK, bn. *Malséant, inconvenant.* ‖ Wanordelijk. *Qui est en désordre, confus.* ‖ Slecht. *Mauvais.* ‖ bw. *D'une manière inconvenante.* ‖ Wanordelijk. *En désordre, confusément.*
WANSCHIKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Confusion*, f., *désordre, dérangement*, m. ‖ Onvoegzaamheid. *Inconvenance*, f.
WANSMAAK (zond. mv.), z. m. *Mauvais goût*, m
WANSMAKELIJK, bn. *Qui est de mauvais goût.*
WANSPRAAK (zond. mv.), z. v. *Zie* WANTAAL
WANSTALTIG, bn. *Difforme, laid, monstrueux.*
WANSTALTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Difformité, laideur, monstruosité*, f.
WANSTRAF (zond. mv.), z. v. *Impunité*, f.
WANT, voegw. *Car.*
WANT, z. v. Handschoen. *Mitaine*, f.
WANT (zond mv.), z. o. Vischtuig. *Attirail* m. *de pêche, filets*, m. pl. ‖ Scheepstuig. *Agrès*, m. pl., *manœuvres*, f. pl. ‖ Loopend —, *manœuvres courantes.* ‖ Staand —, *manœuvres dormantes.*
WANTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage barbare, baragouin*, m. ‖ (gramm.) *Barbarisme, solécisme*, m.
WANTEN, zw. w. b. *Arranger les manœuvres.* ‖ (prov.) Hij weet van —, *il est au fait des choses.*
WANTIJ, z. o. (mar.) Tegenstroom. *Reflux*, m., *contre-marée*, f.
WANKLOOT (-KLOOTEN), z. m. *Margouillet*, m.
WANTROUW (zond. mv.), z. v. *Zie* WANTROUWEN.
WANTROUWEN (zond. mv.), z. o. *Défiance, méfiance*, f., *soupçon*, m.
WANTROUWEN, zw w. b. *Se défier* ou *se méfier de, soupçonner, suspecter.*
WANTROUWIG, bn. *Défiant, méfiant, soupçonneux.* ‖ bw. *Avec défiance* ou *méfiance.*
WANTROUWIGHEID (zond. mv.), z. v. *Défiance, méfiance*, f., *soupçon*, m.
WANTSCHAAR, z. v. *Forces*, f. pl.
WANTSNIJDER, z. m. *Tailleur* m. *pour matelots.*
WANTTALIE, z. v. (mar.) *Palan* m. *à rider les haubans.*
WANVANGST (zond. mv.), z. v. *Pêche malheureuse*, f.
WANVOEGLIJK, bn. *Inconvenable, inconvenant, indécent, malséant.* ‖ bw. *Inconvenablement, indécemment, d'une manière inconvenante.*
WANVOEGLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Inconvenance, indécence*, f.
WANVRUCHT, z. v. *Avorton*, m. ‖ (méd.) *Môle*, f.
WANZEIL, z. o. (agric.) *Balin*, m.
WANZIJDE (zond. mv.), z. v. (charp.) *Flache*, f.
WANZIJDIG, bn. (charp.) *Flacheux, dévers.*
WAPEN (-S, -EN), z. o. Strijdtuig. *Arme*, f. ‖ Draagbaar —, *arme portative.* ‖ Aanvallende —s, *armes offensives.* ‖ Verdedigende —s, *armes défensives.* ‖ Verboden —s, *armes prohibées.* ‖ De —s opnemen, *prendre les armes.* ‖ De —s nederleggen, *poser les armes.* ‖ De —s dragen, *porter les armes.* ‖ Te —! *aux armes!* ‖ Stilstand van —en, *armistice*, m., *trève, suspension* f. *d'armes.* ‖ (—ENS). Familieteeken. *Armes, armoiries*, f. pl., *blason*, m. ‖ Sprekende —, *armes parlantes.* ‖ (fig.) Grootsch in zijne —s zijn, *être fier* ou *orgueilleux.*

Wapen, tusschenw. *Au secours!*
Wapenaar, z. m. *Homme* m. *d'armes.*
Wapenbeschrijver, z. m. *Armoriste, blasonneur*, m.
Wapenbewaarder z. m. *Capitaine* m. *d'armes.*
Wapenbijl, z. v. *Hache* f. *d'armes.*
Wapenbode, z. m. *Héraut* m. *d'armes.*
Wapenboek, z. o. *Armorial*, m.
Wapenbondel, z. m. Zie **Wapenbundel.**
Wapenbord, z. o. *Écusson*, m. ‖ (mar.) *Tableau, écusson*, m.
Wapenbroeder, z. m. *Frère* ou *compagnon* m. *d'armes.*
Wapenbundel, z. m. *Faisceau* m. *d'armes.*
Wapendrager, z. m. *Écuyer*, m.
Wapenen, zw. w. b. *Armer, munir d'armes, équiper.* ‖ Zich —. *S'armer, prendre les armes.* ‖ (fig.) Zich —. *Se munir.* ‖ Zich tegen de koude —, *s'armer contre le froid.* ‖ Zich met geduld —, *s'armer de patience.* Gewapende magneet, *aimant armé*, m. ‖ Gewapend oog, *œil armé*, m.
Wapenfabriek, z. v. *Fabrique* f. *d'armes.*
Wapenfeit z o. *Fait d'armes, exploit*, m.
Wapengekletter (zond. mv.), z. o. *Cliquetis*, m.
Wapengroet z. m. *Salut* m. *des armes.*
Wapenhandel (zond. mv.), z. m. *Maniement des armes, exercice*, m. ‖ Soldaten in den — oefenen, *exercer des soldats à manier les armes.*
Wapenhuis, z. o. *Arsenal*, m.
Wapening (zond. mv.), z. v. *Armement, équipement*, m.
Wapenkamer, z. v. *Salle* f. *d'armes.*
Wapenknecht, z. m. Zie **Wapendrager.**
Wapenkoning, z. m. *Roi* m. *d'armes.*
Wapenkreet (–**kreten**), z. m. *Cri d'alarme, cri* m. *de guerre, alarme*, f.
Wapenkunde (zond. mv.), z. v. *Science héraldique science* f. *du blason, blason*, m.
Wapenkundig, bn. *Armorial, héraldique.*
Wapenkundige, z. m. *Armoriste, blasonneur*, m.
Wapenloos, bn. *Qui est sans armes, désarmé.* ‖ (blas.) *Sans armoiries.*
Wapenmaker, z. m. *Armurier*, m.
Wapenmakker, z. m. *Compagnon* m. *d'armes.*
Wapenmantel, z. m. (blas.) *Manteau*, m.
Wapenmeester z. m. *Capitaine* m. *d'armes.*
Wapenoefening, z. v. *Exercices militaires*, m. pl.
Wapenplaats -**plaatsen**), z. v. *Place* f. *d'armes.*
Wapenpraal (zond. mv.), z. v. *Trophée*, m.
Wapenrecht z. o. *Droit* m. *de la guerre.*
Wapenrek, z. o. *Râtelier* m. *d'armes.*
Wapenriem, z. m. *Baudrier*, m.
Wapenring, z. m. *Anneau* m. ou *bague* f. *aux armes de qq.*
Wapenrok, z. m. *Cotte d'armes, cotte* f. *de mailles haubergeon*, m.
Wapenrokmaker z. m. *Haubergenier*, m.
Wapenrusting z. v. *Armement*, m., *préparatifs* m pl. *de guerre.* ‖ Wapenen. *Armure*, f.
Wapenschild z. m. *Écusson, écu, blason*, m., *armes armoiries*, f. pl.
Wapenschilder, z. m. *Blasonneur, peintre* m. *d'armoiries.*
Wapenschildkunde, z. v. Zie **Wapenkunde.**
Wapenschildmaker, z. m. *Armoriste*, m.
Wapenschorsing, z. v. *Suspension d'armes, trève*, f., *armistice* m.
Wapenschouw z. v. *Revue, inspection* f. *d'armes.*
Wapensmid (–**smeden**), z. m. *Armurier*, m.
Wapenstilstand, z. m. Zie **Wapenschorsing.**
Wapenstok, z. m. *Râtelier* m. *d'armes.*
Wapenstuk, z. o. *Pièce* f. *de l'armure.* ‖ (blas.) *Pièce de l'écu.*
Wapenteeken, z. o. *Signe armorial*, m.
Wapentuig, z. o. *Armes*, f. pl.
Wapenuitlegger, z. m. *Blasonneur*, m.
Wapenvaan, z. v. (blas.) *Gonfanon*, m.
Wapenveld, z. o. (blas.) *Champ* m. *de l'écu.*
Wapenzaal, z. v. *Salle* f. *d'armes.*
Wapper, z m. *Bascule*, f. ‖ (mar.) *Action* f. *de chasser un matelot avec infamie.*
Wapperen zw. w. o. (met *hebben*). *Flotter dans l'air, pendiller, être agité çà et là.* ‖ (mar.) *Fasier.* ‖ (fig.) In zijn gevoelen —, *chanceler dans ses opinions, être indécis.*
Wapperkaak z. m. Wellusteling. *Homme voluptueux, épicurien*, m.
War (zond. mv.), z. v. *Embrouillement*, m., *confusion*, f., *désordre* m. ‖ In de — brengen, *brouiller, embrouiller, mêler, confondre.* ‖ In de — zijn, *être embrouillé.* ‖ Iets uit de — maken *débrouiller* ou *démêler qc.*
Warande, z. v. *Parc*, m.
Warandmeester z. m. *Forestier*, m.
Wardiertje, z. o. *Animalcule infusoire*, m.
Waren, zw. w. b. Beschermen. *Protéger.*
Waren, zw. w. o. (met *hebben*). Spoken. *Revenir après la mort.*
Warenkennis (zond. mv.), z. v. *Connaissance* f. *des marchandises.*
Wargaren, z. o. *Fil entortillé, brouillé* ou *mêlé*, m. (fig.) *Affaire embrouillée*, f., *brouillamini*, m.
Wargeest, z. m. *Brouillon*, m.
Warhoofd, z. m. *en* v. *Tête embrouillée*, f.
Waring, z. v. (mar.) *Courcive*, f.
Warklomp, z. m. *Chaos*, m.
Warkop, z. m. *en* v. Zie **Warhoofd.**
Warkruid (zond. mv.), z. o. *Linaire*, f.
Warm, bn. *Chaud.* ‖ — weder, *temps chaud*, m. ‖ — bad, *bain chaud*, m. ‖ — water, *eau chaude*, f. ‖ Het is —, *il fait chaud.* ‖ — maken, *chauffer, échauffer.* ‖ (fig.) Iemand het hoofd — maken, *échauffer les oreilles à qq.* ‖ — worden, *s'échauffer.* (fig.) *Chaud, vif, ardent, passionné.* ‖ bw. *Chaudement chaud.* ‖ (fig.) Er — inzitten, *être à son aise, avoir les pieds chauds, avoir fait ses orges, être comme un coq en pâte.*
Warmen, zw. w. b. *Chauffer, échauffer.* ‖ Een bed —, *chauffer* ou *bassiner un lit.* ‖ Een hemd —, *chauffer une chemise.* ‖ Zijne handen —, *chauffer ses mains.* ‖ Zich —. *Se chauffer.* ‖ o. (met *hebben*). *Chauffer.*
Warmer, z. m. *Chauffeur*, m.
Warming (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de chauffer.*
Warmkamer, z. v. *Chauffoir*, m.
Warmoes (zond. mv.), z. o. *Herbes potagères*, f. pl. ‖ Warmoessoep. *Potage*, m., *soupe* f. *aux herbes.* ‖ (bot.) *Bette*, f.
Warmoeshof (–**hoven**), z. m. *Potager, jardin potager* ou *maraîcher*, m.
Warmoeskruid (zond. mv.), z. o. *Herbes potagères* f. pl.
Warmoestuin, z. m. Zie **Warmoeshof.**
Warmoesverkooper, z. m. *Maraîcher*, m.
Warmoezier, z. m. *Jardinier, maraîcher*, m.
Warmoezierster, z. v. *Jardinière, maraîchère*, f.
Warmpan, z. v. *Bassinoire*, f.
Warmpjes, bw. *Chaudement.* ‖ (fig.) Er — inzitten, *être à son aise, avoir les pieds chauds, avoir fait ses orges, être comme un coq en pâte.*
Warmplaats (–**plaatsen**), z. v. *Chauffoir*, m., *étuve*, f.
Warmtafel, z. v. *Tandour*, m.
Warmte (zond. mv.), z. v. *Chaleur*, f., *chaud*, m.

| Dierlijke —, *chaleur animale*, f. | Warmtestof. *Calorique*, m. | (fig.) Levendigheid. *Vivacité, ardeur, chaleur*, f., *feu*, m.
WARMTEGRAAD, z. m. *Degré* m. *de chaleur.*
WARMTEKRACHT (zond. mv.), z. v. *Caloricité*, f.
WARMTELEER (zond. mv.), z. v. *Traité* m. *de la chaleur.*
WARMTELEIDER, z. m. *Calorifère*, m.
WARMTEMETER, z. m. *Calorimètre*, m. | Thermometer. *Thermomètre*, m.
WARMTESTOF, z. v. *Calorique*, m.
WARMZAAL, z. v. *Chauffoir*, m.
WARNEST, z. o. *Embrouillement, désordre, chaos, brouillamini*, m.
WARRELEN, zw. w. b. *Entortiller.* | o. (met *hebben*). *Tournoyer.*
WARRELING, z. v. *Tournant*, m.
WARRELKLOMP, z. m. *Chaos*, m.
WARRELWIND, z. m. *Tourbillon*, m.
WARREN, zw. w. b. *Brouiller, embrouiller, mêler, confondre, entortiller.* | o. (met *hebben*). *Se mêler, s'embrouiller.* | Oneenig zijn. *Être en désaccord.* | Oorlog voeren. *Faire la guerre.*
WARRIG, bn. Onrustig. *Tumultueux.*
WARS, bn. Afkeerig. *Qui a de l'aversion* ou *du dégoût pour, qui répugne à, ennuyé de.* | — van vleierij, *ennemi de la flatterie.*
WARSTRUIK, z. m. (bot.) *Quisqualis*, m.
WARTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage confus, jargon, baragouin, galimatias, amphigouri*, m.
WARTEL, z. m. (mar.) *Émérillon*, m.
WARZIEK, bn. *Turbulent, brouillon, querelleur.*
WARZIJDE (zond. mv.), z. v. *Strasse*, f.
WARZUCHT (zond. mv.), z. v. *Humeur turbulente, brouillonne* ou *querelleuse*, f.
WAS (zond. mv.), z. o. *Cire*, f. | Geel —, *cire jaune.* | Met — bestrijken, *cirer.* | — bleeken, *blanchir de la cire.* | Waslicht. *Cierges*, m. pl., *luminaire*, m.
WASACHTIG, bn. *Cérumineux, céroïde.*
WASAFDRUK, z. m. *Empreinte* f. *en cire.*
WASBLEEKER, z. m. *Blanchisseur* m. *de cire.*
WASBLEEKERIJ, z. v. *Herberie*, f.
WASBLOEM, z. v. (bot.) *Cérinthe, cérinthée*, f., *mélinet*, m.
WASBOETSEERKUNST (zond. mv.), z. v. *Céroplastique*, f.
WASBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Cirier*, m. | Brabantsche —, *myrthe* m. *du Brabant.*
WASCH, z. v. *Blanchissage, lavage*, m., *lessive*, f. | Waschgoed. *Linge*, m.
WASCHBAD (–BADEN), z. o. *Bain* m. *de propreté.* | — bij eene moskee, *piscine*, f.
WASBEKKEN, z. o. *Bassin à laver les mains, lavoir*, m.
WASCHDAG (–DAGEN), z. m. *Jour* m. *où l'on fait la lessive.*
WASCHDOEK, z. m. *Torchon*, m., *lavette*, f.
WASCHGOED (zond. mv.), z. o. *Linge*, m.
WASCHHOK, z. o. *Lavoir*, m., *buanderie*, f.
WASCHHUIS, z. o. *Buanderie*, f., *lavoir*, m. | (techn.) *Échaudoir*, m.
WASCHKAN, z v. *Aiguière*, f.
WASCHKETEL, z. m. *Chaudière* f. *à faire la lessive.*
WASCHKLOPPER, z. m. *Battoir*, m.
WASCHKUIP, z. v. *Cuve*, f., *cuvier*, m.
WASCHLIJST, z. v. *Liste* f. *du linge que l'on donne à blanchir.*
WASCHLOON (–LOONEN), z. o. *Blanchissage*, m.
WASCHMAND, z. v. *Panier* m. ou *manne* f. *à lessive.*
WASCHMEID, z. v. *Zie* WASCHVROUW.
WASCHPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Zie* WASCHHUIS.
WASCHSTEEN (–STEENEN), z. m. *Évier*, m.
WASCHSTER, z. v. *Zie* WASCHVROUW.
WASCHTAFEL, z. v. *Lavabo*, m.
WASCHTOBBE, z. v. *Zie* WASCHKUIP.
WASCHVAT (–VATEN), z. o. *Cuvier*, m., *cuve*, f.
WASCHVROUW, z. v. *Blanchisseuse, lavandière, laveuse, buandière*, f.
WASCHWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *à laver.* | (tech.) *Lavure*, f.
WASDOEK, z. o. *Toile cirée*, f.
WASDOM (zond. mv.), z. m. *Croissance, végétation*, f. | Vergrooting. *Accroissement, agrandissement, progrès*, m.
WASEM, z. m. *Vapeur humide, exhalaison*, f.
WASEMEN, zw. w. b. *Zie* UITWASEMEN.
WASEMING (zond. mv.), z. v. *Exhalation*, f.
WASFABRIEK, z. v. *Cirerie, fabrique* f. *de cire.*
WASFAKKEL, z. v. *Flambeau* m. *de cire.*
WASGEEL, bn. *De couleur de cire jaune, jaune comme cire.*
WASKAARS (–KAARSEN), z. v. *Bougie*, f. | — om op het altaar te branden, *cierge*, m.
WASKAARSENMAKER, z. m. *Ciergier, cirier*, m.
WASKIJKER, z. m. *Céromancien*, m.
WASKIJKERIJ (zond. mv.), z. v. *Céromancie*, f.
WASKLEURIG, bn. *Couleur de cire.*
WASKOEK, z. m. *Pain* m. *de cire.*
WASKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de cire.*
WASLAP, z. m. *Frottoir*, m.
WASLICHT, z. o. *Bougie*, f. | — voor den dienst in de kerk, *cierges*, m. pl., *luminaire*, m.
WASLICHTFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *de bougies* ou *de cierges.*
WASLICHTGELD, z. o. *Cire*, f., *luminaire*, m.
WASPLEISTER, z v. *Cérat, ciroëne*, m.
WASSCHEN, (*wiesch, gewasschen*,) st. w. b. *Laver, nettoyer, blanchir.* | Zijne handen —, *se laver les mains.* | (fig.) Ik wasch er mijne handen van, *je m'en lave les mains.* | Linnen —, *laver du linge.* | De handen in iemands bloed —, *se baigner dans le sang de qq.* | (fig.) Iemand het hoofd —, *laver la tête à qq.* | (impr.) De vormen —, *laver les formes.* | (dess.) Eene teekening —, *laver un dessin.* | (jeu de cart.) De kaarten —, *mêler les cartes.* | Zich —. *Se laver.*
WASSCHER, z. m. *Laveur, blanchisseur, buandier*, m.
WASSCHERIJ, z. v. *Blanchissage, lavage, savonnage*, m. | Waschhuis. *Blanchisserie, buanderie*, f., *lavoir*, m.
WASSCHIJF, z. v. *Pain* m. *de cire.*
WASSCHILDER, z. m. *Peintre* m. *à l'encaustique.*
WASSCHILDERING, z. v. *Cérographie, encaustique*, f.
WASSCHILDERIJ, z. v. *Peinture encaustique*, f.
WASSCHING, z. v. *Action* f. *de laver, lavage*, m. | (méd.) *Lotion*, f.
WASSEN, bn. *De cire.* | — beeld, *figure* f. *de cire.*
WASSEN, zw. w. b. Met was bestrijken. *Cirer.* | Doek —, *cirer de la toile.* | Schoenen —, *cirer des souliers.*
WASSEN, (*wies, wiesen, gewassen*,) st. w. o. (met *zijn*). Grooter worden. *Croître, grandir, monter, augmenter.* | De Schelde wast, *l'Escaut monte.* | De maan begint te —, *la lune commence à croître.* | Wassende maan, *croissant*, m. | Wassend water, *flux*, m. | Groeien. *Croître.* | Die eik wast wel, *ce chêne croît bien.* | Zijnen baard laten —, *se laisser croître la barbe.*
WASSENAAR, z. m. *Croissant*, m.
WASSMEERSEL (zond. mv.), z. o. *Cirure*, f.

Wasvlek, z. v. *Tache* f. *de cire.*
Waszalf (zond. mv.), z. v. *Cérat*, m.
Wat, voornaamw. *Quoi? quelle chose? que?* ‖ — zegt hij? *que dit-il?* ‖ — zal hij schrijven? *qu'écrira-t-il?* ‖ — raad? *que faire?* ‖ — voor eenen man? *quel homme?* ‖ — voor eene vrouw? *quelle femme?* ‖ Ik weet niet —, *je ne sais quoi.* ‖ — er ook van zij, *quoi qu'il en soit.* ‖ — er ook gebeure, *quoi qu'il en arrive.* ‖ bw. *Un peu.* ‖ Laat hem — wachten, *qu'il attende un peu.* ‖ Geef mij — bier, *donnez-moi un peu de bière.* ‖ Hij is — gelukkig geweest, *il a eu bien du bonheur.* ‖ — is zij schoon! *comme elle est belle!* ‖ —! durft hij klagen! *quoi! ose-t-il se plaindre!*
Watachtig, bn. *Ouateux.*
Water, z. o. *Eau*, f. ‖ Drinkbaar —, *eau potable.* ‖ Brak —, *eau saumâtre.* ‖ Versch —, *eau fraîche.* ‖ Zoet —, *eau douce.* ‖ Zout —, *eau salée.* ‖ In het — zetten, *tremper.* ‖ (fig.) — naar de zee dragen, *faire une besogne inutile.* ‖ (mar.) — halen, *faire aiguade.* ‖ Regen. *Pluie, eau*, f. ‖ Te — en te brood zitten, *être condamné au pain et à l'eau.* ‖ (fig.) — in zijnen wijn doen *of* mengen, *mettre de l'eau dans son vin.* ‖ Zee. *Mer*, f. ‖ (mar.) Het — is hoog, laag, *les eaux sont hautes, basses.* ‖ Dood —, *eau morte, marée morte*, f. ‖ Hoog —, *haute marée.* ‖ Onder — zetten, *inonder.* ‖ —en. Baden. *Eaux*, f. pl. ‖ Welriekend —, *eau de senteur.* ‖ (prov.) Stille —s hebben diepe gronden, *il n'est pire eau que l'eau qui dort.* ‖ (fig.) Tusschen — en wind drijven, *nager entre deux eaux.* ‖ (prov.) In troebel — visschen, *pêcher en eau trouble.* ‖ Waterzucht. *Hydropisie*, f. ‖ Het — hebben *of* laden, *être hydropique.* ‖ Pis. *Urine, eau*, f. ‖ Zijn — loozen, *pisser, uriner.* ‖ (lapid.) *Eau.* ‖ Diamant van 't eerste —, *diamant* m. *de la première eau.* ‖ — eener stof, *lustre*, m., *ondes*, f. pl.
Waterachtig, bn. *Aqueux, aquatique.* ‖ (méd.) *Séreux.* ‖ — bloed, *sang séreux*, m. ‖ — vocht van 't oog, *humeur hydatoïde* f. *de l'œil.*
Waterachtigheid (zond. mv.), z. v. *Qualité aqueuse*, f. ‖ Vochtigheid. *Humidité*, f. ‖ — des bloeds, *sérosité* f. *du sang.*
Waterafleiding, z. v. *Dérivation* f. ou *écoulement* m. *des eaux.* ‖ Kanaal. *Canal*, m.
Waterafftapping (zond. mv.), z. v. (chir.) *Ponction, paracentèse*, f., *cathétérisme*, m. ‖ (hydraul.) *Dérivation* f. ou *écoulement* m. *des eaux.*
Wateraloë, z. v. (bot.) *Stratiote, ananas* m. *d'eau.*
Waterandoren, z. m. *Marrube aquatique*, m.
Waterbaan, z. v. *Plaine d'eau, route* f. *d'un vaisseau.*
Waterbaar, z. v. *Vague, onde*, f.
Waterbaars, z. m. *Perche* f. *que l'on sert sans sauce.*
Waterbad (-baden), z. o. *Bain, bain d'eau, bain-marie*, m. ‖ (fig.) Waterdoop. *Baptême*, m.
Waterbak, z. m. *Bassin à eau, réservoir*, m. ‖ Regenbak. *Citerne*, f.
Waterbeek (-beken), z. v. *Ruisseau*, m.
Waterbeestje, z. o. *Escarbot* ou *scarabée* m. *qui vit dans l'eau.*
Waterbekken, z. o. *Bassin*, m.
Waterbekken, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* Watertanden.
Waterbel, z. v. *Bulle* f. *d'eau.*
Waterberg, z. m. *Montagne d'eau, vague très-élevée*, f.
Waterblaas, z. v. *Bulle* f. *d'eau, bouillon*, m. ‖ (anat.) *Vessie*, f. ‖ (bot.) *Utriculaire*, f.
Waterblad (zond. mv.), z. o. (bot.) *Hydrophylle*, f.
Waterblauw, bn. *Bleu turquin, couleur bleu de mer.*
Waterblazer, z. m. Visch. *Souffleur*, m.
Waterbloem, z. v. *Fleur aquatique*, f., *nénuphar*, m.
Waterbobbel, z. m. *Bulle* f. *d'eau.*
Waterbokje, z. o. (h. n.) *Hydrophile*, m.
Waterboon (-boonen), z. v. (bot.) *Colocasie*, f.
Waterbord, z. o. *Gouttière*, f. ‖ (mar.) *Gatte*, f.
Waterbot, z. v. (bot.) *Faux bouton*, m.
Waterbouw, z. m. *Zie* Waterbouwkunde.
Waterbouwkunde (zond. mv.), z. v. *Hydraulique*, f.
Waterbouwkundig, bn. *Hydraulique.*
Waterbouwkundige, z. m. *Architecte hydraulique*, m.
Waterbrems (-bremsen), z. v. *Taon aquatique*, m.
Waterbreuk, z. v. *Hydrocèle*, f.
Waterbrij, z. m. *Bouillie* f. *à l'eau.*
Waterbron, z. v. *Source, fontaine*, f.
Waterbuik, z. m. *en* v. (fam.) *Personne* f. *qui boit beaucoup d'eau, hydropote*, m. *et* f. ‖ m. (méd.) *Hydropisie* f. *du ventre.*
Waterbuis, z. v. *Conduit, tuyau* m. *d'eau.*
Watercement (zond. mv.), z. o. *Ciment hydraulique*, m.
Waterdam, z. m. Keerdam. *Batardeau*, m.
Waterdamp, z. m. *Vapeur* f. *d'eau.*
Waterdarmbreuk, z. v. (chir.) *Hydrentérocèle*, f.
Waterdeeltje, z. o. *Molécule* f. *d'eau.*
Waterdicht, bn. *Imperméable, où l'eau ne peut pénétrer.* ‖ — schip, *navire étanche*, m.
Waterdier, z. o. *Animal aquatique*, m.
Waterdistel, z. v. (bot.) *Quenouille*, f.
Waterdoop (zond. mv.), z. m. *Baptême*, m.
Waterdraagster, z. v. *Porteuse* f. *d'eau.*
Waterdracht (zond. mv.), z. v. (mar.) *Tirant*, m.
Waterdrager, z. m. *Porteur* m. *d'eau.*
Waterdrinker, z. m. *Buveur d'eau, hydropote*, m.
Waterdrinkster, z. v. *Buveuse d'eau, hydropote*, f.
Waterdrop, z. m. *Égout*, m. ‖ Waterdroppel. *Goutte* f. *d'eau.*
Waterdroppel, z. m. *Goutte* f. *d'eau.*
Waterdrup, z. m. *Zie* Waterdrop.
Waterdruppel, z. m. *Zie* Waterdroppel.
Waterduivel, z. m. *Démon* m. *des eaux.*
Watereereprijs (zond. mv.), z. m. *Bécabunga*, m.
Wateremmer, z. m. *Seau*, m.
Wateren, zw. w. b. *Arroser, mouiller, tremper.* ‖ Een schip —, *abreuver un vaisseau.* ‖ Te water leiden. *Abreuver, mener à l'abreuvoir.* ‖ Met water mengen. *Mêler avec de l'eau.* ‖ Zijnen wijn —, *mettre de l'eau dans son vin.* ‖ Eene stof —, *gaufrer, onder, tabiser* ou *moirer une étoffe.* ‖ (mar.) De kust —, *noyer la terre.* ‖ o. (met *hebben*). *S'humecter, devenir humide.* ‖ Zijne oogen waterden, *ses yeux devinrent humides.* ‖ (fig.) De tanden — hem daarnaar, *cela lui fait venir l'eau à la bouche.* ‖ Zijn water loozen. *Pisser, uriner.* ‖ (mar.) *Noyer, disparaître de la vue.*
Latereppe (zond. mv.), z. v. (bot.) *Ache d'eau, berle*, f.
Waterflesch, z. v. *Bouteille à eau, carafe*, f.
Watergal (zond. mv.), z. v. *Bile claire* ou *aqueuse*, f. ‖ (bot.) Spurrie. *Spergule*, f.
Watergang, z. m. *Bordée*, f. ‖ Kanaal. *Canal*, m. ‖ Gracht. *Fossé*, m.
Watergarf, z. v. *Gerbe* f. *d'eau.*

WATERGAT (–GATEN), z. o. *Barbacane, chantepleure*, f. ‖ (fig.) Waterpoel. *Fondrière*, f.
WATERGEBIT, z. o. *Mastigadour*, m.
WATERGEEST, z. m. *Ondin*, m., *ondine*, f., *génie* m. *des eaux*.
WATERGETIJ (zond. mv.), z. o. *Flux et reflux* m. *de la mer, marée*, f.
WATERGEUS, z. m. *Gueux* m. *de mer*.
WATERGEVOGELTE (zond. mv.), z. o. *Oiseaux aquatiques*, m. pl.
WATERGEWAS, z. o. *Plante aquatique*, f.
WATERGEZWEL, z. o. (chir.) *Œdème*, m., *hydrosarque*, f.
WATERGLANS, z. m. *Éclat* m. *de l'eau*. ‖ — eener parel, *eau* f. ou *lustre* m. *d'une perle*.
WATERGLAS (–GLAZEN), z. o. *Verre* m. *à eau*. ‖ (chim.) *Silicate* m. *de potasse soluble dans l'eau*. ‖ Urinaal. *Urinal*, m.
WATERGOD (–GODEN), z. m. *Dieu marin, triton*, m. ‖ Neptunus. *Neptune*, m.
WATERGODIN (–GODINNEN), z. m. *Déesse des eaux, naïade, néréide, océanide*, f.
WATERGOLF, z. v. *Flot*, m., *vague, houle, lame*, f.
WATERGOOT (–GOTEN), z. v. *Égout, conduit*, m., *gouttière, rigole*, f.
WATERGRACHT, z. v. *Fossé* m. *rempli d'eau*.
WATERGRAS (zond. mv.), z. o. *Algue*, f.
WATERHAAGDIS, z. v. (h. n.) *Triton*, m.
WATERHELDER, bn. *Clair comme de l'eau*.
WATERHEN, z. v. *Zie* WATERHOEN.
WATERHOEN (–HOENDEREN, –HOENDERS), z. o. *Poule d'eau, foulque*, f.
WATERHOND, z. m. *Barbet, chien canard*, m.
WATERHONDJE, z. o. *Barbichon*, m.
WATERHOOFD, z. o. (méd.) *Hydrocéphale*, f.
WATERHOOS (–HOOZEN), z. v. *Trombe*, f., *siphon*, m.
WATERHORLOGE (–GES), z. o. *Clepsydre*, f.
WATERHOUDEND, bn. *Hydrofère*.
WATERIG, bn. *Aqueux, humide*. ‖ (méd.) *Séreux*. ‖ (chim.) *Hydraté*. ‖ Flauw. *Insipide, fade*.
WATERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité aqueuse, humidité*, f. ‖ (méd.) *Sérosité*, f. ‖ (fig.) Flauwheid. *Insipidité*, f.
WATERING, z. v. *Arrosage*, m. ‖ Kanaal. *Canal* m. *d'arrosage*. ‖ Waterloop. *Cours* m. *d'eau*. ‖ — der stoffen, *gaufrure*, f., *moirage*, m. ‖ (admin.) *Wateringue*, f.
WATERJUFFERTJE, z. o. (h. n.) *Demoiselle aquatique*, f.
WATERKAARS (–KAARSEN), z. v. *Feu* m. *qui brûle dans l'eau*. ‖ (artif.) *Chandelle* f. *d'eau*.
WATERKAN, z. v. *Aiguière*, f. ‖ Steenen —, *jarre*, f.
WATERKANT, z. m. *Rivage, bord de l'eau, quai*, m., *rive*, f. ‖ Steile —, *bord escarpé*.
WATERKASTANJE, z. v. (bot.) *Macle, macre, châtaigne* f. *d'eau, écharbot*, m.
WATERKEER (–KEEREN), z. m. *Zie* WATERKEERING.
WATERKEERING, z. v. *Digue, chaussée, levée*, f.
WATERKEERS (–KEERSEN), z. v. *Zie* WATERKAARS.
WATERKEGEL, z. m. (artif.) *Plongeon*, m.
WATERKERS (zond. mv.), z. v. *Cresson* m. *d'eau* ou *de fontaine, cardamine*, f.
WATERKERVEL (zond. mv.), z. v. *Cerfeuil aquatique*, m. ‖ Dolle —, *ciguë* ou *cicutaire aquatique*, f.
WATERKETEL, z. m. *Bouilloire*, f.
WATERKEVER, z. m. (h. n.) *Hydrophile*, m.
WATERKLAVER (zond. mv.), z. v. *Ménianthe*, f., *trèfle* m. *d'eau*.
WATERKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *d'eau*.
WATERKLIEVER, z. m. Vogel. *Bec-en-ciseaux*, m.
WATERKOLK, z. m. *Fondrière*, f., *goufre*, m.
WATERKOLOM, z. v. *Colonne* f. *d'eau*.
WATERKOM, z. v. *Bassin*, m. ‖ (cuis.) *Bassin*.
WATERKONING, z. m. *Roi* m. *des eaux*.
WATERKORS (zond. mv.), z. v. *Zie* WATERKERS.
WATERKOUD, bn. *Froid et humide*.
WATERKRACHT (zond. mv.), z. v. *Force* f. *de l'eau*.
WATERKRACHTLEER (zond. mv.), z. v. *Hydrodynamique*, f.
WATERKROOST (zond. mv.), z. v. *Lentille* f. *d'eau*.
WATERKRUID (zond. mv.), z. o. *Herbe aquatique*, f.
WATERKRUIK, z. v. *Cruche* f. *à l'eau*.
WATERKUIP, z. v. *Baquet*, m., *cuve, tine*, f.
WATERKUNDE (zond. mv.), z. v. *Hydraulique*, f.
WATERKUNDIG, bn. *Hydraulique*.
WATERKUNDIGE, z. m. *Celui qui connaît l'hydraulique*.
WATERKWAKKEL, z. m. (h. n.) *Aeolin*, m.
WATERLAARS (–LAARZEN), z. v. *Botte imperméable*, f.
WATERLANDERS, z. m. mv. (fig.) *Larmes*, f. pl.
WATERLEER (zond. mv.), z. v. *Hydrologie*, f.
WATERLEEUW, z. m. *Lion marin*, m.
WATERLEGGER, z. m. (mar.) *Boute, pièce*, f.
WATERLEIDER, z. m. *Abée*, f.
WATERLEIDING, z. v. *Aqueduc, conduit d'eau, canal*, m. ‖ — eens molenrads, *biez*, m.
WATERLEIDINGSKUNDE (zond. mv.), z. v. *Hydraulique*, f.
WATERLELIE, z. v. *Nénuphar blanc, lis* m. *d'étang*.
WATERLIJN, z. v. *Ligne* f. *d'eau*. ‖ Eerste —, *ligne de flottaison*.
WATERLIJST, z. v. *Larmier, reverseau*, m.
WATERLINT, z. o. (bot.) *Sparganе*, f., *ruban* m. *d'eau*.
WATERLINZE, z. v. (bot.) *Lentille* f. *d'eau* ou *de marais*
WATERLOOD (zond. mv.), z. o. *Molybdène*, m.
WATERLOOK (zond. mv.), z. o. *Germandrée aquatique*, f., *scordium, ail* m. *d'ours*.
WATERLOOP (–LOOPEN), z. m. *Cours d'eau, aqueduc, canal*, m.
WATERLOOPER, z. m. Waterhorloge. *Clepsydre, horloge* f. *d'eau*. ‖ (h. n.) Vogel. *Hydrobate*, m.
WATERLOOS, bn. *Qui est sans eau, privé d'eau*.
WATERLOOT (–LOTEN), z. v. Waterscheut. *Branche gourmande*, f., *faux bois*, m.
WATERLOOZING, z. v. *Action* f. *d'uriner*. ‖ (hydraul.) *Décharge*, f.
WATERLUIS, z. v. *Pou* m. ou *punaise* f. *d'eau*.
WATERMALROUW (zond. mv.), z. v. *Marrube aquatique*, m.
WATERMAN, z. m. *Porteur* m. *d'eau*. ‖ (astr.) *Verseau*, m.
WATERMANDERKRUID (zond. mv.), z. o. *Germandrée aquatique*, f.
WATERMEETKUNDE (zond. mv.), z. v. *Hydrostatique, hydrométrie*, f.
WATERMELOEN, z. m. *Melon* m. *d'eau, pastèque*, f.
WATERMERK, z. o. *Filagramme, filigrane*, m.
WATERMETER, z. m. *Hydromètre*, m.
WATERMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à eau*. ‖ Droogmolen. *Moulin à dessécher*.
WATERMOLENRAD (–RADEN, –RADEREN), z. o. *Roue* f. *d'un moulin à eau*.
WATERMOS, z. o. (bot.) *Conferve*, f.
WATERMUG, z. v. *Cousin* m. *d'eau*.
WATERMUNT (zond. mv), z. v. *Menthe aquatique*, f.
WATERMUUR (zond. mv.), z. v. *Mouron* m. *d'eau*.
WATERNAVELBREUK, z. v. (chir.) *Hydromphale*, f.
WATERNAVELKRUID (zond. mv.), z. o. *Hydrocotyle*, f., *gobelet* m. ou *écuelle* f. *d'eau*.

WATERNIKKER, z. m. *Zie* WATERGEEST.
WATERNIMF (-NIMFEN), z. v. *Naïade, hydriade*, f. ‖ (h. n.) *Demoiselle*, f. ‖ (bot.) *Landie*, f.
WATERNOOT (-NOTEN), z. v. *Châtaigne* f. *d'eau*.
WATERORGEL, z. o. *Orgue hydraulique*, m.
WATERPAARD, z. o. *Cheval marin*, m. ‖ Nijlpaard. *Hippopotame*, m.
WATERPAARDESTAART, z. m. (bot.) *Prêle* f. *des marais*.
WATERPAS, bn. *Qui est de niveau, horizontal.* ‖ bw. *À fleur d'eau, horizontalement, de niveau, au niveau.* ‖ Iets — maken, *niveler qc., placer qc. horizontalement.*
WATERPAS, z. o. *Niveau*, m. ‖ Met het — afmeten, *niveler*. ‖ — met luchtbelbuis, *niveau à bulle d'air*.
WATERPASMETER, z. m. *Niveleur*, m.
WATERPASMETING, z. v. *Nivellement*, m.
WATERPASSEN, zw. w. b. *Niveler*.
WATERPASSING, z. v. *Nivellement*, m.
WATERPEIL, z. o. *Échelle de marée, jauge*, f.
WATERPEPER (zond. mv.), z. v. *Hydropiper, poivre d'eau, curage*, m., *persicaire brûlante*, f.
WATERPIJP, z. v. *Tuyau* m. *d'eau*. ‖ (anat.) Pisbuis. *Urètre*, m.
WATERPILAAR, z. m. (hydraul.) *Gerbe* f. *d'eau*.
WATERPIMPERNEL (zond. mv.), z. v. (bot.) *Pimprenelle* f. *des marais*.
WATERPISSEBED, z. v. (h. n.) *Aselle*, m.
WATERPLAATS (-PLAATSEN), z. v. — voor dieren, *abreuvoir*, m. ‖ (mar.) *Aiguade*, f.
WATERPLANT, z. v. *Plante aquatique* ou *aquatile, hydrophyte*, f.
WATERPLAS, z. m. *Zie* WATERPOEL.
WATERPOEL, z. m. *Mare, flaque, nappe* f. *d'eau*. ‖ Vijver. *Étang*, m.
WATERPOKKEN, z. v. mv. *Petite vérole volante, varicelle*, f.
WATERPOMP, z. v. *Pompe*, f.
WATERPOORT, z. v. *Porte* f. *qui donne sur l'eau* ou *du côté de l'eau*.
WATERPOT, z. m. *Pot* m. *à l'eau*. ‖ Kamerpot. *Pot de chambre*.
WATERPRIEMKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Subulaire aquatique*, f.
WATERPROEF, z. v. (anc. jurispr.) *Ordalie* ou *épreuve* f. *par l'eau*. ‖ bn. *À l'épreuve de l'eau, imperméable*.
WATERPUIST, z. v. *Cloche, vessie, bulle*, f.
WATERPUT, z. m. *Puits*, m.
WATERPUTTER, z. m. *Puiseur* m. *d'eau*.
WATERRAAF, z. v. (h. n.) *Cormoran*, m.
WATERRADIJS, z. v. (bot.) *Raifort* m. *d'eau*.
WATERRAKET, z. o. (artif.) *Fusée* f. *qui brûle sous l'eau*. ‖ (bot.) *Roquette aquatique*, f.
WATERRANONKEL, z. v. (bot.) *Brouille blanche*, f.
WATERRAT, z. v. (h. n.) *Rat* m. *d'eau*.
WATERRIJK, bn. *Abondant en eaux, aqueux.* ‖ Rijk in rivieren. *Sillonné par des rivières.*
WATERRIJK (zond. mv.), z. o. *Empire* m. *des eaux*.
WATERROOS (-ROZEN), z. v. (bot.) *Nénuphar*, m.
WATERRUIT (zond. mv.), z. v. (bot.) *Thalictron*, m.
WATERRUPS (-RUPSEN), z. v. (bot.) *Aponoget, aponogéton*, m. ‖ (h. n.) *Chrysalide* f. *de la phrygane*.
WATERSALADE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Stratiote, ananas* m. *d'eau*.
WATERSALAMANDER, z. m. *Salamandre* f. *d'eau*.
WATERSCHAP, z. v. *Administration* f. *des digues et canaux d'une certaine étendue de pays*.
WATERSCHEERLING (zond. mv.), z. v. *Phellandre aquatique*, m.
WATERSCHEUT, z. m. *Branche gourmande*, f., *faux bois*, m.
WATERSCHILDPAD, z. v. *Tortue* f. *d'eau douce*.
WATERSCHOUT, z. m. *Commissaire du port, commissaire maritime*, m.
WATERSCHOUW (zond. mv.), z. v. *Inspection* f. *des eaux*.
WATERSCHROEF, z. v. *Hélice, vis* f. *d'Archimède*.
WATERSCHUW, bn. *Hydrophobe*.
WATERSLAK, z. v. (h. n.) *Escargot* m. *d'eau douce*. ‖ *Zie* WATERSCHROEF.
WATERSLANG, z. v. *Serpent aquatique*, m., *hydre, couleuvre* f. *d'eau*. ‖ (astr.) *Hydre*. ‖ (mar.) *Manche* f. *à eau*.
WATERSLOT (-SLOTEN), z. o. *Château* m. *d'eau*.
WATERSLUIS, z. v. *Écluse*, f.
WATERSNEP, WATERSNIP, z. v. *Bécassine*, f.
WATERSNOOD (-NOODEN), z. m. *Danger* ou *malheur* m. *causé par l'eau, calamité* f. *causée par des inondations*.
WATERSPEL (-SPELEN), z. o. *Jeu aquatique*, m., *joute* f. *sur l'eau*.
WATERSPIEGEL, z. m. *Surface unie* f. *de l'eau, miroir* m. *de l'eau*. ‖ (mar.) *Flottaison*, f.
WATERSPIN, z. v. *Araignée aquatique*, f.
WATERSPRONG, z. m. *Jet* m. *d'eau*.
WATERSPUIT, z. v. *Seringue*, f. ‖ Brandspuit. *Pompe* f. *à incendie*.
WATERSTAAT (zond. mv.), z. m. *Administration* f. *des eaux, waterstaat*, m.
WATERSTEEN (-STEENEN), z. m. *Évier*, m.
WATERSTOF (zond. mv.), z. o. *Hydrogène*, m.
WATERSTOFGAS (zond. mv.), z. o. *Gaz hydrogène*, m.
WATERSTOOM (zond. mv.), z. m. *Vapeur* f. *d'eau*.
WATERSTORTING, z. v. *Ondée*, f. ‖ Waterval. *Chute* f. *d'eau*.
WATERSTRAAL, z. m. *Jet* m. *d'eau*.
WATERSTRAAT, z. v. *Ravin*, m.
WATERSTROOM (-STROOMEN), z. m. *Torrent*, m.
WATERSTRUIK, z. m. *Arbrisseau aquatique*, m.
WATERTANDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir grande envie de quelque mets.* ‖ (fig.) *Désirer ardemment.* ‖ Dat doet —, *cela fait venir l'eau à la bouche.*
WATERTOCHT, z. m. *Courant* m. *de l'eau*. ‖ Tocht langs het water. *Expédition maritime* ou *navale*, f. ‖ Reis langs het water. *Voyage* m. *par eau* ou *par mer*.
WATERTOR, z. v. *Dytique, escarbot aquatique*, m.
WATERUILTJE, z. o. (h. n.) *Phalène aquatique*, f.
WATERUURGLAS (-GLAZEN), WATERUURWERK, z. o. *Clepsydre, horloge* f. *d'eau*.
WATERVAL, z. m. *Chute d'eau, cascade, cataracte*, f.
WATERVAREN, z. v. (bot.) *Fougère aquatique*, f.
WATERVAT (-VATEN), z. o. *Tonne, cuve* f. *à eau*. ‖ (anat.) —en, *vaisseaux lymphatiques*, m. pl.
WATERVEIL (zond. mv.), z. o. (bot.) *Lierre aquatique*, f.
WATERVELD, z. o. (poét.) *La plaine liquide, l'eau*, f.
WATERVERF, z. v. *Détrempe*, f. ‖ Met — schilderen, *peindre en détrempe*.
WATERVERHEVELING, z. v. *Météore aquatique*, m.
WATERVERVIG, bn. *De couleur d'eau*.
WATERVIOOL (-VIOLEN), z. v. (bot.) *Violette* f. *d'eau*.
WATERVLAKTE, z. v. *Plaine liquide*, f.
WATERVLEESCHBREUK, z. v. *Hydrosarcocèle*, f.
WATERVLEK, z. v. *Tache* f. *d'eau*.
WATERVLIEG, z. v. *Mouche aquatique*, f.

WATERVLIER (zond. mv.), z. v. (bot.) *Sureau* m. *de marais.*
WATERVLIET, z. m. *Eau courante*, f., *ruisseau*, *courant* m. *d'eau.*
WATERVLOED, z. m. *Inondation*, f., *débordement*, *torrent*, m. ‖ Zondvloed. *Déluge*, m.
WATERVLOOI (–OOIEN), z. v. *Puce aquatique*, f., *gyrin nageur*, m. ‖ Vlookreeft. *Talitre*, m.
WATERVOGEL, z. m. *Oiseau aquatique*, m.
WATERVREES (zond. mv.), z. v. (méd.) *Hydrophobie*, f.
WATERWAAG, z. v. *Hydromètre*, m.
WATERWEEGBREE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Plantain aquatique flûteau*, m.
WATERWEEGKUNDE (zond. mv.), z. v. *Hydrostatique* f.
WATERWEEGKUNDIG, bn. *Hydrostatique.*
WATERWEEGKUNDIGE, z. m. *Celui qui connaît l'hydrostatique.*
WATERWEL, z. v. *Source d'eau*, *fontaine*, f.
WATERWERK, z. o. Waterwerktuig. *Machine hydraulique*, f. ‖ —en, *travaux hydrauliques*, m. pl.
WATERWERKTUIG z. o. *Machine hydraulique*, f.
WATERWICHELAAR, z. m. *Hydromancien*, *hydroscope*, m.
WATERWICHELARES, z. v. *Hydromancienne*, f.
WATERWICHELARIJ, z. v. *Hydromancie*, *hydroscopie*, f.
WATERWILG, z. m. *Saule aquatique*, *osier noir*, m.
WATERWIND, z. m. *Vent* m. *qui vient de la mer.*
WATERWORM, z. m. *Ver aquatique*, m., *naïade*, f
WATERZAK, z. m. *Sac* m. *à eau.* ‖ (chir.) *Poche* f. *d'eau*, *kyste séreux*, m. ‖ (fig.) m. *en* v. *Hydropote*, m. *et* f.
WATERZIJDE, z. v. *Côté* m. *de l'eau*, *de la mer*, *de la rivière.*
WATERZIJP, z. v. *Rigole*, f., *égout*, m.
WATERZOO, z. v. *Matelote*, f.
WATERZUCHT (zond. mv.), z. v. *Hydropisie*, f.
WATERZUCHTIG bn. *Hydropique.*
WATERZUCHTIGE z. m. *en* v. *Hydropique*, m. *et* f.
WATERZWAARTE (zond. mv.), z. v. *Pesanteur* f. *de l'eau.*
WATERZWALUW, z. v. *Hirondelle* f. *d'eau.* ‖ Oeverzwaluw *Martinet* m. *de rivage.*
WATERZWIJN, z. o. *Tapir*, m.
WATTE, z. v. *Ouate*, f. ‖ Met — vullen, *ouater.*
WATTEEREN, zw. w. b. *Ouater.*
WATTEN, bn. *D'ouate.*
WATTENFABRIEK, z. v. *Fabrique* f. *d'ouate.*
WAUWELAAR z. m. *Bavard*, m.
WAUWELAARSTER z. v. *Bavarde*, f.
WAUWELEN zw w. b. *Mâcher*, *mâchonner.* ‖ Knabbelen. *Grignoter.* ‖ Babbelen. *Bavarder.* ‖ o. (met *hebben*). *Bavarder*, *caqueter.*
WAYWODE, z. m. *Vayvode*, m.
WE, voorn. Wij. *Nous.*
WEB[BE], z. o. *Tissu*, m., *toile*, f. ‖ Spinneweb. *Toile* f. *d'araignée.*
WED, z. o. *Abreuvoir*, m. ‖ Naar het — leiden, *abreuver*, *mener à l'abreuvoir.* ‖ Waadbare plaats. *Gué*, m.
WED[DE], z. v. Jaarwedde. *Pension*, f., *appointements*, m. pl., *traitement*, m.
WEDDE, z. v. Weddenschap. *Pari*, m.
WEDDEN, zw. w. b. *Gager*, *parier.* ‖ Honderd tegen een —, *parier cent contre un.* ‖ o. (met *hebben*). *Gager*, *parier*
WEDDENSCHAP, z. v. *Pari*, m., *gageure*, f.
WEDDER, z. m. *Parieur*, *gageur*, m.
WEDDING, z. v. *Pari*, m., *gageure*, f.
WE[D]ER (zond. mv.), z. o. Luchtgesteltenis. *Temps*, m. ‖ Schoon —, *beau temps.* ‖ Het is slecht —, *il fait mauvais temps.* ‖ Wat is het voor —? *quel temps fait-il?* ‖ (fig.) Mooi — spelen, *faire bombance.* ‖ (fig) Wind en — dienen hem, *tout lui va bien.*
WE[D]ER, bw. *De nouveau*, *de retour*, *encore*, *derechef.* ‖ Heen en gaan, *aller et venir.* ‖ Het heen en — gaan, *les allées et venues*, f. pl. ‖ Hij doet niets dan heen en — loopen, *il ne fait que courir çà et là.* ‖ Daar is hij reeds —, *le voilà déjà de retour.* ‖ Hij zal op eenen anderen oogenblik — komen, *il reviendra dans un autre moment.* ‖ Hij zal het niet — doen, *il ne le fera plus.*
WEDERANTWOORD, z. o. *Réplique*, f.
WEDERANTWOORDEN, zw. *en* afsch w. b. *Répliquer.*
WEDERBARSTIG, bn. *Zie* WEERBARSTIG.
WEDERBEDING, z. o. *Condition réciproque*, f.
WEDERBEDINGEN, (*bedong weder*, *wederbedongen*,) st. *en* afsch. w. b. *Stipuler de recevoir en retour.*
WEDERBEGEEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Redemander*, *réclamer*, *revendiquer.*
WEDERBEKOMEN, (*ik bekom weder*, *hij bekomt weder*; *bekwam weder*, *bekwamen weder*, *wederbekomen*,) onr. st. *en* afsch. w. b. Herkrijgen. *Ravoir*, *recouvrer.* ‖ o. (met *zijn*). *Se remettre*, *se rétablir.*
WEDERBEKOMING (zond. mv.), z. o. Herkrijging. *Recouvrement* m.
WEDERBELEGGING z. v. *Remploi*, m. ‖ — van geld, *remploi* m. *d'argent.*
WEDERBELOONING, z. v. *Récompense réciproque*, f.
WEDERBETAALBAAR, bn. *Remboursable.*
WEDERBLOEIEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Refleurir*
WEDERBRENGEN (*bracht weder*, *wedergebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Rapporter*, *reporter.* ‖ Terugleiden. *Ramener*, *reconduire.*
WEDERBRENGER, z. m. *Celui qui rapporte* ou *qui ramène.*
WEDERBRENGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de rapporter* ou *de ramener*, *rapport*, m.
WEDERBRENGSTER, z. v. *Celle qui rapporte* ou *qui ramène.*
WEDERDIENST z. m. *Service réciproque*, m.
WEDERDOOP (zond. mv.), z. m. *Second baptême*, m.
WEDERDOOPER, z. m. *Anabaptiste*, m.
WEDERDOOPSTER, z. v. *Anabaptiste*, f.
WEDEREISCH (zond. mv.), z. m. (jurispr.) *Reconvention*, f. ‖ Terugeisching. *Revendication*, f.
WEDEREISCHEN, zw. *en* afsch. w. b. *Redemander*, *réclamer*, *revendiquer.* ‖ (jurispr.) *Reconvenir.*
WEDERERLANGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ravoir*, *recouvrer.*
WEDERGA, z. v. *Zie* WEDERGADE.
WEDERGAAF, z. v. *Restitution*, f.
WEDERGADE (zond. mv.), z. v. *Pareil*, *égal*, m. ‖ Zonder —, *sans pareil.* ‖ Tegenhanger. *Pendant*, m.
WEDERGALMEN, zw. o. (met *hebben*). *Zie* WEERGALMEN.
WEDERGAVE, z. v. *Zie* WEDERGAAF.
WEDERGEBOORTE (zond. mv.), z. v. *Régénération*, *renaissance* f. ‖ (fig.) *Renaissance.*
WEDERGEBOREN, bn *Régénéré.*
WEDERGEVEN (*gaf weder*, *gaven weder*, *wedergegeven*,) st. *en* afsch. w. b. *Rendre*, *restituer.*
WEDERGLOED (zond. mv.), z. m. (fig.) *Feu réciproque*, m.
WEDERGROET (zond. mv.), z. m. *Salut réciproque*, m. ‖ (mar.) *Contre-salut*, m.
WEDERGROETEN, zw. *en* afsch. w. b. *Rendre le salut.*

Wedergunst (zond. mv.), z. v. *Faveur réciproque*, f.
Wederhalen, zw. *en* afsch. w. b. *Aller reprendre, aller chercher.*
Wederhelft, z. v. *L'autre moitié*, f. | (fig.) Gade. *Moitié, épouse*, f.
Wederhoorig, bn. Wederkeerig. *Réciproque, mutuel.* | Weerbarstig. *Opiniâtre, rebelle, désobéissant.* | bw *Zie* Wederhoorig[lijk], bw.
Wederhoorigheid (zond. mv.), z. v. *Réciprocité*, f. | Weerbarstigheid. *Opiniâtreté, désobéissance, rebellion*, f.
Wederhoorig[lijk], bw. Wederkeerig. *Réciproquement, mutuellement.* | Weerbarstig. *Opiniâtrément.*
Wederhouden, (*wederhield, wederhouden*,) st. w. b. *Zie* Weerhouden.
Wederik (zond. mv.), z. o. (bot.) *Lysimachie*, f. | Gele —, *herbe* f. *aux ânes.*
Wederinbezitstelling (zond. mv.), z. v. *Réintégration*, f.
Wederinhuring (zond. mv.), z. v. *Réconduction*, f.
Wederinkoop (zond. mv.), z. m. *Rachat, réméré*, m.
Wederinstorting (zond. mv.), z. v. (méd.) *Rechute*, f.
Wederkaatsen, zw. *en* afsch. w. b. Eenen bal —, *renvoyer une balle.* | onafsch. *Zie* Weerkaatsen.
Wederkaatsing, z. v. *Zie* Weerkaatsing.
Wederkans (—kansen), z. v. *Revanche*, f.
Wederkant, z. m. *Côté* ou *bord opposé*, m.
Wederkeer (zond. mv.), z. m. *Retour*, m.
Wederkeeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Retourner, s'en retourner, revenir.*
Wederkeerig, bn. *Réciproque, mutuel, respectif.* | (gramm.) *Réfléchi.* | — werkwoord, *verbe réfléchi*. m. | (gramm.) — voornaamwoord, *pronom réfléchi*, m. | bw. *Réciproquement, mutuellement, respectivement.*
Wederkeerigheid (zond. mv.), z. v. *Réciprocité*, f.
Wederkeerig[lijk], bw. *Zie* Wederkeerig, bw.
Wederkomen, (*ik kom weder, hij komt weder; kwam weder, kwamen weder, wedergekomen*,) onr. st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Revenir, retourner.*
Wederkomst (zond. mv.), z. v. *Retour*, m.
Wederkoopen, (*kocht weder, wedergekocht*,) onr *en* afsch. w. b. *Racheter.*
Wederkrijgen, (*kreeg weder, kregen weder, wedergekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Recouvrer, ravoir.* | Inhalen. *Rattraper, rejoindre.*
Wederlegbaar, bn. *Réfutable.*
Wederlegbaarheid (zond. mv.), z. v. *Possibilité* f. *de réfuter.*
Wederleggen, (*wederlegde* of *wederleide, wederlegd* of *wederleid*,) zw. *of* onr. w. b. *Réfuter.*
Wederlegger, z. m. *Celui qui réfute.*
Wederlegging, z. v. *Réfutation*, f.
Wederlegster, z. v. *Celle qui réfute.*
Wederleveren, zw. *en* afsch. w. b. *Remettre* ou *livrer de nouveau.*
Wederlevering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de remettre* ou *de livrer de nouveau.*
Wederliefde (zond. mv.), z. v. *Amour réciproque* ou *mutuel*, m. | Liefde met — beloonen, *payer de retour.*
Wederloon (zond. mv.), z. o. *Zie* Vergelding.
Wedermin (zond. mv.), z. v. *Zie* Wederliefde.
Wedernemen, (*nam weder, namen weder, wedergenomen*) st. *en* afsch. w. b. *Reprendre.*
Wedernoodigen, zw. *en* afsch. w. b. *Inviter* ou *convier réciproquement.*
Wedernoodiging, z. v. *Invitation réciproque*, f.
Wederom, bw. *De nouveau, de rechef, encore une fois.* | Wederkeerig. *Réciproquement.* | Terug. *De retour.* | — zijn, *être de retour.*
Wederontmoeting, z. v. *Nouvelle rencontre*, f.
Wederopbouw (zond. mv.), z. m. *Reconstruction, réédification*, f.
Wederopbouwing (zond. mv.), z. v. *Reconstruction, réédification*, f.
Wederoprichter, z. m. *Celui qui rétablit, restaurateur*, m.
Wederoprichting z. v. *Rétablissement, redressement*, m., *restauration*, f.
Wederopstanding (zond. mv.), z. v. *Résurrection*, f.
Wederoverdracht (zond. mv.), z. v. *Rétrocession*, f.
Wederoverhaling, z. v. (chim.) *Repasse*, f.
Wederpaar, z. o. *Zie* Wedergade.
Wederpartij, z. v. *Partie adverse*, f., *adversaire, antagoniste*. m.
Wederpartijder, z. m. *Adversaire, antagoniste*, m., *partie adverse*, f.
Wederrechtelijk, bn. *Illégal.* | Onrechtvaardig. *Injuste.* | bw. *Illégalement.* | Onrechtvaardig. *Injustement.*
Wederrechtelijkheid (zond. mv.), z. v. *Illégalité*, f. | Onrechtvaardigheid. *Injustice*, f.
Wederrede (—redenen), z. v. *Réplique, réponse*, f.
Wederroepelijk, bn. *Révocable.*
Wederroepelijkheid (zond. mv.), z. v. *Révocabilité*, f.
Wederroepen, (*wederriep, wederroepen*,) st. w. b. *Révoquer, rétracter.* | Zijn woord —, *se rétracter* | Terugroepen. *Rappeler.*
Wederroeping (zond. mv.), z. v. *Révocation*, f. | — zijns woords, *rétractation* f. *de sa parole.* | Terugroeping. *Rappel*, m.
Wederschelden, (*schold weder, wedergescholden*,) st. *en* afsch. w. b. *Injurier réciproquement, rendre injure pour injure.*
Wederspanneling, z. m. *en* v. *Rebelle*, m. *et* f.
Wederspannig, bn. *Rebelle, récalcitrant, désobéissant, opiniâtre, mutin, revêche, insubordonné, rétif.* | bw. *D'une manière rebelle, en rebelle, opiniâtrément.*
Wederspannigheid (zond. mv.), z. v. *Rebellion, désobéissance, opiniâtreté, mutinerie, insubordination*, f.
Wederspannig[lijk], bw. *Zie* Wederspannig, bw.
Wederspoed (zond. mv.), z. m. *Zie* Tegenspoed.
Wederspraak (zond. mv.), z. v. *Zie* Tegenspraak.
Wedersprekster, z. v. *Zie* Tegensprekster.
Wederspreken, (*wedersprak, wederspraken, wedersproken*,) st. w. b. *Contredire.* | Dat wederspreekt zich zelf, *cela implique contradiction.* | Antwoorden. *Répondre.* | Afdingen. *Marchander.*
Wederspreker, z. m. *Zie* Tegenspreker.
Wederspreking, z. v. *Zie* Tegenspraak.
Wederstaan, (*wederstond, wederstaan*,) onr. w. b. *Résister, s'opposer à, tenir tête à, faire face à, lutter contre, opposer de la résistance à.* | Den vijand —, *résister à l'ennemi.*
Wederstaanbaar, bn. *À quoi l'on peut résister.*
Wederstand (zond mv.), z. m *Résistance, opposition*, f. | — bieden, *résister, opposer de la résistance.* | — der lucht, *résistance de l'air.*
Wederstander, z. m. *Opposant, adversaire*, m.
Wederstoot (—stooten), z. m. *Contre-coup, rebondissement, bond*, m., *répercussion*, f. | Wederstand. *Résistance*, f. | Tegenspoed. *Adversité*, f., *revers, malheur*, m.

WEDERSTREVEN, zw. w. b. *Résister* ou *s'opposer à, contrecarrer, contrarier, traverser.* ‖ In tegenspraak zijn. *Être en contradiction.*
WEDERSTREVER, z. m. *Antagoniste, adversaire, opposant*, m.
WEDERSTREVIG, bn. *Opposant, opposé, contraire, récalcitrant, rebelle, revêche.*
WEDERSTREVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur récalcitrante* ou *rebelle*, f.
WEDERSTREVING, z. v. *Opposition, résistance*, f.
WEDERSTUIT, z. m. *Contre-coup, rebondissement, bond*, m., *répercussion*, f.
WEDERSTUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Renvoyer, retourner.*
WEDERTAAL (zond. mv.), z. v. *Réplique*, f.
WEDERTIJ (zond. mv.), z. o. *Zie* WEERTIJ.
WEDERUITVOER (zond. mv.), z. m. *Réexportation*, f.
WEDERUITVOERING, z. v. *Réexportation*, f.
WEDERVAART (zond. mv.), z. v. *Retour*, m.
WEDERVAREN, (*wedervoer, wedervaren*,) st. w. o. (met *zijn*). *Arriver, survenir.* ‖ (*voer weder, wedergevaren*,) afsch. o. (met *zijn*). *Retourner, s'en retourner.*
WEDERVAREN (zond. mv.), z. o. *Rencontre, aventure*, f.
WEDERVERGELDEN, (*vergold weder, wedervergolden*,) st. *en* afsch. w. b. *Rendre la pareille, user de représailles, prendre sa revanche, rétorquer, réciproquer.* ‖ Beloonen. *Récompenser.*
WEDERVERGELDING (zond. mv.), z. v. *Action de rendre la pareille, réciprocation*, f., *représailles*, f. pl. ‖ De wet der —, *la loi du talion.* ‖ Belooning. *Récompense*, f.
WEDERVERHURING, z. v. *Relocation*, f.
WEDERVERKOOPING, z. v. *Revente*, f.
WEDERVERPACHTING, z. v. *Relocation*, f.
WEDERVERSCHIJNING (zond. mv.), z. v. *Réapparition*, f. ‖ (théât.) *Rentrée* f. *d'un acteur.*
WEDERVINDEN, (*vond weder, wedergevonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Retrouver.*
WEDERWAARDELIJK, bw. *Avec dédain, avec mépris.*
WEDERWAARDIG, bn. Smadend. *Dédaigneux, hautain.* ‖ Gramstorig. *Colère.* ‖ bw. *Zie* WEDERWAARDELIJK.
WEDERWAARDIGHEID (-HEDEN), z. v. Tegenspoed. *Adversité, disgrâce, infortune*, f., *malheur, contre-temps, désastre*, m. ‖ Smaad, hoon. *Dédain, mépris*, m. ‖ Wederstand. *Opposition*, f. ‖ Angst. *Inquiétude*, f.
WEDERWILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* WEDERSPANNIGHEID.
WEDERWOORD, z. o. *Réponse, réplique, repartie*, f. ‖ Tegenwerping. *Objection*, f.
WEDERWRAAK (zond. mv.), z. v. *Vengeance, revanche*, f., *représailles*, f. pl.
WEDERZEE (zond. mv.), z. v. (mar.) *Ressac*, m.
WEDERZEGGEN, (*zegde* of *zeide weder, wedergezegd* of *wedergezeid*,) zw. *of* onr. *en* afsch. w. b. *Redire.* ‖ onafsch. (*wederzegde* of *wederzeide, wederzeid* of *wederzegd*). Weigeren, verwerpen. *Refuser, rejeter.* ‖ Tegenspreken. *Contredire.*
WEDERZENDEN, (*zond weder, wedergezonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Renvoyer, retourner.*
WEDERZENDING (zond. mv.), z. v. *Renvoi*, m.
WEDERZIEN, (*zag weder, zagen weder, wedergezien*,) onr. *en* afsch. w. b. *Revoir.* ‖ Tot —s, *au revoir, adieu.*
WEDERZIJDE, z. v. *Côté opposé, revers, rebours*, m. ‖ Van —, *mutuellement, réciproquement, de part et d'autre, de côté et d'autre.*
WEDERZIJDELINGS, bw. *Zie* WEDERZIJDS.
*WEDERZIJDIG, bn. *Zie* WEDERKEERIG.
WEDERZIJDS, bw. *Mutuellement, réciproquement, de part et d'autre, de côté et d'autre.*
WEDERZIJDSCH, bn. *Mutuel, réciproque, respectif.* ‖ (jur.) — contract, *contrat bilatéral*, m.
WEDERZIN (zond. mv.), z. m. *Zie* WEERZIN.
WEDEWINDE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Lierre*, m.
WEDIJVER (zond. mv.), z. m. *Émulation, rivalité, concurrence*, f.
WEDIJVERAAR, z. m. *Concurrent, compétiteur émule, rival*, m.
WEDIJVERAARSTER, z. v. *Émule, rivale*, f.
WEDIJVEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Rivaliser, s'efforcer à l'envi, concourir, entrer* ou *être en concurrence.* ‖ Met iemand in hoffelijkheid —, *rivaliser de civilité avec qq.*
WEDIJVERING (zond. mv.), z. v. *Concurrence, émulation*, f.
WEDLOOP (-LOOPEN), z. m. *Course*, f.
WEDLOOPEN (zond. mv.), z. o. *Course*, f.
WEDLOOPER, z. m. *Concurrent* m. *à la course.*
WEDLOOPSTER, z. v. *Concurrente* f. *à la course.*
WEDPRIJS, z. m. *Prix* m. *de la course.* ‖ Prijs eener weddenschap. *Gageure*, f.
WEDREN, z. m. *Course* f. *de chevaux.* ‖ — met wagens, *course de chars.*
WEDSTER, z. v. *Parieuse, gageuse*, f.
WEDSTRIJD, z. m. *Concours*, m. ‖ Worsteling. *Lutte*, f.
WEDUW, z. v. *Zie* WEDUWE.
WEDUWAAL, z. m. *Loriot*, m.
WEDUWBLOEM, z. v. (bot.) *Scabieuse, fleur* f. *des veuves.*
WEDUWE, z. v. *Veuve*, f.
WEDUW[E]LIJK, bn. *De veuve.*
WEDUW[E]NAAR, z. m. *Veuf*, m.
WEDUWENBEURS, z. v. *Zie* WEDUWENKAS.
WEDUWENDRACHT (zond. mv.), z. v. *Habillement* m. *de veuve.*
WEDUWENFONDS (-FONDSEN), z. o. *Fonds* m. *des veuves.*
WEDUWENKAS, z. v. *Caisse* f. *des veuves.*
WEDUWGELD, z. o. *Pension* f. *de veuve.*
WEDUWGIFT, z. v. *Douaire*, m.
WEDUWJAAR (zond. mv.), z. o. *Année* f. *de veuvage.*
WEDUWNAAR, z. m. *Veuf*, m.
WEDUWSCHAP (zond. mv.), z. o. *Veuvage*, m., *viduité*, f.
WEDUWSTAAT (zond. mv.), z. m. *Zie* WEDUWSCHAP.
WEDUWVROUW, z. v. *Veuve*, f.
WEDVAART, z. v. *Régates*, f. pl.
WEE! tusscheuw. *Hélas! hé! aïe! malheur!* ‖ — u! *malheur à vous!* ‖ — den overwonnelingen, *malheur aux vaincus!* ‖ — over u en uwe kinderen! *malheur à vous et à vos enfants.*
WEE, z. o. Pijn, smart. *Douleur*, f., *mal*, m. ‖ ‖ Iemand — doen, *faire mal à qq.* ‖ —ën, *douleurs de l'enfantement.* ‖ Valsche —ën, *fausses douleurs.* ‖ Ongeluk. *Malheur*, m.
WEEDASCH (zond. mv.), z. v. *Védasse*, f.
WEEDE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Guède*, f., *pastel*, m. ‖ Met — verven, *guéder.*
WEEDEBLOEM, z. v. (bot.) *Fleur* f. *de guède.*
WEEDEMAAND, z. v. *Juin*, m.
WEEDEVERVER, z. m. *Teinturier* m. *en pastel.*
WEEDOM (zond. mv.), z. m. *Douleur, souffrance, peine*, f., *mal*, m., *affliction*, f.
WEEFBAAR, bn. *Textile.*
WEEFBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Textilité*, f.
WEEFGETOUW, z. o. *Métier* m. *de tisserand.*
WEEFKAM, z. m. Zie WEVERSKAM.
WEEFKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *du tisserand.*

Weeflijnen, z. v. mv. (mar.) *Enfléchures*, f. pl.
Weefsel, z. o. *Tissu*, m. ‖ Wijze van weven. *Tissure*, f. ‖ (bot.) *Tissu*. ‖ (anat.) *Tissu*, m., *texture*, f.
Weefster, z. v. *Femme qui tisse.*
Weeg (weegen), z. v. Muur, wand. *Mur*, m., *muraille*, *cloison*, f.
Weegbaar, bn. *Pondérable.*
Weegbaarheid (zond. mv.), z. v. *Pondérabilité*, f.
Weegblad (zond. mv.), z. o. *Zie* Weegbree.
Weegbree (zond. mv.), z. v. (bot.) *Plantain*, m.
Weegbreewater (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de plantain.*
Weegbrug, z. v. *Pont* m. *à bascule.*
Weegglas (–glazen), z. o. *Pèse-liqueur*, *aréomètre*, m.
Weeghaak, z m. Unster. *Peson*, *crochet*, m., *balance romaine*, f
Weeghuis, z. o. *Poids public*, m., *balance*, f.
Weegkunde (zond. mv.), z. v. *Statique*, f.
Weegluis, z. v. *Punaise*, f.
Weegluiskruid (zond. mv.), z. o. *Herbe aux punaises*, *cimicaire*, f.
Weegschaal, z. v. *Bassin*, *plateau* m. *de balance*, *balance*, f. ‖ (astr.) *Balance.*
Weegschaalmaker, z. m. *Balancier*, m.
Weegsteen (–steenen), z. m. *Pierre* f. *servant de poids.*
Weegster, z. v. *Celle qui pèse.*
Week (weken), z. v. Zeven dagen. *Semaine*, f. ‖ De verledene —, *la semaine passée.* ‖ De goede —, *la semaine sainte.* ‖ De — hebben, *être de semaine.* ‖ Bij de —, *par semaine.*
Week, bn. *Mou*, *mollet*, *tendre.* ‖ — maken, *amollir*, *ramollir.* ‖ — worden, *s'amollir.* ‖ — gestel, *constitution délicate*, f. ‖ — vleesch, *chair mollasse*, f. ‖ (fig.) Met weeke oogen, *avec les larmes aux yeux.* ‖ (fig.) *Tendre*, *sensible*, *délicat.* ‖ z. o. — des broods, *mie* f. *du pain.* ‖ (anat.) Het — des buiks, *l'hypocondre*, m.
Week (zond. mv.), z. v. Het weeken. Te — *of* in de — staan, *tremper*, *baigner.*
Weekachtig, bn. *Mollet*, *mollasse*, *flasque.*
Weekbak, z. m. *Baquet* m. ou *auge* f. *à tremper*, *trempoire*, f.
Weekbakken, bn. *Tendre*, *mou.* ‖ (fig.) *Mou.*
Weekbeen (–beenen), z. o. Kraakbeen. *Cartilage*, m.
Weekbeenig, bn. *Cartilagineux.*
Weekblaadje, z. o. *Petit journal hebdomadaire*, m.
Weekblad (–bladen), z. o. *Feuille hebdomadaire*, f., *journal hebdomadaire*, m.
Weekdarm, z. m. *Boyau tendre*, m.
Weekdier, z. o. (h. n) *Mollusque*, m.
Weekelijk, bn. *Délicat*, *mou*, *douillet*, *faible*, *mollasse*, *flasque.* ‖ Verwijfd. *Efféminé.* ‖ bw. *Délicatement*, *mollement.* ‖ Verwijfdelijk. *D'une manière efféminée.*
Weekelijkheid (zond. mv.), z. v. *Délicatesse*, *mollesse*, f. ‖ Verwijfdheid. *Mollesse.*
Weekeling, z. m. *en* v. *Personne molle* ou *efféminée*, f.
Weeken, zw. w. b. *Tremper*, *détremper*, *délayer.* ‖ Haring —, *dessaler du hareng.* ‖ o. (met *zijn*). *Tremper*, *baigner.*
Weekgeld, z. o. *Semaine*, *paye* f. *de la semaine.*
Weekhartig, bn. *Tendre*, *sensible*, *compâtissant.* ‖ bw. *Tendrement*, *avec sensibilité.*
Weekhartigheid (zond. mv.), z. v. *Tendresse*, *sensibilité*, f.
Weekhartig[lijk], bw. *Zie* Weekhartig, bw.
Weekheid (zond. mv.), z. v. *Mollesse*, *délicatesse*, *faiblesse*, f. ‖ — van 't vleesch, *mollesse de la chair* ‖ — des gemoeds, *tendresse* f. *du cœur.*
Weekhoevig, bn. *Qui a les cornes molles*, *qui a les sabots tendres.*
Weekhuur (zond. mv.), z. v. *Loyer* m. *d'une semaine*, *semaine*, f.
Weekjes, bw. *Mollement*, *douillettement.*
Weekkuip, z. v. *Trempoire*, *cuve* f. *à tremper.*
Weekkuit, z. v. *Laite*, *laitance*, f.
Weeklacht, z. v. *Plainte*, *lamentation*, f., *gémissement*, m.
Weeklage, z. v. *Plainte*, *lamentation*, f., *gémissement*, m.
Weeklagen, zw. w. b. *Se lamenter*, *se plaindre*, *gémir*, *se répandre en lamentations.*
Weeklijk, bn. *Zie* Weekelijk.
Weekmaken, zw. *en* afsch. w. b. *Ramollir.* ‖ Verteederen. *Attendrir.*
Weekmarkt, z. v. *Marché hebdomadaire*, m.
Weekvleugelaars, z. m. mv. (h. n.) *Mollipennes*, m. pl.
Weekvleugelig, bn. (h. n.) *Mollipènne.*
Weelde (zond. mv.), z. v. Pracht. *Luxe*, m. ‖ Wellust. *Volupté*, *sensualité*, f., *délices*, f. pl. ‖ In — leven, *vivre dans les délices.*
Weelderig, bn. Dartel, wulpsch. *Voluptueux*, *sensuel.* ‖ Welig. *Luxuriant.* ‖ bw. *Voluptueusement*, *sensuellement.* ‖ Welig. *D'une manière luxuriante.*
Weelderigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Weelde.
Weelderig[lijk], bw. *Zie* Weelderig, bw.
Weeldig, bn. *Zie* Welig.
Weemoed (zond. mv.), z. m. *Zie* Weemoedigheid.
Weemoedig, bn. *Affligé*, *triste*, *ému*, *attendri*, *abattu*, *sensible.* ‖ — maken, *apitoyer*, *attendrir.* ‖ — worden, *s'apitoyer.* ‖ Weekhartig. *Tendre*, *sensible.* ‖ bw. *Avec émotion*, *tristement.* ‖ Weekhartig. *Tendrement.*
Weemoedigheid (zond. mv.), z. v. *Tristesse*, *affliction*, *émotion*, *douleur*, f. ‖ Weekhartigheid. *Tendresse*, *sensibilité*, f.
Weemoedig[lijk], bw. *Zie* Weemoedig, bw.
Weenen, zw. w. o. (met *hebben*). *Pleurer*, *verser* ou *répandre des larmes.* ‖ Bitterlijk —, *pleurer amèrement.* ‖ Van vreugde —, *pleurer de joie.* ‖ b. Heete tranen —, *pleurer à chaudes larmes.* ‖ Bittere tranen —, *pleurer amèrement.* ‖ Zich de oogen rood —, *avoir les yeux rouges de pleurs.*
Weener, z. m. *Pleureur*, m.
Weening (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de pleurer.* ‖ Tranen. *Pleurs*, m. pl., *larmes*, f. pl.
Weenster, z. v. *Pleureuse*, f.
Weepsch, bn. *Insipide*, *fade.* ‖ bw. *Insipidement.*
Weepschheid (zond. mv.), z. v. *Insipidité*, *fadeur*, f.
Weer (weeren), z. m. Ram. *Bélier*, m. ‖ Schaap. *Mouton*, m.
Weer (weren), z. v. Het weren. *Défense*, *résistance*, f. ‖ Zich te — stellen, *se mettre en défense*, *se défendre*, *résister.* ‖ — bieden, *se défendre.* ‖ Uit de — raken, *être mis hors de combat.* ‖ Werkzame beweging. *Action*, f., *mouvement*, m. ‖ Vroeg in de — zijn, *être en action de bon matin.* ‖ Moeite. *Peine*, f. ‖ Veel — doen, *se donner beaucoup de peine.* ‖ Uit de — gaan, *aller aussi vite que possible.* ‖ Wal. *Rempart*, *retranchement*, m. ‖ Haag. *Haie*, f. ‖ (pêch.) Vischweer. *Gord*, m.
Weer (weeren), z. o. Eelt. *Durillon*, *cal*, m., *callosité*, f. ‖ —en krijgen, *durillonner.*
Weer, bw. Weder. *Zie* Weder, bw.
Weer, z. o. Luchtgesteldheid. *Zie* Weder, z. o.
Weerachtig, bn. *Calleux.*

WEERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Callosité*, f.
WEERBAAR, bn. *Capable de se défendre* ou *de porter les armes.* ‖ —are mannen, *hommes* m. pl. *en état de porter les armes.* ‖ Houdbaar. *Tenable, défendable.*
WEERBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Possibilité* f. *de se défendre.* ‖ Weerbare mannen. *Hommes* m. pl. *en état de porter les armes.*
WEERBARSTIG, bn. *Opiniâtre, rebelle, désobéissant, revêche, récalcitrant.* ‖ bw. *Opiniâtrément, d'une manière récalcitrante.*
WEERBARSTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Opiniâtreté, désobéissance, indocilité, obstination*, f.
WEERBARSTIG[LIJK], bw. *Zie* WEERBARSTIG, bw.
WEERBLOEM, z. v. *Fleur météorique*, f.
WEERD, bn. Waard. *Zie* WAARD.
WEERD, z. m. Waard. *Zie* WAARD.
WEERDAM, z. m. *Môle*, m.
WEERDAK (–DAKEN), z. o. *Abat-vent, auvent, appentis*, m.
WEERDE (zond. mv.), z. v. *Zie* WAARDE.
WEERDEEREN, zw. w. b. *Zie* WAARDEEREN.
WEERDIG, bn. *Zie* WAARDIG.
WEERDIGHEID (–HEDEN), z. v. *Zie* WAARDIGHEID.
WEERDIN, z. v. *Zie* WAARDIN.
WEERDRUK (zond. mv.), z. m. (impr.) *Retiration*, f.
WEERGA, z. v. (pop.) Loop naar de —! *va te promener!* ‖ tusschenw. Wat —! *ventrebleu!* ‖ *Zie* WEDERGADE.
WEERGAASCH, bn. *Zie* DROMMELSCH.
WEERGALM (zond. mv.), z. m. *Retentissement, écho, résonnement*, m.
WEERGALMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Retentir, résonner.* ‖ Het gewelf weergalmde van zijn geroep, *la voûte retentissait de ses cris.*
WEERGALMMETER, z. m. *Échomètre*, m.
WEERGALOOS, bn. *Incomparable.* ‖ bw. *Sans pareil, incomparablement.*
WEERGAVE, z. v. *Zie* WEDERGAVE.
WEERGELD (zond. mv.), z. o. *Taux* m. *de la composition, composition*, f.
WEERGLANS (zond. mv.), z. m. *Zie* WEERSCHIJN.
WEERGLAS (–GLAZEN), z. o. *Baromètre*, m. ‖ Thermometer. *Thermomètre*, m.
WEERGLAZENMAKER, z. m. *Fabricant* m. *de baromètres* ou *de thermomètres.*
WEERHAAK, z. m. *Dardillon, crochet* m. *d'un hameçon.* ‖ — eens pijls, *barbe* f. *d'une flèche.* ‖ Pijl met —haken, *flèche barbelée*, f.
WEERHAAN, z. m. Windwijzer. *Girouette*, f., *coq*, m. ‖ (fig.) *Girouette.*
WEERHOUDEN, (*weerhield, weerhouden*,) st. w. b. *Retenir.*
WEERHUISJE, z. o. *Cage hygrométrique*, f.
WEERKAATSEN, zw. w. b. *Renvoyer.* ‖ (phys.) *Réverbérer, réfléchir, répercuter.*
WEERKAATSING (zond. mv.), z. v. *Renvoi*, m. ‖ (phys.) *Réverbération, réflexion, répercussion*, f.
WEERKANT, z. m. *Côté* ou *bord opposé*, m.
WEERKAUWEN, zw. w. b. *Remâcher, ruminer.*
WEERKLANK (zond. mv.), z. m. *Retentissement, résonnement, écho*, m.
WEERKLANKMETER, z. m. *Zie* WEERGALMMETER.
WEERKLINKEN, (*weerklonk, weerklonken*,) zw. w. o. (met *hebben*). *Retentir, résonner.*
WEERKUNDE (zond. mv.), z. v. *Météorologie*, f.
WEERKUNDIG, bn. *Météorologique.*
WEERKUNDIGE, z. m. *en* v. *Météorologue*, m.
WEERLICHT, z. o. *Réverbération, réflexion*, f. ‖ Bliksem. *Éclair*, m.
WEERLICHTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Réverbérer, reluire.* ‖ Bliksemen. *Éclairer, faire des éclairs.*
WEERLICHTS, bw. (pop.) *Diablement.* ‖ —! *Diable!*
WEERLICHTSCH, bn. (pop.) *Diabolique, maudit.*
WEERLOOS, bn. *Qui est sans armes* ou *sans défense, désarmé.* ‖ Zwak. *Faible.* ‖ Onnut tot verwering. *Inoffensible.* ‖ bw. *Sans armes, sans défense.*
WEERLOOSHEID (zond. mv.), z. v. *État* m. *de ce qui est sans défense.* ‖ Zwakheid. *Faiblesse*, f.
WEERMAAKSTER, z. v. *Sorcière*, f.
WEEROM, bw. *Zie* WEDEROM.
WEEROMREIS, z. v. *Retour*, m.
WEEROMSTUIT (zond. mv.), z. m. *Contre-coup, rebondissement*, m.
WEEROOG (-OOGEN), z. o. (méd.) *Lithiasie*, f.
WEERPARTIJ, z. v. *Zie* WEDERPARTIJ.
WEERPIJN, z. v. (méd.) *Douleur sympathique*, f.
WEERPROFEET (–PROFETEN), z. m. *Prophète* m. *du temps.* ‖ Weerglas. *Baromètre*, m.
WEERREIS, z. v. *Retour*, m.
WEERSCHIJN (zond. mv.), z. m. *Réverbération, réflexion*, f., *réfléchissement*, m. ‖ Weerschijnsel. *Reflet*, m. ‖ Veranderende kleur. *Couleur changeante*, f., *reflet*, m.
WEERSCHIJNEN, (*weerscheen, weerschenen*,) st. w. o. (met *hebben*). *Réverbérer, réfléchir, reluire.*
WEERSCHIJNEND, bn. *Qui réverbère, qui réfléchit.*
WEERSCHIJNSEL, z. o. *Reflet*, m.
WEERSCHULD, z. v. *Avoir*, m. ‖ Schuld en —, *doit et avoir* m., *dette passive et active*, f.
WEERSGESTELDHEID (–HEDEN), z. v. *Température* f. *de l'air, temps*, m.
WEERSKANTEN (VAN), bw. *Réciproquement, de part et d'autre, des deux côtés.*
WEERSLAG (–SLAGEN), z. m. *Contre-coup*, m., *répercussion*, f. ‖ (fam.) *Coup réciproque*, m. ‖ Donderslag. *Coup* m. *de tonnerre.*
WEERSLAGS, bw. (pop.) *Zie* WEERLICHTS.
WEERSLAGSCH, bn. (pop) *Zie* WEERLICHTSCH.
WEERSMAAK (zond. mv.), z. m. Tegenzin. *Dégoût*, m. ‖ Nasmaak. *Arrière-gout, déboire*, m.
WEERSPANNIG, bn. *Zie* WEDERSPANNIG.
WEERSPREKEN, (*weersprak, weerspraken, weersproken*,) st. w. b. *Zie* WEDERSPREKEN.
WEERSTAAN, (*weerstond, weerstaan*,) onr. w. b. *Zie* WEDERSTAAN.
WEERSTAND (zond. mv.), z. m. *Zie* WEDERSTAND.
WEERSTROOM (zond. mv.), z. m. *Reflux*, m., *contre-marée*, f.
WEERSTUIT (zond. mv.), z. m. *Zie* WEEROMSTUIT.
WEERSVERANDERING, z. v. *Changement* m. *de temps, variation atmosphérique*, f.
WEERSZIJDEN (VAN), bw. *Zie* VAN WEERSKANTEN.
WEERTAFEL, z. v. *Table météorologique*, f.
WEERTIJ, z. o. *Reflux*, m.
WEERTOCHT, z. m. *Contre-marche*, f.
WEERVLOED (zond. mv.), z. m. *Contre-marée*, f.
WEERWIJS, bn. *Versé dans la météorologie.*
WEERWIJZER, z. m. *Baromètre*, m.
WEERWIL (zond. mv.), z. m. Tegenzin. *Répugnance, aversion, antipathie*, f., *dégoût*, m. ‖ Onwil. *Mécontentement*, m. ‖ Tegenkanting. *Opposition*, f. ‖ In — van, *malgré, en dépit de, nonobstant.*
WEERWOLF, z. m. *Loup-garou, lycanthrope*, m. ‖ (fig.) *Loup-garou, ogre, homme bourru*, m.
WEERWOLFSZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Lycanthropie*, f.
WEERWOORD, z. o. *Zie* WEDERWOORD.
WEERWRAAK (zond. mv.), z. v. *Zie* WEDERWRAAK.
WEERZIEK, bn. *Indisposé par le temps.*
WEERZIJDS, bw. *Zie* WEDERZIJDS.
WEERZIJDSCH, bn. *Zie* WEDERZIJDSCH.
WEERZIN (zond. mv.), z. m. Tegenzin. *Répugnance, aversion, antipathie*, f., *dégoût*, m.

Weerzoorig, bn. Hard, ruw. *Dur, rude.* ‖ Weerbarstig. *Revêche, indocile.*

Weerzoorigheid (zond. mv.), z. v. *Dureté, rudesse*, f. ‖ Weerbarstigheid. *Indocilité*, f.

Wees (**weezen**), z. m. *en* v. *Orphelin*, m., *orpheline*, f. ‖ Vaderlooze —, *orphelin* ou *orpheline de père.* ‖ Moederlooze —, *orphelin* ou *orpheline de mère.*

Weeshuis, z. o. *Maison* f. *des orphelins, orphelinat*, m.

Weesje, z. o. Jonge wees. *Petit orphelin*, m., *petite orpheline*, f.

Weesje, z. o. Prieeltje. *Petit berceau*, m.

Weesjongen, z. m. *Orphelin*, m.

Weeskind (**–kinderen**), z. o. *Zie* Wees.

Weesmeisje, z. o. *Orpheline*, f.

Weesmoeder, z. v. *Directrice* f. *d'une maison d'orphelins.*

Weesvader, z. m. *Directeur* m. *d'une maison d'orphelins.*

Weet (zond. mv.), z. v. *Connaissance*, f., *savoir*, m. ‖ Kennisgeving. *Avis*, m. ‖ Iemand de — van iets doen, *informer* ou *avertir qq. de qc.* ‖ De — van iets krijgen, *être informé de qc.* ‖ Aankondiging. *Notification*, f., *avis*, m. ‖ (prov.) Dat is-maar eene —, *cela n'est pas si difficile.*

Weetal, z. m. *en* v. *Savantasse*, m. *et* f., *pédant*, m., *pédante*, f.

Weetgierig, bn. *Studieux.* ‖ Nieuwsgierig. *Curieux.* ‖ bw. Nieuwsgierig. *Curieusement.*

Weetgierigheid (zond. mv.), z. v. *Amour* m. *de l'étude.* ‖ Nieuwsgierigheid. *Curiosité*, f.

Weetgierig[lijk], bw. *Zie* Weetgierig, bw.

Weetgraag, bw. *Zie* Weetgierig, bw.

Weetlust (zond. mv.), z. m. *Envie* f. *d'apprendre.*

Weetniet, z. m. *en* v. *Ignorant*, m., *ignorante*, f., *imbécile*, m. *et* f.

Weeuw, z. v. *Zie* Weduwe.

Weeuwkrop, z. v. *Pomme* f. *de laitue.*

Weeuwplant, z. v. *Laitue* f. *d'hiver.*

Weeuwtje, z. o. *Jeune veuve*, f.

Weezengeld, z. o. *Deniers pupillaires*, m. pl.

Weezengoed (**–goederen**), z. o. *Biens* m. *des orphelins.*

Weezenhuis, z. o. *Zie* Weeshuis.

Weezenkas, z. v. *Caisse* f. *des orphelins.*

Weezenpenningen, z. m. mv. *Deniers pupillaires*, m. pl.

Weezenstaat, z. m. *Orphelinage, état* m. *d'orphelin.*

Weg, z. v. *Zie* Wegge.

Weg (**wegen**), z. m. *Chemin*, m., *route, voie*, f. ‖ Groote —, *grand chemin.* ‖ Gebaande —, *chemin frayé* ou *battu.* ‖ IJzeren —, *chemin de fer.* ‖ De rechte —, *le bon chemin.* ‖ Den rechten — volgen, *aller le droit chemin.* ‖ Eene zwarigheid uit den — ruimen, *lever une difficulté* ou *un obstacle.* ‖ Den — wijzen, *montrer le chemin.* ‖ Zijne weegs gaan, *passer son chemin.* ‖ Rustig zijns weegs gaan, *passer tranquillement son chemin.* ‖ Dat staat mij in den —, *cela m'embarrasse.* ‖ De — der deugd, *le chemin de la vertu.* ‖ (fig.) Kromme —en, *détours expédients*, m. pl. ‖ De — des verderfs, *le chemin de la perdition.* ‖ (prov.) Den langsten — kiezen, *prendre le chemin des écoliers.* ‖ (prov.) Alle —en leiden naar Rome, *tout chemin mène à Rome.* ‖ (fig.) Den — van alle vleesch gaan, *mourir.* ‖ (fig.) Met iemand over den — kunnen, *s'accorder avec qq.* ‖ (fig.) Voor iemand uit den — gaan, *céder à qq.* ‖ Op —, onder —, *chemin faisant.* ‖ Te wege brengen, *occasionner, causer.* ‖ Te wege zijn iets te doen, *être sur le point de faire qc.* ‖ Middel. *Moyen, expédient*, m., *voie*, f. ‖ (chim.) De droge —, *la voie sèche.* ‖ De natte —, *la voie humide.* ‖ (anat.) De eerste —en, *les premières voies, les voies digestives.*

Weg, bw. *Loin.* ‖ Zij zijn —, *ils sont partis.* ‖ Mijn geld is —, *mon argent est perdu.* ‖ — en weer, *aller et retour.* ‖ Voort. Hij schreeuwt maar —, *il continue toujours de crier.* ‖ tusschenw. *Loin d'ici! arrière!* ‖ — van mij! *va-t-en! retire-toi!* ‖ — met de ministers! *à bas les ministres!*

Wegbaner, z. m. *Layeur*, m.

Wegbergen, (*borg weg, weggeborgen*,) st. *en* afsch. w. b. *Serrer.* ‖ Verbergen. *Cacher.*

Wegbijten, (*beet weg, beten weg, weggebeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Éloigner* ou *ôter à coups de dents, ronger.* ‖ o. (met *zijn*). *Être enlevé* ou *ôté par des corrosifs* ou *un caustique.*

Wegblazen, (*blies weg, weggeblazen*,) st. *en* afsch. w. b. *Éloigner* ou *emporter en soufflant.*

Wegblijven, (*bleef weg, bleven weg, weggebleven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Ne pas paraître, ne pas venir.* ‖ Niet terugkomen. *Ne pas revenir, tarder à revenir.* ‖ Weggelaten worden. *Être omis.* ‖ Die bladzijde kan —, *cette page peut être omise.*

Wegboegseeren, zw. *en* afsch. w. b. (mar.) *Traîner à la remorque, touer, remorquer.*

Wegboenen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en frottant.* ‖ (fig.) *Chasser, faire déguerpir* ou *déloger.*

Wegboomen, zw. *en* afsch. w. b. *Éloigner* ou *pousser un bateau au moyen d'une perche, d'une gaffe* ou *d'un croc.*

Wegborstelen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en brossant* ou *en vergetant, enlever avec une brosse.*

Wegbranden, zw. *en* afsch. w. b. *Brûler, enlever* ou *extirper par le feu.* ‖ o. (met *zijn*). *Être détruit, dévoré* ou *consumé par le feu, brûler.*

Wegbreken, (*brak weg, braken weg, weggebroken*,) st. *en* afsch. w. b. *Ôter, enlever* ou *emporter en brisant, démolir, abattre, raser.* ‖ o. (met *zijn*). *Se casser, se briser, se rompre.*

Wegbreking (zond. mv.), z. v. *Démolition*, f.

Wegbrengen, (*bracht weg, weggebracht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Transporter, emporter.* ‖ Wegleiden. *Emmener.*

Wegbrenging (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de transporter* ou *d'emporter.* ‖ Wegleiding. *Action d'emmener.*

Wegcijferen, zw. *en* afsch. w. b. (fig.) Wegredeneeren. *Détruire par des raisonnements.*

Wegcijfering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de détruire par des raisonnements.*

Wegdenken, (*dacht weg, weggedacht*,) onr. *en* afsch. w. b. *Se figurer comme n'existant pas, comme absent, faire abstraction par la pensée.*

Wegdieven, zw. *en* afsch. w. b. *Dérober, voler.*

Wegdoen, (*deed weg, deden weg, weggedaan*,) onr. *en* afsch. w. b. *Ôter, enlever, emporter.* ‖ Wegbergen. *Serrer.* ‖ Zich ontmaken van. *Se défaire de.*

Wegdooien, st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Disparaître par le dégel, fondre, se fondre.*

Wegdouwen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Wegduwen.

Wegdragen, (*droeg weg, weggedragen*,) st. *en* afsch. w. b. *Emporter, enlever.* ‖ Behalen. *Remporter.* ‖ Den prijs —, *remporter le prix.* ‖ Maken, veroorzaken. *Faire en sorte, être cause.*

Wegdraven, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner* ou *partir au trot.*

Wegdribbelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*.) *S'éloigner à petits pas* ou *en sautillant.*

WEGDRIJVEN, (*dreef weg, dreven weg, weggedreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Chasser, faire sortir, expulser.* ‖ (nav.) *Emporter (en parlant du courant de l'eau).* ‖ o. (met *zijn*). *Être emporté par le courant de l'eau, dériver.*

WEGDRINGEN, (*drong weg, weggedrongen,*) st. *en* afsch. w. b. *Éloigner en pressant, pousser.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éloigner en pressant* ou *en poussant.*

WEGDROGEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Disparaître en séchant.* ‖ Opdrogen. *Sécher, se sécher, devenir sec.* ‖ Uitdampen. *Se vaporiser.* ‖ b. *Élever en séchant* ou *en essuyant.*

WEGDRUIPEN, (*droop weg, dropen weg, weggedropen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'écouler, suinter.* ‖ (fig.) Wegsluipen. *S'esquiver, s'enfuir, se dérober secrètement, se retirer doucement.*

WEGDRUKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éloigner* ou *ôter en pressant, en poussant.*

WEGDUIKEN, (*dook weg, doken weg, weggedoken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Disparaître en plongeant* ou *en se baissant.*

WEGDUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éloigner en poussant, repousser.*

WEGDWALEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Disparaître en errant* ou *en s'égarant, s'égarer.*

WEGDWEILEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever, ôter* ou *nettoyer avec un torchon.*

WEGE (TE), bw. Te — brengen, *causer, occasionner.* ‖ Van —, *de la part de.* ‖ Van rechts —, *de droit.*

WEGEDOORN, WEGEDOREN (zond. mv.), z. v. (bot.) *Nerprun*, m.

WEGEL, WEGELING, z. m. *Sentier*, m.

WEGEN, (*woog, wogen, gewogen,*) st. *en* afsch. w. b. *Peser.* ‖ Koffie —, *peser du café.* ‖ Eene baal —, *peser un ballot.* ‖ (fig.) Zijne woorden —, *peser ses paroles.* ‖ o. (met *hebben*). *Peser.* ‖ Dat weegt zwaar, *cela pèse beaucoup.* ‖ (fig.) Zwaar bij iemand —, *être en crédit auprès de qq.* ‖ (fig.) Zij weegt niet zwaar, *elle n'a pas beaucoup d'esprit.*

WEGENS, voorz. Uit hoofde van. *Au sujet de, à cause de, pour, eu égard à.*

WEGER, z. m. *Peseur*, m. ‖ (mar.) *Vaigre*, m.

WEGEREN, zw. w. b. *Vaigrer.*

WEGERING (zond. mv.), z. v. *Vaigrage*, f.

WEGETEN, (*at weg, aten weg, weggegeten* of *weggeëten,*) st. *en* afsch. w. b. *Faire disparaître en mangeant, manger.*

WEGETTEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Disparaître par suppuration.*

WEGETTERING (zond. mv.), z. v. *Action de disparaître en suppurant, fonte purulente*, f.

WEGFROMMELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Cacher en chiffonnant, cacher à la hâte.*

WEGGAAN, (*ging weg, weggegaan,*) onr. st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'en aller, se retirer, partir.* ‖ Verdwijnen. *Disparaître.*

WEGGALOPPEEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner* ou *partir au galop.*

WEGGANG, z. m. *Sortie*, f.

WEGGE, z. v. Broodje. *Petit pain blanc*, m. ‖ — boters, *coin* m. ou *pièce* f. *de beurre.*

WEGGEVEN, (*gaf weg, gaven weg, weggegeven,*) st. *en* afsch. w. b. *Donner, céder, abandonner.* ‖ Zich ontmaken van. *Se défaire de.*

WEGGIETEN, (*goot weg, goten weg, weggegoten,*) st. *en* afsch. w. b. *Verser, répandre, jeter.*

WEGGLIJDEN, (*gleed weg, gleden weg, weggegleden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en glissant, glisser.*

WEGGOOCHELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Escamoter.*

WEGGOOIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter, rejeter.*

WEGGRAVEN, (*groef weg, weggegraven,*) st. *en* afsch. w. b. *Ôter avec la bêche, enlever en creusant* ou *en bêchant.*

WEGGRAVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'ôter au moyen de la bêche* ou *d'enlever en creusant.*

WEGGRIJPEN, (*greep weg, grepen weg, weggegrepen,*) zw. *en* afsch. w. b. *Emporter* ou *enlever de force, arracher.*

WEGGUICHELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* WEGGOOCHELEN.

WEGHAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter* ou *abattre à coups de hache, couper.*

WEGHAKKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'emporter* ou *d'abattre à coups de hache.*

WEGHALEN, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter, enlever, venir prendre.* ‖ Wegleiden. *Emmener.*

WEGHALING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'emporter* ou *d'emmener.*

WEGHANGEN, (*hing weg, weggehangen,*) st. *en* afsch. w. b. *Pendre ailleurs, pendre et serrer.*

WEGHARKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever avec le râteau.*

WEGHEBBEN, (*hij heeft weg; had weg, weggehad,*) onr. *en* afsch. w. b. *Avoir déjà reçu, avoir emporté.* ‖ (fig.) Het —, *être indisposé.*

WEGHELPEN, (*hielp weg, weggeholpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Aider qq. à s'esquiver* ou *à fuir.*

WEGHINKEN, zw. *en* afsch. w. o. (*met zijn*). *S'éloigner* ou *s'en aller en boitant.*

WEGHOOZEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter avec une écope.*

WEGHOUDEN, (*hield weg, weggehouden,*) st. *en* afsch. w. b. *Tenir caché, tenir éloigné.*

WEGHOUWEN, (*hieuw weg, weggehouwen,*) st. *en* afsch. w. b. *Emporter en coupant, couper.*

WEGHUPPELEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en sautillant.*

WEGIJLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir à la hâte, s'en aller précipitamment.*

WEGING, z. v. *Pesée*, f., *pesage*, m.

WEGJAGEN, (*joeg* of *jaagde weg, weggejaagd,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Chasser.*

WEGKAATSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Renvoyer une balle, égarer une balle en jouant.*

WEGKABBELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever, miner, caver (en parlant de l'eau).* ‖ o. (met *zijn*). *Être miné par l'eau, être enlevé par le clapotage de l'eau.*

WEGKANKEREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être rongé par un cancer.*

WEGKANKERING (zond. mv.), z. v. *Action d'être rongé par un cancer, dégénérescence cancéreuse*, f.

WEGKAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *prendre furtivement.*

WEGKLETSEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *rejeter avec bruit.*

WEGKLOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Éloigner en frappant, faire disparaître par des coups de marteau.*

WEGKNAGEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en rongeant, ronger.* ‖ o. (met *zijn*). *Être rongé.*

WEGKNIPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire voler en chiquenaudant.* ‖ — met eene schaar, *emporter avec des ciseaux.*

WEGKOMEN, (*ik kom weg, hij komt weg; kwam weg, kwamen weg, weggekomen,*) onr. st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'en aller, partir.* ‖ Vluchten. *S'évader, s'échapper, se sauver, fuir.* ‖ Hij is zeer wel weggekomen, *il s'en est très-bien tiré.*

WEGKOOPEN, (*kocht weg, weggekocht,*) onr. *en* afsch. w. b. *Acheter tout, accaparer.* ‖ (homb.) Al de overige kaarten —, *aller à fond.*

Wegkrabbelen, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *ôter en grattant.*
Wegkrabben, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Wegkrabbelen.
Wegkrauwen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Wegkrabbelen.
Wegkrijgen, (*kreeg weg*, *kregen weg*, *weggekregen*,) st. *en* afsch. w. b. *Ôter de sa place*, *faire partir*, *faire disparaître.* ‖ Ergens den slag van —, *saisir le truc de qc.* ‖ (fig.) Het —, *devenir indisposé*, *être pris.*
Wegkruien, (*krooi* of *kruide weg*, *weggekrooien* of *weggekruid*,) st. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *transporter avec une brouette.* ‖ o. (met *zijn*). *S'en aller en brouettant.* ‖ (fig.) *Être charrié* (*en parlant des glaçons d'un fleuve* ou *d'une rivière*).
Wegkruipen, (*kroop weg*, *kropen weg*, *weggekropen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en rampant.* ‖ Zich verbergen. *Se cacher*, *se tapir.*
Wegkuieren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en se promenant.*
Wegkunnen, (*ik kan weg*, *hij kan weg*; *ik konde* of *kon weg*, *gij kondt weg*; *weggekund*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Pouvoir partir*, *pouvoir s'en aller.* ‖ Van iemand niet —, *ne pouvoir quitter qq.*
Wegkwijnen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Dépérir*, *languir*, *se consumer.*
Wegkwijning (zond. mv.), z. v. *Dépérissement*, m.
Weglaten, (*liet weg*, *weggelaten*,) st. *en* afsch. w. b. *Omettre*, *laisser*, *passer*, *supprimer*, *retrancher.* ‖ (gramm.) Eene letter —, *élider une lettre.*
Weglating, z. v. *Omission*, f. ‖ (gramm.) — eener letter, *élision* f. *d'une lettre.*
Weglaveeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en louvoyant.*
Wegleggen, (*leide* of *legde weg*, *weggeleid* of *weggelegd*,) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Mettre de côté*, *serrer.* ‖ Bewaren. *Garder*, *réserver.*
Wegleiden, zw. *en* afsch. w. b. *Emmener.*
Wegleiding (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'emmener.*
Weglekken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'écouler* ou *s'enfuir en coulant.*
Weglekking (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de s'écouler* ou *de s'enfuir en coulant.*
Weglokken, zw. *en* afsch. w. b. *Écarter* ou *éloigner qq. en l'attirant*, *allécher.*
Wegloodsen, zw. *en* afsch. w. b. Een schip —, *conduire* ou *piloter un vaisseau qui part.*
Wegloopen, (*liep weg*, *weggeloopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfuir*, *se sauver*, *s'en aller*, *prendre la fuite.* ‖ (mil.) Overloopen. *Déserter.* ‖ Doorgaan. *Partir.* ‖ Uitlekken. *S'écouler.*
Weglooper, z. m. *Fuyard*, *fugitif*, m. ‖ (mil.) *Déserteur*, m.
Wegloopіng (zond. mv.), z. v. *Fuite*, f. ‖ (mil.) *Désertion*, f.
Wegloopster, z. v. *Celle qui s'enfuit*, *fugitive*, f.
Wegmaaien, zw. *en* afsch. w. b. *Faucher*, *enlever en fauchant.* ‖ (prov.) Iemand het gras voor de voeten —, *couper l'herbe sous le pied à qq.*, *supplanter qq.*
Wegmaaiing (zond. mv.), z. v. *Fauchage*, m.
Wegmaken, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter*, *enlever.* ‖ Verloren doen. *Égarer.* ‖ Zich —. *S'enfuir*, *se sauver*, *s'évader*, *déguerpir*, *s'éclipser*, *décamper.*
Wegmalen, (*maalde weg*, *weggemalen*,) st. *en* afsch. w. b. *Épuiser l'eau au moyen d'un moulin*, *dessécher.*
Wegmaling (zond. mv.), z. v. *Épuisement* m. *de l'eau au moyen d'un moulin.*
Wegmarcheeren, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se mettre en marche*, *partir.*
Wegmarcheering (zond. mv.), z. v. *Marche*, f., *départ*, m.
Wegmeter, z. m. *Odomètre*, *compte-pas*, m.
Wegmoffelen, zw. *en* afsch. w. b. *Escamoter*, *prendre en cachette.*
Wegmoffeling (zond. mv.), z. v. *Escamotage*, m.
Wegmol[se]men, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber en poussière*, *se vermouler.*
Wegnemen, (*nam weg*, *namen weg*, *weggenomen*,) st. *en* afsch. w. b. *Enlever*, *ôter*, *prendre*, *emporter.* ‖ Verplaatsen. *Déplacer*, *ôter.* ‖ (chir.) Afzetten. *Amputer.*
Wegneming (zond. mv.), z. v. *Prise*, f., *enlèvement*, m. ‖ Verplaatsing. *Déplacement*, m. ‖ (chir.) Afzetting. *Amputation*, *ablation*, f.
Wegopzichter, z. m. *Commissaire voyer*, m.
Wegpakken, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre ailleurs.* ‖ Weggrijpen. *Emporter*, *enlever.* ‖ Zich —. *S'enfuir*, *décamper*, *se sauver*, *déguerpir.*
Wegpappen, zw. *en* afsch. w. b. *Faire passer* ou *disparaître au moyen de cataplasmes.*
Wegpleisteren, zw. *en* afsch. w. b. *Faire disparaître en plâtrant* ou *en crépissant*, *plâtrer*, *crépir.*
Wegpraten, zw. *en* afsch. w. b. *Éloigner* ou *chasser à force de babiller.*
Wegraken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Parvenir à s'éloigner.* ‖ Verloren gaan. *Se perdre*, *s'égarer*, *disparaître.*
Wegrapen, zw. *en* afsch. w. b. *Ramasser*, *enlever* ou *ôter en ramassant.*
Wegredeneeren, zw. *en* afsch. w. b. Iets —, *détruire l'idée de qc. par des raisonnements.*
Wegreis (zond. mv.), z. v. *Départ*, m.
Wegreizen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*) *Partir*, *se mettre en voyage* ou *en chemin.*
Wegrekenen, zw. *en* afsch. w. b. Inrekenen. *Couvrir le feu de cendres.*
Wegrijden, (*reed weg*, *reden weg*, *weggereden*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Partir à cheval* ou *en voiture.*
Wegroeien, zw. *en* afsch. w. b. *Éloigner en ramant.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éloigner en ramant.*
Wegroepen, (*riep weg*, *weggeroepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Faire venir en appelant*, *appeler.*
Wegroesten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). Verroesten. *Se rouiller*, *se gâter par la rouille.*
Wegrollen, zw. *en* afsch. w. b. *Déplacer*, *éloigner* ou *transporter en roulant.* ‖ o. (met *zijn*). *Rouler*, *s'éloigner* ou *se déplacer en roulant.*
Wegrooven, zw. *en* afsch. w. b. *Voler*, *piller*, *enlever en pillant.*
Wegrotten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Pourrir*, *se pourrir.*
Wegrotting (zond. mv.), z. v. *Action de se pourrir*, *pourriture*, *putréfaction*, f.
Wegruimen, zw. *en* afsch. w. b. *Débarrasser*, *désencombrer*, *ôter.* ‖ Zwarigheden —, *lever* ou *aplanir des difficultés.*
Wegruiming (zond. mv.), z. v. *Débarrassement*, *désencombrement*, m. ‖ — van moeilijkheden, *aplanissement* m. *de difficultés.*
Wegrukken, zw. *en* afsch. w. b. *Arracher*, *enlever.* ‖ o. (met *zijn*). *Partir à la hâte*, *décamper.*
Wegschaffen, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever*, *ôter.*
Wegschaken, zw. *en* afsch. w. b. *Ravir*, *enlever*, *emmener de force.*
Wegschaven, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever avec le rabot.*

WEGSCHENKEN, (*schonk weg, weggeschonken*,) st. *en* afsch. w. b. *Donner en cadeau, faire présent de.*
WEGSCHENKING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de donner en cadeau* ou *de faire présent de.*
WEGSCHEPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever en puisant.* ‖ — met eene schop, *enlever avec une pelle.*
WEGSCHEREN, (*schoor weg, schoren weg, weggeschoren*,) st. *en* afsch. w. b. Scherende wegnemen. *Tondre, raser.*
WEGSCHEREN (ZICH), zw. *en* afsch. w. wederk. Zich wegpakken. *S'enfuir, décamper, déguerpir.*
WEGSCHEUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter en déchirant, arracher.* ‖ (fig.) *Arracher.* ‖ o. (met *zijn*). *Se déchirer.*
WEGSCHIETEN, (*schoot weg, schoten weg, weggeschoten*,) st. *en* afsch. w. b. *Emporter, renverser* ou *abattre d'un coup de feu.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éloigner, partir* ou *se retirer brusquement* ou *à la hâte.*
WEGSCHILLEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter en pelant, peler.*
WEGSCHOFFELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Sarcler, ôter* ou *enlever avec un sarcloir.*
WEGSCHOPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *enlever avec une pelle.* ‖ Met voetschoppen verdrijven. *Chasser à coups de pied.*
WEGSCHOUW (zond. mv.), z. v. *Inspection* f. *des chemins, des routes* ou *des chaussées.*
WEGSCHOUWER, z. m. *Commissaire voyer, inspecteur des chemins, des routes* ou *des chaussées.*
WEGSCHRABBEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever en grattant, en raclant* ou *en râtissant.* ‖ Uitschrabben. *Raturer, rayer, biffer, effacer.*
WEGSCHRAPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever en grattant, en raclant* ou *en râtissant.*
WEGSCHRAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Raturer, rayer, biffer, effacer.*
WEGSCHUDDEN, zw. *en* afsch. w. b. *Perdre en secouant.*
WEGSCHUIEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* WEGBORSTELEN.
WEGSCHUILEN, (*school weg, scholen weg, weggescholen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se cacher, se tapir.*
WEGSCHUIMEN, zw. *en* afsch. w. b. *Écumer, ôter en écumant.*
WEGSCHUIVEN, (*schoof weg, schoven weg, weggeschoven*,) st. *en* afsch. w. b. *Éloigner* ou *déplacer en poussant.* ‖ o. (met *zijn*). *Reculer, faire place.* ‖ (fig.) *S'esquiver, déguerpir.*
WEGSCHUIVING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'éloigner en poussant.*
WEGSCHUREN, zw. *en* afsch. w. b. *Faire disparaître en écurant* ou *en frottant.* ‖ o. (met *zijn*). *Diminuer de volume* ou *disparaître par le frottement.*
WEGSCHURING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de faire disparaître en écurant* ou *en frottant.*
WEGSIJPELEN, WEGSIJPEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Dégoutter, suinter, couler goutte à goutte*
WEGSJOUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Transporter* ou *emporter avec peine.*
WEGSLAAN, (*sloeg weg, weggeslagen*,) st. *en* afsch. w. b. *Chasser* ou *ôter en frappant.* ‖ Wegdoen. *Enlever, emporter.* ‖ o. (met *zijn*). *Être abattu* ou *enlevé, disparaître.*
WEGSLEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Entraîner, emporter en traînant.* ‖ (mar.) *Drosser.*
WEGSLEEPEND, bn. *Entraînant.*
WEGSLIJPEN, (*sleep weg, slepen weg, weggeslepen*,) st. *en* afsch. w. b. *Enlever* ou *ôter en aiguisant.*
WEGSLIJTEN, (*sleet weg, sleten weg, weggesleten*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'user.*
WEGSLIJTING (zond. mv.), z. v. *Usure*, f.
WEGSLINGEREN, zw. *en* afsch. w. b. *Lancer* ou *jeter avec une fronde, jeter en frondant* ou *en lançant, fronder.* ‖ o (met *zijn*). *Se perdre en laissant traîner.* ‖ Al slingerend heengaan. *S'éloigner en chancelant.*
WEGSLINKEN, (*slonk weg, weggeslonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Désenfler, se désenfler, diminuer.*
WEGSLUIPEN, (*sloop weg, slopen weg, weggeslopen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'esquiver, s'éclipser, s'enfuir.*
WEGSLUITEN, (*sloot weg, sloten weg, weggesloten*,) st. *en* afsch. w. b. *Serrer, enfermer, mettre sous clef.*
WEGSLUITING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enfermer, de serrer* ou *de mettre sous clef.*
WEGSMAKKEN, zw. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *rejeter rudement.*
WEGSMELTEN, (*smolt weg, weggesmolten*,) st. *en* afsch. w. b. *Fondre.* ‖ o. (met *zijn*). *Fondre, se fondre.* ‖ (fig.) In tranen —, *fondre en larmes.*
WEGSMELTING (zond. mv.), z. v. *Fonte*, f.
WEGSMIJTEN, (*smeet weg, smeten weg, weggesmeten*,) st. *en* afsch. w. b. *Jeter* ou *rejeter rudement.*
WEGSNAPPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Happer.* ‖ Wegpakken. *Gripper, enlever.* ‖ o. (met *zijn*). *Se retirer, s'en aller, s'esquiver, s'éclipser.*
WEGSNELLEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir en toute hâte, partir comme un trait.*
WEGSNIJDEN, (*sneed weg, sneden weg, weggesneden*,) st. *en* afsch. w. b. *Couper, enlever en coupant.* ‖ o. (met *zijn*). (pop.) *Se retirer, s'en aller, s'esquiver, décamper.*
WEGSNIJDING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enlever en coupant.*
WEGSNOEIEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever en coupant, émonder, élaguer, ébrancher, couper.*
WEGSNOEIING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enlever en coupant, élagage*, m.
WEGSPATTEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Rejaillir.*
WEGSPOEDEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Zie* WEGSNELLEN.
WEGSPOELEN, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever au moyen de l'eau.* ‖ Wegwasschen. *Emporter en lavant* ou *en rinçant.* ‖ o. (met *zijn*). *Être emporté par l'action de l'eau.*
WEGSPOELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'enlever au moyen de l'eau.*
WEGSPOREN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Être transporté par le chemin de fer, partir par le chemin de fer.*
WEGSPRINGEN, (*sprong weg, weggesprongen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner, s'échapper* ou *disparaître en sautant.*
WEGSPUGEN, (*spoog weg, spogen weg, weggespogen*,) st. *en* afsch. w. b. *Rejeter en crachant, cracher.*
WEGSPUWEN, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* WEGSPUGEN.
WEGSTEKEN, (*stak weg, staken weg, weggestoken*,) st. *en* afsch. w. b. *Enlever avec qc. de pointu.* ‖ Verbergen. *Cacher,* ‖ In zijnen zak steken. *Empocher.*
WEGSTELEN, (*stal weg, stalen weg, weggestolen*,) st. *en* afsch. w. b. *Voler, enlever, emporter.* ‖ Zich —. *S'esquiver.*
WEGSTERVEN, (*stierf weg, weggestorven*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Mourir, périr rapidement.* ‖ (fig.) *S'éteindre.*

Wegstevenen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Mettre à la voile, démarrer, partir.*
Wegstieren, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Wegsturen.
Wegstompen, zw. *en* afsch. w. b. *Repousser, chasser à coups de poing.*
Wegstooten, (*stiet* of *stootte weg, weggestooten,*) st. *en* afsch. w. b. *Repousser, éloigner en poussant.*
Wegstoppen, zw. *en* afsch. w. b. *Cacher, fourrer.*
Wegstormen, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter* (*en parlant d'une tempête*). ‖ (fig.) *Chasser, emporter, renverser.* ‖ o. (met *zijn*). *Partir brusquement.*
Wegstrijken, (*streek weg, streken weg, weggestreken,*) st. *en* afsch. w. b. *Enlever en frottant.* ‖ Opnemen. *Ramasser.* ‖ o. (met *zijn*). *S'esquiver, se sauver, s'échapper, décamper.*
Wegstrooien, zw. *en* afsch. w. b. *Répandre, éparpiller.*
Wegstroopen, zw. *en* afsch. w. b. *Écorcher, dépouiller.* ‖ Wegrooven. *Voler, piller, enlever, emporter en allant à la maraude.*
Wegstuiven, (*stoof weg, stoven weg, weggestoven,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'envoler* ou *s'en aller en poussière.* ‖ Onstuimig heengaan. *S'en aller brusquement, se retirer précipitamment.*
Wegsturen, zw. *en* afsch. w. b. *Envoyer, renvoyer.* ‖ (mar.) *Échouer.*
Wegstuwen, zw. *en* afsch. w. b. *Serrer.* ‖ (mar.) *Arrimer.*
Wegsukkelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'en aller en se traînant.*
Wegtiegen, (*toog weg, togen weg, weggetogen,*) st. *en* afsch. w. b. *Tirer, retirer.* ‖ o. (met *zijn*). *Partir, se retirer.*
Wegtimmeren, zw. *en* afsch. w. b. *Couvrir par de la charpenterie.* ‖ Eene deur —, *condamner une porte.*
Wegtooveren, zw. *en* afsch. w. b. *Faire disparaître par sortilége* ou *par un coup de baguette.* ‖ (fig.) *Faire disparaître d'une manière merveilleuse.*
Wegtorsen, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter* ou *enlever avec peine.*
Wegtrappen, zw. *en* afsch. w. b. Wegschoppen. *Chasser à coups de pied.* ‖ Al trappend doen verdwijnen. *Faire disparaître en marchant dessus.*
Wegtrekken, (*trok weg, weggetrokken,*) st. *en* afsch. w. b. *Tirer, retirer, ôter,* ‖ Den voet —, *retirer le pied.* ‖ o. (met *zijn*). *Partir, se mettre en route, se retirer, s'éloigner.*
Wegtrippelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en sautillant.*
Wegtroonen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Weglokken.
Wegvagen, zw. *en* afsch. w. b. *Zie* Wegvegen.
Wegvallen, (*viel weg, weggevallen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Tomber de sa place.* ‖ (fig.) *Cesser, être supprimé* ou *retranché, tomber.*
Wegvangen, (*ving weg, weggevangen,*) st. *en* afsch. w. b. *Prendre.*
Wegvaren, (*voer weg, weggevaren,*) st. *en* afsch. w. b. *Transporter.* ‖ o. (met *zijn*). *Partir, démarrer, mettre à la voile.* ‖ Verdwijnen. *Disparaître.*
Wegvegen, zw. *en* afsch. w. b. *Balayer, enlever avec le balai.* ‖ (fig.) *Chasser brusquement.* ‖ Wisschen. *Essuyer.* ‖ Zijne tranen —, *essuyer ses larmes.* ‖ (mar.) Een schip —, *tailler un vaisseau.*
Wegvenen, zw. *en* afsch. w. b. *Extraire toute la tourbe de.*
Wegvijlen, zw. *en* afsch. w. b. *Emporter avec la lime, limer.*
[illegible], zw. *en* afsch. w. b. *Pêcher.* ‖ (fig.)
[illegible]

Iemand iets voor den neus —, *enlever qc. à la barbe de qq.*
Wegvlieden, (*vlood weg, vloden weg, weggevloden,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Fuir, s'enfuir, prendre la fuite, se sauver.*
Wegvliegen, (*vloog weg, vlogen weg, weggevlogen,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'envoler.* ‖ (fig.) *S'éloigner rapidement, s'envoler, disparaître comme un trait.*
Wegvlieten, (*vloot weg, vloten weg, weggevloten,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'écouler, couler.* ‖ (fig.) *Disparaître.*
Wegvlijmen, zw. *en* afsch. w. b. *Enlever avec une lancette.*
Wegvloeien, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'écouler, couler.*
Wegvlotten, zw. *en* afsch. w. b. *Transporter en radeaux* ou *sur des radeaux.* ‖ o. (met *zijn*). *S'éloigner en flottant.*
Wegvluchten, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfuir, fuir, prendre la fuite, se sauver.*
Wegvoeren, zw. *en* afsch. w. b. *Transporter, emporter, enlever, emmener.*
Wegvoering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de transporter* ou *d'emporter, transport, enlèvement,* m.
Wegvreten, (*vrat weg, vraten weg, weggevreten,*) st. *en* afsch. w. b. *Manger, dévorer.* ‖ (fig.) *Dévorer, ronger.* ‖ o. (met *zijn*). *Être mangé.*
Wegwaaien, (*woei* of *waaide weg, weggewaaid,*) onr. *of* zw. *en* afsch. w. b. *Emporter, enlever* (*en parlant du vent*). ‖ o. (met *zijn*). *Être emporté* ou *enlevé par le vent.*
Wegwandelen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en se promenant.*
Wegwasschen, (*wiesch weg, weggewasschen,*) st. *en* afsch. w. b. *Enlever, ôter* ou *effacer en lavant.*
Wegwenschen, zw. *en* afsch. w. b. *Souhaiter que qq. s'en aille* ou *que qc. disparaisse.*
Wegwentelen, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter* ou *éloigner en roulant, rouler ailleurs.*
Wegwerken, zw. *en* afsch. w. b. *Ôter, faire disparaître* ou *emporter par le travail.*
Wegwerpen, (*wierp weg, weggeworpen,*) st. *en* afsch. w. b. *Jeter, rejeter.* ‖ (jeu de cart.) *Écarter.* ‖ (fig.) Zich —. *S'avilir.*
Wegwerping (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de jeter* ou *de rejeter.* ‖ (fig.) *Avilissement,* m.
Wegwerpsel, z. o. *Rebut, déchet,* m. ‖ Vuilnis. *Ordures,* f. pl.
Wegwijken, (*week weg, weken weg, weggeweken,*) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Céder, se retirer.* ‖ (peint.) *S'éloigner, fuir.*
Wegwijzen, (*wees weg, wezen weg, weggewezen,*) st. *en* afsch. w. b. *Renvoyer.*
Wegwijzer, z. m. Gids. *Guide, conducteur,* m. ‖ Handwijzer. *Poteau guide,* m., *colonne itinéraire,* f. ‖ (chir.) *Gorgeret,* m. ‖ (mar.) *Ratelier* m. *en poulies.*
Wegwillen, (*hij wil weg,*) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Vouloir partir.*
Wegwippen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Partir* ou *s'échapper en sautillant.*
Wegwisschen, zw. *en* afsch. w. b. *Effacer, emporter, ôter* ou *enlever en essuyant.*
Wegwrijven, (*wreef weg, wreven weg, weggewreven,*) st. *en* afsch. w. b. *Ôter, enlever* ou *faire passer à force de frotter.*
Wegzagen, zw. *en* afsch. w. b. *Scier, enlever e sciant, ôter au moyen de la scie.*
Wegzakken, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'affaisser, céder sous son propre poids.*
Wegzeilen, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Mettre à la voile, démarrer, partir.*

WEGZENDEN, (*zond weg, weggezonden*,) st. *en* afsch. w. b. *Envoyer, expédier, dépêcher.* ‖ Afdanken. *Renvoyer, congédier, licencier.*

WEGZENDING (zond. mv.), z. v. *Envoi, renvoi*, m., *expédition*, f. ‖ Afdanking. *Renvoi.*

WEGZETTEN, zw. *en* afsch. w. b. *Mettre de côté.* ‖ Wegsluiten. *Serrer.*

WEGZIJGEN, (*zeeg weg, zegen weg, weggezegen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *Se perdre en filtrant* ou *en passant par un filtre.* ‖ Zachtjes wegvloeien. *S'écouler insensiblement.*

WEGZINKEN, (*zonk weg, weggezonken*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'enfoncer, couler à fond.*

WEGZUIL, z. v. *Colonne itinéraire*, f.

WEGZWEEPEN, zw. *en* afsch. w. b. *Chasser* ou *expulser à coups de fouet.*

WEGZWEMMEN, (*swom weg, weggezwommen*,) st. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner* ou *se sauver à la nage.*

WEGZWEVEN, zw. *en* afsch. w. o. (met *zijn*). *S'éloigner en volant, en planant* ou *en flottant en l'air.*

WEI (zond. mv.), z. v. Hui. *Petit-lait*, m. ‖ — des bloeds, *sérosité, partie séreuse* f. *du sang.* ‖ (physiol.) — der melk, *sérum* m. *du lait.*

WEI, z. v. Veld. *Zie* WEIDE.

WEIACHTIG, bn. *Séreux.*

WEIACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sérosité*, f.

WEIBOER, z. m. *Paysan* m. *qui vend du petit-lait.*

WEIBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *mêlé de petit-lait.*

WEIDE, z. v. *Prairie*, f., *pré, pâturage, pacage*, m. ‖ Natuurlijke —n, *prairies naturelles.* ‖ (poét.) De zee. *Plaine liquide, mer*, f.

WEIDEBLOEM, z. v. *Fleur* f. *des prés.*

WEIDEGELD, z. o. *Droit* m. *de pacage.*

WEIDEN, zw. w. b. *Faire* ou *mener paître.* ‖ Jagen, drijven. *Chasser.* ‖ o. (met *zijn*). *Paître, brouter, pâturer.*

WEIDER, z. m. *Pâtre, berger*, m.

WEIDERECHT, z. o. *Droit* m. *de pacage.*

WEIDERIJ (zond. mv.), z. v. Vetweiderij. *Engraissement* m. *des bestiaux.* ‖ Jacht. *Chasse, vénerie*, f.

WEIDMAN (-LIEDEN, -LUI), z. m. *Chasseur, veneur*, m.

WEIDMES, z. o. *Couteau* m. *de chasse.*

WEIDSCH, bn. *Pompeux, magnifique, somptueux.* ‖ bw. *Pompeusement, magnifiquement, somptueusement.*

WEIDSCHHEID (zond. mv.), z. v. *Pompe, magnificence, somptuosité*, f.

WEIDSPEL (-SPELEN), z. o. *Plaisirs* m. *de la chasse.*

WEIFELAAR, z. m. *Homme irrésolu, biaiseur*, m.

WEIFELACHTIG, bn. *Incertain, irrésolu, chancelant, indécis.* ‖ bw. *D'une manière indécise.*

WEIFELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chanceler, être irrésolu, biaiser, hésiter.*

WEIFELIG, bn. *Zie* WEIFELACHTIG.

WEIFELING, z. v. *Irrésolution, indécision, hésitation*, f.

WEIFELWILLIG, bn. *Changeant.*

WEIGELD, z. o. *Droit* m. *de pacage.*

WEIGERAAR, z. m. *Refuseur*, m.

WEIGERAARSTER, z. v. *Refuseuse*, f.

WEIGERACHTIG, bn. *Qui refuse.* ‖ Moeilijk. *Difficile.*

WEIGEREN, zw. w. b. *Refuser, dénier, se refuser à.* ‖ o. (met *hebben*). *Refuser.* ‖ Niet afgaan. *Manquer, rater* (*en parlant d'une arme à feu*).

WEIGERIG, bn. *Zie* WEIGERACHTIG.

WEIGERING, z. v. *Refus*, m. ‖ — van recht, *déni* m. *de justice.* ‖ (jurispr.) — van verschijning, *contumace*, f.

WEIGERTOOMSCH, bn. (fig.) *Revêche, capricieux.*

WEIGROEN (zond. mv.), z. o. *Vert* m. ou *verdure* f. *des prés.* ‖ bn. *Vert d'herbe.*

WEIKAAS, z. m. *en* v. *Fromage* m. *fait de petit-lait.*

WEILAND, z. o. *Herbage, pré* m. *qu'on ne fauche pas.* ‖ Weide. *Prairie*, f., *pré, pâturage*, m.

WEIMAAND, z. m. *Juin, mois* m. *de juin.*

WEIMAN (-LIEDEN, -LUI), z. m. *Chasseur, veneur*, m.

WEIMES, z. o. *Zie* WEIDMES.

WEINIG, bn. *Peu de, guère de.* ‖ —e menschen, *peu d'hommes.* ‖ z. o. *Peu*, m. ‖ Een —, *un peu, tant soit peu, quelque peu.* ‖ bw. *Peu.* ‖ — gelds, *peu d'argent.*

WEINIGJE, WEINIGSKEN (zond. mv.), z. o. *Peu, tant soit peu, quelque peu, tantinet*, m.

WEIRECHT, z. o. *Zie* WEIDERECHT.

WEIT (zond. mv.), z. v. Tarwe. *Froment*, m.

WEITASCH, z. v. *Gibecière, carnassière*, f.

WEITEBROOD (-BROODEN), z. o. *Pain de froment, pain blanc*, m.

WEITEKOEK, z. m. *Gâteau* m. *de froment.*

WEITEMEEL (zond. mv.), z. o. *Farine* f. *de froment.*

WEITESTROO (zond. mv.), z. o. *Paille* f. *de froment.*

WEIVAT (-VATEN), z. o. *Tonneau* m. *au petit-lait.*

WEIVLIES, z. o. (anat.) *Membrane séreuse*, f.

WEKELIJKS, bw. *Par semaine, chaque semaine.*

WEKELIJKSCH, bn. *De la semaine, hebdomadaire.* ‖ — nieuwsblad, *journal hebdomadaire*, m.

WEKKEN, zw. w. b. Wakker maken. *Éveiller, réveiller.* ‖ Verwekken, veroorzaken. *Causer, produire, exciter.*

WEKKER, z. m. *Celui qui éveille, réveilleur*, m. ‖ Morgenwekker. *Réveil, réveille-matin*, m.

WEKKLOK, z. v. *Cloche* f. *de réveil.*

WEKSTEM, z. v. *Voix* f. *qui réveille.*

WEKSTER, z. v. *Celle qui éveille.*

WEL, z. v. *Source, fontaine*, f. ‖ Waterpas onder den grond. *Niveau* m. *de l'eau sous terre.*

WEL, bw. *Bien.* ‖ Niet — zijn, *être indisposé.* ‖ 't Is —, *c'est bien.* ‖ Alles gaat —, *tout va bien.* ‖ — bekome het u! *bien vous fasse!* ‖ — te moede, *gai, content.* ‖ Als ik het — heb, *si je ne me trompe.* ‖ Ik wil —, *je veux bien.* ‖ Dat dacht ik —, *je le savais bien.* ‖ Zeer —, *très-bien.* ‖ —! tusschenw. *Eh bien!* ‖ Gij geloof mij niet, —? *vous ne me croyez pas, eh bien?* ‖ — hem, die, *heureux celui qui.*

WELAAN! tusschenw. *Eh bien! courage! allons! ça! or çà!*

WELBEARBEID, bn. *Bien travaillé, bien fait.*

WELBEBOUWD, bn. *Bien cultivé, bien labouré.*

WELBEDACHT, bn. *Bien réfléchi, bien avisé.* ‖ bw. *Avec réflexion.*

WELBEDACHTHEID (zond. mv.), z. v. *Mûre réflexion* ou *délibération*, f.

WELBEGREPEN, bn. *Bien compris.*

WELBEHAAGLIJK, bn. *Agréable.* ‖ bw. *Agréablement.*

WELBEHAGEN (zond. mv.), z. o. *Bon plaisir, gré, consentement*, m., *volonté*, f. ‖ Genoegen. *Satisfaction*, f. ‖ Zijn — aan iets hebben, *se plaire à qc.* ‖ Goedkeuring. *Approbation*, f.

WELBEKEND, bn. *Bien connu.*

WELBEKLANT, bn. *Bien achalandé.*

WELBEKOMEN (zond. mv.), z. o. *Bon effet* m. *qu'une chose a sur nous.* ‖ Goede spijsvertering. *Bonne digestion*, f.

WELBEKOOKT, bn. (fig.) *Bien mûri.* ‖ Welbearbeid. *Bien travaillé, bien fait.*

WELBEMAND, bn. (mar.) *Bien armé* ou *équipé*.
WELBEMIND, bn. *Bien aimé*, *chéri*.
WELBERAAMD, bn. *Bien concerté* ou *projeté*.
WELBERADEN, bn. *Bien avisé*.
WELBEREID, bn. *Bien préparé*.
WELBESPRAAKT, bn. *Éloquent*, *disert*. | (fam.) *Qui a la langue bien pendue* ou *bien affilée*.
WELBESPRAAKTHEID (zond. mv.), z. v. *Éloquence*, f.
WELBEVOLKT, bn. *Très-peuplé*, *populeux*.
WELBEWAAKT, bn. *Bien gardé*, *bien surveillé*.
WELBEWERKT, bn. *Bien travaillé*.
WELBEWOOND, bn. *Zie* WELBEVOLKT.
WELBEZEILD, bn. *Qui est bon voilier*. | — schip, *bon voilier*, m.
WELBEZEILDHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de bon voilier*.
WELBEZOCHT, bn. *Très-fréquenté*, *très- visité*.
WELBOOM (-BOOMEN), z. m. *Mouton* m. *d'une cloche*.
WELDAAD, z. v. *Bienfait*, m. | Gunst *Faveur*, f.
WELDADIG, bn. *Bienfaisant*, *charitable* | bw. *avec bienfaisance*, *charitablement*.
WELDADIGHEID (zond. mv.), z. v. *Bienfaisance*, *charité*, *munificence*, f. | — eener instelling, *utilité* f. *d'une institution*.
WELDADIG[LIJK], bw. *Zie* WELDADIG, bw.
WELDENKEND, bn. *Bien pensant*.
WELDIENSTIG, bn. *Très-respectueux*.
*WELDIG, bn. *Zie* GEWELDIG.
WELDOEN, (*deed wel*, *deden wel*, *welgedaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Bien faire*, *agir bien*. | Weldadig zijn. *Faire du bien*, *être bienfaisant*.
WELDOEN (zond. mv.), z. o. *Bienfaisance*, f., *bonnes actions*, f pl.
WELDOEND, bn. *Bienfaisant*, *charitable*.
WELDOENER, z. m. *Bienfaiteur*, m.
WELDOENSTER, z. v. *Bienfaitrice*, f.
WELDOORDACHT, bn. *Bien* ou *mûrement réfléchi*.
WELDOORKNEED, bn. *Bien pétri*. | (fig.) *Bien travaillé*, *bien réfléchi*.
WELDOORVOED, bn. *Bien nourri*.
WELDRA, bw. *Bientôt*.
WELEDEL, bn. *Noble*. | —e heer, *monsieur*, m.
WELEDELGEBOREN, bn. *Très-noble*.
WELEDELGESTRENG, bn. —e heer, *titre* m. *qu'on donne aux inspecteurs généraux*, *aux avocats*, *aux capitaines*, *etc*.
WELEDELHEID (-HEDEN), z. v. *Noblesse*, f.
WELEER, bw. *Autrefois*, *jadis*, *auparavant*, *ci-devant*.
WELEERWAARDIG, bn. *Révérend*.
WELEERWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Révérence*, f.
WELFBOOG (-BOGEN), z. m. *Abside*, f.
WELFSEL, z. o. Gewelf. *Voûte*, f.
WELGAAN, (*ging wel*, *welgegaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Aller bien*, *réussir*, *prospérer*.
WELGANG (zond. mv.), z. m. *Zie* WELVAART.
WELGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m. *par où l'eau jaillit*.
WELGEAARD, bn. *D'un bon naturel*, *bien né*.
WELGEBOREN, bn. *Bien né*, *noble*.
WELGEBOUWD, bn. *Bien bâtie* ou *construit*. | —e vrouw, *femme bien bâtie* ou *d'une belle taille*.
WELGEDAAN, bn. *Sain*, *qui a bonne mine*, *bien conformé*.
WELGEDAANHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne mine*, *santé*, f.
WELGEGOED, bn. *Aisé*, *qui est à son aise*.
WELGEGROND, bn. *Bien fondé*, *solide*. | bw. *Solidement*.
WELGELEGEN, bn. *Bien situé*, *bien placé*.
WELGELIJKEND, bn. *Très-ressemblant*, *frappant*.
WELGELUKKEN (zond. mv.), z. o. *Réussite*, f., *bon succès*, m.
WELGELUKKIG, bn. *Très-heureux*.
WELGELUKZALIG, bn. *Bienheureux*.
WELGEMAAKT, bn. *Bien fait*, *bien formé*.
WELGEMAAKTHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne conformation*, *belle taille*, *beauté*, f.
WELGEMANIERD, bn. *Civil*, *honnête*, *poli*.
WELGEMANIERDHEID (zond. mv.), z. v. *Civilité*, *politesse*, *bienséance*, *urbanité*, f.
WELGEMEEND, bn. *Bien intentionné*. | Oprecht. *Sincère*.
WELGEMOED, bn. *Content*, *gai*, *de bonne humeur*. | Moedig. *Courageux*. | bw. *Gaiement*, *gaîment*. | Moedig. *Courageusement*.
WELGEMOEDHEID (zond. mv.), z. v. *Contentement*, m., *gaieté*, *gaîté*, f. | Moed. *Courage*, m.
WELGEMUTST, bn. (fam.) *De bonne humeur*.
WELGEOEFEND, bn. *Bien exercé*.
WELGEPAST, bn *Bien appliqué*, *bien placé*. | Evenredig. *Symétrique*. | bw. Evenredig. *Symétriquement*.
WELGESCHAPEN, bn. *Bien formé*, *de bonne constitution*.
WELGESTELD, bn. Gegoed. *Aisé*, *qui est à son aise*. | Wel opgesteld. *Bien rédigé*, *bien écrit*. | —e brief, *lettre bien rédigée*, f.
WELGESTELDHEID (zond. mv.), z. v. Gegoedheid. *Aisance*, f.
WELGESTOFFEERD, bn. *Bien garni*, *bien fourni*.
WELGETROFFEN, bn. *Très-ressemblant*, *frappant*.
WELGEVALLEN (zond. mv.), z. o. *Zie* WELBEHAGEN.
WELGEVALLIG, bn. *Très-agréable*. | bw. *D'une manière très-agréable*.
WELGEVALLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* WELBEHAGEN.
WELGEVORMD, bn. *Bien formé*, *bien fait*, *bien proportionné*.
WELGEZETEN, bn. Gegoed. *Aisé*, *qui est à son aise*.
WELGEZIND, bn. *Bien intentionné*. | Blijgeestig. *Gai*, *de bonne humeur*.
WELGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne intention*, f. | Blijgeestigheid. *Gaieté*, *gaîté*, f.
WELGROND, z. m. *Terrain* m. *de source*.
WELHAAST, bw. *Bientôt*, *dans peu de temps*.
WELHEBBEND, bn. *Aisé*, *qui est à son aise*. | Onbesproken. *Sans reproche*.
WELIG, bn. *Qui croît bien*, *qui vient bien*, *luxuriant*, *très-fertile*. | —e aarde, *terre généreuse*, f. | (chir.) — vleesch, *chair baveuse*, f.
WELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité de ce qui croît bien*, *grande fertilité*, f.
WELK, vragend voornw. *Qui*, *que*, *lequel*, *laquelle*, *lesquels*, *lesquelles*. | vragend bn. *Quel*, *quelle*, *lequel*, *laquelle*, *lesquels*, *lesquelles*. || —e man? *quel homme?* | —e vrouw, *quelle femme?* | — kind, *quel enfant?* || — weer is het? *quel temps fait-il?* | betrekk. voornw. *Qui*, *que*, *lequel*, *laquelle*, *lesquels*, *lesquelles*. || De vrouw, —e ik verleden week heb gezien, *la femme que j'ai vue la semaine passée*. || onbep. bn. *en* voornw. — uw doel ook zij, *quel que soit votre but*.
WELKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se faner*, *se flétrir*.
WELKEREN, zw. w. o. (met *zijn*). *Zie* WELKEN.
WELKERHANDE, WELKERLEI, bn. *De quelle sorte*, *de quelle espèce*, *de quelle manière*.
WELKERWIJZE, bn. *De quelle manière*.
WELKLINKEND, bn. *Zie* WELLUIDEND.
WELKOM, bn. *Bienvenu*. || — zijn, *être le bienvenu*.

‖ bw. —! — hier! — t'huis! *soyez le bienvenu!* ‖ Iemand — heeten, *faire bon accueil à qq.*

WELKOM (zond. mv.), z. m. *Bienvenue, entrée*, f. ‖ Hij heeft zijnen — betaald, *il a payé sa bienvenue* ou *son entrée.*

WELKOMBEKER, z. m. *Vidrecome*, m.

WELKOMGELD, z. o. *Entrée*, f.

WELKOMGROET, z. m. *Salut* m. *de bienvenue.*

WELKOMST (zond. mv.), z. v. *Bienvenue*, f., *accueil*, m., *réception*, f.

WELKOMTHUIS (zond. mv.), z. o. Geschenk. *Cadeau* m. *de voyage.*

WELLEN, zw. w. b. Zachtjes koken. *Faire bouillir doucement, mitonner.*

WELLEN, zw. w. o. (met *zijn*). Opborrelen. *Jaillir, sourdre.* ‖ Verzinken. *S'enfoncer.* ‖ b. (fig.) *Mettre en mouvement.*

WELLEN, zw. w. b. (forg.) *Braser.*

WELLEVEND, bn. *Honnête, poli, civil.* ‖ bw. *Honnêtement, poliment.*

WELLEVENDHEID (zond. mv.), z. v. *Honnêteté, politesse, civilité, urbanité*, f., *savoir-vivre*, m., *courtoisie, bienséance*, f.

WELLICHT, bw. *Peut-être.*

WELLING, z. v. *Jaillissement, bouillonnement*, m. ‖ (méd.) — in het bloed, *effervescence* f. *du sang.* ‖ (forg.) *Action* f. *de braser.*

WELLUIDEND, bn. *Harmonieux, mélodieux, sonore.* ‖ —e stem, *voix harmonieuse*, f. ‖ (gramm.) *Euphonique.* ‖ bw. *Harmonieusement, mélodieusement.*

WELLUIDENDHEID (zond. mv.), z. v. *Harmonie, mélodie*, f. ‖ (gramm.) *Euphonie, harmonie*, f.

WELLUIDENDHEIDSHALVE, bw. *Par euphonie.*

WELLUST, z. m. *Volupté*, f., *délices*, f. pl. ‖ Zinnelijkheid. *Plaisir* m. *des sens, sensualité, volupté*, f.

WELLUSTELING, z. m. *Voluptueux, débauché*, m.

WELLUSTIG, bn. *Voluptueux.* ‖ Zinnelijk. *Sensuel, libidineux*, ‖ —e vrouw, *femme voluptueuse* ou *lascive*, f. ‖ Bloeiend. *Florissant.* ‖ bw. *Voluptueusement.* ‖ Zinnelijk. *Sensuellement.*

WELLUSTIGHEID (-HEDEN), z. v. *Volupté*, f.

WELLUSTIG[LIJK], bw. *Zie* WELLUSTIG, bw.

WELMEENEND, bn. *Bien intentionné, sincère.* ‖ bw. *Sincèrement, en ami.*

WELMEENENDHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne intention, sincérité*, f.

WELNEMEN (zond. mv.), z. o. *Bon plaisir*, m. ‖ Onder uw —, *sous votre bon plaisir.*

WELNU! bw. *Eh bien! or ça! ça!*

WELOPGEVOED, bn. *Bien élevé.*

WELP, z. o. Jong. *Petit*, m. ‖ — des leeuwen, *lionceau*, m. ‖ — des beren, *ourson*, m. ‖ — des honds, *jeune chien*, m. ‖ — des herts, *faon*, m.

WELRIEKEND, bn. *Odoriférant, odorant, aromatique.* ‖ —e bloemen, *fleurs odorantes*, f. pl. ‖ —e olie, *huile aromatique*, f. ‖ — maken, *parfumer, embaumer.*

WELRIEKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne odeur, senteur*, f., *parfum*, m.

WELSMAKEND, bn. *Qui flatte le goût, savoureux, délicieux, appétissant, délicat.*

WELSPREKEND, bn. *Éloquent.* ‖ bw. *Éloquemment, avec éloquence.*

WELSPREKENDHEID (zond. mv.), z. v. *Éloquence*, f.

WELSTAAN, (*stond wel, welgestaan*,) onr. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Seoir* ou *aller bien.* ‖ Dat kleed staat u wel, *cet habit vous sied bien.*

WELSTAAN (zond. mv.), z. o. *Bienséance*, f. ‖ Om —s wil, *par bienséance, pour la forme.*

WELSTAANSHALVE, bw. *Par bienséance, pour la forme,*

WELSTAND (zond. mv.), z. m. *Prospérité*, f., *état prospère, bien-être*, m. ‖ Gezondheid. *Santé*, f. ‖ Welvoeglijkheid. *Convenance, bienséance.*

WELVAART (zond. mv.), z. v. *Prospérité*, f., *bon état, bien-être, salut*, m. ‖ Geluk. *Bonheur*, m., *félicité*, f. ‖ Ik drink op de — van dezen huize, *je bois au bien-être de cette maison.* ‖ Gezondheid. *Santé*, f.

WELVAREN, (*voer wel, welgevaren*,) st. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). *Se porter bien, être en bonne santé.* ‖ Geluk hebben. *Prospérer.*

WELVAREN (zond. mv.), z. o. *Zie* WELVAART.

WELVAREND, bn. *Bien portant, en bonne santé.* ‖ Welstand. *Prospérité*, f., *état prospère*, m.

WELVEN, zw. w. b. *Voûter.* ‖ Eenen kelder —, *voûter une cave.* ‖ (fig.) Gewelfde rug, *dos courbé*, m.

WELVERBONDEN, bn. *Bien joint, bien lié, bien uni.*

WELVERDIEND, bn. *Bien mérité.*

WELVEREENIGD, bn. *Bien joint, bien uni.*

WELVERSCHANST, bn. (mil.) *Bien retranché, bien fortifié.*

WELVERSIERD, bn. *Bien orné.*

WELVERSNEDEN, bn. *Bien taillé.*

WELVERSTAANDE, bw. *Bien entendu.* ‖ voegw. — dat, *bien entendu que.*

WELVERSTERKT, bn. *Bien fortifié.*

WELVING, z. v. *Voussure, courbure, cambrure, douelle*, f. ‖ Gewelf. *Voûte*, f.

WELVOEGLIJK, bn. *Bienséant, décent, convenable.* ‖ bw. *Décemment, convenablement, avec bienséance.*

WELVOEGLIJKHEID (-HEDEN), z. v. *Bienséance, décence, convenance*, f. ‖ De — in acht nemen, *observer les bienséances.*

WELVOEGLIJKHEIDSHALVE, bw. *Par bienséance.*

WELVOORZIEN, bn. *Bien pourvu, bien fourni, bien garni.*

WELWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de source.*

WELWEZEN (zond. mv.), z. o. *Zie* WELZIJN.

WELWIJS, bn. *Sage, très-sage.*

WELWILLEND, bn. *Bienveillant, complaisant, bénévole.* ‖ —e lezer, *lecteur bénévole*, m. ‖ bw. *Avec bienveillance, complaisamment, bénévolement.*

WELWILLENDHEID (-HEDEN), z. v. *Bienveillance, complaisance, bonne volonté*, f.

WELZALIG, bn. *Bienheureux.*

WELZAND (zond. mv.), z. o. Drijfzand. *Sable mouvant*, m.

WELZIJN (zond. mv.), z. o. *Bien-être, bien, salut*, m., *prospérité*, f., *bonheur*, m. ‖ Gezondheid. *Santé*, f.

WEM, z. m. Ankerhand. *Patte* f. *d'ancre.*

WEMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être continuellement en mouvement.* ‖ Wriemelen. *Fourmiller, grouiller, abonder.* ‖ Die brief wemelt van fouten, *cette lettre fourmille de fautes.*

WEMELING (zond. mv.), z. v. *Fourmillement*, m.

WEN, voegw. Wanneer. *Quand, lorsque.*

WEN, z. v. (méd.) *Loupe*, f. ‖ (vétér.) *Molette*, f.

WENDEN, zw. w. b. *Tourner, faire tourner.* ‖ Iemand den rug —, *tourner le dos à qq.* ‖ Het hoofd —, *tourner la tête.* ‖ Een schip —, *faire virer un vaisseau.* ‖ (fig.) Het over eenen anderen boeg —, *virer de bord, changer de batterie.* ‖ Zich tot iemand —, *s'adresser à qq.* ‖ o. *Tourner.* ‖ (mar.) *Virer de bord.*

WENDING, z. v. *Action* f. *de tourner, tour*, m. ‖ (man.) *Volte*, f. ‖ (mar) — eens schips, *virement* m. *d'un vaisseau.* ‖ (mil.) Zwenking. *Conversion*, f. ‖ — eens volzins, *tour* m. *d'une phrase.* ‖ (fig.) *Tournure*, f. ‖ — eener zaak,

tournure d'une affaire. ‖ Aan eene zaak eene andere — geven, *donner une autre tournure à une affaire.*

WENK, z. m. *Signe* m. *de la tête, de la main.* ‖ Oogwenk. *Coup d'œil, clin* m. *d'œil, œillade,* f. ‖ (fig.) Van iemands —en afhangen, *dépendre entièrement de qq.* ‖ (fig.) Bericht. *Avis, avertissement,* m.

WENKBRAUW, z. v. *Sourcil,* m. ‖ De —en fronsen, *froncer les sourcils.* ‖ De —en ophalen, *sourciller.*

WENKEN, zw. w. b. *Avertir par un geste, par un signe* ‖ o. (met *hebben*). *Faire signe de la tête, de la main* ou *de l'œil.*

WENNEN, zw. w. b. *Accoutumer, habituer.* ‖ o. (met *zijn*). *S'accoutumer, s'habituer.*

WENSCH, z. m. *Souhait, désir, vœu,* m. ‖ Naar —, *à souhait.* ‖ Alles gaat naar —, *tout va à souhait.*

WENSCHELIJK, bn. *Souhaitable, désirable.* ‖ bw. *À souhait.*

WENSCHELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est souhaitable* ou *désirable.*

WENSCHEN, zw. w. b. *Souhaiter, désirer.* ‖ Iets vurig —, *souhaiter qc. ardemment.* ‖ Het is te —, *il est à désirer.* ‖ Ik wensch u goeden dag, *je vous souhaite le bonjour.* ‖ Hij wenscht zich dood, *il désire sa mort.* ‖ o. (met *hebben*). *Souhaiter, désirer.*

WENSCHENSWAARDIG, bn. *Désirable, souhaitable.*

*WENST, z. v. *Zie* GEWOONTE.

WENTELEN, zw. w. b. *Rouler continuellement, tourner.* ‖ Zich —. *Se rouler.* ‖ Zich in het slijk —, *se vautrer dans la boue.* ‖ o. (met *hebben* en *zijn*). *Tourner, rouler, se tourner, se rouler.*

WENTELING, z. v. *Action* f. *de rouler* ou *de tourner, tour, mouvement circulaire,* m. ‖ — der aarde om de zon, *révolution* f. *de la terre autour du soleil.*

WENTELSPIL, z. v. Wentelstok. *Noyau* m. *d'escalier.* ‖ (hort.) *Tuteur* m. *d'une plante grimpante.*

WENTELSTEEN (-STEENEN), z. m. *Rouleau* m. *de pierre.*

WENTELSTOK, z. m. *Noyau* m. *d'escalier.*

WENTELTEEFJE, z. o. (cuis.) *Croûte dorée,* f.

WENTELTRAP, z. v. *Escalier à noyau, à hélice* ou *à vis, escalier* m. *en limaçon.* ‖ (h. n.) *Escalier.*

WENTELTRAPVORMIG, bn. *en* bw. *En forme d'escalier à vis.*

WEPEL, bn. *Vacant, vide.*

WEPELDORENKNOP, z. m. *Bédégar,* m.

WERELD, z. v. *Monde, univers,* m. ‖ De schepping der —, *la création du monde.* ‖ Ter — komen, *venir au monde, naître.* ‖ Ter — brengen, *mettre au monde.* ‖ Eene reis om de — doen, *faire le tour du monde.* ‖ De — verlaten, *quitter le monde.* ‖ (fig.) Naar de andere — verhuizen, *aller dans l'autre monde, mourir.* ‖ De nieuwe —, *le nouveau monde.* ‖ Dat mag heel de — weten, *tout le monde peut le savoir.* ‖ (prov.) Het is de verkeerde —, *c'est le monde renversé.* ‖ De beschaafde —, *le monde civilisé.* ‖ De geleerde —, *le monde savant.* ‖ De groote —, *le grand monde.* ‖ Wereldsche genoegens. *Monde.* ‖ Der — afsterven, *mourir au monde.* ‖ Zijne — verstaan, *avoir l'usage du monde.*

WERELDAS (zond. mv.), z. v. *Axe* m. *du monde.*

WERELDBEHEERSCHER, z. m. *Souverain, dominateur* ou *maître* m. *du monde, de l'univers.*

WERELDBESCHOUWER, z. m. *Observateur, contemplateur* m. *du monde.*

WERELDBESCHOUWING (zond. mv.), z. v. *Contemplation* f. *du monde.*

WERELDBESCHRIJVER, z. m. *Cosmographe,* m.

WERELDBESCHRIJVING, z. v. *Cosmographie,* f.

WERELDBEWONER, z. m. *Habitant* m. *du monde.*

WERELDBOL, z. m. *Globe terrestre,* m.

WERELDBOUW, z. m. *Système* m. *du monde.*

WERELDBRAND, z. m. *Conflagration,* f.

WERELDBURGER, z. m. *Cosmopolite,* m.

WERELDBURGERLIJK, bn. *Cosmopolite.* ‖ bw. *En cosmopolite.*

WERELDBURGERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Cosmopolitisme,* m.

WERELDDEEL (-DEELEN), z. o. *Partie* f. *du monde.*

WERELDGEBOUW (zond. mv.), z. o. *Univers, monde,* m. ‖ Wereldstelsel. *Système* m. *du monde.*

WERELDGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *du monde.*

WERELDGESCHIEDENIS, z. v. *Histoire* f. *du monde.*

WERELDGROOTE, z. m. *Puissant* ou *grand* m. *de la terre.*

WERELDHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce universel, commerce* m. *du monde.*

WERELDHEERSCHAPPIJ (zond. mv.), z. v. *Empire* m. *du monde.*

WERELDKAART, z. v. *Mappemonde,* f.

WERELDKENNIS (zond. mv.), z. v. *Connaissance* f. *du monde.* ‖ Wereldleer. *Cosmologie,* f.

WERELDKLOOT (-KLOOTEN), z. m. *Globe terrestre,* m.

WERELDKONING, z. m. *Zie* WERELDBEHEERSCHER.

WERELDKUNDE (zond. mv.), z. v. *Cosmologie,* f.

WERELDKUNDIG, bn. Openbaar. *Public, notoire, manifeste.* ‖ — maken, *divulguer.* ‖ Der wereldleer. *Cosmologique.*

WERELDLEER (zond. mv.), z. v. *Cosmologie,* f.

WERELDLIJK, bn. *Séculier, laïque, lai.* ‖ — priester, *prêtre séculier,* m. ‖ —e staat, *état séculier,* m. ‖ —e rechtsmacht, *sécularité,* f. ‖ De —e arm, *le bras séculier.* ‖ — maken, *séculariser.* ‖ z. m. —e, *laïque,* m. ‖ De geestelijken en de —en, *les ecclésiastiques et les laïques.* ‖ bw. *Séculièrement.*

WERELDLING, z. m. *en* v. *Mondain,* m., *femme mondaine,* f.

WERELDMETER, z. m. (astr.) *Cosmolabe,* m.

WERELDROND (zond. mv.), z. o. *Globe terrestre, monde,* m.

WERELDS, bw. *Temporellement.* ‖ Wereldschgezind. *Mondainement.* ‖ Wereldlijk. *Séculièrement.*

WERELDSCH, bn. *Temporel, terrestre.* ‖ Wereldschgezind. *Mondain.* ‖ Wereldlijk. *Séculier.*

WERELDSCHEPPING (zond. mv.), z. v. *Création* f. *du monde.*

WERELDSCHGEZIND, bn. *Mondain.*

WERELDSCHGEZINDHEID (zond. mv.), z. v. *Mondanité,* f.

WERELDSPIL (zond. mv.), z. v. *Zie* WERELDAS.

WERELDSTAD (-STEDEN), z. v. *Capitale* f. *du monde.* ‖ Groote stad. *Grande ville,* f.

WERELDSTELSEL, z. o. *Système* m. *du monde.* ‖ Zonnestelsel. *Système solaire,* m.

WERELDSTREEK (-STREKEN), z. v. *Région du monde, zone,* f., *climat,* m.

WERELDTENTOONSTELLING, z. v. *Exposition universelle,* f.

WERELDVORMING, z. v. *Formation* f. *de l'univers.* ‖ Leer der —, *cosmogonie,* f.

WERELDWIJSHEID (zond. mv.), z. v. *Philosophie,* f.

WERELDWIJZE, z. m. *Philosophe,* m.

WERELDWONDER, z. o. *Merveille* f. *du monde.*

WERELDZEE (zond. mv.), z. v. *Océan,* m.

Weren, zw. w. b. Keeren, beletten. *Défendre, empêcher, mettre obstacle à, arrêter.* | Zich —. *Se défendre, résister.* | Zich —. Zich haasten. *Se hâter, s'empresser.* | Zich —. Zijn best doen. *Faire son possible.*
Werevleesch (zond. mv.), z. o. *Du mouton*, m.
Werf, z. v. *Terrain plus* ou *moins élevé sur lequel se trouve un bâtiment.* | Scheepstimmerwerf. *Chantier*, m. | Kaai. *Quai*, m.
Werf, z. v. Keer. *Fois*, f.
Werfbrief, z. m. *Acte d'enrôlement, enrôlement*, m.
Werfgast, z. m. *Ouvrier* m. *d'un chantier.*
Werfgeld (zond. mv), z. o. Handgeld. *Prime* f. *d'engagement, engagement*, m.
Werfhuis, z. o. *Maison* f. *où loge l'officier recruteur.*
Werfkantoor (–toren), z. o. *Bureau* m. *d'enrôlement.*
Werflijst, z. v. *Zie* Werfbrief.
Werfofficier, z. m. *Officier recruteur*, m,
Werfvolk (zond. mv.), z. o. (mil.) *Recrues*, f. pl. | Gasten eener scheepstimmerwerf. *Ouvriers* m. pl. *d'un chantier.*
Wering, z. v. *Défense, résistance*, f. | Beletsel. *Obstacle, empêchement*, m.
Werk (zond. mv.), z. o. Vlas. *Étoupe*, f.
Werk, z. o. Gewrocht. *Ouvrage*, m., *œuvre*, f. | —en Gods, *œuvres de Dieu.* | Arbeid. *Travail*, m. | Bezigheid. *Besogne, occupation*, f. | Aan het — zijn, *être à l'ouvrage.* | De hand aan 't — slaan, *mettre la main à l'œuvre.* | In het — stellen, *employer, pratiquer, effectuer, mettre en œuvre.* | Te — gaan, *agir, procéder.* | Daad. *Acte*, m., *œuvre, action*, f. | Goede —en doen, *faire de bonnes œuvres.* | (fig.) Veel — van iets maken, *faire beaucoup de cas de qc.* | Bouw. *Construction*, f., *édifice*, m. | —en Vestingen. *Fortification*, f. | Schrift. *Ouvrage, écrit*, m., *œuvre*, f. | Zijne —en laten drukken, *faire imprimer ses œuvres.* | Verzameling van platen. *Œuvre*, m. | (mécan.) *Ouvrage*, m. | (horl.) *Ouvrage.* | (mar.) *Manœuvre*, f.
Werkbaas, z. m. *Chef* m. *d'ouvriers.*
Werkbank, z. v. *Établi*, m.
Werkbeest, z. o. *Bête* f. *de somme.*
Werkbij, z. v. *Abeille ouvrière*, f.
Werkdadig, bn. *Actif.* | Werkelijk. *Réel.* | Practisch. *Pratique.*
Werkdadigheid (zond. mv.), z. v. *Activité*, f. | Werkelijkheid. *Réalité*, f.
Werkdag (–dagen), z. m. *Jour ouvrable, jour ouvrier*, m.
Werkelijk, bn. Inderdaad bestaande. *Actuel, réel, effectif.* | Bezig. *Actif.* | bw. *Actuellement, réellement, effectivement.* | Werkzaam. *Activement.* | Met veel ijver. *Avec beaucoup de zèle.*
Werkelijkheid (zond. mv.), z. v. *Réalité, existence*, f. | Dadelijkheid. *Actualité*, f. | Oefening. *Exercice*, m. | Last. *Difficulté, fatigue*, f.
Werkeloos, bn. *Inactif, oisif, désoccupé, inerte, désœuvré.* | bw. *Inactivement, dans le désœuvrement.*
Werkeloosheid (zond. mv.), z. v. *Inactivité, inaction, oisiveté*, f., *désœuvrement*, m. | (méd.) *Inertie*, f.
Werken, (*werkte* of *wrocht, gewerkt* of *gewrocht*,) zw. *of* onr. w. b. *Travailler, exécuter, opérer, produire, faire.* | o. (met *hebben*). *Travailler, agir.* | Werkende oorzaak, *cause efficiente*, f. | Bij de kaars —, *travailler à la chandelle.* | In dagloon —, *travailler à la journée.* | Met de naald —, *travailler à l'aiguille.* | Aan iets —, *travailler à qc.* | Dat geneesmiddel werkt niet, *ce médicament n'opère pas.* | Gisten. *Travailler, fermenter.* | Die wijn werkt, *ce vin travaille.* | (mécan.) *Travailler, marcher, fonctionner.* | wederk. Zich dood —, *se tuer à force de travailler.*
Werken, bn. *D'étoupe.*
Werker, z. m. *Travailleur, ouvrier, artisan*, m. | Maker. *Auteur*, m. | Werkende oorzaak. *Auteur*, m., *cause*, f., *agent*, m.
Werkezel, z. m. *Homme fort laborieux, grand travailleur*, m.
Werkgast, z. m. *Ouvrier, compagnon*, m.
Werkgesticht, z. o. *Usine*, f.
Werkgezel, z. m. *Compagnon*, m.
Werkheilig, bn. *Qui croit se sauver par ses bonnes œuvres.*
Werkheilige, z. m. *en* v. *Celui* ou *celle qui attend son salut de ses bonnes œuvres.*
Werkheiligheid (zond. mv.), z. v. *Confiance* f. *dans le mérite de ses bonnes œuvres.*
Werkhuis, z. o. *Atelier, ouvroir*, m. | Fabriek. *Fabrique, manufacture, usine*, f. | Verbeterhuis. *Maison* f. *de correction.*
Werking, z. v. *Opération, action*, f. | Uitwerking. *Efficacité*, f., *effet*, m. | Invloed. *Influence, action*, f.
Werkknecht, z. m. *Compagnon, ouvrier, garçon*, m.
Werkkracht (zond. mv.), z. v. *Force, vertu, efficacité, action*, f.
Werkkring, z. m. *Sphère* f. *d'activité.*
Werklieden, z. m. mv. *Zie* Werkman.
Werkloon (–loonen), z. o. *Salaire* m. *d'un ouvrier, main-d'œuvre*, f.
Werkman (–lieden, –lui), z. m. *Ouvrier, manouvrier, manœuvre, journalier, artisan*, m.
Werkmeester, z. m. *Chef d'ouvriers, chef d'atelier, contre-maître, conducteur* m. *des travaux.*
Werkmeid, z. o. *Ouvrière*, f.
Werkpak, z. o. *Habits* m. pl. *de travail.*
Werkplaats (–plaatsen), z. v. *Atelier, ouvroir*, m. | Winkel. *Boutique*, f.
Werkrechter, z. m. *Prud'homme*, m.
Werkstellig, bn. — maken, *exécuter, effectuer, réaliser.*
Werkstelligheid (zond. mv.), z. v. *Exécution, réalisation, mise* f. *en œuvre.*
Werkster, z. v. *Ouvrière, travailleuse*, f.
Werkstoel, z. m. — eens wevers, *métier*, m.
Werkstuk, z. o. *Ouvrage*, m., *pièce, production*, f. | Vraagstuk. *Problème*, m.
Werktafel, z. v. *Établi, écofrai, écofroi*, m.
Werktijd, z. m. *Temps* m. *du travail.*
Werktuig, z. o. *Instrument, outil*, m. | Machine. *Machine*, f. | Zintuig. *Organe*, m. | (fig.) Persoon. *Instrument*, m.
Werktuiglijk, bn. *Mécanique.* | (fig.) *Machinal.* | —e beweging, *mouvement machinal*, m. | bw. *Mécaniquement.* | (fig.) Gelijk een werktuig. *Machinalement.*
Werktuiglijkheid (zond. mv.), z. v. *Mécanicité*, f.
Werktuigkunde (zond. mv.), z. v. *Mécanique*, f.
Werktuigkundig, bn. *Versé dans la mécanique.* | Van de werktuigkunde. *Mécanique.* | —e samenstelling, *mécanisme*, m. | bw. *Mécaniquement.*
Werktuigkundige, z. m. *Mécanicien*, m.
Werktuigkundig[lijk], bw. *Zie* Werktuigkundig, bw.
Werktuigmaker, z. m. *Mécanicien*, m.
Werkuur, z. o. *Heure* f. *du travail.*
Werkvolk (zond. mv.), z. o. *Ouvriers, travailleurs, manouvriers*, m. pl.

Werkvrouw, z. v. *Ouvrière*, f.
Werkwesp, z. v. *Guêpe ouvrière*, f.
Werkwijze, z. v. *Manière* f. *de travailler*.
Werkwoord, z. o. (gramm.) *Verbe*, m.
Werkzaal, z. v. *Salle* f. *de travail*, *ouvroir*, *atelier*, m.
Werkzaam, bn. *Laborieux*, *actif*, *diligent*, *zélé*. | Dat uitwerking heeft. *Efficace*. | — middel, *moyen efficace*, m. || bw. *Activement*, *diligemment*, *avec zèle*. || Krachtig. *Efficacement*.
Werkzaamheid (-heden), z. v. *Activité*, *diligence*, f., *zèle*, m. || Werk. *Travail*, m., *occupation*, f. | — eens geneesmiddels, *efficacité* f. *d'un remède*.
Werkzak, z. m. *Sac à ouvrage*, *ridicule*, m.
Werpanker, z. o. *Ancre* f. *de toue*.
Werpdraad, z. m. *Zie* Werpte.
Werpel, z. m. *Dé* m. *à jouer*.
Werpeling, z. m. *Petit* m. *d'un animal*.
Werpen, (*wierp*, *geworpen*,) st. w. b. *Jeter*, *lancer*. | Steenen —, *jeter des pierres*. || Eenen pijl —, *lancer un dard*. | Bommen —, *jeter des bombes*. | Iets in het vuur —, *jeter qc. au feu*. | Iemand ter aarde —, *jeter qq. par terre*, *terrasser qq.* | Zijne oogen op iemand —, *jeter les yeux sur qq.* | Iemand in de gevangenis —, *jeter qq. en prison*. | Koopwaren over boord —, *jeter des marchandises à la mer*. | Het anker —, *jeter l'ancre*. || (prov.) Olie in het vuur —, *jeter de l'huile sur le feu*. | (prov.) Zand in de oogen —, *jeter de la poudre aux yeux*. | (prov.) Den steel naar de bijl —, *jeter le manche après la cognée*. || (prov.) De teerling is geworpen, *le dé en est jeté*. | Jongen —, *mettre bas*, *faire des petits*. | Zich —. *Se jeter*. | Zich voor iemands voeten —, *se jeter aux pieds de qq.* || o. (met *hebben*). *Jeter*. | Met steenen —, *jeter des pierres*.
Werper, z. m. *Celui qui jette*.
Werpgaren (zond. mv.), z. o. *Fil* m. *de trame*.
Werpgat (-gaten), z. o. (fort.) *Machecoulis*, m.
Werphaak, z. m. *Croc*, *harpon*, m.
Werpkracht (zond. mv.), z. v. *Force* f. *de projection*.
Werplans (-lansen), z. v. *Zie* Werpspiest.
Werplijn, z. v. (mar) *Touée*, f. || (phys.) *Ligne* f. *de projection*.
Werplood (-looden), z. o. *Sonde*, f.
Werpnet, z. o. *Épervier*, m.
Werppijl, z. m. *Dard*, *trait*, *javelot*, m., *javeline*, f.
Werpschicht, z. m. *Zie* Werppijl.
Werpschijf, z. v. *Disque*, *palet*, m.
Werpspeer (-speren), z. v. *Zie* Werpspiets.
Werpspel (-spelen), z. o. Dobbelspel. *Jeu* m. *de dés*.
Werpspie[t]s (-spie[t]sen), z. v. *Javelot*, *dard*, m., *javeline*, f. | — der wilden, *zagaie*, f.
Werpte, z. v. *Fil* m. *de la trame*.
Werptol, z. m. *Toupie*, f., *sabot*, m.
Werptop, z. m. *Zie* Werptol.
Werptuig, z. o. *Projectile*, m. | Blijde. *Baliste*, *catapulte*, f.
Werpwapen, z. o. *Arme* f. *de jet*.
Werst, z. v. Russische maat. *Verste*, f.
Werte, z. v. *Verrue*, f.
Wervel, z. m. *Tourniquet*, m., *croisille*, f. | (fig.) Den — draaien, *être la cheville ouvrière*, ou *le principal agent d'une affaire*, *d'une entreprise*. | Wervelbeen. *Vertèbre*, f.
Wervelader, z. v. *Artère vertébrale*, f.
Wervelbeen (-beenderen), z. o. *Vertèbre*, f.
Werveldier, z. o. *Animal vertébré*, m.

Werveldraaier, z. m. (fig.) *Cheville ouvrière*, f., *principal agent* m. *d'une affaire*.
Wervelen, zw. w. b. *Fermer au tourniquet*. | Draaien. *Tourner*.
Wervelkolom, z. v. (anat.) *Colonne vertébrale*, f.
Wervelkruid (zond. mv.), z. o. (bot.) *Astragale*, m.
Wervelwind, z. m. *Tourbillon*, m.
Wervelziek, bn. *Vertigineux*, *sujet à des vertiges*. || Wuft. *Inconstant*.
Wervelziekte (zond. mv.), z. v. *Vertige*, m.
Werven, (*wierf*, *geworven*,) st. w. b. Met moeite verkrijgen. *Acquérir* ou *obtenir avec peine*. | (mil., mar.) *Recruter*, *enrôler*, *lever*, *engager*. || Ronselen. *Embaucher*, *racoler*.
Werver, z. m. *Recruteur*, *enrôleur*, m. | Ronselaar. *Embaucheur*, *racoleur*, m. || (fig.) *Propagandiste*, *recruteur* m. *de partisans*.
Werving, z. v. *Recrutement*, *enrôlement*, m., *levée*, f. || Ronseling. *Embauchage*, *racolage*, m. || (fig.) *Propagande*, f. || (fig.) Op — uitgaan, *faire de la propagande*.
Werwaarts, bw. *De quel côté*, *vers quel endroit*, *où*, *vers*.
***Wes**, voorn. in den genit. Waarvan. *Dont*, *de quoi*, *duquel*.
Weshalve, voegw. *C'est pourquoi*, *pour quelle raison*.
Wesp, z. v. *Guêpe*, f. | Groote —, *frelon*, m.
Wespenangel, z. m. *Aiguillon* m. *de guêpe*.
Wespenei (-eieren), z. o. *Œuf* m. *de guêpe*.
Wespeneter, z. m. (h. n.) *Guêpier*, m.
Wespennest, z. o. *Guêpier*, m. | Zijn hoofd in een — steken, *se mettre la tête dans un guêpier*.
Wespesteek (-steken), z. m. *Piqûre* f. *de guêpe*.
West (zond. mv.), z. o. Het westen. *Ouest*, *occident*, *couchant*, m. || v. Nederlands Westindische bezittingen. *Indes occidentales*, f. pl. | bw. *À l'ouest*, *à l'occident*. || De wind is —, *le vent est à l'ouest*.
Westelijk, bn. *Occidental*, *d'ouest*. | bw. *Vers l'ouest*, *à l'ouest*.
Westelijken, zw. w. o. (met *zijn*). *Aller* ou *se diriger vers l'ouest*.
Westen (zond. mv.), z. o. *Ouest*, *occident*, *couchant*, m. | De wind blaast uit het —, *le vent est à l'ouest*.
Westenwind, z. m. *Vent* m. *d'ouest*.
Wester, bn. *Occidental*, *d'ouest*.
Westergang (zond. mv.), z. m. (mar.) *Galerie* f. *de poupe*.
Westergrens, z. v. *Frontière* ou *limite occidentale*, f.
Westerhoek (zond. mv.), z. m. *Région occidentale*, f.
Westerkim (zond. mv.), z. v. *Horizon occidental*, *horizon* m. *de l'ouest*.
Westerling, z. m. *en* v. *Habitant* m. ou *habitante* f. *de l'occident*.
Westersch, bn. *Occidental*, *d'occident*, *d'ouest*. || —e volken, *peuples occidentaux*, m. pl. || Het —e keizerrijk, *l'empire* m. *d'Occident*.
Westerwereld (zond. mv.), z. v. *Monde occidental*, m.
Westerzee (zond. mv.), z. v. *Océan atlantique*, m.
Westerzon (zond. mv.), z. v. *Soleil* m. *d'ouest* ou *du soir*.
Westhoek (zond. mv.), z. m. *Zie* Westerhoek.
Westindievaarder, z. m. *Vaisseau* ou *capitaine* m. *qui va aux Indes occidentales*.
Westkant (zond. mv.), z. m. *Côté* m. *de l'ouest* ou *de l'occident*.

WESTKIM (zond. mv.), z. v. *Zie* WESTERKIM.
WESTKUST (zond. mv,), z. v. *Côte occidentale*, f.
WESTLAND (zond. mv.), z. o. *Pays occidental*, m.
WESTNOORDWEST, bw. *Ouest-nord-ouest.*
WESTNOORDWESTELIJK, bn. *D'ouest-nord-ouest.*
WESTVLAAMSCH, bn. *Qui est de la Flandre occidentale.* ‖ z. o. Het —. *Le dialecte néerlandais qu'on parle dans la Flandre occidentale.*
WESTWAARTS, bw. *Vers l'ouest*, *l'occident*, ou *le couchant*, *à l'ouest*, *à l'occident*, *au couchant*, *du côté du couchant*, *de l'ouest* ou *de l'occident.*
WESTZIJDE (zond. mv.), z. v. *Zie* WESTKANT.
WESTZUIDWEST, bw. *Ouest-sud-ouest.*
WESTZUIDWESTELIJK, bn. *D'ouest-sud-ouest.*
WESWEGE, voegw. *C'est pourquoi*, *pour quelle raison.*
WET, z. v. *Loi*, f ‖ —ten maken, *faire des lois.* ‖ De — overtreden, *violer* ou *enfreindre la loi.* ‖ De — Gods, *la loi de Dieu.* ‖ (fig.) Naar de oude —, *d'une manière antique.* ‖ (fig.) De — geven, *faire la loi.* ‖ — van wedervergelding, *loi du talion.* ‖ (prov.) Nood breekt —ten, *nécessité n'a point de loi.* ‖ Stadsbestuur. *Régence*, f., *magistrats*, m. pl. ‖ Te —te. Gerechtelijk. *Judiciairement.* ‖ Verstand. *Esprit*, m.
WETBOEK, z. o. *Code*, *corps* m. *de lois.* ‖ Burgerlijk —, *code civil.* ‖ — van koophandel, *code de commerce.* ‖ — van strafvordering, *code d'instruction criminelle.*
WETBOEKMAKER, z. m. *Codificateur*, m.
WETBREKER, z. m. *Transgresseur* ou *infracteur de la loi*, *contrevenant*, m.
WETE (zond. mv.), z. v. *Zie* WEET.
WETEN, (*wist*, *geweten*,) onr. w. b. *Savoir*, *connaître.* ‖ Laten —, *faire savoir*, *mander.* ‖ Niet —, *ignorer.* ‖ (fig.) Hij wil niets van u —, *il ne veut rien avoir à démêler avec vous.* ‖ Dank —, *savoir gré.* ‖ Niet dat ik —, *non* ou *pas que je sache.* ‖ Te —, *à savoir*, *savoir.*
WETEN (zond. mv.), z. o, Kennis. *Science*, f., *savoir*, m., *connaissance*, f. ‖ Naar mijn —, *que je sache.* ‖ Mijns —s, *que je sache.* ‖ Buiten zijn —, *à son insu.*
WETEND, bn. Kundig. *Qui sait.*
WETENS, bw. *Sciemment.* ‖ Willens en —, *de propos délibéré*, *à dessein*, *de gaieté de cœur.*
WETENSCHAP, z. v. *Connaissance*, f. ‖ Kundigheid. *Science*, f. ‖ De kunsten en —pen, *les arts et les sciences.* ‖ Voorwerp van kennis. *Science*, f.
WETENSCHAPPELIJK, bn. *Scientifique.* ‖ bw. *Scientifiquement.*
WETENSCHAPPELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Caractère scientifique*, m.
WETENSWAARDIG, bn. *Digne d'être su* ou *connu.* ‖ Belangrijk. *Intéressant*, *important*, *curieux.*
WETENSWAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. Belangrijkheid. *Intérêt*, m., *importance*, f.
WETERING, z. v. *Cours* m. *d'eau.* ‖ Beek. *Ruisseau*, m
WETGEEFSTER, z. v. *Législatrice*, f.
WETGELEERDE, z. m. *Jurisconsulte*, *légiste*, m.
WETGEVEND, bn. *Législatif.* ‖ —e kamer, *chambre législative*, f. ‖ —e macht, *pouvoir législatif*, m. ‖ — lichaam, *corps législatif*, m.
WETGEVER, z. m. *Législateur*, m.
WETGEVING, z. v. *Législation*, *législature*, f. ‖ Wetgevende macht. *Pouvoir législatif*, m.
WETHOUDER, z. m. *Magistrat*, *édile*, m. ‖ Schepen. *Échevin*, m.
WETHOUDERSCHAP, z. v. De wethouders. *Magistrature*, f. ‖ o. Waardigheid van wethouder. *Magistrature.* ‖ Schepenschap. *Échevinat*, m.
WETKAMER, z. v. *Chambre* f. *du conseil.*
WETKUNDE, z. v. *Nomologie*, *science* f. *des lois.*
WETKUNDIG, bn. *Nomologique.*
WETKUNDIGE, z. m. *Légiste*, m.
WETPLANK, z. v. *Planche* f. *à aiguiser.*
WETPRIEM, z. m. *Zie* WETSTAAL.
WETSARTIKEL, z. o. *Article* m. *de la loi.*
WETSBEPALING, z. v. *Disposition* f. *de loi.*
WETSCHENDER, z. m. *Zie* WETBREKER.
WETSCHENDING, z. v. *Violation de la loi*, *infraction* f. *à la loi.*
WETSHERZIENING, z. v. *Révision* f. *de la loi.*
WETSONTWERP, z. o. *Projet* m. *de loi.*
WETSTAAL, z. o. *Fusil*, *tourne-fil*, m.
WETSTEEN (-STEENEN), z. m. *Pierre à aiguiser*, *queue*, f., *cous*, m.
WETSVERANDERING, z. v. *Changement* m. *de loi.*
WETTELIJK, bn. *Légal*, *légitime.* ‖ bw. *Légalement*, *légitimement.*
WETTELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Légalité*, *légitimité*, f.
WETTELOOS, bn. *Anarchique*, *qui n'a point de lois.* ‖ (fig.) *Sans règle*, *anarchique.* ‖ bw. *Sans loi.* ‖ Zonder regel. *Sans règle*
WETTELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Anarchie*, f.
WETTEN, zw. w. b. *Aiguiser*, *affiler*, *repasser.* ‖ Slijpen. *Émoudre.* ‖ (fig.) Het verstand —, *aiguiser l'esprit.*
WETTENVERZAMELING, z. v. *Recueil* m. *de lois.*
WETTER, z. m. *Affileur*, m.
WETTIG, bn. *Conforme à la loi*, *légal*, *légitime*, *valide.* ‖ — huwelijk, *mariage légitime*, m. ‖ — kind, *enfant légitime*, m. ‖ — aandeel, *légitime*, f. ‖ — maken, *légitimer.* ‖ Een kind — maken, *légitimer un enfant.* ‖ bw. *Conformément à la loi*, *légalement*, *légitimement.*
WETTIGEN, zw. w. b. *Légaliser*, *légitimer*, *valider.* ‖ Een kind —, *légitimer un enfant.* ‖ Eene akte —, *légaliser* ou *valider un acte.* ‖ Door het gebruik gewettigd, *consacré par l'usage.*
WETTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Légitimité*, *légalité*, *validité*, f. ‖ — eener akte, *validité* f. *d'un acte.* ‖ Rechtvaardigheid. *Équité*, *justice*, f.
WETTIGING, z. v. *Légitimation*, *légalisation*, *validation*, f.
WETTIG[LIJK], bw. *Zie* WETTIG, bw.
WETTISCH, bn. (théol.) *Conforme à la loi de Dieu*, *légal.* ‖ bw. *Selon la loi de Dieu*, *légalement.*
WETVERBREKER, z. m. *Zie* WETBREKER.
WEVEL, z. m. *Trame*, f.
WEVELDRAAD, z. m., WEVELGAREN, z. o. *Trame*, f.
WEVELING, z. v. (mar.) *Enfléchure*, f.
WEVELWORM, z. m. *Calandre*, f.
WEVEN, (*weefde*, *geweven*,) st. w. b. *Tisser.* ‖ Linnen —, *tisser de la toile.*
WEVER, z. m. *Tisserand*, m. ‖ (h. n.) *Tisserand.*
WEVERIJ, z. v. *Tisseranderie*, f., *métier* m. *de tisserand.* ‖ Het weven. *Tissage*, m.
WEVERSBOOM (-BOOMEN), z. m. *Ensouple*, *ensuple*, f.
WEVERSGETOUW, z. o. *Métier* m. *de tisserand.*
WEVERSKAM, z. m. *Peigne* m. *de tisserand*, *lame*, f., *ros*, m.
WEVERSKAMMAKER, z. m. *Lamier*, *rotier*, m.
WEVERSKLOS, z. m. *Bobine*, f., *époulin*, *espolin*, m.
WEVERSSPOEL, z. v. *Navette*, f.
WEVERSSPOELMAKER, z. m. *Navetier*, m.
WEVING (zond. mv.), z. v. *Tissage*, m.

Wezel, z. v. *Belette*, f. ‖ (fig.) Zoo bang als eene —, *extrêmement peureux*.
Wezen, z. o. *Être*, m. ‖ Wezenheid. *Essence, nature*, f. ‖ Het — van God, *l'essence divine, l'essence de Dieu*. ‖ Bestaan. *Existence*, f. ‖ In — zijn, *exister, subsister*. ‖ Wat bestaat. *Être*. ‖ Het opperste —, *l'Être souverain*. ‖ God is een ongeschapen —, *Dieu est un être incréé*. ‖ Ingebeeld —, *être de raison*. ‖ Gelaat. *Air, visage*, m., *mine*, f. ‖ Vriendelijk —, *air gracieux*. ‖ Bewustheid. *Conscience*, f. ‖ Aandoening, gevoel. *Sentiment*, m., *sensation*, f. ‖ Hij heeft er geen — van, *il n'en sent rien*.
Wezen, (*ik ben, hij is, wij zijn*, enz.; *ik was, hij was, wij waren*, enz.; *geweest*,) onr. w. zelfst. (met *zijn* of *hebben*). *Être, exister*. ‖ hulpw. *Être*.
Wezenheid (zond. mv.), z. v. *Essence, nature, entité, individualité*, f.
Wezenlijk, bn. *Essentiel*. ‖ Werkelijk. *Réel*. ‖ Waarlijk. *Vrai*. ‖ Levendig. *Vif, agile*. ‖ Zedig. *Modeste, discret*. ‖ bw. *Essentiellement*. ‖ Werkelijk. *Réellement*. ‖ Waarlijk. *Véritablement, en effet*.
Wezenlijkheid (zond. mv.), z. v. *Essence*, f. ‖ Bestaan. *Existence*, f. ‖ Werkelijkheid. *Réalité*, f.
Wezenloos, bn. *Vain, qui n'existe pas*. ‖ Onbescheiden. *Indiscret, immodeste*. ‖ Ongevoelig. *Insensible*. ‖ bw. *Sans corps, sans sentiment*.
Wezenloosheid (zond. mv.), z. v. *Non-existence*, f., *non-être*, m. ‖ Onbescheidenheid. *Indiscrétion, immodestie*, f. ‖ Ongevoeligheid. *Insensibilité*, f.
Wezenstrek, z. m. *Trait* m. *du visage*.
Whist (zond. mv.), z. o. *Whist*, m.
Whisten, zw. w. o. (met *hebben*). *Jouer au whist*.
Whister, z. m. *Joueur* m. *au whist*.
Whistspel, z. o. *Whist*, m.
Wichelaar, z. m. *Augure, devin*, m.
Wichelaarskunst, z. v. *Art* m. *de l'augure, science augurale, divination*, f.
Wichelaarster, z. v. *Zie* Wichelares.
Wichelares, z. v. *Devineresse*, f.
Wichelarij, z. v. *Divination*, f., *art* m. *de l'augure, science augurale*, f.
Wichelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Deviner, augurer, prédire l'avenir*.
Wichelroede, z. v. *Baguette divinatoire*, f.
Wichelstok, z. m., **Wichelstokje**, z. o. *Baguette divinatoire*, m.
Wicht, z. o. Wezen. *Créature, personne*, f. ‖ Onnoozel —, *innocente créature*. ‖ Kind. *Petit enfant*, m.
Wicht, z. o. Gewicht. *Poids*, m. ‖ Zwaarte. *Poids*, m., *pesanteur*, f. ‖ Belangrijkheid. *Importance*, f., *poids*, m.
Wichtig, bn. *Pesant, lourd*. ‖ Belangrijk. *Important*.
Wichtigheid (zond. mv.), z. v. *Poids*, m., *pesanteur*, f. ‖ Belangrijkheid. *Importance*, f., *poids*, m.
Wichtje, z. o. Gram. *Gramme*, m.
Wie, vragend voorn. *Qui? quel? quelle? lequel? laquelle?* ‖ — is het? *qui est-ce?* ‖ — heeft dat gezeid? *qui a dit cela?* ‖ — is daar? *qui est là?* ‖ — daar? *qui va là? qui vive?* ‖ betrekk. voorn. *Qui, lequel, laquelle, lesquels, les quelles*. ‖ aanw. voorn. *Qui*. ‖ Al —, *quiconque, qui*. ‖ Al — dat zal zeggen, *quiconque dira cela*. ‖ — het ook zij, *qui que ce soit*.
Wiedbaas, z. m. *Maître sarcleur*, m.
Wiedemaand, z. v. *Juin, mois* m. *de juin*.
Wieden, zw. w. b. *Sarcler*.
Wieder, z. m. *Sarcleur*, m.
Wiedijzer, z. o. *Sarcloir*, m.
Wieding, z. v. *Sarclage*, m.
Wiedloon (–loonen), z. o. *Sarclage*, m.
Wiedmes, z. o. *Sarcloir*, m.
Wiedster, z. v. *Sarcleuse*, f.
Wiedvolk (zond. mv.), z. o. *Sarcleurs* m. pl. *et sarcleuses*, f. pl.
Wieg, z. v. *Berceau*, m. ‖ (fig.) Hij is daarvoor in de — geleid, *il est né pour cela*. ‖ (fig.) *Berceau*, m., *origine*, f., *commencement*, m., *enfance*, f. ‖ Van de — af, *dès le berceau*.
Wiegekleed (–kleeden), z. o. *Garniture* f. *de berceau*.
Wiegekoord, z. o. *Corde* ou *bande* f. *de berceau*.
Wiegelen, zw. w. b. *Balancer doucement*. ‖ o. (met *hebben*). *Branler, dandiner, se dandiner, se mouvoir continuellement, se balancer*.
Wiegelied (–liederen), z. o. *Chanson* f. *pour endormir un enfant*. ‖ (mus.) *Berceuse*, f.
Wiegeling, z. v. *Balancement, brandillement*, m.
Wiegelpas, z. m. *Balancé*, m.
Wiegen, zw. w. b. *Bercer, balancer doucement*. ‖ Een kind —, *bercer un enfant*. ‖ In slaap —, *endormir en berçant*. ‖ (fig.) Iemand —, *bercer qq., amuser qq. par de belles paroles*. ‖ o. (met *hebben*). *Se bercer*. ‖ (fig.) *Se balancer*.
Wieger, z. m. *Celui qui berce*.
Wiegetouw, z. o. *Zie* Wiegekoord.
Wiegezang, z. m. *Zie* Wiegelied.
Wiegmeisje, z. o. *Berceuse*, f. ‖ Kindermeid. *Bonne* f. *d'enfant*.
Wiegster, z. v. *Berceuse*, f.
Wiek, z. v. *Aile*, f. ‖ De —en laten hangen, *baisser les ailes*. ‖ (fig.) Iemands —en korten, *rogner les ailes à qq*. ‖ Op zijne eigene —en drijven, *voler de ses propres ailes*. ‖ Lemmet. *Mèche*, f. ‖ (chir.) Plukselwiek. *Tente*, f., *bourdonnet, rouleau* m. *de charpie*. ‖ — eens windmolens, *volant*, m., *aile* f. *de moulin à vent*. ‖ (mil.) Vleugel. *Aile*.
Wiekbouw, z. m. (zool.) *Alation*, f.
Wieken, zw. w. b. (mil.) *Couvrir les ailes*.
Wiekgeklap (zond. mv.), z. o. *Battement* m. *d'ailes*.
Wiel, z. o. *Roue*, f. ‖ (fig.) Eenen stok *of* eene spaak in het — steken, *mettre* ou *jeter des bâtons dans la roue*. ‖ (fig.) Iemand in de —en rijden, *traverser les desseins de qq*. ‖ Spinnewiel. *Rouet*, m. ‖ Spoelwiel. *Dévidoir*, m. ‖ Draaikolk. *Tournant, gouffre*, m.
Wielboom (–boomen), z. m. *Charme*, m.
Wielboor (–boren), z. v. *Amorçoir*, m.
Wieldraaier, z. m. *Tourneur*, m.
Wielewaal, z. m. (h. n.) *Loriot*, m.
Wieling, z. v. *Tournant, gouffre*, m. ‖ (fig.) Weifeling. *Irrésolution, hésitation*, f.
Wielschoen, z. m. *Sabot*, m., *enrayure*, f.
Wielstok, z. m. *Enrayure*, f.
Wieltje, z. o. *Roulette*, f.
Wieltros, z. m. *Pièce* f. *de filin*.
Wielvormig, bn. (bot.) *En forme de roue, rotacé*.
Wielwerk (zond. mv.), z. o. *Rouage*, m., *roues*, f. pl.
Wier, z. o. *Varech, goëmon, sart*, m., *algue*, f.
Wierig, bn. *Vif, plein de feu*.
Wierigheid (zond. mv.), z. v. *Vivacité*, f.
Wierook (zond. mv.), z. m. *Encens*, m. ‖ (fig.) *Flatterie, louange*, f. ‖ Iemand — toezwaaien, *encenser qq., louer qq. excessivement*.
Wierookboom (–boomen), z. m. *Arbre qui porte l'encens, arbre thurifère*, m.
Wierookdamp, z. m. *Fumée* f. *d'encens*.
Wierooken, zw. w. o. (met *hebben*). *Encenser, donner de l'encens*. ‖ (fig.) *Flatter, louer*.

WIEROOKER, z. m. *Thuriféraire*, m. ‖ (fig.) *Encenseur*, m.
WIEROOKING (zond. mv.), z. v. *Encensement*, m.
WIEROOKSCHAAL, z. v. *Navette*, f.
WIEROOKVAT (–VATEN), z. o. *Encensoir*, m.
WIERPLANT, z. v. (bot.) *Algue*, f.
WIEWAUWEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se mouvoir* ou *se remuer continuellement*, *branler*, *se balancer*.
WIEWOUTER, z. m. Vijfwouter. *Papillon*, m.
WIG, z. v. *Coin*, m. ‖ (mar.) *Épite*, f.
WIGACHTIG, bn. *Zie* WIGVORMIG.
WIG[GE], z. v. *Zie* WIG.
WIGGEBEEN (–BEENEN), z. o. (anat.) *Os sphénoïde*, *sphénoïde*, m.
WIGGELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chanceler*, *branler*, *vaciller*, *dandiner*, *se remuer*.
WIGSTAART, z. m. *Queue* f. *d'aronde*.
WIGSWIJZE, bw. *En forme de coin*.
WIGVORMIG, bn. *Cunéiforme*. ‖ — schrift, *écriture cunéiforme*, f. ‖ bw. *En forme de coin*.
WIJ, pers. voorn. *Nous*. ‖ — zelven, *nous-mêmes*. ‖ — loopen, *nous courons*.
WIJBEELDJE, z. o. *Ex-voto*, m.
WIJBISSCHOP, z. m. *Suffragant*, *ordinant*, m.
WIJD, bn. *Large*, *ample*. ‖ Uitgestrekt, groot. *Étendu*, *grand*, *vaste*. ‖ Wijder maken. *Élargir*. ‖ Wijder worden. *S'élargir*. ‖ (fig.) — geweten, *large conscience*, f. ‖ Ver. *Éloigné*, *lontain*. ‖ bw. *Largement*, *amplement*. ‖ Ver. *Loin*, *à une grande distance*. ‖ — en zijd, *de tous côtés*. ‖ — en breed, *au long et au large*. ‖ (fig.) — en breed uitmeten, *raconter amplement*.
WIJDBEENS, bw. *Les jambes écartées*.
WIJDBEROEMD, bn. *Très-célèbre*, *fameux*.
WIJDEN, zw. w. b. Wijd maken. *Élargir*, *étendre*.
WIJDEN, zw. w. b. Wijen. *Consacrer*, *dédier*. ‖ Eenen bisschop —, *sacrer un évêque*. ‖ Eenen priester —, *ordonner un prêtre*. ‖ Eene klok —, *bénir* ou *baptiser une cloche*. ‖ Toewijden. *Dédier*.
WIJDERS, bw. *De plus*, *en outre*, *outre cela*, *d'ailleurs*, *au reste*.
WIJDGEDUCHT, bn. *Craint* ou *redouté au loin*.
WIJDING, z. v. *Consécration*, f. ‖ — eens konings, *sacre* m. *d'un roi*. ‖ — eener kerk, *dédicace* f. *d'une église*. ‖ — eens priesters, *ordination* f. *d'un prêtre*. ‖ — eener klok, *baptême* m. *d'une cloche*.
WIJDLOOPIG, bn. *Prolixe*, *long*, *ample*, *étendu*, *diffus*. ‖ —e stijl, *style prolixe* ou *diffus*, m. ‖ — schrijver, *auteur* ou *écrivain diffus*, m. ‖ bw. *Amplement*, *au long*, *diffusément*, *prolixement*.
WIJDLOOPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Prolixité*, *diffusion*, *longueur*, *étendue*, f.
WIJDLOOPIG[LIJK], bw. *Zie* WIJDLOOPIG, bw.
WIJDLUFTIG, bn. *Zie* WIJDLOOPIG.
WIJDMAZIG, bn. *À larges mailles*.
WIJDOUW, z. v. *Osier*, m.
WIJDTE, z. v. *Largeur*, *ampleur*, *capacité*, f. ‖ Grootte. *Grandeur*, f. ‖ Afstand. *Distance*, f.
WIJDUITGESTREKT, bn. *Fort étendu*.
WIJDVERMAARD, bn. *Très-célèbre*, *fameux*.
WIJELING, z. m. *Ordinand*, m.
WIJEN, zw. w. b. *Zie* WIJDEN.
WIJF, z. o. *Femme*, f. ‖ Oud —, *vieille femme*. ‖ Visch. *Vieille*, f.
WIJFACHTIG, bn. Verwijfd. *Efféminé*. ‖ Vrouwziek. *Adonné aux femmes*. ‖ bw. *Comme une femme*.
WIJFACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. Verwijfdheid. *Caractère efféminé*, m. ‖ Liefde voor de vrouwen. *Passion* f. *pour les femmes*.
WIJFJE, z. o. *Petite femme*, f. ‖ (zool.) *Femelle*, f.
WIJFJESHENNEP (zond. mv.), z. m. *Chanvre femelle*, m.
WIJFJESKATTEKEN, z. o. (bot.) *Chaton femelle*, m.
WIJFJESPLANT, z. v. *Plante femelle*, f.
WIJFKEN, z. o. *Zie* WIJFJE.
WIJFSCH, bn. en bw. *Zie* WIJFACHTIG.
WIJK, z. v. Afdeeling eener gemeente. *Quartier*, m., *section*, f.
WIJK (zond. mv.), z. v. Vlucht. *Fuite*, f. ‖ De — nemen, *se sauver*, *prendre la fuite*. ‖ Toevlucht. *Refuge*, *asile*, m., *retraite*, f.
WIJKEN, (*week*, *weken*, *geweken*,) st. w. o. (met *zijn*). *Reculer*, *faire place*. ‖ Zich verwijderen. *Se retirer*, *s'éloigner*. ‖ Zwichten. *Céder à*. ‖ Voor iemand —, *céder à qq*. ‖ Voor de rede —, *céder à la raison*. ‖ (mar.) *Chasser*.
WIJKMEESTER, z. m. *Maître* ou *commissaire de quartier*, *quartenier*, m.
WIJKMEESTERSCHAP (zond. mv.), z. v. *Charge* f. *de quartenier*.
WIJKPLAATS (–PLAATSEN), *Refuge*, *asile*, m., *retraite*, f. ‖ (mar.) Bocht. *Gare*, f.
WIJKRECHTER, z m. *Juge* m. *de paix d'un quartier* ou *d'une section*.
WIJKSCHANS (–SCHANSEN), z. v. *Retirade*, f.
WIJKWAST, z. m. *Goupillon*, *aspersoir*, m.
WIJL, voegw. *Zie* DEWIJL.
WIJL, z. v. Poos. *Quelque temps*, *certain espace* m. *de temps*. ‖ Bij —en, *de temps en temps*, *de temps à autre*, *quelquefois*.
WIJL[E], z. v. Sluier. *Voile*, m.
WIJLEN, bn. Weleer. *Autrefois*. ‖ — mijn vader, *feu mon père*. ‖ — de koning, *le feu roi*. ‖ — de koningin, *la feue reine*, *feu la reine*.
WIJME, z. v. (bot.) *Osier*, m.
WIJMEN, bn. *D'osier*.
WIJN, z. m. *Vin*, m. ‖ Een glas —, *un verre de vin*. ‖ Een stuk —, *une pièce de vin*. ‖ Eene flesch —, *une bouteille de vin*. ‖ —, die twee, drie, vier jaar oud is, *vin de deux*, *trois*, *quatre feuilles*. ‖ — oogsten, *vendanger*. ‖ Zijnen — uitslapen, *cuver son vin*. ‖ Naar den — rieken, *avoir l'haleine envinée*. ‖ Wrange —, *vin âpre*. ‖ Hoofdige *of* zware —, *vin fumeux*. ‖ Platte —, *vin plat*. ‖ (prov.) Goede — behoeft geenen krans, *à bon vin point d'enseigne*. ‖ (fig.) Water in zijnen — doen, *mettre de l'eau dans son vin*. ‖ Wijngaard. *Vigne*, f.
WIJNACHTIG, bn. *Vineux*, *qui a un goût de vin*, *qui sent le vin*.
WIJNACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité vineuse*, *vinosité*, f.
WIJNAPPEL, z. m. *Pomme vineuse*, f.
WIJNAZIJN (zond. mv.), z. m. *Vinaigre* m. *de vin*.
WIJNBAK, z. m. *Cuve* f. *de vendange*.
WIJNBALG, z. m. (bas) Wijnzuiper. *Buveur*, *biberon*, *sac* m. *à vin*.
WIJNBAN, z m. *Ban à vin*, *banvin*, *ban* m. *de vendange*.
WIJNBAST, z. m. (bas) *Zie* WIJNBALG.
WIJNBERG, z. m. *Vignoble*, m., *vigne*, f., *coteau*, m.
WIJNBES, WIJNBEZIE, z. v. *Grain* m. *de raisin*.
WIJNBLAD (–BLADEN, –BLADEREN), z. o. *Feuille* f. *de vigne*.
WIJNBOUW (zond. mv.), z. m *Culture* f. *de la vigne*. ‖ Den — drijven, *cultiver la vigne*.
WIJNBOUWER, z. m. *Vigneron*, m.
WIJNBOUWSTER, z. v. *Vigneronne*, f.
WIJNBUIK, z. m. *Zie* WIJNZUIPER.
WIJNDADEL, z. v. *Datte vineuse*, f.
WIJNDAMP, z. m. *Fumée* f. *du vin*.
WIJNDRINKER, z. m. *Buveur* m. *de vin*.
WIJNDROESEM (zond. mv.), z. m. *Lie* f. *de vin*, *marc* m. *de raisin*.

Wijndroesemasch (zond. mv.), z. v. *Cendre gravelée*, f.
Wijndroppel, z. m. *Zie* Wijndruppel.
Wijndruif, z. v. *Raisin*, m.
Wijndruppel, z. m. *Goutte* f. *de vin.*
Wijnedik zond. mv.), z. m. *Zie* Wijnazijn.
Wijnflesch, z. v. *Bouteille* f. *à vin.*
Wijngaard, z. m. *Vigne*, f., *vignoble*, m. ‖ Tegen eenen muur opgebonden —, *treille*, f. ‖ Wijngaardstam. *Vigne*, f., *cep*, *pied* m. *de vigne.* ‖ (bot.) Wilde —, *bryone*, *couleuvrée*, f.
Wijngaardband, z. m. *Pleyon*, m.
Wijngaardblad (–bladen, –bladeren), z. o. *Feuille* f. *de vigne.*
Wijngaardbot, z. m. *Bourgeon* ou *bouton* m. *de vigne.*
Wijngaardbouw, z. m. *Culture* f. *de la vigne.*
Wijngaardenier, z. m. *Vigneron*, m.
Wijngaardenierster, z. v. *Vigneronne*, f.
Wijngaardknop, z. m. *Bourgeon* ou *bouton* m. *de vigne.*
Wijngaardloof, z. o. *Pampre*, *feuillage* m. *de vigne.*
Wijngaardloot (–loten), z. v. *Marcotte*, f., *provin*, m.
Wijngaardmès, z. o. *Serpette* f. *de vigneron.*
Wijngaardplanter, z. m. *Vigneron*, m.
Wijngaardrank, z. v. *Sarment*, m. ‖ — met bladeren en druiven, *pampre*, m.
Wijngaardscheut, z. m. *Provin*, m. ‖ Wijngaardrank. *Sarment*, m.
Wijngaardstaak, z. m. *Échalas*, m.
Wijngaardstam, z. m. *Cep*, *pied* m. *de vigne.*
Wijngaardstek, z. m. *Marcotte*, f., *provin*, m.
Wijngaardstok, z. m. *Echalas*, m.
Wijngaardworm, z. m. *Gribouri*, *cryptocéphale*, *ver-coquin*, m.
Wijngeest (zond. mv.), z. m. *Alcool*, *esprit* m. *de vin.* ‖ (chim.) *Alcool*, m.
Wijngeesthoudend, bn. *Alcoolique.*
Wijngeur (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de vin*, *fumet* m. *de vin.*
Wijnglas (–glazen), z. o. *Verre* m. *à vin.*
Wijngod (zond. mv.), z. m. *Dieu du vin*, *Bacchus*, m.
Wijnhandel (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *de vins.*
Wijnhandelaar, z. m. *Marchand* m. *de vin.*
Wijnhoni[n]g (zond. mv.), z m. (méd.) *Œnomel*. m.
Wijnhuis, z. o. *Cabaret*, m., *cantine* ou *taverne* f. *où l'on vend du vin.*
Wijnjaar, z. o. Slecht, goed —, *mauvaise*, *bonne année* f. *pour le vin.*
Wijnkan, z v. *Pot* m. *à vin.*
Wijnkelder, z. m. *Cave* f. *à vin*, *cellier*, m.
Wijnkenner, z. m. *Connaisseur en vin*, *œnologiste*, m.
Wijnkleurig, bn. *Couleur de vin*, *vineux*, *œnope.*
Wijnkoop (–koopen), z. m. *Pot-de-vin*, *vin* m. *du marché.* ‖ Den — drinken, *boire le vin du marché.*
Wijnkooper, z. m. *Marchand* m. *de vin.*
Wijnkracht (zond. mv.), z. v. *Vinosité*, f.
Wijnkrans (–kransen), z. m. *Bouchon de cabaret*, *rameau* m. *de verdure servant d'enseigne à un cabaret.*
Wijnkruik, z v. *Cruche* f. *à vin.* ‖ (antiq.) *Œnophore*, m. ‖ Groote —, *broc*, m.
Wijnkuip, z. v. *Cuve* f. *de vendange.*
Wijnland, z. o. *Pays vinicole*, m.
Wijnlezen (zond. mv.), z. o. *Vendange*, f.
Wijnlezer, z. m. *Vendangeur*, m.
Wijnlezing, z. v. *Vendange*, *vinée*, f.
Wijnlijster, z. v. (h. n.) *Mauvis*, m.
Wijnlucht, z. v. Wijngeur. *Odeur* f. *de vin*, *fumet* m. *de vin.* ‖ — om te zwavelen, *toile* ou *mèche soufrée*, f.
Wijnmaand, z. v. *Octobre*, *mois* m. *d'octobre.*
Wijnmaat, z. v. *Mesure* f. *à vin.*
Wijnmeloen, z. m. *Melon vineux*, m.
Wijnmeter, z. m. *Jaugeur* m. *de vin.* ‖ Tuig om wijn te meten. *Œnomètre*, m.
Wijnmoer (zond. mv.), z. v. *Lie* f. *de vin*, *marc* m. *de vin.*
Wijnmost (zond. mv.), z. m. *Moût*, m.
Wijnoogst, z. m. *Vendange*, *vinée*, *récolte* f. *des vins.*
Wijnoogsten (zond. mv.), z. o. *Vendange*, f.
Wijnoogsting (zond. mv.), z. v. *Vendange*, *vinée*, *récolte* f. *des vins*
Wijnoogstvat (–vaten), z. o. *Vendangeoire*, *barotte*, *bachoue*, f.
Wijnpaap, z. m. *Prêtre* m. *de Bacchus.*
Wijnpapin, z. v. *Prêtresse de Bacchus*, *Bacchante*, f.
Wijnpeilen (zond. mv.), z. o. *Jaugeage* ou *veltage* m. *du vin*
Wijnpeiler, z. m. *Jaugeur*, ou *velteur* m. *de vin.*
Wijnpeiling, z. v. *Jaugeage* ou *veltage* m. *du vin.*
Wijnpers (–persen), z. v. *Pressoir*, m.
Wijnpersen (zond. mv.), z. o. *Pressurage* m. *du vin.*
Wijnperser, z. m. *Pressureur* m. *de vin.*
Wijnpersing (zond. mv.), z. v. *Pressurage* m. *du vin.*
Wijnperzik (–ziken), z. v. *Pêche vineuse*, f.
Wijnpijp, z. v. *Pipe*, f. ‖ (mar.) *Manche* f. *à vin.*
Wijnplanter, z. m *Zie* Wijngaardplanter.
Wijnpokjes, Wijnpokskens, z. o. mv., Wijnpokken, z. v mv. *Zie* Windpokken
Wijnpomp, z. v. *Pompe* f. *à vin.* ‖ Steekhevel. *Tâte-vin*, m.
Wijnproever, z. m. *Gourmet*, m.
Wijnrank, z. v. *Zie* Wijngaardrank.
Wijnreuk (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de vin.*
Wijnrijk, bn. *Vineux.*
Wijnroemer, z. m. *Zie* Wijnromer.
Wijnroeien (zond. mv.), z. o. *Jaugeage* ou *veltage* m. *du vin.*
Wijnroeier, z. m. *Jaugeur* ou *velteur* m. *de vin.*
Wijnromer, z. m. *Verre* m. *à vin.*
Wijnrood, bn. *Qui a la couleur du vin rouge.*
Wijnruit (zond. mv.), z. v. (bot.) *Rue*, f.
Wijnsaus (zond. mv.), z. v. *Sauce* f. *au vin.*
Wijnschaal, z. v. *Coupe* f. *à vin.*
Wijnsmaak (zond. mv.), z. m. *Goût de vin*, *goût vineux*. m.
Wijnsoep (zond. mv.), z. v. *Soupe* f. *au vin.*
Wijnstapel, z. m. *Dépôt* ou *entrepôt* m. *de vins.*
Wijnsteen (zond. mv.), z. m. *Tartre*, m.
Wijnsteenachtig, bn. *Tartareux.*
Wijnsteenzout (zond. mv), z. o. *Sel* m. *de tartre.*
Wijnsteenzuur (zond. mv.), z. o. *Acide tartrique*, m.
Wijnsteenzuurzout, z. o. (chim.) *Tartrate*, m.
Wijnsteker, z. m. *Transvaseur* m. *de vin.* ‖ Wijnkoopman. *Marchand* m. *de vin.*
Wijnstelling, z. v. *Chantier* m. *de cave à vin.*
Wijnstok, z. m. *Cep*, *pied* m. *de vigne*, *vigne*, f.
Wijnstoop (zond. mv.), z. v. *Zie* Wijnkruik.
Wijntapper, z. m. *Cabaretier qui vend du vin*, *marchand* m. *de vin en détail.*
Wijntapperij, z. v. *Cabaret où l'on vend du vin*, *bouchon*, m.
Wijnteelt (zond. mv.), z. v. *Zie* Wijnbouw.

Wijntijd (zond. mv.), z. m. *Vendanges*, f. pl., *temps* m. *de la vendange*.
Wijntje, z. o. *Petit vin*, m., *piquette*, *buvande*, f.
Wijnton, z. v. *Zie* Wijnvat.
Wijntrechter, z. m. *Entonnoir* m. *pour le vin*, *chantepleure*, f.
Wijntros, z. m. *Grappe* f. *de raisin*.
Wijnvat (-vaten), z. o. *Futaille*, f., *tonneau* m. *à vin*.
Wijnkooper, z. m. *Zie* Wijnhandelaar.
Wijnverlater, z. m. *Transvaseur* m. *de vin*.
Wijnvlak, Wijnvlek, z. v. *Tache* f. *de vin*.
Wijnvoeder, z. o. *Foudre* m. *de vin*
Wijnzak, z. m. *Sac* m. *à vin*, *outre*, f., *bouc*, m. ‖ (fam.) *Zie* Wijnzuiper.
Wijnzuiper, z. m. *Sac à vin*, *biberon*, *ivrogne*, *buveur*, m.
Wijolie (zond. mv.), z. v. *Chrême*, m., *huile sacrée*, f.
Wijpalm, z. m. *Buis*, m.
Wijs, z. v. *Zie* Wijze, z. v.
Wijs, bn. Veelwetend. *Qui sait beaucoup*, *savant sage*. ‖ Iets — worden, *apprendre qc.* ‖ Ik kan uit die zaak niet — worden, *je ne vois pas clair dans cette affaire*. ‖ Iemand iets — maken, *faire accroire qc. à qq.* ‖ Ervaren, schrander. *Sage*, *sensé*, *avisé*. ‖ Voorzichtig. *Prudent*, *sage*, *circonspect*. ‖ — worden, *devenir sage*. ‖ Wijze koning, *roi sage*, m. ‖ De wijste leerling, *l'élève le plus sage*. ‖ bw. *Sagement*. ‖ Voorzichtig. *Sagement*, *prudemment*.
Wijsbegeerte (zond. mv.), z. v. *Philosophie*, f.
Wijselijk, bw. *Sagement*. ‖ Voorzichtig. *Sagement*, *prudemment*.
Wijsgeer (-geeren), z. m. *Philosophe*, m.
Wijsgeerig, bn. *Philosophique*. ‖ bw. *Philosophiquement*.
Wijsgeerigheid (zond. mv.), z. v. *Philosophie*, f.
Wijsgeerig[lijk], bw. *Zie* Wijsgeerig, bw.
Wijsgeerte (zond. mv.), z. v. *Philosophie*, f.
Wijsheid (-heden), z. v. *Sagesse*, f. ‖ Wetenschap. *Lumières* f. pl. *de l'esprit*, *savoir*, m., *science*, f. ‖ Zijne — uitkramen, *étaler son savoir*. ‖ Het boek der —, *le livre de la sagesse* ou *de la sapience*. ‖ Omzichtigheid. *Sagesse*, *prudence*, *circonspection*, f.
Wijsheidstand, z. m. *Dent* f. *de sagesse*.
Wijshoofd, z. m. *en* v. *Zie* Wijsneus.
Wijsneus, z. m. *en* v. *Pédant*, *suffisant*, *présomptueux*, m., *pédante*, *suffisante*, *présomptueuse*, f.
Wijsneuzig, bn. *Pédant*, *pédantesque*, *suffisant*, *présomptueux*.
Wijsneuzigheid (zond. mv.), z. v. *Pédanterie*, *suffisance*, *présomption*, f.
Wijsvinger, z. m. *Doigt index*, *index*, m.
Wijt (zond. mv.), z. v. *Imputation*, f. ‖ De — geven, *imputer*, *reprocher*, *attribuer*.
Wijt, z. v. — eener kar, *bache*, f.
Wijten, (*weet*, *weten*, *geweten*,) st. w. b. *Imputer*, *reprocher*, *attribuer*.
Wijting, z. m. Visch. *Merlan*, m. ‖ v. Als stofnaam. *Merlan*.
Wijvelijk, bn. *Efféminé*.
Wijvenbeul, z. v. *Mari tyrannique*, m.
Wijvenpraat (zond. mv.), z. m. *Commérage*, *caquet*, *propos* m. *de femme*.
Wijwater (zond. mv.), z. o. *Eau bénite*, f.
Wijwatersbakje, z. o. *Bénitier*, m.
Wijwaterskwast, z. m. *Goupillon*, *aspersoir*, *aspergès*, m.
Wijwatersvat (-vaten), z. o. *Bénitier*, m.
Wijze, z. v. Manier. *Manière*, *façon*, f. ‖ Op geene —, *en aucune façon*, *d'aucune manière*. ‖ Bij — van, *par manière de*, *en forme de*. ‖ Gewoonte, gebruik. *Coutume*, *mode*, f. ‖ Naar de — des lands, *à la mode du pays*. ‖ 's Lands — 's lands eer, *chaque pays a sa guise*. ‖ Mode. *Mode*, f. ‖ Naar de oude —, *à la vieille mode*. ‖ Zangwijze. *Air*, m. ‖ Iemand van de — brengen, *décontenancer qq.* ‖ (gramm.) *Mode*, m. ‖ De gebiedende —, *l'impératif*, m.
Wijze, z. m. Persoon. *Sage*, m. ‖ De zeven —n van Griekenland, *les sept sages de la Grèce*. ‖ De drie —n uit het Oosten, *les trois mages de l'orient*.
Wijzen, (*wees*, *wezen*, *gewezen*,) st. w. b. *Montrer*, *faire voir*, *indiquer*. ‖ Den weg —, *montrer le chemin*. ‖ Iemand te recht —, *mettre qq. sur la voie*. ‖ (fig.) Iemand de deur —, *mettre qq. à la porte*. ‖ Met den vinger —, *montrer du doigt*. ‖ Iets van de hand —, *rejeter qc.* ‖ Een aanbod van de hand —, *rejeter une offre*. ‖ Een vonnis —, *prononcer une sentence*.
Wijzer, z. m. *Celui qui montre* ou *qui indique*. ‖ Wegwijzer. *Guide*, m. ‖ Bladwijzer. *Index*, m., *table* f. *des matières* ‖ — eens uurwerks, *aiguille* f. *d'horloge*. ‖ Wijsvinger. *Index*.
Wijzerblad (-bladen), z. o. *Cadran*, m.
Wijzerbord, z. o. *Zie* Wijzerblad.
Wijzernaald, z. v. *Aiguille* f. *de cadran*.
Wijzerplaat, z. v. *Cadran*, m.
Wijzerwerk, z. o. *Cadrature*, f.
Wijzigen, zw. w. b. *Modifier*. ‖ Eene wet —, *modifier* ou *amender une loi*.
Wijziging, z. v. *Modification*, f. ‖ — eener wet, *amendement* m. *d'une loi*.
Wik, z. v. Het wegen. *Pesée*, f.
Wik, z. v. Peulvrucht. *Zie* Wik[ke].
Wikgeld (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de balance*.
Wik[ke], z. v. Peulvrucht. *Vesce*, f., *ers*, m.
Wikkelen, zw. w. b. *Envelopper*, *rouler*. ‖ Iets in papier —, *envelopper qc. dans du papier*. ‖ Zich in zijnen mantel —, *s'envelopper dans son manteau*. ‖ Zich in eene moeilijke zaak —, *s'engager dans une affaire difficile*. ‖ Zich uit eene zaak —, *se tirer d'une affaire*.
Wikken, zw. w. b. Op de hand wegen. *Peser*, *soupeser*. ‖ (fig.) Iets — en wegen, *peser qc.*, *examiner attentivement qc.* ‖ Wichelen. *Deviner*, *augurer*, *prédire*. ‖ (prov.) De mensch wikt, maar God schikt, *l'homme propose et Dieu dispose*.
Wikkenstroo (zond. mv.), z. o. *Paille* f. *de vesces*.
Wikker, z. m. *Zie* Wichelaar.
Wikking, z v. *Zie* Wichelarij.
Wikster, z. v. *Zie* Wichelares.
Wil (zond. mv.), z. m. *Volonté*, f. ‖ Goede —, *bonne volonté*. ‖ Vrije —, *libre arbitre*, m. ‖ Iemand te —le zijn, *céder aux désirs de qq.* ‖ Laatste *of* uiterste —, *testament*, m. ‖ Naar —, *à volonté*. ‖ Tegen — en dank, *bon gré malgré*. ‖ Om Gods —, *pour l'amour de Dieu*. ‖ Om best —, *pour le mieux*. ‖ Om uwent —, *pour l'amour de vous*. ‖ Naar zijnen — leven, *vivre à sa fantaisie*. ‖ Genot. *Jouissance*, f.
Wild, bn. *Sauvage*, *non apprivoisé*, *farouche*, *féroce*. ‖ — dier, *animal sauvage* ou *farouche*, m., *bête farouche*, f. ‖ —e volken, *peuples farouches*, m. pl. ‖ — zwijn, — varken, *sanglier*, m. ‖ —e geit, *chamois*, m. ‖ —e boom, *sauvageon*, m. ‖ —e appelboom, *pommier sauvage*, m. ‖ —e streek, *contrée sauvage* ou *inculte*, f. ‖ (chir.) — vleesch, *chair morte*, f.,

chairs baveuses, f. pl. ‖ Ruw. *Rude, sauvage.* ‖ Onstuimig. *Fougueux, turbulent, sauvage.* ‖ —e jongen, *garçon pétulant*, m. ‖ —e blik, *regard féroce*, m. ‖ De —e zee, *l'océan*, m. ‖ z. o. (zond. mv.), in het —, *à la débandade, confusément.* ‖ In het — groeien, *croître sans culture.* ‖ In het — schieten, *tirer à coups perdus.* ‖ (fig.) Op het — slaan, *mener une vie déréglée.* ‖ bw. *D'une manière sauvage* ou *farouche.* ‖ Zonder regel. *Sans retenue.*

WILD (zond. mv.), z. o. *Gibier*, m., *venaison*, f. ‖ Rood —, *bêtes fauves*, f. pl. ‖ Zwart —, *bêtes noires.* ‖ Klein —, *menu gibier.*

WILDACHTIG, bn. *Sauvagin.*

WILDBAAN, z. v. (véner.) *Varenne*, f., *parc*. m.

WILDBRAAD (zond. mv.), z. o. *Gibier*, m., *venaison*, f.

WILDDIEF, z. m. *Braconnier*, m.

WILDE, z. m. *en* v. *Sauvage*, m. *et* f.

WILDEBRAS, z. m. (pop.) *Sauvage, étourdi*, m.

WILDELING, z. m. *Sauvageon*, m. ‖ Wilde appel. *Pomme sauvage*, f.

WILDELINGBOOM (–BOOMEN), z. m. *Doucin*, m.

WILDEMAN, z. m. *Sauvage*, m.

WILDERNIS, z. v. *Désert*, m. ‖ Woestheid. *État sauvage*, m.

WILDHEID (zond. mv.), z. v. *État sauvage*, m., *barbarie*, f. ‖ — des tijgers, *férocité* f. *du tigre.*

WILDKORF, z. m., WILDMAND, z. v. *Bourriche*, f.

WILDREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de gibier.*

WILDRIJK, bn. *Giboyeux, abondant en gibier.*

WILDSCHUT, z. m. *Chasseur, tireur*, m.

WILDSTROOPEN (zond. mv.), z. o. *Braconnage*, m.

WILDSTROOPER, z. m. *Braconnier*, m.

WILDSTROOPERIJ (zond. mv.), z. v. *Braconnage*, m.

WILDVANG, z. m. *Animal* m. *pris à la chasse.* ‖ (fig.) *Homme étourdi* ou *pétulant*, m.

WILDVREEMD, bn. *Tout à fait étranger, complétement inconnu.*

WILDWEIIG, bn. (fig.) *Sans règle, désordonné.*

WILDZANG, z. m. Gezang. *Ramage, gazouillement*, m. ‖ (fig.) Slechte muziek. *Charivari*, m., *méchante musique*, f. ‖ Wartaal. *Galimatias, jargon, baragouin, barbouillage*, m. ‖ z. m. *en* v. Persoon. *Étourdi*, m., *étourdie*, f.

WILG, z. m. *Saule*, m. ‖ Teenwilg. *Marsaut*, m. ‖ (fig.) De harp aan de —en hangen, *suspendre sa lyre, cesser de faire des vers.*

WILGEN, bn. *De saule.*

WILGEBAST, z. m. *Écorce* f. *de saule.*

WILGEBLAD (–BLADEN, –BLADEREN), z. o. *Feuille* f. *de saule.*

WILGEBOOM (–BOOMEN), z. m. *Saule*, m.

WILGELOOT (–LOTEN), z. v. *Jet de saule, osier*, m.

WILGENBLOESEM (zond. mv.), z. m. *Fleurs* f. pl. *de saule.*

WILGENBOSCH, z. o. *Saussaie*, f.

WILGENHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de saule.*

WILGENLAAN, z. v. *Allée* f. *de saules.*

WILGENZWAM (zond. mv.), z. v. *Bolet odorant*, m.

WILGETAK, z. m *Branche* f. *de saule.*

WILLEKEUR (zond. mv.), z. v. *Libre arbitre, gré*, m., *volonté*, f. ‖ Grilligheid. *Bon plaisir, caprice*, m. ‖ Van iemands — afhangen, *dépendre de qq.* ‖ Naar —, *arbitrairement.*

WILLEKEURIG, bn. *Arbitraire, despotique, capricieux.* ‖ Vrijwillig. *Volontaire, spontané.* ‖ bw. *Arbitrairement, despotiquement, capricieusement.* ‖ Vrijwillig *Volontairement, spontanément.*

WILLEKEURIGHEID (–HEDEN), z. v. *Arbitraire, despotisme*, m. ‖ Gril. *Caprice*, m.

WILLEKEURIG[LIJK], bw. *Zie* WILLEKEURIG, bw.

WILLELOOS, bn. *en* bw. *Sans volonté.*

WILLELOOSHEID (zond. mv), z. v. *Manque* m. *de volonté, indécision*, f.

WILLEMPJE, z. o. Tienguldenstuk. *Pièce* f. *de dix florins.*

WILLEN, (*hij wil*,) onr. w. b. *Vouloir.* ‖ Begeeren. *Désirer, souhaiter.* ‖ Gaarne —, *aimer, souhaiter.* ‖ Liever —, *aimer mieux, préférer.* ‖ Wat wilt ge? *que voulez-vous?* ‖ Wilt ge wel zwijgen? *voulez-vous bien vous taire?* ‖ Dat hout wil niet branden, *ce bois ne veut pas brûler.* ‖ Zullen. — wij vertrekken? *partirons-nous?*

WILLENS, bw. *A dessein, exprès, de propos délibéré.* ‖ — zijn, *vouloir.* ‖ — en wetens, *sciemment, de propos délibéré.* ‖ — of onwillens, *de force ou de gré; bon gré, malgré.*

WILLIG, bn. Bereid. *Prêt.* ‖ Gedwee. *Docile, obéissant, traitable.* ‖ Vrijwillig. *Volontaire, spontané.* ‖ (comm.) Gezocht. *Recherché, qui est d'un bon débit, qui est en faveur.* ‖ bw. *Volontairement, de bonne volonté.*

WILLIGEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Enchérir, devenir plus cher, hausser, monter.* ‖ b. Overhalen. *Persuader, engager.*

WILLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Bonne volonté, complaisance*, f. ‖ Gedweeheid. *Docilité, obéissance*, f. ‖ (comm.) *Bon débit*, m.

WILLIG[LIJK], bw. *Zie* WILLIG, bw.

WILVAARDIG, bn. *Complaisant, serviable.* ‖ bw. *Complaisamment.*

WILVAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Complaisance*, f.

WIMPEL, z. m. *Flamme, banderole*, f.

WIMPELDOEK, z. m. *Guimpe*, f.

WIMPELLIJN, z. v. *Drisse* f. *de flamme.*

WIMPELSTENG, z. v., WIMPELSTOK, z. m. *Digon*, m.

WIMPELVAL, z. v. *Drisse* f. *de flamme.*

WIMPELVLAG, z. v. *Flamme, banderole*, f.

WINBAAR, bn. *Gagnable, prenable.* ‖ Niet —bare vesting, *place imprenable*, f.

WIND, z. m. *Vent*, m. ‖ Gunstige —, *vent favorable.* ‖ Onstuimige —, *vent impétueux.* ‖ De — steekt op, *le vent se lève.* ‖ De — gaat liggen, *le vent tombe.* ‖ (mar.) Scherp bij den — zeilen, *serrer le vent.* ‖ (mar.) Boven — zijn, *avoir* ou *tenir le dessus du vent.* ‖ (mar.) Voor den — zeilen, *gagner* ou *prendre le dessus du vent.* ‖ De — is om, *le vent a tourné*, ‖ Met stroom en — varen, *avoir vent et marée.* ‖ (prov.) De huik naar alle —en hangen, *tourner à tout vent.* ‖ (fig.) Den — *of* de loef afsteken, *gagner le dessus.* ‖ (fig.) In den — slaan, *mépriser, ne pas se soucier de.* ‖ (fig.) Het gaat hem voor den —, *il est favorisé par les circonstances.* ‖ Veest. *Vent, pet*, m. ‖ (méd.) *Ventosité, flatuosité*, f., *vents* m. pl. *dans le corps.* ‖ Windhond. *Lévrier*, m.

WINDACHTIG, bn. *Venteux, orageux.* ‖ (méd.) *Flatueux.*

WINDAS, z. o. *Vindas, guindal, cric*, m., *poulie*, f.

WINDBAL, z. m. Luchtbal. *Ballon*, m.

WINDBLOEM, z. v. (bot.) *Anémone, coquelourde, herbe* f. *au vent.*

WINDBOOM (–BOOMEN), z. m. *Levier* m. *d'un vindas.*

WINDBREEKSTER, z. v. *Hâbleuse*, f.

WINDBREKEN (zond. mv.), z. o. *Zie* WINDBREKERIJ.

WINDBREKEND, bn. (méd.) *Carminatif.* ‖ — middel, *carminatif*, m.

WINDBREKER, z. m. *Hâbleur, fanfaron, gascon, rodomont, bravache, crâne*, m. ‖ (hort.) *Abatvent*, m.

WINDBREKERIJ, z. v. *Hâblerie, fanfaronnade, gasconnade, bravacherie, crânerie*, f.

WINDBUI, z. v. *Coup* m. ou *bouffée* f. *de vent*,

bourrasque, f. ‖ (mar.) *Rafale*, f., *grain* m. *de vent*.
WINDBUIDEL, WINDBUIL, z. m. *Zie* WINDBREKER.
WINDBUILEN, z. v. mv. (méd.) *Essera*, m.
WINDBUIS, z. v. — eens orgels, *porte-vent*, m. ‖ — eens blaasbalgs, *tuyère*, f.
WINDBUS, z. v. *Fusil* m. *à vent*.
WINDE, z. v. (bot.) *Liseron*, *convolvulus*, m. ‖ Windas. *Vindas*, *guindal*, m. ‖ Katrol. *Poulie*, f. ‖ Dommekracht. *Cric*, m.
WINDEI (–EIEREN), z. o. *Œuf* m. *sans coque*.
WINDEL, z. m. Windsel. *Lange*, *maillot*, m. ‖ Katrol. *Poulie*, f.
WINDELBAND, z. m. *Lange*, *maillot*, m.
WINDELBOOM (–BOOMEN), z. m. *Ensouple*, *ensuple*, f.
WINDELDOEK, z. m. *Lange*, *maillot*, m.
WINDELEN, zw. w. b. *Emmaillotter*.
WINDELSPIER, z. v. (anat.) *Couturier*, m.
WINDEN, (*wond*, *gewonden*,) st. w. b. *Rouler autour de*. ‖ Garen —, *dévider du fil*. ‖ Omwinden. *Envelopper*, *entortiller*. ‖ (mécan.) *Hisser*, *guinder*. ‖ (mar.) *Virer au cabestan*. ‖ Zich uit iets —. *Se tirer d'une affaire*. ‖ Zich eene sjerp om den hals —, *s'envelopper le cou d'une écharpe*.
WINDER, z. m. *Dévideur*, m. ‖ (h. n.) *Canard*, m.
WINDERIG, bn. *Venteux*. ‖ — jaargetijde, *saison venteuse*, f. ‖ (méd.) Dat winden verwekt in het lichaam. *Venteux*, *flatueux*. ‖ Grootsprakig. *Fanfaron*, *vain*, *vaniteux*.
WINDERIGHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *Flatulence*, f. ‖ — eener spijs, *flatuosité*, *ventosité* f. *d'un mets*. ‖ Grootspraak *Hâblerie*, *fanfaronnade*, f. ‖ IJdelheid. *Vanité*, f.
WINDGAT (–GATEN), z. o. *Soupirail*, m., *ventouse*, f. ‖ — in het ijs, *ouverture* f. *dans la glace*. ‖ (organ.) *Lumière* f. *d'un tuyau d'orgue*.
WINDGEZWEL, z. o. (méd.) *Emphysème*, m.
WINDGOD (zond. mv.), z. m. (myth.) *Dieu des vents*, *Éole*, m.
WINDHAAN, z. m. *Girouette*, f., *coq*, m. ‖ (fig.) *Girouette*.
WINDHALM (zond. mv.), z. m. (bot.) *Agrostide jouet-du-vent*, m.
WINDHANDEL (zond. mv.), z. v. *Spéculation risquée*, f.
WINDHARP, z. v. *Harpe éolienne*, f.
WINDHAVER (zond. mv.), z. v. *Folle avoine*, f., *haveron*, m.
WINDHOEK, z. m. *Côté* m. *d'où vient le vent*.
WINDHOND, z. m. *Lévrier*, *chien courant*, m. ‖ Wijfjes —, *levrette*, f. ‖ Met —en jagen, *levretter*.
WINDHONDEKEN, WINDHONDJE, z. o. *Levron*, m. ‖ Wijfje eens —s, *lévriche*, f.
WINDIG, bn. *Zie* WINDERIG.
WINDING, z. v. *Dévidage*, m. ‖ Ophaling. *Guindage*, m.
WINDKANT, z. m. *Côté* m. *d'où vient le vent*. ‖ Loef. *Lof*, m.
WINDKOGEL, z. m. (phys.) *Éolipyle*, m.
WINDKRUID (zond. mv.), z. o. *Coquelourde*, f.
WINDMAKER, z. m. *Hâbleur*, *fanfaron*, *gascon*, *crâne*, *bravache*, *rodomont*, m.
WINDMAKERIJ, z. v. *Hâblerie*, *fanfaronnade*, *gasconnade*, *crânerie*, *braverie*, f.
WINDMETER, z. m. (phys.) *Anémomètre*, m.
WINDMOLEN, z. m. *Moulin* m. *à vent*. ‖ Tegen —s vechten, *se battre contre des moulins à vent*.
WINDNEGOTIE, z. v. *Spéculation risquée*, f.
WINDOVEN, z. m. *Fourneau* m. *à ventouse*.
WINDPIJP, z. v. Windbus. *Canne* f. *à vent*. ‖ (fond.) *Évent*, m. ‖ — eens blaasbalgs, *tuyère*, f.
WINDPOKKEN, z. v. mv. *Petite vérole volante*, *varicelle*, f.
WINDPOMP, z. v. *Pompe aspirante*, f.
WINDREEP (–REEPEN), z. m. (mar.) *Guinderesse*, f.
WINDROER, z. o. *Canne* f. *à vent*. ‖ Windbus. *Fusil* m. *à vent*.
WINDROOS (–ROZEN), z. v. *Rose* f. *des vents*.
WINDSCHADE, z. v. *Dégat* m. *causé par le vent*.
WINDSCHERM, z. o. *Paravent*, m. ‖ (jard.) *Abat-vent*, *contrevent*, *tue-vent*, *brise-vent*, m.
WINDSCHUT, z. o. *Zie* WINDSCHERM.
WINDSEL, z. o. *Bande*, f. ‖ (chir.) Laatband. *Lacs*, m. ‖ Zwachtel. *Bandage*, m. ‖ Luier. *Maillot*, *lange*, m.
WINDSPAAK, z. v. *Levier* m. *d'un vindas*.
WINDSPIL, z. v. *Cabestan*, *treuil*, m.
WINDSTER, z. v. *Dévideuse*, f.
WINDSTIL, bn. *Calme*.
WINDSTILTE (zond. mv.), z. v. *Calme*, m. ‖ (mar.) *Bonace*, f.
WINDSTREEK (–STREKEN), z. v. *Lit* m. *du vent*. ‖ Kompasstreek. *Aire* f. ou *rumb* m. *de vent*.
WINDVAAN, z. v. *Girouette*, f.
WINDVANG, z. m. *Paravent*, m.
WINDVEDER, z. v. (mar.) *Penon*, m.
WINDVLAAG, z. v. *Bouffée* f. ou *coup* m. *de vent*, *bourrasque*, *rafale*, f. ‖ (mar.) *Grain* m. *de vent*.
WINDVLEUGEL, z. m. *Aile* f. *d'un moulin à vent*.
WINDWAARTS, bw. *Du côté du vent*. ‖ (mar.) *Au lof*.
WINDWIJZER, z. m. Weerhaan. *Girouette*, f. ‖ (mar.) Verklikker. *Penon*, m.
WINDZAK, z. m. *Cornemuse*, *musette*, f.
WINDZEEL (–ZELEN), z. o. (mar.) *Corde* f. *de cabestan*.
WINDZIJDE, z. v. *Zie* WINDKANT.
WINDZUCHT (zond. mv.), z. v. (méd.) *Tympanite*, f.
WINDZUCHTIG, bn. (méd.) *Flatueux*, *venteux*. ‖ IJdel. *Vain*.
WINGERD, z. m. *Zie* WIJNGAARD.
WINGEWEST, z. o. *Pays conquis*, m. ‖ (hist. rom.) *Province*, f.
*WINK, z. m. Wenk. *Zie* WENK.
*WINKBRAUW, z. v. *Zie* WENKBRAUW.
WINKEL, z. m. Hoek *Coin*, *angle*, m. ‖ Kraam. *Boutique*, f. ‖ Magazijn. *Magasin*, m., *boutique*, f. ‖ — houden, *tenir boutique*. ‖ Werkplaats. *Boutique*, f., *atelier*, *ouvroir*, m.
WINKELBOEK, z. o. *Brouillard*, m.
WINKELDEUR, z. v. *Porte* f. *de boutique*.
WINKELDOCHTER, z. v. *Fille de boutique*, *demoiselle* f. *de comptoir*.
WINKELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tenir* ou *avoir boutique*. ‖ Dit huis winkelt goed, *cette maison est favorablement située pour une boutique*.
WINKELGAST, z. m. *Zie* WINKELJONGEN.
WINKELGOED, z. o. *Marchandise*, f.
WINKELHAAK, z. m. *Équerre*, f. ‖ Zwei. *Fausse équerre*. ‖ Scheur. *Accroc*, m. ‖ (astron.) *Équerre*.
WINKELHOUDER, WINKELIER, z. m. *Boutiquier*, *détaillant*, *débitant*, m.
WINKELIERSTER, z. v. *Débitante*, *détaillante*, f.
WINKELJONGEN, z. m. *Garçon* m. *de boutique*.
WINKELKAMER, z. v. *Arrière-boutique*, f.
WINKELKAS[T], z. v. *Armoire* f. *de boutique*.
WINKELKNECHT (–KNECHTS), z. m. *Zie* WINKELJONGEN.
WINKELLADE, z. v. *Tiroir* m. *de boutique*.
WINKELLEI, z. v. *Ardoise* f. *de boutique*.
WINKELMEID, z. v. *Fille* f. *de boutique*.
WINKELMEISJE, z. o. *Fille* f. *de boutique*.
WINKELMERK, z. o. *Marque* f. *de boutique*.
WINKELNAAD, z. m. (anat.) *Suture lambdoïde*, f.

WINKELPRIJS, z. m. *Prix* m. *de détail.* ‖ (libr.) *Prix de librairie.*
WINKELTAND, z. m. Hoektand. *Dent canine*, f.
WINKELWAAR, z. v. *Marchandise*, f.
WINKEN, zw. w. b. *en* o. *Zie* WENKEN.
WINKET, z. o. *Guichet*, m.
WINKS (WINKSEN), z. v. (mil.) *Aiguillette*, f.
WINNEN, (*won*, *gewonnen*,) st. w. b. Het land bearbeiden. *Cultiver la terre.* ‖ Hooi —, *recueillir du foin.* ‖ Verkrijgen. *Gagner, obtenir, remporter.* ‖ Zijn brood *of* den kost —, *gagner son pain* ou *sa vie.* ‖ Geld —, *gagner de l'argent.* ‖ Den prijs —, *remporter le prix.* ‖ Eenen veldslag —, *gagner une bataille.* ‖ Tijd —, *gagner du temps.* ‖ Aller harten —, *gagner tous les cœurs.* ‖ Innemen. *Prendre, vaincre.* ‖ Voortbrengen, telen. *Engendrer, procréer.* ‖ o. (met *hebben*). *Gagner.* ‖ Voortgang doen. *Profiter, avancer.* ‖ Aan iets —, *gagner à qc.*
WINNER, z. m. Landbouwer. *Cultivateur, laboureur, agriculteur*, m. ‖ Hij, die wint. *Gagnant*, m. ‖ Overwinnaar. *Vainqueur*, m.
WINST, z. v. *Gain, profit, lucre, avantage*, m. ‖ Zuivere —, *bénéfice net*, m. ‖ Toevallige —, *bénéfice éventuel.*
WINSTAANDEEL (-DEELEN), z. o. *Dividende*, m.
WINSTDERVING, z. v. *Défaut* m. *de gain.*
WINSTGEVEND, bn. *Lucratif.*
WINSTGIERIG, bn. *Avide de gain, âpre au gain.*
WINSTGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Envie de gagner, avidité du gain, cupidité*, f.
WINTER, z. m. *Hiver*, m. ‖ 's —s, *en hiver.* ‖ Den — doorbrengen, *hiverner, passer l'hiver.* ‖ (méd.) *Engelures*, f. pl.
WINTERACHTIG, bn. *Hivernal, d'hiver.* ‖ bw. *Comme en hiver.*
WINTERACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui ressemble à l'hiver* ou *tient de l'hiver.*
WINTERAPPEL, z. m. *Pomme* f. *d'hiver.*
WINTERARBEID (zond. mv.), z. m. *Travail* m. *d'hiver.*
WINTERAVOND, z. m. *Soirée* f. *d'hiver.*
WINTERBLOEM, z. v. *Fleur d'hiver, fleur hivernale, immortelle, éternelle, gnaphale*, f.
WINTERBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *d'hiver.*
WINTERBRAMZEIL, z. o. (mar.) *Perroquet* m. *d'hiver.*
WINTERBROEK, z. v. *Pantalon* m. *d'hiver.*
WINTERCONCERT, z. o. *Concert* m. *d'hiver.*
WINTERDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. ou *journée* f. *d'hiver.* ‖ Bij —, *en hiver.*
WINTERDAGS, bw. *En hiver, pendant l'hiver.*
WINTERDIENST (zond. mv.), z. m. *Service* m. *d'hiver.*
WINTERDRACHT, z. v. *Habillement* m. *d'hiver.*
WINTEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire froid, geler.*
WINTERFEEST, z. o. *Fête* f. *d'hiver.*
WINTERFRUIT (zond. mv), z. o. *Fruits* m. pl. *d'hiver.*
WINTERGARST (zond. mv.), z. v. *Orge* f. *d'hiver.*
WINTERGEWAAD (zond. mv.), z. o. *Habillement* m. *d'hiver.*
WINTERGEWAS, z. o. *Zie* WINTERPLANT.
WINTERGOED (zond. mv.), z. o. Wintervruchten. *Fruits* m. pl. *d'hiver.* ‖ Winterkleeren. *Habits* m. pl. *d'hiver.*
WINTERGROEN (zond. mv.), z. o. (bot.) *Pyrole*, f.
WINTERGROENTE, z. v. *Légume* m. *d'hiver.*
WINTERHAAR, z. o. *Poil* m. *d'hiver.*
WINTERHALFJAAR, z. o. *Semestre* m. *d'hiver.*
WINTERHANDEN, z. v. mv. *Engelures* f. pl. *aux mains.*
WINTERHAVER (zond. mv.), z. v. *Avoine* f. *d'hiver.*
WINTERHIELEN, z. m. mv. *Engelures aux talons, mules*, f. pl.

WINTERHOED, z. m. *Chapeau* m. *d'hiver.*
WINTERKERS (zond. mv.), z. v. (bot.) *Coqueret*, m.
WINTERKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *d'hiver.*
WINTERKONINKJE, z. o. (h. n.) *Roitelet*, m.
WINTERKOOL (-KOOLEN), z. v. *Chou* m. *d'hiver.*
WINTERKOORN, WINTERKOREN (zond. mv.), z. o. *Blé* m. *d'hiver.* ‖ (fig.) Lijden als het — op het veld, *être le souffre-douleur.*
WINTERKOST (zond. mv.), z. m. *Nourriture* f. *d'hiver.*
WINTERKOUDE (zond. mv.), z. v. *Froid* m. *d'hiver.*
WINTERKOUS (-KOUSEN), z. v. *Bas* m. *d'hiver.*
WINTERKRAAI, z. v. *Corneille emmantelée*, f.
WINTERKWARTAAL, z. o. *Trimestre* m. *d'hiver.*
WINTERKWARTIER, z. o. *Quartier* m. *d'hiver.* ‖ De —en betrekken, *prendre les quartiers d'hiver.*
WINTERLEGER, z. o. (mil.) *Quartier* m. *d'hiver.*
WINTERLIJSTER, z. v. *Mauvis*, m.
WINTERLING (zond. mv.), z. v. *Ciguë*, f.
WINTERLUCHT, z. v. *Air* m. *d'hiver.*
WINTERMAAND, z. v. *Décembre, mois* m. *de décembre.* ‖ Eene der maanden van den winter. *Mois d'hiver.*
WINTERMANTEL, z. m. *Manteau* m. *d'hiver.*
WINTERMODE, z. v. *Mode* f. *d'hiver.*
WINTERMORGEN, z. m. *Matinée* f. *d'hiver.*
WINTERNACHT, z. m. *Nuit* f. *d'hiver.*
WINTEROCHTEND, z. m. *Matinée* f. *d'hiver.*
WINTEROOFT (zond. mv.), z. o. *Fruits* m. pl. *d'hiver.*
WINTERPEER (-PEREN), z. v. *Poire* f. *d'hiver.*
WINTERPLANT, z. v. *Plante brumale* ou *hivernale*, f.
WINTERPRET, z. v. *Plaisir* m. *d'hiver.*
WINTERROGGE (zond. mv.), z. v. *Seigle* m. *d'hiver.*
WINTERROK, z. m. *Habit* m. *d'hiver.*
WINTERSCH, bn. *D'hiver, hivernal, brumal.*
WINTERSEIZOEN, z. o. *Hiver*, m.
WINTERSLAAP (zond. mv.), z. m. *Engourdissement* ou *sommeil* m. *d'hiver.* ‖ (h. n.) *Hibernation*, f.
WINTERSTOF, z. v. *Étoffe* f. *d'hiver.*
WINTERSTUK, z. o. *Tableau* ou *paysage qui représente l'hiver, hiver*, m.
WINTERTARWE (zond. mv.), z. v. *Froment* m. *d'hiver*
WINTERTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps d'hiver, hiver*, m. ‖ (mar.) *Hivérnage*, m.
WINTERTUIN, z. m. *Jardin* m. *d'hiver.*
WINTERVENSTER, z. v. *Contre-châssis*, m.
WINTERVERBLIJF, z. o. *Habitation* f. ou *séjour* m. *d'hiver.*
WINTERVERGADERING, z. v. *Assemblée* f. *d'hiver.*
WINTERVERMAAK, z. o. *Plaisir* ou *divertissement* m. *d'hiver.*
WINTERVEST, z. o. *Gilet* m. *d'hiver.*
WINTERVOEDER (zond. mv.), z. o. *Fourrage* m. *d'hiver.* ‖ — voor de schapen, *brelée*, f. ‖ — voor de paarden, *hivernage*, m.
WINTERVOORRAAD (zond. mv.), z. m. *Provision* f. *pour l'hiver.*
WINTERVRUCHT, z. v. *Fruit* m. *d'hiver.*
WINTERWE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *d'hiver.*
WINTERWERK, z. o. *Ouvrage* m. *d'hiver.*
WINTERWIJK, z. v. *Quartier* m. *d'hiver.*
WINTERWOL (zond. mv.), z. v. *Laine* f. *d'hiver.*
WINTERWONING, z. v. *Habitation* f. *d'hiver.*
WINTERZON (zond. mv.), z. v. *Soleil* m. *d'hiver.*
WINTERZONNESTAND (zond. mv.), z. m. *Solstice* m. *d'hiver.*
WINZUCHT (zond. mv.), z. v. *Envie de gagner, avidité du gain, cupidité*, f.
WINZUCHTIG, bn. *Âpre au gain, avide de gain, intéressé.*

WIP, z. v. *Bascule*, f. ‖ Wipgalg. *Estrapade*, f. ‖ Op de — staan, *être sur le point d'être estrapadé;* (fig.) *courir risque de perdre son poste.* ‖ (fig.) Met eene — ben ik terug, *je serai de retour dans un instant.* ‖ — om naar te schieten, *perche*, f.

WIPBRUG, z. v. *Pont-levis*, *pont* m. *à bascule.*

WIPGALG, z v. *Estrapade*, f. ‖ Turksche —, *ganche*, f. ‖ De straf der — ondergaan, *subir l'estrapade.*

WIPHOUT, z. o. *Bascule*, f.

WIPNEUS, z. m. *Nez retroussé*, m. ‖ m. *en* v. Persoon. *Personne* f. *qui a le nez retroussé.*

WIPPEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Faire la bascule*, *branler.* ‖ Zich haasten *Se hâter.* ‖ Door het venster —, *sauter lestement par la fenêtre.* ‖ (fig.) Over iets heen —, *passer légèrement sur une chose.* ‖ b. (met *hebben*). *Faire jouer une bascule*, *élever avec un levier.* ‖ Eene brug —, *lever un pont.* ‖ Eenen weggeloopen soldaat —, *estrapader un déserteur.*

WIPPER, z. m. *Berneur*, m. ‖ (mar.) Touw. *Cartahu*, m.

WIPPERTJE, z. o. (mus.) — eens klaviers, *sautereau*, m. ‖ Haastige dronk. *Coup* m. *bu à la hâte.*

WIPPLANK, z. v. *Balançoire*, *branloire*, *bascule*, f.

WIPSTAART, z. m. Kwikstaart. *Hochequeue*, m., *bergeronnette*, f.

WIPSTOKJE, z. o. *Bâtonnet*, m., *bielle*, f.

WIPTROG, z. m. *Auge* f. *à bascule.*

WIPZWENGEL, z. m. (hydraul.) *Tollénon*, m.

WIS, bn. Gewis. *Sûr*, *certain.* ‖ bw. *Sûrement*, *certainement*, *assurément.*

WIS, z. v. Maat. *Zie* WIS[SE].

WISCH, z. v. Twijg. *Houssine*, *baguette*, f., *scion*, *osier*, m.

WISCH, z. v. Vaatdoek. *Torchon*, m., *lavette*, f.

WISCHBANDEN, z. m. mv. (vann.) *Faisses*, f. pl.

WISCHDOEK, z. m. *Torchon*, m., *lavette*, f.

WISHEID (zond. mv.), z. v. *Certitude*, f.

WISHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de corde.*

WISJEWASJE, z. o. *Bagatelle*, *babiole*, *faribole*, f.

WISKUNDE (zond. mv.), z. v. *Mathématiques*, f. pl.

WISKUNDIG, bn. *Mathématique.*

WISKUNDIGE, z. m. *Mathématicien*, m.

WISKUNST (zond. mv.), z. v. *Mathématiques*, f. pl.

WISKUNSTENAAR, z. m. *Mathématicien*, m.

WISKUNSTIG, bn. *Mathématique.* ‖ —e nauwkeurigheid, *rigueur mathématique*, f. ‖ bw. *Mathématiquement.* ‖ — bewijzen, *démontrer mathématiquement.*

WISKUNSTIG[LIJK], bw. *Zie* WISKUNSTIG.

WISPELEN, zw. w. b. *Remuer*, *branler*, *hocher.* ‖ o. (met *hebben*). *Se remuer.* ‖ Fluisteren. *Chuchoter.*

WISPELSTAARTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Remuer la queue.*

WISPELTUREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Se remuer.*

WISPELTURIG, bn. Wuft. *Changeant*, *inconstant*, *versatile*, *léger*, *volage.* ‖ —e geest, *esprit versatile*, m. ‖ bw. *Légèrement*, *d'une manière inconstante* ou *légère.*

WISPELTURIGHEID (zond. mv), z. v. *Inconstance*, *versatilité*, *légèreté*, *humeur volage*, f.

WISSCHEN, bn. *D'osier.* ‖ — korfje, *corbeille* f. *d'osier.*

WISSCHEN, zw. w. b. Vegen. *Effacer*, *essuyer*, *torcher*, *nettoyer.* ‖ Zijne tranen —, *essuyer ses larmes.* ‖ (artill.) Wisch het kanon! *écouvillonnez!*

WISSCHER, z. m. *Celui qui essuie* ou *qui torche.* ‖ (artill.) *Écouvillon*, m. ‖ (artill.) Vat op den —! *à l'écouvillon*

WIS[SE], z. v. Maat. *Stère*, m., *corde*, f.

WISSEL, z. m. *Lettre de change*, *traite*, f. ‖ Wisselkoers. *Change*, m. ‖ Wisseling. *Change.* ‖ Overgang. *Passage*, m., *transition*, f. ‖ Verandering. *Changement*, m.

WISSELAAR, z. m. Geldwisselaar. *Changeur*, m. ‖ Bankier. *Banquier*, m.

WISSELAARSTER, z. v. *Changeuse*, f.

WISSELAGENT, z. m. *Agent* m. *de change.*

WISSELAGENTSCHAP, z. o. *Charge* f. *d'agent de change.*

WISSELBAAR, bn. *Échangeable*, *négociable.* ‖ Veranderlijk. *Changeant*, *inconstant.*

WISSELBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est échangeable* ou *négociable.* ‖ Veranderlijkheid. *Inconstance*, *vicissitude*, f.

WISSELBANK, z. v. *Banque*, f.

WISSELBEURT, z. v. *Alternation*, f., *tour*, m.

WISSELBLADEREN, z. o. mv. (bot.) *Feuilles alternes*, f. pl.

WISSELBORG, z. m. *Avaliste*, m.

WISSELBORGING, z. v. *Aval*, m.

WISSELBRIEF, z. m. *Lettre de change*, *traite*, f.

WISSELEN, zw. w. b. Verruilen. *Changer*, *échanger*, *troquer.* ‖ Geld —, *changer de l'argent.* ‖ Paarden —, *relayer*, *changer de chevaux.* ‖ Tanden —, *faire de nouvelles. dents.* ‖ Brieven met iemand —, *correspondre* ou *être en correspondance avec qq.* ‖ Woorden —, *se parler.* ‖ Eenen kogel —, *se battre au pistolet.* ‖ o. (met *hebben*). *Changer*, *alterner.* ‖ Van paarden —, *changer de chevaux*, *relayer.* ‖ (comm.) *Faire le change.*

WISSELGELD (zond. mv.), z. o. *Argent* m. *de change.*

WISSELHANDEL (zond. mv.), z. m. *Change*, *commerce* m. *de banque*, *banque*, f. ‖ — drijven, *faire la banque.*

WISSELHANDELAAR, z. m. *Banquier*, m.

WISSELHOEKEN, z. m. mv. (math.) *Angles alternes*, m. pl.

WISSELHOND, z. m. *Chien* m. *de relais.*

WISSELIJK, bw. *Assûrément*, *certainement*, *sûrement.*

WISSELING, z. v. Het wisselen. *Change*, *échange*, *troc*, m. ‖ — van paarden, *relais* m. *de chevaux.* ‖ — van brieven, *correspondance*, f.

WISSELKANS (-KANSEN), z. v. *Chance*, f.

WISSELKANTOOR (-TOREN), z.o. *Bureau* m. *de change.*

WISSELKLEED (-KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de rechange.*

WISSELKOERS (-KOERSEN), z. m. *Change*, *cours* m. *du change.* ‖ —en berekenen, *arbitrer.*

WISSELKOETS (-KOETSEN), z. v. *Voiture* f. *de relais.*

WISSELKOORTS (-KOORTSEN), z. v. *Fièvre intermittente*, f.

WISSELMAKELAAR, z. m. *Agent* ou *courtier* m. *de change.*

WISSELPAARD, z. o. *Cheval* m. *de relais.*

WISSELPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Relais*, m. ‖ (comm.) *Place* f. *de change.*

WISSELPROTEST, z. o. *Protêt*, m.

WISSELREKENING, z. v. *Arbitrage*, m.

WISSELRIJMEN, z. o. mv. *Rimes croisées*, f. pl.

WISSELTAND, z. m. *Dent* f. *de lait.*

WISSELVALLIG, bn. *Inconstant*, *changeant*, *variable.* ‖ bw. *D'une manière inconstante* ou *variable.*

WISSELVALLIGHEID (-HEDEN), z. v. *Inconstance*, *instabilité*, *vicissitude*, f.

WISSELVALLIG[LIJK], bw. *Zie* WISSELVALLIG, bw.

WISSELZAKEN, z. v. mv. *Affaires* f. pl. *de change.*

WIT, bn. *Blanc.* ‖ — maken, *blanchir.* ‖ — worden, *devenir blanc*, *blanchir.* ‖ — papier, *papier blanc*, m. ‖ —te baard, *barbe blanche*, f.

‖ — bier, *bière blanche*, f. ‖ — linnen, *linge blanc*, m. ‖ —te neger, *albinos*, m. ‖ —te donderdag, *jeudi saint*, m. ‖ Zij zijn —te vrienden, *ils sont grands amis*. ‖ bw. — bleeken, *blanchir*. ‖ — verven, *peindre en blanc*.

WIT (zond. mv.), z. o. *Blanc*, m., *couleur blanche*, f. ‖ In het — gekleed, *habillé de blanc*. ‖ — van een ei, *blanc d'œuf*. ‖ Het — van het oog, *le blanc de l'œil*. ‖ (fig.) Zwart op — hebben, *avoir qc. par écrit*. ‖ Doelwit. *Blanc*, *but*, m. ‖ Naar het — schieten, *tirer au blanc* ou *au but*. ‖ Bedoeling. *But*, m., *intention*, f.

*WIT, z. o. Zin. *Sens*, m. ‖ Rede. *Raison*, f. ‖ Zin noch — hebben, *être hors de soi*.

WITACHTIG, bn. *Blanchâtre*.

WITBONT, bn *Bigarré de blanc*, *pie*. ‖ — paard, *cheval pie*, m.

WITBUIKJE, z. o. (h. n.) *Cul-blanc*, *motteux*, m.

WITGELD (zond. mv.), z. o. *Argent blanc*, m.

WITGEPLEISTERD, bn. *Blanchi à la chaux*. ‖ —e graven, *sépulcres blanchis*, m. pl.

WITGOUD (zond. mv.), z. o. *Or blanc*, *platine*, m.

WITHARIG, bn. *Qui a les cheveux blancs*. ‖ (h. n.) *Qui a le poil blanc*.

WITHEID (zond. mv.), z. v. *Blancheur*, f.

WITHOUT (zond. mv.), z. o. *Bois blanc*, m.

WITHOUTEN, bn. *De bois blanc*.

WITJE, z. o. *Papillon*, m. ‖ Nachtvlinder. *Phalène*, f.

WITKALK (zond. mv.), z. v. *Chaux* f. *à blanchir*.

WITKLEURIG, bn. *Blanc*, *blanchâtre*.

WITKOKING (zond. mv.), z. v. (monn.) *Blanchiment*, m.

WITKOP, z. m. *Tête blanche*, f. ‖ Persoon. *Homme* m. *à cheveux blancs*. ‖ (h. n.) *Oiseau* m. *à tête blanche*.

WITKWAST, z. m. *Brosse* f. *pour blanchir les murailles*.

WITLOOG (zond. mv.), z. v. (monn.) *Bousure*, f.

WITPOOT (-POOTEN), z. m. Paard. *Cheval* m. *à pieds blancs*.

WITPOOTIG, bn. *Qui a les pattes blanches*.

WITSEL (zond. mv.), z. o. *Blanc*, m.

WITSTAART, z. m. (h. n.) *Cul-blanc*, *motteux*, m. ‖ Paard met witten staart. *Cheval* m. *à queue blanche*.

WITSTER, z. v. *Celle qui blanchit*.

WITTE, z. m. *en* v. *Blanc*, m., *blanche*, f.

WITTEBROOD (-BROODEN), z. o. *Pain blanc*, m.

WITTEBROODSKIND (-KINDEREN), z. o. (fig.) *Enfant gâté*, m.

WITTEBROODSPAP (zond. mv.), z. v. *Bouillie* f. *au pain blanc*.

WITTEBROODSWEEK (-WEKEN), z. v. *Lune* f. *de miel*.

WITTEN, zw. w. b. *Blanchir*. ‖ Eenen muur —, *blanchir une muraille*.

WITTER, z. m. *Celui qui blanchit une muraille*. ‖ Witkwast. *Brosse* f. *pour blanchir les murailles*.

WITVISCH, z. m. *Able*, m, *ablette*, f. ‖ v. Kleine vischjes. *Blanchaille*, f., *menu fretin*, m.

WITVOET, z. m. *Animal* m. *à pieds blancs*.

WITWERK (zond. mv.), z. o. *Menuiserie de bois blanc*, *boissellerie*, f.

WITWERKER, z. m. *Boisselier*, *layetier*, m.

*WOED, bn. *Zie* WOEDEND.

WOEDE (zond. mv.), z. v. *Furie*, *fureur*, f., *courroux*, m., *rage*, f. ‖ Van — schuimbekken, *écumer de rage*. ‖ (fig.) — der golven, *fureur des flots*.

WOEDEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être en fureur*, *entrer* ou *se mettre en fureur*, *s'emporter*, *exercer sa fureur*. ‖ Tegen iemand —, *se déchaîner contre qq*. ‖ (fig.) *Désoler*.

WOEDEND, bn. *Furieux*, *furibond*, *enragé*, *forcené*. ‖ —e leeuw, *lion furieux*, m. ‖ bw. *Furieusement*, *en fureur*, *avec fureur*. ‖ —e, z. m. *en* v. *Homme* m. ou *femme* f. *en furie*.

WOEDIG, bn. *en* bw. *Zie* WOEDEND.

WOEKER (zond. mv.), z. m. Interest, rente. *Intérêt*, m., *rente*, f. ‖ Onrechtmatig gewin. *Usure*, f. ‖ Op — leenen, *prêter à usure*. ‖ — drijven, *exercer l'usure*. ‖ (fig.) Zijne talenten op — zetten, *mettre ses talents à profit*.

WOEKERAAR, z m. *Usurier*, m.

WOEKERAARSTER, z. v. *Usurière*, f.

WOEKERACHTIG, bn. *Usuraire*. ‖ bw *Usurairement*.

WOEKEREN, zw. w. b. Voordeel zoeken. *Chercher à profiter*. ‖ Verkrijgen. *Obtenir*, *acquérir*. ‖ Met woekeren verkrijgen. *Acquérir par usure*. ‖ o. (met *hebben*). *Exercer l'usure*, *prêter à usure*. ‖ Met zijne talenten —, *faire valoir ses talents*. ‖ Toenemen. *Augmenter*, *croître*.

WOEKERGEEST (zond. mv.), z. m. *Zie* WOEKERZUCHT.

WOEKERGELD (zond. mv.), z. o. *Argent usuraire*, m.

WOEKERHANDEL (zond. mv.), z. m. *Usure*, f.

WOEKERIJ, z. v. *Usure*, f.

WOEKERING, z. v. (méd.) — eener wonde, *bourgeonnement* m. *d'une plaie*.

WOEKERPLANT, z. v. *Plante parasite*, f.

WOEKERSCH, bn. *Zie* WOEKERACHTIG.

WOEKERVLEESCH (zond. mv.), z. o. (méd.) *Chairs baveuses* ou *fongueuses*, f. pl.

WOEKERWINST, z. v. *Usure*, f., *profit usuraire*, m.

WOEKERZUCHT (zond. mv.), z. v. *Penchant* m. *pour l'usure*.

WOELACHTIG, bn. *Zie* WOELIG.

WOELEN, zw. w. b. Omwroeten. *Fouiller*, *creuser*. ‖ In beweging brengen. *Remuer*. ‖ (mar.) *Envelopper*, *fourrer*. ‖ o. (met *hebben*). Wroeten. *Fouiller*. ‖ In beweging zijn. *Se remuer*, *s'agiter*, *frétiller*, *se débattre*.

WOELGAREN (zond. mv.), z. o. *Zie* WOELSEL.

WOELGEEST, z. m. *Esprit remuant* ou *turbulent*, *brouillon*, *agitateur*, m.

WOELIG, bn. *Remuant*, *qui s'agite*, *turbulent*, *frétillant*, *bruyant*. ‖ —e zieke, *malade remuant*, m. ‖ —e straat, *rue bruyante*, f.

WOELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Agitation*, *turbulence*, f.

WOELING, z. v. *Agitation*, *turbulence*, f. ‖ (mar.) *Fourrure d'un câble*, *rousture*, *liure*, f.

WOELSEL, z. o. *Garniture*, *fourrure*, f. ‖ (mar.) *Zie* WOELING.

WOELWATER, z. m. *en* v. *Personne fort remuante*, f.

WOELZIEK, bn. *Remuant*, *turbulent*, *séditieux*, *inquiet*.

WOENSDAG (-DAGEN), z. m. *Mercredi*, m.

WOENSDAGAVOND, z. m. *Mercredi soir*, m.

WOENSDAGMORGEN, z. m. *Mercredi matin*, m.

WOENSDAGSCH, bn. *Du mercredi*.

WOERD, z. m. Eend. *Canard mâle*, m.

WOERHAAN, z. m. *Faisan*, m.

WOERHAANTJE, z. o. *Faisandeau*, m.

WOERHEN, z. v. *Poule faisane*, f.

WOEST, bn. *Sans culture*, *sauvage*. ‖ — eiland, *île déserte*, f. ‖ Onbewoond. *Désert*, *inhabité*. ‖ Barbaarsch. *Sauvage*, *barbare*, *farouche*. ‖ —e volkeren, *peuples sauvages*, m. pl. ‖ — mensch, *homme farouche*, m. ‖ — gelaat, *air farouche*, m., *mine farouche*, f. ‖ —e blik, *regard farouche*, m. ‖ Geweldig. *Violent*, *brutal*. ‖ Onordelijk. *Désordonné*, *déréglé*, *dissolu*. ‖ Een — leven leiden, *mener une vie dissolue*. ‖ —e knaap, *garçon indomptable*, m. ‖ bw. *D'une manière sauvage*. ‖ Barbaarsch. *Barbarement*.

WOESTAARD, z. m. *Barbare*, *homme féroce*, m. ‖ Geweldig *of* grof mensch. *Homme violent*, *fougueux* ou *brutal*, m.

WOESTAARDIG, bn. *Barbare, sauvage.* ‖ Grof. *Grossier.* ‖ bw. *Barbarement, grossièrement.*
WOESTAARDIG[LIJK], bw. *Zie* WOESTAARDIG, bw.
WOESTELIJK, bw. *D'une manière sauvage* ou *déréglée, brutalement, rudement.*
WOESTELING, z. m. *Homme intraitable* ou *grossier*, m.
WOESTENIJ, z. v. *Désert*, m.
WOESTHEID (–HEDEN), z. v. *Défaut* m. *de culture, nature inculte*, f. ‖ Barbaarschheid. *Humeur sauvage, férocité, barbarie*, f. ‖ De — zijns levens, *la dissolution* f. *de sa vie.*
WOESTIJN, z. v. *Désert, pays désert*, m. ‖ In de — preeken, *prêcher dans le désert.*
WOESTIJNBEWONER, z. m. *Habitant* m. *d'un désert.*
WOL, z. v. *Laine*, f. ‖ Ruwe —, *laine crue.* ‖ Fijne —, *laine fine.* ‖ — kaarden, *carder la laine.* ‖ Laken in de — verven, *teindre du drap en laine.* ‖ (fig.) Hij is in de — geverfd, *il ne se soucie de rien; c'est un fripon fieffé; il est fort habile.* ‖ (prov.) Veel geschreeuw, maar weinig —, *beaucoup de bruit, mais peu de besogne.*
WOLACHTIG, bn. *Laineux, lanugineux, cotonneux.*
WOLACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est laineux* ou *cotonneux.*
WOLBAAL, z. v. *Balle* f. *de laine.*
WOLBEEST, z. o. *Bête* f. *à laine.*
WOLBEREIDEN (zond. mv.), z. o. *Apprêt* m. *de la laine.*
WOLBEREIDER, z. m. *Lainier, laineur, apprêteur* m. *de laine.*
WOLBEREIDING (zond. mv.), z. v. *Apprêt* m. *de la laine.*
WOLBEREIDSTER, z. v. *Apprêteuse* f. *de laine.*
WOLBLOEM, z. v. *Molène*, f., *bouillon-blanc*, m.
WOLBOOG (–BOGEN), z. m. (chapell.) *Arçon*, m.
WOLBOOM (–BOOMEN), z. m. *Capoquier, cotonnier* m. *des Indes.* ‖ Viltboom. *Tomex*, m.
WOLDISTEL, z. v. *Chardon à carder, laiteron laineux*, m.
WOLDOORN, z. m. *Fromager*, m.
WOLDRAGER, z. m. *Mouton*, m., *brebis*, f.
*WOLDRIG, z. m. *Zie* WOLDRAGER.
WOLF, z. m. *Loup*, m. ‖ Jonge —, *jeune loup, louveteau*, m. ‖ Eten als een —, *manger comme un loup.* ‖ (prov.) Men moet huilen met de —ven, *il faut hurler avec les loups.* ‖ (prov.) Den — bij de ooren houden, *tenir le loup par les oreilles.* ‖ (prov.) Den — in den muil loopen, *se mettre à la gueule du loup.* ‖ (prov.) Den — bij de schapen opsluiten, *enfermer le loup dans la bergerie.* ‖ (prov.) De —ven verslinden elkander niet, *les loups ne se mangent pas.* ‖ Boomworm. *Scolyte*, m. ‖ Bijeneter. *Clairon*, m. ‖ Koornworm. *Charançon*, m., *calandre*, f. ‖ Dauwworm. *Herpe*, f. ‖ (astron.) *Loup.* ‖ — eens zadels, *siége* m. *d'une selle.* ‖ (chir.) Vretende —, *loup.* ‖ (mar.) *Tournant*, m.
WOLFABRIEK, z. v. *Manufacture* f. *d'étoffes de laine.*
WOLFABRIKANT, z. m. *Fabricant* m. *d'étoffes de laine.*
WOLFACHTIG, bn. *De loup.* ‖ bw. *En loup.*
WOLFIJZER, z. o. *Chausse-trape*, f.
WOLFJE, WOLFKEN, z. o. *Louveteau*, m.
WOLFMENSCH, z. m. Weerwolf *Lycanthrope, loup-garou*, m.
WOLFSANGEL, z. m. *Chausse-trape*, f.
WOLFSBEZIE, z. v. (bot.) *Parisette*, f
WOLFSBOON (–BOONEN), z. v. (bot.) *Lupin*, m.
WOLFSCH, bn. *De loup.*
WOLFSDOORN, z. m. (bot.) *Lycium*, m.
WOLFSEINDE, z. o. *Toit* m. *en forme de pavillon.*
WOLFSGEBIT, z. o. *Dents* f. pl. *de loup.* ‖ (man.) *Escache*, f.
WOLFSGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Herbe* f. *de loup.*
WOLFSHAAR, z. o. *Poil* m. *de loup.*
WOLFSHOND, z. m. *Chien-loup*, m.
WOLFSHONGER (zond. mv.), z. m. *Malefaim, faim canine, boulimie*, f.
WOLFSKLAUW, z. m. *Griffe* f. *de loup.* ‖ v. (bot.) *Pied-de-loup, lycopode*, m.
WOLFSKLEM, z. v. *Chausse-trape*, f.
WOLFSKRUID (zond. mv.), z. o. *Zie* WOLFSWORTEL.
WOLFSKUIL, z. m. *Trappe*, f. ‖ (fortif.) *Trappe*, f., *saut* m. *de loup.*
WOLFSLEGER, z. o. *Gîte* m. *de loup.* ‖ — bij nacht, *déchaussure*, f. ‖ — bij dag, *liteau*, m.
WOLFSMALROVE, z. v, (bot.) *Marrube d'eau, lycope*, m.
WOLFSMELK (zond. mv.), z. v. (bot.) *Tithymale, lycogale, euphorbe*, m.
WOLFSMUIL, z. m. *Gueule* f. *de loup.*
WOLFSPELS, z. m. *Fourrure* ou *pelisse de peau de loup, peau* f. *de loup.*
WOLFSPOOT (–POOTEN), z. m. *Patte* f. *de loup.* ‖ (bot.) *Lycope*, m.
WOLFSTAND, z. m. *Dent* f. *de loup.*
WOLFSVEEST, z. m. (bot.) *Vesse-de-loup, lycoperdon*, m.
WOLFSVEL, z. o. *Peau* f. *de loup.*
WOLFSWORTEL (zond. mv.), z. m. *Aconit*, m.
WOLFVANGER, z m. *Preneur* m. *de loups.* ‖ Dikke handschoen. *Gros gant*, m.
WOLGRAS (zond. mv.), z. o. (bot.) *Gnaphale*, m. *herbe à coton, linaigrette*, f.
WOLHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce* m. *des laines.*
WOLHANDELAAR, z. m. *Marchand de laine, lainier*, m.
WOLK, z. v. *Nuage*, m., *nue, nuée*, f. ‖ (fig.) — van stof, *nuage de poussière.* ‖ — van sprinkhanen, *nuée de sauterelles.* ‖ (fig.) Jongen als eene —, *gros et grand garçon* ‖ (fig.) Tot de —en verheffen, *élever aux nues* ou *jusqu'aux nues.* ‖ (fig.) In de —en zijn, *être aux anges.* ‖ (fig.) Uit de —en vallen, *tomber des nues.*
WOLKAARDE, z. v. *Carde*, f., *peigne*, m. ‖ Grove —, *drousselte*, f.
WOLKAARDEN (zond. mv.), z. o. *Cardage* m. *de la laine.*
WOLKAARDER, z. m. *Cardeur, drousseur*, m.
WOLKAARDING, z. v. *Cardage* m. *de la laine.*
WOLKAARDSTER, z. v. *Cardeuse*, f.
WOLKACHTIG, bn. *Nuageux, nébuleux.*
WOLKAM, z. m. *Peigne* m. *de cardeur, droussette*, f.
WOLKAMMEN (zond. mv.), z. o. *Peignage*, m.
WOLKAMMER, z. m. *Peigneur* m. *de laine.*
WOLKAMSTER, z. v. *Peigneuse* f. *de laine.*
WOLKBREUK, z. v. *Cataracte, ondée, ondasse, lavasse, avalaison*, f.
WOLKHOORN, z. m. (h. n.) *Écorchée*, f.
WOLKIG, bn. *Zie* WOLKACHTIG.
WOLKJE, z. o. *Petit nuage*, m. ‖ (méd.) — in 't oog, *nubécule*, f. ‖ (joaill.) *Nubécule.*
WOLKKOLOM, z. v. *Nuée en forme de colonne, colonne* f. *de nuée.*
WOLKLOPPER, z. m. *Arçonneur, brisoir*, m.
WOLKOOPER, z. m. *Marchand de laine, lainier*, m.
WOLKRUID (zond. mv), z. o. (bot.) *Bouillon-blanc*, m., *molène*, f. ‖ Wild —, *blattaire*, f.
WOLKSKEN, z. o. *Zie* WOLKJE.
WOLKVANGER, z. m. (mar.) *Capote*, f., *capot*, m.
WOLKZON, z. v. *Parhélie*, m.

Wol[le], z. v. *Zie* Wol.
Wollefabrikant, z. m. *Zie* Wolfabrikant.
Wollen, bn. *De laine.* ‖ — stoffen, *étoffes* f. pl. *de laine.* ‖ — kousen, *bas* m. pl. *de laine.* ‖ — garen, *fil* m. *de laine.*
Wollenaaien (zond. mv.), z. o. *Couture* f. *en étoffes, en laine, en drap.*
Wollenaaister, z. v. *Couturière* f. *en étoffes, en laine, en drap.*
Wollengoed (-goederen), z. o. *Lainage*, m., *marchandise* ou *étoffe* f. *de laine.*
Wollig, bn. *Laineux.* ‖ (bot.) *Cotonneux, lanugineux, laineux.* ‖ —e vruchten, *fruits cotonneux*, m. pl. ‖ (anat.) *Tomenteux.*
Wolligheid (zond. mv.), z. v. (bot.) *Coton, duvet*, m.
Wolophaler, z. m. *Aplaigneur*, m.
Wolplukken (zond. mv.), z. o. *Épluchage* m. *de la laine.*
Wolplukker, z. m. *Éplucheur* m. *de laine.*
Wolscheiden (zond. mv.), z. o. *Chiquetage*, m.
Wolspinnen (zond. mv.), z. o. *Filage* m. *de la laine.*
Wolspinner, z. m. *Fileur* m. *de laine.*
Wolspinnerij, z. v. *Filature* f. *de laine.*
Wolspinster, z. v. *Fileuse* f. *de laine.*
Wolvebeet (-beten), z. m. *Morsure* f. *de loup.*
Wolvedak (-daken), z. o. *Zie* Wolfseinde.
Wolvenaard, z. m. *Nature* f. ou *naturel* m. *du loup.*
Wolvenijzer, z. o. *Chausse-trape*, f.
Wolvenjacht (zond. mv.), z. v. *Chasse* f. *du loup* ou *des loups.*
Wolvenjager, z. m. *Louvetier*, m.
Wolvennet, z. o. *Rets* m. *pour prendre des loups.*
Wolveprent, z. v. *Trace* f. *du loup.*
Wolverven (zond. mv.), z. o. *Teinture* f. *en laine.*
Wolverver, z. m. *Teinturier* m. *en laine.*
Wolververij, z. v. *Teinturerie* f. *en laine.*
Wolvespoor (-sporen), z. o. *Trace* f. *de loup.*
Wolvin, z. v. *Louve*, f.
Wolvlok, z. v. *Flocon* m. *de laine.*
Wolwasschen (zond. mv.), z. o. *Lavage* m. *des laines.*
Wolwerk, z. o. *Lainage*, m.
Wolwerker, z. m. *Zie* Wolbereider.
Wolweven (zond. mv.), z. o. *Tissage* m. *des étoffes de laine.*
Wolwever, z. m. *Tisserand en laine* ou *en drap, drapier*, m.
Wolzak, z. m. *Sac* m. *à laine.* ‖ Wolbaal. *Balle* f. *à laine.*
Wond, z. v. *Zie* Wonde.
Wondarts (-artsen), z. m. *Chirurgien*, m.
Wondbaar, bn. *Vulnérable.*
Wondbaarheid (zond. mv.), z. v. *Vulnérabilité*, f.
Wondbalsem (zond. mv.), z. m. *Baume vulnéraire*, m.
Wond[e], z. v. *Blessure, plaie*, f. ‖ Gevaarlijke —, *blessure dangereuse.* ‖ Eene — verbinden, *panser une plaie.* ‖ Aan eene — sterven, *mourir d'une blessure.* ‖ De vijf —n des Heeren, *les cinq plaies du Seigneur.* ‖ (prov.) Niets dan —n en builen zoeken, *ne demander que plaie et bosse.* ‖ (fig.) Eene pleister op iemands —n leggen, *soulager la douleur de qq.*
Wonden, zw. w. b. Kwetsen. *Blesser.*
Wonder, z. o. *Merveille*, f., *prodige*, m. ‖ Het geeft mij geen —, *cela ne m'étonne pas.* ‖ De zeven —en der wereld, *les sept merveilles du monde.* ‖ Mirakel. *Miracle*, m. ‖ bn. en bw. *Zie* Wonderlijk.
Wonderbaar, bn. *Zie* Wonderlijk.
Wonderbaarheid (zond. mv.), z. v. *Merveille*, f. ‖ Zonderlingheid. *Singularité*, f.
Wonderbaarlijk, bn. *Merveilleux, prodigieux, miraculeux.* ‖ Zonderling. *Singulier.* ‖ bw. *Miraculeusement, prodigieusement.* ‖ Zonderling. *Singulièrement.*
Wonderbaarlijkheid (zond. mv.), z. v. *Merveille*, f. ‖ Zonderlingheid. *Singularité*, f.
Wonderbeeld, z. o. *Image miraculeuse*, f.
Wonderbloem, z. v. (bot.) *Merveille* f. *du Pérou.*
Wonderboom (zond. mv.), z. m. (bot.) *Ricin, palma-Christi, carapas*, m.
Wonderdaad, z. v. *Action miraculeuse* ou *merveilleuse*, f., *miracle, prodige*, m., *merveille*, f.
Wonderdadig, bn. *Miraculeux, prodigieux.* ‖ Wonderdoend. *Thaumaturge.* ‖ bw. *Miraculeusement, prodigieusement, comme par miracle.*
Wonderdadigheid (zond. mv.), z. v. *Opération miraculeuse*, f. ‖ Wonderdadig vermogen. *Thaumaturgie*, f.
Wonderdadig[lijk], bw. *Zie* Wonderdadig, bw.
Wonderdier, z. m. *Animal merveilleux*, m.
Wonderdoend, bn. *Thaumaturge.*
Wonderdoener, z. m. *Thaumaturge*, m.
Wonderdokter, z. m. Kwakzalver. *Charlatan*, m.
Wonderen, zw. w. onpers. *Étonner, surprendre.* ‖ Het wonderde hem, *il s'étonnait, il était surpris.*
Wondergave, z. v. *Don miraculeux*, m. ‖ Tooverkracht. *Pouvoir magique*, m.
Wondergeschiedenis, z. v. *Histoire miraculeuse*, f.
Wondergoed, bn. *Très-bon, excellent.*
Wondergroot, bn. *Extrêmement grand.*
Wonderheid (-heden), z. v. *Miracle, prodige*, m.
Wonderjaar, z. o. *Année* f. *pleine de merveilles* ou *de choses étonnantes.*
Wonderkind (-kinderen), z. o. *Enfant prodigieux, petit prodige, prodige* m. *d'enfant.*
Wonderklein, bn. *Extrêmement petit.*
Wonderkracht, z. v. *Force miraculeuse* ou *merveilleuse*, f. ‖ Tooverkracht. *Pouvoir magique*, m.
Wonderland, z. o. *Pays merveilleux*, m.
Wonderlijk, bn. Verwonderlijk. *Étonnant, surprenant, admirable.* ‖ —e goedheid, *bonté admirable*, f. ‖ Wonderbaar. *Merveilleux, prodigieux, extraordinaire.* ‖ Zonderling. *Singulier, étrange, bizarre, capricieux.* ‖ bw. Verwonderbaar. *Merveilleusement, prodigieusement, admirablement.* ‖ — wel, *à merveille.* ‖ Vreemd, zonderling. *D'une manière singulière, bizarre* ou *étrange.*
Wonderlijkheid (-heden), z. v. Zonderlingheid. *Bizarrerie, singularité*, f.
Wonderlicht, z. o. *Clarté merveilleuse* ou *miraculeuse*, f.
Wondermensch, z. m. *Homme merveilleux*, m.
Wonderpaleis, z. o. *Palais merveilleux* ou *enchanté.*
Wonderschoon, bn. *Très-beau, admirable.* ‖ bw. *À merveille, admirablement, à peindre.*
Wonderspreuk, z. v. *Paradoxe*, m.
Wonderspreukig, bn. *Paradoxal.* ‖ bw. *Paradoxalement, d'une manière paradoxale.*
Wonderstuk, z. o. *Production merveilleuse*, f. ‖ Meesterstuk. *Chef-d'œuvre*, m.
Wonderteeken, z. o. *Miracle, prodige*, m.
Wonderverhaal, z. o. *Récit merveilleux*, m.
Wonderverschijnsel, z. o. *Prodige*, m., *apparition merveilleuse*, f., *phénomène*, m.
Wondervol, bn. *Zie* Wonderlijk.
Wonderwel, bw. *À merveille, admirablement.*

WONDERWERK, z. o. *Ouvrage merveilleux* ou *prodigieux*, m., *merveille*, f. ‖ Mirakel. *Miracle*, *prodige*, m.
WONDERWERKER, z. m. *Thaumaturge*, m.
WONDERZINNIG, bn. *Bizarre*, *capricieux*, *étrange*, *fantasque*, *singulier*. ‖ bw. *Bizarrement*, *capricieusement*, *étrangement*, *fantasquement*.
WONDERZINNIGHEID (-HEDEN), z. v. *Bizarrerie*, *originalité*, f., *caprice*, m., *singularité*, f.
WONDERZOUT (zond. mv.), z. o. *Sel de Glauber*, *sulfate* m. *de soude*.
WONDHEELER, z. m. *Chirurgien*, m.
WONDHEELKUNDE (zond. mv.), z. v. *Chirurgie*, f.
WONDHEELKUNST (zond. mv.), z. v. *Chirurgie*, f.
WONDIJZER, z. o. (chir.) *Sonde*, f.
WONDKOORTS (-KOORTSEN), z. v. (méd.) *Fièvre traumatique*, f.
WONDKRUID, z. o. *Herbe vulnéraire*, *anthyllis*, f. ‖ Geurig —, *brunelle*, *cléonie*, f.
WONDKUSSENTJE, z. o. *Compresse*, f, *coussinet*, m.
WONDPLEISTER, z. v. *Emplâtre* m. *pour les blessures*
WONDPOEDER, WONDPOEIER (zond. mv.), z. o. *Poudre vulnéraire*, f.
WONDTEEKEN, z. o. Litteeken. *Cicatrice*, f.
WONDWATER (zond. mv.), z. o. *Eau vulnéraire*, f.
WONDZALF (zond. mv.), z. v. *Onguent vulnéraire*, m.
WONEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Demeurer*, *habiter*, *loger*, *résider*, *être domicilié*, *avoir son domicile*. ‖ In de stad —, *demeurer à la ville*.
WONING, z. v. *Demeure*, *habitation*, f., *domicile*, *logis*, m. ‖ Verblijfplaats. *Résidence*, f. ‖ Huis. *Maison*, f. ‖ (prat.) *Domicile*, m.
WONINKJE, z. o. *Petite habitation*, f.
WOON (zond. mv.), z. v. Zich ergens metterwoon begeven. *Etablir sa demeure* ou *fixer son domicile quelque part*, *s'établir quelque part*. ‖ *Zie* WONING.
WOONACHTIG, bn. *Demeurant*, *domicilié*, *habitant*, *logé*, *résidant*, *établi*.
WOONHUIS, z. o. *Maison*, *demeure*, *habitation*, f., *logis*, *logement*, m.
WOONKAMER, z. v. *Chambre* f. ou *appartement* m. *où l'on demeure*, *chambre habitée*, f.
WOONKELDER, z. m. *Cave habitée*, f.
WOONPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Demeure*, f., *séjour*, m., *habitation*, *résidence*, f., *domicile*, m. ‖ Zonder vaste —, *sans domicile* ou *demeure fixe*.
WOONSTEDE, z. v. *Zie* WOONPLAATS.
WOONVERTREK, z. o. *Zie* WOONKAMER.
WOORD, z. m. Eend. *Canard mâle*, m.
WOORD, z. o. *Mot*, m ‖ Grieksch —, *mot grec*. ‖ Nieuw —, *mot nouveau*. ‖ Samengesteld —, *mot composé*. ‖ Eigen —, *mot propre*. ‖ Oneigen —, *mot impropre*. ‖ In weinige —en, *en peu de mots*. ‖ Uitdrukking. *Expression*, f., *terme*, *mot*, m. ‖ Gesproken woord. *Parole*, f. ‖ —en in den wind, *paroles en l'air*. ‖ Met een half — verstaan, *entendre à demi-mot*. ‖ Een —, als 't u belieft, *un mot*, *s'il vous plaît*. ‖ —en hebben, *disputer*, *se chamailler*. ‖ Geestig —, *bon mot*. ‖ Het — opvatten, *prendre la parole*. ‖ Van het — afzien, *renoncer à la parole*. ‖ Het — vragen, *demander la parole*. ‖ Het — voeren, *porter la parole*. ‖ Te — komen. In onderhandeling treden. *Conferer*. ‖ Iemand te — staan, *parler* ou *répondre à qq*. ‖ Geen — spreken, *ne dire mot*. ‖ Zijn — wel weten te doen, *s'exprimer bien*. ‖ Belofte, toezegging. *Parole*, *promesse*, f. ‖ Zijn — breken, *fausser sa parole*. ‖ Zijn — houden of staan, *tenir sa parole*. ‖ Iemands — houden, *appuyer* ou *louer qq*. ‖ Van — tot —, *mot à mot*. ‖ Met één —, *en un mot*, *bref*. ‖ Wachtwoord. *Mot* m. *d'ordre*. ‖ (théol.) Het — is vleesch geworden, *le Verbe s'est fait chair*. ‖ Bijbel. Gods —, *la parole de Dieu*, *la Bible*.
WOORDAFLEIDING, z. v. *Étymologie*, *dérivation* f. *d'un mot*.
WOORDAFLEIDKUNDE (zond. mv.), z. v. *Étymologie*, f.
WOORDBREKER, z. m. *Homme* m. *qui manque à sa parole* ou *qui fausse sa parole*.
WOORDBUIGING, z. v. (gramm.) *Déclinaison*, f.
WOORDELIJK, bn. *Verbal*. ‖ Letterlijk. *Littéral*, *conforme aux mots*. ‖ bw. *Verbalement* ‖ Letterlijk. *Littéralement*, *mot à mot*.
WOORDENBOEK, z. o. *Dictionnaire*, *lexique*, m.
WOORDENBOEKSCHRIJVER, z. m. *Lexicographe*, m.
WOORDENKEUS, z. v. *Choix* m. *des mots* ou *des termes*.
WOORDENKRAAM, z. v. *Verbiage*, m.
WOORDENKRAMER, z. m. *Phrasier*, *parleur*, m.
WOORDENKRAMERIJ (zond. mv.), z. v. *Verbiage*, m.
WOORDENLEER (zond. mv.), z. v. *Lexicologie*, f.
WOORDENLIJST, z. v. *Nomenclature*, f. ‖ Klein woordenboek. *Vocabulaire*, m.
WOORDENPRAAL (zond. mv.), z. v. *Termes pompeux*, m. pl. ‖ Gezwollene woorden. *Déclamation*, f.
WOORDENRAADSEL, z. o. *Charade*, f., *logogriphe*, m.
WOORDENRIJK, bn. *Abondant en paroles*, *riche en mots*. ‖ —e taal, *langue riche*, f. ‖ Breedsprakig. *Verbeux*.
WOORDENRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Abondance* f. *de mots* ou *de paroles*. ‖ Breedsprakigheid. *Verbosité*, f.
WOORDENSCHAT, z. m. *Richesse* f. *de mots*. ‖ Woordenboek. *Dictionnaire*, *lexique*, m.
WOORDENSMEDER, z. m. *Forgeur* m. *de mots*.
WOORDENSMEDERIJ (zond. mv.), z. v. *Invention de mots nouveaux*, *manie* f. *des néologismes*.
WOORDENSPEL, z. o. *Jeu de mots*, *calembour*, m.
WOORDENSTRIJD (zond. mv.), z. m. *Dispute de mots*, *logomachie*, f.
WOORDENTWIST (zond. mv.), z. m. *Zie* WOORDENSTRIJD.
WOORDENVITTER, z. m. *Éplucheur de mots*, *puriste outré*, m.
WOORDENVITTERIJ, z. v. *Purisme outré*, m.
WOORDENWISSELING, z. v. *Dispute*, *querelle*, *altercation*, *contestation*, f.
WOORDENZIFTEN (zond. mv.), z. o. *Purisme outré*, m.
WOORDENZIFTER, z. m. *Éplucheur de mots*, *puriste outré*, m.
WOORDENZIFTERIJ, z. v. *Purisme outré*, m.
WOORDGRONDING (zond. mv.), z. v. *Étymologie*, f.
WOORDHERHALING, z. v. *Répétition* f. *de mots*. ‖ (rhét.) *Anaphore*, f.
WOORDHERROEPING, z. v. *Dédit*, m., *révocation* f. *d'une parole donnée*.
WOORDOMZETTING, z. v. *Inversion*, f.
WOORDONTLEDING, z. v. *Analyse*, f.
WOORDSCHEIDING, z. v. (impr.) *Espace*, f.
WOORDSCHIKKING, z. v. *Construction*, f., *arrangement* m. *des mots*. ‖ Woordvoeging. *Syntaxe*, f.
WOORDSPELER, z. m. *Calembouriste*, m.
WOORDSPELING, z. v. *Jeu* m. *de mots*.
WOORDUITLATING, z. v. *Ellipse*, f.
WOORDVERDRAAIING, z. v. *Hypallage*, f.
WOORDVERKLARING, z. v. *Explication* f. *d'un mot*.
WOORDVERLENGING, z. v. (gramm.) *Crément*, m.
WOORDVERPLAATSING, z. v. *Transposition* f. *de mots*.
WOORDVERWISSELING, z. v. *Substitution* f. *d'un mot* ou *de mots*. ‖ (rhét.) *Synecdoche*, f.

WOORDVOEGING (zond. mv.), z. v. *Syntaxe*, f. ‖ Woordschikking. *Construction*, f.
WOORDVOERDER, z. m. *Orateur*, m., *personne* f. *qui porte la parole*.
WOORDVORSCHER, z. m. *Étymologiste*, m.
WOORDVORSCHING, z. v. *Étymologie*, f.
WORDEL, z. m. *Vertèbre*, f.
WORDEN, (*werd* of *wierd*, *geworden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Devenir*. ‖ Geleerd —, *devenir savant*. ‖ Tot niets —, *devenir à rien*. ‖ Wat zal er van hem —? *que deviendra-t-il? que va-t-il devenir?* ‖ Tot steen —, *se pétrifier*. ‖ Tot stof —, *se réduire en poussière*. ‖ Groot —, *grandir*. ‖ Bleek —, *pâlir*. ‖ Meester —, *passer maître*. ‖ Tot een spreekwoord —, *passer en proverbe*. ‖ hulpw. *Être*. ‖ Bemind —, *être aimé*. ‖ Gedaan —, *se faire*. ‖ De dief werd gehangen, *on pendit le voleur*.
WORDEND, bn. *Naissant*.
WORDING (zond. mv.), z. v. *Commencement*, m., *origine*, *naissance*, f.
WORG (zond. mv.), z. m. *Angine*, f. ‖ (vétér.) *Étranguillon*, m.
WORGEN, zw. w. b. *Étrangler*, *stranguler*. ‖ Pogen te braken. *Faire des efforts de vomissement*.
WORGING (zond. mv.), z. v. *Strangulation*, f., *étranglement*, m.
WORGKOORD, z. o. *Hart*, *corde* f. *qui sert à étrangler*.
WORGPAAL, z. m. *Poteau* m. *auquel on étrangle un criminel*.
WORGPEER (-PEREN), z. v. *Poire d'angoisse*, *poire* f. *d'étranguillon*.
WORK, z. m. Kikvorsch. *Grenouille*, f.
WORKEN, zw. w. o. *Coasser*.
WORM, z. m. *Ver*, m. ‖ (fig.) Knagende —, *ver rongeur*. ‖ (vétér.) *Farcin*, m. ‖ (fig.) Eenen — in het hoofd hebben, *être fou*.
WORMAARDIG, bn. *Vermiforme*, *vermiculaire*.
WORMACHTIG, bn. *Vermiforme*, *vermiculaire*, *helminthoïde*. ‖ —e beweging der darmen, *mouvement vermiculaire* m. *des intestins*. ‖ bw. *Zie* WORMSWIJZE.
WORMDIER, z. o. *Annélide*, m.
WORMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* WURMEN.
WORMGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m. ou *piqûre* f. *de ver*. ‖ Hout, dat vol —en is, *bois vermoulu*, m.
WORMIG, bn. *Piqué* ou *percé des vers*, *vermoulu*, *véreux*. ‖ — ooft, *fruits véreux*, m. pl. ‖ (vétér.) *Farcineux*, *vermineux*. ‖ — paard, *cheval farcineux*, m.
WORMKEN, z. o. *Zie* WORMPJE.
WORMKOEKJE, z. o. *Trochisque* m. *pour les vers*.
WORMKRUID (zond. mv.), z. o. *Santoline*, *tanaisie*, *herbe vermifuge*, f.
WORMMIDDEL, z. o. *Vermifuge*, *remède anthelminthique*, m. ‖ (vétér.) *Remède antifarcineux*, m.
WORMPJE, z. o. *Vermisseau*, m.
WORMPOEDER WORMPOEIER, z. o. *Poudre anthelminthique* ou *vermifuge*, f.
WORMSCHEET (-SCHETEN), z. m. *Chiasse* f. *de ver*.
WORMSGEWIJS, bn. *Zie* WORMSWIJZE.
WORMSPIEREN, z. v. mv. (anat.) *Lombricaux*, m. pl.
WORMSTEEK (-STEKEN), z. m. *Piqûre* f. *de ver*.
WORMSTEKIG, bn. *Vermoulu*, *véreux*, *piqué des vers*. ‖ — hout, *bois vermoulu* ou *carié*, m.
WORMSTEKIGHEID (zond. mv.), z. v. *Vermoulure*, f.
WORMSWIJZE, bw. *Comme un ver*, *d'une manière vermiculaire* ou *péristaltique*. ‖ Zich — bewegen, *faire des mouvements péristaltiques*.
WORMVERDRIJVEND, bn. *Vermifuge*, *antivermineux*, *anthelminthique*. ‖ (vétér.) *Antifarcineux*.
WORMVORMIG, bn. *Vermiforme*, *vermiculaire*, *lombrical*, *helminthoïde*. ‖ (physiol.) *Péristaltique*.
WORMZIEKTE (zond. mv.), z. v. *Helminthiase*, *maladie vermineuse*, f. ‖ (hort.) *Maladie* f. *des plantes rongées par les vers*.
WORMZWEER (-ZWEREN), z. v. (vétér.) *Bouton* m. *de farcin*.
WORP, z. m. *Jet*, *coup*, m. ‖ — met dobbelsteenen, *coup de dés*. ‖ Om den eersten — spelen, *abuter*. ‖ (fig.) Eenen — naar iets hebben, *avoir des chances d'obtenir qc.* ‖ Dracht. *Portée*, *ventrée*, f. ‖ — jonge katten, *chattée*, f.
WORPEL, z. m. *Dé* m. *à jouer*.
WORST, z. v. *Saucisse*, *andouille*, f., *boudin*, m. ‖ (mar.) Wrijfworst. *Défense*, f. ‖ (mar.) — om de borden te weerhouden. *Boudin*, m. ‖ (artill.) *Saucisson*, m.
WORSTELAAR, z. m. *Lutteur*, *athlète*, m.
WORSTELBROEK, z. v. (antiq.) *Campestre*, m.
WORSTELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Lutter*. ‖ Met iemand —, *lutter avec* ou *contre qq.* ‖ Strijden. *Lutter*, *combattre*. ‖ Met den dood —, *lutter contre la mort*. ‖ Tegen de winden —, *lutter contre les vents*.
WORSTELING, z. v. *Lutte*, f.
WORSTELKUNST (zond. mv.), z. v. *Athlétique*, *palestrique*, *agonistique*, *gymnique*, *gymnastique*, f.
WORSTELMEESTER, z. m. *Maître* m. *qui enseigne à lutter*. ‖ (antiq.) *Gymnaste*, m.
WORSTELOEFENINGEN, z. v. mv. *Exercices palestriques*, m. pl.
WORSTELPERK, z. o. *Lice*, *arène*, f. ‖ (antiq.) *Palestre*, f.
WORSTELPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Zie* WORSTELPERK.
WORSTELSPEL (-SPELEN), z. o. *Lutte*, f., *combat* m. *d'athlètes*.
WORSTELSTRIJD (zond. mv.), z. m. *Lutte*, f.
WORSTHOORNTJE, z. o. *Boudinière*, f.
WORSTEN, zw. w. o. *Faire des andouilles*. ‖ (fort.) *Faire des saucissons*.
WORSTENMAKER, z. m. *Boudinier*, m.
WORSTENTRECHTER, z. m. *Boudinière*, f.
WORSTEPEN, WORSTEPIN, z. v. *Brochette*, f.
WORTEL, z. m. *Racine*, f. ‖ — schieten, *prendre racine*, *pousser des racines*. ‖ Met de —s uithalen, *déraciner*. ‖ Noch tak noch — aan iets laten, *détruire qc. tout-à-fait*. ‖ (math.) *Racine*. ‖ (anat.) *Racine*. ‖ — eens tands, *racine d'une dent*. ‖ (gramm.) *Racine*. ‖ Peen. *Carotte*, f.
WORTELAARDE (zond. mv.), z. v. *Motte*, f.
WORTELACHTIG, bn. *En forme de racine*. ‖ Vol wortels. *Plein de racines*. ‖ Peenachtig. *Dauciné*.
WORTELDEEL (-DEELEN), z. o. (gramm.) *Racine*, f.
WORTELEN, zw. w. o. (met *zijn*). *S'enraciner*, *prendre racine*. ‖ (fig.) *S'enraciner*.
WORTELETER, z. m. *Rhizophage*, m.
WORTELGROOTHEID (-HEDEN), z. v. (math.) *Quantité radicale*, f.
WORTELIG, bn. *Zie* WORTELACHTIG.
WORTELING (zond. mv.), z. v. *Radication*, f., *enracinement*, m.
WORTELKIEM, z. v. *Radicule*, f.
WORTELKLINKER, z. m. *Voyelle radicale*, f.
WORTELLETTER, z. v. *Lettre radicale*, f.
WORTELLOOS, bn. *Qui n'a point de racines*. ‖ (bot.) *Arrhize*.
WORTELMES, z. o. *Coupe-racines*, m.
WORTELONTBLOOTING, z. v. *Déchaussement*, m.
WORTELRUPS (-RUPSEN), z. v. *Chenille spondyle*, f.
WORTELSCHEUT, z. m. *Talle*, *pousse enracinée*, f., *turion*, *drageon*, m.
WORTELSCHRAAPSEL (zond. mv.), z. o. *Ratissure* f. *de carottes*.

WORTELSNIJDER, z. m. *Coupe-racines*, m.
WORTELSPRUIT, z. v. *Bouture*, f., *drageon*, m. ‖ Asperge. *Asperge*, f.
WORTELSTUK, z. o. — eens booms, *chicot* m. *d'arbre*. ‖ — eens tands, *chicot de dent*.
WORTELTAFEL, z. v. (arith.) *Table* f. *des racines*.
WORTELTEEKEN, z. o. (math.) *Signe radical*, m.
WORTELTJE, z. o. *Petite racine*, *radicule*, f. ‖ Kleine peen. *Petite carotte*, f.
WORTELTREKKEN (zond. mv.), z. o., WORTELTREKKING, z. v. (arith.) *Extraction* f. *des racines*.
WORTELVERSTEENING, z. v. *Rhizolithe*, f.
WORTELVEZEL, z. v. (bot.) *Fibrille* f. *d'une racine*.
WORTELVIJGEBOOM (-BOOMEN), z. m. *Palétuvier*, m.
WORTELVORMIG, bn. *Rhizomorphe*, *en forme de racine*. ‖ Peenvormig. *Dauciné*.
WORTELWOORD, z. o. *Mot radical*, m., *racine*, f.
WOUD, z. o. *Forêt*, f., *grand bois*, m. ‖ Eenen weg door een — bakken, *percer une forêt*.
WOUDACHTIG, bn. *Ressemblant à une forêt*. ‖ Overdekt met wouden. *Couvert de forêts*.
WOUDBEUK, z. m. *Hêtre*, m.
WOUDBEWONER, z. m. *Habitant* m. *des forêts* ou *des bois*. ‖ (poét.) De —s, *les hôtes des bois*.
WOUDBEZIE, z. v. *Mûre sauvage*, f.
WOUDDUIF, z. v. *Pigeon des bois*, *ramier*, m.
WOUDEZEL, z. m. *Âne sauvage*, *onagre*, m.
WOUDHEER (-HEEREN), z. m. *Gruyer*, m.
WOUDHOEN (-HOENDEREN), z. o. *Gelinotte* f. *des bois*.
WOUDLEEUW, z. m. *Lion* m. *des forêts*.
WOUDMEESTER, z. m. *Gruyer*, m. ‖ (bot.) *Aspérule trinerve*, f.
WOUDMEESTERSCHAP, z. o. *Gruerie*, f.
WOUDOS, z. m. *Bœuf sauvage*, *aurochs*, m.
WOUDRECHT (zond. mv.), z. o. (féod.) *Ségreyage*, f.
WOUDSLANG, z. v. *Couleuvre*. f.
WOUDSNEP, WOUDSNIP, z. v. *Bécasse*, f.
WOUDSPIN, z. v. *Araignée aviculaire*, f.
WOUDSTAD (-STEDEN), z. v. *Ville forestière*, f.
WOUDSTROO (zond. mv.), z. o. *Aspérule*, f.
WOUDVAREN (zond. mv.), z. v. *Dryoptère*, m.
WOUDVENKEL (zond. mv.), z. v. *Méum*, *méon*, m.
WOUDVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *des bois*.
WOUDWACHTER, z. m. *Garde-bois*, m.
WOUTER, z. m. (h. n.) *Geai*, m.
WOUTERMAN (-MANS), z. m. (charp.) *Petite latte*, f. ‖ (mar.) *Taquet*, m.
WOUW, z. m. Vogel. *Milan*, m.
WOUW (zond. mv.), z. v. (bot.) *Gaude*, f.
WOUWEN, zw. w. b. *Gauder*.
WRAAK (zond. mv.), z. v. *Vengeance*, f. ‖ — nemen, *tirer vengeance*, *prendre vengeance*, *se venger*. ‖ Dat schreeuwt om —, *cela crie vengeance*.
WRAAK, z. v. (mar.) Drift. *Dérive*, f.
WRAAKADEMEND, bn. *Qui respire la vengeance*.
WRAAKBAAR, bn. *Récusable*. ‖ Berispelijk. *Blâmable*.
WRAAKBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est récusable* ou *blâmable*.
WRAAKENGEL, z. m. *Ange exterminateur*, m.
WRAAKGEVOEL (zond. mv.), z. o. *Ressentiment*, m.
WRAAKGIERIG, bn. *Vindicatif*.
WRAAKGIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Désir de se venger*, *esprit* m. *de vengeance*, *vengeance*, f.
WRAAKGODIN, z. v. *Furie*, *Euménide*, f.
WRAAKGOED, z. o. Uitschot. *Rebut*, m.
WRAAKLUST (zond. mv.), z. m. *Zie* WRAAKGIERIGHEID.
WRAAKOEFENING (zond. mv.), z. v. *Vengeance*, f.
WRAAKROEPEND, bn. *Qui crie vengeance*.
WRAAKZUCHT (zond. mv.), z. v. *Zie* WRAAKGIERIGHEID.
WRAAKZUCHTIG, bn. *Zie* WRAAKGIERIG.
WRAAKZWAARD (zond. mv.), z. o. *Glaive* ou *fer vengeur*, m.
WRADDEL, z. m. *Fanon* m. *d'un bœuf*.
WRAK, bn. *Défectueux*, *gâté*, *vicié*. ‖ — schip, *vaisseau délabré*, m. ‖ — hout, *bois malandreux*, m. ‖ Het staat — met hem, *ses affaires vont mal*.
WRAK, z. o. *Bris*, m., *débris* m. pl. *d'un navire*.
WRAKE (zond. mv.), z. v. *Zie* WRAAK.
WRAKEN, zw. w. b. Verwerpen. *Récuser*, *rejeter*. ‖ Getuigen —, *récuser des témoins*. ‖ Afkeuren, veroordeelen. *Désapprouver*, *blâmer*, *condamner*. ‖ (met *hebben*). Afdrijven. *Dériver*. ‖ Het kompas wraakt, *la boussole vacille*.
WRAKING, z. v. Verwerping. *Récusation*, f. ‖ Afkeuring. *Blâme*, m. ‖ (mar.) — van het kompas, *variation* f. *de la boussole*.
WRANG, bn. *Âpre*, *âcre*, *astringent*, *aigre*, *acide*. ‖ —e wijn, *vin âpre*, *vert* ou *revêche*, m. ‖ —e smaak, *goût âpre*, m. ‖ —e peer, *poire revêche*, f.
WRANGE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Soldanelle*, f.
WRANGHEID (zond. mv.), z. v. *Âpreté*, *âcreté*, *acidité*, *aigreur*, *crudité*, *verdeur*, f.
WRANGKRUID (zond. mv.), z. o. *Cuscute pulmonaire*, f.
WRAT, z. v. *Verrue*, f., *poireau*, *porreau*, m. ‖ (bot.) *Mamelon*, m.
WRATACHTIG, bn. *De la nature de la verrue*. ‖ Wrattig. *Plein de verrues*. ‖ (bot.) *Mamelonné*.
WRATTENKRUID (zond. mv.), z. o. *Héliotrope*, m., *verrucaire*, *herbe* f. *aux verrues*.
WRATTIG, bn. *Plein de verrues*.
WREED, bn. *Cruel*, *barbare*, *atroce*, *féroce*, *impitoyable*, *inhumain*, *dur*. ‖ Hard. *Rude*. ‖ — laken, *drap rude*, m. ‖ — haar, *poil rude*, m. ‖ —e wijn, *vin rude* ou *âpre*, m. ‖ bw. *Zie* WREED[ELIJK].
WREEDAARD, z. m. *Barbare*, *tyran*, *homme cruel* ou *inhumain*, m.
WREEDAARDIG, bn. *Cruel*, *barbare*, *inhumain*. ‖ bw. *Cruellement*, *barbarement*, *inhumainement*.
WREEDAARDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Cruauté*, *férocité*, *barbarie*, *inhumanité*, f.
WREEDAARDIG[LIJK], bw. *Zie* WREEDAARDIG, bw.
WREED[ELIJK], bw. *Cruellement*, *barbarement*, *inhumainement*.
WREEDHEID (-HEDEN), z. v. *Cruauté*, *férocité*, *barbarie*, *inhumanité*, *atrocité*, f.
WREEF (WREVEN), z. v. Wreeg. *Tarse*, *cou-de-pied*, m.
WREEKEN, zw. w. b. *Zie* WRIKKEN.
WREEG (WREGEN), z. v. *Zie* WREEF.
WREEKSTER, z. v. *Vengeresse*, f.
WREKEN, (*wreekte*, *gewroken*,) st. w. b. *Venger*. ‖ Iemands dood —, *venger la mort de qq.* ‖ Iemand —, *venger qq.* ‖ Zich —. *Se venger*. ‖ Zich over iets —, *se venger de qc.* ‖ Zich op iemand —, *se venger sur qq.*
WREKER, z. m. *Vengeur*, m.
WREKING, z. v. *Vengeance*, f.
WRENSCHEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Hennir*.
WREVEL (zond. mv.), z. m. *Méchanceté*, *malice*, f., *mauvais naturel*, m. ‖ Iets uit — doen, *faire qc. par méchanceté* ou *par pure malice*.
WREVEL, bn. *Zie* WREVELIG.
WREVELDAAD, z. v. *Forfait*, *crime*, *attentat*, m.
WREVELIG, bn. *Méchant*, *malicieux*. ‖ Verbitterd. *Aigri*, *morose*. ‖ Koppig. *Capricieux*, *revêche*, *bizarre*. ‖ bw. *Méchamment*, *malicieusement*. ‖ Met verbittering. *Avec aigreur*. ‖ Koppig. *D'une manière capricieuse* ou *bizarre*.
WREVELIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mauvais naturel*, m., *méchanceté*, f. ‖ Verbittering. *Aigreur*, f. ‖ Koppigheid. *Bizarrerie*, f., *caprice*, m.

Wrevelmoed (zond. mv.), z. m. *Zie* Wrevelighеid.
Wrevelmoedig, bn. *en* bw. *Zie* Wrevelig.
Wriemelen, zw. w. o. (met *hebben*). *Se remuer.* ‖ Krielen. *Fourmiller.* ‖ Jeuken. *Chatouiller.*
Wriemeling (zond. mv.), z. v. Gekriel. *Fourmillement*, m. ‖ Jeukte. *Démangeaison*, f.
Wriggelen, zw. w. b. *Zie* Wrikken.
Wrijf, z. v. Wreef. *Zie* Wreef.
Wrijfbak, z. m. (artif) *Égrugeoir*, m.
Wrijfborstel, z. m. *Frottoir*, m.
Wrijfdoek, z. m. *Frottoir, linge* m. *à frotter.*
Wrijfgoed (zond. mv.), z. o. *Ce qu'il faut pour frotter* ou *pour cirer.*
Wrijfhout, z. o. (mar.) *Défense*, f.
Wrijfkolf, z. v. *Broyon*, m.
Wrijfkussen, z. o. (phys.) *Frottoir*, m.
Wrijflap, z. m. *Frottoir*, m.
Wrijfmand, z. v. *Panier* m. *où l'on garde ce qu'il faut pour frotter* ou *pour cirer.*
Wrijfpaal, z. m. *Pieu* m. *contre lequel les bêtes à cornes vont se frotter.* ‖ (fig.) Voorwerp van spot. *Bardot, plastron*, m.
Wrijfrol, z. v. *Cylindre* m. *à cirer.*
Wrijfsteen (-steenen), z m. *Molette*, f., *broyon*, m.
Wrijfster, z. v. *Celle qui frotte* ou *qui broie.*
Wrijfwas (zond. mv.), z. o. *Cire*, f.
Wrijten, zw. w. o. (met *hebben*). *Quereller, se quereller, disputer.*
Wrijter, z. m. *Querelleur*, m. ‖ Woelgeest. *Turbulent*, m.
Wrijtster, z. v. *Querelleuse*, f.
Wrijven, (*wreef, wreven, gewreven*,) st. w. b. *Frotter.* ‖ Zijne oogen —, *se frotter les yeux.* ‖ Stoelen —, *frotter des chaises.* ‖ Met was —, *cirer.* ‖ Zijne handen —, *se frotter les mains.* ‖ Zich —. *Se frotter.* ‖ Zich met olie —, *se frotter d'huile.* ‖ (fig.) Zich aan iemand —, *se frotter à qq.* ‖ (fig.) Iemand iets onder den neus —, *reprocher qc. à qq.* ‖ Wrijvend fijn maken. *Broyer.* ‖ Verf —, *broyer des couleurs.* ‖ Kneuzen. *Froisser.* ‖ (méd.) *Frictionner.*
Wrijver, z. m. *Frotteur*, m. ‖ Fijnmaker. *Broyeur*, m. ‖ (phys.) Wrijfkussen. *Frottoir*, m.
Wrijving, z. v. *Frottement, froissement*, m. ‖ (méd.) *Friction*, f. ‖ Fijnmaking. *Broiement*, m.
Wrijvingsmeter, z. m. (phys.) *Tribomètre*, m.
Wrikken, zw. w. b. *Faire vaciller* ou *branler.* ‖ o. (met *hebben*). *Vaciller, branler.* ‖ (navig.) *Godiller.*
Wrikker, z. m. (navig.) *Godilleur*, m.
Wrikking (zond. mv.), z. v. *Branlement*, m. ‖ (navig.) *Action* f. *de godiller.*
Wrikriem, z. m. *Godille*, f.
Wringen, (*wrong, gewrongen*,) st. w. b. *Tordre.* ‖ Knellen. *Serrer, presser.* ‖ Nijpen. *Pincer.* ‖ (prov.) Elk weet, waar hem de schoen wringt, *chacun sait où le bât le blesse.* ‖ (fig.) Zich in allerlei bochten —, *se tordre comme un serpent, faire tout son possible pour réussir.*
Wringhaak, z. m. *Torsoir*, m.
Wringhout, z. o. *Zie* Wringhaak.
Wringing (zond. mv.), z. v. *Torsion, contorsion, distorsion*, f. ‖ (constr. nav.) *Coulée*, f.
Wroegen, zw. w. b. Beschuldigen. *Accuser.* ‖ Kwellen. *Bourreler, tourmenter, ronger.*
Wroeger, z. m. Beschuldiger. *Accusateur*, m.
Wroeging, z. v. Beschuldiging. *Accusation*, f. ‖ Kwelling. *Remords*, m.
Wroeten, zw. w. o. (met *hebben*). *Fouiller.* ‖ (fig.) In eigen ingewand —, *se nuire à soi-même.* ‖ In het vuur —, *remuer le feu.* ‖ (vén.) *Fouger.* ‖ — om aan den kost te komen, *se tuer pour gagner son pain.* ‖ b Alles het onderste boven —, *mettre tout sens dessus dessous, bouleverser tout.*
Wroeter, z. m. *Celui qui fouille.* ‖ (fig.) *Celui qui gagne sa vie avec peine, qui travaille beaucoup.*
Wroeting (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de fouiller dans la terre.* ‖ (fig.) *Travail pénible*, m.
Wroetplaats (-plaatsen), z. v. (vén.) *Travail, boutis*, m. ‖ — der kuikens, *grat* m. *des poules.*
Wroedster, z. v. *Celle qui fouille.* ‖ (fig.) *Celle qui gagne sa vie avec peine, qui travaille beaucoup.*
Wrok (zond. m.), z. m. *Haine invétérée, rancune, animosité*, f.
Wrokken, zw. w. o. (met *hebben*). Tegen iemand —, *nourrir de la haine contre qq., garder rancune à qq.*
Wrokkig, bn. *Rancunier, rancuneux, vindicatif.*
Wrong, z. v. *Torsion*, f. ‖ Tulband *Turban*, m. ‖ Valhoed. *Bourrelet*, m. ‖ — des helms, *bourrelet* m. *du casque.* ‖ (mar.) *Bourlet*, m.
Wrongel, z. v. *Caillebotte, masse* f. *de lait caillé.*
Wrongelen, zw. w. o. (met *zijn*). *Se cailler.*
Wuft, bn. Licht van beweging. *Léger, agile.* ‖ (fig.) Veranderlijk. *Léger, changeant, inconstant, variable, versatile.* ‖ bw. *Légèrement, agilement.* ‖ Veranderlijk. *D'une manière légère, inconstante* ou *versatile.*
Wuftheid (zond. mv.), z. v. *Légèreté, agilité*, f. ‖ (fig.) Veranderlijkheid. *Légèreté, inconstance*, f.
Wui[t], z. v. (mar.) *Retorsoir, rouet*, m.
Wuiven, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire signe du chapeau, du mouchoir, etc.* ‖ b. Iemand —, *faire signe à qq., saluer qq. en agitant le mouchoir, le chapeau, etc.*
Wuiving, z. v. *Action* f. *de faire signe du chapeau, du mouchoir, etc.*
Wulf, z. o. Gewelf. *Voûte*, f. ‖ (mar.) *Voûte d'arcasse.*
Wulfbalk, z. m. (mar.) *Bau* m. *de voûte.*
Wulp, z. m. Welp. *Jeune*, m. ‖ Onbezonnen jongen. *Jeune étourdi*, m. ‖ Meerkoet. *Courlis*, m.
Wulpsch, bn. *Étourdi, pétulant.* ‖ Wellustig. *Voluptueux, lascif, sensuel.* ‖ bw. *Étourdiment, pétulamment* ‖ Wellustig. *Voluptueusement.*
Wulpsch[elijk], bw. *Zie* Wulpsch, bw.
Wulpschheid (zond. mv.), z. v. *Étourderie, pétulance*, f. ‖ Wellustigheid. *Volupté, lasciveté, sensualité*, f.
Wups, bn. *Zie* Wuft.
Wurgen, zw. w. b. *Zie* Worgen.
Wurging (zond. mv.), z. v. *Zie* Worging.
Wurgkoord, z. o. *Zie* Worgkoord.
Wurgpaal, z. m. *Zie* Worgpaal.
Wurgpeer (-peren), z. v. *Zie* Worgpeer.
Wurm, z. m. Stumper, sukkel. *Misérable*, m.
Wurm, z. m. Diertje. *Zie* Worm.
Wurmen, zw. w. o. (met *hebben*). Veel moeite doen. *Se peiner, se donner bien du mal.* ‖ Dat wurmt mij in het hoofd, *cela me trotte dans la tête.*
Wuw, z. m. (h. n.) *Zie* Wouw.

X.

X, z. v. Vier en twintigste letter van het alphabet. *X*, m.

Xereswijn (zond. mv.), z. m. *Xérès*, m.

Xystos, z. m. (antiq.) *Xyste*, m.

Y.

Y, z. v. Vijf en twintigste letter van het alphabet. *Y*, m.

Yard, z. m. Lengtemaat. *Yard*, m.

Yatagan, z. m. Dolk. *Yatagan*, m.

Yu, z. m. (h. n.) *Yu*, m.

Z.

Z, z. v. Zes en twintigste letter van het alphabet. *Z*, m.

Zaad (zaden), z. o. *Semence*, *graine*, f. ‖ — dragen, *porter de la semence.* ‖ Het gezaaide. *Semences*, *semailles*, f. pl. ‖ Koolzaad. *Colza*, m. ‖ (fig.) *Germe*, m., *germes*, m. pl. ‖ Het — der tweedracht, *les germes de la discorde.* ‖ Teelvocht. *Sperme*, m. ‖ Nakomelingschap. *Postérité*, f., *enfants*, m. pl., *race*, f., *descendants*, m. pl.

Zaadachtig, bn. *De semence*, *séminal.*

Zaadader, z. v. *Veine spermatique*, f.

Zaadbal, z. m. *Testicule*, m.

Zaadbedeksel, z. o. (bot.) *Périsperme*, m.

Zaadbeentje, z. o. *Os sésamoïde*, m.

Zaadbereiding, z. v. (méd.) *Spermatose*, f.

Zaadblaasjes, z. o. mv. (anat.) *Vésicules spermatiques*, f. pl.

Zaadbolster, z. m. (bot.) *Zie* Zaadhuisje.

Zaadbreuk, z. v. *Spermatocèle*, *gonocèle*, f.

Zaadbuis, z. v. *Canal séminal*, *conduit spermatique*, m.

Zaaddiertje, z. o. *Animalcule spermatique*, m.

Zaaddoos (-doozen), z. v. (bot.) *Péricarpe*, m.

Zaadetend, bn. *Granivore.*

Zaadhandel (zond. mv.), z. m. *Grèneterie*, f., *commerce* m. *des graines.*

Zaadhandelaar, z. m. *Grènetier*, m.

Zaadhuisje, z. o. (bot) Zaadhulsel. *Péricarpe*, m. ‖ Zaadbolster. *Capsule*, f.

Zaadhuisvrucht, z. v. (bot.) *Fruit capsulaire*, m.

Zaadhulsel, z. o. (bot.) *Péricarpe*, m.

Zaadhulze, z. v. (bot.) *Gousse*, *capsule*, f.

Zaadje, z. o. *Petite semence*, *petite graine*, f.

Zaadkiem, z. v. (bot.) *Germe*, *embryon*, m.

Zaadkooper, z. m. *Grènetier*, m.

Zaadkoopster, z. v. *Grènetière*, f.

Zaadkorrel, z. v. *Graine*, f. ‖ (bot.) *Grain*, m.

Zaadkwab, z. v. *Zie* Zaadlob.

Zaadleider, z. m. (anat.) *Conduit déférent*, m.

Zaadlob, z. v. (bot.) *Lobe*, *cotylédon*, m.

Zaadloop, z. m. (méd.) *Spermatorrhée*, *gonorrhée*, f.

Zaadloos, bn. *Qui ne contient pas de graines*, *asperme.*

Zaadolie, z. v. *Huile* f. *de graines.*

Zaadparels, z. v. mv. *Semence* f. *de perles.*

Zaadpeul, z. v. *Silique*, *gousse*, *capsule*, f.

Zaadschietend, bn. *Éjaculateur*, *éjaculatoire.* ‖ —e spier, *muscle éjaculateur*, m.

Zaadstof (zond. mv.), z. o. (bot.) *Poussière fécondante* ou *séminale*, f., *pollen*, m.

Zaadvaten, z. o. mv. *Vaisseaux spermatiques*, m. pl.

Zaadverkooper, z. m. *Zie* Zaadkooper.

Zaadverkoopster, z. v. *Zie* Zaadkoopster.

Zaadvlies, z. o. (bot.) *Tunique séminale*, f.

Zaadvloed, z. m. *Zie* Zaadloop.

Zaadvocht (zond. mv.), z. o. *Liqueur spermatique* ou *séminale*, f., *sperme*, m.

Zaadwinkel, z. m. *Boutique* f. *de grènetier.*

Zaadzak, z. m. *Semoir*, m.

Zaadzolder, z. m. *Grenier aux semences*, *magasin* m. *de graines.*

Zaag, z. v. *Scie*, f. ‖ (fig. et pop.) *Scie.*

Zaagbek, z. m. (h. n.) *Bec-en-scie*, *harle*, m.

Zaagbok, z. m. *Tréteau* m. *de scieur de long.*

Zaaghout (zond. mv.), z. o. *Bois* m. *de sciage.*

Zaagkruid (zond. mv.), z. o. *Sarrette*, *serratule*, f.

Zaagkuil, z. m. *Fosse* f. *de scieurs de long.*

Zaagloon (zond. mv.), z. o. *Sciage*, m.

Zaagmeel (zond. mv.), z. o. *Sciure*, f., *bran* m. *de scie.*

Zaagmeelachtig, bn. (bot.) *Scobiforme.*

Zaagmolen, z. m. *Moulin* m. *à scier*, *scierie*, f.

Zaagmolm (zond. mv.), z. m. *Zie* Zaagmeel.

Zaagpeul (zond. mv.), z. v. *Zie* Zaagkruid.

Zaagraam, z. o. *Monture* f. *d'une scie.*

Zaagsel (zond. mv.), z. o. *Sciure*, f.

Zaagsgewijs, Zaagsgewijze, bw. *En forme de scie*, *en scie.*

Zaagsnee, z. v. *Trait* m. *de scie*, *voie*, f.

Zaagspier, z. v. (anat.) *Muscle grand-dentelé*, m.

Zaagswijs, Zaagswijze, bw. *Zie* Zaagsgewijs.

Zaagtand, z. m. *Dent* f. *de scie.* ‖ (fig.) —en, *dentelure*, f. ‖ (h. n.) *Glyphisodon*, m.

Zaagvijl, z. v. *Lime sourde*, f.

Zaagvisch, z. m. *Espadon*, m., *scie de mer*, *scie*, *épée de mer*, *vivelle*, f.

Zaagvormig, bn. *En forme de scie.* ‖ (anat.) *Prionode.* ‖ (bot.) *Serratiforme.* ‖ bw. *En forme de scie*, *en scie.*

Zaagwerk, z. o. (fortif.) *Crémaillère*, f., *ouvrage* m. *à crémaillère*, *redans*, m. pl.

Zaagzet, z. v. *Fût* m. *de scie.*

Zaagzetter, z. m. (charp.) *Rainette*, f.

Zaaibaar, bn. *Propre à semer*, *bon à semer.*

Zaaibloem, z. v. (hort.) *Semis*, m., *fleur* f. *qui vient de graine.* ‖ (bot.) *Fleur annuelle*, f.

Zaaiboon (-boonen), z. v. *Fève* f. *à semer.*

Zaaien, zw. w. b. *Semer.* ‖ Koorn —, *semer du blé.* ‖ (fig.) Strooien. *Semer.* ‖ Tweedracht —, *semer la discorde.* ‖ Verspreiden. *Disperser, répandre.* ‖ o. (met *hebben*). (prov.) Wie maaien wil, moet —, *il faut semer pour recueillir.*
Zaaier, z. m. *Semeur*, m.
Zaaigoed (zond. mv.), z. o. *Graines* f. pl. *pour les semailles.* ‖ *Zie* Zaaibloem.
Zaaiing, z. v. Het zaaien. *Action* f. *de semer, semailles*, f. pl.
Zaaikoorn, **Zaaikoren** (zond mv.), z. o. *Grain pour semer, blé* m. *de semence.*
Zaaikorf, z. m. *Semoir*, m
Zaailand, z. o. *Terre arable*, f.
Zaailing, z. m. Zaaiplant. *Plante* f. *qui vient de graine, arbre* m. *venu de semence.* ‖ v. Hennep. *Chanvre mâle*, m.
Zaaimaand, z. v. *Mois* m. *des semailles.* ‖ October. *Octobre*, m.
Zaaimachine (-nes), z. v. *Semoir*, m.
Zaaipenning, z. m. *Jeton*, m.
Zaaiplant, z. v. *Plante qui se sème, plante annuelle*, f.
Zaaiploeg, z. m. *Semoir*, m.
Zaaisel, z. o. *Semence*, f., *semailles*, f. pl.
Zaaitijd (zond. mv.), z. m. *Semailles*, f. pl., *temps* m. *des semailles.* ‖ Gedurende den —, *pendant les semailles.*
Zaaituig, z. o. *Semoir*, m.
Zaaiveld, z. o. *Champ* m. *propre à recevoir la semence.*
Zaaiverdeeling, z. v. *Assolement*, m.
Zaaiweder (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *propre* ou *favorable aux semailles.*
Zaaizak, z. m. *Semoir*, m.
Zaak, z. v. *Chose, affaire*, f. ‖ Ding, voorwerp. *Objet*, m., *chose*, f. ‖ Geringe —, *bagatelle*, f. ‖ Rechtszaak. *Cause*, f., *procès*, m. ‖ Eene — bepleiten, *plaider une cause.* ‖ Zijne — winnen, *gagner sa cause.* ‖ Buiten zake stellen, *mettre hors de cause.* ‖ Buiten zake zijn, *être hors de cause.* ‖ Gemeene — met iemand maken, *faire cause commune avec qq.* ‖ Zeker zijn van zijne —, *être sûr de son fait.* ‖ Met kennis van zake spreken, *parler avec connaissance de cause.* ‖ Oorzaak. *Cause* f. ‖ Ter zake van, *à cause de, en fait de.* ‖ Om weer ter zake te komen, *pour revenir à notre sujet* ou *à nos moutons.* ‖ Feit. *Fait*, m. ‖ Voorval. *Affaire*, f., *événement*, m. ‖ Belangrijke —, *affaire importante.*
Zaakbezorger, z. m. *Avoué, procureur*, m. ‖ Zaakwaarnemer. *Agent* m. *d'affaires.*
Zaakgelastigde, z. m. *Chargé d'affaires, mandataire, plénipotentiaire, agent*, m.
Zaakje, z. o. *Petite chose, petite affaire, bagatelle*, f.
Zaakkenner, z. m. *Connaisseur*, m.
Zaakvoerder, z m. *Agent* ou *homme* m. *d'affaires.*
Zaakvoerderschap (zond. mv.), z. o. *Agence*, f.
Zaakwaarnemer, z. m. *Agent* ou *homme* m. *d'affaires.*
Zaal, z. v. *Salle*, f., *salon*, m.
Zaal, z. m. Zadel. *Zie* Zadel.
Zaam [te], bw. *Zie* Te zamen, Samen.
Zaan (zond. mv.), z. v. *Crème*, f.
Zaanachtig, bn. *Crémeux.*
Zabben, zw. w. o. (met *hebben*). *Baiser.* ‖ Zabberen. *Baver.*
Zabberaar, z. m. *Celui qui bave.*
Zabberaarster, z. v. *Celle qui bave.*
Zabberdoek, z. m. *Bavette*, f.
Zabberen, zw. w. o. (met *hebben*). *Baver.* ‖ (pop). *Baisotter.*
Zabbering (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de baver.* ‖ Gezoen. *Action de baisotter.*
Zacht, bn. *Doux.* ‖ — als satijn, *doux comme du satin.* ‖ — kussen, *coussin mollet*, m. ‖ — bed, *lit tendre*, m ‖ — maken, *amollir, attendrir.* ‖ — worden, *s'amollir, s'attendrir.* ‖ — geluid, *son doux*, m. ‖ Langzaam. *Lent, doux.* ‖ Stil. *Doux, calme.* ‖ bw. *Doucement, avec douceur, mollement.* ‖ — spreken, *parler bas, parler doucement.* ‖ Langzaam. *Lentement, doucement.* ‖ tus-chenw. Stil! *Doucement! chut! paix!* ‖ — wat! *tout doucement! tout doux!*
Zachtaardig, bn. *Doux, bon, clément, humain, bénin, débonnaire.* ‖ bw. *Doucement, débonnairement, avec bonté, avec clémence.*
Zachtaardigheid (zond. mv.), z. v. *Douceur, bonté, mansuétude, clémence*, f.
Zachtaardig[lijk], bw. *Zie* Zachtaardig, bw.
Zachtblad (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mollugine*, f.
Zacht[elijk], bw. *Zie* Zacht, bw.
Zachtheid (zond mv.), z. v. *Douceur, bonté*, f. ‖ Zachtaardigheid. *Douceur, bonté, mansuétude, clémence*, f.
Zachtigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Zachtheid.
Zachtjes, **Zachtkens**, bw. *Doucement, tout doucement.* ‖ — spreken, *parler tout doucement.*
Zachtmoedig, bn *en* bw. *Zie* Zachtaardig.
Zachtmoedigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Zachtaardigheid.
Zachtmoedig[lijk], bw. *Zie* Zachtaardig, bw.
Zachts, bw. Lich elijk. *Facilement, aisément.* ‖ Ten minste. *Au moins, pour le moins.*
Zachtzinnig, bn. *en* bw. *Zie* Zachtaardig.
Zachtzinnigheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Zachtaardigheid.
Zachtzinnig[lijk], bw. *Zie* Zachtaardig, bw.
Zadel, z. m. *Selle*, f. ‖ Knop des —s, *pommeau* m. *de la selle.* ‖ Vast in den — zitten, *être bien en selle.* ‖ Een paard den — opleggen, *seller un cheval.* ‖ Een paard den — afnemen, *desseller un cheval* ‖ Iemand uit den — lichten, *désarçonner qq.*; (fig.) *supplanter qq.* ‖ — eens ezels, *bât*, m. ‖ (mar.) *Selle.*
Zadelboog (-bogen), z. m. *Arçon*, m.
Zadelboom (-boomen), z. m. *Zie* Zadelboog.
Zadeldek, z. o. *Housse* ou *couverture* f. *de selle.*
Zadelen, zw. w. b *Seller.* ‖ Een paard —, *seller un cheval.* ‖ Eenen ezel —, *bâter un âne.*
Zadelkamer, z. v. *Sellerie*, f
Zadelkleed (-kleeden), z. o. *Housse* f. *de selle.*
Zadelknop, z. m *Pommeau* m. *de selle.*
Zadelkussen, z. o. *Panneau, coussinet* m. *de selle.*
Zadelmaker, z. m. *Sellier*, m.
Zadelmakerij, z. v. *Sellerie*, f.
Zadelpaard, z. o. *Cheval* m. *de selle.*
Zadelpistool (-tolen), z. v. *en* o. *Pistolet* m. *d'arçon.*
Zadelriem, z. m. *Sangle* f. *d'une selle.*
Zadelsteeg (-stegen), z. v. *Troussequin*, m.
Zadeltasch, z. v. *Sacoche, bougette*, f.
Zadeltuig, z. o. *Harnais, enharnachement*, m.
Zadelvlieg, z. v (h. n.) *Selle*, f.
***Zaft**, bn. *Zie* Zacht.
Zageles (zond. mv.), z. o. *Zie* Zaagsel.
Zageman (-mans), z m. (pop.) *Rabâcheur*, m.
Zagen, zw. w. b. *Scier.* ‖ Hout —, *scier du bois.* ‖ o. (met *hebben*) *Scier.* ‖ (fig.) Wanluidende streken op eene viool doen. *Racler du violon.* ‖ (pop.) Zaniken. *Rabâcher.*
Zagenmaker z. m. *Taillandier, fabricant* m. *de scies.*
Zager, z. m. *Scieur*, m. ‖ — van planken, *scieur de long.* ‖ — op de viool, *racleur*, m. ‖ (pop.) Zaniker. *Rabâcheur*, m.

ZAGERSBOK, z. m. *Zie* ZAAGBOK.
ZAK, z. m. *Sac*, m. ‖ — koorn, *sac de blé*. ‖ — eens kleeds, *poche*, f. ‖ In den — steken, *mettre en poche*, *empocher*. ‖ (prov.) Eene kat in den — koopen, *acheter chat en poche*. ‖ (fig.) Den — krijgen, *recevoir son congé*. ‖ Kleed. *Habit*, m. ‖ Met pak en — vertrekken, *plier bagage*. ‖ (pop.) Zijnen — lappen, *s'enrichir*. ‖ Haren —, *cilice*, m. ‖ Maat. *Sac*, m. ‖ (méd.) *Sac*. ‖ Keerweer. *Cul-de-sac*, m., *impasse*, f. ‖ (mar.) *Cul-de-sac*. ‖ (bill.) *Blouse*, f. ‖ (h. n.) Buidel. *Poche*. ‖ Slordig vrouwmensch. *Salope*, f.
ZAKALMANAK, z. m. *Almanach* m. *de poche*.
ZAKBAND, z. m. *Cordon* m. *de sac*.
ZAKBIJBEL, z. m. *Bible portative*, f.
ZAKBOEKJE, z. o. *Tablettes*, f. pl., *agenda*, *calepin*, *livret*, m.
ZAKBREUK, z. v. (chir.) *Hernie scrotale*, f.
ZAKDOEK, z. m. *Mouchoir* m. *de poche*.
ZAKE (IS 'T), voegw. Indien. *Si*.
ZAKELIJK, bn. *Essentiel*, *réel*. ‖ Belangrijk. *Important*. ‖ (gramm.) — deel eens woords, *radical* m. *d'un mot*. ‖ bw. *Essentiellement*, *réellement*. ‖ Iets kort en — zeggen, *dire qc. tout net*.
ZAKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *L'essentiel* m. *d'une chose*.
ZAKGELD (zond. mv.), z. o. *Argent pour les menus plaisirs*, *argent mignon*, *argent* m. *de poche*.
ZAKGEZWEL, z. o. *Kyste*, m., *tumeur enkystée*, f.
ZAKHORLOGE (-LOGES), z. o. *Montre*, f.
ZAKJE, z. o. *Petit sac*, *sachet*, m., *pochette*, *blouse*, f. ‖ Armenzakje. *Aumônière*, f.
ZAKJESBLOEM, z. v. (bot.) *Thlaspi*, m.
ZAKKEN, zw. w. b. In den zak steken. *Ensacher*. ‖ In den broekzak steken. *Empocher*. ‖ Den zak geven. *Chasser*.
ZAKKEN, zw. w. o. (met *zijn*). Dalen. *S'affaisser*, *s'enfoncer*. ‖ De muur is gezakt, *le mur s'est affaissé*. ‖ Het water zakt, *l'eau baisse*. ‖ Verminderen. *Baisser*, *diminuer*.
ZAKKENDRAGER, z. m. *Porte-faix*, *crocheteur*, m.
ZAKKENLINNEN (zond. mv.), z. o. *Treillis*, m., *grosse toile* f. *à sacs*.
ZAKKENROLLER, z. m. *Filou*, *coupeur* m. *de bourse*.
ZAKKER, z. m. *Ensacheur*, m.
ZAKKERTJE, z. o. Afzettertje. *Chasse-café*, m.
ZAKKING (zond. mv.), z. v. *Affaissement*, m. ‖ — des waters, *décrue* f. *de l'eau*. ‖ (fin.) *Baisse*, f. ‖ — des moeds, *abaissement* m. *du courage*.
ZAKKUIL, z. m. *Fond* m. *du sac*.
ZAKMES, z. o. *Couteau* m. *de poche*. ‖ Knipmes. *Jambette*, f.
ZAKNET, z. o. *Chalut*, m., *truble*, *chausse*, f., *havenau*, *havenet*, m. ‖ (chass.) *Tonnelle*, f.
ZAKNETJE, z. o. *Pochette*, f.
ZAKNEUSDOEK, z. m. *Mouchoir* m. *de poche*.
ZAKPIJP, z. v. *Cornemuse*, *musette*, f.
ZAKPIJPER, z. m. *Cornemuseur*, m.
ZAKPISTOOL (-TOLEN), z. v. *en* o. *Pistolet* m. *de poche*.
ZAKPUT, z. m. Zinkput. *Puisard*, m.
ZAKSKEN, z. o. *Zie* ZAKJE.
ZAKSPIEGEL, z. m. *Miroir* m. *de poche*.
ZAKUITGAVE, z. v. *Édition* f. *de poche*.
ZAKUURWERK, z. o. *Montre*, f.
ZAKVEDELTJE, ZAKVIOOLTJE, z. o. *Poche*, *pochette*, f.
ZAKVOL, z. m. *Sachée*, f.
ZAKVORMIG, bn. *Qui est en forme de sac*. ‖ (méd.) *Enkysté*. ‖ (bot.) *Sacciforme*. ‖ bw. *En forme de sac* ou *de poche*.
ZAKWOORDENBOEK, z. o. *Dictionnaire* m. *de poche*.
ZALF, z. v. *Onguent*, m. ‖ (prov.) Er is daar geene — aan te strijken, *il n'y a point de remède à cela*. ‖ (prov.) Er is aan hem geene — te strijken, *il est incorrigible*. ‖ (prov.) Hoe kleiner doosje, hoe betere —, *dans les petites boîtes sont les bons onguents*. ‖ Balsem. *Baume*, m. ‖ Welriekende —, *parfum*, m.
ZALFACHTIG, bn. *Onctueux*.
ZALFACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Onctuosité*, f.
ZALFBUS, z. v. *Boîte* f. *à onguent*. ‖ (chir.) *Bâtier*, m.
ZALFDOOS, z. v. *Zie* ZALFBUS.
ZALFOLIE, z. v. *Huile* f. *qui sert à oindre*. ‖ — voor 't laatste oliesel, *chrême*, m.
ZALFPLEISTER, z. v. *Emplâtre* m. *d'onguent*.
ZALFPOT, z. m. *Pot* m. *à onguent*.
ZALFSTOK, z. m. *Magdaléon*, m.
ZALIG, bn. Gelukkig. *Heureux*. ‖ Gelukzalig. *Bienheureux*. ‖ Heilig. *Saint*. ‖ — maken, *sauver*. ‖ — worden, *être sauvé*. ‖ Iemand — prijzen, *estimer qq. heureux*. ‖ — verklaren, *béatifier*. ‖ Zaliger [gedachtenis], *d'heureuse mémoire*. ‖ Mijn vader zaliger, *feu mon père*. ‖ De koning zaliger, *le feu roi*. ‖ De koningin —, *feu la reine*, *la feue reine*. ‖ Goed. *Bon*. ‖ Lief. *Cher*. ‖ Beschonken. *Ivre*. ‖ z. m. *en* v. —e. *Bienheureux*, m., *bienheureuse*, f. ‖ bw. *D'une manière heureuse* ou *bienheureuse*.
ZALIGEN, zw. w. b. *Sauver*, *rendre bienheureux*. ‖ Vervullen. *Remplir*.
ZALIGER, bn. vrouw. gen. van ZALIG. *Zie* ZALIG.
ZALIGHEID (-HEDEN), z. v. *Béatitude*, f., *salut*, m. ‖ Geluk. *Bonheur*, m., *félicité*, f.
ZALIGING (zond. mv.), z. v. *Sanctification*, f.
ZALIG[LIJK], bw. *Zie* ZALIG, bw.
ZALIGMAKEND, bn. *Sanctifiant*, *béatifique*. ‖ — geloof, *foi sanctifiante*, f.
ZALIGMAKER, z. m. *Sauveur*, *Rédempteur*, m.
ZALIGMAKING (zond. mv.), z. v. *Salut*, m., *rédemption*, f.
ZALIGSPREKING (zond. mv.), z. v. *Béatification*, f.
ZALIGVERKLARING (zond. mv.), z. v. *Béatification*, f.
ZALING (ZALINGS), z. v. (mar.) *Barre* f. *de hune*.
ZALM, z. m. *Saumon*, m. ‖ Jonge —, *saumoneau*, m. ‖ (fond.) *Saumon*. ‖ v. Als stofnaam. *Saumon*.
ZALMACHTIG, bn. *Saumoné*.
ZALMFORELLE, z. v. *Truite saumonée*, f.
ZALMKEN, z. o. *Zie* ZALMPJE.
ZALMKOP, z. m. *Hure* f. *de saumon*.
ZALMMOOT (-MOOTEN), z. v. *Tronçon* m. *de saumon*.
ZALMNET, z. o. *Filet* m. *pour la pêche du saumon*.
ZALMPJE, z. o. *Saumoneau*, m.
ZALMSTAART, z. m. *Queue* f. *de saumon*.
ZALMVANGST (zond. mv.), z. v. *Pêche* f. *du saumon*.
ZALUW, bn. *Jaune pâle*, *basané*, *tanné*.
ZALVEN, zw. w. b. *Oindre*. ‖ (fig.) Iemands handen —, *graisser la patte à qq.* ‖ (fig.) Zijnen buik —, *faire bonne chère*. ‖ Wijden. *Sacrer*. ‖ Eenen koning —, *sacrer un roi*. ‖ Gezalfd hoofd, *tête sacrée*, f.
ZALVEND, bn. *Onctueux*. ‖ bw. *Avec onction*.
ZALVERIG, bn. *Onctueux*.
ZALVING, z. v. *Onction*, f. ‖ Wijding. *Sacre*, m. ‖ — eens konings, *sacre* m. *d'un roi*. ‖ De laatste —. 't Laatste oliesel. *L'extrême-onction*, f.
ZAMELAAR, z. m. *Celui qui assemble* ou *qui amasse*. ‖ Verzamelaar. *Collectionneur*, m.
ZAMELAARSTER, z. v. *Celle qui assemble* ou *qui amasse*.
ZAMELEN, zw. w. b. *Assembler*, *rassembler*, *amasser*.
ZAMELING, z. v. *Action* f. *d'assembler*. ‖ Hoop. *Amas*, *assemblage*, m. ‖ Samenkomst. *Rassemblement*, m. ‖ Verzameling. *Collection*, f.
ZAMELPENNINGEN, z. m. mv. *Zie* SPAARPENNINGEN

ZAMELPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Rendez-vous, lieu* m. *de rassemblement.* ‖ Vergaarplaats. *Réceptacle*, m.
ZAMEN, bw. Te zamen. *Ensemble.* ‖ *Zie* SAMEN.
ZAND, z. o. *Sable*, m. ‖ Fijn —, *sablon, sable fin*, m. ‖ Grof —, *gravier*, m. ‖ Brusselsch —, *sable des fondeurs.* ‖ (fig.) Iemand — in de oogen werpen, *jeter de la poudre aux yeux de qq* ‖ (fig.) Op het — bouwen, *bâtir sur le sable.* ‖ Strand. *Plage*, f. ‖ Zandplaat. *Banc* m. *de sable.* ‖ Reuperk. *Arène*, f.
ZANDAAL, z. m. *Anguille* f. *de sable, ammodyte*, m.
ZANDAARDE (zond. mv.), z. v. *Terre sablonneuse*, f.
ZANDACHTIG, bn. *Sablonneux.*
ZANDBAAI, z. v. *Anse* f. *de sable.*
ZANDBAD (–BADEN), z. o. *Bain* m. *de sable.*
ZANDBAK, z. m. *Sablier*, m.
ZANDBAKJE, z. o. *Poudrier*, m.
ZANDBANK, z. v. *Banc* m. *de sable* ‖ Beweeglijke —en, *sirtes*, f. pl.
ZANDBANKJE, z. o. *Banquereau, petit banc* m. *de sable.*
ZANDBERG, z. m. *Montagne* f. *de sable.*
ZANDBOER, z. m. *Sablonnier*, m.
ZANDBUSJE, ZANDDOOSJE, z. o. *Poudrier*, m.
ZANDDUIN, z. o. *Dune*, f.
ZANDEILAND, z. o. *Javeau*, m., *île* f. *de sable.*
ZANDEKEN, z. o. *Grain* m. *de sable.*
ZANDEN, zw. w. b. *Sabler, couvrir de sable.*
ZANDERIG, bn. *Zie* ZANDIG.
ZANDERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est sablonneux.*
ZANDERIJ, z. v. *Sablonnière*, f.
ZANDGLAS (zond. mv.), z. o. *Sablier*, m.
ZANDGRAVER, z. m. *Sablonnier*, m.
ZANDGROEF, z. v. *Sablière, sablonnière*, f.
ZANDGROND, z. m. *Terrain sablonneux, sable, fond* m. *de sable.* ‖ (fig.) Op eenen — bouwen, *bâtir sur le sable.*
ZANDHALER, z. m. *Sablonnier*, m.
ZANDHEUVEL, z. m. *Colline* f. *de sable.* ‖ Duin. *Dune*, f.
ZANDHOK, z. o. *Décharge* f. *où l'on met le sable.*
ZANDHOOP (–HOOPEN), z. m. *Tas, monceau* ou *amas* m. *de sable* ‖ Verzanding. *Ensablement*, m.
ZANDIG, bn. *Sablonneux, sableux.* ‖ Het —e Lybië, *la Lybie aréneuse*, f.
ZANDJE, z. o. *Grain* m. *de sable.*
ZANDKAR, z. v. *Charrette* f. *à sable.*
ZANDKIST, z. v. *Caisse* f. *à sable.*
ZANDKNOL, z. m. (bot.) *Navet* m. *des sables.*
ZANDKOKER, z. m. *Poudrier*, m.
ZANDKORREL, z. v. *Grain* m. *de sable.*
ZANDKOT, z. m. *Décharge* f. *où l'on met le sable.*
ZANDKUIL, z. m. *Sablière, sablonnière*, f.
ZANDLAAG, z. v. *Couche* f. *de sable.*
ZANDLOOPER, z. m. *Sablier, sable*, m. ‖ (mar.) *Ampoulette*, f.
ZANDMAN (–MANNEN), z. m. *Sablonnier*, m.
ZANDMANNETJE, z. o. (pop.) Het — komt. Hij krijgt vaak. *Il lui vient du sable dans les yeux.*
ZANDOEVER, z. m. *Rivage sablonneux*, m. ‖ Vlakke —, *grève*, f.
ZANDPAD (–PADEN), z. o. *Sentier* m. *de sable.*
ZANDPLAAT, z. v. *Banc* m. *de sable.*
ZANDPLAATJE, z. o. *Faraillon, banquereau*, m.
ZANDPLANT, z. v. *Arénaire*, f.
ZANDRAAP, z. v. *Zie* ZANDKNOL.
ZANDREGEN, z. m. *Pluie* f. *de sable.*
ZANDRUITER, z. m. (fig.) *Cavalier désarçonné* ou *démonté*, m. ‖ — worden, *vider les arçons, être désarçonné, mordre la poussière.*
ZANDSCHIPPER, z. m. *Sablonnier*, m.
ZANDSCHUIT, z. v. *Bateau* m. *pour le transport du sable.*
ZANDSTEEN (–STEENEN), z. m. *Grès*, m.
ZANDSTREEK (–STREKEN), z. v. *Contrée sablonneuse*, f. ‖ Zandgrond. *Terrain sablonneux*, m.
ZANDVELD, z. o. *Terre sablonneuse*, f.
ZANDVERKOOPER, z. m. *Sablonnier*, m.
ZANDVLAKTE, z. v. *Plaine sablonneuse*, f.
ZANDVORMIG, bn. *Aréniforme.*
ZANDVROUW, z. v. *Sablonnière*, f.
ZANDWEG (–WEGEN), z. m. *Chemin sablonneux*, m. ‖ (prov.) Mijn karretje rijdt op eenen —, *la fortune me sourit.*
ZANDWOESTIJN, z. v. *Désert sablonneux*, m., *sables*, m. pl.
ZANDWOLK, z. v. *Nuage* ou *tourbillon* m. *de sable.*
ZANDZAK, z. m. *Sac* m. *à sable.* ‖ (fort.) *Sac à terre.*
ZANDZEE, z. v. (poét.) *Désert* m. *de sable.*
ZANG, z. m. *Chant*, m. ‖ — der vogelen, *chant des oiseaux, ramage*, m. ‖ (poés.) *Chant.* ‖ De vijfde — der Geuzen van Van Haren, *le cinquième chant des Gueux de Van Haren.* ‖ Lied. *Chanson*, f.
ZANGBERG (zond. mv.), z. m. *Parnasse, Hélicon*, m.
ZANGBOEK, z. o. *Livre* m. *de chant.* ‖ Liedjesboek. *Livre de chansons, chansonnier*, m.
ZANGBORD, z. o. *Tableau noté*, m.
ZANGER, z. m. *Chanteur*, m. ‖ (poét.) *Chantre*, m. ‖ De gevleugelde —s, *les chantres ailés.* ‖ Dichter. *Poëte*, m. ‖ — in de kerk, *chantre.* ‖ (mar.) *Chanteur.*
ZANGERENKOOR (–KOREN), z. o. *Chœur* m. *de chanteurs.*
ZANGERES, z. v. *Chanteuse, cantatrice*, f.
ZANGERESSENKOOR (–KOREN), z. o. *Chœur* m. *de dames* ou *de chanteuses.*
ZANGERIG, bn. *Chantant, qui se chante aisément.* ‖ Die gaarne zingt. *Qui aime à chanter.*
ZANGERIGHEID (zond. mv.), z. v. (mus.) *Cantabile*, m. ‖ Melodie. *Mélodie*, f.
ZANGERSFEEST, z. o. *Festival* m. *de chanteurs.*
ZANGFEEST, z. o. *Fête* f. *où l'on chante.*
ZANGGENOOTSCHAP, ZANGGEZELSCHAP, z. o. *Société* f. *de chant.*
ZANGGOD (zond. mv.), z. m. *Dieu du chant, Apollon*, m.
ZANGGODIN, z. v. *Muse*, f. ‖ De voedsterlingen der —nen, *les nourrissons des Muses, les poëtes*, m. pl.
ZANGGODINNENDOM (zond. mv.), z. o. *Chœur* m. *des Muses, les neuf Muses*, f. pl.
ZANGHELDIN, z. v. *Zie* ZANGGODIN.
ZANGKOOR (–KOREN), z. o. *Chœur*, m.
ZANGKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. *du chant, musique vocale*, f.
ZANGLES, z. v. *Leçon* f. *de chant* ou *de musique vocale.*
ZANGLUST (zond. mv.), z. m. *Envie de chanter, passion* f. *pour le chant.* ‖ (fig.) *Verve poétique*, f.
ZANGMAAT, z. v. *Mesure, cadence*, f.
ZANGMAATSCHAPPIJ, z. v. *Société* f. *de chant.*
ZANGMEESTER, z. m. *Maître* m. *de chant.*
ZANGMEESTERES, z. v. *Maîtresse* f. *de chant.*
ZANGMUZIEK, z. v. *Musique vocale*, f.
ZANGNIMF (–NIMFEN), z. v. *Muse*, f.
ZANGOEFENING, z. v. *Exercice* m. *de chant.*
ZANGSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École* f. *de musique vocale* ou *de chant, conservatoire*, m.
ZANGSLEUTEL, z. m. *Clef* f. *de musique.*
ZANGSPEL (–SPELEN), z. o. *Opéra*, m.
ZANGSTEM, z. v. *Voix chantante*, f.

ZANGSTER, z. v. *Zie* ZANGERES.
ZANGSTRIJD, z. m. *Concours* m. *de chant.*
ZANGSTUK, z. o. *Morceau* m. *de musique vocale.* ‖ Cantate. *Cantate*, f. ‖ Lied. *Chanson*, f.
ZANGSTUKJE, z. o. Kleine cantate. *Cantatille*, f.
ZANGSWIJZE, bw. *En forme de chant.*
ZANGTOON (-TONEN), z. m. *Ton*, m.
ZANGVOGEL, z. m. *Oiseau chanteur*, m.
ZANGWIJZE, z. v. *Air*, m., *mélodie*, f. ‖ Wijze van zingen. *Manière* f. *de chanter.*
ZANGZIEK, bn. *Trop passionné pour le chant, mélomane.*
ZANGZOET, bn. *Qui aime à chanter.*
ZANIK (-IKEN), z. m. *en* v. *Rabâcheur*, m., *rabâcheuse*, f.
ZANIKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Rabâcher.*
ZANIKER, z. m. *Zie* ZANIK.
ZANIKSTER, z. v. *Zie* ZANIK.
ZAPLIJN (zond. mv.), z. o. *Zie* AMBER.
ZAT, bn. *Soûl, ivre.* ‖ Verzadigd. *Rassasié, repu.* ‖ Zich — eten, *manger son soûl.* ‖ Moede. *Las.* ‖ Iets — zijn, *être las de qc.* ‖ Afkeerig. *Dégoûté.* ‖ Des levens — zijn, *être dégoûté de la vie.* ‖ bw. *Assez, en abondance.*
ZATE, z. v. *Siége*, m. ‖ Scheepstimmerwerf. *Chantier*, m.
ZATERDAG (-DAGEN), z. m. *Samedi*, m.
ZATERDAGSCH, bn. *Du samedi.*
ZATHEID (zond. mv.), z. v. Dronkenschap. *Ivresse, ivrognerie*, f. ‖ Verzadigdheid. *Satiété*, f., *rassasiement*, m.
*ZATIG, bn. *Calme, modéré.*
ZATTERIK (-RIKEN), z. m. *Ivrogne, biberon*, m.
ZAVEL (zond. mv.), z. o. *Gravier, gros sable*, m.
ZAVELACHTIG, bn. *Graveleux, sablonneux.*
ZAVELBOOM (-BOOMEN), z. m. Zevenboom. *Sabine*, f., *savinier*, m.
ZAVELGROND, z. m. *Terrain sablonneux, sol graveleux*, m.
ZAVELIG, bn. *Zie* ZAVELACHTIG.
ZAVELKUIL, z. m. *Sablonnière, sablière*, f.
ZE, voornw. Zij. *Elle, elles, ils.* ‖ acc. vr. enkelv. Haar. *Elle, la.* ‖ acc. meerv. *Eux, elles, les.* ‖ Ik zie —, *je les vois.*
ZEBRA (ZEBRA'S), z. m. *Zèbre*, m.
ZEDE, z. v. Wijze, manier. *Manière, coutume*, f., *usage*, m., *mode*, f. ‖ —n, *mœurs*, f. pl. ‖ De goede —n, *les bonnes mœurs.*
ZEDELES, z. v. *Leçon de morale, morale*, f.
ZEDELIJK, bn. *Moral.* ‖ Gevoeglijk. *Décent.* ‖ bw. *Moralement.* ‖ Gevoeglijk. *Décemment.*
ZEDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Moralité*, f.
ZEDELOOS, bn. *Immoral.* ‖ — maken, *démoraliser.* ‖ bw. *Immoralement.*
ZEDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Immoralité*, f.
ZEDENBEDERF (zond. mv.), z. o. *Corruption* ou *dépravation des mœurs, démoralisation*, f.
ZEDENBEDERVER, z. m. *Corrupteur* m. *des mœurs.*
ZEDENKUNDE (zond. mv.), z. v. *Morale, éthique*, f.
ZEDENKUNDIG, bn. *Moral.*
ZEDENKUNDIGE, z. m. *Moraliste*, m.
ZEDENLEER (zond. mv.), z. v. *Morale*, f.
ZEDENLEERAAR, z. m. *Moraliste*, m.
ZEDENMEESTER, z. m. *Censeur*, m
ZEDENPREDIKER, z. m. *Moraliseur*, m.
ZEDESPREUK, z. v. *Sentence, maxime* f. *de morale.*
ZEDEWET, z. v. *Loi morale*, f.
ZEDIG, bn. *Modeste.* ‖ Kalm, bedaard. *Calme, modéré, posé, retenu.* ‖ Gevoeglijk. *Décent.* ‖ bw. *Modestement.* ‖ Gevoeglijk. *Décemment.*
ZEDIGHEID (zond. mv), z. v. *Modestie*. f. ‖ Zachtheid. *Douceur*, f. ‖ Bedaardheid. *Modération, retenue*, f., *calme*, m. ‖ Gevoeglijkheid. *Décence*, f.

ZEDIG[LIJK], bw. *Zie* ZEDIG, bw.
ZEDRAK, z. m. (bot.) *Azédarac*, m.
ZEE, z. v. *Mer*, m. ‖ Over de —, *au-delà de la mer.* ‖ Ter — varen, *naviguer.* ‖ De roode —, *la Mer rouge.* ‖ De zwarte —, *la Mer noire.* ‖ De stille —, *la Mer pacifique.* ‖ Hooge —, *mer haute.* ‖ Lage —, *mer basse.* ‖ De — heeft veel deining, *la mer est houleuse.* ‖ Staande —, *mer morte.* ‖ Volle —, *pleine mer.* ‖ — kiezen, in — steken *of* loopen, *mettre en mer* ou *à la mer.* ‖ (prov.) 't Is de — om uit te drinken, *c'est la mer à boire.* ‖ (prov.) Recht door — gaan, *agir sans détours.* ‖ (prov.) Met iemand te diep in — gaan, *s'engager trop avant avec qq.* ‖ (prov.) Water in — dragen, *porter l'eau à la mer.* ‖ Baar, golf. *Lame, vague*, f., *coup* m. *de mer.* ‖ (fig.) Groote menigte. *Grande quantité, multitude*, f., *grand nombre*, m.
ZEEAAL, z. m. (h. n.) *Congre*, m.
ZEEADDER, z. v. Visch. *Aiguille*, f.
ZEEAGAAT, z. m. *Aigue-marine*, f.
ZEEAJUIN, z. m. (h. n.) *Squille* ou *scille marine*, f.
ZEEALSEM (zond. mv.), z. m. *Absinthe* f. *de mer.*
ZEEAREND, z. m. *Orfraie*, f., *ossifrague*, m. ‖ (blas.) *Safre*, m.
ZEEARM, z. m. *Bras* m. *de mer.*
ZEEATLAS, z. m. *Atlas marin*, m.
ZEEBAAK, z. v. *Balise* f. *de mer.* ‖ Baak. *Phare*, m.
ZEEBAAR, z. v. *Vague, onde, lame*, f., *flot*, m.
ZEEBAARS (-BAARZEN), z. m. *Perche* f. *de mer.*
ZEEBAD (-BADEN), z. o. *Bain* m. *de mer.*
ZEEBANK, z. m. *Bas-fond*, m.
ZEEBARBEEL, z. m. *Mulet*, m. ‖ Gestreepte —, *surmulet*, m.
ZEEBEER (-BEREN), z. m. (h. n.) *Ours marin*, m.
ZEEBEER (-BEREN), z. m. Waterkeering. *Môle*, m.
ZEEBEWIND (zond. mv.), z. o. *Conseil* m. *de marine.*
ZEEBIES, z. v. *Jonc marin*, m.
ZEEBODEM (zond. mv.), z. m. *Fond* m. *de la mer.*
ZEEBOCHT, z. v. *Anse*, f.
ZEEBOEZEM, z. m. *Golfe*, m., *baie, anse*, f.
ZEEBONK, z. m. (fam.) *Vieux matelot, loup* m. *de mer.*
ZEEBRAK (zond. mv.), z. o. *Eau saumâtre* f. *près de l'embouchure des fleuves.*
ZEEBRAND (zond. mv.), z. m. Branding. *Brisants*, m. pl. ‖ (météor.) *Feu saint-Elme*, m.
ZEEBRASEM, z. m. *Dorade*, f.
ZEEBRIEF, z. m. *Lettres* f. pl. *de mer.*
ZEEBUIT (zond. mv.), z. m. *Prise, capture*, f.
ZEECIPRES, z. m. (bot.) *Coralline*, f.
ZEEDAMP, z. m. *Exhalaisons* f. pl. *qui s'élèvent de la mer.*
ZEEDIENST (zond. mv.), z. m. *Marine*, f., *service* m. *de mer.*
ZEEDIER, z. o. *Animal marin*, m.
ZEEDIJK, z. m. *Digue* f. *de mer.*
ZEEDORP, z. o. *Village* m. *voisin de la mer.*
ZEEDRAAK, z. m. *Dragon* m. *de mer.* ‖ Kleine —, *dragonneau*, m.
ZEEDRIFT (zond. mv.), z. v. *Épaves maritimes*, f. pl., *varech*, m.
ZEEDUIVEL, z. m. (h. n.) *Diable* m. *de mer.*
ZEEËENHOREN, z. m. *Narval*, m., *licorne* f. *de mer.*
ZEEËGEL, z. m. *Hérisson de mer, oursin*, m.
ZEEËIK, z. m. *Goëmon*, m.
ZEEËNGEL, z. m. (h. n.) *Ange* m. *de mer.*
ZEEËNGTE, z. v. *Détroit*, m.
ZEEËVER, z. m. (h. n.) *Sanglier* m. *de mer.*
ZEEF (ZEVEN), z. v. Zift. *Tamis, sas, crible*, m.
ZEEFACHTIG, bn. *Cribleux.*
ZEEFBEEN (-BEENEN), z. o. *Os cribleux* ou *ethmoïde*, m.
ZEEFBEENSADER, z. v. *Veine ethmoïdale*, f.

ZEEFBLAD (–BLADEN), z. o. *Plan* m. *de crible.*
ZEEFDOEK, z. o. *Solamire*, *toile* f. *de tamis.* ‖ (pharm.) *Blanchet*, m.
ZEEFSTOF (zond. mv.), z. o. *Criblure*, f.
ZEEFSWIJS, ZEEFSWIJZE, bw. *En forme de tamis* ou *de crible.*
ZEEFVORMIG, bn. (h. n) *Cribriforme.*
ZEEFWESP, z. v. *Fausse guêpe cribleuse*, f.
ZEEG (ZEGEN), z. v. (h. n.) *Chevrette*, f.
ZEEG (zond. mv.), z. v. (mar.) *Courbure*, f. ‖ Schip, dat veel — heeft, *navire bien ceintré*, m.
ZEEGANS (–GANZEN), z. v. *Pingouin*, *pinguin*, m., *barnache*, *oie* f. *de mer.*
ZEEGAT (–GATEN), z. o. *Passe*, f., *chenal*, *passage*, m.
*ZEEGBAAR, bn. *Zie* ZEDIG.
ZEEGEDROCHT, z. o. *Monstre marin*, m.
ZEEGEDRUISCH, z. o. *Bruit* ou *mugissement* m. *de la mer.*
ZEEGEKLATER, z. o. *Clapotage* m. *de la mer.*
ZEEGERECHT, z. o. *Amirauté*, f., *conseil* m. *de marine.*
ZEEGEVAAR, z. o. *Danger* m. *de la mer.* ‖ (comm.) *Risques maritimes*, m pl.
ZEEGEVECHT, z. o. *Combat naval*, m.
ZEEGEWAS, z. o. *Plante marine*, f.
ZEEGEZICHT, z. o. (peint.) *Marine*, f.
ZEEGHAFT, bn. *Zie* ZEEGHAFTIG.
ZEEGHAFTIG, bn *Victorieux*, *triomphant.* ‖ bw. *Victorieusement*, *en triomphant.*
ZEEGHAFTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Victoire*, f, *triomphe*, m.
ZEEGHAFTIG[LIJK], bw. *Zie* ZEEGHAFTIG, bw.
ZEEGIER, z. m. *Vautour* m. *de mer.*
ZEEGOD (zond. mv.), z. m. *Dieu* m. *de la mer.* ‖ Neptunus. *Neptune*, m.
ZEEGODIN, z. v. *Déesse* f. *de la mer.* ‖ Amphitrite. *Amphitrite*, f.
ZEEGOLF, z. v. *Vague*, *onde*, f., *flot*, m. ‖ Zeeboezem. *Golfe*, m., *baie*, *anse*, f.
ZEEGRAS (zond. mv.), z. o. *Zostère*, f. ‖ Wier. *Varech*, *sart*, *goëmon*, m., *algue*, f.
ZEEGRIJS, bn. *Gris de mer.*
ZEEGROEN, bn. *Vert de mer.* ‖ o. *Céladon*, m.
ZEEHAAN, z. m. *Trigle*, m. ‖ Roode barbeel. *Rouget*, *grenaut*, m. ‖ Maanvisch. *Gal*, m.
ZEEHANDEL (zond. mv.), z. m. *Commerce maritime*, m.
ZEEHARD, bn. *Amariné*, *fait aux fatigues de la mer.*
ZEEHAVEN, z. v. *Port de mer*, *havre*, m.
ZEEHEESTER, z. m. *Coralline*, f.
ZEEHELD, z. m. *Grand héros sur mer*, *marin héroïque*, m.
ZEEHOEK, z. m. *Pointe*, *langue* f. *de terre.* ‖ Kaap. *Cap*, m.
ZEEHOND, z. m. *Chien de mer*, *chien marin*, m. ‖ Zeerob. *Phoque*, m.
ZEEHOOFD, z. o. *Môle*, m. ‖ Vlootvoogd. *Amiral*, m.
ZEEHOREN, z. m. (h. n.) *Conque*, f., *buccin*, m.
ZEEHORLOGE (–GES), z. o. *Montre marine*, f., *chronomètre*, m.
ZEEKAART, z. v. *Carte marine*, f.
ZEEKAARTENBOEK, z. o. *Routier*, *atlas nautique*, m.
ZEEKALF (–VERS, –VEREN, –VEN), z. o. *Veau marin*, *phoque*, m.
ZEEKAMP, z. m. *Combat naval*, m.
ZEEKANT, z. m. *Rivage* ou *bord* m. *de la mer.*
ZEEKAPITEIN, z. m. *Capitaine* m. *de vaisseau.*
ZEEKASTEEL (–TEELEN), z. o. (poét) *Château flottant*, *grand vaisseau* m. *de guerre.*
ZEEKAT, z. v. Inktvisch. *Calmar*, m.
ZEEKATOEN (zond. mv.), z. o. *Adénos*, m.
ZEEKLAVER (zond. mv), z. v. (bot.) *Glaux*, m.
ZEEKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur* f. *de mer.*
ZEEKLEURIG, bn. *Zie* ZEEGROEN, bn.
ZEEKLIP, z. v. *Écueil*, *roc*, *rocher*, m.
ZEEKOE (–KOEIEN), z. v. *Vache marine*, *morse*, f.
ZEEKOELTE (zond. mv.), z. v. (mar.) *Brise*, f.
ZEEKOMPAS, z. o. *Boussole*, f.
ZEEKONING, z m. *Roi corsaire*, *roi* m. *de la mer.* ‖ Visch. *Mulet*, m.
ZEEKRAB, z. v. *Crabe*, *cancre* m. *de mer.*
ZEEKREEFT, z. m. *Homard*, m, *langouste*, f.
ZEEKREEFTENNET. z o. *Langoustière*, f.
ZEEKRIJG, z. m. *Guerre navale*, f.
ZEEKROON (–KRONEN), z. v. (hist. rom) *Couronne navale*, f.
ZEEKROOS (zond mv.), z. o. *Sargasse*, f.
ZEEKUST, z. v. *Côte* f, *bord* ou *rivage* m. *de la mer.*
ZEEKWAB, z. v. *Étoile* f. *de mer*, *qual*, m. ‖ Zeenetel. *Méduse*, f.
ZEEL (ZELEN), z. o. *Corde*, f., *lien*, m. ‖ — draaien, *corder.*
ZEELAVENDEL (zond. mv.), z. v. (bot.) *Limoine*, f.
ZEELBAAN, z. v. *Corderie*, f.
ZEELDANSER, z. m. *Acrobate*, m.
ZEELDANSSTER, z. v. *Acrobate*, f.
ZEELDRAAIEN (zond. mv.), z. o. *Corderie*, f.
ZEELDRAAIER, z. m. *Cordier*, m.
ZEELDRAAIERIJ, z. v. *Corderie*, f.
ZEELEEUW, z m. *Lion marin*, m.
ZEELEEUWERIK (–RIKEN), z. m. *Alouette* f. *de mer.* ‖ Visch. *Blenne galérite*, f.
ZEELEGER, z. o. *Armée navale*, f.
ZEELICHT, z. o. (mar) *Castor et Pollux*, *feu Saint-Elme*, *épars*, m.
ZEELIEDEN, z. m. mv. *Zie* ZEEMAN.
ZEELISCH (zond. mv.), z. o. *Zie* ZEEBIES.
ZEELOOK, z. o. *Zie* ZEEAJUIN.
ZEELSLEDE, z. v. (corder.) *Chariot*, m.
ZEELT, z. v. (h. n.) *Tanche*, f.
ZEELTEMOND, z m. (anat.) *Museau* m. *de tanche.*
ZEELTIG, bw. — geel, *aussi jaune que le ventre d'une tanche.*
ZEELUCHT (zond. mv.), z. v. *Air* m. *de la mer.*
ZEELWINDE, z. v. (corder.) *Caret*, m.
ZEEM (zond. mv.), z o. Honigraat. *Rayon* m. *de miel.*
ZEEM (zond. mv.), z. o. Zeemleer. *Chamois*, m.
ZEEMACHT, z. v. *Puissance maritime*, f., *forces navales* ou *maritimes*, f. pl., *marine*, f.
ZEEMAKELAAR, z. m. *Courtier* m. *de navire.*
ZEEMAN (–LIEDEN, –LUI), z. m. *Marin*, *matelot*, *marinier*, m. ‖ Op zijn —s, *à la matelote*, *en marin.*
ZEEMANSCHAP (zond. mv.), z. v. *Gens de mer*, *matelots*, *marins*, m. pl., *marine*, f. ‖ o. *Marine*, *profession de marin*, *connaissance de la marine*, *navigation*, f., *art* m. *de la navigation.*
ZEEMANSHUIS, z. o. *Maison* f. *des marins.*
ZEEMANSKUNST (zond. mv.), z. v. *Art* m. ou *science* f. *de la navigation.*
ZEEMANSTAAL (zond. mv.), z. v. *Langage* m. *de marin.*
ZEEMBEREIDER, z. m. *Chamoiseur*, m.
ZEEMBEREIDERIJ, z. v. *Chamoiserie*, f.
ZEEMBEREIDING, z. v. *Mégie*, f.
ZEEMEERMIN, z. v. *Sirène*, f.
ZEEMEEUW, z. v. *Mouette* f. *de mer*, *goëland*, m.
ZEEMELDE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Soldanelle*, f.
ZEEMEN, bn. *Fait de chamois.* ‖ — lap, *lambeau* m. *de chamois.*
ZEEMEN, zw. w. b. *Chamoiser* (*les peaux*).
ZEEMERK, z. o. (mar.) *Balise*, *tonne*, f.

ZEEMIJL, z. v. *Lieue marine*, f.
ZEEMLE[D]ER (zond. mv), z. o. *Chamois*, m.
ZEEMLE[D]EREN, bn. *Fait de chamois.* | — handschoenen, *gants* m. pl. *de chamois.*
ZEEMOGENDHEID (–HEDEN), z. v. *Puissance maritime*, f.
ZEEMONSTER, z. o. *Monstre marin*, m.
ZEEMOS (zond mv.), z. o. *Mousse* f. *de mer.* | (pharm) *Mousse de Corse.*
ZEEMTOUWER, z. m. *Chamoiseur*, m.
ZEEMUIS, z. v. (h. n.) *Aphrodite*, f.
*ZEEN (ZENEN), z. v. *Zie* ZENUW.
ZEENAALD, z. v. (h. n.) *Aiguille* f. *de mer.*
ZEENAT (zond. mv.), z o. *Eau* f. *de mer.*
ZEENETEL, z. v. (bot.) *Ortie* f. *de mer.*
ZEENEVEL, z. m. *Brouillard* m. *sur mer*, *bruine*, f.
ZEENIMF (–NIMFEN), z. v. *Néréide*, *océanide*, f.
ZEEOEVER, z. m. *Rivage* ou *bord* m. *de la mer*, *côte*, f.
ZEEOFFICIER, z. m. *Officier* m. *de marine.*
ZEEOORLOG (–LOGEN), z. m. *Guerre navale*, f.
ZEEP (ZEEPEN), z v. *Savon*, m. | Witte —, *savon blanc* | Stuk —, *brique* f. *de savon.* | — zieden, *faire du savon.* | (pop.) Hij is om —, *il est au diable*, *il est perdu*, *il est mort.*
ZEEPAARD, z. o. *Cheval marin*, *hippopotame*, m.
ZEEPAARDE (zond. mv), z. v. *Terre savonneuse*, f. | Volaarde. *Terre à foulon.*
ZEEPACHTIG, bn. *Savonneux*, *saponacé.*
ZEEPALING, z. m. *Congre*, m., *anguille* f. *de mer.*
ZEEPAPPEL, z. m *Fruit* m. *de savonnier.*
ZEEPAS, z. v. *Lettre* f. *de mer.*
ZEEPBAK, z. m. *Bac* m. *à savon.*
ZEEPBAL, z. m. *Savonnette*, f.
ZEEPBEL, z. v. *Bulle* f. *de savon.*
ZEEPBLAASJE, z. o. *Zie* ZEEPBEL.
ZEEPBOOM (–BOOMEN), z. m. *Savonnier*, m.
ZEEPBROOD (–BROODEN), z. o. *Pain* m. *de savon*, *brique* f. *de savon.*
ZEEPBROODJE, z. o. *Gayette*, f.
ZEEPDOOS (–DOOZEN), z. v. *Boîte* f. *à savon.*
ZEEPEN, zw. w. b. *Savonner.* | o. (met *hebben*). *Faire du savon.*
ZEEPER, z. m. *Zie* ZEEPZIEDER.
ZEEP[ER]IG, bn. *Savonneux.*
ZEEPIJL, z. m. (h. n.) *Dauphin*, m.
ZEEPISSEBED, z. v. (h. n.) *Cloporte* m. *de mer.*
ZEEPKETEL, z. m. (savonn.) *Campane*, f.
ZEEPKINDEKEN, z. o., ZEEPKIST, z. v. (comm.) *Tierçon*, m.
ZEEPKOOPER, z. m. *Marchand* m. *de savon.*
ZEEPKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Saponaire*, *savonnière*, f.
ZEEPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Place* ou *ville maritime*, f.
ZEEPLANT, z. v. *Plante marine*, f.
ZEEPNOOT (–NOOTEN), z. v. *Savonnette*, f. | Zeepappel. *Fruit* m. *du savonnier.*
ZEEPSOP (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de savon*, *savonnage*, m., *lessive*, f.
ZEEPSTOF (zond. mv.), z. v. *Saponine*, f.
ZEEPWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de savon*, *savonnage*, m., *lessive*, f.
ZEEPZIEDEN (zond. mv.), z. o. *Savonnerie*, f.
ZEEPZIEDER, z. m. *Savonnier*, *fabricant* m. *de savon.*
ZEEPZIEDERIJ, z. v. *Savonnerie*, f.
ZEEPZIEDERSLOOG (zond. mv.), z. v. *Lessive* f. *des savonniers*
ZEER, bn. Pijnlijk. *Douloureux*, *cuisant.* | —e oogen hebben, *avoir mal aux yeux.* | Schurftig. *Teigneux.*
ZEER (zond. mv.), z. o. Pijn. *Mal*, m., *douleur*, f. | — doen, *faire mal.* | Iemand in zijn — tasten, *toucher la corde sensible de qq.* | (chir.) Oude —en, *ulcères chroniques*, m. pl.
ZEER, bw. *Fort*, *très*, *beaucoup*, *extrêmement*, *grandement*, *bien.* | — goed, *très-bon.* | Niet —, *pas beaucoup.* | — wel, *fort bien* | Te —, al te —, *trop*, *avec excès.* | Gauw. *Vite.*
ZEERAAD, z. m. *Conseil* m. *de marine*, *amirauté*, f.
ZEERAAF, z. v. (h. n.) *Cormoran*, m.
ZEERAT, z. v (h. n.) *Raspeçon*, *rat* m. *de mer.*
ZEERECHT, z. o. *Droit maritime*, m. | Zeeraad. *Conseil* m. *de marine*, *amirauté*, f.
ZEEREIS, z. v. *Voyage* m. *par mer.* | Lange —, *voyage de long cours.*
ZEEREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur de la mer*, *marine*, f.
ZEERGELEERD, bn. *Titre* m. *qu'on donne aux docteurs en médecine et aux docteurs en philosophie et lettres.*
ZEERIG, bn. *Qui a quelque mal.* | Schurftig. *Teigneux.*
ZEERIGHEID (zond. mv), z. v. *Mal*, m., *douleur*, f.
ZEEROB, z. m *Chien de mer*, *phoque*, m. | (fig.) Zeeman. *Marin*, *matelot*, m. | (fig.) Oude —, *loup* m. *de mer.*
ZEEROOF (zond. mv.), z. m. *Prise*, *capture*, f. | Op — uitgaan, *pirater*, *flibuster.*
ZEEROOVEN (zond mv.), z. o. *Piraterie*, f.
ZEEROOVER, z. m. *Pirate*, *corsaire*, *forban*, *flibustier*, *écumeur* m. *de mer.* | Vaartuig. *Corsaire pirate*, m.
ZEEROOVERIJ, z. v. *Piraterie*, *flibusterie*, f.
ZEEROTS (–ROTSEN), z. v. *Rocher en mer*, *roc*, *écueil*, m.
ZEERTJE, z o. *Petit mal*, *bobo*, m.
ZEERUI (zond. mv.), z. o. *Zie* ZEEWIER.
ZEERUPS (–RUPSEN), z. v. (h. n.) *Aphrodite*, f.
ZEESALUUT, z. o. (mar) *Salut* m *de mer.*
ZEESCHADE (zond. mv.), z. v. *Avarie*, f.
ZEESCHEEDE, z. v. (h. n.) *Ascidie*, f.
ZEESCHELP, z. v. *Coquillage* m. ou *coquille* f. *de mer.*
ZEESCHILDER, z. m. *Peintre* m. *de marines.*
ZEESCHILDPAD, z. v. *Tortue* f. *de mer*, *caret*, m.
ZEESCHIP (–SCHEPEN), z. o. *Vaisseau*, *navire* ou *bâtiment* m. *de mer.*
ZEESCHORPIOEN, z. m (h. n.) *Scorpène*, f.
ZEESCHUIM (zond. mv.), z. o. *Écume* f. *de mer.*
ZEESCHUIMEN (zond mv.). z. o. *Zie* ZEEROOVEN.
ZEESCHUIMER, z. m. *Zie* ZEEROOVER.
ZEESCHUIMERIJ, z. v. *Zie* ZEEROOVERIJ.
ZEESLAG (–SLAGEN), z. m. *Combat naval*, m., *bataille navale*, f.
ZEESLAK, z. v. *Limaçon* m. *de mer.*
ZEESLANG, z. v. *Serpent marin*, m., *hydre*, f. | Zeeaal. *Congre*, m.
ZEESLEK, z v. *Zie* ZEESLAK.
ZEESMAAK (zond. mv.), z m. *Marine*, f., *goût* m. *de la mer.*
ZEESMID (–SMEDEN), z. m. (h. n.) *Faber*, *forgeron*, m.
ZEESNEP, ZEESNIP, z. v. (h. n.) *Bécasse* f. *de mer.*
ZEESNOEK, z. m. (h. n.) *Brochet* m. *de mer*, *bécune*, f.
ZEESOLDAAT, z. m. *Soldat* m. *de marine.*
ZEESPIEGEL (zond. mv.), z. m. (poét.) *Surface très-unie* f. *de la mer.*
ZEESPIN, z. v. (h. n) *Araignée* f. *de mer.*
ZEESTAD (–STEDEN), z. v. *Ville maritime*, f.
ZEESTER, z. v. *Étoile de mer*, *astérie*, f., *qual*, m.
ZEESTILTE (zond. mv.), z. v. *Calme* m. *sur mer*, *bonace*, f.

Zeestorm, z. m. *Tempête* f. ou *orage* m. *sur mer, tourmente*, f.
Zeestrand, z. o. *Plage*, f.
Zeestreek (-streken), z. v. *Parage*, m.
Zeestrijd, z. m. *Combat naval*, m.
Zeestuk, z. o. (peint) *Marine*, f.
Zeet (zeten), z. v. Het zitten. *Action* f. *de s'asseoir.* ‖ Zitplaats. *Siége*, m., *place* f. *où l'on s'assied.* ‖ Zich te — nedervlijen, *s'asseoir.*
Zeeterm, z. m. *Terme* m. *de marine.*
Zeetijding, z. v. *Nouvelle maritime*, f.
Zeetje, z. o. Zitplaats. *Siége*, m. ‖ (fig.) Zijn — nemen, *prendre son pli.*
Zeetocht, z. m. *Expédition maritime*, f. ‖ Zeereis. *Voyage* m. *par mer.*
Zeeton, z. v. *Balise, bouée, tonne*, f. ‖ (h. n.) *Petit buccin*, m.
Zeetrompet, z. v. *Trompette parlante*, f., *porte-voix*, m. ‖ (h. n.) *Buccin*, m.
Zeetulp, z. v. (bot.) *Tulipe* f. *de mer.*
Zeeuitwerpsel, z. o. *Varech*, m., *épaves*, f. pl.
Zeeuurwerk, z. o. *Horloge marine*, f.
Zeeuw, z. m. Muntstuk. *Risdale* f. *de Zélande.*
Zeevaarder, z. m. *Marin, navigateur, homme* m. *de mer.*
Zeevaart (zond. mv.), z. v. *Navigation, marine*, f. ‖ De — wel verstaan, *entendre bien la marine.*
Zeevaartkunst (zond. mv.), z. v. *Art* m. *de la navigation, navigation, marine*, f.
Zeevarken, z. o. *Cochon* m. *de mer.* ‖ Bruinvisch. *Marsouin*, m.
Zeevast, bn. *À l'abri des mouvements du vaisseau.*
Zeevenkel (zond. mv.), z. v. *Passe-pierre, perce-pierre, christe-marine*, f., *bacile, fenouil marin*, m.
Zeever (zond. mv.), z. v. *Bave, salive*, f.
Zeeveraar, z. m. *Baveux*, m.
Zeeveraarster, z. v. *Baveuse*, f.
Zeeverachtig, bn. *Baveux.*
Zeeverbaard, z. m. *Zie* Zeeveraar.
Zeeverdoek, z. m. *Bavette*, f.
Zeeveren, zw. w. o. (met *hebben*). *Baver, saliver.*
Zeevering (zond. mv.), z. v. *Salivation*, f.
Zeeverwig, bn. *Couleur* ou *vert de mer.*
Zeeverwortel (zond. mv.), z. m. *Pyrèthre*, m., *zédoaire*, f.
Zeeverzekering, z. v. *Assurance maritime*, f.
Zeevesting, z. v. *Place maritime*, f.
Zeevisch, z. m. *Poisson* m. *de mer.* ‖ v. Versch-aangebrachte —, *marée*, f.
Zeevischkooper, z. m. *Mareyeur*, m.
Zeevlak (zond. mv.), z. o. *Surface* f. *de la mer.*
Zeevoeten, z. m. mv. —en hebben, *avoir le pied marin.*
Zeevogel, z. m. *Oiseau de mer, alcyon*, m.
Zeevolk (zond. mv.), z. o. *Gens de mer, matelots, marins*, m. pl.
Zeevond, z. m. *Épaves maritimes*, f. pl.
Zeevoogd, z. m. *Amiral*, m. ‖ (myth.) Zeegod. *Neptune*, m.
Zeevoogdij, z. v. *Commandement* m. *d'une flotte, amirauté*, f.
Zeevos, z. m. *Renard marin, faux requin*, m.
Zeevrijbuiter, z. m. *Pirate, corsaire*, m.
Zeewaaier, z m. (bot.) *Éventail* m. *de mer.*
Zeewaarts, bw. *Vers la mer, du côté de la mer.*
Zeewagen, z. m. *Char marin, char* m. *de Neptune.*
Zeewater (zond. mv), z. o. *Eau* f. *de mer.*
Zeewering, z. v. *Digue* f. *de mer.*
Zeewetten, z. v. mv. *Us* m. pl. *et coutumes* f. pl. *de mer, lois* f. pl. *de la mer.*
Zeewezen (zond. mv.), z. o. *Marine*, f.
Zeewier (zond. mv.), z. o. *Algue marine*, f, *goëmon, varech, sart*, m.
Zeewijf, z o. *Sirène*, f.
Zeewilg, z. m. *Saule marin*, m.
Zeewind, z. m. *Vent* m. *de mer, brise* f. *du largue.*
Zeewolf, z. m. (h n.) *Loup marin*, m.
Zeewolfsmelk (zond. mv.), z. v. *Ésule* f. *de mer.*
Zeewonder, z. o. *Merveille* f. *de la mer.*
Zeeworm, z. m. *Ver marin*, m.
Zeezand (zond. mv.), z. o. *Sable* m. *de mer.*
Zeeziek, bn. *Qui a le mal de mer.*
Zeeziekte, z. v. *Mal* m. *de mer.*
Zeezout (zond. mv), z. o. *Sel marin*, m.
Zeezwaluw, z. v. *Hirondelle de mer, aronde*, f.
Zeezwam, z. v. *Champignon* m. *de mer.*
Zeezwijn, z. o. (h. n.) *Centrine*, f.
Zefier, **Zefir** (zefieren, zefirs), z. m *Zéphir* m.
Zeg (zond. mv.), z. m. *Dire*, m.
Zegachtig, bn. *Babillard, indiscret.*
Zege (zond. mv.), z. v. *Victoire*, f., *triomphe*, m. ‖ De — behalen, *remporter la victoire.* ‖ De — is aan ons, *la victoire est à nous.*
Zegeboog (-bogen), z. m. *Arc* m. *de triomphe.*
Zegedag (-dagen), z. m. *Jour* m. *de victoire.*
Zegedicht, z. o. *Hymne triomphal*, m.
Zegefeest, z o. *Fête triomphale*, f.
Zegegalm, z. m. *Son triomphal*, m.
Zegekar, z. v. *Char* m. *de triomphe.*
Zegekoets (-koetsen), z. v. *Zie* Zegekar.
Zegekrans (-kransen), z. m. *Couronne triomphale*, f.
Zegekreet (-kreten), z. m. *Cri* m. *de victoire.*
Zegekroon (-kronen), z. v. *Zie* Zegekrans.
Zegel, z. o. *Cachet, sceau*, m. ‖ (jurispr.) *Scellé*, m. ‖ De —s stellen, leggen *of* hechten, *mettre* ou *apposer les scellés.* ‖ De —s afdoen *of* lichten, *lever les scellés.* ‖ (fig.) Zijn — aan iets hechten *of* hangen, *approuver qc.* ‖ (admin) Stempel. *Timbre*, m. ‖ — der dagbladen, *timbre des journaux.*
Zegelaar, z. m. *Scelleur*, m. ‖ Stempelaar. *Timbreur*, m.
Zegelaarde (zond. mv.), z. v. (minér.) *Terre sigillée*, f.
Zegelafdruk, z. m. *Empreinte* f. *d'un sceau.*
Zegelbewaarder, z. m. *Garde-des-sceaux, chancelier*, m.
Zegelbreker, z. m. *Brise-scellé*, m.
Zegelen, zw. w. b. *Cacheter, sceller.* ‖ Stempelen. *Timbrer.* ‖ Papier —, *timbrer du papier.* ‖ Dagbladen —, *timbrer des journaux.*
Zegelgeld (zond. mv.), z. o. *Timbre*, m.
Zegelied (-liederen), z. o. *Zie* Zegezang.
Zegeling, z. v. *Action* f. *de cacheter* ou *de sceller.* ‖ Stempeling. *Timbrage*, m.
Zegelkamer, z. v. (litur.) *Cancel*, m.
Zegelklopper, z. m. *Timbreur*, m.
Zegellak (zond. mv.), z. o. *Cire à cacheter, cire* f. *d'Espagne.* ‖ Pijp —, *bâton* m. *de cire à cacheter.*
Zegelmerk, z. o. *Sceau*, m., *marque* ou *empreinte* f. *du sceau.*
Zegelpers (-persen), z. v. *Presse* f. *à timbrer.*
Zegelrecht, z. o. *Droit* m. *de timbre.*
Zegelring, z. m. *Cachet*, m. ‖ (antiq.) *Cérographe*, m.
Zegelsnijder, z m. *Graveur* m. *de cachets.*
Zegelstempel, z. m. *Timbre*, m.
Zegelverbreker, z. m. *Brise-scellé*, m.
Zegelverbreking, z. v. *Bris* m. *de scellés.*

Zegelwas (zond. mv.), z. o. *Cire f. à sceller ou à cacheter.*
Zegelwet, z. v. *Loi f. sur le timbre.*
Zegen, z. v. Net. *Seine, senne, f.* | Groote —, *traîne, gabare, f.*
Zegen (zond. mv.), z. m. *Bénédiction, f.* | (prov.) Aan Gods — is alles gelegen, *rien ne réussit, si Dieu n'y donne sa bénédiction.* | Gunst. *Grâce, f.* | Geluk. *Prospérité, f., bonheur, m.*
Zegenaar, z. m. *Celui qui bénit ou qui consacre.*
Zegenboek, z. o. *Bénédictionnaire, m.*
Zegenen, zw. w. b. *Bénir* | Wapenen —, *bénir des armes.* | God zegene u! *Dieu vous bénisse!* | Zijne kinderen —, *bénir ses enfants.* | Eene kerk —, *consacrer une église.* | (fig.) *Bénir, combler de faveurs.* | Gezegend land, *heureux pays, m.* | Loven. *Louer, glorifier, bénir.* | Mijne vrouw is in gezegenden toestand, *ma femme est enceinte.*
Zegening, z. v. *Bénédiction, f.* | Zijne gedachtenis zal in — blijven, *sa mémoire restera en honneur.* | Gunst. *Grâce, bénédiction, f.* | Geluk. *Prospérité, f., bonheur, m.*
Zegenrijk, bn. *Riche en bénédictions.* | Gelukkig. *Prospère, heureux.*
Zegenwensch, z. m. *Bénédiction, f.* | Gelukwensch. *Félicitation, f.*
Zegepalm, z. m. *Palme triomphale, f.*
Zegepoort, z. v. *Porte triomphale, f.*
Zegepraal, z. v. *Triomphe, m.* | Overwinning. *Victoire, f.*
Zegepralen, zw. w. o. (met *hebben*). *Triompher.* | Overwinnen. *Vaincre, remporter la victoire.*
Zegepralend, bn. *Triomphant, victorieux.* | bw. *Triomphalement, en triomphe, victorieusement.*
Zegepraler, z. m. *Triomphateur, vainqueur, m.*
Zegeprijs, z. m. *Prix m. de la victoire.*
Zegerijk, bn. *Victorieux, triomphant, vainqueur.* | bw. *Triomphalement, en triomphe, victorieusement, en vainqueur.*
Zegestandaard, z. m. *Étendard m. de triomphe.*
Zegeteeken, z. o. *Trophée, m.*
Zegevaan, z. v. *Drapeau victorieux, m.*
Zegevierder, z. m. *Triomphateur, m.*
Zegevieren, zw. w. o. (met *hebben*). *Triompher.* | Overwinnen. *Vaincre, remporter la victoire.*
Zegevierend, bn. *Zie* **Zegepralend**.
Zegevuur, z. o. *Feu m. de joie.*
Zegewagen, z. m. *Char m. de triomphe.*
Zegezang, z. m. *Chant m. de triomphe.*
Zegezuil, z. v. *Colonne triomphale, f.*
Zegge (zond. mv.), z v. (bot.) *Laîche, f.*
Zeggen, (*zegde* of *zeide*, *gezegd* of *gezeid*.) zw. of onr. w. b. *Dire.* | De waarheid —, *dire la vérité.* | Om de waarheid te —, *à vrai dire, à dire vrai.* | Geen woord —, *ne dire mot.* | Hij weet niet, wat hij zegt, *il ne sait ce qu'il dit.* | Dat is te —, *c'est-à-dire.* | Daar valt veel op te —, *il y a beaucoup à dire là-dessus.* | Wel — kunnen. *être éloquent.* | Hij mag —, wat hij wil, *il a beau dire.* | Dat belieft u zoo te —, *cela vous plaît à dire* | Dit is genoegd gezegd, *c'est tout dire.* | Naar men zegt, *à ce qu'on dit.* | Ik zeg van ja, *je dis qu'oui.* | Bij zich zelven —, *se dire à soi-même.* | Zoo gezeid, zoo gedaan, *aussitôt dit, aussitôt fait.* | Te — hebben, *avoir du pouvoir* ou *de l'autorité.* | Te — geven. Opspraak maken. *Causer de l'émotion.* | Tot — der gerechten, *sur l'ordre de l'autorité.* | Dank —, *remercier.* | Denken. *Dire, penser, croire.* | Wat zegt gij van dien roman? *que pensez-vous de ce roman?* | Wat hebt gij op zijn gedrag te —? *qu'avez-vous à redire à sa conduite?*

Zeggen (zond. mv.), z. o. Gezegde. *Dire, dit, dicton, m.* | Woorden. *Paroles, f. pl., dire, m.* | Het — der getuigen, *le dire des témoins.* | Naar uw —, *à ce que vous dites.* | Naar het — van al de wereld, *au dire de tout le monde.*
Zegger, z. m. *Diseur, m.*
Zeggingskracht (zond. mv.), z. v. *Éloquence, f.* | Nadruk. *Expression, f.*
Zegsman (–lieden, –lui), z. m. *Celui qui a dit qc.* ou *de qui l'on tient quelque nouvelle, auteur, m.* | Scheidsman. *Arbitre, m.*
Zegster, z. v. *Diseuse, f.*
Zegsvrouw, z v. *Auteur, m., celle qui a dit qc.* ou *de qui l'on tient quelque nouvelle.* | Verkondigster. *Celle qui publie.*
Zegswijs, **Zegswijze**, z. v. *Manière de dire ou de s'exprimer, diction, f.* | Uitdrukking. *Expression, locution, f.*
Zegswoord, z. o. *Expression, locution, f.* | Gezegde, spreuk. *Sentence, f., dire, m.*
Zeik (zond. mv.), z. v. (bas.) *Urine, f., pissat, m.*
Zeiken, zw. w. b. (bas.) *Uriner, pisser.* | o. (met *hebben*). *Uriner, pisser.*
Zeiker, z. m (bas.) *Pisseur, m.*
Zeil, z. o. *Voile, f.* | Driehoekig —, *voile en tiers-point, voile latine.* | Het groote —, *la grande voile.* | Leuterend —, *voile en ralingue.* | Alle —en bijzetten, *faire force de voiles.* | De —en strijken, *amener les voiles.* | De —en laten vallen, *caler les voiles.* | — en treil, *appareaux, m. pl.* | Onder — gaan, *mettre à la voile;* (fig.) *aller se coucher.* | Met volle —en, *à pleines voiles.* | (fig) Een oog op het — houden, *avoir l'œil au guet.* | (fig.) Ergens — op maken, *aspirer à qc.* | (fig.) Schip. *Vaisseau, navire, m.* | — eens molens, *toile f. de l'aile d'un moulin.*
Zeilage (zond. mv.), z v. *Voilure, f., voiles, f. pl.*
Zeilbaar, bn. *Propre à faire voile.*
Zeilboot (–booten), z. m. en v. *Barque f. à voiles*
Zeilbreedte, z. v. *Envergure f. d'une voile.*
Zeildoek (zond. mv.), z. o. *Toile f à voiles.*
Zeildoeksbreedte, z. v. *Ferze, cueille, f.*
Zeilen, zw. o (met *hebben en zijn*). *Faire voile, cingler, voguer, naviguer.* | Snel —, *avancer rapidement.* | Om eene kaap —, *doubler un cap.* | Bij den wind —, *bouliner, louvoyer.* | Van land —, *alarguer.* | b Een schip in den grond —, *couler à fond un vaisseau.*
Zeilenmaker, z. m. *Zie* **Zeilmaker**.
Zeiler, z. m. *Celui qui fait voile.* | Schip. *Voilier, m.* | Goed —, *bon voilier*
Zeilgaren (zond mv.), z. o. *Fil m. à voiles.*
Zeiljacht, z. o. *Yacht m. à voiles.*
Zeilklaar, bn. *Prêt à mettre à la voile.*
Zeilkunst (zond. mv.), z. v. *Histiodromie, f.*
Zeilmaker, z. m. *Voilier, m.*
Zeilmakerij, z. v. *Voilerie, f.*
Zeilmakersnaald, z. v. *Aiguille f. de voilier.*
Zeilorde (zond. mv.), z. v. *Ordre m. de marche d'une flotte.*
Zeilpunt (zond. mv.), z. o. *Point vélique, m.*
Zeilree[de], bn. *Prêt à mettre à la voile.*
Zeilschip (–schepen), z. o. *Bâtiment m. à voiles.*
Zeilschuit, z. v. *Bateau m. ou barque f. à voiles.*
Zeilslak, **Zeilslek**, z. v. (h. n.) *Nautile, m.*
Zeilspriet, z. m (mar.) *Balestron, m., livarde, f.*
Zeilsteen (–steenen), z. m. *Aimant, m.* | o. Als stofnaam. *Aimant, m., pierre magnétique, f.* | Met — bestrijken, *aimanter.*
Zeiltouw, z. o. (mar.) *Cargue, f.*
Zeiltuig, z. o. (mar.) *Voilure, f.*

Zeilvaardig, bn. *Prêt à mettre à la voile.* ‖ Zich — maken, *appareiller.*
Zeilwe[d]er (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *propre à mettre à la voile* ou *à faire voile.*
Zeilwerk, z. o. *Voilure*, f.
Zeilwind, z. m. *Vent* m. *favorable à mettre à la voile* ou *à faire voile.*
Zein, **Zeis**, z. v. *Zie* Zeisen.
Zeisen, z. v. *Faux*, f.
Zeisenkramer, z. m. *Marchand ambulant* m. *qui vend des faux.*
Zeisenman, z. m. (fig.) De dood. *La mort*, f, *le grand faucheur*, m.
Zeisensmederij, z. v. *Forge* f. *d'un faiseur de faux.*
Zeisensmid (-smeden), z. m. *Forgeur* m. *de faux.*
Zeisenwagen, z. m. *Char* m. *armé de faux.*
Zeisvormig, bn. *Falciforme*, *falculaire*, *falqué.*
Zeker, bn. *Sûr*, *assuré.* ‖ Den —sten weg nemen, *prendre le chemin le plus sûr.* ‖ Gewis. *Certain*, *sûr assuré.* ‖ Voor — houden, *tenir pour certain.* ‖ Ik ben er — van, *j'en suis certain.* ‖ Eenig. *Certain*, *quelque.* ‖ —e personen, *certaines personnes*, f. pl. ‖ —e dingen, *certaines choses*, f. pl. ‖ Op —en dag, *certain jour.* ‖ bw. *Sûrement.* ‖ — gaan, *marcher en toute sécurité.* ‖ Gewis. *Certainement*, *assurément*, *certes*, *vraiment.*
Zekeren, zw. w. b. *Mettre en sûreté*, *assurer.*
Zekerheid (zond. mv.), z. v. Veiligheid. *Sûreté*, *sécurité*, f. ‖ In — zijn, *être en sû eté.* ‖ Gewisheid. *Assurance*, *certitude*, f. ‖ Met — te werk gaan, *agir avec sûreté.* ‖ Vastheid. *Fermeté*, f. ‖ Waarborg, onderpand. *Sûreté*, *caution*, *garantie*, f.
Zekerheidshalve, bw. *Pour la sûreté.*
Zekerheidskaart, z. v. *Carte* f. *de sûreté.*
Zekerlijk, bw. *Assurément*, *certainement*, *certes*, *vraiment*, *sans aucun doute.* ‖ In veiligheid. *En sûreté.*
Zelden, bw. *Rarement.*
Zeldenzat, bn. *Insatiable.*
Zeldzaam, bn. *Rare.* ‖ Zonderling, vreemd. *Singulier*, *étrange*, *bizarre*, *curieux*, ‖ bw *Rarement.* ‖ Zonderling, vreemd. *Singulièrement*, *étrangement*, *d'une manière bizarre.*
Zeldzaamheid (-heden), z. v. *Rareté*, f. ‖ Zonderlingheid. *Singularité*, *bizarrerie*, *curiosité*, f.
Zelf, bn. *Même.* ‖ Ik —, *moi-même.* ‖ Zij zelve, *elle-même.* ‖ Wij zelven, *nous-mêmes.* ‖ Ik heb hem zelven gesproken, *j'ai parlé à lui-même.* ‖ Zij is de goedheid zelve, *elle est la bonté même.*
Zelfbedrog (zond. mv), z. o. *Illusion* f. *qu'on se fait à soi-même.*
Zelfbehagen (zond. mv.), z. o. *Complaisance pour soi-même*, *satisfaction intérieure*, f. ‖ Verwaandheid. *Suffisance*, *présomption*, f. ‖ Eigenliefde. *Amour-propre*, m.
Zelfbeheersching (zond. mv.), z. v. *Empire* m. *sur soi-même.*
Zelfbehoud (zond. mv.), z. o *Conservation* f. *de soi-même.*
Zelfbelang (zond. mv.), z. o. *Intérêt personnel*, m. ‖ Zelfzucht. *Égoïsme*, m.
Zelfbeoordeeling (zond. mv.), z. v. *Jugement* ou *examen* m. *de soi-même.*
Zelfbeproeving, z. v. *Épreuve* f. *de soi-même.*
Zelfbeschuldiging, z. v. *Accusation* f. *de soi-même.* ‖ Wroeging des gewetens. *Remords* m. pl. *de la conscience.*
Zelfbesmetting, z. v. *Zie* Zelfbevlekking.
Zelfbestaan (zond. mv.), z. o. *Existence* f. *par soi-même.* ‖ Onafhankelijkheid. *Indépendance*, f.
Zelfbevlekking, z. v. *Masturbation*, f, *onanisme*, m.
Zelfbewust, bn. *Qui se connaît soi-même*, *qui a le sentiment de son individualité.*
Zelfbewustheid (zond. mv.), z v., **Zelfbewustzijn** (zond. mv.), z. o. *Conscience* f. *du moi*, *sentiment* m. ou *connaissance* f. *de soi-même.*
Zelfde, bn. *Même.* ‖ *Zie* Dezelfde.
Zelfdenker, z. m. *Celui qui juge par lui-même.*
Zelfeinde, **Zelfend**, z. o *Zie* Zelfkant.
Zelfgenoegzaam, bn. *Qui se suffit à soi-même.*
Zelfgenoegzaamheid (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de celui qui se suffit à soi-même.*
Zelfgevoel (zond. mv.), z. o. *Sentiment* m. *de soi-même* ou *de ce qu'on est*, *conscience* f. *de soi-même.*
Zelfhaat (zond. mv.), z. m. *Haine* f. *de soi-même.*
Zelfheid (zond. mv.), z. v. *Individualité*, f., *être*, m.
Zelfkant, z. m. *Lisière* f. *d'une étoffe.*
Zelfkanten, bn. *De lisière.*
Zelfkennis (zond. mv.), z. v. *Connaissance* f. *de soi-même.*
Zelfklinker, z. m. Klinkletter. *Voyelle*, f.
Zelfkweller, z. m. *Personne* f. *qui se tourmente elle-même.*
Zelfkwelling, z. v. *Peine* f. ou *tourment* m. *qu'on se donne à soi-même.*
Zelfmoord, z. m. *Suicide*, m.
Zelfmoordenaar, **Zelfmoorder**, z. m. *Suicide*, m.
Zelfmoorderes, z. v. *Suicide*, f.
Zelfonderzoek (zond. mv.), z. o. *Examen* m. *de soi-même.*
Zelfontbranding, z. v. *Inflammation spontanée*, f.
Zelfontwikkeling, z. v. *Développement* m. *de soi-même.*
Zelfopoffering (zond. mv.), z. v. *Dévouement*, m., *abnégation*, f.
Zelfs, bw. *Même.*
Zelfschot, z. o. *Baliste*, f.
Zelfstandig, bn. *Substantiel.* ‖ (gramm.) *Substantif.* ‖ — naamwoord, *substantif*, m. ‖ bw. *Substantiellement.* ‖ (gramm.) *Substantivement.*
Zelfstandigheid (-heden), z. v *Substance*, f. ‖ Vastheid. *Fermeté*, *constance*, *volonté propre*, f.
Zelfstandig[lijk], bw *Zie* Zelfstandig, bw.
Zelfstrijd (zond. mv.), z. m. *Combat intérieur*, m.
Zelfverbranding (zond. mv.), z. v. *Combustion spontanée*, f.
Zelfverdediging (zond. mv.), z. v. *Défense personnelle*, f.
Zelfverheffing (zond. mv.), z. v. *Présomption*, f., *orgueil*, m.
Zelfverlaging (zond. mv.), z. v. *Humiliation volontaire*, f., *abaissement* m. *de soi-même.*
Zelfverloochening (zond. mv.), z. v. *Renoncement* m. *à soi-même*, *abnégation*, f., *dévouement*, m.
Zelfvernedering (zond. mv.), z. v. *Abaissement volontaire*, m., *humiliation* f. *de soi-même.*
Zelfvertrouwen (zond. mv.), z. o. *Confiance* f. *en soi-même.*
Zelfverveling (zond. mv.), z. v. *Ennui volontaire*, m.
Zelfverwijt, z. o., (-wijtingen), z. v. mv. *Reproche* m. *qu'on se fait à soi-même.*
Zelfverzaking (zond. mv), z. v. *Abnégation* f. ou *oubli* m. *de soi-même.*
Zelfvoldoening (zond. mv.), z. v. *Satisfaction* f., *contentement*, m.
Zelfwassen, bn. *Primitif.*
Zelfzucht (zond. mv.), z. v. *Égoïsme*, m.
Zelfzuchtig, bn *Égoïste.*
Zelfzuchtige, z. m. *en* v. *Égoïste*, m. *et* f.
Zelling, z. v. (mar.) *Souille*, f.

ZELOOT (–LOTEN), z. m. *Fanatique, zélateur*, m.
*ZELSCHAP, z. o. *Zie* GEZELSCHAP.
ZEMEL, z. v. *Zie* ZEMELEN.
ZEMELACHTIG, bn. *Furfuracé, qui a l'apparence du son.*
ZEMELBROOD (–BROODEN), z. o. *Pain* m. *de recoupe.*
ZEMELEN, z. v. mv. *Son*, m.
ZEMELIG, bn. *Qui contient du son, plein de son.*
ZEMELKNOOPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vétiller, pointiller, chicaner.* ‖ Zanken. *Rabâcher.*
ZEMELKNOOPER, z. m. *Vétilleur, chicaneur*, m. ‖ Zanik. *Rabâcheur*, m.
ZEMELKNOOPSTER, z. v. *Vétilleuse*, f. ‖ Zanik. *Rabâcheuse*, f.
ZEMELWATER (zond. mv.), z. o. *Eau* f. *de son.*
ZENDBODE, z m. *Messager*, m.
ZENDBODIN, z. v. *Messagère*, f.
ZENDBRIEF, z. m. *Lettre, épître, missive, dépêche*, f. ‖ De —ven van den H. Paulus, *les épîtres de Saint Paul.*
ZENDELING, z. m. *Émissaire, envoyé*, m. ‖ — om het Evangelie te verkondigen, *missionnaire*, m.
ZENDELING[E], z. v. *Personne* f. *chargée d'une mission.*
ZENDELINGSCHAP, z. o. *Mission*, f.
ZENDELINGSGENOOTSCHAP, z. o. *Société* f. *des missions.*
ZENDEN, (*zond, gezonden*,) st. w. b. *Envoyer, expédier.* ‖ Een boek in de wereld —, *publier un livre.*
ZENDER, z. m. *Envoyeur*, m. ‖ — van koopwaren, *expéditeur* m. *de marchandises.*
ZENDING, z. v. *Envoi*, m., *expédition*, f. ‖ — van koopwaren, *envoi* ou *expédition de marchandises.* ‖ (fig.) *Mission*, f. ‖ De — der apostelen, *la mission* f. *des apôtres.*
ZENDSTER, z. v. *Celle qui envoie* ou *qui expédie.*
ZENG, z. v. (mar.) *Risée*, f., *grain* m. *de vent.*
ZENGELEN, ZENGEREN, zw. w. b. *Zie* ZENGEN.
ZENGEN, zw. w. b. *Flamber, roussir.* ‖ Eene eend —, *flamber un canard.* ‖ (fig.) De gezengde luchtstreek, *la zone torride.*
ZENGING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de flamber* ou *de roussir.*
ZENITH (zond. mv.), z. o. *Zénith*, m.
ZENUW, z. v. *Nerf*, m. ‖ Het op de —en hebben, *être nerveux.* ‖ De —en stillen, *calmer les nerfs.* ‖ (fig.) Het geld is de — des oorlogs, *l'argent est le nerf de la guerre.*
ZENUWACHTIG, bn. *Nerveux.*
ZENUWACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Irritabilité* f. *des nerfs.*
ZENUWGESTEL, z. o. *Système nerveux*, m.
ZENUWHOEST (zond. mv.), z m. *Toux nerveuse*, f.
ZENUWKNOOP (–KNOOPEN), z. m. *Ganglion nerveux*, m.
ZENUWKOORTS, z. v. *Fièvre nerveuse*, f.
ZENUWKRAMP, z. v. *Crampe* f. *des nerfs, spasme*, m.
ZENUWKWAAL, z. v. *Névrose, affection nerveuse*, f.
ZENUWLEER (zond. mv.), z. v. *Névrologie*, f.
ZENUWLIJDER, z. m. *Homme* m. *qui souffre des nerf.*
ZENUWLIJDERES, z. v. *Femme* f. *qui souffre des nerfs.*
ZENUWLOOS, bn. *Sans nerfs.* ‖ Zwak, kwijnend. *Faible, languissant, énervé.* ‖ bw. Zwak. *Sans énergie.*
ZENUWPIJN, z. v. *Névralgie*, f.
ZENUWPRIKKELING, z. v. *Excitation* f. *des nerfs.*
ZENUWRIJK, bn. *Nerveux.*
ZENUWSMART, ZENUWSMERT, z. v. *Névralgie, douleur névralgique*, f.
ZENUWSTERKEND, bn. *Zie* ZENUWVERSTERKEND.
ZENUWTREKKING, z. v. *Crispation* f. *des nerfs, spasme*, m.
ZENUWVERSTERKEND, bn. *Névrotonique.*
ZENUWVLECHT, z. v. *Plexus nerveux*, m.
ZENUWWEEFSEL, z. o. *Tissu nerveux*, m.
ZENUWZIEK, bn. *Malade des nerfs.*
ZENUWZIEKTE, z. v. *Maladie nerveuse, névrose, névropathie*, f.
*ZEPER, bw. *Certainement.*
ZERK, z. v. *Pierre sépulcrale*, f. ‖ Grafstede. *Sépulture, tombe*, f., *tombeau*, m.
ZERKENLICHTER, z. m. *Louve*, f.
ZERP, bn. *Âpre, acide, âcre, acerbe.* ‖ bw. *Âprement.*
ZERPHEID (zond. mv.), z. v. *Âpreté, âcreté, acidité, verdeur*, f.
ZERPZOET, bn. *Aigre-doux.*
ZES, telw. *Six.* ‖ Wij waren met ons —sen, *nous étions six.* ‖ — ten honderd, *six pour cent.* ‖ (fig.) Van —sen klaar zijn, *être tout prêt, être capable de tout.* ‖ z. v. *Six*, m. ‖ Eene —, *un six.* ‖ Harten —, *six de cœur.*
ZESBLADIG, bn. (bot.) *Hexaphylle.*
ZESDAAGSCH, bn. *De six jours.* ‖ Dat zes dagen duurt. *Qui dure six jours.* ‖ — werk, *hexaméron*, m
ZESDAGIG, bn. *Zie* ZESDAAGSCH.
ZESDE, bn. *Sixième.* ‖ De — dag der maand, *le sixième jour du mois.* ‖ — hoofdstuk, *chapitre six* ‖ Karel de —, *Charles six.* ‖ Ten —, *sixièmement, en sixième lieu.* ‖ z. m. *en* v. *Sixième*, m. *et* f. ‖ v. (jeu de cart.) *Sixième*, f. ‖ o. —e deel. *Sixième*, m., *sixième partie*, f.
ZESDEHALF, bn. *Cinq et demi.*
ZESDERHANDE, ZESDERLEI, bn. *De six sortes* ou *espèces, de six manières* ou *façons.*
ZESDRAADSCH, bn *De six fils.*
ZESDUBBEL, bn. *en* bw. *Zie* ZESVOUDIG.
ZESDUIZENDSTE, bn. *Six-millième.* ‖ z. o — deel. *La six-millième partie*, f.
ZESHELMIG, bn. (bot.) *Hexandre, hexandrique.*
ZESHOEK, z. m. *Hexagone*, m.
ZESHOEKIG, bn. *Hexagone, hexagonal, sexangulaire.*
ZESHONDERD, telw. *Six cents.*
ZESHONDERDSTE, bn *Six-centième.* ‖ z. o. — deel. *La six-centième partie*, f.
ZESHOOFDIG, bn. *Qui a six têtes.*
ZESHOORNIG, bn. *Qui a six cornes.*
ZESJARIG, bn. *Qui a six ans, de sixans, âgé de six ans.* ‖ Dat zes jaar duurt. *Qui dure six ans.*
ZESKANT, z. o. *Cube*, m.
ZESKANTIG, bn. *Cube, cubique.*
ZESKLEURIG, bn. *De six couleurs.*
ZESLETTERGREPIG, bn. *Hexasyllabe.* ‖ — woord, *hexasyllabe*, m.
ZESMAAL, bw. *Six fois.*
ZESMAANDIG, bn. *Qui a six mois, de six mois.* ‖ Dat zes maanden duurt. *Qui dure six mois.*
ZESMALIG, bn. *Répété six fois.*
ZESMAN, z. m. *Hexarque*, m.
ZESMANNERIJ (zond. mv.), z. v. (bot.) *Hexandrie*, f.
ZESMANNIG, bn. (bot.) *Hexandre, qui a six étamines.*
ZESMANSCHAP, z. v. *Hexarchie*, f.
ZESPONDER, z. m. *Objet* m. *qui pèse six livres.* ‖ Brood. *Pain* m. *de six livres.* ‖ Kanonbal. *Boulet* m. *de six livres.* ‖ Kanon. *Canon* m. *du calibre de six.*
ZESREGELIG, bn. *Composé de six lignes* ‖ — vers, *sixain*, m.
ZESSNARIG, bn. *À six cordes.* ‖ — speeltuig, *hexacorde*, m.

Zesspan, z. o. *Attelage* m. *de six animaux* (*chevaux, bœufs, mulets, etc.*).
Zestal, z. o. *Nombre de six, sixain*, m.
Zestalig, bn. *Hexaglotte.*
Zestallig, bn. *Au nombre de six.* ‖ — stelsel, *système* m. *de numération dont six est la base.*
Zesteenig, bn. *Sexdigital.*
Zesthalf, z. m. (monn.) *Cinq sous et demi, escalin* m. *des Pays-Bas.*
Zestien, telw. *Seize.* ‖ Wij zijn met ons —en, *nous sommes seize.*
Zestiendaagsch, bn. *De seize jours.* ‖ Dat zestien dagen duurt. *Qui dure seize jours.*
Zestiende, bn. *Seizième.* ‖ Lodewijk de —, *Louis seize.* ‖ De — bladzijde, *page seize.* ‖ De — April, *le seize Avril.* ‖ z. o. — deel. *Seizième*, m., *seizième partie*, f ‖ Ten —, *seizièmement.* ‖ z. m. *en* v. *Seizième* m. *et* f. *en rang.*
Zestienderhande, Zestienderlei, bn. *De seize sortes* ou *espèces, de seize manières* ou *façons.*
Zestienhonderd, telw. *Seize cents.*
Zestienhonderdste, bn. *Seize-centième.* ‖ z. o. — deel. *Seize-centième partie*, f. ‖ v. (jeu de cart.) *Seizième*, m.
Zestienjarig, bn. *Qui a seize ans, de seize ans.* ‖ —e wijn, *vin* m. *de seize feuilles.* ‖ Dat zestien jaar duurt. *Qui dure seize ans.*
Zestienmaal, bw. *Seize fois.*
Zestienmaandig, bn. *Qui a seize mois, de seize mois* ‖ Dat zestien maanden duurt. *Qui dure seize mois.*
Zestiental, z. o. *Nombre* m. *de seize.*
Zestienvoud, z. o. *Quantité* f. *seize fois plus grande qu'une autre.*
Zestienvoudig, bn *en* bw. *Seize fois autant.*
Zestig, telw *Soixante* ‖ (jeu) — maken, *soixanter au piquet.* ‖ Wij zijn met ons —en, *nous sommes soixante.* ‖ (fig.) Zijt gij —? *êtes-vous fou?* ‖ z. o. *Soixantaine*, f.
Zestiger, z. m. *Nombre* m. *de soixante.* ‖ Lid eener vereeniging van zestig leden. *Membre* m. *d'une société de soixante personnes.* ‖ Zestigjarige persoon. *Sexagénaire*, m ‖ Schip. *Vaisseau* m. *de soixante canons.* ‖ Wijn van 1860. *Vin* m. *de* 1860.
Zestigerhande, Zestigerlei, bn. *De soixante sortes* ou *espèces, de soixante manières* ou *façons.*
Zestigjarig, bn *Sexagénaire, de soixante ans, âgé de soixante ans.* ‖ Dat zestig jaar duurt. *Qui dure soixante ans.*
Zestigmaal, bw. *Soixante fois.*
Zestigponder, z. m. *Objet* m. *qui pèse soixante livres.*
Zestigste, bn. *Soixantième.* ‖ z. o. — deel. *Soixantième*, m., *soixantième partie*, f.
Zestigtal, z. o. *Soixantaine*, f.
Zestigvoud, z. o. *Quantité* f. *soixante fois plus grande qu'une autre.*
Zestigvoudig, bn. *en* bw. *Soixante fois autant.*
Zesvingerig, bn. *Qui a six doigts.*
Zesvlakkig, bn. *Hexaèdre.*
Zesvleugelig, bn. *Hexaptère.*
Zesvoetig. bn. *Qui a six pieds, hexapode.* ‖ (versif.) *Hexamètre.* ‖ — vers, *hexamètre*, m.
Zesvoud, z. o. *Sextuple*, m.
Zesvoudig, bn. *Sextuple.* ‖ bw. *Six fois autant.*
Zeswijverij (zond. mv.), z. v. (bot.) *Hexagynie*, f.
Zeswijvig, bn. (bot.) *Hexagyne, hexagynique.*
Zeszijdig, bn *Hexaèdre* ‖ —e figuur, *hexagone*, m.
Zeszuilig, bn. *Hexastyle, à six colonnes de face.* ‖ — gebouw, *hexastyle*, m.

Zet, z. m. Het zetten. *Action de placer* ou *de poser, pose*, f., *placement*, m. ‖ (jeu de dom.) *Pose.* ‖ Duw, stoot. *Coup*, m. ‖ Met éénen —, *d'un seul coup, tout d'un coup.* ‖ (fig) Iemand —ten geven, *donner des coups de langue à qq.* ‖ Sprong. *Saut, bond*, m. ‖ Snedigheid. *Mot piquant*, m. ‖ Vond, list. *Ruse, finesse, subtilité*, f. ‖ — eener zaag, *fût* m. *d'une scie.*
Zetbaas, z. m. *Substitut* m. *d'un maître de métier.*
Zetbord, z. o. (mar) *Falque*, f., *bordage*, m.
Zetel, z. m. *Siége*, m. ‖ Iemand in den — tillen, *élever qq. aux honneurs.* ‖ (fig.) Verblijfplaats. *Siége*, m., *résidence*, f.
Zetelen, zw. w. b. *Placer, asseoir, mettre, poser.* ‖ o. (met *zijn*). *Être assis.* ‖ Verblijven. *Résider.*
Zetelplaats, z. v. (fig) *Zie* **Zetel.**
Zetfout, z. v. (impr) *Faute* f. *de composition.*
Zetgang, z. m. (mar.) *Baloire*, f., *bardis*, m.
Zethaak, z. m. (impr.) *Composteur*, m. ‖ (mar.) *Renard* m. *à embarquer.* ‖ (charp.) *Croc*, m.
Zethamer, z. m. *Chasse*, f.
Zetijzer, z. o. *Tourne-à- gauche*, m.
Zetlijn, z. v. (impr.) *Réglette*, f., *filet*, m.
Zetmaat, z. v. (archit.) *Module*, m.
Zetmeel (zond. mv.), z. o. (chim.) *Fécule*, f.
Zetmeelsuiker, z. v. *Sucre de fécule, glucose*, m.
Zetpil, z. v. *Suppositoire*, m. ‖ — voor de baarmoeder, *pessaire*, m.
Zetplankje, z. o. (impr.) *Galée*, f.
Zetplant, z. v. *Marcotte*, f.
Zetprijs, z. m. *Prix fixe*, m.
Zetregel, z. m. *Maxime*, f., *aphorisme, axiome*, m.
Zetrede (—redenen), z. v. *Thèse*, f.
Zetschipper, z. m. *Patron postiche*, m.
Zetsel, z. o. *Infusion*, f. ‖ Bezinksel. *Dépôt, marc*, m, *lie*, f. ‖ (impr.) *Composition*, f.
Zetten, zw. w. b. *Mettre, poser, placer, asseoir.* ‖ De spijzen op tafel —, *poser les mets sur la table, servir.* ‖ Voet aan land —, *mettre pied à terre.* ‖ In de loterij —, *mettre à la loterie.* ‖ Plaatsen. *Placer.* ‖ Hooger —, *hausser.* ‖ Lager —, *baisser.* ‖ In de zon —, *exposer au soleil.* ‖ (fig.) Iemand den voet op den nek —, *opprimer qq.* ‖ (fig.) Hij zal geenen voet meer over mijnen drempel —, *il ne mettra plus le pied dans ma maison.* ‖ (fig.) Het iemand betaald —, *avoir sa revanche.* ‖ Boomen —, *planter des arbres.* ‖ Zijn paard in den draf —, *mettre son cheval au trot.* ‖ Iemand het pistool op de borst —, *appuyer le canon du pistolet sur la poitrine de qq.* ‖ Dag —, *fixer un jour.* ‖ Den prijs —, *fixer le prix.* ‖ Op het spel —, *risquer, hasarder.* ‖ Ik zet het u, *je vous en défie.* ‖ Onder water —, *inonder, submerger.* ‖ Geld op renten —, *placer de l'argent à intérêt.* ‖ Visschen in eenen vijver —, *empoissonner un étang.* ‖ Eenen diamant —, *monter un diamant.* ‖ (impr.) *Composer.* ‖ (méd.) Koppen —, *appliquer des ventouses.* ‖ Velen, lijden. *Souffrir.* ‖ Zich —. *Se mettre, se placer, se poser.* ‖ Zich —. Zitten. *S'asseoir.* ‖ Zet u, *asseyez-vous.* ‖ Zich aan tafel —, *se mettre à table.* ‖ (constr.) Zich —. *Se tasser.* ‖ (fig.) Zich ergens over heen —, *se mettre au-dessus de qc.*
Zetter, z. m. *Celui qui met* ou *qui place, poseur*, m. ‖ (joaill.) *Metteur* m. *en œuvre* ‖ (impr.) *Compositeur*, m. ‖ Pak. *Arrêt*, m.
Zettershaak, z. m. *Composteur*, m.
Zetting, z. v. *Action de mettre* ou *de poser, pose*, f. ‖ Gezette prijs. *Prix fixe*, m., *taxe*, f. ‖ De — van het brood, *la taxe du pain.* ‖ Belasting. *Impôt*, m.
Zetweger, z. m. (mar.) *Vaigre bretonne*, f.

Zeug, z. v. Zog. *Truie*, f. | Wilde —, *laie*, f. | Pissebed. *Cloporte*, m.
Zeulen, zw. w. b. *Traîner*, *entraîner*. | Eene baal —, *traîner un ballot*. | o. (met *hebben*). *Pêcher à la traîne*. | (fig.) Slepen. *Traîner*.
Zeunie, z. v. *Auge* f. *de cochon*.
Zeur, z. v. Lor. *Chiffon*, m., *guenille*, f.
Zeuren, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire de la peine*, *causer du chagrin*. | Lastig vallen. *Importuner*. | In het spel bedriegen. *Tricher*.
Zeurig, bn. (fam.) *Ennuyeux*, *importun*.
Zeurkous (–kousen), z. m. *en* v. *Importun*, m., *importune*, f.
*__Zeut__, bn. Zoet. *Doux* | Niets —ers, *rien de plus doux* ou *de plus agréable*.
Zeven, telw. *Sept*. | Wij zijn met ons —en, *nous sommes sept*. | Op slag van —, *à sept heures sonnantes*. | z. v. *Sept*, m.
Zevenblad (zond. mv.), z. o. (bot.) *Tormentille*, f.
Zevenbladig, bn. (bot.) *Heptaphylle*.
Zevenboom (–boomen), z. m. Zavelboom. *Sabine*, f., *savinier*, m.
Zevenboomolie (zond. mv.), z. v. *Huile essentielle* f. *de sabine*.
Zevendaagsch, bn. *De sept jours*. | Dat zeven dagen duurt. *Qui dure sept jours*.
Zevendagig, bn. *Zie* Zevendaagsch.
Zevende, bn. *Septième*. | Karel de —, *Charles sept*. | De — dag van Mei, *le sept mai*. | z. o. —e deel, *Septième*, m., *septième partie*, f. | Ten —, *septièmement*. | v. *Septième*, f. | z. m. *en* v. *Septième* m. *et* f. *en rang*.
Zevend[e]half, bn. *Six et demi*.
Zevenderhande, **Zevenderlei**, bn. *De sept sortes* ou *espèces*, *de sept manières* ou *façons*.
Zevendraadsch, bn. *De sept fils*.
Zevenduizendste, bn. *Sept-millième*. | z. o. — deel. *La sept-millième partie*, f.
Zevengesternte (zond. mv.), z. o. *Hyades*, *Pléiades*, f. pl.
Zevengetijde (zond. mv.), z. o. (bot.) *Trèfle odoriférant*, m.
Zevenhelmig, bn. (bot.) *Heptandre*, *heptandrique*.
Zevenhoek, z. m. *Heptagone*. m.
Zevenhoekig, bn. *Heptagone*, *heptangulaire*.
Zevenhonderd, telw. *Sept cents*.
Zevenhonderdste, bn. *Sept-centième*. | z. o. — deel. *La sept-centième partie*, f.
Zevenhoofdig, bn. *Qui a sept têtes*. | —e regeering, *heptarchie*, f.
Zevenjaarsbloem, z. v. *Immortelle*, f., *gnaphale*, m.
Zevenjarig, bn. *De sept ans*, *septennal*. | Dat zeven jaar duurt. *Qui dure sept ans*. | —e ruimte, *septennalité*, f.
Zevenklapper, z. m. *Pétard*, m.
Zevenkleurig, bn. *Septicolore*.
Zevenkramer, z. m. *Marchand* m. *de tamis* ou *de cribles*.
Zevenmaal, bw. *Sept fois*.
Zevenmaandsch, bn. *De sept mois*. | Dat zeven maanden duurt. *Qui dure sept mois*.
Zevenmaker, z. m. *Faiseur* m. *de tamis* ou *de cribles*.
Zevenmannerij (zond. mv.), z. v. (bot.) *Heptandrie*, f.
Zevenmannig, bn. (bot.) *Heptandre*, *qui a sept étamines*.
Zevenoog (–oogen), z. v. *Anthrax*, m.
Zevenslaper, z. m. (h. n.) *Loir*, m. | (fam.) *Grand dormeur*, m.
Zevensnarig, bn. *Qui a sept cordes*. | —e lier, *heptacorde*, m.
Zevenste, bn. *Zie* Zevende.

Zevenster, z. v. (astr.) *Grande Ourse*, f.
Zevental, z. o. *Nombre* m. *de sept*.
Zeventallig, bn. — stelsel, *système* m. *de numération dont la base est sept*.
Zeventien, telw. *Dix-sept*. | z. v. *Dix-sept*, m.
Zeventiendaagsch, bn. *De dix-sept jours*. | Dat zeventien dagen duurt. *Qui dure dix-sept jours*.
Zeventiende, bn. *Dix-septième*. | Lodewijk de —, *Louis dix-sept*. | De —e Januari, *le dix-sept janvier*. | z. o. *La dix-septième partie*, f. | z. m. *en* v. *Dix-septième* m. *et* f. *en rang*.
Zeventienderhande, **Zeventienderlei**, bn. *De dix-sept sortes*, *espèces*, *manières* ou *façons*.
Zeventienhonderd, telw. *Dix-sept cents*.
Zeventienjarig, bn. *De dix-sept ans*. | Dat zeventien jaar duurt. *Qui dure dix-sept ans*.
Zeventienmaal, bw. *Dix-sept fois*.
Zeventienmaandig, bn. *De dix-sept mois*. | Dat zeventien maanden duurt. *Qui dure dix-sept mois*.
Zeventienvoud, z. o. *Quantité* f. *dix-sept fois plus grande qu'une autre*.
Zeventienvoudig, bn. *en* bw. *Dix-sept fois autant*.
Zeventig, telw. *Soixante-dix*, *septante*. | De — Overzetters des Bijbels, *les Septante*. | z. v. *Soixante-dix*, m.
Zeventiger, z. m. Lid eener vereeniging van zeventig leden. *Membre* m. *d'une société de soixante-dix personnes*. | Zeventigjarige persoon. *Septuagénaire*, m. | Schip. *Vaisseau* m. *de soixante-dix canons*.
Zeventigjarig, bn. *Septuagénaire*, *qui a soixante-dix ans*. | Dat zeventig jaar duurt. *Qui dure soixante-dix ans*.
Zeventigmaal, bw. *Soixante-dix fois*.
Zeventigste, bn. *Soixante-dixième*, *septantième*. | z. o. — deel. *La soixante-dixième partie*, f.
Zeventigvoud, z. o. *Quantité* f. *soixante-dix fois plus grande qu'une autre*.
Zeventigvoudig, bn. *en* bw. *Soixante-dix fois autant*.
Zevenvoud, z. o. *Septuple*, m.
Zevenvoudig, bn. *Septuple*. | bw. *Au septuple*.
Zevenwijverij (zond. mv.), z. v. (bot.) *Heptagynie*, f.
Zevenwijvig, bn. (bot.) *Heptagyne*.
Zich, voornw. dat. *en* acc. *Se*, *soi*, *à soi*. | — zelf, — zelven, *soi-même*, *lui-même*. | — zelve, *elle-même*. | — zelven, *eux-mêmes*, *elles-mêmes*. | — vleien, *se flatter*.
Zichel, z. v. *Faucille*, f.
Zicht, z. o. Vertoon. *Vue*, f. | Betaalbaar op —, *payable à vue*.
Zicht, z. v. Zichel. *Faucille*, f.
Zichtbaar, bn. *Visible*. | (fig.) *Évident*. | bw. *Visiblement*. | (fig.) *Évidemment*.
Zichtbaarheid (zond. mv.), z. v. *Visibilité*, f. | (fig.) *Évidence*, f.
Zichten, zw. w. b. *Passer au tamis*, *cribler*, *sasser*.
Ziedaar, bw. *Voilà*.
Zieden, (*zood*, *zoden*, *gezoden*.) st. w. b. *Cuire*, *bouillir*, *faire cuire* ou *bouillir*. | Water —, *bouillir de l'eau*. | Visch —, *cuire du poisson*. | o. (met *hebben*). *Bouillir*, *cuire*. | Ziedend water, *eau bouillante*, f. | Ziedend bloed, *sang bouillant* ou *ardent*, m.
Zieder, z. m. *Celui qui cuit* ou *qui fait bouillir*.
Zieding (zond. mv.), z. v. *Action de cuire* ou *de faire cuire*, *cuisson*, f., *bouillonnement*, m.
Ziehier, bn. *Voici*.
Ziek, bn. *Malade*. | Gevaarlijk —, *dangereusement malade*. | — worden, *devenir* ou *tomber malade*. | (fig.) In hetzelfde gasthuis — liggen, *avoir le même défaut*.

ZIEKBED, z. o. *Lit d'un malade, lit* m. *de douleur.* ‖ Op het — liggen, *être alité.*
ZIEKE, z. m. *en* v. *Malade*, m. *et* f.
ZIEKELIJK, bn. *Maladif, infirme, valétudinaire.*
ZIEKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *État maladif*, m., *indisposition, infirmité*, f.
ZIEKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Être malade.*
ZIEKENBEWAARDER, z. m. *Infirmier, garde-malade*, m.
ZIEKENBEWAARSTER, z. v. *Infirmière, garde-malade*, f.
ZIEKENBOEG, z. m. (mar.) *Infirmerie*, f.
ZIEKENDIENER, z. m. *Infirmier, garde-malade*, m.
ZIEKENDIENSTER, z. v *Infirmière, garde-malade*, f.
ZIEKENHUIS, z. o. *Hôpital*, m., *maison de santé, infirmerie*, f.
ZIEKENKAMER, z. v. *Infirmerie*, f.
ZIEKENMOEDER, z. v. *Directrice* f. *d'un hôpital.*
ZIEKENOPPASSER, z. m. *Zie* ZIEKENDIENER.
ZIEKENOPPASSTER, z. v. *Zie* ZIEKENDIENSTER.
ZIEKENTROOST (zond. mv.), z. m. *Consolation* f. *des malades.*
ZIEKENTROOSTER, z. m. *Consolateur* m. *des malades.*
ZIEKENVADER, z. m. *Directeur* m. *d'un hôpital.*
ZIEKENWAGEN, z. m. *Chariot* m. *d'ambulance.*
ZIEKESTOEL, z. m. *Chaise* f. ou *fauteuil* m. *de malade.*
ZIEKTE, z. v. *Maladie*, f. ‖ Besmettelijke —, *maladie contagieuse*f. ‖ Doodelijke —, *maladie mortelle.* ‖ Vallende —, *mal caduc, haut mal*, m., *épilepsie*, f. ‖ Eene — krijgen, *gagner une maladie.*
ZIEKTELEER (zond. mv.), z. v. *Pathologie*, f.
ZIEKTETEEKENLEER (zond. mv.), z. v. *Séméiologie, séméiotique*, f.
ZIEKTEVERPLAATSING, z. v. (méd.) *Métastase*, f.
ZIEKTEVERSCHIJNSEL, z. o. *Symptôme*, m.
ZIEL, z. v. *Âme*, f. ‖ De — is onsterfelijk, *l'âme est immortelle.* ‖ (fig.) Persoon. *Personne*, f., *homme*, m., *âme*, f. ‖ Daar is geene levende —, *il n'y a âme qui vive.* ‖ Ten —en gaan. Sterven. *Mourir.* ‖ Leven. *Vie, âme*, f. ‖ (fig.) *Âme.*
ZIELBRAKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* ZIELTOGEN.
ZIELDIENST, z. m. *Zie* LIJKDIENST.
*ZIELEN, zw. w. b. *Zie* BEZIELEN.
ZIELENDOM, z. o. *Zie* GEESTENWERELD.
ZIELENTAL (zond. mv.), z. o. *Nombre* m. *d'âmes* ou *d'habitants.*
ZIELERUST (zond. mv.), z. v. *Repos* m. *de l'âme.*
ZIELESLAAP (zond. mv.), z. m. *Sommeil* m. *de l'âme.*
ZIELESMART, ZIELESMERT, (zond. mv.), z. v. *Peine* ou *inquiétude* f. *d'âme* ou *d'esprit.*
ZIELEVOEDSEL (zond. mv.), z. o. *Nourriture* f. *de l'âme.*
ZIELEVREUGD (zond. mv), z. v. *Délices* f. pl. *de l'âme.*
ZIELLOOS, bn. *Inanimé, sans vie.* ‖ Gevoelloos. *Insensible.* ‖ bw. *Sans vie.*
ZIELMIS, z. v. *Messe* f. *de requiem.* ‖ Jaarlijksche —, *obit*, m.
ZIELROEREND, bn. *Touchant, pathétique.* ‖ bw. *D'une manière touchante* ou *pathétique.*
ZIELSANGST, z. m. *Angoisse*, f., *trouble* m. *de l'âme.*
ZIELSGEDACHTE, z. v. *Pensée intérieure*, f.
ZIELSGENOEGEN (zond. mv.), z. o. *Contentement* m. *de l'âme.*
ZIELSKRACHT, z. v. *Force d'âme, énergie, fermeté*, f.
ZIELSKWELLING, z. v. *Tourments* m. pl. *de l'âme* ou *de l'esprit.*
ZIELSRUST (zond. mv), z. v. *Tranquillité, paix* f. ou *repos* m. *de l'âme.*
ZIELSSMART, z. v. *Zie* ZIELESMART.
ZIELSSTRIJD (zond. mv.), z. m. *Combat intérieur*, m.
ZIELSTREELEND, bn. *Touchant, qui flatte l'âme.*
ZIELSVERDRIET (zond. mv.), z. o. *Tristesse d'âme, amertume*, f.
ZIELSVERHUIZING, z. v. *Métempsycose*, f.
ZIELSVERRUKKING (zond. mv.), z. v. *Extase*, f., *ravissement*, m.
ZIELSVERVOERING (zond. mv.), z. v. *Transport* m. *de l'âme.*
ZIELSVRIEND, z. m. *Ami intime*, m.
ZIELSVRIENDIN, z. v. *Amie intime*, f.
ZIELSZIEKTE, z. v. *Maladie* f. *de l'âme.*
ZIELTOGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Agoniser, être à l'agonie* ou *à l'extrémité, se mourir.*
ZIELTOGEND, bn. *Agonisant, mourant, moribond.*
ZIELTOGING (zond. mv.), z. v. *Agonie*, f.
ZIELVERHEFFEND, bn. *Qui élève l'âme.* ‖ Troostend. *Consolant.*
ZIELVERKOOPER, z. m. *Embaucheur, racoleur*, m.
ZIELVERPESTEND, bn. *Qui corrompt* ou *déprave l'âme.*
ZIELZOEKER, z. m. Dolk. *Poignard, stylet*, m., *dague*, f.
ZIELZORG, z. m. *Directeur spirituel*, m.
ZIEN, (*zag, zagen, gezien*,) onr. w. b. *Voir, apercevoir.* ‖ Bekijken. *Regarder, observer, remarquer.* ‖ Van verre —, *voir de loin.* ‖ Duidelijk —, *voir distinctement.* ‖ Laten —, *faire voir, montrer.* ‖ Zich laten —, *se faire voir.* ‖ o. (met *hebben*). *Voir.* ‖ Trachten, pogen. *Tâcher.* ‖ Strekken. *Tendre.* ‖ Er uit zien. *Avoir tel air* ou *telle mine.* ‖ Hij ziet er goed uit, *il a bonne mine.* ‖ Bleek —, *être pâle.* ‖ Mijne kamer ziet op de straat, *ma chambre donne sur la rue.* ‖ Uit het venster —, *regarder par la fenêtre.* ‖ ‖ Zie eens! *voyez donc!*
ZIENBUIS, z. v. *Lunette* f. *d'approche, télescope*, m.
ZIENDE, bn. *Voyant.* ‖ — blind zijn, *faire l'aveugle.* ‖ Weder — worden, *recouvrer la vue.* De blinden — maken, *rendre la vue aux aveugles.*
ZIENER, z. m. *Celui qui voit, spectateur*, m. ‖ Profeet. *Voyant, prophète*, m.
ZIENERSOOG (zond. mv.), z. o. *Œil* m. *de prophète.*
ZIENLIJK, bn. *Visible.* ‖ bw. *Visiblement.*
ZIENSWIJS, ZIENSWIJZE, z. v. *Manière* f. *de voir.*
ZIER, z. v. *Ciron, acare*, m. ‖ Stofje. *Atome, grain* m. *de poussière.* ‖ Niet eene —, *rien du tout.*
ZIERBLAARTJE, z. o. *Ciron*, m.
ZIERKEN, ZIERTJE, z. o. *Zie* ZIER.
ZIEZOO, bw. *Voilà.*
ZIFT, z. v. Zeef. *Tamis, crible, sas, couloir*, m.
ZIFTBEEN (-BEENEN), z. o. (anat.) *Os ethmoïde*, m.
ZIFTEN, zw. w. b. *Tamiser, sasser, cribler.* ‖ Meel —, *tamiser de la farine.* ‖ (fig.) Nauw uitpluizen. *Éplucher, examiner avec soin.* ‖ Vitten. *Chicaner.*
ZIFTER, z. m. *Tamiseur, cribleur*, m. ‖ Vitter. *Chicaneur*, m.
ZIFTERIJ, z. v. *Criblage*, m. ‖ (fig.) *Chicane, vétillerie*, f.
ZIFTING, z. v. *Criblage*, m. ‖ (chim.) *Cribration*, f. ‖ (fig.) *Critique minutieuse*, f.
ZIFTSEL, z. o. *Criblure*, f.
ZIFTVORMIG, bn. *Cribriforme.*
ZIJ, voornw. enkelv. *Elle.* ‖ meerv. *Elles, ils, eux.*
ZIJ, z. v. Zijde. *Zie* ZIJDE.
ZIJACHTIG, bn. *Soyeux.*

ZIJBALK, z. m. *Poutre* f. *de côté.*
ZIJBEUK, z. m. — eener kerk, *bas côté* m. ou *nef latérale* f. *d'une église.*
ZIJBLAD (-BLADEN), z. o. (bot.) *Feuil lelatérale*, f.
ZIJDAK (-DAKEN), z. o. *Toit latéral*, m.
ZIJDAM, z. m. *Digue latérale*, f.
ZIJ[DE], z. v. Kant. *Côté*, m. ‖ Aan deze —, *en deçà, de ce côté-ci.* ‖ Aan de andere —, *de l'autre côté.* ‖ Ter —, *à côté.* ‖ Van ter —, *de côté.* ‖ Iets van ter — besien, *voir qc. de profil.* ‖ De rechterzijde eener stof, *l'endroit d'une étoffe.* ‖ De verkeerde —, *l'envers, le revers*, m. ‖ — eens menschen, *côté* ou *flanc* m. *d'un homme.* ‖ Steek in de —, *point* ou *mal* m. *de côté.* ‖ (géom.) *Côté.* ‖ (fig.) Dat is zijne zwakke —, *c'est là son côté faible.* ‖ Iemand ter — nemen, *prendre qq à part* ou *à l'écart.* ‖ Op — leggen, *mettre de côté.* ‖ Aan de eene — zetten, *mettre de côté* ‖ Zich op — maken, *s'esquiver.* ‖ Scherts ter —! *raillerie à part!* ‖ Bladzijde. *Page*, f. ‖ Aanhang. *Parti*, m. ‖ Iemands — kiezen, *prendre le parti de qq.* ‖ — spek, *flèche* f. *de lard.*
ZIJ[DE] (zond. mv.), z. v. Stof. *Soie*, f. ‖ Ruwe —, *soie crue* ou *écrue.* ‖ — spinnen, *filer de la soie.* ‖ (fig.) Geene — bij iets spinnen, *ne tirer aucun profit de qc.*
ZIJ[DE]FABRIEK, z. v. *Fabrique d'étoffes de soie, soierie*, f.
ZIJ[DE]FABRIKANT, z. m. *Fabricant* m. *de soieries.*
ZIJ[DE]HANDEL (zond. mv.), z. m. *Soierie*, f., *commerce* m. *de soie.*
ZIJ[DE]KAARDE, z. v. *Cardasse*, f.
ZIJ[DE]KAM, z. m. *Zie* ZIJDEKAARDE.
ZIJ[DE]KLOS, z. m. *Bobine* f. *pour devider de la soie.*
ZIJDELINGS, bw. *De côté, à côté, latéralement.* ‖ (fig.) *Indirectement.*
ZIJDELINGSCH, bn. *Latéral, collatéral.* ‖ —e bladeren, *feuilles latérales*, f. pl. ‖ —e erfgenaam, *héritier collatéral*, m. ‖ —e erfenis, *succession collatérale*, f. ‖ (fig.) *Indirect.*
*ZIJDELOOS, bn. Onzijdig. *Neutre, impartial.*
ZIJDEN, bn. *De soie.* ‖ — kousen, *bas* m. *de soie.* ‖ — stoffen, *étoffes* f. pl. *de soie.*
ZIJDEPIJN, z. v. *Point* ou *mal* m. *de côté.*
ZIJ[DE]PLANT, z. v. *Soie végétale*, f.
ZIJ[DE]REEDER, z. m. *Moulinier, moulineur*, m.
ZIJ[DE]REEDERIJ, z. v. *Moulinage*, m.
ZIJ[DE]SPOEL, z. v. *Canette*, f.
ZIJDESTOF, z. v. *Étoffe* f. *de soie, tissu* m. *de soie.* ‖ —fen, *soieries*, f. pl.
ZIJDESTOFWERKER, z. m. *Zie* ZIJDEWERKER.
ZIJ[DE]TWIJNDER, z. m. *Moulineur, moulinier, retordeur* m. *de soie.*
ZIJ[DE]TWIJNDERIJ, z. v. *Moulinage*, m.
ZIJ[DE]TWIJNSTER, z. v. *Retordeuse* f. *de soie.*
ZIJDEUR, z. v. *Porte latérale*, f. ‖ (fig.) *Faux-fuyant, subterfuge*, m.
ZIJ[DE]VERVER, z. m. *Teinturier* m. *en soie.*
ZIJ[DE]VERVERIJ, z. v. *Teinturerie* f. *en soie.*
ZIJ[DE]WAAR, z. v. *Marchandise de soie, soierie*, f.
ZIJDEWEE, z. o. *Mal* m. *de côté, pleurésie*, f.
ZIJDEWERK, z. o. *Ouvrage* m. *de soie.*
ZIJ[DE]WERKER, z. m. *Ouvrier* m. *en soie.*
ZIJ[DE]WEVER, z. m. *Tisserand* m. *en soie.*
ZIJ[DE]WINDE, z. v. *Guindre, dévidoir*, m.
ZIJ[DE]WINDER, z. m. *Dévideur* m. *de soie.*
ZIJ[DE]WINDSTER, z. v. *Dévideuse* f. *de soie.*
ZIJ[DE]WINKEL, z. m. *Boutique* f. ou *magasin* m. *où l'on vend de la soie* ou *des soieries.*
ZIJ[DE]WORM, z. m. *Zie* ZIJWORM.
ZIJDGEWEER (-GEWEREN), z. o. *Épée*, f., *sabre*, m., *arme blanche*, f.

ZIJDJE, z. o. Bladzijde. *Page* f. *d'un livre.*
ZIJDREEF (-DREVEN), z. v. *Contre-allée, allée latérale*, f.
ZIJGANG, z. m. *Contre-allée*, f. ‖ Slinksche weg. *Détour*, m., *menée sourde*, f.
ZIJGBAK, z m. *Couloir*, m.
ZIJGDOEK, z. m. *Filtre*, m.
ZIJGEN, (*zeeg, zegen, gezegen*,) st. w. b. *Filtrer, couler.* ‖ o. (met *zijn*). *Tomber, tomber en défaillance.* ‖ Deinzen. *Reculer.* ‖ Verminderen. *Diminuer.*
ZIJGEZICHT, z. o. *Profil*, m.
ZIJGIJN, z. v. (mar.) *Caliorne* f. *de mât.*
ZIJGNAT (zond. mv.), z. o. *Coulis*, m.
ZIJGPAPIER (zond. mv.), z. o. *Filtre, papier emporétique*, m.
ZIJGRAAMPJE, z o. *Carrelet*, m.
ZIJGRACHT, z. v. *Canal latéral*, m.
ZIJGSTEEN, z. m. *Pierre* f. *à filtrer.*
ZIJGVAT (-VATEN), z. o. *Couloire*, f.
ZIJHOEK, z. m. *Angle flanquant*, m.
ZIJHOUW, z. m. *Coup oblique*, m.
ZIJKAMER, z. v. *Chambre latérale*, f.
ZIJL, z. v. *Égout*, m.
ZIJLAAN, z. v. *Contre-allée, allée latérale*, f.
ZIJLADDER, z. v. *Ridelle*, f.
ZIJLINGS, bw. *Zie* ZIJDELINGS.
ZIJLINGSCH, bn. *Zie* ZIJDELINGSCH.
ZIJLIJN, ZIJLINIE, z. v. *Ligne collatérale*, f.
ZIJLOOP (-LOOPEN), z. m. (vénér.) *Change*, m.
ZIJMAGEN, z. m. *Parents collatéraux*, m. pl.
ZIJMOLENTJE, z. o. *Escaladou, escaladou*, m.
ZIJMUUR, z. m. *Mur latéral*, m.
ZIJN, (*ik ben, hij is, wij zijn*, enz.; *ik was, hij was, wij waren*, enz.; *geweest*,) onr. w. o. (met *zijn* of *hebben*). *Être, exister, subsister.* ‖ Hulpw. *Être.*
ZIJN, bez. bn. *Son, sa, ses.* ‖ — inktpot, *son encrier.* ‖ —e pen, *sa plume.* ‖ — werk, *son ouvrage.* ‖ — huis, *sa maison.* ‖ bez. voornw. De zijne. *Le sien, la sienne.* ‖ Het zijne. *Le sien.* ‖ De zijnen. *Les siens.*
ZIJNENT (TE, TOT), bw. *Chez lui, chez soi.*
ZIJNENTHALVE, bw. *Pour l'amour de lui, par égard pour lui.*
ZIJNENTWEGE, bw. *De sa part, en son nom.*
ZIJNENTWIL (OM), bw. *Pour l'amour de lui, par égard pour lui.*
ZIJP z. v. *Égout, conduit, aqueduc, cloaque*, m., *rigole, chatière*, f.
ZIJPAADJE, z. o. *Petit sentier écarté*, m.
ZIJPAARD, z. o. *Bricolier*, m.
ZIJPAD (-PADEN), z. o. *Chemin* ou *sentier écarté*, m.
ZIJPAS, z. m. (dans.) *Chassé*, m.
ZIJPELEN, ZIJPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Zie* SIJPELEN, SIJPEN.
ZIJPLANK, z. v. *Planche latérale*, f., *ais latéral*, m. ‖ — eener bedstede, *pan* m. *de bois de lit.* ‖ (mar.) *Radier*, m.
ZIJPOST, z. m. (archit.) *Lancis*, m.
ZIJRAAKLIJN, z v. (géom.) *Cotangente*, f.
ZIJRAAM, z. o. *Châssis latéral*, m. ‖ Zijvenster. *Fenêtre latérale*, f.
ZIJREEDER, z. m. *Zie* ZIJ[DE]REEDER.
ZIJREEDERIJ, z. v. *Zie* ZIJ[DE]REEDERIJ.
ZIJSCHAAL, z. v. (mar.) *Jumelle* f. *d'assemblage.*
ZIJSLAG (-SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de côté.*
ZIJSNIJLIJN, z. v. (géom.) *Cosécante*, f.
ZIJSPRONG, z. m. *Écart, chassé*, m., *estrapade*, f. ‖ (fig.) —en maken, *faire des digressions.*
ZIJSTOOT (-STOOTEN), z. m. (escr.) *Flanconnade*, f.
ZIJSTRAAT, z. v. *Rue latérale, rue* f. *de traverse.*
ZIJSTUK, z. o. *Pièce latérale*, f. ‖ (cuisa.) *Flan-*

chet, m. ‖ (cordonn.) *Ailette*, f. ‖ —ken eener pers, *jumelles* f. pl. *d'une presse.*
ZIJTAK, z. m. *Branche latérale*, f. ‖ (généal.) *Branche collatérale* f.
ZIJVERVER, z. m. *Zie* ZIJ[DE]VERVER.
ZIJVERVERIJ, z. v. *Zie* ZIJ[DE]VERVERIJ.
ZIJVERWANT, z. m. *Parent collatéral, collatéral*, m.
ZIJWAND, z. m. *Mur latéral*, m, *paroi latérale*, f.
ZIJWANG, z. v. (artill.) *Flasque* f. *d'un affût.*
ZIJWEG (—WEGEN), z. m. *Chemin écarté, de traverse* ou *de côté, chemin détourné*, m.
ZIJWIND, z. m. *Vent* m. *de côté.* ‖ (mar.) *Vent largue, vent de côté.*
ZIJWINDER, z. m. *Zie* ZIJ[DE]WINDER.
ZIJWINDSTER, z. v. *Zie* ZIJ[DE]WINDSTER.
ZIJWORM, z. m. Zijdeworm. *Ver* m. *à soie.*
ZIJWORMKWEEKER, z. m. *Magnanier*, m.
ZIJWORMKWEEKERIJ, z. v. *Coconnière, magnanerie, magnanière*, f.
ZIJWORMTEELT (zond. mv.), z. v. *Éducation* f. *des vers à soie.*
ZIJZAK, z. m. *Poche* f. *de côté.*
*ZIK, voornw. Zich. *Zie* ZICH.
ZILT, bn. *Salé, salin, saumâtre.* ‖ — water, *eau salée, eau saumâtre*, f. ‖ —e smaak, *goût saumâtre* ou *salin*, m.
ZILTHEID (zond. mv.), z. v. *Salure*, f. ‖ Ziltige smaak, *goût saumâtre* ou *salin*, m.
ZILTIG, bn. *Zie* ZILT.
ZILTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ZILTHEID.
ZILVER (zond. mv.), z. o. *Argent*, m. ‖ (fig.) Tafelzilver. *Argenterie*, f. ‖ Zilvergeld. *Argent.*
ZILVERACHTIG, bn. *Qui ressemble à de l'argent, argenté.* ‖ Eene —e stem, *une voix argentine.*
ZILVERADER, z. v. *Veine* f. *d'argent.*
ZILVERBEWAARDER, z. m. *Garde-vaisselle*, m.
ZILVERBLAD (—BLADEN), z. o. *Feuille* ou *lame* f. *d'argent.*
ZILVERBLADIG, bn. (bot.) *Argyrophylle.*
ZILVERBLANK, bn. *Couleur d'argent, argenté.*
ZILVERBLENDE (zond. mv.), z. v. *Galène* f. *d'argent.*
ZILVERBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Protée argenté*, m. ‖ (alchim.) *Arbre* m *de Diane.*
ZILVERDRAAD, z. m. *Fil d'argent, argent trait*, m.
ZILVEREN, bn. *D'argent.* ‖ — snuifdoos, *tabatière* f. *d'argent.* ‖ (fig.) *Argenté, argentin.* ‖ (fig.) — haren, *cheveux blanchis* f. pl. *par l'âge.* ‖ (fig.) — stem, *voix argentine*, f. ‖ (poët.) De — baren, *les flots argentés*, m. pl. ‖ — bruiloft, *jubilé* m. *de vingt-cinq ans de mariage.*
ZILVERERTS (zond. mv.), z. m. *Mine* f. ou *minerai* m *d'argent, argyrose*, f.
ZILVERGELD (zond. mv.), z. o. *Monnaie* f. *d'argent, argent blanc, argent*, m.
ZILVERGLANS (zond. mv.), z. m. *Brillant* ou *éclat* m. *de l'argent.* ‖ Zilverglit. *Litharge* f. *d'argent.*
ZILVERGLIT (zond. mv), z. o. *Litharge* f. *d'argent.*
ZILVERGOED (zond. mv.), z. o. *Argenterie, vaisselle* f. *d'argent.*
ZILVERGRIJS, bn. *Gris argenté.* ‖ —ze haren, *cheveux* m. pl. *d'un gris argenté.*
ZILVERGROEF, z. v. *Mine* f. *d'argent.*
ZILVERKAMER, z. v. *Chambre* f. *où l'on serre l'argenterie.*
ZILVERKARPER, z. m. (h. n.) *Carpe argentée*, f.
ZILVERKAST, z. v. *Armoire* f. *où l'on serre l'argenterie.* ‖ Toonkast. *Montre*, f.
ZILVERKLANK (zond. mv.), z. m. *Son argentin*, m.
ZILVERKLEUR (zond. mv.), z. v. *Couleur d'argent, couleur argentée*, f.
ZILVERKLEURIG, bn. *De couleur d'argent, argenté.*
ZILVERKLOMP, z. m. *Masse* f. *d'argent.*
ZILVERKORREL, z. v. *Grain* m. *d'argent, paillette* f. *d'argent.*
ZILVERKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Argentine*, f.
ZILVERLING, z. m. *Denier d'argent, sicle*, m.
ZILVERMIJN, z. v. *Mine* f. *d'argent.*
ZILVERMUNT, z. v. *Monnaie* f. *d'argent.*
ZILVEROPLOSSING, z. v. *Solution* f. *d'argent.*
ZILVERPOPULIER, z. m. *Peuplier blanc*, m.
ZILVERPROEF (zond. mv.), z. v. *Essai* m. *de l'argent.*
ZILVERRIJK, bn. *Riche en argent.*
ZILVERSCHOON (zond. mv.), z. o. (bot.) *Argentine*, f. ‖ bn. *Qui a l'éclat de l'argent, argentin.*
ZILVERSCHUIM (zond. mv.), z. o. (fond.) *Chiasse* f. *d'argent.*
ZILVERSMEDERIJ, z. v. *Orfévrerie*, f.
ZILVERSMID (—SMEDEN), z. m. *Orfèvre*, m.
ZILVERSMIDSSCHEER (—SCHEREN), z. v. *Cisoir*, m.
ZILVERSMIDSWINKEL, z. m. *Boutique* f. *d'orfèvre.*
ZILVERSTAAF, z. v. *Lingot* m. *d'argent.*
ZILVERSTEEN (—STEENEN), z. m. *Argyrite*, f.
ZILVERSTOF (zond. mv.), z. o. *Poudre* f. *d'argent.* ‖ v. *Drap* m. *d'argent.*
ZILVERSTUK, z. o. *Pièce* f. *d'argent.*
ZILVERTALKSTEEN (—STEENEN), z. m. *Argyrodamas*, m.
ZILVERVERGULD, bn. *De vermeil.*
ZILVERVIJLSEL (zond. mv.), z. o. *Limaille* f. *d'argent.*
ZILVERVISCH, z. m (h. n.) *Argentine*, f.
ZILVERVLOOT (—VLOTEN), z. v. *Flotte* f. *chargée d'argent.*
ZILVERWERK (zond. mv.), z. o *Argenterie*, f.
ZILVERWESP, z. v. (h. n.) *Crabron*, m.
ZILVERWIT, bn. *Zie* ZILVERBLANK.
ZILVERZAND (zond. mv.), z o *Poudre* f. *d'argent.*
ZIN, z. m. *Sens*, m. ‖ De vijf —nen, *les cinq sens.* ‖ Denkvermogen. *Esprit*, m., *pensée*, f. ‖ In den — komen, *venir dans l'esprit* ou *dans la pensée.* ‖ Niet wel bij zijne —nen zijn, *avoir perdu le sens.* ‖ (prov.) Zooveel hoofden, zooveel —nen, *autant de têtes, autant d'opinions.* ‖ Iets uit zijne —nen zetten, *ne plus penser à qc., oublier qc.* ‖ Met —nen, *avec réflexion.* ‖ In den — hebben, van — zijn, *se proposer, avoir l'intention* ou *le dessein.* ‖ Gedachte. *Pensée*, f. ‖ Hart, gemoed. *Cœur*, m. ‖ Genegenheid, lust. *Envie, inclination*, f., *goût*, m. ‖ Verlangen. *Désir*, m. ‖ Ergens — in hebben, *trouver qc. à son goût.* ‖ Wil. *Volonté*, f., *gré*, m., *fantaisie*, f ‖ Naar zijnen — leven, *vivre à sa fantaisie.* ‖ Inhoud. *Sens*, m. ‖ Beteekenis. *Sens*, m., *signification acception*, f. ‖ — eens woords, *sens*, m., *acception, valeur* ou *signification* f. *d'un mot.* ‖ Volzin. *Phrase*, f.
ZINBOUW, z. m. (gramm.) *Construction*, f.
ZINDELIJK, bn. Net, zuiver. *Propre, net.* ‖ bw. *Proprement, nettement.*
ZINDELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Propreté, netteté*, f.
ZINGBAAR, bn. *Qui se chante aisément.*
ZINGEN, (*zong, gezongen*,) st. w. b. *Chanter.* ‖ Een lied —, *chanter une chanson.* ‖ Op het eerste gezicht, voor de vuist —, *chanter à livre ouvert.* ‖ (fig.) Altoos hetzelfde liedje —, *chanter toujours la même antienne.* ‖ De mis —, *chanter la messe.* ‖ Gezongen mis, *grand' messe*, f. ‖ Iemands lof —, *chanter les louanges de qq.*

‖ o. (met *hebben*). *Chanter.* ‖ Valsch —, *chanter faux.* ‖ Door den neus —, *chanter du nez.* ‖ Van vogels gesproken. *Chanter.* ‖ Kweelen. *Gazouiller, ramager.* ‖ Het water zingt, *l'eau bouillonne.*

ZINGENOT (zond. mv.), z. o. *Plaisir* m. *des sens.*

ZINGER, z m. *Chanteur*, m.

ZINGGLAS (-GLAZEN), z. o. *Chanterelle*, f.

ZINGSNAAR, z. v. *Chanterelle*, f.

ZINGSTER, z. v. *Chanteuse*, f.

ZINGWIJZE, z. v. *Manière* f. *de chanter.*

ZINK (zond. mv.), z. o. Metaal. *Zinc*, m.

ZINK, z. v. Lage grond. *Terrain bas*, m. ‖ Te — gaan. Te gronde gaan. *Périr.*

ZINKBOOR (-BOREN), z. v. *Fraise*, f., *fraisoir*, m.

ZINKELING, z. m. Schip, dat men laat zinken. *Vaisseau* m *qu'on fait couler bas.*

ZINKEN, bn. *De zinc.*

ZINKEN, zw. w. b. *Zinguer, couvrir de zinc.*

ZINKEN, (*zonk*, *gezonken*,) st. w. o. (met *zijn*). *S'affaisser.* ‖ Naar den bodem gaan. *Couler* ou *aller à fond*, *couler bas*, *s'enfoncer.* ‖ Het schip is gezonken, *le vaisseau a coulé à fond.* ‖ In de modder —, *s'embourber.* ‖ (chim.) Doen —, *précipiter.* ‖ (fig.) Den moed laten —, *perdre courage*, *se décourager.* ‖ In onmacht —, *s'évanouir*, *tomber en défaillance.* ‖ In eenen diepen slaap —, *dormir d'un profond sommeil.* ‖ b. Doen zinken. *Couler.*

ZINKHOUT, z. o. *Fondrier*, m.

ZINKING, z. v. *Action* f. *de s'affaisser.* ‖ Nederlating. *Descente*, f. ‖ — eens lijks, *enterrement*, m. ‖ (méd.) *Fluxion*, f., *catarrhe*, *rhume*, m. ‖ — in het hoofd, *rhume de cerveau.*

ZINKINGACHTIG, bn. (méd.) *Catarrhal*, *fluxionnaire.*

ZINKINGKOORTS (-KOORTSEN), z. v. *Fièvre catarrhale*, f.

ZINKINGPIJN, z. v. *Affection catarrhale*, f.

ZINKLAAG, z. v. *Couche* f. *de zinc.*

ZINKLOOD (-LOODEN), z. o. Dieplood. *Sonde*, f.

ZINKMIJN, z. v. *Mine* f. *de zinc.*

ZINKPUT, z. m. *Puisard*, m.

ZINKROER, z. o. *Escopette*, f. ‖ Pistool. *Pistolet*, m.

ZINKSEL, z. o. *Zie* BEZINKSEL.

ZINKSTEEN (-STEENEN), z. m. (pêch.) *Câblière*, *cliquette*, f.

ZINLEDIG, bn *Vide de sens*, *insignifiant.*

ZINLIJK, bw. *Zie* ZIN[NE]LIJK.

ZINLOOS, bn. Zonder zin. *Privé de sens*, *vide de sens.*

ZINNEBEELD, z. o. *Symbole*, *emblème*, m., *allégorie*, f.

ZINNEBEELDIG, bn. *Symbolique*, *emblématique*, *allégorique.* ‖ —e figuur, *figure allégorique*, f. ‖ bw. *Emblématiquement*, *allégoriquement.*

ZIN[NE]LIJK, bn. Gevoelig. *Sensible.* ‖ Wellustig. *Sensuel*, *voluptueux.* ‖ —e vermaken, *plaisirs sensuels*, m. pl., *sensualités*, f. pl. ‖ Dat de zinnen streelt. *Qui flatte les sens.* ‖ Een — mensch, *un homme sensuel.* ‖ Keurig. *Exquis.* ‖ Net, fijn. *Fin.* ‖ Begeerig. *Désireux.* ‖ Nauwkeurig. *Exact.* ‖ bw. *Sensuellement.*

ZIN[NE]LIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Sensualité*, f. ‖ Genoegen. *Plaisir*, m. ‖ Gril. *Fantaisie*, f. ‖ Genegenheid. *Inclination*, f. ‖ Verstand. *Esprit*, m.

ZINNELOOS, bn. *Insensé*, *qui a perdu l'esprit*, *aliéné.* ‖ — zijn, *avoir l'esprit aliéné.*

ZINNELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Folie*, *démence*, *aliénation mentale*, f.

ZINNELOOSHUIS, z. o. *Petites-maisons*, f. pl., *hôpital* m. *des aliénés*, *maison* f. *de santé.*

ZINNELOOZE, z. m. en v. *Aliéné*, *fou*, m., *aliénée*, *folle*, f.

ZINNEN, (*zon*, *gezonnen*,) st. w. o. (met *hebben*). Peinzen, denken. *Songer*, *penser*, *méditer.* ‖ Op iets —, *penser à qc.* ‖ b. Verzinnen. *Imaginer.*

ZINNEPOP, z. v. Zinnebeeld. *Emblème*, m.

ZINRIJK, bn. *Ingénieux*, *très-significatif.* ‖ Geestig. *Spirituel.* ‖ bw. *D'une manière très-significative.* ‖ Geestig. *Spirituellement.*

ZINRIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Qualité* f. *de ce qui est très-significatif.*

ZINSCHEIDING (zond. mv.), z. v. *Ponctuation*, f.

ZINSNEDE, z. v. *Coupe* f. *des phrases.* ‖ Deel eens volzins. *Partie* f. *d'une phrase.*

ZINSPELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire allusion à.* ‖ Op iets —, *faire allusion à qc.*

ZINSPELING, z. v. *Allusion*, f.

ZINSPREUK, z. v. *Sentence*, *devise*, *maxime*, f., *apophthegme*, m. ‖ Opschrift. *Épigraphe*, f.

ZINSPREUKIG, bn. *Sentencieux.* ‖ bw. *Sentencieusement*, *sous forme de sentence.*

ZINSTAAL, z. v. Zinnebeeld. *Emblème*, m

ZINSVERBIJSTERING (zond. mv.), z. v. *Aliénation mentale*, *folie*, *démence*, f.

ZINSVERVOERING, z. v. *Extase*, f., *ravissement*, m.

ZINTEEKEN, z. o. *Signe* m. *de ponctuation.*

ZINTUIG, z. o. *Organe* m. *des sens.* ‖ — des gehoors, *organe de l'ouïe.*

ZINTUIGLIJK, bn *Organique.*

ZINTWISTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Disputer*, *argumenter*, *raisonner.*

ZINVANG (zond. mv.), z. m. (méd.) *Catalepsie*, f.

ZINVERWANT, bn. *Synonyme.*

ZINVERWANTSCHAP (zond. mv.), z. v. *Synonymie*, f.

ZIT, z. m. Het zitten. *Action* f. *de s'asseoir.*

ZITBAD (-BADEN), z o. (méd.) *Bain* m. *de siége.*

ZITBANK, z. v. *Banc*, *siége*, m.

ZITBANKJE, ZITBANKSKEN, z. o. *Petit banc*, m., *bancelle*, f., *escabeau*, m.

ZITDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *de séance* ou *d'audience* ‖ —en der rechtbank, *assises*, f. pl.

ZITKAMER, z. v. *Salon*, m

ZITKUSSEN, z. o. *Coussin*, m.

ZITPLAATS (-PLAATSEN), z. v. *Place* f. *où l'on s'assied*, *siége*, m.

ZITSTEDE, z. v. *Zie* ZITPLAATS.

ZITSTOEL, z. m *Chaise*, f.

ZITTEN, (*zat*, *zaten*, *gezeten*,) st. w. o. (met *hebben*). *S'asseoir*, *être assis* ‖ Op eenen stoel —, *s'asseoir* ou *être assis sur une chaise.* ‖ Te paard —, *être à cheval* ‖ Aan tafel —, *être à table.* ‖ Gaan —, *s'asseoir*, *prendre place.* ‖ Ga —, *asseyez-vous.* ‖ Blijven —, *rester assis*; (fig.) *ne point avancer*, *être oublié.* ‖ Zij bleef met zes kinderen —, *elle resta avec six enfants.* ‖ Laten —. Verlaten. *Abandonner.* ‖ Zitting houden. *Tenir séance*, *siéger.* ‖ In den raad —, *être membre du conseil.* ‖ Aan het roer —, *être à la tête du gouvernement.* ‖ Bovenaan —, *être au haut bout.* ‖ Onderaan gaan —, *se mettre au bas bout.* ‖ Op eieren —, *couver.* ‖ In de gevangenis —, *être en prison.* ‖ (fig.) Zijn, blijven. *Être*, *rester*, *se trouver.* ‖ Waar mag hij —? *où peut-il se trouver?* ‖ (fig.) Er warmpjes in —, *être à son aise*, *avoir de quoi vivre.* ‖ Altoos in de boeken —, *avoir toujours le nez dans les livres.* ‖ Uw kleed zit slecht, *votre habit va mal.* ‖ Iemand in het haar of in de veeren vliegen, *prendre qq. aux cheveux.* ‖ (fig.) Op iets —, *conférer de qc.* ‖ Vast —, *tenir ferme.* ‖ Het schip zit vast, *le vaisseau est échoué.* ‖ Een zittend leven leiden, *mener une vie sédentaire.*

|| wederk. Zich moede —, *se lasser à force d'être assis.*
ZITTER, z. m. *Homme sédentaire*, *cul* m. *de plomb.* || (mar.) *Genou*, m.
ZITTIJD, z. m. *Session*, f.
ZITTING, z. v. *Séance*, *session*, f. || — houden, *tenir séance.* || Gedurende de —, *séance tenante.* || — in den raad hebben, *avoir séance au conseil.* || De — sluiten, *lever la séance.* || — der Kamer, *session de la Chambre.* || Zitbank. *Banc*, *siége*, m. || — eens stoels, *fond* m. *d'un siége.* || — eens sekreets, *siége* m. ou *lunette* f. *d'un privé.*
ZITTINGSRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *de siéger.*
ZITTINGZAAL, z. v. *Salle d'audience*, *audience*, f., *auditoire*, m.
ZITUUR, z. o. *Heure* f. *de la séance.*
ZODE, z. v. Koking. *Cuisson*, *coction*, f. || Kooksel. *Cuite*, f. || (méd.) *Aigreurs*, f. pl. || *Zie* Zoo, z. v.
ZODE, z. v. Graszode. *Gazon*, m || (prov.) Dat brengt geene —n aan den dijk, *cela n'aide à rien*, *cela ne fait pas bouillir la marmite.*
ZODENRAND, z. m. *Cordon*, m., *bordure* f. *de gazon.*
ZODENSNIJDER, z. m. *Coupe-gazons*, m.
ZODENWERK (zond. mv.), z o. *Gazons*, m. pl.
ZODIAK (zond. mv.), z. m. (astr.) *Zodiaque*, m.
ZOEK. bw. Te — zijn, *être égaré*, *être caché.* || Te — raken, *s'égarer*, *se perdre.* || Zich te — maken, *se cacher*, *s'absenter*, *s'éloigner.*
ZOEKEN, (*zocht*, *gezocht*,) onr. w. b. *Chercher.* || Zijne pen —, *chercher sa plume.* || (chass.) *Quêter*, *fureter.* || (mar.) Grond —, *chercher la sonde.* || Twist —, *chercher noise* ou *querelle.* || Trachten. *Tâcher*, *s'efforcer*, *chercher.* || o. (met *hebben*). Naar iets —, *chercher qc.*
ZOEKER, z. m. *Chercheur*, m.
ZOEKSTER, z. v. *Chercheuse*, f.
ZOEL, bn. Zwoel. *Chaud*, *étouffant.* || — weder, *temps étouffant*, m.
ZOELHEID (zond. mv.), z. v. *Chaleur étouffante*, *chaleur*, f.
ZOELTE (zond. mv.), z. v. *Zie* ZOELHEID.
ZOEN, z. m. *Baiser*, m. || Verzoening. *Expiation*, *réconciliation*, f. || — bieden, *tâcher de se réconcilier.*
ZOENBLOED (zond. mv.), z. o. *Sang expiatoire*, m.
ZOENDOOD (zond. mv), z. m. *Mort expiatoire*, f.
ZOENEN, zw. w. b. *Baiser*, *embrasser.* || Verzoenen. *Réconcilier*, *expier.* || Vereffenen. *Arranger.*
ZOENER, z. m. *Baiseur*, m.
ZOENOFFER, z. o. *Sacrifice expiatoire*, m.
ZOENOFFERANDE, z. v. *Offrande expiatoire*, f.
ZOENSTER, z. v. *Baiseuse*, f.
ZOET, bn. *Doux.* || De suiker is —, *le sucre est doux.* || (chim.) — maken, *édulcorer.* || Aangenaam. *Agréable*, *aimable*, *doux.* || —e stem, *voix douce*, f. || Aardig. *Gentil.* || Fraai. *Joli.* || Stil. *Doux*, *tranquille.* || Gehoorzaam. *Doux*, *docile*, *sage.* || Een — kind, *un enfant docile* ou *sage.* || z. o. *Doux*, m., *douceur*, f. || Iets in het — nemen, *prendre qc. en bonne part.* || Schoorsteenroet. *Suie*, f. || bw. *Doucement*, *agréablement.*
ZOETACHTIG, bn. *Douceâtre*, *doucereux.*
ZOETAARDIG, bn. *Zie* GOEDAARDIG.
ZOETEBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre frais*, m.
ZOETEKOEK, z. m. *Pain* m. *d'épice.*
ZOETELAAR, z m. *Vivandier*, m.
ZOETELAARSTER, z. v. *Vivandière*, f.
ZOETELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Vendre des vivres dans une armée.*
ZOETELIJK, bn. *Doux*, *agréable.* || bw. *Doucement*, *agréablement.*
ZOETELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Douceur*, f.
ZOETEMELK (zond. mv.), z. v. *Lait doux*, m.
ZOETEMELKSCH, bn. *De lait doux.* || —e kaas, *fromage gras*, m.
ZOETEN, zw. w. b. *Adoucir*, *rendre doux.* || Met suiker —, *sucrer.*
ZOETHEID (zond. mv.), z. v. *Douceur*, f.
ZOETHOUT (zond. mv.), z. o. *Réglisse*, f. || Sap van —, *jus* m. *de réglisse.*
ZOETHOUTWATER (zond. mv.), z. o. *Coco*, m.
ZOETIG, bn. *Douceâtre*, *doucereux.*
ZOETIGHEID (-HEDEN), z. v. *Douceur*, f. || (confis.) *Sucreries*, *dragées*, f. pl. || Voordeel. *Gain*, *profit*, *avantage*, m. || Vleierij. *Flatterie*, f.
ZOETJES, bw. *Doucement.* || Stil. *Tout bas.*
ZOETLUIDEND, bn. *Mélodieux*, *harmonieux*, *doux.* || bw. *Mélodieusement*, *harmonieusement.*
ZOETLUIDENDHEID (zond. mv.), z. v. *Mélodie*, *harmonie*, *douceur*, f.
ZOETRASP, z. v. *Râpe douce*, f.
ZOETSAPPIG, bn. *Dont le jus est doux.* || (fig.) *Fade*, *insipide*, *doucereux.* || — dichter, *poëte musqué*, m. || bw. *D'une manière doucereuse.*
ZOETSAPPIGHEID (zond. mv.), z. v. *Douceur* f. *du jus.* || (fig.) *Humeur doucereuse*, f.
ZOETSAPPIG[LIJK], bw. *Zie* ZOETSAPPIG, bw.
ZOETSPRAKIG, bn. *Qui parle avec douceur.*
ZOETVIJL, z. v. *Lime douce*, *carrelette*, f.
ZOETVIJLEN, zw. w. b. *Limer avec une lime douce.*
ZOETVLOEIEND, bn. *Doux*, *coulant*, *harmonieux.* || —e verzen, *vers coulants*, m. pl. || bw. *Coulamment*, *d'une manière harmonieuse.*
ZOETVLOEIENDHEID (zond. mv.), z. v. *Douceur*, *harmonie*, f.
ZOETWATERPLANT, z. v. *Plante* f. *d'eau douce.*
ZOETWATERVISCH, z. m. *Poisson* m. *d'eau douce.*
ZOG (zond. mv.), z. o. Moedermelk. *Lait maternel*, m. || — van dieren, *lait.* || — eener koe, *lait de vache.* || (mar.) *Ouaiche*, *sillage*, m. || (fig.) In iemands — varen, *marcher sur les traces de qq.*, *suivre qq.*
ZOG, z. v. (h. n.) Zeug. *Truie*, f.
ZOGSTUK, z. o. (mar.) *Fourcat*, m, *fourque*, f.
ZOGVLOEIING, z. v. (méd.) *Galactorrhée*, f.
ZOGZIEKTE, z. v. (méd.) *Maladie laiteuse*, f.
ZOK, z. v. Sok. *Zie* SOK.
ZOLDER, z. m. Planken vloer. *Plancher*, m. || Hoogste plaats eens gebouws. *Grenier*, m.
ZOLDEREN, zw. w. b. Vloeren. *Planchéier.* || Op den zolder leggen. *Mettre au grenier.*
ZOLDERING, z. v. Verdieping. *Étage*, m. || Planken vloer. *Plancher*, m.
ZOLDERKAMER, z. v. *Mansarde*, f.
ZOLDERLUIK, z. o. *Trappe* f. *de grenier.*
ZOLDERRIB, z. v. (charp.) *Lambourde*, f.
ZOLDERTRAP, z. m. *Escalier* m. *de grenier.*
ZOLDERVENSTER, z. o. *Fenêtre de grenier*, *lucarne*, *tabatière*, f.
ZOMER, z. m. *Été*, m. || Des —s, 's —s, *en été.* || (fig.) De — des levens, *l'âge mûr*, *l'été* m. *de la vie.*
ZOMERACHTIG, bn. *D'été*, *estival.*
ZOMERAVOND, z. m. *Soirée* f. *d'été.*
ZOMERBLOEM, z. v. *Fleur d'été*, *fleur estivale*, f.
ZOMERBOTER (zond. mv.), z. v. *Beurre* m. *d'été.*
ZOMERBROEK, z. v. *Pantalon* m. *d'été.*
ZOMERDAG (-DAGEN), z. m. *Jour* m. *d'été.* || Bij —, *en été.*
ZOMERDIENST (zond. mv.), z. m *Service* m. *d'été.*
ZOMERDRAAD, z. m. *Filandre*, f.
ZOMEREN, zw. w. onp. (met *hebben*). *Commencer à faire chaud.*

ZOMERFRUIT (zond. mv.), z. o. *Fruits* m. pl. *d'été.*
ZOMERGARST (zond. mv.), z. v. *Marsèche*, f.
ZOMERGRAAN (zond. mv.), z. o. *Blé* m. *de mars, mars, menus grains*, m. pl.
ZOMERHITTE (zond. mv.), z. v. *Chaleurs* f. pl. *d'été.*
ZOMERHOED, z. m. *Chapeau* m. *d'été.*
ZOMERHUIS, z. o. *Maison* f. *d'été.*
ZOMERHUISJE, z. o. *Pavillon* m.
ZOMERKLEED (–KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *d'été.*
ZOMERLOON (zond. mv.), z. o. *Salaire* m. *d'été.*
ZOMERLUCHT (zond. mv.), z. v. *Air* m. *d'été.*
ZOMERMAAND, z v. *Mois* m. *d'été.* ‖ Juni. *Juin, mois* m. *de juin.*
ZOMERMODE, z. v. *Mode* f. *d'été.*
ZOMERMORGEN, z. m. *Matinée* f. *d'été.*
ZOMERNACHT, z. m. *Nuit* f. *d'été.*
ZOMEROOFT (zond. mv.), z. o. *Fruits* m. pl. *d'été.*
ZOMERPEER (–PEREN), z. v. *Poire* f. *d'été.*
ZOMERPLANT, z. v. *Plante estivale*, f.
ZOMERREGEN, z. m. *Pluie* f. *d'été.*
ZOMERREIS, z. v. *Voyage* m. *d'été.*
ZOMERROGGE (zond. mv.), z. v. *Seigle* m. *d'été.*
ZOMERSCH, bn. *D'été, estival* ‖ —e dag, *jour* m. *d'été.* ‖ —e avond, *soirée* f. *d'été.*
ZOMERSPROETEN, z. v. mv. *Lentilles, taches de rousseur, éphélides*, f. pl.
ZOMERTIJD (zond. mv.), z. m. *Temps d'été, été*, m.
ZOMERVERBLIJF (zond. mv.), z. o. *Résidence* ou *habitation* f. *d'été.* ‖ Lusthof. *Maison* f. *de campagne.*
ZOMERVERTREK, z. o. *Appartement* m. *d'été.*
ZOMERVEST, z. o. *Gilet* m. *d'été.*
ZOMERVLEKKEN, z. v. mv. *Zie* ZOMERSPROETEN.
ZOMERVOGEL, z. m. *Oiseau* m. *d'été.* ‖ Vlinder. *Papillon*, m.
ZOMERVRUCHT, z. v. *Fruit* m. *d'été.*
ZOMERWEDER (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *d'été.*
ZOMERWERK (zond. mv.), z. o. *Ouvrage* ou *travail* m. *d'été.*
ZOMERWILD (zond. mv.), z. o. *Gibier* m. *d'été.*
ZOMERWOL (zond. mv.), z. v. *Laine* f. *d'été.*
ZOMERWONING, z. v. *Habitation* f. *d'été.*
ZOMERZAAD (zond. mv). z. o. *Menu grain*, m.
ZOMERZIEKTE, z. v. *Maladie estivale*, f.
ZOMERZON (zond. mv.), z. v. *Soleil* m. *d'été.*
ZOMERZONNESTAND (zond. mv.), z. m. *Solstice* m. *d'été.*
ZON, z. v. *Soleil*, m. ‖ De — gaat op, *le soleil se lève.* ‖ De — gaat onder, *le soleil se couche.* ‖ In de — staan, *se tenir au soleil.* ‖ (fig.) Hij kan niet verdragen, dat de — in 't water schijnt, *il ne peut souffrir qu'un autre ait quelque plaisir.* ‖ (mar.) De — schieten *of* peilen, *prendre hauteur.* ‖ (artif.) *Gloire*, f., *soleil*, m.
ZONAANBIDDER, z. m. *Héliognostique, héliolâtre*, m.
ZONDAAR, z. m. *Pécheur*, m.
ZONDAG (–DAGEN), z. m. *Dimanche*, m. ‖ Des —s, op —, *le dimanche.*
ZONDAGSBEURT, z. v. Beurt van zondags te preeken. *Tour* m. *de prêcher le dimanche.*
ZONDAGSBLAD (–BLADEN), z. o. *Journal* m. *du dimanche.*
ZONDAGSCH, bn. *De dimanche.* ‖ Op zijn — gekleed, *endimanché.*
ZONDAGSDIENST, z. m. *Office* m. *du dimanche.*
ZONDAGSKIND (–KINDEREN), z. o. *Enfant né le dimanche, fils* m. ou *fille* f. *de la poule blanche.*
ZONDAGSKLEED (–KLEE[DE]REN), z. o. *Habit* m. *de dimanche.* ‖ Zijne —eren aandoen, *mettre ses habits de dimanche, s'endimancher.*
ZONDAGSKOST (zond. mv.), z. m. *Mets* m. *du dimanche.*
ZONDAGSLETTER, z. v. *Lettre dominicale*, f.
ZONDAGSPREEK (–PREEKEN), z. v. *Dominicale*, f, *sermon* ou *prêche* m. *de dimanche.*
ZONDAGSSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École dominicale, école* f. *du dimanche.*
ZONDAGSWE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Temps* m. *de dimanche.* ‖ Schoon weder. *Beau temps*, m.
ZONDAGSWERK (zond. mv), z. o. *Occupation* f. ou *travail* m. *du dimanche.*
ZONDARES, z. v. *Pécheresse*, f.
ZONDE, z. v. *Péché*, m. ‖ Dagelijksche —, *péché véniel.* ‖ Dadelijke —, *péché actuel.* ‖ Doodelijke —, *péché mortel.* ‖ — van bedrijf, *péché de commission* ‖ — van verzuimenis, *péché d'omission.* ‖ In — vervallen, *tomber dans le péché.* ‖ (fam.) 't Is —! *c'est dommage!*
ZONDELOOSHEID (zond. mv.), z. v. *Impeccabilité*, f.
ZONDENBOK, z. m. *Bouc émissaire*, m.
ZONDENREGISTER, z. o. *Liste* f. *de péchés.* ‖ (fig.) Zwart boek. *Livre noir*, m.
*ZONDER, bn. *Zie* ZONDERLING.
ZONDER, voorz. *Sans.* ‖ — twijfel, *sans doute.* ‖ — lachen, *raillerie à part.* ‖ — dat, *sans que.*
ZONDERBAAR, bn. *Zie* ZONDERLING.
ZONDERBAARHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ZONDERLINGHEID.
*ZONDEREN, zw. w. b. *Zie* UITZONDEREN.
*ZONDERHEID (–HEDEN), z. v. *Zie* ZELDZAAMHEID.
ZONDERLING, bn. *Singulier, extraordinaire, bizarre, étrange.* ‖ Bijzonder. *Particulier, spécial.* ‖ Uitdrukkelijk. *Formel.* ‖ bw. *Particulièrement, surtout, principalement.*
ZONDERLING, z. m. *en* v. *Homme singulier* ou *bizarre, original*, m., *femme bizarre*, f.
ZONDERLINGHEID (–HEDEN), z. v. *Singularité, bizarrerie, originalité*, f. ‖ Bijzonderheid. *Particularité*, f.
ZONDIG, bn. *Enclin au péché, qui a commis des péchés, criminel, coupable.* ‖ bw. *D'une manière coupable.*
ZONDIGEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pécher.* ‖ Tegen de geboden Gods —, *pécher contre les commandements de Dieu.* ‖ Tegen de welvoeglijkheid —, *manquer aux convenances.*
ZONDVLOED (zond. mv.), z. m. *Déluge*, m.
ZONECLIPS (–ECLIPSEN), z. v. *Éclipse* f. *de soleil.*
ZONHOED, z. m. *Capeline*, f.
ZONK, z. v. Zink. *Terrain bas*, m.
ZON[NE], z. v. *Zie* ZON.
ZONNEBAAN, z. v. *Route* f. *du soleil.*
ZONNEBEELD (zond. mv.), z. o. *Image* f. *du soleil.* ‖ (phys.) *Spectre solaire*, m. ‖ (astr.) Bijzon. *Parhélie*, m.
ZONNEBLIND, bn. *Ébloui* ou *aveuglé par le soleil.*
ZONNEBLIND, z. o. *Persienne*, f.
ZONNEBLOEM, z. v. *Soleil, tournesol*, m. ‖ Zonnewende. *Héliotrope*, m.
ZONNECIRKEL, z. m. *Cycle solaire*, m.
ZONNEDAK (–DAKEN), z. o. (mar.) *Tugue*, f.
ZONNEDAUW (zond. mv.), z. m. (bot.) *Rossolis*, m.
ZONNEGLANS (zond. mv.), z. m. *Éclat* m. *du soleil.*
ZONNEGLAS (–GLAZEN), z. o. *Hélioscope*, m.
ZONNEGLOED (zond. mv.), z. m. *Ardeur* ou *chaleur* f. *du soleil.*
ZONNEGOD (zond. mv.), z. m. (myth.) *Dieu du soleil, Phébus, Apollon*, m.
ZONNEHITTE (zond. mv.), z. v. *Ardeur* ou *chaleur* f. *du soleil.*
ZONNEJAAR, z. o. *Année solaire*, f.
ZONNEKEERKRING, z. m. *Tropique*, m.
ZONNEKEVER, z. m. (h. n.) *Coccinelle*, f. ‖ Goudhaantje. *Chrysomèle*, m.

ZONNEKIJKER, z. m. *Hélioscope*, m.
ZONNEKLAAR, bn. *Clair comme le jour, évident.* ‖ —klare waarheid, *vérité évidente*, f. ‖ bw. *Évidemment, clairement.*
ZONNEKRING, z. m. *Cycle solaire*, m.
ZONNELICHT (zond. mv.), z. o. *Lumière* m. *du soleil.*
ZONNELOOP (zond. mv.), z. m. *Cours* m. *du soleil.*
ZONNEMAAND, z. v. *Mois solaire*, m.
ZONNEMETER, z. m. *Héliomètre*, m.
ZONNEMICROSCOOP (-SCOPEN), z. m. *Microscope solaire*, m.
ZONNEN, zw. w. b. *Exposer* ou *mettre au soleil.*
ZONNENONDERGANG, z. m. *Coucher* m. *du soleil.* ‖ Westen. *Couchant*, m.
ZONNENOPGANG, z. m. *Lever* m. *du soleil.* ‖ Oosten. *Levant*, m.
ZONNEPAARD, z. o. *Cheval* m. *du soleil.*
*ZONNERADE, z. m. *Zie* ZONNESTRAAL.
ZONNERAND, z. m. (astron.) *Bord* m. *du soleil.*
ZONNERING, z. m. *Anneau solaire*, m.
ZONNESCHERM, z. o. *Parasol*, m. ‖ Zonneblind. *Serpillière, persienne*, f.
ZONNESCHIJF, z. v. *Disque* m. *du soleil.*
ZONNESCHIJN (zond. mv.), z. m. *Lumière, clarté* ou *lueur* f. *du soleil.* ‖ (prov.) Na regen komt —, *après la pluie le beau temps.*
ZONNESCHUW, bn. *Qui fuit la lumière du soleil.*
ZONNESPIEGEL, z, m. *Hélioscope*, m.
ZONNESTAND, z. m. *Solstice*, m. ‖ Van den —, *solsticial.*
ZONNESTEEK (-STEKEN), z. m. *Coup* m. *de soleil.*
ZONNESTEEN (-STEENEN), z. m. (minér.) *Pierre* f. *de Boulogne.* ‖ (h. n.) *Héliolithe*, m.
ZONNESTELSEL, z. o. *Système solaire*, m.
ZONNESTILSTAND, z. m. *Zie* ZONNESTAND.
ZONNESTRAAL, z. m. *Rayon du soleil, rayon solaire*, m.
ZONNETENT, z. v. (mar.) *Tente*, f.
ZONNEVLECHT (zond. mv.), z. v. (anat.) *Plexus solaire*, m.
ZONNEVLEK, z. v. *Tache* f. *sur le soleil.*
ZONNEVUUR (zond. mv.), z. o. *Feu* m. *du soleil.*
ZONNEWACHTER, z. m. *Satellite*, m.
ZONNEWAGEN, z. m. *Char* m. *du soleil.*
ZONNEWEG (zond. mv.), z. m. *Écliptique*, m.
ZONNEWENDE (zond. mv.), z. v. (bot.) *Héliotrope*, m.
ZONNEWIJZER, z. m. *Cadran solaire* m.
ZONNIG, bn. *Exposé au soleil.*
ZONSAFSTAND (zond. mv.), z. m. *Distance* f. *du soleil.* ‖ (astr.) Verste —, *aphélie*, m. ‖ Kortste —, *périhélie*, m.
ZONSHOOGTE (zond. mv.), z. v. *Hauteur* f. *du soleil.* ‖ (mar.) — nemen, *prendre hauteur.*
ZONSONDERGANG (zond. mv.), z. m. *Zie* ZONNENONDERGANG.
ZONSOPGANG (zond. mv.), z. m. *Zie* ZONNENOPGANG.
ZONST (OM), bw. *Inutilement, en vain.*
ZONSVERDUISTERING, z. v. *Éclipse* f. *de soleil.*
ZOO, bw. *Ainsi, tellement.* ‖ De zaak is — geschied, *la chose s'est passée ainsi.* ‖ Als de zaak — is, *s'il en est ainsi.* ‖ — niet, *sinon.* ‖ — veel, *tant, autant.* ‖ — lang als, *tant que.* ‖ — dikwijls, *si souvent.* ‖ — zeer, *tellement, si bien.* ‖ — veel te meer, *d'autant plus.* ‖ — veel te min, *d'autant moins.* ‖ — veel te erger, *tant pis.* ‖ — veel te beter, *d'autant mieux.* ‖ Hij is — groot als gij, *il est aussi grand que vous* ‖ — gezeid, — gedaan, *aussitôt dit, aussitôt fait.* ‖ — even, — aanstonds, *tout à l'heure, à l'instant.* ‖ Hij is — aangekomen, *il ne fait que d'arriver.* ‖ —, —, *passablement.* ‖ Zus en —, *tellement quellement.* ‖ — iets, *pareille chose*, f. ‖ voegw. Indien. *Si, en cas que.* ‖ — het u belieft, *s'il vous plaît.* ‖ Alhoewel. *Quoiqe.* ‖ Zooals. *Comme.* ‖ — oud als ik ben, *quoique je sois vieux.* ‖ — arm als ik ben, *quoique je sois pauvre.* ‖ Op het oogenblik dat. *Au moment que.* ‖ Toen. *Lorsque.* ‖ Dewijl. *Puisque.* ‖ Omdat. *Parce que.*
ZOO (ZOOIEN), z. v. *Cuisson, coction*, f. ‖ Het water is aan de —, *l'eau bout.* ‖ Kooksel. *Cuite*, f. ‖ Eene — visch, *un plat de poisson.* ‖ Menigte *Multitude*, f. ‖ *Zie* ZODE.
ZOOALS, voegw. *Comme, ainsi que.*
ZOODANIG, bn. *Tel, pareil, semblable, de la même sorte.* ‖ In — geval, *en pareil cas, en pareille circonstance.* ‖ — een mensch, *un tel homme.* ‖ bw. *Tellement, de telle manière, de telle façon.*
ZOODAT, voegw. *De sorte que.*
ZOODOENDE, bw. *Ainsi, de cette manière.*
ZOODRA, bw. *Sitôt, aussitôt.* ‖ — dat, *sitôt que, aussitôt que, dès que.*
ZOOGBROEDER, z. m. *Frère* m. *de lait.*
ZOOGDIER, z. o. *Mammifère*, m.
ZOOGEN, zw. w. b. *Allaiter.*
ZOOGENAAMD, ZOOGENOEMD, bn. *Prétendu, soi-disant, ainsi nommé, nommé.* ‖ —e geleerden, *de prétendus* ou *soi-disants savants*, m. pl.
ZOOGEZEGD, ZOOGEZEID, bn. *Zie* ZOOGENAAMD.
ZOOGKALF (-KALVERS, -KALVEREN, -KALVEN), z. o. *Veau* m. *de lait.*
ZOOGKIND (-KINDEREN), z. o. *Enfant* m. ou f *à la mamelle.*
ZOOGLAM (-LAMMERS, -LAMMEREN), z. o. *Agneau* m. *de lait.*
ZOOGOED, bw. — als, *presque, comme.*
ZOOGSTER, z. v. *Nourrice*, f.
ZOOGVARKEN, z. o. *Cochon* m. *de lait.*
ZOOGVROUW, z. v. *Nourrice*, f.
ZOOGZUSTER, z. v. *Sœur* f. *de lait.*
ZOOI, z. v. Menigte. *Multitude*, f. ‖ *Zie* ZOO, z. v.
ZOOL (ZOLEN), z. v. *Plante* f. *du pied.* ‖ — eens schoens, *semelle*, f. ‖ — eens paards, *sole*, f. ‖ (poét.) *Pied*, m.
ZOOLANG, voegw. *Aussi longtemps que, tant que.*
ZOOLLE[D]ER (zond. mv.), z. o. *Cuir* m. *à semelle.*
ZOÖLOGIE, z. v. *Zoologie*, f.
ZOÖLOGISCH, bn. *Zoologique.*
ZOÖLOOG (-LOGEN), z. m. *Zoologiste, zoologue*, m.
ZOOM (ZOOMEN), z. m. *Bord*, m. ‖ — eener rivier, *bord d'une rivière.* ‖ — eens mantels, *bord d'un manteau.* ‖ (coutur.) *Ourlet*, m. ‖ Eenen — maken, *ourler.* ‖ (archit.) *Orle*, m. ‖ (bot.) *Bordure*, f. ‖ (mar.) — eens zeils, *gaîne* f. *d'une voile.*
ZOOMEN, zw. w. b. *Ourler, border.* ‖ (mar.) Een zeil —, *gaîner une voile.*
ZOOMIN, bw. *Aussi peu, non plus.*
ZOOMNAAD, z m. *Couture* f. *d'ourlet, ourlet*, m.
ZOOMTOUW, z. o. (mar.) *Ansette, ralingue*, f.
ZOON (ZONEN, ZOONS), z. m. *Fils*, m. ‖ Oudste —, *fils aîné.* ‖ Jongste —, *fils cadet.* ‖ De verloren —, *l'enfant prodigue*, m.
ZOONSCHAP (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de fils.* ‖ (jurispr.) *Filiation*, f.
ZOONSDOCHTER, z. v *Petite-fille*, f.
ZOONSKIND (-KINDERS, -KINDEREN), z. o. *Petit-fils*, m., *petite-fille*, f.
ZOONSVROUW, z. v. *Belle-fille, bru*, f.
ZOONSZOON (-ZONEN), z. m. *Petit-fils*, m.
ZOOPJE, z o. *Petit coup* m. *de liqueur, goutte*, f.
ZOOPJESMAN (-LUI), z. m. (fam.) *Cabaretier*, m.

Zoor, bn. Droog. *Sec.* || Ruw, stram. *Rude, raide.*
Zoorheid (zond. mv.), z. v. *Sécheresse*, f. || Ruwheid, stramheid. *Rudesse, raideur*, f.
Zooveel, bn. *Tant de.* || bw. *Autant, tant, tellement.*
Zooveelste, bn. *Le tantième.*
Zoover[re], bw. *Aussi loin, si loin.*
Zoowel, bw. *Aussi bien, si bien, tant.*
Zoozeer, bw. *Autant, tant, aussi fort.*
Zorg, z. v. *Peine*, f., *souci*, m., *sollicitude*, f. || Oplettendheid. *Soin*, m. || Voor iemand — dragen, *prendre* ou *avoir soin de qq.* || Zonder —, *sans souci.* || Vrees. *Crainte*, f. || Armstoel. *Fauteuil*, m. || m. *en* v. Bezorgd mensch. *Personne soigneuse*, f.
Zorgband, z. m. (mar.) *Sauvegarde, suspente, erse*, f.
Zorgdragend, bn. *Soigneux.*
Zorgeloos, bn. *Insouciant, négligent, nonchalant, indolent.* || bw. *Négligemment, nonchalamment, sans souci, sans soin.*
Zorgeloosheid (zond. mv.), z. v. *Insouciance, négligence, nonchalance, indolence*, f.
Zorgen, zw. w. o. (met *hebben*). *Soigner, avoir soin de, veiller à, se soucier de.* || Voor iemand —, *avoir* ou *prendre soin de qq.* || (prov.) Hij laat violen —, *il ne se soucie de rien.* || Vreezen. *Craindre, être inquiet, être en peine.*
Zorger, z. m. *Homme soigneux*, m.
Zorgketting, z. m. *Chaîne* f. *de sauvegarde.*
Zorglijk, bn. *Soigneux, soucieux, inquiet.* || Gevaarlijk. *Dangereux, inquiétant, critique.* || bw. *Soigneusement.* || Gevaarlijk. *Dangereusement.*
Zorglijkheid (zond. mv.), z. v. *Soin, souci*, m. || Gevaar. *Danger*, m. || Vrees. *Crainte*, f.
Zorglijn, z. v. (mar.) *Zie* Zorgband.
Zorgstoel, z. m *Fauteuil*, m.
Zorgster, z. v. *Femme soigneuse*, f.
***Zorgvoudig**, bn. *Zie* Zorgvuldig.
Zorgvuldig, bn. *Soigneux, attentif, vigilant.* || bw *Soigneusement, attentivement.*
Zorgvuldigheid (zond. mv.), z. v. *Soin*, m., *attention, vigilance, exactitude scrupuleuse*, f.
Zorgvuldig[lijk], bw. *Zie* Zorgvuldig, bw.
Zorgzaad (zond. mv.), z. o. (bot.) *Mélique*, f., *blé barbu*, m.
Zorgzaam, bn. *en* bw. *Zie* Zorgvuldig.
Zorgzaamheid (zond. mv.), z. v. *Zie* Zorgvuldigheid.
Zot, z. m. *Sot, fou, imbécile*, m. || Iemand voor den — houden, *se railler* ou *se moquer de qq.* || Krankzinnige. *Fou*, m. || (théâtr.) *Bouffon*, m. || (fig.) Hij speelt voor —, *il fait le fou.* || (prov.) Ieder — heeft zijne marot, *à chaque fou plaît sa marotte.* || (jeu de cart.) *Valet*, m. || bn. *Sot, fou, imbécile.* || —te liefde, *fol amour*, m. || bw. *Sottement, follement*
Zotheid (-heden), z. v. *Folie, sottise*, f. || —heden doen, *faire des sottises.*
Zothuis, z. o. *Petites maisons*, f. pl., *hôpital* m. *des aliénés* ou *des fous, maison* f. *de santé.*
Zotskap, z. v. *Marotte*, f. || m. *en* v. Persoon. *Fou, sot*, m., *folle, sotte*, f.
Zotspel, z. o. *Bouffonnerie*, f.
Zotteklap (zond. mv.), z. m. *Balivernes*, f. pl.
Zottekluit, z. v. *Bouffonnerie*, f.
Zot[telijk], bw. *Zie* Zot, bw.
Zottepraat (zond. mv.), z. m. *Balivernes*, f. pl.
Zotternij, z. v. *Sottise, folie*, f.
Zottigheid (-heden), z v. *Zie* Zotheid.
Zottin, z. v. *Sotte, folle*, f.
Zout, z. o. *Sel*, m. || — zieden *of* bereiden, *sauner, faire du sel.* || In het — leggen, *saler.* || Met — besprengen, *saupoudrer de sel.* || (poét.) Zee. *Mer*, f. || (chim.) *Sel.* || Vluchtig —, *sel volatil.* || Engelsch —, *sel anglais, sulfate* m. *de magnésie.* || (fig.) Pit, merg. *Sel*, m., *finesse*, f. || (fig.) Attisch —, *sel attique.*
Zout, bn. *Salé.* || — water, *eau salée*, f. || —e visch, *poisson salé*, m. || —e boter, *beurre salé*, m.
Zoutachtig, bn. *De la nature du sel, salin.* || Ziltig. *Saumâtre.*
Zoutachtigheid (zond. mv.), z. v. *Goût salin*, m.
Zoutazijn (zond. mv.), z. m. (méd.) *Oxalme*, m.
Zoutbak, z. m. *Baquet à sel, salin, saloir*, m.
Zoutbakje, z. o. *Saunière, salière*, f.
Zoutberg, z. m. *Montagne* f. *de sel gemme.*
Zoutbloemen, z. v. mv. *Cristallisations salines, fleurs* f. pl. *de sel.*
Zoutbrood (-brooden), z. o. *Salignon, pain* m. *de sel.*
Zouteloos, bn. *Sans sel, insipide, fade.* || (fig.) *Insipide, fade.* || bw. *Sans sel.* || (fig.) *Insipidement.*
Zouteloosheid (zond. mv.), z. v. *Absence* f. *de sel.* || (fig.) *Insipidité, fadeur*, f.
Zouten, (*zoutte, gezouten*,) st. w. b. *Saler.* || (fig.) Duur verkoopen. *Saler, vendre cher.* || (fig.) Gezouten scherts, *raillerie salée*, f.
Zouter, z. m. *Saleur*, m
Zouterik (zond. mv), z. m. (bot.) *Salicorne*, f., *cresson* m. *de mer.*
Zoutevisch (zond. mv.), z. v. *Poisson salé*, m.
Zoutgeest (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *de sel.*
Zoutgeld (zond. mv.), z. o. *Gabelle*, f., *impôt* m. *sur le sel.*
Zoutgroef, z. v. *Zie* Zoutmijn.
Zouthandel (zond. mv.), z. m. *Commerce de sel, saunage*, m.
Zouthandelaar, z. m. *Saunier, marchand* m. *de sel.*
Zoutheid (zond. mv.), z. v. *Salure*, f.
Zouthoop (-hoopen), z. m. *Salorge, monceau* ou *amas* m. *de sel.*
Zoutigheid (zond. mv.), z. v. *Salure*, f.
Zouting (zond. mv.), z. v. *Salaison*, f., *salage*, m.
Zoutkeet (-keeten), z. v. *Saline, saunerie*, f.
Zoutketel, z. m. *Chaudière* f. *à sel.*
Zoutkoker, z. m. Zoutzieder. *Saunier*, m.
Zoutkooper, z. m. *Marchand* m. *de sel.*
Zoutkorf, z. m. *Porte-sel*, m., *bénate*, f.
Zoutkorrel, z. v. *Grain* m. *de sel.*
Zoutkruk, z. v. (saun.) *Servion*, m.
Zoutkuip, z. v. *Saloir*, m.
Zoutmaker, z. m. *Zie* Zoutzieder.
Zoutmakerij, z. v. *Art* m. *de préparer le sel.* || Zoutkeet. *Saline, saunerie*, f.
Zoutmeer (-meren), z. o. *Marais salant*, m.
Zoutmeter, z. m. *Mesureur de sel, radeur, amineur*, m.
Zoutmijn, z. v, *Saline, mine* f. *de sel.*
Zoutmoer, z. o. *Marais salant*, m.
Zoutpacht, z. v. *Fermage* m. *de la gabelle.*
Zoutpachter, z. m. *Fermier* m. *de la gabelle.*
Zoutpan, z. v. *Chaudière à sel, poêle*, f.
Zoutpilaar, z. m *Colonne* f. *de sel.*
Zoutpot, z. m. *Pot au sel, saloir*, m., *salière*, f.
Zoutput, z. m. *Puits salant*, m.
Zoutrecht, z. o. *Gabelle*, f., *droit* m. *sur le sel.*
Zoutschip (-schepen), z. o. *Vaisseau* m. *chargé de sel.*
Zoutschuim (zond. mv.), z. o. (verr.) *Tandrole*, f.
Zoutsluiker, z. m. *Faux-saunier*, m.
Zoutsmaak (zond. mv.), z. m. *Goût saumâtre*, m.
Zoutstamper, z. m. *Briseur-de-sel*, m.
Zoutsteen (-steenen), z. m. *Masse* ou *pierre* f. *de sel.*
Zoutsteenschuim (zond. mv.), z. o. *Aphronitre*, m.

ZOUTVAATJE, z. o. *Petite salière*, f., *petit saloir*, m.
ZOUTVAT (-VATEN), z. o. *Salière*, f., *saloir*, m.
ZOUTVERKOOPER, z. m. *Zie* ZOUTKOOPER.
ZOUTWEGER, z. m. (chim.) *Pèse-sel*, m.
ZOUTWICHELAAR, z. m. *Halomancien*, m.
ZOUTWICHELARIJ (zond. mv.), z. v. *Halomancie*, f.
ZOUTZAK, z. m. *Sac* m. *à sel*. ‖ (fig.) *Bûche*, *personne stupide*, f.
ZOUTZEE, z. v. (géogr.) Doode Zee. *Mer Morte*, f., *Lac Asphaltite*, *Asphaltite*, m.
ZOUTZIEDEN (zond. mv.), z. o. *Saunerie*, f.
ZOUTZIEDER, z. m. *Saunier*, m.
ZOUTZIEDERIJ, zi v. *Saunerie*, f.
ZOUTZUIL, z. v. *Zie* ZOUTPILAAR.
ZOUTZUUR (zond. mv.), z. o. *Chlore*, m.
ZUCHT, z. m. *Soupir*, m. ‖ —en loozen, *pousser des soupirs*. ‖ v. Begeerte. *Penchant*, *désir*, m., *inclination*, f. ‖ Gezwollenheid. *Enflure*, f. ‖ Ziekte. *Maladie*, f.
ZUCHTEN, zw. w o. (met *hebben*). *Soupirer*, *pousser des soupirs*, *gémir*. ‖ Diep —, *pousser de profonds soupirs*. ‖ Over zijne zonden —, *gémir de ses péchés*. ‖ Naar iets — *of* verlangen, *languir* ou *soupirer après qc*. ‖ Mijne ziel zucht naar God, *mon âme soupire après Dieu*. ‖ Zuchtende stem, *voix gémissante*, f.
ZUCHTIG, bn. Ziek. *Malade*, *incommodé*, *indisposé*.
ZUCHTIGHEID (zond. mv.), z. v. (méd.) *Cacochymie*, f.
ZUID (zond. mv.), z. o. Het zuiden. *Sud*, *midi*, m. ‖ v. De zuidelijke streken. *Midi*, m.
ZUID, bn. *Qui est au sud*, *méridional*. ‖ De wind is —, *le vent est sud*, *au sud*.
ZUIDEINDE (zond. mv.), z. o. *Côté du sud*, *midi*, m., *extrémité méridionale*, f.
ZUIDELIJK, bn. *Méridional*, *austral*, *qui est du sud* ou *du midi*. ‖ —e streken, *contrées méridionales*, f. pl. ‖ bw. *Vers le sud* ou *le midi*.
ZUIDELIJKEN, zw. w. o. (met *zijn*). *Se tourner vers le sud* ou *le midi*.
ZUIDEN (zond. mv.), z. o. *Sud*, *midi*, m. ‖ Volken van het —, *peuples* m. pl. *du midi*. ‖ De wind komt uit het —, *le vent vient du sud*.
ZUIDENWIND, z. m. *Vent* m. *du midi* ou *du sud*.
ZUIDER, bn. *Zie* ZUIDELIJK.
ZUIDERAS, z. v. *Partie méridionale* f. *de l'axe de la terre*.
ZUIDERASPUNT (zond. mv.), z. o. *Pôle antarctique* ou *austral*, m.
ZUIDERBREEDTE (zond. mv.), z. v. *Latitude méridionale*, f.
ZUIDERPOOL (zond. mv.), z. v. *Pôle antarctique* ou *austral*, *pôle* m. *du sud*.
ZUIDERZON (zond. mv.), z. v. *Soleil* m. *du midi*.
ZUIDHOEK (zond. mv.), z. m. *Côté* m. *du sud* ou *du midi*.
ZUIDKUST, z. v. *Côte méridionale*, f.
ZUIDLANDEN, z. o. mv. *Terres australes*, f. pl.
ZUIDOOST, bw. *Sud-est*. ‖ z. o. *Sud-est*, m.
ZUIDOOSTELIJK, bn. *Du côté du sud-est*, *au sud-est*.
ZUIDOOSTEN (zond. mv.), z. o. *Sud-est*, m.
ZUIDOOSTENWIND, z. m. *Vent* m. *du sud-est*. ‖ — op de Middellandsche Zee, *siroc*, *siroco*, m.
ZUIDPOOL (zond. mv.), z. v. *Zie* ZUIDERPOOL.
ZUIDPUNT, z o. *Point méridional*, *sud*, m.
ZUIDWAARTS, bw. *Vers le sud* ou *le midi*, *du côté du sud* ou *du midi*.
ZUIDWEST, bw. *Sud-ouest*. ‖ z. o. *Sud-ouest*, m.
ZUIDWESTELIJK, bn. *en* bw. *Du côté du sud-ouest*, *au sud-ouest*.
ZUIDWESTEN (zond. mv.), z. o. *Sud-ouest*, m.
ZUIDWESTENWIND (zond. mv.), z. m. *Vent* m. *du sud-ouest*. ‖ — op de Middellandsche Zee, *garbin*, m.
ZUIDWESTER, z. m. (mar.) *Bousingot*, m.
ZUIDZEETRAAN (zond. mv.), z. v. *Huile* f. *de baleine de la Mer du sud*.
ZUIDZEEVAARDER, z. m. *Baleinier* m. *du sud*.
ZUIDZIJDE (zond. mv.), z. v. *Côté* m. *du sud*.
ZUIEN, zw. w. b. *Fredonner*, *chanter*. ‖ Sussen, stillen. *Apaiser*, *calmer*.
ZUIGBLAARTJE, z. o. *Suçon*, m.
ZUIGELING, z. m. *en* v. *Nourisson*, m. ‖ (poét.) *Nourrisson*. ‖ De —en der Muzen, *les nourrissons des Muses*.
ZUIGEN, (*zoog*, *zogen*, *gezogen*,) st. w. b. *Sucer*, *téter*. ‖ Te — geven, *allaiter*, *nourrir*, *de son lait*. ‖ (fig.) Opslurpen. *Absorber*. ‖ Iets uit zijnen duim —, *inventer qc*. ‖ o. (met *hebben*). *Sucer*, *téter*.
ZUIGER, z. m. *Celui qui suce*, *suceur*, m. ‖ — eener pomp, *piston*, m. ‖ Hevel. *Siphon*, m. ‖ Misdracht. *Faux germe*, m. ‖ Visch. *Rémore*, f., *sucet*, m. ‖ (mar.) Mastband. *Rocambeau*, m.
ZUIGERVISCH, z. m. *Rémore*, f., *sucet*, m.
ZUIGGLAS (-GLAZEN), z. o. *Biberon*, m.
ZUIGING (zond. mv.), z. v. *Succion*, f., *sucement*, m. ‖ — eener pomp, *aspiration* f. *d'une pompe*.
ZUIGKALF, z. o. *Zie* ZOOGKALF.
ZUIGKIND, z. o. *Zie* ZOOGKIND.
ZUIGKLEP, z. v. *Soupape* f. *d'aspiration*.
ZUIGLAM, z. o. *Zie* ZOOGLAM.
ZUIGPAPIER (zond. mv.), z. o. *Papier brouillard* ou *buvard*, m.
ZUIGPIJP, z. v. *Tuyau* m. *d'aspiration*. ‖ Hevel. *Siphon*, m. ‖ — van een zuigglas, *tuyau* m. *d'un biberon*.
ZUIGPLANT, z. v. *Plante parasite*, f.
ZUIGPOMP, z. v. *Pompe aspirante*, f.
ZUIGSNAVEL, ZUIGSNUIT, z. m. (h. n.) *Suçoir*, m.
ZUIGSPONNING, z. v. *Rainure*, f.
ZUIGSTER, z. v. *Suceuse*, f.
*ZUIKEN, (*zook*, *zoken*, *gezoken*,) zw. w. b. *en* o. *Zie* ZUIGEN.
ZUIL, z. v. *Colonne*, f., *pilier*, m. ‖ Marmeren —, *colonne de marbre*. ‖ Romeinsche —, *colonne de l'ordre composite*. ‖ Eene — oprichten, *dresser une colonne*. ‖ Spitse —, *pyramide*, f. ‖ (fig.) Steun. *Colonne*, f., *soutien*, *appui*, m. ‖ De —en des Staats, *les colonnes de l'État*.
ZUILENGANG, z. m. *Colonnade*, f., *péridrome*, *péristyle*, *portique*, m.
ZUILENRIJ, z. v. *Colonnade*, f.
ZUILENWIJDTE (zond. mv.), z. v. *Entre-colonnement*, m.
ZUILKAP, z. v. *Chapiteau*, m.
ZUILKRANS (-KRANSEN), z. m. *Ceinture* f. *d'une colonne*.
ZUILMETER, z. m. (archit.) *Stylomètre*, m.
ZUILRING, z. m. (archit.) *Astragale*, m.
ZUILSCHACHT, z. v. *Escape*, f., *fût* m. *d'une colonne*.
ZUILTJE, z. o. *Colonnette*, *columelle*, *petite colonne*, f., *petit pilier*, m.
ZUILVOET, z. m. *Acrotère*, m., *base* f. *de colonne*.
ZUILVORMIG, bn. *en* bw. *En forme de colonne*.
ZUILWERK (zond. mv.), z. o. *Colonnade*, f.
ZUIMACHTIG, bn. Nalatig. *Négligent*, *nonchalant*. ‖ Traag. *Lent*. ‖ bw. *Négligemment*, *nonchalamment*. ‖ Traag. *Lentement*.
ZUIMACHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Négligence*, *nonchalance*, f. ‖ Traagheid. *Lenteur*, f.
ZUIMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tarder*, *être lent* ou *négligent*.

ZUIMENIS, z. v. *Négligence*, f.
ZUINIG, bn. *Économe*, *ménager*. ‖ bw. *Économiquement*, *avec économie*.
ZUINIGHEID (zond. mv.), z. v. *Économie*, *épargne*, *parcimonie*, f.
ZUINIGJE, z. o. *Binet*, *brûle-tout*, m.
ZUINIGJES, bw. *Économiquement*, *chichement*.
ZUIP (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de boire*. ‖ Aan de — zijn, *être adonné à la boisson*. ‖ Kandeel. *Chaudeau*, m.
ZUIPACHTIG, bn. *Adonné à la boisson*.
ZUIPBAST, z. m. *Ivrogne*, *buveur*, *soûlard*, m.
ZUIP[E], z. v. *Chaudeau*, m.
ZUIPEN, (*zoop*, *zopen*, *gezopen*,) st. w b. *Boire*. ‖ Aan het vee te — geven, *faire boire les bestiaux*. ‖ Gulzig drinken. *Boire avec excès*. ‖ Brandewijn —, *boire de l'eau de vie*. ‖ Zich zat —, *se soûler*, *s'enivrer*. ‖ o. (met *hebben*). *Boire*. ‖ Gulzig drinken. *Ivrogner*, *chopiner*, *pinter*, *boire avec excès*.
ZUIPER, z. m. *Ivrogne*, *buveur*, *biberon*, *soûlard*, m.
ZUIPERIJ (zond. mv.), z. v. *Ivrognerie*, *crapule*, f.
ZUIPLAP, z. m. *Zie* ZUIPER.
ZUIPLUST (zond. mv.), z. m. *Passion pour la boisson*, *ivrognerie*, f.
ZUIPPARTIJ, z. v. *Orgie*, *bacchanale*, f. ‖ (fam.) *Soûlographie*, f.
ZUIPSTER, z. v. *Biberonne*, *ivrognesse*, f.
ZUIPZAK, z. m. *Zie* ZUIPER.
ZUIVEL (zond. mv.), z. o. Melk. *Lait*, m. ‖ Wat van melk wordt gemaakt. *Laitage*, m. ‖ Wat een ei bevat. *Le contenu d'un œuf*, *œuf*, m. ‖ (prov.) Hij is zoo vol bedrog als een ei vol —, *il est bien fourbe*.
ZUIVER, bn. *Net*, *propre*, *pur*, *clair*. ‖ —e wijn, *vin pur*, m. ‖ —e lucht, *air pur*, m. ‖ —e stijl, *style net* ou *correct*, m. ‖ —e begrippen, *notions pures*, f. pl. ‖ —e stem, *voix pure*, f. ‖ (fig.) Rein. *Pur*. ‖ Kuisch. *Chaste*. ‖ bw. *Nettement*, *proprement*. ‖ (fig.) *Purement*. ‖ Eene taal — spreken, *parler une langue correctement*.
ZUIVERAAR, z. m. *Affineur*, *raffineur*, m.
ZUIVEREN, zw. w. b. *Purifier*, *nettoyer*. ‖ De grachten —, *nettoyer les fossés*. ‖ De taal —, *épurer la langue*. ‖ Het bloed —, *dépurer* ou *purifier le sang*. ‖ Het lichaam —, *purger*. ‖ Den smaak —, *épurer le goût*. ‖ (jeu.) Zijne kaart —, *se défausser*. ‖ Zich —. *Se purifier*, *se nettoyer*. ‖ Zich — van eene misdaad, *se justifier d'un crime*.
ZUIVERHEID (zond. mv.), z. v. *Netteté*, *propreté*, *pureté*, f. ‖ — der lucht, *pureté de l'air*. ‖ — des waters, *pureté de l'eau*. ‖ — der taal, *correction*, f. ‖ (fig.) Kuischheid. *Chasteté*, f.
ZUIVERING, z. v. *Nettoiement*, m. ‖ — des bloeds, *dépuration* f. *du sang*. ‖ (métall.) *Détersion*, f. ‖ Loutering. *Affinage*, *raffinage*, *épurement*, m., *épuration*, f. ‖ — eens beschuldigden, *justification* f. *d'un accusé*.
ZUIVERINGSMIDDEL, z. o. *Remède détersif*, *détersif*, *purgatif*, m.
ZUIVERLIJK, bn. *Pur*, *propre*. ‖ bw. *Purement*.
ZULK, bn. *Tel*, *pareil*, *semblabe*. ‖ — een groot man, *un si grand homme*. ‖ (prov.) —e heeren, —e knechts, *tel maître*, *tel valet*. ‖ — of — eene zwaarte hebben, *avoir telle ou telle pesanteur*. ‖ Dezulken, z. m. mv. *Ces sortes de gens*.
ZULKS, bw. *Cela*, *telle chose*, *cette chose-là*. ‖ Wat. *Ce que*. ‖ Zoodanig. *Tellement*. ‖ voegw. Zoodat. *De sorte que*.
ZULLE, z. v. Drempel. *Seuil*, m.
ZULLEN, (*ik zal*, *hij zal*, *wij zullen*, *enz.*; *zoude* of *zou*,) hulpw. *Devoir* ‖ Ik zal hebben, *j'aurai*. ‖ Ik zal zijn, *je serai*. ‖ Ik zal lezen, *je lirai*. ‖ Hij zou komen, *il viendrait*. ‖ Hij zou geschreven hebben, *il aurait écrit*. ‖ Wat — wij hier? *que faire ici?*
ZULT (zond. mv.), z. o. *Marinade*, f.
ZULTEN, zw. w. b. *Mariner*.
ZULTING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mariner*.
ZULTKOST (zond. mv.), z. m. *Salaison*, f.
ZULTSPEK (zond. mv.), z. o. *Lard mariné*, m.
ZULTVLEESCH (zond. mv.), z. o. *Viande salée*, f.
ZUNDGAT (—GATEN), z. o. (artill.) *Lumière*, f.
ZUNDVLOED (zond. mv.), z. m. *Zie* ZONDVLOED.
ZUREN, zw. w. b. *Aigrir*, *rendre aigre*. ‖ — met azijn, *vinaigrer*. ‖ o. (met *zijn*). *S'aigrir*, *devenir aigre*.
ZURIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ZUURHEID.
ZURING (zond. mv.), z. v. *Acidification*, f. ‖ (bot.) Zurkel. *Oseille*, f.
ZURINGSAUS (zond. mv.), z. v. *Sauce* f. *à l'oseille*.
ZURINGZOUT (zond. mv.), z. o. (chim.) *Oxalate*, m.
ZURINGZUUR (zond. mv.), z. o. (chim.) *Acide oxalique*, m.
ZURKEL (zond. mv.), z. v. *Oseille*, f.
ZUS, bw. *Ainsi*, *de cette façon*, *de cette manière*. ‖ Dan —, dan zoo, *tantôt de cette manière*, *tantôt d'une autre*. ‖ — en zoo, *passablement*. ‖ Het is — of zoo geweest, *peu s'en est fallu*.
ZUS, z. v. (pop.) Zuster. *Sœur*, f.
ZUSJE, z. o. *Petite sœur*, f. ‖ (fig.) Een fijn —, *une sainte nitouche*.
ZUSTER, z. v. *Sœur*, f. ‖ Kloostertitel. *Sœur*. ‖ — Maria, *Sœur Marie*. ‖ Gebak. *Omelette* f. *à la célestine*.
ZUSTERHUIS, z. o. *Couvent* m. *de femmes*.
ZUSTERLIEFDE (zond. mv.), z v. *Amour* m. *d'une sœur*.
ZUSTERLIJK, bn. *De sœur*, *sororial*. ‖ bw. *En sœur*.
ZUSTERLING, z. m. *en* v. *Neveu*, m., *nièce*, f.
ZUSTERMOORD, z. m. *Sororicide*, m.
ZUSTERMOORDER, z. m. *Sororicide*, m.
ZUSTERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Qualité* f. *de sœur*. ‖ v. Vereeniging van zusters. *Communauté de sœurs* ou *de religieuses*, *congrégation*, f.
ZUSTERSDOCHTER, z. v. *Nièce*, f.
ZUSTERSKIND (—KINDEREN), z. o. *Neveu*, m , *nièce*, f.
ZUSTERSMAN (—MANNEN), z. m. *Beau-frère*, m.
ZUSTERSZOON (—ZOONS), z. m. *Neveu*, m.
ZUSTERTJE, z. o. *Petite sœur*, f. ‖ Gebak. *Petite omelette* f. *à la célestine*.
ZUSTERTWIST (zond. mv.), z. m. *Querelle* f. *entre sœurs*.
ZUUR, bn. *Aigre*, *sur*, *âcre*, *âpre*. ‖ — worden, *s'aigrir*. ‖ — maken, *aigrir*. ‖ Zure saus, *sauce* f. *au vinaigre*. ‖ Zure appel, *pomme aigre* ou *sure*, f. ‖ Zure wijn, *vin aigre*, m. ‖ De wijn wordt —, *le vin tourne* ou *s'aigrit*. ‖ (prov.) In eenen zuren appel bijten, *faire de nécessité vertu*. ‖ Zure noordenwind, *âpre vent* m. *du nord*. ‖ (chim.) *Acide*. ‖ Norsch. *Rébarbatif*, *rechigné*, *refrogné*. ‖ — gezicht, *visage rechigné*, m. ‖ Streng, hard. *Sévère*, *dur*. ‖ Moeielijk. *Difficile*, *pénible*. ‖ Zure arbeid, *travail pénible*, m. ‖ bw. — smaken, *avoir un goût aigre*. ‖ — opbreken, *donner des rapports aigres*. ‖ (fig.) Dat zal u — opbreken, *vous en payerez la folle enchère*, *vous vous en repentirez*. ‖ Moeilijk, lastig. *Difficilement*, *avec beaucoup de peine*. ‖ Stuursch. — zien, *faire la mine* ou *la moue*.
ZUUR, z. o. *Acide*, m. ‖ Azijn. *Vinaigre*, m. ‖ (méd.) *Aigreurs*, f. pl. ‖ (fig.) — en zoet, *malheur et bonheur*, m.
ZUURACHTIG, bn. *Aigrelet*, *suret*, *acidulé*. ‖ — maken, *aciduler*. ‖ —e smaak, *goût aigrelet*, m.

ZUURBOOM (-BOOMEN), z. m. (bot.) *Berberis*, m., *épine-vinette*, f.
ZUURDEEG (zond. mv.), z. o. *Levain*, m.
ZUURDEESEM (zond. mv.), z. m. *Zie* ZUURDEEG.
ZUURDOORN, z. m. (bot.) *Zie* ZUURBOOM.
ZUURHEID (zond. mv.), z. v. *Aigreur*, *acidité*, *âcreté*, f. ‖ — des wijns, *verdeur* f. *du vin*.
ZUURKOOL (-KOOLEN), z. v. *Choux salés*, m. pl., *choucroute*, f.
ZUURMUIL, z. m. *en* v. (fam.) *Grognard*, m., *grognarde*, f., *personne acariâtre*, f.
ZUURSTOF (zond. mv.), z. v. (chim.) *Oxygène*, m. ‖ Met — verbinden, *oxygéner*.
ZUURSTOFGAS (zond. mv.), z. o. (chim.) *Oxygène*, m.
ZUURTE (zond. mv.), z. v. *Zie* ZUURHEID.
ZUURTJES, bw. *Légèrement acide*, *aigrelet*.
ZUURTOOT (-TOTEN), z. m. *en* v. *Zie* ZUURMUIL.
ZUURZOET, bn. *Aigre-doux*.
ZUURZOUT (zond. mv.), z. o. (chim.) *Sel acide*, m. ‖ Azijnzuur zout. *Acétate*, m.
ZWAAI, z. m. *Tour*, *virement*, m. ‖ (mar.) *Évitage*, m. ‖ (fig.) Geene ruimte hebben om zijnen — te nemen, *n'avoir pas d'évitée*. ‖ (fig.) Wending. *Tournure*, f. ‖ De zaak krijgt eenen anderen —, *l'affaire prend une autre tournure*.
ZWAAIEN, zw. w. b. *Tourner*, *virer*, *brandir*, *brandiller*. ‖ De armen —, *brandiller les bras*. ‖ Eene toorts —, *secouer un flambeau*. ‖ (fig.) Den schepter —, *porter le sceptre*. ‖ o. (met *zijn*). *Tourner*, *virer*, *brandiller*. ‖ (mar.) *Éviter*. ‖ (constr.) *Pencher*, *biaiser*.
ZWAAIHAAK, z. m. *Biveau*, *buveau*, m.
ZWAAIING, z. v. *Virement*, m., *évitée*, f.
ZWAAN, z. m. *en* v. Vogel. *Cygne*, m. ‖ (fig.) De Mantuaansche —, *le cygne de Mantoue*, *Virgile*, m.
ZWAAN, z. v. Lichtekooi. *Femme* f. *de mauvaise vie*.
ZWAAR, bn. *Pesant*, *lourd*, *massif*. ‖ Honderd pond —, *cent livres pesant*. ‖ Zware last, *pesant fardeau*, m. ‖ —der maken, *appesantir*. ‖ —der worden, *s'appesantir*. ‖ — geschut, *grosse artillerie*, f. ‖ — touwwerk, *gros câbles*, m. pl. ‖ Streng. *Sévère*. ‖ Zware straf, *peine sévère*, f. ‖ Moeilijk. *Pénible*, *difficile*, *rude*. ‖ Zware arbeid, *travail pénible*, m. ‖ Dat valt mij —, *cela m'est pénible*. ‖ Droevig. *Triste*. ‖ Zwanger. *Enceinte*. ‖ bw. *Pesamment*, *massivement*. ‖ — gewapend, *pesamment armé*. ‖ Moeilijk. *Difficilement*. ‖ Gevaarlijk. — gekwetst, *dangereusement blessé*.
ZWAARD, z. o. Zwoord. *Zie* ZWOORD.
ZWAARD, z. o. Wapen. *Épée*, f., *glaive*, m. ‖ Het — aangorden, *ceindre l'épée*. ‖ Het — trekken, *tirer l'épée* ‖ Het — opsteken, *rengaîner l'épée*. ‖ Te vuur en te — verdelgen, *mettre à feu et à sang*. ‖ Tot het — veroordeelen, *condamner qq. à avoir la tête tranchée*. ‖ Met het — gestraft worden, *avoir la tête tranchée*. ‖ Meester van den scherpen —e, *bourreau*, *maître* m. *des hautes-œuvres*. ‖ (mar.) *Semelle*, *dérive*, f. ‖ — eens windmolens, *aile* f. *d'un moulin à vent*.
ZWAARDACHTIG, bn. *Zie* ZWOORDACHTIG.
ZWAARDDEEL (-DEELEN), z. o. (jurispr.) *Héritage* m. *de l'agnat*.
ZWAARDDRAGER, z. m. *Porte-glaive*, m.
ZWAARDKRUID (zond. mv.), z. o. *Glaïeul*, m.
ZWAARDLELIE, z. v. (bot.) *Lis gladié*, m.
ZWAARDMAAG, z. m. *en* v. *Agnat*, *parent* m. ou *parente* f. *du côté paternel*.
ZWAARDRECHT (zond. mv.), z. o. *Droit* m. *du plus fort*.
ZWAARDVECHTER, z. m. *Gladiateur*, m.
ZWAARDVEGEN (zond. mv.), z. o. *Fourbissure*, f., *métier* m. *de fourbisseur*.
ZWAARDVEGER, z. m. *Fourbisseur*, m.
ZWAARDVISCH, z. m. *Espadon*, *empereur*, m. ‖ Zaagvisch. *Scie*, f.
ZWAARDVORMIG, bn. *Ensiforme*, *gladié*. ‖ (anat.) *Ensiforme*, *xiphoïde*. ‖ bw. *En forme d'épée*.
ZWAARDZIJDE (zond. mv.), z. v. *Côté* m. *du père*, *ligne agnatique*, *agnation*, f.
ZWAARHEID (zond. mv.), z. v. *Pesanteur*, f., *poids*, m., *gravité*, f.
ZWAARHOOFD, z. m. *en* v. (fam.) *Songe-creux*, m., *personne hypocondre*, f.
ZWAARHOOFDIG, bn. *Hypocondre*, *mélancolique*, *rêveur*. ‖ Bekommerd. *Inquiet*, *soucieux*.
ZWAARHOOFDIGHEID (zond. mv.), z. v. *Mélancolie*, f. ‖ Bekommerdheid. *Inquiétude*, f., *souci*, m.
ZWAARLIJVIG, bn. *Corpulent*, *replet*.
ZWAARLIJVIGHEID (zond. mv.), z. v. *Corpulence*, *réplétion*, f., *embonpoint*, m.
ZWAARMOEDIG, bn. *Mélancolique*, *triste*, *morne*, *abattu*, *sombre*, *atrabilaire*, *hypocondre*. ‖ bw *Mélancoliquement*, *tristement*.
ZWAARMOEDIGHEID (zond mv.), z. v. *Mélancolie*, f., *abattement*, m., *tristesse*, *hypocondrie*, f.
ZWAARMOEDIG[LIJK], bw. *Zie* ZWAARMOEDIG, bw.
ZWAARTE (zond. mv.), z. v. *Pesanteur*, f., *poids*, m. ‖ (phys.) *Gravité*, *pesanteur*, f. ‖ Soortgelijke —, *pesanteur spécifique*, f. ‖ — eener straf, *rigueur d'une peine*. ‖ — eener misdaad, *grièveté* f. *d'un crime*.
ZWAARTEKRACHT (zond. mv.), z. v. (phys.) *Gravitation*, *pesanteur*, f.
ZWAARTEMETER, z. m. (phys.) *Gravimètre*, m.
ZWAARTEPUNT (zond. mv.), z. o. *Centre* m. *de gravité*.
ZWAARTILLEND, bn. *Pessimiste*.
ZWAARTILLENDHEID (zond. mv.), z. v. *Pessimisme*, m.
ZWAARWICHTIG, bn. *Pesant*. ‖ (fig.) *Important*, *grave*.
ZWAARWICHTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Pesanteur*, f. ‖ (fig.) *Importance*, *gravité*, f.
ZWABBER, z. m. (mar.) *Vadrouille*, f., *faubert*, m. ‖ Zwabbergast. *Fauberteur*, m.
ZWABBEREN, zw. w. b. (mar.) *Fauberter*. ‖ o. (met *hebben*). *Faire quelque ouvrage malpropre*.
ZWABBERGAST, z. m. *Fauberteur*, m.
ZWABBERKAPITEIN (-TEINS), z. m. *Matelot* m. *chargé de nettoyer au faubert*.
ZWACHTEL, z. m Windsel. *Maillot*, m. ‖ (chir.) *Bande*, f., *bandage*, m.
ZWACHTELEN, zw. w. b. Een kind —, *emmailloter un enfant*. ‖ (chir.) *Bander*. ‖ Eene wond —, *bander une plaie*.
ZWACHTELING (zond. mv.), z. v. — eens kinds, *emmaillottement* m. *d'un enfant*. ‖ (chir.) *Action* f. *de bander*.
ZWAD, z. v. *Zie* ZWADE.
ZWADDER (zond. mv.), z. m. *Bave*, *écume*, f. ‖ Slangespog. *Écume* f. ou *venin* m. *de serpent*. ‖ (fig.) Zijnen — op iemand spuwen, *calomnier qq.*
ZWADDERIG, bn. *Barbouillé*, *sale*, *impur*. ‖ Golvend, slingerend. *Épars*, *flottant et en désordre*. ‖ — haar, *cheveux flottants*, m. pl.
ZWADE, z. v. *Andain*, m., *fauchée*, f. ‖ Het gras in —n laten liggen, *laisser le foin en andains*.
ZWAGER, z. m. Behuwdbroeder. *Beau-frère*, m. ‖ Schoonzoon. *Beau-fils*, *gendre*, m.
ZWAGERIN, z. v. Behuwdzuster. *Belle-sœur*, f. ‖ Schoondochter. *Belle-fille*, f.
ZWAGERSCHAP (zond. mv.), z. o. *Rapport* m. *de beau-frère* ou *de belle-sœur*. ‖ Verwantschap. *Alliance* ou *parenté par mariage*, *affinité*, f.
ZWAK, bn. *Faible*. ‖ De —ke zijde eener zaak,

le côté faible d'une affaire. ‖ Iemand in zijne —ke zijde aantasten, *attaquer qq. par son faible.* ‖ Zonder kracht. *Faible, débile, délicat.* ‖ —ke gezondheid, *santé délicate*, f. ‖ — maken, *affaiblir.* ‖ — worden, *s'affaiblir.* ‖ bw *Faiblement.* ‖ Zonder kracht. *Faiblement, débilement.* ‖ z o. *Faible*, m. ‖ Dat is zijn —, *c'est là son faible* ou *son côté faible.*

ZWAKHEID (-HEDEN), z. v. *Faiblesse*, f. ‖ Krachteloosheid. *Faiblesse, débilité, délicatesse*, f.

ZWAKJES, bw. *Zie* ZWAKKELIJK

ZWAKKELIJK, bw. *Faiblement, débilement.*

ZWAKKELIJKHEID (zond. mv.), z. v. *Faiblesse, débilité, délicatesse*, f.

ZWAKTE (zond. mv.), z. v. *Zie* ZWAKHEID.

ZWALKEN, zw. w. o. (met *hebben*) *Lambiner*, ‖ Heen en weer dwalen. *Errer çà et là, flâner.*

ZWALKER, z. m. *Lambin, flâneur*, m.

ZWALKSTER, z. v. *Lambine, flâneuse*, f.

ZWALP, z. m. *Ondulation*, f. ‖ Gulp. *Houle, lame*, f. ‖ (mar.) Balkplank. *Barot, madrier*, m.

ZWALPEI (-EIERS, -EIEREN), z. o. *Œuf couvi*, m.

ZWALPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pousser* ou *jeter des lames, devenir houleux, clapoter.* ‖ Overgeven. *Vomir.*

ZWALPING (zond. mv.), z. v. *Ondulation*, f., *clapotage*, m.

ZWALUW, z. v. *Hirondelle*, f. ‖ (prov.) Eene — maakt nog geenen zomer, *une hirondelle ne fait pas le printemps.* ‖ (fig.) 't Is eene naakte —, *c'est un pauvre hère.*

ZWALUWENKRUID (zond. mv.), z. o. (bot.) *Grande chélidoine*, f.

ZWALUWENNEST, z. o. *Nid* m. *d'hirondelle.*

ZWALUWETONG (zond. mv.), z. v. *Langue* f. *d'hirondelle.*

ZWALUWJONG, z. o. *Arondelat*, m.

ZWALUWSTAART, z. m. *Queue* f. *d'hirondelle.* ‖ (charp) *Queue d'aronde.* ‖ (burl.) Kleed. *Queue* f. *d'aronde, habit*, m. ‖ (fortif.) *Bonnet* m. *de prêtre.*

ZWALUWSTAARTIG, bn. *À queue d'aronde.* ‖ bw. *En forme de queue d'aronde.*

ZWALUWWORTEL (zond. mv.), z. m. (bot.) *Asclépias, dompte-venin*, m.

ZWAM, z. v. Gewas. *Agaric*, m. ‖ — des eikenbooms, *agaric de chêne.* ‖ Paddestoel. *Champignon*, m. ‖ o. Tonder. *Amadou*, m.

ZWAMACHTIG, bn. *Agaricé, qui tient de l'agaric, fongueux, spongieux.*

ZWAMBEREIDER, z. m. *Amadoueur*, m.

ZWAMRIET (zond. mv.), z. o. (bot.) *Massette*, f., *typha*, m.

ZWAMZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide fongique* ou *bolétique*, m.

ZWANEDONS (zond mv.), z. o. *Duvet* m. *de cygne.*

ZWANENBLOEM (zond. mv.), z. v. (bot.) *Ferraire*, f.

ZWANENBORST, z. v. (fig.) *Poitrine* f. *de cygne.*

ZWANENDRIFT, z. v. *Troupeau* m. *de cygnes.*

ZWANENEI (-EIEREN, -EIERS), z. o. *Œuf* m. *de cygne.*

ZWANENHALS, z. m. *Cou* m. *de cygne.*

ZWANENNEST, z. o. *Nid* m *de cygne.*

ZWANEPEN, z. v. *Plume* f. *de cygne.*

ZWANEPOOT (-POOTEN), z. m. *Patte* f. *de cygne.*

ZWANESCHACHT, z. v. *Zie* ZWANEPEN.

ZWANEVLERK, z. v. *Zie* ZWANEVLEUGEL.

ZWANEVLEUGEL, z. m. *Aile* f. *de cygne.*

ZWANEWIEK, z. v. *Zie* ZWANEVLEUGEL.

ZWANEZANG (zond. mv.), z. m. *Chant* m. *du cygne*

ZWANG (zond. mv.), z. m. *Branle, mouvement* m. *d'oscillation.* ‖ (fig.) Gewoonte. *Usage*, m., *vogue*, f. ‖ Mode. *Mode*, f. ‖ In — zijn, *être en vogue.* ‖ In — brengen, *mettre en vogue, accréditer.* ‖ (fig.) In — gaan, *s'élever.*

ZWANGER, bn. *Enceinte, grosse.* ‖ (fig.) *Gros, plein.* ‖ (fig.) Van iets — zijn *of* gaan, *méditer qc., rouler qc. dans son esprit.*

ZWANGERHEID (zond. mv.), z. v. *Grossesse*, f.

ZWANGERSCHAP (zond. mv.), z. v. *Grossesse*, f.

ZWANKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Branler, chanceler, vaciller, balancer, pencher de côté et d'autre.* ‖ Mijne knieën —, *mes genoux vacillent.* ‖ *Zie* ZWENKEN.

ZWARIGHEID (-HEDEN), z. v. *Difficulté*, f, *obstacle, empêchement, embarras*, m. ‖ Alle —heden te boven komen, *surmonter toutes les difficultés, triompher de tous les obstacles* ‖ —heden maken, *faire des difficultés.* ‖ Gevaar. *Danger, péril*, m.

ZWARIGHEIDMAKER, z. m. *Chicaneur*, m.

ZWART, bn. *Noir.* ‖ — maken, *noircir.* ‖ (fig.) Iemand — maken, *noircir* ou *diffamer qq.* ‖ — worden, *noircir, se noircir.* ‖ (méd.) —e gal, *bile noire*, f. ‖ Vuil. *Sale.* ‖ (fig.) Gruwelijk. *Atroce, noir.* ‖ z. o. *Noir*, m. ‖ Alles in het — zien, *voir tout en noir.* ‖ (blas.) *Sable*, m.

ZWARTACHTIG, z. m. *Noirâtre, brun, basané.*

ZWARTBONT, bn. *Gris noirâtre.*

ZWARTBRUIN, bn. *Noiraud, brunet, bai foncé.*

ZWARTE, z. m. *en* v. *Nègre*, m., *négresse*, f.

ZWARTEKUNST (zond. mv.), z. v. *Nécromancie*, f.

ZWARTEKUNSTENAAR, z. m. *Nécromancien*, m.

ZWARTEN, zw. w. b. *Noircir, teindre en noir.*

ZWARTGALLIG, bn. *Atrabilaire, irritable, chagrin, mélancolique.*

ZWARTGALLIGHEID (zond. mv.), z. v. *Humeur atrabilaire, mélancolie*, f.

ZWARTGROEN, bn. *Vert très-foncé.*

ZWARTHARIG, bn. *Qui a les cheveux noirs, qui a le poil noir.*

ZWARTHEID (zond. mv.), z. v. *Noirceur*, f., *noir*, m.

ZWARTIGHEID (zond. mv.), z. v. *Zie* ZWARTHEID.

ZWARTIN, z. v. *Négresse*, f.

ZWARTJE, z. o. (bot.) *Pistil*, m. ‖ Negertje. *Négrillon*, m.

ZWARTKOP, z. m. *en* v. *Noiraud*, m., *noiraude*, f.

ZWARTKRIJT (zond. mv.), z. o. *Terre noire*, f.

ZWARTOOG (-OOGEN), z. m. *en* v. *Personne* f. *qui a les yeux noirs.*

ZWARTOOGIG, bn. *Qui a les yeux noirs.*

ZWARTSEL (zond. mv.), z. o. *Noir de fumée, noir*, m. ‖ Roetzwart. *Bistre*, m.

ZWARTSELEN, zw. w. b. *Noircir avec du noir de fumée, bistrer.* ‖ Zwarten. *Noircir.*

ZWARTSELPOT, z. m. *Pot* m. *au noir.*

ZWARTVERVER, z. m. *Teinturier* m. *en noir.*

ZWAVEL (zond. mv.), z. v. *Soufre*, m.

ZWAVELAARDE (zond. mv.), z v. *Terre sulfureuse*, f.

ZWAVELACHTIG, bn. *Sulfureux.*

ZWAVELBAD (-BADEN), z. o. (méd.) *Bain* m. *de soufre*

ZWAVELBLOEM (zond. mv.), z. v. *Fleur* f. *de soufre.*

ZWAVELDAMP, z. m. *Vapeur de soufre, exhalaison sulfureuse*, f.

ZWAVELDRAAD, z. m. *Fil soufré*, m., *mèche soufrée*, f.

ZWAVELEN, zw. w. b. *Soufrer, ensoufrer.* ‖ Een vat —, *mècher un tonneau.*

ZWAVELETHER (zond. mv.), z. m. *Éther sulfurique*, m.

ZWAVELGEEL, bn. *Jaune de soufre, couleur de soufre.*

ZWAVELGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *de soufre.*

ZWAVELIG, bn. *Sulfureux.* ‖ bw. — zuur zout, *sulfite*, m.
ZWAVELKALK (zond. mv.), z. m. *en* v. (chim.) *Sulfure* m. *de chaux.*
ZWAVELLONT, z. v. *Mèche soufrée*, f.
ZWAVELLUCHT (zond. mv.), z. v. *Odeur* f. *de soufre.*
ZWAVELMIJN, z. v. *Soufrière*, f.
ZWAVELREGEN (zond. mv.), z. m. *Pluie* m. *de soufre.*
ZWAVELREUK (zond. mv.), z. m. *Odeur* f. *de soufre.*
ZWAVELSTOK, z. m. *Allumette*, f.
ZWAVELSTOOF (–STOVEN), z. v. *Soufroir*, *ensoufroir*, m.
ZWAVELWATER (zond. mv.), z. o. *Eau sulfureuse*, f.
ZWAVELZUUR (zond. mv.), z. o. *Acide sulfurique* ou *vitriolique*, m.
ZWAVELZUURZOUT (zond. mv.), z. o. *Sulfate*, m.
ZWEEDEN, zw. w. b. *Enchaussumer.*
ZWEEDSCH (zond. mv.), z. o. De —e taal. *Le suédois*, m., *la langue suédoise*, f.
ZWEEM (zond. mv.), z. m. *Air*, *rapport*, m., *légère ressemblance*, f. ‖ Hij heeft er geenen — naar, *il n'y ressemble en rien.*
ZWEEMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir l'air de*, *ressembler à.* ‖ Hij zweemt naar zijnen vader, *il ressemble à son père.* ‖ b. Gelijken. *Ressembler à.* ‖ Malkander —. *Se ressembler.*
ZWEEMSEL (zond. mv.), z. o. *Zie* ZWEEM.
ZWEEP (ZWEEPEN), z. v. *Fouet*, m. ‖ Korte — eens ruiters, *cravache*, f. ‖ (man.) Dresseerzweep. *Chambrière*, f. ‖ Slag met de —, *coup* m. *de fouet.* ‖ Een paard de — geven, *donner un coup de fouet à un cheval.*
ZWEEPEN, zw. w. b. *Fouetter*, *cravacher*, *donner des coups de fouet* ou *de cravache.* ‖ Een paard —, *fouetter un cheval.* ‖ Binden. *Lier.* ‖ o. Overhellen. *Pencher*, *incliner.*
ZWEEPING (zond. mv), z. v. *Action* f. *de fouetter.*
ZWEEPSLAG (–SLAGEN), z. m. *Coup* m. *de fouet.* ‖ —en geven, *donner des coups de fouet.*
ZWEEPTOUW, z. o. *Mèche* f. *de fouet.*
ZWEER (ZWEREN), z. v. (chir.) *Ulcère*, *abcès*, m.
ZWEERDER, z. m. *Celui qui jure* ou *qui fait un serment.* ‖ Vloeker. *Blasphémateur*, m.
ZWEERNIS, z. v. Zweer. *Ulcère*, *abcès*, m.
ZWEET (zond. mv.), z. o. *Sueur*, *transpiration*, f. ‖ In het — zijns aanschijns, *à la sueur de son front.* ‖ Kond —, *sueur froide*, f. ‖ (chass.) Bloed. *Sang*, m.
ZWEETBAD (–BADEN), z. o. *Bain* m. *de vapeurs*, *étuve*, f., *bain* m. *d'étuve.*
ZWEETBANK, z. v. *Banc* m. *d'étuve.* ‖ (mil.) Brits. *Lit* m. *de camp d'un corps de garde.* ‖ (fig.) *Lieu* m. *où l'on sue sang et eau.*
ZWEETBED, z. o. *Lit hydrothérapique*, m.
ZWEETDOEK, z. m *Linge* m. *pour essuyer la sueur.* ‖ (écrit.) *Suaire*, m.
ZWEETDRANK, z. m. *Potion sudorifique*, f.
ZWEETDROPPEL, ZWEETDRUPPEL, z. m. *Goutte* f. *de sueur.*
ZWEETEN, zw. w b. *Suer*, *transpirer.* ‖ Bloed —, *suer du sang.* ‖ (fig.) Bloed en water —, *suer sang et eau.* ‖ (fig.) Zijne medeleerlingen wel —, *surpasser de beaucoup ses condisciples.* ‖ ‖ De huiden —, *mettre les peaux en échauffe.* ‖ o. (met *hebben*). *Suer*, *transpirer.* ‖ De muur zweet, *le mur sue.* ‖ (chass.) Bloeden *Saigner.*
ZWEETER, z. m. *Celui qui est sujet à suer.*
ZWEETERIG, bn. *Qui sue aisément*, *suant*, *couvert de sueur.*
ZWEETERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Sueur*, f.
ZWEETGAT (–GATEN), z. o. *Pore*, m.
ZWEETKAMER, z. v. *Zie* ZWEETPLAATS.
ZWEETKOORTS (–KOORTSEN), z. v. *Suette*, f.
ZWEETKUUR, z. v. *Emploi* m. *de bains* ou *d'eaux sudorifiques*, *hydrosudothérapie*, f.
ZWEETMIDDEL, z. o. *Remède diaphorétique*, *sudorifique*, m.
ZWEETPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Étuve*, f.
ZWEETPOEDER, z. o. *Poudre diaphorétique* ou *sudorifique*, f.
ZWEETSTOOF (–STOVEN), z. v. *Étuve*, f.
ZWEETVOS, z. m. (man.) *Alezan brûlé*, m.
ZWEETZIEKTE (zond. mv.), z. v. (méd.) *Suette*, f.
ZWEI, z. v. (charp., men.) *Sauterelle*, *fausse équerre mobile*, f. ‖ — der steenhouwers, *biveau*, m.
ZWELEN, zw. w. b. *Tourner* ou *retourner* (*du foin*).
ZWELER, z. m. *Celui qui retourne le foin.*
ZWELG, z. m. *Coup*, *trait*, m., *gorgée*, f.
ZWELGEN, (*zwolg*, *gezwolgen*,) st. w. b. *Avaler.* ‖ o. (met *hebben*). *Manger et boire beaucoup*, *goinfrer.* ‖ Brassen en —, *faire la débauche.* ‖ wederk. Zich arm —, *se ruiner à force de débauches.*
ZWELGER, z. m. Slokker. *Glouton*, *gourmand*, *goulu*, *goinfre*, m. ‖ Liederlijk mensch. *Débauché*, m.
ZWELGERIJ, z. v. *Gloutonnerie*, *gourmandise*, *goinfrerie*, f. ‖ Liederlijkheid. *Crapule*, *débauche*, f.
ZWELGING, z. v. *Action* f. *d'avaler.* ‖ Slokkerij. *Gloutonnerie*, *gourmandise*, *goinfrerie*, f.
ZWELGPARTIJ, z. v. *Débauche*, *orgie*, f.
ZWELGSTER, z. v. *Gloutonne*, *gourmande*, f.
ZWELKENBOOM (–BOOMEN), z. m. (bot.) *Aubier* m. *d'eau.*
ZWELKENHOUT (zond. mv.), z o. *Bois* m. *d'aubier d'eau.*
ZWELLEN, (*zwol*, *gezwollen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Enfler*, *s'enfler*, *gonfler*, *se gonfler*, *grossir.* ‖ Het brood zwelt in den oven, *le pain bouffe dans le four.* ‖ Deze klieren —, *ces glandes se tuméfient.* ‖ De zeilen —, *les voiles s'enflent.* ‖ Zich uitzetten. *Se dilater*, *grossir.* ‖ Gezwollen gezicht, *visage bouffi*, m. ‖ Gezwollen stijl, *style enflé* m. ‖ Doen —, *enfler.* ‖ b. *Enfler.*
ZWELLING, z. v. *Enflure*, f., *gonflement*, m. ‖ (méd.) *Tuméfaction*, *tumeur*, *bouffissure*, f., *engorgement*, m.
ZWELTE, z. v. (bas.) *Paresseuse*, f.
ZWELTEN, (*zwolt*, *gezwolten*,) st. w. o. (met *zijn*). *Mourir*, *périr.*
ZWEMBLAAS, z. v. *Vessie natatoire*, *vésicule aérienne*, f. ‖ Blaas om te leeren zwemmen. *Nageoire*, f.
ZWEMBROEK, z. v. *Caleçon* m. *de nageur.*
ZWEMGORDEL, z. m. *Scaphandre*, m.
ZWEMKLEED (–KLEEDEN), z. o. *Scaphandre*, m.
ZWEMKUNST (zond. mv.), z. v. *Natation*, f., *art* m. *de nager.*
ZWEMMEN, (*zwom*, *gezwommen*,) st. w. o. (met *hebben* en *zijn*). *Nager.* ‖ — als een visch, *nager comme un poisson.* ‖ Over eene rivier —, *passer une rivière à la nage.* ‖ Zich met — redden, *se sauver à la nage.* ‖ (prov.) De visch wil —, *poisson sans boisson est poison.* ‖ Drijven. *Flotter*, *nager.* ‖ Hare oogen zwommen in tranen, *ses yeux étaient mouillés de larmes.*
ZWEMMER, z. m. *Nageur*, m.
ZWEMMERIG, bn. *Qui sait nager.*
ZWEMPLAATS (–PLAATSEN), z. v. *Nageoir*, m.
ZWEMPOOT (–POOTEN), z. m. *Pied palmé*, m., *patte palmée*, f.
ZWEMSCHOOL (–SCHOLEN), z. v. *École* f. *de natation*, f.
ZWEMVLIES, z. o. (h. n.) *Membrane palmaire*, f.
ZWEMVOET, z. m. *Pied palmé*, m. ‖ Dier met —en, *palmipède*, m.

ZWEMVOGEL, z. m. *Oiseau nageur, palmipède*, m.
ZWENDELAAR, z. m. *Marchand* m. *qui fait des spéculations hasardées.*
ZWENDELAARSTER, z. v. *Marchande* f. *qui fait des spéculations hasardées.*
ZWENDELARIJ, z. v. *Commerce hasardeux et peu honnête*, m.
ZWENDELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Faire des spéculations hasardées.*
ZWENDELHANDEL (zond. mv.), z. m. *Zie* ZWENDELARIJ.
ZWENGEL, z. m. *Aile* f. *de moulin à vent.* ‖ Wip. *Engin*, m., *bascule*, f. ‖ Zwenghout. *Volée*, f.
ZWENGEN, zw. w. b. *Zie* ZWENKEN.
ZWENGHOUT, z. o. *Volée*, f., *palonnier*, m.
ZWENK, z. m. *Tour*, m., *pirouette*, f. ‖ (fig.) In eenen —, *en un clin d'œil.*
ZWENKEN, zw. w. b. *Tourner, faire tourner, virer.* ‖ Een paard —, *faire caracoler un cheval.* ‖ Zwaaien. *Agiter, brandir.* ‖ De vaandels —, *agiter les drapeaux.* ‖ o (met *zijn*). *Tourner, tournoyer, pirouetter.* ‖ (mil.) *Faire une conversion.* ‖ Rechts, zwenkt! *à droite, conversion!*
ZWENKER, z. m. *Celui qui tourne.*
ZWENKGRAS (zond. mv.), z. o. *Fétuque*, f.
ZWENKING, z. v. *Caracole*, f., *mouvement* m. *en rond, en demi-rond.* ‖ (mil.) *Conversion*, f.
ZWENKJE, z. o. *Clin* m. *d'œil.*
ZWENSELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Planer, se balancer.* ‖ *Zie* ZWIJMELEN.
ZWEREN, (*zwoer, gezworen*,) st. w. b. Eenen eed doen. *Jurer, affirmer* ou *confirmer par serment.* ‖ Iemands verderf —, *jurer la perte de qq.* ‖ Valschelijk —, *se parjurer.* ‖ Bij zijnen God —, *jurer son Dieu.* ‖ Bij zijne eer —, *jurer sur son honneur.* ‖ o. (met *hebben*). Vloeken. *Jurer.*
ZWEREN, (*zwoor, gezworen*,) onr. w. o. (met *hebben*). Etteren. *Suppurer, s'ulcérer, s'abcéder.*
ZWERFSTER, z. v. *Vagabonde, aventurière*, f.
ZWERING, z. v. *Action* f. *de jurer, jurement*, m.
ZWERING, z. v. Ettering. *Suppuration, ulcération*, f.
ZWERK (zond. mv.), z. o. *Mouvement* m. *des nuages.* ‖ Uitspansel. *Firmament*, m. ‖ Wolken. *Nuages*, m. pl. ‖ Zwarte wolk. *Nuée noire*, f.
ZWERM, z. m. *Essaim*, m. ‖ (fig.) *Foule, multitude, cohue*, f.
ZWERMEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Essaimer.* ‖ (fig.) *Courir en troupe çà et là, rôder, s'agiter en tous sens.*
ZWERMER, z. m. *Vagabond, rôdeur, aventurier*, m. ‖ Dweper. *Fanatique*, m. ‖ Voetzoeker. *Fusée*, f., *serpenteau*, m.
ZWERMGEEST, z. m. Vrijgeest. *Esprit fort*, m. ‖ Dweper. *Fanatique*, m.
ZWERMKRUID (zond. mv.), z. o. *Bryone*, f.
ZWERMTIJD (zond. mv.), z. m. *Essaimage*, m.
ZWERVEN, (*zwierf, gezworven*,) st. w. o. (met *hebben*). *Rôder, errer çà et là, vagabonder, aller à l'aventure.*
ZWERVER, z. m. *Rôdeur vagabond, aventurier*, m.
ZWERVING, z. v. *Action* f. *de rôder, vagabondage*, m.
ZWETSEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Parler à tort et à travers.* ‖ Pochen. *Gasconner, hâbler, faire le fanfaron, se vanter.*
ZWETSER, z. m. *Hâbleur, fanfaron, gascon, crâne*, m.
ZWETSERIJ, z. v. *Hâblerie, fanfaronnade, rodomontade, gasconnade, bravade*, f.
ZWETSTER, z. v. *Hâbleuse, fanfaronne*, f.
ZWEVEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Planer, se balancer, être suspendu en l'air, voltiger, voler.* ‖ In de lucht —, *planer en l'air.* ‖ (fig.) Het zweeft mij op de tong, *je l'ai sur le bout de la langue.* ‖ Tusschen vrees en hoop —, *flotter entre la crainte et l'espérance* ‖ Zwerven. *Errer çà et là, courir de côté et d'autre.* ‖ Zij zweefde voor mij heen, *elle me passait d'un pas léger.*
ZWEZERIK (–RIKEN), z. m. *Ris* m. *de veau.*
ZWICHTEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Céder, cesser de résister.* ‖ Voor niemand —, *ne céder à personne.* ‖ b. (mar.) *Serrer, ferler.* ‖ De zeilen —, *plier* ou *retrousser les voiles.* ‖ Bedwingen. *Réprimer, dompter, retenir.* ‖ (fig.) Verzwakken. *Affaiblir, diminuer.*
ZWICHTING (zond. mv.), z. v. (mar.) *Pantoquière*, f.
ZWICHTINGBOUT, z. m. (mar.) *Barre* f. *de trélingage.*
ZWIEPEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Pencher de côté et d'autre.* ‖ Overhellen. *Incliner, pencher.*
ZWIEPING (zond. mv.), z. v. Overhelling. *Inclinaison*, f.
ZWIER (zond. mv.), z. m. Draai. *Tour, tournoiement*, m. ‖ (fig.) *Tour, air*, m., *mode*, f., *manières*, f. pl. ‖ — van het hof, *air de la cour.* ‖ Tooi. *Parure*, f. ‖ (fig.) Losbandig leven. *Vagabondage*, m, *vie déréglée*, f.
ZWIERBOL, z. m. *Débauché, libertin*, m.
ZWIERBOLLEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Mener une vie déréglée, faire la vie.*
ZWIEREN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tourner, tournoyer.* ‖ Waggelen. *Chanceler, branler, marcher en zigzag.* ‖ (fig.) Een losbandig leven leiden. *Mener une vie déréglée, faire la vie*
ZWIERIG, bn. *Élégant, gracieux, dégagé.* ‖ —e kleederen, *habits élégants*, m. pl. ‖ —e manieren, *manières aisées*, f. pl. ‖ bw. *Élégamment.*
ZWIERIGHEID (zond. mv.), z. v. *Élégance, grâce, désinvolture*, f.
ZWIERIG[LIJK], bw. *Zie* ZWIERIG, bw.
ZWIJGEN, (*zweeg, zwegen, gezwegen*,) st. w. b. Verzwijgen. *Taire, ne pas dire, passer sous silence.* ‖ o. (met *hebben*). *Se taire.* ‖ Zwijg! *taisez-vous! silence! chut!* ‖ Doen —, *imposer silence, faire taire.* ‖ Iemand tot — brengen, *réduire qq. au silence.* ‖ Eene batterij tot — brengen, *faire taire une batterie.* ‖ (fig.) De wind zwijgt, *le vent se tait.* ‖ De muziek zwijgt, *la musique cesse.*
ZWIJGER, z. m. *Homme taciturne*, m. ‖ Willem de —, *Guillaume le Taciturne.* ‖ (prov.) Er is geen spreker, die eenen — kan verbeteren, *la parole est d'argent; mais le silence est d'or.*
ZWIJGSTER, z. v. *Femme taciturne*, f.
ZWIJGTEEKEN, z. o. (mus.) *Pause*, f.
ZWIJKEN, (*zweek, zweken, gezweken*,) st. w. o. (met *hebben*). *Zie* BEZWIJKEN.
ZWIJM (zond. mv.), z. v. *Défaillance, pâmoison*, f, *évanouissement*, m. ‖ In — vallen, *tomber en défaillance, se pâmer, s'évanouir, perdre connaissance.*
ZWIJMEL (zond. mv.), z. m. *Zie* ZWIJMELING.
ZWIJMELBEKER (zond. mv.), z. m *Coupe enivrante*, f.
ZWIJMELDRANK (zond. mv.), z. m. *Boisson enivrante*, f.
ZWIJMELDRONKEN, bn. *Ivre.*
ZWIJMELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Avoir des vertiges, chanceler.* ‖ Bezwijmen. *Tomber en défaillance, se pâmer, s'évanouir.*
ZWIJMELGEEST (zond. mv.), z. m. *Esprit* m. *de vertige.*
ZWIJMELING (zond. mv.), z. v. *Vertige*, m. ‖ Zwijm. *Défaillance, pâmoison*, f., *évanouissement*, m.
ZWIJMELKELK, z. m. *Coupe enivrante*, f.
ZWIJMEN, zw. w. o. (met *hebben*). In zwijm vallen. *Tomber en défaillance, s'évanouir, se pâmer.* ‖ Zweemen. *Ressembler.*

ZWIJMSEL, z. o. Gelijkenis. *Ressemblance*, f. ‖ Afbeeldsel. *Image*, f.

ZWIJN, z o. *Cochon, porc, pourceau*, m. ‖ Wild —, *sanglier*, m. ‖ Jong wild —, *marcassin*, m. ‖ Wijfje van een wild —, *laie*, f. ‖ (pop.) *Cochon, crapuleux*, m.

ZWIJNACHTIG, bn. *Qui tient du cochon.* ‖ bw. *Comme un cochon, en cochon.*

ZWIJNEGEL, z. m. *Hérisson, porc-épic*, m. ‖ (fig.) *Cochon*, m.

ZWIJNENAARD (zond. mv.), z. m. *Naturel* m. *de cochon.*

ZWIJNENDISTEL, z. v. *Zie* KRUISDISTEL.

ZWIJNENGRAS (zond mv.), z. o. *Renouée rampante*, f.

ZWIJNENHOEDER, z. m. *Porcher*, m.

ZWIJNENJACHT, z. v. *Chasse* f. *au sanglier.*

ZWIJNENKOST (zond. mv.), z. m. Varkenskost. *Manger* m. ou *mangeaille* f. *de porcs.*

ZWIJNENKOT, z. o. *Porcherie, étable* f. *à porcs.*

ZWIJNENSTAL, z. m. *Zie* ZWIJNENKOT.

ZWIJNENTIJD (zond. mv.), z. m. *Porchaison*, f.

ZWIJNENTROG, z. m. *Auge* f. *de cochon.*

ZWIJNE[N]VLEESCH (zond. mv.), z. o. *Chair* ou *viande* f. *de porc, porc*, m.

*ZWIJNKSEL, z. o. *Zie* ZWIJMSEL.

ZWIJNSBORSTELS, z. m. mv. *Soies* f. pl. *de cochon* ou *de sanglier.*

ZWIJNSBROOD (zond. mv.), z. o. (bot.) *Cyclamen*, m.

ZWIJNSHOOFD, z. o. *Zie* ZWIJNSKOP.

ZWIJNSHUID, z. v. *Peau de cochon, couenne*, f.

ZWIJNSKOP, z. m. *Tête* f. *de porc.* ‖ Kop van een wild zwijn. *Hure* f. *de sanglier.*

ZWIJNSSPRIET, z. m. (chass.) *Épieu*, m.

ZWIJNSVEEREN, z. v. mv. Borstel. *Brosse*, f.

ZWIK, z. m. Verstuiking. *Entorse, détorse*, f. ‖ Wrijfhout. *Sassoire*, f. ‖ Zwikje. *Fausset*, m.

ZWIKBOOR (-BOREN), z. v. Fretboor. *Perçoir, foret*, m. ‖ — om den wijn te proeven, *gibelet*, m. ‖ (tonnel.) *Barroir*, m. ‖ Avegaar. *Tarière*, f.

ZWIKGAT (-GATEN), z. o. *Trou* m. *de fausset.*

ZWIKJE, z o. *Fausset, dusi, dusil*, m.

ZWIKKEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Chanceler, vaciller.* ‖ Zich verstuiken. *Se donner une entorse.* ‖ (tonnel.) *Mettre le fausset à un tonneau.* ‖ b *Donner une entorse.*

ZWIKKING, z. v. *Vacillation*, f., *chancellement*, m. ‖ Zwik. *Entorse, détorse*, f.

ZWIKSKEN, z. o. *Zie* ZWIKJE.

ZWIKSTELLING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *de mettre le fausset à un tonneau.*

ZWILK (zond. mv.), z. o. *Coutil*, m.

ZWILKEN, bn. *De coutil.*

*ZWILLEN, (*zwol, gezwollen*,) st. w. o. (met *zijn*). *Zie* ZWELLEN.

ZWIN, z. o. *Crique, anse*, f., *chenal*, m.

ZWINDEL, z. m. *Vertige*, m.

ZWINDELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tourner, tournoyer.* ‖ Duizelen. *Avoir des vertiges.* ‖ *Zie* ZWENDELEN.

ZWINDEN, (*zwond, gezwonden*,) st. w. o. (met *zijn*). *Zie* VERZWINDEN.

ZWING, z. v. Vleugel. *Aile*, f.

ZWINGEL, z. m. *Écang, échanvroir*, m.

ZWINGELAAR, z. m. *Écangueur, teilleur*, m.

ZWINGELAARSTER, z. v. *Écangueuse, teilleuse*, f.

ZWINGELBORD, z. o. *Table* f. *à écanguer.*

ZWINGELEN, zw w. b. *Écanguer, échanvrer, teiller, tiller.*

ZWINGELING (zond. mv.), z. v. *Action* f. *d'écanguer.* ‖ (pop.) *Coups*, m. pl.

ZWINGELKEET (-KETEN), z. v. *Place* f. *où l'on écangue.*

ZWINGELSPAAN, z. v. *en* o. *Écang, échanvroir*, m.

*ZWINGEN, (*zwong, gezwongen*,) st. w. b. *Zie* ZWAAIEN.

ZWINK, z m. *Zie* WENK, ZWEEM.

ZWIRRELEN, zw. w. o. (met *hebben*). *Tourner, tournoyer, voltiger.* ‖ Wriemelen. *Fourmiller.*

ZWIRRELING (zond. mv.), z. v. *Tournoiement*, m.

ZWOEGEN, zw. w. o. (met *hebben*). Hijgen. *Haleter.* ‖ Sterk werken. *Travailler fort, se donner bien de la peine, piocher.* ‖ Om zijn brood —, *se tuer pour gagner son pain.*

ZWOEGER, z. m. Hij, die hijgt. *Celui qui halette.* ‖ Die sterk werkt. *Celui qui travaille fort.*

ZWOEGING (zond. mv.), z. v. Hard werk. *Travail pénible*, m

ZWOEL, bn. *Étouffant, brûlant, accablant, excessivement chaud.*

ZWOELHEID (zond. mv.), z. v. *Chaleur étouffante*, f., *air mou et pesant*, m.

ZWONG, z. m. *Essieu coudé*, m. ‖ *Zie* ZWAAI.

ZWOORD, z. o. *Couenne*, f.

ZWOORDACHTIG, bn. *Couenneux.*

ALPHABETISCHE LIJST

van eigennamen van mannen, vrouwen, landen, steden, stroomen, rivieren, bergen, alsook van eenige bijvoeglijke naamwoorden, die van deze namen voortkomen, waarvan de spelling in de twee talen verschilt.

AAF, z. v., AAFJE, z. o. *Ève*, f.
AAGT, z. v., AAGTJE, z. o. *Agathe*, f.
AALBRECHT, z. m. *Albert*, *Aubert*, m.
AALST, z. o. *Alost*, m.
AALTJE, z. o. *Adèle*, *Adélaïde*, f.
AARGOUW, z. o. *Argovie*, f.
AARLEN, z. o. *Arlon*, m.
AARNOUD, z. m. *Arnaud*, m.
ACHILLES, z m. *Achille*, m.
ADELA, z. v. *Adèle*, f.
ADELBERT, z. m. *Albert*, m.
ADELHEIDE, z. v. *Adélaïde*, f.
ADOLF, ADOLPHUS, z. m. *Adolphe*, m.
ADRIAAN, ADRIANUS, z. m. *Adrien*, m.
ADRIANA, z. v. *Adrienne*, f.
ADRIATISCHE ZEE, z. v. *Mer Adriatique*, f.
AENEAS, z. m. *Énée*, m.
AFRIKA, z. o. *Afrique*, f.
AFRIKAAN, z. m. *Africain*, m.
AFRIKAANSCH, bn. *Africain*. ‖ —e (vrouw), *Africaine*, f.
AGAPITUS, z. m. *Agapite*, m.
AGATHA, z. v. *Agathe*, f.
AGNES, AGNETA, AGNIET, z. v. *Agnès*, f.
AKEN, z. o. *Aix-la-Chapelle*, f.
ALBANEES, z. m. *Albanien*, *Albanais*, m.
ALBANEESCH, bn. *Albanien*, *Albanais*.
ALBANEEZERIN, z. v. *Albanienne*, *Albanaise*, f.
ALBANIË, z. o. *Albanie*, f.
ALBERIK, z. m. *Aubri*, *Albéric*, m.
ALBERT, ALBERTUS, z. m. *Albert*, *Aubert*, m.
ALBIGENZER, z. m. *Albigeois*, m.
ALBIGENZERIN, z. v. *Albigeoise*, f.
ALBIGENZISCH, bn. *Albigeois*.
ALBIJN, ALBINUS, z. m. *Albin*, *Aubin*, m.
ALEIDE, ALEIDIS, z. v. *Adélaïde*, f.
ALEPPO, z. o. *Alep*, m.
ALEWIJN, z m. *Alvin*, m.
ALEXANDER, z. m. *Alexandre*, m.
ALEXANDRIA, z. o. *Alexandrie*, f.
ALEXIS, ALEXIUS, z. m. *Alexis*, m.
ALFONS, z. m. *Alphonse*, m.
ALFRIED, z. m. *Alfred*, m.
ALGERIJN, z. m. *Algérien*, m.
ALGERIJNSCH, bn. *Algérien*. ‖ —e vrouw, *Algérienne*, f.
ALGIERS, z. o. Stad. *Alger*, m. ‖ Land. *Algérie*, f.
ALIDA, z. v. *Adèle*, f.
ALOÏSIUS, z. m. *Aloïse*, m.
ALPEN, z. m. mv. *Alpes*, f. pl.
ALPHONSUS, z. m. *Alphonse*, m.
AMAND, AMANDUS, z. m. *Amand*, m.
AMBROOS, AMBROSIUS, z. m. *Ambroise*, m.
AMEDEUS, z. m. *Amédée*, m.
AMELIA, z v. *Amélie*, f.
AMERIKA, z. o. *Amérique*, f.
AMERIKAAN, z. m. *Américain*, m.
AMERIKAANSCH, bn. *Américain*. ‖ —e (vrouw), *Américaine*, f.
AMSTERDAMMER, z. m. *Amsterdammois*, m. ‖ bn. *Amsterdammois*.
AMSTERDAMSCH, bn. *Amsterdammois*. ‖ —e (vrouw), *Amsterdammoise*, f.
ANACLETUS, z m. *Anaclet*, m.
ANASTASIUS, z. m. *Anastase*, m.
ANASTASIA, z. v. *Anastasie*, f.
ANATOOL, ANATOLIUS, z. m. *Anatole*, m.
ANCONA (MARK VAN), z. v. *Marche* f. *d'Ancone*.
ANDALUZIË, z. o. *Andalousie*, f.
ANDALUZIËR, z. m. *Andalous*, m.
ANDALUZISCH, bn. *Andalous*. ‖ —e (vrouw), *Andalouse*, f.
ANDREAS, ANDRIES, z. m. *André*, m.
ANGELICA, z. v. *Angélique*, f.
ANICETUS, z. m. *Anicet*, m.
ANNA, z. v. *Anna*, *Anne*, f.
ANSELM, ANSELMUS, z. m. *Anselme*, m.
ANT, z. v., ANTJE, z. o. *Annette*, f.
ANTILLEN, z. v. mv. *Antilles*, f. pl.
ANTILLISCHE EILANDEN, z. o. mv. *Antilles*, f. pl.
ANTIOCHIË, z. o. *Antioche*, f.
ANTONIUS, ANTOON, z. m. *Antoine*, m.
ANTONIA, z. v. *Antoinette*, f.
ANTWERPEN, z. o. *Anvers*, m.
ANTWERPENAAR, z. m. *Anversois*, m.
ANTWERPSCH, bn. *Anversois*. ‖ —e (vrouw), *Anversoise*, f.
APENNIJNEN, z. m. mv. *Apennins*, m. pl.
APOLLINARIS, z. m. *Apollinaire*, m.
APOLLO, z. m. *Apollon*, m.
APPIAAN, APPIANUS, z. m. *Appien*, m.
AQUILEJA, z. o. *Aquilée*, f.
AQUITANIË, z. o. *Aquitaine*, f.
ARABIË, z. o. *Arabie*, f.
ARABIER, z. m. *Arabe*, m.
ARAGONIË, z. o. *Aragon*, m.
ARCADIË, z. o. *Arcadie*, f.
ARCADIËR, z. m. *Arcadien*, m.
ARCADISCH, bn. *Arcadien*. ‖ —e (vrouw), *Arcadienne*, f.
AREND, z. m *Arnaud*, m.
ARGOLIS, z. o. *Argolide*, f.
ARIE, z. m. (fam.) *Adrien*, m.
ARISTOTELES, z. m. *Aristote*, m.
ARKEN, z. o. *Archenne*, f.
ARMENIAAN, ARMENIËR, z. m. *Arménien*, m.

Armenië, z. o. *Arménie*, f.
Armenisch, bn. *Arménien*. ‖ —e (vrouw), *Arménienne*, f.
Arnobius, z. m. *Arnobe*, m.
Arnold, Arnoldus, z. m. *Arnaud*, m.
Arnulf, Arnulphus, z. m. *Arnoulphe*, m.
Arseen, Arsenius, z. m. *Arsène*, m.
Arteziër, z. m. *Artésien*, m.
Artezisch, bn. *Artésien*. ‖ —e (vrouw), *Artésienne*, f.
Assyrië, z. o. *Assyrie*, f.
Assyriër, z. m. *Assyrien*, m.
Assyrisch, bn. *Assyrien*. ‖ —e (vrouw), *Assyrienne*, f.
Athanasius, z. m. *Athanase*, m.
Atheensch, bn. *Athénien*. ‖ —e (vrouw), *Athénienne*, f.
Athene, z. o. *Athènes*, f.
Athener, z. m. *Athénien*, m.
Atrecht, z. o. *Arras*, m.
Attica, z. o. *Attique*, f.
August, Augustus, z. m. *Auguste*, m.
Augustina, z. v. *Augustine*, f.
Augustijn, Augustinus z. m. *Augustin*, m.
Aureel, z. m. *Aurèle* m.
Aureliaan, Aurelianus, z. m. *Aurélien*, m.
Aurelius, z. m. *Aurèle*, m.
Aurora, z. v. *Aurore*, f.
Aziaat, z. m. *Asiatique*, m.
Aziatisch, bn. *Asiatique*. ‖ —e (vrouw), *Asiatique*, f.
Azië, z. o. *Asie*, f.
Azorische Eilanden, z. o. mv. *Iles Açores*, f. pl.
Baaf, z. m. *Bavon*, m.
Baarte, z. v. *Berthe*, f.
Babel, z. o. *Babylone*, f.
Babelsch, bn. *Babylonien*.
Babylon, z. o. *Babylone*, f.
Babyloniër, z. m. *Babylonien*, m.
Babylonisch, bn. *Babylonien*. ‖ —e (vrouw), *Babylonienne* f.
Baden, z. o. *Bade*, f.
Badenaar, z. m. *Badois*, m.
Badensch, bn. *Badois*. ‖ —e (vrouw), *Badoise*, f.
Bald, z. m. (fam.) *Thibaud*, m.
Balduinus, z. m. *Baudouin*, m.
Balearische Eilanden, z. o. mv. *Iles Baléares*, f. pl.
Balten, z. m. (fam.) *Balthasar*, m.
Baptist, Baptista, z. m. *Baptiste*, m.
Barbara, z v. *Barbe*, f.
Barbarije, z. o. *Barbarie*, f.
Barbarijsche Staten, z. m. mv. *États Barbaresques* m. pl.
Barbeltje, Barbje, z. o. (fam.) *Barbe*, f.
Barcelona, z. o. *Barcelone*, f.
Barend, z. m. *Bernard*, m.
Barnabas, z. m. *Barnabé*, m.
Bart, z. m. (fam.) *Barthélemy*, m.
Barthel, Bartholomeus, z. m. *Barthélemy*, m.
Basilius, z. m. *Basile*, m.
Basker, z. m. *Basque*, m.
Baskier, z. m. *Baschkir*, m.
Baskisch, bn. *Basque*.
Bastiaan, z. m. *Sébastien*, m.
Bataaf, z. m. *Batave*, m.
Bataafsch, bn. *Batave*. ‖ —e (vrouw), *Batave*, f.
Batavië, z. o. *Batavie*, f.
Batavisch, bn. *Zie* Bataafsch.
Bavo, z. m. *Bavon*, m.
Bazel, z. o. *Bâle*, m
Beatrix, z. m. *Béatrice*, f.
Beerte, z. o. *Brages*, f.
Beier, z. m. *Bavarois*, m.
Beieren, z. o. *Bavière*, f.
Beierin, z. v. *Bavaroise*, f.
Beiersch bn. *Bavarois*. ‖ —e (vrouw), *Bavaroise*, f.
Beierschman, z. m. *Bavarois*, m.
Belg, z. m *Belge*, m.
België, z. o. *Belgique*, f.
Belgisch, bn. *Belge*. ‖ —e (vrouw), *Belge*, f.
Belgrado, z. o. *Belgrade*, *Albegrecque*, f.
Bella, z. v. (fam.) *Isabelle*, f.
Belle, z. o. *Bailleul* m.
Bello, z. v. (fam *Isabelle*, f.
Bellona, z. v. *Bellone*, f.
Benedictus, z. m. *Benoît*, m.
Benedicta, z. v. *Benoîte*, f.
Bengalen, z. o. *Bengale*, m.
Bergamasker, z. m. *Bergamasque*, m.
Bergamo, z. o. *Bergame*, m.
Bergen in Henegouw[en], z. o. *Mons*, m.
Berlijn, z. o. *Berlin*, m.
Berlijner, z. m. *Berlinois*, m.
Berlijnsch, bn. *Berlinois*. ‖ —e (vrouw), *Berlinoise*, f.
Bermudische Eilanden, z. o. mv. *Iles Bermudes*, f. pl.
Bern, z. o. *Berne*, f.
Bernard, Bernardus, z. m. *Bernard*, m.
Berner, z. m. *Bernois*, m.
Bernerin, z. v. *Bernoise*, f.
Bernsch, bn. *Bernois*.
Bertha, z. v. *Berthe*, f.
Bertijn, Bertinus, z. m. *Bertin*, m.
Bet, z. v., Betje, z. o. *Babet*, f.
Bevekom, z. o. *Beauvechain*, m.
Biel, z. o. *Bienne*, f.
Bierk, z. o. *Bierghes*, m.
Blanca, z. v. *Blanche*, f.
Blasius, z. m. *Blaise*, m.
Bodensee, z. v. *Lac* m. *de Constance*.
Boheemsch, bn. *Bohémien*. ‖ —e (vrouw), *Bohémienne*, f.
Bohemen, z. o. *Bohème*, f.
Bohemer, z. m. *Bohémien*, m.
Bokhara, z. o. *Boucharie*, f.
Bolbeck, z. o. *Bombaye*, f.
Bologna, z. o. *Bologne*, f.
Bonaventura z. m. *Bonaventure*, m.
Bonifaas Bonifacius, z. m *Boniface*, m.
Bosch (Den), z. o. *Bois-le-duc*, m.
Bossuit, z. o. *Bossut* m.
Boudewijn, z. m. *Baudouin*, m.
Boulonje, z. o. *Boulogne*, f.
Bourgondië, z. o. *Bourgogne*, f.
Brabander, z. m. *Brabançon* m.
Brabantsch, bn. *Brabançon*. ‖ —e (vrouw), *Brabançonne*, f.
Brakel-eigen, z. o. *Braine-l'Alleud*, m.
Bram, z. m. (fam.) *Abraham*, m.
Braziliaan, z. m. *Brésilien*, m.
Braziliaansch, bn. *Brésilien*. ‖ —e (vrouw), *Brésilienne*, f.
Brazilië, z. o. *Brésil*, m.
Brecht, z. v., Brechtje, z. o. *Brigitte*, f.
Bremen, z. o. *Brême*, f.
Bretanje, z. o. *Bretagne*, f.
Brigitta, z. v. *Brigitte*, f.
Brittanje (Groot), z. o. *La Grande Bretagne*, f.
Brugge, z. o. *Bruges*, f.
Bruggeling, z. m. *Brugeois*, m.
Brugsch, bn. *Brugeois*. ‖ —e (vrouw), *Brugeoise*, f.
Brunswijk, z. o. *Brunswic*, m.
Brussa, z. o. *Brousse*, f.
Brussel, z. o. *Bruxelles*, f.

BRUSSELAAR, z. m. *Bruxellois*, m.
BRUSSELSCH, bn. *Bruxellois*. ‖ —e (vrouw), *Bruxelloise*, f.
BUCHARYË, z. o. *Boucharie*, f.
BUDA, z. o. *Bude*, f.
BULGAAR, z. m. *Bulgare*, m.
BULGAARSCH, bn. *Bulgare*.
BULGARIJË, z. o. *Bulgarie*, f.
BYZANTIJN, z. m. *Byzantin*, m.
BYZANTIJNSCH, bn. *Byzantin*.
BYZANTIUM, z. o. *Byzance*, f.
CAESAR, z. m. *César*, m.
CAESARIUS, z. m. *Césaire*, m.
CALIXTUS, z. m. *Calixte*, m.
CANDIA, z. o. *Candie*, f.
CANDIOOT, z. m. *Candiote*, m.
CANDIOTISCH, bn. *Candiot*.
CAPUA, z. o. *Capoue*, f.
CAROLINA, z. v. *Caroline*, f.
CAROLUS, z. m. *Charles*, m.
CARTHAAGSCH, bn. *Carthaginois*. ‖ —e (vrouw), *Carthaginoise*, f.
CARTHAGER, z. m. *Carthaginois*, m.
CARTHAGO, z. o. *Carthage*, f.
CASSIAAN, CASSIANUS, z. m. *Cassien*, m.
CASSIODOOR, CASSIODORUS, z. m. *Cassiodore*, m.
CASTILIAAN, z. m. *Castillan*, m.
CASTILIAANSCH, bn. *Castillan*. ‖ —e (vrouw), *Castillane*, f.
CASTILIË, z. o. *Castille*, f.
CATALONIË, z. o. *Catalogne*, f.
CATULLUS, z. m. *Catulle*, m.
CAUCASUS, z. m. *Caucase*, m.
CECILIA, z. v. *Cécile*, f.
CEILON, z. o. *Ceylan*, m.
CELESTINA, z. v. *Célestine*, f.
CELSUS, z. m. *Celse*, m.
CHINA, z. o. *Chine*, f.
CHINEES (-NEEZEN), z. m. *Chinois*, m.
CHINEESCH, bn. *Chinois*. ‖ —e (vrouw), *Chinoise*, f.
CHUR, z. o. *Coire*, f.
CHRISTIAAN, CHRISTIANUS, z. m. *Chrétien*, m.
CHRISTIANA, z. v. *Chrétienne*, f.
CHRISTINA, z. v. *Christine*, f.
CHRISTOFFEL, CHRISTOPHORUS, z. m. *Christophe*, m.
CHRYSANT, CHRYSANTUS, z. m. *Chrysante*, m.
CHRYSOGONUS, CHRYSOGOON, z. m. *Chrysogone*, m.
CHRYSOSTOMUS, z. m. *Chrysostome*, m.
CICERO, z. m. *Cicéron*, m.
CIJNTJE, z. o. (fam.) *Françoise*, f.
CILIA, z. v. (fam.) *Cécile*, f.
CINTE, z. m. (fam.) *Hyacinthe*, m.
CLARA, z. v. *Claire*, *Clara*, f.
CLAUDIAAN, CLAUDIANUS, z. m. *Claudien*, m.
CLAUDINA, z. v. *Claudine*, f.
CLAUDIUS, z. m. *Claude*, m.
CLEMENS, z. m. *Clément*, m.
CLETUS, z. m. *Clet*, m.
CLOTILDIS, z. v. *Clotilde*, f.
COLETA, z. v. *Colette*, f.
COLOMBA, z. v. *Colombe*, f.
COMMODUS, z. m. *Commode*, m.
COMO, z. o. *Côme*, f.
CONSTANS, z. m. *Constant*, m.
CONSTANTIA, z. v. *Constance*, f.
CONSTANTIJN, z. m. *Constantin*, m.
CONSTANTINOPEL, z. o. *Constantinople*, f.
CONSTANTINOPOLITAAN, z. m. *Constantinopolitain*, m.
CONSTANTINOPOLITAANSCH, bn. *Constantinopolitain*. ‖ —e (vrouw), *Constantinopolitaine*, f.
CONSTANZ (MEER VAN), z. o. *lac* m. *de Constance*.
CONSTANZ, z. o. Stad. *Constance*, f.
CORDOVA, z. o. *Cordoue*, f.
CORFU, z. o. *Corfou*, m.
CORNELIUS, z. m. *Corneille*, m.
CORNELIA, z. v. *Cornélie*, f.
CORNWALLIS, z. o. *Cornouailles*, m.
CORSIKA, z. o. *Corse*, f.
CORSIKAAN, z. m. *Corse*, m.
CORSIKAANSCH, bn. *Corse*. ‖ —e (vrouw), *Corse*, f.
CRETA, z. o. *Crète*, f.
CRISPIJN, z. m. *Crépin*, m.
CRISPINIAAN, CRISPINIANUS, z. m. *Crispinien*, m.
CRISPINUS, z. m. *Crépin*, m.
CUNEGONDA, z. v. *Cunégonde*, f.
CYPRIAAN, CYPRIANUS, z. m. *Cyprien*, m.
CYPRUS, z. o. *Chypre*, *Cypre*, f.
CYRIACUS, z. m. *Cyriaque*, m.
CYRILLUS, z. m. *Cyrille*, m.
CYTHEER, CYTHERA, z. o. *Cythère*, f.
DA, z. v. (fam.) *Adèle*, f.
DAAN, z. m. (fam.) *Daniël*, m.
DALARNE, DALEKARLIË, z. o. *Dalécarlie*, f.
DALMATIË, z. o. *Dalmatie*, f.
DAMAAS, z. m. *Damase*, m.
DAMASCEEN (-CEENEN), z. m. *Damascène*, m.
DAMASCUS, z. o. *Damas*, m.
DAMASIUS, z. m. *Damase*, m.
DAMIAAN, DAMIANUS, z. m. *Damien*, m.
DANTZIG, z. o. *Dantzic*, m.
DECIUS, z. m. *Dèce*, m.
DEEN, z. m. *Danois*, m.
DEENSCH, bn. *Danois*. ‖ —e (vrouw), *Danoise*, f.
DEMETRIA, z. v. *Démétrie*, f.
DENDERMONDE, z. o. *Termonde*, f.
DENEMARK[EN], z. o. *Danemarc*, m.
DENIJS, z. m. *Denis*, m.
DEODAAT, z. m. *Déodat*, *Dieudonné*, m.
DESIDEER, z. m. *Désiré*, m.
DESIDERIA, z. v. *Désirée*, f.
DESIDERIUS, z. m. *Désiré*, m.
DIANA, z. v. *Diane*, f.
DIDACUS, z. m. *Didace*, m.
DIEDENHOVEN, z. o. *Thionville*, f.
DIEDERIK, z. m. *Thierri*, m.
DIENTJE, z. o. *Dina*, f.
DIEUWERTJE, z. o. *Débora*, f.
DIKSMUIDE, z. o. *Dixmude*, f.
DIOCLETIAAN, DIOCLETIANUS, z. m. *Dioclétien*, m.
DIOGEEN, DIOGENES, z. m. *Diogène*, m.
DIONYSIA, z. v. *Denise*, f.
DIONYSIUS, z. m. *Denis*, m.
DIRK, z. m. *Thierri*, m.
DNIEPER, z. m. *Dniéper*, m.
DOEVER, z. o. *Douvres*, f.
DOLF, z. m. (fam.) *Adolphe*, m.
DOMIEN, z. m. (fam.) *Dominique*, m.
DOMINICUS, z. m. *Dominique*, m.
DOMITILLA, z. v. *Domitille*, f.
DONAAT, z. m. *Donat*, m.
DONATIAAN, DONATIANUS, z. m. *Donatien*, m.
DONATUS, z. m. *Donat*, m.
DONAU, z. m. *Danube*, m.
DOODE ZEE, z. v. *Mer Morte*, f.
DOOR, z. m. (fam.) *Théodore*, m.
DOORNIK, z. o. *Tournai*, m.
DOORTJE, z. o., DORA, z. v. (fam.) *Dorothée*, f.
DOROTHEA, z. v. *Dorothée*, f.
DORUS, z. m. (fam.) *Théodore*, m.
DRAU, z. v. *Drave*, f.
DRESDEN, z. o. *Dresde*, f.
DRIES, z. m. (fam.) *André*, m.
DRONGEN, z. o. *Tronchiennes*, f.
DUINKERKEN, z. o. *Dunkerque*, f.
DUITSCH, bn. *Allemand*. ‖ —e (vrouw), *Allemande*, f.
DUITSCHER, z. m. *Allemand*, m.

Duitschland, z. o. *Allemagne*, f.
Dusseldorp, z. o. *Dusseldorf*, m.
Dworp, z. o. *Tourneppe*, f.
Ebro, z. m. *Èbre*, m.
Edeltrudis, z. v. *Édeltrude*, f.
Edenburg, z. o. *Édimbourg*, m.
Edingen, z. o. *Enghien* m.
Edmond, Edmundus, z. m. *Edmond*, m.
Eduard, Eduardus, Edward, z. m. *Édouard*, m.
Eef, z. v., Eefje, z. o. (fam.) *Ève*, f.
Eelhart, z. m. *Adélard*, m.
Egidius, z. m. *Égide*, m.
Egyptenaar, z. m. *Égyptien*, m.
Egyptisch, bn. *Égyptien.* ‖ —e (vrouw), *Égyptienne*, f.
Elba, z. o. *Ile* f. *d'Elbe.*
Eleutheer, Eleutherius, z. m. *Éleuthère*, m.
Elias, z. m. *Élie*, m.
Eligius, z. m. *Éloi*, m.
Elisabeth, z. v. *Élisabeth*, *Isabeau*, f.
Eliza, z. v. *Élise*, f.
Elsene, z. o. *Ixelles*, f.
Els, z. v., Elsje, z. o. *Adeline*, f.
Elzas (De), z. m. *Alsace*, f.
Elzasser, z. m. *Alsacien*, m.
Elzasserin, z. v. *Alsacienne*, f.
Elzassisch, bn. *Alsacien.*
Emilia, z. v. *Émilie*, f.
Emilius, z. m. *Émile*, m.
Engel, z. m. *Ange*, m.
Engeland, z. o. *Angleterre*, f.
Engeltje, z. o. *Angélique*, f.
Engelsch, bn. *Anglais.* ‖ —e (vrouw), *Anglaise*, f.
Engelschman z. m. *Anglais*, m.
Epifaan, Epiphanius, z. m. *Épiphane*, m.
Epirus, z. o. *Épire*, f.
Erasmus z. m. *Érasme*, m.
Erast Erastus z. m. *Éraste*, m.
Ernestus Ernst z. m. *Ernest*, m.
Eschweiler, z. o. *Exvilliers*, m.
Eskimoos, z. m. mv. *Esquimaux*, m. pl.
Esthland, z. o. *Esthonie*, f.
Esthlander, z. m. *Esthonien*, m.
Esthlandsch, bn. *Esthonien.* ‖ —e (vrouw), *Esthonienne*, f.
Etsch, z. v. *Adige*, f.
Euboea, z. o. *Eubée*, f., *Négropont*, m.
Eudoxia, z. v. *Eudoxie*, f.
Eugeen, z. m. *Eugène*, m.
Eugenia, z. v. *Eugénie*, f.
Eugenius z. m *Eugène*, m.
Eulalia, z. v. *Eulalie*, f.
Euphemia, z. v. *Euphémie*, f.
Euphraat, z. m. *Euphrate*, m.
Euphrasia, z. v. *Euphrasie*, f.
Europa, z. o. *Europe*, f.
Europeaan, Europeër, z. m. *Européen*, m.
Europeesch, bn. *Européen.* ‖ —e (vrouw), *Européenne*, f.
Eusebius, z. m. *Eusèbe*, m.
Eustachius, z. m. *Eustache*, m.
Eutroop, Eutropius, z. m. *Eutrope*, m.
Eva, z. v. *Ève*, f.
Evarist, Evaristus, z. m. *Évariste*, m.
Everaard, Everardus, z. m. *Évrard*, m.
Everd, z. m. (fam.) *Évrard*, m.
Faantje, z. o. *Stéphanie*, f.
Faas, z. m. (fam) *Servais*, m.
Fabiaan, Fabianus z. m. *Fabien*, m.
Fabricius, z. m. *Fabrice*, m.
Fany, z. v. (fam.) *Stéphanie*, f.
Faroër-Eilanden, z. o. mv. *Iles* f. pl. *de Faroé.*
Faustijn, Faustinus, z. m. *Faustin*, m.

Feliciaan, Felicianus, z. m. *Félicien*, m.
Ferdinand, Ferdinandus, z. m. *Ferdinand*, m.
Ferro (Eiland), z. o. *Ile* f. *de fer.*
Ferrara, z. o. *Ferrare*, f.
Fiacrus, z. m. *Fiacre*, m.
Fie, z. v., Fietje, z. o. (fam.) *Sophie*, f.
Fien, z. v., Fientje, z. o., Fina, z. v. (fam.) *Joséphine*, f.
Finland, z. o. *Finlande*, f.
Fin, Finlander, z. m. *Finlandais*, m.
Finlandsch, Finsch, bn. *Finlandais.* ‖ —e (vrouw), *Finlandaise*, f.
Finstringen, z. o. *Fénétrange*, f.
Firmijn, Firminus, z. m. *Firmin*, m.
Flip[s], z. m. *Philippe*, m.
Floor, z. m. (pop.) *Florent*, m.
Floortje, z. o. (pop.) *Flore*, f.
Flora, z. v. *Flore*, f.
Florens, Florent, Floris, z. m. *Florent*, m.
Florentijn, z. m. *Florentin*, m.
Florentina, z. v. *Florentine*, f.
Florentinus, z. m. *Florentin*, m.
Francijn, z. v. *Françoise*, f. ‖ (pop.) *Franchon*, f.
Franciscus, z. m. *François*, m.
Francisca, z. v. *Françoise*, f.
Franken, Frankenland, z. o. *Franconie*, f.
Frankenberg, z. o. *Fraumont*, m.
Frankfort, z. o. *Francfort*, m.
Frankrijk, z. o. *France*, f.
Frans, z. m. *François*, m.
Fransch, bn. *Français.* ‖ —e (vrouw), *Française*, f.
Franschman, z. m. *Français*, m.
Fransje, z. o. *Franchon* f.
Frederik, z. m. *Frédéric*, m.
Frederika, z. v. *Frédérique*, f.
Frederikje, z. o. (fam.) *Frédérique*, f.
Freiburg, z. o. *Fribourg*, m.
Fries, z. m. *Frison*, m.
Friesch, bn. *Frison.*
Friesland, z. o. *Frise*, f.
Friezin, z. m. *Frisonne*, f.
Friool, z. o. *Frioul*, m.
Frits, z. m. *Frédéric*, m.
Friuli, z. o. *Zie* Friool.
Fulgens, Fulgentius, z. m. *Fulgence*, m.
Funen, z. o. *Fionie*, f.
Gaëta, z. o. *Gaëte*, f.
Gal, z. m. *Gaulois*, m.
Galathea, z. v. *Galathée*, f.
Galeen, Galenus, z. m. *Galien*, m.
Gallicië, z. o. *Gallicie*, f.
Galliër, z. m. *Gaulois*, m.
Gallië, z. o. *Gaule*, f.
Ganges, z. m. *Gange*, m.
Gasconje, z. o. *Gascogne*, f.
Gasconjer, z. m. *Gascon*, m.
Gasconsch, bn. *Gascon.* ‖ —e (vrouw), *Gasconne*, f.
Gaspar, z. m. *Gaspard*, m.
Geeraard, z. m. *Gérard*, m.
Geeraardsbergen, Geerdsbergen, z. o. *Grammont*, m.
Geerd, Geert, z. m. (pop.) *Gérard*, m.
Geertrui[de], z. v. *Gertrude*, f.
Geldenaken, z. o. *Jodoigne*, m.
Gelderland, z. o. *Gueldre*, f.
Geldersch, bn. *Gueldrois.* ‖ —e (vrouw), *Gueldroise*, f.
Gelderschman, z. m. *Gueldrois*, m.
Geneefsch, bn. *Genevois.*
Geneve, z. o. *Genève*, f.
Gent, z. o. *Gand*, m.
Gentenaar, z. m. *Gantois*, m.

Gentsch, bn. *Gantois.* ‖ —e (vrouw), *Gantoise*, f.
Genua, z. o. *Gênes*, f.
Genuees (-eezen), z. m. *Génois*, m.
Genueesch, bn. *Génois.* ‖ —e (vrouw), *Génoise*, f.
Georgius, z. m. *George*, m.
Gerardina, z. v. *Gérardine*, f.
Gerard, Gerardus, Gerhard, z. m. *Gérard*, m.
Germaan, z. m. *Germain*, m.
Germaansch, bn. *Germanique.*
Germanje, z. o. *Germanie*, f.
Germanus, z. m. *Germain*, m.
Gertrudis, z. v. *Gertrude*, f.
Gerrit, z. m. *Gérard*, m.
Gervaas, Gervasius, z. m. *Gervais*, m.
Gijs, Gijsbert, Gijsbrecht, z. m. *Gisbert*, m.
Gilbert, Gilbertus, z. m. *Gilbert*, m.
Gillis, z. m. *Gilles*, m.
Godevaart, z. m. *Godefroid*, m.
Godfried, z. m. *Godefroid*, m.
Godlief, z. m. *Théophile*, m.
Goedele, z. v. *Gudule*, f.
Goodsenhoven, z. o. *Gossoncourt*, m.
Gooth, z. m. *Goth*, m.
Gothenburg, z. o. *Gothenbourg*, m.
Gothisch, bn. *Gothique.*
Gothland, z. o. *Gothie*, f.
Göttingen, z. o. *Gottingue*, f.
Govert, z. m. *Godefroid*, m.
Gozewijn, z. m. *Goswin*, m.
Gratiaan, Gratianus, z. m. *Gratien*, m.
Grauwbunderland, z. o. *Pays* m. *des Grisons.*
Grave, z. o. *Grez*, m.
's-Gravenbrakel, z. o. *Braine-le-Comte*, m.
-s-Gravenhage, z. o. *La Haye*, f.
's-Graven-Voeren, z. o. *Fouron-le-Comte*, m.
Gregorius, z. m. *Grégoire*, m.
Grevelingen, z. o. *Gravelines*, f.
Griek, z. m. *Grec*, m.
Griekenland, z. o. *Grèce*, f.
Grieksch, bn. *Grec.* ‖ —e (vrouw), *Grecque*, f.
Griet, z. v., Grietje, z. o. *Marguerite*, (fam.) *Margot*, f.
Groningen, z. o. *Groningue*, f.
Groot-Gelmen, z. o. *Grand-Jamine*, m.
Groot-Loos, z. o. *Grand-Looz*, m.
Groot-Vorsen, z. o. *Fresin*, m.
Gudula, z. v. *Gudule*, f.
Guiana, z. o. *Guyane*, f.
Guido, z. m. *Gui*, m.
Guinea, z. o. *Guinée*, f.
Gulik, z o. *Juliers*, m.
Gustaaf, Gustavus, z. m. *Gustave*, m.
Gustje, z. o. *Augustine*, f.
Haag (Den), z. o. *La Haye*, f.
Hagenau, z. o. *Haguenau*, m.
Hamburg, z. o. *Hambourg*, m.
Hannes, Hans, z. m. *Jean*, m.
Hannover, z. o *Hanovre*, m.
Hannoveraan, z. m. *Hanovrien*, m.
Hannoversch, bn. *Hanovrien.* ‖ —e (vrouw), *Hanovrienne*, f.
Hanzesteden, z. v. mv. *Villes Hanséatiques*, f. pl.
Harmen, z. m. *Zie* Herman.
Hartswoud, z. o. *Forêt hircynienne*, f.
Haspegouw[en], z. o. *Hesbaie*, f.
Havanna, z. o. *Havane*, f.
Hebridische Eilanden, z. o. mv. *Iles Hébrides*, f. pl.
Hei-kruis, z. o. *Haut-Croix*, f.
Heilig Land, z. o. *Terre Sainte*, *Palestine*, f.
Hein, z. o. *Hérinnes-sur-Marcq*, m.
Hein, z. m., Heintje, z. o. (fam) *Henri*, m.
Heintje, z. o. (fam.) *Henriette*, f.
Helena, z. v. *Hélène*, f.
Helena (Sint), z. o. *Sainte Hélène*, f.
Heliodoor, Heliodorus, z. m. *Héliodore*, m.
Helkijn, z. o. *Helchin*, m.
Hellas, z. o. *Hellade*, f.
Helvetië, z. o. *Helvétie*, *Suisse*, f.
Helvetiër, z. m. *Helvétien*, *Suisse*, m.
Helvetisch, bn. *Helvétique*, *suisse.*
Hendrik, z. m. *Henri*, m.
Hendrika, z. v. *Henriette*, f.
Henegouw[en], z. o. *Hainaut*, m.
Henegouwer, z. m. *Hennuyer*, m.
Henegouwsche (vrouw), z. v. *Hennuyère*, f.
Herman, z. m. *Herman*, *Germain*, *Armand*, m.
Herodes, z. m. *Hérode*, m.
Herodiaan, Herodianus, z. m. *Hérodien*, m.
's-Hertogenbosch, z. o. *Bois-le-Duc*, m.
's-Hertogenrade, z. o. *Rolduc*, m.
Hertzig, z. o. *Hachy*, m.
Herwerding, z. o. *Habergy*, m.
Hes, z. m. *Hessois*, m.
Hesiodus, z. m. *Hésiode*, m.
Hessen, z. o. *Hesse*, f.
Hessen-Kassel, z. o. *Hesse-Cassel*, f.
Hess sch, bn. *Hessois.* ‖ —e (vrouw). *Hessoise*, f.
Hester, z. v. *Esther*, f.
Hieronymus, z. m. *Jérome*, m.
Hilarius, z m. *Hilaire*, m.
Hildegardis, z. v. *Hildegarde*, f.
Hildegonda, z. v. *Hildegonde*, f.
Hilletje, z. o. (fam.) *Hildegonde*, f.
Hiob, z. m. *Job*, m.
Hippocrates, z. m. *Hippocrate*, m.
Hippoliet, Hippolytus, z. m. *Hippolyte*, m.
Hoei, z. o. *Huy* m.
Holdang, z. o. *Halanzy*, m.
Holland, z. o. *Hollande*, f.
Hollander, z. m. *Hollandais.*
Hollandsch, bn. *Hollandais.* ‖ —e (vrouw), *Hollandaise*, f.
Holstein, z. o. *Holsace*, f., *Holstein*, m.
Homburg, z. o. *Hombourg*, m.
Homeer, Homerus, z. m. *Homère*, m.
Hongaar, z. m. *Hongrois*, m.
Hongaarsch, bn. *Hongrois.* ‖ —e (vrouw), *Hongroise*, f.
Hongarije, z. o. *Hongrie*, f.
Hoogduitsch, bn *Allemand.* ‖ —e (vrouw), *Allemande*, f.
Hoogduitscher, z m. *Allemand*, m.
Horatius, z. m. *Horace*, m.
Hubertus, z. m. *Hubert*, m.
Hugo, z. m. *Hugues*, m.
Huib, Huibert, Huibrecht, z. m. *Hubert*, m.
Huig, Huigen, z. m. *Hugues*, m.
Hyacint, Hyacinthus, z. m. *Hyacinthe*, m.
Iberië, z. o. *Ibérie*, f.
Ibing, z. o. *Aubange*, f.
Icarus, z. m. *Icare*, m.
Ida, z. v. *Ide*, f.
Ieperen, z. o. *Ypres*, m.
Ieperling, z. m. *Yprois*, m.
Iepersch, bn. *Yprois.* ‖ —e (vrouw), *Yproise*, f.
Ier, z. m. *Irlandais*, m.
Ierland, z. o *Irlande*, f.
Ierlander, z. m *Irlandais*, m.
Ierlandsch, Iersch, bn. *Irlandais.* ‖ —e (vrouw), *Irlandaise*, f.
Ignatius, z. m. *Ignace*, m.
IJsland, z. o. *Islande*, f.
IJslander, z. m. *Islandais*. m.
IJslandsch, bn. *Islandais.* ‖ —e (vrouw), *Islandaise*, f.

IJSZEE, z. v. *Mer Glaciale*, f.
ILDEFONS, ILDEFONSUS, z. m. *Ildefonse*, m.
ILLYRIË z. o. *Illyrie*, f.
ILLYRIËR, z. m. *Illyrien*, m.
ILLYRISCH, bn. *Illyrien*. ‖ —e (vrouw), *Illyrienne*, f.
INDIAAN, z. m. *Indien*, m.
INDIË, z. o. *Inde*, f. ‖ De —n, *les Indes*.
INDUS, z. m. *Inde*, m.
INGERMANLAND, z. o. *Ingrie*, f.
INNOCENTIUS, z. m. *Innocent*, m.
IRENAEUS, z. m. *Irénée*, m.
ISABELLA, z. v. *Isabeau*, *Isabelle*, *Élisabeth*, f.
ISAÏAS, z. m. *Isaïe*, m.
ISIDOOR, ISIDORUS, z. m. *Isidore*, m.
ITALIAAN, z. m. *Italien*, m.
ITALIAANSCH, bn. *Italien*. ‖ —e (vrouw), *Italienne*, f.
ITALIË, z. o. *Italie*, f.
IVO, z. m. *Ivon*, m.
JAAK, z. m. (fam.) *Jacques*, m.
JAANTJE, z. o. (fam.) *Adrienne*, f.
JAAP, z. m. (fam.) *Jacques*, m.
JACOBA, z. v. *Jacqueline*, f.
JACOBUS, z. m. *Jacques*, m.
JAKOB, z. m. *Jacob*, m. ‖ Jacobus. *Jacques*, m.
JAMAÏKA, z. o. *Jamaïque*, f.
JAN, z. m. *Jean*, m.
JANNEKEN, JANTJE, z. o. (fam.) *Jeannot*, *Jean*, m.
JANNETJE, z. o. (fam.) *Jeannette*, *Jeanne*, f.
JANSJE, z. o. (fam.) *Jeannette*, *Jeanne*, f.
JANUS, z. m. (fam.) *Adrien*, m.
JAPAN, z. o. *Japon*, m.
JAPANEES (–NEEZEN), z. m. *Japonais*, m.
JAPANEESCH, JAPANSCH, bn. *Japonais*. ‖ —e (vrouw), *Japonaise*, f.
JAVAAN, z. m. *Javanais*, m.
JAVAANSCH, bn. *Javanais*. ‖ —e (vrouw), *Javanaise*, f.
JEREMIAS, z. m. *Jérémie*, m.
JEROEN, z. m. *Jérome*, m.
JESAÏAS, z. m. *Isaïe*, m.
JET, z. v., JETJE, z. o. *Henriette*, f.
JEZUS-CHRISTUS, z. m. *Jésus-Christ*, m.
JOB, z. m. *Job*, m.
JOCHEM, z. m. (fam.) *Joachim*, m.
JOHAN, JOHANNES, z. m. *Jean*, m.
JOHANNES BAPTISTA, z. m. *Jean-Baptiste*, m.
JOHANNES-ELCHEROTH, z. o. *Nobressart*, m.
JOOST, z. m. *Josse*, m.
JORDAAN, z. m. Rivier. *Jourdain*, m.
JORDANUS, z. m. *Jourdain*, m.
JORIS, z. m. *George*, m.
JOSEPHA, z. v. *Joséphine*, f.
JOSEPHUS, z. m. *Joseph*, m.
JOSINA, z. v. *Josine*, f.
JOZEF, z. m. *Joseph*, m.
JUDEA, z. o. *Judée*, f.
JUDOCUS, z. m. *Josse*, m.
JUK, z. o. *Goyer*, m.
JULIA, z. v. *Julie*, f.
JULIAAN, z. m. *Julien*, m.
JULIANA, z. v. *Julienne*, f.
JULIAANTJE, z. o. (fam.) *Juliette*, f.
JULIANUS, z. m. *Julien*, m.
JULIUS, z. m. *Jules*, m.
JUNO, z. v. *Junon*, f.
JURGEN, JURRIE, z. m. (fam.) *George*, m.
JUSTIJN, z. m. *Justin*, m.
JUSTIJNTJE, z. o., JUSTINA, z. v. *Justine*, f.
JUSTINUS, z. m. *Justin*, m.
JUT, JUTLANDER, z. m. *Jutlandais*, m.
JUTLAND, z. o. *Jutland*, m.
JUTLANDSCH, bn. *Jutlandais*. ‖ —e (vrouw), *Jutlandaise* f.
JUTTIN, z. v. *Jutlandaise*, f.
KA, KAAT, z. v., KAATJE, z. o. *Cathérine*, f.
KAAP DE GOEDE HOOP, z. m. *Cap* m. *de Bonne-Espérance*.
KAFFER, z. m. *Cafre*, m.
KAFFERIN, z. v. *Cafre*, f.
KAFFERLAND, z. o. *Cafrerie*, f.
KAFFERSCH, bn. *Cafre*.
KAÏRO, z. o. *Le Caire*, m.
KALES, z. o. *Calais*, m.
KAMERIJK, z. o. *Cambrai*, m.
KANAAL (HET), z. o. *La Manche*, f.
KANTELBERG, z. o. *Cantorbéry*, m.
KARELSBURG, z. o. *Albe-Julie*, f.
KASPAR, z. m. *Gaspard*, m.
KASPISCHE ZEE, z. v. *Mer Caspienne*, f.
KATHARINA, z. v. *Cathérine*, f.
KATO, KATRIEN, KATRIJN, z. v. *Cathériné*, f.
KAREL, z. m. *Charles*, m.
KEE, z. v. (fam.) *Cornélie*, v.
KEES, z. m. (fam.) *Corneille*, m.
KEETJE, z. o. (fam.) *Cornélie*, f.
KERKELIJKE STATEN, z. m. mv. *États* m. pl. *de l'Église*.
KEULEN, z. o. *Cologne*, f.
KLAARTJE, z. o. (fam.) *Claire*, *Clara*, f.
KLAAS, z. m. (fam.) *Nicolas*, m.
KLAASJE, z. o., KLAZINA, z. v. *Nicole*, *Nicolette*, f.
KLEEF, z. o. *Clèves*, f.
KLEIN-AZIË, z. o. *Asie Mineure*, f.
KO, z. m. (fam.) *Jacques*, m.
KOBA, z. v. (fam.) *Jacqueline*, f.
KOBLENTZ, z. o. *Coblence*, m.
KOBUS, z. m. (fam.) *Jacques*, m.
KOEN, KOENRAAD, z. m. *Conrad*, m.
KOERLAND, z. o. *Courlande*, f.
KOLIJN, z. m. *Colin*, m.
KOMEN, z. o. *Comines*, f.
KOPENHAGEN, z. o. *Copenhague*, m.
KORNELIA, z. v. *Cornélie*, f.
KORNELIS, z. m. *Corneille*, m.
KORTRIJK, z. m. *Courtrai*, m.
KRAKAU, z. o. *Cracovie*, f.
KRIM (DE), z. v. *La Crimée*, f.
LACEDAEMON[IË], z. o. *Lacédémone*, *Sparte*, f.
LACEDAEMONIËR, z. m. *Lacédémonien*, *Spartiate*, m.
LACEDAEMONISCH, bn. *Lacédémonien*. ‖ —e (vrouw), *Lacédémonienne*, f.
LACTANTIUS, z. m. *Lactance*, m.
LADISLAUS, z. m. *Ladislas*, m.
LAGO-MAGGIORE, z. m. *Lac-Majeur*, m.
LAMBERTUS, LAMBRECHT, z. m. *Lambert*, m.
LAP, z. m. *Lapon*, m.
LAPLAND, z. o. *Laponie*, f.
LAPLANDER, z. m. *Lapon*, m.
LAPLANDSCH, bn. *Lapon*. ‖ —e (vrouw), *Laponne*, f.
LAPPIN, z. v. *Laponne*, f.
LAURA, z. v. *Laure*, f.
LAUREIS, LAURENS, z. m. *Laurent*, m.
LAURENTIA, z. v. *Laurence*, f.
LAURENTIUS, z. m. *Laurent*, m.
LAUSNITZ, z. o. *Lusace*, f.
LAUW, z. m. (fam.) *Laurent*, m.
LAZARUS, z. m. *Lazare*, m.
LEANDER, z. m. *Léandre*, m.
LEENDERT, z. m. *Léonard*, m.
LEENTJE, z. o. (fam.) *Hélène*, *Madelaine*, f.
LEEUW, z. o. *Léau*, m.
LEIDEN, z. o. *Leyde*, f.
LEININGEN, z. o. *Linange*, f.
LEIPZIG, z. o. *Leipsic*, m.
LEMBERG, z. o. *Léopol*, m.
LEO, z. m. *Léon*, m.

LEOCADIA, z. v. *Léocadie*, f.
LEONARD, z. m. *Léonard*, m.
LEONARDA, z. v. *Léonarde*, f.
LEONARDUS, z. m. *Léonard*, m.
LEONORA, z. v. *Léonore*, f.
LEOPOLD, LEOPOLDUS, z. m. *Léopold*, m.
LESSEN, z. o. *Lessines*, f.
LET, z. m. *Lettonien*, m.
LETTIN, z. v. *Lettonienne*, f.
LETTISCH, bn. *Lettonien.*
LEUK, z. o. *Louèche*, f.
LEUVEN, z. o. *Louvain*, m.
LIBANON, z. m. *Liban*, m.
LIENTJE, z. o. (fam.) *Pauline*, f.
LIER, z. o. *Lierre*, f.
LIESJE, z. o. (fam.) *Lise*, *Lisette*, *Lison*, f.
LIEVEN, z. m. *Liévin*, m.
LIJFLAND, z. o. *Livonie*, f.
LIJFLANDER, z. m. *Livonien*, m.
LIJFLANDSCH, bn. *Livonien.* ‖ —e (vrouw), *Livonienne*, f.
LIJS, z. v., LIJSJE, z. o. (fam.) *Lise*, *Lisette*, *Lison*, f.
LIMBURG, z. o. *Limbourg*, m.
LIMBURGER, z. m. *Limbourgeois*, m.
LIMBURGISCH, bn. *Limbourgeois.* ‖ —e (vrouw), *Limbourgeoise*, f.
LINA, z. v. *Pauline*, f.
LINUS, z. m. *Lin*, m.
LISSABON, z. o. *Lisbonne*, f.
LITTHAUWEN, z. o. *Lithuanie*, f.
LITTHAUWER, z. m. *Lithuanien*, m.
LITTHAUWSCH, bn. *Lithuanien.* ‖ —e (vrouw), *Lithuanienne*, f.
LIVIJN, LIVINUS, z. m. *Liévin*, m.
LIVORNO, z. o. *Livourne*, f.
LODEWIJK, z. m. *Louis*, m.
LODEWICA, z. v. *Louise*, f.
LOMBARDIJE, z. o. *Lombardie*, f.
LOMBARDIJER, z. m. *Lombard*, m.
LOMBARDISCH, bn. *Lombard.* ‖ —e (vrouw), *Lombarde*, f.
LOT, z. v., LOTJE, z. o. (fam.) *Charlotte*, f.
LONDEN, z. o. *Londres*, f.
LONGIJN, LONGINUS, z. m. *Longin*, m.
LORREINEN, LOTHARINGEN, z. o. *Lorraine*, f.
LUCAAN, z. m. *Lucain*, m.
LUCAS, z. m. *Luc*, m.
LUCANUS, z. m. *Lucain*, m.
LUCCA, z. o. *Lucques*, f.
LUCIA, z. v. *Lucie*, f.
LUCIAAN, LUCIANUS, z. m. *Lucien*, m.
LUCRETIA, z. v. *Lucrèce*, f.
LUCRETIUS, z. m. *Lucrèce*, m.
LUDOVICA, z. v. *Louise*, f.
LUDOVICUS, z. m. *Louis*, m.
LUITGARDE, LUTGARDIS, z. v. *Lutgarde*, f.
LUIK, z. o. *Liége*, f.
LUIKENAAR, LUIKERWAAL, z. m. *Liégeois*, m.
LUIKSCH, bn. *Liégeois.* ‖ —e (vrouw), *Liégeoise*, f.
LUXEMBURG, z. o. *Luxembourg*, m.
LUXEMBURGER, z. m. *Luxembourgeois*, m.
LUXEMBURGISCH, bn. *Luxembourgeois.* ‖ —e (vrouw), *Luxembourgeoise*, f.
MAAGDENBURG, z. o. *Magdebourg*, m.
MAARTEN, z. m. *Martin*, m.
MAAS, z. v. *Meuse*, f.
MACARIUS, z. m. *Macaire*, m.
MACEDONIE, z. o. *Macédoine*, f.
MACHTELD, z. v. *Mathilde*, f.
MACRIJN, MACRINUS, z. m. *Macrin*, m.
MACROBIUS, z. m. *Macrobe*, m.
MADERA, z. o. *Madère*, f.
MAGDALENA, z. v. *Madelaine*, f.
MAGDALEENTJE, z. o. (fam.) *Madelon*, f.
MAJORCA, z. o. *Majorque*, f.
MALACHIAS, z. m. *Malachie*, m.
MALEIER, z. m. *Malais*, m.
MALEISCH, bn. *Malais.* ‖ —e (vrouw), *Malaise*, f.
MANES, z. m. (fam.) *Herman*, *Germain*, m.
MANTUA, z. o. *Mantoue*, f.
MANUS, z. m. (fam.) *Herman*, *Germain*, m.
MARCELLIJN, MARCELLINUS, z. m. *Marcellin*, m.
MARCELLUS, z. m. *Marcel*, m.
MARCUS, z. m. *Marc*, m.
MARGARETA, MARGRIET, z. v. *Marguerite*; (fam.) *Margot*, f.
MARIA, z. v. *Marie*, f.
MARK (DE), z. v. *La Marche*, f.
MAROCCO, z. o. *Maroc*, m.
MARTELINGEN, z. o. *Martelange*, f.
MARTHA, z. v. *Marthe*, f.
MARTIALIS, z. m. *Martial*, m.
MARTIJN, MARTINUS, z. m. *Martin*, m.
MATHILDA, z. v. *Mathilde*, f.
MATTHEUS, MATTHIJS, z. m. *Mathieu*, m.
MAURITIUS, MAURITS, z. m. *Maurice*, m.
MAURUS, z. m. *Maur*, m.
MAXENTIUS, z. m. *Maxence*, m.
MAXIMILIAAN, MAXIMILIANUS, z. m. *Maximilien*, m.
MAXIMIJN, MAXIMINUS, z. m. *Maximin*, m.
MECHELAAR, z. m. *Malinois*, m.
MECHELEN, z. o. *Malines*, f.
MECHELSCH, bn. *Malinois.* ‖ —e (vrouw), *Malinoise*, f.
MEDARD, MEDARDUS, z. m. *Médard*, m.
MEENEN, z. m. *Menin*, m.
MEESEN, z. o. *Messines*, f.
MEISEN, z. o. *Misnie*, f.
MEKKA, z. o. *La Mecque*, f.
MEKLENBURG, z. o. *Mecklenbourg*, m.
MELANIA, z. v. *Mélanie*, f.
MELDERT, z. m. *Maillard*, m.
MENTZ, z. o. *Mayence*, f.
MERCURIUS, MERCUUR, z. m. *Mercure*, m.
MERREGEM, z. o. *Merville*, f.
MESSINA, z. v. *Messine*, f.
METZIG, z. o. *Messancy*, m.
MEXICO, z. o. Land. *Mexique*, m. ‖ Stad. *Mexico*, m.
MICHAËL, MICHIEL, z. m. *Michel*, m.
MICHIELTJE, z. o. (fam.) *Michon*, m.
MIDDELLANDSCHE ZEE, z. v. *Mer Méditerranée*, f.
MIE, z. v., MIETJE, z. o. (fam.) *Marie*, f.
MIENTJE, MIJNTJE, z. o. (fam.) *Guillemette*, f.
MILAAN, z. o. *Milan*, m.
MILANEES (-NEEZEN), z. m. *Milanais*, m.
MILANEESCH, bn. *Milanais.* ‖ —e (vrouw), *Milanaise*, f.
MINERVA, z. v. *Minerve*, f.
MINORCA, z. o. *Minorque*, f.
MODENA, z. o. *Modène*, f.
MODEST, MODESTUS, z. m. *Modeste*, m.
MOERTEN, z. o. *Morat*, m.
MOESKROEN, z. o. *Mouscron*, m.
MOEZEL, z. v. *Moselle*, f.
MOLDAU, z. o. *Moldavie*, f.
MOMPELGAARD, z. o. *Montbéliard*, m.
MONGOLIË, z. v. *Mongole*, f.
MONGOOL, z. m. *Mongol*, m.
MONGOOLSCH, bn. *Mongol.*
MONICA, z. v. *Monique*, f.
MONTSCHAU, z. o. *Montjoie*, .
MOORENLAND, z. o. *Éthiopie*, f.
MORAVIË, z. o. *Moravie*, f.
MOSKAU, z. o. *Moscou*, m.
MOSKOVIET, z. m. *Moscovite*, m,

MOZES, z. m. *Moïse*, m.
MUNCHEN, z. o. *Munich*, m.
NA, z. v., NAATJE, z. o. (fam.) *Annette*, *Nannon*, f.
NAMEN, z. o. *Namur*, m.
NAPELS, z. o. *Naples*, f.
NAPELSCH, bn. *Napolitain.*
NAPOLITAAN, z. m. *Napolitain*, m.
NAPOLITAANSCH, bn. *Napolitain.* ‖ —e (vrouw), *Napolitaine*, f.
NARCISSUS, z. m. *Narcisse*, m.
NAUW VAN KALES, z. o. *Pas* m. *de Calais.*
NAVARRA, z. o. *Navarre*, f.
NAZARIUS, z. m. *Nazaire*, m.
NEDER-ELTEN, z. o. *Autelbas*, m.
NEDERLAND, z. o. *Pays-Bas*, m. pl., *Néerlande*, f.
NEDERLANDER, z. m. *Néerlandais*, *habitant* m. *des Pays-Bas.*
NEDERLANDSCH, bn. *Néerlandais*, *des Pays-Bas.* ‖ —e (vrouw), *Néerlandaise*, f.
NEEL, z. m. (fam.) *Corneille*, m.
NEELTJE, z. o. (fam.) *Cornélie*, f.
NEGROPONT, z. o. *Négrepont*, m.
NEL, NELLA, z. v., NELLETJE, z. o. *Pétronille*, f.
NEPTUIN, NEPTUNUS, z. m. *Neptune*, m.
NEREUS, z. m. *Nérée*, m.
NERO, z. m. *Néron*, m.
NEURENBERG, z. o. *Nuremberg*, m.
NEUS, z. o. *Nyon*, m.
NEWFOUNDLAND, z. o. *Terre-neuve*, f.
NICAAS, NICASIUS, z. m. *Nicaise*, m.
NICODEEM, NICODEMUS, z. m. *Nicodème*, m.
NICOLA, z. v. *Nicole*, f.
NICOLAAS, NICOLAUS, z. m. *Nicolas*, m.
NIEUW-SCHOTLAND, z. o. *Nouvelle Écosse*, f.
NIJL, z. m. *Nil*, m.
NIJMEGEN, z. o. *Nimègue*, f.
NIJVEL, z. o. *Nivelles*, f.
NOACH, z. m. *Noé*, m.
NOL, z. m. (fam.) *Arnaud*, m.
NOOR (NOREN), z. m. *Norwégien*, m.
NOORD-AMERIKA, z. o. *Amérique Septentrionale*, f.
NOORDZEE, z. v. *Mer* f. *du Nord.*
NOORWEEGSCH, bn. *Norwégien.* ‖ —e (vrouw), *Norwégienne*, f.
NOORWEGEN, z. o. *Norwège*, f.
NOORWEGER, z. m. *Norwégien*, m.
NORA, z. v. (fam.) *Léonore*, f.
NORBERTUS, NORBRECHT, z. m. *Norbert*, m.
NORIN, z. v. *Norwégienne*, f.
NORMANDIË, z. o. *Normandie*, f.
NORMANDIËR, z. m. *Normand*, m.
NORMANDISCH, bn. *Normand.* ‖ —e (vrouw), *Normande*, f.
NOVA ZEMBLA, z. o. *Nouvelle Zemble*, f.
NOVARRA, z. o. *Novarre*, f.
OCTAAF, z. m. *Octave*, m.
OCTAVIA, z. v. *Octavie*, f.
OCTAVIAAN, OCTAVIANUS, z. m. *Octavien*, m.
ODA, z. v. *Ode*, f.
ODILO, z. m. *Odilon*, m.
OERAL, z. m., OERALISCH GEBERGTE, z. o. *Oural*, m.
OFEN, z. o. *Bude*, f.
OLIVEER, OLIVERIUS, z. m. *Olivier*, m.
OLYMPIA, z. v. *Olympie*, f.
OLYMPUS, z. m. *Olympe*, m.
OOSTENDE, z. o. *Ostende*, f.
OOSTENRIJK, z. o. *Autriche*, f.
OOSTENRIJKER, z. m. *Autrichien*, m.
OOSTENRIJKSCH, bn. *Autrichien.* ‖ —e (vrouw), *Autrichienne*, f.
OOST-FRIESLAND, z. o. *Ostfrise*, f.
OOST-INDIËN, z. o. mv. *Indes Orientales*, f. pl.
OOSTZEE, z. v. *Mer Baltique*, *Baltique*, f.
OPVELP, z. o. *Haut-Fleppe*, f.
OPWOLUWE, z. o. *Woluwe-Saint-Lambert*, m.
ORANJE, z. o. *Orange*, f.
ORDINGEN, z. o. *Ordange*, f.
ORIGEEN, ORIGENES, z. m. *Origène*, m.
ORKADEN, z. v. mv., ORKADISCHE EILANDEN, z. o. mv. *Orcades*, f. pl.
OSNABRUG, z. o. *Osnabruck*, m.
OTTO, z. m. *Othon*, m.
OUDENAARDE, z. o. *Audenarde*, f.
OVERIJSCHE, z. o. *Isque*, f.
OVIDIUS, z. m. *Ovide*, m.
PACTOLUS, z. m. *Pactole*, m.
PADUA, z. o. *Padoue*, f.
PAKTOOL, z. m. *Pactole*, m.
PALERMO, z. o. *Palerme*, f.
PALESTINA, z. v. *Palestine*, f.
PALTS, z. v. *Palatinat*, m.
PALTSER, z. m. *Palatin*, m.
PALTSERIN, z. v. *Palatine*, f.
PALTSISCH, bn. *Palatin.*
PAMPELUNA, z. o. *Pampelune*, f.
PAMPHILIUS, b. m. *Pamphile*, m.
PANCRATIUS, PANKRAAS, z. m. *Pancrace*, m.
PARIJS, z. o. *Paris*, m.
PARIJSCH, bn. *Parisien.* ‖ —e (vrouw), *Parisienne*, f.
PARIJZENAAR, z. m. *Parisien*, m.
PARMA, z. o. *Parme*, f.
PARMEZAAN, z. m. *Parmesan*, m.
PATRICIA, z. v. *Patrice*, f.
PATRICIUS, PATRIK, z. m. *Patrice*, m.
PAULA, z. v. *Paule*, f.
PAULIJN, z. m. *Paulin*, m.
PAULINA, z. v. *Pauline*, f.
PAULINUS, z. m. *Paulin*, m.
PAULUS, z. m. *Paul*, m.
PAUW, PAUWEL, z. m. (fam.) *Paul*, m.
PAVIA, z. o. *Pavie*, f.
PEETER, PEER, z. m. (fam.) *Pierre*, m.
PELAGIA, z. v. *Pélagie*, f.
PELAGIUS, z. m. *Pélage*, m.
PERPETUA, z. v. *Perpétue*, f.
PERS, z. m. *Persan*, m.
PERSEUS, z. m. *Persée*, m.
PERSIUS, z. m. *Perse*, m.
PERU, z. o. *Pérou*, m.
PERUAAN, PERUVIAAN, z. m. *Péruvien*, m.
PERUAANSCH, PERUVIAANSCH, bn. *Péruvien.* ‖ —e (vrouw), *Péruvienne*, f.
PERUGIA, z. o. *Pérouse*, f.
PERZIË, z. o. *Perse*, f.
PERZIËR, z. m. *Persan*, m.
PERZISCH, bn. *Persan*, *Perse.* ‖ —e (vrouw), *Persane*, f.
PETRONELLA, z. v. *Pétronille*, f.
PETRONIUS, z. m. *Pétrone*, m.
PETRUS, z. m. *Pierre*, m.
PFIRT, z. o. *Ferrette*, f.
PHAEDRUS, z. m. *Phèdre*, m.
PHILADELPHIA, z. o. *Philadelphie*, f.
PHILIBERT, PHILIBERTUS, z. m. *Philibert*, m.
PHILIP, z. m. *Philippe*, m.
PHILIPPIJNSCHE EILANDEN, z. o. mv. *Iles Philippines*, f.
PHILIPPINA, z. v. *Philippine*, f.
PHILIPPUS, z. m. *Philippe*, m.
PHOTIJN, PHOTINUS, z. m. *Photin*, m.
PIACENZA, z. o. *Plaisance*, f.
PICARDIË, z. v. *Picardie*, f.
PICARDIËR, z. m. *Picard*, m.
PICARDISCH, bn. *Picard.* ‖ —e (vrouw), *Picarde*, f.
PIET, PIETER, PIER, z. m. (fam.) *Pierre*, m.
PIETJE, z. o. Man. *Pierrot*, m. ‖ Vrouw. *Pierrette*, f.

PINDUS, z. m. *Pinde*, m.
PIRINGEN, z. o. *Pirange*, m.
PISA, z. o. *Pise*, f.
PIUS, z. m. *Pie*, m.
PLACIDUS, z. m. *Placide*, m.
PLATAEA, z. o. *Platée*, f.
PLATO, z. m. *Platon*, m.
PLAUTUS, z. m. *Plaute*, m.
PLINIUS, z. m. *Pline*, m.
PLUTO, z. m. *Pluton*, m.
POLAK, z. m. *Polonais*, m.
POLEN, z. o. *Pologne*, f.
POLIN, z. v. *Polonaise*, f.
POLYCARPUS, z. m. *Polycarpe*, m.
POLYDOOR, POLYDORUS, z. m. *Polydore*, m.
POMMER, POMMERAAN, z. m. *Poméranien*, m.
POMMEREN, z. o. *Poméranie*, f.
POMMERSCH, bn. *Poméranien*. ‖ —e (vrouw), *Poméranienne*, f.
POMPEIUS, z. m. *Pompée*, m.
PONTUS, z. o. *Pont*, m.
POOL, z. m *Polonais*, m.
POOLSCH, bn. *Polonais*. ‖ —e (vrouw), *Polonaise*, f.
POPERINGEN, z. o. *Poperingue*, m.
PORTUGEES (–GEEZEN z. m. *Portugais*, m.
PORTUGEESCH, bn. *Portugais*. ‖ —e (vrouw), *Portugaise*, f.
POSEN, z. o. Land. *Posnanie*, f. ‖ Stad. *Posen*, m
PRAAG, z. o. *Prague*, f.
PROCOPIUS, z. m. *Procope*, m.
PROPERTIUS, z. m. *Properce*, m.
PROSERPINA, z. v. *Proserpine*, f.
PRUDENS, z. m. *Prudent*, m.
PRUDENTIA, z. v. *Prudence*, f.
PRUDENTIUS, z. m. *Prudent*, m.
PRUIS, z. m. *Prussien*, m.
PRUISEN, z. o. *Prusse*, f.
PRUISISCH, bn. *Prussien*. ‖ —e (vrouw), *Prussienne*, f.
PYRENEËN, z. v. mv. *Pyrénées*, f. pl.
QUINTEN, QUINTIJN, z. m. *Quentin*, m.
QUINTILIAAN, QUINTILIANUS, z. m. *Quintilien*, m.
QUINTINUS, z. m. *Quentin*, m.
QUIRIJN, z. m. *Quirin*, m.
QUIRINA, z. v. *Quirine*, f.
QUIRINUS, z. m. *Quirin*, m.
RAADSENHOVEN, z. o. *Racour*, m.
RAGUSA, z. o. *Raguse*, f.
RAPPOLTSTEIN, z. o. *Ribeaupierre*, f.
RAPPOLTSWEILER, z. o. *Ribeauville*, f., *Ribeauvillers*, m.
RAVENNA, z. o. *Ravenne*, f.
RAYMUNDUS, z. m. *Raymond*, m.
REGENSBURG, z. o. *Ratisbonne*, f.
REGINA, z. v. *Reine*, f.
REIMOND, z. m. *Raymond*, m.
REINDERT, REINER, REINIER, z. m. *Regnier*, m.
REINOLD, REINOUD, z. m. *Renaud*, m.
REMIGIUS, z. m. *Remi*, m.
RENATUS, z. m. *René*, m.
RHODUS, z. o. *Rhodes*, f.
RICHARDUS, RIJK, RIJKAARD, z. m. *Richard*, m.
RIJN, z. m. *Rhin*, m.
RIJNDAL, z. o. *Rhinthal*, m.
RIJSEL, z. o *Lille*, f.
RIPPOLTSTEIN, z. o *Ribeaupierre*, m.
ROBBERT, ROBERTUS, ROBRECHT, z. m. *Robert*, m.
ROCHUS, z. m. *Roch*, m.
RODOLF, RODOLPHUS, z. m. *Rodolphe*, m.
ROEL, z. m. (fam.) *Roland*, m.
ROELAND, z. m. *Roland*, m.
ROELOF, z. m. *Rudolphe*, m.
ROERMOND, z. o. *Ruremonde*, f.
ROESELARE, z. o. *Roulers*, m.
ROESIG, z. o. *Rachecourt*, m.
ROLANDUS, z. m. *Roland*, m.
ROMAAN, ROMANUS, z. m. *Romain*, m.
ROME, z. o. *Rome*, f.
ROMEIN, z m. *Romain*, m.
ROMEINSCH, bn. *Romain* ‖ —e (vrouw), *Romaine*, f.
ROMUALDUS, z. m. *Romuald*, m.
RONSE, z. o. *Renaix*, m.
ROODE ZEE, z. v. *Mer Rouge*, f.
ROOSJE, z. o. (fam.) *Rosette*, f.
ROSALIA, z. v. *Rosalie*, f.
ROSAMONDA z. v. *Rosamonde*, f.
ROSINA, z. v. *Rosine*, f.
ROWAAN, z. o. *Rouen*, m.
ROZEMOND, z. v. *Rosamonde*, f.
RUDOLF, RUDOLPHUS, z. m. *Rudolphe*, m.
RUFIJN, RUFINUS, z. m. *Rufin*, m.
RUKKELINGEN, z. o. *Roclange*, m.
RUPERTUS, RUPRECHT, z. m. *Rupert*, m.
RUS, z. m. *Russe*, m.
RUSLAND, z. o. *Russie*, f.
RUSSISCH, bn. *Russe*. ‖ —e (vrouw), *Russe*, f.
RUTGER, z m. *Roger*, m.
RUTTEN, z. o. *Russon*, m.
SAARTJE, z. o. (fam.) *Sara*, f.
SABIJN, z. m. *Sabin*, m.
SABINA, z. v. *Sabine*, f.
SABINUS, z. m. *Sabin*, m.
SAKS, z. m. *Saxon*, m.
SAKSEN, z. o. *Saxe*, f.
SAKSISCH, bn. *Saxon*. ‖ —e (vrouw), *Saxonne*, f.
SALAMANCA, z o *Salamanque*, f.
SALERNO, z. o. *Salerne*, f.
SALLUSTIUS, z. m. *Salluste*, m.
SALOMEE, z. v. *Salomé*, f.
SALOMO, z. m. *Salomon*, m.
SALVIAAN, SALVIANUS z. m. *Salvien*, m.
SANDER, z. m (fam.) *Alexandre*, m.
SANTJE, z. v. (fam.) *Suson*, f.
SARDINIË, z. o. *Sardaigne*, f.
SARDINIËR, z. m. *Sarde*, m.
SARDISCH, bn. *Sarde*. ‖ —e (vrouw), *Sarde*, f.
SARRACEEN, SARRASIJN, z. m. *Sarrasin*, m.
SATURNIJN, SATURNINUS, z. m. *Saturnin*, m.
SAU, z. v. *Save*, f.
SAVOOIE, z. o. *Savoie*, f.
SCANDINAVIË, z o. *Scandinavie*, f.
SCANDINAVIËR, z. m. *Scandinave*, m.
SCANDINAVISCH, bn. *Scandinave*. ‖ —e (vrouw), *Scandinave*, f.
SCHAFFHAUSEN, z. o. *Schaffhouse*, f.
SCHELDE, z. o. *Escaut*, m.
SCHELFZEE, z. v. *Mer Rouge*, f.
SCHERPENHEUVEL, z. o. *Montaigu*, m.
SCHOLASTICA, z. v. *Scholastique*, f.
SCHONEN, z. o. *Scanie*, f.
SCHOORISSE, z o. *Escornais*, m.
SCHOT, z. w. *Écossais*, m.
SCHOTLAND, z. o. *Écosse*, f.
SCHOTSCH, bn. *Écossais*. ‖ —e (vrouw), *Écossaise*, f.
SCIPIO, z m. *Scipion*, m.
SCYTH, z. m. *Scythe*, m.
SCYTISCH, bn. *Scythe*. ‖ —e (vrouw), *Scythe*, f.
SCYTHIË, z o. *Scythie*, f.
SEBASTIAAN, z. m. *Sébastien*, m.
SEBASTIANA, z. v. *Sébastienne*, f.
SEBASTIANUS, z. m. *Sébastien*, m.
SEELANDER, z. m. *Séelandais*, m.
SEELANDSCH, bn. *Séelandais*. ‖ —e (vrouw), *Séelandaise*, f.
SEGOVIA, z. o. *Ségovie*, f.

SENECA, z. m. *Sénèque*, m.
SERRAS, z. o. *Gervais*, m.
SERVAAS, SERVATIUS, z. m. *Servais*, m.
SEVEER, SEVERUS, z. m. *Sévère*, m.
SEVERIAAN, SEVERIANUS, z. m. *Sévérien*, m.
SEVERIJN, SEVERINUS, z. m. *Sévérin*, m.
SEVERN, z. v. *Saverne*, f.
SEVILLA, SEVILLIË, z. v. *Séville*, f.
SIAMEES (—MEZEN), z. m. *Siamois*, m.
SIAMEESCH, bn. *Siamois*. ‖ —e (vrouw), *Siamoise*, f.
SICILIAAN, z. m. *Sicilien*, m.
SICILIAANSCH, bn. *Sicilien*. ‖ —e (vrouw), *Sicilienne*, f.
SICILIË, z. o. *Sicile*, f.
SIËNA, z. o. *Sienne*, f.
SIEGBRECHT, SIGEBERTUS, SIGISBERTUS, z. m. *Sigebert*, *Sigisbert*, m.
SIJMEN, z. m. (fam.) *Simon*, m.
SILEEN, SILENUS, z. m. *Silène*, m.
SILEZIË, z. o. *Silésie*, f.
SILEZIËR, z. m. *Silésien* m.
SILEZISCH, bn. *Silésien*. —e (vrouw), *Silésienne*, f.
SILVESTER, z. m. *Silvestre*, m.
SILVIJN, SILVINUS, z. m. *Silvain*, m.
SIMPLICIUS, z. m. *Simplice*, m.
SINT-DENIJS z. o. *Saint-Genois*, m.
SINT-MAARTENS-VOEREN, z. o. *Fouron-Saint-Martin*, m.
SINT-OMAARS, z. o. *Saint-Omer*, m.
SINT-PETERSBURG, z. o. *Saint-Pétersbourg*, m.
SINT-PIETERS-WOLUWE, z. o. *Woluwe-Saint-Pierre*, m.
SINT-QUINTIJN, z. o. *Saint-Quentin*, m.
SINT-STEVENS-WOLUWE, z. o. *Woluwe-Saint-Étienne*, m.
SINT-TRUIEN, z. o. *Saint-Trond*, m.
SINT-WINOKSBERGEN, z. o. *Bergues-Saint-Winoc*, m.
SITTEN, z. o. *Sion*, m.
SIXTUS, z. m. *Sixte*, m.
SLAAF, z. m. *Slaves*, m.
SLAVISCH, bn. *Slave*.
SLAVOON, z. m. *Slave*, m.
SLAVONIË, z. o. *Esclavonie*, f.
SLUIS, z. o. *L'Écluse*, f.
SMYRNA, z. o. *Smyrne*, f.
SOCRATES, z. m. *Socrate*, m.
SOLOTHURN, z. o. *Soleure*, f.
SOPHIA, z. v. *Sophie*, f.
SPAANSCH, bn. *Espagnol*. ‖ —e (vrouw), *Espagnole*, f.
SPANJAARD, z. m. *Espagnol*, m.
SPANJAARDIN, z. v. *Espagnole*, f.
SPANJE, z. o. *Espagne*, f.
*SPANJOOL, z. m. *Espagnol*, m.
SPARTA, z. o. *Sparte*, f.
SPIERS, z. o. *Spire*, f.
STAAS, z. m. (fam.) *Eustache* m.
STANISLAUS, z. m. *Stanislas* m.
STANSJE, z. o. (fam.) *Constance*, f.
STEEGERS, z. o. *Estaires* m.
STEENPUT, z. o. *Estaimpuits* m.
STEPHANIA, z. v. *Stéphanie*; (fam.) *Thiennette*, f.
STEPHANUS, STEVEN, z. m. *Étienne*; (fam.) *Thiennot*, m.
STIENTJE, STIJNTJE, z. o. (fam.) *Christine*, f.
STIERMARK[EN] z. o. *Styrie*, f.
STOEL-WEISSENBURG, z. o. *Albe-Royale*, f.
STOFFE z. m. (fam.) *Christophe*, m.
STRAATSBURG z. o. *Strasbourg*, m.
SUDERMANLAND z. o. *Sudermanie*, f.
SUETONIUS, z. m. *Suétone*, m.
SULPICIUS, z. m. *Sulpice*, m.
SUSANNA, z. v. *Susanne*, f.
SUUSJE, z. o. (fam.) *Suson*, f.
SUZA, z. o. *Souse*, f.
SYLVAAN, SYLVANUS, z. m. *Sylvain*, m.
SYMPHORIAAN, SYMPHORIANUS, z. m. *Symphorien*, m.
SYRIË, z. o. *Syrie*, f.
SYRIËR, z. m. *Syrien*, m.
SYRISCH, bn. *Syrien*. ‖ —e (vrouw), *Syrienne*, f.
TAAG, z. m. *Tage*, m.
TACITUS, z. m. *Tacite*, m.
TAFELBERG, z. m. *Montagne* f. *de la Table*.
TANGIERS, z. o. *Tanger*, m.
TARANTO, TARENT, z. o. *Tarente*, f.
TA[R]TAAR, z. m. *Tartare*, m.
TA[R]TARIJE, z. o. *Tartarie*, f.
TEEMS, z. v. Stroom. *Tamise*, f.
TEEMSCH, z. o. Vlek. *Tamise*, f.
TEEUW, TEEUWIS, z. m (fam.) *Mathieu*, m.
TELEMACHUS, z. m. *Télémaque*, m.
TELESPHOOR, TELESPHORUS, z. m, *Télesphore*, m.
TERENTIUS, z. m. *Térence*, m.
TERHULPEN, z. o. *La Hulpe*, f.
TERLANEN, z. o. *Lasne*, f.
TEUNIS, z. m. (fam *Antoine*, m.
THADEUS, z. m. *Thadée*, m.
THEBAAN, z. m. *Thébain*, m.
THEBAANSCH, bn. *Thébain*. ‖ —e (vrouw), *Thébaine*, f.
THEBE, z. o *Thèbes*, f.
THECLA, z. v. *Thècle*, f.
THEOBALD, z. m. *Thibaut*, m.
THEODOOR, THEODORUS, z. m. *Théodore*, m.
THEODOSIA, z. v. *Théodose*, f.
THEODOSIUS, z. m. *Théodose*, m.
THEOFIEL, THEOPHILUS, z. m. *Théophile*, m.
THERESIA, z. v. *Thérèse*, f.
THRACIË, z. o. *Thrace*, f.
THRACIËR, z. m. *Thrace*, m.
THRACISCH, bn. *Thrace*. ‖ —e (vrouw), *Thrace*, f.
THURGOUW, z. o. *Thurgovie*, f.
THURINGEN, z. o. *Thuringe*, f.
TIBEER, z. m. *Tibère*, m.
TIBER, z. m. *Tibre*, m.
TIBERIUS, z. m. *Tibère*, m.
TIBULLUS, z. m. *Tibulle*, m.
TIBURCIUS, z. m. *Tiburce*, m.
TICINO, z. o. *Tessin*, m.
TIENEN, z. o. *Tirlemont*, m.
TIGER, TIGRIS, z. m. *Tigre*, m.
TIMOTHEUS, z. m. *Thimothée*, m.
TITUS, z. m. *Tite*, m.
TOBIAS, z. m. *Tobie*, m.
TOLEDO, z. o. *Tolède*, f.
TONE, z. m (fam.) *Antoine*, m.
TONGEREN, z. o. *Tongres*, f.
TOON, z. m. (fam) *Antoine*, m.
TOONTJE, z. o. (fam.) *Antoinette*, *Toinon*, f.
TOSKANEN, z. o. *Toscane*, f.
TOSKANER, z. m. *Toscan*, m.
TOSKAANSCH, bn. *Toscan*. ‖ —e (vrouw), *Toscane*, f.
TRAJAAN, TRAJANUS, z. m. *Trajan*, m.
TREES, z. v., TREESJE, z. o. *Thérèse*, f.
TRIEN, z. v., TRIENTJE, z. o. (fam.) *Cathérine*, f.
TRIER, z. o. *Trèves*, f.
TRIJN, z. v., TRIJNTJE, z. o. (fam.) *Cathérine*, f.
TRUI, z v., TRUITJE, z. o. *Gertrude*, f.
TUBINGEN, z. o. *Tubingue*, f.
TURK, z. m. *Turc*, m.
TURKIJE, z. o. *Turquie*, f.
TURKIN, z. v. *Turque*, f.
TURKSCH, bn. *Turc*. ‖ —e (vrouw), *Turque*, f.
TWEEBRUGGEN, z. o. *Deux-Ponts*, m.
TYROLER, z. m. *Tyrolien*, m.
TWEEBEEK, z. o. *Tubise*, f.

ULRICA, z. v. *Ulrique*, f.
ULRICUS, ULRIK, z. m. *Ulric*, m.
URBAAN, URBANUS, z. m. *Urbain*, m.
URSEL, URSULA, z. v. *Ursula*, f.
VALENCIA, z. o. *Valence*, f.
VALENCIJN, z. o. *Valenciennes*, f.
VALENTIJN, z m. *Valentin*, m.
VALENTINA, z. v. *Valentine*, f.
VALENTINIAAN, VALENTINIANUS, z. m. *Valentinien*, m.
VALENTINUS, z. m. *Valentin*, m.
VALEER, z. m. *Valère*, m.
VALERIA, z. v. *Valérie*, f.
VALERIAAN, VALERIANUS, z. m. *Valérien*, m.
VALERIUS, z. m. *Valère*, m.
VALKENBURG, z. o. *Fauquemont*, m.
VENETIAAN, z. m. *Vénitien*, m.
VENETIAANSCH, bn. *Vénitien*. ‖ —e (vrouw), *Vénitienne*, f.
VENETIË, z. o. *Venise*, f.
VEREENIGDE STATEN, z. m. mv. *États-Unis*, m. pl.
VERGILIUS, z. m. *Virgile*, m.
VERONA, z. o. *Vérone*, f.
VERONICA, z. v. *Véronique*, f.
VESUVIUS, z. m. *Vésuve*, m.
VESPASIAAN, VESPASIANUS, z. m. *Vespasien*, m.
VEULEN, z. o. *Fologne*, f.
VEURNE, z. o. *Furnes*, f.
VICTORIA, z. v. *Victoire*, f.
VICTORIAAN, VICTORIANUS, z. m. *Victorien*, m.
VIER-WOUDSTEDEN-MEER, z. o. *Lac* m. *des quatre Cantons*.
VIJVE-ST.-BAAFS, z. o. *Vive-Saint-Bavon*, m.
VINCENT, VINCENTIUS, z. m. *Vincent*, m.
VIRGILIUS, z. m. *Zie* VERGILIUS.
VIRGINIA, z. v. *Virginie*, f.
VIRGINIA, z. o. *Virginie* f. (*dans les États-Unis*).
VITALIS, z. m. *Vital*, m.
VLAAMSCH, bn. *Flamand*. ‖ —e (vrouw), *Flamande*, f. ‖ —e eilanden, *Iles Açores*, f. pl.
VLAANDEREN, z. o *Flandre*, f.
VLAMING, z. m. *Flamand*, m.
VLISSINGEN, z. o. *Flessingue*, f.
VOEREN, z. o. *Fouron*, m.
VOGEEZEN, z. m. mv. *Vosges*, f. pl.
VORST, z. o. *Forêt*, f.
VUURLAND, z. o. *Terre* f. *de Feu*.
WAAD, WAADLAND, z. o. *Pays* m. *de Vaud*.
WAADLANDER, z. m. *Vaudois*, m.
WAADLANDSCH, bn. *Vaudois*. ‖ —e (vrouw), *Vaudoise*, f.
WAAL, z. m. *Walon*, m.
WAALSCH, bn. *Walon*.
WAASMOND, z. o. *Wamont*, m.
WAASTEN, z. o. *Warneton*, m.
WALDENZEN, z. m. mv. *Vaudois*, m.
WALLACH, z. m. *Valaque*, m.
WALLACHIJE, z. o. *Valachie*, f.
WALLACHIJER, z. m. *Valaque*, m.
WALLACHIJSCH, bn. *Valaque*. ‖ —e (vrouw), *Valaque*, f.
WALLIS (LAND VAN), z. o. *Pays* m. *de Galles*.
WALLIS, WALLIZERLAND, z. o. *Valais*, m.
WALTER, z. m. *Gautier*, m.
WARSCHAU, z. o. *Varsovie*, f.
WEENEN, z. o. *Vienne*, f.
WEENENSCH, bn. *Viennois*. ‖ —e (vrouw), *Viennoise*, f.
WEENER, z. m. *Viennois*, m.
WEENERIN, z. v. *Viennoise*, f.
WEICHSEL, WEISEL, z. v. *Vistule*, f.
WEISSENBURG, z. o. *Albe-Julie*, f.
WESTERMANLAND, z. o. *Westmanie*, f.
WESTFAAL, z. m. *Westphalien*, m.
WESTFAALSCH, bn. *Westphalien*. ‖ —e (vrouw), *Westphalienne*, f.
WESTFALEN, z. o. *Westphalie*, f.
WESTFALING, z. m. *Westphalien*, m.
WETTERAU, z. o. *Vettéravie*, f.
WEZER, z. v. *Visurge*, f.
WILHELMINA, WILLEMINA, z. v. *Wilhélmine*, f.
WILLEBRORD, WILLEBRORDUS, z. m. *Willebrord*, m.
WILLEM, z. m. *Guillaume*, m.
WIM, z. m. (fam.) *Guillaume*, m.
WITTE ZEE, z. v. *Mer Blanche*, f.
WOLGA, z. m. *Volga*, m.
WOUTER-BRAKEN, z. o. *Braine-Wauthier*, m.
XANTHEN, z. o. *Xante*, m.
XANTHUS, z. m. *Xanthe*, m.
XAVEER, XAVERIUS, z. m. *Xavier*, m.
ZABERN, z. o. *Saverne*, f.
ZACHARIAS, z. m. *Zacharie*, m.
ZACHEUS, z. m. *Zachée*, m.
ZEELAND, z. o. *Zélande*, f.
ZEELANDER, ZEEUW, z. m. *Zélandais*, m.
ZEELANDSCH, bn. *Zélandais*.
ZEEUWSCH, bn. *Zélandais*. ‖ —e (vrouw), *Zélandaise*, f.
ZEGEBRECHT, z. m. *Sigebert*, *Sigisbert*, m.
ZEGEFRIED, z m. *Siffroid*, m.
ZEGEMOND, z. m. *Sigismond*, m.
ZENO, z. m. *Zénon*, m.
ZEVENBERGEN, z. o. Land. *Transsylvanie*, f.
ZOND, z. v. *Sund*, m.
ZOUTLEEUW, z. o. *Léau*, m.
ZUID-AMERIKA, z o. *Amérique Méridionale*, f.
ZUIDLANDEN, z. o. mv. *Terres Australes*, f. pl.
ZUIDZEE, z. v. *Océan Pacifique*, m.
ZURICH, z. o. *Zuric*, m.
ZWAAB, z. m. *Souabe*, m.
ZWABEN, z. o. *Souabe*, f.
ZWABIN, z. v. *Souabe*, f.
ZWABISCH, bn. *Souabe*.
ZWARTE ZEE, z. v. *Mer Noire*, f.
ZWARTWOUD, z. o. *Forêt-Noire*, f.
ZWEDEN, z o. *Suède*, f.
ZWEED (ZWEDEN), z. m. *Suédois*, m.
ZWEEDSCH, bn. *Suédois*. ‖ —e (vrouw), *Suédoise*, f.
ZWITSER, z. m. *Suisse*, m.
ZWITSERLAND, z. o. *Suisse*, f.
ZWITSERSCH, bn. *Suisse*. ‖ —e (vrouw), *Suissesse*, f.

DRUKFOUTEN.

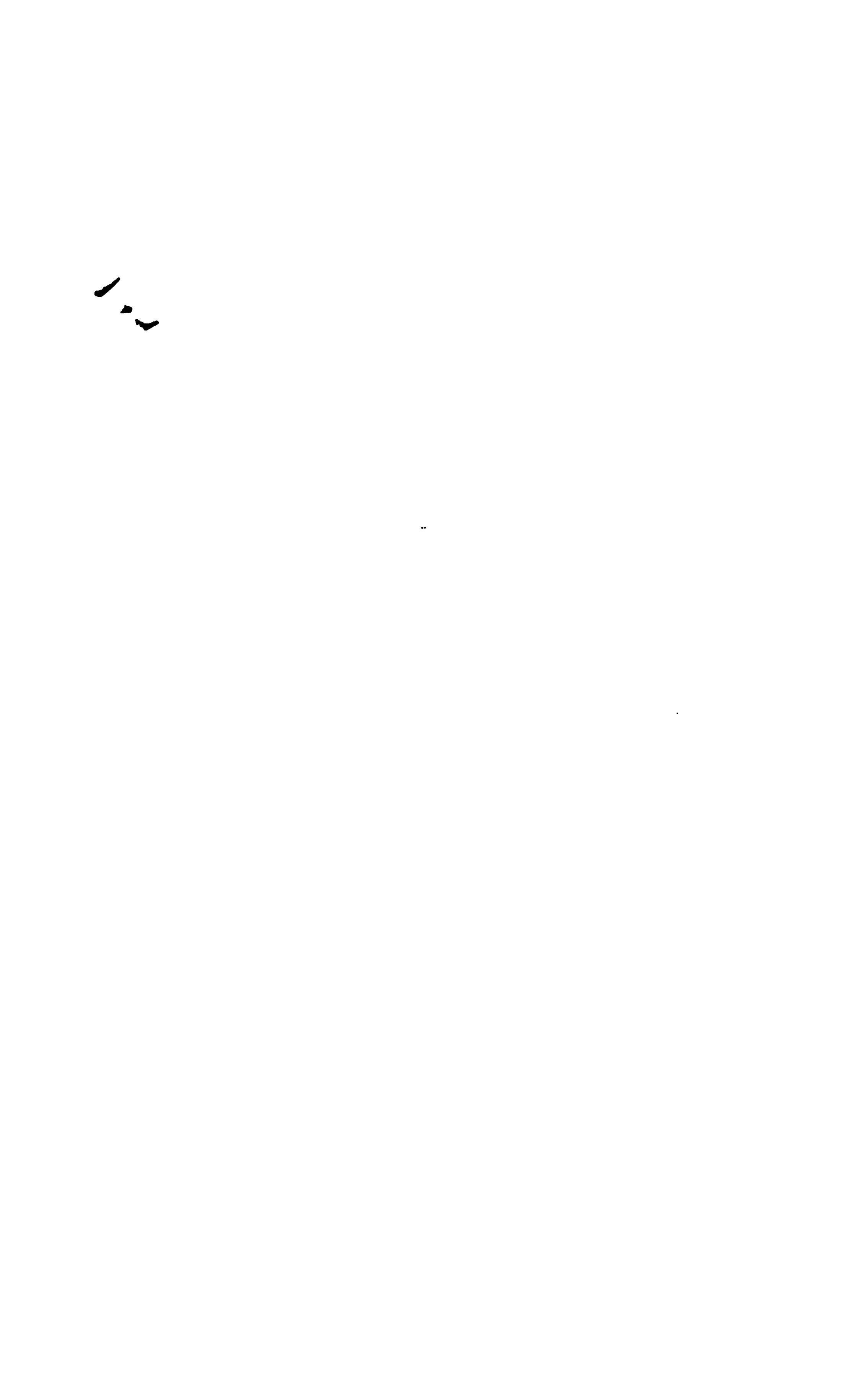
(b. = *bladzijde*, k. = *kolom*, r. = *regel*, o. = *van onder*, l. = *lees*).

Fransch-Nederlandsch WOORDENBOEK:

b. 3, k. 2, r. 28, l. *Smeerbak*, *roettrog*, m. ‖ b. 5, k. 1, r. 5, l. *lap*, m. ‖ b. 8, k. 2, r. o. 28, l. ACCLIMATATION, s. f., ACCLIMATEMENT, s. m. ‖ b. 10, k. 2, r. 8, l. *scheepsgang*, m. ‖ b. 11, k. 2; r. 30, l. *Doornbeziestruik*, m. ‖ b. 12, k. 1, r. o. 5, l *vorm*, m. ‖ b. 15, k. 2, r. 4, l. ADEPTE, s. m. Initié. *Aanhanger*, *ingewijde*, m. ‖ b. 16, k. 1, r. 26, l. ADJUTATOIRE. ‖ b. 27, k. 2, r. 30, l. *Gemak*, o. ‖ b. 40, k. 2, r. o. 8, l. *Amulette*, s. f. ‖ b. 47, k. 1, r. 36, l. ANNOISE. ‖ b. 53, k. 1, r. 14, l. AOÛT, s. m. ‖ b. 53, k. 2, r. o. 18, l. APHÉLIE, s. f. ‖ b. 54, k. 2, r. o. 12, l. *Zuivering*, v. ‖ b. 59, k. 1, r. 30, l. APPOINTAGE, s. m. ‖ b. 60, k. 2, r. 24, l. APPROPRIATION. ‖ b. 62, k. 2, r. o. 10, l. ARBITRE, s. m. ‖ b. 65, k. 1, r. 4, l. *Molensteenkas*, v. ‖ b. 71, k. 2, r. 35, l. poison. ‖ b. 72, k. 1, r. 31, l. *put*, m. ‖ b. 77, k. 1, r. 37, l. ASSONIE. ‖ b. 80, k. 1, r. 17, l. *Maïspap*. ‖ b. 86, k. 2, r. o. 4, l. AUTOBIOGRAPHIE, s. f. ‖ b. 87, k. 1, r. 17, l. *Geloofsgericht*, o. ‖ b. 111, k. 2, r. 27, l. *Vischreep*, m. ‖ b. 123, k. 1, r. o. 31, l. BISCOTIN, s. m., BISCOTE, s. f ‖ b. 132, k. 1, r. 20, l. BORATE, s. m. *Boraxzuur zout*, o. BORAX, s. m. *Borax*, m. ‖ b. 141, k. 1, r. 36, l. *leemmortel*. ‖ b. 146, k. 2, r. 1, l. BRASSOIR, s. m. ‖ b. 153, k. 2, r. o. 35, l. *Krakeel*, o. ‖ b. 158, k. 1, r. o. 23, l. BUNETTE, s. f. ‖ b. 159, k. 2, r. o. 32, l. BUTOR. ‖ b. 164, k. 2, r. o. 26, l. CABROUET, s. m. ‖ b. 164, k. 2, r. 13, l. *Galjoensieraad*, o. ‖ b. 165, k. 2, r. 14, l. *kruitwagen*; r. o. 28, l. *Diepgang*, m. ‖ b. 168 k. 2, r. 4 en 5, l. CALOMEL, s. m. Protochlorure de mercure. ‖ b. 169, k. 1, r. 18, l. *Eelt*, o., *weer*, m. ‖ b. 169, k. 1 r. 22, l. *calvielappel*. ‖ b. 174, k. 2, r. 22, l. *landpunt*, *hoofd*, o. ‖ b. 179, k. 1, r. o. 21, l. *schandpaal*, m. ‖ b. 183, k. 2, r. 29, l. CARSAIE s. f. ‖ b. 186, k. 1, r. 8, l. *Steenbreke*. ‖ b. 203, k. 2, r. 2, l. *schachthalm*, m. ‖ b. 204, k. 1, r. o. 28 en 29, l. *Ambt*, o., *bediening*, v. ‖ b. 205, k. 2, r. 8, l. CHARME, s. m. ‖ b. 206, k. 1, r. 11, l. *korfdoos*, v., *vogelaarskorf*, m. ‖ b. 207, k. 1, r. o. 35, l. *Lade*, v. ‖ b. 212, k. 2, r. o. 33, l. *eik*. m. ‖ b. 221, k. 2, r. 20, l. CHRYSIDIÉ, ÉE. ‖ b. 225, k. 2, r. 18, l. CIRCULER, v. n. ‖ b 230, k. 2, r. 15, l. *cleresij*, v. ‖ b. 233, k. 1, r. 29, l. *Spijkermal*, m. ‖ b. 239, k. 1, artikel COLLÉGE, l. overal: *College*. ‖ b. 240, k. 2, r. 19 en 20, l. *koloniën*; r. o. 25, l. *ruggegraat*, v. ‖ b. 245, k. 2, r. o. 36, l *Gilde*, o. ‖ b. 278, k. 1, r. 1, l. *bescherming*, v. ‖ b. 284, k. 1, r. o. 1, l. COROLLE, s. f ‖ b. 285, k. 2, r. o. 33, l. CORPULENCE, s. f. ‖ b. 288, k. 1, r. o. 27, l. *fruittuil*, m. ‖ b. 290, k. 1, r. o. 11, l. *kweegelei*, v.; k. 2, r. 25, l. *katoendoek*, o. ‖ b. 311, k. 1, r. 16, l. *Vestingsgracht*, v. ‖ b. 321, k. 2, r. o. 16 en 17, l. *Gerstebier*, o. ‖ b. 343, k. 1, r. 37, l. DÉFLEXION, s. f. ‖ b. 347, k. 2, r. o. 16, l. *gezondheid*, v. ‖ b. 353, k. 2, r. 30, l. DÉMISMISSION, s. f. ‖ b. 356, k. 2, r. 16, l. *Pissebloem*. ‖ b. 364, k. 1, r. 21, l. *terecht wijzen*, o., *terechthelping*, v. ‖ b. 371, k. 2, r. 23, l. *ontslag*, o. ‖ b. 394, k. 1, r. 28, l. *eigendom*, o. ‖ b. 421, k. 1, r. o. 29, l. *Ontslag*, o.; r. o. 13, l. *eereprijs*, v. ‖ b. 461, k. 1, r. o. 30, l. ÉPIPHANIE, s. f. ‖ b. 480, k. 1, r. 37, l. ÉTYMOLOGIE, s. f. ‖ b. 482, k. 1, r. 21 en 22, l. *Fruitben*, v., *bloemkorf*, m., *vischben*, v. ‖ b. 490, k. 1, r. o. 9, l. *kaak*, v. ‖ b. 499, k. 2, r. o. 5, l. *vuurbaak*, v. ‖ b. 509, k. 1, r. 25, l. FIANÇAILLES, s. f. pl. ‖ b. 528, k. 2, r. o. 24, l. *schutpalen*, m. mv. ‖ b. 530, k. 2, r. 17, l. *Vod*, *prul*, v. ‖ b. 537, k. 1, r. o. 13, l. *Lichter*, m. ‖ b. 559, k. 1, r. o. 7, l. *Grootkruis*, m. ‖ b. 566, k. 1, r. o. 6, l. *Rommeling*. v. ‖ b. 572, k. 2, r. o. 30, l. HAMÉE, s. f. ‖ b. 575, k. 2, r. o. 32, l. *stijl*, m. ‖ b. 576, k. 2, r. o. 11, l. *Hectare*, v. ‖ b. 584, k. 1, r. 35, l. *oir*, *hoir*, m. ‖ b. 601, k. 2, r. 10 en 11 o. *vallen weg*. ‖ b. 652, k. 2, r. 18 en 19, l. plantes à gousses; r. 24, l. LÉGUMINIFORME. ‖ b. 653, k. 1, r. o. 12, l. LÉRIE. ‖ b. 659, k. 2, r. o. 9, l. LUETTE, s. f. Appendice du voile du palais. ‖ b. 674, k, 1, r. o. 3, l. MAGANÈSE, s. m. *Mangaan*, o. ‖ b. 753, k. 2, r. o. 18, l. NYMPHE, s. f. ‖ b. 758, k. 1, r. o. 8, l. ODE, s. f. ‖ b. 791, k. 1, r. 23, l. *Oorklier*, v. ‖ b. 833, k. 1, r. o. 8, l. *Potlooderts*, m. *en* o. ‖ b. 888, k. 2, r. o. 23, l. POLLIE. ‖ b. 931, k. 2., r. o. 4, l. *Vogelluis*, v. ‖ b. 935, k. 2, r. o. 14 en 15, l. *wederwaardigheden*. ‖ b. 947, k. 1, r. o. 21, l. *Sanve*. ‖ 987, k. 1, r. 25, l. *middel*, o., *zetpil*, v. ‖ b. 1006, r. 1 en 2, l. *Muis* v. *der handpalm*. ‖ b. 1038, k. 1, r. 32, l. Vaille que vaille. ‖ b. 1047, k. 1, r. 28 en 29, l. *bladerring*, m. ‖ b. 1063 en volgende zette men overal achter de verkleinwoorden der persoonsnamen op —JE: o. ‖ b. 1064, k. 2, r. 21, l. *Bonaventura*, m. ‖ b. 1067, k. 1, r. 36, l. *Hildegarda*, f. ‖ b. 1068, k. 1, r. o. 34, l. *Luitgarde*, f. ‖ b. 1071, k. 1, r. 13, l. TOSCANE, s. f. *Toskanen*, o.

Nederlandsch-Fransch WOORDENBOEK.

b. 109, k. 2, r. 23, l. — om een testament te maken, *apte à tester*. ‖ b. 213, k. 2, r. 35 l. ERTS (ERTSEN), z. m. *en* o. ‖ b. 318, k. 2, r. 9, l. zw. *en* afsch. w. o. (met *hebben*). Eene haven —, *entrer dans un port*. ‖ b. 337, k. 1, r. 27, l. KALK (zond. mv.) z. m. *en* v. ‖ b. 341, k. 2, r. o. 36, l. KAPUCIEN, z. m. *Capucin*, m. ‖ v. (bot.) *Capucine*, f. ‖ b. 422, k. 2, r. o. 10, l. LIJM (zond. mv.), z. v. *en* o. ‖ b. 471, k 1, r. 6, l. MORTEL (zond. mv.), z. m. *en* v. ‖ b. 658, k. 1, r. 23, l. SCHERM, z. m. *en* o. ‖ b. 687, k. 1, r. 4, l. SPAAN, z. v. *en* o. ‖ b. 714, k. 2, r. o 26 en 27, l. *Tranches* f. pl. *de melons confits*. ‖ b. 920, k. 2, r. o. 5, l. in het baar *of* in de veeren —,

ARY
turned on

Stanford University Libraries
3 6105 124 416 228

